

D T V E B O O K

CẢ TẠỊ GIỚI LÀ M VÕ THÁNH

THẾ GIỚI CHÌM
TRONG BÓNG
TỐI, QUỶ DỊ
MỌC LÊN NHƯ
CỎ DẠI.

TÁI NHẬP GIANG HỒ

CẦU TẠỊ DỊ GIỚI THÀNH VŨ THÁNH [C]

Tác giả: Tái Nhập Giang Hồ

Thể loại: Convert, Siêu Cấp Thuần Khiết, Huyền Ảo

Nguồn: tangthuvien.vn

DTV-EBOOK.COM

CẦU TẠI DỊ GIỚI THÀNH VŨ THÁNH - 苟在异界成武圣

Tái Nhập Giang Hồ

DTV-EBOOK.COM

Siêu Cấp Thuần Khiết, Đông phương huyền huyền

Lam Tinh phát sinh sự kiện quý dị, số lớn Lam Tinh nhân bị một cỗ lực lượng thần bí ảnh hưởng, hồn phách tạm thời xuyên qua đến thế giới khác.

Đây là một cái bóng tối bao trùm, quý dị mọc thành bụi thế giới

Không chỉ có giá hàng kỳ cao vô cùng, càng là có thật nhiều Tà Linh lặng yên ẩn hiện, đồng thời từng cái thế lực lẫn nhau tranh đấu, Giang Hồ báo thù, tầng dưới dân chúng khổ không thể tả.

Dương Phương vốn là bệnh viện tâm thần chủ trị y sư, cũng tại một lần sự kiện quý dị bên trong xuyên qua tới.

Cũng may hấn phát hiện trên người mình đã thức tỉnh một cái độ thuần thực bằng.

Chỉ cần càng không ngừng đổi mới độ thuần thực, liền có thể tăng lên đối với tự thân cảnh giới.

Hấn âm thầm phát dục, dưới chân thi hài chồng chất,

trong bất tri bất giác đi lên một đầu Cầu Thánh con
đường.

—

Võ đạo:
Nhất phẩm -Thập phẩm
Siêu phẩm(3 cấp)
Thánh linh(3 cấp)
Bất diệt
Vương giả
Siêu thoát...

—

Chú ý 1:Main chỉ có bảng độ thuần thực khác người
khác. Còn lại giống nhau hết. Bảng chỉ giúp số liệu hóa
chứ không tăng bất kỳ chỉ số gì.
Chú ý 2: Tên truyện có chữ “cầu” nhưng nội dung chả
liên quan đến “cầu đạo” tý gì.

—

Nếu thấy truyện hay có thể ném phiếu, donate cho
converter qua
BIDV. STK: 3211 0000 885 880
Hoang Trong Ha

Chân thành cảm ơn các đạo hữu ^^

—

Mục lục

- Chương 1 : Xuyên qua?
- Chương 2 : Thật xuyên qua rồi?
- Chương 3 : Sinh tồn gian nan
- Chương 4 : Bị để mất tới
- Chương 5 : Trở về hiện thực
- Chương 6 : Dị giới xuyên qua giao lưu bầy
- Chương 7 : Vạn Phúc thương hội
- Chương 8 : Triệu Hồ!
- Chương 9 : Nửa đêm diệt khẩu
- Chương 10 : Người mang lợi khí, sát tâm từ lên
- Chương 11 : Còn ăn hoa hồng?
- Chương 12 : Chuẩn bị đổi việc
- Chương 13 : Quỷ dị một màn
- Chương 14 : Tà Linh!
- Chương 15 : Tà Linh xuất hiện!
- Chương 16 : Có thưởng!
- Chương 17 : Giết Trình quản sự
- Chương 18 : Lần nữa trở về
- Chương 19 : Vay tiền
- Chương 20 : Hắc tinh thạch tác dụng
- Chương 21 : Lần nữa xuyên qua
- Chương 22 : Tiểu đầu mục chức vị tới tay
- Chương 23 : Quyết liệt!
- Chương 24 : Thừa dịp lúc ban đêm động thủ!
- Chương 25 : Cảnh đường đánh giết!
- Chương 26 : Tà Linh tới gần!
- Chương 27 : Giang Nam Khách hoài nghi
- Chương 28 : Bị giám thị?
- Chương 29 : Âm sát Vương Đông Lai!
- Chương 30 : Một kiếm bêu đầu!
- Chương 31 : Thăng chức tăng lương, chuẩn bị trở về về!
- Chương 32 : Quần nội chấn động!
- Chương 33 : Hồ Trợ Tiểu Phân Đội?
- Chương 34 : Cảnh sát điều tra!
- Chương 35 : Trước cầu lấy
- Chương 36 : Lần nữa xuyên qua, bắc phờng đem loạn!
- Chương 37 : Chuẩn bị vật tư
- Chương 38 : Phối độc!

Chương 39 : Đêm khuya gặp chuyện, hỗn loạn tăng lên
Chương 40 : Hình thức khẩn trương
Chương 41 : Khổng chế Hắc Hồ bang!
Chương 42 : Tiến vào tứ phẩm!
Chương 43 : Lần nữa trở về, quần nội chấn động!
Chương 44 : Nam thị người xuyên việt!
Chương 45 : Thần Chung chi thuyết, lần nữa xuyên qua!
Chương 46 : Nhẫn không thể nhẫn, khoái kiếm chi uy
Chương 47 : Tối nay bề bộn nhiều việc!
Chương 48 : Thông Thiên giáo chủ' !
Chương 49 : Đào sâu động, tích lương nhiều, ít lộ diện!
Chương 50 : Giả Đạo Đồ chi tranh!
Chương 51 : Thực lực đột phi
Chương 52 : Chế độ thêm làm giả!
Chương 53 : Hắc Hồ bang bang chủ quyết định
Chương 54 : Hắc Long quân!
Chương 55 : Thông Thiên giáo chủ' lại xuất hiện!
Chương 56 : Phát tài
Chương 57 : Lần nữa trở về, ngành đặc biệt!
Chương 58 : Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát!
Chương 59 : Mạnh nhất người xuyên việt, Thông Thiên giáo chủ!
Chương 60 : Tìm kiếm Thông Thiên giáo chủ!
Chương 61 : Lần nữa xuyên qua!
Chương 62 : Huyết té bắt đầu!
Chương 63 : Không nên ép ta!
Chương 64 : Khó khăn lắm tự vệ!
Chương 64.1 : Lâm thời thông tri!
Chương 65 : Lại là Thông Thiên giáo chủ!
Chương 66 : Thần Chung xuất hiện, tự động bay tới!
Chương 67 : Hành giả Võ Tông?
Chương 68 : Lôi âm hiển uy!
Chương 69 : Thiên Thần tổ chức?
Chương 70 : Quách Thiên Khiếu, Trương Khai dự định!
Chương 71 : Thu hoạch to lớn!
Chương 72 : Cự tuyệt mời
Chương 73 : Quyền lợi mê người mất!
Chương 74 : Giết Quách Thiên Khiếu, bắt đầu trở về!
Chương 75 : Thế giới hiện thực chấn động!
Chương 76 : Danh hiệu: Linh(số 0)
Chương 77 : Nam thị xin giúp đỡ, lần nữa xuyên qua!

Chương 78 : Bắt đầu di chuyển, Tà Linh theo đuôi!
Chương 79 : Đường xá gian khổ!
Chương 80 : Lam Tinh người dự định, rốt cục đến!
Chương 81 : Thành nội chấn động!
Chương 82 : Tiện tay chụp chết!
Chương 83 : Đêm nhập chợ đen!
Chương 84 : Bái sư đến tâm pháp!
Chương 85 : Huyền Vũ Chân Công!
Chương 86 : Có hài tử là hài tử, có hài tử lại!
Chương 87 : Ta chỉ muốn đàng hoàng sống sót
Chương 88 : Người xuyên việt người mới?
Chương 89 : Thường ngày
Chương 90 : Lần nữa xuyên qua, Lưu trưởng lão bỏ mình!
Chương 91 : Đột phá thất phẩm!
Chương 92 : Gặp Trình Thiên lý!
Chương 93 : Chậm đao giết người, tư vị như thế nào
Chương 94 : Ẩn núp!
Chương 95 : Đả thông địa đạo!
Chương 96 : Thiên Thần tổ chức lại xuất hiện!
Chương 97 : Tần Quảng Vương!
Chương 98 : Thiết Ma chiến giáp!
Chương 99 : Ta tới lấy hàng!
Chương 100 : Minh thiết tới tay!
Chương 101 : Trông coi tiệm sắt!
Chương 102 : Thập tự quyền tới tay!
Chương 103 : Thất phẩm trung hậu kỳ!
Chương 104 : Lần nữa trở về! Cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức!
Chương 105 : Dị giới địa đồ, tà đạo tổ chức!
Chương 106 : Thần táng chi địa!
Chương 107 : Dương Phóng chuẩn bị ở sau!
Chương 108 : Lần nữa xuyên qua!
Chương 109 : Giáp trụ đã thành, đại khai sát giới!
Chương 110 : Thiết giáp che thân!
Chương 111 : Tồi khô lạp hủ, vơ vét Thiên Long bang! (hai hợp một)
Chương 112 : Không biết, chưa từng nghe qua! (hai hợp một)
Chương 113 : Tà đạo tổ chức sơ hiện mảnh khoe!
Chương 114 : Kiếp sau không muốn đi đường ban đêm!
Chương 115 : Trời sập thân cao đỉnh lầy!
Chương 116 : Hành giả Võ Tông lòi âm trần tà!
Chương 117 : Tà Linh tứ ngược!

Chương 118 : Sau đó!(Hai hợp một!)
Chương 119 : Xuất thủ Tịch Tà Ngọc
Chương 120 : Bát phẩm cao thủ cản đường!
Chương 121 : Người là Tần Quảng Vương
Chương 122 : Giao dịch Linh cấp võ kỹ!
Chương 123 : Tám thứ hai Đạo Đồ (1)
Chương 123 : Tám thứ hai Đạo Đồ (2)
Chương 124 : Lần nữa trở về!
Chương 125 : Nhậm Quân phát hiện
Chương 126 : Toàn cầu dương danh, lần nữa xuyên qua!
Chương 127 : Bát phẩm trung kỳ, công pháp tới tay!
Chương 128 : Bản đầy đủ Vạn Độc kinh!
Chương 129 : Tà đạo tổ chức hành động!
Chương 130 : Ích kỷ?
Chương 131 : Diệt Tà minh?
Chương 132 : Dương Phóng khai sát giới!(đã fix)
Chương 133 : Thần Chủng: Phong luật
Chương 133.1 : Thần Chủng: Phong luật (2)
Chương 134 : Tà mẫu vẫn lạc!
Chương 134.1 : Tà mẫu vẫn lạc! (2)
Chương 135 : Quái dị chi địa!
Chương 135.1 : Quái dị chi địa! (2)
Chương 136 : Trở về hiện thực, thu hoạch tin tức!
Chương 137 : Cảnh sát hình sự quốc tế phân tích!
Chương 138 : Lần nữa xuyên qua, tu vi khôi phục!
Chương 139 : Diệt Tà minh!
Chương 140 : Rời đi dược cốc, siêu phẩm chi thuyết!
Chương 141 : Thiết giáp tằm hơi!
Chương 142 : Giết Thập phẩm!
Chương 143 : Toàn diệt!
Chương 144 : Tạm thời định cư!
Chương 145 : Nhập môn
Chương 146 : Bến tàu
Chương 147 : Thủy phí
Chương 148 : Bị buộc?
Chương 149 : Tà đạo cùng Diệt Tà minh
Chương 150 : Truyền thừa: Lôi âm hô hấp pháp!
Chương 151 : Tùy ý!
Chương 152 : Trận chiến mở màn siêu phẩm!...
Chương 153 : Thực lực tăng lên, lần nữa trở về!

Chương 154 : Thế giới hiện thực oanh động!
Chương 155 : Lần nữa xuyên qua, Thập phẩm đỉnh phong
Chương 156 : Giết Trần quân sự
Chương 157 : Thực lực tăng lên, trấn thủ mỏ bạc!
Chương 158 : Phích lịch thủ đoạn!
Chương 159 : Đã tới, cần gì phải đi?
Chương 160 : Thiên Tinh ngọc tử tin tức!
Chương 161 : Thích chơi thật sao?
Chương 162 : Diệt sạch?
Chương 163 : Đạo Đồ tin tức!
Chương 164 : Cạnh tranh kịch liệt
Chương 165 : Thiên Tinh ngọc tử tới tay!
Chương 166 : Tin tức lên men!
Chương 167 : Đột phá siêu phẩm! Tà đạo tổ chức âm mưu!
Chương 168 : Sơn động bảo tàng!
Chương 169 : Siêu phẩm võ học!
Chương 170 : Càn Khôn Giới chỉ!
Chương 171 : Giải quyết Ngô Tam Giang!
Chương 172 : Tám thứ ba Đạo Đồ!
Chương 173 : Trở về hiện thực!
Chương 174 : Quốc tế oanh động!
Chương 175 : Chính thức lấy lòng, lần nữa xuyên qua!
Chương 176 : Hắc Ma thiết!
Chương 177 : Đúc lại chiến giáp!
Chương 178 : Nhiệm vụ đến!
Chương 179 : Mưa phùn! Tửu quán!
Chương 180 : Huyền Âm long trảo!
Chương 181 : Hoàng gia bảo!
Chương 182 : Giải quyết!
Chương 183 : Hung ma!
Chương 184 : Phần thứ hai Thiên Tinh ngọc tử!
Chương 185 : Trần Thi Nghiên!
Chương 186 : Mở ra long trảo phong ấn...
Chương 187 : Kinh khủng long trảo!
Chương 188 : Thanh Long hội!
Chương 189 : Hút khô Thanh Long hội trưởng!
Chương 190 : Ta, chính là Tàn Thiên Liệt!
Chương 191 : Nội tình cùng tài phú!
Chương 192 : Lạc Nhật chi sâm
Chương 193 : Kịch độc hiển uy!

Chương 194 : Tà mẫu chuyển sinh!
Chương 195 : Chấn nhiếp tà mẫu!
Chương 196 : Hấp thu!
Chương 197 : Chấn kinh các phương, lần nữa trở về!
Chương 198 : Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã tin tức!
Chương 199 : Lôi âm!
Chương 200 : Lôi âm phong ba, lần nữa xuyên qua!
Chương 201 : Dương danh!
Chương 202 : Viên thứ ba Thần Chủng!
Chương 203 : Thanh Long hội tổng bộ!
Chương 204 : Thị Huyết áo choàng!
Chương 205 : Uy hiếp cùng phản uy hiếp!
Chương 206 : Áo choàng + long trảo
Chương 207 : Hải Giác Thiên Nhai lâu
Chương 208 : Thực lực tăng lên!
Chương 209 : Lại gặp Diệt Tà minh!
Chương 210 : Truyền tống trận!
Chương 211 : Thiết Ma lại xuất hiện!
Chương 212 : Trận chiến mở màn cửa thứ ba
Chương 213 : Diêm Vương cốt
Chương 214 : Kim ấn tới tay
Chương 215 : Ta cũng đang trêu chọc người chơi!
Chương 216 : Dương Phóng dự định!
Chương 217 : Dương Phóng xuất hiện!
Chương 218 : To lớn bóng đen, Tà Thần?
Chương 219 : Tạm thời giải tán!
Chương 220 : Dị giới thời gian kéo dài
Chương 221 : Thực lực lại tăng! Tan binh nhập thể!
Chương 222 : Tề tụ Thần Võ tông!
Chương 223 : Đào móc! Cự quy!
Chương 224 : Phá giải phong ấn
Chương 225 : Là người, người là Tiêu Phóng?
Chương 226 : Không biết ta rồi?
Chương 227 : Định định càn khôn! Kết thúc!
Chương 228 : Đến tiếp sau
Chương 229 : Diêm Vương cốt cách dùng!
Chương 230 : Thánh linh!
Chương 231 : Nguyên Linh giáo tổng bộ!
Chương 232 : Đại lục bí mật!
Chương 233 : Mở nội thiên địa, lần nữa trở về!

Chương 234 : Thế giới hiện thực chấn kinh! Mãnh hổ hạ sơn!
Chương 235 : Thành viên vòng ngoài! Lần nữa xuyên qua!
Chương 236 : Cửu U Thiên Ma Kim!
Chương 237 : Lại gặp truyền tống trận!
Chương 238 : Hợp tác?
Chương 239 : Địa Tâm Ma Hỏa! Hắc ám âm mai(khói mù)!
Chương 240 : Truyền tống!
Chương 241 : Kinh Thiên vực! !
Chương 242 : Triều đình cấm vật! Hoàng Cực Đan!
Chương 243 : Huyền Âm Ma Long chi cốt!
Chương 244 : Trong quân cường giả!
Chương 245 : Lão quái dương danh!
Chương 246 : Bàn Vạn Chung!
Chương 247 : Đến tiếp sau! Chấn kinh các phương!
Chương 248 : Long cốt cùng Hoàng Cực Đan tới tay!
Chương 249 : Thực lực tăng lên! Hấp thu long cốt!
Chương 250 : Giao dịch!
Chương 251 : Thành viên hoàng thất!
Chương 252 : Thái tử?
Chương 253 : Địa Tâm Ma Hỏa!
Chương 254 : Tính toán? Hắc Thủy lão quái!
Chương 255 : Dám lợi dụng ta còn không có một cái!
Chương 256 : Cầm xuống!
Chương 257 : Đúc lại chiến giáp!
Chương 258 : Yên ổn!
Chương 259 : Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây?
Chương 260 : Lại gặp Đạo Đồ!
Chương 261 : Đạo Đồ mảnh vỡ tới tay!
Chương 262 : Lão quỷ phụ thân rồi?
Chương 263 : Toàn bộ thực lực! !
Chương 264 : Hắc, một mực không đi?
Chương 265 : Thôn phệ!
Chương 266 : Đến tiếp sau!
Chương 267 : Lần nữa trở về, thế giới hiện thực biến cố!
Chương 268 : Giải quyết! !
Chương 269 : Ủy thác!
Chương 270 : Lần nữa xuyên qua! Cửu U thành viên!
Chương 271 : Cửu U mời!
Chương 272 : Nhìn thấy Hắc Âm âm mai!
Chương 273 : Kỳ dị sự kiện?

Chương 274 : Một quyền oanh sát!
Chương 275 : Trắng bệch cánh tay!
Chương 276 : Hoan Hỉ giáo!
Chương 277 : Số mười ba!
Chương 278 : Hái hoa trộm!
Chương 279 : Thất Sát bang phân đà!
Chương 280 : Định ra!
Chương 281 : Giải quyết!
Chương 282 : Đạo phổ!
Chương 283 : Thiên Thánh Khôi Lỗi thuật!
Chương 284 : Sự kiện lớn!
Chương 285 : Thương Khung thần cung!
Chương 286 : Kinh khủng Bàn Vạn Chung!
Chương 287 : Rời đi?
Chương 288 : Lại gặp mặt!
Chương 289 : Bàn Vạn Chung, chết! 【 hai hợp một 】
Chương 290 : Phá vây!
Chương 291 : Huyết Linh quyền trực!
Chương 292 : Chấn động! ! Đại Uyên Hoàng thất bí mật! ! 【 hai hợp một đại chương 】
Chương 293 : Tạm cư!
Chương 294 : U linh phé tích! 【 hai hợp một 】
Chương 295 : Một kiếm! !
Chương 296 : Luyện đan!
Chương 297 : Đêm khuya! Hoàng thành quái vật!
Chương 298 : Tiến vào đệ nhị Thiên Thê! Hoàng thành Thần Thi!
Chương 299 : Một quyền oanh sát! !
Chương 300 : Luyện chế khôi lỗi: Bàn Vạn Chung!
Chương 301 : Viên thứ tư Thần Chủng: Hắc ám! !
Chương 302 : Là hấn! Thiết giáp nhân!
Chương 303 : Không cam lòng! Thiên địa nguyên rủa! !
Chương 304 : Ẩn núp!
Chương 305 : Nghĩ cách rời đi, lần nữa trở về! !(updated)
Chương 306 : Thế giới hiện thực! Nam vô gia đặc lâm Bồ Tát!
Chương 307 : Trình Thiên Dã suy đoán
Chương 308 : Thần quốc tin tức! Lần nữa xuyên qua! !
Chương 309 : Đêm khuya rời! Dương Phóng xuất hiện!
Chương 310 : Òn ào! !
Chương 311 : Cái thế vô song! !
Chương 312 : Hấn có thể nghe thấy? !

Chương 313 : Diêm Ma túy!
Chương 314 : Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ? !
Chương 315 : Giải quyết!
Chương 316 : Thịnh giáo!
Chương 317 : Quỷ dị hắc ám!
Chương 318 : Thần bí hẻm núi!
Chương 319 : Quái vật! Long hồn! Thần Chung!
Chương 320 : Thu hoạch!
Chương 321 : Quay về Kinh Thiên vực! !
Chương 322 : Số một! ! Thần Thi! !
Chương 323 : Tây Lăng tiểu trấn!
Chương 324 : Nam Bắc Song hùng!
Chương 325 : Dương Phóng tiết hồ! Trực diện Thánh Phạm Thiên! !
Chương 326 : Người nào thắng
Chương 327 : Trở về hiện thực! Thần bí khảo cổ!
Chương 328 : Hiện thực!
Chương 329 : Quỷ đêm!
Chương 330 : Diệp Huyền! Bí dược!
Chương 331 : Lòng đất thanh âm! Lần nữa xuyên qua!
Chương 332 : Lại gặp không trọn vẹn Đạo Đồ!
Chương 333 : Thực lực tăng lên! Cảm ngộ lĩnh vực!
Chương 334 : Còn có cao thủ?
Chương 335 : Ngạ Lang!
Chương 336 : Liên thủ!
Chương 337 : Phủ Đầu Bang đồng hương!
Chương 338 : Truyền tống Thiên Long vực! !
Chương 339 : Thiên Long vực!
Chương 340 : Thiên Linh Thành!
Chương 341 : Lôi kéo!
Chương 342 : Thực lực tăng lên! Ngút trời kỳ tư!
Chương 343 : Miếu sát! Thí nghiệm!
Chương 344 : Diệp Huyền!
Chương 345 : Dương Phóng! Đại cao nhân!
Chương 346 : Nhiệm vụ! Điều tra!
Chương 347 : Đừng rêu rao!
Chương 348 : Rèn luyện kiếm ý!
Chương 349 : Phủ thành chủ truy binh!
Chương 350 : Kinh hải Diệp Huyền! Bàn đạo Nguyên Thủy!
Chương 351 : Địa Phủ!
Chương 352 : Bạch Vô Thường!

Chương 353 : Nhiều hậu! Âm sát Bạch Vô Thường!
Chương 354 : Cự Ma Dương Phóng! !
Chương 355 : Trở về hiện thực! Thành lập đặc chiến đội!
Chương 356 : Lắc lư Diệp Huyền! Danh hiệu: Độc Cô Cầu Bại!
Chương 357 : Long Hà sơn quái vật sự kiện! !
Chương 358 : Thần bí cao nhân! Trong nháy mắt đánh giết!
Chương 359 : Mạng lưới oanh động, lần nữa xuyên qua!
Chương 360 : Tổng Diêm Quân! !
Chương 361 : Âm thầm chỉ điểm!
Chương 362 : Đột phá thứ ba Thiên Thê!
Chương 363 : Nhiệm vụ đến!
Chương 364 : Vô Thường Tôn giả!
Chương 365 : Đêm khuya tiếng địch! Quỷ dị sơn lâm!
Chương 366 : Thụ ta mười chiêu!
Chương 367 : Thần thông: Tứ Vực Luân Hồi! !
Chương 368 : Dương Phóng xuất hiện!
Chương 369 : Đánh tan!
Chương 370 : Diệt khẩu Hắc Vô Thường! 【 đại chương 】
Chương 371 : Long trảo lại tiến hóa! ! 【 đại chương 】
Chương 372 : Thiên Toán Tử! !
Chương 373 : Hoàng thất báỉ phòng!
Chương 374 : Linh Tham trấn! 【 sáu ngàn chữ đại chương 】
Chương 375 : Lam Tinh người? Đạo Quả Chi Hoa?
Chương 376 : Cổ quái vận khí! 【 đại chương 】
Chương 377 : Đạo Đồ tới tay, cảm ứng Thần Chủng! !
Chương 378 : Thứ năm khóa Thần Chủng: Nguyên Tâm! ! 【 chín ngàn chữ 】
Chương 379 : Sửa chữa ký ức! Trở về hiện thực!
Chương 380 : Thế giới hiện thực phát hiện! 【 tám ngàn chữ đại chương 】
Chương 381 : Thanh đồng cửa!
Chương 382 : Lần nữa xuyên qua! ! Một chút luân hồi! ! 【 tám ngàn chữ đại chương 】
Chương 383 : Thần Chủng: Nhân quả! ! 【 tám ngàn chữ đại chương 】
Chương 384 : Tọa trấn Bắc Vực! ! Yên lặng phát dục! ! 【 tám ngàn chữ đại chương 】
Chương 385 : Nhân quả bí thuật! !
Chương 386 : Xong chuyện! Khai phát Thần Chủng!
Chương 387 : Thánh linh cối xay thịt! 【 tám ngàn chữ đại chương! 】

Chương 388 : Bất diệt!
Chương 389 : Ngũ sắc thần quang sơ hiển uy! Diễn hóa Thôn Thiên Ma Uyên!
Chương 390 : Thôn phệ Tống Diêm Quân! 【 vạn chữ đại chương 】
Chương 391 : Thứ sáu khóa Thần Chủng
Chương 392 : Đột phá Bất Diệt! ! Cuồng sát! !
Chương 393 : Thế giới hiện thực! !
Chương 394 : Lần nữa xuyên qua! ! Kinh khủng Dương Phóng! !
Chương 395 : Kinh động thiên hạ! Một thanh bóp chết!
Chương 396 : Là hấn! !
Chương 397 : Khôi phục ý thức! Tiến vào Hắc Âm âm mai!
Chương 398 : Tuần Thủ Giả! ! Thần thôn!
Chương 399 : Quay về càn chi bản khối! !
Chương 400 : Hấn, lần nữa trở về? !
Chương 401 : Hắc thủ! Lam Tinh!
Chương 402 : Chiến bảo xuất thế! Đại khai sát giới!
Chương 403 : Chấn động thiên hạ! Đi tới đi lui Lam Tinh!
Chương 404 : Tuần Thủ Giả! Quỷ dị bảo tháp!
Chương 405 : Thực lực tăng nhiều! ! Xông ra bảo tháp! !
Chương 406 : Lại trở về càn chi bản khối! Đạo Đồ mảnh vỡ
Chương 407 : Đặc thù sinh vật! Kinh khủng tồn tại!
Chương 408 : Thứ bảy khóa Thần Chủng: Tụ hồn! !
Chương 409 : Nuôi cỏ? Lam Tinh người bí mật! !
Chương 410 : Luyện hóa Thần Ma! Thực lực lại tăng!
Chương 411 : Lưng tựa đại môn, ai cùng ta quyết nhất tử chiến!
Chương 412 : Tiến vào Thần Quốc! Nhân họa đặc phúc!
Chương 413 : Trụy Lạc Thánh Điện! !
Chương 414 : Hỗn loạn! ! Hắc thủ xuất hiện! !
Chương 415 : Bỏ lại lịch! Lam Tinh bí mật!
Chương 416 : Thoát khỏi Ma Quân! Xông ra Thánh Điện!
Chương 417 : Thực lực tăng nhiều! Thôn phệ Lôi Điện Pháp Vương! !
Chương 418 : Đáng sợ đầu lâu!
Chương 419 : Luân Hồi cốc! ! Thành công ám toán Đông Lê lão quái!
Chương 420 : Lĩnh ngộ pháp tắc! Bắt đầu rời đi!
Chương 421 : Chấn nhiếp quần hùng! ! Quay về ngoại giới! !..
Chương 422 : Quay về Thần Khư đại lục! ! Trở thành truyền thuyết! !
Chương 423 : Đạo Đồ mảnh vỡ! Diệt Thương Khung thần cung!...
Chương 424 : Thứ tám khóa Thần Chủng: Phần Linh!....
Chương 425 : Thực lực lại tăng! Tám sắc vòng xoáy!....
Chương 426 : Tám sắc vòng xoáy hiển uy!

Chương 427 : Thần Chung lai lịch cùng truyền thuyết!
Chương 428 : Vương giả phía trên!
Chương 429 : Kiếm Ma cùng Cổ Phật!
Chương 430 : Ma vương thoát khốn! Cửu U đồ hiện!
Chương 431 : Trực diện Kiếm Ma!
Chương 432 : Thoát khỏi Kiếm Ma! Quay về Lam Tinh!
Chương 433 : Thần Khư đại lục cùng Lam Tinh bí mật!
Chương 434 : Quyết đấu Phong Ma!
Chương 435 : Thôn phệ Phong Ma! Thần Chung lại xuất hiện!
Chương 436 : Hai tám Đạo Đồ!
Chương 437 : Âm Đô Sơn
Chương 438 : Mộ huyết chỗ sâu!
Chương 439 : Hai viên Thần Chung!
Chương 440 : Mười màu vòng xoáy! Cái thế vô địch!
Chương 441 : Năm giữ thời không chi lực!
Chương 442 : Đại kiếp đến!
Chương 443 : Lục đại hắc thủ một trong! Âm Tuyên! !
Chương 444 : Chuẩn bị ứng kiếp! ! Lại mặt Ma Quân! !
Chương 445 : Thái Cổ Thất Hùng! !
Chương 446 : Thiên Đồ xuất hiện! Thanh toán bắt đầu!
Chương 447 : Mười bốn sắc vòng xoáy!
Chương 448 : Phía sau màn hắc thủ tin tức!
Chương 449 : Dương Phóng trả thù! Kiếm Ma lại xuất hiện!
Chương 450 : Thái Cổ ma nhạc!
Chương 451 : Thái Cổ ma nhạc thoát khốn!
Chương 452 : Mưu tính Kiếm Ma!
Chương 453 : Vây giết Kiếm Ma!
Chương 454 : Trấn áp Kiếm Ma!
Chương 455 : Chiến trường hỗn loạn!
Chương 456 : Phía sau màn hắc thủ cách không một kích! !
Chương 457 : Đào xuyên thời không trường hà! Quyết đấu Vô Tướng Thần Hoàng!
Chương 458 : Dương Phóng to lớn viện thủ! !
Chương 459 : Tốc độ vô song!
Chương 460 : Hỗn độn chỗ sâu!
Chương 461 : Đấu giá huyền quan! Chấn nhiếp đám người!
Chương 462 : Dương danh hỗn độn!
Chương 463 : Thành tựu Hỗn Độn Thánh Thể!
Chương 464 : Chui vào Hỗn Độn Thần Tộc!
Chương 465 : Dương Phóng được bảo! !

Chương 466 : Thực lực tăng nhiều! Gặp lại Ma Quân!
Chương 467 : Hàng phục Ma Quân!
Chương 468 : Tính toán Chiến Vương!
Chương 469 : Luyện hóa Chiến Vương!
Chương 470 : Chín đại thiên thư lai lịch!
Chương 471 : Nuốt Vô Tướng Thần Hoàng! Diệt Tu La Vương!
Chương 472 : Trấn áp cùng thoát khốn!
Chương 473 : Trực tiếp chụp chết!
Chương 474 : Lại gặp Thánh Điện!
Chương 475 : Cùng thi triển thần uy!
Chương 476 : Lại vào Thánh Điện
Chương 477 : Thánh Điện chỗ sâu nhất!
Chương 478 : Vô tận táng thổ!
Chương 479 : Hoàn chỉnh thánh thư! Lam Tinh lại xuất hiện!
Chương 480 : Lam Tinh bí mật? Hư giả cùng chân thực!
Chương 481 : Thuận lợi thoát khốn! Một tay trấn áp!
Chương 482 : Lam Tinh! Đạo vận chi địa!
Chương 483 : Tội khô lạp hủ!
Chương 484 : Đột phá nửa bước đạo quả!
Chương 485 : Đại quyết chiến tiến đến!
Chương 486 : Trực tiếp cuốn đi!
Chương 487 : Có ý đồ với Huyết Sắc ma ảnh!
Chương 488 : Thánh Giả phân thân!
Chương 489 : Đánh giết Thánh Giả phân thân!
Chương 490 : Quyết chiến đến!
Chương 491 : Quyết đấu Thánh Giả!
Chương 492 : Trấn áp Thánh Giả!
Chương 493 : Vô Song Thánh Giới!
Chương 494 : Một chương vỡ lặt! !
Chương 495 : Dương Phóng xuất thủ!
Chương 496 : Thánh Giới giải tán!
Chương 497 : Thỏa thích xuất thủ!
Chương 498 : Quỷ dị lớn mộ!
Chương 499 : Đại kết cục!
Chương 500 : Hoàn thành cảm nghĩ

Chương 1 : Xuyên qua?

Chương thứ nhất: Xuyên qua?

Phương Thị.

Thanh Long sơn bệnh viện tâm thần.

Sáng sớm, liền có một xe cảnh sát đứng tại bệnh viện tâm thần trước.

“Ta TM không phải bệnh tâm thần, ta là người bình thường, ta nói là thật, ta lập tức liền phải chết, ta không thể vào ngủ, ta một khi chìm vào giấc ngủ liền sẽ xuyên qua, lại xuyên qua quá khứ, ta liền sẽ chết, các người muốn xem lấy ta chết sao, hỏi tới hỏi lui có cái gì tốt hỏi, nhanh cho ta tiêm vào một con thuốc kích thích, đừng để ta đã ngủ!”

Một người có mái tóc bệnh rụng tóc, mí mắt biến thành màu đen nam tử trung niên, tại mấy tên thám tử cùng đi, tại một vị người mặc áo khoác trắng, chừng hai mươi thanh niên bác sĩ trước mặt cuồng loạn gào thét, một đôi mắt bên trong tất cả đều là tinh mịn tơ máu, tựa hồ mấy ngày mấy đêm đều không ngủ đồng dạng.

“Các người làm sao lại không tin, các người đây là xem mạng người như cỏ rác, ta thật sẽ xuyên qua, thật sẽ chết, nhanh cứu ta, nhanh mở cho ta thuốc kích thích a...”

Nam tử trung niên tiếp tục gọi nói.

Trước mặt Dương Phóng lại một mặt cổ quái, nhìn chăm chú lên trước mắt nam tử trung niên, lại nhìn một chút đưa trung niên nam tử này tới ba vị thám tử.

“Bệnh nhân là lúc nào xuất hiện loại bệnh trạng này?”

Dương Phóng hỏi.

“Đêm qua gia hỏa này đến đây báo cảnh cũng đã là dạng này, đúng, gia hỏa này một đêm không ngủ, cái này không đồng nhất thật sớm chúng ta đem hắn mang tới.”

Một vị thám tử lộ ra cười khở.

Hắn là Dương Phóng cao trung đồng học.

Gọi là Trương Minh Minh.

Dương Phóng nhìn về phía trước mắt bệnh nhân, mỉm cười nói, “Đúng, người nói đều đúng, ta hoàn toàn tin tưởng người sẽ xuyên qua sự tình, mời người lãnh tĩn một chút, ân, người tên là gì? Nhà ở ở nơi nào, người còn có thể nhớ tới sao? Trước đừng có gấp, từ từ suy nghĩ, chậm rãi trả lời.”

Đối đãi bệnh tâm thần người bệnh, hết thấy đều muốn thuận suy nghĩ của hắn tới.

Chậm rãi tiến hành khuyên bảo.

“Ta gọi Trịnh Phương Hoa, hôm nay 42 tuổi, liền ở tại Phương Thị, là một thủy điện thợ máy, trong nhà không có những người khác, chỉ có một mình ta, ta nói là thật, thật sẽ xuyên qua, đúng, người mau nhìn cánh tay của ta, trên cánh tay có ít chữ, một khi cái số này đi đến cuối cùng, ta liền sẽ lần nữa xuyên qua.”

Nam tử trung niên bờ môi run rẩy, vội vàng nhanh chóng vén tay áo lên, đem cánh tay phải đưa cho Dương Phóng quan sát.

Dương Phóng nhìn thoáng qua.

“Đừng xem, chúng ta sớm tại tối hôm qua liền nhìn, không có cái gì.”

Trương Minh Minh lắc đầu nói.

“Xin hỏi một chút cái số này là dạng gì?”

Dương Phóng thăm dò tính tiến hành hỏi thăm.

“Các người không nhìn thấy? Các người tại sao không thấy được? Ta đã biết, là hệ thống, cái này nhất định là cái kia hệ thống, cứu ta, nhanh nghĩ biện pháp cứu ta...”

Nam tử trung niên lần nữa trở nên kích động lên.

“Người trước đừng kích động, từ từ sẽ đến, có lẽ ta lập tức liền sẽ nhìn thấy, đúng, cái số này người có thể vẽ ra đến để cho ta nhìn một chút sao?”

Dương Phóng thử nghiệm trấn an đối phương.

Nam tử trung niên vội vàng từ một bên mang tới giấy bút, nhanh chóng viết một chuỗi số lượng.

0 tròn 0 lúc 5 phân 28 giây.

27 giây

26 giây

...

“Chính là như vậy, nó đang không ngừng đếm ngược , chờ đến thời gian này đi đến, ta liền sẽ mê man, một khi mê man, thật sẽ xuyên qua, ta trước đó đã xuyên việt rồi, ta không có lừa các người, các người phải tắt yếu tin

tưởng, nếu ai nói dối, ai liền chết cả nhà...”

Nam tử trung niên khùng hoảng nói.

“Người nói người sẽ xuyên qua? Kia xuyên qua ở đâu? Thế giới kia gặp nguy hiểm sao?”

Dương Phóng tiếp tục tiến hành khuyên bảo, “Kia là cái dạng gì thế giới?”

“Tuyệt vọng, kinh khủng, vẻ lo lắng bao phủ, không có hi vọng, mỗi ngày đều có quái vật giết người, hơi không cẩn thận liền sẽ chết thảm... Là thật, mắt của ta trợn trợn nhìn xem rất nhiều người ở trước mặt ta chết thảm quá khú...”

Nam tử trung niên ánh mắt tuyệt vọng, hoảng sợ nói.

“Thật sao? Đó cùng người cùng một chỗ xuyên qua còn có những người khác?”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường.

“Không biết còn có hay không những người khác, ta không thể trở về đi, ta van cầu người, đừng để ta trở về, đều là người xấu, còn có quái vật, ta ở bên kia ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, mỗi ngày đều có tử vong nguy cơ, van cầu người, mau cứu ta...”

Nam tử trung niên tiếp tục hoảng sợ nói.

Dương Phóng theo bản năng nhìn thoáng qua Trương Minh Minh.

Trương Minh Minh nhẹ nhàng nhún vai, đạo, “Đêm qua hấn cũng là cùng chúng ta nói như vậy, nếu không mở cho hấn điếm trấn định tề, để hấn ngủ một giấc thử một chút?”

“Không muốn, ta không muốn đi ngủ, ta một đi ngủ liền sẽ trở lại chỗ kia, các người tại xem mạng người như cỏ rác!”

Nam tử trung niên vội vàng kinh hoảng kêu to, “Ta không thể ngủ, các người làm sao lại không tin ta, ta không muốn lại trở về...”

Hai tên thám tử vội vàng nhanh chóng đè lại nam tử trung niên, tiến hành hảo ngôn an ủi.

“Ô ô ô... Mau cứu ta, ta van cầu các người mau cứu ta, ta thật không muốn chết, ô ô ô, nhanh mau cứu ta à...”

Nam tử trung niên trực tiếp hồng mắt, ngao gào khóc lớn, nước mắt bão táp.

“Dương Phóng, các người bệnh viện tâm thần trước đó có hay không tiếp xúc qua phương diện này bệnh nhân?”

Trương Minh Minh im lặng nói.

“Thế thì không có.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu.

Trước đó hẳn dùng các loại phương pháp khảo nghiệm qua.

Gia hỏa này đối với các loại vấn đề có cực kỳ đầu óc thanh tỉnh, một điểm không giống như là có bệnh tâm thần đáng về.

Nhưng hẳn nói ra ngữ, lại rất khó để cho người ta tin tưởng.

“Như vậy đi, trước quan sát hẳn năm phút nhìn xem.”

Dương Phóng đưa ra một cái đề nghị.

“Người sẽ không thật cho là hẳn sẽ xuyên qua a?”

Trương Minh Minh kinh ngạc nói.

Bên người cái khác hai vị thám tử cũng đều kinh ngạc nhìn về phía Dương Phóng.

“Đó cũng không phải, có lẽ để hẳn lãnh tĩnh một chút sẽ rất nhiều.”

Dương Phóng nói.

“Ô ô ô, các người cứu không được ta, ai cũng cứu không được ta, ta phải chết, nhưng ta không muốn chết a, ô ô ô ô...”

Trịnh Phương Hoa sụp đổ khóc lớn, nước mắt bão táp.

“Trịnh tiên sinh, xin người phối hợp chút, có chúng ta ở chỗ này, sẽ không có người có thể thương tổn được người!”

Trương Minh Minh trịnh trọng nói.

“Không có ích lợi gì, ô ô ô, ta sẽ xuyên qua, còn có ba phút a, ta liền sẽ lần nữa trở về, ta không muốn trở về a, ô ô ô...”

Trịnh Phương Hoa tiếp tục khóc lớn.

“Ta cũng không tin thật sự có người có thể xuyên qua, thật sự là kỳ, thế kỷ 21 còn có cái này chuyện tốt?”

Một cái nhỏ thám tử Trương Vĩ lẫm lẫm nói.

Hắn tựa hồ bị chọc cười, rất nhanh phát ra tiếng cười.

Dương Phóng cũng là một mặt bất đắc dĩ nhìn trước mắt bệnh nhân.

Thời gian từng giây từng phút vượt qua.

Có lẽ là Trịnh Phương Hoa khóc mệt, không có qua mấy phút, hắn liền lâm vào giấc ngủ, tiếng lẩm bẩm đánh chấn thiên.

Ba vị thám tử tất cả đều khóe miệng co giật.

“Đã nói xong xuyên qua đâu? Còn tưởng rằng thật có thể đụng phải kỳ tích đâu!”

Trương Vĩ bật cười nói.

“Dương Phóng, đem hắn ở chỗ này quan sát hai ngày có thể chứ?”

Trương Minh Minh mở miệng nói ra.

“Ừm, ta đến an bài phòng bệnh, bất quá ta nơi này đều là các loại người bệnh, hắn chỉ có thể ở riêng một phòng.”

Dương Phóng nói, rất nhanh mở tốt phòng bệnh.

Hai tên thám tử mang lấy ngủ say quá khứ trương phương hoa, hướng về an bài tốt số 22 phòng bệnh đi đến.

“Dương Phóng, hai ngày này liền làm phiên người.”

Trương Minh Minh nói.

“Một chút chuyện nhỏ, không tính là gì.”

Dương Phóng nói.

Trương Minh Minh mỉm cười gật đầu, quay người rời đi.

Dương Phóng lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua Trịnh Phương Hoa, bảo đảm Trịnh Phương Hoa không có bất cứ vấn đề gì về sau, lúc này mới quay người đi ra.

Tại bệnh viện tâm thần đi làm cũng không nhẹ nhõm, mỗi ngày đều muốn đứng trước các loại người bị bệnh tâm thần.

Những này người bị bệnh tâm thần thường thường sẽ có không tâm thường biểu hiện, nhất là mỗi ngày cho bọn hắn treo nước thời điểm, thường thường cần ba bốn bác sĩ cộng đồng đem đối phương đè lại mới có thể.

Có đôi khi ba bốn bác sĩ đè xuống đối phương cũng rất khó có hiệu quả, bởi vì còn có cái khác bệnh tâm thần sẽ thừa dịp người đè lại đối phương thời điểm, sờ lên ống tiêm, bất thành lình đâm người một chút.

“Dương bác sĩ, xảy ra chuyện, vừa mới người bệnh nhân kia trái tim đột nhiên ngừng!”

Một y tá vội vàng vàng, cấp tốc chạy tới.

Cái gì?

Dương Phóng sắc mặt giật mình, nhanh chóng đứng dậy, hướng về kia bên trong tiến đến.

Vừa mới còn rất tốt, hiện tại đột nhiên trái tim đột nhiên ngừng.

Nói đùa cái gì?

Chỉ gặp Trịnh Phương Hoa hai mắt nhắm nghiền, không nhúc nhích, nằm ở trên giường, đang có một y tá toàn lực vì hắn làm lấy tim phổi khô phục, ấn đến cả cái giường đều kệt kệt kệt kệt rung động.

Nhưng mà mặc kệ tên kia y tá làm sao theo, đối phương đều từ đầu đến cuối không nhúc nhích.

Một bên giám hộ nghi thượng, nhịp tim một cột, từ đầu đến cuối là 0.

“Lúc nào phát hiện?”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, ngừng lại.

“Không biết lúc nào ngừng, ta vừa mới tuần tra thời điểm nhìn thấy.”

Tên kia y tá mở miệng nói.

“Báo cảnh đi, ta đến báo!”

Dương Phóng lấy điện thoại di động ra, lúc này bắt đầu gọi gây ra dòng điện nói.

...

Chương 2 : Thật xuyên qua rồi?

Chạng vạng tối.

Bảy giờ lễ năm phân.

Dương Phóng một thân mỗi mệt, quay lại gia trang, trong đầu y nguyên không cách nào bình tĩnh, chăm chú nhíu mày, tựa hỡi ban ngày một màn kia.

Tại sao có thể có trùng hợp như vậy sự tình?

Trước đó người bệnh nhân kia một mặt hoảng sợ nói mình sẽ xuyên qua, sẽ chết.

Kết quả không đến hai mươi phút, hần thể mà thật đã chết rồi?

Chẳng lẽ trên đời này thật sự có người có thể xuyên qua?

Dương Phóng không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu, mở cửa phòng, đi vào trong nhà, đổi giày, cởi quần áo ra, chuẩn bị tắm rửa, thanh trừ mình một thân mốc khí.

Đúng lúc này, hần nhướng mày, bỗng nhiên cảm giác được tay trái của mình cổ tay chỗ truyền đến một trận nhói nhói.

Giống như là bị ngọn lửa thiêu đốt, khó mà chịu đựng.

Hần lúc này nhìn hướng cổ tay của mình, đồng tử có chút co rụt lại, lộ ra vẻ kinh ngạc, tựa hồ khó có thể tin.

0 trời 0 lúc 9 phút 58 giây.

57 giây.

56 giây.

...

Một nhóm quỷ dị, nhan sắc hiện ra đen bóng màu sắc chữ viết xuất hiện tại trước mắt mình.

Dương Phóng trong lòng trực tiếp nhấc lên sóng biển ngập trời.

Hắn hung hăng dụi dụi con mắt, lại phát hiện căn bản không phải ảo giác.

Hắn dùng sức xoa xoa đôi bàn tay trên cánh tay nghề này số lượng, lại phát hiện số lượng cùng hắn làn da tựa hồ hòa làm một thể.

Bất kể thế nào xoa, số lượng như cũ tại tự động đếm ngược.

Từng đợt phỏng cảm giác đang không ngừng truyền đến.

“Xuyên qua...”

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, lần nữa nghĩ đến trước đó Trịnh Phương Hoa lời nói.

Hắn nói chẳng lẽ là thật?

Dương Phóng theo bản năng muốn báo cảnh, chợt động tác dừng lại.

Coi như báo cảnh sát, cảnh sát làm sao có thể tin tưởng mình?

Nghề này số lượng hẳn là chỉ có mình có thể nhìn thấy.

Tối thiểu kia Trịnh Phương Hoa trên người số lượng, chính là như vậy.

Cho nên nếu là cảnh sát không nhìn thấy những chữ số này, coi như hắn giải thích thế nào đi nữa, cũng hoàn toàn vô dụng, ngược lại sẽ bị bọn hắn cũng làm thành bệnh tâm thần.

Dương Phóng trong lòng suy tư, bỗng nhiên kịp phản ứng, cấp tốc mặc xong quần áo, đi vào phòng bếp, nắm lên một cái vung nồi, tựa hồ cảm thấy còn không an toàn, lại đem dao gọt trái cây, dao phay tất cả đều giắt vào hông.

Làm xong đây hết thảy, hắn đi đến một bên trên ghế salon, lẳng lẳng nằm xong, chờ đợi dị biến giáng lâm.

Nếu quả như thật có thể xuyên qua, hơn phân nửa cũng là hồn xuyên.

Bởi vì kia Trịnh Phương Hoa thi thể chính là chứng minh!

Cũng mặc kệ có phải hay không hồn xuyên, hắn đều muốn thử một chút.

Vạn nhất xuyên qua thời điểm, thật có thể đem bên người đồ vật cùng một chỗ mang vào đâu?

Theo Trịnh Phương Hoa nói, thế giới kia che kín nguy hiểm, trên thân nếu có thể không có điểm phòng bị, coi như quá khứ, cũng là đường chết một đầu.

Dương Phóng càng nghĩ càng thấy đến trong lòng khó có thể bình an.

Trước đó mình làm sao lại không tin Trịnh Phương Hoa đâu?

Tốt xấu cũng muốn hỏi nhiều hỏi hẵn liên quan tới thế giới kia cụ thể bối cảnh mới là!

Trên cánh tay đếm ngược, như đồng hóa vì đòi mạng tiếng chuông đồng dạng.

Mỗi nhảy lên một chút, Dương Phóng nhịp tim liền đi theo run rẩy một chút.

Thời gian từng giờ từng phút vượt qua.

Dương Phóng thời gian dần qua cảm thấy hô hấp đều trở nên khó khăn, trước mắt chậm rãi mờ hồ, biến thành màu đen, thân thể như là rơi vào một mảnh biển lớn màu đen, đen nhánh vô tận, không nhìn thấy mây may tia sáng, tựa hồ muốn vĩnh cửu trầm luân.

Không biết đi qua bao lâu.

Dương Phóng hai mắt bên trong dần dần xuất hiện một vòng ánh sáng sáng ngời, hô hấp lần nữa trở nên thông thuận.

Hắn mở mắt, từng ngum từng ngum thở hổn hển, giống như ngạt thở đã lâu, đột nhiên từ trên giường ngồi dậy.

“Đây là!”

Hắn một mặt chấn kinh, nhìn bốn phía hoàn cảnh.

Thật xuyên qua rồi?

Không còn là nhà của mình.

Một chiếc thắp bé ngọn đèn yếu ớt lấp lóe, quang mang lờ mờ, có chút kiềm chế.

Gian phòng thắp bé, chật chội, đồng thời ẩn chứa âm ướt, trong không khí tràn ngập mốc meo cùng nhàn nhạt mùi hôi khí tức.

Bốn phía vách tường tất cả đều là thật dày bùn phiến muện thành, một cái giường là từ giản dị tấm ván gỗ dựng lên tới, gian phòng bên trong che kín trện trện gay mũi mũi nước tiểu khai, một cái cái xô đặt ở cách đó không xa, còn có một cái giản dị cùng loại chậu rửa mặt đồng dạng đồ vật.

Nhìn muốn bao nhiêu keo kiệt có bao nhiêu keo kiệt.

Quần áo trên người cũng không còn là hiện đại trang phục, mà là thành cổ đại loại kia gã sai vặt mặc quần áo, phía trên còn đánh mấy cái miếng vá.

Dương Phóng dùng sức bóp bóp bắp đùi mình.

Đau đớn dị thường.

Không phải nằm mơ.

Hắn trên mặt kính hãi, từ giường đứng dậy, vội vàng sờ về phía cái hông của mình.

Dao gọt trái cây, dao phay, cái chảo tất cả đều không có theo tới.

Hắn lại đột nhiên nhìn hướng tay của mình cánh tay.

Trên cánh tay trái đếm ngược cũng hoàn toàn biến mất.

Làn da thô ráp, gầy còm, biến thành màu đen, giống như là lâu dài dinh dưỡng không đầy đủ, lại giống là thường

xuyên phơi gió phơi nắng.

Hắn cầm lấy ngọn đèn, đi tới gian phòng bên trong một ngum vạc nước trước mặt.

Trong chum nước khuôn mặt dị thường gầy gò, giữ lại người cổ đại kiểu tóc, trên đầu ghim một cái mộc trâm, nhưng nhìn gương mặt, xác thực cùng trước đó giống nhau như đúc.

Duy nhất chênh lệch chính là cái này ngũ quan có đen một chút, có chút gầy.

“Gương mặt dáng dấp giống nhau, thân cao cũng kém không nhiều...”

Dương Phóng tự lẩm bẫm.

Đây là một cái cổ đại bối cảnh thế giới?

Hắn trong phòng đi lại, bắt đầu kiệt lực hồi tưởng đến có quan hệ thế giới này tin tức.

Lại phát hiện trong đầu đau đớn dị thường, như là đao giảo đồng dạng.

Linh linh toái toái tin tức bắt đầu truyền đến.

Sở tại địa phương tên là hắc thiết khu quần cư, vô cùng to lớn, nhân khẩu dày đặc, bốn phía chướng khí vờn quanh, rừng rậm dày đặc, dị thường nguy hiểm.

Nhưng cùng lúc khu quần cư bên trong cũng không an toàn, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy các loại thi thể nằm ngang ở ven đường.

Nguyên chủ danh tự cũng gọi Dương Phóng, chính là phúc vận bến tàu một cái khổ lực, mỗi ngày mười văn

tiền, ăn bữa hôm lo bữa mai...

Từng màn ký ức không ngừng tràn vào Dương Phóng não hải.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lộ ra vẻ kinh ngạc, bắt được một cái mảnh vỡ kí ức.

“Náo tà?”

Hai ngày này khu quần cư công chính đang náo tà?

Mỗi đêm đều có nhân thần bí chết thảm?

Hắn vô ý thức toàn thân căng lên, dựng tóc gáy, cảm giác được toàn thân không thoải mái.

Không biết mình xuyên qua thế giới cùng Trịnh Phương Hoa là cùng một cái thế giới sao?

Ngoại trừ mình, phải chăng còn có cái khác người Địa Cầu?

Trong lòng của hắn xuất hiện vô số ý nghĩ, đi vào đóng chặt cửa gỗ trước, ánh mắt dọc theo khe cửa hướng về bên ngoài nhìn lại.

Một mảnh đen nhánh.

Đưa tay không thấy được năm ngón.

Đang ở tại lúc đêm khuya, khắp nơi yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Nhưng một liên tưởng đến gần nhất náo tà, Dương Phóng liền lông tơ từ từ, nhịn không được hướng về sau rút lui.

“Đây rốt cuộc là cái quỷ gì thế giới?”

Hắn trong phòng đi tới đi lui.

Mình lại có thể không lần nữa trở về?

Trịnh Phương Hoa là thế nào trở về?

Tại hắn cau mày khổ tác lúc, bỗng nhiên, trước mắt tia sáng vụn vụn, thần bí mờ lung.

Nổi lên một trương nhàn nhạt màn sáng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/32 tuổi

Tu vi: Không vào phẩm (20/30)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết nhập môn (6/100)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm nhập môn (18/100)

Tư chất: Hồngбет cực độ (1/5)

...

Bảng?

Trong đầu rất nhanh hiện ra một đạo tin tức.

“Đây là một cái độ thuần thực bảng, chỉ cần luyện tập võ kỹ liền có thể gia tăng độ thuần thực, mà độ thuần thực mỗi gia tăng một điểm, võ kỹ liền sẽ tiến lên một điểm?”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường.

Rất nhanh trong đầu của hắn cũng bắt đầu nổi lên một

chút vụn vụn vật vụn liên quan tới Dương Viêm quyết cùng Tật phong thập tam kiếm tin tức.

Hai môn công pháp danh tự mặc dù bá khí, nhưng là khu quần cư bên trong lớn nhất đường, bình thường nhất công pháp.

Không có chút nào đặc điểm có thể nói.

Càng máu chốt chính là, cái này độ thuần thực chỉ đối võ kỹ có tác dụng, đối với tâm pháp loại cũng không có cái gì tác dụng.

Nói cách khác hẳn 【 Dương Viêm quyết 】 chỉ có thể dựa vào tự thân một chút xiu tu luyện.

A!

Ngay tại Dương Phóng âm thầm khẩn trương thời điểm, bỗng nhiên, phía ngoài trong đêm tối trực tiếp truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết đau đớn, khàn cả giọng, tựa hồ cách hẳn chỉ có khoảng mấy chục mét.

Dương Phóng giật nảy mình.

Tà Linh?

Trong lòng hẳn kinh dị, cấp tốc rút lui.

..

Chương 3 : Sinh tồn gian nan

Nồng đậm hắc ám bên trong, tựa hồ có tiếng gió vang lên.

Lại tựa hồ là truyền đến dã thú trầm thấp tiếng thở dốc.

Tại vừa mới cái kia đạo tiếng kêu thảm thiết truyền ra sau không bao lâu, đạo thứ hai, đạo thứ ba tiếng kêu thảm thiết rất nhanh truyền tới.

A! A...

Một lần so một lần gần.

Gần nhất một lần trực tiếp tại Dương Phóng sát vách vang lên, thanh âm dị thường thê lương, giống như là trước khi chết gặp phải dị thường đáng sợ sự tình,

Lần này Dương Phóng trái tim đều cơ hồ nhảy ra ngoài, vội vàng liềm lĩnh núp ở dưới giường, run lẩy bẩy, trong lòng kinh hãi.

Hắn tựa hồ đã dự liệu được kết quả của mình.

Cái kia Tà Linh tại hắn phiến khu vực này hoạt động, lập tức liền muốn xông vào mình nơi này?

Nhưng mà, theo thời gian chuyển dời.

Gian phòng bên trong nhưng không có bất luận cái gì động tĩnh.

Dương Phóng trong lòng khẩn trương, có thể rõ ràng nghe được tim đập của mình, từng đợt như là gõ trống

vang lên.

Loại này dày vò thực sự quá mức thống khổ.

Hắn cũng không dám đưa đầu đi xem, vạn nhất cái kia Tà Linh liền đứng tại trước giường của hắn nên làm cái gì?

Trong lòng hắn đặng chát, ghé vào dưới giường, chờ đợi lo lắng.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Trong bất tri bất giác, bên ngoài gáy tiếng vang lên, tựa hồ trời đã sáng.

Dương Phóng lá gan rất cục lớn một chút, đưa đầu ra ngoài, hướng về mờ tối gian phòng nhìn lại.

Gian phòng bên trong trống rỗng, cũng không nhìn thấy tôn này Tà Linh tung tích.

“Nó không đến giết ta?”

Dương Phóng trong lòng thấp thỏm, đến nay không có triệt để lắng lại.

Gần nhất lần kia tiếng kêu thảm thiết ngay tại mình sát vách.

Hắn đều cho là mình chạy không khỏi một kiếp này.

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhìn về phía trên vách tường một ngọm kiếm rỉ.

Kiểm rỉ là hắn bỏ ra tám mươi văn từ trên sạp hàng mua được, kiếm rỉ pha tạp, hai bên mũi kiếm đã mấp mô, mặc dù về sau bị hắn một lần nữa mài qua, nhưng y

nguyên lộ ra rách nát không chịu nổi.

Hắn leo ra gầm giường, bắt lấy kiếm rỉ, thối lui đến nơi hẻo lánh, cẩn rằng một cái trong phòng ném thử tu luyện lên Tật phong thập tam kiếm.

Bất kể như thế nào, hắn phải nghĩ biện pháp lời đầu tiên bảo đảm lại nói.

Phía ngoài gáy âm thanh càng ngày càng tập nập.

Nguyên bản mờ tối sắc trời cũng bắt đầu dần dần chuyển sáng, thẳng đến mặt trời triệt để dâng lên.

Nơi xa truyền đến ồn ào tiếng nghị luận, tựa hồ rất nhiều người cũng đã đi ra, từ thanh âm của bọn hắn cùng trong giọng nói cũng có thể phán đoán, tất cả mọi người che kín kinh hãi.

Dương Phóng rút cục đình chỉ luyện kiếm, thở hồng hộc, nhìn về phía trước mắt báng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/32 tuổi

Tu vi: Không vào phẩm (20/30)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết nhập môn (6/100)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm nhập môn (30/100)

Tư chất: Hồngбет cực độ (1/5)

...

Đại khái luyện hơn hai giờ.

Tật phong thập tam kiếm tiến độ từ (18/100) biến thành (30/100), bình quân bảy tám phút tả hữu luyện qua một lần.

Mặc dù tu vi vẫn là không vào phẩm, nhưng hẳn lại cảm giác được phản ứng của mình năng lực cùng tốc độ đều tăng lên thật nhiều không ít.

Loại cảm giác này thật giống như... Không có nội lực lại luyện Độc Cô Cửu Kiếm, mặc dù chiêu thức mềm nhũn, nhưng thắng ở phản ứng tương đối nhanh.

Dương Phóng trong lòng thành thích nhảy lên, nổi lên gan đến, cách lấy cánh cửa khe hở, hướng về bên ngoài nhìn lại.

Gian phòng của hắn cực kỳ đơn sơ, bên ngoài cũng không có viện tử, cho nên có thể tùy tiện nhìn thấy tình huống bên ngoài.

Chỉ thấy mặt ngoài vây quanh rất nhiều người, đang sôi nổi nghị luận.

“Chết rồi, đều đã chết, cái này một mảnh tối hôm qua chết hơn ba mươi người!”

“Hơn ba mươi người? Thật là đáng sợ!”

“Đây là cái gì tà vật a, tiếp tục như vậy lúc nào là cái đầu! !”

“Kia tà vật vô cùng xảo trá, vài ngày trước còn tại đông phường bên kia hoạt động, nghĩ không ra đêm nay đi thẳng tới tây phường, thật là khiến người ta khó lòng phòng bị...”

...

Từ đám người tiếng nghị luận bên trong, Dương Phóng nghe được rất nhiều tin tức.

Cái này tà vật thực lực đáng sợ, hoạt động không có quy luật chút nào.

Vài ngày trước còn tại đông phương, tối hôm qua liền đi tới tây phương.

“Ta đến cùng còn có thể hay không trở về?”

Môi hắn khô ráo, lần nữa nhìn về phía mình cánh tay trái.

Thế giới này hắn là một khắc đồng hồ cũng không muốn chờ lâu.

Sớm biết như thế, hắn nên tin tưởng Trịnh phương hoa, hướng hắn hiểu rõ hơn một chút tin tức.

Phanh phanh phanh!

Tiếng đập cửa bỗng nhiên vang lên, tiếp lấy một thanh âm từ ngoài cửa truyền đến, “Dương Phóng huynh đệ vẫn còn chứ?”

Dương Phóng vội vàng xuyên thấu qua khe cửa hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Chỉ gặp một người mặc đồng dạng rách rưới, có mảnh vá quần áo bóng người, màu da đen nhánh, ở ngoài cửa ngay tại gỗ cửa, tựa hồ tại xác định hắn có phải hay không còn sống.

Dương Phóng trong đầu mơ hồ nhớ tới tên của đối phương.

Vương Hải.

Là nguyên chủ tại Phúc Vận bến tàu bằng hữu, đều là Phúc Vận bến tàu khổ lực, cũng ở tại không xa.

“Vẫn còn ở đó.”

Dương Phóng tranh thủ để cho mình thanh âm bình tĩnh, tiến hành đáp lại.

“Người còn tại? Thật sự là quá tốt, ta còn tưởng rằng người cũng ngộ hại.”

Phía ngoài Vương Hải kinh hỉ mở miệng.

“Đúng vậy a, ta tối hôm qua nghe được kêu thảm, cũng dọa đến không dám ra ngoài.”

Dương Phóng đáp lại.

“Hiện tại không sao, người mở cửa đi!”

Vương Hải nói.

Dương Phóng do dự một lát, vẫn là từ bên trong mở cửa phòng.

Sáng sớm ánh nắng chói mắt.

Trước mắt từng đầu vũng bùn con đường, nhìn về phía trước đi tất cả đều là từng tòa bùn đất cùng cỏ tranh lũy thành phòng ở, còn có từng cái quần áo rách rưới bóng người, ngay tại cách vách cửa hắt, sát vách sát vách vây xem, trong miệng ngạc nhiên, nghị luận âm ỉ.

“Người thật không có việc gì.”

Vương Hải lộ ra mừng rỡ, đánh giá Dương Phóng , đạo, “Đúng rồi, hôm nay bến tàu là trình quản sự đang trực,

người nhớ kỹ sớm một chút quá khứ, trình quản sự từ trước đến nay nghiêm ngặt, ngàn vạn không thể đi chậm, ta còn có chuyện, trước tiên cần phải đi một bước.”

Hắn nhìn thấy Dương Phóng không có việc gì, dặn dò vài câu, trực tiếp rời đi nơi này.

Dương Phóng sắc mặt biến huyền, trong lòng phức tạp.

Đây cũng là nghèo khó cổ đại sinh hoạt?

Trong đầu của hắn suy tư, rất nhanh hiện lên liên quan tới trình quản sự một chút ấn tượng.

Trong ấn tượng, vị này trình quản sự tính cách tàn khốc, rất khó ở chung, động một tí liền sẽ đánh chửi công nhân, có không ít công nhân thậm chí bị hắn tươi sống hút chết quá khứ.

Hắn hữu tâm không đi đi làm, lúc này đi trở về trong nhà, tìm kiếm vại gạo, mặt vạc bắt đầu tìm ăn, kết quả một vòng lật xuống tới, vại gạo, mặt vạc toàn không.

Trừ cái đó ra, nguyên chủ để lại tiền cũng cực ít, chỉ có ba mươi văn tiền.

Dương Phóng trong lòng im lặng.

Gia hỏa này khi còn sống đều không còn hơi lớn gạo sao?

Vẫn là nói thế giới này gạo quá mắc?

Hắn cầm ba mươi văn tiền, hướng về bên ngoài đi đến.

Đi ra mảnh này khu ổ chuột không xa chính là một đầu rộng rãi mà phần hoa phường thị, phường thị lại hướng

nơi xa, thì là liên miên liên miên phủ đệ, lầu các, san sát nối tiếp nhau, bày ra cùng một chỗ.

Nơi đó tựa hồ đã là khu nhà giàu, cùng hẳn chỗ khu ổ chuột có bản chất khác biệt.

Dương Phóng bỏ ra bốn văn tiền mua bốn cái bánh nướng, cái này mới miễn cưỡng nhét đầy cái bao tử.

Bất quá điều này cũng làm cho hẳn nguyên bản không muốn lên ban ý nghĩ trong nháy mắt thất bại.

Một bữa cơm liền ăn bốn văn tiền, một ngày liền phải 12 văn.

Lấy mình bây giờ trên thân 26 văn tiền, ăn không được ba ngày.

“Vẫn là phải đi bến tàu dỡ hàng...”

Dương Phóng tự nói.

Về phần tìm cái khác công việc, chỉ có thể trước chờ nhàn rồi xuống tới thời điểm sẽ tìm.

Nếu không cái khác công việc không tìm được, bến tàu công việc lại mất đi, đây chẳng phải là sẽ chết đói quá khú.

Mặc kệ có thể hay không xuyên việt về đi, trước qua trước mắt cửa này lại nói.

“Bất quá ta cùng những người này cũng không, ta có độ thuần thực bằng, chỉ cần đổi mới độ thuần thực, liền sẽ chậm rãi mạnh lên, sớm tối có thể thay đổi vận mệnh!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Vừa nghĩ như thế, tiền đồ còn không tính lờ mờ.

Hắn lúc này hướng về bến tàu tiến đến.

Phúc Vận bến tàu, chính là xây tựa ở vân thủy bên trên một tòa cự đại bến tàu, lệ thuộc vào bản địa bang phái lớn nhất ba sông giúp, ở chỗ này chế tác nghèo khổ người có chừng mấy chục cái tả hữu, tiền công ngày kết, mệt gần chết một ngày mới mười văn tiền.

Liên cái này còn có rất nhiều người chèn phá đầu đầu vào không được.

Dương Phóng vừa mới tới, liền nhìn thấy trên bến tàu, một người mặc Hoàng sắc tơ lụa nam tử, giữ lại hai phiến sợi râu, cầm trong tay một thanh màu đen roi, sắc mặt lạnh lùng, đứng tại trên bến tàu, hướng về bọn hắn quét tới.

Ở bên cạnh hắn thì dựng lên một nén nhang, kia nén nhang lập tức liền đã đốt sạch, chỉ còn lại có to bằng móng tay.

Một khi chờ cái này nén nhang đốt sạch, những cái kia tới chậm công nhân, không thể nghi ngờ cũng phải bị hắn hung hăng đánh lên một roi.

Nghiêm trọng thậm chí có thể bị tại chỗ hút chết quá khứ.

Dương Phóng một mặt cười ngượng ngùng, vội vàng từ một nhanh chạy tới.

“Lần sau đề thêm điểm tới cũng không cần tới.”

Trình quản sự ngữ khí lạnh lùng.

Dương Phóng biến sắc, vội vàng liên tục xác nhận, tăng

tốc bước chân chạy tới.

“Người rút cuộc đã đến, người kém chút sẽ trễ, trần quản sự roi bị đánh một cái, chí ít có thể đi nửa cái mạng.”

Vương Hải đứng lên đến nói nhỏ.

Sau đó, bọn hắn bắt đầu cả ngày dỡ hàng công việc.

Đối với kiếp trước chưa từng có làm qua thẻ lực Dương Phóng tới nói, làm việc như vậy đơn giản muốn mạng.

Hắn vắn vện làm nửa ngày, liền mệt mỗi mỗi lưng đau chân, cơ hồ muốn từ bỏ.

Nhưng nghĩ đến trình quản sự trong tay cây kia roi, lập tức trong lòng e ngại, vẫn là cắn răng kiên chống xuống tới.

Đây chính là cái không đem mạng người coi ra gì xã hội, tùy tiện bãi công không phải bị trừ tiền lương đơn giản như vậy, rất có thể sẽ muốn người nửa cái mạng.

Cứ như vậy, cả ngày quá khứ.

Sắp đến đang lúc hoàng hôn, một ngày hỏa kế mới hết thủy kết thúc, dẫn tới hôm nay mười văn tiền.

Dương Phóng toàn thân đau nhức, nhìn xem trong tay đen thui đồng tiền, trong lòng một trận đắng chát.

Hắn vốn là bệnh viện tâm thần chủ trị y sư.

Cơ hồ phần lớn thời gian đều là ngồi phòng làm việc người.

Nhưng bây giờ lại đột nhiên xuyên qua thành một cái cổ

đại xã hội tầng dưới chót nhất người.

Tâm lý chênh lệch chi lớn, để hẳn khá khó xử thụ.

..

Chương 4 : Bị đẽ mắt tới

Đêm.

Lần nữa giáng lâm.

Dương Phóng làm sơ sau khi nghỉ ngơi, liền trong phòng đóng cửa không ra, huy động kiếm rỉ, tiếp tục tu luyện Tật phong thập tam kiếm, tranh thủ gia tăng thực lực bản thân.

Về phần vì sao không dẫn đầu tu luyện 【 Dương Viêm quyết 】 ?

Bởi vì hần thử qua, 【 Dương Viêm quyết 】 tiến độ chậm chạp, trước đó tu luyện hơn một canh giờ, thanh tiến độ đều không có gia tăng một điểm.

Kể từ đó, hần chỉ có thể trước tiên đem hi vọng thả trên Tật phong thập tam kiếm.

Bên ngoài một mảnh đen kịt, cực kỳ tĩnh mịch.

Trong bất tri bất giác, thời gian trôi qua.

A!

Bỗng nhiên, một trận tiếng kêu thảm thiết thê lương từ sâu trong bóng tối truyền đến.

Dương Phóng giật nảy mình.

Lại tới?

Cũng may thanh âm nghe cực kỳ xa xôi, tựa hồ ở phía

trước của hắn mấy chục mét chỗ.

“Kia Tà Linh đổi chỗ.”

Dương Phóng tim đập.

Tại cái kia đạo tiếng kêu thảm thiết sau khi truyền ra, lại cách ba phút tả hữu.

Lại là một trận tiếng kêu thảm thiết thể lượng truyền đến, vô cùng chói tai, nương theo lấy từng đợt trầm thấp trầm đục, tựa hồ là gian phòng bị đụng nát đồng dạng.

Lần này thanh âm lại là từ nhà ở của hắn đằng sau truyền đến.

Trong lòng hắn giật mình.

“Chạy đến đằng sau đi?”

Dương Phóng cũng không dám lại tiếp tục luyện kiếm, vội vàng núp ở dưới sàng, ngừng thở, nội tâm khẩn trương.

Mười phần yên tĩnh.

Ước chừng đi qua hai ba phút.

Hì hì ha ha...

Bỗng nhiên, từ ngoài phòng của hắn truyền đến từng đợt thanh thúy nhỏ bé tiếng cười, để Dương Phóng trực tiếp lông tơ đứng vững, trong lòng kinh dị.

Đến rồi!

Đây chính là tôn này Tà Linh?

Kia Tà Linh ngay tại hấn ngoài cửa?

Hấn vội vàng gắt gao nắm chặt miệng, ngừng thở, trốn ở gầm giường không nhúc nhích.

Kia Tà Linh bồi hồi một trận, bỗng nhiên giống như là phát hiện cái gì, đột nhiên trở lại, phát ra một trận quỷ dị tiếng kêu chói tai, như là bị giẫm lên cái đuôi mèo, riêng là thanh âm cũng làm người ta màng nhĩ nhói nhói.

A!

“Yêu nghiệt to gan!”

Ngoài cửa vang lên một đạo kinh khủng gầm thét thanh âm.

Tiếp lấy từng đợt kịch liệt oanh minh truyền ra, âm âm nổ vang.

Tựa hồ có người cấp tốc vọt tới, đang cùng kia Tà Linh giao thủ, động tĩnh cực kỳ to lớn.

Dương Phóng trừng to mắt, cẩn thận nghiêng tai lắng nghe.

Mãnh liệt động tĩnh ngay tại hướng về nơi xa phóng đi, rất nhanh bên tai liền rất cuộc nghe không được bất kỳ thanh âm gì.

Hấn ghé vào dưới giường, nội tâm nhảy lên, y nguyên không dám tùy tiện thò đầu ra.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Dị thường dày vò.

Thẳng đến phía ngoài gà gáy âm thanh vang lên lần

nữa.

Dương Phóng lá gan lần nữa lớn lên, từ dưới giường leo ra, một thân mồ hôi lạnh, phía sau lưng ướt sũng, tâm thần vừa định, bất quá hấn cũng không dám có chút trì hoãn, lập tức nắm lên kiếm rỉ, lần nữa trong phòng tu luyện.

Hấn hiện tại không buông tha bất kỳ một cái nào tăng thực lực lên cơ hội.

Lần tập luyện này chính là chừng hai giờ.

Bên ngoài sắc trời triệt để sáng rõ.

Dương Phóng dừng lại động tác, nhìn thoáng qua bảng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/32 tuổi

Tu vi: Không vào phẩm (20/30)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết nhập môn (6/100)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm nhập môn (91/100)

Tư chất: Hồngбет cực độ (1/5)

...

“Tật phong thập tam kiếm hôm nay liền muốn tiến vào cửa ải tiếp theo.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Thế giới này thật là đáng sợ.

Hắn hiện tại cuối cùng là lý giải đến Trịnh phương hoa cảm thụ.

Dương Phóng đánh bạo, từ trong khe cửa quan sát một lát, lần nữa đi ra cửa phòng.

Chỉ thấy mặt ngoài lần nữa tụ mảng lớn bóng người, nghị luận âm ỉ.

Cách đó không xa xuất hiện một mảnh chất lỏng màu đen, cực kỳ âm lãnh, kéo dài hướng nơi xa, giống như là lâu dài phơi không đến ánh nắng mà mọc ra nấm mốc ban, chỉ là nhìn thoáng qua, liền để không ít người tâm thần lắc lư, không bị không chế đánh lấy lạnh run.

“Không nên tới gần, đây là tôn này Tà Linh huyết dịch!”

“Tối hôm qua là Tam Hà bang cao nhân xuất thủ!”

“Quá tốt rồi, Tam Hà bang cao nhân xuất thủ, nhất định có thể cầm xuống Tà Linh!”

...

Tam Hà bang cao nhân?

Dương Phóng trong lòng âm mộ.

Bất quá hắn cũng không khỏi đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Tôn này Tà Linh đã liên tục hai lần cách mình gần như vậy.

Hắn có thể tránh thoát hai lần, nhưng có thể tránh thoát lần thứ ba sao?

Nhìn xem trên đất kia bày chất lỏng màu đen, Dương

Phóng trong lòng bản năng toát ra một cái ý nghĩ.

“Dọn nhà?”

Nhưng hắn rất nhanh lắc đầu liên tục.

Coi như dọn nhà có thể đem đến đi đâu?

Hắn một giới dân nghèo, chỉ có chỗ này phòng ở, coi như đi thuê phòng cũng cũng không đủ tiền, trừ phi ngủ đầu đường.

Dương Phóng quay lại gia trang, rửa mặt hoàn tất, lần nữa hướng về bến tàu tiến đến.

“Các người tìm ta vay tiền?”

Vừa mới đi vào bến tàu, Dương Phóng liền hồ nghi nhìn về phía trước mắt ba nam tử.

“Đúng vậy, hi vọng Dương Phóng huynh đệ có thể giúp hỗ trợ, nhiều ít cho chúng ta một điểm.”

Cầm đầu một người nam tử vui cười, bàn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ Dương Phóng.

Dương Phóng không còn gì để nói.

Trên người của ta cộng lại cũng không đủ 30 văn tiền, các người thế nào có ý tốt tìm ta vay tiền?

Hắn đánh giá trước mắt ba người, rất nhanh trong đầu xuất hiện ấn tượng.

Người cầm đầu tên là Triệu Cương, tựa hồ là chỗ này bến tàu nổi danh khó chơi đầu, ca ca của hắn Triệu Hồ, tại cái này bến tàu còn giống như là cái tiểu đầu mục, đồng đảo khổ lực bên trong cơ hồ không ai dám trêu

chọc hấn, hấn đáng giá tìm mình vay tiền?

“Ta cũng không có tiền, ta một ngày mới kiếm 10 văn tiền, một ngày ăn hết uống liền phải 12 văn, đâu còn có thừa tiền?”

Dương Phóng lắc đầu liên tục.

“Ai, Dương Phóng huynh đệ khiêm tốn, người nào không biết người có tiền?”

Triệu Cương lộ ra tiểu dung, nói nhỏ, “Lần trước được phương thương hội thuyền lật ra, hàng hóa khuynh đảo, nghe nói Dương Phóng huynh đệ lần kia cũng đi qua, còn nhặt được không ít vật có giá trị, chẳng lẽ những vật này không có đổi thành tiền?”

“Được phương thương hội? Lật thuyền?”

Dương Phóng một mặt ngây thơ.

Bộ phận này ký ức hấn ngược lại là thiếu thốn lợi hại.

Bất quá cẩn thận về sau, giống như nguyên chủ xác thực từ một chỗ trong lạch ngòi mò thứ gì ra, đen như mực, không biết là cái gì.

“Không có tiền, thật không có tiền.”

Dương Phóng lắc đầu liên tục.

“Thảo mẹ nó, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt đúng hay không? Nhìn người cái bức dạng, không muốn cho mượn cứ việc nói thẳng!”

Bên cạnh một cái hán tử trực tiếp chửi àm lên, không chút khách khí.

“Người!”

Dương Phóng trong lòng tức giận.

Nhưng vừa nhìn thấy đối phương ba người, vẫn là cắn răng một cái, lựa chọn nhẫn nại, xoay người tiếp tục làm việc sống.

“Cát so đồ chơi, đáng đời dương cả một đời khổ lực!”

Hán tử kia y nguyên hùng hùng hổ hổ.

Cầm đầu Triệu Cương lại là sờ lên cái cằm, như có điều suy nghĩ.

Dương Phóng không có đem vật kia bán đi?

Vậy đã nói rõ vật kia tuyệt đối còn tại nhà của hắn.

“Ban đêm đi nhà hắn, hả?”

Triệu Cương hướng về bên người hai người ra hiệu một chút.

Hai người kia con mắt lóe lên, lúc này gật đầu.

...

Cả ngày khổ lực lần nữa kết thúc.

Dương Phóng sau khi tan việc, chuyên môn tại phường thị đi một vòng, ý đồ nhìn xem có cái gì lợi hại võ kỹ có thể mua sắm, kết quả vượt quá dự liệu của hắn, nơi này bán võ kỹ quả thực không ít, đủ loại, nhưng là giá cả lại tất cả đều đắt vô cùng.

Rẻ nhất một môn võ kỹ cũng cần một lượng bạc trở lên.

Trong lòng của hắn bất đắc dĩ, đành phải thở dài.

“Tin tức tốt, tin tức tốt, tối hôm qua Tà Linh được giải quyết.”

Bỗng nhiên, phía trước đám người phun trào, truyền đến một đạo tin tức.

Những người khác tất cả đều sắc mặt vui mừng.

“Thật được giải quyết?”

“Tam Hà bang cao nhân quả nhiên lợi hại?”

“Nói như vậy đằng sau sẽ không lại phát sinh án mạng?”

...

Dương Phóng cũng là lộ ra kinh hãi.

Hắn chuyên môn tại phường thị bên trên mua ba cái bánh nướng chúc mừng một chút, sau đó hướng về trong nhà tiến đến.

Ăn xong bánh nướng về sau, hắn nắm lên cũ nát kiếm sắt, lần nữa trong phòng tu luyện.

Đã Tà Linh được giải quyết, như vậy hắn càng hắn là thừa này tăng thực lực lên, vạn nhất còn có cái khác Tà Linh nên làm cái gì?

Trong bất tri bất giác, hai giờ quá khứ.

Theo trong cơ thể của hắn truyền đến từng đợt răng rắc răng rắc tiếng vang, rốt cục, thân thể của hắn dừng lại, thật dài phun ra một khí tức.

Tật phong thập tam kiếm tinh thông (1/300).

Không chỉ có như thế , liên đới lấy tư chất cũng từ hồng
bét cực độ (1/5) biến thành (3/5).

“Tư chất đây là... Tăng lên?”

Dương Phóng trong mắt chớp động, có chút là lạ cảm
giác.

Hắn trong phòng nhẹ nhàng hoạt động một chút, cảm
giác được toàn thân càng thêm nhẹ nhàng, tự thân năng
lực phản ứng, thân thể tốc độ tựa hồ toàn diện tăng lên,
nhất là đối với kỹ xảo cách đấu lý giải, đạt đến một cái
hoàn toàn mới trình độ.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng mí mắt lắc một cái, nghe
được ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân rất nhỏ.

Nội tâm của hắn nhảy lên, ngừng thở, lúc này thối tất
ngọn đèn, núp ở trong góc, gắt gao nắm chặt trường
kiếm.

Có người?

...

Chương 5 : Trở về hiện thực

Bóng đêm đen nhánh.

Ba đạo nhân ảnh lén lén lút lút từ đằng xa góc tường hướng về Dương Phóng nơi này tiếp cận mà tới.

Giờ phút này đang đứng ở nửa đêm trước.

Triệu Cương ba người đảm lượng cực lớn, tăng thêm tối hôm qua Tam Hà bang cao thủ đã đánh chết một đầu Tà Linh, cho nên ba người bí quá hoá liều, hướng về Dương Phóng trụ sở sờ sờ soạng.

“Vừa ca, mọi đèn, cũng đã ngủ.”

Một đại hán nói nhỏ thanh âm vang lên.

“Đem thuốc mê lấy ra.”

Triệu Cương nói nhỏ.

Bên cạnh một đại hán lúc này từ trong ngực lấy ra một cái đen sì hình ống vật, giao cho Triệu Cương.

Triệu Cương thì là thắm ướt ngón tay, nhẹ nhàng phá vỡ giấy dán cửa sổ, đem hình ống vật phẩm cắm vào Dương Phóng trong phòng, dùng sức thổi lên.

Dương Phóng trong lòng giật mình, vội vàng bịt lại miệng mũi.

Thuốc mê?

Đây là... Triệu Cương?

Ngoài cửa tiếng nói chuyện, hán cơ hồ có thể ngừng rõ ràng.

Ba tên này muốn hại mình?

Hắn cảm thật chặt trường kiếm, vừa sợ vừa giận.

Lẳng lẳng chờ đợi chỉ chốc lát về sau, đành phải ngoài cửa Triệu Cương thanh âm vang lên lần nữa, “Hắn là có thể, giữ cửa cạy mở!”

Một gã đại hán rút ra chủ thủ, nhẹ nhàng cắm vào khe cửa, bắt đầu gảy lên chốt cửa, đem cửa cái chốt chậm rãi phát hướng một bên.

“Xong rồi!”

Đại hán kia trong mắt lóe lên, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

Ba người ngừng thở, dùng sức phẩy phẩy trước mắt nồng đậm mùi thuốc, cầm trong tay chủ thủ, hướng về giường bên kia nhanh chóng hướng về đi, tựa hồ muốn đem Dương Phóng như vậy đâm chết trên giường.

Nhưng vào lúc này!

Một mực trốn ở xó xỉnh bên trong Dương Phóng đột nhiên hành động.

Trường kiếm trong tay thật giống như đột nhiên đã có được sinh mạng, kiếm tùy thân đi, nhanh như chớp giật.

Phốc! Phốc!

Máu bắn tứ tung, bị mài sáng như tuyết mũi kiếm trực tiếp từ hai tên đại hán thân thể bên trong cấp tốc xuyên

qua , khiến cho phát ra tiếng kêu thảm, rất nhanh im bật mà dừng.

Còn sót lại Triệu Cương thốt nhiên biến sắc, vội vàng cấp tốc quay đầu, đơn giản không thể tin được.

“Cái gì...”

Hắn vừa muốn mở miệng, Dương Phóng kiếm thế liền cấp tốc điên cuồng tấn công tới.

Tật phong thập tam kiếm!

Mặc dù chỉ là trên đường lớn bình thường nhất kiếm pháp, nhưng bị hắn toàn lực thi triển mà ra, y nguyên như là gió táp mưa rào.

Lại thêm chính vào đêm tối, tinh quang tán loạn, chỉ có thể nhìn thấy mờ hồ sáng ngời, Triệu Cương giờ phút này trong lòng đơn giản hoảng sợ đến cực hạn, mà lại bản thân hắn tại võ học phương diện cũng là gà mờ, chỉ có thể huy động một ngụm chủ tử lung tung ngăn cản.

Keng keng keng keng!

Hoả tinh bắn tung toé, dao găm của hắn lung tung vung vẩy, chặn Dương Phóng vài chục lần kiếm chiêu.

Bất quá hắn trên thân cũng bị Dương Phóng trường kiếm lưu lại bảy tám đạo lỗ hồng, trong miệng thê thảm kêu to, hoảng sợ cầu xin tha thứ, “Người là ai? Ta là Tam Hà bang Triệu Hồ đệ đệ...”

Hắn đến bây giờ y nguyên không biết ngay tại hướng hắn điên cuồng xuất kiếm đương nhiên đó là Dương Phóng.

Dương Phóng không nói một lời, Tật phong thập tam

kiếm điên cuồng thi triển quá khứ.

Triệu Cương thương thế trên người càng ngày càng nặng, phản ứng cũng càng ngày càng chậm, leng keng một tiếng, chủ thủ rơi xuống, bị Dương Phóng một kiếm đâm xuyên bả vai, đỉnh lấy thân thể của hắn, hung hăng đâm vào trên vách tường, phát ra thống khổ kêu to.

“Tha ta mạng!”

Triệu Cương hoảng sợ mở miệng.

“Tại sao muốn giết ta? Vì cái gì?”

Dương Phóng diện mục âm trầm, bàn tay gắt gao nắm lấy trường kiếm.

“Là... Là ngươi!”

Triệu Cương trừng to mắt, hoảng sợ dị thường , đạo, “Dương Phóng, tha ta, ngươi không thể giết ta...”

Dương Phóng lần nữa dùng sức hung hăng đỉnh đỉnh trường kiếm, băng hàn nói, ” ta hỏi ngươi một lần nữa, vì sao muốn giết ta?”

“Ta... Ta là ma quỷ ám ảnh, nửa tháng trước, có người nhìn thấy ngươi từ được phương thượng hội lật thuyền địa điểm mò một khối hắc tinh thạch , ta muốn khối kia hắc tinh thạch, ngươi tha ta, ca ca ta là Triệu Hồ...”

Triệu Cương sợ hãi nói.

“Ngươi ca ca là Triệu Hồ...”

Dương Phóng trong lòng âm trầm , đạo, “Vậy thì càng thêm không thể lưu ngươi!”

Phốc phốc!

Hắn dùng sức rút ra trường kiếm, lần nữa hung hăng đâm ra, lần này trực tiếp từ Triệu Cương lồng ngực chính giữa đâm vào, từ sau đâm lưng ra, phốc một tiếng, Triệu Cương con mắt trừng lớn, hai tay gian nan chụp vào Dương Phóng, nhưng chung quy không có bất luận khí lực gì.

Dương Phóng trong lòng phanh phanh nhảy lên, hô hấp dồn dập, toàn thân trên dưới cơ hồ thoát lực.

Giết người!

Mà lại là một chút liên sát ba người.

Trong lòng của hắn khẩn trương dị thường, nhưng biết không thể đem thi thể lưu tại nơi này, lúc này vội vàng tại ba người trong thi thể nhanh chóng lục lọi lên, hết thảy lật đến bốn mươi văn tiền, sau đó hắn tìm đến một chút cũ nát y phục, bao trùm những thi thể này, bắt đầu từng cỗ tiến hành xử lý.

Một khi bị người ta biết hắn giết chết Triệu Cương, kết cục của hắn nhất định sẽ vô cùng thảm.

Dương Phóng không dám lười biếng, thừa dịp đêm dài không ai, đem những thi thể này khiêng đến ba cái phương hướng khác nhau.

Một bộ ném tới phía đông mấy chục mét bên ngoài một chỗ con lạch nhỏ.

Một bộ ném tới hậu phương ngoài trăm thước một chỗ ngõ nhỏ.

Còn có một bộ ném tới phía bắc một chỗ ngõ nhỏ.

Làm xong đây hết thảy, Dương Phóng mới cảm giác được nồng đậm cảm giác mệt mỏi không ngừng đánh tới.

Hắn bỗng nhiên ý thức được y phục trên người bên trên cũng dính vào vết máu, lúc này cởi quần áo dưới, vội vàng về đến trong nhà, đem cửa phòng khóa trái, lấy chậu than, cầm quần áo cho thiêu hủy.

Đốt xong quần áo về sau, hắn chợt thấy mặt đất lâm ly vết máu, lúc này sắc mặt biến huyền, vội vàng mang tới công cụ, trong đêm xử lý.

Ước chừng qua hơn một giờ.

Dương Phóng mới rút cục đem hết thảy xử lý thỏa đáng, toàn thân bủn rủn.

“Hắn là sẽ không lưu lại vết tích đi...”

Trong lòng của hắn bất an.

Bỗng nhiên nghĩ đến trước đó Triệu Cương nói khối kia hắc tinh thạch, lúc này trong phòng lục lọi lên.

Không bao lâu, Dương Phóng từ gầm giường một cái khung bên trong lật đến một khối chừng trứng thành lớn chừng quả đu đủ tinh thể màu đen, sáu mặt hình, có chút thần bí, đen nhánh một mảnh.

“Đây chính là hắc tinh thạch?”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Nhưng cái này có tác dụng gì?

Có thể bán lấy tiền?

Tại hấn ngay tại quan sát ở giữa, bỗng nhiên tay trái cánh tay nhói nhói, như là thiêu đốt.

Hấn vội vàng nhìn lại, lập tức đồng tử co rụt lại, trong lòng thình thịch nhảy lên.

0 trời 0 lúc 9 phút 58 giây.

57 giây.

56 giây.

...

“Phải xuyên qua trở về? Thật có thể xuyên qua trở về?”

Hấn kích động dị thường.

Thế giới này hấn đơn giản một khắc đồng hồ cũng không muốn ngốc.

Trong thế giới hiện thực, hấn vốn là tuân thủ luật pháp tốt đẹp thanh niên, mỗi ngày ngồi ở văn phòng, tuyệt sẽ không có bất kỳ nguy hiểm, nhưng bây giờ xuyên qua đến nơi đây, không chỉ có khắp nơi che kín nguy hiểm, thế mà còn bị ép tiến hành giết người.

Đổi lại là ai cũng không thể nào tiếp thu được.

Dương Phóng lúc này lần nữa nắp kỹ hắc tinh thạch, cả người thành thành thật thật nằm ở trên giường, bắt đầu chờ đợi thời gian vượt qua.

Chưa hề có bất kỳ thời khắc, trong lòng của hấn kích động như thế.

Thời gian từng phút từng giây.

Bỗng nhiên, nồng đậm cảm giác hôn mê lần nữa truyền đến, để mắt của hắn da truyền đến từng đợt cảm giác nặng nề, thân thể như là ngay tại chìm vào vữa ra vực sâu không đáy, cấp tốc xoay tròn.

Không biết đi qua bao lâu, loại này xoay tròn cảm giác mới bắt đầu chậm rãi biến mất.

Trước mắt của hắn lại lần nữa khôi phục sáng ngời.

Xoát!

Dương Phóng ánh mắt lần nữa mở ra, lộ ra vẻ kinh ngạc, đột nhiên từ giường đứng dậy.

Vẫn là nhà của mình!

Nói xác thực là kiếp trước trong nhà.

Thật xuyên việt về tới.

Bóng đèn, giường, áo sơ mi trắng, bên hông còn tạm biệt dao phay, dao gọt trái cây.

Hết thấy đều cùng trước đó giống nhau như đúc.

Hắn vội vàng lấy ra điện thoại di động xem xét thời gian.

Chỉ gặp thời gian bây giờ vừa lúc là tám giờ tối lẻ năm phân.

Ngày vẫn là cùng một ngày, ngày 12 tháng 8.

Năm cũng không thay đổi.

“Chỉ là đi qua một giờ?”

Dương Phóng trong lòng chấn kinh, đơn giản có loại

không thể tin được cảm giác.

Hắn tại cái kia thế giới đi qua đại khái ba ngày tả hữu, kết quả trong hiện thực chỉ là đi qua một giờ.

Hắn vội vàng lần nữa nhìn hướng cổ tay của mình.

Chỗ cổ tay cùng trước đó, làn da hoàn chỉnh, không có bất kỳ cái gì chữ viết.

Trước đó hết thấy, tựa như một giấc mộng.

Bất quá rất nhanh trong đầu truyền đến một cỗ tin tức, để hắn ý thức được đây không phải nằm mơ.

..

Chương 6 : Dị giới xuyên qua giao lưu bày

“Tật phong thập tam kiếm...”

Dương Phóng ngữ khí thì thào.

Trong đầu của hắn tràn ngập rất nhiều liên quan tới Tật phong thập tam kiếm tin tức.

Cái này đều nói rõ, trước đó kinh lịch tất cả đều là thật.

“Chờ một chút, vậy ta bằng đâu? Xuyên việt về đến về sau, mặt của ta tấm còn ở đó hay không?”

Dương Phóng thử nghiệm tiến hành kêu gọi.

Nhưng trước mắt nhưng không có bất kỳ phản ứng nào.

Lông mày của hắn chăm chú nhăn lại.

Bảng không có mang ra.

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, rút ra dao gọt trái cây, tại khách sảnh nội tu luyện lên Tật phong thập tam kiếm, nhưng là một lần luyện qua, cũng tương tự không có bất kỳ cái gì phản ứng.

“Hồi đến hiện thực về sau, không chỉ có bảng vô dụng, độ thuần thực tựa hồ cũng không gia tăng.”

Trong lòng của hắn suy tư, “Trong lúc này công đâu?”

Hắn lúc này xếp bằng ngồi dưới đất trên bàn, bắt đầu tu luyện lên Dương Viêm quyết,

Đáng tiếc ngồi rờng rã hơn hai giờ, trên thân y nguyên một chút cảm giác đều không có.

“Nội công càng là không có bất kỳ cái gì phản ứng.”

Dương Phóng cau mày.

Trong lòng của hắn xuất hiện lần nữa nồng đậm lo lắng.

Đã có thể xuyên qua trở về, như vậy đằng sau kháng định còn có thể lần nữa xuyên việt về đi.

Nên suy nghĩ gì biện pháp ngăn cản mình trở về?

“Căn cứ trước đó Trịnh Phương Hoa nói, tựa hồ chỉ cần mình không ngủ được, tựa hồ liền có thể kéo dài thêm?”

Trong miệng hắn tự nói.

Thế nhưng là một ngày, hai ngày không ngủ còn có thể chống đỡ, kia ba ngày, bốn ngày không ngủ đâu?

Cho nên chỉ dựa vào không ngủ được, căn bản không được.

Mà lại hắn ở bên kia liền đã giấc ngủ giảm bớt, bên này ngủ tiếp ngủ giảm bớt, nhất định sẽ không chịu nổi.

Bỗng nhiên, hắn đi đến trước bàn máy vi tính, bật máy tính lên, bắt đầu lục soát lên 【 xuyên qua 】 chữ.

Kết quả vừa tìm tác, trực tiếp xuất hiện vô số đạo tin tức, tất cả đều là các loại tiểu thuyết xuyên việt.

Dương Phóng nhíu mày, lại thay đổi phương pháp nhập, thâm nhập 【 thật sự có người có thể xuyên qua dị giới sao 】 .

Kết quả lục soát xuống tới, xuất hiện lần nữa vô số đạo tin tức, y nguyên vẫn là lấy đại bộ phận xuyên qua loại tiểu thuyết làm chủ.

Hắn con chuột trượt, tìm kiếm lấy một chút có khả năng tồn tại tin tức.

Bỗng nhiên, con mắt lóe lên, chú ý tới một hàng chữ.

【 dị giới xuyên qua giao lưu bày 】 .

Trong lòng của hắn hồ nghi, nhưng vẫn là điem hạ đi.

Chỉ gặp đây là một cái quỹ dị điển đàn, phía trên thiếp mời đông đảo, đại bộ phận đều đang giảng lấy có quan hệ dân tộc cùng mình tự mình kinh lịch chuyện quỹ dị, mà trong đó cái kia 【 dị giới xuyên qua giao lưu bày 】 thiếp mời là một tuần lễ trước mới vừa vận tuyên bố.

【 mọi người tốt, đối với xuyên qua chuyện này không biết các vị thấy thế nào? 】

【 ta gọi Giang Nam Khách, có chân thực xuyên qua kinh lịch, không chỉ có là ta, ta ở bên kia còn quen biết không ít lam tinh nhân, bọn hắn xuất từ lam tinh từng cái khu vực, để cho tiện chúng ta giao lưu, ta cố ý gây dựng cái này giao lưu bày, hoan nghênh các vị có đồng dạng xuyên qua kinh lịch người tới giao lưu. 】

【 sự tình còn muốn từ nửa năm trước bắt đầu, nửa năm trước thời điểm, ta một lần đi quê quán tế tổ quá trình bên trong, ngẫu nhiên lây nhiễm phong hàn, vốn cho rằng qua mấy ngày cái này phong hàn liền sẽ rất nhiều, thật không nghĩ đến hai ngày sau đó, tại trên cánh tay của ta đột nhiên nhiều hơn một nhóm thần bí số lượng. 】

【 0 trời 0 lúc 9 phút 58 giây... Nghề này số lượng đang không ngừng biến động, tiến hành đếm ngược. 】

【 làm nhận qua hiện đại hoàn chỉnh giáo dục người, chuyện này đối với ta kích thích dị thường to lớn, ta lúc ấy đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình, nhưng sự thật chính là như vậy, ta chuyên môn gọi tới phụ thân của ta cùng ta thúc thúc, đáng tiếc nhưng không có một người có thể nhìn thấy cánh tay ta bên trên số lượng... 】

Từng đoạn trần thuật bắt đầu ở thiếp mời phía dưới lần lượt nói về.

Thiếp mời bên trong cũng không có nhiều người.

Ngẫu nhiên có một hai cái hồi phục người.

【 cố sự giảng được không tệ, đáng tiếc hơi thiếu hỏa hầu, không có bao nhiêu lực hấp dẫn, vọng lâu chủ không ngừng cố gắng. 】

【 lâu này không ai? 】

【 cập gấp than Lưu Minh, nhanh càng! 】

...

Dương Phóng nhìn trong lòng nhảy lên, cấp tốc hướng phía dưới lật đi.

Quả nhiên còn có những người khác cũng xuyên qua rồi?

Hắn có tám thành nắm chắc kết luận, cái này tự xưng Giang Nam Khách gia hỏa, hẳn là người xuyên việt.

Bởi vì hắn trên cánh tay số lượng cùng đặc thù cùng

mình gặp phải cơ hồ giống nhau như đúc.

Dương Phóng tiếp tục hướng xuống lật đi, rất nhanh lật đến càng nhiều tin tức, biết được cái này Giang Nam Khách xuyên qua địa phương thế mà giống như hấn, đều tại hắc thiết khu quần cư.

Mà lại đối phương sau khi xuyên việt thân phận còn không thấp.

Lại là khu quần cư bên trong Vạn Phúc thương hội thiếu đông gia, một xuyên qua chính là cấm y ngọc thực.

“Người với người chênh lệch vì sao to lớn như thế...”

Dương Phóng sắc mặt che lấp.

Hấn xuyên qua thành dân nghèo, một ngày mệt gần chết mới mười vạn tiền, mà lại nhập không đủ xuất.

Nhưng đối phương thế mà trực tiếp thành thương hội chi tử...

Nếu như nói ngay từ đầu hấn còn có một tia không xác định đối phương có phải là thật hay không xuyên qua khách, như vậy đối phương trong lời nói hắc thiết khu quần cư, Vạn Phúc thương hội, liền triệt để trừ đi hấn lo nghĩ.

Hấn lật đến cuối cùng, tìm được một cái bày hào.

XXXXXX.

Dương Phóng do dự một chút, đăng lục chụp chụp, lập tức tra tìm.

Quả nhiên, một cái tên là 【 hắc thiết khu quần cư giao lưu bày 】 bày tên bị hấn lục soát ra.

Người bên trong bày số lượng thể mà đã đạt đến 63 người.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Cái này 63 người đều là người xuyên việt?

Dương Phóng lập tức điếm kích nhập bày.

Vừa mới điếm xuống đi, liền có một nhóm nghiệm chứng vấn đề nổi lên.

【 Hắc thiết khu quần cư bang phái lớn nhất là cái nào? 】

Dương Phóng lập tức bỏ đi tất cả nghi hoặc.

Trong này 63 người hẳn là tất cả đều là người xuyên việt không thể nghi ngờ.

Bởi vì những người khác không thể lại biết biết hắc thiết khu quần cư bên trong bang phái lớn nhất là cái gì.

【 Tam Hà bang! 】

Hắn lập tức đưa vào , chờ đợi nghiệm chứng.

Một phút không đến, hệ thống liên thông tri hẳn nghiệm chứng thành công.

Một cái giao lưu bày giao diện trong nháy mắt ở trước mặt hắn mở ra.

“Lại tới người mới!”

“Hoan nghênh người mới!”

“Nhập bầy mời phát 88, phát đạt sau mời phát 388!”

...

Từng hàng chữ viết tại trước mắt hấn nổi lên.

Dương Phóng không còn gì để nói, yên lặng lặn xuống nước, nhìn chăm chú lên đám người tin tức, sau đó nhìn về phía một bên bầy viên liệt biểu một cột.

Có một nửa bầy viên tên rõ ràng đều là ẩm đạm.

Không biết là tại lặn xuống nước vẫn là nói người tại di giới đã gặp nạn.

Nhưng cái này cho hấn một loại cảm giác, giống như là đang chơi trò chơi, không thể tưởng tượng

“Tốt, đừng lại trêu chọc người mới.”

Bỗng nhiên, chủ nhóm 【Giang Nam Khách】 lên tiếng, toàn bộ trong đám đó lập tức an tĩnh xuống.

“Người mới, người xuyên qua thân phận là cái gì? Cần trợ giúp sao? Vừa xuyên qua người, nếu như thân phận quá thấp, sống không nổi, có thể đi Vạn Phúc thương hội tìm Vương Đông Lai, ta sẽ miễn phí tài trợ người hai mươi văn tiền cùng một môn võ kỹ, đúng, cũng có bao lớn cao cường võ kỹ cùng đan dược đối ngoại bán ra, nếu như người nếu mà muốn, trước tiên có thể tại trong hiện thực tìm ta dự định, bất quá ta chỉ lấy trong hiện thực nhân dân tệ, chờ người trong hiện thực giao tiền, xuyên qua sau lại đi Vạn Phúc thương hội tìm ta nhận lấy là được rồi!”

Giang Nam Khách trực tiếp lên tiếng.

Dương Phóng lập tức mày nhăn lại, suy tư.

Trong hiện thực trả tiền sao?

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, giống như cũng chỉ có biện pháp này.

Dù sao phần lớn người xuyên qua đến dị giới đều là thân phận hèn mọn, ở bên kia, khẳng định là không có tiền.

“Có nào võ kỹ cùng đan dược, có thể sớm nhìn xem sao?”

Dương Phóng trực tiếp đáp lại.

【 đình! 】

Giang Nam Khách trực tiếp phát ra một cái Word văn kiện ra.

Dương Phóng lập tức điểm kích mở ra.

Chỉ gặp văn kiện bên trong thành hình xuất hiện mảng lớn võ kỹ, đan dược, vũ khí, lít nha lít nhít một đống lớn.

Toàn Phong kiếm pháp, giá bán 8 vạn nhân dân tệ

Lạc Nhật kiếm pháp, giá bán 8 vạn nhân dân tệ

Trảm Thủ Đao, giá bán 6 vạn nhân dân tệ

Vô Ảnh Kiếm, giá bán 6 vạn nhân dân tệ

Dưỡng Khí đan, giá bán 8 vạn nhân dân tệ (một bình, chung 8 hạt, nhưng tăng tốc nội công tu luyện)

... .

Toàn bộ văn kiện tổng cộng chia làm tám trang, các loại các dạng, cái gì cần có đều có.

Dương Phóng ánh mắt quan sát, cuối cùng hắn phát hiện Giang Nam Khách ngoại trừ bán ra những vật này bên ngoài, lại còn kiêm chức hối đoái tiền tệ.

Tỉ như nói xuyên qua đến dị giới người không có đồng nào làm sao bây giờ? Vậy chỉ dùng nhân dân tệ tìm hắn đổi, trước tiên ở thế giới hiện thực chuyển cho hắn nhất định mức nhân dân tệ, chờ lần nữa sau khi xuyên việt, liền tiến về Vạn Phúc thương hội trực tiếp lĩnh bạc là được rồi.

Không thể không nói, phương pháp này xác thực có thể giúp được không mặc ít càng khách.

Dù sao tại dị giới, tiền cùng võ kỹ thế nhưng là rất khó lấy được.

Hiện tại duy nhất phải quan tâm chính là cái này Giang Nam Khách có hay không thành tín, có thể hay không thu tiền không làm việc?

“Thế nào? Người mới, muốn hay không hối đoái?”

Giang Nam Khách lần nữa hỏi thăm.

..

Chương 7 : Vạn Phúc thương hội

Dương Phóng trong lòng suy tư, lâm vào do dự.

“Bao nhiêu tiền có thể đổi một lượng bạc?”

“Một vạn khối hồi đoái một lượng, chú ý, ta dùng không phải trong hiện thực bạc giá!”

Giang Nam Khách đáp lại.

Dương Phóng âm thầm líu lười.

Đây quả thực đang giựt tiền!

Trong hiện thực bạc giá thế nhưng là tiện nghi cực kì.

Nhưng hắn bây giờ lại không có lựa chọn khác, hắn trước đây không lâu mới vừa vạn giết qua người, một khi bị đối phương ca ca điều tra đến, hắn đem chịu không nổi.

Do dự mãi về sau, Dương Phóng vẫn là quyết định mua trước một bình Dưỡng Khí đan, lại mua một bản Vô Ảnh Kiếm, sau đó hồi đoái ba lượng bạc, coi như hết thầy cần tốn hao 17 vạn.

Trong lòng của hắn lập tức một trận đắng chát.

Đây chính là hắn vất vả đi làm hai năm đoạt được, hai năm qua nhịn ăn, không bỏ được mặc, vì chính là tích lũy tiền mua nhà, nhưng bây giờ một chút liền đem hắn toàn bộ móc sạch, trong lòng không thể bảo là không khó thụ.

Hắn rất nhanh tại trong đám đó đáp lại lên chính Giang Nam Khách thứ cần thiết.

“Có thể, trước giao thủ khoản năm vạn khối, chờ cầm tới đồ vật về sau, lần sau trở về trả lại tiền còn thừa lại!”

Giang Nam Khách đáp lại.

Cái này tốt!

Dương Phóng trong lòng mừng thầm.

Dạng này coi như bị lừa, hắn cũng sẽ không tổn thất quá lớn.

Giang Nam Khách cho Dương Phóng một cái tài khoản, Dương Phóng trực tiếp chuyển năm vạn khối tiền quá khứ.

“Huynh đệ, nhớ kỹ đến Vạn Phúc thương hội tìm Vương Đông Lai là được rồi, ám hiệu: Kỳ biến ngẫu không thay đổi, ký hiệu nhìn góc vuông!”

Giang Nam Khách lần nữa căn dặn một câu.

“Được rồi!”

Dương Phóng đáp lại.

Sau đó, đám người lần nữa nói chuyện phiếm, thảo luận liên quan tới hắc thiết khu quần cư các loại thể cục, bang phái.

Dương Phóng không nói một lời, toàn bộ hành trình lặn xuống nước, yên lặng nhìn chăm chú lên đây hết thấy.

Không thể không nói, trong đám đó người quả thật có thể trò chuyện.

Từ hơn tám giờ tối một mực cho tới lúc đêm khuya.

Dương Phóng bắt được đại lượng tin tức, đối với hắc thiết khu quần cư nhận biết cũng càng vì nhiều hơn, tổng thể mà nói, toàn bộ hắc thiết khu quần cư lại có bảy, tám vạn nhân khẩu, dị thường phức tạp.

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng đỉnh lấy một bộ thật dày mắt quàng thâm, tiếp tục đi làm.

Đương nhìn xem quen thuộc tinh thần viện lúc, trong lòng của hắn dị thường cảm khái.

Không tự mình kinh lịch một ít chuyện, ai cũng không biết những này người bị bệnh tâm thần chân chính ý nghĩ, có lẽ chỉ có những này người bị bệnh tâm thần thế giới mới là chân thực thế giới.

Trong nháy mắt hai ngày quá khứ.

Hai ngày thời điểm, hắn đem hết toàn lực hiểu rõ một chút liên quan tới xuyên qua sự tình.

Ngày thứ ba ban đêm vừa mới tan tầm, Dương Phóng liền cảm giác được tay trái làn da chỗ truyền đến thiêu đốt đâm nhói cảm giác, trong lòng giật mình, cấp tốc lột mở tay áo.

0 trời 0 lúc 9 phút 58 giây.

57 giây

56 giây

...

“Lại tới.”

Lúc này mới vừa mới qua đi hai ngày, xuyên qua lần nữa bắt đầu.

Hắn lập tức nhìn về phía trên điện thoại di động thời gian, ban đêm 07:25 phân, cùng lần trước chênh lệch không lớn.

Cái này khiến hắn có loại suy đoán có phải hay không sau này mỗi lần xuyên qua đều là cái giờ này.

Dương Phóng lúc này đi đến trên giường, cởi giày, bắt đầu lẳng lặng nằm xong.

Không bao lâu, một cỗ nồng đậm mê muội từ hiện lên mà ra, mí mắt trở nên nặng dị thường, thân thể bắt đầu vô hạn hạ xuống, như là chìm vào vô địch vòng xoáy, thật lâu, loại cảm giác này mới lần nữa biến mất.

Trước mắt của hắn, ngọn đèn lấp lóe.

Quần áo đốt cháy khét hương vị không ngừng truyền đến.

Dương Phóng đột nhiên từ giường đứng dậy, miệng lớn thở hổn hển, như là mới từ trong ao ra, hướng về nhìn bốn phía.

Vẫn là trước đó cũ nát phòng ở.

Trong chậu than quần áo mới vừa vụn đốt xong.

Hết thấy tựa hồ cũng mới trôi qua không lâu.

“Nhìn như vậy đến, trong hiện thực đi qua hai ngày, bên này tối đa cũng chính là nửa giờ đến một giờ...”

Dương Phóng nói nhỏ.

Thật sự là quý dị.

Cái này thật sự có loại võng du trò chơi cảm giác.

Hắn lần nữa nhìn về phía bảng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/32 tuổi

Tu vi: Không vào phẩm (20/30)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết nhập môn (6/100)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (1/300)

Tư chất: Hồngбет cực độ (3/5)

...

Bảng hết thầy cũng còn không thay đổi.

Hắn tại trong hiện thực tu luyện kiếm thuật cùng nội công không cách nào làm cho bên này bảng phát sinh cải biến.

Tương đương nói trong hiện thực tu luyện xong hoàn toàn ổng phí.

Hắn trực tiếp cầm lấy rỉ sét kiếm sắt, lần nữa trong phòng tu luyện.

Một luyện chính là một cái nửa đêm trước quá khứ.

Tật phong thập tam kiếm tiến vào tinh thông (17/300).

Dương Phóng nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, bắt đầu nằm xuống nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau.

Hắn chuyên môn xin nghỉ một ngày, hướng về Vạn Phúc thương hội tiến đến.

Toàn bộ Vạn Phúc thương hội kiến tạo dị thường to lớn, ở vào phố xá sầm uất bên trong, cạnh cửa rộng lớn, vách tường Cao Tùng, trước cửa một đồng tảng đá lớn sụ tử, tinh điều tế trác, uy vũ hùng tráng.

Mấy tên gã sai vặt canh giữ ở nơi đó, không nhúc nhích.

“Tìm chúng ta nhà thiếu gia?”

Một vị gã sai vặt nhíu mày, đánh giá Dương Phóng trên người quần áo.

“Đúng vậy, còn xin thông bẩm.”

Dương Phóng mở miệng, trên đầu mang theo một cái vừa mua mũ rộng vành, bỏ ra hắn mười văn tiền.

“Ngươi chờ.”

Tên kia gã sai vặt trả lời một câu, không tình nguyện hướng về trong nhà đi đến.

Thiếu gia nhà mình gần nhất thời gian từ chỗ nào kết giao đám này lớp người quê mùa.

Hắn đã không chỉ một lần thấy qua có Dương Phóng dạng này mặc lấy rách rưới lớp người quê mùa tìm đến mình thiếu gia.

Mẫu chốt là thiếu gia nhà mình chưa hề cự tuyệt qua, thậm chí còn chuyên môn đã nói với mình, nếu có người tới tìm hắn, phải tắt yếu đi vào thông báo, cái này khiến tên này gã sai vặt trong lòng vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông.

Không bao lâu, tên kia gã sai vặt lần nữa đi ra, ngọt ngọt nói, " người đi theo ta đi, thiếu gia muốn gặp người!"

Hắn dẫn Dương Phóng, hướng về nội bộ đi đến.

Dương Phóng lúc này bước chân, cùng hướng gã sai vặt.

Hai người trực tiếp từ một bên cửa hông, xuyên qua hành lang, tiến vào một cái ẩn nắp gian phòng bên trong.

Gian phòng bên trong.

Một người mặc nguyệt trường sam màu trắng, mang theo tử kim quan tuổi trẻ nam tử, một mặt mỉm cười ngồi trên ghế, đã sớm chờ đợi đã lâu, mặt như Quan Ngọc, làn da trắng nõn, sống an nhàn sung sướng, như là cao cao tại thượng đám mây.

Nhìn thấy đối phương sát na, Dương Phóng liền không khỏi ngây người, sau đó trong lòng tuôn ra nồng đậm hâm mộ.

Thật sự là người so với người làm người ta tức chết.

Vì cái gì người khác xuyên qua thân phận đều là cao quý như vậy.

Mình lại trở thành một khối bùn!

"Người là Vương Đông Lai?"

Dương Phóng do dự một chút, mở miệng nói.

“Ám hiệu.”

Nam tử trẻ tuổi mỉm cười nhìn về phía Dương Phóng.

“Kỳ biến ngẫu không thay đổi, ký hiệu nhìn góc vuông!”

Dương Phóng đáp lại.

“Quả nhiên là người một nhà.”

Vương Đông Lai mỉm cười, âm áp xán lạn, bộ dáng dị thường tuấn tú, từ một bên cầm lấy một cái bao, đạo, “Thứ người muốn ta đều chuẩn bị xong, người kiểm lại một chút.”

Hắn đem bao khóa giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp nhận bao khóa, lúc này xem xét.

Bên trong một bình đan dược, tròn vẹn tám hạt.

Một bản viết Vô Ảnh Kiếm bí tịch.

Còn có ba lượng Bạch sắc bạc vụn, mỗi một khối chỉ có to bằng móng tay.

“Không có vấn đề!”

Dương Phóng gật đầu nói.

“Không có vấn đề là được, đối huynh đệ, còn có một việc quên nói, người nếu là ngày nào tại trong lịch ngài nhật được hắc tinh thạch, không ngại cũng tới tìm ta, giá cả dễ nói!”

Vương Đông Lai cười nói.

“Hắc tinh thạch?”

Dương Phóng nhú mày.

“Đúng vậy, chính là như vậy đồ vật!”

Vương Đông Lai chuyên môn từ một bên mang tới một khối to bằng đầu nắm tay hàng mẫu, ra hiệu cho Dương Phóng nhìn, hắc quang lấp lóe, có chút tinh mỹ.

Cùng Dương Phóng trước đó nhặt được khối kia cơ hồ giống nhau như đúc.

“Thứ này có tác dụng gì?”

Dương Phóng vô ý thức hỏi.

“Thứ này đối với các người vô dụng, nhưng đối với chúng ta thượng đẳng nhân tới nói, lại là có tác dụng lớn, bất quá cụ thể cách dùng hiện tại không thể nói cho người, người chỉ cần giúp ta lưu ý một chút là được rồi, tóm lại phương diện giá tiền, hết thầy dễ nói.”

Vương Đông Lai mỉm cười.

Dương Phóng trong lòng lập tức chua chua, bắt được đối phương trong miệng mấy cái kia đặc thù chữ.

Thượng đẳng nhân...

Lúc nào mình cũng có thể trở thành thượng đẳng nhân?

Hắn không còn ở lâu, quay người cáo từ.

..

Chương 8 : Triệu Hổ!

Dương Phóng giấu trong lòng khoản tiền lớn, vừa mới đi ra thương hội liền trong lòng khẩn trương, một đường hướng về trụ sở của mình tiến đến, sợ gặp được một chút ‘Người hữu tâm’ chú mục.

Ba lượng bạc, ở cái thế giới này tuyệt đối có thể để người một nhà một năm tròn đều không lo ăn uống.

Cũng may một đường không có phát sinh biến cố gì.

Vừa mới trở về, Dương Phóng liền đem cửa phòng từ bên trong khóa trái, lấy ra công cụ, ở gầm giường hạ cấp tốc ném ra ngoài một cái hố sâu, đem ba lượng bạc cùng quyển bí tịch kia tất cả đều giấu ở hố sâu bên trong , liền đối lấy khối kia hắc tinh thạch cũng cùng nhau trên chôn.

Cho đến lúc này, hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, Dương Phóng đảo ra một hạt đan dược, quan sát một lát, trực tiếp phục dụng.

Dưỡng Khí đan, là tu luyện nội công tuyệt hảo đan dược, có thể tăng tốc nội công tiến độ tu luyện.

Một viên đan dược vừa mới ăn, hắn liền cảm thấy trên dưới quanh người truyền đến một cỗ ấm áp cảm giác.

Dương Phóng không còn chậm trễ thời gian, lúc này xếp bằng ở trên giường, bắt đầu tu luyện lên Dương Viêm quyết.

Một giờ công phu trôi qua rất nhanh, trên thân loại kia

Ấm áp cảm giác cũng rất cục bắt đầu chậm rãi biến mất, cho đến thân thể lần nữa khôi phục bình thường.

Hai mắt của hắn lần nữa mở ra.

Chỉ gặp Dương Viêm quyết quả nhiên thay đổi, từ lúc mới bắt đầu nhập môn (6/100) trực tiếp biến thành nhập môn (21/100).

“Nói cách khác một hạt Dưỡng Khí đan có thể cung cấp 15 Điểm kinh nghiệm? Mà một hạt đan dược dược hiệu đại khái có thể duy trì một giờ.”

Dương Phóng trong lòng thầm nghĩ.

Hắn mua tám hạt, hắn là có thể đem điểm kinh nghiệm tăng lên tới hơn một trăm điểm.

Cũng không biết có thể hay không hai hạt đan dược cùng một chỗ phục dụng?

Nhưng nghĩ nghĩ, hắn vẫn là không dám mạo hiểm, y nguyên chỉ là đổ ra một hạt đan dược, nuốt xuống.

Loại kia ấm áp cảm giác lần nữa trong cơ thể hắn bắt đầu xuất hiện.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

...

Một phương hướng khác.

Bị Dương Phóng tách ra vớt xác Triệu Cương chờ ba bộ thi thể rất cục bị người phát hiện.

Triệu Cương ca ca Triệu Hồ một mặt kinh sợ, không dám tin, mang theo một đám công việc, vô cùng lo lắng

hướng về phát hiện đệ đệ mình thi thể một chỗ rãnh nước bản tiến đến.

Đợi đến hán đuổi tới địa phương về sau, lập tức muốn rách cả mí mắt.

Chỉ gặp nhà mình đệ đệ chết vô cùng thê thảm, trên thân máu me đầm đìa, xuất hiện bảy tám đạo vết thương, sau cùng vết thương trí mạng thành linh tại ngực khu vực.

“Là ai? Ai hạ độc thủ?”

Triệu Hồ phần nộ quát.

“Hồ ca, không biết ai làm, thường xuyên cùng Triệu Cương cùng nhau chơi đùa Vương Nhị, Lưu Ngũ Lương người cũng tất cả đều chết rồi, thi thể bị riêng phần mình người nhà mang về, bất quá hai người này tử vong địa điểm cùng Triệu Cương không tại cùng một nơi, một cái là Nam Thủy mương, một cái là phía đông ngõ nhỏ, tựa hồ là bị người cố ý tách ra.”

Bên cạnh một cái hán tử mở miệng nói ra.

“Có người cố ý vứt bỏ thi?”

Triệu Hồ tức giận nói.

“Đúng vậy, cũng không biết Triệu Cương gần nhất đến cùng đắc tội người nào.”

Bên cạnh hán tử kia suy tư nói.

Muốn nói Triệu Cương đắc tội người tuyệt đối không ít.

Người này ý vào nhà mình huynh trưởng là bến tàu tiểu đầu mục, thường xuyên khi dễ một chút công nhân,

không ít người đều bị hấn làm cho cùng đường mặt lộ, hấn có thể có hôm nay, tựa hồ đã được quyết định từ lâu.

“Hỗ ca, ta lại cảm thấy có người có chút hiềm nghi!”

Bỗng nhiên, bên cạnh một cái xấu xí hán tử, sờ lên cái cằm, suy tư nói.

“Ai?”

Triệu Hồ liền vội vàng hỏi.

“Nhớ kỹ hôm qua Thiên Thượng giờ công, Triệu Cương ba người chuyên môn ngăn cản một cái tên là Dương Phóng gia hỏa, tìm hấn vay tiền, đáng tiếc về sau không có mượn đến, chạng vạng tối ta lần nữa gặp được Triệu Cương thời điểm, lờ mờ nghe được hấn nói ban đêm muốn lật đến Dương Phóng trong nhà, tìm kiếm thứ gì...”

Cái kia xấu xí hán tử thấp giọng nói.

“Là hấn?”

Triệu Hồ sắc mặt kinh sợ.

Nhà mình đệ đệ đức hạnh gì, hấn so với ai khác đều giải.

Không phải là Triệu Cương ban đêm ý đồ gây bất lợi cho Dương Phóng, bị Dương Phóng phản sát?

“Dương Phóng ở đâu? Nay Thiên Thượng công không có?”

Triệu Hồ vội vàng quát hỏi.

“Hồi Hồ ca, không đến!”

Kia xấu xí hán tử lúc này lắc đầu.

Hắn vốn là người khôn khéo, tối hôm qua nghe được Triệu Cương mấy người nói liền biết Dương Phóng phải ngã nắm móc, lại không nghĩ rằng hôm nay trước kia Triệu Cương ba người liền chết, cái này không cần nghĩ cũng biết Dương Phóng có trọng đại ghét bỏ.

“Móa nó, đi, đi trong nhà hắn!”

Triệu Hồ giận tím mặt, khí thế hùng hổ, dẫn người hướng về Dương Phóng trong nhà tiến đến.

Hắn nhưng không giống với Triệu Cương cái kia gà mờ.

Hắn là chân chính luyện võ qua học người, mặc dù còn không có nhập phẩm, nhưng đánh ba bốn người trưởng thành không là vấn đề.

Một đám người hấp tấp hướng về Dương Phóng trong nhà tiến đến.

Giờ phút này, Dương Phóng viên thứ hai Dưỡng Khí đan mới vừa vận tiêu hóa xong tất.

Dương Viêm quyết điểm kinh nghiệm lần nữa gia tăng 15 điểm, nhất cử đạt tới nhập môn (36/100) tình trạng.

Hắn từ giường đứng dậy, nhẹ nhàng hoạt động một chút thân thể, lông mày chăm chú nhăn lại.

Tăng lên nhiều như vậy điểm kinh nghiệm, thân thể tựa hồ cũng không nhiều lắm cải biến, nếu nói duy nhất cải biến, chính là trở nên càng thêm nhẹ nhàng.

“Mặc kệ, trước tranh thủ đột phá đến cửa ải tiếp theo lại

nói.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Phanh phanh phanh!

Lúc này, đập cửa tiếng vang lên, vô cùng kịch liệt.

Dương Phóng sắc mặt đột biến.

“Ai vậy?”

“Móa nó, mở cửa nhanh!”

Triệu Hồ tiếng hét phẫn nộ vang lên, như cũ tại ra sức phá cửa, phanh phanh rung động.

Răng rắc!

Cửa gỗ nhỏ cuối cùng không có chịu đựng lấy phía ngoài cự lực, bị lập tức đâm đến vỡ ra, mảnh vụn bay múa.

Triệu Hồ một mét tám khôi ngô cái đầu, lập tức xông vào, cùng hấn cùng nhau tiến đến thành linh còn có bảy tám cái khác tên tráng hán, khí tức bùng bùng, ánh mắt bức người.

“Người... Các người muốn làm gì?”

Dương Phóng sắc mặt khẩn trương, một bộ đối với tất cả sự tình đều không biết chút nào đáng vẻ.

“Dương Phóng, đưa ta đệ đệ mệnh đến!”

Triệu Hồ gầm thét, vừa lên đến liền huy động nôi đất lớn nắm đấm đánh về phía Dương Phóng.

Dương Phóng vội vàng đưa tay chống đỡ, phịch một tiếng, bị Triệu Hồ đánh liên tục rút lui, cánh tay nhói nhói, đụng vào sau lưng trên vách tường.

“Triệu lão đại, ta bao lâu giết qua đệ đệ ngươi? Ngươi đem nói chuyện rõ ràng.”

Dương Phóng vội vàng kêu lên.

“Hôm qua trời xế chiều đệ đệ ta có hay không tới đi tìm ngươi?”

Triệu Hồ gầm thét.

“Không có, tuyệt đối không có.”

Dương Phóng vội vàng mở miệng.

“Đánh rầm, có người chính tai nghe được đệ đệ ta ban đêm muốn tới tìm ngươi, ngươi dám nói không có?”

Triệu Hồ gầm thét, lại đâm một quyền đánh tới hướng Dương Phóng.

Dương Phóng lần nữa phí sức chống đỡ, bị đánh liên tục rút lui, vội vàng kêu lên, “Ai nói, ta làm sao không biết, ta tối hôm qua một mực tại trong nhà, chưa bao giờ thấy qua đệ đệ ngươi, Triệu lão đại, ta là oan uổng, có lẽ đệ đệ ngươi là tại dọc đường bị người giết.”

“Ngươi!”

Triệu Hồ trong lòng kinh sợ, tự nhiên biết cũng không bài trừ khả năng này.

“Vậy ngươi hôm nay vì sao không đi bắt đầu làm việc?”

Triệu Hồ quát.

“Ta hôm nay thân thể khó chịu, lần này không có quá khứ, huống hồ thân thể của ta gầy ba ba, làm sao có thể giết chết đệ đệ người.”

Dương Phóng phần nộ nói.

Triệu Hồ cắn chặt răng, trong lòng lẩn lộn.

Thật chẳng lẽ không phải Dương Phóng?

“Tìm kiếm cho ta, xem hắn trong nhà có hay không khả nghi chi vật!”

Triệu Hồ đột nhiên gầm thét.

Một đám tráng hán trực tiếp tại Dương Phóng trong nhà tìm kiếm, dưới gối đầu, trong chăn, dưới giường, trong tủ chén tất cả đều bị lật ra một lần.

“Hồ ca, bên này có tiền!”

Bỗng nhiên, cái kia xấu xí nam tử mở miệng kêu lên.

Dương Phóng biến sắc, chỉ gặp bị mình đặt ở dưới gối đầu mười mấy văn tiền bị phát hiện.

“Tiền kia là của ta.”

Dương Phóng vội vàng mở miệng.

Triệu Hồ một thanh từ nam tử kia trong tay bắt tới đồng tiền, nhìn thoáng qua, trực tiếp nhét vào trong ngực, sắc mặt băng hàn, nhìn chằm chằm Dương Phóng, “Dương Phóng, tốt nhất không phải người giết đệ đệ ta, bằng không người sớm muộn cũng sẽ lộ ra đuôi cáo, đến lúc đó ta sẽ cho người biết cái gì gọi là hối hận!”

Ầm!

Hắn một cước đạp lăn một cái bàn, trực tiếp quay người rời đi.

Một đám đại hán tất cả đều theo sau lưng.

Dương Phóng trong lòng âm trầm, trong nháy mắt gắt gao nắm chặt nắm đấm.

Muốn chết!

..

Chương 9 : Nửa đêm diệt khẩu

Một lát sau.

Dương Phóng nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, cường ép để cho mình tỉnh táo lại.

Vừa mới bọn hắn quá nhiều người, mình không phải là đối thủ.

Huống hồ Triệu Hồ là bến tàu tiểu đầu mục, cùng Tam Hà bang có chút liên hệ, cũng không phải mình dạng này cộng tác viên có thể so sánh.

Coi như muốn động thủ, hắn cũng phải chọn cái thời cơ tốt mới được.

Hắn sẽ bị đập lãn cái bàn một lần nữa đỡ dậy, đem xóc xếch gian phòng cũng lần nữa chỉnh lý một lần, sau đó đi qua bắt đầu sửa chữa cửa phòng.

Trên cửa phòng tám ván gỗ đều bị đập nát.

Hắn nghĩ nghĩ, trực tiếp đem trong nhà cái bàn kia phá hủy, dùng để tu bổ cửa phòng.

Dù sao cái bàn này bình thường cũng không cần đến.

Hết thầy bận rộn hoàn tất về sau, Dương Phóng đóng cửa phòng, từ dưới giường đào ra một lượng bạc, đeo lên mũ rộng vành, hướng về phường thị đi đến.

Lần này hắn tại phường thị trực tiếp mua ba mươi cân gạo, một lượng bạc tiêu xài còn lại 650 văn.

Cầm theo tiền cùng gạo, Dương Phóng lần nữa quay lại gia trang.

Sau đó, hấn khóa trái cửa phòng, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Cứ như vậy, cả ngày công phu lặng lẽ trôi qua.

Triệu Hồ mang người tại phụ cận dạo qua một vòng, đập nát mười mấy người cửa phòng, trêu đến một số đông người giận mà không dám nói gì, tối thiểu hơn mười người bị hấn thừa cơ cầm đi tiền tài.

Còn có người muốn cự tuyệt, lúc này bị hấn một trận đánh đập.

Bên cạnh đêm đến phân.

Dương Phóng đi ra cửa phòng, trơ mắt nhìn Triệu Hồ uy phong lẫm lẫm từ đằng xa đi đến.

Hấn như có điều suy nghĩ, lần nữa quay lại gia trang.

Mà đúng lúc này, trước đó vị kia xấu xí nam tử lần nữa tìm tới Triệu Hồ, vội vàng mở miệng nói, “Hồ ca, có biến, giữa trưa, ta tận mắt thấy cái kia Dương Phóng đi ra ngoài mua sắm vật tư, người đoán hấn mua cái gì? Ròng rã ba mươi cân gạo, hấn ở đâu ra nhiều tiền như vậy?”

“Ba mươi cân gạo?”

Triệu Hồ vừa về tới trong nhà, liền sầm mặt lại, đạo, “Người có ý tứ gì?”

“Cái này Dương Phóng khẳng định có vấn đề.”

Xấu xí nam tử thổ mặt hoành phi, tiếp tục nói, “Hấn một

ngày chỉ có thể kiếm 10 văn tiền, coi như lại thế nào góp nhặt, cũng mua không nổi ba mươi cân gạo, mà lại giữa trưa lúc đó, hắn còn mang theo mũ rộng vành, khiến cho cực kỳ thần bí, hắn coi là người khác nhận không ra hắn, nhưng ta còn là từ bóng lưng nhận ra, hắn tuyệt đối có vấn đề!”

“Thật sao?”

Triệu Hồ sắc mặt âm trầm, băng hàn nói, ” đi, đem vừa mới mấy cái huynh đệ kêu đến, trong đêm đi trong nhà hắn!”

“Tốt, ta cái này hô người!”

Xấu xí nam tử sắc mặt đại hỉ.

Hắn rất nhanh từ xung quanh lại kêu ba cái hán tử, tất cả đều mang lên vũ khí, hội tụ đến Triệu Hồ nơi này.

Giờ phút này, sắc trời đã triệt để biến thành đen, tinh quang rải rác.

Triệu Hồ vung tay lên, mang theo bốn người, trực tiếp hướng về Dương Phóng trụ sở lần nữa tiến đến.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng mở hai mắt ra, trong mắt thần thái sáng láng.

Hắn lần nữa từ giường đứng dậy, cẩn thận hoạt động hạ thân thân thể, cảm giác được thân thể không tại cùng trước đó, một cỗ cường đại lực lượng cảm giác giờ phút này tràn đầy thân thể của hắn, không chỉ có như thế, thể nội càng là xuất hiện một cỗ như là tia nước nhỏ khí

cảm.

Hắn lần nữa nhìn về phía bảng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/33 tuổi

Tu vi: Nhất phẩm (10/60)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết tinh thông (11/300)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (17/300)

Tư chất: Người bình thường tư chất (0/15)

...

“Không uổng công ta cả ngày đêm tại tu luyện, ròng rã bảy viên Dưỡng Khí đan ăn hết, Dương Viêm quyết cảnh giới rốt cục đột phá.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Dương Viêm quyết từ nhập môn tiến vào tinh thông về sau, không chỉ có để hắn xuất hiện khí cảm, lực lượng của thân thể càng là chợt tăng một đoạn.

Tu vi từ 【 không vào phẩm 】, triệt để tiến vào 【 nhất phẩm 】, ngay cả tuổi thọ đều tăng lên một năm.

Đây mới là nội công nên có biểu hiện.

Thậm chí ngay cả tư chất của hắn cũng thay đổi.

Từ trước đó 【 hồngбет cực độ 】 biến thành 【 người bình thường tư chất 】.

“Hiện tại xem ra tư chất hẳn là đúng là tại hướng tốt hơn phương hướng phát triển.”

Tuy nói cái này nhìn có điểm là lạ, nhưng đúng là như thế.

Dương Phóng rất nhanh không còn quản nhiều, rút ra rì sét kiếm sắt, lần nữa trong phòng lần nữa luyện tập lên Tật phong thập tam kiếm.

Hiện tại kiếm thế càng dày đặc, lực lượng cũng càng mạnh.

Phỏng đoán cẩn thận, mình bây giờ tuyệt đối có thể giết chết trước đó hai cái chính mình.

“Không biết cái kia Triệu Hồ nhập phẩm hay chưa?”

Dương Phóng tự nói.

Ngay tại trong phòng luyện kiếm Dương Phóng, chợt nghe một chút tinh mịn tiếng bước chân từ bên ngoài truyền đến, tại hướng về chính mình cái này phương hướng nhanh chóng chạy đến.

Trong lòng hấn giật mình, lúc này đình chỉ luyện tập, vội vàng núp ở xó xỉnh bên trong.

Lại có người?

“Phá tan!”

Ngoài cửa truyền đến Triệu Hồ thanh âm lạnh như băng.

Dương Phóng trong lòng tức giận.

Hắn còn dám tới?

Muốn chết!

Ầm! Ầm! Ầm!

Mới xây cửa gỗ bị đụng phát ra từng đợt trầm đục, rất nhanh bị người lần nữa đá văng.

Cơ hồ tại cửa phòng vừa mới đá văng, Dương Phóng thân thể đột nhiên đập ra, kiếm như hàn quang, mang theo một cỗ cường đại lực lượng, trực tiếp hướng về dẫn đầu xông vào tới hai đại hán ngay cả đêm mà đi.

Đáng thương kia hai đại hán tất cả đều là không có vào phẩm người, chỉ có một thân man lực, cơ hồ vừa mới nhào vào đến, liền bị Dương Phóng trường kiếm đâm trúng, phốc phốc hai tiếng, máu tươi biểu vậy, chết thảm bỏ mạng.

Triệu Hồ biến sắc, gầm thét một tiếng, “Thật can đảm!”

Keng!

Trường đao trong tay của hắn trong nháy mắt ra khỏi vỏ, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể cuồng nhào mà tới.

Dương Phóng trong lòng băng lãnh, có nội khí gia trì hắn, lực lượng cùng tốc độ không thể nghi ngờ tất cả đều viễn siêu Triệu Hồ, Triệu Hồ cho dù mạnh hơn, nhưng cũng là không có nhập phẩm, chỉ cần không có vào phẩm, tại phẩm cấp cao thủ trong mắt, liền không chút nào tính là gì.

Keng keng keng keng!

Từng đợt hoả tinh bắn tung toé mà ra, thanh âm liên hoàn vang lên, Triệu Hồ sắc mặt một giật mình, trường đao trong tay bị tại chỗ bắn bay, vội vàng kêu lên,

“Chuyện gì cũng từ từ...”

Phốc phốc!

Hắn bị Dương Phóng một kiếm đâm trúng cổ họng, thân thể lay động, lúc này chết thảm.

Còn lại xấu xí nam cùng một tên khác đại hán, tất cả đều vô cùng hoảng sợ, kêu một tiếng, vội vàng hướng nơi xa bỏ chạy,

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, nhắc lên trường kiếm, nhanh chóng đuổi về phía trước, mấy bước liền đuổi kịp đại hán kia, một kiếm đem nó đâm chết, theo sát lấy lại nghĩ đến kia xấu xí nam tử nhanh chóng đuổi theo.

“Dương Phóng huynh đệ tha ta mạng, chuyện gì cũng từ từ...”

Xấu xí nam tử hoảng sợ kêu to.

Phốc!

Hắn bị Dương Phóng một kiếm từ sau đâm xuyên thấu, tại chỗ lúc trước ngực xuyên ra ngoài.

Dương Phóng diện mục băng hàn, nói nhỏ, “Vì sao muốn bức ta, ta chỉ muốn thành thành thật thật sinh hoạt a!”

Phốc phốc!

Trường kiếm lần nữa dùng sức rút ra.

Xấu xí nam tử sắc mặt tuyệt vọng, thân thể xụi lơ, ánh mắt bên trong quang trạch dần dần biến mất.

Dương Phóng lúc này ở trên người hắn nhanh chóng lục

soát sờ tới sờ lui, rất mau tìm đến 8 văn tiền, sau đó khiêng thi thể của hắn, nhanh chóng hướng về vài trăm mét bên ngoài một cái rãnh nước bắn ném đi.

Sau đó hắn lại lập tức về nhà, xử lý Triệu Hồ mấy người thi thể.

Cũng may tại nhà ở của hắn phụ cận đã không có người ở lại.

Không phải dạng này động tĩnh khằng định kinh động đến ngoại nhân.

Hắn tại Triệu Hồ mấy người trên thân vừa tìm được hơn hai trăm văn tiền, đem mấy người kia thi thể cũng đều tách ra ném đi.

Làm xong đây hết thầy, Dương Phóng quay lại gia trang, thân thể trong phòng đi qua đi lại, trong lòng suy tư.

Không biết Triệu Hồ người nhà có biết hay không Triệu Hồ buổi tối tới đi tìm mình?

Không ổn!

Chuyện này nhất định phải dọn dẹp sạch sẽ.

Hắn quyết định thật nhanh, lấy ra một khối vải rách, che kín gương mặt, nhấc lên trường kiếm, ngay đêm đó hướng về Triệu Hồ trong nhà sờ soạng.

Thừa dịp bây giờ còn chưa đến sau nửa đêm, cho là tốt nhất hành động thời cơ.

Dương Phóng dựa theo trong đầu ký ức, một đường từ khắp nơi ngõ hẻm vắng vẻ xuyên qua.

Mười mấy phút tả hữu, liền tới đến Triệu Hồ trụ sở

trước.

..

Chương 10 : Người mang lợi khí, sát tâm từ lên

Triệu Hồ, không hổ là bến tàu tiêu đầu mục.

Ngay cả trụ sở cũng so người bình thường lớn, ngoại trừ một cái đại đại tường đất bên ngoài viện, bên trong còn đóng ba gian nhà bằng đất, liền như là kiếp trước những năm 70, 80 nông thôn phòng ở cũ đồng dạng.

Dương Phóng từ một chỗ hơi lùn địa phương, trực tiếp vượt qua tường đất, tiến vào trong sân.

Ở giữa nhất một chỗ phòng ốc bên trong, thành linh còn có ánh đèn lấp lóe.

Bên trong chuyện chính đến từng đợt bát phụ tiếng mắng chửi.

“Lão già, cho người ăn cũng không tề rồi, còn mỗi ngày ghét bỏ cái này ghét bỏ kia, không muốn ăn, lăn ra ngoài xin cơm đi!”

“Người... Người thật sự là tức chết lão phu!”

Một đạo khác già nua tiếng hét phẫn nộ vang lên, “Người dám đối lão phu bất hiếu? Nếu không phải lão phu tay phân tay nước tiểu cho ăn, Triệu Hồ, Triệu Cương hai huynh đệ có thể có hôm nay? Trở về ta liền muốn để Triệu Hồ đánh chết tươi người cái này bất hiếu tức phụ!”

“Xéo đi!”

Kia bát phụ âm thanh tiếng mắng vang lên lần nữa , đạo,

“Lão nương từ khi đến nhà các người, một ngày ngày tốt lành không có hưởng thụ qua, còn muốn mỗi ngày hầu hạ người lão già này, Triệu Hồ, Triệu Cương hai cái vương bát đản, mỗi ngày liền biết cực, đem trong nhà tiền tài tất cả đều bại quang, người còn muốn ăn thịt, người đớp cứt đi thôi, đúng, lão già, người còn không biết, người tiểu nhi kia tử Triệu Cương hôm nay ban ngày liền bị người giết!”

“Cái gì?”

Kia thanh âm già nua tràn đầy không thể tin, bi thương nói, ” ta... Ta vừa mà bị người giết?”

“Người là đồ bỏ đi, Triệu Hồ, Triệu Cương cũng đều là đồ bỏ đi, nương trướng, lão nương gặp vận đen tám đời đến nhà các người!”

Kia bát phụ âm thanh tiếp tục vang lên.

Ngoài cửa, Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Như thế không khéo!

Vừa mới tới liền gặp gia đình mâu thuẫn?

Hắn không nghĩ nhiều nữa, nhe răng cười một thân, trực tiếp một cước đập mạnh mở cửa phòng.

Răng rắc!

Cả người vọt thẳng vào trong phòng.

Gian phòng bên trong, một trương đại đại trước bàn cơm, một cái cao lớn thô kệch bát phụ, hai tay chống nạnh, đang ở nơi đó chửi ầm lên, ở trước mặt nàng, thì là một cái ngòai tại trên xe lăn lão đầu, sắc mặt lúc trắng lúc xanh, toàn thân run rẩy, cũng không biết là khí vẫn là

cả kinh.

Giờ phút này, cửa phòng bỗng nhiên phá vỡ, hai người tất cả đều vội vàng quay đầu nhìn lại.

“Người!”

Phốc phốc!

Kia bát phụ vừa muốn kêu to, bị Dương Phóng một kiếm đâm vào mi tâm, tại chỗ kết tính mệnh.

Trên xe lăn lão đầu dọa đến sắc mặt hoảng sợ, vội vàng kêu to lên.

“Cứu...”

Phốc!

Trường kiếm từ hấn tai trái xuyên vào, tai phải quen ra, lão đầu lập tức không có động tĩnh.

Dương Phóng dùng sức đánh ra trường kiếm, sền sệt huyết thủy tung tóe khắp nơi đều là, lúc này tại Triệu Hồ trong nhà lục lợi lên.

Rất nhanh, hấn từ Triệu Hồ trong nhà tìm được năm lượng bạc, còn có mấy chục cái đồng tiền.

Cái này Triệu Hồ làm nhiều năm như vậy bến tàu tiểu đầu mục, quả nhiên mò không ít gia sản.

Hấn lúc này chứa vào trong ngực, chuẩn bị quay người rời đi.

Vừa muốn đi ra ngoài, bỗng nhiên kịp phản ứng, cầm lấy trên bàn ngọn đèn, trực tiếp còn tại một bên trên chân, dấy lên lửa lớn rừng rực, thân thể nhanh chóng leo

tường rời đi.

Hôm nay đối lão nhân, phụ nữ xuất thủ, quả thực có chút tàn nhẫn.

Nhưng hắn không có lựa chọn khác!

Vạn nhất bọn hắn biết Triệu Hồ đi chỗ của hắn, ngày mai tất nhiên sẽ đến bến tàu đi báo cáo, đến lúc đó Tam Hà bang tra xuống tới, vậy thì phiền toái.

Dương Phóng vội vã từ ngõ hẻm bên trong lướt qua, biến mất tại phụ cận.

Không bao lâu, hắn đã lần nữa quay lại gia trang, bóc trên mặt màu đen khăn vải, thở ra thật dài khẩu khí hơi thở, cả người như là xụi lơ, trực tiếp ngồi ở trên giường.

Giết người, thật chẳng lẽ có nghiệm?

Lúc này mới xuyên qua mấy ngày, lá gan của mình thế mà trở nên lớn như vậy.

“Người mang lợi khí, sát tâm từ lên... Quả nhiên là có đạo lý!”

Trong miệng hắn tự nói, nhìn về phía trường kiếm trong tay.

Cái này trường kiếm mặc dù bị mình trước đó mài qua, nhưng là liên tục giết người, giờ phút này cũng đã không chịu nổi gánh nặng.

Thân kiếm rõ ràng uốn cong, phía trên mấp mô càng nhiều.

Thanh kiếm này gần như báo hỏng!

“Tìm thời gian đến mua một thanh tốt một chút kiếm!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn đem cũ nát kiếm sắt cắm vào vỏ kiếm, lần nữa treo ở trên tường.

Dưỡng Khí đan còn thừa lại một viên cuối cùng, Dương Phóng lúc này đem nó đổ vào, trực tiếp ngậm vào trong miệng, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

...

Một đêm quá khứ.

Sáng sớm hôm sau.

Khu dân nghèo bên này dẫn phát rất lớn động tĩnh.

Triệu Hồ trụ sở trước, khắp nơi đều là bóng người, đang sôi nổi nghị luận, sắc mặt kinh hãi.

“Chết rồi, tất cả đều chết rồi.”

“Triệu lão đầu cùng con hắn tức phụ đều bị đốt sống chết tươi, Triệu Hồ thi thể xuất hiện ở phía đông trong dòng sông nhỏ, cái này một nhà triệt để diệt môn!”

“Đáng đời, ai bảo tên vương bát đản này mỗi ngày không làm nhân sự, hôm qua xâm nhập Vương lão hán trong nhà, không để ý Vương lão hán bệnh nặng tại giường thê tử, trực tiếp đem Vương lão hán trong nhà còn sót lại ba mươi văn tiền toàn bộ mang đi, tên vương bát đản này bắt tử đều không có thiên lý!”

“Không biết là vị nào đại hiệp tại thay trời hành đạo, thật sự là quá tốt.”

“Cũng không thể nói như vậy, Triệu Hổ thế nhưng là Tam Hà bang tiểu đầu mục, một mục phụ trách Phúc Vận bến tàu sự tình, hiện tại hắn bị giết, chẳng khác nào đánh Tam Hà bang mặt, Tam Hà bang tất nhiên sẽ nghiêm tra được!”

...

Các loại thanh âm nhao nhao vang lên.

Dương Phóng chuyên môn đi vào hiện trường quan sát, đến một lần chuẩn bị hiểu rõ tin tức, thứ hai chuẩn bị hôm nay liền đi bắt đầu làm việc.

Triệu Cương, Triệu Hổ vừa mới chết, hắn liền không đi bắt đầu làm việc, cái này rất dễ dàng sẽ dẫn tới hoài nghi.

Cái này chẳng phải rõ ràng nói cho hắn biết người, mình có vấn đề sao?

Cho nên, hắn còn phải kiên trì thêm mấy ngày công , chờ danh tiếng quá khứ, lại nghĩ biện pháp đổi đi công việc, như thế mới có thể đem tự thân hiềm nghi xuống đến thấp nhất.

Dương Phóng từ trong đám người xuyên qua, chạy tới bến tàu.

Không ngoài sở liệu.

Sáng sớm, toàn bộ bến tàu bầu không khí liền trở nên nghiêm túc lên.

Tất cả khổ lực, bao quát người chèo thuyền, chủ thuyền tất cả đều hội tụ tại nơi này, mỗi người đều lo lắng bất an , chờ đợi lấy điều tra kết quả.

Bốn phương tám hướng thì là vây đầy từng cái cầm trong tay vũ khí Tam Hà bang thành viên chính thức.

“Người đã đến, hôm qua Triệu Hồ bị người giết chết, trình quản sự đoán chừng muốn phát điên, hôm nay khẳng định không được tốt qua.”

Vương Hải nói nhỏ.

Dương Phóng lẳng lặng gật đầu, nhìn về phía trước, tâm tư lại tại hoạt động.

Cũng không biết cái này trình quản sự là mấy phẩm cao thủ?

Giờ phút này.

Chất gỗ gian phòng bên trong.

Trình quản sự sắc mặt âm trầm, ngay tại nhìn chăm chú lên trước mắt một Tam Hà bang lão giả.

Lão giả kia thân mang thanh sam, giữ lại chòm râu dê rùng, thân thể không cao, chỉ có một mét sáu mấy, mang theo một đỉnh nón nhỏ, sợi râu có một nửa đã hoa râm.

“Người cứ như vậy khẳng định hung thủ nhất định là chúng ta bến tàu người?”

Trình quản sự ngữ khí âm lãnh.

“Không thể nói trăm phần trăm, chỉ có thể nói có chín thành khả năng, người ngấm lại xem, Triệu Hồ mấy ngày nay mới vừa ở bến tàu đắc tội một số người, kết quả tối hôm qua sẽ chết rồi, cái này có thể là trùng hợp sao? A, đúng, tại Triệu Hồ trước khi chết ngày đó, đệ đệ của hắn cũng bị người khô rơi mất, nếu như ta đoán

chừng không kém, hấn hấn là tra được đệ đệ của hấn tử vong manh mối, cho nên dẫn người đi xử lý, kết quả vô ý phía dưới đem mình cũng trộn vào, mà người kia vì triệt để diệt khẩu, lúc này mới trong đêm giết hấn cả nhà.”

Kia lão giả áo xanh phỏng đoán nói, ” cho nên, không ngại trước từ Triệu Hồ đệ đệ nguyên nhân cái chết đến điều tra, liên quan tới Triệu Hồ đệ đệ hai ngày này đặc tội người, ta cũng đều bày ra đi lên, cùng Triệu Hồ đặc tội người tách ra viết tại hai tấm trên giấy, cộng lại tổng cộng có ba mươi sáu người, mà thuộc về bến tàu chỉ có mười một người.”

“Mười một người!”

Trình quản sự phát ra hừ lạnh , đạo, “Vậy theo người nhìn làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cái này mười một người ta muốn toàn bộ giết chết?”

“Không có để người toàn bộ giết chết, cho chút giáo huấn là được rồi.”

Lão giả áo xanh nhẹ nhàng lắc đầu.

Dù sao tất cả chứng cứ đã tại tối hôm qua bị đốt không sai biệt lắm.

Tất cả mọi thứ ở hiện tại đều chỉ là phỏng đoán.

“Ta điều tra, cái này mười một người bên trong có hai người đều là nhất phẩm cao thủ, giết chết Triệu Hồ xác suất càng lớn, đối hai người này trừng phạt trọng điểm, những người khác một người cho cái hai roi, xem như xao sơn chấn hổ, dùng cái này ngăn chặn những chuyện tương tự phát sinh!”

Lão giả áo xanh mở miệng nói.

Trình quản sự có chút trầm mặc, trực tiếp điểm đầu.

...

Chương 11 : Còn ăn hoa hồng?

Tại mọi người lo lắng bất an trong khi chờ đợi.

Bến tàu quản sự trình phong một mặt âm trầm, từ nhỏ bên trong nhà gỗ đi ra, chấp hai tay sau lưng, trong tay phải còn gắt gao nắm vuốt một cây roi, một đôi như là như lưỡi đao hai mắt, sắc bén bức người, hướng về tất cả khổ lực, người chèo thuyền, chủ thuyền nhìn lại.

Lập tức, tất cả mọi người trở nên khẩn trương dị thường, vội vàng cúi đầu.

“Hai ngày này chúng ta bến tàu có chút không yên ổn tĩnh, có người lại dám tại dưới mí mắt ta giết người, hắc hắc...”

Trình quản sự cười lạnh vài tiếng, một đôi mắt tựa hồ có thể nhìn thẳng lòng người, đạo, “Đừng tưởng rằng ta không biết người là ai? Ta hiện tại liền có thể nói rõ, giết chết Triệu Hồ, Triệu Cương hai người đều là ta bến tàu người.”

Hắn không để ý đám người chấn kinh cùng khẩn trương, trực tiếp lấy ra một tờ tràn ngập danh tự giấy trắng, âm thanh lạnh lùng nói, “Hiện tại phạm là ta niệm đến danh tự, đều đi ra cho ta, Lưu Phong, Vương Bảo, Lục Tiên, Trương Đại Hải... Dương Phóng!”

Hắn hét thả niệm mười một người danh tự.

Có là bến tàu khổ lực, có thì là lái thuyền người chèo thuyền hoặc là chủ thuyền.

Bị niệm đến danh tự tất cả đều thần sắc biến đổi, trong

lòng nhảy lên.

Dương Phóng cũng là hơi biến sắc mặt.

“Còn không cho ta ra?”

Trình quản sự quát chói tai.

Mười một người thân thể chấn động, vội vàng từ trong đám người đi ra.

Trình quản sự sắc mặt âm lãnh, nhìn chăm chú lên trước mắt mười một người, đạo, “Ta điều tra, mấy người các ngươi đều là trong vòng nửa năm cùng Triệu Hồ, Triệu Cương hai huynh đệ từng có xung đột, là ai làm, không ngại chủ động đứng ra, ta kính hán là tên hán tử, cũng không nên bị ta tự mình điều tra đến, bằng không, thủ đoạn của ta, các ngươi đều là biết đến! !”

“Quản sự, oan uổng, ta là oan uổng, không phải ta làm, ta tối hôm qua trong nhà, không có quan hệ gì với ta a!”

Một cái hán tử thân thể khẽ run rẩy, vội vàng hoảng sợ kêu to lên.

“Đúng vậy a, quản sự, cùng ta cũng không quan hệ, ta tối hôm qua trong nhà!”

“Cũng không phải ta làm, quản sự tha mạng a, ta oan uổng!”

...

Ba!

Trình quản sự sắc mặt âm tàn, trong tay màu đen roi sát na bay ra, như là tia chớp màu đen, rần rần chắc chắn quát vào tên kia gọi là Lưu Phong chủ thuyền trên thân,

tại chỗ đem hấn rút kêu thảm một tiếng, da tróc thịt bong, thân thể bay ngược, hung hăng nện ở nơi xa.

Vị này chủ thuyền cùng một tên khác gọi là Lục Tiên chủ thuyền, chính là trong nhóm người này chỉ có hai cái nhất phẩm cao thủ.

Bọn hấn trước đây không lâu cùng Triệu Hồ có xung đột, có đầy đủ thực lực cùng động cơ đến giết chết Triệu Hồ.

“Oan uổng?”

Trình quản sự ngữ khí băng lãnh , đạo, “Dưới tay ta liền không có oan uổng người, cho các người cơ hội để các người chủ động thừa nhận, các người không nguyện ý, hiện tại cũng đừng bức ta tự mình động thủ, người cũng cho ta nằm xuống!”

Ba!

Trường tiên như đồng du rấn, mang theo kinh khủng kinh phong, trong nháy mắt rơi vào vị kia tên là Lục Tiên chủ thuyền trên thân, đem hấn cũng cho rút bay tứ tung ra ngoài, da tróc thịt bong, thống khổ kêu thảm.

“Các người dám người này cũng thế, hiện tại thừa nhận còn kịp, không thừa nhận, mỗi người đều trốn không thoát cái này bỗng nhiên!”

Trình quản sự thanh âm lạnh lùng, nhìn về phía còn lại Dương Phóng bọn người.

Roi trong tay của hấn dị thường rắn chắc, chính là xâm qua dầu cây trầu, bị hấn dùng nội lực hút ra, phàm là bị đánh một cái, đều sẽ để cho người ta sống không bằng chết.

Những người còn lại tất cả đều khẩn trương dị thường.

“Trình quản sự tha mạng a, thật không phải chúng ta làm!”

“Đúng vậy a Trình quản sự, tha mạng a, ta oan uổng!”

...

“Đủ rồi!”

Trình quản sự quát chói tai một tiếng, trong tay roi trong nháy mắt bay ra, hướng về còn lại người cuồng rút một chút.

Soạt!

Một roi chín người!

Chín đạo bóng người tất cả đều kêu thảm một tiếng, thân thể hung hăng bay ngược.

“Cho các người nhận làm cơ hội, các người không dám thừa nhận, đây chính là các người lại bức ta!”

Trình quản sự ngữ khí băng hàn, huy động roi, tiếp tục hướng về Dương Phóng ở bên trong chín người hung hăng rút đi.

Ba!

Hắn lại liên tục hung hăng vung ra một roi, xen lẫn từng tia từng tia nội lực, lực lượng cương mãnh, đánh Dương Phóng ở bên trong chín người trên thân tất cả đều máu me đầm đìa, kêu thảm không thôi.

Về phần còn lại Lưu Phong, Lục Tiên hai vị chủ thuyền thảm hại hơn.

Mỗi người đều trực tiếp chịu sáu roi.

Sáu đánh xuống suýt chút nữa thì mạng của bọn hắn, máu thịt be bét, thân thể run rẩy.

“Một đám phế vật!”

Trình quản sự sắc mặt lạnh lùng, nhìn chăm chú lên đám người, đạo, “Nhìn thấy không? Đây chính là giết chết ta Tam Hà bang bang chúng hạ tràng, lần này các người mạnh miệng, để cho ta bắt không được tay cầm, nhưng không có khả năng mỗi lần đều để ta bắt không được tay cầm, một khi bị ta bắt được, các người chính là muốn chết cũng khó khăn!”

Ba!

Hắn trường tiên hét lên, quét vào trong không khí, phát ra nổ vang, thanh thế dọa người.

Còn lại tất cả khổ lực tất cả đều run lấy bầy, vô cùng hoảng sợ, trong lòng chỉ có tiêu tâm tư cũng triệt để phá diệt.

“Đem những này người tất cả đều mang cho ta xuống dưới!”

Trình quản sự âm thanh lạnh lùng nói.

Một đám khổ lực vội vàng lao nhanh ra, đỡ dậy trên đất những cái kia người bị thương.

“Dương Phóng, người không sao chứ?”

Vương Hải dọa đến thanh âm phát run, toàn thân đều không lấy sức nổi.

“Đau, đau quá...”

Dương Phóng sắc mặt trắng bệch, giả bộ như một bộ dī thường bộ dáng yếu ớt.

Trong lòng của hần âm thầm nghiêm nghị, đánh giá lấy Trình quản sự thực lực.

Cái này Trình quản sự lực lượng mạnh hơn chính mình ra mấy lần không thôi.

Tối thiểu là Nhị phẩm, thậm chí là tam phẩm!

Trên người hần chịu hai roi, máu me đầm đìa, xuất hiện hai đạo thô to dấu.

Bất quá hôm nay không có bị phát hiện, đã là vạn hạnh trong bất hạnh.

Cửa này hôm nay xem như đi qua.

Đằng sau hần lại nghĩ đổi việc, liền có thể quang minh chính đại, sẽ không khiến cho quá lớn hoài nghi.

Bởi vì bị đánh cho một trận mà đổi việc, cái này hợp tình hợp lý, dù sao ai cũng không muốn thường xuyên ở chỗ này bị đánh.

“Người... Người còn có thể làm việc sao? Nếu không người đi về nghỉ ngơi đi?”

Vương Hải run rẩy nói.

“Tốt, ta chỉ có thể trở về nghỉ ngơi.”

Dương Phóng khó nhọc nói.

“Kia... Vậy chính người chậm rãi đi trở về đi.”

Vương Hải nói.

“Tốt!”

Dương Phóng khập khiễng hướng về nơi xa đi đến.

Trong nhà gỗ nhỏ.

Lão giả áo xanh ánh mắt nheo lại, lẳng lặng nhìn chăm chú lên giờ khắc này.

Một lát sau, hấn lần nữa thu hồi ánh mắt, trở về nhà gỗ.

Cái khác chịu roi người, cũng trên cơ bản tất cả đều quay trở lại nghỉ ngơi đi.

Trình quản sự ánh mắt băng lãnh, tiếp tục nhìn chăm chú lên đám người làm việc.

...

Nơi xa.

Dương Phóng một đường đi qua, trong đầu mãnh liệt không ngừng.

Thực lực!

Tại dạng này một cái đè nén thế giới sinh hoạt, thực lực của hấn bây giờ vẫn là quá thấp.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía trước mắt bằng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/33 tuổi

Tu vi: Nhất phẩm (10/60)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết tinh thông (30/300)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300)

Tư chất: Người bình thường tư chất (1/15)

...

Không có Dưỡng Khí đan, hẳn hiện tại Dương Viêm quyết tiến độ một ngày mới chỉ có thể luyện ra 6 điểm.

Suy cho cùng vẫn là cái này Dương Viêm quyết đẳng cấp quá thấp.

Trong lòng của hắn suy tư, vội vàng về đến trong nhà, cấp tốc đổi đi trên thân mang máu quần áo, đem miệng vết thương lý một chút, sau đó bắt đầu thanh điểm mình bây giờ tài phú.

Tổng cộng 7 lượng bạc, 1030 cái đồng tiền.

Dương Phóng trực tiếp đem những bạc này chứa vào trong ngực, lại mang theo 1000 cái đồng tiền, đeo lên mũ rộng vành, nhắc lên mình phá kiếm, hướng về trong phường thị đi đến.

Không bao lâu.

Dương Phóng đã xuất hiện ở một cái Đại Thương trải trước cửa.

“Dưỡng Khí đan sáu lượng bạc một bình?”

Dương Phóng kinh ngạc nói.

“Không tệ, một bình tám hạt, muốn hay không?”

Chưởng quỹ mà hỏi.

Dương Phóng sắc mặt biến huyền, âm thầm cắn răng.

Tê đại trứng, từ Giang Nam Khách nơi đó mua nói là tám vạn khối tiền, bàn bạc tám lượng bạc.

Kết quả thế giới này cửa hàng mới bán sáu lượng bạc.

Cái này Giang Nam Khách còn ăn hoa hồng?

“Đồ chó hoang, đã nói xong Lam Tinh người không hổ Lam Tinh người đâu...”

Dương Phóng trong lòng thầm mắng.

Ăn hoa hồng liền ăn thôi, còn ăn đến nhiều như vậy.

Uổng hấn ngay từ đầu còn đem Giang Nam Khách xem như đồng hương, coi là đối phương là thật tâm trợ giúp chính mình...

“Chưởng quỹ, có tâm pháp sao?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

..

Chương 12 : Chuẩn bị đổi việc

“Có, người muốn cái gì giá vị?”

Chưởng quỹ mà hỏi.

“Ngạch, đều có cái gì giá vị, trung đẳng giá cả chính là bao nhiêu bạc?”

Dương Phóng hỏi.

“Trung đẳng giá cả cần mười lăm lượng bạc, tốt một chút tại bốn mươi lượng tả hữu.”

Chưởng quỹ nói.

Dương Phóng khóe miệng co giật.

“Kia tiện nghi hơn một chút đây này?”

“Tiện nghi hơn chính là mười lượng bạc, đây là rẻ nhất, người có muốn hay không? Tiền nào đồ nấy, khẳng định là càng quý, tu luyện hiệu quả càng tốt, ta cái này bí tịch nhưng không giống với hàng vỉa hè hàng, liền những cái kia hàng vỉa hè hàng, mười bản cũng so ra kém ta quyền này.”

Chưởng quỹ mở miệng.

Dương Phóng một trận trăm mặc.

Trên người hắn hiện tại hết thầy mới tám lượng.

“Trước cho ta đến một bình Dưỡng Khí đan đi!”

Dương Phóng mở miệng.

Ba!

“Sáu lượng!”

Chưởng quỹ đem một bình sứ nhỏ để lên bàn.

Dương Phóng từ trong ngực yên lặng móc ra sáu lượng bạc vụn, đặt ở trên quày, nắm lên bình này Dương Khí đan, thu vào trong lòng.

“Đúng rồi, kiếm bán thế nào?”

“Muốn tốt điểm còn hơi kém hơn điểm, tốt một chút hai mươi lượng bạc một thanh, bình thường ba lượng bạc, kém, một lượng bạc!”

“Đến chuôi kém đi!”

Dương Phóng mở miệng.

Ba!

Một ngậm bao vây lấy màu đen nhánh vỏ kiếm trường kiếm bị chưởng quỹ đặt ở trên quày.

Dương Phóng lấy ra trong ngực cuối cùng một lượng bạc, giao cho chưởng quỹ, sau đó cầm lấy trường kiếm, nhẹ nhàng rút ra, nhưng gặp hàn quang lấp lóe, phong mang bức người.

Mặc dù chất lượng bên trên là kém, nhưng nhìn y nguyên sắc bén dị thường.

Tối thiểu lấy nhãn lực của hắn nhìn không ra có cái gì không tốt.

Dương Phóng thu hồi trường kiếm, quay người rời đi.

Nội tâm của hắn âm thầm nghiêm nghị.

Ở cái thế giới này, không có tiền thật đúng là nửa bước khó đi.

Không, thế giới này không có tiền, tại thế giới hiện thực có tiền cũng được.

Nhưng mấu chốt là, hắn tại thế giới hiện thực cũng không có tiền.

Dương Phóng đang muốn trở về, bỗng nhiên nhìn thoáng qua xa xa to lớn công trình kiến trúc.

Vạn Phúc thương hội!

Trong lòng của hắn suy tư, căn rằng một cái vẫn là hướng về Vạn Phúc thương hội đi tới.

“Ta tìm các người thiếu gia!”

Dương Phóng mở miệng.

Trước cửa gã sai vặt một mặt khó chịu nhìn thoáng qua Dương Phóng , đạo, “Chờ lấy!”

Hắn quay người bắt đắ dĩ hướng về bên trong đi đến.

Không bao lâu, gã sai vặt này lần nữa từ bên trong cửa đi tới, mở miệng nói, “Đi theo ta!”

Dương Phóng lúc này gật đầu, cùng vào bên trong.

Không bao lâu, hắn lúc trước gian phòng lần nữa gặp được 【 Giang Nam Khách 】 .

“Là người a, làm sao? Người còn muốn trao đổi cái gì sao?”

Vương Đông Lai nở nụ cười, người mặc áo trắng, phong lưu phóng khoáng, làn da vô cùng tinh xảo, một thanh quạt xếp trong tay nhẹ nhàng lay động, thật sự là ứng câu kia thơ cổ 【 mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song 】 .

Dương Phóng trong lòng lần nữa hiển hiện chua chua cảm giác.

Nhưng hắn cũng không đi lên tìm Vương Đông Lai nhắc lên tiền hoa hồng sự tình, mà là có sự tình khác, nắm hỗ trợ.

“Ta nghĩ ở cái thế giới này làm cái tốt một chút công việc, không biết có thể hay không?”

Dương Phóng mở miệng.

“Đổi việc?”

Vương Đông Lai lộ ra kinh ngạc, gật đầu nói, “Cũng được, đi như vậy, ta giúp người nhìn xem.”

Hắn để hạ nhân mang tới một bản thật dày sớ, trực tiếp trong danh sách tử bên trong lục lợi lên.

Trọn vẹn tìm hơn nửa giờ, Vương Đông Lai sờ lên cằm, nhìn về phía Dương Phóng nói, ” công việc tốt ngược lại là có, bất quá người phải đợi, dạng này, người quay đầu lại chuyển tám vạn đồng tiền cho ta, trong tay ta có một cái tiểu đầu mục chức vị sắp không xuống tới, người cho ta tám vạn khối tiền, tiểu đầu mục này chức vị ta giúp người lưu lại.”

“Tám vạn?”

Dương Phóng lần nữa giật mình.

Vương Đông Lai khẽ nhíu mày , đạo, “Đây không tính là cái gì, đã rất rẻ, chức vị này ở cái thế giới này thế nhưng là rất ăn ngon, thế giới này những người khác tới tìm ta, không có mùi mấy lượng bạc, ta căn bản sẽ không giới thiệu hấn, ta hiện tại là xem ở đồng hương phân thượng, mới chỉ thu người tám vạn khối, chính người cân nhắc muốn hay không a?”

Dương Phóng một trận trầm mặc.

Tiểu đầu mục chức vị...

Quý là mắc tiền một tí.

Nhưng đến một lần an toàn, thứ hai cũng sẽ so hiện tại làm lao động tay chân phải nhiều buồn lỏng.

Chỉ là cái này Vương Đông Lai có thể hay không lại ăn hoa hồng?

Nhưng nghĩ lại, hấn vẫn là cần rằng một cái đáp ứng xuống.

“Có thể, trở lại hiện thực về sau, ta nhiều chuyển người tám vạn khối!”

Hấn hiện tại chỉ muốn sớm một chút thoát khỏi bến tàu chuyện bên kia, có thể làm cái tiểu đầu mục so trước đó làm lao động tay chân muốn tốt hơn nhiều.

Coi như chính hấn đi tìm việc làm, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không so khổ lực tốt bao nhiêu.

“Cái này đúng rồi.”

Vương Đông Lai mỉm cười, “Nói thật, không ít đồng hương tới tìm ta, ta đều là cho bọn hắn an bài tiểu đầu mục chức vị, không nói những cái khác, mỗi tháng chỉ ít có thể làm hai lượng bạc, tốt một chút càng là có thể lấy được ba lượng hoặc năm lượng, mấy tháng liền có thể hồi vốn, có cái gì không tốt.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu , đạo, “Vậy ta liền đi về trước.”

“Ừm, đại khái chừng bảy ngày người tìm đến ta là được rồi.”

Vương Đông Lai cười nói.

Hắn nhàn nhã nhàn nhã bưng lên một bên chén trà, nhẹ nhàng nhấp một miếng, nội tâm cảm khái.

Thế giới này cái gì cũng tốt, chính là không có cái gì tốt chơi giải trí phương thức.

Duy nhất chơi vui a, chính là thanh lâu.

Nhưng ngay cả chơi nhiều ngày như vậy, mới mẻ kinh qua lâu rồi.

...

Dương Phóng về đến trong nhà, cũng không lập tức ăn vào Dưỡng Khí đan, mà là trước từ dưới giường đào ra quyển kia Vô Ảnh Kiếm.

Vô Ảnh Kiếm , đẳng cấp so Tật phong thập tam kiếm còn phải cao hơn một bậc.

Giảng cứu kiếm ra vô ảnh, xuất kiếm tốc độ cùng xuất kiếm xảo trá trình độ, cao hơn Tật phong thập tam kiếm ra mấy cấp bậc không thôi.

Tật phong thập tam kiếm chỉ là một loại đại lộ kiếm pháp, chỉ có kỳ danh, chiêu số cái gì quá mức phổ thông.

Dương Phóng rút ra vùra mua trường kiếm, đối chiếu Vô Ảnh Kiếm bắt đầu tu luyện.

Một chiêu một thức luyện tập.

Trọn vẹn kiếm pháp luyện qua đại khái là sáu phút.

Chỉ gặp mặt trên bảng võ kỹ một cột, xuất hiện lần nữa biến hóa.

Vô Ảnh Kiếm nhập môn (1/200).

“Kiếm pháp đẳng cấp quả nhiên không phải Tật phong thập tam kiếm có thể so sánh, riêng là nhập môn điểm kinh nghiệm so sinh sinh cao gấp đôi.”

Dương Phóng ám đạo, lúc này trong phòng tiếp tục tu luyện.

Cứ như vậy thời gian vượt qua.

Sau đó hai ngày, Dương Phóng đều trong phòng đóng cửa không ra, lấy dưỡng thương danh nghĩa không có đi làm.

Hai ngày quá khứ, kiếm pháp của hắn cùng nội lực đột nhiên tăng mạnh.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/34 tuổi

Tu vi: Nhất phẩm (30/60)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết tinh thông (151/300)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm tinh thông (25/500)

Tư chất: Người bình thường tư chất (5/15)

...

Hết thấy đều đang chậm rãi biến tốt.

Ngay cả tuổi thọ cũng so trước đó lần nữa gia tăng 1 tuổi.

Rõ ràng nhất chính là kiếm pháp của hắn, Vô Ảnh Kiếm bước vào tinh thông cảnh giới, xuất kiếm vô ảnh, đã rất có hỏa hầu.

“Duy nhất không tốt chính là tu vi vẫn là tăng lên quá chậm, cứ theo đà này, tối thiểu một tháng mới có thể tiến nhập Nhị phẩm.”

Dương Phóng nhíu mày.

Lúc trước hắn là mượn nhờ Dưỡng Khí đan, mới có thể trong vòng ba ngày đem tu vi thanh tiến độ tăng lên tới (30/60).

Hiện tại Dưỡng Khí đan lần nữa ăn xong, chỉ có thể dựa vào hắn chậm rãi tu luyện.

Còn có một việc chính là, bây giờ đã là buổi tối ngày thứ ba, hắn vẫn không có trở về hiện thực.

Điều này nói rõ cái gì?

Chẳng lẽ càng về sau, trở về thời gian càng dài?

Dương Phóng cuối cùng nắm lên trường kiếm, tiếp tục trong phòng tu luyện.

Một đêm cấp tốc đọc qua.

Sáng sớm hôm sau.

Vương Hải liền tại hấn ngoài cửa gỗ cửa, “Dương Phóng huynh đệ, người lên sao? Trình quản sự muốn triệu tập tất cả khổ lực, hôm nay tất cả đều muốn tới bến tàu đưa tin!”

“Triệu tập tất cả mọi người?”

Dương Phóng trong lòng khẽ động, vẫn là lập tức mở cửa phòng , đạo, “Lại đã xảy ra chuyện gì sao?”

“Không biết, hôm qua trời xé chiều thông báo, tất cả mọi người mặc kệ có lý do gì, hôm nay đều phải trình diện.”

Vương Hải mở miệng.

Dương Phóng một trận trầm mặc.

Hắn hữu tâm không đi, nhưng nghĩ đến Trình quản sự cây kia roi, lập tức vẫn còn do dự.

Cái này Trình quản sự ngang ngược dị thường, nếu là tất cả mọi người đi, liền tự mình không có đi, hắn có thể hay không cho là chính mình là giết Triệu Hồ người?

Ở trong lòng cấp tốc giãy dụa về sau, Dương Phóng vẫn là quyết định ổn thỏa lý do, tới trước bến tàu đi xem một chút.

“Tốt!”

Hắn trực tiếp điềm đầu, quay người khép cửa phòng, một mực khóa lại, liền hộ tống Vương Hải, hướng về bến tàu tiến đến.

...

Chương 13 : Quỷ dị một màn

Tại Dương Phóng hai người đuổi tới bến tàu thời điểm, chỉ gặp trên bến tàu, tất cả khổ lực, người chèo thuyền, trên cơ bản đều nhanh tới đông đủ.

Liên lên lần cùng hẳn cùng nhau chịu roi người cũng tất cả đều đến, giữa lẫn nhau nghị luận âm ỉ.

Phía trước nhất trên ván gỗ.

Trình quản sự sắc mặt lạnh lùng, chấp hai tay sau lưng, mang theo một cây thô to màu đen roi, một đôi ánh mắt lợi hại tại mọi người trên thân không ngừng đảo qua, đương cảm thấy được tất cả mọi người đến đông đủ về sau, Trình quản sự lập tức hài lòng nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn còn tưởng rằng thực sự có người không dám đến đâu?

“Tốt, đều an tĩnh lại!”

Trình quản sự bỗng nhiên hét lớn, thanh âm quanh quẩn tại tất cả mọi người bên tai , đạo, “Hôm nay không dỡ hàng, có mặt khác một hạng nhiệm vụ giao cho các người làm, các người muốn theo ta ra khỏi thành một chuyến, bất quá bởi vì cân nhắc đến ngoài thành khả năng tồn tại nguy hiểm nhân tố, cho nên đến ngoài thành về sau, tất cả mọi người tiền công gấp bội, một ngày có thể dẫn tới tám mươi văn tiền, biểu hiện tốt thậm chí có thể đạt được một trăm văn!”

Xoạt!

Tất cả khổ lực, người chèo thuyền tất cả đều một mảnh

xôn xao.

Đám người hai mặt nhìn nhau.

Muốn đi ngoài thành?

“Tám mươi văn có phải hay không quá ít, ta nghe nói ngoài thành vô cùng nguy hiểm, không chỉ có các loại độc trùng mãnh thú, còn có rất nhiều Tà Linh du đãng, lúc nào cũng có thể sẽ để cho người ta chết thảm bỏ mạng!”

“Đúng vậy a, Trình quản sự, cái này tám mươi văn cũng quá ít, ta không thể làm, cả nhà của ta đều trông cậy vào một mình ta đâu, vạn nhất xảy ra tốt xấu...”

“Đúng a, cái này quá nguy hiểm.”

...

Trình quản sự sầm mặt lại, lộ ra không vui.

Sau lưng hấn một chỗ du thuyền bên trong.

Một thiếu niên công tử mày nhăn lại, ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, hướng về bên ngoài nhìn lại, “Họ Trình xấu ta chuyện tốt, ta cho một người một lượng bạc, đến hấn cái này, trực tiếp biến thành 80 văn, hấn muốn tìm cái chết hay sao? Nói cho họ Trình, không cho phép cắt xén!”

Cũng may hấn lần này tự mình tới một chuyến.

Bằng không đại sự này không phải bị cái này Trình quản sự hỏng không thể.

“Vâng, công tử!”

Bên cạnh một cái lão giả lúc này gật đầu, đi ra buồng nhỏ trên tàu, trực tiếp thả người nhảy lên, lấy một loại cực kỳ nhanh chóng độ từ trên mặt nước nhanh chóng hướng về qua, trèo lên bình độ nước, xuyên qua hơn mười mét, lập tức rơi vào bên tàu boong tàu bên trên.

Đang muốn mở miệng quát lớn Trình quản sự biến sắc, lúc này thành thành thật thật tiến lên hành lễ.

“Khâu lão, ngài sao lại tới đây?”

“Trình Phong, người thật đúng là không biết chết sống.”

Lão giả này ngữ khí băng lãnh, một điểm mặt mũi cũng không cho Trình quản sự lưu.

Hắn thân thể cao thủ, hai tay thon dài, tay có thể quá gồi, mười cái trên ngón tay tất cả đều che kín thật dày vết chai, mặc một thân trường sam màu đen, xem xét liền biết trên tay công phu rất cao.

“Công tử cho là một người một lượng bạc, vì sao đến người cái này trực tiếp biến thành một người tám mươi văn? Người muốn tìm cái chết hay sao? Bình thường cắt xén còn chưa tính, bực này đại sự trước mặt, người cũng dám cắt xén?”

Lão giả ngữ khí băng hàn.

Trình quản sự dọa đến khế run rẩy, vội vàng quỳ rạp xuống đất, phanh phanh dập đầu, sắc mặt trắng bệch, vô cùng hoảng sợ, “Khâu lão tha mạng, ta chỉ là nhất thời hồ đồ!”

“Được rồi, đứng lên cho ta, tới nhiều ít người?”

Lão giả lạnh như băng nói.

“Hết thầy 68 người, tất cả đều đến.”

Trình quản sự vội vàng mở miệng.

Lão giả trực tiếp hướng về đám người nhìn lại, mở miệng quát, “Lần này ta Tam Hà bang có chút việc muốn đi trước ngoài thành, phàm là nguyện ý theo tới, một người nhưng phải một lượng bạc, nếu có biểu hiện tốt, thậm chí có thể đạt được hai lượng, hiện tại nguyện ý theo tới, tất cả tiến lên một bước!”

Đám người lần nữa xôn xao.

Một lượng bạc?

Đây không thể nghi ngờ là một khoản tiền lớn.

Bọn hấn một ngày mới 10 văn tiền.

Chơi lên 100 ngày, không ăn không uống, mới có thể tích lũy đủ một lượng.

Kết quả đi một lần chính là một lượng?

Nhưng vẫn là có người dám đến không đúng.

Tiền này cũng cho quá dễ dàng.

Không cần nghĩ cũng biết khẳng định có nguy hiểm.

Lúc này lại là có không ít người kêu la.

“Đủ rồi!”

Lão giả kia đột nhiên quát chói tai, ngữ khí sâm nhiên, “Làm ta Tam Hà bang là địa phương nào? Là các người nói đến là đến, nói đi là đi? Từ các người ở chỗ này ngày đầu tiên chế tác lên, các người trên thân liền đánh

lên Tam Hà bang lạc ấn, một ngày là Tam Hà bang, liền cả một đời là Tam Hà bang, lần này cho các người một người một lượng bạc, các người còn không biết dừng? Muốn muốn chết phải không? Huống hồ lần này ra khỏi thành, căn bản sẽ không gặp nguy hiểm, chỉ là để các người sống phóng túng là được rồi, chơi tốt, còn sẽ có ngoài định mức tiền thưởng, cái này cũng không nguyện ý, là nghĩ rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt sao?”

Răng rắc!

Chân tay hắn dùng sức đập mạnh, toàn bộ sàn nhà tại kịch liệt lắc lư, xuất hiện từng đạo thô to vết rạn.

Mọi người sắc mặt biến đổi, nhao nhao ngậm miệng không nói, lông tơ đứng vũng.

Tam Hà bang, đúng là giết người không chớp mắt...

“Hiện tại tất cả mọi người lên thuyền, chuẩn bị ra khỏi thành!”

Lão giả kia ngữ khí lạnh lùng, thẳng tắp nhìn chăm chú lên đám người.

Chúng khổ lực cùng người chèo thuyền lúc này thành thành thật thật hướng về một bên thuyền lớn đi đến, yên tĩnh không nói.

Dương Phóng cũng là trong lòng biến ảo.

Có vấn đề!

Lần này ra khỏi thành tuyệt đối có vấn đề.

Trong lòng của hắn thầm mắng, lần nữa cảm nhận được thật sâu bất lực.

Nhưng hẳn trước đó nếu là không đến, cũng giống như nhau hạ tràng.

Nói cho cùng hẳn đều không để ý đến thế giới này bản chất, đây là một cái có nồng đậm phong kiến sắc thái xã hội, hẳn mặc dù chỉ là bến tàu khổ lực, nhưng cái này cũng không có nghĩa là hẳn liền có thể triệt để thoát ly bến tàu.

Chính như kiếp trước của hẳn cổ đại đồng dạng.

Hẳn nhớ kỹ trong lịch sử có một cái địa chủ nhà đũa ở, chỉ vì hái địa chủ nhà một điểm rau quả, kết quả trên mặt đất chủ gia đánh cả một đời công đều không trả bên trên sổ sách...

Cùng thế giới này sao mà tương tự!

To lớn thuyền buồm hướng về nơi xa chạy tới, dọc theo nước sông chảy xuôi, trọn vẹn chạy được hơn nửa ngày, mới rốt cục đi vào ngoài thành nơi nào đó khu vực.

Chỉ bắt quá đến nơi này về sau, thuyền buồm cũng không có cập bờ, mà là tại trong nước ở giữa đỗ.

Không chỉ có như thế, tại tiền phương của bọn hẳn thành linh còn ra hiện cái khác ba tòa lâu thuyền.

Lâu thuyền bên trên, tinh kỳ phân phật, tất cả đều viết 【 Tam Hà bang 】 ba cái màu đen chữ lớn.

Quý dị chính là cái này ba tòa lâu thuyền bên trên, phổ thông đệ tử cực ít, đại bộ phận đều là loại kia sắc mặt lạnh lùng, quần áo hoa lệ trường lão, chí ít đều là ba mươi tuổi đi lên.

Tình cảnh như vậy, càng thêm để đám người không nghĩ ra.

Không bao lâu, Trình quản sự cưỡi thuyền nhỏ từ bên cạnh lái tới, hướng về Dương Phóng bọn người gào to một tiếng, đạo, “Xuống tới một đám người, đem những này ăn uống tất cả đều mang lên đi, từ hôm nay trở đi, các người liền ở tại cái này trên thuyền lớn, không có mệnh lệnh, bất kỳ người nào không cho phép xuống thuyền, ăn uống tất cả đều từ ta tự mình đến đưa, nhanh lên xuống tới!”

Chúng khổ lực trong lòng giật mình, càng thêm không hiểu.

Khá lắm!

Thế mà để Trình quản sự tự mình cho bọn hắn đưa ăn.

Tam Hà bang đến cùng đang giờ trò quý gì?

Rất nhanh đi xuống bảy tám tên khổ lực, bắt đầu từ nhỏ trên thuyền dời lên đồ ăn.

Những thức ăn này có rượu có thịt, hương vị ngon, để mỗi người đều thêm chảy nước miếng.

Rất nhiều khổ lực riêng là nghe hương vị liền đều nhanh chịu không được.

Bọn hắn đời này cái nào từng nếm qua mấy lần thịt, chớ nói chi là còn có rượu ngon.

“Dương Phóng, cái này Tam Hà bang lần này thật sự là đại phát thiện tâm, không chỉ có đưa tiền, còn đưa nhiều như vậy ăn ngon tới.”

Bên cạnh Vương Hải sát nước bọt, chăm chú nhìn

những cái kia bị vận chuyển lên rượu thịt.

Dương Phóng lại trong lòng kinh nghi, càng thêm cảm thấy không thích hợp.

Hắn làm sao có loại cảm giác, Tam Hà bang tại bắt bọn hắn làm thí nghiệm?

Hoặc là nói, tại bắt bọn hắn... Làm mồi nhử?

Hắn vội vàng hướng thuyền lớn hai bên nhìn lại.

Cũng thấy một vòng cũng nhìn không ra vấn đề.

Dương Phóng trong lòng nhảy lên, càng thêm bất an.

..

Chương 14 : Tà Linh!

Phía trước, ba tòa to lớn lâu thuyền cách bọn họ rất gần.

Đại khái chỉ có khoảng mười mét khoảng cách.

Hiện ra ba cái phương hướng khác nhau một mực ngăn chặn phía trước.

Giờ phút này.

Ở giữa nhất một ngôi lâu trên thuyền.

Một kẻ thân thể khô ngô, mặc trường bào màu đen nam tử, sừng sững ở đây, hấn mặt rộng miệng vuông, ánh mắt hờ hững, trên người có một loại khó tả uy nghiêm, trên cằm súc lầy râu ngắn, ánh mắt hướng về trước Phương Dương thả bọn người chỗ thuyền lớn nhìn lại.

“Hết thầy tới nhiều ít người?”

“Hồi bang chủ, tổng cộng 68 người!”

Sau lưng một thiếu niên chấp tay nói.

Chính là trước đó vị thiếu niên kia công tử.

Hắn cười tà nhanh, đã trước một bước đến nơi đây.

“68 người, hẳn là có thể cho ăn no vật kia, Tịch Tà Ngọc đều phát hạ đi sao?”

Hắc bào nam tử tiếp tục hỏi.

“Phát hạ đi, tất cả trường lão, người đồng đều một cái!”

Thiếu niên kia công tử nói.

“Vậy là được.”

Hắc bào nam tử ánh mắt sắc bén, nhìn chằm chằm phía trước, đạo, “Mặc kệ là cái gì, lần này phải tất yếu giải quyết triệt để nó!”

Con sông này tên là Phong Hà, chính là hắc Tam Hà bang đối ngoại thông thương yếu đạo.

Chỉ bất quá mấy tháng trước đó, dòng sông đoạn này lại phát sinh sự kiện quỷ dị, thuyền con qua lại trải qua này sẽ thường xuyên lâm vào quỷ đả tường bên trong, khó mà lái ra, không chỉ có như thế, trên thuyền nhân viên càng là tấp nập chết thảm.

Bọn hắc Tam Hà bang vì thế phái ra cao thủ, đến đây giải quyết mấy lần, đều không có gặp được vật kia.

Vật kia cực kỳ xảo trá, tựa hồ vừa nhìn thấy cao thủ tới, liền lập tức không còn gây án.

Lần này, bọn hắc Tam Hà bang trưởng lão tề xuất, phối hợp Tịch Tà Ngọc, ở chỗ này chặn lại nó bốn năm ngày, sau đó lại khiến người ta đưa tới mỗi nhử, vì chính là đem vật kia triệt để dẫn xuất, tốt nhất cử giải quyết.

“Thông tri một chút đi, tất cả trưởng lão tiến vào đề phòng!”

Hắc bào nam tử âm thanh lạnh lùng nói.

Bọn hắc thuyền lớn khoảng cách Dương Phóng đám người thuyền lớn rất gần, một khi có bất kỳ tình huống, đều có thể thi triển khinh công, cuồng nhanh đuổi tới.

...

Trên thuyền lớn.

Số lớn rượu ngon thức ăn ngon bị từ giỏ trúc bên trong vận chuyển đi lên, mới vừa vận rơi xuống, liền có một đám khố lực nhanh chóng bắt đầu tranh đoạt.

“Đừng đoạt đừng đoạt, người người đều phần.”

“Trương lão tam, người hấn a mấy đời chưa ăn cơm, có người như thế cướp sao?”

“Người còn không biết xấu hổ nói ta, người cướp cũng không thể so với ta chậm!”

...

“Dương Phóng, người làm sao không đến ăn, mau tới đoạt thịt ăn, lập tức liền không có.”

Vương Hải cướp cả người là dầu, quay đầu nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng ăn một chút cái khác đồ ăn, gặm hai cái màn thầu, cũng không có đi lên đoạt thịt, dù sao hấn là người hiện đại xuất thân, sau khi trở về cơ hồ mỗi bữa đều có thể ăn vào thịt, căn bản không cần quan tâm một trận này.

Trong lòng của hấn chỉ là đang nghi ngờ Tam Hà bang cách làm.

“Hi vọng thật sự là ta suy nghĩ nhiều.”

Trong lòng của hấn tự nói.

Chúng khố lực cuồng ăn một bữa, mấy giờ mới ăn hết

tất cả.

Mà Dương Phóng sau khi ăn xong, đã sớm tiến vào buồng nhỏ trên tàu tìm kiếm gian phòng đi.

Chiếc thuyền lớn này chừng ba tầng, trên cơ bản có thể bảo đảm mỗi người đều có thể phân đến một gian phòng, cho dù có người không có cướp được, cũng có thể hai người chen một gian, cũng sẽ không lộ ra chen chúc.

Dương Phóng tìm cái phòng một người ở ở giữa, trong phòng bắt đầu luyện lên kiếm pháp.

Mặc dù trường kiếm không ở phía sau, nhưng lại có thể dùng những vật khác đến thay thế.

Cứ như vậy, đến trưa quá khứ.

Bất tri bất giác đêm đã khuya.

Trăng sáng sao thưa, bốn phía yên tĩnh.

Từng cái bên trong căn phòng khổ lực, chơi đùa đến trưa, phần lớn người đã lâm vào ngủ say, tiếng lẩm bầm đánh vang động trời.

Chỉ có Dương Phóng y nguyên còn chưa ngủ.

Đến một lần hấn cần luyện võ học, tự thân tinh lực đã xa so với người bình thường tràn đầy.

Thứ hai trong lòng của hấn thực sự nghĩ mãi mà không rõ Tam Hà bang cách làm.

Giờ phút này xuyên thấu qua cửa sổ, hướng về phía ngoài ba chiếc thuyền lớn nhìn lại.

Chỉ gặp kia ba chiếc trên thuyền lớn, một đám nhân vật cấp bậc trưởng lão, sắc mặt lạnh lùng, vẫn là đứng ở nơi đó không nhúc nhích, tại lạnh lùng hướng về bên này quan sát.

Dương Phương trong lòng thầm run.

“Có vấn đề, đây tuyệt đối có vấn đề!”

Bọn này trưởng lão đều nhìn một chút buổi trưa, bây giờ còn đang nhìn.

Hắn cắn răng một cái, tiếp tục trong phòng tu luyện lên kiếm pháp.

Lại qua hơn nửa giờ.

Rầm rầm.

Bốn phía đột nhiên truyền đến từng đợt sóng nước lạch cạch thanh âm, tựa hồ là bên ngoài gió nổi lên, một cỗ xen lẫn khí tức tanh hôi râm đặng hương vị từ bên ngoài khuếch tán mà tới.

Không biết tại sao, đang luyện kiếm Dương Phương đột nhiên cảm giác được phía sau lưng ác hàn, như là bị thứ gì cho tập trung vào đồng dạng.

Trong lòng hắn giật mình, nắm lấy trong tay gậy gỗ, chăm chú tựa ở góc tường, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Tà Linh?

Ngay tại hắn kinh nghi thời điểm, bốn phía cũng không có bất luận cái gì động tĩnh truyền đến.

Nhưng này loại để hắn lông tơ đứng vững ác hàn cảm giác nhưng như cũ không có biến mất, vô cùng rõ ràng.

Thật giống như có một đoàn khó tả bóng ma bao phủ xuống tới, bao trùm cái này thuyền lớn, khiến cho Dương Phóng có chút thở dốc khó khăn, nhưng lại hết lần này tới lần khác hẳn lại không nhìn thấy đoàn bóng ma này là cái gì.

Hắn lần nữa xuyên thấu qua cửa sổ hướng về cách đó không xa ba chiếc thuyền lớn nhìn lại.

Chỉ gặp trên thuyền lớn trưởng lão cùng bang chủ, vẫn như cũ sắc mặt hờ hững, không nhúc nhích, hướng về bên này lạnh lùng nhìn tới.

Dương Phóng trong lòng lặn lội, đang do dự một lát sau, không còn dám chế tạo động tĩnh lớn hơn, mà là yên lặng tu luyện lên Dương Viêm quyết.

Cứ như vậy, một đêm quá khứ.

Sáng sớm hôm sau.

Trình quản sự cưỡi tàu nhanh, lần nữa vì mọi người vận đến đồ ăn.

Nhưng vào lúc này, boong tàu bên trên đột nhiên truyền đến kinh hô thanh âm.

“Xảy ra chuyện, có người chết!”

“Người tới đây mau, người chết!”

Toàn bộ boong tàu một mảnh bối rối, rất nhiều khổ lực phát ra kêu to.

Không chỉ có Trình quản sự, liên đới lấy cách đó không xa Tam Hà bang bang chủ cùng một đám trưởng lão cũng tất cả đều thần sắc biến đổi, không dám tin, mà

hậu thân thân thể nhảy lên, nhanh chóng lao tới, rơi vào chỗ này boong tàu bên trên.

Bọn hắn tối hôm qua một đêm không ngủ, tại một mực tiếp cận chiếc thuyền lớn này, kết quả vẫn là có người chết rồi?

Bên trong căn phòng Dương Phóng cũng giật nảy cả mình, vội vàng xông ra buồng nhỏ trên tàu.

“Chết rồi, mười mấy người tất cả đều không có, có Tà Linh a!”

Một cái khổ lực sắc mặt trắng bệch, vô cùng hoảng sợ, lộn nhào hướng về bên ngoài bỏ chạy.

“Lăn đi!”

Một vị trưởng lão một tay lấy tên này khổ lực hất ra, đá nát cửa một gian phòng, hướng về bên trong nhìn lại.

Chỉ gặp trong phòng này, hai cỗ thi thể, thân thể khô quắt, không nhúc nhích, con mắt trợn tròn, trên thân tràn ngập một cỗ nhàn nhạt khí tức hôi thối, thật giống như chết mất rất nhiều Thiên Nhất dạng.

Các trưởng lão khác cũng tất cả đều hướng về còn thừa gian phòng tiến đến.

Từng gian cửa phòng bị đập mạnh nát, liên tục phát hiện mười mấy bộ thi thể.

Đều không ngoại lệ, đều là thân thể khô quắt, dị thường xấu xí, nằm trong phòng không nhúc nhích, trên thân tản ra từng đợt cùng loại rong biển hư thối khí tức tanh hôi.

“Là Tà Linh, cái này nhất định là Tà Linh a!”

Bỗng nhiên, một vị khỗ lực hoảng sợ kêu lên.

Cái khác may mắn còn sống sót khỗ lực cũng tất cả đều run lẩy bẩy, đi theo kêu to lên.

“Các người Tam Hà bang tại bắt chúng ta làm mồi nhử!”

“Không làm, chúng ta không làm!”

“Mau trốn a, đi về nhà a!”

Lúc này có người bắt đầu nhảy thuyền đào vong, phát ra bịch bịch rơi xuống nước âm thanh.

Trình quản sự biến sắc, trước tiên nhún người nhảy lên, hướng về nhảy thuyền mấy người chộp tới, đại thủ chụp tới, đem từng cái rơi xuống nước người lần nữa hao ra, hết thảy ném vào boong tàu phía trên, sau đó hấn thân ở giữa không trung, lần nữa dùng sức nhảy lên, vũng vàng rơi vào boong tàu phía trên.

“Đủ rồi, không được ồn ào!”

Trình quản sự mở miệng quát chói tai.

Đông đảo khỗ lực chấn nhiếp tại Trình quản sự thâm uy, sắc mặt trắng bệch, lập tức không dám ngôn ngữ.

Trong đám người Dương Phóng cũng là chăm chú nắm lấy nắm đấm.

Đáng chết, quả nhiên là có Tà Linh!

Tam Hà bang dùng bọn hấn tại dẫn Tà Linh!

Tam Hà bang bang chủ Ngụy Thiên Long, sắc mặt âm trầm, hành tẩu tại trong khoang thuyền, mắt thấy từng cỗ thi thể, đạo, “Xem ra cái này Tà Linh thực lực so với

chúng ta trong tưởng tượng mạnh hơn.”

“Bang chủ, làm sao bây giờ? Còn muốn thủ sao?”

Một vị trưởng lão hỏi.

“Tiếp tục thủ, không tuân thủ đến nó, tuyệt không thể trở về!”

Ngụy Thiên Long âm trầm nói.

Một đám trưởng lão đều là dùng sức chút đầu, lần nữa hướng về boong tàu đi đến.

..

Chương 15 : Tà Linh xuất hiện!

Rộng lớn boong tàu phía trên.

Một vị trưởng lão mắt thấy còn lại khổ lực, mở miệng quát, “Các vị, đối với tôi hôm qua chết thảm người, ta Tam Hà bang tự sẽ cho các người bàn giao, mỗi cái chết mất người đều có thể nhận lấy đến hai lượng bạc trợ cấp, không chết một người một lượng bạc, hiện tại liền phát đến trong tay các người, các người yên tâm, nơi đây Tà Linh, ta Tam Hà bang đã phát hiện manh mối, tuyệt sẽ không để các người tiếp tục hi sinh.”

Hắn vung tay lên, từ nơi không xa lái tới một chiếc tàu nhanh, phía trên kéo một rương lớn bạc.

Có hơn mười vị Tam Hà bang đệ tử phụ trách áp giải.

Một rương lớn bạc rất nhanh giờ lên đi lên.

Đương nắp rương mở ra thời điểm, hốt hoảng mọi người nhất thời tất cả đều trở nên hô hấp dồn dập.

Mỗi người đều đem ánh mắt nhìn chăm chú những cái kia trắng bóng bạc.

“Người chết trợ cấp tiền, tạm thời do người chết bằng hữu hoặc thân thuộc thay nhận lấy, bắt quá các người nhớ kỹ, phạm là cầm tiền, liền không cho phép trong âm thầm vụng trộm chạy trốn, nếu ai dám vụng trộm chạy trốn, coi như đừng trách ta Tam Hà bang không nể tình, tên của các người, gia đình địa chỉ, ta Tam Hà bang thế nhưng là tất cả đều ghi chép qua.”

Vị trưởng lão này ngữ khí thâm nhiên, một đôi ánh mắt

hướng về đám người quét tới.

Chúng khổ lực lập tức thần sắc biến ảo, tê cả da đầu.

Rất nhanh, vị trưởng lão này bắt đầu để cho người ta phát tiền.

Mỗi người đều dẫn tới mình kia một phần.

“Trưởng lão, tiểu nhân có câu nói không biết có nên nói hay không.”

Bỗng nhiên, trong đám người Dương Phóng nhin không được mở miệng.

Vị trưởng lão kia lặng lẽ nhìn thoáng qua Dương Phóng, mở miệng nói, “Giảng!”

Dương Phóng tiếp tục mở miệng, “Coi như để cho chúng ta làm mỗi nhữ, khả năng không cho ta chờ phối hợp binh khí, dạng này coi như thật gặp được Tà Linh, chúng ta có lẽ cũng có thể ngăn cản một hai, không bị chết vô thanh vô tức, tin tưởng ta chờ chỉ có thể muốn ngăn trở dù là một hơi, các vị trưởng lão cũng có thể lập tức đuổi tới, từ đó cầm xuống Tà Linh.”

Vị trưởng lão kia nhưng mày, quay đầu nhìn thoáng qua nhà mình bang chủ nơi đó.

Bang chủ Ngụy Thiên Long lạnh lùng nói, “Cho bọn hần lấy ra đao kiếm!”

“Vâng, bang chủ!”

Trình quản sự song quyền ôm một cái, đáp lại nói.

Hần quay người rời đi, ánh mắt lại theo bản năng hướng về Dương Phóng nơi đó nhìn thoáng qua.

Không bao lâu, hai đại cái rương vũ khí bị chở tới.

Đông đảo khố lực vội vàng nhanh chóng sờ về phía thích hợp bản thân.

Dương Phóng một chút liền từ đông đảo vũ khí bên trong lấy ra một thanh trường kiếm sắc bén ra, dài ước chừng một mét hai, phong mang sắc bén, nhìn chất lượng tựa hồ so với mình hoa một lượng bạc mua được còn tốt hơn.

Bang chủ Ngụy Thiên Long nhìn mọi người một cái, lần nữa dẫn đầu một đám trưởng lão, rời đi nơi đây.

Trình quản sự thì là phân phó một đám khố lực, đem trên thuyền nhỏ đồ ăn nhanh chóng vận đi lên, cũng bắt đầu rời đi nơi này.

Thời gian vượt qua.

Sau đó đám người bắt đầu ăn cơm.

Đảo mắt lại là một ngày trôi qua.

Tu luyện một ngày Dương Phóng, y nguyên không có thể trở về về hiện thực.

Trong lòng của hắn thở dài, lần nữa trở nên khẩn trương.

Loại tình huống này coi như trở về hiện thực, đoán chừng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Dù sao hắn tại trong hiện thực tu luyện là không cách nào đưa đến thế giới này, mà lại trong hiện thực vật phẩm cũng đồng dạng không cách nào mang đến.

Dương Phóng lần nữa nhìn thoáng qua bảng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/34 tuổi

Tu vi: Nhất phẩm (30/60)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết tinh thông (171/300)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm tinh thông (315/500)

Tư chất: Người bình thường tư chất (5/15)

...

“Không có gì bất ngờ xảy ra, Vô Ảnh Kiếm đêm nay hẳn là liền có thể đột phá đến cảnh giới tiếp theo.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn mấy ngày nay không ngừng tìm tòi, đã biết rõ bảng một chút ẩn tàng công năng.

Vô luận là tâm pháp vẫn là võ kỹ, chỉ cần tăng lên một cảnh giới, liền có thể để tư chất cũng theo đó đề cao một chút, càng cao cấp hơn công pháp, để tư chất tăng lên càng nhanh.

Trái lại, dương tư chất đề cao, tu luyện công pháp tốc độ cũng sẽ tùy theo tăng lên.

Cũng tỷ như nói lấy hắn hiện tại tư chất tu luyện Dương Viêm quyết, một đêm liền có thể để Dương Viêm quyết sinh ra 10 điểm điểm kinh nghiệm.

Trước đó vẫn luôn là 6 điểm.

...

Bóng đêm giáng lâm.

Quần tinh ẩn lui.

Dương Phóng xuyên thấu qua cửa sổ khe hở, lần nữa hướng về bên ngoài nhìn lại.

Cái này xem xét, lập tức không khỏi trong lòng ngưng trọng.

Bên ngoài chẳng biết lúc nào đã nổi sương mù, nhìn lãnh lãnh thanh thanh, xuyên thấu qua Bạch sắc sương mù mờ mờ có thể nhìn thấy mười mấy mét bên ngoài những lâu thuyền kia bên trên truyền đến bó đuốc sáng ngời.

“Sương lên.”

Dương Phóng trong lòng bất an.

Hắn lo lắng loại kia Tà Linh rất có thể sẽ thừa dịp sương mù trời lần nữa hành động, bởi vậy không dám tiếp tục tu luyện kiếm pháp, mà là tựa ở góc tường, lần nữa yên lặng tu luyện lên Dương Viêm quyết.

Trong bất tri bất giác, lại qua mấy giờ.

Dương Phóng bỗng nhiên từ trong tu luyện bừng tỉnh, lần nữa nhin không được hướng về ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua.

Chỉ thấy mặt ngoài sương mù trở nên càng thêm nồng đậm, chẳng biết lúc nào đã triệt để che lại toàn bộ mặt sông, liên đới lấy những trưởng lão kia chỗ lâu thuyền bên trên bó đuốc đều nhìn không thấy.

Sương mù xám xịt, dị thường kiềm chế, có loại quỷ dị không nói lên lời cảm giác.

Càng quái dị hơn chính là, toàn bộ thuyền lớn tựa hồ triệt để yên tĩnh trở lại.

Giờ khắc này, ngay cả một tia thanh âm đều nghe không được, tất cả tiếng lẩm bẩm, tiếng ồn ào tất cả đều biến mất.

Thật giống như đột nhiên đặt mình vào tại một cái vô cùng an tĩnh vô địch trong thâm uyên đồng dạng.

“Kia Tà Linh... Lại tới?”

Dương Phóng giật mình trong lòng, sinh ra một cỗ cảm giác khẩn trương, gắt gao nắm chặt trường kiếm.

Như thế lớn sương mù, vì sao những trưởng lão kia không đến xem xét?

Tại Dương Phóng trong lòng âm thầm lo lắng thời điểm, ngoài cửa trong hành lang đột nhiên truyền đến quái dị tiếng bước chân.

Lạch cạch, lạch cạch...

Thanh âm yếu ớt, giống như là có người đang đi lại.

Không chỉ có như thế, càng là có một loại khó tả cây rong hư thối hương vị đột nhiên truyền đến, vô cùng rõ ràng, dọc theo cửa phòng khe hở cùng cửa sổ khe hở, hướng về gian phòng bên trong vọt tới.

Giờ khắc này, Dương Phóng trên thân lông tơ trong nháy mắt đứng vững, vội vàng nín thở.

Kia Tà Linh... Lên thuyền?

Kẹt kẹt...

Tùng đột chói tai tiếng mở cửa bỗng nhiên từ hành lang phía bên phải truyền ra, cách hẳn nơi này chỉ có xa mươi mấy mét khoảng cách.

Tựa hồ con kia Tà Linh ngay tại từ bên ngoài đẩy cửa phòng ra.

Lạch cạch, lạch cạch. .

Yếu ớt tiếng bước chân hướng về kia chỗ gian phòng đi đến.

Mỗi một đạo tiếng bước chân, Dương Phóng đều có thể nghe được rõ ràng.

Hắn thậm chí có thể não bổ ra, giờ phút này hành lang bên trong phát sinh hết thảy, chỉ cảm thấy trái tim sắp từ cổ họng nhảy ra ngoài đồng dạng.

Kia Tà Linh muốn lần lượt đẩy cửa?

Trong lòng của hắn dờn sông lấp biển, hiển hiện hãi nhiên, chậm rãi xê dịch bước chân, hướng về một bên cửa sổ tới gần, nhẹ nhàng thôi động cửa sổ, tranh thủ không phát ra một tia thanh âm, muốn từ cửa sổ đào tẩu.

Nhưng hắn vẫn là đánh giá cao loại này cổ đại cửa sổ chất lượng.

Trước đó bởi vì nhốt vào quá chết, giờ khắc này thúc đẩy thời điểm, không thể tránh khỏi phát ra chói tai thanh âm.

Tại đạo thanh âm này vang lên sát na, phía ngoài trong hành lang đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười quái dị.

“Hì hì ha ha...”

Tiếng cười kia tại hướng về hấn bên này nhanh chóng tiếp cận, tựa hồ con kia Tà Linh phát hiện động tác của hấn đồng dạng.

Nương theo lấy từng đợt vô cùng gay mũi cây rong hư thối khí tức.

Cửa phòng đóng chặt đều đang nhanh chóng lắc lư, phát ra rầm rầm rầm rầm thanh âm, sông đạo chỉ cảm thấy giống như là có một đạo vô cùng to lớn bóng ma hướng về bên trong phòng của hấn đè ép tới, đáng sợ khí tức để trong lòng hấn hãi nhiên.

“Trưởng lão cứu mạng!”

Hấn rút cục liều lĩnh rống lớn, vội vàng hung hăng phá tan cửa sổ, hướng về bên ngoài nhảy xuống.

..

Chương 16 : Có thưởng!

Mười mấy mét bên ngoài khu vực.

Ba chiếc thuyền lớn đang lẳng lẳng trôi nổi.

Phía trên bó đuốc chiếu rọi.

Tam Hà bang bang chủ Ngụy Thiên Long, cùng một đám trưởng lão, quản sự tất cả đều ở đây, không nhúc nhích, ánh mắt băng lãnh hướng về phía trước nhìn lại.

Trong mắt bọn họ nhìn thấy tình huống, lại cùng Dương Phóng nhìn thấy hoàn toàn bất đồng.

Trong mắt của bọn hắn, trên mặt sông hết thảy như lúc ban đầu, cũng không có bất kỳ cái gì sương mù tồn tại.

Cũng không nhìn thấy bất luận cái gì quỷ dị tình huống.

Thậm chí ngay cả đám người tiếng lẩm bẫm, bọn hắn đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Hết thảy chính như tối hôm qua.

Nhưng vào lúc này!

“Trưởng lão cứu mạng!”

Một đạo cuồng loạn rống to thân đột nhiên vang lên.

Tam Hà bang bang chủ Ngụy Thiên Long cập thân bên cạnh một đám trưởng lão, quản sự tất cả đều biến sắc, không chút nghĩ ngợi, thân thể không hện mà cùng ở giữa, trực tiếp từ boong tàu xông ra, hướng về kia bầy

khổ lực chõ thuyền lớn cuồng vút đi.

Nhất là Ngụy Thiên Long, càng là một ngựa đi đầu.

Lực lượng kinh khủng bạo phát đi ra, một tiếng ầm vang, đem dưới chân boong tàu đều chấn động phải nổ tung, vô số gỗ vụn mảnh bay múa.

Hắn khí tức kinh khủng, áo bào đen liệt đấy, ánh mắt như là trong đêm tối thiểm điện, mười mấy thước khoảng cách cơ hồ đảo mắt liền vọt tới.

Cùng lúc đó.

Dương Phóng rống to rơi xuống, thân thể hung hăng đụng nát cửa sổ, con kia Tà Linh cũng phát ra bèn nhọn tiếng kêu chói tai, trực tiếp phá vỡ cửa phòng, hướng về thân thể của hắn nhanh chóng chộp tới.

Dương Phóng căn bản thấy không rõ khuôn mặt của đối phương, chỉ cảm thấy một đoàn vô cùng buồn nôn khí tức tanh hôi phô thiên cái địa hướng về mặt của hắn bèn đánh tới, nương theo lấy nồng đậm âm lãnh, giống như có một cái quỷ dị cái bóng ngay tại hướng về mặt của hắn chộp tới.

Hắn liền đem tất cả nội lực vận chuyển lại, rót vào trường kiếm, Vô Ảnh Kiếm pháp trong nháy mắt đâm tới.

Keng! Keng! Keng! Keng!

Một sát na, liên tục đâm bảy tám kiếm, lại như là đâm vào sắt thép phía trên, vô cùng cứng rắn.

Không chỉ có như thế, còn có một cỗ cực kỳ đáng sợ khí tức âm trầm từ đối phương thân thể bên trong dọc theo trường kiếm, nhanh chóng tuôn hướng thân thể của hắn.

Dương Phóng hoảng hốt, trực tiếp bị một cỗ sức mạnh đáng sợ tung bay, thân thể thẳng tắp hướng về xa xa mặt sông đập tới.

“Làm càn!”

Tại Dương Phóng đánh tới hướng nước sông sát na, hai lỗ tai của hắn bên trong nghe được một đạo vô cùng chấn nộ kinh khủng thanh âm.

Như là phật môn lôi âm.

Nương theo kinh khủng uy nghiêm, chấn động linh hồn của con người,

Tam Hà bang bang chủ Ngụy Thiên Long một mặt nén giận, song mi đứng đấy, rốt cục cuồng xông mà tới.

Ầm ầm!

Hắn một chưởng hướng về kia đạo quỷ dị bóng ma hung hăng vỗ tới.

A!

Cái kia đạo bóng ma tại chỗ bị hắn chưởng lực đánh trúng, phát ra tiếng kêu chói tai, thân thể xoẹt xoẹt bốc khói, trực tiếp bay ngược mà ra, kinh khủng chưởng lực dư ba đem sau lưng tăng ca đều chấn động phải rầm rầm rung động, liên miên bay múa.

Ngụy Thiên Long đắc thế không tha người, một chiêu trúng đích, thân thể như là Súc Địa Thành Thốn, quần áo liệt đấy, song chưởng tề xuất, tiếp tục hướng về kia chỉ quỷ dị Tà Linh cuồng nhào mà đi, cùng lúc đó, sau lưng đông đảo trường lão cũng rốt cục tại lúc này nhao nhao vọt tới, gia nhập chiến đoàn.

Càng là có một vị trưởng lão, mắt sắc nhanh tay, đi ngang qua Dương Phóng thời điểm, tiện tay một hao, đem Dương Phóng từ băng lãnh trong nước sông một thanh hao ra, hướng về boong tàu bên trên ném đi.

Dương Phóng miệng lớn ho khan, sắc mặt ửng hồng, đem nghẹn nhập khí quản nước sông liều mạng ho ra, chỉ cảm thấy lạnh cả người, run lẩy bẩy, như là rơi vào trong hầm băng đồng dạng.

Con kia Tà Linh mặc dù không có trực tiếp bắt được thân thể của hắn, nhưng là dù sao tới âm lãnh khí tức y nguyên để cho người ta khó chịu vô cùng.

Ầm ầm ầm ầm!

Toàn bộ trên thuyền lớn, thanh âm oanh minh, như là sấm rền.

Nương theo lấy Ngụy Thiên Long từng đạo gầm thét.

Toàn bộ thuyền lớn bị đánh không còn hình dáng, cột buồm nổ tung, buồm vỡ nát, toàn bộ boong tàu đều tại rầm rầm rung động, nhanh chóng vỡ nát.

To như vậy thuyền buồm cơ hồ muốn giải thể.

A!

Theo cuối cùng một đạo thể lượng dị thường phát ra tiếng gào thảm thiết.

Con kia Tà Linh bị Ngụy Thiên Long cùng đồng đảo trưởng lão chưởng lực hung hăng đánh trúng, thân thể run rẩy kịch liệt, xoẹt xoẹt bốc khói, đang nhanh chóng phát sinh hòa tan, trong nháy mắt liền hóa thành một đám chất lỏng màu đen, triệt để chết thảm.

Hồng học, hồng học, hồng học...

Một đám trưởng lão tất cả đều tại kịch liệt thở hổn hển.

Mỗi người đều sắc mặt trắng bệch, tiêu hao qua kịch, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới tất cả lực lượng đều bị móc làm đồng dạng.

Chỉ có Ngụy Thiên Long tình huống hơi tốt đi một chút, chậm chậm phun ra một ngụm khí thải, khuôn mặt tái nhợt lần nữa khôi phục một tia ửng hồng, diện mục uy nghiêm, mở miệng nói, “Tà Linh đã chết, từ đó về sau, thương đạo không uy hiếp nữa!”

Các trưởng lão khác đều là chật vật nhẹ gật đầu.

Dương Phóng như cũ tại kịch liệt ho khan, thật vất vả mới đưa nghẹn nhập khí quản nước lạnh toàn bộ ho ra.

Ngụy Thiên Long uy nghiêm ánh mắt, bỗng nhiên rơi trên người Dương Phóng, âm thanh lạnh lùng nói, “Người phát hiện Tà Linh, kịp thời dự cảnh, thưởng mười lượng bạc!”

Hắn trực tiếp quay người rời đi, thân thể nhảy lên, hướng về trước đó lâu thuyền tiến đến.

Các trưởng lão khác cũng nhao nhao theo đuôi.

Chỉ có một vị trưởng lão lưu lại, lấy ra mười lượng bạc, ném cho Dương Phóng, đạo, “Đi xem một chút cái khác khổ lực, sáng sớm ngày mai, các người liền trở về đi, nếu có chết, nhưng tại ngày mai đến bến tàu lại lĩnh trợ cấp!”

“Đa tạ trưởng lão!”

Dương Phóng vội vàng chấp tay.

Mười lượng bạc, tuyệt đối là một khoản tiền lớn, không chỉ có là đối với hắn, đối với cái khác Tam Hà bang đệ tử chính thức cũng giống như thế.

“Chờ một chút trưởng lão, không biết trưởng lão trên người nhưng có Dưỡng Khí đan, tiểu nhân nguyện ý dùng mười lượng bạc đổi một bình Dưỡng Khí đan!”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

“Dưỡng Khí đan?”

Vị trưởng lão kia nhíu mày, nhìn thoáng qua Dương Phóng, tiện tay từ trong ngực lấy một bình Dưỡng Khí đan, trực tiếp ném cho Dương Phóng, bàn tay một trao, đem kia mười lượng bạc lấy đi, mà hậu thân thân thể nhảy lên, như đại điều hướng về trước đó lâu thuyền lần nữa lao đi.

Một bình Dưỡng Khí đan đổi tay, Dương Phóng lập tức an tâm không ít.

Mười lượng bạc tuy nhiều, nhưng là có thể hay không còn sống lấy về vẫn là hai chuyện đâu.

Giờ phút này dùng bạc đổi đan dược, như vậy những đan dược này liền có thể bị hắn rất nhanh tiêu hóa hấp thu, dù sao ăn vào trong bụng mới là mình.

Mà lại dưới người bọn họ thuyền buồm hủy hoại, bọn hắn ngày mai muốn trở về tất nhiên muốn đi lục địa.

Trên lục địa, nguy cơ trùng trùng, có tội phạm ẩn hiện...

Dương Phóng khẽ nhả một khí tức, lúc này hướng về rách nát buồng nhỏ trên tàu đi đến.

Chỉ gặp khắp nơi gian phòng bên trong, đám người nhắm hai mắt, tất cả đều không nhúc nhích.

Có thân thể khô quắt, gầy như que củi, hiển nhiên trong giấc mộng liền chết rồi.

Nhưng cũng may phần lớn người đều chỉ là hôn mê mà thôi.

“Vương Hải, Vương Hải...”

Dương Phóng dùng sức vuốt Vương Hải.

“A!”

Vương Hải kinh hô một tiếng, đột nhiên từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, một mặt giật mình nhìn bốn phía, “Đây là thế nào? Có Tà Linh, lại có Tà Linh đến đây?”

“Đúng vậy, bất quá đã bị Tam Hà bang cao thủ xử lý, chúng ta an toàn, ngày mai là có thể trở về.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, thật sự là quá tốt.”

Vương Hải vui vẻ nói.

“Đúng rồi, người đi đem những người khác cũng cho đánh thức đi.”

Dương Phóng nói.

“Vậy còn người? Người không đi sao?”

“Trên người của ta có chút không thoải mái, chuẩn bị nghỉ ngơi trước một chút.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt, vậy người nghĩ ngợi thật tốt!”

Vương Hải liền vội vàng gật đầu.

Sau đó Dương Phóng đứng dậy rời đi, trở lại gian phòng của mình, trong lòng không cách nào bình tĩnh.

Vì cái gì tất cả mọi người hôn mê, liền duy chỉ có mình không có hôn mê?

Chẳng lẽ kia Tà Linh lực lượng không ảnh hưởng tới mình?

Vẫn là nói mình thân là xuyên qua khách, tinh thần lực càng vượt xa bình thường người?

Hắn nghĩ một lát, không cách nào đạt được chuẩn xác đáp án, trực tiếp đem kia bình Dưỡng Khí đan lấy ra ngoài.

Chỉ gặp bình này Dưỡng Khí đan thế mà rỗng rã chín hạt, so bình thường trên thị trường còn nhiều hơn một hạt.

Dương Phương mừng thầm trong lòng, trực tiếp từ trong bình đổ ra một hạt, nuốt xuống.

Bình này Dưỡng Khí đan sử dụng hết, hắn tuyệt đối có thể tiến vào Nhị phẩm cảnh giới.

Đến lúc đó, chính là sơ bộ có được sức tự vệ.

..

Chương 17 : Giết Trình quản sự

Thời gian vượt qua.

Mới thoáng cái đến ngày thứ hai giữa trưa.

Bởi vì đại bộ phận người tối hôm qua thụ phong hàn, không tiện hành động, cho nên bọn hắn cũng không sáng sớm liền đi đường, mà là tại nghỉ ngơi tại chỗ cho tới trưa, thẳng tới giữa trưa mặt trời chói chang trên cao, lúc này mới khởi hành chạy tới khu quần cư.

Giữa trưa đi đường, dương khí thịnh nhất, một là không sẽ có độc trùng mãnh thú, thứ hai cũng sẽ không gặp phải Tà Linh.

Mà cái này cũng đang cùng Dương Phóng ý tứ.

Từ tối hôm qua đến giữa trưa, tối thiểu mười mấy tiếng, cái này mười mấy tiếng bên trong, hắn đem kia bình Dưỡng Khí đan triệt để tiêu hóa sạch sẽ.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/38 tuổi

Tu vi: Nhị phẩm (1/90)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đặng đường nhập thất (6/540)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm tinh thông (491/500)

Tư chất: Người bình thường tư chất (10/15)

...

“Tu vi rất cực nhị phẩm, tuổi thọ tăng lên 4 năm, tư chất cũng tăng lên 5 điểm!”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, mắt thấy trước mắt bảng.

Tư chất tăng lên, mang ý nghĩa hấn sau này tu luyện tâm pháp lúc, sinh ra điểm kinh nghiệm cũng sẽ càng nhiều.

Bất quá vừa nhìn thấy Dương Viêm quyết phía sau cảnh giới, hấn lập tức trong lòng cười khổ.

Lần sau tăng lên Dương Viêm quyết, liền cần 540 Điểm kinh nghiệm.

Đây thật là một cái cự đại số lượng.

“Không có Dưỡng Khí đan, tối thiểu đến một tháng sau.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Bất quá cũng may hấn Vô Ảnh Kiếm lập tức liền đột phá.

Một khi Vô Ảnh Kiếm đột phá, tư chất khẳng định lại có thể gia tăng mấy điểm, đến lúc đó Dương Viêm quyết sinh ra điểm kinh nghiệm cũng tất nhiên càng nhiều.

Bên người một đám hấn tử, cao hứng bùng bùng, hướng về khu quần cư tiến đến.

Mỗi người đều thăm dò chí ít một lượng bạc, từng cái hưng phấn không thôi.

Liền tại bọn hấn vừa mới đi đến một nửa lộ trình thời

điểm, đột nhiên, dị biến nảy sinh.

Sưu! Sưu! Sưu...

Từng cây màu đen mũi tên vô cùng đột ngột, từ trong rừng phóng tới, tại chỗ quán xuyên ba tên khổ lực thi thể, mang theo thân thể của bọn hắc hung hăng bay rớt ra ngoài.

Dương Phóng phản ứng nhanh nhất, trước tiên nghe được kinh phong tiếng rít, biến sắc, vội vàng hướng một bên đại thụ hậu phương cấp tốc trốn tránh.

Đông đảo khổ lực cũng một chút đại loạn, kinh hoảng không thôi, vội vàng nhanh chóng chạy trốn.

Âm thầm mũi tên còn tại cấp tốc phóng tới.

Chỉ bất quá nơi đây cây cối đông đảo, còn lại mũi tên nhưng lại chưa bắn trúng nhiều ít người.

Âm thầm người cũng không còn tiếp tục bắn tên, mà là thân thể nhảy lên, từ một chỗ trong rừng rậm cấp tốc nhảy ra, ánh mắt băng lãnh, một thân y phục dạ hành, từ bên hông rút ra một ngậm trường kiếm, trực tiếp hướng về một đám khổ lực cuồng nhào tới.

Trừ hắc bên ngoài, còn có cái khác hai tên người áo đen, cũng đều là như thế.

Bọn hắc tựa hồ ở đây chuyên môn chờ đợi, sớm đã ngờ tới đám người sẽ đi qua từ nơi này.

Mà lại bọn hắc thủ đoạn tàn khốc, không nói một lời, chỉ cầu tốc độ nhanh nhất diệt sát đám người.

Phốc phốc phốc phốc!

A a a a!

Từng đợt tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Từng cái hốt hoảng chạy trốn khổ lực bị cấp tốc giết chết, máu tươi vẩy ra, thi thể bay tứ tung.

“Các người là ai, chúng ta là Tam Hà bang...”

Phốc phốc!

Vương Hải lời nói còn chưa phát ra, liền bị một ngum trường kiếm từ sau tâm đâm vào, lúc trước ngực chọc ra, tại chỗ giết chết.

Dương Phóng trong lòng giật mình, cấp tốc chạy trốn.

Tam Hà bang?

Đây chẳng lẽ là Tam Hà bang người đang xuất thủ?

Cái này tuyệt không như bình thường tội phạm, bình thường tội phạm coi như cầu tài cũng sẽ không như vậy giết người.

Mà lại tội phạm nào có cướp bóc bọn hấn bọn này khổ lực? Khổ lực trên thân mới bao nhiêu tiền?

Ba tên người áo đen là biết mình bọn người trên thân có tiền, đây là tại cố ý chặn đường, cố ý đồ sát.

Keng!

Đột nhiên, một trận thanh thúy kiếm minh phát ra, một người áo đen vọt người nhảy lên, cầm trong tay lợi kiếm, hướng về Dương Phóng nơi này cấp tốc đánh tới, ánh mắt băng lãnh, một kiếm hướng về Dương Phóng hậu tâm hung hăng đâm tới.

Dương Phóng vội vàng cấp tốc trở lại, kiếm như vô ảnh, nhanh đến cực hạn.

Phốc phốc!

Tên kia người áo đen trường kiếm mới vừa vịn đâm ra, liền bị Dương Phóng một kiếm như thiểm điện đâm vào cổ họng.

Tên kia người áo đen trừng mắt, cơ hồ không thể tin được, che cổ họng, thân thể tại chỗ từ giữa không trung ngã xuống khỏi đi, trực tiếp chết thảm.

“Nhất phẩm?”

Dương Phóng trong lòng giận dữ, trong nháy mắt biết thực lực đối phương.

Lúc này mới nhất phẩm tu vi liền dám ra đây cướp bóc?

Hắn lập tức quay đầu nhìn về phía còn lại hai cái người áo đen.

Kia hai cái người áo đen cũng phát hiện Dương Phóng giết bọn hắn một đồng bọn.

“Muốn chết!”

Trong đó một người áo đen cấp tốc hướng về Dương Phương bên này vọt tới.

Một cái khác người áo đen vẫn còn tiếp tục đồ sát khổ lực.

Dương Phóng biết hôm nay chú định đào thoát không xong, cắn răng một cái, cầm trong tay trường kiếm, hướng về kia tên xông tới người áo đen nhanh chóng

đánh tới.

Keng keng keng keng!

Hai người trường kiếm va chạm, hoả tinh bắn tung toé, tất cả đều nhanh đến cực hạn.

Bốn phương tám hướng nát nhánh, lá rụng bị cuốn khắp nơi đều là.

Để Dương Phương giật mình là, trước mắt ngay tại hướng hấn xuất thủ người áo đen, giống như hấn, tất cả đều đạt đến Nhị phẩm.

Đối phương nội lực thậm chí so với mình còn hùng hậu một phần.

Bất quá cũng may đối phương tại kiếm thuật bên trên tạo nghệ tựa hồ cũng không thể nào, kiếm pháp bên trên thua xa với hấn, giao thủ hơn mười chiêu về sau, trực tiếp trở nên luống cuống tay chân, bị hấn áp chế xuống.

“Tốt một cái Dương Phóng, người ẩn tàng thật sâu, Triệu Hồ là người giết!”

Hắc y nhân kia đột nhiên phát ra kinh sợ thanh âm.

Dương Phóng trong lòng giật mình, bỗng nhiên từ đối phương thanh âm bên trong nghe được thân phận đối phương.

“Người là Trình quản sự!”

Hấn phần nộ quát, “Người dám ở kiếp nạn này giết chúng ta?”

Hấn rất cực kíp phản ứng.

Cái này Trình quản sự là nghĩ nuốt mất bọn hấn tất cả khổ lực tiền tài trên người.

Phải biết bọn này khổ lực trên thân cộng lại hiện tại tối thiểu tám chín mươi lượng bạc, lại thêm sau khi trở về còn có trợ cấp nhưng lĩnh, cái này đem là một bút siêu cấp khoản tiền lớn, tối thiểu hơn một trăm lượng bạc.

Cho nên Trình quản sự mới cùng hai vị khác Tam Hà bang đệ tử, ở đây cố ý cướp giết.

Dương Phóng ánh mắt phát lạnh, ra chiêu tốc độ lần nữa tăng tốc mấy phần.

Trình quản sự lông tơ đứng vững, lập tức cảm thấy như là một mảnh gió táp mưa rào hướng về hấn đập vào mặt, dù là nội lực của hấn cao hơn Dương Phương một bậc, nhưng dù sao không có đạt tới nội lực xuất thể tình trạng, không cách nào bảo vệ quanh thân, chỉ cảm thấy lưng băng hàn, trong lòng hoảng sợ.

“Dương Phóng, chuyện gì cũng từ từ, ta là Trình quản sự, người muốn giết ta, nhất định sẽ đắc tội Tam Hà bang... Dương Phương, ta sai rồi...”

Hấn biết không địch lại, giờ phút này lại không tiếc bại lộ, cũng muốn cầu xin tha thứ.

Phốc phốc phốc!

A!

Trên người hấn một sát na trúng liền Tứ Trung kiếm, cầm kiếm tay phải đều bị tại chỗ gọt sạch, thanh âm thâm, máu tươi dâng trào.

“Dương Phóng, tha ta mạng!”

Trình quản sự hoảng sợ kêu to, “Ta là...”

Phốc!

Dương Phương một kiếm đâm trúng mi tâm của hắn, từ sau ót của hắn tạt chỗ quen ra.

Trình quản sự tiếng nói im bặt mà dừng, con mắt trừng lớn, che kín hoảng sợ cùng không cam lòng, thân thể lung la lung lay, đột nhiên ngã quy.

Thật không cam lòng...

Ta, vậy mà chết thảm ở này!

Dương Phóng giết chết Trình quản sự, lập tức quay đầu, hướng về một tên khác người áo đen nhìn lại.

Tên kia người áo đen hiển nhiên cũng cảm giác được một màn này, sắc mặt một giật mình, không dám tin, vội vàng luống cuống tay chân tại mấy tên khổ lực trên thi thể nhanh chóng lục soát sờ tới sờ lui, sau đó trực tiếp hướng về nơi xa chạy tới.

Dương Phóng ánh mắt phát lạnh, trực tiếp hướng về cuối cùng tên kia người áo đen nhanh chóng đuổi tới.

Lấy đối phương nhất phẩm tu vi căn bản không chạy nổi Dương Phóng.

“Ta là Tam Hà bang đệ tử, người dám giết ta, Tam Hà bang nhất định sẽ không bỏ qua người!”

Người áo đen kia kinh hoảng kêu to, lần nữa nhắc lên Tam Hà bang hù dọa Dương Phóng.

Nhưng Dương Phóng thân thể sớm đã nhanh chóng đánh tới, như là mãnh hổ sài lang, trường kiếm trong tay

hung hăng từ đối phương hậu tâm đâm vào.

Phốc phốc!

Máu tươi bắn tung toé!

Người áo đen trừng lớn hai mắt, thân thể đột nhiên dừng lại, mặt mũi tràn đầy đều là hoảng sợ cùng không dám tin, hắn rất muốn gian nan quay đầu, Dương Phóng trực tiếp dùng sức vừa gảy, lập tức sền sệt huyết thủy từ trước ngực của hắn phía sau lưng điên cuồng phun ra.

Người áo đen ngã nhào xuống đất, triệt để chết thảm.

Dương Phóng sắc mặt âm hàn, “Các ngươi không nên tới!”

Hắn lúc này tại đối phương nhanh chóng lục soát sờ tới sờ lui.

Rất mau tìm đến bảy tám lượng bạc, cộng thêm bốn mươi cái đồng tiền.

Hắn lại lập tức trở về, tại Trình quản sự cùng một tên khác người áo đen trên thân lục soát, đồng dạng tìm được mười mấy lượng bạc cùng một chút đồng tiền, thậm chí Trình quản sự trong ngực còn có nửa bình Dưỡng Khí đan, hết thảy bốn hạt.

Sau đó, Dương Phóng lại hướng về còn lại khổ lục trên thi thể lục soát quá khứ.

Một đám khổ lục chết ngổn ngang lộn xộn, vô cùng thê thảm.

Cơ hồ không có mấy người chạy thoát.

Tại Dương Phóng ngay tại lục soát ở giữa, bỗng nhiên

ánh mắt của hắn phát lạnh, nghe được động tĩnh, đột nhiên quay đầu.

“Ai!”

..

Chương 18 : Lần nữa trở về

“Dương Phóng, tha mạng, tha mạng a...”

Một khối lực run lẩy bẩy, sợ hãi vô cùng, từ một cây đại thụ đằng sau run rẩy đi ra.

Chỉ cảm thấy trước mắt Dương Phóng như là một ác ma đồng dạng.

Dương Phóng giết người quá trình, hấn tất cả đều thấy được.

Bao quát Trình quản sự trước khi chết lời nói hấn cũng nghe đến, biết Dương Phóng xông ra rất lớn họa.

“A, là người a!”

Dương Phóng sắc mặt hơi chậm, lộ ra vẻ ôn nhu, nhận ra tên này khối lực.

Tên là Lý Lương, tại bến tàu cũng là một càn cù khối công.

Hấn dẫn theo trường kiếm, mở miệng nói, “Người còn sống, thật sự là quá tốt, kỳ thật ta cũng không muốn giết người, đều là bọn hấn làm cho, hiện tại liền hai chúng ta còn sống, hi vọng người có thể vì ta bảo thủ bí mật!”

“Sẽ, sẽ, ta nhất định sẽ.”

Lý Lương liên tục không ngừng gật đầu.

Phốc phốc!

Vừa dứt lời, Dương Phóng trường kiếm từ đối phương cái cổ xuyên vào.

Lý Lương thân thể dừng lại, con mắt mờ mịt mà sợ hãi nhìn về phía Dương Phóng, muốn mở miệng hỏi thăm, nhưng là lời nói lại vô luận như thế nào đều không thể nói ra, huyết thủy không ngừng mà dâng trào, trong đầu ý thức bắt đầu cấp tốc mơ hồ.

“Xin lỗi rồi.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Phốc!

Trường kiếm co lại, Lý Lương thi thể lập tức vô lực ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng lúc này tại Lý Lương trên thân lục soát sờ tới sờ lui, tìm được ba lượng bạc.

Cái này một lượng là Lý Lương tự thân, mặt khác hai lượng là Lý Lương chết thay đi người nhận lấy trợ cấp.

Dương Phóng một mặt trầm mặc, cầm thật chặt những bạc này.

Đều là người đáng thương!

Hắn cũng không muốn giết người!

Nhưng hắn giết chết Trình quản sự, giống như là xông ra bát thiên đại họa.

Một khi đối phương trở về báo cáo, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Cho nên dù là lại đáng thương, hắn cũng không có biện

pháp.

Dương Phóng tiếp tục trên thân người khác lục soát sờ tới sờ lui.

Một lát sau đem trên người mọi người tiền tài tất cả đều tìm kiếm không còn, chừa vào trong ngực, lập tức hướng về khu quần cư tiến đến.

Hắn biết vốn có trụ sở không thể ở, bến tàu cũng tuyệt không thể đi.

Chuyện này to lớn như thế, Tam Hà bang rất nhanh liền có thể tra được trên đầu của hắn.

Hắn chuẩn bị đi trở về sau liền dọn nhà, dù sao hiện tại có tiền, nghĩ đem đến cái nào liền đem đến đâu.

Dọn nhà về sau, trực tiếp mai danh ẩn tích, có thể tránh bao lâu liền tránh bao lâu.

...

Sau mấy tiếng.

Dương Phóng rốt cục trở về trụ sở.

Đọc theo đường hắn dị thường cẩn thận, sợ sẽ bại lộ tự thân, cũng may một đường chạy đến, cũng không có bất kỳ cái gì sự tình.

Vừa về tới trong nhà, hắn liền khóa trái cửa phòng, đem y phục trên người trực tiếp đổi đi, mà là đem tất cả bạc, đồng tiền toàn bộ đổ ra, tiến hành thanh điểm.

Lần này thu hoạch to lớn!

Chỉ là bạc liền có 89 lượng.

Ngoài ra đồng tiền cộng lại 1185 mai.

Còn có 4 hạt Dưỡng Khí đan.

Dương Phóng tâm thần mãnh liệt, đến nay có chút miệng đắng lưỡi khô, sau đó tìm hai túi tiền, đem những bạc này, đồng tiền tách ra giả thành, lại từ dưới giường đào ra viên kia hắc tinh thạch liền bắt đầu dọn nhà.

Dù sao nhà hắn đồ bốn vách tường, ngoại trừ viên này hắc tinh thạch, cơ hồ không có bất kỳ cái gì thứ đáng giá.

Liền xem như trước đó hoa một lượng bạc mua kiếm, hắn hiện tại cũng có thể khí quyển trực tiếp ném đi không muốn.

Hết thấy giản lược xuất phát.

Lúc xế chiều.

Dương Phóng cũng hai cái bao khóa, lặng lẽ yên lặng rời đi nơi này, hướng về đông bộ khu dân nghèo tiến đến.

Toàn bộ khu quần cư cực kỳ to lớn, căn cứ trước đó từ bày bên trong đạt được tin tức nhìn, nơi này tối thiểu bảy, tám vạn người hỗn hợp.

Kích thước to lớn, có thể so với một tòa cổ đại thành nhỏ.

Cho nên hắn có địa phương có thể đổi.

Sau đó hắn hao tổn hơn hai giờ, mới một lần nữa tìm một chỗ phòng ở.

Chỗ này phòng ở tự mang một chỗ tiểu viện, trong sân ngoại trừ nhà chính bên ngoài, còn có hai căn phòng khác, theo thứ tự là một cái phòng bếp, một cái nhà kho, chiếm diện tích hơn mấy trăm mét vuông.

Dương Phóng rỗng rã hao tổn tám lượng bạc khoản tiền lớn, mới mua xuống chỗ này tiểu viện.

Đợi đến hết thầy thu thập thỏa đáng, hắn mới rút cục nhẹ nhàng thở ra.

“Hi vọng Tam Hà bang có thể tối nay phát hiện.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Tính toán thời gian, Giang Nam Khách bên kia công việc còn phải lại chờ lâu mấy ngày mới có thể đến vị.

Sau đó, hắn chỉ cần không ra khỏi cửa, hắn là liền sẽ không có việc.

Mắt thấy sắp hoàng hôn, Dương Phóng đeo lên mũ rộng vành, lần nữa tiến vào phường thị, trực tiếp mua một trăm cân gạo cùng một chút rau quả, thịt heo trở về.

Ăn cơm tối về sau, hắn liền lập tức ở trong sân tu luyện lên Vô Ảnh Kiếm.

Hắn Vô Ảnh Kiếm còn kém cuối cùng 9 điểm điểm kinh nghiệm liền có thể đột phá cảnh giới kế tiếp, tự nhiên muốn trước lấy đột phá Vô Ảnh Kiếm làm trọng!

Ngay tại hắn vừa mới tu luyện mấy lần kiếm pháp, bỗng nhiên, cánh tay trái chỗ lần nữa truyền đến một cỗ khó tả thiêu đốt cảm giác đau.

Dương Phóng chấn động trong lòng, vội vàng cấp tốc lật mở bên trái ống tay áo.

0 trời 0 lúc 9 phút 59 giây.

58 giây.

57 giây.

...

“Rốt cục muốn lần nữa trở về.”

Dương Phóng kích động dị thường.

Ở vào thế giới này, thực sự quá khảo nghiệm lòng người năng lực chịu đựng.

Lúc này mới mấy ngày ngắn ngủi, hắn đã giết bao nhiêu người...

Dương Phóng dứt khoát cũng không còn tiếp tục tu luyện, mà là trực tiếp trở về phòng ngủ, nằm ở trên giường, bắt đầu chờ đợi trở về.

Theo thời gian chuyển dời, loại kia quen thuộc mê man cảm giác lần nữa truyền đến, mí mắt vô cùng nặng nề, tự thân ý thức như là thân hãm một chỗ vô địch vòng xoáy, có chút khó mà thở dốc...

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục, loại kia cảm giác khó chịu bắt đầu dần dần biến mất.

Dương Phóng trước mắt hiện ra từng đợt chói mắt ánh đèn, cho đến ý thức cũng bắt đầu hết thấy khôi phục.

Hắn đột nhiên từ trên giường ngồi dậy, hồng học thờ hồn hển, hướng về gian phòng bên trong nhìn lại.

Trở về!

Lần này xuyên qua thời gian quá lâu.

Lâu đến để hắn có loại cảm giác sợ hãi.

Bởi vì hắn sợ mình rút cuộc về không được.

Giờ phút này, nhìn thấy loại này hoàn cảnh quen thuộc, hắn coi là thật lệ nóng doanh tròng.

Dương Phóng mang tới điện thoại, lúc này kiểm tra một hồi thời gian.

Ban đêm 08 giờ 25 phút.

Cùng trước đó, vẫn là đi qua một giờ.

Dương Phóng sờ lên bụng.

Dù là trước đó tại dị giới vừa ăn xong cơm, nhưng giờ phút này hắn vẫn là nghĩ lại ăn dừng lại.

Không vì cái gì khác, chỉ là muốn hung hăng ăn một bữa thịt.

“Không, ta muốn ăn hải sản!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Kinh lịch bực này nguy cơ, không có một bữa hải sản tiệc là không cách nào an ủi tâm linh của hắn.

Dương Phóng lúc này từ trên giường đứng dậy, rửa mặt, thanh tỉnh một chút, sau đó chuẩn bị đi ra ngoài.

【 đình! 】

Đột nhiên, điện thoại bên kia truyền đến chup chup tin tức.

Dương Phóng cầm lấy xem xét, rõ ràng là Giang Nam Khách bên kia gửi tới tin tức.

“Huynh đệ, người trở về sao? Làm phiền đem sổ dư kết toán một chút, hết thấy 12 vạn, tạ ơn hân hạnh chiếu cố!”

Đằng sau còn bổ sung một cái mỉm cười khuôn mặt.

Dương Phóng lập tức khước miệng co giật.

12 vạn!

Hắn cảm giác được trong tim mình đều đang chảy máu.

Tại dị thế giới là cái nghèo bức thì cũng thôi đi, thế giới hiện thực vẫn là nghèo bức.

Cái này đến đâu nói rõ lí lẽ đi.

Bất quá hắn còn không đến mức muốn trốn nợ.

Tại dị thế giới hắn đã đắc tội Tam Hà bang, nếu là lại đắc tội Vạn Phúc thương hội, vậy coi như phiền toái.

Dương Phóng cắn răng một cái, trực tiếp đem thẻ ngân hàng bên trong sổ dư còn lại chuyển 12 vạn cho đối phương.

Đến tận đây, hắn sổ dư còn lại còn thừa lại cuối cùng 3500 nguyên.

“Thu được!”

Đối phương bên kia rất mau trở lại phục tời, tiếp tục hỏi, “Đúng rồi, đổi việc sự tình người còn đổi sao? Tám vạn khối là được rồi!”

Dương Phóng lập tức lâm vào suy tư.

Muốn hay không đổi?

Một lát sau, hấn bỗng nhiên đáp lại, “Người có thu hay không bạc, cho người tám lượng bạc được hay không?”

“Không có ý tứ, ta chỉ lấy nhân dân tệ.”

Giang Nam Khách bên kia phát tời tin tức, “Bạc cùng đồng tiền ở bên kia, ta muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, ta chỉ muốn muốn thế giới hiện thực nhân dân tệ!”

Dương Phóng lập tức hiểu được.

Đối phương tại dị thế giới là phú nhị đại, căn bản không quan tâm bạc.

Nhưng đối phương tại thế giới hiện thực cũng không phải phú nhị đại, cho nên đối với trong hiện thực tiền, mới lộ ra dị thường quan tâm.

“Tốt, ta lát nữa chuyển cho người!”

Dương Phóng đáp lại.

Hấn cẩn thận nghĩ qua, vẫn là đến mau chóng đổi việc.

Dù là hấn trên người bây giờ còn thừa lại 81 lượng bạc khoản tiền lớn, nhưng cũng không trải qua hoa, 81 lượng bạc cho ăn bẻ bụng chỉ có thể mua 13 bình Dưỡng Khí đan, đến lúc đó hấn còn phải tìm việc làm.

Còn có một điểm chính là, đổi công việc, cũng sẽ tìm

cho mình một cái chỗ dựa.

Dạng này Tam Hà bang điều tra đến, không đến mức quá bị động.

“Có thể!”

Giang Nam Khách bên kia lần nữa truyền đến tin tức, cộng thêm một cái mỉm cười biểu lộ.

Dương Phóng trong lòng bất đắc dĩ.

Hắn hiện tại thẻ bên trên số dư còn lại còn thừa lại 3500.

Chỉ có thể tìm người đi vay tiền a...

...

Chương 19 : Vay tiền

“A, người muốn mượn tiền a? Thật sự là quá không khéo, trước mấy ngày ta bên này mới vừa vận trang trí, một chút bỏ ra hai mươi mấy vạn, ta bên ngoài bây giờ còn thiếu bảy, tám vạn sổ sách đâu, ai, người nói sớm a, người nếu là nói sớm, ta dù là không trang trí cũng khẳng định cho người mượn mấy vạn khối tiền sử dụng, đúng, người vay tiền lấy làm gì a, là trong nhà đã xảy ra chuyện gì à...”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến một đạo thanh âm nam tử.

“Không có việc gì, chính là đột nhiên muốn dùng tiền, ta lại tìm những người khác mượn mượn nhìn.”

Dương Phóng gạt ra mỉm cười, đáp lại nói.

Hắn cúp điện thoại, trong lòng suy tư.

Một lát sau, hắn lần nữa gọi một cú điện thoại, đồng dạng là hắn một vị đại học bạn cùng phòng.

Hắn trong lúc học đại học trong phòng ngủ tổng cộng có bốn người, quan hệ vô cùng mật thiết, thường xuyên cùng một chỗ ăn cơm, các loại vật phẩm trên cơ bản đều là hỗn dùng, chưa hề đều không có so đo trả tiền tài sự tình.

“Uy, Tiểu Phóng Tử, chuyện gì a?”

Điện thoại rất nhanh bấm , bên kia truyền đến một đạo nam tử hào phóng thanh âm.

“Vương Bác, người đang làm gì đâu?”

Dương Phóng hỏi.

“Này, còn có thể làm gì, ở bên ngoài chơi đâu, tiểu tử người nghĩ như thế nào đến cho ta gọi điện thoại?”

Bên kia nam tử tiếng cười tiếp tục vang lên.

Nương theo lấy từng đợt sóng động tiếng âm nhạc âm.

“Vương Bác, ta gần nhất có chút việc, người bên kia có thể hay không trước cho ta mượn mấy vạn khối tiền ứng khẩn cấp, chờ ta đằng sau phát tiền lương sẽ trả lại cho người!”

Dương Phóng hỏi.

“Vay tiền a? Người muốn mượn nhiều ít?”

Đầu bên kia điện thoại hỏi.

“Ba vạn được không?”

Dương Phóng hỏi.

Hắn cũng không vừa lên đến liền mượn tám vạn, mà là chuẩn bị mượn trước ba vạn, sau đó còn lại lại từ những người khác nơi đó lần lượt đi mượn, như vậy, người khác mới sẽ không hù đến.

Bằng không, nghe xong mình muốn mượn tám vạn, đoán chừng phần lớn người đều muốn bị hù đến.

Dù sao tất cả mọi người là mới vừa vào xã hội, trên thân có thể có bao nhiêu tiền?

Tân tân khổ khổ đi làm hai năm, tối đa cũng bắt quá toàn

mười mấy vạn, ai có thể bỏ được một chút mượn tám vạn cho người?

“Ba vạn a...”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến tiếng thanh âm, “Ai, người làm sao không nói sớm, ta vừa mới định xong thân, nhà gái bên kia một chút muốn ba mươi vạn lễ hỏi, ta bây giờ còn đang sút đầu mẻ trán bên trong đâu, nguyên bản còn muốn từ người kia mượn mấy vạn khối tiền sử dụng...”

“Dạng này a, kia thật là quá không khéo, bắt quá người thế mà đều dính hôn, thật nhanh a...”

Dương Phóng đáp lại.

“Cũng không nhanh, dù sao đều nhanh ba mươi, đối người chừng nào thì dính hôn?”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến tiếng cười.

“Ta còn sớm đâu đi...”

Hai người ở trong điện thoại nói chuyện phiếm một hồi.

Mười mấy phút sau, Dương Phóng lần nữa cúp điện thoại, lâm vào trầm mặc.

Sau đó, hắn lại lần lượt cho mình mấy vị khác đồng học đánh qua.

Một chỗ ca múa sảnh nội.

Vương Bác cúp điện thoại, nở nụ cười, bưng một chén đồ uống, uống vào.

“Thế nào? Là Dương Phóng? Đến vay tiền?”

Bên cạnh một cái tuổi trẻ nữ lang hiếu kì hỏi.

“Hắn một chút muốn mượn ba vạn, ta sao có thể xuất ra nhiều như vậy? Lại nói, vạn nhất hắn sau này không chủ động trả tiền, ta cái nào có ý tốt tìm hắn muốn? Dù sao trong lúc học đại học tất cả mọi người chơi tốt như vậy.”

Vương Bác lắc đầu , đạo, “Cho nên ta không có cho hắn mượn, đây cũng là vì song phương đều tốt, miễn cho ngày sau tính tiền lúc, náo ra một chút mâu thuẫn!”

“Cũng thế.”

Kia tuổi trẻ nữ lang gật đầu.

Người nào không biết hiện tại nợ tiền mới là đại gia.

Hai người tiếp tục ở chỗ này nhảy nhót.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng trong lòng cười khổ, đánh một vòng điện thoại mới tiếp vào ba vạn khối tiền.

Nghĩ không ra người một nhà duyên lẩn vào kém như vậy.

Nhưng trong bình thường, đại gia chơi cũng còn không tệ a...

Hắn bắt đắ dĩ thờ dài, đành phải cho mình cha mẹ gọi điện thoại.

“Uy, mẹ, trong nhà còn có tiền sao? Ta bên này có chút việc, người trước chuyển năm vạn đồng tiền cho ta.”

Dương Phóng nói.

“Năm vạn? Làm sao một chút muốn nhiều như vậy?
Tiểu Phóng a, có phải hay không là người ở bên ngoài
gặp được chuyện gì, có phải hay không có cái gì điện tín
lừa gạt a, người cũng không nên bị lừa, trên mạng đều
là giả lập...”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến khẩn trương thanh
âm.

“Mẹ, ta sẽ không bị lừa gạt, ta chính là nhìn trúng một
điểm đồ dùng trong nhà, chuẩn bị sửa chữa một chút.”

Dương Phóng nói.

“A, là như thế này a, vậy ta đây liền để cha người
chuyển cho người.”

Đầu bên kia điện thoại nói.

“Được rồi mẹ, vậy ta đây bên cạnh đi trước ăn cơm.”

Dương Phóng nói.

“Người làm sao còn không có ăn cơm, lại tại tầng ca
sao?”

Đầu bên kia điện thoại lần nữa truyền đến lo lắng thanh
âm.

“Đúng vậy, không nói nhiều ha.”

Dương Phóng đáp lại vài câu, cúp điện thoại.

Hắn thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Một phen tiền chẳng lẽ anh hùng Hán, quả là thế!

Trên thực tế, hắn còn có một cái có thể lấy tới tiền biện pháp.

Đó chính là cùng bày bên trong thành viên khác giao dịch, dùng bên kia bạc cùng bọn hắn đổi lấy nhân dân tệ.

Nhưng cứ như vậy, liền sẽ đắc tội 【 Giang Nam Khách 】 .

【 Giang Nam Khách 】 làm như thế một cái bày tại, khẳng định là muốn từ trên thân mọi người hao lông dê, sao có thể để bọn hắn trong âm thầm giao dịch, một khi bị hắn phát hiện, kia vấn đề nhưng lớn lắm.

Nhẹ thì đem người đá ra bày, nặng thì trực tiếp tại dị thế giới đem người xử lý, đến lúc đó chết cũng không biết chết như thế nào.

【 đình! 】

Điện thoại tin tức rất nhanh vang lên.

Dương Phóng cầm lấy xem xét, năm vạn khối tiền đã đi thẳng đến sổ sách.

Hắn lúc này đem cái này mượn tới tám vạn khối tất cả đều chuyển cho 【 Giang Nam Khách 】 .

“Thu được!”

Giang Nam Khách trở về một cái tin tức , đạo, “Đúng rồi huynh đệ, bày bên trong có một ít cùng hưởng văn kiện, người hắn là còn không có xem đi, có thể download một chút, bên trong có rất nhiều công lược, nói không chừng người cũng có thể dùng đến, cái này công lược là ta

miễn phí tặng.”

“Công lược?”

Dương Phóng hiểu kì.

Cái này hẳn xác thực chưa có xem.

Dương Phóng lúc này tại bày văn kiện bên trong tìm kiếm, thấy được một cái cùng hưởng văn kiện.

Hắn lúc này ấn mở download.

Một bên quan sát, một bên hướng về ngoài cửa đi đến, chuẩn bị ra ngoài ăn cơm.

Vốn là muốn ăn hải sản, nhưng nghĩ đến hiện tại điều kiện kinh tế, đâu còn có thể ăn được lên hải sản? Chỉ có thể đi ăn tự phục vụ.

Sau đó, Dương Phóng đón xe đi ra ngoài, trên điện thoại di động đọc.

Cái gọi là công lược trên thực tế chỉ là giới thiệu hắc thiết khu quần cư một chút cơ sở tình huống, Dương Phóng nhìn thoáng qua về sau, rất nhanh lộ ra thất vọng biểu lộ.

Những cơ sở này tình huống, hẳn sớm tại mấy ngày nay liền cho biết rõ.

Phần này công lược hoàn toàn vô dụng.

Dương Phóng trong lòng bất đắc dĩ, tiếp tục hướng xuống lật vài tờ, muốn tìm một chút không giống.

Bỗng nhiên, hắn lộ ra sắc mặt khác thường, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Thế giới hiện thực tu luyện cũng là hữu dụng?”

Trong lòng hấn chấn động, đơn giản không thể tin được.

Phần này công lược cuối cùng thành linh viết một ít chữ viết.

【 tất cả mọi người tại trở về về sau đều thử qua tu luyện, muốn đem thế giới khác công pháp tại thế giới hiện thực luyện ra, đáng tiếc tất cả đều thất bại, đều coi là tại thế giới hiện thực là không cách nào tu luyện, kỳ thật đều sai, thế giới hiện thực cũng có thể tu luyện, chỉ bất quá quá trình tu luyện cực chậm, mà lại cần cực mạnh ngộ tính cùng căn cốt, càng máu chốt là, coi như người có thể tại thế giới hiện thực tu luyện, người cũng vô pháp tại thế giới hiện thực phát huy ra siêu cường năng lực. 】

【 có ý tứ gì đâu? 】

【 kỳ thật cái này tương đương với ở trong game offline treo máy, tư chất tốt người tại trong thế giới hiện thực mỗi tu luyện một ngày, đều sẽ sinh ra một chút ‘Điểm kinh nghiệm’, loại này ‘Điểm kinh nghiệm’ nhìn không thấy, sờ không tới, chỉ có tại người lần nữa trở lại dị giới về sau, ‘Điểm kinh nghiệm’ mới có thể lập tức thêm vào tại tu vi của người bên trên. 】

【 chẳng qua trước mắt mới thôi, chúng ta bày bên trong chỉ có ta có thể làm được điểm này, cái khác bày bạn đều không được, hấn là căn cốt hoặc ngộ tính nguyên nhân, bất quá cũng không quan trọng, dù sao tại thế giới hiện thực cũng không qua được mấy ngày liền sẽ lần nữa xuyên qua, coi như tu luyện, cũng tu luyện không ra nhiều ít ‘Điểm kinh nghiệm’ ... 】

Dương Phóng trong lòng giật mình không thôi.

Khó trách hẳn lần trước ném thử tu luyện không có bất kỳ cái gì hiệu quả!

Đến một lần tốc độ tu luyện sẽ cực chậm!

Thứ hai đối với căn cốt cùng ngộ tính cũng có yêu cầu.

“Không biết cái ngộ tính này là chỉ trong hiện thực ngộ tính, vẫn là thế giới khác ngộ tính?”

Hắn cấp thiết muốn về nhà lần nữa thử một chút.

..

Chương 20 : Hắc tinh thạch tác dụng

Mười giờ tối.

Dương Phóng chống bụng nâng lên, thẳng đánh ợ một cái.

Xuyên việt về đến sau đi ăn một bữa tự phục vụ, đơn giản không nên quá hưởng phúc.

Hắn ở bên ngoài gọi xe, trực tiếp chạy về nhà bên trong.

Về đến trong nhà về sau, Dương Phóng cấp tốc tắm rửa một cái, liền cuộn tại trên giường, bắt đầu nhắm mắt tu luyện.

Lần ngồi xuống này trực tiếp mấy giờ quá khứ.

Mắt thấy sắp đến rạng sáng hai giờ, Dương Phóng mở hai mắt ra, trong lòng im lặng, không thể không từ bỏ.

Đến cùng luyện không có luyện ra ‘Điểm kinh nghiệm’, hắn là một chút cũng không cách nào phán đoán.

Ngồi gần bốn giờ, đơn giản một chút cảm giác cũng không có.

“Thôi, ngày mai luyện thêm đi, sáng mai còn được ban.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn trực tiếp ngửa đầu nằm xuống.

...

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng đĩnh lấy một bộ thật dày mắt quàng thâm, lần nữa đi tới mình đi làm địa điểm.

Buổi sáng là thông lệ giao ban, kiểm tra phòng, hạ lời dặn của bác sĩ, viết bệnh lịch.

Suốt cả ngày đều đang bận rộn bận bịu.

Lúc xế chiều.

Phòng bên trong một tiểu hộ sĩ bút rút bất an, lộ ra dị thường khẩn trương, trước mặt Dương Phóng quơ tới quơ lui.

Dương Phóng nguyên bản còn đang thất thần, cảm thấy được cái này tiểu hộ sĩ đi tới đi lui về sau, không khỏi lộ ra nghi hoặc.

“Phương Đình, người làm gì đâu?”

Tên là Phương Đình tiểu hộ sĩ, năm nay mười chín tuổi, là hôm nay mới vừa vận chuyển chính thức, tính cách hoạt bát, cực kỳ đáng yêu, ngày thường còn giữ sinh viên đặc hữu thanh xuân sức sống.

“A, Dương y sinh!”

Phương Đình kinh ngạc một chút, ngẩng đầu nhìn về phía Dương Phóng, trong lòng tựa hồ tại kịch liệt giãy dụa, bỗng nhiên đưa đầu nói nhỏ, “Dương y sinh, người nói trên đời này thật sự có người có thể xuyên qua sao?”

Dương Phóng trong lòng giật mình, nhìn về phía trước mắt tiểu hộ sĩ.

“Có ý tứ gì?”

Hắn biết mà còn hỏi.

“Không có ý gì, ta chính là hiếu kì hỏi một chút, ta đột nhiên nhớ tới trước mấy ngày tại chúng ta phòng chết mất người bệnh nhân kia Trịnh Phương Hoa.”

Phương Đình vội vàng nói, thần sắc có chút bối rối, dưới bàn tay ý thức sờ lên tay trái của mình cánh tay.

“A, là như thế này a.”

Dương Phóng thần sắc hơi chậm, giả bộ như cái gì cũng không biết, “Xuyên qua loại chuyện này nói như thế nào đây? Khẳng định đều là trong tiểu thuyết nghĩ ra tới, nếu là thật có thể xuyên qua, vậy còn không xã hội đại loạn...”

“Thế nhưng là... Ai.”

Phương Đình còn muốn nói nhiều cái gì, nhưng lại không biết nên nói như thế nào lên, chỉ có thể thở dài một tiếng, đạo, “Nhưng ta cảm thấy vẫn còn có chút quái dị.”

“Không có gì quái dị, khẳng định đều là giả.”

Dương Phóng nói.

Phương Đình không còn gì để nói.

Giả?

Muốn phía trước mấy ngày thời điểm, nàng khẳng định cũng tưởng rằng giả...

Phương Đình thở dài một tiếng, từ Dương Phóng bên người rời đi, không có tiếp tục nhiều lời.

Nàng biết nói nhiều hơn nữa cũng vô ích, hai người căn bản cũng không tại một cái kênh bên trên, không tự mình kinh lịch loại sự tình này, sẽ không ai tin tưởng cả.

Dương Phóng lại ánh mắt ngưng tụ, nhìn xem Phương Đình bóng lưng.

Tiểu nha đầu này cũng xuyên qua rồi?

Chẳng lẽ là trước mấy ngày xuyên qua?

Cứ như vậy nhìn, toàn bộ Phương Thị xuyên qua đám người, chỉ sợ tuyệt không tại ít.

“Cũng không biết những thành thị khác có hay không?”

Dương Phóng nhíu mày.

Khẳng định còn có không ít người đều không có đi tìm tổ chức đâu.

Dù sao có thể xuyên qua loại sự tình này, nói ra cũng không ai tin tưởng, ai sẽ lựa chọn khắp nơi ồn ào?

Tượng Trịnh Phương Hoa như thế khắp nơi ồn ào, trực tiếp hạ tràng chính là được đưa vào bệnh viện tâm thần.

“Loại này xuyên qua cũng không biết có phải hay không tồn tại cái gì quy luật...”

Dương Phóng tiếp tục suy tư.

...

Ban đêm.

Dương Phóng sau khi cơm nước xong, lần nữa quay trở về trong nhà.

Hắn giống như ngày thường, lấy điện thoại cầm tay ra, lần nữa mở ra bầy tin tức.

Cái này xem xét, lập tức sắc mặt khẽ giật mình, chỉ là một hồi không thấy, trong đám đó tin tức trực tiếp đạt đến hơn 800 đầu.

Rất nhanh Dương Phóng phát hiện, là bởi vì trong đám đó lại có người mới tới.

Nguyên bản trong đám đó thành viên 64 người.

Nhưng bây giờ lại trở thành 69 người.

Những tin tức này tất cả đều là đám người nói chuyện phiếm.

“Lại có người thông qua diễn đàn tăng thêm tiến đến, người xuyên việt đội hình quả nhiên tại càng biến càng lớn.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn nhìn xem đám người nói chuyện phiếm tin tức, phát hiện tất cả mọi người giống như hắn, thiếu nhất đều vẫn là tiền.

Bọn hắn chỉ có thể dùng nhân dân tệ cùng 【Giang Nam Khách】 hồi đoái bạc.

Vừa nhìn thấy nơi này, Dương Phóng lần nữa có loại cảm giác khẩn trương.

“Trên người ta tiền cũng sử dụng hết, muốn hay không

đem phòng ở thuê ra mấy gian.”

Phòng ốc của hắn là ba thất hai sảnh, tự mình một người ở, cũng ở không đến.

Không bằng thuê ra hai cái gian phòng, dạng này dựa vào thu vào làm thiếp phòng, mỗi tháng cũng có thể thêm ra ba bốn ngàn, một năm chính là hết mấy vạn.

Nghĩ tới đây, hắn lúc này tại trên mạng tra tìm lên phòng cho thuê trang web, đem phòng của mình nguyên tin tức treo đi lên.

Bất kể như thế nào, có thể lấy được bao nhiêu tiền là nhiều ít đi.

Treo xong sau, Dương Phóng ngồi ở trên ghế sa lon, tiếp tục quan sát lên đám người nói chuyện phiếm.

Lúc này, 【 Giang Nam Khách 】 lần nữa nâng lên Hắc tinh thạch.

“Các vị, các người có ai tại dị thế giới gặp loại này Hắc tinh thạch, nhớ kỹ tới tìm ta, giá tiền cái gì đều dễ nói.”

【 Giang Nam Khách 】 phát một đạo tin tức , liên đới lấy một trương hình ảnh.

Cái này hình ảnh là tay hắn vẽ tằm , lên nhan sắc, nhìn giống như đúc, như là chân thực đồng dạng.

“Lão đại, cái này Hắc tinh thạch đến cùng có làm được cái gì a, người mỗi ngày đều tại xách?”

Một vị bày viên 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy a, lão đại, không thả nói một chút chứ sao.”

Một vị khác bầy viên 【 Ngưu ca 】 cũng mở miệng hỏi.

“Lão Đại và khoa chúng ta phổ một cái đi, dù sao chúng ta khẳng định đều là tìm người giao dịch, tại dị giới coi như đạt được thứ này, cũng không dám tùy ý xuất ra đi bán.”

Vị thứ ba bầy viên nói.

Cái khác bầy viên cũng tất cả đều đi theo ồn ào, nhao nhao hỏi thăm.

Dương Phóng cũng lộ ra vẻ tò mò, nhìn chăm chú lên điện thoại.

【 Giang Nam Khách 】 bên kia một trận trầm mặc, một lát sau phát tới một đạo tin tức, “Ai, nói như thế nào đây, thứ này kỳ thật các người xác thực không cần đến, bởi vì thứ này trước mắt trạng thái chỉ là một loại nguyên vật liệu, nó là luyện chế Tịch Tà Ngọc nguyên liệu, một khối 【 Hắc tinh thạch 】 có thể luyện chế thành hai khối phổ thông Tịch Tà Ngọc.”

“Tịch Tà Ngọc?”

“Lại là thứ này?”

“Khá lắm!”

Bầy viên nhao nhao giật mình, các loại biểu lộ tất cả đều xông ra.

Dương Phóng cũng bỗng nhiên giật mình.

Tịch Tà Ngọc, đeo ở trên người, có thể ngăn ngừa ngăn cản được Tà Linh, thì tương đương với trong tiểu thuyết phù triện, có Tịch Tà Ngọc tại , bình thường yếu Tiểu Tà linh căn bản không dám tới gần người.

Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng vì sao lần đầu tiên xuyên việt lúc, kia Tà Linh tại mình bốn phía liên tục giết nhiều người như vậy, liền tự mình không sao.

Đây là bởi vì dưới giường của hắn liền có một khối 【 Hắc tinh thạch 】 .

Mặc dù khối kia 【 Hắc tinh thạch 】 còn không có được luyện chế thành Tịch Tà Ngọc.

Nhưng dù sao cũng là Tịch Tà Ngọc nguyên vật liệu, hắn là hoặc nhiều hoặc ít cũng đối Tà Linh đưa đến một tia uy hiếp tác dụng.

“Tốt các vị, đã đều biết thứ này tác dụng, các vị hắn là sẽ không giấu diếm ta tự mình bán ra a?”

【 Giang Nam Khách 】 lần nữa phát tới một đạo tin tức.

“Không có, lão đại yên tâm chính là.”

“Chúng ta tại dị giới còn nhiều hơn nhiều dựa vào lão đại chiếu cố, coi như thực sự đến thứ này, cũng khẳng định trước tiên tìm lão đại giao dịch.”

Đám người nhao nhao mở miệng.

Không nói những cái khác, cùng 【 Giang Nam Khách 】 giao dịch, tối thiểu nhất an toàn còn có thể đạt được cam đoan.

Nhưng nếu cùng thế lực khác giao dịch, sợ là hàng hóa vừa mới lấy ra, liền bị diệt khẩu.

Về phần trong âm thầm tìm người luyện chế Tịch Tà Ngọc?

Kia càng không nên nghĩ!

Riêng là phí tổn chính là một bút không ít bạc.

Sau đó đám người bắt đầu tiếp tục nói chuyện phiếm.

Dương Phóng nhìn sau khi, liền để điện thoại di động xuống, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Mặc kệ có thể hay không luyện được ‘Điểm kinh nghiệm’, hắn đều quyết định, sau này mỗi ngày bảo trì bốn giờ tu luyện, vạn nhất thật có hiệu quả đâu?

Nhân sinh cũng nên ôm điểm hi vọng mới đúng chứ.

...

Chương 21 : Lần nữa xuyên qua

Thời gian trôi qua.

Lại là ba ngày quá khứ.

Ba ngày thời gian, loại kia xuyên qua tiêu chí vẫn không có xuất hiện.

Cái này khiến Dương Phóng ngậm thở phào đồng thời, trong lòng cũng nổi lên nghi ngờ.

Hiện tại xem ra, tại dị thế giới thời gian kéo dài, thế giới hiện thực thời gian cũng là cũng giống như thế.

Nhớ kỹ trước đó, hẳn tại thế giới hiện thực ngày thứ ba liền bắt đầu xuyên qua.

Nhưng bây giờ đã là ngày thứ năm!

“Bất quá có thể muộn xuyên qua mấy ngày, cũng xem là tốt, có thể ở chỗ này nhiều hưởng thụ mấy ngày.”

Dương Phóng ám đạo, ánh mắt lần nữa tại bày bên trong quan sát.

Trong đám có người phát tới một thì thiệp mời, cũng là liên quan tới người xuyên việt thiệp mời.

Phát bài post người cũng không phải bọn hắn Phương Thị, mà là sát vách Vân Thị.

Thiệp mời môi giới thiệu cực kỳ kỹ càng, người này xuyên việt qua dị giới, xuất hiện ở một cái tên là 【 Hồng Tháp khu quần cư 】 địa phương, vô cùng nguy hiểm,

trở thành bên kia nô lệ, mỗi ngày đi sớm về tối, ăn không đủ no mặc không đủ ấm, thống khổ dị thường, hần hiện tại khẩn cấp xin giúp đỡ các lộ kỳ nhân dị sĩ, có thể đem hần từ thế giới khác giải thoát ra, hần thực sự không nghĩ tới đi.

Theo như hần nói, Vân Thị bên trong cũng có thật nhiều người xuyên việt rồi, giống như hần, đều trở thành nơi đó nô lệ.

Hần trơ mắt nhìn bên cạnh Lam Tinh đồng bạn, bị người sống hút chết quá khứ...

Đây cơ hồ trở thành hần lớn nhất bóng ma tâm lý.

Hần hiện tại sợ hãi đêm tối, căn bản không dám đi ngủ.

Lo lắng cho mình một đi ngủ, liền sẽ lần nữa xuyên qua.

Hần hiện tại rất tuyệt vọng, chỉ có thể xin giúp đỡ vạn năng dân mạng...

Thiếp mời phía dưới dẫn phát không ít người trò chuyện nghị luận.

“Lâu chủ cố sự giảng được không tệ!”

“Tiếp tục, không ngừng cố gắng!”

“Sau đó thì sao, thức tỉnh kim thủ chỉ sao? Người xuyên việt đều là có kim thủ chỉ, người có hay không?”

“Xanh đậm, thêm điểm!”

“Nhân vật chính một xuyên qua, phụ mẫu trước phải vong, tài tình chán cổ kim, mọi thứ ta đều biết, có cái vị hôn thê, đến nhà đến từ hôn...”

...

Dương Phóng nhìn xem bình luận khu nhắn lại, khóe miệng co quắp một trận.

Bất quá hấn bỗng nhiên nhú mày.

Đối phương xuyên qua địa phương, gọi là 【 Hồng Tháp khu quần cư 】 !

Mà mình cùng bày bên trong thành viên vị trí, thì gọi là 【 Hắc Thiết khu quần cư 】 .

Nhìn như vậy đến, bất đồng thành thị người xuyên qua địa phương đều là bất đồng.

Mà giống nhau thành thị người, xuyên qua địa phương thì là giống nhau.

“Không biết nếu như ta ngồi xe chạy tới Vân Thị, lần nữa xuyên qua, có thể hay không cũng xuất hiện tại Hồng Tháp khu quần cư?”

Dương Phóng bỗng nhiên toát ra một cái ý nghĩ.

Vấn đề này có chút đáng sợ, hấn không dám tùy tiện ném thử.

Vạn nhất xuyên qua, mình cũng đã trở thành nô lệ nên làm cái gì?

Trừ phi mình tại 【 Hắc Thiết khu quần cư 】 thực sự lẫn lộn ngoài đời không nổi, hấn mới có thể ném thử tại trong hiện thực chạy tới Vân Thị.

...

Thời gian đảo mắt lần nữa đến xuống ban thời gian.

Dương Phóng giao tiếp ban sau khi hoàn thành, liền tại phòng tắm rửa một cái, sau đó đi ra ngoài đơn giản ăn cơm.

Hắn về đến trong nhà, bắt đầu như thường lệ tu luyện nội công.

Mà liền tại vừa mới ngồi xuống không lâu.

Đột nhiên, cánh tay trái chỗ lần nữa truyền đến thiêu đốt nóng cảm giác.

Dương Phóng nheo mắt, mở hai mắt ra, hướng về cánh tay nhìn lại.

Lại tới!

Hắn ban ngày mới vừa vặn nhắc tới, ban đêm thế mà liền xuất hiện.

0 trời 0 lúc 9 phút 59 giây!

58 giây!

57 giây!

...

Cho dù trước đó đã kinh lịch hai lần xuyên qua, nhưng xuất hiện lần nữa lúc, hắn y nguyên không thể ngăn chặn trái tim nhảy lên.

Dương Phóng đành chỉ tu luyện, trực tiếp nằm ở trên giường.

Thời gian vượt qua, thời gian dần qua trước mắt lần nữa bắt đầu biến thành màu đen, tái đi.

Thân thể cùng hồn phách tựa hồ ngay tại hướng về một chỗ không đáy vòng xoáy rơi xuống.

Trong nháy mắt, hần lần nữa thanh tỉnh, trong miệng thở hỗn hển, từ một cái thế giới khác trên giường đứng dậy.

Cho dù đã từng có nhiều lần dạng này kinh lịch, nhưng vẫn là không thể tránh khỏi há mồm thở dốc, kia một cái chớp mắt ngạt thở cảm giác quá mức khó chịu.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng cảm thấy được thân thể truyền đến từng đợt tê dại chua dạng cảm giác, tựa hồ có yếu ớt khí lưu tại trong cơ thể của mình hiển hiện.

Trong lòng hần giật mình, trước tiên mở ra bảng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/38 tuổi

Tu vi: Nhị phẩm (1/90)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đặng đường nhập thất (46/540)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm tinh thông (491/500)

Tư chất: Người bình thường tư chất (10/15)

...

Mặt ngoài nhìn lại, bảng cùng trước đó tựa hồ cũng không khác biệt.

Nhưng đối con số mãi cảm hấn, vẫn là phát hiện bất đồng.

Dương Viêm quyết từ trước đó đăng đường nhập thất (6/540) biến thành hiện tại (46/540).

Trực tiếp tăng lên 40 điểm.

Điều này nói rõ cái gì?

“Thế giới hiện thực tu luyện hữu dụng!”

Dương Phóng ánh mắt vui mừng.

Mặc dù gia tăng rất là yếu ớt, nhưng đúng là tăng lên.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái máu chốt.

Có lẽ tất cả mọi người tu luyện đều có thể sinh ra ‘Điểm kinh nghiệm’, chỉ bất quá loại này ‘Điểm kinh nghiệm’ quá yếu ớt, bọn hắn cảm giác không đến thôi, lúc này mới cho là mình tu luyện vô dụng.

Mà mình sở dĩ có thể cảm giác, cũng là bởi vì trên khuôn mặt tấm nguyên nhân, bằng có thể cụ hiện hóa hấn trạng thái tu luyện, để hắn có thể thấy rõ ràng tiến bộ của mình.

Cho dù là 1 Điểm kinh nghiệm cải biến, cũng có thể thấy rất rõ ràng.

Cứ như vậy, so người khác mù luyện tốt hơn không biết bao nhiêu.

Phải biết phần lớn người đều là mù luyện về sau luyện không ra cảm giác, liền cho rằng thế giới hiện thực tu luyện vô dụng, từ đó từ bỏ.

Dương Phóng nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở, từ giường đứng dậy.

Bên trong căn phòng ngọn đèn như cũ tại yếu ớt lấp lóe.

Hắn rút ra trường kiếm của mình, đi ra viện tử, tiếp tục trong sân tu luyện Vô Ảnh Kiếm.

...

Sáng sớm hôm sau.

Hắc Thiết khu quần cư vẫn là oanh động lên.

Trình quản sự cùng đám kia khổ lực chết thảm cũng không có giấu diếm bao lâu.

Số lớn Tam Hà bang thành viên một mặt phần nộ, hướng về ngoài thành tiến đến, đi tới Trình quản sự đám người trước thi thể.

Chỉ gặp ngổn ngang lộn xộn thi thể, khắp nơi đều là.

Còn có rất nhiều sói hoang gặm qua vết tích, máu me đầm đìa, tràn ngập khó tả tanh hôi.

“Hôm qua Thiên Thượng buổi trưa bọn hắn mới vừa vặn trở về, liền gặp phải độc thủ, là ai, ai dám đối ta Tam Hà bang người hạ thủ!”

Một vị thân thể cao lớn trưởng lão, sắc mặt âm trầm, cực kỳ đáng sợ.

Hắn thân cao một mét tám trở lên, vai cũng rộng lớn, thân trên hiện ra ngược lại hình tam giác, trên cánh tay cơ bắp cực kỳ cực đại, hai tay khoan hậu, đi ở chỗ này, trên thân tràn ngập một cỗ vô hình kiếm chế khí tức.

Cái này, chính là Tam Hà bang nội ngoại môn trưởng lão!

【 Hổ thảo thủ 】 Đàm Tứ Đức!

Phụ trách lấy Tam Hà bang toàn bộ ngoại môn công việc, không chỉ có bến tàu, còn có thanh lâu, sòng bạc, vựa gạo, muối trải chõ tất cả ngoại môn sản nghiệp, đều từ hắn toàn quyền phụ trách.

Trình quản sự chỉ là dưới tay hắn đồng đảo quản sự một trong.

Có thể nói tại toàn bộ Hắc Thiết khu quần cư, Đàm Tứ Đức đều có thể tính được tiếng tăm lừng lẫy, một tay 【 hổ thảo công 】 cơ hồ đăng phong tạo cực.

“Trưởng lão, thiếu mất một người.”

Bỗng nhiên, một vị thanh bào lão giả tại chăm chú kiểm tra cùng hạch thật thi thể về sau, đứng dậy nói.

“Ai?”

Đàm Tứ Đức ngữ khí phát lạnh.

“Hắn là một cái gọi Dương Phóng khổ lực.”

Kia thanh bào lão giả nói.

“Nói như vậy gia hỏa này nhất định là biết là ai hạ độc thủ rồi? Thậm chí có khả năng chính là hắn cấu kết ngoại nhân!”

Đàm Tứ Đức ngữ khí băng hàn.

“Có khả năng.”

Thanh bào lão giả gật đầu , đạo, “Nhưng cũng có một loại khác khả năng, Đàm trưởng lão mời xem, Trình quản sự cùng hai tên đệ tử khác khi chết trên thân đều mặc y phục dạ hành, mà lại Trình quản sự không có lấy ra bản thân đặc ý hắc lân tiên, mà là dùng trường kiếm, cái này rõ ràng rất nhiều kỳ quặc, trận này án mạng tựa hồ chính là Trình quản sự chế tạo, hắn giết chết chúng khổ lực, muốn cướp đoạt tài phú, nhưng ở hắn giết chết chúng khổ lực về sau, lại biến cố đột phát, có người từ phía sau lưng xuất hiện, giết chết Trình quản sự!”

Đàm Tứ Đức sầm mặt lại, tự nhiên sớm đã chú ý tới điểm này.

“Bất kể như thế nào, giết ta Tam Hà bang quản sự, việc này không thể bỏ qua, tìm tới cái kia Dương Phóng!”

Đàm Tứ Đức lạnh như băng nói.

“Vâng, trưởng lão!”

Bên người một đám Tam Hà bang đệ tử nhao nhao ôm quyền.

...

Chương 22 : Tiểu đầu mục chức vị tới tay

Gian phòng bên trong, Dương Phóng mở hai mắt ra, thần thái sáng láng, lần nữa nhìn về phía trước mắt bảng.

Vô Ảnh Kiếm tiến vào cảnh giới tiếp theo về sau, tư chất quả nhiên lại tăng lên 5 điểm.

Mà tại tư chất lại tăng lên 5 điểm về sau, nội công của hắn tốc độ tu luyện rõ ràng lại có chỗ tăng tốc.

Ngay tại vừa mới, hắn luyện hóa một viên Dưỡng Khí đan, kết quả chỉ dùng gần 40 phút liền đem dược hiệu hấp thu xong tất.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/38 tuổi

Tu vi: Nhị phẩm (10/90)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đặng đường nhập thất (61/540)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm đặng đường nhập thất (1/800)

Tư chất: Tốt đẹp (1/30)

...

“Còn có ba viên Dưỡng Khí đan, trước tiên đem cái này ba viên Dưỡng Khí đan toàn bộ luyện hóa lại nói.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Tính toán thời gian, ngày mai sẽ là hấn cùng Giang Nam Khách ước định đổi việc thời gian.

Đến lúc đó đi một chuyến Vạn Phúc thương hội là được.

Nghĩ tới đây, hấn lần nữa lấy ra một hạt Dưỡng Khí đan, nhét vào trong mồm, tiếp tục nhắm mắt ngồi xếp bằng.

Suốt cả ngày, Dương Phóng đều đóng cửa không ra.

Bên ngoài, Tam Hà bang đệ tử đang khắp nơi điều tra Dương Phóng, đã sớm đem Dương Phóng nguyên bản trụ sở lật cả đáy lên trời, ngay cả phòng ở đều bị phá hủy.

Đến cuối cùng đám người càng là bốn phía dán thiếp bằng truy nã.

Phàm là cung cấp Dương Phóng manh mối người, có thể nhận lấy một lượng bạc thù lao, có thể bắt sống Dương Phóng người, càng là có thể đạt được hai lượng bạc.

Cũng may khu quần cư to lớn vô cùng, công trình kiến trúc rắc rối phức tạp, Tam Hà bang chỉ là tại tây phường thị bên kia dán lệnh truy nã, cũng không có áp vào đông phường bên này, lại thêm Dương Phóng trước đó thuê phòng thời điểm, cũng là thoáng dịch dung, lúc này mới không có bị phát hiện.

Ban đêm.

Hấn tiếp tục trong phòng luyện kiếm.

Tùy ý ngoại giới hồng thủy ngập trời, hấn giống như là

hoàn toàn nhìn không thấy đồng dạng.

Vô Ảnh Kiếm tiến độ ở trong tay của hắn nhanh chóng tăng lên, hô hô rung động, một chiêu một thức đều nhanh đến cực hạn, chân chính làm được vô ảnh vô hình, giết người như điện.

Cứ như vậy, lại là một đêm vượt qua.

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng sớm kết thúc buổi sáng nội công tu luyện, thở dài một hơi hơi thở, từ trên giường đứng dậy, lộ ra mừng rỡ.

Tư chất sau khi tăng lên, cảm giác chính là tốt.

Hắn mới tu luyện gần trong vòng hai canh giờ công, Dương Viêm quyết điểm kinh nghiệm lại tăng lên 2 điểm.

Phải biết cái này tại ngay từ đầu thời điểm, là căn bản không thể nào.

Ngay từ đầu hắn vừa xuyên qua lúc đó, tu luyện nửa đêm bên trên, Dương Viêm quyết đều không động chút nào.

Dương Phóng ăn sớm tối về sau, lập tức đeo lên mũ rộng vành, nâng lên trường kiếm, từ bên ngoài khóa gấp cửa phòng, lặng lẽ yên lặng hướng về Vạn Phúc thương hội đi đến.

Trải qua tây phương thời điểm, rõ ràng nhìn thấy đại lượng Tam Hà bang đệ tử chính thức trên đường phố khắp nơi lục soát người, tìm kiếm lấy Dương Phóng tung tích.

Hắn giảm thấp xuống trên đầu mũ rộng vành, từ một

chút vắng vẻ ngõ nhỏ xuyên qua, không bao lâu cũng đã lần nữa tiến vào Vạn Phúc thương hội.

“Người đã đến, ta vừa vặn muốn đi tìm người, chuyện công việc hôm qua liền làm xong.”

Vừa thấy mặt, Vương Đông Lai liền lộ ra tiểu dung , đạo, “An bài cho người công việc là tại Hắc Hồ bang một chỗ tiệm sắt bên trong đường tiêu đầu mục, cái này Hắc Hồ bang là khu quần cư một hạng trung bang phái, thành viên đại khái mấy trăm người, cùng chúng ta thương hội quan hệ cũng không tệ lắm, sáng sớm ngày mai người liền đi đi làm đi, đúng, kia tiệm sắt tên gọi 【 Long Dương tiệm sắt 】 , tại ở gần đông phường vị trí, một tháng tiền công là hai lượng bạc.”

“Long Dương tiệm sắt.”

Dương Phóng lặp lại một câu, gật đầu nói, “Có thể, vậy dạng này vừa đến, ta liền xem như Hắc Hồ bang thành viên sao?”

“Ừm, cũng có thể nói như vậy.”

Vương Đông Lai mỉm cười.

Dương Phóng trong lòng có loại cảm giác là lạ.

Cái này gia nhập bang phái?

Cũng quá tùy tiện.

Hắn không còn lưu thêm, mà là trực tiếp đứng dậy cáo từ.

Từ Vương Đông Lai nơi này cách đi thời điểm, Dương Phóng chuyên môn đi vòng thêm một vòng, tiến vào tiệm thuốc bên trong, trực tiếp một hơi mua tám bình Dưỡng

Khí đan.

Dù sao trong thời gian ngắn, hắn là không định lại hướng tây thường tới bên này.

Mua được đầy đủ Dưỡng Khí đan về sau, hắn lúc này rời đi nơi này, xuyên qua hẻm nhỏ, hướng về trong nhà tiến đến.

Ven đường bên trong rõ ràng có mấy cái mâu tặc muốn âm thầm theo đuôi hắn, kết quả bị hắn tăng thêm tốc độ nhẹ nhàng hát lên, liền cho trực tiếp hát ra.

Không bao lâu, Dương Phóng cũng đã lần nữa quay lại gia trang.

Sau đó hắn tiếp tục bắt đầu tu luyện.

...

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng sớm đi vào 【 Long Dương tiệm sắt 】 đưa tin, để cho tiện công việc, hắn chuyên môn dùng tên giả vì dương nói.

Toàn bộ tiệm sắt chiếm diện tích, cực kỳ to lớn.

Sáng sớm bên trong liền truyền đến đinh đinh dương dương rền sắt thanh âm.

Còn có khắp nơi hoả lò đang thiêu đốt, cực nóng nhiệt độ cao ở chỗ này trải qua không tiêu tan.

Từng cái cường tráng hán tử, đang bận bận bịu không ngừng.

“Người chính là Lưu trưởng lão giới thiệu tới?”

Tại mười phần chờ đợi, một kẻ thân thể cao lớn, mặc trường bào màu xám lão giả, từ tiệm sắt nội bộ đi ra, sắc mặt hờ hững, tóc muối tiêu, một đôi mắt không chút biểu tình, chấp hai tay sau lưng, nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

“Lưu trưởng lão?”

Dương Phóng trong lòng hồ nghi.

Hắn không phải Vương Đông Lai giới thiệu sao?

Nhưng qua trong giây lát, hắn lại hiểu được.

Vương Đông Lai chỗ Vạn Phúc thương hội khẳng định là cùng cái này tiệm sắt Lưu trưởng lão quan hệ tốt, cho nên tìm Lưu trưởng lão, mà hắn cũng liền biến tướng tương đương với Lưu trưởng lão giới thiệu.

“Đúng vậy, tiểu nhân chính là.”

Dương Phóng đáp lại.

“Hừ, kiêu ngạo thật lớn, Lưu trưởng lão không có nói cho người, ngày đầu tiên buổi sáng muốn tại thời khắc nào đến sao?”

Lão giả kia hừ lạnh một tiếng, ánh mắt bất thiện nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

“Ngạch, Lưu trưởng lão hẳn là nhất thời quên.”

Dương Phóng trung thực đáp lại.

Trên thực tế Vương Đông Lai xác thực không có nói cho hắn biết nên mấy điểm đến, mà hắn cũng là thật sớm liền đến, chỉ là hắn không nghĩ tới tiệm sắt đi làm so với

hắn trong tưởng tượng còn phải sớm hơn.

“Làm càn, còn dám mạnh miệng?”

Lão giả kia đột nhiên quát chói tai.

Dương Phóng hơi biến sắc mặt.

Lão giả này chuyện gì xảy ra?

Mình coi như đến muộn nho nhỏ một lát, cũng không trở thành như vậy đi?

Làm sao làm giống là mình phạm vào bao lớn sai lầm đồng dạng?

Dương Phóng trong lòng kinh sợ, cúi đầu xuống, không nói thêm lời.

“Hừ, đừng tưởng rằng có Lưu trưởng lão chỗ dựa, người liên có thể không đem những người khác để vào mắt, cho dù có Lưu trưởng lão chỗ dựa, xúc phạm ta cái này tiệm sắt quy củ, lão phu cũng giống vậy có thể phế bỏ người, ở chỗ này, không ai sẽ nuông chiều người!”

Lão giả thanh âm băng lãnh, nhìn về phía Dương Phóng.

Có một loại mùi phàn ra oai phủ đầu hương vị!

Dương Phóng tiếp tục không nói một lời, mặc cho lão giả này chỉ trích.

Lão giả chỉ trích sau một lát, liền không cần phải nhiều lời nữa, lạnh giọng mở miệng, “Toàn Phúc, dẫn hắn xuống dưới quen thuộc!”

“Vâng, quản sự!”

Bên cạnh một cái tiểu thanh niên liền vội vàng gật đầu, nhìn thoáng qua Dương Phóng, mở miệng nói, “Dương đầu, bên này đi.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, đi theo tên thanh niên kia sau lưng.

Lão giả ánh mắt u lãnh, tiếp tục trên người Dương Phóng thật sâu nhìn nhiều mấy lần, tay áo hất lên, không tiếp tục để ý.

“Vị huynh đệ kia, vừa mới vị kia quản sự giống như tính tình có chút lớn a.”

Dương Phóng nhin không được nói nhỏ.

“Cũng còn tốt, chỉ cần không xúc phạm quy củ của nơi này, Lữ quản sự bình thường vẫn là rất dễ nói chuyện.”

Kia tiểu thanh niên đáp lại.

“Thật sao? Vậy trong này lúc nào bắt đầu làm việc?”

Dương Phóng hỏi.

“Mỗi sáng sớm giờ Mão một khắc liền muốn tới chỗ.”

Đến phúc đáp lại.

“Giờ Mão một khắc?”

Dương Phóng nhíu mày.

Lúc này mới hơn năm giờ a...

So bến tàu bên kia bắt đầu làm việc còn phải sớm hơn.

Mà lại... 【 Giang Nam Khách 】 phải chăng đang cố ý hố mình?

Cái này Lữ quản sự vừa mới đối với mình rõ ràng là có mấy phần nhằm vào ý vị...

Hắn lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, tại Toàn Phúc dẫn đầu dưới, bắt đầu quen thuộc hoàn cảnh nơi này.

Bởi vì hắn vừa đến chính là tiểu đầu mục, cho nên không cần rèn sắt, công việc coi như nhẹ nhõm, chỉ cần phụ trách giám sát bọn này thợ rèn không lười biếng là được rồi, trừ cái đó ra, nếu có khách nhân muốn rèn đúc binh khí, hắn cũng muốn ra mặt giới thiệu.

Tổng thể mà nói, đây là một cái thể diện văn chức công việc.

Cái này cũng đang cùng Dương Phóng ý tứ.

Suốt cả ngày, hắn đều tại quen thuộc hoàn cảnh.

Toàn bộ tiệm sắt bên trong đình đình dương dương rèn sắt âm thanh, không ngừng truyền đến, sóng nhiệt phun trào, để cho người ta mồ hôi đầm đìa.

Cuối cùng đã tới tan tầm thời gian.

Dương Phóng cùng một đám thợ rèn cùng nhau hướng về bên ngoài đi đến.

Vừa muốn rời đi, Lữ quản sự chính là một mặt lạnh lùng, xuất hiện ở tiệm sắt cổng, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, âm thanh lạnh lùng nói, “Dừng lại!”

Mọi người sắc mặt khế biến, tất cả đều vô ý thức dừng lại.

Dương Phóng càng là cảm thấy không đúng.

“Lữ quản sự, còn có chuyện gì sao?”

..

Chương 23 : Quyết liệt!

Lữ quản sự thân thể cao cao gầy gò, trong tay trái vuốt vuốt hai viên to lớn thiết đảm, không ngừng mà xoay tròn, phát ra kẽo kẹt kít thanh âm, ánh mắt băng lãnh, nhìn chăm chú lên Dương Phóng , đạo, “Tiệm sắt bên trong có một ít quý giá đồ vật mất đi, ta hoài nghi có thể là người cầm tới, cho nên, lão phu muốn trước đổi người soát trên thân.”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Loại này bị nhằm vào cảm giác quá rõ ràng.

Nếu như ngay từ đầu bởi vì chính mình đến muộn mà chọc giận Lữ quản sự, nhưng bây giờ chính là trần trụi tại nhằm vào.

“Lữ quản sự, không thể nói như vậy? Vì cái gì đồ vật mất đi, liền nhất định phải lục soát thân thể của ta?”

Dương Phóng áp chế lửa giận.

“Ta cái này tiệm sắt người, lão phu đều dị thường quen thuộc, cho bọn hấn một trăm cái lá gan, bọn hấn cũng không dám trộm cầm, huống hồ thứ này sớm không ném vạ không ném, hết lần này tới lần khác tại người đến sau liền trực tiếp mất đi, Dương đầu mắt, người nói, ai hiềm nghi lớn nhất?”

Lữ quản sự ánh mắt lạnh lùng, thẳng tắp nhìn chăm chú Dương Phóng.

“Vậy cũng không thể nói là ta cầm!”

Dương Phóng âm trầm nói.

“Cho nên lão phu muốn soát ngươi!”

Lữ quản sự sắc mặt hờ hững, “Nếu như không phải người cầm, tự nhiên tốt nhất.”

“Ngươi!”

Dương Phóng trong lòng tức giận, gắt gao nắm chặt nắm đấm.

“Làm sao? Ngươi còn muốn đối lão phu động thủ?”

Lữ quản sự ánh mắt phát lạnh, trong tay trái chuyển động hai viên thiết đảm cũng một chút ngừng lại, gân xanh trên mu bàn tay bạo khởi.

Nhìn ra được, tựa hồ đã tại tự lực.

Dương Phóng hít một hơi thật sâu, cưỡng ép kèm chế xung động trong lòng.

Hắn biết ở chỗ này tuyệt không thể động thủ, động thủ, hắn nhất định ăn thiệt thòi.

Coi như giết Lữ quản sự, Hắc Hồ bang cũng sẽ không bỏ qua hắn.

“Tốt, nếu là không có lực soát làm sao bây giờ?”

Dương Phóng cười giận dữ.

“Không có lực soát, lão phu tự sẽ cho ngươi nói xin lỗi!”

Lữ quản sự lạnh lùng nói.

“Đã dạng này, vậy liền tới lực soát đi!”

Dương Phóng trực tiếp rộng mở hai tay, chịu đựng lửa giận, nói.

Lữ quản sự trực tiếp hướng bên người hai cái hán tử ra hiệu.

Kia hai cái hán tử liên tục gật đầu, hướng Dương Phóng cười lấy lòng một tiếng , đạo, “Dương đầu, xin lỗi!”

Bọn hán đi qua, trực tiếp tại Dương Phóng trên thân bắt đầu nhanh chóng lục soát sờ tới sờ lui.

Lục soát một vòng về sau, trong đó một cái hán tử lập tức quay đầu nói, “Lữ quản sự, không có phát hiện dị thường.”

“Thật sao? Trong quần lục soát sao?”

Lữ quản sự lãnh đạm nói.

“Trong quần?”

Hai tên hán tử tất cả đều phủ.

“Có chút tặc nhân tinh thông trộm cướp, có thể đem đồng XZ ở bên trong quần bên trong, thậm chí lấp đầy tại hậu môn bên trong, những địa phương này, các ngươi cũng lục soát?”

Lữ quản sự lạnh lùng nói.

“Cái này...”

Hai vị hán tử có chút xấu hổ, lại ngẩng đầu nhìn Dương Phóng.

Chỉ gặp Dương Phóng sắc mặt trong nháy mắt xanh

xám, nhìn chằm chằm Lữ quản sự, lạnh giọng nói, “Lữ quản sự, người đừng khinh người quá đáng!”

“Làm sao? Người không nguyện ý phối hợp?”

Lữ quản sự sắc mặt âm lãnh, cũng nhìn về phía Dương Phóng.

“Sĩ có thể giết, không thể nhục, người nói là ta trộm đồ vật, ta còn nói là người trộm, muốn hay không để cho ta đem người quần cũng cởi ra nhìn xem!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, chỉ nhìn chằm chằm Lữ quản sự.

“Người nói cái gì?”

Lữ quản sự ánh mắt phát lạnh.

Dương Phóng trực tiếp tiến lên trước một bước, trong tay gắt gao nắm chặt bên hông trường kiếm, một đôi con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Lữ quản sự, trên thân khí tức mãnh liệt, sát khí tràn ngập, tựa hồ tùy thời có thể lấy động thủ.

Lữ quản sự đồng tử có chút co rụt lại, nhìn về phía Dương Phóng.

Nhị phẩm!

Gia hỏa này lại là Nhị phẩm?

Một cỗ khó tả khí tức nguy hiểm trực tiếp từ Dương Phóng trên thân khuếch tán mà ra.

Lữ quản sự sắc mặt âm hàn, đạo, “Thật to gan, người đi lên liền dám cùng lão phu động thủ?”

“Chuyện này chính là nháo đến thượng tầng ta cũng không sợ, Lữ quản sự, người không nên ép ta, con thỏ gấp còn cần người!”

Dương Phóng lạnh lùng nói.

“Lữ quản sự, Dương đầu, hiểu làm, đều là một trận hiểu làm, không muốn như vậy.”

Bên cạnh một cái hán tử sắc mặt trắng bệch, vôi vàng mở miệng.

“Đúng vậy a, đều là hiểu làm, Lữ quản sự, Dương đầu, nhanh thu đi!”

Một tên hán tử khác cũng liền nói gấp.

Lữ quản sự trong lòng lẫn lộn, hít một hơi thật sâu, chăm chú nhìn Dương Phương , đạo, “Tốt, tốt!”

Hắn trực tiếp dùng sức phát ống tay áo một cái, diện mục âm trầm, quay người rời đi.

Dương Phóng cũng là trực tiếp buông ra bên hông chuỗi kiếm, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lữ quản sự bóng lưng, trong lòng sát cơ lẫn lộn.

【 Giang Nam Khách 】 bên kia nhất định có chuyện giấu diếm hắn!

Bằng không, hắn không có khả năng vừa lên đến liền bị nhằm vào.

Dương Phóng ra tiệm sắt, ngựa không dừng vó, lập tức hướng về Vạn Phúc thương hội tiến đến.

...

Sau nửa canh giờ.

Vạn Phúc thương hội một căn phòng bên trong.

【 Giang Nam Khách 】 đối mặt với mặt mũi tràn đầy âm trầm Dương Phóng, sắc mặt trầm mặc, bàn tay nhẹ nhàng sờ lên cằm, một lát sau, cười khở nói, “Tốt a, kỳ thật ta cũng không nghĩ tới sẽ là dạng này, ta lúc đầu chỉ muốn ủy thác bên kia Lưu trưởng lão, đưa người an bài đến tiệm sắt, nhưng ta không nghĩ tới Hắc Hồ bang nội bộ tranh đấu cũng cực kì kịch liệt,

Cái này Lữ quản sự nhưng thật ra là Hắc Hồ bang Tào trưởng lão người, mà Tào trưởng lão lại cùng Lưu trưởng lão là tử đối đầu, mà lại cái này tiểu đầu mục chức vị lúc đầu nên Tào trưởng lão sắp xếp người tới, kết quả lại bị Lưu trưởng lão nhanh chân đến trước, cho nên Tào trưởng lão người bên kia tự nhiên đối người vạn phần bài xích, muốn đưa người bức đi!”

“Chuyện này trước người vì sao không nói cho ta?”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, “Mà lại giờ làm việc người cũng không nói.”

“Trước đó ta cũng không nghĩ tới.”

【 Giang Nam Khách 】 lắc đầu liên tục , đạo, “Như vậy đi, người nếu là không muốn làm, ta liền cho người một lần nữa thay cái chức vị, bất quá người đến lại giao nộp năm vạn đồng tiền cho ta!”

“Còn muốn giao năm vạn?”

Dương Phóng kinh sợ.

“Đúng vậy, hành tình chính là cái này giá, người cũng nhìn thấy không có bối cảnh người muốn mưu sinh có

bao nhiêu khó khăn, coi như người đi tìm cái khác công việc, nhưng người không có bối cảnh, đến lúc đó cũng là bị người khi dễ mệnh, năm vạn khối tiền không quý.”

【 Giang Nam Khách 】 nói.

“Nhưng ta trước đó đã giao tám vạn.”

Dương Phóng trầm giọng nói.

“Kia tám vạn là giới thiệu người đến tiệm sắt, cái này năm vạn là giới thiệu đến địa phương khác, yên tâm, công tác mới khẳng định lại so với tiệm sắt bên kia tốt hơn nhiều, cái này năm vạn con là bỏ giao nộp, tiền nào đồ nấy.”

【 Giang Nam Khách 】 tiếp tục nói.

Dương Phóng trong lòng âm trầm, theo bản năng nắm chặt nắm đấm.

Cái này 【 Giang Nam Khách 】 cho hắn một loại cảm giác, đơn giản chính là vô lương gian thương!

Hắn tại dùng các loại lý do hố người quen tiền.

Thậm chí hắn hoài nghi đối phương đã sớm biết tiệm sắt tình huống bên kia, là đang cố ý đem hắn hố quá khứ, sau đó lại đổi việc lúc, lại có thể hố một thanh.

Hắn đem tất cả Lam Tinh người đều trở thành ép nước cơ...

“Trên người của ta đã không có tiền, trước đợi mấy ngày xem một chút đi.”

Dương Phóng lắc đầu.

Hắn đối với 【 Giang Nam Khách 】 bên này đã nản lòng thoái chí.

Không muốn lại cùng cái này ‘Gian thương’ có bất kỳ gặp nhau.

Về phần tiệm sắt chuyện bên kia, hắn sẽ lấy chính mình thủ đoạn đi giải quyết.

“Vậy người nghĩ thông suốt? Bên kia cũng không nhất định tốt hơn.”

【 Giang Nam Khách 】 kinh ngạc nhìn về phía Dương Phóng.

“Nghĩ thông suốt.”

Dương Phóng âm trầm gật đầu.

“Ừm, người nghĩ thông suốt là được, kỳ thật tất cả mọi người là đồng hương, bản ý của ta khẳng định cũng là vì các người tốt, nếu như người đằng sau đổi ý, kỳ thật có thể tiếp lấy tới tìm ta.”

【 Giang Nam Khách 】 tiếp tục nói.

Dương Phóng trong lòng lạnh lùng, đối với 【 Giang Nam Khách 】 hết thảy lời nói đều đã không còn tin tưởng.

Hắn hiện tại chỉ cảm thấy người này để hắn buồn nôn.

“Ta đi trước.”

Dương Phóng nói, đứng dậy rời đi.

“Tiễn khách!”

【 Giang Nam Khách 】 nâng chung trà lên, nhấp một miếng.

Một gã sai vặt đi tới, đem Dương Phóng mang theo ra ngoài.

Dương Phóng trong lòng ngọt ngào, đi ra rất xa, mới một quyền nện ở một bên trên tường đất, chầm chậm thở ra một hơi hơi thở.

Cái này đáng chết thể đạo, đang buộc hắn làm ác người chuyển biến.

...

Chương 24 : Thừa dịp lúc ban đêm động thủ!

Trở về trên đường, Dương Phóng trong lòng càng nghĩ càng biệt khuất, đang nhanh chóng suy tư đối sách.

Dạng này mỗi ngày bị người nhắm vào, cũng không phải biện pháp.

Đã 【 Giang Nam Khách 】 không cách nào thay hãn giải quyết, vậy hãn chỉ có thể dùng chính mình thủ đoạn.

Dương Phóng mang theo đấu bông màu đen, khuôn mặt âm lãnh, lần nữa hướng về phường thị đi đến.

Lần này hãn y nguyên không có tới gần tây phường, mà là tiến vào một cái tới gần đông phường cửa hàng.

Đây là một cái bình khí trái, bên trong rục rở muôn màu, cất đặt đều là các loại bình khí, trên thực tế đông phường bên này xác thực lấy luyện khí làm chủ, tiệm thợ rèn cơ hồ mỗi một con phố đều có.

“Khách quan, cần gì dạng bình khí?”

Một cái năm mươi tuổi ra mặt chường quỹ đi ra, nở nụ cười, nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng không nói một lời, tại cửa hàng bên trong liếc nhìn, một lát sau, một đôi ánh mắt bỗng nhiên rơi vào nơi hẻo lánh bên trong một ngum Đại Quan đao phía trên.

Đao này dài ước chừng một mét tám, ước chừng trẻ nhỏ cổ tay phẩm chất, dọc tại nơi đó, hàn quang lập lòe,

một cỗ khó tả uy hiếp khí tức từ phía trên tản ra.

“Chiếc kia đao ta có thể nhìn xem sao?”

Dương Phóng thanh âm khàn giọng đờng.

“Đương nhiên có thể, thực không dám giấu giếm, thanh đao này dùng đều là thượng đẳng thép tốt, nếu như khách quan nhìn trúng, ta có thể tiện nghi một chút bán cho khách quan, chỉ cần mười lượng bạc là được rồi.”

Chưởng quỹ vội vàng cười nói.

Dương Phóng đi đến nơi hẻo lánh, một bả nhấc lên quan đao, chỉ cảm thấy một cỗ vô cùng nặng nề cảm giác tràn vào lòng bàn tay, lần thứ nhất kém chút không thể cầm lên, cho dù phía sau kia, nhưng là huy động lên đến, y nguyên lộ ra dị thường vụng về.

Dương Phóng mày nhăn lại, đem cái này miệng Đại Quan đao lần nữa cầm ở nguyên địa.

“Cây đao này nặng bao nhiêu?”

“Không nhiều không ít, ròng rã 80 cân!”

Chưởng quỹ cười nói.

80 cân?

Dương Phóng âm thầm nghiêm nghị.

Cùng nhị gia đao không sai biệt lắm trọng lượng.

Bất quá muốn dùng tốt thứ này, cũng không phải đơn giản như vậy.

Trong lòng của hắn lâm vào ngẩn ngủ suy nghĩ.

Sở dĩ ra mua dạng này đại đao, đơn giản là muốn tại vận dụng giải quyết Lữ quản sự thời điểm, đem hiềm nghi xuống đến thấp nhất.

Phải biết hấn ban ngày vừa mới cùng Lữ quản sự lên xung đột, mà lại kém chút rút kiếm, nếu là Lữ quản sự chết tại kiếm pháp phía dưới, như vậy hấn ghét bỏ tất nhiên tẩy thoát không xong.

Nhưng nếu Lữ quản sự chết tại đại đao phía dưới, như vậy hấn hiềm nghi liền sẽ nhỏ hơn rất nhiều.

Nhưng thanh đao này quá nặng đi, để hấn độ linh hoạt căn bản theo không kịp.

“Có hay không điểm nhẹ?”

Dương Phóng hỏi.

“Điểm nhẹ? Cũng có , bên kia có cây Thủy ma thiên trượng, nặng đến 62 cân, khách quan có thể đi nhìn xem.”

Chưởng quỹ vội vàng cười nói.

Dương Phóng tìm mắt nhìn lại, lập tức mắt sáng lên.

Chỉ gặp một cây cực kỳ thô to thiên trượng lẳng lẳng dọc tại xó xỉnh bên trong, này trượng toàn thân đen nhánh, chiều dài so chiếc kia Đại Quan đao muốn ngắn không ít, trên dưới hai đầu chế tạo dị thường to lớn, nhất là đỉnh nguyệt nha sạn chỗ, hàn quang lập loè, dị thường sắc bén.

Tại thán này răng xẻng bên cạnh, còn có một cái thô to thiết hoàn.

Kình phong thổi tới, khiến cho thiết hoàn phát ra leng keng leng keng thanh âm.

Dương Phóng đi qua, trực tiếp một bả nhắc lên cái này miệng Thủy ma thiên trượng, bắt đầu huy động lên đến, hô hô rung động, hồ hồ sinh phong, lấy hấn Nhị phẩm tu vi, sử dụng căn này Thủy ma thiên trượng lại vừa vịn hợp tay.

“Bình khí tốt, quả nhiên là bình khí tốt!”

Dương Phóng lần nữa dừng lại, nhìn chăm chú lên nguyệt nha sạn bên trên thiết hoàn, đạo, “Chính là cái này thiết hoàn không được tốt!”

Treo thiết hoàn, hành tẩu, rất dễ dàng bại lộ.

“Khách quan nếu là thích, thiết hoàn ta cái này để cho người ta cho người phá hủy.”

Chưởng quỹ cười nói.

“Bán thế nào?”

Dương Phóng hỏi.

“Ngạch, tám lượng bạc!”

Chưởng quỹ nhìn xem Dương Phóng, duỗi ra bốn cái ngón tay.

“Tám lượng? Quá mắc a?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Không quý, không có chút nào quý, cái này Thủy ma thiên trượng dùng đều là thượng đẳng thép tốt, mấy người sư phụ chế tạo hơn mười ngày mới tạo nên, mà

lại mua cái này thiên trọng, còn ngoài định mức đưa tặng bí tịch một bản!”

Chưởng quỹ cười nói.

“Còn có bí tịch?”

Dương Phóng có chút suy tư, trực tiếp điểm đầu , đạo, “Có thể, đem thiết hoàn đi đi!”

“Được rồi!”

Chưởng quỹ vội vàng để cho người đem thiên trọng khiêng xuống đi.

Mấy cái tráng hán sư phó lách cách đục nửa ngày mới đưa kia thiết hoàn gỡ xuống.

Bên này Dương Phóng đã đem tiền giao qua, từ chưởng quỹ nơi đó nhận lấy một bản bí tịch, gọi là 【 Đại phi phong trượng pháp 】 .

Bất quá có thể bị chưởng quỹ tùy ý đưa tặng, không cần nghĩ cũng biết là hàng thông thường.

Rất lớn khả năng cùng cái kia bản 【 Tật phong thập tam kiếm 】 không sai biệt lắm.

Dương Phóng mang theo thiên trọng, trực tiếp rời đi nơi đây.

...

Sau đó lại qua hai ngày.

Dương Phóng một bên tu luyện, một bên bắt đầu làm việc.

Từ khi hôm đó cùng Lữ quản sự xung đột một lần về sau, phía sau thời gian cơ hồ là vượt qua càng khó.

Lữ quản sự mỗi ngày mặt âm trầm, tựa hồ triệt để tập trung vào Dương Phóng, cố ý không có ý ra khó xử mấy lần.

Đối với hắn khó xử, Dương Phóng chỉ là không nói một lời, một nhẫn lại nhẫn.

Mà theo hắn nhường nhịn, Lữ quản sự cũng càng thêm được đà lấn tới.

Toàn bộ tiệm sắt người tất cả đều có thể nhìn ra Lữ quản sự đối với Dương Phương chèn ép.

Trong lúc nhất thời, tiệm sắt những người khác cũng biến thành bắt đầu thấp thỏm không yên, căn bản không dám cùng Dương Phóng đi quá gần, sợ sẽ bị Lữ quản sự giận chó đánh mèo đến.

“Phế vật đồ vật, thật đúng là cho là người có chút đảm lượng dám cùng ta rút kiếm!”

Lữ quản sự lạnh lùng nhìn chăm chú lên Dương Phóng bóng lưng, trong tay thiết đảm chuyển động, âm thanh lạnh lùng nói, “Người một ngày tại tay ta ngọn nguồn kinh ngạc, liền cả một đời tại tay ta ngọn nguồn kinh ngạc, có ta ở đây, đời này người cũng đừng nghĩ xoay người!”

Liên tưởng đến mấy ngày trước đây hắn thế mà bị Dương Phóng chỗ trấn trụ tràng diện, hắn liền sắc mặt tái xanh, nghiến răng nghiến lợi.

Mình một vị đường đường Hắc Hồ bang quản sự, lại bị một cái vừa tới tới thanh niên hù sợ, đơn giản vô cùng nhục nhã.

...

Ban đêm.

Không trăng.

Gian phòng bên trong, Dương Phóng lần nữa kết thúc mấy canh giờ tu luyện, thở dài ra một hơi hơi thở, từ giường đứng dậy, trong mắt tinh quang lấp lóe, nhìn về phía bảng.

“Rốt cục tam phẩm.”

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/46 tuổi

Tu vi: Tam phẩm (1/120)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (1/840)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm đẳng đường nhập thất (101/800), Đại phi phong trượng pháp tinh thông (280/300)

Tư chất: Tốt đẹp (12/30)

...

Không uống công hấn mấy ngày nay càng không ngừng luyện hóa Dưỡng Khí đan.

Ba ngày thời gian, trọn vẹn luyện hóa 27 khóa Dưỡng Khí đan, không chỉ có để Dương Viêm quyết đại thành, liên đới lấy tu vi cũng tiến vào tam phẩm.

Đồng dạng tăng lên còn có 【 Đại phi phong trượng

pháp] .

Không ra dự liệu của hấn, bản này trượng pháp đúng là cùng 【 Tật phong thập tam kiếm 】 là cùng một đẳng cấp.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần phía sau điểm kinh nghiệm liền có thể biết.

Dương Phóng hoạt động hạ cái cổ, một bả nhấc lên một bên thô Đại Thiện trượng, xông ra viện tử, trong sân trực tiếp múa, hô hô rung động, kinh phong gào thét, mỗi một chiêu mỗi một thức đều tràn ngập lực lượng cường đại.

Keng!

Hấn đem thiên trượng hướng về trên mặt đất trùng điệp một đập, thổi ra một hơi hơi thổi, ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

“Lữ Vinh lão tặc!”

Dương Phóng quay người vào nhà, mặc vào một thân y phục dạ hành, đeo lên mặt nạ, trực tiếp khóa cửa sân, biến mất ở phía xa.

...

Một phương hướng khác.

Một chỗ không lớn gian phòng bên trong.

Đèn đuốc lấp lóe.

Truyền đến nam tử vui cười thanh âm.

Lữ quản sự nhi tử Lữ Chính Phương, trên mặt tiểu dung, ngay tại trên cửa một bị bắt tới phụ nữ trẻ.

Ý có phụ thân hẳn chỗ dựa, phụ cận láng giềng cùng hàng xóm, nhà ai có cái gì xinh đẹp nữ nhi, cơ bản đều đào thoát không xong độc thủ của hắn.

“Tiểu nương tử, gả cho ta thế nào? Gả cho ta, sau này người muốn cái gì liền có cái gì.”

Lữ Chính Phương cười nói.

“Công tử, van cầu thả nô gia, ta van cầu người, ô ô ô...”

Một cái tuổi trẻ phụ nhân khóc lê hoa đái vũ.

“Ai, khóc cái gì khóc cái gì, ta lại không đem người thế nào, ta tại thương lượng với người, người làm gì muốn khóc?”

Lữ Chính Phương liên tục mở miệng.

“Ô ô ô...”

Tiểu phụ nhân khóc càng thêm chặt chẽ.

Lữ Chính Phương dần dần trở nên không kiên nhẫn, lãnh đạm nói, ” người nếu lại tiếp tục khóc, vậy ta liền giết người cả nhà!”

Tiểu phụ nhân sắc mặt một giật mình, vội vàng ngừng lại thút thít, hoảng sợ nhìn về phía Lữ Chính Phương.

“Hắc hắc, cái này đúng nha, đến, cười một cái, mau cười một cái, chỉ có cười lên mới tốt nhìn nha.”

Lữ Chính Phương cười nói.

Tiểu phụ nhân sắc mặt trắng bệch, cưỡng ép gạt ra một cái sợ hãi tiểu dung.

Răng rắc!

Bỗng nhiên, đóng chặt chất gỗ cửa sổ một chút nổ tung.

Mảnh gỗ vụn bay múa, kinh phong gào thét.

Một cái cực kỳ khô ngô người áo đen ảnh trong nháy mắt cuồn xông tới, tay phải dẫn theo một cây cự Đại Thiện trượng, năm ngón tay trái mở ra, lực lượng kinh khủng, giống như là một đầu cự tượng, cơ hồ tại Lữ Chính Phương còn chưa kịp phản ứng thời điểm, liền một chút đặt tại mặt của hắn.

Lữ Chính Phương biến sắc, phịch một tiếng, toàn bộ đầu đều bị trực tiếp ép đến trên mặt đất, đem cái bàn đều cho đập vỡ nát, phát ra tiếng kêu thảm, cuồn phún huyết thủy.

“Lữ Vinh lão tặc ở đâu?”

Dương Phóng thanh âm khàn giọng, ánh mắt băng lãnh.

Mang trên mặt màu đỏ mặt nạ ác quỷ, toàn thân áo đen che phủ cực kỳ chặt chẽ.

Quả nhiên là một tôn lâm liệt Đại Ma Vương!

...

Chương 25 : Cản đường đánh giết!

Đột nhiên xuất hiện một màn, không chỉ có để Lữ Chính Phương sắc mặt hãi nhiên, trong miệng thổ huyết, một bên tiểu phụ nhân cũng hoảng sợ trừng to mắt, liền muốn phát ra tiếng kêu, nhưng nàng vô ý thức vội vàng che miệng ba, không nói một lời, run lẩy bẩy.

Lữ Chính Phương vô cùng thống khổ, mặt bị đè lại, chỉ cảm thấy đối phương năm ngón tay giống như là móc, bắt gương mặt nát như, máu me đầm đĩa, cái ót đâm vào trên mặt đất, càng là đâm đến não hải mê muội.

“Ngươi, ngươi là ai? Tìm ta cha làm gì?”

Lữ Chính Phương trong lòng hoảng sợ.

“Hỏi một câu nữa, Lữ lão tặc ở đâu?”

Dương Phóng thanh âm khàn giọng, năm ngón tay đột nhiên tăng lớn khí lực, dùng sức chụp xuống.

“Cha ta tại Hằng Nhạc Lâu dự tiệc, ngươi đừng làm loạn, ta là Hắc Hổ bang người...”

Lữ Chính Phương hoảng sợ mở miệng, vô cùng thống khổ.

Căn bản không dám cự tuyệt Dương Phương vấn đề.

“Hằng Nhạc Lâu!”

Dương Phóng lộ ra cười lạnh , đạo, “Đều có người nào?”

“Không biết cụ thể, nhưng ta nghe ta cha nói, Tào trường lão cũng ở đó.”

Lữ Chính Phương sợ hãi nói, “Người tha cho ta đi, chuyện gì cũng từ từ, người cùng ta cha ân oán, không có quan hệ gì với ta a, Giang Hồ quy củ, không thể tác động đến người nhà, ta là vô tội...”

Dương Phóng không cần phải nhiều lời nữa, buông ra Lữ Chính Phương khuôn mặt, thân thể khô ngô chặm rãi quay người, liền muốn rời đi.

Lữ Chính Phương lập tức thảm thả lỏng khẩu khí, trên thân mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, trong lòng hiển hiện thật sâu ác độc.

Đồ chết tiệt!

Đây rốt cuộc là ai?

Răng rắc!

Bỗng nhiên, Dương Phóng trong tay thiên trượng hướng về sau va chạm, tam phẩm lực lượng toàn bộ bộc phát, kinh khủng nguyệt nha sạn một chút đâm vào Lữ Chính Phương ngực, phịch một tiếng, đem Lữ Chính Phương xương ngực đâm đến vỡ nát, cuồng phún huyết thủy, kêu thảm một tiếng, tại chỗ bay rớt ra ngoài, nện ở trên tường, chết thảm bỏ mạng.

“Muốn thả người, không dễ dàng!”

Thanh âm hấn khàn giọng, liếc mắt nhìn chằm chằm trên giường tiểu phụ nhân.

“Ta sẽ không nói, sẽ không nói...”

Tiểu phụ nhân vô cùng hoảng sợ, run lấy bầy.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, thân thể nhảy lên, từ nơi này cấp tốc rời đi.

...

Bóng đêm càng sâu.

Không trăng không sao.

Khắp nơi tĩnh mịch trong ngõ nhỏ, tiếng gió rít gào.

Hằng Nhạc Lâu bên trong, cụng chén nâng cốc, đàm tiếu yén yén.

Ước chừng qua hồi lâu, bên trong yến hội mới bắt đầu tan cuộc.

Lữ quản sự nở nụ cười, tại tận mắt đưa mắt nhìn Tào trưởng lão cưỡi xe ngựa rời đi về sau, hần cùng mấy vị lão bằng hữu lên tiếng chào hỏi, cũng bắt đầu hướng về trong nhà đi đến.

Bởi vì hần trụ sở liền tại phụ cận, cho nên ngay cả xe ngựa đều không cần thừa.

Lữ quản sự trong tay trái chuyển động hai viên to lớn thiết đảm, sắc mặt đỏ lên, chệnh choáng bên trên hun, trong miệng hừ phát không biết tên tiểu khúc, chính xuyên qua một đầu quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa ngõ nhỏ.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, Lữ quản sự bước chân dừng lại, nhạy cảm cảm thấy dị thường, một đôi ánh mắt sáng như tuyết thanh lãnh, hướng về phía trước liếc nhìn, “Ai? Ra!”

Lạch cạch!

Hắc ám bên trong, một đầu bóng người cao lớn từ một bên ngõ nhỏ đi ra, toàn thân áo đen, mang trên mặt màu đỏ mặt nạ ác quỷ, trong tay nắm lấy một thanh đen nhánh thô Đại Thiện trượng.

Keng!

Thiền trượng bỗng nhiên trên mặt đất, lập tức phát ra thanh tịnh kim loại hồi âm.

Lữ quản sự hơi nheo mắt lại, gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt người tới, cuối cùng rơi vào một bên thô Đại Thiện trượng bên trên, âm thanh lạnh lùng nói, “Các hạ là ai? Lão phu không có đặc tội qua các hạ a?”

Hô!

Một cỗ kinh khủng kinh phong đột nhiên hướng về Lữ quản sự đập vào mặt đánh tới.

Dương Phóng không nói một lời, nắm lên thô Đại Thiện trượng, trực tiếp hướng về Lữ quản sự bên này nhanh chóng hướng về tới, trong tay thiền trượng bỗng nhiên hướng về Lữ quản sự trán húc đầu nện xuống.

“Thật can đảm!”

Lữ quản sự trong miệng quát chói tai, hai viên thiết đảm ném, trong hai tay trong nháy mắt xuất hiện hai cây sắc bén mảnh khảnh móc sắt, hai tay giao nhau, bỗng nhiên hướng về phía trên đón đỡ.

Chỉ bất quá hấn vụn vụn không nghĩ tới Dương Phóng lực lượng càng như thế chi lớn.

Ầm!

Một tiếng vang trầm, Lữ quản sự bị chấn động đến hai tay nứt xương, thân thể lão đảo, sắc mặt ửng hồng, trong lòng kinh hãi, thân thể trực tiếp nhịn không được hướng về hậu phương từ từ lùi gấp mà đi.

Tam phẩm?

Trong lòng hấn hãi nhiên, đơn giản không dám tin.

Lúc nào mình đắc tội tam phẩm cao nhân?

Phản phạt!

Dương Phóng một kích thành công, trong tay thiên trượng quơ múa, kín không kẽ hở, trực tiếp hướng về Lữ quản sự thân thể nhanh chóng cuồng ép mà đi, 62 cân Thủy ma thiên trượng trong tay hấn tựa như không có trọng lượng, múa đến kín không kẽ hở, chiêu chiêu hướng về Lữ quản sự cuồng nện mà đi.

Lữ quản sự một mặt kinh hãi, không còn dám chính diện ngăn cản, chỉ có thể dựa vào lấy thân pháp nhanh chóng, đang nhanh chóng trốn tránh, trong miệng của hấn rất nghĩ thông miệng kêu to, nhưng là Dương Phóng thể công quá quá mạnh liệt, hấn căn bản hoàn mỹ kêu lên.

Một khi kêu đi ra, hấn lo lắng Dương Phóng sẽ trong khoảnh khắc bắt được sơ hở, để hấn chết thảm.

Hô hô hô hô!

Hai người trong ngõ hẻm nhanh chóng lướt ngang, một không ngừng oanh sát, một cái điên cuồng trốn tránh.

Đảo mắt hơn mười chiêu quá khứ.

Dương Phóng nhìn thấy y nguyên không có cách nào cầm xuống Lữ quản sự, đột nhiên bàn tay dùng sức vung lên, liên tiếp bốn năm cái vôi bao bị hấn đập tới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Vôi bao nổ tung, lập tức tung tóe mảnh lớn sương trắng, rơi vào Lữ quản sự mặt mũi tràn đầy đều là.

Lữ quản sự trong lòng kinh hãi, vôi vàng nhắm hai mắt, hai tay dùng sức quét ngang.

Người này hảo hảo hèn hạ!

Tu vi mạnh hơn hấn, lại vẫn dùng ám chiêu?

Răng rắc!

Dương Phóng Thủy ma thiên trượng bỗng nhiên xuyên qua mà đến, thô to nguyệt nha sạn trực tiếp hung hăng đâm vào Lữ quản sự lồng ngực, phát ra thanh thúy tiếng xương nứt âm, tại chỗ đem Lữ quản sự lồng ngực đánh lõm, cuồng phún huyết thủy, thân thể thẳng tắp ngược lại Filch tám mét, nện ở nơi xa, thống khổ run rẩy.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, thân thể nhanh chóng lao tới, nhìn về phía trước mắt sắc mặt thống khổ Lữ quản sự.

“Đau không?”

Hấn cao cao tại thượng, thanh âm khàn giọng.

“Người... Người đến cùng là ai?”

Lữ quản sự gian nan nhúc nhích bờ môi.

“Đúng rồi, con của người cũng bị ta giết.”

Dương Phóng đột nhiên mở miệng.

“Phốc!”

Lữ quản sự trực tiếp một búng máu phun ra, tựa hồ là tức giận, lại tựa hồ là kích động, một hơi không có đi lên, hai chân đạp một cái, không nhúc nhích.

Dương Phóng để cho an toàn, nắm lên Thủy ma thiên trượng, chiếu vào Lữ quản sự trán chỗ vừa hung ác tới hai lần.

Răng rắc! Răng rắc!

Hai cái trọng kích ném ra, bảo đảm Lữ quản sự sẽ không lại còn sống về sau, Dương Phóng mới quay người rời đi.

Vừa đi ra hai bước, đột nhiên kịp phản ứng, lần nữa trở về, bàn tay tại Lữ quản sự trên thân nhanh chóng lục soát sờ tới sờ lui, rất mau tìm đến một túi tiền, bên trong ước chừng năm lượng bạc.

Dương Phóng nắm lấy thiên trượng, quay người liền đi.

...

Đen nhánh ngõ nhỏ.

Chó hoang ẩn hiện, nghe mùi máu tươi, hướng về Lữ quản sự thi thể bên này chạy tới.

Một phương hướng khác.

Dương Phóng một đường chuyên chọn vắng vẻ đường nhỏ, nhanh chóng hướng về trong nhà tiến đến.

Ngay tại hấn vừa mới xuyên qua một chỗ ngõ nhỏ, tiến vào đường cái lúc, bỗng nhiên, Dương Phóng biến sắc, vội vàng lần nữa trốn tránh, trong lòng giật mình, hướng về phía trước nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa khu vực, có một chỗ cao ngất quán rượu.

Trong tửu lâu bó đuốc tươi sáng, nhưng là những này bó đuốc nhan sắc lại có vẻ dị thường quái dị.

Không phải bình thường nhan sắc.

Mà là một loại yêu dị tinh hồng, âm khí âm u, quái dị vô cùng.

“Tà Linh?”

Tại trong lòng hấn kinh nghi thời điểm, chỉ gặp quán rượu lâu hai chỗ cửa sổ, dần dần nhiều hơn một bóng người.

Đạo nhân ảnh kia tựa hồ là cái lão giả, tóc, sợi râu ánh mắt hoa râm, mang trên mặt thật sâu lão nhân ban, đứng tại ngoài cửa sổ, tựa hồ phát hiện Dương Phóng, hướng về Dương Phóng bên này gạt ra một cái nụ cười quỷ dị.

Tại màu đỏ bó đuốc làm nổi bật dưới, nụ cười này để Dương Phóng trong nháy mắt ác hàn, trên thân bò lên nổi da gà.

Hấn không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi, từ một con đường khác, hướng về trong nhà tiến đến.

Một đường cuồng xông mà qua, Dương Phóng trong lòng thùng thùng cuồng loạn, căn bản là không có cách lắng lại.

Là Tà Linh!

Vừa mới nhất định là Tà Linh!

..

Chương 26 : Tà Linh tới gần!

Dương Phóng cấp tốc xông vào viện tử, trực tiếp đem cửa sân tử bên trong một mực khóa lại, sau đó lại nhanh chóng xông vào phòng ngủ chính, đem phòng ngủ chính cửa phòng cũng trong nháy mắt khóa lại, vọt tới giường, đem thiên trượng giấu ở gầm giường, trực tiếp từ gầm giường chỗ đem khối kia Hắc tinh thạch bắt ra, một mực giữ tại trong ngực.

Trong lòng của hắn khó mà bình tĩnh.

Đến nay trong đầu còn tại hiển hiện vừa mới cái kia quý dị khuôn mặt.

Thế giới này Tà Linh, xuất hiện tần suất cũng quá cao!

Tùy tiện liền bị hắn gặp một con.

Đột nhiên, gian phòng bên trong dị biến nảy sinh.

Nguyên bản vẫn là bình thường nhan sắc ngọn đèn, giờ khắc này đột nhiên lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ hóa thành tinh hồng chi sắc.

Bên trong cả gian phòng, đảo mắt trở nên âm trầm yêu dị.

Dương Phóng biến sắc.

Kia Tà Linh theo tới?

Bỗng nhiên, hắn cảm giác được một cỗ khó tả ác hàn, giống như là có cái gì âm trầm đồ vật hướng về thân thể của hắn bao phủ mà đến, lại giống là có cái gì ánh mắt

ác độc nhòm ngó trong bóng tối lầy hẩn như vậy.

Dương Phóng đồng tử co rụt lại, trực tiếp nhìn về phía ngoài cửa.

Chỉ gặp giấy chất cửa sổ bên ngoài, một đầu đen sì cái bóng, chẳng biết lúc nào đứng ở cửa phòng bên ngoài.

Một cỗ mực nát, âm trầm, để cho người ta sa đọa khí tức dọc theo cửa sổ khe hở, hướng về trong phòng xâm nhập mà đến, che kín một loại nồng đậm không rõ, liên đới lầy bốn phía mặt tường cũng bắt đầu phát sinh cải biến.

Mặt tường da xuất hiện từng tắc từng tắc quỷ dị lục sắc nắm mốc ban, đang không ngừng kéo dài.

Dương Phóng gắt gao nắm chặt Hắc tinh thạch, không nhúc nhích, đồng thời một cái tay khác thì một phát bắt được chuôi kiếm, tâm thần nghiêm nghị, chuẩn bị tùy thời liều chết một trận chiến.

Loại này Tà Linh cho hẩn một loại cảm giác, tựa hồ so trước đó trên thuyền gặp phải con kia còn muốn đáng sợ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Bỗng nhiên, từng đợt trầm muộn tiếng đập cửa tại trước phòng của mình vang lên.

Lực lượng cường đại gõ đến toàn bộ cửa gỗ đều tại rì rào run run, nhoáng một cái nhoáng một cái, tựa hồ lúc nào cũng có thể bị gõ mở.

Đồng thời, tinh hồng sắc ngọn đèn càng là tại kịch liệt lấp lóe, lúc sáng lúc tối, âm trầm quỷ dị.

Dương Phóng trong lòng chìm đến nhất đáy cốc, trong lòng bàn tay thậm chí mảng lớn mảng lớn thẳm ra mồ hôi lạnh.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng đập cửa trở nên kịch liệt hơn.

Ngắn ngủi trong chốc lát, thật giống như kinh lịch hồi lâu đồng dạng.

Thậm chí ngay cả trong tay hấn cũng bắt đầu truyền đến nóng rực cảm giác, nhiệt độ càng ngày càng cao, tựa hồ bị hỏa phần đốt đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Trước đó thời điểm, khối này Hắc tinh thạch chưa hề nóng như vậy qua.

Giống như muốn hòa tan đồng dạng.

Rốt cục, tại gỗ bảy tám phút sau, ngoài cửa đạo hắc ảnh kia đột nhiên ngừng lại, không còn tiếp tục gõ cửa, mà là lẳng lẳng đứng ở đó, tựa hồ tại cách lấy cánh cửa khe hở nhìn chăm chú lên Dương Phóng đồng dạng.

Dương Phóng trong tay Hắc tinh thạch, nhiệt độ cũng lần nữa chậm rãi chậm lại.

Hấn nhìn chăm chăm ngoài cửa đạo hắc ảnh kia, không dám chút nào buông lỏng.

Cứ như vậy, một người một Tà Linh phảng phất giằng co đồng dạng.

Trong lúc đó, gian phòng bên trong âm lãnh, lạnh lùng khí tức không ngừng tăng thêm.

Trên vách tường nắm mốc ban cũng đang không ngừng tróc ra cùng gậy dựng lại bên trong, phát ra răng rắc răng rắc quỉ dị thanh âm.

Không biết đi qua bao lâu.

Tựa hồ con kia Tà Linh biết cầm Dương Phóng không có cách, bắt đầu chậm rãi thối lui.

Theo đối phương thối lui, Dương Phóng chỉ cảm thấy gian phòng bên trong giống như là có một mảnh nước thủy triều đen kịt cũng đi theo cùng nhau dững xuất ra ngoài, ngay tiếp theo tinh hồng sắc ngọn đèn giờ khắc này cũng bắt đầu lần nữa khôi phục nguyên dạng.

Dương Phóng trong lòng lập tức thở dài một hơi.

“Hắn là đi đi?”

Môi hắn khô ráo, đem Hắc tinh thạch trong tay xem xét tỉ mỉ.

Một lát sau, ánh mắt hơi kinh hãi.

Chỉ gặp khối này Hắc tinh thạch khía cạnh, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo thật sâu khe hở.

Kia Tà Linh có thể ảnh hưởng Hắc tinh thạch?

Dương Phóng trong lòng biến ảo, lần nữa cảm thấy một cỗ khó tả áp lực thật lớn.

“Nó vì sao lại nhìn ta chằm chằm, cũng là bởi vì ta đi ngang qua lúc nhìn nó một chút?”

“Nhưng nó trên nửa đường vì sao không có xuất thủ?”

Dương Phóng tâm thần xao động, khó mà an bình.

Hắn đem Hắc tinh thạch chứa ở trong ngực, giấu kỹ trong người, sau đó lần nữa lấy ra một hạt Dưỡng Khí đan nuốt xuống.

...

Sáng sớm hôm sau.

Sắc trời vừa tảng sáng, bốn phía liền truyền đến ồn ào tiếng nghị luận.

Tất cả đều chút sáng sớm chế tác khổ lực.

Dương Phóng từ trong sân đi ra, hướng về nhìn bốn phía.

“Thật thâm a, lại có người đã chết.”

“Thanh Nguyệt tửu lâu bị diệt, tất cả khách trọ tại trong vòng một đêm hết thầy chết thảm.”

“Là Tà Linh, nhất định lại là quỷ dị Tà Linh làm.”

“Đây là một tôn cái gì Tà Linh, vì cái gì lúc giết người, ngay cả câu kêu thảm cũng nghe không đến.”

“Ngoại trừ Thanh Nguyệt tửu lâu, nghe nói bốn phía cái khác lán giềng cũng đã chết không ít người.”

...

Rất nhiều khổ lực một bên hành tẩu, một bên nghị luận.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Tối hôm qua nếu là hắn không có Hắc tinh thạch, hơn

phân nửa cũng khó thoát một kiếp.

Nhưng Hắc tinh thạch đã xuất hiện khe hở, không biết còn có thể hay không tiếp tục sử dụng?

Hắn mua mấy cái bánh nướng, trực tiếp hướng về tiệm sắt phương hướng tiến đến.

Sáng sớm tiệm sắt bên trong đám người liền cùng phía ngoài cái khác khổ lực, giặt mình nghị luận buổi sáng nhìn thấy án mạng.

Nhưng khi cảm thấy được Dương Phóng đi tới về sau, đám người lại lập tức tản ra, không dám cùng hắn đối mặt, sợ bị Lữ quản sự phát hiện.

Dương Phóng đối với đây hết thảy tựa hồ sớm thành thói quen, không nói một lời, dùng kim sắt kẹp một khối thép ròng trong hỏa lò đốt cháy.

Hắn cũng nghĩ thử một chút rèn sắt môn kỹ thuật này.

Dù sao ban ngày nhàn rồi cũng là nhàn rồi, hắn có độ thuần thực bằng, nếu là nắm giữ rèn sắt kỹ thuật, sau này còn muốn cái gì binh khí đều có thể tự tay rèn đúc ra, dạng này liền có thể đại đại tiết kiệm chi phí.

Vừa giữa trưa, tất cả mọi người đang bận bận bịu.

Lữ quản sự thi thể vẫn là bị phát hiện.

Một đám Hắc Hồ bang trưởng lão sắc mặt âm trầm, nhìn chăm chú lên bị nhắc tới hai cỗ thi thể.

Một bộ là Lữ Vinh.

Một cái khác cỗ thì là con của hắn Lữ Chính Phương.

Bên cạnh thình lình còn có một vị hoảng sợ nữ tử, sắc mặt trắng bệch, run lẩy bẩy.

“Ta không thấy được mặt của hắn, hắn mang theo mặt nạ, trên thân quần tạt màu đen áo choàng bên trong, dùng vũ khí tựa như là cái thiên trượng, ta không biết, thật không biết hắn là ai, tha cho ta đi, ô ô ô...”

Nữ tử khóc lê hoa đái vũ, thê thảm vô cùng.

“Thiên trượng!”

Trong đó một cái cái cầm thon gầy, giữ lại chòm râu dê rừng lão giả, sắc mặt âm trầm, đạo, “Hắn là vẫn là tên hòa thượng hạ nặng tay hay sao?”

Rõ ràng là Hắc Hồ bang bên trong lừng lẫy nổi danh Tào trưởng lão.

Cũng chính là Lữ quản sự sau lưng núi dựa lớn.

Tối hôm qua Lữ quản sự mở tiệc chiêu đãi hắn tại Hàng Nhạc Lâu ăn cơm, vạn vạn không nghĩ tới, tại trên đường trở về, Lữ quản sự liền bị người cho xử lý.

“Ta hỏi ngươi, hắn có hay không tóc?”

Bên cạnh một vị lão giả mở miệng hỏi.

“Không biết, ta thật không biết, đầu của hắn tất cả đều quần tạt màu đen mũ bên trong, thấy không rõ...”

Nữ tử tiếp tục khóc rống.

“Phế vật đồ vật!”

Vị lão giả kia ngữ khí lạnh lùng.

“Bang chủ, Lữ quản sự nói thế nào cũng là ta Hắc Hồ bang đường đường một quản sự, chấp chưởng lấy to như vậy tiệm sắt, là ta Hắc Hồ bang một chỗ bề ngoài chỗ, hiện tại hẳn bị người giết chết, bang chủ nhất định phải vì Lữ quản sự lấy lại công đạo a!”

Tào trưởng lão sắc mặt khó coi, hai tay ôm quyền, hướng về trước người một vị nam tử khôi ngô nói.

Nam tử khôi ngô cũng là sắc mặt âm hàn, âm thanh lạnh lùng nói, “Khu quần cư bên trong sử dụng thiên trượng làm binh khí người tuyệt đối không nhiều, truyền lệnh xuống, cho ta cẩn thận lưu ý bất luận cái gì lấy thiên trượng làm binh khí người, còn có, có thể giết chết Lữ người quản sự, tu vi nhất định không thấp, tối thiểu nhất tam phẩm, chú ý hai cái này đặc điểm nhất định có thể tìm tới hẳn!”

“Vâng, bang chủ!”

Một đám trưởng lão, quản sự nhao nhao ôm quyền.

“Bang chủ, hiện tại Lữ quản sự đã chết, tiệm sắt bên kia không xuống tới một vị mới quản sự chức vị, không biết bang chủ nhưng có nhân tuyển?”

Bên cạnh một cái hơi có vẻ mập mạp lão giả, nhin không được mở miệng hỏi thăm.

Rõ ràng là Hắc Hồ bang bên trong một vị khác thực quyền trưởng lão.

Lưu trưởng lão!

Hắc Hồ bang bang chủ Triệu Hắc Hộ mày nhăn lại, đạo, “Các người đâu? Có cái gì nhân tuyển đề cử?”

...

Chương 27 : Giang Nam Khách hoài nghi

Lúc xế chiều.

Dương Phóng ngay tại tiệm sắt bên trong chăm chú rèn sắt.

Lữ quản sự chết thảm tin tức sớm tại mấy canh giờ trước liền bị truyền vào tiệm sắt bên trong, dẫn phát sóng to gió lớn.

Mà không Lữ quản sự áp bách, mấy cái tâm địa cũng không tệ lắm thợ rèn lần nữa nhịn không được cùng Dương Phóng nói chuyện phiếm.

Từ cái này mấy tên thợ rèn nơi đó, Dương Phóng cũng dần dần nắm giữ một chút rèn sắt kỹ xảo.

Không có gì bất ngờ xảy ra, rất nhanh mặt của hắn tằm phía trên liền nhiều hơn một nhóm mới chữ viết.

Kỹ năng: Rèn sắt nhập môn (1/100).

Tình cảnh như vậy, để Dương Phóng mừng rỡ vô cùng.

Chỉ cần xuất hiện ở bảng bên trên, cái này mang ý nghĩa hắn tiếp xuống không ngừng mà xoát tân độ thuần thực là được rồi.

Ngay tại Dương Phóng vì đó lúc cao hứng, Giang Nam Khách lại tìm được tiệm sắt bên trong.

“Dương đạo huynh đệ, có rảnh ra trò chuyện chút sao?”

Giang Nam Khách lộ ra tiểu dung, ánh mắt lại tại Dương Phóng trên thân trên dưới dò xét, tựa hồ trong lòng đang hồ nghi.

Dương Phóng nhướng mày.

Gia hỏa này thế mà tới?

Hắn bỗng nhiên có chút hiểu được, buông xuống trong tay thiết chùy cùng kim sắt, sắc mặt bình tĩnh, xoay người nói, “Là Vương công tử a, có chuyện gì không?”

Hắn đối ngoại vẫn là xưng hô Vương Đông Lai vì Vương công tử, dùng cái này giảm bớt phiền toái không cần thiết.

“Đến bên kia thêm vài câu có thể chứ?”

Giang Nam Khách cười nói.

“Ừm, cũng tốt!”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu.

Hai người một trước một sau ra tiệm sắt, đi tới cách đó không xa một chỗ quán rượu bên trong phòng.

“Thật sự là không nghĩ tới Lữ quản sự thế mà cứ thế mà chết đi, ngay cả con của hắn cũng bị người giết.”

Giang Nam Khách vô tình hay cố ý mở miệng, ánh mắt lại tiếp tục xem hướng Dương Phóng.

“Đúng vậy a, ta vốn cho là chú định chỉ có thể ở dưới tay hắn một mực kinh ngạc, nghĩ không ra hắn thế mà nhanh như vậy liền bị người giết, thật sự là báo ứng a, người kia cũng là giúp ta một đại ân.”

Dương Phóng ra vẻ cảm khái.

“Nhìn như vậy vận khí của người cũng thực không tồi, đúng, người dùng cái gì binh khí a?”

Giang Nam Khách hỏi.

“Kiếm, thế nào?”

Dương Phóng nhú mày.

“A, không có việc gì không có việc gì.”

Giang Nam Khách lộ ra mỉm cười, che giấu trên mặt hoài nghi.

Kỳ thật hẳn cũng không dám tin tưởng có thể là Dương Phóng giết Lữ quản sự.

Phải biết Lữ quản sự thế nhưng là Nhị phẩm đỉnh phong!

Muốn giết chết hẳn, tối thiểu muốn tam phẩm cảnh giới.

Bọn này Lam Tinh bên trên ‘Đông hương’ từng cái nghèo đến đỉnh đương vang, ai có thể đạt tới cảnh giới này?

Liền ngay cả hẳn có đông đảo tài nguyên gia trì, hiện tại cũng mới tam phẩm đỉnh phong mà thôi.

“Đúng rồi Dương đạo, tiệm sắt Lữ quản sự chết rồi, hiện tại quản sự chức ngược lại là trống không, người có hứng thú hay không?”

Giang Nam Khách con mắt lóe lên , đạo, “Nếu như người muốn làm cái này quản sự, ta cũng có thể người cho người giúp đỡ chút, đi như vậy, người sau khi trở về

lại chuyển mười vạn khối tiền cho ta, ta bên này dùng thêm chút sức, có lẽ để người lên làm cái này quản sự!”

Dương Phóng trong lòng cười lạnh, đã căn bản không muốn lại cùng người này có bất kỳ lui tới.

“Không cần, ta cảm thấy làm cái tiểu đầu mục rất tốt.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Thật sao? Kia thật là rất tiếc nuối, kỳ thật người suy nghĩ một chút, người luôn luôn muốn hướng chỗ cao bò, liền cái này quản sự vị trí, nếu như bị những người khác gặp, khẳng định là hảo hảo nắm chắc, kỳ thật người cũng không cần cự tuyệt nhanh như vậy, người nếu là cảm thấy quý, tám vạn khối thế nào...”

Giang Nam Khách tiếp tục nói.

“Thật không cần, trên người của ta không có tiền, tốt, ta muốn trở về bắt đầu làm việc.”

Dương Phóng đứng dậy, trực tiếp rời đi nơi đây.

Một khắc cũng không muốn ở lâu.

Giang Nam Khách có chút trầm mặc, ánh mắt hướng về Dương Phóng bối cảnh nhìn lại, trong lòng suy tư.

Đến cùng phải hay không hẳn...

Nói thực ra, ngay từ đầu vì Dương Phóng tìm việc làm thời điểm, hẳn xác thực biết tiệm sắt vấn đề, đem Dương Phóng an bài tới, cũng là xác thực nghĩ lại hỏ một thanh.

Tại hẳn nghĩ đến, Dương Phóng tại không chịu nổi áp lực thời điểm, nhất định sẽ tìm hẳn đổi việc, chính như

cái khác Lam Tinh người đồng dạng.

Nhưng hắn vụn vụn không nghĩ tới, lần này thế mà thất sách.

Lữ quản sự trực tiếp chết mất rồi?

Cái này khiến hắn nhất thời khó có thể bình an, có loại như nghẹn ở cổ họng cảm giác.

...

Dưới lầu khu vực.

Dương Phóng trong lòng dần dần chuyển sang lạnh lẽo, quay đầu lần nữa nhìn thoáng qua trên lầu.

Cái này Giang Nam Khách hoài nghi mình?

“Số trời đã định, nhất định phải muốn chết, cũng không có cách nào...”

Hắn ánh mắt nhắm lại, quay người tiếp tục hướng về tiệm sắt đi đến.

Rất nhanh tới xuống giờ công phân.

Dương Phóng buông công cụ trong tay xuống, phun ra một ngụm nhiệt khí, lần nữa nhìn về phía bảng.

Kỹ năng: Rèn sắt nhập môn (80/100).

Hắn là đợi đến ngày mai thời điểm, kỹ năng này liền có thể tiến vào cửa ải tiếp theo.

“Không biết rèn sắt tiến vào cửa ải tiếp theo về sau, tăng không gia tăng thiên phú?”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Nếu như có thể gia tăng thiên phú, cái kia sau ba ngày liền sẽ không bằng bạch lăng phí.

Dương Phóng quay người từ cửa hàng rời đi, hướng về đông phương đường đi đi đến.

Không bao lâu, tiến vào một nhà Vạn Bảo Các bên trong.

“Chưởng quỹ, Tịch Tà Ngọc giá cả bao nhiêu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Nhiều lần tao ngộ Tà Linh uy hiếp, Hắc tinh thạch cũng xuất hiện vết rạn, để hắc có loại khó tả bất an.

Chuẩn bị vào tay một khối Tịch Tà Ngọc dùng để phòng thân.

“Khách quan muốn Tịch Tà Ngọc?”

Chưởng quỹ nhăn tình sáng lên, cười nói, “Thực không dám giấu giếm, gần nhất trong khoảng thời gian này Tịch Tà Ngọc thế nhưng là hàng bán chạy, giá cả cũng đang nhanh chóng dâng lên, khách quan nếu là cần, tốt nhất hôm nay liền mua, một khối Tịch Tà Ngọc chỉ cần 50 lượng bạc là được rồi.”

“50 lượng?”

Dương Phóng trong lòng trầm kinh hãi.

Nếu là lúc trước, trên người hắc ngược lại là có thể mua được, nhưng bây giờ...

“Kia Hắc tinh thạch bán thế nào?”

“Hắc tinh thạch giá vị so Tịch Tà Ngọc còn muốn quý một điểm, khách quan muốn liền 80 lượng.”

Chưởng quỹ cười nói.

“Vì sao Hắc tinh thạch cũng đắt giá như vậy?”

“Một khối Hắc tinh thạch có thể luyện chế ra hai khối Tịch Tà Ngọc, đương nhiên muốn hơi đắt một chút, dù là vẫn chỉ là nguyên vật liệu, nhưng là đối với Tà Linh cũng có nhất định chấn nhiếp tác dụng.”

Chưởng quỹ nói.

Dương Phóng có chút suy tư , đạo, “Vậy nếu như ta muốn dùng Hắc tinh thạch đến luyện chế Tịch Tà Ngọc, không biết các người luyện không luyện?”

“Người có Hắc tinh thạch?”

Chưởng quỹ sắc mặt kinh ngạc , đạo, “Luyện đến có thể luyện, bất quá muốn thu phí thủ tục 20 lượng bạc.”

Dương Phóng trong lòng run rẩy, lần nữa cảm thấy giá hàng chi đắt đỏ.

Hắn trên người bây giờ tổng cộng mới 30 lượng.

“Tịch Tà Ngọc cùng Hắc tinh thạch so ra, cái nào trừ tà hiệu quả tốt hơn?”

Dương Phóng hỏi.

“Đương nhiên là Tịch Tà Ngọc, bên trong thể nhưng là xen lẫn qua cái khác đắt đỏ tài liệu, một khối Tịch Tà Ngọc hiệu quả là Hắc tinh thạch ba đến năm lần.”

Chưởng quỹ nói.

“Tốt, ta suy nghĩ lại một chút.”

Dương Phóng gật đầu, quay người rời đi.

Tịch Tà Ngọc là nhất định phải thu vào tay, bằng không, cái kia đáng chết Tà Linh không biết lúc nào liền sẽ đột nhiên toát ra...

Về đến trong nhà về sau, Dương Phóng trực tiếp đem khối kia Hắc tinh thạch lấy ra ngoài, trong lòng đột nhiên nghĩ đến một cái vẹn toàn đôi bên biện pháp, trực tiếp chứa Hắc tinh thạch, lần nữa quay trở về trước đó Vạn Bảo Các.

“Chưởng quỹ, ta dùng khối này Hắc tinh thạch cộng thêm 20 lượng bạc, cùng các người đổi hai khối Tịch Tà Ngọc, các người đổi hay không?”

Dương Phóng mở miệng.

Luyện chế Tịch Tà Ngọc cần thời gian, hấn nhưng không có thời gian đi chờ đợi.

Vạn nhất Tà Linh đêm nay lần nữa tới cửa, coi như phiến toái.

“Ồ? Lấy ra ta xem một chút.”

Chưởng quỹ nhăn tình sáng lên, từ Dương Phóng nơi đó tiếp nhận Hắc tinh thạch, trong tay cẩn thận quan sát, bỗng nhiên chân mày hơi nhíu lại, đạo, “Khách quan, khối này Hắc tinh thạch đã xuất hiện tổn thương, giá cả phải lớn giảm bớt đi, đổi không thành hai khối Tịch Tà Ngọc.”

“Vậy chỉ có thể đổi một khối?”

“Đúng vậy, bất quá ta cũng không chiếm người tiện nghi, đi như vậy, khối này Hắc tinh thạch ta thu, cho người một khối Tịch Tà Ngọc, cộng thêm 3 lượng bạc, thế nào?”

Chưởng quỹ mỉm cười.

Dương Phóng trong lòng im lặng.

Gian thương!

Đây chỉ là một đạo nho nhỏ khe hở, đối phương thế mà ép giá ép tới chết như vậy.

“Được rồi, không đổi.”

Dương Phóng lắc đầu, tiếp nhận Hắc tinh thạch.

“Ai ai ai, có chuyện dễ thương lượng, đi như vậy, ta cho người một khối Tịch Tà Ngọc cộng thêm 10 lượng bạc, được rồi? Phải biết hoàn chỉnh Hắc tinh thạch cũng mới có thể bán 80 lượng, người vẫn là không trọn vẹn, quay đầu ta còn muốn gia công, cực kỳ phiền phức, trên cơ bản không kiếm tiền.”

Chưởng quỹ liên tục mở miệng.

Dương Phóng có chút suy tư , đạo, “Kia lấy ra đi!”

Chưởng quỹ trong lòng mừng thầm, lúc này lấy một khối hoàn chỉnh Tịch Tà Ngọc cộng thêm 10 lượng bạc giao cho Dương Phóng.

Cái này Hắc tinh thạch mặc dù là không trọn vẹn, nhưng hẳn không sợ a, quay đầu chế thành Tịch Tà Ngọc, như thường có thể lấy giá cao bán đi.

Dương Phóng tiếp nhận một khối tạo hình cổ phác màu đen ngọc giác, ánh mắt cẩn thận, tại ngọc giác bên trên cẩn thận quan sát, bảo đảm không có vấn đề về sau, lúc này mới quay người rời đi.

..

Chương 28 : Bị giám thị?

Sau đó lại là ba ngày quá khứ.

Trên người Tịch Tà Ngọc xác thực làm ra tác dụng.

Trong lúc đó kia Tà Linh lần nữa đến gõ một lần cửa, đằng sau liền rút cuộc không có xuất hiện qua.

Mà Dương Phóng cũng dần dần yên lòng, đắm chìm trong rèn sắt cùng trong tu luyện.

Về phần tiệm sắt quản sự chức vị, Hắc Hồ bang thượng tầng thảo luận mấy ngày cũng không có xác định được, trong bang phái từng cái phe phái trưởng lão mỗi ngày đều tại cái lộn không ngừng, ai cũng nghĩ tại tiệm sắt bên trong xếp vào mình người, nhưng phạm là các trưởng lão khác nói ra nhân tuyển, bọn hắn trước tiên tiến hành bác bỏ, làm cho bang chủ Triệu Hắc Hồ cũng là im lặng đến cực điểm.

Ba ngày qua đi, Dương Phóng rèn sắt kỹ năng đột nhiên tăng mạnh.

Cùng hắn theo dự liệu, rèn sắt kỹ năng gia tăng, khiến cho tư chất của hắn lần nữa tăng lên 7 điểm.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/48 tuổi

Tu vi: Tam phẩm (60/120)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (488/840)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm đăng đường nhập thất (500/800), Đại phi phong trượng pháp đăng đường nhập thất (200/500)

Kỹ năng: Rèn sắt đăng đường nhập thất (480/500)

Tư chất: Tốt đẹp (23/30)

...

Dương Phóng nhìn trước mắt bằng, trong lòng mừng rỡ, lập tức cảm thấy được nhiệt tình mười phần.

Lấy hẳn hiện tại tư chất, triệt để luyện hóa xong một viên Dưỡng Khí đan chỉ cần 30 phút liền có thể.

Mà tại không dùng Dưỡng Khí đan tình huống dưới, chỉ tu luyện Dương Viêm quyết cũng có thể một giờ gia tăng 1.5 điểm điểm kinh nghiệm.

Lấy hẳn hiện tại tư chất đã siêu việt hơn chín thành Lam Tinh người.

Giữa trưa.

Dương Phóng bình thường đi ra ngoài ăn cơm.

Tiệm sát bên trong là mặc kệ trúng cơm trưa, cho nên vừa đến giữa trưa, tất cả thợ rèn cũng sẽ ở ngoài cửa trên đường cái giải quyết cơm canh vấn đề.

Dương Phóng vừa muốn đi vào một nhà tửu quán, nhưng may, phát giác một cỗ ánh mắt xem ra, đột nhiên quay đầu.

Chỉ gặp cách đó không xa một cái ngõ nhỏ trước.

Một vị quần áo rách rưới nam tử sắc mặt hoảng hốt,

cảm thấy Dương Phóng xem ra, vội vàng quay đầu đi, sau đó vội vàng hướng về ngõ nhỏ chỗ sâu chạy tới.

Dương Phóng trong lòng giật mình, không chút nghĩ ngợi, nhanh chóng truy hướng tên nam tử kia.

Tại hắn sắp truy hướng nam tử kia thời điểm, nam tử kia trực tiếp trở lại một thanh vôi phấn tạt tới.

Dương Phóng trong lòng giận dữ, hai tay vung vẩy, xua tan vôi phấn, trực tiếp một chưởng hung hăng chụp về phía nam tử sau vai, phịch một tiếng, đem nam tử kia trực tiếp đập đánh ra trước ra ngoài, trên mặt đất hung hăng lộn mèo.

“Người là ai? Vì sao giám thị ta?”

Dương Phóng một bả nhắc lên nam tử, nghiêm khắc quát.

“Không có, ta không có, ta chỉ là người đi trên đường phố...”

Người kia vội vàng khùng hoảng mở miệng.

“Còn dám nói láo!”

Dương Phóng sắc mặt giận dữ, rút ra trường kiếm, trực tiếp dùng sức đâm vào đối phương lòng bàn chân, đem đối phương toàn bộ bàn chân đều cho găm trên mặt đất.

Đối phương lập tức nhịn không được phát ra thê thảm kêu to.

“Ai bảo người tới?”

Hắn rét lạnh hỏi.

Đối phương sắc mặt hoảng sợ, đau thân thể run rẩy,
“Tha ta, ta không biết, không ai để cho ta tới, ta chỉ là
một cái ăn cắp ăn cắp, tha ta, cầu người tha ta...”

Hắn không ngừng cầu xin tha thứ.

“Ăn cắp?”

Dương Phóng mày nhăn lại, nhìn kỹ đối phương.

Đối phương run lấy bầy, sợ hãi vô cùng.

Dương Phóng thần sắc hơi chậm, rút ra trường kiếm
của mình, lãnh đạm nói, ” vậy người đi thôi.”

“Tốt, tốt, đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân.”

Đối phương khập khiễng, liên tục cảm ơn, vội vàng
hướng ngõ nhỏ chỗ sâu đi đến.

Dương Phóng ánh mắt thâm thúy, lẳng lặng nhìn chăm
chú lên đối phương bóng lưng.

...

Một cái khác ngõ nhỏ.

Tên nam tử kia sắc mặt thống khổ, lòng bàn chân máu
me đầm đìa, tại phí sức hướng về phía trước chạy tới,
tại ngõ hẻm này ngõ đầu thành linh còn có cái khác hai
tên nam tử.

Kia hai tên nam tử vừa nhìn thấy người này tới, lập tức
biến sắc, vội vàng nhanh chóng đón.

“Người làm sao hoàn thành loại kết cục này?”

“Đáng chết, ta kém chút bị phát hiện.”

Cặp chân kia chường bị đâm xuyên nam tử sắc mặt thống khổ , đạo, “Đằng sau mấy ngày ta không đi giám thị, các người ai thích đi người đó đi, đau chết mất.”

Vừa dứt lời, hắn liền chợt phát hiện trước mắt hai vị đồng bạn thần sắc trở nên kinh ngạc, trừng to mắt, hướng về phía sau mình nhìn lại.

Nam tử kia trong lòng hơi hồi hộp một chút, mơ hồ cảm thấy được không thích hợp, chậm rãi quay người, đồng tử đột nhiên co lại.

Chỉ gặp một tôn khôi ngô cao lớn thân thể chẳng biết lúc nào xuất hiện phía sau hắn, sắc mặt âm trầm, ánh mắt băng lãnh, hướng về khuôn mặt của hắn nhìn xuống mà đi.

“Ai bảo các người giám thị ta sao?”

Dương Phóng thanh âm âm hàn.

“Hiểu lầm, thật là hiểu lầm, chúng ta chỉ là...”

Trước đó nam tử kia còn tại giáo biện.

Phốc!

Trường kiếm đảo qua, một viên đầu lâu trong nháy mắt bay ra, máu tươi phun tung toé.

Không đầu thi thể nhẹ nhàng lay động, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Còn lại hai tên nam tử sắc mặt sợ hãi, liền vội vàng xoay người liền đi.

Nhưng Dương Phóng nhảy lên mà lên, liên tục hai kiếm

lấy ra, trực tiếp đem bọn hấn thiêu phen trên mặt đất, thống khổ kêu thảm.

“Hỏi một câu nữa, ai bảo các người giám thị ta sao?”

Dương Phóng thần sắc băng lãnh.

“Chúng ta nói ra, có thể đổi một cái mạng sao?”

Một tên nam tử trong đó sợ hãi nói.

“Nói!”

“Là Vạn Phúc thương hội thiếu đông gia Vương Đông Lai, Vương công tử!”

Tên nam tử kia sợ hãi nói.

“Là hấn!”

Dương Phóng ánh mắt nheo lại , đạo, “Hấn vì cái gì để các người giám thị ta?”

“Hấn nói... Hấn nói người khả năng che giấu thực lực, để chúng ta tùy thời lưu ý người hết thầy.”

Nam tử kia khùng hoảng nói.

“Ta khả năng che giấu thực lực...”

Dương Phóng tự nói, trong lòng cấp tốc lăn lộn , đạo, “Trừ bọn người ra, còn có những người khác sao?”

“Không có, chỉ chúng ta ba cái!”

Nam tử kia vội vàng đáp lại.

“Vậy bây giờ Vương Đông Lai lại tại chỗ nào?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Còn tại trong thương hội mặt, để chúng ta cách mỗi một ngày đi báo cáo một lần, tha chúng ta, cầu người tha chúng ta...”

Nam tử kia khùng hoảng mở miệng.

Phốc! Phốc!

Dương Phóng liên tục hai kiếm đâm ra, lọt vào hai người này nơi cổ họng, sau đó trường kiếm rút ra, tiện tay lấy ra khăn lau, lau đi trên trường kiếm vết máu, thu hồi vỏ kiếm, tại ba người này trên thi thể lục lọi.

Một lát sau hết thấy tìm tới 3 lượng bạc, Dương Phóng trực tiếp quay người rời đi.

Hắn cầm thật chặt vỏ kiếm, trong lòng băng lãnh.

Vương Đông Lai đang giám thị mình?

Trong lòng hắn bất an, bỗng nhiên có loại sắp bị bán đứng cảm giác.

Vương Đông Lai có thể hay không đem tung tích của mình nói cho Tam Hà bang?

Vẫn là nói hắn muốn tìm đến mình giết chết Lữ quản sự chúng cứ?

Dương Phóng cảm giác được phía sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, xuất hiện một cỗ áp lực thật lớn.

Bất kể như thế nào, Vương Đông Lai giám thị hắn là sự thật.

Đối phương tùy thời có thể lấy đem hấn bán!

Cái này giống như là lưỡi đao treo tại trên cổ.

Hấn hoảng vội rời đi, chạy tới tiệm sắt, trực tiếp lâm thời xin nghỉ mấy ngày, nói mình thân thể không thoải mái, muốn về nhà tu dưỡng.

Cửa hàng bên trong thợ rèn tất cả đều lộ ra kinh ngạc, nhưng cũng không dám nói thêm cái gì.

Dương Phóng về đến trong nhà về sau, đem còn lại Dưỡng Khí đan cùng bạc toàn bộ mang theo, sau đó nhấc lên trường kiếm liền nhanh chóng rời nhà bên trong.

Ra khỏi nhà về sau, hấn dị thường cẩn thận, cũng không lựa chọn đổi trụ sở, mà là thẳng đến Vạn Phúc thương hội mà đi.

Hấn sớm tại Vạn Phúc thương hội bốn phía quan sát qua.

Chung quanh là khu nhà giàu, khách sạn tương đối nhiều.

Tại Vạn Phúc thương hội đối diện liền có một cái khách sạn.

Dương Phóng đeo lên mũ rộng vành, đầu tiên là trên đường phố tìm người tìm hiểu một chút Vương công tử tung tích, tại xác định Vương Đông Lai không có sau khi ra cửa, Dương Phóng lập tức ngằm thở phào, trực tiếp lựa chọn tại Vạn Phúc thương hội đối diện ở lại.

Hấn lựa chọn một chỗ lầu hai gần cửa sổ gian phòng.

Ở vào nơi này, vừa vặn có thể nhìn thấy Vạn Phúc

thương hội đại môn, dạng này liền có thể tùy thời nắm giữ các loại tình huống.

“Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, ta không muốn gây chuyện, không nên ép ta...”

Xông vào Vạn Phúc thương hội hẳn mặc dù làm không được, nhưng hẳn lại có thể chờ đợi thời cơ.

Không tin Vương Đông Lai không ra!

...

Chương 29 : Âm sát Vương Đông Lai!

Hai ngày quá khứ.

Dương Phóng thời khắc chưa từng buông lỏng, mỗi ngày đều đứng tại trước cửa sổ, xuyên thấu qua cửa sổ khe hở, hướng về Vạn Phúc thương hội đại môn nhìn lại, trong lúc đó hẳn không có thời gian tu luyện kiếm pháp cùng trượng pháp, chỉ có thể nuốt vào Dưỡng Khí đan, tu luyện nội công.

Từ sáng sớm đến tối có mười bảy mười tám giờ đều đang giám thị bên trong.

Đeo trên người Dưỡng Khí đan từ lâu bị hẳn triệt để ăn xong.

Bất quá, không uống công hẳn phí sức như thế phí sức giám thị.

Thứ ba trời xế chiều, rốt cục thấy được Vương Đông Lai thân ảnh.

Vương Đông Lai nở nụ cười, dị thường vui vẻ, đổi lại một bộ mới tinh áo bào màu trắng, đầu đội một đỉnh bạch ngọc quan, mặc tốt nhất chất liệu chế tạo ống dài da trâu giày, như là một vị người ngọc, tại mấy tên hạ nhân đồng hành, hướng về bên ngoài đi đến.

Hôm nay chính là hẳn cùng đám tiểu đồng bạn ước định tiểu tụ ngày.

Chuyên môn mặc chỉnh tề, đi gặp bằng hữu.

Vương Đông Lai từ khi xuyên qua tới về sau, cảm y ngọc thực, ở cái thế giới này sớm đã làm quen không ít công tử tiểu thư, giống như hắn, đều là thế giới này thượng đẳng nhân vật.

Bọn hắn mỗi cách một đoạn thời gian liền sẽ đi ra ngoài tiểu tụ, đàm luận hiện thực, chỉ điểm giang sơn.

Sắp đến trước khi ra cửa, Vương Đông Lai bỗng nhiên bước chân dừng lại, giống như là nhớ ra cái gì đó sự tình, đạo, “Đúng rồi Hồ Tử, Hầu Lại ba người có tin tức sao?”

“Hỏi công tử, còn không có.”

Bên cạnh một cái gã sai vặt mở miệng nói ra.

“Như vậy sao?”

Vương Đông Lai như có điều suy nghĩ.

Hầu Lại ba người chính là mấy ngày trước bị hắn phái ra tiến đến giám thị Dương Phóng người.

Nhưng liên tục nhiều ngày, thế mà đều chưa từng nhìn thấy ba người này đến báo cáo tin tức.

Hiện tại xem ra, khẳng định là xảy ra chuyện.

Trong lúc nhất thời, hắn chỉ cảm thấy trong lòng càng thêm không thoải mái, như là lớn một cây gai nhọn.

Lại thêm Dương Phóng đã mấy ngày không có đi làm, đây càng thêm vào chút quái dị.

Tại ngăn ngủi suy nghĩ về sau, Vương Đông Lai ánh mắt lạnh lẽo, tại Hồ Tử bên cạnh nói nhỏ, “Đi, người đi Tam Hà bang một chuyến, liền nói...”

Hắn nhỏ giọng đánh giá thấp một trận.

Tên kia gã sai vặt lúc này liên tục gật đầu , đạo, “Công tử yên tâm, cam đoan đưa đến!”

“Ừm, về sớm một chút!”

Vương Đông Lai mỉm cười.

Không quản Dương Phóng bên kia đến cùng có cái gì tình huống, tóm lại, hắn không muốn đông dài.

Dù sao rau hẹ còn nhiều, không quan tâm một cái.

Hắn trực tiếp đứng dậy, hướng về cổ kiệu đi đến.

Mấy tên tráng hán giơ lên cổ kiệu, liền hướng về nơi xa đi đến.

...

Khách sạn lầu hai.

Dương Phóng nhìn rõ ràng.

Vương Đông Lai cười cổ kiệu, trực tiếp hướng về nam phòng bên kia đi đến, mà hắn một vị gã sai vặt lại hoàn toàn tương phản, trực tiếp hướng về tây phòng tiến đến.

“Tây phòng...”

Dương Phóng trong lòng âm trầm, giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì.

Hắn không còn chờ lâu, đeo lên áo choàng, trực tiếp hành động.

Tĩnh mịch trong ngõ nhỏ.

Hồ Tử một đường đi nhanh, hướng về Tam Hà bang tiến đến, chỉ muốn mau chóng đem tin tức truyền lại cho Tam Hà bang, mình thật sớm điểm trở về.

Từ khi tại thương hội người hầu vừa đến, công tử cũng không có ít chiếu cố hẳn, cho nên không quản công tử dạn dò gì, Hồ Tử đều sẽ chăm chú đưa đến.

Ngay tại đi nhanh trước đó, bỗng nhiên, trước mặt cửa ngõ chỗ trực tiếp chuyển ra một kẻ thân thể bóng người cao lớn, một thân áo bào đen, mang theo đầu bóng, vững vàng ngăn ở ngõ nhỏ phía trước.

Hồ Tử thần sắc khẽ giật mình, bỗng nhiên cảm thấy được không đúng.

Hắn vốn định đi vòng qua, lại phát hiện cửa ngõ chật hẹp, bị đối phương một chút chắn đến rần rần chắc chắc, đối phương thật giống như đang cố ý gây chuyện.

“Người là ai? Biết ta là ai không? Vạn Phúc thương hội biết không?”

Hồ Tử ngoài mạnh trong yếu.

Keng!

Phốc!

Trường kiếm ra khỏi vỏ, nhanh đến cực hạn, như là sáng như tuyết thiểm điện, trong nháy mắt đem Hồ Tử một cánh tay cắt rời.

A!

Hồ Tử lập tức thê thảm kêu to lên, khoanh tay cánh tay, thống khổ rút lui, nhưng vừa lui không có mấy bước, Dương Phóng như cuồng phong theo vào, trường kiếm đâm ra, trực tiếp một mực tiếp cận Hồ Tử bàn chân, đem Hồ Tử thân thể rần rần chắc chắc đấm tại nguyên địa.

Hồ Tử tiếng kêu thảm thiết càng thêm chói tai, kém chút đau nhức ngất đi.

Dương Phóng một phát bắt được Hồ Tử tóc, tràn ngập dã man bạo lực, thanh âm khàn khàn, băng lãnh vô tình.

“Người chuẩn bị đi làm cái gì?”

Hồ Tử vô cùng hoảng sợ, đau thân thể run rẩy, sắc mặt nhợt nhạt, đạo, “Người... Người rốt cuộc là ai?”

“Hỏi người một lần nữa, người muốn làm gì đi?”

Dương Phóng thanh âm hờ hững.

“Đi Tam Hà bang, công tử để cho ta đi Tam Hà bang, hần nói phát hiện Dương Phóng tung tích, để Tam Hà bang tiến đến bắt người!”

Hồ Tử thống khổ mở miệng.

“Vậy các người công tử hiện tại đi nơi nào, người biết không?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Công tử đi Đỉnh Hương Lâu tụ hội.”

“Lúc nào trở về.”

“Không biết, thật không biết!”

Hồ Tử thống khổ nói.

Dương Phóng buông ra Hồ Tử tóc, một thanh rút ra trường kiếm, phốc một tiếng, như thiểm điện từ Hồ Tử cái cổ đảo qua, máu tươi phun tung toé, đầu lâu bay ra, thậm chí không nỡ nhìn thi thể trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Trong miệng của hắn nhẹ nhàng phun ra một ngụm nhiệt khí, ánh mắt bên trong âm trầm đáng sợ.

Cũng may hắn theo tới nhìn xem, nếu không Tam Hà bang người quá khú, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Giang Nam Khách quả nhiên bán hắn, muốn để người đi Tam Hà bang báo tin!

“Giang Nam Khách!”

Dương Phóng tự nói, trực tiếp quay người rời đi.

Hắn từ xuyên qua đến nay, không có chiêu qua ai, không trêu vào ai, chỉ muốn mình sống thật khỏe, nhưng vì cái gì, vì cái gì đối phương nhất định phải lặp đi lặp lại nhiều lần buộc hắn.

...

Đỉnh Hương Lâu là nam trong phường một chỗ cực kỳ nổi danh quán rượu, từ trước đến nay là chỉ có quan lại quyền quý hoặc là bang phái thương nhân mới có thể đi vào, bình thường không có thể lực, không có bối cảnh, coi như hẹn trước cái hơn mười ngày cũng sẽ không đạt được nửa cái vị trí.

Bởi vậy có thể thấy được, Đỉnh Hương Lâu phồn thịnh.

Vương Đông Lai nở nụ cười, tại cùng đám tiểu đồng bạn chỉ thiên đàm địa, tâm tình nhân sinh điều thú vị, sắp đến chỗ kích tình, càng là từ trong miệng thỉnh thoảng lại toát ra một chút kim câu, như là 【 trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tán đi còn phục đến 】 , lại như 【 Bảo Kiếm Phong từ ma luyện ra, hương hoa mai từ lạnh lẽo đến 】 ... Dẫn tới cả sảnh đường công tử, tiểu thư liên tục lớn tiếng khen hay.

“Cao, thật sự là cao, Vương huynh học vấn quả nhiên đủ lớn, xưa kia có cổ nhân bảy bước thành thơ, ta xem Vương huynh thắng cổ nhân xa rồi!”

“Tốt một câu 【 trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tán đi còn phục đến 】 , chỉ sợ cũng chỉ có Vương huynh dạng này mới có thể cùng lòng dạ mới có thể làm ra loại này tuyệt diệu chi thơ!”

“Vương huynh, hôm nay chúng ta là hoàn toàn phục!”

...

Vương Đông Lai nở nụ cười , đạo, “Các vị làm gì khiêm tốn, đều là chút không dùng được văn tự trò chơi thôi, không đủ coi là thật, không đủ coi là thật, ha ha ha...”

Nhìn ra được, nội tâm của hắn xác thực cực kì cao hứng.

Mỗi lần cùng đám tiểu đồng bạn tụ hội sự tình, luôn luôn có thể trở thành toàn trường tiêu điểm, để hắn mơ hồ có loại đập vào nhân sinh đỉnh phong cảm giác.

Đáng tiếc duy nhất chính là, thế giới này không coi trọng thi từ, nếu không hắn chỉ bằng vào thi từ cũng có thể bác ra một cái tốt đường ra.

Về phần lo lắng cái khác Lam Tinh người cũng có thể

thuận miệng đọc thuộc lòng thi từ?

Kia hoàn toàn không có khả năng, không có hẳn cho phép, cái khác Lam Tinh người ai dám hủy đi hẳn bát cơm?

Toàn bộ trong tửu lâu, một mảnh nghị luận.

Rất nhiều đến quan hiển quý đều nghe được Vương Đông Lai trong miệng câu, không khỏi ghé mắt quan sát, liên tục gật đầu.

Quán rượu bên ngoài một chỗ quán trà nhỏ chỗ.

Dương Phóng nghe được liên tục bĩu môi.

Người này da mặt dày, vượt quá tưởng tượng.

Hắn ngồi ở chỗ này, không nhúc nhích, uống một chén nước trà, an tâm chờ đợi.

Một trận tụ hội kéo dài đến trưa.

Sắp đến mặt trời xuống núi, mọi người mới lần lượt tan cuộc.

Tối năm tối ba khách quý từ Đỉnh Hương Lâu bên trong đi ra, có người lên xe hoa ngựa, có thì tại gia đình đồng hành đi bộ rời đi.

Còn có thì trực tiếp đi phụ cận nổi danh thanh lâu.

Vương Đông Lai lộ ra tiểu dung, tại mấy vị bạn bè bồi giúp hạ tửu trong lâu đi ra, chấp tay nói, “Các vị, xin cáo từ trước!”

“Vương huynh đi thông thả, thật sự là nghĩ không ra Vương huynh đúng là một vị toàn năng văn võ kỳ tài,

không chỉ tu vì đạt đến tam phẩm đỉnh phong , liên đới lấy thi từ một đạo cũng như thể tinh thông, thật là khiến người ta sợ hãi thán phục.”

Một vị thân mang thanh nhã váy dài nữ tử, nhẹ giọng cảm khái.

Nàng ngũ quan tinh diệu, thân thể cao gầy, đầu đầy mái tóc đen dài, đen nhánh tinh lệ, mặc ống dài bạch giày, ánh mắt bên trong không thiếu xuất hiện một chút khó mà che giấu vẻ sùng kính.

“Trương tiểu thư thực sự khách khí, tại hạ có mấy phần trình độ tại hạ mình nên cũng biết, như vậy cáo từ, cáo từ!”

Vương Đông Lai khiêm tốn mỉm cười, liên tục ôm quyền, quay người tiến vào xe ngựa bên trong.

Trong lòng của hắn một mảnh tự đắc.

Vị này Trương tiểu thư đối với mình tôn sùng mình, sớm tối cũng phải bị mình bỏ vào trong túi...

“Thi từ một đạo, quả nhiên là tán gái Thần khí...”

Vương Đông Lai trong lòng cười thầm.

Mấy tên hạ nhân giơ lên cổ kiệu, tại bốn tên hộ vệ đồng hành, hướng về nơi xa đi đến.

Mặt trời xuống núi, bóng đêm ô mông.

Trên đường phố chỉ có thể nhìn thấy mấy điểm lẻ tẻ ánh lửa.

Từ nơi này chạy tới Vạn Phúc thương hội, ở giữa phải đi qua mấy chỗ kéo dài ngõ nhỏ.

“Ai?”

Bỗng nhiên, một vị hộ vệ biến sắc, đột nhiên rút ra yêu đao, mở miệng gào to.

Cái khác bốn tên hộ vệ cũng lập tức xông về phía trước, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Trong ngõ nhỏ, một đạo người mặc áo đen, đầu đội mũ rộng vành nam tử nhú mày, chậm chạp đi ra, thanh âm khàn giọng nói, ” đi ngang qua.”

Bốn tên hộ vệ ánh mắt băng lãnh, gắt gao nhìn chằm chằm người trước mắt.

Người áo đen chậm chạp hành tẩu, thấy không rõ biểu lộ.

Lại tại trải qua bốn vị hộ vệ sát na, đột nhiên, xuất thủ như điện, nhanh đến cực hạn, để cho người ta hoàn toàn bắt được kiếm quang chỗ, thật giống như một mảnh không khí xuyên qua, thoáng qua đình chỉ.

Phốc phốc phốc phốc!

Vô Ảnh Kiếm!

Một kiếm bốn thức!

Bốn tên hộ vệ biến sắc, vừa muốn kêu to, liền phát hiện thanh âm vô luận như thế nào không cách nào phát ra, yết hầu chỗ truyền đến kịch liệt đau đớn, vội vàng muốn che cái cổ, kết quả đầu lâu lại tại chỗ lăn xuống.

...

Tiện thể giải thích một chút bằng tác dụng!

Bảng có thể gia tăng độ thuần thực, một môn kiếm pháp từ nhập môn đến tinh thông, người khác khả năng cần mấy năm, nhưng nhân vật chính chỉ cần mấy ngày liền có thể hoàn thành, mà chiêu thức đột phá, lại có thể tăng lên tư chất, tư chất tăng lên, nội công tốc độ tu luyện cũng sẽ tăng lên.

Cho nên tổng thể mà nói, nhân vật chính so tất cả mọi người tiến bộ đều nhanh.

..

Chương 30 : Một kiếm bêu đầu!

Đột nhiên xuất hiện một màn, khiến cho mấy tên khiêng kiệu dọa người, tất cả đều biến sắc, hét lên kinh ngạc.

Trong kiệu Vương Đông Lai, càng là thần sắc đột biến.

Trên thực tế từ Dương Phóng vừa tiến vào ngõ nhỏ, hắn liền cảm giác xem xét người này có chút không đúng.

Nhưng vô luận như thế nào không nghĩ tới người này kiếm thuật càng như thế cao minh, vừa ra chiêu liền trực tiếp giây mắt bên cạnh hắn bốn người.

“Thật can đảm!”

Vương Đông Lai gào to một tiếng, rút ra trường kiếm, thân thể trong lúc đó xông ra cỗ kiệu, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng công sát mà đi, kiếm thế như mưa, dày đặc chặt chẽ, nhìn lại so Dương Phóng Vô Ảnh Kiếm còn muốn tinh diệu mấy phần.

Nhưng Dương Phóng trực tiếp bốn năm cái vôi bao hướng về Vương Đông Lai khuôn mặt cuồng ném đi qua, vừa nhanh vừa độc, như là ám khí.

Vương Đông Lai thần sắc lập tức biến, lúc này lấy trường kiếm cấp tốc chọn đi, kết quả phanh phanh nổ tung, đầy trời đều là Bạch sắc vôi tại lung tung bay múa.

“Hèn hạ!”

Hắn vôi vàng nhắm hai mắt, huy động trường kiếm, hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc cuồng vũ.

Kiểm thế bí mật, như là mưa to gió lớn, đem tự thân bảo vệ chặt chẽ kĩ càng.

Lại không nghĩ rằng Dương Phóng trực tiếp lại là bó lớn cương châm bắn tới, lấy hấn tam phẩm trung kỳ tu vi ném ra cương châm, uy lực coi là thật to lớn.

Keng keng keng keng!

Trong lúc nhất thời, hoả tinh bắn tung toé, thanh âm chói tai.

Vương Đông Lai tại hai mắt nhắm nghiền tình huống dưới, lại cũng dùng trường kiếm cấp tốc quét bay đi phần lớn cương châm, nhưng y nguyên lại một số nhỏ cương châm cấp tốc đâm vào trong cơ thể của hấn, phốc phốc rung động, để hấn phát ra tiếng kêu thảm.

Phanh phanh phanh!

Mà tại hấn kêu thảm về sau, Dương Phóng lại là bốn năm cái túi vô bao nhanh chóng ném tới, đập hấn mặt mũi tràn đầy đều là.

“Người là ai, ta chính là Vạn Phúc thương hội thiếu đông gia, chuyện gì cũng từ từ!”

Vương Đông Lai vô cùng hoảng sợ, mở miệng kêu to.

Ngoại trừ ngay từ đầu mở ra qua hai mắt bên ngoài, thời gian còn lại, hấn lại tất cả nhắm mắt.

Lần đầu, hấn cảm giác được khí tức tử vong nồng nặc.

Sau lưng bốn cái khiêng kiệu gã sai vặt, đã sớm dọa đến vô cùng hoảng sợ, quát to một tiếng, quay người liền trốn.

Dương Phóng không nói một lời, vôi bao cùng cương châm ném xong sau, nhắc lên trường kiếm, cấp tốc hướng về Vương Đông Lai thân thể cuồng nhào mà đi.

Cho dù Vương Đông Lai kiếm pháp tiếp qua tinh diệu, nhưng ở hai mắt nhắm nghiền tình huống dưới, cũng không có khả năng chống đỡ được Dương Phóng.

Hướng chi, Dương Phóng kiếm pháp càng là lấy nhanh cùng vô ảnh lấy xưng!

Phốc phốc phốc phốc!

A!

Trong nháy mắt, Vương Đông Lai thân trúng vài kiếm, phát ra tiếng kêu thảm, cầm kiếm bàn tay đều bị tại chỗ cắt rơi, hoảng sợ dị thường, hét lớn, “Ta là Vạn Phúc thương hội ít...”

Phốc phốc!

Dương Phóng trường kiếm sớm đã từ cổ của hắn đảo qua, máu tươi bắn tung toé.

Đầu lâu chết không nhắm mắt, mang theo nồng đậm sợ hãi, phóng lên tận trời.

Dương Phóng không nói một lời, hoá tốc truy hướng kia bốn tên chạy trốn gã sai vặt.

Kia bốn tên gã sai vặt một bên chạy trốn, một bên đang sợ hãi kêu to.

Đáng tiếc không có la ra vài câu, liền bị Dương Phóng một kiếm một cái, toàn bộ đâm chết.

Hắn vừa giện nhanh đuổi tới Vương Đông Lai thi thể

phụ cận, tại trên người hắn nhanh chóng lục soát, một lát sau, tìm tới một túi tiền, trực tiếp bước nhanh rời đi, biến mất ở trong màn đêm.

Ước chừng mười mấy hơi thở sau.

Nơi xa truyền đến dày đặc bước chân thanh âm.

Trước đó tại Đỉnh Hương Lô vị nữ tử kia, cùng một đám cái khác công tử quý tộc, đang nhanh chóng hướng về bên này chạy đến.

Rất nhanh bọn hắn xông vào hẻm nhỏ, nhìn thấy mặt đất vết máu, trong lòng kinh chấn.

Sau đó đột nhiên nhìn thấy Vương Đông Lai lăn xuống tại một bên đầu lâu.

“Vương... Vương công tử!”

Nữ tử kia kinh hô một tiếng, thân thể lắc lư, kém chút ngất ngã xuống đất.

“Nhanh, nhanh đi thông tri Vạn Phúc thương hội!”

Một vị công tử chấn kinh quát, “Mặt khác mau đuổi theo hung, kia tặc nhân nhất định không có chạy xa!”

Bên người số lớn hộ vệ hướng về phía trước ngõ nhỏ đuổi tới.

Lại có một gã sai vặt tại hướng về Vạn Phúc thương hội nhanh chóng tiến đến.

...

Dương Phóng một đường phi nước đại, trong lòng nhảy lên, tại liên tục chuyển bảy tám cái ngõ nhỏ về sau, lại đi

vòng thêm nửa vòng, mới hướng về trụ sở tiến đến.

Đây là lần đầu giết chết Lam Tinh bên trên đồng hương.

Nhưng hấn nhưng không có bất luận cái gì hối hận.

Hấn chỉ muốn thành thành thật thật còn sống, là Vương Đông Lai ép một cái lại bức!

Tại Dương Phóng mới từ một chỗ ngõ nhỏ xuyên ra thời điểm, bỗng nhiên bước chân dừng lại, như thiếu điện rút ra trường kiếm, hướng về phía trước cấp tốc cuồng điên cuồng tấn công mà đi.

Phía trước cửa ngõ lại vọt thẳng đến đây một người áo đen, tựa hồ ngay tại đào mệnh, nhìn thấy Dương Phóng sau khi xuất hiện, không nói một lời, trực tiếp cầm trong tay trường kiếm nhanh chóng đâm tới.

Keng keng keng keng!

Hai người kiếm pháp va chạm, thanh âm nhỏ mật, hoá tinh bắn tung toé.

Trong nháy mắt va chạm không biết bao nhiêu lần.

Phốc phốc!

Huyết thủy bắn tung toé.

Tên kia người áo đen phát ra kêu rên, toàn bộ cầm kiếm năm ngón tay bị tại chỗ cắt rơi, trường kiếm cũng rút xuống đất, trong lòng kinh hãi, quay người liền trốn, hướng về nơi xa cực tốc bỏ chạy.

Dương Phóng cũng không có lập tức truy kích, mà là trong lòng giật mình, đổi cái ngõ nhỏ, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Vừa mới người áo đen kia là ai?

Cũng là lúc nửa đêm ra giết người?

Kết quả thấy được mình, muốn tiện thể giải quyết?

Nhưng bất kể như thế nào, dù sao hấn che kín gương mặt, đối phương không biết hấn là ai.

Hấn chỉ coi đây là nho nhỏ nhạc đệm.

Dương Phóng một đường bão táp, xác nhận không có bất kỳ người nào đuổi theo về sau, trực tiếp leo tường mà vào, quay lại gia trang.

Vào trong nhà về sau, lập tức mang tới chậu than, đem trên thân y phục dạ hành cùng áo choàng ném vào chậu than đốt cháy.

Ánh lửa sáng rực, nổi bật khuôn mặt của hấn, âm tình bất định.

Một lát sau, hấn ngồi dậy thân thể, thở ra thật dài khẩu khí hơi thở, từ trong ngực lấy ra Vương Đông Lai túi tiền, đem túi tiền bạc khắp nơi.

Từng khối tán toái bạc chồng chất tại trên bàn.

Tối thiểu mười mấy lượng.

Ngoài ra, còn có một khối thượng đẳng Tịch Tà Ngọc!

Riêng là khối này Tịch Tà Ngọc bề ngoài liền so với hấn lần trước mua Tịch Tà Ngọc còn tinh xảo hơn!

Không hổ là Vạn Phúc thương hội công tử ca!

Không có gì bất ngờ xảy ra, đối phương đời này đều không cần vì tiền cùng nữ nhân phát sàu, kết quả bây giờ lại rơi cái thi thể chỗ khác biệt.

“Lòng người không đủ...”

Dương Phóng nói nhỏ, đem số tiền này túi cũng trực tiếp ném vào chậu than đốt cháy.

...

Một đêm quá khứ.

Toàn bộ khu quần cư đã dẫn phát không nhỏ động tĩnh.

Từng cái ngành nghề người tất cả đều giật nảy cả mình.

Vạn Phúc thương hội thiếu đông gia Vương Đông Lai bị người ám sát rồi?

Vương Đông Lai, thiếu niên thiên tài, văn võ toàn năng, chính là toàn bộ Vạn Phúc thương hội tương lai niềm hi vọng, ai cũng biết vị này thiếu đông gia không chỉ có thủ đoạn cao minh, mà lại thích hay làm việc thiện, nhưng hấn thể mà chết rồi?

Rất nhiều người một mảnh xôn xao, nghị luận ầm ĩ.

Mà kinh hãi nhất không thể nghi ngờ là đám kia Lam Tinh người.

Giang Nam Khách bị giết?

Đám người thần sắc biến ảo, có kinh hãi, có ưu sầu, có khoái ý, còn có lo lắng...

Bọn hấn xuyên qua thời điểm, mặc dù Vương Đông Lai từ bọn hấn cái này làm không ít nhân dân tệ đi, nhưng

nói tóm lại, cũng coi như cho bọn hấn giải quyết bọn hấn khẩn cấp, nhưng hấn hiện tại chết rồi, sau này đám người lại giao dịch thời điểm, nên tìm ai giao dịch?

Nhưng cũng không ít người vì đó vui vẻ.

Phải biết Vương Đông Lai khi còn sống, nghiêm cấm bọn hấn trong âm thầm giao dịch, tất cả mọi người nhất định phải tìm hấn giao dịch, tại tăng giá tiền hung hăng hố bọn hấn một thanh, nhưng bây giờ Vương Đông Lai chết rồi, bọn hấn liền có thể trong âm thầm giao dịch.

Mặc dù có được đồ vật ít điểm, nhưng cũng so với bị Vương Đông Lai hố tốt.

Cùng Vương Đông Lai giao dịch, một lượng bạc liền cần một vạn khối, cái này cái gì gia đình có thể xuất ra nổi?

...

Vạn Phúc thương hội bên trong.

Một mảnh họa làm.

Tiếng kêu khóc này lên lẫn nhau.

“Ô ô ô, con của ta a...”

Một phụ nhân khóc nhiều lần hôn mê, thanh âm thâm trầm, cắn răng nghiến lợi nhìn về phía hội trưởng Vương Thiết Sinh, giận dữ hét, “Vương Thiết Sinh, con của ngươi chết rồi, bị người giết, con của ngươi vẫn võ toàn tài a, hấn tại sao lại bị người giết...”

Hội trưởng Vương Thiết Sinh sắc mặt tái xanh, nội tâm tại hung hăng nhỏ máu.

Vương Đông Lai là bọn hấn cả nhà hi vọng, tự học

thành tài, thiếu niên đặc chí, cơ hồ là khu quần cư mạnh nhất thiếu niên thiên tài, nhưng hẳn lại thảm tao độc thủ?

Đêm qua, Ngỗ tác đã nghiệm qua thi, con của hẳn là bị người dùng vô đánh vào trên mặt, lại trúng ám khí, lúc này mới bị người lấy khoái kiếm bêu đầu!

Bao quát kia bốn tên hộ vệ, cũng đều là bị người tại trong vòng một chiêu trực tiếp miểu sát.

Có thể sử dụng loại này khoái kiếm người, nhất định là vị kiếm pháp cao thủ, chí ít có một môn kiếm pháp luyện đến 【 đăng đường nhập thất 】 mới có thể.

“Tra cho ta, nếu ai có thể tra ra giết chết nhi tử ta hung thủ, ta đem Vạn Phúc thương hội một nửa tài sản đều đưa cho hẳn!”

Vương Thiết Sinh cắn răng gặm thét, hung hăng đập nát một cái bàn, “Nhanh tra cho ta, để những bang phái kia tất cả đều phái người tra!”

Tối hôm qua tên kia tịnh lệ nữ tử cũng đang len lén gạt lệ, thương tâm đến cực điểm.

..

Chương 31 : Thăng chức tăng lương, chuẩn bị trở về về!

Lúc buổi sáng.

Long Dương tiệm sắt.

“A, ta muốn bị điều nhiệm rồi?”

Dương Phóng lộ ra kinh ngạc.

“Đúng vậy, từ hôm nay trở đi người cũng không cần tại tiệm sắt đương nhỏ đầu mục, bắc phường bên kia có một cái tiệm thuốc, người đến bên kia đi làm chưởng quỹ, mỗi tháng tăng tới ba lạng hai tiền bạc.”

Bang phái Lưu trưởng lão mở miệng nói ra.

Hôm nay tiệm sắt quản sự chức đã bị triệt để định ra.

Vì cân nhắc giữa các trưởng lão thế lực, lần này chuyên môn định chính phó hai vị quản sự, đến xem quản tiệm sắt.

Chính quản sự là từ Tào trưởng lão người tới đảm nhiệm.

Phó quản sự thì là từ Lưu trưởng lão người tới đảm nhiệm.

Nhưng cứ như vậy, nhỏ đầu mục chức vị liền lộ ra dư thừa rườm rà, cho nên nhỏ đầu mục chức vị từ hôm nay trở đi bị chính thức hủy bỏ.

Mà vì đền bù một chút Lưu trưởng lão, Tào trưởng lão

bên kia đáp ứng nhường ra một cái tiệm thuốc chường quỹ cho hắn.

Lưu trưởng lão cân nhắc lại thi về sau, quyết định đem cái này chường quỹ chức vị giao cho Dương Phóng.

Phải biết Dương Phóng là đi Vạn Phúc thương hội quan hệ tiến đến, mà Vạn Phúc thương hội bên kia lại vừa mới chết nhi tử, ngay tại lửa giận bên trên, cho nên vì lấy lòng Vạn Phúc thương hội, Lưu trưởng lão lúc này mới đem Dương Phóng điều quá khứ.

Nếu không, cái này tiệm thuốc chường quỹ chức đến phiên ai cũng không có khả năng đến phiên Dương Phóng.

Dương Phóng trong lòng mừng rỡ.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, mình lại mơ mơ hồ hồ còn thăng chức.

“Thuộc hạ đa tạ trưởng lão!”

Hai tay của hắn chấp lên, cảm ơn nói.

“Ừm, đi thôi, hôm nay liền đi tiền nhiệm đi.”

Lưu trưởng lão nhẹ nhàng phát tay.

“Vâng, trưởng lão!”

Dương Phóng lần nữa chấp tay, “Đúng rồi, thuộc hạ có thể hay không ngày mai lại đi? Thuộc hạ trong tay công việc còn chưa làm xong, suy nghĩ nhiều đánh một ngày sắt lại đi qua!”

Hắn rèn sắt kỹ năng đã đạt tới đẳng đường nhập thất (480/500), chỉ kém 20 điểm liền có thể lại tăng một cấp.

Một khi thăng cấp, tư chất còn có thể lại đề thăng một chút.

Lúc này đột nhiên điều đi, có thể nào cam tâm?

“Ồ?”

Lưu trưởng lão hồ nghi mắt nhìn Dương Phóng , đạo,
“Kia tùy người đi.”

Hắn đứng dậy rời đi.

Dương Phóng trong lòng mừng thầm, lúc này trở lại hỏa lô một bên, bắt đầu tiếp tục gõ.

Toàn bộ cửa hàng bên trong đều là một mảnh đing đing đang đang thanh âm, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới nhiệt tình mười phần.

Không có gì bất ngờ xảy ra, thời gian một ngày, tại Dương Phóng dị thường nỗ lực dưới, hắn rèn sắt kỹ năng quả nhiên thuận lợi tấn cấp.

Trực tiếp đạt đến đại thành (1/800).

Ngay cả tư chất cũng đạt tới tốt đẹp (26/30), lần nữa tăng lên 3 điểm.

Trong lòng của hắn dị thường hài lòng, thật dài nhẹ nhàng thở ra, một thân mồ hôi nóng lâm ly.

“Thật sự là hâm mộ Dương đầu, lúc này mới điều đến mấy ngày, lại điều đi.”

“Đúng vậy a, máu chốt là Dương đầu rèn sắt cũng là đánh còn như thế tốt.”

“Dương đầu cái này thân rèn sắt kỹ năng tại chúng ta tiệm sắt cũng có thể vững vàng xếp tại trước ba.”

Bên người một chút thợ rèn nhao nhao cười nịnh nói.

Trong lòng của bọn hắn phức tạp.

Ai cũng không thể nghĩ đến vài ngày trước còn tao ngộ Lữ quản sự xa lánh Dương Phóng, thế mà nhanh như vậy liền nghênh đón thăng chức!

Không chỉ có không có Lữ quản sự khó xử, mà lại điều đến hiệu thuốc đi làm chưởng quỹ.

Đây chính là một khối chức quan béo bở, tương đương với Bình thư bên trong Đại tướng nơi biên cương đồng dạng.

“Các vị huynh đệ, sau này có rảnh rồi, đại gia lại tụ họp!”

Dương Phóng mỉm cười, hướng về đám người cáo từ.

“Dương đầu mục khách khí!”

“Đúng vậy a, thật sự là khách khí!”

Một đám thợ rèn nhao nhao lấy lòng.

Có thể bị Dương Phóng nhớ kỹ, cũng coi là một kiện chuyện tốt, sau này bị bệnh tiến đến hiệu thuốc bốc thuốc, nói không chừng còn có thể hơi hơi rẻ.

...

Hắc Hổ bang tại bắc phường chỗ thiết lập tiệm thuốc, tên là 【 Vạn Xuân trải 】, chiếm diện tích rộng lớn, ngoại trừ ngày bình thường hướng các lớn tán hộ thu mua dược liệu bên ngoài, còn có mở đường ngồi xem

bệnh tác dụng.

Bên trong y sư thêm được đồ, to to nhỏ nhỏ tổng cộng tầm mười nhân khẩu.

Tiểu nhị của nơi này cũng rất dễ nói chuyện, vừa nghe đến Dương Phóng là từ tổng bộ điều tới, vội vàng khách khách khí khí đem hấn dẫn vào đại đường, đem cửa hàng bên trong tất cả y sư cùng học đồ tất cả đều hô tới, từng cái để Dương Phóng nhận mấy lần.

Dương Phóng tại từng cái cùng bọn hấn đã gặp mặt về sau, cũng không có chậm trễ nữa bọn hấn, trực tiếp để bọn hấn lần nữa xuống dưới công tác.

Dù sao hấn làm cái này chưởng quỹ, lại không cần đi xem bệnh cho bệnh nhân, cái này vừa vặn vui thanh nhàn, mỗi ngày có thể nhiều thời gian hơn tới tu luyện kiếm pháp cùng nội công, sau đó chờ đợi trở về là được rồi.

“Đúng rồi chưởng quỹ, gần đây bắc phường bên này có chút loạn, ban đêm Mậu lúc một khắc liền muốn đóng giờ đóng cửa.”

Một vị tên là Chu An hỏa kế, mở miệng nói ra.

“Loạn? Tổng bộ bên kia biết không?”

Dương Phóng hỏi.

“Biết, gần nhất cũng không biết thế nào, đột nhiên xuất hiện một nhóm khuôn mặt xa lạ, còn mỗi cái đều là cao thủ, dù sao chúng ta Hắc Hồ bang hiện tại hoàn hảo, không có cùng đám người kia gọi lên xung đột, nhiều nhất chính là một chút được liệu bị trộm mà thôi, nhưng nghe nói Tam Hà bang bên kia đã cùng bọn hấn giao thủ, hiện tại đám người kia đều thích tại bắc phường ẩn

hiện, tựa hồ đang tìm cái gì đồ vật đồng dạng.”

Chu An nói.

Ngay tại tối hôm qua hiệu thuốc của bọn họ còn mất trộm nữa nha, bị mất mấy vị trân quý thuốc cầm máu tài.

“Thật sao?”

Dương Phóng bỗng nhiên sờ lên cái cầm, liên tưởng đến đêm qua mình nhìn thấy vị kia người áo đen.

Chẳng lẽ đối phương cũng là kẻ ngoại lai một trong?

Bất quá đối phương bị mình cắt đứt năm ngón tay, chú định sau này làm không được kiếm.

Sau đó Dương Phóng bắt đầu chính thức vào ở mảnh này tiệm thuốc.

Cửa hàng diện tích cực lớn, ở chỗ này hẳn có thể muốn làm sao tu luyện liền tu luyện thể nào, dù sao không ai quản hẳn.

Chói mắt lại là hai ngày quá khứ.

Tại hẳn vất vả trong tu luyện, hẳn Vô Ảnh Kiếm cũng rất cực tiến vào đại thành tình trạng.

Toàn bộ bằng lần nữa biến đổi.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/50 tuổi

Tu vi: Tam phẩm (80/120)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (563/840)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm đại thành (1/1200), Đại phi phong trượng pháp đăng đường nhập thất (200/500)

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800)

Tư chất: Rất có tiềm lực (1/60)

...

Dưới đêm trăng.

Dương Phóng một thân mồ hôi nóng, đình chỉ tu luyện, mắt thấy triệt để đại thành kiếm pháp, nhẹ nhàng phun ra một ngụm nhiệt khí.

Thời gian không phụ khổ tâm người.

Hắn hai ngày này thần hôn điên đảo, ngay cả nội công cũng cực ít tu luyện, vì chính là tăng lên kiếm pháp.

“Không biết đại thành về sau, còn có hay không cảnh giới?”

Dương Phóng suy tư.

Mà lại hắn còn có Tật phong thập tam kiếm, Đại phi phong trượng pháp có thể tiếp tục tăng lên, mặc dù cái này hai môn võ kỹ đều là hàng thông thường, nhưng là một khi tăng lên, hắn là cũng có thể lần nữa tăng trưởng không ít tư chất.

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng chỉ cảm thấy tương lai tươi sáng, dị thường rộng lớn.

Răng rắc!

Bỗng nhiên, lỗ tai hắn dựng lên, bèn nhạy nghe được tiền đường tiệm thuốc bên trong truyền đến thanh âm yếu ớt.

“Ừm?”

Có người?

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, nhắc lên trường kiếm, thân thể nhẹ nhàng tiếp cận quá khứ.

Đen nhánh cửa hàng bên trong, một đạo áo đen che mặt bóng người, đang nhanh chóng tìm kiếm, mặc dù động tác rất nhỏ, nhưng vẫn là chế tạo ra một chút động tĩnh, hơn nữa nhìn được đi ra, đối phương tay phải tựa hồ cực kỳ không tiện.

Toàn bộ tay phải chỗ quán quanh lấy trùng điệp bằng vải, đến mức tìm kiếm được liệu lúc, đều trở nên cực kỳ khó khăn.

Bỗng nhiên, người kia sắc mặt biến đổi, đột nhiên quay đầu, tay trái cầm kiếm, trực tiếp hướng về sau lưng khu vực nhanh chóng tiến công mà đi.

Dương Phóng trong lòng tức giận, rút ra trường kiếm, nhanh chóng công sát mà đi.

Hắn không nghĩ tới cước bộ của mình đã ép tới đủ thấp, nhưng đối phương vẫn là phát hiện đầu tiên.

Trước đó ám sát Lữ quản sự, ám sát Vương Đông Lai cũng đều là dạng này, còn không có chân chính tới gần, liền bị người phát giác.

Keng keng keng keng!

Phốc phốc!

Đổm lửa tung tóe bắn tung toé mà ra, đối phương toàn bộ tay trái cổ tay bị Dương Phóng tại chỗ cắt rơi, máu tươi bắn tung toé.

“Là người!”

Đối phương trong miệng hoảng sợ, phát ra tiếng kêu.

Dương Phóng sắc mặt khế giật mình, cũng đột nhiên nhận ra đối phương.

Cái này kiếm pháp?

Là hần vài ngày trước gặp phải tên kia người áo đen!

Nghĩ tới đây, trường kiếm trong tay của hần đột nhiên tăng tốc, một kiếm đâm xuyên đối phương mi tâm, tại chỗ đem đối phương đâm chết.

Không quản đối phương là ai, đối phương đã nhận ra mình, vậy thì nhất định phải diệt khẩu.

Một khi hần đem đêm đó gặp được tin tức của mình truyền ra, phiền phức tất nhiên to lớn.

Phốc!

Người áo đen con mắt trừng lớn, thân thể lắc lư, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng đi ra phía trước, nhanh chóng lục lợi lên, tại trên người đối phương tìm được không ít được liệu, cũng đều là vừa mới trang, ngoài ra còn có mấy lượng bạc vụn, một khối không biết tên da thú.

Dương Phóng đem tất cả mọi thứ toàn bộ sắp xếp gọn, sau đó khiêng người áo đen thi thể, trực tiếp lạng lẽ lật

ra cửa sân, chạy tới hai, ba dặm bên ngoài một chỗ rãnh nước bần bên trong, đem đối phương thi thể ném vào.

Làm xong đây hết thấy, Dương Phóng mới thận trọng lần nữa trở về.

Mà liền tại cái này hấn vừa mới trở về, bỗng nhiên, cánh tay trái chỗ truyền đến khó tả nóng rục.

Trong lòng hấn giật mình, lúc này lột mở tay áo xem xét.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

57 giây.

...

Chương 32 : Quần nội chấn động!

Trời đất quay cuồng.

Toàn bộ thế giới đều tựa hồ tại hướng về vực sâu không đáy rơi xuống mà đi.

Cũng không biết đi qua bao lâu, Dương Phóng trước mắt mới dần dần xuất hiện quang minh, từng ngum từng ngum thở hỗn hển, cấp tốc từ trên giường đứng dậy.

Lại trở về!

Nhìn xem âm áp tinh xảo gian phòng, sắc mặt hần phức tạp, hai tay chống lấy từ giường đứng dậy, sau đó cầm điện thoại di động lên xem xét.

Cùng lần thứ nhất trở về đồng dạng.

Vẫn là quá khứ một giờ.

Điều này nói rõ hần không quản ở bên kia đợi bao lâu, sau khi trở về cũng đều là một giờ, cho dù hần ở bên kia đợi thời gian đã càng ngày càng lâu.

Bỗng nhiên, Dương Phóng kịp phản ứng, nhớ tới một kiện là, lúc này ấn mở bày tin tức xem xét.

Không ngoài sở liệu, toàn bộ giao lưu quần nội trực tiếp vỡ tổ.

Tất cả thành viên đều tại @ Giang Nam Khách.

“Lão đại, người vẫn còn chứ? Tình huống như thế nào? Khu quần cư bên kia đều nói người chết rồi? Lão đại ra

về một chút nói!”

“Lão đại, người còn tốt chứ?”

“Đến cùng chuyện ra sao a, sẽ không thật là chết a? Ta coi là chết mất chỉ là cùng tên người đâu...”

“Lão đại ra nói chuyện!”

...

Theo hơn mười vị bầy viên nghị luận cùng Eyth, Giang Nam Khách bên kia từ đầu đến cuối không thấy bất kỳ đáp lại nào.

Dương Phóng một mảnh trầm mặc.

Chỉ có hần biết, Giang Nam Khách là vĩnh viễn cũng trở về ứng không nói gì.

“Xem ra là thật đã chết rồi.”

Một vị bầy viên 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 phát tới tin tức, bổ sung lấy liên tiếp biểu lộ bao, “Lão đại chết rồi, chúng ta nên làm cái gì, tại dị thế giới ai còn có thể trợ giúp chúng ta?”

“Chết thì đã chết thôi, có gì ghê gớm đâu, coi như hần tại dị thế giới không có bị người giết, tại thế giới hiện thực ta cũng muốn giết chết hần, cái thằng chó này hổ ta hơn ba mươi vạn!”

Một vị bầy viên 【 Ý Lâu Thính Phong Vũ 】 trực tiếp tại quần nội mắng lên , đạo, “Chết được tốt, để tên vương bát đản này cả nhà chết hết cho phải đây!”

“Người chết vì lớn, huynh đệ có chút nghiêm trọng.”

Bà viên 【 Tiểu Trương 】 lên tiếng.

“Ta cũng không tin người không có bị hấn hổ qua? Nói xong tám vạn khối vì ta giới thiệu công việc, kết quả tìm cái này đến cái khác, không ngừng xảy ra vấn đề, để cho ta không ngừng đi giao tiền, trước trước sau sau giao hơn 30 vạn vạn, ta muốn điều tra ra hấn là ai, ta đem hấn mộ phần đều cho đào!”

【 Ý Lâu Thính Phong Vũ 】 tiếp tục mắng.

“Nói hay lắm, ta cũng cho rằng cái này 【 Giang Nam Khách 】 không phải thứ gì, ta tìm hấn giới thiệu công việc, cũng bị hổ tám vạn tả hữu, huynh đệ, người đến đào hấn mộ phần, ta đem hấn tro cốt cho dương!”

Lại một vị tên là 【 Cương Ca 】 bà viên phát tới tin tức.

“Xem ra mọi người đều bị hấn hổ qua a, ta còn tưởng rằng chỉ có ta là như thế này đâu...”

“Nói đến ta tìm hấn mua sắm bí tịch cũng thế, nguyên bản ta chỉ muốn hoa tám vạn, kết quả bị hấn các loại sáo lộ, cuối cùng bỏ ra mười hai vạn, máu chót là không dám không tốn, không tốn, tại dị thế giới liền sẽ đắc tội hấn...”

“Các vị miệng hạ lưu đức, người đều chết rồi, còn nói nhiều như vậy có ý nghĩa gì?”

“Cái rắm lưu đức, chính hấn đều một điểm đức hạnh không nói, để chúng ta lưu đức, lão tử tìm tới hấn sau trực tiếp đi qua đào mộ...”

Quần nội thành viên bắt đầu nhao nhao nôn hồng bét.

Đủ loại tin tức tất cả đều xông ra.

【 Giang Nam Khách 】 khi còn sống, bọn hắn không dám mắng, cũng không dám nói cái gì, nhưng 【 Giang Nam Khách 】 vừa chết, đám người oán khí lập tức tất cả đều phát tiết ra ngoài.

Phải biết tại trong hiện thực, bọn hắn đều là tuân thủ luật pháp người, đều là phổ thông đến không thể phổ thông hơn tiểu lão bách tính, coi như muốn báo thù 【 Giang Nam Khách 】 cũng tìm không thấy hắn ở nơi nào.

Huống hồ coi như có thể tìm tới, trong hiện thực ai dám giết người?

Nhưng bây giờ tốt, 【 Giang Nam Khách 】 tại dị giới thời điểm bị người giết chết, cái này cho bọn hắn ra rất lớn một hơi.

“Ai, đại gia chớ cao hứng trước quá sớm, Vương Đông Lai chết rồi, sau này đại gia làm như thế nào qua, không nói những cái khác, riêng là bạc làm sao làm chính là một cái vấn đề lớn, không có bạc, liền mua không được Dưỡng Khí đan, mua không được bí tịch, nguyên bản ta còn muốn vào tay một khối 【 Tịch Tà Ngọc 】, hiện tại cũng mất con đường, thế giới khác nguy hiểm như vậy, mua không được 【 Tịch Tà Ngọc 】, cho dù có mạnh hơn thực lực, cũng có khả năng bị Tà Linh giết chết, điểm ấy các người có nghĩ tới không?”

Một vị tên là 【 Phong Thú Khoa Kỹ 】 bày bần mở miệng nói ra.

Hắn tại trong cuộc sống hiện thực là một nhà game online công ty chủ quản, một tháng trước mới vừa vắn xuyên qua, đáng tiếc hắn xuyên qua thân phận so Dương Phóng chẳng tốt đẹp gì, đồng dạng là một vị dân nghèo, mỗi ngày ăn bữa trước không có bữa sau.

Là 【 Giang Nam Khách 】 để hấn lần nữa thấy được trong sinh hoạt hi vọng.

Từ đầu đến giờ, hấn tại 【 Giang Nam Khách 】 bên kia bờ ra có gần ba mươi vạn.

Bây giờ đối phương một chút chết rồi, cái này bạc cùng 【 Tịch Tà Ngọc 】 nơi phát ra liền một chút đoạn mắt.

Quần nội lần nữa nghị luận lên.

Càng nhiều người bắt đầu phát biểu ý kiến.

Cái gì 【 Tử Liễu Trương Đồ Hộ Bất Cật Đái Mao Trư 】 , lại hoặc là 【 Đại Bất Liễu Đại Gia Tương Hồ Giao Dịch 】 loại hình, tóm lại, các loại ý kiến bị người nhao nhao đưa ra.

Dương Phóng nhìn từ đầu tới đuôi, sắc mặt im lặng.

Cái này Giang Nam Khách có thể có cục diện hôm nay, hoàn toàn gieo gió gặt bão.

Tất cả mọi người thế mà đều bị hấn hố qua!

Coi như hấn không động thủ, sau này cũng sẽ có những người khác động thủ!

Bất quá, lời của mọi người nhưng cũng để hấn thấy được một đầu thế giới hiện thực làm giàu con đường.

Mặc dù tại dị thế giới tiền của hấn cũng không nhiều, nhưng là tốt xấu cũng có hơn 50 lượng bạc , dựa theo một lượng bạc đổi một vạn khối tiền, hấn tối thiểu có thể đổi hơn 50 vạn.

Huống hồ, hấn còn kém đồng sự hơn ba vạn, gấp đón đỡ cấp tốc trả lại.

“Kỳ thật trên tay của ta ngược lại là còn có mừời mấ̀y lượng bạc, có người hay không muốn đổi, cứ dựa theo 【Giang Nam Khách】 già giá vị là được rồi.”

Dương Phóng bỗng nhiên phát ra tin tức.

Giang Nam Khách chết rồi, tương đương không có bạc nơi phát ra, ẩn lý thuyết bạc hối đoái nhân dân tệ giá cả cũng khẳng định sẽ sóng gió nổi lên, bất quá hẳn nhưng lại không tương Giang Nam Khách như thế, tùy ý bóc lột đám người.

Tham lam là một cái động không đáy, sẽ chỉ làm người càng lún càng sâu.

Đoán chừng Giang Nam Khách ngay từ đầu xây bày thời điểm, cũng khẳng định không phải muốn cố ý hố người, chỉ là tại giao dịch trên đường, để hẳn dần dần nếm đến hố người ngon ngọt, lúc này mới sẽ càng chạy càng sâu.

“Huynh đệ, người bên kia có bạc? Có bao nhiêu, ta muốn tám lượng có thể chứ?”

Bày bạn 【Phong Thú Khoa Kỹ】 vội vàng đáp lại.

“Huynh đệ, ta cũng muốn đổi ba lượng!”

Bày bạn 【Ỡ Lâu Thính Phong Vũ】 theo sát lấy mở miệng.

“Đúng rồi huynh đệ, người có Tịch Tà Ngọc sao, có thể bán ra sao?”

...

Đám người bắt đầu nhao nhao hỏi thăm về tới.

Dương Phóng mày nhăn lại.

Không nghĩ tới chỉ là thuận miệng nói thế mà nhiều người như vậy đến đây giao dịch.

Xem ra đại gia cho dù đạt được công việc, tại dị thế giới lẫn vào y nguyên chẳng ra sao cả.

Bất quá Tịch Tà Ngọc phương diện, hắn còn không muốn ra bán, hắn chỉ cầu có thể trước làm mười mấy vạn khối tiền ứng khẩn cấp lại nói, tối thiểu trước tiên đem mượn ba vạn khối tiền trả.

“Thật có lỗi, trên người của ta chỉ có 18 lượng bạc, Tịch Tà Ngọc ta cũng không có.”

Dương Phóng đáp lại.

“Đại lão, ta dự định tám lượng, trước cùng ta giao dịch, ta thêm bạn!”

Bây bạn 【 Phong Thú Khoa Kỹ 】 phát ra tin tức, tiếp lấy thông qua bây thành viên hướng Dương Phóng tặng thêm bằng hữu xin.

Sau đó 【 Ý Lâu Thính Phong Vũ 】 , 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 , 【 Cương Ca 】 mấy người cũng nhao nhao phát ra mời.

Dương Phóng đem không gian làm thành tư mật trạng thái về sau, tất cả đều đồng ý đám người này mời.

Hắn sẽ không đàn độn bại lộ mình trong hiện thực thân phận, càng sẽ không bại lộ mình tại dị giới thân phận.

Trong lòng đã quyết định , chờ trở lại dị giới giao dịch thời điểm, cùng lắm thì tiếp tục giả trang thành hòa

thượng, cầm thiên trượng, đeo lên mặt nạ, dạng này là có thể tránh khỏi rất nhiều phiền phức.

Về phần dị giới giao dịch địa điểm, hắn cũng đã sớm nghĩ kỹ, có thể làm được vạn vô nhất thất.

Dương Phóng có chút suy tư, trực tiếp đem mình trong lúc học đại học làm được một trương thẻ ngân hàng phát cho 【 Phong Thú Khoa Kỹ 】 , 【 Ý Lâm Thính Phong Vũ 】 , 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 bốn người.

Giống như Giang Nam Khách, hắn vẫn là thu ba thành nhân dân tệ tiền đặt cọc.

Chờ lần sau trở về về sau, đám người lại đem còn thừa bảy thành gọi cho hắn.

Nhưng dù vậy, hắn cũng là một chút đạt được sáu vạn khối chuyển khoản.

“Lần này trước tiên có thể đem tiền trả lại cho đồng nghiệp.”

Dương Phóng tự nói, đem vừa tới sổ sách sáu vạn khối một chút chuyển ra ba vạn, gọi cho trước đó mượn qua tiền đồng sự.

..

Chương 33 : Hổ Trợ Tiểu Phân Đội?

Một chỗ khác khu vực.

Đèn đuốc sáng trưng sân trường trong túc xá.

Xe cảnh sát đèn, xe cứu thương đèn lóe lên lóe lên.

Bốn năm danh y hộ nhân viên ngay tại một chỗ học sinh trong túc xá, toàn lực cứu chữa một vị đột nhiên đột tử quá khứ sinh viên, có khác mấy tên thám tử đang điều tra lấy tên này sinh viên bạn cùng phòng, từ bọn hấn bạn cùng phòng nơi đó trúng tuyển khẩu cung.

“Người nói là từ hôm nay ban đêm vừa ăn xong cơm, Vương Đông Lai liền nằm ở trên giường nghỉ ngơi?”

Một thám tử Trương Minh Minh mở miệng hỏi.

“Đúng vậy cảnh sát, cái này cùng chúng ta nhưng không có quan hệ, Đông Lai thân thể một mực không tốt, sau khi ăn cơm tối xong đều sẽ có nằm ở trên giường nghỉ ngơi thói quen, nhưng chúng ta cũng không nghĩ tới hấn lần này lại đột nhiên đột tử quá khứ.”

Một vị sinh viên sắc mặt trắng bệch, mở miệng nói ra.

“Đúng rồi, tại Vương Đông Lai trên thân phát hiện đại lượng xa xỉ trang sức, gia cảnh của hấn rất tốt sao? Nghe các người phụ đạo viên nói, Vương Đông Lai giống như chỉ là bình thường gia đình a?”

Trương Minh Minh tiếp tục hỏi.

“Này chúng ta ngược lại không rõ ràng, bắt quá ngay từ đầu thời điểm, Đông Lai xác thực cùng chúng ta đều không khác mấy, nhưng từ khi mấy tháng trước hẳn lại đột nhiên trở nên có tiền đi lên, thường xuyên mang bọn ta xuất nhập một chút cấp cao khách sạn, cũng thường xuyên đi ra ngoài gặp dân mạng, trên người xa xỉ phẩm cũng càng mua càng nhiều...”

Vị kia sinh viên tiếp tục nói.

“Nói hẳn như vậy tiền tài là lai lịch bất chính?”

Trương Minh Minh hỏi.

“Ta đây cũng không có nói.”

Tên kia sinh viên biến sắc, vội vàng mở miệng.

“Cảnh sát, Đông Lai giống như chúng ta đều là sinh viên, làm sao cũng sẽ không đi làm phạm pháp phạm tội sự tình a?”

Một vị khác sinh viên cũng liền nói gấp.

Trương Minh Minh nhíu mày, nhìn thoáng qua đồng sự, đạo, “Sáng mai điều tra một chút Vương Đông Lai thu nhập nơi phát ra, xem hẳn ngân hàng nước chảy!”

Cái này quá không bình thường, một người sinh viên đại học trên thân đột nhiên thêm ra nhiều như vậy quý báu vật phẩm.

Giá trị mấy vạn dây chuyền vàng, kim thủ biểu.

Hoàn toàn mới nào đó bài điện thoại.

Trên mạng nóng bỏng nhất bóng rổ giày...

Muốn nói ngay từ đầu hẳn giả bộ như vậy đóng vai thì cũng thôi đi, nhưng tiền của hẳn giống như là mấy tháng trước đột nhiên xuất hiện, không thể không dẫn phát hoài nghi.

Bên cạnh đồng sự lúc này gật đầu.

Lúc này, một đám chữa bệnh và chăm sóc bên kia cứu giúp kết quả cũng ra.

“Vô dụng, trái tim ngừng nhảy quá lâu, cho hẳn người nhà gọi điện thoại đi!”

Một vị người mặc áo khoác trắng bác sĩ đứng dậy, lắc đầu nói.

“Đã ngay tại liên hệ.”

Trương Minh Minh đáp lại.

“Gần nhất không hiểu đột tử người thật sự là càng ngày càng nhiều, lúc này mới ngăn ngừa nửa tháng, đều đã mười mấy lên đi, hiện tại người, tổ chức thân thể làm sao trở nên kém như vậy...”

Một vị tiểu hộ sĩ thấp giọng nói.

Trương Minh Minh không hiểu cảm thấy trong lòng xiết chặt.

Đột tử mười mấy dậy rồi?

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng rất cục cùng đám người đã định tốt tại dị giới giao dịch cụ thể địa điểm, lộ ra mỉm cười, yên tâm

bên trong một khối hòn đá.

Nếu là lần giao dịch này có thể thuận lợi hoàn thành, kia từ đó về sau, hẳn có lẽ sẽ hơi khá hơn một chút.

Nếu là hẳn tại dị giới lẫn vào tốt, nói không chừng cũng có thể tại thế giới hiện thực nho nhỏ phát một phen phát tài.

“Đúng rồi, các vị đại lão, các người ai ở tại bắc phường khu vực a? Bắc phường khu vực gần nhất đột nhiên trở nên loạn, xuất hiện rất nhiều khuôn mặt xa lạ, giống như muốn phát sinh cái đại sự gì đồng dạng.”

Bỗng nhiên, bày bên trong lần nữa có thành viên phát ra tin tức.

“Ta, ta liền ở tại bắc phường, những ngày này quả thật có chút loạn, ngay tại ta sát vách sát vách, người một nhà tối hôm qua mới vừa vạ bị giết!”

Một bày viên rất nhanh truyền đến tin tức.

“Ta cũng là ở tại bắc phường, đây là có chuyện gì, bắc phường bên này làm sao lại đột nhiên liền loạn.”

Vị thứ ba bày viên cũng cấp tốc xông ra.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

Bắc phường!

Đây chính là Vạn Xuân trải chỗ khu vực!

Nhiều người như vậy cùng hẳn gặp đồng dạng tình huống.

“Ta nghe nói bọn này kẻ ngoại lai đều là từ cái khác khu

quần cư tới, thật giống như là muốn tìm cái gì đồ vật, còn có người nói bọn hắn là tại cái khác khu quần cư sống không nổi nữa, lúc này mới chạy tới tị nạn, nhưng cụ thể là thật là giả ta cũng không biết.”

Bỗng nhiên, 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 phát ra một tin tức.

“Ta nghe nói tựa như là đang tìm cái gì người, đúng, hôm qua ta chỗ bang phái đều bị người đánh sâu vào, là cái tiểu bang phái, ngay cả bang chủ cũng bị người đánh thành trọng thương, người kia lệnh cưỡng chế bang chủ của chúng ta, để chúng ta giúp hắn lưu ý một người, dù sao tướng mạo dị thường hung ác, đáng tiếc ta hội họa năng lực không được, không phải khẳng định vẽ ra đến cho đại gia nhìn xem!”

Một vị khác bày viên 【 Cương Ca 】 cũng phát tới tin tức.

“Các vị, kỳ thật ta có một cái rất tốt ý nghĩ, đã nhiều người như vậy đều ở tại bắc phường, không bằng chúng ta sau này gặp mặt, tạo thành một cái lâm thời 【 Hỗ Trợ Tiểu Phân Đội 】 thế nào, dạng này chúng ta tại dị giới cũng không trở thành tứ cố vô thân, một khi gặp được vấn đề, nói không chừng có thể thông qua hỗ bang hỗ trợ đến giải quyết.”

Đột nhiên bày viên 【 Phong Thú Khoa Kỹ 】 phát ra tin tức.

“Hỗ Trợ Tiểu Phân Đội?”

“Giống như có chút làm đầu, ta đồng ý.”

“Không phải, làm một cái bắc phường Hỗ Trợ Tiểu Phân Đội có phải hay không quá nhỏ, không bằng tất cả mọi người gia nhập vào thế nào, chúng ta bày bên trong hết thảy có hơn sáu mươi người, nếu như có thể hỗ bang

hỗ trợ, tại dị giới nhất định rất có triển vọng!”

“Mả mẹ nó, tốt như vậy tượng có chút ý tứ, ta nguyện ý gia nhập!”

“Còn có ta, đúng, các người đều là tu vi gì, ta tại nhất phẩm đỉnh phong!”

...

Quần nội trong nháy mắt sôi trào lên.

Càng ngày càng nhiều người bắt đầu gia nhập thảo luận.

Tựa hồ mỗi người đều trở nên hưng phấn dị thường.

Trước đó có 【 Giang Nam Khách 】 đè ép, bọn hấn nào dám làm cái gì Hỗ Trợ Tiểu Phân Đội, liền ngay cả trong âm thầm gặp mặt cũng là dị thường cảnh giác, sợ 【 Giang Nam Khách 】 làm bọn hấn.

Nhưng bây giờ Giang Nam Khách chết rồi, ai còn sẽ quản lý bọn hấn?

Dương Phóng âm thầm nhú mày, nhìn xem đám người càng thảo luận càng kích tình, không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu.

Hỗ Trợ Tiểu Phân Đội, nói thật dễ nghe.

Nhưng chỉ sợ làm đến cuối cùng, vẫn là sẽ biến vị.

Hấn không có bất kỳ cái gì hứng thú gia nhập tiểu phân đội, chỉ muốn tu luyện mình, chờ cần nhân dân tệ lúc, tìm bày bên trong người giao dịch một chút chính là.

Sau đó, Dương Phóng để điện thoại di động xuống, bắt

đầu tu luyện lên nội công.

Đã lần trước đã có thể xác định thể giới hiện thực tu luyện nội công hữu dụng, vậy hẳn đương nhiên sẽ không từ bỏ bất cứ cơ hội nào.

Một đêm công phu vượt qua.

Sáng sớm hôm sau, Dương Phóng bình thường trở lại bệnh viện tâm thần đi làm.

Sáng sớm, tiểu hộ sĩ Phương Đình liền mặt ủ mày chau tại phòng bên trong đi lại.

Nhìn ra được tâm sự nặng nề, tựa hồ buổi tối hôm qua cũng ngủ không ngon, mắt quầng thâm rất nặng.

Buổi sáng nhàn rỗi thời gian.

Mấy tên y tá tập hợp một chỗ nghị luận.

“Mau nhìn tin tức, hôm qua lại có một người sinh viên đại học đột tử, hiện tại thân thể người tổ chức làm sao đều kém như vậy, không phải là ăn cái gì trúng độc đi, lúc này mới nửa tháng công phu, ta nhớ được tối thiểu nhìn bảy tám cái đột tử tin tức.”

“Còn giống như thật sự là a, nhớ kỹ lần trước có nữ hài cũng là trực tiếp đột tử.”

“Nhiều như vậy đột tử, không phải là âm mưu gì đi, cảnh sát cũng bắt đầu điều tra.”

...

Phương Đình rõ ràng trong lòng giật mình, vội vàng ngẩng đầu lên, nhìn về phía mấy vị đồng sự.

Hiện tại bất luận cái gì liên quan tới đột tử tin tức đều sẽ thật sâu kích thích nội tâm của nàng.

Chỉ có nàng biết, thế giới kia có bao nhiêu đáng sợ.

“Cái kia tin tức có thể để cho ta xem một chút không?”

Phương Đình nhin không được hỏi.

“Đình Đình, người hai ngày này thế nào? Làm sao mặt ủ mày chau? Chú ý nghỉ ngơi, gần nhất đột tử người thật giống như hơi nhiều!”

Một vị y tá nhin không được nhắc nhở.

“Tốt, tốt, ta hiểu rồi.”

Phương Đình liên tục đáp lại, từ đồng sự nơi đó tiếp nhận điện thoại, bắt đầu quan sát.

Văn phòng chỗ.

Dương Phóng lẳng lẳng nhìn chăm chú lên Phương Đình, sau đó lần nữa nhìn về phía điện thoại di động của mình.

Một thì đây tặng tin tức tại hấn điện thoại di động phát ra.

Phương Thị sư phạm học viện, sinh viên Vương mỗ nào đó, ly kỳ đột tử, khi chết bị phát hiện trên thân còn có đại lượng xa xỉ phẩm, lại thẻ ngân hàng bên trên có lưu lượng lớn tiền tiết kiệm, làm cho người giạt mình!

“Vương Đông Lai...”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Cái này chết mắt sinh viên hẳn là chính là Vương Đông Lai?

Rất nhanh, hẳn không còn quản nhiều, mà là tiếp tục bên trên lớp của mình.

Về phần Phương Đình sự tình, hẳn cũng không muốn hỏi nhiều.

Hắn tại dị giới chỉ là xem như miễn cưỡng còn sống, căn bản không có năng lực lại đi quản những người khác.

...

Chương 34 : Cảnh sát điều tra!

Lúc xế chiều, Dương Phóng nhận được một chiếc điện thoại.

Là một người nam tử đánh tới, nhìn trúng mình trước đó treo ở trên mạng phòng nguyên, chuẩn bị xuống buổi trưa đến xem phòng, hỏi Dương Phóng có rảnh hay không.

Dương Phóng tại trải qua suy tư về sau, trực tiếp cự tuyệt đối phương yêu cầu, cũng kịp thời rút về trước đó treo ở trên mạng phòng nguyên tin tức.

Hắn hiện tại đột nhiên không muốn tại ra bên ngoài phòng cho thuê.

Đến một lần kinh tế của hắn thu nhập không còn tượng trước đó như thế quần bách, sau này muốn làm nhân dân tệ, đại khái có thể cùng bày bên trong người tự mình giao dịch, dạng này trở nên thuận tiện rất nhiều.

Thứ hai, hắn thường xuyên ở trong phòng tu luyện, lo lắng làm ra một chút động tĩnh, sẽ dẫn phát hoài nghi.

Cho nên suy đi nghĩ lại, hắn vẫn là không muốn ra thuê.

Tự mình một người ở sẽ càng thêm thuận tiện chút.

...

Cục cảnh sát bên trong.

Vương Đông Lai ngân hàng nước chảy rớt cục bị cảnh sát toàn bộ điều lấy ra ngoài, bao quát một chút uy tín

chuyển khoản cũng bị tra xét ra.

Trương Minh Minh bọn người ở tại sau khi xem, đều là nhện không được trong lòng chấn kinh.

Ngắn ngủi mấy tháng, một bút bút kim ngạch bị người không ngừng đi vào Vương Đông Lai tài khoản bên trong, đơn khoản giao dịch thấp nhất đều là năm vạn khối tiền, nhiều càng là đạt tới mấy chục vạn.

Mà lại thu tiền tần suất cực cao, cơ hồ cách mỗi mấy ngày liền sẽ có người chuyển một số lớn kim ngạch tới.

Cái này Vương Đông Lai chỉ là một cái chỉ là sinh viên, ai cho hắn chuyển nhiều tiền như vậy?

“Có thể điều tra ra số tiền này đều là từ chỗ nào chút tài khoản chuyển ra sao?”

Trương Minh Minh hỏi.

“Còn đang tra, bắt quá tra được đến có chút phiền phức, cần thời gian.”

Một vị thám tử lắc đầu.

“Kỳ quái, cái này Vương Đông Lai sẽ không ở phiến D sao?”

Một vị nhỏ thám tử lẩm bẩm nói.

Cái khác thám tử cũng tất cả đều trong lòng giật mình.

Phiến D?

“Bằng không nhiều người như vậy cho hắn chuyển tiền làm gì?”

Tên kia nhỏ thám tử mở miệng.

“Báo cáo đi.”

Trương Minh Minh trong lòng khấn trương, nhịn không được nói.

Một cái đơn giản đột tử sự tình, thế mà thật tra ra chuyện ẩn ở bên trong ra, làm không cẩn thận thật muốn liên lụy đại án tử.

“Đúng rồi, muốn hay không đem trước đột tử người tài khoản cũng đều tra một chút, ta nhớ được có mấy cái đột tử người cũng đều là người trẻ tuổi, hiện tại người tuổi trẻ đột tử suất hẳn là không cao như vậy đi...”

Một vị khác thám tử mở miệng.

Những người khác giống như là bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hai mặt nhìn nhau.

“Không thể nào? Chẳng lẽ người hoài nghi những người khác cũng có vấn đề?”

Một vị nhỏ thám tử giạt mình nói.

Bạn hẳn lúc này lần nữa liên hệ ngân hàng, bắt đầu điều tra trước đó chết đi một chút người trẻ tuổi.

Nếu như lại điều tra ra một chút chuyện ẩn ở bên trong, vậy tuyệt đối xem như siêu cấp đại án.

...

Sau đó lại là hai ngày quá khứ.

Dương Phóng lần nữa khôi phục bình tĩnh sinh hoạt, dị thường hưởng thụ lấy hiện tại an bình.

Hắn ban ngày bình thường đi làm, ban đêm vừa trở về liền bắt đầu tu luyện nội công, mặc dù thể giới hiện thực tu luyện nội công chỉ trướng 'Kinh nghiệm', không tăng thực lực, nhưng là hiện tại cố gắng, cũng là vì dị giới an toàn hơn suy nghĩ.

Bắc phòng bên kia muốn loạn, bất kể như thế nào, hắn muốn trước có được năng lực tự vệ nhất định lại nói.

Ngay tại hôm qua, bày bên trong có thành viên đại khái phân tích một chút khu quần cư cao thủ đẳng cấp.

Nói tóm lại, tại khu quần cư bên trong, nhất phẩm chỉ có thể coi là tầng dưới chót nhất, Nhị phẩm, tam phẩm mới xem như thoáng có sức tự vệ.

Tứ phẩm đã là một chút cỡ trung bang phái cao tầng có chiến lực.

Tượng Tam Hà bang bang chủ như thế tối thiểu là lục phẩm, thậm chí thất phẩm.

Mà đám kia kẻ ngoại lai thực lực phổ biến đều không thấp, phần lớn tại tam phẩm trở lên, cho nên tính toán ra, Dương Phóng tình cảnh hiện tại y nguyên không tốt lắm.

Một khi ban đêm gặp tập kích, vẫn là có rất lớn có thể sẽ thụ thương.

Ngoại trừ mỗi ngày bình tĩnh sinh hoạt bên ngoài, Dương Phóng cũng đang vô tình hay cố ý lưu ý lấy cái khác người xuyên việt tin tức.

Ngay tại nay Thiên Thượng buổi trưa.

Dương Phóng chợt thấy quần nội có người phát tới một

tin tức.

“Các vị đại lão, chú ý một chút, buổi sáng có thám tử điều tra tới, muốn ta phối hợp điều tra, hỏi ta vì cái gì cho Vương Đông Lai chuyển tiền, đoán chừng đằng sau cũng sẽ điều tra các người!”

Bầy viên 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 nói.

“Thám tử?”

“Coi như thám tử điều tra đến thì phải làm thế nào đây? Ta cho Vương Đông Lai chuyển tiền, kia là ta cao hứng, pháp luật có quy định không thể cho Vương Đông Lai chuyển tiền sao? Lại nói, coi như ta nói cho bọn hắn ta xuyên việt rồi, bọn hắn tin tưởng sao?”

“Mả mẹ nó huynh đệ, người thật giống như rất chảnh!”

“Chảnh thì thế nào? Chảnh phạm pháp sao? Ta chính là muốn cho Vương Đông Lai chuyển tiền, ai có thể quản ta?”

“Đúng đấy, chúng ta lại không phạm pháp loạn kỷ cương qua, bình thường ngay cả đèn đỏ ta đều không có xông qua, coi như tra ta, ta cũng không sợ.”

Một chút bầy viên nhao nhao đáp lại.

Dương Phóng sắc mặt khẽ giật mình, bỗng nhiên kịp phản ứng.

Chẳng lẽ Vương Đông Lai đột tử về sau, cảnh sát điều tra Vương Đông Lai? Cũng từ Vương Đông Lai kia tra được nhóm người mình?

Trong lòng hắn thấp thỏm, cảm thấy nhất định khẩn trương.

Bất quá rất nhanh, hấn lại trong lòng buông lỏng.

Sợ cái gì?

Mình thành thành thật thật, tuân thủ luật pháp, chưa hề làm qua bất luận cái gì phạm pháp loạn kỷ cương sự tình, coi như cảnh sát tra được thì phải làm thế nào đây?

Nhiều lắm là có thể tra được mình cho Vương Đông Lai hợp thành qua khoản, nhưng cái này cũng không đủ để nói rõ cái gì.

Hấn giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng vẻ, tiếp tục đi làm.

Mà vì lý do an toàn, quần nội rất nhanh có người bắt đầu một lần nữa xây cái bày, cũng đem trước bày trực tiếp lui đi, Dương Phóng cũng tự nhiên mà vậy gia nhập mới bày, tại mới quần nội đám người rất nhanh thống nhất đường kính, dùng để ứng phó cảnh sát.

Không ngoài dự liệu, lúc xế chiều, quả nhiên có một nhóm thám tử chạy tới bệnh viện tâm thần.

Một trong số đó đúng là mình cao trung đồng học Trương Minh Minh.

Trừ hấn ra, còn có mấy tên thân cao mã đại, chưa từng thấy qua thám tử, huyết khí phượng cương, mặt mày cương nghị, vừa nhìn liền biết hấn là luyện qua một chút tán đả loại hình.

Trương Minh Minh nhìn thấy Dương Phóng về sau, lộ ra bất đắc dĩ, khuyên nhủ, “Tiểu Phóng, gần nhất phát sinh cùng một chỗ án mạng, có thể cùng chúng ta nói một chút người tại sao phải cho một cái tên là Vương Đông Lai nam sinh viên chuyển tiền sao? Theo ta được biết,

người cùng hắn cũng không nhận biết a?”

“A, là hắn a, ta trước đó chơi đùa nhận biết, hắn gia cảnh luôn luôn không tốt, lần trước nói nhà hắn người được bệnh nặng, ta người này nhất thời mềm lòng, liền cho hắn mượn một điểm tiền.”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại.

“Cho hắn mượn một điểm tiền?”

Trương Minh Minh khé miệng co giật.

Kia là mượn một chút sao?

Kia là trực tiếp chuyển mười mấy vạn!

Coi như ta hướng người vay tiền, người có thể cho ta mượn mười mấy vạn sao?

“Tiểu Phóng, người bây giờ thẳng thắn sẽ khoan hồng, hết thảy còn có cơ hội, tuyệt đối không nên lại tiếp tục che giấu, nếu không luật pháp chế tài sớm muộn cũng sẽ rơi vào trên đầu của người.”

Trương Minh Minh nghiêm túc nói.

“Ta nói là thật, thật không có giấu diếm cái gì.”

Dương Phóng cười khổ.

“Cho hắn rút máu!”

Bên cạnh một thám tử lạnh lùng nói.

Chỉ cần hút D, co lại máu nhất định có thể rút ra.

Mấy tên tiểu hộ sĩ trong lòng giật mình, kinh ngạc nhìn

về phía Dương Phóng, nhưng vẫn là đi tới.

Dương Phóng một mặt bằng phẳng, không có bất kỳ cái gì thần sắc khẩn trương, vươn tay cánh tay, bình tĩnh mà tự nhiên, mặc cho mấy tên tiểu hộ sĩ thao tác.

Rút máu kết quả chừng nửa canh giờ liền biểu hiện ra.

Mấy tên thám tử sau khi xem xong, trực tiếp nhíu mày.

Kết quả biểu hiện hết thấy bình thường.

Cả ngày thời gian, bọn hắn điều tra mười cái cho Vương Đông Lai chuyển tiền, kết quả từng cái rút máu về sau, phát hiện toàn bộ bình thường.

Lần này bọn này thám tử triệt để nghi ngờ.

Chẳng lẽ Vương Đông Lai không phải phiến D?

Cái kia như thế nhiều người cho hắn chuyển tiền làm gì?

Thật là muốn cho hắn lão mẫu xem bệnh?

“Không sao chứ?”

Dương Phóng mỉm cười.

“Tiểu hỏa tử, người tốt xấu là một bác sĩ, tiền đồ rộng lớn, tuyệt đối không nên đi phạm pháp loạn kỷ cương con đường, hiện tại khắp nơi đều là giám sát, nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm!”

Một thám tử thật sâu nhìn về phía Dương Phóng.

“Cảnh sát yên tâm, ta luôn luôn tuân thủ luật pháp, chưa từng có phạm pháp loạn kỷ cương.”

Dương Phóng nghiêm nghị nói.

“Ừm.”

Mấy tên thám tử gật đầu, mang theo một lời nghi hoặc, quay người rời đi.

“Tiểu Phóng, lần này xin lỗi, đều là tra án, hi vọng người có thể thông cảm.”

Trương Minh Minh cũng là một mặt phức tạp, vồ vồ Dương Phóng bả vai.

“Không có việc gì.”

Dương Phóng mỉm cười.

Bất quá cái này cũng cho hắn một cái cảnh cáo.

Hắn đang suy tư phải chăng muốn cùng quần nội người tiếp tục giao dịch đi xuống.

Ngân hàng nước chảy là rất dễ dàng điều tra ra.

Coi như uy tín chuyển khoản, cũng không có tính an toàn.

Thế giới hiện thực không giống với dị giới, nơi này trật tự, pháp luật tất cả đều đã hướng tới hoàn thiện, bất kỳ cái gì một cái sơ sẩy cũng có thể dẫn phát cảnh sát chú mục.

...

Chương 35 : Trước cầu lấy

Theo cảnh sát rời đi, phòng bên trong một đám tiểu hộ sĩ lần nữa thấp giọng nghị luận, nhìn về phía Dương Phóng ánh mắt có chút là lạ.

“Dương y sinh, nhìn người bình thường vẫn rất cơ linh, người sẽ không phải gặp được điện tín lừa gạt đi?”

Một vị y tá bật cười nói.

“Yên tâm, cũng không về phần.”

Dương Phóng cười nói.

“Thế nhưng là kia Vương Đông Lai đều đã chết, hấn làm như thế nào trả lại người tiền? Đây chính là mười mấy vạn a.”

Tên kia y tá nói.

“Đúng đấy, nếu là có người cho ta mượn mười mấy vạn không trả, ta khẳng định mỗi ngày ngủ không được, muốn tự tử đều có.”

Một tên khác y tá nói.

“Hấn là không khoa trương như vậy chứ, dù sao cảnh sát sẽ an bài, cùng lắm thì cha mẹ hấn còn chính là.”

Dương Phóng qua loa một câu.

Có trả hay không đã không quan trọng.

Số tiền này đều là hấn từ Vương Đông Lai kia mua đồ

tiêu xài, mặc dù có bị hấn hổ hiềm nghi, nhưng là người chết sổ sách tiêu, đâu còn có trả tiền lại sự tình.

Cho nên hấn căn bản không có trông cậy vào qua đối phương trả tiền.

Sau đó, Dương Phóng bắt đầu tiếp tục đi làm.

Lại qua mấy ngày.

Thời gian trở nên dị thường an bình.

Cảnh sát bên kia vẫn còn tiếp tục điều tra, ý đồ có thể phát hiện một chút dấu vết để lại, đáng tiếc liên tiếp điều tra hơn sáu mươi cái cho Vương Đông Lai chuyển khoản người, tất cả cũng không có phát hiện cái gì.

Tại máu kiểm, nước tiểu kiểm về sau, tất cả báo cáo đều biểu hiện bình thường.

Cuối cùng cảnh sát chỉ có thể hoài nghi Vương Đông Lai là đang tiến hành điện tín lừa gạt.

Hấn số tiền này cũng đều là hấn từ những người khác nơi đó lừa gạt tới.

Có thể trách thì trách tại rõ ràng những người kia đều bị Vương Đông Lai 'Lừa gạt' tiền, kết quả nhưng không có một cái nhân tuyển chọn báo cảnh, càng là không có bất kỳ người nào nói để Vương Đông Lai trả tiền lại, cái này khiến một đám thám tử tất cả đều triệt để nghi ngờ.

Đương nhiên, ở giữa còn phát sinh một cái nho nhỏ nhạc đệm.

Đó chính là điều tra đến một người trung niên nam tử trên người thời điểm, đối phương thần bí hề hề nói cho cảnh sát, hấn xuyên qua...

Không chỉ có hấn xuyên việt rồi, Vương Đông Lai cũng xuyên việt rồi, hấn tại dị giới bên kia hướng Vương Đông Lai mua một vài thứ, cho nên mới sẽ cho Vương Đông Lai chuyển khoản...

Kết quả trung niên nam tử này lời còn chưa nói hết, một đám thám tử thần sắc liền trở nên quái dị.

Trong đó một tên thám tử rõ ràng tính tình rất lớn, tại chỗ để nam tử trung niên biểu diễn một chút xuyên qua, nếu như xuyên qua không được, liền cáo nam tử này dính líu tội làm trở ngại công vụ.

Nam tử trung niên sắc mặt xấu hổ, đành phải nói cho đối phương biết thời cơ còn không có thành thực, chờ thời cơ một khi thành thực, hấn liền sẽ xuyên qua.

Nhưng đối với loại lời này, cảnh sát rõ ràng sẽ không tin tưởng, kém chút đem hấn mang về điều tra.

Nam tử trung niên đành phải vội vàng đổi giọng, một mặt cười ngượng ngùng, biểu thị mình là nói bừa, hi vọng cảnh sát bỏ qua cho.

...

Thời gian vượt qua.

Chủ nhật thời gian, ánh nắng tươi sáng.

Vạn dặm không mây.

Dương Phóng rút cục nghênh đón mỗi tuần một lần ngày nghỉ thời gian, lộ ra dị thường buông lỏng.

Hấn mặc vào một thân rộng rãi quần áo thể thao, cồng trên mạng mua sắm kiếm gỗ, thân hình mạnh mẽ, tại

trên đường núi đang tiến hành chạy chậm huấn luyện.

Trước đó thời điểm, hấn cũng mỗi tuần đều có chạy chậm thói quen, chỉ là đoạn thời gian trước một mực bị xuyên càng sự tình sở khổn nhiều, này mới khiến hấn không có thời gian chạy chậm, bây giờ hết thầy dần dần an bình lại, tự nhiên muốn lần nữa nhặt lên cái thói quen này.

Còn có một điểm chính là, Dương Phóng rất muốn thử một chút nếu là trong thế giới hiện thực mình thể chất biến tốt, vậy tu luyện nội công cùng kiếm pháp tốc độ có thể hay không lại thêm mau một chút.

Có lẽ lượng biến tích lũy, thật có thể dẫn phát chất biến.

Mặc dù thế giới hiện thực tu luyện chỉ tăng trưởng ‘Kinh nghiệm’, không tăng trưởng thực lực, nhưng là có thể để cho ‘Điểm kinh nghiệm’ đáng đáp càng mau hơn cũng là rất tốt.

Trong bất tri bất giác, hơn nửa giờ quá khứ.

Dần dần, Dương Phóng bắt đầu giật mình.

Thân thể của hấn đột nhiên dừng lại, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Chờ một chút, tổ chất thân thể của ta... Giống như cùng trước đó không giống nhau lắm rồi?”

Nhớ kỹ trước đó thời điểm, hấn mỗi lần đều là chạy mười mấy phút, liền thở hồng hộc.

Nhưng lúc này đây chạy chậm, hấn thể mà chạy hơn nửa giờ, y nguyên tinh lực dồi dào, chưa từng xuất hiện khí gấp rút cảm giác.

Điều này nói rõ cái gì?

“Chẳng lẽ thế giới hiện thực tu luyện thật có thể để thân thể phát sinh trong lúc vô hình cải biến?”

Dương Phóng trong lòng chấn động.

Vẫn là nói, thế giới khác tu luyện ảnh hưởng tới hiện thực?

Liên tục chạy thời gian dài như vậy, tứ chi bách hài của hắn ở giữa thế mà y nguyên tràn đầy sức sống.

Hắn vì xem xét cực hạn của mình, tiếp tục hướng về phía trước chạy.

Cái này vừa chạy lại là gần mười phút trôi qua.

Rất cực, Dương Phóng bắt đầu bắt đầu thở hồng hộc.

Thân thể của hắn lần nữa dừng lại, trong lòng thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Hơn bốn mươi phút trôi qua, hắn mới cảm giác được mệt mỏi.

So trước đó thời điểm tối thiểu tăng lên mấy lần không thôi.

“Nếu như dị giới thật có thể ảnh hưởng hiện thực, vậy thì phiền toái, nói không chừng sau này có thể bồi dưỡng một chút không phải người ra...”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Mặc dù bây giờ loại ảnh hưởng này còn rất nhỏ, nhưng là theo thời gian trôi qua, khẳng định sẽ giống như là quả cầu tuyết, càng lăn càng lớn.

Hơn nữa còn có một điểm để hấn lo lắng.

Bây giờ xuyên qua đám người chỉ là số ít, nhưng là đằng sau chắc chắn sẽ có càng ngày càng nhiều người xuyên qua.

Nếu như một ngày nào đó xuyên qua thành tất cả mọi người biết đến sự tình.

Như vậy lấy chính thức lực lượng tiến hành chinh hợp tài nguyên, hấn là có đáp ứng hay không?

Đáp ứng, giai đoạn trước chắc là phải bị kéo trảng đình, lấy Hắc Thiết khu quần cư hiện tại hỗn loạn tình huống, chính thức coi như xuyên việt rồi, cũng sẽ không có cái gì hành động, nhược dẫn bọn hấn đi chiếm địa bàn, sẽ chỉ tử thương thảm trọng, dù sao kia là một cái vũ lực làm chủ thế giới, bọn hấn người lại nhiều, cũng ngăn không đợc cao thủ chân chính.

Nếu không đáp ứng, trở về hiện thực thời điểm, có thể hay không tao ngộ chính thức chèn ép?

Dương Phóng trong đầu suy nghĩ vô hạn.

Hiện tại cũng chỉ cầu đi một bước nhìn một bước, trước đừng tùy tiện bại lộ mình là đợc rồi.

Tối thiểu tại giai đoạn trước thời điểm, muốn cầu ở!

Hấn tìm chỗ ngồi ghé dựa, đi qua nghỉ ngơi.

Vừa mới ngồi xuống, hấn liền nhìn thấy cách đó không xa trong rừng cây, một đám lão nhân gia đang luyện quyền.

Tư thế của bọn hấn rất chậm, vừa nhìn liền biết là Thái

Cực.

Dương Phóng lẳng lẳng nhìn một hồi, thời gian dần trôi qua lộ ra hồ nghi.

Hắn phát hiện đầu óc của mình đối với động tác cảm giác tựa hồ càng thêm nhạy cảm.

Những lão nhân gia này luyện quyền tư thế, tại trong đầu hắn giống như bị tự động phân giải, mỗi một cái động tác đều trở nên cực kỳ quen thuộc.

Vì nghiệm chứng điểm này, hắn trực tiếp đứng dậy, tại một bên học theo.

Lần tập luyện này lại dị thường thuận tay.

Ngắn ngủi mười mấy phút, lại thật đem trọn vẹn Thái Cực quyền bắt chước ra.

“Ta tại thế giới hiện thực tư chất cũng cải biến?”

Dương Phóng trong lòng chấn động.

Nhược đổi lại trước kia, cho dù là đơn giản nhất tập thể dục theo đài, chưa được mấy ngày thời gian, hắn cũng không có khả năng toàn bộ nắm giữ.

Nhưng bây giờ hắn thế mà chỉ nhìn một hồi Thái Cực, lại trực tiếp bắt chước ra.

“Chẳng lẽ thế giới khác tư chất thật có thể ảnh hưởng hiện thực?”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Bất quá, hắn luyện mấy lần Thái Cực quyền, phát hiện cũng chính là có chuyện như vậy.

Loại quyền pháp này cùng nói là quyền pháp, không bằng nói là dưỡng sinh thể thao, nghĩ trông cậy vào thứ này đánh người là căn bản không thể nào.

Một lát sau, hắn rút lên trên người kiếm gỗ, bắt đầu tu luyện lên Vô Ảnh Kiếm pháp.

“Tiểu hỏa tử, ngươi cái này luyện là cái gì kiếm thuật, nhìn giống như chưa hề chưa thấy qua đồng dạng.”

Một vị người mặc áo ngắn lão đại gia, bỗng nhiên ngừng lại, nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra vẻ tò mò.

“Nào có cái gì kiếm thuật, mù luyện chơi.”

Dương Phóng ngừng lại, cười ha ha , đạo, “Đúng rồi, cái này Thái Cực quyền luyện đến đằng sau, thật có thể đánh người sao?”

“Hiện tại là xã hội pháp trị, tại sao phải đánh người? Thái Cực quyền vốn là tu thân dưỡng tính quyền pháp, có thể cường thân kiện thể, cũng có thể làm cho lòng người tính bình thản, cái này có cái gì không tốt? Ngươi còn chớ xem thường Thái Cực quyền, ta nghe nói nước ngoài rất nhiều đánh quyền người nước ngoài, đều thích không có việc gì luyện tập chúng ta Thái Cực quyền, nếu là vô dụng, bọn hắn tại sao phải luyện?”

Lão đầu tử nói.

“Cũng thế, nhìn như vậy còn giống như có mấy phần đạo lý.”

Dương Phóng ngơ ngác.

Nhất thời không biết nên như thế nào phản bác.

“Trách thì trách người tuổi trẻ bây giờ đều quá không tranh khí, dẫn đến quốc gia chúng ta rất nhiều quyền thuật cũng dần dần thất truyền, sau này lại nghĩ học chỉ có thể dùng tiền đến nước ngoài đi học.”

Một vị lão nhân khác nhà thờ dài.

“Đúng vậy a, người tuổi trẻ bây giờ đều không thích một bộ này.”

“Sớm muộn cũng sẽ để bọn hán chịu thiệt thòi lớn...”

Tiếp lấy giống như là xúc động cái gì, một đám lão nhân gia lao nhao thảo luận.

Dương Phóng ở chỗ này ngồi một hồi liền rút cuộc không ở lại được nữa, tìm cái có, tiếp tục dọc theo đường núi bắt đầu chạy, chuẩn bị chuyển sang nơi khác luyện kiếm.

Một đám lão nhân gia nói chuyện bàn về đến liền nói không xong.

...

Hai ngày sau.

Dương Phóng vừa mới ăn xong cơm tối, liền cảm thấy cánh tay trái chỗ truyền đến từng đợt quen thuộc nóng rực.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

57 giây.

...

Hắn nhìn thoáng qua, lúc này vô cùng thuần thục nằm ở trên giường.

“Đại lão, nhớ kỹ giao dịch địa điểm!”

Đột nhiên, Dương Phóng điện thoại lần nữa sáng lên.

Mấy tên bày viên đồng thời phát tới tin tức.

Chương 36 : Lần nữa xuyên qua, bắc phương đem loạn!

Thế giới dần dần biến thành đen, như là rơi vào vô tận U Minh.

Sau đó lần nữa dần dần chuyển sáng.

Dương Phóng miệng lớn thở hỗn hển, từ thế giới khác trên giường tỉnh lại lần nữa.

Gian phòng bên trong, đèn đuốc yếu ớt.

Một ngọn đèn dầu nhảy nhót lung tung.

Hắn từ giường đứng dậy, lúc này dưới giường hoạt động một chút.

Mặc dù bên này chỉ là đi qua một giờ, nhưng hắn cũng có loại phản phát giống như cách một thể hệ cảm giác, từng đợt tê dại cảm giác bắt đầu ở trong cơ thể của hắn nổi lên, tất cả đều là tại thế giới hiện thực tu luyện mang tới 'Kinh nghiệm' .

Dương Phóng lúc này mở ra bảng, lần nữa xem xét.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/50 tuổi

Tu vi: Tam phẩm (80/120)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (593/840)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô

Ảnh Kiếm đại thành (100/1200), Đại phi phong trượng pháp đăng đường nhập thất (200/500)

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800)

Tư chất: Rất có tiềm lực (1/60)

...

Dương Viêm quyết quả nhiên lần nữa cải biến.

Từ trước đó đại thành (563/840) biến thành hiện tại (593/840).

Lần nữa tăng lên hơn ba mươi điểm.

Tiếp theo chính là Vô Ảnh Kiếm cũng tăng lên 100 điểm.

“Thái Cực quyền quả nhiên vô dụng.”

Dương Phóng bỗng nhiên nói nhỏ.

Ngẫm lại cũng thế, thế giới khác công pháp đã đều không thể đưa vào hiện thực, trong hiện thực công pháp làm sao có thể đưa vào dị thế?

Coi như đưa vào dị thế, thế giới hiện thực công pháp đẳng cấp đoán chừng cũng sẽ rất thấp.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, bỗng nhiên hần nhớ tới một chuyện, từ trong ngực lấy ra mấy lượng bạc vụn, cộng thêm một khối đen sì không biết tên da thú, đem khối này không biết tên da thú đối ngọn đèn xem xét.

Da thú bên trên lóe ra kỳ dị ngân sắc chữ viết, từng cái chữ như là gà bới.

Dương Phóng nhìn hồi lâu, cũng không thể nhìn ra khối

này da thú có cái gì thành tựu.

Hắn đem da thú lần nữa sắp xếp gọn, sau đó thay đổi một thân áo khoác màu đen, liên đới lấy đầu lâu cũng quần tạt màu đen mũ bên trong, đeo lên nhất định màu đỏ mặt nạ ác quỷ, quơ lấy thiên trượng, liền bắt đầu lặng yên rời phòng.

Ra tiệm thuốc về sau, Dương Phóng lúc này hướng về cùng kia mấy tên Lam Tinh người ước định cẩn thận giao dịch địa điểm chạy tới.

...

Bóng đêm im ắng.

Quần tinh lấp lóe.

Nam phường một chỗ dưới cây hòe lớn.

Giờ phút này, chính hội tụ ba tên người mặc y phục da hành, đầu đội mặt nạ bóng người, tập hợp một chỗ, tại nhẹ nhàng thở ra khói trắng, hai tay xoa nắn cùng một chỗ.

“Làm sao còn chưa tới, sẽ không phải quên đi?”

“Cũng không về phần đi, chẳng lẽ hắn không muốn số dư rồi?”

“Hi vọng có thể hết thủy thuận lợi.”

Ba nhân khẩu bên trong thấp giọng nghị luận.

Bọn hắn đương nhiên đó là tại thế giới hiện thực đáp ứng cùng Dương Phóng giao dịch người.

Ba người đem ba thành tiền tài đã sớm chuyển cho

Dương Phóng, ước định cẩn thận một xuyên qua liềm ở chỗ này sẽ cùng.

Bất quá từ bọn hắn áo đen che mặt cũng có thể nhìn ra, ba người này đối lẫn nhau ở giữa đều tồn tại thật sâu cảnh giác, không nguyện ý tùy tiện xuất đầu lộ diện.

Tại thế giới hiện thực phạm sai lầm, nhiều nhất chỉ là ném ít tiền mà thôi, nhưng ở nơi này phạm sai lầm, đây chính là sẽ bỏ mệnh, cho nên tùy tiện dưới, ai cũng không muốn dẫn đầu bại lộ thân phận.

Từ một điểm này nhìn, bọn hắn cái gọi là kết minh sẽ chỉ trở nên cực kỳ khó khăn.

Lại qua một đoạn thời gian.

Tại ba người dần dần chờ không nổi thời điểm, một bên trong ngõ nhỏ đột nhiên truyền đến nhỏ xíu tiếng bước chân.

“Ai?”

Ba người biến sắc, liềm vôi vàng xoay người nhìn lại.

“Phương Thị bằng hữu?”

Trong ngõ nhỏ truyền đến Dương Phóng thanh âm khàn khàn.

“Là chúng ta, đại lão người tốt cuộc đã đến!”

“Đại lão bạc mang đến sao “

“Kỳ biến ngẫu bất biến...”

Ba người trong lòng vui mừng, vôi vàng mở miệng.

Dương Phóng thân thể cũng triệt để từ đen nhánh trong ngõ nhỏ đi ra.

Chỉ bất quá đương ba người nhìn thấy Dương Phóng trang phục về sau, vẫn không khỏi đến trợn mắt hốc mồm.

Chỉ gặp Dương Phóng thân thể so với bọn hắn tất cả đều cao nửa cái đầu tả hữu, đầu đội một đỉnh màu đỏ mặt nạ ác quỷ, trong tay cầm một ngậm dị thường thô to Thủy ma thiên trượng, toàn thân trên dưới tất cả đều quấn tại thật dày áo bào đen bên trong.

Chẳng lẽ thân phận của đối phương là tên hòa thượng?

Ba người nghi ngờ trong lòng.

Dương Phóng từ trong ngực mò ra 18 lạng bạc, lần lượt phân cho ba người bọn họ, khàn khàn nói, "sau khi trở về nhớ kỹ đem số dư thanh toán."

"Tốt, tốt, đại lão yên tâm chính là, cam đoan già trẻ không gạt!"

"Chúng ta từ trước đến nay sẽ không khát nợ tiền khoản."

Ba người vội vàng nói.

"Đúng rồi, đại lão tại dị giới không biết làm cái gì công việc?"

Một người nhin không được hiểu kì hỏi.

Dương Phóng lạnh lùng nhìn hắn một cái, đạo, "Chỉ giao dịch, không nói chuyện công tác!"

Hắn cho ba người này bạc về sau, lúc này cầm trong tay

thiền trượng, quay người rời đi.

Ba người trong lòng biến ảo, cũng không nói thêm lời, lẫn nhau nhìn thoáng qua, sau đó tất cả đều tuyền một cái phương hướng, tăng tốc rời đi.

Trước đó cái gọi là kết minh sự tình, giờ khắc này lại xách đều không nhắc.

Dương Phóng tại cách đó không xa đột nhiên dừng lại, lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua bọn hắn, xác định bốn phía không ai theo dõi về sau, lúc này mới hướng về bắc phương tiến đến.

Trong lòng của hắn đang suy tư.

Mình phương diện thân pháp vấn đề càng ngày càng rõ ràng.

Vừa mới ba người kia mạnh nhất mới Nhị phẩm, thế mà liền nghe đến tiếng bước chân của mình.

Khó trách trước đó thời điểm, mỗi lần đều có thể bị người phát hiện.

“Thân pháp loại võ kỹ phải nhanh một chút lấy tới, còn có nhuyễn giáp, độc châm, vô phán... Đều phải phải cẩn thận phối một lần, để ứng phó khu quần cư bên trong sắp đến cục diện hỗn loạn...”

Dương Phóng nói nhỏ.

...

Một phương hướng khác.

Khoảng cách tiệm thuốc mấy dặm bên ngoài một chỗ rãnh nước bản trước.

Trước đó bị hấn vứt xác ở đây vị kia người áo đen thi thể, rốt cục bị người phát hiện.

Hết thấy xuất hiện bảy tám cái người áo đen, ánh mắt tức giận, nắm lên trên mặt đất thi thể, ở trên người hấn nhanh chóng lục lọi lên, đáng tiếc tìm một vòng, cũng không thể tìm tới muốn đồ vật.

“Đáng chết, đồ vật hết rồi!”

“Móa nó, là ai sớm giết chết hấn!”

“Mau nhìn, hấn ngón tay đều bị người cắt đứt, vết thương không phải cùng một ngày tạo thành, tay phải của hấn hấn là sớm tại trước đó hấn là liền bị người cắt đứt ngón tay, tay trái tựa hồ là vừa mới bị cắt đứt, động thủ người khẳng định là vị kiếm thuật cao thủ!”

“Kiếm thuật cao thủ? Hắc Thiết khu quần cư nhiều như vậy dùng kiếm, đi nơi nào tìm cái kia hung thủ!”

“Tìm không thấy cũng phải tìm, mau tìm!”

Một đám người áo đen mắng một tiếng, lần nữa hành động.

Vật kia tung tích một ngày không tìm ra đến, bọn hấn liền một ngày không được an bình.

Nơi này cao thủ sẽ càng ngày càng nhiều!

...

Dương Phóng một bộ đồ đen, cầm trong tay thiền trượng, vừa mới xuyên ra một đầu ngõ nhỏ, bỗng nhiên biến sắc, bước chân đột nhiên dừng lại, nhìn về phía đối diện.

Đối diện phương hướng cũng một chút xông lại hai cái người áo đen.

Khi nhìn đến Dương Phóng về sau, hai vị kia người áo đen cũng vội vàng dừng lại, cầm thật chặt trường kiếm, ám khí, ánh mắt bên trong tràn ngập cảnh giác.

Ba người ánh mắt trong ngõ hẻm đối mặt.

“Huynh đệ, không có ác ý, ai đi đường này?”

Trong đó một vị người áo đen cảnh giác mở miệng, chăm chú nhìn Dương Phóng.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, không nói một lời, thân thể hướng về hậu phương chậm rãi rút lui.

Kia hai cái người áo đen cũng là đang chậm rãi rút lui.

Rời khỏi khoảng cách nhất định về sau, song phương tất cả đều quay người chạy trốn, thay cái phương hướng đi đường.

Một đường hữu kinh vô hiểm, sau đó không lâu, Dương Phóng rút cục lần nữa chạy tới tiệm thuốc.

Vừa mới đi vào cửa hàng, hắn liền cấp tốc lấy xuống mặt nạ, cởi quần áo ra, đem thiên trượng giấu ở dưới giường mặt.

“Bác phường thật muốn loạn, không được, ngày mai liền phải đi mua vật tư!”

Dương Phóng trong lòng càng thêm không cách nào bình tĩnh.

Một đêm công phu, hắn liên tục tao ngộ hai sóng đen áo

người.

Một đợt là trước kia xâm nhập tiệm thuốc, ý đồ trộm thuốc, bị hấn tiện tay đâm chết.

Một cái khác sóng là vừa vắn mới gặp phải.

Cứ theo đà này, đằng sau không biết sẽ thêm loạn.

Hấn phải đem các loại thủ đoạn tất cả đều chuẩn bị bên trên mới được.

Nghĩ tới đây, Dương Phóng không có nhà ở, rút ra trường kiếm, lần nữa trong phòng tu luyện lên Vô Ảnh Kiếm.

...

Chương 37 : Chuẩn bị vật tư

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng đi vào một chỗ cửa hàng trước.

“Dưỡng Khí đan lên giá?”

“Đúng vậy, trời đông giá rét sắp tới, phía ngoài tài nguyên hiện tại không qua được, tất cả mọi thứ đều sẽ tăng, mà lại hiện tại lại tăng thêm một nhóm kẻ ngoại lai, khiến cho tài nguyên càng căng thẳng hơn, Dưỡng Khí đan hiện tại phải bảy lượng bạc.”

Chưởng quỹ nói.

Dương Phóng âm thầm nhíu mày.

Sớm biết trước đó không nên cùng Lam Tinh người sớm như vậy giao dịch.

Hắn trên người bây giờ còn thừa lại 38 lượng bạc vụn, cộng thêm 1185 mai tiền đồng.

“Tới trước ba bình Dưỡng Khí đan đi.”

Dương Phóng nói.

Hắn từ trong ngực lấy ra 21 lượng bạc, đặt ở trên quầy.

Chưởng quỹ hợp lý tức lấy ra ba bình đóng gói hoàn hảo Dưỡng Khí đan giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng cẩn thận kiểm tra về sau, thu hồi Dưỡng Khí đan, hướng về đường đi khu vực khác đi đến, ánh

mắt liếc nhìn, quả nhiên phát hiện một tia loạn tượng.

Rất nhiều người đều trên đường phố dùng tiền tranh mua hủ tiếu, rau quả các loại loại có thể nhét đầy cái bao tử đồ vật.

Thân thể của hắn dừng lại, trong lòng suy tư.

Mặc dù hắn hiện tại lưng tựa Hắc Hồ bang, có Hắc Hồ bang cho hắn ôm lấy ăn uống, nhưng vạn nhất ngày nào Hắc Hồ bang cũng nhịn không được, nên làm cái gì?

Suy đi nghĩ lại, Dương Phóng vẫn là bỏ ra một lượng bạc mua trên trăm cân gạo, xem như khăn cấp chi cần.

Đem gạo thích đáng tồn tốt về sau, hắn lại chuyên môn hướng về một chỗ cửa hàng binh khí đi đến, bỏ ra tám lượng bạc mua một bộ nhuyễn giáp, lại tốn 200 văn tiền mua 100 cây cương châm.

Về sau hắn lại chuyên môn tiến về bán võ kỹ địa phương dạo qua một vòng.

Hắn trên người bây giờ còn thừa lại cuối cùng 8 lượng bạc, coi như muốn mua bí tịch, cũng chỉ có thể mua những này hàng vỉa hè hàng.

Trong cửa hàng bí tịch, hắn là vô luận như thế nào cũng mua không nổi.

“Bản này Đạp Tuyết công bán thế nào?”

Dương Phóng cầm lấy trên đất một bản bí tịch, tiện tay mở ra, mở miệng hỏi.

“Khách quan muốn liền 4 lượng bạc đi.”

Chủ quán dò xét một chút Dương Phóng, mở miệng nói

ra.

“4 lượng? Quá mắc a?”

Dương Phóng nhíu mày, “4 lượng bạc ta đều có thể đến một chút cửa hàng đi mua.”

Hắn vô ý thức liền muốn buông xuống bản này Đạp Tuyết công, chuẩn bị đến địa phương khác nhìn xem.

“Ai, chờ một chút, người nói người có thể cho bao nhiêu tiền a?”

Chủ quán mở miệng.

“2 lượng!”

“Thành giao!”

Chủ quán lúc này đem Đạp Tuyết công nhét vào Dương Phóng trong ngực, không kịp chờ đợi nói, ” nhanh lấy tiền đi.”

Dương Phóng sắc mặt ngạc nhiên.

Mã mẹ nó, qua loa.

Nhìn xem chủ quán ánh mắt mong chờ, Dương Phóng khóe miệng co giật, vẫn là từ trong ngực lấy ra hai lượng bạc.

Chủ quán vội vàng đưa tay đón, Dương Phóng lại bàn tay một nắm, bỗng nhiên nói, “Chờ một chút, ta hỏi lại người chuyện gì, kê bên này có cái gì bán kịch độc địa phương, ta nói là có thể hạ độc chết tứ phẩm, thậm chí ngũ phẩm cao thủ kịch độc!”

Chủ quán một mặt kinh dị nhìn về phía Dương Phóng.

Hạ độc chết tứ phẩm, ngũ phẩm cao thủ kịch độc?

Gia hỏa này muốn làm gì?

“Người đang suy nghĩ gì đấy? Thật muốn có loại kịch độc này, các thế lực lớn không trả đều đoạt đi rồi, còn có thể để cái đồ chơi này lưu truyền tới? Nghĩ cùng đừng nghĩ!”

Chủ quán nói.

“Độc kia chết tam phẩm cao thủ kịch độc phụ cận có bán sao?”

“Có thạch tín, Hạc Đỉnh Hồng, nhưng có thể hay không hạ độc chết tam phẩm cao thủ ta cũng không biết, dù sao ta chưa thử qua, người muốn mua lời nói, đến bên kia cái kia cửa hàng liền có thể mua được.”

Chủ quán cho Dương Phóng chỉ một con đường.

Dương Phóng nhìn thoáng qua, nhẹ nhàng gật đầu, đem bạc đưa cho đối phương.

Sau đó, hắn trực tiếp hướng về cách đó không xa chỗ kia cửa hàng đi tới.

Quả nhiên, cửa hàng bên trong xác thực có bán thạch tín, Hạc Đỉnh Hồng, nhưng càng cao hơn một cấp kịch độc liền không có, theo chương quỹ nói, loại kịch độc này hạ độc chết Nhị phẩm cao thủ dễ như trở bàn tay, tam phẩm cao thủ cũng có thể thụ ảnh hưởng.

Nhưng đối với tứ phẩm cao thủ ảnh hưởng cũng đã cực kỳ bé nhỏ.

“Khách quan muốn tăng cường độc tính, cũng là không

phải là không có biện pháp, rất nhiều thuốc bổ bản thân liền chứa độc tính, nếu là có thể tinh thông y lý, lý thuyết y học, đem một chút có độc thuốc bổ cùng Hạc Đĩnh Hồng, thạch tín tương hỗn hợp, có lẽ có thể có không tưởng tượng nổi hiệu quả.”

Chưởng quỹ nói.

“Dạng này a...”

Dương Phóng suy tư , đạo, “Tốt, đa tạ chưởng quỹ!”

Hắn vẫn là từ đối phương nơi này mua một bình Hạc Đĩnh Hồng cùng thạch tín, lại tốn 500 văn tiền.

Sau đó, Dương Phóng trở về cửa hàng, đầu nhập vào thông thường trong tu luyện.

Sau khi trở về hắn trực tiếp trong vòng công cùng bộ pháp làm chủ, tranh thủ sớm một chút đem bộ pháp luyện đến đẳng đường nhập thất cảnh giới, dạng này sau này gặp lại biến cố thời điểm, cũng sẽ an toàn rất nhiều.

Trừ cái đó ra, đối với ám khí phát xạ pháp môn hắn cũng bắt đầu nghiên cứu.

Dù sao hắn có độ thuần thực bằng, chỉ cần càng không ngừng phát xạ, sớm tối có thể đạt tới bách phát bách trúng.

Về phần dược lý phương diện, hắn dành thời gian liền đi thỉnh giáo tiền đường đại phu, chuyên môn trưng cầu ý kiến một chút ẩn chứa kịch độc dược vật.

Chói mắt chính là ba ngày quá khứ.

Ba ngày thời gian bên trong, khu quần cư khuôn mặt xa

lạ càng ngày càng nhiều, các loại tài nguyên bị cướp càng lúc càng nhanh, cơ hồ tất cả mọi thứ đều tăng giá, nhất là hủ tiếu giá cả trực tiếp tăng nhiều lắm là năm thành.

Trong đêm muộn bên trong án mạng cũng bắt đầu dần dần biến nhiều.

Đáng sợ nhất một lần trực tiếp có hai vị hư hư thực thực ngũ phẩm cao thủ tại giao thủ, tác động đến rất lớn, đem phụ cận bang phái, cư dân tất cả đều quán vào trong đó, tử thương hơn mười người không thôi.

Mà từ lần kia mua sắm qua vật tư về sau, Dương Phóng liền không còn có ra khỏi cửa.

...

Vạn Phúc thương hội.

Rộng rãi trong hành lang.

Vương Đông Lai thi thể vẫn không có nhập táng, đặt tại quan tài bên trong, bốn phía treo đầy lụa trắng, mỗi ngày đều có người làm gác đêm.

Hội trưởng Vương Thiết Sinh sắc mặt tái xanh, nhìn trước mắt một cái nam tử áo bào xanh.

Cái này nam tử áo bào xanh là khu quần cư bên trong nổi danh thần đao, danh xưng không có hấn đao không được bản án, chính là Vương Thiết Sinh hao tổn hai mươi lượng bạc ròng giá trên trời mới mời đi theo.

“Vương hội trưởng, đây chính là quý công tử bị sát hại sự thật, người cũng biết, gần nhất thành nội lạ lắm cao thủ càng ngày càng nhiều, ngoại trừ bọn hấn, đoán chừng không có những người khác đối quý công tử hạ

thủ.”

Nam tử áo bào xanh nói, “Lại thêm quý công tử hộ vệ bên cạnh là chết bởi dưới khoái kiếm, cái này càng thêm có thể xứng đáng, theo ta được biết, lần này tới trong thế lực, 【 Kiếm tháp 】 bên trong cường giả chính là lấy khoái kiếm cùng trọng kiếm nghe tiếng, hơn phân nửa là quý công tử trong lúc vô tình va chạm đến bọn hắn, lúc này mới bị tiện tay giết chết!”

“Kiếm tháp!”

Vương Thiết Sinh thần sắc khó coi.

Thân là đường đường đại thương hội hội trưởng, hắn tự nhiên từng nghe nói cái thế lực này.

Cái thế lực này cực kỳ khủng bố, không giống với bọn hắn những này địa phương nhỏ, là chân chính đại địa phương thế lực, xuất từ một chỗ cực kỳ to lớn thành trì.

Ở cái thế giới này, có thể tại một chút thành trì đặt chân đều sẽ kinh khủng dị thường.

Chỉ có thực lực không chịu nổi mới có thể lựa chọn tại khu quần cư đặt chân.

【 Kiếm tháp 】 thu đồ, sẽ lấy đệ tử tư chất làm trọng, đem bọn hắn thuở nhỏ liền chia làm hai phái, một phái chuyên tu khoái kiếm, một phái thì chuyên tu trọng kiếm.

Hắn không nghĩ tới cái thế lực này người thế mà lại tiến vào bọn hắn khu quần cư, còn giết chết con của hắn?

“Nhưng có chứng cứ chứng minh là Kiếm tháp gây nên?”

Vương Thiết Sinh sắc mặt không cam lòng.

“Cụ thể chúng cứ thật không có, nhưng là quý công tử sớm không ngộ hại, muộn không ngộ hại, hết lần này tới lần khác tại lúc này ngộ hại, cái này còn chưa đủ lấy nói rõ cái gì sao?”

Nam tử áo bào xanh mở miệng nói.

Vương Thiết Sinh hít một hơi thật sâu, thân thể lắc lư, cảm thấy thật sâu bất lực.

Coi như biết con của hắn là chết tại Kiếm tháp cường giả dưới kiếm, hắn lại sao dám báo thù?

“Người đã nghe chưa? Là Kiếm tháp, người còn không lập tức phái người đi tìm, đem những cái kia Kiếm tháp người tất cả đều tìm ra, ta muốn đem bọn hắn chém thành muôn mảnh, thiên đao vạn quả!”

Bên cạnh phụ nhân khóc con mắt sưng đỏ, cuồng loạn, nắm lấy Vương Thiết Sinh cánh tay, không ngừng lay động.

Vương Thiết Sinh trong lòng đắng chát.

Trả thù Kiếm tháp?

Coi như đem bọn hắn toàn bộ thương hội đều góp đi vào, người khác cũng có thể tùy tiện đồ bọn hắn.

“Đủ rồi, đừng nói nữa!”

Vương Thiết Sinh dùng sức phát ồng tay áo một cái, đem phụ nhân bỏ rơi rơi xuống trên mặt đất.

Fụ nhân trực tiếp đâm vào một bên quan tài bên trên, không dám tin nhìn về phía Vương Thiết Sinh, âm thanh kêu lên, “Vương Thiết Sinh, con của người chết rồi,

người còn không vì con của người báo thù, người muốn làm gì? Người cái này thứ hèn nhất, năm đó ta mất bị mù, làm sao gả cho người tên vương bát đản này, người trả cho ta nhi tử mệnh tới...”

“Hì hì, Bích Thủy sự tở, thật đúng là được không trùng hợp, chúng ta mới vừa đến đến liền thấy chuyện như vậy...”

Bỗng nhiên, từng đợt nhẹ nhàng vui cười thanh âm từ ngoài cửa truyền đến.

..

Chương 38 : Phối độc!

“Ai?”

Vương Thiết Sinh bỗng nhiên quay đầu, trong lòng chấn động.

Hắn thương hội trong cao thủ nhiều như mây, phòng ngự cực mạnh, người nào có thể vô thanh vô tức tiếp cận tới?

Bên người một đám Võ sư vội vàng vọt tới.

Chỉ gặp ngoài điện khu vực chẳng biết lúc nào xuất hiện một đám bảy tám vị thiếu nữ áo trắng, mỗi một vị đều tay cầm trường kiếm, đôi mắt sáng liếc nhìn, đầu đầy mái tóc đen dài, mang trên mặt nhàn nhạt tiểu dung, hướng về trong điện nhìn tới.

Ở đây đông đảo cao thủ lại không ai biết các nàng là như thế nào tới gần?

Một đám thiếu nữ tiểu dung cùng trong điện bị thương bầu không khí hoàn toàn tương phản, thật giống như người khác chết nhi tử, các nàng lộ ra cao hứng dị thường.

“Chúng ta chính là người nói Kiếm tháp đệ tử, bất quá, đáng tiếc a, con của người không phải chúng ta giết.”

Một thiếu nữ hì hì cười một tiếng, đạo, “Cho nên các người oan uổng chúng ta, mà oan uổng chúng ta, là phải bồi thường nha!”

Sưu!

Thân hình lóe lên, nhanh đến cực hạn.

Phốc phốc!

Sau một khắc, sáng như tuyết hàn quang lóe lên, một ngục trường kiếm đã đâm vào đến tận kia nam tử áo bào xanh trong cổ.

Nam tử áo bào xanh sắc mặt một giạt mình, còn không có Cảm Ứng tới, liền bị trường kiếm trong nháy mắt đâm xuyên.

Phốc!

Thiếu nữ nhẹ nhàng vừa gãy, trường kiếm rút ra, nụ cười trên mặt không giảm.

Nam tử áo bào xanh ánh mắt hoảng sợ, thân thể đột nhiên mới ngã xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

“Đây chính là bồi thường!”

Thiếu nữ doanh doanh mỉm cười.

Vương Thiết Sinh cùng một đám thương hội cốt cán, Võ sư, tất cả đều biến sắc, cấp tốc hướng về sau rút lui.

Thật nhanh kiếm pháp!

“Các ngươi muốn làm gì?”

Vương Thiết Sinh kinh sợ nói.

“Đi Ngọc Linh sư muội, đừng có lại hù dọa bọn hần.”

Cầm đầu một nữ tử, từ bên ngoài đi tới, lụa trắng che mặt, mái tóc đen sơn dài như thác nước, trên đầu đâm

ba cây bạch ngọc trâm, trong tay dẫn theo một ngum tinh tế trường kiếm, khẽ cười nói, “Người chính là Vương hội trưởng? Chúng ta là Kiếm tháp đệ tử, người có thể xưng hô ta là Bích Thủy đại nhân, từ hôm nay trở đi, ta phải vận dụng các người thương hội lực lượng, giúp chúng ta tìm một chút đồ vật!”

“Tìm đồ? Thứ gì?”

Vương Thiết Sinh âm thanh run rẩy.

“Thứ nhất, là một trương da thú đồ, trưởng thành dạng này.”

Nữ tử kia tiện tay ném đi một bức tranh đến Vương Thiết Sinh trong lòng bàn tay, “Phàm là có người nhìn thấy qua trương này da thú đồ, bất kể là ai, lập tức báo cáo cho chúng ta, thứ hai, là một người, chân dung cũng ở phía trên, bất quá người này đã chết, các người phải làm chính là tìm tới gần nhất tiếp xúc với hắn qua người, bao quát hắn khi còn sống địa điểm đặt chân.”

Thanh âm của nàng không thể nghi ngờ, như là cao cao tại thượng.

Vương Thiết Sinh vội vàng nhanh chóng mở ra bức tranh.

Chỉ gặp trong bức họa thành linh vẽ lấy một người trung niên nam tử khuôn mặt, dưới hàm giữ lại râu ngắn, trên mặt còn có một viên nhân nhật nốt ruồi, tại chân dung của hắn phía dưới, thì là một cái che kín kỳ dị văn tự thần Bí Thú da đồ.

“Tốt, tốt, ta nhất định phát động thương hội giúp các người tìm kiếm.”

Vương Thiết Sinh liên tục gật đầu, cũng không dám hỏi

nhiều.

“Đúng rồi, người này là phu nhân của người a?”

Bỗng nhiên, cầm đầu nữ tử lộ ra mỉm cười, một đôi mắt đẹp nhìn về phía ngòai liệt trên mặt đất phụ nhân, cười nói, “Vừa mới quý phu nhân giống như nói muốn đem chúng ta thiên đao vạn quả đúng hay không?”

Vương Thiết Sinh thốt nhiên biến sắc, vội vàng mở miệng, “Không có không có, đây là hiểu lầm...”

Phốc phốc!

A!

Một trận tiếng kêu thê thảm đột nhiên truyền ra, máu tươi bắn tung toé.

Lại không ai nhìn thấy cái này cầm đầu nữ tử là như thế nào xuất kiếm, phụ nhân kia một đầu đầu lưỡi liền bị sinh sinh nạo xuống tới.

Phụ nhân che miệng, huyết thủy chảy xuôi, thê thảm kêu to, cơ hồ muốn đau đã hôn mê.

“Nói năng lỗ mǎng, tóm lại là phải bỏ ra đại giới.”

Cầm đầu nữ tử ngữ khí thanh đậm, “Lần này chỉ là muốn nàng một cây đầu lưỡi, lần sau nhưng là không còn vận tốt như vậy, còn không đi xuống làm việc!”

Vương Thiết Sinh tê cả da đầu, vội vàng chào hỏi người đem nhà mình phu nhân giơ lên xuống dưới, sau đó bắt đầu vội vàng triệu tập đám người, phát động thương hội tất cả quan hệ, bắt đầu tìm kiếm lấy trên bức họa một người một vật.

“Hì hì, vẫn là Bích Thủy sư tử thủ đoạn cao minh, nhanh như vậy liền để bọn hắc nghe lời.”

Trước đó thiếu nữ Ngọc Linh hì hì cười nói.

Cầm đầu nữ tử mỉm cười, “Điểm này chúng ta có thể nghĩ đến, người của thế lực khác cũng có thể nghĩ đến, cho nên chúng ta cũng không thể chiếm cứ tiên cơ, hiện tại chỉ cầu có thể tại cái khác thế lực kịp phản ứng trước đó, tìm tới tám kia đạo đồ.”

“Sư tử, loại đồ vật này thật sẽ ở mảnh này khu quần cư xuất hiện sao?”

Thiếu nữ kia Ngọc Linh hồ nghi hỏi.

“Nhất định sẽ, tên kia trộm đạo đồ, chính là nghĩ bí mật đạt được vật kia, đáng tiếc sự tình tiết lộ, lúc này mới đã dẫn phát truy sát.”

Bích Thủy sư tử bình thản nói.

“Nếu là thực sự tìm không thấy đạo đồ, dùng những phương pháp khác có thể hay không khai ra vật kia?”

Thiếu nữ Ngọc Linh tiếp tục hỏi.

“Đạo đồ tác dụng cũng không phải là khai ra vật kia, mà là tại vật kia sau khi xuất hiện, có thể đưa nó lưu lại!”

Bích Thủy sư tử nói, “Mà nghĩ khai ra vật kia, chỉ có dùng máu tươi làm dẫn!”

“Máu tươi làm dẫn.”

Thiếu nữ Ngọc Linh nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói, “Tính toán thời gian, Hoang Dã sư huynh bọn hắc sắp đến đi?”

“Cũng nhanh.”

Bích Thủy sư tử cười nói, “Chờ Hoang Dã sư huynh bọn hấn đến, sự tình hấn là càng dễ làm hơn.”

Các nàng Kiếm tháp đệ tử, nam chủ tu trọng kiếm, nữ chủ tu khoái kiếm, trọng kiếm khoái kiếm đã rất lâu không có cùng một chỗ hành động qua.

...

Vạn Xuân trải bên trong.

Thời khắc này bệnh nhân cũng không tính nhiều, chỉ có rất thưa thớt mấy vị.

Tiền đường khu vực, chỉ có một vị hoa đại phu ở chỗ này tọa trấn.

Một vị khác đại phu thì bị Dương Phóng mời đến trong hậu đường, ngay tại chăm chú hướng hấn thỉnh giáo lấy một chút y lý, lý thuyết y học cùng dược lý.

“Cho nên nói cái này ba loại thoát nhìn không có độc dược vật, lấy đặc thù tỉ lệ xen lẫn trong cùng một chỗ về sau liền sẽ sinh ra kịch độc, đúng hay không?”

Dương Phóng hỏi.

“Đúng vậy đúng thế.”

Vương đại phu nở nụ cười, liên tục đáp lại.

Hấn mặc dù là Vạn Xuân trải đại phu, nhưng ở về mặt thân phận nhưng không sánh được chưởng quỹ, cho nên đối với Dương Phóng đủ loại vấn đề, luôn luôn không sợ người khác làm phiền tiến hành chỉ giáo.

Ngắn ngủi ba ngày qua, Dương Phóng không ngừng hướng hấn hỏi đến có quan hệ dược lý sự tình, điều này cũng làm cho hấn sinh ra nhàn nhạt nghi hoặc.

Hấn là vị này chưởng quỹ cũng nghĩ đổi nghề rồi?

“Tốt, thật sự là tốt.”

Dương Phóng lộ ra tiểu dung , đạo, “Đúng rồi, vậy dạng này dược vật nếu như cùng Hạc Đỉnh Hồng, thạch tín trộn lẫn cùng một chỗ, hiệu quả sẽ như thế nào?”

“Không thể loạn trộn lẫn.”

Vương đại phu vội vàng khoát tay, “Một khi trộn lẫn đến cùng một chỗ, độc tính sẽ dị thường đáng sợ, hơi không cẩn thận, sẽ hạ độc chết người.”

“Cái kia có thể hạ độc chết tứ phẩm cao thủ sao?”

Dương Phóng nhăn tình sáng lên.

“Cái này... Có lẽ có thể a?”

Vương đại phu lộ ra chân chờ, tứ phẩm cao thủ, nội lực thâm hậu, thân thể đối với độc tố kháng tính cũng so với người bình thường mạnh hơn, có thể hay không hạ độc chết, hấn cũng chưa thử qua.

“Nhưng coi như không thể, khẳng định cũng có ảnh hưởng!”

Vương đại phu vội vàng sửa lời nói.

Dương Phóng lần nữa hài lòng mỉm cười.

Có thể đối tứ phẩm cao thủ có ảnh hưởng là được.

Mà đây vẫn chỉ là hần chuẩn bị trong đó một cái toa thuốc.

Ba ngày qua, hần nhưng là thỉnh giáo vị này Vương đại phu mấy cái đơn thuốc, mấy cái này đơn thuốc mỗi một cái đều có thể đối tứ phẩm cao thủ sinh ra ảnh hưởng.

Nếu là hần đem mấy cái này đơn thuốc xen lẫn trong cùng một chỗ, tăng lớn liều lượng, lại thêm một chút Hạc Đỉnh Hồng, thạch tín, kia nói không chừng thật có thể hạ độc chết tứ phẩm, ngũ phẩm cao thủ.

“Đúng rồi, Vương đại phu, người làm nghề y nhiều năm, có hay không gặp được một chút đặc thù kịch độc? Tỉ như có thể khiến người ta biến điên? Biến câm? Biến mù loại hình, nhất là biến mù, dạng này có hay không?”

Dương Phóng hỏi.

“Có, loại độc tố này rất nhiều, thậm chí có kịch độc còn có thể để cho người ta sinh ra huyền cảnh...”

Vương đại phu đáp lại nói.

“A, người cùng ta nói một chút đều là những thứ đó? Không nên hiểu lầm, ta chỉ muốn tìm hiểu một chút, dạng này sau này gặp được, ta cũng có chuẩn bị tâm lý!”

Dương Phóng lần nữa hứng thú.

..

Chương 39 : Đêm khuya gặp chuyện, hỗn loạn tăng lên

Đến trưa công phu quá khứ.

Vương đại phu nói miệng khô lưỡi khô.

Nếu là đổi lại người bình thường hướng hấn như thế thỉnh giáo, hấn đã sớm phát tay áo rời đi, sao có thể cùng đối phương kéo nói nhảm nhiều như vậy?

Nhưng dưới mắt lại là bọn hấn chường quý tại hỏi thăm, hấn không thể không đáp, nếu không sau này có còn muốn hay không ở chỗ này lăn lộn.

“Ừm, Vương đại phu hôm nay vất vả người, uống trước chén nước trà lại đi thôi.”

Dương Phóng thỉnh giáo hoàn tất, lộ ra mỉm cười, tự thân vì Vương đại phu rót nước trà.

“Chường quý khách khí, thật sự là khách khí.”

Vương đại phu liền vội vàng đứng lên.

Tại Dương Phóng nhiều lần mời mọc, Vương đại phu vẫn là uống xong Dương Phóng chuẩn bị nước trà.

Sau đó, Vương đại phu liền không còn chờ lâu, bắt đầu rời đi.

Mà tại Vương đại phu vừa mới rời đi, Dương Phóng liền bắt đầu đổi mấy cái toa thuốc, cẩn thận phối trí.

Hết thầy có bốn cái toa thuốc.

Đều là loại kia mặt ngoài là thuốc bổ, thực tế ăn hết lại biến thành kịch độc đơn thuốc.

Mà hấn cũng nghĩ Vương đại phu hỏi qua, mấy cái này đơn thuốc một khi xen lẫn trong cùng một chỗ, độc tính cũng sẽ không bị thấp tiêu, ngược lại sẽ lần nữa tăng lớn một chút.

Sau nửa canh giờ.

Rốt cục, Dương Phóng đem những này kịch độc hoàn chỉnh phối ra.

Nấu thuốc bình bên trong, đen sì một mảnh, ra bên ngoài tràn ngập một cỗ khó tả gay mũi khí tức.

Hạc Đình Hồng, thạch tín, hấn cũng đều đã tăng thêm đi vào.

Ròng rã một hũ chất lỏng, sền sệt, thoát nhìn như là một bãi hắc hạt vừng dán đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng cẩn thận, lấy ra một cây cương châm, cẩn thận từng li từng tí tại bình bên trong dính một chút, sau đó trong tay quan sát.

“Thứ này đến cùng có thể hay không đối cao phẩm cấp cường giả sinh ra ảnh hưởng?”

Đáng tiếc, hấn cũng vô pháp tìm người đi ném thử.

Phốc phốc!

Dương Phóng run tay hát lên, cương châm bay ra, sát na trúng đích bảy tám mét bên ngoài cửa gỗ bên trên, trực tiếp tận gốc không có vào.

Có độ thuần thực bằng tại, ba ngày thời gian, hẳn liền sơ bộ nắm giữ phát xạ ám khí phương pháp.

Mặc dù chính xác còn có đợi tăng lên, nhưng cách bảy tám mét bắn trúng nhân thể, là một điểm vấn đề cũng không có.

Dương Phóng đi qua, rút ra trường kiếm, lần nữa đem cây kia cương châm lấy ra ngoài, sau đó lần nữa nhìn về phía trước mắt bằng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/50 tuổi

Tu vi: Tam phẩm (100/120)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (713/840)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm đại thành (200/1200), Đại phi phong trượng pháp đăng đường nhập thất (200/500), Đạp Tuyết công nhập môn (100/200)

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800), ám khí nhập môn (240/300), chế độc nhập môn (30/200)

Tư chất: Rất có tiềm lực (1/60)

...

Bởi vì công pháp đều không có đột phá cảnh giới, cho nên tư chất phương diện vẫn không có cải biến.

“Nhiều nhất tiếp qua hai ngày, ta hẳn là liền có thể đạt tới tứ phẩm cảnh giới.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn đem còn lại độc châm bắt đầu từng cái Ngâm độc, sắp xếp trên bàn , chờ đợi hong khô.

Ngoài ra, lại lấy ra khăn mặt dính vào kịch độc, tại trường kiếm của hắn bên trên lặp đi lặp lại chà xát một lần.

Sau khi lau xong tựa hồ cảm thấy không an toàn, hắn trực tiếp đem trường kiếm toàn bộ cắm vào trong bình thuốc, ngâm.

“Dạng này coi như giết không chết tứ phẩm cao thủ, cũng nhất định có thể đối với đối phương tạo thành to lớn ảnh hưởng!”

Dương Phóng tựa nói.

Hắn đi đến giường, bắt đầu nghỉ ngơi.

Bóng đêm tĩnh mịch.

Bất tri bất giác đến sau nửa đêm.

Từng đợt quý dị mùi thơm mùi đột nhiên hướng về gian phòng bên trong tràn ngập mà tới.

Có chút cùng loại đàn hương, để cho người ta buồn ngủ.

Vừa mới nằm ngủ không lâu Dương Phóng khẽ nhú mày, đột nhiên mở hai mắt ra, trong lòng giật mình!

Không đúng!

Đây là mê hương!

Ai?

Hắn đột nhiên từ trên giường ngồi dậy.

Nhỏ xíu gậy chốt cửa âm thanh ở ngoài cửa trực tiếp vang lên, nhưng này người tựa hồ phát hiện bên trong căn phòng động tĩnh, dứt khoát không còn tiếp tục gậy, mà là một chưởng đánh gãy chốt cửa, thân thể như là bóng đen, đột nhiên nhào về phía trong phòng.

Keng!

Bên hông trường kiếm ra khỏi vỏ, như là sáng như tuyết hàn quang.

Người tới toàn thân áo đen, lại không nói một lời, một kiếm hướng về Dương Phóng mi tâm cấp tốc đâm tới.

Hắn vốn chỉ muốn hôn mê đối phương, làm ít tiền tài liền đi, lại không nghĩ rằng gia hỏa này như thế cảnh giác, thế mà một mực không ngủ.

Đã dạng này, vậy cũng chỉ có thể quái đối phương không may.

Đưa người đi gặp Diêm Vương!

Dương Phóng thần sắc biến đổi, vội vàng sờ rìi giường nơi cuối còn không có tới qua độ cương châm cấp tốc hướng về đối phương phát xạ mà đi, đồng thời thân thể lặn mình một cái, nhanh chóng sờ về phía cuối giường chỗ trường kiếm.

Lại có người trực tiếp đêm khuya hành hung?

Đinh đinh đinh đinh!

Từng đợt thanh thúy thanh âm truyền ra.

Trong tay đối phương trường kiếm linh hoạt dị thường, nhanh như cực điện, đơn giản như cùng sống đến đây, đem Dương Phóng phát xạ tới hơn mười mai cương châm tất cả đều chọn bay ngược mà ra.

Chỉ từ điểm này nhìn, tu vi của đối phương tuyệt đối đáng sợ!

Chỉ ít tam phẩm đi lên.

Phải biết gian phòng bên trong đen nhánh vô cùng, đưa tay không thấy được năm ngón, có thể dưới loại tình huống này đánh bay cương châm, đối phương thị lực cùng năng lực phản ứng tất cả đều đạt đến một loại không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

“Chết!”

Đối phương đánh bay hơn mười mai cương châm về sau, khẽ quát một tiếng, một kiếm tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể cực tốc đâm tới.

Dương Phóng sớm đã sờ đến trường kiếm, không nói lời gì, lúc này lấy Vô Ảnh Kiếm hướng về đối phương thân thể nhanh chóng nghênh kích mà đi.

Keng keng keng keng!

Hoả tinh bắn tung toé, thanh âm chói tai.

Đơn giản như là hai đoàn hàn quang đan vào một chỗ đồng dạng.

Hai người kiếm pháp tất cả đều đạt đến cực hạn, đem bên trong căn phòng bàn ghế hết thảy chấn động đến vỡ nát, đối phương cường đại nội lực trực tiếp chấn động đến Dương Phóng cánh tay tê dại.

Dương Phóng trong lòng kinh hãi.

Tứ phẩm!

Đây tuyệt đối đã là tứ phẩm cao thủ.

Mình đã đạt đến tam phẩm đỉnh phong, ngoại trừ tứ phẩm cao thủ, ai có thể để cho mình có loại cảm giác này?

Thật tình không biết đối phương trong lòng đồng dạng kinh hãi.

Hắn chỉ là tùy ý cạy mở một gia đình, lại có như thế cao thủ?

Kiểm của đối phương thuật đơn giản đạt đến thần hồ kỳ thần tình trạng.

Nếu không phải nội lực của hắn cao thâm, trường kiếm sớm đã tuột tay!

Bỗng nhiên, Hắc y nhân kia thân thể uốn éo, như là triệt để biến thành một mảnh bóng râm, trở nên không thể tưởng tượng nổi, liền như là một đám chất lỏng có thể tùy ý cải biến hình dạng, lần nữa hướng về Dương Phóng đánh tới.

Dương Phóng lại là một kiếm đâm tới, lần này lại trực tiếp từ đối phương thân thể bên trong xuyên thấu ra ngoài.

Giờ khắc này thật giống như đối phương thân thể triệt để trở thành một đạo 'Cái bóng', hoàn toàn hư không thụ lực, hắn không chút nghĩ ngợi, vội vàng cấp tốc rút lui, đồng thời đem kiếm pháp thi triển đến cực hạn, bảo vệ quanh thân.

Cái kia đạo cái bóng cười lạnh một tiếng, nhanh chóng đánh tới, giống như là cùng bóng tối bốn phía hòa làm một thể đồng dạng.

Keng keng keng keng!

Thanh âm giòn nhẹ, hoả tinh bắn tung toé.

Dương Phóng trên thân một sát na trúng liền vài kiếm.

Trong lòng hấn kinh hãi, lòng tơ đều đứng vững lên, nếu không phải trên người nhuyễn giáp trước đó không có cởi, hiện tại hẳn đã phải chết không thể nghi ngờ.

Đây là thân pháp gì?

Người áo đen lúc này cũng cảm giác được Dương Phóng trên người dị thường, bỗng nhiên thân thể uốn éo, lần nữa cải biến chiêu số, hướng về Dương Phóng mi tâm cùng cổ họng đâm tới.

Dương Phóng đem kiếm pháp vung vẩy kín không kẽ hở, hoàn toàn giống như là một mảnh mưa kiếm, một mực bao lấy yếu hại, đồng thời thân thể nhanh chóng rút lui, bàn tay một trào, đem kia bình kịch độc dục dịch nắm lên, trực tiếp hướng về trước mắt bóng đen ném tới.

Không ngoài dự liệu, cái này bình kịch độc dục dịch cũng trực tiếp từ trước mắt bóng đen xuyên thấu ra ngoài.

Dương Phóng thừa cơ lần nữa một bả nhắc lên trước bàn trưng bày độc châm, đồng dạng hướng về trước mắt bóng đen lung tung kích xạ tới, lít nha lít nhít, như là vô số hạt mưa đồng dạng.

Đinh đinh đang đang!

Đối mặt dày đặc độc châm, đối phương hiển nhiên không cách nào thông dong né tránh, chỉ có thể huy động trường kiếm, đem những này bắn vọt tới độc châm hết thảy quét bay.

Mượn nhờ trường kiếm, độc châm ở giữa sinh ra lẽ tẻ hoả tinh, Dương Phóng rốt cục bắt được đối phương thân thể, cắn răng một cái, thân thể lao nhanh ra, Đạp Tuyệt công thi triển, trực tiếp một kiếm hướng về đối phương thân thể nhanh chóng đâm tới.

Đối phương vừa mới đón đỡ xong liền tiếp độc châm, liền nhìn thấy Dương Phóng đánh tới, trong lòng tức giận, thân hình thoát một cái mà qua, trực tiếp đón lấy Dương Phóng, thề muốn đem tiểu tử này thiên đao vạn quả, để tiết mối hận trong lòng.

Lại không nghĩ rằng trường kiếm của hắn vừa mới cùng Dương Phóng đụng vào nhau, Dương Phóng tay trái giương lên, lại là bó lớn độc châm bay ra, hướng về hắn hóa thành bóng ma kích xạ mà tới.

Cái này nhân tâm nhưc đầu kinh, liền tranh thủ thân pháp phát huy đến cực hạn, nhanh chóng vặn vẹo, chông chất, nhưng vẫn là bị hai, ba cây độc châm trực tiếp đánh vào người, phát ra kêu rên, liền thân hình trở nên chậm rất nhiều.

Dương Phóng nghe được kêu rên, kiếm tùy thân đi, quả là nhanh đến cực hạn.

Thổi phù một tiếng, máu bắn tứ tung, đối phương một cánh tay bị hắn tại chỗ cắt rơi.

Người áo đen trong lòng hoảng hốt, cũng không dám lại đối đãi, liền vội vàng xoay người hướng về phương ngoại cuồn vút đi.

Nhưng hắn vừa mới xông ra, đột nhiên trước mắt biến thành màu đen, kém chút ngã nhào xuống đất.

“Độc?”

Dương Phóng chân đạp Đạp Tuyết công, đã sớm lao nhanh ra, không nói lời gì, trường kiếm trực tiếp hướng về đối phương thân thể bao phủ tới.

“Người!”

Phốc phốc phốc!

Hắn toàn thân trên dưới một sát na trúng liền vài kiếm, bị Dương Phóng hoạch bên trong yếu hại, cuối cùng một kiếm đâm vào hậu tâm, con mắt trừng lớn, lộ ra thật sâu không cam lòng, ngã vào trên mặt đất, chết thảm bỏ mạng.

Dương Phóng từng ngậm từng ngậm thở hổn hển, trong lòng hồi hộp.

Tứ phẩm cao thủ!

Đêm nay vậy mà gặp lạ lắm tứ phẩm cao thủ!

Kém chút liền bị đối phương giết chết.

...

Chương 40 : Hình thức khẩn trương

Từ khi mấy ngày trước đây cảm thấy được khu quần cư tình huống về sau, Dương Phóng liền một mực không quá yên tâm, cho nên mỗi đêm đi ngủ, đều là nhuyến giáp mang theo, vì chính là để phòng vạn nhất.

Hắn càng nghĩ càng là nghĩ mà sợ, lúc này tại đối phương trên thân thể nhanh chóng lục soát sờ tới sờ lui.

Rất mau tìm đến một quyển sách, một khối Tịch Tà Ngọc, còn có bảy tám hai tán toái bạc.

Nổi bật nguyệt quang, có thể mơ hồ nhìn thấy phía trên chữ viết.

【 Âm ảnh thân pháp! 】

“Đây chẳng lẽ là đối phương vừa mới thi triển thân pháp?”

Dương Phóng trong lòng kinh hãi.

Vừa mới đối phương cái chủng loại kia thân pháp phiêu hốt khó lường, như là bóng ma, để hắn hoàn toàn bắt giữ không đến.

Nếu không phải hắn lung tung phát xạ ám khí, tuyệt đối không có khả năng đánh trúng đối phương.

Hắn lúc này đem những vật này thiếp thân nắp kỹ, sau đó khiêng cỗ thi thể này, lần nữa lặng lẽ yên lặng lật ra tường viện.

Toàn bộ hiệu thuốc bên trong ngoại trừ mấy cái gã sai

vật bên ngoài, cũng chỉ có một mình hắn ở lại, những cái kia đại phu cùng học đồ ban đêm là không ở lại hiệu thuốc ở lại, chỉ có ngày thứ hai ban ngày mới có thể sớm đến.

Gã sai vật trụ sở cách hắn nơi này lại xa xôi, cho nên vừa rồi động tĩnh, bọn hắn căn bản nghe không được.

Bảo đảm tuyệt đối an toàn về sau, Dương Phóng đem cỗ thi thể này ném vào hai, ba dặm bên ngoài trong một ngõ hẻm.

Làm xong đây hết thảy, hắn lần nữa cực tốc trở về trụ sở, thấp sáng ngọn đèn, bắt đầu cấp tốc thu lại vừa mới giao thủ tạo thành đáng sợ ba động.

Nói thật ra, gặp như thế cùng một chỗ ám sát về sau, hắn hiện tại có loại không còn dám ở tại cửa hàng bên trong cảm giác.

Ai có thể cam đoan đằng sau vẫn sẽ hay không tiếp tục gặp được ám sát?

Nhưng hắn thân là chưởng quỹ, không ở tại cửa hàng, làm sao có thể đi?

“Nhiều như vậy người xa lạ đột nhiên đi vào khu quần cư, đến cùng là đang tìm kiếm cái gì?”

Dương Phóng trong phòng đi lại.

Bất quá tại cẩn thận hồi tưởng vừa mới lúc giao thủ, Dương Phóng cũng xác nhận một sự kiện.

Hắn ban ngày phối trí kịch độc hữu dụng!

Tối thiểu tại đối phương đào tẩu thời điểm, rõ ràng thân thể nhoáng một cái, lúc này mới bị hắn bắt lấy cơ hội.

Nhìn như vậy, loại kia kịch độc còn phải tiếp tục phối trí.

Dương Phóng đem trước đặt được bí tịch cùng Tịch Tà Ngọc lấy ra ngoài, đối ngọn đèn quan sát, trong lòng mừng thầm.

Đêm nay lớn nhất thu hàng chính là hai cái này.

Hắn đem hai thứ đồ này giấu kỹ trong người, lần nữa lấy ra một hạt Dưỡng Khí đan, nuốt vào trong bụng.

Dưới mắt nên trước mau chóng đột phá tứ phẩm, lại tu luyện 【 Âm ảnh thân pháp 】 cùng 【 Đạp Tuyết công 】 .

...

Sáng sớm hôm sau.

Trên đường phố rõ ràng trở nên càng căng thẳng hơn.

Vạn Phúc thương hội tại phát động tất cả lực lượng giúp bọn hắn tìm kiếm trên bức họa đồ vật, sáng sớm liền có rất nhiều cỡ trung tiểu bang phái thành viên, cầm bức tranh, khắp nơi hỏi thăm.

Dương Phóng vốn là đi ra ngoài xem xét tình huống, kết quả thật xa liền nhìn tình cảnh như vậy.

Trừ cái đó ra, còn có một chuyện để trong lòng của hắn kinh nghi.

Trên đường phố một chút trà bày, tửu quán, hỗn độn bày ra, tất cả đều xuất hiện từng vị khuôn mặt xa lạ khổ lực, nhưng cùng khổ lực bất đồng, những người này mặc dù mặc khổ lực quần áo, lại diện mục âm trầm, lang cổ ửng tím, từng đôi mắt trên đường phố vô tình hay cố ý quét

mắt.

Hiển nhiên không phải chân chính khổ lực.

“Tiểu Trương huynh đệ, các người đang tìm cái gì?”

Dương Phóng bỗng nhiên hướng nơi xa phát phát tay.

Một tiểu bang phái thành viên sắc mặt khế giật mình, lúc này nhanh chóng chạy tới , đạo, “Nguyên lai là Dương chưởng quỹ, phía trên để chúng ta tìm kiếm một chút trên bức họa đồ vật, bao quát bất luận cái gì có khả năng gặp qua những thứ này người.”

Hắn đem chân dung đưa cho Dương Phóng xem xét.

Dương Phóng hiếu kì nhìn thoáng qua, bỗng nhiên nheo mắt, trong nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh.

“Đây là người nào? Tại sao muốn để các người tìm kiếm?”

Dương Phóng điềm nhiên như không có việc gì mà hỏi.

“Ai biết là ai, là Vạn Phúc thương hội để chúng ta hỗ trợ tìm, nghe nói Vạn Phúc thương hội hội trưởng đều bị người cầm xuống, tóm lại, đám kia kẻ ngoại lai thế lực rất lớn, chúng ta không thể trêu vào!”

Vị kia tiểu bang phái thành viên mở miệng, bỗng nhiên trong lòng khế động, nhìn thoáng qua Dương Phóng , đạo, “Đúng rồi Dương chưởng quỹ, các người Hắc Hồ bang không biết có hay không thụ ảnh hưởng?”

“Ta đây cũng không biết.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, “Ta được an bài tại bắc phường, tổng bộ tại đông phường bên kia , bên kia

liền xem như phát sinh lớn hơn nữa sự tình, không ai thông báo lời nói, ta cũng không biết.”

“Cũng thế.”

Vị kia tiểu bang phái thành viên gật đầu , đạo, “Vậy ta tiếp tục đi hỏi thăm.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, tại đối Phương Ly mở về sau, hấn lúc này quay người hướng về cửa hàng bên trong đi đến, trong đầu sôi trào mãnh liệt, không cách nào bình tĩnh.

Trên bức họa nam tử trung niên, chính là mấy ngày trước ban đêm bị mình tiện tay đâm chết người!

Mà bức họa kia bên trên bộ kia thần bí đồ án, cũng chính là hấn từ trung niên nam tử trên thân tìm ra đồ vật!

Bọn này kẻ ngoại lai là đang tìm cái này?

Hấn trong lúc nhất thời có chút khẩn trương, như là cầm cái gì khoai lang bỏng tay, hướng về trong phòng tiến đến.

...

Phó đối diện một chỗ nóc nhà chõ.

Ba nam một nữ kì lạ đội hình, xuất hiện ở đây.

Kia nữ người mặc màu đen trang phục, dung nhan lãnh đạm, chính nhắm hai mắt, tựa hồ tại cảm ứng đến cái gì.

Bên người ba cái nam, một cái cầm trong tay nhuyễn tiên, bờ môi phong mỏng, một mặt khắc bạc chi tướng; một cái lưng đeo trường kiếm, trên đầu mang theo một đỉnh thật dày mũ;

Còn có một cái thì dị thường khôî ngô, thân thể so người bình thường cao hơn hai cái đầu tả hữu, một thân cơ bắp, cánh tay, đùi tất cả đều dị thường thô to, như là một tôn nhân hùng.

Bỗng nhiên, màu đen trang phục nữ tử trực tiếp mở hai mắt ra, nhìn thoáng qua tiệm thuốc phương hướng, âm thanh lạnh lùng nói, “Tên kia chưởng quỹ có vấn đề, tâm tình của hắn tại vừa mới xuất hiện ba động!”

“Ồ?”

Bên người ba vị bạn trai đồng thời quay đầu, hướng về Vạn Xuân trải nhìn lại.

“Đi, đi qua nhìn một chút!”

Cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử lạnh giọng mở miệng.

Bọn hắn mũi chân điểm một cái, lúc này hướng về Vạn Xuân trải phương hướng lao đi, trực tiếp rơi vào đại đường bên ngoài.

“Khách quan, các người muốn nhìn bệnh vẫn là lấy thuốc?”

Vừa hạ xuống dưới, liền có một dượng đồ cấp tốc đón, mở miệng hỏi.

“Cút!”

Ầm!

Thân thể cực kỳ khôî ngô nam tử, thanh âm lạnh lùng, một chưởng đánh ra, tại chỗ đem tên này học đồ đánh bay, lồng ngực lõm, thân thể như là rách rưới đồng dạng nện ở nơi xa.

Ánh mắt của hắn liếc nhìn, âm thanh lạnh lùng nói, “Vừa mới tên kia chưởng quỹ ở đâu?”

Hiệu thuốc bên trong tất cả mọi người giật nảy cả mình.

“Các người... Các người là ai?”

Ngồi xem bệnh hoa đại phu lộ ra vẻ kinh ngạc.

Màu đen trang phục nữ tử lần nữa Cảm Ứng một chút, bỗng nhiên thân thể nhoáng một cái, trực tiếp hướng về Nội đường phương hướng phóng đi.

Cái khác ba tên nam tử tất cả đều nhanh chóng đi theo xông qua, xem toàn bộ hiệu thuốc như là không có gì.

Hai vị đại phu, hơn mười vị học đồ tất cả đều một mảnh kinh hoảng, trơ mắt nhìn xem bọn hắn xông vào.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng vừa mới nắp kỹ da thú đồ, đột nhiên sinh ra Cảm Ứng, biến sắc, cầm trong tay trường kiếm, lao nhanh ra gian phòng.

“Các người là ai?”

Hắn mở miệng kinh uống, “Không biết nơi này là Hắc Hồ bang địa bàn sao?”

“Là hắn sao?”

Ba tên nam tử ánh mắt lạnh lẽo, đồng thời dừng lại, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Nữ tử kia cẩn thận nhìn chăm chú lên Dương Phóng, đôi mi thanh tú nhăn lại, lãnh đạm nói, ” ta hỏi người, này

họa quyền bên trên người cùng đồ vật người gặp qua sao?”

Nàng lần nữa đem một trương họa có nam tử trung niên ảnh chân dung cùng thần bí hình ảnh bức tranh triển khai, hỏi hướng Dương Phóng.

“Chưa thấy qua, thế nào?”

Dương Phóng đáp lại nói.

“Còn dám nói láo, chưa thấy qua người khấn trương cái gì?”

Nữ tử kia đột nhiên quát chói tai.

“Ta không có khấn trương, ta chỉ là...”

Dương Phóng vội vàng mở miệng.

“Giảo biện!”

Bên cạnh cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử quát chói tai một tiếng, trong tay nhuyễn tiên phát ra chói tai tiếng thét, tựa như tia chớp, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng rút tới.

Dương Phóng thần sắc biến đổi, vội vàng cấp tốc huy kiếm ngăn cản.

Keng một tiếng, trường kiếm trong tay đều bị một roi rút rời khỏi tay, đầu roi chỗ hung hăng rút trên người Dương Phóng, ba một chút, đem hấn trên người hộ thể nhuyễn giáp đều cho rút xuất hiện khe hở, để hấn kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể lúc này nhanh chóng rút lui.

“Ta là Hắc Hồ bang người, các người muốn làm gì?”

Dương Phóng phát ra kinh uổng.

..

Chương 41 : Khống chế Hắc Hồ bang!

“Thứ không biết chết sống, còn dám tại trước mặt chúng ta ẩn tàng, nói, người gặp chưa thấy qua?”

Tay kia cầm nhuyễn tiên nam tử tiếp tục quát chói tai.

“Ta thật không có gặp qua.”

“Còn dám mạnh miệng!”

Cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử thần sắc hung lệ, soạt một tiếng, trong tay nhuyễn tiên lần nữa hung hăng quát hướng Dương Phóng, lần này roi mang theo bén nhọn kinh phong, trực tiếp hướng về Dương Phóng mặt hung hăng rút đi.

Dương Phóng biến sắc, vội vàng nhanh chóng né tránh, lại phát hiện kia roi như bóng với hình, tốc độ cực nhanh, căn bản né tránh không được, chỉ có thể cong lên hai tay, nhanh chóng ngăn cản.

Bộp một tiếng, hai cánh tay hấn quần áo đều trực tiếp bị rút nổ tung.

Áo lót tại quần áo nội bộ sắt lá cũng bị rút lõm xuống dưới.

Dương Phóng hai tay tê dại, kinh hãi mở miệng nói, “Các người rốt cuộc muốn cái gì, ta thật không có gặp qua, các người không phải là muốn cùng chúng ta Hắc Hồ bang là địch?”

“Muốn chết, còn dám áo lót sắt lá!”

Cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử sắc mặt phát lạnh, liền muốn lần nữa động thủ.

“Đủ rồi, lục soát!”

Cái kia màu đen trang phục nữ tử ngữ khí băng lãnh, trực tiếp xâm nhập Dương Phóng gian phòng.

Bên người cái khác hai nam tử tất cả đều đi theo vọt qua.

Cầm trong tay mềm liền nam tử cũng hừ lạnh một tiếng, vọt thẳng vào gian phòng.

Gian phòng bên trong truyền đến từng đợt trầm muộn lục soát thanh âm, từng cái bàn ghế bị không ngừng ngã lật, tựa hồ không buông tha bất luận cái gì có khả năng giấu đồ vật nơi hẻo lánh.

Chum trà thời gian về sau, người ở bên trong mới lần nữa xông ra.

“Nghe, từ giờ trở đi, phàm là nghe nói có người từng thấy cái này đồ bên trong người cùng đồ vật, đều muốn cần phải hồi báo cho chúng ta.”

Cái kia màu đen trang phục nữ tử, ngữ khí lạnh lùng.

“Tốt, ta hiểu rồi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Lục soát hẳn một chút thân!”

Màu đen trang phục nữ tử bỗng nhiên lạnh giọng mở miệng.

Hô một tiếng, thân thể đại hán khôi ngô một chút đánh tới, đại thủ trên người Dương Phóng nhanh chóng lục soát một lần, một lát sau, lần nữa rời đi, âm thanh lạnh lùng nói, “Đi, đi Hắc Hồ bang!”

Bên người đám người nhao nhao đi theo cuồng cướp mà ra.

Duy chỉ có tay kia cầm nhuyễn tiên nam tử, y nguyên không muốn buông tha Dương Phóng, ánh mắt phát lạnh, trong tay trường tiên lại là cấp tốc vung ra, như là vụn vụn rấn trườn, nhanh đến cực hạn, trực tiếp hướng về Dương Phóng rút đi.

Tựa hồ không rút trúng Dương Phóng, hắc thê không bỏ qua.

Dương Phóng trong lòng tức giận, vội vàng lần nữa trốn tránh, nhưng vẫn là nhuyễn tiên hung hăng rút trúng đầu gối.

Bộp một tiếng, đệm ở trên đầu gối thật dày da trâu bị tại chỗ rút nổ tung.

Ngay tiếp theo Dương Phóng thân thể cũng trực tiếp bay ngược mà ra.

“Tránh, người ngược lại là tiếp tục tránh!”

Cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử nhìn thấy thuận lợi quát bay Dương Phóng, không khỏi nhẹ răng cười một tiếng, sau đó bước chân một điểm, cấp tốc rời đi nơi đây.

Dương Phóng mới hận trong lòng đến cắn răng.

Mấy người này thực lực tất cả đều dị thường đáng sợ, hắc hiện tại xa không phải đối thủ.

Nhất là cái này làm nhuyễn tiên, tối thiểu là tứ phẩm đỉnh phong thực lực.

“Vương bát đản...”

Hắn một mặt khó coi từ dưới đất chống lên, hai tay không ngừng truyền đến tê dại cảm giác.

Chỗ đầu gối càng là không thể tránh khỏi thụ thương.

“Cái kia nữ có thể cảm giác người khác cảm xúc?”

Dương Phóng sắc mặt biến đổi.

Đây là cái gì công pháp tà môn?

Bất quá, mấy người này hướng Hắc Hồ bang tổng bộ đi, không biết bang chủ của bọn hắn có thể hay không hàng phục mấy người kia.

Nhưng hắn càng có khuynh hướng mình có thể tự tay báo thù!

Không tự tay đi báo loại này đại thù, hắn thực sự trong lòng nén giận!

Lúc này, tiền đường khu vực truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Hai tên đại phu mang theo mấy vị học đồ, nhanh chóng chạy tới nơi này.

“Chưởng quỹ, ngài không có sao chứ?”

Vương đại phu khẩn trương hỏi.

“Bị thương nhẹ, giúp ta truy cập thuốc!”

Dương Phóng ngọt ngọt nói.

“Tốt, tốt!”

Hai vị đại phu lúc này gật đầu.

Dương Phóng đổi cái gian phòng, trực tiếp ngồi ở trên giường, lộ ra hai cái đầu gối vị trí.

Hai tên đại phu lấy người lấy ra thuốc cầm máu, bắt đầu vì Dương Phóng đắp lên, cũng cẩn thận băng bó lại.

...

Hắc Hổ bang tổng bộ.

Đại đường bên trong.

Bang chủ Triệu Hắc Hổ, Lưu trưởng lão, Tào trưởng lão chờ một đám cốt cán thành viên tất cả đều tụ tập ở đây, chính đang thương nghị chuyện quan trọng.

“Hiện tại khu quần cư càng ngày càng loạn, ngoại trừ những cái kia không biết tên tán tu võ giả bên ngoài, đã biết thế lực lớn liền có Kiếm tháp, Hắc Sơn tự, Bạch Nguyệt lâu, mà căn cứ tìm hiểu tin tức biết được, còn sẽ có càng ngày càng nhiều người sẽ tham gia đến nơi đây.”

Triệu Hắc Hổ thanh âm nặng nề, tại đi tới đi lui, “Hiện tại các người đều có tính toán gì, không ngại đều nói một chút.”

Lưu trưởng lão, Tào trưởng lão chờ một đám cốt cán thành viên, liếc nhau, lần nữa nhìn về phía Triệu Hắc Hổ.

“Không biết bang chủ có tính toán gì?”

Tào trưởng lão nhin không được hỏi.

“Tính toán gì?”

Triệu Hắc Hồ bước chân ngừng lại, ánh mắt nheo lại, “Nếu nói ta đối bọn hắc muốn tìm đồ vật không có hứng thú, đó là không có khả năng, nhưng bây giờ đừng nói là chúng ta, liền xem như Tam Hà bang đối diện với mấy cái này thế lực, cũng chỉ có thể cụp đuôi, cho nên lại trông mà thềm thì phải làm thế nào đây, tùy tiện nhúng tay, sẽ chỉ chết vô cùng thê thảm, dựa theo tính toán của ta, không bằng hiện tại liền trực tiếp rời đi!”

“Rời đi?”

Bên người tất cả trưởng lão nhao nhao ngạc nhiên mở miệng.

“Đúng vậy, rời đi.”

Triệu Hắc Hồ chậm chậm thở hắt ra hơi thở, đạo, “Hắc Hồ bang không có, chuyển sang nơi khác có thể xây lại, nhưng là người phải chết, vậy liền thật cái gì cũng bị mất.”

Bọn hắc Hắc Hồ bang chỉ là khu quần cư một cái trung đẳng thế lực mà thôi.

Hắc vị bang chủ này cũng mới chỉ là tứ phẩm đỉnh phong

Bên người một đám trưởng lão cơ bản đều tại tứ phẩm sơ kỳ đến trung kỳ ở giữa, một chút yếu, càng là chỉ có tam phẩm tu vi.

Ở chỗ này cái ngày càng hỗn loạn Hắc Thiết khu quần

cư, không có chút nào an toàn, nói không chừng ngày nào đó người liền không có.

Ngay tại vài ngày trước, còn phát sinh cùng một chỗ ngũ phẩm giao thủ sự kiện.

“Thế nhưng là chỉ dựa vào chúng ta Hắc Hồ bang một nhà, muốn an toàn rời đi khu quần cư, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy đi, vừa đến mùa đông, trong rừng rậm mức độ nguy hiểm sẽ thẳng tắp tăng lên mấy lần không thôi.”

Lưu trưởng lão nhin không được mở miệng.

Kỳ thật bọn hắn đều không muốn tùy tiện rời đi.

Đến một lần khu quần cư bên ngoài hoàn cảnh dị thường nguy hiểm, khắp nơi đều là kinh khủng mãnh thú, thậm chí còn có đáng sợ Tà Linh tại ẩn giấu.

Thứ hai, bọn hắn đều cắm rễ tại mảnh này khu quần cư mấy thập niên, thân gia tài phú tất cả đều ở chỗ này, trong lòng căn bản không bỏ được rời đi.

Mặc dù thay cái khu quần cư, hết thảy đều có thể trùng kiến.

Nhưng trùng kiến tóm lại là cần thời gian.

Đến địa phương mới về sau, vẫn là phải tránh không được dốc sức làm, bọn hắn tay chân lấm cặn, trong lòng nhuệ khí đã sớm biến mất, chỉ muốn an hưởng tuổi già.

“Là không dễ dàng, cho nên ta liên hệ thành nội cái khác mấy cái bang phái, chuẩn bị cùng nhau rời đi.”

Triệu Hắc Hồ mở miệng nói ra, “Các ngươi bây giờ nói

nói muốn pháp, là nguyện ý đi, vẫn là nguyện ý lưu?”

“Cái này...”

Một đám trưởng lão cùng cốt cán lần nữa liếc nhau, trong lòng nhanh chóng lẫn lộn.

Ầm!

Bỗng nhiên, đại điện ngoại truyện đến trầm muộn thanh âm.

Bảy tám cái Hắc Hổ bang đệ tử lập tức bay ngược mà ra, hung hăng đập vào bên trong đại điện.

Một đám trưởng lão nhao nhao giật mình quay đầu nhìn lại.

“Ai?”

“Triệu bang chủ, hôm nay các người một cái cũng đi không được.”

Một đạo lãnh đạm nữ tử thanh âm đột nhiên vang lên.

Ba nam một nữ kì lạ đội hình, lần nữa từ bên ngoài cất bước đi tới.

“Các người là ai, thật to gan, dám xông vào nhập Hắc Hổ bang?”

Tào trưởng lão sắc mặt tức giận, dẫn đầu tiến lên mở miệng.

“Cút!”

Cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử rất là bá đạo, đi lên một roi quét hướng Tào trưởng lão, nhanh đến cực hạn,

tựa như tia chớp.

Tào trưởng lão thần sắc biến đổi, vội vàng nhanh chóng trốn tránh.

Nhưng vẫn là bị nhuyễn tiên rút trúng.

Bộp một tiếng, thân thể bay ngược mà ra, hung hăng nện ở đại đường trên cây cột, máu me đầm đìa, dị thường thâm thắm.

“Muốn chết!”

Các trưởng lão khác nhao nhao biến sắc, không nói lời gì, tất cả đều lao nhanh ra.

Triệu Hắc Hồ càng là hơi nheo mắt lại, trong lúc đó phóng người lên, hai tay hiện lên trảo, trở nên một mảnh đen nhánh, nhanh chóng hướng về trước mắt bốn người cấp tốc đánh tới.

“Tứ phẩm đỉnh phong, có chút ý tứ!”

Kia dị thường đại hán khôi ngô nhe răng cười một tiếng, đối những người khác nhìn cũng không nhìn, hô một tiếng, trực tiếp hướng về Triệu Hắc Hồ bên này nhanh chóng đánh tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Hai người nhanh chóng giao thủ, thanh âm oanh minh.

Đảo mắt mườì mấy chiêu quá khứ.

Oanh! Oanh! !

Triệu Hắc Hồ cuồng phún huyết thủy, trước ngực trúng hai chưởng, trực tiếp bay ngược mà ra, hung hăng nện

ở hậu phương trên một cái bàn, đem cái bàn đều cho đập vỡ nát ra.

Cùng lúc đó, tay kia cầm nhuyễn tiên nam tử, cũng là quát chói tai một tiếng, đem còn lại trưởng lão, cốt cán tất cả đều rút bay ngược mà ra.

“Đủ rồi đi, Triệu bang chủ!”

Màu đen trang phục nữ tử lãnh đạm nói.

“Khụ khụ...”

Triệu Hắc Hổ một mặt kinh hãi, trong miệng ho ra máu, “Các người... Muốn làm gì?”

“Không làm gì, chỉ là muốn cho Triệu bang chủ vận dụng bang phái lực lượng giúp chúng ta tìm một chút đồ vật!”

Màu đen trang phục nữ tử lãnh đạm mở miệng.

...

Như hôm trước. Buổi chiều có chương 3!

Chương 42 : Tiến vào tú phẩm!

Giữa trưa.

Lưu trưởng lão một mặt vội vã chạy tới Vạn Xuân trái bên trong.

“Bang chủ bị bắt rồi?”

Dương Phóng kinh ngạc mở miệng.

“Đúng vậy, nào chỉ là bang chủ, hiện tại ngay cả chúng ta những trưởng lão này... Ai, không nói.”

Lưu trưởng lão thở dài một tiếng, nhẹ nhàng phát tay , đạo, “Lần này tới chính là để người coi chừng hiệu thuốc hỏa kế cùng học đồ, loại thời khắc máu chốt này, ai cũng không thể tự mình chạy trốn, nếu ai dám tự mình chạy trốn, coi như đừng trách ta Hắc Hồ bang không nể tình.”

Hắc Hồ bang cả tầng bị đối phương toàn bộ khống chế, đối phương lệnh cưỡng chế bọn hắn vận dụng hết thầy lực lượng, giúp bọn hắn tìm hiểu trên bức họa tin tức, cũng nói ai dám tự mình chạy trốn, chính là bọn hắn những trưởng lão này trách nhiệm.

Cho nên bọn hắn những trưởng lão này trước tiên liền hướng về phía dưới đi thông báo.

Dương Phóng trong lòng lần nữa mãnh liệt.

Bốn tên kia lại đáng sợ như thế!

Ngay cả bang chủ của bọn hắn cũng bị cầm xuống.

“Lưu trưởng lão, bốn người kia là lai lịch gì? Thực lực làm sao lại đáng sợ như vậy?”

Dương Phóng hỏi.

“Ai biết là lai lịch gì, nhưng này trong bốn người mạnh nhất là tên kia khôi ngô đại hán, đã là ngũ phẩm tu vi, cái khác ba cái đều là tứ phẩm đỉnh phong, nhất là cái kia nữ, cực kỳ tà môn, tinh thông tâm linh Cảm Ứng, có thể cảm giác người khác cảm xúc biến hóa vi diệu, không quản người có cái gì tâm lý ba động, một khi bị nàng phát hiện, đều tránh không được một trận đánh đập!”

Lưu trưởng lão nói.

Hắn đang bang phái bên trong cũng là bởi vì thàm mắng một câu, kết quả là bị nữ tử kia cảm giác, nói hắn có vấn đề, đi lên chính là vài roi tử đánh tới.

“Tâm linh Cảm Ứng?”

Dương Phóng giật mình.

Quả nhiên để cho mình đoán đúng.

Bất quá hắn hiện tại cũng biết bốn người này thực lực.

Ba cái tứ phẩm đỉnh phong!

Một cái ngũ phẩm cảnh giới.

“Tốt, trưởng lão yên tâm, ta ước hẹn buộc những này hỏa kế cùng học đồ.”

Dương Phóng gật đầu.

“Đơn ước thúc còn không được, để bọn hắn đều đến trên đường phố đi hỏi thăm, xem xét, nhìn xem có người

hay không gặp qua này họa quyền bên trên người hoặc đồ vật.”

Lưu trưởng lão phân phó.

“Tốt, ta hiểu rồi.”

Dương Phóng lần nữa gật đầu.

Sau đó, Lưu trưởng lão không còn tiếp tục ở lâu, mà là lên khoái mã, lập tức hướng về chỗ tiếp theo cứ điễm tiến đến.

Tình thế hỗn loạn, bọn hấn trưởng lão cũng không dễ chịu.

Người khác chỉ thấy bọn hấn phong quang vô hạn, ai biết bọn hấn trong âm thầm có bao nhiêu chật vật?

Dương Phóng trực tiếp chạy tới tiền đường, đem Lưu trưởng lão phân phó cấp tốc nói một lần, cũng đem Lưu trưởng lão lưu lại một chông chân dung phát xuống dưới, để bọn hấn đến trên đường phố đi hỏi thăm.

Một đám học đồ nhận được mệnh lệnh, nhao nhao cầm chân dung, đi ra ngoài.

“Chường quỹ, chẳng lẽ ngay cả tổng bộ cũng không thể bắt lấy bọn hấn?”

Vương đại phu giật mình nói.

“Không tệ, hai vị đại phu, các người tiếp xuống cũng cái nào đều không cần đi, liền ở tại cửa hàng được rồi.”

Dương Phóng mở miệng, “Đúng rồi, lần trước ta hướng các người hỏi thăm sách thuốc, không biết các người mang đến sao?”

“Ngạch, mang theo, mang theo!”

Hai vị đại phu mặc dù có mấy phần bài xích, nhưng vẫn là từ trong ngực lấy ra mấy quyển sách thuốc, giao cho Dương Phóng.

“Đa tạ hai vị đại phu.”

Dương Phóng thu sách thuốc, lúc này trở về hậu đường.

Tiến vào hậu đường về sau, hấn cũng không lập tức bắt đầu nghiên tập, mà là lấy ra Dưỡng Khí đan, lần nữa phục một viên xuống dưới.

Bây giờ hình thức tăng lên, hấn nhất định phải hết tất cả khả năng sớm ngày đột phá.

Suốt cả ngày cấp tốc vượt qua.

Trên đường phố bận rộn, hỗn loạn tưng bừng.

Khu quần cư bên trong vốn có một chút thổ dân thế lực, cơ hồ tất cả đều bị người khổng chế được, từng cái bang phái thành viên, cốt cán, khắp nơi tại hướng người hỏi thăm có hay không thấy qua chân dung bên trong đồ vật.

Trong lúc nhất thời, khu quần cư bên trong gà bay chó chạy, rất có một loại gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác.

Dương Phóng co đầu rút cổ ở nhà, một bước cũng chưa từng sinh ra cửa.

Nguyên bản hấn là dự định một hơi đem còn lại 16 khóa Dưỡng Khí đan toàn bộ luyện hóa hoàn tất, kết quả lại bất đắc dĩ phát hiện ngày thứ nhất thời điểm Dương

Viêm quyết liền từ đại thành (713/840) biến thành đại thành (840/840).

Về sau lại thể nào ăn Dưỡng Khí đan, Dương Viêm quyết cũng không còn tiếp tục cải biến.

Nói cách khác, hẳn Dương Viêm quyết triệt để đến đỉnh.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía bảng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/58 tuổi

Tu vi: Tứ phẩm (1/150)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (840/840)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm đại thành (300/1200), Đại phi phong trượng pháp đăng đường nhập thất (200/500), Đạp Tuyết công nhập môn (200/200), Âm ảnh thân pháp nhập môn (200/400)

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800), ám khí tinh thông (60/600), chế độc nhập môn (90/200)

Tư chất: Rất có tiềm lực (6/60)

...

Tổng thể mà nói, tuổi thọ lần nữa gia tăng 8 tuổi.

Tư chất lần nữa tăng lên 5 điểm.

“Đáng tiếc Dương Viêm quyết đẳng cấp quá thấp, dễ dàng như vậy liền đại thành.”

Dương Phóng tự nói.

Dương Viêm quyết đại thành tựu mang ý nghĩa hẳn không thể lại dễ dàng đi ăn Dưỡng Khí đan, coi như ăn, cũng sẽ không duyên có tổn thất đại bộ phận dược lực, cứ như vậy, quá mức không đáng giá.

Hắn nhất định phải tìm kiếm mới nội công tâm pháp.

Dương Phóng kiểm tra còn lại Dưỡng Khí đan, phát hiện còn lại 5 khóa.

Bạc còn thừa 14 lượng.

Dương Phóng cẩn thận nghĩ nghĩ, trực tiếp từ dưới nền đất đào ra một khối Tịch Tà Ngọc, chứa vào trong ngực.

Đêm nay liền đi làm khối này Tịch Tà Ngọc, sau đó mua sắm một bản đẳng cấp cao tâm pháp.

Tốt nhất mười năm tám năm đều không cần thay đổi cái chủng loại kia.

...

Bất tri bất giác, hoàng hôn đến.

Dương Phóng đổi một thân trang phục, trên đầu mang theo mũ rộng vành, thuận lợi đi vào một chỗ cửa hàng bên trong.

“Khối này Tịch Tà Ngọc, khách quan thật muốn làm rồi?”

Chưởng quỹ cẩn thận ngắm nghía, mở miệng cười nói.

“Đúng vậy, nói cái giá đi!”

“Hiện tại các loại đồ vật giá cả đều ở trên trướng, Tịch

Tà Ngọc, ta cho người 52 lượng có thể chứ?”

“Có thể, lấy tiền đi!”

Dương Phóng nói.

Chưởng quỹ lộ ra mỉm cười, lúc này để cho người ta lấy túi tiền, bên trong trọn vẹn 52 lượng bạc vụn.

Dương Phóng cầm bạc liền trực tiếp rời đi, hướng về một chỗ khác cửa hàng tiến đến.

“Khách quan muốn tâm pháp?”

Chưởng quỹ nhăn tình sáng lên, vội vàng cười nói, “Dễ nói dễ nói, tiệm chúng ta bên trong chính là tâm pháp nhiều, đẳng cấp cao nhất chính là Phàm cấp thượng phẩm tâm pháp 【 Hắc Hồ quyết 】 , chỉ cần 45 lượng bạc liền có thể!”

“45 lượng? Quá mắc a?”

Dương Phóng nhíu mày, “Vẫn chỉ là Phàm cấp thượng phẩm mà thôi!”

“Khách quan, đã không quý, tại chúng ta khu quần cư, ngoại trừ các đại bang phái bang chủ có thể tu luyện Linh cấp tâm pháp, dẫn ra ngoài ra tối cao tâm pháp, cũng liền chỉ là Phàm cấp thượng phẩm.”

Chưởng quỹ khuyên nhủ.

Hắn tựa hồ sợ Dương Phóng không nguyện ý mua sắm, cắn răng một cái, mở miệng nói, ” đi như vậy, ta lại nhiều đưa người một môn võ học, đây được rồi?”

Bây giờ tình thế hỗn loạn, phần lớn người đều đi mua sắm Dưỡng Khí đan cùng hủ tiểu lượng thực, võ học

loại càng thêm khó bán, dù sao có một môn võ học phòng thân là đủ rồi, ai sẽ đi mua nhiều như vậy.

Hiện tại thật vất vả tới một khách quen, tự nhiên muốn lưu lại đối phương.

“Cái gì võ học?”

Dương Phóng hỏi.

“Đồng Chưởng công, thế nào?”

Chưởng quỹ lấy ra một bản bí tịch, đặt ở trên mặt bàn.

Dương Phóng có chút suy tư, đạo, “Tiện nghi một chút, 40 lượng bạc, ta muốn hết!”

“Tốt, thành giao!”

Chưởng quỹ liền tranh thủ hai quyển bí tịch đồng thời kín đáo đưa cho Dương Phóng.

Dương Phóng trong lòng im lặng.

Mẹ nó, lại bị thua thiệt!

Hắn cắn răng một cái móc ra bạc, sau đó quơ lấy cái này hai quyển bí tịch, liền hoả tốc rời đi.

Trước khi đi, lần nữa đi một nhà khác tiệm thuốc, lại mua ba bình Dưỡng Khí đan.

Mà lần này lúc mua, giá cả càng quá đáng.

Trực tiếp tăng tới 8 lượng bạc một bình.

Một vòng mua lại, Dương Phương gia sản chỉ còn lại cuối cùng 2 lượng.

Hắn vội vàng chạy về Vạn Xuân trại, vừa về đến, liền đóng cửa không ra, sa vào đến trong tu luyện.

Lại là ba ngày quá khứ.

Vạn Xuân trại đối diện một chỗ công trình kiến trúc bên trên.

Màu đen trang phục nữ tử, thần sắc lãnh đạm, sừng sững ở chỗ này, không nhúc nhích, một đôi ánh mắt hướng về Dương Phóng chỗ trụ sở nhìn lại.

“Thế nào? Phát hiện cái gì sao?”

Cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử rơi xuống, mở miệng hỏi.

“Coi như bình thường.”

Màu đen trang phục nữ tử đáp lại nói.

“Muốn nói ta liền nên trực tiếp bắt tới, nghiêm hình tra tấn, trước cắt đứt hắc tứ chi, không tin hắc không nói thật.”

Cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử âm thanh lạnh lùng nói.

“Ngươi quá vọng động rồi, ngươi thế nào biết hắc không có đồng đảng?”

Màu đen trang phục nữ tử ngữ khí lãnh đạm , đạo, “Phương thức tốt nhất chính là để hắc buông lỏng cảnh giác, mình chậm rãi lộ ra cái đuôi.”

Cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử lập tức nhếch miệng , đạo, “Đã dạng này, vậy ngươi tiếp tục giám thị đi, ta đi

địa phương khác nhìn xem!”

Hắn thân thể nhảy lên, từ nơi này rời đi.

Màu đen trang phục nữ tử ánh mắt nheo lại, tiếp tục hướng về Dương Phóng trụ sở nhìn lại.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng nhẹ nhàng nhỏ ngum trọc khí, toàn thân nhiệt lưu mãnh liệt, xuống giường hoạt động.

Tư chất tăng lên, chính là tốt.

Bế quan mấy ngày qua, thực lực của hắn đột nhiên tăng mạnh.

Nhất là 【 Âm ảnh thân pháp 】, thuận lợi từ nhập môn (200/400) tiến vào tinh thông (20/600), đã có thể tùy tiện làm được đêm đó tên kia người áo đen trình độ.

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhin không được đem đầu tiến đến trước cửa sổ, hướng về bên ngoài cảnh giác nhìn thoáng qua.

Từ khi ba ngày trước mua thuốc trở về, hắn liền ần ần phát hiện mình tựa hồ bị giám thị.

Vì không đánh cỏ động rắn, liên tục ba ngày qua, hắn một bước cũng không có ra khỏi cửa.

Càng là không dám ngẩng đầu tra xét.

Hiện tại tên kia người giám thị còn ở đó hay không, chính hắn cũng không rõ ràng.

“Là ai? Chẳng lẽ là vài ngày trước bốn người kia?”

Dương Phóng trong phòng đi đến.

Cái kia nữ khẳng định vẫn là từ tâm tình của mình bên trong cảm giác được cái gì.

Trong lòng của hắn ẩn ẩn bất an.

Một lát sau, trong mắt hiện ra nhàn nhạt sát cơ.

...

Chương 43 : Lần nữa trở về, quần nội chấn động!

Dương Phóng hít một hơi thật sâu, cưỡng ép dần xuống đến, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Vì phòng ngừa đối phương sinh nghi, hắn cũng không có vẫn luôn núp ở trong phòng.

Mà là thỉnh thoảng lại đi ra cửa phòng, trong sân dạo qua một vòng, làm cho đối phương có thể nhìn thấy chính mình.

Cứ như vậy, đảo mắt lại là năm ngày quá khứ.

Dương Phóng thực lực đang tăng nhanh như gió bên trong.

Vô luận là nội công, vẫn là kiếm pháp, thân pháp, ám khí, tất cả đều đang nhanh chóng tăng trưởng.

Mà vừa mua Dưỡng Khí đan cơ hồ ngày thứ hai liền bị hắn dùng một đám.

Gian phòng bên trong.

Ngọn đèn lấp lóe.

Dương Phóng cầm trong tay trường kiếm, một thân mồ hôi nóng, toàn thân trên dưới cơ bắp đường cong chảy xuôi, rốt cục ngừng đối Âm ảnh thân pháp tu luyện, ánh mắt lần nữa hướng về bảng nhìn lại.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/58 tuổi

Tu vi: Tứ phẩm (75/150)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (840/840), Hắc Hồ quyết tinh thông (300/600)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm tinh thông (30/300), Vô Ảnh Kiếm đại thành (300/1200), Đại phi phong trượng pháp đăng đường nhập thất (200/500), Đạp Tuyết công tinh thông (230/400), Âm ảnh thân pháp tinh thông (400/600), Đồng Chưởng công nhập môn (1/100)

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800), ám khí tinh thông (200/600), chế độc tinh thông (20/400)

Tư chất: Rất có tiềm lực (18/60)

...

Ngoại trừ ngay từ đầu tổn hao hai ngày thời gian đem Hắc Hồ quyết nhập môn bên ngoài, thời gian còn lại tất cả đều dùng tại hữu dụng địa phương.

Lấy hấn hiện tại tư chất, dù là không ăn Dưỡng Khí đan, nửa cái ban đêm cũng có thể sinh ra 4 điểm điểm kinh nghiệm.

“Tứ phẩm trung kỳ.”

Kỳ thật lấy thực lực của hấn bây giờ, phối hợp thân pháp, ám khí, kiếm pháp, đã có cực lớn nắm chắc có thể giết chết một vị tứ phẩm đỉnh phong cao thủ.

Nhưng cũng tiếc, đối phương không phải một người.

Mà là rông rã bốn cái.

Mà lại trong đó còn có một vị ngũ phẩm cao thủ.

Coi như hấn có thể đem vị kia giám thị bí mật hấn tồn tại giết đi, nhưng về sau đâu?

Ba người còn lại chẳng lẽ liền sẽ không hoài nghi mình?

Người kia đã dám giám thị mình, đã nói lên bọn hấn nhận định mình có vấn đề, một khi đối phương chết rồi, còn lại ba người tất nhiên sẽ phát cuồng.

Trừ phi hấn có thể một đêm đem bọn hấn toàn bộ diệt đi, để bọn hấn hoàn mỹ phản ứng.

Dương Phóng trong miệng than nhẹ, trong phòng đi tới đi lui.

Trên người hấn chỉ còn lại có cuối cùng 2 lượng, muốn tiếp tục mua sắm Dưỡng Khí đan, chỉ có thể đi bán Tịch Tà Ngọc.

“Đến cùng có đi hay không?”

Tịch Tà Ngọc nhưng thật ra là càng nhiều càng tốt, như vậy đối với Tà Linh kháng tính mới có thể càng lớn.

Nói thật ra, hấn chỉ là nghĩ thành thành thật thật khiêm tốn một chút còn sống, vì sao giống như này khó khăn.

Ngay tại Dương Phóng trong lòng suy tư, dẫn đo bắt định thời điểm.

Bỗng nhiên, cánh tay trái chỗ lần nữa truyền đến nhàn nhạt nóng rực cảm giác, vô cùng quen thuộc.

Dương Phóng trong lòng giật mình, vội vàng lật mở tay áo xem xét, dị thường vui vẻ.

Muốn trở về!

Không uổng công hấn trong khoảng thời gian này một mực co đầu rút cổ, vì chính là chờ đợi giờ khắc này.

Chỉ cần có thể trở về hiện thực, thông qua thế giới hiện thực tu luyện, chờ lần nữa xuyên qua, nhất định có thể đạt tới tứ phẩm đỉnh phong, cứ như vậy, cho dù đối mặt ngũ phẩm cao thủ, hấn cũng có thể một trận chiến.

Dương Phóng lúc này vô cùng thuần thực nằm ở trên giường, trong lòng kích động, chờ đợi thời gian vượt qua.

0 ngày 0 giờ 9 phân 22 giây.

21 giây.

...

Trời đất quay cuồng, trước mắt biến thành màu đen.

Như là rơi vào vô địch vực sâu.

Hồi lâu sau, Dương Phóng mới lần nữa khôi phục thanh tỉnh, chậm rãi từ giường đứng dậy, trong miệng miệng lớn thở hổn hển.

Phát hiện thuận lợi trở về về sau, hấn không nói hai lời, trước tiên ngồi xếp bằng, bắt đầu ném thử tu luyện Hắc Hổ quyết.

Kết quả cùng trước đó đồng dạng.

Theo Hắc Hổ quyết tu luyện, thân thể cũng không có sinh ra bất cứ dị thường nào cảm giác.

Sau mấy tiếng, hấn mới lần nữa dừng lại, sau đó lại lập

tức cầm điện thoại di động lên, hướng về điện thoại nhìn lại.

Chỉ gặp điện thoại tin tức, mấy giờ trước tới số 12 vạn.

Hiển nhiên là trước đó ba người kia phát tới số dư.

Trừ cái đó ra, giao lưu quần nội cũng đã sớm vỡ tổ.

“Mả mẹ nó, khu quần cư muốn loạn, triệt để loạn! !”

“Giá cao thu mua Dưỡng Khí đan, các vị đại lão các người ai có Dưỡng Khí đan? Nếu như không có, có bạc cũng được, phương diện giá tiền dễ nói!”

“Bạc cũng đã vô dụng, hiện tại Dưỡng Khí đan sắp bán đứt hàng, có tiền đều không nhất định có thể mua được, ai, ai có thể nghĩ tới khu quần cư lần này sẽ loạn nhanh như vậy.”

“Vốn cho là chỉ là bắc phùng hỗn loạn, hiện tại toàn bộ khu quần cư hoàn toàn loạn, lương thực giá cả so trước đó tăng ba lần nhiều.”

“Ta nguyện ý thu mua bạc, ai có bạc, ta có thể cùng hấn giao dịch!”

...

Các loại tin tức tại quần nội không ngừng bắn ra.

Càng là có thật nhiều người tại @ Dương Phóng, muốn từ hấn nơi này hối đoái bạc.

Dù sao trước đó thời điểm, hấn liền từng thả ra qua 18 lượng ra.

“Đại lão, người còn có hay không bạc, ta muốn tìm

người điếm hỏi đơái? Không được, đồng tiền cũng được, có thể hay không bán ta điếm đồng tiền!”

“Quần nội đại lão cũng còn còn sống a? Có người hay không chết rồi? Đại gia không ngại trước cho một con số!”

...

Theo có người đề nghị, còn lại bảy viên lập tức đình chỉ nghị luận, bắt đầu nhao nhao đếm số.

Một phen dưới báo đến, chỉ có 61 người còn online.

Còn lại 7 người đều là không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Có người trực tiếp hướng bọn hắn phát ra private chat, kết quả cũng không thấy bọn hắn đáp lại.

Lần này đám người càng thêm giật mình.

“Thật chẳng lẽ chính là chết rồi?”

“Chết cũng rất bình thường, khu quần cư tình huống hiện tại cực kỳ không thích hợp, hủ tiểu lương thực trực tiếp tăng mấy lần giá cả, lại có nhiều như vậy kẻ ngoại lai hội tụ, người nói là không có liền không, nói không chừng ngày nào liền sẽ bị người leo tường nhập hộ!”

“Vì người chết mặc niệm!”

“Ô ô ô, ta không muốn lại trở về, thật là đáng sợ, ai có thể mau cứu ta, nếu không chúng ta báo cảnh đi, nhiều người như vậy cùng một chỗ báo cảnh, cảnh sát khẳng định sẽ tin tưởng, ta là thật không muốn lại trở về, lại trở về ta sẽ chết!”

“Ngu xuẩn đồ vật, người coi như báo cảnh lại có thể thế

nào? Cảnh sát còn có thể chạy đến thế giới khác đi bắt người hay sao? Hiện tại duy nhất có thể dựa vào chỉ có chính chúng ta, chính chúng ta không đoàn kết, cũng chỉ có một con đường chết!”

“Coi như đoàn kết thì phải làm thế nào đây? Nhiều như vậy kẻ ngoại lai, bọn hấn thực lực đều tại tam phẩm, tứ phẩm trở lên, chúng ta quần nội có mấy người có thể đạt tới!”

“Ta chính là tam phẩm!”

“Cảnh sát người có thể hay không cũng xuyên việt rồi, vạn nhất cảnh sát có người xuyên qua thành đại lão nữa nha...”

...

Toàn bộ quần nội lần nữa bạo phát ra kịch liệt dẫn luận.

Một bộ phận người ủng hộ báo cảnh, một bộ phận người lại căn bản khinh thường báo cảnh.

Khinh thường tại báo cảnh nguyên nhân là bọn hấn cho là mình có thể xuyên qua đều là độc nhất vô nhị, một khi báo cảnh sát, sau này các loại hành động khả năng đều sẽ bị quản chế tại cảnh sát.

Giao lưu quần nội rất nhanh lại xuất hiện mấy trăm đầu tin tức.

“Nhớ kỹ trước đó Vương Đông Lai nói qua, thế giới hiện thực tu luyện là hữu dụng, sẽ tăng trưởng một chút không thấy được ‘Điểm kinh nghiệm’, dưới mắt đã không có cách nào, vì sao không thử nghiệm một chút, nếu có thể tại thế giới hiện thực tăng trưởng một chút ‘Điểm kinh nghiệm’, đến dị giới, thực lực hẳn là cũng sẽ lần nữa tăng lên!”

Dương Phóng đột nhiên hướng về quần nội phát ra một tin tức.

“Nói đến dễ dàng, nào có đơn giản như vậy, sớm tại trước đó liền thử qua, ta liên tục tu luyện ba ngày ba đêm, sau khi xuyên việt thực lực vẫn không thay đổi hóa!”

“Ta cũng vậy, đã sớm thử qua.”

“Vương Đông Lai là thật là giả, ai nói đến chuẩn, gia hỏa này miệng lưỡi dẻo quẹo, trước đó hành vi cũng là vì hổ tiền!”

“Đúng đấy, chúng ta hiện tại hẳn là đàm luận một chút, đến cùng muốn hay không báo cảnh.”

Đám người lần nữa nghị luận lên.

Dương Phóng một trận trầm mặc.

Đây cũng không phải đám người ngốc!

Nếu là hẳn không có bằng, cũng sẽ không tin tưởng thế giới hiện thực tu luyện thật có thể tăng trưởng điểm kinh nghiệm!

Chính là bởi vì có bằng tồn tại, cho nên hẳn lần trước thử một lần liền có thể rõ ràng nhìn thấy bằng bên trên số liệu biến hóa, lúc này mới khẳng định Vương Đông Lai lời nói.

Mà đám người không có bằng, căn bản không cảm giác được loại kia sửa đổi rất nhỏ.

Hẳn không tại nhiều nói, mà là trực tiếp xếp bằng ở trên giường bắt đầu tu luyện.

Dưới mắt bất luận cái gì thời gian đối với hắn tới nói đều
trên quý chi cực.

Hắn quyết định bắt đầu từ ngày mai liền trực tiếp xin
phép nghỉ.

Sau đó mấy ngày, hắn tuyệt không thể đi làm, nhất định
phải lấy tính mệnh làm chủ.

..

Chương 44 : Nam thị người xuyên việt!

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng bình thường đuổi tới bệnh viện tâm thần, sau đó trước tiên hướng viện trưởng xin phép nghỉ.

Tuổi của hấn giả tổng cộng là tám ngày, lần này vì vượt qua nan quan, trực tiếp sớm xin, thu được tám ngày nghỉ ngơi quyền lợi.

Mà tại thu hoạch được phê chuẩn về sau, Dương Phóng càng là không chút nào ở lâu, lúc này hướng về trong nhà tiến đến.

Trước khi đi, hấn lần nữa thấy được tiểu hộ sĩ Phương Đình thân ảnh.

Phương Đình cấp sắc vội vàng, hiển nhiên cũng tại hướng về y tá trưởng nơi đó xin ngày nghỉ.

Không có gì bất ngờ xảy ra, ở vào Phương Thị người xuyên qua đến dị giới, cũng đều là tại Hắc Thiết khu quần cư.

Dương Phóng hiện tại có loại cảm giác, đơn giản giống như là tại cùng Tử thần thi chạy!

Thế giới hiện thực đến cùng có thể vì hấn tăng trưởng nhiều ít kinh nghiệm, liền đều xem chính hấn có chăm chú hay không cùng khắc khổ.

Chỉ cần hấn nỗ lực nhất định cần cù , chờ lần nữa trở về thời điểm, tuyệt đối có thể tiếp cận tứ phẩm đỉnh phong.

Ngay tại Dương Phóng vội vàng hướng về trong nhà tiến đến thời điểm.

Cục cảnh sát phương hướng, tin tức oanh động!

Hôm qua một đêm, Phương Thị bên trong một chút đột tử rùng rã mười hai người.

Tin tức vừa ra, trực tiếp oanh động cục cảnh sát.

Từ lần trước Vương Đông Lai đột tử về sau, cảnh sát vì cẩn thận lý do, đã sớm thông tri các bệnh viện lớn, trong khoảng thời gian này phạm là có người đột tử, đều muốn trước tiên báo cảnh.

Cho nên cảnh sát lúc này mới có thể kịp thời bắt được tin tức.

“Quá quái dị, một tháng qua đột tử nhiều ít lệ, mà lại hôm qua một đêm liền đột tử mười hai cái!”

Một vị nhỏ thám tử giật mình mở miệng.

“Càng máu chốt chính là, mười hai người này bên trong có bảy cái đều là hướng Vương Đông Lai hợp thành trả tiền người...”

Trương Minh Minh khó có thể tin, nhìn chăm chú lên trước mắt tư liệu biểu.

“Cái gì?”

“Nhiều như vậy hướng Vương Đông Lai hợp thành trả tiền người?”

Đám người nhao nhao giật mình.

Nguyên bản mới vừa vắn bị bài xuất vụ án, giờ khắc này lần nữa kích thích nội tâm của bọn họ.

Trên thực tế trước đó phát sinh đột tử án, bọn hắn cũng đều cẩn thận điều tra qua.

Người chết tại khi còn sống, đại bộ phận đều hướng Vương Đông Lai hợp thành trả tiền.

Nghĩ không ra lần này đột tử trong mười hai người, lại xuất hiện bảy cái hướng Vương Đông Lai hợp thành tiền tồn tại.

“Không thể nào, thật chẳng lẽ có thể xuyên qua?”

Một vị nhỏ thám tử Trương Vĩ thì thào nói.

Trong khoảng thời gian này, bọn hắn chăm chú điều tra qua, cũng từ trên mạng hiểu được một chút tin tức.

Có cực kì cá biệt người chết trước khi chết đều từng tuyệt vọng qua, không chỉ một lần tại trên mạng xin giúp đỡ, nói mình xuyên qua.

Càng là có người tới cực cảnh sát báo qua cảnh.

Chỉ bất quá đám bọn hắn chưa hề làm qua một chuyện.

Nhưng bây giờ đột tử nhiều người như vậy, bọn hắn buộc lòng phải một chút ‘Không phải khoa học’ lĩnh vực đi cân nhắc.

Dù sao ‘Xuyên qua’ chữ xuất hiện quá thường xuyên.

Một người nói như vậy thì cũng thôi đi, trước đó có ba bốn người đều đã nói như vậy.

“Làm sao có thể? Đều niên đại gì, ai còn tin tưởng xuyên

qua sự tình?”

Một vị khác nữ cảnh sát dò xét giật mình nói.

“Vậy cái này giải thích thế nào?”

Trương Vĩ mở miệng.

“Không thể tưởng tượng nổi, thật bất khả tư nghị, đúng, lập tức liên hệ còn lại những cái kia hướng Trương Vĩ hợp thành trả tiền người, để bọn hắn phối hợp điều tra, vô luận như thế nào muốn để bọn hắn nói ra tình hình thực tế!”

Trương Minh Minh mở miệng nói.

Liên tiếp đột tử vụ án, không tra rõ ràng, thực sự để bọn hắn khó có thể bình an.

Cũng cảm giác giống như là có cái gì vô hình vẻ lo lắng bao phủ tới đồng dạng.

Nhưng nếu nói tin tưởng bọn họ sẽ xuyên qua sự thật, cái này lại lộ ra dị thường hoang đường.

Không bỏ ra nổi chứng cứ, ai có thể tin tưởng?

Coi như hướng hắn báo cáo, thượng cấp cũng sẽ cho rằng bọn họ bệnh tâm thần.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng vừa mới trở về, liền sa vào đến hoàn toàn mới trong tu luyện.

Mặc dù ngồi xếp bằng quá trình bên trong dị thường

buồn tẻ, nhưng vì mạng sống, hấn cũng đã không còn cách nào khác.

Mà vì để cho mình không đến mức quá mức mệt nhọc, hấn chuyên môn tại ban ngày tu luyện võ kỹ, ban đêm tu luyện nội công.

Chờ thực sự mệt không chịu nổi, thì tại trong đám tiến hành dòm bình phong, tra xét thành viên khác nói chuyện trời đất tin tức.

Cứ như vậy, trong nháy mắt đã là hai ngày quá khứ.

Quần nội thành viên vẫn không có thảo luận xuống tới đến cùng có nên hay không báo cảnh.

Bất quá, mặc dù bọn hấn không có chủ động báo cảnh, nhưng cảnh sát vẫn là lần nữa liên hệ đến bọn hấn.

Từng cái bày viên, đều không ngoại lệ, lần nữa bị điều tra một lần.

Dương Phóng cũng là không còn gì để nói, bị Trương Minh Minh gọi điện thoại hỏi thăm một lần.

Hấn liên tục nói cho Triệu rõ ràng, mình thật không có bất kỳ cái gì sự tình, thật vất vả mới đưa điện thoại cúp máy.

Mà liền tại hấn vừa mới cúp điện thoại, quần nội lại lần nữa xuất hiện một việc.

Quần nội thành viên 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 trực tiếp hưng phấn tại quần nội truyền ra tin tức, “Các vị đại lão, ta lại gặp một vị người mới, vị này người mới quē quán là 【 Nam thị 】 , nhưng hấn xuyên qua địa điểm khác với chúng ta, hấn xuyên qua địa phương tại 【 Bạch Lạc thành 】 , đây chính là chân chính thành lớn, không

giống với chúng ta khu quần cư, mà lại theo hấn đoán, ở vào bất đồng thành thị người sau khi xuyên việt vị trí cũng không giống nhau, cho nên, chúng ta không bằng ngồi xe tiến về 【 Nam thị 】 thử một chút, vạn nhất lần sau xuyên qua, cũng xuất hiện ở 【 Bạch Lạc thành 】 đâu!”

Xoạt!

Tin tức vừa ra, dẫn phát quần nội xôn xao.

Rất nhiều người giật nảy cả mình.

“Xuyên qua đến 【 Bạch Lạc thành 】 ?”

“Nam thị người chẳng lẽ mệnh đều tốt như vậy?”

“Bạch Lạc thành tựa như là Hắc Thiết khu quần cư phương viên mấy ngàn dặm duy nhất một chỗ thành trì, cực kỳ xa xôi, dị thường phồn hoa, nghe nói lần này tới thật nhiều thế lực đều là từ Bạch Lạc thành tới!”

“Gia hỏa này quá mạnh, trực tiếp xuyên qua đến dạng này một chỗ thành trì?”

“Đem hấn kéo vào được tâm sự!”

“Không tệ, kéo một chút vị kia đại lão!”

Rất nhiều bầy viên nhao nhao đề nghị.

Không bao lâu, 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 kéo một vị người mới tới.

Người mới tên là 【 Tử Nhật Đông Lai 】 .

“Các vị đại lão, buổi chiều tốt!”

Tử Nhật Đông Lai dị thường có lễ phép.

“Đại lão buổi chiều tốt!”

“Đại lão trên người có bạc sao? Có thể hay không bán ta ít bạc? Ta trực tiếp cho người chuyển khoản!”

“Đại lão trên người có Dưỡng Khí đan sao? Đúng, đại lão sau khi xuyên việt thân phận là cái gì a...”

“Đại lão mau nói các người Nam thị có bao nhiêu người xuyên việt?”

...

Toàn bộ quần nội trong nháy mắt nổi lên hơn mười đạo tin tức.

Tất cả thành viên đều tại không kịp chờ đợi tiến hành hỏi thăm.

“Các vị đại lão, ta không phải đại lão, ta cũng chỉ là vừa xuyên qua không lâu, tại chúng ta Nam thị cũng có một cái nhỏ bầy, bên trong chỉ có hơn hai mươi người đi, nhưng là sinh hoạt tại Nam thị người, xuyên qua địa điểm tất cả đều tại Bạch Lạc thành, cho nên ta suy đoán nếu như các người cũng chạy tới Nam thị, có lẽ lần sau xuyên qua địa điểm, cũng sẽ xuất hiện tại Bạch Lạc thành.”

Tử Nhật Đông Lai phát ra một tin tức , đạo, “Bạch Lạc thành sinh hoạt kỳ thật cũng không có các người tưởng tượng tốt như vậy, các loại đồ vật đồng dạng cần mình đi tranh thủ, bất quá nghĩ tại Bạch Lạc thành tìm việc làm, ta cũng có thể giới thiệu một chút!”

Quần nội lần nữa vì đó sôi trào.

Tất cả mọi người trong nháy mắt trở nên mong đợi.

Tại Nam thị xuyên qua người đều xuất hiện ở Bạch Lạc thành?

Ngay tiếp theo Dương Phóng cũng là không khỏi ánh mắt chớp động.

“Bạch Lạc thành!”

Nếu quả thật có thể thay đổi mình xuyên qua địa điểm, vậy liền không thể tốt hơn.

Hắn bỗng nhiên ấn mở mua phiếu phần mềm, trực tiếp mua một trương tiến về Nam thị cao Thiết Xa phiếu.

Thời gian là sáng sớm ngày mai mười giờ.

Không quản là thật là giả, hắn cũng nên quá khứ thử một chút.

Vạn nhất trở thành thật đây?

Quần nội lần nữa bạo phát ra đủ loại nghị luận, sau đó tất cả thành viên cũng bắt đầu cấp tốc mua vé.

Mỗi người đều mang lớn lao chờ mong.

“Ta nhớ được trước đó Vân Thị một tên, giống như chính là xuyên qua đến Hồng Tháp khu quần cư, nói không chừng chúng ta cải biến thế giới hiện thực trụ sở, lần nữa xuyên qua, thật có thể xuất hiện tại cái khác địa phương!”

【 Phong Thú Khoa Kỹ 】 hưng phấn mở miệng.

...

Chương 45 : Thần Chủng chi thuyết, lần nữa xuyên qua!

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng chuẩn bị kỹ càng hành lý, bình thường bước lên tiến về Nam thị vé xe.

Từ bọn hắn Phương Thị chạy tới Nam thị, bình thường đường sắt cao tốc lữ trình, chỉ cần một giờ mà thôi.

Xuống xe về sau, hắn trực tiếp đổi xe tàu điện ngầm, tiến về vùng ngoại thành, tại một chỗ vùng ngoại thành nhà khách bên trong ở lại.

Bất quá vì để phòng vạn nhất, hắn vẫn làm hai tay chuẩn bị.

Cho dù ở tại nhà khách, hắn cũng vẫn không có từ bỏ tu luyện qua.

Kiểm pháp, nội công, thân pháp càng không ngừng đổi lấy tu luyện.

Quần nội rất nhanh cũng lần nữa bạo phát ra các loại nghị luận.

Cơ hồ tất cả thành viên đều đã chạy tới Nam thị.

Một số người lần nữa đề nghị lên tổ kiến 【 Hỗ Trợ Tiểu Phân Đội 】 sự tình.

Trong lúc nhất thời, lần nữa đạt được đám người tán thành cùng hưởng ứng.

Cục cảnh sát phương hướng.

Đám người hành tung cũng không có giấu diếm được cảnh sát.

Sáng sớm cảnh sát liên thông qua các loại đường tắt, biết được trước mọi người hướng Nam thị sự tình, lần nữa lấy làm kinh hãi.

“Đám người kia đều hướng Nam thị đi? Đều là Vương Đông Lai hợp thành qua khoản, không phải sẽ đi mở cái gì niên hội a?”

“Chẳng lẽ bọn hấn thật gây dựng bí mật gì tổ chức?”

Một đám thám tử hai mặt nhìn nhau.

Liên tục mấy ngày bọn hấn có loại muốn cảm giác sắp phát điên.

Rõ ràng cảm giác được đám người có vấn đề, nhưng điều tra sau lại vẫn cứ phát hiện hết thủy bình thường.

Coi như cưỡng ép điều tra, đối phương cũng chỉ là nói hấn sẽ xuyên qua, nhưng nếu làm cho đối phương xuất ra chứng cứ, đối phương lại áp ứng không bỏ ra nổi tới.

Đây quả thực là tượng tại cùng bọn hấn chơi mèo hí chuột trò chơi đồng dạng.

“Muốn hay không gọi điện thoại thông tri Nam thị cảnh sát, để Nam thị bên kia tiến hành điều tra?”

Trương Vĩ hỏi.

“Điều tra cái gì? Máu của bọn hấn kiểm, nước tiểu kiểm toàn bộ bình thường, lại là ngồi đường sắt cao tốc đi, ngay cả bao đều bị điều tra, để Nam thị bên kia dùng cái

gì lý do đi thăm dò bọn hắn?”

Trương Minh Minh hỏi.

“Chẳng lẽ chúng ta liền không hề làm gì?”

Trương Vĩ cười khỏ nói.

Một đám thám tử tất cả đều im lặng.

“Trừ phi người có thể chứng thực bọn hắn sẽ xuyên qua chân thực tính!”

Trương Minh Minh nói.

Nếu quả như thật có người có thể vừa đi vừa về xuyên qua, vậy tại sao bọn hắn không theo dõi giới mang về ít đồ chứng minh một chút?

Mà lại vì cái gì trong cảnh sát liền không có người xuyên qua?

...

Trong phòng.

Dương Phóng toàn thân mồ hôi nóng, thời khắc không ngừng, như cũ tại toàn lực tu luyện thân pháp cùng bộ pháp.

Từ khi đi tới Nam thị về sau, Trương Minh Minh bên kia lần nữa tìm mình thông một lần điện thoại, hỏi lung tung này kia, giống như là ở giữa bạn bè quan tâm, đáng tiếc Dương Phóng tập trung tinh thần đắm chìm trong trong tu luyện, căn bản hoàn mỹ để ý tới hắn.

Rất nhanh cũng đã cúp điện thoại.

Mà lúc này, giao lưu quần nội xuất hiện lần nữa một chuyện.

Có người đề nghị tại Nam thị gặp mặt, thuận tiện thành lập 【 Hỗ Trợ Tiểu Phân Đội 】 , nếu không tiếp tục như vậy lỏng lẻo xuống dưới, khẳng định sẽ có càng ngày càng nhiều người tử vong.

Tin tức vừa ra, lập tức đã dẫn phát không ít người đồng ý.

Trừ cái đó ra, lại có rất nhiều người đưa ra lẫn tránh nguy hiểm phương pháp.

Tỉ như, một khi bọn hắn phát hiện chuyển di nơi ở phương thức vô dụng, như vậy không ngại tại vốn có trụ sở bí mật đào cái địa động, chuẩn bị kỹ càng lương thực, trực tiếp trên mặt đất trong động tránh cái mấy tháng , chờ phía ngoài hỗn loạn quá khứ, trở ra chính là.

Quy tắc này đề nghị vừa ra, lập tức để Dương Phóng rất là tán đồng.

Từ khi xuyên qua đến nay, hắn là không ngừng mà nghĩ lẫn tránh sự kiện, kết quả vẫn là bị các loại sự kiện tấp nập tìm tới cửa, thật giống như trốn đỉnh cái bóng đèn, đi tới chỗ nào đều có thể bị phát hiện.

Đã dạng này, vậy hắn không bằng đào cái địa động, trốn ở trong địa động, dạng này hắn không tin còn có thể bị phiền phức tìm tới?

“Nếu như lần sau vẫn là xuất hiện tại Hắc Thiết khu quần cư, như vậy sau khi trở về liền đào hang!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Đồng thời, trong đầu của hắn còn có một cái khác lớn

mật ý nghĩ.

Đám kia kẻ ngoại lai hội tụ tại Hắc Thiết khu quần cư, vì chính là tìm kiếm bộ kia thần Bí Thú da đồ.

Nếu là hấn chế tạo mấy cái giả ném ra, không biết sẽ như thế nào?

Cái này có thể không thể để cho bọn hấn xích mích đối với nhau, không rảnh bận tâm xung quanh người.

Hấn sờ lên cằm, cảm giác tựa hồ cũng có thể thử một chút.

“Đại lão, Hồ Trợ Tiểu Phân Đội chuẩn bị xuống buổi trưa thành lập, địa điểm ngay tại Hồng lâu khách sạn, người tới hay không? Hai giờ chiều muốn đến đúng giờ trận, đúng, Nam thị mấy người mặc càn người cũng sẽ đến, cùng chúng ta nhận thức một chút!”

Bỗng nhiên, 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 hướng Dương Phóng phát tới tin tức.

Dương Phóng nhìn thoáng qua, trực tiếp đáp lại quá khứ.

“Ta bây giờ còn đang nơi khác đi công tác, hoàn mỹ quá khứ, các người đi trước đi!”

“Vậy thì tốt, vậy chúng ta đi trước gặp mặt, đại lão đằng sau muốn gia nhập, có thể tùy thời cùng ta liên hệ!”

【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 đáp lại nói.

Dương Phóng để điện thoại di động xuống, trực tiếp rút ra đến trưa thời gian, bắt đầu luyện tập hội họa.

Hấn đến dưới lầu tiệm văn phòng phẩm mua một xấp

bản nháp giấy cùng một chi bút chì, một khối cao su , dựa theo trong đầu ký ức, vẽ lên tấm kia thần bí cổ đồ.

May mắn tấm kia cổ đồ cũng không tính phức tạp, nói là đồ án, trên thực tế chỉ là một chút kì lạ ký hiệu mà thôi.

Dương Phóng dựa theo ký ức, bắt đầu từng cái ký tự không ngừng mà luyện tập.

Đến trưa thời gian, liền luyện được ra dáng.

Nhưng cái này còn chưa đủ lấy đạt tới dĩ giả loạn chân tình trạng.

Sau đó, hắn lại rút một ngày rưỡi, tiếp tục bắt chước, luyện tập, cánh tay đều luyện được tê dại, lúc này mới cảm thấy thoáng hài lòng.

Sau đó, Dương Phóng lần nữa sa vào đến tu luyện quên mình bên trong.

Vì đèn bù trước đó lãng phí thời gian, hắn hiện tại mỗi ngày chỉ ngủ bốn giờ.

Cũng may thế giới khác thời gian kéo dài, thế giới hiện thực thời gian cũng đang kéo dài.

Đảo mắt đã đến ngày thứ tám, vẫn không có gặp qua trở về tiêu chí.

Cái này khiến Dương Phóng trong lòng mừng rỡ không thôi.

Có thể muộn xuyên qua một ngày, hắn liền có thể phát thêm dục một ngày.

Bất quá hắn ngày nghỉ lập tức liền muốn tới đầu, vì kéo dài ngày nghỉ, hắn trực tiếp cùng viện trưởng gọi điện

thoại, yêu cầu lần nữa kéo dài ba ngày.

Viện trưởng bên kia mặc dù cảm thấy nghi hoặc, nhưng vẫn là đồng ý Dương Phóng ngày nghỉ.

Mà đúng lúc này.

Quần nội lại phát sinh một việc.

Nam thị người xuyên việt 【 Tử Nhật Đông Lai 】 trực tiếp tại bầy bên trong ban bố một tin tức.

“Căn cứ tin tức đáng tin, đám kia kẻ ngoại lai tiến vào Hắc Thiết khu quần cư, có phải là vì chờ đợi một cái tên là 【 Thần Chủng 】 đồ vật, nhưng cái này Thần Chủng rốt cuộc là thứ gì, ta liền không được biết rồi, chỉ biết là muốn bắt giữ 【 Thần Chủng 】 nhất định phải cần dùng đến một loại 【 Đạo Đồ 】, cái này 【 Đạo Đồ 】 chính là bọn hắn một mục tại tìm vật kia!”

“Đúng rồi, còn có một tin tức, không biết là thật là giả, nghe nói muốn để 【 Thần Chủng 】 nổi lên, chỉ có hai loại phương pháp, một loại phương pháp là tự nhiên chờ đợi, chờ đến nó thành thực, nó liền ra tới!”

“Loại phương pháp thứ hai chính là lợi dụng phạm vi nhỏ huyết tể, kia 【 Thần Chủng 】 nghe được mùi máu tươi, tự nhiên là sẽ tăng nhanh thành thực, chậm rãi nổi lên!”

“Nhưng vẫn là câu nói kia, coi như Thần Chủng xuất hiện, không có Đạo Đồ, cũng là không có khả năng bắt giữ, vật kia sẽ trực tiếp bỏ chạy, trừ phi trên người có Đạo Đồ, dạng này mới có thể đem nó hấp dẫn tới!”

“Cho nên, các vị có thể không trở về Hắc Thiết khu quần cư, tốt nhất đừng trở về, coi như trở về, đằng sau cũng sẽ càng thêm hỗn loạn, vạn nhất có nhân nhân chịu

không nổi, muốn vận dụng huyết tể, khẳng định sẽ có đại lượng thân người chết!”

...

“Thần Chủng?”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Đám kia kẻ ngoại lai là vì thứ này!

Mà hắn đạt được thần bí cổ đồ lại là dùng để bắt giữ Thần Chủng?

Trong lúc nhất thời, trong đầu hắn suy nghĩ bay tán loạn.

Toàn bộ quần nội lần nữa xôn xao.

Tất cả mọi người giật nảy cả mình, nghị luận âm ỉ.

“Thần Chủng thật sẽ ở Hắc Thiết khu quần cư xuất hiện sao?”

“Khá lắm, đây là tuyệt thế cơ duyên sao?”

“Nguyên lai là dạng này, trước đó Hắc Thiết khu quần cư thế mà xuất hiện thứ này, cái này nếu như bị chúng ta đạt được, vậy còn không thượng thiên!”

“Cái này Thần Chủng có thể làm gì? Có thể để cho người ta thành tiên sao?”

...

“Cụ thể làm gì dùng ta cũng không biết, tóm lại, đại gia tận lực đừng có lại trở về, hi vọng lần nữa xuyên qua, tất cả mọi người sẽ xuất hiện tại 【 Bạch Lạc thành 】 !”

Tử Nhật Đông Lai đáp lại nói.

Những ngày này Bạch Lạc thành giao lưu quần nội cũng đang bàn luận chuyện này, cho nên hẳn trực tiếp đem tin tức này phát đến cái này quần nội.

Quần nội lần nữa bạo phát ra các loại nghị luận.

Thời gian nhoáng một cái lại là hai ngày.

Đám người đàm luận cơ hồ không có ngừng qua.

Rất nhiều người đưa ra đối với Thần Chủng suy đoán, cũng có người toát ra một chút lớn mật ý nghĩ, nhưng cũng tiếc bọn hắn chỉ dám ngấm lại mà thôi.

Mà Dương Phóng lần nữa bình tĩnh lại, bắt đầu cố gắng tu luyện.

Không quản kia Thần Chủng là cái gì, hẳn đều phải làm hai tay chuẩn bị, bởi vì hắn cực kỳ hoài nghi, sau khi xuyên việt hơn phân nửa sẽ còn xuất hiện tại Hắc Thiết khu quần cư.

Nếu như có thể dễ dàng như vậy liền cải biến xuyên qua địa điểm, như vậy trước đó sẽ không phải chết nhiều người như vậy.

Lúc chạng vạng tối.

Thời gian vừa qua khỏi bảy giờ đồng hồ.

Dương Phóng cổ tay trái chỗ lần nữa truyền đến trận trận nóng rực.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

...

Chương 46 : Nhẫn không thể nhẫn, khoái kiếm chi uy

Trời đất quay cuồng.

Thế giới lần nữa bắt đầu trầm luân, biến thành đen.

Mang đến từng đợt khó tả mê muội cảm giác.

Sau đó không lâu, Dương Phóng miệng lớn thở hổn hển, lần nữa từ trên giường đứng dậy, đột nhiên mở hai mắt ra, hướng về nhìn bốn phía, hi vọng có thể xuất hiện kỳ tích.

Nhưng cũng tiếc, hấn thất vọng.

Nóc nhà, cái bàn, ngọn đèn, bình phong...

Hết thấy cùng trước đó, cũng không có bất kỳ cái gì cải biến.

Hấn như cũ tại Vạn Xuân trải!

Như cũ tại Hắc Thiết khu quần cư!

Cũng không có bởi vì hấn trong thế giới hiện thực chạy tới Nam thị, xuyên qua dị thể địa điểm liền phát sinh cải biến.

“Quả nhiên...”

Dương Phóng thì thảo, “Quả nhiên sẽ không cải biến.”

Cái này cùng trò chơi là giống nhau.

Thế giới trò chơi nhân vật tại Tân Thủ thôn, như vậy không quản người ở đâu đăng lục trò chơi, nhân vật ở bên trong đều sẽ xuất hiện tại Tân Thủ thôn.

Trừ phi người tại thế giới trò chơi rời đi Tân Thủ thôn!

Hắn thở sâu, từ bỏ loại này không thiết thực dự định, sau đó lần nữa mở ra bảng, tiến hành xem xét.

Tại hắn mở ra bảng thời điểm, trong thân thể lại lần nữa xuất hiện từng đợt khó tả tê dại cảm giác.

Vô hình điểm kinh nghiệm lần nữa tại trong người hắn nhanh chóng tăng trưởng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/62 tuổi

Tu vi: Tứ phẩm (140/150)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (840/840), Hắc Hổ quyết tinh thông (550/600)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm đăng đường nhập thất (198/500), Vô Ảnh Kiếm đại thành (900/1200), Đại phi phong trượng pháp đăng đường nhập thất (200/500), Đạp Tuyết công đăng đường nhập thất (131/600), Âm ảnh thân pháp đăng đường nhập thất (288/800), Đồng Chưởng công tinh thông (121/300)

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800), ám khí tinh thông (240/600), chế độc tinh thông (20/400)

Tư chất: Rất có tiềm lực (30/60)

...

“Tứ phẩm đỉnh phong, xem ra tư chất của ta sau khi tăng lên tại thế giới hiện thực tăng trưởng điểm kinh nghiệm cũng càng nhanh . . .”

Dương Phóng tự nói.

Dĩ vãng thời điểm, hắn tại thế giới hiện thực tu luyện nội công, một đêm cũng mới có thể gia tăng bốn điểm hoặc năm điểm điểm kinh nghiệm.

Nhưng bây giờ lại một lần bình quân một đêm tăng 20 điểm tả hữu.

Một mặt là tư chất của hắn tăng lên mang tới hiệu quả.

Một phương diện khác hắn là hắn chuyển tu Hắc Hổ quyết nguyên nhân.

Trước kia Dương Viêm quyết, chính là cấp thấp nhất tâm pháp, sinh ra ‘Điểm kinh nghiệm’ tốc độ cực chậm, mà Hắc Hổ quyết lại là so ‘Dương Viêm quyết’ mạnh lên hai ba cấp độ công pháp.

Cho nên tại sinh ra ‘Kinh nghiệm’ bên trên cũng càng nhanh.

“Đáng tiếc một mực không có tiền thay đổi, không phải há có thể kéo tới hiện tại!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn hiện tại nhiều môn võ học tiến vào đường nhập thất cảnh giới, thậm chí có mấy môn đã đại thành.

Hoàn toàn có thể ứng phó bất luận cái gì tứ phẩm đỉnh phong cao thủ.

Mà lại hắn ần ần cảm giác được bằng một cái khác ần

tàng công năng!

Không đơn giản chỉ là gia tăng độ thuần thực!

Mà lại có cường hóa võ kỹ tác dụng!

Có ý tứ gì?

Nói đúng là giống nhau võ kỹ, người khác tu luyện là một cái uy lực, mà hấn tu luyện lại là một cái uy lực, hấn tu luyện uy lực tại bảng gia trì hạ bị tăng cường rất nhiều.

Điểm này từ Tật phong thập tam kiếm liền có thể nhìn ra.

Tật phong thập tam kiếm là nhất bất nhập lưu võ kỹ, kết quả ở trong tay của hấn lại là trở nên hồ hồ sinh uy.

Cho nên có loại này vô hình gia trì dưới, liền xem như ngũ phẩm cao thủ, hấn hiện tại cũng không phải không thể một trận chiến.

Nhất là Âm ảnh thân pháp, loại thân pháp này cơ hồ là trời sinh vì ám sát mà sinh!

Dương Phóng trong phòng đi lại, lần nữa nhin không được đem đầu góp hướng cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn thoáng qua.

Hấn tại thế giới hiện thực đi qua mười ngày.

Nhưng nơi này chỉ là một giờ.

Không biết cái kia người giám thị hiện tại phải chăng còn tại?

Dương Phóng não hải mãnh liệt, một lát sau, cắn răng

một cái, đem chuẩn bị trước tốt độc ám khí, khói độc lặng lẽ giả thành, lại tùy thân trang bảy tám túi vôi phấn, nhấc lên trường kiếm, mang lên mũ rộng vành, bắt đầu lặng yên từ gian phòng rời đi.

Ra ngoài phòng về sau, hấn trực tiếp leo tường mà ra, hướng về nơi xa ngõ rơi phóng đi.

Cách đó không xa trên mái hiên.

Hai cái bóng người lẳng lẳng sừng sững.

Một cái là vị kia người mặc màu đen trang phục lãnh diễm nữ tử, ánh mắt rất lạnh, sừng sững trong đêm tối.

Một vị khác thì là vị kia đầu đội cao cái mũ, gánh vác trường kiếm kiếm khách, diện mục che lấp, nhìn chăm chú lên Dương Phóng tung tích.

“Tâm lý đánh cờ thật đúng là một cái vất vả công việc, nếu không phải xem ở trên mặt của người, ta cũng sẽ không chờ lâu như vậy!”

Kiếm khách lạnh giọng nói.

“Thủ đến thiên khai gặp trăng sáng, phương thức như vậy mới an toàn hơn không phải sao?”

Màu đen trang phục nữ tử ngữ khí nhàn nhạt , đạo, “Nhân thế ở giữa có thật nhiều sự tình đều là dạng này, hấn cho là hấn ẩn tàng đủ cơ mật, kì thực tại một số người trong mắt, hành vi của hấn bắt quá buồn cười mà thôi, đi thôi, đi qua nhìn một chút!”

Bọn hấn thân thể nhảy lên, trực tiếp hướng về Dương Phóng rời đi phương hướng nhanh chóng theo đuôi mà đi.

Dương Phóng trên đường đi cực kỳ cẩn thận, chuyên chọn một chút rách nát hẻm nhỏ ghé qua, thỉnh thoảng lại quay đầu nhìn lại, tựa hồ sợ có người theo dõi.

Ngay tại mặc Hành Chi ở giữa, bỗng nhiên, một trận di thường tiếng kêu thảm kinh khủng thanh âm từ nơi không xa vang lên.

A!

Ngay tại cảm đầu tiến lên Dương Phóng trong lòng giật mình, tiếp lấy cảm giác được trước ngực mình hai khối Tịch Tà Ngọc xuy xuy rung động, bắt đầu cấp tốc nóng lên, như cùng chỗ tại trong liệt hỏa đốt cháy đồng dạng.

Bốn phương tám hướng trong ngõ nhỏ toát ra một cỗ khí tức âm sâm.

Tà Linh?

Hắn vội vàng tăng tốc bước chân, hướng về nơi xa nhanh chóng hướng về đi.

Sau lưng ngay tại theo đuôi màu đen trang phục nữ tử, kiếm khách cũng tất cả đều biến sắc, sau đó lần nữa hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng đi theo.

Bọn hắn đã có thể từ Bạch Lạc thành đuổi tới Hắc Thiết khu quần cư, trên thân tự nhiên đều là có Tịch Tà Ngọc.

Dương Phóng vừa mới xuyên qua một đầu ngõ nhỏ, biến sắc, thân thể đột nhiên dừng lại.

Chỉ gặp ngõ nhỏ cuối cùng, bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh, toàn thân trên dưới âm trầm, mặc một bộ rách rưới trường sam màu đen, khuôn mặt trắng bệch, lẳng lẳng đứng ở đó, không nhúc nhích, khóe miệng mang theo từng tia từng tia quỷ mị tiểu dung, hướng về hắn xa

xa trông lại.

Từng đợt mực nát khí tức âm lãnh, liên tục không ngừng từ đối phương thân thể đánh tới.

Hai bên vách tường đang nhanh chóng bong ra từng mảng, mọc đầy cỏ xỉ rêu, giống như là kinh lịch tuế nguyệt biến thiên.

“Hì hì ha ha...”

Bỗng nhiên, một trận quỷ dị tiếng cười truyền ra.

Từ lão nhân kia bên người chậm rãi đi ra một người mặc màu đỏ cái yếm anh hài, nở nụ cười, chỉ có kích thước lớn nhỏ, toàn thân làn da như là cây khô da, một chút ngồi ở lão nhân trên bờ vai.

Dương Phóng trong lòng thầm mắng, liền vội vàng xoay người liền đi, thay cái ngõ nhỏ, lao nhanh ra.

Sau lưng âm thầm theo tới hai người khác, cũng đều chú ý tới cái này Tà Linh tồn tại, sắc mặt biến hóa, không nói một lời, tiếp tục hướng về Dương Phóng theo đuôi mà đi.

Giờ khắc này, bọn hắn tất cả đều lựa chọn đối cái này hai con Tà Linh làm như không thấy.

Ý vào trên người có Tịch Tà Ngọc, từ nơi này nhanh chóng xuyên qua.

Lão nhân kia cùng hài nhi, lộ ra nồng đậm tiểu dung, con mắt xanh biếc, trơ mắt nhìn bọn hắn từ mình cách đó không xa lướt qua.

Dương Phóng liên tục xuyên qua bảy tám cái ngõ nhỏ, trực tiếp nhanh chóng lướt vào một chỗ trong miếu đồ

nát.

“Chờ chút!”

Lãnh diễm nữ tử đột nhiên ngăn lại đồng bạn, lạnh như băng nói, “Cẩn thận một chút!”

Nàng bỗng nhiên nhắm hai mắt, tiến hành Cảm Ứng.

Một lát sau, đôi mi thanh tú nhú một cái, ánh mắt đột nhiên mở ra, đạo, “Chỉ có hấn một cái, đi!”

Nàng trực tiếp tăng thêm tốc độ, hướng về miếu hoang một chỗ sương phòng nhanh chóng lao đi.

Bên người kiếm khách cũng lập tức đi theo.

“Cút ra đây!”

Lãnh diễm nữ tử tiện tay vỗ tới một chưởng, răng rắc một tiếng, cửa gỗ chia năm xẻ bảy, thân thể nhanh chóng hướng về qua.

Nhưng ngay tại nàng đập nát đập nát cửa gỗ sát na.

Mấy chục mai độc châm lầy Thiên Nữ Tán Hoa trạng trực tiếp hướng về hai người bọn họ thân thể nhanh chóng tập kích mà đi, lít nha lít nhít.

Kiếm khách tốc độ phản ứng cực nhanh, cơ hồ những này độc châm vừa mới vừa xuất hiện, trường kiếm trong tay của hắn liền đã xuất vỏ, như đồng hóa vì một mảnh quỹ dị màn sáng, kín không kẽ hở, đem tất cả độc châm toàn diện đánh bay.

Nhưng mà những này độc châm vừa mới bị đánh bay, liền có bảy tám cái túi vải phẩn cấp tốc quay đầu vẩy xuống.

Cùng lúc đó, Dương Phóng thân thể hóa thành bóng ma, giống như là cùng bóng tối bốn phía hòa làm một thể, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì sinh tức, lấy Vô Ảnh Kiếm hướng về kia danh kiếm khách nhanh chóng công tới.

Giờ khắc này, Vô Ảnh Kiếm cùng Âm ảnh thân pháp đơn giản phối hợp dị thường hoàn mỹ, để cho người ta nhìn không thấy mảy may tung tích.

Kiếm khách thần sắc biến đổi, cảm thấy được bóng ma bao phủ mà đến, một tay che khuất hai mắt, phòng ngừa vôi phần tiến vào con mắt, một cái tay khác trực tiếp lấy một loại cao thâm kiếm pháp cấp tốc hướng về trước mắt bóng ma cực tốc chọn đi.

Một sát na, trực chỉ bóng ma bảy tám cái yếu hại.

Nhưng cũng tiếc hần tất cả công kích đều trực tiếp từ bóng ma này bên trong xuyên thấu quá khứ.

Hoàn toàn hư không dùng sức!

Thật giống như đắm vào trong không khí đồng dạng.

“Không được!”

Kiếm khách trong lòng giật mình, tiếp lấy cảm giác được cái cổ nhói nhói, huyết dịch khắp người rất cuộc không chịu nổi, trực tiếp dọc theo cái cổ ra bên ngoài điên cuồng phun ra, theo cùng một chỗ phun ra còn có hần toàn thân tất cả lực lượng.

Kiếm khách trong lòng hoảng hốt.

Ta lúc nào trúng kiếm?

Thật nhanh kiếm pháp!

Phù phù!

Thân thể của hắn rút lui mà ra, trực tiếp ngửa mặt ngã quy, máu tươi như mưa.

Liên tục không ngừng từ cổ của hắn vẩy ra, như là cỡ nhỏ suối phun đồng dạng.

..

Chương 47 : Tối nay bề bộn nhiều việc!

Đây hết thầy nói đến chậm chạp, kì thực tất cả đều là trong nháy mắt phát sinh.

Từ độc chậm bay ra, đến vôi phẩn vẩy xuống, lại đến kiếm khách ngựa mặt ngã quy, cộng lại không đủ hai giây.

Đại thành Vô Ảnh Kiếm, vô luận là uy lực cùng xuất kiếm tốc độ đều đã đạt đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Màu đen trang phục nữ tử mới vừa vắn xua tan vôi phẩn ảnh hưởng, liền phát hiện tình cảnh như vậy, đồng tử đột nhiên co lại, khó có thể tin.

“Cao Lãm!”

Nàng phát ra kinh uổng.

Nhưng rất nhanh Dương Phóng thi triển Âm ảnh thân pháp, đen sì một mảnh, mơ hồ không chừng, trực tiếp hướng về màu đen trang phục nữ tử cấp tốc lướt đến.

Màu đen trang phục nữ tử hai tay vung lên, xuất hiện hai cái bén nhọn chủ thủ, mang theo từng đợt ngân quang, nhanh chóng quơ múa.

Keng keng keng keng!

Từng đợt thanh thúy tiếng kim loại va chạm không ngừng vang lên.

Hoả tinh bắn tung toé.

Nàng thể mà không nhận Âm ảnh thân pháp bất kỳ ảnh hưởng gì, có thể rõ ràng nhìn thấy Dương Phóng tung tích.

Dương Phóng đột nhiên hiểu được.

Nàng này tinh thông tâm linh Cảm Ứng, tất nhiên là lực lượng tinh thần viễn siêu thường nhân, cho nên có thể từ bóng ma bên trong cảm giác mình chân thực tung tích.

Trong tay hấn kiếm pháp đột nhiên tăng nhanh.

Đại thành Vô Ảnh Kiếm như là gió táp mưa rào, lấy một loại xảo trá đáng sợ quỷ dị đường cong, nhanh chóng hướng về màu đen trang phục nữ tử đánh tới.

Màu đen trang phục nữ tử trong lòng kinh hãi, thân thể liên tục rút lui, như cùng chỗ tại một mảnh trận bão vây công phía dưới.

Kinh khủng kiếm thế hoàn toàn để nàng không thở nổi.

Nàng chưa hề nghĩ tới có người kiếm pháp có thể khủng bố như thế.

Cho dù nàng Cảm Ứng chi lực kinh người, liều mạng huy động chủ thủ ngăn cản, hai tay, trước ngực y nguyên bị đối phương trường kiếm quét làm bị thương.

Cứ thế mãi, nàng hấn phải chết không nghi ngờ!

Đây là ai?

Là trước kia cái kia chưởng quỹ?

Vẫn là nói có những người khác mai phục ở đây, chuyên môn đối phó mình?

Màu đen trang phục nữ tử đã hoàn mỹ suy nghĩ nhiều, chỉ muốn từ đối phương kinh khủng như mưa kiếm pháp bên trong trốn được tính mệnh.

Nhưng Dương Phóng đột nhiên tay trái bung ra, lại là hơn mười cây độc châm cấp tốc bay đi, lít nha lít nhít, để cái này màu đen trang phục nữ tử dọa đến vãi cả linh hồn.

Khoảng cách gần như vậy, nàng cho dù chủ thủ vung vậy như gió, y nguyên muốn tránh cũng không được!

“Hèn hạ!”

Phốc phốc phốc phốc!

Một chút có bảy, tám cây độc châm xuyên thấu thân thể của nàng.

Nồng đậm kịch độc bộc phát, để nàng thân thể lão đảo, bước chân phù hư, trong lòng càng thêm hoảng sợ.

“Chờ chút!”

Phốc phốc!

Vừa dứt lời, một thanh sáng như tuyết trường kiếm trong nháy mắt xẹt qua, để nàng thân thể dừng lại, ánh mắt trong nháy mắt ảm đạm đi, trong tay hai cái bèn nhọn chủ thủ cũng trực tiếp rơi xuống trên mặt đất.

Tại cổ của nàng phía trên trực tiếp xuất hiện một đầu tinh tế tơ máu, ra bên ngoài thẩm thấu máu tươi, một lát sau nghiêng đầu một cái, lăn xuống trên mặt đất.

Dương Phóng động tác dừng lại, toàn thân trên dưới mồ hôi lâm ly, lồng ngực đập trùng, thật lâu mới đưa trong phổi khí thải phun ra, ánh mắt nghiêm nghị, tại cái này lãnh diễm nữ tử cùng kiếm khách trên thân nhanh chóng lục soát sờ tới sờ lui.

Một lát sau, trực tiếp tại hai người này trên thân tìm tới hai khối Tịch Tà Ngọc.

Còn có hai túi tiền, bên trong các trang bảy tám hai tán toái bạc.

Cộng thêm một chút đồng tiền, bình thuốc loại hình.

Dương Phóng thu hồi những vật này, một bước không ngừng, trực tiếp hướng về ngoài miếu lao đi.

Đêm nay, hấn tuyệt đối sẽ bề bộn nhiều việc.

Chỉ giết hai người kia cũng không thể giải quyết cái gì.

Bọn hấn hết thấy bốn người, còn có còn lại hai người nhất định phải giải quyết, nếu không đến tiếp sau phiên phức tất nhiên sẽ còn không nhỏ.

Dương Phóng ánh mắt rất lạnh, trường kiếm nhỏ máu, trong lòng đã không có bất luận cái gì e ngại.

Nhưng ngay tại hấn vừa ra miếu hoang, bỗng nhiên, trước ngực vị trí bốn khối Tịch Tà Ngọc đồng thời bắt đầu rung động, truyền đến từng đợt nóng rực cảm giác nóng bỏng.

Trong lòng hấn giật mình, thân thể bỗng nhiên dừng lại.

Chỉ gặp ở ngoài miếu vị trí, trước đó vị kia quỷ dị lão nhân xuất hiện lần nữa.

Một mặt da đốm mồi, quần áo trên người rất là rách rưới, trên mặt gạt ra tà mị tiểu dung, hướng về hắc xa xa nhìn tới.

Tại lão nhân kia trên bờ vai, vị kia quỷ dị đồng tử, cũng là trên mặt tiểu dung, vỡ ra trống rỗng miệng, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Dương Phóng lông tơ đứng vững, nhưng ý có bốn khối Tịch Tà Ngọc mang theo, quay người liền đi, hướng về một phương hướng khác nhanh chóng hướng về đi.

Cái này hai con Tà Linh để mắt tới mình rồi?

Đáng chết!

Bọn chúng sao dám?

Trên người mình có Tịch Tà Ngọc, bọn chúng cũng dám như thế?

Mà lại, cái này hai tôn Tà Linh là phía trước nửa đêm xuất hiện?

“Hì hì ha ha...”

Đứa bé kia phát ra quỷ dị tiếng cười, xa xa nhìn xem Dương Phóng.

Dương Phóng một hơi xông ra bảy tám đầu hẻm nhỏ mới thoát khỏi sau lưng loại kia rừng mình cảm giác.

Sắc mặt hắc khó coi, lần nữa nhịn không được hướng về hậu phương nhìn thoáng qua.

Trong ngực bốn khối Tịch Tà Ngọc, nhiệt độ đã bắt đầu chậm rãi hạ xuống.

Điều này nói rõ kia hai tôn Tà Linh cũng không cùng tới.

Hắn từ trong ngực lấy ra bốn khối Tịch Tà Ngọc, cẩn thận ngắm nghía.

Mông lung dưới đêm trăng, cũng không thể nhìn ra cái này bốn khối Tịch Tà Ngọc đến cùng có hay không bị tổn thương.

Bất quá chỉ cần không phải xuất hiện phạm vi lớn vết rạn, đã nói lên lực lượng của đối phương cũng không thể tổn thương đến hắn.

Dương Phóng trong lòng quyết tâm, cắn răng một cái, từ trong ngực lấy ra một trương sớm chuẩn bị tốt Bạch sắc không mặt mũi cổ, đeo ở mặt phía trên.

...

Hắc Hổ bang tổng bộ.

Oanh ca yến hát.

Một mảnh vui vẻ.

Trong phòng.

Bảy tám cái người mặc sa mỏng nữ lang đang phát ra thét lên, chạy tới chạy lui.

Khôi ngô đại hán Ngô Tôn, thân trên trần trụi, trong miệng cười to, hai mắt được thật dày khăn vải, trong phòng đánh tới đánh tới.

“Ha ha ha, không được chạy, đều không cần chạy, nhanh tới đây cho ta!”

Bên ngoài.

Hắc Hồ bang bang chủ Triệu Hắc Hồ, sắc mặt tái nhợt, thương thế chưa hồi phục, cách giấy dán cửa sổ, hướng về môn lung gian phòng nhìn lại, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

“Một đám tiện nhân, ta còn chưa có chết đâu, tiện nhân, tiện nhân!”

Bọn này tiện nhân đều là tiểu thiếp của hắn!

Kết quả giờ khắc này, lại ở trước mặt của hắn làm ra chuyện thế này.

Hắn đơn giản muốn một ngụm lão huyết phun ra ngoài.

Nhưng nghĩ đến cái này khôi ngô đại hán kinh khủng thế lực, Hắc Hồ bang bang chủ lập tức trong lòng đắng chát, tất cả lửa giận đều tan thành mây khói, trong đầu trở nên một mảnh lạnh buốt.

Hắn muộn thanh muộn khí, trực tiếp quay người rời đi, lựa chọn mắt không nhìn tâm không phiền.

Lại toàn vẹn không có chú ý tới, viện lạc bóng ma bên trong, đã sớm xuất hiện một cái quỷ dị bóng người, như là cùng bốn phía hắc ám hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, vô thanh vô tức.

Chính là Dương Phóng!

Hắn vì giải quyết triệt để phiền phức, bí quá hoá liều, tiến vào Hắc Hồ bang, giờ phút này liền rơi vào Triệu Hắc Hồ không xa, Triệu Hắc Hồ lại không cách nào phát hiện hắn.

Cái này đều nói rõ hắn hiện tại Âm ảnh thân pháp chỗ cao minh.

Trơ mắt nhìn xem Triệu Hắc Hồ cắn răng nghiêng lợi rời đi, Dương Phóng nhưng không có bất kỳ cử động nào.

Thẳng đến lại qua chum trà thời gian về sau, Dương Phóng mới thận trọng tiếp cận đến khôi ngô đại hán gian phòng bên ngoài, hấn dùng ngón tay thấm ướt nước bọt, nhẹ nhàng xuyên phá giấy dán cửa sổ, lấy ra một ống mê hương, thận trọng hướng về bên trong thổi đi.

Không cầu thật có thể mê đảo ngũ phẩm cao thủ.

Chỉ cầu đối phương chịu ảnh hưởng, động tác chậm chạp!

Cứ như vậy, hấn khoái kiếm liền dùng đất dụng võ.

“Ừm? Ai?”

Tại hấn mê hương vừa thổi ra không bao lâu, bỗng nhiên, gian phòng bên trong truyền đến một đạo kinh uống, Ngô Tôn đột nhiên quay đầu, ánh mắt băng hàn, trong lúc đó cuồng xông mà đến, một chưởng hướng về Dương Phóng chỗ khu vực hung hăng đánh tới.

“Cút ra đây!”

Răng rắc!

Toàn bộ cửa phòng đều bị hấn kinh khủng chưởng lực tại chỗ chấn động đến chia năm xẻ bảy.

Như là bị xe Pika đụng đồng dạng.

Nhưng chờ đợi hấn trực tiếp là lít nha lít nhít mấy chục đạo độc châm.

Dương Phóng thân thể hóa thành bóng ma, cơ hồ cùng

hắc ám dung hợp, điên cuồng phát xạ ám khí.

Ngoại trừ độc châm bên ngoài, còn có độc tiêu, độc chùy, chông sắt...

Tất cả đều là hắc để khôi ngô đại hán chuẩn bị.

Nhưng khôi ngô đại hán tu vi không thể làm không khủng bố, vừa nhìn thấy đông đảo ám khí phát xạ mà đến, chợt quát một tiếng, hai tay huy động, kinh khủng khí kinh thấu thể mà ra, đem những này độc châm, độc tiêu, độc chùy tất cả đều đập bay ngược mà ra.

Các loại ám khí căn bản không vào được hắc thân.

“Vô danh bọn chuột nhất, cút cho ta đến!”

Ngô Tôn hét lớn một tiếng, bàn tay đột nhiên cầm ra, khí kinh gào thét.

Dương Phóng đột nhiên rút ra trường kiếm, như là tàn ảnh, phối hợp với Âm ảnh thân pháp, hướng về Ngô Tôn thân thể nhanh chóng công kích mà đi.

Ngô Tôn ngũ phẩm tu vi quả nhiên rất khủng bố.

Dù là không có đập tới Dương Phóng, nhưng là kinh khủng khí kinh y nguyên chấn động đến hắc thân thể tê dại.

Cũng may Dương Phóng khoái kiếm cũng không phải ăn chay, ép đối phương liên tục trốn tránh, không dám vào bức quá ác.

Cùng lúc đó, Dương Phóng nắm lấy cơ hội, bó lớn vôi phấn vẩy xuống mà đi.

“Làm càn!”

Ngô Tôn rống to, chấn động đến ngói nóc nhà đều tại rì rào run rẩy.

Hắn chưởng lực mạnh hơn, song chưởng giao nhau, hướng về trước mắt bóng ma luyện một chút võ tới, với phần bị chấn động đến khắp nơi đều là.

Mãnh liệt động tĩnh, rất nhanh kinh động đến toàn bộ Hắc Hồ bang.

Vừa mới rời đi không lâu Triệu Hắc Hồ, sắc mặt kinh sợ, mang theo Lưu trưởng lão, Tào trưởng lão bọn người nhanh chóng chạy đến.

Ngô Tôn trong lòng đại hỉ, âm ỉ hét lớn, “Triệu bang chủ, mau mau cho ta vây quanh tên này đạo chích!”

Nhưng vừa dứt lời, hắn bỗng nhiên trước mắt biến thành màu đen, trong đầu truyền đến nòng đấm mê muội, bước chân phù hư, ngay cả lỗ tai cũng biến thành ông ông tác hưởng.

Tựa hồ đột nhiên ù tai đồng dạng.

Trong lòng hắn giật mình.

Ta lúc nào trúng độc?

..

Chương 48 : Thông Thiên giáo chủ' !

Khôi ngô đại hán trong lòng kinh hãi, thân thể không bị khống chế đung đưa, không chỉ có trước mắt biến thành màu đen, lỗ tai cũng nhận ảnh hưởng.

Càng máu chốt chính là, hấn phát hiện theo vận chuyển nội khí, loại kia kịch độc thẩm thấu càng nhanh.

Là độc khí?

Trong lòng hấn kinh sợ, lần nữa hét lớn, “Triệu bang chủ, nhanh chóng giúp ta!”

Phốc phốc phốc!

Dương Phóng thân hóa bóng ma, từ một bên nhanh chóng đánh tới, thấy hết như điện, hướng về Ngô Tôn thân thể cực tốc đâm tới, tại Ngô Tôn cùng lúc lưu lại nhiều đạo vết thương.

Ngô Tôn liêu mạng cứng rắn chịu mấy kiếm, đột nhiên xông ra, một phát bắt được Dương Phóng trường kiếm, một cái tay khác huy động chưởng lực, tiếp tục hướng về bóng ma bên trong hung hăng vỗ tới, sắc mặt hung ác, đánh lấy đồng quy vu tận ý nghĩ.

Dương Phóng bị hấn bắt lấy trường kiếm, thân thể lóe lên, sớm đã trong nháy mắt buông ra chuỗi kiếm, sau đó rút ra một cái khác miệng trường kiếm, thân thể vắn vẹo, kiếm quang lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ từ Ngô Tôn cái cổ trong nháy mắt chọt qua.

Ngô Tôn thị lực biến thành màu đen, rõ ràng nhạy cảm

cảm thấy được nguy hiểm đánh tới, muốn liều mạng bảo vệ cái cổ, nhưng vẫn là động tác chậm một bước.

Phốc phốc!

Chỗ cổ trực tiếp truyền đến nhói nhói cảm giác.

Tiếp lấy từng mảnh từng mảnh mềm mại chất lỏng sền sệt từ cổ của hắn bên trong nhanh chóng tuôn ra.

Thân thể của hắn lung lay, sắc mặt sợ hãi, cấp tốc đánh ra trước ra ngoài, lập tức quỳ ở trên mặt đất phía trên, bàn tay gắt gao che cái cổ, lòng tràn đầy hãi nhiên, có thể rõ ràng cảm giác được toàn thân trên dưới lực lượng trôi qua.

Ai?

Là ai giết mình?

Mình thế nhưng là ngũ phẩm...

Dương Phóng mày nhăn lại, nhìn thấy đối phương, còn không muốn ngã xuống, tiện tay lại là mấy phát độc châm kích xạ tới.

Phốc phốc phốc!

Độc châm đánh vào Ngô Tôn phía sau lưng bên trong, không có thể mà vào, để hắn rên lên một tiếng thê thảm, rốt cuộc kiên nhẫn không được, trực tiếp ngã nhào xuống đất, chỗ cổ máu tươi điên cuồng phun ra.

Triệu Hắc Hồ, Lưu trưởng lão, Tào trưởng lão bọn người, tất cả đều một mặt kinh hãi, nhìn về phía cách đó không xa Dương Phóng.

“Người... Người là người phương nào?”

Triệu Hắc Hồ kinh ngạc nói.

Dương Phóng trên mặt Bạch sắc không mặt mũi cổ, một thân màu đen áo khoác, trong tay nắm lấy nhuốm máu trường kiếm, ánh mắt hờ hững, thanh âm khàn giọng, “Tay kia cầm nhuyễn tiên gia hỏa ở đâu?”

Triệu Hắc Hồ trong nháy mắt kịp phản ứng, vội vàng mở miệng nói, “Đối phương đi Noãn Hương lâu, mấy ngày nay đều ở nơi đó qua đêm!”

“Noãn Hương lâu.”

Dương Phóng trong lòng cười lạnh, liền muốn hành động, bỗng nhiên lần nữa cong người, tại Ngô Tôn thân thể bên trong nhanh chóng lục soát sờ tới sờ lui.

Hắn cũng sẽ không tiện nghi Triệu Hắc Hồ bọn người.

Không ngoài dự liệu, quả nhiên lần nữa tìm tới một khối Tịch Tà Ngọc.

Một túi bạc vụn.

“Chờ một chút, hảo hán có thể lưu lại danh hào, nếu không đối phương bằng hữu tìm đến, chúng ta không cách nào bàn giao!”

Triệu Hắc Hồ vội vàng mở miệng.

“Thông Thiên giáo chủ!”

Dương Phóng thân thể nhảy lên, Đạp Tuyết công thi triển, cấp tốc rời đi nơi này.

Có năng lực liền đi tìm đi thôi.

“Thông Thiên giáo chủ...”

Triệu Hắc Hồ, Lưu trưởng lão, Tào trưởng lão tất cả đều trong lòng giật mình, liếc nhau.

Muốn hỏi thăm đối phương có biết hay không cái danh hiệu này.

Nhưng hiển nhiên bọn hắn tất cả đều thất vọng.

Không có một cái nào nghe nói qua.

“Ngũ phẩm cao thủ bị giết... Đáng sợ, thật là đáng sợ...”

Tào trưởng lão ngữ khí thì ào, thẳng rùng mình.

Trước đây không lâu đối phương bốn người quét ngang bọn hắn toàn bộ bang phái.

Nhất là cái này khô ngô đại hán, chưởng lực mạnh, đạt tới mức độ khó mà tin nổi.

Ngay cả bang chủ của bọn hắn cũng không qua được mấy chiêu.

Nhưng bây giờ lại thây nằm nơi này!

...

Nơi xa đêm tối.

Dương Phóng ngay tại trước chạy thân thể đột nhiên dừng lại, tại thể nội không ngừng mà vận chuyển nội công, dùng sức thở ra khí thải, chỉ cảm thấy ngực đau đốn dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Trong lòng hắn nghiêm nghị.

Ngũ phẩm cao thủ quả nhiên đáng sợ!

Cho dù có Âm ảnh thân pháp phụ trợ, đối phương mạnh mẽ chưởng lực y nguyên bộ ngực hấn đau đớn.

Nhất là cuối cùng đối phương liều chết một kích, kém chút đánh trúng chính mình.

Nếu không phải hấn chuẩn bị hai thanh trường kiếm, nếu không phải hấn trong khoảng thời gian này tinh nghiên kịch độc, nếu không phải hấn tu luyện Âm ảnh thân pháp, nếu không phải hấn tiên hạ thủ vi cường... Hôm nay tất nhiên nguy rồi.

Dương Phóng càng thêm rõ ràng không thể coi thường trong thiên hạ bất luận cái gì cường giả.

Sau đó, hấn một đường hướng về Noãn Hương lâu tiến đến.

Kết cục không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn.

Cầm trong tay nhuyễn tiên nam tử mặc dù tính cảnh giác mười phần, nhưng ở Dương Phóng cố ý đánh lén phía dưới, vẫn là rất nhanh bị khoái kiếm hoạch bên trong, ở trên người lưu lại hơn mười đạo vết thương, cuối cùng bị một kiếm từ cái cổ đảo qua.

Dương Phóng như thường lệ lục soát xong thân thể của hấn, bay thẳng thân rời đi, biến mất tại từ từ Trường Dạ bên trong.

Quán rượu hoàn toàn đại loạn.

...

Vạn Xuân trải bên trong.

Dương Phóng rất cục thuận lợi trở về, vừa mới trở về, liền đem mặt nạ lấy xuống, chôn ở lòng đất, sau đó cởi y phục xuống, ném vào chậu than, lập tức đốt cháy.

Hắn đem bốn cái túi tán toái bạc tất cả đều ngã xuống trên mặt bàn.

Lít nha lít nhít, cộng lại tối thiểu năm sáu mươi hai.

Nhìn một cái, để cho người ta hoa mắt Thần Trì.

“Giết người phóng hỏa đai lưng vàng...”

Dương Phóng thì thào.

Hắn bỗng nhiên đem trên người sáu khối Tịch Tà Ngọc toàn bộ lấy ra, đối ngọn đèn cẩn thận quan sát.

Một lát sau, trong lòng hắn giật mình, chỉ gặp trong đó ba khối đều đã xuất hiện từng đạo cực kỳ nhỏ khe hở.

“Chẳng lẽ là trước kia Tà Linh?”

Trước đó nữ tử kia cùng kiếm khách một đường truy kích mình, bị Tà Linh để mắt tới, từ Tà Linh cách đó không xa rời đi.

Một khắc này, trên người hắn Tịch Tà Ngọc tử phát nhiệt nóng lên, tựa như là hòa tan đồng dạng.

Đối phương hai người khẳng định cũng là cũng giống như mình cảm giác.

Cho nên cái này ba khối Tịch Tà Ngọc là vào lúc đó xuất hiện tổn thương?

“Kia hai cái Tà Linh nhất định so ta trước đó gặp phải bất luận cái gì một con đều muốn đáng sợ.”

Phải biết Tịch Tà Ngọc uy lực, là Hắc tinh thạch gấp ba bốn lần.

Kết quả ngay cả Tịch Tà Ngọc cũng xuất hiện khe hở.

Có thể nghĩ trên người đối phương oán khí chi trọng.

Trong lòng hấn cảnh giác, cẩn thận sắp xếp gọn Tịch Tà Ngọc, bảo đảm sáu khối Tịch Tà Ngọc thời khắc bất ly thân, sau đó lại đem những bạc này cũng cẩn thận nắp kỹ.

Sau đó, Dương Phóng bắt đầu suy tư bước kế tiếp nên làm cái gì.

Một lát sau, hấn trực tiếp chạy tới tiền đường, tiện tay tìm một chút da thú ra, sau đó về đến phòng, điều phối thuốc màu, đem từng khối da thú cắt may thành giống như Đạo Đồ lớn nhỏ hình dạng, nhúng lên màu bạc thuốc màu, bắt đầu ở da thú bên trên chậm rãi viết ra từng đạo bùa chú màu bạc.

Không cầu có thể đạt tới dĩ giả loạn chân tình trạng.

Chỉ cầu có thể ngăn ngừa hấp dẫn hỏa lực liền có thể.

Đợi đến giả cổ đồ chế tạo hoàn tất, hấn liền quyết định đào sâu địa động, tuyệt không lại lẩn vào bất cứ chuyện gì kiện.

Một đêm cấp tốc vượt qua.

Sáng sớm hôm sau.

Một tin tức tại phường thị lưu truyền, dẫn phát đám người giạt mình.

Tối hôm qua có mấy tên kẻ ngoại lai bị giết?

Trong đó một vị vẫn là ngũ phẩm cao thủ?

“Nghe nói là Thông Thiên giáo chủ giết, hắc ban đêm xông vào Hắc Hồ bang, tại Hắc Hồ bang trùng điệp vây quanh phía dưới, giết chết vị kia ngũ phẩm cao thủ, thực lực đơn giản đáng sợ!”

“Tê, ngũ phẩm cao thủ a!”

“Thông Thiên giáo chủ, đây là người nào, chẳng lẽ cũng là một vị kẻ ngoại lai, giống như chưa từng nghe qua.”

“Khẳng định là ngoại lai, chúng ta khu quần cư có mấy cái ngũ phẩm cao thủ?”

...

Đám người nghị luận.

Một phương hướng khác.

Một chỗ tường đất trong tiểu viện.

Bảy tám tên hện ở chỗ này tự mình gặp mặt Lam Tinh người, hai mặt nhìn nhau, trong lòng giật mình.

“Thông Thiên giáo chủ?”

“Hắn giống như chúng ta chẳng lẽ cũng là người xuyên việt?”

“Hắn là không chạy, thế giới này sẽ không như thế xảo có loại này trùng tên nhân vật a?”

“Mả mẹ nó, nếu là hắn giống như chúng ta đều là người xuyên việt, đây chẳng phải là nói hắn cũng là ngũ phẩm

cao thủ, đại lão, đây tuyệt đối là siêu cấp đại lão!”

“Ngũ phẩm người xuyên việt, đây cũng quá đáng sợ, nhất định phải nghĩ biện pháp liên hệ đối phương, như vậy một đầu đũa nếu có thể ôm vào, sau này liền ăn uống không lo!”

“Đối phương rất có thể không có vào bầy , chờ trở về sau ta lại tìm người hỏi thăm một chút, nếu thật là có thể tìm tới đối phương, sau này liền phát...”

“Ngũ phẩm người xuyên việt a...”

Một đám Lam Tinh người thần sắc phấn chấn.

...

Chương 49 : Đào sâu động, tích lượng nhiều, ít lộ diện!

Sáng sớm.

Dương Phóng liền bắt đầu công việc lu bù lên, chào hỏi lên Vạn Xuân trải một đám hỏa kế, hỗ trợ đào hang.

Hắn chuyên môn chọn lấy một cái trống trải gian phòng, đem cửa hang đào cực sâu.

Vì càng nhanh đào ra mình muốn tránh hiểm địa điểm, hắn càng là cầm trong tay thuổng sắt, tự mình gia nhập trong đó.

Xe xe thổ nhưỡng không ngừng bị người chuyên chở ra ngoài, khuynh đảo tại hậu viện vườn hoa bên trong.

Ngắn ngủi cho tới trưa, tại mọi người đồng lòng phía dưới, đã đào ra một cái sâu đạt bảy tám mét, chiếm diện tích sáu bảy mét hồ to.

Nhưng cái này còn xa xa không đủ để thỏa mãn Dương Phóng cần.

Hắn chuẩn bị đào hang mười mét sâu.

Sau đó trong động lại móc ra mấy cái rộng rãi gian phòng, lưu lại mấy cái lỗ thông hơi, tiếp xuống nửa tháng, hắn đều sẽ tại lòng đất vượt qua.

Không quản bên ngoài xảy ra chuyện gì, hắn đều thề cũng không tiếp tục lộ diện mấy may.

Bởi vì chính mình loại này ‘Gây tai họa thể chất’ một khi

lộ diện, không biết lại sẽ xuất hiện cái gì yêu thiêu thân.

“Chưởng quỹ, cái này thật có hiệu quả sao?”

Hoa đại phu nhin không được hỏi.

“Chỉ cần đào khẳg định có dùng, hai vị đại phu tốt nhất cũng trở về nhà đào hang, cam đoan phía dưới an toàn lại ấm ấp.”

Dương Phóng mở miệng.

Hoa đại phu, Vương đại phu hai mặt nhìn nhau.

Lúc xế chiều.

Tổng bộ Lưu trưởng lão lần nữa chạy tới Vạn Xuân trải bên trong.

Sau khi thấy đường một màn về sau, sắc mặt hấn khẽ giật mình.

“Các người đang làm gì? Chưởng quỹ đây này?”

Lưu trưởng lão đột nhiên quát.

Một đám hỏa kế lúc này lộ ra bối rối chi sắc.

“Tại cái này, ta tại đây!”

Cửa hang phía dưới truyền đến Dương Phóng mơ hồ thanh âm.

Lưu trưởng lão tăng tốc bước chân, nhanh chóng đi hướng gian phòng, nhìn thấy một cái đen nhánh cửa hang, lập tức thần sắc giật mình, sau đó cúi người nhìn lại, rốt cục tại cửa động phía dưới, thấy được Dương Phóng tung tích.

“Dương đạo, người đang làm gì đâu?”

Lưu trưởng lão giật mình nói.

Dương Phóng thả ra trong tay thuổng sắt, trực tiếp dọc theo dây thừng, hướng về phía trên ‘Phí sức’ bò lên, một mặt bùn đất vết tích, mở miệng nói, “Ta đang đánh động, hiện tại khu quần cư loạn như vậy, không chừng ngày nào đó người liền không có, cho nên ta cẩn thận nghĩ tới, trực tiếp đánh cái mური mấy mét sâu động, chuẩn bị chút lương thực loại hình, trong lòng đất ở lại mấy tháng, chờ hỗn loạn thoáng qua một cái trở ra, khẳng định như vậy sẽ an toàn rất nhiều.”

Lưu trưởng lão bưng tỉnh đại ngộ.

Cũng thế, hấn làm sao không nghĩ tới.

Đánh cái động, ở bên trong ở lại mấy tháng, ai có thể làm gì mình?

“Cái này cửa hang đào sâu như vậy sẽ không sập sao?”

Hấn mở miệng hỏi.

“Sập ngược lại sẽ không sập, chỉ cần phía dưới đánh cho đủ lớn là được, bất quá điều kiện tiên quyết là nhất định không thể dính vào khí ẩm.”

Dương Phóng đáp lại.

Lưu trưởng lão lộ ra vẻ tò mò, lúc này chuẩn bị thăm một chút Dương Phóng đánh địa động.

Hấn thuận dây thừng xuống dưới, chỉ gặp phía dưới đã đánh ra dáng.

Cứ theo đà này, rất nhanh liền có thể ở người.

Đến lúc đó phía ngoài thổ nhượng xử lý một chút, dùng tấm ván gỗ đập một cái, ai sẽ biết lòng đất này mười mấy mét chỗ còn có người.

“Không tệ, không tệ.”

Lưu trưởng lão nhìn liên tục gật đầu.

Chuẩn bị đi trở về sau cũng làm cái giống nhau như đúc.

Mặc dù bốn người kia bị xử lý, nhưng là bọn hắn ai có thể cam đoan tiếp xuống không có thể lực khác tiếp quản Hắc Hồ bang.

Không có chút nào khách khí nói, chỉ cần bọn hắn ở lại đây một ngày, như vậy thì tùy thời có người sẽ tiếp cận Hắc Hồ bang, để bọn hắn hỗ trợ tìm đồ.

Tìm đồ vẫn còn là tiếp theo, sợ là sợ gặp được một chút càng thêm tên ghê tởm, sẽ vơ vét bọn hắn Hắc Hồ bang tài phú cùng nữ nhân, cứ như vậy, cuộc sống của bọn hắn khẳng định càng khó.

Nguyên bản bọn hắn là nghĩ trực tiếp dắt giúp rời đi, làm sao vài ngày trước bang chủ bị kia khôi ngô đại hán đánh thành trọng thương, bây giờ còn chưa dưỡng tốt, căn bản đi không được đường xa, chỉ có thể đợi thêm một chút thời gian.

“Đúng rồi Lưu trưởng lão, không biết người tìm thuộc hạ muốn làm gì?”

Dương Phóng đột nhiên hỏi.

“A, không có gì, thông tri một đạo tin tức.”

Lưu trưởng lão kịp phản ứng, ngưng tiếng nói, “Tôi hôm qua kia bốn cái kẻ ngoại lai tất cả đều bị người khô rơi mất, nhưng là tiếp xuống tuyệt không thể thư giãn, bang chủ để cho ta thông tri một chút đi, từ giờ trở đi tất cả sinh ý toàn bộ tạm dừng, bất kỳ cái gì thành viên không cho phép xuất đầu lộ diện, tranh thủ đem mình tồn tại cảm xuống đến thấp nhất!”

Bang chủ hiện tại thật sự là sợ.

Nhưng tâm mình sẽ bị một chút ‘Não tàn’ bang phái thành viên chỗ hổ, cho nên để hấn cùng Tào trưởng lão thông tri một chút đi, giảm bớt bang phái hoạt động, nhìn thấy kẻ không quen biết, trước tiên rời xa, tuyệt không thể chủ động áp sát tới.

“Bang chủ nói, nếu ai đui mù chọc cái gì không nên dây vào đến người, như vậy thì không nên trách hấn tự mình thanh lý môn hộ!”

Lưu trưởng lão sắc mặt âm hàn, trầm thấp nói.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, liên tục gật đầu, “Tốt, tốt, thuộc hạ nhất định không ra khỏi cửa, bất quá mua sắm vật tư là có thể a?”

“Mua sắm vật chất thời điểm, động tĩnh cũng điểm nhỏ, tuyệt không thể bị người chú mục, nếu ai bị người để mắt tới, liền tự mình tự sát đi, đừng đem phiền phức đưa đến trong bang phái.”

Lưu trưởng lão trầm giọng nói.

“Tốt, tốt!”

Dương Phóng lần nữa gật đầu.

Hiện tại xem ra Hắc Hồ bang cao tầng xác thực triệt để

sợ.

Từng cái hận không thể đem mình biến thành người trong suốt.

Điều này cũng làm cho hắn càng thêm nhận thức đến đào hang tầm quan trọng.

Đúng, hắn lương thực cũng phải nhiều độn một chút.

Lần trước độn hơn một trăm cân gạo khẳng định không đủ, lập tức đến lại đi mua sắm một chút, bao quát một chút thịt chất, rau quả cũng đều phải đi mua.

Bởi vì hắn ý thức được tiếp xuống mấy tháng khẳng định là khó khăn nhất chịu mấy tháng.

Lưu trưởng lão phân phó xong tất về sau, lúc này dọc theo dây thừng lần nữa leo đi lên, vội vàng rời đi nơi đây, thông tri một chút một chỗ cứ điếm đi.

Trong lòng của hắn đã hạ quyết tâm , chờ toàn bộ thông báo xong tất về sau, trước tiên cũng muốn tại nhà mình phòng ngừa đào hang.

...

“Lưu trưởng lão phân phó, vừa mới đều nghe được sao? Từ ngày mai trở đi, tất cả nhân công làm toàn ngừng, về nhà đào hang , bất kỳ người nào không cho phép lộ diện!”

Dương Phóng lập tức quay đầu, nhìn về phía bên người đám người.

Đám người rõ ràng trở nên thần sắc hoảng loạn lên.

“Thế nhưng là không đi làm, chúng ta ăn cái gì?”

“Đúng vậy a, chúng ta tiền công làm một ngày ăn một ngày, không cho chúng ta đi làm, cái này còn không muốn sống.”

“Chưởng quỹ, xin thương xót, để chúng ta đi làm đi.”

Đám người đau khổ cầu xin tha thứ.

Dương Phóng nhướng mày, cũng ý thức được điểm này.

” đi như vậy, về nhà đào hang, tiền lương y theo mà phát hành, một người trước từ cửa hàng bên trong lãnh nửa năm tiền công, nửa năm sau trở lại đi làm, bất quá cảnh cáo có thể nói ở phía trước, nếu ai cầm tiền, dám đến chỗ rêu rao, để người chú ý, cũng đừng trách ta tự tay đập chết hắn.”

Dù sao hiện tại Hắc Hồ bang cao tầng cũng sợ, khẳng định sẽ xuất hiện dự chi tiền lương tình huống.

Dù sao bang chủ cũng không hi vọng nhìn thấy một đám bang chúng cho hắn gây phiền toái, không phát tiền công, vạn nhất bang chúng nhiều chỗ ồn ào làm sao bây giờ?

Cho nên hắn hiện tại sớm phát tiền lương, bang chủ tuyệt đối sẽ không nói cái gì.

“Có thể sớm lãnh?”

“Đa tạ chưởng quỹ, chúng ta cam đoan sẽ không tới chỗ rêu rao!”

“Chưởng quỹ đại nhân đại nghĩa, chúng ta làm trâu làm ngựa cũng muốn báo đáp chưởng quỹ!”

“Đúng vậy a, chưởng quỹ thật sự là quá nhân nghĩa.”

Một đám công việc sắc mặt đại hỉ.

“Được rồi, tất cả nhanh lên một chút làm việc!”

Dương Phóng phân phó.

Chính hần thì là đi đổi một bộ quần áo, lần nữa hướng về phường thị tiến đến, chuẩn bị mua sắm hủ tiếu, chất thịt loại hình đồ vật.

..

Chương 50 : Giả Đạo Đồ chi tranh!

Mấy ngày không đến phường thị, Dương Phóng lần nữa lúc đi ra, rõ ràng nhìn thấy phường thị tiêu điều rất nhiều.

Nguyên bản còn có rất nhiều người ở chỗ này bày hàng vỉa hè, nhưng nhiều ngày như vậy quá khứ, ngay cả hàng vỉa hè cũng thiếu rất nhiều.

Trên đường phố khuôn mặt xa lạ càng nhiều.

Có tốp năm tốp ba, tập hợp một chỗ, trừng mắt mắt lạnh lẽo, hướng về đường đi liếc nhìn.

Còn có thì một thân một mình, gánh vác binh khí, ánh mắt lạnh lùng, một bộ tránh xa người ngàn dặm cảm giác.

Dương Phóng đại khái nhìn thoáng qua, âm thầm nghiêm nghị, cúi đầu xuống, một đường hướng về vựa gạo tiến đến.

“Giá gạo tăng cao như vậy rồi?”

Hắn lộ ra kinh ngạc.

Vừa mới hỏi thăm, kết quả giá gạo lại tăng, tiếp cận bốn lần.

“Đúng vậy a, hiện tại hành tình so dĩ vãng bất cứ lúc nào đều nghiêm trọng, dĩ vãng đến mùa đông, nhiều nhất là thương lộ khó đi, nhưng bây giờ nào chỉ là khó đi, thương lộ sớm đã bị thổ phỉ phong, có mấy cái thương hội vận lương đại đội đều bị cướp sạch, tiếp tục như

vậy, có tiền đều không nhất định có thể mua được lương thực.”

Chưởng quỹ giải thích nói.

Mặc dù có khoa trương vận vị ở nơi đó, nhưng vẫn là để Dương Phóng ý thức được hiện tại hình thức chi nạn.

Hắn một hơi trực tiếp mua hai trăm cân gạo, bỏ ra gần tám lượng bạc, để hắn tâm đều đang chảy máu.

Tám lượng bạc trước kia mua một bình Dưỡng Khí đan cũng còn sẽ thừa hai lượng!

Bất quá giá gạo đều đã tăng tới như thế không hợp thói thường, Dưỡng Khí đan giá cả đoán chừng quý hơn.

Hắn lôi kéo xe ba gác, trực tiếp hướng về phía trước một chỗ cửa hàng tiến đến.

Kết quả cùng hắn tưởng tượng, vừa mới hỏi thăm liền biết được Dưỡng Khí đan giá cả.

Mười lượng bạc một bình!

So trước đó tám lượng lại tăng hai lượng.

“Luyện chế Dưỡng Khí đan vật liệu, hiện tại căn bản không qua được, khu quần cư ngoài có người cố ý phong đường, ngay cả Vạn Phúc thương hội đều rất khó lấy tới vật liệu, hiện tại mới mười lượng bạc, chờ qua một đoạn thời gian nữa khẳng định sẽ quý hơn!”

Tiệm thuốc chưởng quỹ nói.

Dương Phóng một trận đau răng.

Hắn trước tiên là hoài nghi có thương nhân tại trữ hàng

đầu cơ tích trữ!

Thậm chí cũng có khả năng tồn tại cửa hàng ở giữa lẫn nhau liên hợp, lung tung chào giá khả năng.

Nhưng trước mắt này loại hình thức, hẳn lại có thể nói cái gì?

“Cho ta đến bốn bình!”

Dương Phóng trực tiếp lấy ra bốn mươi lượng bạc, đặt ở trên quầy.

Chưởng quỹ hợp lý tức lấy ra bốn bình Dưỡng Khí đan giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng thu hồi Dưỡng Khí đan, lúc này lôi kéo xe ba gác hướng về hàng thịt đi đến.

Không có gì bất ngờ xảy ra, thịt giá cả đồng dạng tại trướng.

Không có tăng giá trước đó là bảy mươi văn tiền một cân, hiện tại đã sớm tăng tới 500 văn tiền một cân.

Dương Phóng trực tiếp hoa vì mùi lượng bạc, mua hai mươi cân thịt heo.

Đến đây, trên người hẳn tiền tài lần nữa thấy đáy.

“Tiếp tục như vậy, hôm nay mùa đông nhất định chết đói rất nhiều người.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Không, khả năng còn không có bắt đầu mùa đông, liền phải chết bên trên không ít người.

Dù sao ai biết đám kia kẻ ngoại lai có thể hay không giết người huyết tể?

Hiện tại sinh hoạt tại cái này Hắc Thiết khu quần cư, đơn giản tựa như là sinh hoạt tại thùng thuốc nổ bên trên, lúc nào cũng có thể sẽ bị dẫn bạo.

Nếu như có thể rời đi, hẳn khẳng định chọn rời đi.

Nhưng phía ngoài hoàn cảnh nguy hiểm dị thường, khắp nơi đều là mãnh thú cùng Tà Linh, phải đi bên trên mấy ngàn dặm mới có thể gặp được kế tiếp khu quần cư, căn bản không phải một người liền có thể thuận lợi thông qua.

Cả ngày cấp tốc vượt qua.

Thẳng đến mặt trời xuống núi.

Một đám công việc mới rốt cục đào ra Dương Phóng cần có địa động.

Bên trong có một cái cực đại phòng khách, chiếm diện tích mười mấy mét.

Ngoài ra còn có ba cái gian phòng, một cái phòng chứa đồ, một cái đường hầm chạy trốn, một cái lỗ thông hơi.

Dương Phóng đem gạo, chất thịt tất cả đều chuyển vào địa động bên trong.

Hắn lại đem một chút tấm ván gỗ ném đi xuống dưới, trải thành giường dị giường gỗ, vào lúc ban đêm liền ở tại trong lòng đất.

“Lần này hẳn là sẽ không lại gây phiền toái đi?”

Dương Phóng thì thào.

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới một chuyện, lần nữa leo ra lòng đất, hướng về một chỗ khác gian phòng đi đến.

Từ chỗ này gian phòng dưới sàn, cấp tốc đào ra một xấp thật dày da thú.

Mỗi một trương da thú bên trên đều khắc lấy một chút kỳ dị ngân sắc văn tự.

Rõ ràng là đêm qua hắn vẽ ra giả Đạo Đồ.

Dương Phóng trong đầu nhanh chóng suy tư, cắn răng một cái, từ gầm giường lấy ra mặt nạ, mang lên mặt, nhấc lên trường kiếm, lặng lẽ leo tường rời đi.

Thân thể của hắn cực nhanh, một đường hướng về đông phương chạy tới.

Nhìn thấy đêm dài không người, lập tức móc ra một trương giả Đạo Đồ ném vào một chỗ vắng vẻ trong ngõ nhỏ.

Ngõ hẻm này ném xong, lại lập tức chạy đến mặt khác ngõ nhỏ đi ném.

Cứ như vậy, tứ đại phương thị đều không ngoại lệ, tất cả đều bị hắn ném đi một lần.

Làm xong đây hết thảy, hắn lập tức hướng về trụ sở trở về, thân thể lật một cái, thành công trở lại Vạn Xuân trấn, gỡ xuống mặt nạ, chui vào trong huyết động.

“Không có gì bất ngờ xảy ra, tiếp xuống chỉ sợ muốn triệt để loạn.”

Dương Phóng tự nói.

Nhưng để đám kia kẻ ngoại lai xích mích đối với nhau cũng là chuyện tốt.

Như vậy cũng tỉnh một số người đến thuốc xổ trải chú ý, mình bị phát hiện xác suất thì càng thấp, dù sao bọn hắn đều tại tranh đoạt Đạo Đồ, ai có công phu để ý tới bọn hắn những này thổ dân?

Dương Phóng lấy ra một viên Dưỡng Khí đan, nuốt vào, lúc này trong huyết động tu luyện.

Bất tri bất giác, mấy canh giờ quá khứ.

A!

Bỗng nhiên từng đợt thâm trầm tiếng kêu to từ bên ngoài vang lên, để ở vào dưới mặt đất mười mét sâu Dương Phóng đều có thể nghe được rõ ràng.

Trong lòng hắn giật mình, đình chỉ tu luyện, lúc này đem lỗ tai dựng thẳng lên, hướng về bên ngoài nghe qua.

Tại cái kia đạo tiếng kêu thâm thiết vang lên về sau, rất nhanh lại có cái khác tiếng kêu thâm thiết truyền đến.

Ở giữa nương theo lấy từng đợt binh khí va chạm thanh âm, cùng từng đợt mơ hồ tiếng gào.

“Đạo Đồ xuất hiện, nhanh ngăn lại hắn!”

“Lưu lại Đạo Đồ, tha mạng của người!”

“Đạo Đồ bị 【 khoái đao 】 trương lam cướp đi...”

“Trương lam, người không được chạy, người cho rằng che mặt, ta cũng không nhận ra người!”

...

Tiếng kêu to liên tiếp.

Tựa hồ cách hần cửa hàng cũng không xa.

Dương Phóng trong lòng thất kinh.

Loại kia giả Đạo Đồ, tứ đại phường thị hần tất cả đều ném đi.

Bắc phường bên này lại nhanh như vậy liền bị phát hiện.

Bất quá loại kia tiếng gào rất nhanh bắt đầu dần dần mờ hồ.

Hiển nhiên giao thủ người đang nhanh chóng đi xa.

Dương Phóng lần nữa nghiêng tai lắng nghe một trận, bảo đảm nghe không được bất kỳ thanh âm gì, lúc này mới yên lòng lại, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Cứ như vậy, một đêm công phu nhanh chóng quá khứ.

Ở tại lòng đất cảm giác cũng không thoải mái dễ chịu, có loại khó tả ngọt ngọt.

Nhưng Dương Phóng nghĩ nghĩ, vẫn là không có đi ra địa quật.

Đã nói xong muốn trong lòng đất co đầu rút cổ mấy tháng, liền nhất định phải kiên trì, sao có thể bỏ dở nửa chừng.

Vạn nhất đi ra thời điểm, lần nữa bị người để mắt tới nên làm cái gì?

“Đúng rồi, tiệm thuốc đại môn ta tối hôm qua đã khóa sao?”

Dương Phóng chợt nhớ tới một chuyện, trong lòng giật mình.

Hắn cắn răng một cái, lần nữa nhanh chóng leo ra địa quật, hướng về tiền đường tiến đến.

Quả nhiên, tiền đường đại môn không có khóa lại.

Nhưng cũng may tiệm thuốc không có mất trộm.

Hắn lúc này liền muốn cho trên cửa chính khóa, bỗng nhiên trong lòng khẽ động, đem cửa phòng mở ra, hướng về bên ngoài lặng yên nhìn lại.

Chỉ thấy ngoài cửa trên đường phố, thành linh xuất hiện ba bốn bộ thi thể, trên mặt đất máu me đầm đìa, tràn ngập tanh hôi.

Trên thi thể quần áo sớm đã bị lột, trên người tài vật hết thảy biến mất trống không.

“Tối hôm qua nơi này quả nhiên phát sinh chiến đấu...”

Trong lòng hắn tự nói, khóa lại tiệm thuốc, lần nữa vội vàng trở về địa quật.

Sau đó, liên tục năm ngày quá khứ.

Năm ngày thời gian, Dương Phóng ngoại trừ đi nhà xí, một bước cũng không đi đi ra, thực lực bản thân đang nhanh chóng tăng lên bên trong.

Toàn bộ khu quần cư lại trực tiếp loạn thành một bầy.

Các thế lực lớn người vừa đi vừa về chém giết, xác chết khắp nơi, mỗi ngày đều có người chết.

Trên thực tế, ngày thứ nhất thời điểm, liền có người phát hiện những ngày Đạo Đồ là giả.

Nhưng càng như vậy thì càng dễ cho người ta điên cuồng.

Bởi vì giả xuất hiện, đã nói lên thật nhất định liền tại phụ cận.

Loại này giả rõ ràng là bị người ném ra cố ý lẫn lộn tầm mắt, cho nên các thế lực lớn tranh đấu không chỉ có không có đình chỉ, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng, không chỉ có ban ngày tại tương hổ sống mái với nhau, ban đêm càng là liên tiếp phát sinh án mạng.

Thời khắc thế này, bọn hấn xem ai cũng hoài nghi trên người đối phương tồn tại thật Đạo Đồ.

Ngay cả Kiếm tháp, Bạch Nguyệt lâu, Hắc Sơn tự, tam đại võ đạo môn phái đệ tử đều không thể may mắn thoát khỏi, bị người âm thầm xử lý mấy cái.

Nhất là Kiếm tháp nữ đệ tử, chết vô cùng thê thảm, toàn thân trần trụi, thi thể bị dán tại trên cột cờ, dẫn phát vô số oanh động.

Kiếm tháp người càng là khí sắc mặt xanh xám, hận không thể đem hung thủ kia tháo thành tám khối.

Đúng lúc này, lại là một tin tức truyền vào Vạn Phúc thương hội.

“Xảy ra chuyện, đông phùng bên kia có người tại giao thủ, chân chính Đạo Đồ xuất hiện...”

Một vị Vạn Phúc thương hội Võ sư kinh hoàng kêu to.

Hô!

Một vị thân thể khô ngô, gánh vác trọng kiếm Kiếm tháp nam đệ tử, thân thể lóe lên, một phát bắt được vị võ sư kia cái cổ, trực tiếp đem hẳn thân thể nguyên địa cầm lên, gắt gao nắm vuốt cổ của hắn, băng hàn nói, ” người thế nào biết là thật?”

“Tha... Tha mạng, bọn hắn... Bọn hắn đều nói là thật, ta cũng không xác định...”

Vị võ sư kia hoảng sợ cầu xin tha thứ.

...

Chương 51 : Thực lực đột phi

Đông phương khu vực.

Chiến đấu treo lên.

Hơn mười vị cầm trong tay binh khí vũ phu, ánh mắt băng lãnh, một thân sát khí, đem hai vị ngũ phẩm cao thủ vây vào giữa, trên mặt đất đã ngã đầy đất thi thể.

Nhưng hai vị ngũ phẩm cao thủ cũng không dễ chịu, quần áo trên người nhuộm máu, phía sau lưng, trước ngực tất cả đều xuất hiện thương thế.

Hai người trong lòng không thể bảo là không biết khuất.

Bọn hắn vừa mới từ một người khác trong tay đoạt được Đạo Đồ, còn chưa kịp cẩn thận xem xét là thật là giả, kết quả là bị một đám người khác phát hiện, cũng để bọn hắn giao ra Đạo Đồ.

Hai người vốn đang là hảo ngôn lời hữu ích, nói chờ mình xem xét một chút thật giả mới quyết định, đối diện đám người kia cũng trực tiếp đáp ứng xuống, kết quả qua trong giây lát liền có người hướng bọn hắn phát xạ ám khí.

Song phương trong nháy mắt đại chiến đến cùng một chỗ, cũng đã dẫn phát càng ngày càng nhiều cao thủ chú mục, ngay cả truyền ngôn cũng càng ngày càng không hợp thói thường, quả thực là nói trong tay bọn họ Đạo Đồ là thật.

Nhưng máu chốt là, bọn hắn đến bây giờ cũng không biết trên người này tám Đạo Đồ đến cùng là thật là giả!

Dù sao tới cường giả là càng ngày càng nhiều!

“Trình thị huynh đệ, đừng lại vùng vẫy, lập tức giao ra Đạo Đồ!”

“Không tệ, giao ra Đạo Đồ, tự phé hai tay, tha các người bắt tử!”

“Đem Đạo Đồ giao ra!”

Bốn phương tám hướng vũ phu, từng cái mở miệng quát chói tai.

“Huynh đệ chúng ta đã nói qua, cái này Đạo Đồ là thật là giả chúng ta cũng không biết.”

Trình thị huynh đệ bên trong lão đại Trình Thiếu Vũ, trầm thấp nói.

“Đã không biết là thật hay giả, vì sao không giao ra? Đem Đạo Đồ giao ra, chính chúng ta xem xét!”

Một vị vũ phu quát.

“Đúng, chính chúng ta sẽ xem xét, các người Trình thị huynh đệ không giao ra Đạo Đồ, nhìn các người còn có thể kiên trì bao lâu, chờ trong các người lực hao hết, đại gia hỏa đem các người thiên đao vạn quả!”

Một vị khác vũ phu quát.

“Các người!”

Trình thị huynh đệ trong lòng kinh sợ.

Nhưng bọn hắn mình đầy thương tích, đánh đến hiện tại, xác thực cũng không có khả năng một mực đánh

xuống.

Ngay tại huynh đệ hai người trong lòng sinh ra nòng đậu oán hận, dị thường không cam lòng thời điểm, một đạo kéo dài phật hiệu thanh âm bỗng nhiên từ phía sau bọn họ vang lên, “A Di Đà Phật, hai vị thí chủ, bỏ được bỏ được, có bỏ mới có được, để xuống đi!”

Một vị người mặc màu đen tăng bào trung niên tăng nhân, một mặt đau khổ chi sắc, thân thể cao cao gầy gò, cầm trong tay thiền trượng, xuất hiện ở phía sau bọn hắn không xa.

Trình thị huynh đệ trong lòng giật mình, cấp tốc quay đầu, toàn bộ tinh thần đề phòng.

“Hắc Sơn tự cao tăng!”

“Hai vị thí chủ, giao ra Đạo Đồ, bản tăng có thể bảo đảm các người bình yên vô sự, không phải hôm nay đao kích san sát, hai vị thật có nắm chắc có thể rời đi sao?”

Trung niên tăng nhân một tay dựng thẳng lên, mở miệng nói ra.

Trình thị huynh đệ ánh mắt biến ảo, trong lòng cấp tốc giãy dụa.

Một lát sau, lão đại Trình Thiếu Vũ lộ ra đấng chất, nhìn xem trung niên tăng nhân, đạo, “Tốt, đã dạng này, vậy cái này bức Đạo Đồ, chúng ta liền giao cho cao tăng, hi vọng cao tăng có thể phân biệt thật giả!”

Hắn dị thường không cam lòng, cắn răng một cái từ trong ngực lấy ra một cái nhuộm đầy huyết thủy Đạo Đồ, trực tiếp hướng về trung niên tăng nhân nơi đó dùng sức ném tới.

Hắc Sơn tự, làm Bạch Lạc thành rất nhiều môn phái một trong.

Không chỉ có uy danh cực thịnh, trong chùa tăng nhân càng là vô cùng cường đại.

Mọi người sắc mặt biến ảo, trơ mắt nhìn xem Đạo Đồ bay về phía tăng nhân, nhưng không có một cái dám đầu tiên xuất thủ.

Đúng lúc này!

Bỗng nhiên, một đạo khô ngô bóng người nhảy lên mà đến, như là mơ hồ tàn ảnh, bàn tay lớn vỗ một cái, tại chỗ đem tám kia Đạo Đồ nắm trong tay, thân thể lần nữa dùng sức nhảy lên lật một cái, rơi vào xa xa mặt đường phía trên.

thân thể khô ngô, khí tức nặng nề, một thân trường bào màu đen, gánh vác một thanh rộng lượng màu đen trọng kiếm.

Như là một tôn to như cột điện.

Tại hẳn xuất hiện về sau, lại có bảy tám đạo bóng người theo sát lấy từ nóc nhà nhảy xuống, có nam có nữ, nhao nhao rơi vào nơi đây.

Nam đều không ngoại lệ, tất cả đều gánh vác hắc sắc cự kiếm, thân thể cao lớn.

Nữ thì một thân Bạch sắc váy áo, dáng người mỹ lệ, cầm trong tay Bạch sắc võ kiếm dài nhỏ bảo kiếm.

“Kiếm tháp!”

Đám người thần sắc lại biến.

Bọn hắn cũng bị kinh động đến.

“A Di Đà Phật!”

Trung niên tăng nhân nhìn thấy Đạo Đồ bị cướp, bộ dạng phục tùng rủ xuống mắt, cũng không nói cái gì, chỉ là niệm một tiếng phật hiệu ra.

Hoang Dã sư huynh đem Đạo Đồ triển khai, trong tay xem xét cẩn thận, một lát sau, thần sắc lạnh lẽo, cầm trong tay Đạo Đồ vẫn hướng tăng nhân, âm thanh lạnh lùng nói, “Đạo Đồ là giả, các người lại bị lừa gạt!”

“Cái gì? Giả?”

“Lại là giả?”

“Đáng chết, tên vương bát đản nào đang cố ý chế tạo hàng giả!”

“Cái này trên thị trường đến cùng còn có bao nhiêu giả Đạo Đồ!”

Đám người nhao nhao kinh sợ, vội vàng mở miệng.

Trình thị huynh đệ càng là thân thể lắc lư, trước mắt biến thành màu đen, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Tê đại trứng!

Vì một trương giả Đạo Đồ, huynh đệ bọn họ hai người giết nhiều ít người, ngay cả mình đều kém chút bị loạn đao phân thân.

Hắc ẩn tăng nhân tiếp nhận Đạo Đồ, xem xét tỉ mỉ, mày nhăn lại, đạo, “Trương này giả Đạo Đồ cùng trước đó xuất hiện hơn mười trương giả Đạo Đồ, cơ hồ một màn đồng dạng, bút pháp dị thường thô ráp, hẳn là cùng là

một người chế tạo!”

“Đại sư nhưng có đầu mối gì?”

Một bên Bích Thủy sư tử mở miệng hỏi.

Hắc ấn tăng nhân nhẹ nhàng lắc đầu, “Mảnh này khu quần cư ngu ru quỷ xà thần nhiều lắm, muốn tìm ra manh mối, sao mà khó khăn!”

“Xem ra đại sư giống như chúng ta.”

Bích Thủy sư tử nói.

Hoang Dã sư huynh ánh mắt khắp nơi bắn phá, bỗng nhiên hướng về cách đó không xa Hắc Hồ bang tổng bộ nhìn lại, sắc mặt lạnh lùng, trực tiếp bước chân, nhanh chân hướng về Hắc Hồ bang tổng bộ đi tới.

Bên người một đám Kiếm tháp đệ tử nhao nhao đi theo.

Còn thừa đám người một mảnh xôn xao, nghị luận cùng một chỗ.

“Vương bát đản!”

Trình thị huynh đệ lần nữa thềm máng một tiếng, một thân máu tươi, lúc này khập khểnh rời đi.

Nhưng liền tại bọn hắn vừa đi không xa, rất nhanh lại có cái khác cao thủ hướng về bọn hắn theo đuôi mà đi.

Trước đó Trình thị huynh đệ giết nhiều người như vậy, những người kia thân bằng tự nhiên muốn vì đó báo thù.

Keng keng keng keng!

Rất nhanh, chói tai binh khí tiếng va chạm lần nữa từ

đăng xa vang lên.

...

Sau đó lại qua ba ngày.

Trong lòng đất.

Dương Phóng y nguyên đắm chìm trong tu luyện, hai lỗ tai không nghe thấy ngoài cửa sự tình.

Toàn bộ lòng đất phòng khách bên trong, chưởng phong gào thét, cực kỳ nặng nề, truyền đến hô hô hô chói tai thanh âm.

Liên tục nhiều ngày như vậy, hẳn nhiều môn võ kỹ đều đang nhanh chóng tăng lên bên trong.

Hiện tại ngay tiếp theo chưởng pháp cũng đã tiến vào đăng đường nhập thất.

Đương nhiên, càng máu chốt chính là hẳn y lý, lý thuyết y học cùng độc lý.

Những ngày qua, hẳn trừ tu luyện ra, chính là đang nghiên cứu y lý, lý thuyết y học cùng độc lý.

Hiện tại đối với hạ độc thủ pháp càng hữu tâm hơn được.

Thiếu sót duy nhất cũng không biết hẳn hiện tại phối trí kích độc, đến cùng độc tính mạnh cỡ nào, cần tìm người thử một chút hẳn kích độc, để khảo thí khảo thí uy lực.

Hiện tại ngay cả chính hẳn cũng không biết, hẳn phối trí kích độc đến cùng có thể đối phó mạnh cỡ nào cao thủ, dù sao đối phó ngũ phẩm sơ kỳ cao thủ khẳng định là dư xài, điểm này tự có trước đó tổ bốn người vì chính

mình chứng minh.

Mà liên tục tám ngày quá khứ.

Động tĩnh bên ngoài đã nhỏ đi rất nhiều.

Dương Phóng mắt thấy mình dự trữ dược liệu đã bị sử dụng hết, trong lòng có chút do dự, vẫn là quyết định từ lòng đất leo ra, đến tiền đường lại làm chút dược tài.

Dù sao hiện tại đã đóng cửa không buôn bán, những dược liệu kia thả đó cũng là sớm tối bị người đánh cắp trộm mệnh.

Không bằng vật tận kỳ dụng, giao cho hắn được rồi.

Dương Phóng thận trọng leo ra lòng đất, hướng về tiền đường đi đến.

Vừa mới tiếp cận tiền đường, hắn liền biến sắc, nghe được từng đợt kêu rên thanh âm.

Có người?

“Ai?”

Bỗng nhiên, tiền đường tiệm thuốc truyền đến quát khế, một bóng người máu me khắp người, cầm trong tay trường kiếm, một chút vọt ra, nhìn thấy Dương Phóng quần áo về sau, sầm mặt lại, đạo, “Người là chưởng quỹ?”

“Đúng thế.”

Dương Phóng liên tục gạt đầu, ánh mắt lại tại trên người đối phương liếc nhìn.

Chỉ thấy đối phương một thân vết thương.

Trước ngực, đùi, bả vai tất cả đều là thật sâu vết kiếm.

Phía trên đổ một chút thuốc bột.

Hiển nhiên là đến nơi đây tìm đại phu, chỉ là đại phu không tại, hẳn chỉ có thể mình tìm thuốc rải lên.

..

Chương 52 : Chế độc thêm làm giả!

“Tốt, người qua đây, người giúp ta xử lý một chút phía sau lưng thương thế.”

Trình Thiếu Vũ chăm chú nhìn Dương Phóng, trầm giọng nói.

Hai huynh đệ hấn trước đó bị người vây giết, nhị đệ chết thảm, hấn là thật vất vả mới thoát ra tới.

Sớm biết như thế, trước đó liền không nên tới.

“Được rồi.”

Dương Phóng lúc này gạt đầu, hướng về Trình Thiếu Vũ đi đến.

“Người không muốn cho ta ra về, dám can đảm ra về, ta liền sống sờ sờ mà lột da da của người!”

Trình Thiếu Vũ lạnh giọng nói.

“Đại nhân yên tâm, tiểu nhân chính là một người chưởng quỹ, nơi nào sẽ cái gì võ học?”

Dương Phóng vội vàng mở miệng.

“Ừm!”

Trình Thiếu Vũ âm lãnh gạt đầu, lần nữa đi vào tiền đường, quay lưng lại thân thể, lộ ra vết thương chông chất phía sau lưng, chỉ là hấn mặc dù quay lưng lại thân thể, nhưng là như cũ tại toàn bộ tinh thần đề phòng, trường kiếm cầm ngược, ánh mắt băng lãnh, toàn thân

vận sức chờ phát động.

Dạng này một khi phát hiện bất cứ dị thường nào, hẳn đều có thể trong nháy mắt đâm chết Dương Phóng.

“Đúng rồi đại nhân, tình huống bên ngoài thế nào? Thật loạn như vậy sao?”

Dương Phóng một bên tìm thuốc, một bên cẩn thận hỏi.

“Không nên hỏi không nên hỏi.”

Trình Thiếu Vũ âm trầm lên tiếng.

“Là, là.”

Dương Phóng lần nữa gạt đầu, tại trên quầy tìm kiếm thuốc bột, cẩn thận vẩy vào Trình Thiếu Vũ phía sau lưng vị trí bên trên, vì đó ngừng lại máu tươi, sau đó lại kéo ra băng vải, tại Trình Thiếu Vũ ra hiệu phía dưới, vì đó trùng điệp quần lên.

Ước chừng qua một hồi lâu, Trình Thiếu Vũ thương thế trên người mới bị Dương Phóng toàn bộ băng bó bên trên.

Trình Thiếu Vũ sắc mặt tái nhợt, cẩn thận hoạt động một chút thân thể.

Mặc dù vết thương chỗ y nguyên truyền đến kịch liệt đau nhức, nhưng là cũng may băng bó coi như rắn chắc, cũng chưa từng xuất hiện rướm máu loại hình.

Ánh mắt của hắn nheo lại, nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Chưởng quỹ, người đưa lỗi tai tới, ta có một chuyện muốn cho người nói, quan hệ trọng đại.”

“A, chuyện gì?”

Dương Phóng lộ ra hiếu kì, hướng về Trình Thiếu Vũ bu lại.

Trình Thiếu Vũ khóe miệng lộ ra một vòng âm hàn, trong tay thêm ra một cây chủ thủ, đột nhiên đâm về Dương Phóng bụng dưới.

“Hỏi Diêm Vương gia đi thôi!”

Keng!

Một tiếng thanh thúy trầm đục phát ra.

Trình Thiếu Vũ chỉ cảm thấy một chiêu này đâm ra, thật giống như đâm vào cái gì sắt đá đồng dạng, khó mà xâm nhập.

Trình Thiếu Vũ trong lòng giật mình, vội vàng nhìn về phía Dương Phóng.

Chỉ gặp Dương Phóng sắc mặt bình tĩnh, tay phải năm ngón tay gắt gao nắm chủ thủ mũi nhọn, toàn bộ năm ngón tay đều hiện lên ra một tầng vàng óng nhạt chi sắc, như là cổ đồng đúc thành.

Đồng Chưởng công!

“Cần gì chú?”

Dương Phóng mở miệng.

“Ngươi!”

Ầm!

Dương Phóng thân thể lóe lên, nhanh đến cực hạn, một cái chưởng đao tại chỗ rơi vào Trình Thiếu Vũ trên cổ,

lực lượng to lớn vô song, tại chỗ đánh Trình Thiếu Vũ trước mắt biến thành màu đen, liều mạng giã dũa, muốn bảo trì thanh tỉnh, nhưng vẫn là nhịn không được trùng điệp ngã nhào xuống đất, mất đi tri giác.

Hắn tuy là ngũ phẩm trung kỳ cao thủ, nhưng chung quy trước đó nhận qua trọng thương, nội lực tiêu hao qua kịch.

Giờ khắc này ở Dương Phóng lòng bàn tay, nơi nào còn có một tia sức phản kháng.

Dương Phóng vì phòng ngừa đối phương giả hôn mê, đá văng ra đối phương chủ thủ, một tay nắm chặt lên đối phương, lại là một cái chưởng đao bổ vào đối phương cái cổ, đánh đối phương thân thể run rẩy, bảo đảm đã triệt để hôn mê.

“Ngũ phẩm cao thủ, hẳn là có thể thí nghiệm một chút.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn lộ ra mỉm cười, lúc này tại trên quỳ lần nữa lục lọi lên, rất mau đánh bao hết mấy bao dược liệu cần thiết, sau đó lại nâng lên Trình Thiếu Vũ thân thể, lần nữa hướng về gian phòng địa quật chạy đi.

Trở lại địa quật về sau, Dương Phóng đầu tiên là trên người Trình Thiếu Vũ lục soát một lần, lần nữa tìm tới một khối Tịch Tà Ngọc, cộng thêm một cái không lớn túi tiền, sau đó lại mang tới dây thừng, trực tiếp đem Trình Thiếu Vũ thân thể trùng điệp vây khốn.

Làm xong dây hết thảy về sau, Dương Phóng luân động rộng lượng bàn tay, trực tiếp phiến tại Trình Thiếu Vũ trên hai gò má, đem đối phương cưỡng ép phiến tỉnh.

Trình Thiếu Vũ phát ra kêu rên, cuối cùng từ trong mê

ngủ yếu ớt tỉnh lại.

Vừa mới tỉnh lại, hắn liền lộ ra kinh hoảng, “Người muốn làm gì? Hiểu lầm, đây là hiểu lầm, chưởng quỹ, ta trước đó không có ác ý, cầu người tha ta một mạng...”

“Xuyt!”

Dương Phóng ngón tay đặt ở trên môi, ra hiệu đối phương ngậm miệng, mỉm cười nói, “Cùng ta nói một chút tình huống bên ngoài hiện tại như thế nào?”

“Tình huống? Tình huống vẫn là vô cùng hỗn loạn.”

Trình Thiếu Vũ vội vàng nói.

“Vậy cái kia chút Đạo Đồ đâu? Không phải nói bên ngoài xuất hiện rất nhiều Đạo Đồ sao? Những này Đạo Đồ đều bị ai đạt được rồi?”

Dương Phóng hỏi.

“Đáng chết, những cái kia Đạo Đồ đều là giả, sớm tại vài ngày trước liền đã bị Kiếm tháp cùng Hắc Sơn tạt tảng nhân chứng minh qua!”

Trình Thiếu Vũ sắc mặt tái xanh.

Nếu không phải là những này giả Đạo Đồ, huynh đệ bọn họ hai người cũng sẽ không rơi xuống kết cục như thế.

“Thật sao?”

Dương Phóng sờ lên cằm.

Xem ra chính mình trước đó kỹ thuật quá kém, nhanh như vậy liền bị người phát giác dị thường.

Nhưng cũng may căn nhà nhỏ bé lòng đất nhiều ngày như vậy, hấn cũng không có nạn rồi, mà là dành thời gian liền luyện tập một chút hội họa chi thuật.

Hiện tại nếu là lại chế tạo một chút, tuyệt đối sẽ so trước đó càng rất thật.

Dương Phóng nghĩ tới đây, lần nữa nhìn về phía trước mắt bằng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/75 tuổi

Tu vi: Ngũ phẩm (100/300)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (840/840), Hắc Hồ quyết đăng đường nhập thất (430/1200)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm đại thành (10/800), Vô Ảnh Kiếm đại thành (1200/1200), Đại phi phong trượng pháp đại thành (100/800), Đạp Tuyết công đăng đường nhập thất (131/600), Âm ảnh thân pháp đăng đường nhập thất (688/800), Đồng Chưởng công đăng đường nhập thất (10/500)

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800), ám khí đăng đường nhập thất (30/1200), chế độc tinh thông (360/400), hội họa tinh thông (20/400)

Tư chất: Rất có tiềm lực (50/60)

...

“Hiện tại ngay cả hội họa cũng xuất hiện ở bảng bên trên, cứ như vậy nhìn, trong sinh hoạt bất luận cái gì kỹ năng đoán chừng đều có thể xoát ra độ thuần thực, mà một khi xoát ra độ thuần thực, tư chất của ta đều sẽ tùy

theo tăng lên!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Bất quá bất đồng kỹ năng cùng võ kỹ, tăng lên tư chất điểm số đều là bất đồng.

Vẫn là câu nói kia, càng mạnh võ kỹ sau khi đột phá, tăng lên tư chất điểm số liền càng cao.

Tỉ như Vô Ảnh Kiếm, đột phá một cảnh giới, bình quân có thể tăng lên 6 chút vốn chất.

Mà rèn sắt, ám khí loại này ‘Kỹ năng’ đột phá, chỉ có thể bình quân tăng lên 3 điểm.

Nói cho cùng, ‘Kỹ năng’ loại, vẫn là so ra kém ‘Võ kỹ’ loại, mà ‘Võ kỹ’ loại, lại là đẳng cấp càng cao càng tốt.

“Người tên là gì?”

Dương Phóng cười tủm tỉm nhìn về phía Trình Thiếu Vũ.

“Trình... Trình Thiên.”

Trình Thiếu Vũ vốn là muốn báo tên thật, nhưng vẫn là trong nháy mắt đổi giọng, báo cái giả danh.

“Trình Thiên, người đem thứ này ăn!”

Dương Phóng lấy ra một viên đen thui đan dược.

“Đây là cái gì?”

Trình Thiếu Vũ sắc mặt đại biến, vội vàng tiến hành kháng cự.

Nhưng ở Dương Phóng cường thế động thủ dưới, vẫn

là đem viên đan dược kia nhét vào hần trong mồm, để hần cưỡng ép nuốt xuống.

“Khụ khụ... Người cho ta ăn cái gì?”

Trình Thiếu Vũ kinh hoàng nói.

Dương Phóng lộ ra chờ mong, không nói một lời, lẳng lẳng mà nhìn xem Trình Thiếu Vũ, trong lòng yên lặng tính theo thời gian, ghi chép kịch độc bộc phát thời gian.

Nhưng hần càng như vậy nhìn về phía Trình Thiếu Vũ, Trình Thiếu Vũ liền càng là kinh hoàng.

Mà rất nhanh, Trình Thiếu Vũ tiện ý nhận ra mình ăn là vật gì.

Trước mắt của hần đang nhanh chóng biến thành màu đen, tất cả mọi thứ đều tại mơ hồ, không chỉ có như thế, trong lỗ mũi cũng lộ ra từng đợt sền sệt đồ vật, cả người khuôn mặt đều truyền đến cảm giác nóng bỏng.

Hần lập tức hoảng sợ kêu to lên, “Con mắt của ta, con mắt của ta làm sao vậy, ta nhìn không thấy đồ vật, ta mù... Cứu ta, nhanh cứu ta...”

“88 giây!”

Dương Phóng tự nói.

Thế mà 88 giây, kịch độc mới bộc phát?

Mà Trình Thiếu Vũ hiện tại vẫn là ở bên trong khí không đủ tình huống dưới.

Nếu là hần nội khí sung túc, tiến hành toàn lực chống cự, đây chẳng phải là nói kịch độc bộc phát thời gian sẽ chậm hơn?

Không được!

Độc tính đến tăng lên!

“Chỉ riêng con mắt nhìn không thấy sao? Lỗi tai có thể hay không nghe thấy? Lời ta nói người có thể nghe thấy sao?”

Dương Phóng hỏi.

“Ta mù, van cầu người, nhanh cho ta giải dược, ta không muốn dương mù lòa, ta sai rồi... Chưởng quỹ tha ta một mạng...”

Trình Thiếu Vũ hoảng sợ kêu to.

“Ta hỏi người có thể hay không nghe thấy ta?”

Dương Phóng nhướng mày.

“Nghe không rõ ràng, nghe không rõ ràng, con mắt của ta, lỗi tai tất cả đều mơ hồ...”

Trình Thiếu Vũ vội vàng mở miệng.

“Mơ hồ?”

Dương Phóng lập tức suy tư.

Độc tính còn chưa đủ mạnh!

Trước đó dùng độc khí ám toán Ngô Tôn thời điểm, Ngô Tôn cũng hẳn là loại cảm giác này.

Cũng không thể đạt tới triệt để đâm mù, gây nên điếc hiệu quả.

Dương Phóng tiếp tục quan sát hơn một giờ, nhìn thấy đối phương cũng không có tiến một bước biểu hiện về sau, lấy ra giải dược, trực tiếp cho đối phương cho ăn xuống dưới, sau đó lại là hai cái chưởng đao xuống dưới, đem đối phương kích choáng quá khứ.

Dương Phóng lúc này đi hướng một bên, lần nữa bắt đầu tăng cường liều lượng.

...

Trời tối người yên.

Bốn phía đen nhánh.

Dương Phóng đầu đội mặt nạ, mặc một thân y phục dạ hành, lần nữa hướng về đông phương khu vực lặng yên lao đi, tiện tay đem một trương mới vẽ Đạo Đồ nhét vào một chỗ trong hẻm nhỏ, xác định bốn phía không ai về sau, lại lập tức hướng về tây phương chạy tới.

Cứ như vậy, tứ đại phương thị lần nữa bị hấn ném đi một lần.

Lần này ném Đạo Đồ, bút pháp bên trên so trước đó tăng lên gấp bội không thôi.

Hấn không tin còn có thể nhanh như vậy bị người nhận ra.

Dù sao hấn có thể không ngừng tăng lên hội họa độ thuần thực.

Tiếp tục như vậy, sớm tối có thể vẽ ra dĩ giả loạn chân tới.

...

Chương 53 : Hắc Hổ bang bang chủ quyết định

Mới thoáng cái lại là ba ngày quá khứ.

Dương Phóng đợi ở trong hang bên trong, ban ngày như thường lệ tu luyện, ban đêm thì tiếp tục phối độc.

Có Trình Thiếu Vũ làm vật thí nghiệm tình huống dưới, hắc chế biến kịch độc, uy lực đang nhanh chóng tăng lên, ba ngày quá khứ, Trình Thiếu Vũ sắp bị giày vò đến không có hình người.

Cùng lúc đó, bên ngoài lần nữa hoàn toàn đại loạn.

Trước đó mới chìm xuống hỗn chiến, lần này càng thêm kịch liệt.

Tất cả đều là bởi vì Dương Phóng về sau ném ra mười mấy tấm Đạo Đồ!

Loại này Đạo Đồ vẽ tiêu chuẩn chi cao , liên đới lấy Kiếm tháp cao nhân cũng hao tổn nửa ngày tả hữu mới nhận ra tới.

Nhưng vấn đề là, trên đường phố hết thấy lưu truyền mười mấy tấm giả.

Ai có thể kết luận những này giả bên trong liền không có hỗn tạp thật?

Cho nên không quản chỗ kia truyền ra Đạo Đồ tin tức, bọn hắc đều muốn lập tức chạy tới, tiến hành tranh đoạt, tranh đoạt về sau, lại tiến hành phân biệt.

Ba ngày quá khứ, khu quần cư trực tiếp tiến vào một loại trước nay chưa từng có hỗn loạn.

Răng rắc!

Một chỗ quán rượu nhỏ bên trong, Hoang Dã sư huynh sắc mặt âm hàn, đưa tay một chưởng chém nát một chưởng cái bàn, mảnh gỗ vụn bay tán loạn, khắp nơi bắn tung toé.

“Đủ rồi!”

Hắn ngữ khí băng lãnh, lạnh giọng quát chói tai, “Cái này rõ ràng là có một cái tặc tử đang cố ý nhiễu loạn tầm mắt của chúng ta, tất cả Đạo Đồ tất cả đều là giả, đừng lại tranh giành!”

Trong tửu quán cái khác Giang Hồ khách, nhao nhao sắc mặt biến đổi, không dám nhiều lời.

Trên mặt đất đã ngã xuống mười mấy bộ thi thể, máu tươi tràn ngập, tràn ngập một loại gay mũi khí tức.

“A Di Đà Phật!”

Hắc Sơn tự Hắc Ân thiên sư một tay dựng thẳng lên, tung một tiếng phật hiệu, bộ dạng phục tùng rũ xuống mắt, đạo, “Vậy theo Hoang Dã thí chủ cách nhìn, nên như thế nào?”

“Không quản cái kia tặc tử có bao nhiêu xảo trá, hắn mục đích khẳng định vẫn là một cái, chính là Thần Chủng!”

Hoang Dã sư huynh ngữ khí băng lãnh, đạo, “Hắn muốn cố ý tiêu hao lực lượng của chúng ta, tốt chính mình độc chiếm Thần Chủng, đã dạng này, vậy liền lấy bất biến ứng vạn biến, thủ tại chỗ này, chờ đợi Thần

Chứng xuất hiện, đến lúc đó, không tin cái kia tặc tử không hiện thân!”

Hắn ánh mắt âm lãnh, trực tiếp quay người rời đi.

Dựa theo hắn nguyên bản dự định, là muốn lấy được Đạo Đồ về sau, lại lập tức huyết tế, lấy ra Thần Chứng.

Nhưng bây giờ liên tiếp xuất hiện giả Đạo Đồ, không thể không sớm cân nhắc sớm huyết tế sự tình, trước dùng máu tươi làm dẫn, đem Thần Chứng dẫn ra lại nói.

Hiện tại duy nhất phải cố kỵ chính là Hắc Sơn tự bên này, dù sao đối phương là phật môn thế lực, chưa chắc sẽ đồng ý bọn hắn huyết tế.

“Thiện tai thiện tai.”

Hắc Ân thiên sư tụng một tiếng phật hiệu, cũng không nói thêm lời.

Bốn phương tám hướng đám người, sắc mặt phức tạp, lần nữa nghị luận lên.

Từ khi bọn hắn đuổi tới cái này Hắc Thiết khu quần cư, có thể nói một ngày cũng không có nhàn qua, đang không ngừng chiến đấu.

Liên tục chết nhiều người như vậy, kết quả tranh đoạt Đạo Đồ tất cả đều là giả.

...

Chật hẹp ngõ rọi bên trong.

Ánh nắng rất khó chiếu nhập.

Hai bên có nhiều rêu xanh sinh trưởng.

Hoang Dã sư huynh cùng nhau đi tới, bỗng nhiên thân thể dừng lại, sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo.

Chỉ gặp ở phía trước của hắn, thành linh xuất hiện một vị người mặc áo trắng, bên hông bội ngọc thanh niên nam tử, mặt mỉm cười, bạch khiết sạch sẽ, hướng về hắn nhẹ nhàng nhìn tới.

“Thế nào? Hoang Dã huynh còn không hạ định quyết tâm sao?”

Thanh niên áo trắng mỉm cười nói.

Bạch Nguyệt lâu!

Hoang Dã sư huynh nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, sắc mặt lạnh lùng, đạo, “Ta hoàn toàn đồng ý trước người đề nghị, huyết tể đi, dạng này chờ đợi, quá tốn thời gian, thế lực khác hắn là đều sẽ đồng ý, duy nhất phải cân nhắc chính là Hắc Sơn tự bên kia!”

“Hoang Dã huynh yên tâm, chỉ cần các người Kiếm tháp đồng ý, Hắc Sơn tự bên kia, ta tự sẽ thuyết phục!”

Thanh niên áo trắng mỉm cười.

“Có thể!”

Hoang Dã sư huynh gật đầu, tiếp tục hướng về phía trước cất bước.

Song phương giao thoa mà qua.

Thanh niên áo trắng mỉm cười, cũng cất bước rời đi.

...

Trong lòng đất.

Dương Phóng lại lấy ra một hạt đen sì dạn hoàn, nhét vào Trình Thiếu Vũ trong miệng, yên lặng nhìn chăm chú lên Trình Thiếu Vũ biến hóa.

Trình Thiếu Vũ sắc mặt thống khổ, thanh âm khàn giọng, đang điên cuồng giãy dụa.

“Giết ta, giết ta, nhanh cho ta một thống khoái, van cầu người, mau giết ta...”

“Người cảm giác thế nào? Trước mắt xuất hiện ảo giác sao?”

Dương Phóng lo lắng hỏi.

“Ta xuất hiện mẹ nó, mau giết ta, thảo mẹ người!”

Trình Thiếu Vũ thống khổ kêu to.

Nhưng rất nhanh, hắn liền thân thể run rẩy, khóe miệng lưu nước bọt, không còn kêu to, mà là ngốc ngốc cười ngớ ngẩn, một lát sau, trong miệng phát ra tiếng cười, “Ha ha, tiểu nương tử, mau tới đây, tới nha...”

Ánh mắt của hắn nhìn trừng trừng lên trước mắt khu vực.

Tựa hồ thật thấy được người khác không cách nào nhìn thấy đồ vật.

“Hắc hắc, tiểu nương tử, mau tới giúp ta cởi áo nơi đây lưng, gia có trọng thưởng, tiểu nương tử đừng thẹn thùng nha, tới nha...”

Trình Thiếu Vũ tiếp tục cười nói.

Dương Phóng nhìn âm thầm gật đầu.

Ảo giác!

Xem ra cái môn này độc tố cũng đưa đến tác dụng.

Bất quá đối phương sinh ra ảo giác, giống như có chút kỳ quái?

Đây là nhìn thấy cái gì?

Ngay tại Dương Phóng xem xét tỉ mỉ lấy một màn này lúc, bỗng nhiên, hướng trên đỉnh đầu tấm ván gỗ truyền đến nặng nề tiếng đánh âm.

“Dương đạo, Dương đạo, mau ra đây!”

Lưu trưởng lão thanh âm lên đỉnh đầu vang lên.

Dương Phóng sắc mặt giật mình, lúc này một cái chưởng đao đánh cho bất tỉnh quá khứ Trình Thiếu Vũ, khiêng Trình Thiếu Vũ, nhanh chóng tiến vào bên cạnh một căn phòng, sau đó dọc theo dây thừng, hướng về bên ngoài bò đi.

“Lưu trưởng lão, đã xảy ra chuyện gì?”

Dương Phóng mở miệng hỏi.

“Bang chủ chuẩn bị muốn dời bang, nhanh lên chuẩn bị, đêm nay rạng sáng tại tổng bộ sẽ cùng!”

Lưu trưởng lão mở miệng nói.

“Dời bang?”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa.

Thời khắc thế này dờn bang?

Còn chọn lựa rạng sáng khoảng thời gian này?

Không sợ gặp được Tà Linh sao?

“Lưu trưởng lão, chúng ta không phải trong lòng đất lẫn mất hảo hảo sao? Tại sao phải đột nhiên dờn bang?”

Dương Phóng nhin không được hỏi.

“Ai, người cho rằng ta liền muốn dờn bang?”

Lưu trưởng lão thở dài , đạo, “Ta toàn bộ thân gia tất cả đều tại Hắc Thiết khu quần cư, một khi đổi cái địa phương, cần một lần nữa dốc sức làm không nói, còn lúc nào cũng có thể sẽ có sinh mệnh nguy hiểm, ai nghĩ tùy tiện rời đi? Nhưng đây là bang chủ mệnh lệnh, ta có thể có biện pháp nào!”

Hắn đoạn thời gian trước học được Dương Phóng đồng dạng cách làm, trong nhà đánh mười mấy thước hang động.

Khoan hãy nói, hiệu quả cũng thực không tồi.

Liên tục mười ngày qua, đều không có phiền phức tìm tới.

Nhưng ngay hôm nay giữa trưa, bang chủ lại tự mình tìm tới, cũng thông tri hắn muốn tiến hành dờn bang sự tình.

Phải biết bọn hắn những trưởng lão này, quản sự mặc dù có thể trong nhà đào hang, trốn ở dưới nền đất, không hỏi thế sự, nhưng bang chủ không thể a.

Ba ngày hai đầu có người tới tìm hắn nhóm bang chủ

phiền phức.

Mặc kệ bọn hấn bang chủ làm sao tránh, đều có người tìm tới tổng bộ, yêu cầu các loại đồ vật.

Nếu là đơn thuần yêu cầu ngược lại cũng dễ nói, có cường giả tính tình chênh lệch, đi lên liền cho bọn hấn bang chủ hai tai ánh sáng, làm cho bang chủ của bọn hấn thật mất mặt.

Không có chút nào khách khí giảng, hiện tại liền xem như một con chó, trải qua bọn hấn Hắc Hồ bang tổng bộ, cũng dám cắn bang chủ của bọn hấn hai cái.

Cho nên bang chủ của bọn hấn triệt để ngồi không yên, tại thương thế vừa vận chuyển, liền quyết định dẫn người trong đêm rời bang, rời đi địa phương quỷ quái này.

“Không đi được hay không? Thực không dám giấu giếm, thuộc hạ thật sự là sợ, vạn nhất gặp được tặc nhân chặn giết, hoặc là Tà Linh ngăn cản, vậy phải làm thế nào? Đây nhất định sẽ xảy ra chuyện.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Loại thời giờ này đoạn, thấy thế nào cũng không an toàn.

“Không đi không được, đây là bang chủ hạ tử mệnh lệnh!”

Lưu trưởng lão cắn răng nói, “Người nhanh lên chuẩn bị, ta còn muốn đi thông tri những người khác, đúng, còn có một việc, căn cứ bang chủ suy đoán, đám kia kẻ ngoại lai sớm muộn muốn tại khu quần cư huyết tể, hiện tại sớm đi sáng sớm tốt lành sinh, không đi, sớm tối hấn phải chết, chính người nghĩ đi!”

Hắn lưu lại một câu, rất nhanh quay người rời đi, hướng về cái khác cứ điểm tiến đến.

Huyết tể?

Dương Phóng sắc mặt giật mình, lần nữa lui về trong lòng đất, bắt đầu tay chuẩn bị.

Hắn suýt nữa quên mất cái này gốc rễ.

Hiện tại trốn ở lòng đất mặc dù tạm thời an toàn, nhưng là đám kia kẻ ngoại lai sớm muộn vẫn là sẽ động thủ.

Thần Chủng thành thực hai cái phương thức, một là tự nhiên thành thực, hai chính là huyết tể!

Đám kia kẻ ngoại lai chưa chắc có kiên nhẫn một mực khổ đợi xuống dưới, cho nên, động thủ là chuyện sớm hay muộn.

Coi như hắn đem thật Đạo Đồ ném ra, bọn hắn đám người kia nên huyết tể vẫn là đến huyết tể.

Dương Phóng lúc này đem mình trước đó phối tốt kịch độc hết thầy mang ở trên người, sau đó lại đem từng dãy cương châm, độc tiêu, vô bao tất cả đều chuẩn tốt.

Càng máu chốt chính là bảy khối Tịch Tà Ngọc!

Có cái này bảy khối Tịch Tà Ngọc tại, không quản cái gì Tà Linh đều không làm gì được hắn.

Đợi đến một vòng chuẩn bị xong, Dương Phóng lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía lâm vào ngu dại huyền cảnh bên trong Trình Thiếu Vũ, rút ra trường kiếm, như thiểm điện đâm vào đối phương cổ họng, triệt để kết quả đối phương.

Chương 54 : Hắc Long quân!

Bóng đêm tĩnh mịch.

Yên tĩnh im ắng.

Xung quanh cực kỳ hắc ám.

Dương Phóng trên thân vác lấy hai cái bao khóa, nhấc lên một thanh trường kiếm, lặng lẽ hướng về đông phương khu vực, Hắc Hồ bang tổng bộ phương hướng tiến đến.

Nhìn ra được, những ngày qua quá khứ, trên đường phố loạn hơn.

Có rất nhiều công trình kiến trúc đều đã trở nên cực kỳ rách nát.

Một chút trong ngõ nhỏ càng là có thể nghe được một chút mơ hồ huyết tinh vị đạo.

Có thể tưởng tượng trong mấy ngày nay, chiến đấu tuyệt đối không ít phát sinh.

Đợi đến Dương Phóng đuổi tới Hắc Hồ bang tổng bộ thời điểm, chỉ gặp tổng bộ bên trong một mảnh đen như mực, ngay cả đèn lồng cũng không có điểm.

Trong lòng hần hồ nghi, thận trọng đẩy cửa đi vào, lại phát hiện tổng bộ trong đại viện đã sớm lít nha lít nhít tụ tập mấy trăm người.

Đều không ngoại lệ, đều là vác lấy bao lớn bao nhỏ.

Có một thân một mình, có thì kéo mà mang nữ, mang theo vợ con, còn có dất ngựa thốt.

Ngoài ra còn có bảy tám cỗ xe ngựa xếp tại nơi này, ngựa cái mũi cùng bốn vó tất cả đều trùm lên một tầng vải.

Hiện trường người không có một cái nào có can đảm nói chuyện, tất cả đều cực kỳ yên tĩnh.

“Dương đạo, người đã đến, không có bị người theo dõi a?”

Lưu trưởng lão cấp tốc chạy đến, hạ giọng nói.

“Yên tâm, không có!”

“Không có là được, không cần nói, lập tức đi ngay!”

Lưu trưởng lão nói nhỏ.

Thời khắc thế này rời đi, nhất định không thể có bất luận cái gì lộ ra mới được.

Phàm là phát ra một điểm động tĩnh, đoán chừng liền sẽ bị các thế lực lớn người phát hiện.

Bọn hắn ở chỗ này lại đợi một hồi.

Hắc Hổ bang bang chủ Triệu Hắc Hổ rút cục thu thập thỏa đáng, từ trong hành lang nhanh chóng đi ra.

Nhìn ra được, bọn hắn vị bang chủ này những ngày này qua cực thảm, má trái rõ ràng so má phải lớn hơn một vòng, hẳn là trước đây không lâu mới vừa vận sừng.

Ánh mắt của hắn trong đám người nhìn thoáng qua, nhìn thấy người đều tới không sai biệt lắm, cũng không

nói nhảm, trực tiếp vung tay lên, quát khế nói, “Xuất phát!”

Một đám người lúc này nối đuôi nhau mà ra, dọc theo Hắc Hồ bang cửa hông, bắt đầu rời đi nơi đây.

Dù sao nên thông báo, hấn đã để người toàn bộ thông tri một chút đi.

Không nguyện ý cùng hấn cùng đi, liền để bọn hấn trực tiếp chết ở chỗ này được rồi.

Đám kia kẻ ngoại lai sớm tối đều sẽ huyết tể, chờ lâu một ngày đều là một ngày phiền phức.

Nếu không phải trước đó bị Ngô Tôn gây thương tích, hấn cũng sớm đã dẫn người rời đi.

Trên đường đi ngoại trừ yếu ớt bước chân cùng bánh xe âm thanh bên ngoài, bất kỳ thanh âm khác đều không có.

Tất cả mọi người tại gấp rút đi đường.

Vì phòng ngừa bị Tà Linh để mắt tới, Triệu Hắc Hồ chuyên môn an bài bốn vị trưởng lão đoạn hậu.

Kia bốn vị trưởng lão đều không ngoại lệ, trên thân đều là đeo qua Tịch Tà Ngọc.

Phàm là phát sinh bất luận cái gì Tà Linh sự kiện, trên người bọn họ Tịch Tà Ngọc đều sẽ trước tiên sinh ra Cảm Ứng.

Thời gian vượt qua.

Cái này một đuổi chính là rông rã nửa đêm quá khứ.

Một đám người tại thuận lợi ra khu quần cư phạm vi về sau, cũng không tiếp tục ước thúc, tất cả đều bắt đầu tăng tốc bước chân, hướng về nơi xa phóng đi.

Cũng may đoạn đường này chạy đến, lại không có cái gì Tà Linh cản đường.

Mới thoáng cái, đã đến ngày thứ hai giữa trưa.

Tất cả mọi người thở hổn hển, sắc mặt trắng bệch, mệt quá sức.

Triệu Hắc Hổ ghì chặt tuấn mã, rút cục để cho người ta dừng lại nghỉ ngơi, bổ sung thức ăn nước uống nguyên.

Lưu trưởng lão thở hổn hển, một thân mồ hôi nóng, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, sau đó đi vào Triệu Hắc Hổ trước mặt, đạo, “Bang chủ, chúng ta chuẩn bị dời đến chỗ nào, ngài quyết định xong chưa?”

“Yên tâm, ta đã sớm nghĩ kỹ, nơi đây khoảng cách Hồng Tháp khu quần cư chỉ có hơn sáu trăm dặm đường, tiến về Hồng Tháp khu quần cư là được, chỉ cần đi đến nửa tháng tả hữu, hẳn là liền có thể tới chỗ!”

Triệu Hắc Hổ nói.

“Hồng Tháp khu quần cư?”

Lưu trưởng lão, Tào trưởng lão bọn người rõ ràng sắc mặt biến hóa.

Nơi này cũng không quá bình.

Nghe nói bên trong bang phái san sát, hung đồ rất nhiều, bọn hắn tâm tâm khổ khổ chạy tới nơi này, chỉ sợ cũng không dễ chịu.

Càng máu chốt chính là, đoạn đường này hơn sáu trăm dặm lộ trình, núi cao đường xa, dã thú từ ra, càng có Tà Linh sinh động, trên đường đi chú định sẽ chết rất nhiều người.

Nếu là gặp lại thời tiết mưa to, bọn hắc cái này mấy trăm người có thể còn sống sót một nửa cũng không tệ rồi.

Một đám người yên lặng không nói, tất cả đều tại thừa cơ bổ sung thể lực.

Dương Phóng cũng là bắt một ổ bánh bánh gặm, sau khi ăn xong, đi tới một bên dòng suối nhỏ trước bắt đầu uống nước.

Bắt quá ngay tại hắc vừa nâng lên một thanh suối nước, chuẩn bị uống vào thời điểm, bỗng nhiên nhưng mà, dùng sức hít hà.

Không đúng!

Nước này nguyên...

Có độc!

“A!”

Bỗng nhiên, một vị vừa mới uống qua nước Hắc Hồ bang bang chúng trực tiếp kêu thảm một tiếng, miệng sùi bọt mép, thân thể lập tức ngã nhào xuống đất, kịch liệt co quắp.

Những người khác tất cả đều giật nảy cả mình.

Tiếp lấy lại có những người khác bắt đầu nhao nhao kêu to, miệng sùi bọt mép, ngã nhào xuống đất.

“Nguồn nước có độc!”

Lưu trưởng lão đột nhiên thả người thét dài, thanh âm mãnh liệt.

Hưu hưu hưu vù vù!

Tại mọi người đại loạn ở giữa, trong không khí đột nhiên vang lên liên tiếp thanh âm xé gió.

Từng cây mũi tên từ trong núi rừng lít nha lít nhít trực tiếp bắn tới.

Rất nhiều người còn chưa kịp phản ứng, liền bị từng đạo mũi tên bắn chết quá khứ, phát ra tiếng kêu thảm, máu tươi phiêu tán rơi rụng, thi thể bay tứ tung.

Chỉ là vừa đối mặt, liền có bảy tám người bị tại chỗ bắn chết.

“Có mai phục!”

Triệu Hắc Hồ đột nhiên bạo hồng, thanh âm to lớn.

Dương Phóng thềm mắng một tiếng, đã sớm nhanh chóng né tránh, hướng về một chút đại thụ hậu phương tránh đi.

Có sơn phỉ?

Vẫn là nói là đám kia kẻ ngoại lai?

“Giá!”, “Giá!” ...

Từng đợt tiếng hét lớn vang lên, trong núi rừng đột nhiên xông ra số lớn người mặc áo đen kỳ sĩ, cầm trong tay kinh nổ, một bên vọt tới trước, một bên phát xạ kinh nổ, từng đạo mũi tên lít nha lít nhít tiếp tục hướng về

Hắc Hổ bang bên này kích xạ mà tới.

“Mau tránh a!”

Phốc phốc phốc phốc!

Từng đợt phát ra tiếng gào thảm thiết, không ngừng có người bị xuyên thủng thân thể.

Trong tay bọn họ kinh nổ rõ ràng không phải bình thường, uy lực to lớn, xuyên thủng một người về sau, thế mà còn dư lực không giảm, ngay sau đó hướng về người thứ hai xuyên tới.

Hắc Hổ bang bên này hoàn toàn đại loạn.

Tất cả mọi người đang tìm kiếm công sự che chắn, cấp tốc tránh né.

“Súc sinh!”

Triệu Hắc Hổ con mắt đỏ lên, muốn rách cả mí mắt, nhanh chóng trốn tránh, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp hấn vị kia chỉ có tám tuổi tiểu nhi tử, bị người lấy mũi tên trực tiếp xuyên thủng, thi thể bay tứ tung ra ngoài, hung hăng đập vào vũng máu bên trong.

Cái khác nhi tử, nữ nhi, cũng đều phát ra tiếng kêu thảm, bị loạn tiễn bắn bị thương, bắn chết.

“Nghịch súc!”

Triệu Hắc Hổ bạo hồng một tiếng, cũng không chịu nổi nữa, trực tiếp cầm trong tay trường kiếm, từ đại thụ hậu phương nhảy lên mà ra, hướng về kia bày phóng ngựa cuồng xông mà đến người áo đen lao đi.

“Giết!”

Phốc phốc phốc!

Hắn trường kiếm huy động, liên tục chém giết ba vị người áo đen.

“Thật can đảm!”

Trong hắc y nhân rất nhanh vang lên hét lớn thanh âm, một cái cầm song đao thẳng lùn vọt người nhảy lên, trực tiếp từ mau mau nhảy ra, thân thể như gió, cầm hai cái đoản đao, nhanh chóng công hướng Triệu Hắc Hổ.

Keng keng keng keng!

Thanh âm chói tai, hoả tinh bắn tung toé.

Song phương trong nháy mắt đại chiến đến cùng một chỗ.

Từng mảnh từng mảnh đao khí, kiếm khí bốn phía tung hoành, đem đầy đất lá rụng tất cả đều quyền lung tung bay múa.

“Giết sạch bọn hắn, một tên cũng không để lại!”

Cầm đầu một vị khôi ngô người áo đen, ngồi ngay ngắn ở ngựa phía trên, ánh mắt lạnh lùng, vung tay lên, không có tình cảm chút nào.

Còn lại người áo đen thu hồi kinh nỏ, tất cả đều rút đao ra kiếm, hướng về còn lại Hắc Hổ bang bang chúng cuồng vọt tới.

Tại hắn cách đó không xa đại chiến Triệu Hắc Hổ, hắn liền nhìn cũng không nhìn một chút.

Tựa hồ Triệu Hắc Hồ căn bản không đủ để nhập pháp nhãn của hắn đồng dạng.

Tất cả Hắc Hồ bang đệ tử đều đang kinh hoảng chạy trốn.

Dương Phóng càng là trước tiên cuồng vọt ra ngoài, cũng không quay đầu lại, đơn giản có bao nhanh chạy bao nhanh.

Những trưởng lão khác, đệ tử cũng đều tại phân tán đào vong, hướng về hỗn loạn trong rừng rậm bỏ chạy.

Chỉ bất quá những người áo đen này tốc độ quá nhanh, khoái mã xông ra, huy động vũ khí, rất nhanh từ phía sau đuổi theo.

Có địa phương dây leo xen lẫn, ngựa khó đi, bọn hắn thì là trực tiếp vút bỏ ngựa xông ra, hướng về đám người đuổi theo.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ rừng rậm loạn thành một bày.

Tại kia cầm đầu người áo đen bên người, chậm rãi đi tới một vị cư sĩ tuấn mã màu trắng nam tử áo xanh, trên mặt được Bạch sắc khăn che mặt, tóc đen buộc lên, lộ ra tiểu dung , đạo, “Không hổ là đại danh đỉnh đỉnh Hắc Long quân, cường cung kinh nổ, không phải bình thường, những này khu quần cư lớp người quê mùa vừa đối mặt liền được giải quyết không sai biệt lắm!”

“Đây coi là cái gì, một đám dân đen mà thôi!”

Cầm đầu người áo đen lạnh giọng mở miệng, “Lần này vì phối hợp các người Bạch Nguyệt lâu, trên đường đi chúng ta thế nhưng là tổn thương thảm trọng, hi vọng các người không để cho chúng ta thất vọng.”

“Kia là tự nhiên, Bạch Nguyệt lâu chỉ cần Thần Chủng, cái khác tất cả mọi thứ đều có thể đưa cho Hắc Long quân!”

Che mặt Thanh Sơn nam tử mỉm cười nói.

“Không còn gì tốt hơn!”

Cầm đầu người áo đen khoe miệng lộ ra cười lạnh.

...

Chương 55 : Thông Thiên giáo chủ' lại xuất hiện!

Toàn bộ sơn lâm loạn thành một bầy.

Từng cái người mặc áo đen, gánh vác màu đen cờ xí Hắc Long quân thành viên lao nhanh ra, hướng về còn lại Hắc Hồ bang đệ tử đuổi theo, trường đao trường kiếm, lóe ra ánh sáng như tuyết, không ngừng có người kêu thảm.

Dương Phóng một đường hướng về nơi xa trốn như điên, trong lòng thầm mắng.

Liền biết sẽ xảy ra chuyện!

Lần này xong!

Bang chủ của bọn hắn thân hãm trùng vây, chắc chắn sẽ trực tiếp chết thảm.

Dương Phóng một bên trốn, một bên quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp sau lưng khu vực, bốn tên người mặc áo đen, cầm trong tay binh khí cao thủ, đang nhanh chóng hướng về phía bên mình đuổi theo, trên mặt nhe răng cười, tựa hồ là triệt để tiếp cận mình đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng một buồn bực, hiển hiện một tia sát cơ.

“Là cao thủ, bực này tốc độ tối thiểu tứ phẩm, trên thân tuyệt đối có đồ tốt, đuổi theo cho ta!”

Trong bốn người, người cầm đầu mở miệng quát khế.

Bốn người bọn họ thực lực đều không yếu, chính là tứ phẩm cảnh giới, rất sớm trước đó đều là sơn phi xuất thân, nửa năm trước thời điểm mới gia nhập Hắc Long quân, đi theo Hắc Long quân ăn ngon uống say, so đương sơn phi lúc còn muốn tiêu điều tự tại.

Phía trước khu vực, dây leo quán giao, vách núi cản đường.

Khắp nơi đều là màu xanh tượng đất.

Dương Phóng hơi biến sắc mặt, đột nhiên dừng lại, không còn dám tiếp tục chạy về phía trước.

Một là đường núi gập ghềnh, rất là vượt qua, hai là còn như vậy chạy xuống đi, khẳng định sẽ lạc đường.

Tại trong rừng rậm lạc đường, cho dù là ngũ phẩm cao thủ cũng khó thoát khỏi cái chết.

Hắn lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua, bảo đảm chỉ có bốn người này đuổi theo về sau, ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, trong miệng nhẹ nhàng phun ra một khí tức.

“Nhất định phải muốn chết a!”

Trong miệng hắn tự nói.

Bốn người kia vừa nhìn thấy Dương Phóng không còn đào tẩu, lập tức nhẹ răng cười một tiếng, cầm vũ khí, nhanh chóng hướng về Dương Phóng phóng đi.

“Chết!”

Bọn hắn trong miệng quát khế, cấp tốc vây giết quá khứ.

Dương Phóng hơi nheo mắt lại, tiện tay hát lên, mấy

chục mai độc châm lít nha lít nhít, như là gió táp mưa rào, hướng về bốn người thân thể dẫn đầu bao phủ tới.

Bốn người biến sắc, vội vàng nhanh chóng huy động binh khí tiến hành đón đỡ, trong lúc nhất thời đình đình đang đang, thanh âm chói tai.

Cùng lúc đó, Dương Phóng thân thể sớm đã hóa thành một đoàn bóng ma, hướng về bốn người cấp tốc phóng đi.

Vô Ảnh Kiếm pháp!

Âm ảnh thân pháp tại ban ngày thi triển thời điểm, cũng không có ban đêm thi triển như vậy tiện lợi, nhưng dù vậy, lấy Dương Phương ngũ phẩm sơ kỳ thực lực, cũng đủ để vững vàng áp chế bốn người.

Phốc phốc!

Kiếm quang lóe lên, nhanh đến cực hạn, cơ hồ tại cái khác ba người còn không có kịp phản ứng lúc, liền từ một người chỗ cổ như thiểm điện xẹt qua, máu tươi thẳng biểu, để người kia che lấy cái cổ, lộ ra hoảng sợ, một chút rút lui ra ngoài, ngửa mặt ngã quy.

“Tam đệ!”

“Tam ca!”

Ba người khác thần sắc biến đổi, vội vàng kinh uống.

Nhưng rất nhanh bọn hắn liền cảm giác xem xét không đúng, hai lỗ tai vù vù, hai mắt mơ hồ, trong đầu càng là mê muội.

Độc?

Cái này sao có thể?

Ba người dọa đến lông tóc dựng đứng.

Bọn hấn Hắc Long quân bên trong hội tụ tam giáo cửu lưu, vốn là có am hiểu dùng độc người, lần này đều phân phối cho bọn hấn chuẩn bị cơ bản phòng độc giải dược, có thể phòng ngừa tuyệt đại bộ phận kịch độc.

Nhưng giờ phút này lại trực tiếp không hiểu thấu trúng độc?

“Đi mau!”

Phốc phốc phốc!

Kiểm quang hiện lên, máu tươi vẩy ra.

Ba bộ thi thể đều không ngoại lệ, tất cả đều là trong cổ kiếm, máu tươi thẳng biểu, thi thể hung hăng bay tứ tung ra ngoài, nện ở nơi xa.

Dương Phóng sắc mặt âm lãnh, thu hồi trường kiếm, trước tiên trên người bọn hấn nhanh chóng tìm kiếm.

Bốn người trên thân tài phú quả nhiên không ít.

Ngoại trừ bốn khối Tịch Tà Ngọc bên ngoài, còn có đại lượng bạc vụn.

Cộng lại tối thiểu tám chín mươi hai.

Dương Phóng thu hồi đồ vật, liền muốn quay người rời đi, nhưng bỗng nhiên kịp phản ứng, nhanh chóng huy động trường kiếm tại một bên trên núi đá cấp tốc lưu lại một nhóm chữ.

【 Thông Thiên giáo chủ 】 !

Làm xong đây hết thầy, Dương Phóng quay người liền đi.

Để bọn hắn đoán đi thôi.

Dù sao Thông Thiên giáo chủ là cái hư vô tục danh!

Có lẽ trùng hợp đi ngang qua rừng rậm, giết chết bốn người này, tóm lại hết thầy không có quan hệ gì với hắn.

Dương Phóng tốc độ cực nhanh, dị thường cẩn thận, xuyên thẳng qua tại khắp nơi rừng rậm về sau, lại lượn quanh rất lớn một phiến khu vực, mới rốt cực tìm tới trở về Hắc Thiết khu quần cư đường.

Hiện tại Hắc Hồ bang bị tách ra, hắn tự nhiên không thể lại lưu tại trong rừng rậm.

Càng thêm không có khả năng một thân một mình tiến về Hồng Tháp khu quần cư.

Cho nên dù là biết Hắc Thiết khu quần cư nguy hiểm, hắn cũng chỉ có thể lần nữa trở về.

Cũng may đoạn đường này hữu kinh vô hiểm, cũng không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Dương Phóng một đường phi nước đại, rốt cực lần nữa trở về tiệm thuốc, vừa mới trở về, liền lập tức xốc lên địa động cái nắp, lần nữa nhảy xuống.

“Vẫn là lòng đất an toàn.”

Dương Phóng khó mà bình tĩnh, đi tới đi lui.

Lúc này mới đi ra ngoài một chuyến, Hắc Hồ bang liền không có.

Cũng không biết những trưởng lão kia có hay không trốn tới?

Bỗng nhiên, hắn ở bên trong lần nữa do dự, toát ra một cái ý nghĩ.

Hắc Hổ bang tổng bộ đồ vật không biết chuyển xong chưa?

Tượng võ học bí tịch loại hình, cũng không về phần bị triệt để chuyển xong a?

Dù sao Triệu Hắc Hổ trước đó là đào mệnh đi, hắn là chỉ dẫn theo một chút cao đẳng võ học bí tịch, cái khác võ học bí tịch hơn phân nửa còn tại tổng bộ.

Nghĩ tới đây, Dương Phóng lúc này đổi một bộ quần áo, mang tới Bạch sắc không mặt mũi cổ, mang ở trên mặt, sau đó dọc theo dây thừng lần nữa leo ra lòng đất, hướng về Hắc Hổ bang tổng bộ lao đi.

...

Nồng đậm trong rừng rậm.

Một đám người áo đen từng cái thần sắc hưng phấn, trên thân dính đầy vết máu, đằng đằng sát khí, lần nữa từ trong rừng rậm vọt ra.

Mỗi người trên thân đều có đại thu hoạch.

“Toàn bộ giải quyết sao?”

Người cầm đầu lạnh lùng mở miệng.

“Hồi tước quân, ngoại trừ chạy mất mấy cái, cái khác toàn bộ giải quyết.”

Một vị người áo đen chấp tay nói.

“Ừm, thanh điểm nhân số!”

Người cầm đầu tiếp tục nói.

Đông đảo người áo đen lúc này bắt đầu lần lượt đếm số.

Rất nhanh có người mày nhăn lại, ánh mắt liếc nhìn.

“Hồi tướng quân, Bảo thị bốn huynh đệ không tại!”

Trong đó một người áo đen mở miệng quát.

“Tìm!”

Người cầm đầu quát lạnh nói.

Một đám người áo đen lúc này nhanh chóng hướng về tới, tại trong rừng rậm bắt đầu tìm tòi.

Ước chừng qua hơn một giờ, mới rốt cục có người quát to lên.

“Phát hiện Bảo thị bốn huynh đệ!”

“Bảo thị bốn huynh đệ ngộ hại!”

...

Cái khác người áo đen sắc mặt giật mình, tất cả đều nhanh chóng hướng về tới.

Người cầm đầu càng là ánh mắt lạnh lẽo, ruổi ngựa xông qua, hướng về kia bên trong tiến đến, hấn dưới hông tuần mã, thân dài một trượng, cao tới tám thước, móng ngựa chừng bát to lớn như vậy, gập ghềnh đường

núi, như giẫm trên đất bằng, rất nhanh cũng đã đuổi tới phụ cận.

Ánh mắt của hắn tại bốn người trên thi thể đảo qua, chỉ gặp bốn người diện mục biến thành màu đen, miệng sùi bọt mép, chỗ cổ tất cả đều có một đạo cực kỳ nhỏ bé vết thương, hiển nhiên là trước trúng độc, lại bị người lấy trường kiếm giết chết.

Ngoài ra trên mặt đất còn có vụn vặt cương châm tản mát.

“Thông Thiên giáo chủ!”

Người cầm đầu ánh mắt bỗng nhiên rơi vào một bên trên núi đá, sắc mặt âm trầm.

Nhỏ bé chữ viết, giống như là một cây gai nhọn, hung hăng đâm vào nội tâm của hắn, tại thỏa thích chế giễu bọn hắn.

“Là cao thủ.”

Bên người, vị kia khăn trắng che mặt, thân mang thanh sam nam tử, cũng đi tới, trong miệng nói, “Vô luận là kiếm pháp, vẫn là độc thuật, có thể xưng nhất tuyệt, nhất là cái này kiếm pháp, không sâu không cạn, nắm đúng chỗ, sợ là cùng ta tương đương!”

“Tướng quân, người này hạ độc ta chưa bao giờ thấy qua, có chút kỳ dị!”

Bên cạnh một cái mặt hướng xấu xí lão nhân, tại chăm chú kiểm tra bốn cỗ thi thể về sau, nhíu mày nói.

“Có thể hay không giải?”

Người cầm đầu ngữ khí lạnh lùng.

“Cần thời gian!”

Lão nhân kia mở miệng.

“Ừm.”

Người cầm đầu lạnh lùng gạt đầu, gương mắt nhìn về phía khu quần cư vị trí, hờ hững nói, “Thông Thiên giáo chủ... Chẳng cần biết hắn là ai, giết ta Hắc Long quân người, chính là muốn chết, đi, tiến vào khu quần cư!”

...

Chương 56 : Phát tài

Hắc Hồ bang tổng bộ.

Dương Phóng toàn thân áo đen, đầu đội không mặt mũi cổ, leo tường nhập hộ, hướng về có khả năng cất giữ bí tịch địa phương tiến đến.

Chỉ bất quá khi hấn xuyên qua tiền đường, thành linh phát hiện, toàn bộ tổng bộ thể mà sớm đã có người sớm vào xem.

Bang chủ Triệu Hắc Hồ gian phòng bên trong, khoảng chừng ba bốn người, cầm đao kiếm trong tay, đầu đội mặt nạ, đang nhanh chóng tìm kiếm.

Trừ cái đó ra, những phòng khác bên trong cũng đều truyền đến lục tung động tĩnh.

Dương Phóng sắc mặt khế giật mình.

Nhiều người như vậy?

Hấn lúc này cũng hướng về Triệu Hắc Hồ gian phòng chui vào, tại bốn phía tìm kiếm.

“Móa nó, Triệu Hắc Hồ thật là tuyệt, lúc nào chạy cũng không biết!”

Một cái xách đồng chùy hán tử, không thu hoạch được gì, không khỏi hùng hùng hổ hổ.

“Nhìn chăm chăm Tam Hà bang điếm, đoán chừng hai ngày này Tam Hà bang cũng phải đi đường!”

Một vị khác hán tử thuận miệng nói.

“Bọn hấn dám? Tam Hà bang có Bạch Nguyệt lâu cao thủ nhìn chăm chăm, cho bọn hấn một trăm cái lá gan cũng không dám chạy!”

Trước đó hán tử mở miệng.

Bọn hấn đều là hôm nay tìm đến Triệu Hắc Hồ muốn cái gì, kết quả vừa vào cửa liền phát hiện, toàn bộ Hắc Hồ bang trực tiếp rỗng.

Triệu Hắc Hồ sớm đã không thấy tung tích.

Mà những người khác khi biết Hắc Hồ bang đi đường về sau, cũng nhao nhao xông vào Hắc Hồ bang tổng bộ, bắt đầu vơ vét còn thừa chất béo.

Dương Phóng tìm một lần về sau, trực tiếp hướng về Tàng Kinh Các nơi đó tiến đến.

Chỉ gặp toàn bộ Tàng Kinh Các loạn hơn, bị lật đến vô cùng thâm hiểm.

Trên mặt đất khắp nơi đều là xóc xếch thư tịch.

Dương Phóng lần một tìm tới lần hai, bỗng nhiên trong lòng vui mừng, cấp tốc nhặt lên mấy quyển rớt xuống đất bí tịch.

【 Lưu Tinh Dao 】 !

【 Nhất tự kiếm 】 !

【 Bạo khí quyết 】 !

Rất rõ ràng, đều là chút cấp thấp bí tịch, người khác căn bản chú ý mắt.

Dù là rơi trên mặt đất cũng không ai nguyện nhặt.

Bất quá cho dù chỉ là cấp thấp bí tịch, Dương Phóng cũng không chê.

Chỉ cần là bí tịch hẳn đều có thể xoát ra độ thuần thực, mỗi đột phá một cảnh giới đều có thể tăng lên tư chất.

Càng máu chốt chính là, cấp thấp bí tịch hẳn cũng có thể luyện được không ít uy lực tới.

Dương Phóng thu sạch lên, lần nữa tại Tàng Kinh Các tìm tòi.

Từ lầu hai tìm tới lầu ba, ngoại trừ cái này ba quyển bí tịch bên ngoài, cái khác không còn có tìm tới bất kỳ vật gì.

Hắn lại tiến về khu vực khác tìm kiếm một vòng, kết quả phát hiện các loại đồ vật cũng đều bị người vợ vét không sai biệt lắm.

Dương Phóng trong lòng bất đắc dĩ, đành phải lần nữa từ trong phòng đi ra.

“Được rồi, tìm không thấy liền về sớm một chút, vẫn là lòng đất an toàn hơn.”

Hắn trực tiếp vội vàng rời đi Hắc Hồ bang, hướng về một chỗ ngõ nhỏ chui vào.

Kết quả vừa mới đi vào ngõ nhỏ, bỗng nhiên nheóng mày, bước chân dừng lại, ánh mắt âm lãnh hướng về hậu phương nhìn thoáng qua, “Hai vị, lén lén lút lút theo tới làm cái gì?”

Ngõ nhỏ hậu phương, hai tên Võ sư biến sắc, biết không

cách nào ẩn núp, lúc này hiển hiện thân đến, hướng về Dương Phóng chấp tay, không nói một lời, liền vội vàng xoay người rời đi.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, trơ mắt nhìn xem hai người rời đi, thân thể vút qua, Đạp Tuyết công thi triển, nhanh chóng rời đi nơi đây.

...

Tại liên tục xuyên qua bảy tám cái ngõ nhỏ về sau, bỗng nhiên, Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, con mắt lóe lên, nhanh chóng né tránh, núp ở một chỗ trong ngõ nhỏ.

Chỉ gặp cách đó không xa, Tào trưởng lão một thân rách rưới, cực kỳ chật vật, cõng một cái ba lô, thần sắc cảnh giác, nhìn hai bên một chút không người, lập tức hướng về một chỗ tường viện lật lại.

“Tào trưởng lão còn sống?”

Dương Phóng lộ ra kinh ngạc.

Mạng của người này thật là lớn.

Không biết Lưu trưởng lão còn ở đó hay không?

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên lần nữa cảm thấy được dị thường.

Tại Tào trưởng lão leo tường tiến vào gia môn về sau, cách đó không xa lại xuất hiện bốn vị Võ sư tung tích, tất cả đều mang theo mặt nạ, cầm đao kiếm trong tay.

“Người xác định hắn là Hắc Hồ bang trưởng lão?”

“Yên tâm, tuyệt đối là, lão tiểu tử này quần áo chật vật,

khẳng định là ở bên ngoài gặp phải phiền toái, mà lại chỉ có hấn một người trở về, nói rõ những người khác hơn phân nửa chết rồi, đi, theo tới!”

Bốn vị Võ sư một bên nghị luận, một bên nhún người nhảy lên, trực tiếp leo tường tiến vào Tào trưởng lão trong viện.

Dương Phóng trong lòng lấp lóe, một lát sau, thân thể nhẹ nhàng lóe lên, theo đuôi mà qua.

Trong sân.

Bốn vị Võ sư nhanh chóng hướng về qua, một đường hướng về hậu viện đại đường tiến đến.

Tùng gian cửa phòng không ngừng bị bọn hấn đá văng, phát ra rầm rầm rầm rầm thanh âm.

“Lão tiểu tử kia đi nơi nào?”

“Không tìm được!”

“Bên này cũng không có!”

“Không đúng, gian phòng bên trong nhất định có phòng tối, nhanh lục soát!”

Bốn người gào to, lần nữa xông vào gian phòng, bắt đầu lục tung, lục soát.

Lại không nghĩ dưới chân thảm đột nhiên nổ tung, Tào trưởng lão thân thể trực tiếp từ lòng đất nhảy lên mà ra, trong tay một thanh độc phần đột nhiên huy động, hướng về bốn người vẩy tới, đồng thời huy động trường kiếm nhanh chóng đâm về một người trong đó.

Hấn vậy mà cũng trong nhà đào hang động!

“Thật can đảm!”

Bốn người kinh hô, trước tiên cấp tốc trở lại.

Keng keng keng keng!

Tùng đọt tiếng kim loại chói tai âm cấp tốc vang lên, ánh lửa bắn tung toé.

Nhưng rất nhanh bốn người trong lòng hoảng hốt, lòng tơ đứng vững, cảm giác được lỗ tai truyền đến thanh âm, trước mắt xuất hiện ảo giác, lít nha lít nhít, giống như là có vô số người đang khiêu vũ, tự thân thân thể càng là lung la lung lay, như là say rượu, chính muốn bỏ nhào.

Tào trưởng lão vừa mới xuất hiện đại hỉ, chợt lòng tơ đứng vững, trong lòng hoảng sợ.

Hắn phát hiện trước mắt của mình cũng bắt đầu xuất hiện ảo giác, trước mắt vụn và vụn vụn, toàn bộ thế giới đang nhanh chóng xoay tròn, ánh mắt cái gì cũng thấy không rõ.

“Ta cũng trúng độc?”

Tào trưởng lão sợ hãi không hiểu.

Đây không phải ta độc?

Phù phù! Phù phù! Phù phù...

Năm đạo bóng người tất cả đều ngã nhào xuống đất, miệng sùi bọt mép, gian nan run rẩy, trước mắt thế giới hoàn toàn một mảnh đen kịt, toàn vẹn thấy không rõ phía ngoài bất luận cái gì động tĩnh.

Dương Phóng trong lòng than nhẹ, một thân áo bào đen, đầu đội mặt nạ, từ bên ngoài đi tới.

Mắt thấy bốn vị muốn cướp sạch Tào trưởng lão Võ sư, hấn một kiếm một cái, toàn bộ đâm chết, sau đó tại bốn người trên thân cấp tốc lục soát một lần, liền trực tiếp chui vào Tào trưởng lão đào ra cái kia trong lòng đất.

Cái này địa quật cùng hấn đào ra địa quật không sai biệt lắm, có chuyên môn dây thừng, một đường kéo dài mà xuống.

Dương Phóng nắm lấy dây thừng, rốt cục an ổn rơi xuống đất.

Chỉ kiến giải ngọn nguồn khu vực, điểm mấy chén đèn dầu, miễn cưỡng có thể thấy rõ hoàn cảnh chung quanh.

Ánh mắt của hấn liếc nhìn, trực tiếp ở chỗ này nhanh chóng tìm tòi.

Một vòng về sau, Dương Phóng nhíu mày.

Không có?

Làm sao lại không có?

Trước đó rõ ràng nhìn thấy Tào trưởng lão cũng cái bao khóa tiến đến.

“Chẳng lẽ còn có ám đạo?”

Hấn lần nữa chui vào gian phòng, tìm tòi.

Một lát sau ở trong đó một căn phòng dưới sàng phát hiện bùn đất run run vết tích, lúc này dùng trường kiếm run rẩy, rất nhanh sắc mặt đại hỉ, phát hiện một cái bao.

Hắn trực tiếp đem bao khóa cầm ra.

Chỉ gặp bên trong lít nha lít nhít tất cả đều là bạc.

Số lượng đồng đảo, cộng lại tối thiểu có mấy trăm hai.

“Tào trưởng lão, ta cứu được người một mạng, bắt người ít bạc không tính là gì a?”

Dương Phóng nói nhỏ.

Hắn trực tiếp đem kiện hàng này toàn bộ đóng gói mang đi, sau đó dọc theo dây thừng, lần nữa leo ra địa quật.

Mới vừa ra khỏi địa quật, hắn liền lấy ra một hạt giải dược, cong ngón búng ra, bắn vào đến ý thức mê man Tào trưởng lão trong miệng, sau đó khiêng trên mặt đất bốn cỗ thi thể, nhanh chóng rời đi nơi đây.

Không bao lâu, Dương Phóng thuận lợi vớt xác hoàn tất, trực tiếp hướng về trong nhà tiến đến.

Một đường trở về địa quật, hắn rút cục thật dài nhẹ nhàng thở ra, đem bao khóa bên trong đồ vật tất cả đều ngã xuống trên mặt bàn.

“Phát phát...”

Dương Phóng thì thào.

Vô luận là hiện thực, vẫn là dị giới, hắn đều chưa bao giờ thấy qua dạng này đồng đảo tài phú.

Riêng là bạc liền có bốn năm trăm hai.

Ngoài ra còn có các loại bảo thạch, trân châu, ngọc khí, rực rỡ muôn màu.

Tối thiểu trong thời gian ngắn, hấn cũng sẽ không lại đi vì tiền mà phát sầu.

..

Chương 57 : Lần nữa trở về, ngành đặc biệt!

Tuấn mã lao nhanh, thanh âm hạo đăng, âm âm liên cùng một chỗ, như là hải khiếu.

Dẫn tới khu quần cư bên trong vô số người ghé mắt quan sát, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ gặp khu quần cư bên ngoài đột nhiên xông lại đại lượng người mặc áo đen, cầm trong tay binh khí kỳ sĩ, khí tức hung hãn, đen nghịt giống như là thủy triều, khí chất hùng tráng.

“Hắc Long quân!”

“Đám điên này tại sao cũng tới! ?”

“Nguy rồi, mảnh này khu quần cư nước càng ngày càng đục!”

...

Khu quần cư bên trong, nguyên bản thổ dân càng là một mặt bối rối, cấp tốc trốn tránh, sợ sẽ bị bọn hắc chố va chạm.

Cầm đầu khôi ngô đại hán, sắc mặt lạnh lùng, xuất hiện tại khu quần cư về sau, trực tiếp vung tay lên , đạo, “Thiếp!”

“Vâng, tướng quân!”

Mấy tên đại hán áo đen tất cả đều ứng thanh mà ra, đem từng trương trên đường liền viết xong bảng truy nã

nhANH chóng thiếp hướng về phía khu quần cư hai bên trên đường phố.

Trong lúc nhất thời, dẫn phát vô số người quan sát.

Trong đám người, mấy tên Lam Tinh xuyên qua tồn tại, một mặt kinh nghi, đang nhanh chóng sau khi xem xong, hai mặt nhìn nhau.

Thông Thiên giáo chủ?

Lại là Thông Thiên giáo chủ?

Vị này đại lão giết chết Hắc Long quân cao thủ, dẫn phát Hắc Long quân truy nã?

Truy Nã Bảng trên viết, ai có 【 Thông Thiên giáo chủ 】 tin tức, Hắc Long quân sẽ có trọng thưởng!

Bọn hấn sắc mặt biến huyễn, cấp tốc rời đi nơi đây.

...

Trong lòng đất.

Dương Phóng khắc khổ tu luyện, hai lỗ tai không nghe thấy ngoài cửa sổ sự tình, chỉ cầu có thể tại đám kia kẻ ngoại lai huyết tể trước đó, mau chóng có được sức tự vệ.

Lấy tình huống hiện tại nhìn, đừng nói là ngũ phẩm, liền xem như thành tựu lục phẩm, chỉ sợ cũng không tính là gì.

Trước nay chưa từng có tuyệt đại áp lực bao phủ nội tâm, thật lâu không tiêu tan.

Nhoáng một cái chính là hai ngày quá khứ.

Tại Dương Phóng cảm đầu lúc tu luyện, bỗng nhiên, đã lâu cảm giác lần nữa từ Dương Phóng cánh tay truyền đến.

Hắn vội vàng dừng lại động tác, cấp tốc nhìn về phía cánh tay.

Lại phải về thuộc về!

Trong lòng hắn phức tạp.

Nếu có lựa chọn, hắn thật không muốn trở lại!

Quá thao đản!

Dương Phóng lúc này đi hướng gian phòng, trực tiếp nằm ở trên giường, bắt đầu chờ đợi trở về.

Trước mắt thế giới cấp tốc biến thành màu đen, thân thể như là chìm vào vô tận U Minh.

Một lát sau, Dương Phóng lần nữa tỉnh táo lại, miệng lớn thở hổn hển, đột nhiên từ giường đứng dậy, toàn thân mồ hôi nóng lâm ly.

“Trở về...”

Dương Phóng thì thào.

Quen thuộc nhà khách.

Quen thuộc đèn bàn.

Hết thấy cùng trước đó, để hắn có loại thả lỏng chưa từng có cảm giác.

Hắn lúc này cầm điện thoại di động lên, tiến hành quan

sát.

Về thời gian vẫn là chỉ mới qua chừng một giờ.

Dương Phóng mở ra Chat group, bắt đầu quan sát nói chuyện phiếm ghi chép.

Nhìn ra được, quần nội thành viên khác cũng đều đã trở về, rất nhanh bắt đầu phát ra từng cái tin tức.

“Các đại lão, các người đều trở về sao?”

“Trở về!”

“Đúng rồi, chuyển di nơi ở phương pháp vô dụng, ta đi vào Nam thị, kết quả một xuyên qua vẫn là về tới Hắc Thiết khu quần cư!”

“Ta cũng vậy, hoàn toàn vô dụng!”

“Đã sớm biết sẽ là dạng này, nếu là dễ dàng như vậy liền có thể cải biến xuyên qua địa điểm, như vậy quá dễ dàng!”

“Đại gia trước không muốn nghị luận, trước báo đếm số, nhìn xem có người hay không chết!”

...

Quần nội thành viên lần nữa bắt đầu lần lượt đếm số.

Một phen dưới báo đến, lần nữa lại năm vị thành viên không có trả lời.

Nguyên bản 61 người, hiện tại còn thừa lại 56 người còn online.

“Bốn vị này đại lão là thế nào? Ai pm hỏi một chút!”

“Ta hỏi qua, không có trả lời!”

“Khu quần cư là càng ngày càng loạn, hiện tại lại xuất hiện một cái gì 【 Hắc Long quân 】, tiếp tục như vậy, bọn hắc sớm muộn cũng sẽ huyết tể!”

“Không tệ, nhất định phải nghĩ biện pháp rời đi khu quần cư, đợi tiếp nữa, chúng ta khẳng định sẽ chết!”

“Đúng rồi, vị kia 【 Thông Thiên giáo chủ 】 đến cùng phải hay không người xuyên việt?”

...

Quần nội lần nữa sôi trào lên.

Tất cả mọi người đang nhanh chóng nghị luận.

Nam thị người xuyên việt 【 Tử Nhật Đông Lai 】, cũng rất nhanh giải được tình huống của mọi người, vì đó tiếc hận.

Nhưng khi hắc nghe được khu quần cư bên trong hư hư thực thực có một vị ngũ phẩm người xuyên việt về sau, rõ ràng cũng là lấy làm kinh hãi.

“Các người xác định hắc là ngũ phẩm?”

Tử Nhật Đông Lai hỏi thăm.

“Nhất định có thể xác định, lúc trước hắc giết chết qua một vị ngũ phẩm kẻ ngoại lai, đây là Hắc Hổ bang chính miệng thừa nhận.”

“Không tệ, lần này Hắc Long quân cũng tại truy nã Thông Thiên giáo chủ, đúng, cái này Hắc Long quân là cái gì thế lực, đại lão biết không @ Tử Nhật Đông Lai!”

“Đại lão nói một chút Hắc Long quân tình huống?”

Rất nhiều bầy viên nhao nhao phát tới tin tức.

Dương Phóng cũng là trong lòng hiếu kì, nhìn chăm chú lên màn hình điện thoại di động.

“Nói như thế nào đây, dù sao 【 Hắc Long quân 】 cực kỳ đáng sợ, thuộc về Bạch Lạc thành thành vệ quân đi, tại trên thực lực khẳng định đều là viễn siêu từng cái môn phái, tượng Kiếm tháp, Hắc Sơn tự, đều chỉ là mặt ngoài cường đại môn phái, nhưng là Bạch Lạc thành chân chính người chủ trì lại từ trước đến nay chỉ có thành vệ quân, nếu quả như thật có Hắc Long quân nhúng tay các người khu quần cư, kia đoán chừng các người khu quần cư tiếp xuống sẽ triệt để náo động.”

Tử Nhật Đông Lai rất mau trở lại một tin tức.

“Triệt để náo động? Bọn hấn thật muốn huyết tể hay sao?”

“Đúng rồi, các người đào hang không có, đào hang có thể hay không an toàn chút?”

...

“Nếu như Hắc Long quân thật muốn cường thế nhúng tay, các người coi như đào hang, cũng là không có bất kỳ cái gì tác dụng, đúng, còn có Bạch Nguyệt lâu, Bạch Nguyệt lâu là một cái cực kỳ nổi danh tổ chức sát thủ, giống như Hắc Long quân đều là tên điên, nếu như bọn hấn hữu tâm giết người, coi như các người tránh lại sâu đều vô dụng, vẫn là câu nói kia, rời đi Hắc Thiết khu quần cư là lựa chọn tốt nhất!”

Tử Nhật Đông Lai đáp lại nói.

Quần nội lần nữa nghị luận lên.

Đủ loại tin tức không ngừng hiển hiện.

“Báo cảnh đi, ta thật không muốn lại trở về, ô ô ô, tiếp tục như vậy nữa, kể tiếp chết mất nói không chừng chính là ta, ta không muốn chết, ta báo cảnh sát.”

“Báo mẹ nó cảnh, báo cảnh cảnh sát liền có thể trợ giúp người sao? Đây chính là thế giới khác, cảnh sát cũng không quản được!”

“Ta cũng sẽ không muốn trở về, ngoại trừ báo cảnh, còn có thể có biện pháp nào?”

“Đúng rồi, vị kia đại lão 【 Thông Thiên giáo chủ 】 khẳng định còn không có nhập bầy, các vị lưu ý một chút, nếu như có thể tìm tới 【 Thông Thiên giáo chủ 】, ôm hấn một chút đùi, nói không chừng có thể vượt qua nan quan.”

“Vô dụng, Thông Thiên giáo chủ cũng mới ngũ phẩm...”

“Ai nói, có lẽ là lục phẩm, hấn giết chết ngũ phẩm cao thủ, cũng không phải nói chỉ có ngũ phẩm...”

...

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, lần nữa tại quần nội bắt đầu nhấn lại.

“Các vị, ta thí nghiệm qua, tại thế giới hiện thực tu luyện võ kỹ, đến thế giới khác về sau, sẽ gia tăng một chút kinh nghiệm.”

“Vô dụng, cùng tư chất có quan hệ, ta trước đó luyện ba ngày, mới tăng lên một tia kinh nghiệm, cơ hồ cùng

không có gia tăng là giống nhau!”

“Đúng vậy a, trước đó Vương Đông Lai tu luyện cũng gia tăng, nhưng gia tăng đồng dạng không nhiều.”

“Như thế một tia kinh nghiệm, đối với chúng ta tới nói không có bất kỳ cái gì tác dụng.”

...

Toàn bộ quần nội tràn ngập tuyệt vọng khí tức, rất nhiều người đều tại phát ra biểu lộ bao.

Dương Phóng một trận trầm mặc.

Hắn đã không chỉ một lần đang nhắc nhở.

Đáng tiếc đám người này quá mức cố chấp.

Hắn trực tiếp để điện thoại di động xuống, lần nữa tu luyện.

Bây giờ khu quần cư càng ngày càng loạn, hắn nhất định phải hết tất cả cố gắng tăng thực lực lên.

“Bất quá nghĩ trong khoảng thời gian ngắn đột phá lục phẩm vẫn là quá khó khăn... Muốn tự vệ, vẫn là đến dựa vào kịch độc...”

...

Một đêm công phu quá khứ.

Sáng sớm hôm sau, liền có rất nhiều người cưỡi đường sắt cao tốc, trở về Phương Thị.

Dương Phóng cũng là không có tại Nam thị chờ lâu.

Nếu biết không cách nào cải biến xuyên qua về sau, như vậy tại Nam thị tiếp tục chờ đợi cũng không có ý nghĩa, chờ lâu một ngày, chính là nhiều một ngày tiền phòng.

“Công việc của ta cũng nên từ...”

Dương Phóng tự nói.

Thời khắc thế này, giữ lại công việc cũng mất ý nghĩa.

Nguy cấp đã đốt tới đuôi lông mày, sao lại cần trong công tác lãng phí thời gian?

Trong lòng hấn đấng chát, nghĩ đến trước đó nhìn thấy một câu.

【 nếu như tận thế tiến đến, mời sớm nói cho ta một chút, ta không muốn tại trước khi chết còn tại tầng ca...
】

Ai không phải dạng này?

“Móa nó, từ chức!”

Dương Phóng trầm mắng.

...

Phương Thị cục cảnh sát.

Trương Minh Minh bọn người sáng sớm liền lần nữa tra ra lại có người đột tử sự tình.

Lần này mặc dù không hơn lần nhiều như vậy, nhưng cũng là trong vòng một đêm đột tử bảy tám lệ.

Đông đảo thám tử lần nữa vì đó oanh động lên.

Mà đúng lúc này, Trương Minh Minh đột nhiên tiếp vào thượng cấp khẩn cấp thông tri.

“Vụ án này các người không cần tra xét nữa, lập tức từ đặc thù ban ngành hành động toàn quyền phụ trách, từ giờ trở đi, bất kỳ người nào không từng chiếm được hỏi!”

Một vị tuổi già cảnh sát trưởng thanh âm nghiêm túc.

Đặc thù ban ngành hành động?

Trương Minh Minh đăm người sắc mặt kinh ngạc.

Bọn hấn quốc gia, còn có loại này bộ môn?

“Hoàng cảnh sát, chuyện này...”

“Đủ rồi, từ giờ trở đi, chuyện này bất luận kẻ nào không từng chiếm được hỏi, vật liệu phương diện một hồi toàn bộ chuyển giao ngành đặc biệt!”

Vị kia tuổi già thám tử thanh âm nặng nề, “Đúng rồi, còn có các người, nếu như một ngày nào đó, các người trên thân xuất hiện một chút kỳ dị biểu hiện, không nên kinh hoảng, lập tức cho ta biết!”

Hắn sau khi nói xong, trực tiếp quay người rời đi.

Chỉ còn lại một đám nhỏ thám tử, mặt mũi tràn đầy ngây thơ.

...

Chương 58 : Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát!

“Tiểu Phóng a, trong nhà đã xảy ra chuyện gì sao? Tại sao muốn đột nhiên từ chức a?”

Đầu bên kia điện thoại truyền ra viện trưởng giọng quan thiết.

“Không có phát sinh cái gì, chỉ là gần nhất quá mệt mỏi, khả năng cảm thấy phần công tác này không quá thích hợp ta.”

Dương Phóng đắng chát cười nói.

“Vậy cũng không nhất định phải từ chức, người tại bệnh viện chúng ta là trẻ tuổi nhất chủ trị, sau này chỉ định tiền đề vô hạn, chịu cái mấy năm, lập tức liền có thể thăng phó cao, lại hướng lên chịu chịu, bốn mươi tuổi trước đó, ta viện trưởng này vị trí cũng có thể là người, làm gì nhất định phải từ chức.”

Viện trưởng nói, “Như vậy đi, ta trước cho người thả một tháng giả, một tháng này người hảo hảo buông lỏng một chút, đừng quá mệt mỏi, nếu như một tháng sau, người còn muốn từ chức, lại tới tìm ta, được rồi.”

“Ừm, cũng được, tạ ơn viện trưởng.”

Dương Phóng nói.

“Cùng ta còn khách khí làm gì, nếu quả như thật gặp khó khăn gì, nhớ kỹ cùng ta chào hỏi một chút, có thể giúp đỡ ta tận lực giúp một chút.”

Viện trưởng nói.

“Được rồi, tạ ơn viện trưởng!”

Dương Phóng tiếp tục nói.

“Ừm.”

Hai bên rất nhanh kết thúc cuộc nói chuyện.

Dương Phóng thở dài một hơi, để điện thoại di động xuống.

Chuyện công tác, tạm thời không cần phiền nhiễu.

Sau đó chỉ cần đắm chìm trong tu luyện là được rồi.

Hắn trực tiếp trở lại phòng ngủ, bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện.

Thời gian nhoáng một cái lại là hai ngày.

Bây bên trong nổi lên người vốn đang rất nhiều.

Nhưng là hai ngày này quá khứ, nhưng dần dần biến mất đi, tựa hồ không có nhiều đề tài đồng dạng.

Cái này khiến Dương Phóng trong lòng dần dần dâng lên nghi hoặc.

Trước đó thời điểm, mỗi một ngày đều sẽ có sinh ra mấy ngàn cái tin tức.

Nhưng hai ngày này cộng lại cũng bất quá hai trăm.

Hắn chỉ là hồ nghi một trận, liền lần nữa bắt đầu tu luyện.

Thế giới hiện thực mỗi một ngày mỗi một khắc, với hần mà nói đều trọng yếu vô cùng, người khác có lẽ tại buông lỏng, đang hưởng thụ trước khi chết vui sướng, nhưng hần không thể.

Hần vốn cũng không phải là một cái nhận mệnh người!

Ngay tại thứ ba Thiên Thượng buổi trưa, Dương Phóng bỗng nhiên nhận được một cái lạ lẫm điện thoại.

“Người là Dương Phóng sao? Nhà ở tại tiểu khu Thanh Tuyền ** tòa nhà ** lâu, đúng hay không?”

Đầu bên kia điện thoại vang lên một đạo thanh thúy nữ tử thanh âm, tuổi tác cũng không lớn.

“Người là?”

“A, ta bên này là Xương Bắc khu cảnh sát bộ môn, mời người tới đây một chút, chúng ta có kiện sự tình muốn để người phối hợp điều tra một chút, có thể chứ?”

Nữ tử thanh âm tiếp tục vang lên.

“Để cho ta phối hợp điều tra? Chuyện gì?”

Dương Phóng trong lòng cảnh giác.

Hần là cảnh sát người đã bắt đầu xuyên qua?

“Bên này xuất hiện một cái đánh nhau ẩu đả án, dính đến tên của người, có phạm nhân xác nhận người, xin người mau sớm đến một chút!”

“Đánh nhau ẩu đả? Có thể hay không tính sai rồi?”

“Người tới trước một cái đi, nếu quả như thật tính sai,

chúng ta sẽ trả người thanh bạch.”

Nữ tử tiếp tục nói.

“Ừm, kia tốt.”

Dương Phóng đáp lại.

Trong lòng của hắn trở nên ngưng trọng.

Đánh nhau ầu đả, kéo con bê đâu a?

Hơn phân nửa là cảnh sát biết xuyên qua sự tình.

Bất quá coi như biết thì phải làm thế nào đây, mình lại không làm qua phạm pháp phạm tội sự tình, mình tại dị giới chỉ là một cái bình thường đến không thể lại phổ thông tiêm thuốc nhỏ chường quỹ...

Dương Phóng cắn răng một cái, vẫn là quyết định đi cục cảnh sát nhìn xem.

Điện thoại đều đánh đến tận cửa, không phải muốn tránh liền có thể tránh rời.

Lúc này tránh, sẽ chỉ phiền toái hơn.

Hắn mang giày, vội vàng hướng về bên ngoài tiến đến, trên đường ngăn cản một cỗ tắc xi, trực tiếp chạy tới cục cảnh sát.

Phương Thị bên trong, riêng là cục cảnh sát liền có bốn phía, đối phương chỉ định muốn để hắn tiến về Xương Bắc khu.

Xương Bắc khu cách hắn trụ sở, ngòi xe cũng cần hơn hai mươi phút.

Trên đường đi nhìn ngoài cửa sổ ngựa xe như nước,
Dương Phóng suy nghĩ xa xưa.

Rốt cục, tại hơn hai mươi phút sau, tắc xi thuận lợi dừng
sát ở Xương Bắc khu cục cảnh sát.

Dương Phóng xuống xe taxi, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc
nhìn trước mắt cục cảnh sát, vẫn là cất bước đi tới.

Cửa chính chỗ, hai tên tuổi trẻ thám tử cầm trong tay
ảnh chụp, ánh mắt tại giao lộ không ngừng dò xét.

Rất nhanh, có người phát hiện Dương Phóng, tại cẩn
thận so sánh về sau, hai tên thám tử lúc này bước
nhANH tới.

“Người là Dương Phóng tiên sinh sao?”

Trong đó một tên tuổi trẻ thám tử hỏi.

“Đúng vậy, ta vừa mới tiếp vào điện thoại, để cho ta tới
nơi này phối hợp điều tra.”

Dương Phóng gật đầu, trong lòng càng thêm ngưng
trọng.

“A, mời người đi theo ta một chút là được.”

Tên kia tuổi trẻ thám tử lộ ra tiểu dung, lúc này dẫn
Dương Phóng, hướng về Xương Bắc trụ sở cảnh sát nội
bộ đi đến.

Dương Phóng một đường trầm mặc, lẳng lặng theo sau
lưng.

Hai người xuyên qua sân khấu báo cảnh khu về sau,
trực tiếp tiến vào phía sau nhất một chỗ công trình kiến
trúc, xoát thang máy thể về sau, lúc này ẩn về phía lầu

năm khu vực.

Đọc theo đường, tên kia tuổi trẻ thám tử từ đầu tới cuối duy trì tiểu dung, không nói một lời.

Một lát sau, thang máy mở ra, tiến vào một chỗ hành lang bên trong.

“Dương Phóng tiên sinh, mời đến 501 gian phòng.”

Tên kia tuổi trẻ thám tử ý chào một cái, lộ ra mỉm cười, liền một mình hạ thang máy, rời đi nơi đây.

501?

Dương Phóng có chút trầm mặc, ngẩng đầu nhìn lại.

Rất mau tìm đến số phòng, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

Chỉ gặp gian phòng bên trong thành linh đã ngồi lít nha lít nhít ba bốn mươi người.

Có đang nhỏ giọng bàn luận, có một mặt kích động, có thì mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng.

Đương cảm thấy được có người đẩy cửa sau khi đi vào, lúc này có người cấp tốc quay đầu, trên mặt tươi cười.

“Lại có người mới đến rồi!”

Trong đó một cái đầu trọc nam tử trung niên cười nói.

“Người mới, nhanh đi đánh dấu!”

“Chúc mừng người mới, tìm tới tổ chức!”

Những người khác cũng nhao nhao cười nói.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Quả nhiên cùng hấn đoán được đồng dạng!

Loại chuyện này chú định không có khả năng giấu diếm được.

Chỉ là, đoạn đường này đi tới, lại cực kỳ giữ bí mật, ngoại trừ ngay từ đầu tại cửa ra vào gặp phải hai tên thám tử, cái khác một cái thám tử cũng không thấy được.

Thậm chí liền ngay cả đưa mình tới thám tử, đều không có tiến vào 501 quyền lợi, mà là rất nhanh liền đi xuống.

“Dương y sinh, là người, người... Người cũng tới?”

Trong đám người truyền đến một đạo ngạc nhiên thanh âm.

Dương Phóng quay đầu nhìn lại, lập tức thấy được trong đám người, mặt hiện vui mừng tiểu hộ sĩ Phương Đình, tựa hồ cực kỳ kích động.

“Ngạc, đúng vậy a, thật đúng là xảo.”

Dương Phóng có chút lúng túng gật đầu.

“Người gọi Dương Phóng thật sao? Tại bầy bên trong biệt danh là 【 Tùy Duyên 】 ?”

Một vị người mặc âu phục màu đen nam tử trung niên, cầm một cái vở, bắt đầu giao cho Dương Phóng đánh dấu, “Đúng rồi, người ở bên kia thân phận là cái gì? Cũng ghi chú một chút.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, lúc này tại vở bên

trên viết xuống dưới.

Vạn Xuân cửa hàng chưởng quỹ.

Nam tử trung niên nhìn thoáng qua, khẽ gật đầu , đạo,
“Tốt, người trước tìm chỗ ngồi xuống đi.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, hướng về hậu
phương khu vực tìm một chỗ vị trí.

“Ca môn, người tại dị giới thân phận là cái gì a? Ta là
Tam Hà bang Đông phường tiểu đầu mục!”

Trước đó đầu trợ nam tử bỗng nhiên cười nói.

Những người khác cũng tất cả đều hiếu kì vây quanh,
bắt đầu giới thiệu chính mình.

“Ta là Thanh Mộc bang phó quản sự.”

“Ta đang lừa Phương Thương hội đi làm, cũng là một
phó quản sự.”

“Ca môn, người là làm cái gì a?”

...

“Ta chỉ là Hắc Hồ bang một cái nho nhỏ chưởng quỹ,
quản hạt lấy một gian không lớn tiệm thuốc, gọi là Vạn
Xuân cửa hàng.”

Dương Phóng nói.

“Vạn Xuân cửa hàng? Giống như chưa từng nghe qua,
đúng, Hắc Hồ bang lần này không phải đường chạy
sao?”

“Đúng vậy a, nghe nói Hắc Hồ bang bang chủ trong đêm

dẫn người đường chạy, người không có theo tới?”

Đám người nhao nhao hiếu kỳ nói.

“Không có, thực lực của ta quá kém, quá mức nhất gan, vẫn trốn ở lòng đất.”

Dương Phóng đáp lại.

“Người là mấy phẩm a?”

Đầu trục nam tử trung niên hỏi.

“Nhị phẩm sơ kỳ!”

Dương Phóng nói.

“Mới Nhị phẩm? Kia xác thực quá yếu!”

“Đúng vậy a, Nhị phẩm quá yếu, khẳng định là trước kia không có bỏ được tiêu tiền duyên có.”

“Chúng ta bày bên trong mạnh nhất đều là tam phẩm đỉnh phong.”

“Đúng rồi, vị kia 【 Thông Thiên giáo chủ 】 hẳn là chúng ta Phương Thị mạnh nhất người xuyên việt, ngũ phẩm đại cao thủ!”

“Đâu chỉ ngũ phẩm, làm không khéo có lục phẩm, lần này cần là đem đối phương mời tới, đại gia nhất định có thể vượt qua nan quan!”

...

“Các người cũng đều là tiếp vào cảnh sát điện thoại tới sao?”

Dương Phóng hiểu kì hỏi.

“Đó cũng không phải, có mấy người là bị tụt thân lên cửa mòi, mà lại nơi này cũng không phải cảnh sát, đây là đặc thù ban ngành hành động, không về cảnh sát quản, không thuộc về bất luận cái gì bộ môn, trực tiếp về nước nhà quản, nói như vậy người mình bạch đi?”

Một cái thanh niên thấp giọng nói.

“Đặc thù ban ngành hành động?”

Dương Phóng tự nói.

Xem ra đây chính là quốc gia chuyên môn thành lập, ứng đối xuyên qua sự kiện tổ chức.

“Nói như vậy sau này cảnh sát cũng sẽ không điều tra chúng ta?”

Dương Phóng hỏi.

“Chắc chắn sẽ không, từ đó về sau đã cùng cảnh sát không quan hệ rồi.”

Những người khác nhao nhao mở miệng.

Dương Phóng có chút trầm mặc.

Bất kể như thế nào, hẳn vẫn là nghĩ kiên trì mình kế hoạch lúc trước.

Trước tiên đem tồn tại cảm xuống đến thấp nhất lại nói...

Lấy Hắc Thiết khu quần cư hiện tại hỗn loạn, ai đến đều vô dụng, chỉ có dựa vào chính bọn hắn!

Hướng hồ xuyên qua địa điểm không giống, quốc gia bộ môn người có thể xuyên qua đến Hắc Thiết khu quần cư sao?

...

Chương 59 : Mạnh nhất người xuyên việt, Thông Thiên giáo chủ!

Thời gian vượt qua.

Mọi người tại biết được Dương Phóng chỉ có Nhị phẩm tu vi về sau, nhao nhao mất đi hứng thú, chuyển hướng những người khác tiếp tục nói chuyện phiếm.

Lại qua chừng một giờ.

501 đại môn bị người không ngừng đẩy ra.

Từ bên ngoài đi tới cái này đến cái khác bóng người.

Những bóng người này xem xét nhiều người như vậy về sau, rõ ràng sắc mặt giật mình, nhưng rất nhanh hiểu được, sắc mặt bất đắc dĩ, đành phải thành thành thật thật quá khứ đánh dấu.

Dương Phóng nhìn âm thầm nghiêm nghị.

Đến cùng là quốc gia lực lượng!

Xem bộ dáng là đem bọn hắn Chat group một mẻ hốt gọn.

Không chỉ có bọn hắn Chat group, cái khác hắn không biết bày, đoán chừng đều bị một lưới cầm xuống.

Bên trong căn phòng bóng người đã càng ngày càng nhiều.

Hiện tại tối thiểu có bảy tám chục vị.

Lại đợi hơn nửa giờ, lục tục ngo ngoe tiến đến bốn năm người về sau.

Vị kia người mặc tây trang màu đen nam tử trung niên cầm đánh dấu bản, cẩn thận so sánh một chút, xác định hôm nay điện thoại liên lạc qua, tất cả đều đã đến đến, lúc này mới nhẹ nhàng gạt đầu, gọi một cú điện thoại.

“Trình đội, trước mắt tra được người đã toàn bộ đến đông đủ.”

Đồ tây đen nam tử nói.

“Tốt, chúng ta cái này tới.”

Đầu bên kia điện thoại vang lên một đạo nặng nề thanh âm.

Đồ tây đen nam tử lập tức cúp máy điện thoại, sau đó nhìn về phía đám người, sắc mặt nghiêm túc, mở miệng nói, “Các vị, mời yên lặng một chút!”

Toàn bộ hội trường trong nháy mắt lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người đem ánh mắt chăm chú nhìn về phía đồ tây đen nam tử.

Đồ tây đen nam tử nhẹ nhàng gạt đầu, không nói thêm lời.

Không bao lâu, một bên đại môn bỗng nhiên bị người đẩy ra.

Từ bên ngoài trực tiếp đi tới ba đạo nhân ảnh.

Cầm đầu một cái, thân thể cao lớn, mặc thẳng quân trang, thần sắc nghiêm túc, mặt rộng miệng vuông, ước chừng ba bốn mươi tuổi, lúc hành tẩu tự mang một cỗ

khí thể đặc biệt.

Bên người hai cái đèn là mặc tây trang màu đen, một cao một thấp, niên kỷ bất đồng, đi hướng bực giảng.

“Các vị, ta gọi Trình Thiên Dã, là Phương Thị đặc biệt hành động tổ tối cao người phụ trách!”

Cầm đầu quân trang nam tử ngữ khí trầm trọng, mang theo một loại nghiêm túc uy nghiêm, vừa lên đến liền đem ánh mắt nhìn về phía đám người, mở miệng nói, “Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, các người hôm nay tại sao lại xuất hiện ở nơi này, tin tưởng các vị chính mình cũng biết, xuyên qua một chuyện, đúng là thật.

Chuyện này quốc gia cũng chỉ là tại nửa tháng trước mới phát giác manh khỏe, chỉ là quốc gia chúng ta diện tích to lớn, thành thị đông đảo, cho dù quốc gia đã đang toàn lực phản ứng,

Nhưng chân chính chứng thực đến mỗi một tòa thành thị y nguyên cần thời gian, mà lại xuyên qua sự tình, quá mức hoang đường, vi phạm khoa học nguyên lý, vì phòng ngừa đối đại chúng sinh hoạt tạo thành xung kích, chỉ có thể làm giữ bí mật, lúc này mới dẫn đến cho tới bây giờ ta mới cùng đại gia thấy phía trên!

Điểm này, hi vọng các vị thứ lỗi!

Về phần hôm nay đem các vị triệu tập tới, cũng giống như nhau mục đích,

Đầu tiên là giữ bí mật, không cho phép hướng bất luận cái gì người bình thường lộ ra liên quan tới xuyên qua sự tình, thứ hai là thành lập đặc thù hành động tiểu tổ, chia sẻ tin tức, để cầu có thể nắm giữ càng nhiều dị giới tin tức!

Căn cứ trước mắt nắm giữ tin tức nhìn, sinh hoạt tại bất đồng thành thị người, sau khi xuyên việt chỗ địa điểm là không giống, trước mắt mà nói, 【 Hắc Thiết khu quần cư 】 bên trong còn không có bất kỳ quốc gia nào nhân viên xuyên qua!

Ta bản nhân vốn là tại Nam thị, xuyên qua địa điểm tại 【 Bạch Lạc thành 】 , là hôm qua mới vừa mới nhận được mệnh lệnh, tạm thời phụ trách Phương Thị xuyên qua công việc!

Các người không ít người trước đó cũng đều đi qua Nam thị, hẳn là hiểu rõ Nam thị người sau khi xuyên việt, đều sẽ xuất hiện tại 【 Bạch Lạc thành 】 !

Đáng tiếc, ta tại Bạch Lạc thành thân phận cũng không cao, chỉ là 【 Bạch Lạc thành 】 nhà ngục một vị ngục tốt,

Nghe nói các người 【 Hắc Thiết khu quần cư 】 trong khoảng thời gian này phát sinh cực kỳ nghiêm trọng náo động, chết rất nhiều người, điểm này ta trước mắt cũng vô pháp tự mình trợ giúp các người!

Bất quá các người không nên nản chí, ta mặc dù không cách nào trợ giúp các người, nhưng lại mời tới cái khác người xuyên việt có thể giúp các người!

Bên cạnh ta hai vị này đều là Nam thị người xuyên việt,

Một vị tên là Quách Thiên Khiếu, hẳn xuyên qua thân phận là Bạch Lạc thành một cái cỡ lớn bang phái 【 tứ phương minh 】 trưởng lão, lần này bởi vì tranh đoạt Thần Chung sự tình, vừa lúc cũng bị phái đến 【 Hắc Thiết khu quần cư 】 , bây giờ đã trên đường, nhiều nhất còn có nửa ngày liền có thể đuổi tới khu quần cư!

Vị thứ hai tên là Tưởng Khai, hấn xuyên qua thân phận là 【 Hắc Long quân 】 một vị thành viên!

Mà Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai hai người, hiện tại cũng đã là tứ phẩm đại thành tu vi, chuyên môn bị quốc gia thuê, đảm nhiệm lâm thời đội trưởng, đến đây trợ giúp các vị!

Nói cách khác, lần nữa sau khi xuyên việt, các người nếu là gặp được phiền phức, đều có thể đi tìm bọn họ!

Hiện tại, để chúng ta trước hoan nghênh hai vị!”

Trình Thiên Dã thanh âm rơi xuống, dẫn đầu nhìn về phía một bên hai tên đồ tây đen nam tử, bàn tay cổ động.

Bên trong căn phòng đám người, tất cả đều đi theo vỗ tay, nghị luận âm ỉ.

“Tứ phẩm đại thành? Thực lực thật là mạnh!”

“Không hổ là đại địa phương người xuyên việt, mẹ nó, một xuyên qua, vận mệnh liền cùng chúng ta hoàn toàn bất đồng!”

“Cái rắm, tứ phẩm đại thành tính là gì, tại Thông Thiên giáo chủ đày mắt cầu thí cũng không được!”

“Cũng thế, trước mắt hấn là có thể kết luận, Thông Thiên giáo chủ tuyệt đối là Phương Thị mạnh nhất người xuyên việt, làm không khéo tại Nam thị đều là mạnh nhất!”

“Các người đoán hôm nay Thông Thiên giáo chủ có tới hay không?”

...

Rất nhiều người thấp giọng nghị luận lên, ánh mắt hướng về nhìn quanh hai bên.

Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai thân thể đi ra, ánh mắt bình thản, hướng về đám người nhìn lại, nhẹ nhàng gật đầu.

“Tốt!”

Trình Thiên Dã bàn tay đè ép, ra hiệu đám người dừng lại, mở miệng nói ra, “Hiện tại chúng ta thắng thắn, đại gia có cái gì nghi vấn, có thể không ngại trước đặt câu hỏi một chút, phạm là biết đến, ta nhất định sẽ nói cho đại gia, đúng, ta bên này còn chuẩn bị hai quyển bí tịch, một hồi cũng đều có thể vô điều kiện mở ra cho các vị!”

“Trình đội trưởng, theo ta được biết, chúng ta Phương Thị mạnh nhất người xuyên việt tên là 【 Thông Thiên giáo chủ 】, đã là hư hư thực thực lục phẩm cao thủ, hôm nay hắn tới rồi sao? Nếu có thể dựng vào 【 Thông Thiên giáo chủ 】 đầu này tuyền, chúng ta mới xem như chân chính có cứu được!”

Một người trẻ tuổi bỗng nhiên đứng dậy, mở miệng nói ra.

“Đúng vậy a, Thông Thiên giáo chủ thực lực thâm bất khả trắc, tuyệt đối là lục phẩm cao thủ!”

“Vị nào là Thông Thiên giáo chủ, có thể hay không đứng lên để chúng ta nhận một chút!”

...

Thông Thiên giáo chủ?

Trình Thiên Dã nhướng mày, nghi ngờ nhìn về phía

Quách Thiên Khiếu, Tường Khai.

Tường Khai sắc mặt trầm xuống, nhìn về phía đám người, hỏi, “Các người làm sao biết Thông Thiên giáo chủ là lục phẩm tu vi? Mà lại hẳn có phải hay không người xuyên việt, điểm này các người lại như thế nào kết luận?”

“Khẳng định là người xuyên việt, không phải nào có trùng hợp như vậy lên cái tên này!”

“Đúng đấy, các người tại Bạch Lạc thành nghe chưa từng nghe qua cái tên này đi, chưa từng nghe qua khẳng định chính là người xuyên việt!”

Đám người nhao nhao mở miệng.

Tường Khai mày nhăn lại, nhìn về mặt nghi ngờ Trình Thiên Dã, giải thích nói, “Ta tại dị giới xác thực gặp như thế một người, Hắc Long quân vừa tới Hắc Thiết khu quần cư thời điểm, liền có bốn vị tứ phẩm cao thủ chết thảm ở rừng rậm, mà tại thi thể của bọn hắn trước phát hiện 【 Thông Thiên giáo chủ 】 bốn chữ dấu vết, trước mắt đến xem, đối phương tinh thông kiếm pháp, ám khí, hạ độc, nhưng là có hay không còn có thủ đoạn khác, còn không rõ ràng lắm!”

“Ồ?”

Trình Thiên Dã lộ ra kinh dị.

Lại thật có bực này cao thủ?

“Có thể xác định hẳn là lục phẩm sao?”

Trình Thiên Dã liền vội vàng hỏi.

“Không xác định, nhưng tối thiểu ngũ phẩm trung kỳ!”

Tưởng Khai nói.

Bảo thị bốn huynh đệ thực lực hẳn biết, am hiểu nhất hợp kích, muốn mấy chiêu bên trong giải quyết bọn hấn quá khó khăn.

Không có ngũ phẩm trung hậu kỳ thực lực, căn bản không thể nào làm được!

“Tốt, nếu như hấn thật sự là người xuyên việt, như vậy vô luận như thế nào đều muốn tìm tới hấn!”

Trình Thiên Dã ánh mắt bên trong tinh quang lấp lóe, bàn tay vỗ.

Nguyên lai tưởng rằng Phương Thị người xuyên việt không có cao thủ.

Nghĩ không ra lại vẫn ẩn giấu đi một vị hư hư thực thực lục phẩm đại cao thủ.

Loại cao thủ này ngay cả Nam thị bên kia cũng không nhất định có.

Nếu có thể tìm tới bản nhân, để gia nhập tới, bọn hấn đem rất có triển vọng, sau này một loạt kế hoạch đều có thể thuận lợi áp dụng.

..

Chương 60 : Tìm kiếm Thông Thiên giáo chủ!

Toàn bộ hội trường bên trong, nghị luận ầm ĩ.

Thông Thiên giáo chủ bốn chữ trong lúc nhất thời trở thành tất cả mọi người nghị luận tiêu điểm.

Mà đám người cũng rất cuộc biết, hiện tại ngay cả chính thức cũng không tìm được Thông Thiên giáo chủ.

Đối phương tại thế giới hiện thực thân phận, giống nhau là bí mật!

Dương Phóng lông mày ngậm nhẩn, toàn vẹn không nghĩ tới mình lúc ấy tùy ý dùng một cái danh hiệu, lại thế giới hiện thực cũng có thể dẫn phát như thế chấn động lớn.

“Xem ra lần sau đến thay cái danh hào...”

Dương Phóng trong lòng thì trào.

“Tốt, Thông Thiên giáo chủ sự tình, ta ngay lập tức sẽ sắp xếp người điều tra, điểm này xin các vị yên tâm, một khi tìm tới hắn, ta sẽ mau chóng thuyết phục hắn, để hắn gia nhập tới!”

Trình Thiên Dã hai tay huy động, “So với các vị, quốc gia càng hi vọng có thể tìm tới cái này 【 Thông Thiên giáo chủ 】 !”

Một vị hư hư thực thực lục phẩm cao thủ, tuyệt không thể làm cho đối phương trở thành nhân tử du hiệp.

Đây là tại đại đại lãng phí tài nguyên.

Có một vị lục phẩm cao thủ tọa trấn, Hắc Thiết khu quần cư bên kia hỗn loạn, bọn hắn nói không chừng cũng có tư cách chặn ngang một tay!

Một khi lấy tới Thần Chung, đối bọn hắn đến tiếp sau công tác khai triển có trợ giúp rất lớn.

“Đúng rồi, Trình đội trưởng, chúng ta xuyên qua thế giới kia đến cùng là cái gì thế giới? Chúng ta đến bây giờ còn không hiểu rõ, không biết các người hiểu rõ nhiều ít? Có thể hay không nói với chúng ta một chút.”

Bỗng nhiên, một người nam tử đứng dậy hỏi.

Những người khác cũng nhao nhao an tĩnh lại, lần nữa nhìn về phía Trình Thiên Dã.

Trình Thiên Dã sắc mặt trầm xuống, mở miệng nói ra, “Thế giới kia vô cùng to lớn, thần bí mà kinh khủng, cho dù là chúng ta, hiểu rõ cũng không nhiều, ta chỉ biết là Bạch Lạc thành bên kia, rất nhiều đáng sợ cường giả đều đem vùng thế giới kia xưng là 【 Thần Khư thế giới 】!”

Hắn dùng màu đen bút mực tại sau lưng trên ván gỗ viết xuống bốn chữ lớn.

“Thần Khư thế giới?”

“Cùng thần có quan hệ?”

Đám người nhao nhao kinh ngạc.

“Đúng vậy, theo như truyền thuyết nơi đó là chúng thần vẫn lạc chi địa, cũng được xưng là chúng thần nơi ngủ say.”

Trình Thiên Dã thanh âm nặng nề, “Lần này Hắc Thiết khu quần cư xuất hiện 【 Thần Chủng 】 nghe nói chính là cùng đã từng thần linh có quan hệ,

Thần Khu thể giới diện tích dị thường rộng lớn, bằng vào chúng ta nắm giữ tình huống đến xem, diện tích so với chúng ta ở Lam Tinh tối thiểu phải lớn hơn gấp mười lần!

Mỗi cái thành lớn ở giữa khoảng cách, động một tí sẽ cách xa nhau mấy ngàn dặm.

Ở giữa nguy cơ trùng trùng, ngoại trừ yêu thú, Tà Linh, sẽ còn gặp được rất nhiều quý dị thực vật,

Cho dù là tam phẩm, tứ phẩm cao thủ, tùy tiện xâm nhập một mảnh xa lạ rừng cây, đều sẽ tùy thời có tử vong nguy hiểm!”

Đám người lần nữa nghị luận lên.

“Kia Thần Chủng rốt cuộc là thứ gì?”

Lại có người mở miệng hỏi thăm.

“Trong khoảng thời gian này, quốc gia bộ môn cũng đang điều tra Thần Chủng tin tức, nhưng cũng tiếc, thu hoạch rất ít!

Mà theo kinh sư, ma đô bên kia người xuyên việt tin tức truyền đến nói, Thần Chủng hẳn là thần linh vẫn lạc trước lưu lại xuống tới lực lượng kết tinh, ẩn chứa thần pháp tắc, nếu có thể luyện hóa thấu triệt, cơ hồ có thể để cho người ta một bước lên trời!

Nhưng loại vật này, cho dù là bọn hắn cũng chưa từng gặp qua, càng không có nghe nói có người từng chiếm

được!

Thậm chí thứ này là thật là giả, bọn hắn cũng không thể nào khảo chứng, chính như một cái mỹ lệ truyền thuyết đồng dạng!”

Trình Thiên Dã thở dài.

“Nói như vậy còn có thể là giả?”

Có người cả kinh nói.

“Đúng thế.”

Trình Thiên Dã gật đầu , đạo, “Nhưng vô luận là thật là giả, chỉ cần có người tin tưởng, liền tất nhiên sẽ sinh ra tranh đoạt, mà một khi tranh đoạt, liền tất nhiên sẽ chết rất nhiều người!”

Đám người hai mặt nhìn nhau.

Sau đó, bọn hắn hỏi thăm về càng nhiều tin tức.

Toàn bộ hội trường một mảnh náo nhiệt.

Tất cả mọi người tại đặt câu hỏi lấy các loại vấn đề.

Có quan tâm bọn hắn đãi ngộ, có lo lắng Hắc Thiết khu quần cư tình huống, hỏi thăm về Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai có thể hay không bảo vệ bọn hắn.

Suốt cả ngày cấp tốc vượt qua, trong hội trường ồn ào một mảnh.

Dương Phóng từ đầu đến cuối trầm mặc không nói, bắt giữ lấy các loại tin tức hữu dụng.

Mãi cho đến tám giờ tối.

Trình Thiên Dã bàn tay đè ép, cuống họng đã có mấy phần khàn khàn, mở miệng nói, “Tốt các vị, hôm nay liền tạm thời thảo luận đến nơi đây, nếu như đến tiếp sau các vị còn có cái gì vấn đề, có thể tiếp tục tới tìm ta,

Từ hôm nay trở đi, các người tất cả đều đã thuộc về quốc gia đặc thù nhân viên, hết thảy đều muốn phục tùng quốc gia mệnh lệnh, từ đại cục xuất phát, từ quốc gia xuất phát, điểm này các người cần phải nhớ kỹ!

Còn có, tại dị thế giới không liên lạc được ta thời điểm, các người tất cả đều muốn nghe từ Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai chỉ huy, tại dị giới, bọn hắn chính là các người chính phó đội trưởng!

Các người mua sắm đan dược, bí tịch, đều có thể tìm bọn hắn!

Mặc dù không cách nào làm cho người đến toàn bộ miễn phí, nhưng là cũng sẽ tận khả năng thỏa mãn nhu cầu của các người!”

Đám người nhao nhao gật đầu.

“Trình đội trưởng, trước người nói có thể miễn phí đưa tặng hai quyển bí tịch, là thật là giả?”

Dương Phóng đột nhiên hỏi.

“Là thật.”

Trình Thiên Dã gật đầu , đạo, “Thế giới khác bí tịch mặc dù không cách nào tại thế giới hiện thực sinh ra uy lực, nhưng lại có thể sinh ra một chút nhìn không thấy ‘Điểm kinh nghiệm’, chỉ là mỗi người tư chất bất đồng, sinh ra ‘Điểm kinh nghiệm’ cũng không hoàn toàn giống nhau,

Cái này hai quyền bí tịch đều là quốc gia bộ môn cao thủ ghi tạc trong đầu, trở về sau chép lại, lập tức liền có thể lấy phát đến trong điện thoại di động của các người, các người đi ở một chút uy tín!”

Đám người lúc này đứng dậy, nhao nhao hướng về máy tính cái khác nam tử trung niên đi đến.

Từng vị thành viên lần lượt tăng thêm vị trung niên nam tử kia.

Rất nhanh nam tử trung niên đem hai phần WORD văn kiện gửi đi đến đám người trên điện thoại di động, đều lần nữa gây dựng một cái tên là 【 Phương Thị đặc biệt hành động tiểu tổ 】 bày.

Dương Phóng lúc này ấn mở xem xét.

【 Huyết Chiến Dao Pháp! 】

【 Cự thạch công! 】

...

Lấy hấn hiện tại ánh mắt, một chút liền có thể phân biệt ra được, hai quyền bí tịch đẳng cấp tất cả đều không thấp.

Đặt ở dị giới, mỗi một bản giá trị tối thiểu có thể bán 30 lượng trở lên.

Sau đó, đám người bắt đầu nhao nhao rời đi nơi đây.

Tại mọi người vừa mới rời đi, Trình Thiên Dã liền mang tới bình nước, ngửa đầu uống, chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, trong cổ họng như là lửa cháy bùng bùng đốt cháy đồng dạng.

“Công việc này quả nhiên không phải dễ làm như vậy.”

Trình Thiên Dã thở dài.

Nếu có khả năng, hắn cũng không muốn tổ kiến cái này cái gì đặc biệt hành động tiểu tổ.

Một người yên lặng phát dục tốt bao nhiêu.

Hiện tại để hắn phụ trách Phương Thị sự tình, nhất định có rất nhiều thời gian tu luyện bị không duyên có lãng phí.

“Đúng rồi Hoàng Cốc, tra một chút cái kia Thông Thiên giáo chủ tin tức, phải tất yếu trong vòng ba ngày tìm tới đối phương!”

Trình Thiên Dã ngữ khí trầm xuống, mở miệng nói ra.

Chỉ cần đối phương dùng di động, dùng thông tin, liền nhất định sẽ có ghi chép!

Một cao thủ như vậy, nhất định phải tranh thủ lại đây!

“Vâng, Trình đội!”

Trước máy vi tính nam tử trung niên lúc này đáp lại.

“Thông Thiên giáo chủ, gia hỏa này thật đúng là dám lấy tên...”

Một bên Tưởng Khai lộ ra tiểu dung, “Nhớ không lầm, vị này tại Đạo giáo thần tiên bên trong cũng thuộc về đỉnh tiêm cấp bậc a? Dùng cái danh hiệu này, là muốn đại biểu lấy cái gì sao?”

“Có lẽ đi.”

Bên người Quách Thiên Khiếu cũng cười cười, có chút nhún vai, đồng tử chỗ sâu lại hiện lên một vòng ngưng trọng chi quang.

...

Một đường ngồi xe trở về.

Vừa về tới trong nhà, Dương Phóng liền ngồi ở trên ghế sa lon, dài thở phào, trong lòng một tảng đá lớn buông xuống.

Cũng may chuyện lo lắng nhất cũng chưa từng xuất hiện.

Đối phương cũng không có cưỡng chế bọn hắn tại dị giới làm bất cứ chuyện gì.

Tối thiểu bây giờ nhìn lại là như thế này...

Về phần đằng sau sẽ có hay không có nhiệm vụ? Chỉ có thể đằng sau lại nói.

“Không ném đầu không lộ diện, mới là tốt nhất phát dục phương thức...”

Dương Phóng thì thào, lúc này lấy điện thoại di động ra, quan sát lên kia hai quyền bí tịch.

...

Chương 61 : Lần nữa xuyên qua!

Huyết Chiến Dao Pháp!

Cự thạch công!

Hai quyển bí tịch đều là đại khai đại hợp hình công pháp, nhất là Cự thạch công, càng là lấy phòng ngự làm chủ, một khi luyện thành, bấp thịch cả người nhô lên, đao thương khó nhập, là chủ lực lượng hình công pháp.

Cùng hắn theo đuổi ám sát, nhanh chóng lưu một trời một vực.

Hắn một mực mục tiêu theo đuổi đều là lấy khoái kiếm giết người, lấy thân pháp trốn xa.

Bất quá, cũng không phải nói cái này hai môn công pháp không thể tu luyện.

Dù sao mỗi tăng lên một môn công pháp, hắn đều có thể tăng lên một chút tư chất.

Hướng hồ sau này hắn nếu muốn ở dị giới áo lót nở hoa, nhiều học vài môn công pháp, kia là tất nhiên.

Mỗi một loại tuyệt học đều muốn tinh thông mới được.

Dương Phóng lúc này cẩn thận lật xem, trong phòng tu luyện.

Thời gian nhoáng một cái lại là hai ngày.

Bởi vì mới gây dựng một cái bày, đám người lần nữa chịu đựng không nổi, tại quần nội nói chuyện phiếm.

Mỗi ngày đều có thể sinh ra hơn vạn đầu chưa đọc thư hơi thở.

Đủ loại tin tức không ngừng bị người hỏi ra.

Tựa hồ giờ khắc này phần lớn người đã quên đi đến từ dị giới tử vong uy hiếp.

Thậm chí có người tại bầy bên trong đề nghị muốn ra tụ họp một chút, lần nữa thu được không ít người tán đồng.

“Đúng rồi, Trình đội trưởng, các người có Tịch Tà Ngọc sao? Ta muốn nhập tay một khối Tịch Tà Ngọc!”

Có người tại quần nội hỏi thăm.

“Tịch Tà Ngọc giá cả cực kỳ đắt đỏ, trước mắt ở bên kia, chúng ta cũng vô pháp lấy tới quá nhiều, các người có thể tìm Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai hỏi một chút, trong tay của bọn hắn có lẽ sẽ có, bắt quá phải trả nhất định tiền trán!”

Trình Thiên Dã tại quần nội đáp lại.

Rất nhiều tài nguyên hiện tại cũng rất khan hiếm, không có khả năng miễn phí vô điều kiện cung cấp.

Huống hồ, nếu quả như thật thứ gì đều có thể miễn phí cung cấp, vậy liền sẽ làm rất nhiều người đánh mất tiến thủ tâm, dưỡng thành lười biếng tập tính.

Bởi vì vô luận muốn cái gì, đều có thể từ quốc gia cho bọn hắn giải quyết, vậy bọn hắn làm gì còn muốn mạo hiểm?

“Trong tay của ta nhiều một khối, ba mươi lăm vạn nhân

tệ ra!”

Quách Thiên Khiếu trực tiếp đáp lại.

“Ta bên này cũng có một khối, giá cả đồng dạng!”

Tưởng Khai cũng trở về ứng.

Quần nội rất nhiều người âm thầm lú lười.

35 vạn!

Cái này tại một chút huyện thành nhỏ, có thể thỏa thỏa mua một bộ phòng ốc, vẫn là tiền đặt cọc loại kia.

“Tất cả mọi người là đồng sự, tiện nghi một chút được hay không?”

Địa Sản Tiểu Hồ hỏi.

“Đúng vậy a, chúng ta đều muốn nhập tay một khối, cái giá tiền này quá mắc đi.”

“35 vạn? Quý có chút không hợp thói thường a?”

“Tốt xấu tất cả mọi người là đồng hương, cùng ở tại tha hương vì dị khách, tiện nghi một chút a?”

Những người khác nhao nhao phát ra tin tức.

“Đã không quý, tại Hắc Thiết khu quần cư, Tịch Tà Ngọc đã tặng tới 65 lượng bạc một khối giá cả, ta chỉ lấy 35 vạn nhân tệ, giá cả cỡ này đã là xem ở Trình đội trưởng trên mặt!”

Tưởng Khai đáp lại.

Coi như tại Bạch Lạc thành, Tịch Tà Ngọc giá cả cũng

tại 45~ 48 lượng bạc giá vị.

Mà dựa theo Nam thị trước đó tự mình giao dịch, một lượng bạc có thể đổi 8000 nhân tệ.

Một khối Tịch Tà Ngọc như thường sẽ có 36 vạn nhân tệ trở lên giá cả!

Bạn hẳn thu 35 vạn nhân tệ, đây không tính là cái gì a?

Rất nhiều trong lòng người thở dài, không cần phải nhiều lời nữa.

Bạn hẳn trước đó liền đã tốn không ít tiền.

Hiện tại đâu còn có thể xuất ra 35 vạn?

Trừ phi đi bán nhà cửa!

“Mắc như vậy...”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Trong tay của hắn Tịch Tà Ngọc hiện tại thế nhưng là rất nhiều.

Trọn vẹn 15 khối!

Một khối có thể bán 35 vạn nhân tệ, 15 khối chính là 525 vạn!

“Nói như vậy ta hiện tại cũng tương đương với 500 vạn phú ông?”

Cái này nếu là làm ăn lời nói, cơ hồ cả một đời không cần sầu.

Nhưng hắn biết, loại chuyện này chỉ có thể tưởng tượng

mà thôi.

Tịch Tà Ngọc phương diện, hấn hiện tại còn không muốn ra, Tịch Tà Ngọc uy lực có thể thêm vào, khẳng định càng nhiều càng tốt.

Hướng hồ hấn một khi xuất thủ Tịch Tà Ngọc, Trình Thiên Dã bên kia nhất định có thể tìm hiểu nguồn gốc tra ra chính mình.

Hiện tại mình chỉ muốn làm cái người trong suốt.

Không muốn cùng chính thức có bất kỳ gặp nhau.

Dương Phóng tại điện thoại bên trong tiếp tục xem một hồi.

Đang kịch liệt cò kè mặc cả về sau, vẫn là có người lựa chọn mua sắm.

Dương Phóng để điện thoại di động xuống, tiếp tục trong phòng tu luyện.

Thời gian vượt qua.

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát bên kia, đang bận bận bịu.

Tất cả nhân viên công tác đều bị điều động, thông qua các loại số liệu tra tìm, nghĩ tại trong thế giới hiện thực tìm tới 'Thông Thiên giáo chủ', đáng tiếc lật khắp rất nhiều bầy ghi chép, 'Thông Thiên giáo chủ' chữ xác thực xuất hiện không ít lần.

Nhưng lại tất cả đều là cùng một chút tiểu thuyết có quan hệ.

Liên tục năm ngày quá khứ, cũng không thể xác định

Thông Thiên giáo chủ chân thực thân phận.

“Đội trưởng, tìm không thấy.”

Người mặc tây trang màu đen nam tử trung niên, lộ ra bất đắc dĩ, vuốt vuốt phòng lên huyết Thái Dương , đạo, “Cái này Thông Thiên giáo chủ hoặc là chính là không chơi điện thoại, hoặc là chính là ẩn tàng cực sâu!”

“Tìm không thấy?”

Trình Thiên Dã mày nhăn lại, đi tới đi lui, “Dạng này một vị đại cao thủ làm sao lại tìm không thấy?”

“Có thể hay không hấn căn bản cũng không phải là người xuyên việt?”

Quách Thiên Khiếu lần nữa nhin không được nói.

“Nhưng ta tình nguyện tin tưởng hấn là người xuyên việt!”

Trình Thiên Dã thanh âm nặng nề , đạo, “Như vậy đi, các người lần sau sau khi xuyên việt, nhất định phải tìm hiểu rõ ràng, cái này ‘Thông Thiên giáo chủ’ là cái gì cách ăn mặc, thân cao nhiều ít, bộ dáng dáng dấp ra sao, nhất định phải xác định được, nếu như có thể nhìn thấy đối phương, phải tất yếu chuyển đạt quốc gia thiện ý, không quản hấn mở ra điều kiện gì, đáp ứng trước hấn.”

“Tốt!”

Quách Thiên Khiếu, Tường Khai lúc này gật đầu.

...

Sau đó lại là mấy ngày quá khứ.

Một chỗ vút bỏ công trường bên trong.

Dương Phóng cầm trong tay một thanh từ trên mạng mua sắm đao gỗ, thân trên trần trụi, cơ bắp hiển hiện, tại công trường bên trong tránh chuyển xê dịch, tu luyện đao pháp, từng đợt chói tai kinh phong tiếng rít đang không ngừng vang lên.

Vô luận lực lượng vẫn là tốc độ, tất cả đều đạt tới một loại kinh người quy mô.

Ngay tại trước mấy ngày, hắn mới lần nữa phát hiện thể chất của mình lại tăng lên.

Thế giới khác vô hình ảnh hưởng tựa hồ ở trên người hắn không ngừng tích lũy.

Rất sớm trước đó hắn tại đường núi chạy chậm lúc liền phát hiện đến thân thể dị thường, mà lần này trở về về sau, thân thể bên trong dị thường rõ ràng so trước đó càng mạnh.

Hắn không rõ ràng người khác có phải như vậy hay không.

Nhưng chính hắn nhục thân cùng thể chất, xác thực như thế.

“Phá!”

Dương Phóng vọt người nhảy lên, trong tay đao gỗ quét ngang.

Phịch một tiếng, đao gỗ hung hăng chém vào một bên xi măng trên cây cột, tóe lên mảng lớn xi măng mảnh vụn.

Dương Phóng thở hồng hộc, thân thể rốt cục dừng lại,

lập tức hướng về kia chỗ xi măng cây cột đi đến, xem xét tỉ mỉ.

Chỉ gặp thô to xi măng trên cây cột, trực tiếp bị hấn dùng đao gỗ chém ra một đao sâu đạt hai centimet lồm xuống tới.

Xi măng phía dưới gạch đá đều bị đao gỗ chém vào vỡ ra.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Một đao kia nếu là chém vào trên thân người, đồng dạng sẽ không dễ chịu.

Hơn phân nửa có thể đem người xương sườn cũng cho đánh gãy.

Cái này nhược trước kia, hấn căn bản không thể nào làm được điểm này, nhưng bây giờ lại trở nên không tốn sức chút nào.

Dương Phóng thu hồi đao gỗ, một thân mồ hôi nóng, đi đến một bên bắt đầu nghỉ ngơi.

Từ khi cầm tới bí tịch đến nay, những ngày này đều đang khổ luyện 【Huyết Chiến Đao Pháp】 cùng 【Cự thạch công】.

Lấy hấn hiện tại đại não đối với động tác nhận biết, hai môn công pháp mấy ngày ngắn ngủi liền bị hấn nắm giữ.

Nhưng vẫn là câu nói kia, tại trong thế giới hiện thực uy lực không hiện!

Muốn trông cậy vào bọn chúng tại thế giới hiện thực làm xằng làm bậy, căn bản không có khả năng.

Dương Phóng nghỉ ngơi một lúc sau, trực tiếp khoan
chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện tâm pháp.

...

Lúc chạng vạng tối.

Dương Phóng bình thường về đến trong nhà.

Vừa mới tốt không lâu, cánh tay của hắn chỗ liền lần
nữa truyền đến một tia quen thuộc nóng rực.

Dương Phóng lúc này giơ cổ tay lên, cấp tốc quan sát.

“Lại tới.”

Hắn thở sâu, đi hướng giường, trực tiếp nhắm mắt nằm
xuống.

Từng đợt trời đất quay cuồng cảm giác cấp tốc mãnh liệt
mà đến, đem hắn bao phủ.

Một lát sau, Dương Phóng mới lần nữa mở hai mắt ra,
thở hổn hển, từ địa quật bên trong đứng dậy.

Đứng dậy sát na, hắn liền lập tức mở ra bảng, tiến hành
xem xét.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/75 tuổi

Tu vi: Ngũ phẩm (240/300)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (840/840), Hắc
Hổ quyết đặng đường nhập thất (960/1200)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm đại thành (10/800), Vô

Ảnh Kiếm đại thành (1200/1200), Đại phi phong trượng pháp đại thành (100/800), Đạp Tuyệt công đăng đường nhập thất (431/600), Âm ảnh thân pháp đại thành (460/1200), Đồng Chưởng công đại thành (200/800), Lưu Tinh Dao tinh thông (100/300), Cự thạch công nhập môn (188/300) Huyết Chiến Dao Pháp nhập môn (288/300)

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800), ám khí đăng đường nhập thất (330/1200), chế độc tinh thông (360/400), hội họa tinh thông (20/400)

Tư chất: Rất có tiềm lực (58/60)

...

“Tư chất còn kém hai điểm, liền có thể lần nữa đột phá.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, “Vừa vặn đem Huyết Chiến Dao Pháp luyện đến cảnh giới kế tiếp!”

...

Chương 62 : Huyết tể bắt đầu!

Bóng đêm im ắng.

Mây đen che đậy đỉnh.

Nguyên bản liền u ám khu quần cư giờ khắc này trở nên càng tăng áp lực hơn ỨC, như là tràn ngập một loại nào đó đáng sợ sát ý.

Mới vừa vặn qua giờ Tuất không lâu, cũng đã mọi nhà đóng cửa, cơ hồ không có cái nào thổ dân dám tùy tiện lộ diện.

Tam Hà bang bên trong.

Đèn đuốc sáng trưng.

Rộng rãi trong hành lang, từng tòa bạch hạc tòa đèn phân hai bên cạnh sắp xếp, quang mang lập loè, đem toàn bộ đại đường đều cho chiếu rọi đến như nhược ban ngày.

Trong hành lang, khí độ sâm nghiêm.

Đã sớm ngồi đầy bóng người.

Nhưng mà ngồi tại ở giữa nhất, chỗ cao nhất vị kia, lại không phải là Tam Hà bang bang chủ Ngụy Thiên Long!

Mà là một người mặc áo bào đen, vai cũng khô người.

Ư mũi mắt hổ, khí tức thâm trầm, ánh mắt sắc bén, cho dù là ngồi đều có năm sáu thước chi cao, hai bàn tay dị

thường rộng lớn, che kín thật dày vết chai!

Rõ ràng là lần này Hắc Long quân dẫn đội thủ lĩnh!

【 Kim Cương chưởng 】 Tống Vạn!

Tại hấn tọa hạ hai bên, thì theo thứ tự là lần này tự đến từng cái môn phái cao thủ.

Có Kiếm tháp Hoang Dã, Bích Thủy bọn người.

Hắc Sơn tự Hắc Ấn thiên sư, Hắc Pháp thiên sư bọn người.

Bạch Nguyệt lâu Bạch Phong, Bạch Kiếm.

Cùng với khác từng cái thế lực cường giả...

Mà nguyên bản Tam Hà bang bang chủ Ngụy Thiên Long, giờ phút này sắc mặt tái nhợt, chỉ có thể ngồi tại cuối cùng chi vị.

Hắn tuy có lực phẩm sơ kỳ tu vi, nhưng lại bị Tống Vạn áp chế gắt gao, có thể cho hắn lưu một cái vị trí cuối đã rất tốt.

Hắn không thể không nhịn nhục phụ trọng.

Giờ phút này!

Tại Tống Vạn trước mặt trên mặt bàn, một chữ trưng bày ba tấm giả Đạo Đồ.

Nhìn một cái, giống như đúc, cơ hồ cùng thật không có gì khác biệt.

Nhưng nếu tinh tế quan sát, nhưng lại có thể nhìn thấy trong đó đầu bút lông thô ráp, tồn tại sơ hở.

“Các vị, bản tướng muốn giảng, đã toàn bộ kể xong, không biết các vị ý kiến gì?”

Tổng Vạn thanh âm lạnh lùng, khí tức sau lưng, một đôi sắc bén ánh mắt nhìn về phía đám người.

Từng cái thế lực cường giả nhao nhao nhú mày, đối mặt.

“Tổng Tướng quân có ý tứ là... Đêm nay đồ trấn?”

Kiểm tháp Hoang Dã sư huynh mở miệng hỏi.

“Đồ trấn khoa trương, mấy vạn người quy mô khu quần cư, nhân viên lại như thế phân tán, coi như giết cái ba ngày ba đêm cũng giết không hết.”

Tổng Vạn phát phát bàn tay, ai cũng biểu lộ nói, ” bản tướng có ý tứ là đủ khả năng, trước hết giết một buổi tối, nhìn xem có thể hay không kích động ra Thần Chủng, không được, đằng sau lại tiếp tục động thủ!”

Muốn huyết tể Thần Chủng, nhất định phải tại trong phạm vi nhất định, dùng máu tươi đổ vào.

Nhưng Thần Chủng trước mắt ở phương vị nào, nhưng không có bất luận kẻ nào có thể biết được, lại như thế nào có thể chuẩn xác huyết tể?

Cho nên Tổng Vạn trực tiếp thống hạ ngoan thủ, chuẩn bị phạm vi lớn đồ sát.

Như vậy, luôn có người thời điểm chết khoảng cách Thần Chủng khá gần, có thể kích động ra Thần Chủng.

Hướng hồ, Thần Chủng căn bản không phải hấn mục đích, hấn mục đích là khu quần cư bên trong tài phú.

Toàn bộ khu quần cư nhân khẩu mấy vạn, tài phú không ít, toàn bộ quét sạch mà đi, đủ để sung làm hẳn thời gian rất lâu quân phí.

“Thiện tai thiện tai.”

Hắc Sơn tự Hắc Ân thiền sư bàn tay dựng thẳng lên, sắc mặt thương xót, đạo, “Mong rằng Tổng Tư Mã quân ít tạo sát nghiệt!”

“Các người đâu? Cho là như vậy?”

Tổng Vạn ngữ khí lãnh đạm, không để ý tới Hắc Ân thiền sư, mà là nhìn về phía còn lại người.

Hắc Ân thiền sư, Hắc Pháp thiền sư trong lòng thầm than, không cần phải nhiều lời nữa.

Hoang Dã sư huynh có chút trầm ngâm, mở miệng nói, “Kiếm tháp không có ý kiến!”

“Bạch Nguyệt lâu cũng đồng ý!”

Vị kia người mặc thanh sam che mặt nam tử mỉm cười nói.

Hắn tên Bạch Phong, là từ vừa mới bắt đầu liền cùng Hắc Long quân từ bên ngoài tới.

“Chúng ta cũng không có ý kiến!”

“Không tệ, sớm một chút ra tay đi, tại phiên khu vực này lãng phí thời gian nhiều lắm!”

Những người khác cũng nhao nhao mở miệng.

“Rất tốt!”

Tống Vạn sắc mặt lãnh đạm, che kín một tầng sương lạnh, lạnh như băng nói, “Đã dạng này, đêm nay liền làm lôi đình thủ đoạn, mong rằng các vị đồng lòng, không muốn âm thầm đùa nghịch một ít động tác!”

Ầm ầm!

Bàn tay của hắn một nắm, trên bàn ba tấm giả Đạo Đồ tất cả đều bị hắn một thanh nắm nát, hóa thành bột mịn.

Đại điện bên trong từng cái môn phái cao thủ toàn bộ đứng dậy, đằng đằng sát khí, bắt đầu quay người rời đi.

Đợi cho đám người toàn bộ rời đi, Tống Vạn lập tức gọi tới một vị tâm phúc ái tướng, âm thanh lạnh lùng nói, “Cái kia Thông Thiên giáo chủ đã tìm được chưa?”

“Hồi tướng quân, còn không có tìm tới!”

Người kia ôm quyền đáp lại.

“Không vội, hai ngày này kiểu gì cũng sẽ gặp được hắn.”

Tống Vạn ngữ khí băng lãnh, đạo, “Truyền lệnh xuống, lập tức động thủ, đem khu quần cư tài phú tất cả đều cho ta làm ra, dược liệu, vàng bạc, lương thực, vải vóc, một cái không thể rơi xuống!”

“Vâng, tướng quân!”

Người kia ôm quyền hét lớn, lúc này xuống dưới truyền lệnh đi.

Bọn hắn xuất từ Hắc Long quân không giả, nhưng cũng chỉ là Hắc Long quân một cỗ tiểu phân đội, lần này nếu có thể vớt một chút, sau khi trở về cũng đủ để chèo chống bọn hắn thời gian rất lâu tu luyện.

Đại diện bên trong, rất nhanh chỉ còn lại có Tam Hà bang bang chủ Ngụy Thiên Long, sắc mặt trắng bệch, tâm thần hoảng hốt.

Xong!

Tối nay qua đi, Hắc Thiết khu quần cư đem triệt để trở thành lịch sử.

...

“Ha ha ha, giết cho ta!”

“Từng nhà giết, một cái không muốn buông tha!”

“Trước hết giết những cái kia nhà giàu, nhà giàu trong nhà vàng bạc khá nhiều!”

“Xông lên a!”

Loảng xoảng!

Từng đợt đập cửa thanh âm vang lên.

Số lớn Hắc Long quân cao thủ bắt đầu xông ra, triển khai tàn sát.

Kiểm tháp, Bạch Nguyệt lâu, Hắc Sơn tự, cùng với hẳn các môn các phái cao thủ cũng tất cả đều tại thừa cơ động thủ, lật nhập một hộ gia đình, cấp tốc động thủ.

“Các ngươi là muốn làm gì? Chúng ta là Tam Hà bang người...”

Phốc phốc phốc!

A!

Toàn bộ trong đêm tối, kêu thảm vang lên, máu tươi vẩy ra, các loại đồ vật vỡ vụn thanh âm, phối hợp với từng đợt hoảng sợ tiếng cầu xin tha thứ, quanh quẩn rất xa.

Liệt diễm, rất nhanh từ tây phương bắt đầu nổi lên.

Cháy hừng hực, đỏ thắm nửa bầu trời.

Trên đường phố, khắp nơi đều là Hắc Long quân cao thủ, lại có từng cái giống như u linh môn phái cường giả.

Hỗn loạn trong nháy mắt xuất hiện!

Cũng tại hướng về toàn bộ khu quần cư nhanh chóng lan tràn

Những người này những nơi đi qua, từng cái thiêu đốt bó đuốc ném khắp nơi đều là, đơn giản tựa như là tận thế hàng lâm đồng dạng.

Kinh khủng động tĩnh truyền ra, để rất nhiều trốn ở trong nhà người đều rõ ràng nghe nói, run lẩy bẩy, vội vàng liêu lĩnh hướng về trong địa động ẩn núp.

“Phía trước là được Phương Thương hội, nhanh giết cho ta!”

Ầm ầm!

Một đám Hắc Long quân phóng ngựa xông qua, cầm trong tay từng ngậm to dài Lưu Tinh Chùy, xoay tròn lên, trực tiếp hướng về được Phương Thương hội đại môn đập tới, phát ra từng đợt kinh khủng oanh minh, số lớn cao thủ cuồng xông vào bên trong.

“Các vị đại nhân, chuyện gì cũng từ từ, tiểu nhân nguyện ý dâng ra tất cả tài phú, chỉ cầu bỏ qua cho...”

Được Phương Thương hội chưởng quỹ hoảng sợ mở miệng.

Phốc phốc!

Lời còn chưa dứt, một ngum to lớn Lưu Tinh Chùy liền hung hăng nện ở bộ ngực của hắn, đem hắn đập cuồng phún huyết thủy, quần áo nổ tung, thân thể hung hăng bay rớt ra ngoài.

“Lão gia!”

“Cùng bọn hắn liều mạng!”

“Súc sinh a!”

Toàn bộ được Phương Thương hội hoàn toàn đại loạn.

Tiếng kêu to vang vọng toàn bộ đêm tối.

Khắp nơi đều là cường giả tại tứ ngực, từng đầu nhân mạng bị thu gặt, máu tươi phiêu tán rơi rụng, kêu thảm không ngừng.

Lớn như vậy Hắc Thiết khu quần cư giống như là biến thành nhân gian Luyện Ngục.

Nồng đậm hỏa diễm làm nổi bật dưới, từng cái xuất từ Bạch Lạc thành cao thủ tựa như là biến thành Địa Ngục ác ma, trên mặt nhe răng cười, khắp nơi đồ sát.

“Tuồng đội trưởng, là ta, ta là người lão hương, người quên sao, người là chúng ta 【 đặc biệt hành động tổ 】 đội trưởng, chúng ta còn cùng một chỗ ăn cơm xong, ta còn xin qua người lớn bảo vệ sức khỏe. .”

Một cái phú hộ trong nhà, một vị Lam Tinh người vô

cùng hoảng sợ, trong miệng kêu rên, nhìn xem mấy tên xâm nhập tiến đến Hắc Long quân.

Một trong số đó đương nhiên đó là Tưởng Khai!

Tại thế giới hiện thực, bọn hắn còn cùng một chỗ tụ qua.

Nói xong lần này một xuyên qua liền đến tìm nơi nương tựa Tưởng Khai.

Tưởng Khai sắc mặt lạnh lùng, nghe vị này Lam Tinh người lời nói, con mắt phát lạnh, trường kiếm trong tay như thiểm điện xẹt qua.

Phốc phốc!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng, đại não đầu lâu tại chỗ bay ra.

Tên này Lam Tinh mắt người trọn tròn, che kín sợ hãi, chết không nhắm mắt.

“Tưởng Khai, hắn đang nói cái gì?”

Bên cạnh một vị Hắc Long quân cao thủ nhíu mày hỏi.

“Không biết, người này điên dại, giết tốt nhất, cái viện này người một cái cũng không thể buông tha!”

Tưởng Khai băng lãnh nói.

Ở chỗ này dám điếm ra thân phận của hắn, đây chính là muốn chết!

Bên người một đám người nghe răng cười một tiếng, trực tiếp giết vào viện tử.

..

Chương 63 : Không nên ép ta!

Bắc phường khu vực.

Mười mấy mét sâu trong tầng hầm ngầm.

Dương Phóng nguyên bản đang tu luyện đao pháp, chợt dừng lại, biến sắc, vội vàng vểnh tai lên, hướng về bên ngoài nghe qua.

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng cầu xin tha thứ, điên cuồng tiếng cười to, hỗn thành một đoàn.

“Đám người kia động thủ?”

“Huyết tể bắt đầu rồi?”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Đáng chết!

Hắn thềm máng một tiếng, vội vàng bắt đầu đem gian phòng bên trong sớm chuẩn bị tốt độc châm, độc tiêu, hết thấy cát ở trên người, sau đó nắm lên mặt nạ, mang ở trên mặt, cầm trong tay trường kiếm, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Hắn không lấy vì chính mình trốn ở lòng đất liền có thể may mắn thoát khỏi tại khó.

Trước đó tại thế giới hiện thực thời điểm, 【 Tử Nhật Đông Lai 】 liền từng nói qua, cho dù là trốn ở nội tình, Hắc Long quân, Bạch Nguyệt lâu người đồng dạng có thể phát hiện.

Hướng hồ hiện tại hấn cũng không phải chỉ có một mình hấn đào qua động.

Đoạn trước thời gian, khu quần cư bên trong liền có thật nhiều người cũng học xong đào hang, điểm này, đám kia kẻ ngoại lai khẳng định biết.

Dương Phóng để cho tiện động thủ, trực tiếp dọc theo dây thừng leo ra, giấu ở địa quật lối vào chỗ.

Dạng này một khi có người mở ra địa quật, hấn đều có thể trong nháy mắt thoát ra, đoạt cái tiên cơ.

Lúc này.

Phía ngoài tiếng kêu thảm thiết, tiếng cuồng tiếu như cũ tại liên tục không ngừng truyền đến.

Nơi xa càng là nương theo lấy từng đợt nặng nề tiếng vó ngựa âm, rung động âm âm, tựa hồ khắp nơi đều là bóng người.

Không chỉ là Hắc Long quân cùng các đại môn phái người tại động thủ.

Còn có rất nhiều tán tu, cũng đều tại thừa dịp loạn cướp sạch.

Trốn ở địa quật Dương Phóng, đơn giản có loại một ngày bằng một năm cảm giác.

Hấn không rõ ràng đám người kia rốt cuộc muốn giết bao nhiêu người.

Nhưng khu quần cư hết thảy có bảy, tám vạn người, một đường giết tiếp, chưa được mấy ngày công phu sao có thể giết đến xong?

Răng rắc!

Bỗng nhiên, tiệm thuốc đại môn bỗng chốc bị người đập mạnh mở.

Tiếp lấy liền truyền đến từng đợt hỗn loạn tiếng bước chân.

“Nhanh lục soát, nơi này là tiệm thuốc, nhất định có bạc!”

“Chú ý địa đạo, phòng ngừa có người giấu ở trong địa đạo!”

Từng đợt tiếng hò hét từ trong sân vang lên.

Tạp nhạp tiếng bước chân hướng về hậu đường vọt tới, nương theo lấy từng đợt răng rắc răng rắc thanh âm, khắp nơi cửa phòng bị liên tiếp hai ba đá văng ra.

Còn có từng đợt ngăn tử bị lật đến thanh âm.

Hiển nhiên, đám người này cực kỳ có kinh nghiệm, không muốn buông tha bất luận cái gì nơi hẻo lánh.

Địa quật lối vào Dương Phóng, ánh mắt băng lãnh, có thể rõ ràng nghe được cước bộ của bọn hắn.

Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái.

Tại càng ngày càng gần!

“Chỉ có bốn cái, hẳn là có thể giải quyết!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn hiện tại là ngũ phẩm trung hậu kỳ, kẻ tài cao gan cũng lớn, không còn như lúc trước nhất gan như vậy.

Răng rắc!

Bỗng nhiên, địa quật lồi vào tấm ván gỗ bỗng chốc bị hấn đẩy ra, phát ra trầm đục.

Dương Phóng thân thể trong lúc đó từ địa quật bên trong xông ra, hóa thành bóng đen, hướng về một cái khoảng cách gần hấn nhất bóng người nhanh chóng hướng về tới.

“Có người!”

Người kia sắc mặt biến đổi, vội vàng quay đầu.

Đáng tiếc Dương Phóng kiếm thế quá nhanh.

Cơ hồ tại hấn vừa mới quay đầu, trường kiếm cũng đã từ cổ của hấn xẹt qua, phốc một tiếng, máu tươi phiêu tán rơi rụng, đầu lâu bay ra.

Ba người khác thần sắc biến đổi, vội vàng kinh uống một thân, hướng về Dương Phóng đánh tới.

Phốc phốc phốc phốc!

Dương Phóng vung tay ở giữa chính là đại lượng độc châm bay ra, gắng đạt tới bằng nhanh nhất tốc độ giải quyết chiến đấu, phòng ngừa địch nhân càng ngày càng nhiều.

Ba người kia lông tơ đứng vững, vội vàng huy động vũ khí, nhanh chóng ngăn cản, phát ra đing đing đương đương thanh âm.

Nhưng Dương Phóng hóa thành bóng ma, thân thể đã sớm gần sát mà tới.

Phốc phốc phốc!

Liên tục ba kiếm đảo qua, nhanh như thiểm điện.

Ba đạo nhân ảnh tất cả đều che cái cổ, vô cùng hoảng sợ, cảm giác được nồng đậm kịch liệt đau nhức truyền đến, trước mắt cấp tốc biến thành màu đen, trực tiếp ngửa đầu ngã quỵ.

Đây là... Người nào?

Thật nhanh kiếm!

Bọn hấn đến chết cũng không dám tin tưởng, cái này bình thường tiệm thuốc phía dưới, lại vẫn ẩn tàng cao thủ như thế?

Bọn hấn đều là tứ phẩm a!

Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Ba bộ thi thể gần như đồng thời ngã xuống đất.

Dương Phóng động tác cực nhanh, tại bốn người này vừa mới chết, liền bắt bọn hấn lại thi thể, cấp tốc ném nhập địa quật bên trong, sau đó cũng lập tức đi theo nhảy vào địa quật phía dưới, tại bốn người này trên thân nhanh chóng lục soát sờ tới sờ lui.

Một lát sau, lại là bốn khối Tịch Tà Ngọc, mấy chục lượng bạc tới tay.

“Tình huống không ổn, vừa mới máu tươi bay ra, nhuộm đỏ gian phòng, trong thời gian ngắn chỉ sợ rất khó thanh lý!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Một khi có đợt tiếp theo dịch nhân xuất hiện, nhìn thấy mặt đất vết máu, hấn bên này vẫn là khó tránh khỏi bại lộ.

Dương Phóng cẩn rằng một cái, lần nữa từ trong lòng đất bò lên ra, chuyển đến tám ván gỗ, cẩn thận ngăn chặn địa quật cửa vào, sau đó ở phía trên trải lên một tầng thật dày thảm, lại trực tiếp đẩy ngã ngăn tử, đặt ở trước đó vết máu bên trên.

Làm xong đây hết thảy, Dương Phóng lúc này xông ra, thân thể nhảy lên, rơi vào trên nóc nhà, cảnh giác hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Cái này xem xét, ở trên cao nhìn xuống, có thể rõ ràng nhìn thấy toàn bộ khu quần cư hỗn loạn.

Dưới bóng đêm, khắp nơi đều là ánh lửa.

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng cười to, đại môn tiếng vỡ vụn loạn thành một bầu.

Tựa như nhân gian Luyện ngục.

Toàn bộ khu quần cư đơn giản muốn bao nhiêu loạn có bao nhiêu loạn.

Dương Phóng trong lòng giật mình, lần nữa nhảy xuống nóc nhà, hướng về một chỗ khác địa quật tiến đến.

Hấn địa quật diện tích cực lớn, tổng cộng có hai cái cửa vào, cách xa nhau ba mươi mét, trong lòng đất liên thông.

Nơi này chỉ là thứ nhất.

Còn có một cái, tại sát vách sát vách.

Hắn leo tường mà qua, lập tức xông vào đến trong phòng, xốc lên thảm, chui vào đến địa quật phía dưới.

Nhưng dù vậy, Dương Phóng y nguyên khó mà bình tĩnh.

Hỗn loạn còn tại tiếp tục.

Động tĩnh bên ngoài đang không ngừng vang lên.

Ước chừng đi qua một hai canh giờ về sau, một trận hoảng sợ tiếng kêu bỗng nhiên từ bên ngoài truyền đến.

“Cứu mạng, nhanh cứu mạng a!”

“Bảo hộ tiểu thư!”

Keng keng keng keng!

A!

Từng đợt tiếng kêu thảm thiết vang lên theo.

Hiển nhiên là có người trốn vào đến khu này khu vực.

“Không muốn giết cái kia tiểu mỹ nhân, đem cái kia tiểu mỹ nhân lưu lại!”

Một đạo thô cuồng tiếng cười to vang lên.

Trong sân, thi thể khắp nơi trên đất, máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Một người mặc nga Hoàng sắc váy áo nữ tử, vô cùng hoảng sợ, dung nhan trắng bệch, toàn thân trên dưới run lẩy bẩy, hai tay gắt gao nắm chặt một thanh trường kiếm, nhìn trước mắt một đám Hắc Long quân, bỗng nhiên hét lên một tiếng, nắm lên trường kiếm trực tiếp

hướng về bụng mình đâm tới.

Một vị Hắc Long quân cao thủ biến sắc, vội vàng nhanh chóng hướng về qua, một chưởng vỗ tại nữ tử bả vai.

Ầm!

Nữ tử kêu thảm, thân thể tại chỗ bị đánh bay ra ngoài, hung hăng nện ở góc tường, trường kiếm trong tay đều trực tiếp rớt xuống đất.

Vị kia Hắc Long quân cao thủ cười ha ha một tiếng, thân thể vọt qua, một tay lấy nữ tử kia thân thể ôm lấy, hướng về gian phòng bên trong phóng đi, cười to nói, “Các vị huynh đệ, ta đi trước ném cái mới mẻ, người bảo lãnh người có phần, các người lập tức lục soát tiệm thuốc, nhìn xem còn có hay không cái khác bỏ sót!”

Cái khác một đám Hắc Long quân cười lớn một tiếng, lúc này nhanh chóng tản ra, tiến hành lục soát.

“Súc sinh, người tên súc sinh này!”

Gian phòng bên trong, truyền đến nữ tử kêu thảm.

Lòng đất chũ.

Dương Phóng ánh mắt băng hàn, khí tức nội liễm, vững vàng ngừng thở, không nhúc nhích.

Hắn tại cưỡng ép nói với mình, không cần nhiều xen vào chuyện bao đồng.

Bọn hắn người đông thế mạnh!

“Phát hiện địa đạo!”

“Nơi này có vết máu, nhanh lục soát!”

Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến một trận kinh uổng thanh âm.

Hiển nhiên, Dương Phóng trước đó che đậy lối vào bị người phát hiện!

Dương Phóng hai mắt đột nhiên mở ra, hàn quang bắn ra.

Muốn chết!

Ta nguyên bản không muốn xen vào việc của người khác!

Phốc phốc!

Thân thể của hắn đột nhiên từ dưới mặt thảm xông ra, nhanh đến cực hạn, trường kiếm trong tay trực tiếp hướng về trên giường vị kia Hắc Long quân cấp tốc đâm tới.

Vị kia Hắc Long quân thần sắc biến đổi, mới vừa vặn cởi quần áo ra, liền nghe được động tĩnh, vội vàng nhanh chóng trở lại, một chưởng vỗ ra.

Kết quả hắn chưởng lực nhưng trong nháy mắt từ trước mắt trong bóng tối xuyên qua, hoàn toàn hư không dùng sức.

“Bên này có...”

Phốc phốc!

Lời còn chưa dứt, trường kiếm đảo qua, một viên đầu lâu tại chỗ phóng lên tận trời.

Huyết thủy dâng trào, nhuộm đỏ trần nhà.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, mang theo Bạch sắc không mặt mũi cổ, như là một tôn ban đêm u linh, không nói một lời, trực tiếp hướng về sát vách sát vách nhanh chóng hướng về đi.

Ta vốn chỉ muốn thành thành thật thật còn sống!

Là các người không nên ép ta!

Tại sao phải đi tìm chỗ kia địa động cửa vào!

...

Chương 64 : Khó khăn lắm tự vệ!

Một chỗ khác gian phòng bên trong.

Bảy tám vị Hắc Long quân, đã sớm xốc lên trước đó bị Dương Phóng che lại lối vào.

Có ba người đã dẫn đầu nhảy xuống.

Còn lại bốn cái tất cả đều tại vây quanh cửa vào quan sát.

“Ai!”

Bỗng nhiên, có người kinh quát một tiếng, vội vàng cấp tốc quay đầu, nhìn về phía ngoài cửa.

Sưu sưu sưu sưu!

Lít nha lít nhít độc châm dẫn đầu hướng về thân thể của bọn hắn bay tới.

Bốn tên Hắc Long quân cao thủ biến sắc, lông tơ dựng thẳng lên, vội vàng huy động vũ khí nhanh chóng ngăn cản.

Keng keng keng keng!

Hỗn loạn từng bừng hoá tinh tóe hiện ra.

Dương Phóng thân thể như là bóng ma, chọt lóe lên, hướng về bốn người nhanh chóng công tới.

Bốn người thật vất vả đón đỡ rơi Dương Phóng phát xạ phi châm, vội vàng liền muốn liên thủ đối địch, nhưng rất

nhANH LIỀN LỘ RA HOẢNG SỢ, thân thể lão đảo, phát hiện trước mắt của mình đang nhanh chóng biến thành màu đen, hai lỗ tai mất thông, thân thể như là say rượu đồng dạng.

Trúng độc!

Phốc phốc phốc phốc!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Bốn cổ thi thể tại chỗ bay tứ tung mà ra.

“Phía trên xảy ra chuyện gì?”

“Triệu Hồ, các người thế nào?”

Địa quật hạ trực tiếp truyền đến kinh uống.

Dương Phóng thân như bóng ma, phiêu hốt khó lường, một tay nắm lấy dây thừng, trực tiếp hướng về phía dưới rơi đi, một cổ nồng đậm mùi huyết tinh khó mà che lấp.

“Không đúng, có sát khí!”

Địa quật hạ ba người biến sắc, vội vàng hướng phía trên phát xạ ám khí.

Sưu sưu sưu sưu!

Từng ngụm ám khí bị bọn hấn cấp tốc bắn ra đi, lại bị Dương Phóng toàn bộ đón đỡ.

Hấn thân thể lóe lên, rơi xuống đất quật bên trong, Âm ảnh thân pháp ở trong hang bên trong lộ ra càng thêm yêu dị, mờ lung, như là quỷ dị tàn ảnh, trường kiếm trong tay phun ra nuốt vào, dường như rắn độc nuốt tin,

cùng ba người này trong nháy mắt giao thoa mà qua.

Phốc phốc phốc!

Ba đạo nhân ảnh trong nháy mắt dừng lại, con mắt hoảng sợ, bàn tay chặt vật sờ về phía cái cổ, lại trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Máu tươi dâng trào.

Dương Phóng hít một hơi thật sâu, ánh mắt nghiêm nghị.

Lần này một người quyết đấu tám người, may mắn đem bọn hắc tiêu diệt từng bộ phận, nếu không bị bọn hắc tạo thành trận hình, tất nhiên phiền phức.

“Này mảnh địa quật không thể ở lại...”

Hắn nhất định phải đổi chỗ.

Sau một lát, Dương Phóng có quyết ý.

Bỗng nhiên, hắn lần nữa nghĩ tới một chuyện, vội vàng dọc theo dây thừng, lao nhanh ra địa quật, đem trước mấy cỗ thi thể, tất cả đều ném nhập địa quật phía dưới, sau đó hướng về gian phòng cách vách lao đi.

A!

Gian phòng bên trong truyền đến một đạo nữ tử kêu thảm.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, nhanh chóng xông vào gian phòng.

Chỉ gặp nữ tử hai tay cầm kiếm, trực tiếp hung hăng đâm vào bụng mình, trường kiếm xuyên thấu mà qua,

đem mình đóng đinh ở trên giường.

Tốt một cái cương liệt nữ tử!

Hắn đi qua, đem một vị khác Hắc Long quân thi thể cũng trực tiếp ném nhập địa quật.

Sau đó nghĩ nghĩ đem nữ tử này thi thể cũng một cái nhắc lên, ném vào địa quật bên trong.

Làm xong đây hết thấy, hắn lần nữa nhảy xuống địa quật, tại những thi thể này bên trên chăm chú tìm tòi.

Rất nhanh, đại lượng bạc, châu báu, ngọc khí bị hắn phát hiện.

Trừ cái đó ra, còn có chín khối Tịch Tà Ngọc, bốn bình Dưỡng Khí đan, một bản 【 Liệt Dương đao pháp 】 bí tịch.

Hiển nhiên, những này Hắc Long quân là một đường cướp đoạt tới, thứ ở trên thân đều là từ địa phương khác cướp tới.

Dương Phóng tìm cái bao khóa, đem những bạc này, châu báu, ngọc khí tất cả đều chứa ở bao khóa, đủ để chứa một bao lớn.

Hắn lại đem mình trước đó từ Tào trưởng lão nơi đó lấy được tài phú toàn bộ lấy ra, lại là một bao lớn.

Dương Phóng nghĩ nghĩ, sau đó nhanh chóng dưới giường đào ra một cái huyết động, đem bên trong một bao lớn vàng bạc tất cả đều nhét vào chỗ này trong huyết động, cẩn thận vùi lấp, đem một cái khác mạ vàng lưng bạc tại trên thân.

Đương nhiên, còn có kia bốn bình Dưỡng Khí đan, một

bản bí tịch.

Những vật này hẳn lập tức liền có thể lấy dùng đến, nhất định phải thời khắc mang theo.

Dương Phóng nắm lấy dây thừng, thân thể nhảy lên, lần nữa hướng về phía trên bò đi, sau đó đem địa quật cửa vào che lại, đẩy ngã ngăn tử, đặt ở cửa vào chỗ, thân thể trực tiếp rời đi nơi đây, thừa dịp lúc ban đêm rời đi.

Chỗ nguy hiểm nhất, chính là chỗ an toàn nhất.

Thời khắc thế này, có lẽ Hắc Hồ bang tổng bộ mới an toàn nhất.

Bởi vì Hắc Hồ bang tổng bộ trước đó đã bị tìm tới bảy tám lần.

Tất cả mọi người biết nơi đó đã người đi nhà trống , ẩn lý thuyết, sẽ không còn có người tiếp tục lục soát.

Dương Phóng ra đại môn, trong lòng cẩn thận, mang theo Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ, một đường hướng về Hắc Hồ bang tổng bộ tiến đến.

Trong lúc đó nhiều lần gặp được một chút khắp nơi giết người Võ sư, hẳn đều trước tiên tránh đi.

Khắp nơi đều là ánh lửa, tiếng kêu thảm thiết.

Trên đường phố thỉnh thoảng lại có thể nhìn thấy từng cái kinh hoảng chạy trốn bóng người.

Dương Phóng ai cũng biểu lộ, liên tiếp xuyên qua bảy tám cái đường đi.

Bỗng nhiên, hẳn sinh ra Cảm Ứng, thân thể lần nữa trốn tránh, cấp tốc giấu ở một chỗ âm u trong ngõ nhỏ.

Cách đó không xa đường đi, truyền đến từng đợt kịch liệt tiếng đánh nhau, đinh đinh đang đang chói tai, nương theo lấy từng đợt kêu thảm cùng sợ hãi kêu khóc.

Tựa hồ có không ít người ngay tại chiến đấu kịch liệt.

“Đừng, đừng giết ta... Van cầu người... Ô ô ô...”

Khoảng cách Dương Phóng không xa, một cái mười tám mười chín tuổi nữ tử, một bên chạy, một bên hoảng sợ cầu xin tha thứ, nước mắt biểu vầy, dị thường đáng thương.

“Hì hì ha ha... Tiểu muội muội, đừng sợ a, kỳ thật không có chút nào đau.”

Một vị người mặc Bạch sắc váy áo, ước chừng tại đồng dạng tuổi tác nữ tử xuất hiện tại nàng không xa, khoan thai cất bước, mang trên mặt hì hì tiểu dung, dung nhan mỹ lệ, mái tóc đen suôn dài như thác nước, trường kiếm trong tay hướng xuống chảy xuống huyết dịch, cười đùa nói, “Thật sự là một bộ tốt dung mạo a, người bộ này da mặt ta muốn lột xuống, dương mặt nạ da người nhất định không tệ.”

“Không muốn, tha ta, cầu người tha ta...”

Nữ tử kia khóc rống nói.

Âm u trong ngõ nhỏ Dương Phóng, ánh mắt nheo lại.

Phượng Đình!

Lại là nàng!

Tên kia run lấy bầy, ngay tại cầu xin tha thứ nữ tử, chính

là trong thế giới hiện thực cùng hẳn tại cùng một cái bệnh viện đi làm tiểu hộ sĩ Phương Đình.

Mà đổi thành một nữ tử, nhìn quần áo cách ăn mặc, rõ ràng là... Kiếm tháp đệ tử.

Dương Phóng trong lòng trầm mặc, ánh mắt hướng về nhìn bốn phía.

Một lát sau, trong lòng thở dài, thân thể như là bóng ma, chợt lóe lên.

Tên kia người mặc váy trắng Kiếm tháp nữ tử, trong lòng giật mình, bỗng nhiên cảm thấy lông tơ đứng vũng, hư hư thực thực có một cỗ gió mát hướng bên người nàng đánh tới.

Nàng vội vàng nhanh chóng trốn tránh, nhưng là không quản nàng như thế nào trốn tránh, sau lưng kia cỗ gió mát từ đầu đến cuối như bóng với hình, như là như giòi trong xương, để nàng tránh né không xong.

Bạch sắc váy áo nữ tử sợ hãi dị thường, vội vàng trong miệng hoảng sợ kêu to, “Sự tử cứu...”

Phốc phốc!

Đầu người bay ra, thi thể bỏ nhào.

Tuyệt mỹ trên dung nhan y nguyên che kín sợ hãi, trong miệng lời nói lại vô luận như thế nào cũng rất cuộc không kêu được.

Một phương hướng khác, ngay tại cấp tốc đồ sát một đám hộ vệ mấy vị khác Kiếm tháp cao thủ, tất cả đều cấp tốc trở lại, sắc mặt giật mình.

“Ngọc Linh sự muội!”

Các nàng trong miệng kinh uống, liều lĩnh hướng về bên này chạy đến.

Dương Phóng hóa thành bóng ma, trong lòng băng lãnh, nhanh chóng hướng về thân thể của các nàng quét sạch mà đi.

Hơi vung tay chính là mấy chục mai độc châm, độc tiêu, lít nha lít nhít, hướng về thân thể của các nàng kích xạ mà đi.

Dương Phóng lấy Âm ảnh thân pháp phối hợp ám khí, đơn giản lần nào cũng đúng, trường kiếm trong tay xuyên qua, cái này bốn năm tên Kiếm tháp nữ đệ tử đơn giản giống như là biến thành bia sống, bị liên tiếp từ cái cổ xuyên qua, máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Trong đám người hai tên Hắc Long quân cao thủ, cũng là biến sắc.

Không được!

Bọn hấn quyết định thật nhanh, quay người liền trốn.

Nhưng Dương Phóng đã động thủ, tự nhiên không thể nào để cho bọn hấn rời đi, Đạp Tuyết công thi triển, tại sau lưng nhanh chóng theo đuôi mà tới.

Trong đó một tên Hắc Long quân cao thủ đột nhiên trở lại, đồng dạng vung ra lít nha lít nhít độc châm hướng về Dương Phóng đánh tới.

Dương Phóng nhướng mày, trường kiếm trong tay xoay tròn, đinh đinh đang đang rung động, tất cả độc châm đều bay ngược.

Tên kia Hắc Long quân hiển nhiên cũng là một vị dùng

độc cao thủ, độc châm bay ra về sau, theo sát lấy đại lượng độc phần, khói độc, độc vẩy, lít nha lít nhít hướng về sau lưng vọt tới.

Dương Phóng ngừng thở, phối hợp Âm ảnh thân pháp liên tiếp trốn tránh, giống như là một cái quỷ dị như u linh, thực sự trốn tránh không xong thì bị hấn lấy trường kiếm đánh bay ra ngoài, vung tay ở giữa lại là hơn mười cây độc châm cấp tốc bay ra.

Tên kia dùng độc cao thủ vội vàng nhanh chóng trốn tránh.

Nhưng nói cho cùng tu vi của hắn kém xa Dương Phóng, tại hắn trốn tránh độc châm thời điểm, Dương Phóng sớm đã từ bên cạnh hắn chợt lóe lên, mũi kiếm như là rắn độc, từ hắn cái cổ trong nháy mắt vòng qua.

Phốc phốc!

Máu tươi tràn ra.

Tên kia dùng độc cao thủ trong lòng sợ hãi, vội vàng che cái cổ, tiếp lấy não hải mê muội, toàn thân trên dưới như là xụi lơ, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Thông Thiên giáo chủ!

Vị này dùng độc cao thủ trong đầu hiện ra bốn chữ lớn, triệt để chết thảm.

Dương Phóng như thiểm điện giải quyết đối phương về sau, lại cấp tốc truy hướng một tên khác Hắc Long quân cao thủ, một kiếm đâm chết về sau, thân thể hóa thành bóng ma, lúc này dọc theo một cái ngõ nhỏ nhanh chóng đi xa.

Không có chút nào dừng lại dự định!

Từ đầu đến cuối, hấn chân thân đều không có bại lộ
mảy may, ngay cả sờ thi đều không có sờ.

Như là một trận gió hiện lên, lưu lại đầy đất thi thể.

Trên đường phố, nguyên bản đã lâm vào tuyệt vọng, run
lẩy bẩy Phương Đình, đột nhiên trừng to mắt, hoảng sợ
dị thường nhìn xem đây hết thấy.

Nàng không chút nào biết xảy ra chuyện gì.

Chỉ biết là trong nháy mắt, những người đuổi giết kia liền
toàn bộ chết thảm.

Là có người cứu mình?

“Tam muội, đi, đi mau!”

Mấy vị khác người sống sót sắc mặt trắng bệch, vội
vàng bò người lên, mở miệng gọi.

Phương Đình lúc này kịp phản ứng, cấp tốc đào vong.

...

Một phương hướng khác.

Dương Phóng lần nữa liên tục xuyên qua hai cái ngõ
nhỏ, thuận lợi trốn vào Hắc Hổ bang tổng bộ, cẩn thận
trốn, thật dài nhẹ nhàng thở ra.

“Bằng vào ta thực lực bây giờ, khó khăn lắm tự vệ,
nhược nghĩ kiêm tể thiên hạ, khó, quá khó khăn.”

Trong lòng hấn thầm than.

Không muốn lại nhiều quẩn bất luận cái gì nhàn sự.

Chương 64.1 : Lâm thời thông tri!

Lâm thời thông tri!

Mồ hôi, vừa mới đổ bộ hậu trường, kinh ngạc phát hiện một đầu đứng ngẩn, vốn cho rằng lại tới cái gì đề cử, đầy cõi lòng mừng rỡ ẩn mở đứng đoạ, kết quả phát hiện lại là lên khung (vào VIP) thông tri! Lên khung (vào VIP) thông tri!

Ngọa tào, cả người trong nháy mắt đều mộng, cái này chừng bài?

Ta còn tưởng rằng tháng sau lên khung (vào VIP), không nghĩ tới sẽ như vậy vội vàng.

Tranh thủ thời gian lại trong đêm hỏi biên tập, nói là vòng thứ tư không có đi lên, liền cho mở trưa mai lên khung (vào VIP).

Ta trong nháy mắt bó tay rồi, không nghĩ tới bây giờ cạnh tranh thảm liệt như vậy, tranh thủ thời gian lại hỏi một chút ta truy đọc, kết quả lại làm trận thờ dài một hơi.

Mặc dù cất giữ bên trên không quá quan, không có bên trên vòng thứ tư, nhưng là chúng ta truy đọc cao a.

Trước mắt tổng cất giữ 5500, truy đọc tiếp cận 1000,

Cái này truy đọc so đơn giản nghịch thiên!

Trong nháy mắt lại để cho ta khơi dậy vô tận động lực, đằng một chút, từ trên giường xoay người mà lên, tranh thủ thời gian viết bản thảo.

Các vị đại lão yên tâm, tác giả-kun trịnh trọng cam đoan, cuốn sách này tuyệt đối không quá giám!

Khẩn cầu các vị đại lão có thể vào ngày mai giữa trưa cho đến cái thủ định, chỉ cần thủ định đúng chỗ, sau này số lượng từ tuyệt đối không là vấn đề.

Từ trước đó miễn phí kỳ đổi mới cũng có thể nhìn ra, tác giả-kun là cái đặc biệt đặc biệt chăm chỉ người!

Cho nên, xin nhờ các vị!

Trưa mai cho cái thủ định, để ta cũng ngược gió quạt khởi một thanh!

Liên tục bá tạ!

..

Chương 65 : Lại là Thông Thiên giáo chủ!

Thời gian vượt qua.

Toàn bộ khu quần cư hoàn toàn đại loạn, ánh lửa hừng hực.

Tại Dương Phóng vừa mới rời đi không có mười phút, đám kia Kiếm tháp đệ tử thi thể liền bị người phát hiện.

Liên tục bốn năm tên Kiếm tháp đệ tử từ đằng xa chạy đến.

Hai nam tam nữ.

Nam tất cả đều gánh vác trọng kiếm, một thân nhuốm máu, nữ thì cầm trong tay nhuyễn kiếm, thần sắc lảng lệ.

Bọn hắn nhìn thấy mặt đất thi thể về sau, tất cả đều biến sắc.

“Sư muội!”

Năm tên Kiếm tháp đệ tử nhanh chóng hướng về tới.

“Là ai? Ai giết chúng ta Kiếm tháp đệ tử!”

“Ngọc Linh sư muội chết rồi, nhanh phát tín hiệu đạn!”

“Cái gì? Ngọc Linh sư muội bị giết?”

Năm tên Kiếm tháp đệ tử thần sắc bối rối, lúc này kéo vang đạn tín hiệu.

Hưu!

Từng đạo lục sắc quang mang vọt lên, bay ra hơn mười mét cao, trên không trung nổ tung.

Những phương hướng khác. Ngay tại triển khai huyết tế Hoang Dã sư huynh, Bích Thủy sư tỷ tất cả đều biến sắc, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía không trung.

“Là ta Kiếm tháp tín hiệu cầu viện!”

“Đi!”

Hoang Dã sư huynh quyết định thật nhanh, bàn chân đạp mạnh, trực tiếp hướng về đạn tín hiệu phát khởi phương hướng nhanh chóng hướng về tới.

Bích Thủy sư tỷ cùng với hấn Kiếm tháp đệ tử, cũng nhao nhao theo sát phía sau.

Trước mắt một đám vừa mới bị bọn hấn vây quanh khu quần cư thổ dân, sắc mặt kinh hoảng, vội vàng nhanh chóng chạy tứ tán.

“Thiện tai thiện tai!”

Hỗn loạn trên đường phố, hai tên người mặc màu đen cà sa hòa thượng, sắc mặt từ bi, một bên hành tẩu, một bên trong miệng tụng kinh.

Bốn phương tám hướng kêu to không dứt *, một mảnh thảm đạm.

Nổi bật hai vị hòa thượng thanh âm, dị thường hoang đường.

...

Hắc Hổ bang tổng bộ.

Dương Phóng trong miệng ngậm một viên Dưỡng Khí đan, một bên vận chuyển nội công tiến hành luyện hóa, một bên vênh tai, cẩn thận lắng nghe động tĩnh bên ngoài.

Không thể không nói, lúc trước hắn chọn đúng.

Quả nhiên không có người nào tới Hắc Hổ bang tổng bộ.

Đã liên tục hơn hai giờ quá khứ, vẫn không có nghe được bất luận cái gì tiếng bước chân xuất hiện ở phụ cận đây.

“Một đêm này chú định dài đằng dặc, không biết Lam Tinh người còn có mấy người có thể sống hạ.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn mặc dù xác định an toàn, lại như cũ không dám buông lỏng cảnh giác, mà là toàn lực luyện hóa Dưỡng Khí đan.

Hắn tu vi hiện tại, khoảng cách chân chính lực phẩm chỉ kém 60 Điểm kinh nghiệm.

Nhiều nhất hai bình Dưỡng Khí đan liền có thể triệt để đạt tới lực phẩm.

“Đáng tiếc trước đó giết đám người kia chưa kịp soát người!”

Dương Phóng một trận tiếc hận.

Nhưng này cũng là vì an toàn muốn. Lại vào Giang Hồ

nhắc nhở người: Nhìn sau cầu cất giữ 123 đọc sách
lưới, tiếp lấy lại nhìn thuận tiện. Dù sao trước đó giao
thủ động tĩnh không nhỏ, lại ở vào đường đi bên trong,
lúc nào cũng có thể sẽ có những người khác chạy đến.

...

Hàn phong gào thét.

Phát ra thanh âm ô ô.

Bất tri bất giác thiên không bắt đầu phiêu khởi bông
tuyết.

Thế giới này trời đông giá rét rất cực tại đêm nay sơ hiện
mảnh khoe, nổi bật hỗn loạn khu quần cư lộ ra càng
thêm băng hàn.

Tiếng cười càn rỡ, sợ hãi gọi kéo dài cả đêm thời gian.

Bông tuyết hỗn tạp huyết dịch, trong gió lạnh quán theo
thật dày huyết tinh.

Rốt cực.

Sắc trời chuyển sáng.

Bông tuyết càng ngày càng dày, như là từng mảnh từng
mảnh tơ liễu trên không trung bay lên.

Cả đêm quá khứ, toàn bộ khu quần cư triệt để tàn phá
xuống tới.

Có địa phương ánh lửa đến nay còn đang thiêu đốt.

Trên mặt đất khắp nơi có thể nhìn thấy thi thể, rất nhiều
thi thể bị tuyết trắng che lại, chỉ có thể lộ ra từng cái mơ
hồ hình dáng.

Giờ phút này.

Tam Hà bang tổng bộ, không khí ngột ngạt...

Từng dãy thi thể nằm ngang ở nơi này.

Có Kiếm tháp cao thủ, cũng có Hắc Long quân cao thủ.

“Tổng Tưóng quân, có đầu mối sao?”

Hoang Dã sư huynh sắc mặt tái xanh, ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước mắt 【 Kim Cương chưởng 】 Tống Vạn.

Sáng sớm Tống Vạn liền để cho người ta thông báo bọn hắn, để bọn hắn đem cửa bên trong chết thảm đệ tử thi thể, vận đến Tam Hà bang, nói muốn điều tra.

Bọn hắn bất đắc dĩ, chỉ có thể sắp chết rơi Ngọc Linh sư muội bọn người dẫn tới Tam Hà bang tổng bộ đại điện.

Những người khác tử trạng đến còn tốt, duy chỉ có Ngọc Linh sư muội là bị người một kiếm bêu đầu, ngay cả đầy đủ thi cũng không có lưu lại.

Đây chính là bọn hắn sư tôn con gái ruột!

Tống Vạn sắc mặt âm trầm, không nói một lời, lẳng lặng nhìn về phía trước mắt ngay tại nghiệm thi một vị lão giả.

Lão giả kia cẩn thận lật nhìn mấy lần, triệt để xác định được, đứng dậy trầm giọng nói, “Tưóng quân, tất cả thi thể vết thương nhất trí, cùng Bảo thị bốn huynh đệ bị trúng kiếm thương đồng dạng. Có thể xác nhận, hung thủ cùng giết chết Bảo thị bốn huynh đệ người, là cùng một cái! Thông Thiên giáo chủ!”

“Thông Thiên giáo chủ!”

Tổng Vạn ánh mắt nheo lại.

Tốt một cái Thông Thiên giáo chủ!

Hắn khắp nơi tìm kiếm đối phương tìm không thấy, đối phương lại còn dám gây án!

Hoang Dã sư huynh, Bích Thủy sư tỷ biến sắc.

“Thông Thiên giáo chủ?”

“Tổng Tư tướng quân, đã xác định hung thủ, còn xin mau chóng tìm tới hắn!”

Bọn hắn vội vàng mở miệng.

Tổng Vạn bàn tay vừa nhắc, ra hiệu bọn hắn ngậm miệng, sắc mặt âm lãnh, nhìn về phía bên người tâm phúc, âm thanh lạnh lùng nói, “Hắc Long quân tối hôm qua tử thương nhiều ít?”

“Hồi tư tướng quân, chết mất bốn cái, tổn thương tám cái, ngoài ra còn có tám cái, tung tích không rõ!”

Một vị tâm phúc lúc này ôm quyền nói.

“Tung tích không rõ?”

Tổng Vạn ánh mắt lạnh lẽo, nhìn về phía vị kia tâm phúc.

“Đúng vậy, tư tướng quân.”

Vị kia tâm phúc sắc mặt biến huyền, đạo, “Sống không thấy người, chết không thấy xác... Hơn phân nửa...”

Hơn phân nửa cũng là bị người giết, thi thể bị giấu đi!”

“Tốt, có thể một chút giết chết ta tám cái Hắc Long quân tướng sĩ, ngoại trừ cái kia Thông Thiên giáo chủ, cũng không có người nào khác.”

Tống Vạn lộ ra cười lạnh.

Tương đương một chút chết 12 vị Hắc Long quân tướng sĩ, trong đó có 10 cái đều là bị Thông Thiên giáo chủ giết chết.

Ánh mắt của hắn lảng duệ, lần nữa nhìn về phía trước mắt Hoang Dã sư huynh, Bích Thủy sư tỷ, lạnh giọng mở miệng, “Hai vị, các người đều nghe được, hung thủ chính là cái này tự xưng ‘Thông Thiên giáo chủ’ người. Người này không chỉ có cùng các người có đại thù, cùng ta Hắc Long quân đồng dạng là đại thù!”

Hoang Dã sư huynh, Bích Thủy sư tỷ đều là sắc mặt tái xanh, cắn chặt hàm răng.

Một bên Tưởng Khai, sắc mặt nghiêm nghị, trong lòng rung động thật sâu.

Tối hôm qua Thông Thiên giáo chủ thể mà giết chết bọn hắn nhiều người như vậy?

Càng máu chốt chính là!

Ngay cả Độc lão nhân cũng bị Thông Thiên giáo chủ xử lý.

Độc lão nhân, ngũ phẩm sơ kỳ, tinh thông kịch độc cùng ám khí, hắn làm sao lại chết?

“Gia hỏa này...”

Tưởng Khai trong lòng phức tạp.

“Thần Chung tung tích xuất hiện sao?”

Tống Vạn tiếp tục âm thanh lạnh lùng nói.

“Hồi tướng quân, còn không có xuất hiện.”

Vị kia tâm phúc ôm quyền nói.

“Nay trời xế chiều, tăng lớn cường độ!”

Tống Vạn lạnh giọng nói.

“Vâng, tướng quân!”

Xung quanh một đám Hắc Long quân cao thủ quát.

Hoang Dã sư huynh, Bích Thủy sư tỷ cũng là trong lòng thâm hận, không nói một lời.

Ngọc Linh sư muội chết rồi, bọn hắn sau khi trở về tuyệt khó bàn giao.

Nếu không cầm tới Thần Chung, kết quả của bọn hắn tuyệt sẽ không tốt...

...

Bông tuyết bay lả tả.

Hàn phong gào thét.

Lúc buổi sáng, Hắc Long quân cao thủ bắt đầu ngăn ngủi nghỉ ngơi.

Đông phương khu vực, một chỗ ẩn nấp rách nát gian phòng bên trong.

Tường Khai toàn thân áo đen, bốc lên phong tuyết, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, đi vào.

Gian phòng bên trong, chẳng biết lúc nào không ngờ trải qua hội tụ hai ba mươi hào Lam Tinh người, chen chút chung một chỗ, từng cái cóng đến run lẩy bẩy, trong miệng hô lấy bạch khí.

Giờ phút này, vừa nhìn thấy Tường Khai tới, đông đảo Lam Tinh người nhao nhao lộ ra kích động, vội vàng nhanh chóng nghênh đón.

“Tường đội trưởng, thế nào? Đồ sát kết thúc rồi à?”

“Chúng ta an toàn sao?”

“Tường đội trưởng, cầu người phải tất yếu bảo trụ chúng ta!”

“Đúng vậy a Tường đội trưởng, lần này bất tử, chúng ta nhất định sẽ hảo hảo báo đáp người!”

...

“Các vị, các người yên tâm, các người hiện tại tạm thời đều là an toàn.”

Tường Khai ánh mắt phức tạp, mở miệng nói, “Bất quá huyết tể cũng không có kết thúc, tối hôm qua kéo dài một đêm, kia Thần Chủ vẫn không có hiển lộ tung tích, hiện tại Hắc Long quân ngay tại tu chĩnh, nay trời xế chiều, huyết tể sẽ còn tiếp tục tiến hành, bất quá các người yên tâm. Ta sẽ tận lực dẫn người lách qua các người nơi này, các người không muốn phát ra bất kỳ thanh âm là được rồi.”

“Tốt, đa tạ Tường đội trưởng.”

“Đúng rồi, có Thông Thiên giáo chủ tin tức sao?”

“Đúng vậy a, tìm tới vị kia đại lão sao?”

Một đám Lam Tinh người liền vội vàng hỏi.

Tối hôm qua loại kia thảm liệt đồ sát quá mức đáng sợ, liền ngay cả Tướng Khai cũng vô pháp bảo toàn bọn hắn, chỉ có thể đem bọn hắn trốn ở chỗ này.

Bọn hắn hiện tại cấp thiết muốn muốn tìm một đầu đuôi ôm lấy.

“Xác thực có tin tức của hắn, bắt quá, y nguyên vẫn không có thể tìm tới bản thân hắn.”

Tướng Khai trong lòng lẩn lộn , đạo, “Gia hỏa này dị thường lớn mật, đêm qua giết chết 10 vị Hắc Long quân cường giả, đồng thời còn giết chết bảy tám vị Kiếm tháp cao thủ, trong đó có một vị Kiếm tháp tháp chủ nữ nhi, Kiếm tháp tổng cộng có chín vị tháp chủ, mỗi một cái đều thâm bất khả trắc, gia hỏa này giết tháp chủ nữ nhi , chẳng khác gì là xông bát thiên đại họa!”

“Cái gì? Giết Kiếm tháp tháp chủ nữ nhi?”

“Thông Thiên giáo chủ quả nhiên đáng sợ, hắn... Hắn tối hôm qua giết nhiều người như vậy?”

“Hắc Long quân cũng có 10 người chết tại trong tay của hắn?”

Đám người kinh hãi.

Trước đó bọn hắn liền từ Tướng Khai nơi này giải qua Hắc Long quân, Hắc Long quân thuộc về Bạch Lạc thành phòng hộ quân, tại toàn bộ Bạch Lạc thành đều là

tuyệt đối thế lực lớn, tất cả thế lực đều muốn nghe theo điều lệnh.

Hắc Long quân thành viên cũng dị thường phức tạp, có tội phạm, có giang dương đại đạo, cũng có bách chiến lão binh.

Yếu nhất đều là tứ phẩm cao thủ!

Muốn giết chết một vị Hắc Long quân quân sĩ đã dị thường khó khăn, huống chi liên sát mười vị?

“Tốt, tiếp xuống các người cẩn thận nắp kỹ là được, cần phải không thể có mảy may lộ diện.”

Tưởng Khai đánh gãy đám người lời nói , đạo, “Về phần ăn, ta sẽ dành thời gian cho các người lặng lẽ đưa tới.”

Ầm ầm!

Tại bọn hấn ở chỗ này nghị luận thời điểm, bỗng nhiên nơi xa lần nữa truyền đến móng ngựa lao nhanh thanh âm.

Như là trống trận, hướng về khu quần cư nhanh chóng tiếp cận mà đi.

Tưởng Khai sắc mặt biến hóa, lúc này ra hiệu đám người im lặng, sau đó lặng lẽ ra gian phòng.

Một lát sau, hấn mảy mặt lại, như có điều suy nghĩ, lần nữa quay ngược về phòng.

“Làm sao vậy, Tưởng đội trưởng?”

Đám người nhao nhao nhìn tới.

“Là Quách Thiên Khiếu chỗ thế lực, Tứ Phương minh

người tới.”

Tưởng Khai nói nhỏ.

“Quách đội trưởng người đến?”

“Quá tốt rồi, nói như vậy chúng ta có thể đi đầu nhập vào Quách đội trưởng!”

“Quách đội trưởng là Tứ Phương minh trưởng lão, mở miệng bảo vệ chúng ta không khó lắm!”

Đám người phấn chấn nói.

“Ngây thơ!”

Tưởng Khai lộ ra cười lạnh, thanh âm giống như một chậu nước lạnh dội xuống, “Quách Thiên Khiếu mặc dù là Tứ Phương minh trưởng lão không giả, nhưng Tứ Phương minh tổng cộng có hơn mười vị trưởng lão, hẳn là cấp thấp nhất trưởng lão, có thể có bao nhiêu quyền nói chuyện? Huống hồ gia hỏa này ẩn giấu đi tin tức, hẳn là ngũ phẩm sơ kỳ, kết quả lại nói cho Trình đội trưởng, hẳn chỉ có tứ phẩm đại thành, ai biết hẳn là thế nào nghĩ?”

Trong lòng mọi người giật mình, trong nháy mắt tỉnh táo lại.

“Vậy chúng ta... Hiện tại không thể đầu nhập vào Quách đội trưởng?”

“Trước chờ một đoạn thời gian đi, chờ xác định an toàn, các người lại đi qua!”

Tưởng Khai nói nhỏ.

Đám người sắc mặt biến huyền, nhao nhao gật đầu.

Tưởng Khai không có chờ lâu, từ trong ngực lấy ra một bao làm thịt bò, đặt ở một bên, sau đó liền lần nữa ra gian phòng, đỉnh lấy phong tuyết, hướng về nơi xa rời đi.

Đám người lúc này nhanh chóng chia ăn lên thịt bò...

..

Chương 66 : Thần Chủng xuất hiện, tự động bay tới!

Hắc Hồ bang tổng bộ.

Dương Phóng toàn thân mồ hôi nóng, lồng ngực đập trùng, lần nữa luyện hóa một viên Dưỡng Khí đan, mở hai mắt ra, thần thái sáng láng, hướng về trước mắt bảng nhìn lại.

Ròng rã một đêm, hắc đều không dám chớp mắt, luyện hóa mười mấy khóa Dưỡng Khí đan.

Chỉ gặp mặt trên bảng Hắc Hồ quyết một cột, thành linh biến thành đấng đờng nhập thất (1170/1200).

Còn kém cuối cùng 30 điểm, Hắc Hồ quyết liền có thể tiến vào cửa ải tiếp theo thể.

Đến lúc đó, tu vi của hắc cũng đem triệt để tiến vào lục phẩm.

“30 Điểm kinh nghiệm chính là hai viên Dưỡng Khí đan sự tình.”

Dương Phóng tự nói.

Lấy hắc hiện tại tư chất, luyện hóa một viên Dưỡng Khí đan bình quân là 28 phút.

Nhiều nhất một cái giờ liền sẽ triệt để đạt tới lục phẩm.

Dương Phóng không nghĩ nhiều nữa, lúc này lấy ra một viên Dưỡng Khí đan, lần nữa nuốt xuống.

Hiện tại mỗi một phút mỗi một giây với hắn mà nói đều trân quý dị thường.

Bởi vì phía ngoài tiếng kêu thảm thiết y nguyên chưa từng dừng lại qua, lúc nào cũng có thể sẽ phát sinh lớn nhất biến cố.

Hắn không biết mình có thể tránh bao lâu, vạn nhất Hắc Long quân cùng đám kia kẻ ngoại lai nổi điên phóng hỏa đồ trấn. Như vậy kết cục của hắn vẫn là khó tránh khỏi bại lộ.

Cho nên, cho dù lục phẩm cũng không an toàn.

“Đúng rồi, trước đó ta tại Hắc Hồ bang tổng bộ nhất được quyền kia Bạo khí quyết cũng nên dành thời gian tu luyện một chút.”

Dương Phóng trong đầu toát ra một cái ý nghĩ.

Bạo khí quyết, cũng không phải là cái gì nội công tâm pháp.

Mà là một môn tạm thời kích phát tiềm lực, cùng loại với ‘Cấm thuật’ tâm pháp, hết thầy có tứ trọng cảnh giới.

Mỗi một trọng cảnh giới, đều có thể kích phát ra bất đồng trình độ lực lượng!

Nhưng tương ứng, tại ngăn ngừa chột tăng lực lượng về sau, sẽ rất nhanh lâm vào một loại trước nay chưa từng có suy yếu bên trong.

Cho nên môn công pháp này là chuyên môn vì bảo mệnh mà chuẩn bị!

...

Thời gian vượt qua.

Bông tuyết bay múa, toàn bộ khu quần cư đều tràn ngập một cỗ khó tả túc sát.

Tiếng kêu thảm thiết cũng không có kết thúc, mà là y nguyên thỉnh thoảng lại từ khắp nơi nơi hỏ lánh vang lên.

Hiển nhiên lại có cái gì thằng xui xẻo bị người phát hiện.

Cho tới trưa công phu trôi qua rất nhanh.

Hắc Long quân tại ngắn ngủi tu chỉnh về sau, rốt cục lần nữa hành động.

“Nhanh lục soát, nay trời xế chiều, phải tất yếu đem Thần Chủng triệt để kích hoạt, để nó nổi lên!”

“Giết cho ta, không kích động ra Thần Chủng, tất cả mọi người không được nghỉ ngơi!”

“Tìm tới đám kia người sống sót!”

Từng vị Hắc Long quân lần nữa kêu lên.

Tới cộng đồng hành động, vẫn là các đại môn phái.

Chỗ bắt đồng chính là, lần này lại nhiều hơn một thế lực.

Tứ Phương minh!

Vừa mới hơi có vẻ bình tĩnh khu quần cư, lần nữa lâm vào so tới hôm qua càng thêm hỗn loạn rung chuyển bên trong.

Từng đợt phòng ốc bị xông đập, đại môn vỡ vụn thanh âm liên tiếp vang lên.

Nương theo lấy từng đợt hoảng sợ tiếng cầu xin tha thứ.

Rất nhiều tối hôm qua may mắn còn sống sót người lần nữa bị người phát hiện, bị từng cái tù địa quật bên trong nắm chặt ra, tiếng kêu thảm thiết lại lần nữa vang lên.

Nhân gian Luyện Ngục tái hiện!

Hỗn loạn tiếng kêu to, để tất cả trốn Lam Tinh người đều tại run lấy bầy.

Rất nhiều người đều gắt gao che miệng, nước mắt biểu vậy, khí quyển cũng không dám nhiều thở một chút, sợ sau một khắc đồ đao liền sẽ rơi vào trên đầu.

...

Trốn ở Hắc Hồ bang tổng bộ, bí mật tu luyện Dương Phóng, lần nữa bị một trận tiếng kêu thảm thiết bùng tĩnh, song khai hai mắt, hướng về bên ngoài nhìn lại.

“Đám kia súc sinh lại tại giết người!”

Trong lòng hấn giật mình...

Cứ như vậy nhìn, không đem toàn bộ khu quần cư toàn bộ giết sạch, bọn hấn là căn bản sẽ không bỏ qua.

Đáng chết!

Đây là coi nhân mạng là thành cỏ dại!

Một cỗ trước nay chưa từng có nặng nề cảm giác, tại Dương Phóng trong lòng xuất hiện.

Hấn nhẹ hút khẩu khí, để cho mình tâm tư lần nữa toàn lực bình phục lại đi.

“Không thể gây chuyện, ta thực lực bây giờ căn bản không cải biến được bất kỳ vật gì...”

Dương Phóng thì thào.

Bất quá!

Nếu có khả năng, ai nguyện ý tránh cái nơi đây, làm cái rùa đen rút đầu?

Hắn ép buộc mình không đi quản nhiều sự tình, lần nữa cố gắng tu luyện lên 【 Bạo khí quyết 】 .

Ngay tại mấy canh giờ trước, tu vi của hắn rất cực triệt để đột phá, đạt đến lục phẩm (20/600).

Ngay tiếp theo tư chất cũng đã lần nữa cải biến.

Biến thành người bên trong nhân tài kiệt xuất (7/90).

Mà tư chất sau khi tăng lên. Rõ ràng nhất cải biến vẫn là đối với công pháp tốc độ tu luyện.

【 Bạo khí quyết 】 tại tu luyện mấy canh giờ về sau, đã triệt để nhập môn.

“Mặc kệ, có thể luyện nhiều ít là nhiều ít đi.”

Dương Phóng tự nói.

...

Lại là mấy canh giờ quá khứ.

Ánh lửa, kêu thảm.

Giận mắng, cướp đoạt.

Chuyện bị thảm đang không ngừng phát sinh.

“Đại sư, cứu mạng, van cầu người, cứu lấy chúng ta!”

“Đúng vậy a đại sư, chúng ta dập đầu cho người, đại sư cứu mạng a!”

“Ô ô ô ô...”

Chật hẹp trong ngõ nhỏ, một đám người sống sót bị ngăn ở nơi này.

Tất cả mọi người đang khỏ cực kêu rên, quỳ rạp xuống đất, hướng về trước mắt Hắc Ấn hòa thượng dùng sức dập đầu, phanh phanh rung động, máu tươi ứa ra.

Hắc Ấn hòa thượng sắc mặt đau khổ, cầm trong tay thiền trượng, một tay dựng thẳng lên, ngăn ở đám người trước người, nhìn về phía trước mắt một đám vây quanh mà đến Hắc Long quân.

“Thiện tai thiện tai, nhìn các vị lòng dạ từ bi!”

Hắc Ấn hòa thượng thương xót nói.

“Lão hòa thượng, người dám cùng Hắc Long quân là địch, không muốn sống nữa sao?”

Một vị Hắc Long quân quân sĩ ngữ khí băng lãnh, mở miệng quát.

“Các vị đã giết đến đủ nhiều, còn xin buông tha một chút đi.”

Hắc Ấn hòa thượng sắc mặt phức tạp.

“Buông tha một chút? Ra trách nhiệm, người đến gánh

chịu sao?”

Vị kia Hắc Long quân quân sĩ lạnh giọng quát.

“Hắc Ân thiên sư!”

Bỗng nhiên, một trận băng lãnh thanh âm từ một bên đường đi vang lên, tràn ngập một luồng áp lực vô hình.

Tất cả Hắc Long quân quân sĩ đều cấp tốc quay đầu, liền vội vàng hành lễ.

“Tướng quân!”

“Tướng quân!”

...

Chỉ gặp 【 Kim Cương chưởng 】 Tống Vạn, khuôn mặt lạnh lùng, dạng chân tại ngựa cao to bên trên, từng bước một tiếp cận mà đến, hai tay rộng lớn, thân thể khô ngô, một đôi ánh mắt phá lệ sắc bén, lạnh lùng nhìn trước mắt tăng nhân, đạo, “Hắc Sơn tự là muốn tạo phản sao?”

“Không dám.”

Hắc Ân thiên sư sắc mặt biến hóa, “Bản tăng chỉ là nghĩ khuyên tướng quân ít tạo sát nghiệt!”

“Tránh ra!”

Tống Vạn ngữ khí lạnh lùng, “Bản tướng chỉ nói một lần, không để cho mở, ta liền giết sạch khu quần cư tất cả mọi người, chính người tuyền đi, là nghĩ toàn bộ khu quần cư tất cả mọi người chết, vẫn là chỉ làm cho một bộ người chết! !”

Hắc Ân thiên sư biến sắc, kinh hãi nhìn về phía trước mắt Tống Vạn.

Chỉ cảm thấy người trước mắt giống như ác ma đồng dạng.

Hắc Ân sau lưng đám người tất cả đều vô cùng hoảng sợ, càng thêm liều mạng dập đầu.

“Đại sư, cứu lấy chúng ta!”

“Đúng vậy a đại sư, cứu chúng ta a, ta không muốn chết!”

“Trước cứu chúng ta a!”

...

“Một!”

Tống Vạn ngữ khí lạnh lùng, bắt đầu đếm xem.

Hắc Ân thiên sư lộ ra cười khổ, ngửa mặt lên trời thở dài, “Bần tăng sai, sai!”

Tay hắn cầm thiên trượng, rời đi nơi đây.

Đông đảo Hắc Long quân quân sĩ lập tức nhe răng cười một tiếng, nhanh chóng hướng về đám người phóng đi.

A!

Tiếng kêu thảm thiết đau đớn vang lên lần nữa.

Tống Vạn ánh mắt băng lãnh, quay đầu nhìn thoáng qua Hắc Ân thiên sư, một mặt khinh thường.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, một trận kinh thiên động địa tiếng vang trực tiếp từ bắc phương khu vực truyền ra, chấn động hơn phân nửa cái khu quần cư.

Nương theo lấy một trận kinh thiên chùm sáng.

Như là một đầu cự long phóng lên tận trời, diềm lành rực rỡ.

Tổng Vạn đột nhiên quay đầu, trong con ngươi bắn ra tinh quang.

“Thật sự có Thần Chủng!”

Hắn khó có thể tin, tựa hồ không thể tưởng tượng nổi, bỗng nhiên hét lớn một tiếng. “Tất cả mọi người nghe lệnh, lập tức tiến về bắc phương!”

Dưới hông tuần mã trước tiên cuồng xông mà ra.

Đông đảo Hắc Long quân quân sĩ thần sắc kinh biến, không lo được đồ sát, cũng lập tức tất cả đều vọt tới.

Những phương hướng khác từng cái môn phái người, đều là như thế.

Tất cả Võ sư đều tại hướng về bên kia quang mang vọt lên địa phương lao đi.

“Thần Chủng xuất hiện!”

“Đi mau!”

...

Bắc phương khu vực.

Một đám Tứ Phương minh cao thủ, sắc mặt rung động, tâm thần bành trướng, từng cái vô cùng kích động, nhìn về phía trước mắt phóng lên tận trời chùm sáng, từng đạo thụy thái hướng về bốn phương tám hướng rủ xuống mà đi.

Ở giữa nhất chỗ, rõ ràng là một viên lớn chừng cái trứng gà chùm sáng, thần bí khó lường, tràn ngập một cỗ khó tả khí tức.

Bọn hấn vạn vạn không nghĩ tới.

Buổi sáng vừa mới vừa đến, buổi chiều liền dẫn đầu gặp Thần Chủng.

“Tốt, đây chính là đuổi kịp sớm, không bằng đuổi kịp xảo!”

Cầm đầu dẫn đội trưởng lão hai mắt bên trong tinh quang sáng chói, bỗng nhiên thả người nhảy lên, hướng về kia cái trứng gà lớn nhỏ quang đoàn chỗ hung hăng bắt tới.

Kết quả hấn thân thể mới vừa vạn tới gần, liền có một cỗ vô cùng kinh khủng quang mang trong nháy mắt phát ra.

Oanh!

Vị trưởng lão kia tại chỗ bị một cỗ lực lượng hung hăng tung bay ra ngoài, thân thể như là rách rưới, nện ở nơi xa, hai bàn tay máu me đầm đìa, một mảnh khét lẹt, vô cùng thê thảm.

“Đàm trưởng lão!”

Một đám Tứ Phương minh cao thủ biến sắc, vội vàng kinh uống, nhanh chóng hướng về tới.

Vị kia Đàm trưởng lão sắc mặt kinh hãi, ho ra đầy máu.

“Thần Chủng, Thần Chủng không đến gần được!”

Thanh âm hấn khàn khàn, gấp rút quát chói tai.

Ầm ầm!

Nơi xa truyền đến móng ngựa lao nhanh thanh âm.

Từng cái thế lực cùng môn phái cường giả tất cả đều đang nhanh chóng tiếp cận.

“Sư huynh, là Thần Chủng!”

Bích Thủy sư tử mới vừa đến đến, liền lộ ra kích động, thân thể nhảy lên, liền muốn phóng tới đạo ánh sáng kia.

Nhưng bên người Hoang Dã sư huynh nhưng trong nháy mắt bắt lấy cánh tay của nàng, lộ ra ngưng trọng, “Đừng nhúc nhích, không đúng!”

Hấn ra hiệu Bích Thủy sư tử nhìn về phía Tứ Phương minh vị kia Đàm trưởng lão.

Bích Thủy sư tử ánh mắt nhìn, cũng đột nhiên thần sắc biến đổi.

“Đây là?”

Một phương hướng khác.

Hắc Long quân số lớn cao thủ cũng cuối cùng từ nơi xa gào thét mà đến, người như hổ, ngựa như rồng, đen nghịt một mảnh, như là một mảnh thủy triều, mấy trăm tên cao thủ cấp tốc xông chế.

Trong đám người Bạch Phong, Bạch Kiếm hai vị Bạch Nguyệt lâu cao thủ, thân thể nhoáng một cái, lấy huyền diệu thân pháp lao nhanh ra, xuất hiện tại Tống Vạn phụ cận.

“Tổng tướng quân, đừng quên cùng ta Bạch Nguyệt lâu ước định!”

Bạch Phong mở miệng.

Tống Vạn ánh mắt nheo lại, ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn phía trước phóng lên tận trời quang mang, trên mặt nhìn không ra biểu lộ, trong ánh mắt lại bộc lộ ra từng tia từng tia nóng bỏng, đạo, “Tốt, tốt a, nghĩ không ra... Thần Chủng chi thuyết, thế mà thật tồn tại!”

“Tổng tướng quân!”

Bạch Phong hai người hơi biến sắc mặt.

Tống Vạn thoáng qua nhìn về phía hai người, lãnh đạm nói, “hai vị yên tâm, bản tướng quân không đến mức nói không giữ lời, chỉ là cái này Thần Chủng như thế nào gỡ xuống?”

“Muốn lấy ra Thần Chủng, chỉ có lấy dựa vào Đạo Đồ, hoặc là lấy càng thêm nồng đậm máu tươi tiến hành đổ vào, chỉ là cái sau sẽ rất lớn trình độ tổn thương Thần Chủng uy lực, không phải vạn bất đắc dĩ, không thể tùy tiện lựa chọn!”

Bạch Phong trầm giọng nói.

“Ồ?”

Tống Vạn ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo. Nói, “vậy bây giờ tìm không thấy Đạo Đồ làm sao bây giờ? Là một mục chờ xuống dưới sao? Chờ cái kia đạt được Đạo Đồ

tặc tử tự mình xuất hiện?”

“Cái này... Ta cũng không rõ lắm!”

Bạch Phong sắc mặt biến huyền.

Đạo chủng, bọn hắn cũng là lần thứ nhất gặp.

Ai biết có thể trong không khí giữ lại bao lâu?

Oanh!

Đúng lúc này, dị biến xuất hiện lần nữa.

Giữa không trung sáng chói ánh sáng chói mắt buộc, đột nhiên bắt đầu cấp tốc co vào.

Trong nháy mắt tất cả chùm sáng hết thấy nội liễm, triệt để hiển lộ ra bên trong viên kia kim sắc quang đoàn, lóe lên lóe lên, như là một viên Xá Lợi Tử.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người hô hấp dồn dập, hận không thể lập tức đập ra.

Bỗng nhiên, đạo ánh sáng này đoàn trực tiếp hướng về Đông phương khu vực cấp tốc phóng đi, như là lưu tinh, vạch phá thiên không.

Đám người thần sắc nhao nhao đại biến.

“Không tốt, Thần Chủng bỏ chạy!”

“Mau đuổi theo!”

“Giá!”

Từng thốt khoái mã trực tiếp hướng về Đông phương khu vực điên cuồng đuổi theo.

Tất cả mọi người như là nổi điên đồng dạng.

Hắc Hổ bang tổng bộ.

Dương Phóng đang toàn lực tu luyện.

Vừa mới mặc dù cũng cảm giác được loại kia đáng sợ chấn động, nhưng rất nhanh hắc liền lần nữa không rảnh để ý.

【 Bạo khí quyết 】 nhập môn về sau, hắc trực tiếp ở chỗ này tu luyện lên đao pháp, từng chiêu, một thức thức không ngừng xoát tâm độ thuần thực.

Lại tại lúc này!

Đột nhiên xảy ra dị biến!

Bị hắc giấu ở nội giáp bên trong tấm kia thần bí Đạo Đồ, đột nhiên xuy xuy phát nhiệt, nóng da thịt nhói nhói, như là muốn hòa tan đồng dạng.

Dương Phóng biến sắc, vội vàng dừng lại động tác, đưa tay đi bắt.

Hưu!

Một đoàn sáng chói ánh sáng chói mắt đoàn trực tiếp từ xa không bay tới, như là nhận Đạo Đồ hấp dẫn, vừa đối mặt, chấn vỡ cửa sổ, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đánh tới.

Dương Phóng vội vàng quay đầu, đồng tử đột nhiên co lại.

Thứ gì?

Oanh!

A!

Thân thể của hắn trong nháy mắt bị đoàn kia quang mang bao trùm, như là sét đánh, phát ra từng đợt kêu thê lương thảm thiết...

..

Chương 67 : Hành giả Võ Tòng?

Dương Phóng trên thân trong nháy mắt phát sinh một loại khó có thể tưởng tượng biến hóa.

Tựa hồ có từng đạo quỷ dị lôi quang hiển hiện, lớp lớp rung động, cùng hấn thân thể nhanh chóng tương dung.

Bên trong cả gian phòng đều trong nháy mắt nhiều hơn một tầng tinh mịn điện quang, từng từng bàn ghế lung tung bay múa.

Thân thể của hấn giống như là bị điện cao thế lưu xuyên qua đồng dạng.

Chỉ bất quá, cái này điện quang tới cũng nhanh, biến mất cũng nhanh.

Vền vền kéo dài nửa khoảng nửa chén chà, liền lần nữa biến mất.

Dương Phóng thân thể lại lần nữa nổi lên, sắc mặt trắng bệch, khí tức hỗn loạn, từng ngum từng ngum thở hỗn hển, một mặt kinh hãi, tựa hồ đến bây giờ cũng không có biết rõ ràng xảy ra chuyện gì.

Tại trong đầu của hấn trực tiếp nhiều hơn mảng lớn hỗn loạn tin tức.

Đồng thời, huyết nhục của hấn cũng tựa hồ gặp phải một loại nào đó trong lúc vô hình cải biến, cả người thể nội trực tiếp thêm ra một loại cảm giác cường đại.

Hấn lúc này nhanh chóng mở ra bảng.

...

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/88 tuổi

Tu vi: Lục phẩm (300/600)

Tâm pháp: Dương Viêm quyết đại thành (840/840), Hắc Hồ quyết đại thành (1350/2700)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm đại thành (10/800), Vô Ảnh Kiếm đại thành (1200/1200), Đại phi phong trượng pháp đại thành (100/800), Đạp Tuyết công đường nhập thất (431/600), Âm ảnh thân pháp đại thành (460/1200), Đồng Chưởng công đại thành (200/800), Lưu Tinh Dao tinh thông (100/300), Cự thạch công nhập môn (188/300), Huyết Chiến Dao Pháp tinh thông (140/600), Bạo khí quyết nhập môn (60/100)

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800), ám khí đường nhập thất (330/1200), chế độc tinh thông (360/400), hội họa tinh thông (20/400), y thuật nhập môn (100/200)

Thần Chủng: Lôi âm (rung khắp tâm linh, chấn nhiếp yêu tà)

Tư chất: Người bên trong nhân tài kiệt xuất (9/90)

...

Hồng học, hồng học!

Dương Phóng thở hắt hắt, đem bảng nhìn từ đầu tới đuôi.

“Tu vi của ta lại tăng lên.”

“Trước đó là lục phẩm (20/600), bây giờ lại biến thành lục phẩm (300/600) , tương đương với nói một chút tông Lục phẩm sơ kỳ, tiến vào lục phẩm trung kỳ.”

“Còn có, Thần Chủng? Bằng phía trên thế mà xuất hiện Thần Chủng?”

“Vừa mới cái kia đạo quang đoàn là Thần Chủng?”

“Thần Chủng nhận Đạo Đồ hấp dẫn, tự động bay tới, kết quả lại dung hợp tại trong cơ thể của ta?”

Dương Phóng trong đầu sôi trào mãnh liệt, trong lúc nhất thời toát ra các loại ý nghĩ.

Hắn lúc này cẩn thận trải nghiệm lấy vừa mới xuất hiện tại hắn trong đại não các loại tin tức.

Cái này Thần Chủng tác dụng có hai cái.

Một cái là rung khắp tâm linh, trong miệng hô lên lời âm, có thể khiến người ta ngẩn ngủ tinh thần chết lặng, lâm vào ngây ngô, từ đó mất đi chống cự!

Một cái khác là chấn nhiếp yêu tà, lời âm có thể khắc chế rất nhiều Tà Linh.

Mà lại Thần Chủng có thể theo tu vi của mình, mà không ngừng trưởng thành.

Hiện tại mình lấy lục phẩm trung kỳ thi triển lời âm là một cái uy lực, sau này đột phá, thi triển lời âm lại là một cái uy lực.

“Cái gọi là thần linh lực lượng chính là như vậy...”

“Nguyên lai chỉ là tương đương với một môn thần thông mà thôi!”

Dương Phóng tự nói.

Bỗng nhiên, trong lòng hắn chấn động, kịp phản ứng.

Không được!

Vừa mới kia Thần Chủng bay tới, quang mang phá không, động tĩnh vô cùng to lớn.

Phía ngoài những người kia khẳng định tất cả đều xông lại.

Dương Phóng quyết định thật nhanh, trực tiếp mang lên mặt nạ, trên lưng bao khóa, cầm lấy mình trường đao, trường kiếm, liền nhanh chóng rời đi nơi này.

Mặc dù hắn tu vi đến lục phẩm trung kỳ, lại có lời âm tương trợ, nhưng là nhược liệu mạng ngoại giới cao thủ, vẫn không có bao lớn nắm chắc.

Không nói trước Hắc Long quân lần này tới tướng quân Tống Vạn...

Riêng là Kiếm tháp, Bạch Nguyệt lâu mấy người liền khó đối phó.

Không có chỗ nào mà không phải là lục phẩm trở lên.

Chỉ là!

Tại Dương Phóng muốn đi thời điểm, không thể nghi ngờ đã chậm.

Nơi xa truyền đến từng đợt móng ngựa tiếng oanh minh.

Tất cả cao thủ tất cả đều tại hướng về phía khu vực này cường xông mà đến, có người không có tuần mã,

đành phải thi triển khinh công, kết quả tại khinh công toàn lực chạy dưới, so tuần mã nhanh hơn.

Dương Phóng vừa mới từ đi cửa sau ra, liền gặp dẫn đầu xông tới một đợt cao thủ.

“Phát hiện người!”

“Chạy đi đâu, lưu lại Thần Chung!”

Từng đợt gầm thét truyền đến.

Bốn năm vị cường giả thân thể đẳng tung, đem khinh công phát huy đến cực hạn, cầm trong tay các loại binh khí, mang theo cuộn cuộn kinh phong, vừa lên đến liền hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đập tới.

Bọn hắn một đường cuồng xông, không tiếc đại giới, vì chính là có thể dẫn đầu đạt được đạo chủng.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo. Trường đao ra khỏi vỏ, thân thể trong nháy mắt nhào tới.

Như là mơ hồ vụn vụn bóng ma, không đến bất cứ dấu vết gì.

Phốc phốc phốc phốc phốc!

Năm người cơ hồ không có phản ứng năng lực, liền bị Dương Phóng trong nháy mắt từ bên người đảo qua.

Liên tục năm viên đầu lăn xuống trên mặt đất, nhuộm đỏ trên mặt đất bông tuyết.

Bên cạnh đầu tường đột nhiên lần nữa nhảy xuống một người.

Người kia vừa mới rơi xuống, liền sắc mặt một giật

mình, liền vọt vàng xoay người liền đi, lầy càng nhanh tốc độ muốn leo tường rời đi.

“Mau tới...”

Người kia trong miệng kêu sợ hãi.

Dương Phóng trường đao quét qua, nhanh như thiểm điện, hướng về phía sau lưng của hắn cực tốc rơi đi.

Người kia vọt vàng trở lại ngăn cản, lại không nghĩ Dương Phóng tu vi kinh khủng, lực lượng to lớn, tại chỗ đem hắn binh khí trong tay đánh rơi xuống, một ngụm trường đao trực tiếp hung hăng bổ vào ót của hắn.

Thối phù một tiếng, máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Trường đao từ hắn trán một mực chém vào ngực chỗ.

Ánh mắt người nọ tròng một cái, lộ ra không cam lòng cùng hoảng sợ, thân thể trong nháy mắt sụp xuống dưới.

Lúc này, bốn phương tám hướng tiếng vó ngựa âm nhanh chóng tiếp cận.

Đồng thời còn có từng vị bóng người, thi triển kinh công từ bốn phương tám hướng nhanh chóng lao tới.

“Ở nơi đó, Thần Chung ở trên người hắn!”

“Nhanh hơn đi tới!”

...

Dương Phóng khuôn mặt che lấp, biết đã bại lộ, lúc này đường cũ trở về, lần nữa tiến vào Hắc Hồ bang tổng bộ.

Hắn một đường cuồng cướp, trực tiếp hướng về tổng bộ gác chuông tiến đến.

Rất nhanh, xuyên qua từng đạo bậc thang, trực tiếp rơi vào gác chuông phía trên.

Bên người, một ngum to lớn chuông đồng, không nhúc nhích.

Ở trên cao nhìn xuống, hướng về bốn phía quan sát.

Chỉ gặp toàn bộ khu quần cư so tối hôm qua loạn hơn.

Khắp nơi đều là hỏa diễm, thi thể, bông tuyết, huyết thủy...

Như là tận thế Địa Ngục!

Trừ cái đó ra, bốn phương tám hướng thì là đại lượng cao thủ, hướng về nơi này cuồng xông mà tới.

Toàn bộ Hắc Hồ bang tổng bộ, nghiễm nhiên đã bị bao bọc vây quanh.

Dương Phóng đầu đội mặt nạ, thấy không rõ biểu hiện trên mặt, một thân áo bào màu đen, trong gió rét phần phật bay múa.

“Ta chỉ muốn an tĩnh còn sống, chưa hề không có chủ động chiêu qua ai, không trêu vào ai, nhưng vì cái gì...”

“Vì cái gì phiền phức lại luôn không ngừng tìm đến?”

“Vì tránh né phiền phức, ta từng giấu ở qua dưới giường, đào qua địa động, trốn ở qua phế tích...”

“Mặc dù như thế, vẫn là có phiền phức chủ động tìm đến!”

“Thật không cho đường sống à...”

...

Nhìn xem bông tuyết bay xuống, Dương Phóng ánh mắt bên trong dần dần thêm ra một vòng điên cuồng cùng lạnh buốt.

Tượng đất còn có ba phần hỏa khí!

Ai không có điên cuồng thời điểm?

Cự thạch công!

Hô!

Thân thể của hắn đột nhiên bành trướng, cơ bắp hiển hiện, nguyên bản thon gầy thân thể cơ hồ lập tức bành trướng một vòng nhỏ, cánh tay, đùi tất cả đều trở nên dị thường thô to, đem quần áo đều cho chống ần ần nâng lên.

Trở nên dị thường khôi ngô!

Nguyên bản ghim lên tóc, giờ khắc này cũng đột nhiên xoã tung, phịch một tiếng, tản mát đầu vai.

Bạo khí quyết!

Oanh!

Thể nội nội khí mãnh liệt, dọc theo đặc thù quỹ tích nhanh chóng vận chuyển một tuần.

Vốn chỉ là lục phẩm trung kỳ thực lực, giờ khắc này tại 【Bạo khí quyết】 kích phát tiềm lực tình huống dưới, càng lại lần tăng lên, từng tầng từng tầng hướng lên trèo

tuôn, trong nháy mắt ngắn ngủi đạt tới lục phẩm hậu kỳ.

Giờ khắc này!

Dương Phóng có thể nói song BUFF mang theo!

Không đúng, còn phải lại tăng thêm một cái lôi âm.

Loại lực lượng này, đơn giản cuồng bạo!

Ầm ầm!

Bốn phương tám hướng tiếng vó ngựa không ngừng.
Như là sóng cả cuộn cuộn, mang theo mảng lớn bông tuyết.

Hắc Hổ bang tổng bộ đại môn vừa đối mặt liền bị người vỡ vụn.

Số lớn nhân mã hoặc là leo tường, hoặc là từ cửa chính, hoặc là từ cửa hông, một chen chúc tiến đến, trực tiếp đem toàn bộ gác chuông bao bọc vây quanh.

Phóng nhãn nhìn lại, tối thiểu bốn năm trăm người ảnh.

Một mảnh đen kịt.

Bất quá khi đám người xông tới về sau, nhưng lại đột nhiên đồng tử co rút lại, lộ ra từng đợt kinh nghi.

“Lục phẩm hậu kỳ!”

Bọn hấn trong lòng kinh dị.

Đây là người nào?

Ngay tiếp theo Tống Vạn cũng là ánh mắt ngưng tụ, ghìm chặt tuấn mã, lạnh lùng nhìn chằm chằm gác

chuông phía trên bóng người, nghiêm nghị quát, “Người là ai? Là cái kia Thông Thiên giáo chủ? Lấy xuống mặt nạ của người!”

“Thông Thiên giáo chủ!”

Hoang Dã nghiêng răng nghiêng lợi, gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng, lạnh giọng quát, “Giết ta Kiếm tháp đệ tử, cút xuống cho ta!”

“Giao ra Thần Chủng!”

Bạch Phong ngữ khí băng lãnh, mở miệng quát.

“Đúng, giao ra Thần Chủng!”

“Đem Thần Chủng giao ra, tha cho người khỏi chết!”

Mọi người chung quanh cũng nhao nhao đi theo hét lớn.

Trong đám người.

Tưởng Khai, Quách Thiên Khiếu hai vị Lam Tinh người xuyên việt, ánh mắt kinh nghi bất định, hướng về phía trên nhìn lại.

Người đeo mặt nạ này chính là Thông Thiên giáo chủ?

Hư hư thực thực lực phẩm mạnh nhất người xuyên việt!

Vừa mới Thần Chủng thế mà bay về phía hấn nơi này?

Nói như vậy, Đạo Đồ cho tới nay cũng đều là trong tay hấn?

Dương Phóng chậm rãi lắc lư hạ cái cổ, cảm thụ được thể nội cuồng bạo mà lực lượng khổng lồ, ánh mắt băng lãnh, thanh âm nặng nề oanh minh, như là chuông lớn,

“Các người tại ồn ào cái gì? Cái gì Thông Thiên giáo chủ a, bản nhân... Thế nhưng là hành giả võ tòng! !”

Phốc phốc!

Cạch!

Hắn trường đao huy động, chặt đứt trên chuông đồng dây thừng, một cái 【 Đồng Chưởng công 】 trực tiếp đập vào bên trên chuông đồng, phát ra một đạo kinh khủng tiếng chuông vang, toàn bộ chuông đồng to lớn tại chỗ bị hắn đánh bay ra ngoài, hướng về đám người hung hăng đập tới.

“Thật can đảm!”

Tống Vạn quát chói tai một tiếng, khôi ngô thân thể dẫn đầu từ trên lưng ngựa nhảy lên một cái, quần áo liệt đầy, toàn thân trên dưới khí kinh mãnh liệt, toàn bộ tay phải như là nổi lên một tầng vàng rực sơn, một chưởng võ hướng chuông đồng.

Đông!

Lại là một đạo tiếng vang truyền ra, tiếng chuông khuếch tán, hướng về bốn phương tám hướng quét ngang.

Rất nhiều người bị chấn động đến hai lỗ tai mất thông, vội vàng dùng lực che lỗ tai.

Nhưng rất nhanh Tống Vạn thần sắc biến đổi.

Bởi vì hắn một chưởng này đánh ra, Thần Chủng thể mà không có bay ngược.

Hắn lúc này ngẩng đầu nhìn lại, đồng tử đột nhiên co lại...

Thình lình phát hiện tại Thần Chung phía trên chẳng biết lúc nào nhiều hơn một đạo người đeo mặt nạ ảnh.

Đối phương lại đánh ra chuông đồng về sau, theo sát lấy nhảy lên mà ra, rơi vào bên trên chuông đồng.

Tống Vạn trực tiếp bạo hồng một tiếng, đem toàn thân công lực vận chuyển tới cực hạn, liền muốn lần nữa một chưởng cuồng đập mà ra.

“Cút!”

Đột nhiên, Dương Phóng lưởi đầy lời âm, cuồn cuộn bành trướng, trong nháy mắt quanh quẩn tại phiến khu vực này.

Oanh!

Tống Vạn trong đầu trong nháy mắt một mảnh oanh minh. Hóa thành trống không, ý thức ngơ ngơ ngác ngác, hai cái tai đóa giống như là có vô số lời minh đang cuồn trào mãnh liệt.

Cả người trong nháy mắt ngốc trệ.

Dương Phóng nhảy lên một cái, ánh mắt hung tàn, trường đao trong tay mang theo một tầng vô cùng sức mạnh đáng sợ, trực tiếp hướng về Tống Vạn thân thể hung hăng bổ tới.

“Bảo hộ tướng quân!”

Một đám Hắc Long quân thần sắc biến đổi, mở miệng rống to, lập tức xông ra hơn mười đạo bóng người, nhanh chóng nhào về phía Dương Phóng.

Cùng lúc đó!

Bạch Nguyệt lâu hai vị cao thủ, Kiếm tháp hai vị lục phẩm cũng tất cả đều xông ra, trường kiếm như điện, hướng về Dương Phóng thân thể cực tốc đâm tới.

Dương Phóng nhướng mày, sinh ra một cỗ hung thần, trực tiếp hướng về đám người đột nhiên bạo hồng.

“Cút!”

Oanh!

Xông tới trong một đám người lần nữa bị lôi âm ảnh hưởng, hai lỗ tai oanh minh, ý thức ngơ ngơ ngác ngác, trong nháy mắt ngốc trệ xuống dưới, không nhúc nhích.

Lại tại lúc này!

Tống Vạn ý thức rốt cục khôi phục, sắc mặt hoảng hốt, vội vàng liều lĩnh xoay người tránh né.

Nhưng Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, trực tiếp một đao hung hăng bổ về phía Tống Vạn.

Tống Vạn lông tơ đứng vững, hét lớn một tiếng, lúc này lấy tay không đón lấy.

Nhưng nói cho cùng hắn là vội vàng nghênh kích, một thân nội khí căn bản là không có cách vận chuyển viên mãn.

Ầm!

Vừa đối mặt, Tống Vạn thân thể tại chỗ bị oanh bay ngược mà ra, hung hăng nện ở đám người hậu phương, trên bàn tay máu me đầm đìa, vô cùng thâm thắm, liên đới lấy hộ thể nội khí cũng bị một đao bổ ra...

..

Chương 68 : Lôi âm hiển uy!

Lạch cách!

Dương Phóng một đao đánh bay Tống Vạn thân thể về sau, ánh mắt băng lãnh, theo sát lấy lần nữa hành động, hướng về vừa mới đám kia bị hấn chấn nhiếp một đám người nhanh chóng đánh tới.

Bực này thời khắc, Kiếm tháp cùng Bạch Nguyệt lâu hai vị cao thủ, đã dẫn đầu từ ngậy ngô bên trong giết mình tĩnh lại, trong lòng kinh hãi, vội vàng nhanh chóng trốn tránh.

Nhưng còn lại đám kia Hắc Long quân cao thủ thì không có vận tốt như vậy.

Y nguyên ở vào ngơ ngơ ngác ngác bên trong, bị Dương Phóng trường đao nhanh chóng từ cái cổ đảo qua.

Phốc phốc phốc phốc!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng, từng khỏa đầu lâu bay khắp nơi đều là.

Màu đỏ huyết thủy như là suối phun đồng dạng.

Dương Phóng vì mau chóng đánh giết, thậm chí thuận tay lại chiếm chiếc thứ hai trường đao tới, song đao huy động, đơn giản như là đại phong xa đồng dạng.

Lại thêm hấn giờ phút này thân thể khô ngô, gần hai mét, bắt đầu chém giết dị thường thuận tay.

Tổng Vạn sắc mặt kinh hãi, cánh tay nhói nhói, toàn bộ sắc mặt đều vắn vẹo đến cùng một chỗ.

Hắn toàn bộ tay phải kém chút bị phé!

Vừa mới hắn thế mà bị chấn nhiếp rồi ý thức, lâm vào ngẩn ngui mất hồn.

Đây là sao mà đáng sợ sự tình!

Nếu không phải những người khác cứu giúp, hắn chẳng phải là vừa đối mặt liền chết thảm bỏ mạng.

“Bắn tên, mau mau bắn tên!”

Tổng Vạn mở miệng rống to.

Căn bản không lo được những cái kia ở vào ngay ngô bên trong Hắc Long quân quân sĩ.

Còn lại Hắc Long quân quân sĩ vội vàng nhanh chóng lấy ra cường cung kinh nổ, hướng về giữa sân ở giữa Dương Phóng cấp tốc vọt tới.

Sưu sưu sưu sưu!

Tiến như mưa xuống, lít nha lít nhít, xuyên thấu không khí, phát ra từng đọt thanh âm chói tai.

Bọn hắn Hắc Long quân cường cung kinh nổ, nghe tiếng toàn bộ Bạch Lạc thành.

Ba trăm mét bên trong, có thể mặc giáp mà qua.

Dù cho là lục phẩm, thất phẩm cao thủ bị tiến trận vây quanh cũng là đường chết một đầu.

Dương Phóng nhướng mày, hai cái trường đao huy

động, cực tốc xoay tròn, ngăn tại trước người, đồng thời mở miệng lần nữa rống to.

Oanh!

Thanh âm của hấn truyền ra, chấn động đến hai tai mọi người phát hội.

Nhưng là dù sao khoảng cách khá xa, không cách nào tượng trước đó như thế, đi lên liền chấn nhiếp lòng người.

Dương Phóng trong nháy mắt kịp phản ứng, tiếp lấy đám người có chút dừng lại khe hở, thân thể nhanh chóng hướng về kia miệng chuông đồng hậu phương tránh đi.

Mọi người sắc mặt một giật mình, lần nữa kịp phản ứng, vội vàng rút lui, càng thêm ra sức phát ra cung tiễn.

Keng keng keng keng!

Một chút mũi tên phóng tới, chấn động đến toàn bộ chuông đồng đều tại có chút lay động. Hoả tinh bắn tung toé.

Càng là có thật nhiều mũi tên trực tiếp xuyên thấu chuông đồng một bên.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên huy động trường đao, bỗng nhiên quét về phía chuông đồng chuông mũi.

Răng rắc một tiếng, hoả tinh bắn tung toé, toàn bộ chuông đồng chuông mũi vị trí bị hấn hung hăng chém ra một đạo thật sâu khe hở.

Dương Phóng rút ra trường đao, lại là liên tục chặt ba

lần.

Rất cục!

Toàn bộ chuông đồng chuông mũi bị hấn hung hăng chém vào bay tứ tung mà ra.

“Không được!”

Bỗng nhiên, Bạch Nguyệt lâu Bạch Phong biến sắc, kịp phản ứng Dương Phóng muốn làm gì, mở miệng rống to, “Mau lui lại!”

Cạch!

Dương Phóng một bả nhấc lên chuông đồng, miệng nhắm ngay chuông đồng, hít sâu một hơi, bỗng nhiên mở miệng rống to.

“Rống!”

Ầm ầm!

Long trời lở đất.

Sóng âm cuộn cuộn.

Giữa cả thiên địa giống như là trong nháy mắt mất thông.

Ngoại trừ ở đây mấy vị lục phẩm cao thủ bên ngoài, tất cả mọi người hai lỗ tai vù vù, não hải trống không, ý thức ngơ ngơ ngác ngác, thân thể không nhúc nhích.

Giờ khắc này, bọn hấn ngay cả đau đớn cũng vô pháp cảm giác...

Đại não hoàn toàn chết lặng.

Giống như là hồn phách đều rời đi thân thể.

Mỗi người đều sắc mặt ngốc trệ, như là cái xác không hồn.

Cho dù là lục phẩm cao thủ cũng bị chấn động đến sắc mặt nhăn nhó, hai tay gắt gao che lỗ tai, răng cắn đầu lưỡi, liều lĩnh vận chuyển nội khí ngăn cản.

Rất nhiều người cái trán trực tiếp nổi lên từng cây thô to gân xanh, vặn và vặn vẹo, giật giật.

Giống như là từng đầu thô to con giun đồng dạng.

Rất nhanh những này ‘Con giun’ bắt đầu nổ tung.

Phanh phanh phanh phanh!

Lục phẩm sơ kỳ cao thủ dẫn đầu không chịu nổi, phát ra tiếng kêu thảm, mặt mũi tràn đầy đều nổ tất cả đều là huyết thủy, tiếp lấy cũng lâm vào ngờ ngờ ngác ngác bên trong, mất đi thống khổ, không cảm giác, như là cái xác không hồn.

Dương Phóng cái này vừa hô, trợn vụn rống lên ba phút nhiều, bốn phương tám hướng không ngừng bạo tạc, bông tuyết bay múa, một mảnh lộn xộn.

Rốt cục!

Hắn rốt cuộc không chịu nổi, thân thể lung la lung lay, trực tiếp buông xuống chuông đồng, từng ngum từng ngum thở hỗn hển, trước mắt từng đợt biến thành màu đen.

Thể nội nội khí, trực tiếp tiêu hao bảy tám phần nhiều.

Giờ khắc này, Dương Phóng rất cuộc biết.

Thi triển lôi âm, cũng cần trong vòng khí vì chèo chống!

Mà lại đối với nội khí tiêu hao tốc độ, đơn giản đạt tới dọa người trình độ.

Dương Phóng cuồng thở mạnh, khiến cho mình bởi vì thiếu dưỡng mà biến thành màu đen đại não, lần nữa thanh tỉnh minh bạch.

Nhìn trước mắt từng mảnh từng mảnh ngã trái ngã phải, ngơ ngơ ngác ngác, như là pho tượng đồng dạng bóng người, trên mặt của hắn rút cục lộ ra từng vết tàn khốc tiều dung.

“Hắc hắc hắc...”

“Ha ha ha...”

Dương Phóng càng cười càng là càn rỡ.

Gió rét thổi tới, khiến cho quần áo liệt đầy, đầy đất bông tuyết bay múa.

Hắn sắc mặt tàn nhẫn, nắm lên hai cái trường đao, trực tiếp hướng về người trước mắt bày xông qua.

Không phải thích huyết tể sao?

Không phải thích tìm ta phiền phức sao?

Không phải thích hiển lộ rõ ràng cảm giác ưu việt sao?

Phốc phốc phốc phốc!

Trường đao cuồng quét, như là cối xay thịt, nương theo lấy từng khóa đầu lâu không ngừng mà bay ra.

Tất cả mọi người cơ hồ bất kỳ phản ứng nào năng lực.

Thẳng đến trước khi chết một khắc này, còn y nguyên ở vào chết lặng bên trong.

Dương Phóng giờ khắc này căn bản không có bất luận cái gì hạ thủ lưu tình ý tứ.

Bởi vì ai cũng không thể kết luận lời âm có thể ảnh hưởng đến đám người này bao lâu.

Phương thức tốt nhất chính là toàn bộ chém giết!

“Ta bản điệu thấp. Là các người bức ta đó!”

“Ta chỉ muốn làm cái người tốt, tất cả đều chết đi!”

Phốc phốc phốc phốc!

Huyết thủy hỗn tạp bông tuyết, nhuộm thành nhân gian nhất thế mỹ bức tranh.

“Khụ khụ khụ...”

Ngay tại điên cuồng trong lúc xuất thủ, bỗng nhiên, Dương Phóng hai lỗ tai nhạy cảm, rõ ràng nghe được từng đợt ho ra máu thanh âm.

Động tác của hắn đột nhiên dừng lại, đột nhiên quay đầu.

Chỉ gặp ngơ ngơ ngác ngác đám người tối hậu phương.

【 Kim Cương chưởng 】 Tống Vạn, sắc mặt thống khổ, cánh tay nhuộm máu, trên mặt đất ngay tại chạt vật nhúc nhích, mặt mũi tràn đầy đều là huyết thủy.

Ngoại trừ Tống Vạn bên ngoài.

Còn có cái khác mấy vị cao thủ cũng tất cả đều như thế.

Bọn hấn tu vi hùng hậu, lại trốn ở tối hậu phương, liên thủ chống lại dưới, thế mà rất nhanh liền từ lời âm ảnh hưởng dưới thanh tỉnh lại.

Chỉ bất quá cho dù thanh tỉnh, bọn hấn một thân nội khí cũng cơ hồ tiêu hao hầu như không còn.

Còn sót lại chỉ có khùng hoảng vô tận.

“Tống tướng quân!”

Dương Phương trong miệng phát ra nòng đậm tiêu dung, mặt nạ trên mặt lộ ra càng yêu dị.

Giờ khắc này, đơn giản giống như là cái gì địa ngục ác ma đồng dạng...

Hô!

Hấn dẫn theo hai cái trường đao, mang theo dày đặc hàn phong, trực tiếp hướng về Tống Vạn thân thể nơi đó cuồng nhào mà đi.

Tống Vạn sắc mặt thống khổ, vội vàng lấy ra một chút đan dược, hướng về trong mồm điên cuồng lấp đầy.

“Nghịch súc!”

Hấn thống khổ gọi, hai lỗ tai của mình đã triệt để phế đi.

Giờ phút này hoàn toàn nghe không hiểu Dương Phóng đang nói cái gì.

Nhưng là hấn lại biết, không giết chết Dương Phóng,

hắn hôm nay tuyệt không có khả năng hoặc là rời đi nơi này.

“Giết!”

Tống Vạn phát ra gầm thét, từ dưới đất nhào lên, toàn thân trên dưới còn sót lại lực lượng toàn bộ ngưng tụ lại cùng nhau, từ chân cùng hông, tầng tầng kéo lên, tất cả kinh mạch đều tại lớp bóp rung động.

Trực tiếp một bước xông ra!

Năm ngón tay như rồng, rộng lượng bàn tay mang theo hùng hậu sức mạnh đáng sợ hướng về Dương Phóng hung hăng vỗ tới.

Hắn mặc dù nội khí hao hết, nhưng là nhục thân phương diện cũng sẽ không quá yếu.

Nhất là hắn luyện là 【 Kim Cương chưởng 】 !

Đây vốn chính là một môn từ bên ngoài mà bên ngoài công phu, chỉ có trước luyện thịt ngon thân, mới có thể thôi động nội khí, đem môn này chưởng pháp phát huy đến cực hạn.

“Chết!”

Ầm!

Dương Phóng song đao rơi xuống, hung hăng rơi đến Tống Vạn trên thân, phát ra từng đợt trầm muộn tiếng vang.

Tống Vạn thân thể lần nữa bị đánh bay ngược mà ra, hung hăng nện ở nơi xa, như là rách rưới, nơi bàn tay xuất hiện lần nữa lâm ly huyết thủy.

Huyết nhục bên ngoài lật, nhìn thấy mà giật mình.

Tổng Vạn rút cục lộ ra sợ hãi.

Hắn là Hắc Long quân tướng lĩnh một trong.

Mặc dù biết sớm muộn cũng sẽ đi đến chiến trường, nhưng là hắn không muốn chết, hắn nhưng chưa bao giờ có đối mặt qua tử vong chân chính.

Nhưng giờ khắc này, hắn xác thực cảm nhận được, trong lòng xuất hiện khó tả hoảng sợ.

“Khụ khụ, bằng hữu, chuyện gì cũng từ từ...”

Tổng Vạn vội vàng mở miệng, không ngừng ho ra máu, hoảng sợ nói, “Người muốn cái gì? Ta đều có thể thỏa mãn nhu cầu của người, không cần thiết huyền não như thể cương, bạc, đan dược, ta tất cả đều có, lần này Hắc Long quân đoạt được tất cả đều có thể tặng cho người, tha ta, được hay không?”

“Được hay không?”

Dương Phóng từng bước một đi vào Tổng Vạn phụ cận, mặt nạ màu trắng phía dưới, là một đôi đũa cuồng mà tùy ý ánh mắt, cười quái dị nói, “Đi nãi nãi người đầu, giết người, đồ vật cũng là ta!”

Phốc phốc!

Hắn một đao đánh xuống, trực tiếp đem Tổng Vạn trán bổ ra, một mực bổ tới cái cổ.

Sau đó Dương Phóng một cước đá ra. Phịch một tiếng, đem Tổng Vạn thi thể hung hăng đá bay ra ngoài.

Thoáng qua!

Dương Phóng lại đem ánh mắt hướng về mấy vị khác lục phẩm cao thủ nhìn lại.

Kiểm tháp Hoang Dã, Bích Thủy.

Bạch Nguyệt lâu Bạch Phong, Bạch Kiếm.

Tứ Phương minh Đàm trưởng lão, Ngô trưởng lão.

Giờ phút này đều là một mặt huyết thủy, đang sợ hãi hướng về nơi xa bò đi.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều điếc.

Trong lỗ tai đang không ngừng chảy máu.

Dương Phóng nhanh chóng hướng về tới, huy động song đao, hướng về đám người chém tới.

Bạch Phong trong miệng gian nan kêu to, phát ra thanh âm ngay cả chính hắn đều nghe không được, nhưng lại trở lại, hướng về Dương Phóng nghênh đón.

Những người khác mặc dù trong lòng kinh hãi, nhưng cũng nhao nhao quay đầu, phóng tới Dương Phóng.

Chỉ là nội lực khô kiệt, lại bản thân bị trọng thương bọn hắn làm sao có thể là Dương Phóng đối thủ.

“Chết!”

Dương Phóng nghe răng cười một tiếng, đi lên bổ vào một người trên thân.

...

Chương 69 : Thiên Thần tổ chức?

“Giết, mau giết hần, không giết hần, chúng ta đều phải chết!”

Tứ Phương minh Đàm trưởng lão sắc mặt nhăn nhó, áo choàng phát ra, toàn thân đều là máu tươi, mở miệng rống to.

Hần liệu lĩnh vận chuyển còn sót lại nội khí, hướng về Dương Phóng đánh tới.

Hai cái nguyên bản bị điện giật tiêu hồ bàn tay, giờ khắc này lại trực tiếp nổi lên một tầng hào quang màu đen nhánh.

“Còn có dư lực?”

Dương Phóng nhướng mày, thân thể nhanh chóng trốn tránh, tránh đi Đàm trưởng lão một kích này, ánh mắt sắc bén, bắt lấy khe hở, huy động trường đao, trực tiếp hướng về Đàm trưởng lão trán hung hăng tích đi.

Đàm trưởng lão vội vàng trở lại, hai tay kẹp lấy, keng một tiếng, kẹp lấy Dương Phóng trường đao trong tay, lại không nghĩ Dương Phóng lần nữa nói ra lời âm.

“Cút!”

Oanh!

Đàm trưởng lão não hải oanh minh, lần nữa phủ.

Dù là lỗ tai của hần đã bao phủ, nhưng là y nguyên bị khủng bố lời âm ảnh hưởng.

Thật giống như cái này lôi âm không chỉ là từ lỗ tai truyền ra, từ lỗ chân lông cũng có thể truyền vào thể nội, thậm chí cách nhục thân trực tiếp chấn động linh hồn.

Phốc phốc!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng, một cái đầu lâu tại chỗ từ cổ của hắn bay ra.

Huyết thủy giống như là phun nhỏ suối đồng dạng.

Không đầu thi thể lung la lung lay, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Hắn chính là lục phẩm đại thành tu vi, bị minh chủ phái tới, đến đây thăm viếng lần này Hắc Thiết khu quần cư Thần Chủng sự tình thật giả, bên người cao thủ nhiều như mây, mình lại thực lực không phải tục, chưa từng nghĩ tới mình sẽ chết tại như thế một cái nho nhỏ khu quần cư.

Dương Phóng đá một cái bay ra ngoài Đàm trưởng lão thân thể, Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ giống như ác ma, tiếp tục hướng về còn lại mấy người nơi đó phóng đi, một đôi phong mang lấp lóe con người đơn giản giống như là đoạt hồn móc đồng dạng.

Tại hắn vừa mới lôi âm bên trong, ngoại trừ Đàm trưởng lão chịu ảnh hưởng, còn có Kiếm tháp Bích Thủy sư tử, Bạch Nguyệt lâu Bạch Kiếm.

Hai người này tu vi còn xa không kịp Đàm trưởng lão, dù là không phải chính diện nhận lôi âm xung kích, y nguyên tiến vào ngậy ngô bên trong.

Phốc phốc!

Dương Phóng một đao tích ra, chém vào Bạch Kiếm trên ót, đem hấn đầu u đầu sút trán, sau đó một cái khác cây trường đao, trực tiếp hung hăng tích hướng Kiếm tháp Bích Thủy sư tử nơi đó.

“Bích Thủy!”

Kiếm tháp Hoang Dã sư huynh sắc mặt thống khổ, một mặt huyết thủy, huy động trọng kiếm, vội vàng hướng Dương Phóng nghênh đón.

Keng một tiếng, Hoang Dã sư huynh trong tay trọng kiếm kém chút tuột tay.

“Người cũng chết!”

Dương Phóng luân động một cái khác cây trường đao, trực tiếp hướng về Hoang Dã sư huynh tích đi.

Hoang Dã sư huynh vội vàng huy động trọng kiếm, đem hết toàn lực tiến hành phong cản.

Cùng lúc đó, Bạch Nguyệt lâu Bạch Kiếm, Tứ Phương minh Ngô trưởng lão, cũng lần nữa điên cuồng nhào về phía Dương Phóng.

Kiếm tháp Bích Thủy sư tử rất cực tình táo lại, vô cùng hoảng sợ, toàn thân trên dưới run lẩy bẩy, cảm giác như cùng ở tại trước quý môn quan dạo qua một vòng đồng dạng.

Vừa mới nòng thế mà lần nữa đã mất đi ý thức?

Mắt thấy Hoang Dã sư huynh bọn người vây công trước mắt đạo này khô ngô người đeo mặt nạ, nòng nhịn xuống sợ hãi, lần nữa nhào tới.

Một tay khoái kiếm nhanh chóng thi triển mà ra, hướng

về Dương Phóng yếu hại bao phủ tới.

Dương Phóng mày nhăn lại, hai cái trường đao huy động, hô hô chói tai.

Keng!

Bỗng nhiên, một đao tích bay Hoang Dã sư huynh trong tay trọng kiếm, một cái khác trường đao trực tiếp hung hăng tích hướng về phía Hoang Dã sư huynh mặt.

“Sư huynh!”

Bích Thủy sư tỷ phát ra kinh uổng, trường kiếm trong tay vội vàng nhanh chóng đâm về Dương Phóng hậu tâm.

Lại không nghĩ Dương Phóng nhìn cũng không nhìn, trường đao tiếp tục tích hạ.

Hoang Dã sư huynh một mặt sợ hãi, vội vàng theo bản năng vung vẩy hai tay đón đỡ.

Keng!

Phốc phốc!

A!

Liên tiếp thanh âm vang lên.

Một đạo là Bích Thủy sư tỷ đâm vào Dương Phóng hậu tâm phát ra thanh âm, trường kiếm mũi kiếm trực tiếp đâm rách quần áo, rơi vào bên trong nội giáp bên trên.

Một đạo khác thanh âm, thì là Dương Phóng trường đao tích qua, đem Hoang Dã sư huynh hai cổ tay tại chỗ tích hạ.

Hoang Dã sư huynh đau kêu thê lương thảm thiết, hai cổ tay chỗ huyết thủy dâng trào, thân thể nhịn không được hướng về hậu phương liên tục rút lui, trong thần sắc tràn ngập sợ hãi.

Dương Phóng thân thể lóe lên, Đạp Tuyết công thi triển, nhanh chóng tiếp cận mà qua, trường đao từ Hoang Dã sư huynh cái cổ xẹt qua.

Phốc!

Một cái đầu lâu trực tiếp từ Hoang Dã sư huynh trên cổ lăn xuống.

Thi thể của hắn lung lay la lung lay, hai đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.

“Hoang Dã sư huynh!”

Bích Thủy sư tỷ hoảng sợ kêu to.

Nàng trong lòng sợ hãi, triệt để đánh mất dũng khí, vội vàng liều lĩnh quay người đào tẩu.

Còn lại Bạch Phong, Ngô trưởng lão vừa nhìn thấy nàng quay người đào vong, cũng sinh ra kinh hãi, cũng không dám lại lưu lại, liền vội vàng xoay người bỏ chạy.

Lại không nghĩ!

Liền tại bọn hắn vừa mới chạy ra, dị biến nảy sinh.

Tùng đột não hải cảm giác mê man bỗng nhiên truyền đến, lỗ tai chỗ ông ông tác hưởng, trước mắt xuất hiện vô số ảo giác.

Thân thể như là say rượu, bịch bịch ngã sấp trên mặt đất.

“Độc?”

Ngô trưởng lão sắc mặt hoảng sợ , đạo, “Ta trúng độc?”

Gia hỏa này thực lực đã đáng sợ như thế, thế mà còn hạ độc?

Mấu chốt là bọn hắn không chút nào biết đối phương là như thế nào hạ độc?

“Tha ta, tha ta...”

Trên mặt đất Bích Thủy sư tử ngũ khí thì ào, nằm rạp trên mặt đất, vô cùng hoảng sợ mở miệng.

“Không hổ là lục phẩm cao thủ, kháng độc tính đến cùng là mạnh, ta hạ nặng như vậy độc, thế mà đến bây giờ mới xuất hiện phản ứng.”

Dương Phóng trong lòng cảm khái.

Cái này nhược điểm thành là bình thường ngũ phẩm cao thủ, sớm đã bị độc lật ra, kết quả bọn hắn còn có thể cùng mình đại chiến lâu như vậy.

Bất quá, cũng may hết thấy đều kết thúc.

Dương Phóng đi qua, huy động trường đao, trực tiếp hướng về Bạch Phong chỗ cổ hung hăng tích hạ.

“Chờ một chút, Thần Chủng là cái gì...”

Bạch Phong sắc mặt thống khổ, còn muốn hỏi thăm.

Phốc phốc!

Tuyết nước dâng trào, nhuộm đỏ mặt đất.

Đầu lâu trực tiếp lăn xuống trên mặt đất.

Dương Phóng bước chân không ngừng, theo sát lấy hướng về kia vị Bích Thủy sư tử đi đến, lại là một đao rơi xuống.

“Buông tha ta... Van cầu người, đừng giết ta...”

Phốc phốc!

Lại là một cái đầu lâu lăn xuống mà xuống.

“Yên tâm, không thương.”

Dương Phóng ngữ khí bình đạm, theo sát lấy hướng về kia vị Ngô trưởng lão thân thể tích xuống dưới.

Ngô trưởng lão cho dù thân thể đã xụi lơ, y nguyên không muốn nhận mệnh, muốn toàn lực xô dịch thân thể, hướng về nơi xa bò đi.

Trên mặt đất bị hấn leo ra ngoài một đao thật dài vết máu.

Chỉ là Dương Phóng trường đao vẫn là rơi vào hấn trên thân.

Phốc phốc!

Viên thứ ba đầu lâu lăn xuống.

Bông tuyết càng rơi xuống càng lớn.

Hàn phong ô ô chói tai.

Dương Phóng đứng ở bạo tuyết bên trong, nhìn xem đầy đất thi thể, lại nhìn một chút nơi xa ngơ ngác

ngác đăm người, thở sâu, vẫn là quyết định nhất cổ tác khí, toàn bộ chém chết được rồi.

Nếu không vạn nhất có người đột nhiên thanh tỉnh, coi như phiền toái.

Nhất là trạng thái của hắn bây giờ cực kỳ vi diệu.

Nội khí tiêu hao quá độ, cơ hồ triệt để thấy đáy.

Mà lại trước đó còn thi triển 【 Bạo khí quyết 】, một khi 【 Bạo khí quyết 】 tác dụng phụ xuất hiện, hắn khẳng định sẽ trở thành người khác thịt cá.

“Tam Hà bang chủ, người cũng đi chết đi!”

Dương Phóng huy động khảm đao, hướng về cách hắn hơi gần một bóng người bổ tới.

Tất cả lực phẩm cao thủ cũng không thể buông tha.

Đây là uy hiếp lớn nhất!

Tam Hà bang bang chủ Ngụy Thiên Long thực lực rõ ràng so trước đó mấy người yếu nhược rất nhiều, trước đó mấy người đều đã cùng Dương Phóng đại chiến nửa ngày, hắn thế mà còn không có từ ngờ ngờ ngác ngác bên trong tỉnh lại.

Cho đến lúc này Dương Phóng trường đao lâm thế, hắn mới rất cực có vẻ thanh tỉnh.

Ngụy Thiên Long sắc mặt hoảng hốt, vội vàng mở miệng.

“Không muốn!”

Phốc phốc!

Đầu lâu bay ra, huyết thủy phiêu tán rơi rụng, nổi bật bông tuyết đầy trời.

“Chậm.”

Dương Phóng tiếp tục hướng phía trước đi vào.

Lại tại lúc này!

Còn lại đám người rốt cục bắt đầu lần lượt khôi phục.

Tùng cái sắc mặt trắng bệch, hai lỗ tai ong ong, lộ ra sợ hãi, vội vàng hướng bên người khu vực nhìn lại.

“Tướng quân chết!”

“Hoang Dã sư huynh cũng đã chết!”

“Đàm trưởng lão, Ngô trưởng lão đều bị giết!”

“Mau trốn a!”

Không biết là ai dẫn đầu hét to lên.

Tất cả người thanh tỉnh lại, tất cả đều lộn nhào hướng về nơi xa chạy ra ngoài.

Mặc dù có người còn không có thanh tỉnh, nhưng ở đám người chen chúc phía dưới, vẫn là rất nhanh tỉnh táo lại, lộ ra vẻ sợ hãi, vội vàng bắt đầu đào vong.

Dương Phóng thở sâu, kềm chút lần nữa ngã sấp xuống.

Hắn cố nén thân thể không ngã, trong lòng thật sâu nghiêm nghị, cầm thật chặt trường đao, sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Tốt!

Trốn tốt!

Lúc này, tùy tiện một người đoán chừng đều có thể giết chết chính mình.

Vạn nhất bọn hắn phát hiện mình đã đến nỗ lực hết đà, vậy thì phiền toái.

Toàn bộ Hắc Hồ bang tổng bộ một mảnh.

Người người sợ hãi, hận không thể trên thân mọc ra tám đầu chân tới.

Bọn hắn vừa mới thanh tỉnh, trong đầu ngoại trừ sợ hãi, đã không có cái khác.

Giờ phút này, căn bản không có bất luận kẻ nào có thể tỉnh táo suy nghĩ, càng không có bất luận kẻ nào có can đảm dừng lại.

Cơ hồ chỉ là trong nháy mắt.

Toàn bộ Hắc Hồ bang tổng bộ liền trốn không ai.

Bông tuyết càng rơi xuống càng lớn.

Trên mặt đất ngổn ngang lộn xộn, lưu lại một chỗ thi thể.

Dương Phóng đứng tại chỗ, không nhúc nhích, khôi phục ước chừng chừng nửa canh giờ, bả vai, cổ tay, quần áo, sợi tóc đều đã biến thành Bạch sắc.

Rốt cục, hắn chậm chậm thở hắt ra trọc khí.

Gần như khô kiệt nội khí khôi phục ba bốn thành tới.

Dương Phóng quyết định thật nhanh, lập tức bắt đầu ở trên thân mọi người tìm tòi.

Nhất là Tống Vạn, Hoang Dĩ, Bích Thủy, Bạch Phong, Đàm trưởng lão bọn người.

Bọn gia hỏa này đều là đại nhân vật!

Tìm trong ngày cao cao tại thượng, trên người đồ tốt quả quyết không ít.

Dương Phóng chuyên môn từ một vị trưởng lão trên người lột một thân áo khoác xuống tới, đem tìm thấy được Tịch Tà Ngọc, bạc vụn, vàng lá, không biết tên đan dược, bí tịch, nội giáp tất cả đều đặt ở cái này áo khoác bên trên.

Một vòng lục soát xuống tới, trực tiếp tại cái này áo khoác bên trên chòng chát lên cao cao một tầng.

Hắn toàn bộ đem nó đóng gói, thật dày một bao lớn, lúc này vác tại sau lưng, hướng về mình trước đó đào móc địa động lần nữa chạy tới.

Kết quả mới vừa vặn xong ra không xa.

Dương Phóng trước mắt liền bắt đầu cấp tốc biến thành màu đen.

Từng đợt trước nay chưa từng có suy yếu cảm giác từ toàn thân đánh tới, đem hắn bao phủ ở bên trong.

“Không tốt, Bạo khí quyết tác dụng phụ xuất hiện.”

Dương Phóng cắn đầu lưỡi một cái, cưỡng ép thanh tỉnh, tăng tốc bước chân, hướng về trước đó trụ sở tiến đến.

Vừa mới xông ra một đầu ngõ nhỏ.

Dương Phóng bỗng nhiên biến sắc, thân thể dừng lại, một đôi băng lãnh ánh mắt cách sâm bạch vô tình mặt nạ hướng về phía trước nhìn lại.

Đầu ngõ chỗ.

Hai người mặc màu đen cà sa tăng nhân, ngăn ở nơi đó, cầm trong tay thiền trượng, một mặt đau khổ chi sắc.

“Sai lầm sai lầm!”

Cầm đầu Hắc Ấn thiền sư một tay dựng thẳng lên, phức tạp nói, “Thí chủ tạo sát nghiệt không khỏi nhiều lắm.”

“Lão hòa thượng, các người cũng muốn chết?”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh, ánh mắt vô tình, trường đao trong tay đã chăm chú nắm lấy.

“A Di Đà Phật.”

Hắc Ấn thiền sư tụng tiếng niệm phật, mở miệng nói, “Chúng ta không dám là địch, chỉ là hi vọng thí chủ lòng dạ từ bi, đừng lại giết tiếp.”

“Hừ!”

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, dưới mặt nạ khuôn mặt thấy không rõ biểu lộ, đạo, “Ta 【 Thiên Thần tổ chức 】 làm việc, không cần muốn các người đến khoa tay múa chân? Cút!”

Hắn cuối cùng uống ra một đạo lời âm, thân thể lại mãnh nhưng rút lui, hướng về một cái khác đầu ngõ nhỏ lao đi.

Đạp Tuyết công thi triển, nhanh chóng chạy khỏi nơi này.

Hai vị tăng nhân não hải vù vù, lâm vào ngây ngô, kéo dài ước chừng ba bốn giây, mới lần nữa tỉnh táo lại.

Hai người trong lòng kinh hãi, hướng về sau rút lui, đối mặt.

Bọn hắn vừa mới... Lại ngẩn ngủ mất đi ý thức?

..

Chương 70 : Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai dự định!

Thẳng đến quá khứ hồi lâu, hai vị tăng nhân ba động nội tâm mới dần dần bình tĩnh trở lại.

“Sư huynh, vừa mới hấn nói hấn xuất từ Thiên Thần tổ chức?”

Bên cạnh Hắc Pháp thiền sư lộ ra vẻ kinh ngạc, nhin không được hỏi.

Hắc Ân thiền sư ngưng trọng gật đầu, nói nhỏ, “Thiên Thần tổ chức... Tựa hồ chưa từng nghe nghe!”

“Đúng vậy, tại Bạch Lạc thành như thế năm chưa từng nghe qua, không chỉ có như thế, xung quanh mấy ngàn dặm khu quần cư ta cũng đều đi qua, giống như đều chưa từng nghe qua!”

Hắc Pháp thiền sư sắc mặt biến huyễn.

Đây là một cái... Không người biết đến tổ chức thần bí?

Càng máu chốt chính là!

Đối phương đạt được Thần Chủng!

Còn giết chết rất nhiều cao thủ!

Không khỏi là Bạch Lạc thành thế lực lớn.

“Đi thôi, nhìn xem cái khác người sống sót đi.”

Hắc Ân thiền sư ngưng tiếng nói.

Bên cạnh tăng nhân chậm rãi gật đầu.

Hai người lúc này rời đi nơi đây.

...

Khu quần cư bên ngoài.

Tất cả mọi người tại nơi đây trốn như điên.

Mỗi người đều sợ hãi vô cùng, ngay cả đầu cũng không dám về một chút.

Sợ vừa quay đầu lại, liền có một ngọm trường đao tại gáy của bọn họ.

Bọn hắn trước đó đồ sát khu quần cư bình dân thời điểm, còn không có cảm thấy cái gì, nhưng bây giờ tai nạn rơi vào chính bọn hắn trên thân, mỗi người đều dị thường sợ hãi, hồn phách đều cơ hồ bay ra ngoài.

“Tướng quân chết rồi, xảy ra chuyện lớn!”

“Tướng quân bị tên kia giết chết, tên kia còn chiếm được Thần Chủng!”

“Thần Chủng là thật, thật tồn tại tại thế!”

“Mau trốn a!”

Đám người hỗn loạn tung bừa, liền lĩnh phóng tới rừng rậm.

“Tướng Khai, Tướng Khai!”

Tại Tướng Khai toàn lực kinh hoàng chạy trốn bên trong, bỗng nhiên, một đạo tiếng quát khế từ phía sau hắn

vang lên, tiếp lấy một bóng người nhanh chóng tiếp cận, chụp vào Tường Khai thân thể.

Tường Khai dọa đến vội vàng trở lại tích đi.

Keng một tiếng, trường đao bị đối phương ngăn trở.

“Người điên rồi, là ta!”

Quách Thiên Khiếu gọi lại Tường Khai, lộ ra kinh sợ.

“Là người, thế nào?”

Tường Khai thở hổn hển, sắc mặt trắng bệch, vội vàng hướng khu quần cư phương hướng nhìn lại.

Chỉ gặp khu quần cư bên trong không có bất kỳ người nào đuổi theo, lúc này mới thật dài nhẹ nhàng thở ra, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới tất cả đều truyền đến nồng đậm cảm giác mệt mỏi, nhất là hai chân, cơ hồ đến bây giờ đều là mềm.

Vừa mới bọn hắn tối thiểu có hai ba phút tả hữu đều ở ngờ ngờ ngác ngác bên trong.

Cho dù hiện tại khôi phục ý thức, y nguyên cảm thấy mình hồn phách ở vào phiêu đảng bên trong, hai chân chạy phiêu hồ hồ.

Quách Thiên Khiếu cũng thở dài ra một hơi hơi thở, ngưng tiếng nói, “An toàn, tên kia không có đuổi tới.”

“Đúng vậy a, không có đuổi tới, an toàn.”

Tường Khai tái diễn lời của hắn, y nguyên thở hổn hển.

“Đúng rồi, tên kia... Cũng là người xuyên việt!”

Quách Thiên Khiếu sắc mặt biến đổi, nói nhỏ.

“Người xuyên việt? Làm sao người biết?”

Tưởng Khai biến sắc, nhưng bỗng nhiên kịp phản ứng, hoảng sợ nói, “Hành giả võ tông?”

“Đúng vậy, lúc trước hắn tự báo tặc danh, nói mình là Hành giả võ tông, cái này không rõ ràng là người xuyên việt? Coi như thế giới này thật có cùng tên người, hắn nhiều nhất gọi là mình vì võ tông, nào có xưng mình vì ‘Hành giả võ tông’!”

Quách Thiên Khiếu lập tức nói.

“Lại một cái thực lực đáng sợ người xuyên việt?”

Tưởng Khai cả kinh nói.

Không!

Cái này nào chỉ là đáng sợ!

Gia hỏa này nghịch thiên.

Một người làm lật ra tất cả mọi người!

Ngay cả Hắc Long quân lần này dẫn đội tướng quân cũng bị tích chết quá khứ!

Lục phẩm cao thủ đơn giản giống như là rơm rạ đồng dạng.

Có thể tưởng tượng, tin tức truyền trở về nhất định có thể dẫn phát sóng to gió lớn.

“Là càng máu chốt chính là, gia hỏa này đạt được Thần Chung, hắn tại thế giới hiện thực rốt cuộc là ai? Hắn là

Nam thị, vẫn là Phương Thị? Cùng cái kia Thông Thiên giáo chủ có quan hệ hay không?”

Quách Thiên Khiếu nghĩ rất xa, trong lòng không cách nào bình tĩnh, chuyên môn tìm đến Tưởng Khai thương lượng.

“Người hoài nghi hẳn cùng cái kia Thông Thiên giáo chủ là cùng nhau?”

Tưởng Khai giật mình, bỗng nhiên mở miệng nói, “Có thể hay không chính là cùng là một người!”

“Không có khả năng!”

Quách Thiên Khiếu cực kỳ quả quyết , đạo, “Trước đó bị Thông Thiên giáo chủ giết chết thi thể, ta cũng đều nhìn qua, tất cả đều là bị khoá kiếm cắt cổ mà chết, mà lại Thông Thiên giáo chủ còn tinh thông ám khí, độc công, nhưng gia hỏa này đâu? Hẳn đao pháp đại khai đại hợp, sử dụng thủ đoạn tất cả đều là chính diện ngạnh cương, rõ ràng là cái lỗ mãng tính cách, cùng Thông Thiên giáo chủ loại kia âm u tác phong căn bản không hợp, cho nên khẳng định không phải cùng là một người!”

“Cũng đúng!”

Tưởng Khai liên tục giật đầu, mở miệng nói, “Trước đó bị Thông Thiên giáo chủ giết người, ta cũng nhìn qua, đúng là dạng này, vậy bọn hắn có khả năng hay không là thông một tổ chức?”

“Không rõ ràng, trừ phi bây giờ đi về nghiệm thi!”

Quách Thiên Khiếu sắc mặt biến đổi.

“Người điên rồi!”

Tường Khai thất thanh nói.

Lúc này trở về, sợ là chết cũng không biết chết như thế nào.

“Tường Khai, người có hay không nghĩ tới tính toán cho sau này?”

Quách Thiên Khiếu lần nữa nói nhỏ , đạo, “Người chẳng lẽ chuẩn bị tại Hắc Long quân pha trộn cả một đời sao? Hắc Long quân cao thủ nhiều như mây, tam giáo cửu lưu loại người gì cũng có, ta nghe nói ngày bình thường các loại tài nguyên đều muốn dựa vào chính các người tranh đoạt, người dạng này tính cách thật thích hợp Hắc Long quân sao? Bao quát ta, ta tại Tứ Phương minh cũng chỉ là một cái nho nhỏ trưởng lão mà thôi, tóm lại là ăn nhờ ở đậu, nhưng trước mắt liền có một cái cơ hội, có thể để chúng ta nhất phi trùng thiên!”

“Cơ hội? Cơ hội gì?”

Tường Khai hồ nghi nói.

“Mảnh này Hắc Thiết khu quần cư trải qua lần này kiếp nạn về sau, đã triệt để phế đi, lấy chúng ta tình huống hiện tại, không bằng như vậy lưu lại, liên hợp cái khác Lam Tinh người, lại cẩn thận kinh doanh một chút cái này khu quần cư, đem mảnh này Hắc Thiết khu quần cư chế tạo thành chúng ta Lam Tinh người chuyên môn một cái căn cứ, đến lúc đó, lấy người ta thủ đoạn còn không phải muốn cái gì có cái đó.”

Quách Thiên Khiếu ánh mắt nheo lại , đạo, “Bất luận là tại hiện thực, vẫn là tại dị giới, chỉ cần chúng ta nắm giữ phần này địa bàn, cũng sẽ phải gió đến gió, muốn mưa được mưa, thậm chí ngay cả Trình đội trưởng bên kia cũng sẽ ủng hộ chúng ta!”

“Chế tạo căn cứ?”

Tưởng Khai trong đầu cũng nhanh chóng suy tư.

Không thể không nói, ý nghĩ này xác thực tốt.

Nếu có thể đem khối này khu quần cư nắm giữ nơi tay.

Như vậy bọn hắn chính là muốn trở thành thổ hoàng đế, cũng không phải không có khả năng!

Đâu còn cần phải trở về liếm máu trên lưỡi đao?

“Nhưng cái kia Hành giả võ tông cùng Thông Thiên giáo chủ vẫn còn ở đó.”

Tưởng Khai nói.

“Ta không cho rằng đối phương sẽ một mực lưu tại nơi này.”

Quách Thiên Khiếu ánh mắt ngưng trọng, cẩn thận phân tích , đạo, “Thông Thiên giáo chủ tính cách âm lãnh, không phải loại kia từ bi người, coi như lưu lại, hắn cũng sẽ không quản chúng ta nhàn sự,

Mà Hành giả võ tông làm việc bừa hãn, lần này lại phải Thần Chung, càng thêm không có khả năng lưu tại nơi này, bởi vì sự tình chẳng mấy chốc sẽ truyền đến Bạch Lạc thành, đến lúc đó tất cả mọi người biết Thần Chung bị hắn đoạt được, nếu như hắn còn lưu tại nơi này, vậy hắn chính là đồ đàn, cho nên hắn khẳng định sẽ đi!”

“Vậy chúng ta bây giờ trở về?”

Tưởng Khai thử nói.

“Lại chờ một chút, tại dã ngoại chờ hai ngày nhìn xem!”

Quách Thiên Khiếu nói.

“Tốt!”

Tưởng Khai cắn răng một cái.

Dù sao trên người bọn họ đều có Tịch Tà Ngọc.

Tại dã ngoại tìm hốc cây giấu hai ngày, không đến mức xảy ra chuyện!

Đến lúc đó có thể ngay cả những thi thể này cũng cùng nhau nghiệm một chút, nói không chừng có thể phát hiện một vài thứ.

Vạn Xuân cửa hàng.

Dương Phóng một đường cuồng cướp mà đến, xác định không ai theo dõi về sau, trực tiếp vượt qua đầu tường, lần nữa quay trở về mình trước đó đào trong huyết động.

Hắn thừa dịp mình còn có thể bảo trì thanh tỉnh, đem nguyên bản nhét vào trong lòng đất thi thể tất cả đều còn tại một bên.

Sau đó đem trên người bao lớn nhét vào dưới giường, cẩn thận nắp kỹ.

Ngay tiếp theo mặt nạ cũng cùng nhau gỡ xuống.

Làm xong đây hết thở, Dương Phóng cũng chịu không nổi nữa, lập tức kéo đến một khối tấm thảm, trùm điệp bao lấy thân thể, trực tiếp nằm ở trên giường, lâm vào mê man.

Trước nay chưa từng có mỗi một cùng suy yếu, đem

hấn thân thể trong nháy mắt bao trùm.

Giống như muốn như vậy ngủ say đồng dạng.

...

Chương 71 : Thu hoạch to lớn!

Hai ngày quá khứ.

Tuyết lớn lúc ngừng đương thời, hàn phong gào thét, ô chói tai.

Một chút bông tuyết tại hàn phong quét dưới, trực tiếp dọc theo Dương Phóng chỗ địa động cửa vào, hướng về toàn bộ địa quật phía dưới thổi đi.

Khiến cho địa quật bên trong đều trở nên ẩm ướt cục cục một mảnh.

Dương Phóng thân thể không nhúc nhích, y nguyên ở vào trong mê ngủ.

Mãi cho đến ngày thứ ba buổi sáng, thân thể của hắn mới rốt cục có động tĩnh, ngón tay không bị khống chế co quắp, tiếp lấy một đôi nặng nề mí mắt cũng bắt đầu chậm rãi mở ra, bờ môi khô nứt, lại đói vừa khát.

Ánh mắt của hắn hướng về ẩm ướt mờ tối địa quật nhìn lại.

Ngọn đèn đã sớm dập tắt.

Địa quật phía trên bộc lộ ra từng đợt sáng ngời.

Còn có giọt giọt giọt nước từ vách động hướng xuống nhỏ xuống.

Dương Phóng chặt vật giã dựa đứng dậy, lại phát hiện toàn thân trên dưới không chỗ không đau, thật giống như lâu không rèn luyện thân thể mạnh mẽ sau khi rèn

luyện, sinh ra di chứng đồng dạng.

“Ta đây là ngủ mê bao lâu? Khát quá, thật đói...”

Dương Phóng thở hổn hển.

Cũng may hấn kịp thời tỉnh lại, không phải có thể hay không tại trong mê ngủ chết khát hoặc là chết đói quá khú.

Dương Phóng lung la lung lay đứng dậy, nhanh chóng đi hướng một bên vạc nước, dùng bầu nước múc một bầu trước đó dự trữ thanh thủy, hướng về trong mồm rót xuống dưới.

Ừng ực ừng ực!

Một hơi uống ròn rã nửa bầu.

Loại kia khát nước cảm giác y nguyên còn tại.

Thật giống như không quản uống bao nhiêu nước, đều sẽ khát nước đồng dạng.

“Chết điện phân hỗn loạn.”

Xem ra hấn mê man thời gian nhất định rất dài, không phải sẽ không như vậy.

Dương Phóng thoáng qua lại cảm nhận được nồng đậm đói khát.

Hấn từ bên cạnh mang tới trước đó dự trữ ăn thịt, nhặt lên một thanh trường kiếm đem nó bốc lên, sau đó ở trong hang bên trong bắt đầu nhóm lửa.

Cũng may trước đó cũng trữ bị không ít củi khô.

Mặc dù mặt ngoài một tầng có chút ướt sũng, nhưng phía dưới coi như làm.

Dương Phóng từ nơi không xa trên thi thể cởi xuống một bộ y phục, sau khi đốt, đem củi khô rơi vào phía trên, sau đó dùng trường kiếm chọn một khối thịt heo, bắt đầu thiêu đốt.

Từng mảnh từng mảnh mỡ heo rơi xuống, xì xì rung động, thỉnh thoảng lại bốc lên từng đợt khói trắng.

Dương Phóng nghe nước bọt chảy ròng.

Trong lòng của hắn dâng lên một tia may mắn,

Lần này có thể xử lý đám người, giết ra khỏi trùng vây, vận khí chiếm rất lớn thành phần.

Lúc ấy phàm là có một vị tứ phẩm cao thủ không có đào tẩu. Mà là quay người cho hắn một kiếm, hắn cũng khó khăn thoát khỏi cái chết.

Điều này cũng làm cho hắn càng thêm ý thức được cần thận tâm quan trọng.

Sau này không phải vận bất đắc dĩ, tuyệt không thể giống như dạng này.

Trong khoảng thời gian này, mình tựa hồ ẩn ẩn có chút nhỏ bành trưởng...

Dương Phóng trầm than.

Hơn nửa canh giờ.

Trên thân kiếm thịt heo rốt cục bị nướng chín.

Dương Phóng đơn giản rải lên một chút muối thô về

sau, trực tiếp bắt đầu gặm ăn.

Mà ăn uống no đủ về sau, Dương Phóng lúc này kiểm tra lên thân thể của mình, toàn thân trên dưới xanh một miếng tử một khối, nhiều chỗ mềm tổ chức bị kéo thương.

Nhắm mắt nội thị, chỉ gặp thể nội mấy đường kinh mạch cũng xuất hiện khe hở.

Nội khí một vận, liền truyền đến từng tia từng tia đau nhức cảm giác.

“Bạo khí quyết di chứng?”

Dương Phóng nhíu mày.

Cũng may cái này mấy đầu kinh mạch đều không phải là chủ yếu kinh mạch, uẩn dưỡng mấy ngày hẳn là liền có thể chậm rãi khôi phục.

Nếu là chủ yếu kinh mạch thụ thương, không có mấy tháng thời gian, căn bản không trông cậy vào có thể khôi phục, hơn nữa còn sẽ đại đại ảnh hưởng thực lực.

Cái này cũng cùng hẳn Bạo khí quyết tu luyện cảnh giới có quan hệ!

Dù sao lúc trước hẳn Bạo khí quyết chỉ là vừa đến đệ nhất trọng cảnh giới, tiềm lực kích phát ít, tương ứng mang tới tệ nạn cũng nhỏ.

Nếu là hẳn Bạo khí quyết đạt đến thứ ba hoặc cảnh giới thứ tư, như vậy lần này cũng không phải là tổn thương mấy đầu nhỏ kinh mạch đơn giản như vậy.

Dương Phóng nhắm mắt ngồi xếp bằng, vận chuyển nội công, hô hấp thổ nạp sau khi, đem thể nội nội khí triệt để

bỏ đầy, sau đó lần nữa đứng dậy, đem mình trước đó giấu ở dưới giường cái kia thật dày bao khóa lấy ra.

Trước đó hắn chỉ lo thu lấy, căn bản chưa kịp xem xét.

Bây giờ có thời gian, tự nhiên muốn xem thật kỹ một chút lần này thu hàng.

Hắn đem bao khóa để lên bàn, lại đốt sáng lên ngọn đèn, trực tiếp đem bao khóa mở ra.

Chỉ gặp bên trong rục rở muôn màu, đủ loại đồ vật, cơ hồ cái gì cần có đều có.

Dương Phóng trực tiếp nhìn miệng khô lưỡi khô.

Hắn thừa nhận hắn chưa thấy qua việc đời.

Như thế một bao lớn đồ vật, trực tiếp để hắn có loại tim đập loạn cảm giác.

Riêng là vàng lá, bí đỏ tử liền đạt tới hơn bốn mươi khóa

Cái khác nén bạc, bạc vụn càng là tràn đầy một đồng lớn.

Bên cạnh còn có ban chỉ, ngọc khí, nội giáp, đan dược, Tịch Tà Ngọc.

Cùng hai quyển nhan sắc ồ vàng bí tịch.

Dương Phóng cầm lấy kia hai quyển bí tịch.

Chỉ gặp một bản trên đó viết 【 Hắc băng chưởng 】 .

Một bản thì viết 【 Thích kiếm thuật 】 !

Dương Phóng đầu tiên là lật xem đệ nhất bản, tra xét.

Đây là một môn độc công!

Luyện thành chưởng lực bên trong sẽ xuất hiện hàn độc, đánh vào trên thân người, nhẹ thì có thể khiến người ta hàn độc nhập thể, chịu đủ tra tấn, nặng thì sẽ phá hủy nội tạng, tại chỗ chết thảm.

Nói cách khác!

Cái này tương đương với dị giới bản 【 Huyền Minh Thần Chưởng 】, hàn độc chi lực để cho người ta khó có thể chịu đựng.

Dương Phóng càng xem càng là ngạc nhiên, sau đó đem bản này 【 Hắc băng chưởng 】 đặt ở một bên, lại cầm lấy bên cạnh 【 Thích kiếm thuật 】 quan sát.

Bản này 【 Thích kiếm thuật 】 càng thêm huyền diệu.

Thông thiên trên dưới, tất cả kiếm chiêu vậy mà tất cả đều là đâm, không có bất kỳ cái gì động tác khác.

Giảng cứu bằng nhanh nhất tốc độ, nhất xảo trá góc độ đâm về địch nhân yếu hại.

Kiểm, vốn là lấy đâm làm chủ!

Cái gọi là gọt, chặt, chọn đều chỉ là kéo dài công năng!

Quyển công pháp này lại bỏ đi tất cả kéo dài công năng, đem 【 đâm 】 chữ phát huy đến cực hạn.

Luyện đến mạnh nhất cảnh giới. Nghe nói có thể một giây đâm ra hai mươi tám kiếm!

Quả nhiên hung hiểm khó lường.

“Hảo kiếm pháp, bản này Thích kiếm thuật cùng ta sở tu Âm ảnh thân pháp phối hợp lẫn nhau, nhất định có thể phát huy uy lực mạnh hơn.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn đem quyển bí tịch này cũng đặt ở một bên, lại nắm lên trong bao món kia nội giáp.

Toàn bộ nội giáp, chỉ có trước ngực cùng phía sau lưng khu vực, toàn thân ngân quang lóng lánh, sát vì bất phàm.

Hơn nữa thoát nhìn, tựa hồ cũng không phải là bình thường kim loại đúc thành.

Giống như là một chút dị thú lân giáp.

Dương Phóng nắm lên trường đao, trực tiếp hướng về trước mắt nội giáp hung hăng bổ một đao xuống dưới.

Keng!

Hoả tinh bắn tung toé, thanh âm giòn nhẹ.

Nội giáp mặt ngoài ngoài trừ một đạo dấu vết mờ mờ bên ngoài, nhìn không ra bất kỳ tổn thương gì.

“Bảo bối tốt!”

Dương Phóng mừng thầm.

Trong lúc này giáp mặc lên người, tuyệt đối có thể chống đỡ được lực phẩm hậu kỳ, thậm chí thất phẩm cao thủ tập kích.

Bất quá Dương Phóng cũng không biết trong lúc này giáp là từ ai trên thân lột xuống.

Dù sao lúc trước hấn giết người, đều là một đao chặt đầu, cơ hồ không có chặt thân thể...

Cho nên trong lúc này giáp mạnh hơn, lúc trước cũng không thể bảo vệ chủ nhân.

Dương Phóng lúc này cởi áo, đem mình bên trong trước đó xuyên nhuyễn giáp cởi ra, chuẩn bị thay đổi cái này mới nội giáp.

Kết quả nhuyễn giáp vừa mới cởi, bên trong truyền đến từng đợt gay mũi gay mũi khí tức tanh hôi.

Trước đó nhiễm lên huyết dịch, thế mà đã sớm ngưng tụ thành từng khối.

Giờ phút này cởi một cái xuống tới, đơn giản muốn bao nhiêu buồn nôn có bao nhiêu buồn nôn.

“Tắm rửa đi.”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Ngay cả chính hấn đều ghét bỏ từ bản thân.

Hấn lúc này bắt đầu ở trong lòng đất nổi lên nước nóng.

Nấu nước trong lúc đó, hấn tiếp tục quan sát bao khóa bên trong những vật khác.

Kia mấy bình bình bình lọ lọ đan dược, không chỉ là thứ gì, hấn cẩn thận ngửi ngửi, nhưng cũng không có nghe được bất luận cái gì kịch độc khí tức.

Bất quá tùy tiện phía dưới, hấn cũng không dám ăn bậy,

đành phải nhịn đau đem nó hủy đi.

Sau đó, hấn lại đem trước bao khóa lấy ra, đem còn lại vàng bạc tất cả đều đổ vào cùng một chỗ, cẩn thận thanh điểm.

Một phen thanh điểm, Dương Phóng lần nữa đại hỉ.

Vàng lá, bí đỏ tử: 49 khóa.

Bạc: 2 195 lượng

Đồng tiền: 3450 mai.

Ngọc khí, đồ cổ: 79 kiện.

Tịch Tà Ngọc: 74 kiện

...

“Nếu là chỉ coi cái ông nhà giàu, đời này đều không cần buồn...”

“Coi như cùng cái khác người xuyên việt thay người tệt, đây cũng là mấy trăm triệu nhân tệt!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Đáng tiếc!

Đáng tiếc hấn căn bản không thể tùy tiện đi cùng những người khác giao dịch, coi như giao dịch, cũng chỉ có thể duy nhất một lần thay cái mùi mấy lượng bạc, nhiều liền tất nhiên sẽ dẫn phát hoài nghi.

Mà lại ở cái thế giới này, hấn tóm lại là muốn tiếp tục tu luyện.

Cùng văn phú vũ!

Càng đến hậu kỳ, luyện võ càng là một cái động không đáy.

Cho nên nhìn như rất nhiều, sau này một khi mua sắm các loại đan dược, vẫn là không khỏi sẽ bị cấp tốc tiêu hao.

Dương Phóng đem những tài phú này tách ra cất giữ, trang rỗng rãi hai đại bao, sau đó đem kiện hàng này lần nữa đặt ở dưới giường, thích đáng bảo tồn.

Nước nóng đã đốt lên.

Hắn ngã xuống trong thùng tắm về sau, thêm chút nước lạnh, bắt đầu nhảy vào đi thanh tẩy.

...

Ngoại giới.

Phong tuyết dừng lại.

Mặt đất một mảnh trắng xóa.

Hắc Hổ bang tổng bộ bên trong.

Hai đạo lén lén lút lút bóng người, ngay tại cẩn thận kiểm tra thi thể trên mặt đất.

Theo từng cỗ thi thể bị bọn hắn kiểm tra, hai người sắc mặt đã càng ngày càng ngưng trọng.

Đến cuối cùng trực tiếp lộ ra kinh hãi, khó có thể tin, cấp tốc hội tụ đến cùng một chỗ.

“Xác định a?”

“Đúng vậy, có kịch độc vết tích, Kiếm tháp Bích Thủy, Hoang Dã, Bạch Nguyệt lâu Bạch Phong, Bạch Kiếm, còn có Tứ Phương minh trưởng lão, trên thân tất cả đều có dấu hiệu trúng độc, cái này Hành giả võ tông hơn phân nửa cùng Thông Thiên giáo chủ là cùng một bọn.”

“Ai, đi mau đi mau, đừng lại nhìn!”

Hai người trong lòng đã không dám suy nghĩ nhiều.

Thật chẳng lẽ có cái gì bọn hấn không biết tổ chức thần bí?

Hai người vội vàng rời đi, hướng về Đông phương một chỗ nhỏ phá ốc tiến đến.

Tồn hại phòng ốc bên trong. Bóng người hội tụ.

Khoảng chừng mấy chục người chen chúc ở đây, trong miệng thỉnh thoảng lại a ra từng đợt bạch khí.

Quách Thiên Khiếu, Tường Khai hai người một đường chạy đến, trực tiếp từ bên ngoài đẩy cửa tiến đến, đem cửa phòng lần nữa khép kín, lúc này mới thật dài nhẹ nhàng thở ra.

“Quách đội trưởng, Tường đội trưởng, tình huống thế nào?”

Phòng ốc bên trong đám người nhao nhao đứng dậy, nhìn về phía hai người.

Một ngày trước, bọn hấn liền đã từ Quách Thiên Khiếu hai người nơi đó giải được khu quần cư bên trong phát sinh hết thủy.

Biết có một cái tự xưng 【 Hành giả võ tông 】 tồn tại

đáng sợ đạt được Thần Chung, cũng đại khai sát giới, đem từng cái thể lực cường giả tất cả đều giết tâm nát sợ hãi, hết thấy đào tẩu.

Có thể khẳng định là, cái kia 【 Hành giả võ tông 】 tuyệt đối cũng là người xuyên việt.

“Khó nói, khó nói.”

Quách Thiên Khiếu sắc mặt phức tạp , đạo, “Dù sao những cái kia cao thủ liều chết trên thân đều có trúng độc vết tích, 【 Hành giả võ tông 】 cùng 【 Thông Thiên giáo chủ 】 có phải hay không cùng một người, ai cũng không dám xác định, coi như không phải cùng một người, cũng khẳng định có quan hệ liên, tốt, không nói chuyện này!

Để các người liên hệ người làm sao dạng?”

Hắn thoáng qua nhìn về phía đám người.

“Quách đội trưởng, phạm là trước đó nhận biết chúng ta đều có liên lạc.”

Một vị hán tử đứng dậy nói, “Nhưng không biết có phải hay không là còn có những người khác may mắn còn sống sót? Buổi chiều chúng ta lại đi liên lạc một chút.” . .

..

Chương 72 : Cự tuyệt mời

“Tốt, tranh thủ đem còn lại Lam Tinh người toàn bộ liên hệ với.”

Quách Thiên Khiếu gật đầu, “Thực sự liên lạc không được chờ trở về sau lại liên hệ, đại gia không muốn quá bi thương, tai nạn đã triệt để đi qua, sau này mảnh này khu quần cư đem rất có thể là địa bàn của chúng ta!”

“Địa bàn của chúng ta?”

“Quách đội trưởng, các người có kế hoạch gì hay sao?”

“Đúng vậy a, chẳng lẽ chúng ta muốn đi đoạt địa bàn?”

...

“Các vị, trước hết nghe ta nói xong!”

Quách Thiên Khiếu nhẹ nhàng khoát tay , đạo, “Cái gọi là đại nạn không chết tất có hậu phúc, lần này khu quần cư náo động, tất cả cao thủ cơ hồ toàn bộ chết hết, coi như không chết cũng đều tại hai ngày này trực tiếp chạy trốn, bây giờ khu quần cư bách phế đãi hưng, chính là chúng ta làm một sự nghiệp lấy lừng thời điểm,

Nếu là chúng ta lúc này tổ kiến bang phái, cấp tốc chiếm lĩnh khu quần cư, nói không chừng có thể đem mảnh này khu quần cư chế tạo thành chúng ta Lam Tinh một cái căn cứ, đến lúc đó còn không phải muốn gió được gió, muốn mưa được mưa!

Mà lại một khi chúng ta thành lập khu quần cư thành công, Trình đội trưởng bên kia cũng khẳng định sẽ đại

đại khen ngợi chúng ta!”

“Chế tạo thành căn cứ?”

“Biện pháp tốt! Thật sự là biện pháp tốt!”

“Chỉ là có hay không nguy hiểm?”

Đám người nhao nhao xao động.

“Nguy hiểm khẳng định có một chút, nhưng là chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, nhất định có thể vượt qua quá khứ.”

Quách Thiên Khiếu tiếp tục mở miệng, “Chúng ta người nơi này trọn vẹn bốn mươi sáu vị, lại có ta vị này ngũ phẩm cao thủ chấn trận, toàn bộ khu quần cư bên trong cơ hồ không có bất kỳ cái gì thế lực có thể cùng chúng ta chống lại, chỉ cần bắt được kỳ ngộ, nhất định có thể thành tựu đại sự!”

“Tốt, tốt a!”

“Quách đội trưởng, vậy chúng ta buổi chiều lại đi liên hệ liên hệ, nói không chừng còn có cái khác may mắn còn sống sót Lam Tinh người!”

“Đúng, nhân số càng nhiều càng tốt, chúng ta nhiều như vậy Lam Tinh người đồng loạt ra tay, tuyệt đối có thể rất nhanh chiếm lĩnh nơi này.”

...

Lúc xế chiều.

Dương Phóng đổi lại một bộ quần áo sạch sẽ.

Món kia ngân quang lóng lánh nội giáp cũng bị mặc vào

người.

Dương Phóng lần nữa bận rộn, đem trước giấu ở trong lòng đất thi thể từng cỗ ra bên ngoài dọn đi.

Mặc dù là mùa đông, thi thể sẽ không bốc mùi, nhưng là cùng một đám thi thể ngủ nhiều ngày như vậy, vẫn là không khỏi trong lòng cách ứng.

Thu thập xong đại nhất sẽ, hấn mới rút cục đem tất cả thi thể xử lý sạch sẽ.

Dương Phóng lại hướng về tiền đường đi đến.

Chỉ gặp toàn bộ tiền đường hỗn loạn tung bừa. Tủ thuốc, thuốc đài tất cả đều bị ngã ngửa trên mặt đất.

Các loại dược liệu tản mát đầy đất đều là.

Rất nhiều dược liệu đã che kín hơi ẩm.

Dương Phóng đành phải tìm đồ vật, tạm thời đem những dược liệu này thu sạch lên, để trời nắng thời điểm lấy thêm ra đến phơi nắng.

Đợi đến hết thủy thu thập thỏa đáng, Dương Phóng đi ra cửa hàng, hướng về phường thị bước đi, chuẩn bị nhìn xem còn có hay không bán Dưỡng Khí đan địa phương.

Kết quả đoạn đường này đi tới, dị thường tiêu điều, khắp nơi đều là tàn phá phòng ốc.

Thập thất cửu không!

Cho dù còn có một người sống sót tại, cũng đều là trên mặt tuyệt vọng, trong nhà đồ trắng, tại tiếng buồn bã khóc rống.

Phường thị khu vực thì trở nên càng thêm không chịu nổi.

Trước đó bán các loại đồ vật cửa hàng không có một chỗ hoàn hảo.

Bên trong quầy hàng bị lật đến một mảnh lộn xộn, tất cả mọi thứ đều bị cướp một ánh sáng.

“Chưởng quỹ, người còn sống? Còn có Dương Khí đan sao?”

Dương Phóng hai mắt tỏa sáng, nhìn trước mắt một chỗ tổn hại cửa hàng.

Tàn phá cửa hàng bên trong.

Một cái thân hình tiêu điều nam tử trung niên, đưa lưng về phía Dương Phóng, không nhúc nhích nhìn xem cửa hàng, thờ dài không thôi...

Nghe được Dương Phóng thanh âm về sau, chưởng quỹ quay đầu nhìn lại, tuyệt vọng lắc đầu, “Không có, cái gì cũng bị mất, đan dược, bí tịch, lương thực tất cả đều bị cướp sạch, mùa đông này nhất định xong!”

Dương Phóng lại hướng về cái khác cửa hàng đi đến.

Sau đó, hắn lại tuần tự đi dạo tiệm vũ khí, vựa gạo, hàng thịt... Đều không ngoại lệ, tất cả đều dị thường tiêu điều.

“Đan dược, bí tịch bị cướp ngược lại cũng dễ nói, thế nhưng là lương thực bị cướp, tuyệt đối sẽ chết đói rất nhiều người.”

Dương Phóng tự nói.

Không có gì bất ngờ xảy ra, tiếp xuống khu quần cư y

nguyên sẽ không bình tĩnh.

Những người còn lại hoặc là di chuyển, hoặc là tương hỗ chiến đấu.

Trước đó những cái kia lương thực bị Hắc Long quân cướp đi, mặc dù Hắc Long quân thủ lĩnh bị hấn giết chết, nhưng này chút lương thực bị bọn hấn đặt ở chỗ nào, hấn cũng không biết.

Có lẽ tại hấn lúc hôn mê, lương thực liền bị người chờ đi.

Dương Phóng không nghĩ nhiều nữa, trực tiếp hướng về trụ sở trở về.

Cũng may hấn sớm độn ba trăm cân gạo, tiết kiệm một chút ăn, hấn là có thể chịu một đông.

Nếu là thực sự không được, vậy hấn cũng chỉ có mạo hiểm di chuyển, hướng Bạch Lạc thành tiến đến.

Đi ngang qua một chỗ ngõ nhỏ thời điểm, đâm đầu đi tới một người, kém chút đụng vào Dương Phóng trên thân.

Hai người ngẩng đầu nhìn lại, tất cả đều sắc mặt khế giật mình.

“Dương đạo, người còn sống?”

“Lưu trưởng lão!”

Dương Phóng thất thanh nói.

Hắc Hồ bang Lưu trưởng lão thế mà cũng không chết?

Lưu trưởng lão một mặt phức tạp, mặc một bộ màu xanh áo bông, trên đầu mang theo một đỉnh không biết

tên lông thú chế thành mũ, trong miệng thở ra khói trắng , đạo, “Thật là người không nghĩ tới người thế mà cũng còn sống? Đúng, ngày đó người là thế nào chạy mất?”

“Ngày đó đột nhiên gặp được tập kích về sau, ta liền liều mạng hướng rừng chỗ sâu bỏ chạy, về sau chạy trước chạy trước phát hiện không ai đuổi theo, ta liền lạng lẽ quay trở về khu quần cư, những ngày này ta một mực trốn ở lòng đất, lúc này mới may mắn thoát khỏi tai khó!”

Dương Phóng nói, “Lưu trưởng lão, người đây?”

“Ai, ta cũng cùng người không sai biệt lắm.”

Lưu trưởng lão thở dài , đạo, “May mắn ta trước đó học người trong lòng đất đào động sâu, không phải khẳng định một con đường chết, đúng, người bên kia còn có ăn sao?”

“Còn có một số, nhưng cũng không nhiều.”

Dương Phóng đáp lại.

“Nếu là không đủ lời nói, người tìm ta muốn đi, Hắc Hồ bang hiện tại khả năng liền thừa hai người chúng ta còn sống, ta tám phòng tiểu thiếp, ba con trai. Ngày hôm đó tất cả đều chết rồi, ta thành người cô đơn, dưới nền đất còn đồn tám trăm cân gạo, người đến chuyển đi, dù sao ta cũng ăn không hết.”

Lưu trưởng lão nói.

“Lưu trưởng lão còn xin nén bi thương.”

“Quá khứ liền đi qua, tóm lại là muốn nhìn đằng trước.”

Lưu trưởng lão vỗ vỗ Dương Phóng bả vai , đạo, “Người còn cần cái gì sau này đều tới tìm ta, trước đó ta độn

không ít đồ vật, chỉ dựa vào mình khẳng định dùng không hết!”

Dương Phóng liên tục gật đầu.

“Vậy ta tiếp tục hướng phía trước vừa đi nhìn một chút.”

Lưu trưởng lão chỉ chỉ phía trước.

“Lưu trưởng lão đi thông thả!”

Hai người như vậy cáo biệt.

Nửa giờ sau, Dương Phóng vừa mới trở về không lâu, bên ngoài liền có một đạo lén lén lút lút bóng người xuất hiện.

“Chưởng quỹ ở đây sao?”

Đạo nhân ảnh kia xa xa hướng về cửa hàng bên trong hô.

Dương Phóng lộ ra hồ nghi, quay người nhìn lại.

Chỉ gặp một người mặc màu đậm áo bông thanh niên nam tử tại nhìn về phía này, phát hiện đến Dương Phóng về sau, sắc mặt đại hỉ, đạo, “Dương Phóng, còn nhớ ta không? Là ta, Địa Sản Tiểu Hồ!”

Dương Phóng cũng rất nhanh nhận ra người tới, lúc này bước nhanh đi ra, đạo, “Sao người lại tới đây?”

“Người cũng còn sống, thật sự là quá tốt, chúng ta Lam Tinh người nói đến cùng là phúc lớn mệnh đại tạo hóa lớn, lần này may mắn còn sống sót tối thiểu có năm sáu mươi cái.”

Địa Sản Tiểu Hồ vui vẻ nói, “Tốt, nói ngắn gọn, hiện tại

Quách đội trưởng, Tưởng đội trưởng chuẩn bị dẫn đầu chúng ta những này Lam Tinh người chiếm lĩnh khu quần cư, đem khu quần cư chế tạo thành chúng ta Lam Tinh chuyên môn căn cứ, cố ý để cho ta đến đây liên hệ cái khác may mắn còn sống sót Lam Tinh người, người mau cùng ta đi thôi!”

“Chiếm lĩnh khu quần cư!”

Dương Phóng sắc mặt khế giật mình.

Bọn gia hỏa này to gan như vậy sao?

“Kỳ thật thực lực của ta rất kém cỏi, chỉ có Nhị phẩm sơ kỳ, sợ là không giúp được cái gì giúp...”

Dương Phóng nói.

“Không thể nghĩ như vậy, lần này là tập thể hành động, cũng không phải chỉ dựa vào cá nhân võ lực, hướng hồ Quách đội trưởng là ngũ phẩm cao thủ, Tưởng đội trưởng cũng là tứ phẩm đại thành, nói đột phá đã đột phá, đến lúc đó chúng ta chính là có hai vị ngũ phẩm cao thủ trấn tràng tử, đoạt lấy chỗ này khu quần cư dư xài, người trước theo ta đi.”

Địa Sản Tiểu Hồ không nói lời gì, dắt Dương Phóng, liền hướng về bên ngoài đi đến.

Dương Phóng tránh thoát bàn tay của hắn , đạo, “Được rồi, ta không đi, ta hiện tại chỉ muốn đảng hoàng làm cái chương quỹ, thực sự không muốn tranh bá!”

“Người!”

Địa Sản Tiểu Hồ kinh ngạc nhìn về phía Dương Phóng, “Người người này làm sao như thế không có tập thể vinh dự cảm giác, đây là vì tất cả Lam Tinh người mưu

phúc chuyển lợi, một khi đánh xuống khu quần cư, người cũng sẽ đi theo đạt được rất tốt đẹp chỗ, mà lại sau này trở lại thế giới hiện thực, Trình đội trưởng cũng khẳng định sẽ để cho chúng ta thừa cơ cầm xuống khu quần cư.”

“Ta là thực sự không phải nguyên liệu đó, xin lỗi.”

Dương Phóng lần nữa cự tuyệt , đạo, “Ta liền muốn an ổn sống sót là được.”

“Người gia hỏa này, quá không nghĩ tiến thủ đi, người chờ, người sau này khẳng định sẽ hối hận!”

Địa Sản Tiểu Hồ khí cắn răng.

Hắn thực sự không nghĩ tới Lam Tinh người bên trong còn có loại này đồ hèn nhát!

Dạng này người chú định cả một đời tầm thường.

Hắn trực tiếp phản nộ phát tay áo rời đi.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Đám người kia là thật không biết chết là viết như thế nào.

Đánh xuống khu quần cư?

Nói nghe thì dễ?

Tam Hà bang còn trăm chân chết còn giãy giụa, coi như bang chủ bị mình xử lý, nhưng còn có trưởng lão, còn có cốt cán, muốn nuốt mất khu quần cư, khẳng định phải cùng Tam Hà bang lên xung đột.

Bọn này Lam Tinh người ít nhất phải chết một nửa!

Bất quá!

Vẫn là câu nói kia.

Hắn hiện tại cái gì đều không muốn hỏi, hết thầy lấy điệu thấp phát dục làm chủ.

...

Một chỗ chiếm diện tích rộng lớn sâu rộng.

Vốn là được Phương Thương hội tổng bộ chỗ.

Được Phương Thương hội tao ngộ huyết tẩy về sau, toàn bộ thương hội cơ hồ chết hết.

Hiện tại nơi này trực tiếp trở thành Lam Tinh người hội tụ địa điểm.

Rộng rãi trong hành lang.

Bóng người lít nha lít nhít, lần nữa hội tụ đại lượng Lam Tinh người.

Tưởng Khai cẩn thận kiểm lại một chút, sắc mặt đại hỉ.

Nơi này trọn vẹn hội tụ 62 vị Lam Tinh người.

Bọn hắn thực sự không nghĩ tới thế mà còn có nhiều như vậy Lam Tinh người may mắn còn sống sót.

Có cái này 62 người tại. Đại sự có thể thành.

“Tiểu Hồ, người đã đến, còn có cái khác người sống sót sao?”

Tưởng Khai lúc này nhìn về phía 【 Địa Sản Tiểu Hồ 】 .

Địa Sản Tiểu Hồ một đường phần nộ từ bên ngoài chạy ,
đạo, “Móa nó, đừng nói nữa, gặp được một kẻ hèn nhát,
Vạn Xuân cửa hàng chưởng quỹ thế mà cũng còn sống,
nhưng ta đi mời hấn thời điểm, hấn trực tiếp cự tuyệt ta,
nói hấn chỉ muốn làm cái an ổn chưởng quỹ, không
muốn tham dự tranh bá, tại sao có thể có loại người này,
một điểm tập thể vinh dự cảm giác cũng không có!”

“Còn có người cự tuyệt?”

“Gia hỏa này vẫn là không phải Lam Tinh người? Mẹ nó,
quá nhát gan đi!”

“Ta đi giáo huấn một chút hấn, nói cho hấn biết cái gì gọi
là 【 da chi không còn lông đem chỗ này phụ 】 !”

“Đúng rồi!”

Đại diện bên trong cái khác Lam Tinh người rất nhanh
kêu la.

“Được rồi được rồi!”

Quách Thiên Khiếu bàn tay vung lên, ngăn lại lời của
mọi người, thản nhiên nói, “Đã hấn không nguyện ý đến
coi như xong, kia là chính hấn sự tình, bắt quá sau này
chúng ta nếu là đặt xuống khu quần cư, hấn lại uốn
nghiêm mặt da tìm chúng ta, vậy chúng ta tự nhiên cũng
sẽ không phản ứng hấn!”

“Đúng đấy, có tiểu tử này hối hận thời điểm!”

“Chúng ta ăn thịt, hấn ngay cả khẩu thang cũng đừng
hát! !”

“Quách đội trưởng, mau nói kế hoạch đi!”

Đám người lần nữa kêu la.

...

Chương 73 : Quyền lợi mê người mắt!

Thời gian vượt qua.

Liên tục mấy ngày quá khứ.

Dương Phóng một mực tại cửa hàng bên trong chăm chú tu luyện.

Bên ngoài bây giờ không có nguy hiểm, hắn đã không còn ở lại dưới mặt đất, mà là trực tiếp dời đi lên.

Mấy ngày quá khứ, tại hắn cẩn thận điều dưỡng phía dưới, trên người hắn trước đó lưu lại ám thương đã dần dần khôi phục, da thịt bên trên tím xanh đại bộ phận tiêu trừ, chỉ là thể nội kia mấy chỗ nhỏ kinh mạch y nguyên còn không có triệt để khép lại.

Nội thương cuối cùng sẽ so ngoại thương khó trị.

Điểm này hắn cũng sớm có chuẩn bị tâm lý.

Trong sân.

Dương Phóng thân trên trần trụi, lộ ra rắn chắc cơ ngực cùng cơ bụng, huy động trường kiếm, tại một chiêu một thức luyện tập kiếm thuật.

Mấy ngày qua, hắn đem nguyên bản đã đại thành, nhưng điểm kinh nghiệm lại chưa viên mãn công pháp tất cả đều cho triệt để tu luyện đến cảnh giới viên mãn.

Ngay tiếp theo Thích kiếm thuật, cũng bị hắn tu luyện tới nhập môn tình trạng!

Chỉ từ nhập môn điểm kinh nghiệm đến xem, môn này Thích kiểm thuật liền so với hẳn trước mắt sở tu bất kỳ cái gì công pháp đều mạnh hơn!

Bình thường công pháp tại nhập môn thời điểm mới 100 điểm kinh nghiệm, tốt một chút cũng mới 300.

Nhưng Thích kiểm thuật lại trực tiếp là 500.

Có thể thấy được không phải bình thường.

Tại Dương Phóng trong sân toàn lực lúc tu luyện, ngoại giới gió nổi mây phun, cũng không bình tĩnh.

Một mặt là khu quần cư nghiêm trọng thiếu lương tạo thành hỗn loạn.

Mấy ngày trôi qua, lương thực giá cả trực tiếp đã tăng tới một loại không thể tưởng tượng nổi tình trạng, là trước kia ròng rã gấp mười.

Thậm chí cho dù đã tăng tới gấp mười giá cả, vẫn là rất khó mua được.

Rất nhiều người vì một miếng ăn, không tiếc bí quá hoá liều, lần nữa leo tường vọt hộ.

Gặp được nhân từ điểm còn tốt, nhiều lắm là đem lương thực cướp đi, gặp được thủ đoạn hắc, ngay cả tính mạng cũng cùng nhau thu hoạch.

Còn có người, thực sự cùng đường mạt lộ, lại trực tiếp đào ra một chút thi thể ra...

Toàn bộ khu quần cư nhìn so trước đó chẳng tốt đẹp gì.

Tựa hồ kinh lịch lần trước rung chuyển về sau, khu quần

cư trật tự đã triệt để loạn.

Mà ngoại trừ lương thực nguy cơ bên ngoài!

Một phương diện khác chính là địa bàn vấn đề.

Cơ hồ tại Địa Sản Tiểu Hồ từ Dương Phóng nơi này cách mở ngày thứ ba ban đêm, Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai liền dẫn người bắt đầu động thủ.

Một đám người trực tiếp dạ tập Tam Hà bang!

Kịch chiến hơn nửa đêm!

Song phương lẫn nhau có tử thương.

Cuối cùng tại chết mất 14 vị Lam Tinh nhân chi về sau, Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai rốt cục cầm xuống Tam Hà bang.

Mà tại cầm xuống Tam Hà bang về sau, bọn hắn lập tức mang theo Tam Hà bang vốn có bang chúng cùng còn lại một đám Lam Tinh người, hướng về Vạn Phúc thương hội, Thanh Mộc bang chờ còn sót lại thế lực quét sạch mà đi.

Sau đó lại là liên tục náo động ba ngày.

Lần nữa nỗ lực 12 vị Lam Tinh người cùng một đám Tam Hà bang bang chúng tính mệnh về sau, rốt cục, Vạn Phúc thương hội, Thanh Mộc bang bắt đầu chịu thua, đáp ứng nhường ra tất cả đường đi cùng địa bàn, bọn hắn sẽ tại không ngày sau tiến hành di chuyển, rời xa khu quần cư.

Tin tức này vừa ra, lập tức để còn lại Lam Tinh người toàn bộ nhảy cẫng hoan hô.

Những ngày này liên tục không ngừng chiến đấu, để bọn hấn tổn thất nặng nề, mỗi cái Lam Tinh người đều trở nên nơm nớp lo sợ, sợ kế tiếp chết sẽ là chính mình.

Thậm chí tại trong mấy ngày này, không chỉ một Lam Tinh người thừa dịp lúc ban đêm chạy trốn, không muốn đánh nữa.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới!

Tại thời khắc máu chốt này, Vạn Phúc thương hội, Thanh Mộc bang thế mà chủ động rút lui.

Nói cách khác, từ đó về sau, mảnh này khu quần cư đem triệt để trở thành bọn họ.

Giờ phút này!

Tam Hà bang tổng bộ trong hành lang.

Từng dãy tòa đèn san sát, đèn đuốc lập loè.

Chỉ còn lại hơn mười vị Lam Tinh người, tất cả đều hội tụ một đường, sắc mặt ảm đạm kích động, ánh mắt sáng ngời, hướng về phía trước nhất Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai nhìn lại.

Nguyên bản 62 người Lam Tinh người đội hình, giờ phút này chăm chú còn lại 32 người.

Ngoại trừ chết mất 26 người bên ngoài, còn có 4 người là trước mấy ngày lâm trận bỏ chạy, vụng trộm chạy thoát.

Chỉ còn lại cái này 32 người, khí chất cũng đã trở nên cùng trước đó rõ ràng bất đồng.

Mỗi người trên thân đều đã mang theo ả ả huyết tinh

cùng lệ khí.

Không thể nghi ngờ, những ngày này chiến đấu cùng giết chóc, đã đại đại cải biến nội tâm của bọn hắn.

Mặc dù trước đó thời điểm, trong tay bọn họ đều giết qua người, nhưng lại tất cả đều là bị buộc giết người, mỗi người thực chất bên trong cũng còn cho là mình là người tốt.

Mình chỉ là sinh hoạt tại hắc ám hoàn cảnh, bắt đắ dĩ tiến hành tự vệ mà thôi.

Nhưng giờ khắc này, tất cả thiện lương cùng thuần chân tựa hồ tất cả đều biến mất.

Mỗi người đều biến thành mười phần kẻ dã tâm, tâm tính bành trướng.

“Các vị, nghe ta một lời, nếu là không có chúng ta Quách đội trưởng, cái này Tam Hà bang tổng bộ, chúng ta tiến tới sao?”

Tưởng Khai bỗng nhiên hét lớn.

“Không thể, không có Quách đội trưởng, chúng ta nào dám tới gần Tam Hà bang!”

“Đúng đấy, Tam Hà bang là khu quần cư đệ nhất đại bang, coi như trước đó bang chủ chết rồi, chúng ta cũng không dám trêu chọc!”

“Quách đội trưởng lao khổ công cao!”

Đám người nhao nhao kêu lên.

Tưởng Khai lập tức hài lòng gật đầu, nhìn thoáng qua Quách Thiên Khiếu, tiếp tục uống nói, ” như thế ngày

qua, chúng ta liên tục chiến đấu, tử thương không ít đồng bào, điểm này Quách đội trưởng đều ghi tạc trong lòng, nhưng cũng may tất cả cực khổ đã qua, bây giờ mảnh này khu quần cư triệt để trở thành địa bàn của chúng ta, Quách đội trưởng hữu tâm một lần nữa thành lập một cái 【 Lam Tinh nhân chí thượng 】 bang phái, đại gia nguyện ý không?”

“Nguyện ý, nguyện ý!”

“Ủng hộ Quách đội trưởng!”

...

“Chờ một chút, ta có chuyện muốn nói!”

Bỗng nhiên, trong đám người một đại hán 【 Ngưu ca 】 đứng dậy, song quyền ôm một cái, mở miệng quát, “Quách đội trưởng, Tưởng đội trưởng, các người nhân nghĩa, các huynh đệ bội phục, nhưng mảnh này khu quần cư là chúng ta đám người này ném đầu lâu vấy nhiệt huyết đánh xuống, dựa vào cái gì để tất cả Lam Tinh người đều chí thượng,

Muốn chí thượng cũng chỉ có thể chúng ta chí thượng, những cái kia lâm trận bỏ chạy người cùng những cái kia không dám người tham dự, dựa vào cái gì muốn hưởng thụ chúng ta đánh xuống giang sơn?”

“Đúng đấy, điểm này không thể đáp ứng!”

“Những cái kia lâm trận bỏ chạy cùng không có tham kiến chiến đấu, nhất định phải để bọn hấn hối hận!”

“Đúng, một đám đồ hèn nhát, dựa vào cái gì hưởng thụ chúng ta mang tới tiền lãi!”

Những người khác nhao nhao kêu la.

Mấy ngày liên tiếp chiến đấu, tâm tính của bọn hắn đã sớm hoàn toàn thay đổi.

Quách Thiên Khiếu mặt mỉm cười, bàn tay nhẹ nhàng vờ nhấc.

Lập tức toàn bộ đại diện bên trong lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía hắn , chờ đợi lấy hắn tiến hành phát biểu.

Quách Thiên Khiếu gặp này dị thường hài lòng.

Cái gì gọi là kỷ luật nghiêm minh?

Đây chính là!

Tại toàn bộ khu quần cư, hắn đã trở thành tuyệt đối lãnh tụ.

Coi như hắn bây giờ nói mình muốn Hoàng đế, đám người đoán chừng đều sẽ ủng hộ!

“Các vị yên tâm tâm, chuyện các người kể, ta tự nhiên từng có cân nhắc!”

Quách Thiên Khiếu mỉm cười , đạo, “Cái gọi là 【 Lam Tinh nhân chí thượng 】 , chỉ là chúng ta đám người này chí thượng mà thôi, kia bốn vị chạy trốn, còn có vị kia không có tham chiến, tự nhiên không có khả năng hưởng thụ được bất luận cái gì đãi ngộ!”

“Không chỉ có như thế, còn muốn cho bọn hắn chân chính hối hận mới được, nhất định phải cho bọn hắn một bài học!”

【 Ngưu ca 】 trầm thấp nói.

Hắn cũng là quần nội một thành viên.

Vương Đông Lai vừa mới chết lúc đó, hắn liền cùng hai người khác cùng Dương Phóng trong âm thầm giao dịch qua.

“Tất cả mọi người là Lam Tinh đồng hương, giáo huấn bọn hắn có phải hay không không tốt lắm?”

Quách Thiên Khiếu ra vẻ trầm ngâm.

“Có cái gì không tốt, chính là nên dạy huấn một chút, bằng không bọn hắn căn bản không nhớ lâu!”

“Đúng đấy, chúng ta đã sinh đã tử, bọn hắn nhìn cái nào nhiệt, dựa vào cái gì?”

...

“Quách đội trưởng yên tâm, việc này từ ta an bài, sẽ không làm quá phạm, mỗi người cho chút giáo huấn là được.”

Tưởng Khai bỗng nhiên mỉm cười.

“Ta lo lắng vạn nhất trở về thời điểm, bọn hắn hướng Trình đội trưởng nơi đó đâm thọc nên làm cái gì?”

Quách Thiên Khiếu nói nhỏ.

“Sợ cái gì, cho bọn hắn một trăm cái lá gan, bọn hắn cũng không dám!”

Tưởng Khai ánh mắt lạnh lẽo , đạo, “Huống hồ Trình đội trưởng coi như biết cũng bắt chúng ta không có cách, hắn còn có thể từ Bạch Lạc thành tự mình tới sao? Mà lại nhiều người như vậy đều cùng chúng ta một lòng,

hắn có thể bắt chúng ta làm sao bây giờ?”

Quách Thiên Khiếu có chút trầm tư , đạo, “Cũng tốt, kia chính các người đi làm đi!”

“Yên tâm!”

Tưởng Khai mỉm cười, lúc này nhìn về phía 【 Ngư ca 】, 【 Cương Ca 】, mấy người, trực tiếp hướng bọn hắn phân phó.

Mấy người lập tức lộ ra cười lạnh.

“Đúng rồi, chúng ta lại nói một chút tổ kiến bang phái sự tình, bang phái danh tự sau này liền gọi 【 Quyền Lợi bang 】, đại gia coi là thế nào?”

Quách Thiên Khiếu lần nữa quát.

Đám người nhao nhao kêu lên.

...

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng trong nhà từng lần một luyện kiếm pháp cùng thân pháp.

Liên tục mấy ngày quá khứ, hắn Âm ảnh thân pháp đã triệt để viên mãn, thanh điểm kinh nghiệm đạt đến đại thành (0).

Trừ cái đó ra, nhiều môn công pháp đều là như thế.

Ngay tiếp theo Thích kiếm thuật cũng đạt tới tinh thông (0) tình trạng.

Đáng tiếc duy nhất chính là hắn cảnh giới.

Nhiều ngày như vậy quá khứ, tiến triển cũng không tính quá mức lý tưởng.

Tu vi: Lục phẩm .

Không có Dưỡng Khí đan phụ trợ, tốc độ tu luyện quả nhiên chậm lại.

Lại thêm cảnh giới càng về sau càng khó luyện, Hắc Hồ quyết một ngày tu luyện cái mười mấy Điểm kinh nghiệm, tu vi mới có thể gia tăng 1 điểm.

Mà nhiều ngày như vậy uẩn dưỡng, trên người hắn nội thương đã triệt để khôi phục.

Không còn có mấy may trở ngại.

Lúc xế chiều.

Dương Phóng nghe được bên ngoài truyền đến từng đợt động tĩnh, không khỏi sinh lòng hiếu kì, đi ra trên đường phố quan sát.

Chỉ gặp trên đường phố, số lớn ngựa thồ đi qua từ nơi này, thành quần kết đội, mang theo từng đợt xao động.

“Vạn Phúc thương hội tiêu chí?”

Dương Phóng nhíu mày.

Bọn hắn muốn làm gì?

Chuẩn bị di chuyển hay sao?

“Dương đạo, những ngày này người không sao chứ?”

Trong đám người, Lưu trưởng lão liếc nhìn Dương

Phóng, nhả tình sáng lên, vội vàng đón, bắt đầu hỏi.

“Làm phiền Lưu trưởng lão quải niệm, không có việc gì.”

Dương Phóng đáp lại , đạo, “Đây là thế nào? Vạn Phúc thương hội chuẩn bị rời đi nơi này sao?”

“Ai, đúng thế.”

Lưu trưởng lão thở dài một tiếng , đạo, “Người cũng biết, trong khoảng thời gian này một mực không yên ổn tĩnh, đám kia không biết từ đâu xuất hiện cao thủ đầu tiên là chiếm đoạt Tam Hà bang, sau là chèn ép Vạn Phúc thương hội cùng Thanh Mộc bang, làm cho Vạn Phúc thương hội cùng Thanh Mộc bang chuẩn bị muốn di chuyển, mà lại không ít tán tu cũng đều quyết định đi theo cùng nhau rời đi, cái này một đợt xuống tới, khu quần cư người càng ít.”

“Di chuyển? Bọn hấn chuẩn bị dời đến chỗ nào?”

Dương Phóng hỏi.

“Nghe nói là tiến về Bạch Lạc thành, sáng sớm ngày mai liền đi!”

Lưu trưởng lão nói.

Bạch Lạc thành?

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, cũng hữu tâm đi theo cùng nhau di chuyển.

Đợi tại cái này khu quần cư càng ngày càng không có đường ra.

Các loại đan dược và dược liệu vốn là khan hiếm, hiện tại ngay cả Vạn Phúc thương hội cũng quyết định đi, đợi

tiếp nữa, khẳng định sẽ càng thêm khó khăn.

“Lưu trưởng lão, người chẳng lẽ không rời đi sao?”

Dương Phóng hỏi.

“Ai, ta tay chân lấm cặn, còn có thể đi bao xa?”

Lưu trưởng lão thở dài.

Từ lần trước Hắc Hồ bang ở trong rừng gặp nạn về sau, hắn liền trở nên đa sầu đa cảm, thường xuyên ai thanh thở dài.

Mà lại có rãnh rồi không không đều sẽ chạy đến Dương Phóng nơi này nói dông dài một hồi.

Tựa hồ tìm Dương Phóng nói chuyện phiếm đã trở thành hắn duy nhất niềm vui thú.

Dù sao người hắn quen biết trên cơ bản đã chết hết.

Chỉ còn lại hắn người cô đơn, thật đáng thương.

..

Chương 74 : Giết Quách Thiên Khiếu, bắt đầu trở về!

“Lưu trưởng lão, ta cũng chuẩn bị đi Bạch Lạc thành!”

Dương Phóng bỗng nhiên quả quyết nói.

“Người cũng đi?”

Lưu trưởng lão kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, thương hội đi, các loại tài nguyên đoạn tuyệt, đợi tiếp nữa khẳng định không có đường ra, đi ra ngoài nói không chừng còn có thể có chút đường sống.”

Dương Phóng nói.

Càng máu chốt chính là, toàn bộ khu quần cư đã triệt để mục nát.

Hiện tại là ít người, tài nguyên cũng ít.

Lại đi một sóng lớn người, khu quần cư sẽ càng thêm tiêu điều.

Tiếp tục chờ đợi cũng không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Hắn nguyên bản vẫn là không muốn đi.

Nhưng bây giờ nhưng lại không thể không thay đổi chủ ý!

“Nhưng đoạn đường này ngàn dặm xa xôi, nguy cơ tứ phía, ngũ phẩm cao thủ cũng có thể chết thảm.”

Lưu trưởng lão sắc mặt biến đổi, “Hắc Long quân lợi hại a? Trước đó Hắc Long quân tới thời điểm đều đã chết không ít người.”

Hắn cố ý hù dọa Dương Phóng, cố ý để Dương Phóng lưu lại.

“Lưu tại nơi này cũng giống vậy.”

Dương Phóng nói, “Trong rừng yêu thú, Tà Linh sớm muộn cũng sẽ tới, mà lại khu quần cư những người khác cũng đều đói diên rồi, nói không chừng ngày nào liền bị người ta tóm lấy cho hạ nôi, Lưu trưởng lão, người muốn bắt hòa ta cùng đi?”

“Ta... Ta suy nghĩ lại một chút.”

Lưu trưởng lão do dự, quay người rời đi.

Một chút vắng vẻ trong ngõ nhỏ, thỉnh thoảng lại có thể phát hiện một chút thi thể.

Nhìn thật kỹ, trên những thi thể này huyết nhục tất cả đều đã biến mất...

Lưu trưởng lão chỉ cảm thấy từng đợt đầu vầng mắt hoa.

Không cần nghĩ cũng biết những máu thịt kia đi đâu.

“Xem ra tuổi tác của ta thật lớn... Lúc tuổi còn trẻ cũng khí một chút cũng không có...”

...

Dương Phóng tiễn biệt Lưu trưởng lão về sau, quay người hướng về trụ sở trở về, lần nữa xốc lên tay áo, nhìn thoáng qua cánh tay trái.

“Trở về thời gian lần nữa kéo dài...”

Hiện tại đã liên tục hơn mười ngày đi qua.

Vẫn không có mảy may trở về dấu hiệu.

Bất quá hẳn cũng không quan trọng, chỉ cần không ảnh hưởng kế hoạch của hẳn là được.

Tại Dương Phóng vừa mới trở về trụ sở, liền nhượng mảy, chú ý tới nguyên bản mình đóng lại đại môn, chẳng biết lúc nào đã mở ra.

Bề ngoài bên trên xuất hiện mấy cái dấu chân vết tích.

Bên trong càng là phát ra từng đợt binh binh bang bang đánh nện thanh âm.

Dương Phóng ánh mắt trầm xuống, vừa muốn đi qua, bỗng nhiên sinh ra nhận thấy, lập tức hướng về cách đó không xa một cái ngõ nhỏ nhìn lại.

Ngõ nhỏ chỗ, hai đạo nhân ảnh trong nháy mắt lùi về đầu.

“Lam Tinh người?”

Dương Phóng nhíu mày.

Trong lòng hẳn chuyển sang lạnh lẽo, trực tiếp hướng về mình Vạn Xuân cửa hàng đi đến.

Chỉ gặp bốn cái gương mặt xa lạ đại hán, ở chỗ này không ngừng mà đánh nện.

“Mấy vị, ta và các người không oán không cừu đi, các người làm cái gì vậy?”

Dương Phóng sầm mặt lại.

“Không oán không cừu?”

Mấy cái hán tử một giắc xem xét đến Dương Phóng đến, lập tức trên mặt gạt ra nhe răng cười, tất cả đều ngừng lại.

Sau đó từng cái hướng về Dương Phóng nơi này đi đến.

Cao nhất hán tử, thế mà so Dương Phóng còn cao hơn nữa cái đầu, một thân cơ bắp cực đại, nắm đấm giống như là nồi đất đồng dạng.

“Ngươi là chưởng quỹ?”

Hán tử kia sắc mặt lãnh khốc, nhìn xuống Dương Phóng.

“Vâng, thế nào?”

Dương Phóng hỏi.

“Tốt, là chưởng quỹ là được!”

Hán tử kia không chút khách khí, bàn tay khổng lồ một thanh đập vào Dương Phóng bả vai, âm thanh lạnh lùng nói, “Mấy ca trong tay gần nhất có chút gấp, tìm người mượn ít bạc dùng, đây không tính là cái gì a?”

“Muốn bao nhiêu?”

“Mười lượng!”

“Tốt!”

Dương Phóng trực tiếp từ trong ngực móc ra mười

lượng bạc , đạo, “Cầm đi!”

Mấy cái hán tử sắc mặt khế giật mình.

Thật đúng là cho?

“Không đúng, ta nói sai, là ba mươi lượng!”

Hán tử kia vội vàng đổi giọng, “Không, là một trăm lượng, không cho một trăm lượng, gỡ người một cái chân, chính người tuyền!”

“Một trăm lượng?”

Dương Phóng nhíu mày , đạo, “Các người là đến gây chuyện a?”

“Vật nhỏ, người nói cái gì?”

Hán tử kia lộ ra nhe răng cười , đạo, “Người có cho hay không!”

“Đúng đấy, không cho, tin hay không hiện tại liền tháo chân của người!”

Cái khác mấy người đại hán ép lên đến đây.

“Có ngược lại là có, chính là ở phía sau đường, nếu không các người đi theo ta!”

Dương Phóng nói, trực tiếp hướng về hậu đường đi đến.

Mấy vị hán tử trong mắt hung quang ứa ra, liếc nhau, ỷ vào tu vi cường đại, trực tiếp cùng hướng về phía Dương Phóng.

Một đường xuyên qua hành lang cùng viện lạc, tiến vào

hậu đường một căn phòng.

Mấy tên hán tử ánh mắt nhìn quanh, lộ ra không kiên nhẫn.

“Bạc ở đâu!”

Phốc phốc!

Kiểm quang đảo qua, nhanh đến cực hạn.

Như là ngân sắc rần trườn từ bốn người cái cổ xẹt qua.

Bốn người con mắt trong nháy mắt trùng lớn, lộ ra hoảng sợ, hai tay vội vàng che cái cổ, trong mồm lại một câu cũng khó có thể hô lên, lung la lung lay, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng xốc lên địa quật, trực tiếp đem bốn hán ném vào trong lòng đất.

Hắn sắc mặt lạnh lùng, nghĩ đến vừa mới tại ngõ nhỏ chỗ nhìn thấy hai vị kia Lam Tinh người, trong lòng thầm than.

Lúc này mới qua mấy ngày ngày yên tĩnh?

Quyền lợi liền thật tốt như vậy sao?

Hắn đi tới đi lui, trong lòng suy tư.

Giết bốn người này, kia âm thầm hai cái Lam Tinh nhiều người nữa cũng sẽ không bỏ qua.

Coi như mình rời đi, chỉ sợ cũng phải bị bọn hán ngăn lại.

“Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai...”

Dương Phóng bước chân dừng lại, trong lòng toát ra một cái ý nghĩ.

Hết thấy mâu thuẫn đều là hai người này đưa tới.

Nếu là hai người này chết rồi, như vậy tất cả mâu thuẫn đều sẽ chuyển đi!

Cũng sẽ không có bất luận kẻ nào lại đem ánh mắt phóng tới mình một cái nho nhỏ chưởng quỹ trên thân.

Cho nên!

Dương Phóng ánh mắt bên trong tràn ngập sát cơ.

“Ta mặc dù không giải quyết được phiền phức, nhưng ta có thể đem phiền phức căn nguyên giải quyết, xin lỗi...”

...

Trong ngõ nhỏ.

Hai vị Lam Tinh người ở chỗ này lẳng lặng chờ đợi.

Theo thời gian chuyển dời.

Hai người dần dần nhú mày, từ đầu đến cuối không thấy kia bốn vị hán tử ra.

Bốn người kia là vốn có Tam Hà bang bang chúng, đều tại Nhị phẩm cảnh giới.

Bốn người cùng nhau xuất thủ, đối phó Dương Phóng dạng này Nhị phẩm sơ kỳ, còn không phải dễ như trở bàn tay?

“Xảy ra chuyện, tên kia khẳng định đột phá.”

【 Ngưu ca 】 trầm thấp nói.

“Vậy làm sao bây giờ?”

Bên cạnh 【 Cương Ca 】 hỏi.

“Đi, về trước đi!”

【 Ngưu ca 】 âm thanh lạnh lùng nói.

Nguyên bản hẳn là tính toán đợi Dương Phóng bị đánh cho một trận về sau, bọn hắn lại đến cửa trào phúng.

Nhưng bây giờ tình huống rõ ràng không đúng, hai người cũng không dám tiếp tục xông vào.

Về trước đi đem tình huống hồi báo một chút lại nói.

...

Hoàng hôn canh giờ.

Hàn phong chói tai.

Tam Hà bang tổng bộ bên trong, một mảnh vui vẻ phồn vinh.

Quyền Lợi bang thành lập về sau, đổi cũ thay mới, tất cả mọi thứ đều bị đổi thành mới.

Quách Thiên Khiếu dị thường hài lòng, mặc mới tinh phục sức, bên người có mỹ nhân làm bạn hành tẩu tại hành lang bên trong, nhìn chăm chú lên lớn như vậy Tam Hà bang, trong lòng chập trùng, chỉ cảm thấy trong lúc nhất thời hào hùng mãnh liệt.

Lại tại lúc này!

Tưởng Khai bỗng nhiên từ bên ngoài bước nhanh đi tới ,
đạo, “Quách huynh!”

“Nói đi, người một nhà!”

Quách Thiên Khiếu lộ ra mỉm cười, nhìn về phía Tưởng Khai.

Toàn vẹn không có tránh đi bên người hai vị mỹ nhân ý tứ.

Tưởng Khai nhướng mày, vẫn là mở miệng nói, “Khu quần cư tình huống có chút không đúng lắm, càng ngày càng nhiều tán tu đều hội tụ đến Vạn Phúc thương hội, xem bộ dáng là chuẩn bị cùng bọn hắn cùng đi, tiếp tục như vậy khẳng định không được, hiện tại người vốn lại ít, nếu là ít hơn nữa một đợt, có chút không ra bộ dáng!”

“Có bao nhiêu người muốn đi?”

Quách Thiên Khiếu nhíu mày.

“Không ít, đại khái sáu bảy trăm người.”

Tưởng Khai nói.

“Nhiều như vậy?”

Quách Thiên Khiếu giật mình.

Hắn vốn cho là nhiều nhất một hai trăm người mà thôi.

“Đúng vậy, cho nên ta mới vội vàng tìm người thương lượng.”

Tưởng Khai nói, “Mà lại hiện tại lương thực vấn đề cũng là phiền phức, không nhanh chóng giải quyết, chỉ sợ cái

này một mùa đông ta đều rất khó chịu!”

Quách Thiên Khiếu nảo hải mãnh liệt, một nháy mắt suy nghĩ phun trào , đao, “Đi trước ổn định đám kia tán tu, nói cho bọn hắn, hiện tại bất luận kẻ nào không cho phép rời đi, lương thực vấn đề chờ thêm mấy năm tại giải quyết, đúng, nhớ kỹ, đừng kích thích chúng nộ!”

Nếu là kích thích chúng nộ, dù là hắn là ngũ phẩm cao thủ cũng khẳng định gánh không được!

“Tốt, ta thử một chút!”

Tưởng Khai gật đầu, liền muốn trực tiếp rời đi.

Đúng lúc này.

Một đầu mông lung bóng đen bỗng nhiên từ một bên vách tường rơi xuống, chân đạp thần bí bộ pháp, không nói một lời, trực tiếp hướng về Tưởng Khai bên này nhanh chóng đi tới.

Thẳng đến đã triệt để tiếp cận, Tưởng Khai mới tuyệt không kém đúng, biến sắc, kinh quát, “Ai!”

Hắn vội vàng xông ra trường kiếm, nhanh chóng nghênh kích.

Nhưng đối phương xông lên mà đến, bộ pháp vô cùng huyền diệu, như là bóng ma, hư không dùng sức.

Hắn tất cả kiếm chiêu trực tiếp từ trước mắt bóng ma xuyên qua.

Còn chưa kịp phản ứng, trên cổ cũng đã trúng một đao.

Phốc phốc!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Tưởng Khai con mắt trừng lớn, lộ ra hoảng sợ, thân thể chậm rãi xụi lơ trên mặt đất.

Ta, chết rồi?

Bóng đen một đao giết chết Tưởng Khai, bước chân không ngừng, dọc theo hành lang, cấp tốc vọt tới trước, hướng về Quách Thiên Khiếu nơi đó tiếp tục phóng đi.

Từ Tưởng Khai mới mở miệng, Quách Thiên Khiếu liền cơ hồ cảm giác được dị thường.

Trong lòng hấn kinh hãi, vội vàng nhanh chóng rút lui, hai tay mãnh nhưng vỗng.

Bên người hai vị mỹ nhân lúc này bay về phía Dương Phóng, đồng thời trong miệng hét lớn, “Người tới đây mau, có thích khách!”

Phốc phốc!

Trường đao đảo qua, hai vị mỹ nhân thân sắc hoảng sợ, hét lên vừa mới phát ra, đầu liền bay tứ tung mà ra.

Dương Phương bước chân không ngừng chút nào, nhanh chóng hướng về Quách Thiên Khiếu phóng đi.

Quách Thiên Khiếu đánh bay hai cái mỹ nhân về sau, đã trước tiên kinh hoảng thoát đi.

“Người tới đây mau...”

Dương Phóng trực tiếp một đao hung hăng tích hướng sau ót của hắn, tốc độ vượt quá tưởng tượng nhanh.

Lục phẩm trung kỳ đủ để nghiền ép hết thảy.

“Đừng có giết ta...”

Phốc phốc!

Một đao qua đi, Quách Thiên Khiếu đầu như là bầu nước, bị Dương Phóng tại chỗ tách ra.

Sau đó Dương Phóng từ trên thân Quách Thiên Khiếu nắm lên một túi tiền, quay người liền đi, nhanh chóng rời đi.

Cho đến lúc này, trong sân mới có từng vị Lam Tinh người nhanh chóng lao tới.

“Quách đội trưởng!”

“Tưởng đội trưởng!”

Cả viện bên trong nhiều tiếng hô kinh ngạc.

Trong nháy mắt đại loạn.

...

Dương Phóng giết người như điện, bước chân không ngừng, trực tiếp leo tường rời đi, ven đường bên trong thuận lợi đến kỳ lạ.

Lần này vì tận khả năng giảm bớt hiểm nghi, hắn trực tiếp dùng trường đao!

Đây chính là nhiều học một môn võ học chỗ tốt!

Hắn tùy thời có thể lấy hoán đổi bất luận cái gì võ học!

Cam đoan không có người có thể tra được chính mình.

Cửa hàng bên trong.

Dương Phóng lần nữa leo tường mà quay về, cởi quần áo ra, ném vào chậu than, bắt đầu châm lửa thiêu đốt.

“Ta xưa kia làm ra chư ác nghiệp, đều do vô thủy tham giận si.”

“Từ thân ý nghĩa lời nói chỗ nói, hết thấy ta nay đều sám hối!”

“A Di Đà Phật!”

“Lên đường bình an!”

Dương Phóng tự nói, niệm tụng siêu độ trải qua.

Một lát sau.

Hắn bỗng nhiên sinh ra Cảm Ứng, vội vàng lột mở tay áo, sắc mặt đại hỉ.

Trở về!

...

Chương 75 : Thế giới hiện thực chấn động!

Phương Thị.

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã não hải mê muội, hô hấp tối nghĩa, như là ngay tại một mảnh nặng nề nước biển phía dưới giầy dụa, thật vất vả mới đưa đầu nhô ra mặt biển, rốt cục triệt để thanh tỉnh, không khỏi mẫn mẫn nhưng ngòai dậy, từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển.

“Rốt cục trở về!”

Trình Thiên Dã tự nói.

Dị giới mặc dù tràn ngập kỳ ngộ, nhưng tương tự ẩn chứa nguy cơ.

Tỉ như hắn, mặc dù ở bên kia chỉ là một giới nho nhỏ ngục tốt, nhưng người chú ý hắn đồng dạng không phải số ít.

Mỗi một bước đều cần cẩn thận chặt chẽ, như giẫm trên băng mỏng.

Phàm là bước chân bước lớn, cũng có thể bị người âm thầm xử lý.

“Hơn tám giờ, lúc gặp lại ở giữa vẫn không thay đổi.”

Trình Thiên Dã cầm điện thoại di động lên, tiến hành quan sát.

Bỗng nhiên, điện thoại di động của hắn chấn động, tiếng chuông vang lên.

Trình Thiên Dã lộ ra hồ nghi, lúc này trượt xuống nghe.

“Uy, là ta, cái gì? Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai đột tử rồi?”

Trình Thiên Dã sắc mặt kịch biến.

“Đúng vậy, Trình đội trưởng, xin người mau sớm đến một chút!”

Đầu bên kia điện thoại vang lên.

Trình Thiên Dã lúc này cúp điện thoại, từ trên giường vội vàng đứng dậy, trong đầu như là nhấc lên sóng biển ngập trời.

Đơn giản khó có thể tin!

Hắc Thiết khu quần cư đến cùng xảy ra chuyện gì?

Mạnh như Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai làm sao lại chết?

Lần này nguy rồi!

Ngay cả bọn hắn đều đã chết, đây chẳng phải là nói cái khác Lam Tinh người sẽ chết càng nhiều?

Trình Thiên Dã cầm lấy một bộ y phục, trên giường giày, lúc này hướng về Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai gian phòng phóng đi.

Vì phương diện lẫn nhau giao lưu tin tức, hắn cùng Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai, đều là tạm thời ở tại Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Mà lại ba người bọn hắn đều phối hữu chuyên môn hộ lý nhân viên.

Một khi phát hiện bọn hắn không có kịp thời tỉnh lại, đều sẽ có người đối bọn hắn tiến hành tỉnh lại.

Hắn không nghĩ tới Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai thế mà lại chết!

Trình Thiên Dã một đường phi nước đại, dẫn đầu đi tới Quách Thiên Khiếu gian phòng bên trong.

Quách Thiên Khiếu thi thể thẳng, không nhúc nhích, sắc mặt trắng bệch.

Đang có một bác sĩ, đang toàn lực vì hắn làm lấy ngực bên ngoài nén.

Nhưng bất kể như thế nào đè xuống, một bên tâm điện giám hộ từ đầu đến cuối là 0.

Trình Thiên Dã trong lòng chấn kinh, lại vội vàng hướng sát vách Tưởng Khai gian phòng phóng đi, phát hiện Tưởng Khai gian phòng cũng giống như thế.

“Nguy rồi!”

Trình Thiên Dã toàn thân trên dưới mồ hôi lạnh cuộn cuộn, lập tức nhìn về phía một bên nam tử trung niên, quát, “Nhanh liên hệ những người khác, không, để bọn hắn lập tức chạy tới trụ sở cảnh sát!”

“Đã ngay tại liên hệ!”

Tên kia nam tử trung niên cũng là vừa mới trở về, sắc mặt trắng bệch, khi lấy được tin tức trước tiên ngay tại liên hệ quần nội thành viên.

Mà giờ khắc này giao lưu quần nội, sớm đã tranh cãi ngất trời.

Vô số đầu tin tức cấp tốc toát ra.

“Tuồng đội trưởng chết!”

“Hai vị đội trưởng đều đã chết!”

“Không nhìn thấy hung thủ diện mạo!”

...

Đông đảo Lam Tinh người cơ hồ tại vừa mới trở về, ngay tại điên cuồng thảo luận.

Mà nam tử trung niên liên hệ tin tức đã sớm phát đến bọn hắn trên điện thoại di động.

Vì phòng ngừa tình thế mở rộng, hắn trực tiếp tiến hành toàn viên cấm ngôn, khiến cái này người nhanh chóng đuổi tới trụ sở cảnh sát.

Có một số việc nhất định phải ở trước mặt nói mới có thể nói đến rõ ràng.

Hắn giống như Trình Thiên Dã, giờ phút này trong lòng chấn kinh, căn bản không dám tưởng tượng xảy ra chuyện gì.

Thậm chí giờ phút này, hắn ngay cả để bày viên đếm số đều quên.

Theo lý thuyết, bày viên tại trở về về sau, không quản xảy ra chuyện gì, trước tiên đều muốn đếm số, dùng cái này xác định có người hay không chết rồi.

Nhưng bây giờ bối rối phía dưới, hấn chỉ muốn cầm
ngôn.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng cũng tại miệng lớn thở hổn hển, từ trên
giường tỉnh lại.

Cùng đại bộ phận bày viên, hấn tại tỉnh lại trước tiên
cũng là cầm điện thoại đang quan sát.

Đương cảm thấy được quần nội diện cuồng nghị luận tin
tức về sau, nội tâm của hấn dần dần buông lỏng.

“Sẽ không có chuyện gì, sẽ không có người hoài nghi ta,
ta chỉ là một cái nho nhỏ chường quý, tay trái gà không
chặt...”

Dương Phóng tự nói.

Kỳ thật hấn cũng không muốn giết chết Quách Thiên
Khiếu, Tưởng Khai hai người.

Nhưng ai để hai vị kia Lam Tinh người tập trung vào
mình?

Coi như mình không hạ thủ, hai vị kia Lam Tinh người
cũng sớm muộn cũng sẽ ra tay.

Mà mình nhược giết hai vị kia Lam Tinh người, phía sau
Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai lại sẽ bị kinh động, kể
từ đó liền sẽ lâm vào không dứt hoàn cảnh...

Cho nên hấn chỉ có thể tiên hạ thủ vi cường!

Bỗng nhiên, điện thoại chấn động.

Dương Phóng lần nữa nhìn thoáng qua tin tức.

Chỉ thấy là bày nhân viên quản lý 【 Lão Ngô 】 phát tới, để cho mình lập tức chạy tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

【 Lão Ngô 】 chính là Trình Thiên Dã bên người tên kia nam tử trung niên.

Vừa nhìn thấy cái tin này thời điểm, Dương Phóng còn có chút do dự.

Nhưng rất nhanh hẳn phát hiện 【 Lão Ngô 】 theo sát lấy lại tại quần nội phát một đầu @ tất cả mọi người tin tức, làm cho tất cả mọi người toàn bộ chạy tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Dương Phóng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Tin tức cũng không chỉ là phát cho ta, những người khác cũng phát.”

Mà lại hẳn phát hiện quần nội rất nhanh bị cấm nói.

Nói rõ lần này Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai chết thảm, sự tình rất nghiêm trọng.

Dương Phóng giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng vẽ, từ trên giường đứng dậy, đi đầu rót một chén nước ấm uống hết ép một chút.

Sau đó thay đổi giày, đi ra ngoài gọi xe, chạy tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Cùng lúc đó.

Chỉ còn lại tất cả bày thành viên, giờ phút này cũng đều

đang hành động, nhận được tin tức.

Từng cái trong lòng thấp thỏm, đi ra ngoài đón xe, hướng về trụ sở cảnh sát tiến đến.

Có người vui vẻ có người buồn sầu.

Mà trong đó nhất là ưu sầu không thể nghi ngờ chính là 【 Cương ca 】 , 【 Ngư ca 】 mấy người.

Bọn hắn trước đó tại khu quần cư thời điểm, xui khiến thổ dân đối những cái kia lâm trận bỏ chạy Lam Tinh người động thủ, nếu là mấy cái kia Lam Tinh người hướng Trình Thiên Dã báo cáo bọn hắn, chỉ sợ Trình Thiên Dã sẽ không để cho bọn hắn tốt hơn.

Lại thêm hiện tại Quách Thiên Khiếu hai người chết rồi, bọn hắn mạnh nhất chỗ dựa cũng mất...

Coi như bị mấy vị kia Lam Tinh người tại thế giới hiện thực đánh một trận, bọn hắn cũng không dám lên tiếng.

Tại mọi người chạy tới trên đường, 【 Lão Ngô 】 rất cục nghĩ tới một chuyện, lập tức giải trừ bày cấm ngôn, lần nữa phát một đầu tin tức.

“Hiện tại các người lập tức đếm số, không cho phép chen vào nói, ta đến thống kê một chút thương vong!”

Tin tức phát ra, quần nội thành viên bắt đầu nhao nhao đáp lại.

Lần này ứng, lập tức để 【 Lão Ngô 】 , 【 Trình Thiên Dã 】 bên kia thốt nhiên biến sắc.

Quần nội thành viên tăng thêm bọn hắn, vốn là 84 người.

Kết quả hiện tại chỉ còn lại có 43 người còn tại đáp lại.

Những người còn lại tất cả đều chết rồi?

“Là huyết tể? Không phải là Hắc Long quân, Kiếm tháp thế lực này tại họp gặp triển khai huyết tể?”

Trình Thiên Dã trong lòng chấn kinh.

Nếu không không có khả năng chết nhiều như vậy.

Một đêm này đột tử 39 người.

Nhất định là đại sự!

Trong lúc nhất thời, Trình Thiên Dã, Lão Ngô tất cả đều ở chỗ này đi tới đi lui, trong lòng mãnh liệt, khó mà bình tĩnh.

Bọn hắn bức thiết muốn truy vấn đám người đến cùng xảy ra chuyện gì?

Cũng may có một ít người khoảng cách Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát khá gần, mười mấy phút liền chạy tới.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô trước tiên đem người kia đưa vào phòng họp, nghiêm khắc hỏi thăm về tới.

Vừa mới bắt đầu người kia còn ấp a ấp úng, không dám nói ra chân tướng.

Nhưng ở Trình Thiên Dã, Lão Ngô nhìn gần phía dưới, người kia vẫn là không nhịn được đem phát sinh hết thảy tất cả đều nói ra.

Từ huyết tể bắt đầu, đến Hành giả võ tông xuất hiện, lại đến Quách Khiếu Thiên, Tướng Khai dẫn đầu bọn hắn chiếm trước khu quần cư, sau đó lại đến Quách Thiên

Khiếu, Tường Khai hai người chết thảm.

Từng cọc từng cọc từng kiện, tất cả đều tại Trình Thiên Dã, lão Ngô ép hỏi phía dưới, nói rõ được rõ ràng sở.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô đầu tiên là chấn kinh, sau là kinh hãi, kinh nghi, đến cuối cùng thì sắc mặt tái xanh, tức giận đến phát run.

“Hỗn trướng!”

Trình Thiên Dã gầm thét, đập bàn một cái, bộp một tiếng, chấn động đến bàn tay của mình nhói nhói, mất đi tri giác.

Hắn quên nơi này là thế giới hiện thực, trên người mình là không có dị giới loại kia lực lượng cường đại, còn muốn một bàn tay đập nát cái bàn, kết quả cái bàn không có vỡ, bàn tay kém chút báo hồng.

“Trước đó thời điểm, ta cũng đã nói, các người hiện tại nhiệm vụ là sống sót trước, hết thầy lấy còn sống làm trọng! Các người ngược lại tốt, lại trực tiếp tham dự tranh bá, còn muốn khống chế khu quần cư, các người vốn là không cần chết rất nhiều người, đều là các người đã tâm bành trướng, đến mức tổn thất nặng nề!”

Trình Thiên Dã phẫn nộ quát.

“Trình đội trưởng, ta cũng không muốn, đều là bị Quách Thiên Khiếu, Tường Khai ép, ta không đáp ứng, bọn hắn liền làm ta à!”

Tên kia Lam Tinh người vội vàng mở miệng, đạo, “Đúng rồi, trước đó đối phó Tam Hà bang thời điểm, có bốn cái Lam Tinh người lâm trận bỏ chạy, về sau đều bị bọn hắn làm!”

“Các người còn dám tương hổ đấu đá!”

Trình Thiên Dã kinh sợ.

“Ta không có động thủ, đều là bày bên trong cái kia Cương ca, Ngư ca chọn chú ý, bọn hắn đều là thụ Tường Khai sai sử!”

Tên kia Lam Tinh người vôi vàng nói.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô đều là khí nghiến răng nghiến lợi.

Vương bát dẫn!

“Được rồi, đội trưởng, trước không nên tức giận, trước chờ tất cả mọi người tới sau lại nói!”

Lão Ngô sắc mặt khó coi.

Trình Thiên Dã cũng hít một hơi thật sâu, nhịn xuống lửa giận, tiếp tục hướng về tên này Lam Tinh người hiểu trống canh một nhiều tin tức.

...

Nửa giờ sau.

Dương Phóng rất cục đuổi tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Vừa mới đi vào hội nghị cao ốc, liền gặp tiểu hộ sĩ Phương Đình.

Phương Đình khi nhìn đến Dương Phóng về sau, nhãn tình sáng lên, vôi vàng nhanh chóng nghênh đón, kinh hỉ nói, “Dương bác sĩ, người cũng không có việc gì, thật sự là quá tốt.”

“Đúng vậy a, ta là trốn ở trong địa động mới trốn qua một kiếp, về sau Quách Thiên Khiếu triệu tập Lam Tinh người, ta cũng không có đi.”

Dương Phóng nói.

“Ta đây thế mà không biết, ta cùng dị giới mấy vị thân nhân núp ở một chỗ khác, Quách Thiên Khiếu bọn hắn hẳn là không tìm tới ta, bằng không, khẳng định cũng sẽ đem ta kéo trảng đình.”

Phương Đình nói.

“Vậy người vận khí thật tốt!”

Dương Phóng đáp lại.

“Ai, kỳ thật ta cũng là được người cứu.”

Phương Đình thở dài , đạo, “Huyết tể vào cái ngày đó ban đêm, ta bị một đám Kiếm tháp cao thủ truy sát, kém chút liền chết thảm bỏ mạng, về sau bị một vị cường giả bí ẩn cứu, từ đầu đến cuối cũng không thấy được mặt của hắn, đúng, nghe nói hắn là Thông Thiên giáo chủ!”

“Thông Thiên giáo chủ?”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa , đạo, “Nguyên lai là vị cường giả này!”

“Thật sự là đáng tiếc, từ đầu đến cuối ta ngay cả cái bóng của hắn đều không thấy rõ, liền ngay cả hắn dài cao bao nhiêu ta cũng không biết, vị cường giả này thân pháp cùng tốc độ đơn giản đạt đến một loại không thể tưởng tượng nổi tình trạng.”

Phương Đình cười khổ.

Hai người đề xuống thang máy, hướng về trên lầu 501 gian phòng tiến đến.

501 bên trong.

Còn lại người sống sót, cơ hồ đã đại bộ phận đều chạy tới.

Lại qua hơn hai mươi phút.

Tất cả mọi người đến đủ.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô hai người sắc mặt xanh xám, từ bên ngoài đẩy cửa tiến đến.

Trước đó tên kia Lam Tinh người thì là một mặt e ngại, lạng lẽ từ cửa sau chuồn tiến đến.

Toàn bộ trong phòng họp lập tức trở nên yên tĩnh một mảnh.

“Tốt, các người là thật tốt!”

Trình Thiên Dã vừa lên đến liền cắn răng cười giận dữ, đứng tại trên giảng đài, đạo, “Chuyện đã xảy ra ta đã toàn bộ biết, xem ra các người là thật không sợ chết, ta thực sự không nghĩ tới vì lợi ích, các người lại có lá gan làm ra loại chuyện này!”

“Trình đội trưởng, chúng ta đều là bị buộc, là Quách Thiên Khiếu, Tưởng Khai không nên ép chúng ta...”

“Đúng vậy a Trình đội trưởng, chúng ta cũng không muốn làm như vậy a!”

“Đúng rồi, còn có Ngưu ca, Cương ca hai cái này vương bát đản, bọn hắn còn đối ta uy bức lợi dụ!”

...

Đám người nhao nhao kêu la.

Trong đám người, Ngư ca, Cương ca tất cả đều vô ý thức rụt cổ một cái, sợ bị đánh.

“Lý ngư, đằm cương, đứng lên cho ta!”

Trình Thiên Dã gầm thét, vừa lên đến đốt lên hai người.

Hai người dọa đến khẽ run rẩy, vội vàng đứng lên.

“Các người hai cái này con sâu làm rầu nồi canh, lát nữa ta lại thu thập các người!”

Trình Thiên Dã gầm thét.

Hắn cưỡng ép để cho mình tỉnh táo lại đi.

Dưới mắt còn có chuyện trọng yếu hơn đợi đến chỗ hấn lý.

..

Chương 76 : Danh hiệu: Linh(số 0)

Trình Thiên Dã hít một hơi thật sâu, không tiếp tục để ý Lý Ngưu, Đàm Cương hai người, sau đó đem một đôi sắc bén ánh mắt nhìn về phía đám người, trầm giọng nói, “Các vị, Quách Thiên Khiếu, Trương Khai mặc dù chết rồi, nhưng là một ít chuyện, hiện tại vẫn là phải điều tra rõ ràng, kiện thứ nhất chính là giết chết Quách Thiên Khiếu, Trương Khai hung thủ, tên hung thủ này đáng dập ra sao, các người chẳng lẽ đều không nhìn thấy sao?”

“Không có, hấn ra tay quá nhanh , chờ chúng ta chạy tới, hai vị đội trưởng liền đã chết rồi.”

“Đúng vậy, chỉ biết là vết thương là bị trường đao chém ra tới!”

“Đúng, đều là một đao gọt đầu, thực sự quá nhanh!”

...

“Nói hấn như vậy có phải hay không người xuyên việt, các người cũng không biết?”

Trình Thiên Dã cau mày nói, “Hấn có thể hay không chính là cái kia 【 Hành giả Võ Tòng 】 ? 【 Hành giả Võ Tòng 】 không phải dùng trường đao sao?”

“Trình đội trưởng, không thể nào là Hành giả Võ Tòng, Hành giả Võ Tòng thực lực thật là đáng sợ, muốn giết Quách Thiên Khiếu hai người căn bản sẽ không vụng trộm động thủ, coi như trực tiếp xâm nhập tổng bộ, cũng không ai có thể ngăn cản hấn, đó chính là cái sát nhân cuồng, một ngày xử lý gần trăm người tồn tại.”

Một vị bầy thành viên dẫn đầu đứng lên, đáp lại nói.

“Đúng vậy, Hành giả Võ Tòng nhiều mảnh a.”

“Cái nào cần phải vụng trộm giết.”

Đám người lần nữa kêu la.

“Vậy các người cho rằng Hành giả Võ Tòng cùng Thông Thiên giáo chủ, có phải là cùng một người hay không?”

Trình Thiên Dã sắc mặt nghiêm túc, tiếp tục hỏi, “Vẫn là nói, bọn hấn xuất từ cùng một tổ chức? Nghe nói Quách Thiên Khiếu trước đó đi nghiệm qua thi, tại Hoang Dã, Bích Thủy mấy người trên thân đều phát hiện dấu hiệu trúng độc, hư hư thực thực cùng Thông Thiên giáo chủ sử dụng độc là cùng một loại, đúng hay không?”

“Đúng vậy, tựa như là cùng một loại độc!”

“Bất quá cũng không có thể là cùng là một người, nhiều nhất là cùng một tổ chức!”

...

“Vì cái gì khẳng định như vậy?”

Trình Thiên Dã hỏi.

“Bởi vì hai người dùng binh khí bất đồng, võ học bất đồng, ngay cả tính cách cũng không giống nhau, làm sao có thể là cùng một người?”

Trước đó tên kia bầy thành viên mở miệng nói ra, “Hành giả Võ Tòng rõ ràng là cái lỗ mãng tính cách, hai cái trường đao nơi tay, trực tiếp giết lục thân không nhận, Thông Thiên giáo chủ liền ôn nhu nhiều, nhiều nhất từ phía sau lặng lẽ cho người đến một kiếm, cam đoan

không cho người có bất kỳ sợ hãi tâm lý!”

“Đúng vậy, chính là như vậy!”

“Không thể nào là cùng một người.”

Đám người nhao nhao mở miệng.

Trình Thiên Dã cùng Lão Ngô lần nữa liếc nhau.

Không phải cùng một người!

Như vậy thì có rất lớn có thể là xuất từ cùng một tổ chức?

Đây là cái gì tổ chức?

Vì cái gì bọn hắn chính thức một chút tin tức cũng chưa lấy được?

“Các vị, vậy các người biết làm sao liên hệ Hành giả Võ Tông cùng Thông Thiên giáo chủ sao?”

Lão Ngô đột nhiên mở miệng hỏi.

“Không biết, hai người này đều là quá thần bí, thần long kiến thủ bất kiến vĩ a.”

“Nghe Quách Thiên Khiếu phân tích, hai người này khẳng định đều rời đi khu quần cư, bởi vì bọn hắn tại khu quần cư giết nhiều người như vậy, lại không đi, sớm muộn cũng sẽ bị Bạch Lạc thành thế lực lớn đuổi tới, không thể lại lưu lại!”

“Đúng vậy, hai người này nói không chừng đều tiến về Bạch Lạc thành!”

...

Tiến về Bạch Lạc thành!

Trình Thiên Dã, Lão Ngô trong lòng mãnh liệt.

Nếu là đối phương thật đi đến Bạch Lạc thành, vậy bọn hấn có lẽ có thể tại Bạch Lạc thành ném thử liên hệ đến hai người này.

“Ta vốn cho là Thông Thiên giáo chủ chỉ là một người, nghĩ không ra hấn lại là xuất từ một tổ chức bí ẩn, vì xưng hô cái này thần bí tổ chức, chúng ta cần vì cái này tổ chức lên một cái danh hiệu mới được.”

Trình Thiên Dã ngưng giọng nói.

“Không tệ, một cái vượt qua quốc gia chừng không tổ chức, không có danh hiệu là tuyệt đối không được.”

Lão Ngô cũng trầm giọng nói.

Càng máu chốt chính là, bọn hấn đối với tổ chức này hiểu rõ là 0.

Có thể hay không nhiều loạn trị an xã hội?

Có thể hay không có ý định chế tạo náo động?

Có thể hay không thụ ngoại lai thế lực ảnh hưởng, nguy hại an toàn quốc gia?

Đây đều là uy hiếp tiềm ẩn!

“X tại toán học bên trên là ẩn số ý tứ, như thế một tổ chức, chúng ta đến nay không biết theo hầu, cho nên, không ngại dùng không biết để thay thế nó, đưa nó xưng là X, thế nào?”

Trình Thiên Dã nói.

Đám người nhao nhao nhú mày.

“X? Tiếng Anh?”

“Không tốt lắm, này làm sao có thể sử dụng tiếng Anh thay thế đâu, tốt xấu là chính chúng ta người, dùng chính chúng ta văn tự tốt bao nhiêu, tỉ như Ngọc Hư Cung, Tử Tiêu Cung...”

“Đúng rồi!”

...

Trình Thiên Dã không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu.

Ngọc Hư Cung, Tử Tiêu Cung, danh tự như vậy vũ trụ, quá lớn.

Để cho người ta nghe có loại khó chịu cảm giác!

Lại nói, nào có chính thức trưởng người khác chí khí.

“Trình đội trưởng, nếu không liền dùng Linh(số 0) để thay thế bọn hấn chỗ thế lực thế nào? Linh một dạng có không biết ý tứ, lại thêm chúng ta đối tổ chức này hiểu rõ cũng vì Linh(số 0).”

Bên cạnh Lão Ngô nhin không được nói.

“Linh(số 0)?”

Trình Thiên Dã có chút trầm ngâm.

Cái này danh hiệu thẳng ở ngắn gọn, thuận tiện, so cái này cái gì không đáng tin cậy Ngọc Hư Cung, Tử Tiêu Cung mạnh hơn nhiều.

“Cũng tốt, từ đó về sau liền dùng Linh(số 0) để thay thế Thông Thiên giáo chủ sau lưng có khả năng tồn tại thể lực, cho đến trước mắt đã biết thành viên chính là 【 Hành giả Võ Tòng 】 cùng 【 Thông Thiên giáo chủ 】 , hi vọng đằng sau sẽ không còn có thành viên khác...”

Trình Thiên Dã nói.

Một cái vượt qua quốc gia chường khổng thần bí tổ chức lớn, nhân viên càng nhiều, tuyệt đối là cái không an ổn nhân tố.

Đến lúc đó, phía trên cho hắn áp lực cũng sẽ lớn hơn.

Trong đám người Dương Phóng, sắc mặt ngẩn người.

Linh(số 0)?

Cái này cũng có thể làm?

“Được rồi, Hành giả Võ Tòng danh hào từ đây cũng nên biến mất...”

Trong lòng của hắn tự nói.

Hiện tại là người đều biết Thần Chủng bị Hành giả Võ Tòng đạt được.

Như vậy hắn tự nhiên không có khả năng lần nữa dùng ra cái danh hiệu này.

“Các vị, hiện tại khu quần cư tình huống, ta đã vừa mới từ Viên khai nơi đó nghe nói qua, có thể nói dị thường nghiêm trọng, lương thực thừa thớt, tài nguyên thừa thớt, lại thêm rét đậm đã tới, lại có Tà Linh quấy phá, tiếp xuống khu quần cư khẳng định không thích hợp cư ngụ, các người đều là tính toán gì, nghĩ rõ chưa?”

Trình Thiên Dã nhìn về phía đám người.

Đám người nhao nhao sàu mi khổ kiếm.

Đúng a!

Quách Thiên Khiếu hai người chết rồi, chỉ bằng vào bọn hấn khẳng định là nắm giữ không được khu quần cư.

Hiện tại lại thiếu lương, thiếu tài nguyên, đợi tiếp nữa khẳng định một con đường chết.

Trình Thiên Dã nhìn thấy đám người thần sắc, không khỏi than nhẹ một tiếng, đạo, “Di chuyển đi, chỉ có di chuyển mới là các người duy nhất đường sống, đợi tại khu quần cư, các người ngay cả cái này một mùa đông đều không nhất định chịu tới!”

“Di chuyển?”

“Thế nhưng là chúng ta nên đi đi đâu dòi?”

“Đúng vậy a Trình đội trưởng, chung quanh rừng rậm dị thường nguy hiểm, không chỉ có hung thú ẩn hiện, còn có các loại Tà Linh, lại thêm chúng ta bây giờ đắc tội Vạn Phúc thương hội, Thanh Mộc bang, bọn hấn chỉ sợ sẽ không nhận nạp chúng ta!”

Đám người trong nháy mắt tất cả đều luống cuống.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô tất cả đều sắc mặt nặng nề.

Điểm này ngay cả bọn hấn cũng không có cách nào.

Bọn hấn hiện tại thân ở Bạch Lạc thành, khoảng cách Hắc Thiết khu quần cư có hơn nghìn dặm lộ trình.

Coi như muốn giúp cũng không thể nào ra tay.

“Chúng ta bây giờ có khả năng cung cấp cũng chỉ có tin tức, cái khác chỉ có dựa vào chính các người, chỉ cần các người tương hỗ đoàn kết lời nói, tin tưởng xuyên qua rừng rậm cũng không tại nói dưới, nhưng nếu các người tiếp tục nội đấu, chắc chắn sẽ không có kết cục tốt.”

Trình Thiên Dã trầm giọng nói.

Trong rừng rậm nguy cơ tứ phía, chỉ dựa vào lực lượng cá nhân là rất khó xuyên qua.

Liên xem như tứ phẩm, ngũ phẩm cao thủ lạc đường, đồng dạng sẽ chết thảm.

Đám người lần nữa trở nên bối rối một mảnh.

Sau đó, Trình Thiên Dã trực tiếp hướng đám người trịnh trọng giới thiệu trong rừng rậm có khả năng gặp phải một chút nguy cơ.

Trong đám người Dương Phóng, nghe được hết sức chăm chú, trong lòng ngưng trọng.

Mỗi một loại nguy hiểm, mỗi một loại hóa giải phương án, Trình Thiên Dã tất cả đều nói ra.

Hắn tranh thủ để cho mình giảng dị thường kỹ càng.

Đương nhiên, coi như hắn giảng lại kỹ càng, cũng cũng không có khả năng đảm bảo đám người có thể còn sống sót.

Bởi vì trong rừng rậm lúc nào cũng có thể sẽ có cái khác biến cố sinh ra.

Đám người này có thể cuối cùng sống sót một nửa, hẳn liền đã thỏa mãn.

Liên tiếp hai giờ quá khứ.

Rất nhanh tới ban đêm hơn mười một giờ.

Trình Thiên Dã miệng đắng lưỡi khô, nhìn thoáng qua thời gian, mở miệng nói ra, “Thời gian đã không còn sớm, hôm nay trước giảng đến nơi đây, tiếp xuống ba ngày ta sẽ tận lực giảng thuật nhiều thứ hơn, hiện tại các người đều trở về đi.”

Đám người nhao nhao đứng dậy, bắt đầu rời đi nơi này.

“Lý Ngưu, Đàm Cương, hai người các người không muốn đi!”

Bỗng nhiên, Trình Thiên Dã ngữ khí trầm xuống, gọi lại hai người, âm thanh lạnh lùng nói, “Các người không phải thích bắt nạt sao? Ba ngày sau tất cả đều cho ta đi ngục giam, ta để các người cũng thể hội một chút cái gì gọi là bắt nạt!”

Lý Ngưu, Đàm Cương sắc mặt trắng nhợt, trong lòng bối rối.

Lấy bọn hắn cái này thân mỡ, đi ngục giam sợ là có thể tróc một lớp da!

Nhưng hai người cũng không dám cự tuyệt, tại cười lấy lòng về sau, vội vàng rời khỏi nơi này.

Tại sai hai người về sau, Trình Thiên Dã lông mày lần nữa nhăn lại, sàu mi khổ kiếm.

Lần này báo cáo làm như thế nào viết?

Một chút chết mất nhiều người như vậy!

Còn nhiều ra một cái danh hiệu là không tổ chức thần bí.

..

Chương 77 : Nam thị xin giúp đỡ, lần nữa xuyên qua!

Gian phòng bên trong.

Nhậm Quân nghe đám người nghị luận, đi tới đi lui, trong lòng mãnh liệt, bỗng nhiên đem ánh mắt nhìn về phía trong đó một nữ tử, mở miệng nói, “Thi Nghiên, hướng người cầu hôn người kia xác định là thất phẩm tu vi sao?”

Trong đám người một trẻ đẹp nữ tử, liên tục gật đầu , đạo, “Đúng vậy, tuyệt đối là thất phẩm sơ kỳ, hấn vừa mới đột phá liền lợi dụng gia tộc lực lượng, hướng ta chỗ gia tộc tạo áp lực, muốn cùng ta đính hôn!”

“Thất phẩm tu vi!”

Nhậm Quân nhíu mày nhăn trán.

Bọn hấn những người này mặc dù xuyên qua tại Bạch Lạc thành, nhưng đồng dạng không phải tốt như vậy qua.

Ở đâu có người ở đó có giang hồ.

Cái này ở đâu đều là giống nhau.

Cũng tỷ như bọn hấn quần nội vị này nữ thành viên, Trần Thi Nghiên.

Đối phương ở bên kia xuyên qua vì một cái võ đạo môn phái thành viên, tuổi trẻ mỹ mạo, tu vi cường đại, ngay từ đầu thời điểm lợi dụng môn phái tài nguyên, quả thực trợ giúp không ít vừa xuyên qua Lam Tinh người, có thể

nói công lao to lớn.

Nhưng đối phương đồng dạng cũng có phiền phức!

Nàng chỗ trong môn phái, có một cái cường đại dị thường thiếu niên thiên tài, sớm liền nhìn trúng Trần Thi Nghiên, lần này tại tu vi đột phá thất phẩm sơ kỳ về sau, trực tiếp lợi dụng gia tộc chi lực, hướng về Trần Thi Nghiên chỗ gia tộc tạo áp lực, muốn để Trần Thi Nghiên cưỡng ép gả cho cho hắn.

Trần Thi Nghiên cùng đường mặt lộ, chỉ có tìm tới hắn vị này người tổng phụ trách xin giúp đỡ.

Nhưng cũng tiếc chính là bọn hắn Nam thị hiện tại mạnh nhất người xuyên việt, cũng mới lục phẩm đỉnh phong.

Căn bản không thể nào là đối thủ của đối phương.

Mà kinh sư, Ma Đô, Khánh thị, Lạc thị mạnh nhất người xuyên việt lại khoảng cách Bạch Lạc thành quá xa, căn bản đuổi không tới.

Cứ như vậy, bọn hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Trần Thi Nghiên nhảy vào hố lửa.

Tuy nói kia là thế giới khác, vừa vặn bên trên cảm giác tóm lại là giống nhau.

Tại dị thế giới bị người điểm ô, tại tâm linh bên trên cũng là cả đời thương tích.

Nhậm Quân trong lòng thở dài, đi tới đi lui, lần nữa nhìn về phía trong tay báo cáo.

“Có lẽ hiện tại chỉ có cái này Linh tổ chức có thể cứu Thi Nghiên...”

Hắn bỗng nhiên cắn răng một cái , đạo, “Ta lập tức lại cho Trình Thiên Dã thông điện thoại, để hắn cần phải tìm tới tổ chức này!”

Lúc đầu hắn đều đã tuyệt vọng, hiện tại Trình Thiên Dã bên kia trực tiếp để hắn thấy được như thế một cái báo cáo.

Hắn nhất định phải cho Trình Thiên Dã tạo áp lực!

...

Thật tình không biết, Trình Thiên Dã bên kia từ lâu là sút đầu mẽ trán.

Ba ngày thời gian lên lớp đã sớm kết thúc.

Hắn bên này lại như cũ đang bận rộn.

Thậm chí ngay cả một vị nào đó cao tầng người lãnh đạo viên, cũng tự mình đem điện thoại đánh cái tới.

“Trình đội trưởng, nhiệm vụ của người bây giờ, chính là cần phải tìm tới cái kia đạt được Thần Chủng người, chúng ta nhất định phải mau chóng biết rõ ràng Thần Chủng bên trong tồn tại huyền bí, một khi chờ chúng ta nghiên cứu ra Thần Chủng, sau này tại dị giới đem nhiều đất dụng võ!”

“Là, là, lãnh đạo yên tâm, ta nhất định toàn lực tìm kiếm!”

Trình Thiên Dã liên tục ứng thanh.

“Ừm, nếu như hắn cần gì điều kiện, nhất định phải thỏa mãn hắn!”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm.

“Là, là!”

Trình Thiên Dã tiếp tục đáp lại.

Hắn cúp điện thoại, trong lòng cười khở.

Tìm tới bọn hắn?

Nói nghe thì dễ!

Nếu không phải tên của bọn hắn như thế đặc thù, hắn cũng hoài nghi hai người này có phải hay không người xuyên việt.

Đối phương giống như là căn bản không chơi điện thoại đồng dạng.

Bọn hắn chẳng lẽ đều là dùng mạng bên ngoài liên lạc?

Ngay tại Trình Thiên Dã điện thoại vừa cúp máy, Nhậm Quân điện thoại lại lập tức đánh tới.

Nhậm Quân vừa lên đến chính là lấy nghiêm khắc ngữ khí, tích đỉnh đầu mặt hướng Trình Thiên Dã răn dạy.

Trình Thiên Dã không còn gì để nói.

Mà liền tại Trình Thiên Dã loay hoay xoay quanh lúc.

Hết thấy kẻ đầu tên Dương Phóng, thì y nguyên đắm chìm trong mỗi ngày vất vả trong tu luyện.

Trình Thiên Dã chương trình học ngoại trừ giảng thuật rừng rậm đủ loại nguy hiểm, đồng thời cũng có Bạch Lạc thành đại khái thể lực cấu tạo.

Thậm chí ngay tiếp theo võ học đằng sau phân chia

cảnh giới, lần này cũng cùng nhau nói ra.

Võ học từ nhất phẩm đến lục phẩm đỉnh phong, xưng là 【 Phàm giai 】 !

Thất phẩm đến Thập phẩm đỉnh phong, xưng là 【 Linh giai! 】

Mà Thập phẩm phía trên, thì được xưng là 【 Siêu phẩm võ giả 】 !

Chỉ là Siêu phẩm võ giả, dị thường hiếm thấy.

Cho dù tại Bạch Lạc thành, cũng Như Phượng lông lân sừng đồng dạng.

Thuộc về nhân vật trong truyền thuyết.

Bạch Lạc thành hiện tại nhiều nhất là tứ phẩm đến ngũ phẩm võ giả, có thể đạt tới thất phẩm trở lên đều đã là một phương cầm quyền đại nhân vật.

Mà muốn đạt tới thất phẩm, thì nhất định phải tu luyện 【 Linh cấp tâm pháp 】 mới được.

Đáng tiếc!

Dương Phóng trên người bây giờ hai môn tâm pháp, đều thuộc về Phàm cấp.

Mà lại hấn Hắc Hồ quyết lập tức liền muốn đại thành, coi như đại thành, cũng chỉ là có thể để cho tu vi của hấn đạt tới lục phẩm đỉnh phong mà thôi.

Muốn đi vào thất phẩm, nhất định phải tìm kiếm 【 Linh cấp tâm pháp 】 .

Chỉ là cái này Linh cấp tâm pháp, ngay cả Nam thị bên

kia cũng mới lấy tới một bản.

Dùng Trình Thiên Dã nói, có tiền mà không mua được, tại các lớn phường thị muốn mua cũng mua không được, chỉ có đi chợ đen.

Hoặc là bán nhập một chút võ đạo môn phái.

Hô! Hô! Hô!

Vứt bỏ công trường bên trong, Dương Phóng cầm trong tay kiếm gỗ, tại tu luyện lấy 【 Thích kiếm thuật 】 .

Sở học của hắn đông đảo võ học bên trong, lấy 【 Thích kiếm thuật 】 là mạnh nhất.

Từng đạo kiếm ảnh không ngừng mà hướng về trước mắt không khí đậm tới, mỗi một kiếm đâm ra đều mang theo từng tia từng tia thanh âm xé gió , liên đới lấy xi măng trụ cũng bị lưu lại từng đạo nhàn nhạt vết lõm.

Môn này Thích kiếm thuật đã bị hắn tu luyện ra dáng.

Trừ cái đó ra, trên người Cự thạch công, Huyết Chiến Dao Pháp, trong những ngày qua cũng đều đang gia tăng độ thuần thực.

Cứ như vậy.

Chói mắt đã là mười ngày quá khứ.

Xuyên qua ngày vẫn không có đến.

Dương Phóng trong lòng không vội, thừa dịp nhàn hạ, như cũ tại mỗi ngày tu luyện.

Chỉ là tại ngày thứ mười một thời điểm, Trình Thiên Dã lần nữa triệu tập tất cả bầy thành viên chạy tới Xương

Bắc khu trụ sở cảnh sát nghị sự.

Lần này khi mọi người đuổi tới 501 thời điểm, rõ ràng sắc mặt khẽ giật mình.

501 bên trong thành lĩnh nhiều hơn một vị chưa từng thấy qua khuôn mặt xa lạ.

Một nữ tử!

Thân thể cao gầy, ngũ quan tinh mỹ, giữ lại một đầu tóc ngắn, nhìn chừng hai mươi.

Có một loại trung tính đẹp.

Nhìn thấy mọi người tới về sau, nữ tử kia lúc này lộ ra hiền lành tiểu dung, hướng về bọn hắn gật đầu ra hiệu.

“Các người tốt!”

“Các vị, để ta giới thiệu một chút!”

Trình Thiên Dã lúc này hướng đám người giới thiệu , đạo, “Vị nữ sĩ này là từ Nam thị chạy tới người xuyên việt, tên là Trần Thi Nghiê, nàng xuyên qua thân phận là Bạch Lạc thành 【 Thập Tự môn 】 Trần trưởng lão nữ nhi, trước mắt mà nói, là Nam thị bên trong người xuyên việt bên trong thân phận cao nhất người!

Nếu như các người có thể thuận lợi đến Bạch Lạc thành, đang tìm không đến công tác tình huống dưới, đều có thể đi cầu trợ trần nữ sĩ!

Sẽ từ trần nữ sĩ tự mình an bài cho các người công việc!

Điểm này các người yên tâm, Nam thị bên trong rất nhiều người xuyên việt đều là trần nữ sĩ tự tay an bài công việc, cam đoan sẽ để cho các vị hài lòng.

Đương nhiên, nếu như các người ngưng ngưng lời nói, cũng có thể tới tìm ta, chỉ là ta an bài cho các người công việc, khẳng định không có trần nữ sĩ bên này càng tốt hơn!

Ta tại dị thế giới thân phận, chỉ là một vị ngục tốt mà thôi!”

Đám người giật mình.

Tùng cái cấp tốc tiến lên, cùng nữ tử trước mắt nhận biết.

Trần Thi Nghiên tiểu dung rất đẹp, khu tay nói, “Các vị yên tâm tâm, có thể giúp đỡ ta nhất định sẽ giúp!”

“Thật sự là đa tạ Trần cô nương.”

“Đúng vậy a cảm tạ Trần cô nương, Trần cô nương lại mỹ nhân lại tốt.”

Đám người nhao nhao cười nói.

Trình Thiên Dã để mọi người và Trần Thi Nghiên quen thuộc một hồi, lại vì mọi người định ra một cái tại dị giới liên lạc ám hiệu về sau, lúc này mang theo Trần Thi Nghiên rời đi nơi này.

Rất nhiều nhân ý còn chưa hết, nhao nhao không thôi cáo biệt.

Dương Phóng thì là một mặt bình tĩnh quay trở về trụ sở.

Chuyện lúc trước với hắn mà nói chỉ là một việc nhỏ xen giữa mà thôi.

Nếu là tại mấy tháng trước, hẳn khả năng sẽ còn để người khác an bài cho hẳn công việc.

Nhưng hiện ở trên người hẳn mấy ngàn lượng bạc, hoàn toàn đủ tự lực cánh sinh.

...

Sau đó lại qua ba ngày.

Rốt cục tại ngày thứ mười lăm ban đêm.

Dương Phóng chỗi cánh tay lần nữa truyền đến từng đợt khó tả cực nóng.

Hắn nhìn thoáng qua, lúc này dừng lại tu luyện, thành thành thật thật nằm ở trên giường, bắt đầu chờ đợi xuyên qua.

Não hải mê muội, ngơ ngơ ngác ngác.

U mà phục Minh...

Xoát!

Vạn Xuân cửa hàng bên trong, Dương Phóng mãnh nhưng từ giường ngồi dậy, trong miệng từng ngậm từng ngậm thở hổn hển, sắc mặt trắng bệch, toàn thân trên dưới mồ hôi đầm đìa, giống như là kinh lịch một trận vận động dữ dội.

“Giống như mỗi lần xuyên qua, trên thân đều sẽ xuất mồ hôi.”

Hắn sờ soạng một cái cái trán, từ giường đứng dậy, đầu tiên là uống một bầu nước.

Sau đó lần nữa mở ra bảng quan sát.

Tu vi: Lục phẩm .

Tâm pháp: Hắc Hồ quyết đại thành (0).

...

Không thể nghi ngờ, tu vi của hắn lần nữa tinh tiến.

Trừ cái đó ra, chính là Cự thạch công cùng Huyết Chiến Dao Pháp cũng đều lần nữa tăng lên một cảnh giới.

Cự thạch công tinh thông

Huyết Chiến Dao Pháp đẳng đường nhập thất (11/900)

Mà Thích kiếm thuật thì là bởi vì đẳng cấp quá cao nguyên nhân, lần này cũng không tăng lên.

Cắm ở tinh thông (0) cảnh giới.

“Cũng xem là không tệ, dọc đường cũng có thể tiếp tục tu luyện.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn trực tiếp bắt đầu thu lại hành lễ.

Ròng rã hai cái bao lớn.

Ngoài ra, hắn lại đem từng khối Tịch Tà Ngọc quán ở trên thân, như là một tầng nội giáp đồng dạng.

Ròng rã 74 kiện Tịch Tà Ngọc, cơ hồ đem hắn thân thể quán một vòng.

Hết thấy chuẩn bị thỏa đáng về sau, Dương Phóng bắt đầu nằm ở trên giường chờ đợi ngày mai đến.

Phanh phanh phanh!

Tùng đọt tiếng đập cửa bỗng nhiên từ bên ngoài vang lên.

Dương Phóng nhướng mày, lúc này đứng dậy xem xét.

“Ai?”

“Dương đạo, là ta, mở cửa nhanh!”

Bên ngoài vang lên Lưu trưởng lão thanh âm.

Dương Phóng lập tức đi qua mở cửa phòng.

Lưu trưởng lão toàn thân quần tại áo bông bên trong, cũng mấy cái bao lớn, phun bạch khí nói, ” lão phu nghĩ qua, ngày mai đi cùng ngươi, ta cũng tiến về Bạch Lạc thành!”

“Lưu trưởng lão xác định?”

“Đương nhiên xác định, đồ vật ta đều mang tới, ngươi không ngại ta ngủ ở chỗ này một đêm a?”

Lưu trưởng lão hỏi.

“Không ngại không ngại!”

Dương Phóng lắc đầu liên tục.

“Vậy thì tốt, ta liền ngủ căn phòng cách vách là được rồi.”

Lưu trưởng lão cũng mấy cái bao lớn, hướng về trước đó gã sai vặt ngủ được gian phòng tiến đến.

Hắn tuổi tác đã lớn, bên người không ai.

Vạn nhất chết rồi, ngay cả cái nhật xác đều không có.

Đi theo Dương Phóng cùng đi, tối thiểu có người có thể cho hắn nhật xác.

Dương Phóng nhìn thoáng qua, lần nữa cẩn thận đóng cửa phòng, quay ngược về phòng.

..

Chương 78 : Bắt đầu di chuyển, Tà Linh theo đuôi!

Hôm sau.

Trời còn chưa sáng.

Dương Phóng, Lưu trưởng lão cũng đã dậy thật sớm, hướng về Vạn Phúc thương hội bên kia tiến đến.

Hàn phong gào thét, ô ô chói tai.

Chờ bọn hắc đuôi tới Vạn Phúc thương hội thời điểm, chỉ gặp thương hội bên ngoài đã sớm đợi số lớn Võ sư.

Lít nha lít nhít một mảnh, tối thiểu sáu bảy trăm người.

Đám người tất cả đều rúc vào một chỗ, cồng đến run lấy bầy.

“Nhiều người như vậy?”

Lưu trưởng lão thất thanh nói.

“Xác thực thật nhiều.”

Dương Phóng lộ ra ngưng trọng.

Bắt quá, dám đi đều là tinh anh.

Cái này một đợt người nếu là rời đi, khu quần cư chú định sẽ càng thêm hoang vu.

Bọn hắc nhìn một chút, cũng tìm cái góc tường đợi.

Mà lúc này, bốn phía ngõ nhỏ y nguyên có người dẫn theo bao lớn, bọc nhỏ, hướng về nơi này không ngừng chạy đến.

Càng là có người xua đuổi lấy xe ngựa, xe bò, phát ra kéo kẹt kít thanh âm.

Rất nhanh có người mang đến một tin tức, dẫn phát oanh động.

Tối hôm qua Quyền Lợi bang xảy ra chuyện.

Quyền Lợi bang bang chủ, Phó bang chủ tất cả đều bị người giết chết, Quyền Lợi bang hoàn toàn đại loạn.

“Nên, vương bát đản, đã sớm đáng chết!”

“Im lặng, cẩn thận bị Quyền Lợi bang những người khác nghe được!”

“Nghe được thì phải làm thế nào đây, bang chủ của bọn hấn, Phó bang chủ chết rồi, bằng bọn hấn còn muốn lật lên cái gì bọt nước?”

“Đúng đấy, mẹ nó, nếu không phải chúng ta bây giờ lập tức đi ngay, ta nhất định phải đi hung hăng giáo huấn một lần bọn hấn!”

“Một hồi xem bọn hấn vương bát đản cùng không cùng chúng ta cùng đi, dám cùng chúng ta cùng đi, đoàn người đem bọn hấn toàn giết chết!”

“Đúng, toàn giết chết!”

Đám người cắn răng mắng.

Cách đó không xa.

Mấy vị đã dịch dung Lam Tinh người, sắc mặt e ngại, rụt rụt đầu, xa xa liền nghe được đám người cắn răng nghiêng lợi thanh âm.

Xong.

Đám người quả nhiên dị thường thống hận bọn hắn.

“Chúng ta loại này dịch dung bọn hắn nhận không ra a?”

Một vị Lam Tinh còn nhỏ tâm hỏi.

Trên mặt hắn dán thêm sợi râu, trên cổ vây quanh thật dày khăn quàng cổ.

“Hắn là nhận không ra đi.”

Bên cạnh mấy người không quá xác định nói.

Bọn hắn cắn răng một cái, vẫn là hướng đám người hội tụ mà đi.

Tại lại chờ đợi sau khi.

Vạn Phúc thương hội đại môn mở ra, một vị quản gia bộ dáng nam tử đi ra, mở miệng quát, “Các vị, quy củ chúng ta trước đó liền đã nói qua, muốn cùng chúng ta Vạn Phúc thương hội cùng đi, mỗi người thu năm tiền bạc, không nguyện ý giao, tha thứ chúng ta không thể tiếp nhận!”

Mấy tên gã sai vặt trực tiếp đi hướng đám người, bắt đầu lấy tiền.

Đám người nhao nhao run run.

Cho dù giá cả đắt đỏ, nhưng là bọn hắn hay là không có lựa chọn khác, chỉ có thể giao tiền.

Tại một đám gã sai vặt đẹp xong tiền về sau, tên kia quản gia khẽ gạt đầu một cái, lần nữa trở về trong phòng.

Hàn phong càng thêm chói tai.

Thiên không lại đã nổi lên bông tuyết.

Rất nhiều người trực tiếp nguyên rửa.

Rốt cục, ước chừng nửa chén trà nhỏ thời gian sau.

Tùng thớt chứa đầy hàng hóa ngựa thồ, bắt đầu từ Vạn Phúc thương hội đại môn bên trong đi lại ra.

Ngoại trừ những này ngựa thồ bên ngoài, còn có mấy chiếc có chút hoa lệ xe ngựa.

Vạn Phúc thương hội hội trưởng Vương Thiết Sinh, đứng trên xe ngựa, hai tay chấp lên, mở miệng hô, “Các vị, nhận được các vị để mắt thương hội, nguyện ý cùng chúng ta Vạn Phúc thương hội cùng đi, Vương mỗ ở đây đa tạ các vị, hi vọng ven đường bên trong, đại gia có thể tương hỗ đoàn kết, tuyệt đối không nên xuất hiện không cần thiết tranh chấp!”

Đám người nhao nhao kêu lên, cam đoan sẽ không.

Vương Thiết Sinh nhẹ nhàng gạt đầu, lúc này lùi về xe ngựa.

Số lớn ngựa thồ, đội xe bắt đầu hướng về phía trước xuất phát.

Đằng sau thì là thành quần kết đội Võ sư.

“Lưu trưởng lão, chúng ta cũng đi!”

Dương Phóng nói một tiếng, bước đi bước chân, cùng hướng về phía đám người.

Lưu trưởng lão trong lòng thở dài, đem ánh mắt từ khu quần cư thu hồi, đi theo Dương Phóng sau lưng.

Nếu không phải là bị bức đến loại tình trạng này, ai nguyện ý rời đi sinh hoạt mấy chục năm địa phương?

Sáu, bảy trăm người đội ngũ, đơn giản như là một hàng dài, đẩy rất xa.

Mà cái này còn không phải toàn bộ, có người nghĩ tỉnh năm tiền bạc, đều là tại trên nửa đường đột nhiên chui ra, gia nhập vào.

Tại đến khu quần cư cổng thời điểm, một cái khác sóng đội ngũ đã đợi đợi đã lâu.

Rõ ràng là Thanh Mộc bang!

Thanh Mộc bang vốn là khu quần cư bên trong trung đẳng thế lực, cùng Hắc Hồ bang không sai biệt lắm.

Lần này kiếp nạn về sau, cũng còn mới còn lại hơn ba mươi người.

Chỉ là sau lưng bọn hắn đồng dạng tụ tập đại lượng muốn cùng bọn hắn cùng một chỗ di chuyển tán tu.

Vương Thiết Sinh lần nữa từ xe ngựa đi ra, cùng Thanh Mộc bang Phó bang chủ Hồ Thiết Thụ gặp mặt một lần, nói mấy câu về sau, liền bắt đầu sát nhập cùng một chỗ.

“Hồ bang chủ, dọc theo con đường này phải tắt yếu đoàn kết!”

Vương Thiết Sinh nói.

“Đúng thế, kia là, từ giờ trở đi, chúng ta Thanh Mộc bang liền đảm nhiệm đội chấp pháp ngũ, cam đoan không cho bất luận kẻ nào nháo sự.”

Hồ Thiết Thụ nói.

Vương Thiết Sinh liên tục gật đầu.

Đội ngũ khổng lồ lúc này bắt đầu trùng trùng điệp điệp bắt đầu xuất phát.

Giờ phút này, sắc trời mới vừa vạnh chuyển sáng.

Một đám người ngược đạp tuyết, hướng về nơi xa tiến lên.

Bất quá Vạn Phúc thương hội lại không phải là một mục tại đi.

Bọn hắn đi cho tới trưa về sau, thế mà liền bắt đầu nghỉ ngơi tại chỗ, toàn bộ đến trưa đều đang ngủ.

Cái này khiến rất nhiều người nghi hoặc không hiểu.

“Cái này có cái gì kỳ quái đâu, ban đêm rừng rậm phá lệ nguy hiểm, có Tà Linh ẩn hiện, cho nên chỉ có thể ở ban ngày nghỉ ngơi, ban đêm đi đường, ban đêm nhất định không thể dừng lại tại một nơi nào đó thời gian quá dài, bằng không, tuyệt đối sẽ dẫn tới không thể tưởng tượng nổi tồn tại.”

Lưu trưởng lão ngưng giải thích rõ, “Cho nên các người hiện tại mau ngủ đi, không có gì bất ngờ xảy ra, đang lúc hoàng hôn, Vạn Phúc thương hội liền phải đi đường, đi lần này chí ít đi suốt cả đêm!”

“Thì ra là thế.”

Bên người mấy người nhao nhao biến sắc, không còn dám nói chuyện phiếm, vội vàng tìm hốc cây bắt đầu nghỉ ngơi.

Dù bọn hấn đều là Võ sư.

Nhưng nếu là không nghỉ ngơi, cũng không kiên trì được bao lâu.

“Lưu trưởng lão, lần này đi Bạch Lạc thành muốn đi bao lâu?”

Dương Phóng hỏi.

“Xem vận khí, vận khí tốt không lạc đường, nửa tháng tả hữu liền đến, vận khí không tốt, liền khó nói.”

Lưu trưởng lão nói.

Dương Phóng trong lòng cũng sinh ra một cỗ lớn lao áp lực.

Hấn không nói thêm lời, tìm hốc cây, bắt đầu ngồi xếp bằng nghỉ ngơi.

Cùng Lưu trưởng lão nói đồng dạng.

Đến trưa quá khứ.

Cơ hồ vừa mới hoàng hôn, Vạn Phúc thương hội đội kỵ mã liền bắt đầu lần nữa khởi hành, thành quân kết đội hướng về phía trước tiếp tục hành tẩu.

Mà lúc này đây, bông tuyết đã dừng lại.

Nhưng ban đêm rừng rậm lại càng thêm rét lạnh.

Vì phòng ngừa dẫn tới phiền toái không cần thiết, bọn hắn ngay cả bó đuốc cũng không dám điểm, toàn bằng lấy Vạn Phúc thương hội kinh nghiệm càng đi về phía trước.

Nửa đêm trước thời gian đảo mắt liền qua.

A!

Bỗng nhiên, hành tẩu trong đội ngũ truyền đến một trận tiếng kêu chói tai.

Dị thường thê thảm.

Đám người giật mình, trong nháy mắt táo động.

“Nhanh cứu mạng a, có người bị Tà Linh kéo đi!”

“Tà Linh, có Tà Linh xuất hiện!”

“Cứu mạng a!”

Từng đợt gọi truyền ra.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, trực tiếp quay đầu nhìn lại.

Sau lưng mảng lớn tán tu lâm vào kinh hoảng.

Thanh Mộc bang cao thủ lập tức xông ra, bắt đầu gào to, để cho người ta an tĩnh lại.

Trong hỗn loạn.

Một cái quỷ dị lão nhân lẳng lặng đứng ở đội ngũ tối hậu phương, trên mặt tiểu dung, hướng về đám người xa xa trông lại, miệng liệt đến sau tai cùng, trên mặt có loại

không nói ra được tà mị.

Tại lão nhân kia bả vai, thành linh còn ngồi một người mặc đồ cái yếm đồng tử, con mắt, miệng một mảnh trống rỗng, gạt ra tiểu dung, trong ngực ôm một cái đầu, ngay tại chăm chú mút vào.

“Là nó!”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Hai cái này Tà Linh còn tại!

Rất sớm trước đó hẳn liền gặp được bọn chúng.

Kết quả còn chưa có chết.

Thanh Mộc bang đệ tử cũng lâm vào kinh hoảng, thấy được lão nhân kia về sau, tê cả da đầu.

“Đi mau, đi mau, không nên dừng lại!”

Thanh Mộc bang Hồ Thiết Thụ gầm thét lên tiếng.

Toàn bộ đội ngũ đều tại gia tốc hành tẩu.

Tà Linh ẩn hiện thời gian, thường thường là sau nửa đêm, nhưng là sẽ không vượt qua ba canh.

Chỉ cần ba canh thoáng qua một cái, nó liền sẽ tự động rút đi.

Đám người bối rối, tất cả mọi người đang tăng nhanh bước chân.

“Hì hì ha ha...”

Đồng tử tiếng cười rõ ràng có thể nghe.

Trống rỗng con mắt nhìn về phía đám người, như là đem mọi người trở thành con mồi đồng dạng.

“Phiền toái, Dương đạo, trên người người không có Tịch Tà Ngọc đi, ta khối này Tịch Tà Ngọc người cầm.”

Lưu trưởng lão bước nhanh hành tẩu, đem trên thân một khối đã bàn đến bao tương Tịch Tà Ngọc giao cho Dương Phóng , đạo, “Ta là tứ phẩm tu vi, cái kia Tà Linh trong thời gian ngắn không dám đụng đến ta!”

Dương Phóng sắc mặt biến huyền, nhìn trước mắt Tịch Tà Ngọc, vẫn là không có đưa tay đón.

“Lưu trưởng lão, chúng ta đi nhanh lên sẽ không có chuyện gì đi.”

“Người làm sao nói nhiều như vậy, để người cầm thì cứ cầm!”

Lưu trưởng lão giận dữ, đem khối kia Tịch Tà Ngọc cưỡng ép nhét vào Dương Phóng trong ngực, nhanh chóng đi về phía trước đi.

A!

Sau lưng lần nữa truyền đến một trận khàn cả giọng kêu thảm.

Nương theo lấy từng đợt đồng tử tiếng cười.

Đám người trở nên càng thêm kinh hoảng.

Dương Phóng vừa đi, một bên quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp kia đồng tử đã từ lão nhân dưới bờ vai tới.

Nó trên mặt đất bò, tốc độ cực nhanh, mang trên mặt quỷ mị tiểu dung, như là một đạo tàn ảnh, loé lên một cái, liền trong nháy mắt lấy xuống một vị nam tử trưởng thành đầu.

Mà lão nhân kia thì từ đầu đến cuối dán tại đội ngũ đằng sau, trên mặt tiểu dung, cũng không xuất thủ.

Nó tựa như là một vị hiền hòa gia gia, chuyên môn cho mình cháu trai lược trận.

“Nhanh, lại nhanh chút!”

Hồ Thiết Thụ gầm thét.

Rất nhiều người vì toàn lực chạy, đem trên thân hàng hóa đều cho ném khắp nơi đều là.

Mỗi người đều hoảng sợ đến cực hạn.

Đám người loạn thành một đống.

Dương Phóng trong lòng chuyển sang lạnh lẽo, thừa dịp không ai chú ý thời điểm, từ nội giáp của mình bên trong trực tiếp kéo ra một khối hai chỉ lớn nhỏ Tịch Tà Ngọc ra.

Hắn một bên hốt hoảng chạy vọt về phía trước chạy, một bên quay đầu nhìn lại, bắt chuẩn cơ hội, cong ngón búng ra.

Sưu!

Một khối Tịch Tà Ngọc trong nháy mắt bay ra, bọc lấy thật dày khí kình, như là đạn đồng dạng.

Trong nháy mắt xuyên thấu mấy chục mét.

Ầm!

A!

Một trận dị thường thê thảm trong nháy mắt phát ra.

Tịch Tà Ngọc rần rần chắc chắc đánh vào cái kia đồng tử trán.

Đồng tử phát ra một trận dị thường tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thân thể tại chỗ bay ngược, đầu bốc khói, hung hăng nện ở nơi xa.

Toàn bộ Tịch Tà Ngọc trực tiếp khảm nạm tại gáy của nó bên trên, xuy xuy rung động, không ngừng bốc khói, để nó đau đến lăn lộn đầy đất, thanh âm thê lương.

Sau lưng vị kia ‘Lão quỷ’ vừa nhìn thấy một màn này, lập tức phát ra từng đợt đáng sợ gào thét một tiếng, lúc này hướng về kia vị đồng tử nhanh chóng lao tới.

Chỉ là bàn tay của nó rơi trên Tịch Tà Ngọc, cũng bị nóng xoẹt xoẹt bốc khói, thê lương kêu to.

Đám người thừa cơ hội này, càng thêm kinh hoảng hướng về phía trước chạy trốn.

“Không chết!”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Đây chẳng lẽ là lão quỷ trăm tuổi?

Bình thường Tà Linh bị Tịch Tà Ngọc đánh như vậy một chút, đã sớm thành tro.

Dương Phóng quay người tiếp tục chạy trốn.

Chương 79 : Đường xá gian khổ!

Đám người đại loạn.

Tất cả mọi người tại ngược đạp tuyết, điên cuồng chạy trốn.

Lại thêm bốn phía đen nhánh, núi cao rừng rậm, cái này vừa chạy lúc này có không ít người chạy tán.

Bất quá cũng may phía sau cái kia Tà Linh không có tiếp tục xuất hiện.

Nó nhận lấy Tịch Tà Ngọc trọng kích về sau, vẫn ở nơi đó kêu thảm , liên đới lấy vị kia ‘Lão quỷ’ cũng không có đuổi theo, muốn trợ giúp ‘Cháu trai’ gỡ xuống cái trán Tịch Tà Ngọc.

Từng đợt đáng sợ gào thét từ đen nhánh rừng chỗ sâu không ngừng tiếng vọng, làm cho tất cả mọi người đều vô cùng hoảng sợ, chỉ muốn liều mạng chạy trốn.

Cái này vừa trốn lảng lạng ước chừng qua hơn nửa đêm.

Từ nửa đêm một mực chạy trốn tới ngày thứ hai hừng đông, tuyết lớn đã sớm ngừng.

Rất nhiều người chạy chân đều nhanh đoạn mắt.

Rốt cục, phía trước đội xe ngừng lại.

Vạn Phúc thương hội, Thanh Mộc bang người tất cả đều miệng lớn thở hổn hển, từng cái sắc mặt trắng bệch, trong lòng kinh hãi.

Bọn hấn vội vàng bắt đầu mời đốt lên người một nhà số lượng.

Cái khác đông đảo Võ sư, cũng đều tại hô bằng gọi hữu.

Trong lúc nhất thời, rừng chỗ sâu các loại thanh âm không ngừng vang lên.

“Dương đạo, Dương đạo người không sao chứ.”

Lưu trưởng lão phong trần mệt mỏi, nhanh chóng chạy tới, thở hổn hển nói.

“Không có việc gì, cũng may chạy rất nhanh, kia Tà Linh không có đuổi theo.”

Dương Phóng thở hồng hộc, bỗng nhiên kịp phản ứng, từ trong ngực đem khối kia đã bàn đến bao tương Tịch Tà Ngọc lấy ra, giao cho Lưu trưởng lão , đạo, “Lưu trưởng lão, kia Tà Linh đã không có, cái này Tịch Tà Ngọc trả lại cho người đi!”

“Ai, người cầm đi, kia Tà Linh không chừng đêm nay sẽ còn tiếp tục xuất hiện.”

Lưu trưởng lão phát tay cự tuyệt, ngăn trở Dương Phóng động tác.

Dương Phóng có chút trầm mặc, vẫn là tạm thời nhận Tịch Tà Ngọc.

Lúc này, Lưu trưởng lão hướng về đám người nhìn lại, lộ ra giạt mình , đạo, “Lần này tổn thất nhân mã không ít, tối thiểu có vài chục người không có theo tới a?”

Trước đó trời tối rừng rậm, lại có Tà Linh uy hiếp, rất nhiều người không phải bị Tà Linh giết, mà là bối rối

phía dưới chạy sai nói.

Dương Phóng hướng về đám người nhìn lại, nặng nề gật đầu.

“Đúng thế.”

Trong đám người không ít người tại bơi nước mắt, la lên trước đó bằng hữu.

Đáng tiếc nhưng không có bất kỳ đáp lại nào.

“Các người nhanh chóng nghỉ ngơi, lập tức còn muốn tiếp tục đi đường!”

Bỗng nhiên, Thanh Mộc bang Hồ Thiết Thụ đứng tại trên một cây đại thụ, mở miệng gào to, nội lực dồi dào.

Đám người hiểu được, lúc này thừa cơ khôi phục nội tức.

Còn có người thì lấy ra lương khô, đi đầu bổ sung thể lực.

“Dương đạo, người mang thức ăn sao? Ta cái này có thịt khô người đến điểm?”

Lưu trưởng lão từ bao khóa bên trong toát ra một miếng thịt làm, đưa cho Dương Phóng.

“Không cần, ta cũng mang lương khô!”

Dương Phóng lấy ra mấy cái mẽ đoàn.

“Không ăn thịt, thể lực khẳng định sẽ theo không kịp, ăn trước thịt!”

Lưu trưởng lão đem kia sớm nướng chín thịt khô nhét

vào Dương Phóng trong tay.

Mọi người tại nơi này nghỉ ngơi ước chừng chum trà thời gian về sau, lần nữa bắt đầu khởi hành.

Bất quá cũng may tiếp xuống cũng không có đi bao lâu.

Cùng giống như hôm qua, vừa tới giữa trưa, thương hội cùng Thanh Mộc bang liền lần nữa ngừng lại, bắt đầu nghỉ ngơi.

Lần này không thông qua bất luận người nào nhắc nhở, tất cả mọi người tại bắt gặp thời gian nghỉ ngơi.

Bởi vì tiếp xuống khẳng định sẽ còn mệt mỏi hơn.

Bọn hắn đã nắm đúng thương hội đi đường thời gian.

Cơ bản đều là buổi chiều nghỉ ngơi, ban đêm cùng buổi sáng đi đường.

Theo đám người nghỉ ngơi, trong đám người một đám Lam Tinh người lần nữa lặng lẽ yên lặng tụ tập chung một chỗ.

“Thế nào? Liên hệ đến nhiều ít?”

“Lão Triệu không thấy, Phương Thiên cũng không thấy, còn có Tào Vân Long, Quách Hải.”

“Ai, hi vọng đại gia lần này đều có thể bình an đến!”

...

Tiếng thở dài vang lên.

Đến trưa quá khứ.

Cơ hồ vừa tới hoàng hôn, thương hội cùng Thanh Mộc bang liền lần nữa hành động, toàn lực hướng về phía trước đi đường.

Tất cả mọi người nhanh chóng đứng dậy, cấp tốc theo ở phía sau.

Đêm nay cũng không có gặp được tuyết lớn.

Nhưng trong rừng lại tràn ngập lên một tầng thật dày sương mù.

Khiến cho nguyên bản liền đen nhánh rừng lộ ra càng thêm yêu dị.

Tất cả mọi người trong lòng khủng hoảng, theo sát phía trước bóng người, sợ mình sẽ theo không kịp.

Lúc này một khi theo không kịp, xác định vững chắc sẽ lạc đường.

“Hì hì ha ha...”

Vừa qua khỏi nửa đêm, trong rừng bỗng nhiên vang lên một trận quỷ dị tiếng cười.

Cùng ngày hôm qua đồng tử cơ hồ giống nhau như đúc, quanh quần tại toàn bộ trong rừng.

Tất cả mọi người da đầu sắp vỡ, trong lòng hoảng sợ.

“Tà Linh lại tới!”

“Mau trốn a, ngày hôm qua Tà Linh lại xuất hiện.”

Đám người trong nháy mắt đại loạn.

Tất cả mọi người đang tăng nhanh bước chân hướng về

phía trước điên cuồng bỏ chạy.

Chỉ bất quá loại kia quỷ dị tiếng cười nhưng thủy chung tại mọi người bên tai quanh quẩn.

Đáng sợ là, chỉ có thể nghe được tiếng cười, lại phán đoán không ra kia Tà Linh đến cùng ở đâu loại phương vị.

Bốn phía sương mù quá đậm, tăng thêm bóng đêm đen nhánh, cho dù ngay cả Dương Phóng cũng không nhìn thấy đối phương ở đâu.

A!

Đám người hỗn loạn bên trong bỗng nhiên truyền đến kêu thảm, vô cùng hoảng sợ, để cho người ta nghe được hồn phách đều nhanh bay ra ngoài.

Đám người bộ pháp trở nên nhanh hơn.

“Dương đạo, Dương đạo...”

Đám người hỗn loạn bên trong, Lưu trưởng lão chợt phát hiện Dương Phóng không có, không khỏi quay đầu hô to.

Chỉ là sương mù quá nặng, đám người hỗn loạn, chỗ nào còn có thể nhìn thấy Dương Phóng một tia cái bóng?

Lưu trưởng lão sắc mặt biến huyền, cắn răng một cái, hướng về đằng sau phóng đi, tiếp tục hét lớn, “Dương đạo...”

Hô!

Bỗng nhiên, một cỗ dị thường khí tức âm lãnh từ phía

sau khu vực nhanh chóng đánh tới, trùng trùng điệp điệp, giống như là thủy triều âm trầm thấu xương, hướng về đang chạy thực mạng đám người phủ tới.

Lưu trưởng lão cũng đột nhiên cảm thấy một cỗ kinh khủng âm hàn, thật giống như giữa mùa đông trần trụi lỏa thể, toàn thân trên dưới run lẩy bẩy, liên đới lấy hô hấp cũng biến thành khó khăn.

Tựa như một con bàn tay vô hình một chút bóp lấy hần yết hầu.

Lưu trưởng lão trong lòng hoảng sợ, trong nháy mắt phát hiện thân thể của mình như là hóa đá, không cách nào động đậy một chút, ý thức ngờ ngờ ngác ngác, giống như là đang nhanh chóng rơi vào một loại nào đó vực sâu không đáy.

Chung quanh rất nhiều người cũng đều là như thế, sắc mặt ngẩn ngơ, không nhúc nhích, thân thể run lẩy bẩy.

“Cút!”

Bỗng nhiên, nòng đậm trong sương mù, một đạo kinh khủng rống to vang lên.

Ầm ầm!

Như huy hoàng thiên uy, giống như phích lịch lôi giận.

Mang theo một cỗ khiếp người tâm hồn khí thể khủng bố hướng về mê vụ chỗ sâu xuyên qua mà đi.

Lôi âm!

A!

Mê vụ chỗ sâu bỗng nhiên truyền đến hai đạo dị thường

tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Kia hai con Tà Linh tựa hồ nhận được cái gì không thể tưởng tượng nổi ảnh hưởng đồng dạng.

Bị âm khí bao phủ lại Lưu trưởng lão bọn người tất cả đều trong nháy mắt lần nữa khôi phục ý thức, lộ ra kinh hãi, liền vội vàng xoay người chạy trốn.

“Dương đạo!”

Lưu trưởng lão một bên trốn, một bên tại tiếp tục gọi.

“Lưu trưởng lão, ta ở chỗ này.”

Lưu trưởng lão bên người không xa, truyền đến Dương Phóng thanh âm.

“Hảo tiểu tử, đi mau!”

Lưu trưởng lão sắc mặt đại hỉ, thân thể nhoáng một cái, xuyên qua mê vụ, đi vào Dương Phóng bên người, nắm lấy Dương Phóng liền hướng về phía trước bỏ chạy.

Còn lại tất cả mọi người đang sợ hãi chạy trốn.

Dương Phóng trong lòng âm thầm nghiêm nghị.

Lần nữa nhin không được quay đầu nhìn thoáng qua.

Kia Tà Linh hẳn là sẽ không lại đuổi tới a?

Hắn nguyên bản đã chạy xa, không nghĩ tới Lưu trưởng lão thế mà đàn độn hướng phía sau đi tìm hắn.

May mắn sương mù tràn ngập lại là sắc trời đen nhánh, không ai nhìn thấy hắn thi triển lôi âm sự tình.

Bằng không hẳn thật đúng là không tốt giải thích.

Vạn nhất bị Lam Tinh người nhìn thấy, sau khi trở về báo cáo hẳn, hẳn cái này lời âm khẳng định được giao chính thức, dù sao cá nhân lợi ích làm sao có thể cùng... Đúng không.

Lời âm, đối với Tà Linh quả nhiên có lớn lao tác dụng khắc chế.

Mình hô một câu, kia hai con Tà Linh liền thê thảm kêu to, kinh hoảng chạy trốn.

Điểm này so Tịch Tà Ngọc còn hữu dụng!

“Đi mau đi mau, đừng tụt lại phía sau!”

Lưu trưởng lão dắt Dương Phóng, một đường cuồng vọt.

Cùng hôm qua gần như giống nhau như đúc, đám người lần nữa một hơi chạy suốt cả đêm.

Thẳng đến ngày thứ hai hừng đông, mới rốt cục dừng lại.

Mà lúc này đám người thanh điểm đám người, lại kinh hãi phát hiện, trực tiếp thiếu đi trên trăm người.

Không cần nghĩ cũng biết, lại là lạc đường.

Sương mù tràn ngập thêm bóng đêm đen nhánh, không lạc đường mới gọi gặp quỷ.

“Hắt xì!”

Trong đám người đột nhiên có không ít người hắt hơi một cái, tiếp lấy run lẩy bẩy, sắc mặt trắng bệch, như là

được bệnh sốt rét, núp ở một bên, liều mạng run run.

Dương Phóng biến sắc, nhìn về phía Lưu trưởng lão.

Chỉ gặp Lưu trưởng lão cũng là dạng này, toàn thân phát run, bờ môi tím xanh, núp ở một bên đại thụ bên cạnh.

Hắn lúc này dùng bàn tay sờ về phía đối phương cái trán.

Lại phát hiện đối phương cái trán đơn giản giống như là một khối hàn băng, kỳ hàn vô cùng.

“Lưu trưởng lão, người thế nào?”

Dương Phóng liền vội vàng hỏi.

“Không biết, lạnh, lạnh quá...”

Lưu trưởng lão run lấy bầy, thanh âm run rẩy.

Dương Phóng trong lòng thất kinh, đột nhiên kịp phản ứng.

Chẳng lẽ là Tà Linh!

Bị tà Linh Ảnh vang lên người đều có thể như vậy?

Hắn lúc này nhìn về phía những người khác, chỉ gặp những cái kia đánh lấy bệnh sốt rét người cơ hồ đều là trước đó giống như Lưu trưởng lão, bị loại kia ‘Âm lãnh lực lượng’ bao phủ người.

Tà Linh mặc dù đi xa, nhưng là loại kia ‘Âm lãnh lực lượng’ lại thẩm thấu đến trong cơ thể của bọn họ, để bọn hắn toàn thân phát run.

“Lưu trưởng lão, khối này Tịch Tà Ngọc người cầm

trước!”

Hắn lúc này đem trước khối kia Tịch Tà Ngọc lấy ra, nhét vào Lưu trưởng lão trong tay.

Nhưng cho dù cầm Tịch Tà Ngọc, Lưu trưởng lão trên thân vẫn không có đổi mới, đang không ngừng phát run, bờ môi, mí mắt tất cả đều tím xanh.

Dương Phóng lúc này nắm lên Lưu trưởng lão cổ tay, sờ về phía hắn mạch môn, bắt đầu xem mạch.

Thời gian dần qua.

Dương Phóng mày nhăn lại, lúc này từ phía sau lấy ra một cái bọc lớn, từ bên trong cầm một bộ ngân châm ra, rút ra ngân châm, hướng về Lưu trưởng lão trên người mấy cái huyết vị kích thích mà đi.

Theo ngân châm đâm huyết, Lưu trưởng lão tình huống rõ ràng rất nhiều chuyển biến tốt đẹp, phát run cũng biến thành không tại rõ ràng như vậy, nhưng là bờ môi cùng mí mắt vẫn là đậm màu xanh.

“Lưu trưởng lão, người cảm giác khá hơn chút nào không?”

Dương Phóng hỏi.

“Dễ chịu... Thoải mái hơn.”

Lưu trưởng lão đáp lại, thanh âm cũng không còn tượng trước đó như thế run rẩy.

“Đáng tiếc không có dược vật, nếu không phối hợp dược vật, hẳn là sẽ càng tốt hơn một chút hơn!”

Dương Phóng nói.

“Đại phu, đại phu cũng liền mau cứu ta đi, ta lạnh quá!”

Bỗng nhiên, một bên có một cái mí mắt phát xanh, run lấy bấy nam tử hoảng sợ hướng về Dương Phóng bên này bò tới.

“Đúng vậy a, cứu lấy chúng ta đi!”

“Còn có ta, đại phu, cứu ta...”

Bốn phía thanh âm vang lên.

Một chút có vài chục người tất cả đều run rẩy nhanh chóng chạy tới.

Dương Phóng sắc mặt khế giật mình, chậm rãi gật đầu, “Ta sẽ chỉ một điểm da lông y thuật, có thể hay không cứu các vị, còn cần nhìn các vị chính mình.”

“Cầu đại phu trước cứu ta!”

Một đại hán khùng hoảng mở miệng.

Sau đó Dương Phóng mang tới ngân châm, bắt đầu ở trên thân mọi người lần lượt ghim.

Lúc này, thương hội cùng Thanh Mộc bang cũng không có gấp đi đường.

Bởi vì bọn họ người đồng dạng hữu thụ ảnh hưởng, cũng may bên cạnh bọn họ đều theo đại phu, giờ phút này đều đang cố gắng trị liệu.

Dương Phóng từng đợt đâm đi xuống, mặc dù không cách nào triệt để trừ tận gốc bọn hắc rét lạnh, nhưng lại để bọn hắc tình huống thay đổi rất nhiều.

Cứ như vậy, cho tới trưa quá khứ.

Mấy chục người rất nhanh bị hấn đâm một lần.

Mà Dương Phóng y thuật cũng theo đó nước lên thì thuyền lên, từ nhập môn nhất cử đạt tới nhập môn .

Lúc này, Thanh Mộc bang một vị cao thủ đột nhiên quát, “Các vị, hôm nay không đi đường, trước tiên ở nơi này chỉnh đốn cả ngày, nhưng tiếp xuống ban đêm cùng ban ngày, chúng ta đều sẽ đi đường, thẳng đến sáng ngày mới mới có thể dừng lại, cho nên đại gia hiện tại trước nắm chặt thời gian nghỉ ngơi!”

Đám người một mảnh xôn xao.

Sau đó muốn ngay cả đuổi một ngày hai đêm, này lại người chết.

..

Chương 80 : Lam Tinh người dự định, rốt cục đến!

“Dương Phóng, người đến một chút!”

Tại Dương Phóng lúc nghỉ ngơi, bỗng nhiên, một thanh âm từ nơi không xa truyền đến.

Dương Phóng quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp mấy cái Lam Tinh nhân quý lén lút tủy, hướng về hấn ngoắc.

Dương Phóng nghi ngờ trong lòng, vẫn là đứng dậy đi tới.

“Thế nào?”

Hấn nhận biết trước mắt mấy người này.

Thế giới hiện thực danh tự phân biệt gọi là Tôn Trang, Triệu Mạnh, Hồ Cán.

“Người còn biết y thuật?”

Tôn Trang kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, ta trước đó cũng đã nói, ta là một cái tiệm thuốc chưởng quỹ, đương nhiên hiểu y thuật, mà lại thế giới hiện thực ta cũng là bác sĩ!”

Dương Phóng gật đầu.

“Ai, đầu năm nay hiểu chút tay nghề chính là tốt.”

Triệu Mãnh chắt lưỡi nói.

“Đúng rồi Dương Phóng, thương lượng với người chuyện gì.”

Tôn Trang dắt Dương Phóng, đi tới một bên , đạo, “Người cũng biết, chúng ta đều là Lam Tinh người, đều là quốc gia đặc biệt hành động nhân viên, dọc theo con đường này nguy cơ trùng trùng, khẳng định sẽ chết không ít người, cho nên chúng ta Lam Tinh người khẳng định phải đoàn kết...”

“Các người rốt cuộc muốn làm gì?”

Dương Phóng nhú mày.

Tôn Trang có chút trầm mặc , đạo, “VẬY ta liền nói thẳng.”

Hắn đột nhiên nói nhỏ, “Người làm gì muốn miễn phí cho đám kia thổ dân trị liệu? Lúc này thu bọn hắn một chút tiền xem bệnh tốt bao nhiêu, phải biết chúng ta lập tức liền đi Bạch Lạc thành, dưới tay không có tiền cái kia có thể được không?”

Hiện tại người dựa vào y thuật, hoàn toàn có thể thừa cơ phát một món của cải lớn, nếu như người lo lắng sẽ dẫn phát chúng nộ, kia rất không cần phải, chúng ta đều có thể giúp người, lấy tiền sự tình chúng ta tới, người chuyên môn phụ trách trị liệu là được!”

Dương Phóng sắc mặt kinh ngạc.

Mấy tên này tìm mình, là loại này dự định?

“Được rồi, ta điếm ấy y thuật có trị hay không thật tốt bọn hắn đều rất khó nói, lại thu bọn hắn tiền, không thích hợp.”

Dương Phóng lắc đầu.

Có thu hay không tiền kia là chính mình nói tính.

Mấy người này bận tâm cái gì?

“Chính là trị không hết, mới càng đến lấy tiền!”

Tôn Trang nói nhỏ, “Thế giới hiện thực đại phu không đều như vậy, người không thể thiện lương như vậy, đây là một lần cơ hội phát tài, ta đi liên hệ cái khác Lam Tinh người, quay đầu giúp người lấy tiền!”

“Đúng rồi!”

Bên người Triệu Mạnh, Hồ Cán toàn bộ gật đầu.

“Không cần, chút tiền ấy không đáng.”

Dương Phóng lần nữa lắc đầu.

Mình ra sức, mấy người này lấy tiền, cuối cùng đắc tội đám người vẫn là chính mình.

Huống hồ trên người hắn có mấy ngàn lượng bạc, cộng thêm một chút vàng lá, còn cần coi trọng cái này ba hạc đào hai táo?

“Người... Người gốc sao?”

Hồ Cán giật mình, “Người TM cho người ta chữa bệnh không lấy tiền?”

“Có thu hay không tiền là chuyện của ta, người hỏi nhiều như vậy làm gì?”

Dương Phóng nhíu mày, liếc hắn một cái, “Còn có,

người êm đẹp làm gì mắng chửi người.”

“Ta mắng người là cái ngốc bực!”

Hồ Cán cười giận dữ, “Như thế một cái phát tài cơ hội, người nói từ bỏ liền từ bỏ, không có so người kẻ càng ngu hơn.”

“Đúng đấy, người đến lấy tiền!”

Tôn Trang tiếp tục khuyên nhủ.

“Không cần, ta không lấy tiền.”

Dương Phóng ngữ khí đăm đạc, trực tiếp quay người rời đi.

Hắn đợi tiếp nữa, sợ mình sẽ nhịn không được trực tiếp hút chết mấy tên này.

“Người!”

Ba người kinh sợ.

“Dương Phóng, người suy nghĩ lại một chút!”

“Móa nó, ngốc bực!”

...

Dương Phóng một đường trở về, trên nửa đường bỗng nhiên lần nữa gặp được một người.

Phương Đình một mặt tái nhợt, cấp tốc đi tới, đạo,
“Dương... Dương bác sĩ, chị dâu ta giống như có điểm gì là lạ, người có thể hay không giúp ta nhìn xem chị dâu ta?”

“Tẩu tử? Cũng được, dẫn đường đi!”

Dương Phóng gật đầu.

“Tốt, đa tạ Dương bác sĩ.”

Phương Đình liên tục gật đầu, dẫn Dương Phóng hướng về cách đó không xa một cây đại thụ đi đến.

Đại thụ bên cạnh một nữ tử tựa ở chỗ nào, triệu chứng cơ hồ giống như Lưu trưởng lão, toàn thân phát run, mí mắt tử thanh, toàn thân trên dưới một điểm nhiệt độ không có, giống như là một cái khối băng đồng dạng.

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, mở miệng nói, “Cái này ta cũng không dám cam đoan có thể trị hết, chỉ có thể đâm mấy châm, cái khác còn phải xem chính nàng.”

“Tốt, tốt, đa tạ đại phu!”

Bên cạnh một thanh niên nam tử sắc mặt khấn trương, liên tục gật đầu, bàn tay tại gắt gao nắm chặt nữ tử kia tay.

Dương Phóng lấy ra ngân châm, bắt đầu bắt chước làm theo, hướng về kia tên nữ tử trên thân đâm xuống.

Liên tục số kim đâm xuống dưới, nữ tử phát ra kêu rên, trên người run rẩy rõ ràng giảm bớt rất nhiều.

“Nếu là có thuốc, không ngại cho nàng phục dụng chút âm tính dược vật đi.”

Dương Phóng nói.

“Tốt, đa tạ đại phu!”

Thanh niên kia nam tử lần nữa cảm ơn.

Phương Đình tự mình đứng dậy đưa tiễn Dương Phóng, bờ môi hơi cắn, nhìn xem Dương Phóng nói, " Dương bác sĩ, trên đường còn xin nhiều hơn cần thận!"

"Sẽ, các người cũng thế."

Dương Phóng gật đầu, hướng về Lưu trưởng lão nơi đó đi tới.

Phương Đình trong lòng thảm than, nhìn xem Dương Phóng thân ảnh, hai tay quấy cùng một chỗ.

Một ít lời chậm chạp nói không nên lời.

Đại gia tại thế giới hiện thực đều là đồng sự, dị giới lại xuyên qua đến cùng một nơi.

Bản này chính là dễ dàng để cho người ta ngảm sinh tình cảm...

...

Sau đó đến trưa quá khứ.

Dương Phóng lần nữa cho Lưu trưởng lão cùng bên người đám người đâm một lần, để bọn hắn triệu chứng làm dị càng nhanh.

Mấy cái Lam Tinh người chưa từ bỏ ý định, trong lúc đó lần nữa tìm đến Dương Phóng thương lượng một lần.

Kết quả vẫn là bị Dương Phóng vô tình cự tuyệt , tức giận đến mấy người chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, suýt chút nữa thì đánh Dương Phóng một trận.

Đang lúc hoàng hôn.

Thương hội cùng bang phái lần nữa khởi hành.

Lưu trưởng lão sắc mặt y nguyên lộ ra tái nhợt.

Dương Phóng vốn là muốn xông lên Lưu trưởng lão, nhưng Lưu trưởng lão khăng khăng nhất định phải mình đi, rơi vào đường cùng, bọn hắn đành phải tiếp tục đi đường.

“Dương đạo, người bây giờ nhất định phải bảo tồn thể lực, ngàn vạn không thể lãng phí dư thừa thể lực, ta nếu là đột nhiên không được, người liền đem Tịch Tà Ngọc lấy đi, đúng, trên người của ta còn có mấy trăm lượng bạc, người cũng đều vụng trộm cầm, tuyệt đối đừng để cho người ta nhìn thấy...”

Lưu trưởng lão thấp giọng nói.

“Lưu trưởng lão phúc lớn mạng lớn, tuyệt sẽ không có việc.”

Dương Phóng đáp lại.

Phúc lớn mạng lớn?

Lưu trưởng lão lộ ra cười khổ.

Trong nhà hắn thân nhân tất cả đều chết sạch, mình phúc lại lớn thì phải làm thế nào đây?

Lần này ra hắn đều căn bản không nghĩ tới sống sót.

Chết tại rừng rậm tốt nhất, dạng này liền có thể cùng người nhà đoàn tụ.

Sau nửa đêm lần nữa giáng lâm.

Cũng may tối nay Tà Linh chưa từng xuất hiện.

Cái này khiến tất cả mọi người rất là may mắn.

Xem ra là tối hôm qua vị kia cường giả bí ẩn giải quyết triệt để kia hai con Tà Linh.

Tối hôm qua hỗn loạn thời điểm, bọn hắn đều nghe được loại kia như là như lời đình kinh khủng tiếng rống, ẩn chứa thiên uy, để rất nhiều người đều linh hồn phát run.

Chính là loại kia thanh âm đem tà linh đánh lui!

Suốt cả đêm quá khứ, rất nhanh ngày thứ hai sắc trời sáng rõ.

Đội ngũ vẫn không có dừng lại.

Rất nhiều người mệt nằm rạp trên mặt đất, vĩnh viễn lưu tại nơi đó.

Giữa trưa, Lưu trưởng lão cũng không chịu nổi, trực tiếp ngã nhào xuống đất, lâm vào hôn mê.

Dương Phóng một bả nhắc lên Lưu trưởng lão thân thể, đem nó cõng lên người, kết quả phát hiện cái này tiểu lão đầu sau lưng bao khóa bên trong thành linh còn trang đại lượng bạc, trĩu nặng.

Hắn không còn gì để nói, nhưng cũng không có tham tiền dự định.

Cứ như vậy, đám người tiếp xuống lại đi suốt cả đêm.

Lại có không ít người vĩnh viễn lưu tại trong rừng rậm.

Thẳng đến sáng sớm hôm sau, đội ngũ mới rốt cục dừng lại.

Mỗi người đều sắc mặt trắng bệch, bàn chân đau nhức, quần áo trên người lộn xộn, trên mặt che kín thể lương chi sắc.

“Nghỉ ngơi, nghỉ ngơi tại chỗ, hôm nay nghỉ ngơi cả ngày, đằng sau còn muốn tiếp tục ngay cả đuổi một ngày hai đêm!”

Thanh Mộc bang Hồ Thiết Thụ lần nữa quát to lên.

Tất cả mọi người đang nhanh chóng tìm kiếm địa phương tiến hành nghỉ chân.

Dương Phóng thì là nhanh chóng sợ đánh lấy Lưu trưởng lão mặt, lại dùng ngân châm hung hăng đâm đâm hấn.

Rốt cục, Lưu trưởng lão mí mắt run rẩy, yếu ớt tỉnh dậy.

“Đây là địa phương nào, ta chết đi sao?”

Lưu trưởng lão mờ mịt đứng dậy.

“Còn chưa có chết.”

Dương Phóng đáp lại, “Lưu trưởng lão ăn trước ít đồ đi.”

Hắn đem một bên nướng xong thịt khô đưa cho Lưu trưởng lão.

Lưu trưởng lão trên người băng hàn rõ ràng tốt hơn rất nhiều, nghe được không sau khi chết, lúc này nhận lấy thịt khô, hung hăng gặm phải mấy ngụm, sau đó vội vàng sờ về phía bạc của mình, phát hiện bạc vẫn còn, lập tức nhẹ nhàng thở ra.

“Là người công ta đi?”

Lưu trưởng lão hỏi.

“Đúng thế.”

Dương Phóng gật đầu.

“Ai, hồ bôi!”

Lưu trưởng lão thở dài, không nói thêm lời.

Ban ngày thời gian càng nhiều người đến đây tìm Dương Phóng xem bệnh.

Dương Phóng từng đợt đâm đi xuống, rốt cục tại giữa trưa, y thuật triệt để đột phá.

Đạt tới tinh thông (8/400) tình trạng.

Mà tư chất của hắn cũng lần nữa tăng lên.

Nhân trung kiệt xuất (28/90).

“Lưu trưởng lão, chúng ta còn bao lâu có thể tới, người biết không?”

Dương Phóng hỏi.

“Không rõ ràng, hiện tại đi đến đâu, ta cũng hoàn toàn loạn.”

Lưu trưởng lão nhìn chung quanh, lắc đầu liên tục.

Bốn phía tất cả đều là từng cây từng cây trảng kiện đại thụ, cảnh sắc liên miên bất tận, muốn phân biệt nói nghe thì dễ.

Dương Phóng một trận trầm mặc, không hỏi thêm nữa.

Đang lúc hoàng hôn, tiếng gào vang lên lần nữa.

Đại bộ đội lại một lần hướng về phía trước xuất phát.

Chỉ bất quá càng hồng bét tình huống phát sinh, ban đêm bắt đầu trời mưa, dị thường băng lãnh, rất nhiều người đành phải cầm từng cái đại thụ lá cây, đề vào trên trán, tạm thời che chắn.

Cùng trời mưa to so ra, đêm tối mới thật sự là khiến người sợ hãi đồ vật.

Cho nên cho dù là mưa to, bọn hấn y nguyên cũng không ngừng.

Cũng may bọn hấn xuyên qua một chỗ rừng rậm về sau, mưa to liền rất nhanh dừng lại.

Bọn hấn một hơi đi tới giữa trưa ngày thứ hai, trước mắt lại phát sinh một kiện cực kỳ đáng sợ sự tình.

Thi thể!

Phía trước rừng, ngổn ngang lộn xộn, hiện đầy thi thể.

Nhìn quần áo, cơ hồ tất cả đều là trước đó tại khu quần cư huyết tể, cũng chạy thoát đám người kia.

Có Hắc Long quân, có Kiếm tháp, có Tứ Phương minh...

Còn có rất nhiều lời không ra môn phái.

Cách đó không xa thì là tản mát đại lượng lương thực, rất nhiều lương thực đều bị tuyết đọng bao trùm, có thì ngã xuống khe rãnh bên trong.

Trong lòng mọi người kinh hoảng.

“Đây là xảy ra chuyện gì? Những người này tất cả đều chết!”

“Đây đều là tứ phẩm cao thủ a!”

“Móa nó, chúng ta lương thực quả nhiên bị bọn hắc vụng trộm vận ra!”

...

Đám người một mảnh xôn xao.

Dương Phóng sắc mặt ngưng trọng, cẩn thận kiểm tra những thi thể này.

Lại phát hiện trên thi thể không có bất kỳ cái gì vết thương.

Mỗi một bộ thi thể đều làn da trắng bệch, hai mắt nhắm nghiền, nguyên nhân cái chết không rõ, thật giống như ngủ thiếp đi đồng dạng.

“Không tốt, không thể lưu, đi mau!”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Cái kia có thể giết chết đám người đồ vật, hơn phân nửa còn tại phụ cận.

“Đi mau, gia tốc đi đường!”

Hồ Thiết Thụ bên kia cũng mở miệng rống to, thanh âm gấp rút.

Trong lòng mọi người kinh dị, kịp phản ứng, vội vàng nâng mỗi một thân thể, lần nữa chạy như điên.

Nhưng cũng may chuyện đáng sợ nhất không có phát sinh.

Cái kia giết chết đám người đồ vật, tựa hồ đã rời đi.

Cứ như vậy.

Sau đó, bọn hắn vừa đi vừa nghỉ, gặp sương mù, mưa đá, đầm lầy, yêu thú, các loại cực đoan hoàn cảnh.

Trong lúc đó còn kém chút lạc đường một lần, lượt quanh rất lớn một vòng mới vòng trở về.

Nguyên bản hơn một ngàn người đội ngũ, tại liên tục đuổi đến hơn mười ngày đường về sau, hiện tại chỉ còn lại có bốn năm trăm người.

Trọn vẹn lỗ mất hơn phân nửa!

Lưu trưởng lão thân thể từ đầu đến cuối không có tốt thối triệt, liên tục hơn mười ngày đều đang không ngừng ho khan, mắt thấy là càng ngày càng già nua.

Lại qua hai ngày.

Rốt cục, trước mắt cây cối bắt đầu dần dần thưa thớt.

Phía trước lục lần lượt xuất hiện một chút Võ sư tung tích, tựa hồ tại lên núi đi săn.

Vừa nhìn thấy đám người, đám kia Võ sư tất cả đều sắc mặt khế giật mình.

Mà Vương Thiết Sinh đang tìm người cẩn thận hỏi qua đường về sau, rốt cục thật dài nhẹ nhàng thở ra.

“Hồ bang chủ, chúng ta muốn tới.”

Vương Thiết Sinh sắc mặt may mắn, mở miệng thở dài.

Hồ Thiết Thụ cũng là sắc mặt phức tạp, nhìn một chút bên người người.

Bọn hấn Thanh Mộc bang nguyên bản ba mươi sáu người, hiện tại còn thừa lại hai mươi một người.

“Vương hội trưởng, trước đó các người hành thương thời điểm đều là đi như thế nào?”

Hồ Thiết Thụ hỏi trong lòng nghi hoặc.

“Dĩ vãng hành thương đều là tại xuân hạ đi đường thủy, rất ít đi đường bộ, đường thủy tương đối an toàn, tốc độ cũng càng nhanh.”

Vương Thiết Sinh nói, “Chỉ là mùa đông tiến đến, đường thủy băng phong, chúng ta lúc này mới chỉ có thể đi đường bộ!”

“Thì ra là thế.”

Hồ Thiết Thụ gật đầu.

...

Chương 81 : Thành nội chấn động!

Đám người đi ra sau cùng cánh rừng cây này về sau, lần nữa tu chính.

Mỗi người đều thần sắc tiêu tụy, quần áo tả tơi, hiển nhiên gầy đi trông thấy, rốt cuộc không lo được bất luận cái gì hình tượng, trực tiếp nằm ngửa trên mặt đất.

Ngay tiếp theo Dương Phóng đều có chút không chịu đựng nổi.

Lúc này, không ít người lần nữa bắt đầu thanh điểm đứng dậy bên cạnh đồng bạn, lộ ra từng đợt vẻ đau thương.

Trên cơ bản mỗi người đều có thân nhân không có đi ra khỏi tới.

Đoạn đường này, như cùng ở tại quỷ môn trước thi chạy đồng dạng.

Thời khắc đều có nguy cơ sinh tử.

Bất quá, càng nhiều người đều hay là bởi vì lạc đường.

Trong rừng lạc đường, trên cơ bản cùng chết không khác.

“Khụ khụ...”

Một bên gốc cây trước, Lưu trưởng lão phát ra hư nhược tiếng ho khan, tóc hoa râm, khí tức suy yếu, cả người gầy tằm vài vòng không ngừng, mở miệng nói, “Thật sự là không nghĩ tới, chúng ta thế mà thật chạy

ra.”

“Lưu trưởng lão, người nói ít hội thoại, nghỉ ngơi thật nhiều đi!”

Dương Phóng tại một bên dùng khô cạn vật liệu gỗ đốt nước nóng.

“Ai, ta không được, Dương đạo, ta đoán chừng ta chịu không đến đầu xuân.”

Lưu trưởng lão tiếp tục ho khan.

“Không nên bi quan như vậy, trên đường lại khó, chúng ta không phải cũng chạy ra, bảo trì tâm tính lạc quan, nhất định có thể vượt đi qua.”

Dương Phóng nói.

“Không muốn an ủi ta, ta biết chính ta tình huống, đúng, trong bọc của ta còn có bạc, quay đầu sau khi ta chết, người đem ta chôn, còn lại bạc đều cho người, Khụ khụ khụ...”

Lưu trưởng lão lần nữa kịch liệt ho khan.

Dương Phóng không còn gì để nói.

Lại tới, lại tới.

Hắn không nói thêm gì nữa, cắm đầu nấu nước.

“Dương Phóng!”

Bỗng nhiên, bên tai lần nữa truyền đến một trận thanh âm.

Dương Phóng quay đầu nhìn lại, mày nhăn lại.

Lưu Trang, Triệu Mãnh, Hồ Cán!

Hắn đứng dậy trực tiếp đi quá khứ, sắc mặt bình đạm ,
đạo, “Thế nào?”

Ba người này cũng là sắc mặt vàng như nến, dinh
dưỡng không đầy đủ, cùng trước đó so sánh gầy mười
mấy cân không thôi.

“Ai, ta vừa mới thanh điểm qua, chúng ta Lam Tinh
người hiện tại còn thừa lại 19 cái, những người khác tất
cả đều không thấy, cũng không biết là chết vẫn là mất
tích.”

Lưu Trang sắc mặt phức tạp.

Nguyên bản bọn hắn đi theo di chuyển thế nhưng là gần
bốn mươi người!

Kết quả nửa tháng này tổn thất nặng nề!

“Thật sự là quá bất hạnh.”

Dương Phóng đáp lại, “Vậy các người tìm ta có chuyện
gì?”

“Là như vậy, người thật giống như cùng lão đầu kia
quan hệ không tệ? Lão đầu kia ta nhược không có nhận
lầm, trước đó tựa hồ là Hắc Hồ bang một vị cầm quyền
trưởng lão, tên là Lưu Luyện đi.”

Lưu Trang nhìn một chút Lưu trưởng lão, thấp giọng nói.

Dương Phóng nhìn chằm chằm vào hắn một lúc lâu ,
đạo, “Người có tính toán gì?”

“Lão đầu kia lập tức sắp chết, trên người hắn cái xách

tay kia bên trong tuyệt đối có bạc, ven đường bên trong ta không chỉ quan sát qua hần một lần, không quản xảy ra chuyện gì, hần đều trước tiên đem bao khóa gắt gao che, Dương Phóng, chúng ta lập tức liền đến Bạch Lạc thành, vẫn là câu nói kia, trên tay không có tiền khăng định không được.”

Lưu Trang tiếp tục nói, “Lưu trưởng lão trên người bạc tất nhiên không ít, nói không chừng có mấy trăm lượng, nếu là làm tới, đủ chúng ta cái này 19 người ăn ngon uống say.”

Dương Phóng lộ ra cười lạnh nói, “Lưu trưởng lão là tứ phẩm tu vi, ta là Nhị phẩm, người cảm thấy có khả năng sao?”

Trong lòng của hần đối ba người chán ghét tới cực điểm.

“Bình thường tình huống dưới là không thể nào, nhưng là!”

Lưu Trang ánh mắt chớp động, tiếp tục nói nhỏ, “Hiện tại lão đầu kia rõ ràng không được, một thân chiến lực còn có thể phát huy nhiều ít? Huống hồ, ta còn chuẩn bị cái này.”

Hần từ trong ngực lấy ra một bọc nhỏ dược liệu, cười nhẹ nói, “Người đem cái này gia nhập lão đầu kia trong nước, lão đầu sẽ đi rất an tường, đến lúc đó chia tiền thời điểm, cùng lắm thì người phân đầu to, thế nào?”

Hai người khác cũng đều là đem ánh mắt mong đợi nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, lẳng lặng nhìn xem ba người.

“Cút!”

Hắn phun ra một chữ, trực tiếp quay người rời đi.

“Người!”

Ba người thốt nhiên biến sắc.

“Họ Dương, người đứng lại đó cho ta!”

Triệu Mãnh sắc mặt kinh sợ, bỗng nhiên mở miệng vừa quát, chỉ vào Dương Phóng , đạo, “Người hôm nay người nếu dám đi ra nơi này, ta không để yên cho người!”

“Ngốc bực!”

Dương Phóng mắng một tiếng, tiếp tục đi về phía trước.

Ba người lập tức khí sắc mặt xanh xám.

Mẹ nó!

Tên vương bát đản này khó chơi!

Ven đường bên trong cho người ta miễn phí chữa bệnh còn chưa tính.

Hiện tại tốt như vậy một cái cơ hội có thể xử lý Lưu trưởng lão, hắn thế mà cũng từ bỏ.

“Theo ta thấy cái này Dương Phóng là muốn ăn một mình a!”

Hồ Cán cắn răng nói, “Hắn những ngày này cùng cái kia Lưu trưởng lão mỗi ngày dính vào nhau, một khi chờ Lưu trưởng lão không được, Lưu trưởng lão di sản khẳng định đều sẽ đưa cho hắn, mẹ nó, cực kỳ âm

hiểm!”

Lưu Trang, Triệu Mãnh hai người cũng tức đến xanh mét cả mặt mày.

Nhưng bọn hấn cũng không dám đối Dương Phóng động thủ.

Bởi vì lúc trước Trình đội trưởng đã liên tục cường điệu, không thể tương hỗ tàn sát, nếu như bị cái khác Lam Tinh người thấy được, trở về sau báo cáo bọn hấn, vậy bọn hấn khẳng định chịu không nổi.

“Có hấn hỏi hận thời điểm!”

Lưu Trang hung hăng cắn răng , đạo, “Đi, chúng ta đi trước liên hệ những người khác, đến lúc đó đầu nhập vào Trần Thi Nghiên!”

Ba người lúc này rời đi nơi đây.

...

“Lưu trưởng lão, nước đã đốt tốt, người uống chút đi.”

Dương Phóng đem trong bầu nước nóng, ngã xuống một cái chén bễ bên trên.

Lưu trưởng lão lần nữa tăng hắng một cái, tiếp nhận nước nóng, dùng thổi thổi, uống một hồi nước nóng, khí sắc rõ ràng tốt lên rất nhiều, lần nữa tựa ở gốc cây bên trên nghỉ ngơi.

“Dương đạo, người nghĩ tới đến Bạch Lạc thành về sau, chuẩn bị làm gì sao? Là gia nhập môn phái, tốt hơn theo liền tìm y quán, gia nhập vào?”

“Tạm thời còn không có nghĩ tới.”

Dương Phóng lắc đầu.

Trên người hắn có mấy ngàn lượng bạc, đầy đủ sinh hoạt thời gian rất lâu.

Tiến vào thành về sau, trước tiên tìm một nơi bắt đầu ẩn cư lại nói.

“Khụ khụ, kỳ thật lấy y thuật của người không quản gia nhập cái gì thể lực, đều có thể có một miếng cơm ăn.”

Lưu trưởng lão nói lần nữa, “Bất quá nếu là sau này người muốn học võ, tốt nhất vẫn là tìm thể lực lớn gia nhập, theo ta được biết, Bạch Lạc thành bên trong võ đạo môn phái đông đảo, tiêu ít tiền, nên vấn đề không lớn.”

“Ừm, ta sẽ cân nhắc.”

Dương Phóng gật đầu.

Sớm tại thế giới hiện thực thời điểm, hắn liền đã từ Trình Thiên Dã nơi đó giải được Bạch Lạc thành đại khái thể lực cấu tạo.

Toàn bộ Bạch Lạc thành to lớn vô cùng, chiếm diện tích rộng lớn.

Trong đó mạnh nhất là Hắc Long quân.

Hắc Long quân hạ thì là từng cái môn phái cùng gia tộc san sát.

Môn phái có Kiếm tháp, Hắc Sơn tự, Thập Tự môn, Tứ Phương minh, Cảm Ứng môn, Bạch Nguyệt lâu, Huyền Vũ tông vân vân.

Gia tộc thì là Chu gia, Tần gia, Vương gia chờ.

Ngoài ra âm thầm còn có rất nhiều không muốn người biết âm u giáo phái.

Nói tóm lại, Bạch Lạc thành bên trong, tam giáo cửu lưu hội tụ, cao thủ nhiều như mây.

Trong đó thường trú nhân khẩu nhiều đến mấy chục vạn.

...

Mọi người tại nơi này nghỉ tạm chừng nửa canh giờ.

Trong lúc đó Vạn Phúc thương hội cùng Thanh Mộc bang, trực tiếp hướng đám người mời, hỏi thăm có hay không nguyện ý gia nhập bọn hắn.

Dù sao cái này hai thế lực lớn ven đường bên trong đều tổn thất số lớn nhân mã, nhu cầu cấp bách máu mới bổ sung.

Mà đám người này đều là cùng bọn hắn cùng nhau từ Hắc Thiết khu quần cư di chuyển tới.

Từ một loại nào đó trình độ bên trên giảng, xem như hiểu rõ.

Cho nên dùng đám người này đến bổ sung thành viên, không còn gì tốt hơn.

Lục tục ngo ngoe có thật nhiều người trực tiếp nhắc tay, trong lòng phấn chấn, gia nhập vào Vạn Phúc thương hội cùng Thanh Mộc bang bên trong.

Không bao lâu.

Đội ngũ lần nữa bắt đầu chuyển động, hướng về nơi xa đi đến.

Lại hướng phía trước đi, thì là mảng lớn mảng lớn đồng ruộng, xanh mơn mớn lúa mạch nhìn một cái vô tận.

Lại đi một ngày một đêm sau.

Rất cực.

Sắc trời mờ vừa hừng sáng.

Tại mọi người phía trước, nhiều hơn một tòa cự đại thành trì hình dáng.

Toàn bộ thành trì nguy nga to lớn, xa xa đứng vững, như là phủ phục cự thú, tràn ngập một cỗ khó tả khí tức.

Đội ngũ lần nữa dừng lại.

Vương Thiết Sinh đi ra xe ngựa, đứng tại càng xe bên trên, nhìn về phía đám người, mở miệng quát, “Các vị, nhận được các vị một đường phối hợp, Bạch Lạc thành ngay tại phía trước, chúng ta lập tức liền muốn phân biệt, xem ở đồng hương phân thượng, Vương mỗ khuyên nhủ các vị mấy câu, hi vọng các vị nhớ kỹ.

Thứ nhất, đến thành nội, tuyệt đối không nên nhìn nhiều,

Thứ hai, đến thành nội, tuyệt đối không nên nhiều lời!

Thứ ba, tuyệt đối đừng để thành nội người nhìn ra các người trên người có tiền!

Bằng không, đều sẽ cho các người đưa tới tai họa!”

Đám người lập tức phun trào, nghị luận âm ỉ.

Dương Phóng rất tán thành.

Vương Thiết Sinh nói không sai.

Một cái nho nhỏ Hắc Thiết khu quần cư mỗi ngày đều có các loại phiền phức, chớ nói chi là hiện tại Bạch Lạc thành.

Chỉ sợ bên trong tình huống phức tạp hơn.

Lấy bọn hắc ám người này tình huống, trên cơ bản cùng dê béo không khác.

...

Cửa thành chỗ, đã có thể nhìn thấy không ít Bạch Lạc thành bóng người, tại ra ra vào vào.

Một phương khí hậu nuôi một phương người!

Bạch Lạc thành bên trong người, trên cơ bản đều là khôi ngô cao lớn.

Mỗi một cái đều mày rậm mắt to, hành động như gió, rộng tay rộng chân, khí huyết sung mãn.

Tại Dương Phóng bọn người đi qua thời điểm, tự nhiên mà vậy dẫn ra không ít người chú ý.

“Kẻ ngoại lai? Chạy nạn tới?”

“Uy, các người từ nơi nào?”

“Mau nhìn, trong đám người giống như có mấy cái nữ nhân không tệ!”

...

Từng đợt vui cười âm thanh từ những này Bạch Lạc thành võ giả trong miệng phát ra.

“Vạn Phúc thương đội... Kia tựa như là Hắc Thiết khu quần cư Vạn Phúc thương hội!”

Trong đám người, một vị Bạch Lạc thành võ giả kinh nghi bất định, bỗng nhiên kinh ngạc nói.

“Cái gì? Hắc Thiết khu quần cư?”

“Là bọn hắn?”

“Nhanh đi thông báo tông môn, Hắc Thiết tụ cư có người đến!”

...

Trong lúc nhất thời, cửa thành chỗ rất nhiều võ giả giết nẩy cả mình, trước tiên hành động.

Trước đây không lâu, Đạo Đồ cùng Thần Chung sự tình náo động lên rất lớn động tĩnh.

Thành nội các thế lực lớn trên cơ bản đều phái ra qua cường giả, tiến về Hắc Thiết khu quần cư xác minh đến tột cùng.

Nhưng nhiều ngày như vậy quá khứ, bọn hắn phái đi ra người một cái cũng chưa trở lại!

Cái này đã sớm để các thế lực lớn gấp xoay quanh.

Những này phái đi ra người trên cơ bản đều là thân tín của bọn hắn, kết quả bây giờ lại sống không thấy người, chết không thấy xác.

Nếu không phải hiện tại Hàn Nguyệt đường xá khó đi,

bọn hắn đã sớm tự mình đi qua thăm dò.

Kết quả hiện tại đờ trái đờ phải, trực tiếp chờ đến Hắc Thiết khu quần cư kẻ chạy nạn!

Cái này tự nhiên muốn biết rõ ràng Hắc Thiết khu quần cư xảy ra chuyện gì.

“Vạn Phúc thương hội người, một cái đều không cho phép đi!”

Bỗng nhiên, một trận gào to vang lên, chấn động toàn bộ cửa thành.

Số lớn Hắc Long quân từ thành nội vọt tới, cấp tốc vây quanh nơi đây.

Vương Thiết Sinh sắc mặt kinh hãi, dọa đến hồn bất phụ thể.

Cũng may Vạn Phúc thương hội mục tiêu lớn, hấp dẫn đầy đủ hỏa lực, đông đảo tán tu vội vàng thừa cơ hướng về thành nội chạy tới.

...

Tác: Bởi vì lâm thời có việc,

Chương 82 : Tiệt tay chụp chết!

Bạch Lạc thành bên trong.

Một chỗ không đáng chú ý nơi hẻo lánh.

Số lớn tán tu hốt hoảng chạy tới, trong miệng thở hổn hển, kinh tâm động phách.

“Xong, các thế lực lớn khẳng định phải truy cứu bọn hắc môn phái cao thủ chết thảm sự tình!”

“Truy cứu lại như thế nào, cũng không phải chúng ta làm, là cái kia 【 Hành giả Võ Tòng 】 làm!”

“Đúng, liền ngay cả Thần Chủng cũng là bị 【 Hành giả Võ Tòng 】 được, những người khác là chết tại trong rừng, không có quan hệ gì với chúng ta, bọn hắc môn phái muốn truy cứu liền đi truy cứu Hành giả Võ Tòng đi...”

“Nói thì nói như thế, nhưng bọn hắc môn phái khó đảm bảo sẽ không đối với chúng ta triển khai điều tra.”

...

Dương Phóng hướng về bốn phía nhìn một chút, mở miệng nói, “Các vị, sớm một chút tản đi đi, tận lực không muốn tập hợp một chỗ!”

“Dương đại phu!”

Bỗng nhiên, Phương Đình thanh âm vang lên, nhanh chóng chạy đến, thở dốc nói, “Người có muốn hay không đi đầu quân Trần Thi Nghiên cùng Trình đại phu? Trước đó Tôn Trang, Triệu Mãnh mấy người đã tại bí

mặt người liên hệ, bọn hấn chuẩn bị hôm nay liền đi qua.”

Dương Phóng có chút suy tư, lắc đầu nói, “Được rồi, ta nghĩ tạm thời trước chờ mấy ngày, ta có y thuật, có thể sống qua, hấn là cũng có thể tìm tới công việc tốt, người muốn đi người liền đi đi.”

“Ai, ta cũng không muốn đi, nói thật ta ở chỗ này cũng có thân thích có thể tìm nơi nương tựa.”

Phương Đình thờ dài

Trình đội trưởng từng nói qua, nếu như bọn hấn tìm không thấy công việc tốt có thể đi đầu nhập vào Trần Thi Nghiên.

Nhưng nàng cẩn thận nghĩ nghĩ, mình vẫn là không có tất yếu đi, chỉ là nàng lo lắng Dương Phóng, cho nên mới tới hỏi một chút.

“Có thân thích càng tốt hơn.”

Dương Phóng mỉm cười, “Bất quá nơi này tóm lại không phải nói chuyện địa phương, vạn nhất có người đuổi theo sẽ không tốt, vẫn là mau rời khỏi đi.”

“Tốt!”

Phương Đình gật đầu, sắc mặt phức tạp , đạo, “Dương đại phu, người khá bảo trọng!”

“Ừm, bảo trọng!”

Dương Phóng gật đầu, hướng về nơi xa bước đi.

“Đình Đình, hấn có chỗ sao?”

Một vị thanh niên nam tử từ phía sau đi tới.

“Hắn là đại phu, hắn là có chỗ.”

Phượng Đình phúc tạp lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua.

Nguyên bản nàng muốn mời Dương Phóng cùng nàng cùng đi tìm nơi nương tựa thân thích.

Chỉ là Dương Phóng ngay cả tìm nơi nương tựa Trần Thi Nghiên cũng không nguyện ý, như thế nào lại cùng nàng cùng đi?

“Vậy quên đi, chúng ta đi thôi.”

Thanh niên nam tử lắc đầu nói.

Phượng Đình nhẹ nhàng gạt đầu, rời đi nơi đây.

...

Dương Phóng hành tẩu trên đường phố xa xa, ánh mắt hướng về hai bên đường nhìn lại.

Đủ loại quán nhỏ bày đầy đất.

Trừ cái đó ra, còn có khắp nơi cửa hàng san sát.

Phi thường náo nhiệt, dòng người rộn ràng.

Tùy tiện một chỗ đường đi, phồn hoa trình độ đều mạnh hơn khu quần cư gấp bội không thôi.

Có bán quà vặt, bán binh khí, bán áo giáp, bán đan dược... Các loại thanh âm xen lẫn trong cùng một chỗ.

“Dương đạo, chúng ta vẫn là trước tìm phòng ở ở ở đi,

dạo phố sự tình sau này có rất nhiều cơ hội.”

Lưu trưởng lão dị thường hư nhược nói.

“Cũng tốt, bắt quá ta đi trước bắt chút thuốc tới.”

Dương Phóng gật đầu.

Hắn đầu tiên là đi mua Tụ Khí Đan.

Thành phố lớn giá hàng xác thực không ít, Tụ Khí Đan tám lượng bạc một bình.

Dương Phóng tính một cái hiện tại thăng cấp đến lục phẩm đỉnh phong cần Tụ Khí Đan, tối thiểu đến 45 khóa.

Cũng chính là 6 bình!

Hắn trực tiếp lấy ra bạc, một hơi mua 6 bình, chứa vào bao khóa.

Sau đó đi một chỗ khác tiệm thuốc cho Lưu trưởng lão bắt một chút thuốc.

Sau đó, bọn hắn bắt đầu tìm người phòng cho thuê.

Toàn bộ hành trình trên cơ bản đều là Dương Phóng đang chạy.

Một vòng chạy xuống.

Hắn rốt cuộc tìm được thích hợp phòng nguyên.

Đây là một mảnh yên lặng khu, hoàn cảnh cũng không tệ lắm, không hạ rất nhiều phòng ở cũ.

Trên cơ bản đều là đối ngoại cho thuê.

Lưu trưởng lão nhìn một vòng cũng có chút hài lòng.

“Dương đạo, trên người người không có tiền đi, ta tới cấp cho người ra đi!”

Lưu trưởng lão nói.

“Không cần, khu quần cư hỗn loạn sau ban đêm, ta nhất định được không ít tiền, đủ!”

Dương Phóng cự tuyệt.

Hắn cho mình thuê một chỗ mang viện tử trụ sở.

Lưu trưởng lão tại phụ cận nhìn một chút, ở tại hắn sát vách sát vách.

Nguyên bản hắn nghĩ ở Dương Phóng sát vách, làm sao hai bên sát vách đều có người, hắn chỉ có thể ở sát vách sát vách, cũng may khoảng cách không xa, hắn có thể tùy thời tới ở chung.

Dương Phóng đem hết thầy an trí thỏa đáng về sau, rốt cục thật dài nhẹ nhàng thở ra, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới dị thường mỗi một, tất cả huyết nhục không chỗ không đau, liền ngay cả bàn chân cũng bị mài đến tràn đầy bọt máu.

“Được rồi, trước đi ngủ, tỉnh ngủ về sau không chừng liền trở về.”

Dương Phóng thì thào, trực tiếp ngửa đầu nằm xuống.

...

Lúc chạng vạng tối.

Một chỗ huy hoàng cao lớn quán rượu bên trong phòng.

Đám người hội tụ.

Thần thức cảm thán.

Tụ tập hơn mười vị Lam Tinh người.

Ngoại trừ Tôn Trang, Triệu Mạnh, Hồ Cán mười mấy tên từ Hắc Thiết khu quần cư tới người bên ngoài, còn có rất nhiều Nam thị bản địa người xuyên việt giờ phút này cũng đều tụ tập nơi đây.

Trình Thiên Dã thình lình cũng trong đó.

Hắn nghe đám người tụ thuật, biết trên đường đi phát sinh đủ loại sự tình, không khỏi cảm khái dị thường.

“Bất quá có thể đi đến nơi này, đã coi như là rất không dễ, hơn nữa còn sống sót rông rã 19 cái, đây coi như là đại hạnh trong bất hạnh!”

Trình Thiên Dã thở dài, sau đó mở miệng nói, “Đúng rồi, còn lại mấy người kia làm sao không có cùng đi?”

“Đừng nói nữa.”

Hồ Cán phát phát tay , đạo, “Tiền Quốc, Vu Hải hai người gia nhập Vạn Phúc thương hội, bây giờ bị Hắc Long quân giam, Phương Đình ở chỗ này có thân thích, nương nhờ họ hàng thích đi, còn có mấy người cũng đều là tìm được chỗ, về phần cái kia Dương Phóng, thì lợi hại hơn, người ta hiện tại bàng thượng người giàu có, đâu còn có thể coi trọng chúng ta?”

“Bàng thượng người giàu có?”

Trình Thiên Dã lộ ra hồ nghi.

“Phải!”

Tôn Trang cười nói.

“Cái này ngốc bực, trên đường đi làm rất nhiều chuyện hoang đường!”

Triệu Mãnh không chút khách khí mắng lên , đạo, “Hiện tại hấn đi theo một vị Hắc Hồ bang trưởng lão cùng đi, căn bản không muốn cùng chúng ta cùng một chỗ, nói cho cùng vẫn là coi trọng người ta tài sản, cho người ta làm nhi tử đi!”

“Làm con trai đi?”

Trình Thiên Dã sắc mặt càng quái.

“Hấn cùng một cái lão đầu quấy ở cùng nhau, không phải là vì cho người làm nhi tử, còn có thể bởi vì cái gì?”

Triệu Mãnh lộ ra cười lạnh, “Mà lại kia Lưu trưởng lão trên thân bạc thế nhưng là rất nhiều, làm sao cũng phải hơn mấy trăm hai, ven đường bên trong vì cái này mấy trăm lượng bạc, hấn kém chút cùng chúng ta trở mặt!”

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Trình Thiên Dã sắc mặt trầm xuống , đạo, “Không phải nói không cho các người nội đấu sao?”

“Chúng ta không có nội đấu.”

Triệu Mãnh bất đắc dĩ nói, “Là cái kia Dương Phóng rất cố chấp, cùng chúng ta đại đa số người lợi ích xung đột lẫn nhau!”

“Đúng rồi!”

Tôn Trang nói.

“Đủ rồi!”

Trình Thiên Dã gào to một tiếng, khí tức uy mãnh, nhìn quanh đám người, đạo, “Ta nói lại lần nữa, từ hiện tại ta không hi vọng được nghe lại bất luận cái gì có quan hệ nội đấu nữa!”

Tôn Trang, Triệu Mạnh mấy người tất cả đều biến sắc, không dám nhiều lời.

“Tốt Trình đội trưởng, không nên tức giận.”

Trần Thi Nghiên hợp thời ra hoà giải, mở miệng cười khẽ, “Đại gia là thật vất vả mới tập hợp một chỗ, có chút cảm xúc cũng rất bình thường, đi như vậy, ngày mai ta phái người tìm xem Dương Phóng, hỏi rõ ràng là chuyện gì xảy ra là được rồi.”

Thế giới khác nàng, so thế giới hiện thực càng thêm mỹ mạo.

Ăn mặc đoan trang vừa vặn, một bộ nhà giàu tiểu thư bộ dáng.

Chỗ này phòng cũng chính là nàng xuất tiền bao xuống tới.

“Ừm.”

Trình Thiên Dã thần sắc hơi chậm, nhìn về phía đám người, đạo, “Tại địa phương này sinh hoạt có bao nhiêu khó, ta tin tưởng các người cũng đều biết, thời thời khắc khắc đều sẽ có người chết thảm, cho dù là ta, cũng đồng dạng đứng trước nguy cơ sinh tử, cho nên ta không hi vọng nhìn thấy các vị tiếp tục nội đấu, chúng ta đều là đến từ cùng một nơi, nếu như cái này đều không

đoàn kết, như vậy không có người có thể cứu chúng ta!”

“Còn có, trong khoảng thời gian này các người trước không muốn ló đầu, gần nhất thành nội không bình yên, trước đó tại Hắc Thiết khu quần cư chết mất không có chỗ nào mà không phải là nhân vật trọng yếu, hiện tại các thế lực lớn tìm khắp nơi người điều tra, các người lại là từ khu quần cư tới, tốt nhất đừng lộ diện, về phần tìm việc làm sự tình, Trần cô nương hai ngày này sẽ cho các người an bài tốt!”

“Tốt, làm phiền Trần cô nương!”

“Đúng vậy a, đa tạ Trần cô nương!”

Đám người nhao nhao nhìn về phía Trần Thi Nghiê.

“Các vị khách quý, trước cùng uống một chén đi.”

Trần Thi Nghiê lộ ra mỉm cười, giờ ly rượu lên.

Sau đó bọn hắn bắt đầu tâm tình.

Toàn bộ trong hội trường một mảnh sung sướng.

...

Thời gian vượt qua.

Một đêm trôi qua rất nhanh.

Thẳng đến sáng sớm hôm sau, Dương Phóng mới rốt cục tỉnh ngủ.

Chỉ cảm thấy cái này một giấc dị thường thoải mái, toàn thân trên dưới không chỗ khó chịu, đơn giản có loại không bỏ được rời đi giường chiếu cảm giác.

Dương Phóng vén tay áo lên, nhìn một chút cánh tay trái.

“Còn không có trở về, lần này đã đem gần hai mươi ngày đi...”

Hắn từ giường đứng dậy, bắt đầu đi ra ngoài ăn cơm.

Tại cửa ra vào quày ăn vặt đơn giản ăn chút thức ăn về sau, Dương Phóng liền lập tức quay lại gia trang, thậm chí không ra ngoài, bắt đầu tu luyện.

Hai ngày quá khứ.

Tại một đồng Tụ Khí Đan phụ trợ phía dưới.

Thứ ba trời xế chiều, gian phòng bên trong đột nhiên phát ra một trận trầm thấp trầm đục, tràn ngập một cỗ cường đại khí thế.

Dương Phóng trong nháy mắt mở hai mắt ra, sắc mặt đại hỉ, lần nữa nhìn về phía bảng.

“Lục phẩm đỉnh phong, Hắc Hồ quyết triệt để viên mãn!”

“Ngay cả tuổi thọ cũng đạt tới 92 tuổi!”

Dương Phóng tự nói.

Bất quá, tiếp xuống chính là nên tìm kiếm 【Linh cấp tâm pháp】.

Linh cấp tâm pháp, không như bình thường công pháp, chỉ có hai loại thu hoạch đường tắt.

Thứ nhất, đi chợ đen mua, nhưng chợ đen cũng không xác định liền nhất định có, tồn tại nhất định vận khí xác suất.

Thứ hai, là gia nhập một chút cường đại võ đạo môn phái hoặc là cường đại gia tộc

Dương Phóng cẩn thận suy tư.

Một lát sau, vẫn là quyết định trước tìm chợ đen đi hỏi một chút, thực sự không được, lại tìm môn phái gia nhập.

Bất quá chợ đen phương pháp , người bình thường cũng không tìm được.

Sau đó, hắn lại tốn hai ngày thời gian tại phường thị tìm hiểu.

Không thể không nói, có tiền thật rất thuận tiện.

Tại hắn cố ý tìm kiếm hỏi thăm dưới, ngày thứ hai chàng vạng tối liền bị hắn biết được một chút tin tức.

“Chợ đen sẽ ở mỗi tháng giữa tháng giờ Tý mở ra, ngay tại ngoài thành phía đông ba dặm bên ngoài một chỗ tồn tại trong sơn trang, bất quá, ta khuyên nhủ bằng hữu một câu, không có thực lực, tốt nhất đừng tùy tiện đi vào, bằng không, hắc hắc...”

Đáp lời chính là một vị buôn bán binh khí chủ quán, lộ ra từng đợt ý vị sâu xa tiểu dung.

“Tốt, đa tạ!”

Dương Phóng gật đầu.

Đầu hắn mang mũ rộng vành, làm giả di che đậy, ném ra hai tiền bạc, lưu làm thù lao.

Chủ quán trong lòng đại hỉ, lúc này nhặt lên bạc, chứa

vào trong ngực.

Dương Phóng trực tiếp rời đi nơi đây.

Vừa đi mấy bước, bỗng nhiên, Dương Phóng bước chân dừng lại, thân thể dừng lại.

Chỉ thấy phía trước ba đạo bóng người quen thuộc, mặc phở qua ngõ, tại hướng về nơi xa bước đi.

Tôn Trang, Triệu Mãnh, Hồ Cán!

Dương Phóng ánh mắt nheo lại, như có điều suy nghĩ.

Một lát sau vẫn là cất bước đi theo.

...

Kéo dài trong ngõ nhỏ.

Tôn Trang, Triệu Mãnh, Hồ Cán ba người vừa đi vừa phát ra bất mãn chửi nhỏ.

“Móa nó, Trần Thi Nghiên an bài cho ta công việc gì, để cho ta cho Chu gia chăm ngựa, thảo, cái này kỹ nữ có phải hay không đang đùa ta?”

“Người chăm ngựa đã rất khá, tối thiểu là cái chủ quản, nhưng ta đây? Hấn giới thiệu ta đi cấp người trông coi quặng mỏ, kết quả trực tiếp liền lên ba ngày ca đêm, chỗ ở đừng đề cập có bao nhiêu kém!”

“Ai, được rồi, đừng nói nữa, vốn cho rằng đầu nhập vào nữ nhân này sẽ có vinh hoa phú quý, hiện tại xem ra còn không bằng đầu nhập vào Thanh Mộc bang, tại Thanh Mộc bang tốt xấu có thể hỗn cái tiểu đầu mục!”

“Ta lại nghĩ tới Dương Phóng tên vương bát đản kia, cái

thằng này thật hấn a âm hiểm, cho người làm nhi tử thế nhưng là mấy trăm lượng bạc...”

Ba người chửi mắng ở giữa, bỗng nhiên dừng bước lại, sắc mặt biến hóa.

Chỉ gặp tại tiền phương của bọn hấn, chẳng biết lúc nào sừng sững một cái dị thường bóng người cao lớn, một mực ngăn chặn ngõ nhỏ.

Chùng chùng hai mét.

Vai rộng lớn, cơ bắp sung mãn.

Trên đầu mang theo một đỉnh mũ rộng vành, không nhúc nhích.

“Người, người là ai?”

Tôn Trang giật mình nói.

Bóng người kia không nói một lời, trực tiếp hướng về thân thể của bọn hấn đi tới, trống rỗng mang đến một cỗ cường đại khí tức.

Ba người bản năng cảm thấy không ổn, vội vàng muốn chạy.

Nhưng này bóng người bàn tay như điện, xuyên thấu không khí, mang theo một cỗ ngang nhiên đại lực, quả là nhanh đến cực hạn.

Phốc phốc!

Tôn Trang vừa đối mặt bị đè đầu, tại chỗ đem đầu đâm vào vách tường, phịch một tiếng, đâm đến vỡ nát.

Máu tươi bắn tung toé, ngay cả câu kêu thảm cũng

không có phát ra tới.

Sau đó lại một chưởng một cái, mang theo kinh khủng ngang nhiên lực lượng, hung hăng tích hướng còn lại hai người hậu tâm.

Còn lại hai người kinh hãi dị thường, vội vàng liền muốn kêu to, nhưng rất nhanh hai đạo trảm đực phát ra, hai người toàn thân trên dưới xương cốt toàn nát, thất khiếu phun máu, trong nháy mắt bay nhào ra ngoài, rơi đập trên mặt đất.

“Ba con kiến, đã sớm muốn lộng chết các ngươi!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, quay người rời đi.

...

Chương 83 : Đêm nhập chợ đen!

Trong phòng.

Dương Phóng cởi quần áo ra, còn tại trong thùng nước ngâm, thân thể sớm đã khôi phục bình thường hình thái.

Hắn nhìn trước mắt bằng, trong lòng cảm khái.

Cự thạch công tu luyện tới tinh thông cảnh giới về sau, thân thể biến hóa lớn hơn.

Hắn nguyên bản thân cao chỉ có thể miễn cưỡng xem như một mét tám, nhưng bây giờ Cự thạch công một vận chuyển, trên thân cơ bắp sung mãn, xương cốt kéo dài, thân cao có thể trong nháy mắt gần hai mét.

Quả nhiên là giết người diệt khẩu, nguy trang thân phận tuyệt hảo công pháp.

Mà lại cái này Cự thạch công mỗi đột phá nhất trọng cảnh giới, sau này vận chuyển thời điểm, trên người cơ bắp cùng xương cốt đều có thể tăng vọt một đoạn.

Trước đó hắn tại Hắc Thiết khu quần cư thời điểm, Cự thạch công mới vừa vận nhập môn, vận chuyển thời điểm thân cao đều có thể đạt tới một mét chín.

Cứ như vậy nhìn, Cự thạch công viên mãn về sau, một khi vận chuyển, thân cao tối thiểu có thể tới hai mét hai.

Bất quá loại công pháp này tùy tiện phía dưới, hắn đương nhiên sẽ không tại Lam Tinh mặt người trước thi triển.

Dương Phóng thu hồi ánh mắt, lần nữa nhìn về phía cánh tay.

“Hiện tại đã nhanh 2 5 ngày còn không có trở về, chẳng lẽ lần này cần đạt tới một tháng.”

Dương Phóng thoáng qua không còn quan tâm, mà là nhớ tới chợ đen sự tình.

Chợ đen, lại xưng chợ quý.

Mỗi tháng số 15 đầu hôm, ở ngoài thành phía đông ba dặm bên ngoài rách nát sơn trang tổ chức.

Tính toán thời gian, còn có hai ngày.

Bất quá hai ngày này thời gian, hẳn cũng không thể nhàn rỗi.

Mặc dù tu vi hiện tại đến đỉnh, không cách nào tiếp tục đột phá.

Nhưng lại có thể thừa cơ lại tu luyện một chút cái khác võ kỹ.

Hắn hiện tại bảng bên trên đã bày ra ròng rã 12 cửa võ kỹ, chân chính viên mãn chỉ có Ngũ Môn.

Cái khác đều còn tại kém xa.

Xoát! Xoát!

Dương Phóng trong phòng trực tiếp tu luyện.

...

Một đêm quá khứ.

Sáng sớm hôm sau.

Không ít Lam Tinh người vì đó kinh động.

Trần Thi Nghiêן vội vàng tìm được Trình Thiên Dã cùng Nhậм Quân, nói cho bọn hắn tối hôm qua Tôn Trang, Triệu Mãnh ba người ngộ hại sự tình.

Trình Thiên Dã hai người kinh hãi.

“Khả năng nghiệm ra là chết tại cái gì võ kỹ phía dưới?”

Trình Thiên Dã liền vội vàng hỏi.

“Nghiệm không ra, người kia giống như là căn bản vô dụng võ kỹ, mà là trực tiếp lấy man lực đem ba người này đánh chết, Tôn Trang đầu bị đụng nát, hai người khác đều là bị cự lực chấn vỡ trái tim cùng xương cốt, tại chỗ chết thẳm, từ một điểm này nhìn, ba người này tại lúc ấy giống như là không có phản ứng chút nào năng lực, tất cả đều là miểu sát!”

Trần Thi Nghiêן sắc mặt giật mình, nói, “Mà lại căn cứ chúng ta mời thần đoạן điều tra, độnğ thủ người thân cao tuyệt đối không thấp, tối thiểu có chừng hai mét!”

Trình Thiên Dã, Nhậм Quân đều là trong lòng thất kinh.

Chừng hai mét.

Dạng này người tuyệt đối không nhiều.

Mặc dù Bạch Lạc thành nhiều người là thân cao mã đại, vai cõng khôî ngô, nhưng là có thể dài đến hai mét, cũng giống vậy hiếm thấy.

“Lúc này mới vừa mới qua đi năm ngày, bọn hắn liền chết thẳm bỏ mạng, tiền trên người bọn họ tài ném đi

sao?”

Nhậm Quân mở miệng hỏi.

Hắn là Nam thị cùng xung quanh thành thị người tổng phụ trách.

Xuyên qua thân phận cũng không có Trần Thi Nghiên cao.

Tại Bạch Lạc thành bên trong, hắn chỉ là phủ thành chủ một vị quản gia, nhưng dù vậy, cũng đã siêu việt đại bộ phận Lam Tinh người.

Tể tướng trước cửa thất phẩm quan!

Mặc dù hắn chỉ là một vị quản gia, nhưng là chung quanh nịnh bợ hắn y nguyên có khối người.

“Không có ném!”

Trần Thi Nghiên lắc đầu nói, “Đối phương giống như là thẳng đến lấy giết chết bọn hắn mục đích đi.”

“Vương bát đản!”

Trình Thiên Dã đột nhiên thềm mắng một tiếng , đạo, “Cái này ba cái vương bát đản để bọn hắn thành thật một chút không muốn ra khỏi cửa, bọn hắn hết lần này tới lần khác không nghe, ban đêm còn dám làm theo ý mình tiếp tục đi dạo, bọn hắn cho là hiện đại đô thị sao?”

Nhậm Quân cũng thở dài một tiếng , đạo, “Loại này mệnh án tại Bạch Lạc thành mỗi đêm đều sẽ phát sinh, trên cơ bản là không thể nào điều tra ra.”

Bạch Lạc thành nhân khẩu mấy chục vạn, các loại hoàn cảnh rắc rối phức tạp, muốn tìm đến thân cao đạt tới hai

mét, quả thật có thể tìm tới.

Nhưng là, đáng giá sao?

Đây không phải thế giới hiện thực, thông qua toàn cục theo liền có thể tìm tới.

Nơi này không có giám sát, không có internet, hết thầy chỉ có thể dựa vào chính bọn hắn nghe ngóng.

Mà lại, vạn nhất hung thủ phía sau có người, vậy bọn hắn không phải tự tìm phiền phức sao?

“Đúng rồi, Trần cô nương, làm phiền người một chút, hai ngày này đem những người còn lại lần nữa tự một chút, ta muốn lần nữa trình trọng cảnh cáo bọn hắn một lần!”

Trình Thiên Dã chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đường.

“Tốt, ta tận lực đi.”

Trần Thi Nghiên gật đầu.

“Đúng rồi, Bạch gia bên kia gần nhất ép còn gấp sao?”

Nhậm Quân đột nhiên hỏi.

“Y nguyên gấp.”

Trần Thi Nghiên thanh âm sáp nhiên , đạo, “Bạch gia sẽ tại sau nửa tháng, chính thức tới cưới ta... Phụ thân ta, đại ca đều bị đánh đả thương, gia gia bên kia cũng đã thỏa hiệp...”

Trong lòng của nàng chua xót, nhưng lại rối trí thần thương.

Thế giới khác cùng hiện thực, đến cùng cái nào là chân

thực bản thân?

Không quản cái nào đúng vậy, nhưng cưỡng bức nàng gả cho không thích người, nàng đều tuyệt đối không thể nào tiếp nhận.

Huống chi, Bạch gia hạ lưu tề xuất, đưa nàng phụ thân, đại ca toàn bộ đã thương, nàng càng thêm không có khả năng đồng ý.

Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã đều là sắc mặt trầm mặc, trong lòng thờ dài.

“Người yên tâm, chúng ta sẽ tăng lớn phạm vi tìm kiếm cái kia tổ chức thần bí, một khi tìm tới, ta sẽ lấy quốc gia danh nghĩa để bọn hắn xuất thủ tương trợ.”

Nhậm Quân an ủi.

“Đúng vậy, nhất định phải để bọn hắn xuất thủ tương trợ, đúng, hôm qua Hắc Sơn tự hai vị thiên sư trở về, còn mang đến một tin tức.”

Bỗng nhiên, Trình Thiên Dã ngữ khí ngưng tụ, đạo, “Là có liên quan cái kia Hành giả Võ Tông, căn cứ Hắc Sơn tự Hắc Ẩn thiên sư nói, 【 Hành giả Võ Tông 】 tự xưng là xuất từ 【 Thiên Thần tổ chức 】 !”

“Thiên Thần tổ chức?”

Nhậm Quân nao nao.

“Không sai.”

Trình Thiên Dã trầm giọng gật đầu, “Nhưng càng nhiều tin tức, Hắc Ẩn thiên sư liền không biết, hiện tại hắn đã được đưa tới Hắc Long quân đang tiến hành điều tra.”

Nhậm Quân trong lòng lập tức xuất hiện vô số ý nghĩ.

...

Giữa trưa.

Dương Phóng đang ở sân bên trong tu luyện Lưu Tinh Đao pháp, Lưu trưởng lão lần nữa nhịn không được tới thông cửa.

Mấy ngày quá khứ.

Lưu trưởng lão khí sắc càng kém, sắc mặt vàng như nến, ấn đường biến thành màu đen, đi trên đường, trong miệng thỉnh thoảng lại tăng háng một cái, trong tay còn chống một cây quả trượng.

Hắn hiện tại nơi nào còn có một tia tứ phẩm cao thủ phong độ.

Không biết còn tưởng rằng là bình thường tám mươi tuổi lão nhân.

Ở bên cạnh hắn thành linh đi theo một vị tiểu đồng, ước chừng mười một mười hai tuổi niên kỷ, một thân màu đỏ bộ đồ mới, đỡ lấy Lưu trưởng lão.

Từ khi mấy lần trước Lưu trưởng lão trong bóng tối ám chỉ Dương Phóng, bị Dương Phóng cự tuyệt về sau, Lưu trưởng lão liền trên đường mua cái tinh linh điểm hài đồng, nhận làm con thừa tự tới làm con trai.

Mấy ngày qua, hắn cũng không có việc gì liền sẽ dẫn nhi tử tới thông cửa.

Đối với hắn mà nói, mảnh này lạ lắm chi địa, ngoại trừ Dương Phóng cùng cái này hài đồng, cũng không có những thân nhân khác.

“Lưu trưởng lão.”

Dương Phóng đình chỉ tu luyện, cất bước đi qua.

“Ồ, gọi Dương thúc thúc!”

Lưu trưởng lão nói.

“Dương thúc thúc!”

Hài đồng mở miệng.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, mời Lưu trưởng lão nhập phòng, vì Lưu trưởng lão rót trà nóng.

“Không phải nói để người hảo hảo ở tại trong nhà nghỉ ngơi sao?”

Dương Phóng mở miệng.

“Ai, ta không được, nghỉ ngơi cũng vô ích.”

Lưu trưởng lão tiếp tục ai thanh thờ dài , đạo, “Tối hôm qua ta lại tìm trong thành đại phu nhìn qua, nói ta là bị Tà Linh nhập thể, xâm tâm mạch, lại tăng thêm ven đường bôn ba, tà khí đã tán đến toàn thân, ta đã không chữa được, vị kia đại phu nói ta nhiều nhất còn có thể sống mười ngày.”

Dương Phóng có chút trầm mặc.

“Tịch Tà Ngọc cũng không có tác dụng sao?”

“Cái gì đều vô dụng.”

Lưu trưởng lão tiếp tục lắc đầu, “Ta hiện tại duy nhất không yên tâm chính là Lưu Hồ.”

Hắn nhìn bên cạnh hài đồng, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve hài đồng đầu, tội nghiệp nhìn về phía Dương Phóng, “Dương đạo, xem ở ta dọc theo con đường này đã từng chiếu cố mức của người, tại sau khi ta chết, người có thể hay không cũng giúp ta chiếu khán một chút hẳn, đây là ta lão Lưu gia sau cùng huyết mạch, không cầu người có thể giúp đỡ cái gì đại ân, chỉ cầu tại thời khắc mấu chốt, người... Người hơi duỗi cái viện thủ là được rồi!”

Hắn biết không thể toàn bộ yêu cầu xa vời Dương Phóng, bởi vì Dương Phóng cũng mới Nhị phẩm.

Cho nên hắn chỉ cầu có thể tại Lưu Hồ thời điểm khó khăn nhất, Dương Phóng nhỏ nhỏ giúp một chuyện là được rồi.

Dương Phóng chậm rãi gạt đầu, nói: “Ta tận lực đi.”

“Vậy là được, vậy là được.”

Lưu trưởng lão lộ ra mừng rỡ, liên tục gạt đầu, bỗng nhiên từ trong ngực lấy ra một vật , đạo, “Đúng rồi, trên người của ta đáng giá nhất hiện tại chính là khối này Tịch Tà Ngọc, bạc người không muốn, khối này Tịch Tà Ngọc người dù sao cũng phải giữ lại làm kỷ niệm đi.”

Hắn đem khối kia bóng loáng tỏa sáng Tịch Tà Ngọc lần nữa nhét vào Dương Phóng trong tay.

Dương Phóng lúc đầu không muốn thu, nhưng suy nghĩ một chút vẫn là gạt đầu.

Nhược hắn không thu, Lưu trưởng lão chỉ sợ cũng không hiểu ý an.

Gặp hắn nhận lấy, Lưu trưởng lão sắc mặt đại hỉ , đạo,

“Tốt, Dương đạo, ta quả nhiên không nhìn lầm người, khụ khụ...”

Hắn lần nữa kịch liệt ho khan.

Một bên Lưu Hồ vội vàng vì hắn nhẹ nhàng đấm lưng.

“Lưu trưởng lão, người vẫn là đi về nghỉ ngơi đi.”

Dương Phóng nói.

Lưu trưởng lão một trận ho kịch liệt về sau, chống quai trượng, tại Lưu Hồ nâng đỡ nhoáng một cái nhoáng một cái hướng về bên ngoài đi đến.

Dương Phóng tự mình đem nó đưa đến ngoài cửa, trong lòng thảm than.

Tùng có lúc, hăng hái Lưu trưởng lão thế mà rơi xuống kết cục như thế.

Nhìn xem trong tay Tịch Tà Ngọc, hắn suy nghĩ mãnh liệt, lần nữa trở về trong viện.

Sau đó lại là một đêm trôi qua.

Hôm sau hoàng hôn.

Dương Phóng đổi một thân rộng lớn chút trường bào màu đen, Cự thạch công vận chuyển, thân thể biến thành chừng hai mét, mang lên một cái áo choàng, vội vàng đi ra cửa.

Tối nay chính là chợ đen mở ra thời gian.

Hắn chuẩn bị sớm một chút trình diện, nhìn xem đều sẽ có cái gì tốt đồ vật.

Ra khỏi cửa thành về sau, một đường hướng đông, vừa mới đi không bao xa, mặt trời đã triệt để xuống núi.

Ngoài ba bốn dặm, thành lình xuất hiện một chỗ hoang vu gò núi.

Tại kia trên đồi núi, xa xa đứng vững một chỗ tổn hại sơn trang.

Sơn trang bề ngoài tường sơn đã tróc ra, mái hiên, đầu tường tất cả đều mọc đầy cỏ dại, liên đới lấy tấm biển cũng đã rơi xuống.

Dương Phóng xa xa quan sát một chút, nhíu mày, sai bước đi quá khứ.

“Dừng lại!”

“Làm cái gì?”

Bỗng nhiên, một bên trong bụi cỏ chui ra hai đạo bóng người màu đen, ngăn lại Dương Phóng, kinh thanh quát.

Dương Phóng phát hiện không phải cướp tiền về sau, cơ bắp lần nữa buông lỏng, thanh âm chát chát cầm, đạo, “Nói nhảm! Đêm hôm khuya khoắt tới đây còn có thể là đi dạo kỹ viện?”

“Ngươi!”

Hai cái người áo đen biến sắc, sau đó lộ ra tiểu dung, đạo, “Tốt, tốt, xem ra bằng hữu là hiểu công việc, kia mời bên trong đi thôi, sơn trang chỗ sâu nhất!”

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, trực tiếp hướng về phía trước đi đến.

Hai cái người áo đen lần nữa ẩn nấp.

Hai người đều là tứ phẩm đại thành tu vi, chuyên môn ẩn tàng nơi đây, phòng ngừa một chút không liên hệ người xâm nhập tới.

...

Tàn phá hậu đường bên trong.

Gần trăm đạo đạo nhân ảnh hội tụ.

Từng cái khí tức tối nghĩa, mặc áo bào đen, hoặc là mang mặt nạ, hoặc là mang áo choàng.

Bốn phía ngay cả cái ánh đèn cũng không có điểm.

Dương Phóng từ bên ngoài đi tới, ánh mắt tại mọi người trên thân liếc nhìn một vòng về sau, trong lòng nghi hoặc, cũng tìm cái địa phương yên lặng đứng vững.

Lại qua một hồi.

Lục tục ngo ngoe lại có mười mấy người chạy đến.

Trong đó một cái mang theo mặt nạ màu đỏ bóng người, nhìn một chút đám người, chát chát cam nói, “Canh giờ không sai biệt lắm, vẫn quy củ cũ, nghĩ bán đồ trước tiên đem mình muốn bán lấy ra, muốn mua đồ vật đi đầu quan sát, xem trọng về sau rồi quyết định phải chăng vào tay.”

Đám người lúc này phun trào, chia làm đông tây hai sóng.

Một đợt là tới mua đồ.

Một cái khác sóng thì là ra bán đồ vật.

Đều không ngoại lệ, có thể ở chỗ này bán, tất cả đều là đến đồ bất chính.

Đủ loại đồ vật toàn bộ đều có.

..

Chương 84 : Bái sư đến tâm pháp!

U ám trong hậu đường.

Bóng người đi lại.

Từng vị người bán hàng tẩu ở chỗ này, ánh mắt tại từng cái người bán nơi đó nhìn lại, gặp được cảm thấy hứng thú, thì là thấp giọng nói chuyện với nhau, hỏi thăm giá cả.

Dương Phóng thân thể cao lớn, mang theo mũ rộng vành, cũng trong đám người đi lại, tiến hành tra tìm.

Liên tục mấy chục cái người bán đã bị hắn nhìn qua.

Bỗng nhiên, bước chân hắn dừng lại, ánh mắt rơi vào một người trước người.

Tại cái này nhân thân trước bày hai dạng đồ vật.

Một bản phát hoàng thư tịch, một bộ bảo giáp.

Thư tịch bên trên thành linh viết ba chữ to.

【 Vạn Độc kinh! 】

“Độc thuật?”

Dương Phóng thanh âm khàn giọng.

“Đúng thế.”

Chủ quán lạnh lùng gật đầu.

“Có thể hạ độc chết thất phẩm cao thủ sao?”

Dương Phóng hỏi.

Chủ quán lạnh lùng nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Chỉ cần có thể luyện đến nhà, bát phẩm, cửu phẩm cũng có thể hạ độc chết, luyện không tới nơi tới chốn, hắc hắc... Sẽ chỉ hạ độc chết chính ngươi!”

“Bao nhiêu bạc?”

Dương Phương hỏi thăm.

“Hai trăm lượng.”

Chủ quán lạnh lùng mở miệng.

“Ta có thể cầm lên nhìn xem sao?”

“Có thể.”

Dương Phóng sờ lên quyển kia Vạn Độc kinh, rất nhanh lông mày lần nữa nhăn lại.

Chỉ gặp thư tịch nội dung, đã tàn phá không chịu nổi.

Đằng sau đã rõ ràng ít đi rất nhiều, bên trong cái khác nội dung cũng không ít mô hình hồ, thậm chí thấy không rõ phía trên cụ thể chữ viết, chân chính hoàn hảo chỉ có phía trước mười mấy tấm.

“Ngươi cái này không trọn vẹn cũng quá lợi hại, liền cái này cũng dám thu hai trăm lượng?”

Dương Phóng khàn khàn nói.

Chủ quán một trận tức giận , đạo, “Nếu không phải thiếu sót nghiêm trọng, ngươi cho rằng ta chỉ bán hai trăm

lượng, người muốn hay không, dù là chỉ còn lại phía trước mười mấy trang, vẫn là vô giới chi bảo!”

Kia mười mấy trang bên trong, ghi chép ba loại kịch độc phối trí phương pháp.

Nhưng cũng tiếc tất cả cũng không có tương ứng giải pháp, bởi vì giải pháp tất cả đều ở phía sau, đều là đã không trọn vẹn.

Dương Phóng cuối cùng vẫn gật đầu , đạo, “Có thể, ta muốn!”

Hắn từ bao khóa bên trong lấy hai túi tử bạc vụn, trực tiếp còn tại chủ quán trước mặt.

Chủ quán như thiểm điện thu hồi bạc, mở miệng nói, “Cái này còn có một bộ Địa Long Thú bảo giáp, người có muốn hay không cũng nhìn xem? Hai trăm lượng bạc!”

“Không cần.”

Dương Phóng đáp lại, chứa đựng Vạn Độc kinh về sau, bỗng nhiên mở miệng nói, “Đúng rồi? Có hay không Linh cấp tâm pháp?”

“Linh cấp tâm pháp?”

Chủ quán thật sâu nhìn thoáng qua Dương Phóng, lắc đầu nói, “Ta bên này không có.”

Dương Phóng tiếp tục hướng về những người khác nơi đó nhìn lại.

Từng đạo bóng người trước người, bày biện đủ loại đồ vật.

Một lát sau, Dương Phóng dạo qua một vòng, có chút

thất vọng.

“Bằng hữu, nhìn người dạo qua một vòng, người cần gì?”

Bỗng nhiên, vị kia mang theo mặt nạ màu đỏ bóng người đi tới, khàn khàn hỏi.

Dương Phóng trở lại nhìn sang, chát chát cầm đáp lại nói, “Ta cần Linh cấp tâm pháp, không biết người bên kia có hay không?”

“Linh cấp tâm pháp?”

Mặt nạ màu đỏ bóng người trực tiếp nở nụ cười , dạo, “Thật sự là không khéo, tháng trước vừa mới có một bản Linh cấp tâm pháp toát ra đến, bị người lấy giá cao sáu trăm năm mươi lượng bạc mua đi, thứ này vốn chính là có tiền mà không mua được, hoàn toàn muốn nhìn vận khí, vận khí không tốt một năm cũng không thể xuất hiện mấy quyển, nhưng là nếu như vận khí tốt, một đêm cũng có thể đựng phải hai quyển.”

“Một đêm có thể đựng tới hai quyển?”

Dương Phóng kinh ngạc.

“Đúng vậy, hai năm trước một buổi tối, liền trực tiếp xuất hiện hai quyển.”

Mặt nạ màu đỏ bóng người mỉm cười , dạo, “Nhưng cũng tiếc rằng sau trôi qua hơn phân nửa năm mới xuất hiện một bản, Linh cấp tâm pháp thường thường nắm giữ tại những đại thế lực kia trong tay, là bọn hắc lũng đoạn lực lượng cam đoan, tùy tiện phía dưới rất khó chảy ra.”

“Tốt, đa tạ!”

Dương Phóng gật đầu, trong lòng lần nữa thất vọng.

Nhìn như vậy, hắn còn không bằng tìm đại môn phái gia nhập được rồi.

Khổ đợi chợ đen, không biết muốn chờ bao lâu.

Dương Phóng mua xong vật mình cần, trực tiếp cất bước rời đi.

Lúc này trong hậu đường cũng có những người khác bắt đầu lần lượt rời đi.

Bọn hắn đều cực kỳ quả quyết, mua bán một thành, một khắc cũng không muốn ở lâu, lúc này bằng nhanh nhất tốc độ rời đi nơi đây.

Dương Phóng cũng trực tiếp thi triển Đạp Tuyết công, hướng về nơi xa cuồng cướp.

Trong lúc đó, hai bên trong bụi cỏ đột nhiên toát ra mấy cái bóng người muốn đuổi theo hắn, kết quả đều bị hắn trong nháy mắt bắt ra.

Nửa nén hương công phu sau.

Dương Phóng lần nữa trở về thành nội, thân thể đã khôi phục nguyên dạng.

Vừa muốn vào cửa, bỗng nhiên, bước chân hắn dừng lại, giấu ở trong bóng tối, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp Lưu trưởng lão trụ sở không xa.

Lưu Hồ lén lén lút lút, từ đằng xa chạy đến, ánh mắt nhìn chung quanh một chút, nhìn thấy không ai chú ý, lúc này lạng lẽ đẩy ra cửa sân, tiến vào trong sân.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, từ trong bóng tối đi ra, quay lại gia trang.

“Vạn Độc kinh!”

Hắn vừa mới trở về, liền thắp sáng ngọn đèn, đem quyển kia tàn phá phát hoàng bí tịch lấy ra ngoài.

“Đáng tiếc, nội dung phía sau hủy sạch...”

Hắn lúc này bắt đầu nghiên cứu lên trước mặt nội dung.

Phía trước mùi mấy trang ghi lại kịch độc, theo thứ tự là say hồn hương, phi tiên nước, trùng hương.

Cái thứ nhất là khói độc.

Thứ hai là nọc độc.

Cái thứ ba, là dùng tới truy tung ký hiệu, bất kỳ người nào một khi bị hạ trùng hương, như vậy không quản chạy bao xa, trên thân đều sẽ có tín hiệu.

Ba loại kịch độc, cần vật liệu tất cả đều dị thường hiếm thấy.

Cùng hắn trước đó phối kịch độc hoàn toàn bất đồng.

Đây là có thể đối Linh cấp cao thủ cũng tạo tác dụng kịch độc!

“Phía trên vật liệu ta tất cả đều chưa nghe nói qua, không biết mua nổi tới có khó không?”

Dương Phóng tự nói.

Mùi mấy trang nội dung rất mau nhìn xong, toàn bộ rõ

ràng trong lòng.

Dương Phóng buông xuống bí tịch, lần nữa nhớ tới Linh cấp tâm pháp sự tình.

Chợ đen đã không trông cậy được vào, như vậy thì chỉ có thể tìm kiếm môn phái.

Trong đầu của hắn cẩn thận hồi tưởng đến Bạch Lạc thành các đại võ đạo môn phái.

Hắc Long quân không thể gia nhập, nếu không sớm tới lộ tẩy.

Tiếp theo Thập Tự môn, Cảm Ứng môn cũng muốn bài trừ.

Thập Tự môn là Trần Thi Nghiên chỗ môn phái, mình nếu là gia nhập, khẳng định sẽ bị phát hiện.

Mà Cảm Ứng môn thì càng quý dị hơn, tinh thông tâm linh Cảm Ứng, có thể cảm giác người khác cảm xúc biến hóa.

Cái này nếu là gia nhập vào, cùng tự chui đầu vào lưới không có khác nhau.

“Còn lại môn phái chính là Kiếm tháp, Hắc Sơn tự, Tứ Phương minh cùng Huyền Vũ tông...”

“Ừm? Huyền Vũ tông...”

Dương Phóng bỗng nhiên trong lòng khẽ động.

Môn phái này, Trình Thiên Dã từng giới thiệu qua.

Đồng dạng là Bạch Lạc thành võ đạo đại tông.

Nhưng không giống chính là, môn phái này thành phần phức tạp, từ khi bang chủ sau khi mất tích, tình huống bên trong đã dần dần không đúng.

Càng máu chốt chính là, gia nhập môn phái này không khó, muốn thu hoạch được Linh cấp tâm pháp càng không khó.

Huyền Vũ tông bên trong có mấy vị trưởng lão, sớm đã mục nát, âm thầm sẽ thu lấy kékách xù tiền tài, truyền thụ Linh cấp nội công.

Tám trăm lượng bạc trực tiếp truyền thụ, so chợ đen còn đắt hơn một trăm năm mươi lượng.

Nhưng có thể hay không học được thì phải nhìn người tự chất.

“Liên nó.”

Dương Phóng trong lòng lấp lóe.

Có thể sử dụng tiền giải quyết sự tình đều không gọi sự tình.

Mình bây giờ chính là nhiều tiền!

Tám trăm lượng bạc đối với phần lớn người tới nói đều là một khoản tiền lớn, bao quát Trình Thiên Dã mấy người, bọn hắn cũng giống vậy mua không nổi.

Nam thị người xuyên việt lấy được 【Linh cấp tâm pháp】 vẫn là Trần Thi Nghiêן cung cấp.

Trần Thi Nghiêן bốc lên đại phong hiem đem Thập Tự môn tâm pháp nộp lên cho Nhậm Quân.

Nhưng tùy tiện phía dưới, Nhậm Quân căn bản không

dám truyền thụ cho cái khác Lam Tinh người, bởi vì như vậy, một khi bại lộ, liền sẽ liên lụy đến Trần Thi Nghiên.

Bọn hắn ngược lại là muốn đi Huyền Vũ tông bái sư, đáng tiếc, điều kiện không đủ.

Dương Phóng hạ quyết tâm, lần nữa đi đến trong viện, cầm lấy trường đao, tiếp tục tu luyện.

...

Hôm sau thật sớm.

Dương Phóng rời đi trụ sở, trong thành bắt đầu đi loanh quanh.

Toàn bộ thành trì dị thường to lớn, đang tìm người cẩn thận tìm hiểu mấy lần về sau.

Dương Phóng rốt cục đi tới một chỗ gò nhỏ vắng chỗ.

Bạch Lạc thành cực kỳ mệnh mông, thành nội có sông núi, dòng sông, còn có các loại công trình kiến trúc.

Huyền Vũ tông chính là xây ở một chỗ nhỏ trên gò núi.

“Người muốn tìm Chu trưởng lão?”

Bên cạnh trong nội viện, một cái bắp thịt cả người khô ngô đại hán, ném trong tay tạ đá, mở miệng hỏi.

“Đúng vậy, làm phiền dẫn tiến.”

Dương Phóng hai tay ôm quyền.

“Tiểu tử, người là... Bái sư?”

Đại hán kia nhìn chăm chú lên Dương Phóng, trên dưới

dò xét.

“Đúng thế.”

“Bái sư tốt!”

Đại hán lộ ra tiểu dung, lại bắt vi sở động.

Dương Phóng lẳng lẳng chờ đợi, bỗng nhiên nhướng mày, kịp phản ứng, lấy ra một lượng bạc vụn, giao cho đại hán , đạo, “Làm phiền sư huynh dẫn tiến!”

“Tính người không hồ bôi!”

Đại hán cầm bạc, có chút vui vẻ, chừa vào trong ngực, quay người cười nói, “Đi theo ta đi, Chu trưởng lão thế nhưng là tùy tiện không tiếp khách!”

Dương Phóng lúc này yên lặng cùng hướng sau lưng.

Một đường xuyên qua bên cạnh viện, lại trải qua một chỗ chiếm diện tích rộng lớn diễn võ trường sau.

Rẽ trái rẽ phải, đi tới một chỗ yên lặng trước tiểu viện.

Cả viện bên trong quản lý có chút sạch sẽ.

Dù cho là giữa mùa đông, y nguyên hương hoa tràn ngập.

Hai bên trồng đầy các loại cây, đón gió nở rộ, sắc màu rực rỡ, hương thơm cả vườn, được không xinh đẹp.

Trong sân.

Một cái thân mặc trường sam, râu tóc quản lý cẩn thận tỉ mỉ lão nhân, đang tay cầm vòi hoa sen, hướng về trước mắt hoa cỏ tươi đi.

“Chu trưởng lão, có người cầu kiến!”

Kia khôì ngô đạì hán thân thể một lập, cung kính nói.

“Cầu kiến?”

Lão nhân động tác dừng lại, xoay đầu lại, một đôi ánh mắt hướng về Dương Phóng nhìn lại, có chút trầm ngâm, trong lòng tựa hồ hiểu được, vẫn là mở miệng hỏi thăm, “Người tới làm gì?”

“Đệ tử đến đây bái sư, cầu Chu trưởng lão thành toàn!”

Dương Phóng ôm quyền nói.

“Bái sư.”

Chu trưởng lão lộ ra cười lạnh , đạo, “Bái sư, người phải đợi năm sau đầu xuân, đến lúc đó tông môn tự nhiên sẽ đối ngoại chiêu sinh, thông qua luận võ đến xác định nhân tuyển, người tìm đến ta lão phu làm gì?”

“Đệ tử...”

Dương Phóng muốn nói lại thôi, nhìn một chút bên cạnh đạì hán.

Chu trưởng lão lạnh lùng nhìn thoáng qua vị đạì hán kia.

Đạì hán lúc này hiểu ý, cười lấy lòng một tiếng, vội vàng rời đi nơi đây.

“Ai giới thiệu người tới?”

Chu trưởng lão lạnh giọng hỏi thăm.

“Đệ tử là tại chợ đen nghe người ta nói.”

Dương Phương nói nhỏ.

“Hừ!”

Chu trưởng lão lần nữa hừ lạnh , đạo, “Tiền mang theo sao?”

“Mang theo!”

Dương Phóng vội vàng lấy ra bao khóa, bên trong rỗng rã tám trăm lượng bạc, bị hấn cung kính đưa lên.

Chu trưởng lão nhô ra một con đen nhánh bàn tay, bắt lấy bao khóa, cẩn thận ước lượng, thần sắc hơi chậm , đạo, “Trước tiên nói rõ, ta một mực dạy, có thể hay không học được là chính người sự tình, Linh cấp tâm pháp không phải tốt như vậy học.”

“Vâng, đệ tử tất nhiên dốc hết toàn lực!”

Dương Phóng ôm quyền nói.

“Khẩu khí thật không nhỏ.”

Chu trưởng lão cười lạnh , đạo, “Người bây giờ là cảnh giới gì, đến lục phẩm đỉnh phong sao?”

“Đệ tử đã đến.”

“Ừm, đến lục phẩm đỉnh phong là được.”

Chu trưởng lão bình tĩnh nói, “Người lấy thêm hai trăm lượng tới.”

Còn muốn hai trăm lượng?

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, nhưng vẫn là từ một

cái khác bao khóa lấy ra ngoài, đẩy tới.

“Không muốn đau lòng tiền, ta đây chính là vì người muốn.”

Chu trưởng lão tiếp nhận bạc, bình đạm mở miệng, “Trước người tu luyện cái khác tâm pháp, là không thể đi lên liền chuyên tu 【 Linh cấp tâm pháp 】, nhất định phải mượn nhờ tẩm thuốc, một chút xiu đem trước nội khí chuyển hóa tới mới được, cái này hai trăm lượng chính là tẩm thuốc tiền!”

“Vâng, Chu trưởng lão!”

Dương Phóng gật đầu.

“Ừm, nhớ kỹ, từ ta cái này học tập đồ vật, tuyệt không thể bên ngoài mặc, dù cho là cha ruột, thân nhi tử cũng không được!”

Chu trưởng lão ngữ khí lạnh lẽo, trở nên thâm nhiên, “Nếu là người dám ngoại truyền, lão phu liền tự tay đập chết người!”

“Chu trưởng lão yên tâm, đệ tử tuyệt không truyền cho người ngoài!”

Dương Phóng nghiêm nghị mở miệng.

...

Chương 85 : Huyền Vũ Chân Công!

Gian phòng bên trong.

Một cái cự đại thùng gỗ lẳng lẳng trần đũa.

Bên trong của đầy chất lỏng màu đỏ sậm, cô đều đều rung động.

Dương Phóng cởi áo ra, chính xếp bằng ở thùng thuốc bên trong, ngũ tâm hướng lên trên, không nhúc nhích.

Chu trưởng lão bàn tay thỉnh thoảng lại vỗ nhẹ ra, đập nện tại Dương Phóng trước ngực phía sau một chút máu chốt huyết vị chỗ, một cỗ tinh thuần nội lực tuôn ra, để Dương Phóng tăng tốc hấp thu dược dịch.

Ước chừng qua hơn nửa canh giờ.

Trong thùng chất lỏng màu đỏ sậm mới dần dần trở nên trong suốt.

“Chuyển hóa cũng không tệ lắm, ra đi.”

Chu trưởng lão ngữ khí bình đạm, thu hồi thủ chưởng.

Soạt!

Dương Phóng từ trong thùng gỗ đứng dậy, mang theo mảng lớn bọt nước, lập tức nắm lên một bên khăn mặt bắt đầu lau đứng người dậy.

“Trong cơ thể ngươi nội khí hiện tại đã cơ bản bình hòa, tiếp xuống liền có thể chính thức tu luyện Linh cấp tâm pháp, trí nhớ của ngươi như thế nào?”

Chu trưởng lão hỏi.

“Đệ tử trí nhớ còn tốt.”

Dương Phóng đáp lại.

“Còn tốt là được, quyển bí tịch này người tại ta đây nơi này đọc xong sau lại ra ngoài, mặt khác, từ hôm nay trở đi, người liền xem như lão phu đệ tử chính thức, cùng đi Chấp Sự đường ghi chú một chút, còn có, không nên tùy tiện gây chuyện.”

Chu trưởng lão đưa qua một bản thật mỏng thư tịch.

“Vâng, sư tôn!”

Dương Phóng tiếp nhận quyển sách kia tịch, trịnh trọng nói.

Chu trưởng lão người này làm việc thoải mái, đại hợp khẩu vị của hắn.

Thu bao nhiêu tiền xử lý nhiều ít sự tình.

Dạng này người thường thường thuần túy nhất.

Dương Phóng kèm chế trong lòng kích động, lật ra bí tịch.

Huyền Vũ Chân Công!

Bốn cái màu đen chữ lớn đập vào mi mắt.

Hắn lúc này trong phòng đọc thuộc lòng.

Cả bản bí tịch chừng mấy ngàn chữ, giảng thuật vô cùng kỹ càng.

Không hổ là Linh cấp nội công, xác thực hoàn toàn không phải hấn tại Hắc Thiết khu quần cư đạt được những tâm pháp kia có khả năng sánh ngang.

Bản này Linh cấp nội công tổng cộng chia làm cửu trọng cảnh giới, chỉ cần tự thân căn cốt không kém, lại có tài nguyên bổ sung, có thể một hơi luyện đến siêu phẩm cũng không có vấn đề gì.

Nhưng một khi căn cốt không được, lại hoặc là không có tài nguyên phụ trợ, lớn như vậy một số người đều là cả một đời kẹt tại nhất trọng thiên, Nhị trọng thiên.

Nhất nhị trọng trời cũng thì tương đương với lục phẩm cảnh giới.

Linh cấp tâm pháp cũng không phải là nói chỉ có lục phẩm đỉnh phong mới có thể chuyển tu.

Những cái kia gia cảnh người tốt, ngay từ đầu luyện được chính là Linh cấp tâm pháp.

Cứ như vậy, liền tránh khỏi đến lục phẩm đỉnh phong lúc lại dùng tẩm thuốc chuyển hóa nội khí.

Chỉ có Dương Phóng dạng này tán tu, ngay từ đầu không có lựa chọn tốt hơn, mới có thể luyện chút thượng vàng hạ cám tâm pháp, càng về sau còn phải tổn hao khí lực chuyên tu nội khí.

Những người có tiền kia trên cơ bản đều là một bước đúng chỗ.

Một buổi chiều, Dương Phóng cầm trong tay bí tịch lưng thuộc làu, lại đi đi về về lật ra nhiều lần, xác định không có bỏ sót, lúc này mới tại Chu trưởng lão thúc giục dưới, đem bí tịch trả lại.

“Tiểu tử người cũng quá cẩn thận, cần phải như thế lật sao?”

Chu trưởng lão một mặt bất mãn, “Lão phu còn chưa có chết đâu, sau này có vấn đề, tùy thời đến hỏi chính là.”

“Đệ tử chỉ là không muốn lại phiền phức sư tôn.”

Dương Phóng cười ngược ngùng.

“Ừm, người lấy thêm hai trăm lượng bạc cho ta!”

Chu trưởng lão ậm ậm nói.

Dương Phóng mặc dù không hiểu, nhưng vẫn là từ bao khóa bên trong lại lấy hai trăm lượng, đẩy tới.

Chu trưởng lão thu hồi bạc, có chút hài lòng, tiện tay đưa cho Dương Phóng một trương tràn ngập chữ viết trang giấy, đạo, “Đây là Huyền Vũ dược tán, sau khi trở về chiếu đơn bốc thuốc, có thể để người càng nhanh tu luyện ra chân khí, bất quá sau này Dưỡng Khí đan cũng không cần phục, Dưỡng Khí đan phạm là cấp võ giả mới dùng đồ vật, từ nay về sau, người chỉ có thể phục dụng cái này.”

“Vâng, sư tôn.”

Dương Phóng tiếp nhận trang giấy, nặng nề gật đầu.

“Đi thôi, thuận tiện đi báo cáo chuẩn bị, đúng, nếu là thật đột phá thất phẩm, nhớ kỹ lại tới tìm ta!”

Chu trưởng lão đuổi đi Dương Phóng.

Dương Phóng mặc xong quần áo, cẩn thận cất kỹ tờ giấy kia trang, thẳng đến đi ra Chu trưởng lão trụ sở, y

nguyên có loại vụng vụng hồ hồ cảm giác.

Một bản Linh cấp tâm pháp cứ như vậy tới tay?

Chu trưởng lão mặc dù tham tiền, nhưng là mỗi một bút tiền tài tiêu vào đâu, tối thiểu rõ ràng nói cho chính mình.

Cũng tỷ như cái này phương thuốc.

Đối phương nếu là không nói, hấn luyện đến chết cũng sẽ không biết còn có thứ này tại.

“Bất quá một bộ này xuống tới quả thực không phải bình thường gia đình có khả năng tiếp nhận.”

Một ngày này liền xài 1 200 lượng bạc.

Phải biết hấn thuê cái viện tử, một năm mới 10 lượng bạc.

Cái này 1 200 lượng tối thiểu có thể thuê năm 120.

Dương Phóng tìm người rất mau đánh nghe được Chấp Sự đường chỗ, hướng về bên trong đi tới.

“Người là Chu trưởng lão đệ tử mới thu?”

Một cái dung nhan nữ tử xinh đẹp ngẩng đầu nhìn về phía Dương Phóng.

“Đúng vậy, đệ tử tên là Dương Đạo.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt a, cái này đệ tử lệnh bài người thu, ngoài ra còn có quần áo, môn quy, trụ sở, người có thể lựa chọn ở bên ngoài, cũng có thể lựa chọn ở trong môn, bất quá ở trong môn, mặt khác muốn giao 10 lượng phí ăn ở.”

Nữ tử nói.

“Không được, ta ở bên ngoài có địa phương ở.”

Dương Phóng nói.

“Vậy là được.”

Nữ tử nhàn nhạt cười một tiếng , đạo, “Thủ tục đã xong xuôi, ngươi có thể đi.”

Dương Phóng lúc này thu hồi lệnh bài cùng quần áo loại hình, rời đi nơi đây.

“Ai, trong một năm Chu trưởng lão thu nhiều ít đệ tử, đây là thứ hai mươi mấy cái đi?”

“Thứ mười tám cái, bắt quá cùng Cát trưởng lão so sánh, vẫn là thu ít, Cát trưởng lão năm nay đã thu hai mươi bốn đệ tử.”

“Nhiều như vậy?”

...

Dương Phóng lỗ tai nhạy cảm, cho dù đã đi ra đại điện, y nguyên có thể nghe được sau lưng nghị luận, không khỏi trong lòng thất kinh.

Khá lắm!

Một người 1 200 lượng, hai mươi bốn người chính là 28 800 lượng.

“Cái này Huyền Vũ tông đoán chừng muốn xong.”

Những trưởng lão này rõ ràng là thừa dịp môn phái xong

đời trước đó, lại điên cuồng vớt một thanh chõ tốt.

Bất quá, cái này không có quan hệ gì với hắn.

Chỉ cần không chậm trễ hắn tu luyện là được.

Dương Phóng một đường đi đến phường thị, chuẩn bị mua dược liệu.

Bỗng nhiên sắc mặt khế động, thân thể lần nữa né qua một bên trong ngõ nhỏ.

Lưu Hồ?

Cách đó không xa, Lưu Hồ lén lén lút lút, mới từ một chỗ trong ngõ nhỏ chạy đến, hướng về trụ sở chạy đi.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, đi ra nơi đây, tiến đến mua dược liệu.

“Khách quan là muốn một phần vẫn là nhiều ít?”

“Tới trước ba phần đi.”

“Được rồi!”

Chưởng quỹ hợp lý tức để cho người ta bắt đầu bốc thuốc.

Lưu trưởng lão cho toa thuốc kia bên trong đồng dạng có thật nhiều dược liệu hắn chưa từng nghe nói.

“Hết thầy một trăm hai mươi lượng!”

“Đắt như thế?”

“Đúng vậy, phía trên dược vật tất cả đều dị thường hiếm thấy, bình thường cửa hàng rất ít bán, ta nhục không

nhìn lầm, đây là dùng để tẩm thuốc đơn thuốc!”

Chưởng quỹ đáp lại.

Không chỉ một người mua qua loại thuốc này phương.

Hắn tự nhiên nhận ra một hai.

Dương Phóng trực tiếp móc ra 120 lượng đưa tới, lại lấy ra một tờ giấy, đạo, “Cái này phương thuốc, người cũng giúp ta bắt một chút.”

Tờ giấy này bên trên nội dung rõ ràng là phối trí 【 Trùng Hương 】 vật liệu.

Vạn Độc kinh bên trong ba loại kịch độc, bởi vì đều không có giải dược, hắn chỉ có thể ổn thỏa lý do, trước phối trí cái thứ ba 【 Trùng Hương 】 .

Trùng Hương không có độc, là dùng tới truy tung ký hiệu.

Phối trí cái này, an toàn nhất, dù là tự thân vô ý nhiễm, cũng sẽ không trúng độc.

Chưởng quỹ nhìn thoáng qua, quay người để cho người ta bốc thuốc.

Một lát sau cầm một bao dược liệu ra, áy náy nói, “Khách quan, phía trên có hai loại dược liệu, chúng ta bên này cũng không có, theo thứ tự là Hắc Lâm Hương cùng trùng tuyến cỏ.”

“Tốt, còn lại nhiều ít tiền?”

“Hết thảy hai mươi lăm lượng!”

Dương Phóng lần nữa sờ soạng bạc đưa tới.

Sau đó, hấn lại đi những tiệm thuốc khác dạo qua một vòng.

Chuyển thời gian rất lâu, mới rốt cục mua được Hắc Lâm Hương.

Nhưng trùng tuyến cỏ vẫn không có mua được.

Dương Phóng rơi vào đường cùng, đành phải mang theo dược liệu rời đi nơi đây.

“Sinh hoạt tại đại địa phương, coi là thật không dễ...”

“Muốn luyện đến thất phẩm cảnh giới, càng thêm không dễ...”

Bình thường gia đình, coi như người thiên phú lại cao hơn, không có tiền mua thuốc, đời này thành tựu cũng sẽ không quá lớn.

Nơi này giai tầng, đã triệt để cố hóa!

Dương Phóng một đường quay lại gia trang, đem hai bao dược liệu để lên bàn, trực tiếp đi ra ngoài, vấn an Lưu trưởng lão.

Trong sân.

Lưu trưởng lão hữu khí vô lực nằm tại trên ghế nằm.

Hấn khí sắc càng kém, cơ hồ da bọc xương, trên thân đóng một kiện thật dày lông tơ chần mền, trong miệng thỉnh thoảng lại phát ra từng đợt kịch liệt ho khan, ánh mắt đã có mấy phần tan rã cùng ngốc trệ.

“Người... Người là...”

Hắn mờ mịt nhìn về phía Dương Phóng.

“Lưu trưởng lão, ta là Dương Đạo a, người không nhận ra rồi?”

Dương Phóng hơi biến sắc mặt.

“Dương Đạo?”

Lưu trưởng lão sắc mặt mê mang, tựa hồ y nguyên không nhớ ra được.

Dương Phóng lúc này nắm lên Lưu trưởng lão cổ tay tiến hành xem mạch.

Một bên Lưu Hồ sắc mặt bi thương, xoa nước mắt , đạo, “Dương thúc, cha ta sắp không được, ngay cả ta đều nhanh không nhận ra...”

Dương Phóng sờ lấy mạch môn, trong lòng suy tư.

Không có trùng độc vết tích.

Lưu trưởng lão thật sự là đại nạn sắp tới?

Hắn bỗng nhiên thật sâu nhìn một chút Lưu Hồ.

Chẳng lẽ mình trước đó suy nghĩ nhiều?

“Người chiếu cố thật tốt cha người, nếu là có chuyện gì tới tìm ta.”

Dương Phóng phân phó một câu.

Lưu Hồ xoa nước mắt, liên tục gật đầu.

Sau đó Dương Phóng bồi Lưu trưởng lão nói hội thoại, không bao lâu liền rời đi nơi này.

Tại hấn vừa mới đi xa, Lưu Hồ chính là nhếch miệng lên, lộ ra một tia khinh thường tiểu dung.

Nhưng hấn tiểu dung mới vừa vắn lộ ra, bỗng nhiên sắc mặt cứng đờ, ngơ ngác nhìn về phía trước cửa.

“Dương... Dương thúc...”

“Người thật giống như đang cười?”

Dương Phóng đánh giá Lưu Hồ, chẳng biết lúc nào lại đột nhiên quay đầu.

“Không có, ta không có...”

“Nha.”

Dương Phóng lần nữa rời đi.

Lưu Hồ lập tức thật dài nhẹ nhàng thở ra, trong lòng thầm mắng.

...

Phù phù!

Bọt nước văng lên, mùi thuốc gay mũi.

Dương Phóng xếp bằng ở thùng thuốc bên trong, trực tiếp dựa theo trong đầu Huyền Vũ Chân Công tu luyện.

Hấn tư chất cường đại một mặt lần nữa triển lộ mà ra, theo vận chuyển nội khí, chung quanh được dịch bắt đầu cô đều đều rung động, toát ra đại lượng bọt khí, một cỗ lực lượng mạnh mẽ bắt đầu hướng về Dương Phóng thể nội chui vào.

Đảo mắt một ngày trôi qua.

Bốn phần dược dịch bị hấn dùng trống không.

Một phần tẩm thuốc tiếp tục hai giờ, có thể để cho hấn Huyền Vũ Chân Công gia tăng 100 điểm điểm kinh nghiệm.

Mà bốn phần dược dịch vừa vặn để hấn Huyền Vũ Chân Công thuận lợi đột phá tầng thứ nhất.

Đạt tới đệ nhị trọng (1/800).

Bất quá đệ nhị trọng Huyền Vũ Chân Công, cũng vẫn là lục phẩm cảnh giới mà thôi.

Hấn nguyên bản là lục phẩm đỉnh phong, chỉ luyện đến đệ nhị trọng tương đương căn bản vô dụng.

Trừ phi luyện đến đệ tam trọng!

Đệ tam trọng đỉnh phong Huyền Vũ Chân Công, mới có thể là thất phẩm cảnh giới.

Đây đối với Dương Phóng mà nói, đơn giản là nhiều mua chút thuốc sự tình.

“Nhìn như vậy, nhiều nhất bốn năm ngày liền có thể triệt để thất phẩm...”

Linh cấp nội công khó luyện, kia là đối người bình thường mà nói.

Tư chất của hấn thể nhưng là ‘Nhân trung kiệt xuất’ .

...

Ban đêm.

Dương Phóng ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, đứng ở trong âm u, khí tức tĩnh mịch, lẳng lặng mà nhìn xem Lưu Hồ.

Chỉ gặp Lưu Hồ lén lén lút lút, sau khi ra cửa, trực tiếp hướng về nơi xa chạy đi.

Một lát sau.

Dương Phóng thân thể hiển hiện, trong miệng thở dài.

“Họa rồng họa hổ khó họa xương, biết người biết mặt không biết lòng...”

“Lưu trưởng lão, con của người thật không đơn giản...”

..

Chương 86 : Có hài tử là hài tử, có hài tử lại!

Trời tối người yên.

Rộng rãi đại đường bên trong.

Ánh nến lấp lánh.

Bình khí trung bày.

Cầm đầu trên chỗ ngồi, Kim Dao hội hội trưởng Trần Hải Tùng, sắc mặt bình đạm, trong tay bưng lấy một chiếc lưu ly trà khí, dùng trà đóng nhẹ nhàng gầy gầy bên trong lá trà, dù bận vẫn ung dung nhếch bên trong nước trà.

Đường dưới, đứng đầy từng cái nhỏ đến bảy tám tuổi, lớn đến mười một mười hai tuổi hài đồng.

Chung quanh càng là vây quanh bảy tám cái tráng hán.

Giờ phút này.

Lưu trưởng lão ‘Nghĩa tử’ Lưu Hồ, một mặt e ngại quý rạp xuống đất, hướng trước mắt Trần Hải Tùng, nói tình huống trước mắt.

“Lâu như vậy, lão già tiền người còn không có làm tới?”

Trần Hải Tùng đạm đạm nói.

“Bang chủ tha mạng, lúc trước hấn mua xuống ta thời điểm, trên thân rõ ràng có thật nhiều tiền, nhưng là ta cùng hấn sau khi trở về, tiền của hấn cũng không biết

cất ở đâu, đúng, ta hoài nghi hẳn đem tiền cho một người khác, ngày đó ta tận mắt thấy, hẳn đem một khối Tịch Tà Ngọc đưa cho đối phương, ngay cả Tịch Tà Ngọc đều có thể đưa, bạc cũng nhất định có thể đưa!”

Lưu Hồ vội vàng nói.

“Cho người nào?”

Trần Hải Tùng hỏi.

“Một cái đại phu, nghe hẳn nói gọi Dương Đạo, bắt quả hẳn chỉ có Nhị phẩm tu vi, yếu ớt quá.”

Lưu Hồ vội vàng mở miệng, “Mà lại khối kia Tịch Tà Ngọc, ta là tận mắt thấy lão già đưa cho hẳn!”

“Xem ra vẫn có chút thu hoạch!”

Trần Hải Tùng mỉm cười , đạo, “Lão già hiện tại thế nào? Chết sao?”

“Không chết, nhưng cũng sắp, khi thì thanh tỉnh khi thì ngây ngô, buổi chiều lúc, hẳn ngay cả cái kia Dương Đạo đều không nhận ra.”

Lưu Hồ đáp lại.

“Dạng này cũng tốt, Triệu Hắc.”

Trần Hải Tùng mở miệng.

“Bang chủ!”

Một cái khôi ngô đại hán ôm quyền mà ra.

“Đi một chuyến lão già kia nơi đó, thừa dịp hẳn không chết, đem hẳn bắt tới, chính là cứng rắn nạy ra cũng

muốn cạy mở miệng của hắn, mặt khác, đem cái kia Dương Đạo cũng làm đến đây đi.”

Trần Hải Tùng lạnh đạm nói.

“Vâng, bang chủ!”

Khôi ngô đại hán thanh âm trầm xuống, trực tiếp bước nhanh mà rời đi.

Ngoại nhân chỉ biết là Kim Dao hội là một cái không đáng chú ý bang phái.

Nhưng là ai cũng sẽ không nghĩ tới, Kim Dao hội còn có một phần chức nghiệp.

Chính là ‘Thu dưỡng’ hài đồng.

Nhưng ở thu dưỡng về sau, lại sẽ rất sắp bị bọn hắn bán đi.

Chỉ là bán đi sau hài đồng, đã sớm rửa tội não, bọn hắn sẽ đem khác cha khác mẹ gia đình tình huống điều tra rõ ràng, lại báo cáo tới.

Bởi vậy lại trải qua Kim Dao hội âm thầm động thủ, huyết tẩy khác cha khác mẹ nhà.

Đương nhiên, cường đại gia tộc bọn hắn không dám động, bọn hắn chỉ động gia đình giàu có.

Về phần bán đi hài đồng có thể hay không bán Kim Dao hội?

Có là từng có.

Nhưng đều không ngoại lệ, hạ tràng tất cả đều dị thường thâm.

...

Triệu Hắc mang theo hai cái huỳnh đệ, một mặt đằng đằng sát khí, mới vừa đi ra đại đường, bỗng nhiên biến sắc.

Thân thể mãnh nhưng dừng lại.

“Người nào?”

Kim Dao hội trong sân, cũng không biết khi nào sừng sững một tôn dị thường đại hán khôi ngô, đầu đội mặt nạ màu đỏ.

Trong tay một ngum dị thường rộng lớn đại đao, không nhúc nhích.

Đối phương lại giống như đã sớm xuất hiện ở đây đồng dạng.

Càng máu chốt chính là.

Trong sân vốn nên có người thủ vệ, nhưng giờ khắc này, thế mà một cái bang chúng cũng không nhìn thấy.

Bốn phương tám hướng đơn giản an tĩnh dọa người.

“Bang chủ!”

Triệu Hắc bỗng nhiên rống to, cảm thấy không đúng, vội vàng hướng đại đường kích xạ mà đi.

Bên người hai người cũng nhanh chóng quay đầu chạy trốn.

Phốc phốc!

Khôi ngô đại hán trong nháy mắt vọt tới, nhanh như gió táp.

Đao sắc bén chỉ riêng trong nháy mắt đem một người mổ chia làm hai, tốc độ không giảm, tiếp tục rơi vào người thứ hai, người thứ ba trên thân.

Phốc! Phốc!

Triệu Hắc ba người toàn bộ chết thảm, thi thể bay tứ tung, vụn vặt nội tạng ném khắp nơi đều là.

Dương Phóng không nói một lời, cầm trong tay đại đao, hướng về đại đường đi đến.

Trong đường, Trần Hải Tùng thần sắc biến đổi, nắm lên một ngậm trường đao, thân thể đã bỗng nhiên từ trên ghế ngồi cuồng nhào mà ra, mang theo một cỗ lăng Lê Cường lớn khí thế, như là phi ưng, bên người cái khác đại hán, cũng nhao nhao gầm thét, nhanh chóng đập ra.

“Lớn mật cuồng đồ!”

“Ai dám tại Kim Đao hội nháo sự!”

Soạt!

Khôi ngô đại hán không nói một lời, lực lượng thôi động, một cây đại đao mang theo thảm liệt mà khí thế đáng sợ, trực tiếp hướng về Trần Hải Tùng nơi đó nhanh chóng tích đi.

Cơ hồ tại Trần Hải Tùng mới vừa từ trong đường bắn ra, liền đối diện đụng phải Dương Phóng đại đao trong tay.

Trần Hải Tùng thần sắc biến đổi, trong nháy mắt cảm giác được nguy cơ sinh tử.

Không khỏi ầm ĩ vừa kêu, huy động trường đao, nhanh chóng đón lấy Dương Phóng.

Leng keng!

Vừa đối mặt, trường đao trong tay của hắn bị đánh bay ra ngoài, cánh tay tê dại, trong lòng kinh hãi.

Lục phẩm đỉnh phong?

“Chuyện gì cũng từ từ!”

Phốc phốc!

Hắn một đôi tay cổ tay dẫn đầu bị Dương Phóng trường đao trong tay chém trúng, máu tươi dâng trào.

Hai bàn tay cao cao bay ra.

A!

Trong miệng phát ra một trận khàn cả giọng kêu thảm.

“Tỷ phu của ta là thành nội bộ đầu...”

Phốc!

Trường đao thế đi không giảm, theo sát lấy mang theo một tầng gió lốc, trong nháy mắt từ hắn cái cổ đảo qua.

Đầu lâu trong nháy mắt bay ra, lời nói im bật mà dừng.

Huyết thủy phun bốn phía đều là.

Cái khác bang chúng nhìn thấy sắc mặt một giật mình, hoảng sợ dị thường.

“Bang chủ chết rồi, mau trốn a!”

“Trốn a!”

Phốc phốc phốc!

Dương Phóng không nói một lời, khô ngô thân thể giống như tử thần, chân đạp Đạp Tuyết công, một đao một cái, đem từng cái Kim Đao hội bang chúng tất cả đều tích vì hai đoạn, vô cùng thâm hiểm.

Bảy tám vị đại hán trong nháy mắt ngổm củ tỏi.

Trong hành lang.

Hai mươi đứa bé, run lẩy bẩy, vô cùng hoảng sợ, rúc vào một chỗ, nhìn về phía trước mắt một màn này.

Máu tươi, bọn hán thấy cũng nhiều.

Giết người, bọn hán cũng gặp nhiều lắm.

Chỉ là bọn hán chưa hề nghĩ tới, chuyện như vậy sẽ có một ngày luân lạc tới bọn hán trên đầu.

Bang chủ của bọn hán đã từng không chỉ một lần nói qua, bọn hán chỉ giết có năm chắc người.

Nhưng lúc này đây!

Vì sao, có đáng sợ như vậy cừu gia tìm đến.

Khô ngô cao lớn bóng đen, như là Địa Ngục ác ma, từ đầu đến cuối không có một câu lời thừa thãi, có chỉ là từng đao tích chặt.

Lạch cạch! Lạch cạch! Lạch cạch...

Dương Phóng mặt nạ trên mặt, ai cũng biểu lộ, nhìn về

phía trước mắt một đám tuổi tác bất đồng hài đồng.

Có hài tử là hài tử.

Có hài tử lại...

Không bằng heo chó!

“Tha mạng, tha mạng...”

Lưu Hồ run lấy bầy, núp ở xó xỉnh bên trong, nước mắt chảy ngang.

Những hài tử khác cũng đều là toát ra nước mắt, vô cùng đáng thương.

Đây là bọn hấn trường kỳ sờ soạng lần mò tổng kết kinh nghiệm.

Chỉ cần tại trường thành trước mặt lộ ra một tia đáng thương biểu lộ, như vậy, đối phương liền sẽ có rất lớn có thể sẽ buông tha bọn hấn.

Dù sao, hài tử vô tội...

Ai sẽ cùng hài tử chấp nhận?

“Tiền ở đâu?”

Dương Phóng thanh âm khàn giọng, như là kim thạch ma sát.

“Tại... Ở phía sau đường.”

Lưu Hồ run rẩy nói.

“Dẫn đường!”

Dương Phóng khàn khàn nói.

Lưu Hồ vội vàng bò lên, vì Dương Phóng dẫn đường.

Dương Phóng nhìn cũng chưa từng nhìn còn thừa người một chút.

Còn lại hài đồng sắc mặt đại hỉ, vội vàng thừa cơ chạy ra.

Bọn hấn quả nhiên thành công!

Nhưng mà, vừa mới xông ra không có mấy bước, bỗng nhiên đầu vầng mắt hoa, như là say rượu, từng cái không bị khống chế...

Hậu đường bên trong.

Lưu Hồ vội vàng ấn về phía một cái cơ khuếch trương, mở ra một cái hốc tối.

Chỉ gặp hốc tối bên trong rực rỡ muôn màu, ngân quang lóng lánh.

Nén bạc, bạc châu, bạc vụn, lít nha lít nhít một mảnh.

Dương Phóng không nói một lời, tìm đến một cái bao, đem bên trong tất cả bạc hết thả chứa vào bao khóa, cẩn thận buộc lên, sau đó quay người rời đi.

Từ đầu đến cuối giống như là chuyên môn chạy tiền tới.

Lưu Hồ rất cục dãi thở phào, xụi lơ trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch.

“Hấn không có giết ta... Hấn không có giết ta...”

Môi hấn run không ngừng.

Bỗng nhiên, Lưu Hồ cảm giác được lỗ mũi phát nhiệt, có chút không đúng, vội vàng sờ lên.

Chỉ gặp đại lượng máu mũi tràn ra, nhuộm đỏ bàn tay.

Trong lòng hấn kinh hãi, vội vàng liền muốn bò lên, chột lung la lung lay, trước mắt biến thành màu đen, trực tiếp nằm ngửa xuống dưới.

Trong hành lang, hỏa diễm chẳng biết lúc nào đã nổi lên.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng thật dài nhẹ nhàng thở ra, tháo mặt nạ xuống, cởi quần áo ra.

Ném vào chậu than, trực tiếp đốt cháy.

“Ta xưa kia làm ra chư ác nghiệp, đều do vô thủy tham giận si...”

Dương Phóng theo thường lệ mặc niệm siêu độ trải qua.

Bỗng nhiên!

Hấn cảm giác được cánh tay trái cực nóng, truyền đến đau đớn.

Lúc này ánh mắt nhìn.

“Vì sao mỗi lần đều là giết người xong sau trở về...”

Hấn nguyên bản còn muốn đi xem một chút Lưu trưởng lão đâu.

Hiện tại xem ra, chỉ có chờ lần sau trở lại hẵng nói.

Nhưng nói trở lại!

Lần này xác thực quá lâu.

..

Chương 87 : Ta chỉ muốn đàng hoàng sống sót

Tại Dương Phóng trên cánh tay vừa mới xuất hiện trở về tiêu chí thời điểm.

Hắc Long quân tổng bộ đại diện.

Khí tức kiềm chế.

Đèn đuốc thiêu đốt.

Mấy tên thị nữ thận trọng vì cường giả khắp nơi dâng lên nước trà.

Thành nội các đại bang phái cùng gia tộc người chủ sự cơ hồ tất cả đều tới đông đủ.

Nhất là lấy Kiếm tháp, Tứ Phương minh, Cảm Ứng môn người chủ sự, phần nộ nhất, từng cái sắc mặt tái xanh.

Hắc Thiết khu quần cư chuyển đi, tổn thất của bọn họ nặng nhất.

Kiếm tháp bên trong, một vị tháp chủ nữ nhi bị người tàn sát, liên đới lấy đại đệ tử, Nhị đệ tử cũng tất cả cũng không có trở về.

Tứ Phương minh, thì trực tiếp chết thảm mấy vị trọng yếu trưởng lão.

Cảm Ứng môn vẫn còn coi là khá tốt, chỉ tổn thất một vị đệ tử.

Nhưng các nàng Cảm Ứng môn tuyệt học vốn là đối

thiên phú yêu cầu cực cao, một ngàn người bình thường bên trong cũng mới chưa chắc tìm tới một cái thích hợp tu luyện các năng tâm pháp, cho nên Cảm Ứng môn môn nhân vốn là cực ít.

Bất kỳ một cái nào, đều là bảo bối u cực.

Hướng hồ, việc này còn dính đến Thần Chủng, cái này càng thêm đáng giá quan tâm.

Thần Chủng chi thuyết, từ trước hư vô mờ mịt, bọn hấn Bạch Lạc thành bên trong còn chưa hề có người từng thấy, sớm biết như thế, bọn hấn coi như phái ra một vị thất phẩm cao thủ quá khứ điều tra.

“Các vị, đều nghe được a?”

Trong đại điện, một kẻ thân thể cao lớn, một thân màu đen trọng giáp uy vũ nam tử, thanh âm nặng nề, quanh quần nơi đây:

“Cái kia đạt được Thần Chủng gia hỏa, trước đó vẫn luôn không đi, mà là tại khu quần cư ẩn núp, thẳng đến Vạn Phúc thương hội di chuyển, hấn mới lần vào thương hội, cùng hướng về phía Bạch Lạc thành, không thể không nói, gia hỏa này lá gan rất lớn, nếu không phải ven đường gặp được Tà Linh, hấn ra một lần tay, chỉ sợ bất luận kẻ nào cũng sẽ không nghĩ đến hấn sẽ âm thầm theo tới Bạch Lạc thành.”

“Đúng vậy, ta tại di chuyển trên đường, chính tai nghe được loại kia tiếng sấm, chẳng qua là lúc đó vội vàng thoát thân, ta mới không dám suy nghĩ nhiều, tăng thêm bị Hắc Long quân giam, trong lòng ta kinh hoảng, thẳng đến trước đây không lâu mới nhớ tới việc này.”

Bên cạnh, Vạn Phúc thương hội hội trưởng thanh âm run lẩy bẩy, vội vàng mở miệng.

Liên tục hơn mười ngày, hấn kinh lịch đủ loại điều tra, tâm tính đều kém chút hồng mắt, lại thêm đi đường mang tới nguy cơ sinh tử, rất nhiều chuyện tại trong đầu một mảnh lộn xộn.

“Tổng binh đại nhân, như là đã xác định đối phương âm thầm theo tới Bạch Lạc thành, vậy thì dễ làm rồi, đem Bạch Lạc thành tất cả nạn dân đều tìm kiếm ra, không tìm không thấy hấn.”

Kiểm tháp tháp chủ mới nói, cắn răng mở miệng.

Chết mất nữ nhi cùng đại đệ tử đúng là hấn.

“Nói đến dễ dàng.”

Thập Tự môn phó môn chủ Quan Nguyệt, nhíu mày nói, “Lúc ấy nạn dân một tổ ong vào thành, ai biết có bao nhiêu? Mà lại Bạch Lạc thành nhân khẩu mấy chục vạn, từng cái ngõ nhỏ rắc rối phức tạp, như là mê cung, tùy tiện tìm khu ổ chuột một đêm, chúng ta liền phải tốn hao chí ít thời gian nửa năm đi tìm, huống hồ, tên kia cũng không phải một người, mà là một tổ chức...”

Thiên Thần tổ chức!

Đây là bọn hấn mới từ Hắc Sơn tự nơi đó biết được tin tức.

Nếu là một người còn tốt tìm.

Nhưng là có tổ chức, như vậy một khi bọn hấn phạm vi lớn tìm kiếm, đối phương trong tổ chức cái khác cao thủ tất nhiên sẽ hỗ trợ yểm hộ.

Cái này càng thêm khó khăn.

Lại thêm, Thập Tự môn cũng không muốn không hiểu thấu đức tội tổ chức này.

Thập Tự môn cao thủ lại không chết, không đáng tìm phiến toái cho mình.

“Khó khăn đi nữa thì phải làm thế nào đây? Đơn giản là muốn không muốn tìm sự tình.”

Tứ Phương minh Phó minh chủ Triệu Thiết Y, ngữ khí lạnh lùng, “Có thể từ Hắc Thiết khu quần cư xuyên qua ngàn dặm chạy tới nạn dân tất cả đều là võ giả, mà bất kỳ một cái nào lạ lẫm võ giả xuất hiện ở đây, đều sẽ gây nên bốn phía hàng xóm chú ý, coi như phía sau hắc có tổ chức, nhưng ta không tin mười mấy ngày nay đến, hắc liền một bước không có đi ra ngoài qua, chỉ cần đi ra ngoài liền có sơ hở!”

Những người khác cũng đều lần lượt lối ra.

Hắc Long quân Tổng binh, Thượng Quan Vô Cực, thì là sắc mặt trầm mặc, rộng lượng bàn tay từng lần một trên ghế ngồi đập động lên.

Một cái tại bọn hắc Hắc Long quân ngay dưới mắt làm việc thế lực thần bí...

Thật là họa lớn trong lòng!

Mà lại!

Đối phương còn chiếm được Thần Chủng!

Ánh mắt hắc bỗng nhiên nheo lại, bộc lộ ra từng tia từng tia làm cho người quý động hàn quang.

“Cho dù dùng phương pháp ngu nhất lần lượt loại bỏ, cũng phải tìm đến hắc, từ hôm nay muện bắt đầu, thành

trì phong bế, đem những cái kia từ Hắc Thiết khu quần cư chạy tới người tất cả đều tìm ra đến!

Nói cho người bên trong thành, ai dám chứa chấp những người này, chính là đối địch với Hắc Long quân! Ai nhược dẫn đầu báo cáo, Hắc Long quân đại đại có thưởng!”

Thượng Quan Vô Cực ngữ khí lạnh lẽo, quanh quần nơi đây, trên thân tràn ngập ra một cỗ vô hình bàng đại khí thế.

Thập phẩm cao thủ!

Loại tu vi này, cho dù tại Bạch Lạc thành không phải đệ nhất!

Nhưng cũng ổn tiến năm vị trí đầu, lại thêm thủ hạ quân sĩ đông đảo, có thể quét ngang hết thủy thổ lực.

Trong lòng mọi người run lên, nhao nhao gật đầu.

...

Thế giới hiện thực.

Dương Phóng thanh tỉnh về sau, từ trên giường đứng dậy, đầu tiên là xông cái nước ấm tắm, tẩy sạch cả người mồ hôi, sau đó đi vào phòng bếp, nóng lên một chén ấm sữa bò uống.

“Ba mươi ngày...”

Dương Phóng tự nói, “Lần này tại dị giới rông rãi ngày người ba mươi ngày.”

Mà lên lần chỉ là mười tám ngày mà thôi.

Hắn một bên uống vào sữa bò, một bên cầm điện thoại di động lên, quan sát quần nội nói chuyện phiếm tin tức.

Lão Ngô lần nữa @ tất cả bầy thành viên, để bọn hắn chạy tới trụ sở cảnh sát, cũng tại quần nội đi đầu đếm số.

Một phen đếm số, nguyên bản 43 thành viên, lần này chỉ còn lại có 16 người.

Toàn bộ bầy bên trong trực tiếp nhiều hơn một cỡ đau thương bầu không khí.

Bất quá bọn hắn cũng biết, phần lớn người đều là tại di chuyển trên đường chết mất.

“Hi vọng đằng sau đừng lại ra cái gì yêu thiêu thân.”

“Ta thật không muốn quay trở lại lần nữa, bầy bên trong người mỗi lần đều tại tử vong, lại tiếp tục như thế, sớm muộn sẽ đến phiên ta.”

“Vì cái gì xuyên qua loại sự tình này sẽ phát sinh trên người ta... Ta cũng không tiếp tục nghĩ xuyên qua...”

“Tôn Trang, Triệu Mạnh, Hồ Cán ba người cũng đã chết, tựa như là bị Bạch Lạc thành thổ dân giết...”

...

Dương Phóng đổi xong giày về sau, đi ra ngoài gọi xe, lần nữa hướng về trụ sở cảnh sát tiến đến.

Giờ phút này chính vào tám giờ tối mười phần tả hữu.

Là sống về đêm bắt đầu.

Thành thị xa hoa truy lạc để cho người ta mê say.

Đi ngang qua một chút cấp cao khách sạn thời điểm, rõ ràng nhìn thấy một chút tuổi trẻ nữ lang bao vây tại một chút Âu phục giày da kẻ có tiền trước mặt, cười cười nói nói, làm cho người hâm mộ.

“Không quản là hiện thực vẫn là dị giới, có tiền đều có thể muốn làm gì thì làm...”

Chỉ tiếc.

Hắn tuy có vạn quan tiền tài, nhưng lại không dám ở hiện thực đi hoa.

Bằng không, lấy hắn hiện tại tài sản, tùy tiện liền có thể mua xuống một tòa cao ốc.

Nửa giờ sau.

Dương Phóng lần nữa thuận lợi đuổi tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát lầu năm 501 gian phòng.

Nguyên bản gần trăm người 501 gian phòng, bây giờ trở nên dị thường điều hiu, chỉ có rất thưa thớt mười mấy người mà thôi.

Ngay tiếp theo Trình Thiên Dã cũng là sắc mặt khó coi, trong lòng thở dài.

Trước mắt xem ra, thăm dò thế giới khác bước đầu tiên, bọn hắn liền thất bại.

Đợi đến tất cả mọi người đến đủ về sau, Trình Thiên Dã bỗng nhiên nhìn về phía trong đám người Dương Phóng cùng Phương Đình , đạo, “Dương Phóng, Phương Đình, các người vào thành về sau, hiện tại là ở tại chỗ nào, đem các người địa chỉ báo cáo chuẩn bị một chút, trước đó ta để Trần Thi Nghiên chuyên môn liên lạc qua các

người, đáng tiếc tìm mấy ngày cũng không tìm được các người.”

“Ta ở tại Tây Thành một chỗ ngõ nhỏ...”

Dương Phóng đứng dậy, đem trụ sở nói ra.

Loại vật này không phải muốn giấu diếm liền giấu diếm.

Thế giới hiện thực, hấn cũng không dám cùng chính thức đối nghịch.

“Ta ở tại Nam Thành.”

Phương Đình cũng đứng dậy , đạo, “Ta hiện tại tìm nơi nương tựa thân thích, ta có một cái Đại bá tại Nam Thành mở võ quán, đệ tử không ít, những ngày này ta đều tại nhà đại bá bên trong...”

Nàng đưa nàng vị kia Đại bá địa chỉ cũng lập tức nói cho Trình Thiên Dã.

Trình Thiên Dã để cho người ta đăng ký về sau, nhẹ nhàng gật đầu, bỗng nhiên lần nữa nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Dương Phóng, người tính tích cực tựa hồ có chút không cao là chuyện gì xảy ra, trước đó ta từng nghe Tôn Trang mấy người nhắc qua người, người thật giống như không quá hợp quần, đây là vì cái gì? Phải biết ở vào dị giới, báo đoàn sười ảm xa so với một người một chỗ phải có chỗ tốt, mà lại người khuyết thiếu tính tích cực, tựa hồ thực lực cũng không cao, đúng hay không?”

Dương Phóng có chút trầm mặc.

Một lát sau, nhẹ giọng thở dài, “Trình đội trưởng, ta chỉ muốn đàng hoàng làm người có trách nhiệm là được rồi, bày bên trong thành viên mỗi ngày đều có người chết,

có lẽ chỉ có điều thấp sinh hoạt, mới có thể còn sống.”

“Người nói đúng, nhưng là một người lại điều thấp, tóm lại sẽ có gặp được khó xử thời điểm, nếu như người gặp khó xử, bên người lại không có người trợ giúp, người nên làm cái gì?”

Trình Thiên Dã hỏi, “Người dù sao cũng là kiểu quần cư động vật, hưởng hồ chúng ta đều là đồng sự, đối đãi đồng sự, chẳng lẽ không nên hỗ bang hỗ trợ sao? Mà lại, nghe nói người một mực không thích sống chung...”

“Ta chỉ muốn đàng hoàng sống sót.”

Dương Phóng lần nữa lắc đầu.

Gian phòng bên trong những người khác đều là sắc mặt phức tạp.

Ai không muốn đàng hoàng sống sót?

Mất thấy quần nội thành viên từng ngày giảm bớt, nếu nói không sợ, đó là không có khả năng.

“Người!”

Trình Thiên Dã phát ra thờ dài , đạo, “Đây không phải người không thích sống chung lý do, mà lại thực lực người quá kém, có nghĩ tới không, vạn nhất ngày nào bị cướp, ai có thể giúp người?”

“Có lẽ không có ngày đó đi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Có lẽ sẽ không?”

Trình Thiên Dã trực tiếp khí cười , đạo, “Người biết

người bây giờ cùng đại gia có bao nhiêu chênh lệch sao? Ta cho người biết, hiện tại bên trong căn phòng bất cứ người nào chỉ ít đều là tam phẩm trung kỳ, trong đó có mấy cái đều đạt đến tứ phẩm sơ kỳ, người đây? Người là tu vi gì? Đến tam phẩm sao?”

“Nhị phẩm đại thành...”

Dương Phóng đáp lại.

Trình Thiên Dã đáng thương nhìn xem Dương Phóng.

Nhị phẩm đại thành!

“Người biết ta là tu vi gì sao?”

Hắn lạnh lùng mở miệng, “Ta là ngũ phẩm sơ kỳ, tại Bạch Lạc thành, giống như ta mạnh, không biết có bao nhiêu, người bây giờ sinh hoạt hoàn cảnh nguy hiểm cỡ nào, người rõ ràng sao? Dựa vào một người là không thể thực hiện được, hoàn cảnh đang bức bách người, rất nhiều thứ người muốn tranh thủ!

Trước đó ta không cho các người đánh xuống khu quần cư, là bởi vì ta sợ các người sẽ chết thảm!

Nhưng đến Bạch Lạc thành, tối thiểu nhất công việc cơ hội, các người muốn tranh thủ đi, người đây? Quá sa đọa!

Dựa vào một môn y thuật, liền cho rằng có thể bảo thủ, sống sót rồi?

Nói thật, tùy tiện một cái tiểu bang phái liền có thể khống chế người, đưa người hóa thành kiếm tiền công cụ!”

Dương Phóng lần nữa trầm mặc.

“Có lẽ đi, nhưng ta hiện tại thật không muốn lại chủ động sinh bất cứ chuyện gì bưng.”

Hắn mở miệng nói ra.

Trình Thiên Dã nhẹ nhàng lắc đầu, không nói thêm lời.

Có người cùng hắn nói lại nhiều đồ vật đều vô dụng.

Hắn không trách Dương Phóng.

Bởi vì Dương Phóng thực lực yếu, có thể sống đến hiện tại rất không dễ dàng, nhiều ít mạnh hơn hắn Lam Tinh người đều chết rồi.

Nếu như mình là hắn, mình có lẽ cũng sẽ giống như hắn lựa chọn.

Thoáng qua!

Trình Thiên Dã lần nữa nhìn về phía đám người, trầm giọng mở miệng, “Các vị, liên quan tới Thiên Thần tổ chức sự tình, trước đó tại Bạch Lạc thành thời điểm, ta liền cùng đại gia nói qua, hiện tại tình thế nguy cấp, quốc gia vô cùng cần thiết tìm tới tổ chức này, mời tổ chức này xuất thủ, trong khoảng thời gian này, đại gia cũng đều tại trên mạng điều tra thêm, nhìn có thể hay không tìm tới có quan hệ tổ chức này sự tình.”

Hắn thực sự không có biện pháp, chỉ có thể phát huy đám người lực lượng tiến hành dò xét.

..

Chương 88 : Người xuyên việt người mới?

Gian phòng bên trong, đám người lần nữa nghị luận lên, từ bi thương bầu không khí bên trong đi tới.

Vừa đến, Trình Thiên Dã vừa mới một phen, mặc dù mặt ngoài đang chỉ trích Dương Phóng, nhưng kì thực cũng tại từ khía cạnh khích lệ đám người.

Bọn hắn đều ý thức được mình bây giờ cường đại.

Tối thiểu yếu nhất đều là tam phẩm trung kỳ.

So ngay từ đầu xuyên qua lúc, bọn hắn đã mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Khôn sống mong chết, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn.

Không thể nghi ngờ, bọn hắn đều là đã thích ứng hoàn cảnh.

Thứ hai, Thiên Thần tổ chức sự tình, lần nữa khích lệ bọn hắn.

Người, đều là có tín ngưỡng.

Thế giới hiện thực, bọn hắn cũng đều có tín ngưỡng, hoặc là tín ngưỡng vào một vị nào đó nhân vật lịch sử, hoặc là tín ngưỡng vào nào đó câu nói.

Nhưng bọn hắn xuyên việt qua dị giới, sinh tồn khó khăn, tín ngưỡng đồ vật không thể nghi ngờ chính là cùng bọn hắn cùng nhau xuyên qua, nhưng lại thần bí khó lường Thiên Thần tổ chức.

Như thế một tổ chức, nếu quả như thật tìm được đối phương.

Không biết mình có thể hay không gia nhập trong đó?

Nhưng không quản như thế nào!

Tại chính thức mệnh lệnh dưới, bọn hấn khẳng định vẫn là muốn vì Lam Tinh người mưu phúc.

Nói cách khác, đến tiếp sau mỗi người cũng có thể gia nhập tổ chức này.

Trong lúc nhất thời, đám người cấp tốc thảo luận.

Đúng lúc này!

Lão Ngô từ bên ngoài đẩy cửa tiến đến, thần sắc trịnh trọng, ngưng tiếng nói, “Đội trưởng, toàn cục theo lại kiểm trắc đến một chút mới người xuyên việt tin tức, có chừng mười cái, hiện tại cũng gây dựng nhỏ bày, tại bày bên trong nói chuyện phiếm đầu.”

“Ồ? Là chúng ta Phương Thị sao? Bọn hấn xuyên qua đến địa phương nào?”

Trình Thiên Dã liền vội vàng hỏi.

Hắc Thiết khu quần cư đã phé đi.

Nhược đám người này vẫn là xuyên qua đến Hắc Thiết khu quần cư, vậy sẽ là Địa Ngục bắt đầu!

“Chính là Hắc Thiết khu quần cư.”

Lão Ngô lộ ra cười khổ, “Hết thầy 18 người, giờ phút này trò chuyện khí thế ngất trời, còn không có phát hiện

chính thức đã chú ý tới bọn hắn!”

“Tốt, ngày mai bắt đầu tiếp xúc bọn hắn, sau đó để bọn hắn gia nhập tới.”

Trình Thiên Dã nói.

Hắc Thiết khu quần cư tình huống, bọn hắn hiện tại cũng nhất định phải hiểu rõ mới được.

Không quản như thế nào, đây là 18 cái nhân mạng.

Bọn hắn sắp hết cố gắng lớn nhất vì bọn họ cung cấp tin tức bên trên trợ giúp.

Bên trong căn phòng những người khác, cũng nhao nhao lộ ra kinh ngạc.

Lại có người mới?

Còn xuyên qua đến trước đó khu quần cư?

“Có ý tứ, tại người mới trước mặt, chúng ta xem như nguyên lão đi?”

Một vị bầy thành viên bật cười nói.

“Các vị, chuyện ngày hôm nay tới trước nơi này, nếu như các vị tìm được Thiên Thần tổ chức, hoặc là đã bí mật gia nhập vào tổ chức này, ta hi vọng các vị lập tức cùng ta liên hệ, quốc gia là sẽ không bạc đãi các người!”

Trình Thiên Dã trầm giọng nói.

“Trình đội trưởng yên tâm, chúng ta nhất định cố gắng tìm kiếm!”

“Đúng vậy a, ta nếu là gia nhập vào, khẳng định nói cho

các người biết!”

Đám người nhao nhao đáp lại.

“Ừm, tan họp!”

Trình Thiên Dã mở miệng.

Hắn hiện tại muốn đi bức thiết quan sát kia 18 cái người mới nói chuyện phiếm ghi chép, để hiểu rõ càng nhiều tin tức.

Đồng thời cũng phải hỏi một chút Nam thị, có lẽ Nam thị bên kia cũng có người mới xuyên qua.

...

Chính vụ dưới lầu.

Phương Đình lần nữa tìm tới Dương Phóng, một mặt thở dài , đạo, “Dương bác sĩ, Trình đội trưởng nói rất đúng, một người tóm lại là có chỗ khó, tại dị thể giới, thực lực mới là trọng yếu nhất, các loại cơ hội đều muốn tranh thủ mới được.”

“Ừm, ta biết.”

Dương Phóng gật đầu.

Phương Đình sắc mặt phức tạp, muốn nói lại thôi.

Dương Phóng nhìn thấy đối phương không nói thêm lời, mở miệng nói, “Thời gian cũng không sớm, chúng ta đi về trước đi.”

“Được.”

Phương Đình đáp lại.

Bọn hấn tại cửa ra vào gọi xe, bắt đầu lần lượt rời đi.

Phương Đình trong lòng thăm than.

Có sự tình còn chưa bắt đầu, liền đã kết thúc...

Ngay từ đầu thời điểm, nàng đối Dương Phóng đúng là có hảo cảm, nhất là một đường di chuyển mà đến, Dương Phóng giúp nàng không ít đại ân.

Chỉ tiếc!

Vào thành về sau, lòng của nàng lần nữa cải biến.

Bạch Lạc thành phần hoa cùng cường đại để tầm mắt của nàng mở ra, tăng thêm Đại bá cố ý tác hợp nàng cùng môn hạ đệ tử một cộc hôn sự.

Nhóm tâm nghe thấy, vị kia đệ tử coi như không tệ, là nàng thích loại hình.

Càng máu chốt chính là, đối phương gia cảnh giàu có, thực lực cũng mạnh.

Tương đối không có tiến thủ tâm Dương Phóng, nàng tự nhiên biết nên lựa chọn như thế nào.

Ven đường bên trong, ngựa xe như nước, Dương Phóng suy nghĩ xa xưa.

“Thật không thích sống chung sao?”

“Nhưng ta chỉ muốn an tĩnh sống sót a...”

“Không chọc ai không gây ai, cái này chẳng lẽ cũng sai...”

Rất nhanh, hấn nhẹ nhàng lung lay đầu.

Không quản Trình Thiên Dã bên kia thấy thế nào hấn, hấn vẫn là phải kiên trì ý mình.

Mặt ngoài nhìn, bọn hấn mặc dù bây giờ tạm thời thoát khỏi nguy cơ, nhưng trên thực tế sự tình vẫn không có kết thúc.

Hắc Long quân bên kia điều tra từ đầu đến cuối không ngừng qua.

Sớm muộn cũng sẽ tra ra hấn tại dọc đường xảy ra chuyện sự tình, tiếp theo sẽ tìm được tất cả nạn dân, đến lúc đó lại tránh không khỏi một đợt phiền phức.

Mà lại thành nội cao thủ đông đảo, không thiếu có thất phẩm, bát phẩm tồn tại.

Lấy mình bây giờ lục phẩm đỉnh phong, tính là cái gì chứ.

Tùy tiện bại lộ, căn bản không an toàn.

...

Hôm sau thật sớm.

Trình Thiên Dã lần nữa đem mọi người triệu tập quá khứ, cùng người mới tiến hành gặp mặt.

18 vị vừa xuyên qua người mới, cùng Dương Phóng bọn người ngay từ đầu ý nghĩ là giống nhau.

Tại bị quốc gia tìm tới thời điểm, mỗi người đều trong lòng kinh hãi, giống như là tiềm ẩn nhiều năm bí mật bị người phát hiện đồng dạng.

Thẳng đến bọn hắn đuổi tới 501 gian phòng, lúc này mới phát hiện nguyên lai trước đó sớm đã có cái khác người xuyên việt ‘Tiền bối’ .

Càng máu chốt chính là, những này ‘Tiền bối’ trước đây không lâu vừa mới từ bọn hắn chỗ Hắc Thiết khu quần cư rời đi.

Thậm chí đối với ở đây rất nhiều tiền bối, bọn hắn ở bên kia đều từng nghe qua.

“Nguyên lai người chính là Quyền Lợi bang Đông Nhai quản sự, ta ở bên kia nghe nói qua người!

!”

Một vị người mới kích động nói.

“Ha ha, hư danh, đều là hư danh a!”

Một vị uy tín lâu năm người xuyên việt lộ ra nụ cười đắc ý.

“Ta trước đó còn buồn bực chúng ta xuyên qua địa phương làm sao như thế hỗn loạn, nguyên lai đều là các người đám người kia làm!”

“Đúng đấy, các người những này ‘Tiền bối’ nhưng quá không hiền hậu, thành lập Quyền Lợi bang, làm sao đem khu quần cư làm cho hỗn loạn như thế, đây quả thực là Địa Ngục bắt đầu!”

“Đúng vậy a, chúng ta bây giờ đều là Địa Ngục bắt đầu, thứ gì cũng bị mất, mỗi ngày đều tại gặm vỏ cây!”

“Bên kia thổ dân mỗi ngày đều đang mắng Quyền Lợi bang, nguyên lai là các người làm a!”

...

“Ai, cũng không thể tất cả đều là chúng ta làm.”

Một vị uy tín lâu năm người xuyên việt thờ dài , đạo,
“Chúng ta cũng là người bị hại, trước đó thời điểm, khu
quần cư phát sinh náo động, xuất hiện một đợt dị
thường đáng sợ cường giả, trực tiếp tại khu quần cư
tiến hành đồ sát, hai cái ban đêm giết gần ngàn người
đi, về sau náo động lắng lại, chúng ta mới thành lập
Quyền Lợi bang, nhưng cũng tiếc không thành lập mấy
ngày, bang chủ liền bị người làm, đằng sau chúng ta chỉ
có thể ngàn dặm đào vong, đúng, các người không biết,
tại chúng ta Phương Thị, có một cái dị thường đáng sợ
tổ chức...”

“Cái gì? Thiên Thần tổ chức? Hành giả Võ Tông? Thông
Thiên giáo chủ?”

“Mả mẹ nó, đáng sợ như vậy?”

“Hành giả Võ Tông, ta nghe nói qua, ta sau khi xuyên
việt , bên kia người đều tại lan truyền cái tên này, ta
nguyên bản còn buồn bực, cho là ta xuyên qua đến
Thủy Hử thế giới!”

“Đúng vậy, ta cũng cho là ta xuyên qua đến Thủy Hử thế
giới, nghĩ không ra thế mà cũng là chúng ta người xuyên
việt tiền bối!”

“Thiên Thần tổ chức? Cái này thật ngông cuồng đi, gọi
thế nào loại này danh tự, đưa quốc gia che mặt ở chỗ
nào!”

“Đúng đấy, chúng ta phải thành lập một cái thiên ma tổ
chức...”

...

Rất nhiều người mới nghị luận âm ỉ, sắc mặt kích động.

Một đám lão nhân dần dần nhú mày, dùng nhìn ngốc bức ánh mắt xem bọn hắn.

Bọn này người mới là nào tàn đi.

Trả lại hắn a thiên ma tổ chức?

Thiên ma mẹ nó!

Các người điểm ấy rác rưởi thực lực, tại dị giới chúng ta tùy tiện một cây ngón tay liền có thể giết chết các người.

Các người cũng xứng gọi loại này danh tự?

Chỉ có bọn hắn những này chân chính qua trận kia rung chuyển người, mới biết được Thiên Thần tổ chức có bao nhiêu đáng sợ.

Đây là không cho phép kẻ khác khinh nhờn!

“Ai, các người làm gì nhìn như vậy chúng ta?”

“Đúng đấy, tiền bối, các người thế nào?”

Mấy vị người mới kinh ngạc nói.

“Ngốc bức!”

Một vị lão nhân không chút khách khí mắng lên.

Những lão nhân khác cũng đều sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, lườm nhác cùng bọn hắn trò chuyện tiếp.

Đám người này đến bây giờ đều không có trải qua dị giới đánh đập.

Chờ bọn hấn tại dị giới kinh lịch mấy ngày tuyệt vọng về sau, liền sẽ mộng tưởng phá diệt, nhận rõ hiện thực.

Hiện tại bọn hấn cho dù là Địa Ngục bắt đầu, nhưng bọn hấn y nguyên có trung nhị mộng tưởng.

Đây là người tuổi trẻ đặc tính.

Chờ bọn hấn chết một nhóm lớn liền biết tuyệt vọng.

“Không biết sống chết, chúng ta nguyên bản 84 người, người xem chúng ta hiện tại còn lại nhiều ít người?”

Một vị lão nhân khác ngữ khí lạnh lùng.

Một đám người mới vội vàng quay đầu nhìn lại, trong lòng giật mình, lạnh băng băng một mảnh.

“Chết nhiều như vậy?”

“Thật hay giả?”

...

Một đám lão nhân càng thêm không muốn cùng bọn hấn nhiều trò chuyện.

Trong đám người Dương Phóng cũng không nhịn được nhẹ nhàng lắc đầu.

Lúc này, Trình Thiên Dã đi ra, bắt đầu chủ trì đại cục.

Lời đạo đầu cơ hồ cùng trước đó đồng dạng.

Đi lên trước giới thiệu một chút Đặc Biệt Hành Động Tổ
】 sự tình, sau đó lại hướng đám người cẩn thận hỏi thăm về hiện tại Hắc Thiết khu quần cư tình huống, một

đám mới lúc này tranh trước sợ sau miêu tả.

Trình Thiên Dã sắc mặt nặng nề, liên tục gật đầu.

Xem ra tình huống cũng không tính quá kém.

Đi một đợt người về sau, tài nguyên tiêu hao phương diện ngược lại là giảm bớt rất nhiều.

Hiện tại người sống sót ở bên kia hoặc là gặm vỏ cây, hoặc là xuống sông mò cá, cũng có thể miễn cưỡng Hồ Khẩu.

Sau đó Trình Thiên Dã bắt đầu hướng đám người miễn phí cung cấp công pháp, để bọn hắn ở bên kia mau chóng mạnh lên.

Trong lúc đó tự nhiên cũng có người mới hỏi thăm bọn họ tiến về Bạch Lạc thành lộ tuyến, nhưng tất cả đều bị Trình Thiên Dã một ngụm từ chối.

“Bạch Lạc thành các người cũng đừng nghĩ, các người thực lực bây giờ hoặc là đều là không có vào phẩm, hoặc là chính là nhất phẩm, đoán chừng đi không được mấy bước liền phải toàn bộ chết thảm, trước đó Vạn Phúc thương hội vốn là gần ngàn người đội ngũ, kết quả đến Bạch Lạc thành về sau, chỉ sống sót hơn bốn trăm, các người có thể nghĩ một hồi hoàn cảnh có bao nhiêu ác liệt, cho nên hiện tại liền thành thành thật thật ở tại khu quần cư đi!”

Trình Thiên Dã đáp lại nói.

Một đám người mới lần nữa lạnh cả tim.

Sau đó, Trình Thiên Dã tiếp tục hướng bọn hắn phổ cập các loại đồ vật.

Hôm nay cả ngày đối với đại bộ phận lão nhân mà nói, đều là đang lãng phí thời gian.

Thẳng đến lúc chạng vạng tối.

Dương Phóng mới rốt cục trở lại chỗ ở.

“Hi vọng tiếp sau đó sẽ không còn có chuyện khác.”

Hắn ngồi xếp bằng giường, bắt đầu tu luyện Huyền Vũ Chân Công.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Đằng sau, Dương Phóng cơ hồ mỗi ngày đều đang tính toán thế giới hiện thực thời gian.

Trình Thiên Dã thì là đem ánh mắt từ trên người bọn họ tạm thời dời, đặt ở một đám người mới nơi đó, bây giờ mỗi ngày đều đang vì bọn này người mới huấn luyện lấy các loại đồ vật.

Không ngoài sở liệu.

Nam thị bên kia cũng là phát hiện một đợt người mới.

Số lượng càng nhiều, chừng hai mươi tám người.

...

Chương 89 : Thường ngày

Vứt bỏ công trường bên trong.

Dương Phóng cầm trong tay đao gỗ, tại như thường lệ tu luyện Huyết Chiến Đao Pháp.

Một ngum đao gỗ ở trong tay của hắn hô hô lật qua lật lại, mang theo từng đợt cuồng mãnh kinh phong, đem trên mặt đất một chút cát đá đều cho cuốn lên.

Như là một cái cỡ nhỏ vòi rồng ở chỗ này quét sạch đồng dạng.

Ầm!

Đến cuối cùng, Dương Phóng lại là một đao hung hăng tích ở trước mắt xi măng trên cây cột, mảnh vụn vấy ra.

Ngay tiếp theo đao gỗ đều kém chút bị chấn đoạn.

Trên cây cột vết lõm càng thêm rõ ràng, gần khoảng bốn centimet.

Bàn tay hắn tê dại, thu hồi đao gỗ, ánh mắt thâm run, dừng lại động tác, cẩn thận quan sát đến trước mắt xi măng vết lõm.

“Thế giới khác đối với hiện thực ảnh hưởng, quả nhiên càng lúc càng lớn.”

“Mặc dù võ học không phát huy được uy lực, nhưng là tự thân thể chất đúng là tại tăng cường... Nhớ kỹ lần trước ta còn chỉ có thể tích ra một cái hai ba centimet lỗ hổng, nhưng bây giờ sâu hơn.”

Có lẽ không thể để cho tích.

Nhiều nhất gọi nện.

Một cái khí lực lớn hoặc là luyện mấy năm tán đả người, cầm trong tay đao gỗ, đều có thể ném ra tới một cái hai ba centimet vết lõm.

Nhưng muốn đạt tới khoảng bốn centimet, liền lộ ra dị thường khó khăn.

Càng máu chốt chính là, một bộ Huyết Chiến Đao Pháp tu luyện, Dương Phóng không một không thờ, toàn thân trên dưới y nguyên tràn ngập lực lượng.

Dương Phóng buông xuống đao gỗ, đi đến một bên một tảng đá lớn trước, vừa đi vừa về dò xét.

Khối này cự thạch đại khái một người hợp bao lớn như vậy.

Phỏng đoán cẩn thận cũng phải hơn mấy trăm cân.

Dương Phóng đột nhiên thở sâu, cúi lưng ngồi hông, hai tay vây quanh ở khối này cự thạch, quát khẽ một tiếng, trên cánh tay gân xanh hiển hiện, lại thật đem khối này tảng đá lớn từ dưới đất chậm rãi bế lên, sau đó dọc theo mặt đất chật vật đi lại.

Đi suốt xa bảy, tám mét, Dương Phóng mới rút cục không chịu nổi, hai tay đem nó chậm rãi để dưới đất.

Hắn miệng lớn thở hổn hển, lồng ngực đập trùng.

“Khí lực so trước đó tăng lên gấp hai nhiều.”

“Đây quả thực đáng sợ!”

Trước đó thời điểm, khối này một khối to tảng đá, hấn căn bản không có khả năng ôm đống.

Coi như hai người nhấc cũng chưa chắc có thể nhấc đống.

Nhưng bây giờ một mình hấn liền đem nó ôm lấy.

Bất quá!

Vẫn là câu nói kia, nghĩ tại thế giới hiện thực làm xằng làm bậy, căn bản không có khả năng.

Bảy bước bên ngoài, thương nhanh!

Bảy bước bên trong, thương vừa nhanh vừa chuẩn!

Trừ phi có thể đạt tới nhục thân ngạnh kháng đạn tình trạng, không phải không có người sẽ dần dần tại thế giới hiện thực làm xằng làm bậy.

Tại Dương Phóng suy tư thời điểm, một bên điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Ánh mắt của hấn quét qua.

Lão mù đánh tới.

Dương Phóng lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra, sắc mặt im lặng, vẫn là nghe điện thoại.

“Uy, mẹ!”

“Tiểu Phóng a, người bây giờ người ở đâu đâu? Không phải cho người đi cùng con gái người ta gặp mặt sao? Người chạy đến đâu đi?”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến một thanh âm.

“Mẹ, ta bây giờ còn nhỏ, đợi thêm mấy năm đi...”

“Còn nhỏ? Người bây giờ đâu còn nhỏ? Người đã là lác hai mươi chín, lông ba mươi người, ta và cha người còn có mấy ngày có thể sống? Người lại không thành gia, có phải hay không muốn đem ta và cha người tức chết quá khú?”

“Mẹ, gặp cái gì, đây không phải không có gặp được thích hợp?”

“Làm sao lại không thích hợp, người không đi gặp gặp làm sao lại không thích hợp? Người thật sự là muốn chọc giận ta qua, người nhanh lên cho cô nương người ta đem điện thoại quay lại, cho người ta hảo hảo xin lỗi, nếu là tức khí mà chạy người ta, ta và người không xong...”

...

Đầu bên kia điện thoại truyền đến từng đợt phần nộ răn dạy thanh âm.

Dương Phóng đưa điện thoại di động cầm Ly Nhĩ đá xa một chút, không còn gì để nói.

Ra mắt!

Thật sự là phần lớn người đều trốn không thoát loại này vận mệnh.

Nếu là không có xuyên qua sự tình, hẳn đoán chừng đã sớm tìm xong đối tượng.

Nhưng bây giờ thường xuyên tiến vào dị giới, đâu còn có tâm tư tại hiện thực tìm đối tượng?

Các loại cao cường áp lực đặt ở trên bờ vai, nói không chừng ngày nào hẳn liền không có, đây không phải chậm trễ người ta à...

Dương Phóng nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định cho vị cô nương kia quay lại điện thoại.

Hôm qua mẹ hẳn liền đem đối phương giới thiệu cho hẳn, cũng vì hẳn ước định muốn tại nào đó Đức Cơ gặp mặt.

Hiện tại hẳn không đi tóm lại không tốt.

Tối thiểu muốn gọi điện thoại giải thích một chút, bằng không làm cho mẹ hẳn sắc mặt cũng khó coi, sau này mẹ hẳn tại quảng trường múa vòng tròn bên trong coi như mất mặt quá mức rồi.

...

Vạn Đạt quảng trường.

Nào đó Đức Cơ bên trong.

Phương Đình đang bồi tốt khuê mật Triệu Tuyết ra ra mắt, thỉnh thoảng lại phát ra từng đợt cười trộm.

Tại đối diện nàng một nữ tử, chừng hai mươi niên kỷ, ghim trước tóc cắt ngang trán, trên mặt hóa thành đạm trang, một mặt im lặng, nhìn về phía Phương Đình, bỗng nhiên quát lớn, “Không cho phép cười nữa!”

Phương Đình càng thêm không kèm được, bỗng nhiên phát ra nga nga nga tiếng cười.

Dẫn tới nào đó Đức Cơ bên trong rất nhiều người nhao nhao quay đầu nhìn lại.

“Người!”

Đối diện nữ tử kia triệt để im lặng, tay nâng trán đầu.

Cũng không biết mẹ của nàng rút cái nào môn thần trái qua, thế mà cho nàng an bài một môn ra mắt?

Cái này không ra trò đùa sao?

“Đúng rồi, người ra mắt gia hỏa kêu cái gì?”

Phương Đình nhin cười cho, mở miệng hỏi.

“Giống như gọi... Gọi Dương Phóng đi, nghe nói tại bệnh viện tâm thần đi làm, đúng, trước người không phải cũng tại bệnh viện tâm thần đi làm sao?”

Nữ tử kia nhìn về phía Phương Đình.

Phương Đình sắc mặt ngẩn ngơ, thất thanh nói, “Dương Phóng?”

Trùng hợp như vậy?

Thế giới này cũng quá nhỏ a?

“Sẽ không cùng người cùng một nhà bệnh viện a?”

Nữ tử kia kinh ngạc nói.

“Thật đúng là.”

Phương Đình sắc mặt phức tạp , đạo, “Bất quá gia hỏa này...”

“Làm sao vậy, mau nói.”

Nữ tử kia liên tục nói.

“Khó mà nói.”

Phương Đình nhẹ nhàng lắc đầu, thờ dài nói, “Gia hỏa này, khả năng... Có chút điệu thấp đi.”

Nhìn ra được, trong ánh mắt của nàng đối Dương Phóng dị thường thất vọng.

“Có chút điệu thấp?”

Nữ tử kia một trận hồ nghi, đạo, “Được rồi, vậy ta tốt hơn cự tuyệt tốt, dù sao ta cũng không muốn ra mắt, chính không biết nên dùng cái gì lấy cớ đi cự tuyệt đâu.”

Đang khi nói chuyện công phu, điện thoại di động của nàng đột nhiên vang lên, vội vàng ra hiệu Phương Đình ngậm miệng, sau đó nghe điện thoại.

“Uy, là ta, a? Xe của người họa a, thật không khéo, ta cũng là đâu, a tốt, tốt, vậy người chậm rãi dưỡng thương, ta cũng muốn đi bệnh viện...”

Nữ tử kia lúc này cúp điện thoại, thờ phào một hơi.

Cũng may Dương Phóng không đến, bằng không nàng thật đúng là không biết nên làm sao cự tuyệt?

Phát thẻ người tốt việc này, tóm lại là đắc tội với người.

Hiện tại tốt, đối phương chủ động thức thời lui.

“Cùng ta nói một chút người gần nhất đều đang làm gì? Làm sao ngay cả công việc đều từ?”

Nữ tử kia nhìn về phía Phương Đình.

“Cũng không có gì, chính là quen biết một chút bạn mới.”

Phương Đình mỉm cười.

Nàng trải qua nguy cơ sinh tử, tinh thần diện mạo đã cùng trước đó hoàn toàn bất đồng.

...

Tàn phá công trường bên trong.

Dương Phóng cũng dài thở phào, cúp điện thoại.

Xem ra đối phương cũng là không muốn ra mắt.

Ân, việc này xem như đã qua một đoạn thời gian.

Sau đó, tiếp tục tu luyện là được rồi.

Những ngày gần đây, hẳn một mục tại tính toán trở về thời gian.

Từ lần trước bắt đầu, hẳn liền phát hiện tại hiện thực gốc thế giới, tựa hồ đã cố định vì cái nào đó số lượng.

Lần trước nữa tại hiện thực ngây người 15 ngày.

Lần trước cũng là 15 ngày.

Không biết lần này có còn hay không là.

Nếu như vẫn là 15 ngày, như vậy từ nay về sau, đoán chừng tại trong thế giới hiện thực dạo chơi một thời gian cũng sẽ không tiếp tục cải biến, rất có thể sẽ triệt để dừng lại tại 15 ngày.

Nhưng ở dị giới dạo chơi một thời gian, lại như cũ ở vào

kéo dài bên trong.

Chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam.

Lần đầu tiên là ba ngày, đằng sau thì biến thành hơn mười ngày.

Lại đằng sau biến thành một tháng.

“Không biết tiếp tục như vậy đến cùng có thể kéo dài đến bao lâu...”

Có thể hay không kéo dài đến một năm, hai năm?

Nhưng không hề nghi ngờ, tại dị giới dạo chơi một thời gian càng lâu, tử vong xác suất càng cao.

Kia là một cái triệt để mất tự thế giới...

Dương Phóng để điện thoại di động xuống, tiếp tục tại mảnh này vút bỏ công trường bên trong tu luyện.

Sau đó lại qua năm ngày thời gian.

Dương Phóng cùng trước đó đồng dạng.

Mỗi ngày ban ngày tu luyện võ kỹ, ban đêm thì tu luyện Huyền Vũ Chân Công, liều mạng xoát lấy tự thân ‘Điểm kinh nghiệm’, cả người tự hạn chế đáng sợ.

Một phương diện khác.

Trình Thiên Dã thì loay hoay xoay quanh, người mới các loại vấn đề không ngừng xuất hiện, làm cho hấn sứt đầu mẻ trán.

Kém chút nghĩ bỏ gánh không làm.

Phải biết mình tại dị giới cũng không phải thuận buồm xuôi gió.

Đồng dạng có rất nhiều người trong bóng tối nhìn chằm chằm hẳn.

Hắn vốn là muốn trở lại hiện thực, thừa cơ tu luyện, kết quả bọn này người mới tựa như là có hỏi không hết vấn đề đồng dạng.

“Uy, là ta!”

Trình Thiên Dã thở phì phò tiếp thông một thì điện thoại.

“Trình đội trưởng, lần trước để người chuyện điều tra thế nào? Cái kia tổ chức thần bí đến cùng tìm được không có? Thần Chung sự tình quốc gia nhất định phải nghiên cứu triệt để, kinh sư bên này người xuyên việt bây giờ tại dị giới cũng gặp phải một chút Thần Chung tin tức, chúng ta nhất định phải hiểu rõ Thần Chung đặc tính, vì bọn họ cung cấp tin tức hữu dụng!”

Đầu bên kia điện thoại đột nhiên truyền đến nghiêm khắc tin tức.

Trình Thiên Dã một cái giật mình, tất cả lửa giận toàn bộ biến mất không thấy gì nữa,

“Lãnh đạo, bây giờ còn chưa có tìm tới bọn hắn, bất quá người yên tâm, ta cam đoan hoàn thành nhiệm vụ...”

“Người là làm ăn gì, Trình Thiên Dã ta cho người biết, chuyện này nhất định phải tra ra tra ra manh mối, tìm không thấy bọn hắn, người về nhà ôm hài tử đi thôi!”

Đầu bên kia điện thoại nghiêm khắc quát.

“Vâng, lãnh đạo!”

Trình Thiên Dã thân thể chấn động, mở miệng quát.

Bên kia điện thoại trực tiếp treo.

Trình Thiên Dã dài thở phào, trong lòng cười khổ.

Thiên Thần tổ chức!

Các người nhưng làm ta hại khổ.

Hắn thật sự nghĩ không thông.

Cái tổ chức kia người chẳng lẽ không dùng tay cơ sao?

“Còn kém ba ngày, ba ngày sau ta lại phải mặc vượt qua...”

Trình Thiên Dã đi tới đi lui.

Một khi sau khi xuyên việt muốn tìm bọn hắn không thể nghi ngờ càng thêm khó khăn.

“Đội trưởng, tin tức mới, mạng bên ngoài bên kia liên quan tới xuyên qua tin tức bị người truyền tới, đã khiến cho không ít người download!”

Bỗng nhiên, Lão Ngô vẻ mặt nghiêm túc, từ bên ngoài cấp tốc đi tới.

“Mạng bên ngoài?”

“Phải!”

Lão Ngô gật đầu.

“Hừ!”

Trình Thiên Dã hừ lạnh , đạo, “Nhiều nhất mấy người ra bên ngoài lộ ra ánh sáng mà thôi, sẽ không ảnh hưởng cái gì, chí ít trước mắt đến xem, đại bộ phận quốc gia chính thể chiến lược cùng chúng ta là giống nhau, đều là trước giữ bí mật, về phần đằng sau phải chăng muốn công khai, vậy phải xem người xuyên việt nhân số đến cùng có bao nhiêu.”

“Cũng thế.”

Lão Ngô gật đầu , đạo, “Đúng rồi, ta mới vừa cùng Ma Đô bên kia người xuyên việt lại liên hệ một chút, bọn hấn bên kia người mạnh nhất hiện tại đã là thất phẩm hậu kỳ, bị xếp tại xuyên qua bảng thê đội thứ nhất!”

“Biết, những sự tình này ta đã sớm biết.”

Trình Thiên Dã phát phát tay.

Càng là thành phố lớn, xuyên qua địa phương càng tốt.

Xuyên qua thân phận cũng càng cao.

Sau này có người có thể xuyên qua thành bát phẩm cao thủ, hấn đều không kỳ quái.

Nhưng nước xa không cứu được lửa gần!

Đối phương không giúp được bọn hấn!

Ma Đô bên kia đều xuyên qua đến Thiên Long vực, cách bọn họ Bạch Lạc thành tối thiểu hết mấy vạn dặm đường, ai có thể chạy tới?

..

note: Đức Cơ quảng trường ở vào Nam Kinh, Huyện Vũ khu, đường Trung Sơn số 18.

Chương 90 : Lần nữa xuyên qua, Lưu trưởng lão bỏ mình!

Thời gian vượt qua.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng xếp bằng ở trên giường, lẳng lặng nhìn về phía mình cánh tay trái.

Hôm nay đã là tại thế giới hiện thực ngày thứ mười lăm!

Sau đó chính là chứng kiến đoán thời khắc.

Nếu như một hồi xuyên việt rồi, như vậy thì nói rõ trước đó suy đoán hoàn toàn chính xác.

Thời gian từng phút từng giây vượt qua.

Bỗng nhiên, một bên điện thoại chấn động.

Dương Phóng cầm điện thoại di động lên quan sát.

Rõ ràng là lớp bầy bên trong gửi tới, bạn cùng phòng Vương Bác @ tất cả mọi người.

“Nhanh nhìn, nước ngoài có người xuyên qua đến dị giới, nói ra đáng.”

Một thì màn hình bị hấn phát đến bầy bên trong.

Dương Phóng sắc mặt khế giật mình

Nước ngoài có nhân chủ động tuôn ra rồi?

Hắn lúc này ấn mở xem xét.

Nhưng cũng tiếc màn hình cơ hồ vừa nhìn ba giây đồng hồ, liền đột nhiên hắc bình phong.

Sau đó toàn bộ màn hình triệt để 404.

Dương Phóng không còn gì để nói.

Liền biết là dạng này.

Hiện tại chính thức quản được như thế nghiêm, chính là mạng bên ngoài màn hình cũng đừng nghĩ phát ra tới.

Quần nội rất nhiều người bắt đầu nổi lên, phát ra liên tiếp dấu chấm hỏi cùng biểu lộ bao.

Vương Bác cũng là một mặt mòng bức.

Cái này màn hình hắc cũng quá nhanh.

Lúc đầu hắn cũng không có coi là thật, kết quả lại phát sinh việc này.

Dương Phóng để điện thoại di động xuống, không tiếp tục để ý, tiếp tục chờ đợi.

Vừa qua khỏi 19:20 phân.

Bỗng nhiên, cánh tay trái chỗ truyền đến từng đợt khó tả thiêu đốt đau nhức, giống như lửa đốt.

0 ngày 0 giờ 10 điểm 59 giây.

58 giây.

...

“Quả nhiên, thế giới hiện thực thời gian triệt để cố định.”

“Từ nay về sau, thế giới hiện thực chờ đủ 15 ngày, xuyên qua liền sẽ xuất hiện lần nữa.”

Trong lòng hấn mãnh liệt, trực tiếp ngửa đầu nằm tại giường.

Từng phút từng giây ở trước mắt chậm rãi vượt qua.

Dần dần, trước mắt của hấn bắt đầu biến thành màu đen, não hải mê muội, như là rơi vào U Minh.

Một lát sau.

Dương Phóng miệng lớn thở hỗn hển, từ một cái thế giới khác gian phòng tỉnh táo lại, xuất hiện lần nữa một thân mồ hôi nóng.

Hấn lồng ngực đập trùng, ánh mắt nhìn về phía một bên chậu than.

Trong chậu than quần áo y nguyên còn tại thiêu đốt.

Thật giống như trước đó mình chỉ là trong mộng ngủ một giấc mà thôi, hoang đường mà không thể tưởng tượng nổi.

Dương Phóng vươn người đứng dậy, lần nữa nhìn về phía bảng.

Chỉ gặp Huyền Vũ Chân Công từ trước đó đệ nhị trọng (1/800) thành linh biến thành đệ nhị trọng .

“Tương đương với tăng lên 14 4 điểm điểm kinh nghiệm.”

Dương Phóng thoáng qua lại hướng về phía dưới cái

khác võ kỹ nhìn lại.

Đạp Tuyệt công viên mãn, Huyết Chiến Dao Pháp viên mãn.

Thích kiếm thuật đường nhập thất (0).

Tư chất: Nhân trung kiệt xuất (43/90)

...

Dù sao cũng phải nói đến, thực lực lần nữa tăng lên.

“Đúng rồi, còn có một bao bạc.”

Dương Phóng chợt nhớ tới một chuyện, từ dưới giường xuất ra một cái nhuốm máu bao khóa, đem bao khóa giải khai, đồ vật bên trong hết thả đổ vào trên bàn.

Nén bạc, bạc châu, bạc vụn, châu báu, ngọc khí...

Lít nha lít nhít.

Sắc thái lóa mắt.

Những này chính là hấn từ Kim Dao hội đoạt được.

Dương Phóng cẩn thận điểm nhẹ một chút.

Tất cả bạc cộng lại, đại khái là 808 lượng.

Mà cái này cũng chưa tính châu báu cùng ngọc khí.

Tính cả châu báu cùng ngọc khí, chỉ ít lại có thể có 300 lượng.

Ngoài ra, còn có mấy bình ngọc, phía trên đều dán tờ giấy.

【 vong ưu nước 】 .

Dương Phóng sắc mặt khẽ nhúc nhích, mở ra nắp bình, nhẹ nhàng hít hà, hơi biến sắc mặt, lần nữa đắp lên.

Nọc độc!

“Vong ưu... Đây chẳng lẽ là để cho người ta mất đi ký ức nọc độc?”

Dương Phóng bỗng nhiên nghĩ đến trước đó Lưu trưởng lão si ngốc sự tình, sắc mặt khẽ động.

Mặc dù hấn cẩn thận hào qua Lưu trưởng lão mạch tượng, nhưng nếu là bởi vì trúng độc mất trí nhớ, là rất khó hào ra.

Dương Phóng lấy sạch sẽ bao khóa, đem bạc hết thầy thu vào đi, sau đó trực tiếp vùi sâu vào dưới giường, đem trước mang máu bao khóa ném vào chậu than đốt cháy.

Làm xong về sau, hấn trực tiếp đi ra ngoài, hướng về Lưu trưởng lão trong nhà tiến đến.

Cửa phòng đóng chặt.

Dương Phóng dùng nội lực cưỡng ép đánh gãy phía sau chốt cửa.

Vừa mới đẩy cửa đi vào, một cỗ khó tả hôi thối liền từ gian phòng truyền ra.

Hấn nhắm lại hô hấp, ngưng mắt nhìn lại.

Chỉ gặp Lưu trưởng lão da bọc xương, dáng vẻ tiều tụy, nằm ở trên giường, sớm đã khí tuyệt đã lâu.

Dương Phóng trong lòng thầm than.

Nói cho cùng, hay là hẳn liên lụy Lưu trưởng lão.

Nếu không phải trong rừng, Lưu trưởng lão trở về tìm hẳn, cũng sẽ không có tình cảnh như vậy.

Hắn đi qua vì Lưu trưởng lão nhật xác.

Lại tại nhật xác trên đường, từ Lưu trưởng lão trong tay áo rơi xuống một cái nhỏ bé viên giấy.

Dương Phóng nhật lên, nhẹ nhàng triển khai.

【 tiền trong động. 】

Bốn cái lạo thảo tự dấu vết hiển hiện tầm mắt.

“Trong động?”

Dương Phóng hồ nghi, lúc này trong phòng lục lợi lên.

Rất nhanh, hẳn phát hiện Lưu trưởng lão gằm giường thỏ nhưỡng có buông lỏng qua vết tích.

Dương Phóng lúc này dùng trường kiếm cấp tốc đào động.

Quả nhiên tìm được một cái chôn sâu nơi đây bao khóa.

Bên trong trĩu nặng, rầm rầm rung động, tất cả đều là bạc cùng đồng tiền.

Dương Phóng sắc mặt phức tạp.

Nếu không phải hẳn biết Lưu trưởng lão cũng giống như mình có đào hang thói quen, đoán chừng thật đúng là

không dễ lý giải tờ giấy kia ý tứ.

Hắn giải khai bao khóa xem xét, bên trong lít nha lít nhít một đồng lớn.

Cho dù trước đó bị Lưu trưởng lão tiêu xài một chút, nhưng y nguyên có ba trăm lượng bạc.

...

Một phương hướng khác.

Kim Dao hội bên trong.

Ánh lửa thiêu đốt, kinh động tứ phương.

Số lớn phủ thành chủ bộ khoái nhanh chóng chạy đến, mang theo từng thùng nước, hướng về Kim Dao hội tưới đi.

Cầm đầu bộ đầu Kim Đại Thành, một mặt âm trầm, diện mục khó coi.

Bên người thì là một nữ nhân khóc muốn chết muốn sống, hai tay càng không ngừng dung đưa thân thể của hắn.

“Ta chỉ có cái này một cái đệ đệ a, là ai giết hắn, nhanh điều tra ra a... Ô ô ô...”

“Đủ rồi!”

Kim Đại Thành quát chói tai một tiếng, cánh tay hất lên, đem nữ tử bỏ rơi ngã ngòi trên mặt đất.

“Ngươi, ngươi...”

Nữ tử dọa đến diện mục trắng bệch, không dám tiếp tục

khóc náo.

Kim Đại Thành sắc mặt khó coi, chăm chú nhìn trước mắt ánh lửa, quát, “Cho ta đem bốn phía cư dân tất cả đều mang cho ta tới, nghiêm ngặt ép hỏi Trần Hải Tùng gần nhất đều cùng người nào tới hướng qua!”

“Vâng, bộ đầu!”

Bên người một đám bộ khoái nhanh chóng tản ra, tiến về bốn phía đập cửa,

Kim Đại Thành nắm đám gắt gao nắm lấy.

Mình vị này em vợ làm cái gì mua bán, hấn so với ai khác đều rõ ràng.

Buôn bán hài đồng, lại để cho hài đồng bán khác cha khác mẹ, nói cho cùng là tuyệt hậu sinh ý.

Chỉ là Trần Hải Tùng đầu óc linh hoạt, dị thường cảnh giác, cho tới nay đều không có đi ra sự tình, bởi vì hấn biết người nào có thể gây, người nào không thể chọc, cho nên một mục sống dị thường tươi nhuận.

Không chỉ có như thế, mỗi tháng càng là có không ít bạc hiếu kính đến hấn nơi này.

Nhưng bây giờ chết được không minh bạch, hấn nhất định phải biết rõ ràng.

“Ta hôm qua nhìn thấy Trần Hải Tùng cùng thành Bắc sông bạc ‘Ma bài bạc’ từng có xung đột...”

“Gần nhất ta gặp qua Trần Hải Tùng giống như tập trung vào một cái khu quần cư chạy nạn tới nạn dân, nghe nói là cái mẹ goá con cô lão đầu, trên người có không ít bạc...”

“Ta nhìn thấy thanh Nguyệt lâu Như Hoa cô nương, cùng Trần Hải Tùng cãi nhau một khung...”

“Đúng rồi, Nam Thành võ quán Triệu Đại cùng Trần Hải Tùng đánh qua một trận “

...

Rất nhanh, từng cái tin tức bị người tra xét ra.

Kim Đại Thành sắc mặt dần dần xanh xám.

Cái này đồ chết tiệt là thật có thể gây chuyện.

Nhiều người như vậy cùng hấn từng có xung đột, ai cũng có khả năng giết chết hấn!

Kim Đại Thành hít một hơi thật sâu, trong đầu bắt đầu cấp tốc loại bỏ.

Trước tiên đem những cái kia mình không thể trêu chọc người loại bỏ rơi.

Còn lại chính là mình có thể chọc được...

Bất kể có phải hay không là bọn hấn giết, không xuất ra một khoản tiền tài là không qua được.

Một lát sau.

Kim Đại Thành ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo , đạo,
“Sáng sớm ngày mai, đi đem thành Bắc ma bài bạc, Nam Thành Triệu Đại, còn có cái kia bị hấn tiếp cận nạn dân lão đầu, cho ta bắt tới!”

“Vâng, đại nhân!”

Bên người bộ khoái nhao nhao ôm quyền.

“Mỹ nhân yên tâm, đệ đệ người thù, ta sẽ cho hấn báo.”

Kim Đại Thành lộ ra nhu sắc, nhìn về phía trên đất nữ tử.

Nữ tử có chút e ngại nhìn về phía Kim Đại Thành, đỏ hồng mắt, liên tục gật đầu.

...

Một đêm trôi qua.

Dương Phóng rút cục đem Lưu trưởng lão nở mày nở mặt đưa tiễn, đem hấn chôn ở một khối phong thủy bảo địa.

Thẳng đến hôm sau giữa trưa, Dương Phóng mới quay lại gia trang, thuận đường còn đi cửa hàng bên trong mua mười phần dược tán.

Sau đó, hấn chuẩn bị thâm cư không ra ngoài, toàn lực xung kích thất phẩm.

Chỉ là lúc xế chiều.

Lưu trưởng lão môn hộ lần nữa bị người đập mạnh mở, động tĩnh cực lớn.

Không chỉ có như thế, hai bên hàng xóm đại môn cũng đều bị người gõ mở.

“Trong phòng này lão đầu đâu, các người gặp qua sao?”

“Cái gì? Lão đầu chết rồi? Là ai chôn?”

“Sát vách tiểu tử chôn?”

“Đi, đi qua nhìn một chút!”

...

Số lớn phủ thành chủ bộ khoái hướng về Dương Phóng trụ sở chạy đến, tiếng bước chân rầm rầm rung động.

Không nói lời gì, đi lên trực tiếp bạo lực gõ cửa.

Dương Phóng cơ hồ mới vừa vặn pha được dược dịch, liền bị kinh động.

Hắn một mặt tức giận, mặc xong quần áo, đi ra cửa phòng.

Kết quả mới vừa đi ra, cửa sân liền bị người đập ra.

“Sát vách lão đầu kia là người chôn?”

Một vị khôi ngô đại hán quát.

“Đúng thì thế nào?”

Dương Phóng mày nhăn lại, đạo, “Ta không thể chôn hắn?”

“Tiểu tử, lão đầu kia dính đến một cục mệnh án, người bây giờ cũng có hiềm nghi, cho chúng ta đi!”

Đại hán kia không nói lời gì, đi lên chụp vào Dương Phóng.

“Cút!”

Dương Phóng trở tay một trào, dùng sức quăng ra, đem đại hán vẫn bay rớt ra ngoài, sắc mặt âm trầm, đạo, “Ta là Huyền Vũ tông nội môn đệ tử, làm sao? Không có

bằng chứng, Huyền Vũ tông đệ tử cũng dám bắt?”

“Người!”

Đại hán bị hấn tiện tay ném bay ra ngoài, trong lòng đã kinh hãi.

Giờ phút này nghe được Huyền Vũ tông tên tuổi càng là biến sắc.

Huyền Vũ tông mặc dù xuống dốc, nhưng giống nhau là quái vật khổng lồ, hoàn toàn không phải hấn có khả năng trêu chọc.

“Tốt, hiểu lầm, là hiểu lầm.”

Đại hán kia liên tục mở miệng, vội vàng mang người hốt hoảng rời đi.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, ánh mắt nheo lại.

Một lát sau.

Hấn quay người đi vào phòng.

Nơi này không thể ở.

Nghi nhanh chóng chuyển nhập Huyền Vũ tông.

Hắc Long quân, phủ thành chủ, đây đều là phiền phức!

Hấn đầu tiên là trở về dùng hết vừa mới của một trận được dịch, sau đó lập tức thay đổi bộ đồ mới, thu thập tất cả mọi thứ, hoả tốc xuất phát.

...

Chương 91 : Đột phá thất phẩm!

Năm ngày thời gian.

Thoáng một cái đã qua.

Toàn bộ Bạch Lạc thành một mảnh xao động.

Hắc Long quân liên hợp các thế lực lớn, tại toàn thành phạm vi tiến hành lục soát.

Từng vị chạy nạn mà đến khu quần cư nạn dân liên tiếp bị người bắt được, trong lòng sợ hãi, miệng kêu oan uổng, bị cấp tốc mang đi.

Trong lúc nhất thời trên đến vô số người nghị luận âm ỉ.

...

Huyền Vũ tông bên trong.

Một chỗ rộng rãi trong phòng.

Nương theo lấy từng đợt trầm đục phát ra, phịch một tiếng, một cỗ cực kỳ cường hoành khí tức đột nhiên từ trên thân Dương Phóng khuếch tán mà ra, thể nội tất cả nội khí tất cả đều hóa làm chân khí.

Hai mắt của hắn mở ra, sắc mặt đại hỉ.

Thất phẩm cảnh giới!

Rốt cục xong rồi.

Hắn lúc này mở ra bảng xem xét.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/99 tuổi

Tu vi: Thất phẩm sơ kỳ (1/1000)

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ tam trọng (0)

Võ kỹ: Tật phong thập tam kiếm đại thành, Vô Ảnh Kiếm đại thành (0), Đại phi phong trượng pháp đại thành, Đạp Tuyết công đại thành, Âm ảnh thân pháp đại thành (0), Đồng Chưởng công đại thành, Lưu Tinh Dao đại thành, Huyết Chiến Dao Pháp đại thành (0), Cự thạch công tinh thông, Bạo khí quyết đăng đường nhập thất, Thích kiếm thuật đại thành (0), Hắc băng chưởng tinh thông

Kỹ năng: Rèn sắt đại thành (1/800), ám khí đăng đường nhập thất (0), chế độc tinh thông, hội họa tinh thông (20/400), y thuật tinh thông

Thần Chủng: Lôi âm (Chấn triệt tâm linh, Chấn nhiếp yêu tà)

Tư chất: Nhân trung kiệt xuất (59/90)

...

Các loại võ kỹ, ngoại trừ Cự thạch công, Bạo khí quyết, Thích kiếm thuật, Hắc băng chưởng cuối cùng bốn môn còn chưa viên mãn.

Cái khác tất cả đều viên mãn.

Ngay tiếp theo tư chất cũng lần nữa tăng lên.

Điểm kinh nghiệm đạt tới (59/90).

“Không uổng công mấy ngày bỏ ra nhiều tiền như vậy, cuối cùng là không bỏ phí...”

Đúng vậy, những ngày này tẩm thuốc tiền, mỗi ngày đều là bốn năm trăm hai.

Liên tục năm ngày, trực tiếp xử lý gần hai ngàn lượng.

Cái này khiến trong lòng của hắn tắc lưỡi.

Không có tiền, cho dù cho người 【Linh cấp tâm pháp】, lại có bao nhiêu người có thể nhanh như vậy đột phá?

Sợ là đến chịu vài chục năm quang ảnh, mới có thể tòng Lục phẩm đỉnh phong tiến vào thất phẩm.

Nhưng hắn không giống.

Hắn ngán ngủ năm ngày liền đi người khác thời gian mười mấy năm.

“Tốt trên người ta còn có một cặp kim hạt đậu, đồ cổ, ngọc khí, thậm chí khi tất yếu, còn có thể đi bán Tịch Tà Ngọc...”

Dương Phóng tự nói.

Hơn hai ngàn lượng bạc, đối với hắn mà nói, chỉ là nhiều nước việc nhỏ.

Trên người hắn cái khác tài vật, tùy thời có thể lấy bán thành tiền ra ngoài.

Dương Phóng từ thùng thuốc bên trong đi ra, lau khô thân thể, thay đổi một thân quần áo sạch, bỗng nhiên suy tư.

Trước đó Chu trưởng lão đã từng nói, nếu như mình thật đột phá thất phẩm, nhớ kỹ tiến đến tìm hắn.

Chỉ là!

Hắn không rõ ràng Chu trưởng lão tâm tư, không biết đối phương sẽ hay không trong lòng còn có ác ý, bây giờ vừa mới đột phá liền đi tìm hắn, chỉ sợ...

Một lát sau.

Dương Phóng vẫn là quyết định lưu thêm cái tâm nhãn.

Đợi đến thất phẩm trung kỳ lúc lại đi tìm hắn.

Dạng này liền sẽ an toàn rất nhiều.

Đoán chừng Chu trưởng lão truyền thụ mình tâm pháp lúc, cũng căn bản không nghĩ tới mình có thể đột phá thất phẩm.

“Dương sư đệ...”

Bỗng nhiên, bên ngoài viện vang lên một đạo tiếng cười.

Dương Phóng nghe được thanh âm, không khỏi nhướng mày, sắc mặt có mấy phần âm trầm.

Nhưng hắn vẫn là nhẹ nhàng mở cửa phòng, đi ra ngoài, đem cửa sân mở ra.

Chỉ gặp cổng khu vực, một người mặc trường sam màu vàng nam tử, ba mươi trên dưới, một mặt giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Phóng, đạo, “Dương sư đệ, vi huynh lại tìm đến người vay tiền, người không ngại a?”

Dương Phóng nghe được mí mắt nhảy lên, nắm đấm

nắm lên.

Bỗng nhiên, hắn chú ý tới cái này hoàng sam phía sau nam tử không xa một vị áo trắng thanh niên.

Kia áo trắng thanh niên xa xa đứng đấy, sắc mặt mây đạm gió nhẹ, mặc dù không có nhìn về phía Dương Phóng bên này, nhưng là một cỗ vô hình áp lực lan tràn ra.

Dương Phóng nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra, khôi phục lại bình tĩnh.

“Nhiều ít?”

“Hai trăm lượng, không nhiều lắm đâu?”

Hoàng sam nam tử dựng thẳng lên hai cây ngón tay, cười nói.

Dương Phóng trầm giọng nói, “Ta chỉ là một cái nạn dân, người cảm thấy trên người của ta có thể có bao nhiêu bạc?”

“Vậy ta nhưng không quản, người nếu không cho, hắc hắc, không chừng Hắc Long quân coi như tới cửa.”

Hoàng Thái cười hắc hắc, nhún vai cười nói.

Từ khi năm ngày trước, Dương Phóng chuyển tới về sau, hắn liền phát giác Dương Phóng khẩu âm không đúng, tăng thêm bây giờ thành nội rung chuyển, Hắc Long quân cùng các thế lực lớn tại toàn thành lùng bắt nạn dân.

Cho nên hắn trực tiếp tới cửa, lấy vay tiền danh nghĩa hướng Dương Phóng đòi hỏi tiền tài.

Dương Phóng gặp cái này Hoàng Thái tu vi cường hoành, chính là lục phẩm đỉnh phong, lại tăng thêm tự thân mới đến, không muốn gây chuyện, cho nên lần trước trực tiếp cho mượn ba mươi lượng cho hắn.

Nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, cái này Hoàng Thái còn muốn phải dùng bí mật này ăn chết mình đồng dạng.

Đằng sau liên tiếp tới cửa vay tiền.

Ba mươi lượng, năm mươi lượng...

Thậm chí đến bây giờ hai trăm lượng.

Dương Phóng sớm đã nhẫn nhịn một bụng nộ khí.

Người lòng tham vĩnh vô chỉ cảnh.

Hắn lúc đầu chỉ muốn cho là một chuyện nhỏ, lại không nghĩ tới đối phương nhiều lần bức bách!

Chỉ là!

Cái này Hoàng Thái sau lưng cái kia áo trắng thanh niên, để hắn cực kỳ kiêng kị!

Đối phương, thất phẩm tu vi!

Chính là Bạch Lạc thành ba đại gia tộc bên trong, Chu gia dòng chính truyền nhân!

Chu Thiên Lý!

“Hai trăm lượng ta cũng không có, ta cần gom góp mấy ngày, sư huynh có thể hay không cho ta chút thời gian.”

Dương Phóng thở ra một hơi hơi thở, trầm trầm nói.

Hắn cho dù trên người có tiền, nhưng cũng không thể dạng này bị đối phương tùy tiện xuất ra.

“Không có tiền? Cũng tốt, bất quá hai ngày thời gian đủ nhiều đi?”

Hoàng Thái cười ha ha.

“Ta tận lực!”

Dương Phóng ngọt ngọt gật đầu.

“Vậy là được.”

Hoàng Thái một mặt ý cười, nhẹ nhàng gật đầu, “Đúng rồi, nghe nói thành nội không ít quan to hiển quý có Long Dương chuyện tốt, theo ta thấy, sư đệ vóc dáng rất khá, không bằng... Ha ha ha...”

Hắn thật sâu cười cười, quay người rời đi.

Dương Phóng nắm đấm trong nháy mắt cầm thật chặt.

...

Cách đó không xa.

Chu Thiên Lý sắc mặt bình đạm, nhìn một chút Hoàng Thái, đạo, “Hắc Long quân cùng các đại môn phái đều đang tìm kiếm nạn dân, nơi này còn có cái nạn dân, ngươi vì sao không nói?”

Hoàng Thái cười nhạt một tiếng, “Gấp cái gì, gia hỏa này trên thân còn có không ít tiền, đoán chừng đi Hắc Long quân, cũng là bị người nguyên lành nuốt, không bằng trước tiện nghi ta, để cho ta nhiều mượn điểm lại đem hắn giao ra.”

“Tùy người vậy.”

Chu Thiên Lý hướng về nơi xa đi đến , đạo, “Huyền Vũ tông kia phần khoáng sản, người đại khái còn bao lâu có thể cầm tới?”

“Nhanh, lại cho ta ba ngày thời gian, chỉ cần phía trên đồng ý, ta liền có thể trở thành chỗ kia khoáng sản quản sự.”

Hoàng Thái trong mắt tinh quang chớp động , đạo, “Đến lúc đó, toàn bộ quặng sắt đều sẽ triệt để nắm giữ trong tay ta.”

“Hi vọng đừng lại ra biển cổ.”

Chu Thiên Lý bình tĩnh đáp lại.

Huyền Vũ tông ám lưu hung dũng, các đại trưởng lão tranh quyền đoạt lợi, tất cả đều tại phân chia chỗ tốt.

Thế lực khác tự nhiên không có khả năng nhàn rỗi.

Thành nội các đại môn phái cùng gia tộc, cũng sớm đã phái ra nhân tuyển, tiến vào Huyền Vũ tông, vì bọn họ trình độ lớn nhất vớt chỗ tốt.

Cái này Hoàng Thái chính là bọn hấn Chu gia nhìn trúng người.

Bọn hấn một tay nâng đỡ Hoàng Thái, muốn cho Hoàng Thái trở thành Nam Thành quặng sắt quản sự.

Nam Thành quặng sắt, thừa thãi một loại hàn thiết, cực kỳ đắt đỏ.

Đem nó dung nhập binh khí, có thể để binh khí trình độ

sắc bén, lại tăng ba phần.

Nhìn chằm chằm cái này Nam Thành quặng sắt có khối người.

Hai người vừa nói vừa trò chuyện, hướng về nơi xa bước đi.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng tâm tình lần nữa bình tĩnh lại, thầm nghĩ lên vừa mới áo trắng thanh niên Chu Thiên Lý.

Lúc trước hắn từng mấy lần nghĩ âm thầm giết chết Hoàng Thái, chỉ tiếc đều gặp Chu Thiên Lý.

Mà lại!

Ban đêm tại Huyền Vũ tông động thủ, tóm lại không tốt.

Huyền Vũ tông cao thủ nhiều như mây, vạn nhất bị người phát hiện...

“Chu gia...”

Tuần này nhà cũng nghĩ nhúng tay Huyền Vũ tông sự tình.

Hắn tại gian phòng đi tới đi lui, suy tư đối sách.

Từ khi đi vào Huyền Vũ tông, hắn đã đủ điều thấp.

Liên tục năm ngày chưa từng đi ra ngoài, nhưng nghĩ không ra vẫn là bị Hoàng Thái tìm tới cửa, bởi vì trước đó đối trụ sở thời điểm, bị Hoàng Thái ở bên nghe ra khẩu âm, từ đó về sau tựa như là thuốc cao da chó, dính

chặt chính mình...

Lòng người như quỷ, há lại muốn tránh liền có thể tránh đến mở?

Một lát sau, hắn nhẹ nhàng lắc đầu, đi qua bắt đầu tiếp tục nghiên cứu lên Trùng Hương.

Những ngày này, hắn cũng không phải tất cả đều tại tắm thuốc, mà là dành thời gian liền đang nghiên cứu Trùng Hương phối trí pháp môn.

Chỉ là thiếu khuyết một vị tài liệu chính 【 Trùng Tuyển thảo 】 , cái này Trùng Hương cho dù phối trí ra, cũng giảm bớt đi nhiều.

Vạn Độc kinh ghi chép, Trùng Hương vô sắc vô vị, lưu tại thân người, có thể cầm tục nửa tháng không tiêu tan.

Nhưng hắn chế biến ra Trùng Hương, ngăn ngừa hai canh giờ liền tiêu tán trống không.

Ngoại trừ cái này Trùng Hương bên ngoài, một môn khác kịch độc Túy Hồn hương, hắn cũng thử qua mua sắm vật liệu.

Nhưng giống như Trùng Hương, y nguyên thiếu khuyết một vị chủ dược 【 Hóa Huyết thảo 】 .

“Nhược thực sự không được, chỉ có thể tìm Lam Tinh người giao dịch a...”

Thành nội Lam Tinh nhân số lượng không ít, đủ loại thân phận tất cả đều có.

Làm không khéo bọn hắn thật có thể lấy tới!

Chỉ là.

Một khi tìm bọn hắc giao dịch, nên lấy thân phận gì xuất hiện?

Dương Phóng nhất thời đắn đo bất định.

...

Sau đó lại qua hai ngày.

Dương Phóng tại tắm thuốc trợ giúp dưới, tu vi đang kéo dài tăng lên bên trong.

Ngoài ra , liên đới lấy Bạo khí quyết cũng bị hắc thuận thể tu luyện tới cảnh giới đại thành.

Tư chất lần nữa tăng lên 4 điểm.

“Dương sư đệ...”

Bỗng nhiên, ngoài viện lần nữa truyền đến từng đợt tiếng cười.

Dương Phóng sầm mặt lại.

Vừa mới mừng rỡ toàn bộ biến mất.

“Dương sư đệ ở đây sao? Mở cửa nhanh a, không ra, ta nhưng đập a...”

Hoàng Thái tiếng cười tiếp tục truyền đến.

Dương Phóng một mặt âm trầm, từ gian phòng đi ra, xuyên qua viện tử, đem cửa phòng mở ra.

Chỉ gặp ngoài cửa phòng.

Hoàng Thái hì hì cười một tiếng, nhìn xem Dương

Phóng , đạo, “Dương sư đệ, ta tới lấy tiền, lần trước đã nói xong hai trăm lượng, hắc hắc...”

Dương Phóng ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

Bỗng nhiên, hắn lần nữa chú ý tới Hoàng Thái sau lưng không xa thanh niên áo trắng,

Thanh niên áo trắng kia cùng trước đó bất đồng, giờ phút này càng đem ánh mắt ở trên người hắn không ngừng dò xét.

“Hoàng sư huynh, ta đã cố gắng tại trụ, đáng tiếc chỉ có ba mươi lượng.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, lấy ra bạc.

“Ít như vậy?”

Hoàng Thái nhíu mày lại, nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Dương sư đệ, người không phải là đang đùa ta? Nếu không... Người để cho ta đi vào nhà tìm kiếm?”

Hắn nói trực tiếp hướng về Dương Phóng viện lạc đi đến.

“Hoàng sư huynh!”

Dương Phóng mở miệng vừa quát, âm trầm nói, “Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng!”

Hoàng Thái bước chân dừng lại, kinh ngạc nhìn nhìn Dương Phóng, lộ ra tiểu dung , đạo, “Có ý tứ, người thanh âm như thế lớn? Không phải là tại nói chuyện với ta?”

Dương Phóng mí mắt vẩy một cái.

Hoàng Thái nụ cười trên mặt chuyển sang lạnh lẽo ,
đạo, “Dương sư đệ như thế sợ hãi bị ta lục soát, không
phải là trong phòng ẩn giấu cái gì nhận không ra người
đồ vật, tốt, ta đi, ta đi, hắc hắc... Chỉ sợ Hắc Long quân
một hồi liền tới nhà, đến lúc đó Hắc Long quân đến đây
điều tra, người lại có thể có phải có dạng này lục
lượng?”

Hắn lộ ra mỉa mai, trực tiếp quay người liền đi.

“Hoàng sư huynh chậm đã!”

Dương Phóng mở miệng lần nữa, sắc mặt bất đắc dĩ
nói, “Ta chỉ có cuối cùng năm mươi lượng, thực sự
không có tiền!”

Hắn lại từ trong ngực nhiều rút hai mươi lượng ra.

“Hừ!”

Hoàng Thái hừ lạnh một tiếng, thân thể dừng lại, lạnh
lùng nhìn thoáng qua Dương Phóng, một tay lấy cái này
năm mươi lượng toàn bộ lấy đi , đạo, “Dương sư đệ,
nhìn người vừa mới đáng vẻ, kém chút là muốn động
thủ a?”

Dương Phóng không nói một lời, mặt không biểu tình.

Hoàng Thái khé miệng vạch một cái, lộ ra thâm nhiên
tiểu dung , đạo, “Liền người điếm ấy bí mật, ta ăn cả một
đời, ba ngày sau nếu không có hai trăm lượng, ta như
thường để Hắc Long quân đến đây bắt người...”

Hắn vỗ vỗ Dương Phóng bả vai, quay người rời đi.

Dương Phóng trong lòng sát cơ hiển hiện.

Lại khó kiếm chế.

Chương 92 : Gặp Trình Thiên Lý!

Nơi xa.

Chu Thiên Lý nhìn xem đấm đầu đi tới Hoàng Thái, bình đạm nói, ” bạc tới tay?”

“Đừng nói nữa, chỉ tới tay năm mươi lượng, xem ra tiểu tử này là thực sự hết tiền.”

Hoàng Thái nhẹ nhàng lắc đầu.

“Hắn vừa mới động sát ý, nếu không phải là bạn tâm ta ở chỗ này, đoán chừng thật sẽ rút kiếm.”

Chu Thiên Lý đạm đạm nói.

“Động sát ý?”

Hoàng Thái lông mày nhíu lại, cười lạnh nói, “Liền hắn?”

“Không nên coi thường bất luận kẻ nào, vạn nhất người khác che giấu thực lực lại nên như thế nào?”

Chu Thiên Lý nói, “Đi thôi, tối nay là Huyền Vũ tông hội nghị trưởng lão, hi vọng người có thể thuận lợi cầm tới chỗ kia quản sự chức vị!”

“Yên tâm, hết thầy đều đã chuẩn bị thỏa đáng, Vương trưởng lão cùng Tào trưởng lão đều sẽ ủng hộ ta đi đón quản chỗ kia quặng sắt.”

Hoàng Thái cười nói.

Hai người dần dần đi xa.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng cầm trong tay trường kiếm, trong lòng sôi trào mãnh liệt.

Vì cái gì?

Vì cái gì ta nhiều lần nhường nhịn, người vẫn là phải đốt đốt bức bách?

Từ khi đi vào Huyền Vũ tông, ta đã đủ điều thấp a...

Hô hô hô!

Một tay Thích kiếm thuật trong phòng thi triển mà ra, kiếm ảnh dày đặc, như là mưa rào.

Một lát sau.

Dương Phóng thân thể dừng lại, ánh mắt bên trong hàn quang chớp động, nhìn về phía trường kiếm.

...

Sắc trời biến thành đen.

Huyền Vũ tông bên trong cũng không bình tĩnh.

Tổng bộ trong hành lang.

Đèn đuốc lấp lóe.

Trưởng lão, chấp sự, quản sự toàn bộ hội tụ, một phương diện muốn ứng đối Huyền Vũ tông ngày càng suy sụp cục diện, một phương diện khác mấy cái trọng yếu sân bãi không người trông coi, tối nay muốn xác định nhân tuyển.

Đại đường bên trong, tinh anh hội tụ, yếu nhất đều là lục phẩm sơ kỳ.

Bên ngoài, thì là đại lượng đệ tử tuần tra, phòng giữ nghiêm mật.

Một chỗ tĩnh mịch chỗ hắc ám.

Dương Phóng không nhúc nhích, lẳng lặng sừng sững, không biết tới bao lâu, thân thể cùng chung quanh hắc ám tựa hồ hòa làm một thể đồng dạng.

Sau nửa canh giờ.

Trong đường thanh âm ồn ào, vẫn không có ngừng lại xu thế.

Mắt thấy sắc trời càng ngày càng sâu.

Dần dần, Dương Phóng nhú mào, quay người rời đi.

...

Trở lại trụ sở bên trong.

Dương Phóng buông xuống trường kiếm, trong lòng mãnh liệt.

Tối nay gặp được hội nghị trưởng lão, ngược lại là ở ngoài dự liệu.

Một lát sau.

Hắn bỗng nhiên lần nữa nhớ tới Trùng Hương cùng Túy Hồn hương sự tình.

Tựa hồ trong lòng có quyết đoán, cắn răng một cái, đổi

một thân màu đen áo dài, đeo lên mặt nạ, nhấc lên trường kiếm, cấp tốc rời đi nơi đây.

Đệ nhất sự tình không thành, một chuyện khác cũng nên đi làm!

Về phần Hoàng Thái.

Liên để hấn sống lâu một hồi...

Một phương hướng khác.

Trình Thiên Dã vừa mới tan tầm, một thân mỏi mệt, tràn ngập một cỗ khó tả khí tức, từ nhà ngục đi ra.

Cùng hấn cùng đi chỗ còn có cái khác bảy tám cái ngục tốt.

“Trình đầu, này lại còn sớm, cùng một chỗ hai chén đi?”

“Không được, các người đi trước đem, ta sau khi trở về còn có việc.”

Trình Thiên Dã phát phát tay, nói.

“Vậy chúng ta đi trước, hẹn gặp lại!”

“Hẹn gặp lại!”

Mấy tên ngục tốt vẫy vẫy tay, cười cười nói nói, hướng về đường phố xa xa đi đến.

Quán rượu nhỏ hoa quế nhượng không tẻ, hương vị ngọt mà mát lạnh, là bọn hấn bọn này ngục tốt yêu nhất.

Cơ hồ mỗi đêm tan tầm đều sẽ quá khứ uống dừng lại.

Chỉ là Trình Thiên Dã gần nhất tâm phiền ý loạn, sự tình

đông đảo, căn bản hoàn mỹ uống rượu.

Vừa đến, mình nơi này cũng gặp phải sự tình, chức vị tùy thời khó giữ được.

Thứ hai, Trần Thi Nghiêן bên kia gặp được Bạch gia đốt đốt bức bách.

Vô luận cái nào đều đủ để để đầu hấn đau.

Trần Thi Nghiêן trợ giúp bọn hấn nhiều như vậy, lần này nàng gặp nạn, chính thức lại có thể nào không quản?

Trình Thiên Dã mặc phỏ qua ngõ, một đường trở lại trụ sở, nhẹ nhàng mở ra cửa sân, hướng về bên trong đi đến.

Một đường xuyên qua viện tử, đem cửa phòng đẩy ra, bên trong một mảnh đen nhánh.

Chỉ có một chiếc Thanh Đồng Đăng, đứng ở một bên.

Trình Thiên Dã lấy ra cây châm lửa, nhẹ nhàng thổi lạnh, hướng về một bên Thanh Đồng Đăng phía trên một chút đốt mà đi.

Chỉ là!

Thanh Đồng Đăng đèn đuốc vừa mới thấp sáng, Trình Thiên Dã thốt nhiên biến sắc, trong lòng kinh hãi, thân thể cấp tốc rút lui, ẩn ở bên hông trường đao, quát lên, “Người nào?”

Chỉ gặp tại hấn bàn dài về sau.

Một người mặc áo đen, đầu đội Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ bóng người, ngồi yên lặng.

Tựa hồ đã tới hồi lâu.

Tại đối phương bên người càng là dựa vào một thanh dài nhỏ trường kiếm.

Càng máu chốt chính là!

Vừa mới Trình Thiên Dã bơi đen vào cửa, lại hoàn toàn cảm giác không đến đối phương khí tức.

Đối phương giống như là một mảnh ẩn tàng tại hư vô hắc ám đồng dạng.

Đây quả thực quỷ dị!

Phải biết hắc hiện tại thế nhưng là ngũ phẩm sơ kỳ tu vi.

Làm sao lại một điểm cảm giác không đến sự tồn tại của đối phương.

Bóng người màu đen không nhúc nhích, chỉ có một đôi sắc bén ánh mắt, xuyên qua hắc ám, rơi trên người Trình Thiên Dã, trong miệng phát ra thanh âm khàn khàn, “Khẩn trương cái gì? Người không phải đang một mực tìm chúng ta?”

“Người... Người...”

Trình Thiên Dã sắc mặt giật mình, trong đầu nhanh chóng hồi tưởng đến gần nhất tin tức.

Hắn chính là nhà ngục cai tù, mỗi ngày đả tội nhiều người đi.

Mình muốn tìm người cũng nhiều đi.

Đối phương đến cùng là ai?

“Lam Tinh!”

Bóng người màu đen nhắc nhở một câu.

Trình Thiên Dã trong lòng giật mình, giống như là cái gì lớn lao bí mật bị người điếm phá, kếm chút rút đao động thủ, nhưng lại bỗng nhiên kịp phản ứng, hoảng sợ nói, “Thiên Thần tổ chức?”

“Coi như không ngu ngốc.”

Bóng người màu đen khàn khàn đáp lại.

“Tốt, quá tốt rồi, bằng hữu, bây giờ quốc gia cần quý tổ chức xuất thủ tương trợ, bằng hữu yên tâm, đãi ngộ phương diện hết thầy dễ nói, quốc gia sẽ đem hết toàn lực tiến hành thỏa mãn, nếu như cần gì nhân viên loại hình, quốc gia cũng đều sẽ tiến hành cung cấp, bằng hữu thân là Phương Thị người, nhất định đối với quốc gia cùng Phương Thị có cực kỳ thâm hậu tình cảm... .”

Trình Thiên Dã đại hỉ, vội vàng cấp tốc mở miệng, chuẩn bị đi đầu ổn định bóng người trước mắt.

Thật vất vả gặp được cái này tổ chức thần bí thành viên, hẳn nhất định phải tiến hành các loại chỗ tốt hứa hẹn.

Chỉ có dạng này, đằng sau mới có lần nữa gặp mặt khả năng.

Lại phối đôi quốc gia đại nghĩa, hẳn là đủ để triệt để chiêu an đối phương.

Chỉ là!

Bóng người trước mắt ánh mắt lại càng ngày càng lạnh, nhìn Trình Thiên Dã sắc mặt ngưng kết, cuối cùng lời nói cũng dần dần dừng lại, ngờ ngác nhìn bóng người trước

mắt.

“Ta không muốn nghe nói nhảm, ta này đến chỉ có một cái mục đích.”

Bóng người màu đen ngữ khí băng lãnh, cong ngón búng ra.

Một tờ giấy trong nháy mắt hướng về Trình Thiên Dã bay ra.

Trình Thiên Dã giương tay vờ một cái, đem tờ giấy đều trong tay, triển khai xem xét.

Chỉ thấy phía trên thành linh viết hai hàng chữ.

Trùng Tuyền thảo!

Hóa Huyết thảo!

“Đây là?”

“Giúp ta tìm tới hai tên này, mặt khác chuẩn bị ba trăm lượng bạc, trong tổ chức sẽ có người giúp các người giải quyết Bạch gia sự tình.”

Bóng người màu đen khàn khàn đáp lại.

“Tốt, tốt.”

Trình Thiên Dã đại hỉ.

Trần Thi Nghiên bên kia rốt cục có thể cứu.

Chuyện này hẳn phải lập tức thông tri Nhậm Quân cùng Trần Thi Nghiên.

“Đừng vội cao hứng, hai thứ đồ này dị thường hiếm

thấy, người nếu là tìm không thấy, ta cũng sẽ không động thủ.”

Dương Phóng cười lạnh.

“Yên tâm, chúng ta nhất định hết sức đi tìm, chỉ là, bằng hữu có thể hay không sớm xuất thủ, coi như là vì quốc gia làm một lần sự tình, không phải ta lo lắng Trần Thi Nghiên bên kia sẽ dẫn đầu không chịu nổi áp lực.”

Trình Thiên Dã vội vàng nói.

“Trước giao tiền sau làm việc.”

Dương Phóng ngữ khí khàn khàn, cực kỳ lạnh lùng ,
đạo, “Hai ngày ta lại tới tìm người!”

Soạt!

Thân thể của hắn như là bóng ma, bỗng nhiên từ Trình Thiên Dã trước mặt biến mất, quỷ dị kinh phong đem đèn đồng cũng cho trong nháy mắt dập tắt, bên trong cả gian phòng lần nữa một mảnh đen như mực, đưa tay không thấy được năm ngón.

Trình Thiên Dã trong lòng kinh hãi.

Thật nhanh thân pháp!

Hắn vội vàng xông ra gian phòng.

Chỉ gặp trong sân trống rỗng, nơi nào còn có Dương Phóng một tia cái bóng.

Tới lui như quỷ.

Hoàn toàn bắt giữ không đến!

Loại thân pháp này quá mức yêu dị.

“Thông Thiên giáo chủ, hẳn là đây chính là Thông Thiên giáo chủ...”

Trình Thiên Dã rung động nói.

Hắn đã từng từ Hắc Thiết khu quần cư Lam Tinh người bên kia biết được qua Thông Thiên giáo chủ tướng mạo, vui mang Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ.

Cùng trước mắt người này cơ hồ không hai.

Chỉ là!

Hắn bỗng nhiên thở dài.

Thế mà không thể mượn hơi được đối phương.

Gia quốc đại nghĩa tại tổ chức này trước mặt, lại không bằng một vụ giao dịch đáng tiền.

“Đúng rồi, đi trước tìm Nhâm đội trưởng thương lượng với Thi Nghiên.”

Trình Thiên Dã hạ quyết tâm, lập tức trong đêm đi ra ngoài.

Hắn tất cả mọi mệt cùng tâm sự hết thả biến mất.

Chỉ muốn mau chóng cáo tri Nhậm Quân cùng Trần Thi Nghiên.

Nếu bọn họ biết được mình gặp hai cái này tổ chức, cũng tất nhiên sẽ giết nấy cả mình.

...

Sau đó không lâu.

Dương Phóng đã triệt để rời xa, hướng về Huyền Vũ tông tiến đến, trong lòng như cũ tại suy tư vừa mới sự tình.

Hắn là sẽ không bại lộ.

Mình mặc vào màu đen áo khoác, đeo mặt nạ , liên đới lấy thân cao cũng kéo thành hai centimet,

Cho dù ai cũng không có khả năng liên tưởng đến sẽ là chính mình.

“Nếu có khả năng, ta là thật không muốn cùng chính thức đi được gần.”

“Chỉ là một người có thể lấy được tài nguyên cuối cùng có hạn...”

Hắn hạ quyết tâm, việc này qua đi, sau này tận lực rời xa.

Ngay tại hắn vừa mới đuổi tới Huyền Vũ tông chân núi.

Bỗng nhiên, thân thể dừng lại, lập tức giấu ở một chỗ bóng ma bên trong.

Chỉ gặp Huyền Vũ tông chân núi, một bóng người sừng sững nơi đây, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Tại bên người còn có một cỗ xe ngựa màu vàng, hai tên thị vệ đi theo.

Dương Phóng ngưng mắt nhìn lại.

“Là hắn?”

Chu Thiên Lý!

Những ngày này từ trước đến nay Hoàng Thái dính vào nhau người.

Thậm chí Hoàng Thái chi cuồng, rất lớn trình độ đều là bởi vì Chu Thiên Lý, Chu Thiên Lý mới là người giật dây!

Một lát sau.

Dương Phóng ánh mắt dần dần chuyển sang lạnh lẽo.

Chính nhược giết Hoàng Thái, Chu Thiên Lý có thể hay không bởi vậy liên tưởng đến trên người mình?

Không bằng!

Hắn vô ý thức nắm chặt trường kiếm , chờ đợi thời cơ.

Chu Thiên Lý tại chân núi đi lại, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn về phía tông môn, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Một lát sau, hắn nhẹ nhàng quay người, đi hướng xe ngựa.

“Đi về trước đi, đoán chừng tối nay không thảo luận đến đêm khuya, là không thể nào thảo luận ra kết quả.”

Chu Thiên Lý phân phó một tiếng, “Lưu lại một người, ở chỗ này chờ đợi Hoàng Thái, trở về đem tin tức nói cho ta!”

“Vâng, công tử!”

Trong đó một tên hộ vệ ôm quyền nói.

Một người khác thì theo xe ngựa, rời đi nơi đây.

Bánh xe phát thanh ra lộc cộc lộc cộc thanh âm, lung la lung lay, dần dần từng bước đi đến.

Âm thầm.

Dương Phóng ánh mắt hờ hững, giống như rắn độc, nhìn xa xa Chu Thiên Lý xe ngựa, thân thể trực tiếp theo đuôi mà đi.

Chân núi.

Tên kia bị Chu Thiên Lý lưu lại hộ vệ, nguyên bản còn ở nơi này không nhúc nhích, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn về phía đường núi, bỗng nhiên hấn như sóng mào, cảm thấy được bốn phía hàn ý xâm thể.

Tựa hồ có một cỗ hàn lưu xâm nhập mà đến, để hấn theo bản năng nắm thật chặt cổ áo.

Phốc!

Không có dấu hiệu nào ở giữa, đối phương cái cổ tê rần, tràn ra huyết thủy.

Hấn vội vàng đưa tay che cái cổ, trong lòng hoảng hốt.

“Ngô...”

Miệng của hấn bị Dương Phóng tiện tay che, kéo vào một bên khe núi.

Lục soát thi về sau, đem nó ném.

“Ta chỉ muốn thành thành thật thật còn sống, vì cái gì... Không nên ép ta...”

Dương Phóng thanh âm như tuyên, tại đêm tối phiêu

đăng, thân thể lần nữa hành động.

...

Chương 93 : Chậm đao giết người, tư vị như thế nào

Sắc trời đen kịt.

Mây đen che nguyệt.

Trên đường, một chiếc xe ngựa chậm rãi hành tẩu.

Cửa ải cuối năm chưa qua, thời tiết y nguyên lộ ra rét lạnh, thường có hàn phong ô ô vang lên, trời đông giá rét.

Chu Thiên Lý ngồi ở trong xe ngựa, hai tay cắm vào trong tay áo, nhắm mắt dưỡng thần, trong đầu tiếp tục tính toán Huyền Vũ tông sự tình.

Trước cầm xuống Huyền Vũ tông hàn thiết quặng mỏ.

Sau đó lại mượn nhờ hàn thiết quặng mỏ, tiến một bước mưu đoạt cái khác tài sản.

Dù sao Huyền Vũ tông trước mắt đã có mấy vị trưởng lão cùng hấn Chu gia đi gần.

Một khi Huyền Vũ tông sụp đổ, Chu gia sẽ chiếm cứ cực đại tiện lợi.

“Hi vọng tối nay đừng lại ra biến cố.”

Chu Thiên Lý tự nói.

Vì Hoàng Thái nâng đỡ đi lên, bọn hấn Chu gia thế nhưng là đã hao tổn cực lớn đại giới.

Quặng mỏ vốn có quản sự chính là bọn hấn lạng lẽ động thủ, đem nó xử lý...

Trong lúc hành tẩu, bỗng nhiên, Chu Thiên Lý nhướng mày.

Cảm thấy được bốn phía tình huống không đúng.

Nguyên bản bên cạnh xe ngựa có hộ vệ đi theo, chỉ là giờ khắc này?

“Chu An!”

Chu Thiên Lý ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo, đọc nhần rõ từng chữ mở lời.

Bên ngoài nhưng cũng không có đáp lại.

Hấn nhướng mày, trong lòng âm trầm, thân thể không chút nghĩ ngợi, lúc này rềm xe vén lên, hướng về nhìn bốn phía.

Trong nháy mắt, mắt đồng hơi co lại.

Người phu xe, một bên đi theo hộ vệ Hoàng An, tất cả đều không thấy.

Người nào có thể tại mình ngay dưới mắt giết người?

Chu Thiên Lý ánh mắt lạnh lẽo, lúc này hướng về nhìn bốn phía.

Xe ngựa dần dần dừng lại.

Khắp nơi đen kịt, hàn phong gào thét.

“Ai ở đó?”

Trong lúc đó, Chu Thiên Lý quay đầu gào to.

Hô!

Đáp lại hấn trực tiếp là một bóng người, cầm trong tay trường kiếm, dung nhập âm u, như là một đạo quỷ dị bóng ma, lầy không thể tưởng tượng nổi độ cong hướng về Chu Thiên Lý thân thể đánh tới.

Chu Thiên Lý trong lòng giận dữ.

Thật can đảm!

Hấn thân thể nhảy lên, ngón trở uốn lượn thành trảo, mang theo cường hấn hung hoành lực lượng, như đồng hóa vì điều hâu, hướng về người tới nhanh chóng đánh tới.

Hồ ma Đại Cầm Nã!

Đây là hấn Chu gia tuyệt học!

Vì Linh cấp võ kỹ, nghe tiếng Bạch Lạc thành.

Hô hô hô hô hô!

Liên tiếp tàn ảnh phá không, phát ra nặng nề tiếng vang, như là sóng cả mãnh liệt, chông chất, hóa thành khí tức khủng bố, nhanh chóng hướng về trước người nghiền ép mà đi.

Chỉ là hấn trảo ảnh rất nhanh liền từ trước mắt bóng ma bên trong nhanh chóng xuyên thấu, như là lâm vào vực sâu.

Đây là tuyệt học gì?

Chu Thiên Lý trong lòng kinh hãi, phản ứng nhanh vô

cùng, trào ấn tốc độ đột nhiên tăng tốc, phạm vi mở rộng.

Mặc cho người như thế nào ấn núp, chân thân tất nhiên tại bóng ma không xa.

Chỉ cần chiêu chiêu bao phủ bóng ma, nhất định có thể bắt được người chân thân!

Chu Thiên Lý ánh mắt âm lãnh, khí tức cực kỳ hung hãn, móng vuốt rất nhanh đã cùng Dương Phóng trường kiếm đụng vào cùng một chỗ, phát ra đinh đinh đương đương thanh âm.

Thậm chí nhiều lần bàn tay của hắn kém chút bắt trúng Dương Phóng.

“Hạng giá áo túi cơm, rút ra đây cho ta!”

Chu Thiên Lý nhe răng cười, bàn tay mãnh nhưng phát lực.

Kéo kẹt!

Một tay bắt lấy trường kiếm, tay kia bấm tay thành trào, mang theo cuồng bạo đáng sợ kinh lực, trực tiếp hướng về trường kiếm hậu phương cấp tốc chộp tới.

Mười cái ngón tay xé nát không khí, phát ra bèn nhọn gào thét.

“Cút!”

Bỗng nhiên, một tiếng tiếng sấm vang lên, chấn động lòng người.

Chu Thiên Lý não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, như là mất hồn, trong tay động tác mãnh nhưng dừng

lại, thân thể không nhúc nhích, như đồng hóa vì điều tố, duy chỉ có sâu trong tâm linh hiển hiện hải nhiên.

Không được!

Hắn dốc hết toàn lực tiến hành giãy dựa, muốn rút lui.

Chỉ là cao thủ so chiêu, chớp mắt đã tới.

Đối phương tự nhiên không có khả năng cho hắn bất cứ cơ hội nào.

Phốc phốc!

Máu tươi bay ra.

Một viên lâm vào góc trệ bên trong đầu lâu vọt thẳng trời mà lên.

Dương Phóng thân thể nhảy lên, một tay lấy đầu lâu nắm trong tay.

Chu Thiên Lý thi thể không đầu ngã nhào xuống đất, ngón tay như cũ tại có chút run rẩy.

Thật không cam lòng...

Lạch cạch!

Dương Phóng hai chân rơi xuống đất, sắc mặt lạnh lùng, lúc này trên người Chu Thiên Lý nhanh chóng lục soát sờ tới sờ lui.

Một lát sau, tìm tới một khối Tịch Tà Ngọc cùng một túi tiền nhỏ.

Sắp xếp gọn những vật này, Dương Phóng khiêng Chu Thiên Lý không đầu thân thể, liền trực tiếp đi xa, đem nó

không đầu thân thể ném vào cống thoát nước...

...

Hàn phong chói tai.

Nhiệt độ giá lạnh.

Huyền Vũ tông hội nghị trưởng lão từ hoàng hôn thời khắc, một mực thảo luận đến sau nửa đêm.

Đông đảo trưởng lão mặt đỏ tía tai.

Thanh âm cực lớn, khiến cho ngoài điện đệ tử cũng có thể nghe được rõ ràng.

Rốt cục, theo cuối cùng chương trình hội nghị kết thúc, đông đảo trưởng lão không còn thảo luận, mà là nhao nhao đi ra đại điện.

Một chút đạt được mục đích trưởng lão, tự nhiên hăng hái.

Mục đích không có đạt thành trưởng lão, thì từng cái sắc mặt xanh xám, nghiêng răng nghiêng lợi, trong mắt sát cơ áp ủ.

Trong đám người.

Hoàng Thái sắc mặt mừng rỡ, một đường đi ra, tiễn biệt Tào trưởng lão cùng Vương trưởng lão về sau, lúc này một bước không ngừng, hướng về ngoài cửa tiến đến.

Sự tình xong rồi!

Hàn thiết quảng trường, từ đây đổi chủ!

Hắn một đường chạy chậm, muốn đem tin tức chia sẻ,

rất cục đĩ vào chân núi một chỗ hoang vu khu vực.

Trước đó từng cùng Chu công tử ước định, một khi đại sự hoàn thành, sẽ tại nơi đây gặp mặt.

Giờ phút này.

Hoàng Thái thở hồng hộc, hướng về tứ phía nhìn lại.

Chung quanh đen ngịt một mảnh, hàn phong gào thét.

Cũng không cái gì bóng người.

“Không phải là chờ không nổi đi rồi?”

Hoàng Thái nhìn một vòng.

Cũng là!

Trận này hội nghị từ xế chiều lái đến đêm khuya, bên ngoài sắc trời rét lạnh, Chu công tử tự nhiên không có khả năng một mực chờ xuống dưới.

Ân , chờ sáng sớm ngày mai, mình đem tin tức tốt nói cho Chu công tử, tất có đại thưởng!

Hoàng Thái nghĩ đến chỗ này địa, lần nữa thở hắt hắt một khí tức, chuẩn bị đường cũ trở về.

Lạch cạch!

Bỗng nhiên, sau lưng không xa, truyền đến tiếng bước chân rất nhỏ.

Hoàng Thái trong lòng vui mừng, cấp tốc quay đầu.

“Chu công tử!”

Thoáng qua, sắc mặt ngốc trệ, mày nhăn lại, trầm giọng nói, “Dương sư đệ, đêm hôm khuya khoắt người ở chỗ này làm gì?”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, không nói một lời, trong tay mang theo một cái bao khóa, từng bước một đi tới, run tay quăng ra.

Hô!

Bao khóa bay ra, trực tiếp rơi vào Hoàng Thái phụ cận, lăn mấy lần.

Hoàng Thái hồ nghi nhìn về phía bao khóa, bỗng nhiên mắt đồng co vào, thốt nhiên biến sắc.

Chu sư huynh!

Cái này sao có thể?

“Người!”

Hắn mãnh nhưng ngẩng đầu, trong lòng hoảng hốt, “Dương Đạo, người dám...”

Hô!

Dương Phóng hóa thành bóng đen, sớm đã trong nháy mắt lướt đến, cơ hồ tại cái đầu kia lăn xuống trên mặt đất sát na, Dương Phóng thân thể cũng đã xuất hiện tại Hoàng Thái phụ cận.

Phốc phốc!

Hoàng Thái cơ hồ còn kịp phản ứng, toàn bộ cánh tay phải trong nháy mắt phóng lên tận trời, huyết thủy dâng trào.

A!

Tiếng kêu thảm thiết vừa mới vang lên, nhưng trong nháy mắt im bặt mà dừng!

toàn bộ mặt bị Dương Phóng tại chỗ che lại.

Năm con ngón tay gắt gao nắm mặt, nơi lòng bàn tay thì một mực ngăn chặn miệng của đối phương.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, nhìn chăm chăm đối phương.

“Vì cái gì?”

“Ta từ khi đi vào Huyền Vũ tông, đã không có chiêu qua người, cũng không trêu vào người, vì cái gì người lại lặp đi lặp lại nhiều lần bức ta.”

“Ta chỉ muốn làm cái người tốt, vì cái gì không cho ta cơ hội này!”

Thanh âm hần chữ chữ băng lãnh, truyền vào Hoàng Thái trong tai.

Hoàng Thái sắc mặt thống khổ, đau thân thể run rẩy, trong lòng hoảng sợ.

Thất phẩm!

Cái này Dương Phóng đúng là thất phẩm!

Hần hần là chính là cái kia đạt được Thần Chung, đi theo nạn dân cùng một chỗ trà trộn vào đến người?

Hoàng Thái điên cuồng phát ra tiếng kêu, muốn cầu xin tha thứ, nhưng thanh âm lại bị Dương Phóng một mực ngăn chặn, vô luận như thế nào khó mà phát ra, chỉ cảm

thấy trong lòng có vô tận hoảng sợ đang hiện lên.

Dương Phương trên mặt lộ ra cười lạnh.

“Người không phải muốn ăn chết ta sao? Ta cũng làm cho người thể hội một chút bị người ta bắt nạt tư vị!”

Phốc phốc!

Tay nâng kiếm rơi, Hoàng Thái một cánh tay khác cũng tại chỗ bay ra,

Máu chảy như suối!

Ngô...

Hoàng Thái đau tròn trắng mắt trực phiên, kém chút bất tỉnh đi, miệng ô ô rung động, nước mắt, nước bọt vầy ra.

Dương Phóng tiện tay đem Hoàng Thái quần áo giật xuống, vò thành một cục, tay trái buông ra miệng của hắn, như thiểm điện đem cái này áo đoàn nhét vào trong miệng của hắn, khiến cho không phát ra được âm thanh, một cước đá ra, đem Hoàng Thái đá ngã trên mặt đất.

“Hoàng sư huynh, ta cho người cơ hội, người hướng phía trước bò đi! Người nếu có thể leo ra một trăm bước bất tử, ta liền bỏ qua cho người!”

Dương Phóng thanh âm yếu ớt.

Phốc phốc!

Một kiếm sớm đã rơi vào Hoàng Thái phía sau lưng, sâu đủ thấy xương.

Hoàng Thái đau lăn lộn đầy đất, điên cuồng vặn vẹo,

làm sao miệng bị lấp, hai tay bị đoạn, muốn gọi lại gọi không ra, nghĩ bò lại bò bất động.

Phốc phốc!

Kiểm thứ hai trong nháy mắt rơi xuống.

Hoàng Thái trong miệng ô ô rung động, càng thêm điên cuồng nhúc nhích.

Phốc phốc!

Kiểm thứ ba rơi xuống!

Phốc phốc phốc phốc...

Từng kiểm một rơi xuống...

Thoáng qua, Dương Phóng đã rơi xuống hơn một trăm kiểm.

Bóng người trước mắt y nguyên không chết, huyết nhục mô hình hồ, toàn thân run rẩy, ý thức lại như cũ thanh tĩnh, ánh mắt bên trong tràn ngập khó tả sợ hãi, chỉ cầu đối phương sớm một chút giết chết chính mình.

Loại này đáng sợ thống khổ như là lăng trì!

“Chậm đao cắt thịt, ngươi bây giờ cũng chỉ biết tư vị khó chịu a?”

Dương Phóng lạnh giọng hỏi.

Ngô ngô ngô...

Hoàng Thái một thân huyết thủy, điên cuồng dập đầu, ánh mắt sợ hãi, chỉ cảm thấy như là nhìn ác ma đồng dạng.

Phốc phốc!

Cuối cùng một kiếm, Dương Phóng trực tiếp đâm vào Hoàng Thái mi tâm, triệt để kết quả đối phương.

Sau đó tại trên người đối phương tìm tòi một trận, tìm ra một túi tiền, nhẹ nhàng ước lượng, nhắc lên đối phương thi thể, liên đới lấy trước đó đầu lâu, cùng nhau rời đi nơi đây.

Sau đó không lâu.

Một chỗ yên lặng phá ốc bên trong.

Dương Phóng cấp tốc đào một cái hố, đem viên này đầu lâu ngay tiếp theo Hoàng Thái thi thể cùng nhau chôn ở hố sâu bên trong, sau đó cẩn thận vùi lấp.

“Thế đạo như vực sâu, người ta đều tại tranh độ, muốn sống, khó khăn cỡ nào...”

Hắn nhẹ giọng tự nói.

...

Trong phủ thành chủ.

Một căn phòng bên trong.

Ánh nến lấp lóe.

Trình Thiên Dã sắc mặt kích động, tại đi tới đi lui.

Một lát sau, cửa phòng bị từ bên ngoài đẩy ra.

Nhậm Quân xuất hiện ở đây, đem cửa phòng cẩn thận khép kín.

“Đã xảy ra chuyện gì, đêm hôm khuya khoắt liên hệ ta?”

“Tin tức tốt, ta tìm tới Thiên Thần tổ chức.”

Trình Thiên Dã vui vẻ nói.

“Ừm?”

Nhậm Quân trong lòng kinh ngạc, lúc này hỏi, “Bọn hấn là ai? Tổ chức này tổng bộ hiện tại đây? Đáng dấp ra sao nhớ kỹ sao? Sau khi trở về nhất định phải tìm tới bọn hấn...”

“Đừng vội!”

Trình Thiên Dã nhẹ nhàng phát tay, đạo, “Đối phương tối nay chủ động liên hệ ta, chỉ là đầu hấn mang mặt nạ, người mặc áo bào đen, ta cũng không biết hấn tướng mạo, càng thấy không rõ chiều cao của hấn, nhưng hấn lại làm cho ta giúp hấn tìm cái này!”

Hấn đem tờ giấy giao cho Nhậm Quân.

Nhậm Quân ánh mắt dò xét, có chút biến sắc.

“Trùng Tuyển thảo?”

“Thế nào? Khó tìm sao?”

Trình Thiên Dã hỏi.

“Khó, phi thường khó, vật này cũng không phải là Bạch Lạc thành xung quanh sinh trưởng chi vật, mặc dù không đắt đỏ, nhưng là cũng nhiều gặp.”

Nhậm Quân ngưng tiếng nói.

“Nhậm đầu, ta đây nhưng không quản, tóm lại đối phương bên kia là yêu cầu chúng ta giúp hắn tìm hai cái này được liệu, đối phương sẽ phái người giúp Thi Nghiên giải quyết Bạch gia sự tình, đây là một vụ giao dịch, chúng ta nhất định phải hoàn thành!”

Trình Thiên Dã nói, “Đúng rồi, đối phương chỉ cấp hai chúng ta ngày thời gian.”

“Hai ngày?”

Nhậm Quân sắc mặt biến hóa.

“Đúng thế.”

Trình Thiên Dã gật đầu, “Cho dù lại khó, cũng phải tìm tới cái này hai vị được tài, ngoài ra, còn có ba trăm lượng bạc, người đến nghĩ biện pháp.”

“Ba trăm lượng bạc.”

Nhậm Quân khóe miệng giật một cái.

Hắn một tháng mới năm lượng!

Cần tích lũy năm năm!

“Tốt, ta nghĩ biện pháp, ngày mai khiến người khác cũng đều nhìn xem, nhiều người lực lượng lớn, hắn là có thể tìm được.”

Nhậm Quân gật đầu, “Tin tức nói cho Thi Nghiên sao?”

“Còn không có, ta cái này đi thông tri hắn!”

Trình Thiên Dã nói.

“Ừm, đi thôi, trên đường cẩn thận, ban đêm bắt bình!”

Nhậm Quân căn dặn.

“Yên tâm, đi đường, ta còn là sở trường.”

Trình Thiên Dã nhếch miệng cười một tiếng, lúc này rời đi.

Chỉ còn lại Nhậm Quân trong phòng âm thầm cảm khái.

Bất kể như thế nào, tổ chức này xem như có sơ bộ đầu mối...

..

Chương 94 : Ăn núp!

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng ngồi tại trên giường nhắm mắt dưỡng thần.

Tối hôm qua vừa về đến, hắn liền đem quần áo toàn bộ đốt đi, tiện thể điếm nhẹ xuống Chu Thiên Lý, Hoàng Thái tài sản.

Đến bạc 220 lượng.

Mặc dù cùng hắn nỗ lực đi so sánh, không về được bản.

Nhưng dù sao cũng so không có tốt.

Sau khi trở về hắn liền suy tư mình lúc ấy động thủ thời cơ, động thủ vết tích, bảo đảm sẽ không bị bắt được người bắt luận cái gì tay cầm.

Sau đó, hắn liền chuẩn bị tại cái này Huyền Vũ tông thường trú đi xuống.

Chỉ cần Huyền Vũ tông không đóng cửa, hắn có thể cầu tới đất lão thiên hoang.

“Bất quá chung quy là chết một cái thất phẩm, một cái lục phẩm đỉnh phong, đây là đầy trời án tử đi.”

Dương Phóng ám đạo, “Mà lại miệng của ta tin tức đề, cần mau chóng chuyển biến tới.”

Cho dù là Bạch Lạc thành dạng này thành lớn, thất phẩm cao thủ cũng không nhiều.

Một khi bỏ mình, kia là đủ để chấn động thành trì.

Thất phẩm cao thủ đã luyện được chân khí, thực lực dĩ thường đáng sợ, coi như gặp được bốn năm vị đồng cấp cao thủ vây công, cũng có thời gian phát ra kêu cứu cùng bỏ chạy.

Dù sao thực lực bọn hắn hùng hậu, chỉ cần không bị miểu sát, luôn có cơ hội đào vong.

Nhưng cũng tiếc!

Chu Thiên Lý gặp Dương Phóng quái thai như vậy.

Tại lôi âm phía dưới, bị rung khắp tâm hồn, hộ thể chân khí cũng trực tiếp đình trệ.

Không thể không lần nữa cảm thán lôi âm nghịch thiên!

“Tối hôm qua muốn nói sơ hở duy nhất, chính là lôi âm.”

Hắn giết Chu Thiên Lý, vì tốc chiến tốc thắng, trực tiếp vận dụng Thần Chủng.

Bốn phía cư dân rất có thể sẽ nghe được.

Nhưng cho dù nghe được, cũng không có khả năng tra được trên người hắn.

Chu Thiên Lý, Hoàng Thái trong khoảng thời gian này đắc tội biển người đi, ai có thể kết luận là ai giết?

Thời gian dần dần buổi trưa.

Dương Phóng trong sân làm lên cơn trưa.

Từng đọt cây lúa hương khí lan tràn ra.

Lúc xế chiều, hắn đi ra ngoài mua thuốc, thuận tiện tìm hiểu tin tức.

Trên đường phố, vẫn là Hắc Long quân đang khắp nơi bắt người, lòng người bàng hoàng.

Mà Huyền Vũ tông bên này, không ra dự liệu của hắn.

Quả nhiên có người phát hiện Hoàng Thái không thấy.

Chỉ là thời khắc thế này, ai cũng sẽ không nghĩ tới hắn là chết, chỉ cho là hắn là tìm người chúc mừng đi, dù sao hắn tối hôm qua vừa mới được bổ nhiệm làm quặng sắt quản sự, loại này đại hỉ sự tự nhiên tránh không được chúc mừng.

Cứ như vậy, cả ngày thời gian an ổn vượt qua.

Ngay tiếp theo Chu gia bên kia cũng không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Hết thấy đều giống như ngày thường.

Đang lúc hoàng hôn.

Dương Phóng từ bên ngoài trở về, triệt để yên lòng.

Chỉ cần ngày đầu tiên không bị người phát hiện, như vậy đằng sau lại nghĩ phát hiện liền càng thêm không thể nào.

Coi như phát hiện, tất cả manh mối cũng tất cả đều đoạn mất.

“Đúng rồi, Trình Thiên lý chuyện bên kia, ta cần lại nhiều cân nhắc mấy ngày.”

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhíu mày.

Lúc trước hẳn sở dĩ tìm Trình Thiên Lý, là bởi vì muốn mau sớm lấy tới Trùng Tuyền thảo, Hóa Huyết thảo.

Nhưng bây giờ tình huống lại cùng trước đó bất đồng.

Hiện tại hẳn vừa mới giết chết một vị Chu gia đích truyền, nếu là lại giết chết một vị Bạch gia đích truyền.

Kia vấn đề nhưng lớn lắm!

Hai cái án tử một khi sát nhập, thế tất sẽ ở thành nội kích thích một trận kịch liệt phong ba.

Sẽ tăng lớn hẳn bại lộ xác suất!

Cho nên...

“Không thành, Trình Thiên Dĩ chuyện bên kia muốn về sau kéo!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Tối thiểu trước chờ Chu Thiên Lý, Hoàng Thái phong ba quá khứ.

Về đến trong nhà, Dương Phóng như thường lệ tu luyện.

Ban đêm, hẳn lần nữa nghĩ đến một chuyện, bỗng nhiên từ giường đứng dậy, đi vào trong sân, cầm lấy một thanh thuồng sắt cùng một cái ki hốt rác, tiến vào phòng ngủ, bắt đầu ở gầm giường đào.

Huyền Vũ tông đoán chừng nói không có liền không có.

Cho nên vẫn quy củ cũ.

Đánh trước động.

Đánh cái mươi mấy mét sâu động, đem Huyền Vũ tông đào xuyên lại nói.

Dạng này đằng sau không quản phát sinh cái gì, chính mình cũng có thể thông dong ứng đối, muốn đi thì đi, sẽ không gặp phải bất kỳ ngăn trở nào.

Dương Phóng một thân mồ hôi nóng, nhiệt tình mươi phần.

Lấy hấn thất phẩm sơ kỳ tu vi, nửa cái ban đêm liền đào mươi mấy mét sâu.

Duy nhất xử lý không tốt chính là những này thổ nhưỡng, phàm là bị hấn đào ra thổ nhưỡng, hấn đều dùng ki hốt rác chứa, trong đêm trở về dưới núi, đổ vào trong khe núi.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Hấn ban ngày tu luyện, ban đêm đào hang.

Chối mắt lại qua hai ngày.

Hấn bên này không nóng không vội, Trình Thiên Dã bên kia lại gấp xoay quanh, vò đầu bứt tai.

Không chỉ có là hấn, Nhậm Quân cùng Trần Thi Nghiênn cũng tất cả đều gấp.

“Trình Thiên Dã, đến cùng chuyện gì xảy ra? Không phải đã nói đêm nay tới sao?”

Nhậm Quân kinh sợ quát, “Người có phải hay không đang nói láo?”

“Không có, ta thề hấn ngày đó ban đêm đúng là nói hai ngày tới tìm ta.”

Trình Thiên Dã vội vàng mở miệng.

“Người kia đâu?”

Nhậm Quân quát.

“Ta... Ta cũng không biết.”

Trình Thiên Dã mặt mũi tràn đầy cười khổ.

Mẹ nó!

Ai có thể nghĩ tới thần bí như vậy tổ chức cũng có thể thất ước?

Đây không phải đùa giỡn hay sao?

“Chờ một chút, hấn có phải hay không nói không phải hai ngày sau, sẽ không phải là người nghe lầm rồi?”

Trần Thi Nghiênn nói.

Trình Thiên Dã thân thể dừng lại, sắc mặt khẩn trương ,
đạo, “Thật chẳng lẽ là ta nghe lầm rồi?”

Nhóm tự vấn lòng, hấn ngày đó ban đêm quả thật có
chút khẩn trương.

Hơn nữa đối với phương thanh âm lại lộ ra khàn giọng
cùng trầm thấp.

Coi như nghe lầm cũng rất có thể.

Đáng tiếc lúc ấy căn bản không có đăi hấn xác nhận, đối

phương liền đã trong nháy mắt biến mất.

“Hỗn trưởng, hắn nói là mấy ngày?”

Nhậm Quân cả giận nói.

“Ta... Ta cũng không biết.”

Trình Thiên Dã cười khở.

Hắn hiện tại nào còn dám xác nhận?

Đây không phải sai càng thêm sai sao?

“Ngươi!”

Nhậm Quân khí thân thể phát run.

Một bên Trần Thi Nghiêן cũng lộ ra cười khở.

Thật vất vả mới nhìn đến quang minh, có thể nghĩ không đến còn muốn tiếp tục chờ xuống dưới.

Khoảng cách Bạch gia cho nửa tháng ước hẹn, nhưng chỉ còn lại cuối cùng bảy tám ngày.

“Đừng nóng vội, hắn khẳng định còn sẽ tới tìm ta, những dược liệu này, hắn nhất định còn trở về muốn.”

Trình Thiên Dã cắn răng nói.

Hai người khác cũng đều lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

“Đúng rồi, Thi Nghiêן khả năng nhìn ra những dược liệu này là dùng làm gì?”

Nhậm Quân đột nhiên hỏi.

“Không rõ ràng, ta tìm gia tộc dược sư chuyên môn hỏi qua, hai loại dược liệu công dụng đông đảo, có hơi độc, nhưng đến cùng có thể phối trí ra dạng gì phương thuốc, bọn hấn cũng không biết!”

Trần Thi Nghiên lắc đầu.

“Dạng này a.”

Nhậm Quân lộ ra đáng tiếc.

Nguyên bản hấn còn muốn thông qua cái này hai vị dược tài đến tra ra tổ chức thần bí mục đích.

Hiện tại xem ra, căn bản không có khả năng.

...

Thứ tư Thiên Thượng buổi trưa, bình tĩnh lần nữa bị đánh phá.

Huyền Vũ tông cùng Chu gia rốt cục phát giác được không thích hợp.

Hoàng Thái cùng Chu Thiên Lý, đã liên tục mấy ngày mấy đêm không có lộ mặt qua, dẫn phát rất nhiều người suy đoán cùng hoài nghi.

Chu gia dẫn đầu liền ngồi không yên.

Phải biết Chu Thiên Lý thế nhưng là bọn hấn đích truyền, chính là thất phẩm sơ kỳ tu vi, tại toàn bộ Bạch Lạc thành trẻ tuổi nhất đại cũng có thể sắp xếp bên trên danh hào, là sau này bị xem như gia chủ đến bồi dưỡng.

Nhưng bây giờ thế mà mất tích!

Rộng rãi trong hành lang.

Chu gia gia chủ Chu Đào, sắc mặt giận dữ, tại chỗ rót
bể một cái chén trà.

“Thiên lý một lần cuối cùng ở đâu xuất hiện?”

Hắn nghiêm nghị quát hỏi.

“Hắn... Hắn thật muốn đi tìm Hoàng Thái, nhưng Huyền
Vũ tông Hoàng Thái cũng mất tích.”

Một vị hộ vệ thất thanh nói.

“Huyền Vũ tông!”

Chu Đào gầm thét mở miệng, “Đi, lập tức đi Huyền Vũ
tông!”

Hắn trực tiếp mang theo một đám cao thủ, hướng về
Huyền Vũ tông vội vàng tiến đến.

...

Lúc xế chiều.

Trong sân, tiếng gió rít gào, ô ô chói tai.

Dương Phóng như thường lệ trong sân luyện tập Thích
kiếm thuật.

Theo từng đợt thanh tịnh kiếm minh phát ra, hắn Thích
kiếm thuật rất cực điểm kinh nghiệm sung mãn.

Triệt để bị hắn luyện đến cảnh giới viên mãn.

Dương Phóng thu kiếm mà đứng, hăng hái, trong lòng
mãnh liệt chấp trùng.

“Lại một môn võ kỹ viên mãn.”

Dương Phóng mỉm cười.

Sau đó còn thừa lại cuối cùng ba môn.

Cự thạch công!

Bạo khí quyết!

Hắc băng chưởng!

Mặc dù đều là Phàm cấp võ học, nhưng là bị hấn luyện đến viên mãn về sau, uy lực đồng dạng không kém.

Càng máu chốt chính là, có thể tăng lên tư chất.

Chỉ cần đem cuối cùng này ba môn võ kỹ viên mãn, như vậy trước mắt hấn nắm giữ tất cả võ kỹ, liền đều là viên mãn trạng thái.

“Dương sư huynh, sư tôn kêu gọi chúng ta.”

Bỗng nhiên, bên ngoài viện truyền đến một đạo khẽ gọi âm thanh.

“Tốt, tới.”

Dương Phóng trả lời một câu, trong lòng hồ nghi, sửa sang một chút ăn mặc, cấp tốc đi ra cửa.

Bên ngoài viện.

Một cái mười tám mười chín tuổi thanh niên, cầm y ngọc bào, đứng ở nơi đó chờ đợi.

Đối phương là trước mấy ngày vừa mới báỉ nhập Chu trường lão môn hạ.

Giống như hần đều là bỏ ra kénh xù tiền tài mới tiến vào.

Tên là Phùng Tiểu Vũ, trong nhà là mở thương hội, không bao giờ thiếu tiền, thiếu sót duy nhất chính là thực lực, cho nên cha hần trực tiếp khiến trách món tiền khổng lồ đem hần đưa vào Huyền Vũ tông, trước lấy tới một bản 【Linh cấp tâm pháp】 lại nói.

Bởi vì Dương Phóng so với hần sớm nhập môn, làm người coi như hiền lành.

Cho nên trong vòng vài ngày cũng không có việc gì tới thông cửa.

“Sư huynh, nghe nói trong môn một cái lục phẩm đỉnh phong Hoàng sư huynh mất tích, cùng hần cùng một chỗ mất tích còn có dưới núi Chu gia đích truyền trường tử Chu Thiên Lý...”

Phùng Tiểu Vũ thấp giọng nói, “Người nói bọn hần có thể hay không đã chết?”

“Khó nói, khó nói.”

Dương Phóng lắc đầu liên tục, “Bên ngoài thật sự là càng ngày càng loạn, vẫn là ít đi ra ngoài tốt.”

“Đúng, ít đi ra ngoài!”

Phùng Tiểu Vũ gạt đầu, đạo, “Vừa mới ta xuống núi nhìn, Chu gia gia chủ đã qua đến hưng sư vấn tội, mang theo số lớn Võ sư, sư tôn lần này triệu tập chúng ta, đoán chừng cũng cùng việc này có quan hệ.”

“Thật sao?”

Dương Phóng trong lòng chớp động.

“Đúng vậy, không chỉ có ta sư tôn, Vương trưởng lão, Tào trưởng lão, Cát trưởng lão cũng đều đem đệ tử kêu lên, xem bộ dáng là muốn cho bọn hần tự thế.”

Phùng Tiểu Vũ thấp giọng nói.

Dù sao đối mặt toàn thịnh Chu gia, mấy Đại Ly tâm trưởng lão cũng không nhất định có thể ngăn cản.

Nhưng bọn hần đệ tử nhiều a.

Chúng đệ tử tự lại tập, khí thế mất tự nhiên liền đến sao?

...

Chương 95 : Đả thông địa đạo!

Huyền Vũ tông nội nhân lưu phun trào.

Từng cái đệ tử bị cấp tốc triệu tập quá khứ.

Dương Phóng cùng Phùng Tiểu Vũ, lẫn trong đám người, theo tới tiền đường đại điện khu vực.

Chỉ gặp tiền đường đại điện chỗ, đám người lít nha lít nhít, hai nhóm nhân mã đã sớm ở chỗ này giăng co.

Một đợt là lấy Huyền Vũ tông các lộ trưởng lão cầm đầu nhân mã.

Một đợt thì là Chu gia Chu Đào suất lĩnh nhân mã.

Dương Phóng cùng Phùng Tiểu Vũ rất mau tìm đến bọn hán sư tôn Chu trưởng lão.

Chỉ gặp tại bọn hán sư tôn sau lưng, sớm đã lít nha lít nhít đứng trên trăm người, không thể nghi ngờ tất cả đều là hán thu nhận đệ tử.

Hai người lập tức đi qua bái kiến.

Chu trưởng lão không để ý đến bọn hán, mà là ánh mắt lạnh lùng, tiếp tục xem hướng trước mắt người Chu gia ngựa.

“Huyền Vũ tông hôm nay nhất định phải cho ta Chu gia một cái công đạo!”

Chu Đào mở miệng quát chói tai, khí thế khinh người.

“Bàn giao? Chu gia chủ nói rất là không hiểu thấu, cái gì bàn giao? Con của người mất tích, quản chúng ta muốn cái gì bàn giao, ta Huyền Vũ tông đệ tử Hoàng Thái cũng tương tự mất tích, lại cai quản ai muốn bàn giao?”

Huyền Vũ tông đại trưởng lão Nghiêm Thống, lạnh lùng quát.

“Con ta lâm mất tích trước đó, bị người Huyền Vũ tông Hoàng Thái mê hoặc, cả ngày cùng Hoàng Thái quấy cùng một chỗ, tất nhiên là Hoàng Thái âm mưu hại con ta, về sau vừa sợ tội lẫn trốn, không phải người Huyền Vũ tông sai, lại nên ai sai?”

Chu Đào sâm nhiên nói.

“Trò cười!”

Đại trưởng lão Nghiêm Thống cười giận dữ một tiếng, đạo, “Lão phu còn nói là con trai của người Chu Thiên Lý mê hoặc ta tông Hoàng Thái, dù sao Chu Thiên Lý là thất phẩm tu vi, Hoàng Thái chỉ là lục phẩm đỉnh phong, Chu Thiên Lý giết ta tông Hoàng Thái, cũng chạy án, này làm sao nhìn cũng là đến lượt các người Chu gia cho chúng ta bàn giao!”

“Nghiêm Thống!”

Chu Đào sâm nhiên quát chói tai, “Người hôm nay là muốn cùng ta qua hai chiêu sao?”

“Chả lẽ lại sợ người?”

Nghiêm Thống hừ lạnh một tiếng, trên thân khí thế bộc phát, mở miệng quát, “Huyền Vũ tông mặc dù đã xuống dốc, nhưng cũng không phải người nào đều có thể đi lên cần hai cái, người Chu gia hôm nay khăng khăng oan uổng ta Huyền Vũ tông, Huyền Vũ tông trên dưới đồng

tâm, chính là chết cũng phải kéo người theo Chu gia chôn cùng!

“

“Người!”

Chu Đào trong lòng kinh sợ, không nghĩ tới Nghiêm Thống hôm nay sẽ như thế cường thế.

Mặc dù Huyền Vũ tông tông chủ mất tích, các vị trưởng lão nội bộ lực đực, nhưng thời khắc thế này nếu là Chu gia cưỡng ép sát nhập, thôn tính Huyền Vũ tông, chỉ sợ nhất định phải băng rơi mấy khóa răng cửa không thể.

Đến lúc đó Huyền Vũ tông không chỉ có không lấy được tay, có khả năng sẽ còn bị thế lực khác thừa lúc.

Hắn dám khẳng định, thời khắc thế này âm thầm nhìn chăm chăm thế lực của nơi này tất nhiên không ít.

Liên đới đến bọn hắn dẫn đầu động thủ!

“Gia chủ, không thể làm loạn.”

Chu Đào bên cạnh một vị lão nhân tóc trắng đột nhiên nói nhỏ, ánh mắt hướng về nhìn bốn phía, đạo, “Về trước đi bàn bạc kỹ hơn.”

Chu Đào ánh mắt biến ảo, sát na xuất hiện vô số ý nghĩ.

Một lát sau.

Hắn gắt gao nhìn chăm chăm Nghiêm Thống, cắn răng nói, “Tốt Nghiêm Thống, đã Huyền Vũ tông khẳng khẳng như thế, vậy lão phu cũng không được nói, lão phu chỉ muốn nói cho người, mối thù giết con không đội trời chung, hãy đợi đấy!”

Hắn hát lên tay áo, trực tiếp dẫn người rời đi.

Bên người đông đảo Chu gia cao thủ nhao nhao hung tợn nhìn về phía Huyền Vũ tông đám người, cùng hướng Chu Đào.

Huyền Vũ tông không ít đệ tử sắc mặt biến huyền, trong lòng đã bắt đầu sinh thoái ý.

Bọn hắn bái sư Huyền Vũ tông, chủ yếu là muốn làm đến Linh cấp tâm pháp, mà không phải nghĩ bồi tiếp Huyền Vũ tông cùng một chỗ chịu chết.

Bây giờ Huyền Vũ tông cùng Chu gia đập, sớm muộn cũng sẽ sinh ra xung đột.

Đến lúc đó bọn hắn đệ tử tránh không được muốn xông lên đi.

“Không ổn, không ổn a...”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Nghiêm Thống sắc mặt lạnh lùng, trơ mắt nhìn xem Chu Đào dẫn người rời đi, lúc này mới xoay người lại, mặt mo âm trầm, nhìn về phía đông đảo trưởng lão , đạo, “Các vị, ta không quản các người đến cùng nghĩ như thế nào, nhưng lão phu có một câu, đưa cho các vị, ăn nhờ ở đậu cùng mình dương gia, cái nào tư vị càng tốt hơn , hi vọng các người cố gắng suy nghĩ, còn có, từ hôm nay trở đi, xem trọng các đệ tử, ai dám phản bội chạy trốn , ần môn quy xử trí!

“

Hắn trực tiếp mang theo bên người thân tín rời đi.

Tất cả trưởng lão sắc mặt khẽ động, đều đang suy nghĩ Nghiêm Thống câu nói này.

Ăn nhờ ở đậu, không thể nghi ngờ chỉ phải là bọn hán âm thầm đầu nhập vào thế lực khác sự tình.

Mình đương gia, thì là chỉ đợi tại Huyền Vũ tông, tiếp tục làm mưa làm gió thời gian.

Trong lúc nhất thời, những trưởng lão này trong lòng riêng phần mình suy tư.

“Tốt, tản, tất cả giải tán đi.”

Vương trưởng lão bên kia dẫn đầu phát phát tay, để chúng đệ tử tản ra.

Chu trưởng lão cũng kịp phản ứng, nhìn về phía sau lưng đệ tử, nói, “Các người cũng trở về đi thôi, nhớ kỹ, mấy ngày nay ai cũng không cho phép tự mình chạy trốn, ai muốn chạy, đừng trách lão phu không nể tình!”

“Đệ tử không dám!”

Cả đám nhao nhao gật đầu.

“Ừm.”

Chu trưởng lão lên tiếng, hướng về trưởng lão đại diện đi đến.

“Dương sư huynh, sự tình hôm nay cứ như vậy kết thúc?”

Phùng Tiểu Vũ kinh ngạc nói.

“Chỉ sợ không có đơn giản như vậy.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu.

Hôm nay mới chỉ là vừa mới bắt đầu.

Chu gia chết nhi tử, sao có thể tính như vậy.

Bên ngoài mặc dù không dám động Huyền Vũ tông, nhưng là vụng trộm giết chết bọn hắn một ít trưởng lão, đệ tử cái gì, vẫn là dễ như trở bàn tay.

Không được!

Hắn phải trở về tiếp tục đào hang.

“Đi, về trước đi!”

Dương Phóng quay người.

Phùng Tiểu Vũ lúc này theo sau lưng.

Những người khác cũng nghị luận âm ỉ, cấp tốc tản ra.

Vừa mới trở về, Dương Phóng liền đem cửa sân từ bên trong tránh đi, về đến phòng tiếp tục đào hang.

Liên tục mấy ngày qua, lòng đất đã bị hắn móc ra một đầu dài đến vài trăm mét đường hầm.

Không cần mấy ngày, liền có thể triệt để đánh tới dưới núi.

Đến lúc đó dù là sơn môn bị phong tỏa, hắn cũng có thể tùy thời rời đi.

Cái này gọi lo trước khỏi họa.

...

Lại qua một ngày.

Cùng Dương Phóng đoán, Chu gia quả nhiên không có bỏ qua.

Đệ nhị trời xế chiều, một vị Huyền Vũ tông trưởng lão liền bị một đám người áo đen bên đường đánh chết, dẫn phát oanh động.

Trừ cái đó ra, Huyền Vũ tông một cái sông bạc cũng bị một đám người xa lạ trực tiếp thanh tẩy.

Đón lấy, cái này giống như là trở thành một cái mồi dẫn lửa đồng dạng.

Thành nội một chút phạm vi nhỏ loạn cả lên.

Liên tiếp có Huyền Vũ tông cao thủ gặp tập kích.

Bất kể là ai, chỉ cần là Huyền Vũ tông người xuống núi, tất nhiên có một đợt người áo đen lao nhanh ra, đem bọn hấn vây quanh.

Liên tục ba ngày quá khứ, Huyền Vũ tông tất cả trưởng lão ba chết một thương nặng.

Môn hạ sản nghiệp bị chiếm cứ hơn phân nửa, tức giận đến các trưởng lão khác tập hợp một chỗ, đập nát mấy bàn lớn.

“Đáng chết, cái này không chỉ có là Chu gia tại động thủ, những người khác cũng đều tại thừa cơ làm chúng ta!”

“Vương bát đản, đều là vương bát đản!”

“Xem ra bọn hấn là muốn mượn cơ hội này, triệt để chiếm chúng ta sản nghiệp!”

“Không thể như thế núp ở trên núi, chúng ta cùng một chỗ lao xuống đi, cùng bọn hắc liên mạng!”

“Đúng, dù là chết cũng muốn kéo Chu gia chôn cùng!”

...

Trưởng lão đại diện, tiếng rống giận dữ vang lên.

Dọa đến rất nhiều đệ tử sắc mặt trắng bệch.

Bây giờ dưới núi tựa hồ nghiêm nhiên trở thành bọn hắc Huyền Vũ tông cấm địa đồng dạng.

Mà lại bọn hắc nghe người ta nói, động thủ người tất cả đều là người áo đen, dùng võ học là đủ loại.

Có là Kiếm tháp khoái kiếm, có là Thập Tự môn chính là Thập Tự Trảm, có là Tứ Phương minh thiết quyền...

Còn có chính là Chu gia sóng dữ kinh...

Những người này đều tại thừa cơ hội này, cướp đoạt sản nghiệp của bọn hắc.

Làm cho hiện tại trên núi đệ tử lòng người bàng hoàng.

Phải biết trên núi tồn lương vốn cũng không nhiều, lại thêm không rõ ràng các thế lực lớn có thể hay không vụng trộm liên hợp, trực tiếp quang minh chính đại diệt môn, chúng đệ tử tất cả đều nghĩ âm thầm đi đường.

Làm sao sơn môn phong tỏa, các vị trưởng lão một điểm cơ hội chạy trốn cũng không cho bọn hắc.

...

Đêm khuya.

Phốc phốc!

Theo một mảnh thổ nhưỡng đột nhiên lồm xuống dưới.

Một cái một người lớn nhỏ hố đất bỗng nhiên xuất hiện dưới chân núi trong một rừng cây.

Dương Phóng đầu trực tiếp từ bên trong chui ra.

“Đả thông?”

Hắn hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, trong lòng mừng rỡ.

Không uổng công hắn những người này không biết ngày đêm đào hang, thật bị hắn đào xuyên rồi?

Nơi này khoảng cách Huyền Vũ tông sơn môn có chừng tám mươi, chín mươi mét xa.

Dương Phóng từ trong động quật trực tiếp chui ra, đem một thân bùn đất hết thầy đập tan, cởi xuống trên người Huyền Vũ tông đệ tử phục sức, đem nó nhét vào hang động.

Vì có thể đào xuyên đầu này địa đạo, những thời giờ này quả thực đã bị thiệt thòi không ít.

Hắn cũng không nghĩ tới các thế lực lớn ác như vậy, trực tiếp mượn nhờ cơ hội lần này, vào chỗ chết đi cả Huyền Vũ tông.

Nói cho cùng, chuyện này vẫn là cùng hắn có quan hệ.

Nếu là hắn không có giết Chu Thiên Lý, tuyệt đối sẽ không xuất hiện như thế một việc sự tình.

Cũng không có biện pháp, ai bảo Chu Thiên Lý cùng Hoàng Thái đi gần.

Giải quyết một cái, một cái khác khẳng định sẽ sinh ra hoài nghi, hấn chỉ có thể tận gốc giải quyết.

Lại không nghĩ rằng cái này cây bộ rễ càng như thế phức tạp.

Nhưng nói trở lại.

Coi như không giết Chu Thiên Lý, thế lực khác cũng khẳng định sẽ tìm cái khác cơ hội đi cả Huyền Vũ tông!

“Được rồi, trước tồn lương!”

Dương Phóng nói nhỏ, tìm một tảng đá lớn đem đầu này cửa hang một mực ngăn chặn, lại tại bốn phía cẩn thận che giấu một chút.

Kỳ thật hấn đại khái có thể đi thẳng một mạch, nhưng là cẩn thận suy nghĩ một chút, vẫn là đến về núi bên trên.

Vạn nhất hấn sư tôn đột nhiên triệu kiến đệ tử, lại không nhìn thấy hấn, đây chẳng phải là xảy ra đại sự?

Cho nên, vẫn là phải trở về ở.

Nhưng là có đầu này địa đạo, hấn tối thiểu đã có lực lượng.

Dạng này không quản Huyền Vũ tông ra loạn gì, hấn muốn chạy liền chạy.

Thái dương vừa mới xuống núi.

Dưới núi phùng thị y nguyên náo nhiệt.

Dương Phóng đi trong đám người, một bên tìm kiếm lấy vật mình cần, một bên nghe ngóng lấy trong phường thị tin tức.

Những ngày gần đây, dưới núi động tĩnh không nhỏ.

Một mặt là Hắc Long quân khắp nơi bắt nạt dân sự tình.

Một phương diện khác thì là Huyền Vũ tông kinh ngạc sự tình, đã dẫn phát rất nhiều người nghị luận.

“Gọi là một cái thảm, Huyền Vũ tông Cát trưởng lão biết a? Ngay tại hôm qua ở trước mặt ta bị người tập kích.”

“Cái gì? Huyền Vũ tông Cát trưởng lão đã là thất phẩm đi?”

“Đâu chỉ thất phẩm, tối thiểu có thất phẩm đỉnh phong, nhưng trực tiếp bị một đám người đánh thành trọng thương, kinh hoảng mà chạy, tùy hành đệ tử chết hết, cũng không biết kia Cát trưởng lão còn có thể hay không chống đỡ?”

“Chậc chậc, những ngày này có trò hay để nhìn.”

...

Vương trưởng lão cũng bị thương nặng?

Dương Phóng trong lòng hơi động.

Đây là cái kia so với hắc sư tôn còn lợi hại hơn, một tháng thu hai mươi bốn đệ tử ngoan nhân.

Đối phương thế mà cũng gặp tập kích.

Hắn bỗng nhiên quay đầu lần nữa nhìn thoáng qua Huyền Vũ tông sơn môn.

Hắn dám đoán chắc, Huyền Vũ tông sơn môn bốn phía khẳng định có người tại thời khắc nhìn chăm chăm Huyền Vũ tông.

Nhưng Huyền Vũ tông trưởng lão lại không thể không hạ sơn.

Bọn hắn rất nhiều sản nghiệp tất cả đều mở dưới chân núi.

Không hạ sơn, chẳng lẽ uống gió tây bắc?

“Đều tại ta a...”

Dương Phóng trầm nghĩ.

“Người là... Dương Phóng!”

Bỗng nhiên, một đạo kinh nghi thanh âm sau lưng hắn vang lên.

Dương Phóng quay đầu nhìn lại, đi tới nói, “Trình đội trưởng!”

“Thật là người!”

Trình Thiên Dã một mặt kinh ngạc.

Nay trời xế chiều lúc tan việc hơi sớm, hắn lúc đầu muốn trở về chờ đợi Thông Thiên giáo chủ.

Nghĩ không ra thế mà tại đường xá gặp Dương Phóng.

“Đi, đi ta nơi đó ngồi một hồi đi.”

Trình Thiên Dã nói.

Dương Phóng suy nghĩ một chút, vẫn là gật đầu.

“Tốt!”

..

Chương 96 : Thiên Thần tổ chức lại xuất hiện!

Gian phòng bên trong.

Một ngọn đèn dầu sáng lên.

Trình Thiên Dã vì Dương Phóng pha một bình trà nóng.

“Những ngày này Hắc Long quân đang khắp nơi bắt nạn dân, ta để Trần Thi Nghiên tới người chỗ ở tìm mấy lần cũng không thể tìm tới người, còn tưởng rằng người đã ngộ hại, nghĩ không ra người thế mà còn sống?”

“Đúng vậy, ta là may mắn mới sống sót, ngày đó Hắc Long quân bắt nạn dân, ta vừa vặn không tại, biết tin tức về sau, trước tiên liền đổi trụ sở.”

Dương Phóng nói.

“Vậy người bây giờ ở nơi nào?”

Trình Thiên Dã hỏi.

“Cái này...”

Dương Phóng có chút trầm mặc , đạo, “Thành Bắc một cái ngõ nhỏ đi, cụ thể lộ tuyến ta cũng không tốt nói , bên kia địa hình ngừng phức tạp.”

“Cũng được, tóm lại người có thể còn sống sót liền không thể tốt hơn.”

Trình Thiên Dã gạt đầu, cảm khái nói, “Người bây giờ biết sinh hoạt tại Bạch Lạc thành khó xử đi? Một người

một cây chẳng chống vững nhà, coi như người lại không nghĩ gây chuyện, thế nhưng là hoàn cảnh cho phép, hoàn cảnh chính là như thế một hoàn cảnh, đang buộc người không ngừng làm ra cải biến, ai không muốn an an ổn ổn sinh hoạt, thế nhưng là, thật có thể được không? Bạch Lạc thành hoàn cảnh so nguyên bản Hắc Thiết khu quần cư còn nghiêm trọng cùng phức tạp!”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu.

Điểm này hẳn thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Trước đó đưa tiễn Lưu trưởng lão về sau, hẳn nguyên lai tưởng rằng trốn ở Huyền Vũ tông tu luyện liền có thể rời xa phân tranh.

Nhưng là không nghĩ tới vẫn là bị người dính bên trên?

Thử hỏi chỗ kia không có buồn nôn người?

Như thế nào muốn tránh liền có thể tránh rơi?

Nhất là đại địa phương!

Càng là đại địa phương, lòng người càng là phức tạp.

“Đúng rồi, những ngày này thành nội càng ngày càng bất an, Hắc Long quân bên kia hành động còn không có kết thúc, Huyền Vũ tông bên kia lại theo sát lấy náo động lên sự cố, người tuyệt đối đừng cùng Huyền Vũ tông sản nghiệp dính vào quan hệ, hiện tại bọn hắn sản nghiệp bất ổn, bị các thế lực lớn chỗ tranh đoạt, một khi bị cuốn vào trong đó, chỉ sợ chết cũng không biết chết như thế nào.”

Trình Thiên Dã nói.

“Ta hiểu rồi.”

Dương Phóng gật đầu.

“Ừm, đoán chừng Hắc Long quân còn phải lại bắt nửa tháng tả hữu người, hi vọng nửa tháng tả hữu có thể triệt để chìm xuống đi.”

Trình Thiên Dã nói.

“Những người khác bên kia thế nào?”

Dương Phóng hợp thời hỏi một câu.

“Người nào? Là giống như người từ khu quần cư chạy nạn Lam Tinh người?”

Trình Thiên Dã mở miệng, lắc lắc đầu nói, “Bọn hấn không có việc gì, sớm tại ngày đầu tiên bắt người thời điểm, ta liền để những người khác giúp bọn hấn yểm hộ thân phận, mặc dù không thể cam đoan bọn hấn đại phú đại quý, nhưng là tối thiểu an toàn tuyệt đối không thành vấn đề.”

“Vậy là tốt rồi.”

Dương Phóng nói.

“Ai, hiện tại lo lắng duy nhất vẫn là Trần Thi Nghiên bên kia.”

Trình Thiên Dã có chút than nhẹ, “Bảy tám ngày trước, Thiên Thần tổ chức người tới tìm ta qua một lần, nói muốn giúp chúng ta giải quyết Bạch gia sự tình, cũng để chúng ta tìm kiếm một chút vật liệu, bây giờ vật liệu chúng ta đã tìm tới, nhưng đối phương lại tượng biến mất, đến nay không thấy tung tích, có lẽ là nghe ta nghe lầm, không biết đối phương lúc nào có thể lại tới tìm ta.”

“Thiên Thần tổ chức thế mà liên hệ đội trưởng?”

Dương Phóng kinh ngạc.

“Đúng vậy, còn giống như là vị kia Thông Thiên giáo chủ!”

Trình Thiên Dã ngưng tiếng nói.

“Lại là hắn.”

Dương Phóng động dung.

Trình Thiên Dã cười khổ lắc đầu , đạo, “Thôi, không đề cập nữa, người lưu tại ta cái này ăn một bữa cơm lại đi?”

“Không được không được, sắc trời đã tối, một người rời đi không quá an toàn.”

Dương Phóng liền vội vàng đứng lên.

“Cũng thế.”

Trình Thiên Dã gật đầu.

Hai người đứng dậy, Trình Thiên Dã đem Dương Phóng đưa đến cổng, đưa mắt nhìn hắn rời đi.

Thẳng đến Dương Phóng triệt để đi xa, hắn mới lần nữa trở về trụ sở.

Nơi xa, Dương Phóng một bên hành tẩu, một bên trong lòng suy tư.

“Thật quá ích kỷ sao?”

Nhưng đoạn thời gian trước rõ ràng không phải động thủ

thời cơ tốt.

Trong khoảng thời gian này hoàn cảnh hỗn loạn, ngược lại là có thể thừa cơ ném thủ.

“Bất quá coi như tới tìm hấn, cũng chỉ có thể trời tối ngày mai trở lại, hôm nay hấn cùng ta nhắc lên việc này, ban đêm Thông Thiên giáo chủ liền tới nhà, sao có thể trùng hợp như vậy?”

Dương Phóng lắc đầu

Diễn trò muốn làm nguyên bộ mới được.

Hấn tiếp xuống đi trên đường phố mua hủ tiếu, ăn thịt, lại mua dược liệu, vội vàng trở về rừng, xách lên cửa hang, đem đồ vật ném vào, tự thân cũng chui xuống dưới.

Không bao lâu, Dương Phóng đã lần nữa trở về trụ sở.

Hấn lần nữa đi ra ngoài, hướng về Huyền Vũ tông chỗ sâu nhìn lại.

Toàn bộ Huyền Vũ tông bầu không khí rõ ràng khẩn trương lên.

Rất nhiều đệ tử giờ cao bó đuốc ở bên ngoài tuần tra.

“Nếu là lạng lẽ đem đường hầm đánh tới Tàng Kinh Các, không biết có thể làm được hay không.”

Nếu là có thể đào xuyên Tàng Kinh Các, vậy liền phát.

Bên trong các loại bí tịch phải có tận dùng!

Bất quá nói như vậy, khẳng định sẽ có thủ Các trưởng già đang tại bảo vệ.

Hắn bỏ đi chú ý, về đến trong nhà, như thường lệ tu luyện.

Lại là một đêm trôi qua.

Huyền Vũ tông hội nghị trưởng lão lần nữa tổ chức.

Ròng rã cho tới trưa, đông đảo trưởng lão ở trong đại điện làm cho mặt đỏ tía tai, kém chút âm ỉ lên, cuối cùng cái bàn đều bị lật ngược mấy cái.

Tận tới lúc giữa trưa phân, hội nghị mới kết thúc.

Dương Phóng sư tôn Chu trưởng lão, sắc mặt âm trầm, khí tức u ám, hướng về trụ sở trở về.

“Đi, đem các đệ tử tất cả đều cho ta kêu đến!”

Chu trưởng lão âm trầm nói.

“Vâng, sư tôn!”

Bên cạnh một cái thân truyền đệ tử cung kính đáp lại, rời khỏi nơi đây.

Không bao lâu, hắn đi vào đệ tử chỗ cư trú, bắt đầu lần lượt gõ cửa.

“Sư tôn muốn triệu kiến chúng ta?”

Dương Phóng hỏi.

“Đúng thế.”

Người kia đáp lại, tiếp theo đi gõ những người khác cửa phòng.

Phùng Tiểu Vũ một mặt lo lắng đi vào Dương Phóng bên người, “Sư huynh, sư tôn lúc này triệu tập chúng ta là vì cái gì?”

Liên tục mấy ngày, bên ngoài phát sinh đủ loại đại sự, để hắn lo lắng hãi hùng, đã sớm muốn chạy.

Chỉ là sơn môn phong tỏa, hắn âm thầm đi mấy lần hỏi, đều bị đại trưởng lão người cho cản lại.

“Không biết, đi trước xem một chút đi.”

Dương Phóng trong lòng suy tư.

“Ừm.”

Phùng Tiểu Vũ gật đầu, thành thành thật thật đi theo Dương Phóng cùng nhau đi đến.

Cái khác chúng đệ tử, cũng nhao nhao đi ra.

Không bao lâu, trên trăm người ngựa đã toàn bộ hội tụ đến Chu trưởng lão trong sân.

Hương hoa tràn ngập trong sân.

Chu trưởng lão lại không ngày xưa phong phạm, mặt mo âm trầm, chấp hai tay sau lưng, nhìn ra được, tâm tình cực kỳ hồngбет.

“Sư tôn!”

Một đám đệ tử cung kính hành lễ.

Chu trưởng lão sắc mặt âm trầm, khoát tay áo , đạo, “Được rồi, lão phu thẳng lời nói, các người đều là lão phu thân truyền đệ tử, thậm chí phần lớn người đều là giao bạc tới, lão phu thu các người tiền, đương nhiên sẽ

không không quản sống chết của các người,

Nay Thiên Thượng buổi trưa hội nghị trưởng lão bên trong, tất cả trưởng lão nhất trí quyết định, phái người thay phiên xuống núi đóng giữ, rất không may, lão phu bốc thăm thời điểm bắt được cái thứ nhất, dựa theo bọn hấn ý tứ, lão phu đến đem các người phái đến dưới núi đi trấn thủ sản nghiệp!

Nhưng dựa vào cái gì?

Cũng bởi vì lão phu bốc thăm bắt được cái thứ nhất liền phải trước phái ta người xuống núi sao?

Lão phu hết lần này tới lần khác không phục!

Nói thế nào, cũng phải dựa theo trưởng lão trình tự đến mới được, bởi vậy, đại trưởng lão nên cái thứ nhất!

Cái này chim đầu đàn, lão phu tuyệt đối không thể đang!

Hôm nay gọi các người tới, là vì nói cho các người biết, mấy ngày nay đều cho ta trong phòng đợi, bất kể là ai để các người xuống núi, hờ hững, đều hiểu sao? Nếu là có người dám cưỡng bức các người xuống núi, các người liền trực tiếp tới tìm ta!”

“Vâng, sư tôn!”

Trong lòng mọi người run lên, nhao nhao ôm quyền.

“Ừm, tất cả đi xuống đi.”

Chu trưởng lão lạnh đạm phát phát tay.

Những đệ tử này đều là bảo bối của hấn u cục, là hấn đại tài chủ.

Hắn sao lại để cho mình đệ tử xuống núi chịu chết?

Bốc thăm sự tình, hắn vốn là cực lực phản đối!

Thậm chí hắn hoài nghi, mình bắt đệ nhất đều là bị người động tay chân.

Đám người lần nữa hành lễ, nhao nhao lui ra.

Trở về trên đường, Dương Phóng âm thầm lú lú.

Tuần này trưởng lão đại hợp khẩu vị của hắn.

Không giống trước đó gặp phải Vương Đông Lai lấy tiền không làm việc.

Người ta Chu trưởng lão không chỉ có làm việc, hơn nữa còn làm thật xinh đẹp.

Ra bất luận cái gì biến cố, người ta biết trước tiên thông tri môn hạ đệ tử.

“Tiền này xài đáng giá.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Phùng Tiểu Vũ cũng là ngầm thở phào , đạo, “Sư huynh, tiếp xuống thật sẽ có người cưỡng bức chúng ta xuống núi sao?”

“Khẳng định sẽ có, bất quá sư tôn đã lên tiếng , ần sư tôn dạy đến là được rồi.”

Dương Phóng nói.

Phùng Tiểu Vũ trịnh trọng gật đầu.

Hai người riêng phần mình tách ra, trở lại trụ sở.

Không có gì bất ngờ xảy ra.

Lúc xế chiều.

Đại trưởng lão người quả nhiên bắt đầu lần lượt gõ cửa.

“Sự đệ, các người sư tôn hôm nay không có thông tri các người, hôm nay muốn đi dưới núi trần thủ sao?”

Ngoài cửa chỗ, một vị lục phẩm cao thủ nhìn chăm chú lên Dương Phóng, mở miệng hỏi.

“Không có, ta gần nhất đau đầu phát sốt, đã rất lâu chưa thấy qua sư tôn.”

Dương Phóng đáp lại nói.

Vị kia lục phẩm cao thủ lông mày vắn lên, nói, ” nói cho người đi, các người sư tôn tại bắt cưu quá trình bên trong bất thứ nhất, các người hôm nay đến xuống núi trần thủ sản nghiệp.”

“Nhưng ta không biết a.”

Dương Phóng mờ mịt nói.

Vị kia lục phẩm cao thủ trầm trầm nói, “Vậy ta hiện tại thông tri người, người thu thập một chút đi.”

“A, vậy ta phải đi trước hỏi một chút sư tôn.”

Dương Phóng nói.

“Tùy người, coi như người hỏi cũng là cùng một cái kết quả!”

Vị kia lục phẩm cao thủ lạnh lùng đáp lại một câu, dẫn

người đi đánh xuống một người cửa phòng.

Cứ như vậy, Chu trưởng lão từng cái đệ tử bị lần lượt gõ mở cửa phòng.

Cơ hồ mỗi người đáp án đều không khác mấy.

Hoặc là ngã bệnh.

Hoặc là đang giả điên bán ngốc.

Còn có người căn bản không ở nhà.

Khí vị kia lục phẩm cao thủ sắc mặt tái xanh, nhưng không có mấy may biện pháp.

Hắn đành phải tạm thời trở về, đem tình huống báo cáo nhà mình sư tôn.

...

Màn đêm buông xuống.

Khắp nơi câu tịch.

Nồng đậm trong rừng.

Một đầu lén lén lút lút bóng người lẩn nửa lạng yên từ trong địa động chui ra, thân thể nhoáng một cái, lớp bóp rung động, trống rỗng cất cao khoảng ba centimet.

Cự thạch công viên mãi về sau, Dương Phóng có thể tùy ý khống chế thân cao.

Hắn mặc vào một thân màu đen áo khoác, đổi một trương màu đỏ mặt nạ ác quỷ, dùng cự thạch đem cửa hang lẩn nửa căn thận ngăn chặn, hướng về Trình Thiên Dã nơi đó tiến đến.

...

Mờ tối gian phòng bên trong.

Ngọn đèn lấp lóe.

Trình Thiên Dã tay vớ trường đao, một mình thờ dài.

Ai không từng có qua gian hồ mộng?

Ai không muốn khoái ý ân cừu?

Chỉ là thế đạo hỗn loạn, lòng người phức tạp, còn sống đã cực kỳ không dễ, càng gì luận cái khác.

“Không có triều đình, không có chính thức, nơi này tựa như là một cái hỗn loạn xã hội nguyên thủy đồng dạng.”

Mạnh được yếu thua!

Mặc dù Bạch Lạc thành có nhà ngục, có bộ khoái, nhưng kia là phủ thành chủ nhà ngục, phủ thành chủ bộ khoái, quản được ở một phần nhỏ người, không quản được phần lớn người.

Nghe người ta nói, trước kia Bạch Lạc thành phủ thành chủ là một cái họ Hứa gia tộc sở kiến.

Về sau Hứa gia tại một lần rung chuyển bên trong kém chút bị diệt, phủ thành chủ từ đó về sau, liền chỉ còn trên danh nghĩa.

Mà lại thế giới này, hấn cần thận tìm hiểu qua.

Tựa hồ căn bản không có triều đình.

Có chỉ là từng tòa cách xa nhau mấy ngàn dặm thành trì,

giống như là từng cái bị cô lập siêu hình khu quần cư.

Hồ ~

Bỗng nhiên gian phòng bên trong ngọn đèn lắc lự, sáng tối chập chờn.

Trình Thiên Dã sắc mặt khẽ giật mình, tiếp lấy nghe được đẩy cửa thanh âm, mãnh nhưng ngẩng đầu.

Chỉ gặp cửa phòng từ từ mở ra.

Một đầu khô ngô hắc ám cự ảnh, xuất hiện tại cửa phòng của hắn bên ngoài.

Cao lớn kinh khủng, một mực ngăn chặn cửa phòng.

Trên mặt một trương mặt nạ màu đỏ, dưới ánh đèn, hết sức đáng sợ.

...

Chương 97 : Tàn Quảng Vương!

“Người!”

Trình Thiên Dã mắt đồng co rụt lại, toàn thân trên dưới cơ bắp kéo căng, trong lòng kinh nghi, chăm chú nhìn bóng người trước mắt.

Đây không phải Thông Thiên giáo chủ?

Tốt thân thể khôi ngô!

“Người là?”

“Được liệu đã tìm được chưa?”

Dương Phóng thanh âm khàn giọng.

Trình Thiên Dã thở sâu, nội tâm chấn động.

Là Thiên Thần tổ chức!

Chỉ là, đây là bọn hãn thành viên khác?

“Tìm được, tất cả đều tìm được, ngay cả ba trăm lượng bạc cũng chuẩn bị xong.”

Trình Thiên Dã miệng khô môi nóng nảy, buông xuống trường đao, vội vàng mở miệng.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, cùng mấy ngày trước đây Thông Thiên giáo chủ đã hoàn toàn bất đồng.

Hãn hôm nay thô cuồng, cao lớn, chớ không biểu lộ.

Ánh mắt bên trong có một loại xem sinh mệnh vì không có gì khí thể.

Lại thêm thân thể khô ngô, dù là không nhúc nhích đều có thể khiến người ta cảm thấy áp lực.

Trình Thiên Dã vội vàng từ dưới giường lấy ra một cái cỡ nhỏ bao khóa, để lên bàn, nhanh chóng triển khai , đạo, “Bằng hữu, người xem một chút, những này đủ sao?”

Dương Phương ánh mắt nhìn.

Chỉ gặp bao khóa bên trong, lít nha lít nhít xuất hiện mấy chục gốc dược liệu, lam đỏ đều có bất đồng.

Ngoài ra, còn có ba trăm lượng tán toái bạc.

Dương Phóng chỉ nhìn một chút, thường phục mô hình làm dạng lạnh lùng gặt đầu, khàn khàn nói, ” các người phải giải quyết người nào? Ta chỉ có thể xuất thủ một lần, cực hạn tại thất phẩm sơ kỳ đến trung kỳ!”

“Tốt, tốt, chúng ta chính là muốn bí mật giết chết Thập Tự môn Bạch gia Thiếu chủ, Bạch Thành Phong!”

Trình Thiên Dã đại hỉ , đạo, “Mà lại tu vi của hắn không cao, chỉ có thất phẩm sơ kỳ, tin tưởng bằng hữu hắn là tay thiện nghệ đến bất giữ.”

“Hắc hắc...”

Dương Phóng bỗng nhiên cười lạnh, thanh âm khàn khàn , đạo, “Nói đến đơn giản, Thập Tự môn Bạch gia thuộc về Thập Tự môn cầm quyền gia tộc một trong, trong đó cao thủ nhiều như mây, muốn xâm nhập Bạch phủ giết chết bọn hắn truyền nhân, chỉ sợ khó như lên trời!”

“Nhưng... thế nhưng là trước đó các người Thông Thiên giáo chủ đã đáp ứng a.”

Trình Thiên Dã sắc mặt ngạc nhiên, vội vàng mở miệng.

“Hắn đáp ứng là chuyện của hắn, bản tọa muốn lần nữa cân nhắc.”

Dương Phóng ngữ khí hờ hững.

“Kia... Vậy người cần gì mới có thể giúp chúng ta giải quyết việc này.”

Trình Thiên Dã vội vàng nói.

Dương Phóng không nói một lời, u lãnh ánh mắt nhìn lướt qua Trình Thiên Dã , đạo, “Như vậy đi, ta cũng không làm khó người, Linh cấp tâm pháp cùng Linh cấp bí tịch ta cũng không muốn rồi, các người đi giúp ta tìm mùi bản Phàm Cấp Vũ Kỹ đến, không khó a? Nếu như ta có thể giết liền giúp các người giết, không thể giết, các người cũng theo đó bỏ nhiệm!”

“Mùi bản Phàm Cấp Vũ Kỹ?”

Trình Thiên Dã lộ ra nghi hoặc.

Lấy đối phương loại tu vi này còn cần cần phải Phàm Cấp Vũ Kỹ sao?

“Bản tọa tự có cái khác diệu dụng, một mực tìm tới là được.”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Tốt, cái này không khó!”

Bọn hắn chính thức lòng bàn tay, khác không có, chính là Phàm Cấp Vũ Kỹ nhiều.

Mỗi người nộp lên hai môn, cũng có thể làm ra mấy chục cửa.

“Ừm, người đem Bạch gia tình huống cùng ta nói một chút.”

Dương Phóng lạnh lùng nói.

“Bằng hữu yên tâm, chúng ta sớm đã tìm hiểu tốt tình huống.”

Trình Thiên Dã sắc mặt đại hỉ.

Hắn vốn cho là người trước mắt cũng sẽ giống như Thông Thiên giáo chủ, trước lấy tiền sau làm việc.

Không nghĩ tới đối phương càng như thế sáng khoái, xem bộ dáng là chuẩn bị trước làm việc, trở lại lấy tiền.

“Bạch phủ ở vào Thập Tự môn Đông Pha Uyển lâm, hết thầy có năm vị thất phẩm trở lên cao thủ, trong đó người mạnh nhất là Bạch Long Hiên, chính là Thập Tự môn trưởng lão một trong, tu vi đã đạt tới bát phẩm tả hữu, bất quá hắn từ trước đến nay thâm cư không ra ngoài, gần nhất càng là âm thầm đối mặt Huyền Vũ tông, tinh lực hoàn mỹ đặt ở cháu trai Bạch Thành Phong nơi đó, mà lại Bạch Thành Phong ở tại Đông Pha Uyển lâm giữa hồ tiểu trúc, yêu thích sống một mình...”

Trình Thiên Dã triển khai một tấm bản đồ, đem Bạch phủ các loại tin tức hết thầy nói ra.

Dương Phóng trên mặt nạ nhìn không ra bất kỳ biểu lộ gì, trong lòng lại âm thầm nhíu mày.

Bạch phủ trưởng lão, bát phẩm cao thủ!

Cái này thật đúng là để mắt hần?

Trừ phi dùng Bạo khí quyết + lôi âm!

Nếu không gặp được bát phẩm cao thủ, hần hần phải chết không nghi ngờ...

Coi như dùng Bạo khí quyết, vạn nhất bị cuốn lấy, phiền phức cũng lớn.

“Bằng hữu, tin tức chính là những này, ngài nhìn...”

Trình Thiên Dã mong đợi nhìn xem Dương Phóng.

Bây giờ khoảng cách Bạch gia cưới Trần Thi Nghiê đã càng ngày càng gần.

Thời gian nửa tháng đã qua rồi mất hơn phân nửa, chỉ còn cuối cùng hai ngày.

Hần nếu không gặp tự nhiên là không thể nào.

“Biết.”

Dương Phóng hờ hững gạt đầu, cao thâm mặt trắc, để cho người ta nhìn không ra ý nghĩ, khàn khàn nói, “bí tịch người sớm một chút chuẩn bị, sau khi hoàn thành ta đêm mai tới lấy.”

Hần nắm lên bao khóa, cũng lên người.

“Bằng hữu yên tâm, ta nhất định chuẩn bị kỹ càng!”

Trình Thiên Dã đáp lại, đạo, “Đúng rồi, bằng hữu có thể lưu lại danh hào!”

“Tần Quảng Vương!”

Dương Phóng đáp lại một tiếng, quay người rời đi.

“Tần Quảng Vương?”

Trình Thiên Dã sắc mặt ngốc trệ.

Lại là một cái thành viên mới!

Tổ chức này bên trong, đến cùng có bao nhiêu thành viên?

Hắn vốn cho là tới sẽ là Hành giả Võ Tông...

Trong lúc nhất thời, trong lòng hắn biến ảo, hiển hiện thật sâu lo lắng.

Một cái vượt qua quốc gia chường khổng tổ chức thần bí...

Càng nghĩ càng khiến người ta cảm thấy áp lực to lớn.

...

Dương Phóng rời đi Trình Thiên Dã trụ sở, thân thể nhẹ nhàng, so như quỷ mị, hướng về Thập Tự môn tiến đến.

Thập Tự môn bên trong có tứ đại cầm quyền gia tộc, theo thứ tự là bạch, rừng, lá, trần.

Tứ đại gia tộc như là bốn cái trụ cột, chống đỡ hiện tại Thập Tự môn.

Chỉ bất quá từ khi mấy năm trước bắt đầu, Bạch gia liền dần dần trở nên cường thế, tăng thêm lần này Bạch gia Thiếu chủ Bạch Thành Phong thuận lợi đột phá thất phẩm, trở thành Thập Tự môn bên trong trẻ tuổi nhất

thất phẩm cao thủ.

Đến bây giờ Bạch gia thậm chí dần có dần dần uy áp môn chủ một mạch xu thế.

Đông Pha Uyển lâm, ở vào Thập Tự môn lịch Bắc khu vực.

Tới gần một chỗ sông lớn, bốn phía phòng ốc liên miên, cây xanh râm mát, uyển trong rừng càng là tồn tại một chỗ to lớn hồ nước.

Trong hồ kia ương, thì là một cái tiểu trúc lẳng lẳng đứng vững.

Dương Phóng rất dễ dàng liền tìm được Bạch gia chỗ.

Bạch gia giữ cửa hơn mười tên Thập Tự môn đệ tử, từng cái thân thể cao lớn, cao lớn vạm vỡ, con mắt sắc bén dị thường.

Nhìn một cái, đều là tam phẩm tu vi.

Dương Phóng âm thầm nhíu mày, vây quanh Bạch gia tường viện chuyển nửa vòng, nghiêng tai lắng nghe một trận, bảo đảm sau khi an toàn, lúc này thân thể lật một cái, vượt qua đầu tường, rơi vào một chỗ giả sơn hậu phương.

Hắn khí tức nội liễm, so như bóng ma, một đôi ánh mắt hướng về nơi xa nhìn lại.

Sau đó thân pháp giống như quỷ mị, hướng về giữa hồ tiếp cận mà đi.

Hồ nước to lớn, chiếm diện tích mấy chục mẫu.

Trong sáng nguyệt quang bị vò nát, tản mát thành vô số

lốm đốm lấm tẩm.

Gió đêm thổi tới, mang đến từng đợt thanh nhàn khí tức.

Hồ nước một bên, là một cái cở nhỏ bến tàu, phía trên buộc lại một cái thuyền gỗ.

Một người chèo thuyền ngay tại ngòi ở chỗ đó nằm ngáy o o.

Ầm!

Trầm đục phát ra, Dương Phóng triệt để để hấn đã hôn mê.

Mắt thấy giữa hồ khu vực tiểu trúc, Dương Phóng trong lòng bất đắc dĩ.

Làm cái ám sát cũng còn được bản thân chèo thuyền quá khứ.

Cái này không kéo con bê sao?

Hấn nhảy lên thuyền gỗ, hai tay chống tương, dùng sức hướng về giữa hồ khu vực vạch tới.

Nếu như không muốn chèo thuyền, hấn ngược lại là có thể thi triển khinh công đập nước quá khứ, chỉ là bởi như vậy, chờ hấn đến giữa hồ tiểu trúc, tất nhiên chân khí tiêu hao quá độ.

Đến lúc đó, đối phương dĩ dật đãi lao, không biết ai giết ai đâu.

“May mắn Trình Thiên Dã không thấy được một màn này, không phải cái này bức cách thỏa thỏa không có.”

Ai từng thấy cao thủ tuyệt thế giết người còn phải mình

chèo thuyền?

Soạt, soạt, soạt...

Từng đợt gợn sóng bị cuốn lên thanh âm phát ra.

...

Tiểu trúc bên trong.

“Ngô lão, nhìn thấy không? Đây cũng là Thập Tự môn bên trong truyền thuyết đã lâu Thiết Ma chiến giáp!”

Dáng người cũng không cao lớn Bạch Thành Phong, một mặt phức tạp, nhìn chăm chú lên bàn án bên trên một bộ quyền trục, bàn tay nhẹ nhàng mơn trớn.

Quyển trục bên trong, vẽ lấy một trượng giống như đúc giáp trụ đồ án.

Dữ tợn, yêu dị, một mảnh đen nhánh, thiết giáp dày đặc.

Dù chỉ là một bộ bản thiết kế, cũng y nguyên có thể khiến người ta liếc nhìn bất phàm.

“Thiếu chủ, Thiết Ma chiến giáp nhược thật sự có cái này lớn như vậy năng lực? Vì sao không thấy lịch đại môn chủ tiến hành rèn đúc?”

Bên cạnh một cái tóc trắng xoá lão nhân hồ nghi hỏi.

“Khó a, muốn rèn đúc như thế một bộ giáp trụ sao mà khó khăn.”

Bạch Thành Phong than nhỏ,

“Không nói trước giáp trụ tài liệu chính cũng không phải là sắt thường, riêng là cần có cái khác phụ trợ vật liệu,

cũng không khỏi đất đở dị thường, mà cái này cũng chưa tính cái gì, khó được nhất là, rèn đúc cái này giáp trụ đối với công tượng tiêu chuẩn yêu cầu cực cao, bọn hắn không chỉ có nếu có thể linh hoạt phối hợp, chường không giáp trụ mỗi một chi tiết, khó khăn nhất là, tu vi của bọn hắn cao hơn, ít nhất phải có thất phẩm tả hữu!”

“Đối công tượng tu vi cũng có yêu cầu?”

Tóc trắng xoá lão giả kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, bởi vì cần thiết phụ trợ vật liệu, một khi hòa tan về sau, sẽ sinh ra cực mạnh lực lượng kinh khủng, thất phẩm phía dưới căn bản không chịu nổi, chỉ có thất phẩm cao thủ chân khí mới có thể không chế lại cỗ lực lượng này, từ đó đem loại tài liệu này viên mãn vận dụng, chỉ là, muốn tìm thất phẩm trở lên thợ rèn lại nói nghe thì dễ?”

Bạch Thành Phong cảm khái nói.

Bản này chính là tương hỗ mâu thuẫn sự tình.

Say mê võ học người, ai sẽ đi học rèn sắt?

Rèn sắt người, ai có thể tu luyện tới thất phẩm?

“Thì ra là thế!”

Tóc trắng xoá lão giả gật đầu , đạo, “Bây giờ xem ra, quyền trục này chỉ có thể làm cái bài trí phẩm.”

Bạch Thành Phong bất đắc dĩ cười một tiếng.

Nếu có thể rèn đúc ra loại này giáp trụ, thực lực bản thân tối thiểu đem tăng lên gấp ba trở lên.

“Đi Ngô lão, người đi về trước đi, ta lại đứng một lúc!”

Bạch Thành Phong nhẹ nhàng phát tay , đạo, “Tiếp qua hai ngày chính là ta cưới Trần Thi Nghiê n thời điểm, tất nhiên sẽ có đạo chích đứng ra nháo sự, ta muốn đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất!”

Trắng nhất phủ mạnh nhất truyền nhân, Bạch Thành Phong cùng nhau đi tới, không thiếu có một ít người khiêu chiến.

Có thể nói là chân chính dựa vào thực lực đánh ra tới địa vị.

“Vâng, công tử!”

Tóc trắng xóa lão giả khom người đáp lại, chậm chạp rời khỏi.

Hắn ra khỏi phòng, đang muốn từ một bên thuyền nhỏ rời đi, chợt sắc mặt hồ nghi, ánh mắt hướng về trước mắt giữa hồ nhìn lại.

Chỉ gặp bảy tám mét bên ngoài khu vực.

Một chiếc thuyền nhỏ ngay tại theo gió vượt sóng, nhanh chóng lái tới.

Trên đó, đứng vững vàng một đạo dị thường cao lớn bóng đen.

Mông lung dưới ánh trăng, mơ hồ có thể thấy được đối phương đầu đội một bộ màu đỏ dữ tợn mặt nạ, như rất giống ma, khí tức mờ mịt.

Mà cơ hồ tại lão giả này nhìn thấy Dương Phóng sát na, Dương Phóng một bước phóng ra, thân thể nhập ma, quỷ dị khó lường, như là dung nhập đêm tối, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, trực tiếp xuyên qua xa bảy, tám mét mặt nước, xuất hiện tại trước mặt lão giả.

Đạp Tuyệt công!

Hắc băng chưởng!

Oanh!

Một chưởng vỗ ra, năm ngón tay to lớn, tràn ngập một cỗ âm trầm hàn khí, kinh khủng yêu dị, phong tỏa không khí, năm cái ngón tay giống như là âm phủ lệ quỷ, phong tỏa ngăn cản lão giả hết thấy đường lui.

Lão giả thốt nhiên biến sắc, rốt cục kịp phản ứng.

Tốt tặc tử!

Hắn không vội mở miệng kêu cứu, vội vàng dốc hết toàn lực vận chuyển công lực, hai tay liên hoàn huy động, không ngừng khoan tròn, đồng thời thân thể hướng về sau lưng cực tốc lùi gấp, muốn tạm thời ngăn trở chưởng lực của đối phương.

Chỉ là đối phương động thủ tốc độ quá nhanh, lực lượng quá lớn.

Như tồi khô lạp hủ!

Tạp sát!

Vừa đối mặt, hai cánh tay hắn gãy xương, như là bị đá lớn vạn cân đập trúng, lực lượng kinh khủng tại chỗ tác dụng tại bộ ngực của hắn khu vực, phịch một tiếng, toàn bộ xương ngực, xương sườn toàn bộ vỡ nát, thân thể bay ngược, đập vào gian phòng.

Tiểu trúc trung tâm.

Bạch Thành Phong sớm đã nghe được động tĩnh, thân thể cấp tốc vọt tới.

Hắn mắt đồng co rụt lại, trực tiếp thấy được Dương Phóng thân ảnh.

“Muốn chết!”

Soạt!

Đầu ngón chân điểm đất mặt, thân thể như là thuấn di, mang theo cường đại cương phong trực tiếp xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận, không nói một lời, đi lên chính là song quyền tề xuất, lúc lên lúc xuống, hướng về Dương Phóng hung hăng va chạm mà đi.

Thập tự quyền!

Dương Phóng nhìn cũng không nhìn, lại không tránh né chút nào, trực tiếp lật bàn tay một cái, dựa vào lấy khôi ngô thân cao, hướng về Bạch Thành Phong trán chỗ hung hăng đóng đi.

Bạch Thành Phong sắc mặt kinh hãi.

Gia hỏa này điên rồi?

Hắn vội vàng thu hồi nắm đấm, hướng về Dương Phóng chưởng lực nghênh đón.

Tạp sát một tiếng, hai người lực lượng va chạm, kinh phong gào thét, hô hô rung động.

Tiểu trúc bên trong bàn ghế bị chấn động đến một mảnh hiềm nát.

Hai người thân thể tất cả đều cấp tốc rút lui ra ngoài.

Dương Phóng phát ra một đạo kinh nghi thanh âm.

Trực tiếp cảm nhận được hai cỗ vô cùng quỷ dị lực lượng hướng về trong người hắn cấp tốc đánh tới, như là hai đầu giao long, vạn và vạn vạn, khó mà ma diệt, giống như là vật sống đồng dạng.

Linh cấp võ kỹ?

Hắn lần nữa nhìn về phía Bạch Thành Phong.

Chỉ gặp Bạch Thành Phong hiển nhiên cũng không tốt tay.

Bên trong hắn một chiêu viên mãn 【 Hắc băng chưởng 】, sắc mặt một lúc xanh một lúc đỏ, cánh tay run lẩy bẩy, cảm giác được nửa người đều kỳ hàn vô cùng, kinh mạch chết lặng.

“Người là ai?”

Bạch Thành Phong mở miệng kinh uống.

Oanh!

Dương Phóng không nói một lời lần nữa nhanh chóng hướng về đi qua, như là gió táp mưa rào, căn bản không cho Bạch Thành Phong cơ hội nói chuyện.

Hắn chỉ cầu hoà tốc giải quyết chiến đấu, không muốn ở lâu một khắc.

..

Chương 98 : Thiết Ma chiến giáp!

Ầm! Ầm! Ầm!

Toàn bộ giữa hồ tiêu trúc bị đánh không còn hình dáng.

Hai đạo nhân ảnh đang nhanh chóng giao thủ, từng đợt nổ vang âm thanh không ngừng truyền đến, những nơi đi qua, bàn ghế tất cả đều nổ tung.

Bạch Thành Phong liên tục trốn tránh, trong lòng gầm thét, biệt khuất phát cuồng.

Đây rốt cuộc là người nào?

Thật là khủng khiếp chưởng lực!

Chưởng lực của đối phương mỗi một lần đánh ra, đều để hán từ đầu lạnh đến chân, kinh mạch run rẩy, lông tơ đứng đậy, cần liều mạng vận chuyển chân khí mới có thể ngăn cản tới.

Bọn hán tự vấn lòng, chưa bao giờ từng gặp phải dạng này Linh cấp võ kỹ!

Trong mắt hán, nghiễm nhiên đã đem Phàm cấp võ học 【 Hắc băng chưởng 】 xem như thành cùng hán 【 Thập tự quyền 】 đồng dạng Linh cấp võ học.

Căn bản sẽ không nghĩ tới đây chỉ là hơi có chút mạnh Phàm cấp võ học.

Bạch Thành Phong liên tục giao thủ hơn mười chiêu, cũng đã cảm giác được hai đầu cánh tay giống như là triệt để chết lạng, hoàn toàn ngăn cản không nổi đối

phương.

Thực sự quá rét lạnh!

Càng máu chốt chính là, gia hỏa này còn tại hạ độc!

Ngắn ngủi trong chốc lát, hẳn tối thiểu người thấy mùi
mấy loại kịch độc khí tức.

Cái này khiến Bạch Thành Phong càng thêm biệt khuất.

Hắn rất muốn phát ra rống to, nhưng ở loại thời khắc
máu chốt này lại một câu cũng kêu không được, chỉ hi
vọng trong nhà đám người có thể nghe được động tĩnh,
sớm một chút chạy đến.

Ầm!

Bạch Thành Phong lần nữa khúc cánh tay ngăn cản.

Lại một lần bị Dương Phóng một cái cuồng bạo chưởng
lực hung hăng đánh vào khuỷu tay chỗ.

Đáng sợ hàn độc khí tức hướng về khí tức của hắn
nhanh chóng mãnh liệt mà đi.

Một kích không phá, Dương Phóng hai tay liên hoàn,
mang theo gay mũi khí tức, liên tục đánh ra.

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên kích ba chưởng.

Bạch Thành Phong hộ thể chân khí rốt cục bị hắn triệt
để đánh nát, không khỏi trong lòng hoảng hốt, hoảng sợ
kêu to, “Gia gia cứu ta!”

Tạp sát!

Hắn bị Dương Phóng một chiêu tích tại lồng ngực, thân thể tại chỗ bay ngược, xương cốt lổm, vụn vặt mảnh xương từ phía sau xông ra.

Dương Phóng hoả tốc xông ra, từ Bạch Thành Phong trong ngực nắm lên một túi tiền đựng vào trong ngực, sau đó nhanh chóng vọt tới trước bàn, cuốn lên tám kia quyển trục, liền cấp tốc nhét vào bao khóa, quay người rời đi.

Trước đó tới thời điểm, hắn liền xuyên thấu qua ánh lửa nhìn thấy Bạch Thành Phong hai người tại quan sát quyển trục.

Không cần nghĩ, khẳng định có giá trị không nhỏ.

Dương Phóng rơi vào trên thuyền nhỏ, lúc này nhanh chóng lay động song mái chèo, hướng về nơi xa vạch tới.

Soạt phần phật!

Từng đợt sóng nước thanh âm truyền ra.

Chỉ là mới vừa vãn cập bờ, nơi xa liền có đại lượng hộ vệ nghe hỏi chạy đến.

“Nhanh, nhanh đi xem xét công tử!”

“Có thích khách!”

...

Dương Phóng thân thể lóe lên, Âm ảnh thân pháp phối hợp Đạp Tuyết công, như là mông lung bóng đen, mô hình hồ không chừng, một bên nhanh chóng đi đường, một bên áp súc thân cao, từ trước đó cao hơn hai mét,

đảo mắt biến thành một mét tám mấy.

Đồng thời, trên mặt màu đỏ mặt nạ ác quỷ lập tức bị hấn thay đổi cái khác mặt nạ.

Dương Phóng thân thể cấp tốc, chọt lóe lên, liền muốn trực tiếp vượt qua đầu tường.

Nhưng vào lúc này!

Một người trung niên nam tử chạy đến, tốc độ cực nhanh, bỗng nhiên cảm thấy được nhỏ bé động tĩnh, mãnh nhưng quay đầu.

“Ai? Lưu lại cho ta!”

Soạt!

Hấn một bước truyền ra, nắm đấm đánh ra, khí lưu gào thét, lực lượng kinh khủng, hướng về Dương Phóng phía sau lưng nhanh chóng đập tới.

Hai cỗ hoàn toàn bất đồng lực lượng ở quả đấm của hấn vạn và vạn vẹo, như cùng sống vật.

Vòng lực lượng, lại so trước đó Bạch Thành Phong còn kinh khủng hơn.

“Cút!”

Ầm ầm!

Một đạo lôi âm phát ra, ông ông tác hưởng, chấn động đến nam tử trung niên hai lỗ tai mất tích, sắc mặt ngốc trệ, não hải trong nháy mắt ngây ngô.

Thừa này thời cơ, Dương Phóng sớm đã vượt qua đầu tường, nhanh chóng rời đi.

Chỉ là trong chớp mắt, nam tử trung niên lần nữa khôi phục lại, thốt nhiên biến sắc.

“Lôi âm?”

“Là cái kia đạt được Thần Chung người?”

Trong lòng hấn kinh hãi, vội vàng lao nhanh ra, liền muốn lại truy.

Nhưng thân thể vừa mới vượt qua đầu tường, liền lần nữa dừng lại, sắc mặt biến đổi, mà hậu quả đoạn trở về, hướng về giữa hồ tiểu trúc tiến đến.

Đối phương nắm giữ loại này quỷ dị thủ đoạn, thật là đáng sợ.

Hấn cũng không cái gì nắm chắc có thể cầm xuống đối phương.

Vạn nhất tao ngộ tính toán, đem được không bù mất.

Dương Phóng tại leo tường sau khi rời đi, thân cao lại liên tục cải biến ba lần, bảo đảm không có bất kỳ người nào đuổi theo về sau, lúc này mới trầm tĩnh lại, thân thể chớp liên tục, hoàn toàn biến mất ở chỗ này.

Đây là hấn nguyên bản liền làm tốt dự định.

Một khi giết chết Bạch Thành Phong, liền lập tức cải biến thân cao, đổi thành ‘Hành giả Võ Tông’ thân phận, cứ như vậy gặp được biến cố, liền có thể quang minh chính đại sử dụng lôi âm.

Về phần Trình Thiên Dã bên kia có thể hay không hoài nghi?

Đương nhiên sẽ không.

Hắn chỉ biết là đêm nay ‘Tần Quảng Vương’ động thủ, nhưng là lại không biết ‘Tần Quảng Vương’ phải chăng có cùng Hành Chi người.

Vạn nhất ‘Tần Quảng Vương’ là cùng ‘Hành giả Võ Tông’ là cùng một chỗ hành động đâu?

Kể từ đó, đã có thể che đậy chính thức, lại có thể để Bạch gia vì thế mà chấn động.

Không bao lâu.

Dương Phóng đã trở về tới trong rừng, nhìn hai bên một chút không người chú ý về sau, lúc này xốc lên tảng đá lớn, thân thể lóe lên, chui vào đến trong huyết động, hướng về trụ sở trở về.

Cùng trước đó đồng dạng.

Vừa mới trở về, Dương Phóng chính là mang tới chậu than, châm lửa đốt áo.

Một bên đốt, một bên đem Bạch Thành Phong túi tiền đồ ra.

Bên trong lít nha lít nhít, có mùi mấy khóa kim hạt đậu, còn lại tất cả đều là tán toái ngân lượng, ước chừng mùi mấy lượng tả hữu.

Ngoài ra, còn có một khối Tịch Tà Ngọc.

“Đây là cái gì?”

Dương Phóng đem tấm kia quyền trục triển khai, nổi bật ánh lửa, xem xét tỉ mỉ.

Một bộ đèn nhánh dữ tợn chiến giáp bản thiết kế, hiện lên ở tầm mắt của hắn.

Vẽ giống như đúc.

Mỗi một tác chi tiết đều phác hoạ mà ra.

Ngoài ra, phía dưới cần có đủ loại vật liệu cùng cụ thể rèn đúc trình tự.

“Một bộ bản thiết kế?”

“Bất quá cái này bản thiết kế cũng quá khoa trương, thể mà cần minh thiết?”

Minh thiết dị thường hiếm thấy, không giống với huyền thiết, thép ròng.

Thứ này dị thường rét lạnh, như là khối băng, dưới ánh mặt trời cũng sẽ không bị phơi nóng.

Chính là thế giới này độc hữu chi vật.

Ngoại trừ minh thiết để hắn ngạc nhiên bên ngoài, những tài liệu khác cũng không khỏi để hắn tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Rất nhiều vật liệu hắn đều chưa từng nghe qua.

Tỉ như hỏa long máu, Lam Tâm cỏ, liệt hỏa yêu tâm...
Vân vân.

Loạn thất bát tao có rất nhiều.

Bất quá, đương Dương Phóng chú ý tới phía dưới chữ viết lúc, nhưng lại cảm thấy chấn kinh.

【 Thiết Ma chiến giáp, đao thương bất nhập, thủy hỏa

bất xâm, các loại thần binh lợi khí khó thương mảy may, sẽ đem người sử dụng thực lực tăng lên gấp ba đến gấp năm lần tả hữu, duy nhất khuyết điểm, tốc độ quá chậm, sát tính quá nặng, hậu nhân rèn đúc, rất chi rất chi! 】

“Thứ này thế mà có thể tăng thực lực lên?”

Có thể tăng thực lực lên chiến giáp, hấn coi là thật trước đây chưa từng gặp.

Mà lại đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, ân, là cái thứ tốt.

Bất quá!

Thứ này đã rơi vào hấn trong tay.

Hấn tất nhiên muốn ném thử rèn đúc một phen.

Dù sao hấn rèn sắt thuật sớm đã đại thành.

Huyền Vũ tông bên trong có là tiệm sắt.

Sau đó hơi thu thập vật liệu là được rồi.

Dương Phóng thoáng qua lại đem Trình Thiên Dã nơi đó cho hấn được vật lấy tới, bắt đầu xem xét.

...

Giờ phút này.

Bạch gia khu vực.

Một mảnh chấn động.

Tất cả đệ tử, hộ vệ tất cả đều vọt tới, đứng tại từng chiếc từng chiếc tàu nhanh bên trên, hội tụ tại giữa hồ

tiểu trúc.

Bạch gia trưởng lão Bạch Long Hiên, mặt mo âm trầm, nắm đấm nắm chặt, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm thi thể trên đất.

Bạch gia kiệt xuất nhất tuổi trẻ truyền nhân! Bạch Thành Phong!

Lại bị người một chưởng đánh chết tại trong nhà mình.

Đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Hắn hận không thể trực tiếp ngửa mặt lên trời thét dài.

“Phụ thân!”

Đúng lúc này, một chiếc tàu nhanh cấp tốc tiếp cận mà đến, phía trên một người trung niên nam tử, sắc mặt chán kinh, quần áo liệt đầy, mở miệng nói, “Vừa mới ta gặp cái kia thích khách, đối phương lại uống ra lời âm, để cho ta trong nháy mắt mất đi ý thức... Đây là... Thành Phong!”

Nam tử trung niên thốt nhiên biến sắc, chú ý tới thi thể trên đất, thân thể một chút vọt tới.

“Thành Phong bị giết?”

Nam tử trung niên kinh quát.

Bạch Long Hiên lại diện mục phát lạnh, bỗng nhiên từ trung niên nam tử âm nghe được đến mấy thì tin tức trọng yếu.

“Bạch Phong, người vừa mới nói cái gì? Người gặp cái kia thích khách, đối phương trong miệng còn uống ra lời âm?”

Bạch Long Hiên híp mắt lại, hàn quang hiển hiện, trong lòng sát cơ đang nhanh chóng lẫn lộn.

“Đúng vậy phụ thân, nhất định là tên kia giết Thành Phong!”

Bạch Phong gầm thét, lão lệ chảy xuôi.

“Đồ chết tiệt, dám tiếp cận ta Bạch gia!”

Bạch Long Hiên cũng chịu không nổi nữa, đột nhiên rống to, khí thế bộc phát.

Oanh một tiếng, toàn bộ tiểu trúc đều bị chấn động đến ần ần lắc lư.

Hai bên nước sông phóng lên tận trời.

Trong khoảng thời gian này bọn hấn Bạch gia cùng Hắc Long quân đang khắp nơi tìm kiếm nạn dân tin tức.

Đối phương lại chủ động hướng bọn họ hạ thủ?

Bọn hấn nguyên bản còn tưởng rằng là thế lực khác đục nước béo cò, thừa cơ giết chết Bạch Thành Phong.

Thiên Thần tổ chức!

Bạch Long Hiên nghiêng răng nghiêng lợi, một chưởng vỗ tại một bên trên cây cột, tạp sát một tiếng, toàn bộ thô to cây cột trong nháy mắt xuất hiện vô số đạo tinh mịn vết rạn, lít nha lít nhít, như muốn vỡ nát.

...

Một đêm công phu quá khứ.

Sáng sớm hôm sau.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân cùng một đám Lam Tinh người bên kia liền đồng thời nhận được tin tức, trong lòng đại hỉ.

Bạch Thành Phong chết rồi?

Thi Nghiên nguy nan giải trừ?

Giữa trưa.

Một đám Lam Tinh người lần nữa không kịp chờ đợi gom lại cùng một chỗ.

“Trình đội trưởng, người xác định tối hôm qua người kia tự xưng Tần Quảng Vương?”

Nhậm Quân hỏi.

“Đúng vậy, Nhậm đội.”

Trình Thiên Dã gật đầu, “Chiều cao của hắc dị thường khô ngô, tối thiểu chừng hai mét, làm người lãnh khốc, không chút nào người thân thiết tình, mà lại theo Bạch gia tin tức truyền đến, Bạch Thành Phong là chết bởi trọng chưởng phía dưới, huyết dịch bị hàn băng phong bế, cùng Hành giả Võ Tông tuyệt học hoàn toàn bất đồng, hiện tại xem ra, tối hôm qua bọn hắc hắc là hai người đồng thời hạ thủ.”

“Có khả năng!”

Nhậm Quân ngưng trọng gật đầu.

Bạch phủ thủ vệ rét lạnh, cao thủ đông đảo.

Một người liền muốn xông Bạch phủ, gần như không có

khả năng!

Đối phương một người giết người, một người phối hợp tác chiến, lúc này mới có khả năng!

Chỉ là!

Nhậm Quân trong lòng đồng dạng xuất hiện giống như Trình Thiên Dã lo lắng.

Một cái không vì quốc gia chường không tổ chức...

Chung quy là tai hoạ ngầm!

Mà lại người của đối phương viên nguyên lai càng nhiều...

...

Chương 99 : Ta tới lấy hàng!

Hôm sau buổi sáng.

Chu trưởng lão trụ sở.

Sắc màu rực rỡ, hương thơm tràn ngập.

Mấy vị trưởng lão một mặt bất đắc dĩ đứng tại trong sân, nhìn về phía Chu trưởng lão.

“Chu trưởng lão, hôm qua bốc thăm kết quả là tất cả mọi người cộng đồng lập hạ, ngươi hẳn là còn muốn vi phạm hay sao? Nói xong để ngươi đệ tử dẫn đầu xuống núi đóng giữ, sau này mỗi tháng tiếp tục bốc thăm, vì sao ngươi còn muốn cố ý vi phạm?”

Một vị cùng hần quan hệ không tệ Vương trưởng lão thờ dài.

“Cái gì gọi là ta cố ý vi phạm?”

Trong sân, Chu trưởng lão sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, đạo, “Lão phu mệnh lệnh đã phân phó, đám đệ tử kia không nghe ta có thể có biện pháp nào? Cùng lắm thì ta lại đi thúc thúc chính là.”

Mấy vị trưởng lão không còn gì để nói.

Chu trưởng lão đánh ý tưởng gì, bọn hần so với ai khác đều rõ ràng.

Đây là căn bản không muốn để cho môn hạ đệ tử ra ngoài chịu chết.

“Chu trưởng lão, trong môn tình huống người không phải không biết, nhưng thật chờ Huyền Vũ tông chia năm xẻ bảy, chỉ sợ người trưởng lão này cũng sẽ không tốt hơn, đến lúc đó ăn nhờ ở đậu lại nghĩ như thế tiêu dao, sẽ khó như lên trời!”

Vương trưởng lão khuyên nhủ.

“Yên tâm, lão phu tỉnh, trái phải rõ ràng trước mặt, lão phu so với ai khác đều rõ ràng.”

Chu trưởng lão đáp lại.

“Vậy là tốt rồi, vậy chúng ta trước hết cáo từ, hi vọng người sớm một chút phái môn người xuống núi!”

Vương trưởng lão nói.

Mấy người quay người rời đi.

Chu trưởng lão lộ ra cười lạnh, nhìn chăm chú lên mấy người bóng lưng.

Mấy tên một cái so một cái âm hiểm, các người làm sao không phái đệ tử của mình đi chịu chết?

Huyền Vũ tông cũng không phải ta một người Huyền Vũ tông.

Huyền Vũ tông không có, các người đồng dạng cũng đừng nghĩ tốt hơn!

Hắn tin tưởng có người khẳng định so với hắn gấp hơn.

Chu trưởng lão sắc mặt khinh thường, tiếp tục nằm tại trên ghế nằm, phờ lên mặt trời.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng rút cục thở ra thật dài khẩu khí hơi thở, sắc mặt mỗi mệt, mở hai mắt ra, nhìn hướng tay của mình chường.

“Thật là đáng sợ Thập tự quyền, không hổ là Linh cấp võ kỹ...”

Tối hôm qua hắn mặc dù thành công giết chết Bạch Thành Phong.

Nhưng Bạch Thành Phong Thập tự quyền cũng không phải ăn chay.

Đối phương mỗi một quyền đả ra, quyền kinh tựa như là vật sống đồng dạng tiến vào trong cơ thể của hắn, trong cơ thể hắn tùy ý phá hư, nếu không phải hắn Huyền Vũ Chân Công nội khí thâm hậu, tuyệt đối sớm đã trọng thương.

Bây giờ hắn bỏ ra nửa cái ban đêm cộng thêm nửa cái buổi sáng, mới đưa đối phương quyền kinh toàn bộ bức ra.

“Từ một điểm này, Linh cấp võ kỹ so Phàm Cấp Võ Kỹ tối thiểu đến mạnh mấy cái cấp bậc không thôi.”

Dương Phóng lộ ra hâm mộ.

Không biết Huyền Vũ tông Linh cấp võ kỹ lại là cái gì?

Hắn từ giường đứng dậy, hoạt động một chút thân eo, khí sắc đã triệt để khôi phục lại.

Ăn xong điểm tâm về sau, Dương Phóng lúc này bắt đầu nghiên cứu dược vật, phối trí Trùng Hương cùng Túy

Hồn hương.

Trùng Hương ngược lại là tốt phối, không màu không độc, cho dù lây dính cũng không thành vấn đề.

Khó phối chính là Túy Hồn hương!

Vật này ẩn chứa kỳ độc!

Mấu chốt là không có giải dược.

Coi như lấy y thuật của hần nghĩ giải cũng dị thường khó khăn.

Một khi vô ý hút vào trong mũi, vấn đề nhưng lớn lắm.

Dương Phóng làm xong mười phần đề phòng, phối trí thời điểm, cơ hồ toàn bộ hành trình nín hơi.

Huyền Vũ tông đã càng ngày càng loạn, ngoại trừ cái này được vật bên ngoài.

Bộ kia Thiết Ma chiến giáp vật liệu, một hồi cũng phải mau chóng đi làm.

Coi như hiện tại không chế tạo, giữ lại về sau tạo cũng được, không phải chờ sau này càng ngày càng loạn, lại nghĩ làm liền càng thêm khó khăn.

...

Thời gian một ngày vượt qua.

Bên ngoài hình thức càng thêm hỗn loạn.

Thập Tự môn cao thủ cơ hồ đang khắp nơi tìm người.

Bạch gia trưởng lão Bạch Long Hiên, vì thế cố ý thông tri

một chút Hắc Long quân.

Thời khắc thế này, Hắc Long quân lại so với bọn hắc càn muốn bắt hơn ở Hành giả Võ Tông.

Bởi vì đoạn thời gian trước vì bắt người, Hắc Long quân cơ hồ đem Bạch Lạc thành trực tiếp lật ra một lần.

“Không phải nói Hành giả Võ Tông tinh thông đao pháp sao? Nhưng Bạch Thành Phong là chết bởi trọng chưởng chi thủ, loại này chưởng pháp nhìn có chút cùng loại với Hắc băng chưởng loại hình, nhưng lại so bình thường Hắc băng chưởng muốn càng cường đại hơn.”

Bạch gia bên trong.

Hắc Long quân Tổng binh Thượng Quan Vô Cực, mặt không biểu tình, nhìn chăm chú lên trên mặt đất hai cỗ thi thể, đạo, “Bạch Thành Phong gần nhất đắc tội người nào sao?”

“Thành Phong yêu thích võ học, từ trước khiêu chiến hắc không phải số ít, đã từng có không ít người đều bị hắc thất thủ giết chết, nếu nói bởi vậy đắc tội người, xác thực không phải số ít!”

Bạch Long Hiên cắn răng nói.

“Hừ, gần nhất trong vòng nửa năm có người nào, toàn bộ nói ra, một cái không muốn để lọt!”

Thượng Quan Vô Cực âm thanh lạnh lùng nói, “Đối phương hiển nhiên là thẳng đến giết chết Bạch Thành Phong tới, điều này nói rõ sớm có động cơ, có lẽ hắc trong nửa năm này đắc tội người bên trong liền có Thiên Thần tổ chức thành viên!”

“Đúng rồi, đoạn thời gian trước lão phu cùng Trần gia

lên xung đột, Thành Phong muốn cưới Trần gia thiên kim, bị Trần gia điên cuồng chống cự, trong khoảng thời gian này bọn hắn cũng đang không ngừng tìm kiếm ngoại viện, có thể hay không?”

Bạch Long Hiên con mắt phát lạnh, nghĩ đến một chuyện.

“Ừm?”

Thượng Quan Vô Cực nhìn lướt qua Bạch Long Hiên, âm thanh lạnh lùng nói, “Ngoại trừ Trần gia, còn có người nào?”

Bạch Long Hiên không chút do dự, lúc này đem gần nhất nửa năm phát sinh ân oán hết thảy nói ra.

...

Chu trưởng lão trụ sở.

Dương Phóng lần nữa bái phỏng Chu trưởng lão.

“Người muốn tìm mình thiết?”

Chu trưởng lão kinh ngạc nhìn về phía Dương Phóng.

“Là sư tôn, đệ tử nghe nói mình thiết dị thường cứng cõi, là chế tạo binh khí tuyệt hảo vật liệu, cho nên muốn làm một khối.”

Dương Phóng cung kính đưa lên mười lượng bạc.

“Thứ này cũng không tốt làm.”

Chu trưởng lão sờ lấy sợi râu, trầm ngâm nói, “Vật này thiên tính thuộc lạnh, dị thường cứng cõi, từng có lúc Huyền Vũ tông hàn thiết mỏ bên trong liên từng đào một

khối ra, chỉ là về sau... Bị Cát trưởng lão làm quá khứ.”

Minh thiết cùng hàn thiết đều là âm thuộc tính khoáng vật.

Chỉ là trăm cân hàn thiết bên trong, mới có thể thai nghén một chút minh thiết.

Trừ phi vận khí tốt, không phải rất khó đào được cả khối minh thiết.

“Sự tôn nhưng có biện pháp giúp ta làm ra?”

Dương Phóng nhãn tình sáng lên, liền vội vàng hỏi.

Huyền Vũ tông nội loạn sắp đến, ngoại trừ Trùng Hương cùng Túy Hồn hương bên ngoài, cái này Thiết Ma chiến giáp cũng muốn mau chóng tạo ra.

“Bị Cát trưởng lão nuốt mất đồ vật, muốn cho hắn lần nữa phun ra sao mà khó khăn?”

Chu trưởng lão lắc đầu , đạo, “Coi như có thể làm ra, tiêu tiền cũng không ít, ngươi xác định?”

“Không biết cần bao nhiêu tiền?”

Dương Phóng hỏi.

“Ngô, như vậy đi, ngươi trước chuẩn bị một ngàn ba trăm hai, không đủ, đằng sau lại thêm, ta đi dò thám hắc ý tứ.”

Chu trưởng lão nói.

Dương Phóng âm thầm nghiêm nghị.

Bọn này trưởng lão quả nhiên là ăn người không nhả

xương.

“Tốt, đệ tử cái này trở về chuẩn bị!”

Dương Phóng cắn răng một cái, ôm quyền rời đi.

Trở lại trụ sở sau.

Dương Phóng nhốt vào cửa phòng, đem bao khóa lấy ra, lập tức kiểm lại một chút trước mắt tài phú.

Hiện bạc còn thừa lại 353 lượng.

Vàng miếng, vàng lá: 78 khóa.

Đồ cổ ngọc khí: 79 kiện.

Tịch Tà Ngọc: 78 kiện.

Cái khác đồng tiền một mực không có tính.

“Đem cái này đóng vàng toàn bộ giao quá khứ, hẳn là đủ chứ...”

Dương Phóng thì thào, nắm lấy trước mắt sắc thái mê huyền vàng lá, dị thường không bỏ, nhưng vẫn là trong tay phát lực, đem phía trên vốn có hoa văn từng cái bóp bình, sau đó cầm những vật này, lần nữa tìm tới Chu trưởng lão.

Chu trưởng lão cũng không nghĩ tới Dương Phóng thế mà nhanh như vậy trở về.

Khi hẳn nhìn thấy Dương Phóng giao một bao lớn vàng óng ánh vàng miếng, vàng lá về sau, mà lấy Chu trưởng lão tầm mắt cũng không khỏi đến có chút ngẩn ngơ.

Hắn nhẹ hút khẩu khí, cấp tốc bình tĩnh trở lại, lần nữa

nhìn về phía Dương Phóng.

Khá lắm!

Xem ra hấn vẫn là coi thường tên đệ tử này của mình.

Cái này không phải đệ tử?

Đây là thần tài!

“Tuyệt đối đủ rồi, người yên tâm, nhiều dư thừa tiền lão phu cũng sẽ không lại người, quay đầu toàn bộ trả lại cho người, người sáng sớm ngày mai tới là được rồi.”

Chu trưởng lão nói.

“Vậy đệ tử chờ đợi sự tôn tin tức tốt!”

Dương Phóng ôm quyền lui ra.

“Đi thôi, trên đường đi thông thả.”

Chu trưởng lão phát phát tay, ngữ khí cũng hòa ái mấy phần.

Dương Phóng quay người rời đi, nhẹ nhàng thở ra.

Minh thiết vừa đến tay, còn lại chính là sưu tập tài liệu khác.

Bất quá trước đó, hấn vẫn là phải lại đi Trình Thiên Dã nơi đó một chuyến.

Dù sao chỗ của hấn còn kém mình mười bản võ kỹ!

Hiện tại mình bằng bên trên võ học, hấn đã toàn bộ luyện đến viên mãn.

Tư chất đạt đến nhân trung kiệt xuất (70/90) tình trạng.

Đợi đến luyện thêm mấy môn võ kỹ, tư chất hẳn là liền có thể lần nữa đột phá.

...

Đêm khuya giáng lâm.

Bốn phía im ắng.

Đen nhánh trong rừng.

Dương Phóng lần nữa lộ đầu ra đến, nhìn chung quanh một chút, nhìn thấy không người chú ý, thân thể nhoáng một cái, xương cốt biến rộng, mang lên mặt nạ, rời đi nơi này.

Gian phòng bên trong.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân ở chỗ này lẳng lặng chờ đợi, trong lòng thấp thỏm.

Trên mặt bàn thả một cái phình lên bao khóa, chính là trước đó Dương Phóng cần có võ kỹ.

“Loại phương pháp này thật được không? Nếu không ta nhìn thôi được rồi, chia ra sự tình.”

Trình Thiên Dã nói nhỏ, có mấy phần khẩn trương.

“Đừng nói chuyện, hẳn rất có thể sắp tới.”

Nhậm Quân đáp lại.

Tùng tùng!

Bỗng nhiên, tiếng đập cửa không có dấu hiệu nào vang

lên.

Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã tất cả đều bỗng nhiên ngừng đầu, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đen nhánh cửa phòng bên ngoài, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo khôi ngô cao lớn bóng ma, như là dán tại trên cửa phòng, tới thời điểm lại không có bất kỳ cái gì khí tức.

Đối phương nếu không gõ cửa, bọn hắn thậm chí không biết đối phương đã đến tới.

Hai người liếc nhau, kinh nghi bất định.

“Ai?”

Trình Thiên Dã vì xác định, phát ra một thanh âm.

“Ta tới lấy hàng!”

Ngoài cửa truyền đến thanh âm khàn khàn.

Trình Thiên Dã lập tức xác nhận xuống tới, vội vàng đi qua, từ bên trong đem cửa phòng mở ra.

Một cái cao lớn khôi ngô bóng người màu đen, mặt không biểu tình, mang trên mặt màu đỏ mặt nạ ác quỷ, ánh mắt lạnh lùng, hướng về trong phòng nhìn lại, lạnh như băng nói, “Người thông tri những người khác?”

“Không có, hiểu lầm, đây là chính chúng ta người.”

Trình Thiên Dã vội vàng giải thích.

“Người một nhà?”

Bóng người màu đen cười lạnh, “Ta trước đó phải nói

qua, không muốn thông tri những người khác a?”

“Là lỗi của ta, ta lần sau tuyệt đối sẽ không, bằng hữu người cần võ kỹ, chúng ta đã toàn bộ chuẩn bị xong.”

Trình Thiên Dã vội vàng nói sang chuyện khác.

Phía sau Nhậm Quân dẫn theo bao khóa, cũng lộ ra tiểu dung , đạo, “Bằng hữu, đều là Lam Tinh suy nghĩ, ta sẽ không bán đứng người, vật người cần đều ở nơi này.”

Hắn đem bao khóa đưa cho Dương Phóng.

Dương Phóng nhô ra rộng lượng bàn tay nắm lên bao khóa, chợt ánh mắt phát lạnh, buông ra bao khóa, một con to lớn bàn tay đột nhiên mò về Nhậm Quân, hô một tiếng, trong nháy mắt nắm cổ của hắn, như là nắm một cái con gà con, đem hắn một thanh cầm lên.

Bóp Nhậm Quân sắc mặt ửng hồng, trong miệng ho khan, liều mạng giãy dụa.

Trình Thiên Dã thốt nhiên biến sắc, vội vàng mở miệng, “Bằng hữu mau dừng lại, đây là vì cái gì?”

“Các người đùa nghịch ta?”

Dương Phóng cười lạnh, chăm chú nắm Nhậm Quân.

Bao khóa chỗ hắn lấy tay sát na, liền nhạy cảm người được một cỗ cơ hồ nhỏ bé không thể nhận ra khí tức.

Cùng loại với Trùng Hương!

Lại so Trùng Hương hơi nồng.

Mấy người kia thế mà tại bao khóa bên trên lưu lại ký hiệu?

Nếu không phải mình hôm nay vừa phối qua Trùng Hương, cũng lợi dụng bằng đem cái mũi luyện được bén nhạy dị thường, thật muốn bị hai người này âm một thanh.

Trình Thiên Dã cái trán trong nháy mắt toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng kinh hãi.

Bị phát hiện!

Là hẳn biết phương pháp này vô dụng!

Nhậm Quân càng muốn ném thử.

Còn nói là cái gì phủ thành chủ độc môn truy tung thủ đoạn, người khác căn bản không có khả năng phát hiện.

Lần này xong con bê.

Đối phương liếc mắt một cái liền nhìn ra.

“Chuyện gì cũng từ từ...”

Nhậm Quân kịch liệt ho khan, hai tay vung vẩy, “Ta không có ác ý, ta chỉ là muốn cùng bằng hữu bảo trì liên lạc!”

...

Tác: Hôm nay thứ bảy, dậy trễ ~

Tới trước một chương, buổi chiều còn có ba chương!

Kêu gọi nguyệt phiêu!

Chương 100 : Minh thiết tới tay!

“Bảo trì liên lạc?”

Dương Phóng cười lạnh, một tay nắm vuốt Nhậm Quân, rộng lượng bàn tay giống như là thép ròng chế tạo, gân xanh hiển hiện , đao, “Người có biết hay không, liên các người cử động hôm nay, ta liền có thể bóp chết hai người các người?”

“Bằng hữu, tha mạng, cho chúng ta một cơ hội, chúng ta nguyện ý bồi thường, tha mạng, hấn không phải người bình thường, hấn tại hiện thực thân phận rất cao, giết hấn sẽ rất phiền phức...”

Trình Thiên Dã vội vàng kinh hoảng mở miệng, triệt để sợ hãi.

Nhậm Quân nếu là chết rồi.

Kia tại thế giới hiện thực không phải chấn động một phương không thể.

Đến lúc đó, Ma Đô, kinh sư bên kia người xuyên việt đều sẽ bị kinh động.

Bọn hấn khẳng định sẽ phái người đến Bạch Lạc thành.

“Làm sao? Thân phận cao nhân mạng liền trân quý?”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, dị thường băng lãnh.

Trình Thiên Dã mồ hôi lạnh cuồn cuộn, “Bằng hữu nói đúng lắm, chuyện gì cũng từ từ, chúng ta có thể bồi

thường, cho chúng ta một cái cơ hội, coi như ta van người, cho chúng ta một cái cơ hội, cái gì bồi thường chúng ta đều có thể đáp ứng...”

“Cút!”

Dương Phóng run tay quăng ra, đem Nhậm Quân thân thể hung hăng nện ở một bên vách tường, phát ra phịch một tiếng trầm đục, rơi hấn kịch liệt ho khan.

Hấn ngược lại không nghĩ tới thật đi giết chết Nhậm Quân.

Cùng Lam Tinh chính thức là địch, cuối cùng không phải linh trí cử động.

Thà rằng như vậy, còn không bằng dọa dẫm một bút bây giờ tới.

“Muốn bồi thường, cũng không phải không thể.”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, trầm ngâm nói, “Nghe nói các người bên kia có một bản Linh cấp võ kỹ, ta muốn làm tới xem một chút, ngoài ra, người sẽ giúp ta chuẩn bị mấy loại vật liệu, người nhớ một chút, hỏa long máu, Lam Tâm cỏ, liệt hỏa yêu tâm...”

Trình Thiên Dã liền vội vàng gạt đầu, dốc hết toàn lực đem những vật này tất cả đều ghi lại.

Bảy tám loại vật liệu, rất nhanh bị Dương Phóng toàn bộ kể xong.

“Tạm thời chỉ chút này.”

Dương Phóng thanh âm u lãnh, liếc mắt nhìn chằm chằm Trình Thiên Dã cùng Nhậm Quân, “Cũng không nên bị ta phát hiện các người còn dám đùa nghịch thủ

đoạn, bằng không coi như không phải hôm nay điểm ấy giáo huấn đơn giản như vậy!”

“Yên tâm, sẽ, chỉ là những tài liệu này chúng ta cần thời gian đi thu thập.”

Trình Thiên Dã đáp lại.

“Năm ngày đủ a?”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói, “Đem bao khóa nhật lên, khôi phục lúc đầu bộ dáng!”

Trình Thiên Dã lúc này từ dưới đất nhật lên bao khóa, lấy ra một cái Bạch sắc bình sứ, mở ra cái nắp, từ bên trong đổ ra một chút thuốc bột, nhẹ nhàng vẩy vào bao khóa bên trên, lập tức loại kia khí tức vô hình liền bắt đầu cấp tốc biến mất.

“Bằng hữu, đã tốt.”

Trình Thiên Dã đành hoàng đem bao khóa lần nữa giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng lạnh lùng nhìn hấn một cái, nắm lên bao khóa, quay người liền đi.

Hô một tiếng, hóa thành bóng đen biến mất không thấy gì nữa.

Trình Thiên Dã trong lòng rung chuyển, lập tức dài thở phào, sau đó nhanh chóng phóng tới nơi hẻo lánh, đỡ dậy kịch liệt ho khan Nhậm Quân.

“Thế nào? Ta nói đừng làm loạn a?”

Trình Thiên Dã cười khổ.

“Khụ khụ...”

Nhậm Quân kém chút bị ngã đoạn mất xương sườn, sắc mặt ửng hồng, thở dốc nói, “Kẻ thật là đáng sợ, gia hỏa này đối với Hồn hương cư nhiên như thế mãi cảm?”

Loại này Hồn hương bị hạ ở trên người, liền xem như một chút cường đại Độc Sư cũng không có khả năng nghe được.

Là hấn bỏ ra cái giá rất lớn mới từ phủ thành chủ bảo khổ lấy được.

Kết quả tại đối phương nơi đó, một chút liền nhìn thấu?

“Ai, đừng nói trước những thứ này, vẫn là ngấm lại những tài liệu này cùng Linh cấp tâm pháp làm như thế nào làm a?”

Trình Thiên Dã vừa nghĩ tới đối phương để bọn hấn tìm kiếm đồ vật, liền trở nên đau đầu.

Đừng nói trước Linh cấp võ kỹ dị thường hiếm thấy, riêng là những tài liệu kia sẽ rất khó lấy tới.

Tập hợp những vật này, so muốn bọn hấn nửa cái mạng còn thống khổ.

...

Nơi xa.

Dương Phóng lưng đeo cái bao, rất nhanh xông vào rừng rậm.

Hấn cũng không nghĩ tới hai người này cư nhiên như thế có ý tưởng!

Dám ở bao khóa trên dưới ký hiệu.

Nếu không phải hôm nay vừa lúc hợp với Trùng Hương, cũng lợi dụng độ thuần thực bằng điên cuồng rèn luyện cái mũi, hẳn hôm nay không phải cảm không thể.

“Quả nhiên không thể coi thường bất luận kẻ nào, những này đại lão tâm tư thế nhưng là có rất nhiều...”

Bất quá cái này cũng cho hắn một cái cơ hội.

Tối thiểu Thiết Ma chiến giáp tài liệu khác không cần hắn đi quan tâm.

Nếu không riêng là sưu tập những tài liệu này liền có đủ đầu đầu.

Dương Phóng một đường cuồng cướp, rất mau tìm tới đất động, ánh mắt vừa đi vừa về quét một vòng, lần nữa nhảy vào hang động, đem cự thạch ngăn chặn.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng từ gầm giường lần nữa chui ra, đem địa quạt cẩn thận đắp kín, sau đó đi đến một bên trước bàn, đem những bí tịch này tất cả đều đổ ra.

Ròng rã mười bản.

Bất quá hắn xem xét về sau, lộ ra bất đắc dĩ.

Có ba quyển đã cùng trước mắt hắn công pháp lặp lại.

Theo thứ tự là Cự thạch công, Huyết Chiến Dao Pháp, Đồng Chưởng công.

Nói cách khác, lần này chân chính đạt được chỉ có bảy bản.

“Bảy bản cũng xem là không tệ...”

Truy phong kiếm pháp, Trát nhãn kiếm pháp, chuồn chuồn điểm thủy bộ, Toàn phong phủ pháp, Vương thị song đao, Phân ảnh kiếm pháp, Phong ma côn!

Tất cả đều là Phàm cấp võ học.

Đối cái khác thất phẩm cao thủ tới nói, nhìn cũng không nhìn một cái.

Nhưng đối Dương Phóng tới nói, lại có thể không ngừng xoát tư chất.

Mà lại tại bảng gia trì dưới, mỗi một cửa võ học uy lực đều sẽ bị tăng lên rất nhiều.

Nếu là bán, bảy bản võ học tối thiểu có thể bán hai ba trăm lượng bạc.

...

Lại là một đêm quá khứ.

Hôm sau giữa trưa.

Dương Phóng lần nữa tìm tới Chu trưởng lão.

“Tiểu đạo, ngươi đã đến.”

Chu trưởng lão tiểu dung dị thường dễ thân, đạo, “Vận khí của ngươi coi như không tệ, khối kia hàn thiết y nguyên còn tại, ta đã chuẩn bị cho ngươi tới, túi kia vàng bỏ ra hơn phân nửa, còn thừa lại 11 khóa, ta tất cả đều trả lại cho ngươi!”

Hắn đầu tiên là lấy ra một cái bao, đưa cho Dương

Phóng, bên trong chính là còn lại vàng miếng.

Sau đó dẫn Dương Phóng hướng về trong phòng đi đến.

Dương Phóng đại hỉ.

“Đa tạ sư tôn!”

Hắn không biết Chu trưởng lão từ giữa đó cắt xén nhiều ít, nhưng là có thể dư tiền đã rất tốt.

Gian phòng bên trong.

Một khối to lớn sắt đá lẳng lẳng nằm trong phòng.

Chùng cối xay lớn như vậy, một mảnh đen nhánh.

Mặt ngoài ngưng một tầng đậm đậm sương trắng, nhìn qua tựa như là lớn một tầng năm mốc thai đồng dạng.

Bất quá tay chường mò xuống đi, lập tức liền có thể cảm nhận được một cỗ cực mạnh hàn khí từ cái này sắt đá truyền ra, để cho người ta kinh tâm động phách.

“Thế nào? Khổ người có thể chứ?”

Chu trưởng lão mỉm cười.

Thứ này đặt ở Cát trưởng lão đó cũng là lãng phí.

Đã nhiều năm như vậy, đối phương cũng vô dụng rơi.

Lần này nghe hắn muốn mua, rất vui vẻ liền bán đi tới.

“Có thể, đã dùng không hết.”

Dương Phóng vui vẻ nói.

“Ừm, thứ này trọng lượng cũng không nhẹ, tối thiểu hai ba trăm cân, bắt quá lấy tu vi của người cũng có thể ôm động, ta liền không giúp người đưa.”

Chu trưởng lão cười nói.

“Đúng thế, sao dám làm phiền sư tôn.”

Dương Phóng đáp lại.

“Ai, nói gì vậy.”

Chu trưởng lão nhẹ nhàng phát tay, trên mặt tiểu dung, càng xem Dương Phóng càng là thuận mắt.

Nếu là các đệ tử cũng giống như Dương Phương có tiền như vậy, vậy cũng tốt.

Dương Phóng lúc này nhô ra hai tay, ôm lấy khối này khối sắt, hướng về bên ngoài đi đến.

Lúc xế chiều.

Đại trưởng lão người lần nữa tới gõ vang Dương Phóng đám người môn hộ.

“Vị sư đệ này, các người sư tôn hôm nay cũng đã nói cho các người biết a? Các người hôm nay phải lập tức xuống núi đóng giữ!”

Hôm qua vị kia lục phẩm đệ tử Trương Thắng, âm trầm nói.

“Thật có lỗi sư huynh, ta đến hỏi qua sư tôn, đáng tiếc sư tôn không tại, nếu không người chờ một chút, ta ngày mai lại đi hỏi một lần?”

Dương Phóng lắc đầu nói.

“Không tại?”

Trương Thắng sắc mặt khó coi, “Các người sư tôn không phải là đang cố ý tránh né tránh a? Chuyện này là tất cả trưởng lão nhất trí quyết định, hần là hần còn muốn vi phạm tất cả trưởng lão ý tứ?”

“Thế thì không rõ ràng.”

Dương Phóng tiếp tục nói.

“Người!”

Trương Thắng tức giận, thở sâu, cắn răng nói, “Tốt, tốt!”

Hần tiếp tục tiến đến xao động những người khác môn hộ.

Đáng tiếc hôm nay đạt được kết quả, y nguyên cùng giống như hôm qua.

Chúng đệ tử hoặc là từ chối có bệnh, hoặc là không ở trong nhà, hoặc là chính là giả ngây giả dại.

Khí Trương Thắng toàn thân run rẩy, đành phải lần nữa đi bẩm báo đại trưởng lão.

“Dương sư huynh, tiếp tục như vậy thật được không?”

Phùng Tiểu Vũ một mặt lo lắng đi vào Dương Phóng phụ cận.

Hiện tại Huyền Vũ tông tình huống cực kỳ quỷ dị.

Có người muốn đi ra ngoài lại ra không được, tỉ như hần, hần đã sớm muốn chạy trốn Huyền Vũ tông.

Có người không muốn ra ngoài lại không ngừng bị người buộc ra ngoài, tỉ như Dương Phóng.

Dương Phóng hận không thể có thể tại Huyền Vũ tông bế quan mấy chục năm không đi gặp người.

“Vậy ai biết, dù sao không quản phát sinh cái gì, đều có sự tôn cùng phía trên thương lượng, chúng ta không cần đến quản nhiều.”

Dương Phóng nhìn hắn một cái , đạo, “Thế lực khác coi như lại thế nào cuồng, cũng không có khả năng dám vào nhập trong tông đến giết người, cho nên trốn ở chỗ này tối thiểu an toàn.”

“Ai.”

Phùng Tiểu Vũ nhẹ nhàng thở dài.

An toàn thì an toàn, nhưng tóm lại là đặt mình vào tại vòng xoáy bên trong.

Hiện tại không chạy, sau này vạn nhất xảy ra biến cố lại nghĩ chạy, vậy liền khó khăn.

...

Tĩnh mịch đại điện.

Ánh nến nhảy lên.

Đại trưởng lão diện mục âm trầm, đạt được Trương Thăng báo cáo, âm lãnh nói, ” bọn hắn còn không nguyện ý xuống núi?”

“Đúng vậy, sự tôn, theo ta thấy, đây rõ ràng chính là Chu trưởng lão cố ý chỉ điểm, hắn tại lá mặt lá trái!”

Trương Thắng cắn răng nói.

“Tốt một cái tuần tòa nhà!”

Đại trưởng lão lộ ra cười lạnh, “Ta ngược lại thật ra đánh giá thấp da mặt của hần!”

Hần ánh mắt âm lãnh, trong lòng bắt đầu suy tư.

...

Một phương hướng khác.

Đen nhánh phủ đệ.

Hoàn cảnh kiềm chế.

Gian phòng bên trong, tràn ngập nồng đậm đàn hương, có chút gay mũi.

Trước mắt là thành đàn bài vị, lít nha lít nhít.

Tối thiểu mấy chục cái.

Nhìn thật kỹ, bài vị bên trên nhân mạng tất cả đều họ Hứa, Hứa Như Phong, Hứa Như Yên, hứa lạnh, Hứa Đông... .

Một vị trung niên cung kính quỳ gối tổ tiên trước bài vị, chấp tay trước ngực, ngay tại sám hối.

“Liệt tổ liệt tông ở trên, hậu thế tử tôn bất tài, hi vọng liệt tổ liệt tông thứ lỗi...”

Nam tử trung niên trong miệng nói nhỏ, trong lòng thành kính.

“Không muốn phát triển, không muốn báo thù, chỉ là quỳ

lạy bọn hấn liền có thể tha thứ người sao?”

Một thanh âm khàn khàn âm lãnh thanh âm từ phía sau truyền ra.

Người mặc áo đen nhân ảnh thần bí đi tới, trong giọng nói tràn ngập mỉa mai, “Đường đường phủ thành chủ, không ngờ xuống dốc nơi này? Thật sự là buồn cười, thật đáng buồn!”

Nam tử trung niên thân thể có chút dừng lại, không nói một lời.

“Hứa gia liệt tử liệt tông nếu là biết bọn hấn lựa chọn hậu bối là như vậy, liền xem như còn sống cũng có thể bị lần nữa tức chết!”

Nhân ảnh thần bí không chút khách khí, tiếp tục cười lạnh nói.

Nam tử trung niên mí mắt hơi đóng, mặt không biểu tình, “Người cần gì phải kích thích ta, ta chỉ là thương hại thành nội bách tính.”

“Người thương hại bách tính? Ai đến thương hại Hứa gia?”

Nhân ảnh thần bí phát ra thanh âm lạnh như băng, đình tai nhưc óc,

“Bạch Lạc thành vốn là Hứa gia một tay thành lập, những người dân này đều là Hứa gia gia nô, không có Hứa gia, bọn hấn đã sớm không biết chết ở đâu, nhưng bây giờ Hứa gia đạt được cái gì? Bây giờ Bạch Lạc thành bên trong, ai còn nhớ kỹ Hứa gia?”

Thời kỳ cường thịnh, Hứa gia cho bọn hấn mang đến nhiều ít chỗ tốt, từ mấy chục năm trước trận kia biến cố

về sau, Hứa gia xuống dốc, trong vòng một đêm bị người chia cắt chín thành sản nghiệp, phụ thân, thúc bá, đường huynh, cô phụ toàn bộ chết thảm, những này sổ sách, người không nhớ rõ, ta còn nhớ đến!”

“Bây giờ nói những này còn có cái gì dùng?”

Nam tử trung niên nhẹ nói, “Đều đi qua...”

“Ta cũng không cho rằng đi qua!”

Nhân ảnh thần bí ngữ khí băng lãnh, lộ ra cười lạnh, “Tòa thành trì này thiếu Hứa gia, đừng mong thoát đi một ai!”

Nam tử trung niên sắc mặt hồ nghi, nhìn về phía nhân ảnh thần bí.

..

Chương 101 : Trông coi tiệm sắt!

Sau đó lại qua hai ngày.

Bạch Lạc thành không thể nghi ngờ càng thêm hỗn loạn.

Một mặt là Hắc Long quân tại lục soát Thiên Thần tổ chức sự tình, một phương diện khác âm thầm nhìn chằm chằm Huyền Vũ tông người càng nhiều.

Tựa hồ từng cái thế lực đều nghĩ thừa dịp loại này hỗn loạn tế đầu nhào tới hung ác cắn một cái.

Huyền Vũ tông dưới chân núi sản nghiệp cấp tốc rút lại.

Mỗi ngày đều có đệ tử cùng quân sự bị người ám sát.

Sự tình truyền về trong núi lần nữa dẫn phát náo động.

Rất nhiều trưởng lão khí nghiêng răng nghiêng lợi, lửa giận hừng hực.

Điều này cũng làm cho trên núi đệ tử càng thêm bất an, sợ kẻ tiếp mình liền được phái đến dưới núi.

“Hỗn trưởng, ngay cả Thiết Dao bang dạng này trung đẳng bang phái, hiện tại cũng dám thừa cơ cắn chúng ta một chút, thật là đáng chết!”

“Chu trưởng lão, đệ tử của người còn không hạ sơn?”

Rất nhiều trưởng lão rống giận.

“Các người!”

Chu trưởng lão thốt nhiên biến sắc.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng lần nữa kết thúc một lần tắm thuốc, toàn thân mồ hôi nóng, khí tức thư sướng, từ thùng thuốc bên trong lần nữa đi ra.

“Lập tức liền muốn tới thất phẩm trung kỳ đi.”

Tu vi: Thất phẩm sơ kỳ (0)

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ tứ trọng (0)

...

Những ngày này, mỗi ngày đều là trên trăm lượng bạc tắm thuốc bị hấn tiêu xài ra ngoài.

Tắm thuốc mỗi tiến hành một lần, Huyền Vũ Chân Công đại khái sẽ tăng lên 100 điểm điểm kinh nghiệm.

Mà khi Huyền Vũ Chân Công tăng lên 400 điểm lúc, tu vi một cọt sẽ gia tăng 100 điểm.

Cho nên!

Sau đó chỉ cần lại tiến hành 2 lần tắm thuốc, hấn liền sẽ triệt để bước vào thất phẩm trung kỳ.

Hấn từ giường đứng dậy, lau khô thân thể, hoạt động một chút thân thể, thay đổi y phục.

“Dương sư đệ, sư tôn triệu tập!”

Bỗng nhiên, ngoài cửa truyền đến một đạo gấp rút thanh

âm.

“Tốt, ta liền tới đây.”

Dương Phóng đáp lại.

Hắn lông mày vặn lên.

Chẳng lẽ Chu trưởng lão không có kháng trụ các vị trưởng lão trọng áp?

Cuộc sống yên tĩnh muốn bị đánh vỡ?

Hắn thu hồi trường kiếm, đem cửa phòng khóa chặt, đi ra ngoài viện.

“Sự huynh.”

Phùng Tiểu Vũ vội vàng chạy đến.

“Đi thôi, cùng đi xem nhìn.”

Dương Phóng mở miệng.

Phiến khu vực này đệ tử khác giờ phút này cũng đều nhao nhao đi ra ngoài, thành quần kết đội, hướng về Chu trưởng lão trụ sở tiến đến.

Trong sân.

Chu trưởng lão diện mục âm trầm, đầy ngập lửa giận.

Mặt già bên trên đều nhanh chảy ra nước.

Vạn vạn không nghĩ tới đám kia trưởng lão hôm nay lại kém chút đối với mình động thủ.

Nhìn xem cả vườn đệ tử, trong lòng hắn thở dài.

Những này đều là tài thần.

Nếu là chết sạch, đến đâu lại đi tìm nhiều như vậy kẻ có tiền?

“Buổi trưa hôm nay các người lập tức xuống núi, công việc ta đều an bài cho các người tốt, tới nhận lấy tự viết.”

Chu trưởng lão ai cũng biểu lộ.

“Cái gì? Xuống núi?”

“Sự tôn, trước đó không phải nói không cần xuống núi sao?”

“Đúng vậy a, sự tôn.”

Rất nhiều người hoảng loạn lên.

Nhưng cũng có người lộ ra nét mừng, chuẩn bị thừa cơ phản bội chạy trốn.

“Được rồi, đừng nói nữa.”

Chu trưởng lão đại thủ đè ép, âm trầm nói, “Chuyện này vi sự đã tận lực, nhưng các người yên tâm, ta an bài cho các người công việc coi như an toàn, đều có cao thủ trấn thủ, các người quá khứ làm hiệp trợ là được rồi.”

Hiện tại Huyền Vũ tông sản nghiệp mặc dù là bị thôn tính hơn phân nửa.

Nhưng y nguyên vẫn là không ít là nghiêm ngặt nắm giữ trong tay bọn hắn.

Chu trưởng lão tự nhiên muốn đem đệ tử an bài tại khu

vực an toàn bên trong.

Hắn trực tiếp bắt đầu niêm danh tỵ, đem từng cái tỵ viết phát xuống dưới.

Mỗi một phần tỵ viết bên trên đều cho bọn hắn an bài bất đồng công việc.

Từng cái đệ tử xao động bất an, theo thứ tỵ tiến lên nhận lấy.

Dương Phóng tiếp nhận tỵ viết, xem xét tỉ mỉ, cho hắn nhiệm vụ là tiến về một chỗ sông bạc làm phó quản sự.

Trong lòng của hắn do dự, đang chờ các đệ tử rời đi về sau, lần nữa tìm được Chu trưởng lão.

“Sư tôn, đệ tử có thể hay không thay cái công việc?”

“Đổi việc? Người muốn đổi dạng gì?”

Chu trưởng lão nghi hoặc.

“Dưới núi có hay không tiệm sắt sản nghiệp? Thực không dám giấu giếm, trước đó đệ tử cũng đánh qua mấy ngày sắt, tăng thêm khối kia hàn thiết còn chưa rèn đúc, cho nên đệ tử muốn nhân cơ hội rèn đúc một chút.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tiệm sắt, có ngược lại là có.”

Chu trưởng lão có chút trầm ngâm, “Bất quá tại tiệm sắt vượt được chỗ tốt nhưng không có sông bạc cao, người xác định?”

Dương Phóng gật đầu nói, “Xác định!”

“Vậy thì tốt, người lại giao mười lượng bạc cho ta, ta tới cấp cho đổi.”

Chu trưởng lão vẻ mặt ôn hoà, một lần nữa viết cái tự viết.

“Đúng rồi, còn có một chuyện, sư tôn bên này là có phải có một số người bên ngoài cỡ? Đệ tử dưới chân núi đặc tội không ít người, vạn nhất bị người nhận ra, tóm lại không tốt...”

Dương Phóng nói.

Đến dưới núi tóm lại là muốn xuất đầu lộ diện.

Vạn nhất bị Lam Tinh người phát hiện, cũng sẽ là một trận phiền phức.

Chu trưởng lão mỉm cười, “Yên tâm, mặt nạ da người không tính là gì, năm lượng bạc một bộ, lão phu bên này xác thực không ít!

“

“Tốt!”

Dương Phóng gật đầu.

Sau đó, Chu trưởng lão vì Dương Phóng đổi công việc, lại mang Dương Phóng đi vào phòng, để Dương Phóng lựa chọn sử dụng mặt nạ.

Tại Chu trưởng lão trong tay, lại trọn vẹn năm tấm mặt nạ da người.

Từ thanh niên đến già năm, cái gì cần có đều có.

“Thứ này cho dù đến chợ đen mua, cũng phải muốn

năm lượng, cho nên lão phu đã không kiếm người tiền.”

Chu trưởng lão than nhỏ, cầm lấy một thanh niên mặt nạ da người, giao cho Dương Phóng, mỉm cười nói, “Người thử một chút trượng này.”

Dương Phóng xem xét tỉ mỉ, lúc này đem này mặt nạ dán tại trên mặt, đối tấm gương điều chỉnh xong.

Tấm mặt nạ này, mày rậm mắt to, màu da đen nhánh, lỗ mũi thô to.

Có rất rõ ràng Bạch Lạc thành nhân chủng đặc sắc.

“Tốt, cứ như vậy.”

Dương Phóng càng xem càng hài lòng.

Một lần mình lại thay đổi một chút thân cao, cho dù đứng tại Trình Thiên Dã trước mặt, Trình Thiên Dã cũng không nhận ra chính mình.

“Người hài lòng là được, trở về thu thập đi.”

Chu trưởng lão mỉm cười.

“Đệ tử cáo lui!”

Dương Phóng chấp tay, rời đi nơi đây.

Mắt thấy cái sân trống rỗng, Chu trưởng lão trong lòng thầm than.

Gần đây số trăm đệ tử, không biết có thể có bao nhiêu người sống...

Hắn càng nghĩ tất cả trưởng lão sắc mặt, càng là phần nộ.

...

Trở lại trụ sở sau.

Dương Phóng cấp tốc thu thập.

Vàng bạc tế nhuyễn toàn bộ mang ở trên người, ngoài ra còn có một đao một kiếm, mấy bình kịch độc.

Nội giáp đã sớm thiếp thân mặc.

Về phần khối này minh thiết.

Hắn chỉ có thể chờ đợi ban đêm, lại đến vụng trộm dọn đi.

“Lần này không biết lúc nào có thể trở về?”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Lần trước thế nhưng là ước chừng qua một tháng,

Lần này cũng xuyên qua hơn hai mươi ngày.

Hắn lần nữa nhìn lướt qua gian phòng, đem cửa phòng khóa kín, đi ra sơn môn.

...

Chu trưởng lão cho Dương Phóng an bài địa phương là Hà Tây tiệm sắt, chức vị là làm phó quản sự.

Cửa hàng khoảng cách dòng sông không xa.

Huyền Vũ tông hàn thiết mở tại khám phá ra về sau, một bộ phận vận chuyển về tông môn, một bộ phận khác trên cơ bản đều chở vào Hà Tây tiệm sắt.

Cửa hàng chiếm diện tích không nhỏ, lớn nhỏ thợ rèn chừng mấy chục cái.

Chỉ là trong khoảng thời gian này náo động, bên trong thợ rèn đã sớm chạy không sai biệt lắm.

Phụ trách trấn thủ nơi đây chính là Huyền Vũ tông một vị thất phẩm cao thủ, tên là Đàm Quân.

Phải biết có thể bị thất phẩm cao thủ trấn thủ địa phương, không có chỗ nào mà không phải là quan trọng nhất.

Mấy ngày bên trong, nghe nói ngay cả Đàm Quân cũng bị âm thầm tập kích mấy lần.

Cửa hàng hậu phương, Hòa Duyệt lâu bên trong.

Đàm Quân cầm trong tay một thanh thép ròng khói cảm giác, một bên thôn vân thổ vụ, một bên nhìn về phía trước mắt sân khấu kịch.

Ở bên cạnh hắn, hai vị nam tử trung niên bồi ngồi, cười cười nói nói, bầu không khí hòa hợp.

Đúng lúc này!

Một vị gã sai vặt từ bên ngoài chạy tới, đi đến Đàm Quân bên tai, thấp giọng nói, “Đàm quản sự, tông môn lại phái người tới.”

“Ồ? Người nào?”

Đàm Quân mặt không biểu tình, phun vòng khói thuốc.

“Gọi Dương Đạo, là Chu trưởng lão phái tới.”

Vị kia gã sai vặt khom người nói, “Bây giờ đang ở cửa hàng bên ngoài.”

“Biết, để hắn chờ một lát đi.”

Đàm Quân tiếp tục nói.

“Vâng, đàm quản sự.”

Tên kia gã sai vặt lên tiếng, vội vàng lui ra.

Bên cạnh một người trung niên nam tử lộ ra tiểu dung , đạo, “Lại có người đến đây, xem ra vẫn là chưa tin người Đàm lão đệ, Đàm lão đệ, lần này cần không cần chúng ta giúp người giải quyết?”

“Không cần.”

Đàm Quân đáp lại một tiếng , đạo, “Luôn tại địa bàn của ta người chết, tóm lại sẽ khiến hoài nghi, trước quan sát hắn mấy ngày lại nói, nếu như hắn thức thời, tự nhiên có công việc của hắn đường, nếu như không thức thời, vậy liền không có biện pháp.”

“Dễ nói, dễ nói!”

Hai vị nam tử trung niên đều là lộ ra tiểu dung.

Nếu là có người ở đây, nhất định có thể nhận ra hai người này thân phận.

Chính là phụ cận nổi danh Thiên Long bang trưởng lão.

Thiên Long bang tại mấy trăm ngàn nhân khẩu Bạch Lạc thành bên trong, cũng thuộc về cực mạnh trung đẳng bang phái.

Bây giờ các lộ thế lực chia cắt Huyền Vũ tông, bọn hắn

tự nhiên không cam lòng lạc hậu, chỉ cầu nắm giữ chỗ này tiệm sắt đã là cực hảo.

Ba người tiếp tục nghe trước mắt hí khúc, thỉnh thoảng lại phát ra từng đợt gọi tốt thanh âm.

...

Tiệm sắt bên ngoài.

Dương Phóng rất nhanh đến mức về đến báo.

“Đàm quản sự không tại?”

“Đúng vậy, quản sự bây giờ tại bận bịu, nếu không ngài chờ một chút.”

Vị kia gã sai vặt mở miệng nói ra.

“Thôi, ta đi vào chờ được thôi.”

Dương Phóng nói.

“Cái này...”

Vị kia gã sai vặt do dự nói, “Chỉ sợ không ổn, quản sự tính tình từ trước đến nay không tốt, ngài vẫn là ở chỗ này chờ đi.”

Dương Phóng im lặng.

“Trời đông giá rét, để cho ta ở chỗ này chờ, làm sao đều không thích hợp a?”

“Vị gia này, ta van xin ngài, ngài vẫn là chờ lấy đi, vạn nhất ngài tiến vào, chết mất chính là ta.”

Gã sai vặt cầu khẩn nói.

“Người tên là gì?”

Dương Phóng hỏi.

“Tiểu nhân Trương Tiểu Bảo.”

Gã sai vật đáp lại.

“Được, ta ở chỗ này chờ, người đi cho ta chuyển cái ghế, pha ấm trà, không có vấn đề a?”

Dương Phóng hỏi.

“Có thể.”

Gã sai vật liền vội vàng gật đầu, hướng về cửa hàng chạy đi.

Rất nhanh một cái ghế đã dọn xong.

Trương Tiểu Bảo lại bưng một chén trà nóng đi tới.

Nhưng nước trà tuy nóng, chung quy ngăn không được hàn phong chói tai.

Dương Phóng ngồi tại nơi hẻo lánh chỗ, mày nhăn lại ,
đạo, “Đàm luận sự đang bận cái gì?”

“Cái này...”

Trương Tiểu Bảo trên mặt do dự, vẫn là quả quyết nói, ”
không biết.”

“Không biết?”

Dương Phóng thật sâu liếc hẩn một cái.

Hắn là đàm quản sự cố ý cho hắn ra oai phủ đầu?

Huyền Vũ tông đã loạn thành dạng này, phía dưới quản sự còn tại ám đầu?

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng tâm tư chuyển động.

Thời gian vượt qua.

Đảo mắt đã là đang lúc hoàng hôn.

Dương Phóng sắc mặt càng ngày càng lạnh.

Hòa Duyệt lâu bên trong.

Hí khúc rốt cục hát đến hồi cuối.

Đàm quản sự nở nụ cười, cùng hai vị Thiên Long bang trưởng lão cười cười nói nói, đi ra nơi đây.

“Đúng rồi, suýt nữa quên mất, hai vị, ta muốn tạm thời trở về một chuyến, tựa hồ còn có một người đệ tử ở ngoài cửa chờ ta!”

Đàm quản sự cười nói.

“Đàm huynh đi thông thả!”

Hai vị nam tử trung niên mỉm cười.

Đàm quản sự mỉm cười gật đầu, rời đi nơi đây, hướng về cửa hàng đại môn đi đến.

Khi thấy tiệm sắt bên ngoài, Dương Phóng lẳng lặng ngồi ngay ngắn thời điểm, hắn lập tức sắc mặt hơi chậm.

Nhìn, lần này phái gia hỏa tâm tính coi như không tệ.

...

Ban đêm còn có một chương ~

Chương 102 : Thập tự quyền tới tay!

“Vị này là Dương sư đệ a?”

Một trận thanh âm bỗng nhiên từ Đàm quản sự bên này phát ra, Đàm quản sự cất bước đi tới, mỉm cười nói, “Đề Dương sư đệ đợi lâu, vi huynh thực sự thật có lỗi, thật sự là vì sự tình khác phiến não.”

Dương Phóng nghe được động tĩnh, quay người nhìn lại, thân thể từ trên ghế đứng lên.

Hắn giờ phút này 1m85 cái đầu, có loại vô hình khí thế.

Lần này đi ra ngoài, không chỉ có đeo mặt nạ da người, thân cao cũng làm cải biến.

“Đàm quản sự, ngươi thế nhưng là để cho ta đợi thật lâu!”

Dương Phóng diện mục phát chìm.

“Thật có lỗi, thật sự là sự tình tục quán thân, quá xin lỗi.”

Đàm quản sự vừa nói vừa cười, “Dương sư đệ mau mời tiến, vi huynh vì ngươi bày tiệc mời khách!”

“Không cần, vì ta an bài trụ sở là được rồi.”

Dương Phóng trầm giọng nói.

Không quản người này trước đó có mục đích gì.

Tóm lại, hắn tới đây chỉ vì tu luyện.

Những chuyện khác không muốn để ý tới.

Hi vọng đối phương cũng đừng để hấn khó làm.

Đàm quản sự có chút kinh ngạc, mở miệng cười nói,
“Tiểu Bảo, còn đứng ngây đó làm gì, còn không mang theo Dương sư đệ vào nhà!”

“Vâng, Dương gia mời ngài vào!”

Trương Tiểu Bảo vội vàng tại phía trước dẫn đường.

Hấn rất mau đem Dương Phóng dẫn vào hậu đường một chỗ yên lặng viện tử.

Viện tử bố cục coi như không tệ.

Giả sơn, đình đài, còn có mấy đám đồng cúc nở rộ.

Hoàn cảnh ưu mỹ, cảnh đẹp ý vui.

“Dương gia, ngài còn không có ăn đâu đi, tiểu nhân cái này vì ngài chuẩn bị ăn.”

Trương Tiểu Bảo nói.

“Ừm.”

Dương Phóng gật đầu.

Sau đó hấn dọn dẹp một chút gian phòng, chính thức vào ở nơi này.

Không bao lâu, Trương Tiểu Bảo liền bưng tới hộp cơm, tiến vào gian phòng.

“Tiểu Bảo, Đàm quản sự bình thường làm người như thế

nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cái này...”

Trương Tiểu Bảo áp a áp úng , đạo, “Không biết.”

“Không biết?”

“Đúng vậy, không biết.”

Nhìn ra được, trong ánh mắt của hắn tràn ngập e ngại.

Dương Phóng nhất thời cảm thấy áp lực không nhỏ.

“Được rồi, trừ ta ra, trước đó còn có cái khác Huyền Vũ tông đệ tử tới qua sao?”

Hắn nhưng là nhớ kỹ, Chu trưởng lão đệ tử có hơn mấy chục.

Không có khả năng chỉ có một mình hắn bị phân đến nơi này.

“Không có.”

Trương Tiểu Bảo lắc đầu.

Dương Phóng trong lòng phát chìm, minh bạch đại khái chuyện gì xảy ra.

Hơn phân nửa là có người trực tiếp phản bội chạy trốn.

Tỉ như Phùng Tiểu Vũ...

Hắn chắc chắn sẽ không lựa chọn đóng giữ, mà là trở về gia tộc mình.

“Người đi xuống trước đi.”

“Vâng, Dương gia.”

Trương Tiểu Bảo cung kính lui ra.

...

Cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Ngoại trừ ngày đầu tiên Dương Phóng vừa tới, tại Đàm quán sự nơi đó đặng phải cái ra oai phủ đầu bên ngoài.

Đằng sau mấy ngày, ngược lại là không có bất kỳ cái gì sự tình.

Đàm quán sự đang âm thầm quan sát hẩn mấy ngày, phát hiện hẩn ngoại trừ tu luyện, đối với những chuyện khác hoàn toàn không hỏi ra về sau, liền dần dần không tiếp tục để ý hẩn.

Đối Đàm quán sự mà nói, loại tình huống này tốt nhất.

Dương Phóng không quản sự, như vậy chỗ này tiệm sắt liền hay là hẩn.

Nếu là hẩn bức đi Dương Phóng, hoặc là giết chết Dương Phóng, một khi tông môn lần nữa phái người xuống tới, chỉ sợ cũng không phải là Dương Phóng loại tính cách này người, nhược đối lại là cường thế điểm tính cách, vừa lên đến cùng hẩn đối nghịch, hẩn chẳng phải là tự mình chuốc lấy cực khổ?

Đúng, bởi vì trước đó mấy ngày bị Đàm quán sự giám thị bí mật, làm cho Dương Phóng cũng không chưa từng có hướng Trình Thiên Dã kia.

Từ lần trước từ Trình Thiên Dã nơi đó rời đi, đã sớm qua bảy ngày lâu.

Ăn uống, tu luyện, đi ngủ...

Không ngừng luân hồi.

Đây cũng là Dương Phóng tại tiệm sắt thời gian.

Ngẫu nhiên đi ra ngoài một chuyến, cũng sẽ tìm hiểu một chút thành nội hình thức.

Không thể không nói, mấy ngày quá khứ, thành nội hình thức càng thêm hồngбет.

Trước đó chỉ là các thế lực lớn âm thầm thôn tính Huyền Vũ tông, nhưng từ khi vài ngày trước bắt đầu, lại đột nhiên toát ra một cái khác sóng thế lực thần bí, trong bóng tối hướng các đại môn phái ra tay, làm cho Bạch Lạc thành lòng người bàng hoàng.

“Nghe nói không? Kiếm tháp một vị thất phẩm cao thủ bị tập kích, nàng chủ tu chính là khoái kiếm, da trắng mỹ mạo, kết quả thời điểm chết, trên thân một tia vết thương đều không có.”

“Người nào giết? Là Huyền Vũ tông trả thù sao?”

“Huyền Vũ tông đã sớm không được, lấy cái gì trả thù? Chắc chắn sẽ là Tà Linh, dị thường đáng sợ Tà Linh, trên người đối phương Tịch Tà Ngọc nghe nói trực tiếp vỡ thành cặn bã, các người có thể tưởng tượng kia Tà Linh thực lực!”

“Cái gì?”

“Tịch Tà Ngọc cũng ngăn không được?”

“Đúng vậy a, ngoại trừ Kiếm tháp thất phẩm cao thủ, Tứ Phương minh cũng tổn thất mấy vị trọng yếu đệ tử, đồng dạng là trên thân không có bất kỳ cái gì thương thế...”

...

“Tiểu Bảo, tính tiền!”

Hắn vươn người đứng dậy, hướng về xe ngựa đi đến.

“Vâng, Dương gia!”

Trương Tiểu Bảo ném đi một khối bạc vụn, lập tức cùng hướng Dương Phóng.

Trên đường trở về, Dương Phóng hai tay cắm vào tay áo, não hải suy tư.

Thật sự là một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi!

Huyền Vũ tông sự tình, đã đủ để cho người ta đau đầu.

Thế mà hiện tại lại xuất hiện Tà Linh.

Hắn cơ hồ theo bản năng nghĩ đến rất sớm trước đó tại di chuyển trên đường nhìn thấy một màn kia.

Lúc ấy những cái kia đào vong Hắc Long quân cùng từng cái môn phái người, tựa hồ cũng là kiểu chết này, sắc mặt trắng bệch, không có thương tổn thế, quỷ dị dị thường...

Chẳng lẽ...

Cái kia trong rừng đồ sát đáng sợ Tà Linh, vào thành?

“Tốt trên người ta còn có hơn bảy mươi mai Tịch Tà Ngọc, coi như người nào chết, ta cũng không có khả

năng chết đi...”

Dương Phóng nội tâm thì thào.

Hắn bình thường trở về tiệm sắt.

Khuya ngày hôm trước, Đàm trưởng lão giám thị đối với
hắn cũng đã chính thức giải trừ.

Điều này cũng làm cho hắn triệt để trầm tĩnh lại.

Đêm nay liền quyết định đi gặp Trình Thiên Dã.

...

Bóng đêm như mực.

Cũng không trăng sao.

Gian phòng bên trong.

Trình Thiên Dã chính khoanh chân tu luyện, hô hấp thổ
nạp.

Từ lần trước biết ‘Thiên Thần tổ chức’ người không
thích thủ hện về sau, hắn cũng đã triệt để quen thuộc.

Đối phương nói là năm ngày, kết quả hiện tại đã là ngày
thứ chín, hắn cũng không vội chút nào.

Dù sao đối phương kiểu gì cũng sẽ tới.

Trừ phi đối phương không muốn những tài liệu kia.

Ầm! Ầm! Ầm!

Bỗng nhiên!

Trầm thấp tiếng đập cửa lần nữa không có dấu hiệu nào vang lên.

Trình Thiên Dã trong nháy mắt mở hai mắt ra, vội vàng đình chỉ tu luyện, nhanh chóng từ giường đứng dậy, đi vào trước phòng.

“Ai?”

“Lấy hàng!”

Ngoài cửa vang lên quen thuộc mà thanh âm khàn khàn.

Trình Thiên Dã ngậm thở phào, lúc này đi qua, đem cửa cái chốt mở ra.

Khô ngô cao lớn cự ảnh, toàn thân đen nhánh, ánh mắt thâm thúy, lẳng lặng đứng ở cửa phòng chỗ.

Trống rỗng mang đến một cỗ khó tả áp lực thật lớn.

Trình Thiên Dã lộ ra cười khổ, đạo, “Người đã đến.”

“Đồ vật xong chưa?”

Cự ảnh khàn khàn hỏi.

“Tốt, nếu là tám ngày còn chuẩn bị không đủ, chỉ sợ bằng hữu lại muốn giết người đi.”

Trình Thiên Dã thở dài.

Từ lần trước sự tình về sau, hẳn rõ ràng đã trung thực xuống tới.

Cũng không ôm tồn bất luận cái gì may mắn.

Chỉ cầu đối phương không sinh ra ác ý thuận tiện.

Hắn quay người vào nhà, đem một cái phình lên bao khóa lấy ra, giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng nhìn thoáng qua, nhẹ nhàng hít hà, xác định không có bị động ra tay chân về sau, đại thủ nhô ra, trực tiếp nắm lên bao khóa.

“Chờ một chút, bằng hữu!”

Trình Thiên Dã bỗng nhiên mở miệng, phức tạp nói, “Không biết sau này phải chăng còn có cơ hội hợp tác?”

“Rồi nói sau!”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, quay người rời đi.

Trình Thiên Dã lẳng lặng đứng ở trước cửa, nỗi lòng khó yên.

...

Nơi xa.

Dương Phóng âm thầm bĩu môi, cấp tốc đi đường.

Hợp tác?

Đoán chừng là không thể nào...

Làm xong cái này một đơn, liền triệt để rửa tay gác kiếm...

Từ đó về sau, Trình Thiên Dã chính là muốn gặp hắn một chút, cũng không thể.

Một đường cuồng cướp, rất nhanh, Dương Phóng liền tiến vào ở chỗ, cầm quần áo, mặt nạ hết thấy giấu, sau

đó đem túi đồ kia lấy ra, không kịp chờ đợi từ bao khóa bên trong lấy ra một môn bí tịch.

【 Thập tự quyền 】 !

“Quả nhiên!”

“Quả nhiên là Thập Tự môn Linh cấp võ kỹ...”

Dương Phóng trong lòng thì thào.

Trình Thiên Dã bọn hắn bên kia, ngoại trừ có thể từ Thập Tự môn nghĩ cách, phương diện khác đoán chừng đều không được.

Mà có thể cho bọn hắn cung cấp Thập tự quyền, cũng chỉ có Trần Thi Nghiên.

Dương Phóng lúc này lật ra bí tịch, đọc.

Thập tự quyền cường đại, hắn sớm có lĩnh giáo.

Một quyền đánh ra, kinh lực giống như vật sống, uy lực mạnh mẽ, làm cho người khó mà phòng bị.

Phải biết phổ thông Phàm Cấp Vũ Kỹ trong tay hắn, đã uy lực cực lớn, nếu là tu luyện Linh cấp võ kỹ, đoán chừng uy lực càng mạnh.

...

Chương 103 : Thất phẩm trung hậu kỳ!

Cô đều đều...

Thùng thuốc sôi trào, từng đợt quái dị đâm nhói không ngừng mà truyền nhập Dương Phóng kinh mạch trong cơ thể bên trong, kích thích Huyền Vũ chân khí tăng trưởng, cũng làm cho hấn lông mày khi thì nhăn lại, khi thì giãn ra.

Tắm thuốc chính là dạng này.

Mỗi lần đều có dòng điện kích qua cảm giác.

Cưỡng ép ví von, có chút giống là thế giới hiện thực cái bật lửa súng điện tại trên da kích qua đồng dạng.

Bất quá cũng may loại cảm giác này, hấn đã quen thuộc.

Nhịn một chút cũng liền đi qua.

Một cỗ ám áp mà nồng đậm nhiệt lưu rất nhanh tại Dương Phóng thể nội hiện lên mà ra, hướng về toàn thân khuếch tán mà đi, tại đặc hữu trong kinh mạch từng lần một đi lại.

Ước chừng qua hồi lâu.

Hai mắt của hấn mới bỗng nhiên mở ra, lộ ra nét mừng.

“Thất phẩm trung hậu kỳ!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Trước đó tại Huyền Vũ tông thời điểm, hấn chỉ kém hai lần tắm thuốc liền có thể tiến vào thất phẩm trung kỳ.

Bây giờ đến tiệm sắt về sau, chói mắt đã hơn mười ngày quá khứ.

Rốt cục để hấn lại làm đột phá!

Tu vi: Thất phẩm trung hậu kỳ (0)

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ tứ trọng (0)

“Đến thất phẩm trung hậu kỳ, khoảng cách thất phẩm hậu kỳ cũng không xa.”

“Bất quá mỗi lần tắm thuốc thời gian cũng quá dài.”

“Trọn vẹn hai giờ.”

Vốn cho rằng tư chất tăng lên, tắm thuốc thời gian sẽ rút ngắn.

Không nghĩ tới vẫn là hoàn lại trước đồng dạng.

Hấn hiện tại mỗi ngày thời gian nhưng cũng không phải là chỉ có tu luyện tâm pháp, còn có tu luyện võ kỹ, âm thầm rèn sắt, thuận tiện còn phải mua sắm tắm thuốc, có đôi khi tắm thuốc vật liệu bán sạch, hấn còn phải chờ lâu hai ngày, tóm lại mỗi ngày bận rộn, thời gian được an bài rất vẹn toàn.

Bất quá!

Những ngày này thu hàng cũng dị thường to lớn.

Không nói trước tu vi tiến vào thất phẩm trung hậu kỳ , liên đới lấy 【Thập tự quyền】 cũng đã đạt tới đệ nhất trọng tình trạng.

Thập tự quyền cùng chia ngũ trọng cảnh giới.

Nhất trọng so nhất trọng huyền diệu cùng tinh thâm.

Lấy Dương Phóng tư chất bỏ ra hai ngày thời gian mới luyện được cảm giác, thời gian còn lại, cơ bản đều đang cày mới độ thuần thực.

Trừ cái đó ra!

Những ngày này, Thiết Ma giáp trụ linh kiện cũng bị hấn âm thầm rèn đúc gần một nửa ra.

Dù sao đây là có thể đem thực lực bản thân tăng lên tới ba đến gấp năm lần giáp trụ.

Bất kể như thế nào, tạo ra đến đều là tuyệt đối không lỗ.

Dương Phóng từ thùng thuốc bên trong đứng dậy, nhìn sắc trời một chút, thay đổi một bộ quần áo, lần nữa hướng về tiền đường tiệm sắt đi đến.

Mỗi lần rèn đúc Thiết Ma giáp trụ, trên cơ bản đều là lựa chọn tại ban đêm bắt đầu.

Dù sao hấn cũng không muốn gây nên cái khác thợ rèn chú ý.

Nhưng nói cho cùng, đây là tại Đàm quản sự ngay dưới mắt.

Ngay từ đầu Đàm quản sự đúng là hiếu kì Dương Phóng đang đánh tạo cái gì, nhưng âm thầm quan sát mấy lần, phát hiện hấn chỉ là đang đánh tạo một chút vũ khí về sau, liền không còn quan nhiều.

Vẫn là câu nói kia.

Chỉ cần Dương Phóng thành thành thật thật, hẳn không ngại coi Dương Phóng là thành một con lợn đến nuôi.

“Dương gia.”

Ngoài cửa, Trương Tiểu Bảo cồng đến co lại thành một đoàn, ngồi xổm ở nơi hẻo lánh, nhìn thấy Dương Phóng đi ra ngoài, trực tiếp đón.

“Tiểu Bảo, ngày mai bắt đầu, cũng không cần ở ngoài cửa hậu, ban đêm quá lạnh, người đi về nghỉ ngơi đi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Thế nhưng là...”

Trương Tiểu Bảo có chút sợ hãi.

“Không có việc gì, chuyện này ta có thể làm được chủ.”

Dương Phóng ngữ khí nhẹ đạm.

“Vâng, đa tạ Dương gia!”

Trương Tiểu Bảo mừng rỡ, vội vàng liên tục khom người, quay người rời đi.

Dương Phóng tiếp tục hướng phía trước đường đi đến.

Trời tối người yên.

Cửa hàng bên trong đường lửa y nguyên chưa tắt, đốt rất vượng.

Dương Phóng lấy ra minh thiết, ném vào lò bên trong, mà là tăng thêm trước đó đạt được mấy vị vật liệu, lập tức thể lửa mãnh trướng, trực tiếp tăng cường nhiều

gấp mấy lần.

Đây cũng là hỏa long máu cùng liệt hỏa yêu tâm tác dụng.

Cái này hai vị vật liệu có thể tăng cường thể lửa, để minh thiết hòa tan càng nhanh.

Không thêm hai thứ đồ này, coi như đốt cái ba ngày ba đêm, minh thiết cũng không thể bị nung đỏ.

Nhưng tăng thêm cái này hai dạng đồ vật, ngăn ngừa nửa canh giờ, minh thiết liền sẽ biến đỏ, trở nên nhừng rền đục.

Đây cũng là Thiết Ma chiến giáp có thể thủy hỏa bất xâm nguyên nhân.

Sau này một khi mặc vào chiến giáp này, liền xem như đứng tại trong biển lửa, Dương Phóng cũng sẽ không nhận mảy may tổn thương.

Keng! Keng! Keng!

Một trận nặng nề rền sắt thanh âm tại cửa hàng bên trong vang lên lần nữa.

Nhoáng một cái chính là đầu hôm quá khứ.

Rền sắt thanh triệt ngọn nguồn dừng lại.

Kìm sắt bên trên một khối đã thành hình cái bao đầu gối, lóe ra tinh hồng quang mang.

Dương Phóng trong lòng chờ mong, cũng không lập tức tiến hành tột vào nước lạnh, mà là đang chờ đợi trước làm lạnh một đoạn thời gian.

Ước chừng qua nửa canh giờ.

Hắn mới kẹp lấy khối này cái bao đầu gối, để vào một bên rãnh nước.

Tự tự...

Từng đợt tột vào nước lạnh thanh âm vang lên, Bạch sắc hơi nước cấp tốc toát ra, toàn bộ rãnh nước như là sôi trào, nguyên bản vẫn là tràn đầy một rãnh nước, trong nháy mắt liền bị bốc hơi non nửa.

Dương Phóng đem đồ vật bên trong lần nữa kẹp ra, lập tức mặt lộ vẻ mỉm cười, dị thường hài lòng.

Chỉ gặp toàn bộ cái bao đầu gối một mảnh đen kịt, tinh mỹ tuyệt luân, mặt ngoài hiện đầy từng cái bén nhọn gai ngược.

Tại bó đuốc chiếu rọi lóe ra quỳnh dị quang mang.

Riêng là trọng lượng liền có mười mấy cân, so với bình thường đao kiếm còn nặng.

“Đầu gối trái cái bao đầu gối cũng hoàn thành, tiếp xuống chính là những bộ vị khác...”

Dương Phóng tự nói.

...

“Viên huynh thật sự là khách khí.”

Bỗng nhiên, một trận cười mở cười to tiếng cười vang lên, đạo, “Ngô bang chủ có thể để ý lão phu, tự nhiên là lão phu vinh hạnh, lão phu lại sao dám có cái gì quá nhiều yêu cầu?”

Tại đạo thanh âm này vừa mới vang lên, một đạo khác tiếng cười khế âm liền theo sát lấy vang lên, “Đàm quản sự nói gì vậy, Đàm quản sự lao khổ công cao, chúng ta Thiên Long bang đương nhiên sẽ không bạc đãi Đàm quản sự, sau này cửa hàng tới tay về sau, Đàm quản sự vẫn là tiệm sắt chi chủ, chỉ là, có một chút còn xin Đàm quản sự phải tất yếu giữ bí mật, tuyệt đối đừng để người ta biết cửa hàng đã thuộc về ta Thiên Long bang, dù sao bang chủ bên kia còn không muốn gây nên chú ý của những người khác.”

“Yên tâm, việc này đoạn sẽ không có người biết được.”

Đàm quản sự mỉm cười.

“Vậy là tốt rồi.”

Bên cạnh nam tử trung niên cười nói.

Hiện tại nhìn chăm chăm tiệm sắt người không tại số ít.

Trên danh nghĩa cái này cửa hàng vẫn là Huyền Vũ tông.

Nhưng kì thực!

Chưởng quản cửa hàng Đàm quản sự tối nay đã triệt để đầu nhập vào Thiên Long bang.

Cứ như vậy, Thiên Long bang tương đương mượn gà đẻ trứng.

Họa, từ Huyền Vũ tông đến gánh.

Chỗ tốt, từ Thiên Long bang tới bắt.

Hai người vừa đi vừa cười, bỗng nhiên bước chân dừng lại, cùng nhau quay đầu.

Chỉ gặp một chỗ hành lang chỗ.

Dương Phóng cõng một cái bao, tránh ra thật xa, hướng về bước nhanh tới.

Đàm quản sự lông mày vặn lên, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, ngược lại lại dần dần buông ra, khôi phục lại bình tĩnh.

Bên cạnh nam tử trung niên thì là ánh mắt nheo lại, chăm chú nhìn Dương Phóng.

“Đàm quản sự?”

“Yên tâm, đồ bỏ đi mà thôi, ta sẽ cảnh cáo hấn.”

Đàm quản sự đăm đăm nói.

“Vậy là được, hi vọng đừng tại đây loại trước mắt xảy ra vấn đề.”

Nam tử trung niên đáp lại nói.

“Ta đưa Viên huynh.”

Đàm quản sự mỉm cười nói.

“Làm phiền Đàm quản sự.”

Nam tử trung niên mỉm cười nói.

Hai người dần dần từng bước đi đến, ra cửa phủ.

Tại trung niên nam tử lên xe ngựa về sau, Đàm quản sự mới dần dần thu hồi ánh mắt, ngược lại hướng về cửa hàng nhìn lại, như có điều suy nghĩ về sau, lúc này bước chân, hướng về hậu đường đi đến.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng cẩn thận nắp kỹ giáp trụ, nằm ở trên giường, trong lòng hơi trầm xuống.

Nhóm tâm nghe thấy, lúc trước hẳn đã là đem hết toàn lực đang tránh né.

Nhưng nghĩ không ra vẫn là bị hắn bắt gặp.

Bỗng nhiên, tiếng bước chân rất nhỏ từ ngoài viện truyền đến.

Dương Phóng mắt sáng lên, cong ngón búng ra, ánh nến dập tắt, làm bộ ngủ say.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, tới gần ngoài cửa.

Một thanh đao nhọn thông qua khe cửa, trực tiếp chen vào, rơi vào chốt cửa bên trên, chậm rãi kích thích chốt cửa.

Kéo kẹt kít...

Chốt cửa bị một chút xíu dời.

Đón lấy, môn hộ cũng bị người từ bên ngoài chậm rãi đẩy ra.

Thon gầy mà cao lớn Đàm quản sự người mặc trường bào, một tay cầm đao nhọn, một tay cầm tẩu thuốc, mắt thấy đã ở trên giường ngủ say Dương Phóng.

Hắn mặt không biểu tình, mí mắt hơi đóng, cất bước đi vào gian phòng.

Chính như đi hướng nhà mình phòng ốc đồng dạng.

Tại một chỗ trên ghế trực tiếp ngồi xuống.

Lạch cạch, lạch cạch...

Chép miệng khói miệng thanh âm chậm rãi vang lên.

Đàm quản sự thôn vân thổ vụ, nhìn xem trên giường vờ ngủ Dương Phóng, “Dương sư đệ, đừng giả bộ, nhìn thấy chính là thấy được, làm gì như thế?”

Dương Phóng không nhúc nhích, tiếng ngáy vẫn như cũ.

Đàm quản sự tiếp tục chép miệng lấy khói miệng, phun ra liên tiếp vành mắt, khiến cho cả phòng đều trở nên gay mũi.

Thanh âm hần cảm khái , đạo,

“Nói thật, trong khoảng thời gian này hai người chúng ta chung đụng coi như không tệ, có một số việc, vi huynh thật không muốn làm tuyệt, Dương sư đệ, người biết tại trước người, tông môn tới nhiều ít đệ tử sao?”

Hần hút nhẹ một hơi, nhìn thấy Dương Phóng y nguyên không phản ứng chút nào, tự lo nói, “Trước trước sau sau, hết thầy tới mười tám người, đều không ngoại lệ, cuối cùng chết hết, chỉ có ta còn sống, đương nhiên, vì không làm cho tông môn chú ý, ta cũng bị ‘Tập kích’ mấy lần, thụ mấy lần thương tích,

Ta biết dạng này y nguyên sẽ khiến hoài nghi, nhưng ta không chút nào không sợ.

Biết tại sao không?

Bởi vì ta rõ ràng, đám kia lão già một cái so một cái sẽ

hường lạc, trốn ở trong tông môn liền sẽ có vô số chỗ tốt tới tay, không có bất kỳ người nào dám ra đây mạo hiểm.

Phàm là dám ra đây, cơ bản đều đã chết, mà lại đa số cũng đều là ta bán.

Cho nên ta trở thành chỗ này tiệm sắt duy nhất người nói chuyện, ta muốn giết chết người nào, trong tông môn không có bất kỳ người nào có thể bảo vệ hắn, bao quát người!

Dương sư đệ, người muốn trở thành kế tiếp người chết sao?”

Đàm quản sự bình tĩnh nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

Dương Phóng ngủ say đang chìm, không chút nào đáp lại.

Đàm quản sự một mực tại lẳng lẳng nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

Phàm là Dương Phóng dám đề cập với hắn bất kỳ điều kiện gì, hắn đều sẽ không chút do dự xử lý Dương Phóng.

Thời gian dần qua.

Đàm quản sự lông mày buông ra, tiếp tục kéo lên tẩu thuốc, phát ra cộp cộp thanh âm, đạo, “Người là người thông minh, biết ẩn nhẫn, điểm này rất không tệ, so với cái kia người chết mạnh không biết bao nhiêu,

Trước đó ta và người nói nhiều lời như vậy, cũng là hi vọng người có thể nhớ kỹ, tại chỗ này cửa hàng, ta mới là có thể chân chính nắm giữ người sinh tử người, từ đó

về sau, người vẫn là làm cái người bị câm đi.”

Ba! Ba!

Hắn đem thép ròng khói nòi nhẹ nhàng cúi tại một bên trên mặt bàn, vang lên thanh âm trầm thấp.

Đàm luận sự cũng không tiếp tục chờ lâu, mà là trực tiếp đứng dậy rời đi.

Thời điểm ra đi, thuận tiện đem cửa phòng cũng cho mang lên.

Dương Phóng không nhúc nhích, tiếp tục ngủ say.

Thẳng đến bên tai đã triệt để nghe không được tiếng bước chân, ánh mắt của hắn mới bỗng nhiên mở ra, u quang chớp động.

Thật ác độc gia hỏa!

Đây là...

Cảnh cáo?

Uy hiếp?

Một lát sau, trong lòng của hắn than nhẹ.

“Còn có nửa tháng, nửa tháng sau ta Thiết Ma giáp trụ hắn là liền có thể triệt để rèn đúc hoàn tất, đến lúc đó, ta liền có thể trực tiếp rời đi...”

Cái này Huyền Vũ tông đối với hắn mà nói đã không có tiếp tục chờ đợi tất yếu.

Trong khoảng thời gian này, khẩu âm của hắn vấn đề đã triệt để chuyển hóa tới.

Lại thêm trên mặt còn có mặt nạ da người làm che giấu.

Hắn hiện tại, cho dù lẫn vào Bạch Lạc thành, người khác cũng chỉ cho là hắn là cái thổ dân.

Dương Phóng từ giường đứng dậy, tiếp tục tu luyện lên Thập tự quyền.

Hô hô hô!

Gian phòng bên trong, tàn ảnh gào thét, quyền kinh như gió.

Thập tự quyền, cao nhất áo nghĩa, chính là phá khí!

Quyền kinh đánh ra, có thể phá diệt địch nhân hết cả chân khí, nội khí ngăn cản, thẳng tới kinh lạc cùng nội phủ.

Bất luận cái gì chân khí, nội khí phòng ngự đều thùng rỗng kêu to.

Trước đó hắn giết chết Bạch Thành Phong lúc, Bạch Thành Phong Thập tự quyền mới chỉ là luyện đến đệ tam trọng!

Còn xa không đạt được phá diệt hết cả trình độ.

...

Chương 104 : Lần nữa trở về! Cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức!

Hôm sau thật sớm.

Đàm quản sự nở nụ cười, mang theo hộp cơm, tự mình đến đây thăm hỏi Dương Phóng, một mặt ôn hòa tiểu dung.

Cùng tối hôm qua nhìn tưởng như hai người.

Tựa hồ không có bất kỳ cái gì dị thường.

“Dương sư đệ còn không có ăn điểm tâm đâu đi, ta chỗ này vừa vặn để hạ nhân nấu một chút cháo, người đến uống đi.”

Đàm quản sự lộ ra mỉm cười.

Hả?

Dương Phóng trong lòng khẽ nhúc nhích.

“Đàm sư huynh khách khí, ta trước đó đã ở bên ngoài ném qua.”

“A, vậy quên đi, vậy liền cho hạ nhân uống đi, Tiểu Bảo!”

Đàm quản sự lộ ra tiểu dung, “Người đến đem chén này cháo uống!”

Trương Tiểu Bảo vội vàng đi tới, trong lòng vui vẻ, đạo, “Vâng, Đàm quản sự!”

Hắn đem hộp cơm nhẹ nhàng mở ra, bưng lên bên trong

một bát nhiệt độ vừa vặn bạch ngọc cháo, một hơi trực tiếp uống vào.

Sau khi uống xong, vẫn không quên lau miệng, đem bát thả lại, cẩn thận đắp lên hộp cơm.

“Tư vị như thế nào?”

Đàm quản sự cười nói.

“Tư vị mỹ diệu, là tiểu nhân ăn vị ngon nhất đồ vật!”

Trương Tiểu Bảo cung kính đáp lại.

“Vậy là được.”

Đàm quản sự hài lòng gật đầu, mỉm cười nhìn về phía Dương Phóng, “Dương sư đệ tối hôm qua ngủ ngon giấc không?”

“Còn tốt, còn tốt.”

“Ừm, gần nhất có hay không cái gì nhu cầu?”

Đàm quản sự tiếp tục hỏi thăm.

“Không có, tất cả nhu cầu đều đã chuẩn bị đầy đủ.”

Dương Phóng lần nữa đáp lại.

“Vậy là tốt rồi.”

Đàm quản sự lần nữa gật đầu, lộ ra mỉm cười, mang theo hộp cơm, giống như là cái mưòi phần người tốt , đạo, “Kia vi huynh liền không ở lâu thêm.”

“Ta đưa sư huynh.”

Dương Phóng đứng dậy đưa tiễn.

Thằng đến đem Đàm quản sự triệt để đưa tiễn, trong lòng của hắn mới mãnh liệt.

Chẳng lẽ là nghĩ hạ độc chết mình?

“Tiểu Bảo, người cảm giác như thế nào?”

Dương Phóng hỏi.

“Cảm giác rất tốt a.”

Trương Tiểu Bảo lộ ra hồ nghi.

“Rất tốt?”

Dương Phóng nhíu mày.

Càng phát ra nhìn không thấu.

Bất quá, lúc xế chiều.

Dương Phóng vẫn là không nhịn được trong lòng phát lạnh, 山脊 lưng vô cùng băng lãnh.

Trương Tiểu Bảo, câm!

“Thật ác độc gia hỏa...”

Dương Phóng tự nói.

Buổi sáng hôm nay đưa cháo, kì thực là một loại khác gỗ.

Có thể đem Trương Tiểu Bảo làm câm, liền nhất định có thể đem mình cũng làm câm.

Đây là tại tiếp tục cảnh cáo mình!

Để cho mình sau này không cần nói nhiều.

Trong sân.

Trương Tiểu Bảo vô cùng hoảng sợ, ngô ngô rung động, không ngừng mà sợ hãi dập đầu, nước mắt biếu vấy, trán đều đập đổ máu, khẩn cầu Dương Phóng có thể thu lưu hắn.

Hắn thành tâm điếc, Đàm quản sự khẳng định sẽ đem hắn đuổi ra cửa hàng.

Cứ như vậy hắn liền nhất định sẽ chết.

Trong nhà hắn còn có lão nương, còn có thê tử, hắn là trong nhà duy nhất trụ cột.

Hiện tại hắn tâm, sau này rất nhiều công việc đều không làm được.

Không có người sẽ thu một người tâm làm người hầu.

Cái này mang ý nghĩa, hắn người một nhà cũng có thể sẽ bị chết đói.

“Người đứng lên đi, ta sẽ không sa thải người.”

Dương Phóng kêu lên Trương Tiểu Bảo , đạo, “Người đi theo ta, ta xem trước một chút người mạch tượng!”

“Ngô ngô ngô...”

Trương Tiểu Bảo con mắt đỏ bừng, lần nữa liều mạng dập đầu, trán ngập cảm kích, liền vội vàng đứng lên, cùng hướng Dương Phóng.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng để Trương Tiểu Bảo ngồi xuống, bàn tay của mình thì là khoác lên Trương Tiểu Bảo chỗ cổ tay, yên lặng cảm thụ.

Một lát sau, hắn để Trương Tiểu Bảo hé miệng, xem xét tỉ mỉ lưỡi của hắn rêu.

Dương Phóng sờ lên cái cảm, như có điều suy nghĩ, trong lòng đại khái hiểu tới.

“Người cầm điếc ta có thể trị!”

Hắn bỗng nhiên mở miệng, để Trương Tiểu Bảo yên tâm, tiếp tục nói, “Bất quá, ta chữa khỏi người về sau, người còn phải tiếp tục giả vờ câm, bằng không bị Đàm quản sự phát hiện, không chỉ có người sẽ chết, ta cũng sẽ có phiền phức, người có thể minh bạch?”

“Ngô ngô ngô...”

Trương Tiểu Bảo liên tục gạt đầu, lệ nóng doanh tròn.

Dương Phóng đứng dậy chuẩn bị bút mực giấy nghiên, trên giấy cấp tốc mở một cái toa thuốc, giao cho Trương Tiểu Bảo.

“Đi thôi, chiếu vào phía trên này đi lấy thuốc là được rồi.”

“Ngô ngô ngô...”

Trương Tiểu Bảo tiếp tục kích động gạt đầu, vội vàng tiếp nhận đơn thuốc, cẩn thận sắp xếp gọn về sau, vội vàng chạy ra ngoài.

Hôm nay Dương Phóng xem như sơ bộ lĩnh giáo Đàm quản sự thủ đoạn.

Đây không phải tàn nhẫn.

Mà là trực tiếp không đem người đương người.

Toàn bộ cửa hàng bên trong tất cả mọi thứ, bao quát người, đều là hẩn tài sản riêng.

“Thôi, lại nhẫn nửa tháng đi...”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Nửa tháng này hẩn trước hết làm cái người bị cầm cũng chưa hẩn không thể.

Cùng ngày ban đêm.

Ngay tại Dương Phóng yên lặng tính toán xuyên qua thời gian thời điểm.

Rất cục!

Đã lâu cảm giác lần nữa từ cánh tay trái của hẩn truyền đến.

Dương Phóng trong lòng đại hỉ, vội vàng lột mở tay áo xem xét.

0 ngày 0 giờ 10 điểm 59 giây.

58 giây.

...

“Rất cục trở về, trọn vẹn nửa tháng, cũng chính là 4 5 ngày.”

Thật là khiến người ta càng ngày càng lo lắng.

Nếu có một ngày biến thành mười năm, biến thành trăm năm cũng có thể.

Thậm chí lại ở chỗ này trực tiếp chết già...

Cái khác kiểu chết đều không biệt khuất, duy chỉ có chết già mới là biệt khuất nhất.

Bởi vì thế giới hiện thực chỉ tương đương với một giờ , tương đương với ngủ một giấc liền chết già rồi.

Dương Phóng đem cửa phòng đóng chặt, nằm ở trên giường, chặm đọt trở về.

Hắn ngược lại không lo lắng Đàm quản sự tối nay động thủ với hắn.

Nhược muốn động thủ, hôm qua ban đêm liền động.

Thậm chí buổi sáng hôm nay cũng là cơ hội.

Hai lần đều không có động thủ, nói rõ đối phương căn bản không muốn động thủ, chỉ muốn gỡ hắn.

Thời gian từng giờ từng phút vượt qua.

Trước mắt biến thành màu đen.

Trời đất quay cuồng.

Ước chừng qua nửa phút tả hữu, Dương Phóng não hải mới dần dần thanh tỉnh.

Hai mắt đen nhánh lần nữa biến mất, đập vào mi mắt là một mảnh trắng noãn chỉ riêng chỉ toàn.

Hồng học! Hồng học!

Dương Phóng giống nhau thường ngày thờ hỏn hỏn, toàn thân mồ hôi nóng chảy xuôi, từ giường đứng dậy.

Hắn cầm điện thoại di động lên, theo thói quen nhìn thoáng qua thời gian.

08:20.

Y nguyên giống như ngày thường.

Dương Phóng đứng dậy nóng lên một chén sữa bò, uống vào, bình phục lại trong lòng xao động, sau đó mở ra Chat group, quan sát.

Lão Ngô như cũ tại quần nội để cho người ta đếm số.

Mà vượt quá Dương Phóng dự liệu là, trước đó đám kia xuyên qua đến Hắc Thiết khu quần cư thành viên mới, lại sớm tại vài ngày trước liền trở về.

Nói cách khác!

Sau xuyên qua người trở về thời gian, cùng bọn hắn bắt đầu.

“Cũng thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Dù sao bọn hắn những này lão thành viên, tại dị giới thời gian đang không ngừng kéo dài.

Thành viên mới dạo chơi một thời gian làm sao có thể cùng bọn hắn so?

Một phen đếm số, Phương Thị lão thành viên số lượng y nguyên chưa biến, vẫn là 16 vị.

Nhưng này chút xuyên qua đến Hắc Thiết khu quần cư thành viên mới, thì chết không ít.

Nguyên bản 18 vị, hiện tại còn thừa lại 15 vị.

Trực tiếp chết thảm ba vị.

“Lão thành viên trước không được qua đây, đêm nay tất cả thành viên mới đến Xương Bắc khu một chuyến @ tất cả mọi người!”

Lão Ngô bên kia trực tiếp phát ra một tin tức.

Cái này khiến Dương Phóng buông lỏng.

Tối thiểu đừng lại đi thêm một chuyến.

Hắn lúc này an tĩnh nằm ở trên giường, tiếp tục suy tư lên Bạch Lạc thành sự tình.

...

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã vừa mới trở về không lâu, một thì điện thoại liền đánh tới.

“Trình đội trưởng, sáng sớm ngày mai người chuẩn bị một chút, cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức bên kia có người tới, chúng ta muốn cùng đối phương đi các người Phương Thị mở một cái sẽ, đúng, Thiên Thần tổ chức sự tình, bọn hắn đã biết.”

Nhậm Quân bên kia truyền ra thanh âm.

“Cảnh sát hình sự quốc tế?”

Trình Thiên Dã lộ ra nghi hoặc.

“Đúng vậy, bất quá không là bình thường cảnh sát hình sự quốc tế, mà là chuyên môn phụ trách xuyên qua sự tình.”

Nhậm Quân bên kia đáp lại.

“Chờ một chút, Nhậm đội, cảnh sát hình sự quốc tế làm sao lại biết Thiên Thần tổ chức sự tình?”

Trình Thiên Dã liền vội vàng hỏi.

“Đây là quốc gia thượng truyền tin tức, ta cũng không có cách nào.”

Nhậm Quân thanh âm nặng nề , đạo, “Hiện tại xuyên qua nhân số càng ngày càng nhiều, các quốc gia tổ chức vì thống nhất cân đối, chuyên môn thành lập cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức, mục đích là đem dị giới tin tức cùng hưởng, để cầu có thể mau chóng trưởng thành, Thiên Thần tổ chức sự tình sớm tại nửa tháng trước liền đắp lên báo đi qua.”

Trình Thiên Dã sắc mặt phức tạp , đạo, “Nhậm đội trưởng, chuyện này nếu là bị Thiên Thần tổ chức biết, chỉ sợ trở lại Bạch Lạc thành về sau, chúng ta rất khó cùng đối phương bàn giao.”

“Người yên tâm, coi như chúng ta không nói, Thiên Thần tổ chức sự tình cũng sẽ sớm tối bị những người khác biết, người chuẩn bị kỹ càng sẵn bả là được rồi.”

Nhậm Quân bên kia truyền đến thanh âm , đạo, “Chuyện lần này cực kỳ trọng yếu, không chỉ là Thiên Thần tổ chức sự tình, mà là liên quan đến tất cả người xuyên việt an nguy, đến lúc đó bất luận kẻ nào không cho phép vắng mặt!”

“Tốt, ta sẽ an bài.”

Trình Thiên Dã đáp lại nói.

“Đúng rồi, còn có một chuyện, chúng ta Nam thị bên này có hai vị người xuyên việt thuận lợi báỉ nhập Cẩm Ứng môn, đây là cực kỳ đáng giá chúc mừng sự tình, sáng sớm ngày mai ta cũng sẽ đem bọn hấn dẫn đi, giới thiệu các người nhận thức một chút!”

Nhậm Quân tiếp tục nói.

Cẩm Ứng môn không giống với môn phái khác.

Tại Bạch Lạc thành bên trong, Cẩm Ứng môn thu đồ nghiêm khắc nhất.

Một khi tu luyện tuyệt học của bọn hấn, liền có thể rõ ràng cảm giác người khác cảm xúc biến hóa, một người là khẩn trương, vui vẻ, vẫn là phần nộ, nhắm mắt một Cẩm Ứng liền sẽ toàn bộ biết.

“Tốt, hẹn gặp lại!”

Trình Thiên Dã nói, cúp điện thoại.

Trong lòng hấn suy tư.

Cảnh sát hình sự quốc tế...

Hấn đại khái rõ ràng phía trên dụng ý.

Cái này tượng dò xét người làm công thánq trình, chỉ dựa vào một quốc gia lực lượng rất khó có cái gì thành tích.

Tương phản, liên hợp tất cả quốc gia, cùng hưởng các

loại tin tức, mới là có giá trị nhất.

Bất quá, Nhậm Quân nói món kia đại sự lại là cái gì?

“Đội trưởng, đám kia người mới đã qua tới.”

Bỗng nhiên, Lão Ngô đẩy cửa tiến đến, mở miệng nói ra.

“Ta liền tới đây!”

Lão Ngô đáp lại nói.

...

Hôm sau giữa trưa.

Tại Dương Phóng vừa mới ăn cơm trưa xong, chuẩn bị phơi sẽ quá dương thời điểm.

Điện thoại lần nữa chấn động.

Lão Ngô @ tất cả mọi người.

“Tất cả bày viên mời ở dưới buổi trưa 2 điểm đúng giờ đuổi tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát, đến lúc đó sẽ có cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức cùng các vị gặp mặt!”

Một tin tức để tất cả bày thành viên đều rất là kinh ngạc.

“Cái gì? Cảnh sát hình sự quốc tế?”

“? ?”

“Tình huống như thế nào, cảnh sát hình sự quốc tế làm sao quản được ở chúng ta?”

...

Dương Phóng cũng là lộ ra hồ nghi.

Ngay cả cảnh sát hình sự quốc tế cũng xuất hiện?

Bất quá hẳn cũng cự tuyệt, chuẩn bị đi xem một chút.

Đương trời xế chiều liền gọi xe, chạy tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Đi vào 501 gian phòng thời điểm, đã có thể nhìn thấy rất nhiều bóng người tụ ở chỗ này.

“Dương bác sĩ.”

Tiểu hộ sĩ Phương Đình chào hỏi một tiếng, chủ động đón.

Dương Phóng mỉm cười ra hiệu.

“Đúng rồi, người ở bên kia qua thế nào?”

Phương Đình vẫn là không nhin được hỏi.

“Vẫn tốt chứ, ta ở bên kia đã đột phá, tam phẩm trung kỳ!”

Dương Phóng mỉm cười.

“Người đến tam phẩm trung kỳ?”

Phương Đình kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, trong khoảng thời gian này ta cũng là có khác kỳ ngộ!”

Dương Phóng đáp lại.

“Tam phẩm trung kỳ cũng coi là rất mạnh.”

Phương Đình đáp lại, “Lúc đầu ta ở bên kia còn đi đi tìm người một lần, thế nhưng là đến lúc đó sau mới phát hiện, người lại đổi chỗ ở, ta còn tưởng rằng đã ngộ hại, nhìn thấy người không có việc gì thật sự là quá tốt.”

“Yên tâm, bảo mệnh phương diện ta còn là có tâm đắc.”

Dương Phóng mỉm cười , đạo, “Đúng rồi, người ở bên kia thế nào?”

“Cũng còn tốt.”

Phương Đình đôi mắt chỗ sâu lộ ra một tia không dễ dàng phát giác thất lạc.

Đại bá của hắn giới thiệu với hắn vị kia đệ tử tại trước đây không lâu một ngày trong đêm, bị người giết hại...

Nói cách khác, nàng lần nữa độc thân...

“Các vị, yên lặng một chút!”

Bỗng nhiên, cửa phòng bị đẩy ra.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Lão Ngô, cùng mấy vị người xa lạ ảnh đi đến.

Tất cả mọi người an tĩnh xuống, đem ánh mắt nhìn sang.

...

Chương 105 : Dị giới địa đồ, tà đạo tổ chức!

“Các vị buổi chiều tốt, tin tưởng các vị hẳn là đều biết ta, ta tên Nhậm Quân, là Nam thị cùng Nam thị xung quanh bốn tòa thành thị người tổng phụ trách!”

Nhậm Quân đứng tại trên giảng đài, sắc mặt trấn định, thanh âm to, nhìn về phía đám người, nói:

“Tăng thêm Nam thị ở bên trong, hết thảy năm tòa thành thị, phạm là xuất hiện bất kỳ xuyên qua sự kiện, đều sẽ từ ta toàn quyền phụ trách, lần này triệu tập đại gia đến đây, là vì hướng các vị giới thiệu một chút cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức, tổ chức này là toàn cầu từng cái trong quốc gia liên hợp thành lập, chỉ tại càng toàn diện hiểu rõ dị giới, chia sẻ tin tức!”

Bên cạnh ta vị này, tên là Từ Thanh Minh, hẳn chính là cảnh sát hình sự quốc tế một thành viên, hiện tại các vị hoan nghênh từ cảnh sát đến!”

Đám người nhao nhao vỗ tay.

Từng tia ánh mắt hoặc là nghi hoặc, hoặc là hiếu kì, nhìn về phía trong đó vị kia người mặc tây trang màu đen, thân thể bóng người cao lớn.

Đạo nhân ảnh kia hướng về Nhậm Quân nhẹ nhàng gật đầu, sau đó đi hướng bục giảng, ra hiệu đám người dừng lại.

Hắn lấy ra một cái USB, cắm vào máy tính, trực tiếp mở ra mấy trương Power Point.

“Các vị, quấy rầy các vị đến trưa, cảm giác sâu sắc áy náy!”

Từ Thanh Minh ngữ khí bình tĩnh, mở miệng nói ra:

“Hiện tại căn cứ toàn cầu phạm vi bên trong đối với dị giới không thông thăm dò, từng cái quốc gia ở giữa trước mắt tổng kết ra một cái mô hình hồ đại khái địa đồ, đương nhiên, này tấm địa đồ cũng không thể xem như dị giới toàn bộ địa đồ, đoán sơ qua, dị giới bản đồ tối thiểu là Lam Tinh hơn gấp mười lần!

Nói cách khác, chúng ta trước mắt hiểu rõ địa đồ, chỉ là trong đó cực nhỏ bộ phận, nhưng dù vậy, đối với các vị cũng cực kỳ trọng yếu, hiện tại mời đại gia quan sát.”

Hắn ấn mở một bức tranh phiến, bắt đầu cấp tốc phóng đại.

Đám người tất cả đều ngưng mắt nhìn sang.

Bạch Lạc thành rất nhanh hiện lên ở trước mắt mọi người.

Chẳng qua là khi địa đồ tiến một bước về sau, đám người lúc này mới phát hiện.

Bạch Lạc thành ở vào địa đồ Đông Nam khu vực.

Thuộc về cực không đáng chú ý một phần nhỏ.

Tại bốn phía sông núi lượn lờ, địa thế phức tạp, tất cả đều là cây cối.

Tại Bạch Lạc thành góc tây nam, rõ ràng là Hắc Thiết khu quần cư chỗ.

Mà tại Bạch Lạc thành một mực hướng bắc, dọc theo rất

xa khoảng cách, thì là một mảnh khác to lớn khu vực.

Một khu vực như vậy lại đồng thời ẩn chứa sáu bảy tòa thành trì, chung quanh càng là xuất hiện hơn mười cỡ nhỏ khu quần cư, lít nha lít nhít, tất cả đều bao vây đến cùng một chỗ.

Thượng thư ba chữ to.

Đại Hoang vực!

“Này tám địa đồ, là cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức lợi dụng tân tiến nhất kỹ thuật, dùng máy tính mô phỏng ra!”

“Mọi người thấy sao, Bạch Lạc thành tại trên địa đồ cực kỳ vắng vẻ, phụ cận tổng cộng có hai nơi khu quần cư, mỗi một cái khu quần cư khoảng cách nó đều năm chục ngàn dặm xa!”

“Mà lại hướng bắc đi, đại khái hơn chín ngàn dặm bên ngoài, thì là Đại Hoang vực!”

“Trước mắt căn cứ cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức hiểu rõ, có thể được xưng là 【 vực 】 tất cả đều dị thường hiếm thấy!”

“Hiện tại quốc gia chúng ta thành thị, chỉ có bốn phía thành thị người, xuyên qua đến 【 vực 】 bên trong!”

“Ma Đô xuyên qua đến Thiên Long vực, Kinh Sư xuyên qua đến Kinh Thiên vực, Quảng thị xuyên qua đến Thái Thương vực, Thâm thị xuyên qua đến Đại Hoang vực!”

“Bất đồng vực, diện tích bất đồng, trước mắt lấy Thiên Long vực diện tích lớn nhất, so Đại Hoang vực còn muốn lớn hơn ba cái tả hữu, cũng so Kinh Thiên vực, Thái Thương vực lớn một cái tả hữu!”

Từ Thanh Minh đem địa đồ thu nhỏ, cấp tốc vì mọi người tìm rõ ràng Thiên Long vực vị trí chỗ ở.

Trong lúc nhất thời, 501 gian phòng bên trong, mọi người đều là giật mình không thôi.

Ma Đô, Kinh Sư, Quảng thị, Thâm thị.

Quả nhiên!

Bắc Thượng Quảng Thâm!

Cất bước đi liền so những người khác mạnh lên không biết bao nhiêu.

“Thế giới hiện thực so ra kém người ta thì cũng thôi đi, xuyên qua cũng giống vậy không được...”

Một vị người mới người xuyên việt thì thào nói, “Ai nói cho ta có thể nghịch tập? Cái này nghịch tập mẹ nó a...”

Cái khác người mới người xuyên việt cũng đều chảy ra từng tia từng tia thất lạc cùng mờ mịt.

Bọn hấn đều xuyên qua đến Hắc Thiết khu quần cư.

Hơn nữa còn là bị ‘Tiền bối’ họa loạn sau Hắc Thiết khu quần cư.

Đây quả thực ngay cả nông thôn cũng so ra kém.

Đừng nói trước tu vi của bọn hấn vận lên không được, chính là mỗi ngày ăn, đều là ăn bữa trước không có bữa sau.

Này làm sao so?

Đơn giản một tia hi vọng đều không nhìn thấy!

Nguyên bản kích tình cùng hưng phấn, trong khoảnh khắc hết thầy ma diệt.

“Các vị, hôm nay sở dĩ thông báo địa đồ tin tức, là bởi vì muốn để các vị nhớ kỹ mình tại dị giới phương vị chính xác, cứ như vậy, một khi phát sinh biến cố, muốn rời đi lúc, tối thiểu biết nên đi đi đâu đi, không đến mức đi theo đám người, chẳng có mục đích hành động, nói thật, hiện tại này tám trên bản đồ bất luận cái gì thành trì, bất kỳ cái gì khu quần cư, đều có Lam Tinh người dấu chân!”

Từ Thanh Minh mở miệng nói ra.

Đương nhiên, nói là nói như vậy.

Nhưng là chân chính đến dị giới nghĩ di chuyển thời điểm, vẫn là đến có kỹ lưỡng hơn địa đồ mới được.

Dù sao Từ Thanh Minh trước mắt địa đồ cũng chỉ là máy tính mô phỏng ra.

Cùng hiện thực khẳng định có to lớn sai lầm.

Nó chỉ là có thể cho đại gia một thứ đại khái vị trí thôi.

Dương Phóng ánh mắt rơi vào trên đó Đại Hoang vực bên trong.

Đại Hoang vực...

Hẳn là sẽ so Bạch Lạc thành càng dễ chịu hơn một chút đi...

“Hôm nay ngoại trừ địa đồ sự tình bên ngoài, còn có mặt khác mấy món trọng yếu vô cùng sự tình, muốn cùng đại gia chia sẻ!”

Từ Thanh Minh ngữ khí trầm xuống, chỉ hướng Đại Hoang vực, nói:

“Các vị nhìn qua, hiện tại căn cứ toàn cầu phạm vi bên trong tin tức tiến hành tổng kết, mảnh này dị giới kỳ thật cũng không phải là tuyệt đối rải rác trạng thái, có ý tứ gì? Kỳ thật, tại những này đại vực bên trong, tồn tại một chút quỷ dị tà đạo tổ chức, những này tà đạo tổ chức đang không ngừng hướng bốn phía thâm thấu, ý đồ đem từng cái rải rác khu vực thống nhất!

Cái gì gọi là tà đạo tổ chức?

Bọn hấn thờ phụng 【 Tà Linh 】, làm việc cố chấp, tinh thần điên cuồng, không thể nói lý, thường thường vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn.

Trước mắt mà nói, toàn cầu phạm vi bên trong có thật nhiều xuyên qua đến đại vực người, trên cơ bản đều được chứng kiến những này tà đạo tổ chức thủ đoạn.

Ngay tại các người Bạch Lạc thành bắc bộ, Đại Hoang vực, liền có tà đạo tổ chức ẩn tàng.

Mà lại căn cứ suy đoán của chúng ta, Đại Hoang vực tà đạo tổ chức cũng đã tại hướng Bạch Lạc thành tiến hành thâm thấu.

Điểm này ta trước đó hỏi qua Nhâm đội trưởng cùng Trình đội trưởng, bọn hấn cũng đều phát giác Bạch Lạc thành không đúng, cho nên, hiện tại đã có thể kết luận, Bạch Lạc thành sắp luân hãm!”

Xoạt!

Gian phòng bên trong lần nữa xôn xao.

“Khó trách Bạch Lạc thành trong khoảng thời gian này

cực không bình tĩnh, xuất hiện rất nhiều sự kiện quỷ dị!”

“Đúng vậy, nghe nói Kiếm tháp thất phẩm cao thủ đều ngăn cản không nổi, chết thảm bỏ mạng, trên thân một tia vết thương đều không có, Tịch Tà Ngọc đều vỡ thành bột phấn!”

“Loại kia kiểu chết chúng ta đã từng nhìn thấy qua, tại từ Hắc Thiết khu quần cư hướng Bạch Lạc thành di chuyển thời điểm, chúng ta gặp qua rất nhiều Hắc Long quân cùng các đại môn phái cao thủ chết thảm, bọn hắc lúc ấy đều là kiểu chết này.”

“Người của chúng ta có người hay không xuyên qua vì tà đạo tổ chức thành viên?”

...

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã sắc mặt nặng nề, nhìn về phía đám người.

“Tốt, các vị yên lặng một chút!”

Nhậm Quân trầm giọng nói.

Gian phòng bên trong lần nữa an tĩnh lại.

Từ Thanh Minh tiếp tục nói ra: “Bất quá các vị hiện tại cũng không cần lo lắng quá mức, chỉ cần các người tại Bạch Lạc thành bên trong không tùy tiện đứng đội, tà đạo tổ chức người cũng không về phần giết chết các người, dù sao bọn hắc muốn là một cái có tín ngưỡng thành trì, mà không phải một tòa thành chết,

Chỉ có người sống mới có thể cho bọn hắc cung cấp tín ngưỡng!

Nếu như các người thực sự sợ hãi, không ngại nhiều

mua mấy khối Tịch Tà Ngọc, trước mắt đến xem, chỉ cần đeo ba khối Tịch Tà Ngọc, liền có thể ngăn trở tám thành trở lên Tà Linh tập kích!”

...

“Ba khối Tịch Tà Ngọc? Nói đến nhẹ nhàng linh hoạt? Ai có thể lấy ra?”

“Đúng đấy, hiện tại Tịch Tà Ngọc giá cả đều dài đến 55, ba khối chính là 165 lượng, tương đương với 160 vạn nhân dân tệ, làm cái gì làm?”

“Đúng rồi, Nhâm đội trưởng có thể hay không nghĩ một chút biện pháp!”

...

Đám người lần nữa xôn xao.

Dương Phóng cũng âm thầm nhíu mày.

Tịch Tà Ngọc đã mắc như vậy rồi?

Bất quá chiếu nhìn như vậy, đằng sau khẳng định sẽ còn lại trướng.

Không bằng sau khi trở về thừa cơ nhiều độn một độn, nói không chừng đằng sau có thể bán cái giá trên trời.

“Các vị trước lãnh tĩnh một chút!”

Từ Thanh Minh bắt đầu dĩ phát phát tay, tiếp tục nói, “Ta đã vừa mới nói, chỉ cần các người không tùy tiện chiến đội, tà đạo tổ chức là sẽ không giết chết tất cả mọi người!”

Nói cách khác, một khối Tịch Tà Ngọc đã đủ rồi, cũng

không phải là nhất định phải mua ba khối!

Bây giờ nói nói chuyện tín ngưỡng sự tình! Đám kia tà đạo tổ chức sở dĩ điên cuồng thâm thấu, cũng là bởi vì bọn hắn cần to lớn tín ngưỡng chi lực, đến cung phụng cho bọn hắn tín ngưỡng Tà Linh!

Chỉ có dạng này, Tà Linh mới có thể ban cho bọn hắn lực lượng!

Thậm chí bọn hắn tại đánh đổi một số thứ về sau, còn có thể điều khiển một chút Tà Linh vì bọn họ sử dụng!

Bất quá có một chút các người nhớ kỹ!

Tín ngưỡng kỳ thật chính là các người tinh thần một loại biểu hiện hình thức, một người không thể cống hiến quá nhiều tín ngưỡng.

Một khi cống hiến quá nhiều, như vậy người này liền sẽ trở nên ngu dại cùng điên!”

“Từ cảnh sát, ta muốn hỏi một chút, người của chúng ta có xuyên qua thành tà đạo tổ chức sao?”

Bỗng nhiên, một vị người xuyên việt nhấc tay hỏi thăm.

“Trước mắt đến xem, không có!”

Từ Thanh Minh ngữ khí trầm trọng, nói:

“Hiện tại toàn cầu phạm vi bên trong, Lam Tinh người trong trận doanh, xuất hiện rất nhiều thần bí mà cường đại tổ chức, ngay từ đầu chúng ta cũng đều cho là bọn họ là bí mật trở thành tà đạo tổ chức thành viên, về sau căn cứ chúng ta điều tra cùng theo dõi phát hiện, bọn hắn đều vẫn là người bình thường!

Tượng nước Mỹ Adam tổ chức, Hòa Quốc ninja tổ chức, Vụ Quốc Ares tổ chức chờ một chút, những này đều chỉ là Lam Tinh trong đám người bộ thành lập.

Đúng, nói đến đây chút tổ chức thần bí, còn muốn thuận đường xách một câu Thiên Thần tổ chức.

Trước mắt đến xem, đây cũng là toàn cầu phạm vi thần bí nhất tổ chức!

Tối thiểu cho tới bây giờ, chúng ta đối với bọn họ hiểu rõ chỉ có 1%, chỉ biết là bọn hắn có hai vị thành viên, cái khác hoàn toàn không biết!”

“Từ cảnh sát, bây giờ không phải là hai vị, mà là ba vị!”

Trình Thiên Dã hợp thời bổ sung một câu , đạo, “Lại thêm một cái Tần Quảng Vương.”

“Lại nhiều một vị?”

Từ Thanh Minh kinh ngạc nói.

“Đúng thế.”

Trình Thiên Dã gật đầu.

“Không thể tưởng tượng nổi.”

Từ Thanh Minh ngữ khí ngạc nhiên, “Một cái nhỏ nhỏ Phương Thị có thể xuất hiện thần bí như vậy tổ chức?”

Phải biết ở nước ngoài một chút thành phố lớn, đều không có bất kỳ cái gì tổ chức thần bí có thể ẩn tàng, rất dễ dàng liền sẽ bị móc ra.

Kết quả Phương Thị một cái tam tuyến tiểu thành thị, có thể xuất hiện ngay cả bọn hắn đều không hiểu rõ tổ

chức?

“Nhâm đội trưởng, Trình đội trưởng, căn cứ cảnh sát hình sự quốc tế bên kia điều lệnh, đối đãi loại này tổ chức, ngàn vạn không thể là địch, hết thảy lấy lôi kéo cùng lấy lòng làm chủ!”

Từ Thanh Minh nói.

“Sẽ!”

Trình Thiên Dã phức tạp gạt đầu.

...

Chương 106 : Thần táng chi địa!

Không cần Từ Thanh Minh nhiều lời, Trình Thiên Dã cùng Nhậm Quân cũng biết nên xử lý như thế nào loại này tổ chức thần bí.

Lần trước hai người bọn họ kém chút liền bị đối phương giết chết.

Lấy đối phương cái chủng loại kia thần bí tính, coi như tại dị giới giết bọn hắn, Lam Tinh lại có thể có mấy người biết?

Gian phòng bên trong.

Đám người lần nữa thảo luận, giạt mình không thôi.

Toàn cầu phạm vi bên trong thế mà đã nhiều như vậy tổ chức thần bí rồi?

Bất quá để bọn hắn động dung chính là, Thiên Thần tổ chức vẫn là không có bất luận cái gì tin tức.

Thần bí mà quý dị!

Chỉ biết là bọn hắn lần trước trợ giúp Trần Thi Nghiênn một lần.

Cái khác hoàn toàn không biết.

Đúng, bọn hắn thành viên danh hiệu cũng dị thường quái dị.

Thông Thiên giáo chủ, Hành giả Võ Tông, Tần Quảng Vương...

“Thần tượng, đây mới là thần tượng a...”

Một vị người mới người xuyên việt thì thào.

Trước đó bọn hắn vừa xuyên qua thời điểm, còn cực kỳ hưng phấn cùng càn rỡ.

Tuyên bố muốn thành lập thiên ma tổ chức, cùng Thiên Thần tổ chức đối lập.

Nhưng là tại Hắc Thiết khu quần cư trải qua mấy lần đánh đập về sau, đám người này góc cạnh đã cơ bản bị san bằng.

Lại thêm Từ Thanh Minh lời nói, càng để cho người biết cái này Thiên Thần tổ chức quái dị.

Toàn cầu phạm vi bên trong, nhiều như vậy tổ chức thần bí đều bị móc ra.

Duy chỉ có cái này Thiên Thần tổ chức, đến nay không có một tia tin tức.

Không thể không nói, những này đại lão thật có thể ẩn tàng.

Rất là để cho người ta hoài nghi bọn họ có phải hay không người xuyên việt!

“Hiện tại nói tiếp lên tà đạo chuyện của tổ chức.”

Từ Thanh Minh lần nữa nhìn về phía đám người, ra hiệu đám người an tĩnh lại:

“Trước mắt từ toàn cầu phạm vi bên trong đến xem, bị tà đạo tổ chức chiếm cứ địa phương đã đạt đến 0.1% tả hữu, không nên coi thường cái này 0.1%, toàn cầu

phạm vi bên trong thành thị nhiều không kể xiết, cho dù chỉ là 0.1%, vẫn là một cái vô cùng to lớn số lượng,

Mà đối mặt tà đạo tổ chức xâm lấn, bình thường chỉ có hai cái kết cục.

Đầu tiên là di chuyển, thứ hai là lưu lại, sung làm tín ngưỡng.

Chỉ là hai loại kết cục, cũng sẽ không quá tốt!

Mà trước mắt đến xem, chỉ có một ít đại vực mới có ngăn ngừa ngăn cản 【 tà đạo tổ chức 】 lực lượng, cũng tỷ như tại các người Bạch Lạc thành phía bắc Đại Hoang vực!

Đại Hoang vực bên trong, cao thủ nhiều như mây, đẳng cấp thâm nghiêm, cho dù là 【 tà đạo tổ chức 】 cũng không dám tùy tiện lộ diện.

Đương nhiên, ta không phải giật dây đại gia tiến về Đại Hoang vực.

Ta chỉ là cùng các người sớm phân tích các người trước mắt vị trí tình huống, để cho các người bảo trì thời khắc lòng đề phòng.

Đừng tưởng rằng đến Bạch Lạc thành, chính là triệt để an bình.

Thế giới kia không có an bình chi địa, chính là thần táng chi địa, ngay cả viễn cổ thần linh đều sẽ vẫn lạc, huống chi là người?

Sống ở nơi đó, tựa như là bị thế giới vứt bỏ, tràn ngập tuyệt vọng!

Mà tất cả mọi người là xã hội hiện đại tinh anh, quen

thuộc xã hội hiện đại khiêm tốn cùng ám áp, một khi đến dị giới, sẽ ở trong tính cách ăn được rất lớn thua thiệt.

Nếu như hôm nay ta không cùng đại gia phân tích tình huống, chỉ sợ đại gia y nguyên ở vào sống mơ mơ màng màng bên trong!”

Đám người một trận nhú mày.

Sau đó lần nữa khe khẽ bàn luận.

Bọn hấn cũng biết không có khả năng tiến về Đại Hoang vực.

Đại Hoang vực khoảng cách Bạch Lạc thành gần vạn dặm lộ trình, trong lúc đó nguy hiểm trùng điệp, liền xem như thất phẩm cao thủ cũng chưa chắc có thể chui qua lại.

Bọn hấn trước đó từ Hắc Thiết khu quần cư đuổi tới Bạch Lạc thành, liền đã chết mất đại bộ phận.

Nếu là lại tiến về Đại Hoang vực, sẽ chỉ chết thảm hại hơn.

Cứ như vậy, vậy bọn hấn chỉ có thể tiếp tục đợi tại Bạch Lạc thành...

Nhưng nhìn như vậy đến, tại Bạch Lạc thành cũng sẽ không có tốt bao nhiêu hạ tràng.

Rất nhiều người lo lắng.

“Đúng rồi, Từ cảnh sát, thế giới kia thật tồn tại thần linh sao? Cái gọi là Thần Chủng là dạng gì?”

Một vị thành viên bỗng nhiên hỏi thăm về tới.

Những người khác cũng nhao nhao hiếu kì nhìn về phía Từ Thanh Minh.

Đoạn thời gian trước vì Thần Chủng sự tình, Hắc Thiết khu quần cư thế nhưng là bị tàn sát gần nửa cư dân.

Từ Thanh Minh nhẹ giọng thở dài, nói:

“Trước mắt căn cứ toàn cầu phạm vi bên trong tin tức truyền đến trừ tính chung phân tích, tại xa xôi thời đại trước đó, hẳn là xác thực có thần linh vết tích, chỉ là về sau không biết tại sao, những thần linh này tất cả đều chết rồi, bất quá, cũng không phải là tất cả thần linh sau khi chết đều sẽ lưu lại Thần Chủng!

Chỉ có một ít cường đại dị thường thần linh mới có thể có lưu Thần Chủng.

... ..

Tái nhập giang hồ nói:

Quyển tiểu thuyết « cầu tại dị giới thành Võ Thánh » là hư cấu cố sự tình tiết, xin đừng nên cùng chân thực nhân vật sự kiện móc nối cùng bắt chước, như có tương đồng, đúng là trùng hợp.

... ..

Cái gọi là Thần Chủng, hẳn là vị này thần linh bất diệt tinh thần kết tinh, gánh chịu đối phương bộ phận thần lực, một khi bị người đạt được, liền có thể để cho người ta có được vị này thần linh khi còn sống một phần lực lượng!

Trước mắt mà nói, toàn cầu phạm vi bên trong người xuyên việt còn không có bất luận kẻ nào từng chiếm được Thần Chủng.

Nhưng là có người chỗ khu vực, lại xuất hiện Thần Chủng sự kiện, bọn hắn từng mắt thấy qua những người khác từng chiếm được Thần Chủng!

Có người đạt được Thần Chủng về sau, nhưng Kim Cương Bất Hoại, thủy hỏa bất xâm, một khi vận chuyển, nhục thân có thể miễn dịch tuyệt đại đa số công kích, loại này Thần Chủng bị bọn hắn xưng là 【 kim cương 】 !”

...

“Kim cương?”

“Đáng sợ như vậy?”

“Không biết cái kia Hành giả Võ Tông đạt được Thần Chủng là dạng gì?”

“Từ cảnh sát, Hành giả Võ Tông đạt được Thần Chủng!”

“Đúng vậy a, Thiên Thần tổ chức bên trong có Thần Chủng!”

Rất nhiều người mở miệng nói.

Từ Thanh Minh sắc mặt khẽ giật mình, nhìn về phía một bên Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã.

Nhậm Quân nặng nề gật đầu , đạo, “Đúng vậy, Hành giả Võ Tông từng đạt được một kiện Thần Chủng!”

Bọn hắn đã từng tin tức hoàn thành báo cáo tổ chức.

Hiện tại xem ra, hắn là cấp trên tổ chức cố ý cắt giảm tin tức liên quan tới Thần Chủng, đến mức cảnh sát hình sự quốc tế bên này cũng không biết.

Nhưng chuyện này không có khả năng che giấu.

Bởi vì gian phòng những người khác trực tiếp nói ra.

Từ Thanh Minh trực tiếp hít một hơi lãnh khí.

Có người xuyên việt đạt được Thần Chủng rồi?

Trong lòng của hắn vừa sợ lại chần.

Liên xem như nước ngoài những người xuyên việt kia, cũng nhiều nhất là tham dự qua Thần Chủng sự kiện.

Đến nay còn có bất luận kẻ nào từng chiếm được.

Nhưng như thế một cái tam tuyến tiểu thành thị có người đạt được Thần Chủng?

Đây cũng quá khoa trương.

“Tốt, cái này tin tức ta sẽ lên báo.”

Từ Thanh Minh thoáng qua khôi phục lại bình tĩnh , đạo, “Chuyện này truyền đi, tuyệt đối có thể đại đại cổ vũ cái khác người xuyên việt, coi là trước mắt lớn nhất tin mừng!”

Sau đó, hắn hướng đám người tiếp tục giảng thuật lên cái khác tin tức.

Gian phòng bên trong thỉnh thoảng có người hỏi thăm các loại vấn đề.

Thậm chí có người hỏi, trước mắt đã biết mạnh nhất người xuyên việt.

“Các vị, thế giới phạm vi bên trong cường giả nhiều lắm,

ta không hi vọng các vị hiện tại liền tốt cao vụ viễn, các vị hiện tại mục đích cũng chỉ có một, đó chính là sống sót, chỉ có sống sót mới có thể có hết thảy hi vọng, cái khác coi như biết lại nhiều cũng là uổng công!”

Từ Thanh Minh mở miệng nói ra:

“Tin tưởng trò chơi tất cả mọi người chơi qua, chỉ có còn sống mới có thể cướp được đầu người, nếu như ngay cả còn sống người cũng không cách nào làm được, như vậy cho dù gặp tàn huyết địch nhân, các người cũng chỉ có thể nhìn xem, cho nên đừng hỏi thăm quá nhiều, hảo hảo nện vững chắc mình mới là nhất căn bản!”

Đám người bất đắc dĩ, đành phải hỏi thăm về vấn đề khác.

Cứ như vậy, đến trưa thời gian trôi qua.

Thẳng đến buổi chiều 19:20, hội nghị mới rốt cục kết thúc.

Nhậm Quân để đám người lưu tại gian phòng, tạm thời chờ đợi, mà xong cùng Trình Thiên Dã cùng nhau đi ra ngoài, vì Từ Thanh Minh an bài trụ sở về sau, liền lần nữa trở về.

“Các vị, Từ cảnh sát, tất cả mọi người nghe được.”

Nhậm Quân sầm mặt lại, nhìn về phía đám người:

“Trước mắt Bạch Lạc thành tình huống, tuyệt không cho phép lạc quan, nếu như đại gia còn không thể đoàn kết nhất trí, Hắc Thiết khu quần cư bi kịch rất có thể sẽ tái diễn, cho nên ta hi vọng tiếp sau đó thời gian, đại gia cần phải đoàn kết, Lam Tinh nhân chi ở giữa tuyệt không thể xuất hiện bất kỳ nội loạn!

Đúng, chúng ta có hai vị thành viên tại Bạch Lạc thành bên trong thuận lợi báỉ nhập Cẩm Ứng môn bên trong, theo thứ tự là Trương Sảng, Lưu Nguyên, đại gia hoan nghênh bọn hần!”

Nhậm Quân dẫn đầu vỗ tay.

Những người khác nhao nhao đi theo vỗ tay.

Một cái trên mặt xấu hổ nữ tử cùng một cái mang theo nụ cười nam tử đi lên bực giảng.

Không ít người hướng bọn hần phát ra từng đợt hâm mộ ánh mắt.

Tám giờ tối bốn mươi thời điểm.

Dương Phóng mới rốt cục trở về trụ sở.

“Tà đạo tổ chức... Thần táng chi địa...”

Hần ngồi ở trên ghế sa lon, mày nhăn lại, “Quả nhiên là một cái để cho người ta tuyệt vọng thế giới.”

Cái kia đáng chết thế giới, một hơi cũng không khiến người ta thờ!

Nếu ai xuyên qua, đơn giản gặp vận đen tám đời!

...

Chương 107 : Dương Phóng chuẩn bị ở sau!

Sáng sớm hôm sau.

Một chiếc điện thoại đánh tới Dương Phóng trong điện thoại di động.

Dương Phóng nhìn thoáng qua, vẫn là lựa chọn nghe.

“Uy, Tiểu Phóng a, gần nhất cần nhắc thế nào? Còn muốn từ chức sao? Có phải hay không gặp được khó khăn gì a?”

Bệnh viện tâm thần Trương viện trưởng hòa ái hỏi.

“Viện trưởng, ta còn là nghĩ tạm thời rời chức, gần nhất có chút quá mệt mỏi, chỉ sợ không cách nào làm tốt công việc, hi vọng viện trưởng có thể gặp lượng!”

Dương Phóng tràn ngập áy náy nói.

“Dạng này a, kia rốt cuộc là gặp chuyện gì có thể cùng ta nói một chút sao?”

Trương viện trưởng tiếp tục hỏi.

“Không có gì, chính ta liền có thể ứng phó, chỉ là cần chút thời gian.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt a, vậy dạng này, người buổi chiều đến xử lý rời chức thủ tục đi, sau này có cơ hội, ta còn là hi vọng người có thể tiếp tục đến bệnh viện chúng ta đi làm.”

Trương viện trưởng nói.

“Tốt, nếu như sau này sự tình xử lý xong, ta nhất định sẽ trở về!”

Dương Phóng nói, rất nhanh cúp điện thoại.

Trong lòng hắn một trận trầm mặc.

Tương đối thế giới khác, thế giới hiện thực sinh hoạt mới thật sự là mộng ảo sinh hoạt.

Đã từng khi nào, hắn không chỉ một lần phàn nàn qua thế giới hiện thực bản, khổ, mệt mỏi, đã từng nghĩ tới trốn tránh, đã từng nghĩ tới nằm ngửa, nhưng thẳng đến sau khi xuyên việt mới phát hiện, thế giới hiện thực là tốt đẹp dường nào.

Tại cái kia người ăn người, tùy thời tử vong thế giới, thế giới hiện thực quả thực là một mảnh thế ngoại đào nguyên.

Ở chỗ này không cần sàu ăn sàu mặc, giữa người và người tràn ngập hài hòa, tương đối bình đẳng (tối thiểu mặt ngoài là bình đẳng), cũng không cần lo lắng đi trên đường bị người đột nhiên để mắt tới.

Nhưng tại dị giới liền không đồng dạng.

Sống ở dị giới, mỗi một lúc mỗi một giây cũng có thể xuất hiện sự tình.

Nhất là tại dị giới đổi việc, người không biết dưới tình huống nào liền sẽ ảnh hưởng một ít người lợi ích, từ đó biến thành người khác cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

Dương Phóng than nhỏ.

Thoáng qua, hấn trong phòng tu luyện lên Thập tự quyền.

Nhưng là cùng trước đó Phàm cấp võ học đồng dạng.

Cho dù là Thập tự quyền, tại thế giới hiện thực y nguyên chỉ là chủ nghĩa hình thức, không cách nào phát huy bất luận cái gì vượt xa bình thường chỗ.

Duy nhất siêu trường chính là hấn tự thân thể chất.

Đột phá thất phẩm về sau, hấn có thể rõ ràng cảm thấy mình khí lực lần nữa gia tăng.

Hô hô hô!

Gian phòng bên trong, quyền phong rung động, hô hô chói tai.

Chói mắt đến xuống giữa trưa.

Dương Phóng bình thường trở lại bệnh viện tâm thần, tìm đến viện trưởng ký tên.

Viện trưởng Trương Chính, là một vị gần sáu mươi trung lão niên nam tính, khoảng cách về hưu còn có không đến thời gian hai năm, hai tóc mai bạc, sắc mặt hòa ái, bình thường ở trong viện có phần bị một chút tiểu hộ sĩ kính yêu.

Mỗi người gặp được vấn đề về sau, trên cơ bản đều sẽ hỗ trợ trước tiên giải quyết.

Tại nhìn thấy Dương Phóng về sau, hấn vẫn là không nhịn được xuất sinh lần nữa khuyên bảo một chút, hi vọng Dương Phóng có thể trở về tâm chuyển ý.

Nhưng Dương Phóng lộ ra cười khổ, vẫn là nhẹ nhàng lắc đầu.

Dị giới sinh tử áp lực ép tới hần gần như không kịp thở.

Thế giới hiện thực hần chỉ muốn buông lỏng.

Cũng không tiếp tục nguyện đem thời gian đặt ở trên công việc.

“Tốt a, ta tới cấp cho ngươi ký tên đi!”

Trương Chính sắc mặt phức tạp, một trận tiếc hận, vẫn là cho Dương Phóng ký rời chức thủ tục.

Tại toàn bộ bệnh viện tâm thần, Dương Phóng xem như nhất năm trải qua chủ trị, trình độ cũng là cao nhất, sau này tiền đồ vô lượng.

Ngày bình thường, hần cũng đều sẽ nhiều hơn chiếu cố tên tiểu tử này.

Đáng tiếc...

“Đa tạ viện trưởng!”

Dương Phóng cảm kích nói.

“Không có việc gì, có rảnh thường đến ngồi một chút.”

Trương Chính mỉm cười.

“Được rồi.”

Dương Phóng gật đầu, đem rời chức thủ tục giao cho bộ phận nhân sự cửa, liền rời đi nơi đây.

Sau đó thời gian, hấn một nửa thời gian đặt ở trên việc tu luyện, một nửa thời gian dùng để buông lỏng.

Phượng Đình ngược lại là cũng không có việc gì hện hấn ra qua.

Ngay từ đầu, Dương Phóng còn ra tại tất cả mọi người là trước đồng sự quan hệ cân nhắc, cùng Phượng Đình đi ra tới qua, về sau hấn phát hiện tiểu nha đầu này chỉ là lôi kéo mình tại công viên đi dạo về sau, đằng sau liền rút cuộc không muốn ra tới.

...

Nhoáng một cái chính là mấy ngày quá khứ.

Gian phòng bên trong, Dương Phóng mày nhăn lại, nhìn chăm chú lên trên bàn một trương gia đình chụp ảnh chung, lâm vào suy tư.

Bây giờ xuyên qua sự kiện càng ngày càng nhiều.

Người xuyên việt cũng đều là ngẫu nhiên sinh ra.

Vạn nhất có một ngày ba mẹ mình nếu là xuyên qua...

“Bọn hấn đều ở tại nông thôn, nếu là dựa theo trước đó quy luật đến xem, chẳng phải là sẽ xuyên qua đến nhỏ hơn khu quần cư?”

Dương Phóng suy nghĩ xa xưa.

Nhưng nếu quả thật xảy ra chuyện như vậy, hấn hiện tại cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Đem cha mẹ tiếp vào Phượng Thị, vậy khẳng định sẽ là Địa Ngục bắt đầu, căn bản chính là muốn chết.

Tiếp vào Nam thị?

Không nói trước Nam thị giá phòng vấn đề, coi như tiếp vào Nam thị, xuyên qua địa phương cũng là Bạch Lạc thành.

Bạch Lạc thành loạn tượng đã hiển, xuyên qua cũng sẽ không có kết cục tốt.

Vẫn là câu nói kia.

Ở vào dị giới, không có tuyệt đối chỗ an toàn.

Nói cách khác!

Hắn bây giờ làm gì đều là bồng.

Xuyên qua sự không chắc chắn quá lớn, có lẽ cha mẹ hắn sẽ xuyên qua đến địa phương nhỏ đại nhân vật trên thân đâu? Vạn nhất hắn hiện tại tùy tiện cải biến cha mẹ ở lại địa điểm, ngược lại hoàn toàn ngược lại đâu?

Không có người quy định, xuyên qua đến đại địa phương, thân phận liền sẽ nhất định cao.

Đại địa phương áp bách có lẽ sẽ ác hơn.

Cho nên!

Cùng thứ nhất động, không bằng yên tĩnh!

“Hi vọng cha mẹ sẽ không xuyên qua...”

Dương Phóng thầm nghĩ.

Nhược thật xuyên qua, hắn chỉ có thể ở dị giới lại nghĩ biện pháp.

Lại qua mấy ngày.

Trình Thiên Dã bên kia lần nữa triệu tập một lần đám người.

Bởi vì.

Người mới tình huống bên kia có chút ác liệt, không chỉ một lần để Trình Thiên Dã giúp bọn hắn nghĩ biện pháp làm lương thực.

Phía trước mấy lần bọn hắn xuyên qua thời điểm, còn có thể gặm vỏ cây, xuống sông mò cá, nhưng bây giờ thời tiết càng ngày càng rét lạnh, ngay cả cá cũng biến thành hiếm thấy, mà lại bốn phía vỏ cây cơ bản đều gặm sạch.

Trình Thiên Dã rơi vào đường cùng đành phải lần nữa triệu tập Dương Phóng đám lão nhân này, vì bọn họ bày mưu tính kế.

Trong lúc nhất thời bên trong cả gian phòng khắp nơi đều là tiếng thảo luận.

Có người đưa ra cho bọn hắn huấn luyện dã ngoại cầu sinh kỹ năng.

Có người đề nghị để bọn hắn phóng hỏa đốt rừng, khẳng định đốt ra không ít tiểu động vật.

Còn có người đề nghị để bọn hắn trực tiếp di chuyển...

Bên trong cả gian phòng một mảnh âm ỉ.

Chỉ là mỗi một loại đề nghị ra, đều để đám kia người mới người xuyên việt một trận cười khở.

MMP!

Các người thật sự là đứng đấy nói chuyện không đau eo.

“Đúng rồi Trình đội trưởng, tại Hắc Thiết khu quần cư Vạn Xuân cửa hàng dưới, ta còn chôn hơn bốn trăm cân lương thực, ẩn giấu một chút thịt loại, hẳn là sẽ không xấu.”

Dương Phóng bỗng nhiên nhắc tay nói.

Trước đó di chuyển thời điểm, những này lương thực hẳn căn bản không có khả năng mang xong.

Chỉ dẫn theo một chút thịt làm cùng cơm nắm.

Tuyệt đại bộ phận cũng còn không nhúc nhích.

“Lương thực? Trước người còn ẩn giấu lương thực?”

Trình Thiên Dã nhãn tình sáng lên, dị thường mừng rỡ nhìn về phía Dương Phóng, đơn giản không thể tin được.

“Ngọa tào đại lão, người chôn lương thực? Mau nói cho chúng ta biết lương thực làm sao tìm được?”

“Đúng vậy a đại lão, van cầu người, chúng ta đều nhanh đói muốn ăn thịt người.”

“Móa nó, bên kia thổ dân đã đang ăn người!”

“Đại lão van cầu người, những cái kia lương thực ở đâu?”

...

Một đám người mới người xuyên việt vừa nghe đến tin

tức, tất cả đều kích động dị thường, vội vàng nhìn về phía Dương Phóng.

Những lão nhân khác cũng là nao nao kinh ngạc.

Khá lắm!

Cái thằng này cũng quá cầu, ẩn giấu nhiều như vậy lương thực?

Trước đó bọn hấn Quyền Lợi bang thành lập, vì lương thực sự tình, không ít đói bụng.

“Trước đó Hắc Thiết khu quần cư náo động, ta rất sớm trước đó liền đã đào hang dự trữ.”

Dương Phóng đáp lại , đạo, “Vạn Xuân cửa hàng hậu đường phòng ngủ, có hai cái lỗ huyết, đều có thể xuống đến bên trong, đến tận cùng bên trong nhất, các người liền có thể nhìn thấy nơi đó lương thực, bất quá ta không dám xác định trong khoảng thời gian này phải chăng đã có cái khác thổ dân phát hiện ta lưu hang động.”

Dù sao đã qua lâu như vậy.

Nơi đó là tình huống như thế nào, ai cũng không nói chắc được.

Vạn nhất lương thực bị người chỡ đi, cũng rất có thể!

“Tốt, Dương Phóng, quá tốt rồi, người lập xuống công lớn!”

Trình Thiên Dã kích động nói.

Lúc trước hấn còn tại ưu sầu chuyện này.

Nghĩ không ra Dương Phóng bên này trực tiếp cung cấp hơn bốn trăm cân lương thực.

Cái này hoàn toàn đủ những này người mới người xuyên việt sống qua rét đậm.

Điều kiện tiên quyết là đừng lại tiếp tục có người mới xuyên qua...

Cái khác người mới cũng nhao nhao đại hỉ.

501 gian phòng bầu không khí càng thêm nhiệt liệt lên.

Thẳng đến lúc xế chiều, mọi người mới lần nữa tan họp.

Mà lần này sau khi tan họp, Dương Phóng trực tiếp tìm tới Trình Thiên Dã, đem trước Từ Thanh Minh dùng máy tính đặc hiệu vẽ địa đồ đã copy một phần tới.

Mặc dù cái này địa đồ đều là dựa vào Lam Tinh người tưởng tượng cùng phỏng đoán vẽ ra tới.

Nhưng là tổng thể phương hướng hẳn là sẽ không chênh lệch!

Xem như lo trước khỏi hoạ.

..

Chương 108 : Lần nữa xuyên qua!

Nhoáng một cái lại là bảy ngày trôi qua.

Cuối tuần thời gian.

Phương Đình lần nữa bấm Dương Phóng điện thoại, muốn hẹn Dương Phóng ra.

Đáng tiếc Dương Phóng bận bịu tu luyện, trực tiếp lựa chọn lầy lầy có thoái thác, cái này khiến Phương Đình bên kia có loại đăm đăm cảm giác mất mát cảm giác.

Một cái nữ hài tử xuyên việt qua dị giới, cơ hồ bản năng liền muốn tìm người dựa vào.

Trước đó nàng Đại bá cho nàng giới thiệu cái kia thổ dân đệ tử cũng rất không tệ, chỉ tiếc lại bị thảm tao sát hại...

Bây giờ nàng hi vọng Dương Phóng có thể bồi bồi nàng, nhưng mà Dương Phóng mỗi lần đều là bận rộn như vậy.

“Tốt Phương Đình, người thế mà cũng ta cùng cái kia Dương Phóng vụng trộm liên hệ, đây chính là ta đối tượng hẹn hò.”

Bỗng nhiên, một trận trêu ghẹo tiếng cười truyền đến.

Triệu Tuyết từ phía sau tập kích tới, lập tức một mực ôm lấy Phương Đình thất lưng, sau lưng dài đuôi ngựa hát lên hát lên, tư thế hiên ngang.

“Không có, ta cùng hắn chỉ là quan hệ đồng nghiệp bình

thường!”

Phương Đình cười khở.

“Đồng nghiệp bình thường quan hệ? Ta nhìn các người chính là có chuyện ẩn ở bên trong!”

Triệu Tuyết hừ nhẹ một tiếng, cười nói, “Bất quá ta vẫn là tha thứ người, đi thôi, ta mời người ăn Mỗ Đức Cơ.”

Hai người rời đi nơi này.

Vút bỏ công trường bên trong.

Dương Phóng thân trên trần trụi, cơ bắp hiển hiện, như cũ tại từng lần một tu luyện Thập tự quyền, hô hô rung động, động tác nhanh chóng mãnh mà cường đại.

Mười lăm ngày thời gian trôi qua rất nhanh.

Đêm nay chính là lần nữa lúc trở lại.

Vừa nghĩ tới tiệm sắt bên trong Đàm quản sự, hấn liền không khỏi trong lòng phát chìm, ánh mắt như hổ.

Từ khi hấn tiến vào tiệm sắt, đã đầy đủ điệu thấp.

Đàm quản sự lấn hấn, nhục hấn, gõ hấn, hấn tất cả đều lựa chọn ẩn nhẫn.

Nhưng là người luôn có ba phần hỏa khí!

Hô! Hô! Hô!

Quyền phong rung động, thanh thế rất lớn, phối hợp một thân khỏe đẹp cân đối đáng người, cực kỳ đều đều cương dương, có loại khó tả mỹ cảm.

Một quyền đánh ra, đơn giản giống như là mảnh hổ xuống núi.

...

Thời gian vượt qua.

Bất tri bất giác ban đêm giáng lâm.

Dương Phóng ăn xong cơm tối, về đến trong nhà, vọt lên cái nước ấm tắm về sau, liền ngồi tại trên giường, chờ đợi trở về.

Không ngoài sở liệu.

Trên cánh tay đốt Tottenham đau nhức rất nhanh hiển hiện.

Một nhóm chỉ có hấn có thể nhìn thấy chữ viết rõ ràng đập vào mi mắt.

“Lần này xuyên qua, Thiết Ma chiến giáp hấn là liền có thể triệt để tạo ra tới.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Chỉ cần Thiết Ma chiến giáp tạo ra, hấn liền có thể bóp chết Đàm quản sự, trực tiếp rời đi.

Dương Phóng nằm ở trên giường, bắt đầu chờ đợi thời gian vượt qua.

Quen thuộc dị thường u ám cảm giác lần nữa yếu ớt đánh tới, để đầu óc hấn mê muội, trước mắt biến thành màu đen.

Ước chừng qua mấy phút sau.

Hồng học, hồng học!

Hỗn hắc gian phòng bên trong.

Dương Phóng mãnh nhưng mở hai mắt ra, bỗng nhiên đứng dậy, miệng lớn thở hỗn hển, hướng về gian phòng nhìn lại, sau đó lại lập tức đi hướng cửa phòng, hướng về chốt cửa nhìn lại, tạm thời trầm tĩnh lại.

Chốt cửa vẫn là chen vào.

Chốt cửa bên trên tóc cũng không có rớt xuống.

Nói rõ từ đầu đến cuối đều không có bị người động dậy.

“Xem ra Đàm quản sự là thật không có tới qua...”

Dương Phóng nói nhỏ, lần nữa mở ra bảng, xem xét.

Tu vi: Thất phẩm trung kỳ (0)

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ tứ trọng (0)

Võ học: Thập tự quyền đệ nhất trọng, Truy phong kiếm pháp tinh thông, Trát nhãn kiếm pháp tinh thông

Tư chất: Nhân trung kiệt xuất (75/90)

...

“Khoảng cách thất phẩm đỉnh phong càng gần, bất quá Thập tự quyền vẫn là quá chậm chút, đến bây giờ còn không có đột phá đệ nhất trọng.”

Dương Phóng quan sát một trận, lần nữa đóng lại bảng.

Hắn nhìn thoáng qua sắc trời, lúc này lấy ra một khối minh thiết, hướng về tiền đường tiến đến.

Không bao lâu, nặng nề rền sắt thanh âm tại đêm tối vang lên.

...

Hôm sau thật sớm.

Đàm quản sự một mặt cười tủm tỉm, lần nữa đến thăm Dương Phóng.

“Dương sư đệ, tối hôm qua ngủ ngon giấc không?”

“Còn tốt.”

Dương Phóng đáp lại nói.

“Còn tốt là được, đúng, nghe nói Trương Tiểu Bảo câm, muốn sa thải hẳn sao?”

Đàm quản sự cười nói.

“Không cần, để hẳn lưu lại đi, quái đáng thương.”

Dương Phóng nói.

“Sư đệ thật sự là hảo tâm a, ha ha...”

Đàm quản sự tràn đầy ý vị cười cười, vỗ vỗ Dương Phóng bả vai, quay người rời đi.

Dương Phóng ánh mắt nheo lại, yên lặng nhìn chăm chú lên Đàm quản sự.

Một lát sau, hẳn thu hồi ánh mắt, quay người đi ra ngoài, xem xét tình huống.

Trên đường phố quả nhiên so vài ngày trước càng thêm

khẩn trương, khắp nơi đều là đám người, ba năm thành đồng tập hợp một chỗ, nghị luận âm ỉ.

Có thảo luận Huyền Vũ tông sự tình, có thảo luận Tà Linh sự tình, còn có thảo luận Hắc Long quân sự tình.

Hắn đi thẳng tới một chỗ cửa hàng.

“Khách quan muốn mua Tịch Tà Ngọc? Hiện tại Tịch Tà Ngọc thế nhưng là 55 lượng bạc một khối.”

Chưởng quỹ mỉm cười.

“55 lượng a, các người trong tiệm có bao nhiêu khối?”

Dương Phóng hỏi.

“Khách quan muốn được nhiều?”

Chưởng quỹ nhăn tình sáng lên.

“Đúng thế.”

“Tốt, ta cái này thanh điểm.”

Chưởng quỹ đại hỉ, lúc này cẩn thận thanh điểm, đạo, “Hết thầy còn có mười hai khối, muốn tất cả đều muốn sao?”

“Muốn hết!”

Dương Phóng mở miệng.

Cái này Tịch Tà Ngọc sau này khẳng định còn phải trượng.

Hiện tại nhiều trữ hàng, chờ hậu phương vung tay đi bán, tuyệt đối có thể kiếm một món lớn.

Thế giới hiện thực tin tức cũng không phải một chút tác dụng không có.

Tối thiểu hẳn biết Bạch Lạc thành sắp đứng trước cái gì cục diện.

Hắn có thể vì này sớm chuẩn bị rất nhiều thứ.

“Mời khách quan tiến, ta cái này để cho người ta chuẩn bị.”

Chưởng quỹ vội vàng chào hỏi Dương Phóng vào nhà, trong lòng vui vẻ, để cho người ta dâng lên trà thơm.

Không hề nghi ngờ, đây tuyệt đối là khách hàng lớn.

Nếu không không có khả năng một chút mua nhiều như vậy.

“Đúng rồi, chưởng quỹ, ta cái này có chút đồ cổ ngọc khí, người xem một chút, các người có thu hay không.”

Dương Phóng đi vào cửa hàng, ngữ khí bình đạm, đem một bao đồ cổ ngọc khí đem ra, đặt lên bàn, lít nha lít nhít một đồng lớn.

Đây đều là hẳn tại Hắc Thiết khu quần cư vợ vét, chừng 79 kiện.

Đều nói loạn thế hoàng kim, thịnh thế đồ cổ.

Bây giờ Bạch Lạc thành loạn tượng sơ hiện, những vật này lưu tại trong tay sẽ chỉ gãy tiền.

Tất cả đều đổi thành bạc mới là vương đạo.

Chưởng quỹ lộ ra hồ nghi, đi lên cẩn thận lật xem, lập

tức trong lòng lú lủi, sau đó lại lập tức gọi tới mấy vị giám định sư, cùng một chỗ giám định cùng đánh giá giá trị.

Ước chừng qua một hồi lâu, mới toàn bộ giám định cùng đánh giá giá trị hoàn tất.

“Khách quan thật muốn toàn bộ bán ra?”

Chưởng quỹ một mặt rung động, đi lên phía trước.

“Đúng vậy, có thể cho bao nhiêu bạc?”

Dương Phóng hỏi.

” đi như vậy, ta có thể cho đến 2 400 lượng!”

Chưởng quỹ trầm ngâm nói.

2 400 lượng?

“Thành giao, chuẩn bị tiền đi.”

Dương Phóng gật đầu.

Bình quân một kiện cũng chính là 30 lượng, bù đắp được người bình thường sáu bảy năm tiền công, xem như kiếm một khoản lớn.

Dù sao đây đều là hấn vợ vét tới.

“Khách quan sáng khoái, ta cái này chuẩn bị.”

Chưởng quỹ đại hỉ , đạo, “Đúng rồi, Tịch Tà Ngọc tiền muốn từ bên trong chụp sao?”

“Chụp!”

“Tốt!”

Chưởng quỹ vui mừng khôn xiết, vội vàng chuẩn bị đi.

Không bao lâu, hai cái bao khóa bị hấn cầm lên, một trong đó tràn đầy nén bạc, một cái thì là trang 12 mai Tịch Tà Ngọc.

Dương Phóng cầm lấy bao khóa, cẩn thận kiểm tra một hồi, có chút hài lòng, lúc này cáo từ rời đi.

Đoạn thời gian trước hấn một mực lấy tẩm thuốc tu luyện, trên người bạc sớm đã dùng hết.

Bây giờ rốt cục lần nữa bù đắp lại.

Trừ sạch Tịch Tà Ngọc tiền, còn lại 1 740 lượng.

Mà trên người Tịch Tà Ngọc đã đạt tới 90 mai.

Dương Phóng nghĩ nghĩ, lại đi cái khác cửa hàng mua 10 mai Tịch Tà Ngọc, góp đủ 100 mai, chuẩn bị che bàn không ra, yên lặng chờ tăng giá.

Đến tận đây trên thân bạc còn thừa lại 1 190 lượng.

Lúc xế chiều.

Trương Tiểu Bảo lần nữa đến bái kiến Dương Phóng.

Ăn hấn kê đơn thuốc, Trương Tiểu Bảo cảm điếc quả nhiên đã được trị tốt .

“Coi như không tệ, bất quá nhớ kỹ ta trước đó, không nên tùy tiện nói chuyện, không phải để Đàm quản sự phát hiện, người khó thoát khỏi cái chết.”

Dương Phóng nói.

“Sẽ, tiểu nhân đa tạ Dương gia ân cứu mạng.”

Trương Tiểu Bảo dị thường cảm kích, quỳ rạp xuống đất, lần nữa dập đầu mấy cái vang tiếng.

“Đứng lên đi!”

Dương Phóng nói hài lòng nói.

“Vâng, Dương gia.”

Trương Tiểu Bảo lần nữa dập đầu một cái.

Sau đó thời gian, coi như bình tĩnh.

Tại trải qua mấy lần trước giờ về sau, Đàm quản sự đã triệt để thăm dò Dương Phóng tính cách, không còn có để ý tới hấn mảy may.

Mà thừa dịp trong khoảng thời gian này, Dương Phóng ban ngày tu luyện, ban đêm rèn sắt, ngẫu nhiên nghiên cứu chế tạo kịch độc, thực lực ở vào đột bay mãnh vào bên trong.

Đảo mắt chính là bảy tám ngày quá khứ.

...

Túy Xuân lâu.

Thành nội nổi danh Phong Nguyệt tràng chỗ một trong.

Bên trong truyền đến từng đợt vui cười cùng phóng đả thanh âm.

Bố trí đồ bưng gian phòng bên trong, có một loại khó tả khí tức, để cho người ta mê say.

Mấy cái thân mang bại lộ nữ lang, che miệng, cười hì hì nhìn chăm chú lên trước mắt một màn.

Giường một bên, Trương Tiểu Bảo run lấy bầy, vô cùng hoảng sợ, hai tay ôm thật chặt quần áo, nhìn về phía bên cạnh một cái tuổi trẻ công tử.

Công tử trẻ tuổi lộ ra mỉm cười, đạo, “Đứng dậy, cởi quần áo ra!”

“Hò công tử, ngài tha tiểu nhân đi, van xin ngài, tiểu nhân giúp ngài dập đầu.”

Trương Tiểu Bảo sợ hãi vô cùng, vội vàng dập đầu, đau khổ cầu khẩn.

Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, hôm nay đi ra ngoài giúp Dương Phóng mua thuốc, thế mà lại gặp được Thiên Long bang hoa hoa công tử một trong Hồ Thiên Nhạc.

Đối với Hồ Thiên Nhạc, hắn sớm có nghe thấy.

Người này phụ thân chính là Thiên Long bang tứ đại đường chủ một trong Hồ Mạnh, thực lực dị thường bưu hãn, chính là thất phẩm trung kỳ.

Về phần Hồ Thiên Nhạc bản nhân, thì càng là tiếng xấu chiêu.

Người này nam nữ ăn sạch, chơi cực kỳ biến thái, thường xuyên sẽ có người chết thảm trên giường của hắn, rất nhiều người nâng lên tên của hắn đều sẽ vì đó biến sắc.

Chỉ là hắn không nghĩ tới lần này sẽ đến phiên chính mình.

“Nói thêm câu nữa , đứng dậy, không phải ta có thể di động nổi giận.”

Hồ Thiên Nhạc đăm đăm nói.

“Hồ công tử, tha tiểu nhân đi...”

Trương Tiểu Bảo đau khổ kêu rên.

Ba!

Hồ Thiên Nhạc một bàn tay đập tới đi, đem Trương Tiểu Bảo quất bay tại một bên, sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo , đạo, “Không biết điều, đem hần quần áo cho ta lột!”

“Vâng, Hồ công tử!”

“Tiểu ca chớ khấn trương nha...”

Một đám quần áo hở hang nữ lang vui cười âm thanh bên trong cấp tốc nhào tới, mang theo nồng đậm làn gió thơm.

Ba chân bốn cẳng, rất mau đem Trương Tiểu Bảo chôn vùi ở bên trong.

Bên trong cả gian phòng tràn ngập một loại không thể miêu tả khí tức.

...

Lúc xế chiều.

Trương Tiểu Bảo thất hồn lạc phách, trở về cửa hàng, sắc mặt có chút trắng bệch, cho dù toàn lực che giấu, y nguyên bị Dương Phóng nhìn ra rất hợp.

“Thế nào? Tiểu Bảo?”

“Không, không có việc gì.”

Trương Tiểu Bảo miễn cưỡng cười nói.

“Xác định không có việc gì?”

Dương Phóng hồ nghi.

“Thật không có sự tình, tạ ơn Dương gia.”

Trương Tiểu Bảo cảm kích nói.

“Ừm, không có việc gì là được, đi thôi.”

Dương Phóng phát phát bàn tay, ánh mắt sờ một cái xem hướng Trương Tiểu Bảo, như có điều suy nghĩ.

Hắn là Đàm quản sự lần nữa động thủ?

Hắn ánh mắt nhắm lại, một vòng hàn quang lóe lên.

Đang lúc hoàng hôn.

Một vị Đàm quản sự thân tín đi tới, mở miệng nói,
“Dương phó quản sự, người hầu của người Trương Tiểu Bảo hôm nay đắc tội Thiên Long bang công tử Hồ Thiên Nhạc, Đàm quản sự bên kia để người cho cái bàn giao!”

“Người hầu của ta đắc tội Thiên Long bang công tử?”

Dương Phóng nhướng mày, đạo, “Chờ một chút, đây là chuyện khi nào?”

“Lúc xế chiều.”

Vị kia thân tín mở miệng, đạo, “Tình huống cụ thể ta

cũng không biết, nhưng Đàm quản sự có ý tứ là, để người đem Trương Tiểu Bảo đầu lâu mang theo, tự mình đi Thiên Long bang nói lời xin lỗi, việc này cũng đi qua!”

Trò cười!

Dương Phóng trong lòng chuyển sang lạnh lẽo.

Mình đem đầu lâu mang theo, còn muốn đi xin lỗi?

“Người đi đi, việc này ta sẽ tìm Đàm quản sự nói.”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

...

Chương 109 : Giáp trụ đã thành, đại khai sát giới!

Trong phòng.

Dương Phóng lẳng lẳng ngồi ngay ngắn, một thân trường bào màu đen, bưng lên một cái chén trà, chớ không biểu lộ, không khí ngọt ngào.

Trương Tiểu Bảo lẳng lẳng đứng đấy, trong lòng thấp thỏm.

“Tiểu Bảo, hôm nay đến cùng xảy ra chuyện gì? Cùng ta nói rõ chi tiết rõ ràng!”

“Không, không có gì.”

Trương Tiểu Bảo ngữ khí e ngại.

“Còn tại giấu diếm?”

Dương Phóng sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, “Hôm nay hoàng hôn Đàm quản sự thân tín tới một chuyến, muốn ta chặt xuống đầu của ngươi, đưa vào Thiên Long bang!”

Trương Tiểu Bảo dọa đến sắc mặt một giật mình, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, vô cùng hoảng sợ, liều mạng dập đầu.

“Dương gia tha mạng, Dương gia tha mạng...”

“Nói!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

“Hôm nay buổi chiều tiểu nhân vì ngài mua thuốc thời
điểm, vô ý gặp được Thiên Long bang công tử Hồ Thiên
Nhạc...”

Trương Tiểu Bảo sắc mặt biệt khuất, trong mắt chứa
thanh lệ, đem hôm nay phát sinh sự tình toàn bộ nói ra.

Hồ Thiên Nhạc nam nữ ăn sạch, nguyên bản muốn đối
Trương Tiểu Bảo mưu đồ làm loạn, kết quả lại tại sinh
hoạt vợ chồng thời điểm, Trương Tiểu Bảo vô ý bài tiết
không kiềm chế, hồng Hồ Thiên Nhạc nhã hứng, bị Hồ
Thiên Nhạc trực tiếp ném ra cửa.

Về sau hấn vội vàng trốn về, chạy về cửa hàng.

Chỉ là hấn vụn vụn không nghĩ tới, Thiên Long bang
càng như thế mang thù, tại hấn trở về về sau, còn muốn
cho Dương Phóng chặt xuống đầu của hấn.

“Dương gia tha cho ta đi, van xin ngài Dương gia...”

Trương Tiểu Bảo vô cùng hoảng sợ, không ngừng dập
đầu.

Dương Phóng đôi mắt buông xuống, chớ không biểu lộ.

Thiên Long bang Hồ Thiên Nhạc.

Vì tứ đại đường chủ một trong Hồ Mạnh con ruột.

Hồ Mạnh người này, thất phẩm trung kỳ!

“Biết, người đi xuống đi, ta biết nên làm như thế nào.”

Dương Phóng mở miệng nói.

“Dương... Dương gia!”

Trương Tiểu Bảo âm thanh run rẩy.

“Đi thôi.”

Dương Phóng đôi mắt lạnh lùng.

“Rõ!”

Trương Tiểu Bảo cúi đầu, ủy khuất rời đi nơi đây.

...

Một chỗ khác gian phòng.

Đàm quản sự lẳng lẳng ngồi ngay ngắn, mặc một thân toái hoa trường bào, trong tay nâng thếp rờng tẩu thuốc, lạch cạch lạch cạch không ngừng đấm vào miệng, sau lưng một vị nữ nịu nữ tử thì ra sức vì hắn nắm vuốt bả vai.

Nghe hạ nhân báo cáo, Đàm quản sự trong miệng thôn vân thổ vụ, âm thanh lạnh lùng nói, “Nói như vậy, hắn không nguyện ý tự mình động thủ?”

“Đúng vậy, quản sự.”

Trước mắt thân tín cẩn thận đáp lại.

“Hừ!”

Đàm quản sự hừ lạnh một tiếng, ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

Không biết điều!

“Ngươi đi xuống đi.”

“Rõ!”

Vị kia thân tín lúc này khom người lui ra.

“Đàm sư huynh ở đây sao?”

Không bao lâu, Dương Phóng thanh âm bỗng nhiên ở ngoài cửa vang lên.

“Đàm gia đã nghỉ ngơi, có việc ngày mai lại nói.”

Gian phòng bên trong, vị kia nũng nịu nữ tử đáp lại nói.

“Đã dạng này, vậy ta ngày mai lại đến!”

Ngoài cửa, Dương Phóng đáp lại một tiếng, như có điều suy nghĩ, quay người rời đi.

Đàm quản sự tiếp tục đập đi lấy khói miệng, ánh mắt u lãnh, cách giấy dán cửa sổ, hướng về bên ngoài nhìn lại.

Một lát sau.

Hắn đem khói nôi trùng đập cú tại một bên trên mặt bàn, phát ra ngọt ngọt thanh âm.

...

Ban đêm.

Không trăng không sao.

Tiền đường khu vực.

Dương Phóng thân thể cao lớn, khổng vũ hữu lực, như cũ tại ra sức rèn sắt, trong tay keng keng rung động, thanh âm điếc tai, một bên suy tư Trương Tiểu Bảo sự

tình, một bên cũng đang vì sau này tính toán.

Theo cái cuối cùng sắt giày triệt để hình thành, Dương Phóng kéo căng thần sắc dần dần trầm tĩnh lại.

Trước mắt cặp gắp than bên trên, một mục kẹp lấy một cái to lớn sắt giày, đỡ bưng một mảnh, phía trên che kín hoa văn bí ẩn, nhìn một cái, có loại khó tả uy hiếp khí tức.

Trong không khí trợn vện sáng lên hơn nửa canh giờ, Dương Phóng mới rút cục đem sắt giày cắm vào rãnh nước.

Xuy xuy xuy!

Cùng trước đó, toàn bộ rãnh nước cấp tốc nổi lên, cô đều đều rung động.

Mảng lớn hơi nước nổi lên, như là lòng hấp đồng dạng.

Ước chừng qua hồi lâu.

Dương Phóng mới lần nữa đem cái này sắt giày kẹp ra, diện mục mừng rỡ, nhìn chăm chăm vật trước mắt.

Xong rồi!

Cuối cùng một kiện linh kiện cũng triệt để hoàn thành.

Đến tận đây Thiết Ma chiến giáp toàn bộ chế tạo hoàn tất!

“Thứ này có thể hay không tăng thực lực lên không biết, nhưng mặc lên người khẳng định không sợ hỏa phần...”

Dương Phóng tự nói.

Liền xem như mấy ngàn độ nhiệt độ cao đốt tới, đoán chừng cũng sẽ không có ảnh hưởng gì.

Hắn có chút không kịp chờ đợi muốn trở về ném thử.

Dương Phóng đem kim sắt đặt ở một bên, gói lên cái này giày liền rời đi nơi đây.

Không bao lâu.

Gian phòng bên trong.

Tất cả linh kiện tất cả đều bị Dương Phóng từ gầm giường lấy ra, nặng nề dị thường, đen nghịt một mảnh, che kín hoa văn bí ẩn, âm trầm yêu dị.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần mỗi một cái linh kiện, có lẽ vẫn không cảm giác được đến cái gì.

Nhưng khi tất cả linh kiện đặt chung một chỗ, toàn bộ cảm giác liền hoàn toàn thay đổi.

Dương Phóng không còn chậm trễ, lúc này đem những này linh kiện từng cái mặc mang theo.

Rất nhanh.

Một bức vô cùng dữ tợn, cực đại đen nhánh giáp trụ, liền đem Dương Phóng thân thể một mực bao khóa ở bên trong.

Từ đầu đến chân, cơ hồ che phủ cực kỳ chặt chẽ.

Liền ngay cả mặt đều có che chắn.

Từ một điểm này nhìn, có chút cùng loại thời Trung cổ trọng giáp.

Ngay tại Dương Phóng mặc vào giáp trụ sát na, liền rõ ràng cảm giác được giáp trong dạ dày tràn ngập ra một cỗ vô hình khí tức cường đại, giống như là đột nhiên sống lại đồng dạng.

Nguyên bản giáp trong dạ dày phức tạp hoa văn, giờ khắc này lại đột nhiên hết thảy tương liên, hợp thành một bức thần bí trận pháp.

“Thì ra là thế...”

Dương Phóng trong lòng nói nhỏ.

Khó trách này tám giáp trụ danh xưng có thể khiến cho dùng người thực lực tăng lên ba đến năm lần.

Bởi vì mỗi một cái linh kiện bên trên hoa văn đều là trận pháp một bộ phận.

Khi tất cả hoa văn liền cùng một chỗ, này tám trận pháp liền sẽ bị kích hoạt.

Dương Phóng lúc này điều khiển chân khí, tràn vào giáp trụ, một sát na liền cảm giác được toàn bộ giáp trụ nội bộ giống như là ẩn chứa một đầu khổng lồ hỏa long, một cỗ cuồng bạo vừa mãnh lực lượng tùy theo nổi lên, vì chính mình cung cấp chèo chống.

Oanh!

Hắn tiện tay oanh ra một quyền, kinh phong gào thét, ô ô rung động, tràn ngập một loại cuồng bạo cảm giác.

Không chỉ có như thế!

Giờ khắc này, càng là có thể ẩn ẩn cảm giác được một cỗ điên cuồng khát máu chi ý từ cái này giáp trong dạ dày tuôn ra, hướng về não hải chui vào.

Đây là... Hỏa long máu chấp niệm...

Dương Phóng trong lòng hiểu rõ.

Rèn đúc này tám Thiết Ma chiến giáp, cần vật liệu dị thường đắt đỏ.

Trong đó có hỏa long máu, liệt hỏa yêu tâm, lân giáp thú tinh hạch vân vân...

Những vật này bên trong vốn là ẩn chứa cực mạnh sát khí, chộn rộn cùng một chỗ tại trận pháp vận chuyển dưới, càng là hội tụ thành một cỗ điên cuồng chi ý, có thể tại trong lúc vô hình ảnh hưởng tâm thần của người ta.

Nhất là dương mặc vào giáp trụ tiến hành lúc đang chém giết, cỗ này điên cuồng chi ý có thể sẽ càng thêm nồng đậm.

“Hô!”

Dương Phóng nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở, lần nữa trầm tĩnh lại.

Hắn đem cái này một bộ giáp trụ một chút xíu cởi ra.

Toàn bộ giáp trụ gần nặng ba trăm cân lượng.

Mặc lên người không phải dễ dàng như vậy.

Kia một khối lớn minh thiết cơ bản đã bị hắn toàn bộ dùng hết, chỉ còn lại trứng gà đại nhất khối nhỏ.

Dương Phóng đem linh kiện tách ra để vào bao khóa, đủ để chứa lớn hai bao, cẩn thận nhét vào gầm giường bên trong.

Thiết Ma giáp trụ đã thành, cái này cửa hàng hẳn cũng không có lưu lại cần thiết.

Dương Phóng ngồi xếp bằng xuống dưới, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

...

Hôm sau thật sớm.

Dương Phóng mặt không biểu tình, lần nữa hướng về Đàm quản sự nơi đó đi tới.

“Dương phó quản sự, Đàm quản sự không tại, để cho ta đưa một vật cho người!”

Đọc đường, tối hôm qua tên kia thân tín lần nữa đi tới, trong tay bưng lấy một cái hộp, mở miệng nói ra.

“Thứ gì?”

Dương Phóng nhướng mày.

“Đàm quản sự nói, Dương phó quản sự xem xét là được!”

Vị kia thân tín đáp lại.

Hắn đem hộp đặt ở một bên trên bàn đá liền cấp tốc rời đi nơi này.

Dương Phóng diện mục âm trầm, có loại dự cảm không tốt, đi hướng bàn đá, dùng trượng kiếm đẩy ra hộp.

Ầm!

Một viên dùng vôi ướp gia vị tốt đầu lâu, thành linh đập

vào mi mắt.

Sắc mặt trắng bệch, tràn ngập sợ hãi, con mắt đến nay không có khép kín.

Trương Tiểu Bảo!

Dương Phóng trường kiếm trong nháy mắt nắm chặt, ánh mắt nheo lại.

Xem ra chính mình vẫn là không có bảo vệ hấn!

Đây là... Ban đêm liền bị giết?

Không chỉ có giết hấn, còn đưa đến trước mặt mình.

Dương Phóng nhẹ nhàng hít vào một hơi, tận khả năng bảo trì bình tĩnh, lẩm bẩm, “Nguyên bản ta chỉ là muốn an tĩnh rời đi, làm gì, cần gì chứ...”

Cái gọi là đánh mặt, cũng không bên ngoài như thế.

Bàn tay hấn duỗi ra, để Trương Tiểu Bảo con mắt khép kín, đem hộp đắp lên, sau đó nâng hộp đi vào gian phòng.

...

Lúc chạng vạng tối, Hòa Duyệt lâu bên trong.

Bầu không khí hoà thuận vui vẻ.

Tiếng cười vang lên.

Đàm luận sự cùng Thiên Long bang tứ đại đường chủ bên trong ba vị ngay tại trò chuyện.

Theo thứ tự là Viên Khiếu Thiên, Hồ Mạnh, Triệu nhị

nương, không có gì ngoài bọn hắc bên ngoài, còn có mấy Thiên Long bang cốt cán, cùng Đàm quản sự một vị cực kỳ xem trọng nhi tử.

“Thực không dám giấu giếm, khuyến tử Đàm Thượng đối với Viên huynh đại danh sớm đã ngưỡng mộ, từng không chỉ một lần hướng ta lộ ra, muốn bái Viên huynh vi sư, bây giờ Viên huynh ở đây, không bằng nhận lấy khuyến tử như thế nào?”

Đàm quản sự nở nụ cười, nhìn về phía ba vị đường chủ bên trong Viên Khiếu Thiên, ha ha cười nói.

Ở bên cạnh hắc, thì đứng một vị mười bảy mười tám vị thiếu niên, người mặc màu xanh trường quái, loè loẹt, tóc buộc lên, một mặt mong đợi nhìn về phía Viên Khiếu Thiên.

Viên Khiếu Thiên cười ha ha một tiếng, dị thường cười mở , đạo, “Đàm quản sự thật sự là khách khí, người ta ở giữa là bực nào quan hệ? Chỉ cần Đàm quản sự không chê ta võ nghệ thấp, Viên mỗ sao dám cự tuyệt?”

“Tốt, như vậy, lão phu cũng yên tâm.”

Đàm quản sự trên mặt tiểu dung , đạo, “Thượng nhi, còn không bái sư dâng trà?”

Một bên thiếu niên, lúc này hai tay nâng lên một cái chén trà, cung kính mở miệng, “Mời Viên sư uống trà!”

“Ừm.”

Viên Khiếu Thiên mỉm cười, tiếp nhận nước trà, dùng trà đóng gậy gậy , đạo, “Đàm Thượng, từ đó về sau, chúng ta tất cả mọi người là người mình, ở trước mặt ta không cần như thế câu nệ!”

“Vâng, Viên sư!”

Thiếu niên đáp lại nói.

Đàm quản sự gập đây, trong lòng càng thêm hài lòng.

Cái khác hai vị đường chủ cũng đều là lộ ra từng tia từng tia tiểu dung.

Từ đó về sau, Đàm quản sự xem như triệt để cùng bọn hấn cột vào một đầu chiến tuyến.

“Đúng rồi Đàm quản sự, nghe nói các người cửa hàng tới một cái mới phó quản sự, gần nhất thế nào? Không có nào ra cái gì yêu thiêu thân a?”

Nững nhị Triệu nhị nương cười duyên nói.

“Có thể nào cái gì yêu thiêu thân, một cái đồ bỏ đi thôi.”

Đàm quản sự lộ ra tiểu dung, đập đi lấy trong miệng tẩu thuốc.

Dưới lầu khu vực.

Một vị có chút khôi ngô bóng người đi vào Hòa Duyệt lâu bên trong, người mặc áo đen, tóc dài đầy đầu rối tung, ngẩng đầu lên, hướng về rộn ràng náo nhiệt quán rượu nhìn lại, lẩm bẫm, “Thật náo nhiệt quán rượu, ngày đầu tiên Đàm quản sự chính là ở chỗ này cho ta ra oai phủ đầu a...”

“Khách quan, ngài cần gì?”

Một vị điếm tiểu nhị lộ ra tiểu dung, nhiệt tình đón.

“Ta tìm người.”

Dương Phóng ngữ khí bình đạm, nhìn về phía điểm tiêu nhị, đạo, “Đàm quản sự ở đâu?”

“Đàm quản sự?”

Điểm tiêu nhị lộ ra kinh ngạc, quan sát một chút Dương Phóng, quả quyết lắc đầu nói, “Không biết, khách quan có lẽ là tìm nhằm địa phương.”

“Tìm nhằm địa phương?”

Dương Phóng hừ lạnh, không tiếp tục để ý, trực tiếp hướng về lầu hai đi đến.

Coi như điểm tiêu nhị không nói, hắn cũng có thể tìm tới.

Đàm quản sự trên thân đã sớm bị hắn lưu lại Trùng Hương, vô sắc vô vị, chạy đến đâu bên trong, chính mình cũng có thể tìm tới.

“Khách quan, trên lầu là khách quý khu, ngài không thể tới!”

Điểm tiêu nhị sắc mặt giật mình, vội vàng nhanh chóng ngăn cản Dương Phóng.

“Ừm?”

Dương Phóng nhíu mày, quay đầu nhìn lướt qua điểm tiêu nhị.

Điểm tiêu nhị biến sắc, trong nháy mắt ngừng lại, lộ ra ngưng ngưng chi sắc, không dám nhiều lời.

Dương Phóng tiếp tục cất bước hướng về đi lên lầu.

Từng đợt đàm tiếu thanh âm cách rất xa liền có thể tại hành lang nghe được.

Rất nhanh, Dương Phóng liền triệt để xác nhận Đàm quản sự tiếp khách chi địa, trực tiếp đi tới.

Kẹt kẹt!

Chặt chẽ cửa phòng bị hấn từ bên ngoài chậm rãi đẩy ra, phát ra từng đợt thanh âm chói tai.

Đèn nhánh kéo dài cửa ảnh tại đèn đuốc chiếu rọi xuống, một trận lắc lư.

“Ừm?”

Gian phòng bên trong, mọi người đều là lộ ra không vui, quay đầu nhìn lại.

“Vương Phương, không phải không khiến người ta...”

Đàm quản sự vừa ân tiết cứng rắn đi xuống, bỗng nhiên cảm thấy không đúng, âm thanh lạnh lùng nói, “Dương Đạo!”

“Đúng, là ta!”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, nhanh chân đi vào cửa phòng, ánh mắt hướng về mọi người ở đây tất cả đều nhìn một lần, hỏi, “Không biết có hay không quấy rầy đến Đàm sư huynh?”

Thiên Long bang ba vị đường chủ cùng Đàm Thượng tất cả đều nhướng mày, nhìn về phía Dương Phóng.

“Có ý tứ, vị này chính là Huyền Vũ tông phái tới Dương phó chấp sự a?”

Triệu nhị nương che miệng cười khẽ , đạo, “Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên!”

Nàng tràn đầy ý vị nhìn sang Đàm quân sự, tựa hồ có ý riêng.

“Tiểu tử, ngươi là cái nào bốc lên tới, nơi này là ngươi có thể tới sao?”

Đàm Thượng mở miệng quát chói tai.

“Thượng nhi không được vô lễ!”

Đàm quân sự ngữ khí lạnh đậm, mắt thấy Dương Phóng , đạo, “Dương sư đệ có chuyện gì không?”

Trong lòng của hắn sinh ra băng lãnh sát ý.

Không biết sống chết!

Không có trải qua mình cho phép, dám xâm nhập mình tiếp khách chi địa!

Cái này Dương Đạo chán sống!

“Trương Tiểu Bảo chết rồi, ta muốn biết là Đàm sư huynh thủ bút sao?”

Dương Phóng đậm đậm hỏi thăm.

“Đúng thì sao?”

Đàm quân sự âm thanh lạnh lùng nói.

“Vì cái gì? Cũng bởi vì hắn hồng Hồ Thiên Nhạc nhã hứng?”

Dương Phóng hỏi thăm , đạo, “Đúng rồi, nơi này có Hồ Thiên Nhạc lão tử sao?”

Một bên Hồ Mạnh lập tức sầm mặt lại.

“Vì cái gì?”

Đàm quản sự lộ ra cười lạnh , đạo, “Loại vấn đề này là người có thể hỏi sao? Dương sư đệ, người bây giờ thật sự là mắt không có tôn ti, người có biết hay không liền người bây giờ câu nói này ta liền có thể đập chết người, bất quá, người muốn biết vì cái gì, ta cho người biết lại có làm sao? Nhỏ yếu chính là nguyên tội, dân đen cũng không phải là người, Trương Tiểu Bảo đắc tội không nên đắc tội người, vận mệnh của hắn đã được quyết định từ lâu, ta giết hắn cùng hắn có quan hệ gì? Hắn nhỏ yếu, cho nên hắn liền phải chết! Người cũng giống vậy, người nhỏ yếu, người cũng sống không quá ngày mai!”

Đàm quản sự ngữ khí dị thường lãnh khốc.

“Minh bạch.”

Dương Phóng bình tĩnh gạt đầu , đạo, “Cho nên cường giả là có thể muốn làm gì thì làm!”

“Người có thể hiểu như vậy!”

Đàm quản sự thanh âm băng lãnh, đã cho Dương Phóng phán quyết tử hình.

Ầm!

Vừa dứt lời, Dương Phóng như thiểm điện một chưởng vỗ ra, thế lớn lực mãnh.

Đàm Thượng cuồng phún một bùng máu, toàn bộ lồng ngực trong nháy mắt lổm, ngũ tạng nổ tung, thân thể trực tiếp bay ngược mà ra, ba chít chít một chút khảm tại trên tường, hóa thành một đoàn huyết nhục.

“Con của người cũng yếu, cho nên con của người, cũng phải chết!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh đạm.

...

Tái nhập giang hồ nói:

Quyển tiểu thuyết « cầu tại dị giới thành Võ Thánh » là hư cấu cố sự tình tiết, xin đừng nên cùng chân thực nhân vật sự kiện móc nối cùng bất chước, như có tương đồng, đúng là trùng hợp.

Chương 110 : Thiết giáp che thân!

Đột nhiên xuất hiện một màn, để bên trong căn phòng
đám người tất cả đều trừng mắt.

Đơn giản không thể tin được!

“Thượng nhi!”

Đàm quản sự muốn rách cả mí mắt, hét lớn một tiếng,
đơn giản điên rồi, đầu đầy xám sợi tóc màu trắng đột
nhiên cuồng vũ, không chút nghĩ ngợi, một tiếng âm
vang, trực tiếp cuồng nhào mà ra, song chưởng phía
trước, hướng về Dương Phóng thân thể đánh tung mà
đi.

“Dương Đạo, mà mẹ nó mẹ ngươi!”

Oanh!

Dương Phóng thân thể lóe lên, Âm ảnh thân pháp triển
khai, vắn và vắn vẹo, như là mộng lung hư ảo, trong
nháy mắt tránh đi Đàm quản sự cái này hai đạo kinh
khủng chưởng lực, mà hậu vệ ở giữa trường kiếm ra
khỏi vỏ, giống như rắn độc, hướng về Đàm quản sự cái
cổ cấp tốc quán quanh mà đi.

Kiếm như hàn quang, nhanh đến cực hạn.

Đơn giản để cho người ta khó lòng phòng bị.

Một bên ba vị đường chủ thốt nhiên biến sắc.

Không được!

Soạt!

Ba vị đường chủ không chút nghĩ ngợi, quát chói tai một tiếng, cùng nhau đứng dậy, toàn thân trên dưới khí tức liệt đấy, hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc công tới.

Từ Dương Phóng một kiếm này xuất thủ, hấn liền trong nháy mắt cảm thấy được cái này kiếm pháp cùng thân pháp kinh khủng.

Nếu không có ngoại lệ, một kiếm kia nhưng thuận sát Đàm quản sự.

Đừng!

Viên Khiếu Thiên bên hông trường đao trực tiếp ra khỏi vỏ, mang theo một mảnh chói lọi hàn quang, như là lưu tinh, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc chém tới.

Linh cấp võ kỹ uy lực lúc này thi triển mà ra, đao quang lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ, cấp tốc cắt về phía bóng ma, vừa nhanh vừa chuẩn, giống như là thẳng đến Dương Phóng cổ họng mà đi.

Nhưng mà!

Keng!

Một tiếng thanh thúy thanh âm vang lên, chấn động đến Viên Khiếu Thiên cánh tay tê dại, Khí Huyết mãnh liệt, trong lòng hoảng hốt, đơn giản không dám tin.

Gia hỏa này tu vi!

Càng như thế kinh khủng!

Tại Viên Khiếu Thiên thân thể vừa mới bị đẩy lui, còn lại hai vị đường chủ công kích liền theo sát lấy phô thiên cái địa hướng về Dương Phóng quét sạch mà đi.

Hồ Mạnh Toái tinh chưởng, Triệu nhị nương Thiên Huyền tiên pháp, tất cả đều uy lực to lớn.

Trừ cái đó ra.

Bên trong căn phòng cái khác cốt cán tất cả đều thần sắc lập tức biến, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc gia nhập chiến đoàn, hướng về Dương Phóng vây công mà đi.

Trong lúc nhất thời chưởng lực, kiếm pháp, đao pháp, các loại công kích tất cả đều hướng về trước mắt đoàn bóng ma này oanh kích mà đi.

Kinh khủng mà dày đặc kinh lực, tại chật hẹp gian phòng bên trong không ngừng gào thét, đem ánh nến dập tắt, đem cái bàn chân vỡ, tựa như là kinh khủng đao kiếm gió lốc cuốn qua, đem bốn phương tám hướng vách tường chi chi lay động, che kín vết rạn.

Đến cuối cùng cái gì đều không thấy được.

Nhưng mà càng là không nhìn thấy, đối với Dương Phóng tới nói càng là sâu nhà.

Mà lại Dương Phóng tu vi ngày gần đây càng là đã lần nữa đột phá!

Oanh!

Thất phẩm đỉnh phong khí tức khủng bố từ trên người hần bộc phát ra, Âm ảnh thân pháp thi triển ra càng thêm yêu dị, tối tăm rậm rạp một đoàn, giống như là cùng đêm tối triệt để dung hợp làm một, giống như trước còn về sau, chột trái chột phải, thần bí khó lường, bắt

giữ không chừng.

Không chỉ có như thế.

Tại hấn quyết định động thủ sát na, liền đã sớm dùng Huyền Vũ Chân Công đem lỗ chân lông khóa kín, hô hấp đóng chặt, quý dị Túy Hồn hương kịch độc đã trong nháy mắt tràn ngập tại chỗ này gian phòng.

Phốc phốc phốc phốc!

Kiểm quang nhảy vọt, giống như giấu ở trong bóng tối linh xà.

Tốc độ dị thường đáng sợ, góc độ xảo trá tai quái.

Ngoại trừ ba vị đường chủ cùng Đàm quản sự có thể miễn cưỡng ngăn cản, cái khác Thiên Long bang cốt cán đơn giản chính là bia sống, từ vừa mới xông tới, liền liên tiếp trúng kiếm, phát ra tiếng kêu thảm.

Sáu bảy tên cốt cán, trong nháy mắt hết thầy chết thảm.

Còn lại ba vị đường chủ cùng Đàm quản sự trên thân cũng liên tiếp trúng kiếm, xuất hiện thương thế.

Nhất là Đàm quản sự.

Trên thân đã liên tục trúng ba kiếm.

Nếu không phải ba vị đường chủ liều mạng hướng về phía trước cứu giúp, hấn sớm đã chết thảm tại Dương Phóng dưới mắt.

Cho tới bây giờ, ba vị đường chủ cũng triệt để sợ hãi, toàn thân trên dưới tất cả lông tơ hết thầy dựng thẳng lên, chỉ muốn mau chóng thoát khỏi Dương Phóng, nhanh chóng xông ra gian phòng.

Nhưng mà Dương Phóng hóa thành quỷ dị bóng ma, thật giống như một mực dính chặt thân thể của bọn hắn, để bọn hắn căn bản là không có cách trốn tránh, không cách nào trốn tránh, đành phải càng không ngừng tiến về phía trước công.

Một khi bọn hắn dám quay người xông ra, tất nhiên sẽ hậu tâm trúng kiếm!

“Bằng hữu chuyện gì cũng từ từ...”

Viên Khiếu Thiên kinh hoảng kêu to.

Giờ khắc này, hắn chỉ cảm thấy trong phòng khắp nơi đều là quỷ dị kiếm quang.

Hắn đã hoàn toàn bắt giữ không đến Dương Phóng tung tích, bá vương đao pháp chỉ có thể vung vẩy thành một vòng tròn, dùng để vội vàng bảo mệnh.

Ba người khác cũng tất cả đều như thế, đều là sợ hãi dị thường.

Gia hỏa này!

Làm sao lại khủng bố như thế!

Lúc trước hắn che giấu thực lực?

“Dương phó quản sự, chuyện gì cũng từ từ...”

Hồ Mạnh cũng liền vội mở miệng.

Phốc phốc phốc!

A!

Cứ việc Hồ Mãnh đem chưởng lực vung vẩy đến cực hạn, một mực ngăn trở quanh thân, nhưng vẫn là quá chậm, tại Dương Phóng kiếm đạo dưới, quanh thân sơ hở trăm chỗ, tăng thêm tu vi của hắn mới khó khăn lắm thất phẩm trung kỳ, nội lực căn bản so ra kém Dương Phóng.

Cho nên ngăn ngủi một lát, thân trúng bảy tám kiếm, máu tươi vẩy ra, phát ra tiếng kêu thảm.

Mà trong quá trình này, Đàm quản sự cùng hai người khác, tất cả đều liều mạng công hướng Dương Phóng, muốn cứu ra Hồ Mãnh.

Chỉ là bọn hắn ngay cả Dương Phóng thân thể đều bắt giữ không đến, lại như thế nào cứu người?

Chỉ có thể không ngừng mà nghe được Hồ Mãnh kêu thảm, nhìn thấy huyết quang phiêu tán rơi rụng.

“Dương phó quản sự, tha ta mạng...”

Hồ Mãnh hoảng sợ kêu to, như là đặt mình vào tại kinh khủng tử vong vòng xoáy.

Phốc phốc!

Một ngụm trường kiếm như là thiểm điện, xuyên thấu không khí, từ miệng hắn trong nháy mắt đâm vào, từ sau não đâm ra.

Phốc!

Hồ Mãnh nào hải một đượ, mang theo vô tận sợ hãi, trước mắt biến thành màu đen, trong đầu triệt để mất đi ý thức.

Ngay tiếp theo thi thể cũng bị Dương Phóng một cước

đá bay ra ngoài.

Đàm quản sự vô cùng hoảng sợ, cũng không dám lại tiếp tục xuất thủ, mà là kinh hô một tiếng, quay người liền trốn.

Còn lại Viên Khiếu Thiên, Triệu nhị nương cũng lộ ra hãi nhiên, liền lĩnh phóng ra ngoài.

Hồ Mãnh chết rồi?

Gia hỏa này giết chết Hồ Mãnh!

Dương Phóng lộ ra mỉa mai.

Trốn?

Trốn được sao?

Phù phù!

Đàm quản sự cơ hồ vừa mới nhún người nhảy lên, liền đột nhiên mắt tối sầm lại, thân thể bất lực, lập tức hung hăng đập xuống đất, sắc mặt biến thành màu đen, thân thể run rẩy, trong mồm bắt đầu hiển hiện bọt mép, toàn thân trên dưới lít nha lít nhít xuất hiện vô số mạch máu, rất nhiều máu quản đều đã bắt đầu nát rữa.

Sau đó ngay tiếp theo Viên Khiếu Thiên, Triệu nhị nương cũng tất cả đều như thế, phát ra rên thảm, bịch bịch một chút ngã nhào xuống đất, thân thể co quắp tại địa, kịch liệt run rẩy, sắc mặt hắc tử, vô cùng thống khổ.

“Độc... Ngươi... Ngươi hạ độc...”

Viên Khiếu Thiên ngữ khí gian nan, hoảng sợ dị thường.

Thân thể của bọn hắn mới vừa vặn nhảy lên, lại nguyên

địa ngã xuống.

Ngay cả Dương Phóng khi nào hạ độc cũng không biết.

Dương Phóng chậm rãi đi ra, khôi ngô cao lớn, không để ý đến Viên Khiếu Thiên cùng Triệu nhị nương, bình đạm khuôn mặt quan sát Đàm quản sự, như là nhìn một con đáng thương cóc đồng dạng.

“Đàm quản sự, tư vị như thế nào?”

“Dương... Dương sư đệ... , tha... Tha ta...”

Đàm quản sự sợ hãi cầu xin tha thứ.

“Nhỏ yếu liền phải đáng chết, người định!”

Dương Phóng ngữ khí bình đạm , đạo, “Yên tâm, cả nhà người đều chết hết, người xuống đất sẽ không cô đơn.”

Sớm tại quyết định động thủ trước đó, Dương Phóng cũng đã huyết tẩy cửa hàng.

Đàm quản sự cả nhà trên dưới một cái không có thừa.

“Người... Người...”

Đàm quản sự miệng sùi bọt mép, tuyệt vọng nói, ” bọn hần... Bọn hần là vô tội...”

“Không, đều đáng chết.”

Dương Phóng mặt không biểu tình, “Nhổ cỏ không trừ gốc, gió xuân thổi lại mọc!”

Phốc phốc!

Mũi kiếm từ Đàm quản sự cái cổ chọn qua, động mạch

chủ trong nháy mắt thiêu phá, huyết thủy dâng trào.

Đàm quần sự trước mắt biến thành màu đen, bụi lơ trên mặt đất, toàn thân trên dưới run không ngừng, huyết thủy liều mạng chảy ra, rất nhanh liền triệt để chết thảm.

Một bên Triệu nhị nương, Viên Khiếu Thiên càng thêm kinh hãi.

Gia hỏa này!

“Dương phó...”

Triệu nhị nương lời nói còn chưa rơi xuống, phù một tiếng, bị Dương Phóng một kiếm đâm vào mi tâm.

“Chết thì chết, nào có nói nhảm nhiều như vậy!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh đậm, rút ra trường kiếm, tiếp tục hướng về Viên Khiếu Thiên mi tâm đâm tới.

Viên Khiếu Thiên hoảng sợ dị thường, vội vàng liều lĩnh nhanh chóng trốn tránh.

Nhưng mà cho dù thân thể của hắn lại nhanh, vẫn là bị Dương Phóng một kiếm đâm trúng trán.

Phốc!

Huyết thủy hỗn hợp có não dịch từ trán chảy xuôi, nhuộm đầy mặt đất.

Viên Khiếu Thiên hai mắt trừng lớn, chết không nhắm mắt.

Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, Đàm quần sự trong miệng luôn luôn xem thường đồ bỏ đi, lại sẽ như thế kinh khủng?

Tốt hồi hận...

Phốc phốc!

Dương Phóng lần nữa rút ra trường kiếm, lấy ra khăn mặt, nhẹ nhàng xoa xoa trường kiếm huyết thủy cùng não dịch, đem nó thu nhập vỏ kiếm, bắt đầu lần lượt tại những người này trên thân vơ vét.

Hôm nay động thủ, cũng không phải là sinh nhất thời chi nộ.

Mà là nghĩ sâu tính kỹ sau kết quả.

Đến một lần hấn tu vi đã đạt tới thất phẩm đỉnh phong, thứ hai hấn Thiết Ma chiến giáp đã tạo tốt.

Hoàn toàn không cần thiết lại sợ Thiên Long bang!

Về phần đến tiếp sau như thế nào, hấn sớm có cân nhắc.

...

Dưới lầu khu vực, một mảnh xôn xao.

Tất cả thực khách cơ hồ đều cảm giác được trên lầu phát sinh hết thảy.

“Không tốt, Thiên Long bang dường như bị người giết.”

“Nhanh đi thông báo Thiên Long bang!”

“Đàm quản sự cũng bị giết...”

Dưới lầu kinh hãi, đám người tất cả đều đang kinh hoàng thoát đi.

Dương Phóng lộ ra cười nhạt, tay cầm trường kiếm, cũng một cái cựa đại bao khóa, từ lầu hai đi xuống.

Kêu to lên kêu to lên.

Dù sao hấn cũng không muốn lấy muốn ẩn tàng.

Đêm nay liền triệt để điên cuồng một thanh.

Tiện thể đồ Thiên Long bang, lấy tới đầy đủ tài phú về sau, liền triệt để mai danh ẩn tích, co đầu rút cổ.

Hướng hồ trên mặt hấn có mặt nạ da người, thân cao cũng cất cao hai centimet.

Ai có thể biết mình là Dương Phóng?

Chu trưởng lão biết?

Chờ hấn có thể từ trên núi xuống tới rồi nói sau.

Qua đêm nay, ai cũng đừng nghĩ tìm tới chính mình.

Đi ra quán rượu, hấn cười trên tuần mã, trực tiếp hướng cửa hàng tiến đến.

...

“Tên kia hướng tây bên cạnh chạy tới!”

“Hấn là Huyền Vũ tông Hà Tây tiệm sắt Dương Đạo!”

“Huyền Vũ tông cao nhân xuống núi!”

Rất nhiều người kinh hoảng kêu to, nhận ra Dương Đạo.

Tin tức truyền đi rất nhanh, trước tiên liền bị người thông

báo Thiên Long bang.

Thiên Long bang bang chủ Triệu Tuấn Long, biết được tin tức, thốt nhiên biến sắc, mãnh nhưng từ tọa kỵ bên trên đứng dậy, nói: “Người nói cái gì? Hồ đường chủ, Triệu đường chủ, Viên đường chủ, bị người sát hại?”

“Đúng vậy, Triệu bang chủ, là Huyền Vũ tông Hà Tây tiệm sắt cái kia Dương Đạo làm.”

Một vị chạy tới báo tin lâu la kinh hãi kêu lên.

“Dương Đạo!”

Triệu Tuấn Long con mắt trừng lên, tơ máu tràn ngập, giận dữ hét, “Dương Đạo là ai?”

Bên cạnh thân, một vị nam tử khó có thể tin, giật mình nói: “Không có khả năng, tuyệt không có khả năng, Dương Đạo chỉ là lục phẩm đỉnh phong, từ khi đi vào tiệm sắt, một mực khúm núm, nhẫn nhục chịu đựng, chưa từng có bất cứ dị thường nào biểu hiện, hấn sao có thể giết chết nhiều như vậy đường chủ?”

“Là thật, ngay tại Hòa Duyệt lâu, rất nhiều người tận mắt nhìn thấy, ngay cả Đàm quản sự cũng bị hấn giết!”

Cái kia lâu la hoảng sợ kêu lên.

“Hỗn trướng!”

Triệu Tuấn Long nổi giận gầm lên một tiếng, một bàn tay đập nát trước mắt cái bàn, phẫn nộ quát, “Triệu tập bang chúng!”

“Chậm!”

Trước đó vị nam tử kia bỗng nhiên hét lớn, sắc mặt kinh

nghi, khuyên nhủ, “Bang chủ, tình huống không đúng, nếu là đối phương thật có thực lực như vậy, như vậy trước đó một mực không động thủ, vì sao cho tới bây giờ mới động thủ? Chẳng lẽ là Huyền Vũ tông trưởng lão xuống núi?”

“Liên xem như Huyền Vũ tông trưởng lão xuống núi lại như thế nào!”

Triệu Tuấn Long nghiêng răng nghiêng lợi, diện mục thâm nhiên, “Ta Thiên Long bang cùng hãn Huyền Vũ tông không oán không cừu, hãn giết ta đường chủ, làm cho ta Thiên Long bang mặt mũi tại không để ý, hôm nay nhất định phải cho ta một cái thuyết pháp, đi, triệu tập bang chúng!”

“Vâng, bang chủ!”

Nam tử kia sắc mặt biến đổi, vẫn là ôm quyền.

...

Lúc ban đêm.

Trên đường phố móng ngựa vang lên, rầm rầm rung động.

Thiên Long bang đại lượng bang chúng đang nhanh chóng hướng về Hà Tây tiệm sắt bên này cuồn xông mà đến, từ bốn phương tám hướng bất đồng góc độ bọc đánh, phòng ngừa Dương Đạo sẽ chạy thoát.

Nhưng mà!

Cửa hàng bên ngoài.

Dương Phóng sớm đã chờ đợi đã lâu, hoàn chỉnh Thiết Ma chiến giáp bao trùm tại toàn thân trên dưới, từng tắc

từng tác như là khảm nạm ở trên người hắn, đen nhánh, dữ tợn, ma quang chảy xuôi, bả vai, đầu gối, khuỷu tay tất cả đều có gai ngược hiển hiện.

Nhất là trên mặt thiết diện vừa rơi xuống, càng là có loại khó tả uy hiếp khí tức.

Tại bên cạnh hắn, một chiếc xe ngựa đã sớm nghe kỹ.

Trên xe ngựa lít nha lít nhít, kéo ròng rã năm cái bao lớn.

Tất cả đều là hắn tại tiệm sắt bên trong vơ vét tài sản.

Giờ phút này chú ý tới đám người chạy đến, khóe miệng của hắn lộ ra quỷ dị đường cong, vô hình độc phần cùng khói độc đã cấp tốc tràn ngập ra.

“Xuy!”

Triệu Tuấn Long ghìm lại tuấn mã, khí tức mãnh liệt, toàn thân trên dưới không giận tự uy, phần nộ quát, “Người là người phương nào? Huyền Vũ tông Dương Đạo ở đâu?”

“Đừng kêu, ta chính là.”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, đạo, “Người là Thiên Long bang người nào?”

“Người là Dương Đạo?”

Triệu Tuấn Long phát ra gầm thét.

“Lớn mật Dương Đạo, nhìn thấy chúng ta bang chủ, còn không nhận sai?”

Một cái bang chúng quát.

“Bang chủ?”

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng , đạo, “Rất tốt, tiết kiệm ta lại đi tìm!”

...

Chương 111 : Tồi khô lạp hủ, vợ vét Thiên Long bang! (hai hợp một)

Đen nhánh bóng đêm.

Hàn phong ô ô.

Bó đuốc chiếu rọi phía dưới, Dương Phóng thân thể cao lớn mà khôi ngô, ánh mắt khiếp người, băng lãnh như điện, phối hợp một thân đen nhánh giáp trụ, đơn giản giống như ác ma đồng dạng.

Hắn lại nơi này chuyên môn chờ đợi Thiên Long bang.

Tựa hồ không có chút nào e ngại.

Không chỉ có là Triệu Tuấn Long , liên đới lấy một đám bang chúng đều xông vào.

Nguyên lai tưởng rằng Huyền Vũ tông có số lớn cường giả xuống núi, nghĩ không ra cũng chỉ là một người?

Triệu Tuấn Long sắc mặt xanh xám, mạch máu hiển hiện, trong lòng hiện ra một vòng hung lệ chi khí, quát lên, “Dương Đạo, ta Thiên Long bang cùng ngươi không oán không cừu, ngươi giết ta Thiên Long bang ba vị đường chủ, tối nay nhất định phải cho ta một cái công đạo!”

“Bàn giao?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng , đạo, “Chờ lấy đi, lập tức sẽ đưa cho ngươi!”

Kéo đi!

Lại mang xuống, không cần hấn động thủ, đám người này liền phải toàn bộ độc phát thân vong.

“Bang chủ, người này thực lực sợ là không biết sâu cạn...”

Triệu Tuấn Long bên người một vị đường chủ thấp giọng nói.

“Đồ chết tiệt!”

Triệu Tuấn Long nghiêng răng nghiêng lợi, gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng, phẫn nộ quát, “Bắn tên!”

Bốn phương tám hướng bang chúng tất cả đều không chút do dự, cấp tốc mở ra đại cung.

Ngay tại lúc bọn hấn chuẩn bị bắn ra tiễn sát na, đột nhiên có người kêu thảm một tiếng, trực tiếp ngã nhào xuống đất, che lấy cổ họng, cuồn phún huyết thủy, trong nháy mắt liền chết thảm bỏ mạng.

Đón lấy, giống như là đã dẫn phát phản ứng dây chuyền.

A! A! A!

Lần lượt từng bang chúng, không ngừng kêu thảm, che lấy cổ họng, ngã nhào xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Ngay tiếp theo bọn hấn dưới hông tuấn mã, cũng đột nhiên hí dài một tiếng, một chút ngã trên mặt đất, tứ chi run rẩy, miệng sùi bọt mép.

Triệu Tuấn Long cập thân bên cạnh đường chủ, trường lão tất cả đều thần sắc biến đổi.

“Trong gió có độc!”

Vị đường chủ kia mở miệng kinh uống, “Nhanh ngừng thờ!”

Cái khác bang chúng vội vàng nhanh chóng nín hơi, cấp tốc rút lui.

Nhưng vẫn là chậm.

Kịch độc đã sớm tại thể nội lan tràn mà tới.

Cứ việc có người trước tiên hướng nơi xa lùi gấp, nhưng vẫn là nhịn không được phát ra tiếng kêu thảm, một chút mới ngã xuống đất.

Toàn bộ hiện trường tựa như cùng nhỏ sủi cỏ, ào ào rung động.

Tùng cái Thiên Long bang bang chúng không ngừng từ lưng ngựa, nóc nhà chỡ rơi.

Tùng thớt tuần mã cũng đều hí dài một tiếng, đi theo ngã nhào xuống đất.

Ngay tiếp theo Triệu Tuấn Long dưới hông ngựa lông vàng đốm trắng, cũng khó có thể may mắn thoát khỏi, bỗng nhiên ngã sấp xuống lần nữa, phát ra rên rỉ.

Nhưng kỳ quái là, Dương Phóng bên người tuần mã lại vẫn cứ vô sự.

Hắn độc thuật tạo nghệ cao thâm, độc phần, khói độc thuận gió bay ra, căn bản không ảnh hưởng tới hắn nơi này.

Triệu Tuấn Long cùng bên người một đám trưởng lão, sắc mặt kinh biến, tất cả đều cảm giác đến yết hầu ngựa, hô hấp khó khăn.

“Hắn hạ kịch độc!”

Một vị trưởng lão gầm thét , đạo, “Mau giết hắn, đi tìm thuốc giải!”

Sưu!

Chân tay hắn đập mạnh, thân thể trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng hướng về ra.

Triệu Tuấn Long càng là lửa giận trong lòng đốt cháy, không nói một lời, quơ lấy một ngậm Đại Quan đạo, mang theo một cỗ cuồng bạo đáng sợ khí tức, cấp tốc nhào về phía Dương Phóng.

Cái khác hai vị trưởng lão, một vị đường chủ cũng nhao nhao động thủ.

Bọn hắn Thiên Long bang, có bốn vị đường chủ, ba vị trưởng lão.

Ngoại trừ bang chủ là bát phẩm cảnh giới.

Cái khác đường chủ, trưởng lão đều tại thất phẩm sơ kỳ đến trung kỳ không giống nhau.

Dương Phóng lộ ra một vòng cười lạnh, trong lòng hung lệ, mắt thấy xông tới Triệu Tuấn Long cùng một đám bang chúng, trên thân chân khí đột nhiên bộc phát ra, Thiết Ma giáp trụ trong nháy mắt bị kích hoạt.

Tới đi!

Liền để ta thử một chút cái này Thiết Ma chiến giáp uy lực.

Oanh!

Một cỗ vô cùng to lớn lực lượng kinh khủng trực tiếp từ giáp trong dạ dày bộ hiển hiện, liên tục không ngừng gia trì đến trên người hắn.

Một sát na, Dương Phóng trên thân dâng lên một cỗ dị thường đáng sợ khí tức.

Dương Phóng không tránh không né, thân thể đột nhiên vọt tới trước, như là một cái sắt thép cự thú, bàn chân bước qua, đem trên mặt đất bàn đá xanh đều cho dẫm đến nổ bể ra đến, mảnh vụn bay múa.

Hắn một quyền hung hăng đánh tới hướng một cái đối diện vọt tới thất phẩm trưởng lão nơi đó.

Vị trưởng lão kia gầm thét một tiếng, toàn thân vận chuyển chân khí đến cực hạn, trực tiếp một chưởng cuồng đập mà qua, đồng thời trong miệng rống to, “Các vị mau tới giúp ta!”

Ầm!

A!

Vừa đối mặt, vị trưởng lão này phát ra kêu thê lương thảm thiết, toàn bộ bàn tay giống như là gỗ mục làm đồng dạng.

Bị Dương Phóng một quyền đập trúng, bàn tay từng khúc vỡ ra, hóa thành huyết nhục, lộn xộn bay múa.

Tiếp lấy Dương Phóng thiết quyền giống như là kinh khủng lưu tinh, xuyên thấu cánh tay của hắn, mang theo cuồng dã mà lực lượng khổng lồ hung hăng đánh tới hướng bộ ngực của hắn.

Phốc!

Vị trưởng lão này lồng ngực lõm, trước ngực phía sau lưng quần áo toàn bộ nổ tung, cuồng phún huyết thủy, tại chỗ bay ngược mà ra.

Ngũ tạng lục phủ toàn bộ hóa thành bùn nhão.

Vừa đối mặt liền chết thảm bỏ mạng.

Thiết Ma chiến giáp uy lực, ra để lột mảnh khoe.

“Vệ trưởng lão!”

Mấy người khác tất cả đều phát ra gầm thét, vội vàng lao nhanh ra, ỷ vào thân pháp tiện lợi, hướng về Dương Phóng thân thể đánh tung mà đi.

Triệu Tuấn Long càng là con mắt đỏ lên, quát chói tai một tiếng, trong tay quan đao múa hồ hồ sinh phong, trực tiếp xoay tròn lên, hướng về Dương Phóng trán hung hăng tích đi.

“Chết đi cho ta!”

Keng!

Hoả tinh bắn tung toé, thanh âm điếc tai.

Triệu Tuấn Long chấn động đến hồ khẩu nhói nhói, toác ra huyết thủy, trong tay Đại Quan đao kém chút rời khỏi tay, trong lòng kinh hãi, đơn giản khó mà tin được đây hết thảy.

Cái này giáp trụ...

Bị mình bát phẩm tu vi toàn lực một tích, lại không hư hao chút nào?

Cái này sao có thể?

Bất quá!

Hắn Đại Quan đao mặc dù không thể tích mở Dương Phóng trán, nhưng là nặng nề lực lượng lại một điểm không yếu, tác dụng đến Dương Phóng trên thân, trực tiếp ép tới Dương Phóng tại chỗ thấp hai centimet, phát ra oanh một tiếng trầm đục.

Lại là dưới chân mặt đất bị chấn động đến sinh sinh lồm hai centimet.

Cùng lúc đó, các trưởng lão khác, đường chủ oanh kích cũng tất cả đều hung hăng đánh vào Dương Phóng phía sau lưng, dưới xương sườn, lồng ngực, đều không ngoại lệ, tất cả đều phát ra ngọt ngọt tiếng vang, kinh phong bắn ra bốn phía.

Căn bản là không có cách tổn thương đến Dương Phóng may mắn.

“Đây chính là lực lượng của các người, xem ra cũng không được a, gãy ngựa ngựa đều không đủ!”

Dương Phóng thanh âm ngọt ngọt, đại thủ đột nhiên một trào, hô một tiếng, hướng về Triệu Tuấn Long Đại Quan đao chộp tới.

Triệu Tuấn Long phản ứng cực nhanh, vội vàng cấp tốc rút về trường đao, thân pháp du tẩu, vây quanh Dương Phóng cấp tốc xoay tròn.

Hắn một thân công phu đều tại trên trường đao, cho nên trường đao vô luận như thế nào là không thể nào bị Dương Phóng cướp đi.

Mà lại ánh mắt của hắn tàn nhẫn, một chút liền có thể

nhìn ra cái này giáp trụ nặng nề.

Mặc cái này giáp trụ, Dương Phóng tốc độ di chuyển nhất định rất chậm.

Hắn chỉ có dựa vào lấy tốc độ mới có thể tích giết Dương Phóng.

Không tin cái này mai rùa thật một điểm sơ hở không có!

Nhưng mà!

Triệu Tuấn Long tốc độ phản ứng mặc dù nhanh, nhưng còn lại hai vị trưởng lão cùng đường chủ nơi đó, lại không cách nào so với hắn.

Dương Phóng một trảo không thành, lộ ra tàn nhẫn tiểu dung, kinh khủng thân thể mãnh nhưng vọt tới trước, hai tay mở ra, như là một tôn đáng sợ đen nhánh cự hùng, lập tức hướng về trong đó hai vị trưởng lão nhanh chóng độn tới.

Hắn tốc độ di chuyển mặc dù tuy chậm, nhưng là cũng phải nhìn đối tượng là ai.

Tương đối Triệu Tuấn Long dạng này bát phẩm, hắn đúng là chậm.

Nhưng là đối với hai vị này trưởng lão dạng này thất phẩm, hắn nhưng không chậm chút nào.

Dù sao hắn mấy môn khinh công đã luyện đến cảnh giới viên mãn, thân pháp viễn siêu cùng cảnh giới không biết bao nhiêu.

Chỉ cần hai vị này trưởng lão luyện được không phải 【Linh cấp khinh công】, liền quả quyết không cách nào chạy ra hắn truy tung.

Phản phạt!

Không khí bị xé nát thanh âm ô ô chói tai, khí tức kinh khủng, Dương Phóng va chạm mà đến, đơn giản giống như là một tòa đen nghịt đại sơn, hai tay vây quanh, mãnh nhưng hướng về hai vị trưởng lão hung hăng ôm đi.

Hai vị kia trưởng lão lộ ra kinh hãi, vội vàng nhanh chóng rút lui, đem chưởng lực tích cùng một chỗ, mượn nhờ lẫn nhau lực lượng cấp tốc tách ra.

Nhưng cho dù bọn hắn đã tách ra, Dương Phóng thân thể trong nháy mắt đuổi kịp trong đó một vị trưởng lão.

Oanh!

Một quyền ném ra, lực lượng hung mãnh kinh khủng.

Trực tiếp để vị trưởng lão này cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, cùng trước đó người kia, một thân quần áo hết thấy nổ tung, như là xám như hồ điệp lung tung bay múa, chân khí bị đánh tan, lồng ngực lõm, tại chỗ bay ngược mà ra, chết vô cùng thê thảm.

“Nghịch súc!”

Triệu Tuấn Long phát ra gầm thét, trong tay quan đao huy động, tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng đánh tung mà đi.

Còn sót lại một vị đường chủ, một vị trưởng lão, tất cả đều triệt để hoảng sợ, cũng không dám lại tiếp cận tiến đến.

Đó là cái quái vật!

Đao thương bất nhập!

Hết lần này tới lần khác tốc độ di chuyển còn khủng bố như thế?

“Chớ khần trương, một cái đầu chạy không thoát!”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, hướng về còn lại vị đường chủ kia cùng vị trưởng lão kia đi đến.

Đối với Triệu Tuấn Long như phát điên công kích căn bản nhìn cũng không nhìn.

Keng keng keng keng!

Từng đợt nặng nề mà âm thanh lớn ở trên người hắn liên hoàn vang lên, hoả tinh bùng lên.

Triệu Tuấn Long đơn giản như cùng ở tại rèn sắt, đao pháp thi triển đến cực hạn, từ từng cái góc độ hướng về Dương Phóng cuồng tích mà đi, tất cả đều không cách nào tổn thương Dương Phóng mảy may, nhiều nhất chính là đem hắn đánh chìm xuống dưới rơi hai centimet.

Nhưng cũng vền vện như thế mà thôi.

Trong nháy mắt Dương Phóng cũng đã lần nữa khôi phục.

Trong lúc nhất thời, một loại thật sâu thất bại cùng kinh hãi cảm giác tại Triệu Tuấn Long trong lòng hiển hiện.

Đây là cái gì bảo giáp?

Đơn giản như là yêu ma.

“Bang chủ cứu mạng!”

Bỗng nhiên, còn lại một vị đường chủ cùng trưởng lão hoảng sợ kêu to lên.

“Làm càn!”

Triệu Tuấn Long gầm thét một tiếng, huy động quan đao, thả người nhảy lên, toàn thân chân khí gào thét, hướng về Dương Phóng mặt hung hăng tích đi.

Dương Phóng phát ra âm thanh tiếu dung, nhìn cũng không nhìn, mãnh nhưng xông lên, đại thủ như rồng, mang theo cuồng bạo sức mạnh đáng sợ, nhanh chóng chụp vào trong đó vị đường chủ kia cái cổ.

Keng!

Triệu Tuấn Long Đại Quan đao hung hăng tích tại Dương Phóng mặt, y nguyên bị mặt nạ một mực ngăn trở, không có cách nào tổn thương đến Dương Phóng mấy may.

Phốc phốc!

Dương Phóng một phát bắt được vị đường chủ kia cổ, dùng sức uốn éo, cờ rốp một tiếng, đem cổ của đối phương bẻ gãy, như là vặn gà con, đem đối phương thi thể vút trên mặt đất, xoay người lại, đăm đăm nhìn về phía Triệu Tuấn Long cùng một vị khác triệt để sợ hãi trưởng lão.

“Đánh đi, đánh càng hung ác, kịch độc thâm thấu càng sâu, Triệu bang chủ, người bây giờ hẳn là cảm thấy phổi đau đớn a?”

Dương Phóng ngữ khí đăm đăm.

“Người!”

Triệu Tuấn Long trong lòng phát run, nhìn xem ánh lửa chiếu rọi xuống sơn Hắc Thiết giáp, không hiểu sinh ra một loại nồng đậm sợ hãi.

Đi!

Hắn không chút nghĩ ngợi, liền vội vàng xoay người liền trốn.

Còn sót lại một vị trưởng lão cũng sợ hãi dị thường, vội vàng cùng hướng Triệu Tuấn Long.

“Muốn đi!”

Dương Phóng bỗng nhiên nhe răng cười, thân thể trực tiếp cấp tốc lao đến.

Oanh!

Hắn một quyền hung hăng đập vào vị trưởng lão kia phía sau lưng, thế lớn lực mạnh, đánh tan hẳn hộ thể chân khí, để hắn xương vai nổ tung, cuồng phún huyết thủy, thân thể hung hăng bay nhào ra ngoài, chết thảm bỏ mạng.

Sau đó Dương Phóng lập tức truy hướng Triệu Tuấn Long.

Cùng Dương Phóng đoán, Triệu Tuấn Long căn bản không có xông ra nhiều ít, liền bắt đầu kịch độc phát tác, trước mắt biến thành màu đen, thể nội huyết dịch như là thiêu đốt, hô hấp dị thường cực khổ.

“Bằng hữu dừng tay!”

Triệu Tuấn Long gian nan hô to, “Ta và ngươi không có tuyệt đối ân oán, những trưởng lão kia, đừng chủ giết

liền giết, hai người chúng ta có thể làm bằng hữu, ta nguyện ý cùng người kết bái làm khác phái huynh đệ, từ đây có phúc cùng...”

Phịch một tiếng, Dương Phóng một quyền nện ở phía sau hần, đem hần đánh cuồng phún huyết thủy, phía sau lưng lõm, vô cùng thâm, thi thể hung hăng bay rớt ra ngoài xa mười mấy mét.

“Nghĩ gì thế? Kết làm khác phái huynh đệ? Thật đúng là cảm tưởng.”

Dương Phóng thu hồi nắm đấm, ngữ khí lạnh đạm.

Tối nay, Thiết Ma chiến giáp lần đầu hiển uy.

Vô luận là lực lượng vẫn là phòng ngự, tất cả đều đạt tới dọa người trình độ.

Đều để Dương Phóng âm thầm lú lười.

Không hổ là minh thiết đức thành!

Bát phẩm cao thủ một kích toàn lực tích xuống dưới, thế mà cũng vô pháp ở phía trên lưu lại một tia dấu vết.

“Không hổ là bị Thập Tự môn trân tàng nhiều năm coi bảo...”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Giáp trụ bản thiết kế tại Thập Tự môn bên trong bị ẩn giấu không biết bao nhiêu năm.

Chỉ tiếc không người có thể tạo ra được đến!

Lúc này mới tiện nghi chính mình.

Dương Phóng đi qua, bắt đầu ở Triệu Tuấn Long trên thân lục soát sờ tới sờ lui, rất mau tìm đến hai khối Tịch Tà Ngọc cùng một bao bạc, sau đó lại tại những trướng lão khác, bang chúng nơi đó từng cái lục soát.

Toàn bộ hiện trường rất nhanh bị hấn lục soát một mảnh, lại xếp vào một bọc nhỏ tài vật.

Hấn đem bao khóa còn tại xe ngựa, lập tức xua đuổi xe ngựa, hướng về Thiên Long bang tổng bộ tiến đến.

Thừa dịp bóng đêm thâm trầm, hấn nhất định phải hành động cấp tốc.

Không có gì bất ngờ xảy ra, sáng sớm ngày mai, tất nhiên oanh động Bạch Lạc thành.

Thiên Long bang tuy nhỏ, nhưng cũng chiếm cứ một chỗ cấm dùi.

Dựa theo thực lực phân chia, coi là trung thượng đẳng thế lực!

Cứ như vậy bị người trong vòng một đêm diệt đi, trong đó liên lụy lợi ích tranh chấp tuyệt sẽ không nhỏ.

Cái gọi là hiệu ứng hồ điệp, chính là như thế.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng quay đầu, nhìn về phía xa xa hắc ám.

Có người theo đuôi?

“Không biết sống chết.”

Hấn ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, một bên nhanh

chóng xua đuổi xe ngựa, một bên đem độc phần vô thanh vô tức hướng về hậu phương thôi động.

...

Thiên Long bang bên trong.

Tất cả bang chúng tối nay đều dị thường khẩn trương, cầm thật chặt trường đao, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Đêm nay bọn hấn lại có ba vị đường chủ bị người giết hại!

Bang chủ giờ phút này càng là dẫn đầu tám thành trở lên tinh nhuệ bang chúng rời đi tổng đà, một khi tổng đà tạo ra con người tập kích, như vậy bọn hấn đem rất khó ngăn cản.

“Hi vọng đêm nay sẽ không xảy ra chuyện...”

Triệu Tuấn Long nghi tử Triệu Đức Nghĩa, đi tới đi lui, lo lắng nói.

“Triệu huynh cứ việc yên tâm là được.”

Bên cạnh truyền đến một đạo mỉm cười thanh âm, một người mặc áo trắng, cầm trong tay quạt xếp, nhìn ba mươi trên dưới nam tử, lộ ra mỉm cười, phong độ nhẹ nhàng, nói:

“Đừng nói Huyền Vũ tông trưởng lão là không phải thật sự dám ra đây, coi như ra, người cảm thấy môn phái khác cao thủ có thể buông tha bọn hấn? Không nói những cái khác, ta Thập Tự môn bên trong âm thầm nhìn chăm chăm Huyền Vũ tông liền có không ít, về phần sẽ có hay không có người tập kích Thiên Long bang? Người yên tâm, có ta ở đây nơi này, những bang phái khác đã sổ muốn bán ta một bộ mặt!”

Triệu Đức Nghĩa lộ ra cười khổ , đạo, “Đa tạ Diệp huynh!”

Thiên Long bang còn chưa bao giờ có khổng lồ như vậy tồn thất.

Bị người quang minh chính đại giết chết ba vị đường chủ!

Cái này sao mà đánh mặt!

“Đúng rồi, Hồ Thiên Nhạc tên kia đâu?”

Triệu Đức Nghĩa bỗng nhiên nhìn về phía một bên một vị lão bộc, mở miệng hỏi.

“Hồi Thiếu chủ, còn tại gian phòng.”

Vị lão bộc kia đáp lại nói.

Từ khi có người truyền đến tin tức nói Hồ Mãnh sau khi chết, Hồ Thiên Nhạc tựa như là biến thành người khác, thất hồn lạc phách, đem mình khóa tại gian phòng bên trong, ai cũng không gặp.

“Tên phé vật này, xem ra vẫn là có tự biết rõ!”

Triệu Đức Nghĩa ngữ khí lạnh lùng.

Hồ Thiên Nhạc sở dĩ dám hồ sở phi vi, không ở ngoài dựa vào cha hắn.

Bây giờ cha hắn chết rồi, trong bang muốn lộng chết Hồ Thiên Nhạc có khối người.

A!

Bỗng nhiên!

Một trận thống khổ kêu thảm, trực tiếp từ tổng đà truyền đến.

Tiếp lấy!

A a a a!

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp bắt đầu truyền ra, vô cùng thể lượng.

Triệu Đức Nghĩa, nam tử áo trắng, lão bộc tất cả đều thần sắc biến đổi, liền muốn lao ra.

Đúng lúc này!

Một người trung niên nam tử sắc mặt biến thành màu đen, trong miệng thổ huyết, trực tiếp xâm nhập gian phòng, gian nan kêu to, “Thiếu chủ đi mau, có người giết tiến đến!”

Cái gì?

Triệu Đức Nghĩa trong lòng kinh sợ, vội vàng liền muốn xông ra.

Nhưng này lão bộc bỗng nhiên kinh quát một tiếng: “Thiếu chủ chậm đã, bên ngoài có độc!”

Triệu Đức Nghĩa bước chân dừng lại, nhìn về phía tên kia nam tử trung niên, mắt đồng có chút co rụt lại, chỉ gặp nam tử trung niên báo tin về sau, lại trực tiếp ngã nhào xuống đất, run rẩy mấy lần, liền triệt để chết thảm.

“Nín hơi, chuẩn bị giải độc đan, đi, đi ra xem một chút!”

Triệu Đức Nghĩa lần nữa xông ra đại đường.

Bên người nam tử áo trắng, lão bộc cũng tất cả đều đi theo.

Thiên Long bang lưu thủ một chút tinh nhuệ, giờ khắc này cũng nhao nhao xông ra.

Chẳng qua là khi bọn hắc xông ra đại đường thành linh phát hiện.

Lắc lư ánh lửa phía dưới, một vị người mặc ô Hắc Thiết giáp, cực kỳ cao lớn, khí tức nặng nề bóng người, thế mà chẳng biết lúc nào đã đi tới Thiên Long bang tổng bộ bên trong.

“Còn có nhiều người như vậy?”

Đen nhánh bóng người hơi kinh ngạc, nhưng rất nhanh đi về phía trước ra.

“Dừng lại!”

“Dừng lại!”

Hai tên trung niên bang chúng quát chói tai một tiếng, bỗng nhiên huy động vũ khí, hướng về Dương Phóng nhanh chóng nghênh đón.

Ầm! Ầm!

Dương Phóng hai quyền ném ra, rơi trên người bọn hắc, tại chỗ đem bọn hắc oanh bay ngược mà ra, quần áo nổ tung, cuồng phún huyết thủy, chết không thể chết lại.

Dương Phóng bước chân không ngừng, như là tiện tay đánh chết hai con ruồi, tiếp tục hướng phía trước.

Chỉ vừa ra tay liền để Triệu Đức Nghĩa, lão bộc biến sắc,

lộ ra vẻ kinh ngạc.

Thực lực thật là khủng khiếp!

“Bằng hữu chậm đã!”

Thanh niên áo trắng bỗng nhiên hét lớn một tiếng nói:
“Vị bằng hữu này là ai? Tại hạ Thập Tự môn Diệp gia Diệp Khai, vị bằng hữu này có thể cho ta một bộ mặt, chuyện hôm nay liền trực tiếp được rồi, không biết Thiên Long bang là nơi nào đặc tội bằng hữu?”

Hắn đến nay không biết trước mắt thiết giáp người chính là xử lý Thiên Long bang ba vị đường chủ người.

Chỉ cho là người này là đến đây nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

“Thập Tự môn?”

Dương Phóng tiếp tục hướng phía trước, trên người độc phẫn hướng về bốn phía tràn ngập , đạo, “Thập Tự môn cũng nghĩ xen vào chuyện bao đồng sao?”

“Không dám xen vào chuyện bao đồng, nhưng là gặp được bất công, tại hạ cũng nên đứng ra!”

Thanh niên áo trắng chính nghĩa lẫm nhiên, mở miệng nói, “Vị bằng hữu này có phải hay không cùng Thiên Long bang có cái gì hiểu lầm, hôm nay coi như cho ta Thập Tự môn một cái chút tình mọn như thế nào? Chờ Thiên Long bang quá khứ việc này, tại hạ tự nhiên đại lý, mời bằng hữu ra cùng Thiên Long bang hóa giải ân oán.”

“Ừm, nói dễ nghe.”

Dương Phóng đột nhiên dừng lại, ánh mắt nhìn thẳng

Diệp Khai , đạo, “Bất quá, người thì tính là cái gì?”

Sưu!

Kinh khủng thân thể đột nhiên xông ra, đụng nát không khí, mang theo một cỗ khó có thể tưởng tượng bàng đại khí thế, cơ hồ trong nháy mắt liền vọt tới thanh niên áo trắng phụ cận, một chưởng hướng về bộ ngực của hắn hung hăng rơi đi.

Chỉ là lục phẩm đỉnh phong, cũng dám quả ta nhàn sự?

Thanh niên áo trắng sắc mặt một giật mình.

Ầm!

Hắn lồng ngực lõm, phát ra tiếng kêu thảm, thi thể tại chỗ bay ngược, chết không thể chết lại.

“Diệp huynh!”

Triệu Đức Nghĩa kinh hãi kêu to.

Ầm!

Một cái khác nắm đấm sớm đã đâm vào hắn huyết Thái Dương, đem Triệu Đức Nghĩa cũng cho đánh cuồng phún huyết thủy, huyết Thái Dương lõm, bay tứ tung mà ra, chết thảm bỏ mạng.

Về phần vị lão bộc kia đồng dạng không có trốn qua độc thủ, bị Dương Phóng một quyền nện ở hậu tâm, phun ra huyết thủy, hung hăng nện ở nơi xa.

“Động tác được nhanh điểm, tiếp tục náo loạn, thành nội cao thủ tất nhiên sẽ nghe hỏi chạy đến!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn xông vào hậu đường, tìm đến bao khóa, bắt đầu cấp tốc vơ vét.

Bạc, đồ cổ, Tịch Tà Ngọc, dược liệu, bí tịch...

Từng loại đồ vật bị hắn nhanh chóng giả thành.

Toàn bộ Thiên Long bang cực kỳ to lớn, đồ vật tìm ra được cũng có chút hao tâm tổn sức.

Ngay tại lục soát ở giữa, bỗng nhiên Dương Phóng nhìn thấy trong góc, một cái tuổi trẻ công tử run lẩy bẩy, vô cùng hoảng sợ, co quắp tại nơi đó, không nhúc nhích.

“Người là ai?”

Dương Phóng hỏi.

“Tha mạng, tha mạng...”

Hồ Thiên Nhạc sợ hãi nói.

Ầm!

Dương Phóng lười nhác hỏi nhiều, một quyền đánh bay đối phương, lại lục soát một vòng.

Cuối cùng ôm bốn cái bao lớn, cấp tốc rời đi.

Kỳ thật nếu là tìm tòi tỉ mỉ, tất nhiên còn có thể lục soát càng nhiều bảo vật.

Chỉ là thời gian cấp bách, hắn chỉ có thể nhặt đáng tiền cầm, không cách nào từng cái bận tâm.

Về phần Thiên Long bang phải chăng có những người khác còn sống, hắn cũng lười đi quản.

Dù sao tối nay qua đi , bất kỳ người nào cũng đừng nghĩ tìm tới hẳn.

Dương Phóng đem đồ vật nhét vào xe ngựa, lúc này giục ngựa rời đi, cấp tốc biến mất trong đêm tối.

...

Này chương 2 hợp nhất, có thể hay không giá trị một trương nguyệt phiếu!

Chương 112 : Không biết, chưa từng nghe qua! (hai hợp một!)

Ánh lửa hùng hực.

Chiếu sáng hơn phân nửa hắc ám.

Tối nay, toàn bộ Tây Thành chú định sẽ không bình tĩnh.

Thiên Long bang hỏa hoạn rất nhanh đem phụ cận những bang phái khác kinh động, tiếp theo những bang phái này lại bắt đầu nhao nhao thông báo riêng phần mình phía sau màn thế lực.

Trong lúc nhất thời, Hắc Long quân, Kiếm tháp, Tứ Phương minh, Thập Tự môn, Cảm Ứng môn, Chu gia, Tàn gia, Vương gia chờ một chút, tất cả đều biết được.

Số lớn cường giả hướng về Thiên Long bang tụ đến.

Giờ phút này, liệt diễm đốt đỏ bùng, ánh lửa cuộn cuộn, khói đặc gay mũi.

Tại gay mũi mùi khói bên trong xen lẫn quái dị khí tức.

Giống như là chất thịt bị nướng chín đồng dạng.

Không ít thế lực lớn cường giả bị cỗ này mùi lạ xông lên, liên tưởng đến mình ban đêm ăn thịt nướng, lập tức theo bản năng buồn nôn nôn ra một trận.

Đại lượng quần chúng đang liều mạng cứu hỏa

Nhưng mà thế lửa quá mãnh, như thế nào nhân lực có khả năng ngăn cản?

Rất nhiều người vô ý bị ngọn lửa bao phủ, phát ra kinh hoảng kêu to.

Hắc Long quân lần này phái ra cường giả Úy Trì Thái, lông mày vện lên, bỗng nhiên dùng sức khịt khịt mũi, con ngươi trong đêm tối loé lên kinh tâm động phách quang mang, tựa hồ nghe ra dị dạng.

“Có độc!”

Thanh âm hần trầm thấp , đạo, “Đây là ai làm?”

“Hồi tướng quân, căn cứ điều tra, tựa hồ là một cái tên là Dương Đạo Huyền Vũ tông đệ tử gây nên!”

Một vị Hắc Long quân quân sĩ lúc này ôm quyền, đem trước sự tình nói ra.

“Huyền Vũ tông!”

Úy Trì Thái mặt không biểu tình, ngẩng đầu lên , đạo, “Huyền Vũ tông là chuẩn bị liều mạng sao?”

Thế mà một lời không hợp, trực tiếp tiêu diệt một hạng trung môn phái.

Bạch Lạc thành nhìn như an ổn, thực sự thế lực khắp nơi nội bộ lẫn nhau quẩn giao, lợi ích lưới tựa như cùng mạng nhện, dị thường phức tạp.

Phía ngoài thế lực vào không được.

Bản địa thế lực cũng sẽ không dễ dàng tương hỗ chiếm đoạt, trừ phi đã đem âm thầm lợi ích sớm phân chia tốt, tỉ như: Huyền Vũ tông.

Hiện tại bọn hần dám xuống núi diệt môn rồi?

“Tốt một cái Huyền Vũ tông!”

Thập Tự môn Diệp gia cao thủ, Diệp Đỉnh Thiên nghiêng rặng nghiêng lợi, phần hận nói: “Con ta Diệp Khai cùng Thập Tự môn không oán không cừu, Thập Tự môn sát hại con ta, thù này không đội trời chung, các vị, không quản các người nghĩ như thế nào, ta Diệp gia tất nhiên cùng Huyền Vũ tông không chết không thôi!”

“Diệp huynh nói đúng lắm.”

Chu gia gia chủ Chu Đào sắc mặt lạnh lùng, lên tiếng nói, “Huyền Vũ tông đã từng hại chết con ta Thiên Lý, thù này không đội trời chung, trước đó sát hại con ta lúc, Chu mỗ liền từng nói qua, Huyền Vũ tông có thể ám hại con ta, liền đồng dạng cũng có thể ám hại các vị, chỉ tiếc các vị trước đó không nghe ta khuyên, cho nên xuất hiện hôm nay!”

Ở đây những người khác trên mặt nhao nhao biểu lộ đặc sắc.

“Đáng tiếc, đáng tiếc nhiều như vậy tài bảo.”

Tần gia gia chủ nhìn trước mắt hùng hực ánh lửa, lầm bầm nói, “Thiên Long bang mặc dù chỉ là trung đẳng thế lực, nhưng dựng bang nhiều năm, trong đó tài vật tuyệt đối không ít, bây giờ bị một mối lửa đốt sạch sành sanh, Huyền Vũ tông thật đúng là đủ hung ác độc!”

“Hừ!”

Úy Trì Thái phát ra hừ lạnh, ngữ khí băng lãnh, “Sáng sớm ngày mai để Huyền Vũ tông giao ra Dương Đạo!”

Hắn trực tiếp dẫn người ruồi ngựa rời đi.

Cái khác các thế lực lớn người cũng nhao nhao ánh mắt phức tạp, rời đi nơi đây.

...

Một đêm quá khứ.

Tin tức như là tăng cánh, hướng về toàn bộ thành trì khuếch tán.

Tất cả mọi người giật nảy cả mình, khó có thể tin.

“Thiên Long bang bị một vị Huyền Vũ tông cao nhân đơn thương độc mã tiêu diệt!”

“Không thể nào, Thiên Long bang bang chủ Triệu Tuấn Long không phải nói đã đột phá bát phẩm sao?”

“Là thật, Thiên Long bang tổng bộ đều bị đại hỏa đốt đi, đến nay hỏa diễm chưa từng dập tắt!”

“Huyền Vũ tông quá mạnh, đây là muốn cùng các thế lực lớn ngã bài a, trước đó còn tưởng rằng Huyền Vũ tông không dám ngăn cản...”

“Đúng rồi, cái này Dương Đạo tại Huyền Vũ tông bên trong là thân phận gì? Là vị nào thần bí trưởng lão à...”

...

Đủ loại tin tức tại Bạch Lạc thành phố lớn ngõ nhỏ lưu truyền, càng truyền càng không hợp thói thường.

Mỗi một bản tin tức đều bị người phân tích đạo lý rõ ràng.

Thẳng đến tới gần giữa trưa, Huyền Vũ tông tổng bộ mới đến tin tức.

Các đại trưởng lão tất cả đều biến sắc, nghẹn họng nhìn trân trối.

“Dương Đạo?”

“Ta Huyền Vũ tông lúc nào có như thế một cái cường đại đệ tử?”

“Ai là Dương Đạo? Chúng ta Huyền Vũ tông có như thế một người sao?”

“Nhanh để Dương Đạo ra!”

Bên trong đại điện, một mảnh xôn xao.

Mỗi cái trưởng lão đều trừng to mắt, không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết gần nhất hai năm qua, bọn hắn vì vớt bạc, vụng trộm thu không biết nhiều ít đệ tử, cơ hồ là chỉ cần đưa tiền liền có thể trên danh nghĩa, làm cho Huyền Vũ tông hiện tại có bao nhiêu đệ tử, không có người nói đến rõ ràng.

Có trưởng lão đệ tử quá nhiều, thậm chí ngay cả mình đệ tử kêu cái gì đều không hiểu rõ.

Huống chi là những người khác đệ tử?

Đại điện bên trong.

Chu trưởng lão sắc mặt ngốc trệ, tựa hồ hoài nghi nghe lầm, dưới bàn tay ý thức run rẩy một chút, nắm chặt roi mắt tận mấy cái sợi râu, không khỏi ngậm hút hơi lạnh.

Dương Đạo?

Cái tên này làm sao quen như vậy?

Nhớ không lầm, tựa như là mình môn hạ đệ tử đi...

Nhưng hẳn không phải lục phẩm đỉnh phong sao?

“Dương Đạo đến cùng là đệ tử của ai?”

Đại trưởng lão Nghiêm Thống gầm thét , đạo, “Hắc Long quân cùng Thập Tự môn hiện tại đến đây muốn người, lập tức đem Dương Đạo giao ra đây cho ta!”

“Không biết, không phải ta!”

“Cũng không phải ta.”

“Đúng, giống như chưa từng nghe qua cái tên này.”

Tất cả trưởng lão nhao nhao lắc đầu.

Chu trưởng lão cũng vội vàng lắc đầu, sợ dao chậm.

Loại tình huống này, tùy tiện thừa nhận mình là Dương Đạo sư tôn, tuyệt đối sẽ dẫn lửa thiêu thân.

Làm không khéo đại trưởng lão Nghiêm Thống sẽ trực tiếp đem mình cho giao ra.

Đây cũng không phải là đùa giỡn.

“Có thể hay không... Có phải hay không là môn phái khác cố ý giả mạo ta Huyền Vũ tông đệ tử? Sau đó vu oan hãm hại ta Huyền Vũ tông?”

Chu trưởng lão ý tưởng đột phát, mở miệng hỏi.

“Có khả năng!”

“Đúng, hẳn là môn phái khác giả mạo.”

Tất cả trưởng lão kịp phản ứng, nhao nhao vỗ tay.

“Ha ha ha, Huyền Vũ tông diệt vong ngày không xa vậy, ha ha ha...”

Bỗng nhiên, đại diện bên trong một vị tóc trắng xoá lão giả ngửa mặt lên trời cười buồn, thần sắc thê lương.

Thanh âm lộ ra dị thường đột ngột.

Tất cả trưởng lão nhao nhao nhú mày, quay đầu nhìn lại.

Chính là Huyền Vũ tông Thái Thượng trưởng lão Liễu Đào.

Chỉ là Liễu Đào sớm mấy năm ra ngoài thời điểm, tao ngộ Tà Linh, thân thụ thương tích, trở về về sau liền tu vi ngày càng lụn bại, bây giờ mấy năm trôi qua, sớm đã công lực mất hết, biến thành lão phế vật.

Hôm nay cái này lão phế vật càng lại lần lòn người?

“Liễu trưởng lão, ngươi đây là ý gì a?”

Chu trưởng lão ngữ khí lạnh đậm, có chút không vui.

Các trưởng lão khác cũng đều là phát ra hừ lạnh, ánh mắt hờ hững, nhìn về phía Liễu Đào.

“Hắc hắc...”

Liễu Đào phát ra cười lạnh, nói: “Ta cười các ngươi mộ bên trong xương khô, Huyền Vũ tông bây giờ khó được xuất hiện một vị tuyệt thế nhân tài, nếu là hảo hảo bồi dưỡng, sau này nhất định có thể giúp đỡ ta Huyền Vũ

tông, để Huyền Vũ tông một lần nữa trở lại trạng thái đỉnh phong, buồn cười các ngươi lại sợ cái này sợ kia, còn muốn đem vị này đệ tử giao ra? Thậm chí còn không dám thừa nhận, cái này có cái gì không dám thừa nhận, tìm đệ tử danh sách tra một cái liền biết!”

Đại trưởng lão Nghiêm Thống sầm mặt lại, lạnh như băng nói, “Đánh đi ra!”

“Vâng, đại trưởng lão!”

Mấy vị Huyền Vũ tông đệ tử tiến lên, luân động thủy hỏa côn, hướng về Liễu Đào trên thân loạn côn đánh tới.

Liễu Đào bị đánh chạy trời chết, vừa đi vừa về nhảy tung, hướng về ngoài cửa chạy tới, trong miệng hét lớn, “Huyền Vũ tông sớm tới diệt tại các ngươi đám người này trong tay...”

Tất cả trưởng lão sắc mặt lạnh lùng, bất vi sở động.

“Không biết sống chết, cái này lão phé vật đã sớm nên giết chết!”

Chu trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

Tra đệ tử danh sách sự tình còn cần ngươi nói?

Vạn nhất điều tra ra, xui xẻo tuyệt không chỉ một mình hắn.

“Thôi.”

Đại trưởng lão phát phát tay, mở miệng nói, “Đã Dương Đạo không phải ta Huyền Vũ tông đệ tử, vậy chúng ta ngay lập tức đi tìm Hắc Long quân cùng Thập Tự môn nói rõ ràng, nếu bọn họ vẫn là không muốn tin tưởng, vậy ta Huyền Vũ tông cũng không phải ăn chay!”

Tất cả trưởng lão nhao nhao gật đầu.

Lại không ai nguyện ý đi thăm dò đệ tử danh sách.

Có một số việc vẫn là không xuyên phá tốt.

...

Suốt cả ngày quá khứ.

Bạch Lạc thành bên trong khắp nơi đều là các loại tin tức bay lên.

Lúc buổi sáng còn có người nói Dương Đạo là Huyền Vũ tông đệ tử.

Kết quả đến trưa, lại là một tin tức xuất hiện.

Huyền Vũ tông bên kia đã chính thức đáp lại, Dương Đạo cũng không phải là Huyền Vũ tông đệ tử, Huyền Vũ tông cũng chưa từng thu qua như thế một người, tất nhiên là kẻ xấu giả mạo thành Huyền Vũ tông đệ tử, cố ý vu oan hãm hại Huyền Vũ tông.

Tin tức này vừa ra, nhất thời làm đám người một mảnh xôn xao.

Rất nhiều người lộ ra kinh ngạc.

“Dương Đạo không phải Huyền Vũ tông?”

“Ta nói liền nói đi, Huyền Vũ tông ở đâu ra lá gan dám ở thời khắc thế này phạm án, mà lại ngay cả Thập Tự môn Diệt gia truyền nhân cũng bị giết chết, đây tuyệt đối không phải Huyền Vũ tông tác phong!”

“Huyền Vũ tông bên trong các đại trưởng lão nội bộ lục

đọc, đều chỉ nghĩ vớ chỗ tốt, ai còn sẽ vì tông môn suy nghĩ...”

“Chính là.”

Các loại tửu quán, trà bầy, lần nữa nghị luận âm ỉ.

Lúc xế chiều, trên đường phố đột nhiên hiện ra mảng lớn Hắc Long quân cùng phủ thành chủ bộ khoái thân hình.

Bọn hắn cầm từng trương chân dung, hướng về từng bức trên mặt tường thiếp đi.

Trên bức họa, chính là Dương Đạo ảnh chân dung.

“Nếu có phát hiện Dương Đạo tung tích người, thưởng bạc trăm lượng!”

“Nếu có bắt sống Dương Đạo người, thưởng bạc năm trăm lượng!”

Có Hắc Long quân quân sĩ mở miệng hét lớn.

...

Vắng vẻ một góc.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng đóng cửa không ra, đem cửa phòng từ bên trong khóa chặt, ngay tại căn thận dọn dẹp đêm qua đoạt được.

Gian phòng bên trong thả mùi mấy bao lớn.

Bên trong lít nha lít nhít, đồ đầy các loại đáng tiền đồ vật.

Hắn trộn vụn sửa sang lại một đêm, mới đưa đồ vật phân loại cho toàn bộ phân tốt.

Vàng lá, vàng miếng: 376 khóa.

Hiện bạc: 5 880 lượng.

Ngọc khí, đồ cổ, châu báu: 188 kiện.

Tịch Tà Ngọc: 62 mai.

Kim ngọc nội giáp: 2 kiện.

Linh cấp võ kỹ: 2 bản.

Phàm Cấp Vũ Kỹ + tâm pháp: 16 bản.

Các loại không biết tên dược liệu: 38 gốc.

...

Dương Phóng thần sắc mê say, mắt thấy tràn đầy gian phòng, trong lúc nhất thời có chút khó mà lấy lại tinh thần.

Đây chính là một cái trung đẳng bang phái nội tình!

Tài phú nhiều không kể xiết.

Mấu chốt là, hắn vơ vét thời điểm quá mức vội vàng, còn có rất nhiều nơi không có thời gian đi tìm.

Nếu không, khẳng định càng nhiều.

Những tài phú này đoán chừng ngay cả một nửa cũng không bằng.

Hắn tiện tay nắm lên kia hai kiện kim ngọc nội giáp, xem

xét tỉ mỉ.

Nội giáp tạo hình tinh xảo, lộng lẫy, tất cả đều là từ từng cây tơ vàng tốt đẹp ngọc bện mà thành.

Nhưng sử dụng mỹ ngọc lại không phải bình thường mỹ ngọc, mà là một loại cực kỳ cứng cõi thanh ngọc.

Nếu không ngoại lệ, tối thiểu có thể ngăn cản lực phẩm cao thủ tập kích.

“Đáng tiếc đối ta mà nói còn không có cái gì đại dụng.”

Trong miệng hắn tự nói.

Bỗng nhiên, Dương Phóng nghĩ đến trên người mình trước đó còn mặc vào một kiện ngân sắc nội giáp, lúc này cởi áo, đem bên trong ngân sắc nội giáp cho lột xuống tới, cả hai cẩn thận so sánh.

Ngân sắc nội giáp rõ ràng hơi kém một đầu.

Dương Phóng đem ngân sắc nội giáp đặt ở một bên, lúc này đem trong đó một kiện kim ngọc nội giáp mặc trên người.

Mặc dù chỉ có thể ngăn trở lực phẩm cao thủ tập kích, nhưng ở thời khắc mấu chốt cũng có tác dụng lớn, tối thiểu có thể tạm thời suy yếu đối phương một phần lực lượng.

Mặc vào bảo giáp về sau, Dương Phóng lại tiện tay cầm lên một bên hai quyển Linh cấp võ kỹ.

【 Tích Sơn đao 】 !

【 Trọng chưởng 】 !

Tăng thêm trước đó Thập tự quyền, hiện tại đã là ba quyền Linh cấp võ kỹ.

Hắn giống như là lật ra Tích Sơn đao tiến hành quan sát.

Đây là một môn đại khai đại hợp đao pháp loại tuyệt học, bất động như núi, động như sơn nhạc, hiển nhiên đây là Thiên Long bang bang chủ Triệu Tuấn Long độc môn võ học.

Dương Phóng nhìn một lát sau, lại lật mở Trọng chưởng.

Đây là một môn chưởng pháp loại võ kỹ.

Cùng cái khác chưởng pháp bất đồng, bộ chưởng pháp này lại không có bất kỳ cái gì rườm rà biến hóa, giảng cứu thẳng tới thẳng lui, từ đó một chưởng đem tự thân tất cả lực lượng tất cả đều đánh đi ra.

Kể từ đó, mạnh thì có mạnh, chỉ là tại lúc đối địch, chưa chắc liền có thể đánh trúng địch nhân.

Nhất là tại cùng Linh cấp cao thủ lúc giao thủ, đối phương cũng sẽ không dần dần trực tiếp cùng người đối chưởng, trừ phi người đi lên liền chiếm cứ ưu thế, lấy chưởng lực so sánh, làm cho đối phương không thể không giao chưởng chống lại.

“Bất kể như thế nào, đây đều là Linh cấp võ kỹ, coi như xoát tư chất.”

Dương Phóng thầm nghĩ.

Coi như xuất ra bán, một bản Linh cấp võ kỹ cũng có thể bán năm sáu trăm lượng bạc.

Dương Phóng nhìn trước mắt tài phú, lần nữa sinh ra một loại lớn lao cảm giác thỏa mãn.

“Nhiều tiền như vậy, sau này nhưng làm sao tiêu...”

Đúng thế.

Dương Phóng có loại người nghèo phát nhanh cảm giác, buồn không biết nên như thế nào tiêu xài cho thỏa đáng.

Tựa như một cái nghèo đã quen người, một chút cho người một trăm triệu, người hoàn toàn không biết nên tiêu vào chỗ nào.

Mà lại lúc trước hắn còn trữ hàng 100 mai Tịch Tà Ngọc.

Lại thêm kia 100 mai Tịch Tà Ngọc, trên thân tối thiểu có hơn vạn lượng bạc.

“Những cổ vật này ngọc khí châu báu loại hình, cũng không thể lưu, hai ngày nữa tất cả đều đến xuất ra đi bán, tất cả đều đổi thành Tịch Tà Ngọc chứa đựng.”

Dương Phóng chợt nhớ tới một chuyện, mắt thấy trước mắt tràn đầy ngọc khí, châu báu.

Sau đó hắn lại kiểm tra lên những dược liệu này.

Từng cái quan sát về sau, phát hiện những dược liệu này đối với hắn không có tác dụng gì, cũng chuẩn bị chờ danh tiếng thoáng qua một cái, tất cả đều bán.

“Vẫn quy củ cũ, trước đào hang đi, không phải những vật này riêng là cất giữ cũng là một cái vấn đề.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Cả phòng hiện tại đã bị thả tràn đầy, ngay cả đặt chân đều là vấn đề.

Dương Phóng lúc này mang tới sớm chuẩn bị tốt thuổng sắt, ki hốt rác, bắt đầu ở gầm giường đào hang.

Chỗ này trụ sở là bảy tám ngày trước mình lấy thân phận khác mượn tới, hết thầy ba cái gian phòng, một chỗ sân rộng, tối hôm qua đêm khuya chuyển đến lúc, không có gây nên bất luận người nào chú mục.

Hồng học, hồng học...

Một nạy ra nạy ra bùn đất bị Dương Phóng đào ra, chuẩn bị tạm thời đặt ở trong sân, chờ trời tối người yên lúc, lại cho na di ra ngoài.

“Nếu là có một loại trữ vật thủ đoạn liền tốt, không phải nhiều đồ như vậy, thật đúng là không tốt thả...”

Mười cái bao lớn, để ở nơi đâu đều sẽ thu hút sự chú ý của người khác.

Nhất là những cái kia bạc, trọng lượng chừng hơn mấy trăm cân, rất dễ dàng bị người một chút nhìn ra dị thường.

Liên miên liên miên thổ nhượng bị Dương Phóng đào ra.

...

Chói mắt đã là ba ngày vượt qua.

Ba ngày thời gian.

Dương Phóng ban ngày đào hang, ban đêm ngược lại thổ.

Những thời khắc khác một bước cũng không có ra khỏi cửa.

Về phần đồ ăn, sớm tại trước đó mượn chỗ này phòng ở lúc, liền sớm chuẩn bị tốt gạo cùng thịt khô, cho nên căn bản không cần lo lắng sinh hoạt vấn đề.

Ngay tại thứ ba trời xế chiều.

Một chỗ sâu đạt mười mấy mét, tung hoành hơn hai mươi mét, cộng thêm một cái phòng khách lớn hang động, bị Dương Phóng đào lên.

Mười cái bao lớn tất cả đều bị hấn chuyển dời đến dưới giường trong động sâu.

Dương Phóng rất cực yên lòng.

Lần này liền xem như có người đến đây điều tra, hấn cũng hoàn toàn không cần phải sợ.

Nói thật ra, liên tục ba ngày qua, hấn may mắn cũng không dám buông lỏng.

Bên ngoài huyên náo lớn như vậy, vạn nhất các thế lực lớn phái người thăm thức điều tra, nhất định có thể tìm tới hấn nơi này.

Nhưng cũng may chuyện lo lắng nhất cũng không phát sinh.

Cuối cùng, Thiên Long bang bắt quá là một cái trung đẳng bang phái.

Diệt liền diệt, ai sẽ nguyện ý cho nó lấy lại công đạo?

“Lần này có thể hảo hảo tu luyện, trước tranh thủ đạt tới bát phẩm lại nói!”

Trước đó kinh nghiệm của hắn giá trị liền đã đạt đến thất phẩm đỉnh phong.

Nhiều nhất lại đến mấy lần tắm thuốc liền có thể chính thức đạt tới bát phẩm.

Đối với những người khác mà nói, thất phẩm đỉnh phong đến bát phẩm ở giữa vẫn tồn tại to lớn hồng cầu, khó mà vượt qua, nhưng đối với có được độ thuần thực bằng Dương Phóng mà nói, căn bản không thành vấn đề.

...

Đảo mắt lại là ba ngày quá khứ.

Phía ngoài phong thanh dần dần lắng lại.

Ngoại trừ số ít người y nguyên đối 'Dương Đạo' nghiên rằng thống hận bên ngoài, phần lớn người nghị luận tiêu điểm đã từ Thiên Long bang nơi đó triệt để chuyển di, biến thành những phương hướng khác.

Một cái phương hướng, y nguyên vẫn là Huyền Vũ tông nơi đó.

Những ngày này quá khứ, Huyền Vũ tông bên trong hình thức càng ác liệt hơn, nguyên bản còn có mấy thành sản nghiệp là bị bọn hắn một mực nắm trong tay, nhưng này chuyện về sau, toát ra càng nhiều người áo đen, bắt đầu tập kích Huyền Vũ tông sản nghiệp.

Khiến cho Huyền Vũ tông còn sót lại mấy phần sản nghiệp cũng đều bắt đầu lung lay sắp đổ.

Một phương hướng khác, thì là Tà Linh.

Gần nhất những ngày này, âm thầm chết thảm cao thủ đã càng ngày càng nhiều.

Kiểu chết tất cả đều là cùng trước đó vị kia Kiếm tháp thất phẩm cao thủ giống nhau như đúc.

Sắc mặt trắng bệch, con mắt trũng lên, toàn thân trên dưới không có một tia thương thế, đơn giản muốn bao nhiêu quái dị liền có bao nhiêu quái dị.

Thậm chí ngay cả Hắc Long quân quân sĩ đều không thể may mắn thoát khỏi, chết mất bảy tám người nhiều.

Kiểu chết này trực tiếp đưa tới rất lớn oanh động.

Tương ứng, Tịch Tà Ngọc giá cả cũng bắt đầu nước lên thì thuyền lên, từ trước đó 55 lượng bạc trực tiếp đã tăng tới 57 lượng.

...

Gian phòng bên trong.

Thùng thuốc bên trong cô đều đều rung động, như là sôi trào.

Dương Phóng thân trên khỏe đẹp cân đối, xếp bằng ở thùng thuốc bên trong, làn da lóe ra một loại cổ đồng quang trạch, kinh mạch trong cơ thể như là có nhiệt lưu xung kích, từng cỗ từng cỗ, tại trên dưới quanh người du tẩu không ngừng.

Qua đi tới mười mấy phút.

Theo thùng thuốc bên trong được dịch sôi trào càng lúc càng nhanh.

Rốt cục!

Một cỗ ngọt ngào tiếng vang từ trong cơ thể hắn phát ra, tiếp lấy nhiệt lưu như là thác nước chảy về toàn thân trên dưới tất cả ngõ ngách, tràn ngập toàn thân, mang đến một cỗ lực lượng cường đại.

Dương Phóng hai mắt mở ra, trong lòng đại hỉ.

Rốt cục đột phá!

Bát phẩm cao thủ!

Hắn khó nén kích động, lúc này nhìn về phía trước mắt bằng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/108 tuổi

Tu vi: Bát phẩm sơ kỳ (1/3000)

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ ngũ trọng (0)

Võ kỹ: Thập tự quyền đệ nhị trọng (0), Truy phong kiếm pháp tinh thông, Trát nhãn kiếm pháp tinh thông

Tư chất: Nhân trung kiệt xuất (78/90).

...

“Bát phẩm cao thủ tuổi thọ triệt để đột phá trăm tuổi...”

Dương Phóng tự nói.

100 tuổi, hắn là nhân loại tuổi thọ mức cực hạn đi.

Từ trước đó 99 đến bây giờ 108 , tương đương với tăng lên 8 năm.

Hồ.

Hắn khẽ nhả một khí tức, từ thùng thuốc bên trong đứng dậy, xuất ra khăn mặt lau khô thân thể.

Vừa mới sôi trào thùng thuốc đã triệt để bình ổn lại.

Bên trong được dịch cũng biến thành như là thanh thủy.

Tất cả tinh hoa toàn bộ bị hấp thu hầu như không còn.

“Là thời điểm đi ra ngoài nhìn xem tình huống, nhiều ngày như vậy, cũng không biết bên ngoài thế nào.”

Dương Phóng tự nói.

Chiều cao của hắn hiện tại đã khôi phục lại lúc đầu bộ dáng, so trước đó thấp hai ba centimet.

Trên mặt mặt nạ da người cũng lấy xuống.

Hắn hiện tại chính là một cái thường thường không có gì lạ, cực kỳ người bình thường.

Coi như ngay trước Chu trưởng lão trước mặt, hắn cũng không có khả năng nhận ra mình.

...

Chương 113 : Tà đạo tổ chức sơ hiện mảnh khoe!

Phường thị bên trong.

Dương Phóng mặc một bộ cực không đáng chú ý áo choàng, thân thể chậm rì rì đi ở chỗ này, vừa đi, một bên vểnh tai, để có thể nghe được cái gì hữu dụng tin tức.

Đáng tiếc liên tục mấy con phố vòng xuống đến, nghe được tất cả đều là Huyền Vũ tông cùng Tà Linh sự tình.

Tin tức liên quan tới hẳn ít đến thương cảm.

Hiển nhiên, phong thanh trôi qua cực nhanh.

Tựa hồ tất cả mọi người đã quên đi đêm đó sự tình đồng dạng.

Đám người nghị luận tiêu điểm tất cả đều chuyển dời đến chuyện gần nhất vật bên trên.

“Hai ngày này Hắc Long quân sắp điên rồi, khắp nơi đang tìm kiếm Tà Linh đầu nguồn.”

“Đúng vậy a, Hắc Long quân trong thành còn chưa hề bị thua thiệt lớn như vậy, thế mà trực tiếp có bảy tám tên quân sĩ bị Tà Linh giết chết, không điên mất mới là lạ.”

“Đúng rồi, Tịch Tà Ngọc giá bao nhiêu rồi?”

“Đừng hỏi nữa, một ngày một cái giá, sắp trưởng điên rồi, hiện tại cũng thẳng đến 58 lượng đi?”

“Cái gì? Mắc như vậy rồi?”

“Đây coi là cái gì. Tà Linh sự kiện không giải quyết, đằng sau khẳng định còn phải trướng...”

...

Dương Phóng nghe được rõ ràng, âm thầm suy tư, mà nói nghiệp tục đi thẳng về phía trước.

Bỗng nhiên, hắn đứng ở một chỗ đầu tường chỗ, nhìn về phía trên tường một trướng lệnh truy nã.

【 truy nã 】 !

【 tư hữu trọng phạm Dương Đạo, sát nhân hại mệnh, phá hư trật tự, thủ đoạn tàn nhẫn, trong vòng một đêm diệt tuyệt Thiên Long bang, hôm nay treo thưởng, có thể phát hiện Dương Đạo người, thưởng bạc trăm lượng, bắt sống hoặc giết chết Dương Đạo người, thưởng bạc năm trăm lượng! 】

Văn tự một bên, thì là một trướng bút lông vẽ ra tới ảnh chân dung.

Ảnh chân dung bên cạnh còn cần đồ bút chú thích Dương Phóng thân cao, thực lực, sử dụng võ học vân vân.

Dương Phóng xem xét đầu này tượng. Lập tức cả cười.

Đầu này tượng vẽ cùng lúc trước hắn mang mặt nạ da người, cũng căn bản không giống a.

Nhiều nhất có thể giống nhau đến mấy phần cũng không tệ rồi.

Nhưng ngẫm lại cũng thế, thế giới này hội họa trình độ như thế thấp, họa trướng này chân dung họa sĩ lại

không thấy qua ‘Dương Đạo’ bản nhân, hoàn toàn là bằng vào người khác khẩu thuật vẽ ra tới đồ vật, cái này nếu có thể tượng liền như thấy quý.

Coi như Dương Phóng mang theo trước đó mặt nạ đi tại trên đường cái, đoán chừng có thể nhận ra hấn đều rất ít.

Mà lại!

Khiến hấn rất ngạc nhiên còn có một chuyện, bên cạnh lại có chữ nhỏ ghi chú rõ, Dương Đạo cũng không phải là Huyền Vũ tông đệ tử...

“Huyền Vũ tông không có bán ta?”

Dương Phóng suy nghĩ, đại khái hiểu tới.

Huyền Vũ tông ở vào loại này vi diệu thời khắc. Căn bản chịu không được bất luận cái gì biến cố.

Các thế lực lớn hiện tại trên cơ bản liền thiếu một cái lấy cơ liền có thể chính thức chia cắt Huyền Vũ tông, Huyền Vũ tông nào dám dấn độn nói mình là đệ tử của bọn hấn, loại tình huống này, khẳng định đánh chết cũng không nhận.

“Dương... Dương Phóng?”

Tại Dương Phóng suy tư ở giữa, bỗng nhiên, một đạo hồ nghi thanh âm từ phía sau hấn không xa vang lên.

Dương Phóng quay đầu nhìn lại, lập tức lộ ra mỉm cười, cất bước đi qua, nói: “Trình đội trưởng, trùng hợp như vậy!”

Trình Thiên Dã nhìn thấy đúng là Dương Phóng về sau, đón , đạo, “Người tại sao lại ở chỗ này?”

“Ta hôm nay không có việc gì, vừa vặn đi ra ngoài mua chút đồ vật.”

Dương Phóng đáp lại.

“Đúng rồi, trước đó nghe Phương Đình nói người đột phá?”

Trình Thiên Dã hỏi.

“Đúng vậy, trước đó may mắn được một chút kỳ ngộ đã đột phá đến tam phẩm trung kỳ.”

Dương Phóng gật đầu.

“Có thể đột phá chính là chuyện tốt, tối thiểu người có thể có lòng cầu tiến, ta cũng yên lòng.”

Trình Thiên Dã ý vị phức tạp vỗ vỗ Dương Phóng bả vai, bỗng nhiên lần nữa nhìn thoáng qua trên tường truy nã tượng...

Này tám truy nã tượng, hẳn đã sớm nhìn qua.

Nói thực ra, ngay từ đầu nghe được có người truy nã ‘Dương Đạo’, hẳn còn thán kinh hãi, bởi vì theo hẳn từ một chút Lam Tinh người nơi đó giải được tin tức biết được, Dương Phóng tại Hắc Thiết khu quần cư liền từng dùng tên giả vì Dương Đạo.

Nhưng khi hẳn nhìn thấy trong lệnh truy nã chân dung, thân cao, cùng phạm nhân thực lực về sau, hẳn liền triệt để bỏ đi lo nghĩ.

Có thể một người diệt đi Thiên Long bang, thực lực tối thiểu bát phẩm tả hữu.

Cái nào Lam Tinh người có thể có loại thực lực này?

Trên bức họa các loại tư liệu, nổi danh chữ bên ngoài, không có một hạng là cùng Dương Phóng tương xứng hợp.

Trong lòng hắn không khỏi cười khở.

Bạch Lạc thành nội nhân miệng mấy chục vạn, tên gọi Dương Đạo, không có năm mươi, cũng có ba mươi, hắn thật sự là bị điên, thế mà trước tiên nghĩ đến Lam Tinh người Dương Phóng.

“Đi thôi, đến một bên tửu quán đi ngồi một chút. Ta mời ngươi!”

Trình Thiên Dã nói.

Hắn hôm nay vừa vặn nghỉ ngơi, lại phát tiền công, trong tay coi như dư dả.

“Cái này... Không được tốt đi...”

Dương Phóng chần chờ.

“Có cái gì không tốt, đi.”

Trình Thiên Dã dắt Dương Phóng, hướng về một chỗ quán rượu nhỏ bước đi.

Dương Phóng từ chối không xong, đành phải đi theo.

Tửu quán kiến tạo coi như không tệ, chất gỗ phòng ốc, hết thảy có lầu ba.

Bên trong hoa quế nhưõng, tươi dề canh xa gần nghe tiếng.

Nhất là chính vào mùa đông, một ngụm ngon canh thịt dê vào bụng, đơn giản để cho người ta toàn thân đều tại thoải mái.

Một chỗ cỡ nhỏ phòng bên trong.

Hai người uống xong một chén hoa quả nhượng. Trong miệng phát ra say mê thanh âm.

“Trình đội trưởng, gần nhất tà đạo chuyện của tổ chức thế nào?”

Dương Phóng đặt chén rượu xuống, cẩn thận hỏi.

Trình Thiên Dã bàn tay dựng lên, ra hiệu Dương Phóng nói nhỏ chút, sau đó cấp tốc đứng dậy, đem cửa phòng mở ra, đưa đầu nhìn chung quanh một chút, xác định bốn phía không ai về sau, mới lần nữa trở về, đem cửa phòng khép kín.

“Y nguyên không có đầu mối.”

Trình Thiên Dã nhẹ nhàng lắc đầu, “Nhưng là gần nhất chết tại Tà Linh trong tay người lại là càng ngày càng nhiều, có thể khẳng định là, bọn hắn nhất định đã thâm thấu đến thành nội, chỉ là còn không biết cụ thể động thủ thời kì.”

“Kia thành nội các thế lực lớn biết có tổ chức này tồn tại sao?”

Dương Phóng hỏi.

“Chỉ có Thập Tụ môn bên kia hơi hiểu rõ một chút. Vẫn là ta để Thi Nghiên thông báo bọn hắn.”

Trình Thiên Dã ngưng tiếng nói, “Về phần Thập Tụ môn có hay không thông tri thế lực khác ta cũng không rõ

ràng.”

Bọn hấn Lam Tinh người xuyên qua thân phận phần lớn không cao, mặc dù hiểu rõ tà đạo tổ chức tin tức, nhưng cũng biết chi không rõ, cho nên không cách nào tùy tiện đi thông báo các thế lực lớn.

Một khi thông báo bọn hấn, bọn hấn tất nhiên sẽ truy vấn, người một cái nhỏ tiểu đầu mục người là thế nào biết đến?

Cứ như vậy, ngược lại sẽ để bọn hấn lâm vào bất lợi tình trạng.

Mà lại vạn nhất đắc tội tà đạo tổ chức, tà đạo tổ chức khẳng định sẽ trả thù bọn hấn.

Nhưng Trần Thi Nghiên không giống.

Nàng là Trần gia thiên kim, đến một lần tới gần cao tầng, nói chuyện có độ tin cậy cao, thứ hai, cho dù Trần Thi Nghiên không lên báo Thập Tự môn, Thập Tự môn đồng dạng cũng là tà đạo tổ chức trọng điểm phá hủy đối tượng.

“Tại tà đạo tổ chức trong mắt, thành nội các thế lực lớn đoán chừng một cái cũng sẽ không lưu, đám kia tên diên chỉ cần người bình thường là được rồi.”

Trình Thiên Dã than nhỏ.

Hơn nữa còn có một sự kiện không xác định.

Đó chính là tà đạo tổ chức nên lấy phương thức gì đến phá hủy thành nội các thế lực lớn...

Phải biết Hắc Long quân cực kỳ đáng sợ, chừng ba ngàn tướng sĩ, từng cái tu vi đều tại tứ phẩm trở lên.

Tổng binh Thượng Quan Vô Cực càng là danh xưng
Thập phẩm cao thủ.

Muốn từ Hắc Long quân trong tay cướp đi thành trì, độ
khó chi cao, không thể tưởng tượng.

Dương Phóng cũng tại nhú mày suy tư.

“Trình đội trưởng, người có hay không nghĩ tới muốn rời
khỏi Bạch Lạc thành?”

“Rời đi?”

Trình Thiên Dã nhú mày, quả quyết khoát tay, “Căn bản
không thực tế.”

Khoảng cách Bạch Lạc thành gần nhất chính là Hồng
Tháp khu quần cư.

Nhưng giữa hai bên khoảng cách đồng dạng có hơn
nghìn dặm đường, đến nơi đó, thời gian chỉ sợ còn
không bằng Bạch Lạc thành.

Về phần càng xa Đại Hoang vực, càng không cần suy
nghĩ.

Khoảng cách Bạch Lạc thành có gần vạn dặm lộ trình.

Núi cao đường xa, đường xá phức tạp, hơi không cần
thận liên sẽ tại dã ngoại lạc đường.

“Mặc dù trước đó Từ cảnh sát nơi đó cung cấp mô
phỏng địa đồ. Nhưng cũng bắt quá là chính chúng ta
phán đoán ra mà thôi, chỉ có thể cho ra cái đại khái
phương vị, nghĩ bằng vào cái kia địa đồ liền tiến hành di
chuyển, không khác người si nói mộng.”

Trình Thiên Dã mở miệng , đạo, “Mà lại, liên quan tới Bạch Lạc thành cùng Đại Hoang vực ở giữa còn có hay không cái khác nguy cơ, chúng ta cũng không chút nào rõ ràng, trừ phi là đi theo đại bộ đội đi, không phải chỉ bằng vào mấy chục người liền muốn đi, khó như lên trời!”

Dương Phóng có chút trầm mặc, suy tư.

Không tệ!

Chỉ dựa vào bọn hắn nghĩ di chuyển đến Đại Hoang vực, cơ bản không có khả năng.

Hiện tại xem ra, hắn chỉ có thể ở Bạch Lạc thành tiếp tục đợi.

Hi vọng Hắc Long quân thật có thể ngăn trở tà đạo tổ chức...

Hai người tiếp xuống tiếp tục nói chuyện phiếm.

Trình Thiên Dã lần nữa hỏi đến lên Dương Phóng trụ sở. Dương Phóng cũng không giấu diếm, nói rõ sự thật.

...

Đang lúc hoàng hôn.

Màu xám trắng mây đen bao phủ không trung, hàn phong ô ô, thanh âm thấu xương.

Rất nhiều người bị đông cứng đến run lẩy bẩy, hai tay cắm ở trong tay áo, từ khắp nơi đường đi hướng về trong nhà chạy tới.

Dị giới mùa đông chính là như vậy ác liệt.

Bão tuyết nói đến là đến, rất nhanh đã một mảnh trắng xóa.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng cẩn thận đóng cửa phòng, tiến nhập địa quật, lần nữa nhìn về phía trước mắt một đồng lớn đồ cổ, ngọc khí cùng châu báu, trong lòng do dự.

Những vật này nên nhanh chóng bán ra.

Lưu thêm một ngày chính là hao tổn một ngày.

Bây giờ còn có thể bán điểm giá cả, một khi chờ đằng sau thành nội loạn cả lên. Nhất định có thể ngã xuống hoài nghi nhân sinh.

“Đêm nay liền lấy ra đi bán.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Bất quá vì phòng ngừa bị người phát hiện dị thường, hẳn tuyệt không thể tất cả đều tại một chỗ bán.

Chuẩn bị phân bốn phía bất đồng cửa hàng tiến hành thủ tiêu tang vật, như vậy, sẽ không thái quá để người chú ý.

Sắc trời mới vừa cùng hắc.

Dương Phóng liền đầu đội mũ rộng vành, cầm một cái bao, khóa chặt cửa phòng, vội vàng rời đi nơi này.

Đệ nhất bao đồ vật xuất thủ rất nhanh, cơ hồ không có gây nên bất luận cái gì quá nhiều chú ý.

Trực tiếp bán hơn 600 hai.

Dương Phóng không hề nghi ngờ tất cả đều tại chỗ mua Tịch Tà Ngọc.

Dù sao hơn 600 lượng bạc tương đương với hơn mấy chục cân, cầm ở trên người tóm lại không tiện, đổi thành Tịch Tà Ngọc mới là vương đạo.

Sau đó, hắn lại tới vừa đi vừa về về chạy bốn lần, mới rốt cục đem còn lại đồ cổ, ngọc khí, châu báu tất cả đều bán sạch.

Ngay tiếp theo những cái kia không biết tên dược vật cũng bị hắn hết thảy bán ra.

Đều không ngoại lệ, mới bán tới tiền tất cả đều bị hắn tại chỗ mua Tịch Tà Ngọc.

Lần nữa trữ hàng 65 mai.

Trên thân còn thừa lại cuối cùng 22 lượng bạc...

Mà theo hắn đại lượng thu mua Tịch Tà Ngọc, khiến cho liên tục mấy cái cửa hàng Tịch Tà Ngọc đều đã lần lượt khô kiệt.

Phải biết, Tịch Tà Ngọc cũng không phải rau cải trắng.

Đây là thượng đẳng nhân mới có thể mua được đồ vật.

Mỗi cái cửa hàng hàng tồn cơ bản cũng không nhiều, hắn một chút chạy ba bốn cửa hàng, tương đương với ba bốn cửa hàng hàng đều bị mua hết.

Tăng thêm trước đó còn mua một lần, đến mức thành nội Tịch Tà Ngọc càng thêm thừa thớt.

Dương Phóng ôm bao khóa, lần nữa vội vàng quay lại gia trang.

“Tiếp xuống chính là chờ Tịch Tà Ngọc lên giá...”

Hiện ở trên người hấn trữ hàng Tịch Tà Ngọc đã đạt tới 227 mai con số khủng bố.

Coi như dựa theo hiện tại 58 lượng một khối giá cả tính, đó cũng là 13000+ bạc.

Dương Phóng nhất thời mừng rỡ, trong phòng tu luyện lên 【 Trọng chưởng 】 .

...

Đêm dài.

Tuyết bay bay múa, hàn phong chói tai.

Mờ tối đại diện bên trong, dưới ánh nến.

Trần ngập một cỗ vô hình khí tức âm trầm. Để cho người ta lông tơ đứng vững, có loại khó tả sợ hãi.

Chính giữa chỗ.

Một tôn toàn thân đen nhánh pho tượng lẳng lẳng đứng vững.

Pho tượng không cao, chỉ có dài đến một xích, tương đương với hơn ba mươi centimet, toàn thân đen nhánh, quần quanh lấy từng vòng từng vòng băng vải, thoát nhìn như là cái hài nhi, mang trên mặt nụ cười quỷ dị, quan sát đám người, không nhúc nhích.

Hài nhi dưới thân, thì là quỳ lạy hơn mười vị người mặc áo bào đen, thần sắc thành kính bóng người, một mặt vẻ cung kính.

Trong đám người Nhậm Quân, trong lòng kinh hãi, tê cả da đầu, xen lẫn trong nơi này, cũng tại hướng về pho tượng lễ bái.

Vô luận như thế nào hẳn cũng chưa từng nghĩ đến.

Thần bí khó lường tà đạo tổ chức vậy mà liền tại phủ thành chủ?

Phủ thành chủ Hứa gia, đã bí mật đầu hàng địch?

Càng máu chốt chính là!

Hắn làm Hứa gia đại quản gia. Giờ phút này cũng bị kéo tới, gia nhập tà đạo tổ chức, cùng những người khác cùng nhau hướng về trước mắt hài nhi lễ bái.

Nhậm Quân trong lòng bất ổn, bối rối không thôi.

Chỉ cảm thấy trước mắt hài nhi pho tượng như cùng sống đồng dạng.

Cái kia quỷ dị ánh mắt thấy hẳn hô hấp khó khăn, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, ngay cả não hải đều có chút mê muội...

Không được.

Nơi này tin tức nhất định phải truyền ra ngoài.

“Ta chủ ở trên, các tín đồ nguyện thành kính thờ phụng ta chủ, vì ta chủ dâng ra sinh mệnh, dâng ra linh hồn, tín đồ hết thảy đều thuộc về ta chủ, ta chủ sẽ ban cho chúng ta lực lượng, ban cho chúng ta giải thoát...”

Cầm đầu nhân ảnh thần bí sắc mặt cuồng nhiệt, hai tay giơ cao, tiến hành một loại nào đó thần bí nghi thức.

Những người khác ảnh cũng hết thấy như thế, ánh mắt bên trong dần dần có cuồng nhiệt hiển hiện.

Liền ngay cả Nhậm Quân cũng dần dần lộ ra mờ mịt, ánh mắt mê thất...

Hài nhi ánh mắt quan sát mà xuống, tựa hồ hết thấy đồ vật đều đang vụn vụn, trong điện tràn ngập một cỗ ô uế quỷ dị khí tức. Tựa hồ muốn để cho người ta như vậy trầm luân, lâm vào khăng khít hắc ám...

Nhưng bỗng nhiên!

Nhậm Quân vô ý thức rùng mình một cái, trong lòng đột nhiên tỉnh táo lại, hiển hiện hoảng sợ hãi nhiên.

Pho tượng kia có thể ảnh hưởng người thần chí?

Mà mình thế mà thoát khỏi?

Nhậm Quân không dám lộ ra sơ hở, mà là tiếp tục đi theo đám người lễ bái, trong miệng thì thao niệm tụng lấy cuồng nhiệt kinh văn.

Pho tượng bên trên tiểu dung càng ngày càng quỷ dị.

Tiếp lấy để Nhậm Quân càng thêm kinh hãi sự tình phát sinh.

Pho tượng kia bụng trong lúc đó nhanh chóng nâng lên, như là thổi phồng, đảo mắt biến thành mười thánng hoài thai hình, phía trên thậm chí hiện lên từng đầu thô to vụn vụn gân xanh, như là con giun khế động khế động.

Lạch cạch, lạch cạch, lạch cạch...

Từ cái này hài nhi trong bụng rơi xuống từng cái màu đen vụn vụn viên thịt, dính lấy từng tia từng tia đỏ thẫm

vết máu, vừa hạ xuống dưới, liền biến thành từng cái
quỷ dị màu đen hài nhi, phát ra hì hì quỷ mị tiếng cười.

“Trong thành này thiếu Hứa gia một cái cũng không thể
buông tha...”

Một bóng người ánh mắt mê ly, thì thào nói.

...

Buổi chiều còn có hai chương!

Cầu nguyệt phiêu! . .

Chương 114 : Kiếp sau không muốn đi đường ban đêm!

Sau ba ngày.

Bạo tuyết đã triệt để dừng lại.

Lần này bạo tuyết so bất cứ lúc nào đều muốn lâu, đứt quãng hạ ba ngày, từng nhà trước cửa đều chất đống cao hơn một mét.

Tại xác định bạo tuyết đã sau khi dừng lại.

Rất nhiều đám người bắt đầu ra khỏi phòng, huy động mộc xẻng, trong sân ra sức xẻng tuyết.

Khoảng cách rét đậm quá khứ hiện tại còn rất sớm, bạo tuyết mặc dù ngăn ngủi ngừng, nhưng đằng sau không biết lúc nào khẳng định sẽ còn lại xuống.

Hiện tại không xẻng tuyết , chờ bạo tuyết lần nữa tiến đến, nhất định có thể đem phòng ở đều có thể bao phủ lại xuống dưới.

Sáng sớm.

Dương Phóng liền kết thúc tu luyện, gia nhập vào xẻng tuyết đội ngũ.

Trong nội viện, ngoài viện, bận rộn khí thế ngất trời.

Tất cả tuyết đọng bị hấn dùng ki hốt rác chứa, ngã xuống nơi xa sông hồ thành.

Bốn phía cư dân cơ bản giống như hấn.

Mảng lớn mảng lớn tuyết đọng khuynh đảo mà xuống. Trong lúc nhất thời toàn bộ đường sông đều trở nên trắng xoá, như là một đầu thật dài Ngọc Long, tại gương nanh múa vuốt.

“Ba ngày quá khứ, không biết Tịch Tà Ngọc lên giá không?”

Dương Phóng trong lòng suy tư một chuyện.

Hắn tiếp tục trở về bận rộn.

Thẳng đến lúc xế chiều, mới toàn bộ bận rộn hoàn tất, mặc một thân màu đen áo tử, hướng về phường thị đi đến.

Liên tục ba ngày qua, không ít cửa hàng đều không có mở.

Cho tới hôm nay từng cái cửa hàng mới lần lượt mở cửa.

Nhìn ra được, trong đám người rõ ràng có một loại khăn trương không khí.

“Tối hôm qua Tứ Phương minh lại xảy ra chuyện, một vị đường chủ trong nhà tao ngộ kiếp nạn, một nhà lão tiểu mười bốn miệng đều không ngoại lệ toàn bộ chết thảm, cùng trước đó kiểu chết giống nhau như đúc.”

“Tứ Phương minh xảy ra chuyện rồi? Là vị nào đường chủ?”

“Nghe nói là Trương Nhậm đường chủ.”

“Đúng rồi. Ta nghe nói Hắc Long quân cùng Kiếm tháp bên kia cũng xảy ra chuyện, Kiếm tháp một vị bát phẩm

cao thủ gặp tập kích, thật vất vả mới thoát ra đi, theo như hắn nói, chính là Tà Linh đang tập kích hắn.”

“Không thể nào?”

“Gạt người là vương bát đản, tốt nhất chuẩn bị kỹ càng Tịch Tà Ngọc.”

...

“Khách quan tới quá không khéo, Tịch Tà Ngọc tối hôm qua đã toàn bộ bán hết.”

Một chỗ vạm thông cửa hàng bên trong, chường quỹ nhẹ nhàng lắc đầu.

“Bán xong? Vậy bây giờ là giá cả bao nhiêu rồi?”

Dương Phóng hỏi.

“Giá cả bao nhiêu?”

Chường quỹ cười khổ đạo, “Hiện tại có tiền chỉ sợ người cũng mua không được, bản điểm cuối cùng một nhóm Tịch Tà Ngọc là 66 lượng bạc bán đi. Bây giờ nghĩ dùng 67 lượng mua đều mua không trở lại!”

Trong lòng hắn một trận nhỏ máu, sớm biết như thế, trước đó liền không nên bán.

Mặc dù chính hắn trên thân còn có một khối dự bị, nhưng này khối là dùng đến phòng Tà Linh, sao có thể tùy tiện xuất ra đi bán.

Hắn có loại trực giác, Tà Linh sự kiện không giải quyết, Tịch Tà Ngọc đằng sau còn phải trướng.

Không phải lúc trước hắn không có suy nghĩ qua trử

hàng Tịch Tà Ngọc, mà là căn bản không cần thiết.

Bởi vì có lẽ là trước đó thành nội cũng náo qua Tà Linh sự kiện, thế nhưng là không bao lâu liền bị Hắc Long quân cho trấn áp, lúc ấy Tịch Tà Ngọc cũng một lần tăng tới 63 lượng bạc giá cao, càng về sau trực tiếp hạ xuống 50 lượng, rất thiệt thòi nhiều người quần lót cũng bị mất.

Lần này hẳn coi là tình huống sẽ cùng lần trước đồng dạng.

Cho nên tại 66 lượng bạc giá cao vị bán ra, chỉ là vạn vạn không nghĩ tới...

66 lượng hoàn toàn không phải.

“Tốt, đa tạ chưởng quỹ.”

Dương Phóng gật đầu, quay người rời đi.

Hắn giá vốn một phần là 55 lượng, một phần là 58 lượng, hiện tại bất luận nhìn thế nào, đều là kiếm lời.

“Tà đạo tổ chức một ngày không giải quyết, đằng sau còn phải tiếp tục trướng.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn đi đến tiệm thuốc, lần nữa mua mười phần tám thuốc dược liệu, liền về đến trong nhà, tiếp tục tu luyện.

Liên tục mấy ngày quá khứ, hẳn Thập tự quyền, phách sơn đao, Trọng chưởng tất cả đều đang tăng nhanh như gió.

Thập tự quyền đã đạt tới đệ nhị trọng (900/1000), chỉ kém cuối cùng 100 điểm điểm kinh nghiệm liền có thể tiến vào đệ tam trọng.

Phách sơn đao, Trọng chưởng, cũng đều đạt đến đệ nhất trọng (420/600) cùng (560/600) tình trạng.

Đảo mắt lại là ba ngày quá khứ.

Dương Phóng thực lực biến chuyển từng ngày, đang không ngừng tăng lên.

Thứ ba trời xế chiều.

Hắn lần nữa đi hỏi thăm một chút Tịch Tà Ngọc giá cả.

Lần này quý hơn.

Trực tiếp tăng tới 72 lượng bạc.

Tương đương với một ngày tăng 2 lượng bạc, tương đương với người bình thường hơn nửa năm tiền công.

Mà tại Dương Phóng âm thầm mừng rỡ thời điểm.

Một phương hướng khác.

Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiê, Lão Ngô bên kia lại trở nên dị thường khẩn trương lên.

Bởi vì bọn họ trung đoàn trưởng Nhậm Quân... Mất tích.

Mà lại rỗng rã mất tích năm ngày.

Sống không thấy người. Chết không thấy xác.

Trình Thiên Dã mấy lần đến phủ thành chủ đi tìm Nhậm Quân, kết quả đều được cho biết Nhậm Quân không tại, Trình Thiên Dã lại đi đến thành nội những phương hướng khác phân biệt tìm một vòng.

Chỉ cần là Nhậm Quân thích đi địa phương, hẳn tất cả đều chưa thả qua.

Nhưng vẫn như cũ không có bất kỳ cái gì tung tích.

“Nhâm đội trưởng chẳng lẽ ngộ hại rồi?”

Trình Thiên Dã sắc mặt trở nên tái nhợt.

Nhậm Quân thân phận không phải bình thường, cái này nếu là ngộ hại. Sự tình có thể lớn chuyện.

“Trình đội trưởng, trước chớ khẩn trương, tình huống có lẽ không có xấu như vậy.”

Trần Thi Nghiên phân tích nói, “Mặc dù từng cái địa phương đều tìm, nhưng là phủ thành chủ chúng ta đến nay không có đi tìm tới, có lẽ Nhâm đội trưởng còn tại phủ thành chủ.”

“Ý của ngươi là hẳn tại phủ thành chủ đắc tội người, bị giam ở đó?”

Trình Thiên Dã đành phải ôm một tia hi vọng, mở miệng hỏi.

“Rất có thể!”

Trần Thi Nghiên gật đầu.

“Thế nhưng là ta đi mấy lần, bọn hắn đều nói không gặp Nhậm Quân trở về...”

Trình Thiên Dã sắc mặt khẩn trương, đi tới đi lui, đạo, “Như vậy đi, Thi Nghiên, ngươi xem một chút hôm nay có thể hay không phái ra Thập Tự môn cao thủ, thừa dịp lúc ban đêm đi phủ thành chủ nhìn xem, tuyệt đối đừng để người của phủ thành chủ phát hiện là được.”

Hiện tại hấn căn bản không dám hướng xấu nhất phương hướng suy nghĩ.

Chỉ cầu là chính bọn hấn suy nghĩ nhiều.

Nhâm đội trưởng... Là tuyệt đối không thể chết.

“Được. Ta thử một chút.”

Trần Thi Nghiên gật đầu.

Bọn hấn lại tại nơi này nghị luận một hồi, mới riêng phần mình rời đi.

...

Bóng đêm dần dần sâu.

Dương Phóng lần nữa đi ra ngoài, trên thân bọc một kiện thật dày áo choàng, trên đầu mang theo đầu bóng màu đen, mang trên mặt mặt nạ màu trắng, đem cửa phòng chăm chú khóa lại, trực tiếp hướng về nơi xa đi đến.

Tính toán thời gian, tối nay lại là mỗi tháng một lần chợ đen mậu dịch thời gian.

Lần này hấn chuẩn bị quá khứ làm nhiều mấy trương mặt nạ da người tới.

Cứ như vậy, sau này tùy thời có thể lấy thay đổi cái khác thân phận.

Một đường đi qua, từ cửa hông nhìn một cái ra khỏi thành, sau đó lập tức thi triển khinh công hướng về ngoài thành cường cướp.

Ba dặm nhiều lộ trình, lấy tốc độ của hấn bây giờ ngần
ngủ mấy phút liền đã đuổi tới.

Tổn hại trong sơn trang.

Đã sớm tới gần trăm người.

Mặc dù trời đông giá rét, nhưng dám đến nơi này khẳng
định đều là thực lực mạnh mẽ, tự nhiên không sợ điểm
ấy giá lạnh.

“Các vị, quy củ giống như lần trước, mua bán song
phương trước tách ra đứng vững.”

Đầu đội mặt nạ màu đỏ bóng người đi ra, thanh âm khàn
giọng nói.

Đám người lúc này nhanh chóng tách ra, sau đó bán đồ
người, bắt đầu nhao nhao lấy ra tùy thân mang đồ vật,
bày ra trên bàn , chờ đợi người tới hỏi thăm.

Dương Phóng hành tẩu ở chỗ này, ánh mắt tại từng cái
quầy hàng bên trên không ngừng liếc nhìn.

Bỗng nhiên, cước bộ của hấn dừng lại, trong lòng khẽ
buông lỏng, thanh âm khàn giọng nói, ” cái này mấy
trương mặt nạ da người bán thế nào?”

“Năm lượng bạc một cái, muốn bao nhiêu?”

Chủ quán khàn khàn đáp lại.

Ở trước mặt hấn thế mà trọn vẹn bày bày, tám tám mặt
nạ da người.

Hiển nhiên vị này chủ quán cũng không phải đứng đắn
gì người, khẳng định xử lí một loại nào đó không muốn
người biết ngành nghề.

“Ta có thể xem trước một chút sao?”

“Có thể!”

Chủ quán đáp lại.

Dương Phóng lúc này đưa tay cầm lấy kia chông chắt mặt nạ da người, từng cái chọn lựa tới.

Nam nữ già trẻ tất cả đều có.

Chọn lấy một hồi lâu. Mới tìm được hai cái phù hợp mình yêu cầu.

“Chỉ có những này sao? Còn có hay không càng nhiều?”

Dương Phóng hỏi.

“Không có, hôm nay chỉ có những này!”

Chủ quán lắc đầu.

Dương Phóng lộ ra đáng tiếc, trực tiếp sờ soạng mười lượng bạc ném cho chủ quán, sau đó cầm lấy gương mặt nạ trong lòng mặt nạ chứa vào trong ngực.

Cũng không phải nói hẳn không muốn nhiều mua mấy cái.

Mà là cái khác gương mặt hoặc là nữ tử, hoặc là chính là quá già rồi, cùng hẳn không hợp.

Hắn nhược mang cái lão niên mặt nạ, mặt mặc dù là lão nhân, nhưng là cổ cùng cánh tay làn da lại trắng nõn bóng loáng. Một chút liền có thể để cho người ta nhìn ra là ẩn giấu đi thân phận, dễ dàng biến khéo thành vụng.

Sau đó Dương Phóng tiếp tục ở chỗ này bắt đầu đi loanh quanh, lại mua mấy vị đất đỏ chế độc vật liệu về sau, liền vội vàng rời đi.

Giống như lần trước, vì không gây chuyện.

Hắn vừa ra khỏi cửa liền đem khinh công phát huy đến cực hạn, cấp tốc biến mất trong đêm tối.

Cái này khiến mấy vị mai phục đã lâu người, đều ghen hống nhìn trân trối.

...

Bạch Lạc thành bên trong.

Dương Phóng chậm dần tốc độ, một bên hành tẩu, một bên đem vừa mua được một trương mặt nạ da người hướng về trên mặt thiếp đi.

Chỉ cảm thấy lớn nhỏ vừa mới phù hợp, không khỏi lộ ra từng tia từng tia tiểu dung.

Cứ như vậy, sau này đi ra ngoài bán Tịch Tà Ngọc cũng sẽ an toàn hơn.

Ai có thể nghĩ đến chính mình là Dương Phóng?

Mà lại lần này thế nhưng là ròng rã mua hai tấm!

Ngay tại trong lúc hành tẩu.

Bỗng nhiên. Hắn như có may, đột nhiên nhìn về phía một bên ngõ nhỏ.

Đen nhánh trong ngõ nhỏ, một đạo mặc Thập Tự môn trường lão phục sức bóng người, lao nhanh ra, nhìn thấy Dương Phóng về sau, trong miệng thì thầm gọi,

“Chạy mau... Phủ thành chủ tế tự Tà Linh... A!”

Vừa dứt lời, hắn kêu thảm một tiếng, tại thân thể sắp xông ra ngõ nhỏ sát na, giống như là gặp phải cái gì vô cùng đáng sợ biến cố, trực tiếp hung hăng ngã nhào xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Dương Phóng đồng tử hơi co lại.

Phủ thành chủ cầu kết Tà Linh?

Xùy!

Đột nhiên, trên người hắn Tịch Tà Ngọc bắt đầu truyền đến cực nóng nhiệt độ.

Sắc mặt hắn khế biến, không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi.

Nhưng vào lúc này!

Một bên trong ngõ nhỏ lại lao nhanh ra một đạo khác bóng người, mang trên mặt sâm nhiên tiểu dung, lập tức ngăn cản Dương Phóng phía trước.

Tại bên cạnh hắn, thành linh đi theo một cái toàn thân đen nhánh, cực kỳ yêu dị hài nhi.

Kia hài nhi một mặt căm hận chi sắc, hướng về Dương Phóng hung hăng trừng đến, nhe răng trợn mắt, ánh mắt oán độc, tựa hồ cực kỳ căm hận trên người hắn Tịch Tà Ngọc...

Dương Phóng thân thể đột nhiên dừng lại, nhìn về phía trước người.

“Người trẻ tuổi, thật sự là rất không khéo a, để người nghe được không nên nghe sự tình!”

Đạo nhân ảnh kia là cái bốn mươi trên dưới nam tử trung niên, trên mặt tươi cười, đạo, “Người là chuẩn bị tự mình giải quyết, vẫn là để ta tự tay giết người!”

“Người là phủ thành chủ?”

Dương Phóng nhanh chóng tỉnh táo lại, lồi ra hỏi thăm.

“Chật chịt...”

Nam tử trung niên chật chịt lên tiếng, tiểu dung chói lọi, “Người chết cũng không nên hỏi nhiều như vậy, được rồi. Vẫn là để ta tự tay tiễn người một đoạn đường đi.”

Hắn phóng ra bước chân, trực tiếp hướng về phía trước đi tới.

Tối nay vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, lại có Thập Tự môn trưởng lão đêm tối thăm dò phủ thành chủ, còn phải biết rồi bí mật của bọn họ.

May mắn bọn hắn phản ứng rất nhanh, kịp thời truy sát ra.

Bằng không, chắc chắn sẽ thất bại trong gang tấc.

Hô!

Nam tử trung niên thân thể lóe lên. Mang theo một cỗ cường hoành kinh phong, trong nháy mắt đánh tới, bảy tám mét khoảng cách đảo mắt liền qua, một chưởng hướng về Dương Phóng lồng ngực hung hăng rơi đi, tiểu dung nồng đậm.

“Kiếp sau không muốn đi đường ban đêm!”

Ầm!

Thanh âm vang lên, kinh phong bắn ra bốn phía.

Dưới chân lưu lại tuyết đọng bị chấn động đến lung tung bay múa.

Nam tử trung niên sắc mặt kinh ngạc, nhìn về phía Dương Phóng, tựa hồ khó có thể tin.

Chỉ gặp Dương Phóng mặt không biểu tình. Thân thể không nhúc nhích, một tay nắm cứng không biết khi nào vững vàng nắm lấy nam tử trung niên cổ tay, để nam tử trung niên bàn tay sinh sinh dừng lại, không cách nào động đậy mảy may, thậm chí có loại khó tả đau đớn.

“Người đang nói cái gì a?”

“Người...”

Nam tử trung niên nheo mắt, mồ hôi lạnh tiết ra.

Bát phẩm?

Ầm!

Còn chưa đãi hẳn nói ra tiếng nói, một cái Trọng chưởng đã sớm trong nháy mắt rơi vào bộ ngực của hắn.

Kinh khủng cự lực phát ra, như là cự tượng hung hăng đập một cước, không biết mạnh bao nhiêu, vừa đối mặt liền đem nam tử trung niên hộ thể chân khí hết thấy phá hủy, toàn bộ xương ngực trong nháy mắt lổm, quần áo nổ tung.

Bên trong kinh mạch, nội tạng hết thấy vỡ nát, cuồng phun huyết thủy, thân thể tại chỗ bay ngược mười mấy mét, giống như là rách rưới, chết không thể chết lại...

Chương 115 : Trời sập thân cao đỉnh lầy!

Dương Phóng một chường liền kết quả vị này thất phẩm trung kỳ phủ thành chủ cao thủ, sắc mặt lãnh đạm, nhìn về phía bên cạnh cái kia quỷ dị hài nhi.

Quỷ dị hài nhi như cũ tại hướng về hắn nhe răng trợn mắt, ánh mắt oán độc, thỉnh thoảng phát ra bèn nhọn tiếng kêu, nhưng lại không dám chút nào tới gần, bị Tịch Tà Ngọc lực lượng chấn nhiếp.

Bỗng nhiên, nó quay người liền trốn, hướng về đen nhánh trong ngõ nhỏ nhanh chóng hướng về đi.

Nhưng Dương Phóng có thể nào tha cho hắn chạy thoát, con mắt phát lạnh, thân thể nhanh chóng đuổi tới.

Trảm thảo trừ căn!

Thứ này cũng tuyệt không thể lưu!

Pủ thành chủ lại cấu kết tà đạo tổ chức!

Ai biết bọn hắn có thể hay không từ cái này hài nhi trong miệng biết được đêm nay sự tình?

“Cút!”

Ngõ nhỏ chỗ sâu đột nhiên truyền đến lời đình rống to, uy nghiêm vô tận, ù ù điếc tai.

A!

Quỷ dị hài nhi phát ra âm thanh chói tai kêu thảm, ôm

lấy đầu. Lăn lộn trên mặt đất, ngờ ngờ ngác ngác.

Dương Phóng trường kiếm ra khỏi vỏ, nhanh như cực điện, thừa dịp quỷ dị hài nhi bị lôi âm chấn nhiếp, một kiếm hướng về mi tâm của hắn đâm tới, phốc một tiếng, đem nó mi tâm đâm xuyên, thân thể bốc lên, dính tại một bên trên vách tường.

Nhưng cho dù dạng này, Dương Phóng y nguyên cảm thấy không an toàn, nhanh chóng lấy ra một khối Tịch Tà Ngọc, hướng về cái này miệng của hài nhi ba bên trong lấp đầy, nóng quỷ dị hài nhi toàn bộ trong mồm đều tại xoẹt xoẹt bốc khói, phát ra từng đợt khét lẹt khó tả mùi tanh hôi vị.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Màu đen Tịch Tà Ngọc bị Dương Phóng từ hài nhi trong miệng một đường nhét vào trong bụng.

A!

Quỷ dị hài nhi lần nữa kêu thê lương thảm thiết, toàn thân trên dưới đang không ngừng bốc khói. Nguyên bản đen nhánh trên da cũng bắt đầu cấp tốc hiện ra từng cái bọt nước nhỏ, sau đó bọt nước nhỏ vỡ tan, từ bên trong chảy ra mảng lớn màu đen nước mủ, hương vị gay mũi, ùng ục ùng ục rung động, muốn bao nhiêu buồn nôn có bao nhiêu buồn nôn.

Dương Phóng ngừng thở, nhắm lại lỗ chân lông, thân thể rút lui, chọn trường kiếm, lẳng lặng nhìn xem một màn này.

Quỷ dị hài nhi trên người nước mủ trợn vện chảy một hồi lâu, mới rốt cục dừng lại.

Nguyên bản hài nhi đã hoàn toàn biến mất.

Chỉ còn lại có một khối Tịch Tà Ngọc từ giữa không trung rơi xuống, lạch cạch một tiếng, rơi trên mặt đất.

Dương Phóng nhíu mày, xé nát một khối góc áo, ôm lấy khối này Tịch Tà Ngọc, sau đó nghĩ tới một chuyện, lần nữa vọt tới nam tử trung niên cùng vị kia Thập Tự môn trưởng lão nơi đó tiến hành lục soát sờ tới sờ lui.

Rất nhanh tại trên người hai người này tìm được bảy tám lượng bạc.

Mà để Dương Phóng ngoài ý muốn chính là.

Thập Tự môn trưởng lão trên người lại có chân có hai khối Tịch Tà Ngọc.

Chỉ là hai khối Tịch Tà Ngọc sớm đã vỡ nát.

Trong lòng hấn ngưng trọng. Lúc này nhanh chóng rời đi nơi này.

Vị này Thập Tự môn trưởng lão tại phủ thành chủ gặp phải đồ vật nhất định rất đáng sợ.

Nếu không không có khả năng đem Tịch Tà Ngọc cũng cho chấn động đến vỡ nát.

Tối thiểu vừa mới cái kia hài nhi tuyệt đối không có thực lực như vậy.

...

Tại Dương Phóng vừa mới rời đi.

Ngõ nhỏ chỗ sâu, rất nhanh lần nữa xông ra hai trung niên nam tử.

Khi nhìn đến thi thể sát na, bọn hấn thần sắc lập tức biến.

Xảy ra chuyện!

Hai người nhanh chóng hướng về hướng trước đó cái kia nam tử trung niên trước thi thể, chăm chú kiểm tra, trong lòng kinh hãi.

“Bị một chiêu miểu sát, nguy rồi, sự tình bại lộ!”

“Chờ một chút, số 9 Tà Linh đâu?”

Hai người vội vàng quay đầu tìm kiếm.

Bỗng nhiên, bọn hấn đồng tử hơi co lại, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía ngõ nhỏ bên trong một bên góc tường.

Góc tường bên trên tràn ngập khí tức tanh hôi, hương vị gay mũi.

Một lọn bày màu đen mù dịch dán ở nơi đó...

Trên mặt đất càng là chảy xuôi một đồng lớn.

Số 9 Tà Linh bị giết?

“Đi mau!”

“Trở về bẩm báo.”

Hai người kinh tâm động phách, quào một cái lên đồng bạn thi thể, một cái khác nắm lên Thập Tự môn trường lão thi thể, cấp tốc rời đi nơi đây.

Mà liền tại hai người vừa mới rời đi không lâu.

Lại có mấy tên cường giả từ đằng xa lướt dọc mà đến, tiến hành xem xét.

Trong đó thành linh có một vị Hắc Long quân phó tướng Ủy Trì Thái.

Một vị khác, thì là Cảm Ứng môn trưởng lão Chung Việt.

Bọn hắn cấp tốc rơi xuống, ánh mắt kinh nghi bất định, hướng về bốn phía xem xét.

“Lôi âm, vừa mới kia là lôi âm thanh âm, nhất định là có Thiên Thần tổ chức người xuất hiện!”

Ủy Trì Thái ánh mắt như điện, khí tức trên thân rất nặng.

Bên cạnh vị kia Cảm Ứng môn trưởng lão Chung Việt, thì nhắm mắt tinh tế cảm ứng.

Một lát sau, bỗng nhiên con mắt một trương, đột nhiên phóng tới một bên ngõ nhỏ.

Ủy Trì Thái trực tiếp theo đuôi mà qua.

Rất nhanh bọn hắn thấy được trên tường, mặt đất chảy xuôi màu đen sền sệt mù dịch.

“Có Tà Linh chết!”

Chung Việt thanh âm nặng nề. Cái kia Thiên Thần tổ chức cao thủ giết chết một con Tà Linh?”

“Hừ!”

Ủy Trì Thái ánh mắt nheo lại , đạo, “Giấu đầu lộ đuôi bọn chuột nhất, chỉ dám trong bóng tối làm việc!”

Bỗng nhiên, hắn nhìn về phía Chung Việt, âm thanh lạnh

lùng nói, “Chung trưởng lão, có thể hay không căn cứ nơi này còn sót lại khí tức, truy tung tên kia tung tích?”

“Không có khả năng!”

Chung Việt nhẹ nhàng lắc đầu, “Cảm Ứng môn chỉ là năng lực cảm ứng so người bình thường cường đại mà thôi, muốn trống rỗng truy tung, căn bản không có khả năng.”

Úy Trì Thái lập tức nhíu mày.

“Bất quá... Nơi này còn sót lại khí tức tựa hồ cũng không phải là chỉ có một người . Mà là nhiều người...”

Chung Việt mặt lộ vẻ trầm tư , đạo, “Tại cái kia Thiên Thần tổ chức cao thủ sau khi đi, tựa hồ lại tới hai người, chỉ là hai người kia khí tức rất là... Quái dị...”

“Ừm?”

Úy Trì Thái lông mày chau lên.

...

Nơi xa.

Dương Phóng một đường trở về, không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Vì lý do an toàn, lúc trước hắn chuyên môn ở bên ngoài lượn quanh một vòng.

Giờ phút này, hắn đem cửa phòng từ bên trong khóa chặt, trong phòng âm thầm suy tư.

Tà đạo tổ chức lại vẫn giấu kín tại phủ thành chủ?

Khó trách đến bây giờ đều không có bị người phát hiện.

Phủ thành chủ giấu thật sâu...

Bỗng nhiên, sắc mặt hấn khẽ động, lộ ra ngưng trọng.

Không được!

Mình giết chết bọn hấn một vị thành viên cùng một con Tà Linh. Cái này tương đương với phá hủy kế hoạch của bọn hấn, để bọn hấn kế hoạch có bại lộ phong hiểm.

Đám kia tên điên rất có thể đêm nay liền muốn sớm hành động...

Dương Phóng sắc mặt biến huyền.

Một lát sau, trong miệng nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở.

Thôi.

Vẫn là không cần nhiều xen vào chuyện bao đồng.

Trời sập tự có thân cao đỉnh lầy, tự mình tính được cái gì?

Dương Phóng cưỡng ép tỉnh táo lại đi, trong phòng tiếp tục tu luyện.

Bóng đêm càng sâu.

Trong phủ thành chủ.

Hai tên nam tử trung niên nắm lấy đồng bạn cùng vị kia Thập Tự môn trưởng lão thi thể, nhanh chóng quay trở về tới đại điện chỗ sâu, đem tình huống báo cáo.

“Số 9 Tà Linh cũng bị giết?”

Trong đại điện, một cái toàn thân quần tại trường bào màu đen bên trong nhân ảnh thần bí âm lãnh hỏi.

“Đúng vậy, chúa công!”

Hai vị nam tử trung niên nói.

“Xem ra tin tức muốn bại lộ...”

Nhân ảnh thần bí tự lẩm bẩm, “Chỉ là khoảng cách kế hoạch ban đầu còn kém một chút, nguyên bản còn phải đợi thêm hai ngày, bây giờ lại không thể không sớm tiến hành.”

“Chúa công, Nhậm Quân tên kia...”

Trong đó một người trung niên nam tử hỏi.

“Trước không muốn giết.”

Nhân ảnh thần bí ngữ khí lạnh lẽo, “Gia hỏa này thế mà có thể ngăn cản 【 Tà anh 】 ăn mòn, cực kỳ quái dị, ta cần hảo hảo nghiên cứu một chút hấn.”

“Vâng, chúa công!”

Trung niên nam tử kia khom người nói.

Nhân ảnh thần bí ánh mắt thâm thúy, hướng về phía trước nhất màu đen hài nhi pho tượng nhìn sang...

Màu đen hài nhi pho tượng khoe miệng hướng lên toét ra, tựa hồ tiểu dung nồng đậm.

...

Bóng đêm dần dần sâu.

Xuân Phong lâu bên trong.

Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiê, Lão Ngô ba vị cốt cán. Như cũ tại đầu khổ chờ đợi Thập Tự môn vị trưởng lão kia tin tức.

Nửa đêm trước thời gian, Trần Thi Nghiê cũng đã để trong môn một vị cùng bọn hắn Trần gia đi được rất gần thất phẩm trưởng lão tiến đến đêm tối thăm dò phủ thành chủ.

Nguyên lai tưởng rằng là rất dễ dàng sự tình.

Nhưng mà!

Một mực chờ cho tới bây giờ . Thế mà y nguyên không thấy vị trưởng lão kia trở về.

“Giờ sửu...”

Lão Ngô sắc mặt giật mình, “Có thể hay không xảy ra chuyện rồi?”

“Cũng không khả năng, Bạch trưởng lão là thất phẩm trung kỳ tu vi...”

Trần Thi Nghiê vội vàng mở miệng,

Chỉ là thoại âm rơi xuống, thời gian dần qua ngay cả nàng cũng biến thành không tự tin.

Khoảng cách Bạch trưởng lão xuất phát. Hiện tại đã qua tối thiểu ba, bốn tiếng.

Theo lý thuyết lấy hiệu suất của hắn hắn là về sớm tới, nhưng bây giờ...

“Hi vọng sẽ không xảy ra chuyện...”

Trình Thiên Dã sắc mặt rất là khó coi, tâm thần có chút không tập trung, có loại lông tơ từ từ cảm giác.

Tại mấy người vất vả trong khi chờ đợi.

Bỗng nhiên!

Trình Thiên Dã dần dần nhíu mày, mở miệng nói, “Chờ một chút, giống như... Giống như có chút không đúng?”

“Ừm?”

Trần Thi Nghiê, Lão Ngô đều là như ợng mày.

Nhưng rất nhanh hai người thốt nhiên biến sắc.

Xác thực không đúng!

Trên người bọn họ Tịch Tà Ngọc đang phát nhiệt.

“Không tốt, có Tà Linh!”

...

Chương 116 : Hành giả Võ Tôngôi âm trần tà!

Nửa canh giờ trước.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng tâm thần không yên, cố gắng luyện quyền, Thập tự quyền từng lần một hướng về phía trước huy động, quyền ảnh gào thét, khí tức nặng nề, chỉ là theo quyền pháp huy động, nhưng trong lòng vô luận như thế nào cũng vô pháp tượng thường ngày như thế lắng lại.

Một lát sau.

Hắn lần nữa dừng lại, thở dài một hơi hơi thở, nỗi lòng mãnh liệt, tại đi tới đi lui.

“Không được... Tiếp tục như vậy không được...”

Trong đầu hắn sấm sét vang dội.

Đề tay lên ngực mà hỏi, hắn là không hi vọng thành nội xảy ra chuyện.

Bởi vì Hắc Long quân cùng các đại môn phái đánh thắng còn tốt, một khi đánh không thắng, như vậy bọn hắn đều muốn biến thành tà đạo tổ chức cống phẩm, sẽ bị bức bách tín ngưỡng Tà Linh, đến lúc đó mình vẫn là tránh không được muốn phản kháng.

Huống hồ!

Hắn nhưng là trử hàng rất lớn một nhóm Tịch Tà Ngọc...

Một khi tà đạo tổ chức khổng chế Bạch Lạc thành, hẳn những này Tịch Tà Ngọc bán cho ai đi?

Dương Phóng trong lòng giãy dụa, cắn răng một cái. Toàn thân trên dưới bỗng nhiên phát ra lớp lớp xương cốt thanh âm, Cự thạch công vận chuyển, thân thể đột nhiên hóa thành chừng hai mét, thay đổi một thân màu đen áo choàng, từ dưới giường lấy ra màu đỏ mặt nạ ác quỷ, mang lên mặt, sau đó cầm lấy hai cái rộng lớn trường đao, liền đi ra cửa phòng.

Vừa ra đến trước cửa, hẳn quay đầu, liên tục xác nhận cửa phòng khóa chặt về sau, bàn chân đạp mạnh, thân thể trong lúc đó đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng về nơi xa đầu tường lao đi, hô một tiếng, kinh phong gào thét.

Rất nhanh, rơi vào nơi xa kiến trúc cao lớn vật bên trên.

Ở trên cao nhìn xuống, gần phân nửa Bạch Lạc thành đập vào mắt ngọn nguồn.

Một mảnh năm hắc.

Mơ hồ có vài chỗ tuyết đọng chưa trù, tại nguyệt quang chiếu rọi hiện động bạch quang.

Dương Phóng ánh mắt chớp động. Nhẹ nhàng hít hà trong không khí lưu lại 【 Trùng Hương 】 khí tức, trong đầu linh quang lóe lên, đột nhiên nhìn về phía phủ thành chủ phương hướng.

“Ở đâu?”

Hắn lần nữa dùng sức nhảy lên, hướng về phủ thành chủ phương hướng cấp tốc tiến đến.

Đạp Tuyệt công!

Đạp tuyệt vô ngân!

Sớm tại mấy ngày trước gặp được Trình Thiên Dã, hẳn cũng đã trên người Trình Thiên Dã lặng yên lưu lại Trùng Hương.

Chỉ là hấn vạn vạn không nghĩ tới, Trình Thiên Dã khí tức giờ phút này lại phủ thành chủ không xa.

Bọn hấn...

Đang làm gì?

“Hi vọng hết thầy là ta lo ngại...”

Dương Phóng nói nhỏ.

Nhưng không quản như thế nào, tối nay lấy 【Hành giả Võ Tông】 thân phận ám chỉ một chút, đều tuyệt đối không lố.

Tối thiểu đối với hấn không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng.

Mà lấy Trình Thiên Dã đám người kia đối 【Thiên Thần tổ chức】 si mê trình độ. Chỉ sợ chính mình nói cái gì bọn hấn đều tin.

Sưu! Sưu! Sưu!

Kình phong gào thét.

Dương Phóng ngay tại cận thận đi đường.

A!

Bỗng nhiên, một trận thanh âm chói tai không có dấu

hiệu nào từ tiền phương vang lên, quanh quần đêm tối.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, ngẩng đầu nhìn lại.

Sớm động thủ?

Là Tà Linh? Vẫn là giang hồ báo thù?

Nhưng rất nhanh Dương Phóng triệt để minh bạch, hơi biến sắc mặt.

Bởi vì hấn trên người Tịch Tà Ngọc đang phát nhiệt.

Có Tà Linh tại bốn phía!

“Đáng chết!”

Tốc độ của hấn đột nhiên tăng tốc, hướng về nơi xa cấp tốc lao đi.

...

Đêm tối tĩnh mịch.

Xuân Phong lâu bên trong.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô, Trần Thi Nghiên ba người ngay tại lo lắng chờ đợi, thấp giọng mưu đồ bí mật, nồng đậm không rõ cùng lo lắng thời khắc bao phủ tại trong lòng của bọn họ, đến mức ba người đứng ngồi không yên, đều tại đi tới đi lui.

Xuân Phong lâu vị trí địa lý cực kỳ vắng vẻ.

Ngay tại phủ thành chủ lấy đông ước chừng ba dặm chỗ, bọn hấn ở chỗ này đặt chân, mục đích cũng chính là vì có thể mau chóng biết được tin tức...

“Không đúng!”

Bỗng nhiên, Trình Thiên Dã hơi biến sắc mặt , đạo,
“Giống như... Có chút không đúng!”

“Ừm?”

Trần Thi Nghiê, Lão Ngô sắc mặt khẽ giật mình, nhìn về phía Trình Thiên Dã.

Nhưng rất nhanh hai người cùng nhau biến sắc, trên người Tịch Tà Ngọc đang nhanh chóng phát nhiệt, như là ngay tại tao ngộ nhiệt độ cao.

“Có Tà Linh!”

Trần Thi Nghiê kinh hô.

A!

Tùng đọt thê thảm tiếng kêu bỗng nhiên từ bọn hấn dưới lầu vang lên.

Đón lấy, nương theo lấy từng đọt hì hì ha ha quỷ dị tiếng cười, âm khí nồng đậm, vang sào sạt, tựa hồ có đồ vật gì đang nhanh chóng tiếp cận.

Răng rắc một tiếng, một bên cửa sổ toàn bộ vỡ tan.

Ròng rã ba con quỷ dị màu đen hài nhi ghé vào trước cửa sổ, trên mặt lộ ra tà mị tiểu dung, ánh mắt đen nhánh, hướng về thân thể của bọn hấn xem ra, một cỗ âm trầm oán độc khí tức trên người chúng tràn ngập.

Thật giống như đem trong phòng người trở thành con mồi.

Ba người sắc mặt hoảng hốt.

Tà Linh!

Trợn vện ba tôn!

“Đi mau!”

Trình Thiên Dã gầm thét. Quyết định thật nhanh, một chưởng bổ ra cửa phòng, hướng về dưới lầu xông vào.

Toàn bộ Xuân Phong lầu bên trong, kêu thảm liên hoàn vang lên.

Từng vị ở đây dừng chân khách nhân lại liên tiếp không ngừng tao ngộ độc thủ, rất nhiều người còn tại trong mạng liền đã chết thảm.

Mà ba cái kia quỷ dị hài nhi vừa nhìn thấy Trình Thiên Dã ba người xông ra, lập tức vui cười một tiếng, cấp tốc từ cửa sổ bò vào trong phòng, hướng về Trình Thiên Dã ba người nhanh chóng tiếp cận mà đi, hai tay chạm đất, leo dị thường cấp tốc, xuy xuy rung động, trên mặt đất lưu lại ba đạo cực kỳ kéo dài màu đen vết tích. Trần ngập khí tức tanh hôi, kéo dài không tiêu tan.

Nhưng mà Trình Thiên Dã ba người trên thân đều có Tịch Tà Ngọc.

Cái này ba con quỷ dị hài nhi cứ việc đang nhanh chóng bò đến, nhưng lại không dám chút nào tiếp cận.

Trong quá trình này, Trình Thiên Dã ba người trên người Tịch Tà Ngọc cũng đang bay nhanh ấm lên.

Từ lúc mới bắt đầu hơn ba mươi độ, ngắn ngủi một lát đã đạt tới bốn năm mươi độ tả hữu, nhìn bộ dáng tựa hồ vẫn còn tiếp tục lên cao.

Ba người đều là trong lòng hải nhiên.

“Thi Nghiên, Lão Ngô, các người đi mau, để ta chặn lại bọn hấn! !”

Trình Thiên Dã nổi giận gầm lên một tiếng, huy động bên hông trường đao liền muốn xông lên phía trước.

Chỉ là hấn mới vừa vọt xông ra, lão Ngô một cái đại thủ liền trong nháy mắt cầm ra kéo lấy Trình Thiên Dã, tự thân mang theo một cây đại đao, dẫn đầu vọt tới, trong miệng gầm thét: “Trình đội trưởng. Người mang theo Thi Nghiên đi mau, ta lưu lại đoạn hậu!”

A!

Hấn quát to một tiếng, ỷ vào trên người có Tịch Tà Ngọc tại, huy động trường đao, hô hô rung động, hướng về kia ba tôn quỷ dị hài nhi nhanh chóng nghênh đón.

Ba tôn quỷ dị hài nhi bị hấn ép liên tục rút lui, phát ra quỷ dị tiếng cười, di động siêu nhanh, để Lão Ngô không có cách nào cận thân.

Ba con màu đen hài nhi tốc độ đơn giản đạt đến mức độ khó mà tin nổi.

“Lão Ngô!”

Trình Thiên Dã muốn rách cả mí mắt.

“Trình đội trưởng đi mau!”

Lão Ngô tiếp tục rống to, huy động trường đao, điên cuồng hướng về kia ba tôn hài nhi phóng đi.

Nhưng mà!

Cái này ba con quỷ dị hài nhi như thế nào trong khách sạn toàn bộ hài nhi?

Xuân Phong lâu khoảng cách phủ thành chủ rất gần, tăng thêm ba người trên thân đều đeo Tịch Tà Ngọc, càng làm cho Tà Linh cảm hận, cho nên tối nay hơn mười vị Tà Linh tất cả đều nhào về phía Xuân Phong lâu.

Tịch Tà Ngọc mặc dù có thể khắc chế Tà Linh, nhưng là tương ứng, Tà Linh cũng sẽ dị thường cảm hận Tịch Tà Ngọc.

Một con hai con Tà Linh, có lẽ còn không dám tập kích người mang Tịch Tà Ngọc người, nhưng khi Tà Linh số lượng càng nhiều, thì sẽ dẫn đầu tập kích có được Tịch Tà Ngọc người...

Chính như trên thảo nguyên linh cầu cùng sư tử.

Một cái linh cầu vĩnh viễn không dám tới gần sư tử mây may.

Nhưng là một khi thành quần kết đội, bọn chúng thậm chí sẽ trực tiếp săn giết hùng sư!

Trình Thiên Dã quyết định thật nhanh, thừa dịp Trần Thi Nghiên cấp tốc hướng dưới lầu phóng đi.

Giờ phút này khách sạn bốn phía y nguyên còn tại không ngừng phát ra tiếng kêu thảm.

Bỗng nhiên!

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Từng cái gian phòng bị đụng nát, lại là bảy, tám cái toàn thân đen nhánh quỷ dị hài nhi lập tức vọt ra, thân thể

như là thạch làm thành, từ lầu ba nhảy xuống, hung hăng rơi vào lầu một, thân thể bắn ra bắn ra, toàn thân trên dưới âm khí âm u, mỗi cái Tà Linh trên mặt đều mang nồng đậm mà nụ cười quỷ dị, con mắt một mảnh đen kịt, đem Trình Thiên Dã cùng Trần Thi Nghiên một mực bao khóa ở bên trong.

“Hì hì ha ha...”

Từng đợt quỷ dị tiếng cười tại trong khách sạn vang lên.

Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên trong lòng kinh hãi. Trực tiếp hướng về sau rút lui.

Nhiều như vậy Tà Linh?

Ầm! Ầm! Ầm!

Bỗng nhiên, sau lưng cũng theo sát lấy truyền đến ngọt ngào thanh âm.

Hai người vội vàng quay đầu nhìn lại, càng là hãi nhiên.

Chỉ gặp sau lưng khu vực, cũng là lập tức nhảy xuống bốn năm đầu Tà Linh.

Ròng rã mùi cái màu đen hài nhi đem bọn hắn một mực vây quanh.

“Ta thao nãi nãi ngươi, Thi Nghiên ngươi đi mau!”

Trình Thiên Dã nổi giận gầm lên một tiếng, mang theo một cây đại đao, nhanh chóng hướng về trước mắt Tà Linh phóng đi, chuẩn bị liều mạng.

Nhưng những này Tà Linh cùng trước đó đồng dạng.

Vừa nhìn thấy Trình Thiên Dã đánh tới. Bọn chúng liền

lập tức cấp tốc tản ra, như là thiểm điện, rơi vào khắp nơi trên vách tường, thân thể như là keo dính đồng dạng treo ở nơi đó, tiếp tục hướng về Trình Thiên Dã lộ ra nụ cười quỷ dị.

Nhưng khi Trình Thiên Dã dắt Trần Thi Nghiên tiếp tục đi đến phía trước lúc, bọn chúng nhưng lại lần nữa đập ra, lại một lần ngăn lại Trình Thiên Dã đám người con đường.

Cứ như vậy, bọn chúng tựa hồ đang chơi một trò chơi, không ngừng mà treo Trình Thiên Dã cùng Trần Thi Nghiên.

Để bọn hắn muốn đi đi không nổi, muốn đánh một chút không được.

Thậm chí bọn chúng còn tại không ngừng ném ra các loại bàn ghế, hướng về Trình Thiên Dã hai người hung hăng đập tới.

Mà theo Trình Thiên Dã hai người bị cái này hơn mười vị Tà Linh vây quanh, trên người bọn họ Tịch Tà Ngọc nhiệt độ cũng đang nhanh chóng phát sinh một loại cực kỳ đáng sợ biến cố.

Ngắn ngủi trong chốc lát, nhiệt độ tăng lên sáu bảy mươi độ.

Thật giống như bên trong thần lực bị dùng hết đồng dạng.

Giờ khắc này. Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên thậm chí nghe được Tịch Tà Ngọc bên trên truyền đến nhỏ xíu tiếng vỡ vụn âm.

Hai người trong lòng hãi nhiên.

Tịch Tà Ngọc lực lượng đang nhanh chóng tiêu hao.

Những này quý đồ vật muốn tươi sống mãi chết bọn hấn?

“Trình đội trưởng không cần quản ta, người đi nhanh đi!”

Trần Thi Nghiên hoảng sợ kêu lên.

“Đi mau!”

Trình Thiên Dã gầm thét một tiếng, dắt Trần Thi Nghiên liêu lĩnh hướng về ngoại môn phóng đi, đối với các loại đập tới đồ vật, hấn huy động trường đao, không ngừng ngăn cản, nhưng vẫn là bị các loại vật nặng đập trúng thân thể.

Đến cuối cùng trên người Tịch Tà Ngọc tựa hồ hết sức hao hết năng lượng, phịch một tiếng triệt để nổ tung.

Hai người đều là lộ ra nồng đậm vẻ hoảng sợ.

Xong!

Bốn phương tám hướng đông đảo Tà Linh, cười quái dị một tiếng, cùng nhau đập ra, con mắt đen nhánh, miệng vỡ ra, giống như là yêu ma, hướng về bọn hấn bao phủ mà đi.

“Cút!”

Bỗng nhiên!

Một đạo kinh khủng lôi âm phát ra, kinh thiên động địa, ẩn chứa thiên uy, một chút vang ở tất cả Tà Linh nào hải...

Ầm ầm!

A!

Mười cái vù vừa mới đập ra đi hài nhi tất cả đều kêu thảm một tiếng, thân thể trực tiếp hung hăng ngã nhào xuống đất, hai tay gắt gao ôm não hải, vô cùng hoảng sợ, run lẩy bẩy, trên thân cũng bắt đầu cấp tốc bốc khói.

Ngay tiếp theo Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên cũng bị chấn động đến não hải oanh minh, xuất hiện ngẩn ngủ ngây ngô.

Răng rắc!

Một đạo khôi ngô bóng người cao lớn, lập tức đụng nát chất gỗ cửa phòng, mang theo một cỗ kính khủng gió lốc, xâm nhập đến nhánh đại đường, trên mặt một bộ màu đỏ mặt nạ ác quỷ, hết sức yêu tà.

Phốc phốc!

Vừa mới xông tới, Dương Phóng liền một đao bổ trúng một con Tà Linh, bắn tung toé ra tanh hôi đen nhánh quỷ dị mù dịch.

Trình Thiên Dã sắc mặt hã nhiên, rốt cục kịp phản ứng, trong lòng giật mình.

“Người... Hành giả Võ Tòng!”

“Đi!”

Dương Phóng quát lạnh một tiếng. Một cước đá bay con kia Tà Linh, quay người liền đi.

“Chờ một chút, còn có Lão Ngô!”

Trình Thiên Dã vội vàng hét lớn.

Hắn tỉnh lại Trần Thi Nghiê, để Trần Thi Nghiê cấp tốc cùng hướng Dương Phóng, mình thì là cẩn rãng một cái nhanh chóng hướng về hướng lầu ba.

Đông đảo quỷ dị Tà Linh bị Dương Phóng hét lớn một tiếng về sau, lại tất cả đều ngã nhào xuống đất, ôm lấy đầu, toàn thân bốc khói.

Trình Thiên Dã một đường xông ra, rất nhanh thuận lợi tìm tới Lão Ngô.

Hai người không lo được nói lên cái khác. Vội vàng từ lầu ba nhảy xuống, hướng về bên ngoài bỏ chạy.

Đều không ngoại lệ, hai người trong lòng đều là tràn ngập nồng đậm kinh hãi.

Người này thủ đoạn, coi là thật kinh khủng.

Một tiếng gào to, từ trên lầu đến dưới lầu, hơn mười đầu Tà Linh lại tất cả đều bị chấn động đến không cách nào động đậy.

Rất ma quái!

Ba người không lo được suy nghĩ nhiều, vội vàng nhanh chóng cùng hướng Dương Phóng.

Trong lúc đó Dương Phóng tốc độ một mực cực nhanh, dẫn ba người một đường hướng về nơi xa cuồng cướp.

Trọn vẹn xông ra trong vòng hơn mười dặm, hắn mới rốt cục dừng lại.

“Phủ thành chủ có biến, tin tưởng các ngươi vừa rồi cũng cảm nhận được, ta có thể làm chỉ có nhiều như vậy. Các ngươi đi thôi.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, quay người liền đi.

Tà Linh là lấy phủ thành chủ làm hạch tâm hướng về bốn phía tập kích.

Bọn hắn nếu là kịp trở về báo tin, hiện tại liền hết thầy cũng đều tới kịp.

“Chờ một chút, tiền bối!”

Trần Thi Nghiên vội vàng kinh uống, “Vừa mới những cái kia Tà Linh là từ phủ thành chủ ra? Tiền bối nhưng từng thấy đến ta Thập Tự môn Bạch trưởng lão?”

“Chết!”

Dương Phóng băng lãnh đáp lại.

“Chết rồi?”

Trần Thi Nghiên, Trình Thiên Dã ba người trong lòng chấn động.

“Bằng hữu, có thể hay không nghe ta một lời?”

Trình Thiên Dã bỗng nhiên mở miệng.

...

Giải thích một chút: Văn bên trong không nói bát phẩm + chiến giáp, có thể muốn đi đâu thì đi đó.

Chỉ nói chiến giáp có thể tăng lên tự thân 3~5 uy lực.

Mà lại chiến giáp ưu có khuyết điểm, đối mặt so với mình tu vi mạnh người, tốc độ quá chậm

Chương 117 : Tà Linh tứ ngược!

Dương Phóng đang muốn rời đi, nhưng mày, lạnh lùng nhìn về phía Trình Thiên Dã.

Trình Thiên Dã cấp tốc tổ chức ngôn ngữ , đạo, “Ta không dám yêu cầu xa vời bằng hữu nhất định phải gia nhập chính thức, nhưng là tối nay bằng hữu mạo hiểm cứu giúp, chúng ta cảm kích dị thường, hi vọng bằng hữu có thể xem ở tất cả mọi người là xuất từ cùng một nơi phân thượng, có thể lần nữa giúp chúng ta một vấn đề nhỏ, người yên tâm, không quản người có cái gì yêu cầu, chúng ta nhất định sẽ đi kiệt lực làm được, không quản là hiện thực vẫn là dị giới.”

Hắn đã không dám yêu cầu xa vời có thể sử dụng gia quốc đại nghĩa đến trói buộc chặt tổ chức này người.

Chỉ cầu có thể lấy một trận công bằng giao dịch đã động đối phương, làm cho đối phương xuất thủ tương trợ.

“Yêu cầu?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh , đạo, “Các người có thể có điều kiện gì có thể đã động ta? Linh cấp tâm pháp vẫn là Linh cấp võ kỹ? Hoặc là những vật khác, các người có đồ vật, ta đều có, các người dùng cái gì giao dịch? Dùng trong hiện thực quyền lợi đến giao dịch sao?”

“Thế nhưng là... Thế nhưng là...”

Trình Thiên Dã trong đầu cấp tốc lăn lộn. Ý đồ tìm kiếm những điều kiện khác để đã động Dương Phóng.

Thế nhưng là một phen, lại phát hiện bọn hắc Lam Tinh người nắm giữ đồ vật ít đến thương cảm!

Liên ngay cả có thể cầm ra ra đáng đồ vật đều không có.

Duy nhất có thể để cho bọn hắc cầm ra cũng chỉ có thể giới hiện thực quyền cùng tiền.

Nhưng lấy tổ chức này thần bí tính, quả quyết không thể lại tại thế giới hiện thực tiếp nhận bọn hắc cho ‘Quyền’ .

Bởi vì cứ như vậy, bọn hắc tự thân liền sẽ bại lộ.

“Đi nhanh đi, phủ thành chủ tối nay đã động thủ, lập tức Tà Linh liền sẽ tập kích các đại môn phái. Bao quát Hắc Long quân.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh , đạo, “Trong phủ thành chủ có một tôn dị thường đáng sợ Tà Linh, ngay cả ta đối phó đều dị thường khó khăn, một khi Hắc Long quân cùng các thế lực lớn bị diệt, các người là kết cục gì, cũng không cần ta nói.”

Hắc trực tiếp quay người rời đi.

“Bằng hữu chậm đã!”

Lão Ngô bỗng nhiên mở miệng, khẩn thiết nói: “Bằng hữu, tất cả mọi người là ‘Đồng hương’, các người vì sao lại nhất định phải đi đơn đả độc đấu? Ta biết chúng ta các loại điều kiện đều không thể đả động bằng hữu, nhưng là có một chút bằng hữu nhất định không bằng chúng ta, đó chính là tình báo, nhân viên của chúng ta trải rộng tại từng cái khu quần cư cùng thành trì, không quản cái gì tình báo, chúng ta đều có thể giúp người làm ra, điểm này không biết có thể hay không đả động bằng hữu?”

Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiê n cũng lập tức kíp phản ứng.

Bạn hẳn chính thức mặc dù một nghèo hai trắng, nhưng là sang quý nhất chính là tình báo.

Nhất là hiện tại cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức thành lập . Khiến cho đến bạn hẳn đối với dị giới hiểu rõ càng thêm kỹ càng.

Điểm này đối phương tuyệt không có khả năng so với bạn hẳn rõ ràng.

“Thật sao?”

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, mặt nạ màu đỏ hạ gương mặt nhìn ra mảy may biểu lộ , đạo, “Rất đáng tiếc, ta đối với các người cái gọi là tình báo không có hứng thú chút nào, nếu như các người không muốn chết, liền đi nhanh lên đi, những cái kia Tà Linh lập tức liền đuổi tới!”

Hắn cấp tốc rời đi, hướng nơi xa cuồn cuồng cướp.

Nói thật, có thể cùng chính thức xây lập lên một trận giao dịch, chưa chắc không phải chuyện tốt.

Điểm này từ trước đó liền có thể nhìn ra.

Hắn cần có Trùng Hương, Túy Hồn hương, bao khóa Thiết Ma chiến giáp vật liệu, đều là chính thức hỗ trợ thu thập.

Theo thực lực dần dần mạnh, sau này hẳn tuyệt đối sẽ cần nhiều thứ hơn.

Chỉ bằng vào một người lực lượng đi sưu tập, thực sự quá khó khăn.

Có nhiều thứ mặc dù có tiền đều không thể mua được, chỉ có thể dựa vào nhân mạch.

Bất quá, nếu là hiện tại liền tùy tiện đáp ứng bọn hắn yêu cầu, chỉ sợ vẫn là sẽ đem mình đặt mình vào tại vòng xoáy bên trong...

Tại bây giờ Bạch Lạc thành bên trong, thực lực của hắn cũng không tính mạnh cỡ nào.

Mặc dù diệt một cái Thiên Long bang, nhưng là Thiên Long bang đáng là gì?

Một cái trung đẳng bang phái mà thôi, bang chủ bất quá bát phẩm tu vi.

Tương đối những thế lực lớn khác, đại môn phái, Thiên Long bang không bằng cái rắm.

Liền lấy Hắc Long quân tới nói, Tổng binh Thượng Quan Vô Cực, danh xưng Thập phẩm tu vi, ai có thể ngăn trở?

“Bằng hữu không ngại lại suy nghĩ một chút...”

Trình Thiên Dã vội vàng lần nữa quát.

Hô một tiếng, Dương Phóng vội người nhảy lên, biến mất ở chỗ này.

Ba người lập tức biến ảo.

Quả nhiên, muốn đả động cái thế lực này, thực sự quá khó khăn.

Nhưng đêm nay đối phương sẽ chủ động xuất thủ tương trợ, cũng đã đại đại nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Tối thiểu đây là một cái tốt đẹp bắt đầu.

“Thi Nghiên, người lập tức đi thông tri Thập Tự môn. Lão Ngô cùng ta thì đi thông tri Hắc Long quân!”

Trình Thiên Dã cắn răng nói.

Đến loại tình trạng này, bọn hắn cũng không sợ dẫn phát quá nhiều hoài nghi, chỉ cần nói mình tại đêm khuya nhìn thấy Tà Linh từ phủ thành chủ xuất hiện, tin tưởng Hắc Long quân nhất định sẽ có hành động.

Về phần trung đoàn trưởng Nhậm Quân, bọn hắn chỉ cầu Hắc Long quân bên kia có thể đánh tan phủ thành chủ, tốt cứu ra Nhậm Quân.

Sưu sưu sưu!

Ba người tốc độ cực nhanh, lúc này hướng về nơi xa cấp tốc phóng đi.

...

Xuân Phong lâu.

Cơ hồ tại Dương Phóng, Trình Thiên Dã bọn người vừa mới rời đi ba bốn phút.

Liên tiếp ba đạo người mặc trường bào màu đen quỷ dị bóng người, từ đằng xa cấp tốc vọt tới, xâm nhập Xuân Phong lâu bên trong.

Bọn hắn thân thể cao gầy. Diện mục âm trầm, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Nguyên bản những cái kia bị Dương Phóng lôi âm chân nhiếp Tà Linh đã sớm khôi phục lại, hướng về những phương hướng khác liền xông ra ngoài.

“Vừa mới các người nghe được cái gì thanh âm sao?”

Một cái hắc bào quỷ dị bóng người âm trầm nói.

“Có, một đạo quát khế, như giống như Thiên Lô, ẩn chứa thần uy!”

Bên cạnh một đạo người áo đen ảnh trầm giọng nói,
“Cho dù cách rất xa, bên cạnh ta Tà Linh cũng cảm nhận được loại kia khó tả thần uy, không muốn tới gần.”

“Khẳng định là cái kia Thiên Thần tổ chức đang xuất thủ!”

Ở giữa nhất người áo đen ảnh ngũ khí băng lãnh, “Xem ra bọn hắc quả nhiên giấu ở Bạch Lạc thành, mà lại muốn quản chúng ta nhàn sự!”

Hắn bỗng nhiên trở lại, hướng về đêm tối nhìn lại, trong mắt hiện động quỷ dị u quang.

“Đi. Tăng tốc hành động!”

Chân tay hắn đập mạnh, hướng về nơi xa cuồng cướp.

Bên người hai người dựa thể cấp tốc cùng qua, thân pháp như quỷ, sụu sụu rung động.

...

Màn đêm phía dưới.

Bạch Lạc thành không còn yên tĩnh.

Từng cái quỷ dị màu đen hài nhi lấy phủ thành chủ làm trung tâm đang nhanh chóng hướng về bốn phương tám hướng cuồng xông mà đi.

Bọn chúng hai tay hai chân chạm đất, tựa hồ còn sẽ không hành tẩu, chỉ có thể dùng bò, hoặc là nhảy.

Thế nhưng là cho dù bò, tốc độ y nguyên đáng sợ, tăng thêm đêm tối yểm hộ, đơn giản để cho người ta khó mà thấy rõ mảy may.

Xoát xoát xoát xoát!

Cái này đến cái khác Tà Linh lao nhanh ra, lít nha lít nhít, số lượng không biết có bao nhiêu.

Thật giống như phủ thành chủ nơi đó biến thành một cái quỷ dị Tà Linh sào huyết đồng dạng.

Liên tục không ngừng màu đen hài nhi từ nơi đó xông ra.

Trong phủ thành chủ bộ.

Toà kia màu đen hài nhi pho tượng bên trên, tiểu dung nồng đậm, bụng đang không ngừng bành trướng cùng khô quắt, mỗi lần bành trướng đều sẽ từ bên trong đản sinh ra từng cái quỷ dị hài nhi, một đêm công phu từ bên trong rơi xuống không biết bao nhiêu Tà anh...

Bên trong đại điện.

Từng cái người mặc áo bào đen, khí tức tối nghĩa bóng người, thì là đang ngồi xếp bằng niệm kinh, trong miệng phát ra từng đợt tà dị thanh âm, theo thời gian chuyển dời, thân thể của bọn hắn đang chậm rãi khô quắt.

Thật giống như một thân tinh khí tất cả đều bị hắn quỷ dị hài nhi pho tượng cho hấp thu, hết lần này tới lần khác đám người bọn họ giống như là cảm giác không thấy mảy may đau đớn.

...

Ầm ầm!

A!

Thành nội đột nhiên loạn, tiếng kêu thảm thiết bắt đầu vang lên.

Các đại môn phái cùng gia tộc trú điểm bắt đầu gặp tập kích.

Tùng cái màu đen hài nhi cấp tốc xông ra, trên thân âm khí âm u, từ cửa sổ, cửa phòng, nóc nhà đột phá vào đến, hướng về bên trong căn phòng cường giả tập kích mà đi, cho dù trên người có Tịch Tà Ngọc cũng vô pháp ngăn lại bọn chúng.

Hài nhi số lượng quá nhiều.

Chỉ có một viên Tịch Tà Ngọc, chẳng mấy chốc sẽ bị bọn chúng trên người lực lượng cho ăn mòn. Năng lượng hao hết, cuối cùng nổ tung.

Bất quá!

Những này quỷ dị hài nhi nhưng lại chưa đối đồng đảo người bình thường ra tay, bọn chúng tối nay tập kích đối tượng tất cả đều là từng cái môn phái, gia tộc cứ điểm, hay là trên thân có mang Tịch Tà Ngọc người.

Đối với đại bộ phận người bình thường trụ sở, trên cơ bản đều là trực tiếp đi vòng.

Nơi xa.

Dương Phóng một đường nhảy vọt, cơ hồ mới tiếp cận trở về trụ sở, liền nghe được xa xôi trong đêm tối truyền

đến chói tai kêu thảm cùng trầm muộn tiếng bạo liệt âm.

Thân thể của hắn mượn lực nhảy lên, thi triển khinh công, nhanh chóng rơi vào khoảng cách trụ sở một chỗ không xa năm tầng quán rượu mái nhà phía trên.

Ở trên cao nhìn xuống. Lần nữa hướng về lớn như vậy Bạch Lạc thành nhìn lại.

Lần này, nhìn thấy tình huống rõ ràng so trước đó muốn lộ ra hỗn loạn.

Thậm chí, Dương Phóng có thể rõ ràng cảm thấy từng đợt âm khí nồng nặc tại Bạch Lạc thành mãnh liệt.

Giống như là một đoàn ô uế mực nước từ phủ thành chủ nơi đó dâng trào lên, tại lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ hướng bốn phía lan tràn.

“Động tác thật nhanh!”

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng.

Trước một khắc, còn lộ ra yên tĩnh.

Sau một khắc, lại liền trở nên đáng sợ như thế.

Đơn giản không cho người ta phản ứng chút nào thời gian.

Hắn bỗng nhiên hướng về Thập Tự môn phương hướng nhìn sang.

Trình Thiên Dã bọn hắn cũng đã thuận lợi đến chỗ rồi đi...

Trước đó chỗ ngõ nhỏ khoảng cách Thập Tự môn đã không xa, chỉ cần bọn hắn không ở tại hắn địa phương

chậm trễ thời gian. Như vậy thì nhất định có thể kịp.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, cách đó không xa truyền đến trầm muộn thanh âm.

Tiếp lấy hỏa diễm dấy lên, nương theo lấy một chút tiếng kêu thê thảm, cách hắc tựa hồ chỉ có khoảng mấy trăm mét.

Kia là... Tứ Phương minh một cái đường khẩu?

“Tà Linh, thật là nhiều Tà Linh!”

“Mau thả đạn tín hiệu!”

Tùng cái đủ mọi màu sắc đạn tín hiệu, từ nơi đó xông ra, trong đêm tối nổ tung, ầm ầm nổ vang.

Kinh tâm động phách!

Các đại môn phái phản ứng tốc độ đều rất nhanh.

Một phương hướng khác, Trần Thi Nghiên bên kia tin tức cơ hồ một truyền vào Thập Tự môn, Thập Tự môn bên kia liền hoả tốc hành động, triệu tập môn nhân, một bộ phận người đi thông tri những người khác, một bộ phận người nhanh chóng hội tụ, đối phó Tà Linh.

Mà Hắc Long quân bên kia cũng giống như thế.

Trình Thiên Dã, lão Ngô tin tức vừa mới truyền đến, liền kinh động Tổng binh Thượng Quan Vô Cực.

Đón lấy, còn chưa tới kịp tiến hành xem kỹ, liền có thể nghe được trong đêm tối truyền đến đáng sợ động tĩnh.

Toàn bộ Hắc Long quân lập tức bắt đầu toàn bộ hành động...

...

Cao ngất quán rượu chi đỉnh.

Dương Phóng khí tức tối nghĩa, như là cùng đêm tối hòa làm một thể, để cho người ta cảm giác không đến bất luận cái gì tình huống.

Ánh mắt của hắn xa xa rơi vào Tứ Phương minh chỗ kia đường khẩu chỗ, trong lòng bỗng nhiên phun trào.

Tối nay hỗn loạn như thế, không biết có thể hay không thừa cơ...

Trong mắt của hắn lộ ra một tia tinh quang.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng nhướng mày, cúi đầu nhìn lại.

Chỉ gặp bốn phương tám hướng đột nhiên truyền đến quỷ dị động tĩnh, nương theo lầy hì hì ha ha quỷ dị tiếng cười, thế mà lập tức có bốn năm con toàn thân đen nhánh hài nhi từ hắn cách đó không xa ngổ nhỏ bò qua.

Những cái kia hài nhi hiển nhiên cũng chú ý tới Dương Phóng.

Bọn chúng một bên cấp tốc nhúc nhích, một bên quay đầu nhìn về phía Dương Phóng, mang trên mặt âm trầm nụ cười quỷ dị.

Trong đêm tối lộ ra càng kinh khủng!

“Không biết sống chết!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Trong lòng của hắn lần nữa suy tư.

Phủ thành chủ đến cùng là thế nào đem nhiều như vậy hài nhi chở tới đây?

Như thế đông đảo Tà Linh. Muốn tùy tiện xuyên qua có Hắc Long quân trấn giữ cửa thành, cơ hồ là không thể nào.

Nhưng bọn hắn lại vẫn cứ làm được!

“Chẳng lẽ nói bọn hắn có truyền tống trận, hoặc là nói là dùng những phương thức khác chế tạo Tà Linh?”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Liên quan tới thế giới này, hắn vẫn là hiểu quá ít.

Rất nhiều nơi đều lộ ra không thể tưởng tượng.

Nhưng nếu là có truyền tống trận, đây tuyệt đối là một cái thiên đại tin tức tốt.

“Hì hì hì hì...”

Quý dị tiếng cười lần nữa từ Dương Phóng bốn phía vang lên.

Kia bốn năm con toàn thân đen nhánh hài nhi cũng không hề rời đi. Mà là tại bốn phía vừa đi vừa về bò loạn, thỉnh thoảng lại quay đầu, hướng về Dương Phóng lộ ra tiểu dung, từng đợt âm trầm tiếng cười quái dị không ngừng truyền vào Dương Phóng hai lỗ tai.

Dương Phóng trên người Tịch Tà Ngọc xuy xuy rung

động, nhanh chóng âm lên.

“Hừ!”

Hắn hừ lạnh một tiếng, không thèm để ý những vật này, Đạp Tuyết công thi triển, thân thể như là dung nhập hắc ám, nhanh chóng hướng về nơi xa tiến đến.

Theo thân thể của hắn lướt qua, những cái kia Tà Linh vội vàng cấp tốc tránh ra.

Như là tránh né ôn thần.

Hô hô hô!

Mấy cái lên xuống, Dương Phóng cũng đã nhanh chóng rời đi nơi này.

Kia bốn năm con đen nhánh hài nhi ngờ ngác nhìn một chút Dương Phóng rời đi phương hướng, sau đó đột nhiên lộ ra nụ cười quỷ dị, lần nữa hướng về Dương Phóng cấp tốc theo đuôi quá khứ. Từng cái hai tay chạm đất, nhanh chóng bò, như là rãnh nước bên trong chuột.

“Cút!”

Một đạo kinh khủng thanh âm phát ra, chấn động đêm tối.

A!

Bốn năm con đen nhánh hài nhi tất cả đều phát ra chói tai tiếng kêu, một chút dừng lại thân thể, hai tay ôm đầu, lăn lộn trên mặt đất, thê thảm kêu to.

Sưu!

Phốc phốc!

Dương Phóng bỗng nhiên từ ngõ hẻm thoát ra, một đao bổ vào một cái Tà Linh trán, kinh khủng cự lực phát ra, từ cái này màu đen hài nhi xương sọ chỗ một mực bổ tới cằm, sau đó dùng sức ép một chút.

Một cái quỷ dị hài nhi xem như bị hấn đánh cho vỡ ra, hóa thành hai nửa.

Từng mảnh từng mảnh đen sì sền sệt huyết dịch từ cái này hài nhi thể nội bay ra, vung đến khắp nơi đều là.

Cái này Tà Linh lại không có nội tạng!

Màu đen tanh hôi dưới da, tất cả đều là sền sệt dòng máu màu đen, muốn bao nhiêu buồn nôn có bao nhiêu buồn nôn.

Dương Phóng vốn cho là một đao rất khó đánh chết bọn chúng, lại không nghĩ rằng một đao kia lại vượt quá thuận lợi ngoài ý muốn.

Hấn đao tùy thân động, khí tức tấn mãnh, tốc độ cực nhanh, theo sát lấy lại là một đao như thiểm điện chém thẳng vào mà xuống, hướng về cái thứ hai màu đen hài nhi hung hăng rơi xuống quá khứ...

Phách sơn đao pháp!

Phốc phốc!

Cùng trước đó, cái thứ hai màu đen hài nhi cũng bị hấn tại chỗ từ trán bổ tới cái cằm, trong miệng phát ra thể lượng chói tai thanh âm, tiếp lấy toàn bộ thân hình cũng bỗng nhiên tách ra, máu đen bắn tung toé.

Cái khác ba cái quỷ dị hài nhi cuối cùng từ lôi âm chân nhiếp bên trong khôi phục lại, trong lòng kinh hãi, liền vội

vàng xoay người chạy trốn.

Dương Phóng cầm trong tay song đao, nhanh chóng nhào về phía còn lại ba con hài nhi.

Nhưng mà quái dị một màn xuất hiện.

Lần này đao pháp rơi xuống, lại rất khó lại đem bọn chúng bổ ra.

Thân thể của bọn nó tựa như cùng thạch, cứ việc bổ tới cầm, lại vô luận như thế nào không cách nào tiếp tục rơi xuống, thật giống như gặp cái gì ngăn cản, muốn đem hẳn trường đao bắn ra.

Dương Phóng trong lòng giật mình, bỗng nhiên kịp phản ứng.

“Là lôi âm!”

Chỉ có tại lôi âm chấn nhiếp phía dưới. Những này hài nhi mới lộ ra khuyết điểm, sẽ bị một đao chém giết.

Mà thiếu khuyết lôi âm chấn nhiếp, thân thể của bọn nó liền sẽ trở nên dị thường quý dị, rất khó miêu sát.

Ầm!

Dương Phóng bàn chân một đá, rơi vào trước mắt màu đen hài nhi trên thân, đem đối phương thân thể hung hăng bị đá trước bay ra ngoài, như là bóng da, nện ở nơi xa.

Hắn còn muốn tiếp tục đuổi giết, bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, quay người liền đi.

Oanh!

Một trận âm khí âm u khí tức khủng bố từ một chỗ khác ngõ nhỏ nhanh chóng đánh tới, âm trầm kinh khủng, nương theo lấy từng đợt ‘Ha ha ha’ tiếng cười nhẹ âm, như là ếch xanh, tràn ngập nồng đậm không rõ.

Một đầu kinh khủng bóng đen lấy không cách nào tưởng tượng tốc độ hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng đánh tới. Một móng vuốt hung hăng chụp về phía Dương Phóng.

Dương Phóng quay đầu nhìn lại, đồng tử co vào.

Đây là...

Quái vật gì?

Chỉ gặp thứ này yêu dị đáng sợ, giống như là bảy tám cái bắt đồng người trưởng thành cưỡng ép khâu lại đến cùng một chỗ, hình thành quỷ dị quái vật, lớn mười mấy thanh cái tay chân, như là nhện, tốc độ di chuyển nhanh đến dọa người.

Tất cả ngón tay, ngón chân đều một mảnh đen nhánh, bén nhọn đáng sợ.

Càng máu chốt chính là, nó lớn một viên nhỏ bé hài nhi đầu lâu, nhìn cực không đồng bộ, lộ ra mặt mũi tràn đầy nụ cười quỷ dị, nhanh chóng nhào về phía Dương Phóng.

Mà tại quái vật này hậu phương, thì là có hai người mặc trường bào màu đen thon gầy bóng người đang nhanh chóng vọt tới.

“Bắt lấy hắn!”

Kia hai cái thon gầy bóng đen mở miệng quát chói tai.

Hiển nhiên bọn hắn nghe được lời âm. Không tiếc từ
đằng xa nhanh chóng lao tới.

“Cút!”

Dương Phóng lần nữa hét lớn một tiếng.

Kinh khủng lời âm hiển hiện, chấn nhiếp lòng người.

A!

Cái kia quái dị khâu lại quái vật, cũng không khỏi đến
phát ra một đạo bén nhọn tiếng kêu, bảy tám cái bàn tay
đồng thời dùng sức che mình nhỏ bé đầu lâu, giống như
là từng vòng từng vòng màu đen băng vải, đem đầu kéo
chặt lấy.

Thân thể như cũ tại một đám đáng sợ tác dụng của
quán tính dưới, tiếp tục hướng về Dương Phóng hung
hăng đánh tới.

Dương Phóng trên người ba bốn mai Tịch Tà Ngọc đang
nhanh chóng ầm lên, xuy xuy rung động, tựa hồ cảm
ứng được loại kia kinh khủng âm khí.

Cùng lúc đó, Dương Phóng huy động trường đao, toàn
thân lực lượng mãnh liệt, trực tiếp trở lại hướng về
trước mắt quái vật hung hăng chặt đi.

Ầm! Ầm!

Liên tục hai đạo trầm đục, thanh âm nặng nề.

Một đạo là cái kia đạo quái vật bị đánh bay ra ngoài,
hung hăng nện ở nơi xa phát ra thanh âm.

Một đạo khác thì là Dương Phóng bị đụng bay đi ra
thanh âm.

Cổ họng của hắn giòn ngọt, cưỡng ép bị hắn nuốt xuống, lộ ra kinh hãi...

Thật là đáng sợ quái vật!

Tại lôi âm làm kinh sợ, lại vẫn có thể tiếp tục vọt tới?

“Giết!”

Kia hai cái thon gầy bóng đen phát ra quát chói tai, hướng về Dương Phóng cấp tốc phóng đi.

Dương Phóng nhắc lên trường đao, miệng uống lôi âm, trực tiếp hướng về hai đạo thon gầy bóng đen nghênh đón.

...

Toàn bộ Bạch Lạc thành hỗn loạn từng bừng.

Ánh lửa, kêu thảm, tiếng ngựa hí âm khắp nơi đều là.

Các thế lực lớn cứ việc phản ứng cực nhanh, nhưng vẫn là lâm vào khổ chiến.

Trong quá trình này, tất cả người bình thường, tán tu đều bị dọa đến tâm thần run rẩy, không dám ra ngoài.

Bất luận cái gì đi ra ngoài xem xét tình huống trên cơ bản đều sẽ gặp được Tà Linh tập kích.

Đêm nay lại phá lệ hỗn loạn.

Hắc Long quân Tổng binh, Thượng Quan Vô Cực một mặt phần nộ, người khoác trọng giáp, trong đêm tối như là đáng sợ Ma Thần đồng dạng. Phóng ngựa cuồng xông, không đâu địch nổi.

“Cho ta san bằng phủ thành chủ!”

Hắn mở miệng bạo hồng, chân khí dồi dào.

Thập phẩm tu vi trong đêm tối bộc phát.

Giống như là cỡ nhỏ sao băng đồng dạng.

...

Phốc! Phốc!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Trong ngõ nhỏ, bốn khối không trọn vẹn thi thể hung hăng bay ngược ra ngoài.

Kia hai đạo thon gầy bóng người màu đen vẫn không thể nào ngăn trở Dương Phóng, tại lôi âm làm kinh sợ bị Dương Phóng chém giết.

Về phần cái kia khâu lại quái dị quái vật, cũng không có chạy thoát, toàn thân trên dưới phần lớn tay chân đều bị Dương Phóng chém đứt. Một viên nho nhỏ trong đầu không ngừng bốc khói, hoảng sợ kêu thảm, bị Dương Phóng hung hăng bổ trúng.

Phốc phốc!

Màu đen huyết thủy vẩy ra.

Một viên nhỏ bé đầu bay ngang ra ngoài, liên đới lấy giập nát thân thể cũng bị Dương Phóng một cước đá bay.

Dương Phóng khé miệng chảy máu, thân thể nhói nhói, bỗng nhiên quay người liền đi.

Hắn toàn thân lỗ chân lông khép kín, khí tức gần như hư vô, phối hợp thêm Âm ảnh thân pháp, đơn giản như là trong đêm tối tinh linh, mấy cái lấp lóe, liền biến mất ở nơi này.

Trong lúc đó ngay cả một tia khí tức đều không có lưu.

...

Sau đó không lâu.

Dương Phóng đem cửa phòng từ bên trong khóa chặt, tháo mặt nạ xuống, cúi đầu nhìn về phía tự thân phần bụng một đạo vết thương.

Nơi đó nhói nhói không thôi.

Nội giáp đều bị vỡ nát.

Lại tràn ngập một cỗ khó tả khí tức hôi thối. Xuy xuy rung động, như là rãnh nước nước bắn đồng dạng.

“Thật quái dị đồ vật...”

Dương Phóng nói nhỏ.

Loại kia quỷ dị khâu lại Tà Linh, để cho mình đều kém chút bị thiệt lớn.

Hắn lúc này cởi áo khoác cùng nội giáp, bắt đầu cấp tốc xử lý vết thương.

Mặc dù vết thương không lớn, nhưng tóm lại không tốt.

Loại kia Tà Linh ẩn chứa kịch độc, ai biết có thể hay không dẫn phát phản ứng gì.

Kinh lịch loại chuyện này về sau, hắn đã đã không còn bất kỳ ý tưởng gì.

Bên ngoài bây giờ tình huống quá loạn, một khi quá nhiều bại lộ lôi âm, không chỉ có phủ thành chủ cường giả sẽ muốn giết hắn, Hắc Long quân cùng các đại môn phái cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Bởi vì hắn tại Hắc Thiết khu quần cư làm sự tình quá lớn.

Hắc Long quân cùng các đại môn phái đến bây giờ đều còn tại tìm kiếm tinh thông lôi âm người.

Hắn nhược bại lộ, liền sẽ tương đương với hai mặt thụ địch!

Phương thức tốt nhất, chính là cái nào đều không đi.

...

Chương 118 : Sau đó!(Hai hợp một!)

Toàn bộ Bạch Lạc thành như cũ tại náo động bên trong.

Đại lượng bó đuốc bị người ném ra, ánh lửa hùng hực.

Tiếng hét phẫn nộ, tiếng kêu thảm thiết, vật nặng rơi xuống đất âm thanh, loạn cả một đoàn.

Từng cái quý dị Tà Linh đang không ngừng bị các thế lực lớn chĩa vòng vây.

Kinh khủng chiến đấu phá hủy không biết bao nhiêu công trình kiến trúc.

Dạng này náo động tại Bạch Lạc thành gần hơn mười năm đang phát triển đều chưa hề xuất hiện qua.

Núp ở bên trong căn phòng người bình thường cùng tán tu, giờ khắc này tất cả đều tại run lẩy bẩy, hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống.

Cho dù là Dương Phóng, giờ khắc này cũng âm thầm nghiêm nghị.

Hắn đã xử lý thích đáng tốt miệng vết thương ở bụng, không chảy máu nữa, phía trên màu đen mủ dịch cũng bị thanh trừ, đắp lên thảo dược.

Chỉ là y nguyên thỉnh thoảng lại truyền đến đau đớn.

Dương Phóng trong phòng đi lại, mắt thấy đen nhánh ngoài cửa sổ.

Chỉ cảm thấy một đêm này dài dị thường.

“Hi vọng Hắc Long quân cùng các thế lực lớn có thể chiến thắng phủ thành chủ...”

Kỳ thật. Nội tâm của hắn dị thường xoắn xuýt.

Đã hi vọng Hắc Long quân cùng các thế lực lớn có thể chiến thắng, lại không hi vọng bọn hắn đuổi tận giết tuyệt.

Tốt nhất có thể chạy mất một chút tà đồ hoặc Tà Linh.

Như vậy, trong tay hắn che lấp 227 kiện Tịch Tà Ngọc mới sẽ không hạ giá.

Nếu không, thật muốn chờ Hắc Long quân triệt để thanh trừ phủ thành chủ cùng một đám Tà Linh, vậy hắn trước đó trữ hàng Tịch Tà Ngọc khẳng định sẽ giá cả cuồng rớt.

Đến lúc đó có thể thua thiệt ra máu.

“Thôi, trước tu luyện đi, đợi đến sáng sớm ngày mai liền biết kết quả.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Những cái kia Tà Linh nhiều nhất chỉ có thể sống động đến canh năm trời.

Một khi hùng đông . Bọn chúng đều sẽ rời đi, tìm địa phương ẩn tàng.

Đến lúc đó mình liền có thể quang minh chính đại tìm hiểu tin tức.

Hô! Hô! Hô!

Hắn trong phòng từng lần một tu luyện lên Trọng chưởng, chiêu thức cổ phác mà chìm, mỗi một chưởng hướng về phía trước rời khỏi, đều mang một cỗ vô hình nặng nề lực lượng.

Trọng chưởng, không có bất kỳ cái gì chủ nghĩa hình thức.

Cũng không có bất kỳ cái gì rườm rà biến hóa.

Chỉ có thẳng tới thẳng lui một chiêu này.

Quả nhiên là là cảm mạnh lắng yếu Thần khí.

Tại Dương Phóng đang tu luyện thời điểm, bỗng nhiên, tai của hắn bờ hơi động một chút, thân thể lần nữa dừng lại, cẩn thận lắng nghe.

Ngoài phòng, cách hắn cách đó không xa truyền đến từng đợt hỗn loạn bước chân cùng phá cửa thanh âm.

“Các người là ai? Vì sao xâm nhập ta cửa hàng?”

“Người nào? Tiến người lên đường người. Kiếp sau đừng lại giấu ở cửa hàng bên trong!”

Keng keng keng!

A!

Có người tại kê thăm, cũng có binh khí va chạm thanh âm.

Dương Phóng lông mày vắn lên, lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra.

Xem ra không quản lúc nào, đều có gan lớn người, ý đồ

bí quá hoá liều.

“Nhân tính...”

Hắn nhẹ nhàng than nhỏ, không còn quản nhiều, mà là tiếp tục tu luyện.

Theo bên ngoài một đạo tiếng kêu thảm thiết âm kết thúc, hỗn loạn lung tung thanh âm phát ra.

“Đại ca , bên kia còn có mấy hộ nhân gia không có lục soát...”

“Không cần quản, đi trước lục soát các lớn cửa hàng!”

Những tiếng bước chân kia nhanh chóng hướng về nơi xa chạy đi.

Nhưng mà vừa mới không có lao ra bao lâu, lại có tiếng kêu thảm thiết phát ra.

A!

Thanh âm dị thường thể lượng, hiển nhiên là từ vừa mới những người kia trong miệng phát ra ngoài.

“Có Tà Linh, mau trốn a!”

Tùng đọt hốt hoảng sợ hãi thanh âm phát ra, tiếng bước chân dị thường hỗn loạn.

Dương Phóng lần nữa dừng lại tu luyện, mày nhăn lại, rõ ràng cảm thấy mình trên người Tịch Tà Ngọc đang phát nhiệt...

Lại có Tà Linh tới gần rồi?

Ngay tại hắn suy tư phải chăng đi ra ngoài xem xét tình

huống thời điểm, bỗng nhiên, Tịch Tà Ngọc bên trên nhiệt độ lần nữa bắt đầu giảm xuống.

Tựa hồ con kia Tà Linh đang nhanh chóng đi xa.

Đón lấy, Dương Phóng lại nghe được từng đợt tiếng bước chân dồn dập truyền ra.

“Không muốn buông tha con kia Tà Linh, mau giết nó!”

Một đạo quen thuộc nữ tử kinh tiếng quát từ nơi không xa truyền đến.

“Trần Thi Nghiê?”

Dương Phóng trong lòng khẽ giật mình.

Thập Tự môn hành động quả nhiên rất nhanh.

Nàng thế mà không có nghĩ ngợi, mà là theo Thập Tự môn tại thanh trừ Tà Linh.

Cũng may mình vừa mới không có ra ngoài.

Mặc dù trên mặt hấn đeo mặt nạ da người, nhưng nếu để cho Thập Tự môn biết nơi này còn ẩn tàng mình như thế một vị cao thủ, chỉ sợ ngày sau đồng dạng không có nhiều an bình.

Phía ngoài các loại thanh âm không ngừng vang lên. Toàn bộ Bạch Lạc thành như đồng hóa vì một cái thùng nhuộm.

Trốn đi nhân loại, chỉ có thể thông qua đủ loại thanh âm đến tự hành não bổ tình hướng bên ngoài.

...

Trong phủ thành chủ.

Mờ tối trong đại điện.

Màu đen hài nhi điêu tượng đã đình chỉ tiếp tục chế tạo Tà Linh.

Nguyên bản hài nhi bụng cũng đã khô quắt, lần nữa khôi phục nguyên dạng.

Toàn bộ đại điện bên trong lít nha lít nhít nằm đại lượng hắc bào nhân ảnh thi thể, toàn thân khô quắt, không nhúc nhích, cho đến chết trước một khắc này, trong tay còn tại bày biện thần bí thủ thế.

Mỗi người đều là khoe miệng mỉm cười, tựa hồ đạt được siêu thoát.

“Chúa công, Hắc Long quân động tác quá nhanh. Không ngăn được bọn hắn!”

Một cái hắc bào nhân ảnh vội vàng chạy đến.

“Biết.”

Cầm đầu nhân ảnh thần bí thanh âm vang lên, có chút cảm khái nói, “Dù sao chúng ta lần này chuẩn bị không đủ, muốn duy nhất một lần giải quyết các thế lực lớn còn kém xa lắm, bất quá, có ta chủ che chở, chúng ta cũng sẽ không chết, người yên tâm, lần này không được, nhất định còn có lần sau...”

Nhân ảnh thần bí trong con người lóe ra đăm đăm màu xanh biếc quang trạch, khoe miệng lộ ra thần bí tiếu dung, “Người đi thu thập một chút, chuẩn bị rút đi đi, ta muốn cho Thượng Quan Vô Cực cùng các thế lực lớn lưu một kinh hỉ!”

“Vâng, chúa công!”

Hắc bào nhân ảnh khom người mở miệng, cấp tốc đẩy đi.

Không bao lâu.

Oanh!

Đột nhiên, một mảnh kinh khủng oanh minh từ phủ thành chủ bên kia bộc phát ra, đất rung núi chuyển, nương theo lấy từng đợt dị thường khí tức âm sâm.

Dù là Dương Phóng ở vào gian phòng bên trong đều rõ ràng cảm giác được.

Sắc mặt hấn khẽ biến. Lúc này lần nữa đi ra ngoài, thân thể nhảy lên, rơi vào nơi xa trên nóc nhà, hướng về động tĩnh vang lên phương hướng nhìn lại.

Chỉ là đêm tối quá mức nồng đậm, hấn nơi này khoảng cách phủ thành chủ lại cực kỳ xa xôi.

Chỉ có thể cảm giác được loại kia đáng sợ động tĩnh, căn bản là không có cách nhìn thấy đến cùng xảy ra chuyện gì.

A!

Dị thường tiếng kêu thảm thiết thể lượng từ đằng xa phát ra, để cho người ta tê cả da đầu, trong lòng quý động.

Tựa hồ có một kiện cực kỳ đáng sợ sự tình ngay tại phát sinh.

“Đến cùng tình huống như thế nào?”

Dương Phóng nội tâm thì thào.

Tà đạo tổ chức, còn có bao nhiêu tà môn thủ đoạn.

Đáng sợ oanh minh trong đêm tối vang lên, ầm ầm điếc tai, như là lôi đình, đại khái kéo dài bảy tám phút tả hữu, mới lần nữa biến mất.

Thiên địa lần nữa trở nên an bình xuống tới.

Toàn bộ đêm tối âm trầm một mảnh, như là một cái Thiết Mạc che khuất không trung.

Dương Phóng đứng tại nóc nhà, yên lặng quan sát.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua...

Bốn phương tám hướng lần nữa truyền đến một chút tất tiếng xột xoạt tốt hỗn loạn thanh âm.

Không biết qua bao lâu.

Rất cực, sắc trời dần dần chuyển sáng.

Phía chân trời xa xôi, một vòng kim màu vàng chói lọi ánh nắng dâng lên, toàn bộ thiên không đều khảm lên viền vàng.

Ban ngày cuối cùng đã tới.

Tất cả Tà Linh tất cả đều biến mất.

Xa xa các loại thanh âm trở lên rõ ràng.

Có người tại hô bằng gọi hữu, có người tại quát lớn giận mắng, còn có người đang liều mạng cứu hỏa, loạn cả một đoàn.

“Kết thúc, phủ thành chủ hấn là xong đi.”

Dương Phóng tự nói.

Bỗng nhiên, hấn nhớ tới một chuyện, Cự thạch công trực tiếp vận chuyển, lớp bóp rung động, lần nữa đem chiều cao của mình cất cao hai centimet, sau đó từ nóc nhà nhảy lên, hướng về gần nhất một chỗ quán rượu cuồng vút đi.

Không bao lâu, hấn đã đứng ở năm tầng quán rượu mái nhà.

Ở trên cao nhìn xuống. Lần nữa nhìn về phía Bạch Lạc thành.

Ngấn ngủi một đêm.

Toàn bộ thành nội đơn giản loạn vô cùng thâm thẳm.

Trong không khí khắp nơi tràn ngập tanh hôi cùng mùi máu tanh.

Thỉnh thoảng lại có thể nhìn thấy từng cỗ thi thể, toàn thân trắng bệch, con mắt trừng lớn, chết quỉ dị, một tia thương thế đều không có.

Nhưng những thi thể này tại sau khi chết, rõ ràng lại bị người vợ vét qua.

Rất nhiều trên thân người quần áo đều lộ ra lộn xộn, thậm chí liền lên áo đều bị đào đi.

Có thể nghĩ tới hôm qua điên cuồng.

Mà tại mọi nhân loại trong thi thể, lại có thể thỉnh thoảng lại nhìn thấy một chút bản thối màu đen mủ dịch, ra bên ngoài hiện ra gay mũi mùi thối.

Kia là thuộc về Tà Linh.

Dương Phóng quan sát một lát sau . Từ quán rượu đỉnh chóp rời đi, sau đó chạy tới phủ thành chủ, bắt đầu tiến một bước tìm hiểu tình huống.

Nói thật ra, phủ thành chủ đến cùng có hay không bị triệt để tiêu diệt, liên quan đến lấy lợi ích của hắn.

Hắn nhất định phải tìm hiểu rõ ràng mới được.

“Ca môn, tối hôm qua đây là thế nào?”

Dương Phóng biết rõ còn cố hỏi, hỏi hướng một vị Tứ Phương minh đệ tử.

“Thế nào? Bạch Lạc thành sắp biến thiên...”

Vị kia Tứ Phương minh đệ tử sắc mặt dị thường trắng bệch, có chút thất hồn lạc phách.

“Biến thiên rồi? Có ý tứ gì?”

Dương Phóng trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Chẳng lẽ Hắc Long quân cùng các thế lực lớn đánh thua?

Vị kia Tứ Phương minh đệ tử lộ ra cười thảm , đạo, “Các đại môn phái cùng gia tộc tổn thất nặng nề, Kiếm tháp bên trong bốn vị tháp chủ trong vòng một đêm chết thảm, Thập Tự môn, Cảm Ứng môn môn chủ song song vẫn lạc, Hắc Sơn tự cao thủ tử thương hơn phân nửa, từ đó về sau. Thành nội muốn triệt để thay đổi...”

Cái gì?

Dương Phóng trong lòng chấn kinh.

Thảm liệt như vậy?

Ngay cả môn chủ cấp bậc tồn tại đều đã chết?

“Vậy các người Tứ Phương minh đâu?”

Dương Phóng cẩn thận hỏi.

Vị kia Tứ Phương minh đệ tử lộ ra tuyệt vọng, quay đầu nhìn thoáng qua Dương Phóng, sau đó ngẩng đầu lên, yên lặng không nói.

Dương Phóng khẽ nhíu mày, trong nháy mắt hiểu được.

Chỉ sợ Tứ Phương minh tình huống cũng sẽ không nhiều tốt.

Lần này các thế lực lớn tổn thất quá thảm rồi.

Ai có thể nghĩ tới môn chủ cấp bậc nhân vật cũng sẽ chết thảm...

“Kia Hắc Long quân tổn thất thế nào? Phủ thành chủ Tà Linh bị giết sạch sao?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm, “Tối hôm qua cái chủng loại kia động tĩnh lại là chuyện gì xảy ra?”

Vị kia Tứ Phương minh đệ tử không nói một lời, sắc mặt thương xót, tựa hồ đã không muốn lại trả lời Dương Phóng vấn đề, quay đầu yên lặng nhìn trời.

Dương Phóng không còn tiếp tục hỏi nhiều, mà là đi tìm kiếm những người khác tiến hành tìm hiểu.

Hắn lần này tìm người cũng không phải là các đại môn

phái cùng gia tộc người...

Mà là trực tiếp tìm một vị phụ cận tán tu hỏi thăm.

“Thảm, quá thảm rồi, Hắc Long quân Tổng binh Thượng Quan Vô Cực người bị thương nặng, Hắc Long quân những quân sĩ khác cũng đều là tử thương thảm trọng, thô sơ giản lược đoán chừng, tối hôm qua chỉ ít hơn bốn trăm tên quân sĩ chết thảm.”

Một vị tuổi già tán tu nghiêm nghị nói.

“Thượng Quan Vô Cực cũng thụ thương rồi?”

Dương Phóng kinh ngạc, tiếp tục hỏi, “Kia tối hôm qua phủ thành chủ truyền đến tiếng vang là thanh âm gì?”

“Nghe nói là người của phủ thành chủ tối hôm qua dẫn Tà Linh nhập thể, cùng Tà Linh hợp hai làm một, kích phát một loại kinh khủng bí pháp, kém chút đem các thể lực lớn cao tầng đồ một lần, nếu không phải là Thượng Quan Vô Cực cũng kích phát một loại bí pháp, chỉ sợ Thượng Quan Vô Cực cũng khó thoát khỏi cái chết.”

Vị kia tuổi già tán tu nói.

Bí pháp...

Dương Phóng trong lúc nhất thời não hải mãnh liệt.

May mắn tối hôm qua hắn không có tự đại tự cuồng.

Không phải lấy hắn bát phẩm thực lực. Chỉ sợ vừa đối mặt liền phải chết.

Nhiều cao thủ như vậy cũng bị mất.

“Đúng rồi, những cái kia Tà Linh bị thanh trừ hết sao?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Sao có thể?”

Tuổi già tán tu sắc mặt biến đổi , đạo, “Đây mới là đáng sợ nhất, Hắc Long quân cùng các thế lực lớn mặc dù tiêu diệt phủ thành chủ hơn chín thành lực lượng, nhưng là tà mẫu biến mất, mà lại trước đó tẫn vào thành nội cái khác Tà Linh phần lớn còn sống, từ hôm nay trở đi, chỉ sợ Tịch Tà Ngọc muốn tăng tới giá trên trời!”

“Tà mẫu?”

Dương Phóng kinh ngạc, nghe được một cái từ mới.

“Đúng thế.”

Tuổi già tán tu hiểu được rất nhiều, giải thích nói, “Thành chủ này phủ Tà Linh không phải từ bên ngoài vận tiến đến . Mà là tà mẫu sinh ra, nghe nói tà mẫu mỗi dự trữ một lần âm lực, liền có thể sinh ra mấy trăm con Tà Linh, tới hôm qua căn cứ phủ thành chủ tình huống đến xem, bọn hắn nhất định là lấy được tà mẫu, mà lại, phủ thành chủ còn có dự nghịet chạy ra ngoài, gia chủ đương thời đệ đệ, Hứa Như Thiên biến mất không thấy gì nữa!”

“Nói như vậy tà mẫu khả năng bị hắn mang đi?”

Dương Phóng hỏi thăm, “Vậy hắn đằng sau còn có thể sẽ hành động!”

“Trong thời gian ngắn chỉ sợ sẽ không, tà mẫu âm lực đã hao hết, trừ phi hắn lần nữa dự trữ!”

Tuổi già tán tu mở miệng nói.

Dương Phóng sờ lên cằm, trong lòng suy tư.

Tình huống triệt để nằm ngoài dự đoán của hắn.

Cứ như vậy nhìn, sự tình sẽ không dễ dàng kết thúc.

Bất quá!

Có một chút, ngược lại phù hợp tâm ý của hắn.

Tịch Tà Ngọc lập tức liền sẽ tăng giá!

Mà lại là phóng đại mãnh trượng.

“Đúng rồi. Lão phu Gia Cát Đản, vị thiếu hiệp kia xưng hô như thế nào?”

Tuổi già tán tu chấp tay nói.

“Tại hạ Phương Dương!”

Dương Phóng đáp lễ.

“Phương thiếu hiệp mời!”

Tuổi già tán tu nói.

“Mời!”

Dương Phóng cũng chấp tay.

Hai người riêng phần mình bận rộn từ bản thân.

Phủ thành chủ cảnh hoàng tàn khắp nơi, khắp nơi đều là huyết thủy, thi thể, mặt đất, vách tường tất cả đều là từng đạo thật sâu lỗ hồng, nhất là mặt đất, giống như là bị máy thủy áp thế nào qua, mấp mô.

Có thể nghĩ tới hôm qua chiến đấu đáng sợ.

Giờ phút này, ngoại trừ các thế lực lớn người tại bên ngoài, cái khác tán tu cơ bản đều không thể tới gần mấy may.

Dương Phóng đành phải đợi ở bên ngoài, quan sát từ đằng xa.

Trong sân.

Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiê, Lão Ngô sắc mặt trắng bệch, thất hồn lạc phách, tay chân chũ không ngừng mà truyền đến một tia ý lạnh.

Trung đoàn trưởng Nhậm Quân...

Không có tìm được!

Tất cả thi thể bọn hấn đều lật lại...

Không có một bộ là Nhậm Quân.

“Trình đội trưởng, không tìm được thi thể cũng là chuyện tốt, không tìm được thi thể đã nói lên còn không có xảy ra chuyện.”

Trần Thi Nghiê gạt ra vui cười , đạo, “Có lẽ là bọn hấn không có giết Nhâm đội trưởng, mà là mang theo Nhâm đội trưởng ẩn nấp rồi.”

Trình Thiên Dã thở sâu, sắc mặt phức tạp , đạo, “Có loại khả năng này!”

Hấn hiện tại có loại không kịp chờ đợi muốn trở về.

Chỉ có trở về về sau mới có thể biết Nhậm Quân sống hay chết.

Chỉ cần Nhậm Quân còn sống, liền nhất định có thể trở về, đến lúc đó liền có thể nói ra mình địa điểm...

“Đúng rồi, Lão Ngô, Thi Nghiên, các người buổi chiều liên lạc một chút những người khác, ta muốn để đại gia tụ một chút, thuận tiện nhìn xem thương vong.”

Trình Thiên Dã nói.

Lần trước bọn hắn tại dị giới ngày người 4 5 ngày.

Lần này đã là 4 2 ngày.

Không biết kế tiếp còn nếu lại ngốc bao nhiêu ngày.

Nhưng hắn đã không kịp chờ đợi muốn thanh điểm thương vong.

“Tốt!”

Trần Thi Nghiên, Lão Ngô đều là nhẹ nhàng gật đầu.

...

Dương Phóng vòng quanh phủ thành chủ quan sát một vòng. Yên lặng suy tư, quay người rời đi.

Sau đó, hắn lại đi đi dạo một lần phường thị.

Không có gì bất ngờ xảy ra, toàn bộ phường thị đều trở nên hỗn loạn lên.

Tà mẫu không chết tin tức truyền ra về sau, rất nhanh liền đưa tới lòng người bàng hoàng, phần lớn người đều là tại trữ hàng hủ tiểu lương thực, chuẩn bị đợi trong nhà, cũng không tiếp tục đi ra ngoài.

Cũng có một bộ phận người bắt đầu giá cao thu mua

Tịch Tà Ngọc.

Chỉ là thời khắc thế này, Tịch Tà Ngọc thiên kim khó cầu.

Đâu còn sẽ có người tùy tiện bán ra?

Mà lại mua một khối cũng căn bản không được việc, ít nhất phải hai khối, ba khối mới được.

Cái này khiến cho Tịch Tà Ngọc càng thêm thừa thớt.

Hôm nay trực tiếp đột phá lịch sử mới nhất giá: 70 lượng.

Dương Phóng chuyển thật lớn một vòng . Cuối cùng mua bốn phần tám thuốc dùng được liệu, quay người rời đi.

Cũng không phải nói hẳn không muốn mua quá nhiều.

Mà là cửa hàng bên trong chỉ có nhiều như vậy thuốc, hẳn hiện tại chỉ có thể mua trước nhiều như vậy.

...

Lúc xế chiều.

Trình Thiên Dã gõ Dương Phóng ở lại cửa sân, đến đây tìm kiếm Dương Phóng.

“Dương Phóng người không có việc gì, thật sự là quá tốt.”

Trình Thiên Dã thở dài một hơi , đạo, “Ta còn tưởng rằng tối hôm qua náo động, người cũng sẽ lọt vào tác động đến.”

“Ta bên này chỉ là phát sinh một chút náo động, cũng không có Tà Linh chú ý tới ta cái này.”

Dương Phóng đáp lại , đạo, “Trình đội trưởng, người vào nhà đến ngồi một chút.”

“Không cần, người lập tức theo ta đi. Hôm nay chúng ta tất cả Lam Tinh người muốn tụ một chút!”

Trình Thiên Dã nói.

Bởi vì Dương Phóng trụ sở chỉ có hắn biết.

Cho nên lần này là hắn tự mình đến tìm Dương Phóng.

Dương Phóng có chút trầm ngâm, gật đầu nói, “Tốt!”

...

Hương Tiên lâu bên trong.

Không khí ngọt ngào.

Một chỗ to lớn phòng bên trong, rộng rãi bày ba bàn lớn.

Tất cả Lam Tinh người đều là một mặt bi thương, cúi đầu xuống, yên tĩnh không nói.

Một đêm quá khứ, bọn hắn lần nữa ít đi không ít đồng bạn.

Trọn vẹn tám người chết thảm.

Liên ngay cả trung đoàn trưởng Nhậm Quân cũng biến mất không thấy gì nữa.

“Các vị, không muốn như thế bi thương, đại gia trước tình lại.”

Trình Thiên Dã mạnh chấn tinh thần, nhìn về phía đám người, giơ lên trong tay chén rượu , đạo, “Tối thiểu chúng ta đại đa số người cũng còn còn sống, không phải sao? Miễn là còn sống chính là hi vọng, ta đã thăm dò được các thế lực lớn tối hôm qua tổn thất tình huống, có thể nói mỗi cái thế lực đều là tử thương thảm trọng, điểm này đối với chúng ta phần lớn người mà nói chưa chắc không phải cơ hội, đương nhiên, ta không phải cố vũ đại gia đi tranh đoạt địa bàn, mà là hi vọng các vị có thể mượn cơ hội này, tại riêng phần mình trong thế lực có thể lại bò một bước!”

Những người này cơ bản đều là phân tán tại từng cái trong thế lực.

Tối hôm qua bọn hắn chỗ thế lực, tinh anh chết mất không ít, chỉ cần bọn hắn biểu hiện đầy đủ, rất dễ dàng liền sẽ được đề bạt đi lên.

Hiện tại là chính vào các thế lực lớn lúc dùng người.

Đối với bọn hắn mỗi người tới nói đều là mới cơ hội.

Đám người chậm rãi ngẩng đầu lên, trong con người thời gian dần qua thêm ra một vòng mới sắc thái.

“Các vị, chúng ta trước cùng uống hạ cái này chén!”

Trình Thiên Dã khích lệ nói.

Đám người lúc này nhao nhao giơ ly rượu lên. Đứng lên, cùng nhau uống vào.

Trình Thiên Dã đặt chén rượu xuống, nhẹ giọng thờ dài , đạo, “Lần này trung đoàn trưởng mặc dù tạm thời mất tích, nhưng là hắn hiện tại hẳn là tuyệt đối không chết . Trong phủ thành chủ bộ thi thể ta tất cả đều tìm tới, đều

là không có phát hiện Nhâm đội trưởng, hẳn hơn phân nửa là bị tà đạo tổ chức người cho cầm tù ở, bắt quá nhiều bị cầm tù một ngày, liền nhiều một ngày nguy cơ, cho nên, ta còn là hi vọng có thể tìm người tương trợ.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía đám người , đạo, “Thực không dám giấu giếm, ngay tại tối hôm qua, ta, Lão Ngô cùng Thi Nghiên gặp Hành giả Võ Tòng, đối phương lại chủ động đã cứu chúng ta, từ một điểm này nhìn, tổ chức này tựa hồ cũng không có máu lạnh như vậy.”

“Hành giả Võ Tòng?”

“Đội trưởng tối hôm qua gặp Hành giả Võ Tòng?”

Đám người nhao nhao kinh ngạc nói.

Trình Thiên Dã phức tạp gật đầu. Cười khổ nói, “Đáng tiếc chúng ta y nguyên không thể xuất ra có thể đã động đối phương điều kiện, bằng không, có tổ chức này cứu giúp, ngược lại là có thể nhẹ nhõm cứu ra Nhâm đội trưởng.”

Hắn khẽ thở dài một cái, tiếc hận không thôi.

...

Chương 119 : Xuất thủ Tịch Tà Ngọc

Nắng ấm cao chiếu.

Xua tán đi Bạch Lạc thành một chút rét lạnh.

Vốn nên là khó được ngày tốt lành, một chỗ phồn hoa trong phòng lại tràn ngập từng tia từng tia âm lãnh khí tức.

Cho dù tại giữa ban ngày, cũng có chút để cho người ta không rét mà run.

Gian phòng bên trong.

Một tôn màu đen hài nhi điều tố, cao cao sừng sững, được cung phụng ở đây, mang trên mặt nụ cười quỷ dị, giống như đúc, một đôi ánh mắt như giống như người sống, đem mọi thứ trong phòng thu về đáy mắt.

Bỗng nhiên, hài nhi bụng lằn nửa lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc bành trướng, như đồng hóa vì mùi thơm hoài thai hình, phía trên hiện ra từng cây thô to quỷ dị gân xanh, không ngừng vặn vẹo.

Lạch cạch!

Một đoàn to lớn bước thịt từ cái này hài nhi phần bụng trực tiếp rơi xuống xuống dưới, dính hồ hồ, tràn ngập mùi gay mũi, rơi xuống đất sát na, liền đem mặt đất ăn mòn xuy xuy rung động. Như là lưu toan.

Tiếp lấy!

Kia cực đại bấu thít trên mặt đất bắt đầu nhúc nhích, thời gian dần qua mọc ra tứ chi, mọc ra đầu lâu, sau đó nhanh chóng biến lớn, rất nhanh biến thành một cái toàn thân trơn bóng, che kín dịch nhờn bóng người, quay đầu nhìn một chút màu đen hài nhi, lộ ra vẻ chấn động.

Bên cạnh một đạo nhân ảnh thần bí, lập tức lộ ra nòng đạm tiểu dung, hai tay đập vào cùng một chỗ, đạo, “Chúc mừng đại ca thuận lợi phục sinh!”

“Tà mẫu chi lực quả nhiên không thể tưởng tượng nổi.”

Cái kia vừa mới mọc ra bóng người phức tạp nói.

Chính là hôm qua dẫn Tà Linh nhập thể, thi triển bí pháp, cùng các thế lực lớn đồng quy vu tận phủ thành chủ đương nhiệm thành chủ. Hứa Đức.

Bên cạnh nhân ảnh thần bí, thì là đệ đệ của hắn, Hứa Như Thiên.

Hứa Như Thiên mỉm cười, đạo, “Chỉ tiếc lần này chuẩn bị quá vội vàng, tà mẫu âm lực còn không có dự trữ hoàn chỉnh liền bị người phát hiện, lần này âm lực là triệt để sử dụng hết, người cũng không thể chết lại, người nếu là lại chết, cho dù là tà mẫu cũng vô pháp đưa người sống lại, trừ phi chờ ta đem tà mẫu âm lực lần nữa trữ đầy.”

“Tiếp xuống người chuẩn bị làm sao bây giờ?”

Hứa Đức than nhỏ nói, ” kinh lịch lần này sự tình, các thế lực lớn khẳng định sinh ra thả ra chi tâm, sẽ không để cho người tiếp tục dự trữ âm lực, ngoài ra, Hắc Long quân rất có thể từng nhà tiến hành tìm kiếm, có rất lớn bại lộ phong hiểm.”

“Yên tâm, ta sớm có đường lui!”

Hứa Như Thiên mỉm cười nói, “Hiện tại liền ngay cả Thượng Quan Vô Cực cũng không biết ta ở ngoài mặt còn có ‘Cái khác thân phận’ . Mà lại ta cái này ‘Cái khác thân phận’ thế nhưng là rất được Hắc Long quân cùng Thượng Quan Vô Cực thưởng thức, bọn hắn nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến.”

“Ừm?”

Gia chủ Hứa Đức trong lòng kinh ngạc, nhìn về phía mình vị này nhiều năm không thấy đệ đệ.

Vị đệ đệ này những năm này đến cùng ở bên ngoài kinh lịch cái gì?

...

Hương Tiên lâu bên trong.

Mọi người đẩy chén nâng cốc, lẫn nhau tổ tâm sự.

Nhậm Quân sự tình bị tạm thời để ở một bên.

Trình Thiên Dã không ngừng vì đám người phân tích thành nội tình hướng trước mắt, cũng vì bọn hắn chế định từng đầu đi lên leo lên con đường.

“Đúng rồi, Dương Phóng, người không phải biết y thuật sao? Tối hôm qua Hắc Long quân cùng các thế lực lớn tử vong thảm trọng, đại phu rõ ràng đã đủ, vô luận là Hắc Long quân, vẫn là các thế lực lớn đều tại trắng trợn tuyển nhận đại phu, tiền thán không ít, Hắc Long quân bên kia đã lái đến ba lượng bạc một thán, liền ngay cả Tứ Phương minh, Chu gia cũng mở ra không ít giá cả, người không bằng ngày mai đi thử xem.”

Trình Thiên Dã lộ ra cổ vũ ánh mắt, nhìn về phía Dương

Phóng.

“Đại phu...”

Dương Phóng có chút suy tư , đạo, “Theo ta được biết, phủ thành chủ Tà Linh cũng không bị toàn bộ thanh trừ, còn có một số dư nghiệt mang theo tà mẫu chạy ra ngoài, lúc này nhược đột nhiên gia nhập Hắc Long quân, chỉ sợ không an toàn đi.”

“Sẽ không, người yên tâm.”

Trình Thiên Dã phát phát tay, để Dương Phóng thoải mái tinh thần, nói: “Hắc Long quân cao thủ nhiều như mây, nội bộ thành lập chuyên môn Hồi Xuân Đường, mỗi ngày đều có cao thủ trấn giữ, mà lại Hắc Long quân bên kia bao ăn bao ở, người nếu là cảm thấy không an toàn, hoàn toàn có thể ở tại Hắc Long quân, những cái kia Tà Linh lại thế nào cuồng, cũng không sẽ dám tập kích Hắc Long quân tổng bộ,

Còn có một điểm trọng yếu vô cùng, đó chính là thành nội vừa mới tao ngộ náo động, nhiều chỗ khu vực bị hủy, Hắc Long quân lập tức liền sẽ khởi động lao dịch, người nếu là lấy đại phu thân phận gia nhập, còn có thể miễn rơi lao dịch.”

Thành nội bách phế đãi hưng, hết thảy cần trùng kiến cùng thanh lý, tất nhiên sẽ cần đại lượng nhân thủ.

Bây giờ mùa đông khắc nghiệt, loại này lao dịch khăng định sẽ chết người đấy.

Mà lại hẳn cần thận nghe ngóng. Bao năm qua đến Hắc Long quân lao dịch một khi bắt đầu, các đại môn phái, các đại gia tộc đều phải ra người, không ai có thể phòng ngừa.

Cho nên, ở đây những người khác đoán chừng có rất lớn một bộ phận đều sẽ đi phục dịch.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu nói, “Tốt, ta lại suy nghĩ một chút!”

“Có thể, nói thật, cái này đối người tới nói tuyệt đối là một cái cực đại cơ hội.”

Trình Thiên Dã tiếp tục cổ vũ: “Nếu là hảo hảo nắm chắc, nói không chừng có thể một bước lên trời, nói thật ra, chúng ta trong đám người này còn không có một cái gia nhập Hắc Long quân, trước đó ngược lại là có cái Trương Khai, nhưng cũng tiếc lại chết tại khu quần cư, hiện tại tốt nhất có thể có người tiến vào Hắc Long quân, dạng này liền có thể cho chúng ta mở ra một loại cục diện mới.”

Những người khác nhao nhao nhìn về phía Dương Phóng. Không thiếu lộ ra từng tia từng tia âm mộ.

Biết chút y thuật chính là tốt.

Thế giới hiện thực cùng dị giới quả thực là ăn sạch.

Thế mà còn có thể miễn trừ lao dịch?

Bất quá, bọn hắn cũng là lần đầu nghe nói, các thế lực lớn, các đại gia tộc thế mà đều muốn cho Hắc Long quân ra người.

Sau đó, bọn hắn tiếp tục đàm luận lên những lời khác đề.

Một bữa cơm ăn xong mấy giờ.

Thẳng đến tiệm cận hoàng hôn, Trình Thiên Dã mới đứng dậy tính tiền, để đám người trở về.

Tối hôm qua vừa mới kinh lịch Tà Linh sự kiện, bọn hắn đã không còn dám ở bên ngoài qua đêm.

Cho nên vừa mới hoàng hôn, liền bắt đầu cấp tốc tan cuộc.

...

Trên đường trở về.

Dương Phóng cẩn thận suy tư Trình Thiên Dã đề nghị.

Hắc Long quân bên trong cao thủ nhiều như mây. Gia nhập Hắc Long quân, bại lộ phong hiểm liền sẽ cực lớn.

Nhưng nếu không gia nhập Hắc Long quân, thêm xuống tới lao dịch thì là cái vấn đề.

Càng máu chốt còn có một điểm.

Hắn trong khoảng thời gian này một mực không có công việc, cần có sinh hoạt nơi phát ra từ chỗ nào tới?

Điểm này nếu không giải quyết, cũng sẽ dẫn phát Trình Thiên Dã hoài nghi.

“Được rồi, vẫn là trước chờ hai ngày đi.”

Nếu là không có lao dịch tốt nhất, một khi có lao dịch tìm tới chính mình trên đầu, như vậy thì nói mình là đại phu, lại lập tức để bọn hắn vì chính mình miễn trừ lao dịch chính là.

Dương Phóng tăng tốc bước chân, hướng về trong nhà đi đến.

Chạng vạng tối phường thị trên cơ bản không ai.

Thái dương vừa rơi xuống núi, dòng người liền tán không sai biệt lắm.

Đi ngang qua một chỗ đường đi thời điểm, bỗng nhiên, Dương Phóng bước chân dừng lại, tránh nhập bóng ma, hướng về phía trước nhìn lại.

Chỉ gặp mờ lung sắc trời hạ.

Mấy đạo nhân ảnh áo đen che mặt, tốc độ cực nhanh, một đường hướng về nơi xa cuồng cướp.

Dương Phóng trong lòng hồ nghi, bỗng nhiên giống như là nghĩ tới điều gì, trong lòng giật mình, lấy ra mặt nạ da người, nhanh chóng che tại trên mặt, sau đó xương cốt lần nữa đi lên cất cao, lớp bắp rung động, thân thể trực tiếp đi theo.

Huyền Vũ tông!

Đáng chết!

Hắn thế mà suýt nữa quên mất việc này.

Tối hôm qua các thế lực lớn đều tử thương thảm trọng, Huyền Vũ tông khẳng định khó mà may mắn thoát khỏi.

Nói không chừng Huyền Vũ tông đã sớm chia năm xẻ bảy.

Hiện tại quá khứ cũng có thể thừa cơ lấy tới Linh cấp võ kỹ!

Hô hô hô!

Trong đêm tối, Dương Phóng một đường phi nước đại, xé mở góc áo, che tại trên mặt, làm song trọng che giấu.

Không ra dự liệu của hắn.

Phía trước mấy người kia ảnh quả nhiên là tại hướng Huyền Vũ tông tiến đến.

Đợi đến Dương Phóng đuổi tới Huyền Vũ tông sơn môn lúc, phát hiện toàn bộ Huyền Vũ tông quả nhiên sớm bị chuyển không qua, đập vào mắt thấy, một mảnh hỗn độn.

Khắp nơi cửa phòng tổn hại, giá đỡ sụp đổ.

Rất nhiều công trình kiến trúc đều bị đại hỏa đốt không còn hình dáng.

Trên mặt đất thỉnh thoảng lại có thể nhìn thấy từng cỗ thi thể đang nằm.

Rất nhiều người áo đen ở chỗ này lật qua tìm xem.

Dương Phóng lập tức lộ ra tiếc hận. Biết mình tới chậm.

Trong lòng hắn hối hận.

Sớm biết như thế, ban ngày liền nên tới.

“Hắc Long quân thật đúng là rất, nhận qua nhỏ lông, một điểm đồ tốt cũng không có lưu.”

Một người áo đen cắn răng mắng một tiếng.

“Người sai, chỉ dựa vào một cái Hắc Long quân sao có thể chuyển không Huyền Vũ tông, Hắc Long quân chuyển xong sau, phía sau các đại môn phái, các đại gia tộc lại dời một lần, cuối cùng mới là chúng ta đám tán tu này.”

Bên cạnh một người thờ dài nói. “Chúng ta đả người này chính là húp miếng canh cũng không đỏi kịp nóng hổi.”

“Bằng hữu, Huyền Vũ tông các đạ trưởng lão chẳng lẽ chết hết rồi?”

Dương Phóng nhin không được hỏi thăm.

“Sao có thể chết hết?”

Vị kia người áo đen mở miệng mắg, ” Huyền Vũ tông trưởng lão từng cái tinh đến cùng tựa như thỏ, đã sớm cuốn tài phú mai danh ẩn tích đi, dù sao ban ngày Hắc Long quân thanh lý thi thể thời điểm, chỉ phát hiện ba bộ trưởng lão thi thể, các trưởng lão khác tất cả đều biến mất không thấy gì nữa.”

“Dạng này a...”

Dương Phóng nhíu mày.

“Các vị, ai trên người có Tịch Tà Ngọc, ta có thể ra giá cao mua sắm.”

Bỗng nhiên, cách đó không xa một vị người áo đen mở miệng hét lớn, thanh âm truyền vào đả người bên tai.

“Ở chỗ này mua Tịch Tà Ngọc, ngốc hả người?”

“Đúng đấg, cho dù có người có. Ai sẽ lấy ra bán!”

“Ta có, tám mươi lượng bạc một viên, muốn hay không!”

...

Trong đả người lại thật sự có người đả lại.

Rất nhiều người người áo đen ghé mắt nhìn lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Gia hỏa này điên rồi?

Dám bán tám mươi lượng?

Dương Phóng cũng là giật mình trong lòng.

Lại lên giá?

“Bằng hữu, người thật sự có Tịch Tà Ngọc?”

Cách đó không xa người áo đen kia cất bước đi tới, hướng về kia tên kêu giá người áo đen đi đến, trầm giọng nói, “Bất quá tám mươi lượng quá mắc, hiện tại giá thị trường mới bảy mươi hai, người cái này cao có chút không hợp thói thường.”

“Có thích mua hay không, ta liền cái giá tiền này.”

Vị kia kêu giá người áo đen ngữ khí lạnh đậm, hai tay vây quanh , đạo, “Lại nói, người cũng biết là giá thị trường, giá thị trường định là bảy mươi hai, nhưng bảy mươi hai người thật có thể mua được sao?”

“Bằng hữu, người có mấy khối Tịch Tà Ngọc?”

Đối diện người áo đen hỏi.

“Chỉ có một khối, muốn hay không a?”

Kêu giá người áo đen lạnh đậm nói.

” đi như vậy, bảy mươi lăm lượng được không?”

Đối diện người áo đen cắn răng một cái, mở miệng nói.

Kêu giá người áo đen khẽ nhíu mày, suy tư một lát, dùng sức chút đầu nói, ” đi, lấy tiền đi!”

Trên người hắn hiển nhiên không chỉ một khối Tịch Tà Ngọc, chuẩn bị phát một món tiền nhỏ.

Cái khác người áo đen nhao nhao xôn xao.

Thật thành giao?

Sử thượng quý nhất Tịch Tà Ngọc!

75 lượng giá trên trời!

Mặc dù các lớn cửa hàng định là 70 lượng, nhưng mấu chốt bọn hắn không có hàng a...

Cách đó không xa, Dương Phóng ánh mắt chớp động, lẳng lặng nhìn xem đây hết thủy.

Trước đó hắn còn tại suy tư, chợ đen không có mở, làm như thế nào đi bán Tịch Tà Ngọc.

Hiện tại xem ra, như thế phương pháp tốt...

“Các vị, ta cũng có Tịch Tà Ngọc, còn có người muốn mua sao?”

Dương Phóng bỗng nhiên thanh âm khàn khàn mở miệng.

Đám người lần nữa nhin không được nhao nhao quay đầu.

Trước đó vị kia mua Tịch Tà Ngọc người áo đen cũng là sắc mặt khẽ giật mình. Mở miệng hỏi, “Người có bao nhiêu?”

“Người muốn bao nhiêu?”

“Ba cái được không?”

Vị kia người áo đen liền vội vàng hỏi.

“Có thể.”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, nhìn về phía chúng nhân nói, “Còn có những người khác muốn sao?”

Đám người nhao nhao giật mình.

Gia hỏa này trên thân xem ra độn không ít?

“Người chuẩn bị bán bao nhiêu tiền một khối?”

Có người mở miệng hỏi, muốn vào tay.

Dù sao một khối Tịch Tà Ngọc quá không an toàn.

Đối mặt thành quần kết đội Tà Linh, một khối Tịch Tà Ngọc không chỉ có không được trừ tà tác dụng, ngược lại có thể chủ động đưa tới Tà Linh.

Tốt nhất là ba khối mang theo.

“Giống như hấn. 75 lượng là được.”

Dương Phóng chỉ chỉ trước đó người, tiến hành đáp lại.

Đám người xôn xao.

“Quá mắc.”

“Đúng đấy, mua không nổi mua không nổi.”

...

“Bằng hữu, người thật có ba cái, ta muốn.”

Trước đó mua Tịch Tà Ngọc người kia nhìn xem Dương Phóng, mở miệng nói ra, “Hiện tại có thể giao hàng sao?”

“VẬY KHÔNG ĐƯỢC.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, “Hai ngày sau đi, hai ngày sau ban đêm, muốn Tịch Tà Ngọc còn ở lại chỗ này Huyền Vũ tông đại điện chờ ta, đương nhiên, ta hi vọng các vị cũng giúp ta tuyên truyền tuyên truyền, nếu có những người khác muốn mua Tịch Tà Ngọc nhưng không có môn lộ, tất cả đều có thể tới.”

Trong lòng mọi người kinh nghi, nhao nhao nhìn về phía Dương Phóng.

Gia hỏa này. Đến cùng có bao nhiêu hàng?

Dương Phóng sau khi nói xong, cũng không có lại ở thêm, trực tiếp lựa chọn rời đi.

Nói thực ra, loại này bại lộ Tịch Tà Ngọc hành vi cũng không phải là cử chỉ sáng suốt!

Bất quá, đây đúng là bán Tịch Tà Ngọc phương pháp tốt nhất.

Coi như cùng các Đại Thương cửa hàng hợp tác, chỉ sợ cũng không có mình tự thân đi làm muốn tốt.

Duy nhất không tốt, chính là đến tiếp sau khảo nghiệm sẽ rất nặng.

Tỉ như!

Trong sơn đạo, Dương Phóng thân thể dừng lại, ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, hướng về hậu phương lạnh lùng mở miệng, “Mấy vị, một đường theo tới cũng là thời điểm mà thôi đi, thật muốn đi đến một bước kia sao?”

“Hắc hắc...”

Một trận cười lạnh thanh âm từ phía sau hắt vang lên.

Ba cái áo đen che mặt khôi ngô đại hán, cầm trong tay binh khí, từ từng cây đại thụ hậu phương chuyển ra.

Từng đôi lạnh lùng vô tình con người nhìn về phía Dương Phóng.

Ba người thân cao đều không thấp, đều tại 185 trở lên, có rất sâu Bạch Lạc thành đặc sắc.

“Bằng hữu, chúng ta cũng không muốn cùng người khó xử, chỉ là muốn cầu mấy khối Tịch Tà Ngọc sử dụng, hi vọng bằng hữu không muốn keo kiệt.”

Một người cầm đầu đại hán áo đen lộ ra tiểu dung.

“Không tệ, đại gia sống đều rất không dễ dàng, bằng hữu coi như đưa chúng ta mấy cái lại có thể thế nào? Coi như đại gia giao cái bằng hữu, thế nào?”

Một cái khác đại hán áo đen cười nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh đậm, khàn giọng nói, ” bằng các người?”

“Bằng bọn hán không được, vậy ta đâu?”

Một đạo nặng nề thanh âm lạnh lùng bỗng nhiên từ

Dương Phóng sau lưng vang lên.

Lại là một cái khôi ngô đại hán đi ra, bước chân nặng nề, khí tức tràn ngập.

Người này thân cao gần như hai mét, vai cũng rộng lớn, cầm trong tay quỹ đầu đại đao, một đôi ánh mắt băng lãnh mà khiếp người, đi tới thời điểm trong lúc vô hình liền nhiều hơn một cỗ chấn nhiếp khí tức.

Ba người kia vừa nhìn thấy hắn xuất hiện, lập tức sắc mặt mừng rỡ.

“Tiểu tử, mau dẫn chúng ta đi người giấu ngọc địa điểm!”

Một người áo đen thái độ ác liệt, bỗng nhiên quát chói tai, “Bằng không, gia gia hôm nay lắng trì ngươi!”

Dương Phóng nhíu mày. Nhìn chăm chú lên sau lưng đi tới khôi ngô đại hán, đạo, “Người là đầu của bọn hắn?”

“Tịch Tà Ngọc ở đâu?”

Cao hai mét khôi ngô đại hán, ngữ khí lạnh lùng, không để ý đến Dương Phóng lời nói, mà là đi về phía trước, đe dọa nhìn Dương Phóng.

“Nếu thực như thế?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Muốn chết!”

Khôi ngô đại hán kiên nhẫn rất ít, nhìn thấy Dương Phóng không đáp, thân thể trong nháy mắt vọt tới, một con quạt hương bồ đại thủ trực tiếp hung hăng chụp vào Dương Phóng mặt, năm cái to bằng ngón tay bạo hữu

lực.

Giống như là sắt thép đồng dạng.

Ầm!

Một tiếng vang trầm, máu tươi biểu tung tóe.

Khôi ngô đại hán thân thể lấy một loại tốc độ nhanh hơn. Hướng về hậu phương bay ngược ra ngoài, như là sao băng, hung hăng nện ở nơi xa, tứ chi run rẩy, ánh mắt ngằm đăm, lồng ngực khu vực xuất hiện một cái vô cùng đáng sợ lổm.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, tiện tay thu về bàn tay, nhìn về phía còn lại ba người.

Còn lại ba người sắc mặt ngẩn ngơ, dọa đến hồn phi phách tán, không chút nghĩ ngợi, quay người liền chạy.

“Hảo hán tha mạng...”

Ầm! Ầm! Ầm!

Dương Phóng tiến lên, một người cho một chưởng, như là đập dưa leo đồng dạng.

Ba người toàn bộ chết thảm, nện ở nơi xa.

Dương Phóng mặt không biểu tình, đi qua tại ba người này trên thân nhanh chóng lực soát sờ tới sờ lui.

Một lát sau tìm tới mùi mấy lượng bạc, rời đi nơi đây.

Đêm nay chỉ có thể coi là một điểm nhỏ nhỏ khảo nghiệm.

Khảo nghiệm chân chính khẳng định còn muốn tại hai

ngày sau đâu...

Đương nhiên!

Hai ngày sau. Hấn khẳng định sẽ lấy thân phận của hấn trước ra nhìn xem.

Nếu như chuyện không thể làm, hấn không có khả năng sẽ còn đàn độn xuất ra Tịch Tà Ngọc.

...

Tại Dương Phóng vừa đi không lâu.

Sau lưng một chút bóng đen nhanh chóng hiển hiện.

Bọn hấn lộ ra vẻ kinh ngạc, tại còn lại bốn cỗ thi thể nơi đó, lần nữa một lần.

“Tất cả đều chết rồi, một kích trí mạng.”

“Đây là thất phẩm sơ kỳ Viên Hồ, thế mà bị một kích miểu sát...”

Rất nhiều người không thể tưởng tượng nổi mở miệng.

Vừa mới cái kia là người gì?

Trên mặt bọn họ lộ ra nồng đậm may mắn.

...

Trụ sở bên trong.

Dương Phóng lượn quanh rất lớn một vòng, mới đi vào phòng, khóa trái cửa phòng, chui vào đến địa quật bên trong.

Hắn tiện tay từ một chỗ trong động quạt cầm lên một cái cựa đại bao khóa.

Bên trong lít nha lít nhít, tất cả đều là Tịch Tà Ngọc.

Dương Phóng tiện tay sờ lên, âm thầm suy tư, cuối cùng lấy ra ba mươi mai, dùng một cái khác bao khóa sắp xếp gọn, chuẩn bị hai ngày sau xuất ra bán.

“Hi vọng có thể hết thầy thuận lợi đi.”

Nếu như không thuận lợi, như vậy những vật này cũng chỉ có tiếp tục che trong tay.

Hắn đem bao khóa đặt ở một bên, bắt đầu nấu nước, chuẩn bị tắm thuốc.

Từ khi đột phá bát phẩm về sau, tắm thuốc hiệu quả đã rõ ràng yếu bớt.

Trước đó một lần tắm thuốc có thể cung cấp 100 điểm điểm kinh nghiệm.

Hiện tại một lần tắm thuốc, chỉ có thể cung cấp 80 điểm rồi.

Cũng không biết có phải hay không tính kháng dược nguyên nhân.

Dù sao Linh cấp cao thủ cùng Phàm cấp cao thủ, xác thực đã có bản chất bất đồng.

...

Thời gian vượt qua.

Sáng sớm hôm sau.

Một thì tin tức ngấm liền tại trong phường thị lan truyền nhanh chóng, làm cho người xôn xao.

Có người đang bán Tịch Tà Ngọc.

Giá cả 75 lượng một viên.

“Mẹ nó. 75 lượng? Tại sao không đi đoạt?”

“Đúng đấy, đây cũng quá đắt.”

“Đây là từ chỗ nào truyền ra tin tức?”

“Cái gì? Thất phẩm cao thủ bị miểu sát rồi?”

...

Cách đó không xa.

Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiêן mấy người vừa vặn đi ngang qua nơi đây, nghe vậy hai mặt nhìn nhau.

75 lượng?

Đây quả thực là giá trên trời!

“Trình đội trưởng, các người muốn hay không đi xem một chút?”

Trần Thi Nghiêן hỏi.

“Được rồi, 75 lượng quá mắc.”

Trình Thiên Dã lắc đầu.

Ba người trên người Tịch Tà Ngọc ngày hôm đó ban đêm cũng đã toàn bộ vỡ vụn.

Trần Thi Nghiêן còn tốt. Trong nhà bối cảnh cường đại, có thể vì nàng lần nữa bổ sung.

Nhưng Trình Thiên Dã cùng Lão Ngô cũng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Mấu chốt là mặc dù có tiền, hiện tại cũng không có môn lộ đi mua.

“Không đủ tiền, ta trước tiên có thể cho các người mượn.”

Trần Thi Nghiêן có chút trầm ngâm , đạo, “Kỳ thật gia tộc bên kia ta hẳn là còn có thể nói chút lời nói, cho mượn 200 lượng, không là vấn đề.”

“Cái này...”

Trình Thiên Dã, Lão Ngô lần nữa đối mặt, trong lòng do dự.

Những ngày này vì Nhậm Quân sự tình, bọn hắn đã thiếu Trần Thi Nghiêן quá nhiều ân tình.

...

Hai ngày thời gian trôi qua rất nhanh.

Hắc Long quân bên kia quả nhiên đã bắt đầu hành động. Tại từng nhà bắt người.

Hắc Long quân lao dịch, cơ hồ không ai dám tránh.

Làm Bạch Lạc thành tuyệt đối bá chủ, đã từng có người tránh thoát Hắc Long quân lao dịch, chỉ tiếc hạ tràng dị thường thâm.

Liên tục mấy lần về sau, liền rốt cuộc không ai dám đùa

ngịch tiểu tâm tư.

Ngay tiếp theo các đại môn phái, các đại gia tộc, đều phải phái người tích cực phối hợp.

Bất quá cũng may, ban ngày bắt người cũng không có lan đến gần Dương Phóng bên này.

Bóng đêm mới vừa cùng hắc.

Dương Phóng ngẩng đầu lên, nhìn về phía mông lung sắc trời, hấn lần nữa đổi lại một thân áo khoác màu đen, thân thể lớp lớp rung động, mang theo một cái màu đen mũ rộng vành, liền vội vàng đi ra cửa.

Tối nay, tức là ước định giao dịch thời gian.

Có thể hay không thuận lợi xuất thủ, liền nhìn đêm nay.

...

Chương 120 : Bát phẩm cao thủ cản đường!

Đầu giờ Hợi khắc.

Khắp nơi đều tĩnh.

Trên bầu trời một vòng trong sáng thanh nguyệt, treo thật cao.

Tung xuống từng sợi thanh huy, khiến cho toàn bộ Bạch Lạc thành đều trở nên sáng trưng.

Huyền Vũ tông sơn môn bên trong, sớm đã hội tụ không ít gan lớn người áo đen.

Dám ở ban đêm ẩn hiện, cơ hồ không có kẻ yếu.

“Là ở chỗ này sao? Làm sao vẫn chưa có người nào đến?”

“Đúng vậy a, cái kia bán ngọc gia hỏa ở đâu?”

“Các người có phải hay không tính sai rồi?”

Rất nhiều người tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ, nghị luận âm ỉ.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều thân mang áo đen, trên mặt che mặt, thậm chí thì là lợi dụng bí pháp áp chế khí tức, làm cho người nhìn không ra sâu cạn.

Trong đám người.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô, Trần Thi Nghiên ba người tụ ở

chỗ này, lông mày ngằm nhẵn, hướng về nhìn bốn phía.

Đôi mắt bên trong thỉnh thoảng hiện lên một tia cảnh giác.

“Sắc trời đã không còn sớm. Nếu là lại không đến, chúng ta cứ thế mà đi đi.”

Trình Thiên Dã thấp giọng nói.

“Lại nhiều chờ một lát, nửa giờ sau nếu không xuất hiện, chúng ta liền đi.”

Trần Thi Nghiên đề nghị.

Hai người đều là nhẹ nhàng gạt đầu.

Cách đó không xa.

Dương Phóng từ một chỗ rừng rậm đi ra, thân thể trở nên cao lớn lạ thường, một thân màu đen áo khoác, khăn đen che mặt, hành tẩu ở chỗ này, cùng hai ngày trước ban đêm đã hoàn toàn bất đồng.

Vô luận là thân cao vẫn là hình thể, đều không cần lo lắng sẽ bị người khác nhận ra.

Nửa canh giờ trước, hấn đã đến.

Chỉ bắt quá lại tại bốn phía đi dạo. Mục đích là vì thăm dò khắp nơi, xác định có hay không một chút lợi hại cường giả xuất hiện.

Đi một vòng lớn, quả thật bị hấn phát hiện mấy vị bát phẩm cao thủ trong bóng tối ẩn tàng.

Bất quá cũng may.

Không có đẳng cấp cao hơn cửu phẩm, Thập phẩm xuất hiện.

Nhưng ngẫm lại cũng thế.

Đêm đó phủ thành chủ phản loạn, các đại môn phái thượng tầng tổn thất nặng nề, cửu phẩm, Thập phẩm hoặc là chết rồi, hoặc là chính là bản thân bị trọng thương, cho dù có người không có việc gì, nhưng bây giờ cũng là loay hoay sút đầu mẻ trán, ai sẽ vì chỉ là mấy cái Tịch Tà Ngọc liền tự mình đến đến loại địa phương này?

Có thể đạt tới cửu phẩm, thập phẩm, đều không ngoại lệ, thân phận cũng rất cao.

Hoặc là một vài gia tộc lão bất tử.

Hoặc là chính là một chút môn phái Thái Thượng trưởng lão.

Bọn hắn thân phận cao quý, mắt cao hơn đầu, hiện tại chính là trấn thủ gia tộc, chủ trì đại cục thời điểm.

Chỉ là ngàn thanh lượng bạc sự tình. Bọn hắn căn bản sẽ không để ở trong lòng.

“Coi như an toàn.”

Dương Phóng dạo qua một vòng, nội tâm tự nói, hướng về phía trước một chỗ đại điện đi đến.

Hắn từ đại điện bên trong trực tiếp kháng ra một trương nặng nề cái bàn ra, đem cái bàn đặt ở đại điện bên ngoài, trong lúc nhất thời dẫn tới bốn phía không ít người nhao nhao ghé mắt, trong lòng ngạc nhiên.

Sau đó, tại mọi người ánh mắt kinh ngạc dưới, Dương

Phóng trực tiếp từ trong ngực xuất ra một cái bao, không chút khách khí đem bao khóa đổ vào trên mặt bàn, rầm rầm rung động, ba mươi mai Tịch Tà Ngọc trong nháy mắt rơi đầy bàn.

Xoạt!

Bốn phương tám hướng lập tức vang lên tiếng ồ lên.

“Ở nơi đó!”

“Bằng hữu, người có phải hay không muốn bán Tịch Tà Ngọc?”

“Bảy mươi lăm lượng quá mắc, có thể hay không tiện nghi a?”

“Bằng hữu tại sao có thể có nhiều như vậy Tịch Tà Ngọc, đây là thật hay giả, có thể hay không tiện nghi hàng?”

“Bằng hữu tiện nghi một chút thế nào?”

...

“Đủ rồi!”

Dương Phóng đột nhiên gào to, thanh âm to lớn, vang vọng lòng người, chân khí dồi dào, chấn động đến không ít người âm thầm hãi nhiên...

Cao thủ!

Đây là... Thất phẩm đỉnh phong?

Vẫn là bát phẩm?

“Thằng nương tặc, làm sao thế này nói nhảm nhiều?”

Dương Phóng thanh âm thô cuồng, bất cận nhân tình, âm thanh lạnh lùng nói, “Bản tôn hôm nay thay người ra bán Tịch Tà Ngọc, giá cả hai ngày trước đã nói xong, 75 lượng một cái, tổng thể không trả giá, muốn mua thì mua, không mua liền lăn!”

Mọi người sắc mặt trắng bệch, rung động tại Dương Phóng thực lực đáng sợ.

Cách đó không xa ngay tại chạy tới Trình Thiên Dã, Lão Ngô, Trần Thi Nghiên, đồng dạng ánh mắt kinh nghi, ở phía xa quan sát.

“Thật là đáng sợ cường giả, cùng hắn làm ăn xác định sẽ không bị đen ăn đen?”

Lão Ngô giật mình nói.

“Xem trước một chút.”

Trình Thiên Dã thấp giọng nói, con người một mực trên người Dương Phóng dò xét.

...

“Tốt, bằng hữu người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, làm việc sảng khoái, đã dạng này, ta mua trước ba khối, có thể chứ?”

Trong đám người dẫn đầu vang lên một thanh âm.

Một đạo khôi ngô bóng người đi ra. Mang theo một cái bao, bên trong đầy bạc, rầm rầm rung động, đi về phía trước.

Lạch cạch!

Hắn đem bao khóa để lên bàn, sau đó phải bắt lên ba khối Tịch Tà Ngọc.

Nhưng Dương Phóng tay mắt lạnh lẽ, một thanh xuất ra cổ tay của hắn, cười lạnh nói, “Đừng nóng vội, để cho ta trước nghiệm một chút tiên, không phải sao?”

Người kia thần sắc khẽ biến, vội vàng giãy dụa, lại phát hiện vô luận như thế nào cũng không tránh thoát được Dương Phóng bàn tay.

“Tốt, người nghiệm đi.”

Người kia thấp thỏm nói.

Dương Phóng cũng không dùng tay đi gảy bao khóa, mà là nhẹ nhàng khịt khịt mũi, ánh mắt nheo lại, âm thanh lạnh lùng nói. “Người tại bạc bên trên động tay chân?”

Một cỗ nhàn nhạt mùi vị khác thường từ bạc bên trên phát ra.

“Người!”

Người kia sắc mặt kinh biến.

Gia hỏa này, khứu giác càng như thế nhạy cảm!

Loại vị đạo này đều có thể nghe được?

Ầm!

Dương Phóng một chưởng đánh vào bộ ngực hắn, nhanh chóng thiểm điện, để hắn một câu cũng không có phát ra, tại chỗ lồng ngực lõm, quần áo nổ tung, bay ngượng mà ra, chết không thể chết lại.

“Không biết sống chết!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, nhìn về phía đám người , đạo, “Khuyên nhủ các vị một câu, đã tới mua Tịch Tà Ngọc, liền thu hồi các vị tiểu tâm tư, nếu như còn có ai dám đùa nghịch tiểu tâm tư, người này chính là hạ tràng!”

Đám người nhao nhao giật mình, một mảnh xôn xao.

Thật hung tàn thủ đoạn!

Cái này đem người giết?

Còn có!

Hắn thế mà bằng vào cái mũi liền có thể nghe được phía trên ký hiệu?

Bạch Lạc thành bên trong đủ loại ký hiệu. Đủ loại , bình thường đều là dùng chuyên môn truy hương tiểu trùng tiến hành truy tung, nào có người có thể sử dụng cái mũi liền trực tiếp đoán được?

Trong đám người, Trình Thiên Dã đồng tử kinh ngạc, khó có thể tin nhìn về phía Dương Phóng.

Hắn là...

Tần. . Quảng Vương?

Dương Phóng bận tâm hình tượng, cũng không có lập tức đi lục soát thi, mà là nhìn về phía đám người, âm thanh lạnh lùng nói, “Hiện tại có người hay không muốn mua? 75 lượng tổng thể không trả giá!”

“Bằng hữu, ta mua hai cái!”

Lại có người đi ra, thành thành thật thật lấy ra bạc, để

lên bàn.

Dương Phóng kiểm tra một lần về sau, lúc này nắm lên một khối Tịch Tà Ngọc, ném cho đối phương.

Người kia tiếp nhận Tịch Tà Ngọc, nhẹ nhàng ôm quyền, lúc này quay người rời đi.

Những người khác vừa nhìn thấy hẳn thành công giao dịch, lập tức kìm nén không được, bắt đầu nhao nhao phun lên tiến đến.

“Ta mua một khối!”

“Ta mua năm khối!”

“Ta mua ba khối!”

...

Đám người một mảnh xao động, thanh âm ồn ào.

Dù sao thành nội kẻ có tiền còn là không ít...

Nhất là bọn hắn dạng này lục phẩm, thất phẩm người, chỉ là mấy chục lượng bạc căn bản không đáng kể.

“Đội trưởng, bán thật nhanh, nhanh lên một chút đi!”

Lão Ngô biến sắc, vội vàng hướng đám người chen tới, mở miệng hô, “Bằng hữu, chúng ta cũng muốn hai khối...”

“Đủ rồi, lập tức cho ta tản ra!”

Dương Phóng bỗng nhiên quát chói tai, “Hôm nay Tịch Tà Ngọc đã toàn bộ bán xong, muốn, hai ngày sau lại tới!”

Đám người bị chấn nhiếp trong lòng bối rối, sắc mặt trắng bệch.

Không ít người mua chậm người, nhao nhao hỏi hận không ngã.

Hai ngày sau?

Hai ngày sau không chừng có thể hay không tiếp tục tăng giá đâu?

Rất nhiều người hận không thể cho mình một bàn tay.

Hiện tại tốt, chỉ có thể chờ đợi hai ngày sau lại mua quý hơn.

Dương Phóng mang tới một cái bao, đem trên bàn bạc bắt đầu hết thảy thu hồi, rầm rầm rung động.

2 250 lượng bạc. Chừng 140 cân tả hữu, tràn đầy một bao lớn.

Đương nhiên, trước đó bị tên kia lưu lại ký hiệu bạc, Dương Phóng chuyên môn chọn lấy ra, đọc phần nhẹ nhàng một vẩy, liền đem phía trên khí tức hết thảy che lại.

Hắn nắm lên một bao lớn bạc, lại tại trước đó thi thể của người kia bên trên vơ vét một trận, liền rời đi nơi đây.

Bốn phương tám hướng đám người mãnh liệt, nhưng không có một người có can đảm theo tới.

Trình Thiên Dã sắc mặt biến đổi, nói nhỏ, “Lão Ngô, người mang theo Thi Nghiên xuống núi, ta đi qua nhìn một chút!”

Hắn lấy tấm che mặt xuống, trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi đó đuổi theo.

“Trình đội...”

Lão Ngô kinh uống.

“Các người đi mau!”

Trình Thiên Dã đáp lại một tiếng. Lao nhanh ra.

...

Trong rừng.

Dương Phóng thân thể bỗng nhiên dừng lại, mày nhăn lại, đeo một cái túi lớn, nhìn về phía trước mắt khu vực.

Một vị người mặc áo bào xám, tóc muối tiêu bóng người, lẳng lặng đứng lại ở nơi đó, không có che mặt, ánh mắt rất lạnh, thân thể như là một cây gầy cây gậy trúc đồng dạng, lẳng lặng đứng lại ở Dương Phóng đường đi.

“Bằng hữu thật sự là thật độc ác thủ đoạn, đệ tử của ta chỉ là hơi lưu lại điểm ký hiệu, người đem hắn đập chết, nói thế nào cũng nên cho ta một cái công đạo a?”

Vị lão nhân này ngữ khí băng lãnh, nhìn xem Dương Phóng.

“Bàn giao?”

Dương Phóng cười lạnh, ánh mắt lại theo bản năng nhìn bốn phía, phát hiện cũng không có những người khác ẩn tàng âm thầm, quần áo run run, vô hình độc phẫn cùng khói độc đã tràn ngập ra, âm thanh lạnh lùng nói, “Người muốn cái gì bàn giao? Đệ tử của người ý đồ lưu lại cho ta ký hiệu. Là muốn truy tung ta, vẫn là muốn tìm đến trụ

sở của ta?”

Lão nhân kia một trận trầm mặc.

Một lát sau, phát ra thanh âm lạnh như băng, đạo,
“Nhưng bất kể như thế nào, người không nên giết chết
hắn.”

“Nhưng ta đã giết.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, “Người muốn cho hắn
báo thù sao?”

Lão nhân ánh mắt nheo lại, bỗng nhiên hừ lạnh một
tiếng, thân thể như là một cây như tiêu thương, đột
nhiên lao đến, mười ngón như câu, trở nên đen kịt một
màu, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung
hăng bắt tới.

Thương ưng trào!

Dương Phóng con mắt phát lạnh, toàn thân lỗ chân lông
khép kín, vút bỏ ba lô, Âm ảnh thân pháp thi triển ra,
trong nháy mắt cùng đối phương trong rừng giao thủ với
nhau.

Phanh phanh phanh!

Thanh âm ngọt ngào, kinh phong bắn ra bốn phía.

Từng mảnh từng mảnh không khí bị đánh trực tiếp bành
trướng, đầy trời lá rụng rầm rầm bay khắp nơi múa.

Đây là lần đầu không tá trợ trọng giáp, không tá trợ
lôi âm, tự mình cùng một vị bát phẩm cao thủ vật lộn.

Đối phương mười ngón cứng cỏi đáng sợ, phát ra chói
tai tiếng gió hú, tê tê rung động, ẩn chứa một loại cực kỳ

âm độc lực lượng, mỗi một lần giao thủ đều có một cỗ âm độc tuôn hướng Dương Phóng thể nội, vắn và vắn vẹo, như giống như vật sống...

Không hề nghi ngờ, đây là một môn Linh cấp võ kỹ.

Mà lại đối phương phương diện thân pháp cũng vô cùng huyền diệu, tựa hồ cũng là Linh cấp thân pháp.

Tại tốc độ phía trên trực tiếp siêu việt hẳn Đạp Tuyệt công.

Nhưng cũng may Dương Phóng có Âm ảnh thân pháp có thể đền bù.

Âm ảnh thân pháp mặc dù chỉ là một môn Phàm Cấp Vũ Kỹ, nhưng lại có cực mạnh đặc tính, viên mãn trạng thái dưới, phiêu hốt khó lường, như là bóng ma, nhất là trong đêm tối, càng là khiến người ta khó mà phòng bị.

Hai người một bên giao thủ một bên cấp tốc di động, đem rất nhiều đại thụ đều cho chặn ngang đánh gãy.

Ven đường bên trong rất nhiều núi đá đều bay thẳng múa.

Trong nháy mắt, hai người giao thủ hơn mười chiêu. Toàn bộ khu vực bị đánh cát bay đá chạy, cuồng phong bạo khởi.

Phịch một tiếng, hai người thân thể lần nữa tách ra,

Vị lão giả kia ánh mắt sắc bén, ống tay áo lộn xộn, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Phóng, đạo, “Thập tự quyền, ngươi là Thập Tự môn?”

“Ngươi đoán?”

Dương Phóng gạt ra nhe răng cười.

Khói độc cùng độc phẩn đã tản mát bốn phía.

Tiếp tục đánh xuống, lão giả này hẳn phải chết không nghi ngờ.

“Hừ!”

Lão giả ánh mắt băng lãnh. Cao gầy thân thể lại một lần nữa cấp tốc lao đến, mười ngón như là thép ròng, giống như là ượng tử, xuy xuy rung động, thẳng đến Dương Phóng yếu hại, lạnh như băng nói, “Chờ cầm xuống người về sau, lão phu tự sẽ minh bạch!”

Phanh phanh phanh!

Hai người lần nữa nhanh chóng ở chỗ này giao thủ với nhau.

Dương Phóng run tay hát lên, đếm không hết độc châm hướng về thân thể của ông lão kích xạ mà đi, lít nha lít nhít, như là mưa phùn, bao phủ lại lão giả quanh thân mỗi một nơi hẻo lánh.

Lão giả đồng tử hơi co lại, cự ly ngắn bên trong căn bản không thể nào tránh né.

Chân tay hắn đập mạnh, toàn thân chân khí bộc phát, hình thành gió lốc, hai tay khoanh. Một mực ngăn trở mặt, lại trực tiếp lựa chọn lấy chân khí ngạnh kháng.

Phanh phanh phanh!

Đại lượng độc châm bị chân khí của hắn trực tiếp chấn động đến rút xuống đất, chỉ có số ít độc châm đâm vào thân thể của ông lão,

Lão giả diện mục băng hàn, năm cái ngón tay như là long trảo, đen nhánh âm trầm, lần nữa lấy một loại không thể tưởng tượng nổi góc độ hướng về Dương Phóng cấp tốc chộp tới.

Chỉ là một trảo này, để thần sắc hấn đột biến.

Thân thể của hấn giống như là nhận được cái gì vô hình ảnh hưởng, trước mắt biến thành màu đen, lỗ mũi bốc lên máu, đường hô hấp đau rát đau nhức, liên đới lấy quanh thân chân khí đều trở nên hỗn loạn.

Độc?

Ầm!

Dương Phóng Thập tự quyền đã sớm trong nháy mắt đánh ra, cùng lão giả năm ngón tay đụng vào nhau, truyền ra trầm đục.

A!

Lần này lão giả trực tiếp phát ra tiếng kêu thảm, toàn bộ trên bàn tay hỗn loạn chân khí bị tại chỗ đánh tan, năm cái ngón tay trong nháy mắt vỡ vụn, bạch cốt sâm sâm.

“Người hạ độc!” . .

..

Chương 121 : Người là Tần Quảng Vương

Lão giả thanh âm khàn giọng, che kín hải nhiên, đơn giản không thể tưởng tượng.

Cái này tiểu nhân hèn hạ, lại khi nào hạ kịch độc?

Hắn chính là bát phẩm trung kỳ, bình thường kịch độc làm sao có thể hạ độc được hắn?

Lão giả bàn tay nhói nhói, xương cốt vắn vẹo, trong lòng đã lâm vào kinh hoảng, cũng không dám lại tiếp tục chờ lâu, bàn chân đạp mạnh, thân thể trong nháy mắt rút lui, như là một đầu rắn trườn, hiện ra 'Chi' chữ hình.

Tại rời khỏi bảy tám mét về sau, hắn càng là xoay người lại, hướng về nơi xa tốc độ cao nhất chạy trốn.

Nhưng mà Dương Phóng lại thế nào có thể sẽ để hắn đào tẩu?

Sưu!

Cơ hồ tại lão giả vừa mới rút lui, Dương Phóng thân thể liền đột nhiên vọt tới trước tới, mang theo lá rụng bay múa đầy trời.

Nếu là lão giả ngay từ đầu liền thi triển tốc độ trốn như điên, Dương Phóng xác thực không cách nào đuổi kịp, chỉ có thể ăn đất.

Nhưng là luân phiên đại chiến, lão giả kịch độc công tâm, chân khí hỗn loạn, nơi nào còn có thời kỳ cường thịnh thực lực?

Ầm!

Dương Phóng xông lên mà tới. Năm đấm phát ra kinh khủng âm minh, thanh âm chói tai, trực tiếp rần rần chắc chắc nện ở lão giả phía sau lưng.

Phốc!

Lão giả phát ra tiếng kêu thảm, toàn bộ phía sau lưng như là bị sao băng đập trúng, toàn bộ phía sau lưng quần áo hết thấy nổ tung, hộ thể chân khí vừa đối mặt liền bị đánh tan, chỗ sau lưng càng là thật sâu lõm, thân thể hung hăng đâm vào phía trước trên đại thụ.

Còn chưa chờ đợi lão giả thân thể rơi xuống, Dương Phóng đã lần nữa vọt tới.

Lần này trực tiếp một chưởng vỗ tại lão giả cái ót.

Oanh!

Lão giả toàn bộ đầu bị hấn theo đến trực tiếp đâm vào trên đại thụ, đâm đến toàn bộ đại thụ đều tại nhanh chóng rung động, kém chút đứt gãy.

Lão giả cái ót lõm. Thất khiếu chảy máu, hai tay có chút run rẩy, thân thể rất nhanh sụp xuống dưới.

“Bát phẩm cao thủ, danh bất hư truyền...”

Dương Phóng tự nói.

Hấn mang theo lão giả phần gáy, nhẹ nhàng run lên, đem hấn thi thể ném, bắt đầu.

Lần này ngoại trừ mượn nhờ kịch độc bên ngoài, lôi âm cùng trọng giáp tất cả đều vô dụng.

Kịch chiến quá trình có thể nói tuyệt không nhẹ nhõm.

Trước kia hẳn có lời âm cùng trọng giáp, gặp được cùng cao thủ cấp bậc trên cơ bản đều là nghiền ép.

Nhưng bây giờ không cần hai thứ này thủ đoạn, muốn nghiền ép đã căn bản không có khả năng.

Thậm chí tại không cần kịch độc tình huống, hẳn đều rất khó giết chết vị này bát phẩm trung kỳ lão giả.

Cuối cùng, vẫn là Dương Phóng võ kỹ quá ít.

Thiếu khuyết 【 Linh cấp thân pháp 】 !

Thiếu khuyết cái khác huyền diệu 【 Linh cấp võ học 】 .

Mặc dù hẳn có Thập tự quyền, Trọng chưởng, phách sơn đao ba môn Linh cấp võ học. Nhưng bây giờ tay không tác sát dưới, có khả năng dựa vào chỉ có Thập tự quyền.

Trọng quyền khuyết điểm quá rõ ràng, thẳng tới thẳng lui, không có bất kỳ biến hóa nào.

Người khác là không thể nào đi lên liền cùng hẳn liền mạng chưởng lực.

Mà muốn chỉ dựa vào một môn Thập tự quyền, liền cùng giai vô địch, lại thể nào khả năng?

Cho nên, hẳn vẫn là nội tình quá thấp!

Một lát sau.

Dương Phóng tìm tới mấy khối Tịch Tà Ngọc cùng một chút bạc vụn, chứa vào bao khóa.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, hướng về hậu phương rừng rậm nhìn lại.

Còn có người?

Muốn chết!

Trong lòng hắn cười lạnh, nơi này kịch độc chưa tán, dám can đảm tiếp cận, hắn phải chết không nghi ngờ.

Dương Phóng liền muốn trực tiếp rời đi.

Nhưng đột nhiên, chân tay hắn dừng lại, lần nữa quay đầu.

Chờ chút!

Bóng người này làm sao bất động?

Được rồi, vẫn là tự mình quá khứ đem hắn diệt đi.

Dương Phóng đột nhiên quay người, trực tiếp hướng về hậu phương mật Lâm Xung đi.

Bỗng nhiên, trong lòng của hắn hơi kinh hãi, thân thể dừng lại...

Trình Thiên Dã?

Thế nào lại là hắn?

...

Trong rừng.

Trình Thiên Dã ngừng thở, xa xa đứng đấy, căn bản không dám tới gần, trong lòng rung động.

Bát phẩm cao thủ!

Hắn đêm nay lại may mắn gặp được dạng này cường giả giao thủ?

Vì quấy rầy đến đối phương, hắn thậm chí ngay cả cũng không dám thở mạnh, càng là không dám tới gần mấy may.

Mà thật tình không biết, đúng là hắn phần này cẩn thận mới cứu được hắn một mạng.

Bằng không một khi hút vào Túy Hồn hương, liền xem như Dương Phóng cũng rất khó cứu hắn.

Túy Hồn hương, không có giải dược.

Cứ việc Dương Phóng trong lúc đó nghiên cứu qua rất nhiều lần, nhưng muốn đem Túy Hồn hương triệt để giải khai, vẫn là không thể nào, sẽ có còn sót lại độc tính còn sót lại, đồng dạng có thể khiến người ta thống khổ không chịu nổi.

“Người cũng muốn chết sao?”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh, xuất hiện tại đối phương không xa, nhìn về phía đối phương. Nhưng trong lòng đang nhanh chóng cân nhắc.

Chẳng lẽ là mình bại lộ?

Không có khả năng.

Mình ‘Dương Phóng’ thân phận, tuyệt đối không có bất kỳ người nào có thể phát hiện.

“Bằng hữu, người... Người còn nhớ ta không?”

Trình Thiên Dã thần sắc khẩn thiết, vội vàng mở miệng, “Ta muốn cầu bằng hữu giúp chúng ta một chuyện, nhưng bằng hữu yên tâm, người không quản yêu cầu gì, chúng ta đều có thể tận khả năng thỏa mãn người!”

“Người đang nói cái gì?”

Dương Phóng cười lạnh, “Cái gì nhớ kỹ người sao? Người là ai?”

“Bằng hữu, ta nói thẳng, người hẳn là Tần Quảng Vương a? Dù sao có thể trực tiếp nghe ra thường nhân khó mà phát giác mùi, dạng này người vốn là rất ít. Ta không tin tại Bạch Lạc thành còn có thể tìm ra cái thứ hai.”

Trình Thiên Dã cắn răng một cái, nói ngay vào điểm chính.

Loại kia nhạy cảm khứu giác, đã vượt ra khỏi nhân loại phạm trù.

Ngoại trừ một cái Tần Quảng Vương, làm sao có thể còn sẽ có những người khác cũng có.

“Ừm?”

Dương Phóng nhìn chăm chú Trình Thiên Dã, âm thanh lạnh lùng nói, “Người chính là nương tựa theo cái này kết luận ta chính là Tần Quảng Vương?”

“Đúng vậy, coi như người không phải, nhưng cũng khẳng định cùng hẳn có quan hệ.”

Trình Thiên Dã nói.

Dương Phóng trong lòng yên lòng, có chút trầm ngâm ,
đạo, “Người muốn cho ta giúp người gấp cái gì?”

Trình Thiên Dã đại hỉ , đạo, “Ta muốn tìm người giúp ta
tìm một người, gọi Nhậm Quân, chính là chúng ta Nam
thị cùng Phương Thị người tổng phụ trách, hẳn hiện tại
hắn là bị tà đạo tổ chức giam lại, nhưng nhiều quan một
ngày liền nhiều một ngày phong hiểm, cho nên ta khẩn
cầu bằng hữu có thể giúp một tay.”

“Không có khả năng!”

Dương Phóng trực tiếp cự tuyệt. Lắc đầu nói, “Tà đạo tổ
chức cực kỳ cường đại, vài ngày trước tạo thành bao
lớn động tĩnh, người không phải không biết, người cảm
thấy lấy cá nhân ta chi lực có thể xâm nhập bọn hắn
tổng bộ? Theo ta nói biết, ngay cả Thượng Quan Vô
Cực đều thụ thương.”

“Bằng hữu yên tâm, ta sẽ không để người mạo hiểm.”

Trình Thiên Dã vội vàng mở miệng, “Bằng hữu chỉ cần
giúp ta điều tra một chút liền có thể, chúng ta chỉ cần có
thể xác nhận Nhậm đội trưởng ở nơi nào là được, về
phần chuyện cứu người, ta sẽ mời những người khác
hỗ trợ!”

Dương Phóng trong lòng trầm ngâm, cũng không trước
tiên cự tuyệt.

“Ta xuất thủ giá cả cũng không thấp.”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng , đạo, “Các người có
thể xuất ra điều kiện gì?”

“Chỉ cần bằng hữu đồng ý giúp đỡ, không quản bằng
hữu cần gì, chúng ta đều sẽ cố gắng làm ra.”

Trình Thiên Dã cắn răng một cái nói.

Dù cho là thế giới hiện thực quyền lợi, tiền tài, cũng không phải không thể.

“Hắc hắc...”

Dương Phóng bỗng nhiên cười lạnh, “Khẩu khí thật lớn, không quản cái gì cũng biết làm ra, cũng không sợ gió lớn đầu đầu lưỡi.”

“Mời bằng hữu tương trợ, coi như là vì cho quốc gia một bộ mặt.”

Trình Thiên Dã phức tạp nói.

“Nghe nói các người có người báii nhập Cẩm Ứng môn?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh , đạo, “Người giúp ta lấy tới Cẩm Ứng môn Linh cấp võ học, ta cũng có thể ném thử giúp các người tìm một cái Nhậm Quân, bất quá có thể hay không tìm tới, ta liền không thể bảo đảm.”

“Cẩm Ứng môn Linh cấp võ học?”

Trình Thiên Dã lặp lại một câu, liền vội vàng gật đầu nói, “Tốt, ta biết, nhưng ta đi nơi nào đi tìm bằng hữu?”

“Hai ngày sau còn tới nơi này là được rồi.”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói, “Nhớ kỹ, ta muốn hệ thống điểm, tâm pháp, võ kỹ ta đều muốn.”

“Chờ một chút bằng hữu!”

Trình Thiên Dã mở miệng lần nữa. Nói, ” thời gian cấp

bách, Nhâm đội trưởng lúc nào cũng có thể sẽ có nguy hiểm đến tính mạng, có thể hay không đêm mai liền gặp được bằng hữu, cảm ứng Linh cấp võ học, chúng ta hẳn là ngày mai liền có thể lấy tới!”

“Đêm mai?”

Dương Phóng nhíu mày , đạo, “Người nếu có thể đêm mai lấy tới, liền đêm mai tới!”

“Tốt, đa tạ bằng hữu!”

Trình Thiên Dã đại hỉ, vội vàng chấp tay.

“Không cần đến cảm ơn ta, tốt nhất các người không muốn đùa nghịch ta!”

Dương Phóng cười lạnh, “Còn có, không muốn từ con đường này đi, đổi con đường xuống núi thôi!”

Hô!

Hắn thân thể trực tiếp bắn ngược mà ra. Cấp tốc rời đi nơi đây, biến mất trong bóng đêm.

Trình Thiên Dã trong lòng hồ nghi.

Không muốn từ đây dưới đường núi?

Có ý tứ gì?

Nhưng hắn vẫn là nghe theo Dương Phóng thuyết pháp, đường cũ trở về, từ một con đường khác xuống núi.

Đêm nay có thể ở chỗ này gặp được Thiên Thần tổ chức một cái khác thành viên, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Nguyên bản bọn hắn còn muốn tìm kiếm 【 Hành giả Võ Tông 】 hỗ trợ.

Nhưng nghĩ không ra lại gặp được 【 Tần Quảng Vương 】 ?

Trình Thiên Dã vội vàng rời đi, tại một khu vực khác rất nhanh phát hiện Lão Ngô cùng Trần Thi Nghiên tung tích.

“Trình đội. Người trở lại rồi, người không về nữa, ta liền muốn sẽ đi tìm người.”

Lão Ngô gấp kếm chút giờ chân.

Nhậm tổng đội trưởng đã mất tích.

Nếu là ngay cả Trình đội trưởng cũng mất tích, vậy hẳn Lão Ngô không phải bị xử bắn không thể.

“Không có việc gì, các người yên tâm, không có việc gì.”

Trình Thiên Dã lộ ra mừng rỡ , đạo, “Các người đoán ta gặp ai? Tần Quảng Vương...”

“Tần Quảng Vương?”

“Thiên Thần tổ chức vị thứ ba thành viên?”

Hai người giật mình.

“Đi mau, trở về nói!”

Trình Thiên Dã vội vàng nói nhỏ.

Ngay tại lúc hành tẩu, bỗng nhiên, hắn cảm giác được lỗ mũi đau rất đau nhức, đưa tay sờ soạng.

Chỉ gặp tinh hồng máu mũi cấp tốc toát ra.

Trong lòng hấn chấn động.

Ta đây là...

Thế nào?

...

Chương 122 : Giao dịch Linh cấp võ kỹ!

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng thuận lợi trở về, đem cửa phòng khóa chặt, chui vào gầm giường trong lòng đất.

Nguyên một thù lao tử bị hấn thích đáng cất kỹ.

Hấn cau mày, trong đầu chưa từng bình tĩnh.

Như cũ tại phục cuộn lại vừa mới cùng vị kia bát phẩm trung kỳ lão giả chiến đấu.

Cho tới nay, hấn đều cho rằng mình có bằng tương trợ, có thể thoải mái mà làm được cùng giai vô địch.

Nhưng là cho tới hôm nay buổi tối chiến đấu, lại làm cho trong lòng của hấn xuất hiện khó tả áp lực.

Bỏ trọng giáp cùng lôi âm, hấn, lại coi là cái gì?

“Linh cấp thân pháp, Linh cấp võ kỹ...”

Nói cho cùng, hấn vẫn là cái tán tu.

Không cách nào cùng người ta nghiêm chỉnh môn phái cao nhân tương đương.

Người khác là trải qua chín năm giáo dục bắt buộc, thu hoạch tri thức rất hệ thống, rất đủ mặt, mà mình nhiều nhất dự thính qua mấy ngày tư thực, thuộc về đông liễu một phen, tây góp một chút.

Mặc dù lấy được võ kỹ, lại làm không đến thân pháp.

Bao quát Linh cấp cao thủ cần có các loại đất đở được liệu cũng thế.

Nhớ kỹ trước đó Chu trưởng lão từng nói qua. Chính nhược đột phá thất phẩm, có thể đi tìm hấn.

Cái này rõ ràng là mang theo ám chỉ ý vị.

Nói cách khác, thất phẩm về sau, cái kia bên cạnh còn sẽ có cái khác bàn giao.

“Đáng tiếc Huyền Vũ tông bị diệt, Chu trưởng lão không biết tung tích, hiện tại ngay cả chợ đen cũng không có mở...”

Dương Phóng tự nói.

Hấn hiện tại chỉ có thể đem hi vọng đặt ở Trình Thiên Dã nơi đó.

Bất quá nghe nói Cảm Ứng môn võ học cực kỳ đặc thù, đối với thiên phú yêu cầu cực cao.

Cũng không biết hấn có thể hay không phù hợp yêu cầu.

Dương Phóng trong lòng cố gắng bình tĩnh . Chợ nhớ tới một chuyện, cầm lấy mặt nạ, thân thể lóe lên, lần nữa từ trong phòng cướp ra, thân thể mấy cái lên xuống, rơi vào xa xa hắc ám bên trong.

Cũng may Trình Thiên Dã bên kia yêu cầu không cao, chỉ cần tìm được Nhậm Quân là được.

Không nhất định nhất định để hấn xuất thủ.

Đêm nay hấn có lẽ liền có thể động chút tay chân, tại

một chút Tà Linh trên thân lưu lại ký hiệu.

...

Một phương hướng khác.

Trình Thiên Dã sắc mặt trắng bệch, khí tức suy yếu, đã phục dục dịch.

Bên cạnh một vị lão giả mở miệng nói ra, “Cũng may trình ngục trên đầu người trúng độc không sâu, còn có cứu vãn chỗ trống, nếu là độc tận xương tủy, ngay cả ta cũng vô năng bất lực.”

“Hứa lão, đây là một loại cái gì độc?”

Trần Thi Nghiên tại một bên hỏi.

“Tạm thời còn không biết.”

Lão giả kia nhẹ nhàng lắc đầu. “Nhưng là có thể khẳng định, nhất định cực kỳ lợi hại, bình thường thuốc giải độc vật rất khó đối đưa đến tác dụng, cũng chính là trình ngục đầu mạng lớn kịp thời chạy tới, bằng không lại nhiều chậm trễ một hồi, đều sẽ hết cách xoay chuyển.”

“Tốt, đa tạ Hứa lão!”

Trình Thiên Dã sắc mặt trắng bệch, hai tay ôm lấy.

“Ừm, trình ngục đầu nghĩ ngợi thật nhiều đi, hai ngày này không thể ăn dùng một chút tôm cá tươi loại hình đồ ăn.”

Lão giả kia phân phó một tiếng, cầm lấy cái hòm thuốc, quay người rời đi.

“Đội trưởng, đến cùng chuyện gì xảy ra? Người làm sao

lại trúng độc?”

Lão Ngô Quan Thiết hỏi.

Trình Thiên Dã sắc mặt biến huyễn, ánh mắt bên trong hiện lên một vòng thật sâu hồi hộp , đạo, “Cảnh cáo, cái này nhất định là vị kia Tần Quảng Vương cho ta cảnh cáo!”

“Cảnh cáo?”

Trần Thi Nghiê, Lão Ngô giật mình.

“Đúng vậy, hấn cũng không muốn cho ta đem bọn hấn sự tình nói ra, đồng thời cũng đang cảnh cáo ta, nhất định phải đạt thành điều kiện của hấn, nếu như kết thúc không thành điều kiện của hấn, hấn sẽ tùy thời làm cho ta vào chỗ chết!”

Trình Thiên Dã thở dài nói.

“Cái gì?”

Lão Ngô kinh sợ , đạo, “Tổ chức này cũng quá vô pháp vô thiên, không phục tùng chính thức điều lệnh thì cũng thôi đi, hiện tại còn dám âm thầm uy hiếp chúng ta? Bọn hấn liền không sợ sau này bị tính sổ sách sao?”

“Thôi.”

Trình Thiên Dã ngừng lại lửa giận của hấn, rung động nói, ” hiện tại chúng ta căn bản là không có cách cùng bọn hấn chống lại, chỉ cầu không trêu chọc đến bọn hấn liền tốt, Tần Quảng Vương, là một cái so Hành giả Võ Tông còn mỏng hơn lạnh người, loại người này, không gì kiêng kị...”

Hấn sẽ không quên rơi lúc trước đối phương kém chút

giết chết Nhậm Quân sự tình.

Hiện tại lại cho mình âm thầm hạ kịch độc.

Hắn thấy, vị này Tần Quảng Vương quả nhiên là một vị đáng sợ hung đồ!

Chọc giận hắn, chỉ sợ đối phương thực có can đảm giết sạch bọn hắn.

So ra mà nói, Hành giả Võ Tông ngược lại là có lương tâm nhiều.

Nhưng mà!

Trình Thiên Dã lại vụn vụn không nghĩ tới, hắn cái gọi là trúng độc căn bản cũng không phải là Dương Phóng tận lực sở hạ.

Mà là thuần túy ngộ thương mà thôi.

Dương Phóng trước đó cùng vị kia bát phẩm lão giả lúc chiến đấu tạo thành khí độc lan tràn. Tự động trôi dạt đến trong không khí, dù là Trình Thiên Dã nín hơi, y nguyên từ vom miệng của hắn bên trong chui vào không ít đi vào.

Lúc này mới dẫn đến hắn trúng vi lượng kịch độc.

“Đúng rồi Lão Ngô, sáng mai ngươi đi liên lạc một chút Trương Sảng, Lưu Nguyên, để bọn hắn đem Cảm Ứng môn hiện tại có khả năng thu vào tay tâm pháp, võ kỹ tận lực đều lấy ra, đêm mai, chúng ta sẽ cùng Tần Quảng Vương tiếp tục giao dịch!”

Trình Thiên Dã tiếp tục mở miệng, “Về phần Trương Sảng cùng Lưu Nguyên, chờ trở lại thế giới hiện thực về sau, chúng ta lại cấp phát đối bọn hắn tiến hành đền

bù!”

“Tốt, ta ngày mai liền đi!”

Lão Ngô gật đầu.

...

Một phương hướng khác.

Bóng đêm yên tĩnh.

Trăng tròn trong sáng.

Dương Phóng đầu đội mặt nạ . Khí tức nội liễm, hành tẩu tại đèn nhánh trong ngõ nhỏ, vừa đi, một bên hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, trong lòng âm thầm cảnh giác.

Tối nay thật là lạ.

Đi đến hiện tại cũng không thấy được một con Tà Linh ẩn hiện.

Hắn là còn chưa tới thời gian.

“Sắp nửa đêm.”

Dương Phóng ngẩng đầu lên, nhìn về phía sắc trời.

Hắn có chút suy tư, vẫn là quyết định không thể như thế lãng phí thời gian.

Toàn bộ Bạch Lạc thành quá lớn.

Dựa vào hắn một người từng chút từng chút tìm kiếm, mấy cái ban đêm cũng đừng nghĩ lục soát một lần.

Dương Phóng bỗng nhiên hành động, bắt đầu ở một chút vút bỏ mà vắng vẻ trong sân . Lặng lẽ lưu lại Trùng Hương.

Hắn lựa chọn những địa phương này, ngày bình thường trên cơ bản đều có rất ít người sẽ tới, là thích hợp nhất tà Linh tàng thân.

Chỉ cần ở chỗ này lưu lại Trùng Hương, một khi có cái gì trải qua, đều sẽ nhiễm Trùng Hương.

Cứ như vậy , chờ đến ngày mai, hắn có thể căn cứ Trùng Hương lần lượt tìm kiếm.

Mà lại đến ban ngày, những cái kia Tà Linh thế nhưng là rất sợ ánh sáng...

Dương Phóng dạo qua một vòng, lưu lại bốn năm cái tiêu ký điểm về sau, liền cấp tốc rời đi nơi đây.

“Bốn năm cái tiêu ký điểm, hắn là cũng không sai biệt lắm...”

...

Một đêm thời gian cấp tốc quá khứ.

Sáng sớm hôm sau.

Bạch Lạc thành bên trong lần nữa đã dẫn phát không nhỏ oanh động.

Một thì là tối hôm qua lại có Tà Linh thừa cơ ra phạm án, lần nữa tạo thành Tứ Phương minh hai vị trưởng lão cùng bảy tám tên đệ tử chết thảm.

Thứ hai là thành nội một vị bát phẩm trung kỳ cao thủ thể mà bị người giết chết.

Vị kia bát phẩm cao thủ thi thể tại ban ngày thời điểm bị người nhận ra được.

Là thành nội một cái thực lực cực mạnh tán tu.

Được xưng 【 Câu hồn thảo 】 Đinh Giải, thành danh đã lâu...

Hắn cũng không phải là Bạch Lạc thành người địa phương, rất sớm trước đó chính là từ Đại Hoang vực tới tị nạn, trong thành ở một cái chính là nhiều năm, mặc dù trong lúc đó thu qua một chút học đồ, nhưng trên cơ bản không ai từng chiếm được hắn chân truyền.

Vài ngày trước phủ thành chủ họa loạn thời điểm, Đinh Giải may mắn sống sót.

Chỉ là để cho người ta không nghĩ tới chính là, hắn lại tới hôm qua bị người giết chết.

Bởi vì hắn cũng không có mấy cái chân truyền, cho nên ngay cả thi thể đều không ai xử lý, cho tới hôm nay ban ngày còn tại trong núi rừng lẻ loi trơ trọi nằm, đã dẫn phát vô số người nghị luận cùng ngạc nhiên.

...

Gian phòng bên trong.

Kình phong gào thét, hô hô chói tai.

Sáng sớm, Dương Phóng liền lần nữa tu luyện lên Thập tự quyền.

Hắn Trọng chưởng cùng phách sơn đao phía trước hai ngày đã phân biệt bị hắn đột phá đến đệ nhị trọng (460/1200) cùng đệ nhị trọng (300/1200) tình trạng.

Mà Thập tự quyền thì là ngay lập tức đem muốn đi vào đệ tam trọng. Đã cấm ở đệ nhị trọng (1100/1200) cất bước.

Không cần một hồi, hẳn là liền có thể đem Thập tự quyền chính thức luyện đến đệ tam trọng.

Đệ tam trọng Thập tự quyền, uy lực sẽ càng thêm cường đại.

Phanh phanh phanh!

Bỗng nhiên, một trận kịch liệt tiếng đập cửa vang lên.

“Mở cửa mở cửa, mau mau mở cửa!”

Tùng đọt quát chói tai thanh âm từ ngoài cửa vang lên.

Không chỉ có là Dương Phóng cửa phòng lại vang lên, tả hữu hàng xóm tất cả đều như thế.

Dương Phóng nghe được động tĩnh, lúc này đành chỉ tu luyện, cấp tốc chạy ra.

Chỉ gặp một đoàn bang phái đệ tử tại hai vị Hắc Long quân dẫn đầu dưới, tại phiến khu vực này khắp nơi gõ cửa.

“Thành nội bách phế đãi hưng , chờ đợi kiến thiết . Từ hôm nay trở đi, mười bốn tuổi trở lên, năm mươi tuổi trở xuống nam tính, một nhà một cái, nhất định phải phục dịch!”

Một vị Hắc Long quân quân sĩ mở miệng quát, “Có dám can đảm trốn tránh lao dịch người, giết không tha!”

“Các vị đại nhân, tại hạ là một đại phu, hẳn là có thể

miễn trừ lao dịch đi.”

Dương Phóng chấp tay nói.

“Đại phu?”

Vị kia tứ phẩm đỉnh phong Hắc Long quân lông mày nhíu lại, âm thanh lạnh lùng nói, “Người nói là thật? Nếu là ta phát hiện người dám lừa gạt, coi chừng ta lột da của người ra!”

“Đại nhân yên tâm, tiểu nhân tuyệt sẽ không lừa gạt!”

Dương Phóng mở miệng.

“Trương Cảnh, dẫn hắn đi tổng bộ!”

Vị kia tứ phẩm đỉnh phong hắc lĩnh quân lạnh giọng quát.

“Theo ta đi!”

Một vị Hắc Long quân sĩ đi ra, chào hỏi Dương Phóng.

Dương Phóng lúc này quay người, đem cửa phòng một mực khóa lại, đi theo vị kia Hắc Long quân tướng sĩ.

Về phần bên trong căn phòng địa quật . Đã sớm bị hắn thịch đáng đập lên.

Ngay tiếp theo những cái kia bạc cũng đã hết thảy nắp kỹ.

“Đại nhân tha mạng, nhà ta nam tử chết rồi, chỉ còn lại chúng ta cô nhi quả mẫu...”

“Vậy liền nữ đi phục dịch, hài tử để ở nhà, cái gì? Còn dám cự tuyệt?”

Ba ba ba!

A!

Nơi xa, hỗn loạn tưng bừng.

Rất nhiều bang phái đệ tử tại diễu võ giương oai, cầm trong tay roi, hướng về trên thân mọi người rút đi, cũng có bang phái đệ tử công báo tư thù, thừa cơ vơ vét tài vật.

Nhân gian trăm dạng, vào hết Dương Phóng đậy mắt.

Áp bách cùng bóc lột, không quản từ lúc nào đều sẽ tồn tại.

Nhất là tại cái này hỗn loạn mất tự, vũ lực chí thượng thế giới.

Rất nhiều người, đều chỉ có thể xem như khó khăn lắm còn sống mà thôi.

...

“Trình đại phu, lại cho người đưa tới một người!”

Hồi Xuân Đường bên trong, vị kia Hắc Long quân quân sĩ thông tri một tiếng.

Bên trong một vị người mặc thanh sam nam tử trung niên, ngay tại bận rộn, nghe được lại có người tới, vội vàng ngẩng đầu lên, sắc mặt đại hỉ, đạo, “Hảo hảo, đa tạ Trương Quân gia!”

“Tiểu tử, hảo hảo làm việc, nếu là phát hiện người dám lười biếng, coi chừng đầu của người!”

Vị kia Hắc Long quân quân sĩ ngữ khí lạnh lùng, cây roi màu đen phát ra chói tai thanh âm, trực tiếp quay người rời đi.

“Vị đại nhân này, ta cần làm những gì?”

Dương Phóng lúc này đi tới, mở miệng hỏi.

“Người trước cho bọn hấn thay đổi dược liệu, bọn hấn có người đều là Tà Linh gây thương tích, một ngày muốn đổi ba lần dược liệu, cực kỳ phiền phức, liên quan tới phương thuốc ta đều viết xuống tới, ngay tại trên quỳ, người so sánh phương thuốc bốc thuốc là được rồi.”

Nam tử trung niên nói.

“Tốt!”

Dương Phóng gật đầu, đi thẳng về phía trước, quả nhiên phát hiện trên quỳ một chỗ phương thuốc.

Đơn thuốc bên trong viết bảy tám loại dược liệu, có dược liệu là trừ độc đi sùng, có là bổ dưỡng loại, còn có một ít là trừ độc.

Lần trước Dương Phóng bị Tà Linh gây thương tích, liền từng lĩnh giáo qua những cái kia Tà Linh đáng sợ.

Phàm là bị bọn chúng traở thương địa phương. Không chỉ có sẽ nhanh chóng sưng lên, sẽ còn chảy ra máu đen, vết thương hư thối.

Hấn lần trước thế nhưng là đem thịt thối bỏ đi về sau, mới thoa dược liệu.

Mà lại hấn phối trí phương thuốc cùng vị này Trình đại phu chỗ phối hữu cực lớn bất đồng.

Trình đại phu phương thuốc bên trong, lưu thông máu, trừ độc, bổ dưỡng ba loại cơ hồ hiện ra 1:1:1 tỉ lệ.

Dương Phóng trước đó thì là đi trước độc, lại bổ dưỡng...

Bất quá hẳn nghĩ nghĩ, vẫn là không có đi lên liền vạch Trình đại phu sai lầm.

Vừa tới một cái hoàn cảnh mới, hẳn không muốn vì mình trống rỗng gây thù hằn...

Dương Phóng lúc này công việc lu bù lên.

...

“Cái kia ai . Mới tới, mau tới đây hỗ trợ!”

Cách đó không xa, một cái râu tóc bạc trắng lão giả quát lớn một tiếng, hướng về Dương Phóng ngoắc.

“Tốt, cái này tới.”

Dương Phóng nhanh chóng chạy tới.

“Loại này bị Tà Linh gây thương tích người, loại này phương thức xử lý là không đúng, người muốn đem bọn hắn thịt thối cắt lấy, đem máu độc bài xuất, nào có đi lên liền bó thuốc, đây là cái nào lang băm để người làm như thế?”

Kia lão giả tóc trắng phẫn nộ quát.

“...”

Dương Phóng im lặng.

“Trình đại phu, người đây là ý gì?”

Trình đại phu giận tím mặt, cách rất xa liền nghe được lão giả tóc trắng thanh âm, phần nộ quát, “Lão phu đơn thuốc là trải qua nhiều mặt luận chứng, tất cả mọi người cảm thấy không có tâm bệnh, người bây giờ làm gì chỉ vào hòa thượng mắng đồ đầu trọc . Có lời gì vọt thẳng ta đến!”

“Xông người đến?”

Lão giả tóc trắng lộ ra cười lạnh, một điểm mặt mũi cũng không cho Trình đại phu lưu , đạo, “Lang băm mà thôi, một người là lang băm, một đám người tất cả đều là lang băm, các người loại này cách chữa, coi như có thể trị hết, người cũng sẽ phế bỏ!”

“Trình đại phu, người hôm nay cho ta đem lời nói rõ ràng ra!”

Trình đại phu giận dữ.

“Nói rõ ràng liền nói rõ ràng...”

Hai người trong nháy mắt ở chỗ này cãi vã, mặt đỏ tía tai.

Dương Phóng âm thầm lú lủi, thức thời rời đi nơi này, tiếp tục làm việc công việc.

Quả nhiên!

Thế giới này, nào có cái gì an bình chi địa.

Coi như tại Hắc Long quân nội bộ, cũng có mâu thuẫn san sát

Toàn bộ Hội Xuân Đường bên trong âm ỉ khắp chốn,

thanh âm chói tai

Cũng may hôm nay không có gặp được phía trên cao
thủ tuần tra.

Trong lúc đó Dương Phóng một mực khóa lại lỗ chân
lông, khóa lại tinh khí, bên ngoài nhìn cùng bình thường
đại phu không có khác nhau, cho dù ai hấn cũng sẽ
không nghĩ tới, hấn sẽ có được bát phẩm tu vi.

Thời gian một ngày trôi qua rất nhanh.

Dương Phóng bị nhao nhao đau đầu não nứt, rời đi nơi
này...

Cái khác đại phu cũng nhao nhao lắc đầu, riêng phần
mình trở về.

Không muốn trở về thì là tất cả đều lưu tại Hồi Xuân
Đường bên trong.

“Móa nó, tiếp tục như vậy, không bị nhao nhao chết,
cũng bị phiền chết.”

Dương Phóng trong lòng lo lắng, vì chuyện hôm nay chỗ
buồn bực.

Hai vị đại phu vì đấu võ mồm, hôm nay thế nhưng là
không ít chỉ huy hấn.

Về đến trong nhà, Dương Phóng thừa dịp thời gian còn
sớm, lần nữa bắt đầu tắm thuốc.

“Đúng rồi, hôm nay đã là thứ 4 5 ngày, còn không có
xuyên qua tiêu chí, chẳng lẽ thời gian lại kéo dài?”

Hấn ngâm mình ở trong thùng gỗ to, vận chuyển lên
Huyền Vũ Chân Công.

...

Bóng đêm giáng lâm.

Tối nay lại cũng không tượng trước mấy ngày chết như vậy tịch.

Tiếng bước chân tại bốn phía thường có vang lên.

Từng đội từng đội Hắc Long quân cùng các đại môn phái cao nhân hợp thành đội ngũ, tại ban đêm chính thức tuần tra.

Tà mấu uy hiếp để bọn hắc đứng ngồi không yên.

Vì phòng ngừa đối phương tiếp tục tiếp tục âm lực. Bọn hắc đành phải bắt đầu liên thủ tuần tra.

Giờ phút này.

Một chỗ hoang vu bảy tầng cổ tháp.

Tại dưới đêm trăng, cao cao đứng vững, tháp chỗ rẽ linh đang phát ra đinh linh đinh linh thanh âm.

Một bóng người từ đằng xa hiện lên, như là tàn ảnh, lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ, hướng về cổ Tatar đỉnh lao đi, sụu sụu rung động, kinh phong gào thét, một cái xoay người, đã vững vàng rơi vào đỉnh tháp chỗ.

Bảy tầng đỉnh tháp bên trên.

Một vị toàn thân quấn tại áo bào đen bên trong nhân ảnh thần bí, sớm đã chờ đợi đã lâu.

“Người đã đến!”

Nhân ảnh thần bí khẽ cười nói.

“Người thật là đủ mạo hiểm . Âm lực không có góp nhặt xong, liền dám ra tay tập kích Bạch Lạc thành, kém chút liền hỏng phía trên đại sự!”

Mới tới bóng người ngữ khí băng lãnh, vừa hạ xuống dưới, liền mở miệng nói.

“Ta cũng không muốn, chỉ là kế hoạch tiết lộ, không thể không sớm tiến hành.”

Thần bí nhân kia ảnh nói.

“Kế hoạch tiết lộ? Là có người bán người?”

Mới tới bóng người mày nhăn lại , đạo, “Bất quá không nên mới đúng, tà mấu khổng chế phía dưới, không có bất luận kẻ nào phản loạn!”

“Không, người nói sai.”

Nhân ảnh thần bí Hứa Như Thiên nhẹ nhàng lắc đầu , đạo, “Người kia vừa lúc là tại tà mấu khổng chế phía dưới khôi phục thần chí, hoặc là nói, tà mấu không khổng chế được hắn.”

“Không khổng chế được hắn?”

Mới tới bóng người cảm thấy giật mình . Nói, ” đây không có khả năng!”

“Sự thật chính là như vậy.”

Hứa Như Thiên bất đắc dĩ nói, “Lúc ấy ta phát hiện dị thường của hắn, liền để cho người ta đem hắn đóng lại, chuẩn bị nghiên cứu một chút hắn, đáng tiếc về sau đồng bạn của hắn tìm tới, phát hiện bí mật của chúng ta,

ta lúc này mới không thể không sớm khởi động kế hoạch, bắt quá người yên tâm, ta hiện tại ẩn tàng rất cầu thả, Thượng Quan Vô Cực cùng các đại môn phái không có khả năng phát hiện ta, tà mấu âm lực vẫn còn tiếp tục góp nhặt bên trong!”

“Vậy là được!”

Mới tới bóng người gật đầu nói, “Cái kia thoát khỏi khống chế gia hỏa vẫn còn chứ?”

“Vẫn còn, bị ta thích đáng đóng lại!”

Hứa Như Thiên đáp lại nói, “Ta chuẩn bị mấy ngày nay mới hảo hảo nghiên cứu một chút hắc, thực sự không được, cũng chỉ có đem đầu của hắc mở ra nhìn một chút, đúng, người muốn giúp hỗ trợ sao?”

“Không, ta lần này tới cũng có nhiệm vụ, cần đem nhiệm vụ của ta hoàn thành mới được.”

Mới tới bóng người lắc đầu nói.

“Nhiệm vụ?”

Hứa Như Thiên lộ ra nghi hoặc.

“Còn nhớ rõ mấy năm trước, Đại Hoang vực phân đà một cái đại phụ trộm 【 Huyền y kinh 】 cùng 【 Vạn Độc kinh 】 trộm đi ra sao?”

Kia mới tới bóng người phát ra cười lạnh, “Gia hỏa này ẩn hình mai danh, làm hại chúng ta dễ tìm, hiện tại tốt, tổ chức đã xác định tung tích của hắc, hắc một mục giấu ở Hắc Long quân!”

“Tại Hắc Long quân?”

“Phải!”

Mới tới bóng người ánh mắt nheo lại , đạo, “Coi như lại thể nào giấu, cũng tránh không khỏi tổ chức truy tung, những năm này trên người hấn mùi thật sự là càng lúc càng mờ nhạt.”

...

Một phương hướng khác.

Dương Phóng từ thùng thuốc bên trong đứng dậy, thở ra thật dài khẩu khí hơi thở, lần nữa nhìn về phía bảg.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/108 tuổi

Tu vi: Bát phẩm sơ kỳ (700/3000)

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ ngũ trọng (3000/9000)

...

“Khoảng cách bát phẩm trung kỳ còn kém 800 Điểm kinh nghiệm.”

Dương Phóng tự nói.

Hấn lau khô trên người nước đọng. Dem dượ dịch đồ, sau đó thay đổi một thân sạch sẽ y phục, xương cốt phát ra lớp bốp thanh âm, lần nữa cất cao thân cao . Bịt kín gương mặt, bắt đầu lạng yên đi ra ngoài, hướng về Huyền Vũ tông tổng bộ tiến đến.

Dưới bóng đêm.

Trình Thiên Dã sắc mặt rất kém cỏi, vẫn không có triệt để khôi phục, thỉnh thoảng lại phát ra thấp giọng ho khan, tại trái phải chờ đợi.

Lão Ngô cùng Trần Thi Nghiê, đều là một mặt cảnh giác, hướng về nhìn bốn phía.

“Sắp giờ Hợi, làm sao còn chưa tới.”

Lão Ngô nhìn sắc trời một chút, thở dài nói.

“Lại chờ một chút, bọn hấn thường xuyên không đúng giờ, ta đã quen thuộc.”

Trình Thiên Dã ho khan.

“Trình đội, một hồi đối phương hấn là sẽ lấy ra giải dược đi.”

Trần Thi Nghiê lo lắng nói.

“Khó nói . Đối điểm này, ta cũng không ôm hi vọng.”

Trình Thiên Dã cười khổ nói.

Một cái không vì bọn hấn biết tổ chức, vô luận như thế nào làm việc, bọn hấn đều không có cách nào.

“Các người ngược lại là rất đúng giờ!”

Bỗng nhiên, một đạo khàn khàn băng lãnh thanh âm từ ba người sau lưng vang lên.

Ba người chấn động trong lòng, cùng nhau quay đầu.

“Bằng hữu, người rốt cuộc đã đến!”

Trình Thiên Dã vội vàng nói.

“Vật của ta muốn lấy ra sao?”

Dương Phóng hỏi.

“Lấy ra, hết thầy ba quyền, hẳn là có thể đi.”

Trình Thiên Dã đáp lại nói.

“Ném qua đến ta xem một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

...

Chương 123 : Tám thứ hai Đạo Đồ (1)

“Chờ chút!”

Trần Thi Nghiên lập tức ngăn cản lại Trình Thiên Dã, nhìn về phía Dương Phóng, mở miệng nói ra, “Bằng hữu, thành ý của chúng ta đã mang đủ, nhưng các hạ thành ý đâu? Các hạ trước đó đáp ứng giúp chúng ta tìm người, hiện tại chúng ta cũng nên biết các hạ có bao nhiêu năm chắc đi, mà lại, các hạ đi lên liền đối với chúng ta Trình đội hạ kịch độc, chỉ sợ cũng không phù hợp quy củ a? Chẳng lẽ các hạ thật muốn quyết tâm Hòa Quốc nhà đối nghịch?”

“Hạ kịch độc?”

Dương Phóng nhướng mày, nhìn chăm chú lên Trần Thi Nghiên, lại nhìn về phía Trình Thiên Dã, trong lòng bỗng nhiên kịp phản ứng.

Gia hỏa này!

Không phải là may mắn đụng phải a?

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu, “Thật có lỗi, các người nói cái gì ta căn bản không rõ ràng, Trình Thiên Dã trên người kịch độc không phải ta hạ.”

“Không phải người bỏ xuống?”

Trình Thiên Dã, Lão Ngô, Trần Thi Nghiên trong lòng giật mình.

“Cái này sao có thể? Không phải các hạ hạ, cái kia còn

có thể là ai?”

Trần Thi Nghiêן vợi vàng mở miệng, “Đêm qua, Trình đội trưởng nhìn thấy người về sau, thế thì kịch độc!”

Dương Phóng ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, nhìn về phía Trần Thi Nghiêן, “Trò cười, nhìn thấy về sau liền nhất định là ta hạ sao? Ta nếu muốn giết các người, sao lại cần muốn hạ độc? Người muốn thử một chút sao?”

“Người!”

Trần Thi Nghiêן nhăn đồng hơi co lại.

Bị Dương Phóng ánh mắt chấn nhiếp, không còn tiếp tục nhiều lời.

“Tốt Thi Nghiêן, xem ra là một trận hiểu lầm!”

Trình Thiên Dã vợi vàng ra hoà giải, sắc mặt trắng bệch, thấp giọng ho khan, đạo, “Đã không phải các hạ hạ, vậy ta an tâm, điều này nói rõ các hạ cùng quý tổ chức lên mã còn chưa tới làm phản quốc gia tình trạng, bằng hữu, thứ người muốn ta đã mang đến, người nghiệm một chút hàng đi!”

Hắn biết tại lúc này là không thể nào cầm chắc lấy người trước mắt.

Bởi vì cái này căn bản không phải một trận công bằng giao dịch.

Đối phương cho dù giết bọn hắn, bọn hắn lại có thể thế nào?

Trình Thiên Dã vốn chỉ là nghĩ tự mình một người tới, chỉ là hắn thân trúng kịch độc, Lão Ngô cùng Trần Thi Nghiêן không yên lòng, lúc này mới cưỡng chế yêu cầu

đi theo bên người.

Dương Phóng không cần phải nhiều lời nữa, đi ra phía trước, từ Trình Thiên Dã nơi đó tiếp nhận bao khóa, bắt đầu xem xét.

Bên trong ròng rã ba quyển bí tịch.

Một bản tâm pháp loại 【 Cảm Ứng quyết 】 .

Hai quyển võ kỹ loại 【 Âm sát kiếm 】 , 【 Thất tình quyết 】 .

Dương Phóng đậy mắt hồ nghi.

Đây cũng là Cảm Ứng môn võ học?

Danh tự hảo hảo quái dị.

“Bằng hữu, bí tịch đã tới tay, người cũng nên giúp chúng ta tìm người đi.”

Trần Thi Nghiên lần nữa cắn răng một cái, mở miệng nói, “Muốn nhìn bí tịch, không ngại trở về lại nhìn chính là, tin tưởng lấy bằng hữu năng lực, coi như phát hiện là giả, cũng có thể tùy tiện tìm tới chúng ta đi.”

Dương Phóng đành chỉ lật ra, thu hồi bí tịch , đạo, “Trước đó nói, ta không cách nào cam đoan nhất định giúp các người tìm tới, nhưng các người yên tâm, ta khẳng định sẽ hết sức nỗ lực, các người trở về đi!”

“Chờ một chút bằng hữu!”

Trình Thiên Dã vội vàng mở miệng, “Chúng ta làm như thế nào biết người là có hay không tìm được Nhâm đội trưởng?”

“Tìm tới hắn về sau, ta tự nhiên sẽ đi liên hệ người!”

Dương Phóng thân thể dừng lại, lạnh giọng nói.

Hắn thân thể lóe lên, tiến vào nơi xa rừng rậm, biến mất không thấy gì nữa.

“Thật sự là thật ngông cuồng!”

Trần Thi Nghiên khí sắc mặt phát xanh.

Đối mặt quốc gia nhân viên, thế mà chính là loại thái độ này!

Vạn nhất đối phương nếu là đen bí tịch, bọn hắn chẳng phải là đều không có bất kỳ biện pháp nào.

Loại người này quá mức đáng sợ.

Thật nhược tại hiện thực tìm được hắn, nàng nhất định sẽ không để cho đối phương có quả ngon để ăn.

“Tốt Thi Nghiên, chúng ta trở về đi.”

Trình Thiên Dã sắc mặt phức tạp, ho khan vài tiếng, liền bắt đầu xuống núi.

Chỉ cần Thiên Thần tổ chức hiện tại không đối bọn hắn tồn tại ác ý, như vậy thì xem như mục tiêu đạt thành.

...

“Cái này Cảm Ứng môn tuyệt học khó trách đối với thiên phú yêu cầu cực cao, rõ ràng đều là tinh thần loại?”

Dương Phóng một bên chạy, một bên trầm nghĩ.

Tinh thần loại tâm pháp!

Tinh thần loại võ kỹ!

Người bình thường muốn tu luyện, trên cơ bản không có khả năng.

Coi như võ học thiên phú cao người, tinh thần lực cũng chưa chắc cao hơn người khác.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến trước đó tại Hắc Thiết khu quần cư gặp phải nữ tử kia.

Lúc ấy nữ tử kia cách rất xa, liền cảm nhận được tâm tình mình biến hóa.

Đây chính là 【 Thất tình quyết 】 đi...

Thất tình quyết sau khi luyện thành, cảm ngộ người khác cảm xúc, hỉ nộ ưu thương buồn hoảng sợ tất cả đều không cách nào có một tia giấu diếm.

Coi như nói láo, cũng sẽ bị một chút xem thấu.

“Coi là thật quái dị!”

Dương Phóng sợ hãi thán phục.

Hắn cũng không trước tiên hướng về trụ sở trở về, mà là liếm giấu khí tức, dung nhập đêm tối, như là trong đêm tối tinh linh, hướng về tối hôm qua lưu lại ký hiệu mấy chỗ khu vực cấp tốc tiến đến.

Liên tục qua mấy chỗ khu vực, Trùng Hương vết tích cũng không có bị động quá phận hào.

Ngay tại Dương Phóng một đường tìm xuống dưới thò điếm.

Bỗng nhiên!

Bước chân hắn dừng lại, nhìn về phía thứ tư chỗ khu vực.

“Nơi này Trùng Hương bị động qua...”

Dương Phóng trong mắt tinh quang chớp động, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Một lát sau.

Hắn tựa hồ xác nhận phương hướng, bàn chân đạp mạnh, thân thể đột nhiên cuồng lướt đi đi.

...

Sau nửa đêm thời gian.

Thành nội lần nữa trở nên không yên tĩnh.

Vút bỏ giếng cổ khu vực, vô hình âm khí lan tràn ra, từng cái quỷ dị màu đen hài nhi toét miệng ba, lộ ra một tia cười quái dị, từ miệng giếng khu vực lộ đầu ra tới.

Đón lấy, những này hài nhi tứ chi chạm đất, lập tức hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc bò đi.

Động tác của bọn nó rõ ràng so trước đó càng nhanh, càng nhẹ.

Lúc bò dậy, vậy mà không có bất kỳ cái gì tiếng vang.

Xoát xoát xoát xoát.

Mấy cái thời gian lập lòe, hơn mười con hài nhi tất cả đều không thấy.

Đáy giếng chỗ sâu.

Đã sớm bị đào rỗng.

Phía dưới là một cái cự đại địa huyết, cực kỳ rộng lớn.

Hứa Đức một mặt cảm khái, trong tay nhẹ nhàng sờ lấy một trương quỹ dị cổ lão da thú.

Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, mình vị kia đệ đệ Hứa Như Thiên, thế mà lấy được loại vật này!

Đạo Đồ!

Thứ này thế mà tồn tại tám thứ hai?

Đoạn thời gian trước, Bạch Lạc thành ra một cái Đạo Đồ tin tức, cũng không có ít dẫn phát oanh động.

Thế nhưng là mình cái này đệ đệ là từ đâu lấy được?

“Đúng rồi Hứa Huyền, trên đời này thật tồn tại truyền tống trận loại này đồ vật sao?”

Hứa Đức ôm lấy thái độ hoài nghi, hỏi ra một vấn đề.

“Hồi đại lão gia, chúa công nói tồn tại, khẳng định liền tồn tại.”

Bên cạnh người trẻ tuổi hỏi.

“Nhưng cần kiến tạo truyền tống trận, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy a?”

Hứa Đức hỏi.

“Đúng vậy, cần vận dụng toàn thành nhân lực vật lực mới được, còn cần có tín ngưỡng gia trì, mà lại chúa

công nói, chỉ có tà mấu lực lượng mới có thể kích hoạt truyền tống trận.”

Người trẻ tuổi nói.

“Thì ra là thế, vậy cái kia cái gọi Nhậm Quân gia hỏa thể nào? Nghiên cứu ra kết quả gì chưa?”

Hứa Đức hỏi.

“Hồi đại lão gia, Nhậm Quân trong đầu có một loại quái dị lực lượng, tựa hồ không thuộc về chúng ta quen biết phạm trù, hiện tại còn không biết loại lực lượng kia nơi phát ra, bất quá chúng ta còn đang nghiên cứu bên trong!”

Người trẻ tuổi nói.

“Quái dị lực lượng?”

Hứa Đức chăm chú nhíu mày.

“Đúng thế.”

“Ừm, nghiên cứu ra kết quả lời cuối sách đến cáo tri ta!”

Hứa Đức trầm giọng nói.

“Vâng, đại lão gia!”

...

Hắc ám âm trầm hang động.

Nhậm Quân khí tức suy yếu, mí mắt hơi đóng, lồng ngực không ngừng phập phồng.

Những ngày này hắn trôi qua đơn giản không phải

người thời gian.

Từ khi bị bắt lại vừa đến, hắn chỉ ngủ hai lần, thời gian khác tất cả cũng không có chớp mắt.

Đám kia tà đạo đồ không ngừng dùng đủ loại phương thức giày vò lấy chính mình.

Còn có người ép hỏi ra lai lịch của mình.

Bất quá, Nhậm Quân tất cả đều sinh sinh khiêng xuống dưới.

Nhưng bây giờ, hắn cảm thấy mình có thể muốn gánh không được.

Hắn quá mệt mỏi.

Chỉ muốn vĩnh viễn nhắm mắt lại.

Giờ khắc này, tinh thần của hắn tựa hồ hoàn toàn thu giãn xuống dưới.

“Không cho phép ngủ, tỉnh lại cho ta!”

Quát chói tai tiếng vang lên.

Ba ba ba!

Roi da rút nát huyết nhục thanh âm vang lên, máu bắn tung tóe.

Nhậm Quân phát ra kêu rên, mí mắt lần nữa gian nan mở ra, lộ ra cười thảm, khó nhọc nói, “Ta... Mả mẹ nó...”

Ba!

Roi da hung hăng quát vào hắn trên mặt.

Nhậm Quân nảo hải ngậy ngô, thờ ơ.

Lại tại lúc này, phát sinh trước mắt quỷ dị một màn.

Không biết có phải hay không là ảo giác.

Hắn mô hình hồ nhìn thấy trước mắt mấy cái ngay tại tra tấn mình tà đạo đồ, bỗng nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, hai tay che lấy yết hầu, một mặt kinh hãi, muốn kêu to, kết quả lại thất tha thất thểu, tất cả đều ngã nhào xuống đất, không nhúc nhích.

A, chết được tốt...

Chết được tốt!

Nhậm Quân trước mắt biến thành màu đen, khước miệng lộ ra tiểu dung, triệt để hôn mê.

Lạch cạch!

Một đạo khô ngô cao lớn bóng người màu đen xuất hiện, ánh mắt sắc bén, hướng về bốn phía nhìn thoáng qua, xác định không có bất kỳ cái gì người sống về sau, lúc này nắm lên Nhậm Quân, chuẩn bị nâng lên.

Chợt Dương Phóng thân thể dừng lại, lần nữa buông xuống Nhậm Quân, từ trong ngực lấy ra dược dịch, cấp tốc che lại Nhậm Quân trên người một chỗ ký hiệu mùi.

Làm xong đây hết thảy, hắn nâng lên Nhậm Quân, nhanh chóng đi xa.

Dương Phóng cũng không nghĩ tới, sự tình cứ nhiên như thế thuận lợi.

Hắn chỉ là làm theo y chang, một đường theo dõi Trùng

Hương tới.

Lại không nghĩ Nhậm Quân thật tại cái này?

Tại hắn coi là, những cái kia tà Linh tàng thân địa điểm
tất nhiên không chỉ một, hắn còn dự định lưu thêm điểm
Trùng Hương đâu.

...

Chương 123 : Tám thứ hai Đạo Đồ (2)

Một phương hướng khác.

Cơ hồ tại Dương Phóng vừa mới kháng đi Nhậm Quân.

Trong mật thất đang nghiên cứu Đạo Đồ Hứa Đức, bỗng nhiên như có mây, trong tay áo mấy cái màu đen tiêu trùng không bị khống chế xao động một chút, tiếp lấy lại lần nữa bình tĩnh.

“Ừm?”

Sắc mặt hắn hồ nghi, vì cẩn thận lý do, vẫn là mở ra mật thất cửa, đi ra ngoài xem xét.

Kết quả tại hắn mới vừa đi ra, liền gặp một đầu khôi ngô bóng người khiêng hôn mê Nhậm Quân, hướng về hắn bên này nhanh chóng lao tới.

Hứa Đức biến sắc.

“Muốn chết! Lưu lại cho ta!”

Keng!

Bên hông trường kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, như là hàn quang, tách ra bảy tám cái tàn ảnh, khó phân thật giả, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng bao phủ tới.

Dương Phóng lộ ra kinh ngạc.

Lại còn có mật thất?

“Cút!”

Lôi âm phát ra, ông ông tác hưởng, tại trong mật đao càng là khuếch trương không ít, xuất hiện hồi âm.

Ông!

Hứa Đức nảo hải một đượ, sắc mặt ngốc trệ, bị chấn động đến hồn phách lắc lự, ý thức tựa như bay ra, động tác trên tay trong nháy mắt ngừng lại.

Duy chỉ có nội tâm của hắn chỗ sâu nhất, còn có thể rõ ràng cảm giác hết thảy, che kín hẳn nhiên.

Chỉ là giờ khắc này, lại vô luận như thế nào cũng vô pháp chường khống thân thể.

Keng!

Dương Phóng trường đao xẹt qua, như là Độc Long, phá vỡ Hứa Đức kiếm thế, hướng về Hứa Đức cái cổ cấp tốc đảo qua.

Tại trường đao cơ hồ vừa mới mở ra làn da sát na, Hứa Đức rốt cục phản kháng tới, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, toàn bộ thân hình lấy một loại không thể tưởng tượng nổi góc độ cấp tốc vặn vẹo, rút lui, sinh sinh từ Dương Phóng cái này tất sát một đao bên trong hiện lên.

“Ngươi...”

“Cút!”

Đạo thứ hai lôi âm theo sát lấy phát ra, oanh một tiếng, khiến cho Hứa Đức lần nữa ngốc trệ, thanh âm sinh sinh dừng lại.

Lần này hẳn cũng không còn cách nào may mắn thoát khỏi.

Phốc phốc!

Một đao miểu sát.

Đầu lâu bay lên cao cao, huyết thủy phun ra cao hai mét, khắp nơi đều là.

Dương Phóng thân thể dừng lại, bỗng nhiên nhìn về phía một bên mật thất, trong lòng lá gan một lớn, nhanh chóng xông vào mật thất, tiến hành vơ vét.

Mật thất xây rất đơn sơ.

Ngoại trừ mấy trương cái bàn bên ngoài, chính là từng cái rương lớn.

Dựa vào bên phải trên một cái bàn, thành lình cung cấp một tôn toàn thân đen nhánh, khuôn mặt quý dị hài nhi điêu tợng.

Kia hài nhi điêu tợng như cùng sống, từ Dương Phóng vừa tiến đến, một đôi âm trầm ánh mắt liền rơi vào Dương Phóng trên thân, khóe miệng mỉm cười, nhìn Dương Phóng toàn thân lông tơ tầng tầng.

Hắn cấp tốc mở ra những cái kia rương lớn, phát hiện đại bộ phận trong rương trang đều là một chút quái dị tế tợ vật dụng, chỉ có một cái rương trang các loại nén bạc, châu báu.

Dương Phóng khí thềm mắng, đem những này cái rương từng cái đá ngã.

Cuối cùng chỉ khiêng một cái rương lớn, quay người liền đi, đi ngang qua bên cạnh cái bàn thời điểm, bỗng nhiên

hắn lần nữa quay đầu, nhấn đồng co rụt lại, tựa hồ không thể tưởng tượng nổi, một tay lấy trên bàn da thú đồ nắm lên, sau đó đem ngọn đèn trực tiếp đá hướng cái kia màu đen hài nhi điều tổ nơi đó, nhanh chóng rời đi nơi đây.

Đạo Đồ!

Thứ này lại có thể là tám thứ hai Đạo Đồ?

Hắn vừa mừng vừa sợ, có loại khó có thể tin cảm giác.

...

Dương Phóng chui ra giếng cổ, một bên khiêng Nhậm Quân thân thể, một bên khiêng rương lớn, nhanh chóng hướng về nơi xa phóng đi.

Trong lúc đó động tác của hắn rất không cân đối, bất quá cũng may một đường hữu kinh vô hiểm, nhanh chóng trốn về trụ sở.

Tại đem cái kia rương lớn thích đáng cất kỹ về sau, Dương Phóng lúc này cẩn thận kiểm tra lên Nhậm Quân tình huống.

Nhậm Quân hai mắt nhắm nghiền, không nhúc nhích, toàn thân trên dưới da bọc xương, ngoại trừ còn có yếu ớt hô hấp bên ngoài.

Cơ hồ đã cùng người chết không khác.

“Hắn là sẽ không chết đi?”

Dương Phóng nói nhỏ.

Ai có thể nghĩ tới hăng hái trung đoàn trưởng sẽ rơi vào kết quả như vậy?

Hắn lúc này độ cho Nhậm Quân một cỗ chân khí, sau đó không có ở trụ sở của mình chờ lâu, mà là khiêng Nhậm Quân, trong đêm đi ra ngoài, nhanh chóng hướng về Trình Thiên Dã nơi đó cuồng vút đi.

Dù sao hắn chỉ phụ trách tặng người, về phần làm sao cứu, chính là Trình Thiên Dã sự tình.

Mình bây giờ nhiều nhất dùng chân khí cam đoan hắn không chết.

Nhưng nói trở lại, đêm nay gặp cái kia hài nhi điều tượng quả thật có chút quỷ dị...

Đến nay nhớ tới có chút lông tơ từ từ.

...

Cao cao tháp lâu phía trên.

Hứa Như Thiên đang cùng phân đà chạy tới Phong Dưỡng Hạo nói chuyện phiếm, đàm luận bước kế tiếp đủ loại kế hoạch, bỗng nhiên thần sắc hắn biến đổi, tựa hồ cảm giác được cái gì, mãnh nhưng quay đầu.

“Thế nào?”

Phong Dưỡng Hạo nghi ngờ nói.

“Xảy ra chuyện, theo ta đi!”

Hứa Thiên thân thể nhảy lên, hướng về trong đêm tối nhanh chóng lao đi.

Bên cạnh Phong Dưỡng Hạo lập tức cấp tốc cùng qua.

Hai người tốc độ cực nhanh.

Không bao lâu, cũng đã quay trở về tới giếng cổ phía dưới.

Vừa mới hạ xuống, Phong Dưỡng Hạo bỗng nhiên biến sắc, mở miệng nói, “Đừng nhúc nhích, có độc!”

Hắn tiện tay vẩy ra mảng lớn thuốc bột, tại chưởng lực thôi động dưới, hướng về động quật tán đi.

Rất nhanh sắc mặt hơi chậm, mở miệng nói, “Có thể, đi!”

Hắn dẫn đầu đi vào bên trong đi.

Hứa Như Thiên vội vàng theo tới.

Trong lòng đất, ngổn ngang lộn xộn khắp nơi đều là thi thể.

Mỗi một bộ thi thể đều diện mục biến thành màu đen, thất khiếu chảy máu, tất cả đều là trúng kịch độc mà chết.

Rất nhanh, Hứa Như Thiên phát hiện một cỗ thi thể không đầu, nhãn đồng hơi co lại.

Bên cạnh thi thể, nhà mình đại ca đầu lâu lẳng lẳng nằm ở nơi đó, mặt mũi tràn đầy mê mang.

Hứa Như Thiên trong lòng run rẩy, vừa kinh vừa sợ, sau đó vội vàng hướng mật thất phóng đi.

“Đạo Đồ biến mất, đáng chết vương bát đản, là ai?”

Hứa Như Thiên gầm thét, đơn giản tức nổ tung.

Chết mất nhiều như vậy thủ hạ cùng đại ca hắn không

có chút nào đau lòng.

Những này thủ hạ không có có thể lại không chế.

Nhưng Đạo Đồ, quan trọng nhất!

Thứ này mất tích, coi như đem mình giết một trăm lần
đều không đủ.

“Có Túy Hồn hương khí tức.”

Ngoài cửa, Phong Dưỡng Hạo một mặt âm trầm, đi vào
tới, cẩn thận khịt khịt mũi, âm thanh lạnh lùng nói, “Xem
ra hẳn là cái kia phản đồ!”

“Không có khả năng!”

Hứa Như Thiên phát ra gầm thét, “Cái kia phản đồ mới
thực lực gì? Làm sao có thể giết chết ta đại ca, cho dù
có kịch độc phụ trợ, cũng không có khả năng một đao
giết chết ta đại ca!”

Hắn vừa mới đã kiểm tra Hứa Đức thi thể.

Toàn thân trên dưới ngoại trừ chỗ cổ một đao chặt đầu
tổn thương.

Cái khác bất kỳ địa phương nào đều không có một tia
thương thế.

Điều này nói rõ đối phương chỉ dùng một đao!

Đại ca hẳn dù là thực lực bây giờ không có khôi phục,
nhưng đồng dạng có bát phẩm trung kỳ đến bát phẩm
đỉnh phong thực lực.

Muốn đem hắn một đao miểu sát, trừ phi Thập phẩm!

Phong Dưỡng Hạo nhướng mày, không để ý đến điểm này, đạo, “Nhưng bất kể như thế nào, đối phương dùng ra Túy Hồn hương, khẳng định cùng cái kia phản đồ có quan hệ, ngày mai ta liền truy tìm cái kia phản đồ!”

“Đáng chết, Đạo Đồ quan trọng nhất, tìm cho ta đến tên kia!”

Hứa Như Thiên cắn răng nói.

Bỗng nhiên, hắn giống như là phản ứng lại, vội vàng xông ra mật thất, hướng về đại lao phóng đi.

Trong phòng giam, thi thể dày đặc, vô cùng thê thảm.

“Nhậm Quân không thấy, đối phương là thẳng đến Nhậm Quân tới.”

Hứa Như Thiên lạnh giọng nhẹ răng cười, “Tốt, tốt một cái Nhậm Quân a...”

...

Gian phòng bên trong.

Trình Thiên Dã một mặt tái nhợt, dùng xong dược dịch về sau, xếp bằng ở trên giường.

Trong lòng của hắn khẩn trương, như cũ tại suy tư Nhậm Quân sự tình.

Cho dù là chính hắn mất tích, hắn cũng không hi vọng Nhậm Quân mất tích.

Hồi tưởng đến ngay từ đầu xuyên qua lúc phát hạ lời nói hùng hồn, Trình Thiên Dã không khỏi lộ ra cười khổ, trong lòng ngũ vị thành tạp.

Bây giờ còn có cái gì lời nói hùng hồn?

Chỉ cầu có thể sống là được.

“Bồ Tát phù hộ, hi vọng hết thầy thuận lợi...”

Trình Thiên Dã nói nhỏ.

Phanh phanh phanh!

Nặng nề thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Trình Thiên Dã mãnh nhưng đứng lên.

“Ai!”

“Mở cửa!”

Ngoài cửa băng lãnh thanh âm khàn khàn truyền ra.

Tần Quảng Vương?

Trình Thiên Dã trong lòng giật mình, ngay cả giày cũng không vội mặc, vội vàng lao nhanh ra, mở cửa phòng.

“Người!”

Rất nhanh hần phát hiện đối phương nắm lấy một cái áo choàng phát ra, toàn thân thương thế, ngất đi bóng người, đi đến.

Lạch cạch!

Dương Phóng run tay quăng ra, một cỗ nhu lực bao vây lấy Nhậm Quân, đem Nhậm Quân nhét vào trên giường.

“Là hần a?”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

Trình Thiên Dã vội vàng bỏ nhào qua bắt đầu kiểm tra, trong lòng hoảng hốt, vội vàng kinh hô, “Nhâm đội trưởng, Nhâm đội trưởng...”

Hắn mãnh nhưng ngẩng đầu, kinh quát, “Nhâm đội trưởng thế nào?”

“Có thể làm sao vậy, thụ điểm tra tấn mà thôi, ngày mai tìm người trị liệu một chút, hắn là còn kém không nhiều lắm.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, xoay người nói, “Người ta giao cho người, đằng sau đừng lại đến tìm ta, còn có!”

Thân thể của hắn dừng lại, âm thanh lạnh lùng nói, “Ta giết đối phương tổ chức người, lại cứu đi Nhậm Quân, tiếp xuống người tốt nhất tìm cái địa phương an toàn đem Nhậm Quân giấu đi, không phải Nhậm Quân lộ diện một cái, ngay cả người cũng sẽ bại lộ, đến lúc đó sẽ phát sinh cái gì, không cần ta nhiều lời a?”

Trình Thiên Dã trong lòng giật mình, trong nháy mắt hiểu được, liền vội vàng gật đầu.

“Tốt, đa tạ bằng hữu!”

Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, thân thể nhảy lên, biến mất trong bóng đêm.

Trình Thiên Dã lúc này khóa chặt cửa phòng, bắt đầu cấp tốc kiểm tra Nhậm Quân tình huống.

Hắn không dám kinh động người khác, đành phải ra sức vận khởi nội khí, hướng về Nhậm Quân thể nội thua đi...

“Khụ khụ khụ...”

Nhậm Quân phát ra từng đợt yếu ớt ho khan, yếu ớt tỉnh lại, “Ta... Mả mẹ nó mẹ nó...”

“Nhâm đội trưởng...”

Trình Thiên Dã vội vàng mở miệng.

“...”

Nhậm Quân lời nói ngừng lại.

...

Chương 124 : Lần nữa trở về!

Hôm sau thật sớm.

Dương Phóng điềm nhiên như không có việc gì, tiếp tục trở lại Hắc Long quân đi làm.

Cả ngày công phu, lần nữa tại Trịnh đại phu cùng Trình đại phu cãi lộn bên trong vượt qua.

Dương Phóng bị nhao nhao não hải nhói nhói, một mảnh phiền muộn.

Hắn kém chút nghĩ nhịn không được chụp chết cái này hai hàng.

Hai người này nhao nhao liền rùm beng đi, hết lần này tới lần khác còn không ngừng chỉ huy hắn làm cái này làm kia.

Đến cuối cùng Dương Phóng dứt khoát không tiếp tục để ý, vì thế còn kém chút đắc tội Trịnh đại phu.

Thẳng đến lúc tan việc phân, Dương Phóng mới rốt cục giải thoát.

Trong lòng của hắn như trút được gánh nặng, thở ra thật dài khẩu khí hơi thở, đi ra Hắc Long quân.

Nếu có khả năng, hắn thật sự là một ngày cũng không muốn ở chỗ này.

Đơn giản một điềm tự do đều không có.

Trình đại phu người này quá mức táo bạo.

Trình đại phu lại quá mức ngoan cố.

Hai người ai cũng không chịu lui lại một bước, ngược lại đem mình cho kẹp ở giữa.

“Dương Phóng...”

Bỗng nhiên, cách đó không xa một đạo ngạc nhiên thanh âm vang lên.

Dương Phóng ngẩng đầu nhìn lại, “Lão Ngô...”

Hắn lập tức cất bước đi tới.

“Người quả nhiên ở chỗ này, quá tốt rồi, mau cùng ta đi.”

Lão Ngô thần thần bí bí lôi kéo Dương Phóng, hướng về nơi xa đi đến.

“Thế nào?”

Dương Phóng nghi hoặc.

“Tối hôm qua Nhậm tổng đội trưởng được cứu ra, bắt quả tình huống không tốt lắm, người là đại phu, cùng ta đi qua nhìn một chút.”

Lão Ngô nói nhỏ.

Dương Phóng khẽ giật mình, trong lòng trong nháy mắt im lặng.

Sự tình lại rơi vào trên đầu mình.

Hắn hơi chút suy tư liền hiểu rõ ra.

Nhậm Quân thân phận hiện tại dị thường mẫn cảm,

Trình Thiên Dã bên kia vì giữ bí mật tin tức, tự nhiên không còn dám đi tìm thường đại phu, kể từ đó, vậy hẳn cũng chỉ có thể tìm kiếm chính mình.

Dương Phóng trong lòng bất đắc dĩ, đành phải đi theo Lão Ngô một đường hướng về Trình Thiên Dã trụ sở đi đến.

Thái Dương rất nhanh xuống núi.

Thành nội lần nữa trở nên tối mờ.

“Dương Phóng, người đã đến.”

Trình Thiên Dã mừng rỡ, vội vàng nhanh chóng đi tới.

Vì giữ bí mật tin tức, ngoại trừ Lão Ngô cùng Trần Thi Nghiên, hẳn cũng chỉ thông tri Dương Phóng.

Cái khác Lam Tinh người tất cả cũng không có đạt được bất cứ tin tức gì.

“Người mau nhìn xem Nhậm tổng đội trưởng...”

Trình Thiên Dã nói.

“Được.”

Dương Phóng gật đầu, đi ra phía trước xem xét.

Chỉ gặp thời khắc này Nhậm Quân ý thức mông lung, khí tức suy yếu, nằm ở trên giường, nhìn cực kỳ không tốt.

Hắn đầu tiên là vì Nhậm Quân bắt, sau đó sắc mặt hơi động một chút, lại lập tức đẩy ra Nhậm Quân khoang miệng, mí mắt xem xét, ánh mắt có chút nheo lại.

“Độc...”

Hơn nữa còn là mình quen thuộc độc...

Túy Hồn hương!

“Thế nào, loại độc này có thể giải sao?”

Trình Thiên Dã vội vàng hỏi thăm.

“Trúng độc không sâu, hẳn là có thể giải, nếu là lại sâu một phần, chỉ sợ cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Dương Phóng nói.

Hơn phân nửa là mình trước đó phóng độc thời điểm, bị Nhậm Quân làm hút.

Điểm này cùng Trình Thiên Dã trước đó cơ hồ giống nhau như đúc.

“Ta cho cái toa thuốc đi.”

Dương Phóng đứng dậy, mang tới giấy bút, trên bàn viết xuống dưới.

“Trình đội trưởng, chiếu vào toa thuốc này lấy thuốc hẳn là là được rồi.”

Dương Phóng nói.

“Tốt, tốt, thật sự là làm phiền người.”

Trình Thiên Dã vội vàng nói.

Cho tới nay, hẳn đều cho rằng Dương Phóng quá mức tiêu cực, đối bọn hắn tác dụng không lớn, thuộc về loại kia cực không đáng chú ý, lại có cũng được mà không

có cũng không sao loại hình, nhưng nghĩ không ra tới nay đối phương lại sẽ giúp hạ bọn hắc đại ân.

Quả nhiên!

Mỗi người đều có chuyên môn xã hội tác dụng.

“Trình đội trưởng, vậy ta liền đi về trước.”

“Tốt, ta để Lão Ngô đưa người.”

“Không cần, ta cách không xa, mình đi là được rồi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Vậy chính người cẩn thận một chút.”

Trình Thiên Dã gật đầu, chuẩn bị để Lão Ngô đi ra ngoài bốc thuốc.

“Ừm.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, lúc này rời đi nơi đây.

...

Hai mươi phút sau.

Dương Phóng thuận lợi trở về trụ sở, tiến vào trong lòng đất.

Một ngọn đèn dầu sáng lên, miễn cưỡng chiếu sáng hắc ám.

Hắn ngồi trên ghế, mang tới tám thứ hai Đạo Đồ, cẩn thận quan sát, ánh mắt bên trong dần dần lộ ra tinh quang.

Tờ thứ nhất Đạo Đồ vì chính mình mang đến lời âm.

Không biết cái này tấm thứ hai lại có cái gì huyền diệu?

“Chẳng lẽ nói Bạch Lạc thành bên trong cũng có Thần Chủng?”

Dương Phóng nghĩ đến máu chột.

Vẫn là nói cái này Đạo Đồ là tà đạo tổ chức từ địa phương khác lấy được?

Điểm này hẳn nhất định phải biết rõ ràng mới được.

Bằng không, chỉ có Đạo Đồ cũng không hề có tác dụng.

Khoảng cách quá xa, Thần Chủng chưa chắc liền có thể bị hấp dẫn tới.

Dương Phóng nhẹ nhàng lượn quanh, thiếp thân nắp kỹ, sau đó lần nữa lấy ra Cảm Ứng môn tâm pháp, bắt đầu tu luyện.

Tinh thần loại công pháp tu luyện, quả nhiên khó khăn dị thường.

Độ khó là tâm pháp mấy lần không thôi.

Hắn chuẩn bị trước định vị tiểu mục tiêu.

Tỉ như: Trong hai tháng biết luyện Cảm Ứng môn tâm pháp.

Xùy!

Bỗng nhiên, tại cánh tay trái của hắn chỗ, truyền đến từng đợt khó tả nóng rực.

“Ừm?”

Dương Phóng mí mắt vẩy một cái.

Trở về?

Hắn lập tức đình chỉ động tác, nhìn về phía cánh tay.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

...

“4 6 ngày, so với lần trước chỉ tăng lên một ngày, chẳng lẽ tại dị giới thời gian bắt đầu cố định.”

Dương Phóng tự nói.

Nếu là thời gian triệt để cố định, kia chưa chắc không phải một chuyện tốt.

Dương Phóng lúc này nằm ở trên giường , chờ đợi trở về.

Từng đợt朦胧 lung cảm giác hôn mê bắt đầu cấp tốc đánh tới...

Mấy phút sau.

Trước mắt như là có ánh sáng hiển hiện, giống như là ngay tại từ một chỗ tĩnh mạch trong huyết động chạy đến đồng dạng.

Hồng học, hồng học, hồng học...

Dương Phóng mãnh nhưng ngồi dậy, mồ hôi đầm đìa, trong miệng cuồn cuộn thở mạnh.

Hắn như là làm ác mộng, cấp tốc đứng dậy, uống từng

ngụm lớn một chén thanh thủy.

“Đáng chết, mỗi lần đều như vậy ngọt thở.”

Sắc mặt hần khó coi, sau đó cầm điện thoại di động lên quan sát.

08:20 phân.

Cùng trước đó đồng dạng.

Hần lần nữa thở phào nhẹ nhõm, thân thể trùng điệp nằm ở trên giường, tinh thần xuất hiện một vòng khó tả buông lỏng.

Ông! Ông!

Điện thoại lần nữa chấn động.

Dương Phóng cầm điện thoại di động lên quan sát.

Lão Ngô @ tất cả bày thành viên, bắt đầu để cho người ta đếm số.

Một phen đếm số, lão thành viên lần nữa giảm bớt 2 vị (Phương Thị).

Thành viên mới thì chỉ giảm bớt 1 vị.

Số lượng thương vong so trước đó đại đại cải thiện.

Nhất là người mới bên kia, một mảnh vui vẻ.

...

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã cơ hồ vừa mới tỉnh lại, liền nhanh chóng

lấy ra điện thoại, bắt đầu gọi Nhậm Quân điện thoại.

“Uy, là Nhâm đội trưởng sao?”

“Đúng, là ta, lão Trình, lần này thật sự là đa tạ người.”

Nhậm Quân bên kia thanh âm vang lên, tràn ngập cảm kích, đạo, “Nếu không phải là các người, lần này ta khẳng định là một con đường chết, đúng, ta ngày mai đi Phương Thị một chuyến, người đem tất cả thành viên toàn bộ triệu tập, ta có phát hiện trọng đại muốn tuyên bố!”

“Phát hiện trọng đại?”

Trình Thiên Dã nghi hoặc.

“Đúng vậy, chuyện này liên quan đến tất cả người xuyên việt, ta lập tức sẽ còn báo cáo, tuyệt không thể có bất kỳ người xin phép nghỉ!”

Nhậm Quân ngữ khí trầm trọng, nghiêm túc dị thường.

Hắn mặc dù tại dị giới thân hình tiêu tụy, khí tức suy yếu, nhưng là xem về sau, lại như cũ là trung khí mười phần.

“Tốt, ta cái này thông tri!”

Trình Thiên Dã đáp lại nói.

“Ừm, trước nói như vậy.”

Nhậm Quân nói liền cúp điện thoại.

Gian phòng bên trong.

Nhậm Quân sắc mặt nặng nề, trong đầu suy nghĩ mãnh liệt, như cũ tại hồi tưởng đến mình tại 【tả đạo tổ chức

】 bên trong nhận tra tấn.

Một lát sau, hắn trực tiếp bấm một vị lãnh đạo cấp trên điện thoại.

“Ta là Nhậm Quân, ta muốn tình huống báo cáo...”

...

Phương Thị.

Dương Phóng vừa mới đếm số hoàn tất.

Bỗng nhiên, Trình Thiên Dã tin tức tinh chuẩn phát đến mỗi một vị thành viên trong tay.

“Thông tri: Sáng sớm ngày mai tám giờ trước đó, tất cả thành viên chạy tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát, bất kỳ người nào bắt đắ dĩ bất kỳ có gì từ chối, thu được xin trả lời!”

“Ừm?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động.

Tám điểm trước đó?

Chẳng lẽ lại xảy ra chuyện rồi?

Vẫn là nói có tin tức gì?

“Thu được!”

Hắn lúc này trở về một cái tin tức quá khứ.

...

Một đêm quá khứ.

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng cười cho thuê, thuận lợi chạy tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

501 gian phòng bên trong.

Không ít người đã sớm đến, tập hợp một chỗ, thấp giọng nói chuyện phiếm.

Phượng Đình cười cười nói nói, đang cùng bên cạnh một cái chùng hai mươi tiểu thanh niên trò chuyện với nhau.

Cảm thấy được Dương Phương đến về sau, ánh mắt của nàng có chút tối sầm lại, vẫn là không có quá khứ chào hỏi, mà là quay đầu đi, tiếp tục cùng trước mắt tiểu thanh niên nói chuyện phiếm.

Trước đây không lâu nàng đã nhiều lần ám chỉ qua Dương Phóng.

Đáng tiếc đối phương tựa hồ một điểm tâm tư đều không có.

Cái này khiến trong nội tâm nàng đã từ từ thất vọng.

Lại thêm vị này tiểu thanh niên nhiều lần tại dị giới liên hệ nàng, hai người trước lạ sau quen, đã dần dần tiến tới cùng nhau.

Mười mấy phút sau.

Một bên cửa phòng mở ra.

Nhậm Quân tại Trình Thiên Dã, lão Ngô đồng hành đi tới.

Bên cạnh thành linh còn có lần trước xuất hiện một lần cảnh sát hình sự quốc tế, Từ Thanh Minh.

“Các vị mời yên lặng một chút!”

Nhậm Quân nhìn về phía đám người, dưới hai tay ép, thanh âm nặng nề nói, ” ta gần nhất tại dị giới mất tích sự tình, tin tưởng không ít người cũng đã biết, lần này ta có thể an toàn trở về, cũng là may mắn mà có Thiên Thần tổ chức xuất thủ cứu giúp, nếu không phải bọn hấn, chỉ sợ ta sẽ chân chính chết thảm tại tà đạo tổ chức trong tay, đối với điểm này, ta vạn phần cảm tạ, nếu như sau này có cơ hội, ta nhất định sẽ ở trước mặt gửi tới lời cảm ơn!”

Phía dưới một mảnh xôn xao.

Rất nhiều mặt người sắc đặc sắc.

Là Thiên Thần tổ chức người cứu được Nhâm đội trưởng?

“Nhâm đội trưởng, là Thiên Thần tổ chức vị cao thủ kia cứu được người?”

Có người hiếu kì hỏi.

“Một cái danh hiệu gọi là Tàn Quảng Vương thành viên.”

Nhậm Quân thanh âm nghiêm túc , đạo, “Bất quá hôm nay để các người tới, cũng không phải là vì Tàn Quảng Vương sự tình, mà là có một món khác tin tức trọng đại, ta có chút minh bạch vì cái gì Lam Tinh người đến nay không ai có thể trở thành 【 tà đạo tổ chức 】 thành viên?”

Hắn nhìn về phía đám người, thanh âm nặng nề, nói:

“Tại dị giới, trong đầu của chúng ta có thể tự động miễn dịch tà mấu khổng chế, tại trong đầu của chúng ta có một cỗ lực lượng thần bí, mỗi lần tà mấu tà lực thâm thấu tới, đều sẽ bị cỗ lực lượng kia hấp thu, tà đạo tổ chức người hành hạ ta mấy ngày mấy đêm, trong lúc đó dùng các loại khổng chế pháp ý đồ khổng chế ta, lại tất cả đều thất bại, nhưng chỉ có chính ta biết, ta cùng bọn hấn duy nhất bất đồng, chính là linh hồn!

Đổi câu nói, linh hồn của chúng ta đến từ hiện thực, cùng bọn hấn bất đồng!

Cho nên đây chính là ta có thể miễn dịch tà mấu khổng chế nguyên nhân.

Điểm này không chỉ ta có thể, tin tưởng các người hấn là cũng đều có thể!”

Đám người lần nữa một mảnh giật mình.

Lam Tinh người có thể miễn dịch tà mấu khổng chế?

Dương Phóng cũng là sắc mặt khẽ giật mình.

Còn có loại này thao tác?

..

Chương 125 : Nhậm Quân phát hiện

Nhậm Quân có chút cảm khái, nói: “Nói đến mặc dù có chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng tình huống hiện thật xác thực như thế, sau khi trở về ta cũng cẩn thận suy nghĩ qua nguyên nhân khác, thậm chí ta một lần hoài nghi có phải hay không tinh thần lực của ta tương đối mạnh nguyên nhân,

Nhưng về sau vẫn là bị ta bác bỏ điểm ấy, bởi vì vừa xuyên qua lúc đó, ta đã từng bí mật bái sư qua Cảm Ứng môn, đáng tiếc trải qua bọn hắn khảo thí, tinh thần lực của ta chỉ là bình thường, cái này mang ý nghĩa tuyệt không phải tinh thần lực nguyên nhân!

Mà loại bỏ tinh thần lực, duy nhất có khả năng chính là linh hồn!”

“Linh hồn của chúng ta so dị giới người càng mạnh?”

Một vị người xuyên việt giạt mình nói.

“Có thể nói như vậy!”

Nhậm Quân ngữ khí ngưng trọng , đạo, “Bất quá, không chỉ là mạnh đơn giản như vậy, bởi vì coi như mạnh hơn, cũng không có khả năng mạnh hơn tà mẫu, ta hoài nghi còn có một loại khác nguyên nhân, tỉ như nói cái kia để chúng ta xuyên qua lực lượng thần bí, có lẽ là loại lực lượng kia tại bảo vệ lấy chúng ta!”

Đám người lần nữa xôn xao.

Cho tới nay xuyên qua sự kiện cực kỳ thần bí.

Bọn hắn cũng không rõ ràng mình vì sao liền sẽ đột nhiên xuyên qua.

Nhưng ở đại bộ phận mắt người bên trong, khẳng định là có một loại lực lượng vô hình ảnh hưởng tới bọn hắn, này mới khiến bọn hắn xuyên qua.

“Nhâm đội trưởng có ý tứ là một vị cùng loại ‘Chủ Thần’ tồn tại, tại bảo vệ linh hồn của chúng ta?”

Một vị khác người xuyên việt không thể tưởng tượng nổi đường.

Bọn hắn cũng đều nhìn qua thế giới hiện thực một chút tiểu thuyết mạng.

Đối với tiểu thuyết mạng bên trong tạo dựng thế giới cực kỳ trầm mê.

Trong đó vô hạn lưu bên trong liền có chủ thần tồn tại, sẽ ngẫu nhiên chọn lựa người đến từng cái vị diện tiến hành luân hồi.

Bọn hắn rất là hoài nghi, tại bọn hắn xuyên qua phía sau cũng có ‘Chủ Thần’ tồn tại.

“Có hay không Chủ Thần, ta cũng không biết, nhưng xác thực có một loại lực lượng tại để chúng ta linh hồn khỏi bị tà mấu quấy nhiễu.”

Nhậm Quân cảm khái nói.

May mắn hắn không có bị tà mấu khống chế.

Nếu không tại tà mấu lực lượng phía dưới, hắn tất cả bí mật đều đem bại lộ trống không.

Đến lúc đó, những cái kia tà đạo tổ chức liền sẽ biết hẳn đến từ ‘Thế giới hiện thực’ .

Cái này đem là cực kỳ đáng sợ sự tình.

Có trời mới biết bọn hắn sẽ có hay không có cái gì tà môn thủ đoạn có thể ảnh hưởng hiện thực.

Mà trong đầu cái chủng loại kia lực lượng lại vừa vặn tránh khỏi hẳn bại lộ, bảo vệ bọn hắn tư ẩn.

Đám người hiện lên vẻ kinh sợ, nghị luận âm ỉ.

Mỗi người đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Nhâm đội trưởng, tà mẫu thôi miên đối người vô dụng, nếu là những người khác thôi miên đâu? Tỉ như Cảm Ứng môn thôi miên?”

Dương Phóng đột nhiên hỏi ra một vấn đề.

“Cái này ta ngược lại chưa thử qua.”

Nhậm Quân nhẹ nhàng lắc đầu , đạo, “Nhưng đã tà mẫu thôi miên vô dụng, đoán chừng những người khác thôi miên càng sẽ không đưa đến tác dụng!”

Hắn lần nữa nhìn về phía đám người, trầm giọng nói:

“Ta lần này gọi đại gia đến đây, vì chính là nói rõ điểm này, ta đã bại lộ, mặc dù ta bị Thiên Thần tổ chức cao thủ cứu ra, nhưng là tà đạo tổ chức người chắc chắn sẽ không như vậy bỏ qua, tiếp xuống bọn hắn khẳng định sẽ tới chỗ tìm kiếm ta, ngoài ra, ngay cả các người cũng có rất lớn phong hiểm, một khi bị bọn hắn phát hiện các người cũng có thể ngăn cản tà mẫu khổng chế, như vậy các người đều sẽ bị bắt lại!

Nói thật, tại tà đạo tổ chức nhiều ngày như vậy bên trong, ta kém chút bị bọn hắc sinh sinh giải phẫu!

Nếu như các người cũng bị bắt lấy, có rất lớn kết quả lại so với ta thậm hại hơn!

Đây mới là ta muốn nói cho các người sự tình!”

Xoạt!

Đám người lần nữa nghị luận lên.

Mỗi người đều trong lòng chấn kinh.

Tà đạo tổ chức lại đáng sợ như thế.

Muốn tiến hành người sống giải phẫu?

“Nhâm đội trưởng, tà đạo tổ chức người hắc là không như vậy mà đơn giản phát hiện chúng ta a?”

Một vị thành viên giật mình nói.

“Không!”

Nhậm Quân ngưng trọng lắc đầu, nói: “Tà đạo tổ chức người là một đám tên điên, bọn hắc có thể lợi dụng tà mấu hướng về bốn phía chậm chạp thăm thấu, sẽ thời gian dần trôi qua đem bốn phía cư dân từng cái khống chế lại, tựa như là một trương vô hình lưới lớn chậm chạp kéo dài, một khi kéo dài trên đường phát hiện có người không có bị khống chế, các người liền sẽ lập tức bại lộ, nói thật, đối mặt con kia quỷ dị tà mấu, coi như người lại thế nào làm bộ cũng vô dụng, nó sẽ rõ ràng cảm giác tinh thần của người trạng thái, cũng phản hồi cho tà đạo tổ chức người!”

“Kia tà đạo tổ chức người giấu ở địa phương nào, Nhâm

đội trưởng biết không?”

Một vị khác thành viên dò hỏi, “Nếu như chúng ta bên trong rời đi tà đạo tổ chức xa một chút, bị phát hiện xác suất hẳn là liền sẽ rất thấp a?”

“Rất xin lỗi, ta cũng không biết bọn hấn cụ thể ẩn thân địa điểm.”

Nhậm Quân thở dài, “Phủ thành chủ não động vào cái ngày đó ban đêm, ta bị bọn hấn đánh ngất xỉu, sau khi tỉnh lại liền rút cuộc không có từng đi ra ngoài, cho nên nói, bọn hấn giấu ở chỗ nào, ta là không chút nào biết đến!”

Đám người thần sắc biến ảo, lập tức trở nên khẩn trương lên.

Nói như vậy.

Vô hình nguy cơ y nguyên còn tại bao phủ bọn hấn?

Bọn hấn nguyên lai tưởng rằng sự tình đã qua...

Không ít người đều tại chuẩn bị lấy trèo lên trên chuyện.

Trong đám người, Dương Phóng nhíu mày suy tư.

Tà mẫu?

“Nhâm đội trưởng, tà mẫu dung mạo ra sao? Tà mẫu có thể hay không bị hủy diệt?”

Dương Phóng hỏi.

“Bạch Lạc thành tà mẫu là một cái quỷ dị hài nhi điều tượng, toàn thân đen nhánh, như kim mà không phải kim, gỗ cũng không phải gỗ, ta từng gặp không chỉ một

lần.”

Nhậm Quân đáp lại nói, “Bất quá, muốn hủy đi tà mẫu cơ hồ là không thể nào, liền xem như ném ở hỏa diễm bên trong đốt cháy, cũng sẽ không đưa đến hiệu quả gì, tà mẫu sẽ tự động miễn dịch hết thủy lực lượng ngoại lai, nhận lớn hơn nữa tổn thương cũng sẽ tự động phục hồi như cũ!”

Dương Phóng hai mắt lóe lên.

Màu đen hài nhi điêu tợng?

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến đêm đó tại giếng cạn phía dưới phát hiện.

Chẳng lẽ...

Đó chính là tà mẫu?

Trong lúc nhất thời, hắn phía sau lưng lạnh sâm sâm, ngậm miệng không nói.

Đám người cũng tất cả đều lần nữa nghị luận lên.

Một bên Từ Thanh Minh sắc mặt nghiêm túc, dùng laptop cấp tốc ghi chép.

Nhậm Quân phát hiện tuyệt đối có ý nghĩa trọng đại.

Cầm tới cảnh sát hình sự quốc tế trong tổ chức, tuyệt đối có thể gây nên sóng to gió lớn.

“Đúng rồi, còn có một chuyện!”

Nhậm Quân lời nói xoay chuyển, trầm giọng nói, “Tà đạo trong tổ chức phát hiện tám thứ hai Đạo Đồ, bất quá ta trước mắt cũng không dám khẳng định tám kia Đạo Đồ

phải chăng còn tại tà đạo trong tổ chức, rất có thể bị Thiên Thần tổ chức cao thủ cho chặn được...”

Dù sao cũng là Thiên Thần tổ chức cao thủ cứu được hẳn.

Có thể xuất thủ cứu hẳn, tự nhiên cũng có thể thuận tay đạt được tám kia Đạo Đồ.

“Tám thứ hai Đạo Đồ?”

“Mả mẹ nó, không thể nào?”

“Chẳng lẽ Bạch Lạc thành hạ cũng có Thần Chủng?”

Đám người ngạc nhiên, nghị luận âm ỉ.

Rất nhiều dưới người ý thức nghĩ đến Hắc Thiết khu quần cư thảm án, không khỏi lông tơ đứng vững, trong lòng bất an.

Một bên Từ Thanh Minh ngữ khí trầm xuống , đạo,
“Nhâm đội trưởng, người xác định người tại tà đạo trong tổ chức phát hiện Đạo Đồ?”

“Xác định!”

Nhậm Quân phức tạp gạt đầu.

Lúc ấy Hứa Đức không chỉ một lần trước mặt mình đàm luận lên tám kia Đạo Đồ.

Điểm này tuyệt không giống như là giả.

“Nếu như tám kia Đạo Đồ thật bị Thiên Thần tổ chức chặn lấy được, như vậy, nói cách khác, tại tương lai không lâu, Thiên Thần tổ chức bên trong sẽ nắm giữ hai viên Thần Chủng!”

Từ Thanh Minh trầm giọng nói.

“Đúng thế.”

Nhậm Quân sắc mặt phức tạp.

Ngẫm lại đúng là mỉa mai.

Bây giờ toàn cầu phạm vi bên trong từng cái tổ chức cùng từng cái quốc gia người xuyên việt, còn không có bất kỳ người nào từng chiếm được Thần Chủng.

Nhưng Thiên Thần tổ chức lại lập tức liền sẽ có được hai cái.

Loại này chênh lệch quá xa.

Bất quá cũng may, Thiên Thần tổ chức là bọn hắn quốc gia người.

Chỉ ít tại quốc tịch bên trên, Thiên Thần tổ chức cũng coi như cho bọn hắn đại đại tranh giành một phần ánh sáng.

Hắn tối hôm qua đem tin tức báo cáo lãnh đạo.

Lãnh đạo đã quyết định muốn đem Thiên Thần tổ chức sự tình đẩy hướng quốc tế, thậm chí còn cho hắn cực lớn quyền hạn, để hắn chiêu an Thiên Thần tổ chức.

Nhưng mà!

Muốn chiêu an cái tổ chức kia, lại nói nghe thì dễ?

Sau đó, Nhậm Quân tiếp tục đàm luận lên hắn phát hiện gì khác lạ.

Toàn bộ 501 gian phòng bên trong tiếng nghị luận thỉnh

thoảng vang lên.

Ròng rã cho tới trưa quá khứ.

Sắp đến một giờ chiều, mới rốt cục kết thúc.

“Đúng rồi Nhâm đội trưởng, lần trước liên quan tới hướng lên phía trên xin Linh cấp tâm pháp sự tình, thế nào?”

Trình Thiên Dã tìm tới Nhâm Quân, mở miệng hỏi thăm.

Nhâm Quân sắc mặt ngưng tụ, mở miệng nói, “Phía trên quy định y nguyên không thay đổi, lục phẩm trở xuống người xuyên việt, tất cả đều không cho truyền thụ, đạt tới lục phẩm về sau lại từ chính thức nơi này thân lĩnh Linh cấp tâm pháp cùng Linh cấp võ kỹ!”

Điều này cũng là vì tất cả người xuyên việt suy nghĩ.

Thất phu vô tội, mang ngọc có tội!

Một cái nho nhỏ hai ba phẩm người xuyên việt lại tu luyện Linh cấp tâm pháp, cái này tại dị giới chính là muốn chết!

Cho nên chỉ có đạt tới lục phẩm về sau, bọn hắn mới quyết định đưa tặng Linh cấp tâm pháp.

Bây giờ Ma Đô, Kinh Sư, Quảng thị bên kia, tất cả đều đã lấy được không ít Linh cấp tâm pháp cùng Linh cấp võ kỹ.

Chỉ là những này tâm pháp đều đắp lên tầng nghiêm ngặt khổng chế.

Lục phẩm trở xuống người xuyên việt là không thể nào đạt được truyền thụ cho.

“Được.”

Trình Thiên Dã gật đầu , đạo, “Bất quá chúng ta Bạch Lạc thành tốt nhất cũng nhiều chuẩn bị mấy môn, như vậy, cũng có thể cùng Thiên Thần tổ chức tiếp tục giao dịch!”

Bây giờ bọn hắn có khả năng xuất ra cũng chỉ có thứ này.

Một khi đối phương đối Linh cấp võ kỹ cũng không có hứng thú.

Như vậy sau này lại nghĩ cùng đối phương hợp tác sẽ càng thêm khó khăn.

“Ta sẽ xin.”

Nhậm Quân gật đầu.

...

Chương 126 : Toàn cầu dương danh, lần nữa xuyên qua!

Sáng sớm hôm sau.

Thời gian không đến sáu điểm, Dương Phóng liền từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Hắn hai mắt vô thần, lẳng lặng nhìn xem đầu đội trời trần nhà.

Từ khi kinh lịch xuyên qua sự tình về sau, thân thể đồng hồ sinh học tựa hồ liền phát sinh cải biến.

Đang tưởng tượng trước kia đồng dạng ngủ nướng, đã trở nên cực kỳ khó khăn.

Mỗi ngày không đến sáu điểm, người liền tỉnh.

“Được rồi, đứng lên trước đi.”

Dương Phóng từ trên giường bò lên.

Rửa mặt hoàn tất về sau, hắn chạy đến dưới lầu ăn bữa sáng, mà nỗi nghiệp tục luyện tập lên chạy chậm.

Lấy hắn hiện tại tố chất thân thể, vòng quanh núi vây quanh đường cái chạy hơn nửa giờ, vẫn không có một tia mỏi mệt.

Thẳng đến hơn tám giờ sáng, mới lần nữa chạy về tới.

Mà tại trở về về sau, hắn liền lập tức tu luyện lên 【
Cảm Ứng quyết】.

Thời gian bình đạm.

Thời gian nhoáng một cái chính là ba ngày.

Ngày thứ tư thời điểm, ngược lại là phát sinh một kiện nhạc đệm.

Đó chính là Trình Thiên Dã đã chính thức hưởng thưởng cấp xin, vì bọn họ những người “xuyên việt” này phối hợp biên chế.

Từ đó về sau, bọn hắn dù là không cần đi làm, cũng có thể mỗi tháng dẫn tới một bút một vạn khối tiền tiền lương.

Kể từ đó, tự nhiên để quần nội người xuyên việt nhảy cẫng hoan hô.

Mặc dù trước đó bọn hắn gia nhập 【 Đặc thù hành động bộ môn 】 , nhưng chỉ là tại dị giới bù đắp nhau mà thôi, thế giới hiện thực phúc lợi nhưng vẫn không có giáng lâm đến trên người bọn họ, cho tới bây giờ quốc gia mới chính thức phê chuẩn xuống tới.

Một vạn khối tiền một tháng, đối với phần lớn người tới nói cũng không tính là số lượng nhỏ.

Tối thiểu bọn hắn trước đó đi làm lúc, rất nhiều người đều chỉ là năm sáu ngàn một tháng.

Tốt một chút như một chút công ty nhỏ quản lý, mới đến tay một vạn một hai.

Bây giờ cái gì đều không cần làm, liền có một vạn khối tiền, tự nhiên xem như chuyện tốt.

Mà lại theo Trình Thiên Dã nói, phần này biên chế là chung thân chế.

Dù là có một ngày bọn hán tại dị giới chết rồi, số tiền kia y nguyên sẽ mỗi tháng đánh tới thẻ bên trên.

Kể từ đó, tự nhiên miễn rơi mất rất nhiều người nổi lo về sau.

...

“Tiểu Phóng a, người ngày mai nghỉ ngơi sao? Người Trần a di lại giới thiệu cho người cái cô nương, vóc người khá tốt, vóc người đẹp, mặt cũng tốt, gia cảnh tốt, người nếu không dành thời gian đi xem một chút?”

Đầu bên kia điện thoại, lần nữa truyền đến Dương mẫu giọng quan thiết.

“Mẹ, không phải đã nói rồi sao? Đối tượng sự tình, chính ta tìm.”

Dương Phóng im lặng nói.

“Mình tìm, lại là mình tìm, chính người phải có bản sự cũng được, nhưng còn bây giờ thì sao? Người lập tức đều ba mươi, người tìm bạn gái đâu, người thật muốn tức chết ta và cha người hay sao?”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến gào lớn thanh âm.

Dương Phóng đưa điện thoại di động duỗi ra, cách mình bên tai xa xa.

Thẳng đến Dương mẫu hỏa khí hơi tiêu, Dương Phóng mới im lặng đạo, nói, ” hảo hảo, ngày mai ở đâu gặp mặt? Đối phương kêu cái gì?”

“Cô nương kia gọi Vương Mộng Nhàn, hẹn người trưa mai tại Phương Thị quán trà gặp mặt, ta đem địa chỉ

phát cho người.”

Dương mẫu đáp lại nói.

Rất nhanh điện thoại cúp máy.

Một cái điện thoại di động định vị bị Dương mẫu phát đến Dương Phóng trong điện thoại di động.

Dương Phóng trong lòng bất đắc dĩ, đành phải tạm thời đi qua nhìn một chút.

Dù sao tại không có xác định chân chính an toàn trước đó, hẳn là sẽ không dễ dàng cân nhắc nhân sinh đại sự.

Lần này quá khứ, cũng là nghĩ triệt để tuyệt mẹ nhà hẳn tưởng niệm, tiết kiệm mẹ hẳn sau này tiếp tục giới thiệu với hẳn.

...

Nhoáng một cái lại là một ngày.

Giữa trưa.

Bên ngoài xe long mã long, tiếng còi càng không ngừng tại đường cái vang lên.

Từng chiếc xe cá nhân tại trên đường chắn đến rất xa.

Mộng Huyền quán trà sảnh.

Dương Phóng nhìn một chút quán trà bảng hiệu, đẩy cửa đi vào, tìm kiếm lấy thứ số 20 chỗ ngồi.

Rất nhanh, tại một chỗ góc ngách vị trí, tìm được lần này đối tượng hẹn hò.

Số 20 trước bàn, ngồi một cái xõa gọn sóng nữ tử, mặc một thân màu đen ngắn lĩnh đồ vét, trước người đặt vào một chén cà phê, trên mặt bôi dặm trang trang dung, trên mặt bàn còn thả một chi điện tử khói.

“Không có ý tứ, tới chậm.”

Dương Phóng gạt ra tiểu dung, đi tới.

“Ừm, không có việc gì, người chính là Trần a di giới thiệu?”

Nữ tử đáp lại một tiếng, nhìn về phía Dương Phóng, dặm dặm nói, ” nói thẳng, các người làm bác sĩ hiện tại một tháng có thể giã bao nhiêu tiền?”

“Giã không có bao nhiêu, mấy ngàn khối tiền đi.”

“Mấy ngàn khối, cũng vẫn được.”

Nữ tử nhẹ dặm gạt đầu, nói: “Kia có xe sao? Mua nhà sao?”

“Đều không có, y nguyên thuê phòng ở, đi làm đều là cưỡi xe đạp đi.”

“Xe đạp cũng không có gì, rèn luyện thân thể nha.”

Nữ tử ngữ khí dặm dặm , dặm, “Nói thực ra, ta năm nay 31, nghe Trần a di nói người chỉ có 28, ta vừa vắn lớn hơn người ba tuổi, cũng coi như Nữ đại tam ôm gạch vàng đi, phòng ở ta có, quay đầu có thể thêm bạn tên, người nếu là ngại phiền phức, ta liền lại mua một bộ cho người, xe, người thích gì loại hình? Lao vụt hệ liệt được không? Làm được lời nói, buổi chiều ta đưa người!”

Dương Phóng sắc mặt một được, nhìn về phía nữ tử.

“Đưa ta?”

Phú bà?

“Đúng.”

Nữ tử sắc mặt bình tĩnh, cầm lấy điện tử khói, rất là nhẹ nhõm tiêu sái, đạo, “Tiền cái gì cũng không đáng kể, nam nhân chỉ cần lo cho gia đình liền tốt, cái khác ta cũng không dám hi vọng xa vời, đúng, có một việc người hẳn là cũng không ngại a?”

“Chuyện gì?”

Dương Phóng hỏi.

“Ừm, một năm trước thời điểm, ta trong nhà thái thật, không cẩn thận dao phay trượt xuống, vừa vụn tại trên bụng vẽ cái mùi mấy centimet vết thương, hiện tại vết sẹo vẫn còn, dù sao việc này người sớm tối cũng sẽ phát hiện, cho nên vẫn là sớm nói đi.”

Nữ tử nói thẳng.

Dương Phóng lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Khụ khụ, vị đại tỷ này, ta cảm thấy chúng ta giống như... Không quá phù hợp...”

Hắn kém chút bị nghẹn đến.

Đồ vỏ sự tình, thế mà để hắn đụng phải!

Mặc dù hắn không muốn ra mắt, nhưng Trần a di cũng không cần thiết như thế hồ làm hắn a?

“Làm sao? Chê ta già?”

Nữ tử bình đạm nói.

“Không có không có, đúng, ta đột nhiên muốn đi đi nhà vệ sinh, người cũng không để ý đi.”

Dương Phóng liền vội vàng đứng lên, một khắc cũng không muốn chờ lâu.

“Nói thực ra, ta đối với người tương mạo thật hài lòng, người nếu là đã suy nghĩ kỹ, có thể tùy thời liên hệ ta, phòng ở cùng xe đều không phải là vấn đề, những vật khác, người nhìn trúng ta cũng đều có thể giúp người mua.”

Nữ tử đạm đạm nói.

Dương Phóng kinh hoàng chạy trốn, một khắc cũng không dám chờ lâu.

Thẳng đến Dương Phóng đã triệt để đi xa, nữ tử mới thở phào nhẹ nhõm.

“Vì ứng phó ra mắt, thật đúng là không dễ dàng...”

Nàng một trận bất đắc dĩ, phủ vãi trán đầu, uống một ngụm cà phê, sau đó nhìn về phía lâm ngồi một vị nữ sinh, đạo, “Uy, Linh Linh, cần phải đi.”

Bên cạnh một vị gọi là Linh Linh nữ sinh cười cái bụng đều đau lên, ôm bụng, khanh khách rung động.

...

Lúc xế chiều.

Dương mẫu rất nhanh cho Dương Phóng gọi điện thoại tới, hỏi thăm ra mắt kết quả.

Dương Phóng trong lòng im lặng, lúc này đem buổi chiều chứng kiến hết thảy tất cả đều nói cho Dương mẫu nghe.

“Cái gì? Nha đầu kia 31, còn sinh hài tử?”

“Đúng vậy, 31 còn mang một em bé!”

Dương Phóng đáp lại nói, “Cho nên nói mẹ, sau này đừng lại an bài cho ta đối tượng hẹn hò, chuyện của chính ta sẽ tự mình cân nhắc.”

“Mình cân nhắc, lại là mình cân nhắc, người nếu có thể mình cân nhắc cũng được!”

Dương mẫu tại đầu bên kia điện thoại lần nữa táo bạo, phàn nàn nói, “Trần Vinh thật là, làm sao giới thiệu cho người như thế cái đối tượng hẹn hò, quá không đáng tin cậy, lần sau ta cũng không tiếp tục tìm nàng.”

“Mẹ, ta nói, đối tượng sự tình chính ta sẽ tìm.”

Dương Phóng lần nữa cường điệu một lần, đạo, “Trước hết dạng này, ta bên này còn có việc, treo!”

Hắn cúp điện thoại, như trút được gánh nặng.

“Chuyện này là sao...”

Một lát sau.

Dương Phóng thu liễm tâm tình, trong phòng tu luyện lên Thập tự quyền.

Vài ngày trước chạy bộ sáng sớm lúc hắn phát hiện, khí lực của mình mạnh hơn.

Lấy mình bây giờ khí lực thi triển Thập tự quyền, cỡ

khoảng cái chén ăn cơm cây nhỏ thế mà một quyền liền có thể nện đứt.

Loại lực lượng này tại thế giới hiện thực là cực không thể tưởng tượng nổi.

“Nếu như chờ ta đến Thập phẩm, thế giới hiện thực không biết nên là cái dạng gì...”

Dương Phóng tự nói.

...

Cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Một phương hướng khác.

Hiện đại hoá trong đại lâu.

Hơn ba mươi tầng cao trong phòng họp.

Một trương to lớn kim loại bàn tròn ở chỗ này.

Bàn tròn chu vi đầy từng cái Âu phục giày da bóng người, lít nha lít nhít, chừng hơn mười người.

Bọn hấn thần sắc tự tin, quần áo lộng lẫy, trong lúc giờ tay nhắc chân đều có loại nhân sĩ thành công khí phái.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là người xuyên việt!

Đây là một nhóm xuất từ Ma Đô tinh anh người xuyên việt.

Có thể ngồi ở chỗ này, đều là ưu trúng tuyển ưu cường giả.

Giờ phút này, tại bọn hấn phía trước nhất.

To lớn hình chiếu nghi thượng, thành lình viết bốn chữ lớn.

Thiên Thần tổ chức!

“Các vị, đây chính là ta lần này triệu tập các vị nguyên nhân, Thiên Thần tổ chức bên kia rất sớm trước đó liền đã từng chiếm được một viên Thần Chủng, hiện tại bọn hắn lại lấy được tám thứ hai Đạo Đồ, nói cách khác, rất có thể cái thứ hai Thần Chủng cũng sẽ rơi vào trong tay của bọn hắn, tất cả mọi người là tinh anh, rất được chính thức tín nhiệm, thời khắc thể này, chúng ta lại một viên Thần Chủng cũng không có đạt được, không biết các vị hiện tại là loại nào tâm tình?”

Cầm đầu cao lớn thanh niên đậm đậm nói.

Hắn thân cao 185 trở lên, hai chân thon dài, thân thể thẳng, rất có khí thế.

Tại thể giới hiện thực cũng coi là tỉ lệ vàng.

Là rất nhiều thiếu nữ trẻ tuổi trong mộng tình nam.

“Tâm tình gì? Còn có thể là tâm tình gì?”

Một vị người xuyên việt cười vài tiếng, đạo, “Mỗi người đều có riêng phần mình gặp gỡ, chúng ta làm tốt chính mình sự tình, xứng đáng quốc gia là được, cần gì phải đi quản những người khác? Lại nói, cái này Thiên Thần tổ chức không có khả năng có thể giấu cả một đời, sớm tối sẽ còn bị quốc gia móc ra.”

“Lời mặc dù là nói như vậy, nhưng là các vị đều cầm quốc gia nhiều như vậy tài nguyên, lại không làm được quốc gia muốn làm sự tình, điểm này các vị liền không cảm thấy hổ thẹn tại tâm sao?”

Cao lớn thanh niên tiếp tục mở miệng, “Ta trước đó thành lập chúng ta 【 Hắc Thủ tổ chức 】 , một phương diện tự nhiên vì tại dị giới bù đắp nhau, một phương diện khác khẳng định cũng là nghĩ tại quốc tế bên trong khai hỏa danh hào, cho tới nay, chúng ta đều tại hướng về mục tiêu vững bước tiến lên, tại cả nước phạm vi, chúng ta đều thuộc về đệ nhất danh sách người xuyên việt, nhưng là bây giờ lại đột nhiên toát ra một cái chúng ta chỗ không biết 【 Thiên Thần tổ chức 】 , hơn nữa còn là từ nhỏ địa phương xuất hiện, đây đối với chúng ta là một cái cực lớn khảo nghiệm, không chỉ có là chúng ta, quốc tế phạm vi bên trong những tổ chức khác, cũng đều sẽ lấy bọn hắn làm mục tiêu hướng về phía trước rảo bước tiến lên, ta nghĩ các vị khẳng định không muốn lạc hậu đi.”

Đám người người nhìn ta, ta nhìn hắn.

“Diệp tổng, vậy theo người nhìn, chúng ta nên làm cái gì?”

Một vị người xuyên việt hỏi.

“Thứ nhất, lấy tới Thần Chủng, thứ hai, tìm tới tổ chức này.”

Cao lớn thanh niên ngữ khí bình tĩnh, “Cái này không chỉ có là mục tiêu của chúng ta, chỉ sợ thế giới phạm vi bên trong những tổ chức khác cũng sẽ dạng này, dù sao, không ai nguyện ý nhìn thấy một cái tên không kinh truyền tổ chức một chút trở thành thế giới tiêu điểm!”

Tại Thiên Thần tổ chức tin tức không có truyền ra trước đó, bọn hắn mới là quốc gia cùng các quốc gia sủng nhi.

Bây giờ, đứng trước khiêu chiến, tự nhiên không cam lòng yếu thế.

“Lấy tới Thần Chung, tìm tới Thiên Thần tổ chức?”

Một người mày nhăn lại , đạo, “Hai cái này mục tiêu chỉ sợ đều khó mà hoàn thành đi.”

Nếu là như vậy tùy tiện, quốc gia sao lại tìm không thấy bọn hắn?

“Chính là khó, mới càng có tính khiêu chiến, không phải sao?”

Cao lớn thanh niên mở miệng nói ra.

Trong lòng mọi người trầm mặc, sau đó lẳng lặng nhìn về phía hình chiếu nghi.

Hình chiếu nghi chân dung nhất chuyển, liên tiếp xuất hiện ba đạo người bịt mặt ảnh.

“Đây cũng là cảnh sát hình sự quốc tế bên kia cung cấp Thiên Thần tổ chức đã biết thành viên, đạ gia trước tiên có thể xem bọn hắn xuất thủ số lần cùng có khả năng thực lực, vị thứ nhất là Thông Thiên giáo chủ...”

Cao lớn thanh niên lúc này phân tích ra.

...

Cùng lúc đó.

Kinh Sư, Quảng thị bên kia, thậm chí toàn cầu các nơi.

Từng cái tổ chức thần bí, cơ hồ đều đang quan sát từng trường từ cảnh sát hình sự quốc tế bên kia phát tới Power Point.

Thiên Thần tổ chức, rốt cục bắt đầu ở hôm nay chính

thức tiến vào tất cả người xuyên việt tầm mắt.

Trước đó chính thức mặc dù hướng cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức báo cáo chuẩn bị qua liên quan tới Thiên Thần tổ chức sự tình.

Nhưng lại một mực không có bị cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức chính thức khuếch tán qua.

Cho tới hôm nay, mới sơ bộ bị cảnh sát hình sự quốc tế truyền đạt đến tất cả người xuyên việt tổ chức trong tay.

Trong lúc nhất thời, tại toàn cầu các nơi dẫn phát xông xao.

Đương nhiên, để bọn hắn khiếp sợ cũng không phải là Thiên Thần tổ chức thực lực.

Mà là Thần Chủng!

Một cái địa phương nhỏ không biết tên tổ chức, lại đạt được một viên Thần Chủng?

Mà lại sắp thu hoạch được viên thứ hai?

Rất nhiều người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

...

Một tuần lễ sau.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng kết thúc tu luyện, ngồi ở trên giường, bắt đầu nhìn về phía cánh tay, lẳng lặng chờ đợi thời gian vượt qua.

Một lát sau.

Cổ tay trái chỗi lần nữa truyền đến có chút nóng rực.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

“Tới...”

Dương Phóng trong mắt lóe lên, lúc này thành thành thật thật nằm ở trên giường.

...

Chương 127 : Bát phẩm trung kỳ, công pháp tới tay!

Trong lòng đất.

Dương Phóng lần nữa đứng dậy, thích ứng một chút thân thể biến hóa, sau đó lập tức nhìn về phía trước mắt bằng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 21/108 tuổi

Tu vi: Bát phẩm sơ kỳ (1225/3000)

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ ngũ trọng (4800/9000)

Võ kỹ: Thập tự quyền đệ tứ trọng (80/2700), Phách sơn đao đệ nhị trọng (600/1200), Trọng chưởng đệ nhị trọng (800/1200)

Tư chất: Nhân trung kiệt xuất (89/90)

...

“Lập tức bát phẩm trung kỳ, hẳn là lại đến mấy ngày tám thuốc liền có thể triệt để hoàn thành, ngoài ra, Thập tự quyền cũng tiến vào đệ tứ trọng.”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên bằng, bỗng nhiên nhíu mày, “Đáng tiếc, Cảm Ứng quyết vẫn là không có luyện được cảm giác.”

Tại thế giới hiện thực 15 ngày, vẫn là quá ngắn ngủi.

Bất quá hần cũng không nhụt chí.

15 ngày không được. Vậy liền một tháng thử một chút.

Thực sự không được liền mua chút dược liệu sử dụng.

Quyển kia Cảm Ứng quyết bên trong ghi lại cực kỳ kỹ càng, tu luyện tới cảnh giới nhất định về sau, mỗi một giai đoạn nên dùng cái gì dược liệu phụ trợ, phía trên tất cả đều có.

Theo lý thuyết, hần hần là đến đặng sau lại dùng.

Nhưng Dương Phóng đã đợi không kịp, chuẩn bị ngày mai đi mua ngay thuốc.

Vạn nhất, có hiệu quả đâu?

Mắt thấy sắc trời còn sớm, hần lúc này bắt đầu nấu nước, chuẩn bị lên Huyền Vũ Chân Công tắm thuốc.

Huyền Vũ Chân Công sử dụng dược liệu cùng Cảm Ứng quyết là hoàn toàn bất đồng.

Cảm Ứng quyết dược liệu, tất cả đều là tinh thần loại, có thể trực tiếp phục dụng.

“Đúng rồi, còn có Huyền Vũ tông, hai ngày này cũng phải đi tìm hiểu một chút những trưởng lão kia tung tích!”

Dương Phóng tự nói.

Liên quan tới Huyền Vũ tông nguyên bộ võ kỹ cùng cái khác pháp môn. Hần đều phải làm tới mới được.

Nếu không chỉ có một cái tâm pháp, sau này thời điểm

đối địch, đại đại bất lợi.

...

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng lần nữa bình thường chạy tới Hắc Long quân tổng bộ đi làm.

Sau đó thời gian, cũng là qua an bình.

Mặc dù thành nội động tĩnh y nguyên không nhỏ, thỉnh thoảng lại có người chết thảm bỏ mạng, nhưng từ đầu đến cuối không có bất cứ phiền phức gì lan đến gần hắn.

Hắc Long quân đại phu thân phận ở một mức độ rất lớn vì hắn cung cấp cực lớn tiện lợi.

Hắn ban ngày đi làm, ban đêm tu luyện, thực lực tại vững bước tăng lên bên trong, rốt cục tại ngày thứ tư, triệt để đạt tới 【 bát phẩm trung kỳ 】 .

Trong lúc đó hắn rốt cuộc không có đi bán qua Tịch Tà Ngọc.

Đến một lần hắn bên này bạc đã đủ nhiều, tạm không cần tiếp tục đi bán.

Thứ hai Tịch Tà Ngọc giá cả còn tại vững bước tăng lên bên trong, trong thời gian ngắn sẽ không hàng.

Thứ ba. Cũng là vì cẩn thận lý do.

Trước đó hắn dùng kịch độc hạ độc chết qua một vị bát phẩm trung kỳ lão giả, về sau lại dùng kịch độc thanh tẩy tà đạo tổ chức chỗ kia cứ điếm.

Cả hai kịch độc đồng dạng.

Rất dễ dàng sẽ bị một số người nhận ra.

Cho nên!

Dương Phóng trong khoảng thời gian này không còn có đi qua Huyền Vũ tông tổng bộ.

Bất quá!

Hắn những ngày này mặc dù không có việc gì, nhưng những người khác bên kia cũng không tốt qua.

Đạo Đồ mất tích, khiến cho Hứa Như Thiên, Phong Dưỡng Hạo rất là tức giận, gần nhất trong khoảng thời gian này một mực tại bí mật tìm kiếm lấy Đạo Đồ cùng Nhậm Quân tung tích.

Không chỉ có như thế, rất nhiều cùng Nhậm Quân quen biết người cũng đều bị bọn hắn bí mật bắt tới, dùng tà mầu tiến hành khống chế.

Nhưng cũng may những cái kia Lam Tinh người sớm đã sớm nhận được tin tức, tại lần này sau khi xuyên việt, trước tiên liền trốn đi.

Duy chỉ có Dương Phóng bên này, nhất thời khó mà bứt ra.

Hắc Long quân đại phu, không phải tốt như vậy xin nghỉ phép.

Mời một ngày hai ngày vẫn được, một khi xin phép nghỉ thời gian dài, sẽ gây nên phiền toái rất lớn...

“Dương đại phu, mấy ngày nay ngược lại là mệt nhọc, sau khi tan việc cùng uống mấy chén đi?”

Hồi Xuân Đường bên trong, một vị tên là Bạch Lộc đại phu, nở nụ cười, nhìn về phía Dương Phóng.

“Không được, các người đi thôi.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Làm gì như thế mệt nhọc, ngẫu nhiên buông lỏng một chút chính là.”

Bạch Lộc mỉm cười, “Bạch Lạc thành bây giờ tình huống, không biết lúc nào mới có thể triệt để khôi phục, chúng ta cũng là có một ngày sống một ngày đi.”

“Được rồi, ta còn là nghĩ sớm về nhà.”

Dương Phóng đáp lại, tiếp tục làm việc công việc từ bản thân.

Bạch Lộc lộ ra bất đắc dĩ, không còn tiếp tục mời.

Mặt trời xuống núi.

Một ngày làm việc rất cực làm xong.

Dương Phóng cùng lĩnh đội Trình đại phu, Trịnh đại phu lên tiếng chào, liền rời đi nơi đây.

Bạch Lộc thân thể cấp tốc cùng ra, một đôi mắt nheo lại, xa xa nhìn chăm chú lên Dương Phóng tung tích.

Một lát sau. Hấn thân thể rẽ ngang, tiến vào một cái tĩnh mịch ngõ nhỏ.

“Hấn còn không chịu ra?”

Gian phòng bên trong, một đạo hắc bào nhân ảnh lạnh

giọng hỏi.

“Đúng vậy đại nhân, cái kia Dương Phóng nhát như chuột, ta mấy lần mời hắn ra, hắn đều trực tiếp cự tuyệt, mà lại hắn cẩn thận dị thường, mỗi lần ta vụng trộm theo dõi đều sẽ bị hắn sớm phát hiện, người này... Liền cùng con rùa đen rút đầu đồng dạng.”

Bạch Lộc bộ dạng phục tùng cúi đầu, cẩn thận nói.

“Phế vật!”

Hắc bào nhân ảnh âm thanh lạnh lùng nói.

“Được rồi, đi trước cầm xuống những người khác đi, một cái nho nhỏ đại phu phơi hắn cũng chạy không thoát, chờ đến những người khác cầm xuống một lần, lại đến đối phó hắn!”

Một cái khác người áo đen ngữ khí băng lãnh. Nhìn về phía Bạch Lộc, đạo, “Mấy ngày nay, người cho ta chăm chăm chết hắn!”

“Vâng, đại nhân!”

Bạch Lộc vội vàng mở miệng.

Hai đạo hắc bào nhân ảnh lúc này quay người rời đi, biến mất ở chỗ này.

...

Huyền Vũ tông tổng bộ.

Bóng đêm nồng đậm.

Tiếng gió rít gào.

Phong Dưỡng Hạo thân thể xuất hiện ở đây, ánh mắt băng lãnh, quần áo liệt đầy, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Trước đó bọn hắn đã điều tra Đinh Giải thi thể.

Tại thi thể bên trong đồng dạng phát hiện 【 Túy Hồn hương 】 vết tích.

Cho nên liên tục mấy ngày, bọn hắn đều tại Huyền Vũ tông tổng bộ mai phục , chờ đợi cái kia bán ra Tịch Tà Ngọc gia hỏa xuất hiện.

Nhưng cũng tiếc cho tới bây giờ, bọn hắn ngay cả Dương Phóng cái bóng cũng không thấy.

“Xem ra gia hỏa này thật đúng là cẩn thận. Đây là không muốn đi ra ngoài nữa.”

Phong Dưỡng Hạo thanh âm băng lãnh, mở miệng nói ra.

“Hắn chạy không thoát, lập tức tà mẫu âm lực liền muốn lần nữa tích súc hoàn tất, không quản hắn trốn ở nơi đó, đều sẽ bị tà mẫu bắt tới!”

Hứa Như Thiên một thân bao khóa tại áo đen bên trong, băng hàn nói.

“Ừm?”

Phong Dưỡng Hạo sắc mặt khẽ nhúc nhích, nhìn về phía Hứa Như Thiên , đạo, “Ngươi xác định lần này sẽ không xuất hiện vấn đề?”

“Yên tâm, ngã một lần khôn hơn một chút, ta há lại sẽ đi phạm cùng một cái sai lầm!”

Hứa Như Thiên phát ra cười lạnh, ánh mắt trở nên dị thường thâm thúy.

Trong lòng của hắn đã sớm có hoàn thiện kế hoạch.

Lúc đầu kế hoạch này tại lần trước liền nên áp dụng.

Chỉ tiếc, lần trước lại bị người sớm phát hiện cơ mật.

Mà lần này hắn tìm đường sống trong chỗ chết, lại lấy được Bạch Nguyệt lâu cùng thể lực khác trợ giúp, không cần mấy ngày, chính là Thượng Quan Vô Cực tử kỳ!

“Đã dạng này, vậy ta nên đi bắt đầu đối phó cái kia phản đồ.”

Phong Dưỡng Hạo ngữ khí bình thản.

Những ngày này vì Đạo Đồ sự tình, hắn nhưng là loay hoay ngay cả mình nhiệm vụ đều không có đi làm...

“Có muốn hay không ta phái người giúp người?”

Hứa Như Thiên mở miệng nói.

“Không cần, dễ như trở bàn tay mà thôi!”

Phong Dưỡng Hạo thần sắc tự tin, đạo, “Năm đó hắn bị đà chủ một chưởng chấn thương, đã nhiều năm như vậy, coi như sống sót, cũng đã trở thành một cái phế vật.”

“Vậy là được!”

Hứa Như Thiên gật đầu, khoe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị, “Tiếp qua hai ngày, Thượng Quan Vô Cực liền muốn xuất quan, ta muốn tại hắn xuất quan thời điểm, để hắn triệt để không cách nào xoay người, chỉ cần hắn chết

mất, toàn bộ Bạch Lạc thành liền đem hoàn toàn là chúng ta, đến lúc đó, ta ngược lại muốn xem xem, cái kia đánh cấp Đạo Đồ gia hỏa còn có thể núp ở chỗ nào!”

...

Bóng đêm giáng lâm.

Dương Phóng cũng không đợi trong nhà, mà là đổi lại một thân áo khoác màu đen, mang trên mặt mặt nạ da người, lại lấy khăn đen che mặt, lần nữa từ trong nhà lặng lẽ cướp ra ngoài.

Thời gian không phụ người hữu tâm.

Tại hẳn những ngày này âm thầm thăm viếng phía dưới. Rốt cục tại hôm qua bị hẳn tìm được Huyền Vũ tông Chu trưởng lão tung tích.

Cũng chính là cái kia vị tiện nghi sư tôn.

Tối nay đang muốn đi bày ra một hai.

Hô!

Dương Phóng thân thể nhẹ nhàng lóe lên, từ đầu tường vượt qua, cấp tốc rời đi nơi đây.

...

Một chỗ vắng vẻ chật hẹp viện tử.

Giấu ở Bạch Lạc thành Tây Thành nhất sừng thú chỗ.

Từ bên ngoài xem ra, không chút nào thu hút.

Nhưng mà bên trong cảnh quan lại có một phong cách riêng, có chút tinh xảo, giả sơn, ao nhỏ, vườn hoa, hành

lang, cái gì cần có đều có.

Dương Phóng thân thể lặng yên không tiếng động rơi vào trên đầu tường. Cảnh giác quan sát, sau đó dọc theo đầu tường nhanh chóng hành tẩu.

Vô sắc vô vị độc phấn từ trên người hắn phát tán ra, hướng về trong sân lan tràn.

Cũng không phải là 【 Túy Hồn hương 】, mà là hắn phối trí một loại khác bí dược, có để cho người ta mê man tác dụng, thấy hiệu quả cực nhanh.

Không bao lâu.

Cả viện bên trong, từng vị hành tẩu nha hoàn, người hầu lần lượt ngã nhào xuống đất, phát ra từng đợt ngọt ngào thanh âm.

“Ừm?”

Gian phòng bên trong, đang xem sách nam tử trung niên, lông mày nhíu lại, cảm thấy được bên ngoài động tĩnh.

Hắn để sách xuống tịch, cả người trực tiếp từ một bên cửa sổ nhảy ra, trong nháy mắt rơi vào bên ngoài.

Rơi xuống đất sát na, nam tử trung niên ánh mắt lạnh lẽo, trước tiên phong bế toàn thân trên dưới tất cả lỗ chân lông.

“Lén lén lút lút, rút ra đây cho ta!”

Hắn mở miệng quát chói tai.

“Thật sự là không nghĩ tới. Đường đường Huyền Vũ tông trưởng lão tại qua đã quen phồn hoa về sau, thế

mà lại cam nguyện ẩn cư ở loại địa phương này?”

Một đạo khàn khàn tiếng cười nhẹ bỗng nhiên tại trung niên nam tử sau lưng vang lên.

“Ừm?”

Nam tử trung niên ánh mắt phát lạnh, bỗng nhiên quay đầu.

Sau lưng khu vực, cũng không biết khi nào xuất hiện một vị người mặc áo đen, thân thể cao lớn nhân ảnh thần bí, ánh mắt giọng mỉa mai nhìn xem chính mình.

Nam tử trung niên mặt không biểu tình, đạo, “Người là ai? Cái gì Huyền Vũ tông trưởng lão, chẳng lẽ nhận làm người?”

“Người có thể nhận làm, nhưng trên thân ký hiệu tông sẽ không sai.”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, tiếp tục cười nói, “Chu trưởng lão người sáng mắt cần gì phải nói tiếng lóng? Chẳng lẽ nhất định phải tại hạ lồi ra điếm ra đến không được sao?”

Hắn cũng không có đi lên cùng Chu trưởng lão nhận nhau.

Mà là làm đủ che giấu.

Nam tử trung niên hơi nheo mắt lại, chăm chú nhìn Dương Phóng, lạnh giọng nói, “Người rất cuộc là ai?”

Trên người hắn khí tức phát ra, quần áo múa, tràn ngập ra một cỗ cực kỳ cường đại đáng sợ khí tức, chuẩn bị động thủ...

“Chu trưởng lão không nên hiểu lầm!”

Dương Phóng lúc này ngăn lại đối phương, khàn khàn cười nói, “Kỳ thật tại hạ này đến, cũng không có ác ý gì, chỉ là nghĩ đến giao dịch một trận mà thôi.”

“Giao dịch?”

Chu trưởng lão phát ra hừ lạnh, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Phóng, đạo, “Người muốn tìm ta làm cái gì giao dịch?”

“Đơn giản, ta muốn Huyền Vũ tông toàn bộ Linh cấp công pháp, từ công pháp đến võ kỹ, hi vọng Chu trưởng lão có thể tất cả đều bán cho ta!”

Dương Phóng mở miệng.

Chu trưởng lão nhướng mày, đạo, “Người đối ta Huyền Vũ tông công pháp cảm thấy hứng thú?”

“Đúng vậy, không biết Chu trưởng lão có nguyện ý hay không giao dịch?”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, đạo, “Ta nghe nói sớm tại Huyền Vũ tông còn tại thời điểm, Chu trưởng lão liền đã vụng trộm bán qua không ít thứ, bây giờ Huyền Vũ tông không có, hẳn là Chu trưởng lão lại đối tông môn hiện lên tình cảm, không nguyện ý bán?”

“Hừ!”

Chu trưởng lão phát ra hừ lạnh. Trên thân minh mông khí thể tiêu tán, đạo, “Bán tự nhiên có thể bán, bất quá!”

Ánh mắt của hắn bỗng nhiên phát lạnh, sát cơ hiển hiện.

“Người trước từ tay ta ngọn nguồn sống sót lại nói!”

Sưu!

Chân tay hấn đập mạnh, lại không có dấu hiệu nào trong nháy mắt thoát ra, chỉ nhào Dương Phóng mà đến, nhanh như thiểm điện.

Mười mấy thước khoảng cách cơ hồ trong nháy mắt vọt tới, một cái Trọng chưởng trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng vồ tới.

Không quản đối phương là ai, biết hấn hạ lạc, nhất định phải giết chết!

Đến hay lắm!

Dương Phóng trong mắt tinh quang chớp động, Đạp Tuyệt công thi triển. Thân thể như là một cái đất tuyết bạch long, trong nháy mắt xông qua, mang theo cường đại sức mạnh đáng sợ, một quyền hướng về Chu trưởng lão bàn tay hung hăng đập tới.

Ầm!

Giữa hai người kinh phong bắn ra bốn phía, thanh âm ngọt ngào.

Tiếp lấy Chu trưởng lão liên hoàn xuất thủ, chiêu chiêu trực chỉ Dương Phóng yếu hại, quyền chưởng chỉ ẩn, động tác cực nhanh.

Nhiều lần thẳng bắt Dương Phóng mặt, nhanh đến cực hạn.

Vô luận là tốc độ vẫn là lực lượng, tất cả đều đạt tới một loại trình độ kinh người.

Mà lại Chu trưởng lão người này tính cách cẩn thận, từ

giao thủ một cái liền đem toàn thân lỗ chân lông toàn bộ khóa lại.

Liền hô hấp cũng tiến vào trạng thái quy tức.

Nếu không phải Dương Phóng Thập tự quyền luyện đến đệ tứ trọng, tuyệt khó ngăn trở đối phương.

Ầm!

Một đạo trầm đục, kinh phong bắn ra bốn phía.

Hai đạo nhân ảnh tất cả đều hung hăng bay ngược ra ngoài. Rơi vào nơi xa.

Chu trưởng lão khí tức hỗn loạn, ánh mắt giật mình, nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Thập tự quyền? Người Thập tự quyền luyện được chân ý, người là Thập Tự môn? Không đúng, chân khí của người là Huyền Vũ chân khí, người đến cùng là ai?”

Dương Phóng lung lay tê dại cổ tay, cười nhẹ nói, “Chu trưởng lão đừng quản ta là ai, vẫn là lại suy nghĩ một chút ta vừa rồi yêu cầu đi.”

“Hừ!”

Chu trưởng lão lộ ra thâm cười , đạo, “Người muốn mua Huyền Vũ tông tâm pháp cùng võ kỹ, không phải là không thể được, muốn nhìn người có thể hay không mua được rồi?”

Hắn nguyên bản còn muốn cầm xuống người này, trực tiếp diệt khẩu.

Nhưng vừa mới giao thủ một cái về sau, liền phát hiện thực lực đối phương cao thâm.

Chỉ bằng vào hần tự thân chi lực, muốn cầm xuống đối phương, căn bản không có khả năng.

“Chu trưởng lão chuẩn bị mở cái gì giá cả?”

Dương Phóng hỏi.

“Sáu ngàn lượng bạch ngân, một cái đều không thể thiếu!”

Chu trưởng lão lạnh giọng nói, “Còn có, lão phu nơi này tâm pháp cùng võ kỹ chính là hệ thống tính, coi như người tìm những người khác đi mua, những người khác cũng không có khả năng cho người như thế hệ thống đồ vật.”

“Sáu ngàn lượng...”

Dương Phóng sờ lên cằm, đạo, “Không nói gạt người, Huyền Vũ tông tâm pháp ta trước đó đã làm một phần, đem môn tâm pháp này bỏ đi, đồ còn dư lại thu bao nhiêu tiền?”

“Vậy liền năm ngàn lượng!”

Chu trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

“Có thể!”

Dương Phóng gật đầu, “Ta hiện tại liền muốn hàng, Chu trưởng lão có thể chuẩn bị sao?”

“Người mang tiền?”

Chu trưởng lão con mắt lóe lên, mở miệng hỏi.

“Tự nhiên!”

Dương Phóng từ trong ngực kéo ra một cái túi, dùng sức lung lay, bên trong rầm rầm rung động.

Tất cả đều là kim hạt đậu.

“Đủ rồi a?”

Dương Phóng cười nói.

Chu trưởng lão thở sâu, trong đầu cấp tốc mãnh liệt.

Hắn đại khái đã đoán được người trước mắt là ai.

Đáng chết!

Ta thế nhưng là người sư tôn!

Trong lòng của hắn giận mắng.

“Có thể!”

Chu trưởng lão cắn răng gật đầu. Quay người đi vào phòng.

Dương Phóng lộ ra tiểu dung.

Không phải hắn không muốn cùng Chu trưởng lão nhận nhau.

Mà là... Nhận nhau về sau đối với hắn không có bất kỳ cái gì chỗ tốt.

Cái gọi là sư đồ tình cảm, đơn giản là lợi ích mà thôi.

Không bao lâu.

Chu trưởng lão từ trong nhà đi ra, ném ra một cái màu xám bao khóa, quát lạnh nói, “Cầm đi!”

Dương Phóng một thanh bao khóa, cấp tốc xem xét.

Năm bản sách!

【 Phiên Vân Chưởng 】 !

【 Huyền Vũ đoán cốt quyết 】 !

【 Liệt giang đao 】 !

【 Bằng hư lâm không bộ 】 !

【 Dục Dục tổng cương 】 !

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, âm thầm kích động.

Không có tâm pháp.

Nói rõ lúc trước hẳn đạt được Huyền Vũ Chân Công là hoàn chỉnh.

Điểm này nhìn Chu trưởng lão trước đó cũng không tàng tư.

“Được. Đa tạ Chu trưởng lão!”

Dương Phóng mở miệng, đem kia cái túi kim hạt đậu trực tiếp ném tới.

Chu trưởng lão một thanh tiếp nhận, nhìn kỹ một chút, phát ra hừ lạnh, thật sâu nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Tối nay qua đi, hai chúng ta ai cũng chưa thấy qua ai, hi vọng người đừng để lão phu khó làm!”

“Kia là tự nhiên!”

Dương Phóng cười ha ha, lúc này thả người rời đi.

“Chờ một chút, trong sân người...”

Chu trưởng lão quát.

“Ngày mai tự sẽ thanh tỉnh!”

Dương Phóng đáp lại, cấp tốc đi xa.

Chu trưởng lão sắc mặt biến huyễn, chầm chậm nhỏ ngậm trọc khí, cổ tay tê dại...

...

Nơi xa.

Trong ngõ nhỏ.

Dương Phóng dị thường hài lòng. Thi triển Đạp Tuyệt công, hướng về trụ sở cấp tốc tiến đến.

Chu trưởng lão trong lòng có kiêng kị, hấn sao lại không phải.

Hai người ở bên ngoài đều là cừu gia đầy thiên hạ.

Tự nhiên ai cũng không muốn điềm phá ai.

Nhưng đối Dương Phóng tới nói, đêm nay tuyệt đối không lỡ.

Mặc dù bỏ ra ít tiền, nhưng nên có đồ vật toàn bộ đem tới tay.

Ngay tại chạy vội ở giữa.

Bỗng nhiên, sắc mặt hấn khê động, vội vàng cấp tốc trốn tránh, hướng về một bên phế tích cấp tốc tránh đi.

Ngõ nhỏ chỗ sâu.

Một bóng người thất kinh, nhanh chóng chạy ra, hướng về hẻm bên này cấp tốc trốn tới.

Tại đạo nhân ảnh kia về sau, thì là một người mặc áo đen cao gầy bóng người, không vội không chậm hướng về phía trước đuổi theo.

“Ngô Thành Càn, người thật đúng là để tổ chức khó tìm a? Đã nhiều năm như vậy, ai có thể nghĩ tới người sẽ trốn ở loại này vắng vẻ chi địa?”

Cao gầy bóng người nói một câu xúc động, hướng về phía trước đuổi theo.

“Khụ khụ, Phong hộ pháp, lão phu đã thoát ly nhiều năm, người cần gì phải đốt đốt bức bách? Các người muốn đồ vật, lão phu có thể toàn bộ trả lại cho các người, thật nhược ép lão phu, kinh động các đại môn phái, chỉ sợ người cũng sẽ không tốt hơn!”

Bóng người phía trước một bên ho ra máu, một bên kinh hãi mở miệng.

“Thật sao?”

Phong Dưỡng Hạo mỉm cười , đạo, “Vậy người không ngại hô thử một chút? Nhìn xem thành nội, sẽ có người nào dám ra đây trợ giúp người?”

“Người...”

Phía trước bóng người trong lòng sợ hãi, tiếp tục chạy.

Bỗng nhiên, ở phía trước của hẻm bóng trắng lóe lên.

Hai người mặc áo trắng, đầu đội ngọc quan bóng người cao lớn, hàng lông mày xuống, cầm trong tay trường kiếm, ngăn lại đạo nhân ảnh kia.

“Bạch Nguyệt lâu!”

Đạo nhân ảnh kia lộ ra kinh hãi, vội vàng hướng hậu phương phế tích lui tới.

“Là hần. Trịnh đại phu...”

Phế tích bên trong.

Dương Phóng lỗ chân lông đóng chặt, khí tức hư vô, ánh mắt có chút nheo lại.

Lại là Hồi Xuân Đường Trịnh đại phu?

Nguy rồi!

Hần hướng phía bên mình tới.

Quả nhiên!

Tại Trịnh đại phu rút lui đến phế tích chỗ về sau, bỗng nhiên giống như là cảm ứng được cái gì. Vội vàng quay đầu, nhìn về phía Dương Phóng, chấn động trong lòng, linh quang điện thiểm, mở miệng quát, “Người chạy mau, đồ vật ta đặt ở chỗ cũ!”

“Ừm? Còn có người?”

Một vị Bạch Nguyệt lâu cao thủ, ánh mắt lạnh lẽo, thân thể trong nháy mắt lướt qua, trường kiếm như điện.

Răng rắc!

Phế tích chỗ, mảnh vụn bay múa.

Dương Phóng phóng người lên, tránh đi Bạch Nguyệt lâu cao thủ trường kiếm, toàn thân áo đen, trên mặt khăn đen, rơi vào nơi xa.

Hắn một đôi ánh mắt dị thường âm trầm cùng băng lãnh, nhìn về phía Trịnh đại phu.

Muốn chết!

Bạch Nguyệt lâu cao thủ một kích không trúng. Lập tức rơi sau lưng Dương Phóng, một mực ngăn chặn đường đi của hắn.

“Các vị, ta cùng người này không biết, các người tiếp tục.”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, không chút biểu tình.

“Đúng, ta cùng hắn không biết, các người mau thả hắn đi thôi.”

Trịnh đại phu vội vàng mở miệng kêu lên.

“Có ý tứ.”

Phong Dưỡng Hạo lộ ra tiểu dung, chói lọi dị thường , đạo, “Thật sự là chơi vui a, các người... Là coi ta là kẻ ngu sao?”

Ánh mắt của hắn lạnh lùng nhìn về phía Dương Phóng, “Đem hắn tay chân chặt, một hồi lại bào chế hắn!”

Hai vị Bạch Nguyệt lâu cao thủ ánh mắt băng lãnh, cầm trong tay trường kiếm, lúc này hướng về Dương Phóng đi đến.

...

Chương thứ nhất: Đến!

Có việc, tới chậm.

Thật có lỗi! . .

Chương 128 : Bản đầy đủ Vạn Độc kinh!

Hai vị Bạch Nguyệt lâu cao thủ một trước một sau, cầm trong tay trường kiếm, đem Dương Phóng một mực vây quanh, sau đó không nói một lời, đột nhiên xông ra, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng hướng về tới.

Dương Phóng trong lòng phát lạnh, âm trầm xuống.

“Ta đã nói, ta không có quan hệ gì với hắn a!”

Sưu!

Hắn thân thể một sai, Âm ảnh thân pháp triển khai, mông lung giống như quỷ, quả là nhanh đến yêu dị.

Mặc dù tại đồng cấp trong cao thủ, Dương Phóng thân pháp không tính là gì.

Nhưng là đối mặt so với mình thấp một cái cấp bậc cao thủ, hắn viên mãn Âm ảnh thân pháp cùng Đạp Tuyệt công, lại nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn rơi xuống.

Dương Phóng tránh đi một vị người áo trắng kiếm chiêu, tay phải một chưởng đánh vào mặt của đối phương cửa, bát phẩm trung kỳ lực lượng kinh khủng bộc phát, giống như là một tòa lửa nhỏ núi,

Phốc!

Vị kia thất phẩm đỉnh phong người áo trắng tại chỗ bay ngược mà ra, mặt lồm, giống như là khí cầu, huyết nhục bã vụn lung tung bay múa, chết không thể chết lại.

Thân thể của hắn còn duy trì xuất kiếm tư thế.

Từ đầu đến cuối đều hoàn toàn không có kịp phản ứng.

Lực lượng của hai người có thể nói cách xa to lớn.

“Người!”

Một cái khác người áo trắng biến sắc, trong nháy mắt dừng lại, đơn giản không dám tin.

Bát phẩm?

Ngay tại đi hướng Trịnh đại phu Phong Dưỡng Hạo cũng là thân thể dừng lại, nhãn đồng có chút co rút lại, nhìn về phía Dương Phóng, tràn ngập kinh ngạc, chấn kinh, sau đó sầm mặt lại, thân thể trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng hướng về tới.

“Nghĩ không ra lại vẫn ẩn giấu đi một cao thủ!”

Thanh âm hắn âm trầm, cực kỳ đáng sợ.

Cách đó không xa Trịnh đại phu, đồng dạng một mặt rung động, khó có thể tin.

Gia hỏa này!

Lại đập phát chết luôn Bạch Nguyệt lâu thất phẩm sát thủ?

Nhưng hắn rất nhanh kịp phản ứng, vội vàng bò người lên, nhanh chóng hướng về nơi xa lảo đảo bỏ chạy.

Trong lòng của hắn, bức thiết hi vọng Phong Dưỡng Hạo có thể cùng Dương Phóng đồng quy vu tận.

Dạng này hắn liền triệt để an toàn.

Dương Phóng một chưởng diệt đi một vị Bạch Nguyệt lâu cao thủ về sau, sắc mặt âm trầm, bắt chước làm theo, Âm ảnh thân pháp phối hợp Đạp Tuyết công, thân thể vọt qua, hướng về vị thứ hai Bạch Nguyệt lâu cao thủ bên kia nhanh chóng hướng về đi.

Vị thứ hai Bạch Nguyệt lâu cao thủ một mặt hoảng sợ, vội vàng nhanh chóng trốn tránh, đồng thời huy động trường kiếm bao khóa quanh thân, hình thành nghiêm mật nhất phòng ngự.

Bên người bốn phía khắp nơi đều là băng hàn kiếm quang.

Nhưng mà!

Ầm!

Dương Phóng nắm đấm trực tiếp đập vào hắn một bên huyết Thái Dương, chiêu thức xảo trá mà cổ quái, cực kỳ đột ngột, tại chỗ đem hắn thân thể đánh bay tứ tung mà ra, huyết Thái Dương lổm, ánh mắt đều nổ ra.

Cho đến lúc này!

Phong Dưỡng Hạo thân thể mới bỗng nhiên vọt tới, sắc mặt âm trầm, tay phải trở nên sâm bạch một mảnh, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể trùng điệp vỗ tới.

Người còn chưa tới, một cỗ khó tả lạnh lùng hàn khí cũng đã nhanh chóng hướng về Dương Phóng tập đi qua.

“Gục xuống cho ta!”

Phong Dưỡng Hạo quát chói tai một tiếng, chưởng lực trùng điệp hướng về Dương Phóng tích đi.

“Cút!”

Dương Phóng bỗng nhiên quát lớn, khẩu chiến lôi âm.

Oanh!

Phong Dưỡng Hạo lập tức não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, ý thức ngẩn ngủ rời khỏi người, cả người nhẹ nhàng, giống như toàn thân tất cả đều không thu khống chế của hắn.

Phong Dưỡng Hạo trong lòng hoảng hốt.

Không được!

Hắn vội vàng liều lĩnh dùng sức cản về phía đầu lưỡi, đau đớn kịch liệt dọc theo thần kinh một đường tràn vào đại não, lại để hắn lần nữa sinh sinh thanh tỉnh lại.

Nhưng cho dù chỉ là ngây ngô một giây, đối với hắn mà nói, cũng là cực kỳ đáng sợ sự tình.

Phốc phốc phốc phốc phốc!

Đếm không hết độc châm hướng về Phong Dưỡng Hạo thân thể cấp tốc bao phủ mà đi.

Phong Dưỡng Hạo sắc mặt kinh sợ, cơ hồ vừa mới khôi phục ý thức, liền điên cuồng vận chuyển chân khí, hai tay vội vàng cuồn dập, đem cái này từng cây kích xạ mà đến độc châm cấp tốc đánh bay ra ngoài.

Nhưng dù vậy, cánh tay của hắn, đùi vẫn là bị mấy cây độc châm đánh trúng.

Hắn làm độc đạo người trong nghề, cũng rất nhanh phát hiện cánh tay cùng bắp đùi khó chịu.

“Ta muốn giết ngươi!”

Hắn phát ra gầm thét.

Cơ hồ vừa mới tránh đi Dương Phóng độc châm, từng đợt độc phấn, khí độc liền bị hắn nhanh chóng đánh ra, hướng về Dương Phóng bên kia quét sạch mà đi.

Hắn chính là tổ chức vất vả bồi dưỡng lớn Độc Sư.

Hôm nay lại những người khác nơi đó gặp kịch độc?

Đơn giản để hắn khí cười.

Hôm nay hắn nhất định để tên đáng chết này ném thử cái gì mới gọi kịch độc.

Dương Phóng cấp tốc trốn tránh, ngừng thở cùng lỗ chân lông, hướng về sau lưng cấp tốc rút lui, đồng thời một bả nhắc lên trên mặt đất trường kiếm.

Phong Dưỡng Hạo cấp tốc đuổi theo, thân thể mô hình hồ không chùng, như là thiếu điện, đồng thời bàn tay liên hoàn đánh ra.

Từng đợt độc phấn cùng khói độc y nguyên liên tục không ngừng hướng Dương Phóng đánh tới.

Bỗng nhiên, Phong Dưỡng Hạo thần sắc đột biến.

Bởi vì hắn phát hiện Dương Phóng bên kia lại cũng đang không ngừng phóng thích khói độc.

“Túy Hồn hương?”

Hắn đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Người trước mắt thế mà thả ra Túy Hồn hương?

Phong Dưỡng Hạo giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong lòng kinh hãi, quát chói tai một tiếng, lần nữa hướng về Dương Phóng bên kia cấp tốc phóng đi.

Gia hỏa này nhất định là cái kia đạt được Đạo Đồ người.

Dương Phóng trong lòng phát chìm, trong lúc đó lần nữa quát chói tai.

“Cút!”

Ông!

Cho dù Phong Dưỡng Hạo đã sớm chuẩn bị, y nguyên bị chấn động đến não hải oanh minh, ý thức lại một lần nữa ngẩn ngủ ly thể.

Hắn dọa đến lông tơ đứng đấy, rằng liều mạng cắn về phía đầu lưỡi, cưỡng ép thanh tỉnh.

Nhưng Dương Phóng thân thể sớm đã nhanh chóng lướt đến.

Âm ảnh thân pháp + Đạp Tuyệt công!

Vô Ảnh Kiếm!

“Cút!”

Ông!

Tại Phong Dưỡng Hạo cơ hồ vừa mới cần về phía đầu lưỡi lúc, Dương Phóng đạo thứ hai lời âm liền đã bộc phát.

Tiếp lấy!

Cút! Cút! Cút!

Liên tục phun ra ba cái lời âm.

Ở giữa không có chút nào ngừng.

Phong Dưỡng Hạo ngờ ngờ ngác ngác, sắc mặt ngốc trẻ, trong lòng chỗ sâu bị vô tận sợ hãi bao phủ.

Nguy rồi!

Gia hỏa này âm công có thể liên hoàn thi triển?

Phốc phốc!

Trường kiếm đảo qua.

Một viên đầu lâu tại chỗ bay ra.

Trong cổ huyết thủy dâng trào, văng tứ phía.

Phong Dưỡng Hạo thân thể lung lay, trực tiếp ngã nhào xuống đất, đến chết đều không nghĩ thông suốt đây hết thầy.

Võ giả bên trong sẽ âm công mặc dù hiếm thấy, nhưng cũng không ít.

Nhưng hấn nhưng chưa từng thấy qua có người âm công có thể liên hoàn thi triển.

Cái khác âm công thi triển một lần, hoặc là muốn khoảng

cách một hồi, hoặc là chính là muốn súc khí thật lâu.

Nào có dạng này, liên hoàn loạn kêu?

Lạch cạch!

Đầu lâu trùng điệp lăn xuống trên mặt đất, chết không nhắm mắt.

Dương Phóng sắc mặt nghiêm nghị, thân thể tại phía sau của hắn dừng lại, làn da nhói nhói, có loại khó chịu cảm giác.

Mặc dù hắn phong bế lỗ chân lông, đóng chặt hô hấp, ngăn cách đại bộ phận kích độc.

Nhưng y nguyên có một ít trước đây chưa từng gặp kích độc có thể thông qua làn da, tròn đen phát huy tác dụng.

Tỉ như nói hiện tại.

Dương Phóng trực tiếp cảm thấy mu bàn tay nhói nhói.

Thậm chí ngay cả con mắt cũng bắt đầu nóng bỏng.

Hắn nhắm hai mắt, nhanh chóng rút lui, tại mặt khác hai cái Bạch Nguyệt lâu sát thủ nơi đó cấp tốc vỡ vét,

Về phần Phong Dưỡng Hạo thi thể, hắn cũng không đụng tới.

Đối phương một thân là độc, độc thuật tạo nghệ không cạn.

Vạn nhất lây dính cái gì không thể tưởng tượng nổi kích độc, vậy đối với hắn tới nói chính là phiền phức rất lớn.

Dương Phóng dọc theo ngõ nhỏ nhanh chóng đi xa, thẳng đến xông ra rất xa, mới lần nữa mở hai mắt ra, ánh mắt băng lãnh, hướng về nơi xa cấp tốc đuổi theo.

Trịnh đại phu...

Hắn Trùng Hương vô hình vô sắc, sớm tại ngay từ đầu cũng đã lưu tại bốn phía.

Trịnh đại phu dù là chạy lại xa, cũng đừng nghĩ chạy ra hắn truy tung.

...

Nơi xa.

Trịnh đại phu một đường chạy trốn, trong lòng kinh hoảng, khi hắn nghe được hậu phương truyền đến kinh khủng lời âm về sau, càng là không khỏi càng thêm hãi nhiên.

“Gia hỏa này...”

Làm sao có thể?

Trịnh đại phu cắn răng một cái, tiếp tục chạy trốn.

Đối với loại này kinh khủng lời âm sự tình, hắn tự nhiên nghe người ta nhắc qua.

Bạch Lạc thành bên trong, cơ hồ có chút thân phận người, đều biết loại này lời âm phía sau là ai?

Nhưng làm sao lại trùng hợp như vậy để hắn đụng phải?

Chẳng lẽ...

Trịnh đại phu lưng lạnh buốt, bỏ mạng chạy vội, đồng

thời hướng về hậu phương cấp tốc phóng thích khói độc, độc phần.

Một đường chõ qua, như là độc trùng bò qua.

Khắp nơi đều là độc tố che lấp khí tức.

Liên tục lượn quanh bảy tám cái ngõ nhỏ.

Rốt cục, Trịnh đại phu cấp tốc xông về một chỗ không đáng chú ý viện tử.

Hắn trực tiếp mở ra cửa sân, nhanh chóng chui vào.

Vừa mới chui vào, liền cấp tốc từ bên trong đóng cửa phòng, một mực khóa lại.

Phốc phốc!

Đúng lúc này!

Đột nhiên, một ngọn gió lạnh kiếm quang trực tiếp từ ngoài cửa đâm tới, không có dấu hiệu nào, lập tức rơi vào phía sau cửa chốt cửa phía trên.

Trịnh đại phu sắc mặt kinh hãi, liền vội vàng xoay người liền đi, đồng thời hai tay huy động, bay ra càng nhiều khói độc, độc phần.

Ầm!

Hai phiến đại môn tại chỗ bị người từ bên ngoài chấn khai, cao cao bay ra, hướng về trong sân đập tới.

Dương Phóng thân thể lóe lên, cảm thấy được phía sau cửa kịch độc về sau, trực tiếp từ một bên đầu tường cấp tốc leo tường mà vào, thân như quỷ mị, cầm trong tay trường kiếm, bảy tám mét khoảng cách thoáng một cái

đã qua, trường kiếm trực tiếp quét về phía Trịnh đại phu cái cổ.

“Hảo hán tha mạng, ta có chuyện muốn nói!”

Trịnh đại phu kinh hoảng kêu to.

Phốc phốc!

Một viên đầu lâu tại chỗ bay ra.

Máu tươi vẩy ra.

Không đầu thi thể lung la lung lay, trực tiếp ngã nhào xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Dương Phóng trong nháy mắt xuất hiện tại vài mét bên ngoài, trường kiếm rơi xuống, huyết thủy lâm ly mà ra.

Trịnh đại phu độc tố, so với vừa mới nam tử kia, yếu hơn rất nhiều.

Tối thiểu không để cho Dương Phóng có loại con mắt nóng bỏng cảm giác.

Hắn đứng ở đằng xa, ngừng thở, lẳng lặng chờ đợi sương độc tán đi, sau đó đi lên, huy động trường kiếm, đem Trịnh đại phu quần áo đẩy ra, từ bên trong tìm được một túi tiền.

Nhưng cẩn thận nghĩ nghĩ, Dương Phóng vẫn là không có đi động, sau đó hướng về phía trước gian phòng đi tới.

Người này rất có thể cũng là một thân là độc.

Nhưng gian phòng bên trong, hẳn là sẽ tương đối an toàn.

Dương Phóng nín hơi cùng lỗ chân lông, dùng trường kiếm trong phòng khắp nơi loạn chọn, tìm kiếm lấy khả năng vật có giá trị.

Nhưng mà một vòng tìm xuống tới, Dương Phóng rất nhanh lộ ra thất vọng.

Đường đường Hắc Long quân một vị chuyên trách đại phu, trong nhà lại một điểm tích súc không có?

“Chờ một chút, có phải hay không là có mật đạo?”

Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, trường kiếm tại hai bên vách tường, gạch lát bên trên dùng sức gõ.

Nguyên bản mềm mềm trường kiếm tại hắn Huyền Vũ chân khí gia trì dưới, tựa như đồng hóa vì côn sắt, đập xuống phanh phanh rung động.

Đang tìm ở giữa, bỗng nhiên, Dương Phóng sắc mặt khê động, cảm thấy được một chỗ thanh âm không đúng.

Hắn lần nữa dùng trường kiếm cẩn thận gõ gõ.

Đông! Đông!

Từng đợt vắng vẻ hồi âm từ phía dưới truyền đến.

“Quả nhiên có mật đạo!”

Dương Phóng trong mắt tinh quang chớp động, dùng trường kiếm trực tiếp đem mảnh đất kia gạch sinh sinh nạy ra.

Gạch lát dưới, rõ ràng là một cái không lớn không nhỏ hốc tối.

Ước chừng nửa mét sâu, rộng nửa mét.

Bên trong thả hai quyển sách.

Cùng mấy khối 20 lạng nén bạc.

Dương Phóng ánh mắt chớp động, trường kiếm bốc lên một bên ngọn nến, cẩn thận chiếu hướng hốc tối.

Vạn Độc kinh!

Huyền y kinh!

Hai quyển trên sách chữ viết rõ ràng đập vào mắt bên trong.

Dương Phóng lập tức hô hấp dồn dập, trong lòng mừng rỡ.

“Đúng là Vạn Độc kinh?”

Hắn cẩn thận đem ngọn nến đặt ở tay trái, một cái tay khác như cũ tại dùng trường kiếm đi chọn Vạn Độc kinh cùng Huyền y kinh, để phòng ngừa phía trên bôi kịch độc, sau đó hắn mang tới vải rách, đem hai thứ đồ này tất cả đều bao nhập trong đó.

Bao xong, lại mang tới khối thứ hai vải rách, đem còn lại bạc tất cả đều bao trong đó.

Làm xong đây hết thảy, Dương Phóng vội vàng rời đi.

Vốn cho là có thể từ Chu trưởng lão nơi đó làm ra đông đảo võ kỹ, đã coi như là có đại thu hoạch.

Nghĩ không ra, lại vẫn sẽ có niềm vui ngoài ý muốn.

Bản đầy đủ Vạn Độc kinh!

Chỉ có chính hần rõ ràng, Vạn Độc kinh đáng sợ.

Hần chỉ là nắm giữ phía trên hai loại pháp môn mà thôi, liền đã giúp mình không ít đại ân.

Bây giờ đạt được hoàn chỉnh truyền thừa, sau này sẽ như thế nào, càng thêm không cần nghĩ tượng.

Dương Phóng cũng không từ trước đó con đường trở về.

Mà là lựa chọn một đầu mới đường, một đường cẩn thận từng li từng tí, tránh đi tất cả tuần tra quân, nhanh chóng hướng về trở về trụ sở.

Tại trở lại trụ sở về sau.

Dương Phóng lúc này thận trọng đem kia hai cái bao khóa buông xuống, đem bên trong Vạn Độc kinh cùng Huyền y kinh lấy ra, sau đó lập tức dùng mình đặc hữu pháp môn phối trí dược dịch, bắt đầu kiểm trắc phía trên có hay không kịch độc.

Hai mươi phút sau.

Khi hần phối trí long nhãn tử giọt nước thuốc tại hai quyển cổ tịch bên trên, không có phát sinh bất kỳ phản ứng nào lúc.

Dương Phóng lập tức thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Không có độc!

“Không, không thể quả quyết, phải nói, cho dù có độc, cũng là vượt qua ta nhận biết độc.”

Dương Phóng tự nói.

Vì lý do an toàn, hắn trực tiếp mang tới da hươu thủ sáo, bắt đầu nhẹ nhàng lật ra hai quyển thư tịch.

Quả nhiên!

Vạn Độc kinh là hoàn chỉnh, bên trong lít nha lít nhít chừng trên trăm trang, mỗi một trang đều viết các loại kịch độc phối phát phương pháp hòa giải, dị thường kỹ càng.

Huyền y kinh cũng là như thế, bên trong ghi chép đủ loại nghi nan tạp chứng.

Mà thông qua quan sát tổng cương, Dương Phóng rất nhanh lộ ra vẻ cổ quái.

Vạn Độc kinh danh xưng ghi chép vạn độc, trong thiên hạ không có độc không chết người.

Huyền y kinh danh xưng có thể giải vạn độc, trong thiên hạ không có không thể cứu người, chỉ cần còn có một hơi, kém cỏi nhất cũng có thể vì đó kéo dài tính mạng ba ngày.

Hai quyển thư tịch, tựa hồ đối chọi gay gắt.

“Mâu cùng thuẫn?”

Dương Phóng trên mặt bật cười.

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu, đem cái này hai quyển thư tịch thích đáng đảm bảo, sau đó lần nữa lấy ra từ Chu trưởng lão nơi đó lấy được năm bản thư tịch.

Những vật khác đều có thể sau đó nghiên cứu, duy chỉ có thân pháp vấn đề, nhất định phải mau chóng giải

quyết.

Mà Chu trưởng lão cho năm bản thư tịch bên trong, thành linh liền có thân pháp.

【 Bằng hư lâm không bộ 】 !

Luyện đến cực hạn, nghe nói có thể ở giữa không trung liền hành mười bước, tốc độ cực nhanh.

Tại đông đảo Linh cấp thân pháp bên trong, cũng coi như được có chút nổi danh.

Ngoại trừ môn này thân pháp bên ngoài.

Còn lại ba môn công pháp cũng đều có đặc sắc.

Phiên Vân Chưởng: Chưởng thế hùng hậu, lật tay làm mây che tay làm mưa, biến ảo khó lường, lấy biến hóa phức tạp mà lấy xưng, cái gọi là phiên vân phức vũ đúng là như thế, hình dung chưởng pháp hay thay đổi.

Huyền Vũ đoán cốt quyết: Chính là Huyền Vũ tông đặc biệt ngành công pháp môn, một khi luyện thành, nhục thân tăng nhiều, khí lực vô hạn, mấy có đao thương bất nhập chi uy.

Liệt giang đao: Lấy bá đao vừa mãnh lấy xưng, vì Huyền Vũ tông đông đảo tuyệt học đứng đầu.

Dược Dục tổng cương: Ghi chép Linh cấp cảnh giới về sau, mỗi một giai đoạn bất đồng tám thuốc phương pháp, cùng Dương Phóng đoán, tiến vào thất phẩm, bát phẩm, cần có tám thuốc dược liệu lại tăng lên mấy vị, mà lại là càng về sau gia tăng càng nhiều.

...

“Những đại môn đại phái này truyền thừa quả nhiên hùng hậu, không có cái này Dược Dục tổng cương, người bình thường coi như đạt tới thất phẩm, đoán chừng cũng là vậy chết cả một đời.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn hiện tại tuy là bát phẩm trung kỳ, nhưng là dùng bạc sinh sinh ném ra tới.

Mỗi ngày riêng là tám thuốc tiền liền có hơn hai trăm lượng.

Mà theo tu vi đề cao, sau này các loại dược liệu sẽ chỉ càng dùng càng nhiều.

Cảm Ứng môn công pháp cũng giống như thế.

“Trước từ bộ pháp bắt đầu đi, tranh thủ trong vòng ba ngày trước tiên đem bộ pháp luyện được cảm giác.”

Hắn không còn chậm trễ, trước tiên bắt đầu lật xem.

Chính như thế giới hiện thực tại trên mạng mua sắm đồng dạng.

Bao khóa tới tay về sau, trước tiên muốn tiến hành mở ra, thể nghiệm.

...

Đen nhánh ngõ nhỏ.

Cơ hồ tại Dương Phóng vừa đi mấy canh giờ.

Liền có mấy cái quý dị hài nhi cấp tốc bò đến, xuất hiện ở Phong Dưỡng Hạo thi thể không đầu trước.

Đón lấy, một đạo gầy cao bóng người trong nháy mắt xuất hiện ở đây.

Mắt thấy Phong Dưỡng Hạo mờ mịt ánh mắt, hấn mào nhả lại, lẩm bẩm: “Lại là một chiêu!”

Kiểu chết này cùng đại ca hấn cơ hồ một màn đồng dạng.

Đáng tiếc, Phong Dưỡng Hạo không có đem linh hồn hiến cho tà mẫu...

Nếu không tà mẫu cũng có thể phục sinh Phong Dưỡng Hạo.

“Đến cùng là ai...”

Gầy cao bóng người trong miệng nói nhỏ, xoay người lại, hướng về vô tận đen nhánh nhìn lại.

...

Sáng sớm hôm sau.

Thành nội bận rộn.

Đếm không hết người tại dọn dẹp thành nội phế tích.

Dương Phóng bình thường đuổi tới Hồi Xuân Đường đi làm.

Trịnh đại phu chết thảm, ngoại trừ tại trong phạm vi nhỏ đã dẫn phát nghị luận bên ngoài, rất nhanh liền trở về tại bình tĩnh.

Tại loại này hỗn loạn bối cảnh, đừng nói một vị nho nhỏ đại phu, liền xem như một chút môn phái trưởng lão chết rồi, cũng sẽ rất nhanh chìm xuống.

Lúc xế chiều.

Một tin tức từ Hắc Long quân truyền ra.

Tổng binh Thượng Quan Vô Cực, thương thế khôi phục, vào khoảng ngày mai buổi chiều mở tiệc chiêu đãi thành nội tất cả môn phái cùng gia tộc người cầm quyền.

Trong lúc nhất thời, tin tức dẫn phát oanh động.

“Dương đại phu, hôm qua không rảnh, muốn hay không hôm nay ra ngoài ngồi một chút?”

Bạch Lộc đại phu nở nụ cười, lần nữa tìm tới Dương Phóng.

“Không được.”

Dương Phóng tiếp tục cự tuyệt.

“Làm gì như thế không thích sống chung, tất cả mọi người rất vui lòng.”

Bạch Lộc cười nói.

“Đúng vậy a Dương đại phu, cùng đi họp gặp!”

“Dương đại phu tại sao phải ra vẻ cao lạnh, hẳn là xem thường chúng ta?”

“Đúng đấy, lần này ngay cả Trình đại phu đều cùng chúng ta cùng đi ra!”

Bên người một đám đại phu cười nói.

Dương Phóng động tác dừng lại, bỗng nhiên nhìn về phía đám người, mày nhăn lại.

Chẳng biết tại sao, hôm nay đám người tiểu dung, trong mắt hắn càng trở nên cực kỳ cổ quái.

Để hắn có loại không nói được cảm giác.

“Được rồi, ta còn có việc!”

Dương Phóng lần nữa cự tuyệt, quay người bận rộn.

Bạch Lộc trong lòng ngảm bực, lạnh lùng nhìn Dương Phóng một chút.

Đáng chết!

Chờ Thượng Quan Vô Cực vừa chết, nhìn người còn có thể co lại ở đâu.

...

Chương 129 : Tà đạo tổ chức hành động!

Trong sân.

Một mảnh đen kịt.

Cũng không ánh sáng sáng.

Dương Phóng thân thể bỗng nhiên ở chỗ này nhanh chóng hành động, bàn chân giẫm ra một trận thần bí bộ pháp, khi thì hướng lên nhảy vọt, khi thì hướng về sau xô dịch, khi thì phía bên trái vội xông, trần trọc biến hóa, tốc độ cực nhanh.

Không lớn viện tử, rất nhanh bị hấn chạy vài chục lần.

Rốt cục!

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, trong miệng thốt ra một ngụm trọc khí, lộ ra mừng rỡ.

“Bằng hư lâm không bộ bị ta nhập môn.”

Hấn nhìn về phía bằng.

Bằng hư lâm không bộ đệ nhất trọng (1/600).

Sau đó, chỉ cần không ngừng đổi mới độ thuần thực là được.

Môn này bộ pháp giống như Thập tự quyền, chỉ có ngũ trọng thiên.

Tượng cái khác Linh cấp võ kỹ, cũng đều là như thế.

Cái này khiến hắn không thể không hoài nghi, không phải là tất cả Linh cấp võ kỹ đều là ngũ trọng thiên?

Rất nhanh, Dương Phóng không nghĩ nhiều nữa, trong sân tiếp tục bắt đầu chạy, thân pháp khi thì phía bên trái khi thì phía bên phải, phiêu hốt mông lung, vô hình điểm kinh nghiệm ở trên người nhanh chóng gia tăng.

Duy nhất không tốt chính là viện tử quá nhỏ, bộ pháp không cách nào hoàn toàn thi triển ra.

...

Mây đen che nguyệt.

Thành bắc nơi nào đó tương đối vắng vẻ trong trạch viện.

Một cái màu đen quỷ dị hài nhi điêu tượng, lẳng lẳng đứng ở trong thư phòng, bụng tròn trịa, như là mười tháng hoài thai hình, nụ cười trên mặt yêu dị, ánh mắt thâm thúy, lẳng lẳng nhìn trước mắt mấy chục người.

“Đây chính là Thượng Quan Vô Cực thương yêu nhất mấy người, nhớ kỹ, chỉ giết mấy cái này trọng yếu, những người khác tất cả đều không được đụng, hành động phải nhanh, không muốn phức tạp!”

Một bóng người màu đen ngửi khí băng lãnh, đem một cái danh sách đưa cho trước mắt đám người.

“Rõ!”

“Chủ thượng yên tâm!”

Trước mắt hơn mười tên bóng người tất cả đều gật đầu.

Chập chờn ánh nến chiếu rọi, khuôn mặt của bọn hấn tất cả đều lộ ra dị thường che lấp.

Nếu là có người quen tại đây, tất nhiên có thể một chút nhận ra những người này.

Bọn hấn, đúng là các đại môn phái, các đại gia tộc đương nhiệm người cầm quyền.

Chỉ là giờ khắc này, bọn hấn sắc mặt yêu dị, đồng lỗ đen nhánh, cùng dĩ vãng đã hoàn toàn bất đồng.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều nhận lấy tà mấu ảnh hưởng.

Hứa Như Thiên lợi dụng mặt ngoài thân phận tiện lợi, đem từng vị môn phái, gia tộc nhân vật trọng yếu lần lượt lừa gạt ra, lại lợi dụng tà mấu từng cái khống chế, thẳng đến triệt để khống chế lại kẻ nắm quyền chính thức.

Tăng thêm lần trước náo động, các đại môn phái, gia tộc chưởng môn, gia chủ trên cơ bản đều đã chết thảm, mới nhậm chức người cầm quyền thực lực không đủ, cho nên hấn khống chế lại, cũng có chút nhẹ nhõm.

“Chủ thượng, ta Thập Tự môn Trần Thi Nghiênn cùng cái kia Nhậm Quân có cũ, ta từng tận mắt qua, Nhậm Quân không chỉ một lần tới tìm nàng, đúng, Đạo Đồ mất trộm sau mấy ngày, có rất lớn một nhóm người đều tìm tới dựa vào qua Trần Thi Nghiênn.”

Bỗng nhiên, trong đó một vị nam tử trung niên thấp giọng nói.

Hấn là Thập Tự môn tứ đại gia tộc trung kỳ nhà người cầm lái.

Thập Tự môn môn chủ chết thảm về sau, Diệp gia gia chủ tạm thời tiếp nhận Thập Tự môn môn chủ chức vị.

“Ồ?”

Bóng người màu đen ánh mắt khế nhúc nhích , đạo,
“Người tối nay đem Trần Thi Nghiên cùng đám người kia tất cả đều mang tới!”

“Vâng, chủ thượng!”

“Ừm, hành động!”

Bóng người màu đen nói.

Xoát!

Đám người cấp tốc tản ra, biến mất không thấy gì nữa.

...

Sau nửa đêm thời gian.

Dương Phóng thân thể mồ hôi đầm đìa, lần nữa dừng lại, nhìn về phía bảng, lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Bảng hư lâm không bộ đệ nhất trọng (200/600).

“Quá chậm, cứ như vậy nhìn, tối thiểu muốn ba bốn ban đêm, mới có thể luyện qua đệ nhất trọng.”

Nếu là có thể không đi làm liền tốt.

Không đi làm, hai ngày liền có thể luyện qua đệ nhất trọng.

Thế giới hiện thực công việc đã từ, ai có thể nghĩ tới đến dị giới, vẫn là phải tiếp tục đi làm.

Mắt thấy lúc này đã qua giờ sửu, Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, hướng về gian phòng đi đến.

Trong đầu của hắn lần nữa không tự kìm hãm được hồi tưởng lại ban ngày một màn.

Bạch Lộc...

Hắn cùng mình có như vậy quen thuộc sao?

Lại lặp đi lặp lại nhiều lần mời mình!

Mà lại!

Lúc ấy đám người tiểu dung đều rất quý dị...

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, quay người đóng cửa phòng.

Sắp sửa cảm giác trước, hắn lần nữa mang tới một loại tên là 【 Tử Kinh cỏ 】 tinh thần bổ dưỡng dược vật, bắt đầu nấu chín.

Trong mấy ngày nay, mỗi ngày ăn vào tinh thần dược vật chính là rất lớn một khoản tiền.

Tinh thần dược vật thế nhưng là xa so với bình thường dược vật muốn đắt đỏ hơn nhiều.

...

Hôm sau buổi sáng.

Hồi Xuân Đường bên trong.

Mấy tên đại phu nở nụ cười, một bên nói chuyện phiếm, một bên vì những cái kia thụ thương Hắc Long quân đổi

lấy được liệu.

Đám người hôm nay biểu hiện cùng hôm qua cực khác.

Hôm qua mỗi người tiểu dung nhìn đều lộ ra rất ‘Giả’ .

Nhưng hôm nay nụ cười trên mặt, càng lại cũng không có dị thường.

Ngay tiếp theo Bạch Lộc, cũng không còn tiếp tục mời Dương Phóng, mà là một mặt mỉm cười, bận rộn từ bản thân.

Nhìn ra được, hôm nay mỗi người đều tựa hồ dị thường vui vẻ.

Đúng!

Vui vẻ.

Dương Phóng nhíu mày, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy càng thêm quái dị.

“Các vị, buổi tối hôm nay, Tổng binh đại nhân liền sẽ mở tiệc chiêu đãi thành nội các thế lực lớn đi?”

Bạch Lộc bỗng nhiên mở miệng cười nói.

“Đúng vậy, các đại môn phái cùng gia tộc đều được thỉnh mời.”

Trình đại phu cười nói.

“Ừm, chuyện tốt, thật sự là chuyện tốt a.”

Bạch Lộc ha ha cười nói.

Cái khác đại phu cũng đều cười theo.

...

Cả ngày công phu quá khứ.

Mặt trời xuống núi.

Dương Phóng bình thường tan tầm, trải qua Hắc Long quân tổng bộ đại môn thời điểm, có thể rõ ràng nhìn thấy một đỉnh đỉnh cổ kiêu đứng tại Hắc Long quân trước cổng chính.

Một vị lại một vị đại nhân vật từ trong kiêu đi ra, đàm tiếu yến yến, hướng về Hắc Long quân tổng bộ đi đến.

“Hắn là sẽ không xảy ra chuyện đi.”

Dương Phóng suy tư.

Một lát sau.

Hắn vẫn cảm thấy không quá yên tâm, thân thể lóe lên, rời đi nơi này, hướng về Bạch Lộ thân ảnh lặng lẽ đi theo.

Có hay không dị thường, cầm xuống Bạch Lộ ép hỏi một chút là được rồi.

Gia hỏa này năm lần bảy lượt mời mình ra ngoài, mà lại mỗi lần nụ cười trên mặt đều lộ ra cổ quái.

Thấy thế nào đều giống như không thích hợp.

Trước lừa dối một lừa hắn!

Ngõ nhỏ chỗ sâu.

Bạch Lộ mặt mỉm cười, một đường đi xa.

Ầm!

Một tiếng vang trầm truyền ra.

Bạch Lộc phần gáy tê rần, sắc mặt ngốc trệ, tiếp lấy trước mắt bắt đầu cấp tốc biến thành màu đen, trực tiếp ngã nhào xuống đất, mất đi tri giác.

Một đạo hắc ảnh không nói một lời, dẫn theo thân thể của hắn, như là xách giống như chó chết, cấp tốc rời đi nơi đây.

Không bao lâu.

Một chỗ vắng vẻ trong sơn.

Dương Phóng áo đen che mặt, bàn tay thô đem Bạch Lộc phiến tỉnh, một đôi ánh mắt băng lãnh đáng sợ, nhìn chăm chăm Bạch Lộc.

Bạch Lộc sau khi tỉnh lại, lập tức biến sắc, vội vàng muốn đứng dậy, lại phát hiện thân thể của mình bị người một mực trói lại.

“Người là ai? Người muốn làm gì?”

Hắn thất kinh.

“Làm gì?”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, lộ ra cười lạnh, “Lời này nên ta hỏi người a? Các người, muốn làm gì?”

Ánh mắt của hắn lạnh lùng nhìn chăm chăm Bạch Lộc song đồng, như là sắc bén móc, tránh hồn phách người.

Bạch Lộc trong lòng giật mình.

Hắn biết rồi?

“Hắc... Hắc hắc...”

Bạch Lộc bỗng nhiên quỷ dị cười nhẹ, sắc mặt yêu dị, đồng lỗ bên trong phát ra quỷ dị ô quang , đạo, “Ta là bất tử, ta chủ cuối cùng rồi sẽ giáng lâm, các người tất cả mọi người muốn thần phục, chạy không thoát, các người đều chạy không thoát, hắc hắc...”

Phốc!

Hắn cái cổ nghiêng một cái, không nhúc nhích.

Dương Phóng hơi nheo mắt lại, một thanh nâng lên cái cằm của hắn.

Chỉ gặp Bạch Lộc thất khiếu chảy máu, đã tại chỗ chết thảm, nặn ra miệng của hắn, chỉ gặp miệng bên trong tràn ngập hôi thối, khí độc tràn ngập.

“Túi độc...”

Dương Phóng ánh mắt âm trầm.

Tốt quả quyết gia hỏa!

Bất quá, hắn cũng từ Bạch Lộc trong giọng nói, đạt được một chút đáng sợ tin tức.

Vốn chỉ là nghĩ nỗ sắp vỡ Bạch Lộc, ai có thể nghĩ...

“Chẳng lẽ là tà đạo tổ chức? Bọn hắn lần nữa hành động?”

Dương Phóng trong lòng nhảy lên, cảm thấy bất an.

Nhưng tà đạo tổ chức làm sao lại tiếp cận mình?

“Chờ một chút, có phải hay không là Nhậm Quân?”

Dương Phóng bỗng nhiên nghĩ đến máu chó.

Sắc mặt hần khó coi, cấp tốc rời đi nơi đây.

Sớm tại thế giới hiện thực, Nhậm Quân liền đã cảnh cáo bọn hần, để bọn hần sớm trốn đi, hoặc là tìm kiếm che chở...

Chỉ là hần tại Hắc Long quân bên trong hoàn mỹ thoát thân, lúc này mới không có hành động.

Nhưng hiện tại xem ra, Hắc Long quân thế mà cũng bị thẩm thấu.

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng cảm thấy trong lòng lạnh buốt.

Những này tà đạo tổ chức thủ đoạn quá yêu dị...

...

Cửa sân mở ra.

Dương Phóng vội vàng xông vào viện tử, chột bước chân dừng lại.

Tại hần cửa sân hậu phương, một trương mang máu vải nằm ở nơi đó.

Tựa hồ là có người cách cửa sân ném vào tới.

Dương Phóng cấp tốc nhặt lên vải.

【 đi mau, Thập Tự môn đã rơi vào! 】

Chữ viết viết cực kỳ vội vàng cùng lộn xộn.

Nhưng xem toàn thể coi như thanh tú.

“Trần Thi Nghiênn?”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Đây nhất định là Trần Thi Nghiênn lưu!

Biết mình trụ sở một cái là Trình Thiên Dã, một cái là Trần Thi Nghiênn.

Trình Thiên Dã chữ hấn gặp qua, không phải như vậy.

“Mẹ nó!”

Dương Phóng thầmm mắng một tiếng.

Thập Tự môn thể mà rơi vào.

Không cần nghĩ, đại bộ phận Lam Tinh người khắng định đều bị bắt.

Bởi vì bọn hấn trước đó đều là đượcc che chở tại Trần Thi Nghiênn...

Dương Phóng xông vào gian phòng, bắt đầu vội vàng thu dọn đồ đạc.

Rất nhanh hấn lần nữa ngừng lại, sắc mặt khó xử.

Cửa cải của hấn thực sự nhiều lắm, muốn một chút gắnxong lại thể nào khả năng.

Riêng là bạc, liền có 4 hơn 50 cân.

Tịch Tà Ngọc 197 khối.

Còn có hai bao nặng nề giáp trụ.

Dương Phóng bỗng nhiên kịp phản ứng, từ bên ngoài lấy ra cuốc, trực tiếp ở trong hang bên trong bới.

Những bạc này cùng Tịch Tà Ngọc khẳng định là không cách nào mang đi, chỉ có thể trước tạm thời giấu đi, cùng lắm thì chờ sau này lại tới lấy.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, tà đạo tổ chức hành động lại nhanh như vậy.

“Đúng rồi được liệu, mua trước mấy chục phần dược liệu, tranh thủ thời gian trốn đi!”

...

Tổng binh trong phủ.

Bó đuốc chiếu rọi.

Một mảnh não nhiệt.

Được mời đến đây cường giả cực kỳ đông đảo.

Các đại môn phái, gia tộc, võ quán cường giả cơ hồ tề tụ một đường.

Trên mặt mỗi người đều mang nồng đậm tiểu dung.

“Chúc mừng Tổng binh đại nhân!”

“Tổng binh đại nhân thương thế khôi phục, quả thật Bạch Lạc thành đám người chi phúc!”

“Đúng vậy a, có Tổng binh đại nhân tại, sau này nhất

định sẽ giải quyết triệt để Tà Linh!”

...

Một cái bàn tròn lớn ở giữa nhất chỗ.

Tổng binh Thượng Quan Vô Cực, sắc mặt bình tĩnh, dị thường khô ngô, ngồi ngay ngắn nơi đó, vai cũng rộng lớn, bàn tay thô to, hơn hai mét cái đầu, giống như là một tòa núi thịt, trống rỗng tản mát ra một cỗ vô hình khí thể đáng sợ.

Tại bên cạnh hắn, một vị nững nịu nữ tử, một mặt mỉm cười, dung nhan tuyệt mỹ, như y như là chim non nép vào người rúc vào bên cạnh hắn.

“Các vị khách khí, Bạch Lạc thành cần dựa vào đại gia chi lực mới có thể duy trì hoàn chỉnh, kẻ hèn này, lại coi là cái gì?”

Thượng Quan Vô Cực bình tĩnh nói.

“Tổng binh đại nhân quá khách qua đường tức giận, chúng ta cùng một chỗ kính Tổng binh đại nhân một chén!”

Thập Tự môn Diệp Đình Thiên nâng chén mỉm cười.

“Không tặc, cùng nhau kính Tổng binh đại nhân một chén!”

Những người khác cũng nhao nhao giơ ly rượu lên.

Thượng Quan Vô Cực nhẹ nhàng gạt đầu, trực tiếp cầm chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

“Báo!”

Bỗng nhiên, một vị Hắc Long quân từ bên ngoài nhanh chóng chạy tới, đạo, “Tổng binh đại nhân, có người đưa tới hạ lễ, ngay tại trong sân!”

“Cái gì hạ lễ? Mang lên!”

Bên cạnh phó tướng Trương Vân Đào, mở miệng quát.

“Vâng, đại nhân!”

Vị kia quân sĩ nhanh chóng lui xuống.

Không bao lâu, mấy tên Hắc Long quân giơ lên một cái đồ chót cái rương, nhanh chóng tiến vào hậu đường.

Thượng Quan Vô Cực bỗng nhiên hơi nheo mắt lại, từ cái này đồ chót cái rương bên ngoài trong nháy mắt người thấy một tia khó tả mùi huyết tinh.

“Hừ!”

Hắn phát ra hừ lạnh, ánh mắt đáng sợ, đạo, “Lăn đi!”

Hô!

Một chưởng tích ra, vô hình chưởng lực trong nháy mắt xông ra xa bảy, tám mét.

Kia mấy tên Hắc Long quân quân sĩ vội vàng buông xuống cái rương, nhanh chóng tránh đi.

Tạp sát!

Toàn bộ đồ chót cái rương tại chỗ bị chấn động đến vỡ nát, mảnh gỗ vụn bay múa.

Bên trong từng khóa đầu người bị chưởng lực chỗ kích, trên không trung bay múa.

Thượng Quan Vô Cực sắc mặt ngẩn ngơ, khi nhìn rõ những người kia đầu sát na, một đôi ánh mắt trong nháy mắt trở nên tinh hồng, trong miệng phát ra một đạo gào lên đau xót, “A!”

Ầm ầm!

Kinh khủng Thập phẩm tu vi đột nhiên ở ngoài thân thể hấn bắt đầu điên cuồng mãnh liệt, bộc phát ra từng mảnh từng mảnh đáng sợ khí kinh.

Trước mắt bàn tròn lớn tại chỗ bị lực lượng của hấn chấn động đến vỡ nát.

Tất cả môn phái cùng gia tộc cường giả đều hải nhiên, cấp tốc rút lui.

Bốn phía Hắc Long quân cũng nhao nhao kinh hãi.

“Công tử!”

“Tiểu thư!”

“Ai giết công tử cùng tiểu thư!”

...

Từng viên bay múa đầu người, rõ ràng là Thượng Quan Vô Cực thương yêu nhất một chút nhi tử, nữ nhi, thậm chí tiểu thiếp.

Trong đó con nhỏ nhất mới vừa vặn hai tuổi.

Từng viên tươi sống đầu lâu, để Thượng Quan Vô Cực đơn giản điên rồi.

Bốn phương tám hướng đông đảo Hắc Long quân cũng

không khỏi phẫn nộ.

Phốc phốc!

Bỗng nhiên, Thượng Quan Vô Cực một búng máu phun ra, thân thể lão đảo, mãnh nhưng lay động, sắc mặt nhợt nhạt, cảm giác được trong đầu của mình truyền đến từng đợt nồng đậm mê muội, tiếp lấy huyết dịch cũng giống như bắt đầu cháy rùng rục.

“Ta đây là... Thế nào?”

Hắn thân thể lắc lư, cưỡng ép ổn định, trong miệng phát ra trầm muện thanh âm.

Hai lỗ tai của hắn oanh minh, lỗ mũi nóng bỏng.

Từng hàng huyết thủy không ngừng từ lỗ mũi chảy ra.

Ngay tiếp theo hai mắt của hắn đều trở nên mô hình hồ.

Tại cái này mô hình hồ dưới tầm mắt, hắn rõ ràng nhìn thấy những cái kia nguyên bản đối với hắn còn cung kính dị thường, thần sắc sợ hãi các đại môn phái cùng gia tộc người cầm quyền, giờ khắc này, thế mà tất cả đều trên mặt nụ cười quỷ dị, lẳng lặng nhìn xem chính mình.

“Các ngươi... Đối ta hạ độc!”

Thượng Quan Vô Cực phản ứng lại, sắc mặt ửng hồng, phát ra nặng nề thanh âm đáng sợ.

Mà đúng lúc này!

A!

Bốn phương tám hướng Hắc Long quân thế mà cũng tại

che cổ họng, phun ra huyết thủy, từng cái phát ra tiếng kêu thảm, ngửa mặt lên trời ngã quy.

“Tổng binh đại nhân, tư vị thế nào?”

Phó tướng Trương Vân Đào giống như cười mà không phải cười, tự nhiên nói ra, “Nhớ kỹ ba mươi năm trước, người chính là dạng này đối phó nhà chúng ta.”

“Người!”

Thượng Quan Vô Cực sắc mặt nhăn nhó, nhìn về phía Trương Vân Đào, tựa hồ không dám tin.

“Quên nhắc nhở Tổng binh đại nhân, tên thật của ta không gọi Trương Vân Đào, mà là Hứa Như Thiên!”

Trương Vân Đào mỉm cười, “Phủ thành chủ Hứa gia chính là ta gia tộc, ta từng tận mắt thấy, Tổng binh đại nhân huyết tẩy gia tộc của ta!”

Phốc!

Thượng Quan Vô Cực lần nữa nhin không được phun ra một búng máu, trên mặt lộ ra nhe răng cười, đạo, “Tốt, thật sự là tốt, nghĩ không ra bản tọa bên người lại còn ẩn núp người một nhân vật như vậy, bất quá, người thật sự cho rằng có thể ăn chắc ta sao?”

Phốc phốc!

Vừa dứt lời.

Một ngậm sáng như tuyết trường kiếm từ Thượng Quan Vô Cực hậu tâm trực tiếp đâm vào thân thể, từ chỗ ngực xông ra.

Đắm máu một mảnh.

Thượng Quan Vô Cực sắc mặt ngần ngợ, chậm rãi quay đầu.

Chỉ gặp một cái chùng hai mươi mỹ phụ, một thân màu đỏ váy áo, dung nhan mỹ mạo, môi son yêu diễm, một mặt bình tĩnh chi sắc, cầm trong tay lưỡi dao, đem trái tim của mình một mực xuyên qua.

Cái này...

Là hấn yêu thích nhất tiểu thiếp một trong!

Sư Linh Vận!

“Thượng Quan Vô Cực, người không phải đang một mực đang tìm kiếm tà đạo tổ chức sao?”

Mỹ phụ ngữ khí bình đạm, “Quên nói cho người biết, kỳ thật ta chính là, tà đạo tổ chức phân đà đà chủ, chính là ta!”

Ầm ầm!

Thượng Quan Vô Cực sắc mặt nhăn nhó, một bàn tay cực kỳ lớn một mảnh đen nhánh, như đồng hóa vì kinh khủng ma trảo, trực tiếp hướng về kia người mỹ phụ thân thể nhanh chóng oanh sát mà đi.

“Tiện nhân, chết đi cho ta!”

Thanh âm hấn kinh khủng, khí kinh bộc phát.

“Động thủ!”

Hứa Như Thiên mở miệng quát chói tai.

Bốn phương tám hướng tất cả môn phái, gia tộc cao thủ

cùng nhau đập ra, hướng về Thượng Quan Vô Cực phóng đi.

“Rống!”

Toàn bộ Tổng binh phủ hoàn toàn đại loạn.

Oanh!

Từng mảnh từng mảnh kính khủng oanh minh từ nơi này trực tiếp phát ra.

...

Cửa hàng bên trong.

Tiệm thuốc chưởng quỹ cẩn thận thanh lý một lần, đang chuẩn bị đóng lại hiệu thuốc.

Bỗng nhiên, một cái đại thủ nhô ra, bắt lấy cửa phòng.

Dương Phóng thân thể từ bên ngoài xâm nhập, mặt mỉm cười nói, ” Hồ chưởng quỹ, hôm nay làm sao đóng cửa sớm như vậy?”

“Phương huynh đệ!”

Chưởng quỹ hồ củi sắc mặt kinh ngạc , đạo, “Người làm sao ban đêm đến đây.”

“Vừa vặn đi ngang qua, liền đến mua một chút dược liệu, đúng, tờ đơn bên trên đồ vật giúp ta bắt một chút, có bao nhiêu ta muốn bao nhiêu.”

Dương Phóng mỉm cười, đưa ra một tờ giấy.

Trước đó mua thuốc, hẳn đều là dùng tên giả Phương Dương tới.

Trên mặt cũng là một mực mang mặt nạ da người.

Chưởng quỹ tiếp nhận tờ đơn, ánh mắt dò xét , đạo,
“Tốt, không có vấn đề.”

Hắn lúc này bắt đầu tay chuẩn bị.

Dương Phóng đứng tại cửa hàng bên trong lẳng lặng
đợi, thỉnh thoảng lại đem ánh mắt hướng về đèn nhánh
đường đi, tựa hồ tại cảnh giác cái gì đồng dạng.

Gần đi qua hơn hai mươi phút.

Dương Phóng cần có dược liệu mới rất cực bị phân phối
đầy đủ.

Trọn vẹn mua mười ba phần!

Hao bạc 860 lượng.

Tất cả đều là bát phẩm tu vi cần dùng đến tám thuốc.

“Đa tạ chưởng quỹ, đúng, gần nhất thành nội không bình
yên, chưởng quỹ sớm một chút khóa cửa!”

Dương Phóng mỉm cười.

“Đa tạ nhắc nhở, ta biết!”

Chưởng quỹ liên tục gật đầu.

“Ừm!”

Dương Phóng thu gom hành lý, hướng về nơi xa vội
vàng tiến đến.

Mới vừa đi ra không bao xa, hắn liền lần nữa cảm thấy

trên người mấy khối Tịch Tà Ngọc tại xuy xuy phát nhiệt.

Dương Phóng sầm mặt lại.

Có Tà Linh?

Hắn trực tiếp tăng tốc bước chân, nhanh chóng rời đi nơi này.

Cách đó không xa.

Trần Thi Nghiên máu me khắp người, kinh hoàng đào mệnh, trên mặt mặt nạ da người đã bị hoạch nát.

Sau lưng bảy, tám cái màu đen hài nhi, phát ra hì hì ha ha nụ cười quỷ dị, tứ chi chạm đất, đang nhanh chóng hướng về Trần Thi Nghiên thân thể cấp tốc đuổi theo, rất nhanh liền đưa nàng một mực vây quanh.

Trong miệng nàng cắn răng, ý vào trên thân phổi hữu Tịch Tà Ngọc, trực tiếp hướng về kia chút hài nhi xung phong liều chết tới.

Chỉ là những này hài nhi linh trí cực cao, như là mèo hí chuột, mỗi lần Trần Thi Nghiên bổ nhào về phía trước tới, liền sẽ bị bọn chúng cấp tốc né tránh.

“Hì hì ha ha...”

Những cái kia hài nhi một bên tránh, một bên phát ra quỷ dị tiếng cười.

Trần Thi Nghiên liên tục trùng sát mấy chục lần, bỗng nhiên lộ ra vẻ hoảng sợ.

Bên hông Tịch Tà Ngọc tựa hồ đã đến cực hạn, bắt đầu phát ra từng đợt tạp sát xem xét tinh mịn thanh âm.

Những cái kia hài nhi tựa hồ cảm giác được đây hết
thảy, hú lên quái dị, một sát na tất cả đều nhào tới.

“Cút!”

A!

Một đám vừa mới bỏ nhào qua hài nhi tất cả đều kêu
thảm một tiếng, hai tay ôm đầu, ngã nhào xuống đất,
toàn thân xoẹt xoẹt bốc khói.

Ngay tiếp theo Trần Thi Nghiên cũng bị chấn động đến
não hải oanh minh, trong nháy mắt mất đi ý thức.

Một bóng người từ đằng xa nhảy lên mà đến, phịch một
tiếng, một chưởng phiến choáng Trần Thi Nghiên, dẫn
theo thân thể của nàng liền rời đi nơi đây.

...

Đại chương!

Cầu nguyệt phiêu!

Chương 130 : Ích kỷ?

Đen nhánh trong ngõ nhỏ.

Dương Phóng hành động cấp tốc, khiêng một bóng người, nhanh chóng đi xa.

Nguyên bản hắn là không muốn xen vào việc của người khác.

Nhưng một liên tưởng đến mình trong sân tắm kia mang máu vãi, hắn không thể không ra tay tương trợ.

Dạng này tính là tương hỗ hòa nhau đi...

Ngay tại cực giữa các hàng, bỗng nhiên Dương Phóng sinh ra Cảm Ứng, vội vàng khiêng Trần Thi Nghiên thân thể, cấp tốc đã trốn vào một hộ rách rưới người ta bên trong.

Trên đường phố, truyền đến đáng sợ oanh minh.

Từng đợt như núi kê biển gầm thanh âm không ngừng vang lên.

“Các người bọn này phản đồ, ta muốn giết sạch các người!”

Thượng Quan Vô Cực thanh âm phần nộ mà to lớn, một thân chân khí hùng hồn dị thường, cao hơn hai mét kinh khủng thân thể hướng về trước mắt đám người đánh giết mà đi.

Lúc trước hắn trúng kịch độc, lại bị người dùng trường kiếm đâm rách trái tim, thế mà còn có thể sinh sinh

kháng trụ.

Từ Tổng binh phủ một đường giết tới bên ngoài.

Công lực cỡ này, đơn giản đạt đến không thể tưởng tượng tình trạng.

Chỉ bắt quá!

Đối thủ của hắn nhiều lắm.

Từng cái môn phái, gia tộc cường giả, giờ phút này cơ hồ tất cả đều đang vây công hắn.

Lại thêm Sư Linh Vận, Hứa Như Thiên, khiến cho Thượng Quan Vô Cực bên này càng khó chống chống đỡ.

Mỗi nhiều chiến đấu một hồi, đáng sợ kịch độc liền sẽ hướng về đầu óc của hắn cùng trái tim xâm nhập càng sâu một phần.

Cho dù chân khí của hắn hùng hồn, cũng chịu không được dạng này tiêu hao.

Ầm ầm!

Trên đường phố thanh âm oanh minh, khí tức đáng sợ.

Thảm liệt chiến đấu lại tiếp tục bộc phát.

“Đừng sợ, hắn liền muốn không chịu nổi!”

“Giết hắn!”

Từng vị cường giả hét lớn.

Trong sân.

Dương Phóng toàn thân lỗ chân lông khép kín, hô hấp khép kín, không nhúc nhích, liên đới lấy Trần Thi Nghiên khuôn mặt bị hấn dùng bàn tay nhẹ nhàng che, để phòng đối phương tiếng hít thở âm quá lớn.

Thượng Quan Vô Cực bàu hiếu liên tiếp không ngừng vang lên.

Đến cuối cùng, tựa hồ thi triển cái gì cấm thuật.

Bốn phía đám người rõ ràng trở nên bối rối lên.

“Không được!”

“Mau lui lại!”

A!

Phanh phanh phanh!

Từng đợt thanh âm đáng sợ truyền ra, mùi huyết tinh tràn ngập.

“Thượng Quan Vô Cực chạy trốn!”

“Mau đuổi theo!”

“Thượng Quan Vô Cực nhảy sông, nhanh phong tỏa đường sông!”

Nơi xa từng đợt thanh âm vang lên.

...

Cách đó không xa.

Sư Linh Vận, Hứa Như Thiên diện mục âm trầm, nhìn

trước mắt rộng lớn to lớn nội thành sông, ánh mắt thâm thúy đáng sợ.

“Hắn chạy không thoát, bị ta làm vỡ nát trái tim, lại trúng thất tuyệt độc, thần tiên cũng khó cứu hắn!”

Sư Linh Vận ngữ khí băng lãnh.

Bên cạnh Hứa Như Thiên nhẹ nhàng gật đầu, “Coi như có thể chạy mất cũng không có gì, mượn nhờ Bạch Lạc thành đám người tín ngưỡng, tà mấu sẽ khôi phục càng lúc càng nhanh, coi như hắn xuất hiện lần nữa, cũng hoàn toàn không thay đổi được cái gì.”

“Ừm, từ ngày mai trở đi, điều động dân phu, cấu trúc đại trận!”

Sư Linh Vận lạnh giọng mở miệng.

Nàng trực tiếp quay người rời đi.

Bên người Hứa Như Thiên, từng cái môn phái cường giả tất cả đều theo sát phía sau.

Ước chừng qua thật lâu.

Thẳng đến bốn phương tám hướng không còn có bất kỳ thanh âm gì.

Dương Phóng mới chậm rãi từ vút bỏ trong sân nhảy ra.

Hắn dẫn theo Trần Thi Nghiêן thân thể, như có điều suy nghĩ, hướng về nơi xa đi đến.

Thượng Quan Vô Cực chết rồi...

Đường đường Thập phẩm thể mà cứ như vậy không có.

“Lần này nguy rồi, từ đó về sau, tất cả mọi người muốn trở thành nô lệ, tín ngưỡng Tà Linh...”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Mình có thể tránh rồi chứ?

Rất hiển nhiên, là không thể nào.

Chẳng lẽ mình lại muốn chạy?

Dương Phóng sắc mặt khó coi, một đường đi xa.

Xuyên qua mấy cái ngõ nhỏ sau.

Bỗng nhiên, bước chân hắn dừng lại, kinh nghi bất định, mãnh nhưng hướng về phía bên phải một chỗ ngõ nhỏ nhìn lại.

Nơi đó, một đạo dị thường khô ngô bóng người, lưng la lưng lay, từ đằng xa đi tới, hai tay vịn tường, toàn thân trên dưới tràn ngập nồng đậm huyết tinh, còn có từng mảnh nhỏ giọt nước từ trên người hắn rơi xuống, tiếng bước chân cực kỳ nặng nề.

“Cứu... Cứu ta...”

Bóng người kia tựa hồ phát hiện Dương Phóng, đưa tay rộng lớn bàn tay, ngữ khí gian nan.

Phù phù!

Hắn trực tiếp ngã nhào xuống đất, không nhúc nhích.

Dương Phóng trong lòng đột nhiên kinh.

Thượng Quan Vô Cực!

Thật là lớn mệnh!

Hắn cũng không lập tức đi qua, mà là tại nơi xa lảng lảng quan sát.

Bỗng nhiên, chân tay hắn một đá, một viên đá vụn bay ra, tinh chuẩn không sai đánh vào Thượng Quan Vô Cực trán, phát ra bốp một tiếng.

Thượng Quan Vô Cực y nguyên không nhúc nhích.

“Xem ra là thật không được!”

Kịch liệt giãy dụa một hồi, Dương Phóng vẫn là cấp tốc tới gần.

Chỉ gặp Thượng Quan Vô Cực toàn thân trên dưới thương thế nghiêm trọng, mặt hướng xuống, dưới thân có một vũng lớn vết máu lan tràn ra phía ngoài.

Hậu tâm chổ cũng có mấy cái to lớn lỗ hồng, cơ hồ có thể rõ ràng nhìn thấy bên trong vỡ vụn nội tạng.

Dương Phóng lông mày vắn lên, vẫn là một bả nhấc lên Thượng Quan Vô Cực thân thể, nhanh chóng rời đi.

Ven đường bên trong, hắn cấp tốc phóng thích thuốc bột, xóa đi hết thấy vết tích.

...

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng một chỗ khác trụ sở.

Hắn đem Trần Thi Nghiên nhét vào nơi hẻo lánh, mình thì là vơ vét lên Thượng Quan Vô Cực thân thể.

Không thể không nói, Thượng Quan Vô Cực thân thể cực kỳ khôi ngô.

Cánh tay, cơ ngực, tất cả đều dị thường to lớn.

Dù là mất đi ý thức, trên người cơ bắp y nguyên như là sắt đá.

“Đáng tiếc bảo vật gì cũng bị mất, mà lại gia hỏa này, thương thế quá nặng đi...”

“Trái tim, gan, ruột tất cả đều nát... Kích độ hướng chảy huyết dịch... Không đủ sức xoay chuyển cả đất trời...”

Loại thương thế này vượt ra khỏi y học phạm trù.

Bất kỳ thủ đoạn nào đều vô dụng.

Trái tim là một thân lực lượng nơi phát ra, trái tim vừa vỡ, huyết dịch liền sẽ đình chỉ lưu động, dù là có chân khí chèo chống, cũng không chống được bao lâu.

Mặc dù 【 Huyền y kinh 】 danh xưng có thể đem tất cả người sắp chết cưỡng ép kéo dài tính mạng ba ngày.

Nhưng 【 Huyền y kinh 】, hẳn còn chưa tới nhớ kỹ Tham Ngộ.

Coi như tìm hiểu, nhưng một người liền tâm tạng cũng bị mất, lại thế nào có thể sẽ bị kéo dài tính mạng ba ngày?

“Khụ khụ...”

Bỗng nhiên, Thượng Quan Vô Cực phát ra kịch liệt ho khan, một đôi ánh mắt chậm rãi mở ra.

Dương Phóng theo bản năng cấp tốc rút lui, ánh mắt như điện, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Mặc dù Thượng Quan Vô Cực sắp bỏ mình, nhưng dù sao cũng là thập phẩm tu vi, vạn nhất cho hắn đến một chút, đồng dạng không phải đùa giỡn.

“Người... Đã cứu ta...”

Thượng Quan Vô Cực thanh âm khàn giọng.

“Thượng quan Tổng binh nói đùa, tại hạ nào có bản sự cứu người, ta chỉ là thuận tay nhặt được mà thôi!”

Dương Phóng nhìn chằm chằm hắn, mở miệng nói ra.

“Được.”

Thượng Quan Vô Cực thanh âm gian nan , đạo, “Khụ khụ... Tối thiểu không có để cho ta chết tại đám kia tạp toái trong tay, hậu sinh, ta nói mấy chuyện, người nhớ kỹ...”

Hắn thở hổn hển, “Thứ nhất, thành nội các đại môn phái, các đại gia tộc người cầm lái đêm nay đã toàn bộ bị khống chế, Bạch Lạc thành đem triệt để biến thành tà đạo tổ chức tín ngưỡng địa; thứ hai, Tổng binh phủ Sư Linh Vận là tà đạo tổ chức phân đà đà chủ, khụ khụ... Nàng tiềm ẩn ở bên cạnh ta nhiều năm, sẽ một loại khống chế lòng người thủ đoạn, các nàng đã phong tỏa thành trì, ngày mai liền sẽ trong thành cấu trúc đại trận; thứ ba... Tổng binh phủ phía dưới ẩn giấu đi một viên Thần Chung, người nếu là có bản sự người liền đi tìm đi... .”

Hắn kịch liệt thở dốc mấy lần, tiện tay từ cổ của mình chỗ giật xuống một khối ngọc thạch, ném cho Dương Phóng.

“Này ngọc là ta sở tu công pháp truyền thừa 【 Kim

Thân quyết] , người cầm đi đi!”

Dương Phóng tiếp nhận khối kia ngọc thạch, con mắt chớp động.

“Công pháp truyền thừa?”

“Đúng vậy, bên trong có Tinh Thần lạc ấn, dán tại mi tâm liền có thể tu hành, hơn xa thành nội hết thầy công pháp.”

Thượng Quan Vô Cực ngữ khí gian nan, bỗng nhiên phát ra kêu rên , đạo, “Hiện tại, cho ta một chưởng!”

Hắn thân trúng kích độc, huyết dịch khắp người như giống như thiêu đốt.

Mỗi sống lâu một giây đều nhiều một giây thống khổ.

Giờ phút này xác định mình sẽ không rơi vào tà đạo tổ chức trong tay về sau, cấp thiết muốn muốn tìm cái chết.

Dương Phóng có chút trầm ngâm, còn dùng sức gật đầu.

“Tại hạ đắc tội!”

Ầm!

Một cái Trọng chưởng tại chỗ đập vào Thượng Quan Vô Cực trán, để hắn cuồng phún huyết thủy, tại chỗ chết thảm.

Dương Phóng cẩn thận cất kỹ khối kia ngọc thạch, sau đó lập tức tìm kiếm thuồng sắt, trong sân nhanh chóng đào.

Một cái bốn năm mét hố to rất nhanh bị hắn đào ra.

Thượng Quan Vô Cực thi thể bị hắn trùm lên chăn mền, trực tiếp nhét vào hố to về sau, sau đó ném đi hai lượng bạc vụn xuống dưới, lập tức đem tảng đất lấp bên trên.

“Thành nội sắp biến thiên.”

Dương Phóng khó mà an bình.

Lúc trước hắn đã toàn lực phòng ngừa đây hết thảy.

Thật không nghĩ đến vẫn là phát sinh việc này!

Bất quá...

Viên thứ hai Thần Chung thể mà tại Tổng binh phủ phía dưới?

Dương Phóng cảm thấy càng thêm khó giải quyết.

Hắn rất muốn trắng đêm ra khỏi thành.

Nhưng nghĩ đến Thượng Quan Vô Cực lời nói, lại vắn lên lông mày.

Thành trì đã bị phong tỏa, bây giờ nghĩ đi, lại nói nghe thì dễ?

...

Sáng sớm hôm sau.

Trần Thi Nghiên chậm rãi tỉnh lại, y nguyên cảm giác được phần gáy truyền đến nhói nhói, hơi hoạt động một chút, liền phát ra kêu rên.

Ánh mắt của nàng mờ mịt, hướng về trước mắt nhìn lại.

Ta đây là... Được người cứu?

“Người đã tỉnh?”

Một đạo băng lãnh thanh âm khàn khàn bỗng nhiên từ phía sau nàng vang lên.

Trần Thi Nghiên bỗng nhiên quay đầu.

Chỉ gặp một người mặc áo đen, được khăn đen nam tử, lạnh lùng nhìn mình chằm chằm.

“Người... Tần Quảng Vương?”

“Tỉnh liền đi nhanh lên!”

Dương Phóng lạnh giọng nói.

“Chờ một chút, bằng hữu, cầu người có thể cứu chúng ta một lần.”

Trần Thi Nghiên sắc mặt gấp, vội vàng mở miệng, “Trình đội trưởng cùng đại bộ phận Lam Tinh người, hiện tại sinh tử không biết, tất cả đều bị tà đạo tổ chức chỗ bắt, chỉ có ta trốn thoát, hi vọng bằng hữu có thể cứu bọn họ một lần, không quản điều kiện gì ta đều có thể đáp ứng!”

“Cứu không được, mỗi người tự có vận mệnh của mình, từ xuyên qua thời điểm lên liền đã định, người đi nhanh lên đi.”

Dương Phóng khàn khàn nói.

“Bằng hữu tổ chức cường đại như vậy, nhất định có thể cứu bọn họ, cầu người xem ở cùng là Lam Tinh người phân thượng, cứu bọn họ, nhân số của các người nhiều như vậy, chỉ cần nguyện ý, nhất định có thể cứu ra bọn họ!”

Trần Thi Nghiên cầu khẩn nói.

“Nhân số nhiều liền có thể cứu bọn họ sao?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, nhìn thẳng đối phương, “Người có thể xuất ra nổi cái gì đại giới để bọn hấn xuất thủ?”

“Ta...”

Trần Thi Nghiên ngữ khí cứng lại, đạo, “Chúng ta còn có Linh cấp công pháp, người không phải đối Linh cấp công pháp cảm thấy hứng thú không? Chúng ta có thể giúp người làm ra!”

“Linh cấp công pháp mấy môn đã đủ, cái khác lại nhiều cũng chỉ là tham thì thâm!”

Dương Phóng cười lạnh nói.

“Nhưng bọn hấn đều là Phương thị cùng Nam thị tinh anh, nếu là toàn bộ chết thảm ở đây, tại thế giới hiện thực nhất định sẽ dẫn phát oanh động, mà lại bằng hữu tổ chức mạnh như vậy, vì cái gì không thể gánh chịu một phần xã hội trách nhiệm, các người không phải là không có năng lực cứu người, nhưng vì sao nhất định phải dạng này ích kỷ, nếu là tất cả Lam Tinh người đều giống như các người ích kỷ, vậy chúng ta còn có cái gì đường sống có thể nói!”

Trần Thi Nghiên sắc mặt tái nhợt.

“Trò cười, năng lực mạnh người liền không phải tiếp nhận càng nhiều xã hội trách nhiệm sao?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, “Lúc đó thực thế giới nhiều như vậy ỨC VẠN PHÚ ÔNG, làm sao không thấy bọn

hắn đem tiền phân cho ta một chút? Cái gì xã hội trách nhiệm? Đơn giản là các người bắt cóc người khác lấy có thôi, người đi nhanh lên, không đi nữa ta cần phải xuất thủ.”

“Người!”

Trần Thi Nghiên lộ ra tuyệt vọng, lần đầu cảm giác được tuyệt tình như thế người.

Nàng lộ ra cười thảm , đạo, “Bằng hữu tổ chức mạnh như vậy, lại làm việc như thế cực đoan, các người liền không có bất luận cái gì gia quốc lý niệm sao? Nhất định phải nhìn xem tất cả mọi người chết hết các người mới vui vẻ? Các người tổ chức này thành lập ý nghĩa đến cùng là cái gì?”

“Nói tiếp!”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói, “Nói thêm gì đi nữa, người còn có thể hay không còn sống, ta không thể bảo đảm!”

Trần Thi Nghiên ngậm miệng không nói, trong lòng đắng chát, hướng về ngoài cửa đi đến.

Dương Phóng ánh mắt nheo lại.

Trơ mắt nhìn xem Trần Thi Nghiên rời đi.

Nếu không phải tối hôm qua Trần Thi Nghiên cho hắn đưa qua tờ giấy, hắn mới lười nhác cùng đối phương nói nhiều như vậy.

Chuyện cứu người, ai không muốn làm?

Thế nhưng muốn nhìn tự thân nhiều ít thực lực!

Lớn bao nhiêu nôi, hạ bao nhiêu mét.

Thượng Quan Vô Cực đều đã chết, hấn đáng là gì, đem mình góp đi vào mới tính bỏ qua sao?

Dương Phóng quay người đi vào phòng, trong đầu lại tại suy tư thoát đi sự tình.

Thành trì bị phong bế tình huống dưới, chỉ có ban đêm rời đi mới là an toàn nhất.

Chỉ là!

Tà đạo tổ chức vừa mới khống chế thành trì, hai ngày này tại trong đêm chỉ sợ cũng không bình yên.

“Lúc này mới qua bao nhiêu ngày sống yên ổn thời gian...”

Dương Phóng thở dài.

...

Không ngoài sở liệu.

Ban ngày thời gian.

Toàn bộ Bạch Lạc thành hướng gió quả nhiên thay đổi.

Tại các đại môn phái, các đại gia tộc dấu hiệu phía dưới, số lớn người bình thường tiến vào Tổng binh phủ, tiếp lấy lại từ Tổng binh phủ đi ra, sắc mặt ngốc trệ, ngơ ngơ ngác ngác, gia nhập vào lao dịch đại trận bên trong.

Thật giống như to lớn Tổng binh phủ trở thành một cái máy móc gia công nhà máy.

Từng bóng người không ngừng mà đi vào, lại bị không

ngừng cải tạo.

Mỗi người sau khi ra ngoài, đều trở nên như là con rối, không biết mỗi một, mất đi ý thức.

Từ trên cao nhìn lại, tựa như là một đám dày đặc con kiến, tại tạo dựng lấy sào huyệt.

...

Đảo mắt đã là bảy ngày trôi qua.

Thành nội ba thành phía trên cư dân đều đã bị khống chế, trở thành cấu trúc đại trận một phần tử.

Còn lại không có bị khống chế, cũng đa số đều bị bọn hấn nghiêm ngặt ước thúc, mỗi đến ban ngày liền muốn tụ tập tại quảng trường, niệm tụng kinh văn, cung phụng tín ngưỡng.

Toàn bộ thành nội trong lúc nhất thời trở nên quỷ dị dị thường.

Dương Phóng tại liên tục né mấy ngày sau, thực sự không chỗ có thể đi, cũng đành phải gia nhập vào trong mọi người, làm bộ cung cấp tín ngưỡng.

Trong mấy ngày nay, hấn không phải không nghĩ tới muốn chạy.

Chỉ là đầu tường khu vực trọng binh trấn giữ, muốn tự mình chạy mất, gần như không có khả năng.

Coi như chạy ra thành khu, tại thiếu lương ít ăn tình huống, cũng không có khả năng sống sót.

Bất quá trong bảy ngày này, thực lực của hấn cũng là lần nữa đột bay mãnh tiến.

Đạt đến bát phẩm (2280/3000).

Khoảng cách chân chính bát phẩm đỉnh phong, đã không xa.

Mà lại có một việc đại đại nằm ngoài dự đoán của hắn.

Hắn 【 Cảm Ứng quyết 】 nhập môn.

Đạt đến đệ nhất trọng (110/500).

Ngoài ra , liên đới lấy 【 Bằng Hư lâm không bộ 】 cũng trực tiếp tiến vào đệ nhị trọng (730/1000).

Tư chất lần nữa nước lên thì thuyên lên, đạt đến võ học kỳ tài (2/150).

Dạng này cải biến để hắn dị thường mừng rỡ.

Nhưng tư chất cải biến y nguyên không cách nào làm cho hắn 【 Cảm Ứng quyết 】 tu luyện càng nhanh.

Bởi vì nói cho cùng, Cảm Ứng quyết vẫn là một môn tinh thần loại công pháp.

Tư chất mạnh không mạnh, cùng tinh thần cũng không có trực tiếp liên quan.

“Bất quá cái này tà mẫu coi là thật quý dị, vậy mà có thể tự động rút ra tinh thần của ta.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn vốn chỉ là lẫn vào trong đám người làm bộ cung cấp tín ngưỡng.

Lại không nghĩ, khi tiến vào đến quảng trường về sau,

thật giống như đi vào một cái quỳ dị trong trận pháp đồng dạng.

Tự thân tinh thần lực đang bay nhanh mà tuôn ra, hoàn toàn không bị khống chế.

Điểm này đơn giản yêu dị.

“Tiếp tục như vậy không được, sớm tối còn phải muốn tiến hành ngăn cản.”

Dương Phóng trong lòng phiền muộn.

Ở vào nơi này, thì tương đương với tại mãi tính tử vong đồng dạng.

Một ngày bị rút lấy một bộ phận tinh thần lực, không cần một tháng người liền phải phế bỏ.

Cho nên!

Hắn còn phải muốn ngăn cản!

Mà duy nhất có thể ngăn cản đối phương cũng chỉ có Thần Chủng...

Một cái Thần Chủng đã để hắn cực khác tại thường nhân, nhược lại thêm một cái, khẳng định sẽ mạnh lên tăng cường.

“Chẳng lẽ ta thật muốn ban đêm xông vào Tổng binh phủ?”

Dương Phóng nhíu mày.

Một cái là mãi tính tử vong.

Một cái là đại phong hiểm.

Để cho người ta khó mà lựa chọn...

.

.

.

Gian phòng bên trong.

Hứa Như Thiên nở nụ cười, nhìn về phía trước mắt Sư Linh Vận, đạo, “Lần này còn nhiều hơn thua lỗ ã chủ ãại nhân, nếu không phải ã chủ ãại nhân xuất thủ, dù là có ãược tà mẫ, ta cũng vô pháp nhanh như vậy khống chế lại những môn phái kia cùng gia tộc cao thủ, hướng chi ãối phó Thượng Quan Vô Cực.”

Tà mẫ mặc dù cũng có thể ảnh hưởng ãến người khác tinh thần.

Nhưng là muốn lập tức khống chế lại nhiều người như vậy không thể nghi ngờ vẫn là không thể nào.

Bất quá, tà mẫ tăng thêm Sư Linh Vận, liền ãem ãây không có khả năng biến thành khả năng.

Sư Linh Vận, thế nhưng là tà ãạo tổ chức kỳ tài.

Tại tinh thần tạo nghệ bên trên, ãược trời ưu ái.

Sư Linh Vận nở nụ cười, ãạo, “Hứa Như Thiên, sự kiện lần này cũng có một phần của người công lao, người yên tâm, chờ ãến ãại trận sau khi hoàn thành, ta sẽ bẩm báo tổng bộ, trùng ãiệp ban thưởng người.”

“Đã tạ ã chủ ãại nhân.”

Hứa Như Thiên mừng lớn nói.

“Ừm, Nhậm Quân đám người kia thăm vấn thế nào?”

Sư Linh Vận đăm đăm hỏi.

“Đã giải phẫu ba cái, còn lại ngược lại là có mấy người dọa đến hồng mắt, bất quá bọn hắn cũng không có thể lộ tin tức hữu dụng gì, chỉ nói bọn hắn là xuất từ cùng một nơi, gọi là 【 Himalaya 】 .”

Hứa Như Thiên nói.

“Himalaya?”

Sư Linh Vận nhíu mày.

“Phải!”

Hứa Như Thiên gật đầu, nghi ngờ nói, “Nhưng cái này Himalaya là địa phương nào?”

“Hừ!”

Sư Linh Vận ánh mắt băng lãnh , đạo, “Tiếp tục thăm vấn!”

“Vâng, đại nhân!”

Hứa Như Thiên cung kính nói.

...

Chương 131 : Diệt Tà minh?

Sau năm ngày.

Sắc trời dần dần muộn.

Trời chiều đem đại địa nhuộm thành kim sắc.

Từng tầng từng tầng vòng tròn hình quái dị công trình kiến trúc, tại đông đảo lao碌 khổ xây phía dưới, gần gũi hơn mười ngày cũng đã đơn giản mô hình.

Đứng ở trên không quan sát, đen nghịt, như là to lớn vòng tròn đồng tâm, quái dị mà rộng lớn.

Trên quảng trường, niệm tụng đã hơn nửa ngày kinh văn đám người bắt đầu lần lượt đứng dậy, thành quần kết đội rời đi.

Những ngày này bọn hắn ban đêm nghỉ ngơi, ban ngày niệm kinh, mỗi người dị thường mỗi mệt, tâm thần đều mệt.

Bất quá tà đạo tổ chức có một chút vẫn còn tính có lương tâm, tối thiểu lão nhân, hài tử không dùng ra đến tụng kinh.

Nhưng dù vậy, tại phạm vi nhỏ quần thể bên trong cũng đã dẫn phát xao động.

Trong đám người, mấy đạo người thần bí ảnh ngay tại ẩn hiện.

“Tà đạo tổ chức thu thập tín ngưỡng, làm điều ngang ngược, đây là đem tất cả mọi người trở thành gia súc!”

“Đúng vậy, bọn hắn đang hấp thu tinh thần của chúng ta, ma diệt ý chí của chúng ta, cứ thế mãi, chúng ta đều đem biến thành cái xác không hồn, ngơ ngơ ngác ngác, đến lúc đó còn sống còn có cái gì ý tứ?”

“Một người lực lượng mặc dù không cách nào cùng tà đạo tổ chức chống lại, nhưng là mấy trăm người, mấy vạn người đâu? Thành nội Võ sư chừng hơn mười vạn, một khi toàn bộ đoàn kết lại, lại có cái gì lực lượng có thể ngăn lại chúng ta?”

“Diệt Tà minh cao thủ đã bí mật tiến vào thành trì, đại gia chỉ cần đoàn kết nhất trí, gia nhập Diệt Tà minh, nhất định có thể lật đổ tà đạo tổ chức áp bách, Diệt Tà minh là chân chính vì dân chúng nghĩ liên minh!”

“Đại gia gia nhập Diệt Tà minh, cùng một chỗ tiến hành chống cự...”

...

Một chút võ tính ngữ trong đám người truyền ra.

Tựa hồ cũng ẩn chứa một loại nào đó tà dị tinh thần ảnh hưởng.

Một chút huyết tính phương cương nhân loại, đã dần dần lộ ra vẻ phẫn nộ, hung hăng đập vỡ vụn ở trong tay kinh văn vỡ.

“Không tệ, Diệt Tà minh nói rất đúng, tà đạo tổ chức đây là tại hấp thu tinh thần của chúng ta, là muốn đem chúng ta tất cả đều biến thành cái xác không hồn, đại gia không muốn như vậy ngậy ngô!”

“Chúng ta thành cái xác không hồn, vậy chúng ta hài tử, lão nhân nên làm cái gì?”

“Mọi người cùng nhau cùng bọn hấn liều mạng, chúng ta nhiều như vậy Võ sư, hấn có gì mà sợ!”

Số lớn tán tu võ giả phát ra hét lớn.

Đám người xuất hiện cực đại xao động, dẫn phát xông xao.

“Làm càn, ai dám tạo phản?”

Một trận quát chói tai thanh âm truyền ra.

Chu gia gia chủ Chu Đào, Diệp gia gia chủ Diệp Đỉnh Thiên, sắc mặt âm trầm, dẫn đầu một đám cao thủ, đang nhanh chóng chạy đến.

“Chu gia khinh người quá đáng, mọi người cùng nhau xông lên a!”

Trong đám người truyền đến một đạo phần nộ quát chói tai thanh âm.

“Cùng bọn hấn liều mạng!”

Trước đó bị ‘Mê hoặc’ nhân loại, con mắt đỏ lên, tất cả đều gầm thét một tiếng, hướng về Chu gia, Diệp gia vọt tới.

“Yêu ngôn hoặc chúng, tội lỗi đáng chém!”

Chu Đào phát ra quát chói tai.

Oanh!

Bát phẩm đỉnh phong tu vi bộc phát ra, chân khí mãnh liệt, hướng về kia chút người phản kháng đánh tới.

Sau lưng cái khác cao thủ cũng nhao nhao giết ra, không lưu tình chút nào.

A!

Kết quả tự nhiên là không có chút nào ngoài ý muốn.

Một đám bị võ người phản kháng, rất nhanh bị trấn áp thô bạo xuống dưới, phun ra huyết thủy, thi thể bay tứ tung.

Đối mặt Chu gia, Diệp gia dạng này cường giả, bọn hấn những người này mạnh nhất bất quá tứ phẩm, ngũ phẩm, cùng rơm rạ, cho dù liên hợp lại thì phải làm thế nào đây, đơn giản là đại hào con kiến.

Trong đám người, ba nam một nữ nhân ảnh thần bí, giảo hoạt dị thường, nhanh chóng rời đi.

Một bên rời xa, một bên phát ra ngầm bực thanh âm.

“Đáng chết, Chu gia Chu Đào còn thật là khó dây dưa.”

“Lăng sư muội không cần lo lắng, mặc dù một lần không cách nào thành công, nhưng là mười lần, trăm lần đâu, tóm lại sẽ thành công.”

“Không tệ, một lần võ hơn mười người, trăm lần chính là mấy ngàn người, đủ bọn hấn uống một bình, bọn hấn nghĩ kiến tạo đại trận, chúng ta lại vẫn cứ không cho bọn hấn Như Ý...”

“Nhanh đi cùng vương sư bá sẽ cùng đi.”

...

Mấy đạo nhân ảnh biến mất trong đám người, không quay đầu lại nữa nhìn một chút.

Tựa hồ chết mất sao động người, bắt quá là một đám có thể tùy thời bỏ qua lá cờ đồng dạng.

Trong đám người.

Dương Phóng ánh mắt nheo lại, Linh giác nhạy cảm, trở mắt nhìn xem kia ba nam một nữ lẫn vào đám người, nhanh chóng đi xa.

“Diệt Tà minh...”

Đây là năm ngày trước, đột nhiên xuất hiện trong đám người một cái quỷ dị thể lực.

Ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng là thành nội cỡ nhỏ tán tu, không chút để ý.

Chỉ bắt quá liên tục mấy ngày qua, đám người kia sở tác sở vi lại làm cho hắn dần dần cải biến nhận biết.

Bọn hắn lại có võ đám người lực lượng.

Năm ngày đến võ ba lần đám người bạo động.

Mỗi lần đều nắm chắc mười người chết thảm.

Hết lần này tới lần khác tà đạo tổ chức bắt mấy lần, cũng không thể bắt được bọn hắn.

Từ một điểm này bên trên nhìn, đám người kia lai lịch nhất định không nhỏ.

Mà lại bọn hắn chỗ Hành Chi sự tình, so tà đạo tổ chức chẳng tốt đẹp gì.

Tà đạo tổ chức mặc dù thu thập tín ngưỡng, nhưng tối thiểu có thể khiến người ta miễn cưỡng còn sống.

Nhưng bọn này Diệt Tà minh...

Lại có thể mê hoặc nhân tâm, làm cho lòng người cam tình nguyện đi chết...

“Thế giới này nào có cái gì chân chính người tốt, đơn giản là một tổ chức cùng một cái khác tổ chức tranh đấu lẫn nhau, xui xẻo vẫn là phổ thông quần chúng.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Hắn lần nữa hướng về trước mắt bằng nhìn lại.

Hắn là tiếp qua hai ngày, mình liền có thể đột phá đến bát phẩm đỉnh phong.

Lấy bát phẩm đỉnh phong tu vi thi triển Bạo khí quyết, phối hợp Thiết Ma chiến giáp, có lẽ...

Dương Phóng trong mắt hàn quang chớp động.

Một lát sau.

Hắn nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở, bỗng nhiên hướng về kia ba nam một nữ rời đi phương hướng lặng yên theo dõi quá khứ.

Diệt Tà minh mặc dù đồng dạng không chịu nổi, bất quá, cũng có thể mượn lực một đột.

...

Xao động đám người rất nhanh bị trấn áp xuống dưới.

Hứa Như Thiên một mặt khó coi, từ Tổng binh phủ chạy đến, mắt thấy trước mắt chết thảm người, lại hướng về nơi xa nhìn lại.

“Diệt Tà minh, bọn này chuột đồng dạng đồ vật, thật đúng là một khắc cũng không buông lỏng!”

Hứa Như Thiên cắn răng nói.

“Chủ thượng, muốn hay không toàn thành lòng bắt?”

Diệp Đỉnh Thiên hỏi.

“Không cần!”

Hứa Như Thiên âm trầm nói, “Coi như lục soát cũng rất khó tìm đến bọn hắc, Diệt Tà minh cùng ta tà đạo tổ chức tranh đấu nhiều năm như vậy, nếu có thể dễ dàng như vậy liền đem bọn hắc móc ra, chúng ta đã sớm làm.”

“Thế nhưng là bọn hắc liên tục vũ bạo động, cứ thế mãi, tựa hồ không phải biện pháp.”

Chu Đào nói.

Hứa Như Thiên phát ra hừ lạnh , đạo, “Không cần lo lắng , chờ tín ngưỡng chi lực lại tụ hợp tập một chút, tà mấu Cảm Ứng liền sẽ bao phủ lại toàn bộ thành trì, đến lúc đó, tự có thể tìm tới bọn hắc, những ngày này xem trọng đám người, không cho phép lại xuất hiện bất luận cái gì bạo động!”

“Vâng, chủ thượng!”

Chu Đào, Diệp Đỉnh Thiên mở miệng nói ra.

Hứa Như Thiên lần nữa trong đám người lạnh lùng nhìn lướt qua, khuôn mặt che lấp, quay người rời đi.

...

Thái Dương triệt để xuống núi.

Ba nam một nữ nhân ảnh thần bí một đường hướng về nơi xa nhanh chóng lướt dọc mà đi, bàn chân giẫm tại khắp nơi công trình kiến trúc bên trên, người nhẹ như yến, mỗi một bước rơi xuống, đều có thể xông ra rất xa, mấy cái lên xuống, rơi vào một chỗ không đáng chú ý công trình kiến trúc bên ngoài.

Gạch xanh lục ngói, trước cửa hai đôi cũi nát tảng đá lớn sư tử.

Ở trong đó một con tảng đá lớn sư tử trước, đứng thẳng một vị người mặc áo trắng, tướng mạo nho nhã trung niên, chừng bốn mươi tuổi tác, hai bên tóc mai hoa râm, khóe miệng mỉm cười, hướng về bốn người nhìn tới.

“Vương sư bá!”

“Hì hì ha ha, vương sư bá quả nhiên lợi hại, mỗi lần cũng có thể coi là đến chúng ta lúc nào trở về.”

Ba nam một nữ tất cả đều lộ ra tiểu dung, đi về phía trước.

“Không có bị theo dõi a?”

Nam tử trung niên mỉm cười nói.

“Yên tâm, bản lãnh của chúng ta người còn có thể không biết sao?”

Trong đó nữ tử một mặt kiêu ngạo, võ võ ngực , đạo, “Ta thế nhưng là được Quỷ trường lão chân truyền, ai có thể phát hiện chúng ta? Nếu không phải là Chu Đào cùng Diệp Đình Thiên xuất hiện, chúng ta có thể võ càng nhiều người!”

Nam tử trung niên ánh mắt bên trong mang theo yêu chiều , đạo, “Đi thôi, Từ trưởng lão đã đến.”

“Từ trưởng lão tới?”

“Đi, nhanh đi bái kiến Từ trưởng lão!”

Ba nam một nữ nhẩn tình sáng lên, vội vàng vào nhà.

...

Gian phòng bên trong.

Ánh nến nhảy vọt.

Đàn hương chim chim.

Tinh mỹ bình phong về sau, bốn năm người đàn ông tuổi trung niên tụ ở chỗ này chính đang thương nghị, ở bên cạnh họ thành linh còn vây quanh một đám cái khác thanh niên nam nữ, mười mấy người dáng vẻ.

Trước đó ba nam một nữ, giờ phút này đều là dị thường nhu thuận đứng ở một bên.

“Lần này vì đuổi tới Bạch Lạc thành, ven đường gian khổ, quả thực không dễ, ngay cả Ngô trưởng lão đều đã chết, xem như một cái cự đại tổn thất.”

“Từ trưởng lão không cần tự trách, từ khi gia nhập Diệt Tà minh, Ngô trưởng lão liền hẳn phải biết sau này nên đối mặt cái gì, nếu như ngay cả điểm ấy giác ngộ đều không có, cũng sẽ không gia nhập Diệt Tà minh!”

“Không tệ, người đều có mệnh, từ gia nhập Diệt Tà minh bắt đầu từ ngày đó, chúng ta đã làm tốt tùy thời hi sinh chuẩn bị!”

“Hi sinh bản thân, hoàn thành tập thể, đây là tất cả chúng ta đều phát qua lời thề, lúc khi tối hậu trọng yếu, chúng ta cũng sẽ tùy thời hi sinh!”

...

“Ừm.”

Từ trường lão nhẹ nhàng gạt đầu, nhìn về phía một tấm bản đồ, đạo, “Trước tiên nói một chút Bạch Lạc thành tin tức đi, đầu tiên, căn cứ trước đó từ tà đạo tổ chức kia tịch thu được tình báo biết được, Tổng binh trong phủ ẩn giấu một viên Thần Chủng, chỉ là bọn hắn Đạo Đồ mất đi, trong thời gian ngắn không cách nào lấy ra, đây đối với chúng ta tới nói, là một cái cơ hội khó được.”

Tiếp theo, tà đạo tổ chức hiện tại ngay tại tu kiến đại trận, một khi thành công, có thể nối thẳng nhiều cái địa vực, cho đến trước mắt, đại trận đã xây dựng hơn mười ngày, cũng nhanh muốn làm xong, chúng ta nhất định phải mau chóng đem nó phá hủy;

Cuối cùng, Tổng binh phủ tà mẫu cực kỳ đáng sợ, một khi hấp thu đủ tín ngưỡng, mượn nhờ đại trận lực lượng, sức cảm ứng liền sẽ bao trùm toàn thành, đến lúc đó chúng ta đều có bại lộ phong hiểm, mà lưu cho thời gian của chúng ta không nhiều lắm, cho nên, chúng ta muốn sớm hành động!”

“Có thể, vậy chúng ta ngày mai liền đi vĩ càng nhiều người!”

“Không tệ, cùng để bọn hắn uất uất ức ức còn sống, không bằng trước khi chết oanh oanh liệt liệt nở rộ một trận!”

“Vì chính nghĩa, tử vong là khó mà tránh khỏi!”

“Hi sinh một phần nhỏ người, thành toàn phần lớn người, ta nghĩ bọn hắc hắc là đều sẽ rất tình nguyện.”

...

“Trừ cái đó ra, còn có một chuyện.”

Từ trưởng lão đang muốn mở miệng, bỗng nhiên mãnh nhưng ngừng đầu, trong mắt tinh quang bùng lên, “Phòng bên trên bằng hữu, đã tới, sao không hiện thân gặp mặt?”

Sưu!

Thân thể của hắn đột nhiên phóng lên tận trời, đung nát nóc phòng, trào ảnh liên hoàn, dày đặc mãnh liệt, mang theo nặng nề đáng sợ khí tức, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể chộp tới.

Dương Phóng thân thể mông lung, như là bóng đen.

Âm ảnh thân pháp phối hợp Bằng Hư lâm không bộ, thân hình mô hình hồ, để cho người ta khó mà phân biệt.

Một ngum trường kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, như là điện quang, lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ hướng về Từ trưởng lão thân thể liên hoàn đâm tới.

Chỉ bắt quá!

Từ trưởng lão tu vi cường đại, biến chiêu cực nhanh, mười ngón như là thép ròng, dán trường kiếm cấp tốc xẹt qua, năm cái ngón tay mãnh nhưng chộp vào Dương Phóng cánh tay.

Dương Phóng thân thể lắc lư, liếm giấu tại bóng ma bên

trong, nhanh chóng rút lui.

Nhưng Từ trưởng lão như bóng với hình, mười ngón như là liên hoàn, bao phủ lại Dương Phóng hết thấy đường lui, trảo ảnh dày đặc, cơ hồ khiến người không thở nổi.

“Cút!”

Thanh âm như sấm, chấn nhiếp thiên địa.

Từ trưởng lão sắc mặt đột biến, não hải oanh minh, ý thức ngẩn ngủ ngây ngô.

Dương Phóng trường kiếm như điện, như thiểm điện đâm thẳng Từ trưởng lão mi tâm.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Từ trưởng lão lần nữa kịp phản ứng, thần sắc giật mình, phát ra quái khiếu, thân thể lóe lên, liên tục biến ảo bốn năm cái phương hướng, trong nháy mắt cùng Dương Phóng kéo dài khoảng cách.

Hắn hai mắt âm trầm, nhìn về phía người trước mắt.

Chỉ thấy đối phương cao lớn, khôi ngô, một thân áo bào đen, đầu đội mặt nạ màu đỏ, thần bí khó lường.

“Tốt một chiêu lôi âm!”

Từ trưởng lão ngữ khí trầm thấp, đạo, “Các hạ hẳn là đại danh鼎鼎 Hành giả Võ Tông đi!”

Hiển nhiên, tại tới đây thời điểm, bọn hắn đã âm thầm nắm giữ đầy đủ tình báo.

Gian phòng bên trong.

Bốn tên nam tử trung niên, hơn mười tên thanh niên nam nữ tất cả đều vọt ra, xách đao mang kiếm, rơi vào Từ trường lão bên người, ánh mắt lạnh lùng.

“Các hạ lén lén lút lút, chỉ sợ không phải Quân Tử Chi Đạo a?”

Trước đó vị kia ‘Vương sư bá’ lạnh giọng nói.

“Quân tử đáng là gì?”

Dương Phóng thanh âm khàn giọng , đao, “Các người là quân tử sao? Nếu bàn về lén lén lút lút, ai có thể so ra mà vượt các người? Tùy ý hi sinh thành nội bách tính, thật sự là thật là lớn khí phách!”

“Hừ!”

Vương sư bá phát ra hừ lạnh , đao, “Cái này gọi kính dâng, nếu như người người cũng đều không hiểu đến kính dâng, bọn hấn coi như còn sống, cũng bất quá là cái xác không hồn, chúng ta chẳng qua là cho bọn hấn một cái cơ hội phản kháng, để bọn hấn trước khi chết có thể oanh oanh liệt liệt một thanh, cho dù là chết rồi, sau này cũng sẽ có vô số người có thể nhớ kỹ bọn hấn!”

“Buồn cười!”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh, “Người đi hỏi một chút bọn hấn có nguyện ý hay không phản kháng? Lợi dụng một chút Tinh Thần bí thuật, mê hoặc bách tính, các người thật sự cho là mình là chính nghĩa sứ giả?”

“Làm càn!”

Vương sư bá quát chói tai, “Vì chính nghĩa, hi sinh là không thể tránh được, đừng nói bọn hấn, liền xem như chúng ta, cũng tùy thời chuẩn bị chịu chết, vì tuyệt đại

bộ phận người lợi ích, coi như hi sinh một số nhỏ người lại có thể thế nào?”

“Không tệ!”

“Tùy thời chịu chết!”

Sau lưng một đám thanh niên nam nữ cùng kêu lên hét lớn, khuôn mặt kích động.

Tên điên!

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh.

Đây chính là một đám tên điên!

So tà đạo tổ chức còn cực đoan tồn tại!

“Các hạ đêm khuya tới chơi, không phải là vì cùng chúng ta thảo luận chuyện này a?”

Từ trường lão ngữ khí lạnh đạm, nhìn về phía Dương Phóng, “Thực không dám giấu giếm, liên quan tới Thiên Thần tổ chức, lão phu tiến thành liền đã có nghe thấy, nếu có được đến các hạ tương trợ, chúng ta lật đổ tà đạo tổ chức sẽ càng thêm tùy tiện, không biết các hạ nghĩ như thế nào?”

Dương Phóng lạnh lùng nhìn chằm chằm đám người, khàn khàn mở miệng: “Hợp tác cũng không phải không thể.”

“Ồ? Các hạ thật như vậy coi là?”

Từ trường lão trong mắt tinh quang chớp động.

“Vậy phải xem nhìn các người có kế hoạch gì rồi?”

Dương Phóng khàn khàn mở miệng.

“Kế hoạch dễ nói, chỉ là lão phu như thế nào nên tin tưởng các hạ?”

Từ trường lão nhìn chằm chằm Dương Phóng, “Vạn nhất lão phu nói ra kế hoạch, các hạ thoáng qua tiến đến thông tri tà đạo tổ chức, vậy lão phu chẳng phải là hại đám người? Muốn lấy được chúng ta kế hoạch, cũng là đơn giản, nghe nói Thiên Thần tổ chức bên trong có một vị lợi hại Độc Sư, có thể phối trí kịch độc, các hạ không ngại cho chúng ta chuẩn bị một chút kịch độc, đêm mai cùng chúng ta cùng một chỗ hủy đi truyền tống trận, như thế nào?”

“Hủy đi truyền tống trận?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, truyền tống trận không hủy, tất thành họa lớn.”

Từ trường lão mở miệng, “Chỉ có hủy đi truyền tống trận, mới có thể đoạn tuyệt tà đạo tổ chức cùng địa phương khác vắng lai, dạng này chúng ta liền có thể thông dong đối phó bọn hắn.”

Dương Phóng khàn khàn nói, ” có thể!”

“Rất tốt, vậy chúng ta ngày mai nên như thế nào liên hệ các hạ?”

Từ trường lão hỏi.

“Các người không cần liên hệ ta, ta sẽ tìm đến các người.”

Dương Phóng khàn khàn nói.

Xâm nhập Tổng binh phủ, lấy một mình hấn lực lượng, rất khó hoàn thành.

Dù là biết đám người này làm việc cực đoan, Dương Phóng cũng chỉ có thể tạm thời hợp tác.

Chỉ cần có thể lấy tới viên kia Thần Chung, tu vi của hấn nhất định còn sẽ lần nữa tăng lên.

“Cũng được!”

Từ trường lão gật đầu , đạo, “Bất quá các hạ bên kia đến cùng có thể ra bao nhiêu người? Có thể hay không cùng lão phu nói một chút?”

“Trong tổ chức cường giả đều có sự tình khác, trước mắt mà nói, chỉ có một mình ta có thể cùng các người hợp tác.”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Chỉ có người một cái?”

Từ trường lão nhíu mày.

“Đúng thế.”

Dương Phóng lạnh lùng nói.

“Chỉ có các hạ một người cũng được.”

Từ trường lão gật đầu, “Vậy chúng ta liền chờ đợi các hạ đêm mai tin tức, hiện tại các hạ trước hết mời về đi!”

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, biết ở lâu đã mất ý nghĩa, thân thể lóe lên, trong nháy mắt rời đi nơi đây.

“Thật là phách lối gia hỏa!”

Trong đám người nữ tử nhìn chăm chăm nơi xa , đạo,
“Gia hỏa này lúc nào tới, chúng ta thế mà không có chút
nào biết.”

“Tổ chức này thần bí khó lường, ngược lại là có thể lợi
dụng một phen.”

Vị kia vương sự bá ánh mắt nheo lại.

“Đi vào thương lượng!”

Từ trường lão ngữ khí trầm thấp.

Một đám người lúc này đổi cái gian phòng, tiếp tục nghị
luận lên.

.
. .
. . .

Đêm dài.

Trong sân.

Trần Thi Nghiên toàn thân áo đen, đi tới đi lui.

Liên tưởng đến sinh tử không biết Nhậm Quân, Trình
Thiên Dã cùng một đám Lam Tinh người, liền tâm thần
có chút không tập trung.

Một lát sau.

Nàng nhẹ nhàng hít vào một hơi hơi thở, ổn định nỗi
lòng.

“Nếu không thể cứu ra Nhâm đội trưởng... Ta ở lại bên ngoài lại có ý nghĩa gì?”

Nàng giống như là làm cái nào đó gian nan quyết định, hàm răng khể cắn, trực tiếp hướng về ngoài phòng lao đi.

Chỉ là tại nàng vừa mới lao đi, một cái đại thủ liền từ phía sau nàng nhô ra, một thanh nắm chặt cổ của nàng, như là xách gà con, trực tiếp đưa nàng thân thể ném ra, phịch một tiếng, nện trở về phòng bên trong.

“Ai?”

Trần Thi Nghiên phát ra kinh uổng, bị ném trở về phòng, đơn giản lông tơ đứng vững.

Người nào lại xuất thủ nhanh chóng như vậy?

“Lấy thực lực của ngươi, muốn đi cứu người, đơn giản chịu chết mà thôi!”

Một đạo khàn khàn băng lãnh thanh âm ở ngoài cửa vang lên.

Mông lung trong bóng tối, lò mờ có một đạo khô ngô bóng người, đưa lưng về phía mình, đứng vững ngoài cửa, không nhúc nhích.

Trần Thi Nghiên nghe được thanh âm, lập tức lộ ra vẻ kích động, hô hấp dồn dập, đạo, “Tần Quảng Vương, ngươi nguyện ý giúp ta cứu người sao?”

“Cứu người cũng là muốn nhìn thực lực mình, mà không phải vô não vọt tới trước.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, “Vẫn là câu nói kia, ta

không cách nào giúp người cứu người, bất quá... Ta ngược lại thật ra có thể ném thử giúp người tìm hiểu một chút tình huống.”

“Tìm hiểu tình huống?”

Trần Thi Nghiên trong lòng thất vọng, nhưng vẫn là vội vàng mở miệng, “Tốt, người có thể giúp ta tìm hiểu tình huống cũng có thể!”

“Điều kiện đâu?”

Dương Phóng khàn khàn hỏi.

“Người cần gì, ta có thể làm được nhất định giúp người làm được.”

Trần Thi Nghiên mở miệng đáp lại.

“Trước ký sổ đi, lấy người bây giờ tình huống có thể cho ta cái gì? Thân thể sao?”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

“Ta!”

Trần Thi Nghiên muốn nói lại thôi, trong lòng đắng chát.

Không tệ!

Nàng hiện tại nghèo túng đến tận đây, lại có thể cho đối phương cung cấp cái gì?

“Không muốn chết, hai ngày này liền đợi trong phòng!”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn.

Sau khi nói xong, trong nháy mắt rời đi nơi đây.

“Tần Quảng Vương!”

Trần Thi Nghiên lần nữa đuổi theo ra, chỉ gặp bốn phía đã mất bóng người, không khỏi trong lòng thất lạc...

...

Chương 132 : Dương Phóng khai sát giới!(đã fix)

Hôm sau.

Quảng trường, đường đi y nguyên hội tụ vô số bóng người.

Đen ngịt một mảnh, tiếng tụng kinh từng đợt vang lên.

Sức mạnh tinh thần vô hình từ đám người trong đầu chậm chạp tràn ra, hướng về nơi xa bay đi.

Trong đám người.

Dương Phóng nhẹ nhàng hấp khí, cưỡng ép để cho mình bình phục lại đi, Huyền Vũ chân khí khóa lại lỗ chân lông cùng tinh khí, từng lần một tại thể nội vận hành, từ khi vài ngày trước biết không cách nào ngăn cản loại kia vô hình tinh thần tiết ra ngoài về sau, hẳn liền từ bỏ chống cự.

Mỗi ngày ban ngày, mặt ngoài tại tụng kinh, kì thực tất cả đều đang vận hành Huyền Vũ chân khí.

Lấy hẳn hiện tại tư chất, Huyền Vũ chân khí vận chuyển một cái ban ngày, tối thiểu có thể có 80 điểm điểm kinh nghiệm.

Tại loại thời khắc máu chốt này, cho dù là 80 điểm, cũng xem là tốt.

“Đám kia Diệt Tà minh gia hỏa làm việc cực đoan, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, cùng bọn hấn hợp tác, không khác bảo hổ lột da...”

“Có chút chủ quan, sợ rằng sẽ bị bọn hắc ăn ngay cả da đều không thừa...”

“Bọn hắc nói muốn hủy đi truyền tống trận, không biết sẽ là lúc nào động thủ...”

Diệt Tà minh, trước đó cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức bên kia thế mà không có truyền xuất quan tại bọn hắc tin tức!

Coi là thật thần bí!

Bất quá, đã dám lấy 【 diệt tà 】 hai chữ lấy tên, rõ ràng là cùng tà đạo tổ chức đối chọi gay gắt.

Vì lý do an toàn, Dương Phóng đã sớm đem chiến giáp cùng mặt nạ sớm nắp kỹ.

Một khi có biến, hắc có thể tùy thời mặc vào Thiết Ma chiến giáp.

...

Thời gian vượt qua.

Sắc trời dần dần trở tối.

Mùa đông ban ngày rất ngắn.

Thời gian một ngày thường thường không có còn cảm thấy được, cũng đã trôi qua không sai biệt lắm.

Đang lúc hoàng hôn.

Xoát!

Dương Phóng bỗng nhiên mở hai mắt ra, tinh quang

chớp động, trực tiếp hướng về đám người nhìn lại.

Hắn thính giác nhạy cảm cảm giác được một chút dị thường.

“Tà đạo tổ chức làm điều ngang ngược, đem chúng ta xem như con rối, chúng ta cùng bọn hắn liều mạng!”

“Chúng ta không muốn mỗi ngày niệm kinh, chúng ta muốn về nhà đoàn tụ!”

“Nữ nhi của ta mới vừa vạn xuất sinh không đến một tháng, hiện tại chính là muốn bồi dưỡng thời điểm, các người đem ta chinh đến, nữ nhi của ta bị tươi sống chết đói, lương tâm của các người ở đâu?”

“Trong nhà của ta lão nương, tám mươi tuổi, thiếu người chiếu cố, tại hôm qua ban ngày, từ giường ngã xuống.”

“Chúng ta không muốn tin giữa Tà Linh!”

“Bạch Lạc thành có mười mấy vạn Võ sư, đại gia tại sao phải đi làm nô lệ? Mười mấy vạn Võ sư liên hợp lại, có thể lật đổ hết thầy!”

...

Thanh âm đầu tiên là rất nhỏ.

Sau đó dần dần mở rộng.

Đến cuối cùng ở phía xa trực tiếp đã dẫn phát oanh động.

“Toàn bộ ngậm miệng, không cho phép nhiều lời, kẻ trái lệnh, giết chết bất luận tội!”

Chu Đào mở miệng quát chói tai, hướng về trong đám

người phóng đi, quyết định đánh chết rơi mấy cái dẫn đầu người.

“Chu gia giết người, cùng bọn hấn liều mạng!”

Ầm ầm!

A!

Nơi xa loạn cả một đoàn.

Những phương hướng khác, tất cả mọi người đang giật mình quan sát.

Mà rất nhanh một thì làm người ta giật mình tin tức truyền ra.

“Chu Đào bị giết, mọi người cùng nhau động thủ a!”

“Diệt Tà minh trưởng lão chém giết Chu Đào, bọn hấn đến giúp đỡ chúng ta!”

“Cùng một chỗ liều mạng!”

Thanh âm hỗn loạn quanh quẩn.

Đám người chung quanh tất cả đều giật nảy cả mình.

Loại kia hỗn loạn phạm vi tựa hồ tại khuếch trương, tại quét sạch, ngăn ngửi trong chốc lát, toàn bộ quảng trường, đường đi tất cả đều loạn.

“Làm càn, dừng lại, tất cả đều dừng lại!”

Diệp gia cao thủ phát ra gầm thét.

Phốc phốc!

Chỉ bắt quá rất nhanh hấn đầu một nơi thân một nẻo, bị người chặt xuống đầu lâu.

Máu tươi để cho người ta trở nên càng thêm kích động, đại loạn trong nháy mắt bộc phát.

Tùng cái môn phái, cao thủ của gia tộc giệt nầy cả mình, vội vàng tiến hành trấn áp.

Song phương lập tức loạn thành một đồng.

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng.

“Diệt Tà minh người quả nhiên quý dị...”

Loại này võ lòng người lực lượng, so Tà Linh chỉ có hơn chứ không kém.

Đám người này là thật dám hi sinh hết cả.

Nói là diệt tà, nhưng lại so tà đạo còn muốn cực đoan.

“Nhanh, chạy tới truyền tống trận!”

Trong đám người, mấy đạo nhân ảnh nhanh chóng đi xa, tại hỗn loạn đám người yểm hộ dưới, hướng về nơi xa lao đi.

Dương Phóng nhạy cảm người được lúc trước hấn lưu lại Trùng Hương khí tức, ánh mắt ngưng tụ, thân thể cấp tốc rời đi nơi đây.

Hấn đầu tiên là lướt vào một chỗ vút bỏ gian phòng, đổi đi quần áo trên người, mà hậu thân thân thể nhoáng một cái, xương cốt lớp lớp rung động, biến thành ngày hôm qua thân cao, phủ thêm một kiện áo khoác màu đen, mang lên mặt nạ, nhanh chóng rời đi nơi đây.

Dương Phóng cẩn thận phân biệt lên loại kia Trùng Hương khí tức, lúc này thân thể cực cướp, rời đi nơi đây.

...

To lớn vòng tròn đồng tâm truyền tống trận chỗ.

Mảng lớn Hắc Long quân cùng môn phái cao thủ, nghe được nơi xa động tĩnh, hoả tốc xông ra, tiến hành trấn áp.

Chỉ còn lại một số nhỏ cao thủ y nguyên trông coi nơi đây.

Trừ cái đó ra.

Nguyên địa y nguyên có đại lượng ngờ ngờ ngác ngác dân phu, tại không biết mỗi một tạo dựng.

Trong ngõ nhỏ.

Bảy tám đạo bóng người tụ ở chỗ này, ánh mắt chớp động, hướng về phía trước nhìn lại.

“Cái kia Hành giả Võ Tông không đến hưởng ứng hành động của chúng ta?”

“Nguyên lai tưởng rằng là cái nhân vật, nghĩ không ra là đồ hèn nhất một cái, không cần quản hắn, trước dùng chính chúng ta kịch độc!”

Mấy đạo nhân ảnh lấy ra bình ngọc, thận trọng phóng thích khói độc, hướng về phía trước lướt tới.

Lưu thủ nơi đây một đám Hắc Long quân cùng môn phái cao thủ, rất nhanh thoắt nhiên biến sắc.

“Trong gió có độc!”

“Nhanh nín hơi!”

Phốc!

A!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Đóng giữ nơi đây người tất cả đều che lấy cái cổ, phun ra huyết thủy, ngã nhào xuống đất.

Về phần những cái kia ngơ ngơ ngác ngác, ngay tại tạo dựng đại trận dân phu, thì đồng dạng thành quần kết đội ngã nhào xuống đất.

“Nhanh đi phóng hỏa!”

Bảy tám đạo Diệt Tà minh cao thủ, lao nhanh ra, ngừng thở, hành động.

Bọn hấn đem từng cái bó đuốc ném về ngay tại tạo dựng đại trận bên trong, không để ý đám kia dân phu chết sống, mảng lớn hỏa diễm rất nhanh dâng lên.

Bảy tám đạo bóng người tất cả đều phát ra cười nhẹ thanh âm, hành động nhanh chóng, cấp tốc rời đi nơi đây.

Chuyện hôm nay, lại ngoài dự liệu thuận lợi!

Chỉ bắt quá!

Tại bọn hấn vừa mới xông vào một chỗ ngõ nhỏ.

Đỉnh đầu khu vực.

Một bóng người màu đen vút qua, rơi vào tiền phương của bọn hắn, để bọn hắn thân thể lúc này trong nháy mắt dừng lại.

“Đây chính là kế hoạch của các người?”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn.

“Hành giả Võ Tông?”

“Người rốt cuộc đã đến?”

“Không tệ, đây chính là chúng ta kế hoạch, chỉ có dạng này mới có thể hủy đi truyền tống trận, mà đây vẫn chỉ là bước đầu tiên mà thôi!”

Mấy đạo nhân ảnh mở miệng nói ra.

“Sở vi Diệt Tà minh, sở hành chi sự, tựa hồ cùng tà đạo không cũng không khác biệt gì!”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh.

Mấy người thốt nhiên biến sắc.

“Đủ rồi, chúng ta chỉ là tại hi sinh một số nhỏ lợi ích, bảo hộ chính là càng nhiều người!”

“Chỉ cần tiêu diệt tà đạo tổ chức, những người khác đều sẽ rất tự tại còn sống, đám người kia sẽ bị nhớ!”

“Muốn có thành tựu, hy sinh cần thiết là không thể tránh khỏi, bọn hắn đã trở nên ngờ ngờ ngác ngác, dù là còn sống, lại có thể thế nào?”

...

“Buồn cười!”

Dương Phóng thanh âm mỉa mai, “Hi sinh người khác ngược lại là nghĩa chính ngôn từ, hi sinh chính các người không biết sẽ là như thế nào?”

“Hành giả Võ Tông, người đã muốn cùng chúng ta hợp tác, vậy liền nên đúng giờ, mà không phải đang chỉ trích chúng ta!”

Trong đó một người trung niên nam tử lạnh giọng quát khẽ, đạo, “Chúng ta đi!”

Bọn hắn trực tiếp lựa chọn cái khác ngõ nhỏ, nhanh chóng rời đi.

Dương Phóng ánh mắt u lãnh, không nói một lời, nhìn bọn hắn một chút, lúc này theo đuôi phía sau.

...

Ngày hôm qua trạch viện bên trong.

Tùng vị Diệt Tà minh cao thủ từ đằng xa nhanh chóng chạy đến, đám người đông đảo.

Tựa hồ hôm qua cũng không phải là toàn bộ của bọn họ nhân thủ.

Dương Phóng thân thể cũng trực tiếp từ trên trời giáng xuống, rơi vào trong sân.

“Bằng hữu, xem ra không cần mượn nhờ lực lượng của người, chúng ta cũng thuận lợi địa đốt rụi truyền tông trận!”

Trong đám người, vị nữ tử kia ‘Lăng sư muội’, một mặt đắc ý, đánh giá Dương Phóng, lộ ra tiểu dung.

“Thật sao?”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn.

“Lăng Linh, không thể không lý!”

Ngày hôm qua Từ trường lão phát phát bàn tay, ngừng lại Lăng Linh, mỉm cười nhìn về phía Dương Phóng, “Có thể được các hạ tương trợ, vẫn là một kiện to lớn trợ lực, thực không dám giấu giếm, chúng ta phối trí kịch độc chỉ có thể đối bình thường tứ phẩm, ngũ phẩm có tác dụng, nghe nói quý tổ chức kịch độc có thể đối thất phẩm có tác dụng, không biết bằng hữu mang đến sao?”

“Mang theo, bắt quá, ta cần biết các người kế hoạch tiếp theo!”

Dương Phóng khàn khàn nói.

“Có thể!”

Từ trường lão gật đầu, mỉm cười nói: “Hôm nay chúng ta hỏa thiêu truyền tống trận, tà đạo tổ chức bên kia nhất định tức giận, chúng ta chuẩn bị thừa cơ tập kích Tổng binh phủ, một hồi ta sẽ đích thân dẫn đi Sư Linh Vận, các người thì xông vào Tổng binh phủ, một thì phóng hỏa đốt cháy, thứ hai tìm kiếm Thần Chủng,

Các hạ đã muốn cùng chúng ta hợp tác, chắc hẳn cũng là vì Thần Chủng mà đến, đối với Thần Chủng, chúng ta không có quá nhiều yêu cầu, chỉ cần có thể hủy đi chỗ này tà đạo cứ điếm là được, các hạ coi là như thế nào?”

Lời của hắn nói, thật thật giả giả, để cho người ta nhìn không thấu.

Dương Phóng khàn khàn đáp lại, “Có thể!”

“VẬY CÁI KIA CHÚT KỊCH ĐỘC CÓ THỂ GIAO CHO CHÚNG TA SAO?”

Từ trường lão hỏi.

Phù phù!

Dương Phóng tiện tay quăng ra, một cái màu đen bao khóa bay ra.

Từ trường lão sắc mặt nghiêm túc, trực tiếp nắm lên bao khóa, bắt đầu kiểm tra.

Chỉ gặp bao khóa là từng cái độc lập đóng gói bọc nhỏ, còn có từng cái bình ngọc, không chỉ có độc dược, càng là tồn tại giải dược.

“MUỐN KIỂM TRA SAO?”

Dương Phóng khàn khàn nói.

“KHÔNG CẦN, CHÚNG TA TIN TƯỞNG QUÝ TỔ CHỨC NĂNG LỰC!”

Từ trường lão mỉm cười.

Hắn đem bao khóa, để ở một bên, để đám người riêng phần mình đi lấy.

Bất quá lại lấy thời điểm, họ Vương nam tử trung niên vẫn là lưu thêm cái tâm nhãn, dùng đặc thù thuốc bột, kiểm tra một lần, xác nhận bên ngoài không có bị động tay chân, mới nhẹ nhàng gật đầu.

“BẰNG HỮU, DÃ DẠNG NÀY, VẬY CHÚNG TA CHUẨN BỊ MỘT CHÚT, LẬP TỨC HÀNH ĐỘNG ĐI!”

Từ trường lão mỉm cười.

...

Hàn phong quét sạch.

Mây đen che nguyệt.

Chính là yên lặng như tờ thời điểm.

Theo Từ trưởng lão nhẹ giọng chào hỏi, tất cả mọi người đều từ trong sân lướt đi, mà làm sau động.

Một canh giờ sau.

Từ trưởng lão thuận lợi xông vào Tổng binh phủ.

Chỉ bắt quá mới vừa tiến vào không đến một lát bên trong, liền bị Sư Linh Vận phát hiện.

“Làm càn!”

Một đạo quát lạnh tiếng vang lên.

Sư Linh Vận gương mặt xinh đẹp hàm sát, thân mang phấn váy, trực tiếp từ gian phòng xông ra, một chưởng hướng về Từ trưởng lão thân thể vỡ tơi.

Từ trưởng lão trường kiếm ra khỏi vỏ, kiếm khí tung hoành, biến ảo khó lường, lúc này hướng về Sư Linh Vận thân thể nhanh chóng bao phủ mà đi.

Hai người công kích cấp tốc chạm đến cùng một chỗ, trong đêm tối dẫn phát cực đại động tĩnh.

Từ trưởng lão không dám đánh lâu, dẫn xuất Sư Linh Vận về sau, trước tiên liền hướng về nơi xa cực tốc bỏ chạy.

“Từ Phong, lần trước để người chạy mất, người còn dám xuất hiện? Người đã muốn chết, ta thành toàn

người!”

Sư Linh Vận thanh âm băng lãnh, thân thể trong đêm tối nhanh chóng đuổi theo ra, như là mông lung tàn ảnh.

Căn bản không lo lắng có hay không mai phục.

Đen nhánh trong ngõ nhỏ.

Họ Vương nam tử trung niên ánh mắt chớp động, nhìn xa xa Sư Linh Vận biến mất phương hướng, lập tức hướng về sau lưng ngoắc, “Sư Linh Vận đi, hành động!”

Hắn cái thứ nhất hướng về phủ thành chủ phóng đi.

Bên người đám người đều không ngoại lệ, tất cả đều đi theo cấp tốc xông ra.

“Người nào?”

Phốc phốc phốc phốc!

A!

Một đám Diệt Tà minh cao thủ không nói hai lời, đi lên chính là huy sai khí độc, độc phấn, hướng về trong sân quét sạch mà đi.

Tổng binh trong phủ hoàn toàn đại loạn.

Rất nhiều ngay tại đóng giữ Hắc Long quân, các đại môn phái cao thủ trên đến liền bị kịch độc ảnh hưởng, bổ nhào một mảng lớn.

Bất quá còn lại người rất nhanh lấy ra Giải Độc Hoàn, ăn vào, ngừng thở, hướng về đám người đánh tới.

Ầm!

Hứa Như Thiên một chưởng vỗ ra, tại chỗ giết chết một vị Diệt Tà minh cao thủ, diện mục sâm nhiên, đạo, “Một đám đáng chết chuột, bằng các người cũng dám xông ta Tổng binh phủ!”

Hắn đột nhiên tiếp cận họ Vương nam tử trung niên, sâm nhiên quát, “Vương Văn Uyên, người chết đi cho ta!”

Sưu!

Hắn trực tiếp hướng về họ Vương nam tử trung niên bên kia nhanh chóng hướng về đi, một chưởng trùng điệp đánh ra.

Họ Vương nam tử trung niên không cam lòng yếu thế, một ngụm trường kiếm huy động, phiêu hốt huyền diệu, như là điện quang, trực tiếp hướng về Hứa Như Thiên bao phủ tới.

Hai người trong nháy mắt đại chiến đến cùng một chỗ.

...

Hỗn loạn chiến đấu bên trong.

Dương Phóng mặt không biểu tình, lỗ chân lông phong bế, như là hoàn toàn giấu ở trong bóng đen, cũng không có bất kỳ cái gì tận lực biểu hiện, hắn hành tẩu tại Tổng binh phủ, một phương diện tại thông qua Đạo Đồ, cẩn thận cảm thụ viên kia Thần Chủng.

Trên phương diện khác, cũng tại tùy thời tìm kiếm Nhậm Quân, Trình Thiên Dã đám người tung tích.

Phốc phốc!

Một vị hướng hấn đánh tới tà đạo cao thủ tại chỗ bị hấn đánh gãy cánh tay, bắt lấy cái cổ.

“Bị các người bắt lên Nhậm Quân bọn người, nhốt ở chỗ nào?”

Dương Phóng khàn khàn băng lãnh mà hỏi.

“Hắc hắc, ta chủ phù hộ, ta là bất tử!”

Người kia phát ra nụ cười quỷ dị, một chưởng vỗ tại mình lồng ngực, phịch một tiếng, chấm dứt chính mình.

Dương Phóng ánh mắt âm trầm, đem đối phương thân thể ném ra.

Hấn tiếp tục hành tẩu, Cảm Ứng Thần Chủng.

Thượng Quan Vô Cực nói qua, Tổng binh phủ hạ ấn giấu một viên Thần Chủng.

Chỉ là viên này Thần Chủng có hay không thành thực, hấn nhưng không có nói ra.

Dương Phóng lông mày vắn lên, thân thể dừng lại.

“Nếu là không có thành thực liền gặp, dù là ta có Đạo Đồ cũng là hoàn toàn vô dụng!”

“Lần này nên làm cái gì?”

“Đúng rồi, dùng một viên khác Thần Chủng có thể hay không cảm ứng được đối phương?”

Hấn lúc này vứt bỏ tạp niệm, dốc lòng Cảm Ứng.

Giờ khắc này, Dương Phóng cực kỳ tỉnh táo, toàn lực cảm ứng đến mình lồng ngực chỗ viên kia Thần Chủng

tung tích.

Dần dần, bộ ngực của hắn bắt đầu phát nhiệt, trái tim bắt đầu nhảy lên.

Dương Phóng trong lòng khẽ động.

Nhưng rất nhanh phát hiện, loại này phát nhiệt không phải mình thể nội Thần Chủng truyền tới.

Mà là... Tắm kia Đạo Đồ!

Tắm kia Đạo Đồ cùng mình thể nội một cái khác trương Đạo Đồ, sinh ra cộng minh?

Dương Phóng cẩn thận ngưng thần cảm thụ.

Lồng ngực khu vực phát nhiệt càng ngày càng nghiêm trọng, tim đập cũng càng lúc càng nhanh, huyết dịch đang bay nhanh chảy xuôi...

Trong lúc vô hình, giống như là có đồ vật gì cùng hắn sinh ra liên hệ.

Một lát sau.

Dương Phóng ánh mắt biến đổi, tựa hồ đã xác định, thân thể trực tiếp hướng về bên cạnh viện xông ra.

Ầm ầm!

Toàn bộ Tổng binh phủ đột nhiên phát ra một đạo oanh minh, đất rung núi chuyển.

Mãnh liệt động tĩnh làm cho tất cả mọi người đều sắc mặt kinh hãi, chiến đấu trong nháy mắt dừng lại, cùng nhau quay đầu.

Một chùm quỹ dị tử sắc hào quang bỗng nhiên phóng lên tận trời, như là lưu tinh đồng dạng.

Mang theo một cỗ thần bí uy năng, vọt tới thiên không về sau, đột nhiên một chiết, hướng về phía dưới hung hăng phóng đi.

Thứ gì?

Đám người nhãn đồng đột nhiên co lại.

“Thần Chủng!”

Hứa Như Thiên phát ra kinh uống.

Hắn không chút nghĩ ngợi, bỏ qua đối thủ, trực tiếp nhanh chóng hướng về ra ngoài.

Họ Vương nam tử trung niên cũng thần sắc giật mình, nhanh chóng đuổi tới.

“Thần Chủng xuất hiện, đi!

“

“Mau cùng hướng vương sự bá!”

Lăng Linh kinh quát một tiếng, cũng không chút nào suy nghĩ nhiều, lao nhanh ra.

Chỉ bất quá khi bọn hắn xông vào bên cạnh viện sau.

Lại tất cả đều thần sắc lập tức biến.

Phát hiện một kiện khó có thể tin sự tình.

Cái kia đạo tử sắc hào quang lao xuống về sau, lại trực tiếp hướng về một kẻ thân thể khô ngô, đầu đội mặt nạ

màu đỏ bóng người cao lớn hung hăng vọt tới.

Tại đông đảo ánh mắt phía dưới, trong nháy mắt xông vào đến Dương Phóng thân thể.

Oanh!

A!

Từng đợt chói tai tiếng kêu đột nhiên vang lên.

Tựa hồ thống khổ dị thường.

Dương Phóng thân thể lúc này bị tử quang bao khóa, trong nháy mắt tất cả tử quang hết thảy nội liễm, thân thể của hắn tại chỗ cúi xuống, từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển, tựa hồ cực kỳ thống khổ.

Cùng lúc đó, trên người hắn khí tức lại cũng lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ cấp tốc bàn thẳng lên.

Như là nước sông cuồn cuộn, sôi trào mãnh liệt!

Ầm ầm!

Cửu phẩm (1180/6000)!

Dương Phóng thân thể lão đảo, sắc mặt trắng bệch, nhìn mọi người một cái, còn muốn cũng không muốn, lao nhanh ra, vượt qua tường viện, trực tiếp hướng về đen nhánh trong bóng tối phóng đi.

“Bắt hắn lại!”

Hứa Như Thiên kinh uống.

“Hành giả Võ Tông!”

Họ Vương nam tử trung niên trong lòng chấn động.

Đối phương lại thật đạt được Thần Chủng?

Sưu!

Thân thể của hắn theo sát lấy nhanh chóng hướng về ra ngoài.

“Mau thả lửa!”

Lăng Linh hét lớn, một phương diện thừa cơ phóng hỏa, một phương diện chào hỏi đám người, hướng về bên ngoài đuổi theo.

Dương Phóng tốc độ cực nhanh, vừa mới vọt lên Tổng binh phủ, trực tiếp hướng về một chỗ tổn hại khách sạn phóng đi, ném ra đại lượng khói độc, độc phẫn.

Ầm ầm!

Hứa Như Thiên, họ Vương nam tử trung niên xưa tan độc phẫn, nhanh chóng hướng về qua, cường đại sức mạnh đáng sợ trực tiếp làm vỡ nát toàn bộ khách sạn đại môn, xông vào trong đó.

Chỉ bắt quá!

Khi bọn hắn xông vào đến khách sạn hậu viện, lại cùng nhau dừng lại, thần sắc lại biến.

Hậu viện khu vực.

Một tôn dữ tợn, đen nhánh, dị thường to lớn giáp trụ người, lẳng lặng địa đứng ở đó, đối phương thân thể từ đầu đến chân, toàn bộ bao khóa tại đen nhánh giáp trụ trong dạ dày.

Khuỷu tay, đầu gối, gót chân, tất cả đều có gai ngược
hiển hiện.

Chỉ có một đôi u lãnh ánh mắt lộ ở bên ngoài.

Trong đêm tối sáng rực chói mắt.

Giống như là một tôn sắt thép cụ thú.

“Người... Người là Hành giả Võ Tòng?”

Họ Vương nam tử trung niên mở miệng kinh uổng, tựa
hồ không dám xác nhận.

“Các người... Muốn giết ta?”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh, khàn khàn, tựa hồ
còn ẩn chứa một tia thống khổ chưa tán.

Hắn một đôi mắt mãnh nhưng trở nên băng hàn.

Một cỗ trước nay chưa từng có kinh khủng cự lực từ
trong người hắn hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Thiết Ma giáp trụ!

Gấp ba chiến lực!

Bạo khí quyết!

Bốn lần chiến lực!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Trong người hắn một nháy mắt tràn ngập một cỗ trước
nay chưa từng có lực lượng kinh khủng, cả người trên
thân khí tức cuồng dã đáng sợ, bên người thậm chí thổi
lên đáng sợ gió lốc.

Ngấn ngủi trong chốc lát, thẳng bức Thập phẩm đỉnh phong!

Ầm ầm!

Dương Phóng bàn chân đạp mạnh, kinh khủng thân thể trong nháy mắt xé rách trùng điệp không khí, phát ra bèn nhọn chói tai tiếng thét, to lớn sắt thép ma thân như là một tòa núi lớn, đơn giản không dám ngăn cản.

Cực đại năm ngón tay thô to đáng sợ, mang theo cuồng bạo cự lực, trực tiếp hướng về họ Vương nam tử trung niên thân thể quay đầu chộp tới.

Họ Vương nam tử trung niên trong lòng hoảng hốt, không lo được nhiều lời, trường kiếm trong tay trong nháy mắt huy động lên đến, một sát na hóa thành vô số tàn ảnh, hướng về Dương Phóng thân thể các ngõ ngách nhanh chóng xuyên tới.

Chỉ bắt quá!

Tất cả kiếm chiêu rơi trên người Dương Phóng, keng keng rung động, hoả tinh bắn tung toé.

Tất cả cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Dương Phóng đại thủ thể không thể đỡ, nhanh đến cực hạn, một tiếng ầm vang, tại chỗ nắm chặt họ Vương nam tử trung niên đầu.

Họ Vương nam tử trung niên hoảng sợ đến cực điểm.

“Bằng hữu tha ta...”

Ầm!

Nắm ngón tay một nắm, họ Vương nam tử trung niên
đầu tại chỗ nổ tung, như là dưa hấu, hóa thành bọt máu.

Đỏ bạch, bốn phía bay múa.

Chỉ một chiêu!

Diệt Tà minh bên trong, lừng lẫy nổi danh cứu phẩm
cường giả tối đỉnh, liền bị Dương Phóng trong nháy mắt
miểu sát.

“Vương sư bá!”

Lăng Linh bọn người xông lại, con mắt đỏ lên, nghiến
răng nghiến lợi, giọng căm hận gầm thét, “Hành giả Võ
Tòng, ta muốn giết ngươi, giết ngươi, chẳng cần biết
ngươi là ai, ta Lăng Linh muốn giết ngươi!”

Bên người đám người lại cùng nhau hãi nhiên.

“Không tốt, đi mau!”

“Lăng Linh, đi!”

Một đám Diệt Tà minh cao thủ kinh dị dị thường, không
chút nghĩ ngợi, cưỡng ép dắt Lăng Linh thân thể, nhanh
chóng hướng về nơi xa bỏ chạy.

Cửu phẩm đỉnh phong vương Văn Uyên, lại bị một chiêu
giết chết!

Một màn này có thể xưng kinh khủng!

Ngay tiếp theo Hứa Như Thiên, cũng trong nháy mắt
lông tơ đứng đấy.

“Ngươi!”

Hắn không chút nghĩ ngợi, nhanh chóng quay người, hướng về nơi xa phóng đi.

“Trốn?”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, kinh khủng dị thường, như là khôi phục cự thú, trong đêm tối quanh quẩn, “Trốn được sao?”

Oanh!

Hắn kinh khủng thân thể vượt qua tốc độ âm thanh, mang theo vô biên kinh khủng cự lực, từ phía sau lao nhanh ra, trên dưới quanh người chảy xuôi kinh khủng ô quang, một quyền hướng về Hứa Như Thiên phía sau lưng hung hăng đập tới.

Hứa Như Thiên thần sắc kinh hãi, vội vàng nhanh chóng trở lại, trên dưới quanh người chân khí mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, liều lĩnh hướng về Dương Phóng nắm đấm hung hăng vỗ tới.

Ầm ầm!

Thanh âm to lớn, cuồng phong quét ngang.

Phốc phốc!

Hứa Như Thiên cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm.

Một đôi tay không tại Dương Phóng một quyền phía dưới, trong nháy mắt vỡ nát.

Huyết nhục, xương cốt, kinh mạch, hết thảy hóa thành bùn nhão!

Thân thể của hắn trực tiếp hướng về hậu phương hung

hăng đập tới, phịch một tiếng, hung hăng rơi vào trên đường cái, cuồn phún huyết thủy, một mặt thống khổ, sợ hãi dị thường, động đều không thể động đậy một chút.

Bị hấn khống chế lại cái khác cao thủ nhao nhao kinh hãi, sau đó tất cả đều đang chạy trốn!

Phanh phanh phanh!

Tùng đọt kinh khủng trầm đục phát ra, huyết nhục vấy ra.

Xương vỡ bay tứ tung.

Vô cùng thâm hiểm.

Dương Phóng giống như là một đầu sắt thép cự long, ở chỗ này điên cuồng tứ ngược, sát liền tổn thương, sát bên liền chết, hết lần này tới lần khác một thân trên dưới đao thương bất nhập, không quản dạng gì công kích rơi vào trên người hấn, tất cả cũng không có bất kỳ chỗ dùng nào.

Hấn toàn thân trên dưới hoả tinh bắn tung toé, mặc cho đám người lung tung oanh kích, chỉ là đang không ngừng ra quyền, thu quyền, không có bất kỳ người nào có thể ngăn trở hấn một kích.

Ngấn ngủi trong chốc lát.

Tổng binh phủ một đám cao thủ tất cả đều bị hấn oanh sát.

Hấn to lớn ma thân chậm chạp đi ra, một thân nặng nề áp lực, đi vào Hứa Như Thiên trước mặt, nhìn xem miệng phun huyết thủy, hoảng sợ đến cực điểm Hứa Như Thiên, hờ hững mở miệng, “Nên kết thúc!”

Ầm ầm!

Một quyền nhập vào mặt của hắn, đem Hứa Như Thiên mặt hung hăng oanh xuống lòng đất, huyết thủy phun tung toé.

Hắn ngẩng đầu lên, hướng về Lăng Linh bọn người chạy thoát phương hướng nhìn lại, ánh mắt băng hàn đáng sợ, khí tức trên thân lẫn lộn bành trướng.

“Một cái đầu chạy không thoát!”

“Không phải muốn hi sinh bản thân sao?”

“Vậy ta liền thành toàn các người!”

...

Chương 133 : Thần Chung: Phong luật

Đen nhánh trong ngõ nhỏ.

Một đám Diệt Tà minh cao thủ một đường chạy ra.

Lăng Linh sắc mặt bi thương, thanh lệ chảy xuôi, hận đến nghiến răng nghiến lợi, bàn tay hung hăng đập vào trên tường, giọng căm hận nói, “Hành giả Võ Tòng, Diệt Tà minh sẽ không bỏ qua ngươi, chẳng cần biết ngươi là ai, ta muốn giết ngươi, nhất định sẽ giết ngươi!”

Ánh mắt của nàng đỏ lên, bàn tay đập phanh phanh rung động.

“Vương sư bá chết rồi, Tôn sư thúc cũng bị giết, ngay cả Thần Chung cũng bị cái kia Hành giả Võ Tòng được.”

Bên cạnh một người áo đen ngũ khí bi quan , đạo, “Lần này chúng ta Diệt Tà minh kinh lịch trước nay chưa từng có tổn thất, cái này Hành giả Võ Tòng căn bản chính là một cái so tà đạo tổ chức còn muốn đáng sợ Ma Nhân!”

“Chúng ta bây giờ còn không phải là đối thủ của hắn, không thể lại tùy tiện lộ diện.”

Một vị khác người áo đen cắn răng nói: “Đi, nơi này không thể ở lâu, nhanh đi cùng Từ trưởng lão hội hợp!”

Bọn hắn lúc này thu thập tâm tình, lần nữa hướng về phía trước xông ra.

Liền tại bọn hắn vừa mới xông ra ngõ nhỏ, đột nhiên thân thể dừng lại, cùng nhau biến sắc.

Ngõ nhỏ phía trước.

Một tôn thân thể khô ngô, thân mang đen nhánh giáp trụ kinh khủng bóng người, không nhúc nhích, tựa hồ đã đợi đợi đã lâu, một đôi sáng tỏ mà sắc bén con người trong đêm tối sáng rực lấp lóe, mang theo nhiều hứng thú chi sắc, đang nhìn hướng bọn hắn.

“Các người... Tựa hồ đang sợ?”

Dương Phóng phát ra thanh âm khàn khàn , đạo, “Không phải nói sớm đã chuẩn bị xong tùy thời hi sinh sao? Làm sao? Đến phiên trên người mình, hẳn là không muốn?”

“Đi!”

“Đi mau!”

Mấy cái người áo đen sắc mặt kinh biến, dắt Lăng Linh, liền nhanh chóng hướng về hậu phương lùi gáp.

Ngay tiếp theo Lăng Linh cũng lộ ra hoảng sợ, không còn tiếp tục nhiều lời, mà là đem tốc độ phát huy đến cực hạn, bắt đầu đào vong.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Vừa mới xông ra xa mấy chục thước, bỗng nhiên, bọn hắn não hải mê muội, miệng mũi chảy máu, thân thể lập tức hết thở nghẹn ngã xuống đất, phát ra trầm đục, rơi sắc mặt thống khổ, thân thể run rẩy.

“Độc, người cho chúng ta hạ độc?”

Lăng Linh sợ hãi nói.

Lạch cạch, lạch cạch...

Dương Phóng hai tay vây quanh, không ngò đen nhánh thân thể từng bước một đi tới, bàn chân rơi trên mặt đất, phát ra từng đợt thanh âm trầm thấp, mang theo một cỗ vô cùng khí thế đáng sợ, đi vào Lăng Linh phụ cận.

Cúi người quan sát.

“Đã tùy thời chuẩn bị hi sinh, làm sao cần chạy trốn?”

Dương Phóng khàn khàn mà có từ tính.

Lăng Linh trong ánh mắt lập tức tràn ngập nồng đậm sợ hãi, nhìn về phía Dương Phóng.

“Người... Diệt Tà minh sẽ không bỏ qua người... Sẽ có ngàn ngàn vạn vạn nghĩa sĩ...”

Ầm!

Một quyền rơi xuống, tốt đẹp đầu lâu tại chỗ bị Dương Phóng nện xuống lòng đất.

Chỉ còn một bộ mỹ lệ mà mỹ diệu thân thể còn ở lại bên ngoài, hai tay khẽ run, sau đó triệt để không nhúc nhích.

“Biết, dù sao cũng không có trông cậy vào các người sẽ bỏ qua ta!”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, đứng dậy hướng về mấy người khác đi đến, đạo, “Vừa mới đạt được Thần Chủng, các người liền muốn động thủ...”

Ầm! Ầm! Ầm!

Sắt thép nắm đấm lần lượt oanh ra.

Từng cỗ thi thể liên tiếp bay tứ tung.

Không có người nào trốn qua độc thủ.

Làm xong đây hết thầy, Dương Phóng bước đi bước chân, hướng về Tổng binh phủ đi đến.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía trước mắt.

Một nhóm chỉ có hắn có thể nhìn thấy chữ viết hiện lên ở trước mắt của hắn.

Thần Chủng: Phong luật (gia tốc, cảm giác).

“Lại là gió...”

Dương Phóng tự nói.

Hai cái tác dụng rất là rõ ràng.

Cái thứ nhất là gia tốc, là có thể lợi dụng gió lực lượng đối tự thân tiến hành gia tốc.

Thứ hai là cảm giác, chỉ cần có gió địa phương, liền có thể cảm nhận được xa xa địch nhân số lượng.

Đối với trước mắt Dương Phóng mà nói.

Tuyệt đối sẽ có hiểm có diệu dụng.

Nhất là gia tốc phương diện.

Hắn mặc vào trọng giáp về sau, tốc độ sẽ rõ hiển chịu ảnh hưởng.

Nhưng có 【 Phong luật 】 về sau, liền có thể thấp tiêu một bộ phận trọng lượng ảnh hưởng, khiến cho tốc độ tăng nhiều.

...

Tổng binh trong phủ.

Thi thể hoành thành.

Phòng ốc tổn hại.

Từng đợt trầm muộn tiếng vang truyền ra, thi thể bay tứ tung, huyết dịch phiêu tán rơi rụng.

To lớn sắt thép ma thân hành tẩu ở chỗ này, như là vô hình cỗ máy giết người, nửa cái thân thể đều bị huyết thủy nhuộm đỏ, từng mảnh từng mảnh sền sệt huyết châu thậm chí nhiễm đến chiến giáp phía trên.

Dương Phóng hành tẩu ở chỗ này, xuất thủ vô tình, phàm là bị hấn nhìn thấy, cơ hồ tất cả đều là một quyền oanh sát.

Hấn Bạo khí quyết có thời gian hạn chế!

Nhiều nhất một cái chùng canh giờ, hấn liền muốn tiến vào trạng thái hư nhược.

Lần trước tại Hắc Thiết khu quần cư, hấn nhưng là hôn mê thật lâu...

Cho nên!

Nhất định phải tốc chiến tốc thắng!

Tạp sát!

Lại là một bóng người bị Dương Phóng đánh bay, đem một cái cửa phòng đụng nát.

Dương Phóng bước chân dừng lại, sinh ra Cảm Ứng, hướng về kia chỗ gian phòng nhìn lại.

Gian phòng bên trong truyền đến âm trầm băng lãnh khí tức.

Còn có một cỗ tế tỵ mùi đang tràn ngập.

Hắn nhíu mày, trực tiếp cất bước đi tới.

Một tôn toàn thân đen nhánh, trên mặt nụ cười quỷ dị điều tỵ, lẳng lặng đứng ở bàn thờ phía trên, như cùng sống vật, một đôi ánh mắt hướng về Dương Phóng nhìn tới.

Càng quái dị hơn chính là.

Cái này điều giống trong xương tròn trịa, thế mà đang không ngừng nhúc nhích, thật giống như bên trong có đồ vật gì muốn xông ra tới, cái bụng mặt ngoài thậm chí nổi lên từng cây như là khâu dẫn đồng dạng thô to gân xanh.

Lạch cạch!

Bỗng nhiên, một viên quỷ dị to lớn màu đen viên thịt từ hài nhi trên bụng rơi xuống.

Vừa mới rớt xuống, liền xuy xuy rung động, đem mặt đất ăn mòn. Yu ShuGu. COM

Sau đó quả cầu thịt này trên mặt đất nhanh chóng sinh trưởng, cánh tay, hai chân tất cả đều chui ra, sau đó cấp tốc biến lớn, rất nhanh biến thành một cái toàn thân không đến mảnh vải nam tử, áo choàng phát ra, sắc mặt trắng bệch.

“Hứa Như Thiên?”

Dương Phóng lộ ra kinh ngạc.

Vừa mới bị hấn giết chết Hứa Như Thiên!

Càng lại lần phục sinh?

“Người!”

Hứa Như Thiên lộ ra kinh hãi, nhìn thấy Dương Phóng về sau, liền vội vàng xoay người ôm hướng màu đen hài nhi.

Phốc phốc!

Dương Phóng to lớn bàn tay sớm đã trong nháy mắt nắm qua.

Nắm cái thô to ngón tay trực tiếp một mực nắm đầu của đối phương, đem đối phương thân thể một cái nhắc lên, như là một cái con rối đồng dạng.

“Có ý tứ, người thể mà còn có thể sống tới?”

Ầm!

Ngón tay mãnh nhưng ra sức.

Hứa Như Thiên đầu lần nữa nổ tung, huyết nhục bay múa.

Không đầu thi thể trên mặt đất lung lay, ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng ánh mắt lần nữa nhìn về phía màu đen hài nhi.

Chỉ gặp màu đen hài nhi nguyên bản đã làm xẹp đi

xuống bụng, giờ khắc này, càng lại lần lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ bắt đầu chậm rãi nâng lên, gân xanh hiển hiện, như cùng ở tại thời không đồng dạng.

Dương Phóng hơi nheo mắt lại, trong lòng kinh dị.

Ầm ầm!

Hắn một quyền hung hăng đánh tới hướng hài nhi phần bụng, thế lớn lực mạnh, có thể so với Thập phẩm đỉnh phong lực lượng giống như là một đài máy xúc, không thể ngăn cản.

Màu đen hài nhi đang nhúc nhích bụng tại chỗ bị hắn một quyền nện bạo.

Ngay tiếp theo hài nhi điều tượng cũng hung hăng bay ngược, bịch một cái, nện xuyên tường bích, hung hăng rơi vào bên ngoài.

Theo hài nhi bụng bạo liệt, bên trong lập tức bắn tung toé ra mảng lớn huyết nhục, xương vỡ, tanh hôi gay mũi, dị thường khó ngửi.

Bên trong còn truyền ra một đạo dị thường thâm kêu to.

Một viên huyết hồ hồ nhỏ bé đầu lâu từ hài nhi trong bụng lăn xuống.

Ước chừng chỉ có trứng thành lớn nhỏ cỡ nắm tay, trên mặt sợ hãi, hai mắt trợn lên, chết không nhắm mắt.

Mặt mũi tràn đầy đều là màu đen dịch nhờn.

Chính là phiên bản thu nhỏ Hứa Như Thiên!

Dương Phóng cấp tốc vọt tới bên ngoài, trong lòng giật

mình.

Gia hỏa này!

Lại thật có thể lần nữa phục sinh?

Cái gì tà môn thủ đoạn?

“Hì hì ha ha...”

Bỗng nhiên, từng đợt quỷ dị tiếng cười chói tai vang lên.

Trong sân âm phong gào thét, nhiệt độ chợt hạ xuống.

Ngay tiếp theo tia sáng đều đang nhanh chóng trở tối, so trước đó lập tức đen gấp bội không thôi.

Dương Phóng lông tơ đứng vững, bỗng nhiên ngừng đầu.

Chỉ gặp cái kia bị một quyền của mình đánh phần bụng bạo liệt màu đen hài nhi, giờ khắc này, lại chậm rãi từ dưới đất đứng lên, mang trên mặt quỷ dị yêu âm tiểu dung, một thân trên dưới tất cả đều là màu đen huyết thủy, chăm chú nhìn về phía Dương Phóng.

“Hì hì ha ha...”

Nó phát ra chói tai cười quái dị, đột nhiên cấp tốc đập ra.

Vèo một cái, tốc độ nhanh đến làm cho người giận sôi.

Dương Phóng lông tóc dựng đứng, mở miệng hét lớn.

“Cút!”

Ầm ầm!

...

Một phương hướng khác.

Sư Linh Vận một thân phần váy, sắc mặt hàm sát, tiêm tiêm ngọc thủ ẩn chứa không thể địch nổi lực lượng, hướng về Từ trường lão nơi đó liên hoàn công pháp, thân pháp huyền diệu, vượt qua thường nhân, một tay chưởng pháp ép tới Từ trường lão chỉ có thể không ngừng trốn tránh, dựa vào lấy một tay kiếm thuật liều mạng ngăn cản.

Cho dù hấn kiếm pháp cường đại, tại Sư Linh Vận cường thế công kích đến, cũng biến thành cùng cùng nguy cơ.

Càng máu chốt chính là.

Sư Linh Vận chính là tà đạo trong tổ chức cực mạnh tinh thần loại thiên tài.

Thân pháp của nàng phối hợp tinh thần, mông lung, như ảo không phải huyền, để cho người ta khó phân thật giả, Từ trường lão căn bản là không có cách hữu hiệu công kích đến đối phương.

Tất cả chiêu thức đều tự động từ đối phương huyền ảnh bên trong xuyên qua.

Nếu không phải Diệt Tà minh bên này cũng có tương tự tinh thần pháp môn, Từ trường lão đã sớm bị đánh chết đã lâu.

Mặc dù như thế!

Hấn hiện tại cũng là gian nan ngăn cản.

Chỉ bất quá.

Đương Sư Linh Vận tăng thêm tốc độ tiến công hướng Từ trường lão thời điểm, bỗng nhiên, thần sắc biến đổi, giống như là cảm ứng được cái gì, mãnh nhưng quay đầu.

Nàng trong lòng giật mình, lần nữa liên hoàn đánh ra ba chưởng, thân thể nhoáng một cái, như là dung nhập đêm tối, cấp tốc biến mất ở chỗ này, rốt cuộc không quản Từ trường lão mảy may.

Từ trường lão thừa cơ lùi gấp, miệng lớn thở hổn hển, chân khí, tinh thần tất cả đều tiêu hao quá độ.

Mắt thấy Sư Linh Vận hoá tốc rời đi, trong lòng của hắn trong nháy mắt sinh ra không ổn.

Không chút nghĩ ngợi, Từ trường lão vội vàng lấy ra một viên đan dược, nuốt vào, thân thể nhoáng một cái, lần nữa hướng về Sư Linh Vận cấp tốc đuổi tới.

Sư Linh Vận thân pháp như gió, giống như là biến thành trong đêm tối một đạo tinh linh.

Một đường hướng về Tổng binh phủ lao đi.

Đương nàng đuổi tới Tổng binh phủ về sau, Sư Linh Vận sắc mặt lập tức băng hàn xuống dưới, trên thân tràn ngập ra một cỗ cực mạnh khí tức khủng bố, váy áo, sợi tóc tất cả đều không gió mà bay.

..

Chương 133.1 : Thần Chủng: Phong luật (2)

Nàng không nói một lời, hướng về hậu viện nhanh chóng đi đến.

Đương nàng đuổi tới hậu viện thời điểm, thân thể dừng lại, một đôi mắt bên trong trực tiếp bắn ra đáng sợ hàn quang.

Chỉ gặp hậu viện nội bộ.

Thi thể đang nằm, huyết dịch chảy xuôi, khắp nơi đều là rách rưới thi thể cùng sụp đổ gian phòng.

Tại một đám thi thể cùng phế tích bên trong.

Một tôn to lớn màu đen trọng giáp người, đang đứng ở nơi đó, cầm trong tay một ngậm thô to trường đao, đem một cái màu đen hài nhi điêu tượng vững vàng định trên mặt đất.

Kia hài nhi điêu tượng như là có được sinh mệnh.

Bị đóng ở trên mặt đất về sau, hai tay, hai chân tại kịch liệt gãy dựa.

Theo nó trong miệng không ngừng phát ra từng đợt tiếng kêu chói tai, trên thân tanh hôi gay mũi.

“Người đến cùng là thứ quỷ gì a?”

Dương Phóng phát ra nặng nề mà thanh âm khàn khàn.

Cái này hài nhi bị hấn lòi âm uổng nhiều lần như vậy, lại

bị mình liên tiếp oanh trúng, thậm chí mình còn đem ba khối Tịch Tà Ngọc nhét vào trong miệng của nó, nó y nguyên bất tử.

Điểm này, đơn giản quái dị!

Dương Phóng cho tới bây giờ chưa từng gặp qua tình huống như vậy.

Bỗng nhiên, hắn xoay đầu lại, hướng về vừa mới chạy đến, gương mặt xinh đẹp hàm sát Sư Linh Vận nhìn lại, thanh âm trầm giọng nói, “Uy, cái này chính là tà mấu sao? Làm như thế nào giết chết nó?”

Sư Linh Vận khí thân thể mềm mại phát run, diện mục xanh xám.

Nguyên bản mỹ lệ dung nhan, giờ khắc này tựa hồ bắt đầu vụn vẹo.

Đỉnh đầu cũng bắt đầu sinh ra từng tia từng tia khói trắng, váy áo, sợi tóc, tất cả đều tại lộn xộn.

“Ta muốn ngươi chết!”

Nàng phát ra quát chói tai, thân thể như điện, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này cấp tốc vọt tới, một chưởng hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đánh ra.

Dương Phóng nheo mắt.

Thật nhanh!

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, trong không khí bộc phát ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng gợn sóng, khí lẫm

cuồn cuộn.

Dương Phóng thân thể khổng lồ như là bị lưu tinh đánh trúng, trực tiếp từ nguyên địa bay lên, hướng về nơi xa hung hăng đập tới.

Oanh một tiếng!

Một ngọn núi giả bị Dương Phóng thân thể đập tại chỗ sụp đổ.

Mảng lớn đá vụn lăn xuống mà xuống, đem Dương Phóng chôn sâu ở bên trong.

Dương Phóng thân thể mãnh nhưng chấn động, bịch một cái, lần nữa đứng dậy, một đôi ánh mắt trở nên băng hàn đáng sợ, gắt gao nhìn chằm chằm Sư Linh Vận, lạnh giọng nói, “Tiện nữ nhân, ngươi cũng cho ta chết!”

Sưu!

Hắn trực tiếp hướng về Sư Linh Vận cuồng nhào mà đi, một cái trọng quyền trực tiếp hung hăng ném ra.

Vừa mới kia một cái kinh khủng trọng kích, mặc dù không thể phá vỡ phòng ngự của hắn, nhưng lại cách giáp trụ chấn động đến hắn thân thể đau đớn.

Oanh!

Nắm đấm của hắn trực tiếp từ Sư Linh Vận thân thể bên trong xuyên ra ngoài, mang theo cuồn cuộn khí lãng, hư vô thụ lực, để hắn kém chút đánh ra trước ra ngoài.

Dương Phóng sắc mặt trầm xuống.

Tàn ảnh?

Hắn bỗng nhiên ngừng lại, nhanh chóng trở lại, hai tay ngăn trở mặt.

Ầm!

Sư Linh Vận đòn thứ hai trọng kích hung hăng đập vào Dương Phóng chấu rửa mặt, phát ra tiếng vang cực lớn, khí lãng nổ tung.

Tiếp lấy!

Sư Linh Vận thân pháp như điện, mông lung, tại lực lượng tinh thần phối hợp phía dưới, vây quanh Dương Phóng, không ngừng mà xuất chưởng loạn đập.

Mỗi một chưởng võ xuống đều phanh phanh rung động, như là rèn sắt đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng âm trầm, một mực bảo vệ con mắt, mặc cho Sư Linh Vận vây quanh hắn điên cuồng loạn đập.

Toàn bộ khu vực đều trực tiếp thổi lên một tầng đáng sợ cương phong.

Trên mặt đất, từng hạt đá vụn bị cương phong cuốn lên, rầm rầm rung động, hướng về bốn phương tám hướng kích xạ mà đi.

Không biết đập nhiều ít hạ.

Sư Linh Vận khí lực dần dần giảm nhỏ.

Dương Phóng ánh mắt phát lạnh, lạnh như băng nói, “Tiện nhân, đánh đủ chứ, đánh đủ rồi, liền nên đến phiên ta!”

Phản phật!

Thân thể của hắn mãnh nhưng quay đầu, như là hồng thủy mãnh thú, mang theo cuồng dã đáng sợ khí tức, trực tiếp hướng về sau lưng hung hăng vây quanh mà đi.

Sư Linh Vận thân thể nhoáng một cái, tại lực lượng tinh thần phối hợp xuống, trong nháy mắt xuất hiện thất bát trọng tàn ảnh.

Thật thật giả giả, làm cho người khó mà phân biệt.

Nhưng mà Dương Phóng giống như là không có nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, lao thẳng tới Sư Linh Vận duy nhất chân thân mà đi.

Thần Chủng: Phong luật!

Sư Linh Vận biến sắc, vội vàng nhanh chóng biến ảo thân pháp, lần nữa trốn tránh.

“Cút!”

Ầm ầm!

Một đạo to lớn lôi âm đột nhiên vang lên.

Ần chứa huy hoàng thiên uy, ong ong điếc tai.

Sư Linh Vận sắc mặt lâm vào ngẩn ngủ ngốc trệ, ý thức ngơ ngơ ngác ngác, động tác có chút dừng lại, như đồng hóa vì bùn điêu con rối.

Soạt!

Không khí vỡ nát.

Kình phong đập vào mặt.

Sư Linh Vận trong lòng kinh hãi, rốt cục lấy lại tinh thần, vội vàng muốn cấp tốc rút lui, lại phát hiện thân thể của nàng chẳng biết lúc nào đã bị trước mắt kinh khủng thiết giáp người cho một mục ôm ở trong ngực.

“Người!”

“

Phốc!

A!

Thống khổ kêu thảm vang lên, huyết thủy cuồng phun.

Dương Phóng hai tay mãnh nhưng phát lực, có thể so với Thập phẩm đỉnh phong kinh khủng cự lực trực tiếp phát ra, lực lượng không cách nào tưởng tượng, trên cánh tay gai nhọn dẫn đầu đâm rách Sư Linh Vận bên ngoài thân hộ thể

Tiếp lấy hai đầu thô to cánh tay giống như là chen khí cầu, đem Sư Linh Vận chen lấn thối khiêu phun máu, xương cốt đứt gãy, thống khổ dị thường, toàn bộ thân hình trực tiếp bị Dương Phóng tươi sống siết xụi lơ xuống dưới.

Từ xương sườn, đến nội tạng, lại đến 崱 xương sống, đều không ngoại lệ, toàn bộ vỡ nát.

Lạch cạch!

Dương Phóng hai tay buông lỏng, Sư Linh Vận xụi lơ thân thể tại chỗ rơi xuống trên mặt đất, như là một bãi bùn nhão.

“Người cũng có thể phục sinh sao?”

Dương Phóng mắt thấy trên mặt đất bùn nhão, phát ra thanh âm lạnh như băng.

Sau đó tiếp tục xem hướng cái kia trên mặt đất gian nan giấy dựa quỹ dị hài nhi.

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhãn đồng đột nhiên co lại.

Kia đóng ở trên mặt đất hài nhi điêu tượng, bụng lại một lần nữa bắt đầu chậm rãi nâng lên, mặt ngoài hiện ra từng cây thô to gân xanh, vắn và vắn vẹo, bài tiết dịch nhờn, vô cùng cổ quái...

Dương Phóng không nói hai lời, nhanh chóng hướng về qua, một cước bạo đá đi.

Ầm!

Vừa mới nâng lên hài nhi bụng tại chỗ bị hấn bị đá nổ bễ ra đến, màu đen huyết thủy, dịch nhờn, bay khắp nơi múa.

Ngay tiếp theo màu đen hài nhi thân thể cũng trực tiếp bay tứ tung, hung hăng nện ở nơi xa, không nhúc nhích.

Tựa hồ đã triệt để tử vong.

Trên mặt đất, xuy xuy rung động, một mảnh hỗn độn.

Dòng máu đen, dịch nhờn, tựa hồ có được ăn mòn hết thủy lực lượng.

Dương Phóng diện mục chuyển sang lạnh lẽo, xem xét tỉ mỉ, đột nhiên quay người đi vào phòng, cầm lấy một cái mền cùng một cái bó đuốc, trực tiếp vẫn tượng màu đen hài nhi thân thể tàn phế, một mối lửa cháy tới.

Làm xong đây hết thầy, Dương Phóng trực tiếp tại Tổng binh trong phủ vợ vét.

Khắp nơi gian phòng không ngừng bị hấn đập mạnh mở.

Từng kiện vật có giá trị liên tiếp bị hấn lật ra.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa ngửi được mình Trùng Hương khí tức, con mắt lóe lên, cũng hai cái bao lớn, hướng về phía trước một căn phòng nhanh chóng hướng về đi.

Ầm ầm!

Một quyền ném ra, dày đặc vách tường bị hấn sắt thép nắm đấm sinh sinh đánh nát, loạn thạch bay múa, sương mù tràn ngập, xuất hiện một cái cự đại lỗ hồng.

Lỗ hồng bên trong, huyết tinh gay mũi, thi thể đang nằm.

Rõ ràng là một chỗ to lớn nhà tù.

Trong địa lao.

Nhốt mùi mấy tên Lam Tinh người, từng cái áo choàng phát ra, khí tức suy yếu.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã toàn bộ ở bên trong.

Một bên, còn có ba tấm giường sắt, nằm trên giường tổn hại thi thể.

Cảm thấy được vách tường nổ tung về sau, trong địa lao đám người vội vàng gian nan ngẩng đầu, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Rất nhanh, bọn hấn lộ ra kinh hãi.

Đây là...

Người nào?

Đen nhánh, dữ tợn, băng lãnh, bá khí...

Một tôn đáng sợ giáp trụ người, xuất hiện tại tầm mắt của bọn họ, như là kinh khủng Ma Thần, nửa người tất cả đều hiện đầy tinh hồng sắc huyết thủy cùng dịch nhờn.

“Người... Người là...”

“Mệnh cũng không nhỏ, cái này đều không chết!”

Dương Phóng phát ra thanh âm khàn khàn, tiện tay một quyền, oanh một tiếng, đem lỗ hồng đánh lớn hơn một chút.

Sau đó thân thể khổng lồ cất bước đi vào.

Tạp sát!

Dương Phóng đại thủ kéo một cái, đem nhà tù xiềng xích sinh sinh kéo đứt, sau đó trực tiếp quay người rời đi, hướng về bên ngoài đi đến, khàn khàn băng lãnh đáp lại, “Không chết, mình trở về đi!”

“Chờ một chút bằng hữu, người... Người là ai?”

Trình Thiên Dã vội vàng gian nan hô, “Có thể lưu lại danh hào!”

“Không muốn chết liền ngậm miệng!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, cũng không quay đầu lại.

“Đi, đi mau!”

“Mau rời đi!”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã vội vàng chào hỏi lên một đám Lam Tinh người, dắt nhau đỡ, thất tha thất thểu, hướng về bên ngoài phóng đi.

Khi bọn hắn xông vào Tổng binh phủ đại viện về sau, tất cả mọi người lộ ra kinh hãi, khắp cả người băng hàn.

Nơi này... Xảy ra chuyện gì?

Tổng binh phủ bị diệt?

“Lôi âm, ta vừa mới nghe được lôi âm, là Thiên Thần tổ chức hành động...”

Nhậm Quân ngữ khí hãi nhiên, bỗng nhiên kịp phản ứng, đạo, “Đại gia mau rời đi!”

Bọn hắn thân thể lay động, hướng về bên ngoài chạy đi.

...

Từ trường lão một mặt phần hận, trong ngõ hẻm phát hiện Lăng Linh đám người thi thể, đều không ngoại lệ, tất cả đều chết vô cùng thâm trọng.

Hoàn toàn thay đổi!

Hắn hận đến nghiến răng nghiến lợi.

“Sư Linh Vận!”

Ầm!

Từ trường lão một chưởng vỗ nát lấp kín vách tường.

Đến bây giờ cũng không biết những người này là bị người nào giết chết, chỉ cho là là Sư Linh Vận tà đạo tổ chức gây nên.

“Còn có Văn Uyên!”

Bỗng nhiên, Từ trường lão kịp phản ứng, vội vàng hướng Tổng binh phủ cấp tốc phóng đi.

Vương Văn Uyên thi thể không ở nơi này!

Hơn phân nửa còn sống!

Hắn chính là cứu phẩm đỉnh phong, muốn giết hắn, không dễ dàng như vậy.

...

Chương 134 : Tà mẫu vẫn lạc!

Tổng binh phủ bên ngoài cửa chính.

Từ trưởng lão từ đằng xa chạy đến, tốc độ nhanh chóng.

Bỗng nhiên, chân tay hắn dừng lại, lông tơ đứng vũng, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ gặp Tổng binh trong phủ bộ, một mảnh lộn xộn, công trình kiến trúc sụp đổ, huyết tinh gay mũi.

Khắp nơi đều là thi thể, lít nha lít nhít.

Như là Tu La Địa Ngục.

“Làm sao có thể?”

Từ trưởng lão nghẹn ngào kêu lên.

Đây đều là vương Văn Uyên làm?

Bỗng nhiên, hắn nhăn đồng hơi co lại, chú ý tới Tổng binh trong phủ bộ xông ra một sóng lớn người, toàn thân huyết tinh, thân thể lay động, từng cái khí tức suy yếu, áo choàng phát ra, trên thân khắp nơi đều là vết sẹo, hướng về một chỗ ngõ nhỏ bỏ chạy.

Hắn thân thể nhoáng một cái, lúc này ngăn lại Trình Thiên Dã một đoàn người.

“Ta hỏi các người, nơi này xảy ra chuyện gì? Sư Linh Vận đâu?”

Từ trưởng lão mở miệng quát, ánh mắt như điện.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã một đoàn người tất cả đều bị Từ trưởng lão giật nảy mình, vội vàng dừng lại.

“Tiền bối là ai?”

Nhậm Quân thất kinh hỏi.

Ba!

Từ trưởng lão một bàn tay quát vào Nhậm Quân trên mặt, đem Nhậm Quân thân thể quát bay.

“Sư Linh Vận đâu?”

Từ trưởng lão tiếp tục quát chói tai.

Trình Thiên Dã bọn người biến sắc, vội vàng nhanh chóng đỡ dậy Nhậm Quân.

“Tiền bối chậm đã, chúng ta cũng không thấy được, Tổng binh người tất cả đều chết rồi, chúng ta là từ Tổng binh phủ đại lao trốn tới!”

Trình Thiên Dã nói.

Tất cả đều chết rồi?

Từ trưởng lão trong lòng giật mình, càng thêm không dám tin.

Sư Linh Vận chỉ so với hấn tới sớm một hồi, làm sao lại chết?

Hấn nhìn về phía Tổng binh phủ đại môn, sắc mặt biến huyền, cắn răng một cái, vẫn là cấp tốc vọt tới.

“Đi, đi mau!”

Trình Thiên Dã chào hỏi lên những người khác, cấp tốc rời đi.

Vừa mới vị lão giả kia xem xét chính là không dễ chọc.

Bọn hắn không dám quá nhiều lưu lại, chỉ sợ tao ngộ giận chó đánh mèo.

...

Nồng đậm hắc ám bên trong.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã cùng một đám Lam Tinh người, cấp tốc chạy trốn, một bước cũng không dám quay đầu.

Rất khó lấy tưởng tượng, bọn hắn bị giam giữ những ngày gần đây, bên ngoài đến cùng xảy ra chuyện gì.

“Nhâm đội trưởng!”

Bỗng nhiên, phía trước truyền đến thanh âm mừng rỡ.

Trần Thi Nghiên một mặt kinh hãi, cảm giác được Nhậm Quân đám người tung tích, nhanh chóng hướng về đi qua.

Từ hôm nay hoàng hôn bạo động, nàng cũng đã cảm giác được thành nội bầu không khí không đúng, suy tư liên tục về sau, vẫn là lặng lẽ chạy tới phụ cận.

Để nàng không nghĩ tới chính là, lại thật thấy được Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn người.

“Thi Nghiên!”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn người hai mắt tỏa

sáng, vội vàng nhanh chóng chạy tới.

“Các người thế nào?”

Trần Thi Nghiên liền vội vàng hỏi.

“Hiện tại còn chưa chết, là một cái cự đại thiết giáp người đã cứu chúng ta.”

Trình Thiên Dã lúc này đáp lại, “Đúng rồi, Tổng binh phủ người chết hết.”

“Thiết giáp người?”

Trần Thi Nghiên sắc mặt giật mình.

“Đúng vậy, kia thiết giáp người người biết sao, hẳn giống như cũng là người xuyên việt, bằng không, không thể lại cứu chúng ta!”

Nhậm Quân nói.

“Ta chỉ liên lạc qua Tần Quảng Vương, Tần Quảng Vương nói sẽ giúp ta dò xét lấy tình báo...”

Trần Thi Nghiên sắc mặt biến huyền.

“Vậy liền không sai, là bọn hắc, nhất định là bọn hắc!”

Nhậm Quân ngữ khí gấp rút, “Chúng ta bị giam giữ tại Tổng binh trong phủ, trước đó rõ ràng nghe được lời âm thanh âm, loại này lời âm chỉ có Hành giả Võ Tông sẽ làm, tổ chức của bọn hắc hành động!”

“Ý của người là kia thiết giáp người cũng là bọn hắc tổ chức một viên?”

Trần Thi Nghiên giật mình nói.

“Đúng vậy, nhất định không sai được!”

Nhậm Quân gật đầu.

Lại một vị đáng sợ thành viên!

“Nhâm đội trưởng, Thi Nghiên, đại gia không nên ở chỗ này chờ lâu, đi mau, rời đi trước lại nói!”

Trình Thiên Dã chào hỏi đám người, lo lắng gặp được những biến cố khác.

“Đi!”

Một đám người nâng tổn thương thân thể, nhanh chóng rời đi.

...

Một phương hướng khác.

Dương Phóng thân thể lắc lư, trước mắt biến thành màu đen, đang nhanh chóng đi đường.

Nguyên bản khổng lồ khí thể đáng sợ, tại không bị khống chế hướng phía dưới rơi xuống.

Ngay tiếp theo toàn thân cũng bắt đầu truyền ra kịch liệt đau nhức.

“Nguy rồi, Bạo khí quyết thời gian nhanh đến!”

Dương Phóng cắn đầu lưỡi một cái, cưỡng ép thanh tỉnh, bắt đầu tăng thêm tốc độ.

Giờ khắc này, trên người hắn cuồng mãnh khí thể đang nhanh chóng ngã xuống.

Giống như là nước sông tiết áp.

Từ nguyên bản Thập phẩm đỉnh phong, cấp tốc biến thành Thập phẩm trung kỳ, tiếp lấy biến thành Thập phẩm sơ kỳ...

Dương Phóng trước mắt bắt đầu biến thành màu đen, toàn thân trên dưới truyền đến kịch liệt đau nhức, liên đới lấy trên thân trọng giáp đều trở nên nặng dị thường.

Hắn cố gắng bảo trì cuối cùng về thanh tỉnh, hướng về trước đó trụ sở bỏ chạy.

...

Sau nửa canh giờ.

Tổng binh bên ngoài phủ vây.

Từ trường lão một mặt hải nhiên, từ dưới đất ôm lấy vương Văn Uyên thi thể, trong lòng y nguyên không thể tin được.

Hắn đầu tiên là phát hiện Sư Linh Vận thi thể.

Sau đó thấy được Hứa Như Thiên thi thể.

Tiếp lấy lại phát hiện vương Văn Uyên thi thể.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

“Chết rồi, tất cả đều chết rồi?”

Từ trường lão toàn thân băng hàn, chỉ cảm thấy toàn thân không ngừng mà truyền đến ý lạnh.

Muốn lập tức giết chết nhiều người như vậy, nên tu vi

gì?

Sư Linh Vận thế nhưng là Thập phẩm!

Mà lại Sư Linh Vận chỉ so với hắn đến sớm một lát mà thôi...

Cái này chẳng phải là nói, hắn kém chút cũng trực tiếp chết thảm?

Từ trường lão lông tơ đứng vững, cấp tốc rời đi, một khắc cũng không dám chờ lâu.

.

.

.

Ấm áp gian phòng bên trong.

Hỏa lô thiêu đốt.

Trình Thiên Dã một đám người uống Trần Thi Nghiên chịu đến được dịch, đau đớn trên người đã dần dần tiêu giảm.

Mỗi người đều sắc mặt vàng như nến, thân thể gầy gò, mặt mũi tràn đầy vẻ mệt mỏi.

“Lần này có thể đại nạn không chết, thật sự là ngoài dự liệu!”

Trình Thiên Dã bưng lấy chén thuốc, mở miệng cảm khái nói, “Thi Nghiên, không có bị bắt người còn có bao nhiêu?”

“Ta trong khoảng thời gian này một mực tại liên hệ, bắt

quá chỉ liên hệ đến 21 cái, những người khác cũng còn không có liên hệ đến!”

Trần Thi Nghiên nói.

Bạn hẳn tại Bạch Lạc thành rất nhiều người.

Không chỉ có Nam thị người xuyên việt, còn có trước đó di chuyển tới Phương thị người xuyên việt, lại thêm về sau người mới, tổng cộng 77 người.

Lần này bị bắt chỉ là Trình Thiên Dã, Nhậm Quân ở bên trong 36 người.

Còn lại mấy chục nhiều người, đều là núp ở địa phương khác.

Bất quá đáng tiếc, nàng trong khoảng thời gian này đang toàn lực liên hệ, cũng chỉ là liên hệ đến 21 người mà thôi.

Về phần còn lại những cái kia, hết thảy đều không biết núp ở chỗ nào.

Trong khoảng thời gian này, nàng ban ngày tại quảng trường tụng kinh, chỉ có thể ban đêm đi ra ngoài tìm kiếm.

Nhiều lần đều kém chút gặp được nguy cơ.

“Thật sự là vất vả người.”

Nhậm Quân mở miệng thở dài, “Là chúng ta cho người thêm phiền phức, sau khi trở về tổ chức bên trên nhất định sẽ đền bù người!”

Trong thế giới hiện thực, Trần Thi Nghiên bất quá là một cái vừa tốt nghiệp không lâu nữ sinh viên mà thôi, ở chỗ này lại phải thừa nhận khổng lồ như vậy áp lực.

Riêng là ngẫm lại, liền có thể cảm nhận được trong đó gian khổ.

“Nhâm đội trưởng nói gì vậy, chúng ta hiện tại cùng ở tại dị vực, nếu như còn không đoàn kết, ai còn có thể trợ giúp chúng ta?”

Trần Thi Nghiên nói.

“Đúng rồi, ngươi là thế nào liên hệ đến Thiên Thần tổ chức?”

Trình Thiên Dã hỏi.

“Đêm đó ta chạy ra về sau, đem Thập Tự môn rơi vào tin tức cáo tri cái khác Lam Tinh người, về sau liền tại đêm khuya tao ngộ Tà Linh truy sát, kết quả tại thời khắc máu chốt liền bị Tần Quảng Vương cấp cứu, đằng sau ta cầu hãn nhiều lần, hi vọng hãn có thể xuất thủ, nhưng lại tất cả đều bị hãn cự tuyệt!”

Trần Thi Nghiên ngữ khí phức tạp, “Lần này ta cũng không biết, tổ chức của bọn hãn thế mà thật sẽ ra tay hỗ trợ!”

Một đám Lam Tinh người tâm bên trong càng là chấn thán không thôi.

Thiên Thần tổ chức, quả nhiên đáng sợ!

Tổng binh phủ, chính là tà đạo tổ chức hang ổ.

Không chỉ có lấy Thập phẩm cao thủ tọa trấn, thậm chí còn có tà mấu tồn tại.

Thế mà trong vòng một đêm trực tiếp bị diệt.

Loại tin tức này nếu là truyền về hiện thực, nhất định có thể tại cảnh sát hình sự quốc tế trong tổ chức dẫn phát to lớn ba động.

“Đêm nay cái kia thiết giáp người, không biết lại là tu vi bực nào?”

Nhậm Quân nói nhỏ, “Còn có cái kia lão giả thần bí, chỉ sợ cũng cường đại dị thường.”

“Không tệ.”

Trình Thiên Dã ngưng trọng gật đầu.

...

Đêm như Saman.

Khắp nơi đều tĩnh.

Huyết tinh tràn ngập Tổng binh trong phủ.

Nguyên bản bị Dương Phóng một mối lửa đốt thành tiêu hồ trạng thái hài nhi điêu tượng, giờ khắc này, bỗng nhiên bắt đầu nhẹ nhàng run rẩy, con mắt đột nhiên mở ra, hiện lên yêu dị quang mang, tiếp lấy thân thể giống như là biến thành thể lỏng, bắt đầu bản thân chữa trị.

Trên mặt đất phiêu tán rơi rụng huyết dịch, tất cả đều tại không bị khống chế hướng về hài nhi điêu tượng nơi đó chảy xuôi mà đi.

Càng chảy càng nhiều.

Hài nhi điêu tượng khôi phục tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Một lát sau.

Nguyên bản tổn hại điều tượng lần nữa khôi phục hoàn chỉnh.

Nó toàn thân đen nhánh, khuôn mặt quỷ dị, từ dưới đất bò dậy, chỉ có khoảng ba mươi centimet cao, mang trên mặt tà mị tiểu dung, hướng về ngoài cửa chậm rãi đi tới.

Thành nội khu vực.

Khắp nơi cổng thoát nước, giếng cạn, hoang phế gian phòng.

Chui ra cái này đến cái khác màu đen hài nhi, như là nhận lấy trong lúc vô hình triệu hoán, bắt đầu cấp tốc hướng về trong thành nhanh bò đi.

Bọn chúng những nơi đi qua, mặt đất xuy xuy rung động, không ngừng bốc khói.

Như là một đám rắn độc bò qua.

Tổng binh bên ngoài phủ.

Con kia quỷ dị hài nhi điều tượng, nụ cười trên mặt yêu dị, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía không trung.

Chỉ gặp mây đen tản ra, nguyệt quang Thanh Hàn.

Chương 134.1 : Tà mẫu vẫn lạc! (2)

Trong sáng nguyệt quang chiếu rọi, khiến cho khuôn mặt của nó càng thêm quái dị.

Sưu!

Nó đột nhiên hành động, hướng về nơi xa nhanh chóng lao đi, mấy cái lấp lóe, trong nháy mắt nơi đây.

...

Tàn phá truyền tông trận chỗ.

Ánh lửa y nguyên dập tắt.

Chỉ còn lại có một cái mô hình hồ giá đỡ.

Giá đỡ bốn phía, thi thể đang nằm, huyết tinh tràn ngập.

Tất cả đều là ban ngày bị Diệt Tà minh chỗ hạ độc chết khổ lực nông phu.

“Hì hì ha ha...”

Quái dị tiếng cười nhẹ vang lên, một con lại một con màu đen hài nhi dọc theo mặt đất, một đường cuồng bò mà tới.

Bọn chúng rơi vào tàn phá truyền tông trận chỗ, thân thể như là xếp chồng người, nhanh chóng chồng lên nhau.

Mấy trăm con quỷ dị màu đen hài nhi, rất nhanh gấp thành một cái quái dị tạo hình.

Từng viên màu đen đầu lâu, trong đêm tối hiện động lên yêu mị tiểu dung.

Cách đó không xa hài nhi điều tượng, một đường lướt dọc, rất nhanh rơi vào nơi đây, ánh mắt tà dị, mang theo tiểu dung, cất bước đi tới, sau đó lần nữa dùng sức nhảy một cái, trực tiếp rơi vào đám kia màu đen hài nhi trên cùng.

Vừa hạ xuống hạ.

Cái này hài nhi điều tượng liền ngồi xếp bằng xuống dưới, bày ra một cái quái dị tạo hình.

Nó bỗng nhiên phát ra một đạo kêu rên, toàn bộ thân hình trực tiếp tách ra từng sợi quỷ dị lục sắc u quang, như là như hỏa diễm, từ trên người nó lan tràn, một mực hướng về phía dưới đốt đi.

Phía dưới, mấy trăm con màu đen hài nhi tất cả đều lộ ra thống khổ chi sắc, phát ra y y nha nha tiếng kêu.

Tất cả hài nhi đều bốc cháy lên.

Một tầng âm trầm, quỷ dị, nhưng lại chẳng lạnh khí tức từ nơi này tràn ngập ra đi.

Âm phong gào thét.

Ô ô chói tai.

Toàn bộ đêm tối đều trở nên dị thường đáng sợ.

Tựa hồ có một tầng quỷ dị màu đen Thiết Mạc từ trên không trung chậm rãi che qua.

Một sát na, nguyên bản thanh lãnh nguyệt quang cũng bắt đầu cấp tốc biến thành đen, một lần nữa bị mây đen

che đi.

“Y nha nha!”

“Y nha nha!”

Tùng đột chói tai tiếng kêu thống khổ tại đêm tối quanh quần.

Quý dị lực sắc u quang càng ngày càng thịnh, càng ngày càng sáng, đến cuối cùng khuếch tán mà ra, đem nguyên bản bị đốt mô hình hồ truyền tống trận cho trực tiếp bao khóa, giờ khắc này, nguyên bản tổn hại trận đài, vậy mà cũng đang chậm rãi toát ra quang mang...

Giống như bị lần nữa kích hoạt lên đồng dạng.

Từ trên cao nhìn lại.

Nguyên bản một mảnh đen kịt thành trì, giờ khắc này, lại vượt quá tưởng tượng yêu dị.

...

Đậm đậm sương mù bao phủ không trung.

Xa xôi không biết chỗ.

Đen nhánh thần bí đại điện bên trong, cung phụng đủ loại điêu tỗ.

Có mặt mỉm cười, như là tuổi trẻ thiếu nữ.

Có trên mặt Vô Diện, hát lên áo bào màu vàng.

Có trên hai gò má lớn bảy tám khóa ánh mắt quái dị.

Có như là bụng lớn Di Lạc, lại tại sau đầu lớn ác ma

gương mặt.

Có thì là toàn thân đen nhánh, như là hài nhi.

Giờ khắc này.

Kia toàn thân đen nhánh, như là hài nhi điêu tở, đột nhiên xuất hiện vô số tinh mịn vết rạn, tiếp lấy từng khối mảnh vụn từ phía trên rớt xuống, lạch cạch cạch rung động, trong nháy mắt hài nhi điêu tượng triệt để vỡ thành một đoàn.

Phía dưới.

Một vị run run rẩy rẩy, ngay tại tầng thêm dầu vừng lão ầu, đột nhiên thân thể dừng lại, che kín đôi mắt già nua vẫn đục, hướng về kia cái toàn thân đen nhánh hài nhi điêu tở nơi đó nhìn lại.

“Tà anh vẫn lạc...”

Lão ầu ngữ khí thì ào, một đôi đôi mắt già nua vẫn đục bên trong hiện ra không thể tưởng tượng nổi chi quang, đạo, “Tà anh bản thể tựa hồ là bị như thiên hòa linh vận mang đi đi, làm sao lại vẫn lạc?”

Nàng thả ra trong tay dầu ắm, đi lại tập tễnh đi hướng một bên bàn thờ, nổi bật lò mờ ngọn đèn, nhìn về phía bàn thờ bên trên một tấm bản đồ.

Địa đồ cực lớn, mênh mông vô ngần.

Phía trên tiêu chú rất nhiều màu đỏ ký hiệu.

Rất nhanh.

Lão ầu nhìn về phía trong đó một cái cực kỳ không đáng chú ý ký hiệu.

“Bạch Lạc thành... Bạch Lạc thành... Cho dù nơi này có Thần Chủng xuất hiện, nhưng cũng không thể để tà mấu vẫn lạc...”

Lão ầu chậm rãi ló ra, “Chẳng lẽ là linh vận xảy ra chuyện rồi? Trước khi chết để tà mấu tự thiêu?”

Ba!

Lão ầu hai tay vỗ, phát ra thanh thúy thanh âm, bên ngoài một bóng người khom người đi tới.

“Lão mấu!”

“Đi, để phụ cận cứ điếm người đi Bạch Lạc thành một chuyến, ta muốn biết rõ ràng xảy ra chuyện gì?”

Lão ầu phân phó.

“Vâng, lão mấu!”

Bóng người kia khom người lui ra, biến mất không.

Cả điện bên trong, cái khác điều tố nơi đó, y nguyên không nhúc nhích, mỗi người đều mang tiểu dung.

Thậm chí có điều tố khoe miệng, ần ần có mĩa mai ý vị.

“Thần Chủng nhiều lần hiện, những ngày an nhàn của chúng ta không nhiều lắm...”

Lão ầu thanh âm già nua vang lên, quanh quần nơi đây.

Một chút vừa mới còn mĩa mai điều tố đột nhiên có chút cứng đờ, thu liễm tiểu dung.

...

Bạch Lạc thành.

Quý dị u quang như cũ tại từ quảng trường phát ra.

Tà mẫu thân thể lục quang càng ngày càng đậm, thanh âm càng ngày càng yếu, tựa hồ thật tao ngộ lửa cháy bùng bùng đốt cháy, tại nó dưới thân cái khác hài nhi đã toàn bộ bị quang mang bao trùm, khí tức tiêu tán.

Nguyên bản tàn phá trận đài, rốt cục bị triệt để thấp sáng.

Từng đợt lực lượng quý dị như là sóng cả biển cả, lấy chỗ này trận đài làm trung tâm, hướng về thành nội bốn phía nhanh chóng quét sạch.

Không gian đều tựa hồ sóng gió nổi lên.

Như có cuồng phong hiển hiện, ô ô chói tai.

Thành nội từng tòa công trình kiến trúc bắt đầu dẫn đầu đột ngột từ mặt đất mọc lên, như là trong gió trang giấy, lập tức vỡ vụn ra, sau đó bị một cỗ quang mang cuốn trúng, trong nháy mắt biến mất.

Sau đó là công trình kiến trúc bên trong từng đạo bóng người...

A!

Vô số người phát ra kinh hoàng kêu to, thân thể như là bị vòi rồng cuốn trúng, không bị khống chế phóng lên tận trời.

Xoát xoát xoát!

Từng đạo bóng người không ngừng biến mất.

Gian phòng bên trong.

Vừa mới thương lượng xong tất, chuẩn bị rời đi Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn người, cũng bỗng nhiên cảm giác được không thích hợp.

Bọn hắn lộ ra kinh ngạc, hướng về đỉnh đầu phòng ốc nhìn lại.

Cả phòng đều tại không bị khống chế run rẩy cùng lay động, như là động đất đồng dạng.

“Không được!”

Nhậm Quân kinh hô.

Tạp sát!

Gian phòng như là bị cuồng phong cuốn trúng, lập tức đột ngột từ mặt đất mọc lên, bị một cỗ lực quang bao phủ, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Đông đảo Lam Tinh người tất cả đều bại lộ tại trong đêm tối.

Bọn hắn sắc mặt kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp thành nội phương hướng, không biết lúc nào, xuất hiện một mảnh quỹ dị lực quang, như là vô tận thủy triều.

Một đạo lại một đạo bóng người phát ra kêu sợ hãi, bị lực quang cuốn trúng, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

“Đại gia nhanh ôm lấy lẫn nhau!”

Trình Thiên Dã mở miệng gầm thét, cưỡng ép vận chuyển nội khí, bàn chân như là cắm rễ.

Bên người Nhậm Quân, Trần Thi Nghiên, Lão Ngô bọn người vội vàng nhanh chóng tay cầm tay, tất cả mọi người tại gắt gao vận chuyển nội khí ngăn cản.

Nhưng lại hoàn toàn không có tác dụng.

Quỷ dị lực quang đánh tới, một sát na cuốn trúng đám người.

Đám người tất cả đều phát ra hoảng sợ tiếng kêu, tất cả đều phóng lên tận trời, theo sát lấy biến mất không thấy gì nữa.

Quỷ dị lực quang còn tại khuếch tán.

Như là một trận gợn sóng, đem trận đài phương viên khoảng cách mười dặm toàn bộ bao quát ở bên trong.

Tại cái này mười dặm phạm vi bên trong.

Không quản là công trình kiến trúc, vẫn là nhân loại, hoặc là heo ngựa dê bò, vật phẩm khác, đều không ngoại lệ, hết thảy biến mất không thấy gì nữa.

Dù cho là trốn ở lòng đất ngủ say Dương Phóng, cũng đồng dạng chịu ảnh hưởng.

Một mảnh lực quang cuốn qua, hấn ngay cả người mang giáp, bay ra địa quật, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Đương nhiên!

Đối với đây hết thảy, Dương Phóng còn toàn vẹn không biết rõ tình hình.

Hắn rơi vào trạng thái ngủ say, mộng đẹp say sưa.

Trong hai tay còn gắt gao nắm lấy hai cái bao khóa, trọng giáp cũng không kịp thoát.

...

Ngoài mười dặm.

Từ trường lão ôm vương Văn Uyên thi thể, một đường xông ra.

Vừa mới xông ra khoảng cách nhất định, bỗng nhiên sinh ra Cảm Ứng, mãnh nhưng quay đầu.

“Đây là!”

Hắn nhăn đồng kinh hãi, “Truyền tống trận... Bị kích hoạt lên?”

Hắn vội vàng nhanh chóng hành động, hướng về cao nhất một chỗ công trình kiến trúc bên trên cấp tốc lướt dọc mà đi.

Thân thể chớp liên tục!

Rất nhanh rơi vào một chỗ bảy tầng quán rượu mái nhà khu vực.

Đưa mắt nhìn lại.

Chỉ thấy phía trước khu vực, giữa không trung trực tiếp nhiều hơn một tầng quỹ dị lục quang, âm khí âm u, bao phủ lại nhất định phạm vi.

Theo tầng này lục quang dần dần biến mất, kia phiến phạm vi bên trong hết thủy đồ vật tất cả đều biến mất.

Kiến trúc biến mất.

Nhân loại biến mất.

Thi thể biến mất.

Các loại vật phẩm toàn bộ biến mất.

Giống như là lập tức bị người từ bản đồ bên trên xóa đi, trống rỗng.

Từ trường lão hít một hơi lãnh khí, buông xuống vương Văn Uyên thi thể, bỗng nhiên hướng về nơi xa truyền tổng trận khu vực nhanh chóng lướt dọc tới.

Trong vòng hơn mười dặm lộ trình rất nhanh bị hấn xông qua.

Từ trường lão thân thể mãnh nhưng dừng lại, nhãn đồng chấn kinh.

“Tà mẫu... Tự thiêu!

“

Phía trước thành linh xuất hiện lít nha lít nhít, như là xếp chồng người đồng dạng hài nhi thi thể.

Tầng cao nhất một đũa bé điều tượng đã bị đốt triệt để tiêu hồ.

Một tia âm lực cũng không có thừa!

Đây là tà mẫu tự thiêu, dùng tự thân sinh mệnh bỏ thêm vào truyền tổng trận khuyết tổn, cưỡng ép đem một khu vực như vậy người toàn bộ truyền tổng đi rồi?

Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, sắc mặt biến đổi.

“Nhất định là Sư Linh Vận trước khi chết, cho tà mẫu ra lệnh, để tà mẫu lôi kéo tất cả mọi người chôn cùng.”

Truyền tống trận này một khi kích hoạt, khẳng định sẽ đem bên trong phương viên mười dặm người tất cả đều truyền tống đến tà đạo tổ chức cứ điểm bên trong.

Đến lúc đó, tà đạo trong tổ chức người tự sẽ có thủ đoạn báo thù.

Bất quá!

Từ trường lão cùng Sư Linh Vận lại vụn vụn sẽ không nghĩ tới, kia tà mẫu bị Dương Phóng lôi âm gây thương tích, lại bị phá nát mấy khối Tịch Tà Ngọc, một thân lực lượng đã sớm thả ra không sai biệt lắm.

Giờ phút này cho dù tự thiêu, lấy bí pháp điền vào truyền tống trận, nhưng là truyền tống phạm vi cũng đã đã mất đi khống chế của nó.

Gây nên thất chi chút xíu, đi một nghìn dặm...

Tà mẫu chính mình cũng không biết đám người này bị nó đưa đến địa phương nào đi.

...

Chương 135 : Quái dị chi địa!

Hoàn cảnh ẩm đạm.

Trần ngập ẩm ướt cùng mốc khí.

Trên mặt đất thật dày chất đồng thật dày một tầng hư thối lá rụng, hai bên trên vách núi đá còn có từng cây khô cạn dây leo tại trong cuồng phong đưng đưa trái phải, thỉnh thoảng lại có đặng la rơi xuống.

Nơi này tựa hồ là một chỗ to lớn sơn cốc.

Trong sơn cốc, ngồn ngang lộn xộn nằm rất nhiều thi thể, đa số đều là huyết hồ hồ.

Ngoài ra, còn có một số vụn vặt vật liệu gỗ, tổn hại cối xay, làm việc nhà nông dùng nông cụ, vỡ vụn mảnh ngói, cùng các loại đồ vật loạn thất bát tao.

Một chỗ góc vách bên trong.

Một bộ thân thể khô ngô, toàn thân bao khóa tại đen nhánh giáp trong dạ dày bóng người, lẳng lẳng địa gục ở chỗ này, không nhúc nhích, trong hai tay còn gắt gao nắm chặt hai cái to lớn bao khóa.

Không biết đi qua bao lâu.

Ở vào trong mê ngủ Dương Phóng, rốt cục yếu ớt tỉnh lại.

Vừa mới thanh tỉnh, hần liền cảm thấy toàn thân trên dưới tất cả đều tại truyền đến từng đợt kịch liệt đau đớn.

Toàn thân như là bị đao cắt, trong lồng ngực tựa hồ có một cỗ ngọt ngọt thể chủ, không khỏi kịch liệt ho khan.

“Khụ khụ khụ...”

Hắn vô ý thức buông lỏng ra hai cái bao khóa, giấy dựa lấy từ dưới đất đứng dậy, trong đầu mê man, cực kỳ mê muội.

Có một loại kịch liệt nôn mửa cảm giác từ trong cơ thể của hắn truyền ra.

Chỉ bất quá mấy ngày chưa từng ăn, một chút đồ vật đều nhả không ra.

Dương Phóng gian nan ngồi dậy, từng ngậm từng ngậm hút lấy phía ngoài không khí, dùng cái này đến bình phục thể nội cảm giác buồn nôn, chỉ cảm thấy thân thể dị thường suy yếu, tựa hồ thật lâu chưa có ăn, một đôi ánh mắt tràn ngập mờ mịt hướng về nhìn bốn phía.

Ta đây là...

Ở đâu?

Trong lòng hắn hoàn toàn phủ.

Hắn rõ ràng nhớ kỹ mình trước đó một đường trốn về trụ sở, núp ở địa quật về sau, mới lâm vào hôn mê.

Nhưng cái này tỉnh lại sau giấc ngủ, thay đổi hoàn toàn.

Nơi nào còn có cái gì địa quật?

Bốn phía trống rỗng, ngoại trừ bảy tám bộ thi thể bên ngoài, chính là rất nhiều vụn vặt đồ vật.

Nơi này giống như là một mảnh dã ngoại!

“Đang nằm mơ?”

Dương Phóng ngữ khí thì ào, trong đầu tựa hồ vẫn không có kịp phản ứng, lần nữa nằm xuống, tiếp tục nhắm mắt lại, muốn đợi đợi mộng cảnh tỉnh lại.

Nhưng bỗng nhiên, hần hai mắt mãnh nhưng mở ra, hít một hơi lãnh khí, triệt để thanh tỉnh.

Không phải nằm mơ!

Ngọa tào!

Trong lòng hần kinh hãi, mãnh nhưng đứng dậy, không lo được toàn thân đâm nhói.

Đây là địa phương nào?

Ai đem mình bắt đến nơi đây tới?

Hần vội vàng nhìn bốn phía, muốn biết rõ ràng đây là nơi nào.

Nhưng theo thân thể đi lại, toàn thân đâm nhói cùng suy yếu lại càng thêm rõ ràng, tựa hồ lúc nào cũng có thể mới ngã xuống đất.

Trong lòng hần run rẩy, vội vàng dừng thân thân thể, không dám tiếp tục bôn tẩu, mà là nhìn hai bên một chút, tìm nơi hẻo lánh, nhanh chóng đi qua, ngồi xếp bằng xuống dưới, bắt đầu vận chuyển chân khí.

Không biết chi địa, vô cùng nguy hiểm!

Hiện tại nhất định phải mau chóng khôi phục thương thể mới được.

Trước mắt một màn, đối với hắn mà nói tuyệt đối là kinh khủng nhất một màn.

Mình không gây duyên vô cớ xuất hiện ở nơi này!

Riêng là ngấm lại đều có thể để cho người ta lòng tơ đứng vững.

Không phải là gặp tà đạo tổ chức trả thù?

Bị bọn hắn dùng cái gì ngũ quỷ vận chuyển loại hình thần thông?

Dương Phóng càng nghĩ càng kinh hãi, trong lòng xao động, chân khí đều kém chút đi xóa, nhưng cũng may hắn dần dần tỉnh táo lại đi, nín hơi ngưng thần, phong bế lỗ chân lông, như đồng hóa vì điều tố, từng lần một vận chuyển chân khí.

...

To lớn trong sân rộng.

Bông tuyết bay xuống.

Nhiệt độ lại cũng không tính quá mức rét lạnh.

Lạnh nhất mùa đông đã qua.

Xem như mùa xuân ấm áp trước đó cuối cùng một trận tuyết lớn.

Trong quảng trường, lít nha lít nhít tụ tập gần ngàn hào áo choàng tán phát bóng người, đang ra sức vận chuyển cự thạch, vật liệu gỗ, tựa hồ tại tạo dựng cái gì công trình kiến trúc, từng cái một một thân mồ hôi nóng.

Bên cạnh còn có một đám thân thể cao lớn, cầm trong

tay đen nhánh roi lạnh lùng giám sát, tại lạnh lùng nhìn xem đám người.

Phàm là bị bọn hắn phát hiện có người lười biếng, đều sẽ không chút khách khí bị bọn hắn hung hăng đánh lên một roi.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên bọn người, tập hợp một chỗ, ra sức thôi động một tảng đá lớn, hướng về phía trước chuyển đi.

Từ khi đêm đó Bạch Lạc thành phát sinh dị biến, bọn hắn bị lục quang cuốn trúng về sau, tỉnh lại lần nữa hoàn cảnh bốn phía liền thay đổi hoàn toàn.

Đón lấy, liền bị một đám đáng sợ tồn tại bắt lại, sung làm khổ dịch.

Trải qua những ngày này suy đoán cùng phân tích, bọn hắn cũng có thể đại khái minh bạch ngày đó đến cùng xảy ra chuyện gì.

Một câu.

Bọn hắn tựa hồ... Bị truyền tống.

Nơi này sớm đã không phải Bạch Lạc thành.

Càng không phải là Đại Hoang vực.

Mà là một mảnh gọi là 【 Bạch Trạch vực 】 địa phương.

【 Bạch Trạch vực 】 cùng 【 Đại Hoang vực 】 ở giữa cách xa nhau một mảnh sơn mạch to lớn, liên miên bảy ngàn dặm, trong đó nguy cơ trùng trùng.

Trước mắt bọn hắn quốc gia người, tựa hồ không có

một cái nào xuyên qua đến 【 Bạch Trạch vực 】 .

Nói cách khác.

Bạn hẳn nhất định phải xin giúp đỡ cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức.

Bất quá, có một chút cũng làm cho trong lòng bạn họ vui mừng.

Đi biển lúc đêm đó, bạn hẳn 34 người một mực ôm ở cùng một chỗ, lại không có một cái nào mất đi.

Giờ phút này, vẫn là 34 người.

Từ điểm đó nhìn, không biết là may mắn hay là bất hạnh.

Dù sao tất cả mọi người biến thành khổ địch.

Về phần tại Bạch Lạc thành bên trong cái khác Lam Tinh người có hay không bị truyền tống tới, bạn hẳn giờ phút này cũng không rõ ràng.

Chỉ có thể chờ đợi trở về về sau, mới biết rõ ràng đến cùng có bao nhiêu người cùng bạn hẳn cùng một chỗ truyền tống tới.

“Đại gia lại kiên trì mấy ngày, căn cứ lần trước trở về quy luật, chúng ta hẳn là lập tức liền có thể lấy trở về.”

Trình Thiên Dã nói nhỏ, cổ vũ lên đám người.

Lần trước nữa là 4 5 ngày trở về.

Lần trước là 4 6 ngày.

Cả hai chỉ cách xa một ngày.

Mà hiện đã là 43 ngày nữa.

Căn cứ hai lần trước quy luật, khẳng định phải không được mấy ngày liền có thể trở về.

Chỉ cần trở về về sau, liền có thể thông qua cảnh sát hình sự quốc tế hiểu rõ càng nhiều tin tức, nói không chừng có thể trở về 【 Đại Hoang vực 】 .

Đại Hoang vực là Quảng thị người xuyên việt chỗ ở.

Chỉ có tiến vào nơi đó, mới tính được là bên trên là chân chính người một nhà.

“Cũng không biết Thiên Thần tổ chức cao thủ bị truyền tống sao?”

Trần Thi Nghiên nói.

“Đúng vậy a, nếu là bọn hắn cũng bị truyền tống liền tốt.”

Một vị khác Lam Tinh người thờ dài.

“Truyền tống tới cũng vô dụng, bọn hắn cũng sẽ không cứu chúng ta.”

Bên cạnh một vị Lam Tinh người cười khổ nói, “Muốn cho tổ chức này xuất thủ, thực sự quá khó khăn.”

“Nói thì nói như thế, nhưng ta cảm thấy bọn hắn nhiều ít vẫn là có chút lương tâm, bằng không lần này làm sao lại cứu chúng ta?”

Vị thứ ba Lam Tinh người nói.

“Đúng đấy, lần này bọn hắn thế nhưng là huyết tẩy Tổng binh phủ!”

“Đúng rồi, Tổng binh phủ Thần Chủng giống như cũng là bị bọn hấn được.”

“Thiên Thần tổ chức đã được đến viên thứ hai Thần Chủng.”

Đám người sắc mặt giật mình, thấp giọng nghị luận.

“Còn có một chuyện.”

Bỗng nhiên, Nhậm Quân lần nữa nói nhỏ , đạo, “Bọn này khổ dịch bên trong, tựa hồ cũng tồn tại một cái tổ chức thần bí, gọi là 【 Diệt Tà minh 】 , hai ngày này ngay tại bí mật truyền đạo, ý đồ bày ra bạo động, đây đối với chúng ta tới nói chưa chắc không phải một cái có thể chạy thoát cơ hội.”

“Diệt Tà minh...”

Đám người con mắt hơi kinh ngạc, hiện ra từng tia từng tia dị sắc.

...

Đáy cốc bên trong.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, chậm chậm thở ra một hơi hơi thở, ánh mắt ngưng trọng, hướng về nhìn bốn phía.

Cũng may tại hấn chữa thương thời điểm, không có cái gì nguy cơ xuất hiện.

Bất quá!

Trong cơ thể hấn thương thể quá nặng đi.

Ngoại trừ Bạo khí quyết mang tới ảnh hưởng, còn có tà mầu cùng Sư Linh Vận cho hấn ảnh hưởng.

Nhất là Sư Linh Vận.

Nữ nhân này Thập phẩm tu vi, một bàn tay đập tới, mặc dù bị chiến giáp một mực ngăn trở, nhưng là loại kia chấn động lực lượng lại đồng dạng để hấn thụ thương không nhẹ.

“Thực lực nghiêm trọng ngã xuống, hiện tại chỉ có thể tương đương với thất phẩm sơ kỳ... Muốn nhờ chiến giáp, đoán chừng cũng chỉ có thể chống lại thất phẩm đỉnh phong người.”

Dương Phóng sắc mặt phức tạp.

Tình huống như vậy rất tệ, rất tệ.

Nhất là xuất hiện tại loại này thần bí chi địa.

Bốn phía lúc nào cũng có thể sẽ có khó có thể tưởng tượng nguy cơ sinh tử.

Mà hấn muốn triệt để khôi phục thương thế bên trong cơ thể, đoán chừng không có nửa tháng rất không có khả năng.

Dương Phóng thở sâu, hai tay chống địa, lần nữa từ dưới đất đứng lên, hướng về sơn cốc nhìn bốn phía.

“Không phải nằm mơ, không phải là mộng du lịch, vậy ta làm sao lại xuất hiện ở đây? Chẳng lẽ là truyền tống?”

Dương Phóng lông mày chăm chú nhăn lại.

Nhưng tà đạo tổ chức người đã bị hấn toàn bộ giết sạch, truyền tống trận cũng bị Diệt Tà minh thiêu hủy.

Chỗ nào còn sẽ có truyền tống?

“Đúng rồi, không biết Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn hấn bên kia thế nào? Bọn hấn sẽ không cũng tại sơn cốc này phụ cận a?”

Dương Phóng bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện.

Hắn nhìn về phía trong sơn cốc rồi như tơ vò đồ vật, lại cấp tốc hướng về mình trước đó bao khóa đi tới.

Đương cẩn thận kiểm tra bao khóa về sau, hấn ngẫm thờ phào.

Cũng may trong bao đồ vật đều còn tại.

Những này tất cả đều là hấn từ Tổng binh trong phủ lục soát tới vàng bạc châu báu.

Tại bao khóa bốn phía, thì còn tản mát một chút Tịch Tà Ngọc cùng các loại dược liệu.

“Đây là ta trước đó độn Tịch Tà Ngọc cùng dược vật?”

Hắn kịp phản ứng, trong lòng thềm mắng, lúc này bắt đầu xoay người lục tìm.

Chỉ tiếc nhặt được một vòng lớn, cũng mới tìm tới 32 mai Tịch Tà Ngọc.

Về phần tám thuốc dược liệu cũng đại lượng mất đi, chỉ có thể nhặt được một bọc nhỏ.

Thì trước đó độn bạc thì càng ít, chỉ tìm được hơn hai trăm lượng, cái khác tất cả đều ném đi.

..

Chương 135.1 : Quái dị chi địa! (2)

Lần này có thể nói tổn thất nặng nề!

“Mẹ nó!”

Dương Phóng sắc mặt tái xanh.

Lấy lúc trước hấn độn tài phú, lúc đầu sẽ là Bạch Lạc thành bên trong thỏa thỏa thủ phủ.

Nhưng bây giờ không hiểu thấu xuất hiện ở nơi này, trước đó độn tài phú tổn thất hơn phân nửa.

Cũng may tại Tổng binh phủ lấy được đồ vật còn không có ném.

Nếu không hấn nhất định phải nổi điên không thể.

Dương Phóng trong lòng u ám, tại cái khác thi thể nơi đó vừa cẩn thận tìm tòi một vòng, cuối cùng cởi xuống quần áo của bọn hấn, xếp thành bao khóa, đem vừa mới nhặt được Tịch Tà Ngọc, được liệu cùng tán toái bạc tất cả đều chứa vào kiện hàng này bên trong.

Làm xong đây hết thảy, hấn thu gom hành lý, thận trọng rời đi nơi đây.

Phốc phốc! Phốc phốc! Phốc phốc!

Thật dày lá rụng, bàn chân đạp xuống đi, một cước sâu một cước cạn.

Ước chừng qua hồi lâu.

Dương Phóng mới rút cục đi ra khỏi sơn cốc.

Ánh mắt của hắn hướng về nơi xa nhìn lại, trong lòng mãnh liệt.

Nơi này...

Đến cùng là địa phương nào?

Vô biên vô hạn, không nhìn thấy cuối cùng, khắp nơi đều là từng cây dị thường thô to cổ thụ, còn có đủ loại thực vật.

Mặt đất hiện ra màu xám đen trạch, thỉnh thoảng lại xuất hiện khắp nơi mấp mô hố nước.

Một cỗ khó tả gay mũi tính khí vị ở chỗ này tràn ngập.

Dương Phóng cũng không lập tức đi về phía trước, mà là ra tay trước động 【 Phong luật 】, nghiêng tai lắng nghe.

Một sát na, trước mắt gió nhẹ như là đã có được sinh mạng.

Hoạt bát nhảy vọt, truyền đến từng đợt vui sướng thanh âm, đem phương viên trong vòng ba bốn dặm hết thủy động tĩnh tất cả đều đưa vào Dương Phóng bên tai.

Xác nhận không có bất kỳ nguy hiểm nào về sau, Dương Phóng mới thở phào nhẹ nhõm, đi về phía trước đi.

Vừa đi vừa nghỉ, nhoáng một cái chính là gần nửa ngày nhìn lại.

Ngoại trừ thiên thiên một màu cảnh vật, cơ hồ không nhìn thấy bất kỳ vật gì.

Thậm chí ngay cả phương hướng đều không thể phân biệt.

“Tiếp tục như vậy không được, sớm tối đến mê thất.”

Dương Phóng sắc mặt khó coi.

Hắn buông xuống bao khóa, dùng sức nhảy lên, rơi vào một chỗ thô to trên nhánh cây, ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Rất nhanh, hắn nhận đồng có chút ngưng tụ.

Tại cách đó không xa phát hiện một chỗ không đáng chú ý sơn động.

Cẩn thận xác định rõ phương hướng về sau, Dương Phóng lần nữa nhảy xuống, cầm xuống bao khóa, liền lập tức hướng về sơn động cái hướng kia cuồn vút đi.

Trong lúc đó lần nữa nhận nhiều lần đường, mới rút cục đuổi tới chỗ hang núi kia chỗ.

Trong miệng hắn thở hổn hển, cảm thấy trong bụng đói khát khó nhịn.

“Núi rừng bên trong hẳn là sẽ có chút tiểu động vật loại hình a?”

Dương Phóng tự nói.

Hắn lần nữa phát động Thần Chủng.

Một lát sau.

Dương Phóng ánh mắt lóe lên, hướng về cách đó không xa nhìn lại.

Có sinh vật?

Hắn buông xuống bao khóa, thân thể lóe lên, hướng về kia bên trong nhanh chóng lao đi.

...

Bóng đêm giáng lâm.

Trong sơn động đống lửa thiêu đốt.

Một con bị to mọng thỏ rừng bị gác ở đống lửa phía trên nướng.

Phía trên lạch cạch lạch cạch hướng xuống nhỏ xuống đầu nước, thỉnh thoảng lại bốc lên từng đợt khói xanh.

Dương Phóng tại đờ nướng thời khắc, đem trước nhật được dược vật cần thận kiểm tra một lần, lông mày chăm chú nhìn lại.

Tắm thuốc dùng dược vật chỉ còn lại có hai phần.

Tinh thần loại dược vật còn thừa lại ba phần.

Nếu như không có dược vật, hắn cũng chỉ có thể dựa vào tư chất của mình chậm rãi tu luyện.

“Bất quá trước đó, vẫn là trước tiên cần phải khôi phục thương thế!”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Nơi này cũng không phải là nơi ở lâu!

Phải biết, một mảnh hoàn toàn xa lạ dã ngoại, liền xem như Thập phẩm cao thủ cũng không nhất định dám xông

vào.

Bởi vì ai cũng không xác định phụ cận đến cùng đến cùng sẽ tồn tại cái gì nguy cơ.

Nhưng Dương Phóng tại tổng hợp cân nhắc về sau, vẫn là quyết định trước ở vài ngày, tranh thủ khôi phục lại mấy ngày thực lực lại nói.

Có thể khôi phục nhiều ít chính là bao nhiêu.

Nếu là thực sự gặp được nguy cơ, lại lập tức chạy trốn là được.

Hắn 【 Phong luật 】 hiện tại có thể tùy thời lắng nghe phương viên trong vòng ba bốn dặm động tĩnh.

Có bất kỳ đáng sợ tồn tại tiếp cận, hắn hẳn là có thể trước tiên cảm giác.

Không đến mức quá mức bị động.

Dương Phóng cởi mũ giáp, tiện tay cầm lấy trên mặt đất đã nướng chín thỏ rừng, hé miệng, hung hăng gặm xuống dưới.

Mấy ngày chưa từng ăn, hắn muốn ăn đại động, cảm giác chính là một con lợn, mình cũng có thể ăn hết.

...

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng đem ba cái bao khóa, cẩn thận nắp kỹ về sau, mặc vào giáp trụ, bắt đầu ở mảnh rừng núi này bên trong hành tẩu.

Vừa đến, hắn tại thử nghiệm tìm tới đi ra con đường.

Thứ hai, cũng là tiến một bước điều tra hoàn cảnh chung quanh.

Nhiều đám nồng đậm bụi cỏ bị hấn xuyên qua.

Lại là cả ngày quá khứ.

Có một việc lại vượt ra khỏi Dương Phóng đoán trước.

Hấn thế mà tại phiên khu vực này tìm được rất nhiều hiếm thấy dược vật.

Những dược vật này các loại các dạng, đủ loại, có là chữa thương dùng, có là tẩm thuốc dùng, còn có thì là bổ dưỡng loại...

Thậm chí, hấn còn ở nơi này phát hiện một chút tinh thần loại dược liệu.

Thứ phát hiện này để trong lòng hấn mừng rỡ.

“Hấn là chỗ này sơn lâm thừa thãi dược vật?”

Nếu thật sự là như thế, vậy hấn có lẽ có thể mạo hiểm lưu thêm một đoạn thời gian.

Nhất là loại này 【 tử lăng cỏ 】 .

Đối với hấn thương thế khôi phục cực giai.

Dương Phóng tìm một ngày, cũng mới tìm tới ba cây 【 tử lăng cỏ 】 .

Về phần tẩm thuốc dùng dược vật, mặc dù có không ít, nhưng không có phối tề.

Bởi vì cứu phẩm cao thủ tẩm thuốc, tối thiểu muốn mười

hai loại dược liệu, hấn hiện tại mới tìm được bốn năm loại mà thôi.

Chỉ có thể hi vọng tiếp sau đó có thể ở chỗ này phối tề.

Coi như tìm không đủ cũng không có quan hệ, có thể tìm tới càng nhiều 【 tử lăng cở 】 cũng được.

Mắt thấy Thái Dương sắp xuống núi, hấn không dám ở lâu, lần nữa hướng về trước đó hang động tiến đến.

A!

Bỗng nhiên, một trận yếu ớt tiếng kêu thảm thiết từ rừng rậm chỗ sâu truyền đến.

Bị Dương Phóng 【 Phong luật 】 bắt, truyền vào tai của hấn bờ.

Ánh mắt của hấn ngưng tụ, đột nhiên quay đầu, hướng về thanh âm nơi phát ra khu vực nhìn lại.

Có người?

Là Nhậm Quân, Trình Thiên Dã một đám người?

Vẫn là nói là những người khác?

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, một lát sau, vẫn là quay người rời đi, hướng về nơi xa lao đi, một bước cũng không có dừng lại.

Không quản là ai, hấn hiện tại không nên lộ diện.

Thực lực của hấn không có khôi phục.

Vạn nhất gặp cái gì đáng sợ nguy cơ, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt.

Trở lại sơn động về sau, Dương Phóng cảm thấy không an toàn, buông xuống tất cả mọi thứ về sau, ôm lấy một tảng đá khổng lồ, đem cửa sơn động một mực ngăn chặn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Hi vọng có thể sớm một chút trở về...”

Dương Phóng tự nói.

Thế giới hiện thực 15 ngày kinh nghiệm, cũng có thể tăng tốc thương thế của hắn khôi phục.

Chỉ tiếc.

Dương Phóng hiện tại cũng không nhớ rõ đến cùng xuyên qua bao lâu.

Trước đó hắn còn một mực tại trong lòng lưu vào trí nhớ, nhưng hôn mê một lần về sau, thời gian liền triệt để loạn.

Bằng không hắn còn có thể tính toán một chút thời gian.

Dương Phóng mang tới tử lăng cỏ, hướng về trong mồm lấp xuống dưới, nhắm nuốt mấy ngụm, liền cho nuốt vào trong bụng, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, vận chuyển lên chân khí.

Một đêm bình an vô sự.

...

Hôm sau đến.

Dương Phóng lần nữa từ trong sơn động đi ra, trong lòng chậm rãi nhẹ nhàng thở ra.

Ba cây tử lăng cỏ, để thương thế của hấn lần nữa chữa trị một phần.

Tu vi tòng thất phẩm sơ kỳ khôi phục được thất phẩm trung kỳ.

Cái này khiến hấn ần ần thấy được một tia hi vọng.

Nếu là có thể tìm tới đầy đủ dược liệu, có lẽ không dùng đến nửa tháng, hấn liền có thể triệt để khôi phục.

Dương Phóng tiếp tục nghiêng tai lắng nghe, Phong luật tiếp tục phát động.

Sa sa sa...

Một nháy mắt, bên tai gió nhẹ tựa hồ biến thành không trung tinh linh, đem xa xa các loại động tĩnh hết thảy đưa vào tai của hấn bờ.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, lần nữa cảm thấy khó tả áp lực.

Hôm nay động tĩnh so với hôm qua lớn hơn.

Nơi xa lại truyền đến giao thủ thanh âm.

Cái này đều nói rõ, phiến khu vực này có người ngoài!

Mà lại loại kia giao thủ thanh âm không hề yếu.

“Không phải Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, loại ba động này tối thiểu là thất phẩm trở lên cao thủ...”

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng.

Bọn hấn cũng là Bạch Lạc thành tới?

Vẫn là nói là phụ cận thổ dân?

Dương Phóng tại ngăn ngừa do dự về sau, trở về hàng động, lần nữa xác nhận đem trước đồ vật cẩn thận nắp kỹ về sau, liền lập tức lướt đi, xa xa tránh đi nơi đó động tĩnh.

Hiện tại hẳn nhất định phải khôi phục nhanh hơn thương thế mới được.

Ven đường bên trong.

Dương Phóng sắc mặt kinh nghi, dừng bước.

Mấy cỗ thảm không nở nhìn thi thể nằm ở chỗ này, trên thân màu sắc khác nhau phục sức, hai mắt trũng trũng, toàn thân huyết thủy, chết không nhắm mắt, đều không ngoại lệ, tất cả đều là lồng ngực lõm, nội tạng cũng bay ra.

Đây là bị người lấy trọng quyền đánh chết!

Mà lại những người này trên người đất đỏ chi vật tất cả đều biến mất.

Hiển nhiên là bị người vợ vét qua.

Dương Phóng trong lòng nặng nề, cấp tốc rời đi nơi đây.

Lại là cả ngày quá khứ.

Tại Dương Phóng cố ý quy tội hạ, hết thủy hữu kinh vô hiểm.

Hẳn hiện tại triệt để xác định.

Núi rừng bên trong cường giả không ít.

Tựa hồ cũng là tại hai ngày này tiến đến.

Cái này khiến hắn cảm thấy không thể tưởng tượng.

“Bọn hắn là đến tìm kiếm dược liệu?”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Rất nhanh, hắn nhẹ nhàng lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, mà là nhìn về phía trong tay 【 tử lăng cổ 】 .

Hôm nay vận khí coi như không tệ.

Lấy được bảy cây.

Toàn bộ luyện hóa về sau, hắn là có thể khôi phục đến bát phẩm sơ kỳ đi...

Tại Dương Phóng ăn vào dược liệu, tiến hành luyện hóa thời điểm.

Bỗng nhiên!

Cánh tay trái của hắn chỗ lần nữa truyền đến từng đợt khó tả nóng rực.

Dương Phóng hai mắt đột nhiên mở ra, tinh quang hiển hiện, nhìn về phía cánh tay trái.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

“Muốn trở về.”

Trong lòng của hắn buông lỏng.

...

Chương 136 : Trở về hiện thực, thu hoạch tin tức!

Phương thị.

Gian phòng bên trong.

Cô đều! Cô đều!

Dương Phóng từng ngậm từng ngậm uống vào trong chén thanh thủy, chỉ cảm thấy dị thường sáng khoái.

Hắn lần nữa cầm điện thoại di động lên quan sát.

Điện thoại chấn động, đủ loại tin tức không ngừng toát ra.

Lão Ngô đang nhanh chóng địa thống kê vừa xong về sau, trực tiếp tiến hành toàn viên cấm ngôn.

“Tốt, tất cả mọi người không muốn thảo luận, hảo hảo đi ngủ , chờ đợi ngày mai thông tri!”

Một tin tức phát ra @ tất cả mọi người.

Một nháy mắt, bầy bên trong toàn bộ an tĩnh.

Dương Phóng khẽ nhíu mày.

Từ vừa về đến, hắn ngay tại nhìn chăm chăm điện thoại nhìn.

“Bạch Trạch vực...”

Đây là quần nội mấy vị thành viên phát ra tin tức.

Có một ít thành viên nói, bọn hắn đêm đó bị một trận lục quang bao khóa, tiếp lấy liền trời đất quay cuồng, mất đi ý thức, vừa tỉnh dậy liền trực tiếp xuất hiện ở Bạch Trạch vực nội...

Chẳng lẽ mình giống như bọn họ?

Cũng tại Bạch Trạch vực?

Hắn lúc này bật máy tính lên, đem lần trước từ Từ Thanh Minh nơi đó copy bản đồ điện tử mở ra.

Rất nhanh ở phía trên tìm tới Bạch Trạch vực vị trí.

Dương Phóng lâm vào trầm mặc.

Bạch Trạch vực...

Khoảng cách Đại Hoang vực chỉ cách xa một mảnh núi...

Nhưng nhìn như chỉ là một mảnh núi, lại ngay cả miền sáu bảy ngàn dặm, nguy cơ trùng trùng, hung hiểm khó lường.

Dương Phóng một mặt mỗi mặt, nằm ở trên giường, không nhúc nhích.

Thế mà từ Bạch Lạc thành trực tiếp chạy tới Bạch Trạch vực?

Làm sao lại xa như vậy?

...

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã bên kia vừa mới trở về, liền cấp tốc bấm
Từ Thanh Minh điện thoại.

Chỉ tiếc Từ Thanh Minh điện thoại, một mực ở vào
đường dây bận bên trong.

Hắn rơi vào đường cùng, đành phải tiếp tục chờ đợi.

Tận tới đêm khuya mười giờ hơn.

Từ Thanh Minh bên kia điện thoại mới rốt cục được kết
nối.

“Trình đội trưởng, người không nên gấp gáp, ta bên này
cũng bị sự tình khác kéo lại, vừa mới Nhâm đội trưởng
đã gọi điện thoại cho ta, ta có thể xác định nói cho
các người biết, Bạch Trạch vực bên kia xác thực có
chúng ta Lam Tinh người, dẫn đầu mấy cái đều là cảnh
sát hình sự quốc tế tổ chức, ta một hồi liền cùng bọn
hắn liên hệ...”

Từ Thanh Minh bên kia truyền ra thanh âm , đạo, “Người
ngày mai trước triệu tập tất cả lão nhân đuổi tới Nam thị
, chờ cùng Nhâm đội trưởng người bên kia hội họp về
sau, ta lại đi qua cùng các người giải thích.”

“Tốt, tốt!”

Trình Thiên Dã liên tục gạt đầu, “Phiền phức Từ cảnh
sát.”

“Không phiền phức, hết thủy cũng là vì Lam Tinh!”

Từ Thanh Minh đáp lại nói.

Trình Thiên Dã bên này lần nữa cúp điện thoại, trong
lòng dài thở phào.

Bạch Lạc thành quả nhiên có cảnh sát hình sự quốc tế người.

Lần này liền tốt.

Tối thiểu cũng coi như có ý vào.

“Lão Ngô, thông tri tất cả lão nhân, ngày mai để bọn hấn toàn bộ chạy tới Nam thị hội họp!”

Trình Thiên Dã nói.

“Ta cái này thông tri, kia người mới đâu? Ngày mai còn để cho bọn họ tới sao?”

Lão Ngô hỏi.

“Người mới bên kia thế nào?”

Trình Thiên Dã hỏi thăm.

“Lần này coi như không tệ, chỉ là tổn thất một cái!”

Lão Ngô gật đầu.

“Tạm thời đừng cho bọn hấn tới, chờ chúng ta sự tình giải quyết xong, ta lại đơn độc cùng bọn hấn họp.”

Trình Thiên Dã mở miệng, nghĩ tới một chuyện, đạo,
“Đám kia lão nhân còn có bao nhiêu người sống? Có bao nhiêu người còn tại Bạch Lạc thành?”

“Thống kê qua, bây giờ còn đang Bạch Lạc thành chỉ có 18 người, còn lại giống như chúng ta đều bị truyền tống đến Bạch Trạch vực, đúng, còn có mấy cái cũng không biết mình bây giờ ở đâu.”

Lão Ngô nói.

“Không biết mình hiện tại ở đâu?”

Trình Thiên Dã nhíu mày.

“Đúng vậy, bọn hắn bị truyền tống đến một chút địa phương hoang vu, làm không rõ mình vị trí cụ thể.”

Lão Ngô cười khỏ nói.

“Vậy lần này hết thấy tổn thất nhiều ít người?”

Trình Thiên Dã hỏi.

“Chỉ có bốn người!”

Lão Ngô nói.

Trình Thiên Dã nghe được thương vong nhân số về sau, lập tức thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Hắn kém chút coi là lần này lại là tổn thất nặng nề.

Nghĩ không ra mới tổn thất bốn người.

“Nói cách khác, tại chúng ta bị giam giữ tại Tổng binh phủ thời điểm, phía ngoài tà đạo tổ chức không chút giết qua người?”

Trình Thiên Dã nói.

“Đúng vậy, bọn hắn nói giống như Thi Nghiên, lúc trước tà đạo tổ chức chỉ là để bọn hắn cung cấp tín ngưỡng, cũng chưa từng xuất hiện giết người sự kiện.”

Lão Ngô gật đầu.

“Vậy là được.”

Trình Thiên Dã gật đầu.

Sau đó, Lão Ngô lần nữa tại quần nội ban bố tin tức, thông tri tất cả lão nhân chạy tới Nam thị.

...

Ma Đô chi địa.

Hơn ba mươi tầng cao trong phòng họp.

Một đám Âu phục giày da tinh anh người xuyên việt, giờ phút này cũng ngay tại tổ chức hội nghị.

Bọn hấn trở về thời gian cơ hồ cùng Trình Thiên Dã bọn hấn bên kia không sai biệt lắm.

Vừa mới trở về, liền tại lập tức chia sẻ tin tức, tiến hành tổng kết.

Bỗng nhiên, một thì điện thoại trực tiếp đánh tới.

“Uy, cái gì? Khả năng xác định?”

Một cái ngoài ba mươi nam tử thất kinh hỏi.

“Xác định, đây là Nhậm Quân bên kia mới hỏi báo tin tức!”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm.

“Tốt, tốt, ta đã biết.”

Vị nam tử kia liên tục gật đầu, khó nén kinh hãi.

Một lát sau, hấn cúp điện thoại, đem ánh mắt nhìn về phía bàn tròn sau một cái cao lớn thanh niên, nhẹ hút

khẩu khí, trầm giọng nói, “Diệp Tổng, Lam Tinh bên trong lại có người đạt được Thần Chủng!”

Xoạt!

To lớn bàn tròn về sau, mỗi một vị tinh anh người xuyên việt tất cả đều giật nảy cả mình.

“Lại có người đạt được Thần Chủng rồi?”

“Không thể nào, Thần Chủng dị thường hiếm thấy, mỗi khi xuất hiện đều sẽ gây nên cực lớn động tĩnh, chúng ta phí hết mấy lần đại giới đều không có lấy tới, đây là người nào lại lấy được!”

...

“Là ai?”

Thân thể cao lớn Diệp Tổng sầm mặt lại, ló ra xuất đạo.

Vị nam tử kia lộ ra cười khổ , đạo, “Giống như lần trước, vẫn là Thiên Thần tổ chức, bọn hắn không chỉ có đạt được Thần Chủng, còn tại Bạch Lạc thành bên trong làm một kiện đại sự, huyết tẩy một chỗ tà đạo tổ chức cứ điếm!”

“Huyết tẩy một chỗ tà đạo tổ chức cứ điếm?”

“Không có khả năng, phàm là bị tà đạo tổ chức thành lập cứ điếm chỗ, đều sẽ có Thập phẩm cao thủ tọa trấn, làm sao lại bị huyết tẩy?”

“Đúng đấy, có phải hay không tính sai!”

“Ngoại trừ Thập phẩm cao thủ bên ngoài, còn sẽ có tà mẫu tọa trấn, đừng nói trước có thể hay không giết chết Thập phẩm cao thủ, liền xem như giết chết tà mẫu, cũng

là gần như không có khả năng, tà mấu không quản bị thương nhiều lần đều sẽ lần nữa khép lại, từ trình độ nhất định nhìn, bọn chúng có lẽ căn bản cũng không phải là sinh mạng thể, có tà mấu nhìn xem, muốn phá hủy bọn hấn cứ điếm, thực sự quá khó khăn!”

...

Đám người xông xáo.

“Điếm này ta cũng rất khó tin tưởng, nhưng vừa mới lên mặt tin tức đúng là nói như vậy.”

Vị nam tử kia mở miệng thở dài, “Nhậm Quân đã đem tin tức báo lên quốc gia, hiện tại quốc gia ngay tại đem tin tức mang đến cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức, đúng, còn có một chuyện, Nhậm Quân bọn hấn hiện tại đã không tại Bạch Lạc thành, bọn hấn nói tại bị Thiên Thần tổ chức cứu sau vào lúc ban đêm, liền bị một trận lục quang bao khóa, sau khi tỉnh lại, bọn hấn liền xuất hiện ở Bạch Trạch vực!”

“Bạch Trạch vực?”

“Không thể nào?”

Đám người lần nữa phủ.

Diệp Tổng lập tức để cho người ta ấn mở địa đồ, tiến hành xem xét.

“Bạch Trạch vực... Ở vào Đại Hoang vực phía bắc hơn bảy ngàn dặm địa phương, làm sao lại như vậy?”

Diệp Tổng cũng lần đầu giật mình, lẩm bẩm nói, “Bọn hấn làm sao lại đột nhiên xuất hiện tại nơi này?”

“Đúng vậy, thực sự không thể tưởng tượng!”

Vị kia nghe nam tử cũng khó có thể tin , đạo, “Có thể khẳng định là, tin tức này truyền tống đến cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ về sau, nhất định có thể tại trên quốc tế dẫn phát xôn xao, Thiên Thần tổ chức hiện tại là triệt để nổi danh!”

...

Đêm nay chú định sẽ không bình tĩnh.

Vừa mới trở về sau Nhậm Quân, tại bị nhiều mặt bộ môn liên hợp hẹn đàm.

Một hồi một chiếc điện thoại, loay hoay sút đầu mẻ trán, không ngừng ứng phó phía trên đặt câu hỏi.

Hiện tại hẳn rất cực cảm nhận được Trình Thiên Dã lúc trước cảm giác.

Bây giờ tất cả áp lực đều bị phía trên cho đến phía bên mình.

Nhất là làm phía trên biết được Thiên Thần tổ chức đạt được cái thứ hai Thần Chủng về sau, mấy vị trọng yếu lãnh đạo đều bị trực tiếp kinh động đến.

“Nhậm Quân, ta cường điệu một lần nữa, phải tất yếu liên hệ đến tổ chức này, cho dù là bọn họ không nguyện ý gia nhập ngành đặc biệt, cũng muốn mở ra điều kiện, để bọn hắn thổ lộ ra tin tức liên quan tới Thần Chủng!”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến nghiêm khắc mệnh lệnh, “Bây giờ Kinh Sư bên này ngay tại vất vả tranh đoạt Thần Chủng, nếu là có thể sớm nhận được tin tức, đối bọn hắn mà nói, chính là khó có thể tưởng tượng trợ giúp!”

“Tốt, ta tận lực!”

“Không, không phải tận lực, là nhất định phải!”

“Là, là nhất định phải!”

Nhậm Quân hét lớn, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Sau khi cúp điện thoại, hắn rất nhanh lộ ra cười khở.

Để Thiên Thần tổ chức thổ lộ Thần Chung tin tức?

Điều này có thể sao?

Cùng bọn hắn luân phiên liên hệ, Nhậm Quân hiện tại đối với Thiên Thần tổ chức cũng đã có một tia kính sợ.

Nơi nào còn dám có một tia chính thức giá đỡ.

“Phía trên động động miệng, phía dưới chạy chân gãy, nếu có đơn giản như vậy, liền tốt...”

Nhậm Quân than khở.

...

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng uống vào nước khoáng, đã ngồi lên chạy tới Nam thị đường sắt cao tốc bên trên.

Mắt thấy ngoài cửa sổ cảnh sắc cực nhanh, trong đầu của hắn suy nghĩ không giảm.

“Nếu là dị giới có đường sắt cao tốc liền tốt... Cũng không biết quốc gia nhân viên chuyên nghiệp có hay không xuyên qua...”

Bất quá hẳn tin tưởng, nếu có hướng một ngày Lam Tinh người thật tại dị giới chiếm cứ nhất định địa vị, tuyệt đối sẽ tu kiến đường sắt cao tốc.

Không chỉ có là đường sắt cao tốc, khả năng rất nhiều hiện đại hoá trang bị đều sẽ lần lượt tại dị giới xuất hiện.

Chỉ là!

Ngày đó nên bao lâu sau?

Mười năm?

Trăm năm?

Hẳn nhẹ nhàng lắc đầu.

Một giờ đường xe quá khứ.

Hạ đường sắt cao tốc về sau, Dương Phóng lại đổi xe tàu điện ngầm.

Nửa giờ sau.

Dương Phóng mới rút cục đuổi tới Nam thị một tòa cao ốc trước đó, ngồi thang máy, đi thẳng đến tầng 8, 2 số 801 gian phòng.

“Dương Phóng, người đến.”

Trình Thiên Dã ngay tại thống kê nhân số, bỗng nhiên nhìn về phía Dương Phóng.

“Trình đội trưởng!”

Dương Phóng lộ ra mỉm cười.

“Nhanh đi trên chỗ ngồi ngồi đi.”

Trình Thiên Dã nói.

“Tốt!”

Dương Phóng trực tiếp tìm không vị ngồi xuống.

Gian phòng nhân số không ít.

Ước chừng ba bốn mươi người.

Ngoại trừ bọn hấn Phương thị, còn có Nam thị bản địa, giờ phút này đều đang sôi nổi nghị luận.

Đám người hiển nhiên không chỉ có những thứ này.

Trong lúc đó y nguyên có người đang lục tục tiến đến.

Lúc mười giờ, nhân số rất cực toàn bộ đến đủ.

Tổng cộng 55 người.

Cửa phòng mở ra.

Một thân ăn mặc thẳng Nhậm Quân từ bên ngoài đi vào.

Tại bên người thành linh theo cái khác ba vị nam tử.

Một vị là Từ Thanh Minh.

Mặt khác hai cái thì chưa bao giờ thấy qua, một cái là ngoại quốc gương mặt, một cái khác thì là Trung Quốc gương mặt.

Trong lúc nhất thời, gian phòng bên trong đã dẫn phát một trận phạm vi nhỏ nghị luận.

“Ngoại quốc?”

“Không có gì ly kỳ, quốc gia chúng ta lại không có xuyên qua đến Bạch Trạch vực, khẳng định chỉ có thể từ nước ngoài thu hoạch tin tức!”

...

“Các vị!”

Nhậm Quân hai tay vung khễ, ngừng lại lời của mọi người, mở miệng nói, “Hôm nay gọi đại gia tới là vì chia sẻ một chút Bạch Trạch vực tin tức, mọi người đều biết, trước mắt quốc gia chúng ta còn không có xuyên qua đến Bạch Trạch vực, chúng ta bây giờ tại Bạch Trạch vực tình cảnh cực kỳ khó khăn, lúc nào cũng có thể sẽ có nguy hiểm đến tính mạng!”

Cũng may cảnh sát hình sự quốc tế bên kia khi biết tin tức về sau, lập tức phái ra chuyên gia, đến đây cho chúng ta cung cấp Bạch Trạch vực tin tức!

Ở bên cạnh ta ba vị, theo thứ tự là Từ Thanh Minh cảnh sát, Angers cảnh sát cùng Lý Lãng cảnh sát!

Từ Thanh Minh cảnh sát, tất cả mọi người đã nhận biết!

Trọng điểm giới thiệu một chút Angers cảnh sát cùng Lý Lãng cảnh sát, hai người bọn họ hiện tại cũng là cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức tại Bạch Trạch vực người phát ngôn, trong đó Lý Lãng cảnh sát nguyên quán bên trên càng là chúng ta Trung Quốc người!

Hiện tại, đại gia hoan nghênh bọn hắn!”

Ba ba ba!

Gian phòng bên trong một mảnh tiếng vỗ tay.

Tên là Lý Lăng thanh niên nhẹ nhàng gật đầu, thao lấy một ngụm lưu loát tiếng phổ thông, đi lên phía trước, mỉm cười nói, “Các vị mọi người tốt, không nghĩ tới các vị cũng đều tiến vào Bạch Trạch vực, hiện tại ta đại khái giới thiệu một chút Bạch Trạch vực tình huống!”

Căn cứ chúng ta giải, Bạch Trạch vực diện tích cực kỳ mênh mông, chung quanh tổng cộng có bảy tòa thành trì, chín nơi khu quần cư, tại diện tích bên trên hẳn là có thể cùng Thâm thị người xuyên việt chỗ 【 Đại Hoang vực 】 tương xứng!

Về phần Bạch Trạch vực nội thế lực cấu tạo, thì cực kỳ phức tạp.

Trong đó phân làm vài luồng thế lực khổng lồ, triền đấu nhiều năm, ảnh hưởng sâu xa.

Trong đó mạnh nhất chính là Bạch Trạch vực nội tiếng tăm lừng lẫy 【 Thần Võ tông 】, Thần Võ tông tại Bạch Trạch thành nội truyền thừa hơn tám trăm năm, cực kỳ cường đại, cơ hồ thuộc về đứng đầu nhất một đợt.

Tại Thần Võ tông phía dưới, thì là phân làm cái khác mấy đợt cường đại dị thường thế lực.

Theo thứ tự là Liệt Diễm bang, Huyền Hải bang, Thiên Đạo liên minh, Thánh Võ đường... Chờ chút!

Cùng các người biết rõ tà đạo tổ chức, cùng Diệt Tà minh!

Không dối gạt các người nói, bây giờ chúng ta ở bên kia thân phận đều là gia nhập Diệt Tà minh!”

Xoạt!

Rất nhiều người lộ ra kinh ngạc.

Cảnh sát hình sự quốc tế trong tổ chức, có người gia nhập Diệt Tà mình?

Nhậm Quân cũng là một mặt giết mình, nhìn về phía Lý Lãng.

“Đúng vậy, điểm này cũng không phải là nói giỡn!”

Lý Lãng sắc mặt bình tĩnh , đạo, “Từ một loại nào đó trình độ thượng tướng, Bạch Trạch vực sinh hoạt điều kiện so với các người trước đó chỗ Bạch Lạc thành muốn gian tân nhiều, điểm này tin tưởng các người cũng đã từng có thể nghiệm, mỗi cách một đoạn thời gian bên trong, Bạch Trạch vực nội đều sẽ xuất hiện lao dịch, nặng nề mà đáng sợ, tuyệt đại đa số người bình thường đều không thể chạy thoát, mà đối mặt lao dịch thời điểm, đồng đảo thể lực đều chỉ sẽ liều mạng địa nghiền ép tầng dưới chót người!

Muốn sống tốt, muốn trở nên nổi bật, gia nhập Diệt Tà mình là lựa chọn duy nhất!

Hướng hồ, chúng ta đều ở xã hội hiện đại, đều từng học qua lịch sử, hẳn phải biết mỗi một đoạn hắc ám tuế nguyệt bên trong, chắc chắn sẽ có người ra phản kháng!

Diệt Tà mình hiện tại làm chính là loại sự tình này!

Bọn hấn diệt không chỉ có là tà, càng là trên đời bất kỳ bất công!

Gặp được thế gian hết thảy ác, hết thảy không chính nghĩa, bọn hấn đều sẽ đứng ra.

Ta tin tưởng đây mới là chúng ta muốn mục tiêu theo đuổi, mà không phải ngơ ngơ ngác ngác còn sống!”

Rất nhiều người đưa mắt nhìn nhau.

Dương Phóng cũng là trong lòng giật mình, nhìn về phía Lý Lăng.

Gia hỏa này!

Sẽ không bị tẩy não đi?

Hắn muốn đem Nhậm Quân bọn người kéo vào Diệt Tà minh?

“Lý Lăng cảnh sát, Diệt Tà minh sự tình vẫn là sau này lại nói, người nói trước đi một chút có thể hay không nghĩ biện pháp nghĩ cách cứu viện ra chúng ta đi.”

Nhậm Quân ngắt lời hắn, cảm thấy người này không thích hợp.

“Tốt!”

Lý Lăng bình tĩnh gật đầu, “Cứu các người cũng không phải là việc khó, chờ sau đó lần sau khi xuyên việt, ta tự có biện pháp có thể đem các người cứu ra.”

“Vậy là được!”

Nhậm Quân liên tục gật đầu, không còn dám để hắn tiếp tục đàm luận Diệt Tà minh.

Hắn vẫn kiên trì trước đó lộ tuyến.

Không tranh bá!

Không khuếch trương!

Trước còn sống!

Về phần cảnh sát hình sự quốc tế bên kia là đường gì tuyến, hẳn không nghĩ tới hỏi.

“Đúng rồi, Lý Lăng cảnh sát có thể hay không nói một chút Bạch Trạch vụ bên kia cao thủ mạnh nhất đại khái là đẳng cấp gì, cũng tốt để chúng ta trong lòng hiểu rõ!”

Nhậm Quân tiếp tục nói sang chuyện khác.

...

Chương 137 : Cảnh sát hình sự quốc tế phân tích!

“Bạch Trạch vực nội cao thủ nhiều như mây, mạnh nhất đẳng cấp cường giả ngay cả chúng ta cũng không rõ ràng là thực lực gì, nhưng có thể khẳng định là, nơi đó có chân chính siêu phẩm cấp cường giả tọa trấn, giống ta trước đó nói thế lực này, trên cơ bản đều tồn tại siêu phẩm cường giả, trong đó đặc biệt 【 Thần Võ tông 】 siêu phẩm cường giả nhiều nhất, về phần siêu phẩm phía trên còn có không có gì cảnh giới, trước mắt chúng ta còn không có tìm hiểu ra!”

Lý Lăng mở miệng nói ra:

“Giống ta cùng Angers cảnh sát, tại Bạch Trạch vực thực lực chính là thất phẩm cảnh giới, tại Diệt Tà minh bên trong, ta nhiều nhất chỉ có thể coi là trung đẳng lực lượng mà thôi, đây chính là gia nhập thế lực lớn chỗ tốt!

Ta còn là câu nói kia, tại Bạch Trạch vực nội, các người có thể lựa chọn không tranh bá, cũng không nhập bất kỳ thế lực nào, nhưng này dạng sẽ chỉ làm tu luyện của các người tài nguyên trở nên dị thường thừa thớt!

Tương phản, chỉ có gia nhập thế lực lớn, mới là tăng thực lực lên tuyệt hảo phương pháp!

Đông đảo thế lực lớn bên trong, chỉ có Diệt Tà minh mới tính được là bên trên có chút công bằng, chỉ cần các người có năng lực, có lý tưởng, cơ hồ đều sẽ đạt được to lớn vun trồng, đúng, muốn tông Lục phẩm đỉnh phong tiến vào thất phẩm, nhất định phải tiến hành tắm thuốc!

Điểm này các người có nghĩ tới không? Nếu như các

người không gia nhập bất kỳ thế lực nào, riêng là tầm thuốc tài nguyên các người hiếm khi thấy đến!

Chẳng lẽ các người nghĩ tại dị giới tầm thường cả một đời, chỉ đạt tới lục phẩm đỉnh phong liền dừng bước không tiến?”

Lý Lăng một mặt tự tin, liên tục mở miệng, ba câu nói không thể rời đi Diệt Tà minh.

Tựa hồ trong lòng của hắn, Diệt Tà minh đã trở thành chân chính lý tưởng ký thác chỗ.

Rất nhiều người đều nhú mày, ần ần dao động, cảm thấy Lý Lăng nói có đạo lý.

Trước đó Bạch Lạc thành, chung quy chỉ là địa phương nhỏ.

Bọn hắn tại địa phương nhỏ có thể an cư lạc nghiệp, tùy tiện tìm quản sự công việc liền có thể sinh hoạt.

Nhưng đến Bạch Trạch vực dạng này siêu cấp đại địa phương, chẳng lẽ còn nếu lại cam tâm tại quản sự công việc?

Ai không muốn tăng thực lực lên?

Ai không muốn hơn người một bậc?

Bọn hắn hiện tại phần lớn người cũng đều mới tứ phẩm, ngũ phẩm mà thôi...

Trong đó mạnh nhất, cũng mới lục phẩm đỉnh phong.

“Lý Lăng cảnh sát, chuyện này ta sẽ suy nghĩ tỉ mỉ, còn xin đừng lại nói tiếp chuyện này.”

Nhậm Quân sầm mặt lại, lần nữa phát tay, đánh gãy Lý Lãng, “Người cho chúng ta giới thiệu một chút Bạch Trạch vực phong thổ đi.”

“Có thể!”

Lý Lãng nhẹ nhàng gật đầu, lúc này giới thiệu Bạch Trạch vực phong thổ: “Bạch Trạch vực nội nhân chủng phong phú, ngoại trừ chúng ta thường gặp tóc đen người Mông Cổ người, kỳ thật còn có không ít có phương tây gương mặt nhân loại, thậm chí ở nơi đó sẽ còn ngẫu nhiên nhìn thấy bán thú nhân, nơi đó là một mảnh chân chính huyền bí chi địa!

Mà lại ta trước đó cẩn thận tìm hiểu qua, cơ hồ tất cả đại vực đều là như thế, bên trong tràn ngập các loại chủng tộc, có chút phức tạp, giống như là một cái hỗn loạn thùng nhuộm!

Đoán sơ qua, Bạch Trạch vực diện tích lớn khái tương đương với bốn phần năm 【 Tô Tĩnh 】 lớn như vậy, lấy đường thủy nhanh gọn mà lấy xưng, tại Bạch Trạch vực nội cơ hồ khắp nơi đều là đại giang hồ lớn, đúng, tại một chút hồ nước bên trong, các người thậm chí còn có thể nhìn thấy ngư nhân, bất quá nhìn thấy ngư nhân thời điểm, các người tốt nhất đừng tới là địch,

Bởi vì ngư nhân cực kỳ mang thù, một khi giết chết trong đó bất kỳ một cái nào, các người sẽ lọt vào toàn bộ quần thể trả thù, đến lúc đó ngay cả chúng ta cũng rất khó bảo trụ các người, cái chủng tộc này từ trước đến nay lấy hung tàn mà lấy xưng!

“

Trong lòng mọi người giật mình.

Ngư nhân?

Ngươi nhân dung mạo ra sao?

Đầu cá thân người?

Vẫn là thân cá đầu người?

Nhìn như vậy đến, bọn hấn trước đó sinh hoạt địa phương, căn bản chính là để nhũ chi địa a!

Tối thiểu tại Bạch Lạc thành bên trong ngoại trừ nhân loại, liền không nhìn thấy chủng tộc khác.

Nhiều nhất đi ra Tà Linh!

Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dĩ đều là nhũ mào, đối mặt.

Cái này Lý Lăng lời nói có chút nhiều.

Có chút tin tức tại bọn hấn quốc gia đến nay xem như cơ mật, là tạm không định đối ngoại lộ ra.

Nhưng cái này Lý Lăng thế mà vừa lên đến liền toàn bộ giới thiệu.

Này lại để cái khác người xuyên việt tâm tư trở nên nóng nảy loạn, khó mà tượng trước đó như thế an ổn.

Ngay tiếp theo Dương Phóng cũng nhũ mào.

Quả nhiên là quý dị chi địa!

“Đúng rồi, Lý Lăng cảnh sát, liên quan tới Bạch Trạch vực cụ thể địa đồ, các người bên kia có hay không?”

Nhậm Quân lần nữa đặt câu hỏi.

“Có, nhưng chỉ là một cái đại khái địa đồ.”

Lý Lăng gật đầu, lấy ra USB, cắm vào trên máy vi tính, rất nhanh tại trên màn hình lớn hình chiếu ra một trương to lớn bản đồ điện tử.

Bản đồ này là bọn hắn người bên kia ghi tạc trong đầu về sau, lại tại thế giới hiện thực vẽ ra tới.

Khó tránh khỏi sẽ tồn tại một tia sai lầm.

Tất cả người xuyên việt ánh mắt đều chăm chú nhìn về phía trước mắt địa đồ.

Tùng tòa to lớn thành trì, khắp nơi mênh mông sơn mạch.

Còn có rất nhiều rộng lớn hồ nước, giang hà.

“Nhâm đội trưởng, các người hiện tại phục dịch địa điểm hẳn là ngay tại địa phương này, được xưng là 【 Hắc Mặc thành 】 khu vực!”

Lý Lăng chỉ hướng trên bản đồ một chỗ thành trì, “Hắc Mặc thành đoạn thời gian trước tao ngộ tập kích, tổn thương thảm trọng, Hắc Mặc thành hộ thành quân chính tại trắng trợn bắt người, tu bổ tường thành, đoán chừng chưa có 1 tháng thời gian là rất khó tu bổ hoàn thành, bất quá các người yên tâm, chúng ta người đã chú ý tới 【 Hắc Mặc thành 】 tình huống, hẳn là lập tức liền có thể lấy đem các người cứu ra!

Ngoài ra, còn có một việc!”

Lý Lăng rất nhanh chỉ hướng một cái khác khối khu vực.

Đây là một vùng núi tương liên khu vực.

“Ở chỗ này, có một chỗ thượng cổ cấm địa mở ra, nơi đây tên là 【 Dược Vương Cốc 】 , nghe nói rất sớm trước đó, bên trong thừa thãi các loại hiếm thấy dược liệu, nhưng không biết tại sao, trong vòng một đêm đột nhiên bị mê vụ bao phủ, tất cả mọi người cũng không còn cách nào đi vào, về sau có người phát hiện nơi này mê vụ cách mỗi ba mươi năm liền sẽ mỏng manh một lần, mỗi lần mỏng manh về sau, bên trong đều sẽ xuất hiện một đầu lối đi hẹp, có thể thông nhập 【 Dược Vương Cốc 】 , bất quá tiếp tục nửa tháng tả hữu, cái thông đạo này liền sẽ lần nữa bị mê vụ bao trùm!

Gần nhất Bạch Lạc thành rất nhiều cường giả đều đã bị 【 Dược Vương Cốc 】 hấp dẫn.

Bất quá chuyện này, các người cũng không cần suy nghĩ nhiều, lấy các người thực lực, hiện tại còn kém xa lắm!”

Lý Lăng tiếp tục nói.

“Dược Vương Cốc?”

Đám người nhao nhao kinh ngạc.

Dương Phóng sắc mặt khế giặt mình.

Chẳng lẽ mình bị truyền tống đến Dược Vương Cốc?

Hắn đột nhiên nghĩ đến mình ở mảnh này khu vực phát hiện các loại dược liệu.

Đáng tiếc, hắn không dám mở miệng hỏi thăm càng nhiều tin tức.

Nếu không, rất dễ dàng dẫn phát Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã hoài nghi.

Sau đó Lý Lăng lại lục tục ngo ngoe giới thiệu Bạch

Trạch vực tình huống khác.

Có rất nhiều địa phương hẳn đều giảng cực kỳ cẩn thận.

Thậm chí mỗi cái trong thành trì có nào bang phái, nào gia tộc, những gia tộc này lại cùng gia tộc khác ở giữa tồn tại mâu thuẫn gì, tất cả đều từng cái giảng giải.

Đám người thỉnh thoảng lại gật đầu.

Càng là có người lấy ra laptop, đang nhanh chóng làm lấy bút ký.

Suốt cả ngày cứ như vậy tại Lý Lăng giảng giải bên trong cấp tốc vượt qua.

Trong đó Angers cảnh sát cũng thỉnh thoảng dùng không lưu loát tiếng phổ thông trả lời ra một vài vấn đề.

“Lý Lăng cảnh sát, tại dị giới thời điểm, quốc gia khác người xuyên việt nói lời nói, chúng ta có thể nghe hiểu sao?”

Một vị người xuyên việt đột nhiên hỏi ra một vấn đề.

“Có thể, điểm này xin các người cần phải yên tâm!”

Lý Lăng gật đầu, mở miệng nói, “Dị giới bên trong tựa hồ có một loại lực lượng thần bí, có thể để tất cả bộ tộc có trí tuệ không khác biệt nghe hiểu lời nói của đối phương, ngay cả ngư nhân, bán thú nhân lời nói, các người cũng có thể nghe hiểu được!”

“Vậy là được.”

Vị kia người xuyên việt gật đầu.

Lại qua một đoạn thời gian.

Mắt thấy mặt trời xuống núi, đã đến giờ buổi chiều bảy giờ đồng hồ.

Nhậm Quân lúc này bắt đầu an bài Lý Lăng, Angers cùng Từ Thanh Minh xuống dưới ăn cơm, cũng để cho người ta vì bọn họ thích đáng an bài trụ sở.

Chờ an bài xong ba người về sau, Nhậm Quân mới lần nữa quay ngược về phòng.

Hắn ngữ khí trầm xuống, nghiêm túc dị thường, mở miệng nói, “Các vị, liên quan tới Lý Lăng cảnh sát cùng Angers cảnh sát, ta hi vọng các người nghe một chút liên tốt, có một số việc ngàn vạn không thể thả ở trong lòng, nhất là gia nhập 【 Diệt Tà minh 】 sự tình,

Không dối gạt các người nói, tối hôm qua tại trở về về sau, ta liền đã liên hệ quốc gia thượng tầng nhân viên, từ bọn hắn nơi đó đạt được một chút liên quan tới 【 Diệt Tà minh 】 tin tức,

Nói tóm lại, đây là một cái đồng dạng cực đoan tổ chức, không thể so với tà đạo tổ chức tốt hơn chỗ nào, bọn hắn thường thường vì cầu mục đích, không từ thủ đoạn, nhất là giỏi về mê hoặc nhân tâm, để cho người ta chịu chết, chúng ta tại dị giới, hết thảy muốn dẹp an toàn làm chủ, tuyệt không thể tùy tiện Thiệp Túc tại bất luận cái gì tổ chức ở giữa tranh đấu!”

Đám người tâm tư hoảng hốt, nhao nhao gật đầu.

Nhưng là nội tâm chân chính ý nghĩ, sẽ rất khó nói rõ.

Dù sao bọn hắn có hơn mười người bị truyền tổng thời điểm, khoảng cách Nhậm Quân, Trình Thiên Dã đều rất xa, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã tạm thời không quản được bọn hắn.

“Dương Phóng, Ngô Minh, còn có các người những người này, các người những người này vị trí hoặc là cách chúng ta rất xa, hoặc là chính là mình cũng không biết mình ở đâu, hiện tại chúng ta cũng vô pháp chiếu cố đến các người, các người một mình ở vào Bạch Trạch vực, nhất định phải vạn phần coi chừng!”

Nhậm Quân lời nói nhất chuyển, nhìn về phía Dương Phóng, Ngô Minh bọn người.

Bạch Trạch vực diện tích quá mức mênh mông.

Muốn đi tìm đối phương, không khác mò kim đáy biển đồng dạng.

Hắn hiện tại chỉ cầu những người này có thể hèn mọn phát dục, không muốn làm vô vị tranh đoạt.

“Sẽ!”

“Nhâm đội trưởng yên tâm, chúng ta nhất định chú ý cẩn thận!”

“Đúng vậy a!”

...

“Nhâm đội trưởng, trương này Bạch Trạch vực địa đồ, chúng ta có thể hay không copy một chút!”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

“Có thể, ta cái này phát đến bây bên trong, các người cần đều có thể mình download.”

Nhậm Quân mở miệng.

Mắt thấy sắc trời sắp muện, bọn hấn lại tiếp tục thảo luận một hồi, mới rút cục để đám người tản ra.

Sau đó, mấy vị chính thức nhân viên chuyên môn vì Dương Phóng bọn người an bài trụ sở.

Gian phòng coi như không tệ, khách sạn chuyên môn cung cấp bữa tối.

Bất quá ngày thứ hai thời điểm, Dương Phóng đám người cũng không có lập tức trở về.

Mà là tiếp tục đang họp.

Liên tục mở rông rãi ba ngày hội nghị.

Cái này khiến Dương Phóng không còn gì để nói.

Hấn rất là hoài nghi, chính thức nhân viên có phải hay không đều thích họp.

Có một số việc rõ ràng đã giảng một lần, kết quả phía sau hội nghị, lại như cũ tại lặp đi lặp lại cường điệu, đổi thành bất đồng lãnh đạo tới cường điệu, nghe được rất nhiều người đều thẳng ngủ gà ngủ gật.

Thẳng đến ngày thứ tư giữa trưa.

Dương Phóng mới rút cục trở về Phương thị.

Vừa về đến, hấn liền trực tiếp bế quan, sa vào đến vất vả trong tu luyện.

Thế giới hiện thực tu luyện, vô luận là đối với dị giới chữa thương vẫn là đột phá, đều có rất lớn tác dụng.

Nhất là hấn hiện tại tư chất đạt tới 【 võ học kỳ tài 】 tình huống dưới.

Huyền Vũ Chân Công mỗi luyện một ngày cơ hồ đều có thể tăng trưởng một chút không ít điểm kinh nghiệm.

Chờ lần sau trở về về sau, nói không chừng thương thế của hắn liền có thể triệt để khôi phục.

“Dưới mắt tại dị giới sơ bộ thoát khỏi Nhậm Quân, Trình Thiên Dã dây dưa, chưa chắc không phải một chuyện tốt, tối thiểu sau này có thể muốn làm cái gì thì làm cái đó, mà không cần lo lắng bị bọn hắn nhìn thấu!”

“Chỉ là... Ta bị truyền tống một khu vực như vậy đến cùng phải hay không Được Vương Cốc?”

Trong lòng của hắn suy tư.

...

Trên quốc tế dẫn phát sóng to gió lớn.

Thiên Thần tổ chức đạt được viên thứ hai Thần Chung sự tình rất nhanh từ trong cảnh sát hình sự quốc tế bộ lan truyền ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, các quốc gia người xuyên việt tất cả đều giật nảy cả mình.

Nói thực ra, trước đó nghe nói Thiên Thần tổ chức đạt được viên thứ nhất Thần Chung thời điểm, bọn hắn còn tưởng rằng đối phương là vận khí tốt, căn bản không cho rằng bọn hắn thực lực mạnh bao nhiêu.

Dù sao cũng là một cái địa phương nhỏ tổ chức, coi như mạnh hơn lại có thể mạnh tới đâu?

Tựa như là một cái thành nhỏ đội bóng, lại thế nào mạnh cũng không thể đánh vào World Cup!

Nhưng là bây giờ, bọn hắn lại đạt được viên thứ hai
Thần Chủng!

Càng máu chốt chính là!

Trung Quốc bên kia tuyên bố bọn hắn trực tiếp huyết tẩy
một chỗ tà đạo tổ chức cứ điếm!

Chuyện này cũng quá mức để cho người ta chấn kinh.

Tà đạo tổ chức cứ điếm mạnh bao nhiêu, bọn hắn tự
nhiên lại hiểu rõ bất quá.

Ngoại trừ có siêu cấp cường giả trấn thủ bên ngoài,
thường thường sẽ còn tồn tại tà mẫu...

Giết chết đối phương vị siêu cấp cường giả kia có lẽ có
thể làm được, nhưng là giết chết tà mẫu, quá mức bất
khả tư nghị... .

...

Nước ngoài nơi nào đó.

Một chỗ cao ngất viên cầu hình công trình kiến trúc bên
trong.

Rộng lớn trong phòng họp.

Ngồi hơn mười vị thân thể thẳng tinh anh nhân viên, mỗi
người đều ánh mắt thâm thúy, chăm chú nhìn về phía
trước mắt hình chiếu nghi.

Trong đó Lý Lăng, Từ Thanh Minh, Angers toàn bộ xuất
hiện ở đây.

Lý Lăng đứng tại phía trước nhất, một mặt nghiêm túc,

đem mới vừa từ Trung Quốc đạt được tin tức, tiến một bước vì trước mắt đồng bạn phân tích.

“Từ một điểm này bên trên, ta cho rằng cái này 【 Thiên Thần tổ chức 】 cao thủ có tám thành khả năng cũng đã bị truyền tống đến 【 Bạch Trạch vực 】 , nói cách khác, chỉ cần chúng ta tại 【 Bạch Trạch vực 】 cẩn thận tìm hiểu, nói không chừng là có thể tìm tới cái này 【 Thiên Thần tổ chức 】 !”

Lý Lăng mở miệng nói ra.

Hiện tại các quốc gia tổ chức đều tại bí mật tìm kiếm 【 Thiên Thần tổ chức 】 , muốn từ bọn hắn nơi đó giải được tin tức liên quan tới Thần Chủ.

Nhưng cũng tiếc Trung Quốc một mực đối ngoại tuyên bố, Thiên Thần tổ chức thần bí khó lường, đến nay cũng không có tại trong hiện thực tìm tới bọn hắn.

Đối với điểm này, Trung Quốc phải chăng có tận lực giấu diếm tin tức, các quốc gia tổ chức tất cả đều khó mà khẳng định.

Mà bây giờ Trung Quốc một nhóm người bị truyền tống đến Bạch Trạch vực, như vậy cái gọi là Thiên Thần tổ chức nói không chừng cũng sẽ có cực lớn khả năng bị truyền tống đi qua.

Dù sao Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn hắn nói qua, lúc ấy lực quang bao khóa phạm vi cực lớn.

Bao gồm phương viên bảy tám dặm.

“Hiện tại chúng ta lại đến phân tích một chút 【 Thiên Thần tổ chức 】 bên trong cao thủ đặc thù, trong đó rõ ràng nhất một vị thành viên, nắm giữ một loại lôi âm, cái này lôi âm có phải là hay không Thần Chủ biểu hiện

bên ngoài, chúng ta tạm thời còn không biết, nhưng là loại này lôi âm không như bình thường âm ba công, nó có thể chấn nhiếp Tà Linh, thường thường hô lên về sau, bốn phía Tà Linh đều sẽ kinh hoàng chạy trốn, không dám tới gần!”

Lý Lăng mở miệng nói ra, “Cho nên, chúng ta tại Bạch Trạch vực nội chỉ cần cẩn thận lưu ý, có hay không người vận dụng lôi âm, liền có thể xác định 【 Thiên Thần tổ chức 】 tin tức!”

Những người khác nhao nhao gật đầu.

“Đúng rồi lý, Trung Quốc bên kia đám người kia là có ý gì? Muốn chuẩn bị giống như chúng ta gia nhập 【 Diệt Tà minh 】 sao?”

Một vị thân thể cao lớn nam tử mở miệng hỏi.

“Không, Nhậm Quân bọn hắn bên kia tạm thời không có gia nhập 【 Diệt Tà minh 】 dự định, bọn hắn yêu cầu chúng ta cứu ra bọn hắn về sau, liền chuẩn bị tìm một chỗ, thành thành thật thật sinh hoạt!”

Lý Lăng mở miệng.

Đám người nhao nhao nhú mày.

“Bọn này Trung Quốc người quả nhiên vẫn là quá mức an nhàn!”

“Hiện thực khuyết thiếu mạo hiểm tinh thần, đến dị giới vẫn là như thế!”

...

“Đi!”

Bỗng nhiên, cầm đầu một vị nam tử mỉm cười , đạo,
“Bọn hấn thêm không gia nhập, từ một loại nào đó trình
độ nhìn lại, cũng không thể toàn bộ quyết định bởi tại
chính bọn hấn, bọn hấn bên kia có một câu chuyện xưa,
gọi là 【 người trong giang hồ, thân bất do kỉ 】 , đến dị
giới, thường thường sẽ có rất nhiều chuyện buộc bọn
hấn làm ra lựa chọn!”

“Đội trưởng có ý tứ là?”

Lý Lăng hỏi.

“Ta không có gì hay.”

Cầm đầu nam tử mỉm cười.

“Tốt, vậy chúng ta tiếp tục phân tích Thiên Thần tổ chức
thành viên, Thiên Thần tổ chức bên trong vị thứ tư thành
viên đặc thù càng rõ ràng hơn, cả người thiết giáp, một
mảnh đen kịt, dị thường khô ngô...”

Lý Lăng tiếp tục phân tích ra.

...

Chương thứ nhất: Đến!

Cầu nguyệt phiêu!

Chương 138 : Lần nữa xuyên qua, tu vi khôi phục!

Thời gian vượt qua.

Liên tục một tuần lễ quá khứ.

Dương Phóng đợi trong nhà, vất vả tu luyện, ngoại trừ ra ngoài ném rác rưởi bên ngoài, cơ hồ một bước cũng không có ra khỏi cửa.

Trong lúc đó Phương Đình bên kia lần nữa liên hệ hẳn một lần, hỏi thăm một chút liên quan tới hẳn tình huống.

Mà để Dương Phóng có chút kinh ngạc là.

Phương Đình bạn mới bạn trai lại chết...

Cái này khiến trong lòng hẳn rất là im lặng.

Hẳn rất là hoài nghi nha đầu này có phải hay không có khắc chông tiềm chất...

Bất quá cũng may hẳn hiện tại tiến vào Bạch Trạch vực, sau này cùng đối phương cũng mất cái gì gặp nhau.

Đơn giản cùng đối phương qua loa vài câu về sau, hẳn liền lần nữa lâm vào tu luyện.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Sau đó mấy ngày, Trình Thiên Dã thỉnh thoảng lại tại trong đám tuyên bố một chút tin tức.

Dương Phóng cơ bản không thêm để ý.

Thế giới hiện thực sinh hoạt, với hấn mà nói, chỉ là khôi phục nguyên khí căng tránh gió.

“Đáng tiếc thế giới hiện thực chỉ có 15 ngày thời gian... Nếu có thể lại nhiều một chút liền tốt.”

Dương Phóng trong lòng thầm nghĩ.

Nhiều một ít, không chỉ có thương thế có thể khôi phục, ngay cả tu vi cũng sẽ có điều tăng trưởng.

Thời gian nhoáng một cái lại là mấy ngày quá khứ.

Mười lăm ngày tiêu dao thời gian, qua cực nhanh.

Đúng, hôm qua hấn bạn học thời đại học Vương Bác kết hôn, hấn ngược lại là đi ứng phó một trận.

Bất quá tại giao phần tử tiền, ăn một bữa sau bữa ăn, rất nhanh liền lần nữa trở về.

...

Ban đêm.

Thời gian từng giây từng phút trên điện thoại di động đi lại.

Dương Phóng nhìn xem cánh tay trái, lẳng lặng đợi.

Thẳng đến trên điện thoại di động thời gian đi đến 07:20 về sau, đã lâu cảm giác mới xuất hiện lần nữa.

Hấn lúc này thành thành thật thật nằm sấp trên giường, điều chỉnh trạng thái.

Trong bất tri bất giác, trước mắt dần dần biến thành màu

đen, trong đầu truyền ra nồng đậm mê muội cảm giác, như cùng ở tại cực nhanh rơi vào vực sâu không đáy, có loại nhắm mắt lại cưỡi xe cáp treo cảm giác.

Một lát sau.

Đen nhánh bí ẩn trong sơn động.

Dương Phóng mãnh nhưng mở hai mắt ra, thân thể trong nháy mắt từ dưới đất ngồi dậy, từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển.

Hắn sau khi tỉnh lại, trước tiên vội vàng nhìn về phía cửa sơn động.

Đương cảm thấy được cửa sơn động y nguyên bị cự thạch một mực phong bế về sau, trong lòng của hắn lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Trong sơn động, đồng lửa vẫn còn tiếp tục thiêu đốt lên, phát ra lạch cạch lạch cạch thanh âm.

“Xem ra không ai phát hiện ta.”

Hắn may mắn nói.

Bỗng nhiên, Dương Phóng cảm nhận được toàn thân bắt đầu truyền đến từng đợt khó tả lực lượng, như là suối nước nóng, hướng về trong người hắn mãnh liệt mà đi.

Hắn lúc này xếp bằng ngồi dưới đất, cẩn thận cảm thụ lên thương thể bên trong cơ thể cùng tu vi.

Ước chừng mười mấy phút sau.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, lộ ra mừng rỡ.

Cùng hẳn dự đoán, thương thế khôi phục được nhanh hơn.

Bây giờ cách bát phẩm đỉnh phong y nguyên không xa.

“Đem cái này vài cọng tử lạng cỏ ăn vào, hẳn là có thể khôi phục không sai biệt lắm đi.”

Dương Phóng trong miệng tự nói, nhìn về phía trước người được liệu.

Hắn không còn chậm trễ, trực tiếp lấy ra một gốc dược liệu, nhét vào trong mồm, bắt đầu luyện hóa.

...

Sáng sớm hôm sau.

Ánh mặt trời chiếu nhập nồng đậm rừng rậm, bị cành lá chia cắt thành vô số phần

Từng mảnh từng mảnh óng ánh giọt sương phản xạ điểm điểm quang mang, như là trên châu.

Vốn nên là vạn籁 câu tĩnh thời khắc, nhưng là trong rừng không chút nào chưa từng bình tĩnh.

Từng cái khu vực đều đang đồn đả chiến đấu thanh âm, thỉnh thoảng lại có tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Hiển nhiên, hôm nay rừng lộ ra càng thêm hỗn loạn.

Cho dù là buổi sáng, cũng có người bắt đầu kịch đấu.

Trong sơn động.

Dương Phóng vươn người đứng dậy, toàn thân phát ra lớp lớp thanh âm, trong miệng thở ra thật dài khẩu khí

hơi thở, trong lòng mừng rỡ.

Thương thế rất cực gần như hoàn toàn khôi phục.

Cửu phẩm sơ kỳ!

Chủ yếu nhất mấy đầu kinh mạch trên cơ bản đều đã chữa trị hoàn tất.

Sau đó hơi củng cố một chút là được rồi.

Nói thật ra, đối với Bạch Trạch vực dạng này đại vực, cửu phẩm trở xuống tu vi, hấn căn bản không có cảm giác an toàn.

Chỉ có triệt để khôi phục về sau, mới có thể để cho hấn cảm thấy một tia an tâm.

Dương Phóng đem ngăn ở cửa động núi đá, chậm rãi dịch chuyển khỏi, ngẩng đầu nhìn về phía phía ngoài Thái Dương.

Hiện tại có hai chuyện đối với hấn mà nói, trọng yếu vô cùng.

Thứ nhất, chính là biết rõ ràng nơi này là không phải Dược Vương Cốc, nếu thật là Dược Vương Cốc, như vậy hấn liền muốn nhất định phải nhanh rời đi.

Bởi vì Dược Vương Cốc thông đạo mỗi lần xuất hiện thời gian chỉ có nửa tháng.

Vượt qua nửa tháng không đi ra, cũng chỉ có thể chờ ba mươi năm sau.

Để hấn ở chỗ này sinh hoạt ba mươi năm?

Hiển nhiên là không thể nào.

Bốn phía nguy cơ đến nay còn không có hoàn toàn biết rõ ràng, hẳn lại sao dám ở chỗ này chờ lâu?

Coi như nơi này có các loại hiếm thấy dược liệu, nhưng cũng có mệnh sống sót mới được.

Thứ hai, thì là thừa dịp tu vi khôi phục, chuẩn bị nhiều hơn một chút dược liệu ra ngoài.

Nhất là khôi phục loại cùng tinh thần loại dược liệu.

Cái này hai loại dược liệu, ở bên ngoài đều cực kỳ khan hiếm.

Tối thiểu trước đó tại Bạch Lạc thành, hẳn liền mua không được tử lăng cở vật như vậy.

Sa sa sa...

Bên tai truyền đến nhẹ nhàng gió nhẹ lưu động thanh âm.

Trong phạm vi ba, bốn dặm hết thấy động tĩnh đều bị gió nhẹ lôi cuốn, đưa vào đến hẳn trong lỗ tai.

Xác định bốn phía không có bất kỳ cái gì nguy cơ về sau, Dương Phóng cẩn thận ngăn chặn cửa hang, dùng lá cây che lại về sau, bàn chân đạp mạnh, lần nữa hướng về nơi xa cấp tốc cuồn vút đi.

Nhìn ra được, đêm qua trong rừng hẳn là cũng phát sinh chiến đấu.

Một đường lướt qua, Dương Phóng phát hiện rất nhiều bị phá hư vết tích.

Chỉ là những này vết tích có giống như là bị người phá

hư, có nhìn thì không giống như là người.

Bỗng nhiên, hắn dừng bước lại, lộ ra kinh nghi.

Ở trước mặt của hắn, xuất hiện mấy cái dị thường to lớn trào ấn, lít nha lít nhít, khảm nạm tại dưới chân trên mặt đất.

Tại những này hỗn loạn trào ấn bên trong, còn có rất nhiều huyết nhục mô hình hồ thi thể, giống như là bị cự lực nghiền ép, không thành hình người.

“Có yêu thú?”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Hắn cẩn thận quan sát một chút, dị thường chấn động.

Những này trào ấn mỗi một cái đều cực kỳ to lớn, ước chừng có phương viên hơn ba mét.

Riêng là một cái móng vuốt liền như thế kinh khủng, bản thể lại nên như thế nào?

Dương Phóng lúc này tại những thi thể này bên trên cấp tốc tìm kiếm.

Một vòng xuống tới, ngoại trừ tìm tới bảy tám loại dược liệu bên ngoài, chính là một chút tán toái bạc.

Dương Phóng cũng không khách khí, giật xuống y phục của bọn hắn, làm thành bao khóa, liền đem những vật này hết thảy chứa vào trong đó.

Sau đó, hắn tiếp tục trong rừng tìm kiếm lấy.

Giữa trưa, hắn gặp một đợt ước chừng hơn mười người đội ngũ, ở phía xa đại chiến.

Bất quá Dương Phóng tất cả đều trước tiên tránh đi.

Suốt cả ngày quá khứ.

Lúc xế chiều.

Dương Phóng khẽ nhú mày, từ đằng xa trở về.

Hôm nay tử lăng cỏ, lại một góc cũng không có phát hiện.

Không chỉ có là tử lăng cỏ, những dục vật khác cũng thế.

Rõ ràng so với hôm qua ít đi rất nhiều.

“Là đám kia ngoại nhân, bọn hấn ở chỗ này lục soát qua.”

Dương Phóng hiểu được.

Đang chuẩn bị trở về trụ sở lúc.

Bỗng nhiên, Dương Phóng bước chân dừng lại, dừng thân thân thể, trở nên toàn bộ tinh thần đề phòng.

Phía trước.

Bảy tám bộ thi thể nằm ở nơi đó.

Mỗi một bộ thi thể chỗ mi tâm đều có một cái nhàn nhạt lõm, giống như là bị người dùng ngón tay đâm ra tới, không có triệt để đánh xuyên xương sọ, nhưng lại đem bên trong não tổ chức chấn động đến vỡ nát, đến mức ngay cả huyết thủy chảy xuôi đều rất ít.

Cái này còn không phải để Dương Phóng giật mình.

Để Dương Phóng giật mình là, những thi thể này phía trên một gốc trên cành cây.

Một đầu tịnh lệ tuyệt mỹ nữ tử, lẳng lặng địa đứng ở đó, thân thể nhanh nhẹn, ngũ quan tinh mỹ, đầu đầy như thác nước mái tóc đen dài, một mặt đạm mạc chi sắc, cao cao tại thượng, có loại đối với sinh mạng coi thường.

Trên người của đối phương... Lại không có bất kỳ cái gì khí tức!

Gió nhẹ từ bên người nàng lướt qua, cảm giác không đến bất luận cái gì ba động!

Hắn Phong luật... Vô dụng.

Cao thủ!

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi, Bằng Hư lâm không bộ triển khai, cộng thêm gió trợ lực, cả người lập tức chui vào đến một chỗ trong rừng rậm.

Trên nhánh cây tuyệt mỹ nữ tử, khóe miệng tần ra một tia khinh miệt cười lạnh.

“Xem ra vẫn có chút tự biết rõ, bất quá... Lần sau bị ta gặp được, vậy liền không có may mắn như thế.”

Soạt!

Cách đó không xa, cấp tốc lướt đến một đầu thân thể bóng người cao lớn.

Là người nam tử, ước chừng ngoài ba mươi.

Sau khi hạ xuống, nương mảy, hướng về Dương Phóng thoát đi phương hướng nhìn lại , đạo, “Vì cái gì không giết hắn?”

“Hắn chạy nhanh như vậy, làm sao đi giết? Nếu không người đuổi theo thử một chút?”

Nữ tử kia nhìn thoáng qua nam tử, đăm đăm nói.

“Hừ!”

Nam tử cao lớn hừ lạnh một tiếng, không nói thêm lời.

Vợ vét một chút thi thể trên đất về sau, bọn hắn rất nhanh rời đi nơi đây.

...

Nơi xa.

Dương Phóng tốc độ rất nhanh, ánh mắt thỉnh thoảng lại quay đầu nhìn lại, trong lúc đó Phong luật triển khai, đang toàn lực lắng nghe bốn phía động tĩnh.

Cũng may không ai đuổi theo.

Trong lòng của hắn rất là ngưng trọng.

Vừa mới nữ tử kia, tuyệt đối là vị cao thủ hiếm thấy.

Đối phương tinh khí cùng ba động khóa rất nghiêm.

Cơ hồ không tiết lộ một tia.

“Thập phẩm à...”

Dương Phóng nói nhỏ.

Không thi triển Bạo khí quyết, hẳn rất khó chiến thắng Thập phẩm.

Mà một khi thi triển Bạo khí quyết, hẳn vừa mới khôi phục thương thế lại lại muốn lần xuất hiện.

Cho nên!

Đây mới là hẳn hoả tốc rời đi nguyên nhân.

“Thôi, vẫn là mau chóng tìm người tìm hiểu rời đi phương hướng đi.”

Dương Phóng một đường hướng về trụ sở trở về.

Sắp đến trụ sở thời điểm.

Bỗng nhiên, hẳn nhưng mảy, thân thể lần nữa dừng lại, nghiêng tai lắng nghe.

Trong gió đặc biệt rung động từ đằng xa truyền đến, đem phương viên vài dặm động tĩnh tất cả đều đưa vào bên tai.

Có người?

Mà lại ngay tại trụ sở của mình phụ cận.

Hẳn hai mắt phát lạnh, vèo một cái, cấp tốc xông qua.

...

Lá rụng che chắn sơn động bên ngoài.

Bốn năm đạo nhân ảnh xuất hiện ở đây.

Cầm đầu là một vị nam tử trung niên, trên thân xuất hiện mấy đạo vết đao, thờ hỏn hển, tại một đạo khác bóng

người nâng đỡ, đang tìm có thể ngồi xuống đồ vật.

Chỉ là tìm một vòng, bọn hắn cũng không thể tìm tới.

Vị kia đỡ lấy đối phương thanh niên ngẩng đầu lên, một trận dò xét, đột nhiên sắc mặt kinh ngạc, hướng về cách đó không xa chỉ đi.

“Bên kia giống như có tảng đá, nhanh, nhanh đi đem bên kia tảng đá chuyển đến!”

“Vâng, công tử!”

Bên người mấy vị tùy tùng, nhanh chóng hành động, hướng về bị che chắn sơn động tiến đến.

“Nghĩa phụ, người thế nào?”

Thanh niên nam tử ân cần nhìn về phía nam tử trung niên, giọng cảm hận nói: “Quách mây kinh kinh người quá đáng, không nói một lời liền hướng chúng ta phát động tiến công, chuyện này chờ sau khi rời khỏi đây chúng ta nhất định sẽ không quên đi thôi.”

“Ta không sao, quách mây kinh thực lực quá mạnh, chúng ta không phải là đối thủ, người ngàn vạn không thể đối địch với hắn, lần này tiến đến, chúng ta chỉ tìm thuốc, cái khác chiến đấu, một mục không đi tham gia!”

Nam tử trung niên thờ dốc nói.

“Nghĩa phụ, người chính là quá thiện lương, quách mây kinh thực lực mặc dù mạnh, nhưng là đặt ở toàn bộ Bạch Trạch vực, hắn còn căn bản không có chỗ xếp hạng!”

Thanh niên nam tử cắn răng nói, “Mặc dù sau lưng của hắn có Quách gia chỗ dựa, nhưng chúng ta cũng không

phải ăn chay, ta có mấy cái bằng hữu, thực lực dĩ thường đáng sợ, nếu như đến bọn hắc tương trợ...”

“Im ngay!”

Nam tử trung niên sầm mặt lại, phần nộ quát: “Ta nói bao nhiêu lần, không nên cùng Diệt Tà minh có vãng lai, không nên cùng Diệt Tà minh có vãng lai, người vẫn là dám cùng bọn hắc tự mình lui tới!”

Thanh niên nam tử lời nói chỉ nói đến một nửa, hắc liền nghe được chuyện ẩn ở bên trong, không khỏi trong lòng giận dữ.

“Nghĩa phụ, ta chẳng qua là cảm thấy bọn hắc làm việc chính nghĩa, là một cái chân chính trợ giúp người bình thường tổ chức, cùng bọn hắc kết giao có cái gì không tốt, chẳng lẽ nhất định phải bị các thế lực lớn cho thay phiên nghiền ép mới được à...”

Thanh niên nam tử sắc mặt biệt khuất.

“Đủ rồi!”

Nam tử trung niên gầm thét, giơ chưởng muốn động thủ.

Ầm ầm!

Một tiếng vang trầm bỗng nhiên từ tiền phương truyền đến, đá vụn bắn tung toé.

Hai người vọi vàng quay đầu quan sát.

Cách đó không xa.

Bị loạn thạch che đậy chỗ cửa hang, Dương Phóng thân thể từ trên trời giáng xuống, đập vỡ một tảng đá lớn, vũng vàng rơi trên mặt đất, một thân đen nhánh dữ tợn

giáp trụ, băng lãnh, dọa người, như là sắt thép Ma Nhân, một đôi mắt như là trong đêm tối lưỡi đao, hướng về đám người quét tới.

Mấy vị kia vừa mới vọt tới nơi này, chuyển lấy cục thạch người, tất cả đều giật nảy mình.

“Người!”

“Người nào?”

Bọn hắn mở miệng kinh uống, cấp tốc rút lui.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là thất phẩm tu vi.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng , đạo, “Nơi đây bị ta chiếm dụng!”

Cách đó không xa nam tử trung niên lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng chống đỡ tổn thương thân thể, còn tưởng rằng là cừu gia đột kích, kém chút muốn đi đường.

Nhưng khi hắn nhìn thấy Dương Phóng không có động thủ về sau, lập tức nhẹ nhàng thở ra, nhanh chóng tỉnh táo lại.

“Vị bằng hữu này, tại hạ trường phong tiêu cục Trần Phong, không biết bằng hữu xưng hô như thế nào?”

Nam tử trung niên đánh bạo, tại thanh niên nam tử nâng đỡ, chấp tay nói.

Nếu như đối phương thật tồn tại ác ý, như vậy cho dù bọn hắn hiện tại chạy trốn, cũng căn bản không có khả năng chạy thoát.

Cùng ở đây, còn không bằng chủ động lấy lòng.

“Phương Dương!”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn đăm đăm.

Nam tử trung niên Trần Phong bỗng nhiên chú ý tới Dương Phóng sau lưng lộ ra một góc bí ẩn hang động, trong lòng lập tức có chút hiểu rõ ra.

Xem ra nơi đây là người này chỗ ẩn thân.

“Vị bằng hữu này còn xin chớ trách, chúng ta là dọc đường nơi đây, không biết nơi này là người đặt chân chi địa, chúng ta lúc này đi, lúc này đi.”

Hắn giải thích rõ ràng về sau, lúc này chào hỏi người chuẩn bị rời đi.

“Chờ chút!”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

Trần Phong thân thể dừng lại, lần nữa dừng lại, trong lòng bất an , đạo, “Bằng hữu còn có chuyện?”

“Các người trên người có mấy vị dược liệu ta rất cần.”

Dương Phóng mở miệng.

Trần Phong lập tức sắc mặt biến hóa.

Bên cạnh thanh niên nam tử càng là mở miệng quát chói tai, “Đủ rồi, người không phải liền là muốn cướp đoạt dược liệu sao? Mọi người cùng nhau liều mạng với hắn!”

Bên người Trần Phong vội vàng nắm thật chặt tay của thanh niên chưởng, sắc mặt trắng bệch, cắn răng nói, “Tốt, tốt, ta cho người, bằng hữu không biết cần cái nào

mấy vị?”

“Yên tâm, ta không phải lấy không, ta cho người tiền!”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn.

Hắn quay người tiến vào hang động, xách ra bao khóa, từ bên trong lấy hơn một ngàn lượng bạc, ném tới Trần Phong trước người, sau đó chỉ rõ mình dược liệu cần thiết.

Trần Phong cùng bên người mấy người lập tức phủ.

Đối phương lại thật cho bọn hắn tiền?

Trần Phong không dám cự tuyệt, liền tranh thủ kia mấy vị thuốc tất cả đều lấy ra ngoài.

Một phần trong đó bao hàm Dương Phóng tấm thuốc dùng.

Một bộ phận khác tự nhiên là tử lãng cỏ.

“Đúng rồi, nơi này là Dược Vương Cốc sao?”

Dương Phóng khàn khàn hỏi.

“Người... Người không biết?”

Trần Phong kinh ngạc nói.

“Ừm?”

“Đúng vậy, chính là Dược Vương Cốc!”

“Đã mở ra bao lâu?”

“Hôm nay đã là ngày thứ năm!”

Trình Phong đáp lại.

“Kia đi ra con đường, các người còn nhận ra sao?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Nhận ra, đi ra con đường chỉ có một đầu, bằng hữu muốn đi ra ngoài, có thể một đường hướng đông hành tẩu, rất nhanh liền có thể nhìn thấy một mảnh to lớn mê vụ khu vực, ở mảnh này mê vụ khu vực ở giữa nhất chỗ, có một đầu lối đi hẹp, mỗi ngày ban ngày đều có thể thấy dị thường rõ ràng, từ đầu kia thông đạo liền có thể đi ra.”

Trần Phong đáp lại.

Mặc dù nghi hoặc tại Dương Phóng các loại vấn đề, nhưng hắn vẫn là lựa chọn biết gì nói vậy.

“Đa tạ!”

Dương Phóng hỏi rõ ràng về sau, trực tiếp điếm đầu.

“Không khách khí không khách khí!”

Trần Phong liên tục chấp tay.

Đối phương không có giết hắn, hắn liền đã cảm ơn trời đất.

Hắn nơi nào còn dám yêu cầu xa vời đối phương cảm ơn?

“Các người đi thôi, không muốn ở ta nơi này phụ cận chờ lâu.”

Dương Phóng khàn khàn nói.

“Tốt, tốt.”

Trần Phong liên tục gạt đầu, lúc này chào hỏi người bắt đầu rời đi.

Bên cạnh thanh niên nam tử sắc mặt tái xanh, hận hận nhìn thoáng qua Dương Phóng.

Quả nhiên, đi tới chỗ nào đều có loại này bắt nạt người.

Không nói một lời liền ép mua ép bán!

Mà lại biết rõ hắn nghĩa phụ bản thân bị trọng thương, cũng không cho bọn hắn vào sơn động ngồi một chút...

Diệt Tà minh nói đúng!

Cái này hỗn loạn thế giới khắp nơi đều là người ăn người...

...

Đến!

Nói một chút a, không tồn tại cố ý ép nhân vật chính tình huống.

Bạo khí quyết tệ nạn lúc trước cũng đã nói, trước hai chương chỉ là hơi nói một chút, thương thế vào hôm nay liền đã khôi phục, cho nên không có ép đi.

..

Chương 139 : Diệt Tà minh!

Trời tối người yên.

Trong sơn động.

Dương Phóng ngồi xếp bằng, ngay tại tiếp tục luyện hóa tử lăng cở.

Chỉ cần cuối cùng vài cọng tử lăng cở luyện hóa hoàn thành, hẳn liền coi như là triệt để khôi phục.

Bất quá trước đó nam tử trung niên lời nói cũng làm cho hắn nhú mào.

Nơi này thật là Dược Vương Cốc.

Mà lại mới vừa vận mở ra ngày thứ năm.

Đằng sau tối thiểu còn có chừng mười ngày.

Dương Phóng trong lòng nhất thời suy tư.

Hắn đến cùng muốn hay không lưu lại tìm kiếm dược vật, vẫn là nói trực tiếp rời đi Dược Vương Cốc.

“Dược Vương Cốc chỗ vắng vẻ, rời đi Dược Vương Cốc về sau, lại làm như thế nào đuổi tới phụ cận thành lớn...”

Bạch Trạch vực bao la vô tận, tương đương với bốn phần năm 【 Tô Tinh 】 diện tích, tại Dược Vương Cốc bốn phía tất cả đều là kỳ khu sơn mạch, coi như đi ra ngoài, hơi không cẩn thận cũng sẽ lạc đường.

Càng máu chốt chính là.

Thực lực của hắn mới vừa vặn cứu phẩm, tại cường giả này như mây Bạch Trạch vực, quá mức nguy hiểm.

Không bằng!

Chờ lâu mấy ngày, cũng có thể để thực lực càng mạnh một phần.

“Bất quá nơi này đồng dạng sẽ không quá an toàn, dám vào nhập nơi này tìm thuốc chỉ sợ không có một cái nào hạng đơn giản...”

Dương Phóng trong lòng ngưng lại.

Cho nên, cho dù lưu lại cũng muốn cần phải cẩn thận.

Đầy sao đầy trời.

Tranh đấu một ngày Dược Vương Cốc, lần nữa quy về yên tĩnh.

Đại bộ phận tiến vào nơi đây người, cũng bắt đầu tìm kiếm địa phương chữa thương.

Có tốp năm tốp ba, có một thân một mình, còn có thì là hơn mười người đội ngũ.

Giờ phút này.

Từng đợt xóc xếch tiếng bước chân trong đêm tối vang lên.

Kịch liệt tiếng thở dốc rất nhanh bị đấm tai gió đêm chỗ vùi lấp.

Ban ngày thấy thanh niên nam tử Trần Long, một thân

vết thương, vô cùng chặt vật, tại một vị hộ vệ đồng hành, cấp tốc hướng về phía trước bỏ chạy.

Sau lưng bọn hắn thì truyền đến tiếng bước chân dày đặc.

Hiển nhiên có người ngay tại đuổi giết bọn hắn.

“Thiếu chủ đi mau, để ta chặn lại bọn hắn!”

Tên hộ vệ kia cắn răng gặm thét, bỗng nhiên cầm đao trở lại, hướng về hậu phương đánh tới.

“Phương Minh trở về!”

Thanh niên nam tử vội vàng kinh uống.

Keng keng keng!

A!

Sau lưng rất nhanh truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Tên hộ vệ kia trực tiếp bị một đao chém làm hai đầu, chết thảm bỏ mạng.

“Hắc hắc, Trần Long, nghĩa phụ của ngươi đều đã chết rồi, ngươi cần gì phải tiếp tục giãy giụa? Thành thành thật thật để cho ta chặt lên một đao, cam đoan sẽ không để cho ngươi có chút thống khổ!”

Sau lưng truyền đến hắc hắc cười nhẹ thanh âm.

Mấy đao nhân ảnh ngay tại hướng về Trần Long nhanh chóng truy kích mà tới.

Trần Long một mặt bối rối, hốt hoảng chạy trốn, khi thấy ban ngày thấy cái sơn động kia về sau, trong lòng mừng

rõ, vệt vàng liều lĩnh hướng về kia bên trong chạy trốn quá khứ.

Hắn thành công!

Ban ngày người kia không đi!

Bên trong còn có lẽ tẻ ánh lửa hiển hiện.

“Huynh đài cứu mạng!”

Trần Long kinh hoảng kêu to, hướng về sơn động phương hướng chạy đi.

Trong màn đêm.

Dương Phóng đang toàn lực hấp thu tử lãng cổ dược tính, cũng không một mực tại vận dụng 【 Phong luật 】 , giờ phút này nghe được trong màn đêm thanh âm, hai mắt mãnh nhưng mở ra.

Tiếp lấy sắc mặt của hắn âm trầm xuống.

Hỗn loạn mà bước chân nặng nề, đang nhanh chóng hướng về hắn cái phương hướng này chạy tới.

Sau lưng còn theo đuôi sáu bảy đạo cái khác bước chân.

Trong lòng của hắn trong nháy mắt minh bạch xảy ra chuyện gì.

Dương Phóng trong lòng âm trầm, đẩy ra sơn động động thạch, trực tiếp đi ra sơn động, ánh mắt băng lãnh, hướng về ngay tại hướng hắn toàn lực chạy tới Trần Long nhìn lại, quát, “Cút!”

Đương nhiên, cái này vừa quát, đương nhiên sẽ không

vận dụng lời âm.

Dùng chỉ là tràn ngập nội lực phổ thông tiếng quát.

Trần Long sắc mặt trắng bệch, kinh hoàng vô cùng, một bên chạy tới, một bên đau khổ cầu xin tha thứ, “Huynh đài mau cứu ta, xem ở gia phụ ban ngày cùng người giao dịch phân thượng, cứu ta một mạng!”

“Ta và người cha chỉ là phổ thông giao dịch quan hệ, giao dịch đã kết thúc, người ta không có bất cứ quan hệ nào, người có bao xa lẫn bao xa!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, không nguyện ý Thiệp Túc đối phương trong tranh đấu.

Mới tới Bạch Trạch vực, đối với hắn mà nói, căn bản không nên gây thù hằn.

Hắn rất đáng ghét đối phương loại này vô duyên vô cớ đem mình kéo vào vòng xoáy bên trong hành vi.

Trần Long trong lòng tuyệt vọng, hiện ra từng tia từng tia oán độc, cắn răng một cái trực tiếp từ Dương Phóng trước cửa hang tiếp tục trốn qua.

Thế giới này, ngoại trừ Diệt Tà minh, quả nhiên liền không có người tốt...

Sau lưng kẻ đuổi giết đang nhanh chóng tiếp cận.

Rất nhanh, bọn hắn cũng chú ý tới chỗ cửa hang Dương Phóng, con mắt lóe lên.

“Còn có một cái!”

“Người là ai?”

Đám người mở miệng quát.

Dương Phóng sắc mặt băng lãnh, cao cao đứng ở cửa hang khu vực , đạo, “Ta là ai không có quan hệ gì với các người, các người muốn truy sát người nào, là chuyện của các người, đừng tới quấy rầy ta!”

“Muốn chết!”

Một người trong đó trong lòng hiển hiện hung lệ.

“Đủ rồi, không muốn phức tạp, đi trước truy sát tiểu tử kia!”

Bên cạnh một người vội vàng ngừng lại đồng bạn, tiếp tục hướng về Trần Long bên kia đuổi tới.

Bọn hắn nhìn thoáng qua Dương Phóng, lộ ra cười lạnh, lần nữa hướng về Trần Long đuổi tới.

Dương Phóng ánh mắt nheo lại, quay người trở về sơn động.

Hắn rất muốn rời đi sơn động, một lần nữa thay cái đặt chân địa.

Chỉ là chính vào đêm khuya, muốn tìm cái thứ hai đặt chân địa nói nghe thì dễ?

Vạn nhất gặp được ban ngày thấy cái chủng loại kia kinh khủng yêu thú, chẳng lẽ không phải tự tìm phiền phức?

Tổng hợp cân nhắc, Dương Phóng hay là chuẩn bị tiếp tục chấp nhận cuối cùng một đêm , chờ sáng sớm ngày mai đổi lại địa phương.

Mà lại hắn tử lảng cở mới vừa vạn ăn vào, thực sự không nên bôn ba.

Nơi xa.

Sáu bảy đạo nhân ảnh một đường đuổi theo ra, rất nhanh đã mất đi Trần Long tung tích, không khỏi sắc mặt tức giận, trong miệng ôm hận.

“Đồ chết tiệt, chạy thật đúng là nhanh!”

“Đi thôi, không nên ở chỗ này ở lâu, về trước đi lại nói!”

“Đúng rồi, trước đó tên kia muốn hay không động thủ?”

“Về trước đi bẩm báo Thiếu chủ mới quyết định, đi mau!”

...

“Khụ khụ...”

Trần Long trong miệng ho khan, từ một chỗ vũng bùn bên trong leo ra, lạnh cả người, trong lòng oán hận, “Đáng chết Quách Vân Kinh, đáng chết thiết giáp nhân, ta sẽ không bỏ qua cho các người, một cái cũng sẽ không!”

Quách Vân Kinh giết hấn nghĩa phụ, đem hấn hại thê thảm như thế!

Thiết giáp nhân thì thấy chết không cứu, ép mua ép bán, so Quách Vân Kinh còn có thể ác.

Hai người kia đều đáng chết.

Hấn chống lên thân thể, lão đảo đào tẩu, hướng về nơi xa chạy đi.

Diệt Tà minh cao thủ cũng đã tiến vào Dục Vương Cốc.

Hắn chỉ cần tìm tới bọn hắn, nhất định có thể được cứu, thuận tiện để bọn hắn vì chính mình báo thù...

.
. .
.

Một đêm vượt qua.

Bình an vô sự.

Trong sơn động.

Dương Phóng thương thế đã bị triệt để củng cố, giờ phút này đang tay cầm một khối cỡ ngón cái tử sắc ngọc thạch, dán mi tâm, lắng lắng cảm thụ.

Ngọc thạch tự nhiên là lúc trước Thượng Quan Vô Cực cho hắn ngọc thạch.

Đặt ở chỗ mi tâm hơi lạnh, tựa hồ có từng tia từng tia từng sợi lực lượng ngay tại hướng về mi tâm của hắn thẩm thấu.

Kim Thân quyết!

Lít nha lít nhít tin tức đang bị đầu óc của hắn tiếp nhận.

Không hề nghi ngờ, đây là một môn phòng ngự tính võ học cao thâm.

Tổng cộng chia làm cửu trọng cảnh giới.

Mỗi một trọng luyện thành, nhục thân lực lượng cùng phòng ngự đều sẽ tăng lên rất nhiều.

Luyện đến cảnh giới nhất định, một khi thôi động huyền công, toàn thân trên dưới tựa như cùng có được Kim Thân hộ thể, phòng ngự cùng lực lượng hết thủy bạo tăng, bình thường đao binh bổ tới, muôn vàn khó khăn tổn thương mảy may.

Nhất là tại sinh mệnh lực bên trên, càng là tràn đầy dị thường, thụ nặng hơn nữa tổn thương, cũng sẽ không tại chỗ chết thảm.

Điểm này từ trước đó Thượng Quan Vô Cực liền có thể nhìn ra.

Hắn lúc ấy trái tim, phổi toàn bộ vỡ nát, thể nội lại trúng kịch độc, nhưng lại y nguyên nhịn thời gian rất lâu.

Trước kia thế y học đến xem, đơn giản vi phạm với sinh mệnh quy luật.

Mà lại!

Còn có một điểm để Dương Phóng cảm thấy này công không tệ.

Đó chính là này công thiên hướng về ngành công.

Dù là chân khí hao hết, nhục thân lực lượng y nguyên sẽ không yếu bớt bao nhiêu.

Thời khắc có thể bảo trì nhất định kinh khủng chiến lực.

“Đáng tiếc, phía trên cần thuốc loại nhiều lắm.”

Dương Phóng buông xuống ngọc thạch, lần nữa mở ra hai mắt, lộ ra bất đắc dĩ.

Linh cấp trở lên công pháp, đối với dược vật nhu cầu

đều rất khổng lồ.

Càng là đẳng cấp cao công pháp càng là như thế.

“Tử Kim trúc, Phi Giao máu... Hai thứ đồ này đều rất khó lấy tới!”

Cái khác được vật đều có thể mua được, thậm chí hẳn trên người bây giờ liền có không ít.

Nhưng cái này Tử Kim trúc, Phi Giao máu lại là không có.

Dương Phóng chợt nhớ tới một chuyện, từ thiết giáp bên trong lấy ra hai quyển thư tịch, trong miệng thật dài nhẹ nhàng thở ra.

May mắn cái này hai quyển sách không có ném.

Không phải tổn thất liền lớn.

Vạn Độc kinh!

Huyền y kinh!

Dương Phóng lúc này tại Huyền y kinh bên trong lục lợi lên.

Không nhiều sẽ công phu, rốt cuộc tìm được Tử Kim trúc, Phi Giao máu ghi chép.

Cùng hẳn nghĩ, hai loại được liệu quả nhiên rất ít gặp.

Nhất là Phi Giao máu.

Phi Giao là một loại quái dị rắn độc, sau lưng mọc lên hai cánh, ẩn chứa kịch độc, thường thường yêu thích ẩn hiện tại một chút âm u chi địa, bản thể nhan sắc hiện ra

màu đen kịt, yêu thích nhất tại ban đêm xuất hành.

Túi độc của nó, huyết dịch đều là một loại khó được bảo dưng, vô luận là tu luyện công pháp, vẫn là phối trí đan dược, đều có thể cần dùng đến.

Dương Phóng lật xem một lát, đem cái này hai quyển thư tịch lần nữa giấu kỹ trong người, từ xó xỉnh bên trong nắm lên ba cái to lớn bao khóa, đi ra hang động.

Mắt thấy nơi xa ánh nắng tươi sáng, sơn lâm nồng đậm.

Hắn thân thể nhảy lên, từ chỗ này hang động rời đi, biến mất nơi đây.

...

Rộng rãi trong huyết động.

Bóng người hội tụ, bó đuốc thiêu đốt.

Trần Long sắc mặt trắng bệch, thương thế trên người đã đắp lên thảo dược, bị trùng điệp băng bó.

Ở trước mặt của hắn, chừng bảy tám đạo bóng người, có nam có nữ, trẻ có già có.

Giờ phút này, biết được Trần Long tao ngộ, trong đó một vị thanh niên mở miệng thờ dài, “Thật sự là nghĩ không ra, Trần tổng tiêu đầu thế mà còn là không có chạy thoát Quách gia độc thủ, Quách gia lòng lang dạ thú, lạm sát kẻ vô tội, thiên hạ tất cả chính nghĩa chi sĩ cũng sẽ không ngồi yên không lý đến, Trần huynh đệ yên tâm, chúng ta Diệt Tà minh nhất định sẽ vì Trần huynh đệ lấy lại công đạo.”

“Không tệ, có Diệt Tà minh ở địa phương, liền nhất định sẽ có công đạo!”

“Nhược người trong thiên hạ người đều như Quách gia như thế, vậy cái này thế đạo còn có cái gì đường sống có thể nói?”

Đám người nhao nhao mở miệng, chính nghĩa lẫn nhiên.

“Đa tạ các vị, Trần Long không thể báo đáp, các vị nếu không chê, Trần Long sau này nguyện bằng thúc đẩy!”

Trần Long sắc mặt cảm kích, đứng dậy, quỳ lạy trên mặt đất.

“Trần huynh thực sự quá khách khí, người ta giao tình không phải so với bình thường, Trần huynh sao lại cần khách khí như thế?”

Thanh niên cầm đầu hai tay nâng lên Trần Long, mở miệng nói: “Thực không dám giấu giếm, lúc trước từ vừa thấy được Trần huynh bắt đầu, ta liền cùng Trần huynh cùng chung chí hướng, bây giờ Trần huynh trong nhà gặp nạn, ta lại há có thể ngồi yên không lý đến?”

“Gia phụ chết thảm, ngoại trừ Quách gia bên ngoài, còn có một người nên phụ trách!”

Trần Long sắc mặt oán hận, cắn răng nói, “Ngay tại hôm qua, ta gặp được một vị người mặc thiết giáp người, hẳn từ gia phụ trong tay ép mua ép bán rất nhiều trân quý dược liệu, tối hôm qua ta tao ngộ truy sát, tiến đến tìm hắc cầu cứu, người này lại trước tiên khu trục ta rời đi, nếu không phải ta phúc lớn mạng lớn, chỉ sợ sớm đã chết thảm, người này nhiều lần nhục ta, ta nhất định phải làm cho hắn trả giá đắt!”

“

“Cũng là bởi vì tượng lấy thiết giáp nhân đồng dạng ích kỷ người nhiều lắm, trên đời này mới như thế chi loạn, chúng ta nếu muốn thay đổi đây hết thấy, chỉ có thể từ căn nguyên nhúng tay vào, nói cách khác, hoàn toàn thay đổi những này ích kỷ người.”

Bên cạnh một vị nữ tử thờ dài.

“Trần huynh có biết kia thiết giáp nhân dung mạo ra sao?”

Một vị khác nam tử cười nói.

“Hắn dáng dấp ra sao ta ngược lại không thấy rõ, nhưng hắn một thân bao phủ tại đen nhánh giáp trong dạ dày, chỉ lộ một đôi mắt bên ngoài, hắn là vô cùng dễ nhận ra.”

Trần Long nói.

“Vậy là được!”

Thanh niên cầm đầu mỉm cười, “Chỉ cần có thể biết đối phương đặc thù, chúng ta tự có biện pháp đối phó người này.”

“Trần huynh mau đưa dược liệu uống đi, một hồi lạnh liền không tốt uống.”

Trước đó nữ tử lần nữa bưng tới chén thuốc, cười duyên dáng.

Nàng một thân Minh hoàng sắc váy áo, đầu đầy đen nhánh như mực tóc dài, mặt trái xoan, làn da trắng nõn, như là khay ngọc, nhất là trên thân thiếu nữ mùi thơm, càng làm cho Trần Long sắc mặt đỏ lên, hai tay tiếp nhận dược liệu.

...

Một phương hướng khác.

Hắc Mặc thành bên trong.

Hoàn toàn đại loạn.

Đầu tường khu vực, tất cả khổ lực đều tại bối rối chạy trốn.

Trong đám người.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Lão Ngô, Trần Thi Nghiên mấy chục người, bị mấy vị Diệt Tà minh chạy tới cao thủ mang đi, một bên xông về phía trước, một bên cùng Hắc Mặc thành thành phòng đại quân giao thủ.

Keng keng keng!

Tiếng kim loại chói tai âm không ngừng phát ra, hoả tinh bắn tung toé.

Mảng lớn quân bảo vệ thành bị bọn hắc giết chết.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã sắc mặt trắng bệch, trong lòng chấn động.

Bọn hắc không nghĩ tới Lý Lãng bên kia, lại đường hoàng đến đây cướp đi bọn hắc, không chỉ có như thế, càng là giết chết rất nhiều hộ thành quân, cứ như vậy, sẽ đem bọn hắc ép lên tuyệt lộ.

Hắc Mặc thành quân bảo vệ thành nhất định sẽ đem bọn hắc cũng làm thành loạn đảng, một mực diệt trừ.

Từ đó về sau, bọn hắc lại nghĩ vượt qua cuộc sống của người bình thường, sẽ muôn vàn khó khăn.

Nguyên bản, Nhậm Quân bọn hắn chỉ là nghĩ thừa dịp Diệt Tà minh khởi nghĩa thời điểm lạng lẽ chạy thoát.

Nhưng bây giờ...

Tình huống hoàn toàn vượt qua bọn hắn sở liệu.

“Đi mau, chúng ta tiến đến ngăn trở quân bảo vệ thành!”

Tại bọn hắn chạy ra thành đi thời điểm, lại là một đợt Diệt Tà minh cao thủ nhảy lên mà đến, cấp tốc xông về sau lưng tập kích tới quân bảo vệ thành bên kia.

Song phương lập tức giao thủ với nhau, keng keng rung động, lần nữa chết thảm không ít người.

Sau nửa canh giờ.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Lão Ngô, Trần Thi Nghiên bọn người, mới rốt cục bị đám người cứu ra, trốn vào đến Hắc Mặc thành ngoài thành một chỗ trong tiểu trấn.

Giờ phút này, mỗi người bọn họ đều sắc mặt trắng bệch, thở hổn hển, trong lòng vẫn chưa hết sợ hãi.

Xong!

Từ hôm nay trở đi, Hắc Mặc thành nhất định sẽ truy nã bọn hắn.

Toàn bộ Bạch Trạch vực đều nói không chừng không có bọn hắn đất lập thân.

“Nhâm huynh, Trình huynh, các người đã tới.”

Cách đó không xa, đi tới mấy vị thanh niên nam tử, một mặt mỉm cười.

Nhìn gương mặt, rõ ràng là thế giới hiện thực Lý Lăng cảnh sát cùng Angers cảnh sát, cùng với hấn cảnh sát hình sự quốc tế.

“Người!”

Nhậm Quân sắc mặt tái xanh, nhìn về phía Lý Lăng, chú ý tới bốn phía không ai về sau, lạnh giọng nói, “Lý cảnh quan, các người cũng lớn mật, các người đây là sẽ hại khổ chúng ta!”

Hấn nguyên lai tưởng rằng Lý Lăng sẽ dùng phương pháp khác cứu bọn họ ra.

Nhưng lại vụn vụn không nghĩ tới đúng là trực tiếp cướp ngục.

Cái này đồng đẳng với mưu phản!

“Hại khổ các người?”

Lý Lăng sắc mặt kinh ngạc, không vui nói, “Nhâm đội trưởng lời này coi như quá hại người tâm, ta cứu các người thoát ly khổ hải, lại như thế nào là hại khổ các người? Huống hồ, vì cứu các người, chúng ta cũng là tổn thất rất nhiều nhân thủ, Nhâm đội trưởng không cảm tạ chúng ta thì cũng thôi đi, còn nói loại lời này, chẳng phải là để cho người ta thất vọng đau khổ?”

“Nhưng chúng ta cũng không muốn cho các người trực tiếp cùng quân bảo vệ thành đối kháng!”

Nhậm Quân cắn răng.

“Không, trong mắt của ta đều là giống nhau.”

Lý Lăng cảnh sát nhẹ nhàng lắc đầu, “Không giết quân bảo vệ thành, các người liền có thể chạy thoát rồi sao?”

Tại lao dịch trong lúc đó tự tiện chạy thoát, tội danh kỳ thật cùng mưu phản không sai biệt lắm, đã cùng là mưu phản, như vậy giết hay không quân bảo vệ thành có cái gì khác nhau?”

“Thế nhưng là...”

Nhậm Quân còn muốn giải thích, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Sắc mặt hần trắng bệch, nội tâm bi quan.

Sớm biết cảnh sát hình sự quốc tế bên này như thế không đáng tin cậy, bọn hần liền không nên yêu cầu xa vời.

Lần này tốt, đám người bọn họ tất cả đều bị đẩy lên bên bờ vực.

Cái khác Lam Tinh người bên kia cũng đều là sắc mặt bối rối, nội tâm bất an.

“Tốt Nhâm đội trưởng, như là đã trốn ra được, như vậy thì không cần so đo là dùng thủ đoạn gì.”

Angers cảnh sát lộ ra tiểu dung , đạo, “Những ngày này, các người đều là chịu khổ, vẫn là đi trước thanh tẩy một cái đi, đúng, ta cùng Lý cảnh quan cho các người chuẩn bị một chút lễ gặp mặt, tin tưởng các người sẽ thích!”

“Lễ gặp mặt?”

Trình Thiên Dã nhú mày.

“Đúng vậy, là một nhóm Dưỡng Khí đan!”

Angers cảnh sát mỉm cười nói, “Đại gia tại căn nguyên bên trên cùng thuộc tại đồng hương, chúng ta đương

nhiên sẽ không bạc đãi các người, có nhóm này Dưỡng Khí đan, tin tưởng các người tu vi sẽ rất nhanh lần nữa đột phá!”

Đám người hai mặt nhìn nhau.

Cảnh sát hình sự quốc tế thế mà đối bọn hắn tốt như vậy?

Nhậm Quân sắc mặt u ám , đạo, “Angers cảnh sát, nơi này hẳn là Diệt Tà minh a?”

“Nhâm đội trưởng cảm thấy dưới mắt ngoại trừ Diệt Tà minh, nơi nào còn có các người đặt chân chi địa?”

Angers cảnh sát mỉm cười.

“Các người...”

Nhậm Quân mí mắt cuồng loạn, trong lòng cắn răng.

Đám người kia lại thật sự đem bọn hắn kéo vào tà giáo.

...

Hai ngày sau.

Dược Vương Cốc bên trong.

Nồng đậm trong rừng.

Dương Phóng đã thích đáng nắp kỹ trên người ba cái bao khóa, ngay tại thận trọng tìm kiếm dược liệu.

Không thể không nói, toàn bộ Dược Vương Cốc cực kỳ mênh mêng.

Sơn lâm chập trùng, khắp nơi đều là các loại không biết

tên thực vật.

Ngẫu nhiên còn sẽ có yêu thú ẩn hiện.

Nhưng đều không ngoại lệ.

Tất cả phiến phức đều bị Dương Phóng lợi dụng cảm giác tiên tri năng lực sớm tránh rơi, hai ngày thời gian, cũng là thu hàng tương đối khá, mới lấy được bao khóa rất nhanh trang nửa bao.

Giờ phút này.

Một chỗ băng lãnh nước suối bên bờ.

Dương Phóng sắc mặt mừng rỡ, ngay tại nhanh chóng ngắt lấy mấy vị hiếm thấy dược liệu.

Hoàng long cỏ, thất tinh hoa...

Ngoại trừ Huyền Vũ Chân Công cần có dược liệu bên ngoài, lại còn có một chút cái khác đất đỏ dược liệu.

Mà lại mảnh này nước suối phạm vi cực lớn.

Hai bên lớn rất nhiều dược liệu, lít nha lít nhít, dưới mắt ngoại trừ mình, còn không có bất luận kẻ nào tới.

Ngay tại Dương Phóng cấp tốc hái ở giữa.

Bỗng nhiên, sau lưng cách đó không xa, gió nhẹ vang lên.

Liên tiếp bốn đạo nhân ảnh kẻ trước người sau từ nơi không xa cấp tốc vọt đến, lập tức rơi xuống nơi đây.

Dương Phóng trong lòng giật mình, cấp tốc quay đầu, ánh mắt lập tức có chút co rụt lại.

Là nàng!

Đây là mấy ngày trước đây tại núi rừng bên trong gập phải cái kia Thập phẩm nữ tử!

Dung mạo lãnh diễm, mặc một thân nga Hoàng sắc váy áo, thanh lãnh trong con người có một loại đối với sinh mạng coi thường.

Cùng hai ngày trước bất đồng.

Nữ tử này bên người thành linh còn có mặt khác ba đạo nhân ảnh.

Trong đó một người nam tử, sắc mặt rất lạnh, một thân xanh nhạt áo bào, giữa lông mày đều là che lấp chi sắc.

“Là người, ba ngày trước chạy mất cái kia thiết giáp nhân.”

Nam tử sắc mặt tàn nhẫn, đạo, “Đồ chết tiệt, lại bị người nhanh chân đến trước!”

Sưu!

Hắn không chút nghĩ ngợi, bàn chân đạp mạnh, cấp tốc hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng lao tới.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, cũng không mỗi mòn chờ đợi, cơ hồ tại phát hiện đối phương sát na, Bằng Hư lâm không bộ triển khai, hướng về nơi xa cấp tốc phóng đi, gió lực lượng phát động, tốc độ lần nữa bão táp.

Nam tử kia vừa mới một đuổi theo, liền phát hiện Dương Phóng hướng về nơi xa bỏ chạy, trong lòng giận dữ, tiếp tục một đường điên cuồng đuổi theo, “Người chính là

muốn có tự mình hiểu lấy, thực lực nhỏ yếu, cũng không cần lợi nơi này vũng nước đục, bằng không, liền dễ dàng mất mạng!”

Đừng!

Chân khí của hắn xuyên vào trường kiếm trong tay, trực tiếp hướng về trường kiếm trong tay hung hăng ném mạnh mà ra, hướng về Dương Phóng thoát đi phương hướng cấp tốc ném đi.

Trường kiếm vạch phá không khí, phát ra xuy xuy thanh âm, tốc độ cực nhanh.

Mơ hồ có ánh lửa hiển hiện.

Dương Phóng hừ lạnh, quay đầu một quyền nện ở trên trường kiếm.

Keng!

Hoả tinh bắn tung toé.

Khổng lồ cự lực từ nắm đấm của hắn cùng trên trường kiếm phát ra, chấn động đến không khí bành trướng, kinh phong quét sạch, toàn bộ trường kiếm lập tức bay ngược mà ra, Dương Phóng bàn chân đạp lên mặt đất, mượn lực bão táp, cấp tốc biến mất tại mặt lâm thâm xử.

Nam tử kia sắc mặt băng hàn, từ phía sau nhanh chóng đuổi theo, vừa tung người lần nữa đem trường kiếm nắm trong tay, lần nữa nhìn về phía trường kiếm, chỉ gặp mũi kiếm khu vực không ngờ xuất hiện một tia lổm.

“Dám hủy ta bội kiếm!”

Thanh âm nam tử băng lãnh, nhìn về phía nơi xa, “Tốt

nhất đừng để cho ta lần sau gặp được người!”

...

Chương 140 : Rời đi được cốc, siêu phẩm chi thuyết!

Nơi xa.

Dưới một cây đại thụ.

Dương Phóng dùng thân thân thể, mảy nhăn lại, trong lòng ảo não.

Kia phiến dòng suối nhỏ bốn phía lớn nhiều như vậy được liệu, đáng tiếc chỉ tới kịp hái được mấy chục gốc.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của hắn phát lạnh.

Nam tử kia, hắn cũng không sợ.

Đơn giản cứu phẩm tu vi, đơn đả độc đấu, mình một tay liền có thể bóp chết đối phương.

Duy chỉ có nữ tử kia làm hắn kiêng kị!

Thập phẩm tu vi, nhất định phải vận dụng Bạo khí quyết.

Nhưng dưới mắt, Dương Phóng thực sự không muốn lại sử dụng Bạo khí quyết lực lượng.

Một khi ở chỗ này lâm vào suy yếu, như vậy lúc nào cũng có thể sẽ có sinh mệnh nguy cơ.

“Thôi, ngày mai liền rời đi đi.”

Dương Phóng tự nói, nội tâm bình phục lại đi.

Dù sao đồ vật cũng tìm không sai biệt lắm.

Lại hướng chỗ càng sâu khu vực, hấn cũng không định đi.

Dương Phóng lưng đeo cái bao, cấp tốc rời đi.

Không bao lâu, đi tới một viên cổ thụ che trời phía dưới, chợt lách người tiến vào trong đó trong hốc cây.

Dương Phóng cẩn thận kiểm điểm ba ngày này thu hàng.

Các loại dược liệu hết thảy làm trên trăm gốc.

Trong đó chữa thương loại có bảy cây.

Tinh thần loại mười hai gốc.

Cái khác phối cùng một chỗ, đại khái cũng có thể hợp với năm phần Huyền Vũ Chân Công tẩm thuốc ra.

Tăng thêm trước đó thừa hai phần, hiện tại tổng cộng là bảy phần.

Hấn trốn ở hốc cây bên trong, yên lặng tu luyện.

Lại là một đêm trôi qua.

Ban đêm dị thường yên tĩnh, không có bất kỳ cái gì sự tình phát sinh.

Hôm sau sáng sớm.

Dương Phóng tại đơn giản ăn một con thỏ nướng về sau, liền từ trong hốc cây kéo ra bốn cái bao khóa, chui ra hốc cây, nhẹ nhàng nhảy lên, hướng về cửa vào phương hướng cuồn vút đi.

Nơi này đã được cho chỗ sâu.

Dược Vương Cốc lồi vào khoảng cách nơi đây tối thiểu hơn mười dặm.

Dương Phóng một khắc cũng không ngừng, một mực hướng về phía đông chạy tới.

Trong nháy mắt đã qua sáu, bảy dặm.

Bỗng nhiên, hấn Phong luật kiểm trắc đến phía trước truyền đến kịch liệt động tĩnh, trong lòng ngưng tụ, lúc này cấp tốc dừng lại.

Có người tại đại chiến?

Trong lòng hấn do dự, ngăn ngửi giãy dụa về sau, lập tức bò lên trên cách đó không xa một gốc đại thụ che trời, hướng về nơi xa nhìn ra xa.

Xuy xuy xuy...

Từng đợt nồng đậm hàn khí bỗng nhiên tại phía trước bộc phát ra, sôi trào mãnh liệt, như là mệnh mông sương trắng, liên miên liên miên hướng về bốn phía dũng mãnh lao tới, cho dù Dương Phóng cách rất xa, đều có thể cảm nhận được từng đợt băng hàn.

“Là yêu thú!”

Có người tại cùng yêu thú chiến đấu.

Ầm ầm!

Kịch liệt động tĩnh truyền ra, phía trước rừng rậm đang nhanh chóng mà run run, đáng sợ hàn khí bộc phát càng thêm hung mãnh, liên miên liên miên đem rất nhiều lá rụng đều cho hun đến cấp tốc rơi xuống, mạn thiên phi

vũ.

Rất nhanh, Dương Phóng rốt cục thấy rõ con yêu thú kia bộ dáng.

Kia là một cái vô cùng to lớn Bạch sắc nhện, toàn thân trên dưới mọc đầy từng cây thô to chạm tay, mỗi một cây thô to chạm tay đều có người thành niên thất lưng lớn như vậy, cao bốn, năm mét.

Nó tại trong rừng rậm cấp tốc cuồng xông, trong mồm không ngừng mà phun ra từng mảnh từng mảnh đáng sợ hàn khí, xuy xuy rung động, khiến cho bốn phương tám hướng rừng cây, núi đá, nước suối tất cả đều đang bay nhanh địa kết băng.

Mà tại cái này Bạch sắc nhện đối diện, thì là bốn đạo nhân ảnh, ngay tại chật vật chạy trốn.

Dương Phóng ánh mắt nhíu lại, rất mau nhìn thanh kia bốn đạo nhân ảnh.

Chính là hôm qua bị hấn gặp phải kia Thập phẩm nữ tử, tổ bốn người.

Chỉ bất quá giờ phút này, bọn hấn không còn có hôm qua hăng hái.

Bốn đạo nhân ảnh tất cả đều tại vội vàng thoát thân.

Đáng sợ hàn khí đánh tới, để bọn hấn sắc mặt trắng bệch, vũ khí trong tay đều bị sương lạnh phong bế.

Càng máu chốt chính là, tại cái này đáng sợ hàn khí bên trong, còn thỉnh thoảng xuất hiện từng cây Bạch sắc tơ nhện, hướng về kia bốn đạo nhân ảnh đánh tới, khiến cho bọn hấn chật vật trốn tránh.

“Tình báo có sai, đi mau!”

Cầm đầu nữ tử thanh hát nói.

Chỉ bất quá kia Bạch sắc nhện tựa hồ căn bản không
nguyện ý buông tha bọn hắn, con mắt đỏ lên, to lớn
chạm tay lao nhanh ra, hướng về kia nữ tử tổ bốn người
cuồng mãnh phóng đi.

Dương Phóng trong bóng tối quan sát hồi lâu.

Thẳng đến bọn hắn triệt để đi xa, mới yên lòng.

“Bốn người này tổ là đang đánh yêu thú chú ý?”

Hắn rất nhanh nhẹ nhàng lắc đầu, liền muốn rời đi.

Nhưng bỗng nhiên, Dương Phóng nhướng mày, quay
đầu, nhìn về phía một phương hướng khác.

Chỉ gặp phía bên phải một chỗ vách núi chỗ.

Một hàng bóng người ngay tại hướng về nhìn bên này
tới.

Trong đó có mấy đạo bóng người ánh mắt thành linh rơi
vào trên người mình, đang không ngừng dò xét.

Có một người càng là nhìn quen mắt.

Chính là đêm đó Trần Long!

Dương Phóng rất nhanh thu hồi ánh mắt.

Trần Long không chết, hoàn toàn ở trong dự đoán của
hắn.

Bởi vì từ mình hang động một đường hướng phía trước,

chính là một thì dễ hiểu đầm lầy, chỉ cần kia Trần Long không ngốc không ngu ngốc, hoàn toàn có thể trốn vào đầm lầy, tìm một chỗ vừa trốn, tự nhiên có thể sống mệnh.

Sao lại cần nhất định phải tự mình ra tay?

Đây là đối với song phương kết cục tốt nhất!

Dương Phóng thân thể nhảy lên, trực tiếp rời đi nơi đây, hướng về khu vực đông bộ tiến đến.

“Hàn đại ca, chính là hấn!”

Trần Long ánh mắt u lãnh, chỉ hướng Dương Phóng.

“Người này thật là nhạy cảm Linh giác, cách xa như vậy thể mà cũng biết chúng ta đang dòm ngó hấn!”

Cầm đầu thanh niên sắc mặt khế nhúc nhích, cảm thấy ngưng trọng, đột nhiên nhẹ nhàng lắc đầu , đạo, “Trần huynh, tha thứ ta nói thẳng, người này thực lực chỉ sợ không thấp, tốt nhất đừng tùy tiện tới là địch!”

“Người này ép mua ép bán trước đây, thấy chết không cứu ở phía sau, loại người này chẳng lẽ còn muốn để thứ nhất thẳng tiêu dao xuống dưới sao?”

Trần Long sắc mặt phẫn hận , đạo, “Để loại người này còn sống, sẽ chỉ có càng nhiều người như ta gặp!”

“Hàn đại ca, ta cảm thấy Trần Long nói cũng có đạo lý!”

Bên cạnh nữ tử phát ra chim sơn ca thanh thúy thanh âm.

Cầm đầu thanh niên sắc mặt bất đắc dĩ , đạo, “Ta tự nhiên biết hấn nói có đạo lý, chỉ là chúng ta thực lực bây

giờ, cưỡng ép cùng người này giao thủ, sẽ chỉ làm chúng ta lâm vào bị động, Trần huynh yên tâm, chờ ra Dục Vương Cốc về sau, ta tự nhiên sẽ liên hệ tổ chức, vì người lấy lại công đạo!”

“Đa tạ Hàn đại ca!”

Trần Long cảm kích nói.

Người, thường thường chính là dạng này.

Một khi lâm vào một loại nào đó cực đoan, chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới đều là sai.

...

Một đường bay lượn.

Máu tanh mùi rất là dày đặc, bốn phương tám hướng tất cả đều là bị phá hư qua vết tích.

Con kia to lớn Bạch sắc nhận những nơi đi qua, trên mặt đất trực tiếp lưu lại một tầng thật dày băng sương.

Nơi đây thi thể chừng bảy tám cỗ.

Dương Phóng nhanh chóng tại trên những thi thể này tìm tòi, tìm được không ít bạc cùng dược liệu về sau, lại nhặt lên một thanh bễ ngoài không tệt trường kiếm màu đen, trực tiếp rời đi nơi đây.

Bất quá ngay tại Dương Phóng vừa đi không xa, bỗng nhiên, thân thể của hắn lần nữa dừng lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ thấy phía trước không xa, xuất hiện một mảng lớn bị phá hủy cánh rừng.

Tàn toái cây rừng chấ thành một đống, đơn giản tạo thành một cái cự đại sào huyết.

Tại cái này sào huyết bốn phía, thì là tán loạn bảy tám khóa vỡ vụn trứng.

Mỗi một khóa đều có người thành niên đầu lâu lớn như vậy.

Hơi mờ trạng trứng thanh lưu trôi trên mặt đất, ẩn chứa một cỗ khó tả lạnh, đem mặt đất đều cho kết xuất một tầng sương lạnh.

“Đây là con kia Bạch sắc nhện trứng?”

Dương Phóng động dung.

Khó trách kia Bạch sắc nhện như thế phát cuồng.

Nữ tử thần bí tổ bốn người, thế mà đem cái này Bạch sắc nhện trứng cho vỡ vụn rồi?

Dương Phóng cẩn thận quan sát.

Chỉ gặp những này vỡ vụn trứng xác bốn phía, còn có rất nhiều nhân loại thi thể, đều là vừa mới chết không lâu.

Dương Phóng lần nữa tại những người này trên thân vơ vét một vòng.

Một lát sau, ngay tại hấn muốn cất bước rời đi thời điểm, bỗng nhiên thân thể dừng lại, lần nữa nhìn về phía trên mặt đất những này hơi mờ chất lỏng.

Có chút trứng thanh cũng không triệt để chảy xuôi trên mặt đất, y nguyên còn tại trứng xác bên trong.

“Không biết những này trứng thanh phải chăng có thể phục dụng?”

Dương Phóng toát ra một cái to gan ý nghĩ.

Nhưng rất nhanh hắn đem cái này to gan ý nghĩ vứt bỏ, lắc đầu liên tục, vẫn là cấp tốc rời đi.

Thế giới này những thứ không biết nhiều lắm.

Vẫn là đừng đi mạo hiểm ném thử tốt hơn.

Vạn nhất tồn tại kịch độc, chẳng phải là chết cũng không biết chết như thế nào.

Đang lúc hoang hôn.

Dương Phóng nhiều lần đường vòng, trong lúc đó tìm người nghe ngóng, rốt cục triệt để đi tới tận cùng phía đông khu vực.

Cùng đêm đó Trần Phong nói đồng dạng.

Một mảnh mênh mông mà nồng đậm sương mù vững vàng nằm ngang ở phía trước, một mảnh trắng xóa, tựa hồ vô biên vô hạn, tại trời chiều chiếu rọi, nhỏ bé sương mù nhỏ hiện động lên khó tả quang trạch.

Dương Phóng mày nhăn lại, dọc theo mảnh này sương mù trắng xóa khu vực hành tẩu.

Qua đi tới hồi lâu.

Rốt cục tại Thái Dương sắp xuống núi trước, phát hiện một chỗ mô hình hồ thông đạo.

Giờ phút này thông đạo tại ánh sáng yếu ớt dưới, cực không đáng chú ý.

Ánh mắt nhìn, bên trong đen như mực, sương mù cuộn cuộn, cực kỳ tĩnh mịch.

“Xem ra chỉ có thể chờ đợi sáng sớm ngày mai đi nữa.”

Dương Phóng tự nói.

Thông đạo mặc dù không có quan bế, nhưng là mặt trời xuống núi, vô hình sẽ để cho ánh mắt thụ ảnh hưởng, vạn nhất mê thất ở bên trong, sẽ là phiền phức ngập trời.

Dương Phóng nhìn hai bên một chút, bắt đầu ở bốn phía tìm kiếm đặt chân chi địa.

Bỗng nhiên.

Hắn lần nữa nghe được một trận nhỏ xíu động tĩnh truyền đến.

Chỉ gặp sau lưng khu vực, một đạo khiết bóng người màu trắng đang bay nhanh vọt tới, kinh công dị thường cao siêu, bàn chân rơi vào trên cành cây, mỗi lần bắn ra đều có thể trong nháy mắt xông ra xa mấy chục thước.

Liên tiếp mấy lần lấp lóe về sau, Dương Phóng rốt cục thấy rõ khuôn mặt của đối phương.

Đây là... Một cái tăng nhân.

Người mặc nguyệt Bạch sắc tăng y, tuổi tác tựa hồ cũng không lớn, trên người có một loại siêu nhiên thoát tục cảm giác.

Mặc dù đối phương tăng y bên trên nhiễm tinh hồng vết máu, nhưng y nguyên không ảnh hưởng đối phương loại kia đặc biệt khí chất.

Kia tăng nhân tựa hồ cũng chú ý tới Dương Phóng, hơi kinh ngạc, rất nhanh hướng về bên này chạy đến.

“A Di Đà Phật!”

Tăng nhân một tay dựng thẳng lên , đạo, “Bần tăng pháp hiệu Chân Bản, không biết thí chủ là?”

“Tại hạ Phương Dương!”

Dương Phóng tự giới thiệu, cũng không từ tăng nhân trên thân cảm nhận được ác ý , đạo, “Đại sư cũng là đến ngắt lấy dược liệu?”

“Nào dám nói ngắt lấy dược liệu, chỉ là đến thử thời vận mà thôi.”

Chân Bản tăng nhân cười khổ một tiếng, hiển nhiên thu hoạch không tốt, ánh mắt của hắn bỗng nhiên rơi trên người Dương Phóng bốn cái bao khóa bên trên, cảm khái nói, “Xem ra thí chủ chuyến này ngược lại là không có uổng phí đến!”

“Đại sư khách khí, kỳ thật ta cũng không có tìm được vài cọng, đều là một chút cái khác hàng hóa mà thôi!”

Dương Phóng đáp lại, mấy cái bao khóa nhẹ nhàng lắc lư, bên trong lập tức phát ra rầm rầm thanh thúy thanh âm.

Chân Bản tăng nhân nao nao.

Thật không phải dược liệu?

Hắn còn tưởng rằng đối phương cái này bốn cái bao khóa tất cả đều là dược liệu.

“Thí chủ sớm như vậy liền tới đến cửa ra chỗ, đây là muốn rời đi sao?”

Chân Bản tăng nhân chủ động bắt chuyện.

“Không tệ, nơi đây quá mức nguy hiểm, mỗi ngày đều có giết chóc, tại ta mà nói, thực sự không phải cái gì hiền lành chi địa, cho nên tại hạ chuẩn bị sáng mai liền đi.”

Dương Phóng đáp lại, “Đại sư đâu? Vì sao cũng ra sớm như vậy.”

“Bản tăng cùng thí chủ, cũng chuẩn bị ngày mai rời đi.”

Chân Bản tăng nhân khe khẽ thở dài , đạo, “Dược Vương Cốc bên trong không bình yên, vì chỉ là một chút dược liệu, các thế lực lớn cao thủ tử thương thảm trọng, bản tăng thực sự không đành lòng lại nhìn tiếp.”

“Chẳng lẽ Bạch Trạch vực các thế lực lớn tất cả đều tới?”

Dương Phóng hồ nghi nói, “Có siêu phẩm cường giả tới sao?”

“Thế thì không có.”

Chân Bản tăng nhân nhẹ nhàng lắc đầu , đạo, “Siêu phẩm cường giả thần long kiến thủ bất kiến vĩ, sao lại vì chút chuyện nhỏ này mà tự mình ra mặt, huống hồ tới siêu phẩm cảnh giới, đối với loại này dược liệu đã căn bản không cần.”

“Không cần?”

Dương Phóng nghi hoặc, muốn hiểu thêm một bậc càng có nhiều quan siêu phẩm sự tình.

“Đúng vậy, siêu phẩm cường giả sở dĩ được xưng là siêu phẩm, không đơn thuần là bởi vì thực lực nguyên nhân, mà là toàn bộ sinh mệnh cấp độ đều phát sinh biến hóa.”

Chân Bản tăng nhân giới thiệu nói, “Bất quá muốn từ Thập phẩm cảnh giới đột phá đến siêu phẩm, khó, thực sự quá khó khăn.”

Trong miệng hắn liên tục cảm khái, “Bản tăng chỗ nhận biết không ít bằng hữu, có người thậm chí bị kẹt tại Thập phẩm cảnh giới mấy chục năm không được tiến thêm.”

“Đây là vì sao?”

Dương Phóng hỏi.

“Đến Thập phẩm đỉnh phong về sau, nhân thể đã đối với tuyệt đại bộ phận được vật miễn dịch, muốn đột phá, chỉ có dựa vào một loại được xưng là 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 đồ vật mới được, chỉ là loại vật này, đến một lần cực kỳ hiếm thấy, thứ hai bị các thế lực lớn một mực lũng đoạn, căn bản sẽ không tùy tiện phóng xuất, đừng nói ngoại nhân không chiếm được, liền xem như các thế lực lớn bản tộc thiên tài cũng rất khó lấy tới!

Tựa như Thiên Đạo liên minh, Liệt Diễm bang mấy vị kỳ tài, bọn hắn đột phá đến Thập phẩm đỉnh phong, đã vượt qua hơn nửa năm, nhưng đến nay cũng không thể đạt được 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 , mà lại nếu là vô ý đắc tội trong môn phái trưởng lão, như vậy cuối cùng cả đời đoán chừng cũng không thể đạt được 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 .”

Chân Bản tăng nhân giải thích nói.

“Nghiêm trọng như vậy?”

Dương Phóng kinh hãi.

Lực lượng lũng đoạn!

Cái này so Bạch Lạc thành còn nghiêm trọng hơn!

Bạch Lạc thành Linh cấp tâm pháp dị thường khó cầu.

Mà tại Bạch Trạch vực, Linh cấp tâm pháp cũng không khó.

Khó khăn là 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 .

Những đại thế lực kia cao cao tại thượng, không cho phép có bất kỳ có thể uy hiếp bọn hấn ngoại nhân xuất hiện, cho nên liền đem 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 một mực đem khổng, cứ như vậy, muốn đột phá, chỉ có gia nhập bọn hấn.

“Kia gia nhập thế lực nào sẽ lại càng dễ đạt được vật này?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cũng không dễ dàng.”

Chân Bản tăng nhân nhẹ nhàng lắc đầu, trầm ngâm nói, “Nhưng cũng không phải tuyệt đối, tượng Thần Võ tông cùng Diệt Tà minh hấn là hơi tốt một chút, Thần Võ tông truyền thừa hơn tám trăm năm, cao thủ nhiều như mây, trong đó nắm giữ 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 số lượng khẳng định cũng nhiều, cho nên đạt được tỷ lệ sẽ càng lớn, mà Diệt Tà minh thế lớn rễ sâu, thế lực bao quát mấy cái đại vực, trong đó tồn tại 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 hấn là cũng không ít.”

“Thần Võ tông...”

Dương Phóng tự nói, tự động loại bỏ Diệt Tà mình.

Hiện tại xem ra, hẳn chỉ có thể trước từ Thần Võ tông bên kia nhìn một chút.

“Đúng rồi, Thiên Tinh ngọc tử vì sao như thế thừa thớt? Chẳng lẽ từ địa phương khác không cách nào đạt được?”

Dương Phóng hỏi.

“Trời sinh chi vật, địa nuôi dưỡng vật, nào có dễ dàng như vậy bị đạt được?”

Chân Bản tăng nhân cười khỏ nói, “Liên ngay cả địa phương nào thừa thãi vật này, bản tăng đều không rõ ràng.”

Cũng thế.

Dương Phóng hiểu được.

Nếu là dễ dàng như thế liền biết, như vậy vật này lại tại sao lại như thế khan hiếm.

Sau đó, hai người tiếp tục đàm luận lên sự tình khác.

Thẳng đến bóng đêm dần dần sâu, hai người mới riêng phần mình nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau.

Sương trắng lặn lộn.

Một đầu chật hẹp đến chỉ chứa một người thông qua Bạch sắc thông đạo, xuất hiện ở mênh mông trong sương mù trắng, dưới ánh mặt trời dị thường dễ thấy.

Dương Phóng cống bốn cái to lớn bao khóa, hướng về thông đạo nhìn lại.

Áo trắng tăng nhân cũng là nhẹ nhàng rơi vào một bên.

“Thí chủ, mời!”

“Đại sư khách khí, đại sư trước hết mời!”

Dương Phóng nói.

Hai người một trước một sau hướng về thông đạo đi đến.

Sương trắng phun trào.

Thông đạo kéo dài.

Hai bên không ngừng mà truyền đến từng đợt hơi lạnh khí tức.

Đi ước chừng gần bốn năm dặm đường, Dương Phóng hai người mới rút cục từ mảnh này sương trắng địa mang đi ra.

Mảng lớn mảng lớn không khí thanh tân từ bên ngoài đập vào mặt đánh tới.

Dương Phóng quay đầu nhìn lại, nội tâm thầm run.

May mắn tối hôm qua không có thừa dịp lúc ban đêm rời đi.

Bằng không hơi không cẩn thận, thật sẽ bị lạc ở bên trong.

Vậy mà chừng bốn năm dặm sâu...

“Thí chủ, bần tăng kế tiếp còn có chuyện quan trọng liền không phụng bồi, người nược nghỉ ngơi, đi lên phía trước không xa liền có một cái vút bỏ thôn xóm, có thể tạm thời đặt chân!”

Chân Bản tăng nhân hướng về phía trước đi đến, chấp tay trước ngực.

“Đại sư mời!”

Dương Phóng chấp tay.

Chân Bản tăng nhân khẽ vuốt cằm, rời đi nơi đây.

Sau đó, Dương Phóng cũng không chờ lâu, một đường hướng về Chân Bản tăng nhân chỉ dẫn phương hướng tiến đến.

Không bao lâu.

Một mảnh tổn hại thôn nhỏ xuất hiện tại Dương Phóng trước mắt.

Thôn nhỏ chỉ có mấy chục hộ công trình kiến trúc, xiêu xiêu vẹo vẹo.

Tất cả đều là bùn đất hỗn hợp cỏ khô chế thành thổ phôi tường.

Nhìn ra, thôn xóm đã hồi lâu không người ở qua.

Khắp nơi đều là mạng nhện, nát lá, tro bụi.

Dương Phóng lưng đeo cái bao, hành tẩu ở chỗ này, tìm một cái lớn nhất phòng ở, tiến vào đặt chân.

Sau đó, hấn không định tiếp tục đi đường.

Ở chỗ này trước tu luyện một đoạn thời gian lại nói.

Đem tất thuốc dược liệu toàn bộ sử dụng hết, lại chạy tới phụ cận thành trì.

Hắn từ trong sân tìm cái vạc lớn, đẩy vào gian phòng, sau đó bắt đầu nấu nước.

...

Chương 141 : Thiết giáp tắm hơi!

Sau bốn ngày.

Thất Huyền khu quần cư bên trong.

Ầm!

Chén trà bị hung hăng ngã nát thanh âm từ trong phòng truyền ra.

“Điên rồi, bọn hấn thật là điên rồi, dám thật gia nhập Diệt Tà minh, còn theo Diệt Tà minh cùng một chỗ hành động, đơn giản không tổ chức không kỷ luật!”

Nhậm Quân khí con mắt đỏ lên, mở miệng gầm thét.

Ngay tại vừa mới, Trần Thi NghiêN đến đây nói cho hấn biết tình huống.

Nguyên bản cùng bọn hấn cùng một chỗ bị truyền tống tới hơn ba mươi vị Trung Quốc người, lại có không ít tại vài ngày trước giấu diếm bọn hấn, lặn lẽ gia nhập Lý Lãng chỗ Diệt Tà minh, cũng hỏa thiêu Hắc Mặc thành bên trong một chỗ thanh lâu, đã dẫn phát sóng to gió lớn.

Không chỉ có như thế, những cái kia Trung Quốc người tại lần này hành động bên trong càng là lần nữa chết mất hai người.

Cái này khiến Nhậm Quân, Trình Thiên Dã tất cả đều trở nên giận không kèm được.

“Thi NghiêN, đi, đi đem còn lại những người kia tất cả

đều kêu đến!”

Nhậm Quân tức giận nói.

“Chờ một chút, ta và người cùng đi!”

Trình Thiên Dã vội vàng mở miệng.

Bọn hắn trước đó đã liên tục đã cảnh cáo những người kia, không muốn gặp mê hoặc, bảo trì nội tâm, thật không nghĩ đến vẫn là có người không nghe, vẫn là vụng trộm gia nhập Diệt Tà mình.

“Nhậm đội, Trình đội, vô dụng, đại bộ phận người đã...
Đã bị Lý cảnh quan cho điều đi qua.”

Trần Thi Nghiên cười khổ nói.

“Điều đi rồi?”

“Điều đi nơi nào? Vì sao chúng ta không được đến thông tri?”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã trong lòng giật mình, không dám tin.

Lý Lăng cảnh sát không thông tri bọn hắn, thế mà tự tiện điều động bọn hắn quốc gia người?

“Ta cũng là vừa mới biết.”

Trần Thi Nghiên bất đắc dĩ nói, “Hiện tại còn để lại tới, ngoại trừ ta, liền chỉ còn lại có cái khác chín cái!”

“Cái gì?”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã khí cười giận dữ.

“Tốt một cái Lý Lãng, ta tự mình đi tìm hấn!”

Nhậm Quân gầm thét một tiếng, trực tiếp hướng về bên ngoài giận đùng đùng đi đến.

Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiêן vội vàng theo sát ở phía sau.

Một chỗ không đáng chú ý trạch viện trước.

Hai tên hộ vệ chính một mực đứng ở trước cửa.

“Dừng lại, Lý chấp sự đang lúc bế quan!”

“Lăn đi!”

Nhậm Quân giận dữ, chấn khai hai người ngăn cản, trực tiếp hướng về trong sân phóng đi, phần nộ quát, “Lý Lãng, Angers, các người đi ra cho ta, đem lời nói cho ta rõ...”

Lý Lãng một mặt bất đắc dĩ, đi vào trong sân, nhìn về phía Nhậm Quân, đạo, “Nhâm huynh, thế nào?”

“Thế nào? Những cái kia cùng chúng ta cùng đi đến người đâu?”

Nhậm Quân phần nộ quát.

“A, người nói bọn hấn?”

Lý Lãng lơ đãng, bình tĩnh nói, “Làm sao? Bọn hấn không có nói cho Nhâm huynh? Đúng, cũng là!”

Hấn vỗ đầu một cái, kịp phản ứng, bất đắc dĩ nói, “Bọn hấn trước đó nói, để cho ta đừng nói cho người, cứ như vậy nhìn, chính bọn hấn tự nhiên càng sẽ không đi nói, bất quá đã Nhâm huynh đến hỏi, ta tự nhiên muốn nói

rõ, cùng các người cùng đi những người kia, có rất lớn một bộ phận gia nhập chúng ta Diệt Tà minh, nguyện ý cùng chúng ta cùng nhau hành động, đây là bọn hấn chủ động nguyện ý, đúng, bọn hấn còn tại ta chỗ này ký giấy cam đoan, Nhâm huynh có muốn nhìn một chút hay không?”

“Chủ động nguyện ý?”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã trong lòng kinh sợ.

Nhất là Nhậm Quân, có loại không thể tin cảm giác.

Đám người kia!

Đem hấn nói lời trở thành cái gì?

Để bọn hấn trung thực bản phận, hảo hảo tu luyện, bọn hấn vậy mà ngoảnh mặt làm ngơ?

Lý Lăng rất nhanh lấy ra 2 3 phần văn thư ra, đưa cho Nhậm Quân.

Bên cạnh Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên, cũng làm sắp con mắt nhìn quá khứ.

Mỗi bản văn thư bên trên viết đều dị thường rõ ràng.

Bọn hấn tự nguyện tham gia hành động, chết sống có số, giàu có nhờ trời, sau này xảy ra chuyện sẽ không oán hận bất luận kẻ nào, khẩn cầu Diệt Tà minh có thể đối bọn hấn đối xử như nhau, phê chuẩn bọn hấn gia nhập hành động, cuối cùng còn có mỗi người bọn họ lạc khoản, thủ ấn.

Nhậm Quân mấy người nhìn hoảng sợ run rẩy.

Những chữ viết này đúng là bọn hấn không thể nghi

ngờ.

Nhưng vì cái gì?

Bạn hẳn mới vừa vặn tới mấy ngày, thế mà liền chủ động nguyện ý gia nhập Diệt Tà minh?

Lý Lăng đến cùng cho bạn hẳn rót cái gì thuốc mê?

“Nhâm đội trưởng, Trình đội trưởng, các người cũng không nên nhìn như vậy ta, ta cũng không có làm cái gì.”

Lý Lăng vội vàng mở miệng, một mặt dáng vẻ vô tội , đạo, “Đúng rồi, hôm trước bạn hẳn tại một lần hành động thời điểm, còn chết mất hai người, ta lúc đầu nghĩ thông tri người, cũng là những người khác nói cho ta, để cho ta trước giấu diếm các người, đừng nói cho các người, nếu người không tin, chờ bạn hẳn trở về, người hỏi một chút liền biết, ta nhưng không có mê hoặc bắt luận kẻ nào.”

“Người...”

Nhậm Quân sắc mặt biến đổi, trong lòng dờn sông lấp biển.

Điên rồi!

Đám người kia thật là điên rồi!

Chờ đám người này trở về, hẳn nhất định phải điều tra rõ ràng mới được.

“Nhâm huynh, tha thứ ta nói thẳng, kỳ thật ta cũng có thể đại khái đoán ra bạn hẳn chân chính ý nghĩ.”

Lý Lăng nhẹ nhàng cảm khái, nói:

“Dù sao Bạch Trạch vực không giống với Bạch Lạc thành, ở chỗ này cơ hội càng nhiều, cường giả càng nhiều, bọn hắc trước đó đều chỉ là tam phẩm, tứ phẩm, mạnh nhất cũng bất quá ngũ phẩm, hiện tại đến nơi này về sau, mắt thấy nhiều như vậy Lam Tinh người đều là lục phẩm, thất phẩm, bọn hắc lại thể nào khả năng không vội? Huống hồ gia nhập Diệt Tà minh, phúc lợi cực cao, vừa mới gia nhập liền sẽ đạt được Linh cấp tâm pháp, về sau mỗi lần hành động, càng là sẽ có đại lượng ban thưởng, bọn hắc nhìn ở trong mắt, gấp ở trong lòng, cũng là tình có thể hiểu!”

“Lý cảnh quan, thật sự là không nghĩ tới người tại làm bán hàng đa cấp phương diện, cũng là rất có một bộ!”

Nhậm Quân giận quá thành cười, nhìn xem Lý Lãng.

“Nhâm huynh thật sự là hiểu lầm ta.”

Lý Lãng ha ha cười nói.

...

Hắc Mặc thành bên trong.

Một chỗ không đáng chú ý gian phòng bên trong.

Bóng người dày đặc, số lượng đông đảo, gần hơn hai mươi người.

Trừ cái đó ra, sân phía ngoài bên trong càng là có không ít hảo thủ trong bóng tối cảnh giới.

Gian phòng bên trong.

Lấy Chu Võ cầm đầu Nam thị những người “xuyên việt”, từng cái mắt hiện tinh quang, nhìn về phía trước mắt đại lượng vàng bạc cùng đan dược, trái tim của mỗi người

cũng khó khăn che đậy phần chân.

“Thế nào? Liên tiếp mang các người hành động ba lần, các người cảm giác như thế nào?”

Lần này lĩnh đội một vị cảnh sát hình sự quốc tế Albert, một mặt mỉm cười, nhìn về phía đám người.

“Nói thật không?”

Một vị bề ngoài thô cuồng Nam thị người xuyên việt, nhìn chằm chằm trước mắt tài vật cùng đan dược, liếm môi một cái, cười nói, “Lời nói thật chính là thoải mái, đúng là mẹ nó quá sung sướng, để cho ta có loại cướp phú tế bần cảm giác!”

“A, người sai, không phải cướp phú tế bần, mà là cướp giàu tế chính chúng ta.”

Một vị khác Nam thị người xuyên việt lộ ra tiểu dung, bàn tay nhẹ nhàng nắm lên trước mắt vàng bạc, lại chậm rãi buông ra, lắng nghe vàng bạc va chạm sinh ra mỹ diệu thanh âm.

Kỳ thật vàng bạc ngược lại là tiếp theo!

Chủ yếu là dược liệu cùng bí tịch!

Bí mật gia nhập Diệt Tà minh về sau, mỗi người bọn họ đều lập tức lấy được truyền Linh cấp tâm pháp.

Cái này trước kia là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Thời điểm trước kia, ngoại trừ đạt tới lục phẩm đỉnh phong có thể bị truyền thụ, tình huống khác dưới, căn bản sẽ không bị truyền thụ.

“Vì giàu người bất nhân, chúng ta tự nhiên muốn cướp

giàu!”

Albert ngữ khí bình đạm, mở miệng giải thích, “Hi vọng các người thời khắc nhớ kỹ chúng ta Diệt Tà minh tôn chỉ, Diệt Tà minh diệt không chỉ có là Tà Linh, càng là trên đời hết thảy ác, tiêu trừ thế gian bất công, một lần nữa sáng lập trật tự mới, đây mới là chúng ta mục tiêu chân chính, mà không phải vì một chút tiền tài liền mê thất bản tính!”

Hắn là lần này lĩnh đội hai người một trong, ngày bình thường đảm nhiệm tẩy não công việc, chính là thất phẩm trung kỳ tu vi.

Một vị khác cùng hắn cùng nhau lĩnh đội, tên là Gaia.

Cũng là một vị cảnh sát hình sự quốc tế.

Đồng dạng là thất phẩm tu vi.

“Không tệ, tiêu trừ thế giới hắc ám, sáng lập trật tự mới!”

“Nhưng cứ như vậy, vạn nhất tin tức truyền vào Nhậm đội bọn hắn trong lỗ tai, có thể hay không...”

...

Không ít người lộ ra lo lắng.

“Người có chí riêng, liền xem như Nhậm đội trưởng biết lại có thể thế nào? Hắn là tại dị giới, hắn còn có thể cưỡng ép quản hạt các người?”

Albert bình tĩnh nói.

“Này cũng sẽ không!”

Lục phẩm đỉnh phong Chu Võ nhẹ nhàng lắc đầu.

Nhưng là một khi trở về về sau, chỉ sợ phiền phức đồng dạng không nhỏ.

Dù sao bọn hắn trên danh nghĩa đều là đặc biệt hành động tổ, như thế không tổ chức, không kỷ luật, vi phạm phía trên mệnh lệnh, vạn nhất truy cứu tới, không tốt giải thích...

“Các người yên tâm, sớm muộn cũng có một ngày, tại các người đạt tới thất phẩm cảnh giới về sau, Nhâm đội trưởng liền sẽ biết lựa chọn của các người là chính xác!”

Albert mở miệng mỉm cười.

“Không tệ!”

Đám người rất tán thành, nhao nhao bỏ đi lo nghĩ, lộ ra tiểu dung.

Mắt thấy đám người giải vui vẻ kết, Albert lập tức nhếch miệng lên.

Xong rồi!

Đám người này đã triệt để trở về không được...

Kẹt kẹt!

Cửa phòng mở ra.

Một đạo khác bóng người từ bên ngoài đi vào, nhìn thấy trên bàn đồng đảo tài vật về sau, nhãn tình sáng lên, cười nói, “Xem ra các người lần này thu hàng cũng không tệ lắm!”

“Gaia cảnh sát, người đã đến!”

“Lần này mang đến tin tức tốt gì?”

Chu Võ cầm đầu Nam thị những người “xuyên việt”, nhao nhao quay đầu, mở miệng cười nói.

Albert cũng là lộ ra mỉm cười, nhìn về phía Gaia.

“Xác thực có tin tức!”

Gaia là một vị tuổi hơn bốn mươi đại thúc bộ dáng, trên mặt có một đạo khắc sâu mặt sẹo, cười lên, đầu kia mặt sẹo tại vừa đi vừa về vắn vẹo, như là con rết, nói:

“Vừa mới nhận được tin tức, trước đó tiến vào Dược Vương Cốc cái đám kia cường giả, hiện tại muốn lần lượt ra, tổ chức bên trên đã phái đại lượng cao thủ tiến đến tiếp ứng, đồng thời chuẩn bị đối Liệt Diễm bang động thủ, bất quá các người cũng không cần suy nghĩ, thực lực của các người quá yếu, là căn bản không có khả năng tham gia hành động, nhưng là, nếu như các người muốn đi xem một chút, ta ngược lại thật ra có thể mang các người đi qua nhìn một chút.”

Gaia nở nụ cười.

“Ồ? Nguy hiểm hay không?”

...

“Yên tâm, có ta cùng Albert nhìn xem, không có việc gì, huống hồ nơi đó lần hành động này gặp được tổ chức bên trên rất nhiều cao thủ, là một lần khó được từng trải cơ hội!”

Gaia cười nói.

“Vậy là được, nếu là không có nguy hiểm, có thể nhìn xem!”

“Không tệ!”

Một đám Nam thị người xuyên việt con mắt chớp động, mong đợi.

...

Thời gian vượt qua.

Lại qua hai ngày.

Tổn hại thôn xóm.

Vách tường, nóc nhà, giường tất cả đều đã tàn phá không còn hình dáng, tràn ngập khói tả mùc nát khí tức.

Một chỗ coi như rộng rãi gian phòng bên trong.

Trong chum nước được vật phát sinh cô đều đều thanh âm, không ngừng bốc lên bọt khí, bên trong cuờng đại được tính bị Dương Phóng thân thể từng cái hấp thu.

Để cho tiện tu luyện, vài ngày trước hắn cũng đã đem chiến giáp cởi xuống, đặt ở một bên, lộ ra một thân rắn chắc khô ngô cơ bắp.

Bây giờ đã là ngày thứ sáu.

Theo cuối cùng một phần Huyền Vũ Chân Công tẩm thuốc sử dụng hết, Dương Phóng hai mắt bỗng nhiên mở ra, tinh quang bùng lên.

“Huyền Vũ Chân Công đệ thất trọng, rốt cục đạt tới cửu phẩm trung kỳ...”

Hắn nhẹ nhàng phun ra trọc khí, lần nữa nhìn về phía bảng.

Đương nhiên, cái này sáu ngày đến, hẳn cũng không chỉ chỉ có điểm này thành tựu.

Ngoại trừ tu vi bên trên đạt tới cửu phẩm trung kỳ bên ngoài, mấy ngày nay đồng dạng tại tu luyện Cảm Ứng môn tuyệt học.

Không chỉ có Cảm Ứng quyết tiến thêm nhất trọng, đạt đến đệ nhị trọng.

Ngay tiếp theo Cảm Ứng môn hai đại huyền diệu võ kỹ, Âm sát kiếm, Thất tình quyết, cũng đều đã lần lượt tiến vào đệ nhất trọng.

Đáng tiếc duy nhất chính là, Thượng Quan Vô Cực Kim Thân quyết, một mực không có nhập môn.

Nếu là Kim Thân quyết lại vào cửa, kia từ đó về sau, nhục thân, chân khí, tinh thần, ba phương diện hẳn đem toàn bộ không thiếu.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/122 tuổi

Tu vi: Cửu phẩm (0)

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ thất trọng (00), Cảm Ứng quyết đệ nhị trọng (0)

Võ kỹ: Thập tự quyền đệ ngũ trọng (0), Tích Sơn đao đệ nhị trọng (0), Trọng chưởng đệ nhị trọng (0), Bằng Hư lâm không bộ đệ nhị trọng (0), Liệt giang đao đệ nhất trọng, Phiên Vân Chưởng đệ nhất trọng, Âm sát kiếm đệ nhất trọng, Thất tình quyết đệ nhất trọng .

Tư chất: Võ học kỳ tài (14/150)

...

Ngoại trừ Âm sát kiếm cùng Thất tình quyết là tinh thần loại võ kỹ bên ngoài.

Cái khác đều là nhục thân loại võ kỹ.

Ngàn vạn không thể xem nhẹ tinh thần loại võ kỹ.

Từ một loại nào đó trình độ bên trên giảng, tinh thần loại võ kỹ càng thêm đáng sợ, bởi vì thời điểm tiến công sẽ mang theo một chút đặc biệt tinh thần quấy nhiễu, thường thường để cho người ta còn không có kịp phản ứng, liền bị một kiếm bêu đầu.

Trước đó tại Bạch Lạc thành Sư Linh Vận chính là tinh thần loại võ đạo đại gia.

Nếu không phải Dương Phóng lôi âm vừa vạn khắc chế đối phương tinh thần quấy nhiễu, trận chiến kia tất nhiên sẽ dị thường gian khổ.

Soạt!

Dương Phóng từ trong chum nước đứng dậy, phát ra từng đợt bọt nước thanh âm.

Sáu ngày quá khứ, trước đó thu thập tám thuốc loại dược vật đã toàn bộ sử dụng hết.

Còn lại đều là một chút những dược vật khác.

Cái này khiến Dương Phóng cũng không định tiếp tục ở lại, hôm nay liền chính thức rời đi.

Còn có một cái muốn cho hắn rời đi nguyên nhân chính là, ngày hôm qua thời điểm, Dược Vương Cốc bên kia

liền truyền đến kịch liệt động tĩnh.

Dược Vương Cốc quan bé thời gian rất cục muốn tới.

Rất nhiều người từ bên trong đi ra.

Hắn vừa vặn có thể đi theo đại bộ đội cùng một chỗ rời đi.

Nếu không chỉ dựa vào một mình hắn liền muốn đi nhập phụ cận thành trì, vẫn còn có chút khó khăn.

“Không biết kia nữ tử thần bí tổ bốn người đã đi chưa?”

Dương Phóng đột nhiên nhíu mày.

Hắn thực sự không muốn gặp lại mấy người kia.

Trước đó đã liên tục đụng phải ba lần, đều để trong lòng của hắn cảnh giác.

Dương Phóng lau khô thân thể, nắm lên Thiết Ma chiến giáp, nhất nhất mặc trên thân.

Sở dĩ mặc lên người, một thì là vì an toàn cân nhắc, vạn nhất cùng người động thủ, mình có thể tùy thời kích hoạt này giáp, thứ hai là này giáp quá nặng nề, không tốt mang theo, chỉ có thể mặc lên người.

Dương Phóng nhìn về phía còn lại bao khóa.

Liên tục sáu ngày uống thuốc, nguyên bản 4 cái bao lớn, đã lần nữa khôi phục thành 2 cái bao lớn.

Hắn trực tiếp cầm lên bao lớn cùng bội kiếm, thân thể nhảy lên, rời đi nơi đây.

...

Sau đó không lâu.

Chân núi, lục tục ngo ngoe xuất hiện rất nhiều bóng người.

Có là mới từ Dược Vương Cốc bên trong ra.

Có thì là từng cái môn phái thế lực đến đây tiếp ứng.

Còn có thì là một chút thương hội người.

Ai cũng biết Dược Vương Cốc bên trong dược liệu vô tận, cho nên không ít thương hội sớm địa liền chờ ở bên ngoài, chuẩn bị hiện trường thu mua.

Giờ phút này.

Một chỗ thương hội trong đội ngũ.

Dương Phóng hai tay vây quanh, lẳng lẳng tựa ở trên một cây đại thụ, ngay tại nhắm mắt dưỡng thần.

Chỗ này thương hội tên là 【 Vạn Thanh thương hội 】 , quy mô cũng tạm được, chừng hơn mười người dáng vẻ, không gần như chỉ ở thu mua dược liệu, cũng tương tự đang khắp nơi nhận người kết nhóm trở về.

Dương Phóng khi biết bọn hắn muốn trở về một chỗ tên là 【 Nam Sơn Thành 】 thành lớn về sau, liền vui vẻ lộ diện, nguyện ý cùng bọn hắn kết nhóm.

Trải qua hắn tìm hiểu, Nam Sơn Thành khoảng cách Bạch Trạch vực mạnh nhất thế lực 【 Thần Võ tông 】 đã không xa.

Dương Phóng muốn sau này đạt tới siêu phẩm cảnh giới, lựa chọn tốt nhất vẫn là Thần Võ tông.

“Hi vọng đằng sau hết thầy thuận lợi...”

Dương Phóng trong lòng thì thào.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, cách đó không xa truyền đến kịch liệt động tĩnh.

Từng đợt giao thủ thanh âm từ trong rừng truyền ra, nương theo lấy từng đợt đinh đinh đương đương đao kiếm tiếng va chạm.

Dương Phóng hai mắt mãnh nhưng mở ra.

Thương đội bên này tất cả Võ sư, cũng nhao nhao bị kinh động, từng cái vội vàng nhắc đao lên kiếm, hướng về nơi xa xem xét.

“Là Diệt Tà minh người!”

“Diệt Tà minh dám người kia lại động thủ!”

“Bọn này chỉ sợ thiên hạ bất loạn gia hỏa, thật sự là ở đâu đều có thể gặp được bọn hần!”

...

“Bọn hần động thủ đối tượng là ai?”

Dương Phóng xa xa nhìn ra xa, mở miệng hỏi thăm.

“Tựa như là... Liệt Diễm bang, dám người kia quá lớn mật, lại dám đối Liệt Diễm bang ra tay!”

Một vị Võ sư cẩn thận ngoái nhìn về sau, bỗng nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc.

Liệt Diễm bang, tại Bạch Trạch vực nội thể nhưng là cực mạnh uy tín lâu năm thế lực một trong.

Mặc dù so ra kém đứng đầu nhất Thần Võ tông, nhưng giống nhau là to lớn cự vật.

“Liệt Diễm bang tính là gì? Diệt Tà minh vô pháp vô thiên, liền không có bọn hấn không dám làm, nói là diệt tà, trên thực tế so tà đạo chẳng tốt đẹp gì!”

Bên cạnh một vị Võ sư mở miệng nói ra.

Chưởng quỹ Ngụy long thiên, không dám tiếp tục chờ lâu, tại phát hiện nơi xa truyền đến kịch liệt sau khi giao thủ, lập tức chào hỏi tất cả Võ sư bắt đầu vội vàng khởi hành, rời đi nơi đây.

Dù sao Diệt Tà minh từ trước đến nay lấy 【 tiêu trừ bóc lột, tái tạo trật tự 】 làm nhiệm vụ của mình, vạn nhất bị bọn hấn nhìn thấy mình tân thu mua những dược liệu này, làm không khéo sẽ trực tiếp dẫn tới cướp đoạt.

Dương Phóng cũng không có lại nhiều nhìn, trực tiếp cùng đám người cùng nhau quay người rời đi.

...

Nơi xa.

Keng keng keng!

Đao kiếm va chạm, hoả tinh hiển hiện.

Liệt Diễm bang Thập phẩm thiên tài, Dương Hồng Liệt, một mặt phẫn nộ, thân trúng kịch độc, vung vẩy một ngậm trường đao cấp tốc đón lấy trước mắt ba người liên hợp công kích, làm sao hấn thân trúng kịch độc

trước đây, bị người vây công ở phía sau, một thân Thập phẩm tu vi giờ phút này ngay cả tám thành đều không phát huy ra được.

Vây công hẳn rõ ràng là hai nam một nữ tổ hợp.

Nam anh tuấn, nữ mỹ mạo, khí chất phi phàm, một thân tay áo phiêu động, thân pháp cực nhanh.

Một bên động thủ, còn vừa có thừa lực lộ ra tiểu dung, thanh âm nhẹ nhàng.

“Hì hì, không hổ là Liệt Diễm bang Dương gia thiên tài, quả nhiên lợi hại, đều như vậy, vẫn là bất tử, thật là khiến người ta bội phục!”

Một cô gái đẹp giọng dịu dàng cười nói, trường kiếm trong tay không chút nào không chậm.

“Tiện nhân, lần này bất tử, không quản tìm khắp chân trời góc biển, ta cũng muốn đưa người ngàn vạn vạn róc thịt, ta muốn người ném vào thiên hạ nát nhất kỹ viện bên trong!”

Dương Hồng Liệt giận tím mặt, sắc mặt nhăn nhó, nhiều lần tại ứng phó.

“Có thể sống quá hôm nay rồi nói sau!”

Nữ tử hì hì cười nói, kiếm chiêu đột nhiên tăng tốc.

Bên người hai người nam bạn, cũng nhanh chóng tăng tốc công kích.

Keng keng keng keng keng!

Hoả tinh bắn tung toé, nhanh đến mô hình hồ.

Phốc phốc!

Bỗng nhiên, một ngậm trường kiếm từ Dương Hồng Liệt cái cổ đảo qua, lập tức để Dương Hồng Liệt động tác dừng lại, một đôi ánh mắt trực tiếp lộ ra nồng đậm hoảng sợ cùng không cam lòng.

Nữ tử kia khẽ cười một tiếng, thân thể nhảy lên, ngón tay ngọc nhỏ dài nắm lên Dương Hồng Liệt đầu, nhẹ nhàng một hao.

Phốc!

Đại hào đầu lâu bị hấn tại chỗ lầy xuống.

Tinh hồng sền sệt huyết thủy từ Dương Hồng Liệt không đầu trong cổ cấp tốc phun ra.

“Dương Hồng Liệt bỏ mình, hấn là có thể để cho Dương gia lão đầu kia thương tâm rất lâu a?”

Nữ tử nhẹ nhàng cười nói.

“Giang sư muội kiếm pháp thật sự là càng ngày càng mạnh!”

“Đúng vậy a!”

Bên người hai vị bạn trai nhao nhao lộ ra tiểu dung.

Bọn hấn rất nhanh hướng về đám người chu môi huyết sáo một tiếng, cấp tốc rời đi nơi đây.

Đang cùng Liệt Diễm bang cái khác cao thủ đại chiến Diệt Tà minh cao thủ, cũng nhao nhao cười lớn một tiếng, bắt đầu cấp tốc rút lui, hướng về nơi xa bỏ chạy.

“Thiếu chủ!

“

Một vị nam tử trung niên muốn rách cả mí mắt, cất tiếng đau buồn hét lớn, cấp tốc đuổi theo, “Đáng chết tặc nhân, ta muốn giết các ngươi!”

...

Trong rừng.

Hai nam một nữ tổ hợp, dẫn đầu một đám Diệt Tà minh tinh nhuệ, cấp tốc hướng về một chỗ gò đất mang lao đi.

Giờ phút này.

Sớm đã có tính toán mười người tại đây đợi đã lâu.

Ngoại trừ Albert, Gaia chờ một đám Lam Tinh nhân chi bên ngoài, thành linh còn có mới vừa từ Dược Vương Cốc đi ra Trần Long một đoàn người.

“Các ngươi nói các ngươi tại Dược Vương Cốc bên trong gặp một người mặc thiết giáp bóng người?”

Trung Quốc người xuyên việt Chu Võ, lộ ra vẻ kinh ngạc, khó có thể tin.

“Đúng vậy, Trần tổng tiêu đầu chết thảm, gia hỏa này tối thiểu cũng muốn chịu một nửa trách nhiệm, chúng ta hiện tại đã ra, tự nhiên muốn vì Trần huynh đệ đòi lại một cái công đạo!”

Trước đó thanh niên cầm đầu 【Hàn đại ca】 mở miệng nói ra.

Một đám Lam Tinh người trực tiếp hai mặt nhìn nhau.

Không ít người lúc này rung mình một cái.

Thiết giáp nhân...

Vừa nghe đến cái tên này, bọn hắn vô ý thức liền liên tưởng đến ban đầu ở Bạch Lạc thành ban đêm.

Vị kia 【 Thiên Thần tổ chức 】 cao thủ, cũng là người mặc thiết giáp, không vũ hữu lực, chỉ lộ ra một đôi mắt bên ngoài.

Giờ phút này, nghe xong Trần Long cùng 【 Hàn đại ca 】 tự thuật, bọn hắn làm sao càng nghe càng cảm thấy vị kia tồn tại chính là 【 Thiên Thần tổ chức 】 thành viên.

Chẳng lẽ Thiên Thần tổ chức cao thủ thật bị truyền tống?

Còn bị truyền tống đến Dược Vương Cốc?

Bọn hắn trong lòng trong nháy mắt trở nên lạnh dày đặc một mảnh.

Albert, Gaia hai người cũng hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên cũng liên tưởng đến điểm này.

“Thế nào Albert? Hắn là các người nhận biết người này?”

Hàn đại ca hỏi thăm.

“Không, ta chỉ là nghe qua!”

Albert nhẹ nhàng lắc đầu, bỗng nhiên lộ ra mỉm cười , đạo, “Bất quá bất kể có phải hay không là hắn, một hồi cùng Giang đường chủ bọn hắn nói một chút là được rồi, tin tưởng lấy Giang đường chủ bọn hắn thực lực,

hắn là có thể cầm xuống người này, nếu như không phải chúng ta người quen biết tốt nhất, một khi đúng vậy, ha ha ha...”

Nụ cười của hắn tràn đầy ý vị.

Nếu là có thể tại dị giới cầm xuống 【 Thiên Thần tổ chức 】 thành viên, như vậy trở lại hiện thực, cũng đủ để oanh động các quốc gia người xuyên việt.

Bên người đông đảo Trung Quốc người xuyên việt, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Nhóm tâm mà hỏi, bọn hắn là không muốn Thiên Thần tổ chức cao thủ bị bắt lại...

Bởi vì vô luận nói như thế nào, bọn hắn đồng xuất một nước...

Nếu là bị người ngoại quốc bắt lại, như vậy rốt không chỉ có sẽ là toàn bộ Trung Quốc mặt, càng là rất nhiều người tín ngưỡng sụp đổ...

...

Tức phụ phát sốt, bận trước bận sau, cho nên đổi mới chậm, thật có lỗi!

Chương 142 : Giết Thập phẩm!

Trong rừng.

Hai nam một nữ tổ hợp, dẫn đầu một đám tinh nhuệ, đã rất nhanh chạy đến, giờ phút này lộ ra kinh ngạc, ngay tại lắng nghe 【 Hàn đại ca 】 cùng Albert bên kia giới thiệu.

Đương nhiên, Albert bên kia cố ý ẩn giấu đi không ít tin tức trọng yếu, dù sao hắn cũng là tồn tại tư tâm.

Trong đó vị kia mỹ mạo nữ tử doanh doanh cười một tiếng , đạo, “Còn có kẻ như vậy?”

“Khẩn cầu Giang đường chủ chủ trì công đạo!”

Trần Long thành chân ý cắt, quỳ rạp xuống đất.

“Đứng lên!”

Nữ tử mỉm cười, bó lấy tóc dài, rất là mê người , đạo, “Người đã trở thành tổ chức chúng ta một viên, cần gì phải quan tâm một chút phồn văn lễ tiết, gây nên trong bốn biển đều huynh đệ, từ đó về sau, tất cả mọi người là người đồng đạo, không ngại, gọi ta một tiếng Giang đường chủ là được rồi, về phần lễ tiết cái gì, có thể tất cả đều bỏ qua!”

“Vâng, Giang đường chủ!”

Trần Long trong lòng kích động, đứng dậy thời điểm, len lén đánh giá vị này Giang đường chủ, lập tức tim đập loạn, chỉ cảm thấy một trái tim đều nhanh muốn bị đối phương cho mê hoặc đồng dạng.

Lấy Chu Võ làm đại biểu đám kia Lam Tinh người thì tương đối rất nhiều.

Dù sao bọn hắn xuất từ thế giới hiện thực, dạng gì mỹ nữ chưa thấy qua?

Đừng nói chỉ là khuôn mặt, liền xem như cởi quần áo ra mỹ nữ, bọn hắn cũng tại màn hình trông được qua các loại loại hình, cơ hồ xem xét mặt liền có thể tưởng tượng đến cởi quần áo ra là cái dạng gì.

Giờ phút này, bọn hắn chỉ là mang theo vẻ tò mò đánh giá nữ tử.

Nữ tử thân thể nhỏ nhắn xinh xắn, tiểu dung rất ngọt, mắt to rất có linh tính, thỉnh thoảng lại chớp mắt, thuộc về loại kia cổ linh tinh quái hình, mà lại nếu theo thế giới hiện thực thẩm mỹ phân chia, nữ tử này hẳn là thuộc về la ly hình, chỉ có khoảng một mét sáu, tay chân tinh tế.

Rất dễ dàng để cho người ta dâng lên dục vọng bảo vệ.

Nhưng hết lần này tới lần khác như thế một cái la ly, tại mới vừa tới thời điểm, lại xách tới một viên máu me đầu lâu.

Chỉ từ điểm này nhìn, liền đủ để cho một đám Trung Quốc người xuyên việt âm thầm kinh hãi.

Chết mất gia hỏa nghe nói là Liệt Diễm bang kỳ tài...

“Đã chuyện này để cho ta gặp, ta tự nhiên sẽ chủ trì công đạo cho người.”

Nữ tử hì hì cười một tiếng, vuốt ve trường kiếm trong tay, rất là vui vẻ.

“Chu Võ, một hồi người mang theo bên người người, tới trước mười dặm sườn núi chờ chúng ta đi, chờ chúng ta bắt đối phương, lại cùng người hội hợp!”

Albert nở nụ cười, nhìn về phía Chu Võ.

Nói cho cùng, Thiên Thần tổ chức xuất từ Trung Quốc...

Cùng bọn này Trung Quốc người xuyên việt đồng căn đồng nguyên, nếu để bọn hấn cùng nhau tham dự, khó tránh khỏi sẽ phát động bọn hấn một chút không cần thiết tâm tình mâu thuẫn.

Cho nên tốt nhất vẫn là tạm thời tránh lui tương đối tốt.

Một đám Trung Quốc người xuyên việt nhìn nhau, phức tạp gật đầu.

Nhưng bọn hấn ở sâu trong nội tâm, lại như cũ hi vọng thiết giáp nhân có thể càng hơn một bậc...

“Trần Long, nếu không người cũng đến mười dặm sườn núi đi chờ đợi lấy a?”

Hàn đại ca mỉm cười.

“Không, ta không đi, ta muốn đích thân tham dự hành động, ở trước mặt chất vấn một chút đối phương, nhìn một chút đối phương phải chăng từng có hối hận!”

Trần Long lắc đầu, cực kỳ quả quyết nói.

“Hì hì, các người ai cũng không muốn quá khứ, trận chiến đấu này còn cần không đến các người.”

Giang đường chủ lộ ra ngọt ngào tiểu dung , đạo, “Từ ta cùng cái khác hai vị đường chủ xuất thủ, tự nhiên có thể dễ như trở bàn tay, các người một bộ phận người đi

mười dặm sườn núi chờ lấy, một nhóm người khác đi Tam Giang khẩu, chờ một hồi giải quyết hết người này, chúng ta tự nhiên sẽ đến Tam Giang khẩu cho các người phải phát nhiệm vụ mới!”

“Ồ? Nhiệm vụ mới?”

Albert, Gaia, Hàn đại ca đều là con mắt khẽ động, lộ ra hiếu kì.

...

Thương đội trong rừng chậm chạp tiến lên.

Bánh xe phát thanh ra kẹt kẹt kẹt kẹt thanh âm, bên trong chở đầy hàng hóa.

Chưởng quỹ Ngụy long thiên, là cái năm hơn năm mươi nam tử mập mạp, một mặt hiền lành tiểu dung, mặc một thân có thêu đồng tiền tư lụa trường sam, mang theo một đỉnh rèm cuốn mũ, hòa khí sinh tài, không quản cùng ai đều có thể nói chuyện rất là hợp ý.

Trong đội ngũ Võ sư, mạo hiểm giả, cơ hồ đều rất nhanh liền cùng hắn đánh thành một mảnh.

Trong bất tri bất giác.

Hoàng hôn đến.

Chưởng quỹ đưa mắt trông về phía xa, mở miệng cười nói, “Các vị, xem ra chúng ta phải tăng tốc một chút cước trình, lại hướng phía trước bốn mươi dặm, sẽ có một chỗ hoang miếu, nơi đó vừa vặn có thể cung cấp chúng ta đặt chân!”

“Tốt, đại gia hỏa lại nhanh chút!”

“Tranh thủ trước khi trời tối đến hoang miếu!”

Trong đám người truyền đến hét lại thanh âm.

“Chưởng quỹ, nơi đây khoảng cách Nam Sơn Thành đại khái muốn đi bao xa?”

Dương Phóng hỏi.

“Không nhiều, ba ngày hai đêm là được rồi!”

Chưởng quỹ cười nói, “Bất quá nếu là chúng ta tăng tốc cước trình, nói không chừng hai ngày một đêm cũng có thể đuổi tới, đương nhiên, đây là hết thầy thuận lợi tình huống dưới, nếu là không thuận lợi, nói không chừng gặp được Tà Linh, yêu thú, thậm chí còn có thể có thổ phỉ ẩn hiện...”

Ngao rống...

Vừa dứt lời, xa xa âm u trong rừng truyền đến từng đợt trầm thấp mà kinh khủng thét dài thanh âm, cách rất xa đều có thể để cho người ta cảm nhận được một cỗ khó tả khí tức khủng bố, chỉ cảm thấy trái tim đều tựa hồ muốn bị rung ra tới đồng dạng.

Không ít người sắc mặt hãi nhiên, dọa run một cái.

“Yêu thú!”

“Thật sự có, đi mau!”

Chưởng quỹ cũng lộ ra kinh dị, vội vàng ngậm miệng không nói, sợ cái này miệng quạ đen dẫn tới càng đáng sợ đồ vật.

Toàn bộ thương đội đều đang tăng nhanh hành tẩu.

Bỗng nhiên, Dương Phóng sinh ra Cảm Ứng, ánh mắt hướng về hậu phương liếc nhìn, mắt Thần Hồ nghi.

Không đúng!

Ngoại trừ yêu thú.

Hậu phương lại có yếu ớt kinh phong thanh âm vang lên.

Đây là...

Có người?

...

Đen nhánh tổn hại miếu cổ.

Mặc dù rách rưới, nhưng cũng may trước đó tựa hồ có người ở chỗ này rơi qua chân, góc tường, ngoài viện khắp nơi có thể nhìn thấy một chút đồng lửa đốt cháy qua vết tích.

Miếu cổ đại đường cũng bị người thanh lý qua.

Có không ít cỗ tranh đặt ở nơi hẻo lánh.

Nghĩ đến hẳn là trước đó dọc đường nơi đây người, vừa lúc đặt chân ở chỗ này.

Cái này cũng liền miễn Dương Phóng bọn người lần nữa quét sạch.

Bóng đêm càng thâm.

Đồng lửa thiêu đốt, phát ra lạch cạch lạch cạch củi tiếng vỡ vụn âm.

Xó xỉnh bên trong.

Dương Phóng nhắm mắt khổ tu, Huyền Vũ chân khí tại thể nội từng lần một vận chuyển, mỗi vận chuyển một tuần đều sẽ mang đến một chút vô hình điểm kinh nghiệm, khiến cho tu vi của hắn vững bước tiến lên.

Chỉ cần tu luyện, hắn liền có thể nhìn thấy tiến bộ của mình!

Đây cũng là bằng chứng tốt.

Duy nhất không tốt, chính là không có tẩm thuốc, tốc độ tu luyện sẽ rất chậm.

Tẩm thuốc một canh giờ liền sẽ để Huyền Vũ Chân Công gia tăng 100 điểm điểm kinh nghiệm, mà mình khổ tu, cả ngày mới có thể khó khăn lắm phá trăm, cho nên cái nào càng tốt hơn, tự nhiên không cần nhiều lời.

Hướng hồ, hắn lại không thể cả ngày đều tại tu luyện Huyền Vũ Chân Công.

Đồng dạng muốn phân ra thời gian tu luyện võ kỹ, tinh thần loại tuyệt học.

Giờ phút này.

Dương Phóng một bên vận chuyển chân khí, một bên yên lặng cảm thụ được thể nội hai viên Thần Chủng.

Tại bộ ngực của hắn khu vực, đang có hai đoàn quỹ dị điểm sáng, tại yếu ớt chớp động.

Một viên hiện ra úc tử sắc trạch, giống như là một cái tiểu nhân ở ngồi xếp bằng, chính là lô âm.

Một viên hiện ra màu xanh đậm trạch, cũng là một cái

tiểu nhân ngồi xếp bằng, chính là Phong luật.

Một lời một gió, xa xa đối lập.

“Tiểu nhân...”

“Thật chẳng lẽ chính là một loại áp súc sinh mệnh?”

Dương Phóng suy tư.

Từng hấn không chỉ một lần ý đồ dùng tinh thần câu thông qua hai cái tiểu nhân.

Chỉ tiếc, không phản ứng chút nào.

Nhìn như tiểu nhân, kỳ thật càng tương đương với hai cái đề án.

Đối với hấn các loại câu thông, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phản hồi.

“Thôi, chỉ cần đối ta vô hại, liền không gì kiêng kị...”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Xoát!

Ánh mắt của hấn bỗng nhiên mở ra, như ánh sáng, lại như điện chớp, hướng về bên ngoài đêm tối nhìn lại.

Không khí có độc!

“Ngạch...”

Bỗng nhiên, có người phát ra thanh âm quái dị, hai tay che lấy cái cổ, thân thể lung la lung lay, tròn trắng mắt lật một cái, trực tiếp ngã nhào xuống đất, không nhúc nhích.

Đón lấy, trong cổ miếu những người khác cũng nhao nhao như thế, biến sắc, vừa muốn đứng dậy, liền rất nhanh từng cái mất đi ý thức, như là say rượu, bổ nhào xuống dưới.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, bỗng nhiên kịp phản ứng, cũng đồng dạng làm bộ hôn mê, nằm tại một bên, không nhúc nhích.

Bóng đêm im ắng.

Chỉ có đống lửa thiêu đốt thanh âm vang lên, lộp bộp rung động.

Ước chừng đi qua mười mấy phút sau.

Bỗng nhiên, một trận cười hì hì thanh âm từ bên ngoài truyền đến, nhẹ nhàng thanh thúy.

“Giống như tất cả đều đồ.”

Giang đường chủ tiếng cười thanh thúy vang lên , đạo, “Hoàng sư huynh Độc Long khói quả nhiên là càng ngày càng mạnh.”

“Giang sư muội quá khen, độc thuật mạnh hơn, kỳ thật cũng chỉ là tiểu đạo mà thôi, Giang sư muội tuổi còn trẻ liền đem phi tiên kiếm luyện đến đệ tam trọng cảnh giới, đây mới là làm cho người hâm mộ.”

Bên cạnh một người nam tử lộ ra tiểu dung.

“Đi thôi, đi xem một chút cái kia thiết giáp nhân, nhìn một chút đối phương là có hay không lợi hại như vậy?”

Thân thể nhỏ nhắn xinh xắn nữ tử lộ ra tiểu dung, hướng về miếu hoang đi tới.

Ngoại trừ hai người bọn họ nam một nữ đội hình bên ngoài, bên người còn có bốn vị khác nam tử.

Kia bốn vị nam tử vừa nhìn thấy tất cả mọi người bị đánh ngã về sau, liền trước tiên hướng về miếu cổ lướt đến, không nói lời gì, đại thủ cùng nhau chụp vào Dương Phóng, trực tiếp đem Dương Phóng cả từ mặt đất giơ lên.

“Đường chủ, xem ra chúng ta đều đánh giá cao đối phương, có thể đi!”

Một người trong đó mở miệng cười nói, thân thể nhảy lên, ra miếu hoang.

Xoát!

Vừa dứt lời, Dương Phóng một đôi Thanh Hàn như điện ánh mắt đột nhiên mở ra, sáng rực bức người.

Đám người này đúng là chạy hẩn tới?

Nguyên lai tưởng rằng là cướp đường mâu tặc, nghĩ không ra, mục tiêu lại là hẩn.

Ầm ầm!

Kinh khủng thanh âm phát ra, cơ hồ vừa đối mặt, Dương Phóng trực tiếp tránh thoát rơi bốn người cầm nã, song quyền ném ra, lực lượng cuồng mãnh, đen nhánh dữ tợn kim loại giáp trong dạ dày ẩn chứa lực lượng kinh khủng, một chiêu song long vào biển, trực tiếp hung hăng nện ở hai người lồng ngực.

Ầm! Ầm!

Hai người cuồng phún một bùng máu, xương ngực lõm,

quần áo nổ tung , liên đới lấy kêu thảm cũng không có phát ra, như là bị cự thú đụng, trực tiếp hung hăng bay ngược, tại chỗ chết thảm!

Còn lại hai người trong lòng giật mình, vội vàng nhanh chóng quay đầu, không thể tin được đây hết thảy.

Phốc phốc!

Liền tại bọn hắn quay đầu sát na, hai con cự đại dữ tợn bàn tay sớm đã nắm hai người đầu, như là bóp bóng da, hướng về ở giữa hung hăng va chạm, phát ra phịch một tiếng ngọt ngào thanh âm, đả bạch bắn tóe bốn phía.

“Ta chỗ nào đắc tội các người, các người muốn đổi ta động thủ?”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, ném đi trong tay thi thể.

“Hắn không có bất tỉnh!”

“Làm càn!

“Bắt lấy hắn!” “

Hai nam một nữ đội hình vừa thấy được cảnh này, lập tức thanh hát một tiếng, không chút nghĩ ngợi, nhanh chóng hướng về ra, binh khí vung ra, mang theo hàn quang lạnh lẽo, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng oanh sát mà đi.

“Đồ chết tiệt, ta xem nhẹ người!”

Giang đường chủ gương mặt xinh đẹp băng hàn, trường kiếm trong tay như là có được sinh mệnh, mang theo cường đại mà sức mạnh đáng sợ, phun ra nuốt vào lấp lóe, giống như thẳng còn khúc, chiêu thức huyền diệu, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng ám sát

mà đi.

“Ta đáng chết? Ta tại dọc theo đường, chưa từng gặp qua các người đi!

“

“Vì cái gì?”

“Vì cái gì vẫn là phải cùng ta bắn khoăn?”

“Vì không gây chuyện, ta thậm chí đã chủ động tránh đi rất nhiều người!”

Dương Phóng thanh âm đáng sợ, thân thể khổng lồ như là một tôn không ngã Thiết Tháp, màu đen nhánh kim loại dưới ánh lửa làm nổi bật lên lóe ra khó tả quang mang, bất động không dao, kinh khủng vạn phần.

Keng keng keng keng!

Ba người công kích cường đại mà đáng sợ, cực kỳ dày đặc, như là kinh khủng mưa đá, nện ở Dương Phóng trên thân, truyền đến thanh âm chói tai, hoả tinh bắn tung toé.

Ba người tất cả đều trầm kinh hãi.

Gia hỏa này giáp trụ, bền bỉ như vậy!

Soạt!

Dương Phóng bàn tay khổng lồ mãnh nhưng một trào, đột phá trùng điệp không khí, như là long trào, trực tiếp bắt lấy trong đó một vị cứu phẩm đỉnh phong nam tử trường đao, cứng cỏi đáng sợ trường đao bị hấn trong nháy mắt bắt lấy, giống như là bị thần kim kềm ở đồng dạng.

“Người!”

Nam tử kia trong lòng giật mình, vội vàng liền muốn biến chiêu, ném đi trường đao.

“Cút!”

Ầm ầm!

Một tiếng ngọt ngọt tiếng vang, cả phòng ong ong điếc tai.

Ba người đều không ngoại lệ, tất cả đều bị chấn động đến não hải không rõ, hồn phách như muốn bay ra.

Nhưng bọn hấn tu vi dù sao không giống thường nhân, rất nhanh kịp phản ứng, trong lòng một giật mình, vội vàng biến ảo thân pháp, như là thiếu điện, liền muốn cấp tốc rút lui.

Chỉ bất quá kia cửu phẩm đỉnh phong nam tử tốc độ vẫn là quá chậm.

Tại hấn thanh tỉnh trong nháy mắt, Dương Phóng một cái trọng quyền cũng đã như thiếu điện đánh tới hướng hấn cổ họng, băng lãnh giáp trụ mang theo kinh khủng cự lực, như là lưu tinh đồng dạng.

Thập tự quyền!

Ầm!

Thanh âm ngọt ngọt, xương cốt bạo liệt.

Nam tử cuồng phún huyết thủy, toàn bộ cổ tại chỗ bị hấn vỡ vụn ra, biến thành mười mấy phiến, vô cùng thâm thẳm.

Nam tử tròng mắt, cơ hồ tại chỗ bỏ mình, thân thể hung hăng bay ngược mà ra.

“Hoàng sư huynh!”

Kia Giang đường chủ cùng một vị khác nam tử con mắt đỏ lên, kinh thanh kêu to.

“Ta muốn giết ngươi!”

Giang đường chủ thanh âm phẫn nộ, lần nữa lấn người mà đến, một ngụm trường kiếm như đồng hóa vì trận bão, hướng về Dương Phóng toàn thân trên dưới nhanh chóng rơi đi, thân pháp như điện, giống như là một đoàn Hoàng sắc tàn ảnh, khó mà thấy rõ.

Một vị khác nam tử thì là hai cây Phán Quan Bút huy động lên đến, phát ra bén nhọn chói tai thanh âm, như ánh sáng, lại như điện chớp, đồng dạng vây quanh Dương Phóng thân thể nhanh chóng đập nện.

Phán Quan Bút, là lạ cửa võ học!

Chuyên môn giảng cứu lấy điểm phá diện, chuyên phá thiên hạ ngành công, khí công, bế huyết, chết tại hấn này đôi Phán Quan Bút hạ cao thủ không biết có bao nhiêu.

Chỉ bất quá hấn cái này Phán Quan Bút hôm nay gặp được Dương Phóng giáp trụ, cũng không nghi ngờ không có bất kỳ chỗ dùng nào.

Keng keng keng keng!

Hấn Phán Quan Bút điểm trên người Dương Phóng, phát ra liên tiếp chói tai thanh âm, mỗi một cái điểm ra cơ hồ đều là Dương Phóng yếu hại, nhưng Dương

Phóng toàn thân trên dưới bao khóa cực kỳ chặt chẽ, ngoại trừ con mắt lộ ở bên ngoài, khu vực khác lại ở đâu ra yếu hại?

Dương Phóng trong lòng băng lãnh, hai tay một mực che mắt, thỉnh thoảng lại oanh ra một kích kích Thập tự quyền, hướng về hai người trước mắt nhanh chóng oanh sát mà đi.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt nặng nề thanh âm đáng sợ không ngừng vang lên.

Trong nháy mắt đã giao thủ hơn mười chiêu.

Phần lớn thời gian, Dương Phóng đều đang chủ động tiếp nhận bọn hắn công kích.

Rốt cục!

Dương Phóng dần dần thăm dò hai người thực lực.

Hai người này so với lúc trước Sư Linh Vận yếu hơn quá nhiều.

Đầu tiên là tu vi yếu, Sư Linh Vận tiếp cận Thập phẩm đỉnh phong, hai người này đều chỉ là mới vừa vào Thập phẩm.

Thứ hai là thủ đoạn yếu, Sư Linh Vận chính là tinh thần hệ võ đạo đại gia, thân pháp triển khai, như là huyền ảnh trùng điệp, làm cho người khó mà bắt giữ, hai người này mặc dù cũng tu có tinh thần hệ võ học, nhưng tất cả đều không cách nào cùng Sư Linh Vận so sánh.

Thứ ba, Dương Phóng trước đây không lâu đã đạt tới cửu phẩm trung kỳ, tại giáp trụ gia trì dưới, hoàn toàn có

thể chiến Thập phẩm!

Lại thêm hẳn có lời âm phụ trợ.

Cho nên, giờ khắc này, căn bản không cần bạo khí!

Nhớ tới như thế, trong lòng hẳn phát lạnh, trong con người sát cơ tăng vọt.

Ta vốn không nguyện trêu chọc bất luận kẻ nào, nhưng lại liên tiếp có đạo chích tới cửa khiêu khích!

Nếu như thế!

“Lăn” !

“Lăn” !

“Lăn” !

Ầm ầm!

Liên tục ba đạo kinh khủng gào to, thanh âm oanh minh, như là Thiên Lô cuộn cuộn, kinh tâm động phách, mang theo một loại đáng sợ linh hồn xung kích, để ngay tại cấp tốc công kích Dương Phóng hai người đột nhiên thân thể dừng lại, sắc mặt ngốc trệ, lần nữa trở nên mờ mịt.

Phốc phốc!

Dương Phóng mãnh nhưng quay đầu, bàn tay khổng lồ như thiểm điện cầm ra.

Cơ hồ tại kia Giang đường chủ vừa muốn tỉnh táo lại, năm cái ngón tay cũng đã như thiểm điện nắm đối phương mảnh khảnh cái cổ, cực đại đáng sợ, như là yêu thú chi trào, cơ hồ đem nữ tử kia bán vị diện cửa

đều cho bao khóa ở bên trong.

“Tiện nhân, ta nhưng từng trêu chọc người nhóm?”

Dương Phóng ánh mắt băng hàn, chớ không biểu lộ.

“Người!”

Giang đường chủ vô cùng hoảng sợ, xinh đẹp dung nhan lập tức trở nên dị thường trắng bệch, hiển hiện sợ hãi.

Gia hỏa này?

Ầm!

Năm ngón tay dùng sức bóp, Giang đường chủ tinh tế cái cổ tại chỗ nổ tung, bên trong cổ trong nháy mắt vỡ nát, cắt thành mười mấy phần, thất khiếu phun máu, liên đới lấy một viên tuyết mỹ đầu đều bay thẳng ra ngoài.

Không đầu thân thể mềm mại lung la lung lay, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

“Giang sư muội!”

Còn sót lại một nam tử con mắt đỏ lên, kêu thê lương thảm thiết, tràn ngập hận ý nhìn về phía Dương Phóng một chút, bỗng nhiên ném ra mảng lớn đen nhánh chi vật hướng về Dương Phóng ném ra, lít nha lít nhít, số lượng đông đảo.

Những vật kia vừa hạ xuống dưới, liền lập tức phát sinh kinh khủng bạo tạc, đất rung núi chuyển, ầm ầm nổ vang, ánh lửa hiển hiện.

Tại ném ra đông đảo Phích Lịch Tử về sau, hấn vọt

người nhảy lên, một phát bắt được Giang sư muội tuyệt mỹ đầu lâu, trong lòng buồn hận, như thiểm điện hướng về nơi xa bỏ chạy.

Sau lưng miếu cổ như cũ tại oanh minh không dứt, thanh âm kinh khủng, loạn thạch bay tán loạn, ánh lửa hiển hiện.

Qua đi tới hồi lâu!

Hết thấy mới lần nữa lắng lại.

Đáng sợ khói lửa bên trong.

Một tôn dữ tợn đen nhánh thiết giáp Ma Nhân, một mực đứng vững, hai tay khoanh, bảo vệ hai mắt, như là một tôn kinh thiên ma thú, không nhúc nhích, kinh khủng bạo tạc thể mà không thể tổn hại đến Dương Phóng chiến giáp mảy may.

Một lát sau, hai bàn tay từ hai mắt dịch chuyển khỏi, hàn quang như điện.

“Có chút ý tứ...”

“Bất quá!”

Ánh mắt của hắn đáng sợ, hướng về nơi xa nhìn lại.

Lây dính hắn Trùng Hương.

Lại có thể chạy đến đâu đi?

... .

Chương 143 : Toàn diệt!

Trong rừng.

Lá cây sần sật.

Đen nhánh nồng đậm.

Chỉ còn lại nam tử Việt Vân Phong, một mặt hoảng sợ, toàn thân máu tươi, trong tay ôm một viên mỹ lệ mỹ nhân đầu lâu, trong lòng bi phẫn, đang nhanh chóng trước trốn.

Mỹ nhân đầu lâu một mặt trắng bệch, con ngươi trợn lên, thẳng đến trước khi chết một khắc này, đều còn tại duy trì vẻ sợ hãi.

Nhìn xem trong ngực mảnh mai tuyệt mỹ mỹ nhân đầu lâu, Việt Vân Phong nội tâm tại thật sâu nhỏ máu, hiện ra ngập trời hận ý.

Đáng chết thiết giáp nhân!

Ta muốn giết giết giết!

Muốn đem ngươi thiên đao vạn quả!

Diệt Tà minh ngàn vạn chí sĩ là tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi.

Chẳng cần biết ngươi là ai, không quản ngươi sau này núp ở chỗ nào, đều tránh không xong Diệt Tà minh đuổi bắt.

“Giang sư muội...”

Việt Vân Phong một bên trốn, một bên trong mắt chứa thanh lệ.

Sư muội âm dung tiểu mạo, phảng phất đang ở trước mắt.

Để hấn căn bản không thể tin được Giang sư muội đã chết thảm.

Như thế một cái cổ linh tinh quái, làm cho người ta vui vẻ thiếu nữ, vì sao lại chết thảm?

Vì cái gì tên kia giết lên người đến, như thế vô tình!

Sư!

Việt Vân Phong thân thể thoát ra, rút cục trong rừng cấp tốc trốn thoát, nhanh chóng lướt dọc, hướng về một chỗ bên tàu phóng đi.

Trước đó ném ra nhiều như vậy Phích Lịch Tử, hấn căn bản không dám yêu cầu xa vời nhất định có thể giết chết Dương Phóng.

Bởi vì Dương Phóng trên người loại kia thiết giáp quá mức đáng sợ.

Tao ngộ bọn họ hai vị Thập phẩm, một vị cửu phẩm cao thủ tập kích, vậy mà đều một chút không hư hại.

Nhìn như vậy đến, Phích Lịch Tử cũng là căn bản không có khả năng giết chết đối phương.

Mà lại!

Việt Vân Phong cắn chặt hàm răng, con người chỗ sâu hiện ra nồng đậm lửa giận cùng hận ý.

Albert cùng Hàn sở tin tức có sai!

Trước đó hai người cũng không nói ra trên người người này chiến giáp quái dị như vậy.

Tam Giang khải.

Một chỗ tổn hại du thuyền bên trong.

Albert, Gaia, Hàn đại ca, Trần Long chờ một đám Diệt Tà minh cao thủ, ngay tại nơi này chờ đợi, nở nụ cười, thỉnh thoảng lại đàm luận lên tổ chức bên trên một chút hành động.

Về phần lấy Chu Võ cầm đầu một đám Trung Quốc người xuyên việt, đã sớm bị bọn hắn chi nhìn mười dặm sườn núi.

Dù sao Albert cũng không hi vọng, một hồi bắt được thiết giáp nhân về sau, sẽ kích thích Chu Võ đám người dân tộc cảm xúc.

“Trần huynh đệ không nên suy nghĩ nhiều, có Giang đường chủ, Việt đường chủ bọn hắn xuất thủ, sự tình khẳng định sẽ bị thuận lợi giải quyết, phải biết Dương gia Dương Hồng Liệt đều bị Giang đường chủ giết đi.”

Hàn đại ca một mặt mỉm cười, mở lời an ủi, “Chúng ta Giang đường chủ, không chỉ có vóc người xinh đẹp, thiết lập sự tình đến cũng là mười phần chắc chắn, từ nòng tiếp nhận thế gian trên cơ bản không có vấn đề gì.”

“Đa tạ Hàn đại ca.”

Trần Long gật đầu , đạo, “Ta chỉ là đang nghĩ Giang đường chủ tuổi còn trẻ, thực lực thế mà đã cường đại như thế, thiên phú như vậy quả thật là đáng sợ.”

Ngữ khí của hắn cảm khái, trong đầu lần nữa nhin không được nổi lên trước đó vị kia cổ linh tinh quái thiếu nữ khuôn mặt.

“Kia là tự nhiên, Giang đường chủ thiên phú tại chúng ta toàn bộ Bạch Trạch vực trong phân đà đều là số một số hai.”

Hàn đại ca lộ ra tiểu dung, quay đầu nói: “Đúng rồi, Albert, trước đó đám kia người mới là các người từ chỗ nào khai ra?”

“Bọn hắn? Bọn hắn cũng là chúng ta trong lúc vô tình phát hiện có chí chi sĩ, mỗi người đều kiến thức rộng lớn, thuộc về có thể chịu được bồi dưỡng người...”

Albert mở miệng cười nói.

...

Xoát xoát xoát!

Bên ngoài gấp rút bén nhọn kinh phong thanh âm đang nhanh chóng đánh tới.

Một bóng người dị thường chật vật, trong tay ôm một viên hình tròn chi vật, máu me đầm đìa, đang nhanh chóng hướng về du thuyền tiếp cận mà đến, mấy cái lướt dọc, rớt cục vũng vàng rơi vào du thuyền boong tàu phía trên, trong lòng bi phần, hai tay run rẩy, không nhin được muốn ngửa mặt lên trời hét dài.

Hắn nhất định phải hỏi một chút Albert bên kia, có phải hay không đang cố ý giấu diếm tin tức.

Giang sư muội tối nay lại chết không toàn thân!

“Nguyên lai đây chính là các người cứ điếm?”

Bỗng nhiên, một đạo khăn khăn mà nặng nề thanh âm sau lưng Việt Vân Phong vang lên, vô cùng băng lãnh lại đột ngột.

Việt Vân Phong trong lòng một giật mình, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Đơn giản không dám tin.

Làm sao có thể?

Tốc độ của người này lại đáng sợ như thế?

Chỉ gặp cách hấn không xa, một đầu khôi ngô cao lớn, toàn thân đen nhánh, chảy xuôi băng lãnh kim loại sáng bóng bóng người, xuất hiện tại tầm mắt của hấn bên trong, sau lưng cũng hai cái cực đại bao khỏa.

Thanh lãnh nguyệt quang chiếu xuống, có loại không nói ra được kinh khủng cảm giác.

Nhất là một đôi ánh mắt, càng là giống như lưỡi đao.

“Đi mau!”

Việt Vân Phong đột nhiên quát chói tai, sóng âm cuộn cuộn.

Ầm ầm!

Dương Phóng thân thể nhảy lên, như là kinh khủng màu đen lưu tinh, mang theo cuồng bạo mà đáng sợ kinh lực, xé nát không khí, trực tiếp hung hăng rơi vào boong tàu phía trên, chấn động đến toàn bộ thuyền gỗ đều kém chút nổ tung.

Soạt!

Không nói lời gì, Dương Phóng vừa mãnh thiết quyền mang theo kinh khủng lực đạo, trực tiếp hướng về Việt Vân Phong thân thể hung hăng cuồng nện mà đi, phát ra bèn nhọn chói tai tiếng gió hú thanh âm.

Trong khoang thuyền ngay tại chuyện trò vui vẻ đám người, tất cả đều thốt nhiên biến sắc.

“Là Việt đường chủ thanh âm!”

“Không tốt, nhanh đi xem xét!”

Bọn hấn vội vàng nhắc lên vũ khí, lao nhanh ra buồng nhỏ trên tàu.

Nhưng mà vừa mới xông ra buồng nhỏ trên tàu, liền nghe được một trận kinh khủng thanh âm, chấn động đến thiên địa rung chuyển, tiếp lấy não hải ong ong, hai lỗ tai oanh minh, sắc mặt trở nên một trận ngốc trệ, như là mất hồn đồng dạng.

Qua đi tới hồi lâu, bọn hấn mới lần nữa kịp phản ứng, thấy được một kiện để bọn hấn cực kỳ không thể tưởng tượng nổi sự tình.

Mỗi người đều một mặt hãi nhiên, trừng to mắt, dưới thân thể ý thức run rẩy.

Dưới đêm trăng.

Dữ tợn kinh khủng thiết giáp Ma Nhân, thân thể cao lớn, lực lượng cuồng bạo, ánh mắt băng lãnh, một cái đại thủ đã trực tiếp quán xuyên Việt Vân Phong thân thể, lúc trước ngực xuyên qua phía sau lưng, đem Việt Vân Phong toàn bộ thân hình đều cho giơ lên thật cao.

A!

Tiếng kêu thảm thiết thê lương từ Việt Vân Phong trong miệng phát ra, tại dưới đêm trăng quanh quẩn.

Tinh hồng huyết thủy rơi xuống, rơi vào thiết giáp Ma Nhân trên thân, lại từ thiết giáp Ma Nhân trên thân tiếp tục lăn xuống, rơi vào boong tàu bên trên.

Việt Vân Phong trong tay thành linh còn gắt gao ôm một viên mỹ lệ tuyệt mỹ đầu lâu.

Xuyên thấu qua mông lung nguyệt quang, lờ mờ có thể nhìn thấy, chính là trước đó Giang đường chủ.

Tất cả mọi người sợ hãi dị thường, run lẩy bẩy, đơn giản như là giống như nằm mơ.

Giang đường chủ chết rồi?

Việt đường chủ... Cũng đã chết?

Cái này kinh khủng thiết giáp Ma Nhân lại trực tiếp giết tới Tam Giang khẩu?

Làm sao có thể?

Phốc phốc!

Bỗng nhiên, huyết thủy bắn tung toé, xương cốt, nội tạng, huyết nhục lung tung bay múa, vô cùng thê thảm.

Dương Phóng tại quán xuyên Việt Vân Phong thân thể về sau, hai tay mãnh nhưng chấn động, trực tiếp ngay trước mặt mọi người, đem nó tươi sống xé mở.

Một nam một nữ hai cái đầu sọ lăn xuống trên boong thuyền, vô cùng hoảng sợ, mặt hướng đám người.

“Lại là các người!”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn mà băng lãnh, giết chết Việt Vân Phong về sau, một đôi ánh mắt rơi vào Trần Long cùng Hàn đại ca trên thân, mày nhăn lại , đạo, “Ba tên kia cùng các người có quan hệ? Là các người mời tới?”

“Người...”

Trần Long sợ hãi vô cùng, nói không ra lời.

Hàn đại ca càng là tay chân lạnh buốt, vội vàng rút lui.

Albert, Gaia càng là sợ hãi vô cùng, hận không thể quay đầu liền chạy.

“Thiên... Thiên Thần tổ chức...”

Albert hồn phách đều nhanh bay ra ngoài.

Đối phương lại một người giết chết Giang đường chủ, Việt đường chủ?

“Ừm?”

Dương Phóng hơi nheo mắt lại, hàn quang hiển hiện.

Lại có người biết hẳn?

“Được rồi, không quản các người cùng bọn hắn là quan hệ như thế nào, đã hắn chạy trốn tới các người nơi này, vậy các người...”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh , đạo, “Tất cả đều chết đi!”

Oanh!

Thân thể của hắn trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Trần Long, một quyền ném ra, sắt thép nắm đấm bá đạo tuyệt luân, mang theo kinh khủng cự lực, như là Ma thần, hung hăng đập vào Trần Long chấu rửa mặt.

Trần Long vô cùng hoảng sợ, căn bản chưa kịp có bất kỳ phản ứng, chỉ cảm thấy một trận cuồng bạo kinh phong đánh tới, tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra, liền trong nháy mắt mất đi ý thức, chấu rửa mặt lồm, thân thể hung hăng bay ngược.

“Trần Long!”

“Đi mau!”

Đám người kinh hoảng vô cùng, hận không thể mọc ra tám đầu chân tới.

Nhưng mà!

Bọn hắn thất phẩm, bát phẩm tu vi lại thể nào khả năng từ Dương Phóng trong tay chạy thoát.

Ầm! Ầm! Ầm!

Nặng nề thiết quyền liên tục ném ra, thanh âm oanh minh, kinh phong bắn ra bốn phía.

Từng đạo bóng người lần lượt bay nhào, phía sau lưng lồm, xương cốt đứt gãy, vô cùng thâm hiểm.

Giờ khắc này, Dương Phóng căn bản không cần vũ khí.

Cái này thân Thiết Ma chiến giáp chính là mạnh nhất vũ khí.

Thiết quyền oanh ra, lực lượng kinh khủng, tựa như cùng bị ngàn cân áp cho hung hăng áp qua đồng dạng.

“Tha mạng bằng hữu, chúng ta là cảnh sát hình sự quốc tế...”

Gaia kinh hoàng kêu to.

Ầm!

Dương Phóng nặng nề thiết quyền, hung hăng nện ở Gaia lòng ngực, lực lượng đáng sợ, đem hẳn thân thể đánh hung hăng bay ngược, như là đạn pháo, nhập vào xa xa hồ nước, xương cốt vỡ nát.

“Cảnh sát hình sự quốc tế...”

Dương Phóng ngữ khí lạnh đăm, “Cảnh sát hình sự quốc tế lúc nào có thể quản được dị giới rồi?”

Hắn đem ánh mắt nhìn về phía còn lại Albert, Hàn đại ca mấy người.

Chỉ gặp thừa dịp não động công phu, Albert, Hàn đại ca vô cùng hoảng sợ, trực tiếp trốn ra boong tàu, hướng về phía trước rừng rậm xông ra, ngay tại lúc bọn hắn vừa mới xông ra không xa, liền đột nhiên cùng nhau bổ nhào, cuồn phún huyết thủy, hai tay che lấy cổ, phát ra tiếng kêu thảm, rất nhanh khế động không đến.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, bắt đầu ở tàn phá trên du thuyền vỡ vét.

Chỉ gặp toàn bộ tàn phá du thuyền, máu me đầm đìa, khắp nơi đều là thi thể.

Đại bộ phận thi thể đều vô cùng thê thảm, hoặc là mặt lõm, hoặc là lòng ngực lõm, hoặc là đầu biến mất, tất cả

đều bị Dương Phóng lấy lực lượng cường bạo sinh sinh đánh ra tới.

Một lát sau.

Từng khối Tịch Tà Ngọc, từng cái túi tiền.

Còn có một số dược liệu quý giá bị bọn hắc tử những người này trên thân tìm ra.

Mặc dù những vật này không cách nào cùng hắc tử hiện tại tài phú so sánh, nhưng tụ cùng một chỗ, cũng là một cái con số không nhỏ.

“Cảnh sát hình sự quốc tế...”

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Đám người kia quả nhiên là gia nhập Diệt Tà minh.

Không biết Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn hắc tử thế nào?

Dương Phóng quét sạch một bên chiến trường về sau, trực tiếp từ trong khoang thuyền mang tới ngọn đèn, ném vào trên thi thể, thân thể nhảy lên, rời đi nơi đây.

...

Trước đó tổn hại hoang miếu.

Một mảnh hỗn độn.

Khắp nơi đều là bạo tạc sau vết tích.

Thương đội rất nhiều người đều không có thể sống xuống tới, lúc trước bạo tạc bên trong chết thảm.

Dương Phóng tiến vào miếu hoang về sau, trực tiếp trở lại trước đó nơi hẻo lánh, lẳng lặng nằm xong , chờ đợi thời gian vượt qua.

Trong bất tri bất giác.

Mấy cái canh giờ trôi qua.

Chưởng quỹ Ngụy Long Thiên cùng một chút may mắn còn sống sót thị vệ, phát ra kêu rên, bắt đầu từ trong mê ngủ lần lượt tỉnh lại.

Một đôi ánh mắt mờ mịt hướng về nhìn bốn phía.

Đây là...

Xảy ra chuyện gì?

Bọn hắn trong miệng hít một hơi lãnh khí, trong nháy mắt thanh tỉnh, trước tiên từ dưới đất bò dậy, tràn đầy hoảng sợ nhìn bốn phía.

Rất nhanh chưởng quỹ bắt đầu kiểm tra hàng hóa.

Khi hắn ngằm thở phào chính là.

Trước đó hàng hóa cũng không mất đi.

Động thủ người tựa hồ cũng không phải là vì hàng hóa của hắn mà đến?

...

Hôm sau thật sớm.

Tam Giang khẩu khu vực.

Tàn phá thuyền lớn bị liệt hỏa thiêu đốt một đêm.

Hỏa diễm sớm đã dập tắt.

Trong thuyền lớn truyền đến từng đợt thịt nướng mùi thơm.

Lấy Chu Võ cầm đầu một đám Trung Quốc người xuyên việt, đứng tại thuyền lớn cách đó không xa, từng cái trong lòng hãi nhiên, khó có thể tin.

Rất nhiều người nghe loại này khó tả thịt nướng vị, càng đem bữa cơm đêm qua đều cho phun ra.

Một bên mặt nước cùng trên mặt đất, thành linh còn giữ một chút hoàn chỉnh thi thể, có thể phân biệt dung nhan.

Chính là Albert, Gaia, Hàn đại ca mấy người.

“Chết rồi, bọn hấn... Thế mà tất cả đều chết rồi? Tối hôm qua đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Chu Võ sắc mặt kinh hãi, thì thào nói.

Cái khác Trung Quốc người xuyên việt càng là thẳng rùng mình.

“Thiết giáp nhân... Bọn hấn không phải đi đối phó thiết giáp nhân đi sao? Có phải hay không là...”

Một vị Trung Quốc người xuyên việt không dám nói tiếp.

Những người khác hít một hơi lãnh khí, cũng cảm thấy có nhiều khả năng.

Đây là bị thiết giáp nhân cho trả thù?

Thậm chí có thể là bị Thiên Thần tổ chức cho trả thù?

“Lần này sự tình lớn, cảnh sát hình sự quốc tế thành viên bị giết, sự tình truyền về hiện thực, khẳng định sẽ dẫn phát sóng to gió lớn...”

Vị thứ ba Trung Quốc người xuyên việt kinh hải nói.

Giết chết cảnh sát hình sự quốc tế!

Lá gan này cũng quá lớn!

Cách đó không xa, mấy vị Diệt Tà minh trưởng lão, ngay tại boong tàu bên trên lục soát.

Một lát sau.

Bọn hấn sắc mặt tái xanh, tìm ra hai cái đầu.

Hai viên đầu kho bảo tồn coi như hoàn hảo, không có bị liệt hỏa thiêu hủy.

Lờ mờ có thể phân biệt, đây chính là Giang đường chủ cùng Việt đường chủ thủ cấp.

“A!”

Một vị trung niên trưởng lão trực tiếp nhin không được ngửa mặt lên trời thét dài, từng đợt hùng hậu đáng sợ chân khí ba động từ trong miệng của hắn khuếch tán ra đến, trực tiếp tại hai bên trên mặt sông dẫn phát phanh phanh tiếng nổ.

Vị trưởng lão này con mắt đỏ lên, tràn ngập buồn hận.

“Đi, về trước cứ điếm, đem sự tình một năm một mười nói cho ta rõ!”

Vị trưởng lão này muốn rách cả mí mắt, như là phệ nhân, nhìn về phía Chu Võ cầm đầu một đám người.

Một đám Trung Quốc người xuyên việt lập tức xông to đứng vững, trong lòng bất an.

...

Lúc buổi sáng.

Chưởng quỹ Ngụy Long Thiên đã suất lĩnh còn sót lại đội ngũ, lần nữa khởi hành, vội vàng rời đi miếu hoang.

Trong lúc đó bọn hắn suy nghĩ nát óc cũng vô pháp nghĩ rõ ràng tối hôm qua đến cùng là chuyện gì đây.

Vô duyên vô cớ chết nhiều người như vậy, hết lần này tới lần khác hàng hóa của bọn hắn nhưng như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, đơn giản không thể tưởng tượng.

Chẳng lẽ là có cao thủ trải qua, quyết đấu qua một phen về sau, lại lần nữa rời đi?

“Các vị, đằng sau lại đi một ngày một đêm liền có thể đuổi tới Nam Sơn Thành, tiếp xuống vì phòng ngừa biến cố tiếp tục xuất hiện, ta quyết định không còn nghỉ ngơi, đại gia vất vả chút, tích cực đi đường, thật sớm đi đến Nam Sơn Thành!”

Chưởng quỹ nói.

Đám người nhao nhao truyền đến đồng ý thanh âm.

Bọn hắn phần lớn người đều là trở về từ cõi chết, mỗi người cũng không dám tiếp tục lại dã ngoại qua đêm.

Ước gì có thể sớm ngày đến Nam Sơn Thành.

Sau đó một ngày một đêm, cũng không phải là tuyệt đối

an bình.

Cho dù là Bạch Trạch vực dạng này đại vực, cũng vẫn như cũ sẽ có Tà Linh xuất hiện.

Đêm khuya, mấy cái Tà Linh lặng lẽ tại sau lưng theo đuôi bọn hắn, nhưng cũng tiếc chán nhiếp tại trên thân mọi người Tịch Tà Ngọc, theo đuôi hơn mười dặm về sau, liền dần dần biến mất.

Mà ngoại trừ cái này nhạc đệm bên ngoài, đằng sau ngưng lại là còn gặp một đợt yêu thú.

Tại mọi người hợp lực phía dưới thật vất vả mới đưa yêu thú giết chết.

Hai ngày sau.

Mặt trời chiều ngã về tây.

Dòng người lui tới.

Một chỗ to lớn thành trì đã đập vào mi mắt, trong đó sông núi liên miên, đường thủy tung hoành, chiếm diện tích cực kỳ mênh mông.

Nói là một thành trì, nhưng mặt nạ lại tối thiểu là Bạch Lạc thành gặp bốn năm lần tả hữu.

“Phượng huynh đệ, Nam Sơn Thành đã đến, người nếu là muốn báai sư, đến thành nội tùy tiện sau khi nghe ngóng liền có thể thăm dò được Thần Võ tông phương hướng.”

Chưởng quỹ Ngụy Long Thiên mở miệng cười nói.

“Tốt, đa tạ chưởng quỹ.”

Dương Phóng gật đầu.

“Phương huynh đệ khách khí.”

Chưởng quỹ mỉm cười, “Nói thực ra, ta ngược lại thật ra rất hi vọng Phương huynh đệ có thể thuận lợi tiến vào Thần Võ tông, như vậy, sau này ta lão Ngụy gặp chuyện phiền toái gì, nói không chừng sẽ còn cầu trợ ở Phương huynh đệ, ha ha ha...”

Cái khác Võ sư cũng nhao nhao đi theo cười ha hả.

...

Các huynh đệ cần phải cẩn thận!

Tác giả-kun đã trúng chiêu.

Đóng hai tầng bị đều đang đánh lạnh run, toàn thân đều khó chịu...

..

Chương 144 : Tạm thời định cư!

Một phương hướng khác.

Thất Huyền khu quần cư.

Chu Võ, Lý Phong chờ một đám Trung Quốc người xuyên việt, sắc mặt trắng bệch, trong lòng nháy lên, tất cả đều thành thành thật thật đứng tại mấy vị Diệt Tà minh trưởng lão phụ cận, ngay tại đêm trước sự tình một năm một mười hướng trước mắt Diệt Tà minh trưởng lão nói rõ ràng.

Mấy vị Diệt Tà minh trưởng lão sắc mặt xanh xám, càng nghe càng là lửa giận mãnh liệt.

“Thiết giáp nhân!”

Trong đó một vị người mặc trường bào màu xám trưởng lão gầm thét một tiếng, chưởng lực hướng về trước mắt liễu mộc trên bàn lớn hung hăng một tích.

Tạp sát!

Toàn bộ nặng nề liễu mộc bàn lớn tại chỗ chia năm xẻ bảy.

Từng khối vụn vật vật liệu gỗ tại kinh phong lôi cuốn dưới, hướng về bốn phương tám hướng nhanh chóng quét sạch mà đi.

Chu Võ chờ một đám Trung Quốc người xuyên việt càng là trong lòng kinh hoảng, kém chút dọa đến xụi lơ trên mặt đất.

“Diêm trưởng lão, người chết không thể phục sinh, nếu biết là cái này thiết giáp nhân làm, như vậy chúng ta sau này chú ý nhiều hơn, có thể bắt được là được rồi, Giang đường chủ, Việt đường chủ mấy người chết thê thảm, chúng ta hẳn là nhanh chóng đem bọn hắn hậu táng, thực sự không dễ quá nhiều tức giận!”

Một bên một vị thân thể cao lớn, tóc vàng mắt xanh nam tử tiến lên nhẹ nhàng mở miệng.

Chính là cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức tại cái này Bạch Trạch vực thiết lập hạ đội trưởng.

Alexander!

Áo xám lão giả sắc mặt âm trầm, lửa giận trong lòng mãnh liệt, lạnh lùng nhìn chằm chằm trước mắt Chu Võ, Lý Phong bọn người, một hồi thật lâu mới đưa lửa giận lần nữa chìm xuống.

“Các người vừa mới nói cái kia thiết giáp nhân sau lưng có một cái vô cùng to lớn tổ chức, được xưng là Thiên Thần tổ chức, cái này thiết giáp nhân chỉ là cái này Thiên Thần tổ chức bên trong vị thứ tư thành viên?”

Diêm trưởng lão lạnh giọng hỏi.

“Đúng vậy Diêm trưởng lão.”

Chu Võ vội vàng đáp lại , đạo, “Trước đó chúng ta còn không có gia nhập Diệt Tà minh thời điểm, liền từng nghe qua rất nhiều tin tức liên quan tới Thiên Thần tổ chức, nói tóm lại, thế lực của bọn hắn dị thường đáng sợ.”

Tới trên đường, bọn hắn đã thương lượng xong, cần phải không thể thổ lộ nhóm người mình là bị truyền tống tới sự tình, để tránh gây nên kinh thế hãi tục.

Bọn hắn chỉ nói nhóm người mình trước đó là từ cái khác đại vực tới.

Rất nhiều tin tức trọng yếu đều trực tiếp lựa chọn giấu diếm.

“Thiên Thần tổ chức...”

Diêm trưởng lão ánh mắt băng lãnh, nhìn thoáng qua bên người các trưởng lão khác.

Mấy vị trưởng lão khác cũng nhao nhao nhíu mày, nhẹ nhàng lắc đầu, biểu thị chưa từng nghe qua.

“Các người đi xuống trước đi, mấy ngày nay không cần loạn đi!”

Diêm trưởng lão đột nhiên âm trầm nói.

“Vâng, Diêm trưởng lão!”

Chu Võ bọn người cung kính nói.

Alexander, Lý Lăng, Angers mấy người cũng tất cả đều ngậm thở phào.

Bọn hắn còn lo lắng Diêm trưởng lão sẽ ra tay vô tình, giận lây sang Chu Võ bọn người.

Hiện tại xem ra vẫn là sợ bóng sợ gió một trận.

Bọn hắn lần nữa ôm quyền, cung kính lui cách nơi này địa.

Bên ngoài.

Trong sân.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã sắc mặt khó coi, tại đi tới đi lui.

Tin tức bọn hắn đã tại đã vừa mới từ những người khác nơi đó dò thăm.

Chu Võ bọn người lại kém chút đoàn diệt?

Phụ trách huấn luyện bọn hắn Albert, Gaia toàn bộ bị giết!

Thậm chí ngay cả hai vị Thập phẩm cao thủ cũng bị xử lý.

Bọn hắn tại Bạch Trạch vực nội lại gặp được một vị cực kỳ đáng sợ thiết giáp nhân!

Chuyện này, vô luận như thế nào Nhậm Quân muốn hỏi rõ ràng mới được.

“Tám chín phần mười thật là Thiên Thần tổ chức cao thủ bị truyền tống đến đây.”

Trình Thiên Dã mở miệng than nhỏ.

Dù sao thích mặc giáp sắt màu đen, nhưng cực kỳ hiếm thấy.

Phần lớn người thiết giáp, đều sẽ đem gương mặt lộ ở bên ngoài.

Nào có tượng Thiên Thần tổ chức như thế, chỉ lộ hai cặp con mắt bên ngoài.

Lại thêm chết mất Albert, Hàn đại ca mấy người trên thân đều có trúng qua kịch độc vết tích.

Cái này càng thêm có thể xứng đáng.

“Chu Võ, Lý Phong, các người không muốn đi, tới đây cho ta!”

Nhậm Quân bỗng nhiên quát chói tai, hướng về đại điện bên trong đi ra Chu Võ bọn người chỉ đi.

Chu Võ bọn người thần sắc đột biến, vội vàng muốn trốn tránh.

Chỉ là, Nhậm Quân hai người chuyên môn ở chỗ này chặn bọn hắn, bọn hắn lại có địa phương nào có thể đi?

“Nhâm đội trưởng...”

Chu Võ, Lý Phong bọn người lộ ra cười lấy lòng, kiên trì, hướng về Nhậm Quân bên này đi tới.

“Các người thật sự là tốt...”

Nhậm Quân khí cắn răng, “Đi, trước cùng ta về viện tử lại nói!”

Hắn trực tiếp dẫn cái này hai mươi một vị Trung Quốc người xuyên việt hướng về viện tử đi tới.

Chu Võ bọn người thần sắc khẩn trương, vội vàng quay đầu nhìn một chút Alexander, Lý Lăng mấy người.

Lý Lăng mỉm cười , đạo, “Yên tâm, các người đem chính các người ý tưởng chân thật nói ra, ta nghĩ Nhâm đội trưởng là sẽ không làm khó các người.”

Chu Võ bọn người ngậm thở phào, đành phải tiếp tục hướng về nơi xa đi đến.

“Chúng ta cũng đi!”

Alexander dẫn Lý Lãng, Angers, sử kim chờ một đám quốc gia cảnh sát hình sự, hướng về nơi xa đi đến.

Vừa mới đi vào gian phòng.

Alexander thần sắc liền trong nháy mắt ngưng trọng xuống dưới, trong phòng đi tới đi lui, trầm giọng nói, “Lý Lãng, người cảm thấy bọn hấn gặp phải cái kia thiết giáp nhân đến cùng phải hay không Thiên Thần tổ chức người?”

Hấn đến bây giờ còn có mấy phần không thể tin.

“Cái này...”

Lý Lãng khẽ nhíu mày, trầm ngâm nói, “Muốn ta nói hơn phân nửa là, căn cứ sự miêu tả của bọn hấn, cùng ngày Bạch Lạc thành truyền tổng động tĩnh quá lớn, bao gồm phương viên gần mười dặm, rất có thể Thiên Thần tổ chức cá biệt thành viên, cũng không thành công tránh đi, bị truyền tổng tới.”

“Thật sao?”

Alexander ánh mắt nheo lại, u quang chớp động.

Thiên Thần tổ chức!

Một cái bị Trung Quốc chính phủ đủ kiểu ẩn tàng tổ chức!

Một cái danh xưng đạt được hai viên Thần Chủng tổ chức!

Nếu là có thể ở chỗ này bắt được bọn hấn thành viên, kia trở lại hiện thực về sau, tuyệt đối có thể gây nên xôn xao sóng lớn.

“Đội trưởng, người sẽ không đối với bọn hấn tổ chức thành viên động chú ý a?”

Lý Lăng thất kinh nói.

“Người cứ nói đi?”

Alexander ngữ khí đăm đăm.

Lấy bọn hấn bọn này cảnh sát hình sự quốc tế thực lực, đương nhiên sẽ không là Thiên Thần tổ chức đối thủ, cũng không nên quên, bọn hấn phía sau thế nhưng là dựa vào Diệt Tà minh, bây giờ kia thiết giáp nhân giết Diệt Tà minh mấy vị nhân vật trọng yếu, cái này đồng đẳng với làm mất lòng Diệt Tà minh.

Loại chuyện này, hấn lại như thế nào sẽ không lợi dụng một chút?

Lý Lăng, Angers bọn người hai mặt nhìn nhau.

...

Nam Sơn Thành bên trong.

Một chỗ rộng rãi trong sân.

Dương Phóng tại hao tổn ba ngàn lượng bạch ngân giá cả, rốt cục mua chỗ này độc lập viện lạc, bên trong có ba khu gian phòng, chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn.

Vừa mới định ra viện lạc, Dương Phóng liền đem trên người mình nặng nề thiết giáp từng khối cởi ra.

Những ngày qua thường xuyên mặc thiết giáp giết người, đến mức thiết giáp nội bộ đã sớm thấm thấu không ít tinh hồng huyết châu, theo từng cái cởi, nặng

nề thiết giáp bên trong lập tức tản mát ra gay mũi mùi vị khác thường.

“Lại mặc xuống dưới, cả người đều muốn thiu.”

Dương Phóng thầm nghĩ.

Hắn sờ sờ mặt bên trên mặt nạ da người.

Liên tục mang theo nhiều ngày, mặt nạ da người cũng đã trở nên thô ráp không chịu nổi, rất nhiều nơi lên nếp nhăn.

Hắn giờ phút này trực tiếp lột xuống mặt nạ da người, lộ ra lúc đầu mặt nạ, lập tức một cỗ nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác từ khuôn mặt truyền đến, sau đó Dương Phóng dẫn theo thiết giáp trong sân rửa sạch, trọn vẹn bận rộn hồi lâu, bộ này chiến giáp mới bị hắn rửa sạch sạch sẽ.

“Mặt nạ da người cũng hư hại, tiếp xuống lại phải đi mua mấy trương mặt nạ da người.”

Dương Phóng sờ lấy hai gò má, thấp giọng tự nói.

Đã đi tới Nam Sơn Thành, như vậy hắn liền chuẩn bị bắt đầu một loại cuộc sống hoàn toàn mới.

Từ đó về sau, chặt đứt tất cả ân oán.

Bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ lại tìm đến chính mình.

Về phần Thần Võ tông chiêu thu đệ tử thời gian, hắn tại hôm qua đã tìm hiểu rõ ràng.

Thần Võ tông thực lực cực lớn, chiêu thu đệ tử thời gian cực kỳ tấp nập, cơ hồ cách mỗi nửa tháng sẽ thu một lần người.

Chỉ cần thiên phú có thể, trên cơ bản đều sẽ bị bọn hán thu nhập môn tường.

Từ một điểm này nhìn, từ trước đó Bạch Lạc thành rất nhiều môn phái đều mạnh hơn được nhiều, bởi vì cái này bảo đảm Thần Võ tông thời thời khắc khắc sẽ có máu mới bổ khuyết tới.

Bất quá, vẫn là câu nói kia.

Gia nhập Thần Võ tông có lẽ không có khó xử, khó khăn là đạt được 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 .

Phàm là thế lực lớn, đối với vật này đem không đều cực kỳ nghiêm trọng.

Rất nhiều bọn hán bản tộc thiên tài đều muốn xếp hàng chờ thật lâu, trừ phi là lập xuống chiến công hiển hách người.

“Mặc kệ, thừa dịp trong khoảng thời gian này vẫn là trước tăng lên một ít thực lực đi.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Về khoảng cách lần Thần Võ tông chiêu thu đệ tử thời gian, mới vừa vắn quá khứ bảy ngày.

Nói cách khác, lại nhiều chờ tám ngày, liền có thể nghênh đón lần sau Thần Võ tông tuyển nhận thời gian.

Tám ngày thời gian, hoàn toàn có thể để hán đem thực lực tăng lên tới cứu phẩm đỉnh phong.

Thậm chí Thập phẩm!

“Đúng rồi, những này không cần dục liệu cùng châu

báu loại đồ vật cũng nên mau chóng bán.”

Dương Phóng kịp phản ứng.

Hắn hiện tại lần đầu yên ổn, có rất nhiều việc cần hoàn thành.

Hắn cầm lấy thuổng sắt, dựa theo quy củ cũ, lần nữa trong sân treo lên đến trong động.

Không bao lâu, một cái sào đạt mười mấy mét, nội bộ chứa to lớn phòng khách hang động bị hắn đánh ra, tất cả thổ nhưỡng đều bị hắn tạm thời đổ vào trong sân, chuẩn bị chờ đêm khuya lại đi xử lý.

Thẳng đến chỗ này hang động đánh tốt, Dương Phóng mới rất cục yên lòng.

Hắn đem đại bộ phận tài phú tính cả chiến giáp, tất cả đều cẩn thận giấu ở trong huyết động, cẩn thận che lại hang động về sau, liền mang một đỉnh mũ rộng vành, cống một cái bao, rời đi viện tử.

Bao khóa bên trong giả bộ tự nhiên là lúc trước hắn tại phủ thành chủ vợ vết rất nhiều châu báu, cùng lần này thu hoạch được được liệu, Tịch Tà Ngọc vân vân.

Dương Phóng tại trong phường thị chuyển hơn phân nửa vòng, lần nữa cảm nhận được Nam Sơn Thành to lớn.

Không hổ là tới gần Thần Võ tông thành lớn.

Lấy tu vi của hắn nửa vòng lớn đi dạo xuống tới, đồng dạng cảm thấy từng tia từng tia mỗi mét.

Chỉ cảm thấy đường đi giống như là đi không đến cuối cùng đồng dạng.

Đường cái phủ lấy đường nhỏ, đường nhỏ liên tiếp hẻm nhỏ, lít nha lít nhít, một vòng lại một vòng, bán thứ gì cơ hồ đều có.

Mà lại nơi này chợ đen lại không phải tại ban đêm tổ chức.

Tại ban ngày có chuyên môn địa phương cung cấp đại gia giao dịch.

Dương Phóng đầu tiên là xử lý trong tay chi vật, thu được 8 800 lượng bạc ngân.

Sau đó lại tại một chỗ trong ngõ nhỏ mua đến hai bộ bề ngoài không tẻ mặt nạ da người.

Sau đó hẳn trực tiếp chạy tới phụ cận tiệm thuốc, mua đến đại lượng tu luyện Huyền Vũ Chân Công, Cảm Ứng quyết dược vật.

Lần nữa muốn cảm khái một chút đại địa phương chỗ tốt.

Một đám dược liệu cơ hồ không uổng phí bất luận khí lực gì liền bị hẳn mua được.

Ngay tiếp theo Kim Thân quyết tẩm thuốc chi vật, giờ phút này cũng tất cả đều mua đủ, góp đủ ròng rã bảy phần.

Cái này khiến Dương Phóng vừa mới tới tay hơn tám nghìn lượng bạc cấp tốc thấy đầy.

“Tu luyện quả nhiên là cái nuốt vàng thú, ta còn là quá nghèo...”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Lần này châu báu, dược liệu, Tịch Tà Ngọc cơ hồ đã toàn bộ bán sạch.

Còn lại bao khóa bên trong, còn thừa lại bảy, tám ngàn lượng bạc tả hữu.

Một khi sau cùng bạc toàn bộ sử dụng hết, hắn liền phải lần nữa nghĩ biện pháp chuyển tiền.

Dương Phóng lần nữa không khỏi nghĩ đến trước đó mất đi tài phú, lập tức từng đợt đau thấu tim gan.

“Vương bát dẫn tà đạo tổ chức...”

Hắn thảm máng một tiếng, vội vàng rời đi.

...

Trong phòng.

To như hạt đậu ánh nến chậm chạp nhảy lên.

Dương Phóng đã vừa mới kết thúc một vòng mới Huyền Vũ Chân Công tắm thuốc, lau khô thân thể, cầm lấy một ngậm trường đao, ngay tại gian phòng bên trong tu luyện Huyền Vũ tông Liệt giang đao pháp.

Hắn cẩn thận nghĩ tới, hắn hiện tại sở học nội dung, quá nhiều, quá tạp.

Trước đó mấy lần cùng người chiến đấu, hoặc là lợi dụng kịch độc, hoặc là lợi dụng thiết giáp nghiền ép, điểm này đại đại không tốt.

Bởi vì kịch độc cùng thiết giáp đều là rất dễ dàng bại lộ chính mình.

Cho nên, hẳn cần luyện nhiều mấy môn bên ngoài cường đại công phu.

Trong đó Huyền Vũ tông Liệt giang đao pháp, Phiên Vân Chưởng, Cảm Ứng môn Âm sát kiếm, không thể nghi ngờ cũng có thể dùng tại bên ngoài thủ đoạn.

Mấy ngày nay, vừa vặn dành thời gian cái này mấy môn công pháp độ thuần thực tu luyện được lại nói.

Xoát! Xoát! Xoát!

Gian phòng bên trong, bóng người lấp lóe, đao quang tung hoành.

Liệt giang đao pháp, công như kỳ danh, huy động lên đến, ẩn chứa một loại cường đại ‘Thế’ cùng ‘Nhanh’, giống như nước sông cuồn cuộn, nhất đao lưỡng đoạn, ẩn chứa lấy một loại thẳng tiến không lùi khí thế đặc biệt.

...

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng ngoại trừ đi ra ngoài mua sắm hủ tiếu dầu diesel bên ngoài, thời gian khác một mực đóng cửa không ra, ban ngày tu luyện nội công, ban đêm tu luyện võ kỹ, cả người thực lực tại trực tiếp lấy một loại cực nhanh tốc độ hướng lên tăng lên.

Mấy ngày sau.

Theo cuối cùng một phần Kim Thân quyết tẩm thuốc sử dụng hết, gian phòng bên trong trực tiếp truyền đến một đạo trầm đục, tràn ngập ra một cỗ cường đại khí tức.

Dương Phóng hai mắt đột nhiên mở ra.

Lộ ra mừng rỡ.

Kim Thân quyết, rút cục nhập môn.

Ngoài ra.

Ngay tiếp theo tu vi cũng đột bay mãnh tiến.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/122 tuổi

Tu vi: Cửu phẩm (0)

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ thất trọng (00),
Cảm Ứng quyết đệ tam trọng (0), Kim Thân quyết đệ
nhất trọng (0)

Võ kỹ: Thập tự quyền đệ ngũ trọng (0), Bằng Hư lâm
không bộ đệ tam trọng (0), Liệt giang đao đệ tam trọng
(0), Phiên Vân Chưởng đệ nhị trọng (0), Âm sát kiếm đệ
nhị trọng (0), Thất tình quyết đệ nhất trọng , Tích Sơn
đao đệ nhị trọng (0), Trọng chưởng đệ nhị trọng (0).

...

“Đây coi như là cửu phẩm đỉnh phong đi, tiếp xuống chỉ
cần lại đến sáu lần tẩm thuốc liền có thể triệt để tiến vào
Thập phẩm...”

Dương Phóng tự nói.

...

Chương 145 : Nhập môn

Hôm sau giữa trưa.

Thần Võ tông bên trong.

Thân thể khôi ngô đệ tử Phương Hòa, chính dẫn Dương Phóng chờ một đám thuận lợi bái sư thành công người mới, hướng về Thần Võ tông chỗ sâu đi đến, dọc theo đường, không ngừng vì bọn hắn giới thiệu gia nhập Thần Võ tông bên trong đủ loại chỗ tốt cùng chú ý hạng mục.

“Ta Thần Võ tông thân là Bạch Trạch vực đệ nhất đại thể lực, nội bộ tổng cộng chia làm bảy cái đại viện, theo thứ tự là Hải Sa, Cự Kinh, Phá Quân, Vân Ưng, Hồ Cự, Kim Cương, Thanh Thành, mỗi một cái trong đại viện đều cao thủ nhiều như mây, viện chủ thực lực thâm bất khả trắc.”

“Mà lại Thần Võ tông bên trong những vật khác không có, chính là võ học bí tịch rất nhiều, chỉ cần gia nhập ta Thần Võ tông, đều có thể đạt được hai quyển Linh cấp võ kỹ, không hạn loại hình, có thể tùy tiện đi chọn.”

“Trừ cái đó ra, mỗi người sẽ còn bị phân đến đơn độc tiểu viện, mỗi tháng sẽ có một bút không ít tiền tháng được đưa đến trong tay các người.”

“Bất quá, các người cũng không nên nghĩ đến lấy chút tiền liền có thể tại ta Thần Võ tông ngồi ăn rồi chờ chết, làm cái mọt gạo!”

“Nói cho các người biết, không có đơn giản như vậy.”

“Ta Thần Võ tông bên trong hết thầy tài nguyên đều ở chỗ 【 tranh 】 , nếu như các người cũng không đủ công tích, như vậy cung cấp các người tiền tháng chẳng mấy chốc sẽ bị gãy mất.”

“Mà lại!”

“Các người gia nhập ta Thần Võ tông, chắc hẳn cũng là vì 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】 tới a?”

Phượng Hòa bước chân dừng lại, trên mặt lộ ra biểu tình tự tiếu phi tiếu, quay đầu nhìn về phía đám người, nói:

“Muốn có được 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】 , càng phải đi tranh mới được, nếu như các người gặp chuyện tránh lui, không chủ động lập công, như vậy thì xem như đợi đến chết già, cũng không thể lại bị môn phái ban cho 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】 , đúng, nhìn thấy bên kia người trưởng lão kia sao?”

Hắn theo ngón tay hướng cách đó không xa một chỗ công trình kiến trúc.

Đám người tìm mắt nhìn lại.

Chỉ gặp chỗ kia công trình kiến trúc không lớn, trước cửa một đám người ảnh khiêng vật nặng, tại ra ra vào vào, một vị ông lão mặc áo bào xanh đứng trước ở nơi đó, chỉ huy một đám gã sai vặt chuyển đến dọn đi.

“Vị kia là tạp vật chỗ Vương trưởng lão, nghe nói Vương trưởng lão hai mươi năm trước liền đã đạt đến Thập phẩm, thiên tư không thể bảo là không mạnh, nhưng bây giờ hai mươi năm trôi qua, hẳn y nguyên vẫn là Thập phẩm, chỉ có thể ở trong tông môn quản quản tạp vật.”

Phượng Hòa mở miệng cười nói:

“Muốn từ Thập phẩm tiến vào siêu phẩm, ngoại trừ phải có 【 Thiên Tinh ngọc tủy 】 bên ngoài, đối với tuổi tác cùng thiên phú yêu cầu cũng cực cao , bình thường mà nói, vượt qua năm mươi tuổi còn không có đột phá siêu phẩm, như vậy đời này tiến vào siêu phẩm xác suất liền đã cực thấp, đến lúc đó coi như cho người 【 Thiên Tinh ngọc tủy 】 , cũng không còn tác dụng gì nữa, các người hiện tại phần lớn người đều đã ba mươi có hơn đi? Thậm chí có người sắp bốn mươi đi?”

Hắn lần nữa nhìn về phía Dương Phóng bọn người, cười nói:

“Nói cách khác, lưu cho các người đi 【 tranh 】 thời gian đã không nhiều lắm, tối đa cũng liền vài chục năm công phu, trong vòng mười mấy năm không đột phá, các người đời này đều chỉ có thể kẹt tại Thập phẩm!”

“Mà ngoại trừ đi tranh bên ngoài, đồng dạng còn muốn chú ý đạo lý đối nhân xử thế, nên đi bên trên hiếu kính nhất định phải hiếu kính, ngàn vạn không thể keo kiệt, kia Vương trưởng lão chính là ý vào mình lúc tuổi còn trẻ thiên phú cực cao, khinh thường tại đi đi lên lấy lòng, kết quả kết quả là, vẫn là hại chính mình.”

Hắn tiếp tục hướng phía trước dẫn đường.

Bên người đám người hai mặt nhìn nhau.

Không ít người sắc mặt biến đổi, trong lòng áp lực to lớn.

Nhất là trong đó mấy vị nam tử trung niên, càng là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Lần này các người bá sự chính là trong tông 【 Hải Sa viện 】 , Thần Võ tông bảy cái đại viện sẽ thay phiên

chiêu thu đệ tử, lần trước là 【 Thanh Thành viện 】
tuyển nhận đệ tử, cho nên lần này tự nhiên liền đến
phiên 【 Hải Sa viện 】 .”

“Bất quá các người yên tâm, mỗi một cái trong đại viện
nắm giữ tài nguyên trên đại thể đều không khác mấy, chỉ
cần các người sau này hảo hảo lập công, đạt được 【
Thiên Tinh ngọc tử 】 xác suất vẫn là rất lớn!”

“Mà lại nói là bảy cái đại viện, thực tế phái các người
làm nhiệm vụ lúc, đến dưới núi trên cơ bản không phân
khác biệt, dưới núi sản nghiệp bên trong, mỗi một cái đại
viện đệ tử các người đều sẽ gặp được.”

Phương Hòa cười nói.

Bọn hắn một đường xuyên qua hành lang, trải qua
quảng trường, ước chừng qua hồi lâu, mới rốt cục đi
vào một chỗ có chút khí phái mái vòm hình công trình
kiến trúc trước đó.

“Tốt, đây chính là Hải Sa viện chỗ, các người chờ ở tại
đây, ta đi vào trước thông báo.

Phương Hòa cười nói.

Hắn quay người hướng công trình kiến trúc bên trong đi
đến.

Không bao lâu, Phương Hòa lần nữa đi ra, mở miệng
cười nói, “Vận khí của các người coi như không tệ, Hải
Sa viện viện chủ vừa vận tại, ta đã thông bẩm qua, các
người ở chỗ này trước chờ lấy đi!”

Hắn không có lại ở thêm, trực tiếp rời đi nơi đây.

Dương Phóng không nói một lời, yên lặng đợi.

Lần này báı sư nhán số cũng khỏng có hán tửỏng tửỏng bên trong nhiều.

Thêm hán bên trong, hết thảy chỉ có năm người.

Đám người thực lực đều khỏng yếu, thấp nhất đều là bát phẩm đĩnh phong.

Sở dĩ gia nhập Thần Võ tông, cùng cái kia Phương Hòa nỏı, trên cơ bản đều là chạy Thiên Tinh ngọc tửỏ mà tới.

Thời gian khỏng lâu.

Mấy đạo nhán ảnh từ tiền phương máı vòm hình công trĩnh kiến trúc bên trong đi ra.

Cầm đầu là cái năm mươi có hơn nam tử, một thân trường sam màu xanh, dưới hàm ba sợi râu dài, sắc mặt nho nhĩ, ánh mắt ôn nhuận, chính là Hải Sa viện viện chủ Tống Kim Luân.

Tại bên trái hán, là một kẻ thân thể cao lớn, ngũ quan Tuấn lang thanh niên nam tử, nở nụ cười, nhìn ôn tồn lễ độ; bên phải thì là một vị người mặc váy dài mỹ mạo nữ tử, mười tám mười chín tuổi niên kỷ, đôi mắt rất sáng.

“Báı kiến sư tôn!”

Dương Phỏng ở bên trong chín người lúc này thức thời khỏm người lễ báı.

Giờ phút này.

Bên trái thanh niên nam tử ánh mắt trực tiếp hướng về Dương Phỏng bọn người trên thân quét tới, lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, đạo, “Sư tôn, lần này đệ tử chất lượng cũng khỏng tệ lắm, thế mà đã có hai vị Thập phẩm!”

Ánh mắt của hắn đảo qua, Dương Phóng lập tức giật mình trong lòng, ánh mắt ngưng trọng.

Siêu phẩm?

“Cha, giống như đúng là.”

Thiếu nữ bên cạnh cũng là mắt to lóe lên lóe lên, nhìn về phía đám người, cười nói, “Trong đó một tên còn giống như hiểu được một môn kỳ quái liễm tức thuật, đem khí tức của mình đề rất nghiêm.”

Thân mang thanh sam Hải Sa viện viện chủ, nhẹ nhàng gạt đầu, bình tĩnh ánh mắt nhìn về phía đám người, nói: “Chắc hẳn vừa mới Phương Hòa đã đem trong tông tình huống đại khái cùng các người giới thiệu qua đi, những chuyện khác, ta liền không còn tiếp tục nhấn mạnh, vẫn là câu nói kia, muốn có được 【 Thiên Tinh ngọc tủy 】, hết thảy đều cần người nhóm chủ động đi tranh, nếu như các người không chủ động lập công, như vậy các người cho dù gia nhập Hải Sa viện, cũng bất quá đang lãng phí thời gian mà thôi.”

Đám người nhao nhao gạt đầu.

“Hiện tại các người lời đầu tiên ta giới thiệu một chút đi, sau đó từ sự huynh của các người Nghiêm Khoan, dẫn đầu các người đi chọn lấy bí tịch cùng trụ sở!”

Tổng Kim Luân tiếp tục nói.

Bởi vì đại bộ phận đệ tử tại nhập môn về sau, đều sẽ lựa chọn ra ngoài làm nhiệm vụ, cho nên Thần Võ tông các vị viện chủ đối các vị đệ tử thân tình phương diện, căn bản sẽ không chú ý quá nhiều.

Trên cơ bản đều là biết một cái tên người, sau đó chiếu cái sau mặt còn kém không nhiều lắm.

Về điểm này, còn kém rất rất xa Bạch Lạc thành Huyền Vũ tông.

“Đệ tử Trương Báo, gặp qua sư tôn!”

“Đệ tử Tàn Khải, gặp qua sư tôn!”

“Đệ tử Tiêu Phóng...”

...

Năm vị đệ tử lần lượt báo ra danh hào, tranh thủ có thể cho vị viện chủ này lưu lại khắc sâu ấn tượng.

Đương nhiên, Dương Phóng dùng y nguyên không phải thật sự tên.

Đồng dạng là giả danh.

Vì cùng trước đó triệt để chặt đứt liên hệ, hẳn lần này trực tiếp dùng tên giả Tiêu Phóng.

Ngay tiếp theo dòng họ cũng trực tiếp cải biến.

“Ừm.”

Tổng Kim Luân nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua bên người thanh niên nam tử.

Người thanh niên kia nam tử lập tức lộ ra tiểu dung, đi về phía trước, mở miệng cười nói, “Các vị sư đệ, hiện tại đi theo ta đi, ta mang các người đi trước chọn lựa bí tịch!”

...

Hải Giác Thiên Nhai.

Chiếm diện tích rộng lớn, hết thảy có chín tầng lầu cao như vậy, một mực đứng vững tại Thần Võ tông trong nội viện.

Trong đó bí tịch vô số, tại toàn bộ Bạch Trạch vực đều là tiếng tăm lừng lẫy.

Không biết bao nhiêu người nhắc lên Thần Võ tông 【 Hải Giác Thiên Nhai 】 cơ hồ đều sẽ chảy nước miếng.

Bên trong bí tịch tùy tiện xuất ra một bản, đều đủ để để một chút cỡ trung tiểu thể lực đoạt võ đầu.

Giờ phút này.

Dương Phóng ở bên trong năm người, ngay tại Nghiêm Khoan dẫn đầu hạ tại tầng thứ ba bên trong chọn lựa võ kỹ.

Mỗi người cơ hồ đều bị hoa mắt đồng dạng.

Mắt thấy từng quyển từng quyển hiếm thấy Linh cấp võ kỹ, Linh cấp tâm pháp, Dương Phóng tại cẩn thận suy tư về sau, cuối cùng trực tiếp chọn lựa một bản thân pháp loại 【 Lôi Quang bộ 】 cùng một bản kiếm pháp loại 【 Hồi Thiên kiếm 】 .

“Thế nào? Các người đều chọn tốt đi?”

Nghiêm Khoan lộ ra tiểu dung , đạo, “Tiếp xuống, các người có suy nghĩ hay không qua, là chuẩn bị lập tức đi ra ngoài làm việc, vẫn là nói lại nhiều chờ một đoạn thời gian.”

“Hồi Nghiêm sư huynh, tại hạ chuẩn bị ngày mai liền đi ra ngoài làm việc, không biết sư huynh nhưng có phương pháp?”

Một vị nam tử trung niên Tần Khải cung kính nói.

Hắn năm nay đã bốn mươi lại hai, đến nay còn tại cửa phẩm đỉnh phong, thực sự chậm trễ không dậy nổi.

“Không dám.”

Nghiêm Khoan mặt mỉm cười, “Thần Võ tông sản nghiệp to lớn, bao quát toàn bộ Bạch Trạch vực, các người nếu là muốn làm chuyện, ta ngày mai là có thể cho các người tìm hiểu một chút.”

“Cầu Nghiêm sư huynh cũng giúp ta tìm hiểu một chút!”

“Đúng vậy a, đa tạ Nghiêm sư huynh.”

...

Đám người nhao nhao thỉnh cầu nói.

“Ừm, đi thôi, ta trước cho các người coi chừng chỗ, tiếp xuống chờ ta thông tri là được rồi.”

Nghiêm Khoan cười nói.

...

Thần Võ tông bên trong, hoàn cảnh ưu nhã, cảnh sắc mê người.

Hơn phân nửa công trình kiến trúc đều là tọa lạc tại chỗ giữa sườn núi.

Chung quanh núi non trùng điệp, núi non chập chùng.

Dương Phóng bị phân đến viện tử, coi như không tệ.

Tiến biệt Nghiêm Khoan về sau, hắn liền trong sân quét dọn.

Nhóm tâm mà nói, Thần Võ tông 【 theo công phân phối 】 chế, kỳ thật đối với tuyệt đại đa số người tới nói, cũng còn tính tương đối công bằng!

Bất quá!

Loại này chế độ, không thể nghi ngờ cùng hắn từ trước đến nay truy cứu 【 cầu đạo 】 đi ngược lại.

Nhưng hắn nếu không đi ra ngoài làm việc lời nói, lại nên đợi đến lúc nào mới có thể có đến 【 Thiên Tinh ngọc tủy 】 ?

“Không chỉ có Thần Võ tông, đoán chừng thế lực khác cũng đều sẽ dạng này.”

Dù sao, Thiên Tinh ngọc tủy dị thường hiếm thấy.

Một phần Thiên Tinh ngọc tủy sẽ trực tiếp tạo nên ra một phần siêu phẩm cường giả ra.

Dạng này cường giả, cho dù tại Bạch Trạch vực cũng không nhiều gặp, là có thể cải biến rất nhiều chuyện tồn tại.

Không cần thận đem không 【 Thiên Tinh ngọc tủy 】 , lại thế nào khả năng?

Dưới mắt hắn chỉ cầu ra ngoài làm việc thời điểm, đừng có lại để hắn gặp được cái gì lục đục với nhau người...

Trong sân.

Dương Phóng rất mau đánh quét xong tất, tiếp tục tu luyện lên 【 Bằng Hư lâm không bộ 】 .

Hắn 【 Bằng Hư lâm không bộ 】 có hi vọng tại trong hai ngày đột phá đến đệ tứ trọng cảnh giới.

Một khi đến hấn đệ tứ trọng, tốc độ sẽ càng nhanh.

Ngoài ra, nhược lại thêm vừa đến 【 Lôi Quang bộ 】 , tốc độ của hắn sẽ hơn xa bất luận cái gì cùng giai cao thủ.

...

Nhoáng một cái hai ngày quá khứ.

Sự tình cũng không có Dương Phóng nghĩ nhanh như vậy.

Thẳng đến ngày thứ ba buổi sáng.

Mới có tiếng đập cửa vang lên.

Dương Phóng mở ra xem, rõ ràng là một vị người mặc ngắn tay gã sai vặt, chạy thỏ hồng hộc, ngực không ngừng đập trùng , đạo, “Tiêu sư huynh, chủ nhân nhà ta cho người phân phối việc phải làm đã định ra, nói để người ngày mai đi Đông Giang bến tàu đưa tin!”

“Đông Giang bến tàu?”

Dương Phóng nhíu mày, “Ở nơi nào?”

“Ngay tại Nam Sơn Thành phía ngoài Đông Giang bên trong, bên trong có trong tông môn Ngô trưởng lão tọa trấn, nhiệm vụ chủ yếu là trông coi đường sông, cam đoan thủy vận vận hành bình thường.”

Kia gã sai vặt đáp lại nói.

“Thuỷ vận? Tốt, thay ta đa tạ Nghiêm sư huynh!”

Dương Phóng gật đầu.

“VẬY ta liền thông báo tiếp những người khác.”

Kia gã sai vặt vội vàng muốn đi.

“Chờ một chút, những người khác bên kia là cùng ta cùng một chỗ sao?”

Dương Phóng đột nhiên hỏi.

“Cái này... Cái này...”

Kia gã sai vặt sắc mặt biến đổi, đạo, “Những người khác thật không có bị phân phối đến Đông Giang bến tàu, bọn hắn trên cơ bản đều bị phân phối đến thành nội sông bạc, thanh lâu...”

Dương Phóng sắc mặt khẽ giật mình.

Không phải cùng nhau?

Bỗng nhiên, hắn giống như là phản ứng lại.

Tốt a!

Hắn thừa nhận lần này là hắn quá ngây thơ rồi.

“Đa tạ, người đi đi.”

Dương Phóng nói.

Kia gã sai vặt trực tiếp điểm đầu, cấp tốc rời đi.

Khó trách việc phải làm thẳng đến ngày thứ ba mới định ra tới.

Hiện tại xem ra...

Chỉ sợ Nghiêm Khoan bên kia cũng là cố ý đang chờ đợi.

Hai ngày này thời gian, tin tưởng những người khác đã cho Nghiêm Khoan đưa qua đồ vật.

Duy chỉ có mình, là thật tâm coi là Nghiêm Khoan đang trợ giúp bọn hắn...

Dương Phóng tại cẩn thận suy tư về sau, vẫn là từ trong phòng lấy năm trăm lượng bạc, cất ở trên người, tiến đến bái phỏng Nghiêm Khoan.

Cũng không phải nói hắn thật muốn nịnh bợ đối phương.

Chỉ là mới đến, nhiều người như vậy đều âm thầm tặng lễ, duy chỉ có mình không đưa.

Cái này không thể nghi ngờ sẽ đối với mình rất đổi bất lợi.

Vạn nhất sau này thu hoạch 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】 lúc, bị đối phương nhúng tay, vậy coi như phiền toái.

Không bao lâu.

Dương Phóng đã xuất hiện ở Nghiêm Khoan trong sân, nhẹ nhàng xao động cửa phòng.

“Ừm? Tiêu sư đệ? Thế nào? Người có việc?”

Nghiêm Khoan mở cửa phòng, lộ ra biểu tình tự tiểu phi tiểu.

“Hai ngày này đa tạ Nghiêm sư huynh hỗ trợ an bài

chức vụ, tại hạ trong lòng rất là băn khoăn, chuyên môn mang theo một chút nhỏ nhỏ đặc sản đến đây đưa cho sư huynh, hi vọng sư huynh cần phải nhận lấy.”

Dương Phóng lộ ra tiểu dung, lấy ra một cái bao, đưa cho Nghiêm Khoan.

“Sư đệ thật sự là quá khách khí, tất cả mọi người là đồng môn, không cần như thế?”

Nghiêm Khoan ra vẻ từ chối.

“Hắn là, không có Nghiêm sư huynh, tại hạ chỗ nào có thể nhanh như vậy tìm tới chức vụ, hi vọng Nghiêm sư huynh sau này có thể tại sư tôn trước mặt nhiều hơn nói tốt vài câu.”

Dương Phóng nở nụ cười, đem bao khóa cưỡng ép nhét vào Nghiêm Khoan.

“Sư đệ thật sự là quá khách khí, ta này làm sao có thể thu...”

Nghiêm Khoan tiếp tục cự tuyệt.

Nhưng là chỉ bằng vào trọng lượng, hắn liền có thể suy đoán ra bao khóa bên trong bạc số lượng.

Tối thiểu năm trăm lượng.

Tại liên tục từ chối nhiều lần không có kết quả về sau, Nghiêm Khoan một mặt bất đắc dĩ, vẫn là bị Dương Phóng đem bao khóa cưỡng ép ‘Nhét’ đến hắn trong ngực, thở dài: “Đáng tiếc Tiêu sư đệ chức vụ sáng nay đã trình lên chấp sự chỗ, không cách nào lại tùy tiện sửa lại, nếu không vi huynh làm sao cũng phải nỗ lực vì Tiêu sư đệ thay đổi cái tốt một chút chức vụ mới được.”

“Nghiêm sư huynh quá khách khí, lần này không đổi cũng không có gì, chờ sau đó lần có chức vụ, Nghiêm sư huynh lại đem ta điều tới chính là.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Ừm, cũng tốt.”

Nghiêm Khoan gật đầu, cười nói, “Vậy ta liền không ở thêm Tiêu sư đệ.”

“Tại hạ cáo từ!”

Dương Phóng chấp tay, rời đi nơi đây.

...

Chương thứ nhất: Đến!

Hai ngày này thời gian đổi mới không ổn định, rất là thật có lỗi!

Cố gắng đi viết

..

Chương 146 : Bến tàu

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng thở dài, nhẹ nhàng lắc đầu, trực tiếp tu luyện lên Lôi Quang bộ.

Năm trăm lượng bạc mặc dù để trong lòng của hắn nhỏ máu, nhưng lại không thể không đưa.

Diêm Vương dễ tránh, tiểu quỷ khó chơi.

Hắn cũng không hi vọng sau này có một tồn tại như vậy, tại nhà mình viện chủ bên tai thổi gối đầu gió.

Phải biết Thần Võ tông bên trong bị kẹt tại Thập phẩm cảnh giới có khối người.

Nói không chừng mình liền sẽ trở thành một trong số đó.

Một đêm quá khứ.

Kinh lịch Nghiêm Khoan việc này về sau, Dương Phóng liền trực tiếp có thêm một cái tâm nhãn.

Sáng sớm hôm sau.

Hắn mang đủ bạc, tiến về Đông Giang bến tàu đưa tin.

...

Đông Giang bến tàu, ở vào Nam Sơn Thành ngoài thành khu vực.

Nam Sơn Thành thủy vũng dày đặc, đường thủy bốn

phương thông suốt, có tiếng tăm lừng lẫy Đông Giang vờn quanh thành trì một vòng.

Đông Giang diện tích bao la, riêng là độ rộng cũng không dưới tạt hơn năm trăm mét, chiều dài càng là không biết dài bao nhiêu, lại chi nhánh rất nhiều, như là mạng nhện.

Mỗi đến ban ngày, trên sông ba quang liễm diễm, thuyền hàng vãng lai.

Bất quá, đường thủy mặc dù phát đạt, việc vật vãnh tự nhiên cũng sẽ không thiếu.

Đông Giang bên trong, tình huống rắc rối phức tạp, ngoại trừ Thần Võ tông một nhà bên ngoài, còn có to nhỏ nhỏ mười cái bang phái đều ở cạnh lấy Đông Giang sống qua, thậm chí còn có hà phỉ, Tà Linh ẩn hiện không chừng.

Mỗi cách một đoạn thời gian, cơ hồ đều sẽ có thuyền đắm sự cố phát sinh.

Tại Dương Phóng vừa mới đến, liền nhìn thấy trên bến tàu, đám người phun trào, đại lượng Võ sư hướng về trên bến tàu tàu nhanh phóng đi.

“Đi mau đi mau, lại có thuyền lớn đắm chìm!”

“Xảy ra chuyện chính là nhà ai thuyền lớn?”

“Thành nội Quách gia, tựa hồ là bị Tà Linh gây nên!”

...

Từng chiếc từng chiếc tàu nhanh từ bến tàu xuất phát, hướng về nơi xa lòng sông nhanh chóng vạch tới.

Dương Phóng mới vừa đến đến, liền thấy cảnh này, vội vàng tăng tốc bước chân, ngăn cản một vị ngay tại nhanh chóng hướng về hướng tàu nhanh Võ sư , đạo, “Vị sư huynh này, tại hạ là Hải Sa viện đệ tử Tiêu Phóng, đến đây báo đến, không biết Ngô trưởng lão ở đâu?”

Vị võ sư kia thân thể dừng lại, nhìn về phía Dương Phóng, kinh ngạc nói: “Mới tới? Vậy người cần phải chờ mấy ngày mới có thể nhìn thấy Ngô trưởng lão, Ngô trưởng lão vừa mới bế quan không lâu, cần qua một thời gian ngắn mới có thể xuất quan, bến tàu tạm thời do Trần quản sự làm chủ, bất quá Trần quản sự hiện tại đã cũng đã chạy tới lòng sông, người phải đợi một hồi!”

“Tốt, đa tạ sư huynh!”

Dương Phóng hai tay ôm quyền.

“Đều là người trong nhà, khách khí cái gì.”

Người võ sư kia phát phát tay, tiếp tục hướng về phía trước tàu nhanh chạy đi.

Sau đó, Dương Phóng ở chỗ này lẳng lặng đợi.

Từ buổi sáng một mực chờ đến tới gần hoàng hôn.

Mới có một chiếc to lớn thuyền rồng từ trong nước lái tới, chậm rãi cập bờ.

Một vị người mặc màu xám trường quái nam tử trung niên, tại một đám Võ sư đồng hành, tòng long thuyền đi xuống.

Dương Phóng trong lòng hơi động, lúc này cấp tốc tiến lên, chấp tay nói: “Tại hạ Hải Sa viện đệ tử Tiêu Phóng, không biết vị nào là Trần quản sự?”

“Đúng là ta, thế nào?”

Cầm đầu nam tử trung niên nghi ngờ nhìn về phía Dương Phóng.

“Gặp qua Trần quản sự, tại hạ phụng mệnh đến đây bến tàu nhậm chức, mời Trần quản sự chỉ giáo nhiều hơn.”

Dương Phóng chấp tay.

Trần quản sự lập tức hiểu được, gạt đầu nói: “Tốt, Hoàng Sinh, dẫn hần xuống dưới trước quen thuộc hoàn cảnh.”

Bên cạnh một vị nam tử lúc này lộ ra tiểu dung , đạo, “Vị sư đệ này, đi theo ta đi!”

Hần dẫn Dương Phóng, hướng về nơi xa đi đến.

Đọc theo đường, Hoàng Sinh trực tiếp hướng Dương Phóng giới thiệu bến tàu đủ loại hạng mục công việc cùng đại khái nhân viên.

Bến tàu bên trong, cao thủ đông đảo.

Ngoại trừ dài Lão Ngô Tam Giang là uy tín lâu năm siêu phẩm cường giả bên ngoài, quản sự Trần Hải đồng dạng cũng là một vị siêu phẩm cường giả.

Ngoài ra, cái khác Thập phẩm, cửu phẩm càng là số lượng đông đảo.

Đây là Thần Võ tông đặc sắc.

Vì mau chóng lập công, đạt được 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 , cơ hồ trong môn phái cao thủ đều sẽ tranh cướp giành giật ra nhậm chức, cho nên Thần Võ tông bên trong đại bộ phận cao thủ đều sẽ tụ tại từng cái sản

nghiệp bên trong.

Có thể lưu tại trong tông môn, hoặc là cá ướp muối, hoặc là chính là một chút uy tín lâu năm siêu phẩm, đối với công lao nhìn không thể nào nặng những cái kia.

Cái khác phàm là nhìn trúng công lao, đều hận không thể cầm rế tại một chút sản nghiệp bên trong.

“Tiêu sư đệ, chúng ta bển tàu công việc nói khó cũng khó, nói không khó cũng không khó, tóm lại, mỗi ngày tuần thú mặt sông là được rồi, phàm là được che chở tại chúng ta Thần Võ tông thương thuyền, chúng ta đều muốn cam đoan an nguy của bọn hắn, cần phải không thể để cho bọn hắn nhận một chút thủy phí hoặc là Tà Linh quấy rầy.”

Hoàng Sinh cười nói.

“Tốt, đa tạ Hoàng sư huynh.”

Dương Phóng chấp tay, tiện tay từ trong ngực lấy ra một phần sớm gói kỹ bạc, tổng cộng 100 lượng, đưa cho Hoàng Sinh, cười nói, “Lần đầu gặp mặt, một điểm nhỏ kính ý, hi vọng Hoàng sư huynh không muốn ngại ít.”

“Người làm cái gì vậy?”

Hoàng Sinh sắc mặt khẽ giật mình, vội vàng từ chối, “Tất cả mọi người là đồng môn, ta sao có thể...”

Liên tục thoái thác về sau, Hoàng Sinh xác định bốn phía không ai, vẫn là đem bạc cấp tốc nhét vào trong ngực, trên mặt gạt ra tiểu dung, đạo, “Tiêu sư đệ yên tâm, từ đó về sau, phàm là có bất kỳ sự tình không hiểu, đều có thể tùy thời tìm đến ngu huynh, phàm là ngu huynh biết đến, nhất định không có chút nào giấu diếm,

đúng, có một việc người phải chú ý một chút.”

Hắn hạ giọng, áp sát tới , đạo, “Ban đêm nếu như gặp phải một chút dị thường sự tình, không được đi ra ngoài xem xét, càng không thể lớn tiếng ồn ào.”

“Ừm?”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường , đạo, “Đây là vì sao?”

Hoàng Sinh trên mặt trầm ngâm, trong lòng suy tư.

Một lát sau, vẫn là quyết định thổ lộ.

“Nói thật cho người biết đi, chúng ta bến tàu nhân viên đông đảo, chỉ dựa vào mỗi tháng các thế lực lớn hiếu kính cho chúng ta cung phụng, là rất khó nuôi sống chúng ta, cho nên, chúng ta bến tàu còn kiêm chức một chút cái khác công việc, trong đó có âm thầm bán 【 tiêu diêu tán 】 .”

“Cái này 【 tiêu diêu tán 】 là một loại có thể để cho người ta sống mơ mơ màng màng thần kỳ thuốc bột, hút vào trong mũi, có thể để cho người ta lập tức sa vào đến khó mà miêu tả vui sướng bên trong.”

“Bất quá, này tán từ trước vì các thế lực lớn chỗ cấm, nếu có người dám xuất ra bán, nhất định sẽ trở thành các thế lực lớn công địch, chúng ta bến tàu cũng chỉ dám vụng trộm đi bán, tuyệt không dám cầm tới bên ngoài.”

“Cho nên Tiêu sư đệ ban đêm cần phải coi chừng, nếu như gặp phải đại lượng đám người tụ tập, không được lớn tiếng ồn ào, nếu không đắc tội Trần quản sự, sau này nhưng có người chịu được!”

Hắn xem ở cái này 100 lượng bạc phân thưởng, mới tốt tâm nhắc nhở Dương Phóng,

Dù sao cái này làm chính là vụng trộm mua bán.

Đã từng có một vị trong tông môn đệ tử mới tới bến tàu, kết quả tại ban đêm bắt gặp 【 tiêu điều tán 】 sự tình, vậy đệ tử cũng là đầu sắt, gặp được việc này về sau, lúc này đổ nhào đám người, cầm 【 tiêu điều tán 】 tiến về Ngô trưởng lão nơi đó cáo trạng, cũng tuyên bố muốn đâm vào tông môn.

Kết quả có thể nghĩ.

Không đến ngày thứ hai, vị kia đệ tử liền triệt để mất tích.

“Thì ra là thế, đa tạ Hoàng sư huynh!”

Dương Phóng lần nữa ôm quyền.

“Để nói, đúng, trụ sở của người đến!”

Hoàng Sinh mặt mỉm cười, đem Dương Phóng dẫn vào một chỗ viện tử.

Hắn không có lại ở thêm, rất nhanh cũng đã rời đi nơi đây.

...

Ban đêm.

Một chỗ tĩnh mịch gian phòng bên trong.

Một vị thân cao không đủ sáu thước, người mặc tơ lụa quái tử nam tử trung niên, ngồi trên ghế ngồi, ngay tại lẳng lẳng thưởng thức trà.

Ban ngày nhìn thấy Trần quản sự, thì một mặt vẻ cung kính, đứng ở một bên, giới thiệu hôm nay chuyện ban ngày.

“Loại chuyện này sau này người đến xử lý là được rồi, không cần đến cho ta biết, thời gian dài như vậy, trên bến tàu trên cơ bản cũng đều là chính chúng ta người, cũng không cần lo lắng sẽ có người chọc ra.”

Không đủ sáu thước Ngô trưởng lão đăm đăm nói.

“Vâng, trưởng lão.”

Trần quản sự cung kính gật đầu , đạo, “Còn có một chuyện, hôm nay ban ngày trong tông môn lại phái một vị đệ tử mới tới, hẳn là mới vừa tiến vào Thập phẩm không lâu.”

“Ồ? Lại tới người mới?”

Ngô trưởng lão sắc mặt khẽ nhúc nhích , đạo, “Bối cảnh tra xét sao?”

“Ta vừa mới điều tra.”

Trình quản sự cung kính nói, “Người này là vài ngày trước mới vừa vận bái nhập Thần Võ tông, trước đó, chỉ là một vị tán tu.”

“Tán tu? Có thể lấy tán tu thân phận tu luyện tới Thập phẩm, tư chất vẫn còn không tệ, bao lớn niên kỷ?”

Ngô trưởng lão hỏi.

“Ở bề ngoài nhìn, đại khái ba mươi trên dưới.”

Trần quản sự đáp lại.

“Ừm, cũng coi là cái tiểu thiên tài.”

Ngô trưởng lão gật đầu, ngữ khí đạm đạm: “Quy củ cũ đi, nhược hấn thức thời, sau này có hấn chỗ tốt, nếu không thức thời, trong âm thầm xử lý hấn!”

“Vâng, trưởng lão.”

Trần quản sự khom người nói.

...

Bến tàu khu vực.

Một chỗ to lớn lâu thuyền bên trên.

Đèn đuốc sáng trưng, bó đuốc chiếu rọi.

Giờ phút này lộ ra dị thường náo nhiệt.

Từng đạo bóng người, đổ mắt lên, chen trong đám người, hướng về lâu thuyền trèo lên đi.

Không ít đã thuận lợi lên thuyền nhân sĩ, đã thành công mua đến 【 tiêu điều tán 】 .

Bọn hấn ôm từng cái túi da bò tử, dùng ngón tay nhiễm trong đó bột phấn trạng vật phẩm, hướng về mũi của mình lấp đầy, theo mảnh liệt hút vào, lập tức trên mặt lộ ra từng đợt nồng đậm say mê cảm giác.

Cách đó không xa.

Dương Phóng cho dù đứng tại tiểu viện của mình trước đó, đều có thể thấy rõ tình cảnh như vậy, không khỏi trong lòng trầm mặc.

Tiêu diêu tán...

Quả nhiên!

Cùng hấn tưởng tượng bên trong đồ vật đồng dạng.

Nghĩ không ra dị giới cũng có vật này.

Thật nhược lây dính thứ này, liền xem như cửu phẩm, Thập phẩm, đoán chừng cũng trốn không thoát đi...

Hấn xoay người lại, tiến vào viện lạc, tiếp tục tu luyện.

...

Hồi Thiên kiếm.

Cùng hấn sở tu Âm sát kiếm, đều là lấy mau lẹ, nhanh chóng mãnh lấy xưng kiếm pháp.

Phối hợp thêm tinh thần lực quấy nhiễu, càng là có thể giết địch ở vô hình, giảng cứu lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ đi giết người.

Gây nên xoay chuyển trời đất, đang có hồi quang phản nhật chi ý.

Tàu nhanh bên trên.

Dương Phóng trong lúc rảnh rỗi, bên hông trường kiếm ra khỏi vỏ, như ánh sáng, lại như điện chớp, một sát na liên tục đạn run mấy chục lần, kiếm ảnh lấp lóe, dày đặc lộn xộn, khó phân thật giả, hư hư thật thật, để cho người ta không thể nào bắt giữ.

Có bảng chỗ tốt lúc này lần nữa thể hiện ra ngoài.

Dù là không cần quá lớn luyện võ không gian, hấn đồng

dạng có thể đổi mới trên người độ thuần thực.

Giờ phút này chỉ bằng vào một chiếc thuyền nhỏ, đồng dạng có thể đem Hồi Thiên kiếm cảnh giới tăng lên.

Từ khi đi vào bến tàu đưa tin, đảo mắt đã mấy ngày quá khứ.

Dương Phóng đã dần dần quen thuộc bến tàu sự tình.

Mặt trời lặn hoàng hôn.

Ba quang liễm diễm.

Toàn bộ mặt sông một mảnh kim hoàng, y nguyên có không ít thuyền lớn đang hành sử.

Tại tùy tùng Vương Thái dẫn đầu dưới, Dương Phóng dần dần hoàn thành tuần tra, cưỡi thuyền nhỏ chuẩn bị trở về.

Đường tắt một chỗ to lớn thương thuyền thời điểm.

Dương Phóng bỗng nhiên nhướng mày, cảm thấy được không đúng.

“Kia là nhà ai thuyền lớn?”

Dương Phóng chỉ hướng phía trước.

“Hồi Tiêu gia, tựa như là thành nội Đoàn gia.”

Chèo thuyền Vương Thái quan sát tỉ mỉ, mở miệng đáp lại.

“Là chúng ta muốn che chở thế lực sao?”

“Đúng vậy, Đoàn gia mỗi tháng đều sẽ có không ít bạc

hiếu kính tới, mà lại Đoàn gia vẫn là trong tông một vị trưởng lão bản gia.”

Vương Thái đáp lại.

“Ngang nhiên xông qua!”

Dương Phóng sầm mặt lại.

Vương Thái trong lòng kinh ngạc, nhưng vẫn là huy động thuyền mái chèo, hướng về thuyền lớn tới gần.

“Vị này Thần Võ tông bằng hữu, tại hạ Đoàn gia cung phụng Đoạn Hải, gặp qua bằng hữu, không biết bằng hữu có chuyện gì sao?”

Một vị nam tử trung niên đứng tại boong tàu bên trên, bỗng nhiên cao giọng hét lớn, hướng về Dương Phóng chấp tay.

“Đoàn gia có như thế một người sao?”

Dương Phóng âm trầm nói.

“Hồi Tiêu gia, cái này... Thật đúng là không rõ ràng.”

Vương Thái chần chờ nói.

Dương Phóng hừ lạnh, tới gần thuyền lớn về sau, thân thể nhảy lên, trực tiếp rơi vào boong tàu phía trên.

Vương Thái cũng đi sát thả người vọt lên, rơi vào phía trên.

Đoạn Hải sắc mặt biến hóa, vô ý thức lùi lại một bước, lộ ra cười lấy lòng, tiếp tục chấp tay nói, “Vị bằng hữu này không biết xưng hô như thế nào? Thế nhưng là có việc?”

Dương Phóng ánh mắt nheo lại, nhìn về phía boong tàu.

To lớn boong tàu trên không không một người.

Toàn bộ thuyền lớn lạ thường yên tĩnh.

“Làm sao? Đoàn gia thương thuyền chỉ có một mình người tọa trấn sao?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh đậm, hướng về phía trước buồng nhỏ trên tàu đi đến.

Đoạn Hải lập tức thần sắc biến đổi, vội vàng mở miệng, “Bằng hữu chậm đã, nhà ta trưởng lão ngay tại nghỉ ngơi...”

Tạp sát!

Dương Phóng không chút khách khí, trực tiếp đá một cái bay ra ngoài buồng nhỏ trên tàu.

Trong nháy mắt!

Trong hành lang, lít nha lít nhít thi thể đập vào mi mắt, một mảnh lộn xộn, kịch độc khí tức cửa hàng.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là bị độc chết.

Tùy hành Vương Thái biến sắc, lập tức kinh hô lối ra.

Sưu!

Trong lúc đó, trước mắt hai vệt ánh sáng lạnh lẽo cấp tốc đánh tới, hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc đâm tới.

Đồng thời, sau lưng Đoạn Hải càng là sắc mặt phát lạnh,

một ngum trường đao như quang điện tránh, dùng tốc độ khó mà tin nổi, mang theo cường đại đáng sợ chân khí, nhanh chóng chém về phía Dương Phóng phần gáy.

Ồ chết tiệt!

Tại sao phải xen vào việc của người khác?

Nhưng mà!

Phốc phốc phốc!

Dương Phóng bên hông trường kiếm cơ hồ trong nháy mắt ra khỏi vỏ, nhanh như thiểm điện, cơ hồ ở trước mắt hai vệt ánh sáng lạnh lẽo vừa mới đánh tới, cũng đã như thiểm điện từ hậu phương hai người trên cổ đảo qua, máu tươi trong nháy mắt bắn tung toé.

Trong lúc đó không có bất kỳ cái gì dừng lại một kiếm xoay tay lại, trực tiếp đâm vào Đoạn Hải mi tâm chỗ.

“Người!”

Đoạn Hải khắp khuôn mặt là vẻ không thể tin.

Phốc phốc!

Dương Phóng rút ra trường kiếm, mặt không biểu tình.

Đoạn Hải thi thể lập tức bất lực bổ nhào.

Ba ba ba!

Đúng lúc này.

Từng đợt tiếng vỗ tay từ boong tàu nội bộ truyền ra.

“Hảo kiếm pháp!”

Một người nam tử tán thưởng thanh âm vang lên.

Dương Phóng quay đầu quan sát.

Chỉ gặp buồng nhỏ trên tàu bên trong, xuất hiện một người mặc trường bào màu vàng, thân thể cao lớn nam tử trung niên, một mặt bình tĩnh, một bên vỗ tay, một bên nhìn về phía Dương Phóng.

Cùng lúc đó, từng đạo bóng người nhanh chóng từ buồng nhỏ trên tàu bên trong xông ra, rơi vào boong tàu bên trên, một mặt lãnh sắc, đem Dương Phóng hai người một mực vây quanh ở trong đó.

Vương Thái lập tức dọa đến sắc mặt trắng bệch, kinh hoảng không thôi.

“Vị bằng hữu này, hôm nay không bằng bán chúng ta một bộ mặt, coi như chuyện này không có phát sinh như thế nào?”

Kia áo bào màu vàng nam tử mắt thấy Dương Phóng, bình tĩnh nói.

“Xem như không có phát sinh sao?”

Dương Phóng lặp lại, cau mày nói:

“Nếu là lúc trước, chưa chắc không thể, bất quá... Hôm nay vòng ta phòng thủ, tại ta đang trực ngày, xuất hiện nhân mạng án kiện, mà lại chết vẫn là Đoàn gia người, nếu là không xuất ra bàn giao, ta nên như thế nào hướng lên phía trên giải thích, hướng hồ...”

Ánh mắt của hắn lạnh lùng nhìn về phía trước mắt áo bào màu vàng nam tử, đạo, “Các người... Lại tính là thứ gì? Cũng xứng cùng ta đàm phán?”

Trên người hắn tản mát ra một cỗ cường đại khí thế, đi về phía trước đi.

“Lớn mật!”

Bên người đám người lên tiếng quát chói tai.

Áo bào màu vàng nam tử lập tức nhú mào lại, nhìn về phía Dương Phóng.

“Nói như vậy bằng hữu không chịu bán chúng ta một bộ mặt rồi?”

“Mặt mũi là mình, muốn nhìn người có hay không năng lực bảo trụ!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, cầm kiếm tiến lên.

Áo bào màu vàng nam tử ánh mắt nheo lại, lãnh quang hiển hiện.

“Xem ra bằng hữu là quyết tâm muốn chết, đã dạng này, vậy ta liền thành toàn người!”

Sưu!

Thân thể của hắn đột nhiên xông ra, bên hông nhuyễn kiếm tựa như linh xà ra khỏi vỏ, hàn quang chói lọi, mô hình hồ không chừng, làm cho không người nào có thể bắt giữ, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể bao phủ tới.

Xoát!

Dương Phóng trường kiếm đột nhiên đâm ra, giống như thật hoàn hư, biến ảo khó lường, nhanh chóng đón lấy nhuyễn kiếm, như là điểm tạt linh xà bảy tác chỗ, một sát

na, nhiệt độ đều cấp tốc hàng xuống dưới, âm khí âm u, hàn phong đột khởi.

Âm sát kiếm pháp!

Bằng Hư lâm không bộ!

Đinh đing keng keng!

Thanh âm thanh thúy, ánh lửa bắn tung toé.

Hai người động tác tất cả đều nhanh đến cực hạn.

Trong nháy mắt giao thủ hơn mười chiêu.

Tất cả đều nhanh đến mô hình hồ.

Bốn phương tám hướng bàn ghế hết thấy bị kiếm khí gây thương tích, xuất hiện vô số vết rạn.

Giao thủ say sưa ở giữa, bỗng nhiên, áo bào màu vàng nam tử gào to một tiếng, đạo, “Ngược lại!”

Kết quả Dương Phóng phát ra hừ lạnh, trường kiếm y nguyên hướng về áo bào màu vàng nam tử cực tốc đâm tới, thân pháp lấp lóe, biến ảo khó lường.

Áo bào màu vàng nam tử nhìn thấy âm thầm thả ra kịch độc không thể hạ được Dương Phóng về sau, trong lòng giật mình, hiển hiện không ổn.

Hắn vội vàng huy động nhuyễn kiếm, tiếp tục đón lấy Dương Phóng.

Nhưng bỗng nhiên, từng đợt nồng đậm cảm giác hôn mê từ trong đầu của hắn truyền ra, khiến cho hắn ánh mắt đều mô hình hồ, lỗ mũi phát nhiệt, chảy ra máu mũi.

Tiếp lấy!

Để áo bào màu vàng nam tử kinh hãi sự tình phát ra.

Bốn phương tám hướng nguyên bản còn vây chung quanh đám người, không gây như nhau bên ngoài, tất cả đều che lấy cái cổ, phát ra tiếng kêu thảm, phun ra huyết thủy, nhao nhao ngã nhào xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Áo bào màu vàng nam tử đơn giản không dám tin.

Làm sao có thể?

Mình kịch độc làm sao lại đem bên người người một nhà toàn bộ hạ độc chết?

Hắn bỗng nhiên hồn phi phách tán, kịp phản ứng.

Người này!

Lại cũng tinh thông độc thuật?

...

Chương 147 : Thủy phỉ

Phốc phốc!

Máu tươi vẩy ra, thân thể trùng điệp bay ngược.

Áo bào màu vàng nam tử phát ra rên thâm, hai bàn tay bị đủ cỗ tay cắt đứt, trực tiếp nện ở nơi xa, thân trúng kích độc, đau đến không muốn sống, cũng không còn cách nào động đậy một chút.

Vì phòng ngừa người này cắn lưỡi tự vận, Dương Phóng theo sát lấy cấp tốc tháo người này cái cằm.

“Vương Thái, phát tín hiệu đạn!”

Dương Phóng lạnh giọng nói.

Cách đó không xa Vương Thái sắc mặt kinh hãi, hoàn toàn nhìn ngây người, nghe vậy liền vội vàng gạt đầu, lấy ra Thần Võ tông bên trong độc hữu đạn tín hiệu, tại trên mặt sông dẫn đốt, rất nhanh một đạo hào quang màu bích lục phóng lên tận trời.

Dương Phóng nhắc lên trường kiếm, trực tiếp hướng về trong khoang thuyền đi tới, bắt đầu cẩn thận kiểm tra có hay không người sống.

Một lát sau.

Hắn mày nhăn lại, lần nữa đi ra, đứng tại boong tàu bên trên lắng lắng đợi.

Từ đầu đến cuối cũng sẽ không tiếp tục hướng áo bào màu vàng nam tử nhiều hỏi thâm một câu.

Áo bào màu vàng nam tử hai tay bị đoạn, cái cầm bị gỡ, đau sắc mặt vặn vẹo, trên mặt đất không ngừng nhúc nhích, phát ra ‘Ồi ôi ôi’ thanh âm, ý đồ giải thích thứ gì.

“Không chi phí khí lực, người giảng mỗi một câu ta đều không có hứng thú.”

Dương Phóng nhìn về phía nơi xa mặt nước, lạnh giọng nói.

Áo bào màu vàng nam tử ánh mắt bên trong lộ ra một tia tuyệt vọng, trên mặt lộ ra cười thảm.

Đáng hận hiện tại hẳn ngay cả căn lưỡi tự vận đều thành hi vọng xa vời.

Mà lại đối phương cái chủng loại kia kịch độc, tựa hồ không chế cực kỳ đúng chỗ.

Trong thời gian ngắn, hẳn vậy mà hết lần này tới lần khác không chết được.

Thời gian từng giây từng phút vượt qua.

Ước chừng sau nửa canh giờ.

Nơi xa vọt tới mấy chiếc tàu nhanh.

Trong đó phía trước nhất một chiếc tàu nhanh bên trên, thành linh đứng thẳng Trần quản sự.

Tại bên cạnh thì là Hoàng Sinh.

Nhìn thấy trên thuyền lớn Dương Phóng về sau, Hoàng Sinh lúc này chào hỏi đám người tăng thêm tốc độ, hướng về thuyền lớn vạch tới.

Chờ triệt để tới gần về sau, đám người vọt người nhảy lên, nhao nhao rơi vào trên thuyền lớn.

“Gặp qua Trần quản sự!”

Dương Phóng song quyền chấp lên, lúc này đem trước sự tình một năm một mười cùng hai người tất cả đều nói một lần.

“Cái gì?”

Trần quản sự biết được là Đoàn gia thuyền lớn xảy ra chuyện về sau, nhướng mày.

Hoàng Sinh thì là cấp tốc lục soát lên áo bào màu vàng nam tử thân thể.

Bỗng nhiên, biến sắc.

“Trần quản sự, hấn là Thanh Long hội người!”

Trần quản sự lúc này quay đầu, nhìn về phía Hoàng Sinh.

Chỉ gặp Hoàng Sinh sắc mặt biến đổi, trong tay đã xuất hiện một mặt dài bảy, tám centimet, hai ba centimet rộng lệnh bài màu đen, phía trên có khắc một cái đại đại 【 long 】 chữ.

Chính là từ áo bào màu vàng nam tử trên thân tìm ra tới.

Trần quản sự sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống.

Hắn cấp tốc nói liền áo bào màu vàng nam tử trật khớp cái cầm, kiểm tra miệng hấn bên trong không có mang theo túi độc về sau, âm lãnh nói, ” người là Thanh Long hội người nào? Các người có âm mưu gì? Còn có hay không cái khác đồng đảng?”

“Hắc hắc...”

Áo bào màu vàng nam tử không chút nào đáp, trên mặt lại lộ ra từng đợt quái dị tiếu dung.

“Muốn chết!”

Ầm!

Hoàng Sinh giận dữ, đi lên một cước đá vào áo bào màu vàng nam tử cái cầm, đem hắn bị đá bay ngược mà ra, lộ ra thống khổ, vừa mới bị tiếp tục tốt cái cầm lần nữa sinh sinh trật khớp.

“Trần quản sự, người này mạnh miệng, ở chỗ này chỉ sợ rất khó thăm vấn ra cái gì, không bằng mang về sau lại nghiêm hình khảo vấn!”

Hoàng Sinh chấp tay nói.

Trần quản sự âm trầm gật đầu , đạo, “Mang về!”

Hoàng Sinh bàn tay vung lên, lập tức để cho người ta đem nó mang về.

Trần quản sự thì là quay đầu nhìn thoáng qua Dương Phóng , đạo, “Người cũng trở về đi thôi!”

“Vâng, Trần quản sự!”

Dương Phóng chấp tay.

Nhưng trong lòng đang nghi ngờ.

Thanh Long hội?

Chẳng lẽ là cái gì ẩn tàng thế lực?

Thế mà để Trần quản sự sắc mặt đều trở nên mất tự nhiên.

Sau đó, bọn hắn lưu một bộ phận người giữ vững thuyền lớn, một bộ phận người chạy tới Đoàn gia báo tin.

Còn lại thì tất cả đều cưỡi tàu nhanh trở về.

“Tiêu sư đệ, phải chăng còn đang nghi ngờ Thanh Long hội sự tình?”

Hoàng Sinh nói nhỏ.

“Đang muốn hướng Hoàng sư huynh thỉnh giáo.”

Dương Phóng nói.

Hoàng Sinh ánh mắt thâm thúy, suy nghĩ, nói:

“Thanh Long hội, cũng không phải một cái đơn giản thế lực, chính là toàn bộ Bạch Trạch vực nội lớn nhất thủy phi tổ chức, Bạch Trạch vực nội đường thủy phát đạt, thủy võng dày đặc, trong đó to to nhỏ nhỏ thủy phi chừng mấy chục cỡ,

Trong đó mạnh nhất, cũng thần bí nhất một cỡ, chính là Thanh Long hội, không ai biết bọn hắn tổng đà ở nơi nào, nhưng mỗi lần xuất hiện, đều sẽ nương theo gió tanh mưa máu, vì các thế lực lớn chi công địch!

Bất quá nói đến, lần này Tiêu sư đệ cũng coi là lập công lớn, thế mà bắt sống một vị Thanh Long hội cao thủ, có thể ở trên người đeo Hắc Long lệnh chỉ ít đều là Thập phẩm, Tiêu sư đệ có thể dễ dàng như vậy cầm xuống một vị Thập phẩm cao thủ, đủ thấy thực lực mạnh, chỉ sợ thanh danh lập tức liền muốn truyền khắp bốn bể!”

Hắn giống như cười mà không phải cười nhìn về phía Dương Phóng.

“Hoàng sư huynh khách khí, đều là may mắn mà thôi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Không cần đến khiêm tốn, tại chúng ta Thần Võ tông, cái gì đều có thể, chính là không thể khiêm tốn, ha ha ha...”

Hoàng Sinh cười ha hả.

...

Thái Dương triệt để xuống núi.

Một đám mây chực kỳ khoái mã ở trong rừng nhanh chóng vọt tới trước.

Tiếng vó ngựa cạch cạch rung động, giơ lên từng mảnh từng mảnh lộn xộn bụi bặm.

Tới gần một chỗ miếu hoang thời điểm, một đám khoái mã mới bỗng nhiên dừng lại, phát ra thở phì phò thanh âm.

“Chu huynh đệ, xem ra đêm nay chúng ta chỉ có thể ở nơi này trước qua đêm.”

Cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức Lý Lăng, nở nụ cười, quay đầu nhìn về phía Chu Võ.

Chu Võ quan sát tỉ mỉ, gạt đầu cười nói, “Hết thầy toàn bằng Lý chấp sự an bài.”

Bọn hắn ở bên ngoài không dám trực tiếp xưng hô Lý

cảnh quan.

Mà là trực tiếp xưng hô bọn hắn ở cái thế giới này chức vị.

“Đi thôi, chúng ta đi vào, không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai hoàng hôn liền có thể đến Nam Sơn Thành.”

Lý Lăng cảnh sát tung người xuống ngựa, dẫn đầu hướng về miếu hoang đi đến.

Bên người đám người nhao nhao đi theo xuống ngựa.

Nửa tháng trước, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã đem Chu Võ, Lý Phong bọn người kêu lên nghiêm khắc khiển trách một lần về sau, vẫn không thể nào thung lũng qua bọn hắn, đành phải đáp ứng để bọn hắn gia nhập cảnh sát hình sự quốc tế hành động.

Nhưng có một chút yêu cầu chính là, tại thi hành cảnh sát hình sự quốc tế bên kia nhiệm vụ thời điểm, nhất định phải hướng bọn hắn sớm báo cáo, trải qua bọn hắn đồng ý về sau, mới có thể cho phép chấp hành.

Điểm này tự nhiên để Chu Võ, Lý Phong bọn người đại hỉ.

Nhưng nói là muốn cùng Nhậm Quân, Trình Thiên Dã báo cáo, chờ đến chân chính gặp được nhiệm vụ sự tình, bọn hắn lại nơi nào có thời gian đi chân chính báo cáo?

Cũng tỷ như lần này.

Nhiệm vụ lần này nguy hiểm hệ số cực cao, nhưng thu hàng cũng sẽ dị thường to lớn.

Nhiệm vụ mới vừa vận phát xuống, trong cảnh sát hình

sự quốc tế bộ liên có phần lớn người trực tiếp lựa chọn gia nhập.

Ngay tiếp theo Diệt Tà minh một ít trưởng lão cũng lập tức hưởng ứng.

Cái này khiến Chu Võ, Lý Phong bọn người căn bản không kịp nghĩ nhiều, vội vàng hoả tốc xin gia nhập trong đó, sợ động tác chậm, bỏ qua tuyệt hảo thời cơ.

Nhiệm vụ lần này là để bọn hấn tiến về Nam Sơn Thành, thái hưng thành hai nơi cứ điểm trợ giúp.

Trước đây không lâu, Diệt Tà minh tổng bộ mới điều tới một số cao thủ, đã bí mật tiến vào chiếm giữ đến Nam Sơn Thành, thái hưng thành lưỡng địa, nhưng bởi vì tới thời điểm, gặp phải yêu thú tập kích, nhân thủ tổn thất nặng nề, cho nên nhu cầu cấp bách bổ sung.

Tất cả mọi người ý thức được đây là một cái khó được cơ hội lập công.

Nếu là biểu hiện tốt một chút, sau này nói không chừng sẽ trở thành bên trong cứ điểm bộ nguyên lão cấp nhân vật.

Mà tại bọn hấn trước đó, đã sớm có hơn mười vị trưởng lão dẫn đầu chạy tới lưỡng địa.

“Đáng tiếc những người còn lại thực lực quá thấp, không cách nào mang đến, bằng không, ta nói cái gì cũng phải để bọn hấn ra thấy chút việc đời.”

Lý Lăng cười nói.

Lần này bọn hấn hết thảy có 21 vị cảnh sát hình sự quốc tế tham dự nhiệm vụ lần này.

Cộng thêm Chu Võ, Lý Phong chờ 12 vị Trung Quốc người xuyên việt.

Mục đích chính là mấy ngàn dặm bên ngoài Nam Sơn Thành.

“Đến lúc đó về sau, còn xin Lý chấp sự chỉ giáo nhiều hơn, các huynh đệ sau này vinh hoa phú quý coi như toàn trông cậy vào Lý chấp sự.”

Chu Võ ha ha cười nói.

“Dễ nói dễ nói.”

Lý Lăng lộ ra tiểu dung , đạo, “Đúng rồi, nếu là sau đó Nhâm huynh đệ bên kia truy cứu tới, các người nghĩ kỹ ứng phó như thế nào sao?”

Chu Võ bọn người lần này ra, căn bản không cùng Nhậm Quân bọn hấn thương nghị, là vội vàng chạy đến.

“Điểm này Lý chấp sự yên tâm, chúng ta tự có biện pháp.”

Lý Phong mỉm cười: “Lại nói, sớm tại lần trước chúng ta liền đã biểu lộ cõi lòng, từ trước đến nay Nhâm đội trưởng cũng sẽ lý giải.”

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.”

Lý Lăng cười ha ha.

Bên người cái khác cảnh sát hình sự quốc tế cũng đều lộ ra từng tia từng tia tiểu dung.

Bọn này Trung Quốc gia hỏa, bên trên đạo tốc độ so với bọn hấn trong tưởng tượng còn nhanh hơn.

Nhanh như vậy liền không đem mình bốn quốc lãnh đạo để ở trong mắt.

Cứ thế mãi, nói không chừng...

Trong mắt bọn họ lộ ra tinh quang.

...

Đông Giang bến tàu.

Trăng tròn treo cao.

Phần lớn người đã nghỉ ngơi.

Duy chỉ có bến tàu chỗ một chỗ to lớn lâu thuyền bên trong, bó đuốc chiếu rọi, từng vị kẻ nghiện, mặt mũi tràn đầy tham lam núp ở xó xỉnh bên trong, tràn đầy say mê hút lấy giấy da trâu bên trong thần bí chi vật.

Trong hậu hoa viên.

Trần quản sự lần nữa tìm được Ngô trưởng lão, đem chuyện hôm nay hướng bọn hắn toàn bộ báo cáo một lần.

“Thanh Long hội đường chủ?”

Ngô trưởng lão mặt không biểu tình, ngồi xếp bằng giường: “Nói như vậy cái này Tiêu Phóng thực lực cũng không tệ lắm, cư nhiên như thế dễ dàng liền cầm xuống một vị Thập phẩm cao thủ.”

“Đúng vậy trưởng lão, nhìn ra được kẻ này kiếm pháp không tệ, mà lại tinh thông độc thuật, tối thiểu vị kia Thanh Long hội đường chủ tại độc thuật tạo nghệ bên trên không sánh bằng Tiêu Phóng.”

Trần quản sự đáp lại.

“Ừm, là một nhân tài, trời tối ngày mai an bài cho hấn một cái đi.”

Ngô trưởng lão nói.

“Tốt!”

Trần quản sự gật đầu, nói: “VẬY lần này chuẩn bị đối phó cái nào một nhà?”

“Thành nội Hứa gia gần nhất có chút không thành thật, hư hư thực thực leo lên Diệt Tà minh quan hệ, tại đường thủy thượng sứ không ít ý đồ xấu, lần này liền tuyển bọn hấn đi.”

Ngô trưởng lão hờ hững nói.

“Vâng, trưởng lão!”

Trần quản sự lần nữa gật đầu.

Hứa gia, Nam Sơn Thành ba đại gia tộc một trong, trước kia lấy kinh thương lập nghiệp, thực lực cực lớn, tài phú đông đảo.

Ngoại trừ gia chủ vì siêu phẩm cường giả bên ngoài, trong tộc cũng không vị thứ hai siêu phẩm cường giả xuất hiện.

“Đúng rồi trưởng lão, đêm mai người muốn ra mặt sao?”

Trần quản sự hỏi.

“Ra mặt!”

“Rõ!”

Trần quản sự khom người nói.

...

Một đêm quá khứ.

Hôm sau giữa trưa.

Dương Phóng đứng thẳng đầu thuyền, cầm trong tay trường kiếm, ngay tại một chiêu một thức khoa tay.

Hôm nay luyện tập là Âm sát kiếm.

Mũi kiếm uốn cong, như là linh xà đong đưa, vặn vẹo không chừng, mang theo trùng điệp huyền ảnh, khó mà bắt giữ, rõ ràng còn là giữa ban ngày, nhưng lại để cho người ta cảm nhận được một cỗ khó tả hàn ý.

Hắn Âm sát kiếm tại hôm qua ban đêm đã chính thức đạt đến đệ tam trọng (0) tình trạng.

Hôm nay lúc có hi vọng đột phá đến đệ tứ trọng.

“Tiêu gia, ngài lần này thế nhưng là tại bến tàu đại đại lộ mặt, thế mà cầm xuống một vị Thanh Long hội Thập phẩm cao thủ, sáng sớm hôm nay tin tức cũng đã truyền khắp bến tàu, ngài hiện tại đã coi là chân chính danh nhân.”

Đưa đồ Vương Thái nịnh nọt cười nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng mặt không biểu tình, tiếp tục luyện kiếm.

“Đúng vậy, hiện tại tất cả mọi người biết, bến tàu bên trong mới tới ngài như thế một vị cao thủ.”

Vương Thái tiếp tục cười nói: “Hiện tại ngay tiếp theo vua ta thái cũng đi theo ngài ăn hôi không ít.”

“Nhưng có thời điểm quá nổi danh, không phải chuyện gì tốt.”

Dương Phóng ánh mắt u lãnh, trường kiếm tậ run, chỗ mũi kiếm huyền ảnh trùng điệp, âm khí âm u, ẩn hiện không chừng, so với hôm qua tại trên thuyền lớn lúc còn nguy hiểm hơn không biết bao nhiêu.

“Làm sao lại như vậy? Ai cũng biết Thần Võ tông bên trong hết thầy tài nguyên đều muốn tranh, không tranh, vĩnh viễn cũng không thể 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 , ngài đi lên liền lập xuống dạng này đại công, sớm muộn cũng sẽ được ban cho cho.”

Vương Thái tiếp tục cười nói.

Dương Phóng không còn đáp lại, tiếp tục chuyên tâm luyện kiếm.

Giai tầng không giống, nhìn vấn đề góc độ như thế nào lại đồng dạng.

Vương Thái chỉ biết là hấn lập xuống đại công, xuất tẩn danh tiếng, lại sẽ không suy nghĩ tiếp xuống phiền phức.

Vạn nhất...

Thanh Long bang trả thù đến.

Dương Phóng chính là đứng mũi chịu sào.

“Tiêu sư đệ!”

Một trận thanh âm từ nơi không xa truyền đến.

Hoàng Sinh trên mặt tiểu dung, cưỡi thuyền nhỏ, đang bay nhanh chạy đến.

“Vừa mới nhận được tin tức, Ngô trưởng lão xuất quan, đúng, người thật có phúc, đêm nay Ngô trưởng lão triệu tập đám người, chuẩn bị ra ngoài đi săn, chuyên môn điểm tên của người, để người đi theo.”

“Ra ngoài đi săn?”

Dương Phóng nghi hoặc.

Đối phó yêu thú?

“Hắc hắc , chờ đến ban đêm, Tiêu sư đệ tự nhiên sẽ biết, tóm lại, ta hiện tại liền không lộ ra, đang lúc hoàng hôn, người nhớ kỹ đến bến tàu tập hợp là được!”

Hoàng Sinh nháy mắt ra hiệu, thúc giục tàu nhanh rời đi.

“Tốt, đa tạ Hoàng sư huynh!”

Dương Phóng mở miệng.

Thẳng đến Hoàng Sinh triệt để đi xa, Dương Phóng mới lên tiếng hỏi, “Vương Thái, Ngô trưởng lão còn sẽ có tập quán này sao?”

“Đúng vậy, mỗi cách một đoạn thời gian, Ngô trưởng lão đều sẽ ra ngoài đi săn một lần.”

Vương Thái đáp lại.

“Dạng này a...”

.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Lại là hoàng hôn.

Từng chiếc từng chiếc tàu nhanh hướng về bến tàu lái tới.

Phía trên Thần Võ tông đệ tử, đều hành động nhanh chóng, hướng về phía trước nhất một chiếc thuyền lớn chạy tới.

“Tiêu sư đệ, bên này!”

Dương Phóng mới vừa vịn đến, Hoàng Sinh liền đứng tại trên thuyền lớn, hướng hẳn ngoắc.

Vương Thái lúc này đem thuyền nhỏ lái về phía bên kia.

Thẳng đến tới gần, Dương Phóng mới thi triển khinh công, thân thể nhảy lên, rơi vào trên thuyền lớn.

“Tiêu sư đệ, Ngô trưởng lão đã sớm tới, đi trước bái kiến Ngô trưởng lão!”

Hoàng Sinh thấp giọng nói.

Hắn dẫn Dương Phóng, hướng về đại đường đi đến.

Chỉ gặp trong hành lang.

Một vị thân thể gầy lùn, bề ngoài xấu xí nam tử trung niên, lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở trên ghế, sắc mặt tối đen, gò má trái bên trên còn sinh trướng mấy khối đạm đạm bạch ban, trên thân thì mặc một thân cổ tròn khảm

hoàng trường quái, ngay tại lẳng lẳng thưởng thức trà.

“Đệ tử Dương Phóng, gặp qua Ngô trưởng lão!”

Dương Phóng vừa vào cửa, khom người nói.

Ngô trưởng lão ánh mắt chậm rãi chuyển qua Dương Phóng trên thân, đạo, “Đứng lên, để cho ta nhìn xem!”

Dương Phóng lập tức đứng thẳng sống lưng.

“Coi như không tệ, nghe nói người không chỉ có kiếm thuật cao minh, độc thuật càng là có thể xưng nhất tuyệt!”

“Không dám, chỉ là hơi có đọc lướt qua.”

“Không cần đến khiêm tốn, có lẽ đêm nay liền có người dùng võ thời điểm.”

Ngô trưởng lão đạm đạm nói.

Dương Phóng nhướng mày, nhìn về phía Ngô trưởng lão.

Ngô trưởng lão lại không còn tiếp tục nhiều lời, mà là nâng chung trà lên.

Dương Phóng lập tức thức thời liền ôm quyền, rời đi nơi đây.

Thái Dương dần dần xuống núi.

Thuyền lớn tại trên mặt sông, hướng về nơi xa chạy tới.

Ước chừng sau nửa canh giờ.

Thuyền lớn dừng sát ở một chỗ rộng lớn trên mặt sông,

tựa hồ đang chờ đợi cái gì, không còn tiếp tục tiến lên.

“Hoàng sư huynh, đây là muốn làm cái gì?”

Dương Phóng hỏi.

“Đừng hỏi, một hồi liền biết.”

Hoàng Sinh mỉm cười.

Hắn xoay người lại, hướng về buồng nhỏ trên tàu đi đến.

Tiếp lấy Dương Phóng liền nghe được nhưng một chút động tĩnh, chỉ gặp boong tàu bên trên từng vị đệ tử, giờ phút này nhao nhao từ trong ngực lấy ra từng trương khăn mặt màu đen, che lại hai gò má, chỉ lưu hai viên con mắt bên ngoài.

Dương Phóng hơi nheo mắt lại, rốt cục cảm thấy được không đúng.

“Tiêu sư đệ, cầm, người cũng bịt kín đi.”

Hoàng Sinh đưa cho Dương Phóng hai khối miếng vải đen khăn, một khối là che kín đầu lâu, một khối thì là che kín cái cằm.

Dương Phóng không nói một lời, vẫn là nhận lấy khăn che mặt.

Hoàng Sinh sau đó đem khuôn mặt của mình cũng cho một mực che kín.

Lại qua chừng nửa canh giờ.

Chỉ gặp cách đó không xa, một chiếc to lớn thuyền hàng, ngay tại từ trên mặt sông hướng về bọn hắn cái

phương hướng này chậm rãi lái tới.

Thân thể gầy lùn Ngô trưởng lão từ trong khoang thuyền đi ra, trên mặt sớm đã mang lên trên một cái mặt trắng không biểu cảm mặt nạ, chấp hai tay sau lưng, hướng về phía trước nhìn lại.

“Tiêu Phóng, ngươi tại độc thuật bên trên không phải nhất tuyệt sao?”

Ngô trưởng lão thanh âm khàn khàn, có thể cải biến tiếng nói, nói: “Hiện tại cho ngươi một cái nhiệm vụ, ngươi đến đem trên chiếc thuyền này người tất cả đều hạ độc được đi.”

“Ngô trưởng lão, đây là Hứa gia thuyền lớn a? Hứa gia không phải chúng ta muốn che chở đối tượng sao?”

Dương Phóng biết mà còn hỏi.

“Thật sao?”

Ngô trưởng lão thanh âm không có bất kỳ cái gì tình cảm, đạo, “Khả năng này là ngươi nhìn lầm đi, nơi này không có Hứa gia thuyền lớn, chỉ có thủy phi!”

Hắn xoay người lại, một đôi thanh lãnh thâm thúy con ngươi rơi trên người Dương Phóng, băng lãnh vô tình.

“Tiêu sư điệt, ngươi nói đúng không?”

Một cỗ vô hình bàng đại khí thế lập tức áp bách đến Dương Phóng trên thân.

Dương Phóng nhăn đồng hơi co lại, đã triệt để đoán được Ngô trưởng lão đám người diện mục chân thật.

Đám người này...

Mới là lớn nhất thủy phi!

“Rõ!”

“Ừm, hạ độc đi!”

Ngô trưởng lão lạnh giọng mở miệng.

Dương Phóng không nói một lời, xoay người lại, nhìn về phía kia chiếc đối diện lái tới thuyền lớn, mặt không biểu tình.

Một lát sau.

Từng tia từng sợi khói độc từ lòng bàn tay của hắn tràn ra, hướng về nơi xa lướt tới...

Thế giới này vẫn là trước sau như một đang ăn người!

...

Chương 148 : Bị buộc?

Bóng đêm im ắng.

Mây đen che nguyệt.

Tại Dương Phóng thả ra khói độc về sau.

Ước chừng mười mấy phút tả hữu, bọn hấn chõ thuyền lớn liền hướng về phía trước thuyền lớn tới gần.

Sau đó từng đạo bóng người cấp tốc hướng về trên thuyền lớn rơi đi.

Kết quả vừa mới xông vào buồng nhỏ trên tàu, liền có hai đạo nhân ảnh như thiểm điện từ khoang thuyền nội bộ xông ra, cầm trong tay vũ khí, khí tức bộc phát, hướng về đám người đánh tới.

Phốc phốc phốc!

A!

Vừa đối mặt, liền có bao nhiêu vị Thần Võ tông đệ tử bị thăm sát, máu tươi vẩy ra, thi thể bay ngược.

Cái khác Thần Võ tông đệ tử biến sắc, không nói lời gì, trực tiếp hướng về kia hai đạo nhân ảnh nhanh chóng hướng về tới, bắt đầu vây công.

Keng keng keng!

Đáng sợ chiến đấu trong nháy mắt bộc phát ra.

Kia hai đạo từ trong khoang thuyền lao ra bóng người,

vậy mà tất cả đều là Thập phẩm!

“Các người là ai? Dám can đảm cướp bóc Hứa gia thương thuyền, các người không biết nơi này là Thần Võ tông địa bàn sao? Hứa gia cùng Thần Võ tông giao hảo, các người không sợ bị thanh toán sao?”

Trong đó một bóng người mở miệng quát chói tai.

“Hứa gia là cái thá gì? Tối nay nhóm này hàng hóa chúng ta muốn, các người tất cả đều đi chết!

“

Hoàng Sinh áo đen che mặt, tràn ngập nhe răng cười, một ngụm tinh tế trường kiếm huy động lên đến, hướng về kia đạo nhân ảnh cấp tốc đâm tới, keng keng rung động, hoả tinh bắn tung toé, rất gần cùng đối phương chiến đến gay cấn.

Ngô trưởng lão mặt không biểu tình, nhìn xem lâm vào bị bọn hắn đang bao vây hai người, lại liếc mắt nhìn bên cạnh thân Dương Phóng.

Dương Phóng lúc này giải thích nói: “Hồi Ngô trưởng lão, ta kịch độc chỉ có thể đối phó một chút mới vào thập phẩm cao thủ, nếu là bọn họ hữu tâm phòng bị, đem rất khó có được tác dụng!”

Hắn cố ý giảm bớt được hiệu, cũng không phải là toàn bộ bại lộ.

“Thật sao?”

Ngô trưởng lão ngữ khí rất lạnh, tiếp tục hướng về buồng nhỏ trên tàu đi đến.

“Lưu lại!”

Bỗng nhiên, tiếng hét phẫn nộ vang lên.

Trong đó một vị Hứa gia Thập phẩm cao thủ, huy động trường đao, đột phá trùng vây, trực tiếp hướng về Ngô trưởng lão bên này vọt tới.

“Thật can đảm!”

Bên người một đám Thần Võ tông đệ tử sắc mặt kịch biến, liều lĩnh nhanh chóng vây công quá khứ.

Keng keng keng!

Rất nhanh, bọn hắn lần nữa đem vị kia Thập phẩm cao thủ một mực bao khóa ở bên trong.

Ngô trưởng lão bước chân không ngừng, tiếp tục hướng phía trước.

Dương Phóng thì là theo sát ở phía sau.

Chỉ gặp trong khoang thuyền.

Một vị người mặc trường sam màu tím, râu tóc hoa râm lão nhân, sắc mặt âm trầm, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, hai tay chính một mực chống đỡ tại một thiếu nữ phía sau lưng, vận chuyển toàn thân công lực, vì cô gái kia bức độc.

Thiếu nữ tuổi tác không lớn, nhìn chừng mười bốn mười lăm tuổi, sắc mặt trắng bệch, hai mắt nhắm nghiền, trên mặt đều là vẻ kinh hoảng.

Tại thiếu nữ kia bên cạnh thân, thì là cái khác một chút đã thân trúng kịch độc người.

Có nam có nữ, chừng bảy tám cái, ngay tại vận công

bức độc, sắc mặt thống khổ.

Xoát!

Cảm thấy được đám người tiến vào buồng nhỏ trên tàu, vị kia râu tóc hoa râm lão nhân hai mắt mãnh nhưng mờ ra, trầm giọng mở miệng, nói: “Các vị, lão phu Hứa gia đại trưởng lão Hứa Quyền, gặp qua các vị, các vị thế nhưng là vì cầu tài? Chỉ cần đêm nay nguyện ý buông tha chúng ta, chúng ta nguyện ý dâng lên mười vạn lượng bạc ngân làm hiếu kính, còn xin các vị giơ cao đánh khẽ như thế nào?”

“Mười vạn lượng bạc ngân?”

Trần quản sự dẫn đầu nở nụ cười, phát ra thanh âm khàn khàn, nói: “Chẳng lẽ đuổi ăn mày? Nghe nói Hứa gia gia đại nghiệp đại, dưới đáy thương hội đông đảo, hàng năm chỉ toàn thu nhập đều có mấy chục vạn lượng không ngừng, cũng chỉ cho chúng ta mười vạn lượng? Lại nói, coi như chúng ta buông tha người, vạn nhất các người sau đó trả thù, tra ra chúng ta, chúng ta chẳng phải là tự tìm phiền phức?”

“Các vị yên tâm tâm, chỉ cần các người nguyện ý buông tha chúng ta, lão phu có thể cam đoan tuyệt không đối ngoại nói về việc này, coi như tối nay hết thủy đều chưa từng xảy ra, bạc ngại ít, chúng ta còn có thể tiếp tục lại thêm.”

Hứa Quyền nói.

“Tiêu sư diệt, người thấy thế nào?”

Ngô trưởng lão thanh âm khàn khàn.

Dương Phóng một trận trầm mặc.

Một lát sau, khàn khàn nói:

“Toàn bằng sự thúc làm chủ.”

“Ừm, vậy liền nam tất cả đều giết đi, về phần nữ...”

Ngô trưởng lão thanh âm khàn khàn, nhìn về phía Dương Phóng, “Người còn chưa thành thân đi, cái nha đầu kia không tệ, tối nay lưu cho người, bắt quá không nên lưu tình, sử dụng hết liền giết!”

Hắn nhắc ngón tay hướng về phía Hứa Quyền trước người vị kia mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ.

Dương Phóng lập tức trong lòng trầm xuống.

“Các vị, các người thật không nguyện ý cho chúng ta đường sống sao?”

Hứa Quyền phát ra gầm thét, hai tay bỗng nhiên từ cô gái kia phía sau lưng rút ra, oanh một tiếng, thân thể nhảy lên, trực tiếp hướng về Ngô trưởng lão bên này nhanh chóng nhào tới.

Thập phẩm đỉnh phong tu vi trong nháy mắt bộc phát ra.

Năm ngón tay biến ảo, giao thoa tung hoành, như là như móng gà, đi lên hướng về Ngô trưởng lão hai bên bả vai hung hăng bắt tới, tựa hồ muốn đem Ngô trưởng lão cho sinh sinh xé mở.

Nhưng ở hắn chụp vào Ngô trưởng lão sát na.

Bỗng nhiên, sắc mặt đột biến, như bị sét đánh, trong con người tràn đầy hãi nhiên cùng vẻ khó tin.

“Người... Là người!”

Ầm!

Cơ hồ tại hấn vừa mới nhận ra Ngô trưởng lão thời khắc, Ngô trưởng lão mặt không biểu tình, một chưởng đánh ra, trực tiếp rơi vào Hứa Quyền lồng ngực.

Phốc!

Hứa Quyền cuồng phún huyết thủy, tất cả lời nói im bật mà dừng, ngũ tạng lục phủ hết thấy vỡ nát, thân thể trực tiếp lấy một loại tốc độ nhanh hơn hung hăng bay ngược, tại chỗ đập vào nơi xa.

Một chiêu chết thảm!

“Tiêu sư điệt, nha đầu này ngươi đến xử lý đi!”

Ngô trưởng lão tiện tay chụp chết Hứa Quyền về sau, chấp hai tay sau lưng, ngữ khí đạ đạ.

Bên người Trần quản sự, thì là giống như cười mà không phải cười, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

“Sư điệt, đêm nay ngươi nhưng có diễm phúc.”

Hấn đánh giá Dương Phóng, trong tay ngậm tụ lực nói.

Đây cũng là bọn hấn khảo nghiệm lòng người thủ đoạn!

Nếu là Dương Phóng thức thời, tự nhiên sẽ dựa theo bọn hấn sai sử tới làm, như vậy đại gia tất cả đều vui vẻ.

Nếu là Dương Phóng cự tuyệt!

Kia sáng sớm ngày mai, liền sẽ không còn có như thế một người.

“Van cầu các ngươi, buông tha Thanh Dao... Buông tha

nàng... Nàng vẫn còn con nít...”

Bên cạnh một cái lớn tuổi nữ tử, sắc mặt thống khổ, mở miệng cầu xin tha thứ.

Trước đó thiếu nữ thì là run lẩy bẩy, vô cùng hoảng sợ.

Dương Phóng sắc mặt trầm mặc, không nhúc nhích.

“Làm sao? Tiêu sư diệt không phải là mềm lòng?”

Trần quản sự nhượng mảy, ngữ khí lạnh đạm, hướng về Dương Phóng đi tới.

Dương Phóng không do dự nữa, cất bước đi ra, hướng về kia vị mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ đi đến.

Thiếu nữ khắp khuôn mặt là hoảng sợ, trên mặt đất chật vật nhúc nhích, hướng về nơi hẻo lánh bên trong bò đi, trong miệng cầu xin tha thứ, “Tha ta, không muốn... Ta không muốn... Van cầu các người...”

Dương Phóng đi thẳng tới vị kia mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ phụ cận, cúi người đến, một đôi ánh mắt nhìn về phía đối phương.

“Người... Ác tặc, ta và người liều mạng!”

Bên người mấy người khác chống lên thương thế, nghiêng răng nghiêng lợi, cấp tốc hướng về Dương Phóng bên này đánh tới.

Phanh phanh phanh!

Dương Phóng tiện tay huy chưởng, nhìn cũng không nhìn, cơ hồ một chưởng một cái, đem bọn hắc tất cả đều đánh cuồng phún huyết thủy, thân thể bay ngược, nện ở xó xỉnh bên trong, chết không thể chết lại.

“Tam tử, Phúc bá...”

Kia mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ hoảng sợ mở miệng, nhìn ác ma đồng dạng nhìn xem Dương Phóng:
“Người... Người giết Nhị tử, giết Phúc bá... Người...
Người xấu, người là người rất xấu...”

“Tiêu sư điệt, mau mau đi!”

Trần quản sự thanh âm khàn khàn, tiếp tục thúc giục.

Cờ rốp!

Vừa dứt lời, Dương Phóng bàn tay như thiểm điện nhô ra, một thanh vụn gãy thiếu nữ cái cổ, tiện tay ném ở một bên.

Thân thể của hắn lần nữa đứng lên, quay người trở lại, sắc mặt lạnh đạm.

“Thật có lỗi Ngô trưởng lão, tại hạ sở tu huyền công cần cấm dục, trước mắt còn không cách nào phá giới!”

“Cấm dục?”

Trần quản sự nhướng mày, đánh giá đến Dương Phóng.

Ngô trưởng lão cũng là thật sâu nhìn về phía Dương Phóng, đạo, “Thôi được, đã cần cấm dục, tự nhiên không thể làm loạn, bất quá, đêm nay sự tình, chắc hẳn Tiêu sư điệt là sẽ không đối ngoại thổ lộ a? Dù sao cái này Hứa gia thuyền lớn, có tám thành người đều là chết tại tay người!”

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, lập tức trầm mặc gặt đầu.

Sau đó, bọn hắn bắt đầu ở trong khoang thuyền tìm tòi.

Toà này Hứa gia thuyền lớn trước đây không lâu là vừa vụn ra ngoài bán đấu giá, bên trong các loại thương phẩm đã trên cơ bản toàn bộ bị bán sạch, hiện tại cơ hồ cả thuyền đều là vàng bạc.

Ngô trưởng lão trực tiếp phân phó đám người, đem đồ vật bên trong, hướng về trước đó thuyền lớn nhắc đi.

Mà lúc này!

Boong tàu phía trên như cũ tại không ngừng truyền đến đinh đinh đương đương tiếng kim loại âm.

Hai vị kia Thập phẩm cao thủ còn tại ra sức kịch chiến, con mắt đỏ lên, hung hãn không sợ chết, đã có hơn mười vị Thần Võ tông đệ tử bị bọn hắn giết chết.

Trần quản sự sắc mặt âm trầm, cũng nhìn không được nữa.

Sưu!

Ầm ầm!

Thân thể của hắn như là súc địa thành thốn, trong nháy mắt xuất hiện tại một vị Thập phẩm cao thủ phía sau lưng, một chưởng vỗ ra, tại chỗ đem đối phương đánh cho cuồn phún huyết thủy, chân khí khuếch tán, phía sau lưng lõm, hung hăng đánh ra trước mà ra, nện ở trong nước, chết thảm bỏ mạng.

“Lão Bàng!”

Một vị khác Thập phẩm cao thủ cực kỳ bi thương, mở miệng rống to.

Hắn huy động trường kiếm, vôi vàng cấp tốc ngăn cản đến từ Hoàng Sinh đám người uy hiếp.

Nhưng cũng tiếc cuối cùng song quyền nan địch tứ thủ, tại lần nữa giết chết hai vị Thần Võ tông cao thủ về sau, vẫn là bị Hoàng Sinh trường kiếm trực tiếp đâm xuyên trái tim, phun ra máu tươi.

“Các người... Chết không yên lành... Có người... Sẽ... Sẽ vì chúng ta báo thù...”

Vị kia Thập phẩm cao thủ gian nan mở miệng.

Ầm!

Hoàng Sinh rút ra trường kiếm, mặt không biểu tình, trực tiếp một cước đá ra, đem vị kia Thập phẩm cao thủ đá vào trong nước sông.

“Đêm nay hành động coi như thuận lợi, thi thể của người mình tất cả đều mang đi, còn lại một mối lửa đốt đi đi.”

Ngô trưởng lão đi thẳng về phía trước, mở miệng nói ra.

Đám người nhao nhao gật đầu, cấp tốc quét sạch lên chiến trường.

Sau đó trực tiếp một mối lửa ném về trước mắt trên thuyền lớn.

“Tiêu sư đệ, tối nay cảm thụ như thế nào?”

Trên mặt sông.

Gió sông đưa thoải mái.

Hoàng Sinh trên mặt miếng vải đen khăn đã bị lấy xuống, trên mặt giống như cười mà không phải cười

nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Mấy cái kia nữ tử không biết có hay không hưởng thụ được? Trong đó một cái, tuổi tác tuy nhỏ, nhưng vẫn là tấm thân xử nữ a?”

“Hoàng sư huynh, trên bến tàu thường xuyên làm loại chuyện này sao?”

Dương Phóng bình tĩnh hỏi thăm.

“Cũng không phải thường xuyên, đại khái cách mỗi nửa tháng tả hữu sẽ có một lần.”

Hoàng Sinh ngữ khí bình đạm:

“Người cũng biết, Đông Giang phía trên thủy phủ đông đảo, thường xuyên sẽ có quá khứ thuyền lớn tao ngộ cướp bóc, coi như chúng ta không động thủ, cũng chỉ sẽ tiện nghi cái khác thủy phủ, đã cái khác thủy phủ có thể cướp được, vậy chúng ta vì sao cướp không được, hướng hồ ta trước đó đã nói, chỉ dựa vào các thế lực lớn mỗi tháng hiếu kính những cái kia bạc căn bản cam đoan không được chúng ta tu hành, trong đó có một nửa còn phải đưa hướng tông môn, cái này khiến cho chúng ta trong tay tài nguyên càng ít, cho nên chỉ có thể động điểm cái khác chú ý.”

Dương Phóng tiếp tục trầm mặc.

“Đúng rồi, lần này là người lần thứ nhất, chỉ là để người ra thấy chút việc đời , chờ đến lần tiếp theo, Tiêu sư đệ liền muốn mình một mình dẫn đội động thủ.”

Hoàng Sinh cười quái dị nhìn về phía Dương Phóng.

“Một mình dẫn đội?”

“Phải!”

Hoàng Sinh mỉm cười.

Dương Phóng dựa vào lan can nhìn về nơi xa, suy nghĩ vô hạn.

“【 Thiên Tinh ngọc tử 】 sự tình, Hoàng sư huynh hiểu bao nhiêu, không biết cần góp nhặt dạng gì công lao mới có thể có đến?”

“Tiêu sư đệ yên tâm, mỗi một bút công tích tự có Ngô trưởng lão giúp người ghi lại, chỉ cần sau này chăm chú nghe theo Ngô trưởng lão , chờ đến công lao một đủ, tự sẽ vì người xin.”

Hoàng Sinh cười nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng tự nói, nhìn không ra suy nghĩ trong lòng.

...

Lòng sông chổ.

Ánh lửa thiêu đốt.

Kinh tâm động phách.

Ước chừng đi qua mười mấy phút tả hữu.

Bỗng nhiên!

Tùng đọt to lớn gợn sóng từ kia chiếc thiêu đốt Hứa gia dưới thuyền lớn chập trùng ra, từng vòng từng vòng hướng về bốn phía khuếch tán, sau đó từng mảnh từng mảnh sóng nước đọt nhiên phóng lên tận trời, hướng về thiêu đốt thuyền lớn bao phủ xuống dưới.

Soạt! Soạt!

Nước sông đổ vào mà xuống.

Thieu đốt hơn phân nửa thuyền lớn bị trong nháy mắt dập tắt.

Tiếp lấy!

Một đầu lại một đầu bóng người từ trong nước sông nhảy ra, như là ếch xanh, bật lên cực mạnh, rơi vào tổm hại boong tàu phía trên, bọn hắn toàn thân trên dưới mùi tanh tràn ngập, bọt nước bắn ra bốn phía, dáng dấp lớn lên cực kỳ quái dị.

Mỗi người đều làn da màu chàm, trên mặt mọc đầy từng khối dày đặc vảy màu xanh lam, trên cổ mang theo một vòng lại một vòng vỏ sò dây chuyền, hai tay hai chân sinh ra thật dày phác, trong tay thì cầm đao thương kiếm kích chờ bất đồng binh khí.

Từng đôi mắt băng lãnh mà yêu dị, hướng về bốn phương tám hướng liếc nhìn mà đi.

Trong đó cầm đầu thiếu niên ngư nhân, cấp tốc hướng về khoang thuyền nội bộ đi đến.

Bỗng nhiên, hắn sắc mặt âm trầm, chú ý tới xó xỉnh bên trong chết thảm thiếu nữ thi thể, bước nhanh xông qua, quỳ một chân trên đất, đem thiếu nữ này thi thể ôm vào trong ngực, thanh âm băng hàn mà đáng sợ.

“Thanh Dao, thật xin lỗi, ta còn là tới chậm, tới chậm...”

Trong mắt của hắn thanh lệ chảy xuôi, dọc theo hai gò má lưu lại.

“Thiếu chủ, người chết không thể phục sinh...”

Một vị ngư nhân trưởng lão mở miệng nói.

Thiếu niên ngư nhân ôm lấy thiếu nữ thi thể, trong mắt huyết lệ đan xen, giọng căm hận nói, “Tra cho ta rõ ràng là ai làm hạ, ta muốn để hãn nợ máu trả bằng máu!”

“Thiếu chủ yên tâm, Thanh Dao cô nương trên thân có ta ngư nhân nhất tộc đặc hữu 【 thanh diên hương 】 , bất kể là ai giết nàng, đều sẽ nhiễm phải loại khí tức này, tuyệt đối đào thoát không xong!”

Vị kia ngư nhân trưởng lão nói.

Phù phù!

Ngư nhân Thiếu chủ ôm thi thể, trực tiếp nhảy vào trong nước sông.

Cái khác ngư nhân cũng nhao nhao theo sát lấy nhảy vào trong đó.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng cầm trong tay một bao vừa mới phân đến tay bạc, mặt không biểu tình, lâm vào trầm mặc.

Bạc không ít, trĩu nặng, ước chừng hơn ba ngàn hai.

Nhưng những vật này thật sự là mình muốn sao?

Mặc dù hãn từng giết người không ít, nhưng nhóm tâm mà hỏi, mình giết chết người đều là đáng chết người.

Nhưng tối nay!

Hứa gia đám người, cùng hắn không oán không cừu, hắn lại xuất thủ đem bọn hắn toàn bộ giết chết...

Nhược chỉ là như thế thì cũng thôi đi.

Sau này còn muốn tại Ngô trưởng lão bức bách dưới, tiếp tục cấu kết với nhau làm việc xấu, giết chết càng nhiều người vô tội.

Mà lại!

Chuyện này mơ hồ trở thành Ngô trưởng lão sau này không chế mình tay cầm.

Sau này phàm là không nghe lời, Ngô trưởng lão tùy thời có thể lấy đem chuyện này tiết lộ ra ngoài.

Cứ thế mãi, mình đem triệt để trở thành trong tay đối phương chi kiếm!

Sẽ đi thay đổi phương đánh giết càng nhiều người.

Dương Phóng trong miệng chậm chậm thở ra một hơi hơi thở, buông xuống ngân lượng.

“Ta muốn giết người, nhất định phải là ta muốn giết mới được...”

“Giống như như vậy... Không phải ta mong muốn!”

Hắn ánh mắt nheo lại.

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhìn về phía quần áo trên người, tiện tay cời xuống, ném vào chậu than, bắt đầu đốt cháy.

Sau đó mang tới được thủy, thanh tẩy song chưởng.

Loại kia tại thiếu nữ trên thân nhiễm vô hình mùi thơm
lập tức bắt đầu từ trên người hắn cấp tốc biến mất...

...

Chương 149 : Tà đạo cùng Diệt Tà minh

Thành nội Hứa phủ.

Tin dữ truyền đến.

Hứa gia Đại phu nhân Tần thị, sắc mặt trắng nhợt, ngất đi tại chỗ.

Những nhà khác đình, người hầu hoàn toàn đại loạn.

Hứa gia mấy vị trưởng lão nhao nhao thất sắc.

“Còn xin nén bi thương, căn cứ chúng ta điều tra, hẳn là Thanh Long hội sở vi!”

Đến đây báo tin Thần Võ tông đệ tử mở miệng nói ra.

“Thanh Long hội!”

“Ta Hứa gia cùng Thanh Long hội không đội trời chung!”

...

Tất cả trưởng lão nghiêng răng nghiêng lợi, ánh mắt đỏ lên.

87 tuổi Hứa gia lão gia tử Hứa Mục Châu, mặt không biểu tình, bất vi sở động, tựa hồ đại trưởng lão cùng mấy vị tôn nữ chết thảm, cũng không có xúc động hẳn bất luận cái gì tâm linh, già nua nói ra: “Đa tạ Thần Võ tông đến đây báo tin, chuyện này Hứa gia sẽ không tính toán!”

“Hứa lão gia khách khí, vậy ta liền đi về trước.”

Vị kia Thần Võ tông đệ tử chấp tay.

“Tiễn khách!”

Hứa Mục Châu nói.

Một vị quản gia lúc này đi ra.

Hứa Mục Châu nhìn thoáng qua bất tỉnh đi Tàn thị, quay người hướng về hậu đường đi đến.

Một vị nam tử trung niên thần sắc bi phẫn, nhìn thoáng qua nhà mình phụ thân, cấp tốc theo đuôi mà qua.

Tĩnh mạch hậu đường.

Thần bí khó lường.

Bình thường vì Hứa lão gia tử bề quan chi địa, thường nhân muôn vàn khó khăn tiếp cận may.

Giờ phút này.

Nam tử trung niên tính cả Hứa Mục Châu đi vào phòng.

Chỉ gặp một cái bộ dáng quái dị màu đen điêu tó, lẳng lẳng đứng ở gian phòng bàn thờ phía trên, điêu tó bên trên là một vị mặt mỉm cười, chính vào tuổi trẻ thiếu nữ, giống như đúc, như là chân thực.

Hứa lão gia tử không nói một lời, cung kính đi hướng điêu tượng chỗ, chấp tay trước ngực, ánh mắt đóng chặt, trong miệng nói lầm bầm.

Bỗng nhiên!

Thiếu nữ trước mắt điêu tở, phần bụng lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ nhanh chóng nâng lên, phía trên gân xanh hiển hiện, vặn và vặn vẹo, như là nội bộ có đồ vật gì sắp lao ra, đảo mắt biến lớn như mười tháng hoài thai hình.

Lạch cạch!

Một viên to lớn bấu thịt, trực tiếp từ thiếu nữ phần bụng rơi xuống, che kín dịch nhờn, rơi trên mặt đất, nhấp nhô mấy lần.

Một lát sau.

Bấu thịt nhúc nhích, bắt đầu chậm rãi mọc ra tứ chi, mọc ra đầu lâu.

Không bao lâu.

Tối hôm qua chết thảm Hứa gia đại trưởng lão Hứa Quyền, một mặt trắng bệch, từ dưới đất chậm rãi bò lên.

“Gia chủ...”

“Ai làm?”

Hứa lão gia tử mặt không biểu tình, mở hai mắt ra.

“Không thấy rõ gương mặt, bất quá...”

Hứa Quyền sắc mặt biến huyễn, “Đối phương là siêu phẩm tu vi, lại thân thể không cao, nhìn thân hình hư hư thực thực... Thần Võ tông bến tàu trưởng lão, Ngô Tam Giang!”

“Ngô Tam Giang!”

Hứa lão gia tử ánh mắt nheo lại, nói: “Đối phương phát

hiện lai lịch của chúng ta rồi?”

“Việc này trách ta, đoạn thời gian trước ta có mấy lần vụng trộm hành động đều bị Thần Võ tông đệ tử gặp được, đưa tới hoài nghi, chỉ là, bọn hắc hắc còn chưa biết chúng ta chân chính nội tình, nếu là biết, cũng không phải là chỉ đối thuyền hàng hạ thủ, lần này... Càng giống là cố ý cướp tiền, gõ Hứa gia!”

“Gõ Hứa gia?”

Hứa lão gia tử nói, “Người đi xuống đi, hai ngày này danh tiếng quá khứ, người liền rời đi Nam Sơn Thành, không muốn lộ diện.”

“Vâng, gia chủ!”

Hứa Quyền chấp tay, đột nhiên kịp phản ứng, “Đúng rồi, Tam tiểu thư cùng Ngũ tiểu thư...”

“Sẽ phục sinh.”

“Rõ!”

Hứa Quyền lần nữa khom người.

Một bên nam tử trung niên mở ra mật thất.

Hứa Quyền đi thẳng vào, biến mất nơi đây.

“Cha, tối hôm qua Diệt Tà minh người tới tiếp xúc qua chúng ta, chúng ta muốn hay không đem việc này tiết lộ cho bọn hắc, lợi dụng một chút Diệt Tà minh.”

Nam tử trung niên cắn răng nói.

Ngô Tam Giang thế mà đối bọn hắc Hứa gia ra tay, cướp bóc bọn hắc tài vật, còn giết chết bọn hắc người,

cơn giận này không đi ra, thực sự trong lòng khó tiêu.

Nhưng dưới mắt không có tổ chức bên trên mệnh lệnh, bọn hắn lại không thể tùy tiện bại lộ.

Chỉ có thể lợi dụng thế lực khác đối phó Ngô Tam Giang.

Mà Diệt Tà minh, không thể nghi ngờ chính là tốt nhất lợi dụng đối tượng.

Diệt Tà minh khắp nơi kéo người cùng tà đạo tổ chức đối nghịch, lại vạn vạn sẽ không nghĩ tới, bị bọn hắn lôi kéo Hứa gia cũng là tà đạo tổ chức.

“Không cần phải nói quá rõ ràng, hơi tiết lộ một chút là được, miễn cho bọn hắn khắp thế giới ồn ào.”

Hứa lão gia tử nói.

“Vâng, cha!”

Nam tử trung niên phẫn hận gật đầu, nói: “Đúng rồi, còn có ngư nhân, muốn hay không thông tri bọn hắn bên kia!”

“Không cần, chuyện này để chính bọn hắn đi thăm dò, chúng ta tuyệt không thể chủ động thông tri, bằng không, một khi tin tức để lộ, chúng ta cũng liền bại lộ.”

Hứa lão gia tử trầm giọng nói.

Nam tử trung niên lần nữa gật đầu.

.

.

.

Rượu tên Khổ Vô.

Ý vị nhân sinh đau khổ, ngán ngủi tức thì chi ý.

Trên thuyền nhỏ.

Dương Phóng đầu đội mũ rộng vành, thân phụ đao kiếm, ngồi ngay ngắn đầu thuyền, mang theo bầu rượu, từng ngụm thưởng thức trong bầu liệt tửu.

Cửa vào đắng chát, làm cay, khó mà nuốt, cùng bình thường rượu khác nhau rất lớn.

Chuyên môn là tầng dưới khổ lực chỗ uống rượu mạnh.

Nhưng từ khi hai ngày trước kết thúc trận kia hành động, Dương Phóng liền dần dần dần dần thích loại rượu này nước.

Tại thế giới hiện thực, hấn cũng không uống rượu quen thuộc, chỉ là ở chỗ này áp lực to lớn, để hấn không thể nào phóng thích, chỉ có thể lựa chọn lấy rượu tiêu trừ.

Ngô trưởng lão, Trình quản sự đều là siêu phẩm.

Mình lại tại thủ hạ bọn hấn làm việc, sau này 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 có thể hay không đạt được, đều xem hai người nhan sắc, trong lúc đó không biết còn muốn vì hai người làm ra nhiều ít sự tình.

Về phần muốn nửa đường rời khỏi?

Càng thêm không có khả năng!

Từ hai ngày trước kia một trận hành động, liền mang ý nghĩa hấn đã cùng những người này buộc chung một chỗ.

Một khi rời khỏi, hạ tràng chỉ có một cái.

“Tiêu gia, ngài hiện tại thời gian thật đúng là tiêu dao, thật sự là tiện sát người bên ngoài.”

Chèo thuyền Vương Thái, một mặt hâm mộ nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng đáp lại.

“Cũng không phải, ngài hiện tại là muốn thanh danh có danh thanh, muốn thực lực có thực lực, hiện tại ngay cả Ngô trưởng lão nghe nói đều rất coi trọng ngài!”

Vương Thái cười nói,

Cũng không biết hẳn từ nơi nào có được tin tức ngầm.

Tóm lại tại Vương Thái trong mắt, Dương Phóng không thể nghi ngờ đã trở thành bến tàu tân sủng, rất được coi trọng.

Thuyền nhỏ tại lòng sông huy động, có chút dập dờn.

Dương Phóng nhắm nháp rượu đắng, không lại để ý hẳn, mà là nhìn về phía trước mắt bằng.

Từ khi tiến vào Thập phẩm, tu vi tốc độ tăng lên không thể nghi ngờ chậm chạp rất nhiều.

Hiện tại hẳn điểm kinh nghiệm cần ở Thập phẩm(0) bên trên.

Cứ như vậy nhìn, chí ít còn muốn ba bốn ngày, mới có thể đạt tới Thập phẩm trung kỳ.

Bất quá tin tức tốt là, hấn Âm sát kiếm viên mãn!

Bằng Hư lâm không bộ viên mãn!

Dựa vào cái này hai môn viên mãn võ học, phối hợp tinh thần lực quá nhiều, cho dù là Thập phẩm trung kỳ, hấn cũng có thể làm được xuất kỳ bất ý... Thuấn sát.

Không tệ!

Chính là thuấn sát!

Cách đó không xa.

Sóng nước dập dờn.

Mấy khóa quái dị đầu lâu nổi lên mặt nước, hướng về xa xa bến tàu nhìn lại, ánh mắt u lãnh, làn da màu chàm, phần gáy dài vẩy, nhìn cực kỳ cổ quái.

Từ khi hai ngày trước Dương Phóng ra tuần tra lúc, liền phát hiện những ngư nhân này tung tích.

Bọn hấn hai ngày này một mực tại lòng sông du động, vừa đi vừa về tìm kiếm, tựa hồ đang tìm những thứ gì.

Cũng may những ngư nhân này chỉ là tại quan sát cùng tìm kiếm, cũng không tạo thành loạn gì.

Bỗng nhiên, bọn hấn dùng sức khịt khịt mũi, mãnh nhưng quay đầu, hướng về sau Phương Dương thả chỗ thuyền nhỏ quét tới, trong con người tinh quang chớp động, sau đó chui xuống nước, một lát sau, lần nữa từ mặt nước lộ ra, xuất hiện ở Dương Phóng không xa.

“Tiêu tiên sinh, người thệt nướng còn bán hay không?”

Một cái ngư nhân phát ra sứt sẹo thanh âm.

“Không bán!”

Dương Phóng đáp lại.

Mấy cái ngư nhân sắc mặt cứng lại, không biết như thế nào cho phải.

Phù phù!

Dương Phóng run tay quăng ra, mấy khối nướng xong yêu thú ăn thịt bị hấn ném về mấy cái kia ngư nhân , đạo, “Bất quá giữa bằng hữu, có thể đưạ!”

Mấy cái ngư nhân hai mắt tỏa sáng, vội vàng tiếp nhận thịt thú vật, cấp tốc gặm ăn, một mặt vui vẻ.

“Đạ tạ Tiêu tiên sinh, Tiêu tiên sinh quả nhiên sảng khoái!”

“Thịt ngon, thật sự là thịt ngon!

“

“Tiêu tiên sinh thịt nướng kỹ thuật thật sự là càng ngày càng tốt!”

...

“Mấy vị, nhìn các người ở chỗ này đi đạo mấy ngày, hẳn là đang tìm những thứ gì? Không biết ta có hay không có thể giúp đỡ gấp cái gì?”

Dương Phóng nhăm nháp Khổ Vô, bình tĩnh hỏi thăm.

“Cái này...”

Mấy cái ngư nhân lộ ra vẻ làm khó.

Nhưng vừa nhìn thấy trong tay thịt nướng, lập tức càng thêm khó xử.

Ăn người nhu nhược, bắt người tay ngắn, loại này đạo lý, bọn hần ngư nhân tự nhiên cũng minh bạch.

“Hai ngày trước Hứa gia thuyền lớn tao ngộ cướp sạch, trên thuyền người toàn bộ bị giết, Thiếu chủ nhà ta để chúng ta tìm tới cái kia cướp sạch Hứa gia thuyền hàng người!”

Một cái ngư nhân mở miệng nói.

“Ồ?”

Dương Phóng ánh mắt nhất động, nhìn chăm chú lên mấy cái này ngư nhân, đạo, “Hứa gia thế mà cùng các người cũng có quan hệ?”

“Cái này... Kỳ thật Hứa gia từ trước đến nay chúng ta có chỗ giao dịch, xem như trên phương diện làm ăn quan hệ... Ha ha ha...”

Người cá kia lộ ra cười ngượng ngùng.

Hắn cũng không đem chân chính quan hệ nói cho Dương Phóng, chỉ nói là bình thường sinh ý quan hệ.

Nhưng Dương Phóng 【Thất tình quyết】 sớm đã nhập môn, giờ phút này một chút liền có thể bắt được mấy cái ngư nhân cảm xúc không đúng.

Bọn hần...

Đang nói láo!

Dương Phóng trong lòng trở nên ngưng trọng lên.

“Thật sao? Nhưng hung thủ làm án về sau sớm đã bỏ trốn mất dạng, các người tại phụ cận tìm lại thế nào khả năng tìm tới?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cái kia hung thủ giết chết Thanh Dao cô nương, Thanh Dao cô nương trên người có Thiều chủ nhà ta lưu lại dị hương, một khi chạm đến Thanh Dao cô nương, trên thân tất nhiên sẽ nhiễm dị hương, chạy đến đâu đều vô dụng!”

Một cái ngư nhân nói.

“Đúng vậy a, bất quá tên kia dị thường xảo trá, chúng ta chỉ biết là loại kia dị hương một mực tại phụ cận bồi về, nhưng bồi về lấy một vòng liền biến mất không thấy, rất có thể bị tên kia dùng cái gì đồ vật cho che đậy kín.”

Một cái khác ngư nhân nói.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Khó trách đêm đó hai tay của hắn lây dính loại kia kì lạ khí tức, phí hết đại lực khí mới rửa đi.

Đúng là ngư nhân lưu lại.

“Cứ như vậy nhìn, xác thực khó tìm a.”

Dương Phóng nói.

“Cũng không phải sao?”

Trước đó vị kia ngư nhân cẩn rằng nói, “Nếu để cho ta

biết là ai làm, chúng ta không phải xé xác hấn không thể!”

“Đúng đấy, dám can đảm mạo phạm ngư nhân, nhất định phải phải chết!”

Trước đó ngư nhân kêu lên.

“Hứa gia cùng các người đã chỉ là bình thường sinh ý đồng bạn, các người sao lại cần thật tình như thế?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Cái này... Khụ khụ, nhưng thật ra là Thiếu chủ phân phó.”

“Đúng vậy a đúng vậy a, chúng ta cũng không biết, dù sao đều là Thiếu chủ mệnh lệnh.”

Mấy cái ngư nhân cười ngượng ngùng.

Tâm tình của bọn hấn ba động dị thường rõ ràng bị Dương Phóng tinh thần lực cảm giác.

Thất tình quyết phối hợp Cảm Ứng quyết, đơn giản có thể xưng nghịch thiên.

Mặc dù đọc không đến tâm lý của bọn hấn nội dung, nhưng là có bất kỳ ba động, cơ hồ tất cả đều liếc qua thấy ngay.

Trực giác nói cho Dương Phóng, Hứa gia cùng ngư nhân ở giữa, quan hệ tuyệt không đơn giản.

“Ừm, đã dạng này, vậy các người chậm tìm!”

Dương Phóng mỉm cười.

“Tốt, không quấy rầy Tiêu tiên sinh!”

Mấy cái ngư nhân lộ ra tiểu dung, lần nữa chui vào đáy nước, tạo nên mấy cái bọt nước, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ.

“Vương Thái, trở về.”

“Vâng, Tiêu gia!”

Vương Thái huy động song mái chèo, hướng về nơi xa vạch tới.

...

Cách đó không xa.

Một chỗ to lớn thuyền hàng bên trên.

Lý Lăng, Angers, sử kim chờ một đám cảnh sát hình sự quốc tế tính cả lấy Chu Võ, Lý Phong ở bên trong Trung Quốc người xuyên việt, đã toàn bộ xuất hiện ở đây.

Ngoại trừ bọn hấn bên ngoài, còn có bảy tám vị nhân vật cấp bậc trưởng lão.

“Hứa gia chính là bản địa đại tộc, thuộc ba đại gia tộc một trong, trước kia kinh thương lập nghiệp, bây giờ sinh ý đã trải rộng Bạch Trạch vực các nơi, tại chúng ta mà nói, có to lớn lôi kéo ý nghĩa!”

Một vị thanh niên nam tử sắc mặt bình đạm, ngồi trên ghế, nhìn trước mắt đám người, nói:

“Mà dưới mắt liền có một cái cơ hội tuyệt vời, hai ngày trước Hứa gia thuyền lớn gặp nạn, nhân viên tử thương

thảm trọng, trong đó hai vị Thập phẩm cung phụng, một vị Thập phẩm trưởng lão toàn bộ bị giết, ngoài ra, Hứa gia Tam tiểu thư, Ngũ tiểu thư cùng một loại gia tộc đệ tử cũng hết thầy chết thảm... Mà căn cứ Hứa gia suy đoán, hung thủ ngay tại cái này đại giang phía trên, hư hư thực thực là Đông Giang bến tàu sở vi, chỉ là Hứa gia không cách nào lấy ra chứng cứ, cho nên không dám lộ ra, tối hôm qua Hứa gia lão đại âm thầm tìm tới ta, nhờ chúng ta giúp bọn hắn bí mật điều tra, chỉ cần có thể xác định hung thủ chính là Đông Giang bến tàu, Hứa gia liền sẽ triệt để đảo hướng chúng ta 【 Diệt Tà minh 】 .”

“Đông Giang bến tàu?”

“Nhuộc nhớ không lầm, đây là Thần Võ tông thế lực a?”

“Thần Võ tông không phải đệ nhất đại thế lực sao? Tại sao lại làm ra việc này?”

Lý Lăng, Angers, Chu Võ bọn người nhao nhao kinh ngạc.

“Các người vẫn là kinh nghiệm nông cạn.”

Thanh niên nam tử nhẹ nhàng lắc đầu, ngữ khí bình đạm, “Trên đời này vì lợi ích, không có chuyện gì là người không làm được, giết lương bocc lên công, giết thân chứng đạo, thực sự nhiều lắm.”

“Không tệ, bắt quá nói đến Đông Giang bến tàu xác thực tồn tại chỗ khả nghi.”

Bên cạnh một người trung niên nam tử nói, “Mỗi đến ban đêm, đều sẽ có người len lén tiến vào Đông Giang bến tàu một chiếc thuyền lớn phía trên, bí mật tụ tập, ta mấy lần nghĩ hỗn quá khứ xem xét chân tướng, kết quả đều bị bọn hắn sớm phát hiện, không thể không rút đi!”

“Hừ!”

Một cái khác nam tử phát ra hừ lạnh , đạo, “Như thế lớn bến tàu, muốn nói không có vấn đề đó mới là như thấy quý, cổ ngữ nói hay lắm: 【 đại phú đều giấu tội ác 】 , chỉ là bọn hần tội ác giấu sâu, chúng ta nhìn không thấy thôi!”

“Không tệ, bất luận cái gì tài phú tích lũy, trong tay tất nhiên nương theo huyết tinh, chúng ta Diệt Tà minh chính là muốn đả kích loại này huyết tinh, đem bọn hần tiền tài bất nghĩa lấy chi hầu như không còn!”

Bên cạnh trưởng lão nói.

Chu Võ, Lý Phong bọn người hai mặt nhìn nhau.

Nhưng bọn hần vẫn là thành thành thật thật nghe, không có nói nói.

“Ừm, cho nên ta chuẩn bị hai ngày này liền từng nhóm thăm dò một chút Đông Giang bến tàu.”

Cầm đầu thanh niên nam tử đậm đậm nói.

“Có thể!”

“Đồng ý!”

“Đồng ý!”

Đông đảo trưởng lão nhao nhao gật đầu.

...

Chương 150 : Truyền thừa: Lôi âm hô hấp pháp!

Đêm dài.

Dương Phóng kết thúc tắm thuốc, ngồi xếp bằng giường, hai mắt nhắm nghiền, tiếp tục nội thị lấy thể nội lôi âm tiểu nhân.

Theo những ngày qua tại Cảm Ứng quyết bên trên ngày càng tinh thâm, tinh thần lực của hắn cũng ngày càng cường đại, thời gian dần qua liền có thể cảm nhận được lôi âm tiểu nhân biến hóa.

Thời điểm trước kia, hắn vẫn cho là đó là cái hai chân ngồi xếp bằng, bên ngoài thân phát sáng hình người.

Nhưng bây giờ hắn lại có thể đại khái nhìn ra.

Thể này sao lại là người nào hình, rõ ràng là một ngậm chuông lớn.

Bất quá lôi âm Thần Chủng mặc dù có thể miễn cưỡng thấy rõ cụ thể hình thái, nhưng là Phong luật Thần Chủng lại như cũ không cách nào thấy rõ, một mực bị mờ lung thanh quang bao vây.

Dương Phóng có chút suy tư, lúc này ném thử lấy tinh thần lực hướng về phía trên chậm rãi tiếp cận mà đi, muốn khoảng cách gần quan sát Thần Chủng.

Kết quả theo tinh thần lực tới gần, lập tức toàn bộ lôi âm đồng hồ mặt đều trở nên cấp tốc mô hình hồ.

Tựa hồ dựa vào là càng gần, càng là mô hình hồ.

Lại nương theo lấy từng đợt nồng đậm mê muội cảm giác.

Mông lung ở giữa, mấy cái cực đại mà quỷ dị kiểu chữ, hiện lên ở tầm mắt của hắn bên trong.

Đón lấy, những chữ này thể bắt đầu cấp tốc biến hóa.

Như là lật qua lật lại trang sách đồng dạng.

Từng chữ thể đều cùng hắn chỗ nhận biết hoàn toàn bất đồng, chỉ tốt ở bề ngoài, huyền diệu cổ quái, cao thâm tối nghĩa.

Theo vô số kiểu chữ hiển hiện, Dương Phóng nào hải càng ngày càng choáng, trước mắt càng ngày càng mô hình hồ, rốt cực cũng không còn cách nào duy kế.

Xoát!

Hai mắt của hắn đột nhiên mở ra, sắc mặt trắng bệch, trong miệng thở hổn hển.

“Đây là cái gì? Công pháp? Truyền thừa?”

Đây là hắn lần đầu thấy rõ Thần Chủng hình thái.

Nghĩ không ra phía trên lại còn có văn tự.

Mấu chốt là những văn tự này hiển nhiên cùng hắn chỗ nhận biết hoàn toàn bất đồng, càng thêm giống như là thế giới này chữ viết cổ đồng dạng.

Dương Phóng lúc này đứng dậy, đi đến một bên, lấy giấy bút, cấp tốc ghi chép xuống trong đó mấy cái ấn tượng sâu nhất văn tự ra.

Hắn chuẩn bị ngày mai liền đến thành nội tìm người hỏi một chút.

Trực giác nói cho hắn biết, phía trên này đồ vật tuyệt không đơn giản.

Viết xong về sau, Dương Phóng thổi khô bút tích, đem trang giấy xếp lại, trực tiếp thiếp thân bảo tồn.

Một lát sau.

Bỗng nhiên, hắn nghe được từng đợt tiếng ồn ào âm từ ngoài cửa truyền đến.

Ánh mắt nhìn về phía cửa sổ, chỉ gặp ngoài cửa sổ khu vực sáng lên hừng hực ánh lửa, sáng rực chói mắt.

Tựa hồ có đồ vật gì đốt cháy.

“Hoả hoạn!”

“Bờ sông thuyền lớn bị người đốt đi!”

“Nhanh đi cứu hỏa a!”

“Người tới đây mau!”

...

Toàn bộ bến tàu hoàn toàn đại loạn.

Dương Phóng đi vào phía ngoài thời điểm, chỉ gặp nơi xa khu vực sớm đã ánh lửa ngút trời.

Thần Võ tông dừng sát ở bờ sông thuyền lớn, đã đại bộ phận bị ánh lửa bao khỏa, hừng hực đốt cháy, không trung tràn ngập một cỗ gay mũi khí tức, để cho người ta tinh thần phấn khởi

Rất nhanh Dương Phóng sắc mặt biến hóa, ý thức được đó là cái gì, lúc này ngừng thở.

“Vương bát đản!”

Hoàng Sinh sắc mặt tái xanh, tạt trên bến tàu khí giới chân.

“Hoàng sư huynh, chuyện gì xảy ra?”

Dương Phóng đi tới.

“Là nên chết Diệt Tà minh!”

Hoàng Sinh cắn răng, mắng to, “Diệt Tà minh vương bát đản vậy mà thừa dịp lúc ban đêm phóng hỏa đốt đi chúng ta thuyền lớn, ròng rã ba thuyền 【 tiêu diêu tán 】 bị hủy tại một khi, ta thật sự là thảo bọn hấn cha!”

“Diệt Tà minh? Bọn hấn làm sao dám?”

Dương Phóng hỏi.

Đám điên này thật không muốn sống nữa?

Trên bến tàu có hai vị siêu phẩm cường giả tọa trấn, lại có bao nhiêu vị Thập phẩm cường giả, bọn hấn liền không sợ có đến mà không có về!

Mà lại!

Hỏa thiêu 【 tiêu diêu tán 】, đây là muốn cho toàn thành người đều cùng một chỗ hưởng dụng sao?

“Hàn Vô Ảnh!”

Hoàng Sinh khí cắn răng, “Người khác mặc dù không

dám, nhưng là Hàn Vô Ảnh nhất định dám, hẳn là Diệt Tà minh bên trong một vị tài tình cực cao thanh niên trưởng lão, không đến ba mươi liền được ban cho cho 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 , trở thành siêu phẩm cường giả, một mực được vinh dự 【 lãnh tụ chi tư 】 , tên vương bát đản này giải quyết chúng ta trạm gác ngầm, phóng hỏa đốt đi thuyền lớn!”

“Kia Ngô trưởng lão cùng Trần quản sự ở đây sao?”

Dương Phóng hỏi.

“Ngô trưởng lão đã đuổi bắt đi, Trần quản sự ngay tại tổ chức cứu hỏa!”

Hoàng Sinh đáp lại.

Dương Phóng khẽ nhíu mày, không còn tiếp tục nhiều lời.

Cái này Diệt Tà minh thật đúng là như là một đám con ruồi đồng dạng.

Vô luận đến chỗ nào đều có thể gặp được bọn hắn!

Từ một điểm này nhìn, tà đạo tổ chức ngược lại là so với bọn hắn đàng hoàng hơn...

Càng máu chốt chính là, hỏa thiêu 【 tiêu diêu tán 】 việc này cũng có thể làm ra, đầu óc có hổ sao?

Toàn bộ đại hỏa đốt cháy suốt cả đêm.

Thẳng đến ngày thứ hai ban ngày mới bị người dập tắt.

Tất cả thuyền lớn đều bị thiêu đến chỉ còn lại có khung xương, cũng may bốn phía thuyền nhỏ có một bộ phận được cấp cứu ra, nếu không, trong thời gian ngắn Thần

Võ tông xuất hành đều sẽ trở nên cực kỳ khó khăn.

Ngô trưởng lão sắc mặt tái xanh, đạp trên một cái thuyền nhỏ, từ đằng xa mặt sông trở về.

Sắp đến mặt sông lúc, mới vọt người nhảy lên, rơi vào trên bến tàu.

“Trưởng lão, bắt được đối phương sao?”

Hoàng Sinh cấp tốc tiến ra đón.

Ngô trưởng lão không nói một lời, trực tiếp từ nơi này đi qua.

Hoàng Sinh lập tức sắc mặt biến hóa, càng cho hơi vào hơn cắn răng.

“Đáng chết Hàn Vô Ảnh, thế mà từ Ngô trưởng lão trong tay chạy ra ngoài.”

...

“Ha ha ha...”

“Thống khoái, thật sự là quá sướng khoái, liền nên dạng này đối phó bọn hắn!”

“Đã sớm biết Thần Võ tông trên bến tàu tồn tại vấn đề, nghĩ không ra vậy mà tại vụng trộm bán 【 tiêu diêu tán 】, thật sự là thật to gan!”

“Đúng vậy a, đáng tiếc Hàn trưởng lão đem bọn hắn 【 tiêu diêu tán 】, một mối lửa đốt rụi, nếu không giữ lại chứng cứ, cũng có thể để thế lực khắp nơi biết một chút cái này Thần Võ tông chân diện mục!”

Tồn hại bờ sông trong phòng nhỏ.

Một đám Diệt Tà minh trưởng lão cùng Lý Lăng, Angers chờ một đám cảnh sát hình sự quốc tế, tụ ở chỗ này, vẻ mặt tươi cười.

Cầm đầu thanh niên nam tử nhẹ nhàng lắc đầu: “Vô dụng, phương thức tốt nhất là một thanh hỏa thiêu rọi, Thần Võ tông thế lực cực lớn, uy vọng cực sâu, hoàn toàn không phải chúng ta có thể tùy tiện chuyển ngược lại, không thiêu hủy, bọn hắn tùy tiện thay cái bề ngoài liền có thể tiếp tục đi bán, chỉ có thiêu hủy, mới xem như một lần vất vả suốt đời nhàn nhã!”

“Nhưng thiêu hủy về sau, mùi bay vào bốn phía, nếu là dân chúng tầm thường người thấy...”

Bỗng nhiên, một vị Trung Quốc người xuyên việt muốn nói lại thôi.

“Yên tâm, mặc dù đối số ít người có chỗ nguy hại, nhưng là đối những cái kia đắm chìm trong đó người mà nói lại là giải thoát, chúng ta là vì đa số người lợi ích suy nghĩ, một số nhỏ hi sinh là có thể.”

Thanh niên nam tử Hàn Vô Ảnh đạm đạm đáp lại, nói: “Nguyên bản ta là đem những cái kia tiêu diêu tán đậy vào trong nước, chỉ là về thời gian không kịp, chỉ có thể dùng một thanh đại hỏa cho đốt rụi, chắc hẳn kinh lịch việc này về sau, Đông Giang bến tàu bên kia tất nhiên sẽ đại loạn, cho nên, ta chuẩn bị tiếp xuống thừa cơ trừ bỏ rọi bọn hắn mấy vị Thập phẩm cao thủ!”

“A, trừ bỏ cái nào mấy vị?”

Đám người con mắt lóe lên, nhìn về phía thanh niên nam tử.

“Danh sách ta đã viết xong!”

Hàn Vô Ảnh mỉm cười, từ trong ngực móc ra một mảnh giấy, nhẹ nhàng mở ra, đặt lên bàn.

Lữ Hải.

Lưu Chính.

Tiêu Phóng.

Hoàng Sinh.

“Tốt, Hàn trưởng lão yên tâm, siêu phẩm cao thủ chúng ta mặc dù không cách nào ứng phó, nhưng là Thập phẩm cao thủ, đại gia liên thủ tình huống dưới hẳn là có thể cầm xuống!”

Một vị thập phẩm trưởng lão trong mắt tinh quang chớp động, nhìn về phía bốn người tên.

“Không, không thể toàn để các người giải quyết, ta cũng sẽ giúp các người cùng một chỗ động thủ.”

Hàn Vô Ảnh mỉm cười.

“Thế nhưng là bến tàu Ngô Tam Giang bên kia, vẫn đang ngó chừng Hàn trưởng lão...”

“Yên tâm, Ngô Tam Giang một lần bắt không được ta, liền chú định đằng sau nhiều lần bắt không được ta.”

Hàn Vô Ảnh tự tin mỉm cười.

...

Thời gian vượt qua.

Khoảng cách thuyền lớn bị đốt, đảo mắt lại là hai ngày

quá khứ.

Bởi vì thuyền thừa thớt, không cách nào lập tức bổ sung, khiến cho Dương Phóng bên này thời gian cũng biến thành trống không xuống dưới, không cần tiếp tục tuần tra.

Nguyên bản cần ba bốn ngày mới có thể đột phá đến Thập phẩm trung kỳ.

Kết quả hiện tại ngắn ngủi hai ngày, liền đạt đến Thập phẩm(4500/9000).

Thùng thuốc bên trong.

Dương Phóng trên thân nóng hôi hổi, phả ra khói xanh, từ thùng thuốc đứng dậy, chậm chậm thở hắt ra hơi thở.

“Cứ như vậy nhìn, hẳn là lại đến nửa tháng liền có thể Thập phẩm đỉnh phong!”

Không, thậm chí không cần nửa tháng.

Bởi vì ở giữa còn phải lại tăng thêm một lần trở về lúc điểm kinh nghiệm.

Trở về hiện thực 15 ngày, lần nữa sau khi trở về, đồng dạng sẽ mãnh trướng một mảng lớn tu vi.

Mà tính toán thời gian, hiện tại đã qua 4 1 ngày.

Còn thừa lại bốn ngày hoặc năm ngày liền có thể lần nữa trở về.

Cho nên!

Có lẽ nhiều nhất mười ngày, hẳn liền có thể đột phá đến Thập phẩm đỉnh phong.

Giữa trưa.

Dương Phóng trải qua cân nhắc lại lo về sau, vẫn là đi ra bến tàu, cải trang dịch dung về sau, chạy tới thành nội.

Một mặt là vì mua thuốc.

Một phương diện khác cũng là sai người tìm hiểu những cái kia thần bí kiểu chữ.

Nam Sơn Thành bên trong.

Một chỗ khá lớn cửa hàng bên trong.

Dương Phóng thuận lợi xách tới hai cái khá lớn bao khóa, trong đó lít nha lít nhít tràn đầy Huyền Vũ Chân Công, Kim Thân quyết, Cảm Ứng quyết ba loại công pháp cần thiết dược liệu.

Kết toán thời điểm, hết thầy tiêu hết 2 400 lượng bạc.

“Đúng rồi chưởng quỹ, năm người nghe ngóng chuyện gì, thành nội có cái gì người nhận biết một chút chữ viết cổ?”

Dương Phóng hỏi.

“Chữ viết cổ?”

Chưởng quỹ khẽ giật mình, nói: “Có người hay không nhận ra ta thế mà không biết, nhưng là người có thể đi Tần gia tàng thư uyển nhìn xem, Tần gia tàng thư uyển diện tích cực lớn, tàng thư đông đảo, chỉ cần giao nạp nhất định bạc liền có thể tiến vào đọc nhiều, nghe nói Tần gia Tam tiểu thư Tần Thái Ảnh tuổi nhỏ thuận tiện đọc sách, lượt thăm các nhà, có lẽ nàng có thể nhận ra

chữ viết cổ.”

“Đa tạ chưởng quỹ.”

Dương Phóng gật đầu.

Nếu biết cái nào địa phương có thể tra được, như vậy hẳn hoàn toàn có thể mình đi thăm dò.

Sau đó hẳn tại khách sạn định gian phòng, đem được liệu thích đáng nắp kỹ về sau, liền lập tức chạy tới Tần gia tàng thư uyển.

Đây là một chỗ cực kỳ to lớn công trình kiến trúc, chừng năm tầng, như là thiên đàn, hiện ra hình tròn, bề ngoài nhìn qua trang nghiêm túc mục.

Tại Dương Phóng tiến vào thời điểm, người ở bên trong cũng không nhiều.

Chỉ có rất thưa thớt mấy chục cái.

Dương Phóng hành tẩu tại to lớn tàng thư uyển bên trong, từng tầng từng tầng tìm kiếm lấy.

Không thể không nói.

Toàn bộ tàng thư uyển bao hàm toàn diện, xác thực đủ lớn, các loại các dạng tàng thư, lít nha lít nhít, làm cho người lú lú.

Bỗng nhiên, Dương Phóng bước chân dừng lại, rơi vào trong đó một bản phát hoàng cổ tịch bên trên.

【 cổ chi kiểu chữ cùng thần linh mật ngữ! 】

“Ừm?”

Dương Phóng hơi nheo mắt lại, đưa tay nắm lên thư tịch, lúc này cấp tốc lật ra.

Từng cái vắn và vắn vẹo cổ lão kiểu chữ đập vào mi mắt.

Mỗi một cái cổ lão kiểu chữ hậu phương, đều sẽ nương theo lấy chú giải, thuyết minh lấy loại này kiểu chữ ý tứ.

Dương Phóng từng tờ từng tờ lật qua lật lại, rất nhanh rơi vào trong đó mấy chữ thể bên trên.

Lôi!

Quang!

Tôn!

Đây cũng là hấn nhớ kỹ mấy cái kia ký tự đại biểu hàm nghĩa.

“Thì ra là thế...”

Hấn bỗng nhiên nhắm hai mắt, đem tinh thần lực lần nữa nhìn về phía thể nội viên kia lôi âm Thần Chủng bên trên.

Một sát na, nồng đậm cảm giác hôn mê lần nữa từ não hải đánh tới.

Dương Phóng đem hết toàn lực hướng về Thần Chủng tiếp cận, từng cái cổ lão mà thần bí kiểu chữ lần nữa tại trước mắt của hấn bắt đầu từng cái hiển hiện, mang theo khó tả xung kích cảm giác, như cùng ở tại quan sát một cái không ngừng xoay tròn phát sáng vòng xoáy đồng dạng.

Lần này hấn trực tiếp nhớ kỹ phía trước nhất vài cái chữ

to.

Tại nhớ về sau, hấn lập tức rời khỏi tinh thần lực, sắc mặt hơi tái nhợt, miệng lớn hô hấp, lần nữa đối chiếu cổ tịch, không kịp chờ đợi lục lợi lên.

Một lát sau.

Dương Phóng chấn động trong lòng, động tác rất cục dờng lại.

Lôi âm hô hấp pháp!

“Thật là công pháp?”

Dương Phóng khó có thể tin.

Thần Chủng bên trong ẩn chứa truyền thừa?

Hấn cưỡng ép kiềm chế trong lòng xao động, mặt không biểu tình, đem cổ tịch khép lại, hướng về bên ngoài đi đến.

“Vị tiền bối này, quyền cổ tịch này tại hạ muốn mượn, không biết cần gì điều kiện?”

Dương Phóng đi vào một vị người mặc áo bào xám, bộ dáng thanh tuyền trước mặt lão giả, mở miệng hỏi thăm.

“Ừm? Người cầm là thần linh mật ngữ?”

Lão giả kia lông mày nhíu lại, đạo, “Làm sao? Người đối với thần linh mật ngữ cũng có nghiên cứu?”

“Không có, tại hạ chỉ là hơi cảm giác điểm hứng thú, muốn mang trở về nhìn xem.”

“Ừm, người muốn mượn, tiền thế chấp ba mươi lượng,

trong lúc đó mượn chạy ở giữa , ần một ngày một lượng tính!”

Lão giả nói.

“Tốt!”

Dương Phóng gật đầu, lấy ra ba mươi lượng giao cho lão giả.

Lão giả đăng ký hoàn tất về sau, Dương Phóng liền rời đi nơi đây.

Sau đó, hắn cũng không chờ lâu, từ khách sạn lấy bao khóa, liền rời đi nơi đây.

.
. .

“Tiêu gia, ngài trở lại rồi, trên bến tàu lại xảy ra chuyện.”

Vương Thái vội vàng nghênh tới, trợ giúp Dương Phóng xách lấy dược liệu, lại bị Dương Phóng cự tuyệt.

“Lại đã xảy ra chuyện gì?”

“Là Hoàng gia bên kia, hắn hôm nay vào thành, kết quả khi trở về tao ngộ ám sát, người mặc dù trốn về đến, nhưng lại gãy mất một tay, nghe nói còn bị nội thương.”

Vương Thái nói nhỏ.

“Ừm?”

Hoàng Sinh thụ thương rồi?

Dương Phóng nhíu mày.

“Tốt, ta cùng đi nhìn xem!”

Hắn đem dược liệu xách vào giữa phòng về sau, cẩn thận cất kỹ, không bao lâu liền cầm bạc tiến đến bái phỏng Hoàng Sinh.

Ba!

Trong phòng truyền đến quãng đồ vật thanh âm.

Theo sát lấy nổi giận tiếng rống vang lên, “Phế vật, đều là phế vật, muốn các người làm gì dùng!”

“Hoàng gia tha mạng...”

“Tha mạng a...”

Hoảng sợ tiếng kêu vang lên.

Phanh phanh phanh!

Liên tục mấy cỗ thị nữ cùng nô bộc thi thể từ gian phòng bay ra, hung hăng nhập vào viện tử.

Dương Phóng sắc mặt biến đổi, thân thể dừng lại.

Một lát sau.

Chỉ gặp Hoàng Sinh sắc mặt oán hận, cánh tay phải biến mất, từ trong phòng đi ra, nửa người trên quần áo trần trụi, cánh tay phải chỗ quần có trùng điệp băng vải.

“Là người!”

Hoàng Sinh gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng, lại

không trước đó ầm áp, cắn răng nói: “Người tới làm gì?”

“Hoàng sư huynh, ta nghe nói người thụ thương, cố ý tới nhìn người một chút!”

Dương Phóng cúi đầu nói.

“Nhìn xem ta? Người xác định không phải đến xem ta trò cưỡi?”

Hoàng Sinh cười giận dữ.

“Không dám, ta mang theo hai trăm lượng bạc, hi vọng Hoàng sư huynh có thể sớm ngày khôi phục!”

Dương Phóng cầm trong tay bao khóa, đặt ở một bên trên bàn đá, chấp tay nói, “Tại hạ cáo từ!”

Hắn một bước cũng không nhiều đợi, quay người rời đi.

Hoàng Sinh người này mặt ngoài nhìn lại cực hảo ở chung, kì thực cũng là tính cách cực đoan người.

Nhất là tại gãy mất một tay về sau.

Càng là như nổi điên sói đói, gặp người liền cắn.

Nhưng nếu thời khắc thế này, Dương Phóng không đến thăm hắn, sau này đồng dạng sẽ đắc tội hắn.

Hoàng Sinh hai mắt âm trầm, gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng bóng lưng.

“Ăn ta một chưởng!”

Sưu!

Hắn ba chân bốn cẳng, bước nhanh phóng tới Dương

Phóng, toàn thân chân khí mãnh liệt, chỉ còn lại một đầu cánh tay trái mãnh nhưng huy động, trực tiếp một chưởng hung hăng chụp về phía Dương Phóng.

Dương Phóng bỗng nhiên quay đầu, cũng không rút kiếm, mà là một quyền đón lấy Hoàng Sinh.

Năm ngón tay nắm lên, nắm đấm bên trong hiển hiện khí mang, tràn ngập ra một cỗ cường đại khí thế.

Ầm!

Một tiếng vang trầm, kinh phong gào thét, thổi đến trong sân cát bay đá chạy, hai người thân thể lắc lư, cùng nhau rút lui ra ngoài.

“Hoàng sư huynh, đủ!”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, ló ra gào to.

Hoàng Sinh rơi vào nơi xa, lần nữa ánh mắt âm trầm gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng, bàn tay có chút tê dại, gãy mất cánh tay phải chỗ máu tươi chảy xuôi, thương thế băng liệt.

“Tốt, tốt một cái Tiêu sư đệ!”

Hắn ngửa khí băng hàn, xoay người lại, trực tiếp đi vào gian phòng.

Dương Phóng ánh mắt nheo lại, nhìn một chút đối phương bóng lưng, quay người rời đi.

...

Lúc xế chiều.

Trần quản sự tìm tới Dương Phóng.

“Hai ngày sau có một chỗ thuyền hàng trải qua Đông Giang, vốn là muốn cho người đơn độc dẫn đội, nhưng cân nhắc đến gần nhất không an toàn, cho nên để người cùng những người khác cùng nhau hành động, Tiêu sư điệt, người lần này cần phải biểu hiện tốt một chút.”

Hắn đưa tay vỗ vỗ Dương Phóng bả vai.

Dương Phóng mặt không biểu tình, nói: “Đều có người nào?”

“Lữ Hải, Lưu Chính hai vị Thập phẩm, cùng với hắn mấy vị cứu phẩm!”

Trần quản sự nói xong, chấp hai tay sau lưng, rời đi nơi đây.

Dương Phóng trầm mặc không nói gì.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng ngồi xếp bằng giường, lần nữa nuốt vào một gốc tinh thần loại dược vật về sau, tiếp tục nội thị thể nội lôi chuông, bắt đầu tiến hành yên lặng phiên dịch.

...

Chương 151 : Tù ý!

Thời gian vượt qua.

Lại là đêm khuya.

Vừa mưa trên thuyền lớn.

Dương Phóng mặc vào một thân trường bào màu đen, phụ sống đao kiếm, tay cầm bầu rượu, ánh mắt hướng về nơi xa nhìn lại, gió sông thổi tới, quần áo trên người liệt liệt.

Nơi xa minh nguyệt ở trên sông chập trùng, ba quang liễm diễm.

Cảnh sắc siêu quần xuất chúng!

“Hành động lần này cần phải nhiều hơn dựa vào Tiêu sư đệ, Ngô trưởng lão đều nói, có Tiêu sư đệ kịch độc phụ trợ, chuyến này sẽ thuận lợi đến kỳ lạ, ha ha ha...”

Lữ Hải là một người tuổi chừng bốn mươi nam tử, hai mắt hẹp dài, một thân thanh bào, nở nụ cười nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

“Không tệ, chắc hẳn Tiêu sư đệ một hồi cũng không để ý a?”

Bên cạnh Lưu Chính cũng là ha ha cười nhẹ.

Trước khi tới đây, bọn hắn đã được đến Trần quản sự ám chỉ, tiếp tục dẫn dụ Dương Phóng động thủ, để triệt để không cách nào tự kèm chế.

Cho nên lần này!

Bọn hấn mặt ngoài là mang theo Dương Phóng hành động, kì thực lại là vì cho Dương Phóng lược trận.

“Hai vị sư huynh khách khí, kịch độc bất quá là tiểu đạo mà thôi, sao có thể so ra mà vượt võ học của các người?”

Dương Phóng đáp lại.

“Là Tiêu sư đệ khiêm tốn mới đúng, trước đây không lâu Tiêu sư đệ nhưng mới vừa vặn cầm xuống một vị Thanh Long hội Thập phẩm, điểm này chúng ta đều nghe nói.”

Lữ Hải cười nói.

“May mắn mà thôi!”

“Không quản may mắn cũng tốt, thực lực chân chính cũng được, tóm lại, một hồi chúng ta liền nhìn Tiêu sư đệ thái độ.”

Lữ Hải cười nói.

“Tiêu sư đệ đã không phải là lần đầu làm chuyện như vậy, hấn là còn tại nhân từ nương tay?”

Lưu Chính cũng là mỉm cười nhìn về phía Dương Phóng.

“Ừm?”

Dương Phóng xoay người lại, một đôi ánh mắt nhìn về phía Lưu Chính.

Lưu Chính ngữ khí đậm đậm, “Người vô tội giết nhiều liền sẽ không lại có loại này lòng thương hại, muốn ta

năm đó cũng là như thế, vì bức ta nhập đạo, ta có thể tự tay giết chết không ít hài đồng, về sau dần dần quen thuộc, phản quá mức lại đi quan sát, kỳ thật cũng không có gì, nhất là hài đồng, một đao giết chết, cực kỳ thuận lợi, không có gì lớn.”

“Thật sao?”

Dương Phóng hỏi.

“Ừm? Hẳn là Tiêu sư đệ hôm nay không vui vẻ?”

Lữ Hải ghé mắt nhìn về phía Dương Phóng.

“Không có!”

Dương Phóng quay người đi hướng buồng nhỏ trên tàu, nói: “Một hồi đến lúc động thủ, lại đến cho ta biết!”

Lữ Hải, Lưu Chính liếc nhau, nhếch miệng lên.

Trần quản sự nói rất đúng.

Cái này Tiêu Phóng trong lòng y nguyên còn tại nghĩ đến bo bo giữ mình!

Trăng treo giữa trời.

Thuyền lớn dừng lại.

Tại lòng sông lẳng lặng chờ đợi.

Lữ Hải, Lưu Chính bọn người sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, che kín gương mặt.

Bỗng nhiên!

Phịch một tiếng, một chỗ thuyền nhỏ từ một bên chi

nhánh xô ra, lập tức đâm vào trên thuyền lớn, lập tức khiến cho toàn bộ thuyền lớn đều nhẹ nhàng đứng đờ.

“Người nào?”

Lữ Hải ánh mắt phát lạnh, ẩn ở bên hông trường kiếm.

“Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng, tiểu nhân là đêm khuya đi đường người, vô ý đụng vào thuyền lớn, mong rằng thứ tội...”

Trên thuyền nhỏ rất đi mau ra một vị đầu đội mũ rộng vành, người khoác áo tơi lão giả, liên tục thở dài.

“Không biết sống chết!”

Lữ Hải ngữ khí băng hàn, cong ngón búng ra.

Một kiện ám khí bị hất bắn ra, liền muốn đánh hướng lão giả kia.

Nhưng bỗng nhiên, Lữ Hải biến sắc, cảm thấy không đúng.

Có sát khí!

Hắn vội vàng cấp tốc quay đầu, bên hông một ngậm trường kiếm ra khỏi vỏ, như thiểm điện đâm về trước mắt khu vực.

Một đạo áo đen che mặt người từ trong nước nhảy ra, huy động một ngậm trường kiếm, dùng tốc độ khó mà tin nổi hướng về Lữ Hải bên này bao phủ mà đến, một sát na, đầy trời trên dưới tựa hồ tất cả đều là kiếm quang.

Cùng lúc đó, vừa mới trên thuyền nhỏ lão giả, cũng là thay đổi vẻ kinh hoảng, nhắc lên một ngậm trường đao, thân thể nhảy lên, rơi vào boong tàu bên trên, hướng về

Lữ Hải thân thể nhanh chóng vây công mà đi.

Bốn phương tám hướng trên mặt nước theo sát lấy
nhảy ra một đạo lại một đạo bóng người ra.

“Có mai phục!”

Lữ Hải mở miệng rống to.

Toàn bộ boong tàu hoàn toàn đại loạn.

Song phương cao thủ trong nháy mắt đại chiến đến
cùng một chỗ.

Mà để Lữ Hải, Lưu Chính hai người giết mình là, người
tập kích bọn họ bên trong, cao thủ rất nhiều, riêng là
Thập phẩm chính là trọn vẹn năm vị, cái khác bát phẩm,
cửu phẩm cũng đồng dạng rất nhiều.

“Không được!”

Bọn hấn trong lòng lạnh buốt, phát ra gầm thét, “Tiêu sư
đệ, mau mau phóng độc!”

Trong khoang thuyền.

Dương Phóng áo đen che mặt, thân thể đi ra, bỗng
nhiên mày nhăn lại, tiện tay đâm chết một vị hướng hấn
đánh tới cửu phẩm cao thủ về sau, con mắt nhìn một
chút ngay tại lâm vào đại chiến Lữ Hải, Lưu Chính hai
người, không nói một lời, trực tiếp hướng về lòng sông
nhảy xuống, phát ra phanh một trận sóng nước thanh
âm.

“Tiêu Phóng, người!”

Hai người sắc mặt kịch biến.

Đối phương lại bỏ qua bọn hấn một mình đào tẩu!

Hai người vọi vàng liền muốn liều mạng.

Nhưng đột nhiên, bọn hấn cảm thấy được không đúng.

Bốn phương tám hướng vây công bọn hấn các cao thủ, tất cả đều bỗng nhiên ánh mắt biến đổi, vọi vàng bảo vệ miệng mũi, cấp tốc rút lui, hướng về hai bên thành giường thối lui.

Lữ Hải, Lưu Chính bọn người trong lòng đại hỉ, vọi vàng không cần nghĩ ngợi, lao nhanh ra, theo sát lấy nhảy sông rời đi.

“Đừng cho bọn hấn đi, mau đuổi theo!”

Bốn phía cao thủ mở miệng quát.

...

Đông Giang mênh mông.

Đáy nước cực sâu.

Một phương hướng khác.

Liên tục bảy tám đạo bóng người từ đáy nước bên trong đi ra, cấp tốc hướng về bên bờ bơi đi, mỗi người đều toàn thân trên dưới ướt sũng, sắc mặt trắng bệch.

Có trên thân người thành linh còn có vết đao, kiếm thương, sắc mặt thống khổ.

Hiển nhiên, những này vết đao, kiếm thương phía trên cũng tồn tại kịch độc.

“Đáng chết, tin tức để lộ, là ai, ai bán chúng ta!”

Một vị Thần Võ tông đệ tử cắn răng gặm thét.

“Tiêu sư đệ!”

Bỗng nhiên, Lưu Chính hai tay trực tiếp bắt lấy Dương Phóng cổ áo, phẫn nộ quát, “Vì cái gì không đánh mà chạy? Rõ ràng có thể lợi dụng kịch độc đem bọn hắc toàn bộ đánh ngã!”

Dương Phóng tiện tay đẩy ra Lưu Chính hai tay, không nói một lời, cũng không đáp lại.

“Tiêu sư đệ!”

Lưu Chính đột nhiên quát chói tai, sắc mặt âm trầm ,
đạo, “Người rốt cuộc muốn đang làm cái gì?”

Đám người, trong nháy mắt hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người tại đem ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng.

Lữ Hải cũng là âm hàn nói, ” Tiêu Phóng, có phải hay không là người để lộ tin tức?”

“Không phải ta, bọn hắc là Diệt Tà minh!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh đậm, đi thẳng về phía trước.

“Diệt Tà minh!”

Lữ Hải mí mắt cuồng loạn, cắn răng nói, “Liên xem như Diệt Tà minh lại như thế nào, người tối nay không đánh mà chạy, chính là đang suy nghĩ bọn hắc yếu thế, người là có hay không còn tại y nguyên nghĩ đến bo bo giữ mình?”

Dương Phóng bước chân dừng lại, quay đầu nhìn về phía Lữ Hải.

Lữ Hải gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng, âm lãnh cười nói, “Trước khi tới đây, Trần quản sự liền nói cho ta biết, nhược nhiệm vụ thất bại, để người tùy ý đi cắt ba cái đầu trở về, Tiêu sư đệ người nghĩ tới muốn dẫn cái nào mấy khóa sao?”

“Tùy ý cắt ba cái đầu?”

“Phải!”

Lữ Hải cười lạnh.

Đây là Trần quản sự vì ma luyện Dương Phóng, chuyên môn cho bọn hắn phân phó.

“Làm sao tùy ý?”

Dương Phóng hỏi.

“Tùy ý chính là tùy ý, còn có thể làm sao tùy ý!”

Lữ Hải âm thanh lạnh lùng nói.

“Đa tạ người nhắc nhở ta!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

Phốc phốc!

Vừa dứt lời, trường kiếm ra khỏi vỏ, như là quỷ mị, mô hình hồ không rõ, giống như là tàn ảnh hiện lên.

Sau một khắc!

Trực tiếp từ Lữ Hải mi tâm đâm vào, từ sau đầu đâm ra.

Lữ Hải trừng mắt, lộ ra kinh ngạc, tựa hồ không thể tin được Dương Phóng lại ra tay với mình?

“Tiêu Phóng, ngươi dám...”

Một bên Lưu Chính bọn người thốt nhiên biến sắc, phát ra kêu sợ hãi.

Phốc phốc!

Dương Phóng trường kiếm rút ra, bóng đen hiện lên, âm phong trập trập, cả người như đồng hóa làm một đạo như u linh, trực tiếp hướng về Lưu Chính nơi đó nhanh chóng quét sạch mà đi.

Lưu Chính lòng tơ đứng vững, vội vàng huy động trường đao, cấp tốc nghênh kích.

Chỉ bất quá hần ngay cả Dương Phóng cái bóng đều không thể bắt giữ.

Phốc phốc!

Kiếm quang lóe lên.

Đại hào đầu lâu trong nháy mắt bay ra, máu tươi phun ra, con mắt trừng lớn, tràn đầy hãi nhiên.

Cái này Tiêu Phóng!

Che giấu thực lực!

Còn lại mấy vị cửu phẩm cao thủ, đều sắc mặt sợ hãi, liền vội vàng xoay người liền trốn.

Mà ở Dương Phóng viên mãn Bằng Hư lâm không bộ dưới, tốc độ của bọn hắn tất cả đều không chịu nổi một

kích.

Phốc phốc! Phốc phốc! Phốc phốc!

Kiểm quang hiện lên, chỉ còn lại mấy vị cứu phẩm cao thủ cũng toàn bộ bị Dương Phóng đâm chết.

Dương Phóng mặt không biểu tình, tại mọi người trên thân vờ vết.

Đột nhiên!

Ánh mắt hấn phát lạnh, sinh ra phản ứng, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa trên ngọn cây.

Một người áo đen ngay tại lạnh lùng quan sát chính mình.

Ba ba ba!

Cảm thấy được mình chú ý tới hấn, người áo đen kia lập tức bàn tay nâng lên, bắt đầu nhẹ nhàng vỗ tay.

Cùng lúc đó, bốn phía nước sông cuộn lên, phát ra sóng nước thanh âm.

Một đạo lại một đạo người áo đen từ trong nước bơi lại, hướng về bên này gần lại tới.

Diệt Tà minh!

...

Chương 152 : Trận chiến mở màn siêu phẩm!...

Trên ngọn cây người áo đen, thân thể rất cao, con mắt rất sáng, đứng sừng sững ở chỗ đó, mặt mũi tràn đầy kinh tán nhìn về phía Dương Phóng, hai tay tiếng vỗ tay không ngừng vang lên, thanh âm thanh thúy.

Bốn phương tám hướng từng cái người áo đen liên tiếp bơi ra mặt sông, đem Dương Phóng một mực vây quanh.

Khi bọn hắn chú ý tới đầy đất thi thể về sau, rõ ràng cũng là lộ ra kinh dị.

Trong bọn họ loạn rồi?

“Thật nhanh kiếm pháp, Đông Giang bến tàu bên trong lại còn có người vị này kiếm pháp cao thủ!”

Cây kia sao phía trên người áo đen ngữ khí bình tĩnh, quanh quần tại Dương Phóng bên tai , đạo, “Không biết nên xưng hô các hạ như thế nào?”

Dương Phóng mày nhăn lại, nhìn chăm chú lên chu vi tới Diệt Tà minh cao thủ, trên thân khói độc đã chậm rãi tản ra.

Mặc dù trên thân ướt sũng, nhưng là bị hắn dùng để bảo tồn khói độc ống trúc nhưng không có trở ngại.

“Tiêu Phóng!”

Dương Phóng khàn khàn đáp lại.

“Nguyên lai là Tiêu đại hiệp, Tiêu đại hiệp tối nay hiểu rõ đại nghĩa như thế, thế mà chủ động giải quyết trước đó đồng bạn, kì thực để cho người ta bội phục, bất quá Tiêu đại hiệp có thể hay không thuận tiện nói cho chúng ta biết, mấy ngày trước đây Hứa gia thuyền lớn bị diệt chân tướng?”

Người áo đen cao cao sừng sững, khoan thai mở miệng.

Giống như là một vị lâu không thấy mặt lão bằng hữu, ngữ khí tự tin, thần sắc bình thản.

“Không thể!”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, đột nhiên đình trệ, nói: “Ta nói về sau, các người có thể buông tha ta sao?”

“Cái này cần nhìn xem Tiêu đại hiệp biểu hiện.”

Người áo đen nhàn nhạt đáp lại, “Nói thực ra tượng Tiêu đại hiệp nhân tài như vậy, từ trước đến nay là chúng ta chỗ tranh thủ đối tượng, chỉ bất quá Tiêu đại hiệp thủ đoạn quá lạnh quá ác, ta có chút không quá yên tâm, cho nên chúng ta cần tại Tiêu đại hiệp trên thân lưu vài thứ, mới có thể để cho Tiêu đại hiệp trở về!”

“Lưu vài thứ?”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Thứ gì?”

“Chỉ cần các hạ đem tay trái ngón út cắt xuống, đem một bình dược thủy nhỏ vào trong vết thương là được rồi.”

Người áo đen bình thản nói.

“Vậy quên đi.”

Dương Phóng lần nữa lắc đầu, “Ta người này ghét nhất ở trên người lưu lại đồ vật loạn thất bát tao!”

“Ừm? Tiêu đại hiệp có thể nghĩ rõ ràng?”

Người áo đen lông mày nhíu lại.

“Nghĩ thông suốt.”

Dương Phóng đáp lại, ánh mắt sáng rực, nhìn về phía đối phương, đi thẳng về phía trước, đạo, “Cho nên, vẫn là động thủ đi, để cho ta thử một lần cái gọi là siêu phẩm cường giả thực lực!”

“Lớn mật!”

Bên người một đám người áo đen, ánh mắt lạnh lẽo, không đợi người cầm đầu nói chuyện, liền dẫn đầu hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng hướng về tới.

Hô!

Bọn hắn bàn chân đạp mạnh, từng cái đều như là mãnh hổ, trong tay đao kiếm lấp lóe, tạo thành trận hình, đi lên chính là một loại cực kỳ cao thâm chiến trận, hướng về Dương Phóng hung hăng chặt đi.

Dương Phóng con mắt chuyển sang lạnh lẽo, thân thể lóe lên, mông lung, tựa như bóng ma, trường kiếm trong tay giống như là xuyên qua không gian, như thiểm điện đâm vào một vị cửu phẩm cao thủ trên cổ, phốc một tiếng, từ trong cổ đâm xuyên.

Tiếp lấy Dương Phóng xuất thủ như điện, một kiếm lại một kiếm hướng về còn lại cao thủ nhanh chóng đâm tới.

Còn lại Diệt Tà minh cao thủ tất cả đều biến sắc, vừa sợ vừa giận, đem hết toàn lực vây giết Dương Phóng.

Chỉ bất quá hoàn toàn không có bất kỳ cái gì tác dụng.

Bọn hấn hợp kích chi trận tại Dương Phóng Bằng Hư lâm không bộ cùng tinh thần lực quấy nhiễu dưới, căn bản bắt giữ không đến Dương Phóng chân thân mấy may, chỉ cảm thấy trước mắt mờ lung, tàn ảnh đông đảo, căn bản không phân rõ thật giả.

Phốc phốc phốc!

A!

Dương Phóng xuất thủ cực nhanh, lần nữa như thiểm điện liên tục đâm chết ba người.

Trong đó thành linh còn bao gồm một vị Thập phẩm cao thủ!

“Hách sư thúc!”

“Hấn giết Hách sư thúc!”

“Hàn trưởng lão mau giết hấn!”

Đám người kinh sợ hét lớn, thanh âm to lớn.

Phốc phốc!

Dương Phóng còn tại cấp tốc xuất thủ, lần nữa như thiểm điện đâm chết một người, đâm bị thương một người.

Những người còn lại cũng không dám lại tiếp tục tiến công, tất cả đều vừa sợ vừa giận, cấp tốc bày ra phòng ngự chi thế, đem đao kiếm huy động lên đến, vũng vàng

bảo vệ toàn thân trên dưới hết thảy yếu hại, trong lúc nhất thời hàn quang lấp lóe, cương phong gào thét.

Cho dù Dương Phóng trong thời gian ngắn cũng khó có thể đột phá.

Đúng lúc này!

“Lớn mật!”

Nơi xa trên ngọn cây Hàn Vô Ảnh, ánh mắt lạnh lẽo, rớt cuộc khó mà kiềm chế, thân thể trong nháy mắt từ trên ngọn cây bật lên đi qua, thân pháp cùng tốc độ lại cũng vượt quá tưởng tượng.

Xoát!

Bên hông hấn một ngụm Kim Xà kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, mang theo một cỗ khó tả kinh khủng sát cơ, người còn chưa tới, một cỗ kinh khủng sát khí cùng uy áp liền cấp tốc cuốn tới, đầy đất lá rụng bay múa, phát ra oanh một tiếng.

Tất cả lá rụng tất cả đều không bị khống chế từ trên mặt đất cấp tốc quét sạch mà đi, sau đó lít nha lít nhít, như đồng hóa vì ám khí, trực tiếp đem phía dưới Dương Phóng chôn vùi ở bên trong.

Mỗi một phiến lá rụng đều phát ra chói tai không khí tiếng rít âm, giống như là sắt lá, phô thiên cái địa.

Dương Phóng nhướng mày, thân pháp bỗng nhiên triển khai, nhanh như tàn ảnh, trường kiếm trong tay huy động, hình thành óng ánh khắp nơi màn sáng, cấp tốc đem những này bao phủ mà xuống lá rụng quét bay tứ tung cùng nổ tung.

Sưu!

Hàn Vô Ảnh thân thể chợt lóe lên, ánh mắt băng lãnh, Kim Xà kiếm tại nguyệt quang chiếu rọi xuống hiện động kim quang, đúng như một đạo kim sắc thiểm điện chợt lóe lên, hướng về Dương Phóng cái cổ đột nhiên vạch tới.

Dương Phóng thân thể lóe lên, ngạnh sinh sinh vắng vẻ ra, trường kiếm trong tay trực tiếp đón đỡ quá khứ, lần đầu cùng một vị siêu phẩm cường giả phát sinh chính diện thực sự va chạm.

Keng!

Ầm ầm!

Một tiếng vang trầm, khí kinh cuộn cuộn, hướng về bốn phía bành trướng, như là kinh khủng sóng lớn, Tương Ngạn bên cạnh rất nhiều cỏ khô, đại thụ hết thảy chấn động phải chặn ngang bề gãy, phát ra răng rắc răng rắc trầm đục.

Từng khối mảnh vụn lung tung bay múa.

Giống như là hai tòa thiết sơn chạm vào nhau đồng dạng.

Kinh khủng kinh lực dọc theo trường kiếm trong tay trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể tác dụng mà đến, có thể rõ ràng mà cảm nhận được kinh khủng to lớn cự lực xen lẫn hình dạng xoắn ốc chân khí ba động vừa đối mặt liền xé mở mình bên ngoài thân chân khí phòng ngự, hướng về trên cánh tay mình kinh mạch bên trong hung hăng phóng đi, đồng thời dọc theo kinh mạch trên đường đi đi, đang điên cuồng phá hư.

Dương Phóng sắc mặt đột biến.

Huyền Vũ Chân Công khép kín lỗ chân lông!

Kim Thân quyết!

Huyền Vũ đoán cốt quyết!

Oanh!

Thân thể của hắn nhịn không được hướng về sau rút lui hai bước, bàn chân rơi xuống, đem mặt đất giẫm ra hai cái cục kỳ to lớn hố sâu, như là phát sinh bạo tạc đồng dạng.

Chỉ bất quá dù vậy, cũng vô pháp toàn bộ tháo bỏ xuống một vị siêu phẩm cường giả kinh khủng công kích.

Mà lại!

Hàn Vô Ảnh Kim Xà kiếm như là kinh khủng thiểm điện, một kích không trúng, cơ hồ trong chớp mắt kiếm thứ hai đã hướng về Dương Phóng mi tâm cấp tốc đâm tới, kiếm ra im ắng, loại trừ lấp lóe kim hoàng quang mang, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì dấu hiệu.

Bằng Hư lâm không bộ!

Lôi Quang bộ!

Hai đại bộ pháp trong nháy mắt toàn bộ thi triển, Dương Phóng lòng bàn chân bên trong như là có lôi quang hiển hiện, tốc độ trong lúc đó bạo tăng một mảng lớn!

Không chỉ có như thế.

Cảm Ứng quyết tức thì bị hắn thi triển mà ra, thân thể mông lung, như là một nháy mắt biến thành tam tứ trọng, thật thật giả giả để cho người ta khó mà phân biệt.

“Hừ!”

Hàn Vô Ảnh phát ra hừ lạnh, trong tay Kim Xà kiếm đột nhiên quét ngang, hướng về Dương Phóng đầu cấp tốc cắt tới, hào quang óng ánh đem đêm tối đều cơ hồ cho cắt thành hai nửa.

Mặc cho người hóa thân lại nhiều, ta một trong kiếm đem người hóa thân toàn bộ bao phủ, người cũng khó thoát khỏi cái chết!

Xoát xoát xoát!

Dương Phóng thân pháp triển khai, phối hợp thêm Cảm Ứng quyết, không ngừng trốn tránh, tại phiến khu vực này vừa đi vừa về chạy.

Hàn Vô Ảnh sắc mặt âm trầm, cầm trong tay Kim Xà kiếm, như thiểm điện hướng về Dương Phóng thân thể liên tục quét ngang, chém thẳng, đâm tới, nhưng thủy chung không cách nào chạm đến Dương Phóng thân thể may mắn.

Tại phương diện tốc độ, hẳn lại so ra kém Dương Phóng.

“Người chẳng lẽ liền sẽ chạy sao? Vừa mới còn không phải rất ngông cuồng? Xuất ra người bản lĩnh thật sự!”

Hàn Vô Ảnh ngữ khí băng lãnh, kiếm pháp thi triển, hướng về Dương Phóng thân thể liên tục công tới.

Dương Phóng tả hữu tránh né, tốc độ cực nhanh, căn bản không có bất kỳ đáp lại nào.

Ở trên người hẳn vô hình sương độc như cũ tại nhanh chóng phát ra, hướng về bốn phương tám hướng thẩm thấu mà đi.

A!

Bỗng nhiên, một trận phát ra tiếng gào thảm thiết, để Hàn Vô Ảnh biến sắc, đột nhiên quay đầu.

Chỉ gặp bên cạnh những đồng bạn kia, lại đột nhiên cùng nhau che cái cổ, phát ra kêu to, từng cái sắc mặt ửng hồng, phun máu ra ngoài, tất cả đều trở nên lảo đảo.

Có mấy người càng là dẫn đầu không chịu nổi, ngã nhào xuống đất, chỉ còn run rẩy chi lực.

“Người hạ độc?”

Hàn Vô Ảnh phát ra quát chói tai.

“Trò cười! Cho phép các người nhiều người như vậy vây công ta, liền không cho phép ta hạ độc?”

Dương Phóng áo đen che mặt, lộ ra âm hiểm cười, “Người cần phải tốt nhất cam đoan mình đừng trúng độc, nếu là siêu phẩm cao thủ cũng dễ dàng như vậy bị ta kịch độc bắt lại, vậy ta lại sẽ thất vọng!”

“Muốn chết!”

Hàn Vô Ảnh quát chói tai.

Xoát!

Kim quang hóa thành vô số kim ảnh, tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng bao phủ mà đi.

Đến cuối cùng Hàn Vô Ảnh thậm chí vung ra kinh khủng kiếm khí.

Kể từ đó, khiến cho Dương Phóng không thể không tăng thêm tốc độ tiến hành trốn tránh.

Một đạo lại một đạo kim sắc kiếm khí, như là kinh khủng thiểm điện, để cho người ta đáp ứng không xuể.

Nhưng liên tục hơn mười chiêu kiếm khí vung ra đi, Hàn Vô Ảnh tự thân chân khí cũng bị cấp tốc tiêu hao, không dám tiếp tục huy động, đột nhiên chột lóe lên, trong tay chụp vào bên hông một thanh nát cát trực tiếp hướng về Dương Phóng chỗ phương vị dùng sức huy sai mà đi.

Phốc phốc phốc phốc!

Đầy trời nát cát bị hấn quán chú tinh thuần chân khí, đơn giản như là đạn đồng dạng.

Dương Phóng cấp tốc trốn tránh, đồng thời huy động trường kiếm, cấp tốc đón đỡ, phát ra keng keng keng chói tai thanh âm.

Hàn Vô Ảnh nghe âm thanh phân biệt vị, xác định đến Dương Phóng chân thân về sau, bàn chân đạp mạnh, thân thể lần nữa vọt ra, lại là một kiếm bình gạt, hướng về Dương Phóng bả vai nhanh chóng gạt đi.

Dương Phóng vừa mới ngăn lại một chút còn sót lại hạt sắt, nhìn thấy Hàn Vô Ảnh một kiếm gạt đến, lần nữa huy động trường kiếm hung hăng đón đỡ tới.

Keng!

Ầm ầm!

Lại là một đạo kinh khủng trầm đục phát ra.

Cường đại mà đáng sợ ba động từ hai người thân thể ở giữa quét ngang mà ra, bốn phương tám hướng rất

nhều đại thụ, cự thạch đều bị sinh sinh chấn vỡ.

Răng rắc!

Theo sát lấy, Dương Phóng trường kiếm trong tay lại cũng lập tức hóa thành vô số phiến.

Sắc mặt hắn lại biến, thân pháp lần nữa tránh ra, mông lung, một chút rút lui ra ngoài, cấp tốc kéo dài khoảng cách, đồng thời trực tiếp rút ra sau lưng trường đao, lấy trường đao đối địch.

Giữa hai người đảo mắt lại giao thủ hơn mười chiêu.

Trong lúc đó phần lớn thời gian Dương Phóng đều đang nhanh chóng trốn tránh.

Chỉ có số ít mấy lần, Dương Phóng huy động trường đao thăm dò Hàn Vô Ảnh.

Mà theo thời gian chuyển dời, rốt cục, Dương Phóng trước đó thả ra khói độc làm ra tác dụng.

Hàn Vô Ảnh đang di động thân thể đột nhiên lão đảo một chút, cổ họng bộ vị truyền đến khó chịu, khí quản cũng biến thành nhói nhói, mỗi lần hô hấp đều như là đao ở bên trong hung hăng kéo động đồng dạng.

Hắn đột nhiên ngừng đầu, gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Dương Phóng trực tiếp lộ ra âm hiểm cười, nói: “Xem ra cái gọi là siêu phẩm cũng bất quá như thế, còn tưởng rằng thật có thể đối tất cả kịch độc triệt để miễn dịch!”

Trong lòng của hắn thất kinh.

Từ gặp được Hàn Vô Ảnh đến bây giờ, trên người hắn

21 loại kịch độc bị hấn toàn bộ phóng thích một đám, mỗi một loại đều có thể ảnh hưởng đến bát phẩm, cửu phẩm cao thủ, 21 loại tương hổ diệt gia, uy lực sẽ đạt tới không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng đối phương nhìn lại ngay cả một ngụm máu cũng không có nôn?

Đây cũng quá qua đáng sợ!

“Tốt, tốt a!”

Hàn Vô Ảnh cắn răng cười lạnh, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng, “Bất quá dù cho là trúng độc, ta cũng có thể cầm xuống người, nhìn người còn có bao nhiêu chân khí tiêu hao!”

Sưu!

Hấn lần nữa hướng về Dương Phóng bên này cấp tốc giết tới đây.

Chỉ là một vị Thập phẩm, chính là cứng rắn hao, hấn có thể có thể hao chết Dương Phóng.

Chỉ bất quá!

Lần này tại hấn vọt tới về sau, Dương Phóng lại ánh mắt trầm xuống, không còn tiếp tục trốn tránh, mà là thở sâu.

Ầm ầm!

Từ trong cơ thể của hấn trực tiếp phát ra một trận kinh khủng khó lường tiếng sấm, như là hổ báo, điểm điểm lôi quang trực tiếp hiện lên ở hấn bên ngoài thân, khiến cho thân thể của hấn đều loé lên nhàn nhạt thần thánh quang mang, tràn ngập một cỗ đáng sợ thiên uy.

Lôi Âm hô hấp pháp!

Dương Phóng ánh mắt băng hàn, định hướng Hàn Vô Ảnh, thân thể đột nhiên vọt tới.

Thật sự cho rằng ta không có ý vào liền dám trực diện thăm dò siêu phẩm.

Oanh!

Hắn một đao hướng về Hàn Vô Ảnh thân thể hung hăng bổ tới, kinh khủng lôi quang từ hắn bên ngoài thân lan tràn trực tiếp hội tụ đến ở trong tay trường đao bên trên, khiến cho trường đao nhan sắc đều trực tiếp phát sinh cải biến.

“Chết!”

Hàn Vô Ảnh gầm thét, huy động Kim Xà kiếm trực tiếp hướng về Dương Phóng hung hăng quét tới.

Ầm ầm!

Lại là một đạo kinh khủng oanh minh.

Lôi quang cùng kiếm khí khắp nơi quét ngang, đem mặt đất nổ ra cái này đến cái khác lỗm, bốn phương tám hướng rất nhiều cây cối hết thấy nổ tung, bị nhổ tận gốc.

Lần này hai người thân thể toàn bộ rút lui ra ngoài.

Dù ai cũng không cách nào làm sao ai.

Nhưng kết quả như vậy, cũng đã để Dương Phóng phát ra cười to.

Lôi Âm hô hấp pháp quả nhiên cường đại!

“Làm siêu phẩm, không gì hơn cái này!”

Hắn lần nữa quát chói tai, chủ động hướng về Hàn Vô Ảnh bên kia nhanh chóng hướng về tới, hăng hái, toàn thân trên dưới lôi quang hiển hiện, thể nội vang lên lôi âm kinh khủng oanh minh, lần nữa huy động trường đao hướng về Hàn Vô Ảnh hung hăng bổ tới.

Hàn Vô Ảnh kinh hãi, cảm giác được hai tay tê dại, nhưng vẫn là gầm thét một tiếng, huy động Kim Xà kiếm tiếp tục cùng Dương Phóng đụng vào nhau.

Oanh!

Thanh âm to lớn, kiếm khí cùng lôi quang xen lẫn, tràn diện kinh khủng, như là hai đầu cự thú tại giao thủ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếp lấy hai người cấp tốc va chạm, nhanh đến cực hạn, bốn phương tám hướng rùng rờ đang không ngừng bạo tạc.

Đầy thể thi thể đều bị bọn hắn giao thủ dư ba chấn động phải chia năm xẻ bảy, máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Trong nháy mắt hơn mười chiêu quá khứ.

“Cút!”

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, đột nhiên gào to, hô lên lôi âm.

Hàn Vô Ảnh thần sắc đột biến, trong đầu trong nháy mắt lâm vào một mảnh oanh minh, ông ông tác hưởng.

Dương Phóng cầm ra cơ hội, trường đao như thiểm điện hướng về Hàn Vô Ảnh chỗ cổ hung hăng quét tới.

Nhưng Hàn Vô Ảnh không hổ là siêu phẩm cường giả, cho dù não hải đã bị chấn nhiếp, nhưng thân thể y nguyên còn tại cấp tốc trốn tránh cùng đón đỡ.

Phốc phốc!

Một đao trực tiếp từ hai má của hắn gạt qua, khiến cho trên mặt hắn khăn đen nổi tung, khuôn mặt chỗ xuất hiện một cái thật sâu lỗ hồng, máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Hàn Vô Ảnh rất cực kíp phản ứng, trong lòng kinh sợ, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc hướng về sau rút lui, đồng thời toàn thân trên dưới chân khí cấp tốc mãnh liệt, như đồng hóa vì một cái cự đại cái lồng, đem hắn một mực ngăn trở.

“Cút!”

“Cút!”

“Cút!”

Dương Phóng cấp tốc truy kích, miệng hô ôi âm, thanh âm to lớn.

Hàn Vô Ảnh sắc mặt kinh hãi, quanh thân chân khí như là sôi trào, Kim Xà kiếm huy động, cấp tốc hướng về Dương Phóng thân thể nghênh đón.

Nhưng lần này tại hắn hữu tâm chuẩn bị phía dưới, Dương Phóng ôi âm tự nhiên lại không cách nào đưa đến xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, hai người đao kiếm va chạm, lần nữa hung hăng đối bính hơn mười chiêu, đem mặt đất

tàn phá đến vô cùng thâm hiểm.

Từng mảnh từng mảnh mấp mô không ngừng nổi ra.

Phốc phốc!

Hàn Vô Ảnh trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, trong lòng lại hung ác vừa giận, hoàn toàn không thể tiếp nhận đây hết thấy, phần nộ quát, “Người đến cùng là ai?”

Loại này lời âm hấn nghe trong tổ chức trưởng lão nói qua.

Hư hư thực thực là bọn hấn một vị đại địch.

“Giết!”

Dương Phóng quát chói tai một tiếng, chỉ có một chữ, huy động trường đao, tiếp tục thẳng hướng Hàn Vô Ảnh.

Hàn Vô Ảnh gầm thét một tiếng, lần nữa đón lấy Dương Phóng.

Ầm ầm!

Lại là một mảnh kinh khủng oanh minh phát ra, mặt đất lắc lư, cát bay đá chạy.

Hàn Vô Ảnh lần nữa miệng phun huyết thủy, không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi.

Dương Phóng cũng là phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lão đảo, vừa muốn xách đao đuổi theo, đột nhiên trường đao trong tay xuất hiện vô số vết rạn, răng rắc một tiếng, vỡ thành vô số phần.

...

Chương 153 : Thực lực tăng lên, lần nữa trở về!

Dương Phóng thần sắc đột biến, thân thể trong nháy mắt dừng lại, ngẩng đầu lên, nhìn về phía nơi xa.

Chỉ gặp Hàn Vô Ảnh thân thể cực nhanh, mấy cái lướt dọc, cấp tốc biến mất ở phía xa Hắc Âm rừng rậm.

“Chạy cũng nhanh “

Trong lòng hắn thảm than, gắt gao nắm chặt trong tay chuôi đao, nhìn về phía hư vô thân đao.

Nghĩ không ra bách luyện cương đao càng như thế không chịu nổi một kích.

Bất quá hắn biết coi như đuổi tiếp, chỉ sợ cũng rất khó giết chết một vị chân chính siêu phẩm.

Siêu phẩm, sinh mệnh cấp độ đã phát sinh cải biến, vô luận là chân khí phòng ngự, vẫn là tự thân sinh mệnh lực, tất cả đều đạt tới không phải người trình độ, muốn giết chết đối phương, thực sự quá khó khăn.

Càng máu chốt chính là.

Dương Phóng trên người chân khí sắp hao hết, lại đuổi tiếp, chết tuyệt đối sẽ là chính mình.

Đêm nay có thể làm được loại trình độ này, đối với hắn mà nói, đã là ý nghĩa trọng đại.

Tối thiểu cho hắn biết, siêu phẩm cũng không phải là không thể chiến thắng.

Nhất là Lôi Âm hô hấp pháp!

Uy lực cường thịnh, không thể tính toán theo lẽ thường.

Nếu là cần luyện này công, nếu không định không cần
【 Thiên Tinh ngọc tủy 】 cũng có thể phá vỡ mà vào
siêu phẩm.

Phải biết hấn hiện tại nhưng mới Thập phẩm trung kỳ.

Lấy Thập phẩm trung kỳ liền có thể đánh lui một vị siêu
phẩm cường giả, đây là cực kỳ không thể tưởng tượng
nổi!

Nếu là truyền đến ngoại giới, đủ để dẫn phát oanh động
cực lớn.

Dương Phóng bỗng nhiên ánh mắt chuyển sang lạnh
lẽo, quay đầu, hướng về cách đó không xa những cái
kia Diệt Tà minh cao thủ nhìn lại.

Chỉ gặp tại hấn 21 loại kịch độc thể công phía dưới,
những cái kia Diệt Tà minh cao thủ sớm đã ngã nhào
xuống đất, đa số đã chết thảm.

Chỉ còn lại có ba bốn vị còn tại đau khổ chèo chống.

“Thật sự là đáng thương, trưởng lão của các người tựa
hồ từ bỏ các người, vẫn là để ta đưa các người đoạn
đường đi.”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, từ nơi không xa đi
tới, lần nữa nhặt lên một thanh trường kiếm.

“Người người chết không yên lành!”

“Diệt Tà minh ngàn vạn chí sĩ “

Kia bốn vị Thập phẩm cao thủ sắc mặt thống khổ, oán hận thống mạ.

“Biết!”

Dương Phóng mặt không biểu tình, “Chờ các người lần lượt tới!”

Phốc phốc! Phốc phốc! Phốc phốc!

Hắn một người một kiếm, đem những người này toàn bộ đâm chết, sau đó trên người bọn hắn vỡ vét.

Một lát sau, Dương Phóng cấp tốc rời xa nơi đây.

Thẳng đến đi ra rất xa, hắn mới dám hơi trầm tĩnh lại, lập tức cảm giác được thể nội Khí Huyết phun trào, kinh mạch nhói nhói, toàn thân trên dưới truyền đến khó tả đau đớn cảm giác.

Hắn lúc này ở trên người lấy ra một gốc tử lăng cở, cấp tốc nuốt vào, mà nói nghiệp tục đi đường, hướng về nơi xa lao đi.

Lôi Âm hô hấp pháp quá mức bá đạo!

Vận chuyển thời điểm, trực tiếp xuất hiện lôi quang phụ thể, uy lực kinh khủng, dạng này công pháp đối với nhân thể nhục thân yêu cầu cũng cực cao.

Một khi nhục thân không đạt được yêu cầu, tùy tiện thi triển, sẽ chỉ tổn thương trên thân kinh mạch.

Cũng may Dương Phóng trước đó luyện qua Kim Thân quyết cùng Huyền Vũ đoán cốt quyết.

Nếu không lần này hạ tràng coi như rất khó nói.

Bất quá!

Dương Phóng trong con người rất nhanh hiện ra từng tia từng tia tinh quang.

Một khi chờ hấn đạt tới Thập phẩm đỉnh phong, hấn là liền có thể triệt để đánh giết Hàn Vô Ảnh.

“Còn có bến tàu. Bến tàu bên kia tốt nhất là không muốn trở về.”

Dương Phóng nhú mày, trong lòng một trận phiền muộn.

Nhiều người như vậy đều đã chết, duy chỉ có mình không có việc gì, một khi trở về, tất nhiên không thể thiếu phiền phức.

Nhưng nếu không quay về, Ngô trưởng lão, Trần quản sự vẫn là sẽ rất nhanh tra được đây hết thảy.

Một khi phát hiện mình không chết, còn chạy trốn, tuyệt đối sẽ dẫn tới đại phiền toái.

Kỳ thật hấn hoàn toàn có thể thay cái thân phận vừa trốn, chỉ là như vậy vừa đến, cùng rời đi Thần Võ tông lại có khác biệt gì?

Trước đó sở dĩ gia nhập Thần Võ tông, còn không phải là vì 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 mà tới.

Tuy nói Lôi Âm hô hấp pháp để hấn thấy được sau này cường đại hi vọng, khả năng không thể chân chính đột phá đến siêu phẩm, vẫn là một ẩn số.

Dương Phóng trong lòng buồn rầu, một trận suy tư.

Một lát sau, con mắt phát lạnh.

Như là đã quyết định phải cùng Ngô Tam Giang, Trần quản sự quyết liệt, vậy không bằng liền làm triệt để một chút.

Thừa dịp bọn hấn hiện tại không có kịp phản ứng, trực tiếp đem tin tức báo cáo tông môn.

Tại Dương Phóng vừa mới xông ra một khoảng cách, bỗng nhiên lần nữa dẫm chân xuống.

Chờ chút!

Hấn mày nhăn lại.

Vẫn là không thể tùy tiện báo cáo tông môn.

Vạn nhất

Trong tông môn có bọn hấn cùng một bọn, vậy mình tùy tiện tiến đến báo cáo, sẽ chỉ làm mình chết được càng nhanh.

“Đáng chết.”

Dương Phóng sắc mặt dị thường khó coi.

Đây chính là thế đơn lực bạc khuyết điểm.

Có đôi khi dù là đi báo cáo, cũng không dám đi báo cáo, bởi vì đối phương bối cảnh không xác định.

Đây mới là đáng sợ nhất!

Dương Phóng lần nữa xông ra, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Coi như không đi báo cáo, hiện tại cũng không thể trở về bến tàu, tới trước thành nội tránh mấy ngày lại nói.

Đêm nay chiến đấu để hấn cảm ngộ rất sâu, bức thiết muốn trở về tiêu hóa.

Cảnh giới, công pháp, kịch độc, binh khí, những này kỳ thật tất cả đều là thực lực bản thân một bộ phận.

Tỉ như nói Hàn Vô Ảnh Kim Xà kiếm, vật liệu đặc thù, vô cùng sắc bén, liên tục hư hao mình hai cái đao kiếm, thế mà đều một chút sự tình đều không có.

Nếu là đêm nay mình có một thanh tiện tay vũ khí, nói không chừng cũng có thể sửa kết cục.

Sưu! Sưu! Sưu!

Bóng đen lấp lóe.

Mấy cái lên xuống, Dương Phóng tung tích liền hoàn toàn biến mất.

Lại qua một đoạn thời gian.

Ước chừng sau hai giờ.

Trong nước, một cỗ thuyền nhỏ xông ra, hướng về bên này gần lại gần mà tới.

Phía trên chỉ sừng sững một bóng người, sắc mặt âm trầm, quần áo liệt đấy, chấp hai tay sau lưng, chân khí cường đại thôi động mà ra, khiến cho còn lại thuyền nhỏ cho dù không người huy động cũng có thể tự động vọt tới trước.

Một lát sau.

Đạo nhân ảnh này từ nhỏ trên thuyền xông ra, thân pháp thi triển, như là mũi tên, trực tiếp rơi vào bên bờ.

Vừa hạ xuống dưới, hấn chính là ánh mắt âm trầm, tại xóc xếch trên mặt đất liếc nhìn.

Chỉ gặp từng cỗ thi thể tàn phá không chịu nổi, chia năm xẻ bảy, tràn ngập khó tả gay mũi khí tức, rất nhiều thi thể đã mơ hồ không chịu nổi.

“Diệt Tà minh tốt một cái Diệt Tà minh “

Trần quản sự ngữ khí băng lãnh, ở chỗ này tra tìm.

Một phương hướng khác.

Hàn Vô Ảnh một đường lướt dọc, tốc độ cực nhanh, ven đường bên trong không ngừng ho ra đầy máu, rốt cục trốn về đến phụ cận cứ điểm.

Cứ điểm bên trong.

Hai vị phụ trách lưu thủ trưởng lão cùng Lý Lăng, Sử Kim, Angers chờ một đám cảnh sát hình sự quốc tế, Trung Quốc người xuyên việt, đang đợi tin tức.

Giờ phút này, đột nhiên một trận tiếng bước chân dồn dập vang lên, lộn xộn mà vô chương.

Khiến cho bên trong căn phòng hai vị trưởng lão tất cả đều thần sắc biến đổi, trước tiên ra hiệu đám người cấm ngôn, sau đó toàn bộ tinh thần đề phòng, hướng về bên ngoài nhìn lại.

Chỉ gặp một bóng người, toàn thân mang máu, từ đằng xa cấp tốc vọt tới.

“Hàn trưởng lão!”

“Cái này sao có thể?”

Bọn hắn trong lòng giật mình, vội vàng xông ra gian phòng, đón lấy Hàn Vô Ảnh.

“Hàn trưởng lão, xảy ra chuyện gì?”

Bọn hắn vội vàng mở miệng hỏi.

Hàn Vô Ảnh sắc mặt trắng bệch, càng thêm cảm giác được phổi truyền đến đâm nhói, tựa hồ theo hắn đoạn đường này cực đui, những cái kia đáng sợ kịch độc thâm thấu sâu hơn.

“Nhanh, làm cho tất cả mọi người toàn bộ chuyển di, lập tức rút lui!”

Vừa mới gặp mặt, Hàn Vô Ảnh liền ngay cả vội mở miệng, khí tức hỗn loạn.

Hai vị trưởng lão, một đám cảnh sát hình sự quốc tế tất cả đều quá sợ hãi.

Hàn trưởng lão làm sao lại rơi vào kết quả như vậy?

Những người khác đâu?

“Chẳng lẽ gặp Ngô Tam Giang tự mình động thủ?”

Lý Lãng giật mình nói.

Đông Giang bến tàu Ngô Tam Giang là uy tín lâu năm nhiều năm siêu phẩm, tu vi thâm bất khả trắc, trừ hắn ra, những người khác muốn lưu bọn hắn lại nhiều người như vậy, đồng thời đã thương Hàn Vô Ảnh, chỉ sợ đều là căn bản không thể nào.

“Không, không phải Ngô Tam Giang!”

Hàn Vô Ảnh trong miệng ho ra máu, phổi kỳ đau nhức vô cùng, mỗi nói nhiều một câu tựa hồ cũng dị thường gian nan , đạo, “Là một cái che mặt gia hỏa, chỉ có Thập phẩm tu vi, nhưng lại dị thường đáng sợ, hấn kịch độc ngay cả ta cũng đều có thể bị ảnh hưởng, mà lại hấn còn tinh thông một môn quái dị công pháp, có thể điều khiển Lôi Điện chi lực, đúng, hấn sẽ hô lên âm công, không biết cùng các người trước đó nói 【 Thiên Thần tổ chức 】 phải chăng có chỗ liên hệ, tóm lại, nơi này không thể ở lâu, đi mau!”

“Cái gì?”

“Thập phẩm tu vi?”

“Cái này sao có thể?”

Đám người tất cả đều biến sắc.

Thập phẩm tu vi có thể đem Hàn Vô Ảnh bị thương thành dạng này.

Hàn Vô Ảnh, thuộc về bọn hấn Diệt Tà minh bên trong trẻ tuổi nhất siêu phẩm cường giả, thiên phú tung hoành, tài tình cực cao, từ trước đến nay được vinh dự có 【 lãnh tụ chi tư 】 .

“Đi, đi mau!”

Hai vị trưởng lão lúc này đỡ lên Hàn Vô Ảnh, vội vàng hướng về nơi xa rút lui.

Còn lại một đám cảnh sát hình sự quốc tế, Châu Vũ, Lý Phong chờ Trung Quốc người xuyên việt, cũng đang nhanh chóng rút lui.

Lần hành động này bởi vì đều là cao thủ, cho nên bọn hấn bọn này người xuyên việt cũng không có toàn bộ tham dự, chỉ là đi bảy tám cái thất phẩm đỉnh phong, những người khác một mực tại nơi này chờ đợi tin tức.

Nhưng giờ phút này nghe được Hàn Vô Ảnh lời nói về sau, mỗi người đều trong lòng chấn kinh.

Lý Lăng đem ánh mắt hướng về Châu Vũ nhìn lại, lộ ra hỏi thăm chi ý.

Châu Vũ lúc này dùng sức lắc đầu, biểu thị không biết.

Bọn hấn quen thuộc Thiên Thần tổ chức cao thủ, tuy có tinh thông lời âm người, nhưng tựa hồ cũng không có biết điều khiển Lôi Điện chi lực.

Có lẽ chỉ là âm công cùng loại

Một đêm quá khứ.

Hôm sau thật sớm.

Đông Giang bến tàu trực tiếp gây nên không nhỏ oanh động.

Hơn mười vị cao thủ đột nhiên mất tích, khiến cho phía dưới hoàn toàn đại loạn.

Rất nhiều người đều đang sôi nổi nghị luận, tiến hành suy đoán.

Nhưng theo Ngô trưởng lão mệnh lệnh truyền đến, toàn bộ bến tàu đều trong nháy mắt lần nữa yên tĩnh xuống.

Rốt cuộc không ai dám nghị luận mảy may.

Hết thấy tựa như là chưa từng xảy ra, khôi phục giống

như ngày thường.

Nam Sơn Thành bên trong.

Một chỗ yên lặng trong khách sạn.

Dương Phóng ngồi xếp bằng thùng thuốc bên trong, toàn thân trên dưới tản ra điểm điểm kim sơn, toàn bộ thùng thuốc đều tại ra bên ngoài bốc lên bọt khí, ùng ục ùng ục rung động, bên trong được tính tại bị hấp cấp tốc hấp thu.

Tối hôm qua thương thể tại tử lăng cỏ tác dụng dưới đã sớm tốt bảy tám phần, thương thể vừa khôi phục, hấp liền sa vào đến như thường lệ trong tu luyện.

Sau khi trở về hấp cũng đã tính toán qua trở về thời gian.

Không có gì bất ngờ xảy ra, hấp là tại đêm mai liền sẽ lần nữa trở về.

Thời gian vượt qua.

Trong bất tri bất giác một ngày trôi qua.

Thẳng đến đang lúc hoàng hôn.

Dương Phóng thể nội mới truyền đến một đạo trầm đục, lần nữa mở hai mắt ra.

Trong lòng của hấp đại hỉ, trong con ngươi tinh quang sáng chói.

Kim Thân quyết đệ nhị trọng!

Huyết nhục, kinh mạch, xương cốt lần nữa đạt được toàn phương vị cường hóa.

Nhất là nhục thân phương diện lực lượng, so với lúc trước lần nữa chợt tăng một mảng lớn tả hữu.

Hô! Hô! Hô!

Dương Phóng từ thùng thuốc đứng dậy, đi đến một bên, vung đầu nắm đấm, hướng về một bên trong hư vô liên tục vung đánh mấy quyền, thích ứng đến tự thân trước mắt lực lượng mới về sau, lúc này mới rốt cục dừng lại.

“Đáng tiếc Kim Thân quyết lực lượng quá yếu, không cách nào cùng Lôi Âm hô hấp pháp cùng so sánh, nếu là Lôi Âm hô hấp pháp lại đột phá một cảnh giới liền tốt.”

Dương Phóng tự nói, nhìn về phía trước mắt bằng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/122 tuổi

Tu vi: Thập phẩm 【 7500/9000 】

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ bát trọng 【 12000/24000 】 , Cảm Ứng quyết đệ tam trọng 【 1200/2400 】 , Kim Thân quyết đệ nhị trọng 【 100/3000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ nhất trọng 【 1800/3000 】

Chỉ là đệ nhất trọng Lôi Âm hô hấp pháp, lại tại tối hôm qua phát huy lực to lớn.

Đến nay hồi tưởng lại, Dương Phóng y nguyên cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Trong miệng hần nhẹ nhàng thở ngậm khí hơi thở, trong phòng đi lại.

“Ngô trưởng lão bên kia hôm nay phát hiện nhiều người

như vậy bỏ mình, chắc hẳn đã gấp đi.”

Trong lòng của hắn lần nữa sa vào đến trong suy tư.

Đến cùng muốn hay không đi báo cáo?

Tại lại cân nhắc nửa canh giờ lợi và hại về sau, Dương Phóng vẫn là cắn răng một cái, quyết định lại chờ đợi xem.

Không nói những cái khác, Hứa gia trên thuyền lớn nhiều người như vậy chính là mình giết chết, vạn nhất nếu là báo cáo thời điểm, bị bắt được người cái này tay cầm, cũng khẳng định đủ đánh chết mình một lần.

Trừ phi Ngô Tam Giang không có bối cảnh, như vậy, mình có thể lấy công chuộc tội.

Phàm là Ngô Tam Giang sau lưng tồn tại bối cảnh, chính mình cũng chịu không nổi.

“Thôi, trước chờ đến Thập phẩm đỉnh phong lại nhìn đi.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Đợi đến Thập phẩm đỉnh phong về sau, mình lại lợi dụng Lôi Âm hô hấp pháp, uy lực nhất định càng mạnh.

Ngoài ra, trên người hắn kịch độc cũng sử dụng hết.

Sau đó một ngày phải thật tốt phối độc.

Nghĩ tới đây, hắn trực tiếp đổi một người bên ngoài cỡ, cải biến thân cao, trong đêm đi ra ngoài mua dược liệu.

.

.

Lại là một ngày trôi qua.

Toàn bộ bến tàu khu vực y nguyên cực kỳ yên tĩnh.

Một chút biến mất nhiều cao thủ như vậy, tựa hồ cũng không có gây nên bất kỳ gợn sóng nào.

Thành nội khách sạn.

Dương Phóng hai tay mang theo da hươu thủ sáo, ngay tại lắng lặng phối trí tổ độc, trong đầu Vạn Độc kinh nội dung đã sớm bị hấn lưng thuộc lòng.

Tự thân độc thuật tạo nghệ cũng đã sớm đạt đến đại thành tình trạng.

Giờ phút này phối trí lên kịch độc chi vật đến, đơn giản thuận buồm xuôi gió.

Mà lại có một chút tương đối dễ dàng chính là.

Bách Trạch vực chính là đại địa phương, các loại đồ vật cái gì cần có đều có, cơ hồ chỉ cần có tiền đều có thể mua được, hấn nghĩ phối trí cái gì kịch độc, cơ hồ đều có thể tìm tới nguyên vật liệu.

Vạn Độc kinh bên trong có mấy loại tổ độc, lúc trước thời điểm, hấn ngay đến chạm vào cũng không dám, sợ hạ độc chết mình, nhưng bây giờ hấn cảm thấy cái này mấy loại kịch độc, hấn tất cả đều có thể thử một chút.

Thật dày giấy da trâu bên trên, Dương Phóng cầm chén thuốc bên trong vừa mới xay nghiền thành phần thuốc bột, nhẹ nhàng ngã xuống, mà hậu chiêu chưởng trầm ổn hữu lực nhanh chóng gãy động, rất mau đem cái này

một bao được liệu xếp thành lớn chừng ngón cái bao
khỏạ trạng thái.

Dương Phóng rất cục thật dài nhẹ nhàng thở ra.

“Xong rồi.”

Vạn Thương độc!

Độc tính bá liệt, là bình thường kịch độc tám đến gấp
mười, có thể đối siêu phẩm cường giả đưa đến nhất
định ảnh hưởng.

Cũng không nói nhất định có thể hạ độc chết siêu phẩm
cường giả, chỉ nói có nhất định ảnh hưởng.

Nhưng là có thể tạo được nhất định ảnh hưởng, đối
Dương Phóng mà nói cũng hoàn toàn đủ.

Một loại không được, liền nhiều đến cái mấy loại, tóm lại
có thể hạ độc chết đối phương.

“Đúng rồi, tiếp xuống sắp trở về đi.”

Hắn đột nhiên hướng về cánh tay trái nhìn thoáng qua,
sau đó bắt đầu cấp tốc thanh lý bên trong căn phòng tạp
vật.

Các loại bình bình lọ lọ cùng cặn thuốc, tất cả đều bị hắn
nhét vào bao khỏạ, cẩn thận buộc lại, mà hậu thân thân
thể từ sau cửa sổ nhảy ra, tìm một chỗ không người cho
cẩn thận giấu đi.

Làm xong đây hết thảy sau.

Dương Phóng lần nữa trở về khách sạn, đưa tay bộ cởi,
còn tại trong chậu trừ độc.

Mình thì nhìn về phía cánh tay, lẳng lặng đợi.

Theo thời gian từng giờ từng phút vượt qua.

Rốt cục, đã lâu cực nóng cảm giác lần nữa truyền đến.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

“Đến rồi!”

Dương Phóng trong mắt lóe lên, trực tiếp ngửa đầu nằm xuống.

Từng đợt nồng đậm mê muội truyền ra.

Mười phút sau, Dương Phóng mới rốt cục tại thế giới hiện thực mở hai mắt ra, toàn thân mồ hôi đầm đìa, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

Hắn trước tiên cầm điện thoại di động lên quan sát.

Chỉ cảm thấy lần này xuyên qua, kinh lịch tựa hồ phá lệ dài đằng dặc.

Trong đám những người khác lúc này cũng tại lục tục ngo ngoe trở về.

Lão Ngô lần nữa để mọi người tại quần nội bắt đầu đếm số.

Cùng lúc đó, Nam thị bên kia cũng giống như thế.

Khi biết được những người còn lại, không tiếp tục xuất hiện tồn thất gì về sau, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã tất cả đều nhẹ nhàng thở ra.

Bất quá!

Bạn hẳn là nhẹ nhàng thả ra.

Nhưng cảnh sát hình sự quốc tế bên kia lại trực tiếp dẫn phát một mảnh xôn xao.

Bởi vì, bạn hẳn phụ trách Bạch Trạch vực công việc một đám cảnh sát hình sự quốc tế tử thương thảm trọng.

Mạnh nhất một đợt người cơ hồ toàn bộ chết hết!

Tin tức truyền ra, để bạn hẳn đơn giản không dám tin!

...

Chương 154 : Thế giới hiện thực oanh động!

Nước ngoài.

Nào đó thần bí to lớn công trình kiến trúc bên trong.

Bạch Trạch vực đông đảo người xuyên việt, Alexander, Lý Lăng, Sử Kim, Angers chờ một đám cảnh sát hình sự quốc tế toàn bộ ở đây.

Ngoài ra, còn có bọn hãn bốn quốc một chút cái khác tinh anh người xuyên việt, giờ phút này tất cả đều tại bí mật tổ chức hội nghị.

“Cho nên nói các người lần này tổn thương thảm trọng, là tại Bạch Trạch vực nội hư hư thực thực gặp cái kia Trung Quốc tổ chức thần bí 【 Thiên Thần tổ chức 】 ?”

Một vị tóc vàng mắt xanh những thành thị khác người xuyên việt Steve, mở miệng hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Lý Lăng thở dài một tiếng, lộ ra bất đắc dĩ , đạo, “Tôi thiếu tại Dược Vương Cốc bên ngoài thời điểm, Albert, Gaia chính là minh xác chết tại 【 Thiên Thần tổ chức 】 trong tay, đúng, cái này 【 Thiên Thần tổ chức 】 thành viên, thực lực cực kỳ cường đại, không chỉ có giết chết Albert, Gaia bọn hãn, thậm chí còn giết chết mấy vị Diệt Tà minh Thập phẩm cường giả, chỉ từ điểm này nhìn, vị kia thân mang trọng giáp, danh hiệu không biết 【 Thiên Thần tổ chức 】 thành viên hãn là tối thiểu có Thập phẩm đỉnh phong thực lực!”

“Thập phẩm đỉnh phong?”

Trong phòng họp, một đám cảnh sát hình sự quốc tế cùng đông đảo tinh anh người xuyên việt, đều trong lòng chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hắn nhìn nhau.

Mỗi người đều có thể nhìn ra lẫn nhau trong mắt rung động.

Thế giới phạm vi bên trong người xuyên việt càng ngày càng nhiều, nhưng bây giờ cho dù là nước Mỹ bên kia, cũng chưa từng xuất hiện Thập phẩm người xuyên việt!

Nhưng là Trung Quốc!

Thế mà xuất hiện Thập phẩm đỉnh phong người xuyên việt?

Còn tại dị giới giết bọn hắn nhiều người như vậy?

“Như vậy những người khác chết thảm lại là chuyện gì xảy ra? Bản ân, Hoffman, bọn hắn những người này cũng là chết tại Thiên Thần tổ chức thành viên trong tay sao?”

Tóc vàng mắt xanh Steve tiếp tục hỏi thăm.

“Đúng vậy, lúc trước thời điểm, chúng ta còn thật không dám xác định, nhưng là thẳng đến sau khi trở về, chúng ta tại chăm chú phân tích Hàn Vô Ảnh trưởng lão trên người bị trúng kịch độc về sau, chúng ta cũng đã có thể kết luận, đã thương Hàn Vô Ảnh trưởng lão tồn tại, khẳng định cũng là Thiên Thần tổ chức một viên, mà lại căn cứ Hàn Vô Ảnh trưởng lão lời nói đến xem, tu vi của đối phương chỉ có Thập phẩm, bất quá, mặc dù chỉ có Thập phẩm, nhưng bộc phát lực lượng lại có thể đuổi

sát siêu phẩm.”

Lý Lăng tiếp tục nói.

“Thật sao?”

Steve mày nhăn lại, cùng bên người đồng bạn đối mặt.

Cứ như vậy coi như phiền toái.

Bọn hấn lực lượng cư nhiên như thế cường đại, Trung Quốc chính phủ bên kia khẳng định sẽ thề sống chết ra sức bảo vệ cái này 【 Thiên Thần tổ chức 】 .

“Đáng chết, bọn này Trung Quốc gia hỏa rốt cuộc muốn làm gì?”

Một vị khác người xuyên việt cắn răng nguyên rủa.

“Kháng nghị, chúng ta tất yếu đi tìm Trung Quốc chính phủ kháng nghị!”

“Không tệ, bọn hấn quốc gia tổ chức thần bí một chút giết chúng ta nhiều người như vậy, đây là tại xem mạng người như cỏ rác!”

“Bọn hấn Trung Quốc người căn bản không có đem chúng ta để vào mắt, chúng ta nhất định phải kháng nghị!”

Cái khác người xuyên việt nhao nhao thảm mắng.

Lý Lăng lộ ra bất đắc dĩ , đạo, “Kháng nghị cũng vô dụng, căn cứ Trung Quốc bên kia tin tức, hiện tại ngay cả Trung Quốc chính phủ cũng tìm không thấy Thiên Thần tổ chức tồn tại, đối phương thần bí tính quá cao, bọn hấn không chỉ một lần tìm kiếm qua, nhưng mỗi lần cuối cùng đều là thất bại!”

“Đáng chết, chẳng lẽ cứ như vậy bỏ mặc không quản?”

“Bọn hấn đây là tại công nhiên phá hư cảnh sát hình sự quốc tế trật tự!”

“Không tệ, bọn hấn Thiên Thần tổ chức như thế bất nhân, vậy chúng ta cũng không cần giằng cựa cái gì, ta hô hào đại gia liên hợp lại, tại dị giới cộng đồng ám sát Thiên Thần tổ chức!”

“Ta cũng đồng ý, là thời điểm cho bọn hấn một bài học!”

“Chúng ta Bạch Trạch vực nhiều cao thủ như vậy đều bị bọn hấn xử lý, không cho bọn hấn đánh đổi một số thứ, lại thế nào có thể?”

“Mặc dù chúng ta tự thân lực lượng không tính là gì, nhưng là chúng ta tại dị giới cũng có gia tộc, cũng có môn phái, tất cả đều có thể lợi dụng!”

Trong phòng họp.

Từng vị tinh anh người xuyên việt tất cả đều trở nên táo động.

Mỗi người đều tại dùng lực vỗ bàn, chuẩn bị liên hệ toàn cầu phạm vi bên trong tổ chức, đối 【 Thiên Thần tổ chức 】 làm ra chế tài.

“Các vị!”

Đội trưởng Alexander sắc mặt bất đắc dĩ, hai tay quơ quơ, ngừng lại đám người xao động, nói:

“Tại đối 【 Thiên Thần tổ chức 】 làm ra chế tài trước đó, ta nghĩ chúng ta vẫn là tốt nhất cùng Trung Quốc chính phủ thông báo một tiếng, nếu như bọn hấn y

nguyên tìm không thấy 【 Thiên Thần tổ chức 】 , hoặc là nói như cũ tại cố ý giấu diếm 【 Thiên Thần tổ chức 】 , như vậy chúng ta cứ dựa theo biện pháp của mình đến, nếu như bọn hắn lần này có thể tìm tới 【 Thiên Thần tổ chức 】 , như vậy kết quả tự nhiên tốt nhất!”

“Trung Quốc chính phủ nếu là nguyện ý giao ra bọn hắn, khẳng định đã sớm giao ra, lại làm sao chờ tới bây giờ?”

“Không tệ, nói cái gì tìm không thấy, còn không phải đang cố ý giấu diếm!”

“Ta không tin bọn hắn Trung Quốc người, chúng ta tình nguyện dùng biện pháp của mình!”

“Thiên Thần tổ chức đã dám cùng cảnh sát hình sự quốc tế là địch, như vậy thì phải làm cho tốt bị chế tài chuẩn bị!”

Đông đảo tinh anh người xuyên việt lần nữa kích động nói.

Bọn hắn thực lực bản thân tại dị giới mặc dù không tính là gì.

Nhưng là bọn hắn tại dị giới thân phận lại tất cả đều không thấp.

Mỗi người sau lưng đều có thể lực cường đại.

Khi bọn hắn phía sau màn thế lực liên hợp lại lúc, tuyệt đối sẽ là một cỗ sức mạnh cực kỳ khủng bố.

“Các vị trước lãnh tĩnh một chút, ta cái này để cho người ta sẽ liên lạc lại một chút Trung Quốc chính phủ!”

Alexander nói.

Hắn rất nhanh để cho người ta cho Trung Quốc bên kia đánh tới điện thoại.

Thời gian không lâu.

Trung Quốc cao tầng rất nhanh đến mức biết rồi cảnh sát hình sự quốc tế bên kia tao ngộ.

Rất nhiều người vì đó kinh hãi.

Thiên Thần tổ chức thế mà xử lý cảnh sát hình sự quốc tế bên kia nhiều cao thủ như vậy?

Còn tại dị giới còn giết chết một chút Thập phẩm cao thủ?

Thậm chí cùng một vị siêu phẩm cường giả tương chiến bình?

“Chúng ta đối với các người tao ngộ thâm biểu đồng tình, nhưng các người yên tâm, chúng ta nhất định sẽ tiếp tục cố gắng tìm kiếm đến Thiên Thần tổ chức, ta nghĩ trong chuyện này nhất định là tồn tại một loại gì hiểu lầm, chờ chúng ta tìm tới đối phương về sau, loại này hiểu lầm hẳn là liền có thể chính thức giải khai!”

Một vị Trung Quốc quan viên đáp lại nói.

“Không, không phải hiểu lầm gì đó, đây là tuyệt đối ác ý giết người, các người Trung Quốc nếu là không cho chúng ta một cái công đạo, chúng ta cảnh sát hình sự quốc tế sẽ hô hào toàn cầu các nơi tất cả người xuyên việt tổ chức, người xuyên việt liên minh cộng đồng ám sát 【 Thiên Thần tổ chức 】 !”

Một vị cảnh sát hình sự quốc tế mở miệng đáp lại, trực tiếp cúp điện thoại.

Trung Quốc thượng tầng lập tức một mảnh chấn động.

Không bao lâu.

Một vị lãnh đạo cấp cao điện thoại, lần nữa đánh vào đến Nhậm Quân trong tay.

“Nhâm đội trưởng, Thiên Thần tổ chức sự tình, đến cùng có hay không mặt mày rồi?”

Vị lãnh đạo kia vừa lên đến chính là trầm thấp hỏi.

Nhậm Quân dọa đến khế run rẩy, vội vàng đứng lên.

“Lãnh đạo yên tâm, đang điều tra!”

“Thật sao? Vậy người lập tức đem lần này sau khi xuyên việt trải qua tất cả mọi chuyện, hết thầy hướng ta báo cáo một lần, nhất là liên quan tới cảnh sát hình sự quốc tế bên kia!”

Vị lãnh đạo kia đột nhiên trầm giọng nói.

“Vâng, lãnh đạo!”

Nhậm Quân vội vàng mở miệng.

.

.

.

Thời gian không lâu.

Trưa ngày thứ ba.

Cảnh sát hình sự quốc tế bên kia ám sát hành động, vẫn

là bắt đầu.

Nhất tấc danh hiệu vì 【SSS】 siêu tuyệt mật hồ sơ, bị trực tiếp gửi đi đến toàn cầu phạm vi bên trong tất cả cường đại người xuyên việt cùng người xuyên việt trong tổ chức, trong lúc nhất thời, tại những người “xuyên việt” này cùng người xuyên việt trong tổ chức dẫn phát xôn xao.

“Ám sát Thiên Thần tổ chức?”

“Thiên Thần tổ chức tại dị giới có ý định phá huỷ người xuyên việt trật tự, gây ra hỗn loạn, đã ác ý giết chết vượt qua 26 vị tinh anh người xuyên việt, hiện tại cảnh sát hình sự quốc tế bộ môn hô hào tất cả cường đại người xuyên việt, tại dị giới vận dụng hết thảy lực lượng, diệt trừ 【Thiên Thần tổ chức】!”

“FUCK, Thiên Thần tổ chức bên trong thành viên tại dị giới giết chết qua Thập phẩm cao thủ? Còn chiến bình một vị Diệt Tà minh siêu phẩm trưởng lão? Đây là tại nói đùa hay sao?”

“Thần tượng, đây mới là thần tượng a!”

“Giết chết Thập phẩm, chiến bình siêu phẩm? Cảnh sát hình sự quốc tế xác định bọn hấn không có tính sai?”

“Lại là Thiên Thần tổ chức, chúng ta Kim Cương đậu hũ tổ chức nhất định sẽ ngăn lại cái này Thiên Thần tổ chức, đem bọn hấn thành viên toàn bộ bắt lại!”

“Chẳng lẽ chỉ có ta cảm thấy tổ chức của bọn hấn rất khốc? Ta muốn gia nhập tổ chức của bọn hấn!”

Từng cái quốc gia người xuyên việt, tại nhận được tin tức về sau, biểu hiện không giống nhau.

Một bộ phận người lộ ra rung động về giạt mình, một bộ phận người thì là kích động.

Còn có một bộ phận người thì lộ ra cực đại sùng bái chi tình, biểu thị nguyện ý gia nhập 【 Thiên Thần tổ chức 】 .

“Ta cảm thấy cái này nhất định là tồn tại một loại nào đó hiểu lầm, Thiên Thần tổ chức cao thủ không thể lại vô duyên vô cớ giết chết nhiều như vậy Lam Tinh người!”

“Không tệ, từ trước đó tổ chức này hành vi đến phân tích, bọn hắn tuyệt sẽ không tùy ý giết chết Lam Tinh người, tương phản, bọn hắn sẽ còn trợ giúp người ngoài hành tinh, mặc dù trợ giúp người phương thức có chút đặc biệt!”

“Ta cảm thấy chúng ta nhất định phải biết rõ ràng nguyên do!”

Cực kỳ cường đại người xuyên việt tại một chút tư mật trang web bên trong bắt đầu giao lưu.

Nhưng cũng có một bộ phận người xuyên việt, trong lòng rất lạnh, khi lấy được cảnh sát hình sự quốc tế bên kia tin tức về sau, trước tiên tổ chức hội nghị.

Nước Mỹ nào đó tài chính cao ốc.

Hơn mười vị tinh anh người xuyên việt hội tụ ở một đường.

Mỗi người đều thân cao mã đại, khí chất rất lạnh.

Bọn hắn có nam có nữ, các loại người loại không đồng nhất.

Tại đỉnh đầu của bọn hắn trên trần nhà, một cái cực đại

ky sĩ đồ án, cao cao tại thượng, giống như đúc, bộc lộ ra một cỗ vô hình khí thế.

Nước Mỹ Kỳ Sĩ tổ chức.

Đây là nước Mỹ mạnh nhất dân gian đoàn thể tổ chức, bên trong cao thủ nhiều như mây. Bọn hấn thành viên tại dị giới thân phận cũng rất cao, thấp nhất đều là nào đó nào đó nam tước chi tử, có người thậm chí là một vị nào đó bá tước người thừa kế.

Bọn hấn tại dị giới thực lực mặc dù còn không có đạt tới cao bao nhiêu tình trạng, nhưng là có thân phận người thừa kế tại, lại có thể vận dụng dị giới gia tộc cực kỳ cường đại lực lượng.

“Cái này Thiên Thần tổ chức từng chiếm được hai viên Thần Chủng, hiện tại còn giết chết nhiều như vậy cảnh sát hình sự quốc tế, đây đối với tất cả chúng ta mà nói đều là một cái cơ hội, một cái cầm xuống Thiên Thần tổ chức, ép hỏi ra Thần Chủng cơ hội!”

Cầm đầu ky sĩ đội trưởng Bleyer, ngữ khí lãnh đạm, ánh mắt sắc bén, mở miệng nói ra:

“Không lâu sau đó, ta chỗ dị giới gia tộc 【 Shawn gia tộc 】, sẽ tiến về Bạch Trạch vực, ta chuẩn bị thừa cơ hội này cùng ta tại dị giới phụ thân Taylor Shawn, tự mình đi vào Bạch Trạch vực tìm tòi hư thực, các người có hay không nguyện ý cùng ta cùng nhau quá khứ, các người yên tâm, có ta 【 Shawn gia tộc 】 che chở, ven đường bên trong tuyệt đối sẽ không xuất hiện bất kỳ vấn đề!”

“Nguyện cùng đội trưởng cùng ở tại!”

“Kỳ Sĩ tổ chức không quản ở nơi nào, đều hấn là cộng đồng hành động!”

“Không tệ, Ky Sĩ tổ chức không nên từ bỏ lẫn nhau!”

Từng vị thành viên khẳng khái mở miệng.

“Đã dạng này, loại kia lần sau sau khi xuyên việt, ta Ky Sĩ tổ chức sẽ kiếm chỉ Bạch Trạch vực, tự mình gặp một lần cái này Thiên Thần tổ chức!”

Đội trưởng Bleyer bàn tay nâng lên , ấn hướng về phía trên mặt bàn một trương giả lập địa đồ.

Cùng lúc đó.

Toàn cầu phạm vi bên trong cái khác tổ chức thần bí, giờ khắc này cũng nhao nhao đang họp.

Bất quá đáng tiếc, càng nhiều người đều là bởi vì đường xá xa xôi, căn bản không nguyện ý chạy tới Bạch Trạch vực.

Nam thị bên trong.

Ngày thứ tư buổi sáng.

Dương Phóng bọn người liền bị lần nữa gọi vào Nam thị tài chính cao ốc, tiến hành họp.

Mà khi nhìn thấy lần này nội dung của buổi họp về sau, Dương Phóng lập tức mặt mũi tràn đầy ngây thơ.

Mã mẹ nó?

Ám sát Thiên Thần tổ chức?

Cảnh sát hình sự quốc tế bên kia thế mà đã hướng toàn cầu phạm vi bên trong phát ra mệnh lệnh, để tất cả người xuyên việt trở lại dị giới về sau, vận dụng trong

tay các loại lực lượng, không tiếc bất cứ giá nào giết chết Thiên Thần tổ chức thành viên.

Tin tức này vừa ra, khoe miệng của hắn trực tiếp co quắp.

Gian phòng bên trong.

Cái khác Trung Quốc người xuyên việt thì nhao nhao xông xáo, cấp tốc nghị luận lên.

“Dựa vào cái gì ám sát Thiên Thần tổ chức, kháng nghị, chúng ta kháng nghị!”

“Đúng đấy, Thiên Thần tổ chức nói thế nào cũng là chúng ta Trung Quốc tổ chức của mình, chúng ta Trung Quốc hiện tại ngay cả mình quốc gia tổ chức đều không bảo vệ được, còn nói gì cường đại, hưởng chi Thiên Thần tổ chức còn đã cứu mạng của chúng ta!”

“Đúng đấy, không thể cảnh sát hình sự quốc tế bên kia nói cái gì chính là cái đó, chúng ta muốn bảo vệ quốc gia mình người xuyên việt!”

“Chống lại cảnh sát hình sự quốc tế, bảo hộ Thiên Thần tổ chức!”

“Lần này là bọn hắn cảnh sát hình sự quốc tế làm quá mức, bọn hắn gia nhập Diệt Tà minh, đồng thời còn mê hoặc chúng ta người cũng gia nhập trong đó, Thiên Thần tổ chức không có làm sai!”

Rất nhiều người kêu lên.

Nhậm Quân một mặt bất đắc dĩ, đột nhiên hai tay vung khẽ, mở miệng nói ra, “Các vị, ta biết ý của các người, các người yên tâm chính là, quốc gia là sẽ không dễ dàng giao ra Thiên Thần tổ chức, chuyện này đã có

quốc gia nhân viên cao tầng tự mình ra mặt xử lý!”

“Ta sở dĩ cùng các người nói lên chuyện này, chính là muốn chính thức nói cho các người biết, các người tại trở lại dị giới về sau, tuyệt đối đừng học những người khác đi đối phó Thiên Thần tổ chức, lấy các người thực lực, trước mặt Thiên Thần tổ chức, ngay cả một cái bình đẳng cơ hội nói chuyện cũng sẽ không có, liền sẽ bị giết chết!”

“Hiện tại các người có không ít người, tư tưởng không kiên định, đã lạng lẽ gia nhập Diệt Tà minh, vì thế còn kém chút cùng mình quốc gia người đoạn tuyệt vắng lai, loại hành vi này là cực kỳ không chịu trách nhiệm!”

“Bất quá Diệt Tà minh sự tình, ta đã không muốn lại truy cứu, hi vọng các người có thể lấy cái chết rơi người giới, không cần tiếp tục lại đi lẫn vào Thiên Thần tổ chức chuyện!”

Nhậm Quân thanh âm nghiêm túc dị thường.

Trong đám người Châu Vũ, Lý Phong một mặt ngưỡng ngưỡng, không dám nhìn hướng đối phương.

Hôm nay Nhậm Quân mặc dù không có chỉ mặt gọi tên phê bình bọn hắn.

Nhưng nói gần nói xa không khỏi là chỉ hướng bọn hắn.

...

Chương 155 : Lần nữa xuyên qua, Thập phẩm đỉnh phong

Nam thị hội nghị trọn vẹn mở cả ngày.

Trong lúc đó Nhậm Quân sau khi nói dứt lời, lại đến phiên Trình Thiên Dã nói chuyện.

Trình Thiên Dã sau khi nói xong, lại từ mấy vị khác quốc gia trọng yếu lãnh đạo nói chuyện.

Thậm chí vì Thiên Thần tổ chức sự thỉnh, Kinh Sư, Ma Đô người tổng phụ trách cũng tại ngày thứ hai tự mình chạy tới Nam thị, tìm Nhậm Quân kể đầu gối nói chuyện lâu.

“Nhâm đội trưởng, người liền thành thành thật thật cùng chúng ta giao một cái ngọn nguồn, các người đến cùng có tìm được hay không 【 Thiên Thần tổ chức 】 , các người khẳng định là tìm tới đối phương đi, có phải hay không đang cố ý giấu diếm, người cần gì chỗ tốt, người nói người coi trọng chúng ta Ma Đô cái gì, ta có thể trực tiếp điều phối cho các người Nam thị, chỉ cần người có thể để cho ta gặp được Thiên Thần tổ chức thành viên.”

Ma Đô người tổng phụ trách mở miệng nói ra.

“Ta Kinh Sư cũng là dạng này, Nhâm đội trưởng, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, người nhìn trúng cái gì, nói thẳng đi, phàm là ta có thể lấy được, khẳng định đều giúp người làm tới!”

Kinh Sư người tổng phụ trách nói.

Nhậm Quân một mặt cười khổ , đạo, “Hai vị thật sự là

hiểu làm ta, ta thật không có tìm được 【 Thiên Thần tổ chức 】 bất luận cái gì theo hầu, vẫn là câu nói kia, internet đã bị chúng ta lật nát, nhưng cũng không thể tìm tới bọn hắn.”

“Thật sự là kỳ quái, chẳng lẽ bọn hắn không lên mạng?”

Ma Đô người tổng phụ trách Thạch Tĩnh Nghiêm, nhíu mày nói.

“Các người nói có khả năng hay không là một loại khác tình huống?”

Kinh Sư người tổng phụ trách Từ Khai, sắc mặt ngưng trọng , đạo, “Cái này Thiên Thần tổ chức trên thực tế liên giấu ở các người Nam thị những này đặc biệt hành động nhân viên bên trong, cho nên các người mới vô luận như thế nào tìm cũng không tìm tới đối phương!”

“Cái gì?”

Nhậm Quân lấy làm kinh hãi , đạo, “Bọn hắn giấu ở chúng ta người bên trong?”

“Đúng vậy, bằng không, làm sao có thể tìm tới hiện tại còn tìm không thấy!”

Từ Khai ngữ khí trầm trọng , đạo, “Các loại phương pháp đều thử qua, cũng còn tìm không thấy, như vậy khó nhất đáp án liền có khả năng là thật!”

“Có khả năng!”

Ma Đô người tổng phụ trách Thạch Tĩnh Nghiêm cũng thanh âm trầm xuống , đạo, “Mà lại Nhâm đội trưởng trước đó cũng đã nói, các người tại dị giới các loại tin tức, đối phương đều cực kỳ hiểu rõ, thật giống như các người tại trong mắt đối phương không có bất kỳ cái gì bí

mặt, từ một điểm này nhìn, càng thêm nói rõ thành viên của cái tổ chức này, hơn phân nửa liền tiềm phục tại các người đặc biệt hành động nhân viên bên trong!”

Nhậm Quân trong lòng rung động.

Trải qua hai người một điểm phát, hắn lập tức kịp phản ứng.

Không tệ!

Cho tới nay, bọn hắn đều không để ý đến điểm này.

Bọn hắn trước đó một mực tại xoắn xuýt Thiên Thần tổ chức liên lạc phương thức, hiện tại xem ra, bọn hắn mặt ngoài thân phận rất có thể liền giấu ở bọn hắn những này ” người một nhà ” bên trong, cho nên căn bản không cần dùng điện tử liên hệ, mỗi lần họp đều có thể miệng liên hệ.

Dưới đĩa đèn thì tối!

Đây cũng là dưới đĩa đèn thì tối.

“Có thể coi là dạng này, muốn tra ra bọn hắn cũng quá khó khăn.”

Nhậm Quân sắc mặt biến đổi, nói: “Chúng ta có vài chục người bị truyền tống đến Bạch Trạch vực, lẫn nhau phân tán ra đến, còn có một bộ phận người không có bị truyền tống, y nguyên đợi tại Bạch Lạc thành, như vậy, coi như nghĩ điều tra tất cả mọi người, cũng căn bản là không có cách điều tra!”

Nhân viên của bọn hắn phân quá tản.

Muốn từng cái loại bỏ, lại thế nào khả năng.

“Chỉ cần kết luận điểm này như vậy đủ rồi, còn lại có thể chậm rãi điều tra!”

Ma Đô người tổng phụ trách Thạch Tinh Nghiêm ngưng tiếng nói: “Hiện tại các người không ngại trước từ bên người chỉ có ba mươi mấy người bắt đầu loại bỏ, chờ xác nhận bọn hắn không có bất cứ vấn đề gì về sau, lại đi loại bỏ những người khác, như vậy, sẽ tiến một bước thu nhỏ mục tiêu!”

“Không tệ!”

Kinh Sư người tổng phụ trách Từ Khai gật đầu nói.

“Tốt, trước hết làm như vậy!”

Nhậm Quân cũng là gật đầu mở miệng

Nội tâm của hắn bên trong đã có chút không kịp chờ đợi.

Nếu như suy đoán của bọn hắn là thật.

Như vậy không được bao lâu, bọn hắn liền có thể cùng Thiên Thần tổ chức thành viên thấy phía trên.

Riêng là ngấm lại, dòng suy nghĩ của hắn liền trở nên dị thường táo động.

“Nhâm đội trưởng, loại bỏ thời điểm cần phải cẩn thận, dù sao tại dị giới, đối phương bên kia thế nhưng là nắm giữ sức mạnh cực kỳ đáng sợ, có thể tùy thời đưa các người vào chỗ chết, vạn nhất nếu là chọc giận đối phương, kết cục sẽ không thể tưởng tượng!”

Từ Khai nhắc nhở nói.

“Yên tâm, điểm này ta tự nhiên biết!”

Nhậm Quân đáp lại nói.

Hắn khắc sâu biết tổ chức này thành viên đáng sợ.

Đã từng khi nào, tại một chỗ giao dịch trên đường, hắn thiếu chút nữa bị đối phương giết chết.

Cho nên, hắn há lại sẽ đàn độn tại dị giới trực tiếp điểm mình thân phận của đối phương?

“Đúng rồi, còn có một chuyện, các quốc gia tổ chức để cho tiện xâm nhập giao lưu, phía trước đoạn thời gian đã bắt đầu tạo dựng một cái toàn cầu phạm vi giao lưu diễn đàn, dùng để ở phía trên chia sẻ các loại tin tức, hiện tại quốc gia chúng ta đã chủ động xin gia nhập, hắn là không được bao lâu cái kia diễn đàn liền có thể thành lập hoàn tất, bất quá tại chính thức đối ngoại mở ra trước đó, diễn đàn chính thức cần để cho chúng ta thượng truyền một chút liên quan tới 【 Thiên Thần tổ chức 】 tin tức, chuyện này còn cần làm phiền Nhậm đội trưởng giải quyết!”

Kinh Sư người tổng phụ trách Từ Khai nói.

“Diễn đàn?”

Nhậm Quân sắc mặt khế giật mình, mở miệng nói, “Nhưng ta giải quyết như thế nào? Thiên Thần tổ chức tin tức, ta bên này cũng không có đạt được qua bất luận cái gì!”

“Không cần đến thượng truyền quá kỹ càng, chỉ cần tìm mấy cái Anime chế tác đoàn đội, tùy tiện đem Bạch Lạc thành đem đó chiến đấu cho hợp thành một chút, sau đó truyền cho bọn hắn là được rồi!”

Từ Khai khua tay nói.

Dù sao cũng không ai thấy qua Thiên Thần tổ chức chân chính diện mục.

Đối phương sở dĩ muốn lên truyền 【 Thiên Thần tổ chức 】 tin tức, đơn giản là muốn phân tích một chút bọn hắn thực lực.

Vậy bọn hắn liền thỏa mãn đối phương loại này nhu cầu tốt.

Trực tiếp dùng máy tính chế tạo một chút Anime, để bọn hắn từ từ chia tích chính là.

“Dạng này cũng được?”

Nhậm Quân khóe miệng co giật.

“Không phải đâu?”

Từ Khai nói.

Thời gian vượt qua.

Sau đó lại mở hai ngày hội.

Trong lúc đó Nhậm Quân, Trình Thiên Dã lần lượt đem tất cả mọi người kêu lên, thông qua hỏi thăm phương thức, lần nữa một lần nữa xác nhận một lần bọn hắn tại dị giới thân phận, tại cẩn thận đăng lục qua đi, liền để bọn hắn bắt đầu trở về.

Thẳng đến ngày thứ bảy giữa trưa.

Dương Phóng mới rốt cục đuổi tới Phương thị.

“Cảnh sát hình sự quốc tế.”

Hắn ngồi trong phòng, mày nhăn lại, lâm vào suy tư.

Nghĩ không ra cảnh sát hình sự quốc tế thế mà trực tiếp tại toàn cầu phạm vi bên trong ban bố lệnh truy sát.

Lần này phiền toái.

Bất quá cũng may dị giới địa lý đều tương đối đối lập.

Mỗi một khu vực ở giữa khoảng cách đều tương đương xa xôi, ở giữa thế núi chập trùng, nguy cơ trùng trùng.

Nếu không, lập tức đối mặt nhiều như vậy cảnh sát hình sự quốc tế truy sát, riêng là ngấm lại đều đủ đáng sợ.

Mặc dù những người “xuyên việt” này thực lực không ra thế nào nhỏ, nhưng là vạn nhất có người tại dị giới thân phận rất cao nên làm cái gì?

Tỉ như nào đó nào đó bang phái chi tử, nào đó nào đó thương hội chi tử.

Cho nên, tốt nhất vẫn là không cùng bọn hắn có xúc động tốt hơn.

Lần trước sở dĩ giết chết cảnh sát hình sự quốc tế thành viên, hay là bởi vì bọn hắn cùng Diệt Tà minh đi quá gần.

“Hi vọng lần sau trở về, đừng thật có quốc gia nào người xuyên việt tổ chức đàn độn chạy tới Bạch Trạch vực.”

Dương Phóng tự nói.

Mặc dù mình không muốn cùng bọn hắn là địch, nhưng nếu là bọn hắn một vị muốn tìm mình phiền phức, như vậy nên lúc động thủ, hắn nhất định sẽ không nương tay.

Dương Phóng nhìn xuống thời gian, đứng dậy nấu cơm.

Đang ăn xong sau cơm trưa, hắn liền trong phòng tiếp tục tu luyện.

Thế giới hiện thực thời gian, từng phút từng giây đều trọng yếu vô cùng.

Có lẽ lần sau sau khi xuyên việt, hắn liền có thể trực tiếp đạt tới Thập phẩm đỉnh phong.

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã vừa mới trở về không lâu.

Lão Ngô bên kia lần nữa vội vã chạy tới, mở miệng nói, “Trình đội trưởng, Hắc Thiết khu quần cư lần nữa phát hiện mấy vị mới người xuyên việt.”

“Lại có người mới? Lần này hết thấy nhiều ít?”

Trình Thiên Dã vội vàng hỏi thăm.

“Không nhiều, chỉ có tám cái!”

Lão Ngô mở miệng.

“Tốt, ngày mai lập tức liên hệ với bọn hắn, để bọn hắn toàn bộ tới, còn có, để trước đó đám kia đợi tại Hắc Thiết khu quần cư người cũng toàn bộ chạy đến!”

Trình Thiên Dã nói.

“Vâng, đội trưởng!”

Lão Ngô bên kia lập tức bắt đầu liên hệ tới.

Trình Thiên Dã suy nghĩ kỹ một chút, vẫn là lập tức đem

tin tức nói cho Nhậm Quân.

Người xuyên việt quần thể đang thông thả mở rộng, có bất kỳ mới phát thành viên xuất hiện, bọn hắn hiện tại cũng bị yêu cầu lập tức báo cáo.

Thời gian vượt qua.

Sau đó lại qua bảy ngày thời gian.

Trong vòng bảy ngày không có bất kỳ cái gì sự tình phát sinh, Dương Phóng một mực tại cố gắng trong tu luyện.

Mà để hắn một mực hơi cảm giác vui mừng là, cha mẹ hắn đến bây giờ còn không có xuyên qua, cũng không có thân thích xuyên qua!

Đối với hắn mà nói, không có so đây càng tốt địa tin tức.

Thẳng đến thứ tám trời xế chiều, điện thoại mới lần nữa không bị khống chế chấn động.

Dương Phóng cầm điện thoại di động lên xem xét.

Chỉ gặp Trình Thiên Dã bên kia lần nữa phát tới một tin tức.

“Các vị, vừa mới nhận được mệnh lệnh, quốc tế tổ chức bên kia liên thủ thành lập một cái diễn đàn, dùng để ở phía trên tiến hành tin tức giao lưu cùng cùng hưởng, hiện tại diễn đàn ngay tại trong khảo nghiệm, có người hay không nguyện ý sớm thể nghiệm, muốn thể nghiệm có thể liên hệ ta, danh ngạch có hạn, chỉ có ba cái!”

“Diễn đàn?”

“Mả mẹ nó, còn có loại vật này?”

“Ta, ta, ta nguyện ý thể nghiệm!”

“Trình đội trưởng, còn có ta, ta cũng nguyện ý!”

Rất nhiều người nhao nhao xông xáo, tranh nhau báo danh.

Dương Phóng cũng là nao nao.

Bất quá khi nhìn thấy chỉ có ba cá thể nghiệm danh ngạch về sau, hắn vẫn là từ bỏ.

Lấy thân phận của hắn bây giờ, chỉ có ba cái danh ngạch lời nói, đến phiên ai cũng không có khả năng đến phiên chính mình.

Dù sao đằng sau khẳng định sẽ còn đối tất cả mọi người tiến hành mở ra.

Sớm thể nghiệm muộn thể nghiệm, tựa hồ cũng không có gì khác biệt.

Dương Phóng trực tiếp không tiếp tục để ý.

Đến trưa trôi qua rất nhanh.

Ban đêm.

Vừa mới đến 07:20 phân, đã lâu cảm giác lần nữa tại Dương Phóng cánh tay xuất hiện.

“Đến rồi!”

Trong mắt của hắn tinh quang, lần nữa nằm ở trên giường, từng đợt trời đất quay cuồng cảm giác lần nữa từ não hải đánh tới.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng miệng lớn thở hổn hển, lần nữa từ trên giường đứng dậy, mắt thấy bên trong căn phòng lờ mờ ánh nến, sau đó đột nhiên kịp phản ứng, lập tức không kịp chờ đợi mở ra bảng xem xét.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/122 tuổi

Tu vi: Thập phẩm 【 8860/9000 】

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ bát trọng 【 23200/24000 】 , Cảm Ứng quyết đệ tam trọng 【 1200/2400 】 , Kim Thân quyết đệ nhị trọng 【 100/3000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ nhất trọng 【 1800/3000 】

“Thập phẩm đỉnh phong!”

Dương Phóng trong mắt tinh quang chớp động.

Quả nhiên cùng hấn dự liệu đồng dạng.

Trở về về sau trở lại, tu vi tăng lên trên diện rộng.

Mặc dù điểm kinh nghiệm không có triệt để viên mãn, nhưng rời đi viên mãn cũng đã không xa.

Sau đó, chỉ cần lại đến hai lần tắm thuốc, liền có thể đem điểm kinh nghiệm triệt để viên mãn.

Nghĩ tới đây, Dương Phóng thừa dịp thời gian còn sớm, lập tức gọi tới điểm tiểu nhị, để điểm tiểu nhị vì hấn nấu nước.

Hôm sau thật sớm.

Dương Phóng từ thùng thuốc bên trong đứng dậy, toàn

thân trên dưới cơ bắp hiển hiện, tràn ngập một cỗ khó tả khí thế.

“Thập phẩm viên mãn, đáng tiếc không còn tiếp tục tăng trưởng.”

Dương Phóng mày nhăn lại, thấp giọng tự nói.

Tu vi của hắn không có gì bất ngờ xảy ra, tại lại lấy được hai lần tắm thuốc về sau, quả nhiên đạt đến Thập phẩm đại viên mãn.

Chỉ tiếc đằng sau lại tiếp tục mấy lần tắm thuốc, lại tất cả cũng không có lại tiếp tục gia tăng tu vi.

Tựa hồ đây đã là nhân thể cực hạn.

Cái này khiến trong lòng của hắn suy tư không thôi.

Khó trách đột phá siêu phẩm nhất định phải dùng 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】 .

Khi tiến vào Thập phẩm về sau, vốn có tắm thuốc quả nhiên không có bất kỳ chỗ dùng nào.

“Hiện tại chỉ hi vọng Lôi Âm hô hấp pháp có thể tiếp tục sáng tạo kỳ tích a “

Hắn lau khô thân thể, bắt đầu kiểm tra Lôi Âm hô hấp pháp cần có dược liệu.

Đương cảm thấy được thiếu khuyết mấy vị vật liệu về sau, Dương Phóng trong lòng suy tư, vẫn là quyết định đi ra ngoài mua sắm.

Lôi Âm hô hấp pháp vật liệu, dị thường đắt đỏ, so với tinh thần hệ dược liệu đều muốn thừa thớt.

Nếu không lần trước Dương Phóng cũng sẽ không chỉ mua mấy phần.

Thật sự là Nam Sơn Thành bên trong các nhà đều chạy một lượt, cũng mới tìm tới kia mấy phần.

Lần này, Dương Phóng y nguyên như thường ngày.

Từ buổi sáng một mực tìm được đang lúc hoàng hôn, mới rốt cục góp đủ sáu phần.

Ngay tại hấn lưng đeo cái bao, hướng về vốn có khách sạn trở về thời điểm, bỗng nhiên, thân thể cứng đờ, trở nên toàn bộ tinh thần đề phòng, ánh mắt đột nhiên hướng về phía trước nhìn lại, đồng tử đột nhiên co lại.

Một đạo người mặc trường bào màu xám nam tử trung niên, chấp hai tay sau lưng, đứng ở phía trước, một mặt giống như cười mà không phải cười nhìn mình.

Tựa hồ chuyên môn ở chỗ này chờ đợi đồng dạng.

“Tiêu sư diệt, nhiều ngày như vậy không thấy, người đi chỗ nào a?”

Trần quản sự cười nói.

Dương Phóng không nói một lời, không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi, tốc độ triển khai, hướng về ngoài thành cấp tốc phóng đi.

...

Chương 156 : Giết Trần quản sự

Mặt trời xuống núi.

Hơn phân nửa thành trì đều sa vào đêm trong mờ tối.

Ngoài thành sơn lâm càng là lộ ra càng đen nhánh.

Dương Phóng tốc độ cực nhanh, từ khi phát hiện Trần quản sự về sau, không nói một lời, khinh công triển khai, một đường hướng về nơi núi rừng sâu xa cuồn vút đi, tráng kiện hai chân tựa như hai viên to lớn lò xo, mỗi một lần thoát ra đều có thể xông ra rất xa khoảng cách.

Liên tục cuồn xông, sớm đã không biết cách xa Nam Sơn Thành không biết bao xa.

“Tiêu sư điệt, cần gì phải chạy a?”

Bình thần nhạt thanh âm bỗng nhiên sau lưng Dương Phóng tiếp tục vang lên.

“Thời gian dài như vậy không thấy, bản nhân có rất nhiều lời ngữ muốn hỏi ngươi a!”

Trần quản sự một thân áo bào xám, quần áo liệt đày, giống như là đi bộ nhàn nhã, thân thể vững vàng dán tại hậu phương, thoạt nhìn như là không cần tốn nhiều sức đồng dạng.

“Trần quản sự, lần này xuất hành, chúng ta gặp phải Diệt Tà minh, bị Diệt Tà minh chỗ phục kích, tất cả mọi người đều đã chết, chỉ có chính ta sống sót, ta nhất thời sợ hãi, lúc này mới không có tiến về bên tàu, còn xin Trần quản sự thay ta hướng Ngô trưởng lão thỉnh tội ,

chờ ta điều chỉnh xong về sau, tự nhiên sẽ lần nữa trở về!”

Dương Phóng cũng không quay đầu lại, tiếp tục vọt tới trước.

“Thật sao?”

Trần quản sự thanh âm nhàn nhạt tiếp tục vang lên ,
đạo, “Chuyện này chỉ có chính người đi nói mới được, ta
đáng là gì a? Chúng ta vi ngôn nhẹ, coi như nói ra, Ngô
trưởng lão cũng sẽ không tin, Tiêu sư diệt, người vẫn là
đi theo ta đi!”

Sưu!

Thân thể của hắn đột nhiên tăng tốc, bàn tay nhô ra,
năm cái ngón tay tất cả đều hóa thành màu đen kịt, mặt
ngoài hiện ra cường đại sức mạnh đáng sợ, khiến cho
không khí đều đang phát ra chói tai tê mình, trực tiếp
hướng về Dương Phóng phần gáy hung hăng chộp tới.

Dương Phóng nhướng mày, thân thể như thiếu điện trở
lại, một quyền đánh tới hướng Trần quản sự.

Thập tự quyền!

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, lực lượng kinh khủng lấy hai
người làm trung tâm trực tiếp hướng về bốn phía quét
sạch.

Sơn lâm lắc lư, tàn nhánh lá rụng lung tung bay múa.

Hai đạo nhân ảnh tất cả đều lùi ra ngoài, vũng vàng rơi
vào hậu phương một tảng đá lớn phía trên.

“Ừm?”

Trần quản sự mày nhăn lại, cảm thấy được không đúng.

Dương Phóng thế mà chặn hấn?

Lấy Thập phẩm tu vi chặn hấn siêu phẩm?

“Tiêu sư diệt, nguyên lai người vẫn luôn che giấu thực lực!”

Thanh âm hấn đậm mạc, con người sắc bén như đao, chăm chú nhìn Dương Phóng.

Dương Phóng quần áo liệt đấy, mặt không biểu tình, trên người kịch độc trên đường đi đều đã phóng thích hoàn tất.

“Trần quản sự, ta xưa nay không muốn đi trêu chọc ai, cũng không muốn gia nhập cái gì thế lực tranh đấu, ta chỉ muốn yên lặng còn sống, cho ta một cái cơ hội đi!”

“Cơ hội? Cơ hội là mình tranh thủ, người vẫn là trở về cùng Ngô trưởng lão nói đi.”

Trần quản sự ngữ khí thanh đậm, tiếp tục mở miệng.

“Ngô trưởng lão.”

Dương Phóng trầm mặc, ngẩng đầu lên, một đôi mắt dần dần chuyển sang lạnh lẽo, đạo, “Nếu là có thể cùng Ngô trưởng lão nói, ta há lại sẽ không quay về? Trần quản sự, lặp lại lần nữa, đừng để ta khó làm!”

“Không phải ta để người khó làm, mà là người đang ép ta “

Trần quản sự ngữ khí lãnh đậm, “Tiêu sư diệt, như là đã

quyết định phản loạn, có một số việc cần gì phải nhiều lời!”

“Ừm?”

Dương Phóng hơi nheo mắt lại, chăm chú nhìn Trần quản sự.

Một lát sau, hấn toàn thân trên dưới khí tức mãnh liệt, từng mảnh từng mảnh đáng sợ lôi quang trực tiếp ở ngoài thân thể hấn nổi lên, điểm điểm lôi điện toán loạn, khiến cho khí thế của hấn dần dần trở nên đáng sợ.

“Đã dạng này, vậy liền một trận chiến đi!”

Sưu!

Thân thể của hấn trong nháy mắt cuồng lao ra, nhanh đến cực hạn, tựa như tia chớp, hơn mười mét khoảng cách cơ hồ trong nháy mắt vọt tới phụ cận, một quyền đánh tới hướng Trần quản sự.

Bằng Hư lâm không bộ!

Lôi Quang bộ!

Ầm ầm!

Nắm đấm ném ra, lại nhanh lại mãnh, tốc độ so với lúc trước lập tức tăng lên nửa lần nhiều.

Tốc độ đáng sợ để Trần quản sự đều đồng tử co rụt lại, trong lòng kinh hãi, cơ hồ phản ứng không tới.

Gia hỏa này!

Trước đó còn không phải hấn toàn bộ thực lực?

Hắn gầm thét một tiếng, hai tay nâng lên, cơ hồ trong nháy mắt ngăn trở mặt, toàn thân trên dưới chân khí mãnh liệt, như là sôi trào, trực tiếp hình thành một cái cự đại phòng ngự lồng ánh sáng, vững vàng bảo vệ tự thân thân thể.

Oanh!

Một cái đâm quyền trực tiếp rắn rẫn chắc chắc đánh vào Trần quản sự trên hai tay, trong nháy mắt phát ra kinh khủng điếc tai tiếng vang, năng lượng khổng lồ ba động trực tiếp lấy hai người thân thể làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi.

Soạt!

Dưới chân mặt đất như là bị cày tử cày qua đồng dạng, bắt đầu kịch liệt cuồn cuộn, từng mảnh từng mảnh đất đá bị lật ra, sau đó nhao nhao bạo tạc, ầm ầm nổ vang.

Trần quản sự hơi đỏ mặt, phát ra kêu rên, trong lòng vừa kinh vừa sợ, chỉ cảm thấy hai tay chỗ truyền đến khó có thể tưởng tượng kịch liệt xương đau nhức, giống như là bị một đầu kinh khủng yêu thú cho hung hăng đụng, bên ngoài thân hộ thể chân khí đều đang nhanh chóng vỡ tan, bị từng tầng từng tầng đánh tan.

“Làm càn!”

Trong miệng hắn gầm thét, thân thể chấn động, cưỡng ép bộc phát ra lực lượng kinh khủng, muốn phản kích.

Nhưng mà, Dương Phóng một quyền ném ra về sau, kinh khủng thân thể đơn giản giống như là biến thành lôi quang, nhanh đến mức khó mà tin nổi, hoàn toàn để hắn không kịp phản ứng, vây quanh thân thể của hắn trực tiếp bắt đầu huy quyền đập loạn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, lôi quang mãnh liệt.

Nương theo lấy vô cùng kinh khủng to lớn cự lực.

Mỗi một cái ném ra, giống như là một đầu đáng sợ cự yêu tại hung hăng chặt động móng.

Ngấn ngủi trong chốc lát, Dương Phóng trực tiếp cuồng nện mấy chục quyền.

Trần quản sự vừa mới bắt đầu còn có thể miễn cưỡng ngăn cản, nhưng theo mấy chục quyền cuồng bạo như mưa rơi đập xuống, Trần quản sự bên ngoài thân hộ thể chân khí càng ngày càng không chịu nổi, càng ngày càng hỗn loạn.

Đến cuối cùng triệt để vỡ tan.

Oanh!

Hắn bị Dương Phóng một quyền nện ở cái cằm, trong miệng cuồng phún một búng máu, thân thể trực tiếp hướng về hậu phương hung hăng bay ngược ra ngoài.

Cơ hồ tại hắn vừa mới bay ngược, Dương Phóng thân thể liền lần nữa hướng về Trần quản sự thân thể cuồng mãnh vọt tới trước tới.

Trần quản sự quả là nhanh bị đánh cho choáng váng.

Hắn mặt mũi tràn đầy kinh sợ cùng không thể tin.

“Đủ rồi!”

Ầm ầm!

Hắn bên ngoài thân lằn nửa bộc phát ra kinh khủng chân khí ba động, thân thể giữa không trung bên trong sinh sinh ngừng lại, con mắt băng hàn, như là thiểm điện, trong lúc đó thân thể nhanh chóng vọt tới trước, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng nghênh đón.

“Người chết đi cho ta!”

Bàn tay của hắn hoàn toàn biến thành màu đen kịt.

Từ bàn tay tới tay cánh tay, tràn ngập một tầng kinh khủng yêu dị khí tức, huy động lên đến, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng cắm tới.

Dương Phóng diện mục ngưng tụ, trong nháy mắt từ Trần quản sự một chưởng này hạ cảm thấy một cỗ khó tả áp lực thật lớn.

Gặp nguy hiểm!

Hắn không chút nghĩ ngợi, thân thể đột nhiên rút lui.

Lôi Quang bộ + Bằng Hư lâm không bộ!

Vèo một tiếng, trong nháy mắt thối lui, tàn ảnh trùng điệp, cùng Trần quản sự kéo dài khoảng cách.

Trần quản sự sắc mặt âm trầm, hai cái cánh tay tất cả đều biến thành màu đen kịt, khí tức kinh khủng, giống như là nhiễm phải mực nước, hướng về Dương Phóng tàn ảnh liên tiếp cấp tốc oanh sát mà đi.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng chuỗi đáng sợ oanh minh trong nháy mắt phát ra.

Nơi đây hoàn toàn đại loạn, khắp nơi đều là tàn ảnh cùng lực lượng kinh khủng.

Từng cây đại thụ liên tiếp vỡ ra, từng khối cự thạch ngàn cân không ngừng mà bị chấn đến giữa không trung.

Đảo mắt lần nữa quá khứ hơn mười chiêu.

Phốc phốc!

Trần quân sự thân thể dừng lại, đột nhiên lão đảo, đột nhiên phun ra một búng máu, cảm thấy thể nội kinh mạch truyền đến khó tả đâm nhói, sắc mặt tái nhợt, không thể tưởng tượng nổi dùng bàn tay sờ soạng máu trên khoe miệng nước.

“Đây là.”

Tròng mắt của hắn bên trong lộ ra nồng đậm kinh sợ, lần nữa quay đầu hướng về cách đó không xa xảo trá tàn nhẫn, như là con thỏ, lảng lảng sừng sững Dương Phóng nhìn lại, điềm nhiên nói: “Người cho ta hạ độc?”

“Trần quân sự thực lực quả nhiên đủ mạnh, bị ta hạ 24 loại kịch độc, thế mà có thể ngoạn kháng đến bây giờ, bội phục, thật sự là bội phục!”

Dương Phóng diện mục biểu lộ.

“Đáng chết!”

Trần quân sự thân thể lắc lư, kém chút nhịn không được lần nữa phun ra một búng máu, trong lòng triệt để hoảng sợ, không muốn tiếp tục chờ lâu, trực tiếp xoay người rời đi, hướng về nơi xa trong rừng phóng đi.

Nhưng mà Dương Phóng đem hắn vất vả dẫn tới, há lại sẽ để hắn rời đi?

Con người phát lạnh, Dương Phóng thân thể đột nhiên

xông ra, bên ngoài thân lôi quang lấp lóe, quả là nhanh đến cực hạn.

Sưu!

Ầm ầm!

Cơ hồ trong nháy mắt xông qua, một chưởng hướng về Trần quân sự phía sau lưng hung hăng đập tới.

Trọng chưởng!

Một chưởng này đánh ra, Dương Phóng cánh tay cơ hồ trong nháy mắt thô to một vòng, từ lòng bàn tay đến cẳng tay, tất cả cơ bắp hết thảy hiển hiện, nổi gân xanh, ẩn chứa lôi quang, uy lực lớn đến không thể tưởng tượng nổi.

Trần quân sự cảm thấy được đáng sợ nguy cơ, trong lòng kinh sợ, vội vàng liều lĩnh cấp tốc trở lại ngăn cản.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, ba động khùng bố lần nữa lấy hai người làm trung tâm hướng về bốn phía quét sạch, từng cây đại thụ bị chấn động đến cấp tốc nổ tung.

Phốc phốc!

Trần quân sự cuồng phún một bùng máu, thân thể hung hăng bay ngược, như là đạn pháo, bị Dương Phóng một chưởng đánh bay mấy chục mét, hai cái cánh tay tất cả đều bị đánh đứt đoạn ra, hung hăng nện ở nơi xa.

Bên ngoài thân quần áo đều tại đáng sợ lôi quang phía dưới bị đốt cháy bùng, lộ ra bên trong cháy đen màu sắc làn da.

“Khụ khụ khụ “

Trần quản sự ho ra đầy máu, trong lòng hoảng sợ, nện ở nơi xa về sau, không ngừng mà trên mặt đất giầy dụa, trong lòng tràn ngập một loại trước nay chưa từng có tử vong khí tức.

Dương Phóng thì là bị chấn động đến cấp tốc rút lui.

Rất nhanh, thân thể lần nữa ngừng lại, nhẹ nhàng hoạt động cổ tay, sắc mặt lãnh đạm, tiếp tục bước đi bước chân, hướng về Trần quản sự bên này đi tới, nói: “Làm siêu phẩm, không gì hơn cái này!”

“Người Tiêu sư điệt, tha mạng tha ta.”

Trần quản sự trong miệng thổ huyết, gian nan cầu xin tha thứ.

Dương Phóng lần nữa trầm mặc, từng bước một tiếp cận mà đến, nói: “Ta rất muốn tha cho người, thế nhưng là ai có thể bỏ qua cho ta? Trần quản sự, người đêm nay sống không được, người nhược hận liền đi hận Ngô trưởng lão đi, ta chỉ muốn còn sống, là các người nhiều lần bức bách!”

“Người!”

Trần quản sự lộ ra tuyệt vọng, trong miệng đột nhiên cười ha hả , đạo, “Ngô trưởng lão? Ha ha ha.”

Trên mặt hắn hiển hiện vẻ âm tàn, vèo một tiếng, thân thể lần nữa từ dưới đất vọt lên, liều mạng bên trên máu me đầm đìa cùng hai tay gãy xương, đột nhiên hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng công sát mà tới.

Dương Phóng hơi nheo mắt lại, hàn quang hiển hiện, thân thể trong nháy mắt nghênh đón.

Phanh phanh phanh phanh!

Song phương lần nữa cấp tốc giao thủ với nhau.

Trong nháy mắt lần nữa đối oanh hơn mười chiêu.

Răng rắc!

Dương Phóng một cước đá vào Trần quản sự cái cằm, đem hấn thân thể lần nữa đá bay, mà hậu thân thân thể nhanh chóng cuồng xông mà qua, một quyền hướng về Trần quản sự lồng ngực hung hăng đập tới.

Ầm!

Xương cốt đứt đoạn, máu tươi như mưa.

Trần quản sự thân thể giống như là rách da cầu, hung hăng bay ngược, nện ở nơi xa, toàn bộ lồng ngực lõm không còn hình dáng, trong miệng không ngừng ho ra máu, khí tức uể oải, nằm trên mặt đất, cũng không còn cách nào động đậy mảy may.

Dương Phóng trên người lôi quang lập tức bắt đầu cấp tốc nội liễm, nguyên bản mênh mông khí tức cũng bắt đầu từng đợt khôi phục nguyên dạng, rất nhanh thân thể đã trở nên cùng trước đó giống nhau.

Sắc mặt của hấn có chút trắng bệch, hít một hơi thật sâu, qua đi tới hồi lâu, mới rốt cục khôi phục lại.

Dương Phóng từ trong ngực lấy ra một cái Bạch sắc bình sứ, hướng về Trần quản sự chạy đi đâu tới, trực tiếp đem dược thủy cho Trần quản sự cho ăn xuống dưới.

“Ngô trưởng lão có biết hay không người qua đây?”

Dương Phóng mặt không biểu tình.

“Không biết.”

Trần quản sự sắc mặt ngốc trệ.

“Những ngày này, Ngô trưởng lão có hay không đi tìm ta?”

“Đi tìm!”

Trần quản sự trung thực đáp lại.

“Trong tông môn còn có bao nhiêu là Ngô trưởng lão người?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Không có.”

“Không có?”

Dương Phóng tròn mắt hơi híp, nói: “Sau lưng không ai, Ngô trưởng lão dám làm ra chuyện như vậy?”

“Đúng vậy, thật không có.”

Trần quản sự thì thào đáp lại.

“Đa tạ!”

Ầm!

Dương Phóng một chưởng đóng ra, triệt để kết quả Trần quản sự, sau đó ở trên người hắn tìm tòi.

Một lát sau, thu hồi một túi tiền, lần nữa lấy ra một cái

màu đỏ bình ngọc, đem bên trong thuốc bột đổ ra, đều đều rơi vào Trần quân sự khuôn mặt.

Xuy xuy xuy!

Từng đợt khói xanh phát ra.

Trần quân sự khuôn mặt lập tức tại lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc hủ thực, trong nháy mắt cả viên đầu lâu liền bị thuốc bột hòa tan, hoàn toàn biến thành chất lỏng, liền đới lấy bả vai, lồng ngực cũng hết thấy biến mất.

Dương Phóng thu hồi hóa thi phần, lần nữa vươn người đứng dậy, trong lòng suy tư.

Một lát sau, thân thể của hắn vọt thẳng ra, hướng về Thần Võ tông tiến đến.

Đầu tiên là trở về một chuyến trụ sở, đem trên người dược liệu thích đáng cất kỹ về sau, sau đó Dương Phóng ngay đêm đó đi bá kiến mình vị kia tiện nghi sư tôn, đem trước trên bến tàu phát sinh sự tình xóa cất giảm giảm, chuyên chọn trọng điểm cùng Hải Sa viện viện chủ nói một lần.

“Người nói cái gì? Đông Giang bến tàu Ngô trưởng lão vậy mà âm thầm làm xuống loại chuyện này?”

Tổng Kim Luân nhướng mày, nhìn về phía Dương Phóng.

“Đúng vậy, sư tôn.”

“Tiêu Phóng, người cũng đã biết oan uổng trưởng lão, ra sao chịu tội?”

“Đệ tử biết, đệ tử tuyệt không dám oan uổng trưởng

lão.”

“Vậy người dám không dám ra mặt làm chứng?”

Tổng Kim Luân thanh âm nặng nề.

“Đệ tử nguyện ý!”

Dương Phóng đáp lại.

Không lật đổ Ngô trưởng lão, hấn sau này tuyệt sẽ không có ngày sống dễ chịu.

Đã quyết định đến đây báo cáo, như vậy tự nhiên không thể lại sợ đầu sợ đuôi.

“Tốt!”

Tổng Kim Luân ngữ khí lạnh lùng, đạo, “Người theo ta đi, tiến về Cháp Sự đường!”

Hấn vươn người đứng dậy, hướng về nơi xa đi đến.

Dương Phóng cắn răng một cái, tại sau lưng theo đuôi quá khứ.

Không bao lâu.

Cháp Sự đường bên trong, tiếng trống vang lên, bảy viện hội thẩm bắt đầu.

Bảy cái đại viện viện chủ toàn bộ chạy đến.

Mỗi người đều cao cao ngời ngay ngắn, sắc mặt lạnh lùng, khí tức kéo dài, thâm bất khả trắc, từng đôi mắt hướng về phía dưới đứng thẳng Dương Phóng nhìn lại.

“Báo cáo trưởng lão, lá gan không nhỏ, theo ta thấy còn

thăm vấn cái gì? Trực tiếp một chương đập chết đi!”

Kim Cương viện Viên Thanh Sơn, ngữ khí lạnh lùng, phát tay nói.

“Bản tông khai tông đến nay, truyền thừa hơn tám trăm năm, còn chưa bao giờ có đệ tử báo cáo trưởng lão sự tình, cái này tiền lệ không thể phá!”

Vân Ưng viện viện chủ Trần Hồng Ưng, ngữ khí thanh lãnh, mở miệng nói ra.

“Xác thực không có thăm cần thiết, bất kể có phải hay không là thật, đối ta Thần Võ tông mà nói, đều là một cái chỗ bần!”

Thanh Thành viện viện chủ lạnh lùng nói.

Phía dưới.

Dương Phóng trong lòng trong nháy mắt phát chìm, dâng lên một cỗ to lớn không ổn.

Xong.

Những này Thần Võ tông cao tầng so với hắn trong tưởng tượng còn muốn không chịu nổi.

“Các vị, không thể nói như thế, ta Thần Võ tông lúc nào thành tàng ô nạp cấu chi địa rồi?”

Hải Sa viện viện chủ Tống Kim Luân bỗng nhiên mở miệng.

“Không tệ, Thần Võ tông truyền thừa hơn tám trăm năm, có thể đi đến hôm nay, dựa vào là cái gì? Là thực lực của các vị sao? Không, dựa vào là môn quy, trưởng lão phạm sai lầm, chẳng lẽ liền không thể trừng phạt?”

Cự Kinh viện viện chủ lạnh lùng mở miệng, “Ta không tin các vị sinh ra chính là viện chủ, các người ai không có làm qua đệ tử? Làm đệ tử thời điểm, gặp lòng dạ hiểm độc trưởng lão, các người chọn ẩn nhẫn?”

“Điểm này ta cũng đồng ý Cự Kinh viện chủ, trưởng lão phạm sai lầm, nên muốn cùng đệ tử cùng tội, hưởng hờ, một vị trưởng lão nguy hại, xa so với đệ tử càng nghiêm trọng hơn, nếu là một vị dung túng, sẽ chỉ phạm phải càng lớn sai!”

Hồ Cứ viện viện chủ lạnh giọng nói, “Kim Cương viện, Vân Ưng viện như thế che chở Ngô Tam Giang, không phải là được Ngô Tam Giang chỗ tốt gì?”

“Hừ!”

Kim Cương viện viện chủ Viên Thanh Sơn phát ra hừ lạnh, lạnh lùng nhìn thoáng qua Hồ Cứ viện viện chủ, âm thanh lạnh lùng nói, “Ta cũng không dám đến chỗ tốt gì, đã các vị đã làm ra quyết định, vậy bản thân cũng liền không cần thiết nói thêm cái gì, cáo từ!”

Ông tay áo của hắn hất lên, đứng dậy rời đi.

Một điểm mặt mũi cũng không cho các đại viện chủ lưu.

Vân Ưng viện viện chủ Trần Hồng Ưng, Thanh Thành viện viện chủ Lưu Hồng Kinh tất cả đều đứng dậy rời đi, thần sắc lãnh đạm, một khắc không lưu.

Cái khác viện chủ đều là phát ra hừ lạnh, lộ ra bất mãn.

“Các vị, đã Kim Cương, Vân Ưng, Thanh Thành tam đại viện cũng không có ý kiến, vậy chúng ta nhận việc không nên chậm trễ, tối nay liền cầm xuống Ngô Tam Giang, lên tiếng hỏi nguyên do!”

Tổng Kim Luân nói.

“Lẽ ra nên như vậy!”

“Không tệ, sớm một chút ra tay, đừng để hắn chạy!”

Những người khác nhao nhao gật đầu.

“Tiêu Phóng, ngươi đi về nghỉ, sau đó ta lại tìm ngươi!”

Tổng Kim Luân thản nhiên nói.

“Vâng, sư tôn!”

Dương Phóng chấp tay.

....!

Chương 157 : Thực lực tăng lên, trấn thủ mở bạc!

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng ngâm tậi Lôi Âm hô hấp pháp tắ m thuốc bên trong, yên lặng tu luyện, trong đầu như cũ tậi hồi tưởng đén trước đó tậi Chấp Sự đưòng gặp sự tình, trong lòng dần dần chuyển sang lạnh lẽo.

Thần Võ tông cao tầng lại cũng mục nát như vậy sao?

Nhất là Kim Cương viện viện chủ lời nói, đén nay để hấn ký ức càng thanh.

“Chắ lẽ hấn là Ngô Tam Giang người giặt dây?”

Dương Phóng nhíu mày.

Nhưng hấn rõ ràng đã từ Trần quản sự nơi đó biết đưọc, Ngô trưởng lão sau lưng cũng không có người khác.

Trước đó mình cho Trần quản sự rót hết tên là 【 Tiêu Hồn thủy 】 .

Một khi uống hết về sau, không cần trong chốc lát, liền sẽ đánh mất ngăn cản, ngoan ngoãn nghe lời, hỏi cái gì nói cái nấy.

Trần quản sự tu vi tuy cao, nhưng ở lúc ấy đã bị mình đánh thành trọng thương, uống xong Tiêu Hồn thủy về sau, là tuyệt đỏi không thể nào ngăn cản mới đúng.

“Bất kể như thế nào, Kim Cương viện. Nguy hiểm!”

Dương Phóng híp mắt lại.

Từ nay về sau, nhất định phải lưu thêm mấy cái tâm
nhấn mới được.

Thời gian vượt qua.

Một đêm trôi qua, Dương Phóng đều trong tu luyện.

Hôm sau thật sớm.

Mới có một gã sai vặt chạy đến, để Dương Phóng đi gặp
Tống Kim Luân.

Dương Phóng thay quần áo khác, lúc này khởi hành.

“Đệ tử Tiêu Phóng, bái kiến sư tôn.”

“Ừm, đứng lên đi.”

Trong sân, Tống Kim Luân ngồi tại một trượng trước bàn
đá, lẳng lặng đánh cờ, đạo, “Tối hôm qua tại Chấn Sự
đường gặp sự tình, hi vọng người không cần để ở trong
lòng, trong tông môn mấy vị viện chủ, tính cách vốn là
như thế, cũng không cái gì ác ý.”

“Vâng, sư tôn!”

Dương Phóng chấp tay, nhưng trong lòng xem thường.

Cái gì gọi là cũng vô ác ý?

Cái này còn cần như thế nào ác ý mới gọi ác ý?

“Người lần này tổ giác Tam Giang bến tàu có công, ta
nhớ người đại công một lần, tập đầy ba cái đại công, ta
liền có thể vì người xin Thiên Tinh ngọc tử, tu vi của
người như thế nào, đạt tới Thập phẩm đỉnh phong sao?”

Tổng Kim Luân tiếp tục hỏi.

“Đệ tử đã đạt tới.”

“Ồ? Thục Mai, đi thử xem hần!”

Tổng Kim Luân nói.

“Vâng, cha!”

Bên cạnh sừng sững thiếu nữ, thanh thúy lên tiếng, hì hì cười một tiếng, hướng về Dương Phóng đi đến, cười nói, “Tiêu sư đệ, người cũng nên cẩn thận, ta cũng là Thập phẩm đỉnh phong, bất quá ta cái này Thập phẩm đỉnh phong, nhưng cùng Thập phẩm đỉnh phong bất đồng!”

“Sư tỷ mời!”

Dương Phóng chấp tay.

Soạt!

Bóng người lóe lên, Tổng Thục Mai trong nháy mắt biến mất, cơ hồ sau một khắc trực tiếp xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận, một chưởng hướng về Dương Phóng thân thể vỗ tới.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, thân thể lóe lên, lúc này tránh đi, bàn tay nâng lên, hướng về Tổng Thục Mai bả vai chộp tới.

Tổng Thục Mai một kích không trúng, thân pháp triển khai, như là kinh hồng tàn ảnh, hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc đoạt công mà đi.

Phanh phanh phanh phanh!

Lập tức Tống Thục Mai liên tục công ra hơn mười chiêu, hướng về Dương Phóng toàn thân trên dưới yếu hại cấp tốc đánh tới.

Dương Phóng bàn tay nâng lên, nhanh như tàn ảnh, liên tục đón đỡ.

Trực tiếp chặn Tống Thục Mai mấy chục lần khoái công.

Tống Thục Mai trong lòng tức giận, đột nhiên chiêu thức biến đổi, tốc độ tại vốn có trên cơ sở lần nữa tăng lên nửa lần, hướng về Dương Phóng thân thể yếu hại nhanh chóng đánh tới.

Nhưng cùng trước đó đồng dạng.

Tốc độ của nàng tăng lên về sau, Dương Phóng tốc độ cũng đột nhiên tăng lên.

Đảo mắt hai người giao thủ lần nữa hơn mười chiêu.

Tàn ảnh liên tục, kinh phong gào thét, trong không khí tất cả đều là chưởng ảnh.

“Không đánh!”

Tống Thục Mai thân thể lóe lên, rơi vào nơi xa, tức giận vô cùng, đạo, “Gia hỏa này thật sự là quá khinh người!”

“Đa tạ sư tỷ thủ hạ lưu tình.”

Dương Phóng chấp tay.

“Ngươi!”

Tống Thục Mai hận đến cắn răng.

Gia hỏa này xảo trá tàn nhẫn, mặc kệ chính mình bao nhanh, luôn có thể nhanh hơn chính mình trên nửa bước.

Liên tục giao thủ mấy trăm đòn, mỗi một lần công kích đều bị một mực phong bế.

Đơn giản để nàng có loại trọng quyền xuất kích, đánh vào trên bông cảm giác.

Không có chút nào nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly.

“Căn cơ không tệ, so ta tưởng tượng bên trong mạnh hơn.”

Tống Kim Luân gật đầu , đạo, “Thục Mai, thấy rõ chênh lệch sao?”

“Cha, đây coi là cái gì chênh lệch, thật nhược sinh tử cách đấu, hấn chưa chắc chính là ta đối thủ!”

Tống Thục Mai không phục lắm đường.

“Sự tỷ nói đúng lắm.”

Dương Phóng đáp lại.

“Hừ!”

Tống Thục Mai trợn trắng mắt, phát ra hừ lạnh, không tiếp tục để ý hấn.

Tống Kim Luân lần nữa nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Tu vi của người xem ra đã triệt để tiến vào bình cảnh, trong thời gian ngắn là không có cái gì rõ ràng tăng lên, muốn tiếp tục tăng lên, chỉ có dựa vào 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】 , nghĩ rõ ràng tiếp xuống đi nơi nào làm việc sao?”

“Tạm thời còn không có nghĩ đến.”

Dương Phóng đáp lại , đạo, “Đúng rồi sư tôn, Ngô trường lão sự tình?”

“Chạy, tối hôm qua tại chúng ta hành động trước đó, bến tàu cũng đã người đi nhà trống.”

Tổng Kim Luân đáp lại.

“Có người sớm báo tin?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Có lẽ đi.”

Tổng Kim Luân mở miệng, “Bất quá tông môn lệnh truy nã đã ký phát, tiếp xuống, hấn không dám tiếp tục lộ diện, phạm là lộ diện, trong tông môn đội chấp pháp cao thủ cũng sẽ không buông tha hấn, cho nên người thoả mái tinh thần là được.”

Dương Phóng chăm chú nhíu mày, trong lòng im lặng.

Thoả mái tinh thần?

Hấn ngược lại là dám thoả mái tinh thần.

Thời khắc này Ngô trường lão khẳng định đã hận chết mình.

“Sư tôn, gần nhất tông môn có hay không chức vị gì trống chỗ?”

Dương Phóng chấp tay.

“Có, chính là Đông Giang bến tàu, Đông Giang bến tàu

trưởng lão, quản sự tất cả đều biến mất, người nhược tiếp tục trở về nhậm chức, ta có thể bảo đảm người một cái quản sự chức vị, không bao lâu, có lẽ liền có thể lần nữa lập công.”

Tổng Kim Luân nói.

“Được rồi, Ngô trưởng lão kinh doanh bến tàu nhiều năm, mặc dù chạy, nhưng là bến tàu có bất kỳ gió thổi cỏ lay, chỉ sợ vẫn là không thể gạt được đối phương, đệ tử vẫn là không đi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tùy người, nếu là không đi bến tàu, còn có một cái chức vị, Thần Võ tông một chỗ mỏ bạc gần nhất tập nập xảy ra chuyện, bị người tập kích, cần Thập phẩm cao thủ tiến đến trấn thủ, người muốn đi, ta có thể đem tên của người báo lên.”

Tổng Kim Luân trầm ngâm nói.

“Mỏ bạc?”

“Đúng vậy, ngay tại Nam Long Lĩnh, ra Nam Sơn Thành, đi không được bao xa liền có thể nhìn thấy, nơi đây thế nhưng là cái nơi đến tốt đẹp, nghe nói không ít người ở bên trong nhậm chức đều có thể đại đại kiếm bộn, người muốn mò, chỉ cần không làm quá phạm, không ai quản người, bắt quá người nhớ kỹ, người chỉ có thể ở bên trong đợi ba tháng, ba tháng vừa đến liền muốn thay người.”

Tổng Kim Luân giải thích nói.

Bởi vì mỏ bạc chính là làm ăn lớn, cho nên tông môn không có khả năng chỉ làm cho một chút cố định người ở bên trong trấn thủ, mà là cách mỗi ba tháng liền muốn

đổi một lần quản sự.

Nhưng dù vậy, ba tháng thời gian, cũng đủ làm cho một số người mò được một món tiền của khổng lồ.

“Tốt, có thể để để tử suy nghĩ một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

“Có thể, trong nửa tháng cho ta trả lời chắc chắn là được rồi.”

Tổng Kim Luân nói.

“Vâng, sư tôn!”

Dương Phóng chấp tay.

Lại có thời gian nửa tháng giảm xóc, như vậy hẳn không ngại hao hao lợi dụng một chút.

Lại tu luyện nửa tháng, thực lực của hắn nhất định sẽ càng mạnh.

Mưa phùn mịn mờ, đương thời lúc ngừng.

Đảo mắt đã qua gần nửa tháng.

Bạch Trạch vực không hổ là đường thủy phát đạt, từ khi vào xuân về sau, nước mưa cơ hồ không ngừng qua.

Dương Phóng đã dần dần quen thuộc tại Thần Võ tông sinh hoạt.

Gần nửa tháng đến, loại trừ đi ra ngoài mua được liệu bên ngoài, thời gian khác hẳn cơ hồ tất cả cũng không có ra khỏi cửa.

Hiện tại Hải Sa viện bên trong, là người đều biết hắn là một vị khổ tu giả, ngày bình thường Hải Sa viện các loại tu hội hoạt động, Dương Phóng cũng chưa từng tham dự qua.

Trong lúc đó Tống Thục Mai ngược lại là tới mời qua hai lần.

Bất quá tại hai lần đều bị Dương Phóng cự tuyệt về sau, Tống Thục Mai liền lười nhác lại tiếp tục mời.

Hải Sa viện bên trong, cơ hồ đều đem hắn trở thành quái nhân đồng dạng.

Mà liên tục gần nửa tháng đóng cửa khổ tu, Dương Phóng trên Lôi Âm hô hấp pháp tạo nghệ cũng càng ngày càng sâu, càng ngày càng mạnh.

Thùng thuốc bên trong.

Dương Phóng nhắm mắt ngồi xếp bằng, hai tay kết ấn, ngay tại nội thị lấy thể nội kinh mạch, từng đạo sáng chói lôi điện tại hắn các lớn trong kinh mạch sáng lên, lít nha lít nhít, ẩn chứa cuồng bạo mà đáng sợ năng lượng.

Cả người bề ngoài nhìn qua mây trôi nước chảy, cơ hồ không có bất kỳ cái gì năng lượng ngoài tiết.

Nhưng là trong cơ thể hắn, kinh khủng Lôi Điện chi lực cũng đã tràn ngập tại toàn thân các ngõ ngách.

Theo công pháp của hắn vận chuyển, thể nội lập tức truyền đến từng đợt hồ báo tiếng sấm, khí tức mãnh liệt, dị thường đáng sợ, trên thân thể từng cây gân xanh tất cả đều nổi lên, lít nha lít nhít, như là giao long đồng dạng.

Qua đi tới hồi lâu.

Loại này biến dị đáng sợ mới chậm rãi dừng lại, thể nội cuồng bạo cũng bắt đầu lần nữa tản ra.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở.

“Đáng tiếc, Lôi Âm hô hấp pháp vẫn là không có đột phá đệ tam trọng.”

Hắn nhìn về phía bảng.

Chỉ gặp Lôi Âm hô hấp pháp thành linh cảm ở đệ nhị trọng 【 5600/6000 】 cảnh giới.

Trừ cái đó ra , liên đới lấy Kim Thân quyết cũng đột nhiên tăng mạnh.

Đạt tới đệ tam trọng 【 3500/6000 】 .

Cả người thực lực có thể nói tăng nhiều!

Bất quá, không phải hắn nói hắn không muốn chuyên tu Lôi Âm hô hấp pháp, mà là tu luyện Lôi Âm hô hấp pháp quá trình bên trong, đối với kinh mạch cùng nhục thân tổn thất cực lớn, cho nên nhất định phải lấy Kim Thân quyết làm phụ trợ mới được.

Chỉ có nhục thân cường đại, mới có thể tiếp nhận càng nhiều Lôi Điện chi lực.

“Mặc dù cảnh giới bên trên vẫn là Thập phẩm đỉnh phong, nhưng ở trên lực lượng so với lúc trước tối thiểu mạnh một hai lần tả hữu đi.”

Dương Phóng mắt thấy song chưởng của mình.

Mười cái ngón tay đột nhiên một nắm.

Oanh!

Phía trên gân xanh hiển hiện, từng đạo tử sắc lôi quang tại lòng bàn tay của mình hiển hiện, tràn ngập ra từng đợt khó tả khí tức khủng bố.

Loại lực lượng này, làm hấn trầm mê.

Nếu là lần nữa gặp được Trần quản sự, có lẽ căn bản không cần hạ độc!

Xoát!

Trong nháy mắt, tử sắc lôi điện lần nữa tại lòng bàn tay của hấn biến mất.

Dương Phóng vươn người đứng dậy, lau khô thân thể, trong phòng theo sát lấy tu luyện lên Cảm Ứng quyết.

Lôi Âm hô hấp pháp dược liệu tại đã vừa mới lần nữa dùng hết.

Ngoài ra , liên đới lấy trên người bạc cũng đã toàn bộ hao hết.

Nói cách khác.

Sau đó, hấn cần nghĩ biện pháp kiếm tiền.

Vô luận là Lôi Âm hô hấp pháp, vẫn là Cảm Ứng quyết, đối với bạc nhu cầu đều dị thường to lớn.

Có thể xưng nuốt vàng thú đồng dạng.

Sau đó lại qua hai ngày.

Dương Phóng lần nữa tìm tới Hải Sa viện viện chủ.

“Sư tôn, đệ tử đã suy nghĩ kỹ, nguyện ý tiến về mỏ bạc trấn thủ!”

Dương Phóng chấp tay.

“Có thể, người cầm thư tay của ta, đi trước Chấp Sự đường báo cáo chuẩn bị, sau đó lập tức chạy tới Nam Long Lĩnh mỏ bạc, lần này số người cũng may, có thể trực tiếp đương quản sự, bất quá, nơi đó phiền phức cũng không nhỏ, người muốn coi chừng!”

Tổng Kim Luân nói.

“Vâng, sư tôn!”

Dương Phóng đáp lại.

.
. .
. . .

Gập ghềnh sơn lâm.

Tuấn mã phi nước đại.

Ba chiếc xe ngựa lôi kéo tràn đầy ba xe nén bạc, một đường hướng về nơi xa cuồng xông mà đi.

Ven đường chỗ qua, trong xe phát ra rầm rập thanh âm.

Trên xe ngựa, mấy vị nam nữ cười ha ha, hăng hái, ánh mắt hướng về hậu phương nhìn lại, đương cảm thấy được không người đuổi theo, càng là mặt ngậm vào ý.

“Thoải mái, thật sự là quá sướng khoái!”

Trong đó một người nam tử lấy xuống khăn che mặt, lộ ra một trương dải dầu sương gió trung niên gương mặt, mở miệng cười nói, “Thần Võ tông làm nhiều chuyện bất nghĩa, chiếm cứ mấy đầu mỏ bạc, riêng là nơi này một chỗ mỏ bạc hàng năm liền sẽ thừa thãi mấy chục vạn lượng bạc ngàn, nếu là chúng ta ăn chết con đường này, từ đó về sau, cái này mấy chục vạn lượng bạc ngàn, mỗi năm đều chính là chúng ta.”

“Đáng tiếc, chỗ này mỏ bạc sắp khô kiệt, bằng không, không phải chỉ một năm chỉ xuất như thế ít bạc a?”

Lý Lăng mở miệng cười nói.

“Kia là tự nhiên.”

Bên cạnh một tên khác nam tử mở miệng cười nói, “Nếu là hoàn chỉnh mỏ bạc, một năm trên dưới làm sao cũng có gần trăm vạn lượng bạc, không nói chuyện nói ra, nếu không phải là bởi vì sắp khô kiệt, cái này liên tục bốn lần cũng không có khả năng nhiều lần đều bị chúng ta phải tay.”

“Không tệ!”

Đám người nhao nhao gật đầu, lộ ra tiểu dung.

Cho dù mỏ bạc sắp khô kiệt, nhưng là bọn hắn hiện tại liên tục cướp sạch bốn lần, cũng cướp sạch mấy vạn lượng bạc.

Đây đối với bọn hắn tổ chức mà nói, vừa vặn có thể giải hết khẩn cấp.

“Đi mau, nhanh đi cùng Hàn trưởng lão hội họp!”

“Hàn trưởng lão đi Thần Võ tông thuốc địa, không biết

có thu hoạch hay không!”

“Đi!”

“Ha ha ha “

Tuấn mã phi nước đại, tiếng cười đi xa.

Dần dần biến mất ở chỗ này.

Trên đường núi.

Thi thể đang nằm.

Huyết tinh tràn ngập.

Hơn mười vị người mặc Thần Võ tông đệ tử phục sức bóng người, nằm ở nơi đó, trên thân đều có trí mạng tổn thương, không nhúc nhích, chết thảm bỏ mạng, toàn bộ trên đường núi rõ ràng có đại chiến sau vết tích.

Giờ phút này.

Tùng đạo bóng người chính thi triển khinh công, từ đằng xa chạy đến, thân thể tại từng cây trên nhánh cây liên tục không ngừng mà bật lên, rất nhanh giáng lâm tại đây.

“Hỗn trướng!”

Một vị người mặc áo bào đen, làn da tối đen lão giả sau khi rơi xuống đất, trực tiếp nhịn không được mở miệng bạo hồng, thanh âm to lớn, tràn ngập cường đại đáng sợ nội lực ba động, đơn giản muốn chọc giận điên rồi.

Lại bị cướp sạch!

Đây đã là lần thứ tư!

Đến cùng là cái nào đáng chết tặc nhân dám cùng bọn hấn Thần Võ tông là địch?

Bên người dám người lúc này bắt đầu cấp tốc kiểm tra lên trên mặt đất vết tích, từng cái con mắt đỏ lên.

“Thương thế cùng trước đó đồng dạng!”

“Người hạ thủ tinh thông kiếm pháp!”

Bọn hấn nghiêng răng nghiêng lợi.

Đối phương thế mà mỗi lần đều đoán ra bọn hấn lúc nào vận hàng ra.

Mỗi lần đều tại trên nửa đường vừa lúc chặn đường!

Cái này đều nói rõ, trong bọn họ có nội ứng!

Có người đang cố ý bán tin tức!

Xoát!

Cầm đầu áo bào đen lão giả, ánh mắt thâm nhiên, hướng về đám người nhìn lại, lạnh giọng nói ra: “Không nên bị ta phát hiện đến cùng là ai, bằng không, lão phu muốn sống công việc lột xuống da của hấn, nhớ kỹ, là sống công việc lột xuống, cam đoan để hấn đau ngao ngao trực khiếu cái chủng loại kia, không chỉ có là chính hấn, còn có cả nhà của hấn trên dưới tất cả mọi người da, hấn tốt nhất có thể cầu nguyện người nhà mình chết hết, bằng không ta cho hấn biết cái gì là hồi hận!”

Mọi người sắc mặt biến ảo, tất cả đều rùng mình một cái.

Bên cạnh một vị người mặc lão giả áo xanh, sắc mặt âm

trầm , đạo, “Không muốn uy hiếp mọi người, thời khắc thế này vốn là nhân tâm bất ổn, người còn tại không ngừng uy hiếp bọn hắn, còn ngại sự tình không đủ lớn sao?”

“Người!”

Áo bào đen lão giả tức giận nói, “Chẳng lẽ người không nóng nảy?”

“Sốt ruột? Ta lại thế nào khả năng không vội, bắt quá lại thế nào gấp, uy hiếp đại gia thì có ích lợi gì?”

Lão giả áo xanh phát ra hừ lạnh , đạo, “Ta vừa mới nhận được tin tức, bên trong tông môn lập tức liền muốn phái ra mới quân sự tới, vẫn là suy nghĩ một chút ứng đối như thế nào mới quân sự đi.”

“Mới quân sự? Là siêu phẩm trưởng lão?”

Áo bào đen lão giả âm trầm nói.

“Không, giống như chúng ta, Thập phẩm, nhưng là đỉnh phong Thập phẩm.”

Lão giả áo xanh nói.

“Hừ, Thập phẩm đỉnh phong mà thôi!”

Áo bào đen lão giả phát ra hừ lạnh , đạo, “Còn tưởng rằng tông môn có thể phái ra cao thủ như thế nào?”

Hắn rất là khinh thường, ánh mắt tiếp tục hướng về đám người lạnh lùng nhìn lại, mỗi hận trong lòng đến nghiến răng.

Liên tục bốn lần vận ra bạc bị cướp!

Bút trưởng này nếu là không nghĩ biện pháp bổ khuyết, như vậy thì muốn để chính bọn hắn xuất tiền túi a.

Đồ chết tiệt!

...

Chương 158 : Phích lịch thủ đoạn!

Quặng mỏ chiếm diện tích rộng lớn, phòng ốc liên tiếp.

Chung quanh còn có to lớn rào chắn một mực vây quanh.

Từng đầu màu đen nhánh đường hầm mỏ xâm nhập ngọn núi, nối thẳng vào núi mạch chỗ sâu.

Nam Long Lĩnh mỏ bạc, từ khi bị Thần Võ tông phát hiện đến nay, đã tiếp tục khai thác nhiều hơn mười năm.

Đỉnh núi nội bộ, cơ hồ sớm đã bị đào rỗng.

Lúc đến hôm nay, mỗi ngày cũng mới chỉ có thể khai thác ra năm sáu ngàn cân ngân thạch mà thôi.

So với đỉnh phong thời khác, có thể nói thiếu đi không biết bao nhiêu.

“Ha ha, Tiêu sư huynh đường xa mà đến, hẳn là sớm nói với chúng ta một tiếng, nói cái gì chúng ta cũng muốn đi tự mình nghênh đón Tiêu sư huynh, đúng, thật không đi thông tri cái khác hai vị phó quản sự sao?”

Một cái diện mục chất phác, bốn mươi trên dưới nam tử trung niên, một mặt ý cười làm bạn tại Dương Phóng bên người.

Người này là phụ trách trông coi Ngân quặng mỏ Thần Võ tông nội môn đệ tử một trong, tên là Trương Đạt, thất phẩm đỉnh phong tu vi, tư chất có hạn.

Không có gì bất ngờ xảy ra, đời này thành tựu cũng chỉ

có thể giới hạn ở đó.

“Không cần, ta chỉ là tùy tiện nhìn xem, không cần đến kinh động những người khác.”

Dương Phóng ánh mắt liếc nhìn, thuận miệng hỏi, “Nghe nói gần nhất quặng mỏ lại xảy ra chuyện rồi? Có thể hay không cùng ta nói một chút sao?”

“Cái này.”

Trương Đạt trên mặt do dự, quay đầu hướng về bốn phía nhìn một chút, nhìn thấy không người chú ý, nói nhỏ, “Đúng là xảy ra chuyện, nguyên bản muốn vận chuyển về tông môn bạc, liên tục bốn lần bị cướp, vì thế chết mất gần trăm tên huynh đệ, nhưng cũng tiếc chính là, đến nay hai vị phó quản sự cũng không thể bắt được hung thủ!”

“Ồ? Liên tục bốn lần bị cướp?”

Dương Phóng hơi nheo mắt lại.

“Đúng thế.”

Trương Đạt gật đầu, liên tục khoát tay nói, “Tiêu sư huynh, người nhưng tuyệt đối đừng nói là ta nói.”

“Chẳng lẽ các người sau đó cũng không có điều tra qua sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tự nhiên điều tra qua, nhưng tra xét một vòng vẫn là cái gì đều không có tra được, lần sau nên xảy ra chuyện như cũ tại tiếp tục xảy ra chuyện, nghe nói là chúng ta quặng mỏ bên trong ra gian tế, mỗi lần đều sẽ có gian tế bí mật tiết lộ tin tức, lúc này mới dẫn đến mỗi lần vận ra

bạc đều bị cướp đi!”

Trương Đạt nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng hỏi.

“Đúng rồi, ngay hôm nay buổi sáng, còn vừa mới xảy ra chuyện một lần, lại có hơn mười vị đệ tử chết thảm, nguyên bản muốn vận chuyển về tông môn tám ngàn lượng bạc toàn bộ bị cướp!”

Trương Đạt nói nhỏ, nói: “Tiêu sư huynh, tha thứ ta nói thẳng, loại thời khắc máu chốt này ngài không nên tới, liên tục bị cướp bốn lần sóng bạc, nếu là không nhanh chóng đuổi trở về, chỉ sợ khoản này bạc còn muốn từ người của ngài đi lên ra!”

“Từ trên người ta ra?”

Dương Phóng trong lòng giật mình, đạo, “Dựa vào cái gì? Trước đó quản sự đâu?”

“Trước đó Lão quản sự từ khi sau khi đến, căn bản liền không quản những việc này, mà lại phía sau hẳn rất nhiều bối cảnh, có siêu phẩm cường giả cho hẳn chỗ dựa, để hẳn đến đặng là căn bản không thể nào, về phần cái khác hai vị phó quản sự, từng cái đều là thiết công kê, bọn hẳn đã sớm cùng Lão quản sự mặc vào một đầu quần, coi như xuất tiền cũng không ra được bao nhiêu.”

Trương Đạt cười khở.

Hắn nói lời này cũng là vì Dương Phóng suy nghĩ.

Một là xuất tiền miễn tai.

Hai là đắcc tội siêu phẩm cường giả.

Liền nhìn Dương Phóng nghĩ như thế nào.

“Đánh rắmm!”

Dương Phóng hừ lạnh, “Siêu phẩm cường giả tính là cái gì? Đắcc sau ta cũng có sự tôn chổ dựa!”

Tiền nhiệm quản sự lưu lại thâm hụt, muốn cho mình đệm, nào có đờn giản như vậy?

Cái này lại không phải số lượng nhỏ!

Cộng lại tối thiểu mấy vạn hai.

“Đi đem giấy tờ đưạ cho ta!”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Cái này. Giấy tờ tại hai vị phó quản sự nơi đớ.”

Trương Đạcc sắc mặt biến huyểnn.

“Bỏn hắnn ở đầunn?”

Dương Phóng ngữ khí băng lắnnh.

“Ừm?”

Bỏnn nhiên, hắnn sinh ra cảm ứng, đặtt nhiên quay đầunn, hướng về cách đớ không xa một chổ nhà gổ nhìn lại, ánh mắt nheo lại.

Bên trong nhà gổ.

Ngườii mặc trường sam màu xanh Mộcc quản sự, cùng ngườii mặc trường bào màu đեն Nghiểnn quản sự ngay

tại ngồi đối diện uống rượu.

Trước người hai người bàn gỗ nhỏ bên trên, ấm một bình rượu nóng, mấy đĩa thức nhắm.

Sinh hoạt hài lòng.

“Tra rõ ràng cái kia mới tới quản sự bồi cảnh sao?”

Người mặc thanh sam Mộc quản sự thuận miệng hỏi.

“Tra rõ, không có chút nào bồi cảnh người, kém chút làm ta giết cả mình.”

Nghiêm quản sự ngữ khí nhàn nhạt , đạo, “Bất quá người này cũng là gan lớn, nửa tháng trước chạy đến tông môn báo cáo trưởng lão, còn báo cáo chính là một vị siêu phẩm trưởng lão, thật sự là không biết nên nói hấn muốn chết, vẫn là không có đầu óc!”

“Tuổi trẻ chính là tốt.”

Mộc quản sự mỉm cười , đạo, “Làm sự tình không cần cố kỵ, muốn làm liền làm, vậy cái này khuyết tổn ba vạn lượng bạc làm như thế nào bổ khuyết?”

“Còn có thể làm sao bổ khuyết?”

Nghiêm quản sự phát ra hừ lạnh , đạo, “Luôn không khả năng toàn bộ để người ta hai người lấp a? Cũng tương tự không có khả năng để Lỗ quản sự lấp, chúng ta nhiều nhất ý tứ một chút ra số lượng trăm lượng bạc rỗng là được, về phần còn lại, để cái này mới tới quản sự mình suy nghĩ biện pháp chính là.”

“Nhưng cứ như vậy, có thể hay không đắc tội hấn?”

Mộc quản sự mày nhăn lại.

“Đắc tội hần?”

Nghiêm quản sự cười lạnh, “Đắc tội bạc cùng đắc tội hần so sánh, người lựa chọn cái nào?”

“Cũng là!”

Mộc quản sự cười nhẹ , đạo, “Bất quá muốn cho hần thành thành thật thật đi lấp bổ cái này mấy vạn lượng bạc trống chỗ, chỉ sợ hần sẽ không dễ dàng đáp ứng.”

“Yên tâm, hần không đáp ứng cũng phải đáp ứng.”

Người mặc hắc bào Nghiêm quản sự ngữ khí nhàn nhạt , đạo, “Không đáp ứng, chúng ta liền để hần biết tại cái này quặng mỏ cái gì gọi là 【 nửa bước khó đi 】 , cái này mỏ bạc bên trong từng cái từng cái đạo đạo có nhiều lắm, hần không có khả năng mỗi một đầu đều chu đáo, kiểu gì cũng sẽ xuất hiện chỗ sơ suất , bất kỳ cái gì một cái chỗ sơ suất xuất hiện, chúng ta đều có thể nắm chết hần!”

“Ừm, dạng này cũng được, nhưng sợ là sợ. Vạn nhất đem hần bức đi, lại tới cái càng khó chơi hơn làm sao bây giờ?”

Mộc quản sự nhíu mày.

Nghiêm trưởng lão có chút suy tư , đạo, “Vậy liền không bức đi hần, tìm sự kiện vu oan một chút hần, để hần lâm vào tiến thoái lưỡng nan bên trong không được sao.”

“Ừm, kế này có thể!”

“Đến, uống một chén!”

Hai người lộ ra mỉm cười, tại nhà gỗ đối ẩm.

Bỗng nhiên, tiếng đập cửa vang lên.

“Hai vị phó quản sự, mới tới Tiêu quản sự để các người đi một chuyến.”

Trương Đạt thanh âm ở ngoài cửa vang lên.

Hai người động tác dừng lại, mày nhăn lại, đổi mặt.

Đến thật nhanh!

Bọn hấn mặt lộ vẻ không vui, nhưng vẫn là đặt chén rượu xuống, đi ra nhà gỗ.

Cách đó không xa trên đất trống.

Dương Phóng ánh mắt thanh lãnh, thân thể cao lớn, mặc một thân trường bào màu đen, một đôi mắt xa xa hướng về ngay tại đi tới nghiêm phó quản sự cùng một phó quản sự nhìn lại, nhìn hai người trái tim không bị khống chế nhảy lên, toàn thân trên dưới có loại lông từ từ cảm giác.

Hai người trong lòng kinh nghi, lần nữa đổi mặt.

Vị này Tiêu quản sự.

Giống như đối bọn hấn có địch ý?

Hai người lại vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, bọn hấn tại gian phòng mưu đồ bí mật sự tình đã sớm bị Dương Phóng nghe được rõ ràng, Dương Phóng có thể cho bọn hấn sắc mặt tốt mới là lạ!

“Ha ha, vị này chắc hẳn chính là Tiêu quản sự a?”

Người mặc hắc bào Nghiêm quản sự, vừa lên đến liền

gạt ra tiểu dung, hư tình giả ý tiến lên hàn huyền.

Ầm!

Vừa dứt lời, Dương Phóng như thiểm điện một chưởng vỗ tại bộ ngực của hắn, thế lớn lực mãnh, không có chút nào bất kỳ triệu chứng nào.

Phốc phốc!

Nghiêm quản sự lúc này một ngụm máu tươi phun ra, lồng ngực lõm, quần áo nổ tung, thân thể như là rách da cầu, lập tức bay ngược mà ra, hướng về nơi xa hung hăng đập tới, trực tiếp đập vào nơi xa trên tảng đá lớn.

“Lão Nghiêm, ngươi!”

Một bên Mộc quản sự trừng to mắt, vừa sợ vừa giận, vội vàng chụp vào bên hông trường kiếm.

Nhưng Dương Phóng xuất kiếm như điện, cơ hồ tại Mộc quản sự bàn tay vừa muốn nắm chặt bên hông trường kiếm, một đạo hàn quang hiện lên, từ hắn năm ngón tay chĩa trong nháy mắt cuốn qua, máu tươi vẩy ra, kêu thảm vang lên.

A!

Mộc quản sự bàn tay như bị sét đánh, trực tiếp như thiểm điện rút trở về, phát ra khàn cả giọng kêu thảm.

Năm cái ngón tay cùng nhau tróc ra, máu chảy như suối.

Đột nhiên xuất hiện một màn, làm cho tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Nhất là một bên Trương Đạt, mí mắt cuồng loạn, đơn giản không thể tin được.

Vị này mới tới quản sự!

Giống như dũ dội rồi tinh rồi mù!

“Người vì cái gì? Tiêu quản sự, vì cái gì?”

Mộc quản sự sắc mặt nhăn nhó, đau thân thể run rẩy, hướng về sau rút lui, tay trái gắt gao nắm chặt mình trụ lủi tay phải, khàn giọng bạo hồng.

Cái này Tiêu Phóng điên rồi phải không!

Vừa lên đến liền đối bọn hấn động thủ!

“Vì cái gì?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh , đạo, “Mỏ bạc liên tục bốn lần bị cướp, các người không có chút nào hành động, còn dám hỏi ta vì cái gì? Bản nhân thân là mới tới quản sự, người nói ta muốn hay không xử phạt các người?”

“Nhưng có thể người coi như muốn xử phạt chúng ta, người cũng muốn tại trước đó cùng Lỗ quản sự nói một tiếng a “

Mộc quản sự thanh âm thống khổ, còn tại giảo biện.

“Lỗ quản sự tính cái nào?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng , đạo, “Ta tại sao muốn cùng hấn nói một tiếng, chỗ này mỏ bạc từ hôm nay trở đi cũng chỉ có Tiêu quản sự, ta nghĩ xử trí ai, liền xử trí ai, còn cần hỏi bất luận người nào ý kiến sao? Vẫn là nói, người cảm thấy mình ở chỗ này thân phận cao quý, ta không thể xử phạt người?”

“Người!”

Mộc quản sự trong lòng băng hàn, lần nữa kinh hãi nhìn về phía Dương Phóng.

Gia hỏa này!

Tên điên!

Đó là cái tên điên!

“Nói cho ta, ta có thể hay không xử phạt người!”

Dương Phóng con người băng hàn, đột nhiên quát chói tai.

Mộc quản sự trong nháy mắt rung mình một cái, cúi đầu.

“Có thể!”

“Đã có thể là được, có thể liền cho ta thành thành thật thật đứng ở một bên chờ lấy.”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng , đạo, “Trương Đạt, đem giấy tờ lấy tới cho ta.”

“Vâng, Tiêu sư huynh!”

Một bên Trương Đạt, trong lòng rung động, vội vàng nhanh chóng vọt ra, phóng tới trước đó nhà gỗ, đem một bản thật dày sổ sách đem ra, giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp nhận giấy tờ, trực tiếp lật ra.

Một lát sau, ánh mắt khẽ híp một cái, ngữ khí băng lãnh, “Mộc quản sự, phía trên này ghi chép liên tục bốn lần hết thủy khai thác ra bốn vạn tám ngàn lượng bạc ngàn, những bạc này tất cả đều là bị người cướp đi

sao?”

“Đây là, đúng thế.”

Mộc quản sự sắc mặt biến huyễn, cắn răng đáp lại.

“Thật sao?”

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, “Ta nhìn bị người toàn bộ cướp đi là giả, sợ là sợ có người tại trung gian kiếm lời túi tiền riêng đi!”

Ánh mắt của hắn thật sâu rơi vào Mộc quản sự cùng cách đó không xa Nghiêm quản sự trên thân.

“Không có, không có, tuyệt đối không có!”

Mộc quản sự vội vàng khoát tay.

“Có cũng tốt, không có cũng được!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, đạo, “Tóm lại, cái này bốn vạn tám ngàn lượng bạc đã mất đi, vậy thì nhất định phải muốn tìm trở về, đã không biết là bị cướp đi, khoản này bạc liền để các người đến nghĩ biện pháp đi, trong vòng ba ngày, ta muốn nhìn thấy khoản này bạc!”

Mộc quản sự thốt nhiên biến sắc, lộ ra kinh hãi.

Để bọn hắn ra?

Nói đùa cái gì!

“Tiêu quản sự, chuyện này coi như người giết chúng ta, chúng ta cũng là ra không dậy nổi, người không nên ép người quá đáng, thật muốn ép chúng ta, cùng lắm thì chúng ta báo cáo tông môn.”

Mộc quản sự phát ra gầm thét.

“Báo cáo tông môn?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, nhìn về phía Mộc quản sự, đạo, “Các người phụ trách trấn thủ mỏ bạc, lại một lần bị mất nhiều bạc như vậy, còn có mặt mũi đi báo cáo tông môn, ta nhìn trúng báo cáo tông môn thì không cần, ta liền có thể thay thế thay tông môn, trực tiếp xử tử các người!”

Keng!

Trường kiếm lần nữa ra khỏi vỏ, hóa thành đáng sợ hàn quang, lần nữa hướng về Mộc quản sự thân thể cấp tốc quét sạch mà đi.

Mộc quản sự thân thể cấp tốc rút lui, lộ ra hoảng sợ, “Tiêu quản sự tha mạng, lão hủ nhận phạt!”

“Ba ngày, ta nhất định phải nhìn thấy bạc!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

Hắn thu hồi trường kiếm, quay người rời đi, không tiếp tục nhìn về phía hai người một chút.

Mộc quản sự lập tức thất hồn lạc phách, văng về tay phải năm ngón tay truyền đến khó tả kịch liệt quặn đau, mặt mũi tràn đầy đều là chảy ròng ròng mồ hôi lạnh.

Lần này tông môn đến cùng phải cái gì gia hỏa tới!

Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, vội vàng hướng cách đó không xa Nghiêm quản sự nhanh chóng tiến đến.

“Lão Nghiêm!”

“Khụ khụ.”

Nghiêm quản sự phun máu phè phè, lồng ngực lõm, trong ánh mắt tất cả đều là thật sâu về oán độc, cắn răng nói, “Đồ chết tiệt, ta sẽ không bỏ qua cho hần, sẽ không, ta nhất định phải giết hần “

Mộc quản sự thần sắc biến đổi, vội vàng che Nghiêm quản sự miệng, kinh hoảng nhìn về phía nơi xa nhìn lại.

Sợ bị Dương Phóng nghe được.

“Đi, đi tìm Lỗ quản sự!”

Mộc quản sự nói nhỏ.

Lúc xế chiều.

Gian phòng bên trong.

Một vị người mặc màu xanh nhạt toái hoa trường bào, đầu đội màu đen mũ, một mặt phúc hậu nam tử, tìm tới Dương Phóng.

“Tiêu sư đệ đường xa mà đến, thật sự là uy phong thật to a.”

Lỗ quản sự lộ ra tiểu dung, “Bất quá vừa lên đến cứ như vậy trừng phạt thủ hạ, chỉ sợ đối với sau này công việc không tốt khai triển a.”

“Ồ? Nguyên lai là Lỗ quản sự.”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Lỗ quản sự nhanh như vậy tới, là tới tìm ta giao tiếp sao?”

“Ha ha, giao tiếp sự tình làm gì nóng lòng kịp thời?”

Lỗ quản sự cười cười , đạo, “Thực không dám giấu giếm, ta này tới là muốn cho Tiêu sư đệ bán ta một bộ mặt.”

“Mặt mũi?”

Dương Phóng nhìn một chút Lỗ quản sự, nói: “Cái gì mặt mũi?”

“Chuẩn xác địa tới nói, không phải bán cho ta một bộ mặt, mà là bán cho tử tử của ta một bộ mặt, ta có một người tử tử, may mắn gả cho Kim Cương viện viện chủ chi tử, không biết Tiêu sư đệ có thể hay không cho nàng một bộ mặt?”

Lỗ quản sự trên mặt tiểu dung.

“Cho người tử tử mặt mũi?”

Dương Phóng lộ ra cổ quái , đạo, “Cần làm sao cho?”

“Đơn giản, mộc nghiêm hai vị quản sự vì sinh kế cũng không dễ dàng, cái này bốn vạn tám ngàn lượng bạc, bọn hắn là căn bản không có khả năng lấy ra, Tiêu sư đệ cần gì phải hùng hổ dọa người?”

Lỗ quản sự thản nhiên nói.

“Thật sao? Vậy bọn hắn không bỏ ra nổi đến, người liền có thể lấy ra?”

Dương Phóng nhíu mày, nhìn về phía Lỗ quản sự, thản nhiên nói, “Lỗ quản sự, nhớ không lầm, cái này bốn vạn tám ngàn lượng bạc là tại người nhiệm kỳ bên trong bị cướp a, chuyện này theo lý thuyết, là muốn để người bỏ khuyết mới đúng!”

Lỗ quản sự sắc mặt khế giật mình, sau đó bị chọc giận

quá mà cười lên.

Gia hỏa này thật đúng là bắt ai cắn ai.

Còn muốn để cho mình bỏ khuyết?

“Ta bỏ khuyết? Ta lấp không được, ta một phân tiền đều không có, ta tất cả bạc đều cho ta tỷ tỷ, người nếu là có bản lĩnh, người đi tìm nàng muốn!”

Lỗ quản sự mặt mỉm cười.

“Không, ta không tìm nàng muốn, ta tìm người muốn!”

Dương Phóng ánh mắt lập tức nhìn về phía Lỗ quản sự, mặt không biểu tình, nói: “Chuyện này ta nguyên bản còn không muốn tìm người, nhưng ta hiện tại càng nghĩ càng không đúng, dựa vào cái gì tại người nhiệm kỳ rút bạc muốn để người khác tới bỏ khuyết? Dựa vào cái gì ta muốn tiếp người cục diện rối rắm? Còn có, từ hôm nay trở đi, nơi này chính quản sự cũng chỉ có ta Tiêu Phóng mới đúng, người bây giờ tại dùng thân phận gì nói chuyện với ta?”

“Người!”

Lỗ quản sự kinh sợ, quát, “Họ Tiêu, người không muốn không biết điều!”

“Lỗ Vân, tại người nhiệm kỳ bên trong ném đi hơn bốn vạn lượng bạc, số tiền kia người không lấy ra, hôm nay người cái nào cũng không thể đi!”

Dương Phóng nhàn nhạt mở miệng.

“Trò cười, ta ngược lại muốn xem xem ai dám ngăn cản ta?”

Lỗ quản sự cười lạnh, trực tiếp phát tay áo rời đi.

Bên người hai vị hộ vệ ánh mắt băng lãnh, nhìn thoáng qua Dương Phóng, trực tiếp đi theo Lỗ quản sự bên người.

Ngay tại lúc bọn hắn mới vừa đi ra không có mấy bước, đột nhiên cùng nhau biến sắc, thân thể lay động, truyền đến từng đợt nồng đậm mê muội.

Nhất là hai vị hộ vệ, đột nhiên che cổ họng, phát ra tiếng kêu thảm, trực tiếp ngã nhào xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Lỗ quản sự cũng không bị khống chế lập tức xụi lơ trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, lộ ra kinh hãi, quay đầu nhìn về phía Dương Phóng.

“Người người đối ta hạ độc?”

“Chớ khẩn trương, ta chỉ cần tiền không muốn sống, người nói người không có tiền, vậy thì tốt, ta hiện tại liền đi lục soát trụ sở của người, nhìn xem đến cùng có thể hay không tìm ra tới.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, vươn người đứng dậy.

“Tiêu Phóng, người đừng làm loạn.”

Lỗ Vân kinh sợ kêu to.

...

Chương 159 : Đã tới, cần gì phải đi?

“Người có một cái tử tử tốt, gả đúng người, ta không thể trêu vào, nhưng ta cũng có một loại tốt kịch độc là người không chọc nổi, cũng tử như nói hiện tại, ta có thể tùy thời tùy chỗ liền để người đau đến không muốn sống.”

Dương Phóng một bên hành tẩu, một bên nhàn nhạt mở miệng.

Bỗng nhiên, thân thể dừng lại, đứng tại Lỗ Vân bên người, bình thần nói, “Ta sở hạ độc, toàn bộ Bạch Trạch vực còn không có bất luận kẻ nào có thể giải khai, Lỗ quản sự nếu là không tin lời nói, liền có thể tìm người tử tử đi giải, nhưng ta chuyện xấu nói trước, chuyện này phạm là kinh động đến tử người, nhưng liền không có lựa vòng đường sống, đến lúc đó ta cam đoan người sẽ chết vô cùng thâm, không tin, người liền đi thử một chút.”

Hắn trực tiếp hướng về bên ngoài đi đến.

Lỗ quản sự trong lòng kinh sợ, bị Dương Phóng lời nói dọa đến lưng băng lãnh.

Hắn vội vàng xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu toàn lực vận chuyển chân khí ra bên ngoài bức độc.

Lại phát hiện theo vận chuyển chân khí, thể nội lại trực tiếp truyền đến một loại ngứa lạ khó nhịn cảm giác, thật giống như có vô số con kiến trong cơ thể hắn bò loạn, bò liền trong cơ thể hắn gặm cắn.

A!

Lỗ quản sự trực tiếp trong phòng hét thảm lên.

Bên ngoài viện.

Nghiêm quản sự, Mộc quản sự lẳng lẳng đứng thẳng, ở chỗ này chờ đợi Lỗ quản sự tin tức tốt.

Trên người của hai người tất cả đều quần trùng điệp băng vải.

Nhất là Nghiêm quản sự, xương ngực vỡ vụn, nội tạng bị hao tổn, cả sắc mặt đều trở nên dị thường trắng bệch, thỉnh thoảng lại kịch liệt ho khan một chút.

Trong lòng của hắn đối với Dương Phóng tràn ngập hận ý.

Chỉ cần qua cửa này, hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho Dương Phóng

Hắn cũng không tin Dương Phóng đến lúc đó liền không có tay cầm rơi vào trong tay của hắn

Bỗng nhiên, hai người đồng tử co rụt lại, ngẩng đầu lên, hướng về phía trước nhìn lại.

Chỉ gặp Dương Phóng một thân áo bào đen, từ trong phòng đi ra.

Nhưng lại không thấy Lỗ quản sự thân ảnh.

Hai người lúc này đối mặt.

“Tiêu quản sự, không biết Lỗ quản sự “

Nghiêm quản sự kiên trì mở miệng hỏi thăm.

Phốc phốc!

Vừa dứt lời, Dương Phóng bên hông trường kiếm ra khỏi vỏ, nhanh đến cực hạn, trong nháy mắt từ Nghiêm quản sự cái cổ đảo qua.

Máu tươi vẩy ra, một viên đại hào đầu lâu vọt thẳng trời mà lên.

Thân thể không đầu tại chỗ ngã nhào xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

“Lão Nghiêm!”

Một bên Mộc quản sự kinh hãi mở miệng, vội vàng cấp tốc rút lui, sợ hãi dị thường.

Cái này Tiêu Phóng trực tiếp giết Nghiêm quản sự?

“Để các người đi kiếm tiền, các người không thành thành thật thật kiếm tiền, lại vẫn cứ đến cho ta nói xấu, còn tìm tới tiền nhiệm Lỗ quản sự, Lỗ quản sự có thể cứu được các người?”

Dương Phóng thu hồi trường kiếm, sắc mặt lạnh lùng, nhìn về phía Mộc quản sự, đạo, “Ta người này không có ưu điểm khác, chính là lỗ tai đặc biệt linh, các người muốn giết chết ta, làm phiền các người lần sau tiếng nghị luận điểm nhỏ, làm cho ta trong phòng đều có thể nghe được!”

“Tha mạng, Tiêu quản sự tha mạng, ta không có thảo luận “

Mộc quản sự vô cùng hoảng sợ, vội vàng mở miệng.

“Lỗ quản sự đã đáp ứng muốn bỏ tiền, tiền còn lại người đến nghĩ biện pháp, trong ba ngày nhất định phải góp đủ

bốn vạn tám ngàn lượng, góp không đủ, trên mặt đất gia hỏa này chính là của ngươi hạ tràng!”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

Mới đến, hắn vốn định điệu thấp, xưa nay không nghĩ gây chuyện.

Cũng không gây chuyện không có cách nào.

Người khác đã an bài cho hắn đường đi, tính toán gặt gao, hắn lại có thể nào thờ ơ?

Một số thời khắc, một vị địa ẩn nhẫn cũng không thể đổi lấy an bình.

Thích hợp hiện ra cường thế, mới có thể trở thành sống yên phận máu chốt!

“Trương Đạt, mang lên mấy người, theo ta đi!”

Dương Phóng hướng về nơi xa đi đến.

Trương Đạt trong lòng chấn kinh, vội vàng chào hỏi mấy người, cấp tốc cùng hướng về phía Dương Phóng.

Một chỗ to lớn viện lạc trước.

Dương Phóng trực tiếp đá một cái bay ra ngoài cửa sân, vung tay lên, Trương Đạt bọn người nhanh chóng hướng về tới, bắt đầu lục soát.

Không hề nghi ngờ, chính là Lỗ quản sự trụ sở.

Từng cái ngăn tủ, ngõ nhỏ bị không ngừng lật đến.

Bên trong các loại đồ vật bị hết thảy lật ra.

“Chú ý có hay không địa đạo, nếu là thật sự có bạc, khẳng định đều giấu ở trong địa đạo!”

Dương Phóng mở miệng quát.

Đối với điều tra gia sản, hắn riêng có tâm đắc.

Bởi vì hắn mình liền thích đem bạc giấu ở lòng đất.

Trương Đạt bọn người nhận được mệnh lệnh, lúc này rút ra binh khí, trên mặt đất cẩn thận gõ.

Không bao lâu, có người quát lớn một tiếng: “Phát hiện địa đạo!”

Răng rắc!

Một đám người trực tiếp chấn vỡ mặt đất tám gạch, nhảy nhập địa đạo, đem bên trong từng cái rương lớn mò ra.

Dương Phóng trực tiếp cất bước đi qua.

Chỉ gặp từ Lỗ quản sự phòng ngủ, trực tiếp liên tục mò bốn cái màu đen rương lớn ra.

Mở rương ra, mỗi một trong đó đều lít nha lít nhít, đồ đầy nén bạc, tất cả đều là hai mươi lạng một cái cái chủng loại kia.

Bốn cái rương lớn tối thiểu hơn sáu ngàn hai.

“Hừ, hơn sáu ngàn hai, còn chưa đủ, tiếp tục lục soát!”

Dương Phóng phát ra hừ lạnh.

Không bao lâu, bọn hắn lần nữa tìm được hai cái rương lớn, lại là góp đủ hơn một ngàn lạng bạc.

Bất quá không biết Lỗ quản sự là chỉ mò ngàn ấy, vẫn là nói còn lại bạc thật bị hấn đưa cho hấn tỷ tỷ, tiếp xuống ngược lại là không còn có tìm tới.

Dương Phóng lúc này hạ lệnh, để đám người đem cái này mới móc ra bảy ngàn lượng bạc nhắc về trụ sở của mình.

“Còn có nghiêm mộc hai vị quản sự trụ sở, Trương Đạt, người lập tức dẫn người đi lục soát!”

Dương Phóng trầm giọng nói.

“Vâng, Tiêu sư huynh!”

Trương Đạt ôm quyền quát.

Sau đó cả ngày, quặng mỏ đều trở nên cực không bình tĩnh.

Lỗ quản sự khi biết được mình vất vả giấu bạc bị Dương Phóng toàn bộ móc ra về sau, tức giận đến kém chút một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Nhưng nghĩ đến tự thân bị trúng kịch độc, nhưng lại ngạnh sinh sinh nhìn xuống dưới.

Sắc mặt hấn xanh xám, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Chuyện này vốn là cùng hấn là không có quan hệ.

Dương Phóng cũng không ngay từ đầu tìm hấn phiền phức, đều là nghiêm mộc hai người nhất định phải tìm chính mình nói tình, lúc này mới đem mình dựng vào.

Chính hấn hiện tại hận không thể xé sống hai người.

Hai ngày quá khứ.

Dưới sự đè ép của Dương Phóng, Mộc quản sự bên kia đang suy nghĩ tất cả biện pháp trừ tiền.

Hai ngày thời gian lại cũng trừ đến hơn tám nghìn hai, toàn bộ vốn liếng cơ hồ đều bị rút khô.

Hắn tìm tới Dương Phóng, lần nữa đau khổ cầu xin tha thứ, “Tiêu quản sự, cầu người tha cho ta đi, ta biết sai rồi, ta thật không bỏ ra nổi nhiều bạc như vậy, ta đã bán sạch đại bộ phận gia sản, bất động sản, căn bản thu thập không đủ!”

Hắn ở chỗ này tiền nhiệm lâu như vậy, coi như kiếm tiền cũng không có mò được hơn tám nghìn hai.

Hiện tại một chút cầm hơn tám nghìn hai, đơn giản nửa cái mạng đều bị trừ đi.

“Người bây giờ biết thu thập không đủ rồi?”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm, nói: “Nhưng các người lúc trước tập hợp một chỗ nghị luận, chuẩn bị để cho ta góp thời điểm, cân nhắc qua điểm này sao?”

“Đều là Nghiêm quản sự làm chủ, ta là vô tội, van cầu Tiêu quản sự, tha cho ta đi “

Mộc quản sự lần nữa cầu xin tha thứ.

“Trước đó bạc là ở đâu cái trên đường núi bị cướp?”

Dương Phóng ngón tay đập vào trên mặt bàn, mở miệng hỏi.

“Ngay tại Nam Long Lĩnh phía tây trên đường núi.”

Mộc quản sự vội vàng nói.

“Tốt, người ngày mai tự mình đem nhóm này bạc vận chuyển về tông môn, y nguyên còn từ đầu này trên đường núi đi!”

Dương Phóng ngữ khí bình thản.

“Còn từ cái này đi? Thế nhưng là “

Mộc quản sự lộ ra vẻ kinh ngạc, “Vạn nhất lần nữa bị người cướp đi “

“Bọn hấn nguyện ý cướp liền để bọn hấn cướp tốt, đã như thế thích kiếp, vậy liền nhiều để bọn hấn cướp mấy lần là được!”

Dương Phóng ánh mắt nheo lại, lạnh giọng nói.

Từ Lỗ quản sự, Nghiêm quản sự kia điều tra ra, lại thêm Mộc quản sự kia góp, hiện tại hết thấy có hai vạn lượng bạc, Dương Phóng chuẩn bị phân hai phê toàn bộ vận chuyển về tông môn, ngược lại muốn xem xem phải chăng có người còn dám cướp bóc.

“Vâng, Tiêu quản sự!”

Mộc quản sự cúi đầu xuống, trong nháy mắt minh bạch Dương Phóng ý nghĩ.

.

.

.

Trời tối người yên.

Trăng khuyết treo cao.

Đại bộ phận đóng giữ quặng mỏ đệ tử đều đã lâm vào ngủ say.

Một con lớn chừng bàn tay màu đen nhỏ tước, vô cùng linh hoạt từ quặng mỏ bay ra, cấp tốc biến mất tại Hắc Âm bên trong.

Mấy canh giờ sau.

Mặt trời mới mọc dâng lên.

Một chỗ miếu hoang bên trong.

Một cái làn da bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng nhô ra, đem con kia màu đen nhỏ tước nắm ở trong tay.

Bàn tay chủ nhân, là một vị có mái tóc màu vàng, phương tây gương mặt nam tử, con mắt hiện ra úy Lam sắc trạch, ngũ quan anh tuấn, mặt như đao tước, một mặt chói lợi tiểu dung, từ màu đen nhỏ tước móng trái chỗ nhẹ nhàng lấy ra một cái tờ giấy, triển khai về sau, quan sát.

“Có tình huống mới!”

Hắn mở miệng chào hỏi.

Trong miếu đồ nát những người khác ảnh nhao nhao hội tụ tới.

“Thế nào? Là bên nào tin tức?”

“Lại là cái gì tin tức tốt?”

Đám người cười nói.

“Là Nam Long Lĩnh mở bạc bên kia truyền đến.”

Angers cảnh sát mỉm cười , đạo, “Mở bạc bên kia lần nữa điều tới một vị mới quản sự, lời lệ phong hành, thủ đoạn cực cao, vừa lên đến liền trọng thương nguyên bản hai vị phó quản sự, cũng để bọn hắc cường ép tiếp cận hơn hai vạn lượng bạc ngân, chuẩn bị hôm nay từng nhóm vận chuyển về Thần Võ tông, còn từ chỗ cũ trải qua!”

“Ồ? Hắc là tu vi gì?”

“Lại tiếp cận hai vạn lượng?”

“Rất tốt!”

“Đám người kia quả nhiên ẩn giấu không ít tài phú! Lại góp hai vạn lượng, hoàn toàn có thể đủ chúng ta đấu giá kia phần Thiên Tinh ngọc tủy!”

“Không tệ, thật sự là trời trợ giúp chúng ta!”

Đám người con mắt lóe lên, nhao nhao đại hỉ.

“Vị kia mới quản sự Thập phẩm đỉnh phong tu vi.”

Angers cảnh sát cười nói, “Bất quá hắc muốn tọa trấn mở bạc, sẽ không đích thân áp giải, lần này chỉ có Mộc quản sự dẫn người áp giải, Mộc quản sự trước đó bị hắc đánh thành trọng thương, một thân thực lực không phát huy ra bảy thành, chúng ta có thể lại tấy cướp bọn hắc một đợt!”

Hắc quay đầu hướng về xó xĩnh bên trong mấy vị trưởng lão nhìn sang, trưng cầu mấy vị trưởng lão ý kiến.

“Nếu như chỉ là Thập phẩm đỉnh phong, thế thì không đủ

gây sợ!”

Một vị áo choàng tán phát trưởng lão ngưỡ khí bình thản, mở miệng nói ra.

“Không tệ, mà lại hẳn không có tự mình áp giải, chỉ là sai người áp giải, đây càng thêm là một cái cơ hội!”

Một vị trưởng lão khác mỉm cười.

“Bất quá vẫn là phải cẩn thận một chút, có khác mai phục, dù sao chúng ta đã liên tục cướp sạch bọn hắn bốn lần.”

Vị thứ ba trưởng lão cười nói.

“Ba vị trưởng lão yên tâm, tin tức bên trên viết chỉ có hẳn một vị Thập phẩm đỉnh phong, mà lại hẳn vì lý do an toàn, đem bạc phân làm hai sóng, một bộ phận lưu tại mỏ bạc, một bộ phận người bị Mộc quản sự áp giải!”

Angers cảnh sát cười nói.

“Như vậy đi, lần này cùng một chỗ hành động đi.”

Ngồi tại một chỗ tổn hại pho tượng hạ Hàn Vô Ảnh, lộ ra mỉm cười, “Hò trưởng lão, Phong trưởng lão, hai người các người dẫn người đi chặn đường Mộc quản sự nơi đó một vạn lượng, ta một thân một mình đi mỏ bạc, đi lấy ra còn lại một vạn lượng, chờ thuận lợi về sau, lại tới nơi này hội hợp!”

“Tốt, có thể!”

“Không có vấn đề!”

Bên người mấy vị trưởng lão nhao nhao gật đầu.

“Đúng rồi Hàn trưởng lão, thương thế của người không sao đi?”

Một vị trưởng lão hỏi.

“Không có gì đáng ngại.”

Hàn Vô Ảnh cười nói, “Lần này lại góp hai vạn lượng, chúng ta liền có thể vững vàng mua xuống kia phần 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】 .”

Đám người nhao nhao gật đầu.

“Ha ha, Hàn trưởng lão, vậy chúng ta thì sao? Chúng ta tiếp xuống đi cái nào chờ các người?”

Châu Vũ ha ha cười nói.

Thực lực bọn hắn thấp, đến nay còn chưa tới lục phẩm.

Đại bộ phận hành động bọn hắn đều chỉ tài giỏi nhìn xem.

“Các người cùng Lưu trưởng lão cùng đi, mang theo còn lại bạc sớm đi Hắc Bàn Thành chờ chúng ta, dù sao lần đầu giá này 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】 chính là tại Hắc Bàn Thành cử hành.”

Hàn Vô Ảnh cười nói.

“Tốt!”

“Kia Hàn trưởng lão cẩn thận!”

Châu Vũ, Lý Phong bọn người gật đầu.

Giữa trưa.

Nam Long Lĩnh mở bọc bên trong.

Tám cái rương lớn đã được vũng vàng địa chứa vào xe ngựa phía trên.

Cũng tại xe ngựa bề ngoài làm đủ che giấu.

Từ bên ngoài nhìn vào đi lên, cho dù ai cũng sẽ không nghĩ tới trong xe ngựa đồ đầy nén bạc.

“Tiêu quản sự, vậy chúng ta bây giờ liền xuất phát.”

Mộc quản sự sắc mặt phức tạp, hai tay chấp lên, lộ ra trụi lủi bàn tay phải.

“Trên đường cẩn thận, đến lúc đó về sau, nhớ kỹ cùng chúng ta hồi âm.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, đạo, “Còn có, nếu là gặp được phiền phức, nhớ kỹ kịp thời phóng thích tín hiệu!”

“Vâng, Tiêu quản sự!”

Mộc quản sự lần nữa gật đầu.

“Ừm.”

Dương Phóng gật đầu.

“Giá!”

“Giá!”

Ba chiếc xe ngựa lần lượt từ quặng mở lái ra, hướng về xa xa đường núi bước đi.

Loại trừ Mộc quản sự bên ngoài, bên người còn có mới

điều tới hơn mười vị Thần Võ tông đệ tử, phần lớn tại lục phẩm, thất phẩm cảnh giới.

Toàn bộ quặng mỏ chỉ còn lại có không đến mười người, còn tại đóng giữ.

“Trương Đạt, xem trọng nơi này.”

Dương Phóng phân phó một câu, liền quay người rời đi.

“Vâng, Tiêu quản sự!”

Trương Đạt ứng thanh nói.

Chỉ còn lại không đến mười người rất nhanh hướng về Trương Đạt nơi này hội tụ tới.

“Trương sư huynh, cùng nhau chơi đùa mấy cái đi?”

Một người đệ tử mở miệng cười nói.

“Không được, quặng mỏ đại sự, không thể sơ hốt!”

Trương Đạt lắc đầu.

“Còn có thể có cái gì đại sự, bực không phải đều chờ đi rồi?”

Một vị đệ tử hồ nghi nói.

“Người biết cái gì?”

Trương Đạt trừng mắt liếc hẩn một cái, đạo, “Thành thành thật thật xem trọng quặng mỏ, thật muốn xảy ra chuyện, coi chừng đầu của ngươi!”

Tên đệ tử kia lập tức ngượng ngùng cười một tiếng, không còn tiếp tục nhiều lời.

Mỗi người bọn họ tản ra, hướng về cương vị mình đi đến.

Lại qua một hồi.

Một trận gió núi phật tới.

Trong không khí tràn ngập một cỗ khó tả dị hương.

Một bóng người dùng tốc độ khó mà tin nổi từ đằng xa trong sơn đạo cấp tốc lướt qua, như là tàn ảnh, thoáng một cái đã qua, hướng về bên này nhanh chóng tiếp cận mà tới.

Phốc phốc! Phốc phốc! Phốc phốc!

Người tới xuất thủ cực nhanh, khoảng cách mục tiêu còn có bảy tám mét, chính là cách không điểm ra.

Mỗi một chỉ điểm ra đều có một bóng người ngã nhào xuống đất.

Trong nháy mắt, toàn bộ quặng mỏ bị hấn thanh lý trống không.

Một căn phòng bên trong.

Một vị Thần Võ tông đệ tử nghe được động tĩnh, vội vàng đi ra ngoài xem xét, đương không nhìn thấy cách đó không xa áo đen che mặt bóng người về sau, trong lòng giật mình, nhưng rất nhanh chú ý tới bóng người bên hông lệnh bài, lập tức sắc mặt đại hỉ.

“Là Hàn trưởng lão, Hàn trưởng lão người đích thân tới!”

Hắn vội vàng đón, thấp giọng nói.

“Ừm, còn lại bạc ở đâu?”

Hàn Vô Ảnh hỏi.

“Ngay tại cái kia Tiêu quản sự trụ sở.”

Tên kia Thần Võ tông đệ tử nói nhỏ.

“Ừm? Chờ một chút, người nói hẳn họ Tiêu?”

Hàn Vô Ảnh bỗng nhiên thân thể dừng lại, con người
nheo lại.

“Đúng vậy, thế nào?”

Vị kia Thần Võ tông đệ tử nghi ngờ nói.

“Họ Tiêu, Thập phẩm.”

Hàn Vô Ảnh trong lòng lẫn lộn, trong nháy mắt cảm giác
ra một vòng không thích hợp , đạo, “Hắn tên đầy đủ kêu
cái gì? Người vì sao trước đó tại trong tình báo chưa hề
nói hẳn họ Tiêu?”

“Tên đầy đủ?”

Tên đệ tử kia lộ ra nghi hoặc, suy tư nói, “Ta cũng không
biết hẳn tên đầy đủ kêu cái gì? Nhưng là tất cả mọi
người xưng hô hẳn là Tiêu quản sự, mà lại hẳn chỉ là
Thập phẩm, đối Hàn trưởng lão mà nói không khó lắm!”

Hàn Vô Ảnh trong lòng càng thêm cảm thấy bất an , đạo,
“Không thích hợp, nơi này hành động hủy bỏ, người
theo ta đi, không cần nhiều chờ đợi!”

Hắn mang theo vị này đệ tử thân thể, trực tiếp thả người
rời đi.

Trước đây không lâu tại bến tàu gặp phải cái kia Tiêu Phóng, để hấn đến nay có loại khó tả áp lực tâm lý.

Ở chỗ này gặp phải quản sự thế mà cũng họ Tiêu!

Rất khó bảo đảm không phải cùng một người!

Mà lại!

Trong lòng hấn cái chủng loại kia bất an càng thêm rõ ràng.

Nhưng mà!

Ngay tại hấn muốn đi thời điểm, dị biến phát sinh.

Oanh!

Một đạo kinh khủng bóng đen như là lưu tinh, từ nơi không xa công trình kiến trúc bên trong trong nháy mắt xông ra, mang theo kinh khủng lôi điện quang mang, một tiểu tử vũng vàng rơi vào Hàn Vô Ảnh hai người phía trước, lực lượng kinh khủng giẫm trên mặt đất, phịch một tiếng, tại chỗ đem dưới chân đá vụn đều cho dẫm đến nổ bể ra tới.

Đá vụn vấy ra.

Lôi quang lượn lờ.

Dương Phóng một thân màu đen giáp trụ, băng lãnh, dữ tợn, uy vũ, đáng sợ, cả người bị một mực bao khóa, như là đáng sợ sắt thú.

Chỉ lộ ra một đôi thanh lãnh con người bên ngoài, xoay đầu lại, nhìn về phía Hàn Vô Ảnh.

“Hàn trưởng lão, đã lâu không gặp, đã tới, cần gì phải

đi!”

Dương Phóng thanh âm khàn giọng, mở miệng nói ra.

“Người!”

Hàn Vô Ảnh đồng tử co vào, thân thể dừng lại, nhìn về phía Dương Phóng.

Cho dù Dương Phóng đem đó là áo đen che mặt, nhưng giờ khắc này, hẳn cũng một chút nhận ra được.

Đối phương cái này một thân quỷ dị lôi điện, tuyệt sẽ không có cái thứ hai.

“Là người!”

Oanh!

Dương Phóng không nói một lời, Thiết Ma giáp trụ thôi động, thân thể trong nháy mắt lao đến, trực tiếp một quyền hướng về Hàn Vô Ảnh thân thể hung hăng đập tới, toàn thân trên dưới lôi quang hiển hiện, cộng thêm có giáp trụ gia trì, vô luận là tốc độ vẫn là lực lượng tất cả đều đạt tới một loại khó có thể tưởng tượng kinh khủng tình trạng.

Đơn giản giống như là một tôn lôi điện Ma Thần.

...

Chương 160 : Thiên Tinh ngọc tủy tin tức!

“Đi!”

Hàn Vô Ảnh chợt quát một tiếng, cơ hồ như thiểm điện ném ra trong tay tên kia Thần Võ tông đệ tử, cả người bàn chân đạp mạnh, tất cả chân khí toàn bộ bộc phát, lực lượng mãnh liệt, kinh khủng khó lường, thân thể như là thuấn di, oanh một tiếng biến mất nơi đây.

Hắn trực tiếp đem thân pháp phát huy đến cực hạn, lúc trái lúc phải, lúc ẩn lúc hiện, khi thì một cái, khi thì ba cái, liều lĩnh đại giới hướng về phía trước cuồng xông, muốn rời khỏi nơi đây.

Hơn nửa tháng trước, Dương Phóng tại bến tàu cho hắn tạo thành bóng ma tâm lý, đến nay vẫn còn ở đó.

Càng máu chốt chính là!

Nửa tháng này đến, tu vi của đối phương rõ ràng lần nữa tăng lên.

Để hắn có loại khó mà đối mặt cảm giác.

Sớm biết như thế, hắn hôm nay liền sẽ không tùy tiện tới.

Sưu!

Hàn Vô Ảnh thân thể đột nhiên xông ra quặng mỏ, liền muốn đâm đầu thẳng vào phía trước trong rừng rậm, chợt sinh ra cảm ứng, đột nhiên ngừng đầu, thốt nhiên biến sắc.

Xoát!

Một đầu khô ngô đáng sợ bóng đen đột nhiên xuất hiện ở phía trước của hắn, nhanh như thiểm điện.

Tựa như thuấn di.

Loại này tốc độ đáng sợ so với nửa tháng trước, còn kinh khủng hơn.

Dương Phóng một thân giáp trụ, con người băng lãnh, hiện ra sâm nhiên tàn khốc chi sắc, bàn tay nâng lên, lôi quang mãnh liệt, cả người bên ngoài thân đều trong nháy mắt bị khủng bố lôi điện nơi bao bọc.

Oanh!

Nắm đấm của hắn tại Lôi Âm hô hấp pháp cùng Thiết Ma giáp trụ song trọng gia trì phía dưới, tiếp tục hướng về Hàn Vô Ảnh thân thể hung hăng đập tới, khí tức mãnh liệt, phát ra oanh minh, đơn giản như là thiên quân vạn mã đang lao nhanh.

Lôi Âm hô hấp pháp nay đã kinh khủng dị thường!

Lại thêm gấp ba chiến lực Thiết Ma giáp trụ.

Cái này khiến mới vừa vào siêu phẩm không đủ một năm Hàn Vô Ảnh, căn bản không thể nào ngăn cản.

Hắn chỉ cảm thấy trước mắt hết thầy phảng phất bị khủng bố lôi điện quang mang bao phủ, không thể nào trốn tránh, bất lực trốn tránh, đành phải nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân trên dưới tất cả chân khí đều đang điên cuồng mãnh liệt, rút ra trường kiếm, hướng về phía trước ngăn trở.

Keng!

Ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, lôi quang cùng chân khí quét ngang.

Giống như là một cái kinh khủng bom ở đây nổ tung.

Kim Xà kiếm tại Dương Phóng trên thân lưu lại từng mảnh từng mảnh chói mắt hoả tinh.

Nguyên bản cứng cỏi giáp trụ lại bị ngạnh sinh sinh hoạch xuất ra một mảnh nhàn nhạt lốm, mặt ngoài một chút hoa văn đều bị phá hư.

Bất quá giáp trụ bên trên kinh khủng sức mạnh khó lường nhưng cũng hung hăng đánh vào Hàn Vô Ảnh trên thân, oanh một tiếng, rần rần chắc chắc, không có bất kỳ cái gì sức tưởng tượng.

Một kích hoàn chỉnh Thập tự quyền, bị Hàn Vô Ảnh trực tiếp ăn.

Phốc phốc!

Hàn Vô Ảnh lồng ngực tại chỗ lốm, bên ngoài thân quần áo nổ tung, thân thể như là búp bê vải bay ngược mà ra, hung hăng nện ở hậu phương một tảng đá lớn bên trên, một búng máu phun ra.

Sau lưng tảng đá lớn đều bị hấn tại chỗ đâm đến vỡ nát.

Từng khối vụn vặt cục đá lung tung bay múa.

Cùng lúc đó, Dương Phóng cũng là thân thể nhịn không được lùi lại một bước, lần nữa ngừng lại.

Ánh mắt của hắn âm trầm, nhìn hướng tay của mình
cánh tay, lồng ngực.

Chỉ gặp cánh tay cùng lồng ngực chỗ giáp trụ, nhìn có
một loại khó tả tì vết.

“Hủy ta chiến giáp, bắt người mười đầu mệnh cũng
thường không đủ.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

Lúc trước vì chế tạo chiến giáp này, hắn nhưng là hao
phí vô tận tinh lực!

“Khụ khụ.”

Hàn Vô Ảnh trong miệng ho ra máu, sắc mặt trắng bệch,
mặt mũi tràn đầy hãi nhiên cùng không thể tưởng tượng
nổi.

Gia hỏa này!

So nửa tháng trước mạnh hơn thực sự quá bất hợp lí.

Lần này đối phương không dùng độc, không dùng loại
kia ”ôi âm“, nhưng lại một quyền đem mình đánh bay,
trực tiếp đánh thành trọng thương.

Lực lượng của đối phương quá mức cuồng dã cùng kinh
khủng!

Cái này căn bản cũng không phải là Thập phẩm đỉnh
phong nên có lực lượng.

Đó là cái quái vật!

Là yêu ma!

Sưu!

Hàn Vô Ảnh thân thể lật một cái, bật lên mà lên, tiếp tục hướng về nơi xa trốn như điên mà đi, đồng thời bàn tay quăng ra, ném ra đại lượng đen sì hình cầu tròn vật phẩm, hướng về sau lưng Dương Phóng thân thể đập tới,

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lập tức, thanh âm oanh minh, đất rung núi chuyển.

Ánh lửa hiển hiện.

Sau lưng khu vực trực tiếp phát sinh kinh khủng nổ lớn.

Hơn mười khóa Phích Lịch Tử tất cả đều bị hấn hung hăng ném vào Dương Phóng trên thân.

Hàn Vô Ảnh tốc độ phát huy đến cực hạn, đơn giản như là quỷ mị.

Nhưng mà rất nhanh hấn lần nữa biến sắc.

Sau lưng truyền đến kinh khủng điếc tai tiếng sấm, như là thiên uy cuộn cuộn, khí tức kinh khủng, để cho người ta hồn phách đều nhanh muốn bay ra.

Hấn quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp Dương Phóng thân thể không hư hao chút nào, mang theo kinh khủng khó lường khí tức, trực tiếp xuyên qua đáng sợ bạo tạc khu, giống như là một tôn dữ tợn cự thú, lại là một quyền đập tới.

“Kim xà kiếm pháp!”

Hàn Vô Ảnh quát chói tai, đành phải cấp tốc trở lại, thôi

động Kim Xà kiếm.

Toàn bộ trường kiếm như đồng hóa vì một mảnh kim sắc tàn ảnh, lít nha lít nhít, khí tức kinh khủng, xảo trá tai quái, lăng lệ đáng sợ, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng ám sát mà đi.

Keng keng keng keng!

Thanh âm gấp rút, dị thường chói tai.

Đầy trời trên dưới tất cả đều là kim quang cùng hoả tinh.

Một sát na liên tục đâm ra mấy chục lần.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, thân thể bất động không dao, vững như bàn thạch, mặc cho Hàn Vô Ảnh điên cuồng xuất thủ.

Đột nhiên bàn tay lớn vỗ một cái, một tiếng kễ kễ, toàn bộ Kim Xà kiếm bị hấn một thanh nắm trong tay.

Sắc bén đáng sợ mũi kiếm hoạch tại lòng bàn tay của hấn, phát ra kễ kễ chói tai thanh âm, hoả tinh đền bù.

“Buông tay!”

Hàn Vô Ảnh kinh uống, điên cuồng chấn động trường kiếm, muốn chấn khai Dương Phóng cánh tay.

“Cút! !”

Một đạo lôi âm, không có dấu hiệu nào, như là kinh khủng khai thiên tích địa thanh âm.

Ông!

Lập tức chấn động đến Hàn Vô Ảnh não hải oanh minh,

trong nháy mắt lâm vào ngốc trệ.

Mặc dù hấn thân thể đã tại đem hết toàn lực làm ra phản ứng, muốn trốn tránh.

Nhưng là khoảng cách quá gần, đã triệt để tránh không khỏi.

Oanh!

Một quyền ném ra, rắn rần chắc chắn, trực tiếp đánh vào Hàn Vô Ảnh mi tâm chỗ, như là một khối kinh khủng cột sắt, phát ra oanh minh, chấn động đến không khí đều phát ra gợn sóng.

Phốc phốc!

Hàn Vô Ảnh lần nữa cuồng phún huyết thủy, thân thể như là phá bao tải hung hăng bay ngược, trực tiếp trùng điệp nện ở nơi xa.

Hấn bên ngoài thân hộ thể chân khí vừa đối mặt liền bị Dương Phóng triệt để phá hủy.

Chỗ mi tâm máu thịt be bét, xương sọ vỡ vụn, hai mắt trũng trũng, não tổ chức bay khắp nơi đều là, thi thể hung hăng đập xuống đất.

Diệt Tà minh, trẻ tuổi nhất siêu phẩm trưởng lão, triệt để chết thảm!

Dương Phóng nắm đấm thu hồi, tiện tay nắm chặt Kim Xà kiếm chuôi kiếm, cẩn thận ngắm nghía lên chuôi này Kim Xà kiếm.

Chỉ gặp kiếm này toàn thân trên dưới kim quang lấp lánh, che kín hoa văn, tại cùng mình liên tục trong đụng chạm lại từ đầu đến cuối không có bất kỳ tổn thương gì.

Điểm này, có thể xưng không thể tưởng tượng nổi.

“Hảo kiếm!”

Thanh âm hần khàn khàn, ngẩng đầu lên, hướng về một phương hướng khác nhìn lại.

Trước đó vị kia Thần Võ tông đệ tử, một mặt sợ hãi, sớm đã hướng về nòng đặm nơi núi rừng sâu xa bỏ chạy.

Dương Phóng ánh mắt hờ hững, dẫn theo Kim Xà kiếm, thân thể nhảy lên, hướng về kia tên đệ tử cấp tốc đuổi tới.

Rừng chỗ sâu.

Diệt Tà minh nội ứng Lâm Đổng, một mặt trắng bệch, một bước không ngừng, thân pháp phát huy đến cực hạn, toàn thân trên dưới tất cả chân khí tất cả đều đang điên cuồng mãnh liệt, toàn bộ thân thể tựa như cùng thiêu đốt đồng dạng.

Dưới chân mỗi một lần mượn lực, đều có thể xông ra rất xa khoảng cách.

Ven đường chỗ qua, rất nhiều nhánh cây, tảng đá lớn bị giẫm bạo liệt.

Hần hiện tại đã không thể không thân pháp ưu mỹ, chỉ cầu có thể tận lớn nhất khả năng cấp tốc chạy trốn.

Vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, siêu phẩm tu vi Hàn trưởng lão mà ngay cả đối mặt Tiêu quản sự dũng khí đều không có?

Tại sao có thể như vậy?

Đây là không thể tưởng tượng nổi!

Hàn trưởng lão thế nhưng là siêu phẩm tu vi!

Được vinh dự Diệt Tà minh bên trong trẻ tuổi nhất siêu phẩm, tiền đồ vô lượng, tự tin bay lên, là rất nhiều người thần tượng, được vinh dự có 【lãnh tụ chi tư】, chưa hề có người nào gặp hấn thất thố qua!

Nhưng lần này lại không đánh mà chạy?

Lâm Đống càng nghĩ càng là cảm thấy sợ hãi, chỉ cầu liều lĩnh nên rời đi trước lại nói.

Nhưng mà, tu vi của hấn bắt quá thất phẩm trung kỳ, coi như lại thế nào chạy, lại có thể chạy ra bao xa?

Vang lên bên tai kinh khủng lôi đình nhấp nhô thanh âm, đinh tai nhức óc, vang vọng lòng người, giống như là ẩn chứa một loại nào đó vô cùng đáng sợ thiên uy, đem người hồn phách đều nhanh cho rung ra tới.

Lâm Đống vội vàng quay đầu nhìn lại, đồng tử co vào, vô cùng hoảng sợ.

Chỉ gặp sau lưng không xa.

Một cái toàn thân đen nhánh giáp trụ, bao phủ tại kinh khủng lôi quang bên trong bóng người, đang bay nhanh hướng lấy thân thể của hấn đuổi theo.

Tại trong tay phải hấn thành linh cầm một thanh kim quang lóng lánh, tạo hình kỳ dị trường kiếm.

Kia là!

Hàn trưởng lão Kim Xà kiếm!

“Đừng có giết ta!”

Lâm Đống triệt để hồng mắt, sợ hãi kêu to, lập tức ngừng lại, vội vàng trở lại, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, ngao gào khóc lớn, phanh phanh dập đầu, “Ta biết sai rồi, đừng giết ta, tha ta một mạng, ta có tin tức trọng yếu “

“Ừm?”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường, thân thể trong nháy mắt ngừng lại, nhiều hứng thú nhìn về phía Lâm Đống.

Gia hỏa này.

Như thế đồ hèn nhát?

Hắn còn tưởng rằng Diệt Tà minh bên trong đều là thề sống chết không đổi người!

“Người có cái gì tin tức trọng yếu?”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt.

“Ta biết bọn hắn cướp sạch mỏ bạc là vì cái gì? Nhưng ta nói ra, người có thể hay không tha ta một mạng?”

Lâm Đống sợ hãi vô cùng, vội vàng mở miệng.

“Nói đi, người nói ra đến, ta liền tha người!”

Dương Phóng đáp lại.

“Người người muốn thề mới được.”

Lâm Đống sợ hãi nói.

“Tốt, ta thề, người nói đi.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

“Người người thề phát quá trò đùa.”

Lâm Đống sắc mặt sợ hãi.

“Người đến cùng nói hay không!”

Dương Phóng sầm mặt lại, khí tức tràn ngập.

“Nói, ta nói!”

Lâm Đống trong lòng sợ hãi, vội vàng mở miệng: “Hàn trưởng lão bọn hấn sẽ tại sau đó không lâu, chuẩn bị đi cạnh tranh 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】, vô cùng cần thiết bạc, cho nên mới liên tục cướp sạch mỏ bạc nhiều lần!”

“Ừm?”

Dương Phóng hơi nheo mắt lại.

Thiên Tinh ngọc tửy!

Trên người hấn khí thế trong nháy mắt mãnh liệt, một đôi mắt trở nên Phong Hàn đáng sợ, như là lôi điện, gắt gao tiếp cận Lâm Đống.

“Thiên Tinh ngọc tửy lại có thể có người lấy ra đầu giá? Ở nơi nào? Lúc nào? Các người là thế nào biết đến?”

Dương Phóng thanh âm trầm thấp, khí tức trên thân đáng sợ, chèn ép Lâm Đống có chút không thở nổi.

Lâm Đống một mặt hãi nhiên.

“Là thật, ngay tại Hắc Bàn Thành đấu giá, thời gian hẳn là tại sau năm ngày, tin tức hiện tại đã tại Hắc Bàn Thành truyền khắp, đã hấp dẫn rất nhiều người quá khứ.”

“Hắc Bàn Thành!”

Dương Phóng trong con người quang mang đáng sợ, đạo, “Đều có nào thế lực đi cạnh tranh, muốn chuẩn bị bao nhiêu bạc mới đủ?”

“Ta cũng không biết đến cùng sẽ đi nhiều ít người, nhưng Hàn trưởng lão bọn hắn trước đó chuẩn bị ba vạn lượng, lần này chuẩn bị lại tẩy cướp hai vạn lượng.”

Lâm Đống đáp lại nói.

“Nói như vậy chính là năm vạn lượng.”

Dương Phóng thanh âm nặng nề.

Cái này thật đúng là một cái thiên văn số tự!

Coi như hẳn tại thời khắc đỉnh cao nhất, cũng không có nhiều tiền như vậy.

Năm vạn lượng bạc chuyển đổi xuống tới chính là hơn ba ngàn cân.

Liên liên quan quá khứ chính là vấn đề!

Bất quá!

Bất kể như thế nào, Hắc Bàn Thành Thiên Tinh ngọc tử đối với mình mà nói tuyệt đối là một cơ hội to lớn.

Thần Võ tông bên này giảng cứu lập công, lấy công lao đổi lấy Thiên Tinh ngọc tử, nhưng là cuối cùng là thật

không nữa có thể được đến Thiên Tinh ngọc tử, hẳn y nguyên một điểm lực lượng đều không có.

Thà rằng như vậy!

Không bằng mạo hiểm tiến về Hắc Bàn Thành!

“Các người bên kia có mấy vị siêu phẩm?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Chỉ chỉ có Hàn trưởng lão một người.”

Lâm Đống ngữ khí sợ hãi , đạo, “Người người có thể tha ta đi?”

“Người đi đi!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, xoay người lại, hướng về nơi xa đi đến.

Lâm Đống trong lòng đại hỉ, liền vội vàng đứng lên, cấp tốc hướng về nơi xa rừng rậm tiếp tục trốn như điên mà đi.

Hắn hai chân nhẹ nhàng, tốc độ cực nhanh, chỉ cảm thấy thân thể đều nhẹ nhàng.

Nhưng mà chạy trước chạy trước, hẳn bỗng nhiên cảm thấy không đúng, bàn tay sờ lên con mắt.

Bỗng nhiên, phát hiện trước mắt cấp tốc biến thành màu đen, miệng, lỗ mũi, lỗ tai tất cả đều đang nhanh chóng toát ra nhiệt lưu.

Sắc mặt hắn một giạt mình, cả người như cũ tại trước chạy bên trong, rất nhanh triệt để ngã nhào xuống đất.

Phịch một tiếng, cũng không còn cách nào động đậy.

Nơi xa.

Trong rừng rậm.

Mộc quản sự một thân máu tươi, sắc mặt trắng bệch, toàn thân trên dưới khí tức hỗn loạn, mang theo còn sót lại ba người, một đường hướng về mỏ bạc tiến đến, thỉnh thoảng lại đem ánh mắt hướng về hậu phương nhìn lại.

Tựa hồ sợ sẽ có người nào truy sát tới.

Mắt thấy bọn hắc khoảng cách mỏ bạc đã càng ngày càng gần, từ đầu đến cuối không có bất luận kẻ nào đuổi theo về sau, trong lòng của hắc lập tức dần dần yên lòng.

Nhưng rất nhanh, thân thể của hắc dừng lại, một mặt trắng bệch, nhìn về phía mỏ bạc phía trước, lẳng lặng chờ đợi Dương Phóng.

Dương Phóng một thân áo bào đen, sắc mặt lạnh lùng, trên người chiến giáp đã lần nữa đổi đi.

Trong tay dẫn theo một ngục bao khóa vỏ kiếm Kim Xà kiếm, tựa hồ sớm đã chờ đợi đã lâu.

“Tiêu Tiêu quản sự.”

Mộc quản sự sắc mặt kinh hoảng, đạo, “Xe bạc. Xe bạc lần nữa bị cướp, thuộc hạ hành sự bất lực, cầu Tiêu quản sự tha mạng!”

Hắc trực tiếp quỳ rạp xuống đất, kinh hoảng vô cùng, toàn thân trên dưới mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Những người khác cũng tất cả đều trở nên thấp thỏm dị thường, trong lòng bất an.

“Thật sao?”

Dương Phóng ngữ khí bình thản , đạo, “Cướp tốt, Mộc quản sự vất vả, đi về nghỉ ngơi trước đi!”

Mộc quản sự đơn giản giống như là nghe lầm, một mặt giật mình nhìn về phía Dương Phóng.

Tiêu quản sự!

Không có trừng phạt hử?

“Trở về nghỉ ngơi đi, xe bạc sự tình sẽ để ta tới tìm!”

Dương Phóng đáp lại.

“Vâng, đa tạ Tiêu quản sự!”

Mộc quản sự vội vàng ứng thanh, có loại trở về từ cõi chết cảm giác.

Dương Phóng ngẩng đầu lên, hướng về nơi xa nhìn lại, ánh mắt thâm thúy.

Chạy đi!

Nhìn xem các người có thể chạy đến đâu bên trong?

Nơi xa miếu hoang.

Ba chiếc xe bạc vững vàng dừng sát ở miếu hoang trong hậu viện.

“Ha ha ha, đáng tiếc kia Mộc quản sự chạy quá nhanh, bằng không lần này có thể giữ hử đến, mới xem như

kiếm lời lớn!”

Hồ trưởng lão cười to nói.

“Không tệ, bất quá lần này cũng là thỏa mãn, lần nữa lấy tới nhiều bạc như vậy, tiếp xuống liền nhìn Hàn trưởng lão bên kia.”

Phong trưởng lão cười nói.

“Đúng rồi, Hàn trưởng lão tín hiệu thả ra không có?”

Hồ trưởng lão hỏi.

“Thế thì không có, bất quá nghĩ đến hẳn là sẽ không xảy ra vấn đề.”

Phong trưởng lão cười nói.

“Cũng thế, như vậy đi, chúng ta đi trước cùng Lưu trưởng lão bên kia hội hợp, vạn nhất ở chỗ này đưa tới Thần Võ tông truy binh sẽ không tốt, dưới mắt rời đi sớm một chút mới là vương đạo, chờ Hàn trưởng lão trở về tìm không thấy chúng ta, tự nhiên sẽ đi tìm Lưu trưởng lão.”

Hồ trưởng lão nói.

“Cũng được, đi!”

Hai người lần nữa chào hỏi đám người, xua đuổi xe ngựa, bắt đầu khởi hành.

Thời gian vượt qua.

Bóng đêm giáng lâm.

Mỏ bạc bên trong.

Dương Phóng ngẩng đầu lên, cảm thấy được chênh lệch thời gian không nhiều lắm, đành chỉ tu luyện, cả người từ thùng thuốc bên trong đi ra, mang theo mủng lớn bọt nước, tiện tay lau khô trên người thuốc nước đọng, một lần nữa đem màu đen chiến giáp mặc trên người, sau đó nhắc lên Kim Xà kiếm, cả người trong nháy mắt xông ra gian phòng.

Mới vừa ra tới, hắn cẩn thận phân biệt một chút phương hướng, ánh mắt lảng lệ, thân thể đột nhiên lướt đi, biến mất nơi đây.

Đêm dài bóng người.

Núi hoang miếu cổ.

Đồng lửa thiêu đốt.

Ròng rã năm cái xe ngựa to đỗ nơi đây, làm thành một cái cự đại hình khuyên.

Một đám Diệt Tà minh cao thủ giờ phút này tất cả đều hội tụ ở đây.

Không chỉ có sớm chạy tới Lưu trưởng lão, Lý Lăng, Angers, Sử Kim, Châu Vũ chờ một đám người xuyên việt, cũng có ban ngày vừa mới cướp bóc qua xe bạc Phong trưởng lão, Hồ trưởng lão bọn người.

Bọn hắn đàm tiếu yển yển, tại đây đợi Hàn trưởng lão.

“Thần Võ tông mở bạc đến cùng là giàu có, chờ Thiên Tinh ngọc tủy đem tới tay về sau, ta đều nghĩ giữ vững bọn hắn vận bạc chuyên đạo, một mực ăn hết.”

Lưu trưởng lão ha ha cười nói.

“Yên tâm, sẽ có cơ hội.”

Phong trưởng lão uống một ngụm rượu trong hồ lô rượu, vẻ mặt tươi cười, đạo, “Chờ đến cái này một phần Thiên Tinh ngọc tủy tới tay, chúng ta lại sẽ tạo ra một vị siêu phẩm ra, đến lúc đó muốn cái gì không lấy được?”

Mọi người đều là cười lên ha hả.

“Châu Vũ, lần này hành động mặc dù không có để các người xuất thủ, nhưng cũng làm cho các người gặp không ít việc đời, không nói những cái khác, sau khi trở về mỗi người nhất định có thể lần nữa bị ban thưởng một bút Dưỡng Khí đan!”

Lý Lăng cảnh sát lộ ra mỉm cười.

“Toàn bộ nhờ Lý chấp sự ở bên dìu dắt!”

“Đúng vậy a, nếu không phải Lý chấp sự, chúng ta sao có thể gặp được chuyện tốt như vậy! !”

“Chúng ta cùng một chỗ kính Lý chấp sự một cái!”

Châu Vũ, Lý Phong chờ Trung Quốc người xuyên việt vội vàng giơ ly rượu lên, lộ ra tiểu dung.

Bọn hắn lại toàn vẹn không có chú ý tới.

Miếu hoang bên ngoài.

Một tôn như là Ma thần kinh khủng bóng người, đã xuất hiện đã lâu, toàn thân trên dưới đen kịt một màu, con người băng lãnh, tại cách lấy cánh cửa khe hở hướng về bên trong lạnh lùng xem ra

“Cảnh sát hình sự quốc tế.”

“Lại là bọn hấn sao?”

Dương Phóng mặt không biểu tình.

...

Chương 161 : Thích chơi thật sao?

Răng rắc!

Đóng chặt cửa miếu đột nhiên không có dấu hiệu nào từ bên ngoài vỡ vụn.

Hàn phong gào thét, ô ô chói tai.

Trên mặt đất cát bay đá chạy, tính cả miếu bên trong đồng lửa đều đột nhiên trở nên sáng tối chập chờn.

Ngồi vây quanh tại đồng lửa trước đám người, thần sắc biến đổi, tất cả đều đồng loạt trong nháy mắt quay đầu.

“Ai?”

“Là Hàn trưởng lão sao?”

Đám người nhao nhao đứng dậy, cấp tốc lao đến.

Cửa miếu bên ngoài.

Thân thể cao lớn, một thân màu đen giáp trụ Dương Phóng, ánh mắt băng lãnh, không nói một lời, trên thân tràn ngập một cỗ vô hình khí tức khủng bố, điểm điểm lói quang ở ngoài thân thể hấn quanh quần.

Có một loại không nói ra được uy hiếp cảm giác.

Keng!

Hấn chậm rãi rút ra bên hông trường kiếm, kim quang lấp lóe, như là hoàng kim, trong đêm tối hiện động khởi trập trập yêu dị tà quang.

Như là một đầu sáng chói kim xà, tại trong bóng tối phun ra nuốt vào, phong mang tràn ngập, làm cho người kinh hãi.

“Là Hàn trưởng lão Kim Xà kiếm?”

“Người là ai? Hàn trưởng lão ở đâu?”

“Người đến cùng là ai?”

Đám người nhao nhao kinh thanh hét lớn.

Nhất là Phong trưởng lão, Hồ trưởng lão, Lưu trưởng lão bọn người, càng là từng cái kinh hãi, không thể tin.

Kim Xà kiếm chính là Hàn Vô Ảnh thiếp thân bội kiếm, là bọn hắc Diệt Tà minh cao tăng, ban thưởng cho Hàn Vô Ảnh.

Sở dụng vật liệu cực kỳ phi phàm, dị thường đắt đỏ, Hàn Vô Ảnh xưa nay sẽ không đem kiếm này rời khỏi người.

Nhưng bây giờ cái này miệng Kim Xà kiếm thế mà xuất hiện ở người trước mắt trong tay?

Trong đám người Châu Vũ, Lý Phong bọn người, càng là trong nháy mắt lộ ra hãi nhiên, thân thể run lẩy bẩy, nhịn không được hướng về sau rút lui.

“Đúng đúng hẳn “

“Trời Thiên Thần tổ chức!”

Ánh mắt của bọn hắc trừng lớn, một lời hãi nhiên.

Từng tại Bạch Lạc thành náo động ban đêm, bọn hắc trừng thấy tận mắt cái này thiết giáp nhân, cùng người

trước mắt giống nhau như đúc.

Đồng dạng giáp trụ.

Đồng dạng thân cao.

Duy nhất bất đồng chính là, người này giờ phút này cầm trong tay Kim Xà kiếm!

“Cái gì?”

Bên người đám người cùng nhau biến sắc.

Lại là Thiên Thần tổ chức?

Bọn hấn lại trực tiếp tìm tới cửa?

Nhất là Lý Lăng, Angers bọn người, càng là trong lòng kinh hãi.

Tại thế giới hiện thực bọn hấn mới vừa vặn thông báo toàn cầu, chuẩn bị tại dị giới ám sát Thiên Thần tổ chức thành viên, kết quả nhanh như vậy ngay tại dị giới gặp nhau?

Đối phương còn cầm Hàn trưởng lão Kim Xà kiếm?

Hàn trưởng lão bị giết!

“Hàn trưởng lão đến cùng đi nơi nào? Kim Xà kiếm làm sao lại tại trong tay của người?”

Hồ trưởng lão mở miệng gầm thét.

“Không muốn nhiều lời, trước cầm xuống hấn!”

Phong trưởng lão gầm thét một tiếng, dẫn đầu động thủ.

Trong sân đám người tất cả đều gào to một tiếng, thân thể đồng loạt hướng về cửa miếu chỗ kinh khủng bóng đen đánh giết mà đi.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, y nguyên không nói một lời.

Một đôi lạnh lùng trong con ngươi ngậm lấy từng tia từng tia cười lạnh, đối mặt đám người công kích, càng nhìn cũng không nhìn.

Càng là không có bất kỳ cái gì tránh né ý tứ.

Đám người gầm thét, trên thân chân khí tất cả đều vận chuyển tới cực hạn, hơn mười mét khoảng cách nhanh chóng hướng về tiến lên đây, hướng về Dương Phóng hung hăng đánh tới.

Nhưng vào lúc này!

Một trận nồng đậm cảm giác hôn mê bỗng nhiên từ trong đầu của bọn hắn đánh tới.

Mỗi người đều bỗng nhiên cảm thấy não hải mê muội, miệng mũi chảy máu.

Từng cái phổi nhói nhói, như là vô số cây cương châm tại thể nội nhón nháo đồng dạng.

“Có độc!”

“Mau giết hắn!”

Đám người gầm thét.

Keng!

Dương Phóng rút cục bắt đầu huy kiếm, Kim Xà kiếm ở

trong tay của hắn như là đột nhiên sống, hóa thành kim sắc thiểm điện, trên không trung cấp tốc nhón nháo, nhanh đến mơ hồ, làm cho người bắt giữ không đến.

Âm sát kiếm!

Phốc phốc phốc phốc!

Từng bóng người liên tiếp không ngừng bị hắn Kim Xà kiếm chỗ đâm trúng.

Máu tươi phiêu tán rơi rụng, kêu rên vang lên.

Từng cỗ thi thể không ngừng bay tứ tung.

Như là một trận đơn phương đồ sát.

Dương Phóng đối với đám người công kích căn bản nhìn cũng không nhìn, một ngụm Kim Xà kiếm ở trong tay của hắn vừa đi vừa về lấp lóe, lúc đông lúc tây, phiêu hốt khó lường, âm trầm quỷ dị, giống như là Địa Ngục sát kiếm, để cho người ta khó lòng phòng bị.

Hắn mặc dù sẽ không 【 kim xà kiếm pháp 】, nhưng là hắn luyện tập 【 Âm sát kiếm pháp 】, tại âm tàn cùng độc ác phương diện, còn xa hơn thắng qua kim xà kiếm pháp.

Phốc phốc!

Lưu trưởng lão phát ra tiếng kêu thảm, một cánh tay trực tiếp bị tận gốc cắt đứt, sắc mặt nhăn nhó, như là nổi điên, một cái tay khác chưởng gắt gao nắm chặt Kim Xà kiếm, mở miệng gầm thét, “Khoái công ánh mắt của hắn!”

A!

Vừa dứt lời, hấn lần nữa kêu thê lương thảm thiết.

Còn sót lại bàn tay kia bị Dương Phóng nhẹ nhàng chấn động, trong nháy mắt bị quấy đến vỡ nát, từ ngón tay đến lòng bàn tay hoàn toàn giống như là biến thành bùn, huyết nhục phiêu tán rơi rụng, vô cùng thê thảm.

Phải biết Kim Xà kiếm ngay cả Dương Phóng giáp trụ đều có thể vạch ra lỗ hổng, huống chi là Lưu trưởng lão huyết nhục thân thể?

Phốc!

Dương Phóng trường kiếm vẩy lên, từ cổ của hấn chỗ trong nháy mắt đảo qua.

Một viên đại hào đầu lâu tại chỗ phóng lên tận trời, chết thảm bỏ mạng.

“Lưu trưởng lão!”

“Đi mau!”

Phong trưởng lão, Hồ trưởng lão con mắt đỏ lên, bi thống kêu to.

Nhưng mà lúc này muốn đi, cũng không nghi ngờ đã không thể nào.

Ngay cả Hàn Vô Ảnh đều không thể từ Dương Phóng lòng bàn tay đào thoát, làm sao huống chỉ có Thập phẩm tu vi bọn hấn?

Phốc phốc phốc phốc!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng, từng cỗ thi thể tiếp tục bay ra.

Phong trường lão, Hồ trường lão mấy người cũng tất cả cũng không có chạy thoát.

Lý Lăng, Angers, Sử Kim, Châu Vũ mấy người, thần sắc hoảng sợ, trong miệng ho ra máu, mới vừa vặn chạy ra không xa, liền bị kịch độc hạ độc được, phun ra huyết thủy, nằm rạp trên mặt đất, mỗi người đều đau nhức Khổ Vô so.

“Đừng, đừng giết chúng ta, chuyện gì cũng từ từ. Chúng ta là đồng hương “

Châu Vũ thất khiếu bốc lên máu, sợ hãi cầu xin tha thứ, “Tại Bạch Lạc thành người còn đã cứu chúng ta, người quên sao? Ta không có cùng người là địch, tất cả mọi người là Trung Quốc người, ta có thể tại thế giới hiện thực mời người đại bảo kiếm, van cầu người tha ta.”

“Tha mạng, tha mạng “

Lý Lăng cảnh sát cũng trên mặt đất sợ hãi mở miệng.

Dương Phóng không nói một lời, ánh mắt thâm thúy, lần nữa nhìn về phía trong tay Kim Xà kiếm.

Không thể không lần nữa cảm khái Kim Xà kiếm sắc bén.

Giết người về sau, trên thân kiếm lại không có chút nào vết máu.

Tất cả huyết thủy nhiễm phải mặt về sau, đều sẽ dọc theo thân kiếm trượt xuống, toàn bộ trường kiếm kim quang chói lọi, mới tinh vẫn như cũ, tại ánh lửa chiếu rọi, nhất là lộ ra Phong Hàn đáng sợ.

“Hảo kiếm!”

Thanh âm hấn khàn khàn, sau đó nhìn về phía đám người, ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

“Đừng, đừng giết ta, đại gia là đồng hương “

Lý Phong hoảng sợ kêu lên.

Phốc phốc phốc phốc!

Máu tung tóe nở rộ, khí tức tại đêm tối tràn ngập.

Đồng lửa thỉnh thoảng lại phát ra lớp lớp tiếng vang, cháy hừng hực.

Một lát sau.

Dương Phóng thu hồi trường kiếm, chớ không biểu lộ, hướng về ngân xa đi đến, xác định tất cả bạc đều bình yên vô sự về sau, hấn lộ ra vẻ mệt mỏi, lẳng lặng mà ngồi tại ngân xa phía trên, ngẩn ngủ nghĩ ngợi.

Trong tay Kim Xà kiếm thì bị hấn lẳng lặng địa trú trong tay, như là một cây quải trượng đồng dạng.

Mặc dày như vậy giáp trụ, một đêm bồn tập xa như vậy, xác thực không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

Huống chi còn muốn động thủ.

Đối với tự thân thể lực cùng chân khí, tiêu hao quá mức kịch liệt.

Bóng đêm càng sâu.

Bốn phía yên tĩnh tới cực điểm.

Tới gần nửa đêm thời điểm.

Nơi xa đột nhiên truyền đến tiếng vó ngựa dồn dập âm, cạch cạch rung động, ba con tuấn mã từ đằng xa trong sơn đạo một đường cuồng xông, hướng về bên này cấp tốc tiếp cận mà tới.

Tại cái này ba con tuấn mã hậu phương, thì là hơn mười kỵ, hướng về bọn hắn đuổi theo mà đi.

Ba nhóm tuấn mã bên trên phân biệt ngồi hai nam một nữ, ba đạo nhân ảnh.

Một cái trung niên, một thanh niên, còn có một vị tuổi trẻ thiếu nữ, sắc mặt lo lắng, hốt hoảng chạy trốn.

Tựa hồ là bọn hắn đã đi đường thật lâu, dưới hông tuấn mã đang không ngừng phun bọt mép, sắp chống đỡ không nổi.

Đêm trăng làm nổi bật phía dưới, lờ mờ có thể nhìn thấy.

Sau lưng điên cuồng đuổi theo mà đến hơn mười kỵ bên trong, vậy mà cũng không phải là toàn bộ đều là nhân loại.

Trong đó có hai cái sinh phá lệ thô kệch, khuôn mặt xấu xí, dáng dấp tai to mặt lớn, mặt mũi tràn đầy lông thú, nhất là cánh tay của bọn hắn, phá lệ tráng kiện, phía trên lít nha lít nhít mọc đầy nòng đạm bộ lông màu đen.

Cái này lại là hai đầu thú nhân.

Trong mồm thậm chí còn có bén nhọn răng nanh, mũi sụp đổ, lỗ mũi dị thường thô to.

“Bắt bọn hắn lại!”

Trong đó một cái thú nhân mở miệng gào thét, thanh âm trong đêm tối phá lệ kinh khủng.

“Nguy rồi Hồng thúc, con ngựa sắp không chịu nổi!”

Phía trước chạy trốn thanh niên nam tử sắc mặt trắng bệch, mở miệng kêu lên.

“Phía trước giống như có người, nhanh đi cầu viện!”

Cái kia nam tử trung niên mở miệng nói ra.

“Cứu mạng, nhanh cứu mạng a “

Bên cạnh nữ tử đã dẫn đầu kêu lên, giục ngựa hướng về miếu hoang phương hướng vọt tới.

Trong miếu hoang.

Đồng lửa thiêu đốt.

Dương Phóng ngay tại trên mặt đất lần lượt lục soát thi, từ những người này trên thân tìm tới từng cái túi tiền, đem số tiền này túi tiện tay ném ở một bên bao khóa bên trong, không cần một lát, trong bao đã cao cao chồng chất lên mấy chục cái túi tiền.

Mỗi một túi tiền đều căng phồng.

Ngay tại lục soát ở giữa, hấn bỗng nhiên nhú mày, quay đầu, hướng về ngoài cửa nhìn lại.

Có người?

Dương Phóng cũng không để ý tới, tiếp tục cầm đầu tìm tòi.

“Xuy!”

Rất nhanh, ghìm ngựa tiếng vang lên.

Hai nam một nữ bóng người cấp tốc xuống ngựa, khí tức hỗn loạn, thở hổn hển, một đường hướng về miếu hoang chỗ sâu trốn đến, trong miệng gọi, “Nhanh cứu mạng, mau tới người “

Đột nhiên!

Thân thể của bọn hắn cùng nhau dừng lại, sắc mặt trắng bệch, trong miệng lời nói im bặt mà dừng.

Tổn hại hỗn loạn miếu thờ bên trong.

Đầy đất thi thể, huyết tinh tràn ngập.

Như là vừa mới kinh lịch một trường giết chóc.

Đông đảo thi thể bên trong, còn có một vị người mặc màu đen giáp trụ, phá lệ khôi ngô bóng người cao lớn, ngay tại cúi người xuống, cầm đầu tìm kiếm từng cỗ thi thể.

Ba người trên mặt trong nháy mắt che kín hãi nhiên.

Đây là?

Bọn hắn liếc nhau, rùng mình một cái, vội vàng rời khỏi miếu hoang, liền muốn hướng những phương hướng khác chạy trốn.

Nhưng sau lưng hơn mười kỵ cũng đã trực tiếp đuổi theo, một mực ngăn cản bọn hắn đường đi.

“Hắc hắc.”

Trong đó một cái thú nhân nhếch môi, lộ ra miệng đầy biến thành màu đen răng, tiểu dung dị thường dữ tợn, nói: “Chạy, tiếp lấy chạy a, ha ha ha “

Bên cạnh thú nhân cũng là gạt ra tiểu dung, duỗi ra rộng lớn đầy đặn đầu lười, dùng sức liếm liếm thật dày bờ môi, cười gằn nói: “Ninh thiếu, đồ vật cho người, người cho chúng ta!”

“Dễ nói, dễ nói!”

Một người cầm đầu công tử trẻ tuổi trên mặt lộ ra nòng đạm tiểu dung, một đôi ánh mắt rất là đáng tiếc ở trong đó vị nữ tử kia trên thân đảo qua.

Đáng tiếc

Như thế một vị nữ nũng nịu mỹ nhân, lại muốn tiện nghi hai cái thú nhân.

“Gia Nhi cô nương, đồ vật lấy ra đi!”

Công tử trẻ tuổi mỉm cười.

Thiếu nữ sắc mặt trắng bệch, lộ ra hoảng sợ, vội vàng hướng miếu đồ nát nội bộ thối lui.

Bên người hai vị nam tử cũng cấp tốc lui hướng miếu hoang.

Hiện tại dù là biết trong miếu đồ nát có một vị đáng sợ sát nhân cuồng tại, bọn hắn cũng không có lựa chọn khác.

Cùng bị hai cái này thú nhân làm bản, bọn hắn tình nguyện chết tại sát nhân cuồng trong tay!

“Không biết điều!”

Trong đó một cái thú nhân phát ra đáng sợ thanh âm.

Bọn hắn trực tiếp từ trên lưng ngựa đi xuống, cầm vũ khí, hướng về miếu hoang đi tới.

Hơn mười người thân ảnh một tổ ong tràn vào miếu hoang.

Vừa mới đi vào, lông mày của bọn họ liền trong nháy mắt nhăn lại, từng đôi mắt kinh nghi bất định, hướng về miếu đồ nát nội bộ quét tới.

“Người là ai?”

Một vị nam tử trung niên trực tiếp hướng về ngay tại cấm đầu sờ thi Dương Phóng mở miệng quát hỏi.

Dương Phóng làm theo ý mình, vẫn không có để ý tới bọn hắn, từ từ cõ trên thi thể không ngừng mà lấy ra túi tiền.

Không bao lâu, trên mặt đất tất cả thi thể đều bị hắn lục soát một lần.

Hắn đem trên mặt đất bao khóa buộc lên, sau đó trực tiếp đeo tại sau lưng, liền hướng về kia năm chiếc xe ngựa đi đến.

Năm chiếc xe ngựa đã sớm bị hắn sớm buff xong, cùng sử dụng dây thừng đem năm chiếc xe ngựa đầu đuôi tương liên.

Giờ phút này roi ngựa huy động, trực tiếp xua đuổi đầu xe, đi ra ngoài.

“Tiểu tử, người điếc, người rớt cuộc là ai?”

Một vị thú nhân phát ra băng lãnh gào thét.

Dương Phóng đầu lâu nâng lên, một đôi mắt sâu thẳm

Hắc Âm, hướng về ngăn ở cửa miếu chỗ đám người nhìn lại, khàn khàn nói, ” đêm khuya đi đường, tránh ra!”

Trước mắt mười mấy người lại như cũ thờ ơ, không nhúc nhích, tiếp tục ngăn ở cửa miếu chỗ.

Cầm đầu công tử trẻ tuổi, trên mặt đột nhiên gạt ra từng tia từng tia tiểu dung , đạo, “Vị này tráng sĩ, không biết người xe này hoá trang chính là cái gì? Có thể hay không trước hết để cho chúng ta nhìn một chút lại đi?”

Ánh mắt của hắn độc ác, một chút liền nhìn ra xe ngựa vết bánh xe ép tới rất sâu.

Năm chiếc xe ngựa tất cả đều như thế.

Bên trong chứa vật nặng?

“Không có gì, tránh ra đi!”

Dương Phóng tiếp tục khàn khàn đáp lại.

Sưu!

Ầm ầm!

Bóng đen lóe lên, cuồng phong gào thét, trong đó một vị thú nhân dẫn đầu hành động, tựa như tia chớp, hai mét hai ba thân thể trong nháy mắt xông ra, một quyền trùng điệp nện ở xe ngựa phía trên.

Răng rắc!

Toàn bộ toa xe trong nháy mắt bạo liệt.

Bên trong cất đặt bốn rương nén bạc bị hắn đánh tại chỗ bay tứ tung, cái rương nổ tung, từng khối ngân quang lóng lánh nén bạc mạn thiên phi vũ, lóe ra mê người

màu sắc, phát ra đing đing đương đương thanh thúy thanh âm, hướng về miếu hoang bên trong lung tung bay đi.

Công tử trẻ tuổi ở bên trong đám người, tất cả đều thốt nhiên biến sắc, hô hấp dồn dập.

Bạc!

Thật là nhiều bạc!

Xe ngựa này bên trong lại tất cả đều là đồ đầy bạc?

Ánh mắt của bọn hắn một chút nhìn về phía còn lại xe ngựa, từng đôi mắt đột nhiên trở nên đỏ lên, trong mắt tham lam phóng đại, hận không thể lập tức đập ra, đem những bạc này chiếm làm của riêng.

Chợt không có chú ý tới.

Một bên Dương Phóng, con người trong nháy mắt bằng hàn xuống dưới, như là rét đậm tuyết quật, sát cơ hiển hiện, nhiệt độ bạo hàng.

“Hắc hắc hắc “

Kia xuất thủ thú nhân, một quyền đập vỡ xe ngựa toa xe về sau, thân thể lập tức dừng lại, trên mặt gạt ra nồng đậm tiểu dung, nhe răng trợn mắt, phát ra từng đợt đáng sợ tiếng cười: “Thế mà chở nhiều như vậy nén bạc, không biết những này nén bạc là từ đâu đến? Theo ta thấy, những này nén bạc không bằng liền tất cả đều lưu lại đi, ha ha ha ha “

Tiếng cười của hắn y nguyên to lớn, thanh âm thô cuồng, toàn thân trên dưới nhiều đám bộ lông màu đen đang không ngừng thư giãn, lồng ngực đập trùng, một thân trên dưới cơ bắp đều đang không ngừng co vào

cùng bành trướng, tràn ngập một loại to lớn mà sức mạnh đáng sợ.

Sưu!

Ầm ầm!

Dương Phóng thân thể trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, đơn giản như là thuấn di, trong không khí vang lên một trận kinh khủng lôi đình tiếng gầm, đình tai nhức óc.

Sau một khắc!

Ầm!

Liên một quyền hung hăng đập vào tên kia thú nhân nơi lồng ngực, nhanh chuẩn hung ác, lực lượng to lớn, lôi quang hiển hiện, không biết khủng bố đến mức nào, tại chỗ đánh tên kia thú nhân cuồng phún huyết thủy, trong miệng kêu thê lương thảm thiết, toàn bộ lồng ngực trong nháy mắt lõm, xương ngực, xương sườn, nội tạng đều không ngoại lệ, toàn diện vỡ nát, giống như là bị cái gì vô cùng kinh khủng cự thú cho đập mạnh đồng dạng.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Dương Phóng một quyền ném ra về sau, năm cái ngón tay như thiểm điện cầm ra, mang theo kinh khủng dữ tợn cự lực, một thanh chụp tại tên kia thú nhân ngũ quan phía trên, phốc một tiếng, đem nó hai mắt tươi sống chụp xuống.

Năm cái ngón tay giống như là chủ thủ, hung hăng đâm vào tên kia thú nhân chấu rửa mặt chỗ, một mực khảm vào mặt bên trong, oanh một tiếng, tiện tay nhấn một cái, tại chỗ đem tên kia thú nhân thân thể sinh sinh ép đến.

Ầm!

Xương sọ vỡ vụn, cái ót tại chỗ bị hung hăng đập ra một cái cựa đại lồm.

A!

Tên kia thú nhân kêu thê lương thảm thiết, thân thể run rẩy, lỗ mũi, miệng, lỗ tai tất cả đều đang điên cuồng bốc lên máu.

Dương Phóng hai bàn tay to nắm lấy thú nhân miệng dùng sức xé ra.

Phốc phốc!

To lớn miệng bị hấn tại chỗ xé đến sau tai, dị thường dữ tợn, huyết thủy tuôn ra.

Tên kia thú nhân rốt cuộc không chịu nổi, ngất đi tại chỗ.

Dương Phóng mặt không biểu tình, một thân huyết thủy, thân thể đứng lên, ánh mắt hướng về trước mắt đám người nhìn lại, khí tức sôi trào mãnh liệt.

“Thích chơi thật sao?”

...

Chương 162 : Diệt sạch?

Trong miếu đồ nát.

Thi thể bay múa.

Kêu thảm vang lên.

Từng cỗ thi thể giống như là người bù nhìn, lung tung bay múa, tại Dương Phóng thiết quyền phía dưới, từng cỗ vỡ vụn, vô cùng thê thảm.

Hắn hiện tại ngay cả kiếm đều chẳng muốn nhỏ, hoàn toàn ở phát tiết bạo lực.

Kinh khủng nắm đấm ném ra, đơn giản không có bất kỳ người nào có thể chống đỡ được, cái gọi là Thập phẩm cao thủ tại hắn thiết quyền phía dưới cũng một chiêu liền quỳ , liên đới lấy hộ thể chân khí đều bị chấn động đến sụp đổ ra.

Càng máu chốt chính là, bọn hắn chạy còn không chạy nổi Dương Phóng.

Dương Phóng Bằng Hư lâm không bộ cộng thêm Lôi Quang bộ, tốc độ so với bình thường siêu phẩm sơ kỳ còn nhanh hơn.

Dạng này một đám người ở trong mắt Dương Phóng, tựa như bia sống đồng dạng.

“Ninh thiếu đi mau!”

Chỉ còn lại một vị thú nhân phát ra kinh khủng gào thét, liền lĩnh hướng về Dương Phóng thân thể đánh tới,

muốn dựa vào to lớn hình thể, đem Dương Phóng gắt gao ôm lấy.

Nhưng mà thân thể của hắn vừa mới nhào tới, Dương Phóng nắm đấm liền đã sớm đập ầm ầm tại hắn lồng ngực.

Ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, máu tươi vẩy ra.

Vị kia thú nhân cuồng phún huyết thủy, xương ngực, xương sườn, kinh mạch, nội tạng toàn bộ vỡ nát, sắc mặt nhợt nhạt, đau đến không muốn sống, kém chút bị đấm một nhát chết tươi quá khứ.

Tiếp theo bị Dương Phóng một thanh kéo lấy lỗ tai, sau đó một hao.

Phốc phốc!

Một cây to lớn lỗ tai tại chỗ bị hắn tiện tay giật xuống, máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Vị kia thú nhân phát ra tiếng kêu thảm , liên đới toàn bộ thân hình đều bị một cỗ kinh khủng quán tính mang theo trực tiếp hung hăng bay tứ tung ra ngoài, phịch một tiếng, nện ở trong sân, ngất đi, thất khiếu tất cả đều đang bốc lên máu.

Công tử trẻ tuổi một mặt hoảng sợ, liều lĩnh hướng về bên ngoài bỏ chạy.

Bên người những người khác cũng tất cả đều hồng mắt, từng cái sợ hãi vô cùng.

Ở bên cạnh họ, thập phẩm trưởng lão tất cả đều chết rồi.

Quái vật!

Gia hỏa này căn bản chính là quái vật!

Sớm biết như thế, bọn hắc liên không nên trêu chọc đối phương.

“Nhanh ngăn lại hắc!”

Trẻ tuổi công tử hoảng sợ kêu to.

Hắc tự thân cũng là cửu phẩm đỉnh phong tu vi, giờ phút này lại triệt để táng đảm.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dương Phóng từng bước một đi ra, bàn tay quét ra, một chưởng một cái, như là phiến con muỗi đồng dạng.

Lực lượng lại nhanh lại mãnh.

Bị hắc tiện tay trong quạt người, đều cuồng phún huyết thủy, xương cốt vỡ vụn, hung hăng đập bay ra ngoài.

“Giá!”

Công tử trẻ tuổi cấp tốc leo đến trên lưng ngựa, vội vàng huy động roi ngựa, phát ra kêu to, hướng về nơi xa Hắc Âm bên trong trốn như điên mà đi.

Ngay tại lúc hắc vừa mới xông ra không xa, bỗng nhiên, dưới hông tuần mã phát ra hí dài, trực tiếp không bị khống chế mới ngã xuống đất, phịch một tiếng, đem hắc thân thể hung hăng tung bay.

Tuần mã miệng mũi chảy máu, tứ chi run rẩy, chết thảm bỏ mạng.

Công tử trẻ tuổi cũng lộ ra thống khổ, thất khiếu chảy máu, nằm trên mặt đất, gian nan giãy dụa, chỉ cảm thấy toàn thân trong kinh mạch không ngừng truyền đến kịch liệt nhói nhói, toàn bộ thân hình tựa như cùng hừng hực đốt cháy đồng dạng.

“Dừng tay. Ta có chuyện muốn nói ta là Huyền Hải bang.”

Công tử trẻ tuổi sợ hãi mở miệng.

Keng!

Dương Phóng rút ra bên hông Kim Xà kiếm, một đạo chói lọi kim tia sáng màu vàng hiện lên, tựa như tia chớp, phốc phốc một chút, từ công tử trẻ tuổi cái cổ đảo qua, máu tươi vẩy ra, đầu lâu bay tứ tung.

Dương Phóng không nói một lời, lần nữa thu hồi trường kiếm, đi hướng công tử trẻ tuổi, ở trên người hắn tìm tòi.

Một lát sau, tìm tới một túi tiền, bị hắn nhét vào bao khóa.

Sau đó Dương Phóng cùng trước đó, lần lượt ở những người khác trên thân từng cái tìm tòi.

Trong miếu đồ nát.

Hai nam một nữ bóng người, run lẩy bẩy, lưng băng hàn, một mặt hoảng sợ nhìn xem hết thấy.

Sát nhân cuồng!

Đây quả nhiên là cái sát nhân cuồng!

Bọn hắn bị khủng bố một màn chấn nhiếp nói ra lời, chỉ

cảm thấy ngay cả thở hơi thở đều tựa hồ là dư thừa, muốn như vậy nhắm lại hô hấp, một điểm động tĩnh cũng không phát ra tới.

Nhưng rất nhanh, trong đó vị kia tên là Gia Nhi thiếu nữ, chặt vật thở dốc một tiếng, vội vàng mở miệng hô, “Nhiều chút tiền bồi ân cứu mạng, tiểu nữ tử không thể báo đáp, nguyện ý dâng lên một chỗ cơ duyên chi địa địa đồ, đưa cho tiền bồi!”

Nàng trực tiếp quỳ một chân trên đất, từ trong ngực lấy ra một phần cổ lão da thú đồ ra.

Dưới mắt khí tức quá bị đè nén.

Đối phương lúc nào cũng có thể sẽ đưa bạn hẳn vào chỗ chết.

Nàng không chịu nổi.

Không quản phía sau đối phương có thể hay không giết bạn hẳn, nàng đều phải cố gắng tranh thủ sống sót.

Mà dâng ra địa đồ, chủ động lấy lòng, là bạn hẳn có thể hay không sống tiếp duy nhất máu chốt.

Bên người hai vị nam tử biến sắc, vội vàng nhìn về phía thiếu nữ.

Nhưng rất nhanh bạn hẳn miệng ngập ngừng, vẫn là không có nói ra bất kỳ lời nói nào.

Ngay tại lần lượt lục soát thi Dương Phóng, nương mày, quả nhiên bị thiếu nữ đã động, chậm rãi quay người, ánh mắt hướng về thiếu nữ nhìn lại, đạo, “Cơ duyên chi địa địa đồ? Cơ duyên gì?”

“Nghe nói là một vị thượng cổ hiền giả lưu lại xuống tới

động phủ, rất có thể có giấu tiên hiền lưu lại võ học bí tịch cùng cái khác tài phú.”

Thiếu nữ vội vàng nói.

“Ồ?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, vươn người đứng dậy, khôi ngô thân hình cao lớn từng bước một hướng về thiếu nữ đi tới, xòe bàn tay ra, từ thiếu nữ trong tay tiếp nhận địa đồ, ánh mắt quan sát tỉ mỉ.

Thiếu nữ phía sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, mở miệng nói ra, “Tiền bối, địa đồ ngài lưu lại chậm nhìn, chúng ta có thể đi được chưa?”

Dương Phóng không nói một lời, tiếp tục quan sát địa đồ.

Thiếu nữ chậm rãi đứng dậy, hướng về sau rút lui, vội vàng chào hỏi bên cạnh hai nam tử, liền muốn rời khỏi nơi đây.

Nhưng đột nhiên Dương Phóng thanh âm vang lên lần nữa.

“Chờ chút!”

Thiếu nữ thân thể dừng lại, gương mặt xinh đẹp trắng bệch, lần nữa quay đầu nhìn về phía Dương Phóng.

Bên người hai nam tử âm thầm kêu khổ, hận không thể trực tiếp dựng lên thiếu nữ liền chạy.

Thời khắc thế này hấn gọi người, người dừng lại làm gì, dừng lại vạn nhất hấn đổi ý nên làm thế nào cho phải.

“Tiền bối.”

Thiếu nữ bất an nhìn hướng Dương Phóng.

“Đem thứ này ăn lại đi, không khí có độc!”

Dương Phóng thanh âm nặng nề, từ trên thân sờ soạng ba viên đan dược, ném tới.

Thiếu nữ một thanh tiếp được ba viên đan dược, trong lòng chấn kinh, khó có thể tin nhìn về phía Dương Phóng.

Không khí có độc?

Bọn họ trúng độc rồi?

Ba người cơ hồ hoài nghi Dương Phóng đang cố ý lừa bọn họ, nhưng nghĩ đến Dương Phóng vừa mới chỗ hiện ra thực lực kinh khủng, tựa hồ người này cũng không cần thiết lừa bọn họ.

Lấy người này thực lực kinh khủng như thế, muốn giết bọn hắn dễ như trở bàn tay, căn bản không cần lừa bọn họ ăn vào kịch độc.

Nhĩ đến chỗ này địa, ba người lập tức điểm đan dược, vẫn là nuốt vào.

“Đa tạ tiền bối, chúng ta cáo từ!”

Thiếu nữ chấp tay, liền vội vàng xoay người chạy trốn.

Bên người hai nam tử cũng là thật sâu ôm quyền, cấp tốc cùng hướng về phía thiếu nữ sau lưng.

Trong miếu đồ nát.

Dương Phóng tiếp tục tìm tòi một vòng, cũng đem trước

tản mát ngân lượng toàn bộ nhét về, nhét vào cái khác trong rương, sau đó cưỡi ngựa xe, bắt đầu trở về.

.

.

.

Hôm sau thật sớm.

Năm chiếc xe ngựa tất cả đều đã an ổn về tới mỏ bạc.

Bất quá tại sau khi quay về, Dương Phóng nhưng lại chưa đem tất cả bạc tất cả đều vận chuyển về tông môn, mà là tự mình chụp một vạn lượng xuống tới.

Mỏ bạc trước đó hết thảy thiếu đi bốn vạn tám ngàn lượng, hấn chỗ truy hỏi bạc so bốn vạn tám ngàn lượng còn nhiều ra hơn một vạn hai, cái này thêm ra tới hơn một vạn hai tự nhiên không cần đến nộp lên.

Giữa trưa.

Hấn liền phân phó Mộc quản sự, Trương Đạt bọn người vận lấy những bạc này, chạy tới tông môn.

Về phần còn lại bạc, thì bị Dương Phóng chứa ở trong rương, giấu ở địa phương khác.

Giờ phút này, hấn tất cả tâm tư cơ hồ đều đặt ở Hắc Bàn Thành bên kia.

Vừa nghĩ tới Hắc Bàn Thành bên kia sắp bán đấu giá 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 , hấn liền một khắc cũng vô pháp bình tĩnh.

“Lỗ quản sự, sao ngươi lại tới đây? Hai ngày này cảm

giác như thế nào? Trên người kịch độc phải chăng đã giải khai?”

Gian phòng bên trong, Dương Phóng một mặt kinh ngạc nhìn xem sắc mặt xanh xám, chủ động đi tới Lỗ quản sự, mở miệng hỏi.

Lỗ quản sự sắc mặt khó coi, thật sâu nhìn trước mắt Dương Phóng.

Tên vương bát đản này!

Hắn hận không thể xé sống Dương Phóng gương mặt này.

Liên tục mấy ngày qua, hắn không chỉ một lần tìm người vụng trộm giải qua trên thân bị trúng kịch độc.

Nhưng đều không ngoại lệ!

Tất cả giải dược ăn hết đều đau đến không muốn sống, khó chịu dị thường, để hắn kém chút chết thảm.

Qua mấy lần, hắn liền không còn dám tiếp tục đi giải.

“Tiêu quản sự, người đến cùng cần gì mới nguyện ý cho ta giải dược?”

Lỗ quản sự đi thẳng vào vấn đề, sắc mặt âm trầm nói.

“Thật có lỗi, giải dược coi như xong.”

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu, bình thản nói, “Lỗ quản sự trước đó hành vi thực sự để cho ta sợ hãi, vạn nhất cho người giải khai kịch độc, người thừa cơ trả thù ta, ta chẳng phải là chết cũng không biết chết như thế nào, cho nên vẫn là lưu lại một cái bảo hiểm tốt hơn, điểm này còn xin Lỗ quản sự cần phải yên tâm, chỉ cần ta

sống một ngày, kịch độc liền tuyệt sẽ không phát tác!”

“Người!”

Lỗ quản sự sắc mặt kinh sợ, cắn răng nói: “Tiêu quản sự, người yên tâm, chỉ cần người cho ta giải kịch độc, từ đó về sau, ta tuyệt sẽ không trêu chọc người mảy may, chuyện lúc trước coi như chưa từng xảy ra, từ đó về sau, đại gia chính là hảo bằng hữu, ta cũng sẽ ủy thác tỷ ta cho người lại tìm cái tốt hơn chuyện làm, ta có thể thề, người cảm thấy thế nào?”

“Không, ta chỉ tin tưởng ta chính mình.”

Dương Phóng tiếp tục lắc đầu.

Bỗng nhiên hần lộ ra mỉm cười, nhìn về phía Lỗ quản sự, đạo, “Đúng rồi, Lỗ quản sự đã tới vừa vặn, ta muốn hỏi thăm người một chút Hắc Bàn Thành đại khái tình huống, Lỗ quản sự hẳn phải biết a?”

“Hắc Bàn Thành? Người nghe ngóng Hắc Bàn Thành làm gì?”

Lỗ quản sự sắc mặt âm trầm.

“Không có gì, chỉ là ta một vị bằng hữu vừa lúc muốn đi mưu sinh, cho nên tìm được ta!”

Dương Phóng đáp lại.

“Hừ.”

Lỗ quản sự phát ra hừ lạnh, đạo, “Hắc Bàn Thành bên trong có Bạch Trạch vực nội lớn nhất chợ đen cùng đấu giá chỗ, tam giáo cứu lưu hoành hành, thế lực cực kỳ phức tạp, Liệt Diễm bang, Huyền Hải bang, Thiên Đạo liên minh đều ở nơi đó có lưu cứ điểm, tiếp theo chính là

Quách gia, Diệp gia, Tần gia ba đại gia tộc cùng tồn tại, về phần cái khác lớn nhỏ thế lực cũng có vài chục cái đi.”

“Ồ? Chúng ta Thần Võ tông ở bên kia không có cứ điểm?”

Dương Phóng hỏi.

“Người thật đúng là nói đúng, Thần Võ tông xác thực không có cứ điểm tại kia.”

Lỗ quản sự âm thanh lạnh lùng nói.

“Đây là vì sao?”

“Còn có thể vì sao? Thành lập qua mấy lần cứ điểm đều bị Tà Đạo tổ chức tiêu diệt, đằng sau liền rút cuộc không có xây qua.”

Lỗ quản sự đáp lại.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Sau đó, hắn tiếp tục hướng Lỗ quản sự hỏi thăm về một chút tình huống khác.

Lỗ quản sự sắc mặt âm trầm, cho dù trong lòng phần hận không thôi, nhưng đối với Dương Phóng vẫn đề nghị lại không thể không về.

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng mới bưng trà tiễn khách.

Lỗ quản sự một mặt xanh xám đứng dậy rời đi.

Đang lúc hoàng hôn.

Mênh mông Đông Giang bên trên.

Một chiếc thuyền nhỏ thuận dòng mà xuống, Dương Phóng sớm đã đổi thân trang dung, đầu đội mũ rộng vành, người khoác thanh bào, làm bình thường du hiệp cách ăn mặc, hướng về Hắc Bàn Thành tiến đến.

Từ Nam Sơn Thành chạy tới Hắc Sơn thành, thuận dòng mà xuống đại khái muốn ba ngày tả hữu.

Đến lúc đó về sau, còn cần lại chuyên đường bộ lại đi nửa ngày.

Dương Phóng thô sơ giản lược tính toán một cái thời gian, chờ đuổi tới Hắc Bàn Thành, hẳn là vừa vặn còn có thể thừa nửa ngày.

Cho nên, về thời gian tới kịp.

Bất quá lần này quá khứ, hẳn cũng không có mang bao nhiêu tiền.

Tất cả tài phú cộng lại, mới góp đủ một vạn năm ngàn lượng.

Cùng trước đó Diệt Tà minh chuẩn bị bốn, năm vạn hai tương so, ít đến thương cảm.

Nhưng không quản như thế nào, phần này Thiên Tinh ngọc tủy, hẳn nhất định phải tranh thủ.

Dương Phóng ánh mắt dần dần nheo lại, quang mang thâm thúy.

Thất Huyền khu quần cư.

Không đáng chú ý trong khu ổ chuột.

Đen như mực gian phòng bên trong.

Nhậm Quân một chút từ co giật bên trong tỉnh lại, sắc mặt trắng bệch, toàn thân mồ hôi đầm đìa, trong miệng từng ngậm từng ngậm thở hổn hển.

“Thấy ác mộng.”

Trong lúc ngủ mơ, hắn lần nữa về tới Bạch Lạc thành ban đêm, bị Tà Đạo tổ chức bắt lấy, tay chân bị trói, mấy cái đáng sợ người trong tà đạo, cầm trong tay lưỡi dao, muốn đem hắn giải phẫu.

Cũng may hết thảy là mộng.

Nhậm Quân nhìn về phía trên mặt bàn chậm chạp thiêu đốt ngọn đèn, từ giường đứng dậy, cầm lấy nước trà, rót một chén trà nước, hướng về trong mồm uống vào.

Phanh phanh phanh!

Đột nhiên, tiếng gõ cửa dồn dập vang lên.

“Nhậm đội, xảy ra chuyện.”

Trình Thiên Dã thanh âm ở ngoài cửa vang lên.

Nhậm Quân sắc mặt đột biến, lúc này đứng dậy, cấp tốc mở cửa.

Chỉ gặp ngoài cửa phòng, Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên thở hổn hển, xuất hiện ở đây, lúc này hướng về trong phòng đi tới.

Nhậm Quân lần nữa đem cửa phòng từ bên trong thịch

đáng đống lại.

“Thế nào?”

“Tiến về Nam Sơn Thành cảnh sát hình sự quốc tế, toàn quân bị diệt, ngoài ra, cùng bọn hấn cùng nhau quá khứ Châu Vũ, Triệu Phong bọn người hết thấy chết thảm!”

Trình Thiên Dã ngữ khí trầm trọng.

“Cái gì?”

Nhậm Quân đột nhiên biến sắc, đơn giản không thể tin được.

Tất cả đều chết rồi?

Lần này quá khứ cảnh sát hình sự quốc tế thế nhưng là chừng hơn hai mươi người.

Châu Vũ, Triệu Phong mấy người cũng có hơn hai mươi hào.

“Chẳng lẽ là Diệt Tà mình bán bọn hấn?”

Nhậm Quân cả giận nói.

“Không, Diệt Tà mình cũng là toàn quân bị diệt , bên kia dẫn đội trưởng lão Hàn Vô Ảnh, Lưu Vân, Hồ Cán, phong ảnh toàn bộ chết thảm, nhất là Hàn Vô Ảnh, siêu phẩm tu vi, là Diệt Tà mình bên trong trẻ tuổi nhất siêu phẩm, phong bình cực giai, từ trước đến nay được vinh dự có 【 lãnh tụ chi tư 】 , ngay cả hấn cũng đã chết!”

Trình Thiên Dã gian nan mở miệng.

Lần này bọn hấn người xuyên việt đơn giản kinh lịch trước nay chưa từng có đả kích.

Nguyên bản bọn hấn hơn ba mươi người bảo đoàn bị truyền tống mà đến, hiện tại một chút chết mất hai mươi bốn người.

Bọn hấn bên này chỉ còn lại có cuối cùng bảy tám người!

Cảnh sát hình sự quốc tế bên kia thảm hại hơn!

Hiện tại chết chỉ còn lại có đội trưởng một người.

Thành quang can tư lệnh một cái!

Nhậm Quân một mặt rung động, càng thêm cảm thấy không thể tin.

“Là ai làm? Hung thủ là người nào, tra ra được chưa?”

“Còn đang điều tra, trước mắt ta chỉ có thể tìm hiểu nhiều như vậy.”

Trình Thiên Dã nói.

Hiện tại Diệt Tà minh cao tầng bên kia đã điên rồi.

Từ khi Dục Vương Cốc sự tình qua đi, bọn hấn Diệt Tà minh liền giống như là gặp vận đen tám đời đồng dạng.

Không quản hành động gì, đều sẽ người chết!

Mà lại là thành tốp thành tốp chết!

Vừa chết chết một đám, từ Thập phẩm trưởng lão đến ngũ phẩm tiểu lâu la, có bao nhiêu chết bao nhiêu.

Cái này trước kia là không thể tưởng tượng.

“Đúng rồi Nhậm đội, hiện tại Diệt Tà minh bên kia có

không ít người đều cho rằng là chúng ta đem vận rủi mang cho bọn hắn, đã bắt đầu bài xích chúng ta, trong mấy ngày này người nhưng tuyệt đối đừng tùy tiện đi ra ngoài.”

Trình Thiên Dã khó nhọc nói.

“Tốt, ta biết, người đi thông tri những người khác, để bọn hắn cũng tất cả đều không muốn ra khỏi cửa!”

Nhậm Quân vội vàng nói.

“Ta cái này thông tri!”

Trình Thiên Dã gật đầu.

Nhậm Quân trong lòng hồi hộp, khó mà bình tĩnh.

Cũng may!

Cũng may bọn hắn không có lựa chọn tin tưởng cảnh sát hình sự quốc tế!

Bọn hắn lại kém chút tao ngộ đoàn diệt.

“Phiền toái, trở về sau nên như thế nào hướng lên phía trên bàn giao?”

Nhậm Quân ngữ khí thì thào.

...

Chương 163 : Đạo Đồ tin tức!

Thời gian vượt qua.

Sau bốn ngày.

Hắc Bàn Thành bên trong.

Dương Phóng sớm nửa ngày đuổi tới, trong thành đại khái dạo qua một vòng, làm quen một chút hoàn cảnh về sau, liền trở về khách sạn, tiếp tục tu luyện.

Hắn không biết người khác đều là làm sao mang bạc, tóm lại, hắn mang cái này một vạn năm ngàn lượng, thế nhưng là tương đương tổn sức.

Ròng rã trang hai đại bao.

Xách trong tay, dị thường dễ thấy, giống như là thể giới hiện thực xuân vận đồng dạng.

Không quản đi đến cái nào đều có thể bị người chú mục.

Cũng may trở ngại hắn thực lực cường đại, cùng nhau đi tới, cũng là an bình.

Một đêm quá khứ.

Thẳng đến hôm sau giữa trưa, Dương Phóng mới mang theo hai cái to lớn bao khóa, hướng về nơi đây lớn nhất đấu giá chỗ đi đến.

Tại Dương Phóng chạy đến thời điểm, chỉ gặp toàn bộ to lớn đấu giá chỗ trước cửa, lít nha lít nhít, đã sớm đầy ắp người bầy, tam giáo cửu lưu hội tụ, khí tức hỗn loạn,

rộn rộn ràng ràng.

“Nhiều người như vậy? Đều là nghĩ chạy Thiên Tinh ngọc tủy tới sao?”

“Làm sao có thể? Thiên Tinh ngọc tủy chỉ có một phần, làm sao lại bị chúng ta đạt được? Nghe nói lần này phòng đấu giá cũng xuất hiện cái khác mấy thứ đồ tốt, có thể được đến một chút những vật khác liền đã thỏa mãn!”

“Thôi đi, một chút thất phẩm, bát phẩm cũng đến đây, là đến tìm chết sao?”

“Thất phẩm, bát phẩm coi như đập tới Thiên Tinh ngọc tủy, đem tới tay về sau, cũng chỉ sẽ vì mình cùng mình gia tộc tìm đến đại phiền toái, điểm ấy giác ngộ đều không có, cũng dám tới!”

Đám người hỗn loạn.

Rất nhiều người đều bị người lấy ám kinh chấn ra, khiến cho đấu giá chỗ cổng càng lộ vẻ hỗn loạn.

“Vì Thiên Tinh ngọc tủy mà đến bằng hữu, có thể đi bên này!”

Bỗng nhiên, cách đó không xa, một đạo nhẹ nhàng nữ tử thanh âm vang lên, truyền vào đám người bên tai.

Đám người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp một vị thân mang tím nhạt váy áo, mặt mỉm cười, dáng người mỹ lệ thiếu nữ, đứng ở cách đó không xa, hướng về nhìn bên này tới.

Soạt một tiếng, rất nhiều đám người hướng về bên kia cuồng vọt tới.

Nhưng rất nhanh từ vị nữ tử kia sau lưng đi ra hai vị sắc mặt lạnh lùng đại hán.

Hai vị đại hán không chút khách khí, vừa mới đi ra, liền trực tiếp đem khí tức trên thân nở rộ mà ra, sôi trào mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, hướng về đám người nghiền ép mà tới.

Đều không ngoại lệ, lại tất cả đều là Thập phẩm.

Mọi người nhất thời sắc mặt biến đổi, cùng nhau dừng lại.

Nữ tử kia che miệng cười khẽ , đạo, “Các vị khách quý, không cần phải gấp, vì các vị an toàn nghĩ, bản điểm có đầu quy định, các vị khách quý tu vi chí ít cần tại cửu phẩm hậu kỳ, mới có tư cách ra trận, thấp hơn cửu phẩm hậu kỳ tất cả đều không cách nào tham dự lần này cạnh tranh, còn xin các vị thứ lỗi!”

“Cửu phẩm hậu kỳ?”

Không ít người thần sắc biến đổi.

“Tốt, tốt cực kỳ!”

Một đạo cười mở tiếng cười bỗng nhiên vang lên.

Chỉ gặp một vị người mặc áo trắng, cầm trong tay quạt xếp tuổi trẻ công tử, nở nụ cười, tại mấy vị lão giả đồng hành, hướng về bên này đi tới.

Đám người vừa nhìn thấy hắn đi tới, lần nữa nhao nhao biến sắc, hướng về sau rút lui, sợ ngăn trở con đường của hắn.

“Thanh Long hội thiếu hội trưởng Tàn Chính!”

“Lại là hấn!”

“Thanh Long hội là Bạch Trạch vực nội lớn nhất thủy phi tổ chức, cùng các thế lực lớn đều có mâu thuẫn, là thế lực khắp nơi công địch, hấn lại dám trắng trợn tiến vào Hắc Bàn Thành?”

Đám người nghị luận, từng tia ánh mắt hướng về công tử trẻ tuổi nhìn lại, tràn ngập giạt mình.

Công tử trẻ tuổi sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, tựa hồ không quá quen thuộc bị nhiều người nhìn chăm chú như vậy, một đôi ánh mắt dần dần bất thiện, như là lưỡi dao, hướng về đám người lạnh lùng quét tới.

Khi ánh mắt của hấn quét tới, lập tức rất nhiều người nhao nhao cúi đầu, thân thể run lên, hướng về sau rút lui, không dám tiếp tục nghị luận.

Công tử trẻ tuổi ánh mắt từng cái tại mọi người trên thân đảo qua, đương cảm thấy được một người mặc thanh bào, gánh vác bao khóa bóng người về sau, nhướng mày, nhưng nghĩ đến nơi đây chính là Hắc Bàn Thành, lập tức hừ lạnh một tiếng, lần nữa thu tầm mắt lại.

Hấn tiếp tục đi đến phía trước, trên mặt lộ ra mỉm cười , đạo, “Tiên Nhi cô nương quy định vẫn là quá nói lỏng, theo ta thấy lần đấu giá này quy cách không ngại định tại Thập phẩm cảnh giới mới tốt, dù sao Thập phẩm trở xuống người coi như mua Thiên Tinh ngọc tử, cũng hoàn toàn không có tác dụng!”

“Công tử nói đùa, đây là mấy vị trưởng lão cộng đồng thương định kết quả, tiểu nữ tử sao dám làm chủ?”

Tên là Tiên Nhi thiếu nữ doanh doanh cười một tiếng , đạo, “Tần công tử, mời vào bên trong!”

“Ừm.”

Công tử trẻ tuổi rất là hưởng thụ, nhẹ lay động quạt xếp, hướng về bên trong đi đến.

Tại bên cạnh hắn một vị áo bào xám trường lão, mày nhăn lại, một đôi ánh mắt sắc bén như đao, lần nữa nhin không được quay đầu, hướng về Dương Phóng trên thân nhìn lại, trong lòng hồ nghi.

Thật tình không biết Dương Phóng giờ phút này cũng là trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Bởi vì!

Quá quen thuộc.

Từ hắn vừa nhìn thấy cái này trẻ tuổi công tử bên người áo bào xám trường lão liền có một loại dị thường cảm giác quen thuộc, thật giống như ở đâu gặp qua đồng dạng.

Trong lòng của hắn cấp tốc suy tư.

Một lát sau, thân thể chấn động, khó có thể tin.

Ngô Tam Giang!

Vừa mới trẻ tuổi công tử bên người lão giả, là bến tàu dài Lão Ngô Tam Giang!

Hắn từ bến tàu chạy thoát về sau, lại gia nhập Thanh Long hội?

Dương Phóng trong lòng giật mình, trong nháy mắt nghiêm nghị.

Khó trách.

Khó trách vừa thấy được đối phương liền có một loại dị thường cảm giác quen thuộc.

Ngô Tam Giang cũng càng sửa lại khuôn mặt.

Dương Phóng thở sâu, trong lòng nặng nề, cũng không lập tức đi vào, mà là lần nữa đợi lâu một hồi, để phòng ở phía sau tiếp tục cùng Ngô Tam Giang chạm mặt.

Tại Thanh Long hội người tiến vào phòng đấu giá về sau, ngay sau đó lại là liên tiếp mấy nhóm người đi tới.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là Bạch Trạch vực nội lũng lấy nổi danh thế lực lớn.

Lần này Thiên Tinh ngọc tủy xuất hiện, trên cơ bản đem thế lực khắp nơi tất cả đều đưa tới.

Cho dù là Thần Võ tông cũng sẽ không ngoại lệ, có vài vị Thập phẩm cao thủ xuất hiện, đều là các đại viện kỳ tài.

Dù sao không có người sẽ ngại thứ này nhiều.

Toàn bộ Bạch Trạch vực, cương thổ vô tận, bị kẹt tại Thập phẩm cảnh giới có khối người, mỗi một phần Thiên Tinh ngọc tủy xuất thế, đều có thể chấn động một thời, mặc dù có người đã đạt được một phần Thiên Tinh ngọc tủy, nhưng cũng muốn lấy được phần thứ hai.

“Móa nó, không phải liền là xuất thân tốt điểm sao? Thần khí cái rắm a, cái gì Thanh Long hội, Liệt Diễm bang, lão tử phải có cái này xuất thân, đã sớm đạt tới siêu phẩm, còn cần đến tới này địa phương đoạt, thảo!”

Một vị sắc mặt thô kệch đại hán, nhin không được thấp

giọng mắng một câu.

Tựa hồ vì chính mình không có tư cách đi vào sự tình cảm thấy tức giận.

“Thấp giọng điếm đi, coi chừng họa từ miệng từ “

Đồng bạn giật một chút hẳn.

“Sợ cái gì? Lão tử nói lời nói thật mà thôi “

Đại hán kia miệng cưỡng, như cũ tại chửi nhỏ, bỗng nhiên quay đầu hướng về người bên cạnh nhìn lại, chỗ thủng mắng, ” nhìn cái gì vậy? Chưa có xem a, mẹ nó, các người phải có bản sự các người cũng đi vào, nhìn lão tử làm gì? !”

Dương Phóng khẽ nhú mày, không để ý đến đại hán này, sau đó bước đi bước chân, cõng hai cái cực đại bao khóa, hướng về kia cái lối đi đi tới.

Đại hán kia vừa mới mắng xong liền nhìn thấy Dương Phóng đi ra, lập tức sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy, cũng không dám lại nói nhiều một câu.

Bởi vì có tư cách đi vào, chí ít cũng phẩm hậu kỳ!

Hắn vừa mới mắng một vị cũng phẩm hậu kỳ?

Đại hán rung mình một cái, vô cùng hoảng sợ, liền vội vàng xoay người thoát đi, một khắc cũng không dám ở lâu.

Bên người đồng bạn cũng cấp tốc thoát đi, kinh dị vô cùng.

Tiến vào thông đạo, rất nhanh có một vị thị nữ đi tới, nhàn nhạt làm cái lễ về sau, liền dẫn Dương Phóng, một

đường hướng về chỗ sâu đi đến.

Liên tục xuyên qua mấy cái hành lang cùng viện tử.

Rốt cục Dương Phóng bị dẫn vào một chỗ yên lặng gian phòng bên trong.

Bên ngoài gian phòng biểu nhìn qua không lớn, nhưng thẳng đến tiến vào sau lại phát hiện bên trong có động thiên khác.

Tùng trưng chỗ ngồi lít nha lít nhít, theo thứ tự sắp xếp.

Ngoài ra, còn có mấy cái vị trí hơi tốt phòng.

Đây là Dương Phóng lần đầu tiến vào dạng này đấu giá chỗ, vô luận là tại thế giới chân thật, vẫn là dị giới, không khỏi trong lòng có mấy phần hiếu kì, một đôi ánh mắt ở chỗ này nhẹ nhàng liếc nhìn.

Bỗng nhiên, hấn lông mày nhú lại, sinh ra cảm ứng, lần nữa quay đầu.

Chỉ gặp cách đó không xa một chỗ bên trong phòng, một đôi lăng lệ ánh mắt đang từ lầu hai bỏ ra, hướng về mình xem ra, như ánh sáng, lại như điện chớp, tràn ngập bức bách.

Chính là Ngô Tam Giang.

Dương Phóng mặt không biểu tình, theo bản năng nắm thật chặt quần áo trên người, giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng vẻ, hướng về một bên chỗ ngồi đi đến, bắt đầu lẳng lặng chờ đợi.

“Ngô trưởng lão, thế nào?”

Người mặc áo trắng Tần Chính khẽ nhú mày, ánh mắt cũng tại hướng về Dương Phóng trên thân nhìn lại, nói: “Trên người người này có gì đó cổ quái sao? Vì sao nhìn chăm chăm vào hắn?”

“Không có gì, chẳng qua là cảm thấy gia hỏa này có chút kỳ quái, tựa hồ đã từng thấy qua.”

Ngô Tam Giang nếu có nhược tư, cũng không dám kết luận.

Bởi vì hắn đoạn thời gian trước đắc tội quá nhiều người.

Không có khả năng mỗi người đều khắc sâu ấn tượng.

“Đã từng thấy qua?”

Tần Chính nhú mày, ánh mắt y nguyên cũng không thu hồi, có chút suy tư, cười nói, “Không nói gạt ngươi, gia hỏa này ta lần đầu tiên nhìn thấy lúc, cũng có một loại cảm giác là lạ, tựa hồ. Rất nguy hiểm, thực lực của hắn, cũng không thấp.”

“Ừm , chờ đến việc này kết thúc, ta đi dò xét thăm dò hắn.”

Ngô Tam Giang mỉm cười.

“Tùy ngươi vậy.”

Tần Chính nhẹ nhàng gạt đầu, ánh mắt bỗng nhiên hướng về sân khấu nhìn lại, trong con ngươi hiện ra từng tia từng tia hừng hực chi quang, thấp giọng nói, “Bất quá không biết tin tức kia có phải là thật hay không, nếu như là, như vậy không quản bỏ ra cái giá gì, đều muốn đem thu vào trong tay.”

“Công tử yên tâm, tám chín phần mười.”

Ngô Tam Giang mỉm cười , đạo, “Trước khi đến, hội trường đã trong bóng tối bố trí, chỉ cần vật kia xuất hiện, bất kể là ai cầm xuống, đều sẽ đi không ra Hắc Bàn Thành!”

“Ồ? Phụ thân đã an bài?”

Tần Chính kinh ngạc, nhìn về phía Ngô Tam Giang.

“Đúng vậy, bởi vì lo lắng công tử làm loạn, cho nên không có nói trước thông tri công tử.”

Ngô Tam Giang mỉm cười.

“Tốt, đã phụ thân chuẩn bị xong vậy là được!”

Tần Chính gật đầu, khoe miệng chậm rãi cắn câu, lộ ra thần bí tiểu dung.

Đạo Đồ sự tình!

Liên quan đến trọng đại!

Hắn ngược lại muốn xem xem, ai có thể đoạt lấy bọn hắn Thanh Long hội.

Cùng lúc đó, thế lực khác nơi đó cũng đều đang thấp giọng mưu đồ bí mật, đàm luận những chuyện tương tự.

Dương Phóng núp ở trong góc, ánh mắt thâm thúy, 【 Phong luật 】 ngay tại phát động, hai lỗ tai như đồng hóa vì Thuận Phong Nhĩ, đem toàn bộ bên trong căn phòng tất cả thanh âm đều nghe được rõ ràng.

Nhất là Tần Chính cùng cái khác mấy phe thế lực đối thoại.

Càng làm cho ánh mắt của hắn nhú lại.

Đạo Đồ?

Lần này đấu giá hội lại còn có Đạo Đồ xuất hiện?

Keng!

Bỗng nhiên, một trận thanh thúy tiếng chuông vang ở đây bên trong vang lên.

Toàn bộ hội trường trong nháy mắt an tĩnh lại.

Tất cả mọi người đình chỉ đàm luận, từng đôi mắt hướng về phía trước nhìn sang, lộ ra từng tia từng tia vẻ chờ mong.

“Các vị, hoan nghênh đi vào lần này Hắc Bàn Thành đấu giá chỗ , chờ đến bây giờ, chắc hẳn các vị cũng chờ gấp đi, như vậy để cho người ta ganh tỵ, ta cũng không muốn nói nhiều.”

Trước đó Tiên Nhi cô nương, một mặt doanh doanh tiểu dung, mặc vừa vặn, đứng tại nhìn trên đài, nhìn về phía đám người, cười nói:

“Kiện thứ nhất muốn đấu giá mua vật phẩm, là một bản siêu phẩm cường giả lưu lại võ học thân pháp, tên là 【 Thanh Vân Bộ 】 , vị này siêu phẩm cường giả khi còn sống chính là đỉnh phong cấp tồn tại, một thân sở học đều ở thân pháp phía trên, cho nên khi tọa hóa trước đó, đem sở học thân pháp trừ tính chung chính lý, đi vu tồn tinh, liền khai sáng bản này 【 Thanh Vân Bộ 】 , bất quá truyền thừa mấy trăm năm về sau, cuối cùng gia tộc xuống dốc, lúc này mới bị con cháu đời sau lấy ra đấu giá “

Chương 164 : Cạnh tranh kịch liệt

“Thanh Vân Bộ “

Trong đám người, Dương Phóng sắc mặt khế nhúc nhích.

Lại là thân pháp loại.

Hơn nữa còn là siêu phẩm cường giả lưu lại thân pháp.

Hắn nhất thời trong lòng đại động.

Hắn trên người bây giờ sở tu võ học, đại bộ phận cũng còn chỉ là Linh cấp.

Chỉ có Lôi Âm hô hấp pháp một môn , đẳng cấp tương đối cao, tạm không biết đẳng cấp.

Lần hội đấu giá này thế mà lại còn có siêu phẩm thân pháp tồn tại.

Thân pháp loại võ học, không quản là đẳng cấp gì, đều dị thường hiếm thấy.

Các thế lực lớn nội bộ tối thiểu còn có thể xuất ra một lượng phần Thiên Tinh ngọc tử, nhưng thân pháp loại võ học, nhưng không thấy đến mỗi cái thế lực đều có.

Còn lại là siêu phẩm cấp thân pháp.

Trong tràng trong nháy mắt xôn xao.

Rất nhiều người đã bắt đầu đấu giá.

Giá khởi điểm là bốn ngàn lượng bạc, ngấn ngủi trong chốc lát, đã bay thẳng một vạn lượng.

Trong tràng thậm chí có loại sôi trào chi thế.

Dương Phóng thầm giật mình.

Đây vẫn chỉ là kiện vật phẩm thứ nhất, thế mà liền bị đẩy lên loại này giá trên trời.

Ở loại địa phương này, bạc thật là không đáng tiền hay sao?

Hắn vừa nghĩ tới trên thân mang một vạn năm ngàn lượng, trong lòng giấy dựa, vẫn là cắn răng một cái, gia nhập cạnh tranh.

“Ta ra một vạn hai ngàn lượng!”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, nhắc tay mở miệng.

Trong tràng lập tức an tĩnh lại.

Không ít người sắc mặt biến đổi, bắt đầu do dự.

Một vạn lượng giá cả đã đủ cao.

Lại có người trực tiếp tăng thêm hai ngàn?

“Một vạn ba ngàn lượng!”

Bỗng nhiên, một đạo bình thản thanh âm từ lầu hai vang lên, tựa hồ tranh phong tương đối.

“Ừm?”

Dương Phóng nhướng mày, trong nháy mắt đánh giá ra thanh âm nơi phát ra.

Tần Chính!

“Công tử, tiền của chúng ta không đủ, không nên ở chỗ này lãng phí tiền tài “

Một bên Ngô Tam Giang nhướng mày, nhắc nhở.

Siêu phẩm thân pháp mặc dù hiếm thấy, nhưng là cùng phía sau Đạo Đồ cùng Thiên Tinh ngọc tử so sánh, vẫn là tính không được cái gì.

“Yên tâm, ta thử một lần.”

Tần Chính bình tĩnh nói.

Một vạn ba ngàn lượng nếu là đối phương còn tại tăng giá, như vậy hẳn liền trực tiếp rời khỏi.

Dù sao phụ thân hẳn đã âm thầm sắp xếp xong xuôi hết thảy.

Coi như thân pháp này thật bị đối phương được, cũng cuối cùng sẽ rơi vào trong tay của hắn.

Chỉ là nửa đường sẽ hơi xuất hiện chút khó khăn trắc trở thôi.

“Một vạn bốn ngàn hai!”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, tiếp tục mở miệng.

Tần Chính sầm mặt lại, ánh mắt trong nháy mắt hướng về xó xỉnh bên trong Dương Phóng nhìn lại, hàn quang hiển hiện.

Không biết sống chết!

Thực có can đảm tăng giá?

“Công tử.”

Ngô Tam Giang nhắc nhở lần nữa nói.

Tần Chính nhẹ hút khẩu khí, trong lòng trong nháy mắt bình phục lại, thản nhiên nói, “Được rồi, để hấn hỗ trợ đảm bảo một chút cũng không có gì.”

Hấn một mặt bình tĩnh, mây trôi nước chảy, tiếp tục hướng về phía trước nhìn lại.

“Một vạn bốn ngàn hai, còn có hay không tăng giá?”

Tên là Tiên Nhi thiếu nữ cười duyên dáng, thanh âm giòn nhẹ, nhìn về phía đám người.

Tại xác định không có bất kỳ người nào tăng giá về sau, thiếu nữ trực tiếp tuyên bố thành giao.

Không bao lâu, liền có một vị người phục vụ bưng khay ngọc, hướng về Dương Phóng đi tới, đem 【 Thanh Vân Bộ 】 đưa cho Dương Phóng.

Dương Phóng tại thanh toán bạc về sau, lúc này cầm trong tay, cấp tốc lật xem.

Bỏ ra một vạn bốn ngàn hai mua thứ này, nói thật ra, trong lòng của hấn không nhỏ máu là không thể nào.

Nhưng nghĩ đến có thể trên thân pháp tăng lên một chút, tựa hồ hết thảy đều đáng giá.

Dù sao cái này một vạn bốn ngàn hai đều là từ Diệt Tà mình nơi đó làm tới.

Coi như là Diệt Tà mình tài trợ.

Sau đó đấu giá tiếp tục bắt đầu.

Đằng sau lại lục tục ngo ngoe xuất hiện mấy dạng trân quý vật phẩm.

Có đan dược phương thuốc, có chữa thương loại tâm pháp, cũng có có thể ngăn cản siêu phẩm cường giả một kích toàn lực vô thượng bảo giáp

Mỗi một dạng đồ vật xuất hiện đều đã dẫn phát không nhỏ xao động, trong tràng mọi người điên cuồng đi lên tăng giá.

Chân chính xài tiền như nước.

Mà tại liên tục đấu giá vài kiện vật phẩm về sau.

Tiên Nhi thiếu nữ một mặt mỉm cười, mở miệng nói ra, “Tiếp xuống một kiện vật phẩm, chính là chúng ta lần này áp trực chi vật, chắc hẳn cũng là các vị sở dĩ tới mục đích chủ yếu “

Trong tràng mọi người nhất thời tất cả đều hô hấp dồn dập.

Từng đôi mắt sáng ngời có thần, trong nháy mắt hướng về khán đài nhìn lại.

Vô luận là Thanh Long hội, vẫn là Liệt Diễm bang, Huyền Hải bang, Thiên Đạo liên minh, hoặc là Thần Võ tông mấy vị thiên tài, trong ánh mắt đều có tinh quang hiển hiện, cái eo cũng trong nháy mắt trở nên thẳng tắp.

Thậm chí ở đây mấy vị đầu đội mũ rộng vành, có chút thần bí cao thủ, cũng tại thời khắc này chậm rãi ngừng đầu, lộ ra từng đôi Phong Hàn kinh người ánh mắt.

“Hì hì, đây cũng là lũng lầy nổi danh 【 Thiên Tinh ngọc tủy 】 .”

Tiên Nhi cô nương hì hì cười một tiếng, từ bên cạnh một vị trong tay người hầu bàn, chậm rãi cầm lên một cái tinh mỹ tửu mĩ Bạch sắc bình ngọc, nói: “Vật này hiện tại trọng yếu bao nhiêu, liền không cần tiểu nữ tử quá nhiều giới thiệu đi, chắc hẳn ở đây không ít người, cũng đều là cấm ở Thập phẩm cảnh giới nhiều năm, nếu là không nhanh chóng ăn vào Thiên Tinh ngọc tủy , chờ từng tới nhất định tuổi tác, lại nghĩ đột phá siêu phẩm, sẽ trở nên càng thêm khó khăn, tốt, nhân thoại cũng không muốn nói nhiều, vật này giá khởi điểm cách tại một vạn năm ngàn lượng bạch ngân.”

Xoạt!

Trong tràng lần nữa sôi trào.

Cho dù các thế lực lớn đều là làm đủ chuẩn bị tới, nhưng vừa nghe đến giá khởi điểm cách, vẫn là khó tránh khỏi giật mình.

Đây mới thật sự là giá trên trời!

Bất quá cùng đột phá siêu phẩm so sánh, tựa hồ lại cao hơn giá cả, cũng đều có thể tiếp nhận.

Chỉ cần bọn hắn có thể được đến đây vật, cũng thuận lợi luyện hóa, như vậy sau này có là biện pháp có thể kiếm về bạc.

Một vị siêu phẩm cường giả, tùy tiện đều có thể làm đến đại bút hiện bạc.

“Một vạn sáu ngàn lượng!”

“Một vạn tám ngàn lượng!”

“Ta ra hai vạn lượng!”

Rất nhiều người lúc này bắt đầu tăng giá.

Dương Phóng ánh mắt thâm thúy, núp ở trên chỗ ngồi, trên người thanh bào một mực bao lấy thân thể, gắt gao nhìn chăm chăm nhìn trên đài bị tiên nữ cô nương cầm trong tay thần bí bình ngọc, trong lòng xao động khó nhịn, phanh phanh nhảy lên.

Hắn hiện tại thậm chí có loại trực tiếp xuất thủ cướp đoạt xúc động!

Bất quá!

Vừa nghĩ tới này địa vị tại thành nội, cao thủ nhiều như mây, cường giả đông đảo, hắn liền lần nữa kiềm chế xuống dưới.

Đừng nói trước phòng đấu giá đằng sau rất nhiều bối cảnh.

Riêng là nơi đây Ngô Tam Giang, liền đủ hắn uống một bình.

Vạn nhất bị Ngô Tam Giang ngăn lại, lại bị cái khác siêu phẩm cường giả chỗ vây công, phiền phức nhưng lớn lắm.

Mà lại căn cứ trước đó nghe lén đạt được tình báo, Thanh Long hội, Liệt Diễm bang, Huyền Hải bang các thế lực lớn đều trong bóng tối có chỗ an bài

Dương Phóng bàn tay đang ghế dựa trên lan can không ngừng búng ra, trong lòng mãnh liệt, phát ra thảm than.

Đáng tiếc

Hắn tiếp tục xem đám người tăng giá.

Ngấn ngủi trong chốc lát.

Thiên Tinh ngọc tửu giá cả trực tiếp bị đẩy lên bốn vạn năm ngàn lượng.

Cho tới bây giờ mới thôi, phần lớn người đã bắt đầu từ bỏ.

Liền ngay cả cùng bọn hắn xuất từ cùng một cái tông môn mấy vị kia Thần Võ tông cao đồ, cũng đầy mặt xanh xám, không thể không từ bỏ.

Cuối cùng chỉ còn lại có hai phe thế lực vẫn còn tiếp tục tăng giá.

Một cái là Thanh Long hội!

Một cái khác đồng dạng cũng là Bạch Trạch vực nội lừng lẫy nổi danh thế lực lớn.

Trần gia!

“Bốn vạn tám ngàn lượng!”

Tần Chính ngữ khí âm lãnh, một bên tăng giá, một bên đem tựa như rắn độc đồng dạng ánh mắt, hướng về khác một bên xó xỉnh bên trong Trần gia chỗ khu vực nhìn lại.

Đến bây giờ còn tại cùng hắn giảo sát liền chỉ còn lại có bọn này Trần gia người.

Trong lòng của hắn sớm đã tràn ngập lửa giận.

Nếu không phải là bây giờ còn đang cạnh tranh, hắn thật

muốn đem đám người này tại chỗ chụp chết được rồi.

“Bốn vạn chín ngàn hai!”

Trần gia lần này dẫn đầu nam tử trung niên ngũ khí bình thần, tiếp tục mở miệng.

Tựa hồ đối với Thanh Long hội uy hiếp căn bản không để trong lòng.

“Năm vạn lượng!”

Tần Chính âm lãnh nói.

“51,000 hai!”

Nam tử trung niên tiếp tục nói.

“53,000 hai!”

Tần Chính mí mắt nháy lên, trên mặt nổi lên từng cây gân xanh.

“Công tử, quên đi thôi.”

Một bên Ngô Tam Giang mặt không biểu tình, thấp giọng nhắc nhở.

“Đồ hỗn trướng, lại thêm, ta nhìn hấn lại thêm!”

Tần Chính một bộ muốn sống ăn người dáng vẻ, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm nam tử trung niên, trên mặt gân xanh hiển hiện, dữ tợn đáng sợ.

Chỉ gặp nam tử trung niên mây trôi nước chảy, lần nữa hướng lên nhắc tay.

“Năm vạn năm ngàn lượng!”

“Người!”

Tần Chính trong lòng kém chút muốn thổ huyết, con mắt đỏ lên, giận quá thành cười, một đôi ánh mắt như dao, từ lâu hai khu vực bắn ra mà xuống, hướng về nam tử trung niên thân thể nhìn lại.

Tốt!

Rất tốt!

Đợi chút nữa ta không đem các người trên người da cho tươi sống lột xuống.

Ta từ đây cùng các người họ!

Tần Chính hít một hơi thật sâu, cưỡng ép nhắm hai mắt, không còn đi xem, không còn đến hỏi.

“Năm vạn năm ngàn lượng, còn có ai muốn tiếp tục tăng giá!”

Tiên Nhi cô nương một mặt nồng đậm tiểu dung, tràn đầy say mê, nhìn về phía trong tràng, mở miệng hỏi.

Tất cả mọi người khiếp sợ không thôi.

Năm vạn năm ngàn lượng!

Coi là thật khó có thể tưởng tượng.

Người bình thường cả một đời cũng không thể kiếm đủ một vạn lượng

“Đã không ai tăng giá, như vậy ta tuyên bố, vật này thành giao!”

Tiên Nhi cô nương lộ ra tiểu dung, trong tay mộc chùy huy động, hung hăng đánh xuống.

Rất nhanh có một thị nữ bưng khay ngọc, đem bên trong Bạch sắc bình ngọc, hướng về Trần gia đám người nơi đó đi tới.

Bên cạnh trung niên nam tử một đám người trẻ tuổi, đều là lộ ra rung động, từng đôi mắt hướng về Bạch sắc bình ngọc nhìn lại.

“Đây chính là Thiên Tinh ngọc tủy?”

“Thập phẩm cao thủ ăn vào cái này, liền có thể làm được sinh mệnh thuật biến?”

“Đúng vậy, bất quá thứ này không thể hiện tại liền phục!”

Nam tử trung niên mỉm cười, mở miệng nói ra, “Ăn vào vật này thời điểm, nhất định phải yên tĩnh, tuyệt không thể có bất kỳ quấy rầy, vật này trên cơ thể người bên trong đại khái sẽ có ba ngày công hiệu, nếu không có ngoại lệ, phần lớn người đều sẽ ba ngày sau đó thuận lợi tấn thăng siêu phẩm!”

“Tam thúc, vậy chúng ta bây giờ muốn đi sao?”

Trong đó một vị tuổi trẻ thiếu nữ nhin không được hỏi.

“Không đi, kế tiếp còn có một kiện trọng yếu vô cùng đồ vật muốn đấu giá, không ngại tiếp tục xem nhìn.”

Nam tử trung niên mỉm cười.

Hắn là siêu phẩm tu vi, lần này đấu giá Thiên Tinh ngọc tủy, vẫn là vì gia tộc tiểu bối.

Hắn mục đích thực sự, một mục là cuối cùng chi vật.

Trong tròng rất nhiều người đều sắc mặt trầm mặc, từng đôi mắt hướng về nam tử trung niên nơi đó nhìn lại.

Trần gia

Nghĩ đến đây như là quái vật khổng lồ đồng dạng gia tộc, không ít người đành phải thở dài.

Trần gia, thế nhưng là có hai vị siêu phẩm tọa trấn!

Lần này dẫn đội nam tử trung niên chính là thứ nhất.

Có hẳn tại, ai dám cướp đoạt?

“Các vị, Thiên Tinh ngọc tửy cố nhiên đáng giá trân quý, nhưng là một thứ cuối cùng chắc hẳn các vị cũng nhất định sẽ cảm thấy hứng thú, thực không dám giấu giếm, từ khi đạt được vật này, chúng ta thế nhưng là không dám thả ra qua mấy may tin tức, vì chính là phòng ngừa dẫn phát oanh động!”

Tiên Nhi cô nương vẻ mặt tươi cười, tiếp tục nói ra:
“Cuối cùng một kiện đồ vật, chính là thần bí khó lường
【 Đạo Đồ 】 !”

Xoạt!

Mọi người tại đây lần nữa lộ ra chấn kinh.

Từng đôi mắt trong nháy mắt hướng về Tiên Nhi cô nương nơi đó liếc nhìn mà đi.

Đạo Đồ!

Đúng là vật này!

“Tiên Nhi cô nương, vật này là thật hay giả, các người

có thể kết luận là thật?”

Có người mở miệng hỏi.

“Các vị yên tâm tâm, vật này trải qua ta đấu giá chỗ liên tục giám định, đúng là thật, mỗi đến đêm trăng tròn, phía trên đều sẽ phát ra huyền quang, cực kỳ rõ ràng, điểm này quả quyết không có giả!”

Tiên Nhi cô nương mỉm cười, “Về phần vật này giá khởi điểm, tại ba vạn lượng bạch ngân, các vị nếu là cảm thấy hứng thú, hiện tại liền có thể đấu giá.”

Trong tràng trong nháy mắt lần nữa sôi trào lên.

Vừa mới còn tại bảo tồn thực lực thế lực khắp nơi, lại một lần nữa bắt đầu kịch liệt chém giết.

Từng cái liên tiếp hô lên giá cao.

Mười phút không đến, liền từ ba vạn lượng bạch ngân bay thẳng năm vạn năm ngàn lượng, phá trước đó Thiên Tinh ngọc tử ghi chép.

Mà cái này cũng chưa tính cái gì, giá cả như cũ tại nhanh chóng kéo lên bên trong.

Đến cuối cùng đạt tới 64,000 hai.

Rất cực phần lớn người đều ngừng lại, đành phải lực bất tòng tâm, sắc mặt trắng bệch.

Trong bọn họ không ít thế lực đều là sớm biết được tin tức ngầm, lần này có thể nói làm đủ chuẩn bị, thậm chí bên ngoài còn có mắc nợ.

Nhưng bây giờ đổi mặt hơn sáu vạn hai giá cao, vẫn là phát hiện mình chuẩn bị quá ít.

Mà tại 64,000 hai giá cao vừa ra, tiếp xuống lại lục tục ngo ngoe đi lên kéo lên một hồi.

Cuối cùng đạt đến 88,000 hai!

Bị Huyền Hải bang Thiếu bang chủ Ngô liệt mua xuống.

Toàn bộ bên trong phòng đấu giá trong lúc nhất thời tất cả đều yên tĩnh im ắng, tất cả mọi người dị thường rung động, trong lòng mãnh liệt, khó mà bình tĩnh.

88,000 hai, tại gần nhất trong vòng hai năm đều chưa từng xuất hiện dạng này giá cả.

Xó xỉnh bên trong Dương Phóng cũng bị Đạo Đồ giá trị cho khiếp sợ trợn mắt hốc mồm.

Thứ này tại Bạch Trạch vực như thế nổi tiếng?

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, tựa hồ lại có thể tiếp nhận.

Càng là những thứ không biết, đối với đám người dụ hoặc tựa hồ liền càng lớn.

Lầu hai khu vực.

Thanh Long hội thiếu hội trưởng Tần Chính, ánh mắt âm lãnh hướng về Huyền Hải bang nơi đó nhìn lại, bàn tay nhịn không được nhẹ nhàng run rẩy một chút, sau đó ánh mắt lại hướng về trong đám người Trần gia nơi đó nhìn lại, khóe miệng dần dần lộ ra một vòng nhe răng cười.

Lúc trước hãn hai dạng đồ vật đều muốn lấy được, kết quả hai dạng đồ vật đều không được đến, thật đúng là châm chọc.

Bất quá, không sao!

Dù sao cuối cùng đều vẫn là hắn.

“Đi!”

Tần Chính sắc mặt âm trầm, dẫn đầu đứng dậy, hướng về bên ngoài đi đến.

Bên người mấy vị trưởng lão tất cả đều cùng hướng về phía Tần Chính.

Ngô Tam Giang thì là ánh mắt suy tư, lần nữa hướng về Dương Phóng bên kia liếc mắt nhìn chăm chăm.

“Đến cùng là ai.”

Trong lòng của hắn tự nói, lần nữa thu hồi ánh mắt, hướng về bên ngoài đi đến.

Bất kể là ai đều không trọng yếu.

Đêm nay lấy xuống nhìn xem liền biết.

Trong tràng thế lực khác cũng bắt đầu nhao nhao đứng dậy.

Xó xĩnh bên trong, Dương Phóng mặt không biểu tình, dẫn theo miếng vải đen bao khóa Kim Xà kiếm, đi ra ngoài.

Sau đó khẳng định phải loạn.

Thế lực khắp nơi tuyệt đối sẽ động thủ.

Bất quá!

Hắn chỉ cần nhìn chăm chăm Thiên Tinh ngọc tủy là

được.

Ra đầu giá chỗ về sau, Dương Phóng đem ánh mắt theo bản năng nhìn về phía Trần gia bên kia.

Chỉ gặp Trần gia đám người, tại trung niên nam tử dẫn đầu dưới, trực tiếp ngồi lên xe ngựa, bắt đầu rời đi.

Mà tại bọn hắn chân trước vừa đi, chân sau liền có từng đạo bóng người hành động, hướng về phía trước lao đi.

Dương Phóng khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Ngu xuẩn!

Như thế quang minh chính đại theo dõi một vị siêu phẩm, chết cũng không biết chết như thế nào!

Bống nhiên!

Hắn sinh ra phản ứng, lần nữa quay đầu.

Chỉ gặp đường đi một phương hướng khác.

Chỉ gặp Tần Chính, Ngô Tam Giang bọn người lần nữa đem ánh mắt hướng hắn nhìn bên này nhìn, trên mặt lộ ra thần bí khó lường tiểu dung, liền quay người rời đi.

Mà bọn hắn rời đi phương hướng, rõ ràng là Huyền Hải bang nơi đó, hiển nhiên đang có ý đồ với Đạo Đồ.

Dương Phóng có chút suy tư, giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng vẽ, rời đi nơi đây.

...

Chương 165 : Thiên Tinh ngọc tử tới tay!

Trời tối người yên.

Trên bầu trời loại trừ một vòng cong cong nguyệt nha bên ngoài, cũng không cái khác tinh thần.

Điểm điểm ánh trăng tung xuống, khiến cho Hắc Bàn Thành bên trong nhìn cũng không tính quá mức thanh tịnh.

Có loại mộng lung cùng đen kịt thần bí cảm giác.

Tại cái này mộng lung cùng đen kịt ở giữa, không chút nào chưa từng bình tĩnh.

Từng đạo bóng người áo đen che mặt, tốc độ cực nhanh, tại khắp nơi công trình kiến trúc bên trên cực cướp, hướng về phía trước viện tử tiến đến, như là có được cái mục đích gì.

Trong đó một chỗ tương đối cao công trình kiến trúc bên trên.

Dương Phóng thân thể khôi ngô, vai rộng lớn, hai tay một mực vây quanh, mặc trên người một bộ màu đen trọng giáp, chỉ lộ ra một đôi thanh lãnh hai mắt ở bên ngoài, cả người bị bao khóa cực kỳ chặt chẽ.

Một đôi ánh mắt chính yên lặng nhìn về phía cách đó không xa viện tử.

Trong sân.

Thi thể đang nằm.

Huyết tinh tràn ngập.

Mặt trên người nền lam trường bào Trần Thiên Nghĩa, sắc mặt bình tĩnh, cầm trong tay một ngậm vắn đen trường kiếm, trong sân lắng lặng chờ đợi.

Tại trước người hắn, ngón ngang lộn xộn, đã nằm xuống bảy tám bộ thi thể.

Trường kiếm nhuốm máu, phát ra tí tách thanh âm.

“Tuấn nhi, đem Thiên Tinh ngọc tủy lấy ra, hiện tại liền ăn vào.”

Trần Thiên Nghĩa ngữ khí bình thản, mở miệng nói ra.

“Hiện tại liền phục?”

Sau lưng hắn một vị thanh niên nam tử, giật mình nhìn về phía Trần Thiên Nghĩa.

“Đúng vậy, sớm một chút ăn vào cũng tốt đoạn mắt một ít người tưởng niệm, nếu không một mực mang ở trên người, sẽ chỉ làm một ít người một mực nhớ thương.”

Trần Thiên Nghĩa một bên nói, một bên đem ánh mắt lạnh lùng hướng về nhìn bốn phía, bỗng nhiên trường kiếm quét ngang, trong nháy mắt đâm hướng góc trên bên phải.

Đinh!

Keng keng keng keng!

Bốn, năm cây nhỏ bé cương châm bị trường kiếm của hắn chọn trúng, bắn tung toé ra từng tia từng tia hoả

tin, tại chỗ bay ngược mà ra.

“Vâng, Tam thúc!”

Thanh niên kia nam tử thấy thế, lúc này gạt đầu, từ trên thân lấy ra Bạch sắc bình ngọc, chuẩn bị mở ra cái nắp.

“Hắc!”

Bỗng nhiên, một trận tiếng cười quái dị vang lên.

Sưu!

Góc tường, một đạo đen nhánh bóng người như là một con như u linh, mang theo khí tức cường đại, dùng tốc độ khó mà tin nổi, đột nhiên lướt đến, trong miệng phát ra rít lên, hướng về thanh niên nam tử thân thể tiếp tục đánh tới.

“Thiên Tinh ngọc tử, trọng trung chi trọng, vẫn là để lão phu đến cấp người đảm bảo đi!”

Phản phật!

Cơ hồ bóng đen lóe lên, thân thể của hắn lao thẳng tới thanh niên nam tử, một cái đại thủ như thiểm điện chụp vào Bạch sắc bình ngọc.

“Siêu phẩm!”

Trần Thiên Nghĩa ánh mắt trầm xuống.

Lại thật có siêu phẩm cao thủ tới cướp đoạt?

Keng!

Trường kiếm trong tay của hắn chấn động, phát ra sáng như tuyết hàn quang, mang theo cường đại lừng lẹ khí

tức, trực tiếp hướng về bóng người màu đen nhanh chóng bao phủ tới.

Bóng người màu đen ánh mắt lạnh lẽo, không thể không tiếp tục chụp vào thanh niên nam tử, thân thể đột nhiên lượn vòng, hướng về Trần Thiên Nghĩa cấp tốc đánh tới, mười cái ngón tay như đồng hóa vì lợi trảo, mang theo cường đại mà hung hãn lực lượng, chân khí bộc phát, không gian mờ hồ, hướng về Trần Thiên Nghĩa thân thể cấp tốc chụp tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Song phương trong nháy mắt đại chiến đến cùng một chỗ.

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng đầu tường chỗ theo sát lấy nhảy ra từng đạo áo đen che mặt bóng người, ánh mắt bên trong lãnh quang hiển hiện, lộ ra sâm nhiên cười lạnh, thân thể đột nhiên đập ra, hướng về trong sân đám người đánh tới.

Thanh niên nam tử trong lòng kinh hãi, không thể không ăn vào Thiên Tinh ngọc tủy, quát chói tai một tiếng, rút ra trường kiếm, lúc này cùng bên người người cùng nhau hướng về bọn này áo đen bịt mặt nhân ảnh giết tới.

Cả viện trong nháy mắt hoàn toàn đại loạn.

Sưu! Sưu! Sưu!

Bống nhiên!

Cách đó không xa, mấy cái bóng người cao lớn liên tục lướt dọc, đang bay nhanh chạy đến, rất nhanh rơi vào đầu tường chỗ, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, hướng về hỗn loạn trong sân nhìn lại.

“Xem ra chúng ta tới đến vừa vặn, Thiên Tinh ngọc tử còn không có bị phục hạ đi!”

Cầm đầu áo đen bịt mặt nhân ảnh nói.

Sưu!

Thân thể của hắn đột nhiên đập ra, như là thiếu điện, mang theo một cỗ lạng lẹ mà cường đại khí thế, trực tiếp hướng về trong sân Trần gia đám người nhào tới.

Đang liều mạng ứng phó trước đó kia sóng đen áo người Trần Tuấn, sắc mặt kinh hãi, vội vàng quay đầu.

Lại là siêu phẩm?

“Tam thúc!”

Trong miệng hắn kinh uống.

“Làm càn!”

Trần Thiên Nghĩa gầm thét một tiếng, cấp tốc thoát khỏi đối thủ, thân thể đột nhiên trở về, bộc phát ra một cỗ mãnh liệt mà hung mãnh khí tức, trường kiếm trong tay trực tiếp hướng về kia tên mới nhào tới người áo đen giết tới.

Tên kia người áo đen hai tay đánh ra, lập tức đánh ra từng đạo xoắn ốc khí kinh, không ngừng xoay tròn, như là quỷ dị vòng xoáy, hướng về Trần Thiên Nghĩa trường kiếm bao phủ tới, toàn lực dẫn dắt Trần Thiên Nghĩa trường kiếm, khiến cho Trần Thiên Nghĩa kiếm pháp không cách nào thi triển viên mãn, vừa lên dài kiếm liền bị xoắn ốc khí kinh tầng tầng bao phủ, như là lâm vào vũng lầy, khó mà tụt kèm chế.

“Hắc Uyên kinh!”

Trần Thiên Nghĩa trong lòng kinh sợ, quát, “Người là ai?!”

Tên kia người áo đen không nói một lời, trong mắt hiển hiện cười lạnh, bàn tay nhô ra, tiếp tục hướng về Trần Thiên Nghĩa thân thể vỡ tới.

Cùng lúc đó, trước đó xuất hiện đột thứ nhất người áo đen lại cười lạnh một tiếng, thoát khỏi Trần Thiên Nghĩa về sau, đột nhiên tăng thêm tốc độ, hướng về Trần Tuấn bên kia cấp tốc cuồng nhào mà đi.

“Trở về!”

Trần Thiên Nghĩa gầm thét, một cái tay khác chưởng bỗng nhiên cấp tốc đánh ra, mang theo một cỗ cường đại mà kinh khủng chân khí ba động, hướng về trước đó tên kia người áo đen cấp tốc vỡ tới.

Tên kia người áo đen vội vàng cấp tốc trốn tránh, tránh đi Trần Thiên Nghĩa chưởng lực.

Sau đó Trần Thiên Nghĩa gầm thét một tiếng, lấy một địch hai, huy động trường kiếm trong tay, cấp tốc hướng về trước mắt hai vị siêu phẩm cường giả bao phủ quá khứ.

Hai vị siêu phẩm cường giả trận doanh bất đồng, thân phận bất đồng, đều không ngoại lệ, tất cả đều là áo đen che mặt, xuất thủ tàn nhẫn, hướng về Trần Thiên Nghĩa trên thân cấp tốc chào hỏi mà đi.

Trong lúc nhất thời Trần Thiên Nghĩa bị buộc liên tục rút lui, lâm vào hạ phong.

Trong lòng của hắn cấp tốc phát chìm.

Không thể phủ nhận, hấn vẫn là coi trọng các thế lực lớn phẩm đức.

Vốn cho rằng có Đạo Đồ xuất hiện, bọn hấn sẽ còn truy kích Đạo Đồ, nghĩ không ra bọn hấn vậy mà bỏ qua Đạo Đồ, thẳng đến Thiên Tinh ngọc tử mà tới.

Những này thế lực lớn hấn là cũng không thiếu Thiên Tinh ngọc tử mới là.

Vì cái gì còn muốn bí quá hoá liều, cùng bọn hấn tranh đoạt?

Trần Thiên Nghĩa lại vô luận như thế nào sẽ không nghĩ tới, càng là thế lực lớn, nội bộ cạnh tranh càng thảm.

Cho dù là một ít trưởng lão dòng dõi có đôi khi đều không lấy được Thiên Tinh ngọc tử.

Đối bọn hấn mà nói, tranh đoạt Đạo Đồ, lộ ra quá mức hư vô mờ mịt, nhưng là tranh đoạt Thiên Tinh ngọc tử, lại có thể mười phần chắc chắn.

Keng keng keng keng!

Trong sân thanh âm chói tai, kinh phong gào thét, cát bay đá chạy, một mảnh lộn xộn.

Đã liên tục mấy vị Trần gia hậu bối thảm tao sát hại.

Mà cái này còn không phải bết bát nhất.

Bết bát nhất chính là!

Theo Trần Thiên Nghĩa vị này siêu phẩm bị người nâng, viện tử hai bên lại như cũ tại không ngừng có người vọt tới, đều không ngoại lệ, tất cả đều là Thập phẩm, áo đen che mặt, vừa lên đến liền hướng về còn lại Trần gia đám

người đánh tới.

Ngắn ngủi trong chốc lát, cả viện bên trong đã có vài chục vị người áo đen ngay tại chém giết.

“Tuấn nhi, nhanh hủy đi Thiên Tinh ngọc tử!”

Trần Thiên Nghĩa bỗng nhiên âm ỉ quát chói tai.

“Tiểu bối, ngươi nếu dám hủy đi Thiên Tinh ngọc tử, ta liền đoạn ngươi tứ chi, đem ngươi nuôi dưỡng ở trong cái bình lớn, để ngươi tuổi già chịu đủ vô tận thống khổ, muốn sống không được, muốn chết không xong!”

Một vị bị Trần Thiên Nghĩa cuốn lấy siêu phẩm cường giả sâm nhiên mở miệng.

Trần Tuấn vừa muốn bóp nát bình ngọc, bị cái này ác độc đáng sợ lời nói lập tức dọa đến sắc mặt trắng bệch.

Phản phật!

Bỗng nhiên, có vài vị Thập phẩm cao thủ cấp tốc xông qua, một chút đem còn lại mấy vị Trần gia hậu bối tất cả đều khống chế lại.

“Tiểu tử, đem Thiên Tinh ngọc tử giao ra, không phải ta ngay tại trên mặt nàng xoẹt một đao!”

Một vị người áo đen bịt mặt, một tay cầm lưỡi dao, một cái tay khác gắt gao bóp lấy một thiếu nữ, ác độc nói.

“Cửu muội!”

Trần Tuấn sắc mặt đột biến.

“Đại ca cứu ta.”

Thiếu nữ kia hoảng sợ nói.

“Tiểu tử, đem Thiên Tinh ngọc tủy cho ta, không phải ta đem hấn cánh tay tháo!”

Một cái khác người áo đen, bắt được một vị công tử trẻ tuổi, thâm nhiên nhe răng cười.

“Đại ca, đại ca trước cứu ta.”

Vị kia công tử trẻ tuổi hoảng sợ kêu lên.

“Các người!”

Trần Tuấn sắc mặt trắng bệch, cấp tốc rút lui, lại không biết đến cùng nên làm thế nào cho phải.

Còn lại Trần gia cao thủ, cũng tất cả đều một mặt kinh hãi, cấp tốc rút lui, đem Trần Tuấn một mực bảo vệ, sợ sẽ tiếp tục bị người tập kích.

Nhưng mà, bọn hấn còn đánh giá thấp âm thầm người số lượng.

Sưu!

Bỗng nhiên, trên đầu tường lần nữa nhảy ra một nhóm người.

Cùng trước đó, vẫn là siêu phẩm dẫn đội, cái khác tất cả đều là cửu phẩm, Thập phẩm.

Chừng bảy tám người dáng vẻ.

Cầm đầu siêu phẩm cường giả thân thể không cao, tựa hồ không đủ sáu thước, vừa gầy lại nhỏ, một đôi ánh mắt như là móc sắt, xuất hiện về sau, nhe răng cười một tiếng, thân thể lóe lên, lao thẳng tới Trần Tuấn mà đi.

Trần Tuấn bên người các cao thủ sắc mặt kinh hãi, vội vàng xuất thủ ngăn cản.

Nhưng lại toàn vẹn không có bất kỳ cái gì tác dụng.

Phanh phanh phanh phanh!

Từng đạo bóng người bị cấp tốc đánh bay ra ngoài, phun máu tươi tung toé, như là rơm rạ đồng dạng.

Vị kia siêu phẩm cường giả đánh bay đám người về sau, bàn tay như thiểm điện chụp về phía Trần Tuấn, nhanh đến cực hạn, khí tức kinh khủng như là nước sông cuộn cuộn, khí tức kinh khủng, để cho người ta khó mà thở dốc.

Trần Tuấn sắc mặt trắng bệch, lập tức lâm vào hoảng sợ, thân thể cấp tốc rút lui, ngay cả dũng khí chống cự đều không có.

Mắt thấy bàn tay của đối phương liền muốn chụp về phía lồng ngực của hắn.

Bỗng nhiên!

Một đạo toàn thân bao trùm tại đen nhánh trọng giáp bên trong bóng người, vô cùng đột ngột xuất hiện sau lưng Trần Tuấn, trên thân sáng lên kinh khủng lôi điện chi quang, rung động âm âm, ẩn chứa thiên uy, một cái tay trong nháy mắt bắt lấy Trần Tuấn bả vai, đem hắn thân thể hướng về sau lưng kéo một phát.

Một cái tay khác chưởng nắm chắc thành quyền, mang theo kinh khủng lôi quang, thanh âm ngọt ngào, trực tiếp huy động lên đến, hướng về trước mắt đập tới siêu phẩm cường giả hung hăng đập tới.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, thiên băng địa liệt.

Bốn phương tám hướng lập tức vang lên kinh khủng nổ đùng thanh âm.

Toàn bộ sàn nhà đều bị trong nháy mắt nhấc lên, rầm rầm nổ thành một đoàn.

Từng mảnh từng mảnh chân khí cùng lôi quang ở chỗ này lung tung mãnh liệt, khí tức kinh khủng, như là sóng ánh sáng, bốn phía quét ngang.

Hai đạo nhân ảnh đồng thời bay ngược mà ra.

Dương Phóng một khắc cũng không nhiều đợi, bức lui đối phương về sau, đại thủ nhân thể vạch một cái, từ Trần Tuấn trong tay bắt đi bình ngọc, thân thể dùng sức nhảy lên, trực tiếp hướng về nơi xa cuồn vút đi,

Bị bức lui Ngô Tam Giang sắc mặt giận dữ, gầm thét một tiếng, thân thể nhảy lên, theo sát lấy hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc đuổi theo.

“Lưu lại cho ta!”

Tốc độ của hắn cực nhanh, quần áo liệt đầy, phát ra rầm rầm thanh âm.

“Thiên Tinh ngọc tủy bị đoạt đi!”

Trần Tuấn kinh hoảng kêu to.

Ngay tại kịch chiến Trần Thiên Nghĩa lập tức con mắt đỏ lên, âm ỉ thét dài.

Trong sân cái khác cao thủ nhao nhao gầm thét một

tiếng, bỏ qua đối thủ, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc hướng về nơi xa điên cuồng đuổi theo.

Nhưng mà cái này một truy, nhưng trong nháy mắt làm cho tất cả mọi người đều lộ ra kinh hãi.

Siêu phẩm trở xuống, đều không ngoại lệ, tất cả đều thân thể nhoáng một cái, phun ra huyết thủy.

Tiếp lấy mỗi người con mắt, lỗ mũi, miệng tất cả đều truyền đến nóng bỏng cảm giác.

A!

Rất nhanh có người ôm đầu hét thảm lên, thống khổ ngã nhào xuống đất.

“Có độc!”

“Trần gia thế mà hạ độc!”

“Đi mau!”

Những cái kia không có bồ nhào người, tất cả đều kinh quát một tiếng, chống lên thân thể, thất tha thất thểu, nhanh chóng chạy khỏi nơi này.

Trần Thiên Nghĩa cũng là chấn động trong lòng, khó có thể tin, liền tranh thủ ánh mắt nhìn về phía Trần Tuấn bọn người.

Lại phát hiện Trần Tuấn bọn người lại toàn vẹn không có việc gì.

Người hạ độc, tựa hồ cố ý tránh ra Trần gia?

Cái này khiến chính hắn cũng hoài nghi là có hay không là Trần Tuấn bọn người ở tại hạ độc rồi?

Nhưng rất nhanh, Trần Thiên Nghĩa kịp phản ứng, thân thể nhảy lên, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể điên cuồng đuổi theo, trong miệng gầm thét không thôi.

Thiên Tinh ngọc tử là bọn hấn Trần gia tổn hao giá trên trời lấy được.

Vô luận như thế nào không thể tiện nghi người khác!

Trong sân cái khác hai vị siêu phẩm, cũng đều hoá tốc xông ra, hướng về nơi xa tiến đến.

Về phần cái khác cứu phẩm, Thập phẩm, đều không ngoại lệ, cơ hồ tất cả đều đánh mất truy tung năng lực, giờ phút này từng cái trong lòng kinh hãi, chỉ muốn mau rời khỏi.

“Giết bọn hấn!”

Một vị Trần gia cao thủ phát ra gầm thét.

Cả viện bên trong lần nữa loạn thành một đống.

Nơi xa.

Dương Phóng người mặc trọng giáp, tốc độ cực nhanh, Bạch sắc bình ngọc tới tay về sau, một khắc cũng không ngừng lại, trực tiếp hướng về nơi xa cấp tốc cuồng cướp, Bằng Hư lâm không bộ + Lôi Quang bộ + phong chi rung động.

Cả người như đồng hóa vì thiểm điện, trong gió cực đi, nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Nhưng mà tốc độ của hấn mặc dù nhanh, nhưng sau lưng Ngô Tam Giang lại cũng tương tự không có chậm hơn bao nhiêu.

Ngô Tam Giang chính là uy tín lâu năm siêu phẩm, thực lực cao thâm, so trước đó Trần quản sự mạnh không biết bao nhiêu, dựa vào kinh khủng tu vi, sinh sinh theo sau đuôi.

Mà lại Ngô Tam Giang rất nhanh đã kịp phản ứng.

Cái này cướp đi Thiên Tinh ngọc tủy gia hỏa, căn bản cũng không phải là siêu phẩm.

Chỉ là một vị Thập phẩm!

Chỉ là một cái Thập phẩm lại từ trong tay của hắn cướp đi Thiên Tinh ngọc tủy.

Quả thực là thiên đại chiêm chọc!

“Chết đi cho ta!”

Ngô Tam Giang quát chói tai một tiếng, thân thể đột nhiên gia tốc, trong lòng bàn tay mang theo vô cùng kinh khủng khí kinh ba động, trong nháy mắt hóa thành sâm bạch chi sắc, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng vỗ tới, toàn bộ trong không khí nhiệt độ đều đang nhanh chóng hạ xuống, xuy xuy rung động, như là bị hàn băng phong bế.

Hàn Băng chưởng!

Keng!

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, bên hông Kim Xà kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, như là kim sắc thiểm điện xẹt qua, một sát na xuất hiện mấy chục đạo kiếm ảnh, khó phân thật giả, liên đới lấy thân thể của hắn đều nhẹ nhàng nhoáng một cái, trong nháy mắt hóa thành thất bát trọng.

Cảm Ứng quyết!

Âm sát kiếm!

Phanh phanh phanh phanh!

Song phương kiếm chiêu trong nháy mắt chạm đến cùng một chỗ, phát ra từng đợt kinh khủng thanh âm.

Từng đạo chân khí cùng kiếm khí bốn phía quét ngang.

Dương Phóng ỷ vào trên thân chiến giáp kiên cố cùng Cảm Ứng quyết huyền diệu, đối với Ngô Tam Giang công kích hoàn toàn không tránh không né, Kim Xà kiếm như là giấu ở trong bóng tối kinh khủng rắn độc, âm lãnh đáng sợ, chiêu chiêu không rời Ngô Tam Giang yếu hại.

Ngô Tam Giang liên tục số nhớ Hàn Băng chưởng đánh ra, không có chụp chết Dương Phóng về sau, liền đã cảm thấy được trên người người này giáp trụ cổ quái.

Lại thêm Dương Phóng kiếm pháp âm trầm cay nghiệt, khắp nơi không rời chỗ yếu hại của hắn, khiến cho Ngô Tam Giang tùy tiện phía dưới cũng không dám tiếp tục tiến công, chỉ có thể ở Dương Phóng kiếm pháp phía dưới cấp tốc trốn tránh.

Phanh phanh phanh phanh!

Toàn bộ trong ngõ nhỏ một mảnh oanh minh, vách tường sụp đổ, đá vụn vấy ra.

Tại Ngô Tam Giang bị buộc luống cuống tay chân thời khắc, bỗng nhiên, Dương Phóng nắm lấy cơ hội, trực tiếp miệng phun lôi âm.

Rống!

Ầm ầm!

Một trận vô cùng kinh khủng thanh âm trong nháy mắt vang lên, như là long trời lở đất, ông ông tác hưởng, tại toàn bộ trong ngõ nhỏ quanh quần.

Ngô Tam Giang toàn bộ tinh lực đều tại phòng bị Dương Phóng trong tay Kim Xà kiếm, lại toàn vẹn không có dự liệu được người trước mắt lại còn có loại này sát thuật, lập tức bị chấn động đến não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, sắc mặt trong nháy mắt lâm vào ngốc trệ.

Kim Xà kiếm phát ra chói lọi quang mang, nhanh đến cực hạn, như là từ trong bóng tối tập ra rắn độc, đột nhiên hướng về Ngô Tam Giang mi tâm hung hăng đâm tới, kinh khủng kiếm khí dẫn đầu xuyên qua mà ra, trực tiếp để Ngô Tam Giang mi tâm làn da sụp đổ, máu tươi biểu tung tóe.

Bên trong xương cốt đều trong nháy mắt vỡ ra, kếm chút bị kiếm khí xuyên qua.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Ngô Tam Giang lộ ra hãi nhiên, rốt cục tỉnh táo lại, thân thể vội vàng cấp tốc rút lui, đồng thời hai tay huy động, liều lĩnh hướng về trước mắt đánh tới.

Nhưng mà Dương Phóng Kim Xà kiếm trực tiếp biến đâm vì gạt, nhanh đến cực hạn.

Phốc phốc!

Ngô Tam Giang cả viên mắt phải, liên đới lấy nửa bên phải gương mặt đều trong nháy mắt bị sinh sinh cắt đứt xuống, lộ ra bên trong bạch cốt.

Máu tươi biểu tung tóe!

Vô cùng thâm trầm!

A!

Ngô Tam Giang trong miệng lập tức phát ra vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thân thể điên cuồng rút lui, hai tay liều mạng huy động, chưởng lực đánh trên người Dương Phóng chiến giáp bên trên, âm âm nổ vang, ép Dương Phóng thân thể lay động, cấp tốc rút lui.

Dương Phóng cắn chặt hàm răng, vốn là muốn tiếp tục xông ra, bỗng nhiên biến sắc, nghe được nơi xa động tĩnh, quyết định thật nhanh, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc hướng về nơi xa cấp tốc phóng đi.

Sau lưng, tiếng hét phẫn nộ rất nhanh vang lên.

Mấy vị siêu phẩm cường giả một đường hướng về bên này điên cuồng đuổi theo mà tới.

A!

Ngô Tam Giang thanh âm thâm trầm, lên tiếng kêu to, còn tại phát cuồng bên trong, trên thân chân khí bộc phát, hai tay lung tung oanh kích, như là thụ thương mãnh hổ, liều lĩnh phát tiết lực lượng.

...

Chương 166 : Tin tức lên men!

Ngay tại đuổi theo ba vị siêu phẩm cường giả, vừa nhìn thấy nổi điên bên trong Ngô Tam Giang, tất cả đều sắc mặt đột biến, cấp tốc dừng lại.

Ngô Tam Giang đau đớn khó nhìn, tăng thêm trong đầu kịch độc ảnh hưởng, khiến cho hắn đã lại khó mà tượng trước đó lạnh như vậy tĩnh, đầy trong đầu đều tràn ngập bạo ngược cùng hủy diệt, trong miệng gào thét, máu me đầy mặt nước, giống như là ác quỷ, trực tiếp hướng về đuổi tới ba vị siêu phẩm đánh tới.

“Hắn điên rồi!”

“Tránh!”

Ba vị siêu phẩm cường giả sắc mặt rất lạnh, căn bản không có để ý tới Ngô Tam Giang, cấp tốc tránh đi, tiếp tục hướng về phía trước cấp tốc đuổi theo.

Ngô Tam Giang nhìn thấy không có ngăn lại ba vị này siêu phẩm cường giả về sau, tiếp tục phát ra từng đợt cuồng loạn gào lên đau đớn thanh âm, hai tay lung tung đánh ra, bộc phát ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng khó lường tiếng oanh minh, tại toàn bộ trong ngõ nhỏ khắp nơi loạn đập.

Bốn phương tám hướng như là bom nổ.

Tựa hồ chỉ có dạng này, mới có thể tạm thời giảm bớt thống khổ.

Phía trước.

Ba vị siêu phẩm cường giả sắc mặt âm trầm, một đường điên cuồng đuổi theo, hướng về trong bóng tối cực tốc lao đi, lại phát hiện dọc theo đường, đã sớm bị Dương Phóng lưu lại không biết bao nhiêu kịch độc.

Dù bọn hắn là siêu phẩm cường giả, một đường đuổi theo ra, cũng cảm thấy hô hấp không thuận, phổi nhói nhói.

Thật giống như hút vào từng mảnh từng mảnh nhỏ bé nát lưỡi dao đồng dạng.

Càng máu chốt chính là.

Tốc độ của bọn hắn kém xa Dương Phóng.

Tại một đường điên cuồng đuổi theo tới về sau, cái kia người mặc trọng giáp bóng người, đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

“Hỗn trướng!”

Trần Thiên Nghĩa phát ra gầm thét, một kiếm hung hăng cắt đứt một tảng đá lớn, nhin không được ngửa mặt lên trời kêu to, chân khí bành trướng.

Còn lại hai vị siêu phẩm cường giả cũng là ánh mắt rét lạnh, nghiêng răng nghiêng lợi, dị thường không cam lòng hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Nhưng rất nhanh, Trần Thiên Nghĩa con người, tràn ngập phần nộ hướng về hai vị này siêu phẩm cường giả nhìn sang, trên thân khí tức lừng lừng, gắt gao nắm chặt trường kiếm trong tay.

Hai vị siêu phẩm cường giả sắc mặt biến hóa, lập tức toàn lực phòng bị.

“Trần Tam gia, người bây giờ trờng chúng ta có làm được cái gì, cũng không phải chúng ta cướp đi Thiên Tinh ngọc tủy!”

Trong đó một vị siêu phẩm cường giả cười lạnh nói.

Trần Thiên Nghĩa ngữ khí thâm nhiên , đạo, “Tối nay nếu không phải là các người, Thiên Tinh ngọc tủy làm sao lại bị người khác cướp đi?”

“Lời nói này đến ta cũng không thích nghe, cái gì nếu không phải chúng ta, coi như không có chúng ta, Thiên Tinh ngọc tủy, các người cũng không giữ được, âm thầm nhìn chăm chăm vật này nhiều, muốn trách thì trách các người mình, không có bản lãnh bảo vệ, còn muốn hết lần này tới lần khác học người đầu giá, các người bắt tử ai chết!”

Một vị khác siêu phẩm cường giả không có chút nào khách khí tiến hành đả kích, cười lạnh nói.

Hắn một khắc cũng không nhiều đợi, trực tiếp thân thể nhảy lên, cấp tốc rời đi.

Một vị khác siêu phẩm cường giả cũng là hắc hắc cười nhẹ vài tiếng, theo sát lấy rời đi nơi đây.

Trần Thiên Nghĩa lập tức sắc mặt tái xanh, mấy lần muốn rút kiếm đuổi theo, đều sinh sinh nhẫn nhịn lại.

Hắn Trần gia tình huống bây giờ không thể lạc quan, hắn quyết không thể có chỗ sơ xuất.

Mặc dù mặt ngoài bọn hắn Trần gia là hai vị siêu phẩm tọa trấn, nhưng hắn vị kia siêu phẩm phụ thân vết thương cũ phát tác, đã sống không được bao lâu, lần này sở dĩ mạo hiểm võ xuống Thiên Tinh ngọc tủy, cũng là nghĩ thừa dịp phụ thân hắn còn chưa có chết, mau

chóng tái tạo một vị siêu phẩm ra.

Nghĩ không ra, bọn hán tự tập nhiều như vậy gia tư mới đập tới Thiên Tinh ngọc tủy, lại vẫn là không có bảo trụ.

Một đêm xuất hiện ba vị siêu phẩm đến đây cướp đoạt!

Lần này Trần gia tổn thất chi lớn, không thể tưởng tượng.

Hắn nhược tái xuất sự tình, như vậy Trần gia tất nhiên nguy rồi!

Trần Thiên Nghĩa cắn chặt răng quản, quyết định thật nhanh, cấp tốc bắt đầu trở về.

Nơi xa.

Trên thuyền nhỏ.

Dương Phóng tháo bỏ xuống chiến giáp, sắc mặt trắng bệch, đem Kim Xà kiếm đặt ở một bên, thân thể trùng điệp dựa vào tại thuyền nhỏ một bên, cảm giác được thân thể truyền đến trận trận rét lạnh cùng đau đớn cảm giác.

Ngô Tam Giang thực lực quả nhiên đáng sợ!

Hoàn toàn không phải lúc trước hắn giết chết Hàn Vô Ảnh, Trần quản sự có thể so sánh.

“Thật là đáng sợ Hàn Băng chưởng.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Hắn hít một hơi thật sâu, y nguyên cảm giác được thể nội kinh mạch nhói nhói, thật giống như có thật nhiều vụn băng cặn bã đông cứng hẳn kinh mạch đồng dạng.

Lôi Âm hô hấp pháp vận chuyển, thể nội tạng đạo kinh khủng Lôi Điện chi lực vọt đi, dọc theo toàn thân kinh mạch không ngừng vận chuyển, mỗi vận chuyển một tuần, đều tựa hồ có thể để thể nội hàn khí giảm bớt một bộ phận.

Nguyên bản hần nửa người đều đã ần ần mất đi tri giác, nhưng theo vận chuyển chân khí, thời gian dần qua thân thể càng lại lần chậm rãi khôi phục lại.

Thật lâu.

Dương Phóng mới lần nữa mở hai mắt ra, trong miệng chậm chậm phun ra một ngụm trắng đục khí tức, mặt tái nhợt gò má cũng dần dần có một tia huyết sắc.

Thoáng qua, Dương Phóng bàn tay sờ về phía một bên Bạch sắc bình ngọc, đem nắp bình mở ra, ánh mắt hướng về bình ngọc nội bộ nhìn lại.

Chỉ gặp trong bình ngũ thải quang mang lấp lóe, thần bí mà mộng ảo.

Như là một mảnh thượng cổ tiên dịch, làm cho người mê say.

Thiên Tinh ngọc tử!

Dương Phóng đem bình ngọc đặt ở chóp mũi nhẹ nhàng khẽ ngửi, lập tức trong mắt tinh quang hiển hiện.

“Bảo bối tốt, quả nhiên là bảo bối tốt.”

Chỉ là ngửi một chút, liền có thể cảm giác chân khí trong cơ thể xao động, kinh mạch có gan đến về nhảy lên cảm giác.

Bất quá hẳn biết thứ này không thể tùy tiện ăn vào.

Trước đó liền đã dò nghe.

Ăn vào Thiên Tinh ngọc tủy, nhất định phải tìm chỗ an tĩnh, trong lúc đó quyết không thể có một tia quấy rầy.

Một khi bị người quấy rầy, xác suất thất bại sẽ tăng lên rất nhiều.

Đây cũng là Trần Thiên Nghĩa mua được vật này về sau, một mực không để cho hậu nhân ăn vào nguyên nhân.

Một khi bị người quấy rầy, cho dù ăn vào, cũng rất khó phát huy hiệu quả, tương đương với không có phục đồng dạng.

“Đáng tiếc, tám kia Đạo Đồ là không có duyên với ta.”

Dương Phóng nỉ non.

Riêng là một phần Thiên Tinh ngọc tủy, liền đưa tới ba vị siêu phẩm tranh đoạt.

Đạo Đồ bên kia khẳng định kịch liệt hơn.

Căn cứ lúc trước hẳn nghe lén tin tức, Thanh Long hội hội trưởng đều đã tự mình xuất động.

Thanh Long hội hội trưởng là dạng gì nhân vật, không cần nghĩ hẳn cũng biết.

Tuyệt đối là Bạch Trạch vực nội nhân vật đáng sợ nhất một trong, bằng không hẳn Thanh Long hội cũng sẽ không hoành hành đến nay.

Cho nên muốn từ trong tay hẳn cướp đi Đạo Đồ, gần như không có khả năng.

Nhưng Dương Phóng hiện tại cũng đã thỏa mãn.

Tối thiểu chuyến này mục tiêu lớn nhất đã tới tay.

Thậm chí còn lấy được một bản Thanh Vân Bộ, sau khi trở về, thực lực của hắn tuyệt đối sẽ tăng lên rất nhiều.

Dương Phóng cẩn thận cất kỹ Thiên Tinh ngọc tủy, tiếp tục khoan chân tu luyện, khôi phục công lực.

Tối nay chú định sẽ không bình tĩnh.

Hắc Bàn Thành một khu vực khác, mấy phương thế lực đang kịch liệt tranh đấu, vang lên âm âm, đao quang kiếm ảnh, thi thể không ngừng bay ra, vòng trình độ kịch liệt là Trần gia bên này mấy lần không thôi.

Trọn vẹn đại chiến mấy canh giờ.

Hết thấy mới rốt cục bình tĩnh trở lại.

Không có gì bất ngờ xảy ra.

Tại Thanh Long hội hội trưởng tự mình ra mặt về sau, kia phần Đạo Đồ Huyền Hải bang vẫn không thể nào bảo trụ, lần này Huyền Hải bang mặc dù xuất động mấy vị siêu phẩm trưởng lão, nhưng cùng Thanh Long hội hội trưởng nhân vật như vậy so ra, vẫn là kém xa lắm.

“Chúc mừng phụ thân, chúc mừng phụ thân!”

Tần Chính nở nụ cười, hai tay chấp lên, mở miệng nói ra.

“Ha ha ha “

Thân thể cao lớn Thanh Long hội hội trưởng, ngửa mặt

lên trời cười to, thân thể dị thường khô ngô, tóc đen như mực, trong tay một mực nắm chặt kia phần Đạo Đồ, trong mắt quang mang thâm thúy, cười nhẹ nói, “Thật sự là thương thiên chiếu cố, phải bị ta được đến vật này, có Thần Chủng tương trợ, thực lực của ta nhất định còn sẽ nâng cao một bước, đến lúc đó, liền xem như Thần Võ tông, ta cũng không cần để vào mắt.”

“Kia là tự nhiên, phụ thân thực lực cao thâm, cho dù hiện tại, cũng đã là Bạch Trạch vực có ít cường giả một trong!”

Tần Chính cười nói.

“Không, hiện tại vi phụ còn kém xa lắm, tuyệt không thể đắc ý quên hình.”

Thanh Long hội hội trưởng Tần Thiên Liệt, ngữ khí lãnh đạm, nhìn về phía Tần Chính, đạo, “Ngô trưởng lão đâu? Trở về rồi sao?”

“Còn không có, nhưng hẳn là sẽ không xảy ra chuyện.”

Tần Chính nói.

“Đi xem một chút, bảo đảm vạn vô nhất thất!”

Tần Thiên Liệt mở miệng nói ra.

“Vâng, phụ thân!”

Tần Chính ôm quyền.

Liền tại bọn hắn khởi hành hướng về Trần gia bên kia tiến đến thời điểm, bỗng nhiên, phía trước truyền đến từng đợt thê thảm kêu to, một đạo máu me khắp người bóng người, lung la lung lay, như là say rượu, tại hướng về bên này chạy đến.

“A, ta muốn giết, ta muốn giết a.”

Người tới thanh âm thâm, lên tiếng kêu to.

“Ngô Tam Giang!”

Tần Thiên Liệt đồng tử co rụt lại.

Sưu!

Hắn thân thể lóe lên, nhanh đến cực hạn, trong nháy mắt rơi vào Ngô Tam Giang phụ cận.

Thấy rõ Ngô Tam Giang thâm bộ dáng về sau, lập tức thần sắc khế biến, sau đó cấp tốc xuất thủ, điểm huyết tiết mạch, cấp tốc vì Ngô Tam Giang trên thân cầm máu, đồng thời một phát bắt được Ngô Tam Giang cổ tay.

“Thể nội có độc?”

Hắn lúc này cấp tốc xuất thủ, hướng về Ngô Tam Giang trên người mấy chỗ trọng yếu huyết vị vỗ tới, phanh phanh rung động, chân khí mãnh liệt.

Một bên cấp tốc đuổi theo Tần Chính, sắc mặt kinh biến.

“Ngô trưởng lão, Thiên Tinh ngọc tủy đâu? Người không có đoạt đến Thiên Tinh ngọc tủy?”

Hắn mở miệng kinh uống.

“Đủ rồi, trước cho Ngô trưởng lão chữa thương!”

Tần Thiên Liệt thanh âm nặng nề, bàn tay chống đỡ tại Ngô Tam Giang phía sau lưng, chân khí toàn lực vận chuyển quá khứ.

Ngô Tam Giang bị thương rất nặng, nửa bên gò má biến mất, lộ ra bên trong bạch cốt âm u, ngay cả con mắt đều bị lấy ra một cái.

Đơn giản có thể sử dụng vô cùng thâm hiểm đến hành động!

Càng máu chốt chính là, những thương thế này bên trong còn xâm có kịch độc!

Khiến cho Ngô Tam Giang thần chí đều giống như nhận được ảnh hưởng.

Tại bị Tàn Thiên Liệt quán thấu thật lâu chân khí về sau, Ngô Tam Giang chậm rãi mở ra mắt trái, ngữ khí gian nan , đạo, “Công tử, Thiên Tinh ngọc tủy lão hủ không thể đoạt đến, gặp được một vị người mặc thiết giáp người, bị hắn đem Thiên Tinh ngọc tủy phải đi, người này tinh thông hạ độc, trên thân thiết giáp không thể phá vỡ, lại cầm trong tay một ngậm Kim Xà kiếm, kiếm pháp ác độc, khó mà phòng bị “

“Kim Xà kiếm?”

Tàn Chính vừa sợ vừa giận, nói: “Là Diệt Tà minh, Diệt Tà minh Hàn Vô Ảnh!”

“Là hắn!”

Tàn Thiên Liệt ánh mắt băng lãnh, phát ra hừ lạnh , đạo, “Biết là Diệt Tà minh làm liền dễ làm, ta Thanh Long hội sớm muộn cũng sẽ cùng hắn thanh toán cái này một bút!”

.

.

Một đêm trôi qua.

Thành nội nhưng lại chưa triệt để lắng lại.

Hôm sau thật sớm, các loại tin tức trực tiếp truyền vang ra, dẫn phát vô số người chấn động.

“Lại nói Thanh Long hội hội trưởng người này, thân cao tám thước tám, vòng eo tám thước tám, dáng dấp lưng hùm vai gấu, một thân cơ bắp, tối hôm qua tự mình xuất hiện, một chưởng vỗ ra, thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang, đánh Hắc Bàn Thành bên trong một mảnh ghen ngào, không người ngoi đầu lên “

“Thanh Long hội hội trưởng tự mình xuất hiện?”

“Tên ma đầu này, hẳn đến Hắc Bàn Thành rồi?”

Trong tửu quán rất nhiều người giật mình, đem ánh mắt nhìn về phía kích tình bành trướng, ngay tại thuyết thư lão giả.

“Đừng ngắt lời, có còn muốn hay không nghe?”

Lão giả sắc mặt không vui, mở miệng nói ra.

“Nghĩ, nghĩ, người mau nói, sau đó thì sao? Đạo Đồ cùng Thiên Tinh ngọc tử cuối cùng bị ai được?”

“Thanh Long hội hội trưởng lần này vào thành, khẳng định là muốn vì con của hắn đoạt đi Thiên Tinh ngọc tử a?”

“Lại nói Thanh Long hội nạn trong nước đạo không có Thiên Tinh ngọc tử sao?”

Rất nhiều người nhao nhao mở miệng, chủ đề lần nữa đi chệch.

Thuyết thư lão giả sắc mặt giận dữ, phịch một tiếng, vỗ kinh đường mộc, đạo, “Sách này đến cùng là ta nói vẫn là các người nói?”

“Người nói, người nói!”

“Ngô lão mau nói đi, nhìn thư ở!”

Rất nhiều người nhao nhao kêu la.

Thuyết thư lão giả phát ra hừ lạnh, lần nữa đập động kinh đường mộc, ngạo nghễ mở miệng, “Muốn nói Thanh Long hội hội trưởng người này, tại cái này toàn bộ Bạch Trạch vực đều là chân chính nhất đại truyền kỳ, tối hôm qua cường thế giáng lâm về sau, lấy một địch nhiều, cái thế vô địch, trực tiếp đánh bát phương nghẹn ngào, cuối cùng thuận lợi từ Huyền Hải bang Thiếu chủ nơi đó cướp đi Đạo Đồ, bắt quá kia phần Thiên Tinh ngọc tủy, nghe nói nhưng lại chưa rơi vào Thanh Long hội trong tay, mà là bị những người khác sở được đến.”

“Những người khác? Là ai?”

“Ai còn dám từ Thanh Long hội trong tay đoạt thức ăn?”

“Yên tĩnh, yên tĩnh.”

Thuyết thư lão giả sắc mặt lạnh lùng, hắng giọng một cái, cau mày nói, “Xem ra gần nhất lời nói nhiều lắm, cuống họng đến nay còn có chút khó chịu.”

“Tiểu nhị, tốt nhất trà hoa nhài cho Ngô lão đưa đi!”

Có người gọi.

“Được rồi!”

Điểm tiểu nhị lên tiếng, vội vàng bưng vừa mới xây tốt thượng đẳng nước trà.

Thuyết thư lão giả lộ ra hài lòng, vuốt vuốt chòm râu.

Cái này còn tạm được.

“Nhắc tới Thiên Tinh ngọc tử tin tức, người khác có lẽ không rõ ràng, nhưng ta còn thực sự liên rõ ràng.”

Thuyết thư lão giả mỉm cười , đạo, “Tối hôm qua Thanh Long hội mặc dù cũng phái ra cường giả tranh đoạt Thiên Tinh ngọc tử, nhưng ở tối hậu quan đầu, nghe nói lại cường thế giết ra một vị thần bí tồn tại, một thân giáp sắt màu đen, cầm trong tay Kim Xà kiếm, cưỡng ép đánh bại mấy vị siêu phẩm cao thủ vây công, đem kia phần Thiên Tinh ngọc tử trực tiếp cướp đi, nghe nói tay kia cầm Kim Xà kiếm người, lai lịch to lớn, chính là Diệt Tà minh bên trong một vị lưng lầy nổi danh trường lão, kêu là Hàn Vô Ảnh.”

“Hàn Vô Ảnh, lại là hắn!”

“Hắn cướp đi Thiên Tinh ngọc tử?”

“Hắn không phải đã là siêu phẩm sao? Còn đoạt Thiên Tinh ngọc tử?”

“Nói nhảm, ai sẽ ngại Thiên Tinh ngọc tử ít? Khẳng định là cướp đi cho những người khác dùng.”

Trong tràng mọi người nhất thời nghị luận lên.

Xó xỉnh bên trong.

Mấy vị cao thủ thần bí, đầu đội mũ rộng vành, một thân áo bào đen, đem lời nói của ông lão nghe được rõ ràng, sắc mặt không khỏi âm trầm xuống.

“Kim Xà kiếm, thiết giáp nhân, lại là hấn!”

“Giết chết Hàn trưởng lão gia hỏa là hấn!”

“Kim Xà kiếm cũng rơi vào hấn trong tay!”

Mấy vị cao thủ hận đến cắn răng, sắc mặt tái xanh.

Không hề nghi ngờ, chính là Diệt Tà minh.

Tại mọi người nghị luận lúc.

Một chỗ khác khu vực.

Trong khách sạn.

Dương Phóng thương thế trên người đã khôi phục bảy tám phần, lại lại điều chỉnh hơn nửa ngày trạng thái về sau, vẫn là không nhịn được đem Thiên Tinh ngọc tủy lấy ra, ánh mắt chớp động, nhìn kỹ một chút, sau đó trực tiếp nuốt vào.

Vật này, có thể sớm ngày nuốt vào, tự nhiên là sớm ngày nuốt vào.

Không phải lưu tại trên thân, sớm tối là cái biến cố.

Oanh!

Từng đợt chất lỏng năm màu vào bụng, lập tức biến thành ôn nhuận dòng nước ấm, từ trong cơ thể của hấn bộc phát, sôi trào mãnh liệt, hướng về thân thể toàn thân đánh tới, một nháy mắt, khiến cho Dương Phóng thân thể đều biến thành ngũ thải chi sắc.

Như là phủ thêm một tầng thần bí hà áo, sắc thái mông lung.

...

Chương 167 : Đột phá siêu phẩm! Tà đạo tổ chức âm mưu!

Sau ba ngày.

Mưa phùn mỏng lung, bao phủ giữa thiên địa, giống như là sương mù, khiến cho toàn bộ mặt sông thêm ra một loại như thơ như họa khí tức.

Giang thuyền bên trong.

Phòng riêng bên trong.

Dương Phóng một thân áo bào đen, lẳng lẳng ngồi ngay ngắn.

Trước người hỏa lô thiêu đốt, phía trên đốt nấu lấy vừa mới đưa tới nước trà, ra bên ngoài toát ra từng tia từng tia nhiệt khí.

Mắt thấy ngoài cửa sổ mưa phùn, Dương Phóng khước miệng lộ ra từng tia từng tia mỉm cười, không khỏi cảm thấy một tia hài lòng.

Đột phá siêu phẩm quá trình, so với hẳn trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi.

Nguyên lai tưởng rằng thật muốn chờ thêm ba ngày ba đêm.

Nhưng nghĩ không ra đêm qua liền đã thuận lợi đột phá, tấn thăng siêu phẩm.

Siêu phẩm cảnh giới, cùng lúc trước Thập phẩm quả nhiên có cực đại bất đồng, là toàn bộ sinh mệnh cấp độ

tăng lên, không chỉ có thực lực bản thân sẽ phát sinh biến hóa về chất, khứu giác, thính giác, thị giác, xúc giác càng là toàn phương vị đạt được cường hóa.

Chân khí rót vào hai mắt, toàn bộ thiên địa đều tựa hồ bị hoán đổi thành dị thường rõ ràng hình thức.

Giọt giọt mưa phùn như là tinh linh, ở trước mắt nháy vọt.

Thiên địa vạn vật đều giống như đã có được sinh mạng đồng dạng.

Dương Phóng lần nữa mở ra bằng, ánh mắt nhìn.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/150 tuổi

Tu vi: Siêu phẩm 【 300/15000 】

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ cửu trọng 【 7800/28000 】 , Cảm Ứng quyết đệ tam trọng 【 2300/2400 】 , Kim Thân quyết đệ tam trọng 【 5000/6000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ nhị trọng 【 5700/6000 】

Võ kỹ: Thập tự quyền viên mãn, Bằng Hư lâm không bộ viên mãn, Liệt giang đao đệ tam trọng 【 1200/2400 】 , Phiên Vân Chưởng đệ nhị trọng 【 1150/2400 】 , Âm sát kiếm viên mãn, Thất tình quyết đệ nhất trọng 【 210/600 】 , Phách sơn đao đệ nhị trọng 【 900/1200 】 , Trọng chưởng viên mãn, Lôi Quang bộ đệ nhị trọng 【 2300/2400 】 , Hồi Thiên kiếm đệ nhị trọng 【 1800/2400 】

Tư chất: Võ học kỳ tài 【 68/150 】

“Huyền Vũ Chân Công cũng nhanh viên mãn, tiếp xuống vừa vặn có thể toàn tâm chuyển tu Lôi Âm hô hấp pháp.”

Dương Phóng tự nói.

Trên thực tế Huyền Vũ Chân Công, hẳn hiện tại liền có thể chính thức bỏ.

Dù sao đã đạt tới siêu phẩm, lẽ ra chuyên tu mạnh hơn công pháp, không có nhất định phải tiếp tục tại Linh cấp tâm pháp lãng phí thời gian.

Hiện tại thiếu sót duy nhất chính là tiền.

Lôi Âm hô hấp pháp tu luyện, thiếu khuyết bạc không thể được.

Dương Phóng không khỏi lần nữa nghĩ đến Thần Võ tông Thiên Tinh ngọc tử.

Căn cứ từ mình sự tôn lời nói, mình còn kém hai cái đại công liền có thể đạt được một phần Thiên Tinh ngọc tử. Mình bây giờ mặc dù đột phá siêu phẩm, nhưng là kia phần nên tranh thủ Thiên Tinh ngọc tử, tốt nhất vẫn là tiếp tục tranh thủ.

Dù là mình không cần đến, cũng có thể lấy ra đấu giá.

Dù sao thứ này thế nhưng là bán ra năm vạn năm ngàn lượng giá trên trời

Cho nên!

Vật kia vẫn là không thể từ bỏ, sau khi trở về phải nhanh một chút đem Ngân quặng mở sự tình báo cáo, nhìn xem có thể hay không đổi lại tới một cái đại công.

Dương Phóng trong ánh mắt tinh quang chớp động.

To lớn Giang thuyền chứa đầy một thuyền khách nhân, hướng về nơi xa ung dung chạy tới.

Trong bất tri bất giác bóng đêm giáng lâm.

Mưa phùn cũng sớm đã dừng lại.

Tại Dương Phóng ngay tại gian phòng bên trong nhắm mắt ngồi xếp bằng thời điểm.

Bỗng nhiên, bên ngoài vang lên từng đợt bọt nước thanh âm, tựa hồ có đồ vật gì từ đáy nước xông ra, tiếng bước chân rất nhỏ rơi vào phía ngoài boong tàu bên trên.

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Từng đợt đặc thù tôm cá tươi khí tức, trực tiếp từ mình ngoài cửa sổ truyền đến.

Ánh mắt nhìn.

Chỉ gặp mấy đạo mơ hồ quỷ dị bóng người từ nơi không xa boong tàu đi tới, thận trọng từ mình ngoài cửa sổ trải qua, đặc thù tôm cá tươi khí tức liên tục không ngừng xông vào mình xoang mũi.

Đây là

Ngư nhân?

Có ngư nhân bí mật lên thuyền?

Dương Phóng trong lòng hồ nghi ở giữa.

Chỉ gặp cảm đầu ngư nhân bỗng nhiên dừng lại, một

cây ướt sũng ngón tay mang theo từng tia từng tia thủy triều, chậm rãi đâm thủng mình giấy cửa sổ, sau đó đem một con nhỏ bé mê hương cái ống, chậm rãi cắm vào gian phòng, nhẹ nhàng thổi.

Dương Phóng không khỏi trên mặt bật cười, lẳng lặng nhìn xem đây hết thấy.

Tên này ngư nhân thổi xong mê hương về sau, rất nhanh thu hồi mê hương cái ống, tiếp tục hướng về chỗ tiếp theo gian phòng đi đến.

Cứ như vậy, dựa vào sông một loạt gian phòng đều không ngoại lệ, tất cả đều bị bọn hắn lẳng lẽ thổi mê mẩn hương.

Sau đó tại Dương Phóng lẳng nghe phía dưới, cái này mấy cái ngư nhân đi hướng ngoài cùng bên phải nhất một căn phòng, bắt đầu nhẹ nhàng xao động cửa sổ.

Nhỏ xíu cửa sổ mở ra thanh âm rất nhanh truyền ra.

Tựa hồ có người tại chuyên môn nghênh đón bọn hắn.

“Các người làm sao ở thời điểm này tới?”

Một đạo tận lực đè nén lão giả thanh âm giật mình vang lên.

“Cái gì gọi là chúng ta lúc này tới? Người sợ cái gì?”

“Đúng đấy, Đông Giang phía trên là chúng ta ngư nhân địa bàn, coi như bị người phát hiện thì phải làm thế nào đây? Cùng lắm thì đem bọn hắn toàn bộ giết sạch chính là.”

“Tốt, nhàn thoại không nói nhiều, Thiếu chủ nhà ta nói, các người đến cùng lúc nào đem Thanh Dao cô nương

đưa đến cái kia một bên, hẳn hiện tại đã không kịp chờ đợi muốn xem đến Thanh Dao cô nương.”

Ba con ngư nhân ngư người một lời ta một câu, nhẹ giọng nói.

“Không được, Thanh Dao không biết thủy tính, không cách nào tại các ngư người ngụ ở đâu quá lâu, mà lại, vạn nhất bị người phát hiện Thanh Dao không chết tin tức, sẽ dẫn tới đại phiền toái.”

Trước đó âm thanh kia trầm giọng nói.

“Cái gì đại phiền toái? Dù sao Thiếu chủ nhà ta nói, không đem Thanh Dao cô nương tiếp nhận đi, sự hợp tác của chúng ta là không thể nào đạt thành!”

“Không tệ, không nhìn thấy Thanh Dao cô nương, Thiếu chủ nhà ta là sẽ không hợp tác với các ngư người.”

Mấy cái ngư nhân tiếp tục nói.

“Các ngư người điên rồi!”

Trước đó âm thanh kia che kín kính sợ , đạo, “Chuyện này cũng sớm đã đánh xuống, các ngư người muốn đổi ý?”

“Cái này muốn nhìn các ngư người Hứa gia ý tứ, các ngư người chỉ cần thỏa mãn Thiếu chủ nhà ta nhu cầu, vậy ta nhà Thiếu chủ đương nhiên sẽ không đổi ý!”

“Thiếu chủ nhà ta chỉ muốn mau chóng nhìn thấy Thanh Dao cô nương mà thôi, cái này chẳng lẽ cũng có lỗi sao?”

“Tóm lại tin tức chúng ta dẫn tới, liền nhìn các ngư người bên kia có nguyện ý hay không.”

Ba cái ngư nhân tiếp tục nói.

Gian phòng bên trong.

Một mực tại lắng lắng nghe bọn hắn nói chuyện Dương Phóng, dần dần nhú mày.

Kia một mực đáp lời lão giả thanh âm, hắn tựa hồ ở đâu nghe qua, có loại dị thường cảm giác quen thuộc.

Mà lại!

Thanh Dao

Cái tên này tựa hồ cũng rất quen thuộc.

“Tốt, tốt, chuyện này ta sẽ mau chóng hướng lên phía trên báo cáo, tận khả năng đem Thanh Dao cho các người đưa đi!”

Trước đó cái kia đạo lão giả thanh âm cắn răng thấp giọng đáp lại.

“Cái này còn tạm được, đúng, Thiếu chủ để cho ta lại cùng các người xác định một chút, các người người bên kia chuẩn bị thế nào, xác định đến lúc đó có thể thuận lợi động thủ sao?”

Một cái ngư nhân tiếp tục hỏi.

“Xác định, trong tổ chức cao thủ đã bắt đầu bí mật tập kết, ngay lập tức đem sẽ toàn bộ tụ tập hoàn tất, đến lúc đó, các người nghe chúng ta tin tức là được.”

Lão giả kia thanh âm lạnh giọng nói.

“Có thể, chỉ cần các người Hứa gia có thể xác định là được, tóm lại chúng ta ngư nhân tùy thời có thể lấy tập

kết, liền nhìn các người.”

Một vị ngư nhân cười nhẹ nói.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng chấn động trong lòng, trong con người
hiển hiện vẻ giật mình.

Hắn nhớ tới đến rồi!

Khó trách cảm thấy trung niên nam tử này lời nói có chút
quen thuộc?

Khó trách cảm thấy kia 【 Thanh Dao 】 hai chữ ở đâu
nghe qua.

Đúng là Hứa gia!

Trước đó hắn mới tới Đông Giang bến tàu, tại Ngô Tam
Giang bức bách dưới, cái thứ nhất cướp sạch chính là
Hứa gia thuyền lớn, lúc ấy Hứa gia đại trưởng lão tính
cả Hứa gia rất nhiều tuổi trẻ hậu bối toàn bộ bị giết

Trong đó một cái hậu bối danh tự chính là 【 Thanh Dao
】 !

Mà giờ khắc này, thời khắc đó ý đề thấp lão giả thanh
âm, nghe tựa hồ chính là ngày đó Hứa gia đại trưởng
lão!

Bọn hắn còn sống?

“Tà mẫu!”

Dương Phóng tròn mắt hơi híp, cảm thấy không thể
tưởng tượng nổi.

Chẳng lẽ Hứa gia cấu kết Tà Đạo tổ chức, nội bộ cung phụng tà mẫu?

Dương Phóng có loại thật không dám xác định cảm giác, tiếp tục nghiêng tai lắng nghe.

Gió rung động phát huy, hết thảy thanh âm đều giống như biến thành hình tượng, tại trong đầu của hắn tự động thành tượng.

Ba vị ngư nhân tiếp tục ở chỗ này bí mật đàm luận một hồi, rốt cục không còn ở lâu, nhẹ nhàng nhảy lên, nhảy vào trên mặt sông, phát ra bịch bịch rơi xuống nước thanh âm.

Rất nhanh triệt để không có thanh âm.

“Thật chẳng lẽ chính là Hứa gia đại trưởng lão?”

Dương Phóng trong lòng suy tư, mơ hồ cảm thấy mình giống như là đụng phải cái gì cơ mật.

Giang thuyền ở trong nước hành tẩu.

Lại qua một hồi.

Một tia vô sắc vô vị sương mù màu trắng từ Dương Phóng gian phòng truyền ra, hướng về cả lầu thuyền bao phủ tới.

Tại hắn Phong luật khổng chế dưới, từng tia từng sợi khói độc tinh chuẩn không sai chui vào đến mỗi một cái gian phòng.

Dương Phóng hạ độc, đơn giản giống như là một loại hoàn mỹ vô khuyết nghệ thuật.

Thậm chí không cần người khác chủ động hút vào, hắn

Phong luật có thể tự động đem khói độc đưa vào người khác lỗ mũi.

Ước chừng đi qua mười phút sau.

Dương Phóng lấy ra miếng vải đen, che kín gương mặt, thân thể lóe lên, từ cửa sổ rời đi.

Sau một khắc, thân thể trượt đi, tiến vào vòm mới vị lão giả kia gian phòng bên trong.

Trong phòng.

Một vị thân thể bóng người cao lớn, sớm đã lâm vào mê man, không nhúc nhích.

Dương Phóng mày nhăn lại, lúc này cẩn thận kiểm tra lên khuôn mặt ông lão, lộ ra nghi hoặc.

Chẳng lẽ mình đoán sai rồi?

Bỗng nhiên, hấn nhạy cảm phát giác không đúng, tại đem khuôn mặt của đối phương cùng búi tóc ở giữa, tựa hồ xuất hiện một loại không quá phù hợp khe hở.

Mặt nạ da người!

Dương Phóng trong mắt tinh quang lóe lên, trực tiếp dọc theo khe hở xé mở.

Lập tức lộ ra lúc đầu mặt nạ.

“Quả nhiên là hấn.”

Dương Phóng tự nói.

Một tháng trước chết mất Hứa gia đại trưởng lão, Hứa Quyên!

Lại thật sống lại!

Dương Phóng có chút suy tư, trực tiếp một chưởng vỗ tại đối phương đan điền khí hải, phế bỏ tu vi của đối phương, sau đó lấy ra một bình 【 Tiêu Hồn thủy 】 trực tiếp rót vào đến miệng của đối phương bên trong.

Sở dĩ phế bỏ đối phương tu vi, chỉ là muốn suy yếu đối phương ý chí, để cho 【 Tiêu Hồn thủy 】 tốt hơn địa phát huy tác dụng mà thôi.

Tại rót xong 【 Tiêu Hồn thủy 】 về sau, lại lẳng lẳng chờ đợi chỉ chớp lát.

Hứa gia đại trưởng lão một mặt ngốc trệ, cuối cùng từ trong mê ngủ tỉnh lại.

“Hứa gia gia nhập Tà Đạo tổ chức?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Hứa gia đại trưởng lão ngốc trệ đáp lại.

“Vậy các người có kế hoạch gì sao? Vừa mới tựa hồ có mấy vị ngư nhân tới tìm người?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Đúng vậy, ngư nhân đã cùng chúng ta thánh tổ chức hợp tác, chúng ta sẽ tại sau đó không lâu công chiếm Bạch Trạch vực, phá hủy Thần Võ tông cùng các thế lực lớn, để Bạch Trạch vực hoàn toàn hóa thành ta thánh tổ chức hạ hạt chi địa!”

Hứa gia đại trưởng lão lẩm bẩm nói.

“Phá hủy Thần Võ tông?”

Dương Phóng sắc mặt giật mình , đạo, “Các người có nắm chắc như vậy?”

“Lần này kế hoạch áp ủ đã lâu, đã tụ tập mấy chục vạn đại quân, tùy thời có thể lấy quy mô tiến công, lại thêm có bản địa ngư nhân tương trợ, chúng ta sẽ làm ít công to.”

Hứa gia đại trưởng lão tiếp tục nói.

“Vậy các người chuẩn bị lúc nào động thủ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cụ thể ngày còn phải đợi tiến một bước xác nhận, nhưng hẳn là lập tức liền bắt đầu.”

Hứa gia đại trưởng lão đáp lại.

“Loại trừ ngư nhân bên ngoài, Bạch Trạch vực còn có hay không cái gì thế lực lớn cùng các người hợp mưu?”

“Có, có thật nhiều, theo thứ tự là “

Đột nhiên, thanh âm im bặt mà dừng, không nói thêm lời.

Dương Phóng cảm thấy không đúng, đột nhiên ngừng đầu, một cỗ âm trầm tà dị khí tức trực tiếp hướng về thân thể của hắn áp bách mà đến, trùng trùng điệp điệp.

Chỉ gặp Hứa gia đại trưởng lão chỗ mi tâm nở rộ lục quang, một đạo quỷ dị âm trầm khe hở từ mi tâm của hắn xuất hiện, một viên xanh mơn mớn con mắt trực tiếp từ khe hở bên trong chui ra, ùng ục ục chuyển động,

hướng về Dương Phóng thân thể quét tới.

“Cút!”

Không chút nghĩ ngợi, Dương Phóng trực tiếp mở miệng gào to, khẩu chiến lời âm.

Ầm ầm!

Lập tức, loại kia âm trầm tà dị cảm giác khó chịu hết thấy biến mất không thấy gì nữa.

A!

Đối phương chỗ mi tâm cổ quái mắt dọc tựa hồ bị cái gì vô cùng đáng sợ tổn thương, bên trong truyền đến một đạo thể lượng tiếng kêu chói tai, trong lúc đó cấp tốc lùi về, xuy xuy rung động, ra bên ngoài bốc khói.

Đón lấy, Hứa gia đại trưởng lão toàn bộ gương mặt đều trực tiếp che kín vết rạn.

Như đồng hóa vì vỡ vụn đồ sứ, bắt đầu cấp tốc bong ra từng mảng, lạch cạch lạch cạch rung động.

Trong nháy mắt, toàn bộ đầu lâu triệt để vỡ vụn.

Thi thể không đầu ngã nhào xuống đất, máu tươi tràn ngập, nhuộm đỏ sàn nhà.

Dương Phóng sắc mặt nghiêm nghị.

Thật quái dị Tà Đạo tổ chức!

Vừa mới đó là cái gì?

Tà mẫu phân thân giáng lâm rồi?

Bất quá, phiền phức lớn rồi.

Tà Đạo tổ chức vậy mà cùng ngư nhân liên thủ!

Bạch Trạch vực nội đường thủy phát đạt, ngư nhân
chủng quần cực kỳ to lớn, ai cũng không biết bọn chúng
số lượng đến cùng có bao nhiêu.

Vạn nhất thật cùng Tà Đạo tổ chức cùng nhau xuất thủ,
như vậy, cho dù là Thần Võ tông cũng chưa chắc có thể
ngăn cản.

“Đáng chết, chẳng lẽ lại muốn bắt đầu đi đường?”

Dương Phóng sắc mặt biến đổi.

Hắn trực tiếp tại Hứa gia đại trưởng lão trên thân tìm tòi,
một lát sau, mò tới một cái căng phòng túi tiền, trang
ước chừng trăm lượng bạc.

Dương Phóng đem bạc thu hồi, thân thể lóe lên, biến
mất nơi đây.

Trở về tới gian phòng sau.

Trong lòng của hắn y nguyên không cách nào an bình.

Khó trách từ khi đi tới Bạch Trạch vực, trên cơ bản
không chút nghe qua Tà Đạo tổ chức tin tức.

Bọn hắn không phải là không có hành động!

Mà là một mực tại ẩn tàng!

Đang chuẩn bị mưu đồ một trận lớn.

Từ một điểm này nhìn, Tà Đạo tổ chức so với Diệt Tà
minh còn đáng sợ hơn nhiều hơn.

Nếu không phải là đêm nay vừa lúc gặp được mấy cái kia ngư nhân, chỉ sợ Dương Phóng sẽ bị một mực che tại trống bên trong.

“Không biết Thần Võ tông cao tăng giải nhiều ít tin tức. Bọn hấn sẽ không cũng một mực bị giấu điếm đi.”

Dương Phóng tự nói, “Đáng tiếc tại thời khắc máu chót, đối phương thân thể tự hủy, không phải nhất định có thể hỏi ra càng nhiều tin tức.”

Trời tối người yên.

Nam Sơn Thành Hứa gia.

Căn phòng bí ẩn bên trong.

Một tôn bộ dáng quái dị, cao cao đứng vững màu đen thiếu nữ pho tượng, mặt mỉm cười, không nhúc nhích, đột nhiên từ thiếu nữ pho tượng chỗ mi tâm toát ra từng tia từng tia khói xanh, xuy xuy rung động, tràn ngập một cỗ khí tức hôi thối.

Đón lấy, thiếu nữ phần bụng bắt đầu nhanh chóng nâng lên, như là thổi phồng, gân xanh hiển hiện, vặn và vặn vẹo, tại vừa đi vừa về nhúc nhích, như hình như có thứ gì muốn lao ra ngoài.

Một bên một mực lẳng lặng cung phụng Hứa gia lão gia tử, lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía thiếu nữ phần bụng.

“Lại có người đã chết? Là ai?”

Ầm!

Đột nhiên, thiếu nữ phần bụng trực tiếp nổ tung.

Hắc sắc huyết nhục xương vỡ, văng tung tóe, vô cùng
thê thảm, đem trước mắt bàn thờ đều cho tại chỗ nổ
tung.

Cả phòng bên trong đều tràn ngập một tầng khói tả hôi
thối khí tức.

Hứa gia lão gia tử sắc mặt hoảng hốt, đơn giản khó có
thể tin.

Làm sao có thể?

Lại phục sinh thất bại?

Tà mẫu bị thương tổn tới?

Hắn vội vàng nhanh chóng hướng về hướng tà mẫu,
đem tà mẫu đỡ dậy.

Chỉ gặp tà mẫu phản bụng nổ tung về sau, rất nhanh lần
nữa bắt đầu chữa trị, xuy xuy rung động, chậm rãi sinh
trưởng ở cùng một chỗ, nhưng vừa mới chết mất Hứa
gia đại trưởng lão lại vô luận như thế nào rốt cuộc khó
mà phục sinh

...

Chương 168 : Sơn động bảo tàng!

Mấy ngày sau.

Thần Võ tông bên trong.

Đổi một thân sạch sẽ trắng noãn trường bào Dương Phóng, hành tẩu ở trong núi trong đường nhỏ.

Trong lúc đó lỗ chân lông toàn bộ phong tỏa, khí tức ép đến thấp nhất, bảo đảm sẽ không bị người phát hiện mây may.

Huyền Vũ Chân Công mặc dù đẳng cấp bên trên theo không kịp mình, nhưng là Huyền Vũ Chân Công một chút độc đáo tác dụng, lại một mực rất hữu dụng.

Nhất là phong bế lỗ chân lông phương diện.

Hiện tại mình đạt tới siêu phẩm cảnh giới về sau, tại phong bế trên lỗ chân lông có thể làm được càng thêm hoàn mỹ.

Bất luận cái gì một chỗ xuất hiện bỏ sót, hán đều có thể rõ ràng cảm giác, từ đó làm ra đèn bù.

Từ đó về sau, chỉ cần hán nguyện ý, chỉ sợ dù ai cũng không cách nào phát hiện hán đã đột phá siêu phẩm sự thật.

“Tiêu sư đệ, lại tới bái kiến sư tôn?”

Thân thể cao lớn, ngũ quan Tuấn lang Nghiêm Khoan, một mặt cười nhẹ nhàng, nhìn về phía Dương Phóng.

“Đúng vậy Nghiêm sư huynh, sư tôn ở đây sao?”

Dương Phóng đi hướng Nghiêm Khoan , dựa theo quy củ cũ cho đối phương đưa một cái hồng bao.

Bên trong chứa ước chừng trăm lượng hiện bạc.

“Ha ha, người mỗi lần tới đều rất khéo, sư tôn vừa lúc đều tại.”

Nghiêm Khoan mỉm cười, càng phát giác trước mắt vị sư đệ này bên trên nói.

Tối thiểu đối phương mỗi lần tới bái kiến sư tôn, đều có hiếu kính phụng cho mình.

Điểm này nhưng so sánh những người khác mạnh hơn nhiều.

Trong lòng của hắn đã ẩn ẩn bắt đầu hối hận, lúc trước không nên đem Dương Phóng mang đến Đông Giang bến tàu.

Cũng may đến tiếp sau sư tôn đem nó điều đến mỏ bạc, cũng coi là hơi đền bù một chút đi.

“Vậy ta đây liền đi bái kiến sư tôn.”

Dương Phóng nói.

“Dễ nói, sư đệ đi thông thả!”

Nghiêm Khoan mỉm cười.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, đi thẳng về phía trước.

Hắn dáng người tráng kiện, khôi ngô cao lớn, trong lúc

hành tẩu khí thể rất ổn, cho người ta một loại lão thành
ổn trọng cảm giác.

Không bao lâu, đi vào Hải Sa viện viện chủ Tống Kim
Luân trước tiểu viện, khoảng cách rất xa, liền có thể
nhìn thấy trong tiểu viện Tống Thục Mai, đang cùng một
vị người mặc tử sắc váy dài, vây quanh Bạch sắc đai
lưng mỹ mạo thiếu nữ ngồi tại nơi hẻo lánh, xì xào bàn
tán.

Hai người lời nói, đều không ngoại lệ, hết thảy bị Dương
Phóng nghe nhập hai lỗ tai.

Đây cũng không phải hấn cố ý dùng Phong luật nghe
lén, mà là tu vi đến siêu phẩm, thể chất bị toàn diện cải
thiện, tự nhiên mà vậy liền có thể nghe được xa như
vậy.

Mỗi người đến siêu phẩm về sau, thân thể cải thiện trình
độ bất đồng.

Thân thể của hấn không thể nghi ngờ là loại kia cực giai
hình.

Phải biết sớm tại Thập phẩm trung kỳ, hấn liền có thể
chống lại siêu phẩm, có thể tưởng tượng thể chất của
hấn mạnh bao nhiêu.

Hiện tại đạt đến siêu phẩm, tự nhiên sẽ so bình thường
siêu phẩm càng mạnh.

“A, hấn là ai?”

Váy tím mỹ mạo thiếu nữ hồ nghi nhìn thoáng qua
Dương Phóng.

“Đừng để ý đến hấn, một cái gỗ thôi, nghe không được
chúng ta nói chuyện, người mau nói người dùng chính là

phương pháp gì biến lớn?”

Tống Thục Mai thấp giọng nói.

“Hì hì, kỳ thật kinh nghiệm của ta rất đơn giản, chính là ăn nhiều cây đu đủ, uống nhiều sữa bò, đúng, mỗi lúc trời tối còn muốn dùng tay.”

“Bái kiến sư tôn!”

Dương Phóng mở miệng, hướng về bên trong căn phòng Tống Kim Luân chấp tay.

Khóe miệng của hắn hơi rút, không biết Tống Kim Luân có nghe hay không đến hai nữ nghe lời.

Tóm lại hai nữ nói chuyện, để hắn thực sự không đành lòng nghe tiếp.

“Ngươi tới.”

Tống Kim Luân mặc một thân trường bào màu tím, cầm trong tay một bản sách cổ, ngay tại đó, nhìn thấy Dương Phóng về sau, sau đó đem sách cổ buông xuống, đạo, “Mỏ bạc bên kia thế nào, còn quen thuộc?”

“Hồi sư tôn, coi như quen thuộc, bất quá đệ tử tại trấn thủ mỏ bạc thời điểm, phát hiện mỏ bạc liên tục bốn lần bị cướp, trải qua đệ tử nhiều mặt điều tra phát hiện chính là Diệt Tà minh làm, cũng may đến tiếp sau đệ tử đem mất đi ngân lượng lần nữa tìm về.”

Dương Phóng nói.

“Ồ? Diệt Tà minh?”

Tống Kim Luân sắc mặt khế nhúc nhích.

Đối với mỗ bặc bị cướp sự tình, hấn sớm đã có nghe thấy.

Nhưng không nghĩ tới lại là Diệt Tà mình làm!

“Diệt Tà mình những năm gần đây dần dần rời bỏ dự tính ban đầu, khuấy gió nổi mưa, tại các thế lực lớn bên trong cố ý chế tạo không ít mâu thuẫn, lần này vậy mà đem đầu mâu đánh vào ta Thần Võ tông trên đầu, xem ra ta Thần Võ tông đối bọn hấn vẫn là quá nhân từ.”

Tổng Kim Luân sắc mặt dần dần chuyển sang lạnh lẽo, nói: “Đám kia Diệt Tà mình người tất cả đều giải quyết?”

“Đa số đã giải quyết, chỉ có số ít mấy cái chạy trốn.”

Dương Phóng đáp lại, cũng không đem lời nói nói đầy.

“Ừm, coi như không tệ, quay đầu ta cho người thêm nhớ một công, mặc dù so ra kém bến tàu lần kia, nhưng cũng sẽ không nhỏ bao nhiêu.”

Tổng Kim Luân nói.

“Sự tôn, còn có một chuyện.”

“Nói đi.”

“Đệ tử phát hiện Tà Đạo tổ chức sự tình, mà lại Tà Đạo tổ chức hư hư thực thực cùng ngư nhân tương cấu kết, tựa hồ muốn có một trận hành động lớn.”

Dương Phóng mở miệng nói ra.

Tại tới thời điểm, hấn liền suy đi nghĩ lại, quyết định đem Tà Đạo tổ chức sự tình hướng Tổng Kim Luân nói thẳng ra.

“Cái gì?”

Tổng Kim Luân sắc mặt biến hóa, thân thể trong nháy mắt thẳng lên, tràn ngập ra một cỗ dị thường đáng sợ khí tức, nhìn chăm chăm Dương Phóng , đạo, “Tà Đạo tổ chức cùng ngươi nhân tướng cấu kết? Từ nơi nào được tin tức? Là thật là giả?”

“Là đệ tử may mắn từ Hứa gia đại trưởng lão nơi đó biết được tin tức, trải qua đệ tử nhiều mặt xác định, hẳn là thật, sư tôn nếu không tin, có thể âm thầm cầm xuống Hứa gia người, hỏi một chút liền biết!”

Dương Phóng đáp lại.

Tổng Kim Luân nhẹ hút khẩu khí, sắc mặt nghiêm túc, đi tới đi lui, khí tức trên thân một mực không có bình phục lại đi, trầm giọng nói, “Tốt, chuyện này ta ngay lập tức sẽ xác nhận, nếu như là thật, ngươi lần nữa lập xuống đại công!”

“Sư tôn tốt nhất mau chóng hành động, ta lo lắng chậm thì sinh biến.”

Dương Phóng nói.

Dù sao Hứa gia đại trưởng lão chết thảm, rất có thể sẽ lần nữa từ tà mẫu nơi đó phục sinh.

Một khi đối phương phục sinh, như vậy tất nhiên sẽ đem lần này tao ngộ nói cho Hứa gia đám người.

Bọn hắn không có khả năng sẽ còn đàn độn chờ ở nơi đó.

“Ta cái này đi thông tri những người khác, người đi về trước đi.”

Tổng Kim Luân nói.

“Đệ tử cáo lui!”

Dương Phóng hai tay chấp lên, rời khỏi nơi đây.

Mới vừa đi ra, lần nữa nghe được xó xỉnh bên trong xì xào bàn tán.

Hai nữ lời đàm luận ngữ càng thêm nói chuyện không đầu, nhất là Tổng Thục Mai, khuôn mặt gò má đều trở nên đỏ lên.

Đương chú ý tới Dương Phóng hướng bọn hấn bên kia nhìn lại lúc, Tổng Thục Mai lập tức tức giận trừng Dương Phóng một chút.

Dương Phóng mỉm cười.

Sau đó, hấn một khắc cũng không nhiều đợi, trực tiếp quay trở về tới mỏ bạc chi địa.

Thần Võ tông hành động tốc độ cực nhanh.

Cơ hồ tại Dương Phóng vừa mới đem tin tức bẩm báo Tổng Kim Luân không lâu, toàn bộ Thần Võ tông liền hoả tốc hành động.

Nhưng cũng tiếc chính là, bọn hấn vẫn là hành động chậm.

Tại Tổng Kim Luân bọn người nhào vào đến Hứa gia về sau, toàn bộ Hứa gia sớm đã người đi nhà trống, không có bất luận bóng người nào.

Tình cảnh như vậy, lập tức để Tổng Kim Luân bọn người cảm thấy không đúng.

“Hứa gia quả nhiên có quỷ, như thế lớn cơ nghiệp lại còn nói bỏ liền buông tha, thật đúng là đủ quả quyết!”

Cự Kinh viện viện chủ lạnh giọng nói.

“Hứa gia chạy vẫn còn không cho ta giật mình, khiến ta giật mình chính là, Hải Sa viện tên đệ tử kia, thế mà trùng hợp như vậy liền để hắn đụng phải cái này cơ mật, các người chẳng lẽ liền không cảm thấy tên đệ tử này quá may mắn chút sao?”

Kim Cương viện viện chủ Viên Thanh Sơn ngữ khí lãnh đạm, nhìn về phía Tống Kim Luân , đạo, “Tống viện chủ thật đúng là thu cái hảo đồ đệ!”

“Viên viện chủ khách khí!”

Tống Kim Luân ngữ khí bình thản , đạo, “Đã Hứa gia đã chạy đường, liền càng thêm ngồi vững bọn hắn cầu kết Tà Đạo tổ chức sự tình, ta đề nghị hiện tại đứng dậy khắc tuyên bố treo thưởng, chính thức truy nã Hứa gia, đồng thời để môn hạ đệ tử thời khắc chú ý Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân xâm nhập!”

“Đồng ý!”

Cự Kinh viện viện chủ gật đầu.

“Ta cũng đồng ý!”

Phá Quân viện mở miệng.

“Không có ý kiến!”

“Đồng ý!”

Những người khác nhao nhao mở miệng.

Rất nhanh, một thì mệnh lệnh từ Thần Võ tông bên trong tuyên bố mà ra, hướng về địa bàn quản lý tất cả thế lực truyền đạt mà đi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Bạch Trạch vực đều có loại mưa gió nổi lên cảm giác.

Nam Long Lĩnh khu mở quặng.

Dương Phóng từ khi trở về về sau, liền đại môn không ra, nhị môn không bước, sa vào đến điên cuồng địa trong tu luyện.

Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân liên thủ, cho hắn tạo thành áp lực không nhỏ.

Một khi đến tiếp sau thật phát sinh đại quy mô chiến đấu, cho dù là thành tựu siêu phẩm, đoán chừng cũng không đáng chú ý.

Nói thật ra, hắn hiện tại liền có loại trực tiếp xách tiền đi đường xúc động.

Điều kiện tiên quyết là Thần Võ tông không truy nã hắn.

Nhưng tưởng tượng nghĩ Thần Võ tông nghiêm khắc môn quy, cũng có thể không thông suốt tập hắn?

Mặc dù hắn có thể mang lên mặt nạ da người, thay đổi thân phận, nhưng ở cao thủ chân chính trước mặt, mặt nạ da người lại sao có thể chống đỡ được?

Cho nên tại cân nhắc lại lo qua đi, Dương Phóng vẫn là quyết định tạm thời đợi.

Thời gian vượt qua.

Trong bất tri bất giác lại là liên tục mấy ngày quá khứ.

Toàn bộ Nam Sơn Thành đều an tĩnh dị thường, cũng chưa từng xảy ra bất luận cái gì đại sự.

Cái này khiến Dương Phóng không khỏi âm thầm hồ nghi.

Mà tại vào thành cẩn thận tìm hiểu về sau, Dương Phóng lập tức biết Hứa gia đi đường sự tình.

“Phiền toái, bọn hấn thế mà chạy trốn?”

Dương Phóng trong lòng nặng nề.

Hứa gia đại trưởng lão nếu là lần nữa phục sinh, khẳng định sẽ hận chết chính mình.

Mặc dù mình hôm đó dùng miếng vải đen che khuất mặt mũi, nhưng là ai biết Tà Đạo tổ chức bên trong có cái gì tà môn thủ đoạn có thể nhận ra mình.

Hấn trong thành lần nữa mua hai phần tu luyện Lô Âm hô hấp pháp vật liệu về sau, liền hoá tốc trở về.

Lại qua ba ngày.

Thành nội ngoài thành y nguyên lộ ra dị thường bình tĩnh.

Dương Phóng đang lặng lẽ quan sát ba ngày sau đó, lần nữa nhíu mày.

“Chẳng lẽ Hứa gia thật là sợ?”

Tin tức tiết lộ, lại bị Thần Võ tông truy nã, bọn hấn lại một điểm động tĩnh cũng mất?

Một chỗ trong sơn động.

Dương Phóng một thân màu đen giáp trụ, thân thể khô
ngô, lâm vào suy tư, cuối cùng từ trong ngực lấy ra một
trương cổ lão da thú ra, bàn tay nhẹ nhàng lướt quanh.

Da thú phía trên, hội chế một tấm bản đồ.

Ngay tại Nam Sơn Thành bên ngoài không xa.

Chính là lúc trước một thiếu nữ giao cho hắn, nghe nói
là một vị nào đó viễn cổ tiên hiền lưu lại tàng bảo đồ.

Đã Tà Đạo tổ chức bên kia tạm thời không có tin tức,
không ngại đi trước chỗ này hang bảo tàng phủ nhìn
xem.

Dương Phóng trong mắt tinh quang chớp động.

Dù sao trước mắt hắn chính là thiếu tiên thời điểm.

Chỗ kia trong động phủ làm gì cũng phải có điểm bảo
bối a?

Dương Phóng hạ quyết tâm, thân thể nhảy lên, từ nơi
này biến mất.

Sưu sưu sưu!

Bóng đen lấp lóe, nhanh đến cực hạn.

Dù là người mặc chiến giáp, mỗi một bước lướt đi, cũng
có hơn mười trượng khoảng cách, mấy cái lấp lóe liền
biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

.

.

Đen nhánh rùng.

Cũng không bình tĩnh.

Tên là Gia Nhi thiếu nữ cùng bên người một vị thanh niên nam tử, sắc mặt trắng bệch, vết thương chồng chất, bị một đám Huyền Hải bang cao thủ cùng thú nhân đè ép, một đường hướng về rừng chỗ sâu đi đến.

“Tiện nhân, không thành thành thật thật đem chúng ta đưa đến địa phương, ta hôm nay liền tươi sống lột ngươi!”

Cầm đầu Huyền Hải bang trưởng lão Ninh Thiên Hùng, sắc mặt tái xanh, thâm nhiên nói.

Trước đây không lâu con của hắn dẫn người truy kích đối phương, kết quả lại toàn bộ chết thảm.

Hắn là hao tổn thật lớn đại giới, mới tìm được thiếu nữ này.

Nguyên bản hắn là nghĩ một chương đập chết đối phương, nhưng nghĩ đến 【 Dạ Thần giáo 】 bảo tàng sự tình liên quan đến trọng đại, lúc này mới không thể không nhịn nhịn xuống dưới.

Dù là như thế, hắn cũng là trực tiếp đánh chết cùng thiếu nữ này đợi cùng một chỗ nam tử trung niên, để tiết mỗi hận trong lòng.

Mà căn cứ thiếu nữ này bàn giao, đêm đó giết chết hắn nhi tử cùng một đám Huyền Hải bang cao thủ người, rõ ràng là cái người mặc màu đen giáp trụ, cầm trong tay kim sắc xà kiếm người.

Ninh Thiên Hùng lập tức khí cắn răng.

Trong mấy ngày nay, người mặc màu đen giáp trụ, cầm trong tay Kim Xà kiếm gia hỏa, đã tại các thế lực lớn ở giữa triệt để dương danh.

Hắn lại có thể nào không biết?

Đối phương đêm đó từng từ Trần gia cùng Thanh Long hội trong miệng cướp đi Thiên Tinh ngọc tủy, liên đới lấy Thanh Long hội bên trong một vị siêu phẩm trưởng lão cũng bị đối phương gây thương tích.

Nghĩ không ra, đúng là gia hỏa này giết chết con trai mình.

Chẳng cần biết hắn là ai, Huyền Hải bang tuyệt đối sẽ không buông tha người này.

“Đi mau!”

Ninh Thiên Hùng ngữ khí âm hàn, trong tay nhuyễn tiên trùng điệp quất vào phía trước thiếu nữ trên thân, phát ra ba ngột ngạt thanh âm, máu tươi biểu tung tóe.

Từ hôm nay buổi sáng, bọn hắn liền đã đang hành động.

Chỉ tiếc thiếu nữ này lè mà lè mè, cho tới bây giờ cũng không thể đem hắn đưa đến địa phương.

“Khụ khụ, ta khát, ta muốn dừng lại uống nước.”

Thiếu nữ mở miệng nói ra.

“Uống nước?”

Ninh Thiên Hùng lộ ra nhe răng cười, “Người nhược không đi nữa, ta liền đem người huyết vị phong, khiến

cái này thú nhân ở trên thân thể người thay phiên đến một lần, cho người đi uống bọn hấn nước tiểu, người tin hay không?”

“Người!”

Thiếu nữ sắc mặt trắng bệch, hiện ra một tia hoảng sợ, đành phải tiếp tục chặt vật đi về phía trước đi.

Một bên thanh niên nam tử cũng ủ rũ, không nói một lời, yên lặng theo sau lưng.

Lại qua một đoạn thời gian.

Xuyên qua liên miên rừng rậm cùng dây leo.

Tại bọn hấn phía trước nhất, xuất hiện một tòa ngọn núi cao vút.

Chỗ giữa sườn núi, mông lung có thể thấy được một chỗ hang động đen kịt, thần bí khó lường, bốn phía mọc đầy từng cây cây cối, còn có rất nhiều chim tước dưng ở phía trên, thỉnh thoảng lại phát ra cô cô cô thanh âm.

“Là ở chỗ này.”

Thiếu nữ Gia Nhi sắc mặt trắng bệch, chỉ hướng chỗ giữa sườn núi.

“Người xác định?”

Ninh Thiên Hùng sắc mặt âm trầm , đạo, “Nếu là ta phát hiện là giả, người biết kết quả của người?”

“Ta đi xem một chút!”

Bên người một vị thú nhân cất bước đi ra, một thân trên dưới mọc đầy lông đậm lông đen, trên người cơ bắp rất

là khôi ngô, hai tay thon dài, tay có thể quá gối, động tác dị thường nhẹ nhàng, trực tiếp dọc theo vách đá, một đường leo lên phía trên.

Rất nhanh, tên kia thú nhân rơi vào hang động chỗ, ánh mắt hướng về sơn động nội bộ nhìn lại, thốt nhiên biến sắc, mở miệng gầm thét, “Bên trong có người!”

“Đi!”

Ninh Thiên Hùng sắc mặt biến hóa, một tay nắm lấy thiếu nữ Gia Nhi, thân thể nhảy lên, thẳng tắp phóng lên tận trời, hướng về sơn động khu vực nhanh chóng lao đi, mấy chục mét độ cao lại trong nháy mắt nhảy đến cuối cùng, vũng vàng rơi vào trong sơn động.

Ở bên cạnh hẳn những người khác cũng nhao nhao lấy các loại thủ đoạn, cấp tốc leo lên, đảo mắt rơi vào cửa hang.

Chỉ gặp sơn động chỗ sâu, sáng lên bó đuốc quang mang.

Không tính sáng quá, nhưng ở loại tình huống này, lại có vẻ chói mắt.

Dạ Thần giáo bảo tàng bị người nhanh chân đến trước?

Ninh Thiên Hùng sắc mặt âm trầm, ỷ vào tu vi cường đại, dẫn đầu hướng về chỗ sâu nhất phóng đi.

Bên người đám người, tất cả đều nhanh chóng theo đuôi phía sau.

Rất nhanh, bọn hắn đi vào chỗ sâu, biến sắc, cùng nhau dừng lại.

Chỉ gặp sơn động chỗ sâu nhất.

Một cái bó đuốc, lẳng lẳng địa cắm ở trên vách động.

Một tôn người mặc đen nhánh giáp trụ, khôi ngô cao lớn, khí tức người thần bí ảnh, lẳng lẳng ngồi ở chỗ đó, một đôi ánh mắt ngay tại hướng về trên vách động vẫn tự nhìn lại.

Hắn toàn thân trên dưới bao khóa cực kỳ chặt chẽ.

Chỉ có một đôi mắt, trong đêm tối thỉnh thoảng lại hiện động ánh sáng.

Bỗng nhiên, bóng người kia chậm rãi quay đầu, hướng về Ninh Thiên Hùng nhìn lại, phát ra thanh âm trầm thấp.

“Nhanh như vậy đã có những người khác tìm tới? A, lại là người, người mang những người khác tới?”

Ánh mắt của hắn nhìn về phía trong đám người Gia Nhi thiếu nữ, rất là ngoài ý muốn.

“Người!”

Ninh Thiên Hùng sắc mặt kinh sợ, một đôi ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt giáp sắt màu đen người.

Là hắn!

...

Chương 169 : Siêu phẩm võ học!

Bị áp tới Gia Nhi thiếu nữ cùng tên thanh niên kia nam tử, tất cả đều thần sắc khẽ giạt mình, khó có thể tin.

Rất nhanh, Gia Nhi trên mặt thiếu nữ lộ ra vẻ mừng như điên.

“Tiền bối cứu mạng, ta là bị người bức hiếp!”

Nàng vội vàng mở miệng kêu lên, “Hắn là đêm đó Ninh Tiêu cha!”

“Người đến cùng là ai? Lấy xuống mũ giáp của người!”

Ninh Thiên Hùng cũng không lập tức động thủ, mở miệng quát chói tai, tràn ngập lửa giận cùng hận ý.

“Ninh Tiêu cha?”

Dương Phóng nhíu mày, nhưng lại chưa bao giờ nghe qua cái tên này.

Cẩn thận suy tư về sau, Dương Phóng đại khái hiểu được.

“Đêm đó chết mất thanh niên là con của người?”

Hắn mở miệng hỏi thăm.

“Nếu biết liền tốt, nói rõ lão phu không có tìm nhầm.”

Ninh Thiên Hùng trên mặt lộ ra cười giận dữ.

“Thì ra là thế, người nhi tử đêm đó nhất định phải đối

địch với ta, ta vốn không muốn cùng hấn kiến thức, nhưng hấn chủ động muốn chết, ta cũng không có cách nào, người đã muốn vì hấn báo thù, vậy ta không có gì muốn nói, động thủ đi.”

Dương Phóng đứng dậy, tràn ngập một cỗ vô hình khí tức khủng bố, cát bay đá chạy, trùng trùng điệp điệp.

Siêu phẩm tu vi, thi triển hết không thể nghi ngờ.

Trong sơn động một đám thú nhân, nhao nhao nhện không được hướng về sau rút lui, trong con người lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Ninh trưởng lão, hấn là siêu phẩm!”

Trong đó một vị thú nhân nhắm mắt nói.

“Sợ cái gì, tân tấn siêu phẩm thôi.”

Ninh Thiên Hùng sầm mặt lại, nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Hấn chính là Huyền Hải bang Thủ tịch trưởng lão, há lại đối phương có thể so sánh?

Hấn tiến vào siêu phẩm đã có hơn mười năm quang cảnh, không cần sợ hấn?

“Đã người biết mối thù giết con không đội trời chung, vậy lão phu cũng sẽ không cần nhiều lời!”

Ninh Thiên Hùng ngữ khí lạnh lẽo, “Năm sau hôm nay, liền là ngày giỗ của người!”

“Chết!”

Sưu!

Thân thể của hắn trong nháy mắt biến mất, nhanh đến cực hạn, như là hoàn mỹ dung nhập Hắc Ám, để cho người ta hoàn toàn bắt giữ không đến, bên hông một ngậm trường kiếm ra khỏi vỏ, không có bất kỳ cái gì âm thanh, cũng không có bất kỳ cái gì sáng ngời.

Hết thảy nhanh đến cực hạn.

Keng!

Trong lúc đó, Dương Phóng trường kiếm trong tay cũng trực tiếp Xuất Khiếu, phát ra băng lãnh tiếng kim loại chói tai âm, kim quang chói mắt, như là thiểm điện, tại mờ tối trong sơn động, lộ ra hào quang diệu nhân.

Viên mãn cấp Âm sát kiếm!

Ông!

Kim quang lấp lóe, nhanh chóng hướng về Ninh Thiên Hùng thân thể quét tới.

Tại Ninh Thiên Hùng một mặt cười lạnh, thân như quỷ mị, cấp tốc trốn tránh, trường kiếm trong tay giống như rắn độc, thẳng đến Dương Phóng mắt phải mà đi, chuẩn bị đâm xuyên mắt phải, nhưng ngay tại hắn trường kiếm vừa ra, khiến cho giật mình sự tình phát sinh, kim sắc quang mang tiêu tán, cũng không phải là Dương Phóng chân thực chi kiếm, tại kim sắc quang mang phía dưới, mới thật sự là sát cơ chỗ.

Sưu!

Hàn quang lóe lên, nhanh như thiểm điện, trực tiếp hướng về Ninh Thiên Hùng mi tâm đâm tới.

Lại một điểm quang mang cũng không có, hoàn toàn

liễm nhập Hắc Âm.

Cái gọi là quang mang hoàn toàn là một loại cao thâm
ngụy trang.

Ninh Thiên Hùng sắc mặt đại biến, vội vàng về chiêu
ngăn cản.

Đinh đinh đinh keng keng!

Trong sơn động, đao quang kiếm ảnh, hoả tinh hiển
hiện.

Khắp nơi đều là kiếm khí tung hoành.

Kinh khủng kiếm khí khiến cho cây đuốc trên vách tường
đều trong nháy mắt dập tắt, toàn bộ sơn động lâm vào
tuyệt đối Hắc Âm.

Hoàn toàn đưa tay không thấy được năm ngón.

Hết thảy cách gài đó thú nhân cùng Huyền Hải bang
cao thủ, nhao nhao phát ra tiếng kêu thảm, máu tươi vẩy
ra, bị khủng bố kiếm khí gây thương tích.

Toàn bộ sơn động nội bộ, giống như là có một trận thủy
không rõ kiếm khí phong bạo.

Tự động cắt chém hết thảy.

“Đi mau!”

“Lui!”

Tất cả mọi người một mặt hải nhiên, cấp tốc rút lui, chen
chúc hướng về sơn động hậu phương bỏ chạy.

Nhưng mà, chính bọn hấn cũng không biết.

Trong cơ thể của bọn hắc sứ đã che kín kịch độc.

Giờ phút này muốn đi, lại chỗ nào có thể đi được rồi.

Chật hẹp đen nhánh sơn động nội bộ, giống như là hoàn toàn biến thành một trận kinh khủng cối xay thịt.

Không thể không nói, Ninh Thiên Hùng thực lực chi hung hãn, không hổ là hơn mười năm trước cũng đã tiến vào siêu phẩm uy tín lâu năm cường giả, so với Ngô Tam Giang còn mạnh hơn ra một bậc, nhất là kiếm pháp, tinh thần tất cả đều tràn đầy tạo nghệ.

“Vạn pháp nứt chường!”

Ninh Thiên Hùng gầm thét, tay phải trường kiếm đang nhanh chóng kiếm chế lại Dương Phóng Kim Xà kiếm, toàn bộ bàn tay trái lòng bàn tay chọt bành trướng, như là thổi phồng, lập tức biến lớn gấp hai ba lần, tràn ngập tử khí, quang mang bao trùm, bị hắc huy động lên đến, trực tiếp hướng về Dương Phóng lồng ngực hung hăng vỗ tới.

Dương Phóng ánh mắt trầm xuống, trên dưới quanh người trong lúc đó hiện ra một tầng kinh khủng chói mắt lôi quang, oanh một tiếng, bao khóa quanh thân, cả người như đồng hóa vì một cái kinh khủng lôi điện người, không tránh không né, trực tiếp vung đầu nắm đấm, hướng về Ninh Thiên Hùng bành trướng bàn tay khổng lồ hung hăng đập tới.

Ầm ầm!

Lôi quang mãnh liệt, quang mang bạo tạc.

Toàn bộ hang động chỗ sâu trong nháy mắt long trời lở đất, run rẩy dữ dội.

Bốn phương tám hướng vách tường đang nhanh chóng sụp đổ, đỉnh đầu khu vực cũng bắt đầu rơi xuống cự thạch, khắp nơi đều là khí tức khủng bố.

“Rống!”

Bỗng nhiên, một đạo kinh khủng lôi âm phát ra, kinh thiên động địa, ẩn chứa kinh khủng thiên uy, lôi điện quang mang lấp lánh.

Oanh một tiếng, giống như là có một tôn kinh khủng thiên thú sống lại đồng dạng.

A!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, máu tươi vẩy ra.

Sơn động chỗ sâu, như đồng hóa vì đáng sợ lò sát sinh.

Ninh Thiên Hùng ngay cả tránh đều không có chỗ trốn tránh, trong khoảnh khắc thân trúng mười mấy chiêu, thi thể trùng điệp bay ngược, trực tiếp hung hăng nện ở nơi xa, phịch một tiếng, không nhúc nhích, chết thảm bỏ mạng.

Đen nhánh thâm thúy sơn động chỗ sâu.

Năng lượng ba động khủng bố dần dần lắng lại.

Hết thủy lần nữa an bình xuống tới.

Một lần nữa hóa thành đũa tay không thấy được năm ngón trạng thái.

Dương Phóng thân thể cao lớn, một thân đen nhánh, trong miệng chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, một đôi mắt tại trong bóng tối lóe ra nhàn nhạt quang mang,

hướng về trên người giáp trụ nhìn lại.

Lòng ngực khu vực, lần nữa nhiều hơn một đạo vết kiếm.

Bả vai khu vực, cũng nhiều thêm một đạo vết cào.

Quả nhiên!

Tại đứng trước siêu phẩm cao thủ lúc, cho dù là minh thiết vật liệu, cũng rất dễ dàng tao ngộ tổn thương.

Bộ chiến giáp này từ đúc thành ngày đến bây giờ, thực sự vì hấn ngăn cản không biết bao nhiêu phiền phức.

Cũng may, hấn hết thầy đối thủ cuối cùng tất cả đều chết tại chiến giáp của hấn phía dưới.

Lạch cạch! Lạch cạch! Lạch cạch!

Dương Phóng bước chân nặng nề phóng ra, trong sơn động bộ quanh quần, đầu tiên là nhặt lên trên mặt đất dập tắt bó đuốc, từ một bên mang tới đá lửa, giấy diêm, chăm chú ma sát bốc cháy về sau, đem bó đuốc lần nữa thắp sáng, cẩn thận cắm ở trên vách động.

Sau đó từng bước một đi ra, tại vị này Huyền Hải bang Thủ tịch trưởng lão trên thân lục soát sờ tới sờ lui.

Một lát sau thu hồi một túi tiền, cũng cởi xuống hấn trường sam, xếp thành bao khóa, đem túi tiền để vào trong đó.

Đón lấy, Dương Phóng thu gom hành lý, từng bước một đi ra, hướng về bên ngoài sơn động những người khác đi đến.

Đều không ngoại lệ.

Những bóng người kia đang đi ra thời điểm, hết thấy thân trúng kịch độc, miệng sùi bọt mép, xụi lơ tại trên mặt đất, không cách nào động đậy.

Dương Phóng từng cái bỏ kiếm, đem những này thú nhân cùng Huyền Hải bang cao thủ toàn bộ đâm chết, xe nhẹ đường quen lần nữa vỡ vét.

“Tha mạng, tha mạng “

Tên là Gia Nhi thiếu nữ ánh mắt ngốc trệ, sắc mặt trắng bệch, tại cách đó không xa thì thào mở miệng.

Bên cạnh hẳn thanh niên nam tử, đồng dạng sa vào đến ý thức trong mơ hồ.

Dương Phóng nhíu mày, vẫn là cất bước đi qua, đem hai viên đan dược phân biệt bắn vào đến trong miệng của bọn hắn.

Làm xong đây hết thấy, hẳn thu gom hành lý, xoay người lần nữa, hướng về hang động chỗ sâu đi đến, bắt đầu tay thanh lý hang động.

Ninh Thiên Hùng thực lực đáng sợ, cùng hẳn chiến đấu, trực tiếp đem sơn động tàn phá vô cùng thâm.

Hắn chỉ cầu trong huyết động cơ duyên đừng bị phá đi.

Mười mấy phút sau, Dương Phóng rốt cục thanh lý hoàn tất, giờ cao bó đuốc, tiếp tục xem hướng trước mắt vách động.

Trên vách động, từng hàng văn tự rõ ràng đập vào mi mắt.

Chính là một môn siêu phẩm kiếm pháp.

Tên là Kinh Thiên Kiếm!

Kiếm như kỳ danh, một kiếm kinh thiên, giảng cứu nhanh chuẩn hung ác, một kiếm giết địch, tuyệt không vận dụng thứ hai.

Tại Dương Phóng lắng lắng quan sát thời khắc, bên ngoài sơn động truyền đến từng đợt ho kịch liệt thanh âm.

Lâm vào mê ly lúc Gia Nhi thiếu nữ cùng tên thanh niên kia nam tử rút cục lần nữa thanh tỉnh lại.

Bọn hấn sắc mặt trắng bệch, mắt hồn mắt vía, hai mặt nhìn nhau.

Không chết?

Lần nữa sống?

Nhìn xem đầy đất thi thể, hai người trong lòng tràn ngập thật sâu hãi nhiên.

Rất nhanh hai người chống lên thân thể, đánh bạo, lung la lung lay hướng về đen nhánh sơn động nội bộ đi tới.

“Đa tạ tiền bối cứu giúp chi ân.”

Gia Nhi thiếu nữ cung kính cong xuống.

Một bên thanh niên nam tử cũng liền vội vàng đi theo cong xuống.

“Ừm, không cần.”

Dương Phóng đáp lại, tiếp tục quan sát trước mắt vẫn tự.

Gia Nhi thiếu nữ cùng thanh niên nam tử liếc nhau, không dám đánh nhiều, đành phải thành thành thật thật tại một bên đứng thẳng.

Về phần quan sát trên tường công pháp?

Bọn hấn đánh chết cũng không dám nhìn nhiều, sợ bị Dương Phóng diệt khẩu.

Ước chừng qua gần nửa canh giờ.

Dương Phóng mới rút cục quan sát hoàn tất, cầm lấy bó đuốc, hướng về chỗ càng sâu đi đến.

Sơn động nội bộ có động thiên khác, tràn ngập một cỗ mực nát hương vị.

Tựa hồ lâu dài không có người đến qua.

Sau đó không lâu, Dương Phóng đi vào một chỗ cùng loại thư phòng khu vực, chỉ gặp một bên trên giá sách lít nha lít nhít trưng bày rất nhiều thư tịch.

Hắn lúc này đi qua, bắt đầu từng cái quan sát.

Chỉ tiếc khi hấn cầm lấy một quyển sách bên trên, toàn bộ thư tịch sớm đã nát rữa, bị sâu kiến cắn không còn hình dáng.

Chỉ có thể nhìn rõ phía trên nhất mấy hàng chữ.

【 Thanh Vân đan phương 】 !

“Luyện đan? Đáng tiếc!”

Dương Phóng tự nói.

Nội dung bên trong toàn hồng.

Hắn lại tiếp tục tại trên kệ cầm lấy quyển sách khác quan sát, đều không ngoại lệ, tất cả đều bị gặm cắn rất nghiêm trọng, cơ hồ tìm không thấy một bản hoàn hảo.

Bỗng nhiên, Dương Phóng chú ý tới giá đỡ hậu phương trên vách tường tồn tại vẫn tự, lúc này đẩy lên giá sách, đem ánh mắt nhìn về phía vách tường.

Viêm Bạo chưởng!

“Lại là siêu phẩm võ kỹ?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, bắt đầu xem xét tỉ mỉ.

Rất nhanh hắn phát hiện mảnh này trên vách tường, cũng không phải là chỉ lưu lại một môn công pháp.

Lít nha lít nhít khắc ba môn.

Viêm Bạo chưởng!

Băng liệt chỉ!

Hoán Thần đại pháp!

Tại cái này Viêm Bạo chưởng một bên, còn có khắc những này võ học lai lịch, cùng liên quan tới những này võ học đủ loại giới thiệu.

Những này võ học chính là một cái tên là 【 Dạ Thần giáo 】 thần bí giáo phái lưu lại.

Vô số năm trước, Dạ Thần giáo từng là Bạch Trạch vực nội đệ nhất đại thế lực, một mực tín ngưỡng thần linh, lấy thần linh hậu duệ tự cho mình là, chỉ tiếc đằng sau lại bởi vì đủ loại nguyên nhân, bị thế lực khắp nơi chỗ cộng

đồng nhằm vào.

Đang kéo dài mấy năm chiến đấu bên trong, cuối cùng chống đỡ không nổi, chia năm xẻ bảy, bị các thế lực lớn cấp tốc tiêu diệt.

Mà một người trong đó tại trọng thương chạy ra về sau, liền đem sở học võ học hết thầy lưu tại chỗ này động phủ, chậm đợi người hữu duyên.

Căn cứ trên vách động vẫn tự ghi chép, Viêm Bạo chưởng, băng liệt chỉ, đều là tông chủ một mạch mới có thể tu hành chính thống võ học, cao thâm mật trắc, uy lực to lớn.

Về phần Hoán Thần đại pháp, càng là Dạ Thần giáo bí mật bất truyền.

Bất quá!

Dương Phóng tại căn thận quan sát Hoán Thần đại pháp về sau, lại chăm chú nhíu mày, cảm thấy không đúng.

Hoán Thần đại pháp, giảng cứu buông ra mi tâm tổ khiếu, dựa theo đặc thù pháp môn, tiếp dẫn từ nơi sâu xa rời rạc thần linh tàn hồn nhập thể, dùng cái này thu hoạch được thuộc về thần linh lực lượng cường đại.

“Tiếp dẫn thần linh tàn hồn?”

Nói đùa cái gì?

Xác định sẽ không bị thần linh đoạt xá?

Cái này cái gì Dạ Thần giáo không sẽ cũng là tà giáo a?

...

Chương 170 : Càn Khôn Giới chỉ!

Trong sơn động.

Dương Phóng giờ cao bó đuốc, lẳng lẳng quan sát mấy canh giờ, mới đưa trên vách tường Viêm Bạo chưởng, Băng liệt chỉ hết thấy nhớ cho kỹ, sau đó rút ra Kim Xà kiếm trực tiếp đem trên tường ba môn võ học toàn diện hủy đi.

Nhất là Hoán Thần đại pháp, quá mức yêu dị, chính hắn không muốn học, càng là không hi vọng người khác cũng học.

Dương Phóng hủy đi trên tường chữ viết về sau, tiếp tục trong phòng tìm tòi.

Một lát sau, hắn tại thư phòng một bên, lần nữa phát hiện một cái cửa nhỏ, lúc này cất bước đi qua.

Chỉ gặp nơi này tựa hồ là phòng ngủ chỗ.

Một trương không lớn giường đá, nằm ngang ở nơi này.

Trên giường đá thì là một bộ xương khô, che kín tro bụi cùng mạng nhện, tràn ngập một cỗ khó tả khí tức.

Tại cái này xương khô trong tay còn nâng một cái không lớn kim loại hộp, một mảnh đen nhánh, bị nhỏ bé xiềng xích một mực cuốn lấy.

Dương Phóng nhíu mày, lúc này rút ra Kim Xà kiếm, nhẹ nhàng đâm hướng kim loại hộp, đem kia kim loại hộp trực tiếp từ đối phương trên thân đẩy ra, sau đó một kiếm bỏ ra hộp.

Chỉ gặp trong hộp đồ vật lập tức rơi xuống đầy đất.

Hắn tại cẩn thận quan sát về sau, từ dưới đất cầm lên một cái Bạch sắc bình ngọc.

Trên bình ngọc có dán nhãn hiệu.

【 trời Hoàng Đan 】 .

“Lại là đan dược?”

Dương Phóng đem nắp bình mở ra, ánh mắt hướng về trong bình nhìn lại, sau đó đem đan dược đổ ra.

Chỉ gặp bên trong đan dược đã sớm biến chất, đen nhánh một mảnh, tràn ngập một cỗ mực nát hương vị.

Hắn lộ ra vẻ tiếc nuối.

Dạ Thần giáo cách nay quá mức xa xôi, coi như lại thế nào cao cấp đan dược, kinh lịch vô số năm tuế nguyệt mực nát, cũng không có khả năng bảo tồn lại.

Dương Phóng tiếp tục tại cái khác đồ vật nơi đó quan sát.

Loại trừ bốn năm cái Bạch sắc bình ngọc bên ngoài, thành linh còn có một viên xanh mơn mớn chiếc nhẫn.

Dương Phóng trong lòng hơi động, đem chiếc nhẫn kia nhặt lên, cẩn thận quan sát.

【 càn khôn 】 .

Trên mặt nhẫn có khắc nhỏ bé chữ viết.

Dương Phóng trong mắt tinh quang lóe lên.

“Cần khôn?”

Chẳng lẽ là loại đồ vật này?

Hắn theo bản năng ngưng tụ tinh thần lực, hướng về trong tay chiếc nhẫn mãnh liệt mà đi, lập tức chỉ cảm thấy tinh thần lực giống như là chạm đến lớp kính cứng rắn băng lãnh vách tường, bị lằn nữa hung hăng gãy trở về.

Dương Phóng không cam tâm, lằn nữa ngưng tụ tinh thần lực, tiếp tục thăm dò.

Tại liên tục thăm dò mấy lần về sau, rốt cục phát hiện dị thường.

Tại cái này cứng rắn cùng băng lãnh phía trên, lại có một chỗ khu vực dị thường yếu đuối, giống như là một vũng Bích Thủy, tinh thần lực trong nháy mắt xuyên thấu mà qua.

Xoát!

Dương Phóng hơi nheo mắt lại, trên mặt trong nháy mắt hiện ra từng tia từng tia khó tả ý vị.

Sau nửa canh giờ.

Lạch cạch! Lạch cạch!

Từng đợt tiếng bước chân nặng nề vang lên.

Dương Phóng giơ cao bó đuốc, từ sơn động chỗ sâu đi ra, một thân màu đen giáp trụ, ánh mắt bình tĩnh, hướng về cách đó không xa Gia Nhi thiếu nữ hai người nhìn lại, chỉ gặp thiếu nữ tổ hai người chẳng biết lúc nào cũng đột sáng lên một cái bó đuốc, ngay tại quan sát trên

vách tường Kinh Thiên Kiếm pháp.

Cảm thấy được Dương Phóng đi ra về sau, hai người lập tức giật nảy mình, trở nên tay chân luống cuống.

“Tiền bối.”

“Tiền bối tha mạng, chúng ta không phải cố ý, chúng ta không thấy bao nhiêu.”

“Liên quan tới Dạ Thần giáo, các người hiểu bao nhiêu?”

Thanh âm hần khàn khàn, nhàn nhạt hỏi thăm.

Hai người liếc nhau, tên là Gia Nhi thiếu nữ vội vàng giải thích nói:

“Hồi tiền bối, hiểu rõ không nhiều, tại lịch sử phía trên cái này giáo phái cực kỳ cường đại, đại khái hoạt động tại hơn một ngàn năm trước, khi đó không chỉ có là Bạch Trạch vực nội đệ nhất đại thế lực, nghe nói đã từng thâm thấu đến cái khác vực, đúng, cao thủ của bọn hần tự xưng là thần linh hậu duệ, cũng là bởi vì bọn hần đối với thần linh quá độ si mê, đến mức về sau tất cả đều tẩu hỏa nhập ma, lúc này mới bị các thế lực lớn liên thủ dập tắt, nghe nói lúc ấy các thế lực lớn mời được không ít ngoại viện mới diệt bọn hần.”

“Ồ? Tẩu hỏa nhập ma? Có ý tứ gì?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Nghe nói bọn hần vì tín ngưỡng thần linh, đã đạt đến điên cuồng tình trạng, một số người có thể phát rồ đến giết thân giết con, bọn hần mỗi tháng cũng còn sẽ có tế tự thần linh hoạt động, mỗi lần tế tự đều cần đại lượng đồng nam đồng nữ, ngoài ra, mỗi cách một đoạn thời gian liền muốn thu thập mồ hôi nước mắt nhân dân, đã

đến làm cho người giận sôi trình độ, lúc này mới bị các thể lực lớn chỗ không dung.”

Tên là Gia Nhi thiếu nữ nói.

“Thật sao? Cái kia như thế nhìn, bọn hấn cùng Tà Đạo tổ chức tựa hồ cũng không có khác nhau, thậm chí so Tà Đạo tổ chức còn tà môn.”

Dương Phóng nói.

“Có thể nói như vậy.”

Thiếu nữ lúc này gật đầu.

“Tốt, đa tạ.”

Dương Phóng mở miệng, tiếp tục hỏi thăm cái khác mấy vấn đề.

Thiếu nữ Gia Nhi biết gì nói nấy, đem tựa mình biết hết thảy trả lời một lần.

Dương Phóng lần nữa gật đầu, bước đi bước chân, hướng về ngoài động đi đến, dần dần biến mất ở chỗ này.

Thiếu nữ Gia Nhi cùng bên người thanh niên lập tức thật dài nhẹ nhàng thở ra, như trút được gánh nặng.

“Đúng rồi, vị tiền bối này trước đó lưng bao khóa giống như quên mang theo.”

Thanh niên kia bỗng nhiên kịp phản ứng.

Trước đó Dương Phóng vợ vét không ít người túi tiền, tất cả đều đặt ở một cái bao bên trong, nhưng bây giờ lúc rời đi, trên thân giống như cũng không lưng bất kỳ

vật gì?

Hai người lúc này hướng về sơn động chỗ sâu tiến đến, chuẩn bị tìm kiếm Dương Phóng bao khóa tốt đưa cho Dương Phóng.

Song khi bọn hắn xông vào hang động chỗ sâu, lại phát hiện hang động chỗ sâu trống rỗng, nơi nào còn có bất luận cái gì bao khóa vết tích.

“Có phải hay không là người nhìn lầm, có lẽ tiền bối vác tại thân thể khác một bên, bị giáp trụ chặn.”

Tên là Gia Nhi thiếu nữ mở miệng nói ra.

Bên cạnh thanh niên nhú mày, đột nhiên trở nên có chút không quá xác định, cười khổ nói, “Có lẽ đi.”

Bọn hắn lúc này lần nữa trong huyết động tìm tòi, để có thể phát hiện cái gì bỏ sót.

Một đêm trôi qua.

Dương Phóng thuận lợi trở về mỏ bạc.

Vừa mới trở về, hắn liền sa vào đến trong tu luyện.

Loại trừ mỗi ngày bình thường tu luyện tam đại tâm pháp bên ngoài, hắn tại cẩn thận cân nhắc về sau, cũng bắt đầu tay trước luyện 【 Viêm Bạo chưởng 】 .

Từ sơn động nội bộ hết thầy đạt được ba quyển siêu phẩm võ học, bởi vì tinh lực có hạn, hắn không có khả năng mỗi một bản đều tiến hành tu luyện.

Vì có thể mau chóng có sở thành, hắn chỉ có thể trước một bản một quyển luyện.

Mà tại tổng hợp cân nhắc về sau, Dương Phóng vẫn là quyết định trước từ Hỏa thuộc tính 【 Viêm Bạo chưởng 】 bắt đầu.

Viêm Bạo chưởng 【 hỏa diễm 】 phối hợp Lôi Âm hô hấp pháp bên trong 【 lôi điện 】 , cả hai sẽ tương hỗ đền bù, khiến cho uy lực sẽ càng mạnh ba phần.

Hai ngày sau.

Không đáng chú ý trong huyết động.

Dương Phóng một thân áo bào đen, lẳng lặng đứng thẳng, hai tay triển khai đặc biệt mà thần bí tư thế, trong ánh mắt tinh quang lóe lên, bỗng nhiên gào to một tiếng, bên ngoài thân khu vực trong nháy mắt hiện ra từng tầng từng tầng kinh khủng lôi điện chi quang, lít nha lít nhít, như là một tầng lôi điện sa y một mực bao trùm quanh thân.

Mà tại cái này lôi điện ánh sáng lên không lâu, hấn hai cánh tay cánh tay lại trong lúc đó bắt đầu cấp tốc biến đổi, phần phật một chút cấp tốc bốc cháy lên.

Viêm Bạo chưởng!

Ầm ầm ầm ầm!

Dương Phóng huy động lên Lôi Hỏa xen lẫn cánh tay, trực tiếp hướng về trước mắt vách động ra sức oanh kích mà đi.

Thanh âm kinh khủng, lôi quang cùng hỏa diễm khắp nơi bắn chum.

Toàn bộ động phủ run rẩy kịch liệt, như là địa chấn, từng khối khổng lồ hòn đá bị Lôi Hỏa bao vây lấy, như là đạn.

Liên tục nện như điên hơn mười cái sau.

Dương Phóng thân thể rất cục dưng lại, khí tức mãnh liệt, ngọn lửa trên người cùng lôi điện dần dần nội liễm.

Toàn bộ trong sơn động đều tràn ngập một cỗ cháy bỏng khí tức, nhiệt độ lên cao, nham thạch hòa tan, vô cùng thâm.

“Tốt một môn siêu phẩm võ học, quả nhiên không phải trước đó võ kỹ có khả năng so sánh.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Có cái này Viêm Bạo chưởng, hẳn thực lực bản thân tối thiểu còn muốn tăng lên nửa lần không thôi.

Bỗng nhiên, hắn đem ánh mắt lần nữa nhìn về phía tay phải ngón áp út chiếc nhẫn màu xanh lục, khóe miệng dần dần lộ ra một tia cười khế.

Lần này động phủ chuyển đi, coi là thật không giả!

Lại bị hắn đạt được truyền thuyết chi vật.

Dương Phóng lần nữa ngưng tụ tinh thần lực, hướng về trên mặt nhẫn thăm thấu mà đi, dọc theo chiếc nhẫn khía cạnh yếu đuối khu vực, nhẹ nhàng một mặc.

Xoát!

Một chỗ ước chừng hai mươi phương lớn nhỏ không gian rõ ràng đập vào mi mắt.

Bốn phía sương mù lượn lờ, một mảnh trắng xóa, thần bí khó lường.

Mà tại phương này không gian một bên, thì lẳng lặng địa

đặt vào mình Thiết Ma chiến giáp, cùng mấy ngàn lượng trắng bóng nén bạc.

Trong giới chỉ nguyên bản loại trừ một chút bạc bên ngoài, còn thả rất nhiều thảo dược, đan dược, thư tịch, nhưng đều không ngoại lệ, hết thầy đã mục nát, bị Dương Phóng vứt bỏ ra.

Mặc dù có loại này Càn Khôn Giới chỉ bảo hộ, đồ vật bên trong cũng vô pháp chứa đựng ngàn năm lâu.

Chỉ có bạc không quản đi qua bao lâu, từ đầu đến cuối sẽ không hủy hoại.

Bất quá Dương Phóng khi lấy được vật này về sau, cũng không đem tùy thân bội kiếm cũng bỏ vào.

Bởi vì bội kiếm có thể tùy thời dùng để đối địch.

Nếu là đem bội kiếm cũng để vào trong đó, một khi cùng người quyết đấu lúc lấy ra, rất dễ dàng liền sẽ bị người phát hiện trên người hẳn có mang dị bảo.

Kể từ đó, tất nhiên sẽ dẫn phát thiên đại phiền phức.

Cho nên suy đi nghĩ lại, vẫn là đem bội kiếm tùy thân mang theo tốt hơn.

Trong động phủ.

Dương Phóng nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở, mày nhăn lại, bắt đầu tính toán trở về thời gian.

Tính toán thời gian lại là hơn bốn mươi ngày đi qua.

Hẳn là lập tức liền sẽ lần nữa trở về.

.

Thần Võ tông bên trong.

Tiếng chuông vang lên, quanh quần toàn tông.

Liên tục mười tám đạo, đại biểu chuyện quá khẩn cấp.

Tất cả mọi người tại cấp sắc vội vã hướng về Kim Đỉnh đại điện hội tụ mà đi.

Uy nghiêm mà huy hoàng đại điện bên trong.

Ròng rã mười tám cây cột đá, cao cao đứng vững, phía trên điêu long triện phượng, tràn ngập khó tả uy nghiêm.

Thần Võ tông bảy đại viện chủ, liên đới lấy từng cái trường lão, chấp sự, đều không ngoại lệ, toàn bộ đã hội tụ đến trong đại điện, đám người lít nha lít nhít một mảng lớn.

Răng rắc!

Tông chủ Đông Phương Bạch tiện tay đập nát một cái bàn, sắc mặt phẫn nộ, quần áo trên người run run, lớn tiếng gầm thét:

“Phế vật, các ngươi chính là một đám phế vật, Tà Đạo tổ chức bí mật chiếm cứ hai đại thành trì, bốn phía khu quần cư, các ngươi thế mà đến bây giờ còn không biết, các ngươi nói các ngươi có phải hay không phế vật!”

Ánh mắt hấn đỏ lên, nhìn xem vừa mới tin tức truyền đến, đơn giản hận không thể ngửa mặt lên trời thét dài.

“Tông chủ!”

Phá Quân viện viện chủ Lô Tiêu sắc mặt âm trầm, thân thể cao lớn, ngẩng đầu nhìn về phía Đông Phương Bạch, đạo, “Bây giờ nói những này đã vô dụng, việc cấp bách, là mau chóng điều động toàn bộ môn nhân cùng thể lực khắp nơi, cùng một chỗ liên thủ ngăn địch, tặc thể to lớn, lại có ngư nhân tương trợ, chỉ dựa vào chúng ta một nhà là không ngăn nổi, huống hồ còn có Thanh Long hội, Diệt Tà minh dạng này như là chuột đồng dạng tồn tại, một khi ứng phó, sẽ trở nên dị thường khó khăn!”

“Ngư nhân!”

Đông Phương Bạch trên mặt cơ bắp run rẩy, lạnh giọng nói, “Tốt một đám ngư nhân, bọn hắn dám lẫn vào đến trong chuyện này, liên hệ đến đám kia ngư nhân rồi không có? !”

“Hồi tông chủ, còn không có!”

Cự Kinh viện viện chủ Trần Bưu lạnh giọng nói, “Từ khi mấy ngày trước, Nam Sơn Thành bên ngoài tất cả ngư nhân tất cả đều đã biến mất không thấy gì nữa, hiện tại xem ra, bọn hắn là sớm có chủ mưu, đã tất cả đều tập kết đến địa phương khác, lúc này mới có thể nhanh như vậy liền cầm xuống hai tòa thành trì, bốn phía khu quần cư!”

“Phế vật!”

Đông Phương Bạch lần nữa gầm thét.

“Tông chủ bớt giận, mau chóng hạ lệnh đi, hiện tại phản ứng còn kịp, chúng ta Thần Võ tông lập nghiệp nhiều năm như vậy, không phải bọn hắn dễ dàng như vậy cũng có thể diệt!”

Hải Sa viện viện chủ Tống Kim Luân nói.

Đông Phương Bạch thờ sâu, sắc mặt tái xanh, hiện ra từng tia từng tia gân xanh, lạnh giọng nói, “Ta mệnh lệnh, bảy viện đấm người toàn bộ xuất kích, ngoài ra, điều động Liệt Diễm bang, Huyền Hải bang, Thiên Đạo liên minh, Thánh Võ đường, Quách gia, Diệp gia cùng các đại gia tộc toàn bộ cao thủ, bất kỳ người nào dám can đảm cự tuyệt, hết thầy coi là Tà Đạo tổ chức, ngay tại chỗ diệt trừ!”

Tròng mắt của hắn đột nhiên hung hăng để mắt tới đấm người, tràn ngập sát cơ, điềm nhiên nói, “Ta biết, những thế lực này có không ít cùng các người từng có mâu thuẫn, nếu quả thật có người dám can đảm không nghe điều lệnh, lần này, tùy các người xử trí, điều kiện tiên quyết là, hết thầy phải nhanh, tuyệt không thể dây dưa dài dòng!”

Xoát!

Bảy viện viện chủ cùng các đại trưởng lão cùng nhau ngẩng đầu, nhìn về phía Đông Phương Bạch, trên thân khí tức mãnh liệt, trong mắt hàn quang hiển hiện.

“Vâng, tông chủ!”

Đám người cùng hét.

Có Đông Phương Bạch mệnh lệnh, bọn hắn liền có thể triệt để buông tay đi làm!

Toàn bộ Bạch Trạch vực trong nháy mắt loạn cả lên.

Tin tức truyền đi cực nhanh.

Hai nơi thành lớn, bốn phía khu quần cư, trong vòng một

đêm bị Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân liên thủ cầm xuống, trực tiếp tại cái khác địa phương dẫn phát oanh động to lớn.

Vô số người vì đó xôn xao, đơn giản khó có thể tin.

Loại tin tức này quá đột ngột.

Một ngày trước còn rất tốt, sau một ngày vậy mà liền truyền đến loại tin tức này.

Thật giống như đang nằm mơ đồng dạng.

Thất Huyền khu quần cư bên trong.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên đám người sắc mặt lo lắng, vội vàng hội tụ, trước tiên bắt đầu thương nghị.

“Muốn xảy ra chuyện, Tà Đạo tổ chức liên thủ ngư nhân, đã chiếm cứ Hắc Mặc thành, bước kế tiếp liền muốn thẳng bức chúng ta Thất Huyền khu quần cư, Diệt Tà minh đã định ra kế sách, chuẩn bị đục nước béo cò, chúng ta muốn nên làm cái gì?”

“Hiện tại Thần Võ tông đã bắt đầu chính thức hạ lệnh, điều động người của các phe thế lực viên, chúng ta tuyệt không thể lưu lại, một khi lưu lại, tất nhiên sẽ bị Thần Võ tông bắt lính, lấy thực lực của chúng ta, khẳng định một con đường chết!”

“Làm sao bây giờ? Muốn hay không cùng Diệt Tà minh cùng đi!”

“Đúng, dưới mắt chỉ có thể cùng Diệt Tà minh cùng đi!”

Chỉ còn lại mấy người lao nhao, vội vàng mở miệng.

Nhậm Quân cũng là hoàn toàn loạn phương trận.

Loại chuyện này quá đột ngột.

Ai có thể nghĩ tới, đến Bạch Trạch vực, Tà Đạo tổ chức cũng có thể đáng sợ như thế?

Bọn hấn tại Thần Võ tông ngay dưới mắt, lại cũng có thể nhanh chóng như vậy.

“Tốt, cũng không muốn nói nữa!”

Nhậm Quân vội vàng phát tay, mở miệng nói ra, “Hiện tại chúng ta trước cùng Diệt Tà minh cùng đi, một khi rời xa nguy hiểm về sau, lại lập tức tìm kiếm địa phương khác tị nạn, các vị nhớ kỹ, bất kể như thế nào, nhất định phải lấy sống sót làm trọng, chỉ có sống sót, hết thảy mới có hi vọng!”

“Đúng, sống sót!”

“Sống sót!”

Đám người nhao nhao cắn răng gật đầu.

Đông Giang phía trên.

Một chiếc không lớn ô bồng thuyền bên trong.

Hai đạo nhân ảnh, lẳng lặng mà ngồi ở chỗ này.

Trong đó một đạo thân thể không cao, mặc áo bào xám, nhìn có mấy phần thon gầy.

Trên đầu hấn quán lấy một tầng thật dày băng vải, chỉ lộ ra một viên con mắt bên ngoài, tựa hồ đã từng nhận qua trọng thương, lộ ở bên ngoài mí mắt thỉnh thoảng lại run rẩy một chút, liên đới mắt cũng hiện ra một tia oán độc

cùng điên.

Chính là Ngô Tam Giang!

“Hắc hắc, xem ra Thần Võ tông vẫn là phản ứng lại, bắt quá đáng tiếc, hết thầy đều quá chậm!”

Ngô Tam Giang cười lạnh, độc nhãn con người giống như là cách đó không xa dãy núi nhìn lại, âm thanh lạnh lùng nói, “Một hồi ta đi ra ngoài một chuyến, tiện tay giải quyết một người, người không cần chờ ta, sớm quá khứ là được rồi.”

“Giải quyết một người? Người phải giải quyết ai?”

Tại hấn đối diện, ngồi xếp bằng một kẻ thân thể có chút cồng xuồng bóng người, không khỏi nhẹ nhàng nhíu mày , đạo, “Thiếu chủ nhưng tại trong trấn chờ người đây, lần này thừa dịp Bạch Trạch vực đại loạn, là chúng ta thu hoạch Thần Chủng cơ hội tuyệt hảo, người cũng không nên làm loạn!”

“Yên tâm.”

Ngô Tam Giang ngữ khí lãnh đạm , đạo, “Ta chỉ là đi giải quyết một cái thập phẩm tiểu bối thôi, nói đến ta có thể rơi vào hôm nay hạ tràng, toàn bái tên tiểu bối này ban tặng!”

Mắt trái của hấn bên trong lần nữa nổi lên từng tia từng tia điên chi sắc, sắc mặt âm hàn.

Nếu không phải là Dương Phóng chạy đến Thần Võ tông báo cáo hấn, hấn làm sao lại đầu nhập vào Thanh Long hội.

Không đầu nhập vào Thanh Long hội, làm sao lại gặp được kia thiết giáp nhân?

Không gặp được thiết giáp nhân, hẳn lại có thể nào rơi vào cục diện hôm nay?

Từ khi bị thiết giáp nhân gây thương tích, hẳn nửa bên gò má hoàn toàn biến mất, trở nên người không ra người quỷ không ra quỷ, cả ngày lẫn đêm đau đớn, mà lại thương thế bên trong còn có một loại kịch độc, thấm thấu đến hẳn đại não, đến mức ngay cả thần chí của hẳn đều lớn thụ ảnh hưởng, thỉnh thoảng lại sẽ điên một hồi.

Hẳn hiện tại đơn giản qua cũng không phải là người thời gian.

Hôm nay vừa lúc trải qua mỗ bạc không xa, hẳn oán khí mọc lan tràn, nhất định phải đem Dương Phóng chộp tới, hảo hảo tra tấn một chút không thể.

...

Chương 171 : Giải quyết Ngô Tam Giang!

Thanh Vân Bộ, chính là Thanh Vân chân nhân ngưng kết suốt đời tâm huyết khai sáng mà thành.

Thanh Vân chân nhân cả đời sở học đều tại bộ pháp bên trong, một thân tu vi kinh thiên động địa, tập hợp không biết bao nhiêu thân pháp mới tổng kết ra Thanh Vân Bộ, luyện đến cực hạn, thậm chí có thể bằng vào thân pháp ưu thế, cự ly ngắn phi hành trên không trung cùng dừng lại.

Càng máu chốt chính là!

Môn này thân pháp sau khi luyện thành, có thể không nhìn thân thể vọt tới trước lúc sinh ra quán tính, có thể tùy ý biến ảo phương vị.

Tỉ như ngay tại vọt tới trước lúc, muốn đột nhiên triệt thoái phía sau, người bình thường tại thân thể quán tính phía dưới, tốc độ tất nhiên sẽ đại đại giảm bớt.

Nhưng đã luyện thành Thanh Vân Bộ về sau, loại này triệt thoái phía sau lại không hề bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

Lao ra có bao nhanh, bỗng nhiên rút lui lúc, liền sẽ có bao nhanh.

Hoàn toàn vi phạm khoa học nguyên lý!

Quặng mỏ bên ngoài trong rừng.

Dương Phóng thân thể lấp lóe, ngay tại từng lần một tu luyện Thanh Vân Bộ, đổi mới độ thuần thực.

Đối với chuyện ngoại giới phát sinh tình, hấn đến nay còn không rõ ràng lắm.

Trần thủ mỏ bạc, trên cơ bản cùng với thể ngăn cách không sai biệt lắm.

Tông môn không quản phát sinh cái đại sự gì, đều rất khó truyền đến nơi này.

Sưu! Sưu! Sưu!

Dương Phóng thân thể lấp lóe, vừa đi vừa về cực cướp, đã tu luyện không biết bao lâu, rốt cực, thân thể của hấn lần nữa dừng lại.

“Cái này Thanh Vân Bộ thật đúng là khó luyện, thường thường luyện tập ba bốn lượt, mới có thể đổi mới ra 1 điểm độ thuần thực, so với cái khác tuyệt học thể nhưng là khó hơn nhiều lắm.”

Dương Phóng trong miệng nhẹ nhàng thở.

Hấn đi tại một bên trên tảng đá lớn, lẳng lặng ngồi xuống, bắt đầu khôi phục thể lực, sau đó ánh mắt lần nữa nhìn về phía bằng.

Liên tục mấy ngày quá khứ, tu vi mới khó khăn lắm đạt tới siêu phẩm 【 850/15000 】 .

Nếu theo Chiếu Dạ thần giáo bên trong đối với siêu phẩm phân chia, hấn hiện tại 850 điểm kinh nghiệm chỉ có thể coi là siêu phẩm cửa thứ nhất.

Phải!

Dạ Thần giáo bên trong đối với siêu phẩm cảnh giới có một loại minh xác mà nghiêm khắc phân chia.

Nghiêm ngặt trên ý nghĩa giảng, siêu phẩm cảnh giới tổng cộng chia làm tam đại quan.

Cửa thứ nhất được xưng là Thuế Biến, sẽ cho người từ nhục thân đến tinh thần tất cả đều phát sinh một loại vô hình thuế biến, từ đó cùng lúc trước sinh mệnh phát sinh khác biệt về bản chất.

Cửa thứ hai được xưng là Kim Thân!

Đến cửa này, thân thể hoàn mỹ dư bản, không chỉ có đối với các loại kịch độc kháng tính tăng thêm một bước, đối với lực lượng cùng tinh thần chưởng khống cũng sẽ đạt tới một loại cực kỳ nhạy cảm tình trạng, cho dù không vận chuyển chân khí, nhục thân đều có thể ngạnh kháng hết thủy đao kiếm bình thường.

Cửa thứ ba gọi là phản phác quy chân!

Vô luận là chân khí vẫn là tinh thần, đều sẽ đạt tới một loại trước nay chưa từng có trình độ, mọi cử động đem không có chút nào sơ hở, tùy tiện liền có thể mượn dùng giữa thiên địa khống lồ chi lực!

Siêu phẩm tam đại quan, một quan so một quan khó.

Cho dù tại Dạ Thần giáo bên trong, có thể đạt tới cửa thứ ba người cũng cực kỳ thưa thớt.

Đến cảnh giới này, trên cơ bản cùng phượng mao lân giác không sai biệt lắm.

Đa số người cho dù đột phá siêu phẩm, cũng chỉ là cả một đời ở vào cửa thứ nhất thôi.

Mà dựa theo loại này phân chia đến xem, tượng Dương Phóng trước đó gặp phải đối thủ, đều không ngoại lệ,

đều tại cửa thứ nhất.

Chỉ là cái này cửa thứ nhất bên trong, cũng có mạnh có yếu!

“Dựa theo hiện tại kinh nghiệm giá trị đến xem, ta tối thiểu muốn đạt tới 【 5000/15000 】 , mới xem như tiến vào cửa thứ hai cánh cửa.”

Dương Phóng tự nói.

Bất quá!

Hắn có bằng, hẳn là sẽ so những người khác càng thêm tùy tiện.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng hai lỗ tai khẽ động, phong chi rung động trực tiếp phát động.

Cát.

Sàn sạt

Từng đợt yếu ớt mà bén nhọn âm thanh xé gió âm đang nhanh chóng truyền đến.

Thanh âm rất yếu, có thể đánh giá ra tu vi của đối phương cực cao, tựa hồ đang tận lực khống chế thanh âm.

Đây là!

Siêu phẩm?

Dương Phóng đột nhiên quay đầu, ánh mắt hướng về rừng chỗ sâu nhìn lại.

Thời khắc thế này, ai sẽ đi vào quặng mỏ?

Tại hán lẳng lạng chờ đợi thời điểm.

Rừng chỗ sâu, một đầu gầy lùn bóng người áo bào tro, như là viên hầu, dị thường nhẹ nhàng, thân thể tại từng cây trên nhánh cây mượn lực vọt tới trước, đang nhanh chóng hướng về nơi này chạy đến.

Cái kia đạo bóng người áo bào tro tựa hồ cũng nhìn thấy Dương Phóng, bị băng vải trùng điệp bao khóa đầu lâu bên trong, một viên chỉ còn lại con người trực tiếp hiện lên một vòng điên chi ý, thân thể đột nhiên gia tốc, hướng về nơi này cuồng cướp mà tới.

“Ngô Tam Giang!”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường.

Gia hỏa này!

Thế mà chủ động tới đến mỏ bạc?

Đây là tới đối phó mình?

Dương Phóng trực tiếp từ trên tảng đá lớn vươn người đứng dậy, một đôi ánh mắt bình tĩnh mà đậm mạt nhìn về phía người tới.

Đến hay lắm!

Tiết kiệm mình lại đi tìm.

Sưu!

Nhánh cây run run, lá rụng bay múa.

Người mặc áo bào xám Ngô Tam Giang, mang theo từng đợt cường đại mà đáng sợ khí tức, cuối cùng từ trời mà hàng, phịch một tiếng, vũng vàng rơi vào Dương Phóng trước người hơn mười mét bên ngoài khu vực, quần áo trên người liệt đầy, độc nhãn bên trong lóe ra từng tia từng tia oán hận, chăm chú nhìn Dương Phóng.

“Hắc hắc hắc “

Ngô Tam Giang trong miệng bỗng nhiên phát ra trận trận cười lạnh, chấp hai tay sau lưng, thanh âm âm lãnh, nói: “Tiêu sư điệt, còn nhớ đến lão phu?”

“Nguyên lai là Ngô trưởng lão, Ngô trưởng lão, người không phải đã chạy đường sao? Làm sao còn dám tiến vào Thần Võ tông địa bàn? Chẳng lẽ liền không sợ bị Thần Võ tông cao nhân cho cầm?”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, mở miệng hỏi thăm.

“Ha ha ha “

Ngô Tam Giang đột nhiên phát ra từng đợt điên cuồng tiếng cười, má phải gò má đậm nhói để thần kinh của hắn tựa hồ lần nữa co quắp, nghiêng răng nghiêng lợi, điềm nhiên nói:

“Người cho rằng hiện tại Thần Võ tông còn có thời gian đối với trả cho ta? Tà Đạo tổ chức cùng người nhân đã chính thức động thủ, trong vòng một đêm đánh hạ hai nơi thành trì, bốn phía khu quần cư, hiện tại Thần Võ tông cao tầng đã sớm loạn thành một đống, ai có thời gian bận tâm lão phu? Tiêu Phóng, người đoán đêm nay lão phu sẽ như thế nào đối đãi người?”

Dương Phóng nhướng mày , đạo, “Tà Đạo tổ chức cùng người nhân động thủ tốc độ nhanh như vậy?”

“Hừ!”

Ngô Tam Giang lộ ra đáng sợ cười lạnh, thân thể từng bước một hướng về phía trước đi tới, độc nhãn bên trong lấp lóe màu đỏ sậm quang trạch, trên thân tràn ngập một cỗ vô cùng cường đại đáng sợ khí tức, hồ hững nói, “Tiêu sư diệt, đừng sợ, tối nay chính là ta vì ngươi chuẩn bị chuyên trường, ta sẽ ở đêm nay, để ngươi hảo hảo nhắm nháp một chút cái gì gọi là tuyệt vọng cùng thống khoái!”

Dương Phóng trên mặt lộ ra mỉm cười, đạo, “Ngô trưởng lão, xem ra thương thế của ngươi lại tốt?”

Ngô Tam Giang sầm mặt lại, dưới bàn tay ý thức sờ lên nửa bên phải trên mặt băng vải, con mắt điên cuồng, bàn tay run rẩy.

Cái kia đáng chết thiết giáp nhân!

Đợi khi tìm được đối phương, hẳn đem đối phương công việc quả.

“Ngươi quỳ xuống cho ta!”

Sưu!

Ngô Tam Giang trong nháy mắt biến mất, nhanh như điểm đen, thân thể bộc phát ra kinh khủng khó lường không khí nổ đùng, cơ hồ sau một khắc liền trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Phóng bên người, năm cái ngón tay trực tiếp hung hăng chụp vào Dương Phóng bả vai, chân khí bạo dũng, giống như là sắt thép đồng dạng.

Ầm!

Một tiếng vang trầm, đất rung núi chuyển.

Kinh khủng chân khí hướng về bốn phương tám hướng
cuồn cuộn bành trướng.

Hai bên rùng cây, từng cây lá rụng lung tung bay múa,
rầm rầm rung động.

Ngô Tam Giang đồng tử đột nhiên co lại, lộ ra một tia
giật mình cùng không thể tưởng tượng nổi, chăm chú
nhìn trước mắt Dương Phóng.

Chỉ gặp hấn trào ấn bắt lấy, lại bị trước mắt Tiêu Phóng
tóm chặt lấy.

Tất cả lực lượng tuôn ra, đều tự động bị đối phương
thân thể cấp tốc hóa giải.

Thật giống như đối phương nơi đó biến thành lấp kín bất
động không dao kinh khủng núi lớn, mình cảm ra tới lực
lượng ít đến thương cảm.

Đôm đốp!

Bỗng nhiên, Ngô Tam Giang cảm giác được bàn tay của
mình chỗ truyền đến trện trện nhói nhói, ánh mắt nhìn,
chỉ gặp mảng lớn quỷ dị điện quang từ Dương Phóng
lòng bàn tay nổi lên, vừa đi vừa về xen lẫn, như đồng du
rắn, đem cánh tay của mình một mực bao khóa.

Đây không có khả năng!

Điện quang?

“Tiêu Phóng, ngươi đạt đến siêu phẩm?”

Ngô Tam Giang nghẹn ngào kêu sợ hãi, giống như là
như thấy quỷ đồng dạng.

“Ngươi đoán?”

Dương Phóng trên mặt lộ ra từng đợt nùng đậm tiểu dung , đạo, “Ngô trưởng lão, người gặp một mình ta ở đây, chẳng lẽ liền không có cảm giác đến kỳ quái sao?”

“Người người chết đi cho ta!”

Ngô Tam Giang gầm thét, tựa hồ lần nữa bị kích thích thần kinh.

Bàn tay của hắn điên cuồng chấn động, chân khí tuôn ra, hướng về Dương Phóng thân thể dũng mãnh lao tới, đồng thời một cái tay khác chưởng cũng đang nhanh chóng tiến công, hướng về Dương Phóng thân thể cuồng mãnh vỗ tới.

Hắn không tin Dương Phóng một cái chỉ là tân tấn siêu phẩm, về mặt sức mạnh có thể là đối thủ của mình?

Dù là áp dụng dã man nhất thủ đoạn, hắn cũng có thể đánh chết Dương Phóng.

Ầm ầm ầm ầm! !

Thanh âm oanh minh, điện quang hiển hiện.

Ngô Tam Giang đánh ra từng đạo chưởng lực, đều không ngoại lệ, tất cả đều bị Dương Phóng tiện tay đập tan.

Thật giống như đang quay con muỗi đồng dạng.

Không quản Ngô Tam Giang là loại nào phương thức tấn công, hết thảy tại Dương Phóng một chưởng phía dưới trực tiếp tán loạn.

Đạt đến siêu phẩm cảnh giới về sau, đối với Lôi Âm hô hấp pháp vận dụng càng thêm thuần thục, Dương

Phóng mọi cử động ẩn chứa kinh thiên cự lực, viễn siêu hết thảy cửa thứ nhất siêu phẩm cường giả.

“Đánh đủ chứ? Đánh đủ cũng nên đến phiên ta!”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, bàn tay tay trái như cũ tại gắt gao nắm chặt Ngô Tam Giang cổ tay, lòng bàn tay phải đột nhiên hiện ra dày đặc hỏa diễm, oanh một tiếng, trong nháy mắt trở nên tinh hồng một mảnh, ánh lửa cùng lôi điện xen lẫn, toàn bộ cánh tay đều bị đáng sợ quang mang bao trùm.

Ngô Tam Giang trong nháy mắt cảm giác được một cỗ vô cùng nồng đậm tử vong nguy cơ, lúc này hét lớn một tiếng, liền lĩnh vận chuyển chân khí, tiến hành ngăn cản.

Ầm ầm!

Dương Phóng một chưởng oanh ra, trực tiếp rần rần chắc chắc rơi vào Ngô Tam Giang lồng ngực khu vực, lực lượng kinh khủng bộc phát ra, Lôi Hỏa giao hòa, khí tức kinh khủng, vừa đối mặt trực tiếp chấn vỡ rơi Ngô Tam Giang lồng ngực toàn bộ quần áo, sức mạnh đáng sợ xuyên ngực mà qua, trực tiếp đề cường phún huyết thủy, ngũ tạng đều nứt, thân thể như là phá bao tải, trong nháy mắt bay ngược.

Phịch một tiếng, đập vào hơn mười mét bên ngoài một khối to lớn trên hòn đá.

Cho dù là cự thạch ngàn cân cũng bị Ngô Tam Giang thân thể trong nháy mắt đập vỡ nát.

Dương Phóng tiện tay trao một cái, một bên trường kiếm tự động rơi vào lòng bàn tay.

Keng!

Hắn rút ra Kim Xà kiếm, quang mang chớp động, như là kim sắc thiểm điện, tràn ngập một cỗ vô hình khí tức khủng bố, thân thể đi ra, mặt không biểu tình, từng bước một đi hướng Ngô Tam Giang.

“Khụ khụ khụ “

Ngô Tam Giang phun máu phè phè, hoa râm sợi tóc bay múa, chật vật ngẩng đầu lên.

Trên mặt trùng điệp quần quanh băng vải đã vỡ nát.

Lộ ra bên trong bạch cốt sâm sâm nửa bên phải gương mặt, phía trên che kín màu đen thảo dược, còn có gay mũi mùi thuốc trùng thiên.

Ngô Tam Giang ánh mắt che kín kinh hãi, khó có thể tin nhìn về phía từng bước một đi tới Dương Phóng.

“Người người là cái kia thiết giáp nhân?”

Thanh âm hần hàn khàn khàn, đơn giản không thể tin.

“Đáp đúng, đáng tiếc, không có ban thưởng!”

Dương Phóng hờ hững đáp lại.

Ngô Tam Giang trong lòng hoảng sợ, không chút nghĩ ngợi, thân thể trực tiếp bắn lên, quay người liền đi, liều mạng bên trên trọng thương, đem tốc độ phát huy đến cực hạn, hướng về nơi xa cuồn cuộn.

Sưu!

Dương Phóng thân thể trong nháy mắt xuất hiện sau lưng Ngô Tam Giang, Kim Xà kiếm mang theo khí tức khủng bố, trong nháy mắt từ Ngô Tam Giang hậu tâm xuyên qua, lúc trước ngược xuyên ra.

Phốc phốc!

Sền sệt huyết dịch văng khắp nơi.

Dương Phóng đỉnh lấy Ngô Tam Giang thân thể, một mực xông ra rất xa, mới lần nữa dừng lại.

Kim Xà kiếm tận gốc không có vào, một mực đâm đến chuôi kiếm chỗ.

“Ngô trưởng lão, an tâm đi thôi, người không phải cái thứ nhất chết trong tay ta siêu phẩm, cũng không phải là cái cuối cùng.”

Dương Phóng thanh âm âm lãnh.

Ngô Tam Giang con mắt trừng rất lớn, trái tim vỡ nát, ánh mắt chật vật nhìn về phía Dương Phóng.

Cái này âm hiểm tiểu nhân

Phốc phốc!

Dương Phóng trường kiếm chấn động, sắc bén Kim Xà kiếm như là thiểm điện xẹt qua, trong nháy mắt đem Ngô Tam Giang thân thể chém thành hai nửa, máu tươi phiêu tán rơi rụng, hướng về hai bên đánh bay mà đi.

Giết chết Ngô Tam Giang về sau, Dương Phóng đang muốn lục soát thi, bỗng nhiên như có mây, lần nữa ngừng đầu.

Có người?

Sưu!

Thân thể của hắn trong nháy mắt xông ra, hướng về nơi

xa rừng lao đi.

Rừng chỗ sâu.

Không yên lòng Ngô Tam Giang còng xuống lão giả, một đường đuổi theo, trên người ba động ép tới rất thấp, liền góc áo đều không có bị cuồng phong thổi lên.

Sắc mặt của hắn rất là âm trầm, đối với Ngô Tam Giang mạo hiểm cực kỳ bất mãn.

Không có trải qua bọn hắn hội trưởng đồng ý, liền dám tự mình hành động, vạn nhất kinh động Thần Võ tông cao tầng, chẳng phải là sẽ hỏng sẽ lớn lên sự tình?

Vì để phòng vạn nhất, hắn vẫn là quyết định đi theo phụ cận nhìn xem.

Ngay tại hắn cấp tốc trước cướp thời điểm.

Bỗng nhiên, từ hắn cách đó không xa truyền đến một đạo huýt sáo thanh âm, cực kỳ đột ngột.

Còng xuống lão giả biến sắc, thân thể trong nháy mắt dừng lại, đột nhiên quay đầu.

“Ai?”

Chỉ gặp cách hắn cách đó không xa trên ngọn cây.

Một cái che mặt, tay cầm một ngậm kim sắc trường kiếm bóng người, mở ra một đôi sáng tỏ ánh mắt, tại nhiều hứng thú nhìn mình.

“Người cũng là Thanh Long hội?”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn.

Còng xuống lão giả trong lòng giật mình, nhạy cảm cảm thấy không đúng.

Hắn không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi, hướng về nơi xa cực cướp.

Dương Phóng thân thể trong nháy mắt từ phía sau đuổi theo.

Còng xuống lão giả gầm thét một tiếng, trong nháy mắt rút lên một ngụm sáng như tuyết trường kiếm, trực tiếp trở lại, nhanh chóng đón lấy Dương Phóng.

Keng keng keng!

Tùng đọt hoả tinh bắn tung toé, kiếm quang gấp rút, cát bay đá chạy, khắp nơi đều là Dương Phóng tàn ảnh.

Bống nhiên!

Phốc phốc!

Máu tươi vẩy ra.

Lão giả phát ra rên thảm, cầm kiếm bàn tay tại chỗ bị Dương Phóng đủ cổ tay cắt đứt.

Chân tay hắn đập mạnh, vệt vàng muốn tiếp tục chạy trốn.

“Cút!”

Một thân lời âm bống nhiên phát ra, oanh một tiếng, lão giả sắc mặt ngốc trệ, não hải oanh minh, không nhúc nhích, như đồng hóa vì con rối.

Dương Phóng thân thể chợt lóe lên, vốn là muốn một kiếm chấm dứt đối phương, chợt thay đổi chủ ý, bàn tay

hướng về lão giả đan điền khí hải dùng sức vỗ, phịch một tiếng, tại chỗ đem lão giả thân thể đập bay ngược mà ra, hung hăng nện ở nơi xa.

Lão giả phát ra tiếng kêu thảm, lúc này lăn lộn dưới đất.

Dương Phóng từ trong giới chỉ lấy ra một cái Bạch sắc bình ngọc, đi qua, trực tiếp rót vào đến lão giả miệng bên trong.

“Người là Thanh Long hội người nào?”

Hắn mở miệng hỏi.

Lão giả trên mặt thống khổ rất nhanh biến mất, thần sắc triệt để ngốc trệ xuống dưới, ánh mắt vô thần.

“Thanh Long hội bên ngoài đưa làm trưởng lão.”

“Quản ngoại vụ?”

“Đúng thế.”

“Kia Thanh Long hội cũng cùng Tà Đạo tổ chức liên thủ rồi?”

“Đúng, hội trưởng đã tiến về Tà Đạo tổ chức bên kia hội mình, Tà Đạo tổ chức bí mật mời rất nhiều cao thủ, chuẩn bị liên thủ chia cắt Bạch Trạch vực.”

Lão giả thì thào nói.

“Trừ bọn người ra, cũng còn có người nào?”

Dương Phóng hỏi.

“Còn có Lạc Tuyết sơn trang, Bất Dạ lâu, Tầm Dương kiếm phái, Thất đại tinh thần.”

Lão giả nói ra rất nhiều thế lực.

Dương Phóng khẽ nhú mày.

Đại bộ phận đều chưa từng nghe qua.

Không biết là bọn hắn quá bí ẩn, vẫn là nói là từ ngoại giới tới.

“Hai người các ngươi đêm khuya tiến vào mỏ bạc, chỉ là vì đối phó ta một cái nho nhỏ Thập phẩm? Có phải hay không có chút đại tài tiểu dụng rồi?”

Dương Phóng mở miệng.

“Không, chúng ta không phải là vì đối phó ngươi, Thiếu chủ nhà ta chuẩn bị thừa dịp lúc ban đêm huyết tể Đạo Đồ, tốt xác định Thần Chung vị trí, ta hai người nhận được mệnh lệnh lúc, vừa lúc đi ngang qua nơi đây, Ngô trưởng lão lúc này mới muốn tới đây giết một người.”

Lão giả lẩm bẩm nói.

“Huyết tể Đạo Đồ?”

Dương Phóng ánh mắt lóe lên , đạo, “Ở nơi nào? Ngoại trừ ngươi nhà Thiếu chủ, còn có người nào?”

“Còn có mấy vị Thập phẩm cao thủ, đều tại Ô Thần trấn.”

...

Chương 172 : Tấm thứ ba Đạo Đồ!

“Thu hoạch ngoài ý muốn.”

Trên mặt đất, Dương Phóng xử lý thích đáng hai cỗ thi thể về sau, nhin không được trong miệng tự nói.

Thanh Long hội Thiếu chủ thể mà tại phụ cận chuẩn bị huyết tế Đạo Đồ?

Gia hỏa này thật đúng là lớn mật!

Bất quá!

Vừa nghĩ tới Thần Võ tông cao thủ ở vào sứt đầu mẻ trán bên trong, Dương Phóng tựa hồ cũng có thể lý giải.

Thời khắc thể này đực nước béo cò, chẳng phải là tuyệt hảo?

Soạt!

Áo giáp màu đen lần nữa nổi lên, vang lên thanh thúy kim loại va chạm thanh âm.

Dương Phóng bàn tay nhẹ nhàng bắt đầu vuốt ve.

“Lão bằng hữu.”

Chờ lần này trở về về sau, hán nhất định phải tuyển cái khác vật liệu, đem Thiết Ma giáp trụ một lần nữa rèn đúc một lần.

Hiện tại Thiết Ma giáp trụ, đối mặt siêu phẩm cao thủ, đã rất khó ngăn trở.

Phía trên vết thương chông chát, nhất định phải đúc lại mới được.

Nếu không trận văn tổn thương, uy lực cũng sẽ yếu đi rất nhiều.

Đêm dài thời gian.

Bạch Trạch vực nội lại cũng không bình tĩnh.

Khắp nơi đều là trung binh tin tức.

Thần Võ tông mệnh lệnh được đưa ra, thế lực khắp nơi, vô luận là môn phái vẫn là gia tộc, nhất định phải đem bản môn hoặc là bản tộc bên trong tinh nhuệ toàn bộ rút ra, vô điều kiện nghe theo Thần Võ tông điều phối.

Phàm là có bất kỳ người dám can đảm cự tuyệt, đều sẽ trước tiên tao ngộ trấn áp.

Cho dù là ban đêm, trung binh sự tình y nguyên chưa từng dừng lại qua.

Rất nhiều người vì tránh đi bị bắt tráng đình vận mệnh, chỉ có thể trong đêm chạy trốn.

Nhưng cho dù trong đêm chạy trốn, cũng sẽ bị Thần Võ tông nhanh vượt phát hiện, tiếp theo triển khai thanh tẩy.

Một chiếc thuyền con phía trên.

Dương Phóng một thân giáp trụ, thân thể khô ngô, xếp bằng ở đầu thuyền chõ, lắng lặng nhìn phía xa hỗn loạn.

Rất nhiều người đang gào khóc cầu xin tha thứ, nhưng đối mặt trung binh người cường thế, vẫn không có bất cứ tác dụng gì.

Dám can đảm chạy trốn, trên cơ bản chỉ có một cái hạ tràng.

Bị giết!

Mà những cái kia ngay tại triển khai huyết tinh đồ sát người, lại không phải toàn bộ đều là Thần Võ tông bản tông người.

Mà là một chút phụ thuộc tại Thần Võ tông thế lực.

Bọn hắn ngày bình thường vẫn còn trung thực bản phận, nhưng vừa đến thời khắc thế này, đơn giản biến thành ăn thịt người mãnh hổ.

Hơi gặp được một điểm phản kháng, liền sẽ trắng trợn trấn áp, thanh tẩy, đến mức khắp nơi đều là hỗn loạn một mảnh.

Cái này khiến Dương Phóng không khởi nghĩ đến kiếp trước một câu danh ngôn.

Nhân tính lớn nhất ác, không ở ngoài là lợi dụng trong tay một điểm nho nhỏ quyền lợi, cho người khác tạo thành to lớn phiền phức

Hiện tại xem ra, ở đâu đều là giống nhau.

“A.”

Dương Phóng không khởi cười khế, dường như trào phúng.

“Dừng lại, trước mặt thuyền nhỏ lập tức dừng lại.”

Bỗng nhiên, sau lưng truyền đến giận hô thanh âm.

Một chiếc thuyền lớn tại hướng về Dương Phóng bên này đuổi theo.

Dương Phóng cũng không để ý tới, ngồi một mình thuyền nhỏ, tiếp tục hướng phía trước phiêu động.

Trên thuyền lớn đám người giận tím mặt, lúc này thôi động, toàn lực hướng về Dương Phóng đuổi theo.

Vô hình độc phẫn tại Phong luật không chế phía dưới, đã hướng về sau lưng khu vực tràn ngập mà đi, mấy chục mét phạm vi bên trong, cơ hồ nghĩ hạ độc chết ai liền hạ độc chết ai.

Xoát! Xoát!

Thuyền nhỏ queo vào đến một chỗ nhánh sông bên trong, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

A!

Hậu phương trên thuyền lớn, chợt vang lên tiếng kêu thảm thiết.

Tùng đạo khôi ngô đại hán, sắc mặt ửng hồng, hai tay che lấy cái cổ, cuồng phún huyết thủy, từng cái tròng trắng mắt trực phiên, té nhào vào trong nước sông, chết thảm bỏ mạng.

.

.

.

Ô Thần trấn.

Trong trấn mang theo một cái thần chữ, nghe nói tại thời

kỳ viễn cổ xác thực có thần linh có quan hệ.

Nơi đây có lẽ là trước đó, từng là một vị thần linh đạo trường.

Chỉ tiếc đến tiếp sau một trận đại kiếp xuất hiện, tất cả thần linh toàn bộ biến mất, nơi đây thần linh cũng không có may mắn thoát khỏi.

Tại biến mất về sau, dân chúng địa phương vì kỷ niệm đối phương, lúc này mới đem nơi đây mệnh danh là Ô Thần trấn.

Trong sân.

“Công tử!”

Thuộc hạ ngoắc, bên ngoài vào một đám nam tử, từng cái thần sắc cung kính, đi theo cùng nhau bái kiến trước mắt Thanh Long hội thiếu hội trưởng Tần Chính.

“Mấy vị này theo thứ tự là Nam Sơn Thành Lý gia, Chu gia, Đông Phương gia đại biểu, nguyện ý từ hôm nay trở đi, bí mật đầu nhập vào chúng ta Thanh Long hội, cho chúng ta Thanh Long hội cung cấp tin tức, tối nay chuyên tới để bái kiến công tử!”

Một vị Thanh Long hội Thập phẩm cao thủ, mở miệng giới thiệu.

“Ồ?”

Tần Chính trên mặt lộ ra nhiều hứng thú chi sắc, mỉm cười nói, “Chúng ta Thanh Long hội quảng nạp thiên hạ hào kiệt, các vị có thể vứt bỏ Âm Đầu minh, gia nhập ta Thanh Long hội, bản công tử tự nhiên sẽ đại lực hoan nghênh!”

“Đa tạ công tử, đa tạ công tử!”

Lý gia đại biểu là cái mập phì mập mập, một thân Hoàng sắc tơ lụa trường bào, dị thường vui vẻ, mở miệng cười nói, “Công tử, tại hạ lần này chuyên môn mang theo một điểm thổ đặc sản, đến đây hiếu kính công tử, hi vọng công tử không muốn cự tuyệt!”

Hắn vội vàng hướng ngoại chiêu hô một tiếng.

Mấy tên Chu gia nô bộc giơ lên hai cái hòm gỗ lớn tử đi tới.

Mở rương ra, bên trong lít nha lít nhít thả đầy nén bạc.

Hai cái rương lớn tối thiểu trang hơn vạn lượng bạch ngân.

“Hắc hắc, một điểm nho nhỏ ý tứ.”

Lý gia đại biểu cười nhỉnh nói.

Tần Chính nhãn tình sáng lên, ánh mắt rơi vào trước mắt nén bạc bên trong, lần nữa ngẩng đầu nhìn Lý gia đại biểu, cười nói, “Người gia hỏa này, tựa hồ có chút khách khí?”

“Không khách khí, hẳn là, hẳn là.”

Lý gia đại biểu vội vàng cười nói.

“Công tử, chúng ta cũng mang theo thổ đặc sản!”

“Đúng vậy a công tử, chúng ta cũng nguyện ý dâng lên hiếu kính!”

Hai gia tộc khác đại biểu vội vàng cười lấy lòng, quay người hướng về ngoài cửa chào hỏi.

Rất nhanh lại có nô bộc đi tới, giơ lên mấy cái rương lớn, thận trọng đặt ở Tần Chính trước mặt.

Chỉ gặp rương lớn mở ra, bên trong đồng dạng là vàng bạc châu báu, rực rỡ muôn màu, số lượng đều không ít.

Tần Chính càng xem càng là vui vẻ, tiểu dung nồng đậm, đạo, “Các người yên tâm, gia nhập ta Thanh Long hội về sau, từ đó về sau, đại gia chính là người trong nhà, không quản các người có nhu cầu gì, Thanh Long hội sau này đều sẽ hết sức thỏa mãn.”

“Ha ha, tại hạ chỉ hi vọng sau này chúng ta đi đường thủy thời điểm, Thanh Long hội huynh đệ không muốn quá phận khó xử chúng ta là được.”

Lý gia đại biểu chấp tay cười nói.

Hiện tại Thần Võ tông cùng Tà Đạo tổ chức, ngư nhân khai chiến, toàn bộ Bạch Trạch vực đều loạn thành một đống.

Gia nhập Thanh Long hội, tối thiểu có thể cam đoan bọn hấn đường thủy thông suốt, không nhận uy hiếp.

Mà lại, bọn hấn cũng không phải là chỉ gia nhập Thanh Long hội một nhà.

Bên ngoài đồng dạng sẽ lấy lòng Thần Võ tông.

Dạng này không quản phương nào thắng, bọn hấn sau này đều có đường lui.

“Dễ nói, chỉ cần các người sau này tin tức đúng chỗ, Thanh Long hội là sẽ không làm khó các người.”

Tần Chính vẻ mặt tươi cười, thản nhiên nói, “Các người

lui xuống trước đi đi.”

“Vâng, công tử!”

Ba nhà đại biểu liên tục chấp tay, nở nụ cười, cung kính rời khỏi nơi đây.

Tần Chính trên mặt lập tức lộ ra từng tia từng tia mỉa mai, mắt thấy thân ảnh của bọn hắn.

“Mấy cái này cỡ đầu tường, ngã theo phía, bình thường thời điểm tại Thần Võ tông duy trì dưới, bọn hắn thế nhưng là không ít cùng ta Thanh Long hội khó xử qua, hiện tại Thần Võ tông sắp không được, thế mà liền nghĩ muốn gia nhập ta Thanh Long hội, hơn nữa còn nghĩ bí mật gia nhập? Nghĩ hay thật!”

“Công tử, vậy theo người ý tứ?”

Bên cạnh một vị Thập phẩm cao thủ thăm dò tính mở miệng.

“Lợi dụng xong toàn giết chết!”

Tần Chính ngữ khí lãnh đạm, “Mấy cái này gia tộc bản sự khác không có, vớ vết của cải bản sự ngược lại là từng cái nhất tuyệt, sau này diệt bọn hắn, của cải của bọn họ vừa vặn thành toàn chúng ta.”

“Vâng, công tử!”

“Đúng rồi, Ngô trưởng lão bọn hắn tới sao?”

Tần Chính hỏi.

“Còn không có.”

“Làm sao còn chưa tới? Không phải đã nói đêm nay giúp

ta huyết tể, xác định Thần Chung phương vị?”

Tần Chính nhíu mày, lộ ra một tia bất mãn , đạo, “Hai người cũng chưa tới?”

“Đúng vậy, có thể là trên đường có việc làm trễ nải.”

Bên cạnh Thập phẩm mở miệng.

“Như vậy đi, chính chúng ta bắt đầu, không cần chờ bọn hắn.”

Tần Chính âm trầm nói.

“Công tử không thể, vạn nhất dẫn tới Thần Võ tông cao thủ, phiền phức liền lớn.”

Vị kia Thập phẩm biến sắc, vội vàng khuyên can.

Có hai vị siêu phẩm trưởng lão tại, bọn hắn có thể bảo đảm không ngại.

Nhưng dưới mắt bọn hắn không tại, loại đại sự này tốt nhất đừng tùy tiện thăm dò, vạn nhất động tĩnh quá lớn, đưa tới siêu phẩm cường giả chú ý, bọn hắn sẽ chỉ vì người khác làm áo cưới.

“Cái này cũng không được, vậy cũng không được, chẳng lẽ bản công tử muốn vĩnh viễn bị quản chế tại bọn hắn?”

Tần Chính sắc mặt phát lạnh.

“Không dám!”

Vị kia Thập phẩm vội vàng cúi đầu nói.

Tần Chính phát ra hừ lạnh, diện mục che lấp, hai con

con người đang nhanh chóng địa chuyển động.

Vô thanh vô tức ở giữa.

Trong sân lên một trận gió nhẹ, mang đến mấy phần lãnh ý.

Đèn lồng bên trong ánh nến đều trở nên chập chờn.

Tần Chính theo bản năng nắm thật chặt quần áo, ngữ khí lạnh lùng, nói: “Các người ở chỗ này nhìn xem, ta đi vào nghỉ ngơi một chút.”

“Vâng, công tử.”

Vị kia Thập phẩm khom người nói.

Tần Chính mặt không biểu tình, hướng về gian phòng đi đến.

Lại qua một hồi.

Cả viện trở nên càng thêm yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Không còn có bất kỳ thanh âm gì.

Ngay tiếp theo bó đuốc cũng lần lượt dập tắt, trở nên đen nhánh.

Kẹt kẹt.

Từng đợt chói tai cửa phòng mở ra thanh âm truyền ra.

Cửa lớn đóng chặt bị người từ bên ngoài chạm rãi đẩy ra, mang đến một cỗ yêu dị hàn phong, đầy đất lá rụng bay múa.

Chỉ gặp bên ngoài cửa chính, một tôn thân thể khô ngô, mặc thiết giáp, ước chừng chừng hai mét bóng người cao lớn, lẳng lẳng đứng vững, không nhúc nhích.

Mông lưng nguyệt quang chiếu xuống.

Một đám đen sì to lớn bóng ma tự động đầu nhập vào trong sân, mang đến mấy phần kiềm chế cảm giác.

ánh mắt thâm thúy, trong sân lẳng lẳng liếc nhìn.

Một lát sau.

Tựa hồ xác định an toàn, bước đi nặng nề bước chân, hướng về trước mắt đi tới.

Trong sân, từng đạo bóng người ngổn ngang lộn xộn, hô hấp đoạn tuyệt, tất cả đều không nhúc nhích.

Cho dù là Thập phẩm, giờ khắc này cũng ý thức mơ hồ, thất khiếu chảy máu.

Kít!

Bóng người cao lớn chậm rãi đẩy ra trước mắt cửa phòng.

Gian phòng bên trong, Tần Chính lưng la lưng lay, ánh mắt mê ly, thân thể tựa hồ đang cố gắng chèo chống, nhưng trong óc không ngừng truyền đến mê muội, vô luận như thế nào đều khó mà duy trì.

Mơ mơ hồ hồ ở giữa, hấn chỉ thấy trước mắt bóng đen dị thường cao lớn.

Như là đỉnh thiên lập địa, bổ sung tại hấn toàn bộ tầm mắt, mang đến một cỗ khó tả áp bách.

“Ai là ai “

Tần Chính ngữ khí gian nan, thân thể lão đảo, hướng về một bên phóng đi, ý đồ đảo tẩu.

Bóng người cao lớn mặt không biểu tình, không nói một lời.

Một vòng kim sắc kiếm quang bỗng nhiên sáng lên, hướng về Tần Chính thân thể bao phủ tới.

Tần Chính hô hấp khó khăn, sắc mặt trắng bệch, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới tất cả đều dị thường khó chịu, vội vàng mở miệng kêu to, “Người tới, mau tới “

Phốc phốc!

Thanh âm im bặt mà dừng.

Hết thảy bình tĩnh.

Tần Chính trừng to mắt, mặt lộ vẻ tuyệt vọng, nặng nề ngã nhào xuống đất.

Bóng người cao lớn cất bước đi qua, ngồi xổm người xuống, tại Tần Chính trên thân chậm rãi tìm tòi.

Một lát sau.

Một trương cổ lão da thú đồ từ trên thân Tần Chính sờ đi.

Sau đó bóng người cao lớn ra khỏi phòng, từng bước một đi vào những cái kia rương lớn trước, từng cái xách lên, lập tức lộ ra bên trong rực rỡ muôn màu vàng bạc châu báu

...

Siêu phẩm cảnh giới, tổng điểm kinh nghiệm 15000,
phía trước 5000 là cửa thứ nhất, ở giữa 5000 là cửa thứ
hai, đằng sau 5000 là cửa thứ ba.

...

Chương 173 : Trở về hiện thực!

Thế giới hiện thực.

Dương Phóng mở cửa sổ ra, thật sâu hô hấp một chút hoàn toàn mới không khí, sau đó đi hướng một bên, tiếp một chén nước ấm, uống từng ngụm lớn xuống dưới.

“Vẫn là thế giới hiện thực tốt “

Trong miệng hắn thì ào.

Dù là đã đột phá siêu phẩm, tại dị thế giới có được không ít địa vị cùng thực lực, nhưng là hắn cũng tình nguyện đợi tại thế giới hiện thực.

Ở vào loại kia kiểm chế đáng sợ dị giới, đơn giản để cho người ta có loại tùy thời mất mạng cảm giác.

Một khắc cũng không thể an bình!

Dương Phóng hồi tưởng đến lần này Tà Đạo tổ chức xâm lấn Bạch Trạch vực sự kiện, ánh mắt suy nghĩ sâu xa, trong lúc nhất thời có chút ngây ngời.

Trên bàn điện thoại, ong ong chấn động, vang lên không ngừng.

Qua đi tới hồi lâu.

Dương Phóng mới lần nữa kịp phản ứng, cầm điện thoại di động lên quan sát.

Xuyên qua trong đám, Lão Ngô đã đang điên cuồng @ mình, hỏi thăm trạng thái của mình.

Trở về về sau, phần lớn người đã đếm số hoàn tất.

Không có đếm số, trên cơ bản đều có thể phán định vì tử vong.

Ong ong ong!

Uy tín điện thoại rất nhanh vang lên.

Là Trình Thiên Dã tự mình đánh tới.

Dương Phóng trực tiếp lựa chọn nghe.

“Uy, Trình đội trưởng.”

“Ô, Dương Phóng, người rất cục tiếp, ta còn tưởng rằng người cũng xảy ra chuyện, người vừa mới đang làm gì? Vì sao không có tại đây bên trong đếm số?”

Trình Thiên Dã hỏi thăm.

“Điện thoại di động của ta không có điện, trở về sau lại sạc điện cho điện thoại di động.”

Dương Phóng đáp lại.

“Lần sau lần nữa xuyên qua, nhất định phải bảo đảm điện thoại lượng điện, dạng này có thể tùy thời thuận tiện liên hệ, đúng, người hiện tại lập tức đến một chuyến Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.”

Trình Thiên Dã nói.

“Hiện tại sao? Những người khác cũng đi?”

Dương Phóng hỏi.

“Đúng vậy, toàn bộ người đều muốn đi qua.”

Trình Thiên Dã đáp lại.

“Tốt, ta liền tới đây.”

Dương Phóng nói.

Điện thoại rất nhanh cúp máy.

Hắn nhìn thoáng qua thời gian, đã là ban đêm 08:28 phân.

Xem ra chính mình vừa mới ngăn người thời gian xác thực đủ dài.

Dương Phóng thu hồi điện thoại, thay đổi một bộ quần áo, mặc vào giày, hướng về bên ngoài đi đến.

Không bao lâu, hắn đã thuận lợi đánh tới xe, chạy tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Cao ngất hành chính trong đại lâu.

501 gian phòng.

Nhân số không ít, nhưng lại đại bộ phận đều là xa lạ khuôn mặt mới.

Khuôn mặt mới số lượng, tối thiểu chiếm cứ đến gần ba mươi.

Khuôn mặt cũ chỉ còn lại có đáng thương chừng mười mấy người.

Một phần trong đó vẫn là ở vào Bạch Lạc thành.

Chân chính ở vào Bạch Trạch vực Phương thị người, ít

đến thương cảm, chỉ có Trình Thiên Dã, Lão Ngô, Dương Phóng, Trương Bưu, từ sen, Trương Hải sáu người.

Lần này có thể nói tổn thất nặng nề!

Gian phòng bên trong.

Đại bộ phận người mới cũng còn duy trì mười phần mới lạ, tụ cùng một chỗ, nghị luận âm ỉ.

“Các người những này thối đại lão tại Bạch Lạc thành lẫn vào thế nào a, sau này chúng ta quá khú nhờ cậy người nhóm, có thể hay không a?”

“Đúng vậy a đại lão, nói với chúng ta một chút thành phố lớn là cảm giác gì a?”

“Bạch Lạc thành bên trong khẳng định cơ duyên rất nhiều, các người đoán chừng đều là ngũ phẩm, lục phẩm đi?”

Không ít lão nhân nhẹ nhàng lắc đầu, trên mặt đa số mang theo mỉa mai cùng khinh thường.

“Các người thật đúng là cho là mình là chơi game rồi? Há mồm chính là ngũ phẩm, lục phẩm? Nếu có thể dễ dàng như vậy đã đột phá, sẽ còn chết rất nhiều người sao? Người cùng đi hỏi một chút Trình đội trưởng, Trình đội trưởng bọn hắn bị truyền tống đến Bạch Trạch vực, nơi đó địa phương càng lớn, người đi hỏi một chút bọn hắn bây giờ còn có nhiều ít còn sống, đều đạt tới cảnh giới gì?”

Một vị 【 Bạch Lạc thành 】 lão nhân lạnh lùng chế giễu nói.

Những này người mới để hắn rất là không thích.

Bạn hẳn không có trải qua Hắc Thiết khu quần cư nhất Hắc Âm ăn người thời đại, cũng không có trải qua Bạch Lạc thành nhất Hắc Âm giết người thời đại, mỗi người hiện tại cũng một mặt cười đùa tí tởng, thậm chí đem loại này xuyên qua trở thành một loại trò chơi.

Đây quả thực là đang tìm cái chết!

Mở miệng ngậm miệng liền ngũ phẩm, lục phẩm?

Bạn hẳn nhiều như vậy trong đám người cũ, lại có bao nhiêu có thể thuận lợi đạt tới lục phẩm?

Trước đó kia một đám người mới còn tốt, tối thiểu trải qua Hắc Thiết khu quần cư rét đậm, biết Hắc Thiết khu quần cư tài nguyên thiếu thốn.

Nhưng đoạn thời gian trước xuất hiện nhóm thứ hai người mới, đơn giản chính là không tìm không phổ, hoàn toàn đem cái này trở thành trò chơi!

Bởi vì bạn hẳn xuyên qua thời điểm, rét đậm đã qua, Hắc Thiết khu quần cư lần nữa khôi phục thông thương, đã một lần nữa tỏa sáng sinh cơ.

Cái này khiến cho bạn này người mới, cảm thấy xuyên qua cũng bất quá như thế!

Không ít người tại dựa vào tổ chức tình huống dưới, thậm chí có thể lẫn vào phong sinh thủy khởi!

Có thể nói!

Khổ đều để bạn hẳn đám lão nhân này ăn, phúc toàn để bạn này người mới hưởng.

Cái này mẹ nó đến đâu nói rõ lý lẽ đi?

“Ca môn, nghe nói các người bị truyền tống đến Bạch Trạch vực, kia Bạch Trạch vực là địa phương nào a?”

Một vị người mới về mặt tươi cười tiến đến Dương Phóng phụ cận, tò mò hỏi thăm: “Không biết chúng ta có thể hay không quá khứ?”

“Đúng vậy a ca môn, đại địa phương khẳng định cơ hội càng nhiều a?”

“Lần trước các người là thế nào truyền tống? Có thể hay không cùng chúng ta tiết lộ một chút, vạn nhất ngày nào chúng ta cũng bị truyền tống đâu?”

Mấy cái người mới tất cả đều vây quanh.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu , đạo, “Ta cũng không biết làm sao truyền tống, mơ mơ hồ hồ liền truyền tống đi.”

“Mơ mơ hồ hồ? Vậy người thực lực gì? Đến lực phẩm sao?”

Một vị người mới lần nữa hiếu kì hỏi.

“Vừa mới ngũ phẩm đi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Ngọa tào nguỵ bức!”

“Đại lão uy vũ!”

“Đại lão cầu che đây!”

Rất nhiều người mới vội vàng kính hô.

Không ít lão nhân cũng là nhao nhao kinh ngạc nhìn về phía Dương Phóng.

Gia hỏa này, đã ngũ phẩm sao?

Quả nhiên!

Không quản ở nơi nào, đại phu đều là nhất ăn ngon.

Tại mọi người nghị luận ở giữa, Trình Thiên Dã một mặt nặng nề từ bên ngoài đi tới.

“Yên lặng, toàn thể đứng dậy, mặc niệm ba phút!”

Trình Thiên Dã đi lên liền trầm thấp mở miệng.

Mọi người sắc mặt động dung, nhao nhao đứng dậy, cúi đầu mặc niệm.

Ba phút trôi qua rất nhanh.

Trình Thiên Dã vung tay lên, lần nữa để chúng nhân ngồi xuống, trong miệng thở dài, nói:

“Các vị, lần này để các người tới, mục đích chủ yếu vẫn là trò chuyện chút dị giới hung hiểm, các người những này vừa xuyên qua người mới hẳn là cũng còn không có ý thức được dị giới hung hiểm, nhưng này chút xuyên qua thật lâu lão nhân, chắc hẳn đều đã biết dị giới nguy hiểm đi, từ Hắc Thiết khu quần cư, đến Bạch Lạc thành, lại từ Bạch Lạc thành đến Bạch Trạch vực, đoạn đường này đi tới, không quyết tử người, chúng ta nhiều ít tinh anh, nhiều ít bằng hữu đều lần lượt chết thảm!

Ta muốn lần nữa trình trọng khuyên bảo một chút các vị, đây cũng không phải là một trò chơi!

Mà là chân chân chính chính dị giới cầu sinh!

Hơi không cẩn thận, liền sẽ để các người toàn quân bị diệt!

Lần này quốc cảnh cảnh sát hình sự bên kia, trọn vẹn chết mất hơn mười người, chỉ còn lại có bọn hấn đội trưởng một cái, nếu không phải đội trưởng của bọn họ một mực không có tham gia hành động, liên đới lấy bọn hấn đội trưởng đều sẽ chết thảm!

Các người biết Bạch Trạch vực cảnh sát hình sự quốc tế thực lực gì sao?

Đại bộ phận đều là thất phẩm, thậm chí là thất phẩm đỉnh phong!

Nhưng cho dù dạng này, cũng là toàn quân bị diệt!”

Trình Thiên Dã thanh âm tràn ngập thờ dài, khiến lòng người nặng nề.

Những lão nhân kia còn tốt, sớm có chuẩn bị tâm lý.

Mà đám kia trước đây không lâu còn tại cưỡi đùa tí từng người mới, thì là nhao nhao nghẹn họng nhìn trần trời.

Thất phẩm đỉnh phong cũng treo?

Trình Thiên Dã sắc mặt phức tạp, tiếp tục nói ra:

“Lần này bị truyền tống đến Bạch Trạch vực người, sống sót đã rất rất ít, kể tiếp mới chỉ là vừa vặn bắt đầu, Bạch Trạch vực nội Tà Đạo tổ chức đã bắt đầu cùng ngư nhân liên thủ, ngay tại quy mô tiến công, cái này đem là một trận trước nay chưa từng có đại kiếp, xa so với chúng ta trước đó tại Bạch Lạc thành kinh lịch đáng sợ hơn, có lẽ lần tiếp theo, ngay cả ta đều sẽ chết thảm!

Một khi chờ chúng ta toàn bộ ngã xuống về sau, còn lại người mới, các người tuyệt đối không nên lại liều lĩnh, lỗ mãng.

Hèn mọn phát dục, thành thành thật thật ở lại, mới là các người sống sót máu chốt!”

Nhìn ra được, liên tục mấy lần người chết, đối với Trình Thiên Dã đã kích rất nặng.

Hiện tại đã bắt đầu suy tư cầu đạo con đường.

Gian phòng bên trong, rất nhiều lão nhân đều sắc mặt nặng nề, không nói một lời.

Người mới thì là cảm thấy kinh nghi.

“Đội trưởng, các người không phải nói Thiên Thần tổ chức cao thủ cũng bị truyền tống sao? Vì sao không đi tìm Thiên Thần tổ chức cầu viện?”

Một vị người mới mở miệng hỏi.

“Thiên Thần tổ chức!”

Trình Thiên Dã sắc mặt nặng nề , đạo, “Căn cứ điều tra, lần này đoàn diệt cảnh sát hình sự quốc tế cao thủ chính là một người mặc thiết giáp người, rất có thể chính là Thiên Thần tổ chức thành viên, thậm chí ngay cả Diệt Tà minh một vị siêu phẩm trưởng lão cũng bị đối phương giết chết! !”

“Cái gì?”

“Mả mẹ nó, siêu phẩm cao thủ đều bị xử lý rồi? Nói đùa cái gì!”

“Tê hô, ta trực tiếp hít vào một ngụm lạnh da!”

Rất nhiều người mới cảm thấy giật mình.

Phải biết Hắc Thiết khu quần cư cao thủ mạnh nhất hiện tại cũng mới tứ phẩm sơ kỳ, kết quả Thiên Thần tổ chức đã làm lật ra siêu phẩm.

Đây quả thực như là thiên phương dạ đàm, để bọn hắn khó có thể tin.

“Vậy chúng ta người đâu? Cũng là bị Thiên Thần tổ chức xử lý?”

Một vị người mới giật mình nói.

“Không kém bao nhiêu đâu.”

Trình Thiên Dã thanh âm âm trầm , đạo, “Châu Vũ, Triệu Phong mấy người cũng là bởi vì cùng cảnh sát hình sự quốc tế đi được quá gần, cho nên bị đối phương thuận tay diệt, loại tình huống này, chúng ta còn thể nào dám đi liên hệ Thiên Thần tổ chức? Coi như đi liên hệ bọn hắn, lại dùng cơ gì làm cho đối phương giúp chúng ta, tổ chức này đến cùng là thể nào nghĩ, chúng ta đến nay còn không rõ ràng lắm!”

Trong lòng của hắn rất là phức tạp.

Đã từng khi nào, bọn hắn quan Phương Hòa Thiên Thần tổ chức tại Bạch Lạc thành bên trong thể nhưng là từng có một đoạn cực kỳ mỹ hảo hợp tác.

Khi đó, bọn hắn cung cấp tài nguyên, đối phương giúp bọn hắn xuất thủ.

Cả hai theo như nhu cầu, như là hưởng tuần trăng mật đồng dạng.

Nhưng bây giờ!

Lại có một vị người mặc thiết giáp người tiêu diệt cảnh sát hình sự quốc tế, thậm chí còn tiêu diệt bọn hắc người!

Trình Thiên Dã càng nghĩ càng cảm thấy trong lòng nặng nề!

Đều là đám kia cảnh sát hình sự quốc tế!

Nếu không phải bọn hắc làm loạn, bọn hắc cũng sẽ không cùng Thiên Thần tổ chức trở mặt!

“Không nói trước chuyện này, Thiên Thần tổ chức sự tình tự có quốc gia đến xử lý, tiếp xuống ta muốn tiếp tục nhấn mạnh vẫn là an toàn sự tình!”

Trình Thiên Dã lời nói xoay chuyển, ngữ khí trầm trọng, tiếp tục mở miệng tự thuật.

Đám người tâm tư mãnh liệt, tất cả đều nghĩ đến riêng phần mình sự tình.

Một đêm quá khứ.

Từ hơn chín giờ, rông rã giảng đến trong đêm hơn mười một giờ.

Trong lúc đó không ngừng có người mới đặt câu hỏi ra một chút loạn thất bát tao vấn đề.

Trình Thiên Dã cơ bản đều là nhẫn nại tính tình cùng bọn hắc kể xong.

Thẳng đến trong đêm 11:30, mới rốt cục tan họp.

“Đúng rồi Dương Phóng, người còn không có biết rõ

ràng người bây giờ ở nơi nào sao?”

Trước khi đi, Trình Thiên Dã gọi lại Dương Phóng, mở miệng hỏi.

“Biết rõ, tại Thánh Nguyên Thành!”

Dương Phóng nói ra Bạch Trạch vực một cái địa điểm.

“Thánh Nguyên Thành?”

Trình Thiên Dã khẽ nhíu mày , đạo, “Lại là nơi này, quả nhiên rất lịch!”

“Nam thị bên kia mấy người đâu? Bọn hấn không phải cũng cùng các người phân tán sao?”

Dương Phóng hỏi.

“Bọn hấn có mấy cái bị xuyên đưa đến một chút cỡ nhỏ khu quần cư, có thì bị truyền tống đến Hắc Bàn Thành, tóm lại cùng chúng ta khoảng cách đều rất xa!”

Trình Thiên Dã giải thích, lần nữa nhìn một chút Dương Phóng, vồ vồ bờ vai của hấn, phức tạp nói, “Bạch Trạch vực nguy hiểm lập tức sẽ tới, tiếp xuống, cần phải cẩn thận, nhất định phải sống sót!”

“Ừm, đội trưởng cũng là!”

Dương Phóng gật đầu.

“Cố lên!”

Trình Thiên Dã nói.

“Cố lên!”

Dương Phóng đáp lại.

Sau đó hắn rời đi nơi đây.

“Dương đại phu “

Cao ốc dưới, Phương Đình mặc một thân Bạch sắc áo lông, đâm cái đôn đuôi ngựa, trên mặt bôi má đỏ, hướng về Dương Phóng đi tới.

“Phương Đình.”

Dương Phóng gạt ra mỉm cười, mở miệng chào hỏi.

“Người ở bên kia thế nào?”

Phương Đình mang theo vài phần ân cần nói.

“Cùng Bạch Lạc thành không kém bao nhiêu đâu, ta tìm môn phái, cho bọn hắn dương đại phu, cũng có thể miễn cưỡng sống sót.”

Dương Phóng đáp lại.

“Dạng này a, vậy cũng rất tốt.”

Phương Đình nói, khẽ cắn môi nói, ” người ban đêm còn có việc sao?”

“Có việc, trở về đi ngủ a.”

“Ừm, cũng tốt, vậy lần sau ta mời người ăn cơm đi.”

Phương Đình gạt ra mỉm cười.

“Có thời gian rồi nói sau, gần nhất ta có thể sẽ bề bọn nhiều việc.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt, tốt.”

Phương Đình tiếp tục mỉm cười, có chút miễn cưỡng.

Hai người hướng về bên ngoài đi đến.

Không bao lâu, Dương Phóng vì đó gọi tới xe taxi, mở cửa xe, đem Phương Đình đưa đi vào.

Sau đó Dương Phóng lại đơn độc kêu chiếc xe, trở về trụ sở.

Nam thị.

Vừa mới mở xong hội Nhậm Quân, dài thở phào, đang chuẩn bị cho phía trên viết báo cáo.

Bỗng nhiên chuông điện thoại di động vang lên.

Cầm lấy xem xét, chính là Ma Đô bên kia người phụ trách đánh tới.

“Uy, là ta!”

“Nhâm đội trưởng, thế nào? Lần trước nói sự tình, các người loại bỏ ra sao?”

Đầu bên kia điện thoại vang lên một trận tiếng cười.

“Chúng ta bên này lại xảy ra chuyện.”

Nhậm Quân thanh âm lộ ra dị thường trầm thấp.

“Lại xảy ra chuyện rồi? Chuyện gì?”

Ma Đô bên kia mở miệng hỏi.

“Một vị hư hư thực thực Thiên Thần tổ chức cao thủ, đoàn diệt tại Bạch Trạch vực cảnh sát hình sự quốc tế, hiện tại cảnh sát hình sự quốc tế bên kia chỉ còn lại có Alexander một người còn sống, ngoài ra, người này cũng tiện thể giết chết chúng ta hơn hai mươi người “

Nhậm Quân ngữ khí gian nan.

“Bọn hấn điên rồi?”

Ma Đô bên kia người phụ trách giật mình nói, “Bọn hấn thật muốn cùng quốc gia là địch?”

“Nguyên nhân chủ yếu hơn phân nửa vẫn là cảnh sát hình sự quốc tế bên kia đối bọn hấn triển khai truy nã, trước đây không lâu, cảnh sát hình sự quốc tế tại toàn cầu phạm vi bên trong tuyên bố treo thưởng, muốn tại dị giới ám sát Thiên Thần tổ chức, đây nhất định là một trận trả thù, chỉ là, chúng ta kia hơn hai mươi người cùng cảnh sát hình sự quốc tế đi được quá gần, cho nên, gặp phải tai bay vạ gió.”

Nhậm Quân thanh âm rất đáng chất.

“Hoang đường, những người này làm sao lại không biết sống chết, dám can đảm lẫn vào đến loại chuyện này bên trong!”

Ma Đô bên kia người phụ trách tràn ngập tức giận nói.

“Hiện tại nói cái gì đều vô dụng, người chết không thể phục sinh.”

Nhậm Quân thở dài.

“Lần này xuất thủ người là ai? Đại khái thực lực gì? Đúng, Ma Đô bên này xuất hiện mấy vị kỳ tài, thực lực

cùng tư chất đều rất bất phàm, quốc gia chuẩn bị tập trung ưu thế tài nguyên, trọng điểm vun trồng bọn hắn!”

Ma Đô bên kia đáp lại nói.

“Ta không biết đối phương thực lực gì, ta chỉ biết là Diệt Tà minh một vị siêu phẩm trưởng lão cũng bị đối phương giết chết!”

Nhậm Quân đắng chát đáp lại.

“Siêu siêu phẩm trưởng lão?”

Ma Đô bên kia người phụ trách lập tức lạnh từ đầu đến chân, trong lòng hãi nhiên.

Đám người kia!

Thật là Lam Tinh người?

...

Chương 174 : Quốc tế oanh động!

Hôm sau thật sớm.

Bạch Trạch vực đoàn diệt sự kiện vẫn là không có bị giấu diếm, từ cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ hướng về từng cái quốc gia truyền lại mà đi.

Trong lúc nhất thời tại người xuyên việt trong vòng luân quần trực tiếp dẫn phát xôn xao.

Vô số người cảm thấy giạt mình cùng khó có thể tin.

“Bạch Trạch vực cảnh sát hình sự quốc tế bị đoàn diệt rồi?”

“Ta liền biết không có đơn giản như vậy, cảnh sát hình sự quốc tế trước đây không lâu còn tại trong diễn đàn truy nã bọn hắn, dạng này một cái cường đại tổ chức làm sao lại tùy ý bọn hắn truy nã?”

“Fuck! Fuck! Tổ chức này nội bộ chẳng lẽ có người đã đạt đến siêu phẩm?”

“Diệt Tà minh siêu phẩm trưởng lão cũng bị giết, tổ chức này quá thần bí, ta muốn gia nhập tổ chức này, từ đó về sau, ta là tổ chức này tử trung fan hâm mộ, ai đến đều không ngăn cản được ta!”

“Phản đối Thiên Thần tổ chức, chúng ta Lam Tinh người muốn đoàn kết!”

“Phản đối cảnh sát hình sự quốc tế, Thiên Thần tổ chức tốt!”

Ma Đô khu vực.

Hiện đại hoá trong đại lâu.

Hơn ba mươi tầng cao trong phòng họp.

Một đám Ma Đô tinh anh người xuyên việt, ngay tại nơi này tổ chức hội nghị.

Tất cả mọi người trên mặt tiểu dung, chúc mừng lên đội trưởng của bọn họ.

Trước đây không lâu, quốc gia đánh giá lớn nhất tiềm lực người xuyên việt, bọn hắn 【 Hắc Thủ tổ chức 】 đội trưởng, may mắn bị quốc gia chọn trúng, trở thành một trong số đó.

Từ đó về sau, quốc gia đem tập trung ưu thế tài nguyên, đối bọn hắn đội trưởng tiến hành vun trồng.

Một khi chờ bọn hắn đội trưởng thực lực tăng lên, thân phận của bọn hắn cũng giống vậy sẽ cùng theo nước lên thì thuyền lên.

“Lần này có thể bị quốc gia chọn trúng, loại trừ cá nhân ta tư chất bên ngoài, cũng là các vị phối hợp thật tốt, chính là bởi vì chúng ta đoàn kết, ta mới có thể có hôm nay, các vị yên tâm tâm, một khi chờ ta sau này lần nữa đột phá, nhất định không thể thiếu các vị chỗ tốt.”

Cầm đầu cao lớn thanh niên từ tốn nói.

Hắn thân cao 185 trở lên, mặc đồ Tây, thân thể thẳng.

Bề ngoài nhìn cực kỳ anh tuấn.

Không quản tại dị giới, vẫn là hiện thực, đều thuộc về để cho người ta hai mắt tỏa sáng tồn tại.

“Đội trưởng khách khí, có thể được đến quốc gia ưu thế tài nguyên vun trồng, chắc hẳn không được bao lâu, đội trưởng liền có thể đạt tới cửa phẩm cảnh giới!”

Một vị tinh anh người xuyên việt mỉm cười.

“Không tệ, chúc mừng đội trưởng, chúc mừng đội trưởng!”

“Tại toàn bộ Thiên Long vực bên trong bên trong, có thể bị quốc gia toàn lực vun trồng cũng vền vện ba người mà thôi!”

“Đạt đến cửa phẩm cảnh giới, tại toàn bộ Trung Quốc bên trong cũng coi như được là tuyệt đối cường giả.”

Những người khác nhao nhao cười nói.

Bọn hắn Ma Đô người xuyên việt cực kỳ đông đảo, xuyên qua địa phương cũng cực kỳ to lớn.

Lần này quốc gia cũng là triệt để hạ quyết tâm, muốn bồi dưỡng được mấy vị đỉnh tiêm cao thủ ra.

Có quốc gia tài nguyên đại lượng trút xuống, đội trưởng của bọn họ nhất định sẽ đột nhiên tăng mạnh.

Cao lớn thanh niên nở nụ cười, cũng là lộ ra nồng đậm tự tin.

Lấy tư chất của hắn, chỉ cần có đại lượng tài nguyên chong chất, chưa chắc không thể trong thời gian ngắn tiếp cận Thập phẩm.

Đến lúc đó, cho dù là Thiên Thần tổ chức thì phải làm thế nào đây?

“Diệp Tổng, tin tức mới!”

Bỗng nhiên!

Một vị người xuyên việt từ bên ngoài đi tới, một mặt ngưng trọng, bộ pháp cực nhanh, đi vào vị kia cao lớn thanh niên bên tai, trực tiếp tự thuật.

“Cái gì?”

Cao lớn thanh niên biến sắc, thất thanh nói: “Bọn hấn giết chết siêu phẩm?”

“Đúng vậy, Ma Đô người tổng phụ trách vừa mới truyền tới, ngoài ra, nước ngoài diễn đàn cũng đã truyền khắp.”

Vị kia người xuyên việt phức tạp nói.

Cao lớn thanh niên lập tức thở sâu, cảm thấy não hải oanh minh, chỉ cảm thấy hết thủy vinh hạnh đặc biệt cùng kiêu ngạo, tại dạng này rung động tin tức dưới, trong khoảnh khắc sụp đổ.

Hấn tâm tâm khổ khổ dẫn đầu đội viên, tại dị giới phân đấu, ma luyện, thật vất vả mới có hôm nay.

Nhưng bây giờ tin tức nói cho hấn biết, Thiên Thần tổ chức bên kia trực tiếp xử lý siêu phẩm?

Nói cách khác!

Từ đầu đến cuối, bọn hấn cùng Thiên Thần tổ chức căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc!

“Đám người kia điên rồi?”

Cao lớn thanh niên lớn tiếng giận hô.

Bên trong căn phòng những người khác cũng tất cả đều giật nảy cả mình, khó có thể tin.

“Người nói là Thiên Thần tổ chức bên trong có người đạt đến siêu phẩm?”

Một người không dám xác định.

“Đúng vậy, mà lại tuyệt đối vẫn là siêu phẩm bên trong cường giả, không phải không có khả năng giết chết Hàn Vô Ảnh!”

Vị kia người xuyên việt cười khở nói.

Hàn Vô Ảnh là ai, bọn hắn trước đó đã tìm hiểu qua, tại Diệt Tà minh bên trong tuyệt đối là tiếng tăm lừng lẫy, được vinh dự có lãnh tụ chi tư thanh niên anh tài.

Xoạt!

Đám người một mảnh xôn xao.

Mỗi người đều có loại cảm giác nằm mộng.

Cái này Thiên Thần tổ chức đến cùng có bao nhiêu đáng sợ?

Nước ngoài.

Nơi nào đó tài chính trong cao ốc.

To lớn bàn tròn về sau.

Hội tụ từng vị đến từ bất đồng quốc gia cường giả.

Giờ phút này lắng nghe Alexander tự thuật, mỗi người đều một mặt giật mình, không thể tưởng tượng nổi.

“Đây chính là chúng ta lần này tại Bạch Trạch vực kinh lịch toàn bộ tình huống, các vị, chúng ta đối với Thiên Thần tổ chức ám sát, từ giờ trở đi, chuẩn bị chính thức hủy bỏ.”

Alexander một mặt mỗi mặt, đáng chất nói.

Trước đó bọn hắn sở dĩ dám truy nã đối phương, đơn giản là suy đoán bọn hắn bên kia không có siêu phẩm cao thủ.

Nhưng bây giờ đối phương ngay cả Hàn Vô Ảnh đều cho xử lý, rõ ràng có siêu phẩm tọa trấn.

Tại dị giới, cùng một đám không biết siêu phẩm tổ chức là địch, căn bản không phải cử chỉ sáng suốt.

Càng máu chó chính là!

Hiện tại còn không biết tổ chức này bên trong đến cùng có mấy vị siêu phẩm.

Lại tiếp tục là địch xuống dưới, sẽ chỉ làm mình cũng chết thảm bỏ mạng.

Bàn tròn về sau, mỗi người đều trong nháy mắt trầm mặc xuống dưới, não hải suy tư.

“Alexander cảnh sát, người cũng quá dễ dàng bị đánh sụp!”

Đột nhiên, một vị tóc vàng mắt xanh nam tử, mày nhăn lại, mở miệng nói ra, “Vén vén điểm này liền để người lựa chọn từ bỏ sao? Ta hỏi người, Thiên Thần tổ chức có bao nhiêu người bị truyền tống đến Bạch Trạch vực?”

“Không biết, cho đến bây giờ, ta đối với tổ chức này hiểu rõ là không.”

Alexander lắc đầu nói.

“Hừ!”

Tóc vàng mắt xanh nam tử phát ra hừ lạnh , đạo, “Bọn hấn là bị truyền tống đi qua, bọn hấn tổng bộ khẳng định không tại Bạch Trạch vực, từ một điểm này nhìn, bọn hấn thì tương đương với lực bình không rể, không có bất kỳ cái gì bối cảnh, thực lực của chúng ta mặc dù thấp, nhưng chúng ta thể lực sau lưng cũng không yếu, chúng ta có gia tộc, có môn phái, tựa như giữ nguyên cây Thanh Tùng, khó mà bị rung chuyển!

Đối phương chỉ là giết chết người một chút đồng bạn mà thôi, người liên không gượng dậy nổi sao? Ta chớ dị giới gia tộc 【 Shawn gia tộc 】 đã tại hai ngày trước chính thức đến Bạch Trạch vực, 【 Shawn gia tộc 】 bên trong chừng ba vị siêu phẩm, nếu là liên thủ với Diệt Tà minh, người cảm thấy chúng ta có bao nhiêu phần thắng?”

“Liên thủ với Diệt Tà minh?”

Alexander lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía tóc vàng mắt xanh nam tử , đạo, “Các người thật nguyện ý liên thủ với Diệt Tà minh?”

“Phải!”

Tóc vàng mắt xanh nam tử, ngữ khí bình tĩnh , đạo, “Ở vào dị giới, các thể lực lớn nội bộ đấu đá cùng phân tranh cực kỳ nghiêm trọng, trước mắt duy nhất không có nội bộ mâu thuẫn cũng chỉ có 【 Diệt Tà minh 】 , cho nên đối với phần lớn người mà nói, gia nhập Diệt Tà minh, tuyệt đối là một cái cử chỉ sáng suốt, mặc dù bọn hấn có đôi khi làm việc cực đoan, nhưng chỉ cần chúng ta bảo trì lý trí, chưa chắc không thể lấy hảo hảo còn sống! !”

Bàn tròn sau những người khác cũng nhao nhao gật đầu.

“Không tệ, Diệt Tà minh đối với người xuyên việt mà nói, quả thật không tệ!”

“Bọn hấn mặc dù làm việc cực đoan, nhưng là tối thiểu sẽ không tương hổ giết hại!”

“Diệt Tà minh tại Bạch Trạch vực phân đà, còn có ba vị siêu phẩm, trong đó lấy đoạn Tư Minh Đoàn trưởng lão cầm đầu!”

Alexander giải thích nói:

“Nếu là có thể đạt được Shawn gia tộc trợ giúp, như vậy chúng ta sẽ có sáu vị siêu phẩm, bất quá, ta còn là không đề nghị tiếp tục cùng Thiên Thần tổ chức là địch, bọn hấn quá thần bí, địch ở trong tối, chúng ta ở ngoài chỗ sáng, thua thiệt sẽ chỉ là chúng ta, cho nên, lập tức thu tay lại đi, mặc dù người có thể trốn ở gia tộc hậu phương, thế nhưng là, có đôi khi cho dù là gia tộc cũng che chở không được người!”

Thanh âm hấn thờ dài, quyết định.

Kỵ Sĩ tổ chức người quá cậy vào gia tộc lực lượng, cho rằng mọi thứ để gia tộc ra mặt là được rồi.

Nhưng loại ý nghĩ này quá ngây thơ rồi.

Dị giới có là phương pháp có thể truy tung đến hấn.

Gia tộc của hấn không có khả năng một ngày 24 giờ nhìn xem hấn, chắc chắn sẽ có lạc đàn thời điểm.

Một bên tóc vàng mắt xanh nam tử lần nữa mày nhăn

lại.

Cái này Alexander cũng quá nhất gan.

Là bị triệt để sợ mất mật rồi?

.

.

.

Hai ngày quá khứ.

Tĩnh mạch trên đường núi.

Dương Phóng đang luyện tập thân pháp, trên hai chân trói lại hai cái nặng nề bao cát, tại từng khối trên tảng đá lớn vừa đi vừa về nhảy vọt.

Đã liên tục nhảy hơn hai giờ, y nguyên cảm thấy toàn thân lực lượng mười phần.

Càng máu chốt chính là, nhảy đến trên người bây giờ thể mà ngay cả mồ hôi cũng không chút ra.

Thân thể tổ chất tốt đến dọa người.

Trừ cái đó ra!

Còn có một điểm, để Dương Phóng trong lòng chấn kinh.

Đó chính là hấn thể nội, lôi âm Thần Chủng vậy mà theo tới rồi.

Phải!

Một khi vận chuyển Lôi Âm hô hấp pháp, hắn có thể rõ ràng cảm giác bộ ngực của mình khu vực, tồn tại một cái lồi hình chuông nhỏ, bị thiểm điện bao khóa, tràn ngập khó tả uy áp.

Điểm này đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá hắn từng thử qua vận dụng Thần Chủng, kết quả nhưng không có phản ứng chút nào.

Thật giống như tại thế giới hiện thực tồn tại một loại nào đó áp chế, lại hoặc là nói, thực lực của hắn bây giờ còn xa xa làm không được tại thế giới hiện thực thôi động Thần Chủng tình trạng!

Nhưng không quản như thế nào, Thần Chủng từ dị giới theo tới hiện thực, đều là một kiện cực kỳ đáng sợ sự tình.

Nói không chừng chờ hắn tại dị giới lần nữa lớn mạnh một chút, liền có thể tại thế giới hiện thực cũng thôi động Thần Chủng!

Dương Phóng ngay tại nhảy lên ở giữa, sau lưng hai chiếc xe đạp chạy tới.

Trong đó một cái trung niên đầu trọc nam tử một mặt sợ hãi thán phục, cầm điện thoại ngay tại chụp về phía Dương Phóng, đạo, “Uy, tiểu huynh đệ, dừng lại trò chuyện chút?”

“Không trò chuyện!”

Dương Phóng tiếp tục luyện tập.

“Tiểu huynh đệ, ta quan sát ngươi hơn nửa canh giờ, ngươi nhảy đến hiện tại thế mà cũng không phiền hà sao?”

Đầu trục nam tử tiếp tục hỏi.

Dương Phóng không nói một lời, không để ý đến hắn, tiếp tục nhảy lên.

“Tiểu huynh đệ, tự giới thiệu mình một chút, ta là Phương thị cục thể dục người, người có hứng thú hay không gia nhập chúng ta Phương thị đội bóng đá? Người này đôi chân thực sự quá lợi hại, không đi đá banh, quả thực là lãng phí, tiểu huynh đệ, suy tính một chút đi, lập tức liền sẽ có một trận toàn tỉnh phạm vi tranh tài, người nếu là được quán quân, đây là có thể làm rạng rỡ tổ tông.”

Đầu trục nam tử tiếp tục bá.

Dương Phóng nhướng mày, trực tiếp gia tốc, hướng về một bên chật hẹp đường núi chạy tới.

“Nhanh, mau cùng bên trên hắn!”

Đầu trục nam tử một bên ghi chép, vừa lên tiếng nói.

Hai người cưỡi xe cấp tốc cùng hướng Dương Phóng.

Nhưng Dương Phóng rất nhanh xông vào đến chỗ rừng sâu.

Đầu trục nam tử cùng đồng bạn xe đạp không cách nào cưỡi quá khứ, vội vàng hạ xe đạp, nhanh chóng đuổi theo ra.

Nhưng đuổi theo đuổi theo, Dương Phóng thân ảnh cũng đã hoàn toàn biến mất.

Đầu trục nam tử lập tức một trận nện tay dậm chân.

“Đáng tiếc, tiểu tử này quả thực là cái quái thai, liên tục nhảy lâu như vậy, giống như không chút mệt mỏi qua, nếu là đi đá tiên phong, thì còn đến đâu!”

“Loại người này mấy ngàn vạn bên trong cũng chưa chắc có một cái.”

Bên cạnh nam tử nói.

“Còn tốt ghi lại, đi, lần sau gặp được hắn, nói cái gì cũng phải giữ hắn lại!”

Nam tử trung niên lần nữa nhìn về phía điện thoại.

Đường núi khác một bên.

Dương Phóng cấp tốc thoát ra, trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Cũng may không có bị đuổi kịp.

Đá banh?

Kéo cái gì con bê đâu!

Dương Phóng tiếp xuống không có lại tiếp tục chờ lâu, một đường chạy nhanh, rất mau trở lại về đến trong nhà.

Sau đó hắn thành thành thật thật trong nhà tu luyện lên Lôi Âm hô hấp pháp cùng Kim Thân quyết.

Thời gian vượt qua.

Nhoáng một cái chính là một tuần lễ quá khứ.

Trong lúc đó ngược lại là chưa từng xảy ra bất cứ chuyện gì.

Mỗi ngày chính là ăn cơm, tu luyện, thời gian qua cùng phổ thông Trung Quốc quần chúng không có gì khác biệt.

Duy nhất để Dương Phóng có chút ngoài ý muốn, chính là quốc tế tổ chức diễn đàn bên kia.

Trong mấy ngày nay, bên trong không ngừng có người đem trong diễn đàn Screenshots phát đến trong đám, dẫn phát xôn xao.

Một câu!

Thiên Thần tổ chức tại trên quốc tế đã triệt để dương danh.

Loại trừ tại diễn đàn bên trên bị cao cao đưa đỉnh bên ngoài, còn lại chủ đề bên trong, mười cái cũng có sáu cái đều đang đàm luận Thiên Thần tổ chức.

Thậm chí có người chuyên môn chế thành Anime, bị rất nhiều người đăng lại.

Anime bên trong đem Thiên Thần tổ chức mỗi vị thành viên đều vẽ ra, họa phong Hắc Ám, cực kỳ lãnh khốc, ở nước ngoài đại đại hút một đợt fan hâm mộ.

Điểm này trực tiếp vượt quá Dương Phóng đoán trước.

Mà còn có một việc, để Dương Phóng nhẹ nhàng thở ra!

Đó chính là cảnh sát hình sự quốc tế bên kia truy nã rất cực hủ bỏ.

Đúng thế.

Quần nội tin tức nói, trong diễn đàn đối với Thiên Thần tổ chức ám sát, đã chính thức đình chỉ.

Cảnh sát hình sự quốc tế không nguyện ý sẽ cùng Thiên Thần tổ chức tiếp tục là địch.

Bất quá bọn hắn mặc dù tạm thời nhận sợ, trong diễn đàn hết thầy cái khác đoàn thể lại không chút nào yên tĩnh qua.

Dương Phóng tại quần nội lật xem ghi chép, nhìn sau khi, liền không tiếp tục để ý.

Đại bộ phận đoàn thể căn bản không tại Bạch Trạch vực.

Đã không tại Bạch Trạch vực, lại thế nào kêu gào thì có ích lợi gì?

Hắn rất là không quan trọng, trong phòng tiếp tục tu luyện.

...

Chương 175 : Chính thức lấy lòng, lần nữa xuyên qua!

Sau năm ngày.

Nam thị tài chính cao ốc.

Dương Phóng chờ một đám ” lão nhân ” lần nữa bị kêu lên họp.

Trong suốt pha lê tường đối diện, thì là một gian không lớn gian phòng.

Trong phòng, thành linh đứng vững Nhậm Quân, Thạch Tinh Nghiêm, Từ Khai ba vị người phụ trách.

Phân biệt đối ứng Nam thị, Ma Đô cùng Kinh Sư.

Giờ phút này, bọn hắn hai tay vây quanh, cách đơn mặt trong suốt pha lê tường, hướng về bên trong căn phòng đám người nhìn lại.

Loại này pha lê tường có một cái ưu điểm chính là, bên ngoài tường người có thể nhìn thấy trong tường mặt, mà trong tường mặt người lại không thể nhìn thấy bên ngoài tường.

Cho nên, Dương Phóng bọn người còn toàn vẹn không biết, căn phòng cách vách đang có lục đạo ánh mắt lẳng lẳng nhìn chăm chú lên bọn hắn.

“Đây chính là lần này xuyên qua đến Bạch Trạch vực người sống sót, bên cạnh một hàng kia thì là ngưng lại tại Bạch Lạc thành!”

Nhậm Quân ngón tay chỉ đi, bắt đầu giới thiệu.

Để cho tiện phân chia, lần này chuyên môn để Bạch Lạc thành cùng Bạch Trạch vực người tách ra ngoài.

Cứ như vậy, cũng càng dễ dàng điều tra.

Chỉ gặp Bạch Trạch vực nội người sống sót, cộng lại còn có mười ba cái, trong đó có bảy người đều là cùng bọn hắn thất lạc.

“Bên cạnh người sáu người người cũng điều tra rõ ràng?”

Ma Đô người phụ trách Thạch Tĩnh Nghiêm mở miệng.

“Đúng vậy, điều tra rõ ràng.”

Nhậm Quân gật đầu, thanh âm nặng nề, “Cảnh sát hình sự quốc tế bị diệt thời điểm, những người này đều cùng chúng ta đợi cùng một chỗ, tuyệt không có khả năng ra ngoài!”

“Nói như vậy, có vấn đề là cái khác bảy cái?”

Kinh Sư người phụ trách Từ Khai, híp mắt lại, nhìn về phía Dương Phóng ở bên trong bảy người.

Bảy người này bị truyền tống đến Bạch Trạch vực khu vực khác nhau.

Từ vừa mới bắt đầu liền cùng Nhậm Quân bọn người thất lạc.

“Trong bảy người này hơn phân nửa có Thiên Thần tổ chức thành viên!”

Thạch Tĩnh Nghiêm trầm giọng nói, “Chỉ cần điều tra

nhất định có thể lộ ra chân ngựa.”

“Nói đến dễ dàng, nhưng khó liền khó tại điểm này.”

Nhậm Quân cười khở: “Bạch Trạch vực diện tích bao la, cực kỳ mênh mông, làm như thế nào điều tra? Chúng ta đi tìm bọn hấn? Chỉ sợ đi đến nửa đường, chúng ta liền phải chết thảm!”

Thạch Tĩnh Nghiêm cùng Từ Khai lần nữa nhú mày.

Như thế cái vấn đề!

Bọn hấn nếu là khoảng cách Nhậm Quân gần còn dễ nói.

Nhưng địa phương như thế lớn, làm sao tìm được?

Mà lại Bạch Trạch vực lập tức sẽ loạn.

Tà Đạo tổ chức cùng Thần Võ tông khai chiến, lúc này đi khắp nơi, càng thêm nguy hiểm.

“Nếu không trước cho bọn hấn lấy lòng?”

Từ Khai thử dò xét nói, “Dù sao Thiên Thần tổ chức không phải chỉ một người bị truyền tống đi qua, rất có thể trong bảy người này có hai ba vị thành viên đều là bọn hấn người, cho nên, toàn bộ lấy lòng?”

“Làm sao lấy lòng?”

Thạch Tĩnh Nghiêm nhú mày.

“Còn có thể làm sao lấy lòng? Trực tiếp thiên vị, thế giới hiện thực đem bọn hấn tiền lương đề lên, mặt khác cho bọn hấn thích hợp đặc quyền, còn nữa, đem chúng ta tận lực phong tỏa một chút tin tức, cũng tiết lộ cho bọn

hắn thử một chút, xem bọn hắn có cái gì biểu hiện.”

Từ Khai nói.

“Tiền lương có thể tăng lên, nhưng đặc quyền tuyệt đối không thể lái!”

Nhậm Quân ngữ khí trầm xuống , đạo, “Không thể để cho dị giới ảnh hưởng hiện thực, nếu không có người nếu là tại thế giới hiện thực làm ác, sẽ nhiều loạn hiện thực trật tự!”

“Không tệ, ta đồng ý Nhậm đội trưởng thuyết pháp!”

Thạch Tĩnh Nghiêm nói.

“Vậy liền cho bọn hắn xách tiền lương, mặt khác, đem chúng ta tận lực phong tỏa đến tin tức để lộ ra một chút cho bọn hắn!”

Từ Khai nói.

“Có thể!”

“Không có vấn đề!”

Bên cạnh hai người nhao nhao gật đầu.

Bọn hắn quốc gia nhiều người như vậy xuyên qua, phân tán tại dị giới từng cái khu vực khác nhau, quốc gia nắm giữ tin tức xa không phải bất luận cái gì cá thể tổ chức có thể so sánh.

Chỉ là, có một ít tin tức phá lệ kinh người, bọn hắn một mực tại phong tỏa.

Trước mắt bọn hắn quyết định để lộ ra một bộ phận, thăm dò một chút bảy người này.

Nếu bọn họ bên trong không có Thiên Thần tổ chức thành viên, vậy cũng không có gì, dù sao lại để cho bọn hắn ký hiệp nghị bảo mật chính là.

Nếu quả thật có!

Như vậy đối phương sớm tối lộ ra sơ hở.

Mà lại!

Bắt người tay ngắn, bị bọn hắn dạng này tấp nập nhét chỗ tốt, liền xem như thạch nhân, cũng sẽ động tâm đi.

Sau hai giờ.

Hội nghị kết thúc.

Đám người nhao nhao đứng dậy rời đi.

“Vương Phi, Châu Hiên, Dương Phóng, mấy người các người trước không muốn đi!”

Bỗng nhiên, Nhậm Quân gọi lại mấy người.

Dương Phóng bọn người hồ nghi quay đầu.

“Các người tới đây một chút, có một ít tin tức, ta muốn cùng các người nói một chút, bởi vì các người cùng đại gia phân tán, cho nên những tin tức này một mực chưa kịp cùng các người nói!”

Nhậm Quân mặt mỉm cười, dẫn bảy người, hướng về một chỗ khác gian phòng đi đến.

Gian phòng bên trong, Thạch Tĩnh Nghiêm, Từ Khai nở nụ cười, lạnh lạnh nhìn trước mắt bảy người.

“Giới thiệu một chút, hai vị này theo thứ tự là Ma Đô cùng Kinh Sư người phụ trách, các người xưng hô đội trưởng Thạch, Từ đội trưởng là được rồi.”

Nhậm Quân nói.

“Đội trưởng Thạch “

“Từ đội trưởng “

Mấy người gật đầu.

“Các người tốt, các người tốt!”

Thạch Tĩnh Nghiêm, Từ Khai liên tục mỉm cười, đứng dậy, rất là hòa ái.

“Ngồi đi!”

Nhậm Quân lộ ra mỉm cười, ra hiệu bảy người ngồi xuống, ánh mắt hướng về bọn hắn nhìn lại, cười nói:

“Lần này Thiên Thần tổ chức tại dị giới sở tác sở vi, ta đã báo lên, bất quá, xét thấy Thiên Thần tổ chức hành vi sự tình ra có nguyên nhân, phía trên cũng không chuẩn bị truy cứu, bởi vì nói cho cùng, Thiên Thần tổ chức là chính chúng ta quốc gia tổ chức, không quản lúc nào, bọn hắn đầu tiên là Trung Quốc người, điểm này, không quản tới nơi nào, đều không thể cải biến, không phải sao? Cho nên trừng phạt Thiên Thần tổ chức, loại trừ có thể để cho quốc gia chúng ta tổn thất nhân tài bên ngoài, cũng sẽ không cho chúng ta mang đến chỗ tốt gì, các người cho là thế nào?”

Ánh mắt của hắn tại Dương Phóng bọn người trên thân từng cái đảo qua, tiểu dung ôn hòa.

Trước mắt bảy người lập tức hai mặt nhìn nhau.

Dương Phóng giật mình trong lòng.

Nhậm Quân ánh mắt tựa hồ. Có chút không đúng?

Đây là hoài nghi bọn hắn trong bảy người có Thiên Thần tổ chức thành viên?

“Đúng vậy, Nhậm đội trưởng nói rất đúng!”

“Đúng vậy a đúng a!”

Đám người rất nhanh cười lấy lòng.

Dương Phóng cũng đi theo cười lấy lòng, một bộ mười phần thị tỉnh tiểu dân hình tượng.

Không quản lãnh đạo nói cái gì, đi theo lớn tiếng khen hay tóm lại không sai.

Nhậm Quân tiếp tục mỉm cười, nói: “Kỳ thật một đường đi đến hiện tại, Thiên Thần tổ chức cũng coi là giúp chúng ta không ít đại ân, sợ rằng chúng ta hiện tại tìm không thấy bọn hắn, nhưng ta tin tưởng, sau này hợp tác vẫn sẽ có cơ hội, tốt, nhân thoại cũng không muốn nói nhiều, lần này để các người đến, là có một việc muốn cùng các người nói, chính là liên quan tới dị giới một chút chân tướng!”

“Dị giới chân tướng?”

“Cái gì chân tướng?”

Đám người nhao nhao hồ nghi.

“Cho lúc trước các người nhìn qua quốc tế tổ chức bên kia vẽ địa đồ, kỳ thật tám bản đồ kia, chúng ta từng có cắt giảm, liên quan tới một chút trọng yếu bộ phận bị

chúng ta xóa.”

Nhậm Quân nhẹ giọng mở miệng.

“Xóa?”

“Kia hoàn chỉnh địa đồ là dạng gì?”

Đám người lộ ra kinh ngạc.

Nhậm Quân quay đầu nhìn về phía một bên vách tường, tiện tay mở ra Power Point, lập tức đem trước địa đồ, lần nữa mở ra.

“Các người trước đó nhìn thấy hẳn là tấm bản đồ này đi, kỳ thật có chút tin tức chúng ta làm ẩn tàng, các người chỉ biết là Ma Đô người xuyên qua đến Thiên Long vực, Thiên Long vực tại nước ta người xuyên việt chỗ tứ đại vực bên trong diện tích bao la nhất, nhưng có một chút các người không biết, tại Thiên Long vực bên trong kỳ thật ẩn giấu đi một cái cự đại bí mật, nơi đó có thể thông hướng dị giới chỗ sâu nhất, nghe nói, tại dị giới chỗ sâu nhất, ẩn giấu đi một chỗ thần quốc!”

Nhậm Quân nói.

“Thần quốc?”

“Có thần linh?”

Đám người nhao nhao giật mình.

“Có hay không thần linh, chúng ta cũng không biết, nhưng là Thiên Long vực đúng là tiến vào thần quốc lối vào một trong, thế giới phạm vi bên trong, hết thảy tồn tại bốn phía dạng này cửa vào, loại trừ quốc gia chúng ta Thiên Long vực bên ngoài, mặt khác ba cái phân biệt tại nước Mỹ, gấu nước cùng Vụ Quốc, chỉ là muốn tìm

tới cũng thông qua chỗ kia cửa vào thực sự quá khó khăn, cho tới nay , bên kia vô số thổ dân cũng không có tìm được.”

Nhậm Quân nói.

“Đã đều không có tìm được, vậy các người làm sao xác định là thật?”

Một người trong đó cau mày nói.

“Nói như thế nào đây, không chỉ có chúng ta không tìm được, cái khác ba quốc gia cũng đều không tìm được, bất quá dị giới các thế lực lớn đều cho rằng có, chỉ là còn không có hiển hiện mà thôi, có lẽ muốn tại thời gian chính xác, chính xác địa phương mới có thể xuất hiện, lúc khác, đều sẽ ẩn tàng.”

Nhậm Quân nói.

“Đúng vậy, chúng ta trước mắt nắm giữ tin tức xác thực như thế.”

Ma Đô người phụ trách Thạch Tĩnh Nghiêm, một mặt mỉm cười, nhìn về phía đám người.

Trong lòng mọi người mảnh liệt, khó mà bình tĩnh.

Dị giới phía sau, lại có một chỗ thần quốc?

Thần quốc là dạng gì?

Càng thêm to lớn?

Có phải là thật hay không có thần linh?

“Cùng các người nói cái này tin tức, cũng chỉ là để các người thời khắc bảo trì hi vọng, không quản lúc nào

cũng không thể từ bỏ, có lẽ tất cả mọi người có tiến vào Thiên Long vực một ngày.”

Nhậm Quân mỉm cười.

Đám người nhao nhao gật đầu.

“Đúng rồi, chuyện này nhất định phải giữ bí mật, đối với người mới, đừng đi nói, cũng không cần tương hỗ nghị luận.”

Nhậm Quân mỉm cười, “Còn có một điểm, ta hướng quốc gia xin qua, chuẩn bị đem đại gia tiền lương lần nữa thích hợp đề cao một chút, đề cao mỗi tháng ba vạn, dạng này cũng có thể đại đại bảo hộ cuộc sống của các người! !”

“Đa tạ Nhâm đội trưởng!”

“Nhâm đội trưởng yên tâm, chúng ta không quản lúc nào đều sẽ nghe theo hiệu triệu!”

“Đúng vậy, quá cảm tạ Nhâm đội trưởng!”

Đám người nhao nhao kích động nói.

“Tất cả mọi người quá khách khí, ở vào Bạch Trạch vực nội, mỗi ngày nơm nớp lo sợ, quốc gia hẳn là cho các người một chút đền bù.”

Nhậm Quân mỉm cười.

Sau đó hẳn lại tiếp tục lộ ra lên tin tức khác.

Làng nhà làng nhằng giằng đại khái hơn một giờ, mới khiến cho Dương Phóng bọn người trở về.

Dọc đường.

Dương Phóng mày nhăn lại, lâm vào suy tư.

Một lát sau, hắn lộ ra cười khở.

Nhậm Quân một bộ này, thật đúng là rộng tung lưới!

Đây là nghĩ sớm lầy lòng? Sau đó khắp nơi đằng sau tiếp tục ủy thác mình làm việc?

Bất quá!

Một khi đáp ứng cho bọn hắn làm việc, như vậy thì ngồi vững Nhậm Quân suy đoán.

Cho nên!

Tuyệt không thể đáp ứng a

Phương thức tốt nhất, chính là tại dị giới vĩnh viễn không thấy!

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, chạy về nhà bên trong.

Sau đó hắn rút cuộc không có ra khỏi cửa, một mực tại yên lặng tu luyện.

Chói mắt lại là ba ngày quá khứ.

Loại trừ bày bên trong mỗi ngày truyền đến diễn đàn quốc tế bên trên tin tức bên ngoài, phương diện khác một mực có chút an bình.

Ban đêm.

Dương Phóng ngồi xếp bằng trên giường, lẳng lặng nhìn xem trên điện thoại di động thời gian số lượng.

Đang yên lặng chờ đợi chỉ chốc lát về sau.

Rất cục, quen thuộc thiêu đốt cảm giác lần nữa truyền đến.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

...

Chương 176 : Hắc Ma thiết!

Mỏ bạc chi địa.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, bình phục một chút khí tức về sau, từ trên giường đứng dậy, sau đó yên lặng cảm thụ được thân thể bên trong truyền đến tê dại cảm giác, một lát sau lần nữa mở ra mắt xem xét.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/150 tuổi

Tu vi: Siêu phẩm 【 920/15000 】

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ cửu trọng 【 7800/28000 】 , Cảm Ứng quyết đệ tứ trọng 【 300/3600 】 , Kim Thân quyết đệ tam trọng 【 5600/6000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ tam trọng 【 1000/9000 】

Võ kỹ: Thanh Vân Bộ đệ nhất trọng 【 500/2000 】 , Viêm Bạo chưởng đệ nhất trọng 【 650/2500 】 , Thập tự quyền viên mãn, Bằng Hư lâm không bộ viên mãn, Liệt giang đao đệ tam trọng 【 1200/2400 】 , Phiên Vân Chưởng đệ nhị trọng 【 1150/2400 】 , Âm sát kiếm viên mãn, Thất tình quyết đệ nhị trọng 【 300/1200 】 , Trọng chưởng viên mãn, Lôi Quang bộ đệ tam trọng 【 300/3000 】

Tư chất: Võ học kỳ tài 【 80/150 】

“Siêu phẩm cảnh giới quả nhiên khó luyện, 15 ngày thời gian cũng chỉ là từ trước đó 8 50 điểm kinh nghiệm tăng lên tới hiện tại 920 điểm mà thôi.”

Dương Phóng tự nói.

Dạng này tính, lần sau trở về về sau, còn không bằng trực tiếp tại thế giới hiện thực tu luyện võ kỹ càng tốt hơn.

Lấy mình siêu phẩm tu vi, đi tu luyện đẳng cấp thấp Linh cấp võ kỹ, khẳng định tốc độ càng nhanh.

Cái này giống như là đẳng cấp cao nhân vật đi xoát đẳng cấp thấp phó bản đồng dạng.

Tuyệt đối không có bất kỳ cái gì độ khó.

Sau đó không lâu.

Dương Phóng từ trong ngực lấy ra một trương cổ lão da thú đồ ra, trong mắt tinh quang chớp động.

Nhiều lần trần trọc, thứ này cuối cùng vẫn rơi vào trong tay mình.

Vẫn là may mắn mà có Ngô Tam Giang.

Nếu không phải là Ngô Tam Giang chạy tới đối phó mình, mình lại có thể nào vừa lúc gặp được loại chuyện này.

“Bất quá cái này viên thứ ba Thần Chủng đến cùng ở nơi nào? Chẳng lẽ lúc trước Ô Thần trấn?”

Dương Phóng suy tư.

Đáng tiếc trước đó đạt được Đạo Đồ về sau, hắn không dám ở lâu, nếu không, cũng có thể lợi dụng thể nội cái khác hai viên Thần Chủng cẩn thận cảm thụ một chút.

Bất quá cũng may đằng sau còn có cơ hội.

Đợi đến vượt qua danh tiếng, lại lặng lẽ về Ô Thần trấn đi cẩn thận cảm thụ một chút là được.

Dương Phóng cẩn thận lượn quanh một chút Đạo Đồ về sau, trực tiếp đem nó cực kỳ trịnh trọng thu nhập chiếc nhẫn.

Loại trừ trượng này Đạo Đồ thu hoạch bên ngoài, trong giới chỉ còn trang rỗng rãi sáu rương vàng bạc châu báu.

Cộng lại tối thiểu ba bốn vạn lượng bạc.

Có thể nói một đêm chợt giàu!

Ngay cả chính Dương Phóng cũng không nghĩ tới, đám kia Thanh Long hội gia hỏa thế mà có tiền như vậy.

“Tiếp xuống đến tìm thời gian đem ta cái này thân chiến giáp một lần nữa đúc luyện một chút.”

Dương Phóng mắt thấy trong giới chỉ, lẳng lặng nằm Thiết Ma chiến giáp, thầm nghĩ trong lòng.

Chiến sự đã lên, mình tùy thời có thể sẽ tiếp vào tông môn nhiệm vụ, cho nên chuyện này tuyệt không thể kéo.

Một khi mình bị phái đi tiền tuyến, lại nghĩ bớt thời gian rèn đúc chiến giáp, đã không còn khả năng.

“Ngày mai liền đi thành nội tìm hiểu một chút, nhìn xem có hay không thích hợp vật liệu.”

Dương Phóng trở về giường, tiếp tục khoan chân tu luyện.

Sáng sớm đến.

Thật mỏng sương mù dâng lên.

Thieu đốt một đêm đại hỏa đã toàn bộ dập tắt.

Trước mắt trang tử, rách nát khắp chốn, khắp nơi đều là màu đen than cốc.

Trong không khí truyền đến từng đợt nồng đậm thịt nướng hương khí, làm cho người buồn nôn.

Trang tử bên ngoài.

Thân thể cao lớn, một thân hắc bào Thanh Long hội hội trưởng Tần Thiên Liệt, sắc mặt âm hàn, nghiêng răng nghiêng lợi, khóe mắt làn da không ngừng lay động, lửa giận trong lòng ngực đơn giản không cách nào kiềm chế.

Một đám Thanh Long hội cao thủ đã xông vào tổn hại trang tử, bắt đầu cấp tốc tìm tòi.

Từng cỗ bị đốt cháy khét mớ hồ thi thể bị người không ngừng khiêng ra.

“Hội trưởng, thi thể đã toàn bộ khiêng ra tới, bất quá tất cả thi thể khuôn mặt đều mớ hồ, tạm không biết bên trong có hay không công tử?”

Một vị Thanh Long hội cao thủ chú ý cẩn thận đường.

Ầm!

Vừa dứt lời, Tần Thiên Liệt một chưởng đã đánh ra, không có dấu hiệu nào, tại chỗ đem vị kia Thanh Long hội cao thủ kích thổ huyết bay tứ tung, như là bao cát, hung hăng đập bay ra ngoài.

“Phế vật!”

Tần Thiên Liệt gầm thét.

Cái khác Thanh Long hội cao thủ biến sắc, đồng loạt quỳ rạp xuống đất, không nói một lời.

“Ngô Tam Giang, Lưu báo hai người ở đâu? Liên hệ tới rồi sao?”

Tần Thiên Liệt âm hàn nói.

“Hồi hội trưởng, còn không có.”

Một người nhắm mắt nói.

Ầm!

Tần Thiên Liệt một cước đá ra, lại là một người hung hăng bay ngược mà ra, hướng về nơi xa đập tới.

“Tần hội trưởng, giận dữ thương thân, vẫn là bớt giận cho thỏa đáng!”

Bên cạnh, một kẻ thân thể cao gầy, diện mục trắng nõn lão giả, ánh mắt hẹp dài, nhẹ nhàng ho khan, mở miệng nói ra.

Tần Thiên Liệt sắc mặt âm trầm, chậm rãi quay người nhìn về phía lão giả, đạo, “Tà Đạo tổ chức nhưng có biện pháp phục sinh con ta?”

“Thật có lỗi, lệnh công tử không có đem linh hồn cống hiến ta chủ, ta chủ là không cách nào đem nó phục sinh.”

Cao gầy lão giả nhẹ nhàng lắc đầu, mỉm cười nói, “Bất quá, ta ngược lại thật ra có biện pháp, có thể tra ra cái nào vốn là lệnh công tử thi thể, thuận tiện cũng có thể

tra ra lệnh công tử trước khi chết đều gặp cái gì? Liền nhìn Tần hội trưởng có nguyện ý hay không rồi?”

“Tốt, người lập tức giúp ta tra một chút!”

Tần Thiên Liệt cắn răng nói.

“Tần hội trưởng trước đem tinh huyết bức ra một giọt ra.”

Kia cao gầy lão giả lộ ra mỉm cười.

Tần Thiên Liệt không nói một lời, rút lên bên hông chủ thủ, trực tiếp tại lòng bàn tay vạch một cái.

Phốc phốc!

Tinh hồng huyết thủy phiêu tán rơi rụng, lâm ly mà xuống.

Cao gầy lão giả gạt ra một vòng mỉm cười, đi đến Tần Thiên Liệt phụ cận, nhô ra một con khô gầy ngón tay nhẹ nhàng thấm Tần Thiên Liệt huyết dịch, đem huyết dịch điểm tại mình lòng bàn tay, sau đó hai tay hợp lại, kết xuất một loại thần bí huyền bí thủ ấn.

Oanh!

Một tầng cường đại mà âm trầm khí thế trong nháy mắt từ cao gầy thân thể của ông lão bên trong tản ra, trùng trùng điệp điệp, khiến cho bốn phương tám hướng nhiệt độ đều đang nhanh chóng giảm xuống, âm phong gào thét, ô ô rung động.

Tiếp lấy lão giả trong lòng bàn tay sáng lên xanh mơn mơn quang mang, hai tay của hắn một phần.

Xoát!

Tại hần nơi lòng bàn tay giọt kia tinh hồng huyết thủy, lập tức bay ra, hướng về trước mắt một loạt mơ hồ thi thể phóng đi, trực tiếp rơi vào nhất bên phải một bộ thảm không nữ nhìn trên thi thể.

Tần Thiên Liệt nheo mắt, sau đó hoả tốc vọt tới cổ kia bị đốt cháy khét mơ hồ trước thi thể, trên người Tần Chính tìm tòi.

Một lát sau sắc mặt càng thêm âm trầm.

Đạo Đồ quả nhiên không thấy.

“Tần hội trưởng, tạm thời nhường một chút, lão hủ muốn tiếp tục thi triển bí thuật.”

Cao gầy lão giả cất bước đi tới, nhẹ nhàng ho khan, lộ ra mỉm cười.

Tần Thiên Liệt không nói một lời, trực tiếp đứng ở một bên.

Chỉ gặp cao gầy lão giả cúi xuống thân đến, năm ngón tay một phát bắt được Tần Chính mơ hồ gương mặt, đột nhiên một hao, đem Tần Chính đầu hao lên, sau đó một căn khác ngón tay trực tiếp đâm vào Tần Chính sọ đỉnh bách hội, phốc một tiếng, ở bên trong cấp tốc quấy.

Không bao lâu, trực tiếp từ bên trong nhiếp ra một giọt sâm chất lỏng màu trắng ra, tràn ngập khó tả hôi thối.

Lão giả trên mặt gạt ra mỉm cười, đạo, “Tần hội trưởng, người đem vật này nuốt vào!”

Sưu!

Hần cong ngón búng ra, sâm chất lỏng màu trắng bay

thẳng hướng Tàn Thiên Liệt.

Tàn Thiên Liệt sắc mặt âm trầm, trực tiếp hé miệng, một ngụm nuốt vào, sau đó nhắm hai mắt lại, cảm thụ.

Oanh!

Trong đầu, hình tượng mãnh liệt, sương trắng chập trùng.

Mơ mơ hồ hồ ở giữa, xuất hiện một bộ cao lớn mông lung bóng đen ra.

Một thân dữ tợn giáp trụ, diện mục mông lung, cầm trong tay một thanh kim sắc trường kiếm, chợt lóe lên.

Xoát!

Tàn Thiên Liệt ánh mắt mở ra, thanh âm khàn giọng, đồng tử sâm đỏ.

“Là hấn!”

Nam Sơn Thành bên trong.

Dòng người lộ ra thưa thớt rất nhiều, có một loại điều hiu không khí.

Một chỗ khá lớn nam bắc giường chung tử bên trong.

“Khách quan muốn tìm một chút so minh thiết còn cứng rắn kim loại?”

Chưởng quỹ ngẩng đầu lên, nhìn về phía Dương Phóng.

“Đúng vậy, không biết chưởng quỹ bên này nhưng có?”

Dương Phóng hỏi.

“Cái này. Nếu là tại nửa năm trước đúng là có một khối lớn, bất quá đáng tiếc, sớm đã bị người mua đi, thứ này từ trước đến nay hiếm thấy, mỗi lần xuất hiện, trên cơ bản đều sẽ bị người điên đoạt, khách quan xem như tới chậm.”

Chưởng quỹ lắc đầu.

“Cái kia không biết đều có nào kim loại lại so với minh thiết muốn cứng rắn?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

Bỗng nhiên hắn từ trong ngực lấy ra một khối hai lượng bạc, đưa cho chưởng quỹ.

Chưởng quỹ mỉm cười, cũng không cự tuyệt, nói: “Nói thật ra, so minh thiết còn cứng đến nỗi trên cơ bản đã không nhiều lắm, đối với phần lớn người mà nói, minh thiết chính là mạnh nhất kim loại, ta biết chỉ có hai loại, một loại gọi là âm dương huyền thiết, một loại gọi là Hắc Ma thiết,

Hai loại chất liệu đều rất đặc thù, âm dương huyền thiết thích hợp nhất đúc kiếm, một khi đúc thành, chân khí rót vào, kiếm trong cơ thể đã có âm hàn chi lực, lại có lửa nóng chi lực, có thể trống rỗng tăng cường ba phần uy lực,

Mà Hắc Ma thiết thì là không có loại ưu thế này, Hắc Ma thiết chỉ là đơn thuần địa cứng rắn, vòng độ cứng so âm dương huyền thiết còn thịnh ba phần, bình thường tiệm sắt căn bản rèn đúc không được, chỉ có một ít đặc biệt lớn thể lực mới có thực lực rèn đúc vật này!”

“Hắc Ma thiết “

Dương Phóng sắc mặt khẽ nhúc nhích , đạo, “Nửa năm trước, quý cửa hàng bên trong là cái nào một khối?”

“Chính là Hắc Ma thiết, chừng hơn ba trăm cân, bị Thần Võ tông Vân Ưng viện thiếu viện chủ Trần Thừa Phong mua đi, bất quá hắc khăng định không dùng đến như thế lớn, người nếu là cảm thấy hứng thú, có thể đi tìm hắc hỏi một chút!”

Chưởng quỹ mỉm cười.

“Tốt, đa tạ.”

Dương Phóng gật đầu, rời đi nơi đây.

Chưởng quỹ lấy ra trong tay bạc vụn, lần nữa quan sát, lộ ra từng tia từng tia mỉm cười.

Hai lượng bạc, tối thiểu bù đắp được hắc nửa tháng tiền công.

Tiền này kiếm cũng quá mức dễ dàng!

Nơi xa.

Dương Phóng nhíu mày, trong lòng suy tư.

Vân Ưng viện.

Đây cũng không phải là cái gì tốt ở chung chi địa.

Hắc đến nay nhớ kỹ trước đó mình đi báo cáo Ngô Tam Giang lúc, loại trừ Kim Cương viện làm khó mình, còn lại chính là Vân Ưng viện cùng Thanh Thành viện.

Cho nên!

Trong lòng của hắc thở dài, đành phải tạm thời từ bỏ.

Cùng lắm thì nhiều chuyển vài chỗ nhìn xem chính là.

Sau đó, Dương Phóng đem Nam Sơn Thành các lớn cửa hàng chạy một lượt.

Mặc dù gặp một khối âm dương huyền thiết, đáng tiếc quá ít, chỉ có ba mươi cân bộ dáng.

Xa xa không thỏa mãn được nhu cầu của hắn.

Đang lúc hoàng hôn.

Nam Sơn Thành bên trong lần nữa tao loạn.

“Tránh ra tránh ra!”

“Tù gia dám can đảm chứa chấp Tà Đạo tổ chức người, tội lỗi đáng chém, hôm nay diệt môn!”

“Đại nhân oan uổng, chúng ta không có chứa chấp, chúng ta đều là người tốt.”

Phốc phốc!

A!

Máu tươi vẩy ra.

Nơi xa truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Nhóm lớn Võ sư xông vào một hộ trong sân rộng, triển khai đồ sát cùng thanh tủy.

Bốn phương tám hướng vốn cũng không nhiều người bày, tất cả đều đang sợ hãi chạy trốn, từng cái cấp tốc thu quán đi đường, chỉ sợ tao ngộ khó khăn trắc trở.

Dương Phóng mày nhăn lại, thân thể hướng một bên tránh né, kém chút bị bầy người đụng trúng.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa một mảnh lộn xộn, bộc phát ra chiến đấu, phanh phanh rung động, ngay cả vách tường đều bị người đánh nát.

Từ gia Võ sư hiển nhiên không cam lòng chờ chết, một tổ ong xông ra, trực tiếp cùng Thần Võ tông nanh vuốt đại chiến đến.

Bất quá theo một vị Thần Võ tông Thập phẩm cao thủ xuất thủ, rất nhanh Từ gia gia chủ liền bị cầm xuống.

“Các người Kim Cương viện là vu oan hãm hại, sẽ đến báo ứng!”

Từ gia gia chủ sắc mặt thống khổ, mở miệng gầm thét.

“Báo ứng? Trò cười, các người cấu kết Tà Đạo tổ chức phía trước, còn dám nói chúng ta sẽ đến báo ứng, nào có loại này đạo lý?”

Cầm đầu Thần Võ tông Thập phẩm cao thủ, trên mặt lộ ra thâm nhiên chi sắc.

Ầm!

Hắn một chưởng rơi vào Từ gia gia chủ cái trán, khí kình bộc phát, như là đập dưa hấu, tại chỗ đem nó đánh chết.

“Cha!”

“Lão gia!”

Những người còn lại một mảnh kêu khóc.

“Tất cả đều giết!”

Cầm đầu Thần Võ tông Thập phẩm cao thủ lạnh giọng phát tay.

“Rõ!”

Phốc phốc phốc!

A!

Trên đường phố lập tức phát sinh đáng sợ đồ sát.

Dương Phóng không nói một lời, nhìn thoáng qua về sau, trực tiếp quay người rời đi.

Vị kia Thần Võ tông Thập phẩm cao thủ, bỗng nhiên ngừng đầu, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên kia nhìn lại, trong mắt lãnh quang lóe lên, nghiêm nghị quát, “Dừng lại!”

Sưu!

Thân thể của hắn vọt người nhảy lên, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này cấp tốc vọt tới, năm cái ngón tay như thiểm điện thẳng bắt Dương Phóng sau vai.

Ầm!

Dương Phóng trường kiếm nhất chuyển, nhìn cũng không nhìn, tính cả vỏ kiếm trực tiếp đâm vào vị kia Thần Võ tông cao thủ trong lòng bàn tay, lực lượng kinh khủng làm cho đối phương biến sắc, phát ra kêu rên, thân thể lúc này bay ngược mà ra, lập tức rơi vào hơn mười mét bên ngoài, từ từ rút lui, cánh tay nhói nhói.

Những người khác tất cả đều giật nảy cả mình, nhao

nhao xông ra, nhanh chóng đỡ hướng vị kia Thập phẩm cao thủ.

“Người là ai? Dám can đảm đối địch với Thần Võ tông?”

Vị kia Thập phẩm cao thủ kinh sợ hét lớn, che lấy cánh tay phải, nhìn về phía Dương Phóng.

“Ta lúc nào cùng Thần Võ tông là địch? Ta chỉ là đi ngang qua mà thôi, chẳng lẽ cũng phạm pháp?”

Dương Phóng chậm rãi quay đầu, lạnh giọng nói.

“Làm càn, không có quỷ nói người vì sao muốn chạy? Ta nhìn người cũng là Tà Đạo tổ chức người!”

Vị kia Thập phẩm cao thủ phần nộ quát.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp quay người rời đi.

Vị kia Thập phẩm cao thủ lập tức sắc mặt tái xanh, cánh tay co rút, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng thân ảnh.

Đáng chết!

Dám không nhìn mình!

“Sư huynh, muốn hay không báo cáo tông môn?”

Bên cạnh một người thấp giọng nói.

“Đi!”

Vị kia Thập phẩm cao thủ khoanh tay cánh tay, oán hận rời đi.

Trở về về sau.

Dương Phóng suy đi nghĩ lại, vẫn là quyết định lần nữa đi Hắc Bàn Thành nhìn xem.

Hắc Bàn Thành bên trong có Bạch Trạch vực lớn nhất chợ đen cùng đấu giá hội, nơi đó cơ hội khẳng định càng nhiều.

Kỳ thật lui một bước nói, hắn còn có một lựa chọn.

Đó chính là trở về tông môn, ủy thác Tống Thục Mai, để Tống Thục Mai giúp mình đi Vân Ưng viện hỏi một chút.

Chỉ là như vậy vừa đến, Dương Phóng rất dễ dàng liền sẽ bị hắn sư tôn cho thuận đường an bài bên trên những nhiệm vụ khác.

Hiện tại hắn bị điều tới trông coi mỏ bạc, hắn sư tôn nhất thời bán hội còn muốn không nổi có hắn như thế số một đệ tử, nhưng hắn một khi dám ở Tống Kim Luân trước mặt đi dạo, kia Tống Kim Luân khẳng định sẽ thuận thế an bài hắn.

Dù sao, trước mắt chính vào lúc dùng người.

Dương Phóng nhìn phía xa trời chiều rơi xuống, hạ quyết tâm, lúc này lần nữa khởi hành.

Rất trước đó, trên mặt sông cũng không bình tĩnh.

Từng chiếc từng chiếc thuyền lớn tại vừa đi vừa về tuần cươp, một phương diện tại tìm kiếm một chút cố ý đi đường người, một phương diện cũng tại phòng bị một chút ngư nhân mai phục.

Những ngư nhân kia mặc dù trong thời gian ngắn rời đi Nam Sơn Thành, nhưng có trời mới biết bọn chúng có

thể hay không từ đáy nước lần nữa chui vào tới.

Trước đó bị bọn chúng chiếm cứ hai nơi thành trì, chính là tại không có chút nào phòng bị tình huống dưới bị bọn chúng cầm xuống.

Hiện tại Nam Sơn Thành tự nhiên không có khả năng lại ăn đồng dạng thua thiệt.

Ô bồng thuyền bên trong.

Dương Phóng lẳng lặng ngồi xếp bằng, thuận dòng mà xuống.

.

.

.

Ba ngày sau.

Hắc Bàn Thành bên trong, vẫn như cũ phồn hoa dị thường.

Tựa hồ phía ngoài hỗn loạn không ảnh hưởng tới nơi này đồng dạng.

Các loại mua bán, cửa hàng san sát, nhân số đông đảo, từng đợt tiếng gào không ngừng vang lên.

“Bánh nướng!”

“Lư đã cồn!”

Trên đường phố lui tới đám người, đa số đều là một mặt tươi nhàn, nhàn nhã tự đắc, nhìn không ra bất luận cái gì vẻ bối rối, thậm chí phần lớn người đều là Võ sư, mỗi

người đều có không tầm thường vũ lực.

Trương nhớ tiệp sắt.

Chiếm diện tích to lớn, ước chừng hơn ba trăm mét vuông.

Nện vững chắc mặt đất, lộn xộn chồng chất các loại khoáng thạch, cùng lui tới đến đây mua sắm binh khí đám người, khiến cho nơi đây tại toàn bộ Hắc Bàn Thành bên trong đều náo nhiệt dị thường.

“Thế nào, khối này Hắc Ma thiết còn hài lòng?”

Thân thể cao lớn, một thân bắp thịt Trương Thiên Lâm, nở nụ cười, đặc ý nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng ánh mắt sợ hãi thán phục, trên mặt đất to lớn quặng sắt bên trên nhìn lại, trường kiếm nhẹ nhàng đập vào trên đó, keng keng rung động.

Tối thiểu bốn năm trăm cân tả hữu!

“Bao nhiêu tiền?”

“Một ngum giá, năm ngàn lượng bạc, không trả giá!”

Trương Thiên Lâm mỉm cười.

Vật này từ lúc đi đến bọn hắn cửa hàng về sau, còn không có bất luận kẻ nào có thể luyện chế.

Đến một lần quá nặng nề, thứ hai đặt ở trong lửa đốt đi bảy ngày bảy đêm, vật này đều toàn vẹn không thay đổi.

Muốn hòa tan vật này, thực sự quá khó khăn.

Cùng đặt ở cửa hàng bên trong làm cái bài trí, không

bằng trực tiếp bán xong việc.

“Đắt như thế?”

Dương Phóng nhú mày.

“Không quý huynh đệ, rơi vào hữu dụng tay của người bên trong, vật này, có thể xưng vô giá!”

Trương Thiên Lâm vỗ Dương Phóng bả vai, nở nụ cười.

“Nói thì nói như thế, có thể nghĩ muốn hòa tan vật này, không dễ dàng đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cái này. Ha ha, liền nhìn ngài bản sự.”

Trương Thiên Lâm cười ngượng ngùng.

...

Chương 177 : Đúc lại chiến giáp!

Trương Thiên Lâm một đôi ánh mắt vừa đi vừa về chuyển động, trên người Dương Phóng nhìn lại, tựa hồ sợ Dương Phóng không mua, cuối cùng cắn răng nói, “Kỳ thật muốn hòa tan vật này, cũng không phải không có cách nào, chỉ cần người nguyện ý muốn, ta ngược lại thật ra có thể đem biện pháp nói cho người!”

Hòa tan vật này giá quá lớn.

Rất nhiều người ngược lại là đến hỏi thăm qua vật này, chỉ là vừa nghe đến hòa tan vật này cần thiết vật liệu, liền nhao nhao từ bỏ.

Bởi vì hòa tan vật này vật liệu, tại phương diện giá tiền chính là một cái giá trên trời.

Tối thiểu nếu lại nện năm sáu ngàn lượng bạc mới có thể mua được.

Kể từ đó, còn không bằng trực tiếp đi phòng đấu giá đấu giá một thanh bội kiếm tới thống khoái.

“Ồ? Biện pháp gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Người nhất định phải rồi?”

Trương Thiên Lâm hỏi thăm.

“Muốn.”

“Tốt!”

Trương Thiên Lâm đại hỉ, nói nhỏ, “Kỳ thật tại rèn đúc vật này thời điểm, chỉ cần tại trong lửa gia nhập thích hợp thiên hỏa dịch cùng Thiên lôi thảo, liền có thể gia tốc vật này hòa tan.”

“Thiên hỏa dịch, Thiên lôi thảo?”

Dương Phóng tự nói, lập tức hỏi thăm, “Chỗ nào có thể mua được?”

“Bình thường trên chợ đen hẳn là đều có.”

Trương Thiên Lâm cười ngược ngùng.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, đem sau lưng bao khóa lấy ra, trực tiếp từ bên trong cầm năm ngàn lượng bạc ra.

Tới thời điểm vì phòng ngừa bị người nhận ra Càn Khôn Giới chỉ, cho nên hẳn trực tiếp đem bạc chứa vào bao khóa mang tới.

Hết thấy trang hơn sáu ngàn hai, giờ phút này trực tiếp lấy năm ngàn lượng ra.

Trương Thiên Lâm sắc mặt đại hỉ.

“Khách quan, cần ta giúp người đem vật này đưa về sao?”

“Không cần, chính ta chuyển là được rồi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Vậy ngài cẩn thận!”

Trương Thiên Lâm vẻ mặt tươi cười.

Sau đó, Dương Phóng ôm lấy vật này, hướng về bên ngoài đi đến, âm thầm suy tư.

Vật này to lớn như thế, không chỉ có rèn đúc chiến giáp dư xài, thậm chí còn có thể lại đem Kim Xà kiếm cũng cho đúc lại một chút.

Kể từ đó, sau này liền có thể quang minh chính đại sử xuất Kim Xà kiếm.

Trở lại khách sạn về sau, Dương Phóng trực tiếp đem vật này thu nhập chiếc nhẫn.

Sau đó hắn mang theo bạc, tiếp tục tại Hắc Bàn Thành bên trong đi dạo.

Trương Thiên Lâm nói không sai, thiên hỏa dịch cùng Thiên lôi thảo, quả thật có thể mua được.

Chỉ bất quá phương diện giá tiền, thật là để Dương Phóng giật mình.

Hai dạng đồ vật lần nữa bỏ ra hắn 5100 lượng bạc.

Cái này khiến hắn không còn gì để nói.

Hắn rất cuộc minh bạch vì sao khối này Hắc Ma thiết một mực không ai muốn.

Có rèn đúc vật này tiền, hoàn toàn có thể trên đấu giá hội tùy ý mua một thanh tốt nhất bộ kiếm.

Sau đó, Dương Phóng lại tại Hắc Bàn Thành đất liền tục mua đến Lôi Âm hô hấp pháp, Kim Thân quyết cùng Cảm Ứng quyết cần có được liệu, hết thầy bỏ ra hơn ba vạn hai.

Trước đó tới tay bạc, lần nữa cấp tốc khô kiệt.

Bất quá!

Cái này hơn ba vạn hai tiêu xài, tối thiểu trong thời gian ngắn không cần lại vì được liệu mà phát sàu.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Dương Phóng liền không còn ở lâu, lập tức đường về.

.
. .
.

Không đáng chú ý tiểu trấn bên trong.

Mấy trăm người đội ngũ từ đằng xa đi tới, từng cái thân thể cao lớn, mặc khảm cứu.

Đều không ngoại lệ, bọn hắn tất cả đều có thống nhất phương tây gương mặt, tóc vàng mắt xanh, mũi rất cao, mỗi người trên thân đều mang theo bội kiếm, mặc trên người một tầng xinh đẹp Bạch sắc nhuyễn giáp.

Nhìn một cái, cơ hồ mỗi người đều rất tuấn lãng.

“Ngô trưởng lão, để ta giới thiệu một chút, vị này chính là 【 Shawn gia tộc 】 tộc trưởng, Taylor Shawn, chính là một vị thành danh đã lâu siêu phẩm cao nhân!”

Alexander một mặt mỉm cười, trịnh trọng hướng trước mắt Diệt Tà minh phân đà đà chủ Ngô Minh, giới thiệu vừa mới chạy tới 【 Shawn gia tộc 】 tộc trưởng.

Chỉ gặp 【 Shawn gia tộc 】 tộc trưởng, là vị thân thể rất

cao lão nhân.

Chùng một mét chín tả hữu, mặc trên người một bộ trường bào màu đen, giữ lại thật dài sợi râu, ăn mặc cẩn thận tỉ mỉ, ánh mắt thâm thúy, khung xương rộng lớn.

Hắn hướng về trước mắt Ngô Dụng nhẹ nhàng gật đầu.

“Nghe qua Ngô trưởng lão đại danh, hôm nay nhìn thấy, rất may rất may!”

“Shawn tộc trưởng quá khách khí, Diệt Tà minh hoan nghênh hết thảy có chí chi sĩ tham gia!”

Ngô Minh nở nụ cười, mở miệng nói ra.

“Ngô trưởng lão, bên trái vị này là 【 Shawn gia tộc 】 Chấp pháp trưởng lão, Passion · Shawn, bên phải chính là 【 Shawn gia tộc 】 truyền công trưởng lão, Blue Shawn, đều không ngoại lệ, hai người đều là siêu phẩm cao thủ!”

Alexander tiếp tục cười nói.

Hai vị thân thể cao lớn Shawn gia tộc cao thủ, đều là song thủ hoàn hảo, hướng Ngô Minh trình trọng thi lễ.

“Gặp qua Ngô trưởng lão!”

“Hai vị mau mau xin đứng lên!”

Ngô Minh vẻ mặt tươi cười.

“Đúng rồi, vị này là 【 Shawn gia tộc 】 truyền nhân duy nhất, tên là Bleyer, Shawn gia tộc nữ tính khá nhiều, chỉ có hắn một vị người thừa kế, năm nay vừa tới 21 tuổi, đã là bát phẩm sơ kỳ cao thủ!”

Alexander cười nói.

Bleyer lộ ra tiểu dung, lúc này tiến lên chào.

“Gặp qua Ngô trưởng lão!”

“Ừm, anh hùng xuất thiếu niên!”

Ngô Minh rất là hài lòng.

“Các vị, không nên ở chỗ này đứng, còn xin vào nhà một lần đi!”

Bên cạnh Lục trưởng lão mở miệng cười nói.

Có dạng này một cỗ sinh lực quân gia nhập, bọn hắn rất nhiều hành động đều có thể tiếp tục mở giương.

Cách đó không xa.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên ba người, âm thầm quan sát, mày nhẩn lại.

“Bleyer, lại là hắn!”

Nhậm Quân nói nhỏ: “Nước Mỹ 【 Kỳ Sĩ tổ chức 】 người thành lập, tại nước Mỹ dân gian đoàn thể bên trong, thanh danh hiển hách, hưởng dự cực cao, hắn thế mà dẫn đầu gia tộc đến đây!”

“Nghe nói bọn hắn là chạy nạn tới, trước đó bọn hắn một mực tại Thiên Lam vực, tựa hồ ở bên kia đắc tội một chút kẻ địch cực kỳ đáng sợ, lúc này mới không thể không nâng nhà chạy nạn!”

Trình Thiên Dã sắc mặt rất là ngưng trọng.

“Nếu chỉ là đơn thuần địa chạy nạn cũng chẳng có gì,

đáng sợ liền sợ.”

Nhậm Quân mặt lộ vẻ lo lắng, “Cái này Bleyer là cái cực đoan phần tử, tại diễn đàn quốc tế bên trong một mục chủ trương đối phó Thiên Thần tổ chức, lần này bọn hắn nâng nhà gia nhập Diệt Tà minh, chỉ sợ sẽ không yên tĩnh xuống dưới!”

“Đối phó Thiên Thần tổ chức?”

Trình Thiên Dã lấy làm kinh hãi.

“Đúng thế.”

Nhậm Quân gật đầu.

Hắn cấp bậc cao hơn Trình Thiên Dã, hiểu rõ cũng so Trình Thiên Dã càng nhiều hơn một chút.

Nhất là nước ngoài một chút nổi danh đoàn thể, hắn trên cơ bản đều từng kỹ càng hiểu qua.

Kỵ Sĩ tổ chức, chính là nước Mỹ dân gian mạnh nhất tổ chức!

Trong đó thành viên tại dị giới thân phận từng cái cũng rất cao, yếu nhất đều là một chút nam tước truyền nhân.

Càng máu chốt chính là, thành viên của cái tổ chức này tâm tư ác độc, cực kỳ tàn nhẫn, tại dị giới chế tạo qua rất nhiều đáng sợ huyết án.

Mà bọn hắn không chỉ có không lấy lấy làm hổ thẹn, ngược lại cho là vinh.

Mỗi chế tạo một chút huyết án, đều sẽ cảm tới thế giới hiện thực trắng trợn tuyên dương.

Tại diễn đàn quốc tế bên trong quả thực hấp dẫn không ít fan hâm mộ.

“Đội trưởng, vậy chúng ta làm sao bây giờ? Còn muốn tiếp tục ở lại sao?”

Trần Thi Nghiên hỏi thăm.

Gần nhất trong khoảng thời gian này, bọn hắn không đường có thể đi, một mực tại đi theo Diệt Tà mình rút lui.

Nhờ vào Trần Thi Nghiên xuất chúng tư sắc, trước đó Diệt Tà mình trẻ tuổi nhất đại đối bọn hắn bài xích ngược lại là giảm bớt không ít.

Nhất là có mấy vị thanh niên cốt cán, hiện tại càng là truy cầu lên Trần Thi Nghiên.

Cái này khiến Trần Thi Nghiên cảm thấy đau đầu.

Nhậm Quân trong lòng suy tư, một lát sau cắn răng nói, “Ngày mai liền đi, không thể ở lâu!”

“Tốt!”

Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên đều là gật đầu.

Mỏ bạc bên trong.

Lửa cháy bùng bùng đốt cháy.

Dương Phóng vừa về đến liền bắt đầu động thủ.

To lớn Hắc Ma thiết tại hoả lò bên trong cháy hừng hực, mang theo đáng sợ nhiệt độ cao.

Mỏ bạc chi địa có là hoả lò.

Bởi vì móc ra khoáng thạch, đều muốn trước trải qua bọn hấn Ngân quặng mỏ tinh luyện về sau, mới có thể đưa hướng tông môn, cho nên đương nhiên sẽ không thiếu khuyết hoá lò loại hình.

Mà giờ khắc này Dương Phóng trực tiếp đẩy ra đám người, một mình ở bên trong lợi dụng lên hoá lò.

Tại gia nhập thiên hỏa dịch cùng Thiên lôi thảo về sau, toàn bộ hoá lò nội bộ nhiệt độ rõ ràng trở nên cao hơn.

Ngay cả hỏa diễm đều biến thành một loại màu xanh đậm trạch, tĩnh mịch quý dị, nhiều hơn một loại khí tức thần bí.

Nguyên bản không nhúc nhích Hắc Ma thiết, tại ngọn lửa màu xanh đốt cháy bữa sau lúc lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc đỏ lên, tiếp lấy bắt đầu chậm rãi hòa tan.

Mặt ngoài một chút tạp chất nhao nhao bong ra từng mảng, hóa thành nước, bốc lên khói xanh.

Lại đợi hơn nửa canh giờ về sau.

Dương Phóng rốt cục huy động to lớn kìm sắt, đem khối kia nung đỏ sau Hắc Ma thiết kẹp ra.

Sau đó huy động nặng nề sắt cưa, trực tiếp chia cắt.

Qua đi tới hồi lâu.

Một khối to lớn Hắc Ma thiết mới bị hấn chia cắt vì rỗng rã tám khối.

Sau đó, hấn dùng kìm sắt kẹp lấy một khối nhỏ, luân động thiết chùy, bắt đầu rèn đúc.

Đại thành rèn sắt thuật lần nữa phát huy có tác dụng.

Toàn bộ khu mỏ quặng bên trong đều đang vang vọng lấy keng keng keng chói tai thanh âm.

Trong tay Hắc Ma thiết ngay tại chậm rãi hướng về Dương Phóng nhu cầu phương hướng cải biến.

Ngoại giới.

Thần Võ tông cùng Tà Đạo tổ chức chiến đấu hùng hực khí thế, dị thường thảm liệt.

Mấy ngày ngắn ngủi quá khứ, Thần Võ tông chỗ tổ chức cao thủ liền cùng Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân phát sinh đếm lên va chạm.

Tiền tuyến khu vực, tử thương thảm trọng, song phương máu chảy thành sông, thi thể đang nằm, có thể xưng vô cùng thê thảm.

Bát phẩm, cửu phẩm tựa như rơm rạ đồng dạng bị thu gặt.

Cho dù Thập phẩm cao thủ cũng khó có thể bảo toàn tự thân.

Thậm chí khai chiến đến nay, ngay cả siêu phẩm cường giả cũng vẫn lạc ba vị.

Từng cái tin tức không ngừng bị người lan truyền ra ngoài, tại các đại thành trì cùng khu quần cư dẫn phát cự đại mà chấn.

Trên thực tế, nếu là chỉ có ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức, Thần Võ tông cũng vẫn có thể ứng phó.

Thế nhưng là khai chiến đến nay, Tà Đạo tổ chức bên

kia lại liên tiếp toát ra mấy cái đáng sợ đoàn thể thần bí, tựa như là thích khách, chuyên môn ám sát Thần Võ tông Thập phẩm cùng Thập phẩm trở lên cao thủ.

Cái này khiến Thần Võ tông bên này trực tiếp sa vào đến phiền toái cực lớn bên trong.

Nhất là những này đoàn thể thần bí, xuất quỷ nhập thần, am hiểu liêm tức, quả nhiên là khó lòng phòng bị.

Mà tại liên tục tổn thất hơn mười vị cao thủ về sau, những này đoàn thể thần bí lai lịch mới rốt cực bị người tra xét ra.

Theo thứ tự là Lạc Tuyết sơn trang, Bất Dạ lâu, Tầm Dương kiếm phái cùng Thất đại tinh thần.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều không phải Bạch Trạch vực bản thổ thế lực, mà là từ cái khác đại vực chạy tới.

Bọn hấn thủ đoạn âm tàn, tại liêm tức cùng ẩn thân phương diện tất cả đều cực kỳ độc đáo.

Lại thêm bây giờ còn có Thanh Long hội, Diệt Tà minh dạng này như chuột đồng dạng thế lực ở sau lưng khuấy rối, cái này khiến cho Thần Võ tông trực tiếp sa vào đến tràn ngập nguy hiểm tình trạng.

“Giá!”, “Giá!”, “Giá!”

Mỏ bạc bên ngoài, vang lên móng ngựa phi nước đại thanh âm.

Một thân trường sam màu vàng Thần Võ tông đệ tử, sắc mặt lo lắng, huy động roi ngựa, hướng về mỏ bạc chi địa cuồng xông mà tới.

Móng ngựa cộc cộc, một đường xông qua, trực tiếp

giương lên đại lượng bụi bặm.

Tại vừa mới xông vào một chỗ rừng rậm thời điểm.

Bỗng nhiên!

Vị này Thần Võ tông đệ tử thần sắc biến đổi, sinh ra cảm ứng, vội vàng ngừng đầu lên.

“Người nào?”

Một đạo đáng sợ bóng đen, mang theo nồng đậm sát khí, từ cao cao đỉnh cây bên trên nhảy xuống, nhanh như thiểm điện, đáng sợ sát khí khiến cho lá rụng bay múa, trong rừng chim tước tất cả đều kinh hoảng chạy trốn, phát ra nhào Lãng Lãng thanh âm.

Phốc phốc!

Máu tươi vẩy ra.

Vị kia đệ tử còn chưa kịp phản ứng, một viên đại hào đầu lâu liền bị người trực tiếp hái đi.

Không đầu thi thể y nguyên ngồi tại trên lưng ngựa, tiếp tục cuồng xông.

Tại lại xông ra một khoảng cách về sau, rốt cục thi thể ngã quy, tuấn mã dừng lại.

Một đạo người mặc áo bào đen, toàn thân trên dưới che phủ nghiêm nghiêm thật thật bóng người, trực tiếp vũng vàng rơi vào một bên trên cành cây, trong tay còn cầm một viên chết không nhắm mắt đầu lâu.

Ánh mắt của hắn thanh lãnh, tiện tay vứt bỏ đầu lâu, hướng về xa xa mở bạc nhìn lại.

Sau đó lần nữa nhảy lên, biến mất không thấy gì nữa.

Mỏ bạc bên trong.

Dương Phóng thật dài nhẹ nhàng thở ra, toàn thân trên dưới mồ hôi nóng lâm ly, thật dài áo choàng đã sớm bị hấn cởi.

Từ khi sau khi trở về, đã liên tục sáu ngày quá khứ.

Sáu ngày thời gian, Thiết Ma chiến giáp cũng mới vừa mới rèn đúc chừng phân nửa.

Vì để cho Thiết Ma chiến giáp phát huy uy lực mạnh hơn, giờ khắc này, hấn tại chi tiết phía trên có thể nói làm được đã tốt muốn tốt hơn, phàm là xuất hiện một tia sai lầm, đều trực tiếp nấu lại đúc lại.

Có thể nói, mới chế tạo chiến giáp, mỗi một khối đều đẹp luân đẹp luân, tràn ngập lực cảm giác, tuyệt đối tìm không ra bất kỳ tật xấu gì.

Phải biết Thiết Ma chiến giáp, một khi thôi động, có thể trực tiếp phát huy ra tự thân ba đến năm lần thực lực.

Trước đó hấn chế tạo chiến giáp, khuyết điểm quá nhiều, chỉ là có thể phát huy gấp ba mà thôi.

Nhưng bây giờ đúc lại sau chiến giáp, hấn có lòng tin, tuyệt đối có thể phát huy ra gấp năm lần uy lực.

Càng máu chốt chính là, tại chiến giáp ngoại hình bên trên, hấn cũng làm một chút cải biến.

Mục đích đúng là cùng lúc trước chiến giáp tương phân chia.

Cứ như vậy, người khác lần nữa nhìn thấy hấn, liền sẽ

không lại coi là vẫn là trước đó người kia.

“Móa nó, một bộ chiến giáp xuống tới, ta thế nhưng là mệt quá sức!”

Dương Phóng ám đạo, cầm lấy khăn mặt, lần nữa xoa xoa trên người mồ hôi nóng.

“Tiêu quản sự “

Bỗng nhiên, ngoài cửa truyền đến Mộc quản sự thanh âm.

Dương Phóng nhướng mày, lúc này thả ra trong tay động tác, đem rèn đúc tốt chiến giáp thu sạch lên, hướng về bên ngoài đi ra ngoài.

“Thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Gần nhất mới ra một nhóm bạc, ngài nhìn là vận chuyển về tông môn, vẫn là tạm thời giữ lại “

Mộc quản sự cười ngượng ngùng.

“Nhiều ít hai?”

“Hơn bảy ngàn hai!”

“Trước vận chuyển về tông môn đi, tông môn đang đánh trận, ngay tại cần dùng gấp tiền.”

Dương Phóng đáp lại.

Hắn cũng không hi vọng bởi vì không có tiền, Tống Kim Luân chợt nhớ tới hắn.

Hắn hiện tại chỉ muốn đem mình tồn tại cảm xuống đến thấp nhất, tốt nhất không có bất kỳ người nào nhớ tới hắn.

“Tốt, ta cái này an bài!”

Mộc quản sự cười nói.

“Chờ một chút, đem ta lần trước đưa cho người được thủy rải lên đi!”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

“Vâng, quản sự.”

Mộc quản sự vội vàng nói.

Dương Phóng không tiếp tục để ý hắn, quay người tiếp tục rèn đúc lên chiến giáp.

...

Chương 178 : Nhiệm vụ đến!

Bóng đêm giáng lâm.

Mỏ bạc nội bộ.

Xùy!

Ao nước sôi trào thanh âm vang lên, ùng ục ùng ục rung động, toát ra đại lượng khói nhẹ, dị thường nồng đậm.

Qua đi tới hồi lâu.

Dương Phóng mới rút cục từ nước lạnh trong máng kẹp ra một bộ đen nhánh to lớn giày.

Giày nặng nề dị thường, bề ngoài dữ tợn, bá đạo, che kín từng đạo hoa văn bí ẩn, riêng là trọng lượng liền vượt qua ba mươi cân, so một chút tốt nhất đao kiếm còn chìm.

Mặt ngoài còn có từng mai từng mai dựng thẳng lên như là vảy rồng đồng dạng đậm, làm cho người ta cảm thấy một loại khó tả đánh vào thị giác.

“Cái thứ hai giày thành hình.”

Dương Phóng một thân mồ hôi nóng, trong miệng thở khẽ khí thô, lộ ra mỉm cười.

Sau đó, còn kém một bộ giáp ngực, một cái mũ giáp liền có thể triệt để hoàn thành.

Nếu như tăng giờ làm việc làm, hẳn là nhiều nhất ba bốn ngày!

Hắn đem giày để ở một bên hong khô, sau đó huy động kìm sắt, tiếp tục từ火炉 bên trong kẹp ra khối thứ hai nung đỏ Hắc Ma thiết.

Keng! Keng! Keng!

Từng đợt thanh thúy rèn sắt thanh âm lần nữa truyền ra, tại đêm tối quanh quẩn.

Mỗi một chùy xuống dưới đều hoả tinh bắn tung toé, bay ra không ít tạp chất.

Ngay tại Dương Phóng toàn tâm toàn ý rèn đúc thời điểm!

Bỗng nhiên, bên ngoài truyền đến thất kinh thanh âm.

“Tiêu quản sự, ngân xa lại xảy ra chuyện.”

Răng rắc!

Đóng chặt cửa sân trực tiếp bị Mộc quản sự từ ngoài cửa phá tan, chia năm xẻ bảy.

Mộc quản sự một thân chặt vật, sợi tóc lộn xộn, khoe miệng chảy máu, tràn đầy hãi nhiên, trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi này cuồng xông mà tới.

Dương Phóng sầm mặt lại, dừng lại động tác, một đôi ánh mắt đột nhiên nhìn về phía Mộc quản sự.

“Muốn chết! !”

Sưu!

Ầm!

Hắn thân thể trong nháy mắt biến mất, sau một khắc trực tiếp một chưởng đánh vào Mộc quản sự trước ngực, tại chỗ đem Mộc quản sự đánh cuồng phún huyết thủy, thân thể bay ngược, như là phá bao tải, hung hăng đập bay mười mấy mét.

Kém chút tại chỗ chết bất đắc kỳ tử!

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, tức giận nguyên nhân cũng không phải là ngân xa xảy ra chuyện.

Mà là bởi vì Mộc quản sự không có trải qua mình cho phép liền trực tiếp phá cửa tiến đến.

Cũng may không có để hắn nhìn thấy mình ngay tại rên đúc cái gì.

Nếu không, nhất định phải diệt người này không thể.

Thiết Ma chiến giáp can hệ trọng đại, một khi lan truyền ra ngoài, thế nhưng là sẽ cho mình rước lấy đại phiền toái.

“Khụ khụ.”

Mộc quản sự phun máu phè phè, một mặt hoảng sợ, xương ngực đứt gãy, ở phía xa nhúc nhích, trong miệng kêu rên nói, “Tha mạng, Tiêu quản sự tha mạng, ta không phải cố ý, ta thật không phải cố ý, cướp bóc ngân xa người đều rất đáng sợ, ta không có ngăn lại a.”

Hắn đến nay cũng còn không có kịp phản ứng, mình rốt cuộc đã làm sai điều gì.

Dương Phóng lạnh lùng nhìn chăm chú lên trên đất Mộc quản sự, trong lòng suy tư phải chăng muốn tiến hành diệt khẩu.

Bỗng nhiên!

Hắn lần nữa ngẩng đầu, trong con ngươi hàn quang chớp động, trong đêm tối kinh tâm động phách.

“Không biết sống chết, cướp ngân xa còn không đi, còn dám tới?”

Dương Phóng băng lãnh mở miệng.

Hắn đột nhiên trở lại, trực tiếp đem vùa mới đúc tốt giày thu nhập chiếc nhẫn, còn lại một khối Hắc Ma thiết cũng lần nữa bị hắn ném sẽ hoả lò, sau đó Dương Phóng lần nữa vọt ra.

Chỉ gặp mờng lung dưới đêm trăng, bóng người lấp lóe.

Liên tục lục đạo bóng người, từ đằng xa lướt dọc mà đến, toàn thân áo đen, từ đầu được đến chân, bao khóa dị thường chặt chẽ, rất mau ra hiện tại Dương Phóng không xa, xếp thành một hàng, ánh mắt băng lãnh.

Bọn hắn có cầm đao, có cầm kiếm, có thì tay không tác sát.

Mỗi người khí tức đều không yếu, nhìn một cái, ba vị cửu phẩm, ba vị Thập phẩm, đặt ở bên ngoài, tuyệt đối là một nguồn sức mạnh không yếu.

Sáu người xuất hiện về sau, đầu tiên là lạnh lùng nhìn thoáng qua trên mặt đất mặt mũi tràn đầy thống khổ Mộc quản sự, sau đó mày nhăn lại, nhìn về phía cách đó không xa Dương Phóng.

“Xem ra vận khí của chúng ta không tệ, thế mà tự giết lẫn nhau.”

Cầm đầu một vị Thập phẩm cao thủ ngữ khí băng lãnh,

“Sớm phé bỏ một cái cũng tốt, tiết kiệm được chúng ta một phen phiền phức!”

“Các người là ai, dám can đảm cướp bóc Thần Võ tông ngân xa, liền không sợ chết sao?”

Dương Phóng lạnh giọng nói.

“Không thể trả lời!”

Bên cạnh một vị Thập phẩm cao thủ cười lạnh nói.

“Lên!”

Cầm đầu Thập phẩm cao thủ bàn tay vung lên, ngữ khí băng lãnh.

Sưu!

Lục đạo bóng người đều không ngoại lệ, tất cả đều cấp tốc đập ra, trên thân sát khí bộc phát, khí tức rất lạnh.

Bọn hấn tựa hồ nghiêm chỉnh huấn luyện, vừa lên đến liền toàn lực bộc phát, lẫn nhau phối hợp, phải trình độ lớn nhất sát thương địch nhân.

Thậm chí ngay cả nói nhảm cũng lười nhiều lời.

Nhưng mà!

Lần này, bọn hấn lại vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới.

Bị bọn hấn coi là Thần Võ tông yếu kém khu vực Nam Long Lĩnh mỗ bạc, lại sẽ xuất hiện Dương Phóng quái thai như vậy.

Ầm ầm!

Bóng người lóe lên, tựa như tia chớp.

Lực lượng kinh khủng trực tiếp trong không khí phát ra nổ đùng thanh âm.

Cơ hồ trong chớp mắt, Dương Phóng liền xuất hiện ở một vị Thập phẩm cao thủ phụ cận, một chưởng đánh vào lồng ngực của đối phương, thuộc về siêu phẩm lực lượng kinh khủng ngang nhiên bộc phát, toàn bộ cánh tay giống như là biến thành kinh khủng cột sắt, không thể phá vỡ.

Ầm!

Phốc phốc!

Máu tươi cuồng phún, lồng ngực lõm.

Một vị Thập phẩm cao thủ tại chỗ bị hấn đánh xuyên qua ngực, ngũ tạng nổ tung, thân thể giống như là như điều đứt dây, trong nháy mắt bay ngược mà ra, hướng về nơi xa hung hăng đập tới.

Rơi xuống đất thời điểm đã bị mất mạng tại chỗ, ngay cả câu kêu thảm đều không có phát ra tới.

Năm người khác thần sắc biến đổi, đột nhiên quay đầu, đơn giản không thể tin được.

Nhưng mà Dương Phương động tác quá nhanh.

Cơ hồ không cho bọn hấn bất kỳ phản ứng nào thời gian, một chưởng đánh chết một cái về sau, thân thể lóe lên, như là thuấn di, xuất hiện lần nữa tại vị thứ hai Thập phẩm cao thủ phụ cận, một quyền ném ra, vẫn không có bất kỳ hoa tiếu gì cùng biến hóa.

Ầm!

Huyết vụ nổ tung, óc vẩy ra.

Một quyền này trực tiếp đập vào đối phương mi tâm chỗ, làm cho đối phương đến chết đều không có kịp phản ứng xảy ra chuyện gì, thi thể liền hung hăng bay ngược.

“Đi!”

“Mau trốn! !”

Còn lại bốn người hoảng sợ kêu to, rốt cục phản ứng lại.

Quái vật!

Cái này căn bản chính là một cái quái vật a!

Bọn hắn một khắc cũng không dám ở lâu, liền quay người chạy trốn, hận không thể sinh ra tám đầu chân ra.

Chỉ bắt quá đối mặt Dương Phóng tốc độ, mấy người thân pháp đơn giản chậm đến đáng thương.

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng cỗ thi thể không ngừng bay tứ tung, máu tươi phiêu tán rơi rụng, vô cùng thâm hiểm, phía sau lưng lõm, giống như là bị thiên thạch đụng qua đồng dạng.

Trong nháy mắt, còn sót lại bốn người toàn bộ chết thảm.

“Dạng này một đám rác rưởi, chạy tới làm gì?”

Dương Phóng nhíu mày, lắc lắc trên nắm tay vết máu.

Ba cái Thập phẩm liền dám tới, đơn giản lãng phí thời

gian của hắn.

Hắn bỗng nhiên nhìn về phía một bên Mộc quản sự, âm thanh lạnh lùng nói, “Ngân xa ở đâu bị cướp?”

“Ngay tại phía Tây đường núi!”

Mộc quản sự kinh hoảng nói.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, khinh công triển khai, trực tiếp hướng về nơi xa cuồng vút đi.

Đám người này đuổi tới nơi này, ngân xa hơn phân nửa còn tại trong sơn đạo.

Lúc này đuổi theo, rất có thể sẽ truy hồi ngân xa.

Sự thật cùng Dương Phóng trong dự đoán đồng dạng.

Hắn một đường cuồng cướp, chờ đuổi tới Nam Long Lĩnh tây sơn đạo thời điểm, quả nhiên thấy được hai chiếc ngân xa ngừng hảo hảo địa.

Thi thể trên đất ngổn ngang lộn xộn, máu me đầm đìa.

Tất cả đều là phụ trách lần này áp vận Thần Võ tông đệ tử.

Dương Phóng nhẹ nhàng khịt khịt mũi.

Trong không khí được thủy khí tức vẫn còn ở đó.

Hắn đi qua, trực tiếp xốc lên mặt ngoài bao trùm miếng vải đen, lộ ra bên trong rương lớn.

Mở ra về sau, chỉ gặp bên trong nén bạc mạnh khỏe không tổn hao gì.

Dương Phóng đang muốn chạy về ngân xa, bỗng nhiên lần nữa nhú mày, đột nhiên quay đầu, mà hậu thân thân thể nhanh chóng hướng về hướng một bên bụi cỏ.

Chỉ gặp trong bụi cỏ ba bộ thi thể, bị lá cây qua loa bao trùm.

Loại trừ một bộ tương đối mới mẻ bên ngoài, còn thừa hai cỗ nhìn tối thiểu ba bốn ngày.

Ba người trên người phục sức, đều không ngoại lệ, tất cả đều là Thần Võ tông đồng phục ngoại môn đệ tử sức.

“Ngoại môn đệ tử.”

Dương Phóng hồ nghi.

Bạn hấn làm sao lại chết ở chỗ này?

Bàn tay của hấn lúc này tại mấy người trên thân tìm tòi.

Một lát sau, quả nhiên sờ đến tam phong thư tín.

Triển khai về sau, tất cả đều là hấn sư tôn Tống Kim Luân viết cho hấn.

Đệ nhất phong là hỏi thăm hấn liên quan tới Ngân quặng mỏ tình huống, hiện tại tông môn cần dùng gấp tiền, để hấn vận chuyển một bút bạc mang đến tông môn.

Đệ nhị phong là để hấn những ngày này cẩn thận một chút, Tà Đạo tổ chức bên kia đoàn thể thần bí rất có thể sẽ đối mỏ bạc ra tay.

Thứ ba phong, thì là để hấn mau chóng trở về tông môn nghe điều, ngay lập tức đem có tân nhiệm quản sự đến mỏ bạc.

Chỉ bắt quá!

Vô luận là Dương Phóng, vẫn là Tống Kim Luân, đều tuyệt đối không ngờ rằng, cái này tam phong thư tín căn bản còn không có đưa ra, đưa tin người liền bị người nửa đường cướp giết.

“Lập tức có mới quản sự muốn tới?”

Dương Phóng nhú mày, một trận buồn rầu.

Hắn nguyên bản còn tưởng rằng mình sự tôn nghĩ không ra mình, mình có thể ở chỗ này hỗn đầy ba tháng.

Kết quả hiện tại cộng lại, tựa hồ mới chừng hai tháng.

Dương Phóng xé nát tam phong thư tín, xua đuổi lên ba chiếc xe ngựa, hướng về mỏ bạc trở về.

Sau đó chính là thích đáng giải quyết tốt hậu quả.

Nhất là Mộc quản sự bên này, hắn nhất định phải lưu thêm cái tâm nhãn mới được.

Người này tại tay mình ngọn nguồn nhiều lần kinh ngạc, rất khó bảo đảm sẽ không ở mới tới quản sự bên kia loạn tước cái lưới, cho mình tăng thêm phiền phức.

“Mộc quản sự, người qua đây một chút!”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, đem Mộc quản sự gọi về trụ sở.

“Tiêu quản sự “

Mộc quản sự sắc mặt trắng bệch, lo lắng bất an cùng hướng Dương Phóng.

“Ta vừa mới nhận được mệnh lệnh, lập tức ta liền muốn trở về tông môn nghe điều, nói cách khác, đằng sau rất có thể chúng ta sẽ không còn gặp được, trong khoảng thời gian này, giữa chúng ta cũng là hợp tác vui vẻ, người nói đúng không?”

Dương Phóng nói.

“Đúng vậy đúng vậy, chúc mừng Tiêu quản sự cao thăng.”

Mộc quản sự vội vàng nói.

Hắn hiện tại là một khắc cũng không muốn tại Dương Phóng lòng bàn tay chờ lâu.

Gia hỏa này căn bản chính là người điên.

“Nếu có thể cao thăng tự nhiên tốt nhất.”

Dương Phóng bàn tay nhẹ nhàng trên bàn búng ra, bỗng nhiên lấy ra một cái Bạch sắc bình sứ, từ bên trong đổ ra một viên đen nhánh đan dược ra, cong ngón búng ra, đạo, “Người đem cái này ăn!”

Mộc quản sự sắc mặt trắng nhợt, tiếp nhận đan dược, thấp thỏm nói, “Tiêu quản sự, đây là “

“Đừng trách ta, đây cũng là vì chính người suy nghĩ, người là nghĩ chết ngay bây giờ, vẫn là muốn ăn hạ cái này, liền xem chính người lựa chọn, ta cũng chỉ là tự vệ mà thôi.”

Dương Phóng đáp lại.

Bên trong căn phòng bầu không khí trong nháy mắt trở nên ngọt ngào.

Mộc quản sự sắc mặt trắng bệch, trong lòng bi phẫn, chăm chú nhìn trước mắt Dương Phóng.

Gia hỏa này cho dù muốn bị điều đi, còn muốn dùng kịch độc khống chế mình?

Cộc cộc cộc.

Dương Phóng ngón tay tiếp tục trên bàn búng ra, mày nhăn lại.

“Không muốn ăn?”

“Ăn, ta ăn!”

Mộc quản sự vội vàng mở miệng, hơi ngửa đầu đem đan dược nuốt vào.

Dương Phóng lập tức lộ ra mỉm cười , đạo, “Dạng này mới đúng, ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi sau này bắt loạn nói huyền thuyên, ta cam đoan vật này tại bụng của ngươi bên trong cả một đời cũng sẽ không phát tác, hi vọng chúng ta đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay!”

Hắn vươn người đứng dậy, bàn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ Mộc quản sự bả vai, hướng về hỏa lò bên kia đi đến.

Mộc quản sự miễn cưỡng gạt ra tiểu dung, nắm đấm gắt gao nắm chặt, trong lòng bi phẫn không thôi.

Sau đó, Dương Phóng bắt đầu tăng giờ làm việc rèn đúc chiến giáp.

Trong thư chỉ nói lập tức sẽ có mới quản sự đến, nhưng lại cũng không nói rõ cụ thể ngày.

Hắn căn bản không dám trễ nãi, chỉ cầu có thể mau chóng rèn đúc hoàn tất.

.
. .
Ba ngày sau.

Ánh nắng tươi sáng, gió xuân ấm áp.

Mới tới Đào quản sự, mày nhăn lại, mặc một thân chỉnh tề tơ lụa trường bào, cầm trong tay một cây thô to màu đen roi, chắp hai tay sau lưng, tại mỏ bạc bên trong tuần tra.

“Hiện tại mỏ bạc mỗi tháng có thể sinh bao nhiêu bạc?”

“Không nhiều, đại khái chỉ có hơn hai vạn hai topic.”

Dương Phóng đáp lại.

“Hơn hai vạn hai?”

Đào quản sự đột nhiên dừng thân thân thể, sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, một đôi ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Tiêu quản sự, ngươi có phải hay không tại lừa gạt lão phu? Như thế đại nhất chỗ mỏ bạc, một tháng mới sinh hơn hai vạn lượng bạc?”

“Không dám lừa gạt Đào quản sự, xác thực như thế.”

“Hừ!”

Đào quản sự ánh mắt sắc bén, phát ra hừ lạnh , đạo, “Ta nghe nói tại mỏ bạc nhậm chức thời điểm, hoặc nhiều hoặc ít đều có thể vớt một bút, Tiêu quản sự, có phải hay không là ngươi vớt quá phận rồi?”

“Đào quản sự lời này bắt đầu nói từ đâu? Tại hạ từ tiền nhiệm đến nay, tuân thủ luật pháp, chưa từng có vót qua một phân tiền, điểm này tự có Mộc quản sự làm chứng!”

Dương Phóng nói.

“Đúng vậy, thuộc hạ đảm bảo, Tiêu quản sự tuyệt đối không có lấy thêm một phân tiền, mà lại mỗ bạc nhiều lần xảy ra chuyện, đều là Tiêu quản sự dốc hết sức tìm về!”

Mộc quản sự vội vàng cười lấy lòng.

Soạt!

Ba!

Đào quản sự không nói một lời, đưa tay một roi hướng về Mộc quản sự hung hăng rút đi, màu đen răng sói roi che kín gai ngược, bén nhọn đáng sợ, trực tiếp hung hăng quất vào Mộc quản sự hai gò má, tại chỗ đem Mộc quản sự rút kêu thảm một tiếng, hung hăng bay ngược, nện ở nơi xa.

“Không biết sống chết!”

Đào quản sự sắc mặt rất lạnh , đạo, “Ta cùng Tiêu quản sự nói chuyện, nơi này nào có phần người chen miệng? Người thì tính là cái gì, cũng dám ở trước mặt ta nói loạn?”

Mộc quản sự mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, run lẩy bẩy, lập tức không dám tiếp tục nhiều lời.

Dương Phóng nhướng mày, một lát sau, lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

“Đào quản sự đi lên liền trừng phạt thuộc hạ, chỉ sợ đối với đến tiếp sau công việc không tốt khai triển đi.”

Hắn mở miệng nói ra.

“Yên tâm, điểm này cũng không nhọc đến Tiêu quản sự quan tâm, lão phu tự có thủ đoạn!”

Đào quản sự ngữ khí lãnh đạm, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Tiêu quản sự tốt nhất cam đoan cái mộng của mình là sạch sẽ, nhưng tuyệt đối đừng bị lão phu phát hiện cái gì, bằng không phạm là bị lão phu tra ra một tia vấn đề, coi như không nên trách lão phu báo cáo tông môn!”

“Tiêu mỗ đi đến đang ngồi đến thẳng, Đào quản sự mau chóng điều tra là được.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, “Bất quá dưới mắt, ta còn là đề nghị Đào quản sự trước hoàn thành giao tiếp rồi nói sau!”

Đào quản sự lần nữa hừ lạnh, hướng về phía trước đại đường đi đến.

Sau đó.

Hai người hoàn thành thủ tục bàn giao.

Dương Phóng một khắc cũng không nhiều đợi, cùng ngày buổi sáng liền trở về tông môn.

Thần Võ tông bên trong.

Dương Phóng lần nữa trở về Hải Sa viện, thuận lợi gặp được Hải Sa viện viện chủ Tống Kim Luân.

“Ngươi đã đến, lần này để ngươi tới là vì Thiên Tinh

ngọc tủy sự tình.”

“Thiên Tinh ngọc tủy?”

Dương Phóng thần sắc hơi động, nhìn về phía Tống Kim Luân.

“Đúng vậy, lần này tông môn vì khích lệ đệ tử anh dũng giết địch, chuyên môn cầm bốn phần Thiên Tinh ngọc tủy, bảy đại trong viện Thập phẩm cao thủ cơ hồ đã toàn bộ điều động.”

Tống Kim Luân nói, “Ta trước đó lúc đầu muốn cho người xin một phần, làm sao Tà Đạo tổ chức cùng người nhân xâm lấn, tất cả Thiên Tinh ngọc tủy hiện tại cũng trở thành khích lệ đệ tử phần thưởng, người muốn có được, tối thiểu còn phải lại hoàn thành một cái đại công, đây chính là ta đưa người điều tới nguyên nhân!”

Dương Phóng khước miệng co giật.

Tốt a!

Nhưng trên thực tế, hấn tình nguyện không muốn phần này Thiên Tinh ngọc tủy, cũng nghĩ tiếp tục đợi tại mỏ bạc.

Đợi tại mỏ bạc, tối thiểu an toàn.

...

Chương 179 : Mưa phùn! Tửu quán!

“Không biết sư tôn chuẩn bị đem đệ tử an bài ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thần Ảnh vệ.”

Tổng Kim Luân nói.

“Ừm?”

Dương Phóng nghi hoặc.

“Thần Võ tông truyền thừa hơn tám trăm năm, loại trừ mặt ngoài bầy đại viện bên ngoài, vụng trộm còn có một cái tổ chức thần bí, là chuyên môn phụ trách thay Thần Võ tông thanh lý một chút phiền toái sở thành lập, đây chính là Thần Ảnh vệ.”

Tổng Kim Luân giải thích:

“Gần nhất Bạch Trạch vực loạn càng ngày càng lợi hại, loại trừ Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân làm hại, lại mới xuất hiện bốn cái thế lực, theo thứ tự là Lạc Tuyết sơn trang, Bất Dạ lâu, Tầm Dương kiếm phái cùng Thất đại tinh thần,

Cái này bốn cái thế lực hành động thần bí, xuất thủ tàn nhẫn, đã lén ám sát ta Thần Võ tông hơn mười vị Thập phẩm cao thủ, thậm chí còn có hai vị siêu phẩm trưởng lão cũng chết tại trong tay bọn họ!

Nhưng cũng may trước đây không lâu chúng ta tìm được Lạc Tuyết sơn trang cùng Tầm Dương kiếm phái

hang ổ chỗ, cũng đem nó nhất cử đánh tan, chỉ là có một ít dư nghiệt trốn thoát, đến nay còn tại Nam Sơn Thành phụ cận bồi hồi, nhiệm vụ của người chính là dẫn đầu một đợt Thần Ảnh vệ, triệt để thanh trừ hết bọn hắc, tiện thể bình định một chút cái khác có khả năng cùng bọn hắc cấu kết thế lực, chỉ cần hoàn thành cái này một đơn, ta liền có thể quang minh chính đại thay người lấy tới Thiên Tinh ngọc tủy, dù sao lấy trước người công lao hoàn toàn là đủ, lần này chỉ là dẹt hoa trên gấm!”

Dương Phóng mày nhăn lại, trầm mặc xuống dưới.

Thần Võ tông bên trong lại còn có dạng này tổ chức?

Bất quá!

Cũng may không phải để hắc tiến về tiền tuyến!

“Để cho ta tới dẫn đầu Thần Ảnh vệ sao?”

“Đúng vậy, người thực lực tại ta các đệ tử bên trong có thể xếp tại hàng đầu, dẫn đầu một đợt Thần Ảnh vệ dư xài.”

Tổng Kim Luân nói.

Hắc môn hạ đệ tử đông đảo, phần lớn người hắc đều không có ấn tượng.

Duy chỉ có đối với Dương Phóng, hắc khắc sâu ấn tượng.

Một mặt là Dương Phóng thường xuyên tới nguyên nhân, một phương diện khác cũng là Dương Phóng là trong đám đệ tử duy nhất có thể làm cho nàng nữ nhi kinh ngạc người.

Tổng Thục Mai thực lực, là nàng tự mình dạy dỗ nên.

Bình thường Thập phẩm, tại Tổng Thục Mai thủ hạ không chống được mười chiêu.

Nhưng Dương Phóng lại thành thạo điều luyện, thậm chí chưa xuất toàn lực, tăng thêm người này trước đó nhiều lần lập đại công, đủ để chứng minh là cái nhưng vun trồng người.

“Vậy đệ tử khi nào khởi hành?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Chờ ta đem đầu tay sự tình giao tiếp tốt, chậm nhất hai ngày.”

Tổng Kim Luân nói.

“Vâng, sư tôn!”

Dương Phóng ôm quyền, rời khỏi nơi đây.

Mấy ngày sau.

Bạch Trạch vực trở nên càng thêm hỗn loạn.

Loại trừ Thanh Long hội, Diệt Tà minh xuất động mấy lần khá lớn hành động bên ngoài, Tà Đạo tổ chức bên kia cũng lần nữa xuất động mấy cái đoàn thể thần bí, đối Thần Võ tông sản nghiệp triển khai ám sát.

Mà không ra Dương Phóng dự liệu là, Nam Long Lĩnh mở bạc lần nữa bị tập kích.

Quá khứ trấn thủ Đào quản sự tại chỗ chết thảm.

Toàn bộ mở bạc bị huyết tẩy một lần, từ trên xuống dưới không có một người chạy thoát.

Nghe nói là Bất Dạ lâu thích khách làm!

Sự tình truyền về tông môn, trực tiếp để Thần Võ tông cao tăng giận tím mặt.

Tông chủ Đông Phương Bạch lần nữa đập nát một cái bàn.

Nam Long Lĩnh mở bạc mặc dù không lớn, nhưng xác thực Thần Võ tông nội địa chỗ, một chỗ nội địa mở bạc bị người tập kích, quả thực là vô cùng nhục nhã.

Mưa nhỏ rả rích.

Thời tiết rất tệ.

Dương Phóng ngồi tại ven đường tửu quán, một thân trường bào màu đen, nghe bên tai tiếng nghị luận.

Các loại vụn vặt tin tức hoặc là chân thực, hoặc là hư giả, không ngừng truyền vào bên tai.

Hắn thân thể khô ngô cao lớn, vai cũng rộng lớn, ngũ quan giống như là đao tước búa khắc, cực kỳ khắc sâu.

Nhất là một đôi mắt, thâm thúy đen nhánh, tựa hồ khó mà thấy đáy.

Từ khi nhận được mệnh lệnh đến nay, đã liên tục bốn ngày quá khứ, mưa phùn cũng hạ bốn ngày.

Nguyên bản một chút manh mối bị mưa phùn che giấu, cũng biến thành mỏng manh.

Lúc đầu chỉ là tại Nam Sơn Thành truy kích, kết quả hiện tại sớm đã ra Nam Sơn Thành phạm vi, tiến vào một chỗ tiểu trấn bên trong.

Dương Phóng lẳng lẳng thưởng thức trong miệng rượu, một bộ bình thường giang hồ khách cách ăn mặc, ánh mắt hữu ý vô ý hướng về tửu quán nội bộ nhìn lại.

Thời khắc này trong tửu quán, bầu không khí ngược lại là có chút cổ quái.

Vậy mà xuất hiện mấy nhóm thế lực, tựa hồ trong bóng tối giăng co đồng dạng.

Tửu quán bên trái, dựa vào tường ngồi hai cái trẻ tuổi tăng nhân, một mặt tái nhợt, rõ ràng có chút khẩn trương, núp ở nơi đó, ôm chặt lấy trên người bao khóa, mấy lần đều muốn đi ra ngoài, nhưng là vừa nhìn thấy đối diện ba cái khôi ngô đại hán, kia hai tên tăng nhân lập tức lộ ra cười khổ, vẫn là không có lập tức hành động.

Ba cái kia khôi ngô đại hán đều là một thân xanh đen sắc trường bào, hẳn là đến từ cùng một cái thực lực, thần sắc lạnh lùng, móng tay đen nhánh, thân thể hiện ra hình tam giác ngồi ở một cái bàn hậu phương, con mắt thỉnh thoảng nheo lại, hướng về tửu quán nội bộ nhìn lại.

Từ trên người của bọn hắn ẩn ẩn tản ra một cỗ khó tả mùi hôi.

Loại này mùi hôi, rõ ràng là kịch độc!

Bọn hắn, tựa hồ tinh thông độc thuật.

Mà tại cái này ba cái khôi ngô đại hán một bên, ngồi một cái khác nam tử.

Nam tử này càng thêm cổ quái, một thân vải thô trường bào, sắc mặt vàng như nến.

Từ khi tiến đến, liền từ đầu đến cuối không nói một lời, duy chỉ có một đôi ánh mắt thỉnh thoảng lại nhìn về phía xó xỉnh bên trong hai vị tăng nhân.

Ở trên người hắn, lại vẫn ần ần truyền đến một chủng loại giống như tôm cá tươi khí tức.

Loại khí tức này, tựa hồ là ngư nhân.

Chỉ bất quá!

Đương Dương Phóng cẩn thận phân biệt thời điểm, nhưng lại phát hiện.

Trên người người này tôm cá tươi khí tức rất nhạt, tuyệt không phải là lúc trước hắn gặp phải những ngư nhân kia.

Nói cách khác, hắn cũng không phải là ngư nhân, hắn là thường xuyên cùng ngư nhân cùng một chỗ pha trộn, lúc này mới lây dính loại khí tức này.

“Hắn mặt không biểu tình, rất là cứng ngắc, hắn là đeo mặt nạ da người.”

Dương Phóng yên lặng nhắm nháp rượu.

Hiện tại xem ra, trong tửu quán hai phe thế lực, cũng đều là tại nhằm vào kia hai cái tăng nhân.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng lông mày nhíu lại.

Không đúng, không chỉ hai phe?

Ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, lạch cạch lạch

cạch rung động, lần nữa xông tới bảy tám đạo bóng người, người khoác áo tơi, đầu đội mũ rộng vành, vừa tiến đến, liền hướng về bên phải một trương không trác chỗ đi đến.

“Chưởng quỹ, rượu ngon thức ăn ngon mau mau đi lên!”

Một người vỗ bàn quát, tính tình tựa hồ rất kém cỏi.

Dương Phóng ánh mắt đảo qua.

Chỉ gặp bọn họ quần áo trên người, đều không ngoại lệ, thuần một sắc Thần Võ tông Thanh Thành viện đệ tử phục sức.

Người cầm đầu, càng là Thập phẩm tu vi, ngũ quan tuấn lãng, thanh niên có triển vọng.

Chỉ bất quá người này tựa hồ là bị thời tiết phá hủy tâm tình, có vẻ hơi u ám.

“Lưu sư huynh không cần sầu lo, chỉ là bại bởi Quách Huyền Hải mà thôi, không có gì lớn, lấy Lưu sư huynh tư chất sớm tối có thể lấy lại danh dự!”

Một người trong đó khuyên nhủ.

“Đúng đấy, Quách Huyền Hải ba năm trước đây đã đột phá Thập phẩm, ba năm qua vẫn là dặm chân tại chỗ, theo ta thấy cũng bất quá như thế, Lưu sư huynh mới vừa vặn đột phá nửa năm, chỉ cần cho Lưu sư huynh đầy đủ thời gian, chỉ là Quách Huyền Hải căn bản không cần để ở trong lòng!”

Một người khác cũng mở miệng nói ra.

“Không tệ, luận tư chất, Lưu sư huynh tại chúng ta Thanh Thành viện cũng là số một số hai!”

Người thứ ba nói.

“Hừ!”

Cầm đầu Thập phẩm thanh niên sắc mặt u ám, bàn tay sờ lên búi tóc, một vòng khó tả đâm nhói như cũ tại không ngừng truyền đến, trước đây không lâu cùng Phá Quân viện Quách Huyền Hải một trăm, để hấn thất bại thảm hại, đơn giản vô cùng nhục nhã.

“Chủ quán, làm sao còn không lên rượu!”

Một vị Thanh Thành viện đệ tử vỗ bàn gầm thét.

“Tới, đến rồi!”

Điểm tiểu nhị sốt ruột bện bện hoảng hốt, hướng về phía trước chạy đến.

Xuyên qua đám người thời điểm.

Xó xỉnh bên trong ba tên khôi ngô đại hán, ánh mắt lạnh lẽo, một người trong đó cong ngón búng ra, một đạo lẳng lệ khí kinh xông ra, tại chỗ để điểm tiểu nhị hét lên kinh ngạc, ngã nhào xuống đất, trong tay thịt rượu bay thẳng ra, hướng về một bên sau cái bàn hai vị tuổi trẻ tăng nhân đập tới.

Hai vị kia tuổi trẻ tăng nhân sắc mặt đại biến.

Tiếp lấy trong tửu quán, dị biến mãnh sinh.

Ba vị khôi ngô đại hán, một vị vàng như nến nam tử lại không chút do dự, trực tiếp hướng về kia hai vị tuổi trẻ tăng nhân cuồng nhào mà đi, khí tức bộc phát, tất cả đều nhanh đến cực hạn, như là tàn ảnh đồng dạng.

Ầm! Ầm!

Ngọt ngọt thanh âm truyền ra, hai vị tuổi trẻ tăng nhân phun ra huyết thủy, thân thể bay ngược, trực tiếp đập trúng hậu phương vách tường, hung hăng rơi vào bên ngoài.

Vàng như nến nam tử tốc độ rõ ràng cao hơn một bậc, chợt lóe lên, một phát bắt được trong đó một vị tăng nhân trên người bao khóa, hét to một tiếng, “Vật này ta Thất đại tinh thần thu nhận, Thanh Long hội không cần tiến xa!”

Sưu!

Chân tay hấn đập mạnh, cầm bao khóa trực tiếp hướng về màn mưa phóng đi.

“Truy!”

Ba vị khôi ngô đại hán phát ra gầm thét, trực tiếp hướng về vàng như nến nam tử phóng đi.

Đột nhiên xuất hiện một màn, để trong tửu quán tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc.

Nhất là vị kia Lưu sư huynh, thần sắc giật mình, mặc dù không có biết rõ ràng là chuyện gì xảy ra, nhưng vừa nghe đến Thất đại tinh thần tên tuổi, vỗ bàn một cái, quát lên, “Truy!”

Sưu! Sưu!

Một đám Thần Võ tông đệ tử tất cả đều hướng về bên ngoài điên cuồng đuổi theo.

Nhưng mà, nhưng không có một người chú ý tới.

Trước đó một mực ngồi ở bên cạnh Dương Phóng, sớm đã trong nháy mắt biến mất.

Trong mưa phùn.

Sắc mặt vàng như nền nam tử, thân pháp thi triển, tốc độ cực nhanh, hai con đui bộc phát ra kinh thiên cuồng bạo cự lực, phi nước đại mà ra, một đường xé mở màn mưa, đơn giản như là điểm đen, nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Cho dù là Thanh Long hội ba đại cao thủ, lại bị hấn hung hăng vút xuống.

Ngay tại kia vàng như nền nam tử lộ ra cười quái dị, hướng về một bên núi Lâm Xung đi thời điểm.

Đột nhiên, thần sắc cứng lại, trong con ngươi trực tiếp bắn ra kinh ánh sáng.

Đối diện với hấn.

Một khối to lớn núi đá chõ.

Một kẻ thân thể khô ngô, bao vây lấy nặng nề trường bào màu đen bóng người, sớm đã chờ đợi đã lâu.

Mưa phùn rơi xuống, bị hấn hộ thể chân khí tự động bắn ra.

Lại không có nhiễm thân thể của hấn mấy may.

gương mặt khắc sâu, như là đao tước.

Hai con con người thâm bất khả trắc, một mảnh đen nhánh.

Chính là trước đó cùng ở tại tửu quán uống rượu người!

Vàng như nển nam tử trong lòng kinh hãi.

Gia hỏa này!

Lúc nào tới?

“Lui!”

Ầm ầm!

Vàng như nển nam tử xem thời cơ cực nhanh, bàn chân đạp mạnh, đem mặt đất bước ra một cái cự đại vũng nước, thân thể đột nhiên hướng về sau bắn ngược, quần áo phát ra rầm rầm thanh âm, như là đạn pháo, hướng về sau lưng cấp tốc rút lui.

Người này có thể vô thanh vô tức ngăn ở trước mặt mình, thực lực tất nhiên cao thâm.

Không có nhất định phải cùng hấn ngạnh bính.

Chỉ cần đuổi tới cứ điểm, tự có đồng bạn tiếp ứng.

Bất quá

Tại hấn vừa mới rút lui!

Trước mắt bóng đen lóe lên, đơn giản như là thuận di, đối diện bóng người sát na xuất hiện tại trước người hấn.

Vàng như nển nam tử giật nảy mình, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

“Thất tinh quyền!”

Ầm ầm ầm ầm!

Hắn không cần nghĩ ngợi, đi lên song quyền liên hoàn, như là dày đặc tàn ảnh, âm âm nổ vang, hướng về Dương Phóng thân thể liên hoàn đánh tới.

Tất cả quyền ảnh tiếp cận Dương Phóng, tất cả đều tự động biến mất, phản chấn vàng như nện nam tử hai tay nói nhói, như là nổ tung.

“Người!”

Hắn mặt mũi tràn đầy hãi nhiên.

Siêu phẩm?

Oanh!

Một cái trọng quyền, sớm đã rần rần chắc chắc rơi vào bộ ngực của hắn, tại chỗ đem hắn xương ngực đánh bằng liệt, thân thể bay ngược, hung hăng nện ở nơi xa, một thân kinh mạch toàn bộ vỡ nát, cuồng phún huyết thủy.

Tại chỗ đánh mất năng lực hành động.

Lạch cạch!

Dương Phóng bàn chân đi ra, mang theo từng mảnh từng mảnh nước đọng, hướng về thân thể của hắn tiếp cận mà đi, tiện tay từ trên người hắn nắm lên bao khóa.

“Để cho ta nhìn xem, đó là cái thứ gì?”

...

Chương 180 : Huyền Âm long thảo!

Mưa phùn rả rích, không ngừng rơi xuống.

Dương Phóng đứng tại màn mưa phía dưới, nhẹ nhàng mở ra trong tay vải vàng bao khóa, lông mày nhẹ nhàng bốc lên.

Trong bao cất đặt chính là một cái rộng lượng hộp gỗ màu đen, ước chừng khoảng ba mươi centimet.

Trên cái hộp quấn quanh trùng điệp tinh mịn xiềng xích.

Còn có Hoàng sắc lá bùa,

Thoạt nhìn như là tại phong ấn cái gì đồng dạng.

Rất có một loại thần bí khó lường khí tức.

“Đây là cái gì?”

Dương Phóng hướng trên đất vàng như nền nam tử hỏi thăm.

Vàng như nền nam tử hàm răng khể cán, trực tiếp đem đầu phiết hướng một bên, không nói một lời.

“Không nói cũng không có việc gì, một hồi lại xử lý người.”

Dương Phóng mở miệng.

Vàng như nền nam tử trên người có cá lớn trên thân người khí tức.

Không cần suy nghĩ nhiều cũng chỉ biết thường xuyên cùng ngư nhân pha trộn cùng một chỗ.

Nhất định phải hảo hảo điều tra mới được.

Hắn đem vải vàng bao khóa lần nữa buộc lên, sau đó lấy ra một viên dược hoàn, trực tiếp nhét vào vàng như nển nam tử trong miệng, bức cưỡng ép nuốt vào, bàn tay một sai, tháo cái cầm, không tiếp tục để ý, tiếp theo đem ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa.

Màn mưa bên trong.

Ba vị khôi ngô tráng hán tốc độ cực nhanh, chân khí bao khóa quanh thân, ngay tại một đường điên cuồng đuổi theo mà đến, bàn chân bước ra, âm âm nổ vang, bọt nước bắn ra bốn phía.

Chỉ bất quá hướng về phía hướng về phía, bọn hắn thần sắc biến đổi, cùng nhau dừng lại, hướng về phía trước nhìn lại.

Đương cảm thấy được Dương Phóng cùng trên đất vàng như nển nam tử về sau, ba vị khôi ngô tráng hán trong lòng giật mình, không chút nghĩ ngợi, đột nhiên triệt thoái phía sau.

“Có cao thủ!”

“Đi!”

Hưu!

Trước mắt bóng đen trong nháy mắt cuồng xông mà đến, như thiểm điện cấp tốc ra quyền.

Oanh! Oanh! Oanh!

Liên tục ba đạo trầm đục phát ra, máu tươi cuồn phún.

Ba đạo khô ngô trắng hán thân thể tất cả đều trùng điệp bay rớt ra ngoài, con mắt tròng lớn, một mặt hã nhiên, giống như là như điều đứt dây.

Cho dù bọn hấn Thập phẩm đỉnh phong tu vi, cũng hoàn toàn không đáng chú ý, trong miệng phun máu, cột sống đứt gãy, hung hăng nện ở nơi xa, tóe lên từng mảnh từng mảnh bọt nước.

Dương Phóng thu hồi nắm đấm, nhanh chân đi qua, bắt đầu ở trên người của bọn hấn vơ vét.

Một lát sau, trực tiếp tìm tới ba túi bạc vụn, chứa vào trong ngực, sau đó nhìn cũng không nhìn, trực tiếp đi qua cầm lên vàng như nển nam tử thi thể, cấp tốc rời xa nơi này.

Ba tên khô ngô trắng hán, trúng hấn kịch độc, thần tiên cũng khó cứu.

Không cần thiết tiếp tục lãng phí thời gian.

Sưu sưu sưu!

Mấy cái lấp lóe, Dương Phóng liền đã cấp tốc biến mất.

Cho đến lúc này.

Đám kia Thanh Thành viện đệ tử mới cấp tốc vọt tới, nhao nhao một mặt sắc mặt đại kinh.

Từu quán bên trong.

Đám người bối rối.

Hai vị trọng thương tăng nhân bị người cấp tốc giơ lên

trở về.

Một người trong đó đã chết thảm.

Một cái khác cũng là hơi thở mong manh, mặt như giấy vàng.

Dương Phóng thân thể lần nữa từ ngoài cửa trở về, khi thấy một người còn có khí lúc, lúc này cất bước đi ra, tiếp cận mà tới.

Đám người xem xét hẩn mang theo vàng như nển nam tử đi tới, nhao nhao hướng về sau rút lui, không dám đến gần.

Dương Phóng cẩn thận kiểm tra vị kia tăng nhân thương thể trên người, lập tức mày nhăn lại.

Đối phương lồng ngực lõm, trọng yếu toàn bộ nội tạng vỡ nát, thần tiên cũng khó cứu.

“Đại sư, bao khóa bên trong chứa là cái gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Khụ khụ. Không muốn không muốn mở ra, nguy nguy hiểm chôn sâu, ngàn vạn. Không nên mở ra “

Vị kia tăng nhân trong miệng ho ra máu, hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu, ngữ khí gian nan, thống khổ dị thường.

“Không nên mở ra?”

Dương Phóng nhíu mày , đạo, “Đại sư có thể nói rõ?”

Vị kia tăng nhân trên mặt lộ ra một tia cười thảm , đạo, “Bên trong. Là. Là Huyền Âm long thảo, hội. Sẽ mang

đến tai nạn, mời. Mời nhanh chóng tìm địa phương vùi lấp “

Hắn giãy dụa lấy nói ra mấy chữ cuối cùng, nghiêng đầu một cái, chết thảm bỏ mạng.

“Huyền Âm long thảo!”

Dương Phóng tự nói.

Chưa từng nghe qua vật này.

Là trên thân rồng?

Ánh mắt của hắn lần nữa tại cái hộp gỗ quan sát, chuẩn bị một hồi cẩn thận hỏi một chút kia vàng như nến nam tử.

Dương Phóng xoay người lại, đem vàng như nến nam tử thân thể nhét vào một bên, ngồi trên ghế, điềm nhiên như không có việc gì, tiếp tục chờ đợi.

Không bao lâu.

Nơi xa, màn mưa bên trong lần nữa truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Trước đó đuổi theo ra đi Thanh Thành viện đám người càng lại lần trở về tửu quán.

Bất quá, khi bọn hắn chú ý tới trên mặt đất vàng như nến nam tử về sau, rõ ràng biến sắc.

Sau đó ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng, trong lòng chấn kinh.

Gia hỏa này!

Lúc nào đi ra?

Càng đem vàng như nến nam tử sớm đã bắt giữ?

Trong lúc nhất thời, bọn hấn hai mặt nhìn nhau, càng không dám lần nữa bước vào tửu quán.

Lại tại lúc này!

Bên ngoài lần nữa vọt tới một người, nhìn thấy Thanh Thành viện đám người ngăn cửa về sau, thần sắc giận dữ, công lực bộc phát, một chưởng vỗ tới, “Lăn đi!”

Thanh Thành viện đám người cùng nhau biến sắc, vội vàng nhanh chóng trốn tránh.

Đạo nhân ảnh kia chấn khai đám người, trực tiếp cấp tốc phóng tới tửu quán.

Khi thấy Dương Phóng về sau, hấn song quyền ôm một cái, khom người nói, “Đội trưởng, có biến!”

Hấn lúc này tại Dương Phóng bên tai nói nhỏ.

Dương Phóng hơi nheo mắt lại.

“Người nói cái gì?”

“Tạm thời không biết là thứ gì làm, nhưng hơn phân nửa không phải nhân loại!”

Người này cắn răng nói.

Dương Phóng bỗng nhiên đứng dậy, hướng về ngoài cửa đi đến , đạo, “Mang lên trên mặt đất người kia!”

“Vâng, đội trưởng!”

Người này trực tiếp nắm lên vàng như nền nam tử thân thể, hoả tốc cùng hướng Dương Phóng.

Một bên Lưu sư huynh sắc mặt chấn kinh, nhìn về phía ròi đi Dương Phóng hai người.

“Thần Ảnh vệ!”

“Cái gì? Thần Ảnh vệ?”

“Lưu sư huynh, bọn hấn là Thần Ảnh vệ?”

Bên người đám người nhao nhao giật mình.

“Phải!”

Lưu sư huynh sắc mặt khó coi, sau đó ánh mắt lần nữa hướng về trong tửu quán hai vị tăng nhân nhìn sang, thân thể cấp tốc xông ra, tại hai vị tăng nhân tìm tòi.

Một lát sau.

Lưu sư huynh mở miệng lần nữa: “Đây là Đại Minh chùa tăng nhân, trước đây không lâu Đại Minh chùa vừa mới gặp tập kích, trong chùa cao thủ tử thương thảm trọng, bọn hấn người thể mà xuất hiện nơi này!”

.

.

.

Nghiêng gió thổi phật.

Mưa phùn mỏng lung.

Dương Phóng thân thể cao lớn, từ đằng xa lướt dọc mà

đến, bàn chân giẫm tại lá rụng phía trên, mỗi một bước giẫm ra đều có thể xông ra rất dài khoảng cách, thân thể cấp tốc xông về phía trước một chỗ miếu hoang.

Mới vừa vịn tiếp cận, một cỗ nồng đậm mùi máu tươi liền từ phía trước truyền đến.

Cho dù là mưa gió thời tiết, y nguyên không che nổi loại này huyết tinh.

Rất nhanh, Dương Phóng gặp được trong miếu đồ nát mấy chục đạo bóng người.

Kia hơn mười vị Thần Ảnh vệ vừa nhìn thấy Dương Phóng lướt đến, nhao nhao đứng lên.

“Đội trưởng!”

“Đội trưởng, người đã đến!”

Đông đảo Thần Ảnh vệ mở miệng.

Bọn hấn phần lớn người đều tại bát phẩm, cửu phẩm, trong đó người nổi bật đã nhập Thập phẩm.

Đương nhiên, Dương Phóng suất lĩnh chỉ là trong đó một cái tiểu phân đội mà thôi.

Nhưng dù vậy, cái này hơn mười người tiểu phân đội, vẫn là một cỗ sức mạnh cực kỳ đáng sợ.

Dương Phóng rơi vào miếu hoang về sau, chân mày nhíu càng thêm nhíu chặt.

Miếu bên trong máu tanh mùi vị lại so với hấn trong tưởng tượng còn muốn nồng đậm.

“Thi thể ở đâu?”

Thanh âm hấn lạnh lùng.

Cho đến lúc này, sau lưng trước đó vị kia Thần Ảnh vệ mới mang theo vàng như nển nam tử cấp tốc chạy đến.

“Ngay tại Phật điện hậu phương!”

Bên cạnh một người đi ra, sắc mặt khó coi, chỉ chỉ phía trước.

Đó là cái thanh niên nam tử, tên là Lục Viễn, thân thể rất cao, hai lăm hai sáu, tại kiếm pháp phía trên cực kỳ độc đáo, thực lực tại mọi người bên trong cũng coi là người nổi bật.

Dương Phóng lúc này cất bước hướng về Phật điện nơi đó đi tới.

Bên người Lục Viễn lập tức theo sau lưng, từ trong vũng nước đi qua.

Không bao lâu, bọn hấn đi tới tổn hại Đại Hùng bảo điện bên trong.

Dù là Dương Phóng sớm có chuẩn bị tâm lý, tiến vào Phật điện về sau, y nguyên không khỏi sầm mặt lại.

Toàn bộ Phật điện vách tường, hoàn toàn bị máu tươi nhuộm đỏ, sền sệt gay mũi, tràn ngập huyết tinh, trên mặt đất, cửa sổ, Phật tượng bên trên tất cả đều lít nha lít nhít treo từng cái vụn vặt nội tạng.

Bốn phía trên vách tường, càng là dùng máu tươi viết đầy từng cái chữ như là gà bới văn tự, nhìn đập vào mắt kinh người, có loại âm trầm cảm giác.

Phật tượng tọa hạ, thì là rỗng rã bảy bộ thi cốt, chết vô

cùng thâm thẳm.

Mỗi người tay chân đều bị vụn gãy, phần bụng bị xé ra, con mắt trừng trừng, chết không nhắm mắt.

Thậm chí trên mặt của bọn hắn đến nay còn có nòng đậm vẻ sợ hãi.

Cái này tựa hồ tại còn sống thời điểm, liền bị người dân vật đến chết.

Dương Phóng hơi nheo mắt lại.

Dù hẳn đoạn thời gian trước thường thấy các loại mưa gió, giờ phút này nhìn thấy thảm như vậy hình, để cho người ta không khỏi trong lòng mãnh liệt.

Hắn khẽ nhả khẩu khí, cất bước đi qua, tại bảy bộ trên thi thể cẩn thận kiểm tra.

Bảy bộ thi thể, đều không ngoại lệ, tất cả đều là Thần Ảnh vệ cao thủ.

Trong đó có ba cái đều là Thập phẩm.

“Tối hôm qua chúng ta ở trong trấn nhỏ tách ra hành động, ước định cẩn thận chuẩn bị sáng sớm tại bên ngoài trấn hội hợp, chỉ là bọn hắn một mực không tới, chúng ta lúc này mới chạy tới xem xét, chỉ là không nghĩ tới bọn hắn lại toàn bộ chết thảm ở đây!”

Lục Viễn sắc mặt khó coi: “Nhìn thủ đoạn này, hung thủ tựa hồ không phải là vì giết người, mà là tại tiến hành một loại nghi thức!”

“Nghi thức?”

Dương Phóng sắc mặt lạnh lẽo, “Là Tà Đạo tổ chức

làm?”

“Rất khó nói có phải là bọn hấn hay không, nhưng trên đời này cũng không phải là chỉ có Tà Đạo tổ chức mới hiểu được nghi thức, rất nhiều những chủng tộc khác bên trong, đều sẽ truyền thừa lên một chút nghi thức cổ xưa, mà lại càng là cổ lão chủng tộc, loại này nghi thức càng là dã man cùng huyết tinh, về phần Tà Đạo tổ chức, bọn hấn đã thật lâu không có khởi động qua dạng này nghi thức, ta cũng vô pháp kết luận!”

Lục Viễn đáp lại.

Dương Phóng lạnh lùng nhìn về phía trên vách tường chữ như là gà bới văn tự, âm thanh lạnh lùng nói, “Thác xuống những văn tự này, Thần Ảnh vệ người không thể chết vô ích!”

“Vâng, đội trưởng!”

Lục Viễn lạnh giọng ôm quyền, trong lòng dâng lên sinh sinh hận ý.

Không quản là cái gì, dám can đảm làm ra loại chuyện này, một khi bị bọn hấn tra ra, đều phải để nghìn lần gấp trăm lần hoàn lại!

Dương Phóng lần nữa đi ra Phật điện, nhẹ nhàng hô hấp lấy phía ngoài không khí.

Một lát sau.

Lần nữa nhìn về phía bị ném tại một bên vàng như nền nam tử , đạo, “Các người lui ra, ta muốn thẩm vấn người này!”

Đông đảo Thần Ảnh vệ lập tức ôm quyền rời khỏi.

Một bên Thiên Điện.

Dương Phóng đem vàng như nến nam tử nín qua, nhét vào một bên, nhẹ nhàng lắp đặt cái cầm của hắn, sau đó lấy ra một cái Bạch sắc bình sứ, trực tiếp đem bên trong chất lỏng rót vào đến miệng của hắn bên trong.

Vàng như nến nam tử sắc mặt tái xanh, vừa muốn mở miệng, nhưng bỗng nhiên sắc mặt ngẩn ngơ, não hải oanh minh, tiếp lấy trong nháy mắt trở nên mờ mịt cùng ngây dại ra.

Như là như con rối.

“Người tên là gì? Là Thất đại tinh thần bên trong cái gì người?”

Dương Phóng mặt không biểu tình.

“Ta tên Tây Môn Liệt, danh hiệu Văn Khúc Tinh Quân, Thất đại tinh thần bên trong còn có Liêm Trinh, Lộ Tồn, Cự Môn, Vũ Khúc, Tham Lang, Phá Quân sáu người, trong đó Vũ Khúc, Phá Quân, Tham Lang, đều là siêu phẩm!”

Vàng như nến nam tử lẩm bẫm nói.

“Thật sao? Bọn hắn tiến vào siêu phẩm thứ mấy nhất?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vũ Khúc, Phá Quân đều tại cửa thứ nhất, Tham Lang thực lực thâm bất khả trắc, hơn mười năm chính là siêu phẩm, ta cũng không biết ở vào thứ mấy quan.”

Nam tử tiếp tục đáp lại.

“Kia Hoàng sắc bao khóa bên trong chứa là cái gì? Vì

sao các người muốn cướp đoạt?”

“Là Huyền Âm long trảo, hơn một ngàn năm trước vì Dạ Thần giáo tam đại trong thần khí.”

Nam tử thì thào.

“Ừm?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ nhúc nhích , đạo, “Làm sao lại rơi vào kia hai cái tăng nhân trong tay, bọn hấn là lai lịch gì?”

“Bọn hấn là Đại Minh chùa tăng nhân, Huyền Âm long trảo vẫn luôn phong ấn tại Đại Minh trong chùa, trước đây không lâu, Đại Minh chùa tao ngộ Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân tập kích, tử thương thảm trọng, phương trượng bị giết, về sau bọn hấn vì chuyển di Huyền Âm long trảo, phái ra mười bốn người đệ tử, mang theo hộp gỗ, phóng tới tứ phương, chúng ta người đã giết chết bọn hấn ba đợt tăng nhân.”

Tây Môn Liệt tiếp tục nói.

“Cái này Huyền Âm long trảo bị Đại Minh chùa trùng điệp phong ấn, tình nguyện chôn sâu, cũng không muốn sử dụng, có phải hay không có cái gì tệ nạn?”

Dương Phóng tiếp lấy hỏi thăm.

“Đúng vậy, nghe nói sử dụng quá nhiều sẽ cho người thân thể phát sinh dị biến, dần dần long hóa, trở thành nửa người nửa rồng quái vật, nhưng tương ứng cũng sẽ mang đến dị thường đáng sợ Huyền Âm long lực “

Tây Môn Liệt tiếp tục thì thào.

“Nửa người nửa rồng.”

Dương Phóng mặt không biểu tình.

Khó trách!

Đám kia ngu nhân muốn tập kích Đại Minh chùa.

“Trên người người có loại ngu nhân khí tức, đám kia ngu nhân ở đâu? Người cái khác đồng bạn cũng cùng với bọn họ sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, Liêm Trinh, Lộ Tồn cùng Vũ Khúc đều cùng với bọn họ, liền trốn ở Hoàng gia bảo!”

Tây Môn Liệt đáp lại.

“Lạc Tuyết sơn trang cùng Tầm Dương kiếm phái dư nghiệt cũng ở đó?”

Dương Phóng lạnh giọng.

“Đúng thế.”

Tây Môn Liệt thì thào.

“Có bao nhiêu cao thủ, siêu phẩm có mấy vị?”

“Chỉ có hai vị, một vị là Vũ Khúc Tinh Quân, một vị là Hoàng gia bảo bảo chủ!”

Tây Môn Liệt đáp lại.

“Hừ!”

Dương Phóng phát ra hừ lạnh , đạo, “Không biết sống chết!”

Hoàng gia bảo lại Thần Võ tông ngay dưới mắt đầu hàng địch!

Bỗng nhiên, hấn đại thủ nhô ra, trực tiếp bắt lấy Tây Môn Liệt mặt bàn, tiện tay một bóc, xoạt một tiếng, đem nó trên mặt mặt nạ da người lấy xuống, lộ ra bên trong chân thực gương mặt.

Ước chừng trên dưới năm mươi, trên mặt che kín tàn nhang, cực không đáng chú ý.

Dương Phóng nhìn thoáng qua trong tay mặt nạ da người, trực tiếp thu nhập chiếc nhẫn, sau đó một chưởng rơi vào Tây Môn Liệt cái trán, phịch một tiếng, đem nó sọ đỉnh đánh nát.

“Người tới!”

Dương Phóng diện mục âm trầm, vươn người đứng dậy.

Xoát xoát xoát xoát!

Trong sân, từng đạo bóng người thoáng hiện, xuất hiện tại hấn phụ cận.

Ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng.

“Tiến về Hoàng gia bảo!”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Vâng, đội trưởng!”

...

Chương 181 : Hoàng gia bảo!

Nồng đậm rừng rậm.

Mưa phùn dừng lại.

Trần Thi Nghiên quần áo tả tơi, bần thiêu, sắc mặt kinh hoàng, đang điên cuồng hướng về phía trước chạy trốn, ngực nâng lên hạ xuống, trong miệng không ngừng phát ra nặng nề tiếng hít thở âm, phổi giống như là kịch liệt công tác cũ kỹ ổng bề đồng dạng.

Một đôi thẳng tắp chân dài, tại bùn oa bên trong nhanh chóng chạy trốn.

Nguyên bản váy dài đã bị nàng xé nát, biến thành váy ngắn đồng dạng tồn tại.

Nàng một bên chạy trốn, một bên hoảng sợ hướng về sau nhìn lại.

Tựa hồ sau lưng nàng, có cái gì vô cùng kinh khủng đồ vật đang truy tung đồng dạng.

“Hì hì ha ha “

Từng đợt yêu dị mà giọng tà mị từ phía sau cấp tốc tiếp cận, nương theo lấy nồng đậm huyết tinh cùng mùi hôi thối, mang theo cuồng phong gào thét, rất nhiều bụi cỏ đều đang nhanh chóng đổ rạp.

Từng mảnh từng mảnh lá rụng tại sau lưng lung tung bay múa.

Chỉ gặp sau lưng trong rừng, một đoàn quỷ dị lục quang

đang nhanh chóng đuổi theo, hoàn toàn thấy không rõ thân thể, cũng thấy không rõ gương mặt, âm trầm yêu dị, từ bên trong không ngừng truyền đến tà mị tiêu dung, hướng về Trần Thi Nghiê n bên này cấp tốc đuổi theo.

Trần Thi Nghiê n mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, trơ mắt nhìn quái vật kia nhanh chóng tiếp cận, liền tranh thủ trên thân còn sót lại bốn khóa Phích Lịch Tử hung hăng ném tới.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Lập tức từng đợt kinh khủng oanh minh phát ra, đất rung núi chuyển, ông ông tác hưởng.

Đáng sợ bạo tạc tính chất lực lượng trực tiếp đem đoàn kia lục quang chôn vùi ở bên trong.

Lục quang bên trong lập tức phát ra từng đợt bén nhọn tiếng kêu chói tai, tràn ngập lửa giận cùng oán độc.

Trần Thi Nghiê n ném xong cuối cùng bốn khóa Phích Lịch Tử về sau, tiếp tục hoảng sợ hướng về phía trước chạy trốn, nhưng lần này không có xông ra bao xa, thân thể của nàng liền đột nhiên dừng lại, sắc mặt trắng bệch, lộ ra từng đợt vẻ tuyệt vọng.

Tại trước mắt của nàng, xuất hiện một chỗ to lớn vách núi.

Sâu không thấy đáy, phía dưới sương trắng mông lung, truyền đến nước sông oanh minh.

Nàng mặt mũi tràn đầy sợ hãi, vội vàng lần nữa quay đầu, muốn từ địa phương khác đào tẩu, lại phát hiện sau lưng đoàn kia quỷ dị lục quang sớm đã lần nữa vọt tới, trực tiếp rơi vào nàng cách đó không xa.

“Hì hì ha ha “

Từng đợt tà mị tiếng cười tiếp tục truyền ra.

Lục quang bên trong tồn tại mang theo nhiều hứng thú chi sắc, nhìn về phía Trần Thi Nghiên, tựa hồ kết luận Trần Thi Nghiên đã không thể chạy trốn, trong miệng phát ra sút sọc tiếng cười, “Chạy, tiếp lấy chạy a “

Trần Thi Nghiên hoảng sợ hướng về sau chậm rãi rút lui.

Bỗng nhiên, nàng trực tiếp tuyệt vọng hướng về vách núi nhảy xuống.

Lục quang bên trong tồn tại phát ra phần nộ thanh âm, vội vàng nhanh chóng đuổi theo, chụp vào Trần Thi Nghiên thân thể.

Chỉ bất quá tốc độ của nó vẫn là quá chậm.

Trần Thi Nghiên thân thể sớm đã nhanh chóng ngã xuống sườn núi, biến mất không thấy gì nữa.

“Tiện nhân!”

Lục quang bên trong phát ra bén nhọn mà thanh âm quái dị, nổi trận lôi đình.

Phù phù!

Phía dưới, một đầu rộng lớn dòng sông bên trong tóe lên mảng lớn bọt nước, rầm rầm rung động.

Tiếp lấy một thân ảnh, toàn thân máu tươi tại dòng sông nội bộ giãy dụa.

Nàng liềm mạng hướng về bên bờ bơi đi, hai chân hai chân huy động, thể năng tại gập bội bộc phát, rốt cục vát

vả bơi đến bên bờ.

Tại bơi tới bên bờ về sau, nàng lúc này kịch liệt ho khan, sắc mặt ửng hồng, lỗ mũi, miệng tất cả đều ho ra từng đợt nước sông.

Qua đi tới hồi lâu, Trần Thi Nghiê n ho khan mới rốt cục dừng lại.

Nàng mặt mũi tràn đầy mờ mịt hướng về nhìn bốn phía, không khỏi buồn từ tâm đến, hai tay che lấy gương mặt, trực tiếp đau nhức âm thanh khóc ồ lên.

Từ nàng xuyên qua đến nay, từ trước đến nay mạnh hơn, không quản gặp được khó khăn gì, chưa hề không có khóc qua.

Nhưng lần này, nàng thật là nhịn không được.

Nước mắt càng khóc càng nhiều, càng ngày càng thương tâm.

Đến cuối cùng tựa hồ là lo lắng tiếng khóc sẽ tiếp tục dẫn tới quái vật kia, nàng vội vàng che miệng ba, thấp giọng khóc nức nở, bả vai run run.

Mấy ngày trước, bọn hắn rời đi Diệt Tà minh, gia nhập vào một chỗ trong thương đội, vốn là muốn đi theo thương đội cùng nhau di chuyển.

Chỉ bất quá!

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, nửa đường bên trong lại gặp được đáng sợ quái vật tập sát.

Loại kia quái vật dị thường tàn khốc, xông vào thương đội về sau, thương đội tất cả Võ sư đều khó mà ngăn lại đối phương, liền ngay cả Thập phẩm cao thủ cũng bị tàn

nhấn bẻ gãy tứ chi.

Bọn hắn một nhóm bảy người tại quái vật tập kích dưới, trực tiếp tán loạn ra, mỗi người tự chạy.

Hiện tại ngay cả nàng cũng không biết, Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã phải chăng còn sống.

Nếu như bọn hắn đều đã chết, như vậy cái này mệnh môn dị giới liền chỉ còn lại chính nàng.

Trần Thi Nghiên càng khóc càng thương tâm, cuối cùng lau nước mắt, cắn môi một cái, lần nữa đứng dậy, lưng la lưng lay hướng về nơi xa bước đi.

.

.

.

Nam Sơn Thành bên trong.

Phồn hoa cao ngất trong tửu lâu.

Trước đó tại quán rượu nhỏ xuất hiện Lưu sư huynh, một mặt cười lấy lòng, cung kính đối mặt với trước mắt một cái áo lam thanh niên.

Thanh niên này hai mươi bảy hai mươi tám tuổi tả hữu, mũi như treo gan, mặt mày như kiếm, vô luận khí chất, vẫn là dung mạo, trong đám người đều tính nhất tuyệt.

thân phận càng là dị thường cao quý, chính là Thanh Thành viện viện chủ Lưu Hồng Kinh con trai độc nhất, Lưu Huyền Cẩm.

Mấy năm trước đó, đã bước vào siêu phẩm, thực lực

cao thâm.

“Đường huynh, nghe nói trước đây không lâu Đại Minh chùa bị người tiêu diệt, có phải thật vậy hay không?”

Lưu sư huynh nở nụ cười, chăm chú vì Lưu Huyền Cảm ngã rượu.

“Là có việc này, người hỏi cái này làm cái gì?”

Lưu Huyền Cảm bình tĩnh hỏi thăm.

“Cái kia không biết Đại Minh chùa là bởi vì cái gì mới bị diệt?”

Lưu sư huynh hiểu kỳ nói.

“Ừm?”

Lưu Huyền Cảm ánh mắt lạnh lẽo, hướng về Lưu sư huynh nhìn lại , đạo, “Không nên người hỏi, không muốn hỏi đến.”

“Là, là.”

Lưu sư huynh liên tục gật đầu, chê cười nói: “Thực không dám giấu giếm, trước đây không lâu, ta gặp hai vị Đại Minh chùa tăng nhân, càng máu chốt chính là, bọn hấn thế mà gặp phải Thanh Long hội cùng Thất đại tinh thần truy sát, tựa hồ trên người bọn họ ẩn giấu cái gì đồ trọng yếu, mấy vị kia kẻ đuổi giết thế mà tất cả đều là Thập phẩm tu vi.”

Lưu Huyền Cảm ánh mắt ngưng tụ, một cỗ vô hình khí thế trong nháy mắt nổi lên, một mực bao phủ lại người trước mắt, kinh khủng dị thường, như là mãnh thú, làm cho người sợ hãi.

“Người nói cái gì? Đại Minh chùa tăng nhân? Bọn hấn đi nơi nào? Mấy vị kia kẻ đuổi giết từ trên người bọn họ đạt được cái gì sao?”

“Cái này. Ta cũng không biết bọn hấn có hay không được cái gì, bắt quá, cuối cùng mấy vị kia kẻ đuổi giết đều đã chết.”

Lưu sư huynh trung thực đáp lại , đạo, “Ta gặp Thần Ảnh vệ người, một vị Thần Ảnh vệ cao thủ giết chết Thanh Long hội cùng Thất đại tinh thần người, cho nên, nếu là thật sự có cái gì, chỉ sợ. Hơn phân nửa đã rơi vào Thần Ảnh vệ trong tay!”

“Thần Ảnh vệ!”

Lưu Huyền Cẩm ngữ khí lạnh lẽo, bụng chén rượu lên, trực tiếp rót vào trong cổ.

Một lát sau, vượn người đứng dậy.

“Là Thần Ảnh vệ người nào ra tay?”

“Không biết, nhưng hấn là một cái đội trưởng!”

Lưu sư huynh đáp lại nói.

“Hừ!”

Lưu Huyền Cẩm hừ lạnh , đạo, “Ở đâu gặp phải bọn hấn?”

“Tại Tam Tuyền trấn!”

Lưu sư huynh trung thực đáp lại.

Hoàng gia bảo.

Chiếm diện tích to lớn, đồng ruộng khá nhiều.

Chính là hạc núi khu quần cư nổi danh hào cường.

Bảo chủ Hoàng Thiên Hải, năm nay bảy mươi hai, ba mươi năm trước thành tựu siêu phẩm, thực lực cao thâm, hưởng dự nhất thời, chỉ là từ hấn về sau, hậu đại lại là không còn có một cái có thể tiến vào siêu phẩm người.

Hoàng Thiên Hải dưới gối tổng cộng có tứ tử tam nữ, loại trừ trưởng tử từ thương bên ngoài, cái khác con cái toàn bộ tập võ.

Làm sao tư chất đều rất phổ thông, cho đến nay, chưa có một tử thuận lợi đạt tới Thập phẩm, mạnh nhất một vị nữ nhi hoàng linh, đến nay cũng mới khó khăn lắm cứu phẩm đỉnh phong mà thôi.

Cứ thế mãi, một khi hấn cưới hạc mà đi, Hoàng gia bảo tất nhiên nguy rồi.

Không!

Thậm chí không cần cưới hạc đi tây phương, bởi vì ngay tại dưới mắt, Hoàng gia bảo liền phát sinh một kiện rung chuyển sự tình.

Giờ phút này.

Hoàng gia bảo nội bộ khu vực.

Huyết tinh tràn ngập, từng vị Hoàng gia bảo đệ tử thi thể, ngổn ngang lộn xộn, nằm trên mặt đất.

Hoàng Thiên Hải sắc mặt âm trầm, đứng ở trong sân, con mắt chăm chú mà nhìn chằm chằm vào đối diện một đám trên mặt ý cười người.

Tại bên cạnh hắn, vây tụ Hoàng gia bảo đại lượng cao thủ, lít nha lít nhít, chừng mấy trăm người, từng cái xách đao mang kiếm, ánh mắt phần nộ.

Hắn tứ tử tam nữ, giờ phút này cũng tất cả đều tụ tại hắn bên người, ánh mắt hung tợn nhìn về phía đối diện.

Chỉ gặp tại bọn hắn đối diện khu vực.

Đám người đủ loại kiểu dáng, mặc không giống quần áo.

Bọn hắn có nam có nữ, trẻ có già có, mỗi một cái đều nở nụ cười, trong ánh mắt mang theo từng tia từng tia nhiều hứng thú chi sắc, nhìn về phía Hoàng Thiên Hải bọn người.

Trong đó, thậm chí có hơn mười vị ngư nhân tồn tại.

Cái này hơn mười vị ngư nhân cái đầu cũng rất cao, ước chừng chừng một thước tám, mặc áo giáp màu xanh, xương gò má nhô cao, mũi lõm, cái trán, hai gò má tất cả đều sinh ra tinh mịn lân giáp.

Từng đôi con người dị thường băng lãnh, không chút biểu tình, giống như là đao đồng dạng.

“Tái Nhân Tư đại nhân, các người quá phận!”

Hoàng Thiên Hải thanh âm băng hàn, nói: “Ta Hoàng gia bảo bốc lên như thế lớn phong hiểm, thu lưu bên cạnh người những này dư nghiệt, bọn hắn vậy mà không nghĩ hồi báo, giết ta Hoàng gia bảo nhiều người như vậy, chuyện này thấy thế nào đều không hợp lý a?”

Trong lòng của hắn tràn ngập hàn ý.

Bọn này kẻ ngoại lai, trong mấy ngày nay tại bọn hắn

Hoàng gia bảo sở tác sở vi, đơn giản càng ngày càng quá phận.

Hắn vốn chỉ muốn nhịn một chút xong việc!

Nhưng bây giờ đã đến không thể nhịn được nữa tình trạng!

“Hợp lý?”

Cầm đầu một vị ngư nhân, mặt không biểu tình, nói: “Thế nào mới xem như hợp lý? Qua nhiều năm như vậy, Hoàng gia bảo vụng trộm được chúng ta ngư nhân nhiều ít chỗ tốt, kết quả kết quả là, các người vẫn là không cho được chúng ta muốn, thế mà dạng này, Hoàng gia bảo còn có cái gì tồn tại tất yếu? Bọn hắn chỉ là giết người mấy người, các người đã cảm thấy không chịu nổi?”

Hoàng Thiên Hải đồng tử co rụt lại, nhìn về phía trước mắt ngư nhân sao, mở miệng quát:

“Người là có ý gì?”

“Có ý tứ gì?”

Bên cạnh, một trận tiếng cười vang lên.

Một người mặc màu đen huyền bào, thân thể cao lớn nam tử, mang theo một cái mặt nạ màu đỏ, tại cách đó không xa nhẹ nhàng cười nói, “Hoàng bảo chủ, xem ra là Tái Nhân Tư huynh đệ nói không đủ minh xác, đã dạng này, vẫn là ta thay hắn nói đi, từ hôm nay trở đi, cái này Hoàng gia bảo đem không có tiếp tục tồn tại tất yếu!”

Chính là Thất đại tinh thần bên trong Vũ Khúc Tinh Quân.

“Các người nghĩ diệt ta Hoàng gia bảo?”

Hoàng Thiên Hải kinh quát.

“Sai, không phải diệt, mà là thay thế!”

Kia mặt nạ màu đỏ nam tử ngữ khí nhàn nhạt, “Từ nay về sau, Hoàng gia thành trì nhưng còn gọi Hoàng gia bảo, chỉ bất quá trong đó chủ nhân, sẽ biến thành chúng ta.”

“Trò cười!”

Hoàng Thiên Hải trực tiếp cười giận dữ, đạo, “Bằng các người một câu liền muốn diệt ta Hoàng gia bảo? Quả thực là si tâm vọng tưởng, hôm nay lão phu ngược lại muốn xem xem, ai có thể diệt ta Hoàng gia bảo!”

“Một đám dư nghiệt cũng dám đồng dạ, dám diệt ta Hoàng gia bảo, trước từ lão phu trên thi thể bước qua đi!”

Bên cạnh một vị trưởng lão vọt ra, mở miệng quát.

“Đúng đấy, bằng các người cũng dám nói bừa!”

“Chớ nhà có tang, thật sự cho rằng chúng ta sợ các người không thành!”

Bên người tất cả trưởng lão nhao nhao gầm thét.

“Tái Nhân Tư huynh đệ, xem ra các người nuôi bọn này chớ, không có dưỡng thực a!”

Kia mặt nạ màu đỏ nam tử cười nhạt nói, “Là từ các người đến tự mình thanh lý môn hộ? Vẫn là nói, tất cả mọi người cùng một chỗ bên trên?”

Cầm đầu ngư nhân sắc mặt âm trầm xuống.

Một đôi mắt lạnh lùng nhìn về phía Hoàng Thiên Hải, lạnh như băng nói, “Hoàng Thiên Hải, ngươi là thật muốn động thủ? Ta nguyên bản còn muốn lưu ngươi một mạng, chỉ phể các ngươi võ công là được, đã ngươi muốn động thủ, coi như trách không được ta!”

“Ít nói lời vô ích, xuất ra bản lĩnh của ngươi!”

Hoàng Thiên Hải quát.

“Lên!”

Cầm đầu ngư nhân phác chưởng vung lên, lạnh giọng mở miệng.

Sưu sưu sưu!

Bên người hơn mười vị ngư nhân, cầm trong tay xiên thép, một mặt cười quái dị, bàn chân đạp mạnh, trong nháy mắt cuồng cướp mà ra.

Một đám Hoàng gia bảo trưởng lão cũng gầm thét một tiếng, rút đao ra kiếm, nhao nhao xông lên phía trước, giao thủ với nhau.

Cầm đầu ngư nhân sắc mặt hờ hững, 1m85 thân hình cao lớn, mang theo một cỗ đặc biệt trong lành khí tức, hướng về phía trước chậm rãi cất bước, mắt thấy cách đó không xa Hoàng Thiên Hải, âm thanh lạnh lùng nói, “Hoàng Thiên Hải, để cho ta nhìn xem, ngươi những năm này đều luyện được năng lực gì a?”

Hoàng Thiên Hải mặt mo âm trầm, gắt gao nhìn chằm chằm trước mắt ngư nhân.

Theo ngư nhân từng bước một đi vào, một cỗ khổng lồ khí thể đáng sợ cũng từ đối phương thân thể bên trên khuếch tán mà ra, phô thiên cái địa, giống như là thủy triều, liên tục không ngừng nghiền ép mà tới.

“Giết!”

Hoàng Thiên Hải quát chói tai một tiếng, thân thể đột nhiên xông ra, bên hông một ngục trường kiếm sắc bén ra khỏi vỏ, sát na hóa thành vô số tàn ảnh.

Như là chói lọi ánh nắng.

Dị thường chói mắt.

Để cho người ta khó mà thấy rõ.

Kia cầm đầu ngư nhân con mắt phát lạnh, huy động trong tay xiên thép, trực tiếp hướng về trước mắt khu vực cấp tốc xuyên qua mà đi, trong miệng nói, “Để người nhìn xem, cái gì mới thật sự là siêu phẩm?”

Rầm rầm rầm!

Từng đợt đáng sợ oanh minh trong nháy mắt phát ra.

Cuồng phong gào thét, kinh phong bắn ra bốn phía.

Hoàn toàn để cho người ta phản ứng không đến, bốn phương tám hướng sàn nhà không ngừng bạo tạc.

Phốc phốc!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng, trường kiếm tuột tay.

Hoàng Thiên Hải một mặt hãi nhiên, thân thể trực tiếp không bị khống chế bay rớt ra ngoài, phịch một tiếng, hung hăng nện ở trong sân trên núi giả, đem trọn ngọn

núi giả đều cho đập vỡ nát ra, cánh tay co rút, hai tay hồ khẩu dính đầy vết máu.

“Người!”

Trong lòng hắn run rẩy, khó có thể tin.

Cùng là siêu phẩm, chênh lệch càng như thế chi lớn?

Kia cầm đầu ngư nhân rất là khinh thường, tay cầm xiên thép, đi thẳng về phía trước, đạo, “Từ hôm nay trở đi, Hoàng gia bảo như vậy đổi chủ, về phần các người, toàn bộ đi chết đi!”

Sưu!

Hắn huy động xiên thép, một mặt tàn nhẫn, trực tiếp hướng về Hoàng Thiên Hải thân thể hung hăng cắm tới.

Hoàng Thiên Hải mặt mũi tràn đầy hãi nhiên, vội vàng liều lĩnh xoay người mà lên, cấp tốc đánh ra mấy cỗ kinh khủng chưởng lực, thân thể đột nhiên một chiết, cấp tốc hướng về ngoài cửa cuồn xông mà đi, đem tốc độ phát huy đến cực hạn.

Thời khắc máu chốt, hắn lại bỏ đi con cái, trực tiếp đi đường.

“Muốn đi?”

Mặt nạ màu đỏ Vũ Khúc Tinh Quân nhẹ nhàng cười một tiếng, thân thể trong nháy mắt cuồn cướp mà qua, hướng về Hoàng Thiên Hải thân thể cấp tốc đuổi theo, mấy cái lên xuống, liền trực tiếp xông ra cửa sân.

Chỉ bất quá khi hắn vừa mới xông ra, bỗng nhiên sắc mặt kinh ngạc, thân thể trực tiếp dừng lại.

Chỉ gặp Hoàng gia bảo bên ngoài.

Chẳng biết lúc nào, xuất hiện lít nha lít nhít mấy chục đạo bóng người.

Từng cái mặt không biểu tình, ánh mắt lạnh lùng, ngay tại hướng về Hoàng gia bảo cửa sân nhìn tới.

Mà vừa mới lao ra Hoàng Thiên Hải, giờ phút này thế mà đã sớm bị người chỗ cầm.

Một kẻ thân thể khô ngô, nam tử mặc áo bào đen, trong tay nhẹ nhàng nắm lấy Hoàng Thiên Hải cái cổ, giống như là xách gà con, thanh âm nặng nề, “Ngô, chuyện gì xảy ra? Sốt ruột bận bịu hoảng chạy cái gì?”

Hắn nhìn một chút trong tay Hoàng Thiên Hải, tiện tay lung lay.

“Tên gọi là gì?”

“Hồi đội trưởng, hắn chính là Hoàng gia bảo bảo chủ!”

Bên cạnh Lục Viễn nói.

“Ừm?”

Dương Phóng ánh mắt nhất động, nhìn chăm chú lên trong tay lão giả, đạo, “Người chính là Hoàng Thiên Hải?”

“Người Thần Ảnh vệ?”

Hoàng Thiên Hải sắc mặt hãì nhiên.

...

Chương 182 : Giải quyết!

Dương Phóng vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, sự tình càng như thế trùng hợp?

Tại bọn hắn vừa mới đến, liền gặp trọng thương chạy trốn Hoàng Thiên Hải.

Bất quá, trọng thương siêu phẩm y nguyên vẫn là siêu phẩm.

Lấy mình bây giờ biểu hiện Thập phẩm đỉnh phong, trực tiếp có thể bắt được, y nguyên lộ ra kinh thế hãi tục.

Dù sao siêu phẩm cường giả, vô luận là sinh mệnh cấp bậc, vẫn là thực lực bản thân, tất cả đều xa không phải Thập phẩm có thể so sánh.

Hắn một cái Thập phẩm liền cầm xuống bực này cao thủ, nghĩ không khiến người ta giật mình cũng không thể.

“Giang trưởng lão, Hải trưởng lão, bên trong hắn là còn có cái khác siêu phẩm cao thủ, lần này làm phiền các người.”

Dương Phóng bỗng nhiên xoay đầu lại, nhìn về phía bên người bị hắn mời đi theo hai vị siêu phẩm trưởng lão, cung kính nói.

Hai vị này siêu phẩm trưởng lão, tuổi tác không nhỏ, đều tại sáu mươi có hơn, mặc trên người hoa lệ tơ lụa, mang trên mặt nồng đậm tiểu dung.

“Dễ nói, dễ nói!”

“Tiêu sư điệt, khó trách người có thể bị Tổng viện chủ điều đến chấp chưởng một đội Thần Ảnh vệ, nghĩ không ra lại vẫn là trời sinh thần lực, dù là Hoàng Thiên Hải bản thân bị trọng thương, như muốn cầm xuống, chỉ sợ cũng không phải chuyện dễ đi.”

Hai vị siêu phẩm trưởng lão mỉm cười.

“Hai vị trưởng lão khách khí, tại hạ bất quá là may mắn mà thôi, nếu không phải có người sớm đánh gãy Hoàng Thiên Hải hai đầu kinh mạch, lấy tại hạ thực lực, tự nhiên không có khả năng cầm xuống người này.”

Dương Phóng nói.

Hai vị trưởng lão mỉm cười, không còn tiếp tục nhiều lời, cất bước hướng về trước mắt viện tử đi đến.

Dương Phóng vung tay lên, mở miệng nói ra, “Lên!”

Bên người một đám Thần Ảnh vệ lúc này cấp tốc đi theo.

Nơi cửa viện.

Vừa mới đuổi theo ra tới Vũ Khúc Tinh Quân, sắc mặt trầm xuống, chăm chú nhìn một đám xông tới Thần Ảnh vệ.

Thần Võ tông đến thật nhanh!

Lần này kế hoạch của bọn hấn toàn bộ ngâm nước nóng!

Sưu!

Hấn quyết định thật nhanh, quay người liền đi, cấp tốc

hướng về Hoàng gia bảo nội bộ lao đi, đồng thời trong miệng âm ỉ thét dài, tiến hành cảnh báo.

“Muốn đi!”

Người mặc lục sắc áo ngắn Hải trưởng lão phát ra hừ lạnh, cơ hồ tại Vũ Khúc Tinh Quân vừa mới xông ra, thân thể tựa như quỷ mị, trong nháy mắt hiện lên, trực tiếp theo sát phía sau.

Tiếp lấy Giang trưởng lão cũng là cười quái dị một tiếng, cơ hồ không hện mà cùng vọt tới.

Oanh!

Trong sân rất nhanh phát sinh đại chiến, bộc phát ra kinh khủng oanh minh.

Từng mảnh từng mảnh đáng sợ ba động cách rất xa liền có thể rõ ràng cảm giác.

Tại Dương Phóng dẫn người vừa mới dẫn người xông tới thời điểm, liền nhìn thấy Hải trưởng lão, Giang trưởng lão đã cùng Vũ Khúc Tinh Quân cùng vị kia cầm đầu ngư nhân giao thủ với nhau, song phương chân khí bộc phát, âm âm nổ vang, binh khí trong tay không ngừng va chạm đến cùng một chỗ.

Về phần những người khác, thì là nao nao dừng tay, đem âm hàn ánh mắt nhìn về phía xông tới Dương Phóng bọn người bên kia.

“Đến thật nhanh!”

“Không nên cùng bọn hấn liều mạng, rút lui!”

Một đám Lạc Tuyết sơn trang, Tầm Dương kiếm phái dư nghiệt cùng hơn mười vị ngư nhân, quát lạnh một tiếng,

trực tiếp bắt đầu rút lui.

Nhưng Dương Phóng bên người Lục Viễn bọn người, nghe răng cười một tiếng, sớm đã nhanh chóng nhào tới.

Keng keng keng!

Toàn bộ Hoàng gia bảo trực tiếp loạn thành một bày, đao quang kiếm ảnh, chân khí bộc phát, khắp nơi đều là bóng người.

“Hoàng lão gia tử, người trước hết ở một bên nằm đi thôi!”

Dương Phóng nhìn xem trong tay trọng thương Hoàng Thiên Hải, lạnh giọng nói.

Ầm!

Hắn trực tiếp một cái trọng quyền, nện ở Hoàng Thiên Hải đan điền, lực lượng kinh khủng trực tiếp phá hủy Hoàng Thiên Hải phòng ngự chân khí, rần rần chắc chắc đánh vào bụng dưới của hắn, để sắc mặt của hắn trong nháy mắt trắng bệch, phun ra huyết thủy, lộ ra từng tia từng tia vẻ tuyệt vọng.

Năm nào đã bảy mươi hai, bị phế đan điền, cơ hồ cùng chết không khác.

Cho dù sau đó có thể sống dưới, cũng sẽ bệnh nặng quán thân, sống không bằng chết.

Sớm biết như thế, Hoàng gia bảo không nên dẫn sói vào nhà.

Phù phù!

Dương Phóng tiện tay đem Hoàng Thiên Hải thân thể

ném vào một bên, như là phá bao tải, hướng về đại chiến bên trong đám người nhìn sang.

Về phần trước đó còn lại Hoàng gia bảo đám người, thì nhao nhao lộ ra vẻ kinh hãi.

Bỗng nhiên có một người hét lớn, “Đại gia đi mau!”

Còn lại người kịp phản ứng, lúc này bắt đầu cấp tốc chạy trốn.

Bọn hấn cầu kết ngư nhân, chưa chấp Thần Võ tông truy nã dư nghiệt, chuyện này đủ để cho bọn hấn chết đến một trăm lần.

Cho dù là bọn họ đã cùng đám kia dư nghiệt quyết liệt, nhưng y nguyên không cách nào đền bù tội lỗi của bọn họ.

Tất cả mọi người tại một tổ ong hướng về bốn phía phóng đi.

Dương Phóng ánh mắt rất lạnh, cảm thấy được đám kia Hoàng gia bảo đám người đào tẩu về sau, thân thể lóe lên, nhanh như tàn ảnh, trực tiếp một quyền hung hăng đập vào một vị trưởng lão phía sau lưng, phịch một tiếng, đem một vị cửu phẩm trưởng lão tại chỗ oanh sát, cuồn phún huyết thủy.

“Muốn đi?”

Phốc!

Bàn tay hấn vung lên, vô hình độc phẫn đã nhanh nhanh lan tràn ra.

Một đám Hoàng gia bảo đám người nhao nhao che cổ họng, phát ra tiếng kêu thảm, vừa mới chạy ra không

bao xa, liền nhao nhao ngã nhào xuống đất.

Một bên khác.

Đang bị Lục Viễn bọn người cuốn lấy Lạc Tuyết sơn trang, Tầm Dương kiếm phá vỡ nghiệt nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Nhanh ngừng thờ!”

“Hắn tinh thông độc thuật!”

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, giải quyết một đám Hoàng gia bảo đảm người về sau, lúc này hướng về đám người đi đến, vừa đi, một bên huy quyền đập mạnh.

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tục ba quyền, trực tiếp có ba vị ngư nhân bị Dương Phóng nện Đoạn Tích trụ, phun ra huyết thủy, hung hăng nện ở nơi xa, chết thảm bỏ mạng.

Dù là những ngư nhân này phòng ngự cường đại, lân giáp so sánh cứng rắn, y nguyên bị một quyền đánh chết.

“Giết hắn!”

“Liều mạng với hắn!”

Mấy vị khác ngư nhân gầm thét một tiếng, huy động xiên thép, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng lao tới.

Dương Phóng nhướng mày, thân thể như là huyền ảnh, trong nháy mắt mơ hồ, mặc cho ba bốn chuôi xiên thép toàn bộ từ thân thể của hắn xuyên qua.

Hắn chân thân sớm đã xuất hiện ở một bên, một quyền một cái, nện ở bọn hắn huyết Thái Dương chỗ.

Liên tục ba vị Thập phẩm ngư nhân tại chỗ bay tứ tung, thổ huyết chết thảm.

Có Dương Phóng dạng này thanh lý, còn lại Thần Ảnh vệ động thủ tốc độ càng nhanh.

Bất quá dù sao đám kia dư nghiệt số lượng nhiều lắm, tại bọn hắn giải tán lập tức tình huống dưới, vẫn là có người chạy ra ngoài.

Đến cuối cùng Dương Phóng trực tiếp trong sân vơ vét.

Hắn như thường lệ cởi xuống một người quần áo, gãy điệt thành bao khóa trạng thái, đem từng cái túi tiền hết thảy chứa vào trong bao, không bao lâu, toàn bộ bao khóa liền bị nhét tràn đầy.

Mà lúc này, trong sân những người khác thì tại bị nhanh chóng dọn dẹp.

Chỉ còn lại có Vũ Khúc Tinh Quân cùng kia cầm đầu ngư nhân, như cũ tại cùng hai vị trưởng lão kịch liệt đại chiến.

Dương Phóng nhìn thoáng qua, lập tức không còn cảm thấy hứng thú, mà là mở miệng nói, “Đem Hoàng gia bảo đảm người toàn bộ áp tải đi, mặt khác Lục Viễn, dẫn người xét nhà, một phen tiền đều không cần buông tha!”

“Vâng, đội trưởng!”

Lục Viễn ôm quyền nhẹ răng cười, lưu lại mấy vị cao thủ coi chừng Hoàng gia bảo đảm người về sau, lúc này dẫn đầu những người còn lại cấp tốc phóng tới Hoàng gia

bảo nội bộ.

Khắp nơi gian phòng bị đập mạnh mở.

Tường kiên ngăn tử bị đẩy ngã.

Nhìn ra được, Lục Viễn không phải chỉ một lần làm qua chuyện như vậy.

Quơ lấy nhà đến, xe nhẹ đường quen.

Phanh phanh phanh!

Toàn bộ Hoàng gia bảo gà bay chó chạy, một mảnh lộn xộn.

Nửa nén hương tả hữu.

Tường cái rương lớn liền bị người cấp tốc mang ra ngoài.

Lít nha lít nhít, đồ đầy vàng bạc châu báu, các loại đáng tiền vật tư.

Ròng rã bát đại rương, tối thiểu sáu bảy vạn lượng.

Dương Phóng tiện tay nắm lên một thanh kim quang lóng lánh vàng lá, ánh mắt bình tĩnh, sau đó lần nữa buông xuống, đạo, “Lục Viễn, lần này các huynh đệ đều vất vả, bên cạnh hai cái rương vàng bạc, các người cầm đi điếm!”

Hắn chỉ hướng trong đó hai rương.

Lục Viễn hai mắt tỏa sáng, lúc này ôm quyền, “Đa tạ đội trưởng!”

Đột nhiên!

Nơi xa bộc phát ra từng đợt kinh khủng oanh minh, đất rung núi chuyển, nương theo lấy từng đợt gầm thét.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, trực tiếp quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp Giang trưởng lão, Hải trưởng lão bên kia trực tiếp bị một cỗ to lớn cự lực ép tại chỗ bay ngược, hung hăng nện ở nơi xa.

Mà vị kia Vũ Khúc Tinh Quân, thì là mặt mũi tràn đầy oán độc, toàn thân quang mang bộc phát, tựa hồ là thi triển một loại nào đó cấm thuật, gãy mất một tay, hướng về nơi xa hoả tốc bỏ chạy.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống.

Chạy trốn?

Hắn lúc này cấp tốc phóng tới Giang trưởng lão, Hải trưởng lão bên kia.

“Hai vị trưởng lão, các người thế nào?”

“Đáng chết, hắn lại còn có loại thủ đoạn này!”

“Cũng may đánh chết một cái!”

Hai vị trưởng lão sắc mặt khó coi, nghiêng răng nghiêng lợi.

Bọn hắn chuyên môn bị Dương Phóng mời đến, đối phó siêu phẩm, kết quả lại bị một cái siêu phẩm cao thủ chạy trốn, để bọn hắn mặt mo có loại nóng bỏng cảm giác.

“Hai vị trưởng lão không nên tự trách, có thể đánh chết một cái cũng có thể.”

Dương Phóng nói.

Không quản như thế nào, đại bộ phận dư nghiệt đều đã bị thanh trừ.

Đây cũng là một cái công lớn.

“Hai vị trưởng lão nếu không chê, cái này hai rương vàng bạc nguyện ý hiến cho hai vị, hi vọng hai vị trưởng lão không muốn ngại ít!”

Dương Phóng chỉ chỉ bên cạnh hai rương vàng bạc.

“Ừm?”

Hai vị trưởng lão ngẩng đầu nhìn một chút, lập tức sắc mặt hơi chậm, không nói thêm lời.

Dương Phóng vung tay lên, trực tiếp để đám người áp lấy Hoàng Thiên Hải cùng cái khác tài vật, rời đi nơi đây.

.

.

.

Cùng ngày ban đêm.

Hoàng gia bảo bên trong.

Từng đợt nồng đậm tôm cá tươi khí tức lan tràn ra.

Một đầu lại một đầu quý dị ngư nhân, cầm trong tay xiên thép, từ đằng xa lướt đến, trong đó có ba đạo dị thường đáng sợ, tất cả đều là siêu phẩm tu vi.

Ánh mắt lạnh lùng, rơi vào Hoàng gia bảo bên trong.

“Xảy ra chuyện!”

“Tất cả đều chết!”

“Lục soát!”

Một vị siêu phẩm ngư nhân lạnh giọng phát tay.

Bên người đám người cấp tốc lướt đi, tại từng cỗ trên thi thể lục lợi lên.

Sau một lát.

Một đám ngư nhân lần nữa hội tụ đến cùng một chỗ.

“Tái Nhân Tư chết rồi, Vũ Khúc Tinh Quân không thấy!”

“Hắn là còn sống, nghĩ biện pháp liên hệ bọn hắn!”

Một đám ngư nhân lạnh như băng nói.

Trong đó một cái ngư nhân từ trong ngực lấy ra một cái màu đen ống trúc, trực tiếp mở ra cái nắp.

Từ trong ống trúc bay ra một con màu đen phi trùng, ông ông tác hưởng, mới vừa xuất hiện, tại nguyên chỗ dạo qua một vòng, sau đó trực tiếp hướng về bên ngoài bay đi.

Một đám ngư nhân ánh mắt lạnh lùng, nhìn thoáng qua về sau, trực tiếp cấp tốc xông ra.

Một phương hướng khác.

Đen nhánh bóng đêm.

Trắng khuyết như câu.

Một chỗ cao lớn đỉnh cây chõ, lẳng lẳng đứng vững vàng một tôn khôi ngô to lớn bóng người, ước chừng hai mét về sau, trên thân bọc lấy thật dày màu đen giáp trụ, từ đầu xuyên qua chân.

Trên người giáp trụ, che kín gai ngược, dữ tợn, uy vũ, bá khí tuyệt luân.

Nhất là phía sau lưng chõ, lại lít nha lít nhít che kín gai ngược, liên đới lấy mười cái ngón tay đều dị thường bén nhọn, một mảnh đen kịt, tại dưới đêm trăng, thậm chí không ánh sáng phản xạ.

Toàn bộ áo giáp màu đen như là một kiện đáng sợ cỡ máy giết người!

“Đáng tiếc, hai vị siêu phẩm trưởng lão cũng quá không đáng tin cậy, thế mà có thể để cho Vũ Khúc Tinh Quân chạy trốn “

Dương Phóng tự nói.

Một đôi mắt tại dưới đêm trăng lóe ra khó tả quang trạch.

Chạy thoát Vũ Khúc Tinh Quân, nhất định phải xử lý.

Bằng không đến tiếp sau trả thù khẳng định sẽ tới.

Loại tình huống này không phải Dương Phóng suy nghĩ nhìn.

Cũng may ban ngày lúc động thủ, Túy Hồn hương đã thẩm thấu không khí, dính tại trên người của đối phương.

Giờ phút này theo hương tìm kiếm liền có thể.

Sưu!

Dương Phóng thân thể lóe lên, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

...

Chương 183 : Hung ma!

Đen nhánh ẩn nấp trong sơn động.

Một bộ dĩnh đầy sền sệt huyết thủy thi thể bị Dương Phóng tiện tay ném ra bên ngoài, nện ở một bên trên vách động.

Dương Phóng lắc lắc bàn tay vết máu, đi ra sơn động bên ngoài, hướng về bên ngoài băng lãnh nguyệt quang nhìn lại.

Vốn cho rằng sẽ làm theo y chang, tìm tới cái khác cái khác Thất đại tinh thần thành viên, nghĩ không ra lại chỉ tìm được một cái Vũ Khúc Tinh Quân.

Bất quá cũng coi như có thể.

Tối thiểu không có làm cho đối phương đem tin tức rò rỉ ra ngoài.

Cái này một đơn dừng ở đây, xem như triệt để kết thúc.

Sau đó chính là trở về tông môn, xin Thiên Tinh ngọc tủy.

Một khi phân thứ hai Thiên Tinh ngọc tủy tới tay, như vậy thực lực của hắn liền có thể quang minh chính đại cầm tới bên ngoài.

Thậm chí còn có thể mượn cơ hội bế quan một đoạn thời gian, rời xa chiến trường vòng xoáy.

Dương Phóng lần nữa nhìn thoáng qua sơn Hắc Sơn động, thân thể nhảy lên, vèo một tiếng, trong nháy mắt

hướng về bên ngoài lao đi, bàn chân giẫm tại trên vách động, trực tiếp lưu lại một đạo nhàn nhạt dấu vết.

Mới đúc Thiết Ma chiến giáp quả nhiên cường đại.

Cùng hắn theo dự liệu, có thể phát huy ra gấp năm lần uy lực.

Phối hợp thêm hắn Thanh Long bộ cùng Phong luật, ngay cả tốc độ cũng có thể tiêu thăng đi lên.

Sưu! Sưu! Sưu!

Đen nhánh nồng đậm trong rừng.

Dương Phóng thân thể không ngừng lấp lóe, đen nhánh yêu dị, mỗi một bước lóe ra đều có thể xông ra xa mấy chục thước, thần hồ kỳ kỳ, làm cho người sợ hãi thán phục.

Trong lúc đó, hắn phong chi rung động đang không ngừng phát động.

Hai lỗ tai như là Thuận Phong Nhĩ, lắng nghe đến từ bốn phương tám hướng kỳ dị động tĩnh.

Thoáng qua đã mười mấy phút trôi qua.

A!

Bỗng nhiên, nồng đậm rừng chỗ sâu trực tiếp truyền ra một trận dị thường tiếng kêu thê thảm, tràn ngập thống khổ, để cho người ta rung mình, giống như là nhận lấy cái gì vô cùng đáng sợ tra tấn đồng dạng.

Dương Phóng đột nhiên dừng lại, lộ ra kinh nghi, hướng về phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại.

Không bao lâu, từng đợt càng thêm yêu dị thanh âm truyền ra.

Cờ rốp!

Cờ rốp nhảy!

Từng đợt cùng loại xương cốt vỡ nát thanh âm truyền ra, tại đêm tối quanh quẩn, nương theo lấy từng đợt nặng nề thở dốc.

Yêu thú?

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, vẫn là không dám ngang nhiên xông qua, mà là quay người liền đi.

Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Không cần thiết vì chính mình gây phiền toái.

Sưu!

Dương Phóng đổi một cái phương hướng, cấp tốc xông ra.

Bất quá lần này mới vừa vọt xông ra không bao xa, thân thể của hắn liền lần nữa dừng lại, đồng tử hơi co lại.

Phía trước, rộng lớn trên đất trống.

Đại lượng thi thể đang nằm, máu tươi tràn ngập, tản ra từng đợt đặc hữu tôm cá tươi khí tức.

Nhìn một cái, tất cả đều là ngư nhân.

Tối thiểu mười mấy bộ, chết vô cùng thê thảm.

Từng cái con mắt trừng lớn, tứ chi vụn vụn, phần bụng

bị xé ra, bên trong nội tạng, ruột ném đến khắp nơi đều là.

Càng máu chốt chính là, trên mặt đất, viết đầy từng cái chữ như là gà bới huyết sắc văn tự.

kiểu chết lại cùng trước đây không lâu đám kia Thần Ảnh vệ giống nhau như đúc.

“Đây không phải Tà Đạo tổ chức làm.”

Dương Phóng kinh hãi.

Tà Đạo tổ chức đã cùng ngư nhân liên thủ, tuyệt không dám đối xử như thế ngư nhân.

Sau lưng bên trong, thật tồn tại một cái hấn không biết quỷ dị chủng tộc.

Bọn chúng tại tùy ý giết chóc, cử hành nghi thức?

Bỗng nhiên!

Dương Phóng ánh mắt co rụt lại, thân thể trong nháy mắt hiện lên, xuất hiện ở một cái cao lớn ngư nhân phụ cận.

Con cá này trong đám người bản bị lấy, tứ chi bị gãy, lại còn không có triệt để chết đi, lòng ngực y nguyên còn tại yếu ớt chập trùng.

Hiển nhiên đây là một vị siêu phẩm cường giả.

“Xảy ra chuyện gì?”

Dương Phóng thanh âm nặng nề, nhìn chăm chú lên đối phương.

“Ôi ôi ôi “

Vị kia cao lớn ngư nhân thanh âm gian nan, trong cổ họng phát ra kỳ dị thanh âm, ánh mắt tan rã, “Hung hăng. Hung ma nhanh. Nhanh.”

Đầu hấn nghiêng một cái, triệt để chết thảm.

Dương Phóng trong lòng kinh nghi.

Hung ma?

Hấn bỗng nhiên kịp phản ứng, thân thể nhảy lên, trực tiếp hướng về nơi xa cuồng vút đi.

Vừa mới hấn tại trong rừng rậm, cũng nghe đến một trận kêu thảm, trong lúc đó còn kèm theo từng đợt xương cốt vỡ nát thanh âm, chẳng lẽ là cùng một cái sinh vật?

Quái vật kia không có đi xa?

Còn tại phụ cận tiếp tục săn giết?

Bất quá Dương Phóng lúc này muốn đi, hiển nhiên chậm chút.

Cơ hồ tại hấn vừa mới xông ra, bỗng nhiên, một trận vô cùng kinh khủng khí tức âm trầm từ tiền phương cuồng tập mà tới.

Sưu!

Một đoàn vô cùng quỷ dị lực quang, hoàn toàn thấy không rõ lắm, giống như là thiểm điện, trong nháy mắt đụng trúng Dương Phóng thân thể.

Ầm ầm!

Dương Phóng cơ hồ chưa kịp phản ứng, trực tiếp cảm giác được một trận khó có thể tưởng tượng to lớn cự lực từ đối phương thân thể bên trong bộc phát, tiếp lấy thân thể của hắn trực tiếp lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ, hướng về sau cuồng bay, đơn giản như là bị thiên thạch đụng đồng dạng.

Phanh phanh phanh!

Liên tục ba cây đại thụ, bị thân thể của hắn đâm đến đứt đoạn.

Tại đụng gãy ba viên đại thụ về sau, rốt cục ngừng lại, hung hăng nện ở trên mặt đất.

Bất quá, cũng may có Thiết Ma chiến giáp tại, cũng không có chân chính làm bị thương hắn thân thể, chỉ là để hắn cảm thấy ngực nhói nhói, truyền đến Khí Huyết phun trào cảm giác.

Hắn không chút nghĩ ngợi, trong nháy mắt xoay người mà lên.

Mà liền tại hắn xoay người sát na, cái kia đạo quỷ dị lực quang lần nữa như thiểm điện tiếp cận mà đến, hoàn toàn để cho người ta thấy không rõ lắm, tiếp tục hướng về thân thể của hắn đánh tung mà đi.

“Cút!”

Lôi âm bộc phát, kinh thiên động địa.

Ầm ầm!

Nương theo lấy một loại nồng đậm thiên uy, cuồn cuộn chấn động, như là khai thiên tích địa mới bắt đầu truyền đến đáng sợ thanh âm.

A!

Trước mắt giữa lục quang lập tức truyền đến một trận yêu dị chói tai thanh âm, xuy xuy rung động, cấp tốc bốc khói, thân thể bay ngược ra ngoài, rơi vào nơi xa, toàn thân trên dưới khí tức hỗn loạn, quang mang một trận sáng tắt.

Dương Phóng trong lòng giật mình, cấp tốc rút lui.

Thứ gì?

Cái kia đạo lục quang rơi vào nơi xa về sau, bên ngoài thân quang mang phun trào, giống như là gợn sóng, từng tầng từng tầng hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Nó một đôi mắt đen nhánh, yêu dị, có loại khó tả bằng lãnh cùng cay nghiệt.

Đứng ở Hắc Âm bên trong, toàn thân trên dưới không ngừng truyền đến từng đợt âm lãnh cùng không rõ khí tức.

“Người là tồn tại gì?”

Dương Phóng thanh âm nặng nề, nhìn chăm chăm đối phương.

Cái kia đạo lục quang không nói một lời, đứng tại cách đó không xa, lạnh lùng nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Lẳng lẳng giăng co một lát sau.

Dương Phóng trong lòng nặng nề, quay người liền đi, tiếp tục hướng về rừng rậm bên ngoài phóng đi.

Ngay tại lúc hần vừa mới quay người, cái kia đạo lục quang lần nữa như thiểm điện từ phía sau đánh tới,

trong nháy mắt hiện lên, quả là nhanh đến cực hạn.

“Chết!”

Dương Phóng đột nhiên quay người, mở miệng rống to.

Lôi âm thôi động đến cực hạn,

Bên ngoài thân thậm chí có kinh khủng lôi điện hiển hiện.

Ầm ầm!

Kinh khủng thần uy phun trào, kinh thiên động địa, hướng về đối phương thân thể xâm nhập mà đi, bốn phương tám hướng tất cả đều tại ầm ầm nổ vang.

Cùng lúc đó, Dương Phóng càng là chủ động xuất thủ, Thanh Vân Bộ + Phong luật, như là thuấn di, sát na xuất hiện tại cái kia đạo lục quang phụ cận, trong lòng bàn tay ánh lửa cùng lôi quang xen lẫn, kinh khủng khó lường, trực tiếp một chưởng hung hăng đập tới.

Ầm!

Lần này, lục quang rốt cuộc không thể tránh rơi, trực tiếp bị Dương Phóng một kích Viêm Bạo chưởng rắn rắn chắc chắc đánh trúng lồng ngực.

Kinh khủng ánh lửa cùng lôi quang xen lẫn mà ra, tại đối phương bên ngoài thân trong nháy mắt nổ tung.

Như là một chỗ kinh khủng nham tương đột nhiên phun trào đồng dạng.

Cái kia đạo lục quang tại chỗ bị Dương Phóng một cái đánh bay ngược mà ra, như là lưu tinh, hung hăng nện ở hậu phương trên đại thụ, oanh một tiếng, đem toàn bộ

đại thụ đều đụng đến vỡ nát.

Tại kinh khủng lôi quang cùng ánh lửa oanh kích hạ.

Quái vật kia bên ngoài thân lục quang rớt cục cũng không còn cách nào duy kế, trực tiếp bắt đầu cấp tốc tán loạn, lộ ra bên trong yêu dị đáng sợ bản thể.

Thấy rõ đối phương thân thể về sau, Dương Phóng đồng tử hơi co lại, lộ ra từng đợt vẻ kinh dị.

Đây rốt cuộc là quái vật gì?

Chỉ thấy đối phương thân thể cao lớn, ước chừng hai mét hai ba, toàn thân trên dưới một mảnh đen kịt, bao trùm lên tinh mịn mà băng lãnh lân giáp, lấp lóe ô quang, một cặp móng sắc bén dị thường, con người băng hàn.

Không có một tia tình cảm.

Tại cách đó không xa lẳng lẳng nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

Thật giống như Dương Phóng vừa mới trọng kích, cũng không có chân chính làm bị thương nó đồng dạng.

Loại trừ bên ngoài thân lục quang tán loạn, cái khác lại không có chút nào sự tình.

Dương Phóng cảm thấy không đúng, thân thể chậm rãi rút lui, lần nữa cấp tốc quay người, hướng về nơi xa cuồn cướp.

Nhưng cùng vừa mới đồng dạng.

Hắn lần này vừa mới xông ra, sau lưng quái vật kinh khủng lần nữa lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ hướng về Dương Phóng cái ót chộp tới, năm cái sắc bén ngón

tay yêu dị đáng sợ, đi lên mang theo một cỗ khí tức âm trầm.

“Thảo!”

Dương Phóng lần nữa trở lại rống to.

Ầm ầm!

Ầm!

Dương Phóng trực tiếp một quyền nện ở quái vật kia mặt chỗ, toàn bộ công lực bộc phát, lôi quang mãnh liệt, ánh lửa hiển hiện, liên đới lấy Thiết Ma chiến giáp cũng trực tiếp thôi động, lực lượng không biết mạnh cỡ nào.

Đầu kia quái vật trực tiếp hướng về hậu phương hung hăng bay ngược, toàn thân trên dưới xoẹt xoẹt bốc khói, giống như là lưu tinh, hung hăng nện ở nơi xa, răng rắc một tiếng, đem một tảng đá lớn đập vỡ nát.

Nó lần nữa từ đằng xa chậm rãi bò lên, ánh mắt oán độc, trong đêm tối gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Toàn bộ mặt bị nện hướng vào phía trong lỗm, chảy ra giọt giọt quỷ dị chất lỏng sền sệt, con mắt đều híp mắt.

Liên tục ăn Dương Phóng nhiều như vậy trọng kích, khí tức của hắn lại y nguyên chưa từng yếu bớt.

Dương Phóng triệt để chấn kinh, sắc mặt âm trầm.

“Người đến cùng là cái thứ gì?”

“Cường giả huyết nhục, tốt, tốt.”

Quái vật kia đột nhiên mở miệng nói chuyện, dị thường âm lãnh, tại đêm tối quanh quẩn.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống.

Đó là cái sinh vật có trí khôn?

“Nghe, ta không quản người là ai, cũng không muốn cùng người dây dưa, người đã có thể nói chuyện liền dễ làm, chúng ta ai đi đường nấy, người đi người Dương quan đạo, ta qua ta cầu độc mộc, đừng có lại tiếp tục dây dưa!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Quái vật kia không nói một lời, ở phía xa lạnh lùng nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Dương Phóng bàn chân đạp mạnh, thân thể như thiểm điện hướng về sau cấp tốc bắn ngược, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm con quái vật kia.

Tại cảm thấy được con quái vật kia không có tiếp tục đuổi đến về sau, hấn liền vội vàng xoay người, thân pháp thi triển, hướng về nơi xa cuồn nhanh lao đi.

Trong lòng của hấn tràn ngập ngưng trọng.

Đây chính là giết chết đám kia người nhân cùng Thần Ảnh vệ chân hung?

Liên tục ăn hấn nhiều lần như vậy trọng kích, thế mà một chút sự tình đều không có?

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

Xoát xoát xoát!

Dương Phóng thân thể rất nhanh biến mất.

.
. .
.

Hai ngày sau.

Thần Võ tông bên trong.

Dương Phóng thuận lợi trở về, lần nữa gặp được mình sư tôn Tống Kim Luân, đem trước Hoàng gia bảo sự tình kỹ càng tự thuật.

“Hoàng gia bảo? Lại là bọn hắc!”

Tống Kim Luân ngữ khí lạnh lẽo.

“Đúng vậy, bất quá tại Giang trưởng lão, Hải trưởng lão trợ giúp dưới, đã đem bọn hắc thuận lợi diệt trừ, Hoàng gia bảo bảo chủ cũng bị ta mang theo trở về.”

Dương Phóng chấp tay.

“Ừm.”

Tống Kim Luân sắc mặt hơi chậm, nhìn về phía Dương Phóng, đạo, “Chuyện này ngươi làm không tệ, trước đó ta từng nói qua, hoàn thành việc này về sau, ta sẽ vì ngươi xin Thiên Tinh ngọc tử, ngươi yên tâm, nhiều nhất hai ngày liền sẽ xuất hiện kết quả.”

“Đa tạ sư tôn!”

Dương Phóng ôm quyền, chần chờ nói, “Còn có một chuyện.”

Hắn lúc này đem trước đây không lâu Thần Ảnh vệ chết thăm sự tình nói ra, nhưng cũng không nói ra mình kinh lịch loại kia thần bí quái vật sự tình.

“Người nói cái gì? Nghi thức?”

Tổng Kim Luân nhượng mày , đạo, “Thác xuống tới văn tự mang đến sao?”

“Mang đến.”

Dương Phóng từ trong ngực lấy ra một cái gãy điệt nhuộm máu vạt áo, giao cho Tổng Kim Luân.

Tổng Kim Luân lúc này tiếp nhận vạt áo, nhẹ nhàng triển khai.

Một lát sau, sắc mặt trong nháy mắt ngưng trọng lên.

“Nguy rồi, là bọn chúng!”

Tổng Kim Luân trực tiếp từ trên ghế ngồi đứng dậy, thanh âm nặng nề , đạo, “Hung ma nhất tộc!”

“Hung ma nhất tộc?”

“Đúng vậy, đủ loại này tộc cực kỳ đáng sợ, nội bộ phân làm mười cái chi tộc, mỗi một cái chi tộc đều sinh hoạt tập tính bất đồng, trong đó có một cái chi tộc liền tàn nhẫn dị thường, không quản là nhân loại, vẫn là những sinh vật khác, một khi bị bọn chúng gặp được, đều sẽ lập tức bị bọn chúng giết chết, mà lại bọn chúng tin tưởng chỉ có đem đối phương tứ chi bẻ gãy, phần bụng xé ra, lại dùng đối phương máu tươi trên mặt đất khắc xuống phù văn, như thế mới có thể để cho đối phương hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh!”

Tổng Kim Luân nói.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng tự nói, bỗng nhiên cau mày nói, “Nhưng vì sao trước đó chưa từng thấy đến?”

“Điểm này ta cũng kỳ quái , ẩn lý thuyết cái này một chủng tộc, là căn bản không có khả năng xuất hiện mới là.”

Tổng Kim Luân bước chân đi lại , đạo, “Vô số năm trước, hung ma nhất tộc tao ngộ hủy diệt tính đả kích, Bạch Trạch vực nội sớm đã không có bọn chúng mấy may tung tích, nhưng bây giờ thế mà xuất hiện lần nữa.”

“Chẳng lẽ là từ địa phương khác tới?”

Dương Phóng hỏi.

“Có khả năng!”

Tổng Kim Luân nhẹ hút khẩu khí, trầm giọng nói, “Người về trước đi , chờ ta thông tri, chuyện này trước không muốn đối ngoại lộ ra!”

“Vâng, sư tôn!”

Dương Phóng ôm quyền.

Kẹt kẹt.

Tàng kinh viện đại môn bị chậm rãi đẩy ra.

Hào quang chiếu vào, rơi vào từng dãy trên giá sách.

Dương Phóng đi ở chỗ này, ánh mắt tại từng dãy trên giá sách liếc nhìn.

Một tầng, tầng hai, đa số đều là một chút tạp vật loại thư tịch, ghi lại Thần Võ tông tám trăm năm sóng cả chập trùng, cùng Bạch Trạch vực nội thể lực càng dồi.

Dương Phóng ánh mắt tại từng quyển từng quyển thư tịch bên trên chậm rãi đảo qua, tìm kiếm thư tịch.

Đang tìm một vòng về sau.

Bỗng nhiên, thân thể dừng lại, ánh mắt rơi vào trong đó một bản ố vàng cổ tịch phía trên.

Dạ Thần giáo.

Vài cái chữ to đập vào mi mắt.

Bàn tay của hắn từ đó rút ra, đem phía trên tro bụi vờ nhẹ nhẹ tán, đem nó từng tờ một lật ra.

Mười mấy phút sau.

Dương Phóng ánh mắt rơi vào trong đó một tờ phía trên.

Huyền Âm long thảo!

Dạ Thần giáo tam đại trong thần khí, cùng thiên thần kiếm, Thị Huyết áo choàng đặt song song.

Vô số năm trước, Dạ Thần giáo mượn nhờ thần linh bí pháp, vây giết một đầu 【 ấu niên kỳ 】 Huyền Âm Ma Long, đem nó móng phải chém xuống, long hồn rút ra, lấy đặc thù bí pháp khiến long hồn cùng móng phải tương dung, thành tựu tuyệt thế Thần khí.

Huyền Âm Ma Long: Giữa thiên địa đáng sợ nhất giống loài một trong, thành niên kỳ Huyền Âm Ma Long nhưng siêu việt siêu phẩm, đến thánh linh, có tên thiên liệt địa

chi thần uy.

Muốn vận dụng Huyền Âm long thảo, cần trước tu luyện Dạ Thần giáo vô song tâm pháp 【 Hoán Thần đại pháp 】, lấy thần linh tàn hồn cùng long hồn tương hỗ thấp tiêu, như thế phương không bị khống chế, nhược chưa tu luyện 【 Hoán Thần đại pháp 】, tự thân tinh thần lực cường đại, cũng có thể vận dụng Huyền Âm long thảo, chỉ là trong đó nguy cơ trùng trùng, tùy thời có sai lầm khống mà lo lắng.

“Hoán Thần đại pháp.”

Dương Phóng tự nói.

Thì ra là thế.

Trước đó hẳn còn tưởng rằng Hoán Thần đại pháp phương thức tu luyện quá mức hoang đường.

Hiện tại xem ra đúng là vì vận dụng Huyền Âm long thảo mà chuẩn bị.

Bất quá!

Cẩn thận suy tư về sau, Dương Phóng vẫn là không yên lòng Hoán Thần đại pháp tu luyện.

Tiếp dẫn thần linh tàn hồn nhập thể, vẫn là quá nguy hiểm.

Hẳn tình nguyện tìm chút cái khác tinh thần loại công pháp tu luyện.

Dương Phóng tiếp tục hướng về sau lật xem.

...

Chương 184 : Phần thứ hai Thiên Tinh ngọc tủy!

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng nổi lòng phun trào, đem thư tịch lần nữa nhét trở về tàng thư đờ bên trong.

Hơn một ngàn năm trước Dạ Thần giáo, coi là thật không thể tưởng tượng nổi.

Lấy hiện tại ánh mắt đến xem, đều có thể cảm nhận được nó cường thịnh cùng cường đại.

Thiên thần kiếm, vì thần linh bội kiếm bẻ gãy về sau, đúc lại mà thành, vô cùng sắc bén, không thể phá vỡ, có thể phá mở nhân gian bất luận cái gì vật phẩm.

Thị Huyết áo choàng, tinh hồng như máu, tốc độ vô song, trong thiên hạ, vô xuất kỳ hữu.

Huyền Âm long trảo, long hồn chi lực, gia trì tự thân, tê thiên liệt địa, cương mãnh cực kỳ

Chỉ có như vậy một cái cường đại giáo phái, vẫn là triệt để bao phủ tại lịch sử trào lưu bên trong.

Nói quá yếu, là không thể nào.

Chỉ có thể trách đối thủ quá mạnh!

Thần Võ tông có thể tại Dạ Thần giáo hủy diệt về sau, trở thành Bạch Trạch vực đệ nhất đại thế lực, cũng có thể nhìn ra Thần Võ tông tuyệt không phải mặt ngoài đơn giản như vậy.

“Cảnh giới kế tiếp, thế mà gọi là thánh linh.”

Dương Phóng tự nói, “Quả nhiên, khoảng cách nhân loại nguyên lai càng xa.”

Siêu phẩm cảnh giới, liền đã để cho người ta thể chất phát sinh cực lớn biến hóa, sơ bộ cách xa nhân loại phạm trù.

Mà cái này thánh linh!

Không hề nghi ngờ, càng thêm không phải người.

Cảnh giới này, đoán chừng khoảng cách thần linh cũng không xa.

Dương Phóng quay người hướng về bên ngoài đi đến.

Sau đó hai ngày, chỉ cần chờ đợi Tống Kim Luân tin tức liền có thể.

Kim Đỉnh đại điện bên trong.

Đám người tụ tập.

Bầu không khí nghiêm túc.

Tràn ngập một loại vô hình uy áp.

“Quả nhiên là hung ma nhất tộc.”

Đông Phương Bạch thanh âm hờ hững, hai tay dang dãn đầy huyết sắc phù văn rải rác, đạo, “Từ khi vô số năm trước trận chiến kia, Bạch Trạch vực phụ cận mấy cái đại vực bên trong, đã không có bất luận cái gì hung ma nhất tộc tin tức, muốn nói có, cũng là tại càng xa đại vực, bọn chúng lại vượt qua chung quanh mấy cái đại

vực, xuất hiện ở Bạch Trạch vực, chẳng lẽ chung quanh đại vực xảy ra chuyện rồi?”

“Hung ma nhất tộc nhiều năm trước đã bị đánh tan, coi như lần nữa tái xuất, cũng không có khả năng nhanh như vậy liền quét sạch mấy cái đại vực, theo ta thấy, bọn chúng chưa chắc là đánh tan cái khác đại vực tới, hơn phân nửa có những phương pháp khác!”

Cự Kinh viện viện chủ Trần Bưu nói.

“Ừm? Người nói là “

Đông Phương Bạch hỏi thăm.

“Truyền tống trận!”

Trần Bưu hờ hững nói.

“Khả năng này cao hơn, hung ma nhất tộc cực kỳ cổ lão, năm đó ở các đại vực bên trong đã từng lưu lại qua rất nhiều truyền tống trận di chỉ, coi như lần nữa khởi động cũng không có gì!”

Tống Kim Luân nói.

“Nếu là dạng này, thế thì không đáng để lo!”

Đông Phương Bạch nhìn chăm chú lên vải rách bên trên chữ viết, tiếp tục nói.

“Tông chủ!”

Tống Kim Luân bỗng nhiên ngẩng đầu lên, thẳng nhìn chằm chằm Đông Phương Bạch, nói: “Ta môn hạ đệ tử nhiều lần lập đại công, lại phát hiện hung ma nhất tộc tung tích, kia phần Thiên Tinh ngọc tử hẳn là thưởng xuống tới đi?”

Đông Phương Bạch nhướn mày, nhìn về phía Tống Kim Luân.

Cái khác mấy viện cũng nhao nhao nhú mày.

Bỗng nhiên, Kim Cương viện viện chủ Viên Thanh Sơn, ngữ khí thanh đậm, dẫn đầu nói, “Tống viện chủ, làm gì gấp gáp như vậy, Thiên Tinh ngọc tử hết thầy chỉ có bốn phần, Thần Võ tông bên ngoài chém giết Thập phẩm cao thủ, tối thiểu mấy trăm vị, ta thừa nhận người môn hạ đệ tử lập xuống đại công, bất quá, người thế nào biết đằng sau những người khác liền không có đại công? Nếu là những người khác lập hạ đại công so với hấn còn lớn hơn, nên như thế nào ban thưởng?”

“Có ý tứ gì?”

Tống Kim Luân sắc mặt hờ hững, quay đầu nhìn về phía Tống Thanh Sơn.

“Không có ý gì, hiện tại ban thưởng quá sớm chút.”

Viên Thanh Sơn thản nhiên nói, “Theo ý ta, nên triệt để đánh tan Tà Đạo tổ chức cùng người nhân về sau, lại bàn về công hạnh thưởng, đến lúc đó mới biết được công lao của người nào càng lớn, ai càng nên được đến đây vật!”

“Hừ!”

Tống Kim Luân phát ra hừ lạnh, đạo, “Dựa theo tông môn môn quy, ta môn hạ đệ tử công lao đã sớm nên đạt được Thiên Tinh ngọc tử, tại Tà Đạo tổ chức xâm lấn trước đó, công lao của hấn liền đã đạt tới, chỉ là vì càng thêm công bằng, ta mới không có vì hấn xin, Viên viện chủ hấn là đã quên môn quy!”

“Không dám quên, chỉ là Tổng viện chủ quá nóng nảy!”

Viên Thanh Sơn lãnh đạm nói.

“Tổng viện chủ, người quả thật có chút gấp.”

Vân Ưng viện viện chủ Trần Hồng Ưng, là cái năm mươi có hơn nữ tử, ngữ khí lãnh đạm, “Giờ mới đến lúc nào, cái gọi là đại công cũng muốn tại cuối cùng tương đối bên trong mới có thể kết luận xuống tới, hiện tại liên ban thưởng Thiên Tinh ngọc tử, sẽ chỉ làm đệ tử khác xuất hiện lo nghĩ, vô tâm giết địch!”

“Không tệ, không nên ban thưởng!”

Phá Quân viện Lôi Tiêu cũng là thanh âm hồ hững.

Về công về tư, hiện tại ban thưởng, cũng vì đó quá sớm.

Tổng Kim Luân sắc mặt âm trầm xuống, nói: “Nói như vậy các vị là quyết tâm muốn khi dễ Tổng rồi?”

“Tổng viện chủ, còn xin người nhận rõ trước mặt hình thức!”

Viên Thanh Sơn ngữ khí lãnh đạm, “Người môn hạ đệ tử đã có thể như thế lập công, người sao lại cần lo lắng hẳn không chiếm được Thiên Tinh ngọc tử, đem nó phái đi tiền tuyến, sớm muộn cũng sẽ đạt được vật này!”

“Đủ rồi!”

Tổng Kim Luân phát tay, sắc mặt hồ hững, ánh mắt nhìn thẳng tông chủ Đông Phương Bạch, đạo, “Đông Phương Tông chủ, ta chỉ hỏi người một câu, trước đó môn quy có làm hay không số?”

Đông Phương Bạch trong nháy mắt trầm mặc xuống

dưới.

.

.

.

Thời gian vượt qua.

Hai ngày sau.

Rộng lớn thủy vực, sương trắng mỏng lung, nhìn một cái vô tận.

Một chiếc to lớn lâu thuyền bỏ neo tại đây.

Nơi xa, một chiếc thuyền nhỏ bay vút mà đến, ở trên mặt nước cấp tốc tiến lên, nhấc lên từng mảnh từng mảnh Bạch sắc sóng nước.

Một lát sau.

Một đạo toàn thân bọc lấy trường bào màu đen, đầu đội Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ nhân ảnh thần bí, nhảy lên một cái, vũng vàng rơi vào trước mắt lâu thuyền phía trên.

Lâu thuyền nội bộ, sớm đã có một đầu thân thể bóng người cao lớn, chờ đợi đã lâu.

Người này thân thể cao gầy, khuôn mặt thanh tuyền, một thân trường bào màu vàng, tóc dài cẩn thận tỉ mỉ rối tung sau vai, trên thân mang theo một cỗ khó tả thanh u khí tức, như là vực sâu Tuyệt Cốc, khó mà nhìn xuyên.

Chính là Tà Đạo tổ chức ở vào Bạch Trạch vực người phụ trách chủ yếu.

Chủ tế: Hiên Viên Thành.

“Người đã đến.”

Hiên Viên Thành ngữ khí bình thản, nhìn về phía trước mắt vững vàng rơi xuống mặt nạ màu trắng bóng người.

“Không cần chờ, Đông Phương Bạch một cái tiểu nhi, xử sự bất công, một vị nương nhịn, vọng tưởng cân bằng bảy đại phân viện, quyền lợi đã sớm bị giá không, sớm một chút động thủ đi.”

Mặt nạ màu trắng bóng người vừa hạ xuống dưới, liền lãnh đạm mở miệng.

“Cái khác viện chủ ra sao tình huống?”

Hiên Viên Thành hỏi thăm.

“Yên tâm, chỉ cần các người xuất thủ, ta có chín mươi phần trăm chắc chắn, có thể thuyết phục cái khác hai vị viện chủ gia nhập chúng ta, về phần còn lại người, từ lâu cùng Đông Phương Bạch không phải một lòng, một khi động thủ, Thần Võ tông tất nhiên sụp đổ!”

Mặt nạ màu trắng bóng người âm thanh lạnh lùng nói.

“Người thật giống như thụ thương rồi?”

Hiên Viên Thành tiếp tục nói.

“Đối phương người kia so với ta tốt không nhiều đi đâu.”

Mặt nạ màu trắng bóng người lãnh khốc phát tay.

“Đông Phương Bạch lâu dài núp ở Thần Võ tông, như muốn dẫn xuất, không trả giá đắt là không được, nhìn

như vậy đến, ta cần tự thân xuất mã “

Hiên Viên Thành nói.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng cố gắng tu luyện Lôi Âm hô hấp pháp, xếp bằng ở thùng thuốc bên trong, toàn bộ thùng thuốc như giống như sôi trào, ùng ục ùng ục rung động, nhắm mắt nội thị, thì có thể nhìn thấy trong cơ thể hắn, một cỗ tử sắc lôi điện sôi trào mãnh liệt, tựa như nộ long, dờn sông lấp biển.

Huyền công một vận, toàn bộ bên ngoài thân đều bị sáng chói lôi điện bao phủ.

Qua đi tới hồi lâu, thùng thuốc bên trong được dịch mới dần dần trở nên thanh tịnh.

Tất cả tinh hoa đều bị toàn diện hấp thu.

Hắn vươn người đứng dậy, lộ ra rắn chắc hữu lực cơ bắp, trong miệng nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí.

Từ khi sau khi trở về, phần lớn thời gian đều tại tu luyện Lôi Âm hô hấp pháp.

Chỉ là loại tốc độ này, vẫn là quá chậm.

Ánh mắt hướng về bảng nhìn lại, chỉ gặp mặt tám lần nữa cải biến.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/150 tuổi

Tu vi: Siêu phẩm 【 1380/15000 】

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công độ cửu trọng 【 7800/28000 】 , Cẩm Ưng quyết đệ tứ trọng 【 1000/3600 】 , Kim Thân quyết đệ tứ trọng 【 200/8000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ tam trọng 【 1700/9000 】

“Nhìn như vậy đến, tối thiểu đến mấy tháng tả hữu mới có thể đột phá siêu phẩm trung kỳ.”

Dương Phóng nhíu mày.

Hắn nhìn một chút trên thân làn da, đột nhiên nhẹ nhàng một kéo căng, lập tức lóe ra một tầng màu đồng cổ quang trạch.

Mỗi một khối huyết nhục đều tràn ngập cường đại mà sức mạnh đáng sợ.

Bàn tay tại trên da nhẹ nhàng búng ra, trực tiếp truyền ra như kim loại thanh âm.

Đây cũng là Kim Thân quyết.

Vận chuyển thời điểm, toàn thân trên dưới như là kim loại, không thể phá vỡ.

Thậm chí phổ thông đao kiếm đã không đủ thương được hắn mấy may, tiện tay liền có thể đem bình thường đao kiếm xếp thành bánh quai chèo.

Phanh phanh phanh!

Tiếng đập cửa vang lên, xa xa truyền đến.

“Tiêu sư huynh, viện chủ cho người đi qua một chuyến.”

Một vị gã sai vặt thanh âm vang lên.

“Biết.”

Dương Phóng thanh âm bình tĩnh truyền ra cửa đi.

Hắn đi ra thùng thuốc, nắm lên một bên khăn mặt, lau khô trên người nước đọng, thay đổi một thân quần áo sạch, đi ra ngoài.

Không bao lâu, đã lần nữa đi vào Tổng Kim Luân trụ sở.

“Gặp qua sư tôn!”

Dương Phóng bái kiến.

“Khụ khụ.”

Trong sân truyền đến yếu ớt ho khan, Tổng Kim Luân sắc mặt đăm đăm, nhìn về phía Dương Phóng, đạo, “Người đã đến, số người cũng may, cầm đi đi.”

Hắn tiện tay ném ra một cái Bạch sắc bình ngọc, bay về phía Dương Phóng.

Dương Phóng con mắt lóe lên, một phát bắt được bình ngọc.

Thiên Tinh ngọc tử!

Dù hắn đã đột phá siêu phẩm, giờ phút này vẫn như cũ khó mà bình tĩnh, mở ra cái nắp, hướng về bên trong nhìn lại.

Khi thấy một mảnh đủ mọi màu sắc quang trạch về sau, Dương Phóng yên lòng, ôm quyền nói, “Đa tạ sư tôn!”

“Nhớ kỹ, vật này không thể tùy tiện phục dụng, cần tìm một yên lặng chỗ ăn vào, trong lúc đó không thể có bất luận kẻ nào quấy rầy, một khi bị người quấy rầy, đem phí công nhọc sức, không chỉ có không cách nào đột phá,

thậm chí có tu vi rút lui mà lo lắng.”

Tổng Kim Luân bình thản nói.

“Vâng, sư tôn!”

Dương Phóng nói.

“Ừm, đi thôi.”

Tổng Kim Luân phát tay, lần nữa thấp giọng tăng hắng một cái.

Dương Phóng nhướng mày, lộ ra hồ nghi.

“Sư tôn, người thụ thương rồi?”

“Không có gì, bệnh cũ phát tác mà thôi.”

Tổng Kim Luân thản nhiên nói.

Dương Phóng có chút trầm mặc, lần nữa ôm quyền, rời khỏi nơi đây.

Gian phòng bên trong.

Một vị phụ nhân, con mắt đảo lên, từ một bên đi ra, hận hận nhìn thoáng qua trước mắt Tổng Kim Luân, cắn răng nói, “Nữ nhi ruột thịt của mình không đi hỏi, làm cho vật quý hiếm đưa cho một ngoại nhân, Tổng Kim Luân, thật là có người!”

“Khụ khụ.”

Tổng Kim Luân lần nữa ho khan, sắc mặt hờ hững, đạo, “Ta nói, Thục Mai tu vi còn chưa viên mãn, y nguyên có rất lớn tăng lên không gian, hiện tại liền ăn vào vật này, sau này thành tựu chú định có hạn, nàng còn phải đợi

thêm mấy năm mới được!”

“Vậy người cũng không nên lưu cho một ngoại nhân, đem vật này đặt ở bên người nhiều thả mấy năm là được!”

Phụ nhân gầm thét.

“Thục Mai đến lúc đó cần, ta tự sẽ vì nàng tìm tới, không cần như thế?”

Tổng Kim Luân đáp lại.

Phụ nhân lập tức cười lạnh, “Đến lúc đó lại đi tìm các đại viện chủ đánh một trận sao? Người lần này người bị thương nặng, ngoại trừ người nữ nhi cùng ta có thể chiếu cố người, ai còn sẽ chiếu cố người? Vừa mới cái kia tiểu súc sinh, hiểu được cảm kích sao? Mấy năm về sau, thương thế của người có thể khỏi hẳn sao? Tình nguyện vì không có chút nào muốn làm ngoại nhân, cũng không muốn vì mình nữ nhi, người thật là đủ tàn nhẫn!”

“Đủ rồi.”

Tổng Kim Luân hờ hững phát tay, đạo, “Việc này không cần nhắc lại, trong lòng ta biết rõ!”

“Hừ!”

Phụ nhân hừ lạnh, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Tổng Kim Luân.

Trong phòng.

Dương Phóng cầm thật chặt bình ngọc, sắc mặt trầm mặc.

Phần thứ hai Thiên Tinh ngọc tủy cứ như vậy tới tay?

Hơn nữa còn là Tống Kim Luân là cùng các đại viện chủ đánh một trận mới đến!

Dương Phóng trong lúc nhất thời có loại có chút phỏng tay cảm giác.

Nói thực ra, tại hấn sau khi đi, vị kia phụ nhân cùng Tống Kim Luân nói chuyện, bị hấn Phong luật nghe được rõ ràng.

Ngay cả chính hấn cũng không nghĩ tới, Tống Kim Luân đúng là thực tình đối với hấn.

Thậm chí còn thụ thương không nhẹ.

Nghe phụ nhân kia lời nói, Tống Kim Luân thương thế không có thời gian mấy năm đều không thể khôi phục.

Mặc dù mình đạt được vật này đại bộ phận vẫn là công lao của mình nguyên nhân, nhưng nếu Tống Kim Luân không cho hấn, hấn cũng chú định không có chút nào tính tình.

Bất kể như thế nào, đây đều là phần ân tình.

Đối phương là kẻ Lưu trưởng lão về sau, cái thứ hai đối với hấn như vậy tốt.

“Thôi, mặt ngoài bộ dáng vẫn là phải làm một chút.”

Dương Phóng thàn than.

Tối thiểu muốn trong phòng bế quan mấy ngày mới được, chỉ có dạng này, thực lực của mình mới có thể cầm tới bên ngoài, đạt được giải thích hợp lý.

Về phần Tống Kim Luân bên kia, có cơ hội lại báo đáp là được.

Dương Phóng thu hồi Thiên Tinh ngọc tử, tiếp tục trong phòng tu luyện.

Trong tửu lâu.

Lưu Huyền Cảm sắc mặt lạnh lùng, lắng nghe trước mắt một vị Thần Ảnh vệ báo cáo.

Làm Thanh Thành viện viện chủ chi tử, lại là mấy năm trước đột phá siêu phẩm, thủ hạ của hắn tự nhiên cũng sẽ chấp chưởng một đội Thần Ảnh vệ, thậm chí số lượng càng nhiều.

“Tiêu Phóng?”

Lưu Huyền Cảm nói.

“Đúng vậy, mấy ngày trước, đúng là hắn dẫn người tại Tam Tuyên trấn phụ cận ẩn hiện, hai vị kia Đại Minh chùa tặng nhân vật trong tay, hắn là bị hắn đạt được!”

Trước mắt một vị Thần Ảnh vệ đem nghe được tin tức, hồi báo cho Lưu Huyền Cảm, nói: “Mà lại ngay tại hai ngày trước, hắn sư tôn Tống Kim Luân tại Kim điện bên trong cùng Phá Quân viện viện chủ động thủ, cường thế đánh bại Phá Quân viện viện chủ, vì hắn đoạt đến một phần Thiên Tinh ngọc tử, nếu không có ngoại lệ, hai ngày này hắn hiện đang luyện hóa Thiên Tinh ngọc tử!”

“Luyện hóa Thiên Tinh ngọc tử, nghĩ hay thật!”

Lưu Huyền Cảm hừ lạnh.

Bất quá!

Như thế một cái cơ hội.

Lưu Huyền Cảm ánh mắt chớp động, ngón tay chỉ trên bàn, cách cách rung động.

Bóng đêm đen nhánh.

Gian phòng bên trong.

Đèn đuốc chập chờn.

Dương Phóng vừa mới ăn vào một gốc bồ dưỡng tinh thần loại dược vật, ngồi xếp bằng giường, ngay tại một hít một thở, dựa theo Cảm Ứng quyết phương thức đặc biệt tiến hành minh tưởng.

Đã muốn vận dụng con kia 【 Huyền Âm long thảo 】, phương diện tinh thần nhất định phải cam đoan đủ cường đại mới có thể.

Dưới mắt hẩn tất cả công pháp, duy chỉ có Cảm Ứng quyết chuyên tu tinh thần.

Theo hẩn một hít một thở, trong óc sương trắng mãnh liệt, thần bí khó lường.

Chỉ cảm thấy tự thân giác quan tựa hồ tại vô hạn phóng đại.

Ngay tiếp theo linh hồn đều có loại tạm thời ly thể cảm giác.

Giờ khắc này, thậm chí không cần đi nhìn bằng mắt thường, Dương Phóng cũng có thể rõ ràng cảm giác mình bốn phía hết thấy.

Thật giống như linh hồn ở vào đỉnh đầu của mình, tại nhìn xuống nhục thân của mình, cùng bốn phía hết thấy.

Huyền diệu mà cao thâm.

Răng rắc!

Bỗng nhiên, nóc nhà không có dấu hiệu nào trực tiếp vỡ vụn.

Một bóng người màu đen như thiểm điện hàng lâm xuống, ánh mắt băng lãnh, không nói một lời, năm cái ngón tay như là long trảo, uy mãnh mà bá đạo, đi lên hướng về Dương Phóng sọ đỉnh hung hăng chộp tới.

Xuất thủ hung tàn!

Muốn một kích trí mạng!

Xoát!

Dương Phóng hai mắt trong nháy mắt mở ra, lộ ra lãnh sắc, bên người trường kiếm như thiểm điện ra khỏi vỏ, phát ra thanh âm chói tai, như là tia chớp màu đen, đột nhiên rung động, lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ hướng về người tới cấp tốc chọn đi.

Kiểm quang vô ảnh, lại dị thường sắc bén, như thiểm điện đâm hướng đối phương cái cằm.

Người tới trong lòng giật mình, nguyên bản năm ngón tay vờ xuống, bỗng nhiên cấp tốc biến chiêu, vội vàng hai tay ngay cả đập, bộc phát ra từng mảnh từng mảnh cường đại mà đáng sợ dựa vào lực lượng, trùng trùng điệp điệp, hướng về Dương Phóng thân thể bao phủ mà đi.

Nhưng Dương Phóng trường kiếm chấn động, tự động đẩy ra tất cả chưởng lực, trường kiếm lấp lóe, như là rắn độc, phát ra chói tai kiếm minh, đột nhiên gia tốc,

tiếp tục đâm hướng đối phương chấu rửa mặt.

Bóng đen trên không trung ngay cả lật, nhanh chóng đập động hai tay, hô hô rung động, rút cục thoát khỏi trường kiếm, trực tiếp rơi vào trong phòng.

“Người đột phá?”

Bóng đen đồng tử giật mình, chăm chú nhìn Dương Phóng.

“Người là ai? Vì sao tập kích ta?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, nhìn về phía đối phương.

“Là ta, Lưu Huyền Cảm!”

Người áo đen trực tiếp bóc trên mặt miếng vải đen, nhìn về phía Dương Phóng, “Thanh Thành viện viện chủ là phụ thân ta!”

...

Chương 185 : Trần Thi Nghiên!

Người áo đen trực tiếp biểu lộ thân phận, là cái thanh niên nam tử khuôn mặt, rất là bình tĩnh, hai mươi bảy hai mươi tám tuổi tả hữu, mặt mày như kiếm, khí chất vô song, lẳng lẳng nhìn chăm chú lên trước mắt Dương Phóng.

Dương Phóng thu hồi trường kiếm, mặt không biểu tình.

“Thanh Thành viện sư huynh, đêm hôm khuya khoắt không ngủ được, lại chạy tới tập kích ta? Người có biết hay không ta đang bế quan khẩn yếu quan đầu?”

“Thật có lỗi, ta chỉ là đến xò xét một chút mà thôi, nghe nói Hải Sa viện Tiêu sư đệ, thực lực phi phàm, nhiều lần lập đại công, ta nhất thời tâm hỉ, cho nên đến đây, hi vọng Tiêu sư đệ bỏ qua cho.”

Lưu Huyền Cảm tràn ngập xin lỗi nói.

“Bỏ qua cho? Người có biết hay không như người loại này hành vi kém chút sẽ để cho ta tẩu hỏa nhập ma?”

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, nhìn chăm chăm Lưu Huyền Cảm.

Người này đêm khuya đột kích, tuyệt đối không có hảo ý.

Mà lại hấn căn bản không biết người này.

Người này hẳn phải biết hấn tại luyện hóa 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】, chuyên môn chọn thời gian này tới.

tâm dị thường ác độc!

Bất quá!

Dương Phóng nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, vẫn là không có động thủ.

Đến một lần thân phận đối phương phi phạm, thứ hai đã dám dạn tập mình, bên cạnh hẳn người khẳng định biết.

Mà chết tại mình trụ sở, khó tránh khỏi là cái cựa đại phiền phức.

“Người đi thôi.”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Tiêu sư đệ, xem ra người thật đột phá? Chỉ dùng hai ngày đã đột phá đến siêu phẩm, tư chất chi cao, làm cho người sợ hãi thán phục, khó trách có thể bị Tổng viện chủ ban cho Thiên Tinh ngọc tử!”

Lưu Huyền Cảm tiếp tục nói.

“Trùng hợp mà thôi.”

Dương Phóng đáp lại , đạo, “Người đi nhanh lên đi, ta muốn tiếp tục tu luyện.”

“Tiêu sư đệ, ta có một vấn đề, còn hi vọng Tiêu sư đệ giải đáp!”

Lưu Huyền Cảm mắt thấy Dương Phóng, mở miệng nói ra, “Mấy ngày trước đó, người từ hai vị kia Đại Minh chùa tặng nhân trong tay được cái gì?”

“Loại trừ một cái hộp rỗng cái gì cũng không có.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Hộp rỗng?”

Lưu Huyền Cảm nhíu mày.

Lại là hộp rỗng?

Đại Minh chùa phái ra mười bốn vị tăng nhân, điễm bảy cái phương hướng giấu kín Huyền Âm long trảo, thế mà đại bộ phận đều là hộp rỗng?

Hắn nửa tin nửa ngờ, thật sâu nhìn xem Dương Phóng, nhưng lại không dám kết luận.

“Đúng vậy, người đi nhanh lên đi!”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Tiêu sư đệ, người cũng không nên gạt ta, nếu không, ta còn sẽ tới tìm người.”

Lưu Huyền Cảm nói.

Dương Phóng không nói một lời, lạnh lùng nhìn chăm chú lên đối phương.

Sưu!

Lưu Huyền Cảm thân thể nhảy lên, từ nóc nhà rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, ngẩng đầu nhìn lại.

Quả nhiên là không có hảo ý!

Đúng là vì Huyền Âm long trảo mà đến!

Hắn nhìn về phía trong tay trường kiếm màu đen, đem trường kiếm lần nữa trở vào bao.

Nguyên bản Kim Xà kiếm đã bị hắn toàn diện cải tạo, không chỉ có là nhan sắc hóa thành đen nhánh, liên đới lấy tạo hình cũng hơi cải biến, lộ ra càng thêm mỏng manh, càng thêm sắc bén.

Dương Phóng vươn người đứng dậy, tiến vào những phòng khác, tiếp tục tu luyện.

Lại là ba ngày quá khứ.

Dương Phóng làm bộ thuận lợi xuất quan, tiến về bãi kiến mình sư tôn Tống Kim Luân.

Bất quá khi hắn đuổi tới Tống Kim Luân trụ sở về sau mới được cho biết, Tống Kim Luân sớm đã tiến về tiền tuyến.

Không chỉ có là hắn, liên đới lấy cái khác lục viện viện chủ cũng đã toàn bộ hành động.

Toàn bộ Thần Võ tông trước mắt loại trừ Đông Phương Bạch cùng mấy vị trưởng lão trấn thủ, đã không còn ai khác.

Cái này không thể nghi ngờ lại để cho Dương Phóng trở nên tự do.

Nói thật ra, hắn thật đúng là không muốn sớm như vậy bãi kiến Tống Kim Luân.

Bởi vì, thực lực càng mạnh, trách nhiệm càng lớn.

Càng là sớm nhìn thấy Tống Kim Luân, được an bài nhiệm vụ khả năng cũng liền càng cao.

Nguyên bản hẳn tiếp tục bế quan nhiều một thời gian, thế nhưng là người đều biết ăn vào Thiên Tinh ngọc tử, nhiều nhất ba đến năm ngày liền ra kết quả, hẳn hiện tại kéo tới ngày thứ sáu, đã thực sự kéo không đi xuống, chỉ có thể xuất quan.

“Chẳng lẽ nói tiên tuyền thật đến loại này ác liệt trình độ, liên đới lấy bảy đại viện chủ cũng không thể không đi tiên tuyền?”

Dương Phóng nhú mày, trong lúc nhất thời cảm thấy một cỗ càng cưỡng chế hơn lực.

Bảy đại viện chủ, thực lực thâm bất khả trắc.

Đoán chừng sớm đã là cửa thứ hai, thậm chí cửa thứ ba cường giả.

Có bọn hắn xuất thủ, không biết sẽ là kết quả gì.

Dương Phóng quay người trở về, chuẩn bị thừa này thời cơ, tiếp tục tăng thực lực lên.

Bất quá trong thời gian ngắn, tu vi của hắn là rất không có khả năng có thay đổi gì.

Muốn nói duy nhất có thể thay đổi thực lực, đi ra đường tắt cũng chỉ có độc.

Nhất là đêm đó gặp được con kia hung ma tộc về sau, càng làm cho hắn ý thức được điểm này.

Đối phó loại kia kinh khủng hung ma, dù là có Thiết Ma chiến giáp, cũng hoàn toàn không đáng chú ý, đối phương thân thể cứng rắn, như là thần thiết, muốn nói duy nhất nhược điểm chính là nội tạng.

Lấy kịch độc đánh vào nội tạng, mới có thể đem nó giết

chết.

Cho nên!

Hắn nhất định phải chuẩn bị cái này một chuẩn bị ở sau, để tránh mình ở phía sau lần nữa gặp được loại kia quái vật.

Nghĩ đến đây, Dương Phóng lần nữa nhớ lại Vạn Độc kinh nội dung.

Khoan hãy nói, Vạn Độc kinh bên trong xác thực có mấy loại đáng sợ kịch độc.

Loại trừ lần trước Vạn Thương độc bên ngoài, còn có một loại càng thêm quỷ dị 【 Nhiên Huyết độc 】 .

Loại độc này tên như ý nghĩa, có thể đem nhân thể huyết dịch thiêu đốt, cùng Vạn Thương độc phối hợp lẫn nhau, uy lực kinh khủng khó lường, bất quá loại độc này phối trí thời điểm cũng càng thêm nguy hiểm, mà lại rất nhiều vật liệu dị thường đắt đỏ.

Đây chính là Dương Phóng lần trước sở dĩ phối trí Vạn Thương độc, mà không có phối trí Nhiên Huyết độc nguyên nhân.

“Lần trước tại Hoàng gia bảo dò xét mấy vạn lượng, hẳn là đủ.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn lúc này từ trụ sở rời đi, hướng về Nam Sơn Thành tiến đến.

Trên đường phố.

To lớn cửa hàng bên trong.

“Tiêu huynh đệ, người lại tới.”

Chưởng quỹ nở nụ cười, nhìn về phía Dương Phóng.

Trong khoảng thời gian này, Dương Phóng không ít tại các lớn cửa hàng bên trong tiêu phí, mỗi lần đều là đại bút kim ngạch, đến mức các tiệm thuốc lớn chưởng quỹ, cơ hồ tất cả đều đã nhớ kỹ Dương Phóng.

“Ngô chưởng quỹ, ta đến mua cái này mấy loại dược liệu, người xem một chút các người bên này có sao?”

Dương Phóng tiện tay đem một trương tràn ngập chữ viết tờ giấy giao cho đối phương.

Chưởng quỹ tiếp nhận tờ giấy bắt đầu đánh giá.

Một lát sau, con mắt lóe lên.

“Thực không dám giấu giếm, những vật này, ta cửa hàng bên trong xác thực có, chỉ là trong đó có hai vị dị thường đắt đỏ, cần ba mươi lượng một gốc, người nhất định phải sao?”

“Muốn, có bao nhiêu muốn bao nhiêu!”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, vậy ngài chờ lấy, ta cái này an bài cho ngài.”

Chưởng quỹ đại hỉ, lúc này tự mình cho Dương Phóng bốc thuốc.

Dương Phóng đứng tại trước quầy, một bên chờ đợi, một bên đem ánh mắt hướng về bên ngoài nhìn lại.

Trên đường phố, rõ ràng trở nên so trước đó càng thêm

tiêu điều.

Nơi xa có thể nhìn thấy rất nhiều người ta trước cửa đều treo đồ trắng, tiền giấy phiêu tán rơi rụng.

Tiền tuyến chiến đấu quả nhiên so với hần trong tưởng tượng nghiêm trọng.

Tại Dương Phóng yên lặng quan sát ở giữa, bỗng nhiên, mí mắt vấp một cái, sắc mặt sợ run.

Cơ hồ hoài nghi mình nhìn lầm.

Sau đó hần lần nữa cẩn thận nhìn chăm chú, trong lòng giật mình.

Trần Thi Nghiên?

Thế mà thấy được nàng?

Bất quá, nàng làm sao rơi vào loại kết cục này!

Chỉ gặp cách đó không xa, một người quần áo lam lũ, dung nhan không ngay ngắn bóng người, chống một cây trúc trượng, hành tẩu tại trên đường phố, cẩn thận đi thường, thần sắc ở giữa tràn ngập bối rối, tựa hồ nhìn cái gì người đều cảm thấy nguy hiểm.

Mặt mũi của nàng ở giữa, sớm đã không có trước đó bất luận cái gì tự tin.

Thật giống như gặp cái gì lớn lao đã kích.

Cả người ngơ ngơ ngạc ngạc.

“Trần Thi Nghiên trước đó từ trước đến nay Nhậm Quân, Trình Thiên Dã cùng một chỗ, chẳng lẽ bọn hần xảy ra chuyện rồi?”

Dương Phóng suy tư.

Dạng này một thiếu nữ, lại biến thành dạng này?

“Tiêu huynh đệ, ngài muốn dược liệu đã gói kỹ, hết thảy bốn trăm hai mươi lượng.”

Chưởng quỹ đem một cái cựa đại bao khóa, đặt ở quầy hàng, lộ ra tiểu dung.

“Tốt!”

Dương Phóng lấy ra bạc trả tiền, nhắc lên bao khóa, quay người rời đi.

...

Chương 186 : Mở ra long chảo phong ấn...

Nam Sơn Thành bên trong.

Đường đi đều hiu.

Một chỗ trống trải khu vực.

“Gâu!”

“Gâu!”

“Gâu!”

Bảy tám đầu cự hình ác khuyến, nhe răng trợn mắt, diện mục dữ tợn, vây quanh Trần Thi Nghiêן điên cuồng chó sủa.

Trần Thi Nghiêן cắn chặt môi, cầm trong tay trức trượng, hướng về một bên vách tường chậm rãi thối lui, diện mục cẩn thận nhìn về phía những này cự hình ác khuyến.

Bỗng nhiên, trong đó một đầu màu đen ác khuyến đột nhiên đập ra, lộ ra miệng đầy sắc bén răng, hướng về Trần Thi Nghiêן hung hăng đánh tới.

Ầm!

Trần Thi Nghiêן một trượng đánh ra, hung hăng quét vào đầu chó phía trên.

Ngao ô!

Màu đen ác khuyến gào lên thê thảm, tại chỗ bay tứ tung ra ngoài, thi thể giống như là phá bao tải, hung hăng nện ở nơi xa, thân thể run rẩy, nói ra bọt mép, chỉ còn lại xuất khí chi lực.

Còn lại ác khuyến như là bị kích thích, liên tiếp cấp tốc đập ra, chó sủa điếc tai, hướng về Trần Thi Nghiên hung hăng tấp tới.

Trần Thi Nghiên cấp tốc huy động trúc trượng, tàn ảnh lấp lóe, từng cái quét vào đầu chó phía trên, phanh phanh rung động.

Một đầu lại một đầu ác khuyến bị nàng quét đến phát ra rú thảm, thân thể bay ngược, nhao nhao nện ở nơi xa.

Chỉ còn lại vài đầu ác khuyến, vội vàng không dám tiếp tục tới gần, ô ô rung động, cấp tốc rời xa.

Mắt thấy xua tan ác khuyến, Trần Thi Nghiên lập tức ngằm thờ phào.

Nàng cắn răng một cái, cấp tốc xông ra, nắm lên một con ác khuyến thi thể, liền hướng về nơi xa rời đi.

Từ khi hôm đó thoát khỏi quái vật truy sát, nàng đã liên tục mấy ngày không có hảo hảo nếm qua.

Không nghĩ tới vừa mới vào thành, lại bị một đám ác khuyến tiếp cận.

Giờ phút này không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể lấy ác khuyến thi thể tạm thời đỡ đống.

Hoang vu trong miếu đồ nát.

Trần Thi Nghiên sắc mặt ngờ ngác, mắt thấy kẹt ở lửa trên kệ đang bị chậm rãi đồ nướng thịt chó, một vòng

nước mắt không khỏi lần nữa từ khóe mắt chảy xuống.

Nàng nhẹ nhàng xóa đi nước mắt, lộ ra kiên cường, từ lửa trên kệ đem nướng chín sau thịt chó gỡ xuống, hung hăng kéo xuống một đầu nướng kim hoàng chân chó, không để ý hình tượng gặm ăn.

Cách đó không xa.

Dương Phóng yên lặng quan sát, nhất thời không nói gì.

Một lát sau.

Hắn từ trong ngực lấy ra một túi tiền, nhẹ nhàng ước lượng, đựng không ít nén bạc cùng vàng lá, ước chừng hai trăm lượng tả hữu, trực tiếp hướng về Trần Thi Nghiên nơi đó ném đi.

Lạch cạch!

Túi tiền rơi xuống đất, phát ra thanh thúy thanh vang.

Chuẩn xác không sai rơi vào Trần Thi Nghiên phụ cận, mấy khóa tán toái bạc dẫn đầu lăn xuống mà ra.

Ngay tại cấm đầu gặm ăn Trần Thi Nghiên, sắc mặt khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn lại, sau đó cấp tốc đứng dậy, vội vàng hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, như là gặp cái gì cứu binh đồng dạng.

“Ai? Là vị nào tiền bối ở đây? Người tại sao phải giúp giúp ta?”

Nàng vội vàng hỏi thăm.

Nhưng mà bốn phía trống rỗng.

Không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Cũng không thấy bất luận cái gì bất luận bóng người nào.

Trần Thi Nghiên vội vàng cấp tốc xông ra miếu hoang, nhưng thẳng đến xông ra về sau, cũng không có gặp bất luận bóng người nào, không khỏi thần sắc biến ảo, lần nữa cấp tốc trở về, nhặt lên trên mặt đất túi tiền, tiến hành xem xét.

Trong túi tiền trĩu nặng một mảnh.

Bạc, vàng toàn bộ đều có.

Số lượng đông đảo!

Đối với nàng bây giờ tới nói, tuyệt đối có thể giải quyết khẩn cấp.

Nhưng đây là người nào, có thể hào ném nhiều như vậy vàng bạc?

Trần Thi Nghiên lúc này lần nữa ngẩng đầu, hướng về bốn phía vội vàng mở miệng, “Người rốt cuộc là ai? Là Himalaya người sao? Còn xin người mau cứu Nhâm đội trưởng cùng Trình đội trưởng.”

Bốn phía vẫn không có bất kỳ đáp lại nào.

Nơi xa.

Dương Phóng đang yên lặng nhìn Trần Thi Nghiên một lần cuối cùng về sau, không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu.

Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dĩ quả nhiên xảy ra chuyện.

Bất quá!

Muốn tại cái này Bạch Trạch vực nội giúp nàng cứu người, nói nghe thì dễ?

Hắn nhiều nhất chỉ có thể cam đoan Trần Thi Nghiên bên này không có việc gì, về phần địa phương khác người, hữu tâm vô lực.

.

.

.

Nửa ngày sau.

Gian phòng bên trong.

Lạch cạch, lạch cạch!

Theo cuối cùng mấy giọt chất lỏng màu tím bị Dương Phóng thận trọng gia nhập vào trước mắt bát đá bên trong.

Lập tức bát đá bên trong toát ra khói xanh, xuy xuy rung động, nguyên bản lộ ra bích chất lỏng màu xanh cùng chất lỏng màu tím tương dung về sau, bắt đầu cấp tốc biến đổi.

Trong nháy mắt, toàn bộ bát đá nội bộ hoàn toàn hóa thành đỏ thẫm chi sắc.

Dương Phóng rốt cục thật dài nhẹ nhàng thở ra, như trút được gánh nặng.

Xong rồi!

Nhiên Huyết độc!

Bất quá!

Nếu muốn biết loại độc này uy lực, còn cần đi đâu kiểm tra một chút mới được.

Dương Phóng mày nhăn lại, trong lòng suy tư.

Một lát sau, cắn răng một cái quan.

Hiện tại loại trừ cầm chính hấn làm thí nghiệm, còn có thể có cái gì những biện pháp khác?

Dương Phóng thận trọng lấy mấy giọt chất lỏng màu đỏ ra, vì phòng ngừa kỳ độc tính quá lớn, Dương Phóng lần nữa hướng bên trong tăng thêm mấy phần dược liệu, đem nó độc tính giảm phân nửa, thậm chí bên cạnh còn chuyên môn trang bị giải dược, đã chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Cho đến lúc này, hấn mới yên lòng, sắc mặt nghiêm nghị, cắt trong lòng bàn tay, đem kia một giọt chất lỏng hướng về trong vết thương nhỏ đi.

Xùy!

Từng đợt khói xanh từ lòng bàn tay toát ra, tản mát ra khó tả gay mũi khí tức.

Toàn bộ lòng bàn tay chân khí phòng ngực tại bị cấp tốc xuyên thấu.

Kịch độc độc tính vượt qua Dương Phóng tưởng tượng cường đại, vết thương chỗ truyền đến kịch liệt nhói nhói.

Dương Phóng đem toàn bộ chân khí vận khởi, liên tục không ngừng hướng về tay trái vết thương dững mãi lao tới, giữa hai bên tựa như là xảy ra chuyện gì thần bí

khó lường phản ứng hoá học, không ngừng tràn ra gay mũi khí tức.

Dương Phóng một mực cảnh giác nhìn xem đây hết thấy, mắt thấy một giọt kịch độc không làm gì được mình về sau, lại lần lượt đưa ra bảy tám nhỏ, lập tức chân khí của hắn bình chướng tiêu tán đến càng nhanh.

Lòng bàn tay trong vết thương không ngừng truyền đến từng đợt khí tức hôi thối, kinh tâm động phách, thật giống như toàn bộ bàn tay đều không phải là mình được đồng dạng.

Qua đi tới hồi lâu.

Hết thấy mới rốt cục dừng lại.

Dương Phóng âm thầm nhẹ nhàng thở ra, ánh mắt chớp động.

“Tốt bá liệt kịch độc, tiêu hao một phần ba chân khí mới ngăn trở kịch độc xâm nhập.”

Mà đây vẫn chỉ là độc tính giảm phân nửa sau kịch độc, nếu là hoàn chỉnh kịch độc, hắn là uy lực càng mạnh.

Mà lại, nếu là đem loại kịch độc này đánh vào trong thân thể bản, tuyệt đối sẽ càng thêm đáng sợ.

Dù sao người nội tạng nhưng không cách nào cùng mặt ngoài vết thương so sánh.

Dương Phóng khóe miệng lúc này lộ ra từng tia từng tia tiếu dung.

Dưới mắt còn có một cái trọng yếu trình tự muốn làm.

Đó chính là đem nọc độc này chế thành khói độc cùng

độc phần.

Chỉ có dạng này, mới có thể càng thêm thuận tiện!

Một phương hướng khác.

Thanh Thành trong nội viện.

Lưu Huyền Cảm diện mục âm trầm, uống vào rượu buồn.

Trước mắt Lưu sư huynh, một mặt cười lấy lòng, mới từ tiền tuyến trở về không lâu, cung kính đưa lên bái phỏng chi lễ.

“Đường huynh, sự tình thế nào? Món đồ kia thuận lợi tới tay sao?”

Lưu sư huynh cười nói.

Lưu Huyền Cảm mặt không biểu tình, nhìn về phía Lưu sư huynh.

“Người lại mang đến tin tức gì?”

Lưu Huyền Cảm ngữ khí lạnh lùng, không có trả lời hẳn vấn đề.

“Đường huynh, hai ngày này ta chuyên môn lại đi một chuyến Tam Tuyền trấn, có thể trăm phần trăm xác định món kia Huyền Âm long trảo nhất định là rơi vào Tiêu Phóng trong tay, lúc ấy trong tửu quán rất nhiều người đều có thể làm chứng.”

Lưu sư huynh nói.

“Ừm?”

Lưu Huyền Cảm ánh mắt lạnh lẽo , đạo, “Người xác định? Nhưng hẳn nói cho ta, bên trong chỉ là hộp rỗng?”

“Vậy khẳng định chính là hẳn nói láo.”

Lưu sư huynh nhẹ nhàng lắc đầu , đạo, “Ta đằng sau cẩn thận điều tra ngày đó tửu quán người, bọn hẳn đều nói nghe được một vị tăng nhân trước khi chết nói ra quá 【 Huyền Âm long thảo 】 sự tình, còn nhắc nhở Tiêu Phóng tìm địa phương đem nó chôn sâu, chuyện này tuyệt không có khả năng là giả.”

Lưu Huyền Cảm sầm mặt lại, bàn tay trên bàn nhảy lên, trong lòng mãnh liệt.

Chẳng lẽ cái kia Tiêu Phóng thực có can đảm lừa gạt mình?

Đêm khuya.

Nam Sơn Thành bên ngoài.

Một chỗ ẩn nấp hang động.

Dương Phóng phối trí xong kịch độc về sau, cũng không tiếp tục tắm thuốc, mà là chuyên môn ra khỏi thành, chọn lấy một cái ròi xa đám người khu vực.

Giờ phút này.

Hắn xếp bằng ở trên đá lớn, lật bàn tay một cái, đem cái kia Hoàng sắc bao khóa lần nữa lấy ra, nhẹ nhàng triển khai, lộ ra bên trong dán đầy lá bùa, bị nhỏ bé xiềng xích vây khốn thần bí hộp gỗ.

“Huyền Âm long thảo.”

Dương Phóng nói nhỏ, bàn tay nhẹ nhàng lượn quanh.

Tối nay liền nhìn xem vật này có cái gì uy lực?

Bàn tay hần nắm lên phía trên lá bùa, nhẹ nhàng một bóc, thu nhập chiếc nhẫn, sau đó rút ra Kim Xà kiếm, dựa vào lấy kiếm này sắc bén, cắm vào xiềng xích bên trong, dùng sức một kéo căng.

Keng!

Hoả tinh bắn tung toé, xiềng xích đứt gãy, trượt xuống dưới rơi.

Toàn bộ hộp gỗ lập tức không giữ lại chút nào ánh vào Dương Phóng tầm mắt.

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, lẳng lặng quan sát một lát sau, bàn tay nắm lên hộp gỗ, trực tiếp nhẹ nhàng mở ra.

Lập tức!

Một đoạn màu đen nhánh dữ tợn móng vuốt đập vào mi mắt, cực kỳ to lớn, phía trên che kín lân giáp, năm cái đầu ngón tay tất cả đều dị thường sắc bén, màu tím đen móng tay trong đêm tối lóe ra quỳnh dị quang trạch.

Theo lan tràn ra, thì là một cỗ dị thường dữ tợn khí tức hung sát.

Cỗ khí tức này vừa mới hiển hiện, liền trực tiếp phóng lên tận trời, oanh một tiếng, ở trên không bên trong tạo thành vô hình ba động.

Bốn phương tám hướng vô số chim thú phát ra kinh hoàng tiếng kêu, đâm quàng đâm xiên, rùng rậm lay động, liền lĩnh hướng về nơi xa thoát đi.

Thật giống như cảm nhận được cái gì khí tức cực kỳ kinh khủng.

Thậm chí, tại trong đêm tối này.

Còn có hơn mười vị lẫn vào tới ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức cao thủ, cũng thần sắc biến đổi, vội vàng ngừng đầu lên, đồng tử co vào, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Cái đó là.”

“Thứ gì!”

Sơn động chỗ sâu.

Dương Phóng trong lòng giật mình, vội vàng lần nữa đập lên hộp gỗ, lập tức loại kia kinh khủng sát khí bị sinh sinh cắt đứt, không còn tiếp tục ra bên ngoài phát ra.

Nhưng sơn động nội bộ còn sót lại sát khí nhưng như cũ kinh khủng.

Trong tay hộp gỗ, cũng đang chậm rãi run rẩy.

Thật giống như bên trong bị giam giữ cái gì vô cùng kinh khủng tuyệt thế hung thú, tùy thời muốn tránh thoát ra.

“Không thể tưởng tượng nổi!”

Dương Phóng sắc mặt rung động.

Cái long trảo này sát khí, khó tránh khỏi có chút tà dị.

May mắn hẳn chuyên môn chọn lấy xa xôi địa phương tới mở ra.

Bằng không tại Thần Võ tông bên trong mở ra, tuyệt đối có thể kinh động tứ phương.

Đến lúc đó giấu diếm đều không gạt được, tông chủ đều sẽ tự mình giáng lâm.

Dương Phóng che lấy hộp gỗ, lẳng lặng đợi,

Ước chừng qua hồi lâu.

Cái hộp gỗ quý dị động tĩnh mới bắt đầu chậm rãi yếu bớt.

Ngay tiếp theo bên trong sát khí cũng lần nữa nội liễm.

Dương Phóng lập tức thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Trong mắt của hắn tinh quang chớp động, lúc này lần nữa mở ra hộp gỗ.

Lần này, rốt cục đã không còn bất luận cái gì kinh khủng sát khí hiển hiện.

Toàn bộ trong hộp gỗ tràn ngập một cỗ khó tả yên tĩnh cảm giác.

Chỉ gặp kia đoạn đen sì long trảo lẳng lặng địa nằm ở nơi đó, năm cái móng vuốt, màu sắc hắc ám, tựa hồ tại vô số năm trước liền từng uống no vô số huyết thủy, đến nay nhìn đều có loại kinh tâm động phách cảm giác.

Dương Phóng do dự một chút, nhô ra bàn tay, đem cây kia vuốt rồng cực lớn nắm trong tay.

Toàn bộ long trảo cùng đầu của hắn không chênh lệch nhiều.

Cầm lên trĩu nặng, như là kim loại đúc thành, có một loại khó tả bạo lực mỹ cảm.

Trong lòng của hắn suy tư, nhớ lại tại Dạ Thần giáo trong cổ tịch nhìn thấy nội dung.

“Lấy huyết luyện hóa, lấy thần không chế.”

...

Chương 187 : Kinh khủng long trảo!

Đen nhánh rừng rậm.

Bóng người hiện lên.

Một đạo người mặc màu đen huyền y bóng người cao lớn, mang theo một mặt màu đỏ mặt nạ ác quỷ, trong rừng nhanh chóng vọt tới trước, trên thân tràn ngập một cỗ vô hình kinh khủng sát khí, thân pháp chớp liên tục, nhanh đến mô hình hồ.

Nhất là tay phải chĩa.

Giống như là mang lên trên một tầng quỹ dị màu đen thủ sáo, cực đại dị thường, màu sắc băng lãnh.

Phía trên có vẩy chi chít, lộ ra bén nhọn dữ tợn đáng sợ móng tay.

Từng mảnh từng mảnh âm trầm sát khí chính liên tục không ngừng từ trong lòng bàn tay tản ra.

Dương Phóng một đường cuồng xông, ngay tại yên lặng thể nghiệm lấy long trảo bên trong lực lượng cường đại.

Không thể phủ nhận!

Loại này long trảo nhập thể cảm giác, xác thực kinh khủng dị thường.

Nhưng là tương ứng, cũng mang đến cực kỳ đáng sợ ảnh hưởng trái chiều.

Giờ khắc này, hẳn có thể rõ ràng cảm giác, một cỗ vô

hình sát khí đang không ngừng hướng về trong đầu của hắn xung kích, mang đến khát máu cùng hung tàn ý chí, tựa hồ muốn không chế lại đầu óc của mình.

Hắn chỉ có không ngừng mà phát tiết trên người lực lượng, mới có thể ngăn ngừa làm dịu hạ loại này đáng sợ ảnh hưởng.

Phản phạt!

Bỗng nhiên, hắn thân thể nhảy lên, kinh khủng mà dữ tợn lợi trảo trực tiếp từ tiền phương một đầu run lẩy bẩy lộn rùng phía trên đảo qua.

Đầu kia lộn rùng thân thể khổng lồ, một thân lông đen, hai viên tráng kiện răng nanh, thể trọng vượt qua năm trăm cân, tại đứng trước loại này kinh khủng âm sát chi lực lúc, đơn giản dọa đến hồn phách cũng bay ra.

Phốc phốc!

Lộn rùng thân thể hung hăng bay tứ tung, vô cùng thâm, đập vào xa xa trên đại thụ.

Tạp sát một tiếng, đem đại thụ đều cho đập đứt đoạn ra.

Tiếp lấy Dương Phóng tiếp tục vọt tới trước, tại trong núi rừng cấp tốc cuồng cướp, bắt đầu tìm kiếm lấy kế tiếp sinh mệnh.

Bỗng nhiên!

Hắn hai lỗ tai khẽ động, tựa hồ nghe đến cái gì, mãnh nhưng quay đầu, hướng về một phương hướng khác cấp tốc phóng đi.

...

Rừng chỗ sâu.

Hơn mười đạo bóng người, thân pháp mô hình hồ, nhanh chóng vọt tới trước, bàn chân giẫm tại từng cây trên cành cây, sụu sụu rung động, hướng về vừa mới sát khí bộc phát địa phương cuồng vút đi.

Ngoại trừ dẫn đội hai vị siêu phẩm cường giả bên ngoài.

Những người còn lại đều là cứu phẩm, thập phẩm cao thủ.

Đây là một đợt lạng lẽ chui vào tới ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức, cơ hồ mỗi một vị đều là tinh anh.

“Đi mau!”

“Tốc độ lại nhanh chút!”

Cầm đầu hai vị siêu phẩm ngư nhân phát ra thanh âm lạnh như băng.

Từng mảnh từng mảnh lá rụng sau lưng chúng không ngừng bay múa.

Nguyên bản bọn hắn là thụ mệnh đến đây phối hợp Thanh Long hội, nhưng nghĩ không ra lại lúc này phát hiện dị thường một màn.

Loại tình huống này, tự nhiên muốn đi xem một chút.

Liền tại bọn hắn cấp tốc vọt tới trước ở giữa.

Bỗng nhiên, cầm đầu hai cái ngư nhân thần sắc biến đổi, toàn thân trên dưới tất cả lân giáp một chút đứng đấy, trong lòng kinh dị, cảm thấy một cỗ khó tả khí tức khủng bố.

Trong đó một cái ngư nhân không chút nghĩ ngợi, lúc này hai tay giao nhau, bảo vệ thân thể, toàn thân trên dưới chân khí mãnh liệt, siêu phẩm tu vi ba động toàn bộ bộc phát ra.

Ầm ầm!

Đối diện một đạo quỷ dị màu đen quang ảnh trong nháy mắt lướt đến, nhanh đến cực hạn.

Tựa như tia chớp.

Trực tiếp một móng vuốt hướng về thân thể của nó hung hăng vồ tới.

Phốc phốc!

Vị kia siêu phẩm ngư nhân tại chỗ bị đập bay ngược mà ra, hai tay đứt gãy, lồng ngực lõm, thân thể hung hăng bay ngược, hướng về nơi xa hung hăng đập tới, chỉ một chút ngũ tạng lục phủ toàn bộ vỡ nát, tại chỗ chết thảm.

Khủng bố như thế một màn, để bên cạnh ngư nhân trong lòng một giật mình, đơn giản không thể tin được.

“Ngưòi nào?”

Nó mở miệng gào thét, thanh âm to lớn, vội vàng cấp tốc trở lại.

Ầm ầm ầm ầm!

Quyền ảnh dày đặc, thanh âm oanh minh, ẩn chứa lực lượng kinh khủng, hướng về kia đạo màu đen quang ảnh nhanh chóng oanh sát mà đi.

Nhưng mà đối mặt hấn công kích, màu đen quang ảnh nhìn cũng không nhìn, tàn ảnh lóe lên, nhanh đến mô

hình hồ, to lớn tay phải lần nữa mãnh nhưng quét qua.

Ầm!

Vị thứ hai siêu phẩm ngư nhân tại chỗ bị đập đầu oanh minh, phun ra huyết thủy, thân thể như là phá bao tải, hướng về nơi xa hung hăng bay tứ tung, tại đáng sợ chưởng kích phía dưới, toàn bộ huyết Thái Dương đều trong nháy mắt lổm, đồng dạng chết thảm.

Tiếp lấy Dương Phóng không nói một lời, tốc độ cực nhanh, trên thân bị sát khí quán quanh, trực tiếp trong đám người điên cuồng phát tiết.

Giết giết giết!

Giết chết này thiên!

Giết chết này địa!

Giết chết cái này vô tận thương sinh.

Thiên hạ vạn vật không một không thể giết, không một không thể đồ!

Ầm ầm ầm ầm!

A!

Trong rừng, hỗn loạn từng bừng, máu tươi phiêu tán rơi rụng, tàn chi đoạn thể bốn phía bay múa, sát khí trùng thiên.

Ngay tiếp theo từng cây đại thụ, từng khối cự thạch cũng toàn bộ vỡ nát, ầm ầm nổ vang.

Tựa như là một đầu dã thú tại tùy ý nổi điên.

Muốn phá hủy hết thầy!

Qua đi tới hồi lâu.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng giống như là phản ứng lại, khôi phục một tia thanh minh chi sắc, trong lòng giật mình, trong lúc đó phát ra một tiếng bạo hồng, lôi âm phát động.

“Rống!”

Ầm ầm!

Huy hoàng thiên uy, kinh thiên động địa, chấn nhiếp tâm linh, xua tan yêu tà.

Kinh khủng Ma Long ý chí lập tức cấp tốc lui bước, liên đới lấy tay phải bên trong kinh khủng sát khí cũng nhanh chóng rút về.

Trong nháy mắt, trong rừng rậm lần nữa an tĩnh lại.

Dương Phóng sắc mặt trắng bệch, trong miệng cuồn cuộn thở mạnh, hồng hộc rung động, ánh mắt kinh quý, không thể tưởng tượng nổi, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Sau đó hấn lần nữa nhìn về phía mình tay phải.

Tay phải chỗ, vẫn là dữ tợn long trào hình thái.

Chỉ bất quá trong đó Ma Long ý chí, lại bị hấn lôi âm chấn nhiếp, toàn diện nội liễm, không dám tiếp tục xông ra.

“Thật là đáng sợ long trào.”

Trên người hắn mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Cứ việc tại dung hợp trước đó, hắn đã làm đủ chuẩn bị.

Thật không nghĩ đến vẫn là một nước vô ý, kém chút bị khổng chế.

Lúc đầu hết thủy cũng còn khả khổng, nhưng là hướng về phía hướng về phía, não hải liền trở nên cố chấp.

Thật giống như đáy lòng dục vọng bị vô hạn phóng đại đồng dạng.

Cũng may hắn tu luyện lâu dài 【 Cảm Ứng quyết 】, tại tối hậu quan đầu duy trì về thanh tĩnh, lấy lôi âm chấn nhiếp rời long hồn, nếu không hạ tràng sẽ không thể tưởng tượng.

Dương Phóng càng xem càng là cảm thấy đáng sợ.

Bỗng nhiên!

Trong lòng hắn giật mình, lần nữa cảm thấy được không đúng.

Long trảo bên trong giờ khắc này, lại chậm rãi truyền đến từng đợt ám áp thoải mái dễ chịu lực lượng hướng về thân thể của hắn chuyển vận mà đi, tuân hướng tứ chi bách hài của hắn, dần dần biến thành một cỗ tinh thuần chân khí lực lượng.

“Cái này long trảo tại trả lại thân thể của ta?”

Hắn giống như là nghĩ tới điều gì, vội vàng nhìn bốn phía thi thể.

Cái này xem xét, lập tức lộ ra kinh ngạc chi sắc.

Bốn phương tám hướng tất cả thi thể, tất cả đều đã làm xẹp xuống.

Như là bị hút khô tinh khí.

Trở nên da bọc xương.

Thậm chí một ít cây cối đều trực tiếp khô héo đi, giống như là đạt được bệnh nặng đồng dạng.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía long trảo, lộ ra hào quang khó mà tin được.

“Cái này long trảo... Có thể hấp thu vạn vật tinh khí!”

Đơn giản nghịch thiên!

Hấp thu vạn vật tinh khí, trả lại chủ nhân.

Bất quá!

Dương Phóng rất nhanh lần nữa cảm nhận được đáng sợ.

Thứ này hấp thu vạn vật tinh khí là thật, nhưng là theo càng hút càng nhiều, trong đó long hồn khẳng định cũng sẽ càng ngày càng mạnh, đến lúc đó sớm muộn cũng sẽ xuất hiện lần nữa mất khống chế một ngày.

Thứ này căn bản chính là cái tà ma!

Cho nên!

【 Huyền Âm long trảo 】 lực lượng, tuyệt không thể tùy tiện vận dụng, chỉ có thể lưu làm át chủ bài.

Bởi vì hắn cũng không dám cam đoan, cái này long hồn lúc nào liền sẽ thoát khỏi lôi âm ảnh hưởng.

Vạn nhất nó hút đủ tinh khí, không hề bị quản chế tại lôi âm, vậy phiền phức nhưng lớn lắm.

Dương Phóng thật sâu nghiêm nghị, chân khí hướng về tay phải chú đi.

Xoát!

Quang mang lóe lên.

Màu đen nhánh quý dị long trảo trực tiếp từ bàn tay của hắn tróc ra, lẳng lẳng địa nằm ở lòng bàn tay của hắn chỗ.

Dương Phóng lần nữa lấy ra trước đó hộp gỗ, đem long trảo thích đáng để vào, sau đó đem Hoàng sắc phù văn dán tại trên đó, long trảo một lần nữa thu nhập chiếc nhẫn.

Về phần phía trên xiềng xích, đã cắt thành mấy khúc.

Rất hiển nhiên đã không thể dùng lại.

Dương Phóng lần nữa đem ánh mắt nhìn bốn phía thi thể người cá, trong lòng mãnh liệt.

“Bọn này ngư nhân lại hành động?”

Hắn tại đông đảo trên thi thể, cấp tốc thanh lý một lần, sau đó đổ ra hóa thi nước, từng cái tan đi, liền bắt đầu cấp tốc rời đi.

Long trảo giết người, quá mức kinh khủng.

Loại này thân khô vẫn là không nên bị người phát hiện cho thỏa đáng.

Miễn cho dẫn tới phiền toái không cần thiết.

.

.

.

Sáng sớm.

Ánh mặt trời chiếu sáng.

Thần Võ tông kim đỉnh đại điện.

Trang nghiêm túc mục, cao cao đứng vững.

“Tốt! Tốt! Tốt!”

Đông Phương Bạch một thân hoa lệ trường bào, nhìn trước mắt một phong truyền tin, sắc mặt phấn chấn, liên tục hô ba tiếng chữ tốt, đạo, “Bảy đại viện chủ đã đem Tà Đạo tổ chức chủ tế Hiên Viên thành vây quanh ở Lạc Nhật chi sâm, ít ngày nữa sắp cầm xuống, cố ý truyền tin cho ta, để cho ta tự mình đã đi tiếp viện, ha ha ha, loại chuyện này, bản tọa tự nhiên muốn đi, Hiên Viên thành đối địch với ta nhiều năm, chính là Tà Đạo tổ chức bên trong hiểm có siêu phẩm hậu kỳ cường giả, bản tọa sớm đã như muốn diệt trừ!”

Thanh âm hấn cời mở, quanh quần tại toàn bộ kim đỉnh bên trong đại điện.

Đại điện bên trong tất cả trưởng lão sắc mặt kinh ngạc.

Tiếp lấy sắc mặt mừng rỡ.

“Không hổ là bảy đại viện chủ!”

“Bảy đại viện chủ tự mình xuất thủ, quả nhiên có thể
đỉnh định càn khôn!”

“Tông chủ, sự tình nên sớm không nên muộn, một khi
đám kia ngư nhân đã đi tiếp viện, rất có thể đem phí
công nhọc sức, tốt nhất hiện tại liền khởi hành!”

Tất cả trưởng lão vội vàng mở miệng.

“Không tệ, các người nói rất đúng.”

Đông Phương Bạch ngữ khí lãnh khốc , đạo, “Lạc Nhật
chi sâm, địa thế phức tạp, một khi Hiên Viên thành bằng
vào địa thế cùng bọn hắc quần nhau, là có thể kéo thời
gian rất lâu, lại thêm ngư nhân lúc nào cũng có thể sẽ
trợ giúp, cho nên, bản tọa tuyệt không thể chờ!”

Hắn bỗng nhiên nhìn về phía tất cả trưởng lão, mở
miệng quát, “Ta sau khi đi, các người ghi nhớ, trấn thủ
Thần Võ tông tổng bộ, cần phải không thể để cho đạo
chích nhiễu loạn Thần Võ tông!”

“Vâng, tông chủ!”

“Tông chủ, mang nhiều hai vị trưởng lão quá khứ, để
phòng có biến!”

“Viên trưởng lão, Phan trưởng lão, thực lực cao thâm,
có thể ứng biến!”

Tất cả trưởng lão nói.

“Viên trưởng lão, Phan trưởng lão, các người ý như thế
nào?”

Đông Phương Bạch ngữ khí lạnh lùng.

“Nguyện ra sức trâu ngựa!”

Hai vị trưởng lão ra khỏi hàng, khom người bái nói.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng sớm đã trở về, nỗi lòng bình tĩnh, từ tối hôm qua đồ sát bên trong triệt để khôi phục lại.

Giờ phút này, hấn ngâm tại thùng thuốc bên trong, Lôi Âm hô hấp pháp vận chuyển, ngay tại liên tục không ngừng hấp thu thùng thuốc bên trong nồng đậm dược lực.

Một đôi ánh mắt lần nữa hướng về bảng nhìn lại.

Chỉ gặp tu vi một cột, lần nữa phát sinh rất lớn cải biến.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/150 tuổi

Tu vi: Siêu phẩm 【 2000/15000 】

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ cửu trọng 【 7800/28000 】 , Cảm Ứng quyết đệ tứ trọng 【 1000/3600 】 , Kim Thân quyết đệ tứ trọng 【 400/8000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ tam trọng 【 1900/9000 】

...

Nguyên bản tu vi của hấn là siêu phẩm 【 1350/15000 】 , bây giờ lại trực tiếp biến thành 【 2000/15000 】 .

Tương đương trong vòng một đêm tăng lên 6 50 điểm.

Bù đắp được hơn nửa tháng khổ tu.

Không hề nghi ngờ, những này tất cả đều là long trảo công lao.

Kia long trảo giết chết nhiều cao thủ như vậy, bên trong còn đã bao hàm hai vị siêu phẩm, dù là chỉ phản hồi cho hắn một phần mười lực lượng, cũng đủ làm cho hắn để hắn tránh khỏi rất lớn bộ phận khổ công.

“Đáng tiếc vật kia quá mức tà dị, bằng không quả nhiên là một cái gian lận lợi khí.”

Dương Phóng thảm than.

...

Chương 188 : Thanh Long hội!

Nam Sơn Thành bên trong.

Yên lặng trong sân.

Trần Thi Nghiên lẳng lẳng ngồi yên, ngồi xuống chính là một giờ.

Gió lạnh thổi qua, mang đến từng tia từng tia hàn ý, để suy nghĩ của nàng lần nữa trở về, trên mặt lộ ra cười khổ.

Từ khi mấy ngày trước dàn xếp lại, nàng liền quen thuộc gần gũi người.

Không quản làm chuyện gì đều khó mà tập trung tinh thần.

Tựa hồ đối với tiền đồ đã mất đi hi vọng.

“Than thở thì có ích lợi gì, thở dài liền có thể cải biến đây hết thấy sao? Thời điểm này còn không bằng nói thêm thẳng một chút mình!”

Bỗng nhiên, một đạo khăn khăn băng lãnh thanh âm từ phía sau nàng vang lên.

Trần Thi Nghiên trong lòng giật mình, bỗng nhiên quay đầu.

Chỉ gặp ở sau lưng nàng trên nóc nhà.

Một cái toàn thân áo bào đen, mang trên mặt mặt nạ màu đỏ nhân ảnh thần bí, ngồi ở chỗ đó, không biết tới

bao lâu, ánh mắt hờ hững nhìn xem chính mình.

“Tiền bối, trước đó là người đang trợ giúp ta?”

Trần Thi Nghiên kích động mở miệng, “Người người là Tàn Quảng Vương?”

“Hừ!”

Hắc bào nhân ảnh phát ra hừ lạnh, không nói một lời, tiện tay đem một cái bao ném tới.

Rõ ràng là năm bình Dưỡng Khí đan.

Làm xong đây hết thấy, Dương Phóng quay người liền đi.

“Tàn Quảng Vương!”

Trần Thi Nghiên vội vàng vọt lên, rơi vào nóc nhà, kinh thanh hô to.

Nhưng mà Dương Phóng tung tích đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

Đến vô ảnh, đi vô tung, nhanh đến cực hạn.

Trần Thi Nghiên khuôn mặt kích động, y nguyên khó mà bình tĩnh.

Gặp được Thiên Thần tổ chức người.

Tàn Quảng Vương thế mà tại Nam Sơn Thành?

Ô Thần trấn bên trong.

Bóng người hiển hiện.

Số lượng đông đảo.

Thanh Long hội hội trưởng Tần Thiên Liệt, sắc mặt âm trầm, ở chỗ này chờ chờ đợi hơn nửa tháng.

Từ khi con của hắn chết thảm về sau, hắn liền một mực không hề rời đi qua, ẩn núp ở đây, yên lặng chờ đợi.

Bởi vì hắn tin tưởng đối phương sớm muộn cũng sẽ lần nữa trở về, thu hoạch Thần Chủng.

Thật không nghĩ đến liên tục nhiều ngày như vậy quá khứ, lại từ đầu đến cuối không có bất cứ tin tức gì.

Cái kia tên đáng chết, thật đúng là bảo trì bình thần!

Nơi xa.

Một bóng người, tốc độ cực nhanh, từ khắp nơi ngõ nhỏ xuyên qua, vọt thẳng vào đến một chỗ ẩn nấp trong sân.

“Hội trưởng, Đông Phương Bạch rời đi Thần Võ tông!”

Người tới ôm quyền cong xuống, mở miệng nói ra.

“Ừm?”

Tần Thiên Liệt bỗng nhiên quay đầu, con mắt sáng rực, đạo, “Bên cạnh hắn có hay không đi theo những người khác?”

“Có, ” tứ phương chưởng ” Viên Long, ” Sát Sinh Kiếm ” Phan Nhân tất cả đều bị hắn mang theo ra ngoài!”

Người kia nói.

“Tứ phương chưởng, Sát Sinh Kiếm, cửa thứ nhất đỉnh phong nhân vật.”

Tần Thiên Liệt lộ ra cười lạnh , đạo, “Mặc dù thực lực không tính là gì, nhưng nếu là lưu lại cũng có thể tạo thành phiền toái không nhỏ, hiện tại ngay cả bọn hắc cũng bị mang đi ra ngoài, những người còn lại triệt để không đáng để lo!”

“Hội trưởng chuẩn bị khi nào khởi hành?”

Bên cạnh một vị trưởng lão hỏi.

“Đêm nay!”

Tần Thiên Liệt hờ hững mở miệng.

“Rõ!”

“Chờ một chút, đám kia ngư nhân trợ giúp tới rồi sao?”

Tần Thiên Liệt lạnh giọng hỏi thăm.

“Cái này. Tạm thời còn không có nhìn thấy.”

Một vị trưởng lão đáp lại.

“Hừ!”

Tần Thiên Liệt hừ lạnh, không nói thêm lời.

Không có bọn hắc, mình đồng dạng có thể bình định Thần Võ tông.

Hắc nãi đệ hai quan đỉnh phong nhân vật, không có Đông Phương Bạch cùng bảy đại viện chủ trấn giữ Thần Võ tông, ai cũng đừng nghĩ ngăn lại chính mình.

Thanh Long hội có thể tiêu dao nhiều năm như vậy, tự có đạo lý riêng!

Lạc Nhật chi sâm.

Đen nhánh băng lãnh.

Lâu dài không thấy ánh nắng.

Mỗi một phiến lá cây đều hiện ra màu đen kịt, giống như là có thể tự động hấp thu tia sáng đồng dạng.

Toàn bộ rừng tràn ngập một loại dị thường khí tức ngọt ngào.

Chủ tế Hiên Viên Thành, một thân trường bào màu vàng, thân thể cao gầy, cao cao xếp bằng ở một chỗ đỉnh cây chổi, đầu đầy màu đen nhánh tóc dài tản mát tại sau lưng, cả người trên thân tràn ngập một cỗ vô hình khí thế.

“Con cá đã mắc câu rồi.”

Hiên Viên Thành nói.

“Người xác định lần này có thể vây giết rơi Đông Phương Bạch, Đông Phương Bạch tựa hồ cũng là cửa thứ ba đi.”

Đối diện một vị toàn thân lớp vảy màu vàng óng người nhân, khàn khàn nói.

“Không, cửa thứ hai đỉnh phong!”

Hiên Viên Thành ngữ khí bình tĩnh, “Nhưng mượn nhờ Thần Võ tông truyền thừa Thánh khí, có thể phát huy ra cửa thứ ba thực lực, bất quá, Thánh khí chung quy là ngoại vật, tự thân mới là vĩnh hằng!”

“Người ngược lại là tự tin.”

Lớp vảy màu vàng óng ngư nhân cười lạnh , đạo, “Cũng thế, người chết mất về sau, tùy thời có thể lấy tại tà mẫu bên trong phục sinh, tự nhiên không cần e ngại.”

“Không!”

Hiên Viên Thành đáp lại nói, “Tà mẫu chỉ có thể phục sinh cửa thứ ba trở xuống người, cửa thứ ba trở lên, chết chính là chết thật.”

“Ừm?”

Người cá kia sắc mặt kinh ngạc, lần nữa nhìn về phía Hiên Viên Thành.

Gia hỏa này liệu mạng như vậy?

Bóng đêm giáng lâm.

Đầy sao tô điểm.

Từng đạo bóng người tốc độ cực nhanh, lặng yên không một tiếng động, như quỷ mị từ đằng xa cuồng cướp mà tới.

Rất mau ra hiện tại Thần Võ tông sơn môn phía dưới.

Một người cầm đầu, sắc mặt lạnh lùng, trường bào màu xanh, trên đầu tóc đen như mực, hai tay, hai chân tất cả đều dị thường rộng lớn, như là một tôn hình người Ma Thần, ánh mắt băng lãnh.

Ngẩng đầu lên, nhìn về phía Thần Võ tông.

“Tám trăm năm truyền thừa, tốt không dậy nổi!”

Tần Thiên Liệt cười lạnh, vung tay lên, băng lãnh nói,

“Phong bế đường núi, một cái không muốn thả đi!”

“Vâng, hội trưởng!”

Bên người tất cả trưởng lão trong mắt lãnh quang chớp động.

Đổi lại ngày thường, cái này đường đường Thần Võ tông là vô số trong lòng người cảm địa.

Bảy đại viện chủ, từng cái thâm bất khả trắc.

Không người nào dám đi trêu chọc!

Thế nhưng tối nay

Sưu sưu sưu sưu!

Từng đạo bóng người lúc này hướng về Thần Võ tông bên trong cấp tốc cuồng vút đi.

Thần Võ tông bên trong xem thời cơ cực nhanh, rất nhanh có người phát hiện dị thường.

“Người nào đêm dám can đảm xông vào Thần Võ tông?”

“Dừng lại!”

Phanh phanh phanh!

A!

Từng cỗ thi thể lúc này bay tứ tung.

Thanh Long hội các cao thủ như lang như hổ, nhanh chóng hướng về qua.

Nhất là Tần Thiên Liệt, cửa thứ hai đỉnh phong thực lực,

đơn giản không ai cản nổi.

Thần Võ tông lưu thủ trưởng lão cùng cái khác siêu phẩm cao thủ, rất nhanh đến mức biết tin tức, nhao nhao xông ra.

Khi thấy rõ người tới về sau, lập tức trong lòng kinh hãi.

“Là người! Tàn Thiên Liệt!”

“Người ban đêm dám xông vào Thần Võ tông!”

Tất cả trưởng lão cùng kêu lên quát.

Tàn Thiên Liệt ánh mắt sắc bén, nhanh chân đi ra, khí thế trên người rất là băng lãnh , đạo, “Một đám phế vật, Thần Võ tông bên trong liền lưu lại mấy người các người, cũng dám diễu võ giương oai, tối nay đừng mong thoát đi một ai!”

“Làm càn!”

Một vị trưởng lão gầm thét.

Sưu!

Ầm!

Vừa dứt lời, Tàn Thiên Liệt trong nháy mắt xuất hiện tại trước mặt, một chưởng đánh ra, rộng lớn nặng nề, kinh khủng dị thường, trực tiếp đem một vị siêu phẩm trưởng lão đánh thân thể bay ngược, lồng ngực lõm, cơ hồ tại chỗ chết thảm.

“Là làm càn, bắt quá là người làm càn!”

Tàn Thiên Liệt ngữ khí băng lãnh, nhìn về phía đám người , đạo, “Ai dám ngăn cản ta?”

“Lên!”

“Liều mạng với hần!”

Tất cả trưởng lão cùng siêu phẩm cường giả nhao nhao gầm thét, cùng nhau đập ra.

Tần Thiên Liệt bên người một đám trưởng lão cũng làm tức xông lên phía trước.

Nhưng mà chính như Tần Thiên Liệt lời nói đồng dạng.

Không có bảy đại viện chủ cùng Đông Phương Bạch Thần Võ tông, căn bản ngăn không được hần mảy may.

Cửa thứ hai đỉnh phong thực lực, cường thế nghiền ép hết thảy.

Phanh phanh phanh!

Kim điện trước đó, huyết thủy phiêu tán rơi rụng, bóng người bay ngược.

Cơ hồ không có người nào có được sức chống cự.

Một đạo lại một đạo bóng người bay ngược mà ra, hoặc là chết thảm, hoặc là trọng thương, như tòi khô lạp hủ.

Keng! Keng! Keng!

Tùng đạo gấp rút mà điếc tai tiếng chuông, từ Thần Võ tông bên trong cấp tốc truyền vang ra ngoài.

Tại đêm tối quanh quần.

Gian phòng bên trong.

Lâm vào Không Linh cảnh giới, ngay tại yên lặng tu luyện Dương Phóng, bỗng nhiên tỉnh táo lại, hai mắt hé ra, lộ ra kinh nghi.

Thần Võ tông tỉnh lợm khộm?

Bình thường chỉ có tông môn đứng trước to lớn nguy cơ thời điểm, mới có thể gõ vang.

Có người tiến công Thần Võ tông?

Hắn phong chi rung động trong nháy mắt thi triển mà ra.

Lạch cạch! Lạch cạch! Lạch cạch

Tiếng bước chân dồn dập từ từ đằng xa cấp tốc vang lên.

“Giết cho ta, một cái không muốn buông tha!”

“Hội trưởng có lệnh, thanh tẩy hết thầy!”

A!

Đủ loại hỗn loạn vang lên lần lượt truyền đến, lại càng ngày càng gần.

Tựa hồ đang có vô số người ngay tại bên ngoài giao thủ.

Cho đến!

Ầm!

Đột nhiên!

Cửa phòng bị người một cước thở mở.

Nồng đậm mùi huyết tinh trong nháy mắt xông vào gian

phòng, khiến cho đèn đuốc chập chờn, sáng tối chập chờn.

Ba vị cứu phẩm cao thủ trực tiếp xuất hiện tại cửa phòng bên ngoài.

“Bên này còn có một cái, giết hấn!”

Ba người quát chói tai, bỗng nhiên nhào về phía gian phòng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Thanh âm ngọt ngào.

Cơ hồ một nháy mắt, ba đạo nhân ảnh lợi dụng một loại tốc độ nhanh hơn trực tiếp hướng về sau bay ngược mà đi, mặt lõm, vô cùng thâm hiểm, tại chỗ chết không thể chết lại.

Dương Phóng diện mục âm trầm, vươn người đứng dậy, tiện tay nắm lên một bên màu đen huyền bào, mặc lên người, hướng về ngoài cửa đi đến.

Đường đường Thần Võ tông, vậy mà thật bị người tùy ý công tiến đến!

Đơn giản quá trẻ con!

Mới vừa đi ra, liền nhìn thấy nơi xa ánh lửa hiển hiện, bóng người chớp động.

Tới tay đều là giao thủ ba động.

Dương Phóng cẩn thận nhìn chăm chú, lại nhìn về phía thi thể trên mặt đất.

Thanh Long hội!

Trong lòng hắn ngưng trọng.

Lại là bọn hắn!

Bọn hắn thừa cơ đánh vào Thần Võ tông?

Chẳng lẽ tông chủ không có thể ngăn ở bọn hắn?

Vẫn là nói!

Tông chủ cũng bại?

Hắn đến nay còn không rõ ràng Đông Phương Bạch đã rời đi tông môn tin tức!

“Giết tiểu tử kia!”

“Giết!”

Cách đó không xa, lần nữa lại bảy tám đạo người Ảnh Lệ quát một tiếng, hướng về bên này nhanh chóng lao tới.

Dương Phóng tùy ý nhìn thoáng qua tu vi của bọn hắn.

Đại bộ phận đều là cửu phẩm.

Chỉ có hai vị Thập phẩm.

Phốc! !

Hắn tiện tay vung lên, vô hình khói độc sớm đã tại Phong luật lôi cuốn dưới, tiến vào xoang mũi của bọn họ bên trong.

Một nháy mắt, bảy tám đạo bóng người tất cả đều kêu thảm một tiếng, tại chỗ ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, tại không xác định hiện tại Thần Võ tông đến cùng xảy ra chuyện gì tình huống dưới, dưới mắt tốt nhất rời xa nơi đây.

Sưu!

Hắn thân pháp thi triển, phiêu hốt mông lung, dung nhập trong đêm tối, trực tiếp hướng về nơi xa cuồn vút đi.

Chỉ bất quá, khắp nơi đều là bóng người.

Từng cái xuống núi yếu đạo đã sớm bị phong.

Hắn một đường lướt đi, vẫn là rất nhanh gặp chặn giết.

Một vị Thanh Long hội siêu phẩm cao thủ, ánh mắt băng lãnh, như là quỷ mị, cơ hồ đi lên liền tập trung vào hắn, một thanh hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng chộp tới.

“Chạy đi đâu!”

Keng!

Trường kiếm lấp lóe, nhanh đến cực hạn.

Như là tia chớp màu đen, xuất hiện tầng mấy chục huyễn ảnh, khó phân thật giả, trực tiếp lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ, cấp tốc đâm hướng đối phương mi tâm.

Vị kia siêu phẩm trưởng lão trong lòng giật mình, vội vàng nhanh chóng rút lui, toàn lực phòng ngự.

Nhưng mà tầng mấy chục huyễn ảnh trong khoảnh khắc toàn bộ gia thân.

Phốc phốc!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Thi thể bay tứ tung.

Vị trưởng lão kia từ đầu đến cuối đều chưa kịp phản ứng, liền chết thảm bỏ mạng.

Dương Phóng bước chân không ngừng, tiếp tục trước cướp, tốc độ cực nhanh.

Trong lúc đó trên người khói độc, độc phấn, tại Phong luật kéo theo phía dưới, hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc cuồng quyền mà đi.

Bất luận cái gì ngăn ở hấn bóng người phía trước, cơ hồ không cần xuất thủ, liền nhao nhao bị kịch độc xâm nhập, phát ra tiếng kêu thảm, hai tay che cổ họng, thổ huyết ngã xuống đất.

Nhất là Thập phẩm, cửu phẩm cao thủ, đơn giản như rơm rạ.

Cho dù siêu phẩm cường giả, cũng cảm giác không đúng, nhao nhao ngừng thở, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Có người chạy đi!”

“Đối phương tinh thông hạ độc, mau đuổi theo!”

Từng vị quát chói tai tiếng vang lên.

Nơi xa kêu thảm không dứt.

Kim điện trước đó.

Thân thể khô ngô, vừa mới giải quyết hết vị cuối cùng

lưu thủ trưởng lão Tàn Thiên Liệt, sắc mặt lạnh lùng, đứng chấp tay, ngay tại mắt thấy xa xa giao thủ.

Bỗng nhiên, nơi xa thanh âm truyền đến, để hấn nương mày.

Tiếp lấy ánh mắt quét tới.

Phát hiện vô số Thanh Long hội cao thủ tại nhao nhao thổ huyết kêu thảm.

Cho dù từng vị siêu phẩm trưởng lão, giờ khắc này cũng tất cả đều bay ngược, phát ra kêu sợ hãi, như là gặp được cái gì vô cùng đáng sợ sự tình.

Tàn Thiên nứt sắc mặt trầm xuống.

“Muốn chết!”

Sưu!

Hấn thân thể lóe lên, trong nháy mắt biến mất.

Hướng về nơi xa cấp tốc đuổi theo.

...

Chương 189 : Hút khô Thanh Long hội trưởng!

Đen nhánh mông lung trong sơn đạo.

Hai đạo nhân ảnh ngay tại cấp tốc vọt tới trước, một trước một sau, hướng về phía sau núi lao đi, trên thân kinh phong gào thét, ô ô chói tai, bàn chân rơi xuống, đem từng khối tảng đá lớn, từng cây nhánh cây dẫm đến không ngừng sụp đổ.

Phía trước.

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng, một bên cuồng xông, một bên quay đầu ngóng nhìn.

Không nghĩ tới thật vất vả mới lao ra khỏi vòng vây, lại gặp được bực này cao thủ truy kích.

“Là hấn, Thanh Long hội trưởng!”

Dương Phóng đáy lòng cấp tốc phát chìm.

Sau lưng đạo nhân ảnh kia, dị thường mạnh mẽ, diện mục lạnh lùng, trường bào màu xanh, thân thể trong đêm tối cuồng xông, hai viên con mắt như là sáng như tuyết thiểm điện, kinh tâm động phách.

Dương Phóng tiếp tục hướng phía trước cuồng cướp.

Trên thân kịch độc đã sớm tại Phong luật quét sạch phía dưới, hướng về sau lưng cấp tốc lan tràn mà đi, vô thanh vô tức ở giữa hướng về Tàn Thiên Liệt lỗ mũi, lỗ chân lông thẩm thấu mà đi.

Thậm chí một chút nhỏ xíu độc phần, càng là tại gió nhẹ
lôi cuốn dưới, hướng về ánh mắt của đối phương trông
đen xâm lấn mà đi.

Chỉ bắt quá!

Tần Thiên Liệt tu vi dị thường cao thâm, xem thời cơ
cực nhanh, cơ hồ tại những này kịch độc vừa mới đi vào
thân thể của hắn, liền bị thân thể của hắn cảm giác, con
mắt trầm xuống, nín hơi, đồng thời chân khí bao phủ
quanh thân, tiếp tục hướng phía trước điên cuồng đuổi
theo.

Siêu phẩm cửa thứ hai, lại được xưng là Kim Thân
cảnh.

Nhục thân hoàn mỹ dị bản, không chỉ có đối với các loại
kịch độc kháng tính tăng thêm một bước , liên đới lực
lượng cùng tinh thần cũng sẽ đạt tới một loại không thể
tưởng tượng nổi tình trạng!

Cho nên!

Phàm là có chút không đúng, nhục thể của hắn đều sẽ
sinh ra cảm ứng.

“Chỉ là một cái siêu phẩm sơ kỳ, cũng nghĩ mưu toan từ
mắt của ta da dưới đáy chạy thoát, chết đi cho ta!”

Tần Thiên Liệt thanh âm băng lãnh, thân thể lần nữa gia
tốc.

Sưu!

Quanh thân chân khí ô ô chói tai, kinh khủng chân khí
bao khóa quanh thân, như đồng hóa vì một đạo chói mắt
lưu tinh, hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc tiếp
cận mà đi.

Oanh!

Hắn đưa tay chính là một cái chưởng kích, rộng lớn nặng nề, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng vỗ tới.

Dương Phóng trong nháy mắt trở lại, trường kiếm ra khỏi vỏ, thân thể trực tiếp hóa thành vô số tàn ảnh, xông lung yêu dị, làm cho người bắt giữ không đến, kiếm quang nội liễm, tựa giả hoàn chân, hướng về Tàn Thiên Liệt cổ họng cấp tốc chọt đi.

“Điều trùng tiểu kỹ!”

Tàn Thiên Liệt ngữ khí băng lãnh, biến đập vì bắt, năm cái ngón tay thoáng một cái đã qua, như mặc lá hái hoa, không nhìn tất cả huyền ảnh, tại chỗ nắm trường kiếm thân kiếm, keng một tiếng, như là nắm rắn độc bảy tấc, khiến cho Dương Phóng kiếm thế dừng một chút, sau đó năm ngón tay đột nhiên chấn động, một cỗ dị thường lực lượng cuồng bạo trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể mãnh liệt mà đi, khiến cho cánh tay của hắn như bị sét đánh, truyền đến tê dại.

“Buông tay!”

Tàn Thiên Liệt quát khế, liền muốn đoạt đến Dương Phóng trường kiếm trong tay.

“Cút!”

Dương Phóng bỗng nhiên hét to, lưỡi đầy lôi âm, thiên uy cuộn cuộn, cái thế vô song.

Ầm ầm!

Tàn Thiên Liệt não hải oanh minh, trong nháy mắt kinh

dị, cảm giác được đại não đều xuất hiện ngắn ngủi trống không.

Dương Phóng không chút do dự, một cái tay khác chưởng cơ hồ trong nháy mắt đánh ra, ánh lửa hiển hiện, lôi điện xen lẫn, hướng về Tàn Thiên Liệt mặt hung hăng đập tới.

Tàn Thiên Liệt trong lòng kinh dị, hoàn toàn là theo bản năng vung tay ngăn cản.

Ầm!

Keng!

Thanh âm oanh minh, kinh phong bạo tạc.

Sức mạnh cực kỳ đáng sợ từ giữa hai người trong nháy mắt quét ngang mà ra, Dương Phóng một chưởng này tựa như cùng đập vào kim loại phía trên, truyền đến tiếng tai thanh âm.

Hai đạo nhân ảnh tất cả đều tại chỗ bay ngược mà ra, rơi vào nơi xa.

Tàn Thiên Liệt lần nữa từ não hải trống không bên trong khôi phục lại, diện mục âm hàn, nhìn cánh tay của mình, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Phóng, “Tốt một chiêu âm ba công, bất quá đáng tiếc!”

“Quá yếu!”

Kim Thân cảnh giới, há lại nói đơn giản nói đơn giản như vậy?

Chân khí của hắc viên mãn, thời khắc bảo vệ quanh thân, cho dù là bị chấn nhiếp não hải ngây ngô, đối phương cũng không phá nổi phòng ngự của hắc.

Dương Phóng nhẹ nhàng nhú mày, tại cách đó không xa nhìn chăm chăm Tần Thiên Liệt.

Không hổ là Thanh Long hội trưởng!

Lôi Âm hô hấp pháp cộng thêm Viêm Bạo chưởng, thế mà không làm gì được đối phương mấy may!

Đây là cửa thứ hai đi!

Sưu!

Dương Phóng quay người liền đi, tiếp tục hướng về phía sau núi chỗ rừng sâu cuồn vút đi.

“Đi đâu!”

Tần Thiên Liệt quát chói tai, thân thể tiếp tục ở hậu phương cấp tốc điên cuồng đuổi theo.

Trong lúc đó Dương Phóng kịch độc y nguyên không ngừng phóng thích, tại Phong luật lôi cuốn dưới, từ đầu đến cuối không rời đi Tần Thiên Liệt thân thể, phàm là hấn có bất kỳ buông lỏng, kịch độc chi lực đều sẽ trong nháy mắt chui vào thân thể của hấn.

Bất quá Tần Thiên Liệt tu vi quá mức kinh khủng, một đường đuổi theo, ngoại trừ ngay từ đầu xuất hiện sơ hở, những thời khắc khác tất cả đều là chân khí bao phủ quanh thân, một tia chưa từng thư giãn.

Oanh!

Tần Thiên Liệt lần nữa cấp tốc tiếp cận mà đến, chân khí toàn bộ bộc phát, toàn bộ thân hình đều tựa hồ tại vốn có trên cơ sở lần nữa bành trướng một vòng, quạt hương bồ đại thủ trực tiếp hướng về Dương Phóng cái

ót hung hăng vồ tới, ánh mắt dị thường lãnh khốc.

Hắn nguyên bản liền tầm 1m9 tả hữu, giờ phút này thân thể lần nữa bành trướng một vòng, trực tiếp vượt qua hai mét, thanh thể kinh người, kinh khủng dị thường, thậm chí tại tốc độ, phương diện tinh thần, cũng hoàn toàn không kém gì Dương Phóng mấy may.

Từ một loại nào đó trình độ thượng tướng, cửa thứ hai cao thủ có thể xưng toàn phương vị biến thái.

Không có bất kỳ cái gì nhược điểm có thể nói!

Dương Phóng thân thể lóe lên, Cảm Ứng quyết cùng Thanh Long bước toàn lực thi triển, đồng thời lời âm hét to, vang vọng bốn phía, trong tay Kim Xà kiếm lần nữa trở lại, hướng về đối phương lòng bàn tay đâm tới.

Ầm ầm!

Lại là một đạo vô cùng đáng sợ oanh minh bộc phát ra.

Giữa hai người lực lượng quét sạch.

Bốn phương tám hướng rùng rậm, núi đá không biết bị đánh bay bao nhiêu.

Hai người thân thể lần nữa hung hăng bay ngược mà ra, rơi vào nơi xa, quần áo trên người liệt đầy, tóc dài theo gió phiêu lãng.

Tần Thiên Liệt sắc mặt âm trầm, nhìn về phía mình lòng bàn tay.

Chỉ gặp nơi lòng bàn tay hiển hiện máu tươi, một đạo thật sâu lỗ hồng nổi lên, có thể thấy được bên trong cốt nhục, thậm chí một cỗ ngứa lạ khó nhịn cảm giác trực tiếp từ trong lòng bàn tay của hắn hiển hiện.

Trên thân kiếm có độc!

“Tiểu súc sinh, chỉ là một cái siêu phẩm sơ kỳ cũng có thể làm bị thương ta, đêm nay ta liền bồi người hảo hảo chơi đùa!”

Tần Thiên Liệt ngữ khí băng lãnh, vận chuyển chân khí, muốn đem loại kịch độc này từ trong vết thương bức ra đi.

Chỉ bất quá để hấn nương mảy chính là.

Loại kịch độc này lại dị thường cổ quái.

Giống như là như giò trong xương, dọc theo máu của hấn cấp tốc ngược lên, nhanh chóng lan tràn đến toàn thân cùng các lớn tạng khí, trong thời gian ngắn, hấn lại rất khó bức ra.

“Tần hội trưởng, cứu người đại danh, nếu là không muốn chết, vậy thì tới đi!”

Dương Phóng tại cách đó không xa cười khế, cố ý tương kích, bỗng nhiên quay người lần nữa vọt tới trước.

Tần Thiên Liệt gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng thân thể, bỗng nhiên cùng nổi lên ngón tay, hướng về thân thể các đại huyết vị cấp tốc điếm tới, phanh phanh rung động, phong mạch đoạn huyết, đem kịch độc toàn bộ ngăn trở, sau đó chân khí bộc phát, mấy phút sau, rốt cục đem kịch độc bức ra.

Chân tay hấn đập mạnh, kinh khủng thân thể lần nữa hướng về phía trước cực tốc đuổi tới.

“Không biết sống chết, nương bị người một tên tiểu bối

chạy thoát, lão phu còn có mặt mũi nào có thể thống soái Thanh Long hội!”

Thanh âm của hắn dị thường lạnh lùng, trong đêm tối cực tốc trước truy.

Nơi xa.

Dương Phóng tốc độ bộc phát, một đường cuồng xông, thân pháp phát huy đến cực hạn, tại Phong luật lôi kéo dưới, càng là nhanh ba phần, ven đường xông qua, lá rừng rầm rầm rung động, bị hắn thả ra mấy chục loại kịch độc.

Tại xông ra không biết bao xa về sau, rốt cục bị hắn phát hiện một chỗ đen nhánh hang động, không chút nghĩ ngợi, thân thể nhanh chóng xông vào.

Cơ hồ vừa mới xông vào, Thiết Ma chiến giáp liền trong nháy mắt hiện hiện trước mắt, phát ra rầm rầm thanh âm.

Dương Phóng nhanh chóng nắm lên chiến giáp, hướng về thân thể bộ đi.

Đồng thời lật bàn tay một cái, Huyền Âm long thảo nổi lên, cắt vỡ lòng bàn tay, máu tươi nhỏ ra.

Toàn bộ trong sơn động lập tức tràn ngập bên trên một tầng vô hình kinh khủng sát khí, sóng cả mãnh liệt, cuộn cuộn bành trướng.

Một phương hướng khác.

Ngay tại điên cuồng đuổi theo mà đến Tàn Thiên Liệt, tốc độ kinh khủng, khí tức kinh người, hai đạo ánh mắt sắc bén đáng sợ, giống như là có thể xuyên thủng hết thảy vết tích.

Dương Phóng một đường cuồng xông dẫu vết lưu lại, tất cả đều bị hấn thanh thanh tích tích để ở trong mắt.

Đương cảm thấy được một chỗ sơn Hắc Sơn động về sau, trên mặt hấn lộ ra tàn khốc tiểu dung, thân thể đột nhiên xông ra.

Nhưng vào lúc này!

Lại đột nhiên biến sắc, đột nhiên dừng lại.

Chỗ cửa hang.

Sát khí tràn ngập, sôi trào mãnh liệt, tựa như cái gì kinh khủng cự thú đi ra đồng dạng.

Loại sát khí này, cho dù là hấn, cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Rất nhanh, một đạo đen nhánh dữ tợn, trên thân bao trùm lấy màu đen giáp trụ khô ngô bóng người, từ trong sơn động chậm rãi nổi lên, hình thể kinh khủng, lãnh quang lấp lóe, hai con con người lóe ra khó tả quang mang, trong đêm tối lộ ra từng tia từng tia nhiều hướng thú chi sắc.

tay phải chỗ, càng là dị thường cổ quái.

Phía trên lại che kín lân giáp, lượn lờ lấy nồng đậm sát khí.

Nắm cái ngón tay sắc bén đáng sợ, như là có được sinh mệnh đồng dạng!

“Tàn hội trưởng, người rốt cuộc đã đến!”

Dương Phóng thanh âm vang lên.

“Là người!”

Tần Thiên Liệt con mắt trầm xuống, toàn thân trên dưới khí thế mãnh liệt, cuộn cuộn bành trướng, như là sắp bộc phát nham tương, cửa thứ hai đỉnh phong lực lượng không chút nào giữ lại, ở trên người vận chuyển, điềm nhiên nói, “Tần Chính có phải hay không người giết?”

Dương Phóng nao nao.

Đối phương lại nhắc lên việc này?

Hắn làm sao lại biết?

“Người nói là chính là đi!”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm.

Thiết Ma chiến giáp, cộng thêm long thảo, toàn bộ át chủ bài đã vận dụng.

Tự nhiên là không có khả năng lại để cho Tần Thiên Liệt còn sống.

“Thật can đảm!”

Tần Thiên Liệt bạo hống một tiếng, thân thể như là mũi tên, vèo một cái trong nháy mắt biến mất, cơ hồ tàn ảnh lóe lên, Dương Phóng lồng ngực liền rần rần chắc chắc chịu bên trong một chưởng.

Ầm ầm!

Toàn bộ hang động chỗ bộc phát ra kinh khủng oanh minh.

Chân khí bạo liệt!

Núi đá vỡ nát!

Dương Phóng thân thể tại chỗ bay ngược, vũng vàng rơi vào nơi xa, bàn tay tùy ý vỗ vỗ trước ngực khu vực, keng keng rung động, ngữ khí lạnh lùng, “Yếu, quá yếu!”

“Muốn chết!”

Tần Thiên Liệt thanh âm âm hàn.

Vèo một tiếng, thân thể lần nữa biến mất không thấy, hướng về Dương Phóng cấp tốc phóng đi.

Dương Phóng trên mặt lộ ra tàn nhẫn tiểu dung.

Nhìn xem ngay tại cấp tốc vọt tới Tần Thiên Liệt, đột nhiên đột nhiên rống to.

“Rống!”

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, thanh âm oanh minh.

Tại gấp năm lần chiến lực gia trì hạ lôi âm, uy lực càng là kinh khủng khó lường.

Ngay tại vọt tới trước Tần Thiên Liệt, cứ việc đã sớm chuẩn bị, y nguyên sa vào đến ngăn ngừa ngây ngô bên trong, sắc mặt ngẩn ngơ, thân thể dừng lại.

Mà liền tại một sát na này!

Dương Phóng thân thể sát na biến mất, kinh khủng móng phải bên trong hiện ra dày đặc ánh lửa, lực lượng kinh khủng, giống như là viễn cổ Huyền Âm Ma Long trùng sinh, mang theo khó tả khí tức khủng bố, hung

hăng đập vào Tàn Thiên Liệt trên thân.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, lực lượng bộc phát.

Toàn bộ trong không khí đều quét ra một tầng kinh khủng gợn sóng, ầm ầm nổ vang, đem tất cả cây cối đều chấn động phải đứt gãy.

Tàn Thiên Liệt thân thể tại chỗ bay ngược mà ra, trong miệng cuồng phun huyết thủy, giống như là bị thiên thạch đụng, cả nửa người quần áo toàn bộ nổ tung, chân khí phòng ngự khoảnh khắc cáo phá, thân thể trực tiếp hung hăng nện ở nơi xa.

“Khụ khụ khụ “

Trong miệng hấn phun ra huyết thủy, sắc mặt kinh hãi, tựa hồ phủ, vôi vàng từ dưới đất lật lên, Khí Huyết phun trào, thân thể nhói nhói, toàn bộ lồng ngực đều trực tiếp lõm xuống dưới.

Làm sao lại như vậy?

Lực lượng của đối phương làm sao lại khủng bố như thế?

Bỗng nhiên!

Tàn Thiên Liệt lần nữa cảm thấy nhói nhói, vôi vàng cúi đầu, đồng tử đột nhiên co lại.

Chỉ gặp hấn lồng ngực khu vực, giờ khắc này thế mà đang nhanh chóng khô quắt, xuy xuy rung động, tựa hồ tất cả tinh huyết toàn bộ biến mất, loại này khô quắt còn tại hướng về địa phương khác lan tràn.

“Huyền Âm long thảo!”

Tần Thiên Liệt thanh âm khàn giọng.

“Đoán đúng!”

Dương Phóng thanh âm tàn khốc.

Thân thể lần nữa biến mất, Thanh Long bước tại Phong luật lôi kéo dưới, cơ hồ trong nháy mắt xuất hiện tại Tần Thiên Liệt phụ cận.

“Vật nhỏ, Huyền Âm long thảo rơi ở trên thân thể người, quả thực là phung phí của trời, cho dù có Huyền Âm long thảo người cũng không làm gì được ta, người chết đi cho ta!”

Tần Thiên Liệt gầm thét, toàn thân chân khí bộc phát, thân thể khô ngô, tiếp tục hướng về Dương Phóng cấp tốc đánh tới.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, khí tức kinh khủng.

Như là hai đầu kinh khủng cự thú giao chiến, đảo mắt đã qua hơn mười chiêu.

“Yếu, yếu, yếu, người quá yếu, Tần hội trưởng, cửa thứ hai cao thủ chính là như người loại này trình độ sao? Áp lực, cho ta áp lực!”

Ầm ầm!

Kinh khủng long thảo lần nữa hung hăng trong quạt Tần Thiên Liệt, đem Tần Thiên Liệt đánh phun ra huyết thủy, toàn bộ bả vai tại chỗ nổ tung, huyết thủy phiêu tán rơi rụng, như là đạn pháo, hung hăng nện ở nơi xa.

Tần Thiên Liệt sắc mặt trắng bệch, khó tả hãi nhiên , liên đới lấy nguyên bản đen nhánh như mực tóc đều biến thành khô bạch chi sắc, nơi bả vai xuy xuy rung động, lần nữa khô quắt một mảng lớn.

Cái này Huyền Âm long thảo quá yêu dị!

Đang không ngừng hấp thu hần tinh khí!

Mà lại!

Trên người đối phương chiến giáp, cũng cực kỳ cổ quái!

Càng đem thực lực của đối phương tăng lên tới tình trạng như thế, càng máu chốt chính là, công lực của hắn hoàn toàn không phá được đối phương phòng ngự.

Sưu!

Tần Thiên Liệt xoay người mà lên, quay người liền đi, hướng về nơi xa cấp tốc phóng đi, như đồng hóa vì một cái chấm đen nhỏ đồng dạng.

Dương Phóng ánh mắt lộ ra từng tia từng tia lãnh quang.

“Toàn thịnh thời kỳ không chạy, lúc này, chạy sao?”

Ầm!

Chân tay hắn đập mạnh, cơ hồ trong nháy mắt đuổi kịp Tần Thiên Liệt.

Đến một lần Tần Thiên Liệt bản thân bị trọng thương, tốc độ giảm bớt, thứ hai Dương Phóng tại gấp năm lần chiến lực gia trì dưới, tốc độ tự nhiên cũng sẽ càng nhanh.

Oanh!!!

Lôi Hỏa xen lẫn kinh khủng long trảo mang theo di thường dữ tợn bằng bạc cự lực, lần nữa hung hăng đánh vào Tàn Thiên Liệt trên thân.

Tàn Thiên Liệt trong miệng phát ra gầm thét, cứ việc trước tiên trở lại ngăn cản, nhưng toàn bộ y nguyên bị một cỗ kinh khủng cự lực đánh sinh sinh bay lên, hướng về một bên trên vách núi đá hung hăng đánh tới.

Dương Phóng thân thể đột nhiên vọt tới trước, mang theo kinh khủng bộc phát cùng tốc độ, căn bản không cho hấn cơ hội thứ hai.

Cơ hồ tại Tàn Thiên Liệt còn chưa rơi xuống, liền trong nháy mắt xông ra, một chưởng oanh ra, hung hăng đánh vào Tàn Thiên Liệt phía sau lưng.

Ầm ầm!

Tàn Thiên Liệt cuồng phún huyết thủy, toàn bộ phía sau lưng cơ hồ đều bị một chưởng xuyên qua, hoàn toàn lổm xuống dưới, nguyên bản bành trướng hóa thân thể cũng trực tiếp hung hăng dán tại trước mắt trên vách núi đá, răng rắc một chút, chấn động đến toàn bộ vách núi đều trong nháy mắt lổm.

Không biết bao nhiêu đá vụn lung tung bay ra.

Xuy xuy xuy!

Dữ tợn long trảo hung hăng chộp vào Tàn Thiên Liệt phía sau lưng, ngay tại liên tục không ngừng hấp thu trong cơ thể hấn lực lượng.

Tàn Thiên Liệt sắc mặt thống khổ, cả người bị Dương

Phóng lực lượng hung hăng đặt tại vách núi chổ, đơn giản động đều không thể động đậy mấy may.

A!

Trong miệng của hắn phát ra từng đợt thê thảm thống khổ kêu to, hai tay hai chân điên cuồng giãy dụa.

Nhưng lại toàn vẹn không có một chút tác dụng nào.

Toàn bộ thân hình lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc khô quắt cùng khô héo.

Xoát!

Trong nháy mắt.

Tàn Thiên Liệt thanh âm yếu ớt, hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại có lồng ngực khu vực yếu ớt chập trùng, cả người như đồng hóa vì thân khô, da bọc xương.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, lúc này rút bàn tay về.

Lạch cạch!

Tàn Thiên Liệt thân thể từ giữa không trung rơi xuống, đập xuống đất, lồng ngực khu vực một trống một lổm, hô hấp gian nan.

Cửa thứ hai cao thủ kinh khủng sinh mệnh lực, lần nữa hiện ra!

Bị hút thành dạng này, lại vẫn là không có lập tức chết thảm!

Dương Phóng trong óc lần nữa truyền đến từng đợt nồng đậm khát máu khí tức, dị thường cuồng bạo, nương theo lấy trận trận long ngâm, tựa hồ có một đầu

vô cùng dữ tợn cự thú tại trong đầu của mình bốc lên, muốn ảnh hưởng cùng khống chế mình thần chí, điều khiển mình tiến đến đại sát đặc sát.

“Cút!”

Dương Phóng phiền muộn gầm thét, lời âm phát động.

Ầm ầm!

Não hải lần nữa thanh minh.

Khát máu ý chí bắt đầu nhanh chóng tiêu tán, một lần nữa lùi về long chảo bên trong.

Giờ phút này, long chảo bên trong bắt đầu liên tục không ngừng phản hồi ra từng đợt ám áp mà hùng hậu lực lượng kinh khủng, trùng trùng điệp điệp, hướng về Dương Phóng toàn thân mãnh liệt mà đi.

Dương Phóng sắc mặt trầm mặc, yên lặng trải nghiệm.

Sau đó một đôi ánh mắt nhìn về phía trên mặt đất Tần Thiên Liệt, cúi người, tại Tần Thiên Liệt trên thân tìm tòi.

Một lát sau, sờ lên một túi tiền, chứa vào trong ngực.

Sau đó nhìn xem Tần Thiên Liệt khuôn mặt, lạnh lùng nói, “Tần hội trưởng, người thua!”

Răng rắc!

Bàn tay nhô ra, tại chỗ bẻ gãy Tần Thiên Liệt cổ.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhướng mày, lần nữa cảm thấy không đúng.

Tần Thiên Liệt toàn thân trên dưới tất cả đều khô quắt, duy chỉ có gương mặt, lại y nguyên hoàn hảo không chút tổn hại.

Phảng phất không bị ảnh hưởng.

Tay trái của hắn tại Tần Thiên Liệt trên mặt vừa đi vừa về nắn, một lát sau, sắc mặt khẽ động, trực tiếp từ bên tai dùng sức xé ra.

Xoẹt!

Một truong hoàn hảo mặt nạ da người bị Dương Phóng bóc.

Dương Phóng nhìn chăm chú lên trong tay mặt nạ, sau đó lần nữa nhìn về phía Tần Thiên Liệt khuôn mặt, lập tức lộ ra nhẹ kêu.

Cũng không phải là bởi vì Tần Thiên Liệt dưới mặt nạ, là tám thứ hai khuôn mặt xa lạ.

Tần Thiên Liệt chân thực gương mặt cùng đeo lên mặt nạ da người về sau, cơ hồ không hai.

Duy nhất chênh lệch chính là trên mặt vết thương dày đặc, rắc rối phức tạp.

Nhìn bộ dáng, tựa hồ đã từng tao ngộ hủy dung!

Đây mới là hắn đeo lên mặt nạ da người nguyên nhân!

“Mặt nạ. Thanh Long hội.”

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Dần dần hiển hiện một cái lớn mặt ý nghĩ.

Chương 190 : Ta, chính là Tàn Thiên Liệt!

Trong rừng.

Dương Phóng lấy ra hóa thi nước, hướng về Tàn Thiên Liệt khuôn mặt cùng thân thể bên trên tưới đi, xuy xuy rung động, toát ra khói xanh.

Từng đợt khói tỏa mùi từ nơi này phát tán ra.

Qua đi tới hồi lâu.

Dương Phóng mới rốt cục dừng lại.

Trước mắt chỉ còn lại có một bộ rách rưới sâm bạch hài cốt.

Lại không bắt luận cái gì hình tượng.

Dương Phóng thu hồi hóa thi nước, đứng tại chỗ, không nhúc nhích, tiếp tục cảm thụ được long trảo bên trong truyền đến lực lượng vô hình.

Không hổ là cửa thứ hai cao thủ.

Ước chừng qua chừng nửa canh giờ, long trảo bên trong truyền đến lực lượng mới bắt đầu dần dần yếu bớt.

Ngay tại Dương Phóng chuẩn bị bước ra long trảo thời điểm.

Đột nhiên, dị biến tái sinh.

Oanh!

Cường hoành khát máu ý chí như là cuộn cuộn dòng lũ, lần nữa từ tay phải bên trong bộc phát ra, trùng trùng điệp điệp, kinh khủng khó lường, lần này so bất cứ lúc nào càng phải kinh khủng.

Tựa hồ kiềm chế đã lâu dòng lũ, tòi khô lạp hủ, muốn đem Dương Phóng ý thức nuốt hết.

Dương Phóng trong lòng giật mình, cơ hồ trước tiên vận dụng lôi âm.

“Rống!”

Từng đợt âm thanh khủng bố trong rừng quanh quẩn.

Ầm ầm!

Kinh thiên động địa, như là lôi đình.

Cuộn cuộn thiên uy trong đầu chấn động cùng bành trướng, cùng kia cổ đáng sợ khát máu ý chí va chạm.

Kéo dài nửa phút tả hữu.

Loại ý chí này mới lần nữa tiêu tán, cấp tốc rút về.

Dương Phóng sắc mặt trắng bệch, thở hổn hển, lúc này trước tiên lần nữa bức ra long trảo, quang mang lóe lên, đen nhánh băng lãnh móng vuốt lần nữa hiện lên ở hắc trong lòng bàn tay, năm cái bén nhọn móng tay tràn ngập từng tia từng tia băng lãnh sát khí.

“Long hồn lực lượng mạnh lên.”

Trong miệng hắn nói nhỏ.

Vừa mới kém một chút, liền bị lần nữa không chế.

Cái này long hồn đơn giản một tia cơ hội cũng không buông tha.

Vừa mới tiêu hóa Tàn Thiên Liệt, liền cho mình tới như thế một tay!

Mà lại tiêu hóa Tàn Thiên Liệt về sau, ý chí của nó tối thiểu so với lúc trước tăng cường nửa lần không thôi.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía trước mắt báng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/150 tuổi

Tu vi: Siêu phẩm 【 3000/15000 】

Tâm pháp: Huyền Vũ Chân Công đệ cửu trọng 【 7800/28000 】 , Cảm Ứng quyết đệ tứ trọng 【 1200/3600 】 , Kim Thân quyết đệ tứ trọng 【 500/8000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ tam trọng 【 2100/9000 】

Siêu phẩm điểm kinh nghiệm đạt tới 3000 điểm.

Khoảng cách cửa thứ hai 5000, chỉ kém cuối cùng 2000 điểm.

“Kiếm hai lưỡi, quả nhiên là một thanh kiếm hai lưỡi.”

Dương Phóng tự nói, trong đầu lâm vào giãy dụa.

Thần Võ tông tổng bộ.

Bó đuốc tươi sáng, máu tươi tràn ngập.

Hơn mười vị Thanh Long hội trưởng lão, sắc mặt tái

xanh, dị thường khó coi.

Vừa mới Dương Phóng thả ra kịch độc, tà môn mà đáng sợ, trọn vẹn độc chết hơn mười vị hảo thủ.

Coi như bọn hắc vân quanh Thần Võ tông, cũng không có chết nhiều người như vậy.

Nhưng đối phương một người lại hoàn thành loại này công tích.

Càng máu chốt chính là, loại kia kịch độc tựa hồ ngay cả siêu phẩm cũng có thể ảnh hưởng.

“Thần Võ tông bên trong lại còn có dạng này Độc Sư, thật sự là siêu nhân dị liễu!”

Một vị trưởng lão cắn răng nói.

Không biết là tại tán dương Dương Phóng, vẫn là thống hận Dương Phóng.

“Hắn chạy không thoát, hội trưởng tự mình đuổi theo, trừ phi Đông Phương Bạch có thể tự mình chạy tới!”

Bên cạnh một vị trưởng lão lãnh khốc nói.

“Lục soát, cho ta đem Thần Võ tông chuyển không một lần, nhanh lục soát!”

Một vị trưởng lão khác gầm thét.

Cách đó không xa.

Một đạo bóng người màu xanh, yên lặng quan sát, không nhúc nhích, đem xa xa tất cả thanh âm toàn bộ rõ ràng nghe được.

Thần Võ tông vậy mà thật dễ dàng như vậy liền bị bắt rồi.

Tông chủ không tại!

Cũng không có ẩn thế cao nhân?

“Nếu là như vậy “

Dương Phóng trong miệng nói nhỏ, trong tay xuất hiện lần nữa trước đó mặt nạ, nhẹ nhàng lượn quanh.

Cái này tựa hồ là một cái cơ hội!

Bất quá!

Chỉ dựa vào mình bây giờ lực lượng còn chưa đủ.

Nhất định phải mượn nhờ

Long trảo!

Bởi vì giả mạo Tần Thiên Liệt, sơ hở cực lớn, rất có thể sẽ bị những cái kia Thanh Long hội cao thủ nhìn thấu!

Hắn nhất định phải có được trấn áp quần hùng lực lượng mới được!

Dương Phóng lấy xuống trên mặt nguyên bản mặt nạ da người, đem Tần Thiên Liệt mặt nạ lúc này cẩn thận đeo lên, một lát sau, lật bàn tay một cái, Huyền Âm long trảo lần nữa nổi lên, một cỗ khó tả sát khí trong nháy mắt mãnh liệt mà ra, khó mà che giấu.

Kim điện trước.

Đang chỉ huy thủ hạ Thanh Long hội trường lão, thần sắc biến đổi, đột nhiên quay đầu.

“Ai?”

“Ai ở đó?”

“Cút ra đây!”

Thân thể của bọn hắn vọt thẳng ra, mang theo cường hãn kinh phong, cấp tốc xông qua.

Nhưng liền tại bọn hắn vừa mới xông ra, bỗng nhiên, sắc mặt lại biến, vội vàng nhanh chóng dừng lại.

Một đạo khôi ngô cao lớn bóng người, từ một bên công trình kiến trúc bên trên, nhảy lên mà ra, trên thân mang theo khí thế cường đại, vũng vàng rơi vào đám người phụ cận.

Trường bào màu xanh, khuôn mặt thanh tuyền.

Đầu đầy màu đen nhánh tóc dài trên vai sau bay múa.

Một đôi ánh mắt sáng ngời có thần, rất là khiếp người.

Tần Thiên Liệt!

“Hội trưởng!”

“Hội trưởng, người trở về, tiểu tử kia giải quyết sao?”

Tất cả trưởng lão vội vàng cấp tốc đi tới, mở miệng hỏi thăm.

Dương Phóng yên lặng nhìn chăm chú trước mắt đám người, có chút trầm mặc, ngẫu nhiên hầu kết chấn động, băng lãnh nói, “Các người bên này xử lý thế nào?”

“Ừm?”

Tất cả trưởng lão sắc mặt khẽ giật mình, cùng nhau ngừng đầu.

“Hội trưởng, thanh âm của người?”

Một vị trưởng lão nghi hoặc mở miệng.

Cho dù Dương Phóng đã kiệt lực bất chước, nhưng một chút chênh lệch y nguyên sẽ bị siêu phẩm cao thủ cảm thấy.

“Không có gì, chỉ là hút vào một chút độc phần, qua một thời gian ngắn liền tốt.”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, không chút biểu tình, “Thần Võ tông xử lý như thế nào?”

Hơn mười vị trưởng lão mày nhăn lại, càng thêm nghi hoặc.

Trước mắt hội trưởng tựa hồ có chút không đúng!

Không chỉ có là thanh âm, phương thức nói chuyện cũng không bình thường.

“Thần Võ tông lưu thủ dư nghiệt, đã đại bộ phận giải quyết, trước mắt còn chưa tới đến lục soát, bất quá chúng ta bắt sống một vị siêu phẩm cao thủ, đối phương nói mình là Thanh Thành viện viện chủ chi tử, cũng đưa lên một hạng trọng yếu cơ duyên, để cầu bảo mệnh!”

Một vị trưởng lão nói.

“Thanh Thành viện viện chủ chi tử?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo.

Lưu Huyền Cảm?

“Giết đi!”

Thanh âm hấn lạnh lùng, phát tay nói.

“Hội trưởng, người không muốn biết hấn cố gắng chính là cơ duyên gì sao?”

Vị trưởng lão kia nhìn chăm chăm Dương Phóng, ló ra hỏi thăm.

“Cơ duyên gì?”

Dương Phóng thuận miệng hỏi.

“Huyền Âm long trảo!”

Vị trưởng lão kia ngưng giọng nói, một đôi ánh mắt lại tại trên dưới dò xét Dương Phóng.

Nhất là Dương Phóng núp ở trong tay áo tay phải.

Con kia tay phải, sát khí nồng đậm, tựa hồ rất không tầm thường.

“Ừm?”

Dương Phóng lông mày nhíu lại , đạo, “Hấn ở đâu?”

“Ngay tại Kim điện!”

Vị trưởng lão kia nói.

“Ta đi qua nhìn một chút!”

Dương Phóng bước đi bước chân, quần áo cuộn lên, khô ngô thân thể hướng về Kim điện đi đến.

“Không thích hợp, muốn coi chừng!”

Vừa mới vị kia nhìn chăm chăm vào Dương Phóng trưởng lão, bỗng nhiên truyền âm, dị thường cảnh giác.

Các trưởng lão khác trong lòng giật mình, liếc nhau, chậm rãi gật đầu.

Một lát sau.

Bọn hắn mặc im ắng sắc, hướng về phía trước đi đến.

Kim điện bên trong.

Lưu Huyền Cảm sắc mặt trắng bệch, toàn thân máu tươi, thân thể tứ chi đã sớm bị bẻ gãy, nằm trên mặt đất, không nhúc nhích, lộ ra sợ hãi cùng vẻ thống khổ.

Khi hắn cảm thấy được người mặc thanh bào, khuôn mặt lạnh lùng Thanh Long hội hội trưởng về sau, vội vàng kinh hoảng mở miệng: “Tần hội trưởng, tha mạng, tha ta, phụ thân ta là Thanh Thành viện viện chủ, ta nguyện ý nói cho người Huyền Âm long thảo tin tức, chỉ cầu người có thể tha ta một mạng, phụ thân ta nguyện ý hợp tác với các người, chuyện gì cũng từ từ.”

Ầm!

Lời còn chưa dứt, Dương Phóng tiện tay đánh ra.

Một đạo chưởng lực tại chỗ rơi vào Lưu Huyền Cảm lồng ngực, trực tiếp đem hắn đánh thân thể bay ngược, lồng ngực lõm, hung hăng nện ở một bên vách tường, lại từ trên vách tường lần nữa hung hăng gẫy xuống tới, phun máu phè phè, thân thể run rẩy, thất khiếu bên trong cấp tốc tuôn ra huyết thủy, mắt thấy là sống không được nữa.

Theo tới tất cả trường lão tất cả đều biến sắc.

“Hội trưởng!”

Trước đó vị trường lão kia, ánh mắt trầm xuống, thẳng tắp nhìn chăm chăm Dương Phóng , đạo, “Vì sao muốn giết chết người này?”

Dương Phóng sắc mặt lạnh lẽo, chậm rãi quay đầu , đạo, “Người đang nói chuyện với ta?”

Vị trường lão kia bị Dương Phóng ánh mắt chăm chăm đến trong lòng giật mình, vô ý thức rút lui.

Cũng không phải là sợ hãi Dương Phóng, mà là sợ hãi khuôn mặt này!

Thuộc về Tàn Thiên Liệt khuôn mặt.

Hắn sắc mặt biến huyền, trong lòng giãy dụa, cuối cùng vẫn cúi đầu xuống , đạo, “Người này biết được Huyền Âm long trảo tin tức, hội trưởng tùy tiện giết chết người này, chỉ sợ Huyền Âm long trảo hạ lạc, lại không người có thể biết!”

“Bản tọa trong lòng hiểu rõ, không cần người đến quan tâm?”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, xoay người lại, đi thẳng về phía trước.

Các trường lão khác trong lòng phát chìm, càng thêm cảm thấy không đúng.

“Hội trưởng, Thần Võ tông tổng bộ đã bị cầm xuống, còn nhớ rõ ngài trước đó đã đáp ứng thuộc hạ sự tình sao?”

“Hội trưởng, Thanh Long hội bên trong nhưng cho tới bây giờ chưa từng có Huyền Nguyên cỏ!”

Vị trưởng lão kia lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Phóng, mở miệng nói ra, “Mà lại, người biết ta gọi tên là gì sao?”

“Hội trưởng, còn có ta, ngài còn nhớ đến ta?”

Một vị trưởng lão khác lạnh lùng nói.

Dương Phóng diện mục phát chìm, yên lặng nhìn trước mắt đám người, trong lòng mãnh liệt.

Quả nhiên!

Giả mạo Thanh Long hội trưởng, không phải dễ dàng như vậy.

“Nhớ kỹ, bản tọa chưa hề quên!”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

Sưu!

Vừa dứt lời, thân thể hiện lên, nhanh đến cực hạn, đơn giản như là thuận di đồng dạng.

Ầm ầm!

Một bàn tay cuồng phiến mà ra, vô hình sát khí sôi trào mãnh liệt, như là Ma Long phục sinh.

Ầm!

Vị trưởng lão kia lúc này cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, hộ thể chân khí cơ hồ vừa đối mặt bị tại chỗ xé nát.

Siêu phẩm cửa thứ nhất hấn, căn bản ngăn không được Dương Phóng mảy may.

Tại Huyền Âm long trảo gia trì phía dưới, chỉ là một chiêu, hai má của hấn liền bị phiến vụn vụn, đầu nổ tung, cả người hung hăng đập vào trên tường, chết không thể chết lại.

Cái khác tất cả trưởng lão nhao nhao biến sắc, lộ ra kinh hãi.

“Cát trưởng lão!”

“Người giết Cát trưởng lão!”

“Người đến cùng là ai?”

Đám người gầm thét, cấp tốc rút lui.

“Ta là ai? Ta chính là hội trưởng của các người, Tần Thiên Liệt!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, quần áo liệt đầy, trên người sát khí nồng đậm, sợi tóc, áo bào tất cả đều đang bay múa.

Cả người trên thân bộc lộ ra một cỗ khó tả khí thế đáng sợ.

“Phạm thượng, liền là chết, các người đều muốn đi chết sao?”

Hấn đi thẳng về phía trước, khí thế trên người sôi trào mãnh liệt.

“Người!”

Đám người đồng tử co vào, tất cả đều chăm chú nhìn Dương Phóng.

Nhưng bỗng nhiên có một người chú ý tới Dương Phóng tay phải hình dạng, trong lòng giật mình, khó có thể tin.

“Huyền Âm long thảo, người đạt được Huyền Âm long thảo!”

Hắn kinh thanh quát, “Người tuyệt không phải Tàn hội trưởng, Tàn hội trưởng đi nơi nào? Người là người phương nào?”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, sát khí mãnh liệt, đạo, “Lặp lại lần nữa, ta chính là Tàn Thiên Liệt, ai dám chát vấn, ai liền phải chết!”

Sưu!

Ầm ầm!

Không khí nổ bùng thanh âm, tựa hồ vượt qua tốc độ âm thanh.

Dương Phóng thân thể xuất hiện lần nữa tại mọi người phụ cận, lôi quang mãnh liệt, hỏa diễm hiển hiện, phối hợp thêm kinh khủng long thảo, đơn giản uy lực vô tận, cực kỳ giống một đầu chân chính hình người Ma Long.

Lại một cái tát đập tới.

Trực tiếp có năm sáu vị trưởng lão phát ra gầm thét, toàn thân chân khí bộc phát, liên thủ lại, hướng về Dương Phóng thân thể đối oanh mà đi.

Mà ở Huyền Âm long thảo phối hợp lôi quang, hỏa diễm tình huống dưới, bọn hắn siêu phẩm cửa thứ nhất lực lượng không đáng kể chút nào.

Oanh!

Lại là một đạo kinh khủng oanh minh phát ra, ánh lửa cuồn cuộn, khí kinh bạo tạc.

Toàn bộ kim đỉnh đại điện đều tựa hồ tại có chút lay động.

Liên tục sáu vị Thanh Long hội trưởng lão tất cả đều cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, thân thể như là phá bao tải, hung hăng bay ngược, hướng về to lớn kim sắc trên trụ đá hung hăng đập tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Thanh âm oanh minh, dị thường thê thảm.

Sáu vị cửa thứ nhất trưởng lão, ngay cả Dương Phóng một chiêu đều không có ngăn trở, tất cả đều phun ra huyết thủy, bản thân bị trọng thương.

Bọn hắn một phần nhỏ thân thể trực tiếp phát sinh khô héo, tựa hồ bên trong tinh khí toàn bộ biến mất.

Mỗi người đều vừa kinh vừa sợ, sợ hãi dị thường.

Còn lại bốn năm vị trưởng lão, nguyên bản vừa muốn động thủ, cũng tất cả đều lộ ra hãi nhiên, sinh sinh dừng lại.

Gia hỏa này!

Đến cùng là ai?

Chân chính Tàn hội trưởng, chẳng lẽ là bị hắn giết rồi?

Liền tại bọn hắn hãi nhiên ở giữa, Dương Phóng bỗng

nhiên sắc mặt lại biến, bỗng nhiên phát ra một đạo kinh thiên động địa lôi âm.

“Rống!”

Ầm ầm!

Tại kim đỉnh đại điện bên trong, lôi âm vừa đi vừa về quanh quần, tựa hồ bị cấp tốc phóng đại, ông ông tác hưởng, chấn động đến tất cả trưởng lão não hải oanh minh, trống rỗng, ngơ ngơ ngác ngác, ngẩn ngủi mất đi ý thức.

Vừa mới xâm nhập vào Dương Phóng trong đầu khát máu ý chí, lần nữa giống như thủy triều cấp tốc lui bước, một lần nữa lùi về đến long trảo bên trong.

Dương Phóng diện mục âm trầm, tay phải năm ngón tay cầm thật chặt, phát ra kéo kẹt kít thanh âm.

Dữ tợn đen nhánh long trảo lần nữa một lần nữa nhận chưởng không.

Ánh mắt của hắn băng lãnh như điện, hướng về đại điện bên trong đông đảo trưởng lão nhìn lại.

Ước chừng qua bảy tám hơi thở, những trưởng lão này mới lần nữa khôi phục, nhao nhao một mặt hoảng sợ nhìn về phía Dương Phóng.

Thậm chí có mấy người trực tiếp run lẩy bẩy.

“Ta hỏi các ngươi, ta là ai?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

Tất cả trưởng lão tại Dương Phóng ánh mắt phía dưới, tê cả da đầu, trong lòng hoảng sợ.

Từng cái chậm rãi rút lui, như là đối mặt cái gì đáng sợ ma vương.

Vừa mới trong nháy mắt đó ngây ngô, đơn giản trở thành suốt đời bóng ma.

“Hội trưởng, bá kiến hội trưởng!”

Trong đó một vị một mực không có động thủ trưởng lão, quyết định thật nhanh, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, cung kính mở miệng.

Bên người mấy người khác nhao nhao kịp phản ứng, vội vàng cấp tốc quỳ xuống.

“Bá kiến hội trưởng!”

Bọn hắn trăm miệng một lời.

Những cái kia bị Dương Phóng một móng vuốt quét bay đi ra sáu người cũng tất cả đều lộ ra hãi nhiên, tiếp lấy tranh nhau chen lấn, nhanh chóng bò đến, liều lĩnh quỳ rạp xuống đất.

“Hội trưởng, thuộc hạ gặp qua hội trưởng!”

“Cầu hội trưởng tha mạng!”

Bọn hắn hoảng sợ mở miệng.

“Hắc hắc hắc “

Dương Phóng trong miệng phát ra ý vị sâu xa cười lạnh.

...

Chương 191 : Nội tình cùng tài phú!

Kim Đình đại diện.

Dương Phóng lẳng lẳng nhìn chăm chú lên trước mắt một đám triệt để bị chấn nhiếp trưởng lão, trong tay lại xuất hiện một cái màu đen bình sứ, đem bên trong đan dược chậm rãi đổ ra.

Trọn vẹn mười một hạt!

“Các người tới, đem cái này ăn.”

Dương Phóng lạnh giọng nói.

Trước mắt quý rạp xuống đất tất cả trưởng lão, sắc mặt trắng bệch, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Dương Phóng lòng bàn tay.

“Hội trưởng.”

Một vị trưởng lão thanh âm phát run.

Không cần nghĩ hán cũng biết đây là vật gì.

“Tới!”

Dương Phóng hờ hững ánh mắt hướng hán nhìn lại.

Vị trưởng lão kia trong lòng kịch liệt giãy dụa, tựa hồ đang chạy trốn chết cùng uống thuốc ở giữa vừa đi vừa về do dự.

Một lát sau, lộ ra cười khổ.

Vẫn là từ dưới đất đứng dậy, chậm rãi đi tới, từ Dương Phóng lòng bàn tay cầm bốc lên một hạt nhỏ bé màu đen đan dượ, nhắm mắt lại, nuốt vào trong miệng, nuốt xuống.

Hắn căn bản không có bất kỳ nắm chắc nào có thể đào thoát người trước mắt truy sát!

Ngay cả Cát trưởng lão đều bị một chiêu liền bị miểu sát!

Hắn làm sao đức gì có thể?

“Các ngươi đâu?”

Dương Phóng ánh mắt hướng về những người khác nhìn lại.

Các trưởng lão khác trên mặt đấng chát, một lát sau, cũng nhao nhao đứng dậy, xếp hàng tiến lên, từ Dương Phóng lòng bàn tay cầm bốc lên đan dượ, từng cái nuốt xuống.

Thẳng đến tất cả mọi người nuốt vào đan dượ, Dương Phóng mới lần nữa thu về bàn tay.

“Yên tâm, bản tọa ban cho đan dượ , dưới tình huống bình thường sẽ không phát tác.”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng.

“Vâng, hội trưởng!”

Tất cả trưởng lão đấng chát ôm quyền.

Cho dù sẽ không phát tác, nhưng ăn trong bụng, cũng sẽ tạo thành khó tả áp lực.

Dương Phóng chấp hai tay sau lưng, lạnh giọng mở miệng, “Lần này dạ tập Thần Võ tông là ai chú ý? Các người chẳng lẽ liền không sợ gặp được Thần Võ tông cao nhân chặn giết?”

Hắn hỏi lên như vậy, lập tức ngồi vững hẳn không phải Tàn Thiên Liệt chân tướng.

Nhưng dưới mắt đám người, nơi nào còn dám có bất kỳ lăm miêng?

“Hội trưởng, bản này chính là Tà Đạo tổ chức sớm định tốt kế hoạch, bọn hắn cố ý dẫn đi Đông Phương Bạch, để chúng ta Thanh Long hội dốc hết toàn lực, tốt thừa cơ thanh tẩy Thần Võ tông tổng bộ!”

Một vị trưởng lão mở miệng nói ra.

“Cố ý dẫn đi Đông Phương Bạch?”

Dương Phóng nhíu mày, “Có ý tứ gì?”

“Thần Võ tông bên trong có viện chủ đã đầu nhập vào Tà Đạo tổ chức, lần này cố ý tính toán Đông Phương Bạch cùng hắn viện chủ, chúng ta thì phụ trách đằng sau.”

Vị trưởng lão kia đáp lại.

“Có viện chủ đầu nhập vào Tà Đạo tổ chức? Là ai?”

Dương Phóng sắc mặt phát chìm.

Thần Võ tông bảy đại viện chủ, từng cái thâm bất khả trắc, địa vị cao thượng.

Bọn hắn thế mà đầu nhập vào tà đạo?

“Chúng ta cũng không rõ ràng.”

Vị trưởng lão kia nói.

Dương Phóng trong lòng sôi trào mãnh liệt , đạo, “Người vừa mới nói, Tà Đạo tổ chức đang cố ý tính toán Đông Phương Bạch cùng cái khác viện chủ, nói như vậy, cái khác không có đầu nhập vào Tà Đạo tổ chức viện chủ đều gặp nguy hiểm?”

“Phải!”

Vị trưởng lão kia gật đầu, “Nếu không có ngoại lệ, Đông Phương Bạch hẳn là khó thoát khỏi cái chết, liền nhìn còn thừa viện chủ có nguyện ý hay không cứu hắn, nếu là lưu lại cứu hắn, hơn phân nửa cũng sẽ gặp được nguy hiểm, nếu không cứu hắn, hẳn là có thể sống hạ!”

Dương Phóng lại lần nữa trầm mặc.

Hắn sư tôn Tống Kim Luân, bây giờ ngay tại tiền tuyến.

Nói như vậy, Tống Kim Luân cũng gặp nguy hiểm?

Lấy Tống Kim Luân tính tình, hơn phân nửa sẽ không ngồi nhìn mặc kệ.

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng cau mày, cảm thấy được khó tả áp lực.

“Bọn hắn ở nơi nào động thủ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Lạc Nhật chi sâm!”

Vị trưởng lão kia đáp lại, “Lấy Đông Phương Bạch tốc độ, hiện tại cũng đã nhanh đến!”

“Thật sao?”

Dương Phóng tự nói.

Lạch cạch, lạch cạch, lạch cạch.

Bỗng nhiên, gập rút hốt hoảng tiếng bước chân từ đằng xa cấp tốc truyền đến.

Rất nhanh một bóng người vọt tới Kim Đình đại điện trước đó, sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ mở miệng: “Hội trưởng, Hải Giác Thiên Nhai lâu còn có cao thủ tọa trấn, đã giết chúng ta hơn mười vị huynh đệ!”

Tất cả trưởng lão cùng nhau quay đầu.

Còn có cao thủ?

Lạc Nhật chi sâm.

Đen nhánh u ám.

Vừa đến ban đêm, càng là thấy không rõ hoàn cảnh chung quanh.

Phanh phanh phanh!

Thanh âm ngọt ngào, kinh phong mãnh liệt, hướng về bốn phía quét sạch.

Hai đạo nhân ảnh đang bay nhanh địa giao chiến, trong nháy mắt đã va chạm không biết bao nhiêu lần.

Một lần cuối cùng oanh kích về sau.

Oanh một tiếng, hai đạo nhân ảnh cùng nhau bay rớt ra ngoài.

Tổng Kim Luân diện mục âm trầm, vạt áo nhuộm máu, rơi vào nơi xa, phía sau một cái huyết sắc chưởng ấn, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía trước, “Vì cái gì? Tại sao muốn phản bội Thần Võ tông?”

“Vì cái gì?”

Tại hấn đối diện, một bóng người lộ ra tiểu dung , đạo, “Phản bội còn cần lý do sao?”

Tổng Kim Luân sắc mặt trầm mặc, không nói một lời.

Một lát sau!

Con mắt trợn trừng, khí tức mãnh liệt, thần sắc trở nên phần nộ dị thường:

“Viên Thanh Sơn, người cùng ta nhiều lần không hợp, ta đều có thể dễ dàng tha thứ, người âm thầm tính toán đệ tử của ta, ta cũng có thể dễ dàng tha thứ, nhưng vì cái gì? Vì cái gì người muốn phản bội Thần Võ tông, điểm ấy, ta tuyệt sẽ không nhẫn!”

Trên người hấn quần áo liệt đầy, hiện ra đáng sợ khí tức, tại trong rừng rậm nhấc lên cát bay đá chạy.

Kim Cương viện viện chủ Viên Thanh Sơn, cũng đột nhiên thần sắc âm trầm xuống.

Tựa hồ bị Tổng Kim Luân lời nói kích thích đến.

“Người muốn biết vì cái gì?”

Viên Thanh Sơn thanh âm băng lãnh, đột nhiên phần nộ mở miệng, “Đây hết thấy đều là hấn Đông Phương gia tạo nghiệt, Đông Phương gia thiếu ta, không chỉ có thiếu ta Viên gia hai đầu tên mệnh, còn đoạt ta ái thể, người

nói đây là vì cái gì?”

Hắn kích động dị thường, cực kỳ phẫn nộ, khí tức trên thân lung tung mãnh liệt, giống như là ở vào sóng cả nộ hải bên trong đồng dạng.

Tổng Kim Luân ánh mắt trầm xuống , đạo, “Hai mươi năm trước sự tình, sớm có kết luận, tình cảm sự tình người tình ta nguyện, phượng Kim Lăng khi nào trở thành thê tử người? Huống hồ, tông môn đã cho người chức viện chủ, người còn có cái gì không thể tiếp nhận?”

“Ha ha ha “

Viên Thanh Sơn lần nữa cười giận dữ, dị thường bi phẫn, tựa hồ bị để lộ vết sẹo, giận dữ hét, “Người biết cái gì? Người căn bản cũng không biết, người một ngoại nhân dựa vào cái gì khoa tay múa chân, Kim Lăng sớm đã cùng ta tư định chung thân, là hắn, là phương đông tiểu nhi phụ thân Đông Phương Hùng, nhất định phải mạnh nhúng một tay, muốn đem Kim Lăng gả cho Đông Phương Bạch, nhưng Đông Phương Bạch làm cái gì? Kim Lăng cái chết cùng hắn có thoát không ra quan hệ, ta trọn vẹn nhịn hai mươi năm, tối nay ta muốn đem Đông Phương gia thiếu ta toàn bộ hoàn lại trở về!”

“Điên rồi, người điên thật rồi!”

Tổng Kim Luân lạnh giọng mở miệng.

“Người nói là điên, vậy liền điên đi, tóm lại, phương đông tiểu nhi tối nay hắn phải chết!”

Viên Thanh Sơn thanh âm lạnh lùng, “Thần Võ tông cũng không có tồn tại cần thiết, Tổng Kim Luân, người hôm nay cứu không được Đông Phương Bạch, ngay cả chính người cũng đừng nghĩ chạy đi!”

“Thật sao?”

Tống Kim Luân ánh mắt lạnh lùng, bước nhanh đến phía trước, đạo, “Vậy liền để ta nhìn ngươi bản sự!”

Sưu! Sưu!

Hai đạo nhân ảnh trong rừng lần nữa cấp tốc giao thủ, phanh phanh nổ vang, chân khí bạo tạc.

Bốn phương tám hướng không biết bao nhiêu cây rừng lung tung bay múa.

Hải Giác Thiên Nhai lâu.

Chiếm diện tích rộng lớn, nguy nga nặng nề.

Trọn vẹn chín tầng, không chỉ có cất giấu các loại cổ lão điển tịch, càng là thả không biết bao nhiêu bí tịch, làm lòng người động.

Tại Thần Võ tông bên trong, chính là trọng trung chi trọng.

Giờ phút này.

Hải Giác Thiên Nhai lâu trước đó.

Thi thể đang nằm, lít nha lít nhít.

Trọn vẹn hơn mười vị Thanh Long hội cao thủ, chết thảm ở đây, máu tươi tràn ngập.

Còn lại cao thủ thì nhao nhao sắc mặt trắng bệch, tràn đầy khẩn trương, xa xa nhìn về phía trước.

Chỉ gặp lối vào trên bậc thang.

Một vị tóc trắng xoá lão ầu, thân thể còng xuống, lẳng lẳng đứng ở nơi đó, trong tay cầm một cây ngọc chế khước mắt, trong miệng lạch cạch lạch cạch không ngừng chép miệng, từ trong miệng của nàng liên tiếp phun ra từng đạo khói trắng.

Nàng khí tức thâm thúy, khó mà nhìn xuyên.

Một người đứng thẳng ở đây, lại cho người ta một loại cảm giác thiên quân vạn mã.

“Lũ tiểu gia hỏa, các người tai họa Thần Võ tông địa phương khác thì cũng thôi đi, nơi này cũng không hưng các người làm loạn, nghe ta lão bà tử một lời khuyên, về sớm một chút đi.”

Lão ầu vừa hút khước mắt, một bên phát ra thanh âm già nua.

Xoát xoát xoát!

Nơi xa bóng người lấp lóe.

Một đạo lại một đạo bóng người mạnh mẽ nhanh chóng tiếp cận.

Rất nhanh rơi vào Hải Giác Thiên Nhai lâu không xa.

Người cầm đầu, một thân thanh bào, tóc đen rối tung, hai vai khô ngô, chính là Dương Phóng.

Tại bên người của hắn, thì là Thanh Long hội mười một vị siêu phẩm trưởng lão.

Bất quá lại có sáu vị bản thân bị trọng thương, sắc mặt trắng bệch, khí tức đến nay hỗn loạn.

Vừa hạ xuống hạ.

Dương Phóng ánh mắt liền hướng về lão ẩu nơi đó nhìn lại, ánh mắt có chút ngưng tụ.

Cửa thứ hai cường giả!

Liền biết Thần Võ tông không có đơn giản như vậy.

Một chút trọng yếu chi địa, quả nhiên có cao thủ trấn giữ.

Nhìn một chút đầy đất thi thể, Dương Phóng quyết định thật nhanh, không có bất kỳ cái gì tới giao thủ dự định, trực tiếp quay người, vung tay lên , đạo, “Rút lui!”

“Hội trưởng?”

Đệ tử khác nhau nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra giật mình.

Bọn hắn chết nhiều người như vậy, hội trưởng thế mà muốn rút lui?

Cái này cùng ngày xưa tác phong, tựa hồ hoàn toàn bất đồng!

“Vơ vét địa phương khác là được rồi, không cần thiết cùng nàng liều mạng, một nửa thân xuống mồ người, không cần lãng phí thời gian!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Lão ẩu này thực lực cao thâm, đơn dùng long thảo, hẳn căn bản không có nắm chắc có thể cầm xuống đối phương.

Tăng thêm Huyền Âm long thảo thời khắc có phản phệ

mà lo lắng!

Cho nên hoàn toàn không cần thiết.

Lui một bước nói, Thần Võ tông cùng hấn nhưng không có cừu hận.

Tìm kiếm địa phương khác, làm ít bạc chính là, không cần liều mạng?

“Vâng, hội trưởng!”

Chúng đệ tử sắc mặt biến đổi, vẫn là ôm quyền.

Bọn hấn cũng không dám vi phạm nhà mình hội trưởng mệnh lệnh.

Một đám vây quanh Hải Giác Thiên Nhai lâu Thanh Long hội thành viên, lúc này bắt đầu cấp tốc rời khỏi, hướng về nơi xa phóng đi.

Ngay cả những trưởng lão kia cũng nhanh chóng rút lui.

Lạch cạch, lạch cạch.

Lão ầu liên tục chép miệng mấy ngụm khói cảm giác, xa xa nhìn chăm chú lên Dương Phóng, già nua nói, ” Thanh Long hội trưởng quả nhiên đủ nể tình, chuyện hôm nay, lão thân nhớ kỹ!”

Nơi xa.

Số lớn Thanh Long hội cao thủ, tại Thần Võ tông bên trong lung tung vơ vét, động tĩnh to lớn, từ khắp nơi gian phòng bên trong khiêng ra từng rương vàng bạc.

Còn có người trực tiếp phóng hỏa đốt cháy.

Bất quá, thành như Dương Phóng đoán trước đồng dạng.

Một chút trọng yếu chi địa, quả nhiên còn có cao thủ trấn thủ.

Tại kho thuốc bên trong, càng lại lần xuất hiện một vị cửa thứ hai đỉnh phong lão giả, sắc mặt hun đen, da bọc xương, nhìn cùng bình thường lão nhân không có gì khác biệt.

Hắn trấn thủ kho thuốc, trong ngày thường chưa từng rời đi kho thuốc nửa bước.

Liên ngay cả Thần Võ tông tổng bộ bị người đánh vào, cũng không có bất kỳ cái gì động thủ dự định.

Bởi vì tại ý thức của hắn bên trong, chỉ cần kho thuốc không ném, Hải Giác Thiên Nhai không ném, Thần Võ tông liền y nguyên còn tại đỉnh phong.

Về phần tổn thất vàng bạc, đơn giản ngoại vật mà thôi.

Sau này tùy tiện liền đều có thể lần nữa thu thập.

Đương nhiên, càng quan trọng hơn một điểm là, hắn không có nắm chắc có thể lấy xuống người.

Đối với kho thuốc bên trong lão giả, Dương Phóng tự nhiên cũng không có chủ động trêu chọc dự định.

Ngoại trừ vớt vàng bạc, hắn cơ hồ cái gì đều chẳng qua hỏi.

Mấy canh giờ sau.

Một đám Thanh Long hội thành viên trực tiếp chở đi mười mấy rương vàng bạc, bắt đầu cấp tốc rời đi.

Chương 192 : Lạc Nhật chi sâm

Giữa trưa.

Ánh mặt trời chiếu sáng.

Lại khó mà xuyên thấu Lạc Nhật chi sâm âm u.

Tại mảnh này âm trầm đen nhánh rừng chỗ sâu, giờ phút này, chính bộc phát ra kinh khủng khó lường năng lượng ba động.

“Phá núi Đoạn Lãng!”

Thân cao hơn ba mét, một thân lớp vảy màu xanh ngư nhân, trong miệng phát ra một đao gào thét, cầm trong tay một thanh to lớn trường đao, huy động lên đến, chân khí bộc phát, thanh thế kinh khủng, hướng về trước mắt Đông Phương Bạch hung hăng cuồng bổ mà đi.

“Lăn đi!”

Tiếng hét phẫn nộ vang lên, Đông Phương Bạch trong tay một thanh trường kiếm màu đen, phát ra tia sáng yêu dị, trực tiếp hướng về kia vị ngư nhân quét ngang mà đi, đáng sợ kiếm khí kinh thiên động địa, để không khí đều tùy theo nổ tung.

Oanh!

A!

Thanh âm to lớn, vị kia ở vào cửa thứ hai ngư nhân trực tiếp cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, một thân trên dưới tất cả lân giáp hết thảy nổ tung, như là

gặp phải tắc vẫy chi hình, trực tiếp bay ngược mà ra, hung hăng nện ở nơi xa.

Mà cái này cũng chưa tính cái gì.

Tại vị kia ngư nhân bị đánh bay ra ngoài về sau, bốn phương tám hướng từng vị đáng sợ cường giả, như cũ tại liên tục không ngừng hướng về Đông Phương Bạch nơi đó trùng sát mà đi.

Có ngư nhân, có Tà Đạo tổ chức, cũng có một chút cực kỳ thần bí người áo đen.

Mỗi người trên thân đều bạo phát ra kinh khủng dị thường năng lượng ba động.

Đông Phương Bạch mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, đối mặt vô tận vây giết, chỉ có thể không ngừng mà huy động thánh kiếm quét ngang.

Nguyên bản đã nói xong vây giết Hiên Viên Thành, kết quả từ đầu đến cuối đều là một trận âm mưu.

Tại bọn hắn vừa mới đến địa điểm chỉ định, cũng không gặp được Hiên Viên Thành, cũng không có gặp được bày đại viện chủ bên trong bất luận một vị nào.

Có chỉ là vô tận cường địch.

Từ gặp được hiện tại, hắn tất cả đều đang liều mạng.

Cho dù là hắn, giờ phút này cũng giống như đến nỗ lực hết đà!

Thần Võ tông bên trong có phản đồ!

Có người đang cố ý tính toán hắn!

Đông Phương Bạch nhin không được lớn tiếng gầm thét, tiếp tục hướng về phía trước oanh sát mà đi.

“Tông chủ đi mau!”

Tùy hành Viên trưởng lão phát ra gầm thét, một thân máu tươi, nhục thân đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

“Giết!”

Oanh!

Trong tay Thánh khí thôi động, quang mang kinh khủng, hướng về bốn phương tám hướng những cái kia vây giết tới đông đảo cao thủ cấp tốc oanh sát mà đi.

“Đông Phương Bạch, ngươi hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ!”

“Phương đông tiểu nhi, ngươi chạy không thoát!”

Chung quanh từng đạo quát chói tai tiếng vang lên.

Ầm ầm ầm ầm!

Đáng sợ ba động không ngừng phát ra, tại toàn bộ rừng rậm chấn động.

Bốn phương tám hướng màu đen cây rừng liên tiếp không ngừng nổ tung, mảnh vụn bay múa, thi thể bay tứ tung.

Từng vị cao thủ cường đại tại Thánh khí giảo sát dưới, không ngừng bay ngược, chết thảm bỏ mạng.

Nhưng mà Tà Đạo tổ chức cao nhân, tại chết thảm về sau, lại đại bộ phận đều có thể từ tà mấu bên trong lần nữa phục sinh.

Giờ phút này.

Ở vào chiến trường không xa.

Một tôn tuổi trẻ nữ tử pho tượng, đang lẳng lẳng đứng vững ở đây, mặt mỉm cười, khí tức yêu dị, quanh thân lượn lờ lầy mỡm lung hắc vụ, bụng của nàng không ngừng mà nâng lên, bành trướng, tiếp lấy rơi xuống từng cái quỷ dị màu đen viên thịt, xuy xuy rung động.

Viên thịt sau khi rơi xuống đất, vừa mới chết thảm Tà Đạo tổ chức cao thủ, lại một lần nữa xuất hiện, tiếp tục hướng về trong rừng rậm Đông Phương Bạch cuồng xông mà đi.

Toàn bộ vây giết từ đầu đến cuối không có bất kỳ cái gì ngừng.

Đông Phương Bạch cho dù muốn tìm địa phương thờ một cái đều không thể làm được.

Trong lòng của hắn biệt khuất muốn điên, không ngừng mà ngửa mặt lên trời thét dài.

Trong lúc đó mặc dù để tùy hành Viên trưởng lão, Phan trưởng lão không chỉ một lần phóng thích qua đạn tín hiệu, nhưng cho tới bây giờ cũng không có nhìn thấy bất luận cái gì viện binh xuất hiện.

Bảy đại viện chủ, tựa hồ toàn bộ biến mất.

“Bảy đại viện chủ, các người vẫn chưa xuất hiện?”

Đông Phương Bạch lần nữa gầm thét, trong tay Thánh khí hướng về bốn phương tám hướng quét tới, phát ra âm âm thanh âm.

A!

Bốn phương tám hướng kêu thảm không dứt.

Từng vị cao thủ không ngừng chết thảm, ầm ầm nổ tung.

Ầm ầm!

Đúng lúc này.

Một thanh màu đen nhánh thô to côn sắt, mang theo một cỗ khí thể khủng bố, xuyên thấu không khí, ô quang cuộn cuộn, như là thiên quân vạn mã, trực tiếp hướng về Đông Phương Bạch nơi đó hung hăng oanh kích tới.

Đông Phương Bạch thần sắc biến đổi, huy động thánh kiếm, trực tiếp cùng chiếc kia thô to côn sắt hung hăng đụng vào nhau.

Keng!

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, thô to côn sắt hung hăng bay ngược mà ra, bị một kẻ thân thể cao lớn bóng người màu đen ôm đồm đến ở trong tay, vũng vàng rơi vào không xa, một đôi sắc bén đáng sợ con người chăm chú nhìn Đông Phương Bạch.

“Là người!”

Đông Phương Bạch sắc mặt tái xanh, khoe miệng chảy máu, gắt gao nhìn chằm chằm đối phương, lạnh giọng mở miệng, “Phá Quân viện chủ!”

Thân thể cao lớn bóng người màu đen, ánh mắt lạnh lùng, tựa hồ cũng không có tiếp tục ẩn tàng dự định, trực

tiếp đem trên mặt khăn đen lấy xuống, cầm trong tay màu đen còn sắt, nhìn về phía Đông Phương Bạch.

“Đông Phương Tông chủ, xin lỗi!”

“Vì cái gì?”

Đông Phương Bạch gầm thét.

Hắn như thế tin tưởng đối phương, đối phương vậy mà tại chủ động tính toán hắn?

Bảy đại viện chủ chẳng lẽ tất cả đều muốn cho mình chết?

“Bây giờ nói những này còn có ý nghĩa? Coi như biết nguyên nhân, người lại có thể thay đổi gì?”

Phá Quân viện chủ lạnh lùng nói.

“Tốt, tốt, ha ha ha “

Đông Phương Bạch ngửa mặt lên trời cười to, bỗng nhiên quát chói tai, “Cái khác viện chủ ở đâu? Đã đều muốn giết chết ta, vì sao còn không hiện thân?”

“Người sai.”

Phá Quân viện chủ ngữ khí lạnh lùng , đạo, “Chân chính muốn giết người, chỉ có ta cùng Vân Ưng viện, Kim Cương viện mà thôi, bất quá người cũng không cần trông cậy vào những người khác, bởi vì cái khác bốn viện tới không được, bọn hắn đều bị Kim Cương viện cùng Vân Ưng viện nhờ vả ở, sau khi người chết, cái khác bốn viện tự sẽ tản ra!”

“Bằng người liền muốn giết ta?”

Đông Phương Bạch con mắt rét lạnh, chăm chú nhìn Phá Quân viện chủ.

“Đông Phương Tông chủ, cứu ngưỡng đại danh, lại thêm chúng ta đây!”

Bỗng nhiên, một đạo thanh hát thanh âm vang lên.

Hiên Viên Thành nhảy lên mà ra, từ tán cây rơi xuống, vũng vàng rơi trên mặt đất.

thân thể cao gầy, khí chất không u, mặc một thân trường bào màu vàng, khuôn mặt bình thản, hướng về phía trước nhìn tới.

Cửa thứ ba đỉnh phong!

Tại hán vừa mới rơi xuống đất.

Rất nhanh, một vị toàn thân lớp vảy màu vàng óng, thân cao hơn ba mét khôi ngô người nhân, cũng vũng vàng rơi xuống, sắc mặt âm lãnh, cầm trong tay xiên thép, một đôi ánh mắt hướng về Đông Phương Bạch quét tới.

Đông Phương Bạch trong lòng phát chìm, trong tay Thánh khí gắt gao nắm chặt.

“Hiên Viên Thành! Người nhân Đố Nhĩ!”

“Đông Phương Tông chủ, nơi này là chúng ta chuyên môn vì người lựa chọn mai cốt chi địa, người xem một chút còn hài lòng?”

Người nhân thủ lĩnh Đố Nhĩ thanh âm lạnh lùng, nhìn về phía trước.

Một phương hướng khác.

Tổng Thục Mai, váy tím thiếu nữ, cùng một đám Hải Sa viện, Cự Kinh viện đệ tử, từng cái sắc mặt tái nhợt, ngay tại hốt hoảng đào vong, thân pháp thi triển, lực bộc phát kinh người, trong rừng xông qua, sưu sưu rung động.

Sau lưng bọn hắn, thì là đại lượng Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân cao thủ.

Ngoài ra, còn có Thất đại tinh thần bên trong Phá Quân Tinh Quân cùng Cự Môn Tinh Quân.

Một đường truy sát, bọn hắn bọn này Thần Võ tông đệ tử tổn thương thảm trọng.

Cho dù bọn hắn thực lực đều không yếu, đều tại cửu phẩm, Thập phẩm, nhưng ở đối phương siêu phẩm cao thủ truy sát hạ cũng toàn vẹn không đáng chú ý.

Tổng Thục Mai bọn người vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, nguyên bản chiến cuộc vẫn là bọn hắn chiếm cứ chủ đạo, nhưng ở trong vòng một đêm, lại đột nhiên cải biến, bốn phương tám hướng trực tiếp xuất hiện vô số cao thủ, vây giết bọn hắn.

Mà nguyên bản cùng với bọn họ Kim Cương viện, Vân Ưng viện, thì trực tiếp quay giáo một kích, để bọn hắn tổn thất nặng nề.

“Đi mau!”

“Kim Cương viện, Vân Ưng viện phản bội Thần Võ tông, nhanh đi bẩm báo tông môn!”

Mỗi người đều dị thường bối rối.

Sưu sưu sưu!

Sau lưng từng chuỗi xiên thép bị đám kia ngư nhân

hung hăng ném mạnh mà ra, hướng về đám người kích xạ mà đi.

“Cẩn thận!”

Tổng Thục Mai kinh uống, cấp tốc quay đầu.

Keng keng keng!

Ầm!

Tổng Thục Mai rất nhanh thổ huyết bay ngược, thân thể hung hăng đập bay ra ngoài.

“Thục Mai!”

Váy tím thiếu nữ thần sắc kinh hoảng, liều lĩnh lao nhanh ra, nhắc lên Tổng Thục Mai thân thể, liền tiếp theo hướng về nơi xa bỏ chạy.

“Muốn đi? Hôm nay các người một cái cũng đi không được!”

Một vị ngư nhân thanh âm băng lãnh, xa xa truyền ra.

Cùng lúc đó.

Âm u trong rừng.

Cái khác mấy viện đệ tử, giờ phút này cũng cơ hồ tại tao ngộ chuyện giống vậy.

Một đám Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân cao thủ, tăng thêm phản bội sau Kim Cương viện, Vân Ưng viện, Phá Quân viện ba viện, đang toàn lực truy sát còn sót lại Thần Võ tông cao thủ.

Toàn bộ Lạc Nhật chi sâm bên trong đơn giản nghênh

đón ngàn năm không gặp thảm liệt đại chiến.

Khắp nơi đều là giao thủ dư ba, phanh phanh nổ vang, hỗn loạn tung bùng, liên miên liên miên rừng rậm bị người phá hủy.

Tổng Kim Luân một thân huyết thủy, sắc mặt trắng bệch, thân thể lung la lung lay, từ một chỗ trong rừng đi ra.

Suốt cả đêm đáng sợ chiến đấu.

Hắn rút cục thoát khỏi 【 Kim Cương viện chủ 】 Viên Thanh Sơn dây dưa.

Mặc dù đánh lui Viên Thanh Sơn, nhưng hắn thương thế trên người, cũng biến thành càng nghiêm trọng hơn.

Trước đây không lâu, vì cho Dương Phóng tranh đoạt 【 Thiên Tinh ngọc tử 】, hắn tại Kim Đỉnh đại điện liên từng cùng 【 Phá Quân viện chủ 】 đại chiến qua một lần, kể từ lúc đó thương thế liền một mực không có tốt, hiện tại lại cường thế đánh lui 【 Kim Cương viện chủ 】 Viên Thanh Sơn, khiến cho thương thế hắn càng thêm nghiêm trọng.

Tại trước ngực của hắn cùng phía sau lưng, lít nha lít nhít tất cả đều là vết máu.

Có một đạo chưởng lực, thậm chí trực tiếp từ hắn lồng ngực xuyên qua, nếu không phải công lực của hắn thâm hậu, tuyệt đối đã chết thảm.

Tổng Kim Luân hít một hơi thật sâu, thân thể lắc lư, ngẩng đầu lên, hướng về chỗ rừng sâu tiến đến.

Nghe bốn phương tám hướng không ngừng truyền ra kinh khủng giao thủ, hắn sắc mặt âm trầm, nắm tay chặt chẽ nắm lại, cẩn thận phân biệt một cái phương hướng,

thân thể đột nhiên lướt đi, hướng về nơi xa cấp tốc vọt tới.

Bất quá!

Ngay tại hần vừa mới xông ra không lâu, bỗng nhiên sắc mặt trầm xuống, đột nhiên dừng lại.

“Cút ra đây!”

Hần băng lãnh quát chói tai, quay đầu.

Trong rừng rậm vang sào sạt.

Một đạo cực kỳ khôi ngô, toàn thân nhuốm máu bóng người, chậm rãi đi ra, gãy mất một tay, sắc mặt trắng bệch, trên thân như là mới từ trong Huyết Trì leo ra, trên mặt tràn ngập mỗi mệ.

“Là ta, trần bưu!”

Người tới thở dốc nói.

“Cự Kình viện chủ!”

Tổng Kim Luân diện mục phát chìm, nhìn chăm chăm hần thương thể trên người , đạo, “Người cũng phản bội?”

“Phản bội?”

Trần bưu lộ ra mỉa mai , đạo, “Lão tử cũng sẽ không phản bội, chân chính phản bội là Phá Quân, Vân Ưng cùng Kim Cương ba viện!”

Hần ngẩng đầu lên, thở dốc nói, “Tổng Kim Luân, lão tử sắp không được, cũng không có đào tẩu cần thiết, thương thể của người so ta nhẹ, vẫn là sớm một chút

trốn đi, về phần phương đông tiểu nhi nơi đó, để lão tử một người đi xem một chút là được! !”

“Hỗn trưởng nói!”

Tổng Kim Luân ngữ khí trầm trọng , đạo, “Người không sợ chết, Tổng mỗ như thế nào tham sống sợ chết?”

“Hắc hắc.”

Cự Kinh viện chủ trần bưu lộ ra tiểu dung , đạo, “Không uổng công lão tử cùng người một mực đúng vị, bất quá, ta đây là vì muốn tốt cho người, người tốt nhất vẫn là trốn đi, chúng ta đều bản thân bị trọng thương, không cần thiết chết ở chỗ này, hướng hồ Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân ngay tại thanh trừ chúng ta còn lại môn nhân, lấy tu vi của bọn hắn khẳng định đều sống không nổi, Tà Đạo tổ chức bên kia thế nhưng là xuất hiện một cái cực kỳ đáng sợ oắt con, tuổi còn trẻ liền đạt tới cửa thứ hai cảnh giới, tinh thông các loại tà môn thủ đoạn, lão tử cánh tay này chính là bị hắn xé toang, người không đi bảo hộ những cái kia môn nhân, chỉ sợ bọn họ một cái cũng trốn không thoát cái kia oắt con truy sát! !”

Trong ánh mắt của hắn đến nay còn lóe ra nỗi khiếp sợ vẫn còn.

Hắn nãi đệ ba cửa ải cao thủ , ẩn lý thuyết tự nhiên không thể lại đối cửa thứ hai sinh ra kiêng kị.

Nhưng hết lần này tới lần khác giờ khắc này, hắn lộ ra khó tả kinh dị.

Hắn còn chưa bao giờ từng gặp phải khó chơi như vậy gia hỏa!

“Cửa thứ hai người liền có thể đưa người trọng thương?”

Tổng Kim Luân nhìn chăm chăm hẳn.

“Không quản người tin hay không, xác thực như thế, mặc dù ta trước đó thương thế chưa lành, cho nên, người vẫn là đi sớm một chút đi.”

Cự Kinh viện viện chủ trần bưu nói.

Tổng Kim Luân sắc mặt trầm mặc, không nói một lời.

Một lát sau, thanh âm lạnh lùng:

“Tổng mỗ cả đời, chưa hề liền sẽ không làm hối hận sự tình!”

.

.

.

Mênh mông Đông Giang.

Nhìn một cái vô tận.

Một chiếc tàu nhanh phía trên.

Dương Phóng ngưng mắt nhìn về nơi xa, hướng về phía trước đen ngịt nồng đậm rừng rậm nhìn lại.

“Nơi đó chính là Lạc Nhật chi sâm?”

“Đúng vậy, hội trưởng.”

Bên cạnh một vị theo tới Thanh Long hội trưởng lão Lữ bưu, mở miệng đáp lại.

Tối hôm qua rời đi Thần Võ tông về sau, Dương Phóng suy đi nghĩ lại, vẫn là không qua được trong lòng mình một cửa ải kia, cuối cùng cưỡi tàu nhanh, chạy suốt đêm tới.

Cho đến ngày thứ hai giữa trưa, mới nhìn đến phía trước âm u rừng rậm.

Giờ phút này, phong chi rung động khuếch tán mà ra, lại nghe không đến bất luận cái gì thanh âm.

Toàn bộ rừng rậm đều an tĩnh tới cực điểm.

Trần ngập một cỗ vô hình kiềm chế, thật giống như ngăn cách hết thủy thanh âm.

“Ngang nhiên xông qua!”

Dương Phóng trầm giọng nói.

“Vâng, hội trưởng!”

Lữ bưu gạt đầu, huy động tàu nhanh, hướng về đen nghịt rừng rậm tiến đến.

Đúng lúc này!

Trước mắt trong nước sông, phát ra rầm rầm thanh âm.

Sóng nước hiển hiện.

Liên tiếp hơn mười đầu ngư nhân từ đáy nước nổi lên, cầm trong tay xiên thép, hơn nửa người ngâm tị trong nước sông.

Khi thấy Dương Phóng khuôn mặt về sau, cầm đầu ngư nhân sắc mặt kinh ngạc, đạo, “Ngươi Thanh Long hội trưởng?”

“Là ta.”

Dương Phóng bình thản đáp lại.

“Các người không phải tập kích Thần Võ tông tổng bộ đi sao?”

Kia cầm đầu ngư nhân hỏi thăm.

“Thần Võ tông tổng bộ đã bị ta đại hỏa đốt rụi, bản tọa cố ý chạy tới Lạc Nhật chi sâm, xem xét tình huống.”

Dương Phóng đáp lại.

“Thì ra là thế, Thanh Long hội trưởng, mời!”

Kia cầm đầu ngư nhân nói.

“Chờ một chút, bên trong chiến đấu như thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm, “Vì sao không nhìn thấy một tia động tĩnh?”

“Không rõ ràng, Lạc Nhật chi sâm cực kỳ to lớn, có lẽ chiến đấu đều tại chỗ sâu, nhưng là cao thủ của chúng ta đã toàn bộ điều động, tăng thêm Phá Quân, Vân Ưng cùng Kim Cương ba viện phối hợp, Đông Phương Bạch hẳn phải chết không nghi ngờ, cái khác viện chủ chỉ sợ cũng chạy không thoát!”

Kia cầm đầu ngư nhân nói.

“Phá Quân, Vân Ưng cùng Kim Cương ba viện phối hợp?”

Dương Phóng trong lòng trầm xuống.

“Đúng thế.”

Người cá kia gật đầu.

Dương Phóng lập tức hiểu được.

Lại là cái này ba viên phản bội Thần Võ tông.

“Đi, ngang nhiên xông qua!”

Dương Phóng mở miệng lần nữa.

Lữ bưu lập tức tăng thêm tốc độ, huy động tàu nhanh, như một đạo thẳng tắp trường tiễn bắn ra.

Sắp đến bên bờ thời điểm, Dương Phóng thân thể nhảy lên, trực tiếp rời đi tàu nhanh, vượt ngang mấy chục mét, nhanh chóng rơi vào bên bờ đại địa, mắt thấy trước mắt u thâm rùng rậm, Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, đạo, “Người ở chỗ này chờ ta!”

Sưu!

Hắn thân thể lóe lên, trong nháy mắt biến mất, hướng về chỗ rừng sâu cuồn vút đi.

Lữ bưu lập tức dừng lại tàu nhanh, tại nguyên chỗ đợi.

Quỷ dị màu đen áo mộc, cho dù là giữa ban ngày, đều nhìn không rõ ràng lắm.

Từng mảnh từng mảnh lá cây tự động hấp thu hết thủy tia sáng.

Dương Phóng một đường cuồn cướp, tốc độ cực nhanh, hai lỗ tai bên cạnh lên, phong chi rung động không ngừng phát động.

Phương viên bảy tám dặm động tĩnh tất cả đều không cách nào giấu diếm được hẳn.

Tại trọn vẹn xông ra hồi lâu sau.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng thân thể dừng lại, đột nhiên quay đầu, hướng về cách đó không xa nhìn lại.

Có âm thanh?

Sựu!

Thân thể của hắn trực tiếp cuồng nhanh xông qua.

...

Chương 193 : Kịch độc hiển uy!

Mờ tối trong rừng.

Bóng người lấp lóe, kinh phong gào thét.

Hơn mười vị 【 Hổ Cú viện 】 đệ tử ngay tại hốt hoảng chạy trốn, mỗi người đều sắc mặt trắng bệch, trên thân nhuộm máu, cơ hồ hoảng hốt chạy bừa.

Bọn hấn cùng Tống Thục Mai đám người tao ngộ đồng dạng.

Vốn là muốn cái khác mấy viện hội hợp, nhưng không nghĩ tới mới vừa vận vọt tới một nửa, liền gặp phục kích.

Bọn hấn viện chủ trước tiên bị người ngăn chặn.

Đón lấy, bọn hấn liền gặp phải một đám ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức vây giết.

Nguyên bản bọn hấn chừng hơn mười người, nhưng chạy đến hiện tại chỉ còn lại có bọn hấn mười hai mười ba người.

Những người còn lại tất cả đều thất lạc.

“Chạy mau, lại hướng phía trước không xa liền muốn ra Lạc Nhật chi sâm!”

Cầm đầu một vị nữ tử thờ dốc quát.

Còn lại đám người tất cả đều cắn răng phi nước đại, không để ý chút nào trên thân đau đớn.

Xoát xoát xoát!

Đột nhiên, phía trước bóng người chớp động.

Dương Phóng vũng vàng rơi vào một cây thô to thân cành phía trên, mào nhả lại, ánh mắt nhìn, gió lực lượng đem bọn hắn thanh âm nghe được rõ ràng.

“Là Hồ Cứ viện!”

Dương Phóng tự nói.

Những người này ăn mặc đều có đặc thù tiêu chí, một chút liền có thể nhận ra.

Hắn có chút suy tư, trực tiếp đem trên mặt mặt nạ da người bóc.

Sau đó!

Lấy ra một cái khác trưng 【 Tiêu Phóng 】 mặt nạ da người, lần nữa đeo ở trên mặt, mà hậu thân thân thể lao nhanh ra, hướng về kia bày Hồ Cứ viện đệ tử lao đi, thân thể lật một cái, trực tiếp tại tiền phương của bọn hắn nhảy xuống.

“Người nào?”

“Ai?”

Một đám Hồ Cứ viện đệ tử sắc mặt kinh biến, cùng nhau quát, cấp tốc dừng lại.

“Các vị sư huynh, tại hạ Hải Sa viện đệ tử Tiêu Phóng, không biết các người nhưng từng thấy đến chúng ta Hải Sa viện người?”

Dương Phóng chấp tay hỏi thăm.

“Hải Sa viện?”

Cầm đầu nữ tử diện mục tái nhợt, nhìn xem Dương Phóng, sau đó phát tay hướng về phía đông chỉ đi , đạo, “Hải Sa viện trước đó một mực tại phía đông hạ trại, chúng ta vốn là muốn đi qua hiệp, nhưng nửa đường tao ngộ phục kích, bắt đắ dĩ đành phải rút lui, ta hiện tại cũng không xác định Hải Sa viện còn ở đó hay không phía đông!”

“Tốt, đa tạ!”

Dương Phóng gật đầu, liền muốn khởi hành.

“Vị sư đệ này, hiện tại Lạc Nhật chi sâm tất cả đều là Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân tung tích, người tốt nhất đừng tùy tiện xâm nhập!”

Kia cầm đầu nữ tử vội vàng quát.

“Yên tâm, trong lòng ta biết rõ!”

Dương Phóng mở miệng.

Bỗng nhiên nhướng mày, đột nhiên quay đầu.

Cầm đầu nữ tử mấy người cũng rất nhanh phát giác dị dạng, sắc mặt một giật mình, quay đầu nhìn lại.

“Không tốt, đám kia ngư nhân lần nữa đuổi tới!”

“Vị sư đệ này, đi mau!”

Đám người kinh uống, lần nữa khởi hành.

Nhưng Dương Phóng thân thể lóe lên, trực tiếp chủ động nhào về phía đám kia ngư nhân, bàn tay vung lên.

Phốc phốc!

Vô hình độc phấn cùng sương độc lập tức mãnh liệt mà ra, tại Phong luật lôi kéo dưới, trực tiếp cấp tốc chui vào đến một đám ngư nhân lỗ mũi người, một đám truy sát tới hơn mười vị ngư nhân cơ hồ mới vừa vặn xuất hiện, liền kêu thảm một tiếng, bỗng nhiên che cái cổ, cùng nhau ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng một khắc cũng không ngừng lại, lúc này hướng về phía đông cấp tốc phóng đi.

Chỉ có thanh âm từ đằng xa truyền đến.

“Vị sư tử này, bên ngoài Đông Giang bên trong y nguyên còn có ngư nhân mai phục, các người tốt nhất thay cái phương hướng đào vong!”

Thanh âm của hắn rõ ràng truyền vào cảm đầu nữ tử đám người trong tai, thân thể lại sớm đã biến mất.

Cảm đầu nữ tử thần sắc biến đổi, vội vàng lần nữa dừng lại.

Bên ngoài còn có ngư nhân?

Bọn hắn lúc này quay đầu, lập tức trong lòng kinh hãi.

Chỉ gặp sau lưng đuổi theo hơn mười vị ngư nhân lại trong nháy mắt toàn bộ chết thảm, thất khiếu chảy máu, không nhúc nhích.

“Hắn là siêu phẩm?”

“Hải Sa viện Tiêu Phóng, một mình hắn giải quyết nhiều cá như vậy người? !”

Nơi xa.

Dương Phóng thân thể cuồng xông, liên tiếp lướt dọc, hướng về đông bộ tiến đến.

Trong lúc đó lần nữa bị hấn gặp không ít ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức thành viên, đều không ngoại lệ, khói độc, độc phần tại Phong luật lôi kéo dưới trong nháy mắt xông ra, cơ hồ tại đám kia ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức còn chưa kịp phản ứng, liền thẩm thấu đến trong cơ thể của bọn hắn.

Sau đó, chính là nằm thi cục diện.

Cứ như vậy.

Một đường xông qua, Dương Phóng không ngừng hạ độc.

Vô luận là Tà Đạo tổ chức, vẫn là ngư nhân, phạm là bị hấn gặp được, cơ hồ tất cả đều là trong nháy mắt giải quyết.

Trong lúc nhất thời, đại lượng thi thể tại bốn phía đang nằm.

Mỗi một bộ tiền trên người túi đều trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng lần nữa hạ độc được một đám Tà Đạo tổ chức thành viên, tiện tay nắm lên một vị tu vi cao nhất, độc kháng khá mạnh, trực tiếp rót vào Tiêu Hồn thủy.

“Hải Sa viện viện chủ Tống Kim Luân hiện tại cái gì tình huống, các người biết không?”

“Tổng Kim Luân cùng Trần Bưu còn tại chỗ sâu, đang cùng chúng ta chủ tế giao thủ.”

Vị kia Tà Đạo tổ chức thành viên lẩm bẩm nói.

“Ừm?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, rốt cục nghe được sự tôn tin tức , đạo, “Tổng Kim Luân thế nào, hấn thụ thương sao?”

“Thụ thương.”

“Kia Hải Sa viện đệ tử khác đâu? Đều đi nơi nào?”

“Trước đó bọn hấn trốn vào vân long lĩnh, đang bị chúng ta vây giết.”

Vị kia Tà Đạo tổ chức thành viên đáp lại.

Răng rắc!

Dương Phóng một thanh bóp gãy người này cái cổ, trong lòng mãnh liệt.

Lần này nguy rồi.

Tổng Kim Luân bản thân bị trọng thương, đang cùng Tà Đạo tổ chức chủ tế giao thủ.

Không cần hỏi hấn đại khái cũng có thể đoán ra, cái này chủ tế sẽ là cái gì cấp bậc nhân vật.

Loại này tồn tại, khẳng định là cửa thứ ba cao thủ.

Dương Phóng trong lòng thở dài, cau mày.

Thật muốn đối mặt cửa thứ ba, cho dù là sắt ma + long

trảo, đoán chừng đều không đủ nhìn!

Lần này thật đúng là đủ khảo nghiệm mình.

Một lát sau.

Hắn lộ ra cười khở, thân thể lần nữa xông ra, hướng về
vân long lĩnh tiếp tục lao đi.

Bất kể như thế nào, trước tiên đem Tống Thục Mai vớt
ra lại nói,

Tại Dương Phóng vừa mới rời đi không lâu.

Sau lưng, thi thể đang nằm.

Âm u trong rừng.

Liên tục mấy đạo nhân ảnh đang bay nhanh cuồn
cướp.

Cầm đầu một cái, là cái nam tử mặc áo bào đen, trên
thân làn da trắng nõn, có chút doạ người, là loại kia
không bình thường Bạch sắc, trong bóng đêm liền tựa
như lấp lóe sáng ngời đồng dạng.

Càng quái dị hơn chính là hắn khí tức trên thân, âm u
băng lãnh, tựa như Tà Linh.

Nhưng lại so Tà Linh còn tinh khiết hơn rất nhiều.

Lạch cạch!

Hắc bào nam tử bàn chân rơi xuống đất, phát ra nhỏ xíu
tiếng vang, âm u ánh mắt trên mặt đất từng cỡ trên thi
thể đảo qua, bàn chân nhẹ nhàng đá đá trước mắt một
vị thất khiếu chảy máu ngư nhân, lạnh như băng nói,
“Lại là bị độc chết, xem ra có một vị Độc Sư xuất hiện!”

“Tà tà mẩu đại nhân, cái kia còn truy sao?”

Một vị Tà Đạo tổ chức cao thủ cẩn thận hỏi.

“Không cần, tiểu nhân vật mà thôi, mục tiêu của ta là cái khác viện chủ!”

Hắc bào nam tử lạnh giọng nói.

“Nhưng vết thương của ngài thế?”

“Không sao, Trần Bưu Cự Kinh công mặc dù uy lực không nhỏ, nhưng lại không đủ thương được ta bản nguyên, điểm ấy thương thế không ảnh hưởng tới ta.”

Hắc bào nam tử lạnh giọng mở miệng.

Bàn chân đạp mạnh, lần nữa hướng về nơi xa cuồng cướp.

Bên người đám người thi triển khinh công, nhao nhao theo sau lưng.

Tuyệt đối không có bất kỳ người nào có thể tưởng tượng, trước mắt cái này hắc bào nam tử chân thực thân phận, lại sẽ là một tôn tà mẩu chuyển sinh!

Trước đây không lâu, Cự Kinh viện chủ Trần Bưu cùng nó một trận chiến, lưỡng bại câu thương.

Nhưng nam tử này chỉ là khôi phục mấy canh giờ, liền lần nữa hoàn hảo như lúc ban đầu.

Vân long lĩnh.

Thế núi không cao.

Nhưng lại mọc đầy kỳ dị thực vật, khiến cho địa thế phức tạp, có thể giấu người.

Nhưng cho dù lại có thể giấu người địa thế, tại mấy trăm vị cao thủ cùng truy phía dưới, Hải Sa viện cùng Cự Kinh viện đệ tử cũng đã đến nỏ mạnh hết đà, giờ phút này từng cái sắc mặt trắng bệch, trên thân nhuốm máu.

Rất nhiều người phía sau lưng đều trúng mũi tên.

Nguyên bản hai người bọn họ viện cộng lại vượt qua trăm người, nhưng bây giờ vọt tới nơi này, chỉ còn lại có hơn ba mươi người.

Mà lại mỗi một cái đều chân khí tiêu hao quá độ, chỉ còn lại có thở dốc chi lực.

“Viện Viện, chạy, chạy mau, đừng quản ta.”

Tống Thục Mai khí tức suy yếu, bị váy tím thiếu nữ đỡ lấy, trong miệng không ngừng mà thúc giục đối phương đi đường.

Váy tím thiếu nữ lộ ra cười thảm.

Chạy?

Lúc này bị cường địch vây quanh, bọn hắn còn có thể chạy chỗ nào?

Mắt thấy nơi xa bóng người lấp lóe, váy tím thiếu nữ bờ môi cắn chặt, lần nữa nắm lên trường kiếm, sắc mặt tái xanh, chuẩn bị liều mạng.

Xoát xoát xoát!

Từng vị cường giả từ đằng xa tiếp cận, rất nhanh rơi vào đám người không xa.

Lít nha lít nhít, chừng mấy trăm nhiều người.

Ngư nhân, Tà Đạo tổ chức, Kim Cương viện, Vân Ưng viện, còn có Thất đại tinh thần bên trong Phá Quân cùng Cự Môn.

Riêng là siêu phẩm cao thủ liền có ba vị.

“Ha ha, Tống sư muội, Phương sư muội, cần gì phải chạy?”

Một vị Vân Ưng viện thanh niên lộ ra mỉm cười, thân mang trường sam, ôn tồn lễ độ.

Hắn chính là Vân Ưng viện viện chủ chi tử.

Tên là Trần Vân Sơn, ba năm trước đây liền tại Vân Ưng viện viện chủ trợ giúp hạ tấn thăng siêu phẩm, chuyên môn ở nửa đường chạy đến.

“Phi!”

Váy tím thiếu nữ Phương Viện Viện hung tợn hứ một ngụm , đạo, “Ta thật sự là mù hai mắt, không thể nhìn ra các người Vân Ưng viện chân diện mục!”

Trần Vân Sơn sắc mặt trầm xuống, lộ ra một chút lãnh đạm.

“Phương sư muội, làm gì nói như vậy ta? Nếu không phải Đông Phương Bạch xử sự bất công, Thần Võ tông lại há có thể rơi vào hôm nay hạ tràng?”

“Đây chính là các người phản bội lý do?”

Phương Viện Viện cười lạnh.

“Ngoại trừ cái này, còn có rất nhiều, có một ít lý do, ta cũng không muốn nhiều lời, bởi vì nói cũng không thay đổi được cái gì.”

Trần Vân Sơn bình thản mở miệng, “Đời này sự tình như kỳ, người ta đều là quân cờ, phía trên quyết định sự tình, như thế nào chúng ta có khả năng cải biến, Phương sư muội, Tống sư muội, hôm nay ta cho các người hai người một cái cơ hội, các người đầu nhập vào ta, đáp ứng làm tiểu thiếp của ta, ta có thể tha các người bất tử, bao quát phía sau người những cái kia đồng môn, cũng đều có thể bất tử, bằng không, cũng đừng trách vi huynh hạ thủ vô tình!”

“Người!”

Phương Viện Viện gương mặt xinh đẹp biến đổi, nghiêng răng nghiêng lợi.

Tống Thục Mai cũng tại yếu ớt ho ra máu, mở hai mắt ra, nhìn về phía bên người những đồng môn khác.

Chỉ gặp những cái kia đồng môn từng cái sắc mặt trắng bệch, lộ ra kinh hoảng, tràn ngập một loại đối tử vong e ngại.

“Trần Vân Sơn, người người không phải người!”

Tống Thục Mai gian nan nói.

“Người nói không phải cũng không phải là đi, hai vị sư muội, cơ hội cho các người, liền nhìn chính các người nắm chắc, là muốn cứu đại gia vẫn là muốn hại đại gia, liền nhìn ý của các người.”

Trần Vân Sơn bình tĩnh nói.

“Hắc hắc, thú vị, đương thật thú vị!”

Bên cạnh một vị ngư nhân lộ ra trợn trợn tiểu dung, nhiều hứng thú nhìn chăm chú lên đây hết thảy.

Một bên Phá Quân Tinh Quân, Cự Môn Tinh Quân cũng là lộ ra nòng đạm tiểu dung.

Tổng Thục Mai, Phương Viện Viện trên mặt tuyệt vọng, lần nữa nhìn về phía đám người.

“Tổng Tổng sư muội.”

“Phương sư muội “

Rất nhiều người đấng chát mở miệng.

“Phi, Tổng sư muội, Phương sư muội, không nên đáp ứng điều kiện của hắn, đại trượng phu chết thì chết người, há có thể dựa vào nữ nhân sống tạm, hai vị sư muội, các người đi mau, chúng ta cùng bọn hắn liều mạng!”

Một vị Thập phẩm đỉnh phong cao thủ gầm thét một tiếng, huy động trường đao, hướng về Trần Vân Sơn bọn người vọt tới.

Mấy người khác tựa hồ cũng bị kích phát huyết tính, nhao nhao nổi giận gầm lên một tiếng, theo sát lầy xông ra.

“Vương sư huynh!”

Tổng Thục Mai, Phương Viện Viện kinh hoảng gọi.

“Không biết sống chết!”

Trần Vân Sơn diện mục trầm xuống , đạo, “Giết!”

“Thật đúng là không sợ chết!”

Bên cạnh ngư nhân cũng là ngũ khí băng lãnh, trực tiếp dẫn người xông tới giết.

Nhưng vào lúc này!

A!

Bỗng nhiên!

Mảng lớn ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức thành viên kêu thảm một tiếng, tất cả đều che cái cổ, tiếp lấy phun ra huyết thủy, thất khiếu chảy máu, nhao nhào ngã nhào xuống đất.

Một cỗ gió nhẹ đánh tới, mang theo từng tia từng tia nhỏ xíu độc tố, tinh chuẩn không sai tuôn hướng mỗi một vị Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân trong lỗ mũi.

Một đám cừu phẩm, thập phẩm cao thủ căn bản ngăn cản không nổi.

Liên miên liên miên bóng người bắt đầu ngã nhào xuống đất.

Cho dù là kia ba vị siêu phẩm cũng không khỏi đến thần sắc biến đổi, cảm thấy huyết dịch khô nóng, đầu vầng mắt hoa, toàn thân trên dưới huyết dịch như là muốn đốt cháy đồng dạng.

“Độc!”

“Ngươi nào?”

“Cút ra đây!”

Trần Vân Sơn, Phá Quân Tinh Quân cùng một vị ngư

nhân cao thủ kinh thanh hét lớn, vọi vàng nhanh chóng vọt lên, nhanh chóng nhảy đến nơi xa, ngừng thở, vận chuyển chân khí, đem hết toàn lực muốn đem kịch độc bức ra bên ngoài cơ thể.

Tống Thục Mai, Phương Viện Viện mấy người cũng tất cả đều thần sắc giật mình, vọi vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Không khí có độc?

Bọn hắn cấp tốc nhắm lại hô hấp, đồng thời vận chuyển chân khí xem xét.

Nhưng lại ngạc nhiên phát hiện, tự thân tựa hồ căn bản không bị bất luận cái gì kịch độc ảnh hưởng.

“Là ai? Cút ra đây cho ta!”

Vị kia ngư nhân cao thủ mở miệng gầm thét, trong ánh mắt lục quang nở rộ, rất là phẫn nộ.

Sưu sưu sưu!

Một đạo thanh bào bóng người, tại từng cây trên nhánh cây mượn lực bay vọt, tốc độ cực nhanh, rất nhanh vũng vàng rơi vào Tống Thục Mai, Phương Viện Viện đám người phụ cận, xoay người lại, sắc mặt bình thản.

“Tống sư tỷ, người không sao chứ?”

“Người người là Tiêu sư đệ!”

Tống Thục Mai kinh thanh mở miệng.

Nhưng rất nhanh kịp phản ứng.

Trước đây không lâu cha hắn vì cho vị này Tiêu sư đệ làm ra 【 Thiên Tinh ngọc tửy 】, chuyên môn cùng

nàng nương đại sảo một khung.

Hiện tại xem ra, Tiêu Phóng thành công đột phá?

“Tiêu sư đệ, người muốn coi chừng, bọn hán bên kia
chờng ba vị siêu phẩm!”

Tổng Thục Mai sốt ruột mở miệng.

“Biết.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, xoay người lại, nhìn về
phía Trần Vân Sơn, Phá Quân Tinh Quân cùng vị kia
ngư nhân.

Trước mắt mảng lớn thi thể bổ nhào.

Một cỗ gay mũi khí tức từ những thi thể này bên trong
tản ra, làm cho người buồn nôn.

Chỉ gặp đại bộ phận thi thể đều thất khiếu chảy máu,
một số nhỏ thì là miệng nuốt bọt mép, thân thể run rẩy.

Mấy trăm vị kẻ đuổi giết, trong khoảnh khắc đã toàn bộ
ngã xuống đất.

“Tiểu tử, người đến cùng là ai?”

Trần Vân Sơn mở miệng gầm thét, trên người kịch độc
để hán khó chịu, chân khí tại xa xa không ngừng mà vận
chuyển.

“Hải Sa viện, Tiêu Phóng!”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, nhìn về phía đám
người, đạo, “Hôm nay đưa các vị lên đường!”

“Muốn chết!”

Vị kia siêu phẩm ngư nhân gầm thét một tiếng, rất là táo bạo, nhấc lên xiên thép, thân thể trong nháy mắt vọt tới, trực tiếp hướng về Dương Phóng hung hăng đánh tới.

Nhưng mà bóng đen lóe lên, Dương Phóng thân thể trong nháy mắt lướt đi.

Ầm ầm!

Thập tự quyền!

Ầm!

Một quyền ném ra, tinh chuẩn không sai, tại chỗ rơi vào vị kia siêu phẩm ngư nhân mi tâm chỗ, máu tươi bạo khởi, thi thể bay ngược, trực tiếp hung hăng nện ở nơi xa.

Chỉ một chiêu, một vị siêu phẩm sơ kỳ cao thủ, chết thảm bỏ mạng.

Dương Phóng thân thể lần nữa rơi xuống đất, nhìn về phía còn lại hai người.

“Hai vị nghĩ kỹ chết như thế nào sao?”

Trần Vân Sơn, Phá Quân Tinh Quân đồng tử co rụt lại, lộ ra vẻ kinh ngạc, đơn giản không thể tin được.

Gia hỏa này!

Làm sao có thể?

Hai người không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi, trực tiếp hướng về hai cái phương hướng khác nhau phóng đi.

Sưu!

Dương Phóng thân thể sớm đã lao nhanh ra, trong nháy mắt xuất hiện sau lưng Trần Vân Sơn, trên nắm tay lôi quang hiển hiện, lực lượng to lớn, hung hăng đập tới.

Trần Vân Sơn sắc mặt kinh hãi, liền cấp tốc trở lại ngăn cản.

Ầm!

Một quyền ném ra, trực tiếp để hấn cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm.

Đáng sợ Lôi Điện chi lực đem hấn thân thể đều cho điện khét lẹt ra, tiếp lấy hai tay đứt đoạn, lồng ngực lõm, thân thể hung hăng bay ngược, nện ở nơi xa.

Mà cơ hồ tại hấn một quyền oanh sát Trần Vân Sơn sát na, một phương hướng khác, ngay tại chạy trốn Phá Quân Tinh Quân cũng bỗng nhiên phát ra tiếng kêu thảm, thể nội Vạn Thương độc, Nhiên Huyết độc đồng thời phát tác, cả người một chút ngã nhào xuống đất, lăn lộn đầy đất, thân thể như là đốt cháy.

Tổng Thục Mai, Phương Viện Viện bọn người tất cả đều lộ ra kinh ngạc.

Khó có thể tin nhìn về phía trước mắt Dương Phóng.

Vị sư đệ này

Tựa hồ có chút mãnh!

...

Chương 194 : Tà mẫu chuyển sinh!

Dương Phóng không coi ai ra gì, cúi xuống thân thể, lần lượt trên mặt đất trên thi thể tìm tòi.

Bất quá khi mặt mọi người không cách nào sử dụng Càn Khôn Giới chỉ, cho nên hắn chỉ có thể cời một người trường sam, gãy điệt thành bao khóa, đem từng cái vơ vét tới túi tiền ném vào trong bao.

Mấy phút sau.

Bao khóa bị trang căng phồng một mảnh, bị Dương Phóng cẩn thận buộc lên, vác tại sau lưng.

“Tổng sư tỷ, người thật giống như thụ thương, đem cái này ăn đi!”

Dương Phóng từ trong ngực lấy ra ba cây màu đen thảo dược ném về phía Tống Thục Mai.

Tống Thục Mai cuối cùng từ ngốc trệ bên trong kịp phản ứng, tiếp nhận thảo dược về sau, trong lòng giật mình , đạo, “Tử lăng cỏ? Người tại sao có thể có thứ này?”

“Trước đó cơ duyên xảo hợp đến, chữa thương phương diện rất là độc đáo, người vẫn là mau chóng ăn vào đi!”

Dương Phóng nói.

“Tốt, đa tạ Tiêu sư đệ!”

Tống Thục Mai gật đầu, đem ba cây tử lăng cỏ lập tức cùng bên người mấy cái thương thể nghiêm trọng người điếm.

Cái khác thương thể hơi nhẹ, cũng nhao nhao xếp bằng
ngồi dưới đất, bắt đầu thừa cơ khôi phục thương thể.

Trái tim của mỗi người đều che kín chấn kinh.

Hải Sa viện bên trong, lúc nào xuất hiện dạng này một vị
cao thủ?

Giấu thật là đủ sâu.

Tại mọi người chữa thương thời điểm, Dương Phóng
nhú mày, nhìn về phía đám người.

Một lát sau, lần nữa thu hồi ánh mắt.

Qua đi tới một nén nhang tả hữu.

Tổng Thục Mai, Phương Viện Viện bọn người mới lần
lượt đứng dậy, thương thể trên người đạt được rất lớn
làm dịu.

“Đại sư huynh Nghiêm Khoan đâu?”

Dương Phóng đột nhiên hỏi.

“Nghiêm Khoan? Không muốn xách hấn!”

Tổng Thục Mai sắc mặt tức giận, cắn răng nói, “Cái này
tham sống sợ chết tiểu nhân, tại xem thời cơ không
đúng trước tiên liền bỏ qua chúng ta, một mình chạy
trốn!”

“Chạy trốn?”

Dương Phóng tự nói.

Bất quá cũng không đủ là lạ!

Từ ngày đầu tiên lên, đối phương cho hắn có thể an bài cái chủng loại kia công việc, liền có thể nhìn ra người này bản tính.

“Tổng sư tử, đi nhanh đi, truy binh khả năng lập tức tới ngay!”

Dương Phóng mở miệng.

“Chờ một chút Tiêu sư đệ, cha ta, cha ta còn tại chỗ sâu.”

Tổng Thục Mai con mắt đỏ lên, run giọng nói.

Dương Phóng trong nháy mắt trầm mặc, không nói một lời.

Bầu không khí lập tức trở nên có chút kiềm chế.

Tất cả mọi người sắc mặt trắng bệch, không dám nói chuyện.

Một lát sau.

Dương Phóng nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở , đạo, “Đợi chút nữa ta sẽ nghĩ biện pháp trà trộn vào đi xem một chút, nếu có cơ hội, tự nhiên tốt nhất, nếu là không có cơ hội, Tổng sư tử cũng không cần trách ta!”

Tổng Thục Mai lúc này liên tục gạt đầu, nước mắt lăn xuống.

Dương Phóng lúc này dẫn đầu đám người, hướng về trước đó lúc đến một đầu an toàn con đường lao đi.

Bên người đám người nhao nhao theo sau lưng.

Đoạn đường này xông ra, bọn hấn lần nữa lộ ra khó tả giết mình.

Bởi vì thường cách một đoạn khoảng cách, bọn hấn liền có thể nhìn thấy từng cỗ ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức thành viên thi thể, có thất khiểu chảy máu, có miệng sùi bọt mép, chính như trước đó chết thảm người đồng dạng.

Những này cũng tất cả đều là Tiêu Phóng xử lý?

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng lần nữa dừng lại, bàn tay chỉ hướng phía trước một đầu tĩnh mạch rừng , đạo, “Các người xuôi theo này rừng rậm tiến lên, có thể đi ra Lạc Nhật chi sâm, nhớ kỹ không muốn đi đường thủy, đường thủy có ngư nhân mai phục!”

“Tiêu sư đệ, người người phải cẩn thận, nếu là tìm không thấy cha ta, người người nhớ kỹ về sớm một chút, tuyệt đối không nên xảy ra chuyện!”

Tống Thục Mai con mắt lần nữa đỏ lên.

“Tiêu sư đệ, nhất định không muốn liều mạng!”

Phương Viện Viện cũng mở miệng nói ra.

“Ừm.”

Dương Phóng yên lặng gật đầu.

Tống Thục Mai dụi dụi mắt nước mắt, cắn răng một cái, cùng đám người cùng nhau hướng về nơi xa cuồng cướp.

Thẳng đến bọn hấn triệt để đi xa, Dương Phóng mới giải

khai bao khóa, trực tiếp thu nhập chiếc nhẫn.

Sau đó lật bàn tay một cái.

Thanh Long Long hội trưởng mặt nạ da người xuất hiện trên mặt của hắn, nhẹ nhàng lướt quanh.

“Ta lúc đầu chỉ muốn tự vệ, chưa hề nghĩ tới chủ động trêu chọc người khác, đáng tiếc đáng tiếc “

Hắn lấy xuống trên mặt mặt nạ da người, đem Thanh Long hội trưởng mặt nạ lần nữa đeo lên, bàn chân đạp mạnh, tiếp tục hướng về màu đen chỗ rừng sâu phóng đi.

Lờ mờ rừng.

Nhìn một cái vô tận.

Phía trước hai đạo nhân ảnh máu me khắp người, đang bay nhanh chạy trốn, sắc mặt tái xanh, chân khí mãnh liệt, từng đợt bức tường âm thanh phá vỡ thanh âm không ngừng từ bên cạnh bọn họ vang lên, tốc độ tất cả đều nhanh đến mơ hồ.

Chính là trước đây không lâu Tống Kim Luân cùng Trần Bưu.

Chỗ bắt đồng chính là!

Giờ phút này, Tống Kim Luân sau lưng thành linh cũng hôn mê bất tỉnh Đông Phương Bạch.

Bọn hắn nhiều lần trần trọc, vẫn tìm được đối phương.

Cùng bọn hắn cùng nhau tìm đi qua còn có Hồ Cứ viện viện chủ Ngô kinh thiên.

Vì cho bọn hấn tranh thủ thời gian, Ngô kinh thiên đoạt lấy Đông Phương Bạch trong tay Thánh khí, trực tiếp lấy một địch hai, ngăn cản Hiên Viên Thành cùng kim giáp ngư nhân truy sát.

Bất quá!

Hiên Viên Thành cùng kim giáp ngư nhân mặc dù bị cướp ở, nhưng Phá Quân viện chủ lại như cũ còn tại truy kích.

“Lôi Tiêu lão nhi, ngươi thật muốn đuổi tận giết tuyệt sao?”

Trần Bưu phát ra gầm thét, hướng về sau truyền âm.

Một đường điên cuồng đuổi theo Phá Quân viện chủ, thanh âm băng lãnh, xa xa truyền đến , đạo, “Hai vị, ta lúc đầu chỉ giết Đông Phương Bạch liền có thể, là các ngươi nhất định phải chủ động lại gần, đã dạng này, thì nên trách không được Lôi mỗ!”

“Hỗn trướng!”

Trần Bưu gầm thét.

Nếu không phải lúc trước hấn bản thân bị trọng thương, giờ phút này sao lại chạy trốn?

Sắc mặt hấn xanh xám, cắn răng mở miệng, “Tổng Kim Luân, Đông Phương Bạch liền giao cho ngươi, Lôi Tiêu lão nhi muốn giết ta, liền nhìn hấn có bản lãnh hay không!”

Sưu!

Ầm ầm!

Hắn bỗng nhiên trở lại, chân khí trong cơ thể bộc phát, cường đề chiến lược, trực tiếp hướng về đuổi theo Phá Quân viện chủ hung hăng vọt tới, dù là chỉ còn lại có cụt một tay, y nguyên bộc phát ra vô cùng kinh khủng lực lượng.

Sau lưng lập tức truyền đến từng đợt oanh minh, kinh thiên động địa.

Tổng Kim Luân không nói một lời, không có chút nào dừng lại, cũng bất tỉnh nhân sự Đông Phương Bạch, y nguyên một đường cuồng xông.

Đảo mắt không biết xông ra bao nhiêu dặm.

Đúng lúc này!

Tổng Kim Luân đột nhiên ngừng đầu lên, đồng tử đột nhiên co lại, toàn thân chân khí mãnh liệt, toàn bộ bàn tay trực tiếp trở nên kim hoàng một mảnh, một chưởng hướng về trước mắt hung hăng đánh ra.

Trước mắt một người mặc áo bào đen, làn da tái nhợt, khí tức gần như yêu dị thanh niên nhảy xuống, ánh mắt lạnh lẽo, trực tiếp một bàn tay cùng Tổng Kim Luân va vào nhau.

Vừa mới tiếp xúc sát na, Tổng Kim Luân chính là thần sắc đột biến.

Chân khí trong cơ thể hắn lại không bị khống chế trong nháy mắt tuôn ra, hướng về đối phương thể nội phóng đi, như là gặp cái gì đáng sợ chi vật thôn phệ.

Ầm!

Một tiếng vang trầm, Tổng Kim Luân cùng Đông Phương Bạch thân thể tất cả đều cấp tốc bay ngược ra.

Tổng Kim Luân một cái xoay người, vũng vàng rơi vào nơi xa, sắc mặt âm trầm, nhìn hướng tay của mình chững.

Vừa mới hỗn loạn khí tức, lần nữa cấp tốc bình tĩnh lại, sau đó ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía thanh niên.

Thanh niên kia một chững đối với hắn va chạm về sau, cũng trực tiếp một cái lật ngược, hai chân rơi xuống đất, vô tình đấm mặc con người hướng về hắn bên này lạnh lùng nhìn tới.

“Không hổ là Hải Sa viện chủ, bắt quá, người trốn không thoát!”

Thanh niên ngữ khí băng lãnh.

Tổng Kim Luân trong lòng cấp tốc phát chìm.

Là hắn!

Cái kia xé toang Trần Bưu một cánh tay tồn tại.

“Người không phải người?”

Tổng Kim Luân híp mắt lại.

Thanh niên trên mặt toét ra tiểu dung , đạo, “Không, ta hiện tại là người!”

Xoát xoát xoát!

Sau lưng hắn, kinh phong vang lên.

Một vị lại một vị Tà Đạo tổ chức cao thủ cấp tốc giáng lâm, một mực vây quanh ở bốn phía.

“Trên người người có tà mấu khí tức, người rốt cuộc là thứ gì?”

Tống Kim Luân nhìn chăm chăm đối phương, trầm giọng nói.

“Đều nói, ta hiện tại là người.”

Thanh niên lộ ra nụ cười quỷ dị, gắt gao chăm chăm cái này Tống Kim Luân, đạo, “Người cũng đừng để cho ta thất vọng, đều nói bảy đại viện chủ mỗi cái đều là cửa thứ ba, để cho ta nhìn xem, thực lực của người so với Trần Bưu như thế nào?”

Sưu!

Thân thể của hắn trong nháy mắt xông ra, trực tiếp hướng về Tống Kim Luân đánh tới.

Tống Kim Luân không dám buông xuống Đông Phương Bạch, ráng chống đỡ tổn thương thân thể, cấp tốc phóng tới tôn này chuyển sinh tà mấu.

Phanh phanh phanh phanh!

Từng đợt giao thủ thanh âm nhanh chóng vang lên, toàn bộ khu vực hỗn loạn tưng bừng.

Mãnh liệt giao thủ dư ba đem rất nhiều cự thạch, đại thụ toàn bộ phá hủy.

Bất quá nói cho cùng Tống Kim Luân thương thế trên người vẫn là quá nặng đi, cả thân cơ hồ không có một chỗ hoàn chỉnh địa phương, rướm máu ngực xuất hiện mấy cái chường ấn, cơ hồ chấn vỡ hẳn tất cả xương sườn, một thân chiến lực sớm đã giảm bớt đi nhiều.

Trong nháy mắt, hai người giao thủ không biết bao nhiêu

lần.

Oanh!

Lại là một đạo trầm đục, Tống Kim Luân thân thể lần nữa hung hăng bay ngược, nện ở nơi xa, liên đới lấy phía sau hấn Đông Phương Bạch cũng trực tiếp nện ở mặt đất, không nhúc nhích.

“Khụ khụ khụ “

Tống Kim Luân phun máu phè phè, áo choàng phát ra, sắc mặt âm trầm, lần nữa từ dưới đất xoay người mà lên.

Hấn hiện tại biết trước đó Trần Bưu vì sao nói đối phương có chút tà môn.

Giao thủ hơn mười chiêu, tất cả chân khí đánh tới, đều sẽ bị đối phương tự động hấp thu.

Liên như là miễn dịch hết thủy tổn thương!

Nhưng hấn biết, đối phương không có khả năng miễn dịch toàn bộ, cuối cùng, hay là hấn hiện tại thương thế quá nặng đi, không cách nào phát huy toàn bộ thực lực.

Trước đó Trần Bưu, thế nhưng là trọng thương qua đối phương!

“Ngươi là tà mẫu!”

Tống Kim Luân ngữ khí âm lãnh, rốt cục cảm thấy được đối phương nội tình.

“Ừm?”

Quỷ dị thanh niên con mắt lóe lên, nhếch miệng cười

nói, “Coi như thông minh, bắt quá, vẫn là phải chết!”

Sưu!

Oanh!

Hắn một chưởng vỗ trên người Tống Kim Luân, dù là Tống Kim Luân trước tiên nâng cánh tay đón đỡ, y nguyên hung hăng bay ngược, tiếp lấy còn chưa kịp phản ứng, quỷ dị thanh niên đã liên tục mấy chưởng đánh ra.

Ầm ầm ầm ầm!

Máu tươi phiêu tán rơi rụng, thanh âm ngọt ngào.

Tống Kim Luân thân thể trực tiếp như đạn pháo, hung hăng nện ở nơi xa.

Lạch cạch!

Quỷ dị thanh niên lần nữa rơi xuống đất, lộ ra tiểu dung, nói: “Có thể kết thúc!”

Hắn hướng về phía trước nhanh chân đi ra, chuẩn bị triệt để kết quả Tống Kim Luân, nhưng bỗng nhiên thần sắc lạnh lẽo, đột nhiên trở lại:

“Ai? Cút ra đây!”

Soạt!

Một đạo bóng người màu xanh từ trong rừng nhảy lên mà ra, khí tức cường hoành, trực tiếp rơi vào không xa, màu đen rối tung, vai rộng lớn.

“Là ta, Tàn Thiên Liệt!”

Dương Phóng ngữ khí bình thản.

Ánh mắt nhìn về phía quý dị thanh niên lúc, lại nhin không được trong lòng kinh nghi.

Tà mẫu?

Lúc nào tà mẫu có thể hóa hình rồi?

“Thanh Long hội trưởng?”

Quý dị thanh niên nghiêng đầu, đánh giá đến Dương Phóng, lãnh đạm nói, ” các người không phải đi dạ tập Thần Võ tông sao? Làm sao lại xuất hiện ở đây?”

“Ta tối hôm qua đã hỏa thiêu Thần Võ tông, hôm nay chuyên môn đến xem tình huống!”

Dương Phóng đáp lại, đi về phía trước.

“Thì ra là thế.”

Quý dị thanh niên vỡ ra sâm bạch tiểu dung , đạo, “Nơi này chiến đấu đã kết thúc, không cần đến người!”

Hắn xoay người lại, lần nữa hướng về Tống Kim Luân đi đến, chuẩn bị giải quyết triệt để vị này cửa thứ ba viện chủ.

Dương Phóng lẳng lẳng cùng qua.

Ngay tại quý dị thanh niên chuẩn bị động thủ sát na!

Bỗng nhiên!

Ầm ầm!

Lôi quang xen lẫn, sóng cả mãnh liệt, nương theo lấy

kinh khủng hỏa diễm một chường trực tiếp bị Dương Phóng hung hăng đập vào quỹ dị thanh niên hậu tâm, chấn động đến không khí đều trong nháy mắt bành trướng, rung động âm âm.

Nhưng ở võ xuống sát na, Dương Phóng nheo mắt, trực tiếp cảm giác thể nội lực lượng như là không bị khống chế, điên cuồng hướng đối phương thể nội dũng mãnh lao tới.

Giống như bị hấp thu cùng hóa giải.

Nhưng lôi điện dù sao cũng là hết thủy Tà Linh khắc tinh!

Đối phương vừa mới hấp thu hết Dương Phóng không ít lực lượng, liền bỗng nhiên kêu thảm, toàn thân trên dưới xuy xuy rung động, toát ra khói xanh, thân thể trực tiếp hướng về phía trước hung hăng bay nhào ra ngoài, phịch một tiếng, nện ở nơi xa.

“Người muốn chết!”

Quỹ dị thanh niên bèn nhón rống to, đột nhiên xoay người, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Đột nhiên xuất hiện một màn, để Tống Kim Luân cũng biến sắc, sau đó quyết định thật nhanh, lần nữa xông ra, cầm lên Đông Phương Bạch trực tiếp hướng về nơi xa hỏa tốc cuồng xông.

Dương Phóng ở trong tối tính toán đối phương một chường về sau, trong lòng giật mình, đồng dạng không có chờ lâu, trực tiếp hướng về một phương hướng khác nhanh chóng hướng về đi.

“Các người đuổi theo Tống Kim Luân!”

Quý dị thanh niên bén nhọn gầm thét, thân thể lại hoá
tốc hướng về Dương Phóng đuổi theo, đơn giản giận
điên lên.

Nhưng càng nhiều vẫn là đối lôi điện chán ghét!

Làm tà mẫu chuyển sinh, trời sinh đối với loại khí tức
này dị thường bài xích!

...

Chương 195 : Chấn nhiếp tà mẫu!

U ám rừng rậm.

Từng mảnh từng mảnh lá rụng rì rào rung động, lung tung bay múa.

Hai đạo nhân ảnh một trước một sau hướng về nơi xa cấp tốc cuồng xông, tất cả đều nhanh đến cực hạn.

Dương Phóng cũng toàn vẹn không nghĩ tới cái này tà mẫu quái dị như vậy.

Không chỉ có hóa thành hình người, thể mà còn có thể trực tiếp hấp thu người khác công kích?

Khó trách Tống Kim Luân đều không thể làm gì được đối phương.

Hắn không nói một lời, chỉ lo dẫn tà mẫu một đường cuồng xông, bỗng nhiên ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, lật bàn tay một cái, tối tăm rậm rạp dữ tợn long trào xuất hiện lần nữa tại hắn lòng bàn tay, tràn ngập một tia vô hình sát khí.

Sau lưng đuổi tới tà mẫu, sắc mặt phẫn nộ, thanh âm bén nhọn, quát lên, “Người không phải Thanh Long hội chủ, người đến cùng là ai? Lăn tới đây cho ta!”

Soạt!

Hắn một thân âm khí bộc phát, đáng sợ dị thường, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng chộp tới, âm trầm lực lượng giống như là Quỷ Môn quan mở ra, cảm hướng Dương Phóng phần gáy.

Dương Phóng quyết định thật nhanh, cơ hồ trong khoảnh khắc long trảo nhập thể, trên thân bộc phát ra một cỗ khó nói lên lời kinh khủng sát khí, đột nhiên trở lại, một móng vuốt hướng về tà mẫu thân thể hung hăng quét tới.

Như là cái gì kinh khủng ác thú bỗng nhiên phục sinh.

Không chỉ có như thế, tại hữu chưởng của hấn long trảo bên trong, càng là nổi lên một đoàn dày đặc chói mắt kinh khủng lôi điện, lớp lớp rung động, tràn ngập một cỗ vô hình thiên uy, tựa hồ chấn nhiếp hết thảy yêu quỷ tà ma.

Kia tà mẫu biến sắc, trong nháy mắt cảm thấy không đúng.

Oanh!

Một tiếng nổ vang, đất rung núi chuyển.

Lực lượng kinh khủng trực tiếp chấn động bốn phía, liên miên liên miên cây rừng bẻ gãy ra.

Vô cùng quỷ dị một màn xuất hiện.

Dương Phóng một trảo này cùng tà mẫu va vào nhau, tà mẫu lần nữa hấp thu hấn không ít lôi điện chân khí, nhưng tương tự Dương Phóng long trảo cũng trực tiếp từ đối phương nơi đó hấp thu đại lượng sinh mệnh bản nguyên.

Hai người hú lên quái dị, đồng thời bay ngược mà ra, vừa chạm vào tức lui.

Nhất là tà mẫu, càng là sắc mặt trắng bệch, khó có thể tin.

Phải biết Lôi Điện chi lực vốn là khắc tinh của hắc, cho dù hắc cố gắng hấp thu, cũng không có khả năng hấp thu nhiều ít, đối mặt Lôi Điện chi lực, hắc một thân thực lực chỉ có thể phát huy ra bảy tám phần tả hữu.

Nhưng còn không phải để hắc giết mình.

Chân chính để hắc giết mình là, Dương Phóng lại có thể hấp thu bản nguyên sinh mệnh của hắc?

Tà mẫu đồng tử kinh nghi, nhìn mình cấp tốc khô quắt đi xuống tay phải, sau đó hai con u thâm con mắt đột nhiên nhìn về phía Dương Phóng tay phải nơi đó, bỗng nhiên biến sắc.

“Huyền Âm long thảo! Người đạt được Huyền Âm long thảo!”

“Đoán đúng!”

Dương Phóng rơi vào nơi xa, trên mặt gạt ra tiểu dung, nhẹ nhàng đứng đưa nhói nhói cánh tay phải.

Cho dù có Huyền Âm long thảo, cộng thêm Lôi Điện chi lực, hắc y nguyên không có ở đối phương lòng bàn tay chiếm được chỗ tốt gì.

Cái này sau khi biến hóa tà mẫu, đáng sợ đến tà dị.

Vừa mới một sát na, chấn động đến cánh tay kinh mạch đều nhanh đã nứt ra.

“Người rút cuộc là ai?”

Tà mẫu lần nữa quát chói tai.

“Ta, Thanh Long hội chủ!”

Dương Phóng đáp lại.

“Đánh rắm!”

Tà mẫu lạnh giọng quát, “Không quản người là ai, hôm nay người cũng đừng nghĩ rời đi nơi đây, chỉ bằng vào Huyền Âm long trảo không làm gì được ta!”

“Ừm?”

Dương Phóng mí mắt vẩy một cái, trong nháy mắt cảm thấy không đúng.

Chỉ gặp con kia tà mẫu đột nhiên lộ ra dày đặc âm hiểm cười, đột nhiên nhếch môi, khuếch tán đến sau tai cây, tiếp lấy hai tay che yết hầu, trên mặt nổi gân xanh, phát ra gầm thét, trực tiếp từ trong miệng của hắn phun ra một thanh màu đỏ sậm đoản đao ra, âm trầm, che kín vô số màu đen dịch nhờn, tràn ngập một cỗ nồng đậm yêu dị khí tức.

“Hắc hắc.”

Tà mẫu phun ra cái này miệng màu đỏ sậm đoản đao về sau, trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra đáng sợ tiểu dung, nguyên bản khô quắt tay phải đem chuôi này màu đỏ sậm đoản đao trực tiếp nắm ở trong tay.

“Nguyên bản không muốn động dùng cái này, người đã đạt được Huyền Âm long trảo, vậy coi như không trách ta!”

“Đây là cái gì?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

“Người chết, cũng không nên hỏi nhiều như vậy!”

Tà mẫu ngữ khí sâm nhiên.

Sưu!

Ầm ầm!

thân thể lóe lên, nhanh đến cực hạn, so với vừa mới tựa hồ còn kinh khủng hơn, trực tiếp phát ra nặng nề sóng âm thanh âm.

Một cỗ âm trầm tà dị khí tức trong nháy mắt hướng về Dương Phóng thân thể bao phủ mà đến, như là nộ hải cuồng đào.

Thật giống như có một cái vô hình cự trảo trong nháy mắt nắm Dương Phóng cái cổ, để hắn khó mà động đậy, toàn thân trên dưới tất cả lông tơ toàn bộ dựng thẳng lên.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Dương Phóng đột nhiên bạo hồng, âm phát lôi đình.

“Rống!”

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, thần uy cuộn cuộn.

Vô cùng đột ngột, trong lúc đó chấn động bốn phía.

A!

Ngay tại cấp tốc cuồng xông mà đến tà mẫu, bỗng nhiên phát ra tiếng kêu thảm, trên thân xuy xuy rung động, toát ra khói xanh, hai tay trực tiếp gắt gao che lỗ tai, toàn bộ thân hình đều tựa hồ xụi lơ.

Nguyên bản một thân trên dưới khí thể cực kỳ đáng sợ trong nháy mắt sụp đổ tiêu tán.

Sưu!

Dương Phóng bắt được cơ hội, cơ hồ chợt lóe lên, kinh khủng long trào mang theo nồng đậm sát khí, trực tiếp hướng về tà mẫu mặt hung hăng quét tới, oanh một tiếng, lực lượng to lớn, dị thường đáng sợ, đánh thứ năm quan đều tựa hồ phát sinh vận vẹo, xuy xuy bốc khói, thân thể trên không trung bay ngược.

Lôi âm, đối với cửa thứ hai cao thủ, mặc dù đã hiệu quả rất nhỏ.

Nhưng ở đối phó Tà Linh phương diện, nhưng vẫn không có để Dương Phóng thất vọng qua mấy may.

Không quản là Tà Linh, vẫn là tà mẫu, đối mặt lôi âm, đều như là tao ngộ đáng sợ khắc tinh, một thân lực lượng trong khoảnh khắc hết thảy tán loạn.

Như là chuột gặp mèo!

Dương Phóng một kích trúng đích, thân thể trực tiếp nhanh chóng cuồng xông mà ra, tiếp tục hướng về kia chỉ tà mẫu trên thân đánh tung mà đi.

Con kia tà mẫu lần nữa kịp phản ứng, hét lên một tiếng, toàn thân trên dưới bộc phát ra kinh khủng âm trầm sát khí, tay cầm màu đỏ đoản đao, trực tiếp dùng sức hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng vạch tới

“Cút!”

Lại là một đạo kinh khủng lôi âm.

A!

Bén nhọn tiếng vang lên, xoẹt xoẹt bốc khói.

Tà mẫu lần nữa dùng sức che hai lỗ tai.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Thanh âm ngọt ngào, Dương Phóng điên cuồng xuất thủ oanh kích, toàn thân trên dưới lôi quang chói mắt, tràn ngập đáng sợ thiên uy khí tức, hướng về tà mẫu trên thân không ngừng đập tới.

Cứ như vậy!

Dương Phóng một bên miệng uống lôi âm, một bên vung đầu nắm đấm, thiên băng địa liệt, oanh minh không dứt.

Như là cừu tiêu Lôi Thần giận mà phát uy, muốn chém giết thế gian hết thảy yêu quỷ Tà Thần.

Cái này tà mẫu bản đến có vô số tà dị thủ đoạn, mỗi một loại tà dị thủ đoạn đều sẽ để cho người ta cảm thấy đau đầu, nhưng cũng tiếc gặp Dương Phóng lôi âm, một thân trên dưới tất cả thủ đoạn căn bản không có cơ hội thi triển.

Hai tay của hắn che lỗ tai, chỉ có thể không ngừng kêu thê lương thảm thiết, bị động thừa nhận đến từ Dương Phóng điên cuồng bạo chùy.

Trong lúc đó thân thể của hắn như cũ tại tự động hấp thu Dương Phóng Lôi Điện chi lực, nhưng mỗi một đạo Lôi Điện chi lực hút vào đều để thân thể của hắn lần nữa xoẹt xoẹt bốc khói, trong miệng tiếng kêu càng thêm chói tai.

Đến cuối cùng hắn đã căn bản không dám hấp thu, chỉ

có thể che lấy hai lỗ tai , mặc cho Dương Phóng không ngừng loạn chùy.

Nhược chỉ là như thế thì cũng thôi đi!

Mấu chốt là Dương Phóng long chảo, mỗi một lần chùy ra đều từ trên người hắn mang đi đại lượng sinh mệnh bản nguyên.

Dù hắn là tà mấu, giờ phút này cũng hoàn toàn không chịu nổi.

“Cửu Linh Tà Dao!”

Cái này tà mấu phát ra bén nhọn kêu to, bị động tiếp nhận tổn thương đồng thời, trong tay màu đỏ đoản đao đột nhiên hóa thành kinh khủng huyết quang, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc chặt nghiêng đi qua, như đồng hóa vì một đạo kinh khủng tư máu đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng giật mình, lần nữa phát ra bạo hồng.

“Rống!”

Ầm ầm!

Kinh khủng lôi âm chấn động đến chiếc kia Tà Dao cũng hơi run rẩy, huyết quang sáng tối chập chờn.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, thân thể lóe lên, tay phải long chảo trực tiếp hướng về kia miệng Tà Dao dùng sức một chảo.

Keng!

Tiếng kim loại chói tai âm từ trong tay hắn truyền ra.

Đáng sợ dư lực dọc theo long trảo trên đường đi đi, hướng về cánh tay của hắn dũng mãnh lao tới, trực tiếp chấn động đến cánh tay hắn quần áo, rầm rầm trong nháy mắt nổ tung, lôi quang hiển hiện, cấp tốc thấp tiêu Tà Dao dư lực, rút cục đem Tà Dao vững vàng nắm trong tay.

Dương Phóng trong mắt hàn quang lóe lên, bắt lấy Tà Dao, trở tay hướng về cái này tà mẫu thân thể dùng sức một bổ.

Tà mẫu y nguyên còn tại ngậy ngô bên trong.

Bỗng nhiên cảm thấy được nguy cơ đột kích, vội vàng theo bản năng đưa tay đón đỡ.

Phốc phốc!

Màu đen huyết thủy dâng trào, văng tứ phía.

Tà mẫu trong miệng lần nữa phát ra thê lương tiếng kêu, trên thân xoẹt xoẹt bốc khói, trực tiếp bay ngược mà ra, hung hăng đập vào nơi xa.

Hắn một đầu cánh tay phải lại bị Dương Phóng sinh sinh chém xuống tới.

Không chỉ có như thế!

Toàn thân trên dưới càng là khô quắt dọa người.

Đã không còn có trước đó mấy may hình tượng.

“Người!”

Con kia tà mẫu ở phía xa gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng, lộ ra oán độc, âm trầm kêu to, “Ta sẽ

không bỏ qua người, ta sẽ còn trở lại, ta nhất định sẽ trở về!”

Sưu!

Hắn lại xoay người rời đi, một khắc cũng không nhiều đợi, trực tiếp hướng về nơi xa rừng rậm bỏ chạy.

Dương Phóng vừa nhìn thấy tà mấu đào thoát, cuồng thờ mạnh, cũng không có tiếp tục đuổi theo, mà là trực tiếp hướng về một phương hướng khác cuồng vọt tới.

Chính là Tống Kim Luân nơi đó!

Trước đó xuất hiện thời điểm, hắn liền đã lợi dụng Túy Hồn hương trên người Tống Kim Luân làm tiêu ký.

Giờ phút này chỉ cần làm theo y chang, tự nhiên có thể tìm tới đối phương.

Bất quá!

Thời khắc này Dương Phóng cũng là có chút không dễ chịu.

Trước đó hắn mặc dù điên cuồng bạo chùy tà mấu, nhưng đối phương thân thể cũng hấp thu đại lượng chân khí, dẫn đến hắn kinh mạch đều tại ẩn ẩn nhói nhói.

Nhưng cũng may hắn cũng hấp thu đối phương bản nguyên, đối phương bản nguyên bị long thảo tiêu hóa về sau, lần nữa biến thành chân khí, phản hồi cho hắn!

Vừa ra một lần, lại trực tiếp cân bằng.

Xoát!

Dương Phóng thu Tà Đạo cùng long trảo, không lo được xem xét, một đường hướng về Tống Kim Luân bên kia cuồn xông.

Ngay tiếp theo trên mặt mặt nạ da người, cũng lần nữa đổi thành Tiêu Phóng.

Tại trọn vẹn xông ra hơn nửa canh giờ sau.

Hắn mới rút cục lần nữa gặp được Tống Kim Luân.

Tống Kim Luân thương thế trên người không thể nghi ngờ càng thêm nghiêm trọng.

Máu me khắp người, lồng ngực rách tung toé, thịt nát cùng xương vỡ khắp nơi đều là.

Nguyên bản hắn chính là cửa thứ ba cao thủ, nhưng giờ phút này đối mặt mấy vị cửa thứ nhất, lại cũng khó mà cầm xuống.

Phanh phanh phanh!

Trong rừng thanh âm ngọt ngào, giao thủ ba động không ngừng vang lên, Tống Kim Luân nhiều lần đều bị oanh bay ngược mà ra, cuồn phún huyết thủy.

Keng!

Trường kiếm ra khỏi vỏ thanh âm truyền ra, nương theo lấy nhỏ bé lôi điện, Dương Phóng mới vừa xuất hiện, liền trực tiếp toàn lực xuất thủ, thân thể lóe lên, xuất hiện tại một vị Tà Đạo tổ chức cao thủ sau lưng.

“Người nào?”

Phốc phốc!

Huyết thủy phiêu tán rơi rụng.

Đối phương căn bản không có kịp phản ứng, liền bị Dương Phóng trong nháy mắt bêu đầu.

Mấy vị khác Tà Đạo tổ chức cao thủ, cùng nhau biến sắc, đột nhiên quay đầu.

“Ai?”

Dương Phóng huy động trường kiếm, thân pháp thi triển, mờ mịt mông lung, như là lệ quỷ, để cho người ta khó mà bắt giữ, nhanh chóng hướng về hướng những cao thủ kia.

Những cao thủ kia trong lòng giật mình, vội vàng cấp tốc đón lấy Dương Phóng.

Phốc phốc phốc phốc!

Tại Dương Phóng kiếm pháp cùng thân pháp phía dưới, những cao thủ này từng cái nhanh chóng trúng kiếm, không chịu nổi một kích.

Một bên Tống Kim Luân, miệng lớn thở hổn hển, sắc mặt tái nhợt dọa người, thân thể lắc lư, ánh mắt giật mình nhìn về phía trước mắt người xuất thủ.

“Tiêu Phóng!”

Lại là hắn!

Bỗng nhiên, Tống Kim Luân đồng tử co rụt lại, cảm thấy không đúng.

Dương Phóng trên trường kiếm, thành linh lượn lờ lấy từng tia từng tia tử sắc lôi điện.

Cái này cùng lúc trước người sao mà tương tự!

Chẳng lẽ

Phanh phanh phanh!

Trong nháy mắt, một đám Tà Đạo tổ chức cao thủ toàn bộ bị Dương Phóng giải quyết.

“Sư tôn, người thế nào?”

Tiên Phóng thu hồi trường kiếm, cất bước đi tới.

“Tiên Phóng, người làm sao lại tới?”

Tổng Kim Luân thở hổn hển, gian nan hỏi.

“Ta sau khi đột phá, vừa vận đẩu tới phụ cận, cảm thấy được không đúng, lúc này mới tới xem một chút.”

Dương Phóng đáp lại.

“Thì ra là thế!”

Tổng Kim Luân con mắt chớp động, đạo, “Bất quá người có thể đến thật sự là quá tốt!”

“Sư tôn, nơi này không phải là nơi nói chuyện, đi mau!”

Dương Phóng nói.

“Tốt, bất quá người trước tiên đem Đông Phương Tông chủ mang theo!”

Tổng Kim Luân nói.

Dương Phóng lúc này quay đầu, nhìn về phía cách đó không xa Đông Phương Bạch, cấp tốc lướt đi, đem

Đông Phương Bạch thân thể trực tiếp nắm lên.

Vừa mới tới tay, hấn liền nhướng mày.

Đông Phương Bạch.

Không cứu nổi!

“Đi!”

Dương Phóng một tay mang theo Đông Phương Bạch, một cái tay khác đỡ dậy Tống Kim Luân, nhanh chóng hướng nơi xa lao đi.

Hấn cũng không một vị cuồng xông, mà là tại xông ra không lâu sau đó, trực tiếp tìm sơn động, nhanh chóng chui vào.

“Sư tôn, ta trước vì người chữa thương!”

Dương Phóng mở miệng.

“Không, trước cứu Đông Phương Tông chủ!”

Tống Kim Luân thở dốc nói.

“Tông chủ không được!”

Dương Phóng thanh âm nặng nề.

Tống Kim Luân thân thể chấn động, không nói một lời, sau đó nhìn về phía trên mặt đất không nhúc nhích Đông Phương Bạch, sắc mặt cấp tốc biến ảo.

Đông Phương Bạch!

Chết rồi?

“Khụ khụ khụ “

Hắn lần nữa kịch liệt ho khan, vết thương trên người toàn bộ tại rướm máu.

Dương Phóng thân thể lóe lên, xuất hiện tại Tổng Kim Luân bên người, cấp tốc vì hắn phong huyết cầm máu, sau đó lấy ra mấy khóa đen sì đan dược cho Tổng Kim Luân nuốt xuống, sau đó trực tiếp vận chuyển chân khí, hướng về Tổng Kim Luân phía sau lưng góp đi vào.

Tổng Kim Luân thương thế đồng dạng dị thường đáng sợ.

Cả nửa người không có một khối hoàn hảo địa phương, tất cả đều là nát xương thịt nhão, thậm chí có thể nhìn thấy bên trong nội tạng cùng cột sống, nhưng cũng may trọng yếu tạng khí cũng không vỡ vụn, bằng không cũng là khó thoát khỏi cái chết.

Nhưng sau này coi như chữa khỏi Tổng Kim Luân, Tổng Kim Luân cảnh giới cũng sẽ giảm lớn.

Không có khả năng quay trở lại lần nữa đỉnh phong!

Lần này Thần Võ tông tổn thất nặng nề, gần như diệt môn.

“Tiêu Phóng, không muốn chữa thương cho ta, ta còn chưa chết, trước bảo tồn chân khí, để phòng có biến!”

Tổng Kim Luân mở miệng nói.

Dương Phóng sắc mặt trầm xuống, trực tiếp thu hồi chân khí.

“Tiêu Phóng!”

Tổng Kim Luân mở miệng lần nữa, ngẩng đầu lên , đạo, “Vừa mới giả mạo Thanh Long hội trưởng chính là người a?”

Dương Phóng trực tiếp quay đầu, ánh mắt nhìn về phía Tổng Kim Luân.

Tổng Kim Luân lẳng lặng nhìn về phía hắn, ánh mắt nheo lại , đạo, “Người đến cùng là thân phận gì? Hắn là sớm đã đột phá siêu phẩm đi? Người là cố ý lẩn vào Thần Võ tông?”

Trước đó Dương Phóng vì cứu hắn, liên tục giải quyết nhiều vị siêu phẩm, cái này đã để hắn nhìn ra manh mối.

Vừa đột phá siêu phẩm sơ kỳ, tuyệt không có loại thực lực này!

Đối phương tuyệt đối là nhiều năm siêu phẩm.

“Không phải!”

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu , đạo, “Ta gia nhập Thần Võ tông đúng là thực tình địa, về phần ta trước đó là ai, có trọng yếu không? Không quản ta trước đó là ai, ta hiện tại cũng là Hải Sa viện đệ tử, không phải sao?”

Tổng Kim Luân lần nữa trầm mặc xuống dưới, trong lòng mãnh liệt.

Một lát sau, khẽ nhả khẩu khí.

“Hi vọng ta thật không có nhìn lầm người!”

Ánh mắt của hắn phức tạp, nhìn về phía Dương Phóng.

Hải Sa viện môn hạ thế mà ẩn giấu đi một người như

vậy, thật sự là ngoài dự liệu!

Mà lại!

Hắn vừa mới ám toán tà mẫu, thế mà còn có thể từ tà mẫu lòng bàn tay an toàn chạy ra?

Rừng chỗ sâu.

Tà mẫu một thân khô quắt, cánh tay gãy mất một cái, sắc mặt ác độc, nghiêng răng nghiêng lợi, đã cùng một đám Tà Đạo tổ chức cao thủ hội họp cùng một chỗ.

Giờ phút này.

Đang có số lớn tín đồ bị bọn hắn lấy bí pháp khống chế, đưa đến vị này tà mẫu phụ cận, cung cấp hắn hấp thu.

Bọn này Tà Đạo tổ chức cao thủ từng cái che kín kinh hải, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía tà mẫu.

Người nào thế mà đem tà mẫu bị thương thành dạng này?

Cho dù là trước đó Cự Kinh viện chủ Trần Bưu cũng không có làm được điểm ấy!

Đây quả thực không thể tưởng tượng!

“Tà mẫu đại nhân, cái này. Đây rốt cuộc là người nào làm?”

Một vị Tà Đạo tổ chức thành viên kinh hải nói.

“Ngậm miệng!”

Tà mẫu oán giận quay đầu, phẫn nộ quát, “Việc này ai hỏi ai chết!”

Vị kia Tà Đạo tổ chức thành viên đánh cái lạnh thiên, không dám tiếp tục hỏi nhiều.

Tà mẫu oán độc lần nữa quay đầu hấp thu lên tín đồ huyết dịch.

Liên tục hút khô hơn mười người sau.

Hắn nguyên bản khô quắt làn da đã lần nữa nâng lên, trở nên cùng trước đó, âm trầm trắng bệch.

Nhưng là gãy mất cánh tay phải, lại vô luận như thế nào đều lại khó mọc ra.

Tà mẫu chuyển sinh về sau, mặc dù sẽ thu hoạch được một chút năng lực, nhưng tương ứng cũng sẽ mất đi một chút năng lực.

Không có chuyển sinh trước đó, hắn chỉ là một pho tượng, chỉ có thể bị động hấp thu tín ngưỡng, trở thành một cái phục sinh người khác vật chứa, tại loại này trạng thái dưới, nó cơ hồ bất tử bất diệt!

Nhưng chuyển sinh về sau, hắn liền đã mất đi phục sinh người khác cùng bất tử bất diệt năng lực!

Duy nhất còn giữ lại chính là thương thế năng lực chữa trị!

Nhưng loại thương thế này chữa trị cũng là cực kỳ có hạn.

Tỉ như tay chân cụt, là vô luận như thế nào đều chữa trị không được, đoạn mất liền vĩnh viễn đoạn mất.

Mà lại!

Một khi hấn bị người giết chết, vậy cũng là vĩnh viễn chết rồi.

Đây cũng là chuyển sinh sau đại giới.

“Đi, đi tìm Đông Phương Bạch!”

Tà mẫu ngũ khí âm trầm, làn nữa xông ra, hướng về nơi xa cuồng cướp.

...

Chương 196 : Hấp thu!

Sau hai canh giờ.

Rừng bên trong.

Dương Phóng cũng Đông Phương Bạch thi thể, cùng sư tôn Tống Kim Luân cùng nhau hướng về nơi xa cuồn xông.

Hai canh giờ chữa thương, Tống Kim Luân thương thể mặc dù không có triệt để khôi phục, nhưng cũng may cũng có hành động chi lực.

Tối thiểu đi đường phương diện là không có vấn đề.

Giờ phút này.

Tại Dương Phóng dẫn đầu dưới, bọn hắn một đường hướng về một đầu tĩnh mạch tiểu đạo phóng đi.

Tại vừa mới vọt tới một nửa.

Bên phải bỗng nhiên truyền đến hỗn loạn tiếng bước chân.

Tống Kim Luân ngưng mắt nhìn lại , đạo, “Là bọn hắn, Thanh Thành viện đệ tử!”

“Ừm?”

Dương Phóng nhướng mày.

Tống Kim Luân nhanh chóng hướng về kia bên trong lướt tới.

Dương Phóng lúc này theo sau lưng.

Một đám hốt hoảng chạy trốn Thanh Thành viện đệ tử rất nhanh biến sắc, vội vàng dùng thân thân thể.

“Ai?”

“Tổng viện chủ!”

“Tổng viện chủ là người, nhưng từng thấy đến chúng ta Thanh Thành viện chủ!”

Một đám đệ tử vội vàng kích động mở miệng.

Tổng Kim Luân khẽ đảo mà ra, hai chân rơi xuống đất, sắc mặt âm trầm, nhìn chăm chú lên bọn này tổn thất nặng nề Thanh Thành viện đệ tử, âm thanh lạnh lùng nói, “Các người sư tôn chạy trốn, Thần Võ tông từ hôm nay trở đi chỉ còn trên danh nghĩa, các người dự định đi con đường nào?”

“Sư tôn chạy trốn?”

“Làm sao lại như vậy?”

Một đám Thanh Thành viện đệ tử sắc mặt trắng bệch.

Dương Phóng cũng không nghĩ tới Thanh Thành viện viện chủ thế mà chạy trốn.

Thanh Thành viện chủ Lưu Hồng Kinh, chính là trước đây không lâu mình giết chết Lưu Huyền Cảm cha!

Đường đường một viện chi chủ, lại không đánh mà chạy, làm cho người không biết nên khóc hay cười.

“Tổng viện chủ, chúng ta. Chúng ta nguyện ý cùng ngài

đi!”

“Cầu Tống viện chủ thu lưu!”

Không ít người vội vàng mở miệng.

“Tiêu Phóng, người ý tứ đâu?”

Tống Kim Luân quay đầu nhìn về phía Dương Phóng.

“Sư tôn nguyện ý, vậy liền mang theo đi.”

Dương Phóng cười khẽ.

Mặc dù trong lòng bài xích những người này, bất quá thời khắc thế này cũng không tốt bác Tống Kim Luân mặt mũi.

Tống Kim Luân lúc này gạt đầu , đạo, “Các người đều đi theo đi!”

Hai người lần nữa khởi hành.

Một đám Thanh Thành viện đệ tử vội vàng cấp tốc cùng hướng sau lưng, không ít người kinh nghi hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Vị sư huynh này là ai?

Tống viện chủ lại trưng cầu ý kiến của hần?

Mà lại phía sau hần lại vẫn cống tống chủ Đông Phương Bạch!

Nơi xa.

Tại Dương Phóng dẫn dắt phía dưới.

Bọn hắn một đường xông ra, xuyên ra không biết bao nhiêu dặm, rốt cục dần dần xông ra Lạc Nhật chi sâm phạm vi, phía trước truyền đến mảng lớn sáng ngời, chính vào đang lúc hoàng hôn, cùng Lạc Nhật chi sâm hắc ám đã hoàn toàn bất đồng.

Soạt! Soạt!

Mảng lớn lá rụng bay lên.

Rốt cục!

Một đám người đã triệt để xông ra Lạc Nhật chi sâm phạm vi, từng cái khí tức khí gấp rút, cuồng thổi mạnh.

Nơi xa.

Một đầu rộng lớn dòng sông, sóng cả mãnh liệt, nhìn một cái vô tận.

Nổi bật trời chiều quang mang.

Trời nước một màu, cảnh sắc hùng vĩ.

“Không thể đi đường thủy, có ngư nhân phục kích, đi đường bộ!”

Dương Phóng ngưng âm thanh, lần nữa hướng về nơi xa lao đi.

Tổng Kim Luân cưỡng đề khí tức, lập tức theo sát ở phía sau.

Bên người đám người cũng nhao nhao cắn răng cuồng đuổi.

Lần nữa liên tục chạy mấy canh giờ sau.

Bọn hắn đã rời xa Lạc Nhật chi sâm không biết bao nhiêu dặm.

Rốt cục!

Tại tiền phương của bọn hắn xuất hiện một chỗ tổn hại sơn trang.

Dương Phóng trực tiếp dẫn người xông vào sơn trang.

“Sự tôn, các người nghỉ ngơi trước, ta đi xem một chút có gì ăn hay không?”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt!”

Tống Kim Luân sắc mặt trắng bệch, gật đầu đáp lại, thương thế trên người lần nữa bắt đầu rướm máu.

Những người khác cũng tất cả đều chẳng tốt đẹp gì.

Giờ phút này tất cả đều tại cuồng thổi mạnh, mệt đến ngất ngư, bắt đầu xếp bằng ngồi dưới đất, khôi phục công lực.

Dương Phóng trực tiếp biến mất nơi đây, hướng về bốn phía rừng rậm tìm kiếm.

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng khiêng hai đầu lợn rừng, lần nữa từ đằng xa lướt đến, thân thể nhảy lên, đã rơi vào sơn trang nội bộ, đem hai đầu lợn rừng thi thể nhét vào trên mặt đất.

“Mấy người các người, đem lợn rừng xử lý!”

Dương Phóng theo ngón tay hướng mấy vị Thanh

Thành viện đệ tử.

“Vâng, sư huynh!”

Mấy vị kia Thanh Thành viện đệ tử căn bản không dám do dự, liền vội vàng đứng lên, nhanh chóng lao tới.

Không bao lâu, đồng lửa dấy lên.

Bị chia cắt sau lộn rừng, đã bị gác ở trên đồng lửa, bắt đầu thiêu đốt.

Từng đợt khói nhẹ toát ra, lộn rừng trên thân xuy xuy rung động, bắt đầu hướng xuống nhỏ dần, dẫn tới không ít người thềm chảy nước miếng.

Từ khi tiến vào Lạc Nhật chi sâm, luân phiên chiến đấu, bọn hắn thực sự đói quá sức.

“Sư tôn!”

Dương Phóng tiện tay đem một khối nưong xong đùi heo rừng giao cho Tống Kim Luân.

Tống Kim Luân nhẹ nhàng gạt đầu, tiếp nhận đùi heo rừng.

Những người khác cũng bắt đầu nhao nhao cầm lấy, miệng lớn thổi, hé miệng dùng sức gặm ăn.

Loại này lộn rừng chất thịt cũng không có tốt bao nhiêu.

Ngậm ở miệng, có một loại khó tả tanh thịt, mà lại chất thịt rất cứng, còn kém rất rất xa heo nhà.

Bất quá giờ phút này đám người nơi nào còn có bất luận cái gì bất bẻ.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhướng mày, đột nhiên đứng dậy, hướng về nơi xa nhìn lại.

“Thế nào?”

Tổng Kim Luân hỏi.

“Có truy binh, tốc độ không chậm! !”

Dương Phóng thanh âm nặng nề , đạo, “Các người đi trước, ta lưu lại nhìn xem!”

Phong chi rung động có thể rõ ràng nghe được xa xa âm thanh xé gió, đang lấy cực kỳ đáng sợ tốc độ đang đến gần.

Mỗi giây tối thiểu mấy chục mét.

Tuyệt đối là cao thủ!

“Vậy người làm sao?”

Tổng Kim Luân hỏi.

“Yên tâm, ta tự có thủ đoạn thoát khốn!”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, người cần phải coi chừng, nhược thực sự không địch lại, ngàn vạn không thể liều mạng!”

Tổng Kim Luân sắc mặt biến đổi.

Hắn biết mình hiện tại tình trạng, coi như lưu lại, cũng khẳng định là vướng víu.

Dưới mắt chỉ có thể dựa vào mình vị này thần bí ” đệ tử
“.

Hắn tiến lên cầm lên Đông Phương Bạch thân thể, chào
hỏi đám người, quát, “Đi!”

Một đám Thanh Thành viện đệ tử vội vàng nhanh chóng
cùng hướng Tống Kim Luân, trong lòng càng thêm giật
mình, quay đầu nhìn về phía Dương Phóng.

Vị này Tiêu sư huynh quả nhiên là Hải Sa viện tuyệt tàng
đại cao thủ!

Thế mà ngay cả hắc sư tôn đều muốn dựa vào hắn!

Xoát xoát xoát!

Đám người nhanh chóng rời đi, biến mất ở phía xa.

Tại Tống Kim Luân bọn người vừa đi, Dương Phóng
chính là đậy mắt phát chìm, mắt thấy nơi xa phương
hướng âm thanh truyền tới, một lát sau, sau đó vung
lên.

Phần phật!

Kim loại va chạm thanh thúy thanh âm vang lên.

Hoàn chỉnh Thiết Ma chiến giáp trực tiếp nổi lên, rơi âm
âm trên mặt đất.

Dương Phóng mặt không biểu tình, lúc này nắm lên
chiến giáp, cấp tốc mặc trên người, đồng thời lật bàn tay
một cái, màu đen long trảo lần nữa nổi lên.

Nơi xa.

Tiếng gió rít gào, bóng người chớp động.

Tà mẫu sắc mặt che lấp, làn da trắng nõn, tại lấy một loại tốc độ cực nhanh hướng về phía trước đuổi theo, khóe miệng lộ ra từng tia từng tia âm trầm cười lạnh.

Đông Phương Bạch dímh hấn âm linh máu còn muốn chạy?

Không quản chạy đến đâu bên trong, loại khí tức này đều có thể bị mình cảm giác.

Cái này giống như là một cái tiêu ký, vô luận là ở đâu, chính mình cũng có thể truy tung đến hấn.

Rất nhanh.

Tôn này tà mẫu trong mắt lấp lóe băng lãnh quang trạch, chú ý tới phía trước tổn hại sơn trang, thân thể đột nhiên vọt tới trước, nhảy lên lật một cái, trực tiếp rơi vào sơn trang bên trong, oanh một tiếng, trên thân khí tức âm sâm bắt đầu cấp tốc bộc phát, như là Quỷ Môn quan mở ra, cuộn cuộn bành trướng, phóng lên tận trời.

Loại này âm khí cực kỳ nồng đậm!

Trong lúc nhất thời, bốn phương tám hướng không biết bao nhiêu chim tước kinh hoàng chạy trốn, bốn phía bay múa.

Một phương khác hướng.

Ngay tại dẫn người cấp tốc vọt tới trước Tống Kim Luân, bỗng nhiên biến sắc, cảm ứng được sau lưng khí tức, làn nữa quay đầu.

“Tà mẫu!”

Hấn ghen ngào mở miệng.

Trước đó tôn này tà mẫu lại đuổi tới rồi?

“Cái gì?”

Một đám Thanh Thành viện đệ tử nhao nhao sắc mặt kinh hãi.

“Tổng viện chủ, chẳng lẽ Tà Đạo tổ chức chủ tế đến đây?”

Một người hỏi.

“Không!”

Tổng Kim Luân diện mục nặng nề , đạo, “Không phải chủ tế, Tà Đạo tổ chức bên trong có một tôn tà mẫu chuyển sinh làm người, dị thường đáng sợ, đã ở vào cửa thứ hai cảnh giới, trước đây không lâu ngay cả ta cũng không phải là đối thủ của hắn, khẳng định là hắn đến rồi!”

“Tà mẫu chuyển sinh làm người?”

“Làm sao có thể?”

“Kia Tiêu sư huynh nơi đó.”

Một đám Thanh Thành viện đệ tử quá sợ hãi.

Tổng Kim Luân trong lòng lẩn lộn, trầm giọng nói, “Tiếp tục đi, Tiêu Phóng hắn là có thủ đoạn có thể thoát khỏi đối phương!”

Trước đó Tiêu Phóng liền từng từ đối phương lòng bàn tay đào tẩu!

Hiện tại lần nữa gặp được đối phương, cũng không về

phần xảy ra chuyện.

Tổn hại trong sơn trang.

Tôn này tà mẩu sắc mặt trắng bệch, khóe miệng lộ ra âm trầm tiểu dung, sau khi rơi xuống đất, một đôi lục sắc ánh mắt hướng về trong sân bốn phía quét tới, quần áo trên người liệt đầy, nhất là cánh tay phải không tay áo càng là theo gió đong đưa.

Đương chú ý tới đầy đất đồng lửa vết tích về sau, tà mẩu âm trầm cười quái dị, đạo, “Chạy? Chạy sao?”

“Ừm?”

Bỗng nhiên, sắc mặt hắn biến đổi, bỗng nhiên nhìn về phía trước đại điện, nghiêm nghị quát, “Cút ra đây!”

Thân thể liền muốn đột nhiên xông ra.

Nhưng đột nhiên, tôn này tà mẩu lại lần nữa dừng lại, hai chân cắm ở mặt đất, nhấc lên mảng lớn bùn đất, ánh mắt kinh nghi bất định, nhìn về phía trước, tựa hồ cảm nhận được cái gì dị thường đáng sợ khí tức.

Chỉ gặp lờ mờ âm trầm đại điện bên trong.

Tiếng bước chân nặng nề chậm rãi vang lên.

Một tôn đen nhánh dữ tợn, dị thường bóng người cao lớn, từ trong đại điện chậm rãi đi ra.

Trên thân giáp trụ sâm nhiên, che kín gai ngược.

Nguyệt quang tung xuống, một thân trên dưới tất cả đều lóe ra dày đặc ô quang.

Càng quỷ dị chính là hấn tay phải.

Dữ tợn yêu dị, mọc đầy lân giáp, như là thú thảo.

Tôn này tà mẫu đồng tử co rụt lại, gắt gao nhìn chăm chăm đối phương tay phải khu vực, sau đó một đôi nhìn về phía Dương Phóng hai mắt, sắc mặt kinh sợ, khàn giọng gầm thét: “Là người!”

Ở chỗ này lại gặp cái kia để hẳn thống hận dị thường, hận không thể xé thành mảnh nhỏ ghê tởm nhân loại!

Chỗ bất đồng chính là!

Giờ phút này trên người của đối phương lại mặc lên một thân màu đen chiến giáp.

“Tà mẫu huynh đệ, chúng ta thật đúng là có duyên.”

Dương Phóng nhếch miệng cười nói, “Thế mà nhanh như vậy lại gặp được!”

Một đôi ánh mắt tại Ngân Nguyệt làm nổi bật dưới, càng kinh người, tựa hồ có thể trực thấu lòng người.

Trước đây không lâu, hẳn cũng không mặc vào Thiết Ma chiến giáp, chỉ dựa vào lời âm cùng long thảo liền có thể đánh lui đối phương.

Bây giờ hẳn mặc vào chiến giáp, ở vào trạng thái đỉnh cao nhất, ngược lại muốn xem xem, cái gọi là tà mẫu lại là cái gì thực lực!

“Người muốn chết!”

Tôn này tà mẫu gầm thét, đạo, “Ta Cửu Linh Tà Dao đâu? Trả lại cho ta!”

“Có bản lĩnh, tới lấy!”

Dương Phóng khoe miệng cười lạnh.

Bàn chân đạp mạnh, cứng cỏi gạch đá trong nháy mắt vỡ vụn.

Thân thể của hắn trực tiếp hóa thành một đạo kinh khủng bóng đen, cấp tốc phóng tới tà mẫu, luận tốc độ cùng khí thế lại so trước đó còn kinh khủng hơn một mảng lớn!

Gấp năm lần chiến lược!

Soạt!

Một móng vuốt hướng về kia tôn tà mẫu hung hăng cuồng quật tới, cực đại dữ tợn, như là ác long ra áp, mang theo ngạt trời khí tức hung sát.

Tôn này tà mẫu trước đó ném qua Dương Phóng thiết thòi lớn, sợ lần nữa tao ngộ Dương Phóng lôi âm ảnh hưởng, căn bản không có bất luận cái gì va chạm dự định, cơ hồ tại Dương Phóng vừa mới vọt tới, liền trực tiếp hướng về sau cuồng xạ, ý đồ rời đi nơi đây.

Nhưng Dương Phóng lôi âm sớm đã bỗng nhiên mà phát.

“Rống!”

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, thanh âm oanh minh, toàn bộ sơn trang đều tựa hồ tại rất nhỏ run run.

Tôn này tà mẫu phát ra tiếng kêu thảm, xoẹt xoẹt bốc khói, lần nữa dùng sức che lỗ tai, cơ hồ tại đối phương bị lôi âm ảnh hưởng sát na, Dương Phóng kinh khủng

long trảo mang theo cuồn cuộn lôi điện, tại gấp năm lần chiến lực phía dưới, trực tiếp một chưởng đánh tung tại tôn này tà mẫu thân thể bên trên.

Ầm!

Thanh âm to lớn.

Tường viện nổ tung.

Tôn này tà mẫu thân thể trực tiếp hung hăng bay ngược mà ra, trên dưới quanh người bị nồng đậm lôi điện bao khóa, đụng nát tường viện, lập tức bay ngược xa mấy chục thước, hung hăng nện ở ngoài viện trên một cây đại thụ, đem toàn bộ đại thụ đều đụng đến vỡ nát.

Sau lưng.

Một đường vừa mới theo đuôi mà đến một đám Tà Đạo tổ chức cao thủ, nhao nhao thốt nhiên biến sắc, đơn giản không dám tin.

“Tà mẫu đại nhân!”

“Làm sao có thể?”

Bọn hấn trong miệng kinh hô, vội vàng lao nhanh ra, hướng về kia tôn tà mẫu đánh tới, ý đồ đem hấn đỡ dậy.

Nhưng Dương Phóng thân thể như là tia chớp màu đen, sớm đã trong nháy mắt từ sơn trang bên trong bắn nhanh ra như điện, hoàn toàn thấy không rõ lắm, chỉ có thể nghe được kinh khủng bức tường âm thanh bị phá ra thanh âm.

Một đám cửu phẩm, thập phẩm cao thủ nhao nhao hãi nhiên quay đầu.

Dương Phóng không nhìn tất cả vây quá khứ tất cả Tà Đạo tổ chức cao thủ, sắt thép ma thân trực tiếp cuồng mãnh đưng qua, như là kinh khủng cự thú.

Phanh phanh phanh phanh!

A!

Từng vị cứu phẩm, thập phẩm Tà Đạo tổ chức cao thủ bị Dương Phóng nhao nhao đưng trúng, cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, xương cốt cấp tốc vỡ nát, hướng về bốn phương tám hướng bay tứ tung mà đi.

Không ít nhục thân yếu, trực tiếp chia năm xẻ bảy.

Ngay tại tôn này tà mẫu xoay người mà lên, quay người chạy trốn sát na, Dương Phóng lại là một đạo kinh khủng lôi rống phát ra.

“Rống!”

A!

Tà mẫu lại một lần phát ra tiếng kêu thảm, xoẹt xoẹt bốc khói, hai tay thống khổ che đầu lâu, đồng thời toàn thân trên dưới chui ra vô số cực đại bướu thịt, cấp tốc bảo vệ nhục thân, như là từng khối màu đen tằm chắn đồng dạng.

Oanh!

Dương Phóng lại là một móng vuốt đánh vào đối phương thân thể, đem trên người đối phương cực đại bướu thịt đều đánh nổ tung, máu đen bắn tung toé, hôi thối gay mũi, thân thể hung hăng hướng về sau bay ngược, đồng thời long trảo cũng lần nữa từ đối phương trên thân hấp thụ không ít lực lượng.

Đến mức trên người đối phương vừa mới hiện ra cực đại bước thịt, càng lại lần khô héo đi, biến thành một đồng chết da, nhìn dị thường xấu xí!

Bất quá!

Tà mẫu thân thể lần nữa từ đằng xa lật lên về sau, lại phát sinh biến hóa.

Chỉ gặp hấn sắc mặt rét lạnh, hai lỗ tai đổ máu, chẳng biết lúc nào càng đem hai lỗ tai của mình hái xuống, đồng thời sâm bạch ngón tay càng là đâm vào lỗ tai, ở bên trong quấy, triệt để phá hư mình hết thủy thính giác thần kinh.

Thanh âm hấn âm trầm, kinh khủng băng hàn, gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng.

“Ta muốn giết ngươi, ta nhất định phải giết ngươi!”

“Ồ?”

Dương Phóng ánh mắt hơi kinh ngạc, đạo, “Hủy đi hai lỗ tai? Cái này có thể ngăn trở lôi âm sao?”

“A!”

Tà mẫu trực tiếp nhanh chóng cuồng lao đến, một thân âm khí bộc phát, phát ra gào thét, như là điên rồi, liều lĩnh hướng về Dương Phóng đánh tới.

Dương Phóng đậy mắt trầm xuống, trực tiếp cuồng xông mà qua, bắt đầu cùng đối phương cấp tốc cứng rắn oanh.

Đối với công kích của đối phương, hoàn toàn không tránh không né.

Càng là không có lần nữa vận dụng lôi âm.

Lần này chỉ là thuần túy chiến giáp + long trảo!

Ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm to lớn, kinh khủng khó lường.

Lôi quang cùng âm khí không ngừng đan xen.

Toàn bộ mặt đất bị phá hư vô cùng thê thảm.

Hoàn toàn là quyền quyền đến thịt.

Chỗ bất đồng chính là, tà mẫu từ đầu đến cuối đều đang điên cuồng bị đánh, công kích của hắn rơi trên người Dương Phóng, lại hết thấy bị bộ này đến nhánh dữ tợn chiến giáp chỗ ngăn trở, căn bản là không có cách phá phòng.

Chiến đến lúc này, Dương Phóng lần nữa rống to một tiếng.

“Rống!”

A!

Tà mẫu lại một lần nữa thống khổ che lỗ tai, khô quát đi xuống bàn tay gắt gao che lỗ tai, toàn thân trên dưới xuy xuy rung động, cấp tốc bốc khói, thanh âm thê thảm.

Phốc phốc!

Dương Phóng năm ngón tay nhô ra, lôi điện bao khóa, sát khí mãnh liệt, bắt lại tà mẫu mặt, dày đặc đầu ngón tay đem nó hơn nửa cái đầu sọ đều chụp tại trong lòng bàn tay, như cùng ở tại xách ở cái gì như con rối, trên mặt gạt ra nhe răng cười.

“Xem ra người hủy đi hai lỗ tai, vẫn là ngăn không được
lôi âm a!”

Lôi âm là một loại linh hồn chấn nhiếp!

Coi như không có hai lỗ tai lại như thế nào?

Xuy xuy xuy!

Huyền Âm long trào lực lượng tại liên tục không ngừng
hấp thu tà mấu thể bên trong tinh khí, khiến cho trong
tay tà mấu làn da khô quắt càng nhanh, sắc mặt oán
độc, trong miệng kêu to, điên cuồng tại Dương Phóng
trong tay gãy dựa.

Chỉ bắt quá!

Tại Thiết Ma chiến giáp dạng này biến thái giáp trụ dưới,
hắn hết thầy gãy dựa đều lộ ra dị thường bất lực.

Giờ khắc này!

Dương Phóng đem hắn khắc chế gắt gao.

...

Chương 197 : Chấn kinh các phương, lần nữa trở về!

Dưới đêm trăng.

Hỗn loạn sơn trang bên ngoài.

Chính diễn ra kinh khủng dị thường một màn.

Một tôn thân thể cao lớn, đen nhánh giáp trụ, toàn thân che kín gai ngược kinh khủng bóng người, chính một tay mang theo một cái diện mục trắng bạch, âm khí trùng thiên bóng người, kia trắng bạch bóng người tại đối phương trong lòng bàn tay tựa hồ đã không có bất luận cái gì sức phản kháng, trong miệng đang không ngừng thê thảm kêu to.

Bốn phương tám hướng, những cái kia Tà Đạo tổ chức thành viên tất cả đều sợ hãi dị thường.

“Tà mẫu đại nhân!”

“Nhanh cứu tà mẫu đại nhân!”

Bọn hấn kinh hoảng kêu to, liều lĩnh hướng về Dương Phóng bên này vọt tới.

Dương Phóng diện mục âm lãnh, thân thể không nhúc nhích, đối với đám người công kích hoàn toàn nhìn cũng không nhìn.

Cho dù đứng ở nơi đó để bọn hấn đi đánh, bọn hấn cũng không đánh nổi Dương Phóng mấy may.

Ngay tại Dương Phóng năm ngón tay phát lực, chuẩn bị

triệt để bóp nát tà mẩu đầu lâu thời điểm.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng thốt nhiên biến sắc, vội vàng thu về bàn tay, như là bị rắn độc phệ tay, trong miệng lần nữa phát ra một đạo kinh thiên động địa rống to.

“Rống!”

Ầm ầm!

Kinh khủng lôi âm sôi trào mãnh liệt, chấn động bốn phía.

Vừa mới phóng tới đầu óc hắn khát máu ý chí lần nữa bị chấn động đến gần như tán loạn, nhưng vẫn là đang nhanh chóng xông ra, ý đồ ảnh hưởng đến hắn.

Dương Phóng liên tục rống to, một hơi thi triển ba lần lôi âm.

Rốt cục, kia cổ khát máu ý chí nhanh chóng lui bước, một lần nữa lùi về đến long chảo bên trong.

Ngay cả long chảo bên trong sát khí cũng cấp tốc tiêu tán.

Tựa hồ bên trong tồn tại tại run lẩy bẩy.

Dương Phóng thân thể lắc lư, sắc mặt trắng bệch, trong miệng miệng lớn thở hổn hển, hồng học rung động, như là từ Quỷ Môn quan đi một chuyến, lòng còn sợ hãi, mồ hôi lạnh cuồn cuộn.

Đáng chết long chảo!

Cái này quỷ đồ vật, phát tác toàn vẹn không có bất kỳ

cái gì dấu hiệu!

Hắn đã có thể rõ ràng cảm giác mình lồi âm sắp không trấn áp được nó.

Trước kia thời điểm, chỉ cần một lần lồi âm, kia cổ khát máu ý chí liền sẽ tự động lùi về.

Nhưng bây giờ, hắn trọn vẹn thi triển bốn lần!

Ý vị này trong thời gian ngắn, tuyệt không thể lần nữa vận dụng vận dụng này.

Nó khoảng cách thành tinh đã càng ngày càng gần!

“Tà mẫu huynh đệ, xem ra là không thể đem người hút khô, chỉ có thể để người chết tại dưới nắm tay!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, trực tiếp bức ra long trảo, chứa vào hộp, một lần nữa dán lên giấy niêm phong, sau đó từng bước một hướng về thân thể khô quắt, lâm vào trong thống khổ tà mẫu đi đến.

Nó vốn là bị người cao cao cung phụng thánh vật, bởi vì sung làm vô số năm phục sinh vật chứa mà cảm thấy buồn tẻ, lúc này mới không tiếc vận dụng lớn đại giới, chuyển sinh trưởng thành.

Lúc đầu, nó có thể càng thêm tượng người!

Chỉ là!

Tại chuyển sinh thời điểm, nó bởi vì e ngại tử vong, e ngại hủy diệt, lúc này mới tận lực bảo lưu lại thân là tà mẫu lúc một chút thần thông, tỉ như thương thể khôi phục, tỉ như tự động hấp thu lực lượng, lại tỉ như thể nội âm nguyên.

Chuyển sinh về sau, những này thần thông, âm nguyên xác thực cho nó mang đến to lớn tiện lợi.

Không chỉ có để nó tuổi còn trẻ liền đạt tới cửa thứ hai, càng là dựa vào thương thể khôi phục, tự động hấp thu lực lượng hai hạng thần thông, tại lấy thương đối thương dưới, có thể trực tiếp chiến bại cửa thứ ba cao thủ.

Đây hết thầy lúc đầu có thể xưng hoàn mỹ!

Kết quả lại vụn vụn không nghĩ tới!

Trên đời này lại có lời âm tồn tại.

Loại này lời âm Tiên Thiên khắc chế hết thầy Tà Linh.

Nó tận lực giữ lại âm nguyên, giữ lại tà mẫu thần thông, giờ khắc này, tại lời âm khắc chế dưới, tất cả đều trở thành gánh nặng của nó.

Nếu không có những vật này, nó mới chính thức là người, cửa thứ hai nhân loại chỉ cần tận lực đề phòng, là có thể ngăn trở lời âm!

Nhưng có những vật này, nó chính là Tà Linh.

Tà Linh lại thế nào đề phòng, cũng không phòng được lời âm!

“Kết thúc! Để cho ta nhìn xem, người là có hay không có thể phục sinh!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, một quyền nện xuống.

Oanh!!!

Lời điện cùng hỏa diễm xen lẫn, lực lượng kinh khủng

hướng về tứ phía bành trướng.

Toàn bộ mặt đất đều tựa hồ đột nhiên rung động, đá vụn rì rào rung động, quét sạch bát phương.

.

.

.

Giữa trưa.

Ánh mặt trời chiếu sáng, xua tan hết thủy.

Kinh lịch ba ngày phục kích, Lạc Nhật chi sâm bên trong động tĩnh cuối cùng kết thúc.

Sau trận này triệt để chấn động tứ phương.

Dẫn tới toàn bộ Bạch Trạch vực thế lực khác nhau nhao nhao hải nhiên.

Nguyên bản những cái kia nghe lệnh của Thần Võ tông thế lực, như là Liệt Diễm bang, Huyền Hải bang, Thiên Đạo liên minh, Thánh Võ đường chờ một chút, giờ phút này hoàn toàn đại loạn.

Một phương diện tại nghiêm phòng Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân xâm lấn, một phương diện khác cũng đang nhanh chóng phân chia địa bàn, vớt chỗ tốt.

Tất cả mọi người suy đoán ra Thần Võ tông hạ tràng.

Bọn hắn chỉ cầu trong khoảng thời gian ngắn có thể mau chóng lục soát chỗ tốt, tốt khác mưu sinh cơ.

Cùng lúc đó, Diệt Tà minh bên kia đồng dạng một mảnh

chấn động.

Bạn hẳn nhận được Đông Phương Bạch đã chết tin tức!

Cũng biết Tà Đạo tổ chức bên kia đồng dạng tổn thất nặng nề!

Đây đối với bạn hẳn mà nói, không thể nghi ngờ là một kiện tuyệt hảo tin tức.

Không có bất kỳ cái gì sự tình so cái này càng làm cho bạn hẳn phấn chấn.

Những ngày này Diệt Tà minh tại hai thế lực lớn phía sau màn, không ít giở trò.

Có thể nói!

Thần Võ tông cùng Tà Đạo tổ chức sống mái với nhau thời điểm, là thuộc bạn hẳn đạt được lợi ích lớn nhất.

Bạn hẳn ở sau lưng ẩn hiện, hai bên ăn sạch.

Phàm là có bất kỳ một phương lộ ra nhược điểm, bạn hẳn đều sẽ như chó săn, hung hăng cắn lên tiến đến, đoạt được chỗ tốt.

Ngắn ngủi mấy ngày, mỗi người đều hăng hái.

“Quá tốt rồi, Đông Phương Bạch đã chết, Thần Võ tông chỉ còn trên danh nghĩa!”

Một vị Diệt Tà minh cao thủ võ tay tán thưởng, hưng phấn dị thường.

“Thần Võ tông chỉ cần vừa diệt, Bạch Trạch vực tất loạn, mà lại căn cứ vừa mới tìm hiểu tin tức, Tà Đạo tổ chức bên trong cùng ngư nhân cũng tương tự không dễ chịu,

đều là tử thương thảm trọng, trong thời gian ngắn bọn hấn muốn nuốt mất Bạch Trạch vực là rất không có khả năng, đây chính là chúng ta cơ hội!”

Diệt Tà minh phân đà đà chủ Ngô Minh, nở nụ cười , đạo, “Chỉ cần chúng ta nắm chắc cơ hội này, cố động nhân tâm, đoàn kết các phương, liền nhất định có thể trong khoảng thời gian ngắn cấp tốc khuếch trương đội hình, lần này là ngao cò tranh nhau, chúng ta phải lợi!”

“Tốt một cái ngao cò tranh nhau, chúng ta phải lợi, ha ha ha “

Bên cạnh Lục trưởng lão cười to nói.

“Thật sự là không nghĩ tới lần này sẽ bị chúng ta nhất được như thế một cái tiện nghi!”

Shawn gia tộc Taylor Shawn, một mặt mỉm cười, người mặc áo bào đen, khí độ phi phàm.

“Ngô Đà chủ, các vị trưởng lão, lần này ta nguyện ý chủ động dẫn đội, tiến hành hành động!”

Shawn gia tộc Bleyer, tóc vàng mắt xanh, lộ ra mỉm cười.

“Yên tâm, lần này không vền vẹn có người dẫn đội, Diệt Tà minh sẽ tinh nhuệ tề xuất!”

Ngô Minh bàn tay vung lên, lộ ra mỉm cười.

Diệt Tà minh, rành nhất về trong lúc hỗn loạn, cố động nhân tâm.

Đây là tuyệt hảo thời cơ!

“Đúng rồi, Ngô Đà chủ, có quan hệ Thiên Thần tổ chức

sự tình, không biết có tin tức sao?”

Taylor Shawn mỉm cười hỏi.

Ngô Minh lập tức sầm mặt lại, lắc đầu nói, “Vẫn không có điều tra ra, ngoại trừ biết đối phương người mặc thiết giáp, cái khác hoàn toàn không biết, bất quá ta tin tưởng hẳn tiếp xuống khẳng định sẽ lộ ra đuôi cáo, Bạch Trạch vực lâm vào đại loạn, ta không tin tổ chức này sẽ không ra mặt kiếm bọn!”

“Không tệ, chỉ cần bọn hắn vẫn là người, liền nhất định rất cần tiền tài, lần này cơ hội tuyệt hảo, bọn hắn nhất định sẽ hành động!”

Bên cạnh thân Lục trưởng lão cũng lạnh giọng mở miệng.

Hàn Vô Ảnh chết tại đối phương lòng bàn tay, đây là không thể hóa giải cừu hận.

“Như thế liền tốt.”

Taylor Shawn mỉm cười , đạo, “Ta cũng chỉ là hỏi một chút mà thôi.”

Ở bên cạnh hẳn Bleyer, cũng là lộ ra tiểu dung, tràn đầy ý vị.

Bây giờ hẳn dựa vào Diệt Tà minh, cao thủ nhiều như mây, không tin tại cái này dị giới, ám sát không được chỉ còn mấy vị thành viên Thiên Thần tổ chức.

Tồn hại sơn trang.

Hỗn loạn tưng bừng.

Trên mặt đất khắp nơi đều là lôi điện cùng hỏa diễm đốt

cháy sau vết tích.

Đầy đất thi thể đang nằm, huyết tinh tràn ngập.

Tôn này tà mẫu thi thể, thì càng thê thảm hơn, trên nửa bên cạnh thân thể hãm xuống lòng đất, chỉ còn lại có nửa người dưới còn ở bên ngoài, hai chân hậu phương thì là lổm đổm lấm tẩm, tràn đầy vết máu.

Giờ phút này.

Hiên Viên Thành người mặc áo bào màu vàng, tóc đen rối tung, mặt mũi tràn đầy vẻ âm trầm, gắt gao nhìn chằm chằm trước mắt tà mẫu thi thể.

Bỗng nhiên, hắn nắm tay một trảo.

Oanh!

Vô hình hấp lực bộc phát, trong nháy mắt bao phủ lại tà mẫu thi thể.

Trực tiếp đem tôn này vụn vụn khô quắt tà mẫu thi thể từ lòng đất ôm đồm ra, vũng vàng rơi vào trong tay của hắn.

Chỉ là cầm ra tà mẫu thi thể, lại không phải hoàn chỉnh.

toàn bộ đầu lâu sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Tựa hồ là bị hung thủ trực tiếp hái đi.

Trừ cái đó ra.

Tà mẫu lòng ngực khu vực, càng là dị thường thảm liệt.

Tựa hồ tao ngộ qua cái gì hóa thi nước ăn mòn, đa số khu vực đều lộ ra bạch cốt âm u, hoàn toàn mơ hồ.

“Chủ tế đại nhân, có thể. Điều tra ra là ai làm sao?”

Một vị Tà Đạo tổ chức thành viên kinh hải nói.

Hiên Viên Thành sắc mặt âm trầm, không nói một lời.

Hung thủ thủ đoạn dị thường tàn khốc, giết người về sau, hái đầu, hóa thi, đơn giản một tia cơ hội cũng không cho tà mẫu lưu.

Thủ đoạn như vậy, hẳn vẫn là lần đầu nhìn thấy.

Đây là đem hết thầy chứng cứ đều hủy!

Bỗng nhiên!

Ánh mắt của hắn hướng về cháy bỏng mặt đất nhìn lại, ngữ khí băng lãnh, “Hung thủ hẳn là tinh thông lôi điện, hỏa diễm chi lực tuyệt học, ngoài ra, phải cùng Thần Võ tông có quan hệ, cho ta điều tra Thần Võ tông, nhìn xem ai tinh thông cái này hai môn tuyệt học!”

“Thần Võ tông?”

“Bọn hắn. Còn có cao thủ như vậy?”

Một đám thành viên giật mình.

Nguyên lai tưởng rằng ngoại trừ bảy đại viện chủ, những người khác đã không đáng để lo.

Thật không nghĩ đến

Tà mẫu chết thảm, chú định sẽ chấn động tổng bộ!

Đây là khó có thể tưởng tượng đại sự.

Lạ lẫm tiểu trấn.

Phòng ốc san sát.

Tổng Kim Luân bọn hắn tối hôm qua một đường trốn về, vừa lúc tại trong trấn gặp được Tổng Thục Mai, Phương Viện Viện bọn người, liền ở đây trực tiếp đặt chân, giờ phút này một đám người trốn ở một chỗ to lớn trong sân, tất cả đều đang cố gắng chữa thương.

Một chút thương thế hơi nhẹ thì là chia làm hai bộ phận.

Một bộ phận cẩn thận thủ hộ tại bốn phía, nghiêm phòng Tà Đạo tổ chức cùng người nhân truy kích.

Một bộ phận khác thì là thừa cơ ra ngoài tìm hiểu tin tức.

Ròng rã một ngày trôi qua.

Mắt thấy hoàng hôn đến lần nữa.

Những cái kia ra ngoài tìm hiểu tin tức đệ tử rốt cục trở về.

“Lớn tin tức!”

Trong đó một vị đệ tử mới vừa đến đến, liền nhện không được cuồng thờ mạnh, lớn tiếng gọi, lập tức dẫn tới trong sân cái khác ngay tại chữa thương đệ tử nhao nhao mở hai mắt ra, cùng nhau trông lại, liền đối lấy bên trong căn phòng Tổng Kim Luân cũng đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn ra phía ngoài.

“Cái gì lớn tin tức, Tiêu sư đệ đâu?”

“Đúng vậy a Tiêu sư đệ hạ lạc đâu?”

“Tiêu Phóng đâu?”

Tổng Thục Mai, Phương Viện Viện bọn người vọi vàng vọt tới, mở miệng hỏi thăm.

Vị kia đệt tử sắc mặt rung động, thờ dốt nói, “Không có dò thăm Tiêu sư huynh tin tức, bắt quá ta dò thăm Tà Đạo tổ chức tình huống, đêm qua đêm qua vị kia truy sát tới chuyển sinh tà mẫu, chết mất, hấn bị người diệt, mà lại Tà Đạo tổ chức bên trong cao thủ ngay tại bốn phía điều tra Thần Võ tông còn sót lại người, muốn tìm tới tinh thông lôi điện cùng hỏa diễm chân khí cao thủ!”

“Cái gì?”

“Chuyển sinh tà mẫu bị người diệt rồi?”

“Bọn hấn đang tìm tinh thông lôi điện cùng hỏa diễm chân khí cao thủ, đây là Tiêu sư huynh?”

Rất nhiều người kinh thanh mở miệng.

Tổng Thục Mai mấy người càng là chấn động trong lòng.

Chẳng lẽ là Tiêu Phóng tiêu diệt tôn này chuyển sinh tà mẫu?

Gian phòng bên trong.

Tổng Kim Luân cũng đột nhiên nắm chặt nắm đấm, sau đó lần nữa chậm rãi buông ra, nhẹ giọng ho khan, từ gian phòng đi ra, trên mặt không có chút huyết sắc nào, ánh mắt hướng về trong nội viện nhìn lại.

Mọi người thấy hấn đi ra, lập tức nhao nhao hành lễ.

“Tiêu Phóng đâu?”

Tổng Kim Luân hỏi thăm.

“Không biết, còn không có dò thăm.”

Vị kia đệ tử vội vàng đáp lại.

Tổng Kim Luân sắc mặt trầm mặc, mày nhăn lại.

“Cha, Tiêu Phóng. Hẳn là sẽ không xảy ra chuyện a “

Tổng Thục Mai đi lên an nguy, trên mặt có chút mất tự nhiên.

Tổng Kim Luân nhẹ giọng thở dài.

“Hi vọng đi!”

Ánh mắt của hắn thâm thúy, nhìn về phía nơi xa.

Thần Võ tông đem diệt thời khắc, lại xuất hiện dạng này một vị đệ tử.

Nơi xa.

Trong sơn động.

Dương Phóng nhìn xem mặt trời chiều ngã về tây, yên lặng ngồi xếp bằng , chờ đợi thời gian.

Từ khi tối hôm qua trở về, hắn liền cái nào đều không có đi, tìm được chỗ này ẩn nấp hang động, một mực tại lẳng lặng chờ đợi.

Bởi vì!

Tính toán thời gian.

Lại lập tức phải trở về.

Lần này trở về về sau, liền có thể biết Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã sống hay chết.

Mắt thấy nơi xa mặt trời lặn dần dần biến mất.

Dương Phóng vươn người đứng dậy, lúc này cấp tốc phong bế hàng động, đi vào chỗ sâu nhất khu vực.

Nồng đậm bóng tối bao trùm hết thảy.

Quen thuộc cực nóng cảm giác rất nhanh lần nữa từ cánh tay của hắn truyền đến.

Cúi đầu nhìn lại, tựa hồ có ánh sáng sáng sáng lên.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây!

58 giây!

...

Chương 198 : Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã tin tức!

Nam thị.

Trần Thi Nghiên toàn thân mồ hôi, miệng lớn thở hổn hển, đột nhiên từ giường đứng dậy, kinh tâm động phách, như là làm một cái rất dài ác mộng, bàn tay lung tung vươn hướng đầu giường, sờ rời giường đầu ly pha lê, đem bên trong coi như ấm nước sôi để nguội trực tiếp uống một hơi cạn sạch.

Sau khi uống xong, nàng lần nữa thở dốc một hơi, vội vàng nắm lên đầu giường điện thoại, cho Nhậm Quân gọi tới.

Đô! Đô!

“Uy, Thi Nghiên, là ta.”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc.

Trần Thi Nghiên con mắt đỏ lên, nghe được thanh âm quen thuộc về sau, lúc này che miệng, cố nén nước mắt, đạo, “Nhâm đội trưởng, người còn sống, người thật còn sống.”

“Đúng vậy a, ta còn sống.”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến Nhậm Quân cười khổ.

Lúc trước bọn hắn tại trên nửa đường tao ngộ quỷ dị lực quang tập kích, tùy hành thương đội tử thương thảm trọng, bọn hắn trực tiếp phân tán chạy trốn.

Ngay cả chính Nhậm Quân đều không nghĩ tới, hãn thế mà còn có thể sống sót.

Không chỉ có sống tiếp được, mà lại

Hãn hiện tại cũng đã không tại Bạch Trạch vực.

“Thi Nghiên, ta hiện tại lần nữa bị truyền tống, hôm đó phân tán chạy trốn về sau, ta cùng Trình đội trưởng rơi vào một cái trong lòng đất, vụn vụn không nghĩ tới trên mặt đất trong kho lần nữa phát hiện truyền tống trận, đón lấy, chúng ta lại bị truyền tống.”

Nhậm Quân thanh âm bất đắc dĩ.

“Các ngươi lần nữa bị truyền tống?”

Trần Thi Nghiên giật mình mở miệng, “Nhậm đội trưởng, kia các ngươi bị truyền tống đến địa phương nào?”

“Kinh Sư, Kinh Thiên vực!”

Nhậm Quân than nhỏ , đạo, “Bất quá, Kinh Thiên vực diện tích quá lớn, so Bạch Trạch vực còn lớn hơn gấp bội, ta tạm thời còn không có liên hệ với Kinh Sư bên kia người xuyên việt.”

“Cái gì? Các ngươi đến Kinh Thiên vực? Kia những người khác thì sao, những người khác đi nơi nào?”

Trần Thi Nghiên vội vàng hỏi thăm.

“Ta cũng không biết, ta vừa mới trở về, đang chuẩn bị lần lượt gọi điện thoại, trước hết thấy được điện thoại của ngươi.”

Nhậm Quân nói, “Đúng rồi, ngươi bên kia thế nào?”

Những người khác còn có bao nhiêu còn sống?”

“Không biết, ta tại dị giới cũng không có liên hệ với bọn hần, bất quá ta gặp Tần Quảng Vương, ta hiện tại đột phá đến thất phẩm sơ kỳ!”

Trần Thi Nghiên vội vàng nói.

“Người gặp Tần Quảng Vương? Còn đạt tới thất phẩm sơ kỳ rồi? !”

Nhậm Quân giật mình nói.

“Phải!”

Trần Thi Nghiên gật đầu, “Trước đây không lâu Tần Quảng Vương cho ta không ít đan dược, ta thuận lợi đột phá.”

“Hắn thế mà lại chủ động liên hệ người?”

Nhậm Quân suy tư , đạo, “Bất quá người có thể đột phá cũng là một chuyện tốt, ta ở chỗ này cũng là vừa mới đột phá, chỗ kia địa quật bên trong có không ít cường đại đan dược, ta cùng Trình đội trưởng ăn về sau, cũng tại trước đây không lâu mới vừa tiến vào đến thất phẩm trung kỳ.”

“Nhâm đội trưởng, vậy bây giờ muốn đi qua hợp sao?”

Trần Thi Nghiên lần nữa hỏi thăm.

“Tới, ta lập tức liên hệ những người khác, xem bọn hần còn sống hay không.”

Nhậm Quân nói.

“Tốt!”

Trần Thi Nghiên đáp lại, lúc này cúp điện thoại, trong lòng lao nhanh, khó mà bình tĩnh.

Thật sự là không nghĩ tới, Nhâm đội trưởng cùng Trình đội trưởng thế mà lần nữa bị truyền tống.

Chẳng trách mình ở bên kia làm sao cũng không đánh tìm được tin tức của bọn hắn!

Bọn hắn tiến vào Kinh Thiên vực!

Phương thị.

Trình Thiên Dã vừa mới trở về, cơ hồ liền trước tiên sờ lên điện thoại, lập tức cho Nhậm Quân đánh qua.

Bất quá ngay cả đánh mấy lần đều ở đường dây bận bên trong.

Hắn lúc này lại nhanh chóng đi ra, đi tìm Lão Ngô.

Xác định Lão Ngô còn sống về sau, Trình Thiên Dã lập tức thật dài nhẹ nhàng thở ra.

“Tốt, thật sự là quá tốt, ta còn tưởng rằng ngươi không về được!”

Trình Thiên Dã trùng điệp cho Lão Ngô một quyền.

Lão Ngô mặt mũi tràn đầy cười khổ , đạo, “Ta cũng cho là ta không về được, thật không nghĩ đến ta đang chạy ra về sau, con quái vật kia cũng không tiếp tục truy sát ta, trong mấy ngày nay, ta gia nhập Liệt Diễm bang, trở thành một vị trưởng lão đệ tử, vừa mới đột phá đến thất phẩm sơ kỳ, Trình đội trưởng ngươi đây?”

“Ngươi cũng đột phá đến thất phẩm rồi?”

Trình Thiên Dã nhãn tình sáng lên, mở miệng nói, “Quá tốt rồi, lần này người thật sự là nhân họa đắc phúc, đúng, ta cũng là đột phá, trước đó chúng ta phân tán chạy trốn, ta cùng Nhâm đội trưởng trốn vào đến một chỗ rừng rậm, tiếp lấy liền rơi vào đến một chỗ địa quật bên trong, bị trong lòng đất một cỗ lực lượng thần bí cho trực tiếp truyền tống, hiện tại ta cùng Nhâm đội trưởng tất cả đều đến Kinh Thiên vực!”

“Kinh Thiên vực?”

Lão Ngô sắc mặt giật mình , đạo, “Kinh Sư người xuyên việt ở địa phương?”

“Đúng thế.”

Trình Thiên Dã cười khổ , đạo, “Nhưng là Kinh Thiên vực thật sự là quá lớn, so Bạch Trạch vực còn muốn lớn hơn mấy lần, mà lại chung quanh còn cùng cái khác đại vực tương liên, chúng ta đến bây giờ còn không có liên hệ với Kinh Sư người xuyên việt!”

“Không sao, chỉ cần tại thế giới hiện thực liên hệ với là được rồi!”

Lão Ngô nói.

Thật sự là không nghĩ tới Trình đội trưởng bọn hắn lại còn có loại này kỳ ngộ!

“Không tệ, quay đầu ta liền liên lạc một chút Kinh Sư bên kia, đúng, xem trước một chút cái khác bày viên, nhìn xem còn có bao nhiêu còn sống, để bọn hắn lập tức chạy tới!”

Trình Thiên Dã nói.

“Tốt, ta cái này để bọn hấn tới!”

Lão Ngô gật đầu, bắt đầu ở quần nội bầy gửi tin tức.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng vừa mới trở về không lâu, buông xuống chén nước, bình phục quyết tâm tự, sau đó cầm điện thoại di động lên, trong lòng suy tư.

Đến cùng muốn hay không cho Trình Thiên Dã gọi điện thoại hỏi một chút.

Vạn nhất gọi điện thoại, có thể hay không lộ ra quá mức tận lực?

Suy nghĩ thật lâu.

Bỗng nhiên, điện thoại chấn động.

Cầm lấy xem xét, Lão Ngô @ tất cả mọi người, để đám người lập tức đi họp, đồng thời bắt đầu đếm số.

Dương Phóng con mắt lóe lên.

“Lão Ngô còn sống?”

Nói như vậy Trình Thiên Dã cũng có khả năng còn sống?

Hắn lập tức ở quần nội đáp lại.

Cái khác bầy thành viên cũng bắt đầu nhao nhao đáp lại.

Rất nhanh Dương Phóng phát hiện Trình Thiên Dã cũng trở về trả lời một câu, trong lòng lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Gia hỏa này mệnh quả nhiên đủ lớn!

Sau đó, Dương Phóng trực tiếp thay đổi giày, bắt đầu đi ra ngoài.

Gọi xe về sau, hấn lần nữa đuổi tới Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

501 gian phòng bên trong.

Sớm đã là tiếng người huyên náo, trách trách hô hô, tất cả đều là tiếng nghị luận.

Những cái kia người mới đang cùng Bạch Lạc thành lão nhân cấp tốc trò chuyện với nhau tâm đắc.

Nhìn ra được, Hắc Thiết khu quần cư người mới, tựa hồ thời gian qua càng nhuận.

Không ít người tinh thần dồi dào, trên mặt tiểu dung, nhìn quanh ở giữa tràn ngập đối tượng lai hướng tới.

“Dương đại phu, người đã đến.”

Phương Đình đứng dậy cười nói.

“Ừm.”

Dương Phóng mỉm cười gật đầu, ngồi xuống.

“Đại lão, các người lần này tại Bạch Trạch vực thu hoạch thế nào? Có phải hay không tu vi lại đột phá?”

Một vị người mới ưỡn nghiêm mặt da, bu lại, mở miệng cười nói.

Cái khác người mới cũng là nhao nhao góp hướng về phía trước tới.

Từ khi Dương Phóng lần trước nói lên mình đạt tới ngũ phẩm cảnh giới về sau, tại một đám người mới hình tượng trong lòng không thể nghi ngờ cao lớn.

Dù sao đại bộ phận người mới đều vẫn là nhất phẩm, hai phẩm, ngũ phẩm đối với bọn hắn mà nói, đơn giản chính là khó mà vượt qua cao phong.

“Không kém bao nhiêu đâu, nhanh đến ngũ phẩm hậu kỳ.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tê hô!”

“Ngưu bức, đại lão quả nhiên lợi hại!”

“Lúc này mới bốn mươi lăm ngày, lại đột phá, mà lại liên phá hai trọng quan!”

“Bạch Trạch vực cơ hội quả nhiên đủ nhiều, cái này cùng chúng ta làm công người là giống nhau, thành phố lớn làm công người khẳng định so tiểu thành thị mạnh a!”

“Đúng vậy a, đại lão quá ngưu bức!”

Rất nhiều người mới nhao nhao sợ hãi thán phục, lộ ra các loại hâm mộ ghen ghét thần sắc.

Nếu có khả năng, bọn hắn đều nghĩ trực tiếp di chuyển đến Bạch Lạc thành.

Mặc dù Bạch Lạc thành so không Kamishirasawa vực, nhưng tối thiểu là một chỗ thành lớn, bên trong cơ hội khẳng định so hiện tại Hắc Thiết khu quần cư mạnh không biết bao nhiêu.

“Trùng hợp mà thôi.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, không muốn nhiều lời.

“Dương đại phu, người thật sự là quá lợi hại, nhanh như vậy liền đuổi theo tới.”

Phương Đình sắc mặt phức tạp, đạo, “Ta ở gia tộc trợ giúp dưới, cũng mới vừa mới đạt tới lục phẩm sơ kỳ.”

“Người đã rất lợi hại, cùng người so ta còn kém xa lắm.”

Dương Phóng miễn cưỡng mỉm cười.

Lại rảnh rỗi hàn huyên một hồi.

Rốt cục cửa phòng mở ra.

Trình Thiên Dã một thân quân trang, dung nhan trang nghiêm, đi nhanh tới.

Sau lưng thì là đi theo cầm trong tay máy vi tính Lão Ngô.

“Các vị, yên lặng.”

Trình Thiên Dã mới vừa vào đến, liền bàn tay huy động, trong nháy mắt toàn bộ 501 gian phòng bên trong lập tức tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người đem ánh mắt cùng nhau nhìn về phía Trình Thiên Dã.

Đối mặt dưới đài từng đôi lóe ánh sáng sáng, cũng đối tiền đồ tràn ngập ánh mắt mong chờ, Trình Thiên Dã lập

tức trong lòng cười khở.

Đám kia người mới, quả nhiên vẫn là không có chút nào biết sợ hãi.

“Không nghĩ tới ta lần này còn có thể còn sống trở về cùng đại gia gặp mặt.”

Trình Thiên Dã bắt đắc dĩ thờ dài, “Không thể không nói, còn sống cảm giác thực tốt, lần này ở vào Bạch Trạch vực có thể nói cứu tử nhất sinh, ngay cả chính ta đều không nghĩ tới ta có thể còn sống sót, nguyên bản chúng ta bảo đoàn cùng một chỗ bảy vị thành viên, đã lần nữa tách ra, hiện tại ta cùng Nhâm đội trưởng đều đã không tại Bạch Trạch vực.”

“Không tại Bạch Trạch vực?”

Một vị thành viên kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, chúng ta lần nữa bị truyền tống.”

Trình Thiên Dã phức tạp nói.

Xoạt!

Dưới đài một mảnh xôn xao.

“Lại bị truyền tống? Mả mẹ nó, nguỵ bức!”

“Trình đội trưởng lần này bị truyền tống tới nơi nào?”

“Đúng vậy a, các người tại Bạch Trạch vực gặp cái gì? Chẳng lẽ lại gặp Thiên Thần tổ chức?”

“Tại sao lại bị truyền tống, đại địa phương nhiều như vậy truyền tống trận sao?”

Trình Thiên Dã lần nữa nhẹ nhàng phát tay, ra hiệu đám người yên tĩnh.

Vốn là không muốn nói cho đám người hấn bị truyền tống sự tình, nhưng dù sao mình là đội trưởng của bọn họ, muốn thường xuyên đối bọn hấn phụ trách, nếu là ngay cả mình tung tích đều không nói ra đi, làm sao có thể đi.

“Ta cùng Nhâm đội trưởng bị truyền tống đến Kinh Thiên vực!”

Trình Thiên Dã mở miệng, “Nguyên bản chúng ta thoát ly Diệt Tà minh, chuẩn bị rời xa chiến trường vòng xoáy, lại không nghĩ tại trên nửa đường gặp một đoàn lực quang truy sát, kia một đoàn lực quang dị thường hung tàn, cùng chúng ta cùng đi một cái thương đội, cơ hồ rất nhanh liền bị giết tinh quang, về sau chúng ta bảy người liền phân tán đào vong, ta cùng Nhâm đội trưởng vô ý lọt vào một cái địa quật, kết quả “

Trình Thiên Dã khẽ thở dài một cái, nói:

“Kết quả liền bị truyền tống đến Kinh Thiên vực!”

Dưới đài lần nữa chấn kinh.

Kinh Thiên vực!

Kinh Sư người xuyên việt vị trí?

Ngay cả Dương Phóng cũng là sắc mặt ngạc nhiên.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân bị truyền tống đến Kinh Thiên vực?

Hấn thở sâu, trong đầu trong nháy mắt dờn sông lấp biển.

“Nhâm đội trưởng, chỗ kia truyền tống trận ở nơi nào, người còn nhớ đến?”

Bỗng nhiên, một vị trước đó bị truyền tống đến Bạch Trạch vực nam tử nhắc tay hỏi.

“Đúng vậy a Nhâm đội trưởng, chỗ kia truyền tống trận có được hay không tìm!”

Một người khác cũng liền bận bịu hỏi thăm.

Hiển nhiên bọn hắn cũng nghĩ tìm tới chỗ kia truyền tống trận, đi theo bị truyền tống đến Kinh Thiên vực.

Hiện tại Bạch Trạch vực đã lâm vào đại loạn, tiếp tục tiếp tục chờ đợi, tuyệt đối không có kết cục tốt.

“Ta cũng không biết nên như thế nào hình dung chỗ kia.”

Trình Thiên Dã nhẹ nhàng lắc đầu, suy tư nói, “Vào lúc ban đêm, chúng ta tao ngộ truy sát, dưới sự hoảng hốt chạy bừa trốn vào một chỗ sơn lâm bên trong, hoàn toàn không biết chỗ kia sơn lâm tên gọi là gì, cũng không biết chỗ kia sơn lâm ở vào cái gì phương vị, ta chỉ nhớ rõ chỗ kia trong núi rừng mọc đầy một loại Bạch sắc quái thụ, nghe có loại là lạ mùi, có chút giống là rỉ sắt khí tức.”

“Bạch sắc quái thụ?”

Hai người kia sắc mặt mờ mịt.

Tại bọn hắn chỗ ở nhưng không có loại vật này.

Dương Phóng thì là mày nhăn lại, lâm vào suy tư.

Ấn tượng bên trong hắn giống như cũng chưa từng gặp

qua dạng này cây!

Bất quá!

Quay đầu để Thanh Long hội hỗ trợ tìm kiếm một chút, hẳn là có thể tìm được.

Hiện tại Thần Võ tông đã xong, đằng sau Bạch Trạch vực chắc chắn đại loạn, lại thêm còn có hung ma nhất tộc trong bóng tối ẩn hiện, cho nên hẳn nhất định phải tìm cho mình đến đường lui.

Bằng không vạn nhất ngày nào đại quân áp cảnh, đoán chừng chạy cũng không kịp chạy.

“Đúng rồi, ta vừa mới nghe Lão Ngô nói, Bạch Trạch vực nội đã phát sinh đại loạn, Thần Võ tông tông chủ chết thảm, bảy đại viện sụp đổ, Dương Phóng, Châu Hiên, Vương Phi, ba người các người bây giờ còn đang Bạch Trạch vực, tiếp xuống các người sự việc cần giải quyết phải cẩn thận.”

Trình Thiên Dã bỗng nhiên nhìn về phía Dương Phóng ba người, trầm giọng nói.

“Cẩn thận? Cái này lại há lại một câu cẩn thận liền có thể giải quyết.”

Trước đó vị kia nhắc tay nam tử cười khổ nói.

Hắn liền phát hiện vận mệnh của mình làm sao xui xẻo như vậy.

Tới nơi nào, chỗ nào xảy ra chuyện.

Trình Thiên Dã cũng một mặt bất đắc dĩ.

Hắn ngoại trừ an ủi mấy người cẩn thận bên ngoài, cái

khác còn có thể làm cái gì?

Vị này Nam thị người phụ trách chức vị, hẳn đều nghĩ tháo được rồi.

Từ khi bị truyền tống đến Bạch Trạch vực đến nay, hẳn liền thật sâu cảm nhận được một cỗ bất lực, đối với rất nhiều chuyện đều chỉ thuận theo ý trời, chính như hiện tại đồng dạng.

...

Chương 199 : Lô âm!

Hai ngày sau.

Nước ngoài.

Nơi nào đó to lớn tài chính trong cao ốc.

Rộng rãi gian phòng bên trong.

Giờ phút này ngồi đầy từng vị tinh anh nhân sĩ, tất cả đều là từng cái tổ chức thần bí đội trưởng cùng người thành lập.

Ngồi tại ở giữa nhất nam tử, chính là nước Mỹ dân gian mạnh nhất tổ chức 【 Kỵ Sĩ tổ chức 】 người thành lập.

Bleyer Shawn.

Hắn tóc vàng mắt xanh, ngũ quan khắc sâu, thân thể cao lớn, Âu phục giày da, ngồi tại một tấm màu đen bằng da trên ghế xoay, một mặt kính đậm chi sắc, ở phía sau hắn thì là một trương to lớn Power Point hình tượng, phía trên rõ ràng vẽ lấy hiện tại Bạch Trạch vực đại khái thể lực bản đồ phân bố.

“Các vị, đây chính là ta lần này gọi các người tới nguyên nhân.”

Bleyer ngữ khí nhàn nhạt , đạo, “Đây là một cơ hội, một lần đối với rất nhiều người xuyên việt mà nói đều có thể một bước lên trời cơ hội, bây giờ Bạch Trạch vực đại loạn, Thần Võ tông chỉ còn trên danh nghĩa, nguyên bản phụ thuộc vào Thần Võ tông thể lực giờ phút này toàn bộ lâm vào hỗn loạn, 【 Diệt Tà minh 】 đã chính thức

hành động, chuẩn bị trắng trợn lung lạc lòng người,

Nếu như các người nguyện ý tới, ta có thể lấy gia tộc danh nghĩa đảm bảo, các người tiến vào Bạch Trạch vực về sau, tuyệt đối có thể phân đến đại lượng chỗ tốt, ngấm lại đi, đây là cớ nào cơ hội, bỏ qua lần này, các người chỉ sợ cũng không còn cách nào gặp được, thậm chí nếu là thao tác thoả đáng, các người còn có thể tại dị giới đạt được một chỗ độc lập lãnh địa!”

Mọi người đang ngồi người đều là nhin không được con mắt lóe lên.

Độc lập lãnh địa?

Không thể không nói, cái này dụ hoặc xác thực đủ lớn.

Ai không muốn tại dị giới an ổn cảm rồi, có cái thuộc về mình càng.

“Thế nhưng là Bạch Trạch vực như thế hỗn loạn, chúng ta khoảng cách lại như thế xa xôi, một khi quá khứ, sợ rằng sẽ bị xem như pháo hôi a?”

Một vị 【 Hắc Hùng tổ chức 】 người thành lập, Győr nhú mày nói.

“Yên tâm, chỉ cần các người nguyện ý tới, tuyệt sẽ không bị bọn hần xem như pháo hôi, sẽ từ ta tự mình suất lĩnh các người.”

Bleyer dị thường tự tin, nói:

“Huống hồ hiện tại Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân toàn bộ ánh mắt đều rơi vào Thần Võ tông dư nghiệt nơi đó, căn bản không thể chú ý chúng ta, trước đây không lâu ta từng tự mình thực tiến qua, đánh lén Tà Đạo tổ chức mấy chỗ cứ điểm, căn bản không có bất cứ chuyện gì.”

Đám người lần nữa nhú mày, lâm vào suy tư.

“Nhưng ta nghe nói cái kia tổ chức thần bí 【 Thiên Thần tổ chức 】 thành viên, vẫn luôn tại Bạch Trạch vực, trước đây không lâu, Alexander thủ hạ một đám cảnh sát hình sự quốc tế chính là bị Thiên Thần tổ chức xử lý, chúng ta lần này quá khú, có thể hay không cũng gặp được bọn hắn.”

Một vị khác tổ chức thần bí người thành lập, mở miệng hỏi thăm.

“Hừ!”

Bleyer phát ra hừ lạnh , đạo, “Thiên Thần tổ chức, chỉ là lực bình không rể thôi, các người đánh giá quá cao bọn hắn, bọn hắn chỉ là bị truyền tống mấy người, có cái gì sợ, ta Kỳ Sĩ tổ chức nhiều người như vậy đều đi qua, không phải cũng đồng dạng không có việc gì.”

“Không tệ, chúng ta thuận lợi tiến vào Bạch Trạch vực, đã vượt qua hơn một tháng, đến nay cũng không có nhìn thấy bất luận cái gì Thiên Thần tổ chức thành viên!”

Bên cạnh Kỳ Sĩ tổ chức phó đội trưởng, ngữ khí nhàn nhạt , đạo, “Cho nên, các người không cần đến quá mức để ý, chỉ cần các người nguyện ý tới, Kỳ Sĩ tổ chức có thể cùng các người cùng hưởng chỗ tốt!”

“Tốt, ta Hắc Hùng tổ chức nguyện ý quá khú, bất quá trước tiên nói rõ, nếu là đường xá gặp được nguy hiểm, chúng ta cũng sẽ không tiếp tục tiến lên!”

Győr nói.

“Yên tâm!”

Bleyer lộ ra mỉm cười, “Hết thầy lấy các người tự thân an toàn làm trọng, nếu là thực sự tới không được, ta cũng sẽ không miễn cưỡng!”

“Đã dạng này, vậy ta cự giải tổ chức cũng quá khú!”

Một vị đội trưởng khác nói.

Bọn hắn xuyên qua địa điểm, đều tại Bạch Trạch vực bốn phía, gần có chừng hơn một ngàn dặm, xa đại khái hơn sáu, bảy ngàn dặm, chỉ cần dọc đường không gặp được đặc biệt đáng sợ yêu thú, Tà Linh, chạy tới cũng không thành vấn đề.

“Còn có chúng ta Ma Thuật tổ chức.”

.

.

.

Sáng sớm.

Uốn lượn gập ghềnh trên đường núi.

Dương Phóng hô hấp lấy không khí mới mẻ, dọc theo đường núi lần nữa chạy lên, trọn vẹn chạy hai đại vòng sau mới rốt cục dừng lại, tìm cái nơi yên tĩnh, bắt đầu tu luyện lên võ kỹ.

Trước đó tại trong hiện thực đã thí nghiệm qua.

Từ khi đạt tới siêu phẩm cảnh giới về sau, thế giới hiện thực 15 ngày tu luyện, đối với tâm pháp gia tăng đã ít đến đáng thương.

Đã dạng này, từ đó về sau tự nhiên muốn đem tinh lực

toàn bộ đặt ở võ kỹ bên trên.

Dù sao tu luyện võ kỹ, là có thể tiếp tục tăng lên tư chất.

Hô hô hô!

Trong rừng, Dương Phóng thân pháp tung hoành, vừa đi vừa về nhảy vọt, trước từ Lôi Quang bộ bắt đầu tu luyện.

Lôi Quang bộ đến bây giờ cũng không tu luyện tới viên mãn, từ khi đạt được Thanh Long bước về sau, hắn đại bộ phận tinh lực trên cơ bản đều đặt ở Thanh Long bước lên, đến mức hiện tại Lôi Quang bộ cũng mới vừa tới đệ tam trọng mà thôi.

Hiện tại có đầy đủ thời gian, tự nhiên muốn đem Lôi Quang bộ tu luyện tới viên mãn.

Dù sao lấy siêu phẩm cảnh giới tu luyện Linh cấp võ kỹ, thế nhưng là rất dễ dàng.

Giờ phút này, hắn một bên tu luyện, một bên trong đầu lần nữa nhớ lại Trình Thiên Dã lời nói.

Không thể tưởng tượng nổi.

Trình Thiên Dã bọn hắn thế mà lần nữa gặp truyền tống trận!

Hiện tại xem ra, dị giới bí mật còn xa hơn siêu mình đoán trước.

“Bất quá, đoàn kia đuổi giết bọn hắn lục quang, hắn là hung ma nhất tộc a “

Dương Phóng trầm nghĩ.

Mình trước đó liền từng gặp được cái này một chủng tộc thành viên, thực lực đáng sợ, dị thường khó chơi.

Lúc ấy cũng là phí hết rất đại khí lực mới đánh lui đối phương.

Trình Thiên Dã có thể theo nó trong tay sống sót, vận khí quả thực nghịch thiên.

Một phương hướng khác.

Nam thị, tài chính cao ốc.

Vừa mới chạy tới Kinh Sư người tổng phụ trách Từ Khai, một mặt cười khổ, nhìn về phía trước mắt sớm đã chờ đợi đã lâu Nhậm Quân, Trình Thiên Dã hai người.

Vạn vạn không nghĩ tới, hai người này lại bị truyền tống!

Hơn nữa còn bị truyền tống đến bọn hắn Kinh Sư chỗ Kinh Thiên vực.

Để bọn hắn điều tra Thiên Thần tổ chức, bọn hắn lại la ó

“Sự tình chính là như vậy, đừng lại hỏi, hỏi lại ta nhóm cũng tại Kinh Thiên vực.”

Nhậm Quân một mặt bất đắc dĩ, vuốt vuốt mi tâm, mở miệng nói ra.

Từ khi đến về sau, Từ Khai không chỉ một lần hỏi thăm qua bọn hắn kỹ càng quá trình.

Hai người nói miệng đều tê.

Đến bây giờ thực sự không muốn nói thêm nữa.

“Ta “

Từ Khai há hốc mồm, không còn gì để nói , đạo, “Tốt a, loại kia lần sau xuyên qua ta phái người đi tiếp ứng các người, bất quá Kinh Thiên vực đại khái tình huống, ta hiện tại muốn cùng các người nói một chút, tránh cho các người luống cuống tay chân.

Kinh Thiên vực diện tích bao la, cùng chung quanh hai cái đại vực tương liên, cũng không phải là cùng các người trước kia nhận biết bên trong địa phương, cái này đại vực bên trong có vương triều, vương triều mặc dù mục nát, nhưng ở phần lớn người trong lòng địa vị cũng còn rất cao, hiện tại chúng ta Kinh Sư người xuyên việt có rất lớn một bộ phận người đều gia nhập vương triều trong trận doanh.”

“Có vương triều?”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã hai người lộ ra kinh dị.

Đây là tại dị giới lần đầu nghe được vương triều tin tức!

Có vương triều, liền nhất định có luật pháp.

Dù là mục nát, hẳn là cũng có thể rất lớn trình độ ngăn chặn phạm tội đi.

“Đúng thế.”

Từ Khai đáp lại, “Cái này vương triều gọi là Đại Uyên vương triều, nghe nói rất sớm trước đó, Đại Uyên vương triều từng có dị thường lịch sử huy hoàng, tổ tiên của bọn hắn là thần linh dòng dõi, quốc thổ diện tích cực kỳ bao la, chỉ tiếc đằng sau dần dần xuống dốc, đến mức tổ tiên lưu lại lãnh thổ không ngừng mất đi, đến bây giờ chỉ còn lại có một chỗ Kinh Thiên vực, bất quá, Kinh Thiên vực bên trong các loại môn phái san sát, cao thủ nhiều như mây, những năm gần đây, Đại Uyên vương

triều một ít lời cũng dần dần trở nên không phải như vậy hữu dụng.”

“Thì ra là thế.”

“Vậy các người ở bên kia lẫn vào thế nào?”

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân nói.

“Coi như có thể chứ.”

Từ Khai đáp lại , đạo, “Đúng rồi, các người có tin hay không trên đời này thiên chi kiêu tử một loại nhân vật?”

“Đương nhiên tin!”

Nhậm Quân ngữ khí bình thản , đạo, “Thiên Thần tổ chức người, trên cơ bản đều có thể được xưng tụng bốn chữ này!”

“Tốt a, “

Từ Khai bắt đầu nói, “Kia làm ta không nói, Kinh Sư người xuyên việt bên trong có mấy cái kỳ tài, bị quốc gia định giá thiên chi kiêu tử, nhưng nếu là cùng Thiên Thần tổ chức mấy vị kia so sánh, xác thực kém rất nhiều, mấy vị kia kỳ tài tại dị giới lẫn vào đều rất mở, một cái tại quân bộ có rất lớn quyền lên tiếng, một cái tại triều đình có không thấp thân phận, còn có mấy cái gia nhập các đại môn phái, trên cơ bản đều chiếm được trọng điểm bồi dưỡng.”

“Ồ? Vậy bọn hắn thực lực như thế nào?”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã trong lòng hiếu kì.

“Cửu phẩm sơ kỳ đến Thập phẩm sơ kỳ không đợi!”

Từ Khai đáp lại.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã lập tức không nói thêm lời.

Cửu phẩm, Thập phẩm mà thôi.

Lần trước nữa xuyên qua, Thiên Thần tổ chức liền đã xử lý siêu phẩm.

Hai cái này xác thực không phải một cái cấp bậc.

“Bọn hấn thực lực mặc dù so ra kém Thiên Thần tổ chức, nhưng bọn hấn tại dị giới gia tộc đều không yếu, đại bộ phận người xuyên việt đều là bọn hấn hỗ trợ an bài công việc, bao quát công tác của các người, sau này cũng phải dựa vào tại bọn hấn.”

Từ Khai thản nhiên nói.

“Tốt a, đó là chúng ta qua loa.”

Trình Thiên Dã nói, “Đúng rồi, trước đó nghe các người nói Kinh Sư bên kia người xuyên việt một mực tại mưu đoạt Thần Chủng, kết quả đây? Đạt được sao?”

“Không có.”

Từ Khai nhẹ nhàng lắc đầu , đạo, “Cuối cùng cờ kém một bước, bị người khác cướp đi, nguyên bản chúng ta là muốn thông qua các người liên hệ với Thiên Thần tổ chức, tốt biết rõ ràng Thần Chủng đặc thù, giúp bọn hấn tranh đoạt Thần Chủng, đáng tiếc đến bây giờ các người cũng không thể tìm tới Thiên Thần tổ chức.”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã lập tức khóe miệng co giật.

Thiên Thần tổ chức, nào có dễ dàng như vậy tìm tới.

“Đúng rồi, nói đến đây, ta lại có một ý kiến, hẳn là có thể giúp các người tiến một bước xác định Thiên Thần tổ chức thành viên!”

Từ Khai trên mặt lộ ra nòng đậm tiểu dung, nói: “Các người đem lần này bị truyền tống sự tình, nói cho mấy vị kia thân ở Bạch Trạch vực lão thành viên, nhìn xem Thiên Thần tổ chức người có thể hay không xuất hiện tại Kinh Thiên vực, nếu như bọn hắn thật xuất hiện ở Bạch Trạch vực, như vậy thì nói rõ, Thiên Thần tổ chức người liền nhất định tiềm phục tại trước đó cái đám kia người bên trong!”

“Không tệ, điểm này ta sớm đã cân nhắc!”

Nhậm Quân gật đầu.

“Đúng vậy, ta cũng đã đã nói với bọn hắn.”

Trình Thiên Dã gật đầu.

“Ừm, vậy là được, tiếp xuống liền nhìn Kinh Thiên vực có thể hay không xuất hiện tung tích của bọn hắn.”

Từ Khai thản nhiên nói.

Bỗng nhiên, Trình Thiên Dã điện thoại trực tiếp vang lên.

Trình Thiên Dã lúc này nghe.

“Uy, là ta, cái gì? Người xác định?”

Hắn thốt nhiên thất sắc.

“Đúng vậy, hẳn là xác định!”

Đầu bên kia điện thoại đáp lại.

Rất nhanh Trình Thiên Dã cúp điện thoại, nặng dì thường nhìn về phía trước mắt Từ Khai, Nhậm Quân, trầm giọng nói, “Có thị dân tại Phương thị tiểu Tây núi một vùng, nghe được lời rống thanh âm, lúc ấy còn mất hồn mấy giây.”

Nhậm Quân biến sắc , đạo, “Cái này sao có thể?”

“Ta cũng không dám tin tưởng, nhưng Lão Ngô vừa mới điện thoại là nói như vậy, tiểu Tây trong núi có không ít thị dân thích tại kia rèn luyện, lúc ấy nghe được thanh âm, cũng lâm vào mất hồn thị dân tối thiểu hơn mười vị.”

Trình Thiên Dã nói.

“Lôi âm. Thiên Thần tổ chức “

Từ Khai sắc mặt nặng nề.

“Đúng vậy, khẳng định phải!”

Nhậm Quân ngữ khí gian nan, sắc mặt biến đổi , đạo, “Bọn hấn thực lực thế mà đưa vào hiện thực?”

“Cái này không có gì, tại dị giới cường đại người, trở về hiện thực sau thể năng cũng sẽ tăng thêm, điểm này ngay cả các người cũng là như thế.”

Từ Khai trầm thấp nói, “Bất quá, Thiên Thần tổ chức người đến cùng đang làm gì?”

“Ta cái này để cho người ta điều tra.”

Trình Thiên Dã mở miệng.

“Đẹp mắt nhất nhìn có hay không giám sát.”

Từ Khai nói.

“Không có, Lão Ngô đã tra xét, lúc ấy truyền đến lời rống khu vực là một mảnh tĩnh mịch sơn lâm, vẫn luôn không có giám sát.”

Trình Thiên Dã cười khổ.

Một phương hướng khác.

Dương Phóng sắc mặt hốt hoảng, cấp tốc hướng về nơi xa cấp tốc chạy trốn.

Nghĩ không ra hẳn chỉ là thử một chút thể nội lôi âm, lần này thể mà thật xuất hiện phản ứng.

Trước đó thời điểm, thể nhưng là một mực không có bất cứ động tĩnh gì.

Cái này nhất định cùng hẳn thực lực lần nữa tăng lên có quan hệ!

Trong lúc nhất thời, hẳn hốt hoảng xuống núi, chuyên chọn không người rừng bên tẩu, qua đi tới hồi lâu, mới từ tiểu Tây núi một phương hướng khác đi ra, xác định ven đường bên trong không có bất kỳ cái gì giám sát về sau, lúc này mới dài thở phào.

“Qua loa “

Dương Phóng ám đạo, ở phía xa lại lượn quanh một vòng tròn lớn về sau, lúc này mới đánh lên cho thuê, cấp tốc rời đi.

...

Chương 200 : Lôi âm phong ba, lần nữa xuyên qua!

Hôm sau giữa trưa.

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã một mặt khó coi, nhìn chăm chú lên trên máy vi tính tiểu Tây vùng núi hình đồ.

Toàn bộ tiểu Tây núi cực kỳ to lớn.

Nhiều năm trước đã từng bị chính phủ mở qua một lần, đáng tiếc hậu kỳ thành đuôi nát công trình, đến mức phía trên căn bản không có giả bất luận cái gì camera.

Ngoại trừ mấy đầu coi như rắn chắc đường núi cùng đình nghỉ mát bên ngoài, cái gì khác công trình đều không có.

“Lão Ngô, người xác định lúc ấy những người kia thật sa vào đến gốc rễ?”

Trình Thiên Dã lần nữa hỏi thăm.

“Xác định, mà lại theo bọn hấn miêu tả, lúc ấy thanh âm liên cùng sét đánh, nhưng lại so sét đánh càng đáng sợ, để bọn hấn hồn phách đều có loại ly thể cảm giác, não hải trống không hồi lâu!”

Lão Ngô đáp lại.

“Tốt a, kia đúng là lôi âm.”

Trình Thiên Dã sắc mặt phức tạp.

Nói thật ra lúc trước hẳn cũng có mấy phần dao động.

Có phải hay không là tính sai, tỉ như là cái gì mãnh thú đang gầm thét, hay là trâu nước loại hình.

Nhưng bây giờ nhìn tới.

Xác thực không phải cái gì mãnh thú hoặc trâu nước.

Chính là Thiên Thần tổ chức cao thủ.

Đám người kia tại dị giới làm động tĩnh lớn như vậy, trở lại hiện thực thế mà còn không yên tĩnh.

Mà lại!

Đối phương cái chủng loại kia thực lực không khỏi cũng quá đáng sợ, thế mà tại hiện thực cũng có thể ảnh hưởng như vậy rộng rãi.

“Lão Ngô, gọi điện thoại thông tri ban ngành liên quan, tiểu Tây núi mấy ngày nay mau chóng lắp đặt giám sát.”

Hắn đột nhiên nói.

“Tốt, ta cái này an bài.”

Lão Ngô gật đầu, nói: “Đúng rồi, còn có một chuyện.”

“Thế nào?”

“Chính người nhìn xem, tiểu Tây núi bây giờ tại trên mạng đã phát hỏa.”

Lão Ngô sắc mặt biến đổi, đưa điện thoại di động đưa cho Trình Thiên Dã.

“Phát hỏa?”

Trình Thiên Dã lộ ra hồ nghi, tiếp nhận lão Ngô điện thoại xem xét.

Cái này xem xét lập tức kinh ngạc.

“Chân Long?”

“Đúng vậy, hiện tại trên mạng tất cả mọi người cho rằng tiểu Tây núi xuất hiện Chân Long.”

Lão Ngô cười khở.

Trong phòng.

Dương Phóng từ khi trở về về sau, liền không còn có ra khỏi cửa.

Trong lúc đó hấn trong nhà đã biên tốt các loại lý do, chuẩn bị dùng để qua loa tắc trách chính thức, tỉ như nhà mình ở phụ cận, thường xuyên thích tại tiểu Tây núi rèn luyện, hôm qua chỉ là trùng hợp xuất hiện tại kia, lại tỉ như hôm qua rèn luyện thời điểm, thanh âm gì đều không nghe thấy.

Dù sao chỉ cần chính thức điều tra, hấn chỉ cần một ngum cắn chết không biết rõ tình hình là được.

Dù sao chính thức cũng không có bất kỳ chứng cứ nào.

Bất quá, cũng may hết thấy đều là hấn suy nghĩ nhiều.

Cả ngày quá khứ, trong nhà cực kỳ yên tĩnh, cũng không có bất kỳ cái gì chính thức tới cửa điều tra, cũng không có Trình Thiên Dã điện thoại đánh tới.

Thật giống như hết thấy chưa từng xảy ra đồng dạng.

Cái này khiến Dương Phóng thầm thả lỏng khẩu khí.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút cũng thế.

Lúc ấy mình chọn địa phương cực kỳ xa xôi, lại không có camera, làm sao có thể bị người phát hiện.

Bỗng nhiên, điện thoại chấn động.

Dương Phóng lúc này cầm điện thoại di động lên xem xét.

Người xuyên việt trong đám truyền tới.

“Các vị đại lão mau nhìn, tiểu Tây núi phát hỏa!”

Liên tục ba đầu kết nối bị phát ra, cũng @ tất cả mọi người.

Dương Phóng nao nao, ấn mở xem xét.

Cái này xem xét lập tức sắc mặt trở nên cực kỳ ngoạn mục.

Ba đầu kết nối, đều không ngoạn lệ, tất cả đều là trên mạng một chút video.

Đầu thứ nhất màn hình nói là có người tại tiểu Tây núi nghe được long hồng thanh âm, cũng chuyên môn phỏng vấn ban đầu ở phụ cận rèn luyện một chút đại gia đại mụ.

Những đại gia kia bác gái tất cả đều võ ngực, cắn răng thề thề, mình hôm qua tuyệt đối là nghe được long khiếu, ai muốn nói dối, ai liền chết cả nhà.

Cũng công bố loại kia long khiếu phát ra, đám người bọn

họ lúc ấy tất cả đều lâm vào ngốc trệ, trọn vẹn ngây ngô rất lâu.

Hơn nữa lúc ấy trong rừng chim tước đều bị thanh âm chấn nhiếp nhao nhao rơi xuống, nện ở trên núi đá.

Đến bây giờ tại trên đường núi cũng còn có thể nhìn thấy các loại chim tước thi thể.

Cái thứ hai màn hình thì là tiểu Tây núi một góc sơn lâm.

Chỉ bắt quá trong rừng khắp nơi đều là chim tước thi thể, lít nha lít nhít, rơi xuống đầy đất, chết không biết nhiều ít, tựa hồ đang vì đầu thứ nhất màn hình cung cấp chứng cứ.

Cái thứ ba màn hình thì là một cái chùng hai mươi tinh thần tiểu tử.

Vị kia tinh thần tiểu tử, giọng cực lớn, tựa hồ là một vị nổi danh dẫn chương trình, tại màn hình bên trong võ ngực ngao ngao kêu to, công bố mình lúc ấy xác thực nghe được long khiếu, giống như là sét đánh, chấn động đến hấn hồn phách cũng bay đi ra.

Mà lại hấn tính toán thời gian, hấn trọn vẹn ngốc trệ bảy giây.

Ba thì kết nối vừa ra, phía dưới bình luận khu trực tiếp dẫn phát xôn xao.

Vô số dân mạng đang kịch liệt thảo luận trên đời có không có Chân Long một chuyện.

Có người nói có, có người nói không.

Còn có người trực tiếp xuất ra các loại chứng cứ, để cho người ta tin tưởng khoa học.

Tóm lại ngắn ngủi một ngày, tiểu Tây núi trực tiếp phát hỏa.

Xem hết ba thì màn hình, Dương Phóng trực tiếp mặt mũi tràn đầy mộng bức.

Những người này đem lời âm trở thành long khiếu?

Sắc mặt hần biến ảo.

“Móa nó, nhiều người như vậy đều nghe được?”

Lần này bị người nghĩ làm long khiếu , chờ đến lần sau coi như không nhất định.

Thứ này vẫn là không muốn ném thử cho thỏa đáng, trừ phi hần có thể làm được tự do cải biến lời âm phương hướng.

Nghĩ tới đây, Dương Phóng bỗng nhiên sắc mặt khế động.

Chờ một chút, tự do cải biến lời âm phương hướng?

Phim truyền hình bên trong 【 sự hồng công 】 tựa hồ liền có thể dạng này, sau khi hô lên, để cho người ta không biết là từ chỗ nào truyền tới, loại này bức cách kéo căng, cực kỳ thần bí.

Không biết mình có thể hay không làm được?

Nếu là có thể làm được, tại thế giới hiện thực cũng có thể hiện thánh.

Nhưng thoáng qua Dương Phóng lần nữa từ bỏ.

Không quản như thế nào, tại thế giới hiện thực cũng

không thể lại thí nghiệm, muốn thí nghiệm cũng là tại dị giới thí nghiệm

Chỉ gặp ba thì kết nối vừa ra, người xuyên việt trong đám cũng là một mảnh xôn xao.

Rất nhiều người nhao nhao ngoi đầu lên, phát ra các loại tin tức.

“Long khiêu âm thanh? Thật hay giả?”

“Tiểu Tây núi xuất hiện Chân Long? Ta làm sao không biết?”

“Trình đội trưởng, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Không ít người cấp tốc @ Trình Thiên Dã @ Lão Ngô, tìm kiếm chân tướng.

Rất nhanh Trình Thiên Dã phát ra tin tức @ tất cả mọi người, đạo, “Được rồi, không muốn nghị luận, chuyện này có thể xác định là Thiên Thần tổ chức làm, lực lượng của đối phương ảnh hưởng tới hiện thực, việc này dừng ở đây!”

Xoạt!

Quần nội lần nữa giật mình.

Lực lượng ảnh hưởng hiện thực?

Nói đùa cái gì!

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng sắc mặt trầm mặc, mày nhăn lại.

Quả nhiên, Trình Thiên Dã bọn hắn bên kia vẫn là đoán

được lời âm.

Dù sao bọn hắn kiến thức rộng rãi, muốn giấu diếm được bọn hắn, là căn bản không thể nào.

Bất quá cũng may xấu nhất sự tình chưa từng xuất hiện.

Bằng không Trình Thiên Dã cũng sẽ không ở bầy bên trong ngoi đầu lên, đoán chừng đã sớm dẫn người chạy tới giết.

Dương Phóng một trận bất đắc dĩ, tiếp xuống hạ quyết tâm, chỗ nào đều không đi, chỉ ở nhà bên trong tu luyện.

Cứ như vậy.

Thời gian vượt qua.

Chói mắt lại là một tuần lễ quá khứ.

Trong lúc đó không còn có phát sinh qua bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Trên mạng tin tức rất nhanh bị ban ngành liên quan áp chế xuống.

Có ba vị chuyên gia tự mình ra mặt giải thích, đỉnh núi thanh âm cũng không phải là long khiêu, chỉ là một loại trời hạn lời, cũng cấp ra các loại khoa học thuyết pháp, về phần những cái kia chim tước thi thể, rất nhanh cũng cho ra khoa học giải thích.

Đó là bởi vì phụ cận có một vị đại gia, lâu dài trốn ở bốn phía dùng súng săn đánh chim.

Tóm lại, trên mạng trận này phong ba rất nhanh lắng lại xuống dưới.

Hai ngày sau.

Dương Phóng dừng lại tu luyện, thở ra thật dài khẩu khí hơi thở, lần nữa nhìn thoáng qua điện thoại.

“Hắn là không sai biệt lắm a?”

Lần này sau khi xuyên việt, Lôi Quang bộ, Liệt giang đao pháp chắc là có thể viên mãn.

Hắn để điện thoại di động xuống, trực tiếp nằm ở trên giường, bắt đầu đợi.

Nói thật ra, trong mấy ngày nay có thể thực không tốt lắm, trong lòng thời khắc lo lắng Trình Thiên Dã tìm tới cửa.

Thẳng đến hai ngày trước đi họp, thế mới biết tiểu Tây trên núi là đuôi nát công trình, từ đầu tới đuôi đều không có giám sát.

Cái này khiến Dương Phóng không còn gì để nói.

Quen thuộc cực nóng cảm giác bắt đầu từ cánh tay phải lần nữa truyền ra.

Xoát!

Trong sơn động.

Một đôi sáng như tuyết ánh mắt đột nhiên mở ra, kinh tâm động phách.

Tiếp lấy!

Dương Phóng thân thể lật một cái, từ dưới đất đứng dậy, trong miệng nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, như trút được gánh nặng,

Nhìn trước mắt đen nhánh tĩnh mịch hoàn cảnh, hai mắt thị lực dần dần khôi phục.

Sau đó hấn thân thể nhanh chân đi ra, đi tới cửa động, trực tiếp một quyền ném ra.

Oanh!

Ngăn chặn chỗ cửa hang chìm Trọng Sơn thạch lúc này chia năm xẻ bảy, bay ngược mà ra.

...

Chương 201 : Dương danh!

Sáng sớm.

Sương trắng tràn ngập.

Bạch Trạch vực nội cũng không bình tĩnh.

Rộng lớn mênh mông Đông Giang phía trên, ba quang đá lờm chờm, mảng lớn sóng nước đang cuộn trào tiến lên, trong ngày thường thuyền hoành hành, thuyền hàng vắng lai, cực kỳ náo nhiệt, nhưng bây giờ toàn bộ Đông Giang phía trên, phương viên trăm dặm, nhưng không thấy bất luận cái gì thuyền vết tích.

Đại lượng ngư nhân cầm trong tay xiên thép, tại lướt sóng tiến lên, cấp tốc hướng về phía trước hội tụ.

Không chỉ có như thế.

Phụ cận một chút khu quần cư, thành trấn, càng là xuất hiện đại lượng Tà Đạo tổ chức cao thủ, bốn phía lục soát Thần Võ tông dư nghiệt.

Phàm là có bất kỳ người dám can đảm chứa chấp Thần Võ tông dư nghiệt, tất cả đều bị trước tiên giết đến tận cửa đi.

Bọn này Tà Đạo tổ chức người, tựa hồ như bị điên.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Bạch Trạch vực lâm vào trước nay chưa từng có rung chuyển bên trong.

Mà tại loại này rung chuyển bên trong, một loại làm cho người khiếp sợ tin tức rất nhanh lan truyền mà ra.

Tà Đạo tổ chức bên trong, có một tôn chuyển sinh tà mẫu bị người giết chết!

Tin tức vừa ra, tứ phương xôn xao!

Chuyển sinh tà mẫu ý vị như thế nào, cơ hồ tất cả uy tín lâu năm thế lực đều sẽ biết.

Tà mẫu muốn chuyển sinh, muốn trả ra đại giới cực lớn, mà lại không nhất định thành công.

Mấy chục năm bên trong, còn không có một tôn tà mẫu có thể chuyển sinh thành công.

Nhưng một khi chuyển sinh thành công, liền sẽ thu hoạch được cực kỳ khủng bố tư chất, cùng một chút thần bí khó lường thần thông, thậm chí còn có thể có chỉ huy Tà Linh cường đại năng lực.

Nhân vật như vậy, tại Tà Đạo tổ chức bên trong sẽ bị xem như 【 tà tử 】 đến bồi dưỡng.

Liền cùng loại với một chút hoàng triều bên trong Thái tử, thân phận tôn quý, cao cao tại thượng, sinh ra tới chính là các loại quang hoàn gia thân.

Nhưng nhân vật như vậy thế mà bị giết?

Mà lại nghe tin tức, vẫn là bị một cái tên không kinh truyền, rất nhiều người chưa từng nghe qua Hải Sa viện đệ tử Tiêu Phóng giết chết.

Tất cả mọi người cảm thấy chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi.

Không hề nghi ngờ, Tiêu Phóng hai chữ này trực tiếp tại Bạch Trạch vực nội cấp tốc dương danh.

Trong vòng một đêm, nổi tiếng!

Lạc Nhật chi sâm.

Tia sáng lò mờ.

Trần ngập khó tả huyết tinh.

Từng đạo bóng người tại vừa đi vừa về lướt dọc, bốn phía tìm kiếm, mặc trên người Hồng Ưng viện đệ tử phục sức, tốc độ cực nhanh, sưu sưu rung động, đem Lạc Nhật chi sâm các ngõ ngách, tất cả đều lục soát khắp.

Cuối cùng một đám Hồng Ưng viện đệ tử lần nữa nhanh chóng hội tụ đến Hồng Ưng viện viện chủ Trần Hồng Ưng phụ cận.

“Hồi viện chủ, còn không có tìm tới!”

Một vị đệ tử sắc mặt trắng bệch, quỳ một chân trên đất.

Trần Hồng Ưng thân thể thon dài, mặc một thân váy dài màu đỏ, mặc dù đã năm hơn năm mươi, nhưng là bảo dưỡng cực cao, tư thái linh lung, vòng eo cực nhỏ, từ phía sau nhìn lại, như là tuổi trẻ thiếu nữ đồng dạng.

Giờ phút này mặt mũi tràn đầy âm trầm, lạnh như băng nói, “Tiếp tục tìm, lúc nào tìm tới, lúc nào mới thôi!”

“Vâng, viện chủ!”

Một đám Hồng Ưng viện đệ tử trong lòng kinh hoảng, vội vàng lần nữa tản ra, cấp tốc tìm tòi.

Mỗi người đều lo lắng bất an.

Viện chủ con trai độc nhất, Trần Văn Sơn trước đây không lâu dẫn người hành động, kết quả đến bây giờ chưa về!

Càng máu chốt chính là!

Toàn bộ Lạc Nhật chi sâm bị bọn hắc lật khắp, sống không thấy người, chết không thấy xác, thật giống như bốc hơi khỏi nhân gian đồng dạng.

Vị này Hồng Ưng viện viện chủ đại nhân cơ hồ đã ở vào cuồng bạo biên giới.

Bọn hắc không dám tưởng tượng, nếu là không còn tìm tới Trần Văn Sơn, sẽ là cái gì hạ lạc?

“Ai?”

Bỗng nhiên, Trần Hồng Ưng con mắt phát lạnh, bỗng nhiên quay đầu, mở miệng quát chói tai.

Soạt!

Trên thân sát khí ngút trời.

Bốn phương tám hướng lá rụng bay múa.

“Là ta!”

Một đạo bóng người cao lớn trực tiếp nhảy vọt mà đến, rơi trên mặt đất, một thân trường bào màu đen, diện mục lạnh lùng, tóc buộc lên, sau lưng cõng một cây đen nhánh côn sắt, tràn ngập một cỗ vô hình khí tức.

Phá Quân viện chủ, Lôi Tiêu!

“Không muốn tìm, con của người đã chết!”

Lôi Tiêu vừa hạ xuống dưới, liền lạnh lùng nói.

“Người nói cái gì?”

Trần Hồng Ưng sắc mặt phát lạnh, mở miệng hỏi.

“Ta nói người nhi tử đã chết!”

Lôi Tiêu ngữ khí lạnh lùng, đạo, “Người nhi tử trước đó cùng một đám Tà Đạo tổ chức cao thủ cùng nhau tiến đến truy sát Tống Thục Mai, kết quả gặp cái kia Tiêu Phóng, tất cả mọi người chết rồi, ngay cả thi thể đều bị Tiêu Phóng xử lý sạch sẽ, việc này là phục sinh sau Tà Đạo tổ chức cao thủ chính miệng lời nói!”

“Tiêu Phóng!”

Trần Hồng Ưng diện mục âm trầm, năm cái ngón tay gắt gao nắm chặt.

Trên thân sát khí mãnh liệt.

Bốn phương tám hướng càng nhiều lá rụng bay múa.

“Hắn bây giờ ở nơi nào?”

Trần Hồng Ưng mở miệng quát.

“Ngay tại tìm, không chỉ có là người, Hiên Viên Thành, Đổ Nhĩ, còn có ta, tất cả đều đang tìm hắn!”

Lôi Tiêu lạnh lùng mở miệng.

Không chỉ có là tìm hắn, còn có Tống Kim Luân, Đông Phương Bạch thi thể.

Một ngày không thấy Đông Phương Bạch thi thể, hắn liền một ngày khó có thể bình an.

Nam Sơn Thành bên trong.

Yên lặng trong sân.

Dương Phóng nhẹ nhàng nắm lấy Trần Thi Nghiêן hôn mê thân thể, thận trọng lấy ra Tiêu Hồn thủy, hướng về Trần Thi Nghiêן miệng bên trong rót xuống dưới.

Sáng sớm hấn liền chạy tới nơi đây.

Đối với thành nội các loại lệnh truy nã cùng Tà Đạo tổ chức cao thủ không quan tâm, mục đích chính là Trần Thi Nghiêן trong miệng thu hoạch bọn hấn lúc ấy chạy trốn chết lộ tuyến.

Chỉ cần biết được con đường này, liền có thể để Thanh Long hội cao thủ hỗ trợ tìm kiếm.

Cứ như vậy, sẽ tiết kiệm hấn rất lớn khổ công!

Theo nửa bình Tiêu Hồn thủy vào bụng.

Dương Phóng chuyển vận một cỗ chân khí quá khứ, lập tức trong hôn mê Trần Thi Nghiêן ưm một tiếng, chậm rãi mở hai mắt ra, lộ ra mờ mịt cùng ngốc trệ chi sắc, như là như con rối, không nhúc nhích.

“Các người trước đó từ Diệt Tà minh rời đi thời điểm, là ở nơi nào bị người đuổi giết?”

Dương Phóng chỉ nhìn chăm chăm đối phương.

“Không biết, đường xá xa xôi, ta không nhớ rõ đường.”

Trần Thi Nghiên thì thào đáp lại.

“Kia đi con đường kia, hẳn là nhớ kỹ a? Các người là ở nơi nào gặp phải thương hội, vừa chuẩn chuẩn bị đi nơi nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nhớ kỹ, tại tiểu long trấn gặp phải 【 Thanh Lâm thương hội 】 , chuẩn bị chạy tới 【 cát trắng khu quần cư 】 , ở giữa giống như trải qua một chỗ đại sơn.”

Trần Thi Nghiên ngốc trệ đáp lại.

“Tiểu long trấn.”

Dương Phóng lặp lại một câu , đạo, “Là ở đâu một đoạn bị đuổi giết, đi ra một phần ba sao?”

“Nghe thương hội chưởng quỹ nói, còn không có.”

Trần Thi Nghiên tiếp tục mờ mịt đáp lại.

“Kia lúc ấy Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã hướng phương hướng nào trốn, người còn nhớ rõ sao?”

“Không nhớ rõ, lúc ấy tình huống quá loạn, sắc trời lại hắc, ta hoàn toàn không thấy được.”

Trần Thi Nghiên nói.

“Tốt a.”

Dương Phóng tự nói, tiếp tục hỏi thăm về tới.

Cứ như vậy, mười mấy phút trôi qua.

Cuối cùng Dương Phóng lần nữa mê choáng Trần Thi Nghiên, mày nhăn lại, lâm vào suy tư.

Hắn lấy ra Tiêu Hồn thủy giải dược, trực tiếp cho Trần Thi Nghiên rót xuống dưới, sau đó lập tức rời đi nơi đây.

Xem ra sự tình so với mình trong tưởng tượng còn muốn phiền phức.

Bất quá cũng may Trần Thi Nghiên cho một cái đại khái phạm vi!

Sau đó để Thanh Long hội người, ở nơi đó thăm thức lục soát một chút là được.

Lạ lẫm tiểu trấn.

Hộ viện không nhiều.

Chiến hỏa chưa lan đến gần nơi này.

Một đám may mắn còn sống sót Thần Võ tông đệ tử giờ phút này tất cả đều trốn ở chỗ này, âm thầm chữa thương.

Tổng Thục Mai, Phương Viện Viện thương thế trên người vốn cũng không nặng, hai ngày quá khứ, đã sớm tốt bảy tám phần, giờ phút này chính tập hợp một chỗ, thấp giọng thương nghị, kế hoạch bước kế tiếp nên làm cái gì.

Có người đề nghị trở về Thần Võ tông tổng bộ, tổng bộ bên kia khẳng định còn có cao thủ tọa trấn.

Có người đề nghị trở về lúc đường xá xa xôi, cũng không an toàn, tốt nhất trước tiên ở thị trấn bất động.

Còn có người đề nghị, không bằng trốn thâm sơn, trước né qua danh tiếng lại nói.

Trong lúc nhất thời, đủ loại thanh âm vang lên, để Tống Thục Mai khó mà cầm xuống chú ý.

“Khụ khụ.”

Rất nhỏ tiếng ho khan truyền đến.

Sắc mặt trắng bệch Tống Kim Luân, thân mang một thân sạch sẽ trường sam màu trắng, nửa người trên máu tươi đã ngừng lại, từ trong phòng cất bước đi ra , đạo, “Đều đừng cãi cọ, hiện tại Thần Võ tông tổng bộ cũng không an toàn, trở về cũng không phải là chuyện tốt.”

“Cha, người đã đến!”

“Tống viện chủ!”

“Sự tôn!”

Một đám còn sót lại Thần Võ tông đệ tử lúc này cấp tốc đón.

“Cha, người cảm giác thế nào?”

Tống Thục Mai hỏi.

“Không có gì đáng ngại.”

Tống Kim Luân nhẹ nhàng lắc đầu , đạo, “Vừa mới Viện Viện nói đúng, dưới mắt chúng ta, ngoại trừ trốn thâm sơn, cái khác chỗ nào đều không thích hợp, thậm chí liền xem như trốn thâm sơn, cũng sẽ có bị phát hiện nguy hiểm.”

“Vậy chúng ta nên làm cái gì?”

Tổng Thục Mai hỏi thăm.

“Dưới mắt, ta cũng có một cái chỗ.”

Tổng Kim Luân mặt không biểu tình, đạo, “Hơn một ngàn năm trước Dạ Thần giáo tổng bộ, đêm Thần Sơn!”

“Dạ Thần giáo tổng bộ?”

“Đêm Thần Sơn?”

Đám người nhao nhao hồ nghi.

“Đúng vậy, hơn một ngàn năm trước, thế lực khắp nơi liên thủ hủy diệt Dạ Thần giáo, về sau chúng ta Thần Võ tông dần dần cư bên trên, trở thành Bạch Trạch vực đệ nhất đại thế lực, liền tiếp quản nguyên bản thuộc về Dạ Thần giáo hết thảy, trong đó có một chỗ phá lệ vắng vẻ, lâu dài sương mù bao phủ, chính là Dạ Thần giáo tổng bộ!”

Tổng Kim Luân nói ra:

“Nơi đó địa thế phức tạp, dễ thủ khó công, mặc dù đã từng bị Thần Võ tông phóng hỏa đốt cháy qua, bất quá đã nhiều năm như vậy, đã sớm lần nữa khôi phục, giấu người, tuyệt đối không thành vấn đề!”

“Tốt, nếu là như vậy, thế thì cũng có thể quá khứ!”

“Đúng vậy a Tổng viện chủ, chúng ta nguyện ý cùng người cùng nhau quá khứ.”

“Cầu Tổng viện chủ dẫn đường.”

Tại mọi người mừng rỡ ở giữa, bỗng nhiên Tổng Kim

Luân ngẩng đầu lên, nhìn về phía nơi xa, trầm giọng nói, “Ngoài cửa bằng hữu, đã tới, sao không tiến đến gặp một lần?”

Kẹt kẹt!

Cửa phòng bị đẩy ra.

Dương Phóng nhanh chân đi vào, một thân thanh bào, tóc đen rối tung, thân thể cực kỳ khôi ngô, trên thân tràn ngập vô hình khí tức, khớp xương rộng lớn.

“Sự tôn!”

Hắn sắc mặt bình tĩnh, nhìn về phía Tống Kim Luân.

Tống Kim Luân trong nháy mắt trầm mặc, không nói một lời.

Các đệ tử tất cả đều sắc mặt kinh ngạc, lộ ra mừng rỡ.

“Tiêu sư huynh!”

“Tiêu sư huynh, người đã đến!”

Bọn hắn cấp tốc nghênh đón, trong lòng kích động.

.

.

.

Hai ngày sau.

Nồng đậm trong núi sâu.

Thế núi chập trùng, trùng trùng điệp điệp, như là từng

cái khổng lồ mãng long quần quanh ở đây, quần một vòng lại một vòng.

Chung quanh sương mù bao phủ, trúc mọc mọc thành bụi, trong không khí mang theo mấy phần khó tả hàn ý.

Cho dù là giữa ban ngày đều có loại âm trầm cảm giác.

Chỉ gặp trước mắt phế tích san sát, lít nha lít nhít, không biết tồn tại bao lâu, một bộ phận phế tích đã bị bùn đất vùi lấp, một bộ phận khác cũng mọc đầy rêu xanh, đủ loại vỡ vụn pho tượng, ngược lại đến đầy đất đều là.

“Nơi này chính là đã từng Dạ Thần giáo tổng bộ?”

Dương Phóng nhíu mày, hướng về nhìn bốn phía.

Cùng nhau đi tới, quả thực không dễ.

Riêng là nồng vụ khu liên kéo dài hơn mười dặm đường.

Nếu không phải là Tống Kim Luân dẫn đường, chỉ sợ người bình thường thật đúng là tìm không thấy nơi đây.

“Dạ Thần giáo từng huy hoàng nhất thời, cực kỳ cường thịnh, đáng tiếc, chung quy là bụi về với bụi, đất về với đất.”

Tống Kim Luân trong miệng than nhẹ, bàn tay nhẹ nhàng lướt quanh lấy một tôn màu đỏ sậm pho tượng.

Tôn này pho tượng điêu chính là một tôn chưa từng thấy qua thần đế.

Con mắt yêu dị, khoảng thời gian rất lớn, cùng nhân loại tầm thường có cực lớn bất đồng.

Dương Phóng gật đầu, hỏi, “Vậy sư tôn chuẩn bị tiếp

xuống làm sao bây giờ? Là ở chỗ này một mực trốn ở đó, vẫn là có cái khác dự định?”

“Ta chuẩn bị trùng kiến Thần Võ tông!”

Tống Kim Luân đáp lại.

“Trùng kiến Thần Võ tông?”

Dương Phóng nhướng mày , đạo, “Cái này chỉ sợ không quá dễ dàng đi, Thần Võ tông ba vị viện chủ phản loạn, một vị viện chủ đào tẩu, còn có hai vị viện chủ không biết tung tích, muốn trùng kiến không phải dễ dàng như vậy, mà lại Tà Đạo tổ chức cùng người nhân là sẽ không cho chúng ta cơ hội.”

“Biết!”

Tống Kim Luân sắc mặt bình tĩnh , đạo, “Nhưng sự do người làm, ta cần cho người sống sót một cái công đạo!”

Dương Phóng gật đầu nói: “Tốt a, đã sự tôn nguyện ý là được, kia ăn dùng, ta đến an bài.”

“Tiêu Phóng, người thành thật nói cho ta, người có muốn hay không đảm nhiệm Thần Võ tông tân nhiệm tông chủ?”

Bỗng nhiên, Tống Kim Luân xoay đầu lại, nhìn thẳng Dương Phóng.

“Ta?”

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ.

“Đúng thế.”

Tống Kim Luân mở miệng, “Ta bản thân bị trọng thương,

khó mà khép lại, Thục Mai, Viện Viện tu vi khá thấp, không cách nào bứt lên đòn dông, dưới mắt trong mọi người, chỉ có người có loại thực lực này, không biết người nguyện ý không?”

Dương Phóng không nói một lời, trong đầu lập tức bắt đầu cấp tốc cân nhắc lên lợi và hại được mất.

Bốn phương tám hướng một đám Thần Võ tông đệ tử, cũng là cùng nhau nhìn về phía Dương Phóng, sắc mặt biến đổi.

Tổng viện chủ thế mà đưa ra đề nghị như vậy?

Bất quá!

Vừa nghĩ tới Dương Phóng loại kia thực lực đáng sợ, bọn hắn lại cảm thấy hoàn toàn có thể.

Dưới mắt bọn hắn vô cùng cần thiết một cái chủ tâm cốt đồng dạng người đến chủ trì đại cục.

Nếu không, cho dù trốn ở chỗ này, lại có mấy người có thể sống yên ổn?

Tất cả mọi người bức thiết hi vọng Dương Phóng có thể đáp ứng.

Một lát sau.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, “Sự tôn, tha thứ ta nói thẳng, hiện tại cân nhắc những này còn vì thời thượng sớm, mà lại thương thế của người mặc dù không cách nào triệt để khép lại, nhưng bảo trì tại cửa thứ hai cảnh giới lại không thành vấn đề, nào có ta đến bao biện làm thay đạo lý? Chuyện này vẫn là tạm thời gác lại đi, trước chờ chúng ta triệt để vượt qua cửa này, mới quyết định!”

Tổng Kim Luân có chút trầm mặc, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng thế mà cự tuyệt?

Hắn lẩn vào Thần Võ tông, đến cùng là vì cái gì?

“Cũng tốt, người bây giờ không nguyện ý, ta cũng không miễn cưỡng người.”

Tổng Kim Luân than nhẹ.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu , đạo, “Chúng ta nhân số đông đảo, phương diện ăn uống nhất định phải hàng đầu giải quyết, việc này không nên chậm trễ, ta hiện tại liền ra ngoài làm một ít thức ăn, về phần những vật khác, đến tiếp sau lại lục tục ngo ngoe nghĩ biện pháp.”

“Người trên đường cẩn thận.”

Tổng Kim Luân nói.

“Yên tâm.”

Dương Phóng lộ ra tiểu dung, thân thể nhảy lên, hướng về bên ngoài lao đi.

Bị Tổng Kim Luân dẫn đường đi một lần, hắn cũng đã hoàn toàn ghi lại.

Đọc theo đường, Túy Hồn hương khí tức sớm đã nhiễm tại cây cối cùng trên núi đá.

Sau này muốn tới thì tới, muốn đi vừa đi.

Xoát xoát xoát!

Bóng người lấp lóe, Dương Phóng thân thể cấp tốc biến

mắt.

Ánh mắt của hắn kiên định, nhìn về phía nơi xa.

Dưới mắt còn có một cái đại sự chờ đợi hắn.

Đó chính là Thần Chủng.

...

Chương 202 : Viên thứ ba Thần Chủng!

Ô Thần trấn.

Một đạo bóng người cao lớn, từ đằng xa chạy đến, thân thể lướt dọc, tốc độ cực nhanh, mỗi một lần xông ra, đều như là thuấn di, xuất hiện tại mấy chục mét có hơn, mấy cái lấp lóe, rốt cục xuất hiện tại thị trấn bên ngoài.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, mặt như đao tước, trên mặt đã sớm đổi lại Tần Thiên Liệt mặt nạ, một thân quần áo liệt đầy, khí tức mãnh liệt, lẳng lặng nhìn trước mắt thị trấn.

Sau đó bước đi bước chân, hướng về trước đó cùng Thanh Long hội tất cả trưởng lão ước định địa điểm đi đến.

Không lớn trang viên trước.

Một đám giấu ở bốn phía Thanh Long hội trưởng lão, rất nhanh cảm thấy được Dương Phóng tung tích, lúc này nhanh chóng lướt đi.

“Hội trưởng!”

“Gặp qua hội trưởng!”

Một đám trưởng lão thành thành thật thật khom người mở miệng.

Dương Phóng ánh mắt đảo qua, đạ mạc vô tình, như là lưỡi đao, để mỗi người đều tê cả da đầu, toàn thân trên dưới xuất hiện khó tả nhói nhói, kinh đạ hỏi, “Lữ

bưu còn chưa có trở lại?”

“Hội hội trưởng, còn không có.”

Một vị trưởng lão đáp lại.

Trước đó hỏa thiêu Thần Võ tông tổng bộ về sau, Lữ bưu liền bị Dương Phóng mang đi, chạy tới Lạc Nhật chi sâm.

Giờ phút này không có Dương Phóng mệnh lệnh, hấn như cũ tại Lạc Nhật chi sâm bên ngoài lẳng lặng chờ đợi.

“Ngày mai đi một người đem hấn gọi trở về.”

Dương Phóng mở miệng , đạo, “Trong trấn mấy ngày nay có người tới sao?”

“Ngoại trừ một đám Liệt Diễm bang đệ tử bên ngoài, cũng không có người khác, bất quá đám kia Liệt Diễm bang đệ tử liền ở một trời liền rời đi!”

Một vị Thanh Long hội trưởng lão nói.

“Vậy là được.”

Dương Phóng gật đầu , đạo, “Đi thôi, mang ta đi các ngươi quyền định địa điểm nhìn xem!”

“Vâng, hội trưởng!”

Một đám trưởng lão lúc này cẩn thận phía trước dẫn đường.

Chuyện cho tới bây giờ, bọn hấn đã suy đoán ra Dương Phóng chân chính thân phận.

Bởi vì hỏa thiêu Thần Võ tông đêm đó, Dương Phóng thể mà lấy ra Đạo Đồ

Bọn hấn mấy vị trưởng lão, ai cũng biết, Đạo Đồ là bị một cái Thiên Thần tổ chức cao thủ cho chiếm.

Hiện tại không cần nghĩ cũng biết, người trước mắt tuyệt đối là cái kia thần bí Thiên Thần tổ chức cao thủ!

“Hội trưởng, ngay tại phía trước, phía trước một khu vực như vậy chính là chúng ta chỗ quyền định Thần Chung ẩn tàng địa điểm.”

Một vị trưởng lão nâng lên ngón tay, hướng về phía trước chỉ đi.

Dương Phóng ánh mắt nhìn.

Chỉ thấy phía trước khu vực tất cả đều bị Thanh Long hội trưởng lão, dùng Bạch sắc vô địch thủ tiêu ký.

Từng cái trụ sở bên trên tất cả đều vẽ lên Bạch sắc vòng tròn.

Về phần bên trong cư dân, đều không ngoại lệ, đã sớm bị bọn hấn đuổi ra ngoài.

Dương Phóng lúc này lấy ra Đạo Đồ, nắm trong tay, hướng về phía trước đi đến, dựa theo lần trước Tổng binh phủ phương pháp, bắt đầu lắng lắng cảm ứng.

Lạch cạch, lạch cạch.

Từng đợt rất nhỏ tiếng bước chân truyền ra.

Sau lưng tất cả trưởng lão tất cả đều ngừng thở, cũng không dám thở mạnh một chút.

Sợ quấy rầy đến Dương Phóng.

Mặc dù bọn hắn không biết Dương Phóng đến cùng dùng phương pháp gì, nhưng thời khắc thể này, vẫn là tận lực ít phát ra âm thanh tốt hơn.

Theo Dương Phóng từng bước một đi qua.

Khắp nơi công trình kiến trúc lần lượt bị hắn xuyên qua.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng bước chân dừng lại, thể nội hai viên Thần Chủng rốt cục truyền đến nhỏ bé phản ứng.

Không chỉ có như thế, trong tay Đạo Đồ cũng bắt đầu xuy xuy rung động, bắt đầu phát nhiệt.

“Ở chỗ này?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, nhìn về phía trước mắt viện tử.

Ngay tại hắn chuẩn bị cất bước đi qua sát na, bỗng nhiên sầm mặt lại, trong nháy mắt thu hồi Đạo Đồ, đột nhiên quay đầu, ánh mắt băng lãnh.

A!

Một trận kêu thảm đột nhiên truyền ra.

Phanh phanh phanh!

Liên tiếp ba bốn vị Thanh Long hội đệ tử một chút bay nhào ra ngoài, thân thể bị người đánh nhào nhoẹt, phía sau lưng lõm, huyết nhục vỡ vụn, hung hăng nhào vào nơi xa, chết thảm bỏ mạng.

Một đám trưởng lão sắc mặt biến đổi, tất cả đều cấp tốc quay đầu.

“Người nào?”

“Cút ra đây!”

Bọn hắn mở miệng quát lớn, trong lòng tức giận.

Lại có người tại đỉnh đầu bọn họ làm loạn.

“Hì hì ha ha “

Bỗng nhiên, một trận nhẹ nhàng tiếng cười vang lên.

Một cái vóc người xinh đẹp, mặc hở hang nữ tử, một thân màu đỏ váy áo, làn da trắng nõn, chậm rãi từ một bên nơi hẻo lánh đi ra, hướng về Thanh Long hội đám người nhìn lại.

“Thanh Long hội trưởng, còn nhớ đến nô gia?”

Nữ tử hì hì cười một tiếng.

Dương Phóng nhướng mày, nhìn chăm chú lên yêu diễm nữ tử, trong đầu nhưng cũng không có bất luận cái gì ấn tượng.

“Hội trưởng, nàng là Tà Đạo tổ chức Tả hộ pháp Lưu Ngọc!”

Bên người một vị trưởng lão sắc mặt biến ảo, lấy một loại phương thức quỷ dị truyền âm nói.

“Một cái khác đâu? Một cái khác còn không ra?”

Dương Phóng ngữ khí đậm mạc, nhìn về phía một phương hướng khác.

Ba ba ba!

Từng đợt tiếng vỗ tay âm truyền ra.

Nương theo lấy từng đợt nặng nề như chuông thanh âm, đạo, “Không hổ là Thanh Long hội chủ, quả nhiên thực lực cường đại!”

Chỉ gặp một cái thân trên trần trụi, cơ bắp khô ngô, chừng hai mét mười hai khô ngô bóng người từ một bên chậm rãi đi tới, màu đồng cổ làn da lóe ra nhàn nhạt kim loại quang mang, trên thân quần quanh lấy không biết tên hình xăm màu đen.

Cả người như là một tôn nặng nề giống như cột điện.

Trần ngập đáng sợ khí tức.

“Tà Đạo tổ chức Hữu hộ pháp long Khang.”

Vị trưởng lão kia sắc mặt không khỏi trắng bệch, lần nữa truyền âm, “Hội trưởng, tả hữu hộ pháp, thực lực cao thâm, tại Tà Đạo tổ chức bên trong, hẳn là gần với hai đại chủ tể!”

Dương Phóng ánh mắt ngưng lại, chăm chú nhìn hai người.

Cửa thứ hai!

Hai người tất cả đều như thế.

Hắn khẽ thở ra một hơi hơi thở, đạo, “Hai vị, vô duyên vô cớ giết ta Thanh Long hội người, khó tránh khỏi có chút quá mức đi, còn xin các vị cho ta một cái công đạo!”

“Bàn giao?”

Kia xinh đẹp nữ tử hì hì cười một tiếng, hai đầu thon dài hai đuôi trắng nõn bại lộ bên ngoài, hướng về phía trước chậm rãi đi tới, bên người màu đỏ dây lụa bay múa, tràn ngập khó tả khí tức, đạo, “Chúng ta cũng muốn để Thanh Long hội chủ trước cho chúng ta một cái công đạo.”

“Có ý tứ gì?”

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng.

“Trước đây không lâu Thanh Long hội chủ, tựa hồ xuất hiện ở Lạc Nhật chi sâm, đúng hay không?”

Kia xinh đẹp nữ tử thẳng nhìn chăm chăm Dương Phóng, duỗi ra đầu lưỡi đỏ choét, liếm liếm môi đỏ.

“Vâng, bản tôn đi qua nhìn một chút, chẳng lẽ cái này cũng không được?”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Đi ngược lại là đi, chỉ là, Thanh Long hội chủ vì sao muốn đối với chúng ta người hạ thủ?”

Kia xinh đẹp nữ tử nhìn chăm chú lên Dương Phóng, tiếp tục cười nói.

“Ta bao lâu đối với các ngươi người hạ thủ?”

Dương Phóng sầm mặt lại.

Xinh đẹp nữ tử si ngốc cười một tiếng, đạo, “Xem ra Thanh Long hội chủ thật đúng là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ!”

Ba ba ba!

Bên cạnh khô ngô đại hán long Khang, sắc mặt lạnh lùng, trực tiếp hai tay vỗ nhẹ.

Sau lưng rất nhanh có bảy tám vị Tà Đạo tổ chức cao thủ vọt tới, rơi vào nơi đây.

“Hộ pháp, chính là hắn, ta tận mắt thấy cái kia ngày ám toán tà mẫu đại nhân, từ phía sau cho tà mẫu đại nhân một chưởng!”

Một vị Tà Đạo tổ chức cao thủ sắc mặt trắng bệch, chỉ hướng Dương Phóng.

“Đúng vậy a hộ pháp, chúng ta đều có thể làm chứng!”

Cái khác Tà Đạo tổ chức cao thủ cũng liền vội mở miệng.

Bọn hắn hôm đó đều là bị Dương Phóng lấy kịch độc giết chết, cho nên rất nhanh phục sinh, tiến hành chỉ ra chỗ sai.

“Thanh Long hội chủ, giải thích thế nào?”

Khô ngô đại hán long Khang lạnh lùng mở miệng.

“Hoang đường!”

Dương Phóng tay áo hất lên, ngữ khí băng lãnh , đạo, “Ta sớm cùng các ngươi đạt thành hợp tác, có lý do gì đi ám toán các ngươi tà mẫu, còn có, coi như ta ám toán các ngươi tà mẫu, các ngươi cảm thấy các ngươi tôn này tà mẫu có thể buông tha ta sao!”

“Vậy ý của ngươi là, đây không phải ngươi làm?”

Xinh đẹp nữ tử dò hỏi.

“Có người giả mạo ta, các người tất cả đều bị lừa!”

Dương Phóng thanh âm trầm thấp , đạo, “Ta đêm đó hỏa thiêu Thần Võ tông, liền phát hiện một vị giả mạo ta người, về sau ta một đường truy sát, lúc này mới đuổi tới Lạc Nhật chi sâm, các người gặp phải khẳng định là người kia!”

“Có người giả mạo người?”

Xinh đẹp nữ tử nhú mày.

“Phải!”

Dương Phóng lạnh lùng đáp lại, “Bên cạnh ta mọi người đều có thể làm chứng.”

“Hai vị hộ pháp, lão hủ có thể làm chứng, đúng là thật.”

“Đúng vậy a hai vị hộ pháp!”

Bên người một đám trưởng lão nhao nhao mở miệng.

Xinh đẹp nữ tử đôi mi thanh tú nhăn lại, có chút nửa tin nửa ngờ.

Một bên khôi ngô đại hán long Khang thì là lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Phóng , đạo, “Nghe nói người kia tinh thông lôi điện cùng hỏa diễm chi lực, Thanh Long hội trưởng, tại hạ đắc tội!”

Oanh!

Chân tay hấn đập mạnh, kinh khủng thân thể trong nháy mắt nhào về phía Dương Phóng, mang theo một tầng kinh khủng gió lốc, ô ô chói tai, như là một tòa nặng nề đại sơn một chút đập tới, nâng quyền liền oanh, tiến

hành thăm dò.

Dương Phóng hai mắt phát lạnh, bên hông trường kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, một sát na tàn ảnh liên hoàn, đồng thời thân thể lóe lên, trở nên mờ mịt mông lung, một vòng mũi kiếm trực chỉ khôî ngô đại hán cái cổ mà đi.

Khôî ngô đại hán sầm mặt lại, bàn tay trong nháy mắt thu hồi, thô to ngón tay đập vào trên thân kiếm, một cái khác đại thủ biến đập vì bắt, trực tiếp hướng về Dương Phóng bả vai hung hăng chộp tới.

Chỉ là Dương Phóng kiếm thế biến đổi, mũi kiếm trong nháy mắt biến mất.

Xuất hiện lần nữa thời điểm, đã bay thẳng khôî ngô đại hán mắt phải mà đi.

Khôî ngô đại hán sắc mặt lạnh lùng, lần nữa biến chiêu, đồng thời hai tay tề xuất, mang theo từng đợt nặng nề đáng sợ khí tức, hô hô rung động, dựa vào hùng hậu lực lượng, muốn cường thế nghiền ép Dương Phóng.

Dương Phóng thân pháp mông lung, cấp tốc biến hóa, lập tức cùng khôî ngô đại hán giao thủ cùng một chỗ.

Phanh phanh phanh phanh!

Thanh âm oanh minh, kinh phong gào thét.

Trong nháy mắt hai người giao thủ không biết bao nhiêu lần.

Trong lúc đó Dương Phóng tất cả đều tại dựa vào thân pháp cùng kiếm chiêu tiến hành quần nhau, mông lung, giống như thật không phải thật, như ảo không phải huyền, coi là thật đem kiếm pháp cùng kiếm chiêu phát

huy đến cực hạn.

Bất quá, một bên xinh đẹp nữ tử ánh mắt chớp động, không ngừng quan sát.

Dương Phóng lại từ đầu đến cuối không có sử dụng siêu phẩm võ kỹ.

“Long Khang, xem ra Thanh Long hội trưởng là có chút xem thường người đây.”

Xinh đẹp nữ tử cười khế.

“Vạn tượng cuồng nộ!”

Khôi ngô đại hán đột nhiên quát lớn, trên thân khí tức cấp tốc bộc phát, một tầng vô cùng sức mạnh đáng sợ lầy hấn làm trung tâm hướng về bốn phía quét sạch, thật giống như lập tức mọc ra tám đầu cánh tay, tất cả đều lít nha lít nhít hướng về Dương Phóng thân thể đánh tới.

Chính là siêu phẩm võ học!

Dương Phóng ánh mắt trầm xuống, thân thể cũng đột nhiên bộc phát ra một cỗ cuồng đại khí tức, như là thổi phồng, tại vốn có trên cơ sở lần nữa biến lớn một vòng, cánh tay luân động, trực tiếp một kiếm hướng về khôi ngô đại hán hung hăng bổ xuống.

Toàn thân trên dưới kiếm ý trùng thiên.

Kình Thiên Kiếm!

Ầm ầm!

Một thân tiếng vang, hai đạo nhân ảnh tất cả đều hung hăng bay ngược ra ngoài.

Chỉ bất quá Dương Phóng rõ ràng bay ngược càng nhiều, chừng hơn mười mét.

Khôi ngô đại hán chỉ là thối lui ra khỏi bảy tám mét mà thôi.

Hắn sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Phóng, “Kình Thiên Kiếm, Dạ Thần giáo tuyệt học?”

“Bản tọa may mắn đạt được, làm trò hề cho thiên hạ!”

Dương Phóng lãnh đạm nói.

Khôi ngô đại hán lập tức phát ra hừ lạnh, quay đầu nhìn về phía xinh đẹp nữ tử, nhẹ nhàng lắc đầu.

Xinh đẹp nữ tử trong lòng suy tư, tinh tế ngón tay sờ lên cằm, tựa hồ như cũ tại suy nghĩ.

Một lát sau, hì hì cười một tiếng , đạo, “Thanh Long hội trưởng, hôm nay quấy rầy, nếu như người có thể tìm tới tên kia tung tích, còn xin người có thể nói cho chúng ta biết!”

“Yên tâm, ta so với các người càng muốn giết hơn hẳn!”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

Khôi ngô đại hán, xinh đẹp nữ tử lúc này quay người rời đi.

Bên người một đám Tà Đạo tổ chức cao thủ nhao nhao rút lui.

Qua đi tới hồi lâu, Dương Phóng mới rút cục thở ra một hơi hơi thở, sắc mặt âm trầm, cảm thấy tay cánh tay tê dại.

Cái này khôì ngô ðại hán tối thiều cửa thứ hai ðỉnh phong.

Mình tại không dựa vào Lôi Âm hô hấp pháp cùng Viêm Bạo chưởng tình huống dưới, may mắn chỗ tốt cũng không chiếm ðược!

Nhưng nếu chỉ dựa vào Lôi Âm hô hấp pháp, vẫn là không giết ðược hần!

Nếu muốn giết hần, chỉ có dựa vào long trảo hoặc nặng giáp.

Dương Phóng hóa giải cánh tay một cái tê dại, lần nữa xoay người lại, nhìn về phía trước mắt viện tử.

Hần phong chi rung ðộng phát ðộng, lắng nghe phương viên bảy tám dặm ðộng tĩnh.

Tại xác ðịnh hai người kia ðã sau khi ði xa, lần nữa lấy ra Ðạo Ðồ, tiến hành cảm ứng.

Từng ðợt khó tả nóng rực chậm rãi truyền ra, xuy xuy rung ðộng.

Trong tay Ðạo Ðồ như là ðã có ðược sinh mạng.

Không chỉ có như thế, thể nội hai viên Thần Chủng càng là ðang nhanh chóng nhảy lên, phẳng phát cảm nhận ðược ðồng tông ðồng nguyên ðồng dạng.

Dương Phóng không chút do dự, trực tiếp hướng về trước mắt viện lạc phóng ði.

Sau ðó không lâu!

Oanh!

Một chùm tử quang trong nháy mắt phóng lên tận trời, nhanh chóng nội liễm, sau đó lần nữa rơi xuống, hướng về phía dưới Dương Phóng hung hăng phóng đi.

Dương Phóng thân thể không nhúc nhích, mặc cho tử quang xuyên qua mà tới.

Bên người một đám trường lão toàn bộ sắc mặt hãi nhiên.

Thần Chủng!

Ông!

Vô hình ba động lấy Dương Phóng làm trung tâm cấp tốc quét sạch mà ra, cả viện bên trong cũng bay cát đi thạch, ô ô chói tai.

Qua đi tới hồi lâu.

Hết thảy mới lần nữa bình tĩnh.

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí hơi thở, trên mặt dần dần lộ ra tiểu dung, một đôi ánh mắt hướng về trước mắt vô hình bằng nhìn lại.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/150 tuổi

Tu vi: Siêu phẩm 【 6400/15000 】

Tâm pháp: Cảm Ứng quyết đệ tứ trọng 【 1200/3600 】 , Kim Thân quyết đệ tứ trọng 【 500/8000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ tam trọng 【 2100/9000 】

Võ kỹ: Thanh Vân Bộ đệ nhất trọng 【 1500/2000 】 ,

Viêm Bạo chưởng đệ nhất trọng 【 1050/2500 】 , Kinh Thiên Kiếm đệ nhất trọng 【 800/2500 】 , Thập tự quyền viên mãn, Bằng Hư lâm không bộ viên mãn, Liệt giang đao viên mãn, Phiên Vân Chưởng đệ nhị trọng 【 1150/2400 】 , Âm sát kiếm viên mãn, Thất tình quyết đệ tam trọng 【 1100/1800 】 , Trọng chưởng viên mãn, Lôi Quang bộ viên mãn, Hồi Thiên kiếm viên mãn

Thần Chủng: Lôi âm 【 Chấn triệt tâm linh, Chấn nhiếp yêu tà 】 , Phong luật 【 gia tốc, cảm giác 】 , Địa Mẫu 【 chấn động, ruộng tốt 】

Tư chất: Võ học kỳ tài 【 145/150 】

“Địa Mẫu.”

Dương Phóng yên lặng trải nghiệm.

Rất nhanh biết rõ ràng hai hạng công năng.

Chấn động: Tên như ý nghĩa, có thể thông qua điều khiển địa mạch ba động, tiếp theo dẫn phát mặt đất, không khí, sóng nước chấn động, từ đó trên mặt đất, không trung, trong nước đánh giết địch nhân, khai phát đến cực hạn, càng là có thể tạo thành cự hình địa chấn, cự hình hải khiếu.

Ruộng tốt: Lợi dụng Địa Mẫu chi lực, hội tụ địa tinh tại đồng ruộng bên trong, làm đồng ruộng phát sinh cải biến, hóa thành ruộng tốt, đang gieo trồng phương diện có đặc biệt kỳ hiệu.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng tự nói.

Hai cái công năng cũng tương tự rất thực dụng.

Mặc dù hấn hiện tại chế tạo không ra cỡ lớn địa chấn, nhưng là 【 ruộng tốt 】 công năng, lại tối thiểu để hấn không cần lại vì dược liệu mà phát sàu.

Tiêu hóa viên này Thần Chủng về sau.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía mình tu vi.

Nguyên bản lần này sau khi xuyên việt tu vi là siêu phẩm 【 5300/15000 】 , hiện tại biến thành siêu phẩm 【 6400/15000 】 .

Một nháy mắt gia tăng 1 100 điểm.

Thực lực tăng nhiều.

“Hội trưởng, ngài. Ngài thật đạt được Thần Chủng?”

Một vị trưởng lão sắc mặt hã nhiên, ngơ ngác nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng xoay người lại, sắc mặt hờ hững , đạo, “Truyền mệnh lệnh của ta, từ giờ trở đi, Thanh Long hội toàn viên xuất động, đều cho ta đi 【 tiểu long trấn 】 cùng 【 cát trắng khu quần cư 】 ở giữa khu vực lục soát, nhìn xem nơi nào có Bạch sắc quái thụ!”

“Bạch sắc quái thụ?”

Một vị trưởng lão hồ nghi nói.

“Đúng vậy, loại này Bạch sắc quái thụ, hương vị đặc thù, tràn ngập rỉ sắt khí tức, ai nếu tìm được, ta có trọng thưởng!”

Dương Phóng nói.

“Vâng, hội trưởng!”

“Chờ một chút, còn có một chuyện, chuẩn bị cho ta năm ngàn cân lương thực, ta có tác dụng lớn!”

Dương Phóng nói.

“Tốt, ta cái này an bài.”

Một vị trưởng lão mở miệng.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, hướng về nơi xa đại viện đi đến, tiếp tục cảm thụ lên thể nội Thần Chủng.

Không bao lâu.

Lại là một bóng người từ đằng xa chạy đến, thần sắc hoảng sợ, vừa tiến đến liền trực tiếp quỳ xuống, mở miệng nói ra: “Hội trưởng, thần sứ thần sứ đến, ngay tại tổng bộ!”

...

Chương 203 : Thanh Long hội tổng bộ!

Dương Phóng nhướng mày, lộ ra hồ nghi.

Cái gì thần sứ?

Ánh mắt của hắn bỗng nhiên nhìn về phía bên cạnh thân một vị trưởng lão.

Vị trưởng lão kia sắc mặt biến hóa, lúc này nhẹ nhàng phát tay, lui người kia, thấp giọng giải thích nói, “Hội trưởng, ngài có biết ta Thanh Long hội vì sao có thể tiêu dao nhiều năm như vậy, mà không bị Thần Võ tông càn quét?”

“Có ý tứ gì? Có chuyện nói thẳng, không muốn quanh co lòng vòng!”

Dương Phóng trầm giọng nói.

“Vâng, hội trưởng.”

Vị trưởng lão kia lập tức gật đầu, đáp lại nói, “Kỳ thật Thanh Long hội cũng không phải là chỉ có mặt ngoài nhìn qua chỉ có Tần Thiên Liệt một người, Tần Thiên Liệt cho tới nay đều là một cái thần bí giáo phái 【 Nguyên Linh giáo 】 ãa chủ, bọn hắn tín ngưỡng thần linh, chủ trương thần linh chắc chắn trở về, cuối cùng rồi sẽ quét sạch hết thảy!”

“Ồ?”

Dương Phóng lộ ra nghi hoặc, “Nguyên Linh giáo?”

Thế mà không hiểu thấu nhiều hơn một cái Nguyên Linh giáo.

“Đúng vậy, Nguyên Linh giáo thần bí khó lường, bình thường tuyệt không trên thế gian đi lại, có đôi khi sẽ nửa năm giáng lâm Thanh Long hội một lần, có đôi khi hai ba năm mới có thể tới một lần.”

Vị trưởng lão kia đáp lại.

Dương Phóng trong lòng suy tư, bỗng nhiên nghĩ đến Tàn Thiên Liệt khuôn mặt.

Nhớ kỹ Tàn Thiên Liệt trên mặt vết đao dày đặc, như là hủy dung, lúc ấy mình còn nghi hoặc hồi lâu, người nào có thể tại Tàn Thiên Liệt trên mặt lưu lại nhiều như vậy vết sẹo.

Hiện tại xem ra

Hẳn là chính là cái này Nguyên Linh giáo?

Dương Phóng ánh mắt sáng tối chớp chờn.

“Tổng bộ còn có bao nhiêu tài phú? ?”

Dương Phóng thuận miệng hỏi.

“Cái này. Không có thanh điểm qua.”

Vị trưởng lão kia sắc mặt khẽ giật mình, đáp lại nói, không chút nào minh bạch Dương Phóng đột nhiên hỏi cái này làm cái gì.

“Vậy vị này thần sứ thực lực như thế nào? Có được hay không ở chung?”

Dương Phóng gật đầu nói.

“Cái này. Hẳn là tại cửa thứ hai.”

Vị trưởng lão kia cẩn thận đáp lại , đạo, “Thần sứ mỗi lần xuất hiện, đều chỉ có Tàn Thiên Liệt cùng hấn gặp mặt, chúng ta vụn vụn không biết bọn hấn đang đàm luận cái gì, cũng không biết có được hay không ở chung.”

“Thật sao?”

Dương Phóng suy tư, một lát sau, mở miệng nói:
“Truyền mệnh lệnh của ta, những người khác tiếp tục đi tiểu long bên ngoài trấn tìm kiếm Bạch sắc quái thụ, lưu lại một người thu thập lương thực, người theo ta cùng nhau chạy tới tổng bộ.”

“Vâng, hội trưởng.”

Vị trưởng lão kia Bạch Cảnh Nguyên, chấp tay nói.

Nam Sơn Thành bên trong.

Đám người chen chúc, dị thường náo nhiệt.

Đại lượng người buôn bán nhỏ hướng về phía trước hội tụ, ngẩng mắt nhìn về nơi xa, hưng phấn nghị luận.

“Mất đầu!”

“Lại muốn mất đầu!”

“Lần này giết là ai?”

“Nghe nói tất cả đều là Hải Sa viện, Cự Kinh viện cùng Hồ Cứ viện đệ tử, còn có một ít là người nhà của bọn hấn, thân thích, một cái cũng không có chạy thoát, bị một mẻ hốt gọn!”

“Đều là đại nhân vật?”

“Cầu thí, đại nhân vật gì, hiện tại bọn hấn tất cả đều trở thành tù nhân, lập tức liền muốn bị chém đầu, người còn không biết đâu đi, Thần Võ tông hiện tại đã bị Phá Quân, Vân Ưng, Kim Cương ba viện tiếp quản, những người khác tất cả đều coi là phản đồ, người nhà, bằng hữu muốn một mực tru diệt!”

Đám người nghị luận, thanh âm ồn ào.

Rất nhiều người đây là hưng phấn hướng phía trước chen tới.

Tựa hồ có thể nhìn thấy những này tìm trong ngày đại nhân vật, bị người trước mặt mọi người chặt đầu, là một kiện cực kỳ chuyện có ý nghĩa.

Trong đám người.

Tống Thục Mai, Phương Viện Viện, kiêu trang lẫn vào tới, con mắt đảo lên, xa xa nhìn chăm chăm phía trước pháp trường bên trên bóng người.

Cao cao pháp trường, đứng vững tại Nam Sơn Thành ở giữa.

Ở phía trên một chữ quỳ xuống gần trăm đạo bóng người, tất cả đều áo choàng phát ra, dị thường chặt vật, mỗi người đều sắc mặt trắng bệch, che kín kinh hoảng.

Lớn tuổi đã vượt qua tám mươi.

Tuổi nhỏ, không đủ hai tuổi.

Những này tất cả đều là cùng bọn hấn có liên quan người.

Thậm chí có một ít vẫn là Tống Thục Mai tình cảm chân thành thân bằng.

“Nương, mợ.”

Tống Thục Mai con mắt rơi lệ, nhịn không được mở miệng, muốn xông lên phía trước.

Nhưng là một bên Phương Viện Viện lại gắt gao che miệng nàng lại, khoe mắt rưng rưng, mạnh kéo lấy thân thể của nàng, hướng về hậu phương thối lui.

Nàng biết thời khắc thế này lao ra, cùng chết không khác.

Phá Quân, Vân Ưng, Kim Cương ba viện, sở dĩ làm như thế tuyệt, đơn giản chính là muốn đưa các nàng dẫn ra, tốt một mẻ hết gọn.

Các nàng nhất định không thể tùy tiện lộ diện.

Pháp trường bên trên người cũng không phải chỉ có Tống Thục Mai người nhà, cũng tương tự có nàng Phương Viện Viện người nhà.

Nàng kia bất mãn hai tuổi nhỏ biểu đệ, lập tức cũng phải bị chặt đầu.

Còn có cha mẹ của nàng, nàng thân thuộc.

Phá Quân, Vân Ưng, Kim Cương ba viện, làm việc quá mức ngoan độc.

Tuyệt không nhớ tới đã từng tình đồng môn.

“Ô ô ô “

Phương Viên Viên một tay che lấy Tống Thục Mai miệng, một tay che lấy miệng của mình, nước mắt biểu vầy, cấp tốc rời xa, ngay cả tiếng khóc cũng không dám phát ra quá lớn.

Nơi xa.

Cao ngất trên tửu lâu.

Trần Hồng Ưng một thân váy đỏ, dung nhan âm lãnh, đầu đầy màu đen nhánh tóc choàng tại đầu vai, trên thân tràn ngập một cỗ khí tức ngọt ngọt, làm cho người không thở nổi, một đôi mắt lạnh lẽo lạnh lùng nhìn chăm chú lên phía dưới.

Nàng ngược lại muốn xem xem, Tống Kim Luân kia rùa đen rút đầu qua hay không qua.

Một ngày không xuất hiện, nàng liền giết chết một đợt thân nhân của các nàng !

Thằng đến đem Tống Kim Luân bức đi ra vì đó!

Con trai độc nhất của nàng chết rồi, Tiêu Phóng, Tống Kim Luân nhất định phải trả giá đắt, cùng bọn hắn có liên quan người, một cái cũng đừng nghĩ chạy thoát, nàng muốn để bọn hắn khắc sâu thể hội một chút nỗi thống khổ của nàng.

Cộc cộc cộc.

Tiếng bước chân dồn dập bỗng nhiên vang lên.

Một vị Vân Ưng viên đệ tử cấp tốc lên lầu, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, chấp tay nói, “Viện chủ, Thanh Thành viện chủ Lưu Hồng Kinh tin tức tra ra được, đối phương chủ động xuất hiện, nguyện ý cùng chúng ta hợp tác!”

“Ồ?”

Trần Hồng Ưng sắc mặt lạnh lùng, chằm chọc nói, “Hắn không nguyện ý chạy trốn?”

“Đúng vậy, Phá Quân viện chủ nhận được tin tức, đã dẫn đầu đã chạy tới.”

Vị kia đệ tử nói.

“Hừ, Lôi Tiêu nguyện ý xử lý, liền để chỗ khác lý đi.”

Trần Hồng Ưng thanh âm băng lãnh, tiếp tục xem hướng nơi xa.

Thanh Thành viện chủ Lưu Hồng Kinh, chỉ là một người nhát gan bọn chuột nhắt mà thôi.

Trước đó song phương vừa khai chiến, đối phương liền thấy thời cơ bất ổn, dẫn đầu đào tẩu.

Hiện tại chạy trốn một vòng, thế mà chủ động đi tìm tới?

Cái này khiến Trần Hồng Ưng đối cực kỳ khinh thường.

Phốc!

Máu tươi phun tung toé, nhuộm đỏ pháp trường, dẫn tới vô số người cao giọng hô to.

Quy gối hàng thứ nhất bảy tám người, đều không ngoại lệ, tất cả đều bị trong nháy mắt chặt xuống đầu lâu, huyết thủy phun ra cao ba bốn mét.

Những người còn lại không khỏi hoảng sợ vô cùng, run lẩy bẩy.

“Đừng có giết ta, ta nguyện ý đầu hàng, ta đầu hàng a!”

“Tha mạng, ta nguyện ý gia nhập Tà Đạo tổ chức, tha ta một mạng.”

Từng đợt thê thảm kêu to rất nhanh truyền ra, ở chỗ này quanh quần.

.

.

.

Thanh Long hội tổng bộ.

Ở vào Đông Giang phía tây khu vực, tại Đông Giang một chỗ to lớn về cong bên trong.

Về cong bên trong mọc đầy cỏ lau, kiêm hữu sương mù che trời, lâu dài không tiêu tan.

Ở vào trong đó, nếu không phải có lộ tuyến chỉ dẫn, cực kỳ dễ dàng lạc đường.

Tại Bạch Trạch vực nội, nơi đây là nổi danh Diêm Vương cong, các loại thuyền đánh cá, thương thuyền căn bản không dám tới gần mấy may.

Giờ phút này.

Một chiếc ô bông thuyền lẳng lặng tiến lên, hướng về nồng đậm cùng cỏ lau chỗ sâu đi đến.

Dương Phóng lẳng lặng đứng thẳng, chấp hai tay sau lưng, hướng về nơi xa nhìn ra xa.

Thanh Long hội tổng bộ, quả nhiên đủ ẩn nấp!

Loại địa phương này cho dù có người có thể phát hiện, muốn xông tới cũng khó khăn lúc.

Ngay tại chèo thuyền trưởng lão Bạch Cảnh Nguyên, sắc mặt hồ nghi, hướng về bốn phía nòng vụ cùng cỏ lau nhìn lại, đạo, “Hội trưởng, giống như có chút không đúng!”

“Làm sao không đúng?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Quá an tĩnh, không quá bình thường.”

Bạch Cảnh Nguyên đáp lại.

Trước mắt nước động vịnh cực kỳ tĩnh mịch, thế mà một đầu tuần tra thuyền đều không nhìn thấy.

Hắn đều có chút hoài nghi có phải hay không đến nhằm địa phương.

Trong ngày thường hai trăm dặm nước động vịnh bên trong thuyền hoành hành, Thanh Long hội tuần tra thành viên, khắp nơi đều là.

Nhưng bây giờ một đường đuôi tới hiện tại, thế mà cũng không có gặp được một cái.

Dương Phóng nhướng mày, nhìn về phía bên người trước đó vị kia đến đây báo tin đệ tử, nói: “Ta hỏi ngươi, tới mấy vị thần sứ?”

“Hai vị, ngoài ra còn có người đi theo hơn mười người.”

Vị kia Thanh Long hội đệ tử vội vàng nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng tự nói.

Bạch Cảnh Nguyên tăng thêm tốc độ, hướng về phía trước chèo thuyền.

Liên tục chuyển mười cái chèo lau vịnh tử, rớt cục tại tiền phương của bọn hắn xuất hiện một chỗ hòn đảo.

Hòn đảo bên trên, mấy tên Thanh Long hội đệ tử ngay tại lẳng lặng quan sát, khi thấy Dương Phóng về sau, nhãn tình sáng lên, lộ ra kinh hãi.

“Hội trưởng, hội trưởng, ngài trở về!”

Mấy vị đệ tử vội vàng ngoắc.

Thuyền nhỏ cấp tốc cập bờ.

Dương Phóng cùng Bạch Cảnh Nguyên cấp tốc rời đi thuyền nhỏ, đằng không mà lên, rơi vào bên bờ.

“Gặp qua hội trưởng!”

“Đến cùng chuyện gì xảy ra? Làm sao ven đường bên trong một cái tuần tra người cũng không có.”

Dương Phóng trầm giọng nói.

“Hồi hội trưởng, thần sứ tới, đem tất cả mọi người triệu tập quá khứ, đều tại đại điện chờ, cho tới bây giờ cũng chưa hề đi ra, chúng ta cũng không biết xảy ra chuyện gì.”

Vị kia đệ tử thấp thỏm nói.

“Cái gì?”

Dương Phóng lần nữa nhìn thoáng qua Bạch Cảnh Nguyên.

Bạch Cảnh Nguyên sắc mặt trắng bệch , đạo, “Trước kia thần sứ tới, chưa hề dạng này triệu tập qua tất cả người.”

“Đi, đi qua nhìn một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

Tại Bạch Cảnh Nguyên dẫn đầu dưới, Dương Phóng lúc này hướng về hòn đảo chỗ sâu đi đến.

Vừa đi không xa, liền thấy được một mảnh liên miên công trình kiến trúc, khí phái rộng lớn, đứng vững tại đây.

Ở trong đó một chỗ cao lớn nhất công trình kiến trúc trước cửa, hai người mặc Hoàng sắc tơ lụa trường quái, thân thể khô ngô, hai tay ôm đao nam tử, sừng sững tại đây.

Vừa nhìn thấy Dương Phóng đến, trong đó một vị nam tử đột nhiên quát, “Thanh Long hội chủ, thần sứ tuyên người lập tức yết kiến!”

“Ồn ào cái gì?”

Dương Phóng sắc mặt khinh đạm, đi thẳng về phía trước.

Bên người Bạch Cảnh Nguyên cười ngượng ngùng một tiếng, vội vàng theo sau lưng.

Nam tử kia hừ lạnh một tiếng, không còn tiếp tục nhiều lời.

Xuyên qua chỗ này đại môn về sau, trước mắt là một đầu cực kỳ rộng lớn quảng trường.

Tại quảng trường hậu phương, thì là một chỗ nguy nga đại điện.

Xa xa nhìn lại, có thể nhìn thấy đại điện bên trong, người người nhón nháo, xuất hiện đại lượng bóng người, lít nha lít nhít, tất cả đều là Thanh Long hội đệ tử, có là Tàn Thiên Liệt thân tín, có thì là phổ thông đệ tử.

Dương Phóng nhíu mày, lúc này tăng thêm tốc độ, hướng về đại điện tiến đến.

“Hội trưởng tới “

Bạch Cảnh Nguyên trực tiếp hét lớn.

Trong điện đứng thẳng người, vội vàng cấp tốc quay đầu, nhanh chóng nhường ra một cái thông đạo, đều không ngoại lệ, nhao nhao lộ ra mừng rỡ.

“Hội trưởng!”

“Hội trưởng, ngài đến.”

Dương Phóng không nói một lời, nhẹ nhàng gạt đầu, ánh mắt bỗng nhiên hướng về trước đại điện phương nhìn lại, lông mày ngả ngón.

Chỉ thấy phía trước khu vực, thành linh còn nằm xuống một cỗ thi thể.

Tại cái này một cỗ thi thể trước đó, lại có sáu, bảy người chính quỳ ở nơi đó, run lẩy bẩy, sắc mặt trắng bệch.

Dương Phóng ánh mắt tiếp tục hướng phía trước nhìn lại.

Chỉ gặp đại diện phía trước nhất khu vực, một vị người mặc trường bào màu tím bóng người, thành lĩnh sừng sững ở đây, thân thể cao lớn, chấp hai tay sau lưng, ước chừng bốn mươi có hơn, một đôi mắt lãnh đạm, ở trên cao nhìn xuống, quan sát đám người.

“Là Lý Phong thần sứ.”

Bạch Cảnh Nguyên trực tiếp truyền âm, trong lòng thấp thỏm.

“Thần sứ đại nhân, đây là tại làm gì? Vì sao vô duyên vô cớ giết ta Thanh Long hội thành viên? Còn có, tại sao muốn đem hòn đảo chung quanh tuần tra nhân viên cũng toàn bộ điều đi, làm như vậy có chút quá mức đi, liền không sợ bị người tấn công vào tới sao?”

Dương Phóng vừa vào cửa, liền nhìn chăm chú lên cái kia đạo áo bào tím bóng người, lạnh giọng mở miệng.

“Ừm?”

Vị kia thần sứ Lý Phong lông mày chau lên, nhìn về phía Dương Phóng, nhàn nhạt mở miệng, đạo, “Tần hội trưởng, người rốt cuộc đã đến, bất quá, những này cũng không phải chú ý của ta, mà là Ngô trưởng lão ý tứ.”

“Ngô trưởng lão?”

“Đúng vậy, trong giáo Ngô trưởng lão đích thân đến, mang đến trong giáo mệnh lệnh mới!”

Lý Phong hai tay chấp tay, hướng về nghiêng phía trên ôm quyền.

“Cái gì mệnh lệnh?”

“Từ hôm nay trở đi, Ngô trưởng lão đem tiếp quản Thanh Long hội, trong hội lớn nhỏ nhân viên, nhất định phải nghe điều, Tàn hội trưởng, trước đó trong hội tổng cộng có mười ba vị trưởng lão, ta ngược lại thật ra muốn hỏi một câu, hiện tại những trưởng lão này đều đi nơi nào? Còn có, trong giáo tinh nhuệ nhân viên đâu? Vì sao cũng không thấy.”

Vị này thần sứ nhìn thẳng Dương Phóng, mở miệng hỏi thăm.

Bọn hắn giáng lâm nơi đây, lúc đầu nghĩ toàn diện tiếp nhận Thanh Long hội, kết quả lại phát hiện Thanh Long hội tổng bộ sớm đã trống rỗng, chỉ để lại hơn hai trăm hào tằm tếp.

Cái khác cữu phẩm, Thập phẩm tất cả đều không thấy.

Về phần siêu phẩm, càng là một cái cũng không có.

Rất rõ ràng Tàn Thiên Liệt đem những người này điều ra đến bên ngoài, không biết đang làm những gì.

“Ngô trưởng lão muốn tiếp quản tổng bộ?”

Dương Phóng nhíu mày, sau đó ngữ khí bình tĩnh, đạo, “Vậy bản tọa đi nơi nào?”

“Tàn hội trưởng, ngươi vẫn không trả lời vấn đề của ta, trong hội trưởng lão cùng tinh nhuệ ở nơi nào?”

Vị này thần sứ ngữ khí trầm xuống, nhìn về phía Dương Phóng.

“Bọn hắn a, đều bị ta điều bên ngoài, tạm thời không cách nào trở về, quay đầu ta liền để bọn hắn trở về nghe điều, ngươi vẫn là trước tiên nói một chút, chuẩn bị đem ta an bài thế nào đi.”

Dương Phóng nhàn nhạt mở miệng.

Thanh Long hội tổng bộ thế mà muốn bị tiếp quản rồi?

Bất quá!

Đối với hắn mà nói, cũng là không quan trọng.

Dù sao Thanh Long hội tinh nhuệ toàn bộ chấp chưởng ở trong tay của hắn, hắn tùy thời có thể lấy tại một địa phương khác xây lại một cái Thanh Long hội.

Chỉ cần hắn nắm chặt Thanh Long hội nhân viên là được rồi, há lại đối phương muốn cầm bóp liền có thể nắm.

“Hừ!”

Vị kia thần sứ phát ra hừ lạnh , đạo, “Tần hội trưởng, không có trong giáo mệnh lệnh, ngươi liền tự tiện điều động nhân viên, hắn là người đã quên trong giáo trừng phạt? Thương thế của ngươi chẳng lẽ tốt?”

Dương Phóng sắc mặt một âm , đạo, “Điểm này không tổn sức thần sứ quan tâm, thần sứ vẫn là nói một chút, đem ta an bài thế nào a?”

“Phụng trong giáo mệnh lệnh, lấy ngươi tại Ngô trưởng lão thủ hạ tạm thời nghe tuyên , chờ Ngô trưởng lão quen thuộc sự vụ về sau, ngươi lại trở về về tổng bộ!”

Vị kia thần sứ lạnh giọng nói.

“Cũng được.”

Dương Phóng gật đầu , đạo, “Bất quá, có phải hay không nên để cho ta người trước đi lên.”

Vị kia thần sứ sắc mặt lạnh lùng, trực tiếp phát phát tay.

Phía trước quỳ rạp xuống đất đấm người, lập tức như được đại xá, cấp tốc đứng dậy.

“Tần hội trưởng, người bây giờ tốt nhất trước tiên đem những trưởng lão kia cùng tinh nhuệ triệu hồi đến lại nói, bằng không, ta lo lắng Ngô trưởng lão kia nhất người không qua được!”

Vị kia thần sứ băng lãnh nói.

“Không tốn sức quan tâm.”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt, quay người rời đi.

Bên người Bạch Cảnh Nguyên lúc này theo sau lưng.

Cái khác tâm phúc cũng liền bận bịu nhanh chóng cùng hướng nhà mình hội trưởng.

Toàn bộ đại diện bên trong đảo mắt trở nên trống rỗng.

Vị kia thần sứ diện mục âm trầm, lạnh lùng nhìn về phía trước, nắm đấm gắt gao nắm chặt.

“Những năm gần đây, Tần Thiên Liệt quả nhiên là đem Thanh Long hội kinh doanh giọt nước không lọt.”

Nơi xa.

“Bạch trưởng lão, Thanh Long hội ngoại trừ tổng bộ bên ngoài, có cái gì không muốn người biết cứ đi?”

Dương Phóng chi lui đấm người, mở miệng hỏi thăm.

“Có, Thanh Long hội sản nghiệp đông đảo, cứ đi”

cũng nhiều, rất nhiều cứ điểm đều là giáo phái không biết.”

Bạch Cảnh Nguyên đáp lại.

“Ồ?”

Dương Phóng nhú mày.

Thế mà thật sự có.

Xem ra cái này Tần Thiên Liệt cũng không tính ngu xuẩn, biết cho mình lưu đầu đường lui?

“Quay lại để chúng ta người tất cả đều đi những cái kia sản nghiệp bên trong, mặt khác, tổng bộ bên trong bạc cùng dược liệu đều đặt ở đây?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đều tại hậu sơn!”

“Đi, đi qua nhìn một chút!”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng, hội trưởng “

Bạch Cảnh Nguyên gật đầu.

...

Chương 204 : Thị Huyết áo choàng!

Xuyên qua hành lang, tại Bạch Cảnh Nguyên dẫn dắt phía dưới.

Dương Phóng rất mau tới đến một chỗ sơn hồng đại viện phía trước.

Chỉ bất quá khi hắn vừa mới đến, bỗng nhiên như có mây, bước chân trực tiếp dừng lại, trong lòng kinh nghi bất định.

Đây là

Đại viện bên trong.

Một mảnh hỗn độn.

Lít nha lít nhít hơn mười cái rương lớn đứng vững tại đây.

Đang có số lớn người mặc trường bào màu vàng đệ tử, đối với mấy cái này rương lớn bên trong đồ vật tiến hành từng cái thanh điểm.

Mà tại những này rương lớn một bên.

Thì là một cái hình thái uy mãnh, tóc trắng xóa lão giả.

Lão giả kia ngồi ở một bên, cầm trong tay một cái màu đen vò rượu, ngay tại uống từng ngụm lớn rượu, trước người thả ba con hoàn chính dề nương nguyên con, giờ phút này chính nắm lên đùi dề, hung hăng gặm ăn.

Tựa hồ cảm thấy được ngoài cửa người, lão giả ánh

mắt như điện, nhìn thoáng qua, lạnh lùng nói, “Tần hội trưởng, vào đi.”

Dương Phóng mặt không biểu tình, chậm rãi đi tới, ánh mắt hướng về lão giả nhìn lại.

Thật là đáng sợ cường giả!

Tại đại viện bên ngoài đều có thể cảm nhận được trên người đối phương cái chủng loại kia khí tức khủng bố.

Cửa thứ ba?

“Ngô trưởng lão.”

Dương Phóng hành lễ.

Không cần hỏi cũng biết người này thân phận là ai.

“Tần hội trưởng, Lý Phong đem nên nói đều cùng người nói đi.”

Khôi ngô lão giả vừa mở miệng, một bên gặm ăn thịt dê, lạnh lùng nói: “Người yên tâm, người kinh doanh Thanh Long hội nhiều năm, lao khổ công cao, giáo phái là sẽ không quên người, chờ lão phụ quen thuộc hết thầy sự vụ, tự sẽ tại tổng bộ bên kia tiến cử người, cho người một cái tốt hơn chức vị!”

Hắn một đôi ánh mắt rơi trên người Dương Phóng.

Như là hồng thủy mãnh thú, sáng rực bức người, mang đến một cỗ vô hình kinh khủng áp lực.

Tựa hồ phàm là Dương Phóng dám nói cái chữ “không”, đều sẽ lập tức tao ngộ kinh khủng đả kích.

“Vâng, Ngô trưởng lão nói đúng lắm.”

Dương Phóng gật đầu, cung kính dị thường.

“Ừm.”

Lão giả nhìn thấy Dương Phóng không có nói ra dị nghị, lập tức thu hồi ánh mắt, rất là hài lòng, chợt lộ ra mỉm cười, đạo, “Tần hội trưởng đến cùng là biết đại thể người, cũng không cần lão phu tận lực căn dặn, đúng, nghe nói người sẽ bên trong tinh anh tất cả đều điều ra ngoài rồi? Điều ra ngoài làm cái gì?”

“Thuộc hạ trước đó thừa cơ hỏa thiêu Thần Võ tông tổng bộ, hiện tại nhân viên ngay tại bên ngoài tu chỉnh, mấy ngày sau đem lần nữa trở về!”

Dương Phóng chấp tay.

“Ồ?”

Lão giả thật dài mày trắng nhẹ nhàng run run, đạo, “Hỏa thiêu Thần Võ tông tổng bộ?”

“Phải!”

“Hảo đảm phách!”

Lão giả tán thưởng, nhưng rất nhanh sắc mặt phát lạnh, một đôi mắt như đao như kiếm, lần nữa rơi trên người Dương Phóng, tràn ngập vô hình đáng sợ khí tức, điềm nhiên nói, “Tần Thiên Liệt, người có biết tội của người không!”

Dương Phóng sắc mặt khẽ giật mình, cấp tốc chấp tay, “Thuộc hạ biết tội!”

“Không thông qua giáo phái cho phép, người liền tự tiện dạt tập Thần Võ tông tổng bộ, một khi gặp được biến cố,

người biết là kết cục gì?”

Lão giả thanh âm rét lạnh.

“Vâng, thuộc hạ biết sai!”

“Hừ!”

Lão giả hừ lạnh, nhìn chằm chằm Dương Phóng , đạo, “Hi vọng đây quả thật là một lần cuối cùng, bằng không, lần này coi như không chỉ là mặt của người bị đâm tổn thương đơn giản như vậy!”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa , đạo, “Vâng, trưởng lão!”

“Ừm.”

Ngô trưởng lão nhẹ nhàng gạt đầu, trên thân khí tức nội liễm, làn nữa thu hồi ánh mắt, đạm mạc nói, “Tần hội trưởng còn có việc sao? Không có chuyện không ngại ngồi xuống uống một chén?”

“Không được, thuộc hạ không dám đánh nhiều, cáo từ!”

Dương Phóng chấp tay.

Ngô trưởng lão không tiếp tục để ý hắn, tiếp tục cầm đầu gặm ăn.

Dương Phóng một đường rút lui, quay người rời đi.

Bên người Bạch Cảnh Nguyên, vội vàng đi theo Dương Phóng đi ra ngoài.

Vừa ra cửa.

Dương Phóng sắc mặt liền trở nên âm trầm xuống.

Ra tay thật nhanh!

Cái này Ngô trưởng lão thế mà tại sớm thanh điểm tài phú.

“Bạch trưởng lão, bí tịch đặt ở bên nào.”

Đi ra rất xa về sau, Dương Phóng lên tiếng hỏi thăm.

“Tại phía đông bí Võ Các.”

“Đi!”

Dương Phóng nói nhỏ, lập tức hướng về kia bên trong tiến đến.

Sơn hồng trong sân.

Ngô trưởng lão như cũ tại miệng lớn gặm ăn, uống vào liệt tửu.

Bỗng nhiên, bóng đen lóe lên, Lý Phong thân thể xuất hiện tại Ngô trưởng lão phụ cận.

“Ngô trưởng lão.”

Lý Phong nói.

“Người đã đến, những năm gần đây, Tàn Thiên Liệt oán khí ứ đọng, có nhiều bất mãn, chỉ sợ dưới tay hắn đã sớm kinh doanh không ít bí mật cứ điểm, ta không quá tin tưởng hắn, người một hồi âm thầm đi theo, xem hắn đi nơi nào?”

Ngô trưởng lão ngữ khí lạnh lùng, mở miệng nói ra.

“Vâng, Ngô trưởng lão!”

Lý Phong chấp tay.

“Ừm, cái này đồ vật người cầm!”

Ngô trưởng lão tiện tay ném ra một cái màu đen bao khóa.

Trong bao lộ ra một nửa màu đỏ vải vóc.

Lý Phong con mắt lóe lên, tiếp nhận bao khóa, cẩn thận xem xét, nhẹ hút khẩu khí, nói: “Thị Huyết áo choàng!”

“Đúng thế.”

Ngô trưởng lão miệng lớn gặm ăn, mặt không biểu tình, liên đới lấy xương cốt đều cắn vỡ nát.

Sau hai canh giờ.

Dương Phóng lần nữa từ hòn đảo rời đi, sắc mặt bình tĩnh, cưỡi thuyền nhỏ, hướng về nơi xa tiến đến.

Xuyên qua mịt mờ sương trắng.

Thuyền nhỏ rất nhanh lái về phía phương xa.

Dương Phóng lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua.

Chỗ này hòn đảo, từ đó về sau, xem như triệt để vĩnh biệt.

vị trí vắng vẻ, lưu lại cũng không có tác dụng gì, mình không có khả năng thường trú nơi đây, cho nên Nguyên Linh giáo muốn, liền để cho bọn hắn chính là, dù sao một chút trọng yếu bí tịch đã sao chép hoàn tất, ngoài ra được liệu cũng bị mình cuốn đi không ít.

Lúc đêm khuya.

Thuyền nhỏ rất cục cựa bờ.

Bên bờ khu vực.

Sớm đã có bảy tám vị Thanh Long hội đệ tử chờ đợi đã lâu, giờ cao bó đuốc, chiếu rọi tươi sáng.

Ngoài ra, ròng rã tam đại xe lương thực đỗ nơi đây, bị bao tải chứa, trói rần rần chắc chắn.

“Hội trưởng, đều chuẩn bị xong!”

Một vị trưởng lão nghênh đón.

“Ừm, người lập tức đi theo Bạch trưởng lão đi, không cần nhiều đợi.”

Dương Phóng tiếp nhận roi ngựa, mở miệng phân phó.

“Vâng, hội trưởng!”

Vị trưởng lão kia chấp tay, dẫn đầu bên người người, lúc này đi theo Bạch Cảnh Nguyên hướng về nơi xa phóng đi.

“Giá!”

Dương Phóng huy động roi ngựa, hung hăng vung vẩy, vội vàng tam đại xe lương thực, hướng về nơi xa bước đi.

Tại hấn vừa mới rời đi.

Sau lưng một đoàn môn đồ lung huyết ảnh, nhanh như thiểm điện, từ phía sau cấp tốc lướt đến, trực tiếp rơi vào vừa mới lương xe đỗ khu vực.

Huyết ảnh hiển hiện.

Rõ ràng là người khoác huyết sắc áo choàng, thân thể cao lớn, niên kỷ bốn mươi có hơn thần sứ Lý Phong.

Sắc mặt hấn lãnh đạm, mắt thấy mặt đất vết bánh xe ấn.

Sau đó một đôi ánh mắt lạnh lùng hướng về Dương Phóng rời đi phương hướng nhìn lại, lại xoay đầu lại, nhìn về phía Bạch Cảnh Nguyên mấy người phương hướng, thân thể lóe lên, cấp tốc tiếp truy hướng Bạch Cảnh Nguyên mấy người.

Về phần Dương Phóng!

Hấn cũng không sốt ruột.

Đối phương vội vàng ba chiếc xe ngựa, tốc độ tất nhiên rất chậm.

Lấy Thị Huyết áo choàng năng lực, chờ giải quyết hết Bạch Cảnh Nguyên mấy người về sau, lần nữa đuổi theo ra, đều hoàn toàn tới kịp.

Lần này ngược lại muốn xem xem, Tần Thiên Liệt đến cùng chuẩn bị làm gì?

Xoát!

Lý Phong rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng mà, tại hấn vừa mới truy hướng Bạch Cảnh Nguyên.

Ngay tại đánh xe ngựa Dương Phóng, ánh mắt dần dần chuyển sang lạnh lẽo.

hai lỗ tai thông linh, phong chi rung động triển khai, đã sớm đem phương viên bảy tám dặm nghe được nhất thanh nhị sở.

Từ khi từ hòn đảo rời đi, hắn vẫn có thể nghe được có người sau lưng theo đuôi.

Mà lại!

Nghe trên đó bờ sau phá phong tốc độ, hắn là

Cửa thứ ba!

Dương Phóng bàn tay nhẹ nhàng lượn quanh màu đen giáp trụ, tại trong sáng dưới ánh trăng, hiện động băng lãnh quang trạch.

“Cửa thứ ba sao, ta cũng phải cân nhắc một chút “

Rừng chỗ sâu.

Bạch Cảnh Nguyên, Ngô Khải hai vị trưởng lão, mang theo bảy tám vị Thanh Long hội tinh nhuệ, một đường hướng về nơi xa cuồng cướp.

Trong lúc đó Bạch Cảnh Nguyên đem Dương Phóng mệnh lệnh cấp tốc cùng Ngô Khải tự thuật một lần.

Ngô Khải trong lòng giật mình, nhưng cũng không dám nhiều lời, đành phải một đường phi nước đại.

Bọn hắn đều bị Dương Phóng lấy kịch độc khống chế, nơi nào còn có bất luận cái gì tính toán của mình?

“Gần nhất một chỗ cứ điểm liền tại phụ cận, đi, tốc độ mau mau!”

Ngô Khải đáp lại.

Đúng lúc này!

Bỗng nhiên!

Hai người thốt nhiên biến sắc, không chút nghĩ ngợi, hai tay đột nhiên giao nhau, cấp tốc bảo vệ thân thể, đồng thời chân khí bộc phát, hình thành lồng ánh sáng đồng dạng đồ vật.

Oanh! Oanh!

Đối diện một đạo huyết sắc quang ảnh đánh tới, nhanh đến cực hạn, một chưởng một cái, thế lớn lực mãnh.

Rắn rắn chắc chắc đập vào hai người thân thể.

Hai người rên lên một tiếng thê thảm, giống như là phá bao tải, tại chỗ bay ngược mấy chục mét, trực tiếp đem sau lưng đại thúc đều cho liên tục đụng gãy bốn, năm cây.

Mấy vị khác Thanh Long hội tinh anh, tất cả đều biến sắc, kinh thanh mở miệng.

“Trưởng lão!”

Bọn hấn tất cả đều sợ ngây người.

Một đạo huyết hồng sắc bóng người một chiêu đánh bay hai đạo nhân ảnh về sau, trực tiếp hai chân đặt chân, sắc mặt lạnh lùng, thân thể cao lớn, một thân trường bào màu tím, người khoác màu đỏ áo choàng, tại đêm tối hạ phần phật múa, nhan sắc yêu dị.

“Tất cả đều không nên động, bản tọa Lý Phong, có chuyện muốn hỏi!”

Lý Phong ngữ khí lạnh lùng.

Mấy vị Thanh Long hội tinh anh thần sắc giật mình, vội vàng dừng lại.

“Khụ khụ.”

Bạch Cảnh Nguyên, Ngô Khải trong miệng hai người ho ra máu, bản thân bị trọng thương, mặt mũi tràn đầy vẻ sợ hãi, nhìn về phía trước mắt thần sứ Lý Phong.

Lý Phong thề mà truy nhanh như vậy?

“Thần sứ đại nhân, vì sao vì sao đối với chúng ta xuất thủ?”

Bạch Cảnh Nguyên khùng hoảng nói.

“Vì sao?”

Lý Phong sắc mặt âm lãnh, nhìn chăm chú lên Bạch Cảnh Nguyên, đạo, “Người nói là gì? Chuyện cho tới bây giờ, người còn dám giấu diếm sao? Các người đây là định đi nơi đâu? Tàn Thiên Liệt lại có kế hoạch gì, tất cả đều một năm một mười nói cho ta!”

“Oan uổng, thuộc hạ cái gì cũng không biết, thuộc hạ oan uổng.”

Bạch Cảnh Nguyên vội vàng mở miệng.

“Đúng vậy a thần sứ đại nhân, thuộc hạ oan uổng, thuộc hạ không biết!”

Bên cạnh Ngô Khải cũng liền nói gấp.

“Oan uổng?”

Lý Phong trong mắt hàn quang lóe lên.

Sưu!

Ầm!

thân thể chợt lóe lên, nhanh đến cực hạn, trực tiếp một cước rơi vào Bạch Cảnh Nguyên cái cằm, tại chỗ đem Bạch Cảnh Nguyên thân thể bị đá bay ngược mà ra, cái cằm vỡ nát, cuồn phún huyết thủy, vô cùng thê thảm, lần nữa hung hăng nện ở nơi xa.

“Các người coi là bản tọa là kẻ ngu?”

Lý Phong sắc mặt âm hàn, mở miệng nói ra.

“Tha mạng, tha mạng a thần sứ đại nhân.”

Một bên Ngô Khải sợ hãi vô cùng, vội vàng phanh phanh dập đầu, “Cầu người tha cho ta đi, thuộc hạ thật cái gì cũng không biết.”

“Nói, Tàn Thiên Liệt đến cùng ẩn giấu đi nhiều ít cứ điểm, có cái gì âm mưu?”

Lý Phong thanh âm băng hàn, áo choàng liệt liệt.

Bỗng nhiên!

Hắn sinh ra cảm ứng, biến sắc, như thiểm điện cấp tốc quay đầu, một quyền hung hăng đập tới.

Một đạo hắc ảnh, người khoác trọng giáp, nhanh như thiểm điện, mang theo nồng đậm cùng nặng nề kinh khủng sát khí, trực tiếp một móng vuốt hướng về Lý Phong thân thể rất rất bổ tới.

Oanh!

Thanh âm to lớn, cuồng phong quét sạch.

Lực lượng kinh khủng trực tiếp quét sạch bốn phía, đánh gãy bốn phương tám hướng bảy tám khóa đại thụ.

Lý Phong rên lên một tiếng thê thảm, thân thể tại chỗ bay ngược mà ra, như là đạn pháo, phịch một tiếng, nện ở nơi xa.

Hắn ở phía xa khẽ đảo mà lên, sắc mặt trắng bệch, lộ ra kinh sợ, “Người nào?”

Bỗng nhiên, hắn đồng tử co rút lại, cảm giác được cánh tay nhói nhói, vội vàng cấp tốc nhìn hướng tay của mình chường.

Chỉ gặp bàn tay chỗi, xuy xuy rung động, cấp tốc khô quắt.

Trong nháy mắt, bàn tay khu vực, hóa thành da bọc xương.

Hắn vội vàng lần nữa nhìn về phía đối diện.

Chỉ gặp một tôn người mặc màu đen trọng giáp, uy vũ to lớn bóng người, xuất hiện tại hắn cách đó không xa, một thân trên dưới che kín gai ngược, dữ tợn đáng sợ, tay phải khu vực có vảy chi chít, yêu dị dị thường.

Như là có được sinh mệnh, tràn ngập khó tả sát khí.

“Huyền Âm long thảo!”

Lý Phong đồng tử co rút lại, kinh quát, “Người là ai? Người tại sao có thể có Huyền Âm long thảo?”

Dương Phóng không nói một lời, nhìn chăm chú lên Lý

Phong, mày nhăn lại.

Nguyên lai tưởng rằng đuổi tới chính là Ngô trưởng lão!

Nghĩ không ra lại là Lý Phong!

Một cái cửa thứ hai!

Đối phó hấn, sử dụng long trảo, không khỏi chuyện bé xé ra to!

“Hỏi Diêm Vương gia đi thôi!”

Sưu!

Dương Phóng bàn chân đạp mạnh, lười nhác nói nhảm, trong nháy mắt cuồng nhào mà đến, quanh thân lôi quang hiển hiện, kinh khủng móng vuốt lần nữa hướng về Lý Phong thân thể cuồng bắt mà đi.

Lý Phong biến sắc, đột nhiên thân thể lóe lên, như là tia chớp màu đỏ ngòm, trong nháy mắt biến mất.

Sau một khắc!

Rầm rầm rầm!

Liên tục ba đạo trầm đục truyền ra.

Lý Phong trực tiếp như thiểm điện ba cái Trọng chưởng đập trên người Dương Phóng, phía sau lưng hai chưởng, dưới xương sườn một chưởng, thanh âm ngọt ngào, lực lượng kinh khủng, trực tiếp để không khí đều tùy theo bạo liệt.

Dương Phóng thân thể ngoại trừ nhẹ nhàng nhoáng một cái bên ngoài, lại may mắn không bị ảnh hưởng.

Trong mắt của hắn hàn quang lóe lên, như thiểm điện cấp tốc quay đầu, lại là một móng vuốt hướng về Lý Phong thân thể cấp tốc quét tới.

Nhưng cùng vừa mới đồng dạng.

Huyết quang lóe lên, Lý Phong thân thể càng lại lần biến mất.

Hết thảy nhanh đến cực điểm.

Dương Phóng trong lòng kinh nghi, phát ra vẻ kinh dị.

Không bình thường!

Cái này Lý Phong tốc độ tuyệt không bình thường!

Hắn chỉ là cửa thứ hai cảnh giới, tốc độ lại thật đáng sợ như thế!

Loại tốc độ này, so với cửa thứ ba cũng không yếu.

Phải biết mình cho tới nay đều khổ tu thân pháp, nhưng cũng vô pháp đạt tới Lý Phong loại trình độ này!

Đối phương dựa vào cái gì?

Ầm ầm ầm ầm!

Nặng nề thanh âm không ngừng truyền ra, Dương Phóng thân thể lần nữa liên tục chịu bảy tám nhớ trọng kích, lực lượng to lớn, không khí nổ tung, như là bành trướng ra từng mảnh từng mảnh đáng sợ khí lẫm đồng dạng.

Lý Phong liên tục đập nhiều như vậy dưới lòng bàn tay đi, không thể nghi ngờ cũng đã triệt để chấn kinh.

Cái này thiết giáp nhân rớt cuộc là ai?

Trên thân trọng giáp lại như tư đáng sợ!

“Dám đối địch với Nguyên Linh giáo, người đây là muốn chết, sau này sẽ có người đến đây tìm người!”

Lý Phong thanh âm băng lãnh, đang quay ra cuối cùng mấy lần trọng kích về sau, thân thể lóe lên, một bả nhấc lên Bạch Cảnh Nguyên thân thể, xoát một chút, trực tiếp hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Dương Phóng ánh mắt trầm xuống, kinh khủng thân thể trực tiếp hướng về Lý Phong sau lưng cấp tốc phóng đi.

“Đánh ta nhiều như vậy dưới, cái này muốn đi, hỏi qua ta không có?”

Thanh âm hấn ngọt ngào, như là cự thú, tại sau lưng quanh quẩn.

Oanh!

Thanh Vân Bộ!

Phong luật!

Cộng thêm gấp năm lần chiến lược!

Dương Phóng tốc độ như đồng hóa là màu đen thiểm điện, trực tiếp tại sau lưng cấp tốc đuổi theo, kinh khủng thanh âm khiến cho không khí đều xuất hiện một tầng Bạch sắc khí lãng, ầm ầm nổ vang, tốc độ so trước đó nhanh lên không biết bao nhiêu.

Lý Phong ánh mắt lộ ra vẻ châm chọc, quay đầu nhìn về phía Dương Phóng, “Muốn truy ta, kiếp sau đi!”

Sưu!

Thân thể của hắn lại còn tại gia tốc.

Tựa hồ vừa mới cũng không phải là hắn toàn bộ tốc độ.

“Rống!”

Bỗng nhiên, một đạo kinh thiên động địa rống to trực tiếp từ phía sau truyền ra.

Mặc dù cách hắn chừng bảy tám mươi mét, nhưng vẫn là để đầu óc hắn oanh minh, ông một tiếng, xuất hiện ngắn ngủi trống không.

Sưu!

Bảy tám mươi mét đối với Dương Phóng mà nói, cơ hồ chính là chớp mắt đã tới, kinh khủng long trào mang theo vô tận bạo lực, trực tiếp một móng vuốt hướng về Lý Phong thân thể lần nữa hung hăng quét tới.

Lý Phong rất cực khôi phục lại, sắc mặt một giật mình, ném đi Bạch Cảnh Nguyên, liều lĩnh cấp tốc trở lại ngăn cản.

Oanh!

Lại là một đạo trầm đục phát ra.

Lý Phong kêu rên, cuồng phún huyết thủy, thân thể bị hung hăng đánh bay ra ngoài, cánh tay đều đứt gãy.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Dương Phóng một chiêu oanh ra về sau, thân thể giống như là tia chớp màu đen, cấp tốc phóng tới Lý Phong, tại đối phương còn chưa rơi xuống đất thời điểm, liền

cấp tốc xuất thủ, hướng về đối phương thân thể cuồng mãnh đánh tới.

Đồng thời lôi âm thi triển, không gián đoạn vang lên.

Lý Phong một chiêu thua, từng bước thua, cho dù về sau kịp phản ứng, muốn chạy trốn, nhưng cũng không có bất cứ cơ hội nào.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một nháy mắt trên người hắn liên tục chịu hơn mười cái trọng kích, lôi điện, hỏa diễm, long trảo đánh vào trên người hắn, trực tiếp đem hắn thân thể đánh rách tung toé, thổ huyết kêu thảm, huyết nhục văng tung toé.

Đến cuối cùng thân thể trực tiếp hung hăng đập vào dưới một cây đại thụ.

Dương Phóng rốt cục dừng lại, diện mục lạnh lùng, nhanh chân đi ra, to lớn mà kinh khủng thân thể như là một tôn hắc ám cự thú, tràn ngập sát khí cùng Lôi Điện chi lực, một đôi ánh mắt quan sát Lý Phong, mày nhăn lại.

Chịu hắn nhiều như vậy hạ!

Lý Phong trên thân tất cả quần áo toàn bộ tổn hại, cốt nhục đều nhanh hóa thành bùn nhão.

Duy chỉ có trên thân huyết sắc áo choàng, thể mà vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại.

Phốc!

Hắn trực tiếp giật xuống huyết sắc áo choàng, trong tay quan sát, cẩn thận chạm đến, ánh mắt ngưng tụ.

Đây là

Dương Phóng trong lòng bỗng nhiên hiện ra bốn chữ lớn, có chút không dám tin.

Thị Huyết áo choàng!

“Người người đến cùng là ai?”

Lý Phong thân thể xụi lơ, xương cốt vỡ vụn, gian nan hỏi thăm.

Ngay cả ánh mắt đều trở nên rời rạc.

“Cha người!”

Oanh!

Dương Phóng một quyền ném ra, cũng không vận dụng long thảo, chỉ là đơn giản một quyền, trực tiếp rơi vào Lý Phong mặt.

Mặt đất run rẩy, lực lượng bành trướng.

Lý Phong toàn bộ đầu lâu trong nháy mắt chia năm xẻ bảy.

Chết không thể chết lại.

Dương Phóng cấp tốc bức ra long thảo, thu nhập chiếc nhẫn, sắc mặt lạnh lùng, lấy ra hóa thi nước, bắt đầu hóa thi.

Dị giới tà môn nhiều thủ đoạn, đã để hấn căn bản không dám tùy tiện bại lộ thân phận.

Dù là đối người đã chết, cũng không muốn thổ lộ.

Chương 205 : Uy hiếp cùng phản uy hiếp!

Trong rừng.

Dương Phóng nắm chặt huyết sắc áo choàng, cẩn thận quan sát, y nguyên có chút thật không dám tin tưởng.

Đây quả thật là Thị Huyết áo choàng?

Nhưng phải tay không khỏi quá mức tùy tiện.

Nhưng nếu như không phải Thị Huyết áo choàng, kia lại sẽ là cái gì?

Dương Phóng trực tiếp đem cái này tinh hồng như máu áo choàng, choàng tại sau lưng, cẩn thận buộc lên, yên lặng cảm thụ.

Một lát sau.

Con mắt lóe lên.

Có trận văn!

Khoác lên người về sau, rõ ràng cảm giác được huyết sắc áo choàng bên trong tựa hồ có một cái vô hình pháp trận, đang không ngừng vận chuyển.

Hắn thử nghiệm đem chân khí đưa vào áo choàng nội bộ, lập tức một loại nhẹ nhàng cảm giác trực tiếp từ thân thể của hắn truyền ra.

Sưu!

Dương Phóng bàn chân đạp mạnh, thân thể trong nháy mắt biến mất, như là thuấn di, lập tức xuất hiện tại ngoài mấy chục thước.

Thân thể của hắn lần nữa dừng lại, trong lòng ngạc nhiên.

“Thật nhanh!”

Hắn đột nhiên quay đầu, nhìn về phía trước đó đất lập thân.

Loại tốc độ này đơn giản biến thái.

Tuyệt đối có thể so với cửa thứ ba!

Sưu sưu sưu sưu!

Dương Phóng thân thể vừa đi vừa về lấp lóe, nhanh đến cực hạn, tựa như tia chớp.

Qua đi tới hồi lâu, mới lần nữa dừng lại.

“Không thể tưởng tượng nổi.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Này huyết sắc áo choàng coi là thật có nghịch thiên chi năng!

Mà lại!

Dương Phóng ánh mắt tại huyết sắc áo choàng cùng màu đen trọng giáp bên trên đảo qua, ánh mắt hừng hực, dần dần lộ ra một vòng nồng đậm tiểu dung.

Áo choàng cùng trọng giáp, tựa hồ phá lệ xứng đôi!

Cả hai phảng phất một thể!

“Ha ha ha “

Hắn trong rừng ngửa mặt lên trời cười to, thanh âm chấn động, cuồn cuộn bành trướng.

Thời gian không lâu.

Dương Phóng xuất hiện lần nữa tại ba chiếc xe ngựa trước đó, vội vàng ba chiếc xe ngựa, hướng nơi xa bước đi.

Về phần Bạch Cảnh Nguyên, Ngô Khải hai người, mặc dù bản thân bị trọng thương, nhưng tổn thương không đến chết.

Bọn hắn sau khi trở về, nhưng tự hành điều trị, mình không cần thiết lại đến trước người bọn họ khoe khoang.

Nhất là bên cạnh bọn họ, còn có bảy tám vị Thanh Long hội đệ tử tinh anh.

Những đệ tử kia nhưng không biết mình chân chính nội tình, vẫn là tại trước mặt bọn hắn ít lộ diện cho thỏa đáng, miễn cho bọn hắn sau này nói lộ ra miệng.

Bánh xe nhấp nhô, tại đêm tối quanh quẩn.

Dương Phóng trên mặt mặt nạ da người, đã sớm đổi thành Tiêu Phóng.

Một đường dọc theo trước đó tiêu ký, hướng về Dạ Thần Sơn tiến đến.

Sáng sớm hôm sau.

Dạ Thần Sơn, sương trắng mông lung.

Bao phủ tứ phương.

Dương Phóng một đường đánh xe ngựa, ánh mắt hướng về bốn phía mê vụ nhìn lại, trong lòng suy tư.

Những này mê vụ, nếu là hảo hảo lợi dụng, chưa chắc không phải lợi khí giết người.

Nhất là tại những này trong sương mù bày lên pháp trận, hoặc là trộn lẫn vào kịch độc.

Bất quá!

Pháp trận phương diện, hẳn cũng không hiểu.

“Ô ô ô cha a, hài nhi bất hiểu!”

“Muội muội, là ta hại các người!”

“Vân Ưng viện, ta muốn cùng người liễu mạng.”

Từng đợt thê thảm khóc lóc đau khổ thanh âm, từ tiền phương mê vụ chỗ sâu truyền đến.

Khóc trời đập đất.

Dị thường bi thống.

Tựa hồ đang có đại lượng đệ tử ôm đầu khóc rống.

Dương Phóng nhướng mày, dưng lên dự cảm không tốt, lúc này cấp tốc xua đuổi xe ngựa, chạy về phía trước.

Ba chiếc xe ngựa một đường cuồn cuộn xuyên qua.

Rốt cục đi vào trước đó Dạ Thần giáo phế tích chỗ.

Chỉ gặp mấy ngày quá khứ, phế tích chi địa, đã bị thành lập đại lượng chất gỗ phòng ốc cùng hàng rào, còn có mảng lớn phế tích đã bị quét sạch sạch sẽ, mà tại một mảnh quảng trường trống trải bên trên, đang có rất nhiều may mắn còn sống sót Thần Võ tông đệ tử, mặt đầy nước mắt, ô ô khóc rống.

Rất nhiều người quỳ rạp xuống đất, lấy đầu đập đất, phanh phanh rung động.

“Xuy!”

Dương Phóng dừng lại xe ngựa, trực tiếp từ xe ngựa đi xuống, mở miệng nói, “Xảy ra chuyện gì?”

“Tiêu Phóng, ngươi đã đến.”

Tống Thục Mai cũng là mặt đầy nước mắt, khóc con mắt đều sưng đỏ, mở miệng nói ra:

“Nam Sơn Thành bên trong, thân nhân của chúng ta, bằng hữu, còn có rất nhiều thân thích, tất cả đều bị Vân Ưng viện bắt lại, xếp hàng tại bị chém đầu, muốn một ngày giết ba mươi, ta tận mắt lời nói, mẫu thân của ta, ta mợ, biểu muội ta, còn có ta rất nhiều bằng hữu, tất cả đều bị ta liên lụy, ô ô ô ô.”

Một bên Phương Viện Viện cũng ngồi xổm trên mặt đất, che miệng, nước mắt rơi xuống.

Nàng từ trước đến nay kiên cường, không chịu tùy tiện thút thít.

Nhưng từ khi từ Nam Sơn Thành chạy về về sau, vẫn tại yên lặng rơi lệ.

Vân Ưng viện, Phá Quân viện, Kim Cương viện, bọn

hấn thủ đoạn quá độc!

“Cái gì?”

Dương Phóng nhú mày.

Mấy ngày nay hấn ngược lại là rất ít đi qua Nam Sơn Thành.

Thế mà phát sinh lớn như vậy sự tình.

Vân Ưng viện, Phá Quân viện, Kim Cương viện ba viện đã quay trở về?

“Sự tôn ở đâu?”

Dương Phóng khẽ nhả khẩu khí, mở miệng hỏi thăm.

“Cha đã tức đến phun máu, đang chuẩn bị liều mạng với bọn họ, bị ta cản lại.”

Tống Thục Mai thút thít.

Dương Phóng lâm vào trầm mặc.

Sau đó cất bước đi ra, hướng về Tống Kim Luân viện lạc đi đến.

“Sự tôn.”

“Khụ khụ.”

Tống Kim Luân mặt như giấy vàng, tiếng ho khan vang lên, thân thể lắc lư, lần nữa từ trong phòng đi ra, nguyên bản băng bó kỹ vết thương đã bắt đầu lần nữa rướm máu, ánh mắt nhìn chăm chú lên Dương Phóng, khàn khàn nói ra:

“Mục tiêu của bọn hắn là ta, nhất định là vì bức ta ra ngoài, ta không thể ở lâu, nhất định phải ra ngoài, Tiêu Phóng, ta không quản người cuối cùng muốn làm gì, mời người xem ở sự đồ một trận phân thượng, tại sau khi ta chết, có thể giúp ta chiếu cố tốt bọn hắn!”

Trên mặt hắn để lộ ra thật sâu mỗi một, trong ánh mắt đã hiển hiện tư máu.

Cho dù ngày bình thường tiếp qua không quan tâm hơn thua.

Giờ phút này, cũng hoàn toàn kìm nén không được.

“Sự nương đã chết?”

Dương Phóng hỏi.

“Không biết.”

Tổng Kim Luân lắc đầu, “Nhưng căn cứ Thục Mai tra tới tin tức, Vân Ưng viện ngay tại bắt bọn hắn khai đao, muốn một ngày giết ba mươi, thẳng đến triệt để giết tuyệt, sự nương của người hắn là sống không được ba ngày, ta nhất định phải ra ngoài.”

“Nhưng người coi như ra ngoài, lại có thể thay đổi gì?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Nhưng để cho ta trốn ở chỗ này, ta càng không làm được!”

Tổng Kim Luân trầm giọng nói.

Hắn bước đi bước chân, đi ra phía ngoài ra.

Nhật trường sam màu trắng phiêu động, xen lẫn nồng

đậm huyết tinh cùng mùi thuốc.

Dương Phóng một trận trầm mặc.

Hắn có thể cảm nhận được Tống Kim Luân loại tâm tình này.

Nhưng Tống Kim Luân thời khắc thể này ra ngoài, cùng chịu chết không khác.

Mắt thấy Tống Kim Luân sắp đi ra nơi đây, hắn mặt không biểu tình, đột nhiên nói ra:

“Sư tôn, ta tới đi.”

Tống Kim Luân bước chân dừng lại, nhìn về phía Dương Phóng.

“Ngươi?”

“Đúng vậy, ta mặc dù không cách nào cam đoan cứu ra sư nương cùng những người khác, nhưng không đến mức trực tiếp chịu chết.”

Dương Phóng nói.

“Ta và ngươi cùng đi!”

Tống Kim Luân mở miệng.

“Không cần, chính ta có thể làm, quá nhiều người, ngược lại không tốt.”

Dương Phóng cự tuyệt , đạo, “Lương thực ta lấy được, hết thấy năm ngàn cân, hẳn là đủ ăn một đoạn thời gian, bất quá ta còn có một cái yêu cầu, sư tôn lần trước nói lời còn tính hay không số?”

Tổng Kim Luân khẽ giật mình, sau đó trong ánh mắt lộ ra tinh quang.

“Người nguyện ý?”

“Đúng thế.”

Dương Phóng gật đầu.

“Tốt, tông chủ lệnh bài ngay ở chỗ này, ta hiện tại liền có thể giao cho người!”

Tổng Kim Luân lấy ra một mặt lệnh bài màu tím, kim loại đúc thành, hoa văn cổ phác, trực tiếp ném cho Dương Phóng.

Dương Phóng một phát bắt được, ánh mắt như điện, hướng về lệnh bài nhìn lại.

Thần Võ tông là cái cục diện rối rắm.

Hắn hoặc là không quản, hoặc là liền nên vì chính mình tranh thủ đến lớn nhất lợi ích.

Dưới mắt Tổng Kim Luân có khả năng cho hắn tốt đẹp nhất chỗ, không thể nghi ngờ chính là vị trí Tông chủ.

Nguyên bản hắn còn không muốn tiếp nhận đây hết thảy, bởi vì hắn cảm thấy đó là cái gánh vác!

Nhưng thẳng đến hắn đạt được 【Thị Huyết áo choàng】.

Có này thần vật, cửa thứ ba cao thủ cũng chưa chắc có thể đuổi kịp chính mình.

Cái này đã đứng ở Tiên Thiên bất bại!

“Bằng vào lệnh bài, Hải Giác Thiên Nhai tất cả võ học, nhưng tùy người đọc qua, Thần Võ tông các lớn sản nghiệp, tùy người điều động, bao quát bảy viện đệ tử, toàn bộ nghe tuyên.”

Tổng Kim Luân trầm giọng nói.

Lệnh bài là tại Đông Phương Bạch trên thi thể tìm tới.

Cũng may mắn Đông Phương Bạch tùy thân mang theo, nếu không rơi vào Phá Quân, Vân Ưng, Kim Cương ba viện trong tay, phiền phức lớn rồi.

“Biết.”

Dương Phóng gật đầu, quay người rời đi.

.

.

.

Nam Sơn Thành bên trong.

Một mảnh náo nhiệt.

Trên đường phố, vô số bóng người nhốn nháo.

Vây tụ tại pháp trường bốn phía, tranh nhau nghị luận.

“Hôm nay chém vào là ai?”

“Tựa như là Hải Sa viện thân thuộc, đúng, vị kia là Hải Sa viện viện chủ phu nhân!”

“Không thể nào, Hải Sa viện chủ Trần phu nhân, nàng còn như thế xinh đẹp?”

“Xùy, xinh đẹp cái gì? Đã sớm năm mươi có hơn, làn da đều nói lỏng, người sẽ không đối nàng cảm thấy hứng thú a?”

“Hắc hắc, ta lại cảm thấy không tệ.”

Trong đám người.

Tóc vàng mắt xanh Bleyer, thân thể cao lớn, một mặt mỉm cười, xen lẫn trong nơi đây, tại quan sát từ đằng xa.

Nghĩ không ra Thần Võ tông lại bắt đầu tự giết lẫn nhau.

Nguyên lai tưởng rằng Thần Võ tông sắp xong rồi, nhưng không nghĩ còn lại mấy viện vậy mà gia nhập Tà Đạo tổ chức, ngược lại tạm thời ổn định Nam Sơn Thành thế cục.

Bất quá!

Coi như ổn định cũng vô dụng.

Thần Võ tông lực lượng yếu đi rất nhiều, chú định có thật nhiều sản nghiệp không thể chú ý tới.

Đây đều là bọn hãn Diệt Tà minh cơ hội.

Bleyer lại nhìn một hồi, liền xoay người lại, cấp tốc rời xa.

Không bao lâu.

Nơi hẻo lánh bên trong một vị khác bóng người, cấp tốc cùng hướng Bleyer, thấp giọng nói, “Đêm nay chuẩn bị đi đông phúc sông bạc, đông phúc sông bạc vốn là Thần Võ tông sản nghiệp, một ngày thu đầu vàng, cực kỳ nổi danh, nhưng dưới mắt không có cao nhân trấn thủ,

chính là tuyệt hảo thời cơ!”

“Được.”

Bleyer mỉm cười.

Hai người cấp tốc biến mất.

Một phương hướng khác.

Không lớn trong khách sạn.

Bản thân bị trọng thương Cựu Kinh viện viện chủ Trần Bưu, sắc mặt trắng bệch, gãy mất một tay, nửa người trên quấn quanh lấy trùng điệp băng vải, sừng sững trong phòng, nhìn xa xa nơi xa, sắc mặt xanh xám.

Lúc ấy hẳn phụ trách cho Tổng Kim Luân đoạn hậu, chủ động đón lấy Phá Quân viện chủ, vậy mà không chết.

Chỉ là giờ phút này, trạng thái không tốt, so Tổng Kim Luân còn thảm.

Nguyên bản hẳn là cửa thứ ba cao thủ.

Bây giờ lại chỉ còn lại có cửa thứ nhất thực lực.

“Trần Hồng Ưng, tốt một cái tiện nhân!”

Hắn nghiên răng nghiên lợi, nhìn xa xa thân nhân của mình, bằng hữu, quỳ rạp xuống pháp trường bên trong, lại cảm thấy thật sâu bất lực.

Giờ khắc này, hẳn hận không thể ngửa mặt lên trời hét dài.

Từ khi hôm qua, hắn liền chính mắt thấy mình rất nhiều bằng hữu, thân nhân chết thảm.

“Không muốn chết cũng không cần tức giận, lão già ta cứu người một lần đều đã bỏ ra thiên đại giá trên trời, người nhược tiếp tục tức giận, dẫn đến thương thế băng liệt, đem không đủ sức xoay chuyển cả đất trời.”

Bên người, một vị thân thể còng xuống lão giả, lạnh lùng mở miệng.

“Ta “

Trần Bưu miệng há mở, lại sinh sinh ngừng lại, cắn răng mắng, ” Trần Hồng Ưng một chiêu này thật là đủ tuyệt, mà mẹ nó mẹ của nàng!”

Cao ngất quán rượu.

Trần Hồng Ưng một thân huyết sắc váy dài, mặt không biểu tình, ánh mắt băng lãnh, lạnh lùng liếc nhìn phía dưới.

Đương cảm thấy được trong đám người vẫn không có bất kỳ khác thường gì về sau, nàng băng lãnh nói, “Cho ta đem Trần phu nhân trước ngực hai khối thịt trước cắt bỏ, ta ngược lại muốn xem xem Tống Kim Luân có hay không còn có thể bảo trì bình thân!”

“Vâng, viện chủ!”

Một vị Hồng Ưng viện đệ tử gật đầu, lúc này từ quán rượu rời đi, nhanh chóng truyền lệnh đi.

Pháp trường bên trên đao phủ, rất nhanh đến mức đến tin tức, không khỏi con mắt lóe lên, lộ ra nồng đậm tiếu dung.

Đón lấy, bọn hắn tại trước mặt mọi người, bắt đầu xé hướng Trần phu nhân quần áo.

“Các người muốn làm gì? Súc sinh, các người bọn này súc sinh, mau dừng lại “

Trần phu nhân kinh hoảng kêu to.

A!

Bỗng nhiên, một trận thê thảm kêu to truyền ra.

Pháp trường bên trên một đám đao phủ, đều không ngoại lệ, tất cả đều che lấy cổ họng, ngã nhào xuống đất, thất khiếu chảy máu, chết thảm bỏ mạng.

Một màn như thế, để dưới đài tất cả mọi người trong nháy mắt xông vào, trừng to mắt.

Nguyên bản bọn hắn còn chuẩn bị quan sát trò hay.

Nhưng bây giờ.

Trên tửu lâu.

Trần Hồng Ưng ánh mắt phát lạnh, đột nhiên nhìn bốn phía, trên thân tràn ngập ra vô hình đáng sợ khí tức.

“Rốt cuộc đã đến!”

Bên ngoài, đại lượng Hồng Ưng viện đệ tử cấp tốc xông ra, hướng về hình đài chạy đi, chuẩn bị tiếp tục hành hình.

Nhưng đều không ngoại lệ, những cái kia Hồng Ưng viện đệ tử vừa mới vọt tới, liền theo sát lấy phát ra tiếng kêu thảm, nhao nhao thổ huyết ngã xuống đất, té nhào vào trên hình đài.

Quý dị một màn, làm cho tất cả mọi người đều thần sắc

đột biến.

Rốt cục cảm thấy không đúng, vội vàng cấp tốc rút lui.

“Muốn chết!”

Trần Hồng Ưng bàn tay vỗ, chấn vỡ lan can, nghiêm nghị quát, “Bắn tên, bắn cho ta giết tiện nhân kia!”

Chung quanh mai phục tại trên nóc nhà Hồng Ưng viện đệ tử nhao nhao mở ra kinh cung, chuẩn bị viễn trình xạ kích.

Nhưng cùng trước đó đồng dạng.

Liên tạt bọn hắn vừa mới nắm lên đại cung, nhao nhao kêu thảm một tiếng, thổ huyết đến cùng, diện mục biến thành màu đen, thất khiếu chảy máu, cấp tốc từ trên nóc nhà nhào xuống trên mặt đất, từng cái chết thảm bỏ mạng.

“Tiêu Phóng, đây là cái kia Tiêu Phóng!”

Trần Hồng Ưng ánh mắt kinh sợ, rốt cục kịp phản ứng.

Nàng thân thể nhảy lên, trực tiếp từ mái nhà lướt đi.

Bóng người lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện tại trên hình dài, năm cái bện nhọn ngón tay, một thanh nắm Trần phu nhân khuôn mặt, đưa nàng thân thể giống như là bắt người bù nhìn, nắm trong tay, trên mặt lộ ra dày đặc cười lạnh.

“Hắc hắc hắc, Tiêu Phóng, ta biết ngươi là Tống Kim Luân môn sinh đặc ý, ngươi không phải muốn cứu sư nương sao? Vậy thì tới đi, cút ra đây cho ta, để cho ta nhìn xem đảm lượng của ngươi!”

Nàng khí tức quanh người mãnh liệt.

Dương Phóng kịch độc căn bản đối nàng không có tác dụng.

Cửa thứ ba cao thâm thực lực, cơ hồ miễn dịch tất cả kịch độc.

“Cút ra đây!”

Trần Hồng Ưng quát chói tai, “Không còn ra, ta liền đào con mắt của nàng!”

Trần phu nhân sắc mặt thống khổ, ngũ quan đổ máu, phát ra rên thảm.

Tiêu Phóng

Đúng là cái kia bị mình phu quân đưa cho Thiên Tinh ngọc tủy đệ tử.

Thế nào lại là hắn?

“Không muốn đi ra, nói cho người sư tôn, chiếu cố tốt Thục Mai!”

Trần phu nhân thống khổ hô to.

“Nương, cứu mạng!”

Bỗng nhiên, một trận tiếng kêu thê thảm trực tiếp truyền ra.

Trần Hồng Ưng đột nhiên quay đầu, ánh mắt như điện.

Chỉ gặp cách đó không xa trên nóc nhà.

Dương Phóng bóng người sớm đã đứng thẳng, trên mặt

tươi cười, cả hai tay các đề một nữ tử thân ảnh, xa xa nhìn về phía Trần Hồng Ưng, cười nói, “Trần viện chủ, hai vị này nữ tử, không biết người nhưng nhận biết, nếu là không nhận biết cũng không quan hệ, người Trần phủ bên trong, nữ tử đông đảo, ta sẽ lần lượt làm ra, người đào thầy ta nương hai mắt, ta liền đào người mười tám cái nữ nhi!”

“Nương thân, cứu ta, nhanh cứu chúng ta!”

“Mẹ!”

Hai nữ tử kinh hoảng kêu to.

Trần Hồng Ưng sắc mặt âm hàn, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng, lộ ra dày đặc cười lạnh.

“Muốn uy hiếp ta? Tiêu Phóng, người cũng quá non nớt.”

Nàng nắm cái ngón tay chậm rãi dùng sức, cắm vào Trần phu nhân gương mặt, tràn hạ mảng lớn huyết thủy.

Dương Phóng nghe răng cười một tiếng, cũng tại làm lấy đồng dạng động tác, nắm ngón tay dùng sức, để hai vị tuổi trẻ nữ tử tất cả đều kêu thê lương thảm thiết.

Bốn phương tám hướng tất cả mọi người lộ ra hãi nhiên.

Tiêu Phóng!

Là hắn!

Hắn thế mà xuất hiện?

...

Chương 206 : Áo choàng + long trảo

Xoạt!

Vô số người xông xáo, từng cái tròng to mắt, nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Hắn điên rồi!

Tà Đạo tổ chức, ngư nhân cùng Trần Hồng Ưng tất cả đều đang tìm hắn!

Hắn không chỉ có dám can đảm xuất hiện, càng là đang uy hiếp Hồng Ưng viện chủ!

Đây chính là cửa thứ ba kinh khủng nhân vật!

Yên lặng trong khách sạn.

Ngay tại nhìn chăm chú đây hết thấy Trần Bưu, tròng mắt, trợn mắt há mồm, cũng là không thể tin được.

“Là tiểu tử này, hắn không muốn sống nữa? !”

Ở bên cạnh hắn cùng xuống lão giả, thì là đồng tử hơi co lại, nhìn về phía những cái kia bị Dương Phóng hạ độc được đám người.

Trước đó liền từng nghe nói Hải Sa viện ra người đệ tử Tiêu Phóng, giết chết chuyển sinh tà mẫu, lại tinh thông độc thuật.

Lúc đầu hắn còn không tin, nhưng cho tới bây giờ, hắn tin.

Đây là cái gì quỷ dị hạ độc thủ đoạn!

Thế mà chuyên độc Hồng Ưng viện đệ tử!

Đối những người khác lại không có chút nào ảnh hưởng.

Hắn cũng là độc thuật đại gia, tại độc đạo bên trên tinh nghiên mấy chục năm, nhưng muốn tại đám người như thế dày đặc địa phương, chỉ độc nghĩ độc người mà không lan đến những người khác, căn bản là không thể nào.

Vô luận như thế nào hạ độc, đều sẽ khuếch tán đến người khác.

Nhưng cái này Tiêu Phóng thế mà hoàn mỹ tránh khỏi.

“Tiêu Phóng, ngươi muốn chết!”

Trần Hồng Ưng diện mục âm trầm, trong lúc đó phát ra quát lớn, thanh âm bén nhọn.

Vèo một tiếng, thân thể trong nháy mắt cuồng nhào tới.

Cửa thứ ba cao thủ tốc độ kinh khủng trực tiếp thi triển ra.

Như là một đạo thiểm điện, năm ngón tay bên trong còn tại gắt gao bắt lấy Trần phu nhân.

Chỉ bắt quá!

Tốc độ của nàng mặc dù nhanh, nhưng là đờn nàng bổ nhào phụ cận, lại sớm đã mất đi Dương Phóng tung tích.

Trần Hồng Ưng bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt co vào,

trong lòng khó có thể tin.

Gia hỏa này!

Tốc độ càng như thể kinh khủng!

Trần Hồng Ưng trong lòng băng lãnh, nắm lấy Trần phu nhân, tiếp tục hướng về Dương Phóng đuổi theo.

Hai người tốc độ tất cả đều nhanh đến cực hạn, như là tàn ảnh, một trước một sau, vừa đi vừa về lấp lóe.

Nhanh đến mơ hồ.

Nhưng không quản Trần Hồng Ưng như thế nào thi triển tốc độ, lại từ đầu đến cuối không cách nào đuổi tới Dương Phóng.

Dương Phóng mỉa mai tiếng cười bỗng nhiên vang lên , đạo, “Trần viện chủ, đây chính là thực lực của ngươi, xem ra cũng bất quá như thế, ngươi muốn giết chết ta Hải Sa viện đám người, tùy tiện ngươi giết, nhưng là ngươi giết một mình ta, ta liền giết ngươi mười tám người, ta nghe nói con gái của ngươi đông đảo, ta ngược lại muốn xem xem, lần lượt giết đi qua, ngươi là có hay không thật sự băng lãnh vô tình, ha ha ha ha.”

Trần Hồng Ưng lần nữa ngừng lại, ánh mắt băng lãnh, gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Dương Phóng thân thể cũng ở phía xa bỗng nhiên dừng lại.

“Thị Huyết áo choàng!”

Trần Hồng Ưng ngữ khí băng lãnh , đạo, “Đây chính là ngươi ý vào?”

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, nhìn về phía đối phương.

Trần Hồng Ưng bần tay y nguyên gắt gao bóp lấy Trần phu nhân khuôn mặt, lạnh như băng nói, “Tiêu Phóng, người cảm thấy người hôm nay có thể chạy thoát sao? Cửa thứ ba cường giả, người vẫn là thật không thể giải thích.”

“Ừm?”

Dương Phóng nhướng mày.

Phù phù!

Trần Hồng Ưng trực tiếp tiện tay hát lên, đem Trần phu nhân thân thể ném tới nơi xa, trên thân váy đỏ bay múa, tóc xanh bay lên, ánh mắt băng lãnh, tràn ngập ra một cỗ khí thế cực kỳ đáng sợ, quát khế nói:

“Ưng án, mở!”

Oanh!

Một trận đáng sợ hơn khí tức trong nháy mắt từ trên người nàng bành trướng mà ra, cuồn cuộn rung chuyển, chấn động đến bốn phía nóc nhà rì rào rung động.

Trần Hồng Ưng một đôi mắt dần dần biến thành màu vàng kim nhạt trạch, chăm chú nhìn Dương Phóng.

“Người nhưng Tri Vân ưng viện, vì sao được xưng là Vân Ưng viện?”

Dương Phóng đồng tử ngưng tụ.

Có loại dự cảm không tốt.

“Bởi vì, Vân Ưng viện, tốc độ vô song!”

Sưu!

Trần Hồng Ưng tốc độ trong lúc đó tiêu thẳng nhiều gấp đôi, trong nháy mắt hiện lên, như là như là tàn ảnh, mang theo kinh khủng thanh âm, một chưởng hướng về Dương Phóng thân thể cuồng quét mà đi.

Dương Phóng giật mình trong lòng, đã sớm tại toàn bộ tinh thần đề phòng.

Cơ hồ Trần Hồng Ưng đuổi theo sát na, Dương Phóng đem toàn bộ tốc độ triển khai, trong nháy mắt tránh né.

Chỉ bắt quá!

Tốc độ bão táp hạ Trần Hồng Ưng, so với lúc trước nhanh lên nhiều lắm.

Cứ việc Dương Phóng toàn lực trốn tránh, tiến hành cuồng cướp, nhưng Trần Hồng Ưng từ đầu đến cuối theo sau đuổi.

Dương Phóng trực tiếp cầm trong tay hai vị nữ tử, hướng về sau lưng hung hăng ném đi.

Trần Hồng Ưng sắc mặt băng lãnh, ôm đồm ra, đem hai vị nữ nhi nắm trong tay.

Vào tay về sau, lại thanh âm băng hàn, trên thân khí tức kinh khủng.

“Tiêu Phóng, ngươi muốn chết!”

Ầm ầm!

Nàng ném ra hai vị nữ nhi thi thể, tốc độ bão táp, trực tiếp hướng về Dương Phóng cấp tốc đuổi theo, một

chưởng đánh về phía Dương Phóng phía sau lưng, Dương Phóng thân thể lóe lên, mặc dù cấp tốc tránh đi, nhưng là hùng hậu chưởng lực lại cấp tốc phóng tới thân thể của hắn.

Hai cánh tay hắn chặn lại, phát ra ngọt ngào thanh âm, thân thể trong nháy mắt bay ngược, bị chấn động đến nửa người tê dại.

Thậm chí trên tay dùng để che giấu long trảo da hươu thủ sáo, đều kém chút bạo liệt.

Lần này vì an toàn, hắn cũng không chỉ vận dụng Thị Huyết áo choàng.

Đồng thời còn có long trảo.

Nhưng dù vậy, cũng bị chấn động đến thân thể tê dại, cơ hồ mất đi tri giác.

Dương Phóng trong lòng giật mình, bay ngược sát na, mượn nhờ dư lực, lần nữa hướng về nơi xa cực tốc bão táp.

Cửa thứ ba cao thủ quả nhiên kinh khủng!

Chỉ bằng vào long trảo, căn bản ngăn không được.

Trần Hồng Ưng như là nổi điên, tại sau lưng cấp tốc truy sát, chưởng lực đánh ra, âm âm nổ vang, đem khắp nơi nóc nhà chấn động đến vỡ vụn, kinh phong gào thét, không ngừng vỡ nát.

Dương Phóng mượn nhờ Thị Huyết áo choàng chi lực, tốc độ bão táp, quả là nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Cho dù là Trần Hồng Ưng như vậy nổi điên, thế mà

khoảng cách Dương Phóng cũng là từ đầu đến cuối kém một tuyến, chỉ có thể dựa vào chướng lực dư ba công hướng Dương Phóng.

Cái này khiến nàng trực tiếp nghiêm nghị thét dài.

Đúng lúc này!

Bỗng nhiên!

Lại là một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng truyền đến.

Dương Phóng trong lòng giật mình, nguyên bản ngay tại cấp tốc vọt tới trước, nhưng bỗng nhiên bắt đầu cấp tốc biến hướng, trực tiếp hướng về một bên lướt ngang, cả người giống như là không có bất kỳ cái gì quán tính, trong nháy mắt góc vuông chuyển biến.

Phía trước.

Một kẻ thân thể khô ngô, mặc áo bào đen, cầm trong tay màu đen gậy sắt người, xông lên mà ra, khuôn mặt lạnh lùng, trên thân khí tức kinh khủng, luân động lên gậy sắt, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đập tới.

Oanh!

Thanh âm oanh minh, sinh sinh đánh tan Dương Phóng tàn ảnh.

Người tới ánh mắt lạnh lẽo, tựa hồ vì Dương Phóng thân pháp cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Hắn đoán ra thời gian tại phía trước chặn đường, chính là chuẩn bị tại phía trước chuyển biến sát na, đem Dương Phóng đánh chết giết, nhưng không nghĩ Dương Phóng chuyển biến, tốc độ lại không có chút nào yếu

bớt.

Y nguyên mau lẹ vô cùng.

“Phá Quân viện chủ!”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, như cũ tại nhanh chóng cuồng cướp.

Phương diện tốc độ, hẳn chỉ có thể so Trần Hồng Ưng hơi nhanh một tuyến.

Hiện tại lại thêm một cái Phá Quân viện chủ, hẳn đem càng thêm khó mà lấy lòng.

Bất quá, đây hết thầy đều nằm trong dự đoán của hắn.

Dương Phóng quyết định thật nhanh, trực tiếp hướng về nơi xa cấp tốc cuồng xông, lộ ra thâm nhiên cười quái dị, đạo, “Phá Quân viện chủ, người đã cũng nghĩ lẫn vào một cái, vậy cũng đừng trách tại hạ phụng bồi tới cùng!”

Sưu!

Hắn trực tiếp hướng về Phá Quân viện đệ tử nơi trú đóng cuồng xông mà đi.

Trần Hồng Ưng, Phá Quân viện chủ sắc mặt lạnh lùng, trực tiếp tại sau lưng cuồng nhanh truy qua.

Hai người tất cả đều nhanh đến cực hạn.

Trên đường phố một mảnh xôn xao.

Tất cả mọi người kinh hãi dị thường, vội vàng nhanh chóng vọt ra, chuẩn bị xem xét kết quả.

A!

Nơi xa, Phá Quân viện đệ tử trụ sở bỗng nhiên truyền đến kêu thảm.

Cơ hồ vừa đối mặt, một chỗ bên trong cứ điểm Phá Quân viện đệ tử toàn bộ chết thảm.

Hơn mười vị cao thủ toàn bộ trúng kịch độc, thất khiếu chảy máu.

“Phá Quân viện chủ, Vân Ưng viện chủ, hôm nay chỉ là một điểm lợi tức, nếu là tiếp tục giết hại ba viện thân thuộc, tại hạ chắc chắn phụng bồi tới cùng, ta cũng không tin, các người có thể suốt ngày canh giữ ở thân nhân bên người, lấy đạo của người, trả lại cho người, tại hạ cũng đã biết, trừ phi các người không có thân nhân, ha ha ha.”

Dương Phóng hạ độc hoàn tất, trực tiếp hướng về nơi xa cấp tốc bão táp.

Một khắc cũng không lưu lại.

“Nghịch chướng, lưu lại!”

Phá Quân viện chủ quát chói tai, tốc độ bão táp, một đường điên cuồng đuổi theo.

Chỉ là tốc độ của hắn so Trần Hồng Ưng còn chậm một tuyến, lại như thế nào có thể đuổi kịp Dương Phóng.

Sau lưng vô số người lộ ra kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi.

Tại hai đại viện chủ ngay dưới mắt, giết người đoạt mệnh, đi ở tùy ý.

Hết lần này tới lần khác hai đại viện chủ còn không làm

gì được Tiêu Phóng!

Đơn giản nghịch thiên.

...

Chương 207 : Hải Giác Thiên Nhai lâu

Nam Sơn Thành bên trong dẫn phát oanh động.

Vô số người vì đó giết mình.

Trên đường phố rất nhiều người đều đuổi theo, muốn xem xét kết quả.

Làm sao Dương Phóng cùng hai đại viện chủ tốc độ quá nhanh, một đường cuồng biểu, rất nhanh biến mất vô tung vô ảnh.

Nam Sơn Thành bên ngoài.

Một chỗ nồng đậm trong rừng, Dương Phóng tốc độ toàn lực thi triển, chỉ lo hướng về nơi xa cấp tốc phóng đi.

Sau lưng hai đại viện chủ diện mục âm trầm, một đường truy tung, nửa canh giờ trực tiếp đuổi theo ra hơn mười dặm, đến cuối cùng nhưng lại không thể không lần nữa dừng lại.

Mà tại thân thể của bọn hắn sau khi dừng lại.

Dương Phóng thân thể cũng đột nhiên tại phía trước dừng lại, cao cao đứng thẳng ở đỉnh cây phía trên, quay người nhìn lại.

“Chạy! Tiêu Phóng, người liền khiến cho kinh chạy tốt, người đã như thế quan tâm đám người kia, vậy ta liền lần lượt giết, từng đao từng đao hết thấy lảng trí, để bọn hắn cảm nhận được vô tận thống khổ, về phần người

muốn giết ta nữ nhi, kia tùy tiện người giết tốt, dù sao đều là một đám nữ nhi, có chết hay không đối ta mà nói, không có ảnh hưởng gì.”

Trần Hồng Ưng ngữ khí lãnh khốc, không còn đuổi theo, trực tiếp xoay người lại, hướng về Nam Sơn Thành đi đến.

Nàng một thân màu đỏ váy áo, thân thể thon dài, tứ chi hữu lực, nhìn dị thường mạnh mẽ.

ngữ khí càng là băng lãnh đến cực điểm.

Dù là bỏ qua tất cả người nhà tính mệnh, tựa hồ cũng muốn bức về Dương Phóng.

“Tên điên!”

Dương Phóng sầm mặt lại, sau đó bỗng nhiên kịp phản ứng, đột nhiên nhìn về phía Phá Quân viện chủ, âm trầm nói, “Phá Quân viện chủ, người cho ta ngăn lại Trần Hồng Ưng, người nếu là không ngăn lại nàng, ta liền giết người Phá Quân viện, không chỉ có để người Phá Quân viện đệ tử toàn bộ chết hết, ngay cả người nhà của người, bằng hữu cũng một cái không buông tha, người nếu là không tin, đại khái có thể thử một chút, tại hạ bản sự khác không có, nhưng hạ độc bản sự tuyệt đối nhất tuyệt, cam đoan có thể để người hối hận.”

Phá Quân viện chủ trong nháy mắt sắc mặt âm trầm.

Muốn chết!

Cái này Tiêu Phóng dám uy hiếp hắn.

“Phá Quân viện chủ, lời nói ta đã nói ra, cần không ngăn cản xem người biểu hiện, cáo từ!”

Dương Phóng hét to một tiếng, quay người liền đi, một khắc cũng không nhiều đợi.

Phá Quân viện chủ trong lòng mãnh liệt, mặt không biểu tình, triệt để ngồi không yên.

Sưu!

Hắn trực tiếp đường cũ trở về, truy hướng Trần Hồng Ưng.

“Hồng Ưng viện chủ, đủ rồi, không cần tiếp tục giết tiếp!”

Hắn mở miệng hét to.

Dương Phóng một đường xa xông, Phong luật phát động, thời khắc lắng nghe trong phạm vi bảy, tám dặm hết thấy động tĩnh, dương cảm thấy được bốn phương tám hướng không có bất kỳ người nào đuổi theo về sau, thân thể lóe lên, trực tiếp chui vào một chỗ ẩn nấp trong huyết động.

Hắn lúc này xếp bằng ngồi dưới đất, công pháp vận chuyển, đem trên thân khí tức điều hoà.

Sau nửa canh giờ, mới lần nữa mở hai mắt ra, lắc lư một chút tê dại cánh tay, sau đó nhìn về phía tay phải, lần nữa đem long thảo bức ra.

Lần này cũng không lấy long thảo giết người, cho nên long thảo phản phệ cũng yếu ớt rất nhiều.

Bất quá!

Hôm nay chống lại hai đại viện chủ, hắn cũng rút cuộc biết cửa thứ ba cao thủ sâu cạn.

Phương diện tốc độ, mình bây giờ hắn là viễn siêu

những viện chủ kia.

Nhưng ở trên lực lượng, mình còn kém xa lắm.

Thậm chí coi như người khoác trọng giáp, cũng chưa chắc có thể giết chết bọn hắn.

Cửa thứ ba, lại được xưng là 【 phản phác quy chân 】 .

Chân khí, tinh thần tiến một bước thuế biến, mọi cử động có thể vận dụng thiên địa chi lực.

Đồng dạng là một chưởng, cửa thứ hai cao thủ sử dụng đơn giản là mình khổ tu nhiều năm một chưởng.

Nhưng cửa thứ ba cao thủ chưởng lực, lại xen lẫn một chút thiên địa chi năng.

Cho nên muốn lấy cửa thứ hai chống lại cửa thứ ba, quá khó khăn.

“Qua chiến dịch này, tại Nam Sơn Thành khu vực, ta hẳn là triệt để nổi danh, bất quá, đến tiếp sau phiên phức khăng định càng nhiều.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn hiện thân tin tức vừa truyền ra, Tà Đạo tổ chức cùng người nhân cao thủ, tất nhiên sẽ rất nhanh đã tìm đến.

Hắn đến lúc đó lại nghĩ cứu người, không thể nghi ngờ sẽ càng thêm gian nan.

Cho nên!

Cơ hội duy nhất chỉ có đêm nay.

Lấy Trần Hồng Ưng, Lôi Tiêu thân phận, hơn phân nửa không có khả năng đi tự mình trông coi những cái kia ” phạm nhân ” .

Mà lại.

Ngoại trừ cứu người bên ngoài, đối với Thần Võ tông Hải Giác Thiên Nhai lâu, hẳn cũng là trông mà thêm hỏi lâu.

Lần trước hẳn liền muốn xuống tay với Hải Giác Thiên Nhai, chỉ là bên trong có cao thủ trấn thủ, để hẳn không nguyện ý tùy tiện va chạm.

Nhưng dưới mắt, hẳn tự thân cảnh giới cũng đã đến cửa thứ hai.

Lại có Thị Huyết áo choàng cùng tông chủ lệnh bài tại, càng thêm không ai có thể ngăn cản chính mình.

Dương Phóng chợt nhớ tới một chuyện, ánh mắt chớp động, lần nữa quan sát Thị Huyết áo choàng.

“Nguyên Linh giáo, hẳn là. Bọn hẳn là Dạ Thần giáo dư nghiệt thay hình đổi dạng?”

Càng nghĩ càng thấy có nhiều khả năng.

.

.

.

Thời gian vượt qua.

Tại Vân Ưng viện chủ cùng Phá Quân viện chủ không công mà lui về sau.

Toàn bộ Nam Sơn Thành không thể nghi ngờ càng thêm chấn động.

Cùng Dương Phóng nghĩ, danh hào của hắn so trước đó càng thêm vang dội, trong lúc nhất thời phổ lớn ngõ nhỏ tất cả đều đang đàm luận ” Tiêu Phóng ” sự tình.

Mà Trần Hồng Ưng cùng Lô Tiêu sau khi quay về, không tiếp tục tiếp tục giết người, mà là trực tiếp hạ lệnh, đem tất cả mọi người tạm thời giam giữ.

Cái này không thể nghi ngờ đã bắt đầu thỏa hiệp, không còn dám tiếp tục làm tức giận ” Tiêu Phóng ” .

Bất quá!

Bên cạnh đêm đến phân.

Một đám ngư nhân bắt đầu bí mật lên bờ.

Nương theo lầy rậm rậm sóng nước thanh âm, từng cái cường đại ngư nhân, bắt đầu cấp tốc chui vào Nam Sơn Thành.

Cùng lúc đó, cũng có từng vị Tà Đạo tổ chức cao thủ bắt đầu âm thầm tới.

Bóng đêm giáng lâm.

Quần tinh lấp lóe.

Thần Võ tông tổng bộ.

Phế tích san sát, từ lần trước bị Thanh Long hội tai họa một lần về sau, đại bộ phận công trình kiến trúc đều trở nên tàn phá không chịu nổi.

Mặc dù đến tiếp sau bị dọn dẹp không ít, nhưng thời gian hơi ngắn, nhưng như cũ còn sót lại rất nhiều.

Xoát!

Bóng người màu đỏ hiện lên, nhanh đến cực hạn.

Dương Phóng cơ hồ thân thể lóe lên, xuất hiện ở Hải Giác Thiên Nhai trước đó.

Ánh mắt của hắn chớp động, hai lỗ tai lắng nghe, sau đó trực tiếp hướng về trong lầu nhanh chóng lướt tới, bóng người lóe lên, xuất hiện tại lầu ba khu vực.

Bất quá đến lầu ba về sau, sắc mặt hắn khẽ giật mình.

Toàn bộ lầu ba trống rỗng.

Tất cả giá sách đã không có vật gì.

Tựa hồ bên trong bí tịch đều bị lấy sạch đồng dạng.

Hắn thân thể nhoáng một cái, lại trực tiếp hướng về lầu bốn, lầu năm lao đi.

Nhưng đều không ngoại lệ, từng tầng từng tầng xông qua.

Cơ hồ mỗi một tầng đều trở nên dị thường trống trải, ngoại trừ giá sách, không có vật khác.

Thẳng đến!

Dương Phóng vọt tới tầng thứ chín, mới rốt cục ngừng lại.

Tầng thứ chín đại môn y nguyên một mực khóa lại, xem ra tựa hồ đã thật lâu không có bị người mở ra.

Dương Phóng khẽ nhả khẩu khí, rút ra Kim Xà kiếm, trực tiếp một kiếm liền muốn bổ về phía trước mắt xiềng xích, bỗng nhiên động tác dừng lại, đột nhiên quay đầu.

“Người tới chậm, phía trước tám tầng đều bị tứ đại viện cho phân quang, cái này tầng thứ chín là tông chủ một mạch tâm pháp cùng võ kỹ, người không thể nhìn, vẫn là đi sớm một chút đi.”

Một giọng già nua vang lên.

Tóc trắng xoá lão ầu, thân thể còng xuống, lẳng lẳng lập sau lưng Dương Phóng không xa, trong tay cầm một cái tẩu hút thuốc, một bên hút thuốc, một bên chậm chạp nói.

“Tông chủ một mạch tâm pháp cùng võ kỹ?”

Dương Phóng nhướng mày, bình tĩnh nói, “Vậy ta càng phải nhìn một chút!”

“Người trẻ tuổi, không muốn muốn chết!”

Lão ầu sắc mặt trầm xuống, nặng nề mở miệng, “Ngay cả bốn vị viện chủ, lão thân đều không cho bọn hần tới gần, người cảm thấy người có thể vào?”

Trên người nàng tràn ngập ra một cỗ cường hoành khí tức, quần áo cuốn lên, toàn bộ lưng đều tựa hồ thẳng.

Nhưng bỗng nhiên, lão ầu biến sắc, đồng tử co vào, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng, đơn giản không thể tin được, tại trên người nàng khí tức mãnh liệt, trực tiếp có loại khổng chế không nổi cảm giác.

Chỉ gặp tại Dương Phóng bàn tay, thành linh xuất hiện một mặt hoa văn quán quanh, cực kỳ cổ phác lệnh bài

màu tím!

“Người tông chủ lệnh bài?”

Nàng nghẹn ngào mở miệng, “Người tại sao có thể có thứ này?”

“Ta vì cái gì không thể có?”

Dương Phóng cầm trong tay lệnh bài, ngữ khí bình tĩnh, đạo, “Lạc Nhật chi sâm đêm đó, ta tiến đến trợ giúp, tự mình cứu ra thầy ta Tống Kim Luân cùng tông chủ Đông Phương Bạch, Đông Phương Tông chủ trước khi chết, tướng lệnh bài truyền cho ta, làm ta tiếp nhận Thần Võ tông tân nhiệm vị trí Tông chủ, Long bà bà, nhìn thấy lệnh bài, như gặp tông chủ, người, còn không bái kiến?”

Lão ầu trong lòng mãnh liệt, như là sóng cả sóng lớn.

Một lát sau.

Nàng thở sâu, thần sắc nghiêm nghị, trực tiếp cung kính quỳ mọp xuống đất.

“Lão thân long ngọc, bái kiến tông chủ!”

Dương Phóng mỉm cười.

Nghĩ không ra lệnh bài này thật đúng là rất tốt dùng.

“Đứng lên đi.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng, tông chủ!”

Lão ầu đứng dậy, một đôi già nua ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng.

Những ngày này bên ngoài xôn xao, liên quan tới Lạc Nhật chi sâm sự tình, nàng nghe được rất nhiều.

Tự nhiên biết có quan hệ Tiêu Phóng sự tình.

Cũng biết Tiêu Phóng ngàn dặm cứu sự, mang đi Đông Phương Bạch sự tình.

Chỉ là, lệnh bài này thật sự là Đông Phương Bạch truyền lại?

Nàng não hải mãnh liệt, rất nhanh cũng đã không nghĩ nhiều nữa.

“Long bà bà, ta có thể vào đi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tông chủ phải vào, tự nhiên có thể.”

Lão ầu nói.

“Ừm.”

Keng!

Dương Phóng Kim Xà kiếm dùng sức một bỗ, hoả tinh bắn tung toé, tại chỗ đem xiềng xích bỗ ra, đại môn đẩy ra.

Tàng thứ chín nội bộ, trống rỗng một mảnh.

Chỉ có hai cái nặng nề màu đen giá sách.

Trên giá sách, lít nha lít nhít, thả đầy thư tịch.

Dương Phóng đi qua, trực tiếp tiến hành xem xét, lại

nhíu mày.

Những sách vở này, cũng không phải là toàn bộ đều là
vở học bí tịch.

Rất lớn bộ phận, rõ ràng đều là một chút cổ sử, cổ tịch,
ghi chép cực kỳ lâu đời sự tình.

“Những vật này cũng muốn đặt ở tầng thứ chín?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, một chút cơ mật, chỉ có tông chủ mới có thể
đọc qua, những ngày này, tứ đại viện chủ không chỉ một
lần đánh qua nơi đây chú ý, nếu không phải lão thân ở
phía trên tung xuống ăn mòn phần, uy hiếp bọn hắn, chỉ
sợ bọn họ sớm đã xâm nhập.”

Long bà bà già nua đáp lại, lấy ra một cái bình ngọc, mở
ra cái nắp, tại từng quyển từng quyển thư tịch bên trên
lần lượt ngã xuống thuốc bột, sau đó mở miệng nói,
“Tiêu Tông chủ muốn nhìn bí tịch, liền mời bên này!”

Nàng chỉ hướng một chỗ khác giá sách.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu.

Ăn mòn phần.

Bình thường thời điểm sẽ không phát tác, nhưng là một
khi tiếp xúc đến một loại khác thuốc bột, thì sẽ trong
nháy mắt hóa thành cường toan, đem thư tịch hủy sạch
sẽ.

Mấy vị viện chủ cũng hẳn là không có nắm chắc có thể
trong nháy mắt cầm xuống Long bà bà, cho nên mới
không dám tùy tiện làm loạn.

“Người nói có bốn vị viện chủ? Chẳng lẽ lại có người trở về rồi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, trước đây không lâu Thanh Thành viện chủ trở về, gia nhập bọn hần.”

Long bà bà nói.

“Là hần!”

Dương Phóng nhíu mày.

Thanh Thành viện chủ Lưu Hồng Kinh, lúc trước bỏ qua đệ tử, không đánh mà chạy, hiện tại càng lại lần trở về, chủ động đầu nhập vào Tà Đạo tổ chức?

Người này thật đúng là đủ vô sỉ!

Bàn tay hần vung lên, hào quang loé lên, đầu tiên là đem trước mắt cổ sử, cổ tịch thu sạch nhập chiếc nhẫn, sau đó đi hướng bên cạnh giá sách.

Long bà bà ánh mắt ngưng tụ, ánh mắt trong nháy mắt rơi trên tay Dương Phóng chiếc nhẫn.

Nàng trong lòng mãnh liệt, khẽ nhả khẩu khí.

Vị này tận nhiệm tông chủ thân phận, tựa hồ có chút không đơn giản.

【 chính pháp quyết 】 !

【 liệt thiên thần chưởng 】 !

【 đại diệt thiên long âm 】 !

【 phá diệt đao pháp 】 !

Hết thầy bảy tám bản bí tịch.

Mỗi một bản đều là siêu phẩm võ học, dị thường cao thâm.

Trong đó có tâm pháp, cũng có âm ba công.

Dương Phóng con mắt lóe lên, không lo được nhìn kỹ, trực tiếp vung tay lên, toàn bộ cuốn đi.

Hắn có Lôi Âm hô hấp pháp, không cần đến lại đi tu luyện chính pháp quyết.

Chỉ cần tu luyện võ học loại liền có thể.

“Long bà bà, Hải Giác Thiên Nhai đã trống không, tiếp xuống người chuẩn bị làm sao bây giờ? Tiếp tục lưu tại nơi này, vẫn là theo ta đi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Lão thân nguyện ý nghe tông chủ mệnh lệnh!”

Long bà bà đáp lại.

“Đã dạng này, vậy người đi ngoài thành nhỏ núi hoang chờ ta , chờ đến cứu ra đám người, người mang theo bọn hắn lập tức hả?”

Răng rắc!

Bỗng nhiên, Dương Phóng thân thể nhảy lên, chấn vỡ nóc nhà, vũng vàng rơi vào phía trên, tản mát ra từng đợt khí tức cường đại.

Hắn sắc mặt lạnh lùng, quần áo bay múa, hướng về bốn

phương tám hướng nhìn lại.

Chỉ gặp bốn phương tám hướng, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện bảy tám đạo bóng người, chính lạnh lùng vây quanh ở nơi đây.

Phá Quân, Hồng Ưng, Kim Cương, Thanh Thành tứ đại viện chủ, toàn bộ đến.

Từng cái khí chất bất đồng, hình tượng bất đồng.

Mỗi một vị đều cường đại dị thường!

Ngoại trừ bọn hấn bên ngoài.

Còn có một vị sinh ra lớp vảy màu vàng óng, khuôn mặt lạnh lùng ngư nhân, cầm trong tay một thanh thô to xiên thép, thân cao ba mét nhiều, mặc một thân ngân sắc lóe sáng giáp lưới, mang theo dày đặc cười lạnh.

Tại không xa, thì là Tà Đạo tổ chức bên trong tả hữu hộ pháp.

Lưu Ngọc, long Khang!

Trong đó Lưu Ngọc, thân mang bại lộ, trên mặt tiểu dung, đầu đầy đen nhánh như thác nước tóc dài, hai đầu tinh tế trắng nõn chân dài, tại dưới ánh trăng rất là chói mắt, hì hì cười nói, “Tiểu đệ đệ, chính là người giết chết chuyển sinh tà mẫu? Tối nay, người nhưng chạy không thoát.”

Nàng một đôi vũ mị đôi mắt, hướng về Dương Phóng trên thân dò xét, nụ cười trên mặt dị thường nồng đậm.

Long bà bà nhảy lên một cái, trong nháy mắt rơi vào Dương Phóng bên người, diện mục phát chìm , đạo, “Tông chủ đi mau, lão thân ngăn trở bọn hấn.”

“Không cần! Người đi trước, ta tự có thủ đoạn thoát khỏi!”

Dương Phóng cự tuyệt, ánh mắt trực tiếp hướng về bốn vị viện chủ nhìn lại, đạo, “Xem ra bốn vị viện chủ đối với ban ngày sự tình, vẫn không có trí nhớ?”

“Tiểu súc sinh, tối nay người trốn không thoát!”

Trần Hồng Ưng ngữ khí băng lãnh, sát khí rất nặng.

“Tiêu Phóng, tối nay chúng ta nhiều người như vậy ở đây, người cảm thấy còn có người cơ hội chạy thoát sao? Coi như hạ độc, người độc lại có thể lan tràn bao xa?”

Thanh Thành viện chủ Lưu Hồng Kinh lạnh lùng nói.

“Nhiều người như vậy?”

Dương Phóng lộ ra mỉa mai, đạo, “Vi đối phó tại hạ một cái vẫn bối xuất động nhiều người như vậy, xác thực không tầm thường, bất quá, các người cảm thấy tại hạ đã dám đến, liền chẳng lẽ không có nói chuẩn bị trước sao?”

“Ừm?”

Bốn vị viện chủ tất cả đều lông mày nhíu lại.

“Các vị nếu là có tâm, không ngại liền về nhà nhìn xem, nhìn xem các người môn nhân, thân thuộc, hiện tại cũng thế nào?”

Dương Phóng châm chọc nói.

“Người sớm hạ độc?”

Phá Quân viện chủ mở miệng gầm thét.

“Không muốn tin hần!”

Trần Hồng Ưng nghiêm nghị quát, “Người khác ở chỗ này, nào có cơ hội hạ độc, lập tức bắt lấy hần!”

“Các vị nếu không tin, tìm người về nhà tìm hiểu một chút không được sao.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm, “Hiện tại các người về nhà, có lẽ còn có cơ hội có thể cứu về thân nhân, nếu là chậm thêm một chút, còn có thể hay không cứu trở về, ta coi như không bảo đảm, hả?”

Hần lông mày nhíu lại, bỗng nhiên lộ ra tiểu dung , đạo, “Không cần các người trở về, báo tang người đã tới.”

Bốn vị viện chủ cùng nhau biến sắc, đột nhiên quay đầu.

Chỉ nghe nơi xa truyền đến hỗn loạn tiếng bước chân.

Bốn năm đạo nhân ảnh đang nhanh chóng vọt tới.

“Viện chủ, xảy ra chuyện, Hồng Ưng viện đệ tử tử thương thảm trọng, toàn bộ trúng độc “

“Phá Quân viện đệ tử toàn bộ trúng độc “

“Kim Cương viện cũng trúng độc “

Tùng đạo bóng người kinh hoảng kêu to, sắc mặt trắng bệch.

Phá Quân viện chủ, Kim Cương viện chủ trừng mắt, gầm thét một tiếng, thân thể như thiểm điện trực tiếp hướng về nơi xa cuồn vút đi.

Rốt cuộc không lo được đối phó Dương Phóng.

“Trở về, các người tất cả đều trở lại cho ta!”

Hồng Ưng viện chủ mở miệng quát chói tai, như là nổi điên.

Nhưng hai vị viện chủ không chút nào lưu, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

“Viện chủ, mấy vị sư tử sư tử đã toàn bộ trúng độc, lập tức sắp không được.”

Một vị Hồng Ưng viện đệ tử tại Trần Hồng Ưng trước mặt, kinh hãi mở miệng.

Ầm!

Vừa dứt lời, Trần Hồng Ưng một chưởng đánh ra, tại chỗ đem hấn lồng ngực chấn động đến chia năm xẻ bảy, huyết thủy phiêu tán rơi rụng.

Nàng đột nhiên trở lại, nghiêm nghị quát, “Tiêu Phóng, uy hiếp ta là không có ích lợi gì, người độc chết ta một người đệ tử, ta liên sát mười cái phạm nhân, coi như Hồng Ưng viện toàn bộ chết hết, ta cũng phải để bọn hấn chôn cùng, nhìn xem là người lợi hại, vẫn là ta hung ác!”

“Tiện nhân!”

Dương Phóng âm trầm mắng, không chút khách khí.

Sưu!

Hấn thân thể lóe lên, trực tiếp từ Phá Quân viện chủ lúc rời đi sinh ra khe hở thoát ra, hướng về nơi xa cực tốc

lao đi.

“Lưu lại!”

Trần Hồng Ưng, Lưu Hồng Kinh toàn bộ đập ra, truy hướng Dương Phóng.

Vị kia kim giáp ngư nhân, cùng Tà Đạo tổ chức tả hữu hộ pháp đồng dạng nhanh chóng hướng về tới.

Dương Phóng đem tốc độ phát huy đến cực hạn, một đường cuồng xông, nhưng lại chưa phóng tới bên ngoài, mà là trực tiếp hướng về Thanh Thành viện cuồng vút đi.

Lưu Hồng Kinh sắc mặt đột biến, rất nhanh ý thức được Dương Phóng chuẩn bị muốn làm gì.

“Tiêu Phóng, nhanh dừng lại cho ta!”

Hắn mở miệng quát chói tai.

...

Chương 208 : Thực lực tăng lên!

“Dừng lại? Người cho ta ngăn chặn bà điên, ta liền dừng lại, bằng không, để người Thanh Thành viện toàn bộ chết hết, một người thân cũng đừng nghĩ thừa, tại hạ nói được thì làm được, ha ha ha “

Dương Phóng cấp tốc cuồng vọt, như là tia chớp màu đỏ ngòm.

Sau lưng một đám cao thủ tất cả đều tại cuồng nhanh dồn sức.

Lúc này, ngoại trừ Trần Hồng Ưng, Lưu Hồng Kinh, kim giáp ngư nhân có thể vững vàng kéo lại Dương Phóng, hai vị khác Tà Đạo tổ chức tả hữu hộ pháp, không thể nghi ngờ đã chậm hơn rất nhiều.

Hai người bọn họ cũng còn chỉ là cửa thứ hai đỉnh phong.

Tại Dương Phóng toàn lực thôi động áo choàng lúc, căn bản là không có cách đuổi kịp.

Nhưng chỉ quản như thế, hai người như cũ tại cuồng nhanh dồn sức.

Thậm chí vì có thể treo lên Dương Phóng, càng là thi triển cùng loại ” cấm pháp ” đồng dạng bí kỹ.

Lưu Hồng Kinh không nói một lời, nghe được Dương Phóng lời nói về sau, không thể nghi ngờ trở nên sắc mặt âm trầm, nghiến răng nghiến lợi.

Hắn Thanh Thành viện mặc dù đại bộ phận đệ tử đều đã

biến mất.

Nhưng là hấn còn có thân nhân tại.

Phu nhân của hấn, tiểu thiếp, nhi tử, nữ nhi, tất cả đều còn tại Thanh Thành viện!

Hiện tại Tiêu Phóng dám trực tiếp uy hiếp hấn!

“Xem ra Thanh Thành viện chủ thật coi lời ta nói là thú vị lắm, đã dạng này, vậy liền xin lỗi!”

Dương Phóng quát lạnh.

Sưu!

Thân thể của hấn tiếp tục hướng về Thanh Thành viện bảo tháp mà đi.

Lưu Hồng Kinh triệt để đổi sắc mặt, nguyên bản còn muốn kéo dài thời gian, nhưng giờ phút này không thể không cấp tốc xuất thủ, cảm hướng Trần Hồng Ưng, trong miệng chợt quát lên, “Tiêu Phóng, mau dừng lại!”

Phanh phanh phanh!

Hấn liên tục công hướng Trần Hồng Ưng, giữa hai người thanh âm ngọt ngào, chân khí mãnh liệt bắn, động tĩnh cực lớn.

“Người điên rồi?”

Trần Hồng Ưng giận dữ.

“Trần viện chủ, xin lỗi, người không quan tâm người nhà mình bỏ mình, nhưng ta còn tại hồ!”

Lưu Hồng Kinh ngữ khí ngữ khí lạnh lùng.

Con của hấn Lưu Huyền Cảm đã chết!

Cái khác thân nhân không muốn lại đã mất đi.

“Lưu Hồng Kinh, lăn đi!”

Trần Hồng Ưng tức giận, cấp tốc cùng Lưu Hồng Kinh giao thủ với nhau.

Hai người lập tức quần quýt lấy nhau, khó mà tiếp tục đuổi ra.

Duy chỉ có vị kia kim giáp ngự nhân cùng trái phải hộ pháp, tại tiếp tục nhanh chóng đuổi theo ra.

Bọn hấn diện mục âm trầm, xa xa nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Kẻ này thủ đoạn ác độc như vậy!

Ngắn ngủi trong chốc lát, trực tiếp phân chia bọn hấn trận doanh.

Tứ đại viện chủ qua trong giây lát đều bị ngăn chặn.

Khó trách có thể giết chết chuyển sinh tà mẫu cùng nhiều cá như vậy người.

“Chết!”

Kim giáp ngự nhân hét to, toàn bộ thân hình bên trên trực tiếp hiện ra một tầng kim quang vàng rực, như là phủ thêm thần giáp, lóe ra một tầng chói mắt quang huy, sau đó Kinh Động xuyên thép, trực tiếp đột nhiên chấn động.

Sưu!

Một đạo cực kỳ thô to kinh khủng quang mang, trực tiếp hướng về Dương Phóng sau lưng nhanh chóng đánh tới.

Hắn cách Dương Phóng vốn là chỉ có bảy tám mét, đạo này kinh khủng quang mang cơ hồ trong nháy mắt xuyên qua bảy tám mét khoảng cách.

Dương Phóng trong lòng giật mình, lập tức góc vuông tránh né, tốc độ chưa từng chút nào giảm bớt, trực tiếp hướng về Thần Võ tông bên ngoài cuồn vút đi.

Kim giáp ngư nhân sắc mặt băng lãnh, thân thể cuồn xông, tại sau lưng không ngừng phát ra từng đạo kinh khủng chùm sáng.

Đồng thời, hai vị Tà Đạo tổ chức hộ pháp cũng đang nhanh chóng đuổi theo ra.

Sau lưng Dương Phóng, từng mảnh từng mảnh kinh khủng bạo tạc không ngừng vang lên.

Cửa thứ ba cao thủ, thực lực kinh khủng dị thường, phát ra tới chùm sáng dù là đánh không trúng hắn, nhưng là tạo thành dư ba cũng là không yếu, cần Dương Phóng thỉnh thoảng lại quay đầu hóa giải.

Bất quá ngay cả tục hóa giải, ám kinh nhập thể, cứ thế mãi, chắc chắn sẽ thụ thương.

“Ngư nhân, người cho rằng ta cũng không dám hạ độc chết các người người?”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

Thân thể trực tiếp hướng về Thần Võ tông bên ngoài cuồn vút đi.

Đại lượng ngư nhân cao thủ cùng Tà Đạo tổ chức, chính mai phục tại bốn phía.

Giờ phút này nhìn thấy một đạo huyết ảnh xông ra, lúc này nhao nhao xông ra, cản hướng Dương Phóng.

Bọn hấn không cầu có thể giết chết Dương Phóng, chỉ cầu có thể nâng Dương Phóng tốc độ liền có thể.

Chỉ là!

Dương Phóng vọt qua, nhìn cũng không nhìn, kịch độc khí tức đã sớm Phong luật cuốn lên dưới, cấp tốc chui vào đến mũi của bọn hấn bên trong.

A!

Cơ hồ vừa đối mặt, đại lượng ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức cao thủ nhao nhao phát ra tiếng kêu thảm, thổ huyết rút lui, ngửa đầu ngã quy.

Từng cái hoặc là miệng sùi bọt mép, hoặc là thất khiếu chảy máu.

“Giết!”

Sau lưng kim giáp ngư nhân gằm thét, tiếp tục phát ra chùm sáng, hướng về Dương Phóng xuyên qua mà đi.

Oanh! Oanh! Oanh.

Tại một đường oanh minh bên trong, Dương Phóng cấp tốc đi xa, tốc độ bão táp.

Rất nhanh cũng đã triệt để xông ra Nam Sơn Thành, thẳng đến ngoài thành sơn lâm mà đi.

“Không sợ chết cứ tới truy đi, để cho ta nhìn xem cửa thứ ba cao thủ thực lực, ha ha ha.”

Dương Phóng cười to, cấp tốc vọt tới trước.

Kim giáp ngư nhân diện mục âm trầm, một đường hướng về nơi xa cuồng xông.

Chính vào đêm tối.

Trong rừng yên tĩnh đến cực điểm.

Kim giáp ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức hai vị hộ pháp một đường truy qua, rất nhanh liền đã triệt để mất đi Dương Phóng tung tích, không khỏi lần nữa dừng lại.

“Đáng chết, chạy thật nhanh!”

Khôi ngô đại hán Long Khang cắn răng nói.

“Thị Huyết áo choàng, danh bất hư truyền!”

Lưu Ngọc ánh mắt trầm xuống.

“Lần này để hấn chạy, lần sau lại nghĩ để hấn xuất hiện, chính là khó càng thêm khó.”

Kim giáp ngư nhân băng lãnh nói.

Lúc đầu bọn hấn nhận được tin tức, bí mật chui vào tới, vì chính là có thể triệt để vây quanh Dương Phóng, đem Dương Phóng cầm xuống.

Nhưng lại vụn vụn không nghĩ tới!

Người này như thế xảo trá!

Vừa lên đến liền điều đi Phá Quân viện chủ, Kim Cương

viện chủ, khiến cho bọn hấn vây quanh xuất hiện chỗ sơ suất.

Cái này khiến bọn hấn toàn bộ xuất hiện một cỗ thật sâu ngọt ngọt!

“Bây giờ nói gì cũng đã chậm, đi thôi.”

Long Khang âm trầm nói.

Ba đạo nhân ảnh diện mục khó coi, trực tiếp rời đi nơi đây.

Tại bọn hấn vừa đi không xa.

Che lấp trong rừng, Dương Phóng lần nữa hiển hiện, diện mục che lấp, không nói một lời, ở phía xa gắt gao nhìn chăm chăm ba người.

Thật lâu.

Một quyền nện ở một bên trên cành cây, phát ra phịch một tiếng trầm đục.

Chung quy là hấn cảnh giới quá thấp.

Bằng không ba người này một cái cũng trốn không thoát.

Hấn không cầu tự thân có thể đạt tới cửa thứ ba, cho dù là ở vào cửa thứ hai đỉnh phong, hấn là cũng đủ để triệt để lưu bọn hấn lại.

Hấn nhẹ nhàng nhỏ ngậm ngọt ngọt, hướng về một phương khác hướng đi đến.

Việc này kết thúc về sau, đương cẩn thận bề quan, không thể lại lãng.

Thần Võ tông.

U ám địa lao.

Đại lượng Thần Võ tông đệ tử mai phục nơi đây.

Ngoài ra, còn có hơn mười vị siêu phẩm cao thủ, tại trùng điệp trấn giữ.

Đội hình cường đại, phòng thủ nghiêm mật.

Người cầm đầu chính là Kim Cương viện đại đệ tử Viên Lộ.

Tuổi còn trẻ sớm đã là cửa thứ nhất đỉnh phong cao thủ.

Cầm trong tay lợi kiếm, ở chỗ này nghiêm mật trấn giữ, ánh mắt băng lãnh, thời khắc chú ý bốn phía động tĩnh.

Hô!

Bỗng nhiên, từng đợt yếu ớt gió lốc cuốn lên, mang theo trận trận cát bụi, hướng về địa lao bên trong mãnh liệt mà đi.

Viên Lộ trên mặt biến đổi, nhạy cảm cảm thấy được trong không khí truyền đến dị thường, không khỏi lồi ra quát chói tai, “Không khí có độc, nhanh ngừng thở!”

Chỉ bất quá đám người động tác hiển nhiên đã quá chậm.

Bên người liên tiếp vang lên bịch bịch thanh âm.

Đại lượng cứu phẩm, thập phẩm cao thủ bắt đầu nhao nhao bổ nhào.

Ngay tiếp theo một chút siêu phẩm cũng lung lay sắp đổ, hai tay che lấy cái cổ, phát ra tiếng kêu thảm.

Viên Lộ trong lòng kinh hãi, trong nháy mắt ý thức được là chuyện gì xảy ra, không chút nghĩ ngợi, thân thể trực tiếp đập ra, hướng về bên ngoài lao đi.

Nhưng ở hắn vừa mới lướt đi, liền thân thể dừng lại, lộ ra hãi nhiên.

Ầm!

Cơ hồ vừa đối mặt, một cái sơn Hắc Thiết giáp người một quyền ném ra, rơi vào mi tâm của hắn, tại chỗ đem hắn đầu đánh lõm, tương dịch cùng huyết dịch lung tung bay múa, thi thể bay ngược.

Về phần cái khác siêu phẩm, đều không ngoại lệ, tất cả đều thân trúng kịch độc, nằm trên mặt đất, diện mục mờ hồ.

Dương Phóng mặt không biểu tình, từng bước một đi qua, bắt đầu lần lượt bỏ quyền.

Phanh phanh phanh!

Từng vị siêu phẩm cao thủ, không ngừng trúng quyền, cái cổ đứt gãy, phun ra huyết thủy.

Chết thảm bỏ mạng.

Dương Phóng trên người bọn hắn lần lượt tìm tới, hướng về chỗ sâu đi đến.

Không bao lâu, liền đã phát hiện trong địa lao lâm vào hôn mê đám người.

Hắn mày nhăn lại, một quyền nện ở cửa nhà lao.

Sau hai canh giờ.

Biết được tin tức Trần Hồng Ưng, Kim Cương viện chủ bọn người mới vội vàng chạy đến.

Đương cảm thấy được đầy đất bừa bọn về sau, Trần Hồng Ưng diện mục âm hàn, trực tiếp một chưởng đánh vào một bên trên vách động, suýt nữa giận điên lên.

Lần này tứ đại viện, đơn giản mất hết mặt mũi.

Không chỉ có không thể lưu lại Dương Phóng, còn bị hấn ngay dưới mắt cứu đi đám người.

Lần này nàng ngay cả sau cùng tiền vốn cũng đã mất đi.

Từ đó về sau cũng không còn cách nào uy hiếp Dương Phóng cùng Tống Kim Luân.

“Tiêu Phóng!”

Trần Hồng Ưng thả người quát chói tai, thanh âm quanh quẩn.

Trực tiếp vang vọng phương viên trong vòng ba bốn dặm, dị thường thể lượng.

.

.

.

Gập ghềnh đường núi.

Dương Phóng vội vàng ba chiếc xe ngựa, phía trên như là điệt La Hán, lít nha lít nhít, chòng chát đầy người ảnh,

đều không ngoại lệ, tất cả đều bị hấn hôn mê tới, không nhúc nhích.

Giờ phút này, vừa mới đến nơi đây, liền nhìn thấy phía trước xuất hiện mấy đạo nhân ảnh, không khỏi mắt sáng lên.

Phía trước bóng người cũng cảm giác được hấn, lúc này nhanh chóng lướt đến.

Rất nhanh rơi vào phụ cận.

Một người trong đó chính là Long bà bà.

Trừ hấn ra, còn có mấy người, vượt quá Dương Phóng đoán trước.

Một vị là lúc trước thủ kho thuốc gầy còm cả hai.

Một vị, thì là gãy mất một tay Cự Kinh viện chủ Trần Bưu.

Còn có một vị là cái người mặc trường bào màu xám lão giả, tinh khí nội liễm, mắt sáng như đuốc, chính trên người Dương Phóng không ngừng dò xét.

“Cự Kinh viện chủ?”

Dương Phóng nhíu mày , đạo, “Các người tại sao cũng tới.”

“Hảo tiểu tử, ta đến bây giờ còn là khó mà tin được, Tống Kim Luân lúc nào bồi dưỡng được người như thế cái khác loại.”

Trần Bưu nhìn chăm chú lên Dương Phóng, cảm khái nói.

Thật sự là giang sơn đời nào cũng có tài tử ra!

Nhất đại sóng sau đê sóng trước.

Nếu không phải lần kiếp nạn này, thật khó lấy tởng tượng Thần Võ tông bên trong ấn núp nhân vật như vậy.

“Tiêu Tông chủ, không cần nhiều lo, lão phu cố ý trở về, nghe theo điều khiển.”

Trần Bưu mở miệng nói ra, bỏ đi Dương Phóng lo lắng.

“Còn có ta, lão đầu tử không muốn cùng địch làm bạn, cũng nguyện ý nghe theo Tiêu Tông chủ mệnh lệnh!”

Kia thủ kho thuốc gày còm lão giả cũng chát chát cam nói.

Dương Phóng lập tức lộ ra mỉm cười , đạo, “Dễ nói!”

Nghĩ không ra, ngoại trừ cứu ra đám người bên ngoài, không ngờ thêm ra một nhóm sinh lực quân.

“Tiêu Tông chủ, lão hủ Quỷ Y, gặp qua Tiêu Tông chủ!”

Trần Bưu bên người áo xám lão giả tiến lên hành lễ , đạo, “Không biết Tiêu Tông chủ cái này một thân độc thuật là từ đâu truyền thừa?”

“Không có truyền thừa, ta mù phôi.”

Dương Phóng lắc đầu , đạo, “Vị tiên bối này hẳn là cũng tinh thông độc đạo?”

“Lão phu nghiên cứu mấy chục năm, tính không được tinh thông, có biết một hai, có thời gian nguyện ý cùng Tiêu Tông chủ luận bàn một hai.”

Áo xám lão giả nói.

“Không dám.”

Dương Phóng tiếp tục mỉm cười.

“Tiêu Tông chủ, người đã nguyện ý tiếp chưởng vị trí Tông chủ, nhưng từng nghĩ tới tiếp xuống nên làm cái gì? Chúng ta y nguyên còn có rất nhiều tinh nhuệ lang thang bên ngoài, không muốn gia nhập Tà Đạo tổ chức, chỉ cần vung cánh tay hô lên, bọn hắc tất nhiên hưởng ứng, đây là một cỗ cực kỳ không kém lực lượng, một lần nữa xây dựng lời nói, mặc dù khôi phục không đến đỉnh phong, nhưng cũng tuyệt đối được cho nhất lưu thế lực lớn!”

Trần Bưu nói.

“Biết, bất quá lực lượng của chúng ta quá yếu, không nên ở bên ngoài trắng trợn tuyên dương, không phải sẽ trực tiếp dẫn tới tứ đại viện chủ, đến lúc đó được không bù mất.”

Dương Phóng nói.

“Không tệ, vậy liền bí mật tìm kiếm bọn hắc, đem bọn hắc một lần nữa hội tụ.”

Trần Bưu nói.

“Trần viện chủ nguyện ý làm việc này?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Lão hủ cầu còn không được!”

Trần Bưu nói.

“Tốt, đã dạng này, việc này giao cho trần viện chủ, bắt quá, dưới mắt chúng ta vẫn là mau rời khỏi cho thỏa đáng.”

Dương Phóng mỉm cười.

Sau đó một đám người đánh xe ngựa, bắt đầu hướng nơi xa bước đi.

Lần này thu hoạch không ít, Dương Phóng không cần thận tiêu hóa, là không định đi ra ngoài nữa.

Chờ mình tiêu hóa chuyến này đoạt được, Thanh Long hội bên kia hẳn là cũng đã tìm được truyền tống trận

Thời gian vượt qua.

Bảy tám ngày quá khứ.

Ngoại giới xôn xao.

Khắp nơi đều tại lan truyền lấy Hải Sa viện đệ tử Tiêu Phóng sự tình, dẫn tới các lộ thế lực giết mình.

Chẳng ai ngờ rằng cái này gan to bằng trời gia hỏa còn dám xuất hiện.

Không chỉ có xuất hiện, càng là tại tứ đại viện chủ ngay dưới mắt vừa đi vừa về lướt ngang, đem bọn hắn trêu đùa tại vớ tay ở giữa.

“Cái này Tiêu Phóng quá độc ác, làm việc âm tàn, không từ thủ đoạn, một đêm kia bên trên chết mất tứ đại viện cao thủ, vô số kẻ, Hồng Ưng viện đệ tử cơ hồ chết hết, ngay cả Hồng Ưng viện viện chủ nữ nhi cũng trực tiếp chết một nhóm lớn!”

“Đâu chỉ, Phá Quân viện, Kim Cương viện cũng giống

như thế, người này thủ đoạn chi cay, vượt quá tưởng tượng.”

“Khác loại, thật sự là khác loại a!”

“Đúng rồi, nghe nói vào lúc ban đêm đuổi giết hấn cũng không chỉ tứ đại viện chủ, đồng thời còn có một vị đáng sợ ngư nhân, trên thân lóe ra lớp vảy màu vàng óng.”

“Lớp vảy màu vàng óng? Cửa thứ ba?”

“Khẳng định đúng vậy, ngoại trừ cửa thứ ba cao thủ ai có thể có được lớp vảy màu vàng óng, nghe nói kia là ngư nhân tộc đại trưởng lão đích thân đến.”

Đủ loại tiếng nghị luận không ngừng vang lên.

Một đám Diệt Tà minh cao thủ ngồi tại trong tửu quán, ngay tại nghiêng tai lắng nghe.

Một lát sau, một vị Thập phẩm cao thủ lộ ra cười nhẹ , đạo, “Hành động lần này có thể như vậy thuận lợi, còn nhiều hơn thua lỗ cái này Tiêu Phóng, hấn nếu không chế tạo ra động tĩnh lớn như vậy, chúng ta há lại sẽ thuận lợi như vậy!”

“Nói đúng lắm, ta ngược lại thật ra hi vọng hấn có thể nhiều hơn ra mặt, cứ như vậy, cũng có thể tiếp tục cho chúng ta hấp dẫn hỏa lực, người này, quả thực là ta Diệt Tà minh phúc tinh!”

Bleyer cười nói.

Trong khoảng thời gian này, bọn hấn trong thành vừa đi vừa về ẩn hiện, ăn đến miệng đầy chảy mỡ, coi là thật dị thường sướng khoái.

Sớm tại hai ngày trước.

Những tổ chức khác người xuyên việt, cũng đã mang nhà mang người chạy tới.

Bleyer tự mình dẫn đầu gia tộc trưởng lão đón lấy, bọn hấn người xuyên việt đội hình trực tiếp mở rộng đến 128 người trình độ.

Mà lại có gia tộc chổ dựa, Bleyer tại Diệt Tà minh bên trong cũng cấp tốc thu được không ít địa vị.

“Phúc tinh?”

Vị kia Thập phẩm cao thủ ha ha cười nhẹ , đạo, “Ta thích cái từ này, hi vọng hấn thật có thể tiếp tục cho chúng ta mang đến phúc khí!”

“Đi thôi, đi cùng trưởng lão hội cùng đi.”

Một vị khác Thập phẩm cao thủ nói.

Một đám người lúc này đứng dậy, rời đi nơi đây.

Dạ Thần Sơn.

Nồng đậm sương mù chổ sâu.

Một chổ ẩn nấp gian phòng bên trong.

Thùng thuốc bên trong điện quang lấp lóe, ùng ục ùng ục rung động.

Dương Phóng trên thân cơ bắp hiển hiện, cân xứng hữu lực, mỗi một khối da thịt đều lóe ra ám tử sắc điện quang, đang không ngừng hấp thu thùng thuốc bên trong năng lượng.

Từ khi trở về về sau, hấn liền không còn có từng đi ra

ngoài một bước.

Một mực tại trong phòng âm thầm tu luyện.

Thời gian bảy tám ngày, hắc trong giới chỉ đất đỏ được liệu cơ hồ bị hắc toàn bộ dùng hết.

Cho đến hôm nay!

Theo cuối cùng một thùng tẩm thuốc sử dụng hết.

Dương Phóng mới lần nữa mở hai mắt ra, trong mắt điện quang hiện lên, trực tiếp thật dài thở hắt ra hơi thở.

Toàn bộ sôi trào thùng thuốc cấp tốc lắng lại xuống dưới.

Hắc mở ra bằng, ánh mắt quan sát.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/150 tuổi

Tu vi: Siêu phẩm 【 8400/15000 】

Tâm pháp: Cảm Ứng quyết đệ tứ trọng 【 3500/3600 】 ,
Kim Thân quyết đệ tứ trọng 【 7800/8000 】 , Lôi Âm hô
hấp pháp đệ tứ trọng 【 6000/14000 】

Tư chất: Năm trăm năm vừa gặp 【 15/280 】 .

Võ kỹ một cột bên trong, ngoại trừ Thanh Vân Bộ, Viêm Bạo chưởng cùng Kinh Thiên Kiếm không có viên mãn, còn lại toàn bộ viên mãn.

Ngay cả tư chất đều biến thành năm trăm năm vừa gặp!

“Siêu phẩm điểm kinh nghiệm đến 8400, vẫn là quá chậm “

Dương Phóng tự nói.

Loại trình độ này tại cửa thứ hai bên trong tính không được chân chính đỉnh phong.

Nhưng là so trước đó 【 6400/15000 】 , lại trực tiếp mạnh hơn một mảng lớn.

Chính là không biết bây giờ thực lực của mình, tại át chủ bài tề xuất tình huống dưới, có thể hay không xử lý Vân Ưng viện chủ?

Soạt!

Dương Phóng từ thùng thuốc bên trong vươn người đứng dậy, tiện tay cầm lấy khăn mặt, lau khô thân thể.

Sau đó mặc vào một thân quần áo sạch, lật bàn tay một cái, xuất hiện một bản nhật Hoàng sắc bí tịch.

Côn Bằng tam biến!

Đây là ban đầu ở Hải Giác Thiên Nhai tầng thứ chín phát hiện bí tịch một trong.

Sau khi trở về, hắn từng cẩn thận lật xem qua.

Này công là một bản có thể ngăn ngừa tăng thực lực lên bí pháp.

Côn Bằng tam biến, mỗi một biến đều có thể để cho mình thực lực tại vốn có trên cơ sở tăng lên gấp ba.

Điểm này cùng lúc trước 【 Bạo khí quyết 】 cực kỳ tương tự, chỗ bất đồng chính là, đối với thân thể tổn hại trình độ, sẽ không giống 【 Bạo khí quyết 】 biến thái như vậy.

Bạo khí quyết mỗi lần thi triển, Dương Phóng đều sẽ suy yếu thời gian rất lâu.

Nhưng Côn Bằng tam biến lại sẽ không như thế, mặc dù có hại hại, nhưng lại có thể rất nhanh khôi phục.

Đây là tông chủ một mạch mới có thể tu luyện bí pháp!

...

Chương 209 : Lại gặp Diệt Tà minh!

“Quý Y tiền bối, ta trước đó chỗ rách vấn đề, không biết tiền bối ra sao cái nhìn?”

Dương Phóng tìm tới Quý Y, mở miệng hỏi thăm.

Trước đây không lâu, hắn từng hỏi thăm qua Quý Y, độc thuật cuối cùng.

Phải biết cửa thứ ba cao thủ đã phản phác quy chân, thân thể tổ chất khai phát đến dị thường biến thái trình độ, bình thường các loại kịch độc đã muôn vàn khó khăn tổn thương đến bọn hắn may mắn.

Liên ngay cả Vạn Độc kinh bên trong Nhiên Huyết độc, Vạn Thương độc cũng đã tác dụng không lớn.

Loại tình huống này, Dương Phóng tự nhiên không cam lòng.

Cùng nhau đi tới, độc thuật giúp hắn quá lớn một tay, há có thể bỏ qua?

Dưới mắt hắn nhất định phải nghĩ biện pháp, đem độc thuật tiếp tục thăng cấp.

Mà giống như hắn luyện qua độc thuật, cũng chỉ có Quý Y.

Nghe được hắn vấn đề, Quý Y cũng là không khỏi nhú mày, đi tới đi lui.

“Tiêu Tông chủ, tha thứ lão phu nói thẳng, khó, thực sự quá khó khăn.”

Thanh âm hấn nặng nề, “Cửa thứ ba cường giả, tại toàn bộ Bạch Trạch vực đều là phượng mao lân giác đồng dạng tồn tại, là thuộc về chân chính đứng ở đỉnh phong nhất cường giả, muốn hạ độc được bọn hấn, đại giới cực lớn.”

“Nói như vậy chỉ cần đánh đổi khá nhiều, vẫn là có thể?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

“Trên lý luận có thể, nhưng đến cùng có thể hay không ta cũng không biết.”

Quỷ Y đáp lại.

Hấn tự thân cũng không phải cửa thứ ba.

Cũng chưa hề không có cầm cửa thứ ba cao thủ làm qua thí nghiệm.

Đến cùng có thể hay không, hấn cũng vô pháp cho ra xác định đáp án.

“Không biết ra sao biện pháp?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tiêu Tông chủ, lão phu có thể cùng người trao đổi, ta đem biện pháp nói cho người, người nói cho ta người trước đó là như thế nào tinh chuẩn hạ độc, thế nào?”

Quỷ Y nhìn chăm chú lên Dương Phóng, mở miệng nói ra.

Dương Phóng nhướng mày, một lát sau, mở miệng nói; “Có thể.”

“Tốt!”

Quý Y thở hắt ra , đạo, “Thật lâu trước đó lão phu từng đạt được một bản Độc Kinh, bên trong ghi chép một loại phương pháp, gọi là 【 Thiên Trọng Tỏa 】 , nghe nói là đem một ngàn loại không cùng loại loại kịch độc , dựa theo đặc biệt phương pháp sắp xếp tổ hợp, hình thành một loại mới độc, loại này mới độc một khi sinh ra, ngay cả cửa thứ ba cũng vô pháp tùy tiện thoát khỏi, bất quá muốn phối trí loại kịch độc này quá khó khăn, 【 Thiên Trọng Tỏa 】 tất cả kịch độc đều phải nghiêm ngặt dựa theo trình tự sắp xếp mới được, phàm là bỏ lỡ một cái khâu, được hiệu đều sẽ giảm bớt đi nhiều, cho nên phối trí loại độc này, đối với người tâm lực, tài lực đều là một loại to lớn khảo nghiệm!”

Hắn đạt được Độc Kinh đến nay, thu tập được hiện tại, vật liệu cũng không cực đủ.

Coi như cực đủ, muốn phối trí, không có tầm vài ngày vài đêm thời gian, cũng vô pháp làm được.

“Thiên Trọng Tỏa!”

Dương Phóng con mắt lóe lên, trong lòng động dung.

Tên rất hay!

“Không biết tiền bối trên thân nhưng có Thiên Trọng Tỏa?”

“Đến lượt người trả lời vấn đề của ta, người là thế nào tinh chuẩn hạ độc?”

Quý Y bình thản nói.

“Đơn giản, lợi dụng gió!”

Dương Phóng đáp lại.

“Gió?”

“Đúng vậy, ta tu luyện qua bí pháp, có thể tại trong phạm vi nhất định khống chế gió hướng đi, cho nên đem độc tố thâm thấu trong gió, nghĩ đưa vào ai lỗ mũi, liền đưa vào ai lỗ mũi.”

Dương Phóng thản nhiên nói.

“Còn có thể dạng này?”

Quỷ Y trong lòng mãnh liệt, tựa hồ mở ra thế giới mới đại môn.

Nhưng rất nhanh lần nữa nhú mày.

Muốn khống chế tinh chuẩn sức gió, sao mà khó khăn?

Tiên Phóng đây là tu luyện bí thuật gì?

Hắn chuẩn bị cũng lập tức tìm mấy môn Phong thuộc tính công pháp thử nhìn một chút.

“Tiền bối, đến lượt người trả lời vấn đề của ta a?”

Dương Phóng mỉm cười.

“Có thể, ta góp nhặt thời gian bốn năm, cũng mới tìm tới 860 loại kịch độc, người nếu mà muốn, ta có thể đưa người một phần, dù sao ta chuẩn bị đủ nhiều.”

Quỷ Y đáp lại.

Vì phòng ngừa thất bại, mỗi một loại dược liệu hắn đều chuẩn bị mười phần, riêng là bạc phương diện chính là một số lớn.

“Đa tạ tiền bối, còn có Thiên Trọng Tỏa, hi vọng tiền bối cũng có thể tương thụ.”

Dương Phóng nói.

“Không sao.”

Quỷ Y nói.

Không bao lâu, hắn từ trong phòng lấy ra một cái hơi mỏng thư tịch, còn có hai cái bao lớn dược liệu, đưa đến Dương Phóng phụ cận, đạo, “Những này chính là lão phu trước đó chuẩn bị kịch độc, bất quá còn lại 140 loại cần nhờ chính người đi góp nhặt!”

“Tốt!”

Dương Phóng gật đầu.

.

.

.

Thời gian vượt qua.

Lại là năm ngày quá khứ.

Nam Sơn Thành bên trong động tĩnh dần dần chìm xuống.

Yên lặng trong sân.

Trần Thi Nghiên một thân mồ hôi nóng, vừa mới kết thúc tu luyện, không khỏi thở khẽ khít tức, đi tới một bên, tiện tay cầm lấy khăn mặt, tại trên trán lau.

“Xem ra thực lực của người tăng lên cũng không tệ lắm.”

Một đạo thanh âm lười biếng đột nhiên từ nóc phòng truyền đến.

Trần Thi Nghiêן đột nhiên quay đầu, sắc mặt khẽ giật mình, lộ ra kinh hỉ.

“Tần Quảng Vương!”

“Xùy!”

Người tới cười nhạt, mang trên mặt một trương màu đỏ mặt nạ ác quỷ, đạo, “Nữ nhân, thật sự là phiền phức!”

“Tần Quảng Vương, người tìm đến ta có chuyện gì không?”

Trần Thi Nghiêן dị thường chờ mong.

“Không phải ta muốn tìm người, là tổ chức bên trên muốn tìm người.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, đạo, “Tổ chức bên trên muốn thông qua người, tìm hiểu một chút chính thức, cho nên, chuẩn bị đem người phát triển thành thành viên vòng ngoài, không biết ý của người như nào?”

Đây là hấn suy nghĩ tỉ mỉ sau kết quả.

Sau này Bạch Trạch vực người xuyên việt sẽ càng ngày càng ít, đến lúc đó toàn bộ chết hết về sau, Nhậм Quân, Trình Thiên Dã nhất định có thể đoán được hấn.

Cho nên hấn nhất định phải mượn cơ.

“Đem ta phát triển thành thành viên vòng ngoài?”

Trần Thi Nghiên sắc mặt giật mình, tựa hồ nghe sai.

“Làm sao? Không nguyện ý?”

Dương Phóng nhú mày.

“Chờ một chút, phát triển thành thành viên vòng ngoài, ta cần làm cái gì?”

Trần Thi Nghiên vội vàng hỏi thăm.

“Không cần làm cái gì, chỉ cần đem thế giới hiện thực chính thức tin tức nói cho ta là được rồi.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản.

“Đem chính thức tin tức nói cho người?”

Trần Thi Nghiên não hải mãnh liệt, trong nháy mắt hiểu được.

Khó trách!

Khó trách bọn hắn chính thức trước đó hết thấy tin tức, Thiên Thần tổ chức đều như lòng bàn tay.

Hiện tại xem ra!

Thiên Thần tổ chức không phải chỉ một vị thành viên vòng ngoài tại trong bọn họ.

Đổi câu nói, có nội ứng!

“Ta ta có thể suy tính một chút sao?”

Trần Thi Nghiên hỏi.

“Ba ngày, vượt qua thời gian, cũng đừng nghĩ.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt!”

Trần Thi Nghiên liền vội vàng gặt đầu.

“Đúng rồi, vì để cho người an tâm, cho người thêm điểm ngon ngọt đi.”

Dương Phóng cười khẽ, sau đó ném đi một cái bao, lạch cạch một tiếng rơi trên mặt đất.

Thanh âm giòn nhẹ.

Rõ ràng là hai trăm lượng bạc.

Ném xong sau, hắn quay người liền đi, biến mất không thấy gì nữa.

Một cái hư vô mờ mịt thành viên vòng ngoài, hẳn là liền có thể triệt để bỏ đi Nhậm Quân, Trình Thiên Dã hoài nghi.

Sau này coi như người xuyên việt chết hết, mình cũng có lấy cứ.

Bởi vì chính mình là Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài!

Giống như Trần Thi Nghiên, nhận Thiên Thần tổ chức bảo hộ!

Cứ như vậy, không chỉ có đem mình miễn ở vòng xoáy trung tâm, càng là có thể tại thế giới hiện thực đạt được chính thức lễ ngộ.

Đây là nhất cử lưỡng tiện.

Một phương khác hướng.

Thanh Long hội ẩn nấp cứ điểm một trong.

Rộng lớn sông bạc, cực kỳ náo nhiệt.

Bên trong suốt ngày khắp nơi đều là bóng người, ồn ào một mảnh.

Không chỉ có các loại cược pháp, cách chơi, càng là bán có thể làm cho người bồng bênh muốn thăng tiêu điều tán.

Toàn bộ chính là nường lối người sống mơ mơ màng màng động tiêu tiền!

Giờ phút này.

Dương Phóng một thân thanh bào, sợi tóc như mực, trên mặt mang theo Tần Thiên Liệt mặt nạ, cao cao tại thượng, ngồi tại một chỗ yên lặng gian phòng bên trong, chờ đợi thủ hạ đến.

Thời gian không lâu.

Tiếng bước chân dồn dập âm vang lên.

Rất nhanh.

Lữ Bưu đã từ bên ngoài đuổi chi, sau khi vào cửa, cúi đầu liền bái.

“Thuộc hạ gặp qua hội trưởng!”

“Đứng lên đi, tiểu long trấn bên kia tìm đến thế nào?”

Bạch sắc quái thụ đã tìm được chưa?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Trong mấy ngày nay, Thanh Long hội tinh nhuệ thành viên tất cả đều ở nơi đó tìm kiếm.

Lấy tốc độ của bọn hắn, một ngày tối thiểu có thể lục soát hai ba trăm dặm địa.

“Hồi hội trưởng, tìm được, mà lại phát hiện một chỗ thần bí quật!”

Lữ Bưu ngẩng đầu nói, “Ta nguyên bản chuẩn bị lập tức trở về báo ngài, chỉ là thuộc hạ không biết ngài phương thức liên lạc, cho nên một mực tại nơi đây chờ đợi, tăng thêm hai ngày này cứ điểm gặp một chút phiền toái, cho nên thuộc hạ lúc này mới tới chậm!”

“Gặp một chút phiền toái? Phiền toái gì?”

Dương Phóng nhướn mày.

“Một đám hư hư thực thực Diệt Tà minh người, đang không ngừng thăm dò, làm cho người không sợ người khác làm phiền, thuộc hạ liên tục truy tung mấy lần, đều bị bọn hắn trực tiếp chạy mất!”

Lữ Bưu phẫn uất nói.

“Diệt Tà minh?”

Dương Phóng sắc mặt lạnh lẽo.

Lại là bọn này chuột!

Một đoạn thời gian không thấy, bọn hắn lại cảm thấy mình đi.

“Biết, việc này ta sẽ giải quyết, mang ta đi trước chỗ kia địa quật!”

Dương Phóng nói.

“Vâng, hội trưởng!”

Lữ Bưu mở miệng, lúc này đứng dậy.

Liền tại bọn hắn từ hậu viện đi ra, chuẩn bị từ cửa hông ròi đi thời điểm.

Bỗng nhiên, tiền viện bên trong truyền đến binh binh bang bang tiếng đánh nhau, cách rất xa đều có thể nghe được.

Trong lúc đó nương theo từng đợt tiếng kêu thảm thiết.

Tựa hồ có người thụ thương.

Dương Phóng bước chân dừng lại, đột nhiên quay đầu, con mắt băng lãnh.

“Có người nháo sự?”

“Thủ hạ đi nhìn xem!”

Lữ Bưu sắc mặt tái xanh, lúc này cấp tốc liền xông ra ngoài, hướng về tiền viện tiến đến.

Kỳ thật không cần nhìn cũng biết.

Hơn phân nửa lại là đám kia Diệt Tà minh gia hỏa!

Bọn hắn trong khoảng thời gian này thế lực điên cuồng phát ra, tùy ý hung hăng ngang ngược, đã đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng!

Chỉ tiếc bọn hắc đại bộ phận cao thủ cũng đang giúp trợ hội trưởng tìm kiếm Bạch sắc quái thụ, bằng không há có thể để bọn hắc làm loạn.

Keng keng keng!

Tiền viện sòng bạc bên trong, binh khí tiếng va chạm vang lên.

Trong đó một cái thập phẩm lão giả, tóc vàng mắt xanh, có phương tây khuôn mặt, chính là Shawn gia tộc thành viên trọng yếu một trong, cầm trong tay một ngậm kiếm Tây trường kiếm, kiếm pháp thi triển kín không kẽ hở, đem đối diện một vị cửu phẩm Thanh Long hội cao thủ ép liên tiếp rút lui.

Đến cuối cùng trực tiếp một kiếm đâm vào cổ họng của hắc, thổi phù một tiếng, máu tươi bắn tung toé, trong miệng hắc cười ha ha , đạo, “Nhanh lên lục soát tài sản, Lữ Bưu lão nhi lập tức liền muốn đi qua!”

“Nghiệt súc, chết đi cho ta!”

Vừa dứt lời, Lữ Bưu gầm thét một tiếng, từ trong sân cuồng xông mà đến, siêu phẩm tu vi bộc phát, trực tiếp một chưởng hướng về kia vị Thập phẩm cao thủ hung hăng đánh ra.

Chỉ bắt quá!

Tại hắc vừa mới xuất thủ, lại biến sắc.

Đối diện bên kia lại cũng đột nhiên xông ra hai vị siêu phẩm cao thủ, một mặt cười quái dị, khí tức bộc phát, trực tiếp nhảy lên mà ra, hướng về Lữ Bưu hung hăng vỗ tới.

Không được!

Có mai phục!

Đây là tại cố ý tính toán mình?

Lữ Bưu trong lòng kinh hãi, biết rút lui không kịp, cắn răng một cái quan, lúc này cổ động chưởng lực, hung hăng chụp về phía hai người.

Oanh! Oanh!

Hai đạo trầm đục phát ra, đình tai nhức óc.

Kết quả vượt qua tất cả mọi người đoán trước.

Ngay tại đại chiến một đám Diệt Tà minh cao thủ, tất cả đều trừng mắt, hét lên kinh ngạc, trong miệng khó có thể tin.

Ngay cả Lữ Bưu cũng lộ ra kinh ngạc.

Hắn vậy mà không hư hao chút nào, từ không trung vũng vàng rơi xuống đất.

Mà hai vị kia tính toán mình siêu phẩm cao thủ, tất cả đều cuồng phún huyết thủy, cánh tay đứt gãy, trực tiếp bay ngược mấy chục mét.

Lữ Bưu đột nhiên kịp phản ứng, vội vàng quay đầu.

Chỉ gặp Dương Phóng thân thể chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở phía sau hắn.

Sắc mặt đăm đăm, ánh mắt băng lãnh, không có một tia tình cảm.

Một con rộng lượng bàn tay ngay tại chậm rãi từ Lữ Bưu

sau lưng rút về.

“Không biết sống chết, tại ta tròng tử cũng dám làm loạn.”

Thanh âm hần lạnh lùng, quanh quẩn tại mọi người nội tâm.

Vừa mới, đúng là hần một chưởng dán tại Lữ Bưu phía sau lưng, cho Lữ Bưu chuyển vận một cỗ chân khí quá khứ, lúc này mới đánh bay hai vị kia siêu phẩm cao thủ, để bọn hần làm trận bị thương.

“Không tốt, còn có cao thủ, đi mau!”

“Đỡ dậy hai vị trưởng lão, mau bỏ đi!”

Còn lại Diệt Tà minh cao thủ nhao nhao kinh hô, vội vàng nhanh chóng rút lui.

“Hội trưởng.”

Lữ Bưu giật mình nói.

“Người chờ ở tại đây, ta đi xem một chút.”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Diệt Tà minh, thật chẳng lẽ chính là rau họ đồng dạng.

Cắt một lúa lại một lúa, từ đầu đến cuối cắt không dứt!

...

Chương 210 : Truyền tống trận!

Phốc phốc phốc!

Huyết thủy phiêu tán rơi rụng, thi thể bay tứ tung.

Dương Phóng một thân thanh sam, xuất thủ vô tình, trong tay bị cái tạo sau Kim Xà kiếm như là có được sinh mệnh, đem từng vị ý đồ chạy trốn Diệt Tà minh cao thủ toàn bộ đâm giết.

Chỉ còn lại có một vị tóc vàng mắt xanh, có kiểu Tây gương mặt lão giả, một mặt sợ hãi, hướng về nơi xa cực tốc chạy trốn quá khứ.

Dương Phóng lộ ra giễu cợt, xa xa nhìn chăm chú lên vị lão giả kia.

Chạy đi.

Ngược lại muốn xem xem các người có phải hay không thật cùng rau hẹ, cắt chi không đứt.

Lão giả này là hấn cố ý thả chạy, trên thân sớm đã lây dính hấn Túy Hồn hương khí tức.

Vì cái gì liền đem bọn hấn một mẻ hốt gọn.

Keng!

Dương Phóng thu hồi trường kiếm, xoay người lại, hướng về sông bạc tiếp tục đi đến.

Có Túy Hồn hương tiêu ký, hấn cũng không nóng nảy lập tức truy tung.

Chờ quay đầu lại tìm tới cửa đi là được.

Bằng không hiện tại đuổi theo, lão giả kia cũng không nhất định liền sẽ lập tức trốn về tổng bộ.

Trong sòng bạc, hỗn loạn tưng bừng.

Đại lượng bàn ghế té ngã trên đất, rất nhiều đồ khách đều gặp phải tai bay vạ gió, ngã trên mặt đất, chết không ít.

Cũng có một chút Thanh Long hội cao thủ, tại vừa mới chiến đấu bên trong chết thảm.

Giờ phút này, Dương Phóng vừa mới trở về, liền mày nhãn lại , đạo, “Lữ Bưu, xử lý một chút.”

“Vâng, hội trưởng.”

Lữ Bưu gạt đầu, lúc này hướng về đám người mở miệng hét lớn, “Các vị, yên lặng một chút, lần này chúng ta vạn tiên sòng bạc bị người quấy, loạn các vị nhã hứng, là lão phu làm không đúng, nhưng các vị yên tâm tâm, lão phu đã giải quyết xong tất cả phiền phức, đến tiếp sau tuyệt sẽ không lại phát sinh cùng loại sự tình, vì bồi thường các vị, lão phu nguyện ý vì mỗi vị đồ khách đưa lên năm lượng bạc tiền vốn, hi vọng các vị có thể tiếp tục tận hứng!”

Xoạt!

Trong lúc bối rối đám người, lần nữa xông vào.

Năm lượng bạc?

Trong lúc nhất thời rất nhiều người lần nữa hưng phấn lên.

“Dễ nói dễ nói!”

“Đánh cược, nhanh đánh cược!”

“Chưởng quỹ thật sự là quá đại khí!”

Lữ Bưu nhìn thoáng qua Dương Phóng, chỉ gặp Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu.

Lúc này dẫn Dương Phóng hướng về hậu viện tiến đến, từ cửa sau lần nữa rời đi.

Rừng chỗ sâu.

Vừa mới chạy thoát Thập phẩm cao thủ Queri Shawn, một mặt sợ hãi, khí tức hỗn loạn, một đường xông ra, không dám chút nào dừng lại, thỉnh thoảng lại đem ánh mắt hướng về sau lưng nhìn lại, sợ có người sẽ truy sát tới.

Bất quá cũng may mắn một đường chạy ra, tựa hồ không có bất kỳ cái gì dị thường.

Vì phòng ngừa bị người truy tung, hắn thậm chí chuyên môn trong rừng lượn quanh một vòng lớn, lúc này mới cấp tốc chạy tới một chỗ cứ điểm.

Bên trong cứ điểm.

Shawn gia tộc Bleyer đang cùng một đám Kỵ Sĩ tổ chức cao thủ bí mật thương nghị, đàm luận kế hoạch tiếp theo.

Bỗng nhiên!

Vị kia Thập phẩm cao thủ, một đường trốn đến, kinh hoàng mở miệng, “Thiếu gia, xảy ra chuyện!”

Bleyer biến sắc, ra hiệu đám người ngậm miệng, sau đó lập tức mở cửa phòng, hướng về bên ngoài nhìn lại.

“Queri quản gia?”

Bleyer trong lòng giật mình , đạo, “Chuyện gì xảy ra, các người không phải cùng Diệt Tà minh siêu phẩm cao thủ cùng nhau hành động đi sao? Xảy ra chuyện gì?”

Queri Shawn thở hắt hển, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt bên trong tất cả đều là vẻ kinh hoàng , đạo, “Chúng ta vốn là muốn đối 【 vạn tiên sòng bạc 】 xuất thủ, trước đó cố ý thăm dò mấy lần, phát hiện bên trong chỉ có một vị siêu phẩm, nhưng nghĩ không ra lần này làm chúng ta chân chính xuất thủ lúc, bên trong lại trực tiếp xuất hiện hai vị siêu phẩm, mà lại có một vị cực kỳ đáng sợ, hư hư thực thực cửa thứ hai, đem một đám Diệt Tà minh cao thủ toàn bộ giết chết, chỉ có ta một người chạy về.”

“Cái gì? Đều đã chết?”

“Đúng vậy, đều đã chết.”

“Người có hay không bị người truy tung?”

“Không có, tuyệt đối không có.”

Queri Shawn vội vàng lối ra, “Thiếu gia, nơi này không thể ở lâu, nghi đem việc này mau chóng báo cáo Ngô Minh trưởng lão nơi đó.”

Bleyer sắc mặt biến đổi, trong lòng mãnh liệt.

Bọn hấn Diệt Tà minh trong khoảng thời gian này chiêu binh mãi mã, chiêu mộ được đại lượng cao thủ, còn chưa hề bị thua thiệt như vậy!

Coi như bọn hắn trước đó tập kích Thần Võ tông cùng Tà Đạo tổ chức cứ điểm, cũng không có bị bọn hắn dạng này giết qua.

“Đi, về trước đi!”

Bleyer nói nhỏ.

Bên người đám người lúc này gật đầu, bắt đầu vội vàng thu dọn đồ đạc.

Hoàng hôn canh giờ.

Tiểu long trấn phía tây hơn bảy trăm dặm.

Thế núi chập trùng, nhìn một cái vô tận.

Dương Phóng thân thể xuất hiện ở đây, ánh mắt liếc nhìn.

Chỉ gặp vô tận Bạch sắc quái thụ, sinh trưởng ở đây, lít nha lít nhít, cành lá tươi tốt.

Một cỗ cùng loại rỉ sắt đặc thù khí tức, từ những này Bạch sắc quái thụ bên trong không ngừng mà tản ra.

“Chỗ kia địa quật ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ngay tại sơn mạch chỗ sâu.”

Lữ Bưu hướng về phía trước chỉ dẫn.

“Mang ta tới!”

Dương Phóng nói.

“Vâng, hội trưởng!”

Lữ Bưu gạt đầu, lúc này hướng về nơi xa tiếp tục tiến đến.

Hai người một trước một sau, lại chạy hơn mười dặm đường.

Rốt cục tại phía trước phát hiện đại lượng Thanh Long hội đệ tử.

Giờ phút này vừa nhìn thấy Dương Phóng đến, những này Thanh Long hội đệ tử nhao nhao đứng dậy, ôm quyền hành lễ.

“Hội trưởng!”

“Gặp qua hội trưởng.”

“Ừm.”

Dương Phóng gạt đầu, ánh mắt hướng về trước mọi người phương nhìn lại, rất nhanh có chút ngưng tụ.

Chỉ gặp phía trước nhất khu vực, lá rụng chông chát, trên mặt đất xuất hiện một cái cự đại lõm, giống như là mặt đất sụp đổ hình thành, bốn phía còn có rất nhiều bùn đất, đá vụn.

Dương Phóng lúc này đi thẳng về phía trước, ánh mắt hướng về lòng đất nội bộ nhìn lại.

“Hội trưởng, thuộc hạ trước đó để cho người ta tra xét, địa quật hạ tựa hồ là một chỗ truyền tống trận.”

Trước đó nhận qua tổn thương Bạch Cảnh Nguyên tiến tới góp mặt, mở miệng nói ra.

“Bên trong còn có hay không những vật khác rồi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không có, tựa hồ trước đó bị người tận lực lục soát qua, còn có rất nhiều dấu chân vết tích.”

Bạch Cảnh Nguyên nói.

Dương Phóng lập tức hiểu được.

Khẳng định là trước kia Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dĩ lục soát qua.

Hắn không hỏi thêm nữa, thân thể nhảy lên, hướng về địa quật bên trong nhẹ nhàng rơi đi.

Bên người mấy vị trưởng lão, tất cả đều đi theo cấp tốc rơi xuống.

Chỉ kiến giải quật bên trong không gian cực lớn, đen sì một mảnh, đại khái ở vào lòng đất mười mấy mét sâu vị trí, dưới chân tất cả đều thật dày rêu xanh, bùn nhão, tựa hồ kinh lịch không biết bao nhiêu năm tháng.

Địa quật một mực hướng nơi xa kéo dài, đen sì, có chút tĩnh mịch.

Mấy vị trưởng lão tất cả đều dốt lên bó đuốc, chủ động tại phía trước dẫn đường.

Dương Phóng theo sau lưng, một đường đi qua, đại khái ghé qua khoảng cách mấy trăm mét, mới rốt cục đi tới một chỗ có chút rộng rãi khu vực.

Tại phiến khu vực này phía trước nhất, một chỗ cực kỳ cổ phác hình lục giác truyền tống đại trận, lẳng lẳng đứng vững ở đây, lấy không biết tên màu đen hòn đá lữ

thể mà thành, chiếm diện tích bảy tám mét, phía trên lít nha lít nhít khắc đầy thần bí kỳ tự.

Dương Phóng con mắt chớp động, lúc này vây quanh đại trận quan sát.

Tìm được!

“Đại trận này còn có thể kích hoạt sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thuộc hạ trước đó kiểm tra qua, dùng để phát động đại trận tinh thạch đã tiêu hao hầu như không còn, trừ phi một lần nữa lấp.”

Bạch Cảnh Nguyên nói.

“Tinh thạch?”

Dương Phóng nghi hoặc.

“Đúng vậy, chính là thứ này.”

Bạch Cảnh Nguyên vội vàng chỉ hướng đại trận phía trước nhất một chỗ lỗ khảm, tương tự lỗ khảm tại phía trên đại trận, lít nha lít nhít, chừng mười cái.

Mỗi một chỗ trong rãnh đều bổ thêm vào một loại Bạch sắc hòn đá.

Giờ phút này, Bạch Cảnh Nguyên đem một khối Bạch sắc hòn đá móc ra, nói, “Tinh thạch là một loại vô cùng thần bí hòn đá, bên trong ẩn chứa dị thường nồng đậm năng lượng, tại Bạch Trạch vực nội đã rất ít gặp, chỗ này truyền tống trận tuế nguyệt xa xưa, tối thiểu ở trên ngàn năm trước đó.”

Dương Phóng từ trong tay hắn tiếp nhận hòn đá, cẩn thận quan sát cùng cảm thụ, mày nhăn lại.

“Ở nơi nào còn có thể tìm tới thứ này, người biết không?”

Hắn ló ra hỏi thăm.

“Thuộc hạ cũng không rõ lắm, có lẽ có thể tìm thể lực khác hỏi một chút, nói không chừng có người ta bên trong sẽ có giấu một chút.”

Bạch Cảnh Nguyên nói.

“Người phụ trách đi tìm, không quản bỏ ra cái giá gì, đều phải cho ta làm ra.”

Dương Phóng ló ra.

“Vâng, hội trưởng!”

Bạch Cảnh Nguyên ôm quyền.

Dương Phóng vây quanh chỗ này to lớn truyền tống trận, chậm chạp đi lại, cẩn thận quan sát.

Chỉ cần tập hợp đủ loại này tinh thạch, tiếp xuống, hắn liền có thể tùy thời rời đi Bạch Trạch vực

Về phần Thần Võ tông người?

Hắn đã sớm nghĩ kỹ, nếu là thật sự có một ngày ngăn cản không nổi, liền để bọn hắn nguyên địa giải tán tốt.

Cho dù là nguyên địa giải tán, cũng so chịu chết mạnh hơn!

Dù sao hắn đã làm mình nên làm, hoàn toàn đối nổi bất

luận kẻ nào.

Quan sát một lát sau.

Dương Phóng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hướng về địa quật khu vực khác nhìn lại.

Chỉ kiến giải quật phải phía trước, rắn chắc trên vách động, có một nhóm ám kim sắc chữ viết lưu tại nơi đây.

【 Cửu Liên dạy thứ ba truyền tổng trận 】 !

Tại hàng chữ này dấu vết phía dưới, còn có chín đóa hình thái bất đồng hoa sen vàng, sắp xếp đặc thù.

“Cửu Liên dạy “

Dương Phóng tự nói.

Chẳng lẽ là tu kiến truyền tổng trận cái kia thế lực?

Nơi này là thứ ba truyền tổng trận, hẳn là địa phương khác còn có thứ hai, đệ nhất?

“Bạch trưởng lão, một hồi đem cửa hang một lần nữa chắn, không nên bị người thứ hai phát hiện.”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

“Vâng, hội trưởng!”

Bạch Cảnh Nguyên nói.

Dương Phóng lần nữa ở trong hang bên trong lục soát một lần, xác định Nhậm Quân, Trình Thiên Dã không có để lại cho hắn bất kỳ vật gì về sau, lúc này mới lần nữa rời đi.

.
. .
.
Bóng đêm giáng lâm.

Phụ cận cứ điểm bên trong.

Một loạt màu đỏ ngọn nến, lẳng lẳng đứng vững, hỏa điểm thiêu đốt.

Dương Phóng tiện tay đem 【 Thiên Trọng Tỏa 】 phối phương giao cho Lữ Bưu, làm hấn dẫn người mau chóng thu thập, sau đó liền đem Lữ Bưu đuổi xuống dưới, tiện tay vung lên, nặng nề màu đen giáp trụ xuất hiện lần nữa ở trước mặt mình.

Bàn tay của hấn nhẹ nhàng phủ động, trong lòng suy tư.

Không biết trên đời này có hay không một loại công pháp, có thể đem giáp trụ thu nhập thể nội.

Cứ như vậy, hấn sau này muốn dùng, cũng có thể tùy thời có thể sử dụng, không đến mức mỗi một lần đều muốn từng kiện mặc.

Phải biết nhiều khi, tại tao ngộ cường địch tình huống dưới, hấn đều căn bản không có thời gian mặc giáp trụ.

Mà lại người khác cũng sẽ không cho hấn cơ hội.

“Đại thiên thế giới, không chỗ không có, có lẽ thật có dạng này công pháp.”

Dương Phóng tự nói.

Phanh phanh phanh!

Tiếng đập cửa bỗng nhiên vang lên.

“Hội trưởng, Nam Sơn Thành cứ điếm vừa mới truyền đến tin tức, Tà Đạo tổ chức tả hữu hộ pháp lại tìm tới, muốn cùng ngài gặp một lần.”

Ngoài cửa vang lên Bạch Cảnh Nguyên thanh âm.

“Không thấy.”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

“Thế nhưng là.”

“Nhưng mà cái gì? Bản tôn một ngày trăm công ngàn việc, làm sao có thời giờ để ý tới bọn hắn, thông tri một chút đi, liền nói ta đang bế quan.”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

Cái này tả hữu hộ pháp, mình sớm muộn cũng sẽ tự tay bóp chết bọn hắn.

Không cần cùng bọn hắn lá mặt lá trái.

“Vâng, hội trưởng!”

Ngoài cửa Bạch Cảnh Nguyên lúc này nghiêm nghị đáp lại, quay người rời đi.

Thẳng đến bên ngoài không có bất kỳ cái gì thanh âm về sau.

Dương Phóng mới nắm lên chiến giáp, hướng về trên thân từng kiện mặc mà đi, đen nhánh dữ tợn giáp trụ rất nhanh liền đã bao trùm toàn thân trên dưới, đứng tại

gương đồng trước đó, ánh mắt thâm thúy, chỉ gặp người ở bên trong ảnh phá lệ khô ngô cùng dữ tợn.

Có một số việc, đương nhanh chóng tìm cái chấm dứt

Cũng tốt kiểm tra một chút tự thân chiến lược!

....!

Chương 211 : Thiết Ma lại xuất hiện!

Ô.

Dưới đêm trăng.

Nồng đậm trong rừng truyền đến sói hoang thét dài, thanh âm chập trùng, theo gió truyền vang.

Một chỗ không lớn giữa đất trống.

Một đám tử trạng thê thảm thi thể, đang nằm nơi đây.

Tứ chi toàn bộ bạo lực vặn gãy, phần bụng bị xé ra, ruột, nội tạng rải đầy đầy đất.

Một đoàn quỷ dị lực quang ngồi xổm ở nơi này, bàn tay thắm trên đất vết máu, ngay tại trên mặt đất khắc họa lầy từng đạo chữ như là gà bới văn tự, đầy đất huyết tinh tràn ngập, tràn diện thê thảm.

Bỗng nhiên, nó thân thể dừng lại, động tác dừng lại, đột nhiên quay đầu quan sát.

Một trận thanh thúy êm tai tiếng địch từ rừng chỗ sâu truyền ra, ung dung rung động, tại bốn phía quanh quần.

Chỉ gặp!

Một người mặc trường sam màu vàng, tóc đen rối tung, người cao cao gầy gầy ảnh, cầm trong tay Bạch sắc xương địch, tại nhẹ nhàng thổi động, một bên thổi, một bên hướng về bên này chậm rãi đến gần.

Ở bên cạnh hắn, thì bao vây lấy đại lượng Tà Linh, lít nha lít nhít, đã mất âm thanh vô tức ở giữa vây quanh nơi đây.

Ngoại trừ những này Tà Linh bên ngoài.

Một bên trên tán cây, còn chậm rãi rơi xuống một vị người mặc màu đen váy áo nữ tử.

Trên mặt hắc sa che mặt, chõ mi tâm một điểm màu đỏ chu sa.

Thanh lương con người, tại dưới đêm trăng lóe ra từng tia từng tia lãnh quang.

Tại trắng nõn trong hai tay, thì nâng một tôn màu đen nữ tử pho tượng, như cùng sống vật, ánh mắt yêu dị, khoe miệng mang theo từng tia từng tia quỷ mị tiểu dung.

Đoàn kia lục quang sầm mặt lại, trong miệng phát ra khàn khàn âm lãnh thanh âm, nói: “Tà Đạo tổ chức!”

“Nguyên lai tưởng rằng đại danh đỉnh đỉnh hung ma nhất tộc, đã hoàn toàn biến mất tại bên trong bụi bậm của lịch sử, nghĩ không ra, tại Bạch Trạch vực nội vậy mà có thể lần nữa gặp được.”

Hiên Viên Thành tiếng địch dừng lại, ngữ khí bình thản, lẳng lẳng nhìn về phía trước mắt.

“Hắc hắc, các người muốn làm gì?”

Đoàn kia lục quang lộ ra sầm nhiên cười lạnh.

“Hung ma nhất tộc vô duyên vô cớ giết chết ta Thánh giáo nhiều cao thủ như vậy, còn nhiều hơn hỏi sao? Chúng ta tự nhiên muốn đòi một lời giải thích!”

Hiên Viên Thành bình tĩnh nói.

“Bằng các ngươi?”

Đoàn kia lục quang phát ra âm lãnh thanh âm.

“Đúng, dựa vào chúng ta.”

Hiên Viên Thành mặt mỉm cười , đạo, “Ta muốn biết, hung ma nhất tộc bây giờ còn có nhiều ít người sống? Các ngươi là từ cái khác đại vực tới a, hết thầy tới nhiều ít người?”

“Ngươi cảm thấy ta sẽ nói sao?”

Đoàn kia lục quang băng lãnh đáp lại.

“Ta chưa hề hi vọng xa vời ngươi sẽ chủ động mở miệng.”

Hiên Viên Thành trên mặt lộ ra mỉm cười.

Đoàn kia lục quang bên trong bóng người đồng tử có chút co rụt lại, cảm thấy được một tia không đúng.

Chỉ gặp trên tán cây nữ tử thần bí, đột nhiên hai tay cao cao nâng lên.

Oanh!

Tại trong tay nàng quý dị pho tượng, trực tiếp bắt đầu phát ra quý dị tiếng cười, tiếp lấy từng đợt màu đen ô quang từ tôn này pho tượng phía trên nhanh chóng tràn ngập ra, phô thiên cái địa, hướng về kia vị hung ma tộc cao thủ quét sạch mà đi.

Cùng lúc đó, Hiên Viên Thành trong tay xương địch lần nữa nhẹ nhàng thổi động.

Một cỗ càng thêm yêu dị lực lượng từ xương địch bên trong khuếch tán, hướng về kia vị hung ma tộc trong đầu chui vào.

“Rống “

Vị kia hung ma tộc cao thủ ngửa mặt lên trời phát ra gào thét, như là nhận cái gì vô cùng đáng sợ công kích, toàn thân trên dưới lực quang bắt đầu cấp tốc bành trướng, không bị khống chế, từng tắc từng tắc tung toé ra, lộ ra bên trong bản thể.

Yếu ớt tiếng địch lọt vào tai, tựa hồ có khiếp người tâm hồn quỷ dị lực lượng.

Phối hợp tà mẫu pho tượng ảnh hưởng, tôn này hung ma tộc cao thủ bỗng nhiên dùng sức che hai lỗ tai, như là nổi điên đồng dạng.

Mấy phút.

Hết thấy lần nữa lắng lại.

Tôn này hung ma tộc cao thủ cũng biến thành ngây dại ra, không nhúc nhích, như đồng hóa vì con rối.

Hiên Viên Thành ánh mắt bình thản, dừng lại tiếng địch, “Nói một chút, các ngươi là từ đâu mà đến, tới nhiều ít tộc nhân?”

“Từ Đại Hoang vực mà đến, hết thấy 72 người, tìm đến Diêm Vương xương!”

“Diêm Vương xương?”

Hiên Viên Thành tự nói, lộ ra kinh nghi, nói: “Tại Bạch Trạch vực?”

“Có lẽ vậy, nhưng chúng ta còn không có tìm tới.”

Vị kia hung ma tộc cao thủ lẩm bẩm nói.

“Các người người mạnh nhất là tu vì gì?”

“Đại trưởng lão, cửa thứ ba!”

Vị kia hung ma tộc cao thủ đáp lại.

“Như vậy sao “

Hiên Viên Thành khé miệng lộ ra từng tia từng tia mỉm cười , đạo, “Kia mời người mang bọn ta đi gặp các người đại trưởng lão!”

“Vâng, chủ nhân.”

Vị kia hung ma tộc lẩm bẩm nói.

Thiên thủy trấn.

Vị trí vắng vẻ, khoảng cách chủ yếu thành trì Nam Sơn Thành, ước chừng hơn năm trăm dặm.

Nơi này núi cao nước xa, vật chất thiếu thốn.

Trong ngày thường không có cái gì thể lực nguyện ý nhúng tay nơi đây.

Tại trước đây không lâu liền trở thành Diệt Tà minh cứ điểm tạm thời.

Giờ phút này.

Một chỗ không đáng chú ý trong sân.

Shawn gia tộc quản gia Queri Shawn, cùng Thiếu chủ Bleyer, đã trong đêm trở về nơi đây, đang ở sân bên trong hướng Ngô Minh trưởng lão tự thuật hôm qua tao ngộ.

“Người nói cái gì? Một chỗ nhỏ nhỏ sông bạc có thể liên sát chúng ta nhiều người như vậy?”

Ngô Minh sắc mặt khế giật mình, giật mình nói.

“Đúng vậy, chỗ kia sông bạc hẳn không có mặt ngoài đơn giản như vậy.”

Queri quản gia nói.

“Cái kia sông bạc tên gọi là gì?”

Ngô Minh lạnh giọng hỏi thăm.

“Vạn tiên sông bạc, chiếm diện tích cực lớn, bên trong không chỉ có cung cấp các loại cực pháp, đồng thời còn âm thầm bán tiêu điều tán, lúc đầu chúng ta là muốn giết chết vị kia chưởng quỹ, thanh tẩy sông bạc, chỉ là không nghĩ tới vậy mà lại bị bọn hắn tính toán!”

Queri quản gia nói.

“Vạn tiên sông bạc?”

Ngô Minh phát ra hừ lạnh, trong đầu cấp tốc suy tư.

“Ngô Minh đà chủ, chỗ này sông bạc có thể liên sát chúng ta nhiều người như vậy, chỉ sợ có cửa thứ hai cao thủ tọa trấn, nếu là cường công, cho dù có thể cầm xuống nó, chúng ta cũng sẽ tổn thất số lớn nhân thủ, không biết người có ý nghĩ gì?”

Shawn gia tộc tộc trưởng, Taylor mở miệng hỏi thăm.

Hắn thân thể khô ngô, vai cồng cao lớn, râu tóc cùng quần áo nhìn dị thường sạch sẽ, con người sáng ngời có thần, như là một tôn lão thân sĩ.

“Yên tâm, không cần thiết cùng bọn hắn liều mạng.”

Ngô Minh lộ ra cười lạnh , đạo, “Trên đời này giết người phương pháp nhiều lắm, cứng đối cứng vĩnh viễn là ngu xuẩn nhất.”

“Ồ?”

Taylor lộ ra vẻ tò mò.

“Đem chỗ kia sòng bạc tin tức tiết lộ cho Tà Đạo tổ chức cùng tứ đại viện, liền nói nơi đó là Thần Võ tông dự nghịet sở kiến.”

Ngô Minh nói.

“Ý kiến hay!”

Taylor mỉm cười , đạo, “Tà Đạo tổ chức cùng tứ đại viện khắp nơi đang tìm kiếm Thần Võ tông dự nghịet, chúng ta thừa cơ làm cục, cho bọn hắn cung cấp hư giả tin tức, bọn hắn tất nhiên mắc lừa, đến lúc đó không uổng phí một binh một tốt, liền có thể phá hủy chỗ này sòng bạc!”

Trong sân những người khác cũng lộ ra mỉm cười.

“Bleyer đại ca, lần này các người vất vả.”

Một vị tuổi trẻ thiếu nữ, lộ ra tiểu dung, thân mang màu hồng phấn váy dài, bưng lên một cái vừa mới pha tốt chén trà, đi tới.

“Cũng là vì tổ chức suy nghĩ, có cái gì khổ cực hay

không?”

Bleyer mỉm cười, ngũ quan khắc sâu, rất là tuấn lãng.

Bên người cái khác người xuyên việt, đều trong lòng cổ quái, ánh mắt tại Claire cùng thiếu nữ trên thân vừa đi vừa về dò xét.

Claire tán gái kỹ thuật quá mạnh.

Lúc này mới bao nhiêu thời gian, thế mà liền câu được Ngô Minh trưởng lão tôn nữ?

Ngô Minh đối với tôn nữ biểu hiện, tựa hồ cũng không thèm để ý, mà là ngữ khí nhàn nhạt, đạo, “Ngoại trừ chỗ kia sông bạc bên ngoài, đêm nay còn có một hạng nhiệm vụ trọng đại, một khi hoàn thành, Bạch Trạch vực sẽ loạn hơn ba phần.”

“Ngô Minh đả chủ có ý tứ là?”

“Nam Sơn Thành có bốn phía kho lúa, đều là trước đó Thần Võ tông sở kiến, tối nay chúng ta đem nó một mẻ lửa đốt rụi, Nam Sơn Thành chắc chắn lâm vào trước nay chưa từng có náo động, đến lúc đó thu nạp lòng người, càng thêm dễ dàng.”

Ngô Minh nói.

Bleyer con mắt lóe lên, trong lòng đại động.

Bên người một đám người xuyên việt, cũng nhao nhao con mắt tỏa sáng.

Hỏa thiêu kho lúa!

Bọn hấn thích nhất việc này.

.

.

.

Đêm khuya.

Ầm ầm!

Nam Sơn Thành bên trong bỗng nhiên phát ra kinh khủng oanh minh, ánh lửa hùng hực, một mảnh đở bùng.

Nương theo lấy từng đợt kinh khủng liên hoàn bạo tạc.

Vô số người từ trong nhà xông ra, trong miệng la lên.

“Cháy rồi, nhanh cứu hỏa a! !”

“Kho lúa bị tạc, người tới đây mau!”

“Xảy ra chuyện lớn, kho lúa nổ tung!”

Vô số tiếng hò hét không ngừng vang lên.

Nương theo lấy rầm rầm rầm rầm kinh khủng thanh âm, đất rung núi chuyển, ở phía xa dẫn phát vô cùng kịch liệt động tĩnh.

Rất nhiều công trình kiến trúc tao ngộ tai bay vạ gió, một chút xông đi lên cứu hỏa người, tức thì bị nổ bốn năm phần nứt, huyết nhục văng tung tóe, hóa thành bùn nhão.

Hỗn loạn trong đám người.

Bleyer cùng một đám người xuyên việt, tại Shawn gia

tộc hai vị siêu phẩm trưởng lão bảo vệ dưới, đang nhanh chóng hành động, đem từng khóa cải tiến sau Phích Lịch Tử ném về nơi xa, âm âm nổ vang, ánh lửa hùng hực.

Cao ngất trên lầu các.

Ngô Minh trưởng lão lộ ra mỉm cười, nhìn xa xa đây hết thấy , đạo, “Nghĩ không ra Bleyer kẻ này, lại còn có thiên phú như vậy, bị cải tiến sau Phích Lịch Tử, uy lực viễn siêu trước đó nhiều gấp mấy lần!”

“Gia gia, đây coi là cái gì, Bleyer đại ca gần nhất đã nghiên cứu ra một loại súng đạn, uy lực to lớn, cho dù là người bình thường cầm chi, cũng có thể bắn giết lục phẩm, thất phẩm cao thủ.”

Bên cạnh thiếu nữ cười nói.

“Ồ?”

Ngô Minh sắc mặt động dung , đạo, “Còn có loại vật này?”

“Không tệ, chỉ là độ chính xác không cho phép, còn tại trong quá trình điều chỉnh, một khi chờ điều chỉnh hoàn tất, liền có thể sản xuất hàng loạt, đến lúc đó có súng đạn tương trợ, san bằng Bạch Trạch vực đem dễ như trở bàn tay.”

Thiếu nữ cười nói.

Ngô Minh sau lưng Lục trưởng lão, Phong trưởng lão đều là hai mặt nhìn nhau.

Đây không phải đang nháo lấy chơi a?

Thứ gì có thể để cho người bình thường phản sát lục

phẩm, thất phẩm cao thủ?

Ánh mắt của bọn hắn bỗng nhiên nhìn về phía một bên Shawn gia tộc tộc trưởng.

Ngay tiếp theo Ngô Minh cũng đem kính nghi con mắt nhìn quá khứ.

Taylor Shawn, mỉm cười , đạo, “Ta đưa con trai này, một năm trước liền có một ít cổ quái kỳ lạ phát minh, hắn nói có thể chế tạo ra, liền nhất định có thể chế tạo ra.”

“Nếu là dạng này, vậy lão phu ngược lại là có chút mong đợi.”

Ngô Minh ánh mắt chớp động.

Nếu là loại này đáng sợ súng đạn, nhưng bọn hắn Diệt Tà minh bình định thiên hạ ngày không xa vậy.

“Tốt, chênh lệch thời gian không nhiều lắm, để bọn hắn lập tức rút lui, lập tức tứ đại viện chủ nên ra!”

Ngô Minh nói.

Bên cạnh Lục trưởng lão gật đầu, lúc này phóng xuất ra đạn tín hiệu, ra hiệu rút lui.

Nơi xa còn đang cuồng vẫn Phích Lịch Tử Diệt Tà minh cao thủ, nhao nhao ánh mắt nhất động, vội vàng thừa dịp xông loạn ra, hướng về ngoài thành đào tẩu.

“Không xong chạy mau!”

“Đi vậy. Ha ha ha.”

Thẳng đến tất cả mọi người rút lui hoàn tất.

Ngô Minh bộn người mới từ nơi này rời đi, thân thể lóe lên, hướng về ngoài thành phóng đi.

Cách bọn họ ước chừng ngoài ba bốn dặm khu vực.

Dương Phóng một thân trọng giáp, bọc lấy tinh hồng áo choàng, lẳng lẳng ngồi ngay ngắn ở một chỗ trên nóc nhà.

Cả người như là cùng đêm tối hoàn mỹ hòa làm một thể.

Không có một tia khí tức tiết lộ.

Hắn phong chi rung động thi triển, đem xa xa các loại thanh âm toàn bộ nghe được.

Lại thêm hai mắt sắc bén, như là điện quang.

Diệt Tà minh hoạt động, không có che giấu hấn mảy may.

“Súng đạn.”

Dương Phóng nói nhỏ, sắc mặt trở nên trở nên nặng nề, đạo, “Đám kia người nước ngoài nghiên cứu ra súng ống?”

Mà lại!

Vừa mới bị bọn hắn ném ra Phích Lịch Tử căn bản không phải bình thường Phích Lịch Tử.

Rõ ràng giống như là một loại hình tròn lựu đạn.

Dương Phóng đứng dậy, khôi ngô cao lớn, tinh hồng áo choàng cuốn lên, tại sau lưng bay múa, băng lãnh ánh mắt hướng về nơi xa nhìn lại.

Đám người này một cái cũng không thể buông tha!

Súng đạn không nên xuất hiện ở cái thế giới này!

Xoát!

Hắn thân thể nhảy lên, hóa thành tàn ảnh, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Ngoài thành rừng rậm.

Một đám người một bên lướt dọc, một bên phát ra cười ha ha âm thanh.

“Bleyer huynh đệ cải tiến sau Phích Lịch Tử, quả nhiên uy lực mạnh mẽ!”

“Nghĩ không ra vên vện mấy cái Phích Lịch Tử ném ra, liền sẽ sinh ra như vậy kinh thiên động địa hiệu quả!”

“Loại vật này nhất định phải sản xuất hàng loạt, một khi sản xuất hàng loạt thành công, Diệt Tà minh thống nhất Bạch Trạch vực ở trong tầm tay!”

Trong đám người Bleyer cùng một đám người xuyên việt đều là lộ ra nòng đậm tiểu dung.

Đây coi là cái gì?

Chờ bọn hắn trở về hiện thực, đem pháo cối, súng ngắm từng cái phá giải cũng vận chuyển về sau, các người mới có thể biết cái gì là chân chính tuyệt vọng!

Nhất là vậy cái kia loại súng ngắm!

Liền xem như bát phẩm, cửu phẩm cao thủ, chỉ cần bị nhắm vào, chỉ sợ cũng khó mà đào thoát!

Bọn hắn một đường cuồng cướp, rất nhanh xông ra trong vòng hơn mười dặm.

Chỉ gặp Ngô Minh trưởng lão, Lục trưởng lão, Phong trưởng lão bọn người, một mặt mỉm cười, đã sớm lần nữa chờ.

Bọn hắn là đằng sau xông ra, nhưng tốc độ viễn siêu đám người, cho nên tới cũng càng nhanh.

“Lần này các người biểu hiện không tệ, kho lúa bị hủy, đại thế đã mất, tiếp xuống Bạch Trạch vực tất cả thế lực chắc chắn loạn thành một bầy, giá hàng lên nhanh, quần chúng oán khí mọc lan tràn, đúng là chúng ta thu liễm lòng người thời điểm!”

Ngô Minh mỉm cười.

“Tứ đại viện chủ đoán chừng đã đem cái mũi đều cho tức điên đi?”

Bleyer cười nhẹ.

“Cái này không tốt hơn sao, đem bọn hắn oán khí nhóm lửa, chỉ có dạng này, mới có thể tốt hơn lợi dụng!”

Ngô Minh mỉm cười.

Những người khác đều là lộ ra tiểu dung.

“Tôi nay đạt được mục đích, tiếp xuống chính là muốn đối phó chỗ kia sông bạc!”

Lục trưởng lão cười nói.

“Ngô Minh trưởng lão, việc này không nên chậm trễ, chúng ta rời đi trước đi.”

Taylor cười nói.

“Đi!”

Ngô Minh gật đầu, lúc này dẫn đầu đám người hướng về nơi xa rời đi.

Tối nay hành động, bọn hắn tinh nhuệ xuất động hơn phân nửa nhiều.

Kết quả cuối cùng, đơn giản có thể xưng hoàn mỹ!

Bất quá!

Liền tại bọn hắn vừa mới muốn đi.

Bỗng nhiên, ngay phía trước Ngô Minh bước chân dừng lại, sắc mặt trong nháy mắt ngưng trọng, một đôi ánh mắt trực tiếp nhìn về phía trước, như ánh sáng, lại như điện chớp.

“Ai?”

Thanh âm hắc lạnh lùng.

Bên người Lục trưởng lão, Phong trưởng lão, cùng Shawn gia tộc tộc trưởng, cũng tất cả đều trong nháy mắt cảm ứng, trên thân bộc phát ra một cỗ cường hoành khí tức.

“Giấu đầu lộ đuôi, rút ra đây!”

Tộc trưởng Taylor mở miệng gào to.

Lạch cạch! Lạch cạch! Lạch cạch

Từng đợt nặng nề bước chân phát ra, như là cái gì vô cùng nặng nề cự thú đang chậm rãi tới gần, tràn ngập

một cỗ cừồng đại mà đáng sợ khí tức, bước chân rơi xuống, nương theo lấy mặt đất rất nhỏ chấn động, âm âm rung động.

Đám người nhìn không được sắc mặt biến hóa.

Lực lượng thật đáng sợ!

Có thể chấn động mặt đất?

Rất nhanh, bọn hắn phát hiện người tới tương mạo, nhìn không được đồng tử có chút co rụt lại.

“Thiết giáp nhân!”

Ngô Minh ngưng thần quát.

“Thiên Thần tổ chức!”

Bleyer con mắt lóe lên, gắt gao tiếp cận phía trước, trong con ngươi lộ ra từng tia từng tia hùng hực.

Có ý tứ!

Tìm khắp nơi bọn hắn tìm không thấy!

Bọn hắn lại chủ động xuất hiện?

“Các vị, nghe nói các người muốn đi nào ta tràn tử?”

Dương Phóng thanh âm đậm mạc, quanh thân lấp lóe kim loại ô quang.

Ngô Minh sắc mặt âm trầm, đạo, “Hàn Vô Ảnh sư diệt có phải hay không là người giết!”

“Phải thì như thế nào, không phải lại như thế nào?”

Dương Phóng tiếp tục mở miệng.

“Tốt, đã dạng này, vậy liền không thể trách!”

Ngô Minh ngữ khí băng lãnh.

“Ngô trưởng lão, trước ném Phích Lịch Tử!”

Bleyer thấp giọng đề nghị.

Bọn hắn tay Lôi Cương vừa còn thừa lại không ít, không có toàn bộ ném xong.

Vừa vặn tiêu hao một chút đối phương!

“Ném!”

Ngô Minh bàn tay vung lên, băng lãnh mở miệng.

Bên người một đám Diệt Tà minh cao thủ vội vàng liền muốn lấy ra lựu đạn, nhưng bỗng nhiên bọn hắn biến sắc, trực tiếp phát ra từng đợt kêu thê lương thảm thiết, hai tay che lấy cổ họng, cuồn phún huyết thủy, ánh mắt mờ mịt, trực tiếp bắt đầu ngã nhào xuống đất.

Phanh phanh phanh phanh

Như là hạ sỏi cỏ đồng dạng.

Trong nháy mắt ngã xuống chín thành nhiều.

Chỉ còn lại có Ngô Minh, Lục trưởng lão, Phong trưởng lão, Taylor Shawn, Blue Shawn chờ sáu vị siêu phẩm cao thủ.

Bọn hắn thần sắc biến đổi, vội vàng cấp tốc nín hơi.

Không khí có độc?

“Giết hắn!”

Ngô Minh đột nhiên quát chói tai, bàn chân đạp mạnh, cửa thứ hai đỉnh phong thực lực trong nháy mắt bộc phát, khí tức mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, như là đáng sợ vùi rỗng, oanh một tiếng, dẫn đầu hướng về Dương Phóng vọt tới.

...

Chương 212 : Trận chiến mở màn cửa thứ ba

“Cửa thứ hai đỉnh phong sao?”

Dương Phóng tự nói, ánh mắt nhìn chăm chú lên cấp tốc vọt tới Ngô Minh.

Hơn mười mét khoảng cách, tựa như tia chớp, cơ hồ chớp mắt đã tới.

Oanh!

Ngô Minh không nói một lời, khí tức quanh người bộc phát, kinh khủng chân khí trùng trùng điệp điệp, giống như là thủy triều, đi lên một chưởng hướng về Dương Phóng lồng ngực hung hăng đánh ra.

Dương Phóng không có bất kỳ cái gì tránh né dự định.

Cơ hồ tại đối phương chưởng lực tập tới sát na, quanh thân lôi điện hiển hiện, trong lòng bàn tay hỏa diễm cùng lôi quang xen lẫn, trực tiếp một chưởng hướng về Ngô Minh bàn tay hung hăng đánh ra.

Một kích này vô dụng long trào.

Không có thôi động chiến giáp.

Chỉ là dựa vào Lôi Âm hô hấp pháp cùng Viêm Bạo chưởng uy lực.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, đất rung núi chuyển.

Ba động khùng bố quét ngang thập phương.

Bốn phương tám hướng cây cối, cự thạch nhao nhao nổ tung, lung tung bay múa.

Như là hai tôn cự thú đụng phải đồng dạng.

Hai người thân thể đồng thời lắc lự, hướng về sau lưng rút lui.

Ngô Minh biến sắc, trong nháy mắt thối lui ra khỏi bảy tám mét xa, bị điện giật bàn tay tê dại, lòng bàn tay cháy đen, thân thể kém chút mất đi tri giác.

Ánh mắt của hắn gắt gao tiếp cận Dương Phóng, tựa hồ khó có thể tin.

“Lôi điện cùng hỏa diễm, người người là trước kia giết chết 【 chuyển sinh tà mẫu 】 người kia?”

“Người là Tiêu Phóng?”

Hắn nghẹn ngào kêu lên.

Đoạn thời gian trước Tiêu Phóng đại danh truyền khắp Bạch Trạch vực, bọn hắn tự nhiên giải không ít.

Thậm chí bọn hắn còn đem Tiêu Phóng coi là phúc tinh!

Chỉ là vụn vụn không nghĩ tới.

Đúng là trước mắt thiết giáp nhân.

“Đồng loạt ra tay, mau giết hắn!”

Ngô Minh mở miệng quát lớn, liều lĩnh.

Đối phương có thể tại tứ đại viện chủ thủ hạ tới lui tự nhiên, lực lượng tất nhiên kinh khủng khó lường.

Bọn hắn nếu là không đày bài ra hết, tối nay khả năng đem toàn bộ chết thảm.

Lục trưởng lão, Phong trưởng lão, Taylor Shawn, Blue Shawn, liệt hỏa Shawn đều không ngoại lệ, tất cả đều gầm nhẹ một tiếng, thân thể cùng nhau nhào tới, trên thân bộc phát ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng khó lường khí tức, lao thẳng tới Dương Phóng.

“Hai cái cửa thứ hai, ba cái cửa thứ nhất, không có cửa thứ ba sao? Thật là khiến người ta thất vọng.”

Dương Phóng nhíu mày.

Lần này ra, hắn nhưng là muốn tìm cửa thứ ba thử một chút.

Oanh!

Dương Phóng không còn chậm trễ thời gian, Thiết Ma chiến giáp thôi động, bộc phát ra một tầng khó tả ô quang, tại dưới đêm trăng lóe ra băng lãnh kim loại sáng bóng, thân thể như là một tôn yêu ma, trực tiếp một quyền ném ra, hướng về Lục trưởng lão thân thể hung hăng đánh tới.

Lục trưởng lão nguyên bản ngay tại vọt tới, vẫn không khỏi đến sắc mặt biến đổi, nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức dốc hết toàn lực tiến hành phòng ngự.

Bởi vì Dương Phóng vừa ra tay, liền để hắn cảm thấy một cỗ lông tơ sợ hãi khí tức.

Lực lượng của đối phương cùng khí tức, lại giống như đột nhiên bạo tăng một mảng lớn, khó mà chống lại.

Ầm!

Dương Phóng thiết quyền rần rần chắc chắc nện ở Lục trường lão trên thân, tại gấp năm lần chiến lực bộc phát dưới, tại chỗ đem đối phương đập phun ra huyết thủy, thân thể như là như điều đứt dây, hướng về hậu phương hung hăng đập tới.

Cùng lúc đó, những người còn lại tất cả đều liều lĩnh hướng về Dương Phóng trên thân đánh tới, ầm ầm rung động.

Chỉ bất quá tại Dương Phóng kinh khủng chiến giáp phía dưới.

Bọn hắn hết thảy công kích, đều tựa hồ toàn vẹn vô dụng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dương Phóng đại thủ quét ra, bá đạo mà lạnh lùng, liên tục ba chiêu, không có bất kỳ cái gì sức tưởng tượng cùng chiêu số, trực tiếp đem Phong trường lão, Blue Shawn, liệt hỏa Shawn toàn bộ quét bay ngược mà ra, thân thể lồm, tại chỗ chết thảm.

Đối với Dương Phóng mà nói, loại này cửa thứ nhất cường giả, đơn giản như rác rưởi đồng dạng.

Chỉ còn lại Taylor Shawn, sắc mặt một giật mình, bổ ra một kích cuối cùng Thập Tự Trảm về sau, vội vàng mượn lực nhảy lùi lại, cấp tốc rơi vào nơi xa, ánh mắt kinh hãi nhìn về phía Dương Phóng.

Quá biến thái!

Hắn tất cả công kích rơi xuống, tựa hồ đối với đối

phương không có chút nào tổn thương.

Đây là cái gì giáp trụ?

“Tránh ra!”

Bỗng nhiên, Ngô Minh gầm thét truyền ra.

Taylor Shawn vội vàng thi triển thân pháp, lần nữa nhanh chóng trốn tránh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngô Minh hai tay liên hoàn, một sát na ném ra bảy tám cái lựu đạn, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đập tới, lập tức nơi đó đất rung núi chuyển, ánh lửa tràn ngập, khí tức kinh khủng, toàn bộ mặt đất đều bị tạc đến không ngừng sụp đổ, tầng đất nổ tung, vô cùng thâm hiểm.

Bất quá, khi tất cả khói bụi tan hết.

Chỉ gặp Dương Phóng y nguyên hoàn hảo không chút tổn hại đứng sừng sững ở trên mặt đất.

Chỉ là nửa người đã hãm xuống lòng đất.

Toàn bộ giáp trụ phía trên, lít nha lít nhít, tất cả đều là bụi bặm cùng bùn đất.

“Thật là đáng sợ lựu đạn, thứ này không nên xuất hiện trên đời này!”

Dương Phóng thanh âm ngọt ngào, bàn tay dùng sức một đập.

Oanh một tiếng, khôi ngô thân thể lần nữa đột ngột từ mặt đất mọc lên, từ lòng đất nhảy ra, vũng vàng rơi trên

mặt đất.

Hắn một đôi sắc bén ánh mắt nhìn về phía trước mắt Ngô Minh, Taylor cùng Lục trưởng lão, trầm giọng nói, “Ta cho các người một cái cơ hội, các người là dùng cấm pháp cũng tốt, vẫn là dùng thủ đoạn khác cũng tốt, chỉ cần các người có thể chiến thắng ta, ta liền thả các người rời đi, thế nào!”

Ngô Minh, Taylor, Lục trưởng lão tất cả đều sắc mặt âm trầm.

Trên người đối phương cái này mai rùa, quá mức cứng cỏi.

Mà lại đối phương bản thân thực lực cũng không yếu.

Tuyệt đối là cửa thứ hai đỉnh phong!

“Bằng hữu, chuyện lúc trước khả năng đều là một trận hiểu lầm, nếu như bằng hữu nguyện ý, chúng ta nguyện ý cùng bằng hữu biến chiến tranh thành tở lụa.”

Taylor Shawn bỗng nhiên mở miệng, nhìn chằm chằm Dương Phóng.

Hắn cáo già, trong đầu đã bắt đầu suy tư đường lui.

“Không cần!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh , đạo, “Vẫn là câu nói kia, chiến thắng ta, liền để các người rời đi!”

“Shawn gia tộc luôn luôn chủ trương dĩ hòa vi quý, bằng hữu cần gì phải nhất định phải đốt đốt bức bách.”

“Đủ rồi!”

Dương Phóng băng lãnh quát.

Hắn cũng không sót ruột động thủ, mà là nghĩ thăm dò ra bản thân cực hạn.

Đám người này không thể nghi ngờ chính là tốt nhất đối tượng thí nghiệm!

Cho nên mình cho bọn hắn thời gian, để bọn hắn đi chuẩn bị.

Tốt nhất có thể thi triển ra cấm pháp!

Chỉ có dạng này, hắn mới biết được mình toàn lực bộc phát sẽ là trình độ gì!

Taylor Shawn sầm mặt lại, không cần phải nhiều lời nữa, trong lòng lại giận mắng.

Đáng chết Bleyer!

Người trêu chọc cái gì địch nhân?

Sớm biết Thiên Thần tổ chức bên trong là như vậy cao thủ, hắn nói cái gì cũng sẽ không nghe theo nhi tử đề nghị.

Loại này mai rùa, ngoại trừ cửa thứ ba, những người khác đoán chừng tất cả đều không phá nổi!

Trên mặt đất.

Bleyer, Kiệt Nhĩ, tiêu sâm, ngó nặc chờ một đám người xuyên việt, không khỏi lộ ra kinh hãi, biểu lộ thống khổ, trước mắt ánh mắt mơ hồ đến cực điểm, giống như toàn thân đều đang thiêu đốt.

Thiên Thần tổ chức

Càng như thế kinh khủng!

“Bằng hữu, chúng ta là đồng hương, chúng ta cùng xuất phát từ một cái tinh cầu, tha ta một mạng, ta từ khi tới chưa hề cùng các người là địch “

Bỗng nhiên, Hắc Hùng tổ chức Kiệt Nhĩ hoảng sợ cầu xin tha thứ.

Oanh!

Dương Phóng một cái chưởng lực đánh ra, tại chỗ đem người này đánh chết, ánh mắt băng lãnh, tiếp tục xem hướng trước mắt ba vị cửa thứ hai , đạo, “Xem ra ba vị là từ bỏ chống lại!”

Trên mặt đất Bleyer bọn người sắc mặt hoảng sợ, tại chỗ bị Kiệt Nhĩ trên người huyết thủy tiện mặt mũi tràn đầy, lập tức run lẩy bẩy, không còn dám tiếp tục nhiều lời.

Ngô Minh diện mục âm trầm , đạo, “Người thật nguyện ý cho chúng ta cơ hội?”

“Nói được thì làm được!”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt!”

Ngô Minh băng hàn mở miệng, “Taylor tộc trưởng, Lục trưởng lão, vận chuyển ba Nguyên Thánh pháp!”

Một bên Taylor biến sắc, trong lòng chần chờ.

Nhưng Lục trưởng lão sớm đã trong nháy mắt hành động, một chưởng vỗ sau lưng Ngô Minh, sắc mặt ửng

hồng, oanh một tiếng, toàn thân trên dưới tất cả công lực tất cả đều tạt hướng về Ngô Minh thể nội quán thâu mà đi.

“Taylor tộc trưởng, người còn đang do dự sao?”

Ngô Minh quát chói tai.

Taylor Shawn sắc mặt xanh xám, cắn răng một cái, thân thể trong nháy mắt hiện lên, đồng dạng một chưởng rơi vào Ngô Minh sau lưng.

Oanh!

Quang mang sáng lên.

Một tầng sáng chói thánh quang từ trong người hắn mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về Ngô Minh thân thể mãnh liệt mà đi.

Một sát na, Ngô Minh khí tức bắt đầu liên tục tăng lên, cuộn cuộn bành trướng, như là vỡ đê nước sông, rung động âm âm.

Hai tay của hắn bỗng nhiên hướng về trước ngực yếu huyết hung hăng đập nện.

Ngắn ngủi trong chốc lát, khí thế càng lại độ tăng vọt.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, chăm chú nhìn trước mắt Ngô Minh.

Cửa thứ ba.

Oanh!

Theo cuối cùng một đạo trầm đục phát ra, trong rừng cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy, bốn phương tám

hướng đại thụ tất cả đều đang điên cuồng lay động, một cỗ khó nói lên lời đáng sợ khí tức trực tiếp bao phủ nơi đây.

Ngô Minh trên thân lại trực tiếp nổi lên một tầng nhàn nhạt loá mắt bạch quang.

Ánh mắt của hắn âm trầm, con ngươi lạnh lùng, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng.

“Thiết giáp nhân, người sai lầm lớn nhất, chính là cho ta cơ hội!”

Sau lưng hắn Lục trưởng lão cùng Taylor, tất cả đều sắc mặt trắng bệch, tựa hồ bị rút khô công lực, thân thể lão đảo, lập tức hướng về sau rút lui, bịch một chút bụi lơ trên mặt đất, vội vàng từ trong ngực lấy ra dược hoàn, bắt đầu nuốt.

“Có chút ý tứ.”

Dương Phóng tự nói.

“Chết!”

Ngô Minh quát lên một tiếng lớn, thân thể đột nhiên đập ra, nhanh không thể tưởng tượng nổi, như là vượt qua tốc độ âm thanh, oanh một tiếng, trong nháy mắt xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận, một chưởng đánh phía Dương Phóng thân thể.

Dương Phóng cánh tay vừa nhấc, trong nháy mắt ngăn trở.

Chỉ bất quá, Ngô Minh lực lượng quá mức kinh khủng.

Oanh một tiếng, Dương Phóng thân thể tại chỗ bị oanh bay ngược mà ra.

Cái này cũng chưa hết.

Thi triển xong cấm pháp sau Ngô Minh, giống như là chiến thần phụ thể, thân thể cuồng xông, rung động âm âm, cấp tốc truy hướng Dương Phóng thân thể, từng chiêu, từng quyền điên cuồng hướng về Dương Phóng thân thể đập tới.

Dương Phóng không ngừng khúc cánh tay ngăn cản, thỉnh thoảng lại huy quyền đón lấy.

Thiết Ma chiến giáp lực lượng bị hấn thôi động đến cực hạn.

Nhưng dù vậy, tựa hồ y nguyên không chiếm được chỗ tốt.

Cửa thứ ba lực lượng kinh khủng, như là cuồng dã cự thú đồng dạng.

Ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, sơn lâm bạo tạc.

Hai đạo nhân ảnh đang bay nhanh di động.

Những nơi đi qua, hết thảy cây cối, cự thạch nhao nhao nổ tung, không chịu nổi một kích.

“Đại diệt Thiên Ma Trảo!”

Ngô Minh bỗng nhiên quát lớn, khí tức bá liệt, mười cái ngón tay tất cả đều biến thành màu đen kịt, dữ tợn kinh khủng, như đồng hóa vì kim loại, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng cuồng bắt mà đi.

Phanh phanh phanh phanh!

Thanh âm oanh minh, mặt đất nổ tung, giống như là bị khủng bố cày tử cấp tốc cày qua đồng dạng.

Song phương cấp tốc oanh sát đến cùng một chỗ.

Trong nháy mắt quá khứ hơn mười chiêu.

Oanh một tiếng, hai người lần nữa rút lui mà ra.

Dương Phóng sắc mặt băng lãnh, rơi vào nơi xa, nhìn một chút hoàn hảo không chút tổn hại chiến giáp, lại nhắc lên đầu đến, nhìn về phía Ngô Minh , đạo, “Không hổ là cửa thứ ba!”

Mặc dù không có xuyên thấu mình chiến giáp, nhưng này loại đáng sợ kinh lực, cũng thẩm thấu đến trong cơ thể mình, để hấn kinh mạch ần ần đau nhức.

Hiện tại Dương Phóng, không thể nghi ngờ đem đối phương giả tượng vì Trần Hồng Ưng.

Đây là có thể nhất để hấn nhận rõ chênh lệch một trận chiến!

Bất quá!

Hấn còn có Thị Huyết áo choàng, còn có long trảo cùng lôi âm không dùng.

Nếu như toàn bộ vận dụng, keng thay đổi chiến cuộc!

“Dựa vào một cái xác rùa đen liền có thể muốn làm gì thì làm sao?”

Ngô Minh ngữ khí sâm nhiên, khí tức mãnh liệt, thể nội giống như là tiềm ẩn một đầu cự long, khí tức hạo đặng, nhanh chân hướng về phía trước, sâm nhiên nói, “Trên

đời này, cao thủ đông đảo, thủ đoạn vô số, há lại người có thể tưởng tượng, người tính là gì đông XZ đầu lộ đuôi bợn chuột nhất, người cũng xứng ở trước mặt ta hung hăng ngang ngược, hôm nay ta liền xé mở người thiết giáp, để người ý thức được cái gì gọi là chênh lệch!”

Sưu!

Ngô Minh thân thể xông lên, lần nữa hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc vọt tới, lại là kinh khủng một quyền ném ra.

Đáng sợ quyền quang xông qua, trong không khí đều lưu lại một đạo sâm màn ánh sáng màu trắng.

Bất quá!

Đáng sợ một màn xuất hiện.

Lần này, đối mặt hấn nắm đấm, Dương Phóng lại không tiếp tục may mắn trốn tránh, ngược lại một cái đại thủ trong nháy mắt cuồn bắt tới.

Oanh!

Khí kinh mãnh liệt, mặt đất bạo liệt.

Từng khối tan nát cục đá lung tung bay múa.

Dương Phóng bàn tay chẳng biết lúc nào đã biến thành dữ tợn long trảo bộ dáng, một mảnh đen kịt, lân giáp dày đặc, năm cái bén nhọn móng tay lóe ra dày đặc hàn quang, như là bát to, một tay lấy Ngô Minh nắm đấm một mực nắm chặt.

Ngô Minh sắc mặt kinh ngạc, cảm giác được một cách rõ ràng nắm đấm bên trong truyền đến nồng đậm đậm

nhói.

Bàn tay của đối phương bóp hấn xương cốt đều nhanh vỡ vụn.

Mà lại!

Còn có một cỗ ẩn ẩn hấp lực tại dẫn dắt sinh mệnh của mình tinh khí.

“Huyền Âm long thảo?”

Thanh âm hần khàn khàn, khó có thể tin.

“Cửa thứ ba lực lượng liền điểm ấy sao? Nếu là dạng này, cũng quá khiến ta thất vọng, người cái này. Thật sự là cửa thứ ba sao?”

Dương Phóng cảm thật chặt đối phương nắm đấm, mở miệng nói ra.

Ngô Minh sắc mặt nhăn nhó, bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn, “Cực đạo sát quyền!”

Hắn huy động một cái khác nắm đấm, quang mang hiển hiện, khí tức kinh khủng, tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể điên cuồng oanh sát mà đi.

Dương Phóng buông ra nắm đấm của hắn, huy động long thảo cấp tốc đón lấy.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt kinh khủng thanh âm phát ra, thiên băng địa liệt.

Trong nháy mắt hai người lần nữa oanh sát mấy chục nhứ.

Đến cuối cùng Ngô Minh một quyền đập trúng Dương Phóng, Dương Phóng cũng là một móng vuốt rơi vào Ngô Minh lồng ngực, phịch một tiếng, hai người đồng thời bay ngược mà ra.

Nhưng Dương Phóng bay ngược về sau, lần nữa lật lên, trên thân không hư hao chút nào, tiện tay vỗ vỗ lồng ngực tro bụi, lạnh giọng nói, “Làm ta quá là thất vọng, ta còn có đông đảo át chủ bài không dùng, người liên không chịu nổi, trận chiến đấu này lại tiếp tục cũng mất ý tứ!”

Hắn đã rõ ràng Ngô Minh lực lượng.

Ngô Minh cho dù là thi triển cấm pháp, tiến vào cửa thứ ba, cũng không làm gì được mình bây giờ!

Phải biết hắn còn có lôi âm cùng áo choàng.

Nếu là toàn bộ thi triển, Ngô Minh không có một tia cơ hội.

Chính là không biết kia Trần Hồng Ưng lại so thời khắc này Ngô Minh mạnh hơn nhiều ít?

Dương Phóng không còn chậm trễ thời gian, đi về phía trước ra, nặng nề thân thể khổng lồ từng bước một tiếp cận quá khứ.

Ngô Minh trong nháy mắt xoay người mà lên, còn muốn tiếp tục tái chiến, nhưng kết quả bị Dương Phóng miệng uống lôi âm, oanh một tiếng, trong nháy mắt trấn trụ, sau đó như là thuấn di, một chưởng vỗ tại mặt của hắn, bịch một cái, bay ngược mà ra, óc băng liệt, chết thảm bỏ mạng.

Trên mặt đất Taylor Shawn, sắc mặt trắng bệch, vô cùng

hoảng sợ, vội vàng nhìn về phía Dương Phóng.

“Bằng hữu, Shawn gia tộc nguyện ý nhận người làm chủ nhân, làm người hầu của người, hết thầy để nói.”

Ầm!

Dương Phóng một cước đá ra, Taylor Shawn cuồng phún huyết thủy, bay ngược mà ra, trực tiếp treo ở trên ngọn cây, tại chỗ chết thảm.

Sau đó, hắn bắt đầu cấp tốc quét sạch.

Tại một đám người xuyên việt cùng Diệt Tà minh cao thủ ánh mắt hoảng sợ dưới, lần lượt trên người bọn hắn tìm tới.

Đến cuối cùng trực tiếp bắt đầu phạm vi lớn phóng độc

Sau đó không lâu.

Lửa cháy hừng hực ở chỗ này bốc cháy lên, tràn ngập thịt nướng hương khí.

Thiên thủy trấn.

Đại môn màu đỏ loét, bị Dương Phóng một quyền đập ra.

Khôi ngô đen nhánh thân thể từ ngoài cửa đi tới, mang theo khó tả kiêu chể, sau lưng màu son áo choàng phần phật bay múa.

“Người nào?”

“Ai?”

“Dừng lại!”

Độc phần tràn ra, tại Phong luật lôi kéo dưới, bắt đầu cấp tốc chui vào đám người lỗ mũi, chuyện kể tiếp, cơ hồ không có bất kỳ huyền niệm gì.

Phanh phanh phanh phanh!

Từng cỗ thi thể lần lượt ngã xuống.

Bảy tám phút sau.

Dương Phóng xuất hiện ở một căn phòng bên trong, mày nhăn lại, nhìn về phía trước mắt bàn làm việc.

Một thanh đã hoàn thành khoảng bảy phần mười AK47 xuất hiện tại trước mắt mình.

Hắn nắm trong tay, cẩn thận quan sát, một lát sau đột nhiên dùng sức, xếp thành bánh quai chèo, nhét vào nơi hẻo lánh.

Sau đó một thanh đại hỏa triệt để đốt cháy viện tử.

“Không biết bây giờ ta cùng tứ đại viện chủ, đến cùng còn có bao nhiêu chênh lệch.”

Dương Phóng suy nghĩ, từ liệt hỏa bên trong đi ra.

Ngô Minh lấy cấm pháp tăng lên cửa thứ ba, khẳng định cùng những viện chủ kia khổ tu mấy chục năm cửa thứ ba là bất đồng

...

Chương 213 : Diêm Vương cốt

Nam Sơn Thành.

Một mảnh não động.

Phổ lớn ngõ nhỏ tất cả đều xuất hiện đao lương phong ba, dẫn phát lòng người bàng hoàng.

Không đáng chú ý trước cổng chính.

Trần Thi Nghiên một mặt giặt mình, đứng tại cổng, hướng người cẩn thận nghe ngóng lấy động tĩnh bên ngoài.

“Khuya ngày hôm trước hỏa thiêu kho lúa Diệt Tà minh cao thủ tất cả đều chết rồi?”

“Đúng vậy, không biết là bị ai làm, thi thể chồng chất tại trong rừng, tất cả đều bị cháy rụi, giống như một cái đống không có chạy thoát.”

Người kia đáp lại một câu, vội vàng hướng về nơi xa bắt đầu đao lương.

Trần Thi Nghiên thở sâu, trong đầu sóng cả lẫn lộn, khó mà bình tĩnh.

Tại sao có thể như vậy?

Nói như vậy, đám kia nước Mỹ Kỳ Sĩ tổ chức người, cũng chết sạch?

Bạch Trạch vực ngoại trừ bọn hán Trung Quốc mấy người, không có xuyên qua người rồi?

Nàng lúc này vội vàng trở về viện tử, cẩn thận đóng cửa phòng.

“Mấy ngày nay cân nhắc thế nào?”

Bỗng nhiên, thanh âm lười biếng không có dấu hiệu nào từ nóc nhà truyền đến.

Trần Thi Nghiên trong lòng vui mừng, vội vàng lần nữa ngẩng đầu.

Chỉ gặp một đạo quen thuộc bóng người màu đen, mang theo một trượng màu đỏ mặt nạ ác quỷ, chẳng biết lúc nào đã ngồi tại nóc nhà, ngay tại hướng về phía bên mình trông lại.

Nếu không phải đối phương chủ động phát ra tiếng, nàng quả quyết không có khả năng phát hiện mảy may!

“Tần Quảng Vương, ta nghĩ kỹ, ta nguyện ý gia nhập các người, trở thành các người thành viên vòng ngoài.”

Trần Thi Nghiên vội vàng mở miệng nói ra.

“Cuối cùng không ngu ngốc.”

Dương Phóng thanh âm bình thản, đuổi người một cái , đạo, “Bất quá gia nhập chúng ta, cũng phải cho người lấy cái danh hiệu, không bằng liền gọi Mặc Ngự thế nào?”

“Mặc Ngự?”

Trần Thi Nghiên sắc mặt cứng đờ.

Cái quỷ gì danh tự!

Thiên Thần tổ chức bên trong lấy tên đều là như thế tùy ý sao?

“Có thể hay không thay cái danh tự?”

Nàng mở miệng nói ra.

“Thay cái danh tự? Người muốn cái gì danh tự?”

Dương Phóng nhíu mày, đánh giá Trần Thi Nghiê.

“Thanh Điều thế nào?”

Trần Thi Nghiê. nhĩn tình sáng lên, mở miệng nói ra.

Thanh Điều, tại Trung Quốc cổ đại trong thần thoại, vì Dao Trì Thần Điều, ngụ ý mỹ hảo biểu tượng.

“Tùy người vậy, Thanh Điều liền Thanh Điều.”

Dương Phóng mở miệng.

Cái gì rác rưởi danh tự.

Còn không bằng Mặc Ngự!

“Đúng rồi, trừ ta ra, còn có hay không người xuyên việt cũng là chúng ta thành viên vòng ngoài?”

Trần Thi Nghiê. đột nhiên hỏi.

“Có, bất quá bây giờ còn không thể nói cho người.”

Dương Phóng từ tốn nói, “Thành nội kho lúa bị đốt, mấy ngày nay thời gian muốn gian nan, người tốt nhất nhiều tồn lương, miễn cho vừa mới gia nhập chúng ta, liền trực tiếp chết thảm.”

Hắn sau khi nói xong, chuẩn bị quay người rời đi.

“Chờ một chút Tần Quảng Vương.”

Trần Thi Nghiêן mở miệng lần nữa, “Đám kia nước Mỹ Kỵ Sĩ tổ chức người thật giống như tất cả đều chết rồi, chuyện này các người biết không?”

“Biết.”

Dương Phóng đáp lại một tiếng, “Chính bọn hắn muốn chết, trách không được những người khác, người chỉ cần thành thành thật thật liền không sao.”

Xoát!

Thân thể lóe lên, đã lần nữa biến mất.

“Chính bọn hắn muốn chết? Ta chỉ cần thành thành thật thật liền không sao “

Trần Thi Nghiêן trong lòng mãnh liệt, suy nghĩ Dương Phóng cuối cùng mấy câu nói đó.

Chẳng lẽ!

Giết chết đám kia Diệt Tà mình vẫn là bọn hắn Thiên Thần tổ chức?

Bọn hắn rốt cuộc muốn làm gì?

Trần Thi Nghiêן trong lòng kinh hãi.

Thanh Long hội thần bí cứ điểm.

Dương Phóng vừa mới trở về, liền lâm vào khổ tu bên trong, đồng thời chờ đợi Lữ Bưu, Bạch Cảnh Nguyên bên kia tin tức.

Thẳng đến ba ngày sau, Lữ Bưu mới mang theo đại lượng dược liệu, lần nữa chạy đến.

Dương Phóng lúc này đứng dậy, mang lên da hươu thủ sáo, võ trang đầy đủ, bắt đầu cẩn thận phối trí lên 【 Thiên Trọng Tỏa 】 kịch độc.

Ròng rã một ngàn loại kịch độc , dựa theo phương thức đặc biệt sắp xếp tổ hợp, cũng không phải là tốt như vậy phối trí, ở giữa phạm là có bất kỳ một tia sai lầm, đều sẽ dẫn đến kịch độc uy lực yếu đi rất nhiều.

Cho nên toàn bộ hành trình xuống tới, Dương Phóng đơn giản một tia cũng không dám thư giãn.

Cả ngày quá khứ.

Một phần 【 Thiên Trọng Tỏa 】 hàng mẫu kịch độc mới rất cục bị hãn hợp với.

Nhìn xem bình sứ bên trong màu tím nhạt thuốc bột, Dương Phóng dài thở phào, như trút được gánh nặng, lộ ra mỉm cười, trong lòng hiện ra từng tia từng tia chờ mong.

Hi vọng loại kịch độc này thật có thể ảnh hưởng đến cửa thứ ba cao thủ.

Dù chỉ là làm cho đối phương hành động hơi chậm chạp, coi như thành công.

Hắn cũng không dám hi vọng xa vời có thể trực tiếp hạ độc chết đối phương!

Mà ngoại trừ chuẩn bị 【 Thiên Trọng Tỏa 】 kịch độc bên ngoài, mấy ngày nay hắn đồng dạng tại khổ tu Côn Bằng tam biến.

Côn Bằng tam biến, rốt cục vào hôm nay thuận lợi tiến vào đệ nhất trọng 【 100/2000 】 tình trạng!

“Bất quá tu vi một cột, vẫn là quá chậm.”

Dương Phóng tự nói.

Tu vi: Siêu phẩm 【 8700/15000 】 .

Chỉ có đạt tới 【 10000/15000 】 , mới xem như mới vào cửa thứ ba.

Trước mắt hẳn còn kém nhiều lắm, một mặt là dược liệu theo không kịp, một phương diện khác cũng là sự tình khác làm trễ nải thời gian.

“Lữ Bưu, Bạch Cảnh Nguyên bên kia còn không có tin tức sao?”

Dương Phóng đi ra cửa phòng, tiến hành hỏi thăm.

“Y nguyên còn không có, chắc hẳn còn tại lục soát bên trong.”

Lữ Bưu đáp lại.

“Dạng này a “

Dương Phóng nhíu mày.

Xem ra tinh thạch quả nhiên không phải dễ chiếm được như thế.

“Mấy ngày nay các người tốt sinh lưu ý, vài ngày sau ta sẽ lại tới tìm các người.”

Dương Phóng nói.

“Vâng, hội trưởng!”

Lữ Bưu nói.

.

.

.

Phồn hoa trong trấn.

Dòng người chen chúc.

Tà Đạo tổ chức tín đồ cũng không phát triển đến nơi đây.

Trên đường phố y nguyên có thể nhưng đến rất nhiều thương đội đi qua.

Ven đường trà dưới quán, một đám Giang Hồ hán tử ngay tại nghị luận âm ỉ.

“Những ngày này, đại sự thật sự là một chuyện so một kiện nhiều, để cho người ta hoa mắt.”

“Ai nói không phải đâu, đầu tiên là Thần Võ tông chia năm xẻ bảy, sau đó là cái kia Tiêu Phóng tại tứ đại viện chủ ngay dưới mắt đến như tự nhiên, hạ độc chết vô số đệ tử, trước mấy ngày lại phát sinh Diệt Tà minh nổ nát kho lúa sự tình, mỗi một kiện đều để người chấn kinh.”

“Nam Sơn Thành kho lúa bị hủy, toàn bộ Bạch Trạch vực chỉ sợ cũng sẽ không tốt hơn, các nơi đều muốn xuất tiền, ra lương, lông dê vẫn là phải xuất hiện ở dê trên thân, xui xẻo sẽ chỉ là phổ thông quần chúng.”

“Đúng rồi, cái kia Hải Sa viện đệ tử Tiêu Phóng vì sao có thể đáng sợ như thế, tốc độ của hắn thế mà có thể nhanh ngay cả tứ đại viện chủ đều đuổi không kịp, khó tránh khỏi có chút bất khả tư nghị, chẳng lẽ hắn cũng là cửa thứ ba cao thủ?”

“Cửa thứ ba rất không có khả năng, có lẽ là bí pháp gì cũng không nhất định, chạy thời điểm, quanh thân nở rộ hồng quang, rõ ràng không quá bình thường.”

“Hồng quang?”

“Đúng thế.”

Cách đó không xa.

Một vị thân thể dị thường khôi ngô, mặc vải thô trường sam lão giả, đầu đầy tái nhợt tóc dài, mặt không biểu tình, đang lẳng lẳng uống vào trước mắt đỏ nham trà, nghe được đám người nghị luận về sau, hắn chậm rãi đặt chén trà xuống, băng lãnh mở miệng: “Chưởng quỹ, tính tiền!”

“Được rồi, hết thầy tám văn tiền!”

Một cái điểm tiểu nhị chạy tới.

Lão giả lưu lại tám cái biến thành màu đen đồng tiền, đứng dậy rời đi.

Hải Sa viện Tiêu Phóng!

Hắn ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

Khó trách hắn phải đi ra thần sứ nhiều ngày không thấy trở về.

Hiện tại xem ra, khẳng định là chết!

Mà lại Thị Huyết áo choàng rơi vào tay người khác!

Chỉ là, để hấn nghi ngờ là, Thanh Long hội trưởng đấm người kia núp ở chỗ nào?

Chẳng lẽ bọn hấn cùng Hải Sa viện đệ tử tướng cầu kết?

Ngô trưởng lão sắc mặt lạnh lùng, khô ngô thân thể biến mất ở phía xa.

Sáng sớm.

Ánh nắng như thường lệ dâng lên.

Nồng vụ sương trắng trong rừng chập trùng lên xuống, như là mênh mông nước sông.

Dạ Thần Sơn chỗ sâu.

Dương Phóng đã sớm thuận lợi trở về, tiến vào khổ tu bên trong.

Ầm! Ầm! Ầm!

Bỗng nhiên cửa phòng bị người chậm chạp xao động.

Dương Phóng ánh mắt khẽ động, mở hai mắt ra.

“Tiến đến!”

Kẹt kẹt!

Cửa phòng đẩy ra, thân thể còng xuống Long bà bà, chậm rãi vào cửa.

Trong tay nàng kéo cái tẩu thuốc, hốc mắt hăm sâu, tựa

hồ là có chuyện trọng yếu, chép miệng lấy tẩu thuốc, qua đi tới một hồi lâu, mới già nua nói, “Gặp qua Tiêu Tông chủ, có một kiện chuyện quan trọng, lão bà tử cảm thấy vẫn là cùng người nói một chút tương đối tốt.”

“Ồ? Chuyện gì?”

Dương Phóng bên cạnh lông mày.

“Không biết Tiêu Tông chủ đối với cửa thứ ba phía trên cảnh giới nhưng từng hiểu rõ?”

Long bà bà nói.

“Nghe nói qua, tựa hồ gọi là 【 thánh linh 】 !”

Dương Phóng đáp lại.

Hôm nay Long bà bà làm sao lại đột nhiên nói lên việc này?

“Người tông chủ kia nhưng biết thế nào mới có thể đạt tới 【 thánh linh cảnh 】 sao?”

Long bà bà hỏi thăm.

“Ừm?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, lắc đầu nói, “Không biết, Long bà bà có chuyện không ngại nói thẳng.”

“Kỳ thật siêu phẩm cửa thứ ba, đã là nhân thể cực hạn, có thể để cho người ta chút ít vận dụng thiên địa chi lực, mọi cử động sẽ ẩn chứa kinh khủng dị thường lực lượng, nhưng muốn tiến thêm một bước, lại dị thường khó khăn, bởi vì nhân thể đã đạt tới cực hạn, nhục thân gánh chịu không ở lực lượng mạnh hơn.”

Long bà bà một bên chép miệng suy nghĩ tui, một bên chớ không biểu lộ mà nói:

“Cho nên muốn đột phá cảnh giới kế tiếp, nhất định phải mượn nhờ ngoại vật, vật này, so Thiên Tinh ngọc tử còn ít, được xưng là 【 Thánh linh căn 】 !”

“Thánh linh căn?”

Dương Phóng lặp lại.

“Đúng vậy, vật này đồng dạng chính là thiên sinh địa dưỡng chi vật, giống như Thiên Tinh ngọc tử, cần chờ đợi đặc thù thời cơ, mới có thể từ thiên địa ở giữa bắt giữ, đây chính là vì cái gì qua nhiều năm như vậy, Thần Võ tông bên trong chưa từng xuất hiện 【 thánh linh cảnh 】 cao thủ nguyên nhân, bởi vì 【 Thánh linh căn 】 dị thường hiếm thấy.”

Long bà bà nói, “Bất quá, cho dù ít hơn nữa, kỳ thật ta Thần Võ tông bên trong cũng là có, mà lại trọn vẹn hai phần.”

“Kia trước đó vì sao vẫn là không ai đột phá?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Long bà bà nhẹ nhàng đập mạnh khóm miệng, tràn đầy ý vị , đạo, “Bởi vì vật này chỉ có tông chủ một mạch mới có thể sử dụng, trừ phi tông chủ một mạch có người thuận lợi đạt tới 【 thánh linh cảnh 】 , nếu không bảy viện viện chủ ai cũng đừng nghĩ dẫn đầu đột phá, mà Thần Võ tông bên trong cất giấu hai phần Thánh linh căn, theo thứ tự là 【 Diêm Vương cốt 】 cùng 【 Kỳ Lân huyết 】 .”

“Diêm Vương cốt, Kỳ Lân huyết?”

Dương Phóng giật mình , đạo, “Không phải nói là thiên sinh địa dưỡng chi vật sao?”

“Chính là thiên sinh địa dưỡng chi vật, bởi vì tạo hình kì lạ, cho nên mới lấy loại này danh tự.”

Long bà bà đáp lại:

“Thánh linh căn, phần lớn đều là lấy chất lỏng hình thức tồn tại, chỉ có số ít tinh hoa phương thức tồn tại là 【 xương 】 cùng 【 gân 】 , nhưng không hề nghi ngờ, 【 xương 】 cùng 【 gân 】 , lại so với thể lỏng 【 máu 】 càng cường đại hơn, muốn dung hợp Thánh linh căn, đầu tiên tự thân muốn đạt tới cửa thứ ba đỉnh phong, tiếp theo cần tại các loại bí dược phối hợp xuống, mới có thể thành công dung hợp, trước đó Đông Phương Tông chủ một mực ở vào cửa thứ hai đỉnh phong, cho nên, trong tay hắn 【 Kỳ Lân huyết 】 một mực vô dụng, mà già tông chủ thì là bởi vì trên người có tổn thương, bỏ qua dung hợp 【 Kỳ Lân huyết 】 thời cơ tốt nhất, cho nên vẫn lưu lại!

Bất quá đáng tiếc!

Theo Đông Phương Bạch bỏ mình, trong tay hắn 【 Kỳ Lân huyết 】 cũng đã hoàn toàn biến mất, không có bất kỳ người nào biết bị hắn giấu đến địa phương nào, dưới mắt duy nhất có đầu mối, cũng chỉ có 【 Diêm Vương cốt 】 !”

“Kia Diêm Vương cốt ở nơi nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thần Võ tông tổng bộ!”

Long bà bà nói ra:

“Bởi vì khí tức bá liệt, từng bị hai vị tông chủ tuần tự phong ấn, nhưng cụ thể phong ấn địa điểm, bọn hấn không có nói cho lão thân, chỉ nói muốn mở ra phong ấn, nhất định phải mượn nhờ Thần Võ tông tông chủ đại ấn, nếu có hướng một ngày, Thần Võ tông diệt môn, để lão thân cần phải mang đi đại ấn, chỉ tiếc, lão thân trước đó bị tứ đại viện chủ chăm chăm đến thật chặt, không dám tùy tiện hành động, đoạn này thời gian, lão thân cũng là nghĩ hồi lâu, mới quyết định đem tin tức này thổ lộ ra.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, lập tức cấp tốc suy tư.

Thần Võ tông lại vẫn ẩn giấu đi cơ mật như vậy!

Đông Phương gia ẩn tàng đủ sâu!

“Nói như vậy, chỉ cần cầm lại đại ấn, liền sớm muộn cũng có một ngày có thể tìm được phong ấn, đem nó giải khai? Kia tứ đại viện chủ biết không?”

Dương Phóng mở miệng.

“Bọn hấn không biết, nhưng lão thân lo lắng một lúc sau, tứ đại viện chủ sẽ tranh đoạt vị trí Tông chủ, đến lúc đó lại nghĩ thu hoạch được tông chủ đại ấn, đem khó càng thêm khó.”

Long bà bà nói.

“Đã dạng này, vậy ta đêm nay liền hành động, lên về tổng bộ!”

Dương Phóng trực tiếp mở miệng.

“Làm phòng có biến, lão thân nguyện ý cùng tông chủ cùng nhau hành động!”

Long bà bà khom người nói.

“Không cần!”

Dương Phóng trực tiếp cự tuyệt , đạo, “Chính ta là được rồi, người càng nhiều ngược lại không tiện, ta có Thị Huyết áo choàng, tới lui tự nhiên, dù là thật xuất hiện biến cố, cũng có thể tùy thời đi xa, Long bà bà vẫn là trấn thủ nơi đây tương đối tốt.”

Long bà bà sắc mặt trầm mặc.

Một lát sau, khom người nói, “Lão thân tuân mệnh.”

Nàng chậm rãi lui ra.

Gian phòng bên trong.

Tại hấn vừa mới rời đi.

Dương Phóng liền khẽ nhả khẩu khí, trong lòng mãnh liệt.

Khó trách những viên chủ kia đặt vào hảo hảo thời gian bất quá, nhất định phải phản loạn, hiện tại xem ra, bọn hấn chưa chắc không có thu hoạch 【Thánh linh căn】 ý nghĩ.

Cái này khiến Dương Phóng lần nữa cảm thấy thế giới này đối với lực lượng lũng đoạn.

Hắn một đường tu luyện mà đến, từ Phàm cấp đến Linh cấp, lại đến siêu phẩm, cơ hồ mỗi một cảnh giới đến đỉnh điểm về sau, đều sẽ bị người một mực thẻ chủ cái cổ.

Loại cảm giác này thật khiến cho người ta khó chịu.

Tựa hồ càng lên cao, trọng yếu tài nguyên thu hoạch liền càng là gian nan.

Hiện tại ngay cả bảy đại viện chủ cũng là bị kẹt tại cửa thứ ba.

“Thật không biết cảnh giới kế tiếp, lại có cái gì độ khó?”

Dương Phóng tự nói.

Bóng đêm giáng lâm.

Thần Võ tông tổng bộ, coi như yên tĩnh.

Hồng Ưng trong nội viện.

Trần Hồng Ưng sắc mặt lạnh lùng, một thân tinh hồng váy dài, cao cao ngồi ngay ngắn, hai chân vênh lên cùng một chỗ, khí chất âm lãnh.

“Diêm Vương cốt cũng tốt, Kỳ Lân huyết cũng được, các người nguyện ý tranh, liền để các người tùy ý đi tranh tốt, chỉ cần giúp ta tìm tới Tổng Kim Luân cùng Tiêu Phóng, hai dạng đồ vật ta tất cả đều có thể tặng cho các người.”

Trần Hồng Ưng ngữ khí băng lãnh.

“Ha ha, có trần viện chủ câu nói này, vậy chúng ta an tâm, tìm người mà thôi, chúng ta nhất là lành nghề.”

Tại hấn đối diện, một đầu cao lớn bóng đen phát ra tiếng cười quái dị.

U ám ánh nền chiếu rọi.

Tựa hồ có thể thấy được trên tường cái bóng dị thường

to lớn.

Không chỉ có như thế, phía sau tựa hồ còn có cánh chim đồng dạng đồ vật, tản ra một cỗ khí tức tà ác.

Bóng đen này, tựa hồ cũng không phải là nhân loại.

“Nói lời tạm biệt nói như thế đây, hi vọng các người thật có thể làm được.”

Trần Hồng Ưng băng lãnh mở miệng.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ người chết hết, người nhà chết hơn phân nửa, tính cách càng thêm cực đoan, cũng càng thêm làm cho người đáng sợ.

Cơ hồ mỗi ngày đều sẽ có gia đình bị nàng nổi giận giết chết.

“Yên tâm, tuyệt đối sẽ không để trần viện chủ thất vọng.”

Trước mắt bóng đen cười nhẹ, “Chỉ là trần viện chủ lại làm như thế nào cùng Tà Đạo tổ chức bên kia giải thích?”

“Không cần giải thích? Ta cùng bọn hắn chỉ là hợp tác mà thôi, bọn hắn sẽ không quản nhiều nơi này nhàn sự!”

Trần Hồng Ưng thanh âm lạnh lùng.

“Nhưng ta được đến tin tức, bọn hắn cùng hung ma nhất tộc tiếp xúc, đám kia hung ma tộc nhân, cũng là vì Diêm Vương cốt mà đến, chỉ sợ chúng ta cùng bọn hắn không thể thiếu một trận chiến.”

Bóng đen kia nói.

“Đây chính là chuyện của chính các người, ta có thể bảo

đảm, chỉ là cho các người cung cấp tìm kiếm Diêm Vương cốt cùng Kỳ Lân huyết hoàn cảnh!”

Trần Hồng Ưng nói.

“Cũng tốt.”

Bóng đen cười nhẹ.

Bên ngoài.

An tĩnh kiến trúc trên nóc nhà.

Dương Phóng thân thể đã sớm võ trang đầy đủ, trọng giáp, áo choàng, toàn bộ khoác mang theo, vô thanh vô tức, ánh mắt thâm thúy, ngay tại hướng về trước mắt Thần Võ tông tổng bộ nhìn lại.

Đang lẳng lẳng lắng nghe sau một lát.

Hắn thân thể lóe lên, như là huyết sắc tàn ảnh, trong nháy mắt biến mất.

Chương thứ nhất: Đến!

....!

Chương 214 : Kim ẩn tới tay

Trời tối người yên.

Thần Võ tông bên trong.

Ngay cả cái tuần tra đệ tử cũng không nhìn thấy.

Đoạn thời gian trước Dương Phóng kịch độc độc lượt mấy viện, khiến cho mấy viện tổn thất nặng nề, lại thêm tứ đại viện ở giữa, trước mắt ẩn ẩn có triệt để phân liệt xu thế, cho nên các viện đệ tử càng thêm không nguyện ý ra tuần tra.

Màn đêm vừa xuống, trên cơ bản thay mặt tại riêng phần mình trong nội viện, an tâm tu luyện.

Sưu!

Bóng đen lóe lên.

Dương Phóng đi ngang qua mà qua, nhanh chóng tránh né tại một chỗ giả sơn về sau.

Sừng sững tại giả sơn hậu phương trong bóng tối, Dương Phóng mày nhăn lại, ngẩng đầu lên, hướng về nơi xa nhìn lại.

Dưới ánh trăng, con đường lộ ra có mấy phần trong sáng.

Như là rải lên một tầng sương trắng.

“Tông chủ đại ẩn không biết còn ở đó hay không Kim điện.”

Dương Phóng thầm nghĩ.

Hắn thân thể lóe lên, lần nữa hành động.

Một đường dán bóng ma tiến lên, Thị Huyết áo choàng
thôi động, lướt nhanh như gió, nháy mắt đã qua.

Xoát!

Một lát sau.

Dương Phóng trực tiếp xuất hiện tại Kim Đỉnh đại điện
bên ngoài một chỗ pho tượng hạ.

Hắn vểnh tai lên, Phong luật thôi động, lẳng lẳng lẳng
nghe đại điện bên trong động tĩnh.

Xác nhận không có bất kỳ bóng người nào về sau, thân
thể lần nữa xông ra, một chút tiến vào bên trong đại
điện.

Mười tám cây thô to kim trụ, cao cao đứng vững.

Toàn bộ Kim Đỉnh đại điện kiến tạo vàng son lộng lẫy.

Dị thường hùng vĩ.

Dương Phóng đi vào Kim Đỉnh đại điện về sau, ánh mắt
quan sát, sau đó trực tiếp hướng về ở giữa nhất tông
chủ bảo tọa đi đến.

Ánh mắt nhìn quanh, rất nhanh nhú mào.

Quả nhiên!

Tông chủ đại ấn đã sớm không ở nơi này.

“Lần này phiền toái, chỉ có thể tìm người lần lượt tìm hiểu.”

Dương Phóng tự nói.

Dưới mắt có thể lấy đi tông chủ đại ấn, ngoại trừ tứ đại viện chủ, không có những người khác.

Dương Phóng trong lòng trầm tư, đành phải cấp tốc rời đi nơi đây.

Sau nửa canh giờ.

Kim Cương viện.

Dương Phóng thân thể cấp tốc hiện lên, lảng lạng trốn ở nồng đậm bóng ma bên trong, quan sát yên tĩnh Kim Cương viện, vểnh tai lên lắng nghe một lát, bỗng nhiên con mắt lóe lên.

Chỉ gặp cách đó không xa, một vị Kim Cương viện đệ tử, từ vườn hoa hành lang đi qua, tựa hồ vừa mới tu luyện hoàn tất, một thân mồ hôi nóng, tràn ngập gay mũi vị chua, trong tay còn cầm một cây đồng côn.

Kia đồng côn trọng lượng không nhẹ, tạo hình cổ phác, mặt ngoài điêu khắc rất nhiều hoa văn, không đến mức trượt tay.

Theo hấn đi lại, bước chân phát ra lạch cạch lạch cạch nặng nề thanh âm, xem xét liền biết thuộc về lực lượng hình tuyến thủ.

Vô thanh vô tức ở giữa, một vòng khí tức quỷ dị, tại Phong luật lôi kéo dưới, hướng về kia tên đệ tử trong lỗ mũi phun trào mà đi.

Tên đệ tử kia lập tức cảm thấy được có chút không

đúng, thân thể lắc lự, tựa hồ cảm giác được có chút mê muội, tiếp lấy biến sắc, liền muốn hét lên.

Dương Phóng thân thể vút qua, từ trong bóng tối lóe ra, cấp tốc nhào về phía tên đệ tử kia.

Tại tên đệ tử kia còn chưa kịp phản ứng, liền trực tiếp đem nó gỡ bất tỉnh, cấp tốc kéo tới một bên, rớt vào Tiêu Hồn thủy.

Một lát sau.

Dương Phóng mặt lộ vẻ suy tư, rốt cục đạt được mình muốn biết.

“Bị Phá Quân viện chủ cầm đi?”

Hắn khẽ nhả khẩu khí, nhanh chóng rời đi nơi đây.

Trạch viện tĩnh mịch.

Bóng ma trùng điệp.

Mượn bóng ma yểm hộ, Dương Phóng rất tránh mau vào đến Phá Quân trong viện.

Đoạn đường này đi tới, hắn lần nữa cảm giác được Thần Võ tông trước đó rất nhiều không hợp lý chỗ.

Một câu, Thần Võ tông trung tầng chiến lực rất ít, cơ hồ không có.

Ngoại trừ bảy đại viện chủ là cửa thứ ba cao thủ bên ngoài, xuống chút nữa thế mà liền không có cửa thứ hai cao thủ.

Từ cửa thứ ba, trực tiếp liền nhảy ngăn đến cửa thứ nhất.

Cái này khiến cho phàm là gặp được một chút hơi khó giải quyết sự tình, nhất định phải bày đại viện chủ tự mình ra mặt, bằng không mà nói liền không giải quyết được.

Cũng tỷ như hiện tại, Dương Phóng một đường lướt qua, ven đường bên trong không có bất kỳ người nào một người có thể phát hiện hắn.

Loại lực lượng này kết cấu, đơn giản dị thường không hợp lý.

Tại lại độc lật ra hai vị Phá Quân viện đệ tử về sau.

Dương Phóng rốt cục xuất hiện ở một chỗ không đáng chú ý lầu các trước.

【 Tinh Thần các 】 !

Phá Quân viện chủ thích nhất bề quan địa phương.

Cũng là hắn cất giữ các loại kỳ trân dị vật địa phương.

Tông chủ đại ấn liền bị hắn bỏ vào nơi đó.

Dương Phóng trong lòng suy tư, nhất thời không biết nên như thế nào ra tay.

Hiện tại Phá Quân viện chủ khẳng định liền tại bên trong.

“Xem ra chỉ có thể điệu hổ ly sơn “

Trong lòng của hắn tự nói, rời đi nơi đây.

Không bao lâu, Phá Quân viện hoàn toàn đại loạn.

Rất nhiều đệ tử kinh hoảng kêu to lên.

“Có người trúng độc!”

“Nhanh bẩm báo viện chủ, phu nhân trúng độc “

“Tiểu thư trúng độc!”

Tùng đột tiếng gào tại đêm tối quanh quần.

Mấy tên đệ tử đang nhanh chóng hướng về 【 Tinh Thần các 】 chạy tới, thần sắc hoảng sợ, tiến hành báo tin.

Cao ngất lầu các bên trong.

Cũng không cái gì sáng ngời.

Ngay cả ngọn nến cũng không có điểm một cây.

Từ khi bảy, tám năm trước bắt đầu, Phá Quân viện chủ Lôi Tiêu lại đột nhiên dưỡng thành cái thói quen này.

Đặc biệt thích một người một chỗ.

Hết lần này tới lần khác còn không điểm bất luận cái gì ngọn nến, đến mức ngay từ đầu thời điểm, quả thực hù dọa không ít đệ tử.

Giờ phút này, lầu các tầng thứ ba.

Âm u khắp chốn, khí tức có mấy phần quỷ dị.

Phá Quân viện chủ Lôi Tiêu lẳng lẳng ngồi tại trên một cái ghế, vây quanh hai tay, mặt không biểu tình, lẳng lẳng nhìn về phía trước mắt hư vô.

Ở trước mặt của hắn, đồng dạng thả cái ghế dựa.

Trên ghế không có một ai.

Nhưng hết lần này tới lần khác Lôi Tiêu lại tại đối cái ghế nói chuyện, tựa hồ có cái gì không thấy được bóng người.

Ở bên cạnh họ, thì có một cái cõ nhỏ trợn pháp, ngăn cách hết thảy thanh âm.

“Xem ra Hiên Viên Thành động tác không chậm, nhanh như vậy liền không chế đám kia hung ma tộc.”

“Đúng vậy Lôi Tiêu đại nhân, việc này qua đi, ngài cũng sẽ bị lão mẫu ban cho chủ tế chi vị!”

Tám kia trợn rỗng trên ghế truyền đến nhỏ bé tiếng cười.

“Chủ không chủ tế không quan trọng, chỉ hi vọng lão mẫu xem ở ta nhiều năm lao khổ công cao phân thưởng, có thể để cho ta tiến thêm một bước.”

Lôi Tiêu mở miệng nói ra.

Hắn bị vây ở cửa thứ ba đỉnh phong dài đến hơn mười năm, vô cùng cần thiết Thánh linh căn phụ trợ.

“Lấy Lôi Tiêu đại nhân chiến công, hắn là đã sớm đủ.”

Tám kia trợn rỗng trong ghế phát ra từng đợt cười nhẹ, “Đúng rồi, nghe nói Thần Võ tông bên trong có một phần 【 Kỳ Lân huyết 】, không biết Lôi Tiêu đại nhân đã tìm được chưa?”

“Nào có cái này cái gì dễ dàng?”

Lôi Tiêu lắc đầu, “Đông Phương tiểu nhi vừa chết, vật

này liền không có tung tích gì nữa, ta đem hấn thê tử nhi nữ toàn bộ ép hỏi một lần, cũng không thể tìm tới.”

“Nhìn như vậy bọn hấn Đông Phương gia miệng thật đúng là đủ nghiêm mật.”

Cái ghế kia bên trong tiếp tục phát ra âm thanh , đạo, “Liền ngay cả 【 Diêm Vương cốt 】 việc này, nếu không phải hung ma nhất tộc nhắc lên, chúng ta cũng sẽ không biết.”

“Hung ma nhất tộc là thế nào sẽ biết 【 Diêm Vương cốt 】 một chuyện?”

Lôi Tiêu nhú mày.

Phải biết chuyện này ngay cả hấn cũng không biết.

Vẫn là người trước mắt nhắc lên, hấn mới biết được Thần Võ tông bên trong từng tồn tại 【 Diêm Vương cốt 】 .

“Theo hung ma tộc bàn giao, mấy chục năm thời điểm, Đông Phương Bạch gia gia Đông Gia Vân, từng đi xa qua Đại Hoang vực, ở bên kia đặc tội không ít người, một lần dưới cơ duyên xảo hợp mới lấy được 【 Diêm Vương cốt 】 , chỉ là 【 Diêm Vương cốt 】 sát khí quá nặng, hai người bọn họ thế hệ cũng không thể thuận lợi dung hợp, đành phải đem nó một mực phong ấn, tốt yếu bớt sát khí, nguyên bản chuyện này là không có bất kỳ người nào biết đến, nhưng ở trước đây không lâu, Đại Hoang vực bên trong, Đông Phương Vân một vị lão hữu đột nhiên qua đời, tại trước khi chết, lại đưa ra 【 Diêm Vương cốt 】 sự tình, cũng nói cho hậu đại, để bọn hấn chạy tới 【 Bạch Trạch vực 】 , cùng Đông Phương gia thông gia! Bởi vậy chuyện này mới bị truyền ra.”

Trên ghế lần nữa phát ra cười nhẹ.

“Thì ra là thế, ta nói loại này cơ mật chúng ta cũng không biết, Đại Hoang vực người làm sao sẽ biết?”

Lôi Tiêu nói.

Đáng tiếc, hắn ban ngày lật khắp Thần Võ tông, cũng không có tìm được vật này bất kỳ tin tức gì.

“Đúng rồi, Trần Hồng Ưng bên kia cũng tiếp xúc đến một đám cao thủ, có một đợt Hắc Âm thần tộc cường giả tìm tới nàng, trước đây không lâu ngay tại mưu đồ bí mật, cũng nghĩ cướp đoạt 【 Diêm Vương cốt 】 , người phải cẩn thận chút!”

Trên ghế thanh âm tiếp tục mở miệng.

“Hắc Âm thần tộc?”

Lôi Tiêu hừ lạnh , đạo, “Bọn hắc muốn tìm, liền để bọn hắc tìm xong , chờ bọn hắc tìm được về sau, chúng ta lại ra tay là được.”

“Đang cùng ta ý!”

Trên ghế thanh âm cười nói.

Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến tiếng ồn ào âm, dị thường bối rối.

Lôi Tiêu đột nhiên quay đầu, ánh mắt âm trầm.

“Ta đi ra xem một chút!”

Hắn trực tiếp đứng dậy, hướng về lầu bên ngoài cuồng vút đi.

“Xảy ra chuyện gì?”

Lôi Tiêu hét lớn, rất nhanh biến sắc, “Cái gì?”

Sưu!

Thân thể của hắn trong nháy mắt xông ra, biến mất nơi đây.

Tại hắn vừa mới rời đi không lâu.

Một bên trong bóng tối chuyển ra một đạo khôi ngô cao lớn bóng người ra, người khoác trọng giáp, một thân huyết sắc áo choàng tại sau lưng bay múa.

Dương Phóng ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước mắt Tinh Thần các, có chút suy tư.

Một lát sau, thân thể trực tiếp hướng về Tinh Thần các lao đi.

Ánh mắt của hắn như đuốc, từng kiện lục lợi lên.

Rất nhanh tầng thứ nhất tìm kiếm hoàn tất, lập tức hướng về tầng thứ hai lao đi.

Tầng thứ hai tìm xong, cấp tốc phóng tới tầng thứ ba.

Thẳng đến hắn đi vào tầng thứ ba, mới bước chân bỗng nhiên dừng lại.

Một đôi ánh mắt hướng về phía trước chăm chú chăm chăm đi.

Phía trước nhất trên kệ, một khối to lớn kim ấn, lẳng lẳng địa đứng vững ở đó.

Dương Phóng khoe miệng lộ ra thần bí tiểu dung, nhanh chân đi ra, đưa tay sờ về phía kim ấn.

Nhưng bỗng nhiên một cỗ cực kỳ đáng sợ nguy cơ từ phía sau đánh tới, để hấn toàn thân lông tơ trong nháy mắt dựng thẳng lên.

Thật giống như có cái gì vô cùng kinh khủng tồn tại nhanh chóng lao tới đồng dạng.

Dương Phóng đột nhiên trở lại, chiến giáp thôi động, quanh thân bộc phát lôi quang, lòng bàn tay hỏa diễm tràn ngập, một chưởng đánh ra.

Viêm Bạo chưởng!

Ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, kinh thiên động địa, chấn động đến cả lâu các đều cấp tốc lắc lư.

Rõ ràng là đánh vào trong hư vô, nhưng lại giống như là đâm vào một tòa đáng sợ trên ngọn núi lớn đồng dạng.

Để Dương Phóng giật nảy cả mình, thân thể như là bị xe tải đụng, tại chỗ bay ngược, oanh một tiếng, hướng về hậu phương giá sách hung hăng đập tới.

Cửa thứ ba!

Trong lòng hấn giật mình.

Sẽ ăn thân?

Hô!

Hấn không chút nghĩ ngợi, cơ hồ bị đánh bay sát na, một bả nhắc lên kim ấn, trực tiếp hướng về lâu bên ngoài phóng đi.

“A?”

Trong hư vô truyền đến nhẹ kêu thanh âm.

Tựa hồ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thụ hấn một kích toàn lực, đối phương lại giống như tịch thu cái gì tổn thương?

Sưu!

Cái kia đạo người trong suốt ảnh bỗng nhiên hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc vọt tới.

Dương Phóng xông lên mà ra, trực tiếp thôi động huyết sắc áo choàng, hướng về nơi xa cực tốc bão táp, tốc độ phát huy đến cực hạn.

“Thị Huyết áo choàng?”

Người trong suốt ảnh trong nháy mắt hiểu được , đạo, “Nguyên lai là ngươi, trở lại cho ta!”

Hắn tại sau lưng cấp tốc trước truy, hoàn toàn không nhìn thấy bất luận bóng người nào, chỉ có thể nghe được từng đợt bén nhọn kinh phong tiếng rít âm.

Mà theo Tinh Thần các kinh khủng động tĩnh truyền ra, Lôi Tiêu nơi đó cũng biến sắc, cấp tốc quay đầu.

“Tiêu Phóng xuất hiện!”

Người trong suốt ảnh thanh âm vang lên, quanh quần đê m tối.

“Muốn chết!”

Lôi Tiêu ngữ khí phát lạnh, trực tiếp hướng về thi triển

toàn lực, cấp tốc điên cuồng đuổi theo tới.

Cùng lúc đó!

Răng rắc!

Vân Ưng trong nội viện, một chỗ nóc nhà vỡ vụn.

Một kẻ thân thể cao lớn, chừng ba mét nhiều, sau lưng gánh vác lấy hai đôi cánh chim màu đen nam tử, vọt thẳng trời mà lên, diện mục trắng nõn, ánh mắt lạnh lùng, quanh thân quán quanh lấy nồng đậm tử khí, trực tiếp ở trên không xoay quanh, hướng về nơi xa nhìn lại.

Chỉ gặp nơi xa, một đạo đồ sộ quang ảnh tại cấp tốc vọt tới trước.

Rất nhanh vượt qua tường viện, phóng tới nơi xa.

“Trần viện chủ, ta giúp các người bắt người, hi vọng các người không muốn đổi ý.”

Nam tử lộ ra tiểu dung.

Trần Hồng Ưng diện mục âm trầm, thân thể đã sớm cấp tốc đuổi theo, chỉ có thanh âm lạnh như băng truyền đến.

“Chỉ cần cầm xuống Tống Kim Luân cùng Tiêu Phóng, hai dạng đồ vật, ta cũng như thế không động vào!”

“Để nói!”

Kia gánh vác cánh chim nam tử, nụ cười trên mặt càng thêm nồng đậm, bỗng nhiên trực tiếp cuồng xông mà ra, hướng về nơi xa cấp tốc đuổi tới.

Hắn thân ở giữa không trung, tốc độ cực nhanh.

Hai cái cánh chim màu đen chớp động, mang theo nồng đậm không rõ cùng tử khí.

Như là trong truyền thuyết thần thoại Đọa Lạc Thiên Sứ!

Sưu!

Dương Phóng tốc độ toàn bộ triển khai, Thiết Ma chiến giáp + Thị Huyết áo choàng, nhanh cơ hồ nhìn không thấy, trực tiếp hướng về cách đó không xa rừng rậm cuồn xông mà đi.

Trong lòng hấn giật mình, vẫn còn nhớ lấy vừa mới sự tình.

Tại sao có thể có người có thể ẩn thân?

Cái này vi phạm với võ học lẽ thường?

Hắn một bên cuồn vọt, một bên quay đầu, bỗng nhiên đồng tử hơi co lại, phát hiện dị thường.

Sau lưng một đạo bóng người áo bào tro, tại cấp tốc diên cuồn đuổi theo, xa xa ẩn ở sau lưng mình.

khí tức trên thân, cùng vừa mới ẩn thân người giống nhau như đúc.

“Không phải ẩn thân, là Tà Thần tín đồ, loại kia ẩn thân hẳn là chỉ có ngắn ngủi hiệu quả.”

Dương Phóng bỗng nhiên hiểu được.

Biết điểm này liền dễ làm!

Bằng không, hẳn thật sẽ ăn không ngon, ngủ không yên.

Ngay tại Dương Phóng tiếp tục cuồng xông thời điểm, bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, lần nữa ngẩng đầu lên.

Chỉ gặp hắc ám rừng rậm phía trên.

Tựa hồ có một con chim lớn ngay tại từ giữa không trung đuổi theo, tốc độ cực nhanh, trên thân tràn ngập cường hoành khí tức.

Nhưng nhìn thật kỹ, ở đâu là cái gì đại điều.

Rõ ràng là một cái sinh ra cánh chim màu đen, vô cùng cổ quái người.

Tốc độ kia cực nhanh, lại từ không trung đuổi theo.

Dương Phóng cơ hồ thoát khỏi tất cả địch nhân, duy chỉ có cái này dục nhân khó mà thoát khỏi.

Trong lòng hấn suy tư, lần nữa tăng thêm tốc độ, hướng về nơi xa rừng rậm cấp tốc cuồng xông mà đi.

Giữa không trung dục nhân lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, một đường cùng qua, khó tả tử khí từ đầu đến cuối tại Dương Phóng đỉnh đầu quanh quẩn.

Dương Phóng tốc độ không giảm, như là dung nhập hắc ám, chỉ lo gia tốc tiến lên.

Sau hai canh giờ.

Dương Phóng rốt cục cũng ngừng lại, đứng tại một chỗ đất trống chỗ, nhẹ nhàng lắc lư hạ cái cổ, sắc mặt lạnh lùng, khô ngô thân thể trực tiếp xoay người lại, huyết sắc áo choàng cuốn lên, nhìn về phía con kia toàn thân quán quanh tử khí cổ quái dục nhân.

Cổ quái dục nhân nhìn thấy Dương Phóng không còn

chạy, cũng là trực tiếp từ giữa không trung chậm rãi chậm lại.

Hắn trên mặt tiểu dung, hai tay vây quanh, lẳng lặng nhìn chăm chú lên trước mắt thiết giáp nhân.

“Chạy a, làm sao không chạy?”

Cổ quái dực nhân mỉm cười.

“Vì sao muốn chạy?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ừm? Người không sợ sao?”

Cổ quái dực nhân nhướn mày.

“Ai nói cho người ta sợ?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, nhanh chân hướng về phía trước, đạo, “Cửa thứ ba cao thủ, ta đã sớm nghĩ lĩnh giáo, hi vọng, người đừng để ta thất vọng!”

Oanh!

Trên thân chiến giáp nở rộ ô quang, khí tức cường hoành, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi.

Một đường vọt tới, vì chính là hất ra đám người.

Để cái này dực nhân lạc đàn!

...

Chương 215 : Ta cũng đang trêu chọc người chơi!

Trong màn đêm.

Dạ Thần Sơn bốn phía.

Nồng vụ lượn lờ.

Cực kỳ âm trầm.

Từng đợt quỷ dị chói tai tiếng địch đột nhiên truyền ra, ô
ô rung động.

Tiếp lấy từng đạo bóng người màu xanh lục, mang theo
âm trầm khí tức, từ bốn phương tám hướng nhảy vọt mà
ra, rơi vào núi rừng chung quanh bên trong.

Tại những này bóng người màu xanh lục xuất hiện về
sau.

Một thân trường bào màu vàng, thân thể cao gầy, diện
mục bình thản bóng người cao lớn, chậm rãi đi tới, trong
tay cầm một cái màu đen xương địch, tiếng địch du
duơng.

Tại bên cạnh người, thì là đại lượng ngư nhân xuất hiện.

Cầm đầu ngư nhân, một thân lớp vảy màu vàng óng,
thân thể cao lớn, ánh mắt băng lãnh, tay cầm một cây
màu đen xiên thép.

“Xác định ở cái địa phương này?”

Kia kim giáp ngư nhân lạnh giọng hỏi thăm.

“Tổng Kim Luân trên người có ta lưu lại ấn ký, không sai được.”

Hiên Viên Thành dừng lại tiếng địch, ngữ khí bình thản.

Đoạn này thời gian nếu không phải hung ma nhất tộc trì hoãn hẳn không ít thời gian, hẳn đã sớm động thủ.

Bây giờ giải quyết hung ma tộc, có bọn chúng xem như trợ lực, Tổng Kim Luân đem càng thêm khó mà đào thoát.

“Chủ tế, đã dạng này, vậy liền mau chóng động thủ đi.”

Bên người Tả hộ pháp Lưu Ngọc, một thân váy dài màu đỏ, trên mặt tiểu dung, lộ ra hai đầu thon dài trắng nõn đùi, phong quang dĩ lệ, làm cho người mê say.

“Tổng Kim Luân chạy trốn lâu như vậy, cũng nên đủ vốn, còn có Đông Phương Bạch thi thể, không tìm được thi thể của hắn, chung quy là một kiện họa lớn!”

Hữu hộ pháp Long Khang, thân thể cao lớn, cỡi trần, một mực ôm lấy cánh tay.

Một thân trên dưới lóe ra màu đồng cổ quang mang.

Hiển nhiên tại ngạnh công phương diện, có không ít tạo nghệ.

“Ừm, tối nay đương giải quyết hết thảy.”

Hiên Viên Thành nhẹ nhàng gạt đầu, từ trong ngực tay lấy ra đĩa đồ ra, cẩn thận so sánh về sau, lộ ra tiểu dung, đạo, “Đi thôi, đi vào!”

Hắn bước đi bước chân, dẫn đầu hướng về phía trước

nồng vụ bước đi.

Bên người hung ma tộc, ngư nhân tộc, Tà Đạo tổ chức cao thủ nhao nhao hành động, cùng ở phía sau hấn.

Dạ Thần Sơn bốn phía nồng vụ lượn lờ, địa hình phức tạp, cơ hồ là thiên nhiên đại trận, nếu không phải có đặc biệt địa đồ chỉ dẫn, dù là bát phẩm, cửu phẩm cũng sẽ ở bên trong mê thất.

Cho nên Hiên Viên Thành lần này cũng là chuẩn bị đầy đủ, đã sớm đem địa đồ chuẩn bị tốt.

Bất quá!

Theo bọn hấn một đường tiến lên, ngoài ý muốn vẫn là phát sinh.

Vừa mới bắt đầu thời điểm, vẫn là không có bất luận cái gì biến cố.

Nhưng theo bọn hấn xâm nhập bảy tám dặm về sau, bỗng nhiên!

A!

Bên người một đám Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân tộc cao thủ, tất cả đều kêu thảm một tiếng, che cái cổ, nhao nhao phun ra huyết thủy, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Hiên Viên Thành, ngư nhân Đổ Nhĩ, tả hữu hộ pháp tất cả đều biến sắc, cấp tốc quay đầu.

“Trong sương mù có độc!”

“Đáng chết Tiêu Phóng!”

Ngư nhân Đổ Nhĩ, tả hữu hộ pháp tất cả đều không khỏi

rống giận.

Trước mắt một màn, để bọn hấn trước tiên liên tưởng đến Tiêu Phóng, chỉ có kia Tiêu Phóng tinh thông kịch độc.

“Nhanh ngừng thờ!”

Ngươi nhân Đỗ Nhĩ gầm thét.

“Đi, tăng thêm tốc độ!”

Hiên Viên Thành âm trầm quát.

Những người còn lại tất cả đều thất tha thất thểu, nhanh chóng phóng về phía trước.

Mê vụ không xa.

Ngồi xếp bằng trên cây đang tu luyện Quỷ Y lão giả, bỗng nhiên trương đến hai mắt, hướng về mê vụ chỗ sâu nhìn lại.

“Có người đến?”

Xoát!

Hắn thân thể lật một cái, cấp tốc rời đi nơi đây.

Trong rừng.

Kia thân thể cao lớn, hai tay vây quanh ngực nhân, một mặt giấu cột, nhìn chăm chú lên trước mắt Dương Phóng, tựa hồ là nghe lầm, cười nhẹ nói, “Muốn cùng ta đánh một trận? Thật sự là có chút ý tứ, bất quá ta khuyên ngươi vẫn là không muốn chịu chết tốt, cuối cùng cho ngươi thêm một cái cơ hội, ngươi vẫn là chủ động cùng ta trở về đi, bằng không, bức ta động thủ,

người hạ tràng sẽ rất thảm!”

“Thật sao? Như vậy, ta càng phải lĩnh giáo.”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, nhanh chân hướng về phía trước.

Từng đợt nặng nề mà khí tức ngọt ngào, đang không ngừng từ trên người hắn ra bên ngoài khuếch tán.

Màu đen nhánh giáp trụ tại nguyệt quang chiếu rọi hiện động lên khó tả quang huy, tăng thêm một thân màu đỏ tươi áo choàng tại sau lưng liệt liệt quét sạch, cả người như là một tôn Ma Thần.

“Không biết tốt xấu, người chớ dựa vào kịch độc, tốc độ, trước mặt ta không đáng nhắc tới, ta chảy xuôi thần huyết mạch, người cuối cùng chỉ là một phàm nhân mà thôi, người cùng ta chênh lệch đem lớn đến vượt qua tưởng tượng.”

Kia dực nhân nam tử ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo, tựa hồ chưa từng chút nào đem Dương Phóng đặt ở xem qua ngọn nguồn.

“Thần huyết mạch?”

Dương Phóng mày nhăn lại.

“Phải!”

Dực nhân nam tử lộ ra lãnh ngạo chi sắc, tựa hồ cao cao tại thượng, đạo, “Bất quá cùng người nói lại nhiều cũng vô dụng, tầm mắt quyết định kiến thức, người vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu, cuối cùng hỏi lại người một câu, người đến cùng có theo hay không ta đi!”

“Không cần, ta còn là càng muốn cùng người đánh một

trận thử một chút.”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng.

Oanh!

Trên thân khí tức bạo khởi, sôi trào mãnh liệt, đột nhiên trực tiếp đi lên kéo lên.

Thiết Ma chiến giáp!

Cùng lúc đó.

tay phải càng là đang vặn vẹo nhúc nhích, như là một tôn vô cùng kinh khủng Thái Cổ Ma Long phục sinh, nồng đậm dữ tợn kinh khủng sát khí trực tiếp từ hữu chưởng của hắn bên trong phún ra ngoài phát.

Tay phải nhanh chóng biến lớn, biến thành đen.

Trong chớp mắt hóa thành một mảnh đen nhánh, như là mặt bàn đồng dạng cực đại, mặt ngoài che kín lân giáp, năm cái bén nhọn móng tay yêu sâm dị thường.

Cuồn cuộn mênh mông đáng sợ khí tức, khiến cho cái này dục nhân nam tử đồng tử co rụt lại, lộ ra kinh ngạc.

“Đây là ... “

Hắn tựa hồ khó có thể tin.

Sưu!

Thanh âm oanh minh, kinh khủng khó lường.

Trùng điệp khí lẫm bị trong nháy mắt phá vỡ, hai bên không khí hướng về bốn phía cuồng quyển, bốn phương tám hướng tất cả cây cối, tảng đá lớn hết thảy bị quét

sạch mà lên, lung tung bay múa.

“Chết!”

Dương Phóng đột nhiên hét to, lưỡi đầy lòi âm.

Một tiếng ầm vang, kinh thiên động địa, nương theo lấy cuộn cuộn thiên uy, oanh minh chấn động.

Toàn bộ long thảo bên trên lòi quang xen lẫn, hỏa diễm tràn ngập, khí thế rực rỡ liệt tới cực điểm.

Viêm Bạo chưởng!

Cực đại long thảo lực lượng kinh khủng, khí tức mãnh liệt, mang theo vô cùng cuồng dã lực lượng trực tiếp hướng về kia dục nhân nam tử mặt hung hăng oanh kích mà đi.

Dục nhân nam tử nguyên bản bị chấn nhiếp ngây ngô đờ đẫn trên mặt, bỗng nhiên lộ ra một vòng vẻ châm chọc, cười nhẹ một tiếng, toàn thân trên dưới tử khí nồng đậm, trực tiếp bành trướng ra mảng lớn nồng đậm sương mù màu đen.

Sau đó nắm đấm huy động, một quyền hướng về Dương Phóng long thảo hung hăng oanh kích tới.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Lòi âm vô dụng?

Bị đối phương nhanh như vậy liền kịp phản ứng!

Ầm ầm!

Quyền chưởng giao kích, trực tiếp truyền ra một tầng dị thường đáng sợ ba động.

Cuốn cuộn năng lượng hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc quét sạch mà đi, ầm ầm nổ vang, mặt đất run rẩy, cây cối vỡ nát.

Bàn tay hai người đập đến, thậm chí trực tiếp vang lên một tầng kim loại va chạm thanh âm.

Như là hai tòa sắt thú giết tới cùng một chỗ.

Kia dục nhân nam tử trên mặt lộ ra nòng đậm tiểu dung, thâm nhiên nói, “Có chút ý tứ, bất quá còn kém xa lắm, ngươi vừa mới có phải hay không coi là, ta sẽ lộ ra chấn kinh chi sắc? Thật sự là ngây thơ, chân chính cửa thứ ba cao thủ há lại sẽ đơn giản như vậy, ngươi muốn chết, ta liền thành toàn ngươi!”

Hắn một cái khác nắm đấm bỗng nhiên oanh sát mà ra, mang theo dày đặc tử khí, kinh thiên động địa, trong nháy mắt hướng về Dương Phóng mặt hung hăng đập tới.

Dương Phóng vung đầu nắm đấm, trực tiếp tới đụng vào nhau, vang lên lần nữa một trận kinh khủng tiếng kim loại âm.

Tiếp lấy hai đạo nhân ảnh thật nhanh đại chiến đến cùng một chỗ, ầm ầm nổ vang, thanh âm kinh khủng.

Đem toàn bộ rừng phá hư vô cùng thâm.

Trong lúc đó Dương Phóng chiến giáp, áo choàng, long trảo tất cả đều phát huy đến cực hạn.

Lần này cơ hồ là át chủ bài tề xuất.

Toàn bộ trong rừng khắp nơi đều là kinh khủng oanh minh.

Oanh! Oanh!

Lại là hai đạo tiếng vang truyền ra, hai đạo nhân ảnh tất cả đều bay ngược ra ngoài, hung hăng nện ở nơi xa.

Dương Phóng thân thể trong nháy mắt từ dưới đất lật lên, ngoại trừ trên người có chút huyết khí xao động bên ngoài, khu vực khác tựa hồ hoàn hảo không chút tổn hại.

Ánh mắt của hắn băng lãnh, nhìn về phía đối diện dực nhân nam tử.

Chỉ gặp dực nhân nam tử cơ hồ cùng hắn đồng thời từ dưới đất lật lên.

Chỉ bất quá sắc mặt của đối phương lại có vẻ dị thường âm trầm, lồng ngực khu vực quần áo vỡ tan, xuất hiện một cái to lớn trảo ấn vết tích, khoe miệng chỗ thì tràn ra từng tia từng tia tinh hồng huyết thủy.

Hắn duỗi ra tinh tế trắng nõn ngón tay, nhẹ nhàng từ khoe miệng sờ qua.

Mắt thấy phía trên tinh hồng huyết châu, dực nhân nam tử trên mặt gạt ra nụ cười dữ tợn, đạo, “Thế mà để cho ta thụ thương, chơi thật vui, tiểu tử, ta muốn để ngươi hối hận đi đến thế này!”

Oanh!

Trên người hắn lần nữa bạo phát ra một tầng vô cùng kinh khủng khí thế, dày đặc tử khí trùng thiên, toàn bộ thân hình trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này cực tốc đánh tới.

Tại vừa mới tựa hồ còn không phải hắn toàn bộ thực

lực.

Dương Phóng đồng tử ngưng tụ, trong lúc đó lần nữa bạo hồng.

Lôi âm phát động, kinh thiên động địa.

Sau đó toàn bộ thân hình mang theo khí thể khủng bố, trực tiếp nghênh kích tới.

Ầm ầm!

Lại là một đạo kinh khủng nổ vang truyền ra, như là thiên băng địa liệt.

Bốn phương tám hướng mặt đất đều đi theo chấn động mãnh liệt.

Hai đạo nhân ảnh lại một lần nữa hướng về hậu phương hung hăng bay ngược ra ngoài, liên tục nện dứt bốn năm khóa đại thụ, hung hăng đập xuống đất.

Dương Phóng lần nữa xoay người mà lên, diện mục âm trầm, nhìn chăm chú lên địch nhân nam tử, “Nên kết thúc, nếu như người chỉ có ngàn ấy lực lượng, trận chiến này đã không có ý tứ!”

Kia địch nhân nam tử diện mục âm trầm, khí tức đáng sợ, sau lưng hai cái nặng nề cánh chim trực tiếp triển khai, thân thể chậm rãi bay tới giữa không trung.

Toàn bộ thân hình tản mát ra nồng đậm, yêu tà, mà cuồng dã lực lượng, trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra dày đặc cười lạnh, “Có ý tứ, người có phải hay không cho là người cùng ta thế lực ngang nhau? Ha ha ha ha, thật sự là buồn cười quá, người chẳng lẽ không thấy không ra, ta một mực tại chơi với người sao?”

“Hiện tại ta chơi chán, nên cho người đi chết!”

“Đáng chết phàm nhân!”

Dục nhân nam tử ngữ khí đột nhiên trở nên âm trầm trở nên nặng nề, đạo, “Bí kỹ: Thiên ma huyền sát!”

Oanh!

Trên người hắn trực tiếp tách ra một tầng vô cùng kinh khủng ô quang, đem hắn thân thể một mực bao trùm, toàn bộ thân hình đều tựa hồ trở nên không giống nhau lắm, lại trong đêm tối loé lên đen bóng quang mang, tựa hồ đạt được một loại nào đó dị thường đáng sợ thăng hoa.

Sau đó ánh mắt của hắn băng lãnh, trong lúc đó từ giữa không trung đáp xuống, mang theo trận trận kinh khủng khó lường khí tức, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng hướng về tới.

“Giết!”

Hắn mở miệng bạo hồng.

Trên mặt đất.

Dương Phóng bất vi sở động, thân thể khô ngô không nhúc nhích, bị thiết giáp mặt nạ che khuất dưới gương mặt, cũng lộ ra dày đặc tiểu dung.

“Người đang đùa ta chơi? Kỳ thật, ta cũng một mực tại đùa người chơi a!”

Oanh!

Hắn thân thể chấn động, bộc phát ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng khó lường lôi quang.

Toàn bộ thân hình tựa hồ tại vốn có trên cơ sở, lần nữa làm lớn ra một vòng , liên đới lấy trên thân thiết giáp đều phát ra ào ào thanh âm, trên mặt đất cát bay đá chạy, cuồng phong nghẹn ngào.

Nhưng nếu nhìn thật kỹ, kỳ thật thân thể của hắn cũng không biến lớn.

Biến lớn chỉ là khí thể của hắn!

Cả người cho người ta một loại khó mà nhìn cùng cảm giác, giống như là đột nhiên biến thành một tôn đáng sợ cự nhân.

Côn Bằng tam biến!

Đệ nhất biến!

Tại Thiết Ma chiến giáp vốn có gấp năm lần chiến lực trên cơ sở, lần nữa bạo táp gấp ba.

Cả người khí tức mãnh liệt, cuồn cuộn bành trướng, giống như là đột nhiên biến thành một đầu dữ tợn ác thú, xé rách lòng giam, muốn huyết tinh ăn thịt người , liên đới lấy long trảo bên trong sát khí đều trong nháy mắt tăng vọt.

“Rống!”

Dương Phóng lần nữa bạo hồng, lôi âm kinh khủng, thiên uy vô tận, chấn động tại phương viên mấy dặm, ừ ừ thế nào vang, kinh khủng khó lường.

Ngay tại đáp xuống vực nhân nam tử biến sắc, trong đầu trong nháy mắt lâm vào oanh minh, long trời lở đất, ông ông tác hưởng.

Toàn bộ đại não giống như là lập tức trở nên ngây ngô.

Bên trong óc đều tựa hồ tại ào ào cuốn lên.

Sưu!

Bóng đen chợt lóe lên, mang theo máu đỏ tươi ánh sáng, hướng về đực nhân nam tử nhanh chóng đánh tới.

Dương Phóng tốc độ phát huy đến cực hạn, trực tiếp nhảy lên mà lên, như là lưu tinh, toàn thân lực lượng bộc phát đến cực hạn, ánh mắt tàn nhẫn, trên mặt dữ tợn, trực tiếp một móng vuốt hướng về đực nhân nam tử mặt hung hăng đánh tới.

Oanh!

Thanh âm kinh khủng. Huyết thủy hiển hiện.

Toàn bộ giữa không trung tất cả đều là lực lượng kinh khủng đang cuộn trào, nương theo lấy từng tia từng tia khí lưu kêu thảm.

Đáng sợ hỏa diễm chi lực cùng Lôi Điện chi lực, trong nháy mắt liền xé mở đực nhân nam tử chân khí phòng ngự. Dữ tợn kinh khủng long trào chi lực thì rần rần chắc chắc đánh vào mặt của đối phương cửa.

Kinh khủng một kích như là lưu tinh trên trời rơi xuống, đem đực nhân nam tử toàn bộ mặt đều đánh trong nháy mắt lốm, máu thịt be bét, hai viên ánh mắt đều bởi vì bạo lực đè ép, tại chỗ nổ nát vụn.

Liền ngay cả đầu đều ngờ ngờ ngác ngác, như là vỡ vụn.

Thân thể của hắn oanh một tiếng, trực tiếp bay ngược

mà ra, hung hăng nện ở ngoài mấy chục thước, phanh đũa một chút, ngã tại nơi xa.

Dương Phóng thân thể lần nữa từ giữa không trung rơi xuống, ánh mắt băng lãnh, áo choàng liệt đấy, bước chân đi thẳng về phía trước.

“Không hổ là cửa thứ ba, da mặt đến cùng là dày, cái này đều không có đem đầu cho chấn vỡ!”

Nguyên bản hắn coi là một chưởng này bổ xuống, có thể đem đối phương ngay cả mặt thêm đầu toàn bộ chấn vỡ.

Nhưng không nghĩ tới đối phương xương cốt chi cứng cỏi vượt quá tưởng tượng.

Dưới một kích này đi, trực tiếp đánh phé đi mặt của hắn, đầu lại y nguyên còn tại.

Bất quá loại kết quả này đã để Dương Phóng rất hài lòng.

Tối thiểu đối phương đã triệt để đánh mất chiến lực.

A!

Từng đợt dị thường tiếng kêu thê thảm từ dục nhân nam tử trong miệng phát ra.

Hắn máu me đầy mặt nước, thân thể từ đằng xa nhanh chóng bò lên, vô cùng hoảng sợ, hai mắt mù, vội vàng liềm lĩnh võ cánh chim, muốn chạy khỏi nơi này.

Chỉ là tại hai mắt mù cùng não hải ngây ngô tình huống dưới, hắn đơn giản như con ruồi không đầu, vừa mới bay lên, liền trực tiếp đụng phải trên một cây đại thụ.

Dương Phóng gạt ra nhe răng cười.

“Nhìn người khổ cực như vậy, vẫn là để ta đưa người đoạn đường đi.”

Sưu!

Thân thể của hắn hóa thành huyết sắc quang ảnh, lần nữa cực tốc vọt tới.

Oanh!

Lại là một chưởng đánh ra, rần rần chắc chắc rơi vào lồng ngực của đối phương phía trên, đánh cho lên lồng ngực lõm, thổ huyết bay ngược, phát ra tiếng kêu thảm.

Đối phương thanh âm hoảng sợ truyền ra.

“Tha mạng, đừng có giết ta, nghe ta giải thích, ta là Hắc Âm thần tộc, tha ta một mạng ... “

Ầm ầm ầm ầm!

Dương Phóng đuổi kịp đối phương thân thể, sắc mặt tàn khốc, không nói một lời, hai tay điên cuồng oanh kích, như là bạo chùy bao cát, thanh âm oanh minh, huyết nhục bắn tung toé, vô cùng thê thảm.

Nhất là hắn long đảo.

Tại đối phương bản thân bị trọng thương không cách nào ngăn cản tình huống dưới, đơn giản kinh khủng khó lường, không ngừng từ đối phương trên thân hút đi mảng lớn mảng lớn sinh mệnh tinh hoa.

Hơn mười chiêu sau.

Ầm ầm!

Dực nhân nam tử hung hăng bay ngược, lần nữa hung hăng đập vào nơi xa.

Sớm đã không có bất luận kẻ nào hình.

Từ xa nhìn lại, tựa hồ như là một đóa thịt nhão.

Đối phương thiên phú dị bẩm, sinh ra hai cánh, tốc độ vô song, lúc đầu đang đánh bắt quá tình huống dưới, có thể tùy thời rời đi, nhưng cũng tiếc hắt bị một chiêu trọng thương, hai mắt mù, não hải hỗn loạn, liên đới lấy đào tẩu đều trở thành hi vọng xa vời.

Một bước sai, từng bước sai!

Cao thủ so chiêu, hơi không cẩn thận, đầy bàn đều thua!

...

Chương 216 : Dương Phóng dự định!

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, thân thể đen nhánh, bước đi bước chân nặng nề, hướng về kia vị dục nhân nam tử thi thể đi đến, sau lưng huyết sắc áo choàng không gió múa, có một loại yêu diễm tà dị cảm giác.

Hắn cúi xuống thân thể, bàn tay tại đối phương trên thi thể tìm tòi.

Một lát sau, nhú mày.

Đối phương thân thể đều bị đánh nát.

Toàn thân trên dưới máu thịt be bét, cơ hồ không có một chỗ hoàn hảo địa phương.

Tất cả mọi thứ cũng hết thảy bị hủy.

Tìm hồi lâu cũng mới tìm tới mùi mảy lượng tán toái bạc.

Dương Phóng thu nhập chiếc nhẫn, trong lòng suy tư, nhớ lại vừa mới chi chiến.

Vì đánh bại cái này dục nhân nam tử, tại vừa mới, hắn thật là át chủ bài tề xuất!

Không có một tia giữ lại!

Mà tại hắn át chủ bài ra hết tình huống dưới, tựa hồ, chân chính cửa thứ ba cũng bất quá như thế.

Không!

Không thể coi thường cửa thứ ba!

Hắn vẫn là chiếm lôi âm cùng Côn Bằng tam biến tiện nghi.

Dục nhân nam tử là cho rằng lôi âm không gì hơn cái này, lúc này mới phớt lờ, bị mình chấn nhiếp rồi linh hồn.

Phải biết ngay từ đầu thời điểm.

Hắn lôi âm thế nhưng là bị dục nhân nam tử rất nhanh phản ứng lại.

Mà Côn Bằng tam biến, cũng tương tự có hại bưng.

Đó chính là không cách nào kéo dài!

Lực lượng sẽ rất nhanh hao tổn Quang!

Dương Phóng nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, đem trên thân xao động khí tức chậm rãi nội liễm, chìm xuống, nhưng bỗng nhiên, sắc mặt hắn biến đổi, trong miệng đột nhiên bạo hồng.

“Cút!”

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, chấn động bốn phía.

Vừa mới đột nhiên chui vào trong đầu hắn khát máu ý chí, như là tao ngộ khắc tinh, lập tức bị chấn hỗn loạn ra, sinh sinh dừng lại.

Sau đó Dương Phóng tiếp tục bạo hồng, lôi âm kinh khủng, trong rừng từng lần một vang lên.

Trộn vện bảy tám lần hô lên.

Hết thấy mới rút cục lắng lại.

Hắn phía sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thân thể lắc lư, lần nữa đem long trảo bức ra.

Trong khoảng thời gian này, hắn đã rất ít lại dùng long trảo giết người.

Coi như giết người, cũng đều là một chưởng võ chết, không còn có vận dụng long trảo cổ quái năng lực hấp thu lực lượng của đối phương.

Nhưng nghĩ không ra, mặc dù như thế, long hồn lực lượng như cũ tại vô thanh vô tức trưởng thành.

“Cái này Huyền Âm Ma Long không hổ là 【 thánh linh cấp 】 sinh vật, quả nhiên đáng sợ.”

Dương Phóng nghiêm nghị.

Trong thiên hạ có bao nhiêu 【 thánh linh cấp 】 sinh vật?

Đối với chín thành chín trở lên sinh linh mà nói, đây cơ hồ là suốt đời khó mà vượt qua cao phong.

Nhưng đối với Huyền Âm Ma Long mà nói, chỉ cần dài đến trưởng thành, liền có thể tự nhiên đạt tới.

Cái này sao mà biến thái?

Đương nhiên, Dương Phóng trên tay long trảo, cũng không phải là xuất từ thành niên kỳ Huyền Âm Ma Long.

Chính là năm đó Dạ Thần giáo cao thủ chém giết ấu niên kỳ Huyền Âm Ma Long, áp dụng phương pháp đặc

thù luyện chế mà thành, bất quá, mặc dù long trảo vẫn là
ấu niên kỳ long trảo, nhưng bên trong long hồn lại tại
một ngàn năm bên trong không ngừng trưởng thành.

Cái này long trảo thì tương đương với một cái ma khí!

Phong ấn lại bên trong đáng sợ long hồn!

Nếu không phải long trảo hạn chế, long hồn đã sớm
đánh giết mà ra, đem Dương Phóng thôn phệ hầu như
không còn.

Dương Phóng đang muốn quay người rời đi, bỗng nhiên
nhướng mày.

Phong luật triển khai, lắng nghe bốn phương tám hướng
động tĩnh.

.
. .
. . .

Dạ Thần Sơn bên trong.

Mê vụ lượn lờ.

Tổng Kim Luân, Trần Bưu, Long bà bà, trông coi kho
thuốc gầy còm lão giả, giờ phút này sớm đã đạt được
Quý Y cảnh báo, tại tổ chức môn nhân, cấp tốc rút lui.

Trong khoảng thời gian này, bọn hắn ẩn thân nơi đây,
ngoại trừ kiến tạo ở lại phòng ốc bên ngoài, tự nhiên
cũng nghĩ tốt tùy thời rút lui biện pháp.

Dạ Thần Sơn tổng bộ, mặc dù vắng vẻ.

Nhưng cũng không có nghĩa là tuyệt đối an toàn.

Bởi vì này một ngàn năm bên trong, có rất nhiều thế lực đều từng từng tới nơi đây, bọn hắc hiện tại trốn ở nơi đây, y nguyên có tùy thời bị người phát hiện nguy hiểm, cho nên Tống Kim Luân đã sớm dẫn người tìm xong đường lui.

Một khi có địch nhân truy tung mà đến, bọn hắc thì lập tức hướng về Dạ Thần Sơn chỗ sâu bỏ chạy.

Dạ Thần Sơn chỗ sâu nhất, liên tiếp hướng vô tận đã ngoại.

Nơi đó núi cao rừng rậm, độc trùng mãnh thú hoành hành.

Trong đó có một chỗ sơn cốc, cực kỳ thích hợp ẩn thân.

Giờ phút này!

Tống Kim Luân bọn người liền đang tăng nhanh tốc độ hướng về kia chỗ sơn cốc tiến đến.

Không bao lâu.

Sau lưng, từng vị hung ma tộc, người nhân cùng Tà Đạo tổ chức cao thủ xuyên qua trùng điệp sương mù, rốt cục đi tới Dạ Thần giáo phế tích chi địa.

Nguyên bản mấy trăm vị cao thủ, tại một đường xông đến về sau, trực tiếp chết thảm hơn một nửa.

Chỉ còn lại một nửa khác, cũng từng cái sắc mặt tái xanh, khí tức hỗn loạn.

Răng rắc!

Long Khang diện mục âm trầm, trực tiếp một bàn tay phiến ra, trùng điệp đập nát một cái nặng nề môn hộ, băng lãnh nói, “Bọn hấn tất cả đều đi, trong phòng hỏa lô vừa tắt, nhất định không đi xa!”

Hiên Viên Thành ánh mắt nhìn, cẩn thận phân biệt. Cau mày nói: “Xem ra, bọn hấn là hướng trong núi sâu đi.”

“Không biết sống chết, dám vào nhập thâm sơn bên trong, không cần truy, bọn hấn cũng hấn phải chết không nghi ngờ.”

Lớp vảy màu vàng óng ngư nhân băng lãnh nói.

“Chủ tế, nên làm cái gì? Còn truy không truy?”

Tả hộ pháp Lưu Ngọc xoay đầu lại, phong tình vạn chủng, diện mục trắng nõn, lộ ra doanh doanh tiếu dung.

“Đến đều tới, xâm nhập thêm một chút đi, không nhìn thấy thi thể của bọn hấn, tóm lại tràn đầy sự không chắc chắn!”

Hiên Viên Thành nói.

Bên người tả hữu hộ pháp, đều là dùng sức chút đầu.

...

Đen nhánh rừng.

Dương Phóng lẳng lẳng nghe sau một lát, con mắt lạnh lẽo, tốc độ triển khai, trực tiếp gia tốc rời đi nơi đây.

Đến thật nhanh!

Bất quá, không có nhất định phải cùng bọn hấn ngạnh bính.

Mình vừa mới đại chiến một trận, chân khí tiêu hao quá lớn, hết thảy nên lấy ổn thỏa làm chủ.

Dù sao tối nay đã triệt để nghiệm chứng mình bật hết hỏa lực là trình độ gì.

Có thể giết được nhân nam tử, khẳng định cũng có thể giết Trần Hồng Ưng!

Sau đó, tìm kiếm thời cơ là được.

Không cần lưu lại tiếp tục mạo hiểm.

Sưu sưu sưu!

Dương Phóng Thị Huyết áo choàng thôi động, như là huyết sắc tàn ảnh, một đường bão táp, hướng về nơi xa cấp tốc lao đi.

Tại hấn rời đi mấy phút sau.

Sau lưng mới rất cục có mấy đạo bóng người cấp tốc đuổi theo.

Một vị Trần Hồng Ưng!

Một vị Phá Quân viện chủ!

Còn có một vị thì là cái áo xám lão giả, thân thể gầy lùn, cục không đáng chú ý.

Khi bọn hấn xuất hiện ở chỗ này về sau, ánh mắt như điện, trước tiên hướng về bốn phương tám hướng liếc nhìn.

Bỗng nhiên, Trần Hồng Ưng chú ý tới cách đó không xa tàn phá thi thể, sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống.

“Chết rồi?”

Nàng đôi mi thanh tú nhăn lại, có chút giật mình, hơi nghi hoặc một chút.

Đồng thời cũng cảm nhận được không thể tưởng tượng nổi.

Tựa hồ không thể tin được đây hết thảy!

Đây là Tiêu Phóng làm?

Làm sao có thể?

“Cửa thứ ba Hắc Âm thần tộc, thế mà chết rồi.”

Kia áo xám lão giả con mắt híp híp, bỗng nhiên lộ ra nhiều hứng thú chi sắc , đạo, “Các người nói đây là cái kia Tiêu Phóng làm sao?”

Phá Quân viện chủ cùng Trần Hồng Ưng tất cả đều trong lòng mãnh liệt, hiện ra dự cảm không tốt.

Chẳng lẽ Tiêu Phóng đột phá?

.

.

.

Sáng sớm.

Sương mù bao phủ.

Dương Phóng đã thuận lợi trở về, xuất hiện lần nữa tại Dạ Thần Sơn bên ngoài, trên người giáp trụ, áo choàng,

đã thu sạch lên, nhẹ nhàng hít vào một hơi, vận chuyển chân khí, làm dịu lấy tối hôm qua lúc chiến đấu thân thể tê dại, sau đó trực tiếp bước đi bước chân, hướng về mê vụ chỗ sâu lướt tới.

Bất quá!

Ngay tại hần xông ra không lâu, bỗng nhiên thân sắc cứng lại, đột nhiên quay đầu.

Cách đó không xa.

Liên tục mấy cỗ thi thể, nằm trên mặt đất, thất khiếu chảy máu, không nhúc nhích.

Dương Phóng vụt xuất hiện tại cái này mấy cỗ trước thi thể phương, trong lòng trầm xuống.

“Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân .. còn có, hung ma nhất tộc?”

Nguy rồi!

Thân thể của hần đột nhiên xông ra, hướng về nòng vụ chỗ sâu cuồn vút đi.

Đồng thời nhưng trong lòng dị thường nghi hoặc.

Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân, làm sao lại cùng hung ma nhất tộc dính líu quan hệ?

Bọn hần, liên thủ rồi?

Xoát xoát xoát!

Tại tốc độ toàn lực thi triển dưới, rất nhanh Dương Phóng đã xuất hiện lúc trước Thần Võ tông mới xây cứ điểm.

Ánh mắt quét tới, trong lòng ngấm thở phào.

Trên mặt đất không có thi thể.

Nói rõ chiến đấu cũng không khai hỏa.

Hắn cẩn thận phân biệt lấy trong không khí Túy Hồn hương khí tức, con mắt lóe lên, thân thể đột nhiên xông ra, hướng về Dạ Thần Sơn chỗ sâu cuồn vút đi.

Xem ra Quỷ Y không tính đàn, biết đang thoát đi trước đó, lưu lại cho mình ký hiệu.

Trước đây không lâu, mình từng cùng Quỷ Y giao lưu độc thuật tâm đắc, đem Túy Hồn hương bí pháp giao cho qua đối phương.

Dưới mắt vừa lúc bị phát huy được tác dụng.

Dương Phóng một bên cuồn cướp, một bên lần nữa cảm nhận được hình thức không thích hợp.

Đầu tiên là hung ma tộc, sau là Nguyên Linh giáo, lại về sau là kia thần bí dực nhân, Bạch Trạch vực nhìn cực không bình thường!

Tựa hồ đang không ngừng có cao thủ xuất hiện.

Chỉ riêng loại tình huống này mà nói, Thần Võ tông muốn trùng kiến, khó như lên trời.

Cho nên!

Cùng trùng kiến, còn không bằng tạm thời tản ra.

Tản ra, tối thiểu có thể còn sống!

Chỉ có bọn hấn sống sót, sau này mới có thể lần nữa trùng kiến.

Nếu là hiện tại cưỡng ép trùng kiến, một khi bị người để mắt tới, sẽ chỉ bị một mẻ hết gọn.

Lui một bước nói, hiện tại trùng kiến, đối với mình liên lụy cũng quá lớn, còn không bằng chia thành tốp nhỏ, tạm thời ẩn tàng.

SỰU SỰU SỰU SỰU!

Dương Phóng một đường điên cuồng đuổi theo, dọc theo trong không khí dị hương cuồng xông.

Rất nhanh lần nữa gặp được không ít thi thể.

Đại bộ phận đều là Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân.

Chỉ có số ít, xuất từ hung ma tộc.

Dương Phóng Phong luật triển khai, không bao lâu, lần nữa nghe được động tĩnh.

Thân thể của hấn nhanh chóng hướng về qua, rất nhanh đứng tại một chỗ trên nhánh cây, ánh mắt hướng về phía trước nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa.

Một đám hơn mười vị ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức cao thủ, thân trúng kịch độc, sắc mặt tái xanh, không cách nào tiếp tục tiến lên, ở chỗ này tạm thời nghỉ ngơi.

Trừ bọn hấn bên ngoài, bên cạnh còn có bảy tám vị thân trúng kịch độc hung ma tộc cao thủ.

...

Chương 217 : Dương Phóng xuất hiện!

“Hung ma tộc quả nhiên cùng những người này làm đến cùng nhau.”

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, thân thể đột nhiên từ trong rừng nhảy lên mà ra, một chút rơi xuống những người này trước người.

“Người nào?”

Một vị ngư nhân tộc cao thủ mở miệng kinh uống, liền vội vàng đứng lên.

Những người khác cũng nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại.

Nhưng rất nhanh bọn hắn sắc mặt đều biến, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cơ hồ khi nhìn đến Dương Phóng sát na, bọn hắn không cần suy nghĩ, xoay người mà lên, vội vàng liền muốn rời khỏi nơi đây.

Nhưng Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, bàn tay vung lên.

Phốc!

Vô hình độc phần sớm đã thẩm thấu vào những người này trong lỗ mũi.

Những người này sớm tại trước đó đã trúng qua kịch độc, giờ phút này lần nữa gặp được Dương Phóng kịch độc, càng thêm khó mà ngăn cản, nhao nhao kêu thảm

một tiếng, hai tay che lấy cái cổ, miệng phun huyết thủy, ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng trực tiếp đi hướng trong đó một vị hơi cường đại chút Thập phẩm cao thủ phụ cận, không nói một lời, trực tiếp lấy ra 【 Tiêu Hồn thủy 】, hướng về miệng của đối phương bên trong rót xuống dưới.

“Các người là thế nào tìm đến? Lần này dẫn đội là ai?”

Hắn ló ra hỏi thăm.

“Là căn cứ chủ tế chỉ dẫn, Tổng Kim Luân trên người có chủ tế lưu lại tà Hồn hương, có thể bị chủ tế tùy tiện truy tung, lần này là Hiên Viên chủ tế tự mình dẫn đội.”

Vị kia Thập phẩm tà đồ thì thào đáp lại.

“Hiên Viên Thành?”

Dương Phóng trong lòng lạnh lẽo.

Lại là hắn!

“Ngoại trừ hắn, còn có người nào?”

“Còn có ... “

Vị kia Thập phẩm tà đồ còn muốn tiếp tục đáp lại, nhưng bỗng nhiên ngữ khí dừng lại, chổ mi tâm vỡ ra một đạo dựng thẳng văn, bên trong hiện ra một viên màu xanh biếc cực đại ánh mắt, tràn ngập khó tả khí tức âm trầm, vừa mới hiển hiện, liền ùng ục ục chuyển động, hướng về Dương Phóng bên này trông lại.

Một cỗ kinh khủng tà dị lực lượng, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể mãnh liệt mà đi, như là Quỷ Môn quan mở rộng, tràn ngập âm trầm không rõ khí tức.

Dương Phóng trong lòng giật mình, trong nháy mắt liên tưởng đến rất sớm trước đó tại Hứa gia trên người Đại trưởng lão thấy qua một màn.

“Cút!”

Hắn mở miệng hét to, lời âm chấn động, trong nháy mắt quanh quần nơi đây.

Ầm ầm!

A!

Viên kia màu xanh biếc ánh mắt bên trong lập tức truyền ra kêu thê lương thảm thiết, xoẹt xoẹt bốc khói, bắt đầu cấp tốc lùi về, một chút khép kín, tiếp lấy vị kia Thập phẩm tà đồ cũng lập tức thất khiếu chảy máu, khuôn mặt như là hòa tan, lạch cạch lạch cạch bắt đầu rơi xuống thịt, trong nháy mắt chết thảm bỏ mạng.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống.

Những này Tà Thần giáo đồ quả nhiên quái dị!

Mỗi lần muốn ép hỏi bọn hắn, bọn hắn phía sau màn Tà Thần tựa hồ cũng sẽ biết được.

Hắn trực tiếp từ bên cạnh nhấc lên một vị ngư nhân, lần nữa rót vào Tiêu Hồn thủy, tiếp tục hỏi thăm về tới.

“Ngoại trừ Hiên Viên chủ tế, còn có tộc ta tộc trưởng, Tà Đạo tổ chức tả hữu hộ pháp, cùng hung ma tộc đại trưởng lão.”

Vị kia ngư nhân sắc mặt ngốc trệ, thì thào đáp lại.

“Hung ma tộc là thế nào sẽ đáp ứng liên thủ với các

người? Nhớ kỹ trước đó, hung ma tộc đã từng giết chết qua các người người a?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cũng không phải là liên thủ, là Hiên Viên chủ tế sử dụng bí pháp đưa chúng nó cưỡng ép khống chế.”

Người cá kia thì thào nói.

“Cưỡng ép khống chế?”

“Đúng thế.”

Người cá kia tiếp tục đáp lại.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, không hỏi thêm nữa.

Phốc!

Bàn tay hấn lần nữa vung lên, lại là một cỗ kịch độc tập vào đến bọn hấn trong lỗ mũi, đem những này Tà Đạo tổ chức cùng người nhân cao thủ giải quyết triệt để.

Sau đó một đôi ánh mắt nhìn về phía những cái kia ngã xuống đất thống khổ hung ma tộc cao thủ nơi đó.

Nhưng bỗng nhiên, sắc mặt ngưng tụ.

Chỉ gặp trước đó còn ngờ ngờ ngác ngác, bị người bài bố đúng vậy hung ma tộc, giờ khắc này, dường như hồ dần dần khôi phục mấy phần ý thức.

Bọn hấn mặt mũi tràn đầy thống khổ, che lấy cái cổ, trên mặt đất phát ra thống khổ kêu rên.

“Xảy ra chuyện gì? Chúng ta tại sao lại ở chỗ này?”

“Tựa như là Tà Đạo tổ chức người ám toán chúng ta, đáng chết Tà Đạo tổ chức, ta muốn giết bọn hần.”

“Thân thể của ta thật là khó chịu, thật thống khổ!”

“Người là ai?”

...

Từng đạo thanh âm từ trong miệng của bọn hần phát ra.

Dương Phóng cơ hồ trong nháy mắt hiểu rõ ra.

Là lời âm!

Vừa mới mình hô lên lời âm, không chỉ có chấn nhiếp rồi con kia tà mẫu, cũng tương tự chấn tại những này hung ma tộc cao thủ bên tai, khiến cho bọn hần khôi phục mình ý thức.

Nhìn như vậy bọn hần là bị Hiên Viên Thành lợi dụng tà mẫu khống chế được?

Dương Phóng não hải lấp lóe, đột nhiên cải biến chú ý, lạnh giọng quát: “Đủ rồi, các người bị Tà Đạo tổ chức khống chế, xâm nhập ta Thần Võ tông lãnh địa, ta vốn là muốn toàn bộ đánh chết các người, nhưng nể tình các người không có lung tung giết người, ta trước hết lưu các người một mạng, không muốn chết có bao xa cút cho ta bao xa!”

Phốc!

Bàn tay hần vung lên, một loại khác thuốc bột đã chui vào đến mũi của bọn hần bên trong.

Làm xong đây hết thấy, Dương Phóng quay người liền đi, tốc độ cực nhanh, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Đám kia hung ma tộc cao thủ rất nhanh từ trong thống khổ khôi phục lại, từng ngậm từng ngậm thở hổn hển, từng cái từ dưới đất bò dậy, nghiêng răng nghiêng lợi, sắc mặt oán độc.

“Đáng chết Tà Đạo tổ chức!”

“Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho bọn họ!”

Những này hung ma tộc cao thủ phần nộ rống to.

...

Nơi xa.

Dương Phóng một đường vọt tới trước, cẩn thận phân biệt lấy trong không khí 【 Túc Hồn hương 】 khí tức, không bao lâu, lần nữa thấy được mấy cỗ thi thể.

Hắn không có chút nào chờ lâu, tiếp tục hướng về một chỗ trong rừng đuổi theo.

Về phần vì sao không có giết chết mấy vị kia hung ma tộc cao thủ, đó là bởi vì!

Hắn chuẩn bị kỹ càng tốt lợi dụng một chút bọn hắn.

Đã mình lôi âm có thể để cho bọn hắn thoát khỏi khống chế!

Như vậy tại thời khắc máu chốt, có lẽ có thể cho Hiên Viên Thành một cái cự đại kinh hỉ.

Dương Phóng trong mắt lãnh quang chớp động.

Sau nửa canh giờ.

Đột nhiên dừng lại.

Chỉ thấy phía trước xuất hiện một chỗ chật hẹp ẩn nấp sơn cốc.

Phong chi rung động triển khai về sau, ánh mắt của hắn lóe lên, lúc này nhanh chóng hướng về sâu trong thung lũng cấp tốc lao đi.

Vừa mới xông qua, liền nghe đến không khí bên trong rất nhiều kịch độc.

Bất quá những này kịch độc hiển nhiên không cách nào đối Dương Phóng tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Tại xâm nhập trong vòng hơn mười dặm về sau, rốt cục, Dương Phóng tại phía trước thấy được đại lượng bóng người.

Thân thể của hắn trực tiếp dùng sức nhảy lên, vững vàng rơi vào trước mọi người phương.

“Tiêu Tông chủ!”

“Tông chủ, người trở về.”

“Tông chủ trở về.”

Đám người nhao nhao kích động mở miệng.

“Tiểu tử, người đã đến.”

Quý Y ngồi tại một chỗ trên chạc cây, nhìn thoáng qua Dương Phóng , đạo, “Liền biết ta lưu lại kịch độc không làm gì được người.”

Dương Phóng ánh mắt cấp tốc liếc nhìn, mày nhăn lại.

“Sự tôn cùng Long bà bà bọn hấn đâu?”

“Cha ta cùng Long bà bà bọn hấn vì kéo dài thời gian, từ một cái phương hướng dẫn đi những cái kia Tà Đạo tổ chức người.”

Tổng Thực Mai khẩn trương mở miệng, trên mặt che kín lo lắng.

“Hướng phương hướng nào đi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Yên tâm, Tổng Kim Luân trên người có ta lưu lại tiêu ký, đi theo cái này đi là có thể đuổi kịp hấn.”

Quỷ Y tiện tay ném ra một cái thẻ tre.

Bên trong là một loại lớn sáu cái cánh màu đen tiểu trùng.

Móng tay lớn như vậy, đối với rất nhiều kịch độc đều có thể miễn dịch.

Dương Phóng nhìn thoáng qua , đạo, “Cái này côn trùng quá chậm, người lưu lại chính là cái gì hương? Trên thân còn gì nữa không?”

“Có, ở đây.”

Quỷ Y tiện tay ném ra một cái màu đen bình sứ, ném cho Dương Phóng.

Dương Phóng một thanh tiếp nhận, nhỏ cái nắp, đặt ở chóp mũi nhẹ nhàng hít hà.

Một lát sau con mắt lóe lên, mở miệng nói ra, “Tiền bối, nơi này trước hết giao cho người.”

Sưu!

Hắn một khắc cũng không nhiều đợi, trong nháy mắt hành động, hướng về nơi xa cấp tốc lao đi.

Rất nhanh biến mất ở chỗ này.

Quý Y trong lòng kinh nghi, không thể tưởng tượng nổi.

“Tiểu tử này thật sự là người sao? Hắn chẳng lẽ chỉ bằng tự thân khúu giác liền muốn tìm tới tìm tới Tống Kim Luân?”

Cái này nói đùa cái gì?

.
. .
.

Một phương hướng khác.

U ám trong rừng.

Nặng nề giao thủ thanh âm không ngừng vang lên, phanh phanh nổ vang, tại rừng cây trên đại thụ không ngừng quanh quẩn, mỗi một lần giao thủ đều có thể đánh gãy một cây đại thụ.

Tống Kim Luân mặt như giấy vàng, ánh mắt kiên nghị, nửa người trên vừa vặn chuyển thương thế, đã lần nữa băng liệt, ra bên ngoài rướm máu, sức một mình một mực kéo lại Hiên Viên Thành.

Tại bọn hắn không xa, thì là kim giáp ngư nhân cùng hung ma tộc đại trưởng lão, cùng tả hữu hộ pháp.

Đây là một trận cơ hồ không có bất kỳ cái gì huyền diệu chiến đấu.

Ở đây bên trong, duy nhất còn có thể có chút chiến lược liền chỉ còn lại có Tống Kim Luân.

Cho dù là Long bà bà cùng thủ kho thuốc gầy còm lão giả, cũng đồng dạng không được.

Về phần Trần Bưu.

Thương thế hẳn càng nặng.

Trước đó cứ việc bị Quỷ Y cứu được trở về, nhưng lại chỉ còn lại có cửa thứ nhất thực lực, giờ phút này cho dù liều mạng phía dưới, cũng mới có thể miễn cưỡng phát huy ra cửa thứ hai, bên phải hộ pháp Long Khang oanh kích dưới, liên tiếp rút lui, không ngừng thổ huyết, bại vong cơ hồ là chú định sự tình.

“Tống Kim Luân, từ ngày đó Lạc Nhật chi sâm, người nên chết đi, để người sống lâu lâu như vậy, người chẳng lẽ còn không biết đủ, hôm nay cho người mượn đầu lâu dùng một lát, tốt thay ta Thánh giáo trấn an thiên hạ.”

Hiên Viên Thành mở miệng.

Lại là một chưởng vỗ tới.

Tống Kim Luân diện mục âm trầm, thân thể rướm máu, nhưng lại không nói một lời, đem hết toàn lực tiến hành chống cự.

Nhưng Hiên Viên Thành làm cửa thứ ba đỉnh phong, thực lực sao mà đáng sợ?

Tại hẳn toàn thịnh thời kỳ, cũng không có nắm chắc có

thể chiến thắng đối phương, hướng chi là hiện tại.

Hắn hiện tại chỉ cầu có thể tại trước khi chết, cho đối phương tạo thành một chút tổn thương liền có thể.

“Thương Long tay, tiết thiên bước!”

Tống Kim Luân quát khẽ, khí tức trên thân lần nữa trở nên cường hoành mấy phần, kim quang hiển hiện, cơ hồ không để ý bất kỳ giá nào phát huy thực lực, hướng về Hiên Viên Thành liên tục oanh sát mà đi.

“Minh ngoan bắt linh.”

Hiên Viên Thành quát lạnh.

Phanh phanh phanh phanh!

Giữa hai người thanh âm oanh minh, không ngừng bạo tạc.

Tốc độ tất cả đều nhanh như quang điện.

“Hì hì ha ha, lão bà tử, ngươi là mình tự sát đâu, vẫn là muốn cho ta từng đao từng đao đem ngươi mở ra đâu.”

Thân mang váy đỏ, cực kỳ bại lộ Tả hộ pháp Lưu Ngọc, một mặt nồng đậm tiểu dung, phong thái yếu điệu, làm cho người mê say, một đôi ánh mắt hướng về Long bà bà trên thân nhìn lại.

Long bà bà chớ không biểu lộ, trong tay như cũ tại lạch cạch, lạch cạch chép miệng lấy tẩu thuốc, già nua lồi ra, “Lão đầu tử, ngươi có sợ chết không?”

Ở bên cạnh hắn gầy còm lão giả, cười ha ha, nói: “Lão đầu tử năm nay sống 111 tuổi, đã sớm đủ vốn, có thể tại trước khi chết, lại liêu rơi một cái Tà Đạo tổ chức nhân

vật trọng yếu, cũng là kiếm lời lớn.”

“Đúng vậy a, sống lâu như vậy, chúng ta đã sớm đủ vốn.”

Long bà bà nói.

Nàng nhẹ nhàng toát toát tẩu thuốc, phun ra từng đoàn từng đoàn khói trắng, sau đó già nua trong con người trong lúc đó tinh quang hiển hiện, trên thân bộc phát ra một cỗ cường đại khí thế.

“Bí pháp: Thiên linh!”

Long bà bà quát chói tai.

Oanh!

Tự thân quần áo đột nhiên bắt đầu không gió múa, rầm rầm rung động, nguyên bản còng xuống lưng còng thân thể cũng đột nhiên ở giữa thẳng đứng lên, trên thân khí tức nhanh chóng kéo lên.

Một bên gầy còm lão giả không có chút nào kinh ngạc, nụ cười trên mặt không giảm, đạo, “Lão bà tử, liền để chúng ta cùng lên đường đi.”

Oanh!

Trên người hấn đồng dạng bắt đầu cấp tốc mãnh liệt, sóng cả bành trướng, bắt đầu bạo khí, quần áo rầm rầm loạn động, như là sóng cả sóng to, gấp đôi tăng vọt.

Lưu Ngọc con mắt lóe lên, ăn một chút cười một tiếng, tinh tế bàn tay che miệng, cười nói, “Có ý tứ, hai cái lão bất tử chính là nghĩ lừa mạng đâu.”

“Không biết tự lượng sức mình!”

Bên cạnh kim giáp ngư nhân ngữ khí băng lãnh, bước nhanh đến phía trước , đạo, “Tại dưới mí mắt ta các người còn muốn liều mạng, quá không đem ta để ở trong mắt, không quản các người thi triển bí pháp gì, hôm nay đều hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Oanh!

Trong tay hắn thô to xiên thép xoay tròn lên, mang theo một tầng cuồn cuộn khí thế, kinh thiên động địa, như đồng hóa vì một tôn kinh khủng nặng nhạc, thân thể lóe lên, sát na xuất hiện tại Long bà bà phụ cận, trực tiếp hung hăng quét tới.

Nặng nề lực lượng kinh khủng, khiến cho không khí cũng bắt đầu bạo tạc.

Liên miên liên miên Bạch sắc khí lãng hướng về hai bên quét sạch, phát ra âm âm kinh khủng thanh âm.

Lực lượng đơn giản đạt đến cực hạn.

“Băng quyền!”

Long bà bà quát chói tai, tương đối thân thể gầy ốm không kịp trốn tránh, huy động lên khô quát khô gầy nắm đấm, trực tiếp hướng về kim giáp ngư nhân xiên thép hung hăng đập tới.

Cùng lúc đó!

Thủ kho thuốc gầy còm lão giả, cũng là thân thể lóe lên, như là thuận di, sát na xuất hiện tại Long bà bà phụ cận, một đôi tay không huy động lên đến, nặng nề kinh khủng, hiện động lên từng tia từng tia lam sắc quang mang, trực tiếp hướng về xiên thép vỡ tới.

Đông!

Thanh âm kinh khủng, đình tai nhức óc.

Toàn bộ mặt đất đều tựa hồ rất nhỏ đựng đũa.

Sức mạnh đáng sợ từ trong không khí hướng về bốn phía quét ngang, cơ hồ chấn vỡ hết thủy chương ngại vật.

Ầm! Ầm!

Long bà bà cùng gầy còm lão giả tất cả đều phun ra huyết thủy, thân thể cơ hồ vừa đối mặt liền hung hăng bay ngược ra ngoài, trùng điệp ngã tại nơi xa.

Cửa thứ ba lực lượng kinh khủng khó lường, không phải một môn, hai môn bí kỹ liền có thể bù đắp.

Phải biết liền ngay cả Dương Phóng đều là một đồng bug gia thân, lúc này mới có thể giết chết cửa thứ ba.

Long bà bà cùng gầy còm lão giả chỉ là thi triển một môn bí kỹ, căn bản không đáng chú ý.

Kim giáp ngư nhân thân thể cao lớn, sắc mặt lạnh lùng, giống như là một tôn kinh khủng bá vương, bề ngoài còn mặc vào màu bạc giáp lưới, bước nhanh đến phía trước, thân thể lác liên tiếp đều không có lác một chút.

“Hai cái lão phế vật, làm hại ta đuổi lâu như vậy, nên kết thúc!”

Kim giáp ngư nhân ngữ khí băng lãnh, lần nữa luân động lên trong tay kinh khủng xuyên thép, ô ô chói tai, một đường phá vỡ khí lãng, lần nữa hướng về Long bà bà thân thể đập tới.

Long bà bà vội vàng xoay người mà lên, huy động trong tay tẩu hút thuốc, cấp tốc chống cự.

Vị kia gầy còm lão giả cũng là vội vàng xông lên phía trước, liều lĩnh thẳng hướng kim giáp ngư nhân.

“Đi chết!”

Kim giáp ngư nhân quát chói tai, trong tay xiên thép gia tốc nện xuống.

Ầm ầm ầm ầm!

Phiến khu vực này lập tức phát ra từng đợt kinh khủng oanh minh, đất rung núi chuyển, máu tươi cuồn tung tóe.

Từng mảnh từng mảnh đáng sợ chân khí ba động không ngừng hướng về bốn phía quét sạch.

Đến cuối cùng Long bà bà cùng gầy còm lão giả đều không ngoại lệ, tất cả đều nhận lấy trọng thương, tại kim giáp ngư nhân cuồn nện xuống, thổ huyết bay ngược, hai tay nỗ tung, bạch cốt sâm sâm, vô cùng thâm hiểm.

Kim giáp ngư nhân sắc mặt lãnh khốc, cao hơn ba mét kinh khủng thân thể chảy xuôi dị thường sức mạnh đáng sợ, không nói một lời, lần nữa bước đi bước chân hướng về hai người đi lại quá khứ.

“Hì hì ha ha, không hổ là ngư nhân tộc thủ lĩnh, quả nhiên đáng sợ, xem ra, bí pháp của bọn hắn vô dụng đây.”

Tả hộ pháp Lưu Ngọc nhẹ nhàng cười nhẹ, phong quang lộ ra ngoài.

Về phần nàng bên cạnh thân hung ma tộc đại trưởng

lão, thì không nhúc nhích.

Từ đầu đến cuối chưa từng ra tay.

Không chỉ có là nó , liên đới lấy cái khác hung ma tộc nhân, cũng toàn bộ như thế, một mực vây quanh ở bốn phía, yên lặng chờ chiến đấu kết thúc.

“Lão phé vật, chết đi!”

Kim giáp ngư nhân đồng tử bên trong hiện ra tàn nhẫn chi sắc, xuất hiện tại Long bà bà phụ cận, huy động lên thô to xiên thép, giơ lên cao cao, toàn thân khí thể kinh khủng, lần nữa hướng về Long bà bà hung hăng đập tới.

Ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, khí lẫm nổ tung.

Lần này ba động so dĩ vãng bất kỳ lần nào đều muốn kinh khủng.

Toàn bộ mặt đất đều trong nháy mắt lún xuống.

Bốn phương tám hướng trực tiếp xuất hiện từng đạo thô to khe hở, đấm không hết đá vụn phóng lên tận trời, đáng sợ ba động thậm chí ngay cả Lưu Ngọc đều không căng ra con mắt.

Đương nàng thấy rõ đây hết thảy về sau, lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, khó có thể tin.

Kim giáp ngư nhân xiên thép cũng không chân chính rơi xuống.

Mà đang đập đến một nửa, liền bị sinh sinh ngăn trở.

Chỉ gặp!

Trước mắt khu vực, xuất hiện một tôn cao hơn hai mét kinh khủng bóng người, toàn thân màu đen giáp trụ, một thân trên dưới che kín dữ tợn gai ngược, ánh mắt băng lãnh, tay phải cực đại, tràn ngập cuộn cuộn ngập trời kinh khủng sát khí.

Giờ phút này!

Cá vàng ngư nhân tiên thép đang bị đối phương cực đại dị thường móng phải tóm chặt lấy.

“Ngư nhân tộc, ta nhiều lần nhường nhịn, không muốn làm các ngươi, hiện tại xem ra, các ngươi là thật không biết sống chết.”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh, quanh quần nơi đây.

Kinh khủng dữ tợn màu đen giáp trụ, tại ánh nắng hiện động dưới, lóe ra dày đặc ô quang.

Sau lưng huyết sắc áo choàng thì là rậm rậm cuộn lên, đỏ loá mắt, tựa hồ khiếp người tâm hồn.

Kim giáp ngư nhân đồng tử ngưng tụ.

Ngay từ đầu còn chưa kịp phản ứng, nhưng thẳng đến hẳn thấy rõ Dương Phóng sau lưng huyết sắc áo choàng, trong nháy mắt sắc mặt âm trầm , đạo, ” ngươi là Tiêu Phóng!”

“Đoán đúng.”

“Đi chết!”

Kim giáp ngư nhân quát lên một tiếng lớn, một cái khác nắm đấm trong lúc đó cuồn cuộn mà xuống, thế lớn lực mãnh, khí tức kinh khủng, toàn bộ nắm đấm đều nổi lên

một tầng kim quang.

Giống như là một tòa núi lớn hung hăng đập tới.

Dương Phóng trước tiên huy quyền đón lấy, khí thể trùng thiên, lôi quang chói mắt.

Oanh!

Một tiếng kinh khủng tiếng vang, đất rung núi chuyển.

Dương Phóng thân thể trong nháy mắt tung bay mà ra.

Kim giáp ngư nhân cũng là không bị khổng chế cấp tốc rút lui, nửa người đều bị khủng bố lôi điện trong nháy mắt điện nha, bàn chân giẫm trên mặt đất, ầm ầm nổ vang, trực tiếp rời khỏi xa bảy, tám mét.

“Thain trưởng lão, giết hẳn!”

Tả hộ pháp Lưu Ngọc khi nhìn đến Dương Phóng sát na, liền ngữ khí phát lạnh, trực tiếp khổng chế vị kia hung ma tộc đại trưởng lão.

Sưu!

Hung ma tộc đại trưởng lão không có bất kỳ cái gì sức phản kháng, cơ hồ trong nháy mắt nhào ra ngoài.

Cửa thứ ba thực lực trực tiếp bộc phát.

Toàn thân trên dưới sát khí trùng thiên.

Dương Phóng tại bay ngược mà ra về sau, trong nháy mắt lật lên, trong miệng đột nhiên rống to.

“Rống!”

Ầm ầm!

Kinh khủng lôi âm phát ra, chấn động tại hung ma tộc đại trưởng lão bên tai, để đầu óc hấn oanh minh, thân thể đột nhiên dừng lại, không nhúc nhích.

Trong đại não tựa hồ có một lớp sương mù mờ ảo cấp tốc tản ra.

Nguyên bản bị khống chế thần chí, giờ khắc này tại ong ong chấn động về sau, lại giống như phá vỡ mê vụ, lần nữa bắt đầu cấp tốc trở về.

...

Chương 218 : To lớn bóng đen, Tà Thần?

Kinh khủng lôi âm trong nháy mắt chấn động.

Dù là không phải chính đối Lưu Ngọc cùng kim giáp ngư nhân thả ra, y nguyên để bọn hắn ngăn ngừa lâm vào oanh minh.

Kim giáp ngư nhân còn tốt, ánh mắt phát lạnh, trên thân khí tức mãnh liệt, cơ hồ trong nháy mắt kịp phản ứng.

Dù sao hắn nãi đệ ba cửa ải, khoảng cách lại tương đối xa xôi, phản ứng cực nhanh.

Nhưng Lưu Ngọc lại chỉ là cửa thứ hai cao thủ, trọn vẹn ngốc trệ mấy giây, mới lần nữa khôi phục, một mặt hãi nhiên.

Nàng vội vàng hướng về sau lùi gấp, trong lòng kinh dị, lòng sợ hãi.

Như cùng sóng gập quỷ đồng dạng nhìn về phía Dương Phóng.

“Thain trưởng lão, mau giết hắn!”

Tả hộ pháp Lưu Ngọc nghẹn ngào gào lên.

Bất quá!

Ở vào phía trước hung ma tộc đại trưởng lão lại không nhúc nhích, như là không nghe thấy đồng dạng.

Chỉ có trên người sát khí tại cuộn cuộn bành trướng, tựa

hồ không bị khống chế.

Mà lại từng đoàn từng đoàn dày đặc lục quang bắt đầu từ lòng của hần lỗ chui ra, dần dần bao trùm ở hần thân thể, khiến cho cả người hần đều nhìn có mấy phần bất đồng, thêm ra một cỗ yêu tà khí tức.

“Thain trưởng lão, người còn chưa động thủ, chờ đến khi nào?”

Tả hộ pháp Lưu Ngọc tiếp tục nghiêm nghị kêu to.

“Các người dám khống chế ta, khống chế tộc nhân của ta, Tà Đạo tổ chức, các người .. quá phận.”

Dày đặc trầm thấp kinh khủng thanh âm từ hung ma tộc đại trưởng lão trong miệng phát ra, để Lưu Ngọc ngữ khí dừng lại, đơn giản không thể tin được.

Sưu!

Hung ma tộc đại trưởng lão bỗng nhiên trở lại, nhanh chóng thiểm điện, thân thể trực tiếp hướng về Lưu Ngọc nơi đó hung hăng đánh tới.

Kinh khủng khí tức hung sát trong nháy mắt bao phủ mà tới.

Giống như là một mảnh mệnh mỏng kinh khủng thủy triều, khí tức nặng nề, để cho người ta khó mà thở dốc.

Cách đó không xa kim giáp ngư nhân biến sắc, vừa muốn xông ra, liền nghe được một trận kêu thê lương thảm thiết trong nháy mắt phát ra, quanh quần tại bốn phương tám hướng.

A!

Tả hộ pháp Lưu Ngọc tiếng kêu dị thường bèn nhọn, huyết thủy phiêu tán rơi rụng.

Trên người huyết sắc váy dài đều trực tiếp nổ tung, lộ ra bên trong trơn bóng da thịt trắng nõn, đầu đầy màu đen nhánh tóc dài lung tung bay múa.

Nàng toàn bộ thân hình lại bị hung ma tộc đại trưởng lão lấy tay cánh tay trực tiếp xuyên qua.

Có vảy chi chít cánh tay, giống như là một đoạn dữ tợn kinh khủng cột sắt, từ Lưu Ngọc trước ngực đâm vào, phía sau lưng đâm ra, mang theo sền sệt huyết thủy.

“Tốc độ thật nhanh!”

Dương Phóng con mắt ngạc nhiên.

Cái này hung ma tộc đại trưởng lão thực lực quả nhiên đáng sợ!

Cơ hồ không thể so với cái kia dực nhân nam tử chậm hơn bao nhiêu!

Nhìn chăm chú lên tại cánh tay hấn bên trên kêu thê lương thảm thiết Tả hộ pháp Lưu Ngọc, Dương Phóng bỗng nhiên con mắt lóe lên, lần nữa phát động lôi âm, hướng về Lưu Ngọc trong đầu chấn động mà đi.

Đây cũng là hấn vừa mới nghĩ lên một loại biện pháp.

Đã lôi âm có thể khắc chế tà mẫu, có lẽ cũng có thể ngăn cản người từ tà mẫu trên thân phục sinh.

“Cút!”

“Cút!”

“Cút!”

Dương Phóng liên tục ba đạo đáng sợ lôi âm chấn động quá khứ, không chỉ có để Lưu Ngọc lần nữa lâm vào ngốc trệ, não hải oanh minh, ngay cả vừa mới khôi phục như cũ hung ma tộc đại trưởng lão cũng là kêu lên một tiếng đau đớn, trên thân lục quang hỗn loạn, đột nhiên hét thảm lên.

“Đủ rồi, mau dừng lại!”

Hung ma tộc đại trưởng lão thống khổ hét lớn.

Dương Phóng lần nữa dừng lại lôi âm.

Hung ma tộc trên người Đại trưởng lão xoẹt xoẹt rung động, lục quang băng tán, nhiều chỗ ra bên ngoài toát ra khói xanh, trong miệng thở hổn hển, sắc mặt khó coi, xoay đầu lại, nhìn về phía Dương Phóng.

“Người muốn làm gì?”

Hắn ló ra gầm thét.

“Ta lo lắng nàng sẽ từ tà mẫu bên trong phục sinh, đương nhiên phải nhổ cỏ tận gốc!”

Dương Phóng lạnh giọng đáp lại,

“Ta hung ma tộc tự có thủ đoạn để nàng không phục sinh được!”

Hung ma tộc đại trưởng lão tức giận nói.

Dương Phóng nhướng mày, bỗng nhiên kịp phản ứng.

Cũng là!

Bọn này hung ma tộc gia hỏa thủ đoạn huyết tinh, tàn nhẫn dị thường.

Bị bọn hắc giết chết người, tứ chi bẻ gãy, nội tạng lấy ra, liền chuyển sinh đều chuyển sinh không được, huống chi phục sinh?

Luận giết người, bọn hắc, mới là chuyên nghiệp.

Sưu!

Ầm ầm!

Đột nhiên, kinh khủng tiếng kinh phong âm truyền ra, thanh âm bạo tạc, như là sấm rền, mang theo kinh khủng khí tức kinh khủng, kim giáp ngư nhân ánh mắt băng lãnh, lại đột nhiên hành động.

Cầm trong tay xiên thép, trực tiếp hướng về kia vị hung ma tộc đại trưởng lão phía sau lưng hung hăng quán xuyên quá khứ, ra tay dị thường rất cay, lực lượng lớn đến không thể tưởng tượng nổi.

Dương Phóng thân thể lóe lên, cơ hồ trong nháy mắt ngênh tiếp.

Keng!

Hắc một chưởng vỗ ra, long trảo chi lực dữ tợn kinh khủng, mang theo dày đặc sát khí, trong nháy mắt đâm vào kim giáp ngư nhân trong tay xiên thép bên trên, ánh lửa bắn tung toé, hai người thân thể lần nữa hung hăng bay ngược.

“Hung ma tộc đại trưởng lão, gia hỏa này muốn ám toán người? Người này liền giao cho người!”

Dương Phóng rơi vào nơi xa, trên mặt lộ ra từng tia từng

tia cười quái dị, Lôi Âm hô hấp pháp vận chuyển, không ngừng làm dịu bắt đầu cánh tay chỗ tê dại, sau đó trực tiếp hướng về bên cạnh chiến trường nhanh chóng hướng về đi.

Không sử dụng 【 Côn Bằng tam biến 】 tình huống dưới, về mặt sức mạnh hẳn vẫn là sẽ rất ăn lớn thiệt ngầm.

“Đồ chết tiệt, ngư nhân, Tà Đạo tổ chức, các người tất cả đều đáng chết!”

Hung ma tộc đại trưởng lão phát ra âm thanh thanh âm.

Phốc!

Hắn trực tiếp bẻ gãy Lưu Ngọc cái cổ, sau đó cắn chót lưỡi, một ngụm đen nhánh sền sệt huyết thủy hung hăng phun tại Lưu Ngọc mặt bên trên, xoẹt xoẹt rung động, ngăn ngừa phong ấn lại nàng hồn phách, khiến cho nàng không cách nào lại thứ trọng sinh.

Sau đó Ác ma tộc đại trưởng lão thân thể đột nhiên xông ra, mang theo ngập trời sát khí, lục quang hiển hiện, hướng về kia vị kim giáp ngư nhân đánh giết tới.

Về phần bốn phương tám hướng cái khác hung ma tộc cao thủ, tại Dương Phóng liên tục mấy đạo lôi âm phía dưới, từ lâu từng cái khôi phục, giận tím mặt phía dưới, nhao nhao thẳng hướng bên người Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân tộc cao thủ.

Toàn bộ chiến trường trong nháy mắt đại loạn.

Đang cùng Tống Kim Luân giao thủ Hiên Viên Thành, ánh mắt trầm xuống, âm thanh lạnh lùng nói,

“Tống viện chủ, người thật đúng là dạy dỗ một cái đệ tử

giỏi, bắt quá, hôm nay ai cũng cứu không được người!”

Hắn trực tiếp tăng thêm tốc độ, hướng về Tống Kim Luân bên kia oanh sát mà đi.

Cùng lúc đó.

Hữu hộ pháp Long Khang bên kia trong lòng trầm xuống, cấp tốc thẳng hướng Cự Kinh viện chủ Trần Bưu.

Trần Bưu vốn là khó mà ngăn cản, giờ khắc này ở Long Khang luân phiên oanh sát đến dưới, lập tức càng thêm chống đỡ hết nổi, thân thể liên tục rút lui, trực tiếp bị đánh bay mà ra.

Ngay tại Long Khang nhanh chóng hướng về hướng Trần Bưu, chuẩn bị giải quyết triệt để Trần Bưu thời điểm, bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, cảm thấy được một cỗ đáng sợ nguy cơ tại từ phía sau cấp tốc đánh tới.

Hắn khô ngô thân thể như thiểm điện cấp tốc quay đầu, không nói một lời, trực tiếp một quyền hướng về sau lưng khu vực hung hăng nện như điên tới.

Ầm!

Một thân trầm đục, thanh âm oanh minh.

Long Khang khô ngô thân thể khổng lồ tại chỗ bị oanh bay ngược mà ra, toàn bộ cánh tay đều gãy xương, cổ tay biến thành hình lưới cầu, máu tươi phiêu tán rơi rụng.

Cái này cũng chưa hết.

Tại thân thể của hắn vừa mới bay ngược, một đạo huyết sắc nhân ảnh liền đã như thiểm điện cuồng xông mà

qua, khí tức hung mãnh, không tiếp tục cho đối phương bất cứ cơ hội nào, lần nữa một chưởng hướng về mặt của đối phương bàn hung hăng một đập.

“Chết!”

Ầm ầm!

Lôi âm chấn động, ầm chứa thiên uy.

Ầm!

Long Khang toàn bộ mặt đều bị đánh đến vô cùng thâm, nửa bên đầu đều trong nháy mắt nổ tung, đỏ, Bạch sắc bắn tóe bốn phía, khô ngô thân thể lần nữa bay ngược mà ra, hung hăng nện ở hơn mười mét bên ngoài.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, một kích toàn lực oanh ra về sau, nhìn cũng sẽ không tiếp tục nhìn nhiều, trực tiếp hướng về Tống Kim Luân bên kia cuồng xông mà đi.

Mắt thấy Tống Kim Luân bên kia tràn ngập nguy hiểm, không ngừng thổ huyết, Dương Phóng trong lòng lạnh lẽo, thân thể tại vốn có trên cơ sở, càng lại lần gia tốc.

Côn Bằng tam biến!

Đệ nhất biến!

“Rống!”

Hắn nhảy lên mà lên, lôi âm bộc phát, toàn thân trên dưới lôi quang xen lẫn, Thiết Ma chiến giáp cùng Thị Huyết áo choàng tất cả đều phát huy đến cực hạn, liên đới lấy thân thể đều phẳng phát biến lớn, trực tiếp một móng vuốt hướng về Hiên Viên Thành thân thể hung hăng quét ngang mà đi.

Nhưng Hiên Viên Thành đối với hấn lôi âm sớm có phòng bị, trước ngực một khối quân bài phát ra đen nhánh quang trạch, trong đầu cơ hồ trong nháy mắt kịp phản ứng, tại Dương Phóng vừa mới xông đến, liền trở tay rút ra bên hông một thanh trường kiếm, hàn quang chói mắt, thôi động ra bảy tám đạo kiếm khí, trực tiếp hướng về Dương Phóng hai mắt kích xạ mà đi.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, trước tiên huy động cánh tay kia, cấp tốc che khuất hai mắt, kinh khủng long trào y nguyên hướng về Hiên Viên Thành hung hăng oanh sát mà đi.

Keng keng keng keng!

Hấn cánh tay kia bị Hiên Viên Thành kiếm khí đánh trúng, trong nháy mắt bắn ra vô số ánh lửa, chấn cánh tay tê dại, nhưng là thân thể nhưng không có mảy may yếu bớt.

Phong luật triển khai, như là nghe gió biện vị, kinh khủng thân thể hướng về Hiên Viên Thành cực tốc phóng đi, nhanh như thiểm điện.

Hiên Viên Thành trước tiên nhanh chóng rút lui.

Nhưng là tại Dương Phóng át chủ bài ra hết tình huống dưới, cho dù là hấn cũng vô pháp thoát khỏi Dương Phóng.

Bị Dương Phóng tại sau lưng cực tốc truy tung.

Ầm ầm!

Đến cuối cùng, kinh khủng long trào vẫn là hung hăng quét về phía Hiên Viên Thành.

Hiên Viên Thành trước tiên huy kiếm ngăn cản, mũi kiếm đâm thẳng Dương Phóng trảo tâm mà đi.

Keng!

Giữa hai bên trong nháy mắt bộc phát ra một tầng khó có thể tưởng tượng năng lượng ba động.

Hiên Viên Thành sắc mặt biến hóa, cơ hồ vừa chạm vào tức lui, ý đồ hướng về sau lưng cuồng cướp, nhưng Dương Phóng sau một kích, đại thủ trực tiếp một trảo, dùng sức uốn éo.

Kéo kẹt!

Hiên Viên Thành trong tay tốt nhất vật liệu đúc thành bảo kiếm, tại chỗ bị Dương Phóng long trảo xoay thành bánh quai chèo, bị sinh sinh đoạt lấy.

Sưu!

Dương Phóng thân thể cực tốc gia tốc, hướng về Hiên Viên Thành nhanh oanh mà đi

Hiên Viên Thành diện mục phát chìm, trong lòng băng lãnh.

Cái này Dương Phóng dưới mắt đã đáng sợ tà dị!

Đây tuyệt đối đã là cửa thứ ba lực lượng!

Hắn ngoại trừ cái này thân giáp trụ bên ngoài, lại còn có cái khác bí pháp.

Oanh!

Hắn khúc cánh tay chặn lại, toàn thân trên dưới chân khí mãnh liệt, quang mang bộc phát, toàn bộ thân hình trực

tiếp cùng long trảo đến cái kết kết thực thật va chạm.

Vừa đối mặt, cơ hồ hấn tất cả phòng ngự bị trong nháy mắt xé rách.

Ngay tiếp theo sinh mệnh tinh khí đều bị long trảo trực tiếp cưỡng ép rút đi không ít.

Hiên Viên Thành không chút nghĩ ngợi, bàn chân đạp mạnh, lần nữa cấp tốc cùng Dương Phóng kéo dài khoảng cách.

Chỉ bất quá!

Dương Phóng lại giống như là dính lên hấn, điên cuồng oanh sát, Thị Huyết áo choàng, Thiết Ma chiến giáp, Huyền Âm long trảo toàn lực thôi động, tốc độ cực nhanh, âm âm nổ vang, như là nổi điên.

Cơ hội chỉ có một lần.

Một khi Côn Bằng tam biến có tác dụng trong thời gian hạn định quá khứ, lại nghĩ đánh giết người này, sẽ dị thường gian nan.

Cho nên giờ khắc này, Dương Phóng đơn giản giống như là không vung được kẹo da trâu đồng dạng.

Phanh phanh phanh phanh!

Song phương thanh âm ngọt ngào, Dương Phóng quả thực là tại đề ép Hiên Viên Thành oanh sát, khiến cho trên người hấn sinh mệnh tinh khí không ngừng tiết ra ngoài, không ngừng giảm bớt.

Cách đó không xa Tống Kim Luân, Trần Bưu tất cả đều một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Trần Bưu càng là ngữ khí thì thào.

“Tổng Kim Luân, người đến cùng bồi dưỡng được dạng gì gia hỏa?”

“Đủ rồi, thật sự cho rằng ta không làm gì được người sao?”

Hiên Viên Thành bỗng nhiên gào to, tại bị liên tục oanh kích mấy chục lần về sau, toàn thân khí tức mãnh liệt, trực tiếp dọc theo đặc thù nào đó quỹ tích đột nhiên vận chuyển.

“Tà Thần giáng lâm!”

Oanh!

Hiên Viên Thành trên thân trực tiếp bộc phát ra một tầng một trận âm lãnh mà khí tức kinh khủng, bốn phương tám hướng nhiệt độ cũng bắt đầu cấp tốc giảm xuống, tiếp lấy hàn phong quét sạch, ô ô chói tai.

Như là Quỷ Môn quan, tràn ngập không rõ.

Chỉ gặp Hiên Viên Thành sau lưng đột nhiên xuất hiện một mảnh vô cùng to lớn mông lung bóng đen, thần bí khó lường, chừng sáu bảy mét cao như vậy, đen nhánh một mảnh, sương mù mông lung, giống như là cùng mảnh thế giới này cách một chỗ không gian.

Tại bóng đen này vừa mới hiển hiện, Hiên Viên Thành chính là sắc mặt ngẩn ngơ, không nhúc nhích.

Như là mất đi bản thân ý thức.

Phảng phất bị phía sau bóng đen, hoàn toàn tiếp quản đồng dạng.

Dương Phóng biến sắc, cảm thấy không đúng.

Cơ hồ tại bóng đen này vừa mới hiển hiện, thân thể trực tiếp như thiểm điện lùì gấp, một bả nhắc lên Tống Kim Luân cùng Trần Bưu, quay người liền trốn.

Khi đi ngang qua Long bà bà cùng gầy còm lão giả lúc, càng là một tay lấy bọn hắn toàn bộ kẹp ở dưới nách, tốc độ triển khai, hướng về nơi xa cực tốc cuồng xông.

Hiên Viên Thành phía sau bóng đen hiển hiện về sau, phía trên xuất hiện hai cái mông lung huyết sắc quang điểm, như là hai đạo quỷ dị ánh mắt, điều khiển lên Hiên Viên Thành cánh tay, trực tiếp hướng về nơi xa dùng sức một trăm.

Oanh!

Một tầng hào quang màu đen nhánh trong nháy mắt cuồng quét ra ngoài, nhanh như thiểm điện, như là xuyên toa không gian, ven đường chỗ qua, tất cả núi đá, cây cối hết thảy hóa thành bột mịn.

Hết thảy tất cả đều không chịu nổi một kích!

Kinh khủng không hắc sắc quang mang trọn vẹn xông ra xa mấy chục thước.

Hiên Viên Thành trước mắt mấy chục mét, trong nháy mắt trở nên một mảnh vắng vẻ.

Dương Phóng đang chạy trốn tới nơi xa về sau, lần nữa quay đầu, một mặt kinh hãi.

“Thứ đồ gì?”

“Tà Thần giáng lâm!”

Tổng Kim Luân sắc mặt kinh hãi, chăm chú nhìn Hiên Viên Thành nơi đó, bỗng nhiên kinh ngạc nói, “Không tốt, đi mau!”

Dương Phóng vội vàng xoay người lần nữa chạy trốn, tốc độ bão táp, không biết bao nhanh.

Bất quá cũng may đạo hắc ảnh kia cũng không có điều khiển Hiên Viên Thành trực tiếp đuổi tới.

Đối phương tựa hồ cũng ý thức được Dương Phóng đáng sợ tốc độ, không muốn chậm trễ thời gian.

Nó giáng lâm tựa hồ cũng tồn tại cực đại hạn chế, một đôi tinh hồng sắc ánh mắt đột nhiên nhìn về phía hung ma tộc đại trưởng lão nơi đó.

Oanh!

Hiên Viên Thành cánh tay quét qua.

Lại là một mảnh vô cùng quý dị ô quang phát ra, sóng cả cuồn cuộn, âm trầm đáng sợ, giống như là quý dị Địa Ngục dòng lũ, tự động nuốt hết hết thủy.

“Rống!”

Hung ma tộc đại trưởng lão bên kia trực tiếp phát ra từng đợt kinh khủng gầm nhẹ, tràn ngập thống khổ ...

...

Chương 219 : Tạm thời giải tán!

Nơi xa.

Dương Phóng cực tốc cường cướp, thân pháp toàn bộ triển khai, trên thân khiêng bốn cái bóng người, đơn giản không biết có bao nhanh, nhưng cho dù xông ra rất xa, y nguyên có thể nghe được trong rừng kinh khủng động tĩnh.

Hắn hơi biến sắc mặt, lần nữa nhin không được quay đầu quan sát.

Hiên Viên Thành lại còn có loại thủ đoạn này!

Không khởi quá mức biến thái!

“Sự tôn, cái này Tà Thần giáng lâm nhất định cần nỗ lực một loại nào đó đại giới đi, nếu là không có bất kỳ giá nào, chẳng phải là quá mức đáng sợ.”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

“Người nói đúng, xác thực cần đại giới, mà lại cực kỳ to lớn.”

Lần này lại không phải Tống Kim Luân mở miệng.

Mà là khí tức hư nhược Trần Bưu.

Hắn thở hắt hắt, giải thích nói, “Theo ta được biết, muốn thi triển 【 Tà Thần giáng lâm 】 một chiêu này, không chỉ có sẽ để cho tự thân tổn hao nhiều sinh mệnh lực cùng tinh thần lực, đồng thời cũng sẽ để cho người ta thân thể bắt đầu tà hóa, cái này tà hóa chính là một

loại nửa người nửa quỷ, hoàn toàn điên trạng thái, biến thành loại trạng thái này, cơ hồ cùng chết không khác.

Coi như Hiên Viên Thành có thể đối phó được tà hóa, nhưng là tự thân sinh mệnh lực cùng tinh thần lực cũng sẽ tất nhiên cuồng ngã, hấn sau này đừng xá xem như triệt để đoạn mất, coi như lại có nghịch thiên cơ duyên, cũng không có khả năng đến cảnh giới kế tiếp.

Mà lại!

Nghe nói cho dù là cửa thứ ba cao thủ, cả một đời cũng nhiều nhất chỉ có thể thi triển ra ba lần 【 Tà Thần giáng lâm 】 , hấn lần tiếp theo coi như chưa chắc dám dùng.”

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Hấn liền nói đi, loại này đáng sợ thủ đoạn, nếu là không có chút nào hạn chế, vậy liền quá nghịch thiên.

Phải biết ngay cả hấn 【 Côn Bằng tam biến 】 , thi triển qua về sau, đều sẽ lâm vào suy yếu.

Suy yếu về sau, lại nghĩ thi triển, đối với thân thể tổn hại thì càng nghiêm trọng hơn.

Cũng tỷ như nói hiện tại.

Dương Phóng tối hôm qua đã thi triển qua một lần 【 Côn Bằng tam biến 】 , tại không có triệt để khôi phục tình huống dưới, lại thi triển lần thứ hai, đây đối với thân thể tổn thương sẽ ở vốn có trình độ bên trên, lần nữa gấp bội.

Bất quá!

Đây cũng là có chút bất đắc dĩ.

Dương Phóng một đường cuồng vọt, không có bất kỳ cái gì trở về kiếm tiện nghi xúc động, chỉ muốn mau chóng tìm kiếm địa phương chữa thương.

...

Xa xôi hậu phương.

Rừng hỗn loạn.

Khí tức hủy diệt tràn ngập.

Trên mặt đất một mảnh tổn hại, vô cùng thâm trọng.

Hơn mười vị hung ma tộc cao thủ toàn bộ chết thảm bỏ mạng.

Chỉ còn lại có hung ma tộc đại trưởng lão, một người chạy ra ngoài.

Bất quá hẳn cho dù chạy ra ngoài, cũng là thâm thụ trọng thương, gãy mất một tay, trước ngực khu vực xuất hiện một cái dị thường đáng sợ lỗ hồng, kém chút bị công việc mổ.

Hẳn một bước cũng không dám chờ lâu, quanh thân huyết quang hừng hực, cực tốc hướng về nơi xa bỏ chạy.

Tà Đạo tổ chức!

Hẳn đã triệt để nhớ kỹ đối phương.

Trở lại Đại Hoang vực về sau, nhất định phải triệu tập tộc nhân, không tiếc bất cứ giá nào trả thù Tà Đạo tổ chức.

Không đồng nhất chỗ rộng lớn trên đất trống.

Hiên Viên Thành trong miệng cuồng thổi mạnh, sắc mặt trắng bệch, sau lưng to lớn bóng đen đã biến mất không thấy gì nữa, bốn phương tám hướng tất cả đều là vụn vật huyết nhục, tràn ngập gay mũi khí tức.

“Đáng chết Tiêu Phóng, chạy thật nhanh!”

Hắn hận cắn răng, cơ hồ thổ huyết.

Tại Tà Thần tản ra một khắc này, đã đem vừa mới ký ức còn đưa hắn.

Cho nên hắn biết vừa mới Dương Phóng trước tiên thoát đi sự tình.

Thi triển Tà Thần giáng lâm, đối với hắn tổn hại chính là không thể nghịch chuyển.

Hắn hao phí như vậy đại giới, đối phương lại quay người liền đi!

“Người thụ thương, rời đi sớm một chút.”

Kia kim giáp ngư nhân ngữ khí lạnh lùng, nhìn chăm chú lên Hiên Viên Thành.

Trên người hắn thương thế cũng rất nặng.

Trước đó bão nổi hung ma tộc đại trưởng lão, dị thường đáng sợ, đem hắn trên người rất nhiều lần giáp đều kéo xuống, nếu không phải Hiên Viên Thành nhốt tại khóa thời khắc chém ra một cái, hắn có khả năng sẽ bị đối phương đưa cánh tay đều cho kéo xuống.

“Đi!”

Hiên Viên Thành thở dốc đáp lại, hướng về nơi xa rút lui.

Hắn cũng lo lắng Dương Phóng sẽ lần nữa giết cái hòi mã thương.

Dù sao Dương Phóng thế nhưng là nắm giữ Thị Huyết áo choàng, tốc độ dọ người.

Ai biết hắn có thể hay không lần nữa trở về.

Sưu! Sưu! Sưu!

Kim giáp ngư nhân vịn Hiên Viên Thành, một đường cuồng cướp, cấp tốc biến mất.

Lần này bọn hắn suất lĩnh tinh anh, xâm nhập tiến đến, có thể nói tổn thất nặng nề!

Một địch nhân cũng không giết được, ngược lại để bọn hắn nỗ lực như vậy to lớn đại giới.

Riêng là ngấm lại, đều đủ để để bọn hắn muốn phát cuồng.

.

.

.

Hai ngày sau.

Ánh mặt trời chiếu sáng, chính vào giữa trưa.

Nam Sơn Thành bên trong.

Trần Thi Nghiên thần sắc cảnh giác, đeo trên người lấy

50 cân gạo, đang nhanh chóng hướng về nhà mình trụ sở tiến đến, tựa hồ sợ bị người để mắt tới.

Từ khi hôm đó thành nội kho lúa bị đốt, toàn bộ thành nội đều đã hoàn toàn loạn.

Khắp nơi đều là đoạt lương, đoạt tiền, mỗi đến tối đều sẽ phát sinh đáng sợ chém giết sự kiện, đơn giản muốn bao nhiêu loạn có bao nhiêu loạn.

Trần Thi Nghiên nghe theo Dương Phóng lời nói, vốn là muốn mau sớm độn lương, chỉ là liên tục mấy ngày xuống tới, bên ngoài thả ra lương thực ít đến thương cảm, cơ hồ vừa ra tới, liền lập tức bị người đoạt ánh sáng, mà lại giá cả chi cao, vượt quá tưởng tượng.

Dĩ vãng chỉ là 12 văn tiền một cân, bây giờ lại trực tiếp đã tăng tới 400 văn một cân.

Nàng hôm nay là thật vất vả mới mua được 50 cân, bót ăn bót mặc, tối thiểu có thể sử dụng mấy tháng, nàng chỉ cầu thời gian kế tiếp bên trong, lương thực đừng lại tiếp tục lên giá.

Nếu không, cho dù trên người nàng còn có một số bạc, cũng khẳng định sẽ không chịu nổi.

“Người .. người là Trần Thi Nghiên?”

Tại nàng cảnh giác hướng về trong nhà tiến đến thời điểm, bỗng nhiên, một đạo cực kỳ thanh âm quen thuộc từ nàng một bên vang lên.

Trần Thi Nghiên hồ nghi quay đầu.

Lập tức đồng tử kinh ngạc.

“Á .. Alexander cảnh sát?”

Trần Thi Nghiên thất thanh nói.

Vừa dứt lời, nàng ý thức được không đúng, vội vàng che miệng ba, cấp tốc đi vào trước người đối phương, đạo, “Người thế mà không có việc gì, ta còn tưởng rằng người đã ngộ hại, người làm sao rơi vào loại kết cục này?”

Hiện tại Alexander, nơi nào còn có một tia tiêu sái cùng tự do.

Hắn mặt mũi tràn đầy cười khổ, một thân rách rưới, trong tay chống cây gậy trúc, như là tên ăn mày.

Cơ hồ cùng lúc trước Trần Thi Nghiên lúc vào thành một màn đồng dạng.

“Có thể hay không tìm một chỗ lại nói.”

“Cái này .. cũng tốt, người đi theo ta đi.”

Trần Thi Nghiên gật đầu.

Đối phương thân là cảnh sát hình sự quốc tế đội trưởng, đã từng lại không chỉ một lần trợ giúp qua bọn hắn, thời khắc thế này, Trần Thi Nghiên tự nhiên không tiện cự tuyệt.

Không bao lâu.

Bọn hắn đã tiến vào Trần Thi Nghiên tiểu viện.

Trần Thi Nghiên vì hắn bưng lên nước trà về sau, Alexander một hơi liên tục uống ba ly lớn, mới rốt cục thở hồn hển câu chữ thề, khắp khuôn mặt là rung động.

“Còn sống cảm giác thực tốt, ta cũng thiếu chút cho là

mình không sống tiếp được nữa.”

Hắn ló ra thở dài.

“Các người đến cùng gặp cái gì? Đám kia Kỵ Sĩ tổ chức người đâu? Bọn hắn thật chết sạch sao?”

Trần Thi Nghiên hiếu kỳ nói.

“Đúng vậy, chết hết, không còn một mống.”

Alexander mặt mũi tràn đầy đấng chát , đạo, “Ta đã sớm đã nói với bọn hắn, đừng làm loạn, đừng làm loạn, bọn hắn nhất định phải không nghe, ỷ vào mình xuyên qua thân phận tương đối cao, liền muốn ở chỗ này làm xằng làm bậy, một đêm trôi qua chết hết, không chỉ có là Kỵ Sĩ tổ chức, còn có Hắc Hùng tổ chức, Ma Thuật tổ chức, Dell tổ chức, hồng vân tổ chức .. khoảng chừng sáu cái tổ chức cao thủ đều đã tới, một cái không có thừa ... “

Trên mặt của hắn rất là bi thương, lại không ngày xưa một tia hăng hái.

Trần Thi Nghiên khắp khuôn mặt là hải nhiên, không thể tưởng tượng nổi.

“Là .. là ai làm, người biết không?”

“Ta đằng sau đi cho bọn hắn thu qua thi, phát hiện bọn hắn xương cốt bên trong đều có độc tố lưu lại, hết thấy mọi người cơ hồ đều là trúng độc chết, mà lại .. Bleyer chế tạo súng ống, lựu đạn đều bị đối phương tận lực hủy đi, điều này nói rõ .. tuyệt không phải dị giới thổ dân.”

Alexander bi thương nói.

Nếu là dị giới thổ dân, nhìn thấy súng ống loại vật này là

không thể nào hủy đi.

Chỉ có người xuyên việt, biết thứ này đáng sợ, mới có thể đi hủy đi.

Trần Thi Nghiên não hải mãnh liệt, liên tưởng đến mấy ngày trước Tần Quảng Vương lời nói, trong lòng một mảnh rung động.

“Ý của ngươi là ... “

Nàng biết rõ còn cố hỏi.

“Thiên Thần tổ chức, ngoại trừ bọn hắn, ta nghĩ không ra còn có ai?”

Alexander nghiêm nghị nói.

Hắn sớm tại thế giới hiện thực liền đã nói với Bleyer bọn hắn, cảnh sát hình sự quốc tế đã hủy bỏ đối Thiên Thần tổ chức truy nã, bọn hắn nhất định phải không nghe.

Hiện tại phát sinh loại chuyện này, trở lại hiện thực về sau, lại nên nhắc lên như thế nào sóng gió?

...

Dạ Thần Sơn chỗ sâu.

Rộng lớn trong hạp cốc.

Gió nhẹ phật tới.

Nhiệt độ thích hợp.

Một chỗ cao ngất trên núi đá.

Mấy đạo nhân ảnh ngồi xếp bằng.

Tổng Kim Luân, Trần Bưu, Long bà bà, gầy còm lão giả đã toàn bộ xuất hiện ở đây, sắc mặt trầm mặc, không nói một lời, từng đôi mắt nhìn về phía Dương Phóng, tràn ngập phức tạp.

“Tiêu ·· Tiêu Tông chủ, người ·· người thật quyết định?”

Trần Bưu đến nay có chút khó mà tiếp nhận.

“Đúng vậy, bất quá không phải giải tán, mà là tạm thời phân tán, đi vào âm thầm, giống như vậy tụ tập cùng một chỗ, quá nguy hiểm, lần này có ta cùng Quỷ Y xuất thủ tương trợ, lần sau nếu là ta không tại, Quỷ Y cũng không tại, các người phải làm như thế nào? Hiện tại tập hợp một chỗ, sẽ chỉ bị người một mẻ hốt gọn, tản ra về sau, mới là tốt nhất sinh tồn phương thức.”

Dương Phóng giải thích.

Cuối cùng cũng có một ngày, hắn sẽ quang minh chính đại tổ kiến Thần Võ tông.

Mà không phải dạng này trốn ở một chỗ, kéo dài hơi tàn!

Dạng này hơi tàn, đối với tất cả mọi người tới nói đều là một loại áp lực.

“Người nói đúng, những ngày này ta cũng đang suy nghĩ vấn đề này.”

Tổng Kim Luân bỗng nhiên thở dài.

“Sự tôn cũng cho rằng có thể thực hiện?”

Dương Phóng nhìn về phía Tổng Kim Luân.

“Đây là bị bắt đắ dĩ phương pháp, cũng là duy nhất có thể để cho tất cả mọi người tạm thời sống yên ổn phương pháp.”

Tổng Kim Luân nói.

Nguyên bản hẳn muốn trùng kiến Thần Võ tông, chỉ là bởi vì trong lòng một cỗ ngọt ngọt, là muốn chứng minh cho Tà Đạo tổ chức nhìn, bọn hắn vẫn còn, cũng không có bị đánh đổ.

Nhưng bây giờ giải tán Thần Võ tông, thì là vì tất cả mọi người suy nghĩ.

Đồng thời!

Cũng là vì ngày sau càng thật nặng hơn xây! !

Long bà bà gãy mất một tay, chỉ còn lại một cánh tay khác cũng thiếu một cây ngón tay, giờ phút này chép miệng lấy tẩu thuốc, phun ra từng vòng từng vòng khói trắng , đạo, “Này cũng vẫn có thể xem là một cái sách lược vẹn toàn, lão thân tán thành.”

“Ta cũng tán thành.”

Gày còm lão giả nói.

Trần Bưu bùi ngùi thở dài , đạo, “Như vậy, vậy ta nói thêm nữa liền lộ ra không biết tiến thối, bất quá, chúng ta tạm thời tản ra về sau, ngày sau lại nên như thế nào liên hệ?”

“Ta bên này chuẩn bị 【 Túy Hồn hương 】 cùng 【 nghe hương tiểu trùng 】 , đại gia mang theo vật này, ngày sau có thể tùy thời liên hệ đến, mà lại cũng có thể thiết lập một chút tiêu ký, chỉ có chính chúng ta biết đến tiêu ký.”

Dương Phóng nói.

“Có thể thực hiện!”

Tổng Kim Luân nói.

“Không tệ! !”

Long bà bà cùng gầy còm lão giả cũng toàn bộ gật đầu.

“Đã dạng này, vậy liền để đại gia mau chóng quen thuộc đi.”

Trần Bưu phúc tạp nói.

Hắn vốn cho là tại Dương Phóng dẫn đầu dưới, Thần Võ tông sẽ mau chóng đi vào quỹ đạo.

Nhưng hiện tại xem ra, mới xây Thần Võ tông vẫn là quá non nớt, đối mặt cường địch, tựa như là một đứa bé.

Ngoại trừ Dương Phóng, phía dưới không một người có thể dùng được!

“Sự tôn, trần viện chủ, các vị tiền bối, lần này tách ra, ta sẽ tạm thời biến mất một đoạn thời gian, nhưng các ngươi yên tâm, chờ đến ta lần sau xuất hiện, hẳn là ta càn quét tất cả cường địch thời điểm, đến lúc đó, ta sẽ công bố thiên hạ, quang minh chính đại tổ kiến Thần Võ tông, một ngày này, tuyệt đối không xa!”

Dương Phóng đột nhiên mở miệng.

Tổng Kim Luân, Trần Bưu, Long bà bà, gầy còm lão giả tất cả đều cùng nhau ngẩng đầu lên, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng sắc mặt hờ hững, nhìn không ra bất kỳ biểu lộ gì.

Nhưng lại để Tống Kim Luân, Trần Bưu, Long bà bà bọn người trong lòng run lên.

Tống Kim Luân trong nháy mắt liên tưởng đến Dương Phóng thần bí bối cảnh, lập tức lâm vào trầm mặc.

...

Ba ngày sau.

Thần Võ tông đệ tử bắt đầu chia tán rời đi, tốc năm tốc ba, tốc độ cực nhanh.

Tùng cái thay hình đổi dạng, mang theo mặt nạ da người, cấp tốc dung nhập vào Bạch Trạch vực bên trong,

Từ này một ngày lên, Thần Võ tông tựa hồ hoàn toàn biến mất.

Dạ Thần Sơn chỗ sâu, không còn có thứ nhất tia tung tích.

Ngay tiếp theo Tống Kim Luân, Trần Bưu mấy người cũng hoàn toàn không thấy.

Về phần Tống Kim Luân trên người Tà Đạo tổ chức tiêu ký, đã sớm bị Dương Phóng lợi dụng cái khác pháp môn, triệt để tiêu trừ.

Toàn bộ Thần Võ tông chỉ còn lại có một trận mỹ lệ truyền thuyết, dẫn tới ngoại giới tầm tặc lấy làm kỳ lạ.

.

.

.

Vắng vẻ trong trần.

Thanh Long hội thần bí cứ điềm.

Một đầu bóng người cao lớn từ bên ngoài hành tầu mà đến, sắc mặt lạnh lùng, vai cồng khô ngô, tóc dài quản lý cẩn thận tỉ mỉ, bước chân rộng lớn, mỗi một bước đi ra đều làm cho người ta cảm thấy một loại khó tả khí thế.

“Hội trưởng!”

“Gặp qua hội trưởng.”

“Hội trưởng, ngài muốn được liệu, đã tất cả đều chuẩn bị xong.”

Bạch Cảnh Nguyên cấp tốc nghênh đón.

“Ừm, tinh thạch có tin tức sao?”

Bóng người cao lớn đạm mạc hỏi thăm.

“Còn đang tìm, bắt quá đã tìm được năm mai.”

Bạch Cảnh Nguyên nói.

“Mang ta đi nhìn xem!”

Bóng người cao lớn ngữ khí lạnh lùng.

“Vâng, hội trưởng!”

Bạch Cảnh Nguyên cấp tốc dẫn đường.

Không bao lâu tiến vào một chỗ tĩnh thất bên trong.

Lượng lò đàn hương thiêu đốt.

Yên tĩnh ninh thần.

Dương Phóng mới vừa vào đến, liền tiện tay cầm lên một khối lớn chừng cái trứng gà màu đen tinh thạch, tại rộng lớn trong lòng bàn tay thường thức, có thể rõ ràng cảm nhận được trong đó ẩn chứa năng lượng cường đại.

“Vật cổ quái.”

Hắn ném thử nhéo nhéo, vừa phát hiện hoàn toàn bóp bất động, độ cứng chi cao có thể so với hàn thiết, đạo, “Thứ này nếu là tập hợp đủ về sau, có thể sử dụng mấy lần?”

“Thuộc hạ cũng không xác định, bất quá hẳn là nhìn chỗ kia truyền tống trận truyền tống khoảng cách, nếu là khoảng cách xa, hẳn là chỉ có một lần, nếu là khoảng cách gần, hẳn là sẽ nhiều mấy lần đi.”

Bạch Cảnh Nguyên cẩn thận đáp lại.

“Tốt, tiếp tục thu thập, mặt khác, ta muốn bế quan, trong khoảng thời gian này bất luận kẻ nào không nên quấy rầy ta.”

Dương Phóng mở miệng.

Hắn muốn tại Thanh Long hội bên trong, hảo hảo tu luyện một chút.

Hắn trên người bây giờ có quá nhiều bí tịch.

Tất cả công pháp đều cần trừ tính chung sửa sang một chút mới được.

Trừ cái đó ra!

Còn muốn đem Lôi Âm hô hấp pháp lại thúc đẩy một cảnh giới.

Chỉ có ở chỗ này, hắn mới có thể không sàu bất luận cái gì tài nguyên sống yên ổn tu luyện, bởi vì hết thảy tất cả, tự có Thanh Long hội cao thủ giúp hắn tìm kiếm.

...

Chương 220 : Dị giới thời gian kéo dài

Đêm.

Đầy sao tô điểm.

Như là mỹ lệ bảo thạch.

Khắp nơi yên tĩnh.

Tà Đạo tổ chức bên trong cứ điểm.

Người mặc màu đen váy dài, trên mặt bao trùm màu đen khăn lụa nữ tử thần bí, giờ phút này đem tinh tế bàn tay từ Hiên Viên Thành phía sau lưng chậm rãi thu hồi lại, ngữ khí thanh đạm, “Thương thế của ngươi, ta đã giúp ngươi áp chế xuống, bất quá ba lần 【 Tà Thần giáng lâm 】 cơ hội, ngươi bây giờ còn lại một lần cuối cùng , chờ đến một lần cuối cùng sử dụng hết, sau này liền rút cuộc không thể dùng.”

“Biết.”

Hiên Viên Thành mặt không biểu tình, tiện tay từ trên cổ nắm lên một khối màu đen ngọc bội, dùng sức giật xuống, ném cho váy đen nữ tử , đạo, “Vật này đã dùng một lần, lực lượng hao hết, ngươi giúp ta lại chuẩn bị một khối đi.”

Váy đen nữ tử nhẹ nhàng tiếp nhận màu đen ngọc bội, bàn tay lượn quanh, tinh tế quan sát.

“Đây là bị cái kia Tiêu Phóng đánh rách tả tơi?”

“Đúng thế.”

Hiên Viên Thành đáp lại , đạo, “Hắn nắm giữ mấy môn cấm thuật, có thể tăng thực lực lên, mà lại có một môn âm công, lại ẩn chứa thiên uy, ta hoài nghi, hắn từng chiếm được Thần Chủng!”

“Thần Chủng?”

Nữ tử thần bí đôi mi thanh tú khẽ động , đạo, “Thì ra là thế.”

“Lôi Tiêu bên kia truyền đến tin tức sao?”

Hiên Viên Thành hỏi thăm.

“Trước mắt còn không có, nhưng là Diêm Vương cốt nhất định giấu ở Thần Võ tông tổng bộ, cũng không biết cụ thể ở nơi nào, trong khoảng thời gian này ta sẽ mượn nhờ tà mấu chi lực, cẩn thận cảm ứng một chút.”

Nữ tử thần bí nói.

“Cũng tốt, sớm một chút tìm tới cũng bớt đi sẽ có những biến cố khác.”

Hiên Viên Thành nói, “Trước mấy ngày Hắc Âm thần tộc đã cùng Trần Hồng Ưng tiếp xúc, xem ra bọn hắn cũng muốn lấy được vật này.”

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng nhắm mắt ngồi xếp bằng, dáng vẻ trang nghiêm, trong tay một mực cầm một đoạn màu đen long thảo, trên thân lôi quang lấp lóe, trong lòng toàn bộ tinh thần đề phòng, tinh lực tập trung, tựa hồ tại phòng bị cái

gì đồng dạng.

Nhưng nếu nhìn thật kỹ.

Nhưng lại có thể rõ ràng nhìn thấy.

Kia long trảo bên trong đang có một cỗ âm lãnh lực lượng sôi trào mãnh liệt, liên tục không ngừng hướng về Dương Phóng cánh tay bên trong dững mãnh lao tới, không ngừng phản hồi cho hắn thân thể.

Chính là trước đó từ Hiên Viên Thành cùng với người khác nơi đó hấp thu năng lượng.

Chỉ cần là bị long trảo gây thương tích người, đều sẽ bị hút đi sinh mệnh tinh khí, vô luận là mạnh là yếu.

Loại sinh mạng này tinh khí bị long trảo hấp thu về sau, một bộ phận chuyển hóa làm long hồn lực lượng, một bộ phận thì đưa cho túc chủ.

Chỉ là, đang tiếp thụ cỗ năng lượng này thời điểm, Dương Phóng nhưng lại không thể không bảo trì mười hai phần cảnh giác.

Bởi vì ai cũng không xác định cái này long hồn lúc nào liền sẽ đột nhiên phát bệnh, tiến công đầu óc của mình.

Cũng may mấy cái canh giờ trôi qua, hết thấy đều an ổn như thường.

Theo cuối cùng một cỗ năng lượng bị Dương Phóng triệt để hấp thu về sau.

Dương Phóng ngậm thở ngụm khí, lật bàn tay một cái, đem hộp gỗ màu vàng lấy ra, lần nữa đem long trảo thi đấu về tới trong hộp gỗ, trùng điệp phong ấn.

Cho đến lúc này, hắn mới hoàn toàn buông lỏng, cảm giác được toàn thân tràn ngập một cỗ tuyệt cường lực lượng.

Dương Phóng mở ra bảng, lần nữa nhìn lại.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/165 tuổi

Tu vi: Siêu phẩm 【 12500/15000 】

Tâm pháp: Cảm Ứng quyết đệ ngũ trọng 【 600/4800 】 , Kim Thân quyết đệ ngũ trọng 【 2500/14000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ ngũ trọng 【 3000/15000 】

Võ kỹ: Thanh Vân Bộ đệ tam trọng 【 1000/6000 】 , Viêm Bạo chưởng đệ nhị trọng 【 4500/5000 】 , Kinh Thiên Kiếm đệ nhất trọng 【 1800/2500 】 , Côn Bằng tam biến đệ nhất trọng 【 200/2000 】 .

...

Dương Phóng trong mắt tinh quang chớp động, khoe miệng lộ ra nồng đậm tiểu dung.

“Rốt cục cửa thứ ba.”

Mà lại, khoảng cách viên mãn tựa hồ đã không xa.

Dù là không tá trợ bất kỳ thủ đoạn nào, chỉ riêng tự thân khổ tu, trong vòng mười tháng cũng có thể vững vàng bước vào đỉnh phong chi cảnh!

Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, lật bàn tay một cái.

Trước mắt trọn vẹn xuất hiện sáu bản bí tịch ra.

Nhan sắc ó vàng, chữ viết cổ phác.

Tất cả đều là từ Thần Võ tông tông chủ một mạch tuyệt học!

【 liệt thiên thần chưởng 】 !

【 đại diệt thiên long âm 】 !

【 phá diệt đao pháp 】 !

【 Huyền Thiên Kiếm pháp 】 !

【 thức hải tinh quang quyết 】 !

【 Hồng Hoang huyết bạo quyền 】 !

Đều không ngoại lệ.

Đều là siêu phẩm!

Trước mắt mà nói, một bản cũng không kịp luyện qua.

Hắn chỉ luyện qua 【 Côn Bằng tam biến 】 .

Bởi vì trong khoảng thời gian này, sự tình thực sự nhiều lắm, mà lại siêu phẩm võ học tu luyện khó khăn cực cao, cũng không phải là tượng Linh cấp võ học, mấy ngày liền có thể luyện được cảm giác.

Thứ này cho dù tư chất lại cao hơn, cũng cần chậm rãi đi ngộ.

Huống hồ có thể bị Thần Võ tông coi như là tông chủ một mạch tuyệt học, có thể nghĩ là bậc nào trân quý.

Khẳng định lại so với siêu phẩm võ học mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Liền lấy trước đó 【 Côn Bằng tam biến 】 tới nói, hẳn cũng là luyện gần mười ngày mới luyện được cảm giác.

Mà đây là tại tư chất của hắn đạt tới 【 năm trăm năm vừa gặp 】 tình huống dưới.

Nếu là bình thường tư chất người, không có mấy năm thời gian, chỉ sợ căn bản cũng không thể nhập môn.

Ngoại trừ cái này sáu bản võ học bên ngoài.

Tại trong đầu của hắn, đồng dạng vẫn tồn tại một môn khác tuyệt học không có luyện.

【 Băng liệt chỉ 】 .

Bản này tuyệt học cùng 【 Viêm bạo chưởng 】 , đều là xuất từ lúc trước Dạ Thần giáo cái kia thần bí sơn động.

Chỉ là!

Trong khoảng thời gian này, Dương Phóng một mực tại cần luyện Viêm bạo chưởng, đối với Băng liệt chỉ ngược lại không chút chú ý qua.

Căn cứ giới thiệu, này công nhưng cùng 【 Viêm bạo chưởng 】 phối hợp lẫn nhau, băng hỏa xen lẫn, uy lực bạo tăng, để cho người ta khó lòng phòng bị, cả hai hợp nhất càng là có thể hóa thành mới võ học 【 Hàn băng liệt hỏa kinh 】 .

Này kinh hàm ẩn bát trọng hàn băng liệt hỏa chi lực.

Một khi ném ra, uy lực kinh khủng, nhưng từ bên trong ra ngoài phá hủy địch nhân.

Một kích toàn lực, khó có thể tưởng tượng.

Nghĩ tới đây, Dương Phóng cẩn thận suy tư một chút trước mắt tình cảnh.

Trước mắt hẳn có long trảo, có Thiết Ma chiến giáp, đối với đao kiếm lợi dụng ngược lại là ít đi rất nhiều, ngược lại là càng thêm ỷ lại tại quyền cước công phu.

Cho nên!

Hắn lần nữa nhìn một chút trong tay sáu bản tuyệt học, hạ quyết tâm!

Trước luyện 【 Bãng liệt chỉ 】 cùng 【 Hồng Hoang huyết bạo quyền 】 !

Về phần cái khác võ học , chờ sau này có thời gian lại từng cái tu luyện.

Dưới mắt muốn đem đối với mình hữu dụng nhất mấy môn trước luyện đến tay lại nói.

Nhất là 【 Bãng liệt chỉ 】 !

Nghĩ tới đây, Dương Phóng thu hồi bí tịch, lúc này dựa theo 【 Bãng liệt chỉ 】 phương thức tu luyện bắt đầu đã vận hành lên chân khí, từng tia từng tia lôi điện chân khí mãnh liệt mà ra, dọc theo đặc thù quỹ tích, trực tiếp tại thể nội vận chuyển lại.

...

Tu luyện không giáp.

Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Trong bất tri bất giác lần nữa đi qua hơn mười ngày.

Ngoại giới liên quan tới Thần Võ tông nghị luận đã càng ngày càng ít, thời gian dần trôi qua mọi người đã ánh mắt lần nữa chuyển đến Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân nơi đó.

Không hề nghi ngờ, Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân thế công lần nữa tăng tốc.

Tại Thần Võ tông bốn vị khác viện chủ phối hợp xuống, vền vện hơn mười ngày, trực tiếp quét sạch hơn phân nửa cái Bạch Trạch vực, trong lúc nhất thời lớn nhỏ thế lực toàn bộ im lặng.

Tại loại này đáng sợ thanh thế dưới, cơ hồ không có bao nhiêu người có can đảm phản kháng, đại bộ phận thế lực cơ hồ tất cả đều trước tiên lựa chọn đầu nhập vào.

Đương nhiên, Tà Đạo tổ chức muốn là tín ngưỡng, tự nhiên cũng không có khả năng đem tất cả mọi người chém tận giết tuyệt.

Cho nên chỉ cần những thế lực này chủ động đầu nhập vào, trong thời gian ngắn cũng là đạt được không ít chỗ tốt.

Tối thiểu tượng Nam Sơn Thành như thế thiếu lương tình hướng, đã đại đại cải thiện.

Mà tại Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân toàn diện tăng tốc thế công thời điểm.

Một chỗ vắng vẻ trong hạp cốc.

Lao nhanh thác nước, âm âm nện xuống.

Rơi vào phía dưới trên mặt đá, tóe lên ngập trời sóng nước, bay khắp nơi bắn.

Thác nước phía dưới.

Một đầu khô ngô bóng người cao lớn, thân thể bị sóng nước ướt nhẹp, thừa nhận đến từ thác nước va chạm mang tới ngàn cân cự lực, toàn thân trên dưới lảng đầu rõ ràng, cơ bắp hiển hiện, tràn ngập một cỗ khí thế cực kỳ mạnh mẽ.

Nhìn thật kỹ.

Hắn tả hữu song chưởng tại cái này thác nước oanh minh phía dưới, rất nhanh trở nên hoàn toàn bất đồng.

Bàn tay trái trở nên dày đặc khí lạnh, như đồng hóa vì một khối nhiệt độ cực thấp huyền băng, khiến cho rất nhiều rơi xuống sóng nước đều cấp tốc đông kết.

Tay phải thì trở nên đỏ bừng một mảnh, hỏa diễm đốt cháy, cho dù là cuộn cuộn thác nước rơi đập mà xuống, đều không thể giới tắt hẳn lòng bàn tay hỏa diễm, ngược lại bị nóng xoẹt xoẹt bốc khói, hơi nước tràn ngập.

“Hàn băng · liệt hỏa kình!”

Dương Phóng trong miệng gào to.

Ầm ầm!

Một nháy mắt, cả người khí tức trên thân tựa hồ vô hạn trèo cao, khí tức mãnh liệt, nóng lên phát lạnh hai loại hoàn toàn bất đồng khí tức khủng bố ở trên người hắn xen lẫn, như là kinh khủng nội long, nghịch thác nước, xông lên trời.

Trong nháy mắt, toàn bộ hẻm núi phát sinh vô cùng đáng sợ ba động.

Vô số cột nước lung tung bay múa.

To lớn thác nước như là phát sinh bạo tạc, ầm ầm nổ vang, thanh âm oanh minh.

Không chỉ có sóng nước vầy ra , liên đới lấy thác nước phía dưới hòn đá cũng bắt đầu nhao nhao nổ tung.

Từng khối đá vụn xen lẫn lạnh cùng nóng nhiều loại bất đồng ám kinh, bay khắp nơi bắn, hơi nước cùng vụn băng đan vào một chỗ, càng là cấu thành một loại cực kỳ kì lạ.

Toàn bộ trong hạp cốc kinh khủng động tĩnh trọn vẹn tiếp tục mấy tức mới rốt cục dừng lại.

Dương Phóng trong miệng thở hổn hển, bàn chân đạp mạnh, trong nháy mắt bay ngược mà ra, vũng vàng rơi vào nơi xa, ngẩng đầu lên, nhìn xem bị hấn toàn lực bộc phát, một kích oanh ra kinh khủng vết tích, trong lòng mãnh liệt.

Khó có thể tin.

“Viêm bạo chưởng cùng Băng liệt chỉ liên hợp lại, quả nhiên kinh khủng!”

Cái này cùng trước đó đã có cách biệt một trời!

Căn bản không phải một cái cấp bậc võ học.

Hấn cũng hoài nghi loại này 【 Hàn băng liệt hỏa kinh 】 có phải hay không đã thuộc về 【 thánh linh cấp 】 .

Mà lại!

Theo một kích này phát ra, trong cơ thể hấn chân khí vậy mà trực tiếp bị móc đi khoảng một phần ba!

Nói cách khác.

Cho dù tại mình trạng thái toàn thịnh, loại này võ học cũng nhiều nhất phát động ba lần.

Ba lần về sau, tất nhiên chân khí hao hết.

“Không thể tưởng tượng nổi, coi là thật không thể tưởng tượng nổi.”

Dương Phóng thì thào.

Không uổng công hấn cái này hơn mười ngày khổ tu.

Rốt cục đem Băng liệt chỉ sơ bộ đạt đến cùng Viêm bạo chưởng cùng phối hợp tình trạng.

Phải!

Hơn mười ngày đến, hấn cơ hồ cái nào đều không có đi qua, đều ở nơi này tu luyện.

Về phần cần thiết các loại vật liệu, tất cả đều là Thanh Long hội trưởng lão chủ động đưa tới.

Bất quá!

Hơn mười ngày đến, cũng làm cho Dương Phóng phát hiện một chuyện khác, không khỏi trong lòng phát chìm.

Đó chính là hấn xuyên qua thời gian lần nữa kéo dài.

Nguyên bản 4 5 ngày qua đi, hấn liền muốn lần nữa trở về.

Nhưng bây giờ đã là 5 2 ngày đi qua.

Hắn vẫn không có thuận lợi trở về, mà lại không có bất kỳ cái gì dấu hiệu.

Lần này, không biết muốn ở chỗ này ngây ngốc bao lâu.

Dương Phóng sắc mặt trầm mặc, hít một hơi thật sâu, sau đó bắt đầu khôi phục công lực.

Sau nửa canh giờ.

Nơi xa.

Một đạo hắc bào nhân ảnh, tốc độ cực nhanh, giữa rừng núi lướt dọc mà đến, mỗi một bước lướt đi đều có thể xông ra rất xa, rất nhanh rơi vào Dương Phóng không xa.

“Hội trưởng, tinh thạch vừa tìm được bốn cái.”

Bạch Cảnh Nguyên vừa hạ xuống địa, liền chấp tay mở miệng: “Ngoài ra … “

Hắn sắc mặt biến huyền, có chút thật không dám đi xem Dương Phóng, nói: “Ngô trưởng lão tìm tới.”

“Ngô trưởng lão?”

Dương Phóng nhướng mày.

Nguyên Linh giáo!

“Đúng vậy, ngay tại cứ điểm.”

“Hắn có hay không giết người?”

“Không có, chỉ nói để ngài mau chóng quá khứ.”

Bạch Cảnh Nguyên thấp thỏm nói.

Dương Phóng không nói một lời, trong lòng suy tư.

Đối phương thế mà không có giết người?

Mình bày đối phương một đạo, hấn chẳng lẽ không tức giận?

Nhưng lại tại Dương Phóng trong lòng do dự, phải chẳng muốn tiếp tục đi đường thời điểm.

Bỗng nhiên, ánh mắt hấn lóe lên, bên tai nghe được nhỏ xíu âm thanh xé gió âm, cấp tốc tiếp cận.

Đến thật nhanh!

Sưu sưu sưu sưu!

Nơi xa một đạo tóc trắng xoá khô ngô bóng người, tốc độ cực nhanh, đang nhanh chóng địa tiếp cận mà đến, so vừa mới Bạch Cảnh Nguyên quả là nhanh lên không biết bao nhiêu.

Rất nhanh, khô ngô bóng người vũng vàng rơi xuống đất.

Thân thể cao lớn, chừng chừng hai mét.

Đầu đầy tái nhợt tóc dài, một thân áo tím bay múa, lộ ra lồng ngực chỗ khô ngô cơ bắp, khuôn mặt mặc dù già, nhưng một đôi ánh mắt lại phá lệ có thần, sắc bén kinh người, hướng về Dương Phóng bên này rơi tới.

“Tần Thiên Liệt, người thế nhưng là để lão phu dễ tìm!”

Nguyên Linh giáo Ngô trưởng lão trầm thấp mở miệng.

“Ha ha, Ngô trưởng lão, ngài đã tới.”

Dương Phóng cười nói.

“Ta hỏi ngươi, Lý Phong chết như thế nào? Trong khoảng thời gian này ngươi chạy cái gì?”

Ngô trưởng lão mở miệng gào to.

Dương Phóng biến sắc, sau đó cấp tốc ôm quyền, trầm giọng nói; “Ngô trưởng lão minh giám, Lý Phong thần sứ là bị cái kia Tiêu Phóng giết chết, đêm đó sau khi ta rời đi, rất nhanh liền lần nữa gặp Lý Phong thần sứ, ngay tại hấn hướng ta hỏi thăm một vài vấn đề thời điểm, một cái thần bí thiết giáp nhân đột nhiên xuất hiện, cường thế thẳng hướng Lý Phong thần sứ, ta xem thời cơ không đúng, vội vàng xuất thủ tương trợ, kết quả một chiêu liền bị trọng thương, về sau kia thiết giáp nhân liền trực tiếp đi lần theo Lý Phong thần sứ, mà ta thì từ một phương hướng khác cấp tốc thoát đi, những ngày này, ta lo lắng thiết giáp nhân sẽ giết ta diệt khẩu, căn bản không dám lộ diện, đành phải dẫn người ẩn tàng, cầu Ngô trưởng lão minh giám!”

“Thiết giáp nhân?”

Ngô trưởng lão thanh âm phát chìm.

“Đúng vậy, nghe nói hiện tại Thị Huyết áo choàng xuất hiện ở Tiêu Phóng trong tay, hiện tại xem ra cái kia thiết giáp nhân nhất định chính là Tiêu Phóng.”

Dương Phóng mở miệng.

Ngô trưởng lão gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng, trong lòng mãnh liệt.

“Đã như vậy, vì sao không phái người trở về báo tin?”

“Thuộc hạ liên tục phái bốn nhóm nhân mã, đều không ngoại lệ, toàn bộ chết thảm, thuộc hạ đành phải coi như thôi.”

Dương Phóng vội vàng nói.

“Đúng vậy, hội trưởng phái bốn phát hảo thủ, chết sạch.”

Bạch Cảnh Nguyên tại một bên nói giúp vào.

“Thật sao?”

Ngô trưởng lão thanh âm phát chìm.

Thật lâu phát ra hừ lạnh.

“Người theo ta đi, giáo chủ tới, đi trước thấy giáo chủ!”

“Giáo chủ?”

Dương Phóng sắc mặt kinh ngạc.

Nguyên Linh giáo giáo chủ?

...

Chương 221 : Thực lực lại tăng! Tan binh nhập thể!

Vân Long sơn.

Thế núi mênh mông, liên miên quay lại.

Không chỉ có độc trùng mãnh thú bụi ra, càng có vô số chướng khí mãnh liệt.

Giờ phút này.

Hai đạo nhân ảnh tốc độ cực nhanh, bàn chân giẫm tại từng cây trên cành cây, tại hướng về nơi xa cấp tốc bay lượn.

Ở vào phía trước nhất Ngô trưởng lão, sắc mặt lạnh lùng, tóc trắng xoá, thân thể chi mạnh mẽ, nhìn không ra bất luận cái gì già nua bộ dáng, quanh thân chân khí bao khóa, tại một đường vọt tới trước.

Dương Phóng trong lòng suy tư, không ngừng bàn hoành lấy các loại chú ý.

Đến cuối cùng, vẫn là trầm tĩnh lại, quyết định theo tới nhìn kỹ hăng nói.

Nếu như chuyện của hắn thật đã tiết lộ, như vậy giờ phút này tới cũng không phải là Ngô trưởng lão.

Khẳng định là Nguyên Linh giáo giáo chủ tự mình giết tới.

Cho nên!

Đối phương tìm mình hơn phân nửa vẫn là có sự tình khác.

Tại không xác định Nguyên Linh giáo chủ thực lực gì tình huống dưới, hẳn tự nhiên không thể tùy tiện làm loạn.

“Ngô trưởng lão, không biết giáo chủ khi nào tới? Không phải là có chuyện gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tự nhiên có chuyện, nếu không phải có việc, giáo chủ chi tôn sao lại tự mình tới, người một hồi nhìn thấy giáo chủ liền biết.”

Ngô trưởng lão nói.

Tiếp tục tại phía trước dẫn đường.

Lại lao ra hơn mười dặm đường xa.

Rất cục, Ngô trưởng lão thân thể đột nhiên dừng lại.

Dương Phóng cũng là đi theo dừng lại, giương mắt lên nhìn, hướng về phía trước một chỗ sơn trang nhìn lại.

Sơn trang thành lập ở giữa lưng núi chỗ, quy mô không nhỏ, bức tường bị tẩy thành Bạch sắc, gạch xanh lục ngói, cây cối thấp thoáng, nhìn hoàn cảnh ưu mỹ.

“Đi thôi.”

Ngô trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Phóng, trực tiếp hướng về sơn trang lao đi.

Dương Phóng yên lặng quan sát, lúc này cất bước đi theo.

Tiến vào sơn trang, xuyên qua quảng trường.

Bọn hắn rất mau tới đến một chỗ to lớn trước đại điện.

Trước đại điện phương thì là đứng thẳng rờn rã bốn tên hộ vệ, từng cái thân thể cao lớn, khí tức không yếu, tất cả đều là cửa thứ nhất tu vi.

Ngô trưởng lão để Dương Phóng ở chỗ này chờ đợi, tự thân dẫn đầu hướng về trong điện đi tới.

Không bao lâu.

Ngô trưởng lão thân thể lần nữa đi tới, đạo, “Tần Thiên Liệt, người đi vào đi.”

“Vâng, Ngô trưởng lão.”

Dương Phóng thu hồi suy nghĩ, hướng về trong điện đi đến.

Chỉ gặp trong đại điện.

Một kẻ thân thể cao lớn, mặc tơ lụa trường bào nam tử, cao cao tại thượng, ngồi tại ở giữa nhất chủ vị, mặt rộng miệng vuông, tóc đen nhánh, nhìn không ra cụ thể tuổi tác, giữa lông mày lại có một cỗ khó tả uy nghiêm.

Mới vừa vào đến, Dương Phóng liền trong lòng ngưng tụ.

Trong nháy mắt cảm nhận được một cỗ vô hình áp lực.

Cao thủ!

Trong lòng hắn kinh nghi, cơ hồ vô ý thức có loại hướng về sau rút lui cảm giác.

“Thuộc hạ Tần Thiên Liệt, gặp qua giáo chủ!”

Dương Phóng chấp tay, cưỡng ép khắc chế nội tâm khó chịu.

“Thôi, một chút phàm tục nhục tiết thôi.”

Trên chỗ ngồi thanh âm nam tử nặng nề, tựa hồ vang ở Dương Phóng trong đầu, “Tần Thiên Liệt, ta được đến tin tức nói người hợp tác với Tà Đạo tổ chức rồi?”

“Thuộc hạ không dám, thuộc hạ chỉ là bị bọn hắc bực hiếp.”

Dương Phóng vội vàng nói.

“Không cần khẩn trương.”

Nam tử kia thanh âm vang lên, một đôi uy nghiêm mà bá đạo hai mắt, rơi vào Dương Phóng trên thân, con ngươi tựa như tia chớp, nói: “Ta có chuyện cần người làm!”

“Sự tình?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ giật mình, trong lòng chớp động.

Quả nhiên cùng hắc đoán đồng dạng.

“Đúng vậy, Tà Đạo tổ chức thế mà cùng người hợp tác, bọn hắc biết người chân chính theo hầu sao?”

Nam tử kia hờ hững mở miệng.

“Giáo chủ yên tâm, tuyệt không biết.”

Dương Phóng đáp lại.

“VẬY LÀ ĐƯỢC.”

Thanh âm nam tử lạnh lùng, nói: “Ta để người tiếp tục hợp tác với bọn họ, bắt quá, tại hợp tác với bọn họ thời điểm, người đem thứ này mang ở trên người.”

Bàn tay hấn vung lên, một cái màu đỏ khối ngọc trong nháy mắt bay ra, hướng về Dương Phóng bên này rơi tới.

Dương Phóng một phát bắt được, ánh mắt liếc nhìn.

Khối ngọc tới tay, có một cỗ khó tả râm mát khí tức.

Nhìn kỹ lại, ngọc cũng không phải ngọc, như kim mà không phải kim, không biết là...gì đúc thành, nhưng vừa mới tới tay, lại làm cho trong cơ thể hấn ba viên Thần Chủng lại đồng thời phát sinh xao động.

Lại sinh ra một loại ần ần bài xích cảm giác.

“Giáo chủ, đây là ... “

“Thần linh huyết tử.”

Nam tử kia thanh âm lạnh lùng.

“Thần linh huyết tử?”

“Đúng vậy, vật này bị ta lấy đặc thù bí pháp luyện chế, dung nhập nhiều loại vô hình kịch độc, có thể chuyên môn khắc chế Tà Đạo tổ chức Tà Thần, để bọn hấn Tà Thần không phát huy được tác dụng.”

Nam tử kia hừ lạnh nói; “Tần Thiên Liệt, người lần sau hợp tác với bọn họ thời điểm, lấy chân khí thôi động vật này, vật này liền sẽ vô thanh vô tức ở giữa phát huy tác

dụng.”

Dương Phóng trong nháy mắt kịp phản ứng.

Nguyên Linh giáo giáo chủ đây là muốn cho mình đi ám toán Tà Đạo tổ chức?

Đầu óc hấn mãnh liệt, sát na xuất hiện vô số ý nghĩ.

“Giáo chủ, làm như vậy có thể hay không bị bọn hấn phát hiện?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Yên tâm, vật này chính là mẫn tính kịch độc, bị ta đặc thù xử lý qua, tuyệt không có khả năng bị người phát hiện.”

Nam tử kia trầm giọng nói.

“Thế nhưng là .. thuộc hạ trong lòng vẫn như cũ không chắc.”

Dương Phóng thấp thỏm nói.

“Hừ!”

Nguyên Linh giáo chủ phát ra hừ lạnh, ánh mắt thâm thúy, rơi trên người Dương Phóng , đạo, “Thực lực của người đứng là thấp chút, thứ này người ăn đi!”

Sưu!

Hấn lần nữa ném ra một vật.

Là cái kim sắc bình sứ, hướng về Dương Phóng rơi tới.

Vừa mới ném ra, liền để một bên Ngô trưởng lão con

mắt lóe lên, lộ ra giết mình, con người trở nên hùng hực, hô hấp dồn dập, tựa hồ là cái gì trọng yếu vô cùng đồ vật đồng dạng.

Dương Phóng một thanh tiếp được, lúc này đem cái nắp mở ra, ánh mắt liếc nhìn.

Chỉ gặp cái bình bên trong, thành lình nằm một hạt màu vàng kim nhạt dẹt hoàn.

Vừa mới mở ra, một cỗ vô hình hương thơm liền đập vào mặt.

Dương Phóng nhẹ nhàng hít hà, trong nháy mắt nhận ra tới.

Không có độc!

Mà lại!

Riêng là người một chút, vật này lại để cho mình thể nội tu vi lần nữa táo động.

Thứ này có thể tăng cao tu vi?

Dương Phóng trong lòng kinh nghi.

“Đa tạ giáo chủ!”

Hắn chấp tay nói.

“Nhớ kỹ, can hệ trọng đại, tuyệt không thể có bất kỳ qua loa.”

Nguyên Linh giáo giáo chủ ngữ khí lạnh lùng, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, mở miệng nói ra, “Cái này một viên thiên linh đan người ăn về sau, một hồi lại đi 【 bí Võ Các 】 tuyên một môn võ kỹ!”

“Vâng, giáo chủ, bắt quá, giáo chủ rốt cuộc muốn làm gì? Có thể sớm chỉ rõ, không phải thuộc hạ sợ vạ nhất hồng giáo chủ đại sự ... “

Dương Phóng chần chờ mở miệng, nhìn về phía Nguyên Linh giáo giáo chủ.

Cái này Nguyên Linh giáo chủ hảo hảo khí quyển!

Vừa thấy mặt lại là đưa, lại là đưa võ kỹ!

Chỉ sợ toan tính sự tình, tuyệt không tại nhỏ.

Toàn bộ bên trong đại điện trong nháy mắt an tĩnh lại.

Không khí ngọt ngào.

Có một cỗ đáng sợ khí tràng đang tràn ngập.

Sau một lát.

Nguyên Linh giáo giáo chủ mới mở miệng lần nữa , đạo, “Cũng không phải gì đó đại sự, Tà Đạo tổ chức cùng người nhân chuẩn bị sẽ tại sau đó không lâu, tiến vào Thần Võ tông tổng bộ, khai ra 【 Diêm Vương cốt 】 , bản tọa muốn ở nơi đó đem bọn hắn một mẻ hết gọn, vô luận là Tà Đạo tổ chức, vẫn là Thần Võ tông tứ đại viện chủ, hoặc là 【 Diêm Vương cốt 】 , một cái cũng chạy không thoát, lần này Nguyên Linh giáo muốn quang minh chính đại xuất hiện ở trước mắt thế nhân, người mau chóng đi cùng bọn hắn tiếp xúc, tranh thủ thu hoạch được tín nhiệm của bọn hắn , chờ đến sự tình thành công, ta còn có trọng thưởng cho người.”

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng hiểu được, chấp tay nói, “Giáo chủ yên

tâm, thuộc hạ muôn lần chết không chối từ.”

“Còn có cái khác nghi vấn sao?”

Nguyễn Linh giáo giáo chủ hỏi thăm.

“Không có.”

Dương Phóng đáp lại.

“Ừm, đi thôi, đến 【 bí Võ Các 】 tuyển võ kỹ, mau chóng hành động!”

Nguyễn Linh giáo giáo chủ lạnh giọng nói.

“Vâng, giáo chủ!”

Dương Phóng lần nữa ôm quyền, hướng về sau lưng khom người lui ra.

Một bên Ngô trưởng lão một mặt hâm mộ, nhìn về phía Dương Phóng trong tay đan dược.

Thiên linh đan!

Dù là đối với hãn dạng này cửa thứ ba tới nói. Đều là hiếm có chi vật.

Sau khi ăn vào, tối thiểu có thể tiết kiệm mấy năm khổ tu!

Cái này Tần Thiên Liệt ăn vào đan này, chỉ sợ không được bao lâu liền có thể tiến vào cửa thứ ba.

“Giáo chủ, Tần Thiên Liệt người này oán hận chất chứa quá độ, kín đáo chuẩn bị không ít bí mật cứ điểm, lần này lại lấy được thiên linh đan, ngày sau vạn nhất … “

Ngô trưởng lão nói.

“Không có vạ nhất.”

Nguyên Linh giáo chủ ngữ khí lạnh lùng.

“Vâng, giáo chủ!”

Ngô trưởng lão trong lòng run lên, trong nháy mắt hiểu được.

...

Đại điện bên ngoài.

Dương Phóng một đường rời khỏi, trong lòng mãnh liệt, sát na hiển hiện hiển hiện vô số ý nghĩ.

Cái này Nguyên Linh giáo giáo chủ vậy mà cũng nghĩ đối phó Tà Đạo tổ chức?

Mà lại hẳn cũng là đang đánh 【 Diêm Vương cốt 】 chú ý.

Còn muốn đem tất cả mọi người đều một mẻ hốt gọn?

Tà Đạo tổ chức + ngư nhân + tứ đại viện chủ, cửa thứ ba cao thủ cộng lại tối thiểu bảy tám vị.

“Thật là lớn khí phách.”

Dương Phóng thầm nghĩ.

Bất quá người này tu vi cũng xác thực đáng sợ.

Loại tu vi này ngay cả hẳn đều cảm thấy một loại to lớn nguy hiểm!

Dương Phóng lần nữa nhìn thoáng qua trong tay 【 thiên linh đan 】 , ánh mắt chớp động, hiện ra một ý kiến.

Nguyên Linh giáo chủ muốn thông qua mình đối phó Tà Đạo tổ chức, đây đối với mình tới nói, chưa chắc không phải một cái tuyệt hảo cơ hội!

“Tần hội trưởng, 【 bí Võ Các 】 tại phía tây, mời đi theo ta đi.”

Bỗng nhiên, một đạo thân thể khô cạn, so như cây khô lão giả, vô thanh vô tức xuất hiện tại Dương Phóng không xa, truyền ra băng lãnh thanh âm.

Dương Phóng đột nhiên quay đầu, trong lòng ngưng tụ.

Vừa ra đại điện, hắn liền ần ần cảm giác được có người tại bốn phía.

Quả là thế!

Lại là một vị cửa thứ ba!

“Vâng.”

Dương Phóng lúc này thành thành thật thật ứng thanh.

Kia khô cạn lão giả quay người dẫn đường, một đường đem Dương Phóng hướng về nơi xa dẫn đi.

Không bao lâu.

Một chỗ cao ngất lầu các đã xuất hiện ở trước mắt.

Khô cạn lão giả dẫn Dương Phóng đi vào tầng thứ ba, đẩy cửa phòng ra, âm thanh lạnh lùng nói: “Bên trong có năm bản bí tịch, chính người tuyển đi, động tác phải nhanh.”

“Năm bản?”

Dương Phóng nghi hoặc.

Nguyên Linh giáo bí tịch chẳng lẽ như thế thưa thớt?

Vẫn là nói Nguyên Linh giáo chủ chuyên môn sớm chuẩn bị tốt năm bản, cung cấp mình chọn lựa?

Bất quá, hẳn vẫn là càng thêm có khuynh hướng cái sau!

Dương Phóng cất bước đi vào.

Chỉ gặp gian phòng bên trong một trượng rộng lớn màu đen cái bàn gỗ đàn bên trên.

Một chữ triển khai năm bản ố vàng thư tịch.

【 Bǎng liệt chỉ 】

【 Kình Thiên Kiếm 】

【 huyền biển quyết 】

【 Hoán Thần đại pháp 】

【 tan binh nhập thể 】 !

Thấy rõ năm bản bí tịch về sau, Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, đã có thể triệt để xác định được.

Cái này Nguyên Linh giáo quả nhiên là Dạ Thần giáo dư nghiệt!

Trên bàn võ học, có ba quyển đều là cùng mình trong sơn động thấy đồng dạng.

Bọn hắn biến mất ngàn năm, lại y nguyên còn tại.

Khó trách đối phương cao thủ nhiều như thế ...

Dương Phóng ánh mắt liếc nhìn, tại từng quyển từng quyển bí tịch bên trên quan sát.

Bỗng nhiên, con mắt lóe lên, một bản nhấc lên cuối cùng một bản.

“Tan binh nhập thể?”

Hắn cấp tốc lật qua lật lại, rất nhanh trong lòng đại hỉ.

Lại thật có dạng này tuyệt học!

Có thể đem binh khí dung nhập thể nội.

Muốn dùng thời điểm, có thể tùy thời bức ra!

Môn võ học này đối với hắn mà nói, đơn giản so cái gì đều trọng yếu.

Rất sớm trước đó, hắn ngay tại suy tư, trên đời này phải chăng có cái gì võ học, có thể tại thể nội mở không gian, dung nhập binh khí, nghĩ không ra hiện tại Nguyên Linh giáo lại cho mình giải quyết cái phiền toái này.

Dương Phóng cấp tốc lật hết một lần, xác định đằng sau không có bị người xé mở vết tích, lúc này mới cầm bí tịch, lần nữa đi ra.

“Ta chọn tốt, liền bản này.”

Dương Phóng nói.

“Ừm.”

Kia khô cạn lão giả nhẹ nhàng gật đầu, không nói một lời.

Tựa hồ chính là chuyên môn dẫn Dương Phóng tới, sự tình khác không có quan hệ gì với hắn.

Dương Phóng gặp hắn không nói thêm lời, lúc này rời đi nơi đây.

Thẳng đến triệt để ra sơn trang, trong lòng y nguyên có loại cảm giác không chân thật.

Nguyên Linh giáo tìm đến, không chỉ có không có động thủ, ngược lại lại là cho đan dược, lại là cho bí tịch?

Hắn lần nữa nhìn thoáng qua sau lưng sơn trang, mỉm cười, cấp tốc biến mất nơi đây.

...

Thanh Long hội cứ điễm.

Dương Phóng cơ hồ vừa mới trở về, liền lập tức lui đám người, trực tiếp lấy ra viên kia thiên linh đan, cẩn thận hít hà, ánh mắt lấp lóe, liên tục xác nhận phía trên không có bị động tay chân gì về sau, trực tiếp nuốt xuống.

Oanh!

Đan dược vừa mới vào bụng, trong nháy mắt hóa thành một cỗ vô cùng to lớn nhiệt lưu, hướng về thân thể của hắn toàn thân mãnh liệt mà đi.

Dương Phóng ngồi xếp bằng giường, vận chuyển chân khí, trực tiếp toàn lực luyện hóa.

Khổng lồ dược lực một đợt lại một đợt, như là cuộn

cuộn thủy triều, ở trong cơ thể hấn xung kích.

Khiến cho hấn toàn thân trên dưới mạch máu đều trong nháy mắt ăn vào, mảng lớn mảng lớn Bạch sắc hơi nước từ ót của hấn chỗ xông ra.

Qua đi tới hồi lâu.

Hết thầy mới rốt cục kết thúc.

Dương Phóng hai mắt đột nhiên mở ra, tinh thần sáng lạng, ánh mắt rơi vào trước mắt bảng phía trên.

“Tốt đan!”

Hấn đi lên nhịn không được lớn tiếng khen hay nói.

Chỉ gặp tu vi một cột từ trước đó siêu phẩm 【 12500/15000 】 , trực tiếp biến thành 【 13900/15000 】

Một chút bạo tăng 1400 điểm!

Phải biết hấn lúc trước lợi dụng long thảo, hoàn mỹ hấp thu hết Tàn Thiên Liệt cũng không có mang đến nhiều như vậy lực lượng.

Liên liên chuyển sinh tà mẫu bị hấp thu, cũng bắt quá một ngàn ra mặt mà thôi.

Viên thuốc này hiệu mạnh, vượt qua tưởng tượng.

Khó trách cửa thứ ba Ngô trưởng lão, sẽ dùng loại kia ánh mắt nhìn chính mình.

Dương Phóng nhẹ nhàng nhổ ngụm trọc khí, cảm giác được thể nội cường đại dị thường, chân khí mãnh liệt, cuộn cuộn bành trướng, tại toàn thân chảy xuôi.

Một lát sau.

Dương Phóng lần nữa lấy ra quyển kia 【tan binh nhập thể】, cẩn thận quan sát.

Đã muốn để mình ám toán Tà Đạo tổ chức, như vậy mình tự nhiên muốn hảo hảo chuẩn bị ...

Đến lúc đó!

Không chỉ có muốn cho Tà Đạo tổ chức một kinh hỉ, cũng tương tự muốn cho Nguyên Linh giáo chủ một kinh hỉ!

Dương Phóng khước miệng dần dần lộ ra quỷ dị đường cong.

...

Chương 222 : Tề tộ Thần Võ tông!

Mấy ngày sau.

Mưa phùn rải rích.

Sơn lâm đen nhánh.

Thỉnh thoảng có sáng như tuyết thiểm điện xẹt qua, rặng rắc rặng rắc rung động.

Người mặc váy dài màu đỏ yếu điệu thân ảnh, một mặt tức giận, trong rừng lướt dọc, hướng về phía trước truy kích, tựa hồ tại tìm kiếm người nào.

Tại bên cạnh nàng, chừng hơn mười vị Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân cao thủ đi theo.

“Ta chán ghét trời mưa xuống!”

Yếu điệu bóng người cắn răng mắng. Tiếp tục hướng về phía trước truy kích.

Bên người cái khác cao thủ cũng nhao nhao lấy kéo lưới thức, hướng về phía trước truy tung.

Cách bọn họ không xa.

U ám núi rừng bên trong.

Một bóng người màu đen chậm rãi hiển hiện, ánh mắt chớp động, xa xa quan sát, trên thân khí tức tĩnh mịch, cơ hồ cùng sơn lâm hòa làm một thể.

“Lưu Ngọc, nàng quả nhiên không chết!”

Dương Phóng tự nói.

Những này Tà Đạo tổ chức cao thủ, đơn giản dị thường khó chơi.

Dạng này cũng còn có thể lần nữa trùng sinh!

Bất quá!

Hắn nhưng lại không biết, tại lúc ấy hung ma tộc đại trưởng lão phong ấn Lưu Ngọc hồn phách về sau, nhưng lại không tới kịp đem Lưu Ngọc tứ chi vụn gãy, nội tạng lấy ra, liền bị 【 Tà Thần giáng lâm 】 trạng thái dưới Hiên Viên Thành đả thương.

Cho nên loại kia trạng thái dưới Lưu Ngọc, rất nhanh thoát khỏi phong ấn, lần nữa từ tà mẫu trong bụng phục sinh.

Lưu Ngọc mặc dù có thể phục sinh, nhưng cùng nàng cùng nhau Hữu hộ pháp Long Khang lại vô luận như thế nào cũng không phục sinh được.

Bởi vì Long Khang là bị Dương Phóng lôi âm cùng long trảo giết chết!

Phàm là tại lôi âm làm kinh sợ trong nháy mắt chết thảm người, đều là không có khả năng lần nữa phục sinh!

Bất quá đối với điểm này, Dương Phóng tự nhiên là không biết.

Lúc trước hắn cũng là vì lý do an toàn, lúc này mới tại động thủ sát na, bổ sung một cái 【 lôi âm 】 .

Dương Phóng yên lặng quan sát một lát, thân thể đột nhiên hành động, hướng về phía trước đuổi theo.

Trước đây không lâu hắn đang tu luyện thời điểm, đột nhiên đạt được Bạch Cảnh Nguyên mấy người tin tức, thế mới biết Lưu Ngọc dẫn người xuất hiện ở phụ cận.

...

Phía trước.

Sơn lâm long đong.

Càng thêm đen nhánh.

Lưu Ngọc sắc mặt tức giận, mặc dù trên người có chân khí bao trùm, có thể ngăn cách rơi nước mưa xâm nhập, nhưng là loại khí trời này cũng đại đại ảnh hưởng tới tâm tình của nàng.

“Ai?”

Đột nhiên, Lưu Ngọc đột nhiên quay đầu, thân thể một chút đập ra, như là một đạo màu đỏ đại điều, đi lên một chưởng hướng về một đoàn lá cây hậu phương hung hăng ấn đi.

Nồng đậm lá cây hậu phương, một con rộng lớn bàn tay theo sát lấy trực tiếp nhô ra, lập tức cùng Lưu Ngọc đụng vào nhau.

Ba!

Một tiếng vang thật lớn, chân khí quét ngang.

Lưu Ngọc thân thể tại chỗ lật ngược mà ra, hung hăng rơi vào hậu phương.

Lá cây người phía sau ảnh cũng theo sát lấy trực tiếp hàng lâm xuống, rơi vào Lưu Ngọc không xa.

“Là người, Thanh Long hội chủ!”

Lưu Ngọc thấy rõ người tới, mở miệng quát.

“Lưu hộ pháp, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, không biết đây là đang làm cái gì? Ta có thể hay không giúp đỡ được gì?”

Dương Phóng một thân thanh bào, hai tay vây quanh, tràn ngập vô hình khí thế.

Vừa mới hấn là cố ý chế tạo một tia động tĩnh, để Lưu Ngọc cảm giác.

Vì chính là thông qua Lưu Ngọc lần nữa tham gia đến Tà Đạo tổ chức bên trong.

Trước đó hấn cùng Tà Đạo tổ chức hợp tác một lần về sau, thật lâu không có đi đi tìm đối phương, hiện tại nếu là đột nhiên tiến vào đối phương tổng bộ, sẽ có vẻ dị thường tận lực.

Cho nên Dương Phóng lúc này mới trong rừng sáng tạo
【 ngẫu nhiên gặp 】 .

“Hừ, người tại sao lại ở chỗ này?”

Lưu Ngọc hừ lạnh nói, cổ tay có chút tê dại, có chút không vui.

“Ta một chỗ cứ đi tìm vừa vặn liền tại phụ cận, cho nên liền phát hiện các người, lúc này mới theo tới nhìn xem.”

Dương Phóng mở miệng.

“Thật sao?”

Lưu Ngọc lần nữa nhìn một chút Dương Phóng, nói, “Đã Thanh Long hội chủ đồng ý giúp đỡ, tự nhiên tốt nhất, ta đang truy tung một vị hung ma tộc cao thủ, hẳn là hung ma tộc đại trưởng lão, bị Hiên Viên chủ tể gây thương tích, những ngày này đông tránh XZ, phí hết ta không ít khí lực.”

Nói đến đây, nàng hận cắn răng, lần nữa liên tưởng đến mình trước đó bị đối phương xuyên qua lồng ngực, kém chút chết mất sự tình, không chỉ có nắm chặt nắm đấm.

“Hung ma tộc đại trưởng lão?”

Dương Phóng nhướng mày.

Đối phương cũng không chết?

“Đúng vậy, hẳn cực thiện đào thoát, ta đuổi hắn hồi lâu đều không thể đuổi kịp hắn.”

Lưu Ngọc cắn răng.

“Không biết hắn đi hướng nào? Bản tọa nguyện ý cùng Lưu hộ pháp cùng nhau tìm kiếm.”

Dương Phóng nói.

“Ngay tại mảnh này rừng, lúc đầu ta còn có thể khóa chặt hắn khí tức, nhưng mưa càng rơi xuống càng lớn, dần dần che lại hắn khí tức.”

Lưu Ngọc nói.

“Đã dạng này, lại cẩn thận tìm kiếm đi.”

Dương Phóng mở miệng.

Lưu Ngọc lập tức gạt đầu.

Hai người lần nữa hướng về phía trước tìm tòi.

Cái khác ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức cao thủ, cũng nhao nhao như thế, mở rộng lục soát phạm vi.

Trong bất tri bất giác.

Nước mưa trở nên trước đó lớn hơn.

Rầm rầm rung động, rơi vào trên phiến lá, quanh quần bốn phía.

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng thân thể ngay cả tung, tốc độ cực nhanh, như là mạnh mẽ báo sẵn, tại khắp nơi trong rừng xuyên qua, rất nhanh rơi vào một chỗ che kín rêu xanh trên tảng đá lớn.

Hắn mày nhăn lại, ánh mắt liếc nhìn, bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu.

Một đôi ánh mắt như là sắc bén thiểm điện, trực tiếp hướng về một chỗ u ám bụi cỏ nhìn lại.

Trong bụi cỏ, một đôi vằn vện tia máu con mắt, tràn đầy oán độc cùng băng hàn, gắt gao nhìn về phía mình.

Tìm được!

Bắt quá!

Dương Phóng cũng không đối với đối phương ra tay, mà là nghiêng tai lắng nghe, xác nhận không ai về sau, cong ngón búng ra, hai bình thuốc chữa thương phần trong nháy mắt bay ra, hướng về trong bụi cỏ rơi đi.

Làm xong đây hết thầy, hấn quay người liền đi.

Có thể vì Tà Đạo tổ chức dựng nên một cái cường địch, hấn vẫn là rất tình nguyện.

Tà Đạo tổ chức trải rộng rất nhiều đại vực, coi như hấn sau này rời đi Bạch Trạch vực, cũng có khả năng lần nữa đụng phải bọn hấn, nhưng có hung ma tộc nhìn bọn hấn chăm chăm, bọn hấn tuyệt đối sẽ yên tĩnh không ít.

Tại Dương Phóng vừa mới rời đi.

Trong bụi cỏ hung ma tộc đại trưởng lão, thật sâu nhìn về phía Dương Phóng một chút, sau đó âm trầm đen nhánh bàn tay cấp tốc cầm ra, một thanh sò lấy kia hai bình thuốc bột, như thiểm điện thu hồi.

Lại qua một đoạn thời gian.

Dương Phóng cùng Lưu Ngọc lần nữa trong rừng đoàn tụ.

“Không tìm được, đoán chừng là đã đi xa.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Đồ chết tiệt!”

Lưu Ngọc lần nữa nguyên rửa, trong miệng một trận chữi rửa.

Dương Phóng không khởi nhẹ nhàng lắc đầu.

“Lưu hộ pháp, chúng ta ở chỗ này trì hoãn lâu như vậy, đối phương chỉ sợ sớm đã chạy không biết bao xa, hiện tại mắng nữa đã vô dụng.”

Lưu Ngọc lập tức ngậm miệng không nói, sắc mặt âm

tình bất định, không biết suy nghĩ cái gì.

Dương Phóng bỗng nhiên lần nữa nhìn về phía Lưu Ngọc, mỉm cười nói, “Lưu hộ pháp, nghe nói các người tại Thần Võ tông tổng bộ phát hiện 【 Diêm Vương cốt 】 ?”

“Ừm? Người cũng nghĩ cướp đoạt Âu Diêm Vương cốt?”

Lưu Ngọc đột nhiên nhìn về phía Dương Phóng.

“Không nên hiểu lầm, ta chỉ là cửa thứ hai, đối với vật kia không hứng thú, ta cảm thấy hứng thú chỉ là Đông Giang đường thủy địa bàn mà thôi.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản , đạo, “Ta có một cái đề nghị, Lưu hộ pháp không ngại nghe một chút, ta Thanh Long hội tiếp xuống đều có thể phối hợp các người, nghe theo các người chỉ huy, bắt quá tại các người đạt được 【 Diêm Vương cốt 】 về sau, cần đem Đông Giang quyền thống trị toàn diện giao cho ta, như thế nào?”

Lưu Ngọc Tú lông mày nhíu một cái, hừ lạnh nói: “Tần hội trưởng thật sự là đánh ý kiến hay!”

“Lưu hộ pháp đồng ý?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta đồng ý vô dụng, cần chủ tể đồng ý mới có thể.”

Lưu Ngọc nói.

“Đã dạng này, còn xin Lưu hộ pháp hỗ trợ dẫn đường!”

Dương Phóng mở miệng.

Lưu Ngọc lần nữa hừ lạnh một tiếng, xoay người lại, hướng về nơi xa bước đi.

Dương Phóng lộ ra mỉm cười, lúc này theo sau lưng.

Hắn hiện tại kẻ tài cao gan cũng lớn.

Liên tục mấy ngày quá khứ, không chỉ có tan binh nhập thể luyện được cảm giác, thuận lợi đem chiến giáp, áo choàng thu sạch nhập thể nội, có thể tùy thời vận dụng, liên đới lấy tu vi cũng lần nữa tăng lên một điểm, đạt tới 【 14300/15000 】 .

Hắn hiện tại khoảng cách cửa thứ ba đỉnh phong, đã không xa.

...

Sau một ngày.

Mưa phùn dừng lại.

Thần Võ tông tổng bộ

Bóng người tề tụ, cường giả khí tức tràn ngập.

Hiên Viên Thành, thần bí váy đen nữ tử, kim giáp ngư nhân, tứ đại viện chủ, áo xám lão giả, cùng bảy vị sau lưng có hai cánh nam tử thần bí, giờ phút này toàn bộ ở vào nơi đây.

Chỉ bất quá song phương lại tựa hồ như chia làm mấy cái trận doanh.

Khí tức đan vào lẫn nhau, âm thầm mãnh liệt.

Trong mọi người, đặc biệt kia thần bí váy đen nữ tử là cổ quái nhất.

Đối phương hắc sa che mặt, ánh mắt thanh lãnh, trong tay bưng lấy một tôn màu đen nữ tử pho tượng, giống như đúc, trên mặt tiểu dung, như là một tôn còn sống pho tượng.

Kia pho tượng hai mắt, thậm chí đang thỉnh thoảng chuyển động một chút, rất sống động, giống như là tại nhìn chăm chú đám người.

Váy đen nữ tử bên cạnh thân, thì là thân thể thon gầy, mặt mới tinh trường bào Hiên Viên Thành.

Giờ phút này hắc mặt mỉm cười, nhìn về phía trước mắt bảy vị sau lưng có hai cánh Hắc Ám thần tộc, vừa nhìn về phía trước người bọn họ Trần Hồng Ưng, mỉm cười nói, “Vân Ưng viện chủ, hẳn là người thật muốn đối địch với chúng ta?”

Trần Hồng Ưng sắc mặt âm trầm, ánh mắt đầu tiên là tại Hiên Viên Thành bọn người trên thân nhìn lại, sau đó lại nhìn về phía sau lưng bảy vị Hắc Ám thần tộc người.

Bảy vị Hắc Ám thần tộc, chỉ có hai vị cửa thứ ba.

Cái khác tất cả đều là cửa thứ hai.

Coi như nàng cùng bọn hắc liên thủ, cũng không có khả năng chống lại ở Hiên Viên Thành.

Đối diện không chỉ có Hiên Viên Thành, thần bí váy đen nữ tử là cửa thứ ba.

Lôi Tiêu, áo xám lão giả cũng đồng dạng là cửa thứ ba.

Hơn nữa còn có ngư nhân tương trợ.

“Diêm Vương cốt ta không có hứng thú, ta chỉ muốn giết

chết Tiêu Phóng cùng Tống Kim Luân.”

Trần Hồng Ưng âm thanh lạnh lùng nói.

“Dễ nói, không chỉ có người muốn giết bọn hắn, chúng ta cũng nghĩ, chờ tìm tới Diêm Vương cốt, tự sẽ cùng nhau giải quyết.”

Hiên Viên Thành mỉm cười.

Trần Hồng Ưng không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp hướng về Hiên Viên Thành bên này đi tới, chủ động cùng bọn hắn một phe cánh.

Còn lại Thanh Thành viện chủ, Kim Cương viện chủ là điển hình cỏ đầu tường, vừa nhìn thấy một màn này, lập tức cấp tốc đi ra, chủ động tựa vào Hiên Viên Thành bên này.

“Bảy vị, các người còn muốn xuất thủ sao?”

Hiên Viên Thành nhìn về phía trước mắt bảy vị Hắc Âm thần tộc, mỉm cười nói, “Cho dù các người có một ít bí thuật, có thể thi triển thần lực, lại có thể thay đổi gì? Giúp chúng ta tìm tới Diêm Vương cốt, ta Thánh giáo tự sẽ có những bảo vật khác tặng cho các người, cũng tiết kiệm các người một chuyến tay không, không phải sao?”

Bảy vị Hắc Âm thần tộc cao thủ, mặt không biểu tình, không nói một lời, ánh mắt lẫn nhau nhìn về phía cùng một chỗ.

“Người có thể cho chúng ta thứ gì?”

Trong đó một vị Hắc Âm thần tộc đột nhiên hỏi.

“Trước đây không lâu chúng ta từng đạt được một phần Hắc Âm thần tộc công pháp truyền thừa, các người nếu

không chê, ta cũng có thể tặng cho các người.”

Hiên Viên Thành mỉm cười.

“Có thể!”

Vị kia Hắc Âm thần tộc cao thủ gật đầu.

Bọn hắn bên này chỉ có hai vị cửa thứ ba, coi như lại thể nào chống cự, cũng không có khả năng đoạt thức ăn trước miệng cọp, như thể tình huống dưới, tự nhiên muốn tranh thủ tốt đẹp nhất chỗ.

“Đã dạng này, vậy liền để chúng ta cùng một chỗ liên thủ, lục soát một chút cái này Thần Võ tông đi, nhìn xem nó đến cùng có cái gì cơ mật?”

Hiên Viên Thành nói.

Bỗng nhiên, hắn sinh ra cảm ứng, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa, hai đạo nhân ảnh đang nhanh chóng lướt đến.

Một trái một phải, rất nhanh rơi vào phụ cận.

Chính là Lưu Ngọc cùng Thanh Long hội chủ.

“Chủ tế!”

Lưu Ngọc gật đầu.

“Người đã đến, tìm tới đối phương sao?”

Hiên Viên Thành hỏi thăm.

“Không có, bị hắn chạy thoát rồi, trên đường gặp Thanh Long hội chủ, hắn nguyện ý giúp chúng ta cùng nhau tìm

kiếm 【 Diêm Vương cốt 】 , điều kiện tiên quyết là muốn lấy được Đông Giang mặt nước quyền thống trị.”

Lưu Ngọc nói thẳng.

“Không dám.”

Hiên Viên Thành mỉm cười, nhìn về phía Dương Phóng , đạo, “Thanh Long hội chủ trước đây không lâu hỏa thiêu Thần Võ tông, cũng coi như giúp chúng ta đại ân, hiện tại lại nguyện ý giúp chúng ta tìm kiếm 【 Diêm Vương cốt 】 , ta tự nhiên hoan nghênh.”

“Hiên Viên chủ tế khách khí.”

Dương Phóng cười ha ha.

Ánh mắt đảo qua, không khỏi trong lòng thầm run.

Nơi đây cao thủ hội tụ!

Cửa thứ ba đâu chỉ bảy tám vị ...

Nguyên Linh giáo chủ thật có thể bắt lấy bọn hắn?

...

Chương 223 : Đào móc! Cự quy!

Đám người tề tụ, lúc này bắt đầu cấp tốc hành động.

Trong lúc đó Dương Phóng càng là tại Hiên Viên Thành mệnh lệnh dưới, trực tiếp đem Thanh Long hội cao thủ điều lên núi đến, tăng thêm một chút ngư nhân, Tà Đạo tổ chức phối hợp, tối thiểu mấy ngàn đạo nhân ảnh tại Thần Võ tông tổng bộ lục soát.

Vì có thể tìm tới chôn giấu 【 Diêm Vương cốt 】 vị trí, đám người trực tiếp bắt đầu đào sâu ba thước.

Phải biết những người này tất cả đều là cao thủ, đào móc tự nhiên tốc độ cực nhanh, khắp nơi công trình kiến trúc liên tiếp bị bọn hán san bằng, tất cả cặn bã thổ, vật liệu gỗ tất cả đều dùng xe nhỏ, xe xe vận chuyển ra ngoài.

Toàn bộ Thần Võ tông trong trong ngoài ngoài, một mảnh bận rộn.

Đều tại xây dựng rầm rộ, thanh thế to lớn.

Liên ngay cả Dương Phóng, Hiên Viên Thành, tứ đại viện chủ bọn người chỗ ở, cũng đều là bị lâm thời dựng ra, bọn hán vốn có trụ sở tất cả đều bị từng cái san bằng, sau đó lợi dụng vật liệu gỗ tại mới trên đất trống đơn sơ dựng mấy cái lều, trở thành bọn hán trụ sở mới.

To lớn như vậy thanh thế, tự nhiên để Dương Phóng trong lòng không khỏi có chút ngưng tụ.

Chiều loại này lục soát pháp, đoán chừng thật có khả năng bị bọn hán tìm ra 【 Diêm Vương cốt 】 tới.

“Không biết trước hai vị tông chủ lưu lại phong ấn đến cùng có thể ngăn trở hay không những người này oanh kích?”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Trước đó Long bà bà từng nói qua, Đông Phương Bạch gia gia cùng bậc cha chú từng tuần tự tăng cường qua 【 Diêm Vương cốt 】 phong ấn, đem 【 Diêm Vương cốt 】 giấu đến một cái không muốn người biết địa phương, muốn mở ra phong ấn, chỉ có dựa vào tông chủ đại ấn.

Nhưng bây giờ hiện trường cao thủ nhiều, vượt qua tưởng tượng.

Cửa thứ ba người, trọn vẹn mười vị, thật nhược phát hiện phong ấn, đoán chừng liền xem như cưỡng ép cứng rắn oanh cũng đủ để đem phong ấn mở ra đi.

Nhất là cái kia người mặc váy đen nữ tử thần bí.

trong tay lại còn bưng lấy một tôn tà mẫu pho tượng.

Đối với tà mẫu quái dị, hẳn nhưng là thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Hắn có thể từ Bạch Lạc thành trực tiếp bị truyền tống đến Bạch Trạch vực, tất cả đều dựa vào tà mẫu ban tặng.

Nghĩ tới đây, Dương Phóng một bên chỉ huy Bạch Cảnh Nguyên bọn người tiếp tục đào móc mặt đất, một bên lặng yên không một tiếng động ở giữa đem khối kia Nguyên Linh giáo chủ đưa cho hắn 【 thần linh huyết tử 】 chiếm lấy bên trong, cẩn thận quan sát, một lát sau, thận trọng chuyển vận một cỗ chân khí đi vào.

Chân khí tràn vào, toàn bộ huyết sắc khối ngọc không có bất kỳ cái gì cải biến.

Liên như là bình thường ngọc quyết, thường thường không có gì lạ.

Dương Phóng mắt Thần Hồ nghi, liên tục quan sát, xác định không có bất kỳ cái gì dị thường về sau, không chế càng nhiều chân khí tràn vào, nhưng cùng vừa mới, vẫn như cũ không dậy nổi mảy may gợn sóng.

Cái này khiến Dương Phóng dần dần yên tâm.

Xem ra vật này đúng như Nguyên Linh giáo chủ nói đồng dạng.

Bị hấn lấy đặc thù bí pháp luyện chế qua!

Dù là dùng chân khí thôi động, cũng sẽ không cảm giác được mảy may.

Dương Phóng lúc này đem vật này xem như trang trí, treo ở bên hông, hướng về nơi xa đi đến, một bên hành tẩu, một bên dùng chân khí hướng về ngọc quyết dũng mãnh lao tới.

Toàn bộ Thần Võ tông tổng bộ dị thường bận rộn, từ Dương Phóng hôm đó đến, đảo mắt đã qua bảy ngày, tại mấy ngàn vị cao thủ lật qua lật lại dưới, đại bộ phận công trình kiến trúc đều bị trực tiếp gỡ ra.

Cả mặt đất bên trên cũng bị đào ra to to nhỏ nhỏ hố sâu.

Cứ việc không ngừng có người đào ra các loại cổ quái kỳ lạ vật, nhưng là 【 Diêm Vương cốt 】 nhưng thủy chung không người đào được qua.

Bảy ngày trôi qua, Dương Phóng tự nhiên không có nhàn rỗi, một bên ở buổi tối tiến hành yên lặng tu luyện, một bên tại ban ngày hướng về Hiên Viên Thành, hắc sa nữ tử, Phá Quân viện chủ nơi đó cố ý tới gần.

Một cỗ vô hình khí tức từ ngọc quyết nổi lên hiện ra, tại vô thanh vô tức ở giữa chậm chạp ảnh hưởng đám người, cải biến Tà Thần lực lượng ...

Mà liền tại Thần Võ tông tổng bộ xây dựng rầm rộ, một mảnh bận rộn thời điểm.

Ngoại giới đồng dạng chưa từng bình tĩnh.

Còn lại Tà Đạo tổ chức cùng ngư nhân cao thủ tại quy mô tiến công, liên tục mấy ngày, rốt cục đem Bạch Trạch vực bảy tòa chủ yếu thành trì toàn bộ cầm xuống, liên đới lấy bốn phía khu quần cư cũng bị ăn mòn ba khu.

Trong lúc nhất thời, các nơi phản kháng nhân viên trong nháy mắt giảm bớt xuống tới.

“Kỳ thật muốn ta nói, bị Tà Đạo tổ chức thống trị cũng không có gì không tốt, trước đó là bị môn phái thống trị, hiện tại đổi thành Tà Đạo tổ chức, không đều là giống nhau, đơn giản là thay cái thể lực mà thôi.”

“Lời tuy là nói như vậy, nhưng sau này chỉ sợ không thể thiếu niệm kinh, cầu nguyện loại hình, ba ngày một lớn niệm, một ngày một nhỏ niệm, mỗi lần niệm kinh thời gian đều tối thiểu tiếp tục hai canh giờ, đây cũng không phải là tốt chịu.”

“Niệm niệm kinh mà thôi, dù sao cũng so mất đi tính mạng mạnh đi.”

“Đúng đấy, tương đối mất đi tính mạng, ta càng muốn gia nhập Tà Đạo tổ chức niệm tụng kinh văn.”

“Hi vọng Bạch Trạch vực mau chóng bình định xuống đây đi, bằng không tiếp tục như vậy nữa, chúng ta thật là muốn ăn thổ.”

...

Đủ loại thanh âm không ngừng vang lên.

Cứ như vậy, đảo mắt lại là ba ngày quá khứ.

Thần Võ tông tổng bộ, vẫn như cũ bận rộn.

Vô số người tại vừa đi vừa về đào móc, đem toàn bộ phía trước núi khu vực cơ hồ đào một lần.

Dương Phóng vẫn như cũ ban ngày đi dạo, ban đêm tu luyện, đồng thời tại khổ đợi ngày trở về xuất hiện.

Bất quá đáng tiếc cho đến bây giờ, y nguyên không nhìn thấy mảy may dấu hiệu.

Cái này khiến hắn không khỏi mày nhăn lại.

Bởi vì coi như dưới mắt đã qua ròng rã 6 6 ngày.

Lần này xuyên qua thời gian chi trường, vượt quá tưởng tượng, cũng không biết thế giới hiện thực sẽ là cái gì cải biến.

Mà liền tại trong lòng hắn phiền muộn thời điểm, bỗng nhiên, dị biến xuất hiện.

“Phát hiện mật đạo!”

Có người phát ra âm thanh lớn, nghênh phát vô số người chú mục.

Sau đó những phương hướng khác đám người tất cả đều biến sắc, vội vàng ném đi thương sắt, xẻng sắt chờ công cụ, cấp tốc xông ra, chuẩn bị xem xét tình huống.

Trước đó một mực tại không trung bồi hồi bảy vị dục nhân nam tử càng là ánh mắt lạnh lẽo, đứng mũi chịu sào, dẫn đầu hướng về phía trước xông ra.

“Lăn đi!”

Tốc độ bọn họ như điện, mang theo chói tai oanh minh, phá vỡ khí lãng, trực tiếp chấn khai phía trước vây tụ đám người, khiến cho không ít người phun máu phè phè.

Tứ đại viện chủ, Hiên Viên Thành, kim giáp ngư nhân càng là không chút nghĩ ngợi, cấp tốc hành động.

Rất nhanh, bọn hắn vọt tới thanh âm vang lên địa phương.

Chỉ kiến giải trên mặt xuất hiện lít nha lít nhít hơn mười cái cự đại hố sâu.

Bốn phương tám hướng đồ không ít Thanh Long hội thành viên, sắc mặt trắng bệch, trong miệng thổ huyết, tất cả đều là bị mấy vị kia dục nhân nam tử đánh bay ra ngoài.

Tại bọn hắn không xa, thì là có một cái vừa đào hố sâu.

Mới vừa vịn đem mặt đất đào lên, liền phát hiện một cái to lớn mật đạo, đen nhánh, nổi thẳng sâu trong lòng đất.

Ánh mắt của mọi người tất cả đều rơi về phía chỗ kia màu đen mật đạo bên trong, ánh mắt kinh nghi, tựa hồ như muốn nhìn thấu.

Dương Phóng thì là sắc mặt âm trầm, một thân quần áo màu xanh cuộn lên, xuất hiện tại mấy vị kia thụ thương Thanh Long hội đệ tử trước mặt.

“Hội trưởng, chúng ta đào ra địa đạo, mấy cái kia dục nhân đi lên liền đem bọn hắn đánh bay ra ngoài, bản thân bị trọng thương.”

Trong đó một vị Thanh Long hội đệ tử sắc mặt trắng bệch, mở miệng nói ra.

Dương Phóng tiện tay đập vào huyệt vị của bọn họ phía trên, bức ra trong cơ thể của bọn họ tụ huyết, một đôi ánh mắt âm lãnh trong nháy mắt nhìn về phía kia bảy vị dục nhân.

Keng!

Khó tả tiếng kim loại âm vang lên.

Dương Phóng không nói một lời, trực tiếp rút ra trường kiếm, sau đó hành động cấp tốc, sát na xuất hiện tại một vị dục nhân phía sau nam tử, kiếm pháp như điện, hướng về thân thể của hắn bao phủ tới.

Vị kia dục nhân nam tử là vị cửa thứ hai cao thủ, biến sắc, nghe được động tĩnh, vội vàng cấp tốc trở lại chống cự, quanh thân bành trướng ra từng đợt sương mù màu đen, bàn tay nhanh chóng đánh ra, hướng về Dương Phóng trường kiếm nghênh đón.

Những người khác nghe được động tĩnh, vội vàng cấp tốc trở lại.

“Thanh Long hội chủ, người làm gì?”

Lưu Ngọc kinh uống.

“Thanh Long hội chủ, mau dừng tay!”

Hiên Viên Thành quát.

Chỉ bất quá Dương Phóng kiếm pháp cực nhanh, như là quỷ mị, phối hợp thêm yêu dị thân pháp, đơn giản để cho người ta phản ứng không kịp, tên kia dực nhân nam tử mới vừa vịn xuất chưởng đón lấy, liền cảm giác được một cỗ làm hấn lông tơ sợ hãi khí tức, tiếp lấy vôi vàng rút lui, sau lưng hai con cánh chim màu đen dùng sức một cái, liền muốn chạy khỏi nơi này.

Nhưng mà Dương Phóng tốc độ lại còn nhanh hơn hấn.

Tại hấn vừa mới muốn chạy trốn, kiếm quang rơi xuống, đã sớm từ hấn một cái cánh chim xẹt qua, phốc một tiếng, huyết thủy phun ra, kêu thảm một tiếng.

Vị kia cửa thứ hai dực nhân nam tử trực tiếp bị chém xuống một cánh, thân thể bay tứ tung ra ngoài, liền đời lấy phía sau lưng đều xuất hiện một cái đấm máu lỗ hồng.

Mấy vị khác dực nhân thần sắc biến đổi, vôi vàng lao nhanh ra, bàn tay chụp về phía Dương Phóng.

Dương Phóng thân pháp biến ảo, mơ hồ không chừng, lúc này cấp tốc trốn tránh.

“Đủ rồi!”

Hiên Viên Thành đột nhiên hét to, trên thân bộc phát ra một cỗ khí tức cực kỳ đáng sợ, sát na hiện lên, xuất hiện tại Dương Phóng cùng đám kia dực nhân bên người.

Tứ đại viện chủ cùng ngư nhân cơ hồ toàn bộ xông ra, khí tức bộc phát, ánh mắt băng lãnh, nhìn về phía Dương Phóng cùng dực nhân.

Dương Phóng rơi vào nơi xa, thu kiếm mà đứng.

“Hiên Viên chủ tế, mấy vị này bằng hữu quá không biết tốt xấu, ta người vất vả đào ra mật đao, bọn hần không chỉ có không biết cảm tạ, còn đả thương ta người, không khỏi quá khinh người đi.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm.

Còn lại sáu vị dục nhân tất cả đều gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng, ánh mắt âm hàn, không nói một lời.

Hiên Viên Thành sắc mặt hờ hững, nhìn thoáng qua Dương Phóng, lại nhìn về phía bảy vị dục nhân, lạnh giọng nói, “Chuyện này đến đây vì thế, tại không có tìm tới 【 Diêm Vương cốt 】 trước đó, ai cũng không được tiếp tục lên tranh chấp.”

“Hừ!”

Một vị cửa thứ ba dục nhân phát ra hừ lạnh, xoay người sang chỗ khác, xem xét lên đồng bạn thương thế.

Cái khác dục nhân cũng là sắc mặt lạnh lùng, xoay người sang chỗ khác, tiếp tục xem hướng chỗ kia mật thất.

“Mấy người các người lui xuống trước đi đi.”

Dương Phóng phát phát tay, ra hiệu mấy vị thụ thương Thanh Long hội thành viên rời khỏi.

Sau đó cũng là hướng về phía trước mật thất nhìn lại.

Chỉ gặp mật thất đen nhánh, thông đạo chật hẹp, tựa hồ chỉ có thể cho phép hai người sóng vai xuyên qua.

Căn bản thấy không rõ chỗ sâu đến cùng tồn tại cái gì.

Hiên Viên Thành tại cẩn thận quan sát sau một lát, cau mày nói, “Còn phải tiếp tục đào, đem chỗ này mật đạo toàn bộ móc ra, nhìn xem thông ở đâu.”

Mệnh lệnh của hắn truyền ra, mọi người nhất thời tiếp tục làm việc lục.

Lần này có minh xác mục tiêu, đám người đào móc tốc độ không thể nghi ngờ càng nhanh, mảng lớn mảng lớn thổ nhưỡng bị vận chuyển ra ngoài, toàn bộ mặt đất tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc lổm.

Nguyên bản chật hẹp mật đạo đang nhanh chóng mở rộng.

Trong nháy mắt, đã đào hơn hai canh giờ.

Mọi người ở đây tiếp tục đào đi thời điểm.

Đột nhiên, dị biến xuất hiện.

A!

Một trận dị thường tiếng kêu thảm thiết thê lương từ lòng đất vang lên, truyền khắp phiến khu vực này.

Tiếp lấy mặt đất buông lỏng, rung động âm âm, tựa như phát sinh chấn, dẫn phát vô số người kinh hô, sau đó càng nhiều kêu thảm truyền ra, hoàn toàn đại loạn.

Tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc, ném đi thuồng sắt, xẻng sắt chờ công cụ, cấp tốc chạy ra.

Một đám siêu phẩm cường giả thì là lao nhanh ra, xem

xét tình huống.

“Rống ... “

Từng đợt to lớn thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên, như là cái gì vô cùng đáng sợ cự thú, ù ù điếc tai, phẳng phát kim thiết đan xen, xen lẫn hùng hậu đáng sợ khí tức, tại khắp nơi chấn động, khí tức oanh minh, nương theo lấy toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Các đệ tử đều cảm thấy hoảng sợ, bị chấn não hải mất thông, thân thể đảo đảo, càng nhanh hơn rút lui.

Mảng lớn mảng lớn tầng đất tại bị chấp lên, phát ra soạt phần phật tiếng vang.

Thật giống như phát sinh động đất đồng dạng.

Dương Phóng trực tiếp lộ ra ghen họng nhìn trần trời chi sắc.

Chỉ gặp một đầu cực kỳ đáng sợ quái vật khổng lồ lại từ sâu trong lòng đất leo ra, mang theo mảng lớn bóng ma, khí tức kinh khủng, như là ngàn năm lão yêu, khiến cho mặt đất đều đang run rẩy.

A!

Nó một móng vuốt xuống dưới, tại chỗ chết thảm bảy tám người.

Cắn một cái dưới, ngay cả Thập phẩm cao thủ đều bị chặn ngang cắn đứt.

Cái này đúng là một đầu cực kỳ to lớn Lục Quy!

thân thể kinh khủng, gần năm sáu mươi mét lớn như vậy, sinh trưởng không biết bao nhiêu năm, toàn bộ mai

rũa lít nha lít nhít mọc đầy gai ngược, cơ hồ biến thành nham thạch nhan sắc, tứ chi tráng kiện, đầu lâu giống như long, mở ra bồn máu miệng lớn, phát ra thanh âm rung trời.

Tại vuốt phải của nó chỗ càng là liên tiếp một cây cực kỳ tráng kiện xiềng xích, theo nó gãy dựa, phát ra ào ào thanh âm.

Nó tựa như là bị khóa ở nơi này đồng dạng.

Một đôi mắt như cùng trường hộ, hiện động lên kinh khủng kim hào quang màu vàng, hướng về trên thân mọi người quét tới, mỗi một cái bị nó nhìn qua người đều cảm thấy khắp cả người rét lạnh, trong lòng kinh dị.

Mọi người sắc mặt kinh biến.

Cho dù ai cũng không thể nghĩ đến, Thần Võ tông lòng đất, lại vẫn khóa loại này Hồng Hoang dị vật.

Mà rất nhanh, một đám siêu phẩm cao thủ cảm thấy được tại cái này to lớn Lục Quy hậu phương, lại còn có một cái thần bí mật thất tồn tại, một mực khép kín.

Nó tựa hồ ở chỗ này thủ hộ lấy cái gì đồng dạng.

“Nghịch súc!”

Hiên Viên Thành thanh âm trầm xuống , đạo, “Giết nó!”

Thân thể của hắn trực tiếp chủ động liền xông ra ngoài.

Bên cạnh tứ đại viện chủ cùng kim giáp ngư nhân, cũng tất cả đều kịp phản ứng, cấp tốc xông ra.

Sáu vị dục nhân nam tử tại liếc nhìn nhau về sau, càng là đáp xuống.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt đáng sợ oanh minh phát ra, ầm ầm điếc tai, đất rung núi chuyển.

Đầu này Lục Quy tao ngộ nhiều cao thủ như vậy oanh sát, lập tức lần nữa phát ra từng đợt kinh thiên gào thét, tựa hồ cảm giác được thống khổ.

Bất quá nó cũng xem thời cơ cực nhanh, tại liên tục bị đau về sau, lại trực tiếp đem đầu cùng tứ chi rút vào mai rùa , mặc cho đám người oanh kích.

Từng vị cửa thứ ba cao thủ lực lượng đánh vào mai rùa phía trên, ầm ầm nổ vang, đất rung núi chuyển, quang mang mãnh liệt, khiến cho nó nặng nề mai rùa bên trên không ngừng hướng xuống rì rào rơi thổ.

Theo đại lượng bùn đất rơi xuống, dần dần lộ ra bên trong mai rùa nguyên bản nhan sắc.

Chỉ gặp toàn bộ mai rùa một mảnh đen nhánh, dị thường dữ tợn, tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng, hiện động kim loại quang mang, đơn giản như là huyền thiết đúc thành,

Không quản đám người như thế nào oanh kích, toàn bộ mai rùa lại một chút không hư hại, bất động không dao.

Tựa hồ miễn dịch hết thủy tổn thương.

Tình cảnh như vậy, để một đám cao thủ lần nữa biến sắc.

Ngay tiếp theo Dương Phóng cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Loại này phòng ngự quá kinh khủng!

Mười vị cửa thứ ba cao thủ liên thủ công kích, lại không phá được phòng?

“Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi, cái này Lục Quy sợ là có giao long huyết thống!”

Kim Cương viện viện chủ Viên Thanh Sơn thất thanh nói.

Hắn mặc dù là Thần Võ tông bảy viện viện chủ một trong, nhưng là cũng chưa hề biết, Thần Võ tông lòng đất thế mà khóa như thế một cái cự vật?

Bên cạnh Phá Quân viện chủ, Vân Ưng viện chủ, Thanh Thành viện chủ cũng đồng dạng một mặt giật mình, không thể tưởng tượng nổi.

“Có giao long huyết thống càng tốt hơn!”

Hiên Viên Thành lạnh giọng nói, “Phóng hỏa!”

Mọi người nhất thời kịp phản ứng.

Không tệ!

Cái này Lục Quy bị khóa ở nơi này, không cách nào động đậy, coi như phòng ngự lại thế nào đáng sợ, nhưng chỉ cần đại hỏa một đốt, nên bị thiêu chết khẳng định sẽ còn bị thiêu chết.

Trong lúc nhất thời đám người lúc này cấp tốc hạ lệnh, để đông đảo đệ tử nhắc đến vật liệu gỗ, hướng về kia chỉ to lớn Lục Quy trên thân thể ném đi.

Rất nhanh mảng lớn vật liệu gỗ cao cao chồng chất lên, đem kia Lục Quy thân thể che lại, sau đó vô số bó đuốc bị người ném tới.

Không chỉ có như thế, Hiên Viên Thành càng là làm cho người phóng độc, hướng về kia chỉ Lục Quy nơi đó dừng mãnh lao tới.

Vừa mới bắt đầu con kia Lục Quy còn toàn vẹn vô sự, nhưng theo đại hỏa nổi lên, kéo dài ròng rã sau một ngày.

Rốt cục con kia Lục Quy không chịu nổi, trong mai rùa phát ra tiếng tai thanh âm, thân thể chui ra, tại trong liệt hỏa giằng co.

Chỉ bất quá vừa mới ngoi đầu lên, liền bị đám người thi triển kiếm khí, hướng về thân thể của nó đánh tới, làm cho Lục Quy đành phải lần nữa rụt về lại, ở trong biển lửa giãy dụa.

Tiếng kêu của nó dị thường thảm liệt, thân thể không ngừng mà chui ra, lùi về, không ngừng kịch liệt giãy dụa, thân thể cũng bắt đầu truyền đến thịt nướng mùi thơm.

Toàn bộ tràng diện dị thường đáng sợ.

Tất cả mọi người không khỏi ngừng thở, trong lòng rung động, lẳng lặng quan sát lấy một màn này.

Lục Quy sinh mệnh đơn giản tràn đầy không thể tưởng tượng nổi!

...

Chương 224 : Phá giải phong ấn

Cứ như vậy.

Đại hỏa mãnh liệt, quang mang ngập trời, trong đó nhiệt độ đang nhanh chóng lên cao.

Trong lúc đó lại có đệ tử không ngừng hướng bên trong ném ra đại lượng vật liệu gỗ cùng kích độc, hỏa diễm đem mặt đất đều cho đốt khô nứt.

Lần nữa kéo dài suốt cả đêm về sau.

Sáng sớm ngày thứ ba.

Lục Quy thê thảm tiếng kêu mới bắt đầu dần dần yếu bớt, nồng đậm thịt nướng hương khí truyền khắp toàn bộ Thần Võ tông bên trong.

Trong lòng mọi người mãnh liệt, ngơ ngác nhìn đây hết thấy.

Thẳng đến bốn phía nhiệt độ bắt đầu lạnh đi.

Hiên Viên Thành mới lần nữa tiến lên, cẩn thận kiểm tra con kia Lục Quy thân thể, xác định đối phương triệt để chết thảm về sau, sắc mặt lạnh lùng, trực tiếp để cho người ta đem cái này Lục Quy thân thể khiêng ra.

Kết quả theo đại lượng đệ tử tuôn ra, tại phát lực nâng lên sát na, Lục Quy thân thể lại như tan thành từng mảnh đồng dạng.

Ngoại trừ một cái mai rùa bị người hoàn chỉnh nâng lên, bên trong huyết nhục hoàn toàn loạn thành một bầy, rì

rào rơi xuống, hương khí càng đậm.

Rất nhiều đệ tử kì lòng không được bắt đầu cuồng nuốt nước miếng.

Nếu không phải là lo lắng bên trong ẩn chứa kịch độc, tuyệt đối đã có người bắt đầu gặm ăn.

Dương Phóng đi ra phía trước, trực tiếp rút ra trường kiếm, vận chuyển chân khí, lần nữa dùng sức đập vào mai rùa mặt ngoài, keng keng rung động, trong lòng ngạc nhiên.

Cái này mai rùa độ cứng sợ là có thể sánh được chiến giáp của hắn!

Chỉ tiếc quá khổng lồ, hoàn toàn lợi dụng không được.

Bỗng nhiên, hắn kịp phản ứng.

Đầu này cự quy không phải là trước hai vị tông chủ dùng để thủ hộ 【 Diêm Vương cốt 】 dị thú a?

Ánh mắt của hắn lần nữa hướng về cự quy hậu phương thần bí thạch thất nhìn lại.

Chỉ gặp Hiên Viên Thành, thần bí váy đen nữ tử, kim giáp ngư nhân, tứ đại viện chủ bọn người sớm đã xuất hiện ở chỗ kia thần bí thạch thất trước đó, bắt đầu quan sát.

Dương Phóng vung tay lên, ra hiệu Bạch Cảnh Nguyên bọn người tới, đem cái này cự quy giải phẫu, trước vợ vét biến đổi lại nói, sau đó hắn lần nữa lướt đi, cấp tốc xuất hiện ở thạch thất trước đó.

Bạch Cảnh Nguyên bọn người tốc độ cực nhanh, lúc này cùng một đám Tà Đạo tổ chức, ngư nhân cao thủ,

bắt đầu nhanh chóng chia cắt lên cự quy trên người linh kiện.

Có thể dài đến to lớn như vậy yêu thú, không cần nghĩ cũng biết thể nội cô bảo rất nhiều.

Thạch thất trước.

Một đám cao thủ ánh mắt ngưng trọng, tại toàn bộ trên cửa đá không ngừng dò xét, từng cái mày nhăn lại.

“Tốt một cái Đông Phương gia!”

Kia kim giáp ngư nhân ngữ khí lạnh lùng, nói, “Có trận văn, mà lại hẳn là trận pháp đại sư bày.”

“Không tệ, nhìn hoa văn, đẳng cấp tuyệt đối không thấp.”

Hiên Viên Thành ánh mắt nheo lại.

Chỉ gặp trước mắt cổ phác trên cửa đá, lít nha lít nhít, xuất hiện vô số thần bí mà phức tạp nhỏ bé hoa văn, vụn và vụn vụn, như là quái dị đường cong.

Phác họa ra một bộ thần bí mà kì lạ đồ án.

Loại này hoa văn nhìn thường thường không có gì lạ, nhưng là chỉ có hiểu được trận pháp người mới biết cái này hoa văn đáng sợ, đây là một loại cực kỳ cường đại khóa văn.

Rút dây động rừng!

Loại này trận văn đem trước mắt thạch thất, dưới chân đại địa, bốn phía sơn mạch tất cả đều một mực khóa lại với nhau, muốn phá vỡ thạch thất, tất nhiên sẽ đem toàn bộ mặt đất, sơn mạch cùng nhau rung chuyển.

Cần có lực lượng đem vô cùng to lớn!

Rất nhanh, ánh mắt mọi người ngưng tụ.

Tại những này phức tạp mà tinh mịn hoa văn trung ương, lại phát hiện một chỗ lõm.

Vuông vức, tựa hồ là một cái khe thẽ.

Liền như là một thanh khóa khóa tâm đồng dạng.

“Đây là ... “

Hiên Viên Thành sắc mặt giật mình , đạo, “Phá vỡ trận văn máu chót!”

“Là đại ấn, đây là Thần Võ tông đại ấn bộ dáng!”

Thanh Thành viện chủ bỗng nhiên nghẹn ngào nói.

“Cái gì?”

Đám người cùng nhau chấn động.

“Mau tìm ra Thần Võ tông đại ấn!”

Hiên Viên Thành nói.

“Tìm không được nữa, kim ấn tại trước đây không lâu bị cái kia Tiêu Phóng đánh cắp, đáng chết, hắc hắc là đã sớm biết loại này cơ mật!”

Phá Quân viện chủ Lôi Tiêu sắc mặt khó coi, cắn răng nói, “Ta nguyên lai tưởng rằng là bởi vì hắc muốn làm tông chủ, cho nên mới trong đêm đánh cắp đại ấn, nhưng bây giờ xem ra hắc là căn bản không có đơn giản như vậy.”

“Bị đánh cắp?”

Hiên Viên Thành sầm mặt lại.

“Đúng thế.”

Phá Quân viện chủ tiếng trầm nói.

Hiên Viên Thành sắc mặt khó coi, không nói một lời.

Cứ như vậy, bọn hắn liền tất nhiên muốn hao phí to lớn khổ công mới có thể mở ra chỗ này môn hộ.

“Vương bát đản Tiêu Phóng, ta sẽ không bỏ qua cho hắn.”

Một bên Tả hộ pháp Lưu Ngọc cắn răng mắng.

Dương Phóng sờ lên cái mũi, như vậy không nghe thấy, tiếp tục hướng về khóa tâm nhìn lại.

Thật sự là nghĩ không ra!

Đông Phương gia trước hai vị tông chủ còn có loại này chuẩn bị ở sau.

Khó trách bàn giao Long bà bà, một khi gặp được biến cố, muốn đem đại ấn mang đi.

Bọn hắn lưu lại phong ấn càng như thế thần dị.

“Vận dụng man lực đi.”

Vị kia kim giáp ngư nhân nói.

Hiên Viên Thành chậm rãi gạt đầu , đạo, “Xuất thủ một lượt đi, chúng ta nhiều như vậy cửa thứ ba, cửa thứ hai,

cùng nhau oanh ra, hẳn là cũng có thể rung chuyển đại trận.”

Những người khác nhao nhao gật đầu.

Sau đó đám người lúc này vận dụng riêng phần mình tuyệt học, trên thân khí tức mãnh liệt, quang mang hiển hiện, trong miệng trực tiếp gào to ra từng đạo kinh khủng sát chiêu, hướng về trước mắt cửa đá đánh tới.

“Cự Nguyên Thần chưởng!”

“Thương Long chém!”

“Thiên ma đại thủ ấn!”

“Kình Thiên Kiếm!”

...

Ầm ầm ầm ầm!

Từng đạo kinh khủng tuyệt học rơi xuống, kinh thiên động địa, quang mang mãnh liệt, chấn toàn bộ nặng nề cửa đá đều đang rung động ầm ầm, tiếp lấy cửa đá kéo theo mặt đất, kéo theo dãy núi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thần Võ tông đều tại ầm ầm rung động.

Bàn về thanh thế so vừa mới oanh kích cự quy thời điểm còn kinh khủng hơn.

Toàn bộ thiên địa tựa hồ hoàn toàn hỗn loạn, sức mạnh đáng sợ xé rách mà ra, khiến cho bốn phương tám hướng mặt đất bắt đầu cấp tốc vỡ ra, xuất hiện từng đạo thô to vết rạn.

Ngay tiếp theo dãy núi đều tựa hồ tại ẩn ẩn lay động.

Đáng sợ thanh thế, vượt qua tưởng tượng.

Nơi xa mấy ngàn dặm tử toàn bộ lộ ra vẻ kinh hãi.

Mà theo đám người một kích oanh ra về sau, ánh mắt lần nữa hướng về trên cửa đá trận vẫn nhìn lại, chỉ gặp nguyên bản vẫn và vẫn vẹn trận vẫn y nguyên còn tại.

Chỉ bất quá tại vừa mới oanh kích bên trong lại bị ma diệt không ít.

Kết quả như vậy cũng làm cho đám người ngậm thở phào.

Cũng may chỗ này trận vẫn cũng không đạt tới biến thái trình độ.

Nếu không, thật nhược cùng dãy núi khóa cùng một chỗ, như vậy cho dù là bọn họ hao hết sạch công lực cũng không có khả năng đem nó phá hủy.

Hiện tại xem ra, thiết kế trận vẫn người hẳn là xa không có đạt tới một bước kia.

“Tiếp tục xuất thủ!”

Hiên Viên Thành quát chói tai.

Đám người lần nữa cổ động chân khí, hướng về trước mắt cửa đá hung hăng oanh kích tới.

Từng đợt kinh khủng oanh minh lần nữa phát ra, động tĩnh to lớn, rung động âm âm, cùng vừa mới đồng dạng.

Rút dây động rừng, tựa hồ toàn bộ thiên địa đều cùng reo vang.

Cứ như vậy, mọi người tại một lần một lần oanh kích.

Trong lúc đó Dương Phóng âm thầm nhíu mày, xuất công không xuất lực, cũng không dám toàn lực oanh kích.

Bởi vì hắn lo lắng Hiên Viên Thành bọn người thật sẽ khai ra 【 Diêm Vương cốt 】 .

Hiện tại chỉ bằng vào hắn tự thân chi lực, không được có thể chống đỡ trước mắt đám người.

Hắn nhất định phải đợi đến Nguyên Linh giáo chủ mới được.

Dương Phóng một bên oanh kích, một bên tiếp tục thúc giục bên hông ngọc bội.

Lại qua một đoạn thời gian.

Trong lúc đó đám người nghỉ ngơi hai lần, nghỉ ngơi xong về sau, lại tiếp tục oanh kích.

Trên cửa đá trận văn bị ma diệt càng nhiều.

Theo đám người một lần cuối cùng oanh kích, đất rung núi chuyển, thanh âm oanh minh, rốt cục trước mắt trận văn rốt cuộc không thể gánh vác, oanh một tiếng, triệt để bị ma diệt ra.

Mà theo trận văn ma diệt, nguyên bản nặng nề cửa đá cũng đột nhiên ở giữa chia năm xẻ bảy, rã rạc một chút, hóa thành vô số mảnh vụn, bốn phía bay múa.

Một mảnh tinh hồng sắc quang mang mang theo yêu dị khí tức, trực tiếp từ bên trong đập vào mặt đánh tới, trùng trùng điệp điệp, như là vô biên huyết thủy, để cho

người ta khó mà thờ đốc.

Bên trong ẩn chứa sát khí lại làm cho tất cả mọi người cũng không khỏi đến lông tóc dựng đứng.

Tiếp lấy!

SƯU SƯU SƯU SƯU!

Một đám Hắc Âm thần tộc cao thủ, như thiểm điện vọt tới, quanh thân ô quang bao khóa, khí tức kinh khủng, như là lưu tinh, không nhìn tất cả sát khí, xông thẳng mà vào.

Một vị cửa thứ ba cao thủ một bả nhấc lên một khối lóe ra tinh hồng quang mang xương cốt, vọt thẳng trời mà lên, tại cái khác dục nhân nam tử bảo vệ dưới, liền muốn rời khỏi nơi này.

Bọn hấn lại từ đầu đến cuối không phải thật tâm hợp tác!

Bất quá!

Liền tại bọn hấn vừa mới đoạt được 【 Diêm Vương cốt 】, bay lên sát na.

Vị kia thần bí váy đen nữ tử, đột nhiên nâng lên trong tay pho tượng, đột nhiên giơ cao, toàn thân trên dưới tràn ngập một tầng quỷ dị ô quang.

Trong tay pho tượng như là phục sinh, vỡ ra tiểu dung, một chưởng vỗ tới.

Đáng sợ chưởng lực như đồng hóa là màu đen thiểm điện, trong nháy mắt đuổi kịp vị kia đoạt được 【 Diêm Vương cốt 】 cửa thứ ba cao thủ, tại thần sắc kinh biến phía dưới, trực tiếp đánh trúng thân thể của hấn.

Oanh!

A!

Vị kia cửa thứ ba cao thủ lúc này phát ra tiếng kêu thảm, phun ra huyết thủy, nửa cái bả vai đều trực tiếp hóa thành huyết vụ.

Ngay tiếp theo bị hấn cướp đi 【 Diêm Vương cốt 】 cũng đột nhiên rơi xuống.

Cái khác Hắc Âm thần tộc cao thủ biến sắc, vội vàng lao nhanh ra, chụp vào Diêm Vương cốt.

Chỉ bắt quá!

Hiên Viên Thành bọn người ánh mắt lạnh lẽo, sớm đã sát na xông ra, vọt người nhảy lên, trên thân bộc phát ra kinh khủng dị thường khí tức, hướng về bọn hấn oanh kích mà đi.

Một đám Hắc Âm thần tộc cao thủ đành phải cấp tốc thu về bàn tay, lúc này vận chuyển bí pháp, liên hợp cùng một chỗ, quanh thân toàn bộ bộc phát ô quang, cùng nhau giơ chưởng chống lại.

Oanh một tiếng, huyết sắc Diêm Vương cốt lần nữa bị chấn bay tứ tung mà ra.

Sáu vị Hắc Âm thần tộc cao thủ tất cả đều bị chấn Khí Huyết mãnh liệt, phun ra huyết thủy, cấp tốc bay rớt ra ngoài, từng cái sắc mặt trắng bệch.

“Hắc Âm thần tộc, các người quá ngây thơ rồi.”

Hiên Viên Thành ngữ khí lạnh lùng , đạo, “Thật sự cho rằng ta sẽ chân chính hợp tác với các người sao?”

“Người có phòng bị?”

Trước đó trọng thương vị kia cửa thứ ba cao thủ nghiêm nghị quát.

“Ngu xuẩn!”

Hiên Viên Thành mặt không biểu tình , đạo, “Nếu không phải là muốn nhờ các người lực lượng phá giải phong ấn, ta sớm đã đem toàn bộ các người giết chết!”

“Người!”

Đám kia Hắc Âm thần tộc cao thủ sắc mặt kinh biến, không dám chờ lâu, vội vàng chấn động cánh chim, lao nhanh ra, sau đó nắm lên trên mặt đất vị kia trọng thương cửa thứ ba cao thủ, liền trực tiếp chạy ra.

Hiên Viên Thành bọn người căn bản không có truy, mà là hoả tốc phóng tới khối kia tinh hồng sắc 【 Diêm Vương cốt 】 nơi đó.

Dương Phóng sắc mặt do dự, thân thể vừa muốn xông ra, bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, đột nhiên quay đầu.

Hắn phong chi rung động rõ ràng nghe được nơi xa truyền đến không giống thanh âm.

Sau đó!

A!

Một trận dị thường tiếng kêu thảm thiết thể lương trực tiếp phát ra.

Nguồn gốc từ tại đám kia Hắc Âm thần tộc cao thủ.

Nguyên bản liền bị trọng thương vị kia cửa thứ ba vẫn là

không có chạy thoát, vừa mới chạy ra không bao xa, liền có một đạo kinh khủng quang mang vọt thẳng trời mà lên, nhảy lên cao mấy chục mét, trực tiếp một quyền đánh xuyên bộ ngực của hắn, hào quang màu tím trên không trung bộc phát, đem vị kia cửa thứ ba cao thủ trực tiếp chấn chia năm xẻ bảy, huyết nhục bay múa.

Sau đó vô cùng đáng sợ ba động hoành quyền mà ra, hướng về cái khác Hắc Ám thần tộc cao thủ quét sạch mà đi, tại bọn hắn bất ngờ không đề phòng, đem bọn hắn hết thảy chấn thương, phun ra huyết thủy, thân thể tất cả đều từ không trung bay ngược mà ra.

Người xuất thủ lần nữa từ giữa không trung vững vàng rơi xuống, trên thân tử sắc nội liễm, khôi phục lại bình tĩnh, nhanh chân hướng về phía trước đi đến.

Hắn mặt rộng miệng vuông, thần sắc uy nghiêm, một thân tư lự trường bào, đầu đầy mái tóc đen dài, trên thân tràn ngập một cỗ vô hình khí tức cường đại.

Cả người cho người ta một loại khó tả bá đạo cảm giác.

Hiên Viên Thành bọn người tất cả đều biến sắc, cùng nhau quay đầu.

Nguyên Linh giáo chủ!

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Chỉ thấy đối phương thân thể xuất hiện về sau, tại hắn hậu phương, từng đạo bóng người nhanh chóng tổng cướp mà đến, tốc độ cực nhanh, rất nhanh rơi vào bên cạnh hắn.

Ròng rã năm vị cửa thứ ba hảo thủ!

Cái khác cửa thứ hai cũng chừng bảy vị!

Những này cửa thứ ba, cửa thứ hai cao thủ vừa mới xông ra, liền cấp tốc nhào về phía những cái kia trọng thương Hắc Âm thần tộc cao thủ nơi đó, xuất thủ như điện, đem bọn hắn giết sạch.

Hiên Viên Thành ánh mắt trầm xuống.

“Người là ai?”

“Làm sao? Không nhớ rõ?”

Nguyên Linh giáo chủ nhanh chân đi ra, ngữ khí đậm mạc , đạo, “Ba mươi năm trước đêm đó, người bị ta một chưởng đánh chết, nhanh như vậy liền quên.”

“Người!”

Hiên Viên Thành thần sắc giật mình, cấp tốc rút lui, kinh thanh quát, “Là người, ba mươi năm trước đêm đó người thần bí!”

“Đoán đúng.”

Nguyên Linh giáo chủ lãnh đạm nói.

Ba mươi năm trước, hắn từng ra ngoài che mặt, vừa lúc gặp được Hiên Viên Thành, chỉ là khi đó Hiên Viên Thành còn căn bản không phải cửa thứ ba, bị hắn một chưởng giết chết, mặc dù về sau lần nữa phục sinh, nhưng chuyện này trở thành Hiên Viên Thành cả đời ác mộng.

“Người rốt cuộc là ai?”

Hiên Viên Thành quát chói tai.

“Ta là ai cũng không trọng yếu.”

Nguyên Linh giáo chủ lối ra, ánh mắt bỗng nhiên rơi trên người Dương Phóng , đạo, “Tần Đà chủ, ngươi vất vả, lần này về sau, ta có trọng thưởng!”

Dương Phóng biến sắc, trong nháy mắt cảm thấy không đúng, vội vàng cấp tốc trốn tránh.

Nhưng động tác vẫn là quá chậm.

Phá Quân viện chủ cùng ngư nhân trong nháy mắt lướt đi, con mắt phát lạnh, cùng nhau hướng về Dương Phóng thân thể vỗ tới.

“Phản đồ đi chết!”

Oanh!

Dương Phóng trở lại ngăn cản, nhưng vẫn là bị đánh bay mà ra, một búng máu phun ra, hung hăng nện ở nơi xa.

Ánh mắt hấn nháy mắt, trực tiếp ngã nhào xuống đất, không nhúc nhích.

Làm bộ trọng thương ngã gục!

...

Chương 225 : Là người, người là Tiêu Phóng?

Toàn bộ trên đường núi tình thế nhanh quay ngược trở lại, ngoài dự liệu.

Để đám người khó mà phòng bị.

Hiên Viên Thành, thần bí váy đen nữ tử, kim giáp ngư nhân, tứ đại viện chủ, đêm đó xuất hiện áo xám lão giả tất cả đều một mực tập hợp một chỗ, toàn bộ tinh thần đề phòng nhìn về phía trước mắt mới xuất hiện Nguyên Linh giáo chủ bọn người.

Mỗi người đều trong lòng phát chìm.

Ai có thể nghĩ tới!

Cái này Bạch Trạch vực lại còn có cỗ thể lực như vậy.

Lại có người tại ba mươi năm trước liền để Hiên Viên Thành bị nhiều thua thiệt.

Hiên Viên Thành ánh mắt âm lãnh, lạnh lùng nhìn chăm chú lên cách đó không xa Nguyên Linh giáo chủ, trong lòng đã biết khó mà tránh khỏi, trên mặt cười lạnh , đạo, “Tốt, thật sự là tốt, qua nhiều năm như vậy, kỳ thật ta một mực tại tìm người, người thế mà xuất hiện lần nữa, thật sự là quá tốt, hôm nay, người cho rằng vẫn là ba mươi năm trước sao?”

“Nói hay lắm.”

Nguyên Linh giáo chủ ngữ khí đậm mạc , đạo, “Ba mươi năm qua, liền xem như đầu heo cũng có thể trường

thành, bản tọa cũng rất muốn nhìn xem người phát triển đến trình độ gì, phải chăng còn phôi ta để cho ta xuất thủ!”

“Đủ rồi, phô trương thanh thế mà thôi!”

Hiên Viên Thành ló ra gào to: “Hôm nay chúng ta nhiều như vậy cửa thứ ba, người lại làm gì được ai? Huống hồ, người cho rằng ta liền không có chuẩn bị sao?”

Trong cơ thể hần vận chuyển chân khí, dọc theo kinh mạch, trực tiếp dựa theo một loại kì lạ phương thức cấp tốc hành tẩu, trong miệng trong nháy mắt phát ra quát chói tai.

“Tà Thần giáng lâm!”

Oanh!

Thể nội đột nhiên bộc phát ra một cỗ tuyệt cường khí tức, hạo đặng mãnh liệt, nương theo lấy từng tia từng tia âm lãnh khí thể, một sát na như là Quỷ Môn quan mở rộng, bốn phương tám hướng nhiệt độ bắt đầu cấp tốc giảm xuống, ô ô chói tai, tràn ngập ra một cỗ quỷ dị sương mù màu đen.

Trên người hần khí tức đang nhanh chóng kéo lên, sau lưng dần dần hiện ra một tôn đen nhánh khổng lồ màu đen hư ảnh, tràn ngập một cỗ dị thường yêu thâm khí tức, cát bay đá chạy, ô ô rung động.

Tràng diện đáng sợ!

Bất quá, ngay tại cái này to lớn hư ảnh hiển hiện sát na!

Dị biến tái sinh!

Như là xuất hiện một cái quỷ dị miệng cống, một chút cắt

đứt Hiên Viên Thành cùng phía sau bóng đen liên hệ, sau lưng bóng đen mới vừa vặn hiển hiện, lập tức lần nữa lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc tiêu tán, hóa thành từng tia từng tia sương mù hướng về bốn phương tám hướng tiêu tán.

Theo to lớn bóng đen tiêu tán, nguyên bản Hiên Viên Thành cấp tốc với cao khí thế, lại cũng bắt đầu lại một lần nữa rơi xuống, như là tiết áp hồng thủy, trong nháy mắt khôi phục nguyên dạng.

Trong lòng hấn giật mình, gần như không thể tư nghị, vội vàng hướng về sau rút lui.

Một bên thần bí váy đen thiếu nữ, Phá Quân viện chủ cùng vị kia áo xám lão giả, đều là biến sắc, đồng loạt nhìn về phía Hiên Viên Thành.

“Ngoài ý muốn sao?”

Bỗng nhiên, đối diện Nguyên Linh giáo chủ mở miệng lần nữa, ngữ khí bình thản, đạo, “Vì trở ngại Tà Thần giáng lâm, bản tọa chuyên môn sớm động một chút tiểu tay chân, gần nửa tháng, các người mỗi ngày đều đang hấp thu bản tọa cho các người chuẩn bị kinh hỉ, muốn tiếp dẫn Tà Thần hạ phạm, đã căn bản không có khả năng!”

“Là người động tay chân?”

Hiên Viên Thành ghen ngào mở miệng.

“Đúng vậy, nói cho đúng là Thanh Long hội chủ công lao.”

Nguyên Linh giáo chủ trên mặt gạt ra nụ cười quỷ dị.

Cách đó không xa Dương Phóng, trong lòng thầm mắng.

Quả nhiên âm hiểm!

Đã sớm biết cái thằng này sẽ tá ma giết lừa!

Bất quá!

Hắn lại há có thể không có một tia phòng bị?

Trước đó Nguyên Linh giáo chủ giao cho hắn khối kia màu đỏ ngọc quyết, hắn kỳ thật cũng không một mực tại thôi động, nửa tháng đến, chỉ thúc giục bảy tám ngày, thời gian còn lại đều không có từng vận dụng.

Nói cách khác, kỳ thật Hiên Viên Thành bọn người căn bản trúng độc không sâu.

Tối thiểu kia thần bí váy đen nữ tử liền có thể vận dụng tà mấu lực lượng.

“Giáo chủ, không cần cùng bọn hắn nhiều lời, vẫn là mau chóng giải quyết bọn hắn đi.”

Một bên Ngô trưởng lão trên mặt lộ ra nòng đậm tiếu dung, không có hảo ý nhìn về phía trước mắt đám người.

“Nói đúng lắm, đã bao nhiêu năm, Dạ Thần giáo rốt cục có thể lần nữa quang minh chính đại nhất thống Bạch Trạch vực, vô số tiền bối chịu nhục, rốt cục tại bản tọa trong tay có thể thực hiện.”

Nguyên Linh giáo chủ thanh âm cảm khái, đi về phía trước đi.

Như là một tôn tuyệt thế hùng chủ, tuần sát thế gian.

“Người là Dạ Thần giáo dư nghiệt?”

Hiên Viên Thành kinh thanh mở miệng.

“Sai!”

Nguyên Linh giáo chủ ngữ khí lãnh đạm , đạo, “Bản tôn là Dạ Thần giáo chính thống, còn có, ta rất không thích 【 dư nghiệt 】 hai chữ, ta không thích, sẽ chết người.”

Sưu!

Thân thể của hắn trong nháy mắt xông ra, như là một đạo kinh khủng tử quang, nhanh đến mức khó mà tin nổi, sát na xuất hiện tại Hiên Viên Thành phụ cận, một chưởng oanh ra.

Hiên Viên Thành cho dù tại toàn bộ tinh thần đề phòng, nhưng là cũng không nghĩ tới tốc độ của đối phương thực sự quá nhanh, trong lòng giật mình, chỉ tới kịp hai tay đón đỡ, oanh một tiếng bị oanh bay ngược mà ra, trong miệng thổ huyết, cánh tay đều kém chút bị chấn đoạn.

Tại Nguyên Linh giáo chủ xuất thủ sát na, một bên váy đen nữ tử đột nhiên hành động, hai tay giơ cao, chân khi tràn vào, trong tay màu đen pho tượng trong lúc đó lần nữa phát ra một đạo kinh khủng chùm sáng.

Nguyên Linh giáo chủ sắc mặt lạnh lẽo, trở lại một chưởng nghênh đón.

Phịch một tiếng.

Màu đen pho tượng phát ra tới một tia ô quang lại bị Nguyên Linh giáo chủ sinh sinh ngăn trở.

Nguyên Linh giáo chủ nhướng mày, phát ra nhẹ kêu.

Không đúng!

Theo lý thuyết trúng hấn kia mấy loại kịch độc, đối phương không chỉ có thi triển không được Tà Thần giáng lâm, càng là ngay cả tà mẫu lực lượng cũng vô pháp mượn dùng mới là.

Nhưng vì sao còn có thể tà mẫu nơi đó mượn lực?

Thoáng qua, Nguyên Linh giáo không còn quản nhiều, đột nhiên quay đầu.

Chỉ gặp kia thần bí váy đen nữ tử đang phát ra một tia ô quang về sau, thân thể lao nhanh ra, nhào về phía Hiên Viên Thành, trực tiếp một bả nhấc lên Hiên Viên Thành.

Hai người lập tức ôm ở cùng một chỗ, đem tà mẫu một mực chen ở trung ương, sau đó trực tiếp tại nguyên chỗ xoay tròn, ô quang mãnh liệt, trong nháy mắt đem hai người toàn bộ nuốt hết.

Đợi đến ô quang lần nữa tản ra, chỉ gặp nguyên địa khu vực sớm đã không có Hiên Viên Thành cùng nữ tử thần bí thân ảnh.

Thay vào đó là một bộ trước nay chưa từng có bóng người cao lớn.

Đạo nhân ảnh này tướng mạo cực quái, diện mục phân chia hai nửa, một nửa là nữ tử gương mặt, tinh tế tỉ mỉ trắng nõn, một nửa là người nam tử gương mặt, làn da thô ráp, sinh ra sợi râu.

Thậm chí ngay cả cái này sợi râu đều là một nửa.

Không chỉ có như thế!

thân thể cũng đồng dạng là bán nam bán nữ, bên trái

chính là nữ tử thân thể, bên phải chính là người nam tử thân thể, thật giống như một nam một nữ cưỡng ép đánh đến cùng một chỗ đồng dạng.

Tại lồng ngực của bọn hắn khu vực, thì càng thêm cổ quái.

Phía trên xuất hiện một cái nhô ra bươu thịt chỗ, cực kỳ cực đại.

Bươu thịt chỗ thì là vừa mới tôn này màu đen pho tượng, cái kia màu đen pho tượng trên mặt gạt ra tiểu dung, con mắt chuyển động, tựa hồ y nguyên có được ý thức đồng dạng.

“Ừm?”

Nguyên Linh giáo chủ nhướng mày, lộ ra ngạc nhiên, tựa hồ lần đầu nhìn thấy loại tình huống này, đạo, “Còn có thể hợp thể?”

Ở bên cạnh hắn đông đảo trưởng lão cũng là nhao nhao kinh ngạc, không thể tưởng tượng nổi.

“Người không nên bức ta!”

Hiên Viên Thành bên kia đột nhiên phát ra khàn khàn chói tai thanh âm.

Thanh âm này truyền ra, thế mà cũng là bán nam bán nữ.

Nam tính hùng hồn bên trong giáp tại một tia nữ tính mềm mại.

“Có chút ý tứ.”

Nguyên Linh giáo chủ lộ ra tiểu dung, “Bất quá, hi vọng

người có thể cho ta áp lực!”

“Đi chết!”

Hiên Viên Thành quát chói tai, thân thể bỗng nhiên đánh tới, trên thân khí tức bộc phát, quang mang kinh khủng, so trước đó một chút cường thịnh không biết bao nhiêu, một chưởng vĩ hướng Nguyên Linh giáo chủ.

Nằm rạp trên mặt đất Dương Phóng, cũng không khỏi đến trong lòng giật mình.

Thật mạnh!

Hiên Viên Thành quả nhiên còn có át chủ bài.

Đây mới thật sự là cường giả!

Siêu việt cửa thứ ba đỉnh phong lực lượng kinh khủng.

Nguyên Linh giáo chủ ánh mắt trầm xuống, đã từng Hiên Viên Thành nơi đó cảm thấy khó tả áp lực, trong miệng bạo hồng, toàn thân trên dưới trực tiếp bộc phát ra vô tận tử quang.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Vô cùng sức mạnh đáng sợ cấp tốc oanh kích đến cùng một chỗ, vượt qua dự liệu của tất cả mọi người, bốn phương tám hướng cho dù là cửa thứ ba cao thủ cũng khó có thể tới gần, lộ ra kinh hãi.

Bởi vì!

Loại lực lượng này đã đủ để giết chết cửa thứ ba.

Phốc phốc!

Hai đạo nhân ảnh tất cả đều miệng phun huyết thủy, hung hăng bay ngược, nện ở nơi xa.

Nguyên Linh giáo chủ sắc mặt âm trầm, quần áo rách rưới, lần nữa đứng dậy, xóa đi khóe miệng vết máu.

“Hiên Viên Thành, người xác thực cho ta một điểm kinh hỉ, bất quá nhược đều là như thế, còn chưa đủ!”

Vừa dứt lời, sắc mặt hắn giật mình, tựa hồ không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ gặp bán nam bán nữ trạng thái dưới Hiên Viên Thành, giờ phút này lần nữa phát sinh dị biến.

Sau người vừa mới biến mất màu đen cự ảnh, càng lại lần xuất hiện.

Âm trầm kinh khủng, hắc vụ quán.

Trần ngập khó tả kinh khủng kiềm chế, cao cao tại thượng, như là cách một mảnh mê vụ vô thượng chúa tể.

Một đôi tinh hồng sắc ánh mắt chậm rãi mở ra, kinh tâm động phách.

Tà Thần giáng lâm!

Nguyên Linh giáo chủ một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Làm sao lại như vậy?

“Cùng một chỗ động thủ!”

Hắn đột nhiên mở miệng gào to.

Bên người đám người tất cả đều lao nhanh ra, cùng Nguyên Linh giáo chủ cùng nhau hướng về Hiên Viên Thành đánh tới.

Cùng lúc đó!

Phá Quân viện chủ, áo xám lão giả, kim giáp ngư nhân, cũng là không chút do dự, cùng nhau liền xông ra ngoài.

Càng khủng bố hơn oanh minh trong nháy mắt từ tiền phương truyền ra.

Một bên Kim Cương viện chủ, Vân Ưng viện chủ, Thanh Thành viện chủ thì là sắc mặt biến huyền.

Bỗng nhiên, bọn hắn lần nữa trở lại, nhìn về phía cách đó không xa khỏi kia tinh hồng sắc 【 Diêm Vương cốt 】, ánh mắt hừng hực, không chút nghĩ ngợi, thân thể cực tốc xông ra.

“Lăn đi!”

Ba người một bên xông ra, một bên giao thủ với nhau.

Toàn bộ Thần Võ tông đã triệt để đại loạn.

Mà liền tại bọn hắn vừa mới đến gần 【 Diêm Vương cốt 】, bỗng nhiên, một đầu rộng lớn mà nặng nề bàn tay sớm bọn hắn một bước, đem 【 Diêm Vương cốt 】 ôm đồm trong tay.

“Mấy vị, nhìn các người tranh khổ cực như thế, thứ này không bằng .. liền để ta bảo tồn như thế nào?”

Dương Phóng một mặt nồng đậm tiểu dung, thân thể đã chẳng biết lúc nào từ dưới đất đứng dậy, tóm chặt lấy 【

Diêm Vương cốt 】, ánh mắt nhìn về phía trước mắt ba vị viện chủ.

Ba vị ngay tại giao thủ viện chủ trong nháy mắt dừng lại, cùng nhau nhìn về phía Dương Phóng, hàn quang nổ bắn ra.

“Muốn chết!”

Trần Hồng Ưng ngữ khí băng lãnh, “Đem 【 Diêm Vương cốt 】, giao ra đây cho ta!”

“Thanh Long hội trưởng, xem ra người thật là không biết sống chết!”

Kim Cương viện chủ chớ không biểu lộ , đạo, “Có nhiều thứ nhất định là người cả một đời không thể đụng vào, đụng phải liền mang ý nghĩa chết!”

“Thật sao?”

Dương Phóng tiểu dung không giảm , đạo, “Nhưng ta hiện tại đụng phải, người lại muốn như nào?”

Oanh!

Trên người hấn lôi quang mãnh liệt, vừa đi vừa về bành trướng, từ đầu bao trùm đến chân, tử quang mông lung, khí tức kinh khủng, trong lòng bàn tay thì là có hỏa diễm hiển hiện, khí tức mãnh liệt.

Một cỗ thuộc về cửa thứ ba lực lượng kinh khủng từ trên người hấn liên tục không ngừng khuếch tán mà ra, sóng cả cuộn cuộn, cuồng phong gào thét.

Ba vị viện chủ đồng tử co rụt lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đón lấy, ánh mắt của bọn hấn rơi trên người Dương

Phóng lôi điện cùng hỏa diễm phía trên, chỉ cảm thấy trước mắt lôi điện, hỏa diễm tựa hồ dị thường quen thuộc.

Dương Phóng bóng người đang cùng bọn hắn nhận biết bên trong một bóng người, nhanh chóng trùng hợp.

“Là người!”

“Người là Tiêu Phóng!”

Bọn hắn kinh thanh mở miệng.

Tựa hồ không thể tưởng tượng nổi.

“Các người nói là chính là đi.”

Dương Phóng lộ ra sâm bạch răng.

...

Chương 226 : Không biết ta rồi?

Phế tích bên trong.

Dương Phóng một thân lôi điện bao khóa, hai tay bao phủ hừng hực hỏa diễm quang mang, dưới ánh mặt trời, hỏa diễm cùng lôi điện đan vào lẫn nhau, có một loại khó tả cường đại uy thế.

Bàn tay hắn nhẹ nhàng lật một cái, nguyên bản bị hắn nắm trong tay 【 Diêm Vương cốt 】 liền trong nháy mắt biến mất, bị hắn thu vào trong giới chỉ, sau đó một đôi ánh mắt lần nữa nhìn về phía ba vị viện chủ nơi đó.

“Từng có lúc, ta trong lòng có đoán ba vị coi như là thế gian cao phong, cho rằng thiên hạ chi lớn, rốt cuộc chớ có thể cao hơn ba vị người, thậm chí đã từng một lần, ba vị đều thành trong lòng ta ác mộng, nhưng hôm nay, ta cũng phải tự mình thử một chút, cái này ba tòa cao phong là có hay không liền cao không thể chạm!”

Dương Phóng nhàn nhạt mở miệng, nhìn chăm chú lên trước mắt ba người.

Ba vị viện chủ đồng tử co rụt lại, trơ mắt nhìn xem Dương Phóng đem trong tay 【 Diêm Vương cốt 】 trở nên biến mất, trong lòng kinh nghi, nhao nhao kịp phản ứng.

“Càn Khôn Giới chỉ!”

Cái này Tiêu Phóng trên thân lại có bực này dị bảo?

Sau đó ba người ánh mắt trong nháy mắt âm trầm xuống.

“Không biết sống chết!”

Kim Cương viện chủ ngữ khí băng lãnh , đạo, “Tiêu Phóng, xem ra ngươi đối với thực lực bản thân vẫn là nhận biết không đủ, nếu là không có Thị Huyết áo choàng, ngươi, đáng là gì!”

“Tiêu Phóng, ngươi rất cục chịu xuất hiện, không ủng hộ công ta tìm khắp nơi ngươi.”

Trần Hồng Ưng một mặt tàn nhẫn, trên thân váy đỏ tại nhẹ nhàng múa, tinh tế trắng nõn bàn chân hành tẩu mà ra, từ một cái phương hướng ngăn chặn Dương Phóng đường đi.

Một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Hôm nay vô luận như thế nào cũng không thể lại để cho người này chạy thoát.

Bên cạnh Thanh Thành viện chủ, thì là cười ha ha, thân thể nhoáng một cái, ngăn ở một phương hướng khác.

Trải qua thời gian dài, hẳn đều là cái mùi phần cỏ đầu tường.

Bên nào cường đại, hẳn liền xuất hiện tại bên nào.

Nhưng hôm nay hẳn đã làm ra quyết định, triệt để xuất thủ, ai cũng cứu không được Dương Phóng.

Dương Phóng đối với đây hết thảy nhìn như không thấy, sắc mặt vẫn như cũ bình thản, mở miệng nói ra, “Ba vị, hôm nay Tiêu mỗ chính thức lĩnh giáo, còn xin chỉ điểm nhiều hơn!”

Oanh!

Trên người hắn lôi điện lần nữa bắt đầu đột nhiên tăng vọt, sôi trào mãnh liệt, rầm rầm rung động, sau đó một bộ màu đen nhánh chiến giáp từ trong ra ngoài, trong nháy mắt hiện lên ở trên người hắn.

Thiết Ma chiến giáp!

Thị Huyết áo choàng!

Hai bộ trang bị vừa ra, trên thân ô quang mãnh liệt, khí thế của tự thân tại vốn có trên cơ sở lại một lần cấp tốc kéo lên, kinh thiên động địa, trong nháy mắt tăng cường gấp năm lần.

Kinh khủng thân thể thật giống như trực tiếp biến lớn, biến chiều rộng đồng dạng.

Một cỗ khó nói lên lời đáng sợ khí tức từ trên thân Dương Phóng đột nhiên bộc phát.

“Viêm bạo!”

Dương Phóng trong miệng đột nhiên rống to.

Ầm ầm!

Thân thể của hắn trong nháy mắt biến mất, trực tiếp xuất hiện tại Trần Hồng Ứng phụ cận, hai mét mười hai kinh khủng thân thể mang theo khó có thể tưởng tượng cái thể cự lực, bàn tay to lớn xen lẫn lôi điện cùng hỏa diễm chi lực, hướng về Trần Hồng Ứng thân thể đột nhiên cuồng quét mà đi.

Cuồng dã khí tức khiến cho thiên địa đều mơ hồ rung chuyển.

Cuồng phong nổi lên!

Trần Hồng Ưng đồng tử co rụt lại, lại trong nháy mắt trên người Dương Phóng cảm nhận được một cỗ vô cùng khí tức tử vong nồng nặc, khiến cho nàng toàn thân trên dưới lông tơ toàn bộ đứng thẳng đứng lên.

“Ưng án, mở!”

Trần Hồng Ưng phát ra quát chói tai, thanh âm to lớn, toàn thân trên dưới chân khí mãnh liệt, khí thể tăng vọt, lại cũng trong nháy mắt bắt đầu cấp tốc tăng lên.

Cùng lúc đó, bàn tay của nàng nâng lên, quang mang loá mắt, toàn bộ cánh tay, bàn tay tất cả đều bị nồng đậm chân khí bao phủ, giống như là mang lên trên một bộ nặng nề thủ sáo.

“Tiêu Phóng, ngươi lấy cái gì cuồng, phương diện lực lượng, ngươi chính là cái người đáng thương!”

Tiếng rống giận dữ vang lên.

Trần Hồng Ưng luân động cánh tay, chân khí mãnh liệt, toàn thân trên dưới khí thể ngưng tụ, trực tiếp hướng về trước mắt Dương Phóng hung hăng quét ngang mà đi.

Nàng không cho rằng tự thân lực lượng lại so với Dương Phóng yếu nhược.

Luận tốc độ, mình so ra kém Dương Phóng.

Nhưng luận lực lượng, đối phương kém xa.

Cho dù vận dụng bí kỹ lại có thể thế nào?

Nàng cũng có bí kỹ!

Oanh!

Kinh thiên oanh minh, đất rung núi chuyển.

Dưới chân mặt đất đều đang nhanh chóng nứt ra, nổ tung, từng khối mảnh vụn lung tung bay múa.

Dị thường nồng đậm quang mang trực tiếp từ giữa hai người hướng về bốn phía quét ngang, kinh phong hình thành từng mảnh nhỏ, ô ô chói tai, hoàn toàn thấy không rõ lắm.

Một bên Kim Cương viện chủ, Thanh Thành viện chủ ánh mắt lạnh lẽo, thân thể vội vàng lao nhanh ra, liền muốn chạy tới trợ quyền.

Nhưng bọn hắn thân thể vừa mới xông ra, lại biến sắc, đột nhiên dừng lại.

Lộ ra chấn kinh cùng vẻ khó tin.

Chỉ gặp giữa sân, quang mang tán đi, kinh phong không thôi.

Nhưng lại chỉ còn lại có một bóng người.

Cao lớn, khôi ngô, một thân dữ tợn giáp trụ, một mảnh đen nhánh, sau lưng huyết hồng áo choàng phần phật bay múa, một đôi vền vền lộ ở bên ngoài ánh mắt, băng lãnh đáng sợ, không chút nào biểu lộ.

Tại trước người hắn, huyết nhục nổ tung, sâm bạch mảnh xương bay múa.

Nguyên bản Trần Hồng Ưng, thì mặt mũi tràn đầy trắng bệch, miệng phun huyết thủy, bị Dương Phóng một mực nắm ở trong tay, gian nan run rẩy, một cánh tay tính cả bả vai hoàn toàn biến thành huyết vụ, nửa người đều bị máu tươi chổ nhiễm, vô cùng thâm thắm.

Giờ khắc này nàng, đơn giản chật vật dị thường.

Như là một con thụ thương gà rừng, bị Dương Phóng tùy ý nhắc lên.

“Nguyên lai ta đã từng lấy vì cái gì cao phong, hiện tại cũng đã không gì hơn cái này.”

Dương Phóng phát ra nặng nề thanh âm, trong tay nhẹ nhàng đưa Trần Hồng Ưng thân thể.

“Người, làm ta quá là thất vọng!”

Trên người hắn đông đảo át chủ bài đều căn bản vô dụng!

Theo hắn lắc lư, Trần Hồng Ưng trên thân huyết thủy phiêu tán rơi rụng càng nhiều, trong miệng kêu thảm cũng càng vì thể thảm.

Bên cạnh.

Kim Cương viện chủ, Thanh Thành viện chủ đều là mặt mũi tràn đầy rung động, không thể tưởng tượng nổi.

Tình cảnh như vậy đối với bọn hắn xung kích quá lớn.

Để bọn hắn có loại như ra mộng cảnh cảm giác.

Tiêu Phóng, đã trưởng thành đến tình trạng như thế?

“Khụ khụ .. Tiêu Phóng, người chết không yên lành.”

Trần Hồng Ưng trong miệng ho ra máu, gian nan mở miệng.

“Thật sao? Mỗi một cái chết người đều là như thế cho ta

nói!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

Hắn rộng lớn đại thủ nắm vuốt Trần Hồng Ưng cổ, trực tiếp xoay tròn lên, tiếp lấy hương về trên mặt đất hung hăng một đập, như cùng ở tại luân động người bù nhìn đồng dạng.

Ầm ầm! !

Toàn bộ mặt đất đều trong nháy mắt đung đưa, xuất hiện một cái thật sâu hố to.

Trong hố lớn, huyết nhục vấy ra.

Mảnh xương vỡ nát, vô cùng thê thảm.

Trần Hồng Ưng cái cổ tại Dương Phóng toàn lực nhất quán phía dưới triệt để vỡ nát, huyết thủy chảy xuôi, thần kinh đứt gãy, cơ hồ chỉ giã hạ một miếng da.

Bàn tay của nàng còn tại gian nan run rẩy, tựa hồ cũng không triệt để đều chết hết.

Nhưng sau một lát, vẫn là rốt cục tắt thở.

Không nhúc nhích!

Dương Phóng khôi ngô thân hình cao lớn, lần nữa chậm rãi đứng dậy, trên thân phát ra nặng nề thanh âm, tinh hồng sắc áo choàng tại sau lưng quét sạch, bay phất phới, một đôi ánh mắt như ánh sáng, lại như điện chớp, hương về cách đó không xa Kim Cương viện chủ, Thanh Thành viện chủ nhìn lại.

“Hai vị viện chủ, đến lượt các người.”

“Xin chỉ giáo!”

Hai vị viện chủ sắc mặt kinh hãi, lạnh cả người, đơn giản như là nhìn quái vật nhìn Dương Phóng.

Gia hỏa này!

Lúc nào trở nên hung ác như thế hung hãn.

Vân Ưng viện chủ mà ngay cả một chiêu đều không có chèo chống liền bị hấn giết đi!

Đây chính là một viện chi chủ!

Cùng bọn hấn cùng một cấp bậc tồn tại!

Nhất là Kim Cương viện chủ, càng là trong lòng hãi nhiên, theo bản năng hướng về sau rút lui.

Đã từng hấn không chỉ một lần khó xử qua Dương Phóng.

Tại Dương Phóng mới tới Thần Võ tông, báo cáo Ngô Tam Giang lúc, hấn còn tuyên bố muốn đập chết Dương Phóng, về sau xin Thiên Tinh ngọc tử, cũng là hấn nhiều mặt phản đối ...

Bây giờ thù mới hận cũ cộng lại, Dương Phóng tất nhiên càng thêm không có khả năng buông tha hấn.

.

.

.

Phế tích bên trong.

Thanh âm oanh minh.

Khí tức kinh khủng.

Nguyên Linh giáo chủ toàn thân trên dưới bạo phát ra ngập trời khí tức cùng uy áp, một loại cơ hồ không thuộc về thế gian này lực lượng kinh khủng mãnh liệt mà ra, khiến cho toàn bộ khu vực đều tựa hồ đứng đờ.

Ở trong tay của hắn như là ảo thuật, trực tiếp xuất hiện một ngậm máu sắc kiếm gãy, tinh hồng yêu dị, như là nhiễm lên huyết thủy, thật giống như có cái gì vô cùng kinh khủng thần linh bỗng nhiên giáng lâm đồng dạng.

Thiên thần kiếm!

Dạ Thần giáo tam bảo đứng đầu!

Cũng là Dạ Thần giáo bên trong trọng yếu nhất vật truyền thừa.

Đã từng thần linh đã dùng qua Thần khí, dù là đứt gãy, nhưng vẫn như cũ tản ra một cỗ phảng phất có thể hủy diệt thế gian uy lực kinh khủng.

“Tà Thần? Thế giới này không thuộc về các ngươi!”

Nguyên Linh giáo chủ thanh âm băng lãnh, đạo, “Thần linh cuối cùng rồi sẽ trở về, chắc chắn sẽ quét sạch hết thảy, thiên thần hàng phạt đại pháp!”

Ầm ầm!

Toàn bộ không trung đều đột nhiên ở giữa vang động, ù ù điếc tai.

Một sát na mất đi nguyên sắc, biến thành màu đỏ sẫm trạch, khí tức kinh khủng.

Tiếp lấy!

Nguyên Linh giáo chủ nhún người nhảy lên, huy động trong tay đứt gãy thần linh Thần khí, trực tiếp hướng về trước mắt Hiên Viên Thành dùng sức một bỗ.

Hiên Viên Thành sau lưng mờ hồ bóng đen, cũng phát ra im ắng gào thét, điều khiển Hiên Viên Thành thân thể, trực tiếp quét ra kinh khủng ô quang.

Oanh!

Thiên băng địa liệt.

Thanh âm điếc tai.

Như là hai ngọn núi lửa va chạm.

Các loại nhan sắc quang mang xen lẫn, lực lượng quét ngang, nguy nga nặng nề, toàn bộ mặt đất phương viên mấy chục mét như đồng hóa vì thổ sóng, từng mảnh nhỏ lẫn lên, từng mảnh nhỏ rung chuyển.

Đếm không hết bụi đất, như là thác nước phóng lên tận trời.

Liền ngay cả song phương cái khác cao thủ tại dạng này đáng sợ va chạm dưới, cũng nhao nhao bị tác động đến trọng thương, miệng phun huyết thủy, hướng về sau bay ngược.

Rốt cục!

Hết thủy lần nữa bình định xuống tới.

Bốn phương tám hướng mặt đất lổm, vô cùng thâm thẳm.

Như là bị liệt hỏa đốt qua, lại như cùng bị cường toan đốt qua.

Phương viên bảy tám mươi mét, chỉ còn lại có Nguyên Linh giáo chủ cùng Hiên Viên Thành.

Về phần những người khác, đều không ngoại lệ, tất cả đều rơi đập nơi xa, có tại chỗ chết thảm, có thì nửa người vỡ vụn, coi như thực lực hùng hậu người, cũng sắc mặt trắng bệch, ngũ tạng muốn nứt.

Mỗi người đều che kín hãi nhiên, hướng về ở giữa nhìn lại.

Lực lượng như vậy vượt xa khỏi cửa thứ ba!

Kinh khủng dị thường, cái thế tuyệt luân, để cho người ta ngay cả hồn phách cũng không khỏi run lẩy bẩy.

Nguyên Linh giáo chủ sắc mặt lạnh lùng, khóe miệng chảy máu, trong tay huyết sắc kiếm gãy bắt đầu quang mang nội liễm, dần dần khôi phục lại bình tĩnh, một đôi ánh mắt hướng về đối diện nhìn lại.

Chỉ gặp bán nam bán nữ trạng thái dưới Hiên Viên Thành, sắc mặt trắng bệch, thân thể lắc lư, ánh mắt tràn ngập không cam lòng cùng oán hận nhìn về phía Nguyên Linh giáo chủ.

“Người ··· người chỉ dựa vào tự thân, lại cũng có thể đạt tới nửa bước thánh linh?”

Hắn ngữ khí gian nan, dị thường không thể tưởng tượng nổi.

Thánh linh cảnh, giống như là một tòa cự đại hùng quan, một mực kẹt tại phía trước.

Đây là đã siêu việt thế gian lực lượng.

Muốn tiếp cận cùng vượt qua, đều nhất định muốn mượn nhờ 【 Thánh linh căn 】 mới được.

Bởi vì cửa thứ ba đỉnh phong chính là phạm nhân lực lượng cực hạn, không cần 【 Thánh linh căn 】 , đằng sau lại thế nào tu luyện, lực lượng cũng sẽ không lại gia tăng một tia.

Nhưng đối phương!

Lại dựa vào tự thân lực lượng, sinh sinh đem tu vi tu luyện đến nửa bước thánh linh.

Giờ phút này thôi động Thần khí, nhất cử đánh bại hắn!

“Mười một năm, ta một mực không có dung hợp trong giáo 【 Thánh linh căn 】 , vì chính là hôm nay, bởi vì bình thường Thánh linh căn, đã căn bản không xứng với huyết mạch của ta.”

Nguyên Linh giáo chủ hờ hững nói.

Hắn sớm tại mười một năm trước liền đạt đến cửa thứ ba đỉnh phong.

Dạ Thần giáo bên trong cũng có 【 Thánh linh căn 】 có thể cung cấp dung hợp.

Chỉ là tâm hắn cao khí ngạo, đối với 【 Thánh linh căn 】 căn bản không để vào mắt.

Muốn dung hợp liền lựa chọn tốt nhất dung hợp.

Cho nên kéo dài đến nay!

“Huyết mạch của ngươi?”

Hiên Viên Thành sắc mặt trắng bệch, thân thể lắc lư, gất gao nhìn chằm chằm đối phương, giống như là minh bạch cái gì, đột nhiên cười thảm, đạo;

“Ta đã biết, ta sớm nên biết, ha ha ha ha .. thần linh huyết, trong cơ thể người thần linh huyết thể mà lần nữa đã thức tỉnh .. ha ha ha, bất quá, người cũng đừng nghĩ tốt hơn, bị ta Tà Thần ấn đánh trúng thân thể, chú định nhận hết tra tấn, phúc!”

Hắn lần nữa phun ra huyết thủy, lung la lung lay, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Thân thể giống như là vỡ vụn đồ sứ đồng dạng.

Từng khối bắt đầu chia năm xẻ bảy, hóa thành bã vụn.

Tại trước ngực hắn khu vực màu đen pho tượng, thì là che kín vết rạn, vừa mới ngã xuống, liền phát ra kinh hoàng tiếng kêu, vội vàng hướng nơi xa hoảng sợ bỏ chạy.

Nguyên Linh giáo chủ sầm mặt lại, chăm chú nhìn tôn này màu đen pho tượng, vẫn là không có đuổi theo.

Vừa đến, vì giết chết Hiên Viên Thành, hắn đã bản thân bị trọng thương.

Thứ hai, tà mẫu quỷ dị khó lường, hầu như bất tử, hắn cũng không có tuyệt đối thủ đoạn, có thể giết chết đối phương.

“Khụ khụ ... “

Nguyên Linh giáo chủ thân thân thể lắc lư, trong miệng ho ra máu, chống lên thân thể, hờ hững nói, “Ngô trưởng lão, đi phía trước đem 【 Diêm Vương cốt 】

mang tới.”

“Vâng, giáo chủ!”

Ngô trưởng lão máu me khắp người, cũng bị trọng thương, liền vọt vàng đứng lên, hướng về phía trước đi đến.

Ở bên cạnh hẳn những người khác, thì là cấp tốc xông ra, bắt đầu kết quả còn lại kim giáp ngư nhân, Phá Quân viện chủ, áo xám lão giả bọn người.

Chỉ bắt quá kim giáp ngư nhân, Phá Quân viện chủ bọn người, hiển nhiên không muốn ngồi chờ chết.

Dù là bản thân bị trọng thương, như cũ tại kiệt lực phản kháng.

Nguyên Linh giáo chủ ánh mắt băng lãnh, nhìn về phía đám người, sau đó huy động thần linh kiếm gãy, trực tiếp bắt đầu tự mình thanh tròng.

Nơi xa.

Ngô trưởng lão thân thể lướt dọc, cố nén trọng thương, một đường hướng về trước đó thạch thất chạy đến, mỗi một bước xông ra, thể nội kinh mạch đều ẩn ẩn làm đau.

Hiển nhiên thụ thương không nhẹ!

Nhưng mà!

Khi hẳn vừa mới đến gần, chợt biến sắc, thân thể đột nhiên dừng lại, một mặt không thể tưởng tượng nổi, con mắt chăm chú nhìn về phía trước.

Đây là ...

Chỉ thấy phía trước khu vực, huyết tinh tràn ngập, hương vị gay mũi.

Một đầu vô cùng cao lớn màu đen khô ngô bóng người chính đứng quay lưng về phía hắn, trong tay cao cao mang theo một bộ thi thể huyết nhục mơ hồ, trên thi thể không ngừng hướng xuống nhỏ ra sền sệt huyết thủy, lạch cạch lạch cạch rung động.

Nhìn thi thể kia gương mặt, rõ ràng là trước đó Kim Cương viện chủ.

Không chỉ có như thế, tại dưới chân, thành linh còn có trước đó Vân Ưng viện chủ, Thanh Thành viện chủ thi thể.

Toàn bộ khu vực, một mảnh hỗn độn.

Vượt quá tưởng tượng.

Ngô trưởng lão đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Đây là người nào?

Khô ngô cao lớn thiết giáp nhân, chậm rãi xoay người lại, tiện tay ném đi trong tay thi thể, ánh mắt bình thản, nhìn về phía đối phương, đạo, “Làm sao? Ngô trưởng lão nhanh như vậy không nhận ra ta rồi?”

“Người ··· Tần Thiên Liệt!”

Ngô trưởng lão ghen ngào mở miệng.

“Nói đúng.”

Dương Phóng đáp lại.

Sưu!

Ầm ầm!

Cơ hồ tàn ảnh lóe lên, Thị Huyết áo choàng thôi động, Dương Phóng trong nháy mắt xuất hiện tại Ngô trường lão phụ cận, một cái trọng quyền sớm đã rần rần chắc chắc đập vào Ngô trường lão mi tâm chỗ.

Bịch một tiếng, xương cốt nổ tung, đổ bạch bốn phía bay múa.

Vừa mới động thủ giải quyết Kim Cương viện chủ cùng Thanh Thành viện chủ thời điểm, hấn Phong luật liền một mực thi triển, cho nên xa xa thanh âm bị hấn rõ ràng nghe được.

Cũng đủ để đánh giá ra chiến trường đại thể tình huống.

Nguyên Linh giáo chủ đúng là nửa bước thánh linh!

...

Chương 227 : Đỉnh đỉnh càn khôn! Kết thúc!

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, tiện tay lắc lắc trên nắm tay vết máu, thân thể khôi ngô, nhanh chân đi ra, một thân màu đen nhánh giáp trụ dưới ánh mặt trời lóng lánh đen bóng sắc quang mang.

Tinh hồng áo choàng tại sau lưng quét sạch, bay phát phới, giống như là một tôn cái thể ma vương, từng bước một đi hướng nơi xa.

Cùng lúc đó!

Cơ hồ tại hấn một quyền oanh sát Ngô trưởng lão sát na.

Ngay tại động thủ thanh trừ cao thủ còn lại Nguyên Linh giáo chủ, cũng trong nháy mắt sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu, đôi mắt băng lãnh, hướng về phía trước nhìn lại.

“Còn có cao thủ?”

Hấn một kiếm đánh bay ra kim giáp ngư nhân về sau, tay cầm kiếm gãy, hướng về phía trước khu vực cất bước đi tới.

Giờ khắc này, song phương khí thế trực tiếp bắt đầu đối xông.

Người mặc dù còn chưa chân chính gặp mặt.

Nhưng song phương khí thế đã cấp tốc va chạm đến cùng một chỗ, phát ra ầm ầm âm thanh minh, cát bay đá

chạy, cuồng phong gào thét, như là phát sinh cỡ nhỏ bão cát đồng dạng.

Tại xuyên qua một chỗ cao ngất phé tích về sau.

Rốt cục!

Dương Phóng cùng Nguyên Linh giáo chủ, lần nữa gặp mặt.

Song phương ánh mắt đối mặt, như là điện quang hỏa thạch, ở giữa không trung lại trực tiếp phát động thâm nhiên hoả tinh.

Nguyên Linh giáo chủ ánh mắt âm trầm, một đôi mắt cấp tốc rơi trên người Dương Phóng, sau đó lại nhìn về phía Dương Phóng sau lưng Thị Huyết áo choàng, trong lòng băng lãnh, chỉ cảm thấy trước mắt thân ảnh tựa hồ dị thường quen thuộc.

Trong đầu của hắn điện quang hỏa thạch, hiện lên vô số bóng người, đang tiến hành so sánh.

“Đừng đoán, là ta!”

Dương Phóng lãnh đạm mở miệng.

“Tàn Thiên Liệt!”

Nguyên Linh giáo chủ trong con ngươi bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, gần như không thể tin.

Vừa mới bị người trọng thương chí tử Tàn Thiên Liệt, thế mà một mực không có việc gì?

Hắn đang cố ý ngụy trang?

“Sai!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, “Đã là Tàn Thiên Liệt, cũng là Thần Võ tông tông chủ, Tiêu Phóng!”

Trên người hắn khí tức mãnh liệt, áo choàng liệt liệt.

“Tiêu Phóng!”

Nguyên Linh giáo chủ hơi nheo mắt lại, cơ hồ trong nháy mắt hiểu rõ ra.

“Nghĩ không ra, nghĩ không ra bên ngoài cái kia khuấy gió nổi mưa Tiêu Phóng, lại là người, Tàn Thiên Liệt, người thật là đủ để bản tôn ngoài ý muốn.”

Nguyên Linh giáo chủ ngữ khí băng lãnh, khí tức trên thân dần dần mãnh liệt.

Tựa hồ lần đầu nhận biết Tàn Thiên Liệt đồng dạng.

Tại dưới tay hắn một vị nho nhỏ đà chủ, thế mà vẫn giấu kín làm hắn không thể bỏ qua lực lượng, hơn nữa còn trở thành Thần Võ tông tân nhiệm tông chủ!

Thật sự là buồn cười đến cực điểm!

Khó trách Ngô trưởng lão nói trong lòng người này oán hận chất chứa, cứ điểm rất nhiều!

Bất quá!

Nguyên Linh giáo chủ trên mặt rất nhanh nổi lên dày đặc tiểu dung, cười to nói: “Ha ha ha ha, thú vị, đương thật thú vị, Tàn Đà chủ, người cho ta ngoài ý muốn, so Hiên Viên Thành mang tới còn muốn lớn!”

“Có đúng không, tiếp xuống giáo chủ sợ rằng sẽ càng thêm ngoài ý muốn.”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, chỉ định lấy Nguyên Linh giáo chủ, đạo, “Kỳ thật ta vẫn luôn muốn thử xem cực hạn của ta đến cùng ở đâu, hôm nay, thỉnh giáo chủ thành toàn!”

“Bằng người?”

Nguyên Linh giáo chủ hừ lạnh, rất là khinh thường.

Một cái nho nhỏ đà chủ, tâm cơ cho dù tiếp qua thâm trầm thì phải làm thế nào đây!

Tại hấn thần linh huyết mạch dưới, chú định không chịu nổi một kích.

“Đúng, bằng ta!”

Oanh!

Bỗng nhiên, Dương Phóng thân thể chấn động, thể nội khí thể lần nữa đi lên trèo tuôn, trùng trùng điệp điệp, như là vô tận thủy triều, sóng lớn vỗ bờ.

Côn Bằng tam biến!

Đệ nhất biến!

Soạt!

Màu đen giáp trụ đều bị chống cơ hồ phát ra trện trện trầm thấp chói tai thanh âm, một thân trên dưới ô quang càng thêm trôi chảy, quang mang sáng rực, làm cho người rung động.

Không chỉ có như thế!

Dương Phóng lật bàn tay một cái, màu đen long trảo

xuất hiện, trong nháy mắt dung nhập hữu chưởng của hắn, dữ tợn nhúc nhích, sát khí ngập trời, từng mảnh từng mảnh sâm nhiên lân giáp nhanh chóng bao trùm tại hắn lòng bàn tay.

Toàn bộ bàn tay cấp tốc biến lớn, biến rộng, trong nháy mắt hóa thành bồn sắt lớn như vậy, năm ngón tay dữ tợn, như là kinh khủng ác long, muốn nhắm người thôn phệ.

Võ trang đầy đủ!

Át chủ bài ra hết!

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng trên thân khí thể vô hạn trèo cao, lôi điện cùng sát khí xen lẫn, trong lúc đó nương theo ánh lửa, khí tức cuộn cuộn, cả người lập tức so trước đó cường đại không biết bao nhiêu.

Cho dù là Nguyên Linh giáo chủ cũng trong nháy mắt trong lòng phát chìm, thu hồi khinh miệt cùng khinh thường.

Giờ khắc này!

Hắn chân chính từ Dương Phóng trên thân cảm giác được một cỗ uy hiếp!

Nếu là lúc trước hắn không có nhận qua tổn thương, có lẽ còn sẽ không cảm thấy cái gì, nhưng hắn bị Tà Thần gây thương tích, thân thể lớn thụ ảnh hưởng, giờ phút này không thể không ngưng trọng đối đãi.

“Nguyên Linh giáo chủ, xin chỉ giáo!”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

“Không biết sống chết!”

Nguyên Linh giáo chủ lạnh giọng mở miệng, “Người vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu thần linh huyết mạch ý vị như thế nào?”

Oanh!

Dương Phóng thân thể đột nhiên cuồng vọt tới, một thân bug toàn bộ thôi động, quang mang mãnh liệt, lôi điện chói mắt, chiến lực tại vốn có trên cơ sở khuếch trương tăng không biết bao nhiêu.

Trực tiếp một móng vuốt hung hăng quét ra, ánh lửa cùng lôi quang xen lẫn.

Vuốt rồng cực lớn bên trong dâng trào ra vô tận sát khí.

Liên tựa như một đầu chân chính Huyền Âm Ma Long trực tiếp sống lại, khí tức kinh thiên động địa.

“Chết!”

Nguyên Linh giáo chủ ngữ khí băng lãnh, trên thân khí tức mãnh liệt, trong tay huyết sắc kiếm gãy lần nữa phát ra hào quang chói sáng, sau đó xoay tròn lên, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể dùng sức bổ tới.

Thần uy vô tận, hạo đặng đáng sợ.

Làm đã từng thần linh sát khí, chuôi này kiếm gãy kinh người đáng sợ.

Dù là có được chiến giáp hộ thể, Dương Phóng y nguyên cảm thấy da thịt nhói nhói, giống như là vô số cương châm tại lỗ chân lông nhón nháo, liên đới lấy hồn phách đều tựa hồ bị người một quyền nắm chặt.

“Rống!”

Dương Phóng đột nhiên rống to, lời âm phát động, kinh thiên động địa, thiên uy cuộn cuộn.

Giống như là vô thượng Chúa Tể Chi Vương bỗng nhiên thức tỉnh, kinh khủng thần uy lại lần nữa ảnh hưởng thế gian.

Ầm ầm!

Đáng sợ oanh minh vang vọng đất trời, tại Dương Phóng thực lực bạo tăng tình huống dưới, cho dù là Nguyên Linh giáo chủ cũng bị chấn nhiếp hồn phách nao nao, hành động chậm chạp.

Trong tay thần linh kiếm gãy đều tựa hồ chịu ảnh hưởng, phía trên sát khí nồng nặc cùng thần linh ý chí lập tức tiêu tán rất nhiều.

Keng!

Hoả tinh bắn tung toé, lực lượng kinh khủng.

Dương Phóng một chưởng vỗ tại Nguyên Linh giáo chủ kiếm gãy phía trên, lực lượng kinh khủng đánh cho huyết sắc kiếm gãy đều kém chút rời khỏi tay, nhưng Nguyên Linh giáo chủ không hổ là nửa bước thánh linh cảnh, tăng thêm có thiên thần kiếm hộ thể, lại rất nhanh lần nữa từ chấn nhiếp bên trong tỉnh lại, trong ánh mắt phát ra sáng chói tinh quang, đột nhiên rống to, liềm lĩnh hướng về Dương Phóng đánh tới.

Ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, ba động kinh thiên.

Song phương cấp tốc oanh sát đến cùng một chỗ.

Dương Phóng cơ hồ chiến lực toàn bộ triển khai, lôi âm cùng các đại thủ đoạn điên cuồng thi triển, mỗi một kích đều ẩn chứa không biết bao nhiêu cuồng lực, nhưng dù vậy, tựa hồ như cũ tại trong tay đối phương không chiếm được chỗ tốt gì.

Nguyên Linh giáo chủ thực lực cao thâm đáng sợ.

Trong tay kiếm gãy không hổ là tam đại Thánh khí đứng đầu!

Uy lực không dung tưởng tượng.

Đảo mắt hơn mười chiêu quá khứ.

“Tần Thiên Liệt, người không làm gì được ta.”

Nguyên Linh giáo chủ phát ra gầm thét, “Liệt thiên chém!”

Oanh!

Trong tay hắc kiếm gãy lần nữa phát ra kinh khủng quang mang, ô ô chói tai, giống như là sổng lại, kinh khủng huyết sắc uy áp quét sạch bát phương, tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đập tới.

Cùng lúc đó!

Dương Phóng bên kia lại một lần nữa kiệt lực thôi động lôi âm, cuộn cuộn bạo đả, thiên uy vô tận, hướng về Nguyên Linh giáo chủ hai lỗ tai bên trong chấn động mà đi.

Tại lôi âm vang lên sát na, trên người hắc đột nhiên bộc phát ra một băng một hỏa hai loại hoàn toàn bất đồng kinh khủng quang mang, đan vào lẫn nhau, khiến cho tự thân lực lượng càng lại lần kéo lên.

“Hàn băng liệt hỏa kinh!”

Ầm! !

Long trảo ném ra, lực lượng vô tận, lại một lần cùng kiếm gãy phát sinh va chạm, đáng sợ quang mang trong nháy mắt che mất hết thấy.

Một băng phát lạnh hai loại hoàn toàn bất đồng lực lượng nhanh chóng chấn động nhập Nguyên Linh giáo chủ thể nội, khiến cho Nguyên Linh giáo chủ trực tiếp một búng máu phun ra, liên tục rút lui, nội tạng như là bị trọng chùy nện qua.

Hắn một bên thổ huyết, thiên về một bên lui, cơ hồ kém chút đánh mất sức chống cự.

Đây tuyệt đối là hắn lần đầu chật vật như vậy qua.

Tại Dương Phóng vô số bug phía dưới, hắn khó lòng phòng bị.

Bảo vệ tốt lời âm, lại thả không ở đồng dạng kinh khủng
【 Hàn băng liệt hỏa kinh 】 .

Hàn băng liệt hỏa kinh, luyện đến cực điểm, danh xưng có bát trọng ám kinh, từ bên trong cùng bên ngoài phá hủy địch nhân, để cho người ta nội tạng vỡ nát, kinh mạch đứt gãy.

Dương Phóng Hàn băng liệt hỏa kinh mặc dù vừa tập không lâu, không cách nào đạt tới bát trọng ám kinh tình trạng, nhưng là y nguyên chế tạo hai trọng ám kinh ra.

Đây đối với Nguyên Linh giáo chủ mà nói, cơ hồ là khó có thể chịu đựng đả kích!

Trong lòng hấn phần nộ, may may không ngờ tới tên phản đồ này thế mà biết luyện Dạ Thần giáo mạnh nhất kỳ học 【 Hàn băng liệt hỏa kinh 】 .

Hấn là từ đâu có được bí tịch?

Dương Phóng một chiêu oanh ra về sau, đắ thể không tha người, từng bước ép sát, khí thể mãnh liệt, nắm đấm cùng long trảo không ngừng huy động, 【 Hàn băng liệt hỏa kinh 】 cùng lôi âm lần lượt thi triển mà ra, ầm ầm nổ vang, quang mang mãnh liệt, đơn giản tại đè ép Nguyên Linh giáo chủ đánh.

Nguyên Linh giáo chủ một bên thổ huyết, thiên về một bên lui, sắc mặt ửng hồng, phát ra gầm thét, nhưng lại vô luận như thế nào khó mà cải biến loại cục diện này.

Lôi âm cùng ám kinh, hấn chỉ có thể bảo vệ tốt một cái.

Một cái công kích linh hồn!

Một cái trong công kích phủ!

Vô luận là cái nào đều làm người khó có thể chịu đựng.

“Tiêu Phóng, ngươi giết không được ta!”

Nguyên Linh giáo chủ rống to.

Cách đó không xa.

Vừa mới giải quyết hết Phá Quân viện chủ, kim giáp ngự nhân đám người Nguyên Linh giáo cao thủ, giờ phút này toàn bộ từ đằng xa chạy đến, biến sắc, lao nhanh ra.

“Nhanh cứu giáo chủ!”

“Đồng loạt ra tay!”

Bọn hấn trong miệng hét lớn.

Chỉ bất quá Dương Phóng đối với bọn hấn căn bản không dám không để ý, vẫn là lời âm + ám kinh điên cuồng oanh sát, khôi ngô thân thể khổng lồ giống như là ẩn chứa lực lượng vô tận.

Ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm đáng sợ, mặt đất vỡ vụn.

Khắp nơi đều là kinh phong quét sạch.

Nguyên Linh giáo chủ đang không ngừng rút lui, không ngừng thổ huyết, muốn rách cả mí mắt, sắc mặt ửng hồng, muốn phát ra rống to, muốn cải biến đây hết thảy, nhưng là tại tuyệt đối lực lượng trước mặt, hết thảy giấy dựa cùng rống to đều là phí công.

Hai người thân thể đến cuối cùng đã toàn bộ bị quang mang bao trùm.

Từ xa nhìn lại, thật giống như hai đạo đáng sợ quang mang tại một đường vọt tới trước, những nơi đi qua, hết thảy chướng ngại toàn bộ vỡ nát.

Đám kia vừa mới xông tới Nguyên Linh giáo trưởng lão, căn bản ngay cả đến gần tư cách đều không có.

Kinh khủng lời âm cũng không phải là chỉ là ảnh hưởng đến Nguyên Linh giáo chủ, cũng tương tự ảnh hưởng đến bọn hấn.

Lấy tu vi của bọn hấn, dựa vào tiến đến, trên cơ bản một chiêu liền bị chấn nhiếp mất hồn, lâm vào ngẩn ngùi ngây ngô.

Cứ như vậy!

Tại Dương Phóng điên cuồng oanh sát phía dưới, Nguyên Linh giáo chủ nhiều lần muốn thi triển bí pháp phản kháng, đều bị sinh sinh chấn nát, đang kéo dài không biết bao nhiêu chiêu về sau.

Rốt cục!

Hai người thân thể lần nữa dừng lại.

Trên người quang mang hết thảy nội liễm.

Toàn bộ Thần Võ tông tổng bộ mặt đất, vô cùng thâm trầm, một mảnh hỗn độn, mặt đất như là bị nặng nề cày tử cho hung hăng cày qua đồng dạng.

Đất đá lật ra, hoàn toàn cháy khét.

Trong tràng, hai đạo nhân ảnh tất cả đều không dễ chịu.

Dương Phóng trên thân nguyên bản đen nhánh như mực Thiết Ma chiến giáp, xuất hiện lần nữa lít nha lít nhít vết kiếm, như là mai rùa mặt ngoài vết rạn, giăng khắp nơi, nhìn thấy mà giật mình.

Tất cả đều là bị thiên thần kiếm chỗ bổ ra tới.

Bất quá!

Nguyên Linh giáo chủ hiển nhiên càng thêm thâm liệt, hấn toàn thân huyết thủy, tóc tai bù xù, thân thể lung la lung lay, toàn bộ sắc mặt một mảnh trắng bệch.

Tại dưới thân thể của hấn huyết thủy chảy xuôi, một mảnh lâm ly, xuất hiện mảng lớn nội tạng.

Đang kéo dài oanh sát bên trong, ngũ tạng lục phủ của

hắn tất cả đều bị Dương Phóng chấn vỡ, từ trong miệng của hắn phun ra, giờ phút này ngẩng đầu lên, khàn khàn mở miệng.

“Ta không cam tâm, ta chính là thần linh huyết mạch, thụ thần linh chiếu cố, mấy chục năm như một ngày, khổ tu không ngừng, nhất định hưng phục Dạ Thần giáo, không chỗ địch nổi, hôm nay có thể nào .. chết ở chỗ này?”

Trên người hắn khí tức hỗn loạn, không bị khống chế, tựa hồ khó mà chống đỡ được.

“Giáo chủ!”

Cách đó không xa, mấy vị Nguyên Linh giáo trưởng lão kinh hãi mở miệng.

“Tiêu Phóng .. Tần Thiên Liệt .. người .. đến cùng là ai?”

Nguyên Linh giáo chủ khàn khàn nói.

“Có trọng yếu không?”

Dương Phóng ngữ khí hờ hững, trên thân khí tức đồng dạng hỗn loạn.

Ầm!

Hắn một chưởng vỗ ra, cực đại long trào tại chỗ rơi vào Nguyên Linh giáo chủ mi tâm chỗ, huyết quang bạo liệt, xương cốt nổ tung, một cỗ thi thể trực tiếp hung hăng bay ngược mà ra.

Cái khác Nguyên Linh giáo trưởng lão tất cả đều lộ ra hãi nhiên, muốn rách cả mí mắt.

“Giáo chủ, hắn giết giáo chủ! !”

“Giết!”

Một đám trượng lão gầm thét lên tiếng, như là điên cuồng, chống đỡ tổn thương thân thể, hướng về Dương Phóng đánh tới.

Dương Phóng diện mục phát chìm, đột nhiên lần nữa vận dụng lôi âm.

“Rống!”

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, thiên uy kinh khủng.

Tiếp lấy hắc sắc ma thân thể xông qua, huyết sắc áo choàng quét sạch, rục rở liệt sát khí ngút trời, từng cỗ thi thể không ngừng bay ra, hướng về bốn phương tám hướng đập tới.

Rất nhanh!

Toàn bộ phế tích triệt để an bình xuống tới.

Gió nhẹ quét sạch.

Yên tĩnh im ắng.

Chỉ còn lại có một đạo mơ hồ bóng đen, lung la lung lay, khí tức tràn ngập.

...

Chương 228 : Đến tiếp sau

Tới gần chân núi khu vực.

Trước đó một mực phụ trách đào móc Thanh Long hội đồng đảo thành viên, giờ phút này tất cả đều sắc mặt biến đổi, kinh nghi bất định, không ngừng mà ngẩng đầu lên, hướng về trong núi nhìn lại, muốn biết trong núi xảy ra chuyện gì.

Trước đó bọn hắn hỏa thiêu Lục Quy về sau, liền phụ trách đem Lục Quy thi thể lôi ra, tiến hành chia cắt.

Tiếp lấy không bao lâu liền nghe được trong núi truyền đến kinh khủng oanh minh.

Lại sau đó liền Nguyên Linh giáo cao thủ xuất hiện, giải quyết hết tất cả ngư nhân cùng Tà Đạo tổ chức thành viên, để bọn hắn tại chân núi trông coi.

Bây giờ chân núi khu vực chỉ còn lại bọn hắn.

Chỉ là!

Từ khi đám kia Nguyên Linh giáo cao thủ đi vào cho đến bây giờ, đã qua mấy canh giờ, dưới mắt lại y nguyên không thấy có người ra, thật là có chút khó tin.

Lúc mới bắt đầu đợi, trong núi còn truyền đến trầm thấp oanh minh cùng cuồn cuộn lôi âm, hư hư thực thực có người giao thủ.

Nhưng bây giờ mà ngay cả giao thủ thanh âm cũng nghe.

Loại kia lô âm càng là không có mảy may.

Hiện tại hết thầy yên tĩnh tới cực điểm.

“Bạch trưởng lão, hẳn là kết thúc a?”

Một vị Thanh Long hội trưởng lão Phương Sơn, nhìn chăm chú nơi xa, kinh nghi nói.

“Hơn phân nửa là.”

Bạch Cảnh Nguyên ngưng trọng gật đầu, “Ngay cả giáo chủ đều xuất hiện, khẳng định sẽ đình đình càn khôn, giải quyết tất cả mọi người.”

“Lại nói giáo chủ lão nhân gia là thực lực gì?”

Phương Sơn hỏi thăm.

“VẬY ai biết, người chỉ cần biết thâm bất khả trắc liền có thể.”

Bạch Cảnh Nguyên nhẹ nhàng lắc đầu.

Nhân vật như vậy không phải bọn hắn có khả năng nghị luận.

Liền ngay cả hội trưởng của bọn hắn đều muốn tại đối phương dưới tay ngoan ngoãn nghe lệnh, có thể nghĩ hẳn thực lực như thế nào?

Đây là có thể chi phối toàn bộ Bạch Trạch vực đại thế kinh khủng tồn tại.

“Cũng thế.”

Phương Sơn gật đầu.

Bọn hắn đành phải tiếp tục ở chỗ này chờ đợi.

Lại qua một đoạn thời gian.

Trong núi y nguyên yên tĩnh dị thường.

Mắt thấy hoàng hôn sắp đến, một đạo màu xanh đạn tín hiệu đột nhiên phóng lên tận trời, ở trên không nổ tung, một mảnh chói lọi, phát tán bốn phía.

Bạch Cảnh Nguyên, Phương Sơn chấn động trong lòng, cùng nhau ngẩng đầu.

“Là chúng ta Thanh Long hội tín hiệu!”

“Là hội trưởng!”

“Đi, mau qua tới!”

Bọn hắn mở miệng quát, chào hỏi đám người.

Mảng lớn nhân mã hướng về Thần Võ tông chỗ sâu cuồn vút đi.

Chỉ bất quá khi bọn hắn xông vào Thần Võ tông về sau, lại bị trước mắt một màn thật sâu chấn trụ.

Trên mặt đất khắp nơi đều là cháy bỏng bùn đất, tàn phá thi thể, nương theo lấy nồng đậm huyết tinh, đơn giản như là một chỗ đáng sợ Tu La tràng đồng dạng.

Khắp nơi có thể nhìn thấy chết thảm cao thủ thi thể.

Tứ đại viện chủ, kim giáp ngư nhân, Tà Đạo tổ chức, Nguyên Linh giáo trưởng lão ...

Thậm chí!

Bọn hấn còn chứng kiến Nguyên Linh giáo giáo chủ thi thể!

Tình cảnh như vậy, tất cả mọi người vì đó hãi nhiên, trong lòng kinh dị, run lẩy bẩy, đơn giản không dám tin.

Giáo chủ của bọn hấn chết rồi?

Bỗng nhiên, bọn hấn chú ý tới phía trước không đáng chú ý mô đất bên trên.

Một đạo khô ngô rộng lớn bóng người màu đen, đang lẳng lẳng ngồi ở nơi đó nghỉ ngơi, không nhúc nhích, trong tay cầm một thanh màu đỏ kiếm gãy, tại cẩn thận quan sát.

Ở phía sau hấn, tinh hồng áo choàng tại gió nhẹ lôi kéo dưới, phần phật bay múa, tại sau lưng quét sạch.

Trên người hấn, dữ tợn giáp trụ một mực bao trùm, chỉ bất quá nhiều chỗ khu vực đã che kín vết kiếm, tung hoành xen lẫn, nhìn thấy mà giật mình.

Đây là ...

Bọn hấn hội chủ?

Bạch Cảnh Nguyên, Phương Sơn bọn người tất cả đều ngốc trệ, não hải oanh minh, như chỗ mộng cảnh.

Hội trưởng của bọn hấn giết chết giáo chủ?

Còn đoạt được thiên thần kiếm?

Cái này .. làm sao có thể?

“Các ngươi đã tới.”

Nặng nề thanh âm khàn khàn từ Dương Phóng trong miệng chậm rãi phát ra, tràn ngập mỗi một, tựa hồ vừa mới kinh lịch một trận đại chiến, cho dù là hấn, cũng rất khó trong thời gian ngắn như vậy khôi phục lại.

“Sẽ .. hội trưởng, đây đều là ... “

Bạch Cảnh Nguyên một mặt hải nhiên, vội vàng dựa vào tiến đến.

“Đều đã chết.”

Dương Phóng bình thản đáp lại.

“Là .. là ngài hạ thủ?”

Bạch Cảnh Nguyên âm thanh run rẩy.

“Bọn hấn muốn giết ta, cho nên liền chết hết.”

Dương Phóng từ tốn nói, chậm rãi cầm trong tay kiếm gãy huy động, phát ra chói tai kim loại vù vù , đạo, “Bạch Cảnh Nguyên, cái này miệng thiên thần kiếm có cái gì bí mật hay sao? Vì sao .. bản tọa không sử dụng được?”

Bạch Cảnh Nguyên trong lòng y nguyên còn tại vì Dương Phóng trước đó lời nói mà kinh ngạc, não hải ông ông tác hưởng, giờ phút này nghe được Dương Phóng tra hỏi, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, vội vàng nhìn về phía Dương Phóng, run giọng nói, “Hội trưởng, ngài .. ngài vừa mới nói cái gì?”

Chỗ khác đang thất thần bên trong, cũng không nghe được Dương Phóng vấn đề mới vừa rồi.

“Ta nói cái này miệng Thần Linh đoạn kiếm, vì sao ta không sử dụng được?”

Dương Phóng lần nữa đáp lại, ánh mắt bên trong để lộ ra thật sâu mỗi một.

Cứ việc trước đó nghỉ tạm một đoạn thời gian, chân khí khôi phục không ít, nhưng là loại này trên tinh thần mỗi một là rất khó khôi phục.

Mà lại, hắn vừa mới thử qua cái này miệng Thần Linh đoạn kiếm, thế mà rất khó kích hoạt uy lực.

Vật này, ở trong tay của hắn tựa hồ chỉ có thể làm cái lợi khí!

Không hề giống trước đó tại Nguyên Linh giáo tay phải bên trong cường đại như vậy cùng đáng sợ.

Cái này khiến hắn nhin không được trong lòng phiền muộn.

“Không sử dụng được?”

Bạch Cảnh Nguyên giật mình, sau đó trong đầu cấp tốc suy tư, nhìn về phía các trưởng lão khác.

Các trưởng lão khác cũng đều là sắc mặt biến đổi, đang nhanh chóng suy tư.

Bỗng nhiên, trước đó vị trưởng lão kia, Phương Sơn mở miệng nói ra, “Hội trưởng, có phải hay không là huyết mạch vấn đề?”

“Huyết mạch?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, ta nghe nói Nguyên Linh giáo chủ là thần linh hậu nhân, trong gia tộc một mực chảy xuôi thần linh huyết thống, chuỗi này Thần Linh đoạn kiếm có phải hay

không là tổ tiên bọn họ lưu lại, có lẽ cần gia tộc bọn họ huyết thống mới có thể kích phát uy lực!”

Phương Sơn nói.

“Có khả năng!”

Bạch Cảnh Nguyên lập tức gạt đầu, vẻ mặt nghiêm túc ,
đạo, “Thần linh chi vật, phần lớn dị thường phi phạm, ta
từng tại cổ tịch bên trên nhìn qua, rất nhiều thần linh chi
vật chỉ truyền hậu nhân, không phải là bọn hấn hậu nhân
huyết mạch, căn bản không phát huy được.”

“Thật sao?”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm xuống.

Như vậy, vậy không phải mình là đoạt cái gân gà?

Không!

Cũng không hoàn toàn là gân gà, tối thiểu tại trình độ
sắc bén bên trên, không so với mô phỏng người!

Liền ngay cả mình chiến giáp đều bị vạch ra mấy chục
đạo ấn ký.

Nếu không phải hấn sử dụng long thảo chặn to lớn bộ
phận công kích, đoán chừng toàn bộ Thiết Ma chiến
giáp thật có thể bị triệt để hủy đi!

“Đáng tiếc, đáng tiếc!”

Dương Phóng trong miệng liền nói, bàn tay huy động, ô
ô chói tai.

Toàn bộ Thần Linh đoạn kiếm so với bình thường bội
kiếm càng rộng, càng dày, ước chừng một chưởng đến

rộng.

Mà lại, cho dù đoạn mắt mũi kiếm, y nguyên có dài hơn một mét.

Cầm trong tay có chút tiện tay.

Hắn nguyên lai tưởng rằng mình tụ tập đủ Dạ Thần giáo tam đại cô bảo, khiến cho thực lực lần nữa tăng lên một tầng lầu, hiện tại xem ra Thần Linh đoạn kiếm lại là không thể suy nghĩ nhiều.

“Bạch Cảnh Nguyên, dẫn người lập tức phong tỏa dưới núi, nghiêm cấm bất luận kẻ nào tới gần, ngoài ra, đem Hiên Viên Thành, tứ đại viện chủ, đám kia ngư nhân đầu, tất cả đều cho ta cắt đi, mấy ngày nữa ta muốn chiêu cáo thiên hạ.”

Dương Phóng nói, “Về phần Nguyên Linh giáo chủ hòa bên cạnh hắn trưởng lão, trước tiên đem đầu của bọn hắn cắt lấy, cẩn thận nắp kỹ, qua mấy ngày lại nói!”

“Vâng, hội trưởng!”

Bạch Cảnh Nguyên trịnh trọng ôm quyền, trong lòng mãnh liệt, kích động dị thường.

Bọn hắn hội trưởng một trận chiến phía dưới giải quyết tất cả cường địch, vô luận là ngư nhân vẫn là Tà Đạo tổ chức, hay là Nguyên Linh giáo, cao tầng cơ hồ toàn bộ chết hết.

Đây có phải hay không là mang ý nghĩa từ đó về sau, Thanh Long hội đem nhảy lên trở thành Bạch Trạch vực đệ nhất đại thế lực?

Bọn hắn những trưởng lão này thân phận cùng địa vị, chắc chắn nước lên thì thuyền lên.

Sau này sẽ có vô số lợi ích chờ đợi bọn hắn chia cắt.

Đám người lúc này nhanh chóng hành động.

Dương Phóng nhắc lên kiếm gãy, quay người hướng về xa xa lều đi đến.

Tại Bạch Cảnh Nguyên bọn người đến trước đó, hắn liền đã sớm tại Nguyên Linh giáo chủ, Hiên Viên Thành, tứ đại viện chủ bọn người trên thân vơ vét qua.

Trên thân mọi người đồ vật, đều không ngoại lệ, tất cả đều tiến vào hắn chiếc nhẫn.

Giờ phút này việc cấp bách, là mau chóng đem thương thể khôi phục, sau đó lại nghiên cứu một chút 【 Diêm Vương cốt 】 có gì đó cổ quái.

Đương nhiên, còn có Dạ Thần giáo.

Hắn muốn biết rõ ràng Dạ Thần giáo tổng bộ ở nơi nào, phải chăng còn có cái khác uy hiếp.

.

.

.

Thời gian vượt qua.

Mấy ngày sau.

Bạch Trạch vực dẫn phát kinh thiên gợn sóng, như là địa chấn, làm cho tất cả mọi người cũng không dám tin tưởng.

Tà Đạo tổ chức hai đại chủ tế chết rồi, Tà Đạo tổ chức đã cấp tốc rút lui.

Ngư nhân tộc thủ lĩnh, kim giáp ngư nhân cùng một đám trưởng lão cũng đã chết.

Ngay tiếp theo Thần Võ tông tứ đại viện chủ đồng dạng chết rồi.

Tin tức vừa ra, đơn giản chấn lật ra toàn bộ Bạch Trạch vực.

Vô số người xông xáo một mảnh.

Vừa mới bắt đầu đám người còn chưa tin, nhưng là rất nhanh Thần Võ tông chân núi, đã treo cao mấy chục khóa đầu lâu, làm cho tất cả mọi người che kín rung động.

Bởi vì chỗ đầu lâu kia đều không ngoại lệ, chính là từng cái đối ứng những đại nhân vật kia.

Hiên Viên Thành, thần bí hắc sa nữ tử, tứ đại viện chủ, áo xám lão giả, kim giáp ngư nhân ...

Từng viên quen thuộc đầu lâu, khiến cho vô số người run lấy bầy, không thể tưởng tượng.

Có thể nói, những đầu lâu này chủ nhân chính là trong khoảng thời gian này Bạch Trạch vực hỗn loạn căn nguyên!

Nhưng bây giờ những này căn nguyên toàn bộ bị diệt?

Không chỉ có là những đầu lâu này chủ nhân, liên đới dưới quyền bọn họ trưởng lão, tinh anh cũng toàn bộ chết hết, từng khóa đầu lâu, nhìn thấy mà giật mình.

“Đây là người nào làm? Là ai giết bọn hấn!”

“Nghịch thiên, cái này quả nhiên là nghịch thiên.”

“Bạch Trạch vực lại phải biến đổi ngày, đây là người nào thủ bút!”

Rất nhiều tiếng người âm phát run, kinh hãi dị thường.

Mà theo đám người kinh hoảng nghị luận, một thì càng thêm rung động tin tức từ Thần Võ tông bên trong truyền vang mà ra.

“Thần Võ tông tân nhiệm tông chủ Tiêu Phóng, sẽ tại sau ba ngày một lần nữa tổ kiến Thần Võ tông, tất cả cường địch toàn bộ bị hấn tru diệt, Thần Võ tông trùng kiến ngày sắp bắt đầu!”

Bạch Cảnh Nguyên mở miệng hét lớn, thanh âm chấn động chân núi.

Lần nữa dẫn phát vô số người nghị luận một mảnh.

“Thần Võ tông tông chủ Tiêu Phóng?”

“Là hấn giết những cao nhân này? Cái này sao có thể?”

“Tiêu Phóng ·· Tiêu Phóng lúc nào như thế nghịch thiên?”

“Hấn là như thế nào làm được? Đoạn thời gian trước không trả chỉ có thể đào vong sao?”

Rất nhiều người rung động kêu to.

“Làm càn!”

Bạch Cảnh Nguyên mở miệng quát chói tai, siêu phẩm

tu vi trùng trùng điệp điệp, bộc phát ra, nghiền ép toàn trường, che kín uy nghiêm, nói: “Tiêu Tông chủ thực lực cao thâm, trấn áp bày địch, cần hướng các người giải thích sao? Loạn tước cái lưỡi, coi chừng muốn chết!”

Mọi người sắc mặt hoảng sợ, vội vàng cấp tốc lui lại, không dám nói lung tung.

Cửa thứ nhất siêu phẩm tu vi bây giờ tại Bạch Trạch vực tuyệt đối là cái bá chủ nhân vật.

Bởi vì mạnh hơn hẳn đã cơ hồ không có.

Cách đó không xa.

Một chỗ yên lặng trong khách sạn.

Trần Bưu, Tống Kim Luân, Tống Thục Mai, Phương Viện Viện bốn người, chính tụ ở chỗ này, mấy ngày nay là chuyên môn vì tìm hiểu Thần Võ tông bị đào móc sự tình mà đến, giờ phút này nghe phía bên ngoài thanh âm, tất cả đều mộng.

Mỗi người đều não hải oanh minh, hỗn loạn tung bừng.

Đơn giản không thể tin!

Tà Đạo tổ chức hai đại chủ tế chết rồi?

Tứ đại viện chủ cũng đã chết?

Tất cả đều là Tiêu Phóng làm?

“Cha, cái này .. cái này ... “

Tống Thục Mai nhìn về phía Tống Kim Luân, ghen hống nhìn trần trời, sắc mặt ngốc trệ, tràn ngập mê mang.

Ngay tiếp theo Trần Bưu, cũng một chút nhìn về phía Tống Kim Luân, mờ mịt nói: “Họ Tống, người nói rõ ràng, cái này Tiêu Phóng đến cùng là lai lịch thế nào?”

Tống Kim Luân sắc mặt trầm mặc, không nói một lời.

Một lát sau ngửa mặt lên trời thở dài.

“Ta cũng không biết hắn rốt cuộc là ai?”

Ngay từ đầu hắn chỉ cho rằng, Dương Phóng là cái tư chất không tệ, có thể chịu được bồi dưỡng người.

Nhưng thẳng đến Lạc Nhật chi sâm biến cố xuất hiện, hết thảy tất cả đều thay đổi!

Vị này ” đệ tử ” trên thân, tựa hồ bao phủ một tầng hắn chưa hề nhìn thấu mê vụ.

“Người cũng không biết?”

Trần Bưu lần nữa giật mình, sau đó cấp tốc đi vào phía trước cửa sổ, hướng về nơi xa nhìn ra xa.

Cái này quá khoa trương!

Cái này Tiêu Phóng là bằng sức một mình, giải quyết hết những người này?

Hắn y nguyên có loại cảm giác nằm mộng!

“Cha, vậy chúng ta làm sao bây giờ? Muốn trở về sao?”

Tống Thục Mai hỏi.

“Hồi!”

Tổng Kim Luân thanh âm nặng nề, “Tiêu Phóng nhược muốn hại ta nhóm, có rất nhiều cơ hội, làm gì lợi dụng lần này?”

“Người nói đúng, ta hiện tại đã không kịp chờ đợi trở về nhìn một chút.”

Trần Bưu sắc mặt biến đổi.

Hắn rất muốn nhìn một chút những cái kia ” cố nhân ” đầu lâu.

Những này tên đáng chết, phản bội Thần Võ tông, hắn là vạn vạn không nghĩ tới bọn hắn sẽ có hôm nay!

...

Thần Võ tông tổng bộ.

Dương Phóng thương thế đã triệt để khôi phục, giờ phút này quan sát trong tay 【 Diêm Vương cốt 】 , tại có chút suy tư.

Vật này, đến cùng làm như thế nào dung hợp?

Căn này 【 Diêm Vương cốt 】 , bề ngoài quang mang cùng sát khí đã toàn bộ thu lại, nếu không tinh tế cảm thụ, cơ hồ cảm ứng không ra, cầm trong tay giống như là một cây xương ngón tay.

Óng ánh sáng long lanh, màu sắc mê người.

Nhìn phẳng phát ngọc chất đồng dạng.

Chẳng lẽ, muốn trực tiếp ăn vào?

Đáng tiếc hỏi Bạch Cảnh Nguyên bọn người, bọn hắn cũng không biết.

Dưới mắt hắn chỉ có thể cầu trợ ở Tổng Kim Luân bọn hắn.

Tu vi của hắn mấy ngày nay đã lần nữa có chỗ tăng trưởng, một bộ phận đến từ long trảo phản hồi, một bộ phận thì là vất vả chiến đấu sau tu vi đột tiến.

Vừa vận đạt siêu phẩm 【 14700/15000 】

Khoảng cách viên mãn, càng thêm tiếp cận!

Đáng tiếc tại đối phó Nguyên Linh giáo chủ thời điểm, long trảo uy năng đại bộ phận bị đối phương dùng thần kiếm ngăn trở, nếu không tuyệt sẽ không chỉ hấp thu ngàn ấy tinh khí.

Phải!

Chiếc kia Thần Linh đoạn kiếm, tựa hồ trời sinh áp chế long trảo!

...

Chương 229 : Diêm Vương cốt cách dùng!

Hai ngày sau.

Nam Sơn Thành bên trong dị thường náo nhiệt.

Vô số bóng người nghị luận âm ỉ.

Trước đó đào vong các lộ thế lực, lần nữa bắt đầu tụ tập, tất cả đều một lời rung động.

Bọn hấn nguyên lai tưởng rằng Bạch Trạch vực luân hãm, bọn hấn hoặc là thần phục với Tà Đạo tổ chức, hoặc là chỉ có thể ly biệt quê hương, rời xa nơi đây, nhưng lại vạn vạn không nghĩ tới, mới vừa vạn quá khứ không bao lâu, Tà Đạo tổ chức thế mà rút lui?

Mà lại, bọn hấn chủ tế toàn bộ chết thảm?

Ngay tiếp theo đám kia ngư nhân tộc trưởng cùng trưởng lão, cũng không còn một mống.

Trong lúc nhất thời, Nam Sơn Thành bên trong giăng đèn kết hoa, cơ hồ khắp nơi đều là tiếng pháo nổ minh.

Từng nhà tại trắng trợn chúc mừng.

Cùng lúc đó, trước đó bị ép đông tránh tây cang Thần Võ tông đệ tử, rốt cục có thể quang minh chính đại xuất hiện lần nữa, mấy ngày nay tại Tống Kim Luân, Trần Bưu đám người kêu gọi tới, vô số ẩn núp đi xuống Thần Võ tông đệ tử bắt đầu cấp tốc hội tụ.

Toàn bộ Thần Võ tông càng lại lần có vui vẻ phồn vinh

chi thể.

Theo Thần Võ tông đệ tử lần nữa hội tụ, các thế lực lớn đương nhiên sẽ không làm nhìn xem, mấy ngày nay thời gian nhao nhao chuẩn bị bên trên hậu lễ, đưa vào trên núi, chỉ vì nhìn thấy Dương Phóng một mặt.

Đáng tiếc Dương Phóng bế quan khổ tu, đối với hết thảy đều không rảnh để ý.

Tất cả hậu lễ đều bị Tống Kim Luân, Trần Bưu hết thảy nhận lấy.

Dưới mắt Thần Võ tông trùng kiến sắp đến, phương diện tiền bạc sẽ có đại lượng nhu cầu.

Các thế lực lớn cung cấp hậu lễ, vừa vặn có thể đền bù đây hết thảy.

Bọn hần tự nhiên ai đến cũng không có cự tuyệt!

Yên lặng trong sân.

Trần Thi Nghiên, Alexander hai người lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở một chỗ bằng phẳng trước thạch thai, nghe bên ngoài nghị luận, trong lòng cảm khái không thôi.

Trong khoảng thời gian này, Bạch Trạch vực quả nhiên là giả dối quỷ quyết, biến ảo khó lường.

Các thế lực lớn tập nập giao chiến, Bạch Trạch vực không ngừng đổi chủ, hiện tại không ngờ toát ra một cái Tiêu Phóng, nhất cử thanh trừ tất cả mọi người, cường thế thống nhất Bạch Trạch vực, thật khiến cho người ta sợ hãi thán phục.

“Ngay cả tứ đại viện chủ đều bị giết, cái này Tiêu Tông chủ thực lực mạnh, thật sự là không thể tưởng tượng

nổi.”

Alexander cảm khái nói.

“Đúng vậy a, hi vọng tại vị này Tiêu Tông chủ quản lý dưới, Bạch Trạch vực đừng lại tiếp tục sai lầm.”

Trần Thi Nghiên đáp lại.

Từ ngày đó nhìn thấy Alexander về sau, Alexander liền tại sát vách không xa thuê lại một chỗ viện tử, hai người người tới ta đi, liền dần dần quen thuộc.

Dù sao từ căn nguyên tới nói, bọn hắn cũng coi như đồng hương.

Tại cái này mệnh mông dị giới, xem như có cộng đồng chủ đề!

“Nhưng ta còn là càng hi vọng có thể mau chóng trở về.”

Alexander cười khở một tiếng , đạo, “Nói thật ra, liên tục kinh lịch nhiều chuyện như vậy, ta thật không muốn lại xuyên qua, ta chỉ muốn thành thành thật thật tại thế giới hiện thực làm cái người bình thường, dù là người bình thường nhất cũng được, ở chỗ này, thời thời khắc khắc đều có tử vong nguy hiểm!”

Không có ai biết trong lòng của hắn, ẩn giấu đi như thế nào áp lực thật lớn.

Đoạn thời gian trước, cùng hắn cùng nhau đồng bạn toàn bộ chết hết, vô luận cảnh sát hình sự quốc tế, vẫn là từng cái dân gian đoàn thể, tất cả đều giống như là rơm rạ đồng dạng.

Chỉ có một mình hắn còn sống!

Loại áp lực to lớn này không giải quyết ra ngoài, hẳn cảm thấy mình có thể sẽ điên mất.

Dưới mắt hắn chỉ hi vọng có thể mau chóng trở về, xong đi nhìn xem bác sĩ tâm lý.

Trần Thi Nghiên sắc mặt trầm mặc, nhẹ giọng thở dài.

Nàng lại làm sao không muốn trở về?

Alexander gặp phải nguy cơ, nàng đâu chỉ thể nghiệm qua một lần?

“Lần này xuyên qua thời gian bỗng nhiên kéo dài, thật không biết là tốt là xấu.”

Trần Thi Nghiên nói.

Cũng may nàng không tính chân chính cô đơn.

Tối thiểu còn có cái kia hư vô mờ mịt 【 Thiên Thần tổ chức 】 đang bồi lấy nàng.

“Alexander, trở lại hiện thực về sau, người muốn làm thứ gì?”

Trần Thi Nghiên hỏi thăm.

“Ta? Ta chỉ muốn hảo hảo bồi bồi thể tử của ta, bồi bồi nhi tử ta, cho tới nay, ta đều không có thời gian làm bạn bạn hắn, ta lo lắng lại không làm bạn bạn hắn, có lẽ lần tiếp theo, ta cũng sẽ bỏ mình.”

Alexander đặng chất đáp lại.

“Đúng vậy a, là nên hảo hảo bồi bồi người nhà.”

Trần Thi Nghiên nói, “Lần này sau khi trở về, ta cũng

nên bớt thời gian hảo hảo bồi bồi bọn hấn.”

Mỗi lần trở về, các loại sự tình nặng nhiều, riêng là hợp liền có ít ngày lâu.

Lại thêm thể giới hiện thực tu luyện, nàng cơ hồ không có bất kỳ cái gì thời gian làm bạn người nhà.

Nhưng lần này, nàng nhất định phải hảo hảo nhín chút thời gian.

...

Thần Võ tông tổng bộ.

Một chỗ dùng tám ván gỗ lâm thời dựng bằng hộ khu bên trong.

Bóng người hội tụ.

Đàn hương lượn lờ.

Mặc dù đơn sơ, nhưng là bên trong các loại đồ vật lại đều không thiếu.

Mặt đất phủ lên thật dày Bạch sắc thảm, lông tóc tinh mịn, là từ không biết tên dã thú trên thân lột xuống, dị thường đắt đỏ, cái bàn, giường chiếu cũng tất cả đều là các thể lực lớn cung cấp tốt nhất vật liệu gỗ, tràn ngập hương thơm.

Giờ phút này!

Dương Phóng ngay tại hướng Tống Kim Luân, Trần Bưu, Long bà bà, khô gầy lão giả thỉnh giáo lấy liên quan tới 【 thánh linh cảnh 】 các loại công việc.

Bất quá đáng tiếc, liên quan tới 【 thánh linh cảnh 】 bí

mật, trước mắt bốn người cũng biết chi rất ít.

Tất cả đều là chau mày, mặt lộ vẻ trầm tư.

“Thánh linh cảnh, là một cái trước nay chưa từng có lĩnh vực, toàn bộ Bạch Trạch vực đã bao nhiêu năm không có người đạt tới qua, loại trừ năm đó khai tông tổ sư bên ngoài, đến tiếp sau từng cái tông chủ, không có người nào đi ra bước này, cửa thứ ba đỉnh phong đã là phạm nhân vực hạn.”

Tổng Kim Luân nói.

“Thật sao? Thật là làm sao dung hợp 【 Thánh linh căn 】, sư tôn cũng không biết sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Dung hợp phương pháp ta từng hiểu qua, nếu là 【 huyết dịch loại 】, tựa hồ có thể phối hợp bí dược, trực tiếp nuốt, bất quá, nếu là 【 xương loại 】, đến cùng nên như thế nào phục dụng, ta còn thực sự không rõ ràng.”

Tổng Kim Luân diện mục trầm ngưng, mở miệng nói ra.

Dương Phóng lông mày lần nữa nhăn lại.

Hắn 【 Diêm Vương cốt 】 chính là xương loại.

Thứ này chẳng lẽ muốn toàn bộ nuốt đến thể nội?

Vẫn là đục nát, hỗn hợp bí dược ăn hết?

Trước đó hắn không chỉ một lần ném thử sử dụng chân khí tiến hành luyện hóa, đáng tiếc tất cả chân khí tràn vào quá khứ, tất cả đều tự động tiêu tán, không có bất kỳ cái gì tác dụng

Tình cảnh như vậy, để trong lòng hấn phiền muộn.

Tu vi của hấn khoảng cách cửa thứ ba viên mãn đã càng ngày càng gần, chẳng lẽ vật này không sử dụng được?

Một bên Long bà bà, kéo lấy tẩu thuốc, trong miệng không ngừng chép miệng a, từng đợt Bạch sắc vòng khói từ trong miệng của nàng thổ lộ ra, già nua nói ra: “Có quan hệ dung hợp phương pháp, lão thân ngược lại là nghe trước hai vị tông chủ nhắc qua.”

“Ồ?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, nhìn về phía Long bà bà.

Tống Kim Luân, Trần Bưu mấy người cũng đồng loạt đem ánh mắt nhìn lại.

Long bà bà không chút hoang mang, tiếp tục chép miệng a lấy tẩu thuốc, nói:

“Muốn dung hợp, kỳ thật cũng rất đơn giản, chỉ cần cầm trong tay vật này, tiến hành cảm ứng, lúc nào có thể đạt tới thiên nhân hợp nhất, lúc nào liền sẽ tự động dung hợp, chỉ là, tại dung hợp trước đó, nhất định phải bảo đảm vật này sát khí tan hết, nếu không cho dù dung hợp, cũng sẽ bị sát khí xung kích, nhẹ thì bản thân bị trọng thương, nặng thì tại chỗ mê thất.”

“Tiến hành cảm ứng?”

Dương Phóng tự nói.

Chỉ cần đơn giản như vậy là được rồi sao?

Nếu là như vậy!

Kia coi là thật bớt đi hẳn rất đại lực khí.

Hắn còn tưởng rằng muốn sưu tập các loại hiếm thấy bí được, không thể thiếu một chút phiền toái đâu.

Hiện tại xem ra, tựa hồ cũng không có gì.

“Đúng vậy, nhưng tông chủ cảm ứng trước đó, còn muốn bảo đảm tự thân tu vi đã triệt để viên mãn, nếu không, cưỡng ép cảm ứng, đồng dạng sẽ tổn thương căn cơ, bản thân bị trọng thương.”

Long bà bà nói.

“Tốt, ta hiểu rồi.”

Dương Phóng gật đầu.

Tống Kim Luân, Trần Bưu bọn người đều là lộ ra kinh dị, nhìn về phía Long bà bà.

Nghĩ không ra Long bà bà ngay cả bực này cơ mật sự tình cũng sẽ hiểu rõ.

“Đúng rồi sư tôn, Long bà bà, có quan hệ thần linh huyết mạch sự tình, các người hiểu bao nhiêu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thần linh huyết mạch?”

Tống Kim Luân sắc mặt khẽ nhúc nhích, sau đó nói ra:

“Cái này ta xác thực hiểu rõ một chút, thần linh huyết mạch là trên thế gian khó dây dưa nhất một loại tồn tại, ta đã từng đi xa qua cái khác vực, khắc sâu giải qua sự đáng sợ của bọn họ, tên như ý nghĩa, thần linh huyết mạch người, đại bộ phận đều bảo lưu lấy thần linh một

chút đặc thù,

Có trời sinh thần lực, có tốc độ tu luyện cực nhanh, còn có truyền thừa có một ít bí pháp, nếu chỉ là bình thường thần linh huyết mạch, có lẽ còn tốt chút, so cùng cảnh giới không mạnh hơn bao nhiêu, nhưng nếu là sau khi thức tỉnh thần linh huyết mạch, sẽ dị thường đáng sợ!”

“Không tệ, ta cũng từng nghe qua sau khi thức tỉnh thần linh huyết mạch.”

Trần Bưu gật đầu , đạo, “Sau khi thức tỉnh thần linh huyết mạch, thể chất tựa hồ đã vượt ra khỏi người phàm, tựa thân cực hạn hoàn toàn không phải cửa thứ ba, bọn hắn có thể bằng vào huyết mạch ưu thế đạt tới cấp độ càng sâu, tỉ như: Nửa bước thánh linh!”

“Nửa bước thánh linh.”

Dương Phóng tựa nói.

Đây chính là Nguyên Linh giáo chủ bí mật!

Thần linh huyết mạch thức tỉnh!

Tựa thân thể chất bị đại đại cải biến.

“Kia cái khác đại vực thần linh huyết mạch nhiều không?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Khó mà nói, muốn nhìn các đại vực tình huống.”

Tống Kim Luân lắc đầu , đạo, “Theo ta hiểu rõ, có thể truyền thừa xuống thần linh huyết mạch, tất cả đều cực kì thưa thớt, bọn hắn hoặc là xuất từ một chút thần bí bộ lạc, hoặc là xuất từ một chút ẩn tàng thế lực, còn có thì

xuất từ một chút cường đại vương triều, mỗi cái đại vực tình huống không giống, cũng không phải là tất cả địa phương đều cùng Bạch Trạch vực, có địa phương đến nay còn bảo lưu lấy vương triều chế, có thể giữ lại vương triều, trên cơ bản đều là thần linh huyết thống!”

“Vương triều chế?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Cái này khiến hắn trong nháy mắt liên tưởng đến Kinh Sư người xuyên việt chỗ Kinh Thiên vực!

Kinh Thiên vực bên trong liền có vương triều!

Nơi đó, chẳng lẽ cũng có thần linh huyết thống?

Trong lòng hắn trong lúc nhất thời ý nghĩ rất nhiều.

Sau đó, Dương Phóng hướng Tống Kim Luân bọn người hỏi thăm về càng nhiều vấn đề.

Tống Kim Luân bọn người biết gì nói nấy, đem mình hiểu biết hết thảy giảng thuật một lần.

...

Sau một ngày.

Yên lặng trong sân.

Trần Thi Nghiên một thân mồ hôi nóng chảy xuôi, vừa mới kết thúc tu luyện, bàn tay tại trước mặt nhẹ nhàng phe phẩy, mang đến từng đợt thanh lương gió nhẹ.

Bỗng nhiên, một đạo người mặc áo đen, đầu đội màu đỏ mặt nạ ác quỷ bóng người, xuất hiện ở trên nóc nhà, ánh mắt bình thản, ngời xồm xuống tới, mở miệng nói ra:

“Xem ra người máy ngày này trôi qua cũng không tệ lắm.”

Trần Thi Nghiên chấn động trong lòng, vội vàng cấp tốc quay đầu, lộ ra kinh hãi.

“Tần Quảng Vương!”

Rốt cục lần nữa đợi đến đối phương.

“Đáng tiếc, thực lực của người vẫn là quá kém chút.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, tùy ý lời bình.

Trần Thi Nghiên sắc mặt đỏ lên, mở miệng nói ra, “Ta đã tại rất cố gắng.”

“Xùy, không cần đến ở trước mặt ta biểu hiện tư thế này, đỏ mặt cái gì?”

Dương Phóng cười nhạt, nói: “Ta tới là giới thiệu cho người một cái tốt công việc, Thần Võ tông có nguyện ý hay không gia nhập?”

“Thần Võ tông?”

Trần Thi Nghiên trong lòng giật mình, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

“Đúng thế.”

Dương Phóng đáp lại.

Trần Thi Nghiên trong lòng rung động, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Thiên Thần tổ chức đã đáng sợ như vậy sao?

Bạn hẳn thẩm thấu đến Thần Võ tông bên trong?

Trước mấy ngày Bạch Trạch vực mới vừa vận phát sinh đại sự, Thần Võ tông tân nhiệm tông chủ Tiêu Phóng, trấn áp thô bạo bày địch, càn quét đám người, một lần nữa thống nhất Bạch Trạch vực.

Hiện tại Thiên Thần tổ chức thế mà liền có thể đem mình an bài đi vào?

Chẳng lẽ ...

Bạn hẳn cùng Thần Võ tông quan hệ không ít?

“Các người .. không, chúng ta người cùng Thần Võ tông có quan hệ?”

Trần Thi Nghiên không thể tưởng tượng nổi đường.

“Xem như thế đi.”

Dương Phóng đáp lại , đạo, “Thần Võ tông có thể trùng kiến, không thể thiếu chúng ta người xuất thủ.”

Trần Thi Nghiên lập tức càng thêm rung động.

Thiên Thần tổ chức!

Đây rốt cuộc là cái gì đáng sợ tổ chức!

Thần Võ tông trùng kiến thế mà cũng muốn ỷ lại bạn hẳn?

“Nguyện ý, ta nguyện ý!”

Trần Thi Nghiên vội vàng đáp lại.

“Ừm, người ngày mai đi tìm Hải Sa viện chủ Trần Bưu, liền nói là Tiêu Tông chủ để người tìm.”

Dương Phóng trả lời một câu, liền muốn rời đi, bỗng nhiên kịp phản ứng, tiện tay ném đi một tấm lệnh bài cho Trần Thi Nghiên , đạo, “Đeo cái này vào, không có cái này, bọn hấn cũng không gặp người!”

Sau khi nói xong, hấn quay người liền đi, biến mất không thấy gì nữa.

Độc lưu Trần Thi Nghiên một mặt mờ mịt, trong gió rung động.

Tiêu Tông chủ ...

Bọn hấn lại thật có thể cùng Thần Võ tông tân nhiệm tông chủ dính líu quan hệ?

Chẳng lẽ .. vị kia thần bí Tiêu Tông chủ cũng là Thiên Thần tổ chức thành viên?

Vẫn là nói, bọn hấn là quan hệ hợp tác?

Nơi xa.

Dương Phóng thân thể lướt dọc, mơ hồ không chừng, dọc theo đặc thù Phong luật vết tích, như là một mảnh gió nhẹ đảo qua, để cho người ta khó mà cảm thấy, quay đầu nhìn lại, lộ ra mỉm cười.

Đối với một chút đủ khả năng sự tình, hấn hiện tại là không ngại thuận tay mà vì.

Dù sao thế giới hiện thực, hấn cũng cảm qua Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã chỗ tốt!

Nhưng là!

Nhược đối với một chút có thể nguy hiểm cho tự thân sự tình, hấn vẫn là chọn bo bo giữ mình!

Về phần Trần Thi Nghiênn có thể hay không nhận ra mình?

Quả quyết không có khả năng!

Hấn sẽ chỉ cho rằng Tiêu Tông chủ cùng Thiên Thần tổ chức có quan hệ thôi, cái khác lại có thể biết nhiều ít?

Dương Phóng ánh mắt chớp động, thân thể thoáng một cái đã qua, biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó hấn là nhiều nhất ba ngày, hấn liền có thể đem cửa thứ ba triệt để viên mãn!

Đến lúc đó, chính là cảm ứng 【 Diêm Vương cốt 】 thời điểm.

Thánh linh cảnh gần ngay trước mắt!

...

Chương 230 : Thánh linh!

Sơn Hắc Sơn mạch.

Liên miên vô tận.

Chung quanh mây quần sương mù quần, thần bí khó lường.

Sơn mạch chỗ sâu nhất.

Một tôn màu đen nhánh đại điện lẳng lẳng đứng vững, đại điện bên trong bày đầy pho tượng, âm khí tràn ngập, từng tôn pho tượng rất sống động, biểu lộ khác nhau, như là chân thực sinh mệnh đồng dạng.

Pho tượng hạ.

Thân thể còng xuống lão ầu, một thân áo bào xám, trong tay bưng lấy một thanh màu đen nhánh trường kiếm, cẩn thận quan sát, già nua nói: “Không hổ là Thần Võ tông truyền thừa Thánh khí, quả nhiên độc đáo, trong đó trện văn dày đặc, vật liệu phi phàm, tuyệt đối là xuất từ tay mọi người, tăng thêm Thần Võ tông lịch đại tông chủ lấy tinh huyết uẩn dưỡng, kiếm này, ần ần đã thông linh!”

Ông!

Nàng một kiếm bổ ra, tiếng kiếm reo thanh thúy điếc tai, nòng đậm ô quang phát ra, đem mặt đất xé mở, cát bay đá chạy, quang mang quét sạch, uy lực kinh khủng.

Tại đối diện, thì là một cái toàn thân dày đặc khe hở màu đen nữ tử pho tượng, vô cùng thâm thúy, trên thân giống

như là bị người vẽ vô số đao đồng dạng.

Nhiều chỗ vết thương đều không thể chữa trị!

Không thể nghi ngờ!

Đây đều là trước đó Nguyên Linh giáo chủ lấy thiên thần kiếm gãy chém ra tới.

Tà mẫu sinh mệnh cổ quái, dị thường ương ngạnh, tại bị Nguyên Linh giáo chủ trọng thương về sau, y nguyên chưa chết, mà là mang theo trước đó tịch thu được Thần Võ tông Thánh khí, phát động cấm thuật, trong đêm trốn về tổng bộ.

“Đáng tiếc , đáng tiếc.”

Bà lão kia trong miệng thở dài, nói: “Tương đối đạt được kiếm này, ta còn là càng hi vọng đạt được Bạch Trạch vực, Bạch Trạch vực mất đi là nhất không nên.”

“Lão mẫu, làm sao bây giờ? Muốn hay không tiếp tục phái cao thủ quá khứ?”

Bên người, một vị tóc trắng xoa lão giả mở miệng.

“Quá muộn.”

Lão ẩu nói, “Nơi đây khoảng cách Bạch Trạch vực cực kỳ xa xôi, tà mẫu có thể bằng vào bí pháp tới lui tự nhiên, những người khác lại quá chậm trễ thời gian, mà lại, lần này Hiên Viên Thành bọn hắn lại Bạch Trạch vực gặp thần huyết giác tỉnh giả, nếu là gây nên chú ý của bọn hắn, không tốt, đại đại không tốt.”

“Kia lão mẫu có ý tứ là?”

Tóc trắng xoa lão giả hỏi thăm.

“Trước đặt vào đi.”

Lão ầu mí mắt hơi đóng.

“Vâng, lão mẫu!”

Tóc trắng xoá lão giả gật đầu nói.

【 thần huyết giác tỉnh giả 】 xuất hiện, vượt qua bọn hấn dự liệu của tất cả mọi người!

Nếu là không có thức tỉnh, vậy còn không tính là gì!

Nhưng một khi thức tỉnh!

Như vậy đại biểu đồ vật liền phát sinh cải biến.

Bởi vì tại sau khi giác tỉnh, sẽ có một cái cực kỳ đáng sợ thể lực chủ động tìm tới cửa, làm cho đối phương gia nhập bọn hấn, cái kia thể lực thể nhưng là ngay cả bọn hấn Thánh giáo cũng không muốn trêu chọc tồn tại.

.
. .
.

Vân vụ lượn lờ.

Sóng nước dập dờn.

Nơi đây, ở vào Đông Giang lấy đông.

Một chỗ nhô ra sơn phong chỗ.

Sơn phong không lớn, ước chừng cao mấy chục mét,

Thanh Tùng vây quanh, lục thực thấp thoáng, ngồi xếp bằng nơi đây, có thể đem trước mắt Đông Giang nhìn một cái không sót gì.

Dương Phóng sắc mặt bình tĩnh, hai mắt nhắm nghiền, cầm trong tay màu đỏ sậm 【 Diêm Vương cốt 】, đang yên lặng trải nghiệm, mấy ngày liên tiếp, tâm hấn không gợn sóng, khí tức nội liễm, toàn bộ thân hình như đồng hóa vì một tôn giống như cục đá vô hại.

Nếu không tinh tế đi xem, quả quyết khó có thể tưởng tượng, nơi này sẽ có một người ngồi xếp bằng.

Thanh phong từ tới.

Sóng nước không thể.

Tại lại qua không biết bao lâu về sau.

Rốt cục, Dương Phóng không có chút nào gợn sóng nội tâm bắt đầu dần dần cuộn cuộn, hư hư thực thực cảm nhận được cái gì, 【 tinh 】, 【 khí 】, 【 thần 】 toàn bộ tại thể nội trào lên.

Huyết nhục cùng tinh thần lẫn nhau xen lẫn.

Mi tâm tổ khiếu chỗ càng là tại có chút nhảy lên.

Viên mãn tinh thần giờ khắc này thẩm thấu mà ra, từng tia từng sợi, như đồng hóa vì vô tận sương mù, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn mà đi, thời gian dần trôi qua đối với tự thân cảm giác càng ngày càng nhẹ, càng lúc càng mờ nhạt.

Thiên địa cùng ta hợp nhất, mà vạn vật cùng ta cùng tồn tại.

Giờ khắc này, Dương Phóng tựa hồ là sa vào đến một

loại nào đó không linh trạng thái.

Tinh thần cùng sông sương mù hợp hai làm một, theo sông sương mù phun trào, đem nơi xa cảnh sắc nhìn một cái không sót gì, hấn ánh mắt tựa như là trên không trung nhìn xuống đồng dạng.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Theo hấn tâm linh khẽ động, nhìn xuống dưới, sức mạnh tinh thần vô hình lại tựa như hóa thành phía dưới nước sông, hóa thành vui sướng con cá.

Mà tại tinh thần của hấn bách biến, cùng vạn vật hợp nhất quá trình bên trong, phía dưới nhục thân nhưng cũng tại đồng dạng thừa nhận một loại nào đó cực kỳ đáng sợ biến cố.

Vô tận thiên địa chi lực, lấy các loại vô hình phương thức hướng về trong cơ thể của hấn chảy ngược, thật giống như đem hấn thân thể trở thành một cái khí nang.

Lại hình như đem hấn thân thể trở thành vô tận giữa thiên địa một chỗ khe hở, cuồn cuộn thiên địa chi lực không ngừng tràn vào, ý đồ đem chỗ này khe hở lấp bên trên, đem cái này khí nang lấp đầy.

Hấn ngàn vạn trong lỗ chân lông cơ hồ trong nháy mắt liền tràn ra máu đỏ tươi tia.

Tình cảnh như vậy, để Dương Phóng biến sắc.

Hấn rất cuộc biết vì sao phạm nhân cực hạn, chỉ có thể là cửa thứ ba viên mãn.

Bởi vì loại này thiên địa chi lực thực sự quá mạnh!

Một khi tùy tiện đột phá, hùng hậu thiên địa chi lực liền

sẽ khoanh khắc rót vào, đem hấn nhục thân xé nát,
huyết nhục ép bạo,

Nhưng cũng may trong tay hấn nắm giữ Thánh linh căn!

Tại hấn đạt tới thiên nhân hợp nhất, tinh thần bách biến
thời điểm.

Trong tay Thánh linh căn cũng đang chậm rãi phát sáng.

Tại tinh thần quan sát dưới, nguyên bản ngọc chất trạng
Thánh linh căn, lại tựa hồ như biến thành điểm điểm sền
sệt huyết thủy, những này huyết thủy giờ phút này cũng
chính là dọc theo tại lấy bàn tay của hấn, hướng về thân
thể của hấn chậm rãi thẩm thấu mà đi.

Dương Phóng nhìn một màn trước mắt, trong lòng khẽ
động.

Tự nhiên mà vậy nghĩ đến kiếp trước một cái từ ngữ.

【 áp lực thẩm thấu 】 !

Tựa hồ chỉ cần đạt tới thiên nhân hợp nhất, nhân thể áp
lực thẩm thấu liền sẽ cải biến.

Đến lúc đó không quản là thiên địa chi lực, vẫn là Diêm
Vương cốt, cũng sẽ ở áp lực tác dụng dưới, chủ động
chui vào nhân thể.

Nói đến, tựa hồ có chút không thể tưởng tượng.

Nhưng dưới mắt lại tại chân thực phát sinh.

Mà lại tại tinh thần quan sát dưới, Diêm Vương cốt cũng
không còn là thể rắn, mà là chất lỏng!

Thật giống như, đây mới là nó nguyên bản hình dạng.

Oanh!

Đột nhiên, thiên địa rung chuyển, tựa hồ phát sinh dị biến.

Bốn phương tám hướng khí lưu tất cả đều đang cuộn trào.

Dưới ngọn núi nước sông cũng tại liên miên lẫn lộn, sóng lớn đào thiên!

Dẫn phát thiên địa dị biến!

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, chăm chú nhìn chăm chăm hết thấy.

Đáng sợ thiên địa dị tượng càng ngày càng kịch liệt.

Càng ngày càng làm người ta giật mình.

Ngay tiếp theo đỉnh đầu chổ, đều bỗng nhiên có mây đen hiển hiện, mưa to phiêu bạt, lôi điện đan xen, lớp lớp rung động, như là bày rấn loạn vũ.

Dương Phóng không khỏi khẽ giật mình.

Hắn là dung hợp 【Diêm Vương cốt】, còn sẽ có lôi kiếp gia thân?

Nói đùa cái gì!

Bất quá, cũng may cũng không có bất kỳ cái gì thêm điện đánh xuống.

Chỉ là có vô tận nước mưa tại đổ vào, rầm rầm rung động, trời nước một màu. Dem toàn bộ mặt sông, dãy núi toàn bộ bao phủ.

Nơi xa.

Nguyên bản ngay tại đi thuyền các loại thuyền, tất cả đều đang phát ra kinh hô.

Rất nhiều thủy thủ đang ra sức kéo động lên buồm, phòng ngừa lật thuyền.

“Dậy sóng!”

“Nhanh nắm chặt a!”

“Trời ạ, mau nhìn bên kia!”

Boong tàu bên trên, rất nhiều thủy thủ phát ra kinh hoảng kêu to.

Tiếp lấy vô số người thấy được bọn hấn suốt đời khó quên hình tượng.

Nơi xa, mưa to phiêu bạt ở giữa, huyết quang mãnh liệt, tràn diện dọa người, giống như là có một cái huyết sắc vòng xoáy xuất hiện ở nơi đó, tự động hấp thu bốn phương tám hướng vô số nước mưa, rầm rầm rung động.

Khí thế kinh thiên!

Tình cảnh như vậy, trọn vẹn tiếp tục hồi lâu.

Dẫn phát trên mặt sông vô số kinh hô.

Rốt cục, dị biến dừng lại, huyết quang biến mất.

Chỉ có giữa thiên địa phiêu bạt mưa to như cũ tại rầm rầm vang động, nối liền đất trời, bao trùm hết thảy, che cản phần lớn người ánh mắt.

...

Đỉnh núi chỗ.

Dương Phóng ý thức lần nữa trở về, trong tay Diêm Vương cốt sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn thật kỹ, cánh tay kia làn da đỏ sậm, tựa hồ giống như là bỏng nước sôi qua.

Vừa mới trở về, Dương Phóng liền trực tiếp tại thể nội cảm thấy một cỗ khó nói lên lời lực lượng kinh khủng, trùng trùng điệp điệp, tràn ngập toàn thân, so với lúc trước mạnh không biết bao nhiêu.

Liền xem như trước đó bật hết hỏa lực, át chủ bài ra hết, cũng tuyệt đối không có hiện tại lực lượng kinh khủng!

Bất quá!

Mang đến lực lượng kinh khủng đồng thời, Dương Phóng thân thể cũng bị phá hư vết thương chồng chất.

Từng đợt khó tả đau đớn, khắp tứ chi bách hài của hắn, như là đao giảo đồng dạng.

Nhắm mắt nội thị, chỉ gặp rất nhiều kinh mạch xuất hiện vết rạn, một chút nhỏ bé kinh mạch càng là đứt gãy.

Liền ngay cả nội tạng đều bị chấn thương!

Không thể nghi ngờ!

Một phần là thiên địa chi lực chảy ngược đưa tới, một phần là 【 Diêm Vương cốt 】 bên trong không có triệt để tiêu tán sát khí xung kích chỗ tạo thành.

Dương Phóng sắc mặt trắng bệch, lúc này chống lên thân thể, lần nữa cảm thụ lên lực lượng trong cơ thể.

“Thánh linh cảnh, thánh linh cảnh, ha ha ha ha … “

Trong miệng hắn phát ra tiếng cười, khí thể mãnh liệt.

Giờ khắc này, coi là thật có loại lực bạt sơn hà khí cái thể cảm giác.

Hắn thân thể đột nhiên chấn động, lôi quang mãnh liệt, cấp tốc bao trùm toàn thân trên dưới, lớp lớp rung động, mà hậu thân bên trên khí thể bắt đầu vô hạn trèo cao, như đồng hóa vì một tôn cuồng bạo hung thú, luân động lên tử điện lượn lờ nắm đấm, trực tiếp hướng về dưới chân mặt đất ra sức một đập.

Ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, lôi điện tung hoành.

Từng đợt kinh khủng sức mạnh khó lường lấy Dương Phóng làm trung tâm, trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng quét ngang.

Toàn bộ mặt đất đều trong nháy mắt che kín vô số văn nứt, tràn ngập trận trận cháy bỏng khí tức, ra bên ngoài tư tư bốc khói, rất nhiều đất đá đều bị chấn lật ra.

Phương viên hơn trăm mét, trong nháy mắt bị lôi quang đảo qua, sinh linh tuyệt tích.

Dương Phóng kích tình bành trướng, không nhìn thể nội thương thế, tiếp tục hướng về mặt đất cuồng nện.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Thanh âm oanh minh, lôi quang mãnh liệt.

Lần nữa liên tục ném ra bốn đòn về sau.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, một thân sôi trào mãnh liệt đáng sợ khí tức trực tiếp hỗn loạn, không bị khống chế, lung tung xung kích, để hấn kém chút một búng máu phun ra, vội vàng ổn định thân thể.

Sắc mặt hấn giật mình, vội vàng vận chuyển chân khí, cấp tốc bình phục đây hết thủy.

Qua đi tới hồi lâu.

Hỗn loạn mênh mông khí tức mới lần nữa khôi phục.

Dương Phóng cẩn thận cảm thụ được thân thể biến hóa, không thể tưởng tượng nổi.

Đây là ...

Chỉ gặp hấn trong thân thể.

Vừa mới hóa thành thể lỏng, dung nhập thân thể Diêm Vương cốt, càng lại lần xuất hiện, hoàn chỉnh không việc gì nằm tại thân thể của hấn, tản ra từng tia từng tia huyết sắc quang mang.

Diêm Vương cốt làm sao xuất hiện lần nữa?

Mà lại!

Vừa mới lực lượng vậy mà mất khống chế?

Dương Phóng trong lòng giật mình, lúc này mở ra bằng, ánh mắt nhìn.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/200 tuổi

Tu vi: Thánh linh 【 100/30000 】 【 nội thiên địa chưa mở 】

Tâm pháp: Cảm Ứng quyết đệ ngũ trọng 【 1100/4800 】 , Kim Thân quyết đệ ngũ trọng 【 3000/8000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ ngũ trọng 【 7500/15000 】

Võ kỹ: Thanh Vân Bộ đệ tam trọng 【 1000/6000 】 , Viêm Bạo chưởng đệ tam trọng 【 300/8000 】 , Băng liệt chỉ đệ nhị trọng 【 2100/5000 】 , Kinh Thiên Kiếm đệ nhị trọng 【 600/5000 】 , Côn Bằng tam biến đệ nhất trọng 【 1200/2000 】 , Hồng Hoang huyết bạo quyền 【 300/2000 】

...

“Nội thiên địa chưa mở?”

Dương Phóng tự nói.

Có ý tứ gì?

Vì cái gì tu vi một cột hậu phương sẽ xuất hiện như thế mấy chữ?

Mình vừa mới lực lượng hỗn loạn là bởi vì cái này?

Hắn khổ sở suy nghĩ, lại không có đầu mối.

Đáng tiếc! Bạch Trạch vực không có một vị 【 thánh linh cấp 】 cao thủ có thể vì mình cung cấp dẫn đường!

Cuối cùng hắn xoay người lần nữa, hướng về nơi xa đi đến.

Tùng vị Thanh Long hội trưởng lão từ nơi không xa nhanh chóng lướt đến, tốc độ cực nhanh, rất nhanh rơi vào Dương Phóng phụ cận.

“Hội trưởng!”

“Hội trưởng, nơi này có thuốc!”

Bọn hắn nhìn thấy Dương Phóng sắc mặt trắng bệch, vội vàng lấy ra chữa thương đan dược, đưa cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp nhận đan dược, nhẹ nhàng hít hà, trực tiếp nuốt vào, mà nỗi nghiệp tục suy tư này trước mắt bằng sự tình.

Nói thật ra, thương thế trên người không đáng kể chút nào.

Hắn điểm ấy vết thương nhỏ dù là không cần đan dược, cũng có thể khôi phục!

Để hắn xoắn xuýt là, thánh linh cảnh về sau, tại sao lại xuất hiện như thế nhắc nhở?

Mà lại Diêm Vương cốt tại thể nội tái hiện, phải chăng tới tương quan?

“Về trước Thần Võ tông.”

Dương Phóng hạ quyết tâm, lần nữa hành động, thân pháp cấp tốc.

...

Sau đó không lâu.

Thần Võ tông tổng bộ

Lâm thời kiến tạo lều bên trong.

Bóng người hiển hiện.

Tổng Kim Luân, Trần Bưu, Long bà bà, gầy còm lão giả, lần nữa bị Dương Phóng mời tới, hướng bọn hắn hỏi thăm về tự thân lực lượng hỗn loạn cùng Diêm Vương cốt tái hiện sự tình.

Đám người sau khi nghe xong, lập tức hai mặt nhìn nhau.

Yên tĩnh im ắng.

Duy chỉ có Long bà bà đang thông thả chép miệng lấy tẩu thuốc, nói, “Tông chủ, người xác định là đạt đến thiên nhân hợp nhất về sau, Diêm Vương cốt tự động dung nhập thân thể rồi?”

“Đúng vậy, nó chủ động chui vào, mà lại, hiện tại y nguyên hoàn chỉnh tại trong cơ thể ta.”

Dương Phóng đáp lại.

Lạch cạch, lạch cạch, lạch cạch ...

Long bà bà tiếp tục quất lấy thuốc lá sợi, nói, “Có lẽ thánh linh cảnh có đặc biệt pháp môn, cần phối hợp pháp môn, mới có thể đem triệt để tiêu hóa.”

“Đặc biệt pháp môn?”

Dương Phóng nhướn mày.

Có khả năng!

Bằng không làm sao nhắc nhở 【 nội thiên địa chưa mở 】 ?

Điều này nói rõ, thánh linh cảnh là muốn mở ra nội thiên địa!

“Trong tông có hay không phương diện này pháp môn?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cái này lão thân cũng không biết, trước đó Hải Giác Thiên Nhai tàng thứ chín thư tịch tất cả đều bị tông chủ mang đi, có lẽ bên trong sẽ có ghi chép.”

Long bà bà nói.

Dương Phóng bỗng nhiên kịp phản ứng.

Bàn tay hần lật một cái, xuất hiện mấy chục bản thư tịch, để đám người hỗ trợ tra tìm.

Đồng thời chính hần cũng đang tra tìm.

Sau nửa canh giờ.

Tất cả thư tịch toàn bộ lật khắp, vẫn không có tìm ra.

Cái này khiến đám người tất cả đều nhíu mày.

Thư tịch bên trên không có ghi chép, đã nói lên ngay cả Đông Phương gia cũng không biết là chuyện gì xảy ra?

Nếu không!

Bọn hần nhất định sẽ ở trong sách viết cho hậu nhân.

“Thôi, sư tôn, Long bà bà, đa tạ các người, các người đi xuống đi.”

Dương Phóng bỗng nhiên nói.

“Vâng, tông chủ!”

Bốn người nhẹ nhàng gạt đầu, đứng dậy rời đi.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, yên tĩnh không nói.

Xem ra!

Cái này Dạ Thần giáo tổng bộ, là nhất định phải đi vừa đi.

Thần Võ tông không có ghi chép, Dạ Thần giáo tổng bộ hơn phân nửa biết chuyện gì xảy ra!

Hắn lúc này lần nữa vận chuyển lên chân khí, lôi quang hiển hiện, bao trùm thân thể, bắt đầu cấp tốc khôi phục thương thế!

...

Chương 231 : Nguyên Linh giáo tổng bộ!

Lờ mờ rừng rậm.

Rừng cây rậm rạp.

Một chỗ cao cao đứng vững thân cành phía trên.

Dương Phóng thân thể khôi ngô, tóc đen áo choàng, mặc một thân trường bào màu đen, trong tay giờ phút này ngay tại nhẹ nhàng lướt quanh lên trước mắt chiến giáp, suy nghĩ xa xưa.

Thiết Ma chiến giáp, tại trải qua cùng Nguyên Linh giáo chủ đánh một trận xong, lần nữa gần như báo hỏng, phía trên xuất hiện mấy chục đạo vết cắt, lít nha lít nhít, sâu cạn không đồng nhất, đem rất nhiều hoa văn đều làm hỏng.

Nguyên bản bộ chiến giáp này có thể thôi động ra gấp năm lần chiến lực.

Nhưng bây giờ nhiều chỗ hoa văn bị hủy, nhiều nhất chỉ có thể thôi động ra gấp đôi chiến lực.

“Trên đời này quả nhiên không có cái gì vĩnh hằng, liền ngay cả 【 Hắc Ma thiết 】 đúc thành chiến giáp, cũng sẽ bị tùy tiện hư hao.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Cái này giáp trụ muốn chữa trị thực sự quá khó khăn.

Mà lại!

Cho dù chữa trị, lấy Hắc Ma thiết độ cứng, cũng ngăn cản không nổi thánh linh cấp cường giả một kích toàn lực! !

Thà rằng như vậy, còn không bằng một lần nữa vỡ vét vật liệu!

Trong lòng hấn thảm than, thu hồi chiến giáp, lần nữa nhìn thoáng qua trước mắt bằng.

Thương thể đã hoàn toàn khôi phục.

Tu vi một cột y nguyên biểu hiện ra:

Thánh linh 【 100/30000 】 【 nội thiên địa chưa mở 】 .

Mà lại, mấy ngày nay hấn thử qua tu luyện, phát hiện tu vi tựa hồ cảm ở số này giá trị, liên tục mấy ngày quá khứ, tu vi bất động mấy may.

Cái này để hấn không thể không ngưng trọng đối đãi.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng sinh ra cảm ứng, đóng lại trước mắt bằng, chấp hai tay sau lưng, hướng về nơi xa nhìn lại.

Chỉ thấy phía trước, mấy đạo nhân ảnh đang bay nhanh hướng về nơi này cuồng cướp mà tới.

Như là hai con đại điểu, thân pháp nhẹ nhàng, xuyên thẳng qua tạt từng cây đại thụ ở giữa.

Không bao lâu, cũng đã xuất hiện ở Dương Phóng không xa.

“Hội trưởng!”

“Gặp qua hội trưởng!”

Bạch Cảnh Nguyên, Lữ Bưu cung kính nói.

“Để các người tìm đồ vật thế nào?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

“Hồi hội trưởng, tinh thạch đã lục ra được 12 khối, bắt quá còn kém hai khối.”

Lữ Bưu chấp tay, sắc mặt có chút khẩn trương, lo lắng Dương Phóng sẽ nổi giận.

“Còn kém hai khối?”

“Đúng vậy, thuộc hạ đã đang tăng nhanh vơ vét.”

Lữ Bưu vội vàng mở miệng.

“Kia Nguyên Linh giáo tổng bộ đâu? Tìm hiểu ra sao?”

Dương Phóng bỗng nhiên đem ánh mắt nhìn về phía Bạch Cảnh Nguyên.

“Hồi hội trưởng, thuộc hạ dò thăm một người, hẳn là Nguyên Linh giáo ngầm sai một trong.”

Bạch Cảnh Nguyên nói.

“Ồ? Là ai?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vạn Bảo phô chưởng quỹ, 【 Vạn liệt chưởng 】 Thôi Ngự!”

“Thôi Ngự? Khả năng xác định?”

“Hắn là .. tám chín phần mười.”

Bạch Cảnh Nguyên do dự nói.

Dù sao Nguyên Linh giáo thần bí khó lường, trước đó một mực chưa từng làm sao ra qua, ngẫu nhiên tới một lần, cũng đều là nửa năm hoặc là một năm một lần, cho nên muốn xác định, hẳn cũng không có tuyệt đối nắm chắc.

Nhưng là, càng không ra liền càng có vấn đề!

Bởi vì bọn họ ăn uống điều độ, khẳng định là một cái không ít số lượng.

Nhất định sẽ cùng ngoại giới tương thông.

Chỉ cần tương thông, liền tất có sơ hở!

Vạn Bảo phô mỗi cách một đoạn thời gian, đều vận ra đại lượng hủ tiểu ăn thịt, tư lựa loại hình, từ đường thủy rời đi, từng không chỉ một lần bị bọn hắn Thanh Long hội đụng phải.

Hết lần này tới lần khác trong tay của bọn hắn, còn có Tàn Thiên Liệt lệnh bài.

Cho nên Vạn Bảo phô mỗi lần thông hành, Thanh Long hội thành viên đều sẽ ngoan ngoãn nhường đường, không có một cái nào có can đảm cướp đoạt.

Hiện tại xem ra, to lớn có vấn đề!

Hắn mấy ngày nay lại đi liên hệ nhiều cái Thanh Long hội phụ thuộc thế lực, tiến hành bí mật điều tra, càng tra càng là cổ quái, thậm chí ngay cả một vị Thập phẩm cao

thủ đều trực tiếp biến mất tại Vạn Bảo phô.

“Có đúng không, vậy liền thăm dò một cái đi.”

Dương Phóng nói.

.
. .
.

Vạn Bảo phô ở vào Nam Sơn Thành thành nam vị trí.

Thương nghiệp phát đạt, chiếm diện tích rộng lớn.

Trong đó nam lai bắc vắng, các loại vật phẩm toàn bộ đều có, có vạn bảo thanh danh tốt đẹp.

Loại trừ đoạn thời gian trước tao ngộ Tà Đạo tổ chức ảnh hưởng mà dẫn đến sinh ý yên tĩnh bên ngoài, thời gian còn lại, cơ hồ dòng người không ngừng.

Tại Vạn Bảo phô hậu viện, có một tòa màu đỏ thắm nhà nhỏ ba tầng, lẻ loi trơ trọi đứng ở trong sân, bốn phía lục thực thấp thoáng, giả sơn tọa lạc, có chút yên tĩnh.

Cho tới nay, nơi này đều là Vạn Bảo phô hạch tâm kiến trúc.

Là thuộc về Vạn Bảo phô chi chủ Thôi Ngự chuyên môn tiếp khách chi địa.

Bình thường thời điểm, một đám người hầu muôn vàn khó khăn tiếp cận mảy may.

Giờ phút này.

Lầu nhỏ ba tầng.

Một kẻ thân thể cao lớn, mặc ngân sắc chiến giáp nam tử xuất hiện ở đây, trên mặt còn mang theo một cái mặt nạ màu bạc, khí tức tối nghĩa, như là vực sâu, khó mà cảm thấy.

Tóc của hắn tùy ý rối tung trên vai về sau, bày biện ra một loại kim Hoàng sắc trạch, thanh âm khàn khàn mà băng lãnh, hướng về trước mắt 【 Vạn liệt chưởng 】
Thôi Ngự nhìn lại, nói: “Cho nên nói, giáo chủ cuối cùng xuất hiện địa phương ngay tại Thần Võ tông?”

“Đúng vậy, chính là chỗ đó, nhưng thuộc hạ lo lắng sẽ bị bọn hắn phát hiện, trong khoảng thời gian này cũng một mực không dám phái người điều tra.”

Thôi Ngự sắc mặt biến đổi, cẩn thận đáp lại.

Hắn một thân cẩm tú trường bào, mang theo Hoàng sắc rèm cuốn mũ, trên dưới năm mươi, bụng phệ, làm một phúc hậu thương nhân cách ăn mặc, mặt mũi tràn đầy trung thực.

“Thần Võ tông .. Thần Võ tông ... “

Trước mắt ngân giáp nam tử không ngừng lặp lại, lạnh như băng nói, “Giáo chủ đã mất liên lạc lâu như vậy, hơn phân nửa là xảy ra chuyện!”

“Chẳng lẽ cái kia Tiêu Phóng còn có thể đối phó được giáo chủ?”

Thôi Ngự kinh hãi nói.

“Hừ!”

Ngân giáp nam tử hừ lạnh, nhìn thoáng qua Thôi Ngự ,

đạo, “Bên ngoài đấu, hấn không phải giáo chủ đối thủ, nhưng là nhược giáo chủ và Tà Đạo tổ chức lưỡng bại câu thương, chưa hấn sẽ không bị hấn thừa lúc!”

Thôi Ngự lòng có chấn động, lộ ra kinh hoảng, nói: “Vậy phải làm thế nào?”

Ngân giáp nam tử không nói một lời, trong đầu đang nhanh chóng suy tư.

“Thanh Long hội bên kia thế nào? Tàn Thiên Liệt đã tìm được chưa?”

Hấn bỗng nhiên mở miệng, nhìn về phía Thôi Ngự.

“Còn không có gặp được, bất quá mấy ngày nay không ngừng có người bí mật chui vào nơi này, tựa hồ muốn tìm hiểu tình huống, bị ta sống nắm mấy cái, vốn là muốn ép hỏi, kết quả lại tất cả đều cắn nát túi độc mà chết!”

Thôi Ngự nói.

Trong lòng của hấn rất là bất an.

Từ khi Nguyên Linh giáo chủ mất tích về sau, hấn nơi này liền hư hư thực thực bị người tập trung vào đồng dạng.

Ba ngày hai đầu có cao thủ thừa dịp lúc ban đêm chui vào.

Làm cho hấn đã liên tục mấy ngày không dám ra ngoài.

“Trước tìm Tàn Thiên Liệt, Tàn Thiên Liệt nhất định biết giáo chủ ở đâu!”

Kia ngân giáp nam tử lạnh giọng nói.

“Tốt, bắt quá vẫn là các người bên kia phát động nhân thủ tốt hơn, ta bên này không thể tùy tiện bại lộ!”

Thôi Ngự mở miệng.

“Người ... người là ai? Vì sao xuất hiện ở đây?”

Bỗng nhiên, lâu bên ngoài vang lên một đạo kinh tiếng quát.

Là canh giữ ở xa xa quần gia phát ra tới.

Thôi Ngự cùng ngân giáp nam tử nương mảy, lập tức đi vào phía trước cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Xem xét phía dưới, lập tức đồng tử co rụt lại, vừa sợ lại kinh ngạc, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Đây là ...

Bọn hấn giáo chủ?

Chỉ gặp lâu nhỏ không xa, một chỗ không lớn trên đất trống, một kẻ thân thể cao lớn, mặc trường bào màu tím bóng người, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở đây, mặt rộng miệng vuông, ánh mắt bình tĩnh, tóc đen đầy đầu nồng đậm, chấp hai tay sau lưng, đang lẳng lặng đi tới.

Chỉ là!

Mới vừa đi ra không có mấy bước, cách đó không xa quần gia liền cấp tốc chạy đến, chào hỏi một đám hộ viện, trực tiếp hướng về Dương Phóng xuất thủ.

Quần gia trong lòng che kín hãi nhiên cùng nghĩ mà sợ.

Hắn thế mà không có phát hiện người trước mắt này là như thế nào tới?

Cái này muốn để hắn tiến vào lầu nhỏ, nhà mình lão gia há có thể buông tha mình?

“Muốn chết!”

Hô hô hô!

Một đám hộ viện nhao nhao hướng về Dương Phóng ra quyền, thẳng vào chỗ yếu hại.

Chỉ bất quá, tại quả đấm của bọn hắn vừa mới xông ra, Dương Phóng ngón tay tựa như cùng mặc hoa hái lá, không để lại dấu vết, vô cùng tinh chuẩn điểm vào huyệt vị của bọn họ bên trên.

Phanh phanh phanh phanh!

Đều không ngoại lệ.

Nào lên tất cả hộ viện tất cả đều sắc mặt một giật mình, thân thể cứng ngắc, toàn thân trên dưới hàn khí mãnh liệt, cảm giác được thân thể như là rơi vào hầm băng, bị hàn băng phong bế đồng dạng.

Cầm đầu quản gia thần sắc đột biến, vừa muốn mở miệng, nhưng theo sát lấy thân thể đồng dạng không cách nào động đậy, một tầng mắt trần có thể thấy băng tinh cấp tốc xuất hiện ở trên người hắn, con mắt trừng lớn, kinh hãi dị thường.

“Băng liệt chỉ!”

Lầu nhỏ ba tầng.

Người mặc ngân giáp nam tử thần bí, hơi nheo mắt lại,

chăm chú nhìn Dương Phóng.

Thật chẳng lẽ là giáo chủ?

Không!

Không đúng!

Khí tức bên trên không đúng.

“Hắn .. hắn không phải giáo chủ!”

Thôi Ngự cũng nhìn ra dị thường, giật mình nói.

“Người này làm sao lại tìm tới nơi này, hơn nữa còn giả trang Thành giáo chủ đáng về?”

Ngân giáp nam tử ánh mắt ngưng trọng, nói nhỏ: “Đi, người đi đem hắn dẫn vào tới, ta từ phía sau đánh lén.”

Thôi Ngự trong lòng run lên, trực tiếp điềm đầu, lúc này nhanh chóng hành động.

Tiếng bước chân dồn dập vang lên.

Không bao lâu, Thôi Ngự đã đi tới dưới lầu, kinh sợ, quỳ rạp xuống đất, cung kính nói, “Thuộc hạ không biết .. không biết thánh giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón, thứ tội thứ tội!”

“Đứng lên đi.”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại, bước đi bước chân, hướng về trước mắt lầu nhỏ đi đến.

Quả nhiên!

Vạn Bảo phô tồn tại vấn đề.

Thôi Ngự lúc này nhanh chóng bò lên, vội vàng theo sau lưng, tiến hành dẫn đường.

Trong lòng của hắn dị thường chấn kinh, sôi trào mãnh liệt.

Người này ...

Đến cùng là ai?

Vì sao dám giả mạo giáo chủ?

Mà lại, còn tinh thông bọn hắn Thánh giáo không truyền tuyệt học!

Hắn cúi đầu xuống, chớ không biểu lộ, thu liễm trên thân khí tức, làm tự thân nhìn người vật vô hại, không có chút nào ba động, cũng may thời khắc mấu chốt có thể tùy thời xuất thủ.

Theo Dương Phóng từng bước một đi qua.

Rất nhanh, đã đi tới lầu ba.

“Giáo chủ, lão nhân gia ngài xin mời ngồi, tiểu nhân cái này dâng trà.”

Thôi Ngự khom người nói, hướng về một bên chậm rãi rời khỏi.

Vừa đúng lúc này.

Góc tối bên trong, đột nhiên một vòng ngân quang chợt hiện, như là thiểm điện, mang theo bén nhọn đáng sợ khí kinh, chớp mắt mà qua.

Khôi ngô cao lớn ngân giáp nam tử, ánh mắt lạnh lùng,

trực tiếp một cái trọng quyền hướng về Dương Phóng phía sau lưng hung hăng đập tới.

“Chết!”

Thanh âm hấn băng hàn.

Khiến cho cả phòng nhiệt độ đều bỗng nhiên giảm xuống, hàn phong nghẹn ngào.

Chỉ bất quá đối với đây hết thảy, Dương Phóng tựa hồ đã sớm chuẩn bị, đột nhiên quay đầu, hiển hiện vẻ châm chọc, năm cái ngón tay đột nhiên như là xuyên toa không gian, bỗng nhiên mà ra, bịch một tiếng, ôm đồm tại ngân giáp nam tử trên năm tay.

Một tầng băng lãnh hàn khí hiện lên, trực tiếp dọc theo ngân giáp nam tử nắm đấm, nhanh chóng hướng về thân thể của hấn lan tràn mà đi, ngân giáp nam tử toàn bộ cánh tay lập tức bắt đầu lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ, cấp tốc xuất hiện băng tinh, hơn nửa người đều trong nháy mắt chết lặng xuống dưới.

Sắc mặt hấn biến đổi, trong lòng kinh động.

Người này công lực càng như thế cao thâm.

Mình cửa thứ ba đỉnh phong một kích toàn lực, cứ như vậy bị trực tiếp hóa giải.

“Quỷ ảnh liên hoàn thích!”

Hấn khẽ quát một tiếng, chân phải bạo khởi, mang theo trùng điệp tàn ảnh, kinh phong gào thét, nhanh đến mơ hồ, cấp tốc hướng về Dương Phóng thân thể đánh tung mà đi.

Dương Phóng ánh mắt đậm mạc, tiện tay vứt bỏ ngân

giáp nam tử nắm đấm, tự thân bàn tay từng cái quét ngang mà qua, phanh phanh rung động, mỗi một chưởng đều tinh chuẩn không sai rơi vào ngân giáp chân của nam tử nhọn.

Liên tục mười hai dưới, kinh khủng khó tả khí tức bằng hàn trực tiếp rót vào ngân giáp nam tử thể nội, khiến cho ngân giáp nam tử lại khó tiếp nhận, tóc gáy dựng lên, huyết dịch cứng ngắc, trong lòng hãi nhiên, toàn bộ thân hình đều tựa hồ mất đi tri giác.

Đến cuối cùng, thân thể của hắn trực tiếp bay ngược mà ra, bịch một tiếng, hung hăng nện ở lầu nhỏ vách tường, lại từ trên vách tường hung hăng gẫy xuống tới.

Toàn bộ lầu nhỏ vách tường, đều xuất hiện một tầng khiết Bạch sắc băng tinh.

Nếu không phải Dương Phóng muốn lưu người sống, người này sớm đã chết thảm.

“Người!”

Thôi Ngự biến sắc, hướng về sau rút lui, giật mình nhìn về phía Dương Phóng.

“Còn muốn động thủ sao?”

Dương Phóng ánh mắt hờ hững nhìn về phía Thôi Ngự.

Thôi Ngự như lâm đại địch, dựng tóc gáy, đạo, “Người rất cuộc là ai?”

“Làm sao? Ngay cả ta cũng không nhận ra đúng không?”

Dương Phóng lạnh lùng nói.

“Không, người tuyệt không phải giáo chủ, người đến cùng là ai?”

Thôi Ngự giật mình nói.

“Ta chính là Nguyên Linh giáo chủ!”

Dương Phóng đáp lại.

“Đây không có khả năng, giáo chủ khí thế tuyệt không phải dạng này, giáo chủ đến cùng đi nơi nào? Người làm sao lại Bằng liệt chỉ?”

Thôi Ngự kinh uổng.

“Thôi Ngự, nguyên lai tưởng rằng người là người thông minh, nghĩ không ra, lại cũng là như thế ngu xuẩn.”

Dương Phóng lộ ra giễu cợt, đạo, “Tốt, người muốn tìm chân chính Nguyên Linh giáo chủ, vậy ta liền thỏa mãn người!”

Bàn tay hấn lật một cái, một cái đầu người xuất hiện, bịch một tiếng, bị hấn tụt ý nhét vào trước mắt.

Đầu người trải qua đặc thù xử lý, mặt ngoài che kín vôi, dùng để chống phân huỷ.

Nhìn tóc tai rối bời, con mắt trừng lớn, tràn ngập không cam lòng cùng phẫn nộ, tựa hồ vừa mới chết không bao lâu, dưới cổ còn có màu đỏ vết máu hiển hiện.

Nguyên Linh giáo chủ!

Thôi Ngự, ngân giáp nam tử nhìn thấy trên mặt đất đầu lâu sát na, tất cả đều sắc mặt kinh hãi, trừng to mắt, căn bản không muốn tin tưởng trước mắt hết thảy.

Giáo chủ của bọn hấn chết rồi?

Đây không có khả năng!

“Người bây giờ thấy được, ta hỏi người một lần nữa, viên này đầu người cùng ta, ai là Nguyễn Linh giáo chủ?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, quần áo cuốn lên, trực tiếp đại mã Kim Dao ngồi đang ghé dựa phía trên, một đôi ánh mắt che kín cảm giác áp bách, hướng về Thôi Ngự thân thể nhìn lại.

Thôi Ngự trong lòng hoảng sợ, run lấy bầy, cả người như là phủ.

Đầu tiên là nhìn về phía đầu lâu, sau đó lại nhìn về phía trước mắt Dương Phóng.

Tựa hồ không dám phân biệt, cái nào là thật, cái nào là giả?

Xó xỉnh bên trong.

Bản thân bị trọng thương ngân giáp nam tử, lại cực kỳ quả quyết, hàm răng khể cắn, đột nhiên xoay người mà lên, đột nhiên hành động, trực tiếp hướng về một bên cửa sổ phóng đi, ý đồ thoát đi nơi đây.

Nhưng mà!

Tại thân thể của hấn vừa mới xông ra.

Dương Phóng thân thể bỗng nhiên hiện lên.

Trong tay một thanh huyết sắc kiếm gãy xoay tròn lên, phát ra điếc tai thanh âm, bịch một tiếng, rần rần chắc chắc đánh vào ngân giáp nam tử phía sau lưng.

Phốc!

Ngân giáp nam tử cuồng phún huyết thủy, thân thể lần nữa trước bay, toàn bộ phía sau lưng giáp trụ bị trong nháy mắt tách ra, huyết nhục thật sâu lõm, bên trong nội tạng đều bị một kích chấn nát, nện ở nơi xa, thống khổ co quắp.

“Cho người cơ hội, người không còn dùng được!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, thu hồi kiếm gãy, trú trong tay.

“Trời .. thiên thần kiếm ... “

Thôi Ngự ngữ khí hoảng sợ, thân thể chậm rãi xụi lơ, ngồi dưới đất.

“Thế nào? Người, cũng nghĩ rơi kết cục giống nhau sao?”

Dương Phóng thanh âm vang lên.

“Người .. người muốn cho ta làm gì?”

Thôi Ngự hoảng sợ nói.

“Đơn giản, ta muốn đi Nguyên Linh giáo tổng bộ!”

Dương Phóng mở miệng, quần áo phát động.

...

Chương 232 : Đại lục bí mật!

“Nguyên Linh giáo tổng bộ?”

Thôi Ngự thân thể xụi lơ, nhúc nhích đôi môi , đạo, “Ta .. ta nhục cực tuyệt, người sẽ như thế nào?”

“Còn phải hỏi sao?”

Dương Phóng ngữ khí bình thản , đạo, “Người không nên cực tuyệt, không phải, Thôi gia trong ngoài, toàn bộ chết hết!”

Thôi Ngự chấn động trong lòng, lộ ra đắng chát, cả người triệt để tuyệt vọng.

“Tốt, ta mang.”

Cả người hắn trong nháy mắt nhụt chí.

Ngay cả bọn hắn giáo chủ đều đã chết thảm.

Hắn lại có thể có biện pháp nào?

Trên mặt đất viên kia dùng vôi ướp gia vị đầu lâu, đang không ngừng kích thích thần kinh của hắn, để hắn nghiêm trọng hoài nghi đây hết thảy chân thực tính.

Nhưng là bây giờ thiên thần kiếm đều tại tay của đối phương bên trên, cái này còn cần có bất kỳ hoài nghi sao?

Thôi Ngự trong lòng cười khổ, ngờ ngờ ngác ngác.

...

Nước sông phun trào.

Sương trắng mông lung.

Cảnh sắc trước mắt dị thường mê loạn, thuyền tựa như tại thông qua một chỗ vô tận mê vụ, không thấy bất luận bóng người nào, nơi đây sương mù chi trọng, so Thanh Long hội tổng bộ còn muốn nồng đậm.

Tại trọn vẹn ghé qua đã hơn nửa ngày sau.

Phía trước mới sử xuất Mê Vụ Khu Vực, xuất hiện một chỗ nồng đậm rừng rậm.

Trong rừng xuyên thẳng qua không lâu, phía trước cảnh sắc đại biến.

Một chỗ chiếm diện tích to lớn, có chút to lớn thành trì, vững vàng đứng vững tại một chỗ trong hạp cốc, chung quanh cây cối nồng đậm, dây leo xen lẫn, thành trì cùng hoàn cảnh chung quanh tựa hồ hoàn mỹ hòa làm một thể.

“Dạy .. giáo chủ, nơi đó chính là.”

Thôi Ngự há hốc mồm, chỉ hướng phía trước.

“Không tệ, nhìn quy mô không nhỏ.”

Dương Phóng đáp lại.

“Giáo chủ có chỗ không biết, thành này mặc dù nhìn to lớn, nhưng kì thực nhân khẩu chỉ có mấy vạn, cũng không dám phạm vi lớn bồi dưỡng.”

Thôi Ngự giải thích.

Bọn hắn là ở đây ẩn tàng, cho nên nhân số càng ít càng tốt, để phòng bị người phát hiện.

“Ừm, đi thôi, mang ta đi nhìn xem.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng, giáo chủ.”

Thôi Ngự đáp lại.

Đọc theo đường hắn cũng đã ăn Dương Phóng đan dược, trong lòng cho dù lại có ý tưởng gì, giờ phút này cũng là vụn vụn không dám áp dụng.

...

Dạ Thần giáo tổng bộ.

Dương Phóng thân thể một đường đi qua, ánh mắt lạnh lùng, chấp hai tay sau lưng, một bộ mười phần uy nghiêm, không ngừng có bang chúng đến đây chủ động chào.

Chân chính thuộc về Nguyên Linh giáo bang chúng cũng không nhiều, đại khái chỉ có khoảng mấy trăm người, càng nhiều tựa hồ cũng là nơi này nông hộ, bị Nguyên Linh giáo nuôi nết, vì bọn họ bổ sung máu mới sử dụng.

Một đường đi qua, Dương Phóng ánh mắt vòng quét, đem tất cả bang chúng từng cái thu vào đáy mắt.

Đại bộ phận đều là cửu phẩm, Thập phẩm.

Siêu phẩm có chừng hơn ba mươi vị, thế lực không ít.

Cái này khiến hắn không khỏi động lên chú ý.

Nếu là có thể đem cỗ thế lực này cũng một mực nắm trong tay, Bạch Trạch vực sẽ triệt để trở thành căn cứ của mình địa, sau này muốn cái gì tài nguyên đều có thể đạt được.

“Giáo chủ, phía trước chính là bí Võ Các.”

Thôi Ngự phía trước dẫn đường, chỉ hướng phía trước.

Một chỗ cao lớn kiến trúc hùng vĩ vật, xuất hiện tại tầm mắt.

“Ừm, người ở chỗ này chờ, ta đi xem một chút.”

Dương Phóng nói.

“Vâng, giáo chủ.”

Thôi Ngự khom người nói.

Dương Phóng cất bước đi qua, hướng về lầu các bước đi.

Không có gì bất ngờ xảy ra, một tầng, tầng hai, ba tầng tất cả đều là Linh cấp võ học cùng siêu phẩm võ học, thẳng đến một đường đi tới tầng thứ tư về sau, hết thấy mới phát sinh cải biến.

Xuất hiện Viêm Bạo chưởng, Kinh Thiên Kiếm, Hoán Thần đại pháp, quỷ ảnh thảo loại hình tuyệt học.

Trừ cái đó ra, còn có từng quyển từng quyển cực kỳ cổ lão sách sử, nhan sắc ó vàng, phía trên ghi lại rất nhiều ngay cả Thần Võ tông cũng không biết tin tức.

Dương Phóng con mắt lóe lên, đối với những bí tịch kia loại tất cả đều không nhìn, trực tiếp kéo lên những cái

kia cổ sử loại, bắt đầu lật xem.

Hắn mục đích tới nơi này nhưng chính là vì tìm đọc mở ra trong thân thể thiên địa sự tình, đối với cái này cổ tịch, tự nhiên không có khả năng buông tha.

Bất quá, từng quyển từng quyển thư tịch lật qua, còn không có nhìn thấy trong thân thể thiên địa sự tình, lại trực tiếp tra ra một chút để hắn càng thêm ngạc nhiên sự tình.

Có quan hệ thế giới này huyền bí!

Trong sách ghi chép, toàn bộ đại lục có lẽ là trước đó từng chúng thần san sát, thần quốc dày đặc, quang huy của thần chiếu rọi vạn cổ, từng cái đại vực ở giữa đều có truyền tống trận tương liên, lẫn nhau thông thương, vô tận phồn vinh.

Nhưng lại tại vô số năm trước, không biết xảy ra chuyện gì, đột nhiên, trong vòng một đêm, tất cả thần linh hết thảy biến mất, từng cái đại vực ở giữa truyền tống trận đa số bị hủy.

Mà lại toàn bộ đại lục tựa hồ cũng phát sinh một loại nào đó cực kỳ đáng sợ biến cố, bắt đầu trôi đi.

Đến mức từng cái đại vực ở giữa khoảng cách càng phiêu càng xa, thẳng đến tạo thành hôm nay tình cảnh như vậy.

Bất quá!

Tại chúng thần chết hết về sau, đại lục ở bên trên các thế lực lớn nhưng lại chưa như vậy tinh thần sa sút qua.

Tại phía sau vô số năm bên trong, nơi sâu xa của đại lục từng cái thế lực đang không ngừng chém giết cùng tranh

đoạt, hiện nay đem toàn bộ đại lục chia làm mấy cái bản khối.

Một là 【 càn 】 chi bản khối!

Hai là 【 khôn 】 chi bản khối!

Ba là 【 chấn 】 chi bản khối.

Bốn là 【 tổn 】 chi bản khối.

Mà Bạch Trạch vực vị trí, liền thuộc về 【 càn 】 chi bản khối địa bàn.

【 càn 】 chi bản khối, cực kỳ to lớn, xuống tồn tại không biết bao nhiêu đại vực cùng thành trì.

Không chỉ có Bạch Trạch vực, ngay cả Kinh Thiên vực, Thiên Long vực cũng tại liệt.

Mà lại!

Căn cứ quyền cố tịch này ghi chép, Thiên Long vực rõ ràng là 【 càn 】 chi bản khối hạch tâm chỗ.

Thông qua Thiên Long vực, 【 càn chi bản khối 】 sinh linh, tựa hồ có thể chạy suốt duy nhất thần quốc.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, tiếp tục hướng xuống lật qua lật lại.

Sau đó nhìn thấy làm cho người càng thêm giật mình một màn.

“Từ viễn cổ chúng thần biến mất về sau, từng cái bản khối như giống như nhận thần bí nguyên rủa, mọi loại sinh linh, các loại chủng tộc, tất cả đều không cách nào bước qua thứ ba Thiên Thê (thang trời), một khi cưỡng

ép đột phá, thì thân thể dị biến, mất đi ý thức, hóa thành khát máu Cự Ma, muốn đi ra một bước cuối cùng, không phải nhập thần nước không thể ... “

Dương Phóng sắc mặt ngạc nhiên.

Thứ ba Thiên Thê (thang trời)?

Hắn tiếp tục hướng xuống lật qua lật lại, rất nhanh cảm thấy được thứ ba Thiên Thê (thang trời) là cảnh giới gì?

Thánh linh cảnh cùng siêu phẩm đồng dạng.

Đồng dạng chia làm ba bước.

Chỉ bất quá cái này ba bước, lại bị xưng là đệ nhất Thiên Thê (thang trời), đệ nhị Thiên Thê (thang trời), thứ ba Thiên Thê (thang trời).

Mỗi một bước đi ra đều dị thường khó khăn!

Trong sách chứa đựng, từ viễn cổ chư thần biến mất về sau, toàn bộ sinh linh đều không thể siêu việt thứ ba Thiên Thê (thang trời), không quản thiên phú cao bao nhiêu, huyết mạch mạnh cỡ nào, bị vĩnh viễn kẹt tại một bước này, nhưng muốn cưỡng ép đột phá, thân thể liền sẽ phát sinh dị biến.

Muốn thoát khỏi, cũng chỉ có tiến vào thần quốc!

“Thì ra là thế, thì ra là thế.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Mình bây giờ mới vào thánh linh, hẳn là đã là 【 đệ nhất Thiên Thê (thang trời) 】 .

Nói như vậy, tương lai không lâu, mình cũng có khả

năng sẽ vây ở này cảnh?

Hắn tiếp tục hướng về sau lật qua lật lại, ánh mắt lóe lên, lần nữa nhìn thấy một chút cái khác nội dung.

“Thương Khung thần cung.”

Đây là thư tịch bên trên ghi lại một cái cực kỳ to lớn thế lực.

miêu tả, thậm chí so 【 Tà Đạo tổ chức 】 còn khó đây hơn.

Thương Khung thần cung, đúng là một cái toàn bộ từ 【 thần linh huyết mạch giác tỉnh giả 】 sáng tạo thế lực thần bí.

Bọn hắn tất cả đều là thần linh hậu nhân, không cam tâm mình đặc quyền sa sút, cho nên tại vô số năm trước, liền bắt đầu ôm thành đoàn, tổ kiến liên minh, thề muốn tái hiện thần linh quang huy.

Từng cái đại vực bên trong. Phàm là có người thức tỉnh thần huyết, đều sẽ bị bọn hắn cấp tốc cảm ứng, đồng phát ra mời, tại trước đây không lâu, chân chính Nguyên Linh giáo chủ cũng bị bọn hắn mời qua.

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí, trong lòng mãnh liệt.

Nghĩ không ra!

Nghĩ không ra Nguyên Linh giáo sau lưng lại còn có loại này tồn tại?

Toàn bộ đại lục địa lý khó trách sẽ như thế hỗn loạn.

Đúng là tồn tại nguyên rủa!

Mà lại!

Từng cái đại vục tại trôi đi?

Dương Phóng càng nghĩ càng cảm thấy không thể tưởng tượng.

Hắn buông xuống quyển sách này, tiếp tục xem xét lên cái khác loại hình.

Sau đó lại là liên tục mấy quyển thư tịch vượt qua.

Bất quá thấy nội dung đều là để Dương Phóng trong lòng giật mình.

Trong sách ghi chép, tại cái này vô số năm bên trong, không chỉ một tương đối cường hoành chủng tộc, bộ lạc hoặc vương quốc cường giả, thử qua siêu việt thứ ba Thiên Thê (thang trời), đi ra một bước cuối cùng!

Nhưng kết quả đều không ngoại lệ, tất cả đều thất bại.

Mỗi một cái đang đi ra một bước kia hùng chủ, cường giả, cuối cùng đều tại vô tận lôi kiếp phía dưới, biến thành dữ tợn mà vận vẹo quái vật.

Bọn hắn mất đi ý thức, tại hóa thành quái vật sát na, liền chủ động sát nhập vào mình tộc đàn hoặc vương quốc, đến mức, trong vòng một đêm cả tộc đều diệt.

Mà tại tộc đàn diệt vong về sau, cái này vừa mới hình thành quái vật, cũng sẽ tùy thời rời đi, không người nào biết tầm tích của hắn.

Từng quyển từng quyển văn tự, ghi lại nhìn thấy mà giật mình.

Tựa hồ tại trịnh trọng báo cho đám người.

Liền ngay cả Dương Phóng nhìn đều trong lòng nặng nề.

Mà tại từng quyển từng quyển đọc qua tới về sau, rốt cục, hẳn thấy được mình muốn nhìn đến.

【 xương loại Thánh linh căn nhược dung hợp thời điểm, cần thiên nhân hợp nhất về sau, mở trong thân thể thiên địa, mới có thể viên mãn dung hợp, nếu không Thánh linh căn sẽ lơ lửng thể nội, khiến lực lượng hỗn loạn, khó mà phát huy ... 】

Từng hàng văn tự tiến vào Dương Phóng tầm mắt.

“Mở trong thân thể thiên địa, quả nhiên, nhào bột mì trên bảng ghi lại đồng dạng.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Thế nhưng là, trong thân thể thiên địa lại nên như thế nào mở ra?

Hắn tiếp tục hướng về sau nhìn lại, ánh mắt liếc nhìn, càng nhiều nội dung bắt đầu đập vào mi mắt.

Rất nhanh, hắn nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, đem thư tịch trịnh trọng khép lại, đặt ở một bên.

Đón lấy, Dương Phóng ngẩng đầu lên, hướng về lầu năm nhìn lại, bước đi bước chân, hành tẩu mà ra.

Trong sách cuối cùng, đã cho ra ghi chép.

Lầu năm khu vực, có mở ra trong thân thể thiên địa cần thiết pháp môn.

Cùng tiến vào thánh linh cảnh chú ý hạng mục!

Dương Phóng trong lòng triệt để trầm tĩnh lại.

Không uổng công mình tân tân khổ khổ chạy đến, cuối cùng không có uổng phí khổ công.

Ngay tại hần vừa muốn đi hướng lâu năm thang lâu, bỗng nhiên, thân thể dừng lại.

“Ta nếu là người, liền sẽ không tiếp tục lại hướng phía trước.”

Một đạo già nua thanh âm khàn khàn sau lưng Dương Phóng vang lên, cực kỳ tối nghĩa, như là kim thạch ma sát, tràn ngập khó tả khí tức khủng bố.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, chậm rãi quay đầu.

Chỉ gặp một người mặc kim sắc trường bào, khuôn mặt như nhiễm kim sơn khô ngô lão giả, chớ không biểu lộ xuất hiện ở phía sau mình, thân cao hai mét hai ba, vai rộng dị thường rộng lớn.

Hai con thon dài cánh tay trắng kiện, tự nhiên rủ xuống, cơ bắp sung mãn.

Mười cái móng tay sắc bén đáng sợ, lấp lóe kim hoàng quang trạch.

Cả người đều cho người ta một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

“Làm sao? Ngay cả ta cũng không thể tiến?”

Dương Phóng thanh âm đạm mạc.

“Người?”

Kim bào lão giả thanh âm hờ hững, cực kỳ khó nghe, hai con đồng tử như là ngọn đuốc, chăm chú nhìn Dương Phóng, tựa hồ khiếp người tâm hồn.

“Chẳng cần biết người là ai, tăng thứ năm, không phải người có thể đi vào, coi là mang theo một trương mặt nạ da người, người liền thật là giáo chủ rồi?”

Thanh âm hấn vang lên, quanh quần nơi đây, không chút biểu tình; “Ta đã cho đủ mặt mũi người, nhìn xem trước bốn tăng là được rồi, người, cần phải đi.”

“Ừm?”

Dương Phóng lông mày nhíu lại.

Lại bị nhận ra?

Bất quá!

Cái này cũng hoàn toàn ở trong dự đoán của hấn.

Dù sao trước đó Thôi Ngự, ngân giáp người liền từng phát hiện qua dị thường của mình.

“Đi không được, ta nhượng hết lần này tới lần khác muốn nhìn đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Hấn vất vả tới, mục đích chính là giải quyết trong thân thể thiên địa sự tình, bây giờ gần ngay trước mắt, nào có lui bước đạo lý?

“Muốn nhìn? Vậy người chính là đang tìm cái chết.”

Kim bào lão giả thanh âm lạnh lùng, ánh mắt dần dần nheo lại, hiện lên một vòng đáng sợ hàn quang, sau đó

thân thể bỗng nhiên biến mất, cơ bắp bạo khởi, khí tức mãnh liệt, toàn thân trên dưới áo bào màu vàng óng bị mãnh nhiên chống ra, toàn bộ thân hình đều tựa hồ biến lớn một vòng, như núi lửa bộc phát, trực tiếp một chưởng hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng nhấn tới.

Ầm ầm!

Tại hấn vừa mới đề xuống, Dương Phóng kinh khủng bàn tay liền dẫn nồng đậm hỏa diễm chi lực, trực tiếp cùng kim bào tay của lão giả chưởng rắn rắn chắc chắc đụng vào nhau.

Cả lâu các đều tựa hồ đung đưa.

Khắp nơi đều là kinh lực quét ngang, rất nhiều thư tịch trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

“A?”

Dương Phóng phát ra nhẹ kêu.

Lão giả này nhục thân hảo hảo kinh khủng!

Có thể ngăn trở mình một kích.

Hấn sau đó không do dự nữa, toàn bộ thực lực bộc phát, nồng đậm lôi điện trong khoảnh khắc từ thể nội trào lên, một sát na bao trùm toàn thân trên dưới, cuồng bạo khí thế đang nhanh chóng kéo lên.

Một sát na đạt đến đỉnh điểm.

Ầm ầm!

Lại là một đạo nặng nề trầm đục, kinh thiên động địa.

Cả lâu tám trong nháy mắt nổ tung, như là phát sinh vô biên địa chấn.

Giống như bị cái gì đáng sợ cự thú một móng vuốt từ giữa đó đánh xuống, đem thân thể của ông lão từ lâu bốn khu vực một mực oanh đến lâu một khu vực.

Ngay tiếp theo lâu một sàn nhà đều bịch một tiếng trong nháy mắt lồm, xuất hiện một cái vô cùng hố sâu to lớn.

Chỉ gặp thân thể của ông lão xiêu xiêu vẹo vẹo nằm ở nơi đó, toàn thân huyết thủy, tại gian nan run rẩy.

Dương Phóng toàn lực một chưởng đánh ra về sau, tự thân khí tức lần nữa trở nên hỗn loạn, thân thể lay động, Khí Huyết mãnh liệt, có loại muốn thổ huyết cảm giác.

Hắn thở sâu, chân khí nhanh chóng vận chuyển.

Trợn vện một hồi lâu mới rốt cục bình phục, một đôi ánh mắt hướng về lâu một nhìn lại.

Chỉ gặp lâu một khu vực.

Lão giả tại chật vật bò lên, giập nát thân thể toàn thân trên dưới tất cả đều là huyết thủy, rất nhiều mảnh xương đều trực tiếp đâm rách huyết nhục chui ra, áo choàng phát ra, dị thường thảm liệt.

Nhưng là lão giả hết lần này tới lần khác còn có thể hành động.

Bỗng nhiên, nhục thể của hắn bắt đầu nhanh chóng bành trướng, tựa hồ phát sinh một loại nào đó dị biến, phát ra xoẹt xoẹt rồi thanh âm, làn da bị nhanh chóng nứt vỡ.

Một kẻ thân thể dữ tợn, cao tới bốn mét nhiều kinh

khủng hoảng kim cựa nhân, đảo mắt xuất hiện ở Dương Phóng trước mắt, miệng đầy vết máu, lồng ngực lõm, trên thân hô hấp hỗn loạn.

Một đôi cựa đại ánh mắt, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Dương Phóng, che kín hải nhiên.

“Người .. thánh .. thánh linh?”

“Nguyên lai không phải người.”

Dương Phóng tự nói , đạo, “Khó trách cái này đều không chết.”

Hắn nhìn chăm chú lên đối phương, mở miệng nói, “Ta cho người một cái cơ hội, hiệu trung ta thế nào, hiệu trung ta, từ đó về sau, cái này Nguyên Linh giáo chính là của người!”

Hoàng kim cựa nhân sắc mặt trầm mặc, nhìn chăm chăm Dương Phóng, không nói một lời.

Tựa hồ trong đầu đang nhanh chóng suy tư.

Bỗng nhiên!

Trong mắt của hắn hàn quang lóe lên.

“Vừa mới thân thể của người tựa hồ là xảy ra vấn đề a?”

“Ừm?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo.

Cái này hoàng kim cựa nhân cảm ứng càng như thế nhạy cảm.

Không thể lưu!

Oanh!

Thân thể của hắn trực tiếp từ lầu bốn nhảy xuống.

Hoàng kim cự nhân trong miệng bạo hồng, thanh âm to lớn, toàn thân trên dưới trực tiếp phát ra một tầng xán lạn vô cùng kim tia sáng màu vàng, tựa hồ tất cả huyết dịch toàn bộ thiêu đốt, khí thể tuôn ra, luân động to lớn bàn tay trực tiếp hướng về Dương Phóng hung hăng quét tới.

“Chết đi cho ta!”

“Rống!”

Lôi âm bạo tạc, ong ong điếc tai.

Tiếp lấy Dương Phóng toàn thân trên dưới lôi quang chói mắt, hỏa diễm cùng hàn băng toàn bộ hiển hiện, đan vào lẫn nhau, lại là một chưởng hướng về hoàng kim cự nhân thân thể hung hăng đập tới.

Hàn băng liệt hỏa kinh!

Ầm!

Toàn bộ lầu một mặt đất trong nháy mắt lồm, vô số lôi quang quét ngang.

Từng khối đất đá nhanh chóng lật ra, giống như là bị cày từ cày qua, rầm rầm rung động.

Răng rắc!

Hoàng kim cự nhân thân thể trực tiếp nện ở một chỗ trong hố sâu, huyết nhục bắn tung toé, vô cùng thâm thẳm, từng khối kim sắc xương cốt toàn bộ đâm ra, kềm

chút bị một kích chấn vỡ.

“Ờ .. dừng tay, ta nguyện ý thần phục!”

Hoàng kim cựa nhên thanh âm thống khổ, che kín hải
nhiên.

“Chậm.”

Dương Phóng quanh thân lôi điện phun trào, bước lên
phía trước.

...

Chương 233 : Mở nội thiên địa, lần nữa trở về!

Ầm!

Bí Võ Các bên trong, lần nữa truyền đến ngọt ngào tiếng vang.

Mặt đất run run, lôi điện mãnh liệt, kinh khủng khó lường.

Từng tầng từng tầng đáng sợ lôi quang trực tiếp dọc theo mặt đất, hướng về bốn phương tám hướng quét ngang mà đi, khiến cho phương viên trăm mét bên trong, đám người tất cả đều có thể cảm giác.

Bí Võ Các bên ngoài.

Thôi Ngự một mặt kinh hãi, vội vàng quay đầu nhìn lại, không thể tưởng tượng nổi.

Vị này thần bí ” giáo chủ ” lại tại làm cái gì?

Hắn cũng không biết Bí Võ Các bên trong tồn tại kim bào lão giả sự tình.

Cho tới nay, bí Võ Các đều là Nguyên Linh giáo cấm địa, không phải giáo chủ cho phép, bất kỳ người nào không được đi vào, coi như tiến vào, bọn hắn cũng không gặp được kim bào lão giả.

Soạt, soạt, soạt ...

Tiếng bước chân dồn dập âm từ đằng xa cấp tốc truyền đến.

Đại lượng cao thủ nhanh chóng đã tìm đến.

Đều không ngoại lệ, đều là cửa thứ nhất cao thủ, một mặt giật mình.

“Xảy ra chuyện gì?”

Một vị siêu phẩm cao thủ mở miệng hỏi.

“Vội cái gì? Giáo chủ ở bên trong có thể xảy ra chuyện gì?”

Thôi Ngự sầm mặt lại, phát tay áo nói.

“Thế nhưng là .. làm sao lại xuất hiện như vậy động tĩnh to lớn?”

Một vị siêu phẩm cao thủ hỏi thăm.

“Hết thầy tự có giáo chủ xử trí, các người lập tức tản ra!”

Thôi Ngự lạnh giọng nói.

Đám người sắc mặt biến huyền, liếc nhau, đành phải khom người lần nữa lui ra.

Không bao lâu, toàn bộ bí Võ Các trước, đã lần nữa không ai.

Thôi Ngự ngậm thở phào, lần nữa nhìn về phía trước.

Cong vẹo lều các bên trong.

Dương Phóng trong miệng thở hổn hển, lần nữa chậm nửa phút tả hữu, mới rút cục thở ra hơi, nâng lên nắm đấm, lắc lắc phía trên tinh hồng vết máu, hướng về đi lên lều.

Lầu một khu vực, hiển hiện một cái cực đại hổ sâu.

Vừa mới hoàng kim cự nhân, không nhúc nhích, trán nổ tung, xương cốt văng khắp nơi, dòng máu đỏ tươi cơ hồ nhiễm khắp cả mặt đất, đại bộ phận huyết thủy đều bị lôi điện đốt cháy khét, chết được vô cùng thâm.

Không bao lâu.

Dương Phóng từng bước một đi đến lầu năm khu vực.

Nhìn trước mắt bị một mực khóa lại môn hộ, trên mặt hấn lộ ra một vòng mỉm cười, sau đó rút ra huyết sắc kiếm gãy, trực tiếp dùng sức một bỗ.

Keng!

Xiềng xích đứt gãy, giống như là cắt đậu phụ.

Dương Phóng đẩy cửa vào, ánh mắt như điện.

Chỉ gặp lầu năm khu vực, lẳng lặng trưng bày mấy quyển thư tịch.

Một bản 【 nội thiên địa bí pháp 】 .

Một bản 【 thánh linh cảnh chú ý hạng mục 】 .

Một bản 【 Huyền Long thối huyết bí pháp 】 .

Một bản 【 vô cực tạo hóa ấn 】 .

Bốn bản thư tịch, hiện ra một chữ bày ra.

Dương Phóng ánh mắt khẽ nhúc nhích, đầu tiên là cầm lấy khoảng cách gần nhất 【 Huyền Long thối huyết bí pháp 】 cùng 【 vô cực tạo hóa ấn 】 tiến hành quan

sát.

Chỉ gặp cái này 【 Huyền Long thối huyết bí pháp 】 ,
đúng là một môn 【 thần linh huyết mạch người 】
chuyên môn dùng để chiết xuất cùng rèn luyện huyết
mạch đặc biệt pháp môn.

Hắn cũng không phải là thần linh huyết mạch, cho nên
bản này 【 Huyền Long thối huyết bí pháp 】 đối với hắn
vô dụng.

Mà 【 vô cực tạo hóa ấn 】 , thì là một môn cực kỳ cao
thâm thánh linh cấp võ học.

Đối với huyết mạch cũng không cái gì hạn chế!

【 vô cực tạo hóa ấn 】 tổng cộng chia làm ba chiêu.

Vô cực ấn!

Âm dương ấn!

Khai thiên ấn!

Mỗi một chiêu đều có cảnh giới hạn chế, vừa vặn đối
ứng tam đại Thiên Thê (thang trời).

Đệ nhất Thiên Thê (thang trời) chỉ có thể tu luyện vô cực
ấn.

Đệ nhị Thiên Thê (thang trời) có thể tu luyện âm dương
ấn.

Thứ ba Thiên Thê (thang trời), mới có thể tu luyện khai
thiên ấn!

Một ấn so một ấn cường đại, uy lực tuyệt luân, trấn áp
tứ phương, hư hư thực thực thần linh lưu lại.

Dương Phóng cấp tốc lật ra một lần, ánh mắt chớp động.

Ồ tốt!

May mắn bí tịch này chỉ có thánh linh cảnh cao thủ có thể tu luyện, nếu không lúc trước Nguyên Linh giáo tay phải bên trong, hẳn tuyệt đối không chiếm được chỗ tốt gì.

Hắn trực tiếp đem hai quyển bí tịch cẩn thận cất kỹ, sau đó ánh mắt chờ mong, cấp tốc cầm lên quyển kia 【 nội thiên địa bí pháp 】, nhanh chóng lật ra, ánh mắt liếc nhìn, tiến hành xem.

Bản này nội thiên địa bí pháp giảng thuật vô cùng cẩn thận, nên như thế nào mở nội thiên địa, mở nội thiên địa về sau, lại nên như thế nào điều dưỡng, phục dụng loại dược liệu nào chờ một chút, đầy đủ mọi thứ.

Dương Phóng tham lam quan sát.

Mở nội thiên địa quá trình cũng không tính khó.

Chỉ cần tại thể nội đã thông bảy chỗ huyết khiếu, liền có thể làm được trong ngoài quán thông, mở ra nội thiên địa, đến lúc đó Diêm Vương cốt tủy sẽ cùng thân thể hoàn mỹ dung hợp.

Bất quá!

Dung hợp sau tu luyện, mới là khó khăn nhất.

Tam đại Thiên Thê (thang trời), một bước so một bước khó, chỉ từ danh tủy cũng có thể thấy được một hai.

Thánh linh cảnh sở dĩ gọi 【 Thiên Thê (thang trời) 】, ý

là mỗi đi một bước, tựa như cùng đi bên trên lên trời, chậm chạp mà khó khăn.

Bất quá, cho dù lại khó, cũng hầu như sẽ có ngút trời kỳ tư người nghĩ đến các loại đường tắt.

Căn cứ trong sách ghi chép, một chút thánh linh cấp cao thủ sẽ phục dụng một loại 【 Hoàng Cực Đan 】, dùng để tăng thêm tốc độ tu luyện, nghe nói một viên 【 Hoàng Cực Đan 】, nhưng tiết kiệm mấy năm khổ tu.

Nhưng loại đan dược này từ trước đất đỏ, tăng thêm Dạ Thần giáo trước đó hủy diệt qua một lần, nhiều loại bảo vật di thất, trong giáo sớm đã không có loại đan dược này.

Đan dược mặc dù không có, phần ngoại lệ bên trong lại ghi lại kỳ chủ phải phối phương.

Dương Phóng cấp tốc xem một lần, sau đó đem nó thu sạch nhập chiếc nhẫn, đem ánh mắt lần nữa tại gian phòng đảo qua, xác định không có những vật khác về sau, liền quay người đi ra bí Võ Các.

Sau đó, hắn tại Thôi Ngự dẫn đầu dưới, trực tiếp hướng về Nguyên Linh giáo bảo khố đi đến.

Không hổ là truyền thừa mấy ngàn năm giáo phái.

Vàng bạc loại hình tục vật tuy ít, nhưng là một chút vật ly kỳ cổ quái, lại số lượng không ít.

Liền ngay cả tinh thạch, nơi này cũng đầy đủ tìm được mùi khối.

Tiếp theo chính là Thiên Tinh ngọc tủy.

Trộn vụn hai phần.

Dương Phóng đương nhiên sẽ không khách khí.

Vô luận là tinh thạch vẫn là Thiên Tinh ngọc tủy, hẳn đều có tác dụng lớn.

Thiên Tinh ngọc tủy, có thể dùng đến bồi dưỡng Thần Võ tông người mới.

Tinh thạch thì có thể trợ giúp mình tiến về 【 Kinh Thiên vực 】 .

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng vừa lòng thỏa ý, trực tiếp nhanh chân đi ra bảo khố.

“Giáo chủ, các Đại chấp sự ở bên ngoài cầu kiến.”

Thôi Ngự cẩn thận nói.

“Nói cho bọn hắn, ta không rảnh gặp bọn họ.”

Dương Phóng khoát tay , đạo, “Tiếp xuống ta muốn bế quan, ai cũng không cho phép quấy rầy.”

“Thế nhưng là .. bọn hắn tựa hồ hoài nghi ngài, đang phát ra một chút không tốt nghị luận, ta lo lắng tiếp tục như vậy, sẽ dẫn phát biến cố.”

Thôi Ngự sắc mặt biến huyền.

“Ừm?”

Dương Phóng hơi nheo mắt lại , đạo, “Vậy liền đi gặp một chút đi!”

“Vâng, giáo chủ!”

Thôi Ngự lúc này tại phía trước dẫn đường.

Không bao lâu, Dương Phóng liền tới đến một chỗ khá lớn quảng trường trước.

Trong quảng trường hơn mười vị cửa thứ nhất cao thủ, lành nghề hành lễ về sau, sắc mặt kinh nghi, tất cả đều tại đem ánh mắt hướng về Dương Phóng nhìn lại.

“Giáo chủ, vì sao ··· vì sao vừa về đến liền gặp ngài phá hủy bí Võ Các, mà lại Ngô trưởng lão, Phong trưởng lão bọn hắn ở đâu?”

Một vị siêu phẩm cao thủ nhìn về phía Dương Phóng, thần sắc biến ảo, mở miệng hỏi.

Dương Phóng mày nhăn lại, nhìn chăm chú lên người trước mắt.

Ầm!

Một chưởng không có dấu hiệu nào trong nháy mắt đánh ra.

Răng rắc!

Vị này cửa thứ nhất cao thủ tại chỗ cuồng phún huyết thủy, lồng ngực nổ tung, bay ngược mà ra, trong nháy mắt chết thảm.

Đám người lấy làm kinh ngạc, nhao nhao lông tơ đứng vững.

“Ta cần hướng người giải thích sao? Vẫn là nói ··· “

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, sau đó ánh mắt chậm rãi nhìn về phía đám người, lạnh lùng vô tình , đạo, “Các

ngươi đều muốn cái giải thích?”

Trong lòng mọi người chấn động, liên tục rút lui.

“Không có không có, chúng ta không dám!”

“Cầu giáo chủ tha mạng!”

...

Đám người vội vàng quỳ rạp xuống đất, trong lòng sợ hãi.

Dương Phóng mặt không biểu tình, bàn tay mở ra, xuất hiện mấy chục hạt màu đen dẹt hoàn, đăm đăm nói, “Tới, một người một viên.”

“Cái này .. cái này ... “

Đám người thần sắc kinh hãi, hai mặt nhìn nhau.

Không cần nghĩ cũng biết, cái này chỉ sợ không phải cái gì tốt thuốc.

Người trước mắt thật là bọn hấn giáo chủ?

“Các ngươi dám vi phạm giáo chủ mệnh lệnh? Không muốn sống nữa sao?”

Thôi Ngự bỗng nhiên hét lớn.

Đám người một cái giật mình, kịp phản ứng, sắc mặt càng thêm kinh hãi.

“Không muốn ăn?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng.

“Muốn ăn, muốn ăn!”

“Chúng ta cái này ăn!”

“Giáo chủ bớt giận!”

Đám người vội vàng mở miệng, không dám cự tuyệt, nhao nhao đi ra phía trước, bắt đầu bóp ra đan dược, nuốt vào.

Vừa mới bọn hấn đồng bọn một chiêu liền bị miểu sát.

Bọn hấn lại có ai dám chống cự?

Mắt thấy từng khối đan dược bị bọn hấn thuận miệng nuốt vào, Dương Phóng sắc mặt nhàn nhạt, đạo, “Yên tâm, đan này tuy có nhất định độc tính, nhưng không đến mức để các người lập tức chết thảm, chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời, là không có bất cứ vấn đề gì.”

“Vâng, giáo chủ!”

Trong lòng mọi người đặng chát, lần nữa lễ bái.

“Thôi trưởng lão, an bài cho ta một chỗ trụ sở.”

Dương Phóng xoay người lại.

“Vâng.”

Thôi Ngự liền vội vàng gạt đầu, dị thường rung động, tại phía trước tiến hành dẫn đường.

Trước mắt vị này, thủ đoạn coi là thật bá liệt!

...

Trong bất tri bất giác.

Mặt trời xuống núi.

Sắc trời biến thành đen.

Không lớn trong thành trì, bắt đầu sáng lên ánh lửa.

Vừa mới lâm vào tu luyện không bao lâu Dương Phóng, ngay tại yên lặng đã thông lấy huyết khiếu, cơ hồ mới vừa vận luyện được cảm giác!

Bỗng nhiên, sinh ra cảm ứng, lần nữa mở hai mắt ra, lộ ra ngạc nhiên, hướng về tay trái của mình cổ tay nhìn lại.

Đã lâu thiêu đốt cảm giác, rốt cục xuất hiện!

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

...

“Lần này hết thảy 75 ngày, hai tháng rưỡi ... “

Dương Phóng nói nhỏ.

Không biết lần này trở về về sau, thế giới hiện thực thời gian có thể hay không phát sinh cải biến.

...

Chương 234 : Thế giới hiện thực chấn kinh! Mãnh hổ hạ sơn!

Ánh đèn loá mắt.

Hoàn cảnh ảm áp.

Trần Thi Nghiên từng ngum từng ngum uống vào trong chén nước ấm, phát ra ừng ực ừng ực thanh âm, thẳng đến triệt để uống sạch về sau, mới lần nữa dừng lại, thở hổn hển, trong đầu cấp tốc lấp lóe, hiện ra vô số ý nghĩ.

Một lát sau.

Nàng tựa hồ rốt cục hạ quyết tâm, cắn răng, lộ ra kiên định, tiện tay buông xuống chén nước, sau đó lấy điện thoại di động ra, trực tiếp bấm Nhậm Quân điện thoại.

Bĩu ...

“Uy, Thi Nghiên, thế nào?”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến Nhậm Quân thanh âm.

“Nhâm đội trưởng, ta gia nhập Thiên Thần tổ chức, cũng trở thành Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài.”

Trần Thi Nghiên lập tức nói.

“Cái gì?”

Nhậm Quân thanh âm giật mình , đạo, “Đến cùng chuyện gì xảy ra? Người lần nữa gặp bọn hắn? Có cái gì càng nhiều tin tức.”

“Trước mắt ta chỉ biết là, trừ ta ra, trong chúng ta còn có cái khác Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài, bọn hấn hấn là rất sớm trước đó liền bắt đầu bố cục, cho nên mới có thể giải được chúng ta các loại tin tức, mà lại, Bạch Trạch vực tình thế thay đổi hoàn toàn, Thần Võ tông nhất thống Bạch Trạch vực, ta tại Thiên Thần tổ chức an bài xuống, cũng bị đưa vào đến Thần Võ tông!”

Trần Thi Nghiên mở miệng nói ra.

“Trong chúng ta còn có bọn hấn thành viên khác?”

Nhậm Quân trong lòng chấn động.

Quả nhiên cùng bọn hấn dự liệu đồng dạng.

“Chờ một chút, người nói là thành viên vòng ngoài?”

“Đúng vậy, chỉ là thành viên vòng ngoài, ta cũng không có tiếp xúc đến bọn hấn hạch tâm cơ mật, nhưng là, chúng ta trước đó tuyệt đối nghiêm trọng đánh giá thấp bọn hấn, Thần Võ tông lại là được sự giúp đỡ của Thiên Thần tổ chức, mới thống nhất Bạch Trạch vực, hiện tại ngay cả Thần Võ tông tông chủ đều muốn cho bọn hấn mặt mũi, đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi sự tình, mà lại ta nghiêm trọng hoài nghi, liền ngay cả hiện tại Thần Võ tông tông chủ đều là bọn hấn thành viên!”

Trần Thi Nghiên vội vàng nói.

Hôm đó Tần Quảng Vương cho nàng một viên lệnh bài, để nàng gia nhập Thần Võ tông, kết quả nàng cầm lệnh bài, lại thật thông suốt, gia nhập vào, còn bị đã từng Hải Sa viện viện chủ Trần Bưu, tự mình thu làm đệ tử!

Đây chính là Trần Bưu a!

Cường giả trong truyền thuyết!

Cho dù là bản thân bị trọng thương, thực lực suy giảm, nhưng vẫn là siêu phẩm!

Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới mình sẽ có một ngày như vậy!

Thế mà bị một viện chi chủ tự mình chỉ điểm!

“Đến cùng chuyện gì xảy ra, người đem Bạch Trạch vực tình huống toàn bộ cùng ta nói một lần.”

Nhậm Quân vội vàng mở miệng, trong lòng cực độ không thể tưởng tượng nổi.

Chẳng lẽ Thiên Thần tổ chức thật tại dị giới đặt xuống một chỗ địa bàn?

Nếu thật là dạng này, như vậy đối với toàn nhân loại đều là không thể đo lường tài phú!

Hiện tại người xuyên việt đội hình đang không ngừng tăng lớn, xuyên qua thời gian cũng bắt đầu lần nữa kéo dài, sau này không xác định nhân tố thực sự nhiều lắm.

Nếu như bọn hắn có thể có mình một chỗ địa bàn, vậy tuyệt đối có thể coi đây là ván cầu, cung cấp nuôi dưỡng toàn nhân loại!

“Đúng rồi, còn có nước Mỹ đấm kia Kỵ Sĩ tổ chức, Ma Thuật tổ chức, Hắc Hùng tổ chức, bọn hắn người thế nào?”

Nhậm Quân theo sát lấy lại hỏi thăm càng nhiều tin tức.

“Bọn hắn đều chết sạch, loại trừ Alexander bên ngoài, tất cả nước ngoài người xuyên việt chết hết, Nhâm đội

trường, người đừng ngắt lời, ta hiện tại cùng người nói một chút trong khoảng thời gian này chuyện phát sinh ...

Trần Thi Nghiên thanh âm cấp tốc trong điện thoại vang lên.

Nhậm Quân lại não hải oanh minh, ong ong điếc tai, dị thường rung động cùng khó có thể tin.

Nước Mỹ dân gian mạnh nhất đoàn thể!

Kỵ Sĩ tổ chức toàn bộ chết hết?

Mà lại cùng với bọn họ Hắc Hùng tổ chức, Ma Thuật tổ chức .. cũng toàn bộ như thế.

Đám người kia đến cùng làm cái gì?

Bạch Trạch vực lại là phát sinh cỡ nào kinh thiên biến cố?

...

Nước ngoài.

Nào đó tài chính cao ốc.

Tu kiến dị thường cao lớn, vàng son lộng lẫ, ở vào phố xá sầm uất trung tâm nhất, có thể xưng tắc đất tắc vàng, cho dù là tùy ý một gian phòng, hàng năm tiền thuê cũng lớn đến dọa người.

Nhưng là toàn bộ tài chính cao ốc lại đã sớm bị một đám người giàu có mượn.

Trở thành đại danh đỉnh đỉnh Kỵ Sĩ tổ chức tổng bộ!

Không chỉ có là bọn hấn, đoạn thời gian trước còn có bị bọn hấn mời mà đến Hắc Hùng tổ chức, Ma Thuật tổ chức, Hồng Hải tổ chức chờ một chút mấy cái đoàn thể.

Những này đoàn thể để cho tiện trở về người chậm tiến đi tổng kết, cho nên trong khoảng thời gian này một mục ở lại đây, cơ hồ mỗi người đều đơn độc phối một gian phòng.

Mỗi cái gian phòng đều có chuyên môn tâm điện giám hộ nghi cùng chuyên môn hộ công.

Dùng cái này bảo đảm bọn hấn có thể đúng giờ tỉnh lại.

Nhưng là!

Cho đến giờ phút này.

Vừa mới còn biểu hiện hết thầy trị số bình thường tâm điện giám hộ nghi, trong lúc đó phát sinh biến hóa, nhịp tim một cột cấp tốc hóa thành một đường thẳng.

Sau đó, nhịp tim một cột càng là từ nguyên bản hơn 100, trong lúc đó biến thành 0 điểm.

Ngay tiếp theo dưỡng độ bão hòa, cũng trong nháy mắt biến mất.

Đều không ngoại lệ.

Mấy trăm cái gian phòng đều là như thế.

Trong lúc nhất thời, trong cao ốc tất cả hộ công tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng lớn tiếng la lên.

“Trời ạ, bác sĩ mau tới a, bên này trái tim đột nhiên ngừng!”

“may god, Bleyer tiên sinh trái tim ngừng, người tới đây mau!”

“Kiệt Nhĩ tiên sinh trái tim ngừng!”

“Lỗ sâm tiên sinh trái tim ngừng!”

“Ban nhiều tiên sinh trái tim ngừng!”

“Oh My GOD, xảy ra chuyện lớn.”

...

Tất cả hộ công đều kinh hoảng dị thường.

Có người thì quyết định thật nhanh, vội vàng bắt đầu cưỡng chế ngực bên ngoài nén.

Giữ lại nơi này trực ban hơn mười vị tư nhân bác sĩ, tất cả đều cấp sắc vội vàng, hướng về khắp nơi gian phòng chạy đi.

Chỉ bắt quá chết mất quá nhiều người.

Sáu bảy tổ chức, đều không ngoại lệ, toàn bộ bỏ mình.

Cộng lại chừng mấy trăm người.

Cái này hơn mười vị tư nhân bác sĩ chạy gãy chân, cũng hoàn toàn không để ý tới.

Tùng trường giường bị một đám hộ công ấn kéo kẹt kẹt rung động, một chút thân thể gầy yếu người xuyên việt tức thì bị trực tiếp theo đoạn mất xương sườn.

Nhưng dù vậy, vẫn không có tình lại dấu hiệu.

Hơn mười vị tư nhân bác sĩ đang nhanh chóng sau khi

kiểm tra, từng cái lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Chết rồi, đây là triệt để chết rồi.”

“Thi thể lạnh, đây là chết thời gian rất lâu, tại sao có thể như vậy?”

“Sóng điện não cũng kiểm trắc không tới, đây mới thực là não tử vong!”

“Xảy ra chuyện lớn!”

Một đám bác sĩ rung động, nghẹn họng nhìn trần trời.

Trước mắt một màn này, đơn giản đánh sâu vào bọn hắn mấy chục năm dưỡng thành giá trị quan.

Làm sao lại đột nhiên phát sinh quần thể tính tử vong?

Mà lại những người giàu có này tựa hồ đã sớm tại phòng bị đây hết thảy, lại sớm chuẩn bị hảo tâm điện giám hộ nghi, trừ rung động nghi, ngực bên ngoài nén cơ vân vân.

Nhưng mặc dù như thế, vẫn là không cứu sống bọn hắn.

“Lý Sâm giáo thụ, nên làm cái gì?”

Một cái bốn mươi trên dưới người da trắng bác sĩ, sắc mặt bối rối, kinh hãi hỏi.

“Báo cảnh, nhất định phải báo cảnh sát, đây là kinh thiên đại án.”

Một người cầm đầu giáo thụ rung động nói.

Theo tiếng còi cảnh sát vang lên.

Kỵ Sĩ tổ chức, Ma Thuật tổ chức, Hắc Hùng tổ chức tao ngộ đoàn diệt tin tức lập tức bắt đầu ở nước ngoài người xuyên việt trong trận doanh lưu truyền ra đến, trực tiếp đã dẫn phát sóng to gió lớn.

Tất cả người xuyên việt đều cảm thấy rung động cùng không thể tưởng tượng nổi.

Cùng lúc đó.

Cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ bên kia.

Alexander điện thoại cũng rất cực đánh qua, trong giọng nói tràn ngập mỗi mệt, tựa hồ kinh lịch vô số gặp trắc trở, có loại tâm lực lao lực quá độ cảm giác.

Hắn chủ động hướng tổng bộ bày tỏ gần nhất Bạch Trạch vực phát sinh đủ loại sự tình, cũng chuẩn bị sa thải phân đội đội trưởng chức vị, chỉ muốn hảo hảo sinh hoạt.

Nhưng ở lời của hắn vẫn chưa hoàn toàn nói xong, cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ bên này liền có người vội vã không nhìn nổi địa hỏi thăm về Kỵ Sĩ tổ chức, Ma Thuật tổ chức tại Bạch Trạch vực nội cụ thể tao ngộ.

“Là Thiên Thần tổ chức làm, chết hết.”

Alexander thanh âm đặng chất, hiện đầy thật sâu bất đắc dĩ, đạo; “Ta đã từng không chỉ một lần khuyên qua bọn hắn, nói cho bọn hắn, cảnh sát hình sự quốc tế đối với Thiên Thần tổ chức truy nã hủy bỏ, để bọn hắn không cần tiếp tục làm loạn, nhưng là, bọn hắn hết lần này tới lần khác làm theo ý mình, như cũ tại Bạch Trạch vực quấy làm mưa gió, chế tạo rất nhiều phiền phức, thẳng đến một đêm trôi qua, bọn hắn tất cả đều chết rồi, sau đó ta tự mình cho bọn hắn thu thi, mỗi cái thi thể đều thê thảm vô cùng ... “

Alexander đem đây hết thầy chậm rãi nói xong, mỗi một câu đều bao hàm bi thương cùng thể lượng chi ý.

Cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ.

Một đám người nghe hai mặt tướng giạt mình, khó có thể tin.

Thiên Thần tổ chức!

Lại là Thiên Thần tổ chức!

Bạn hẳn rất cuộc mạnh cỡ nào?

Kỵ Sĩ tổ chức tại dị giới có dạng gì thực lực, bạn hẳn sớm có nghe thấy.

Nhất là Bleyer, xuyên qua đến Shawn gia tộc bên trong, gia tộc kia bên trong khoảng chừng ba vị siêu phẩm cao thủ, có thể nói cường đại dị thường.

Nhưng dù vậy, lại y nguyên không thể bảo hộ hẳn!

Thậm chí ngay cả Shawn gia tộc cũng bị nhất cử san bằng, toàn bộ chết hết.

Bạn hẳn lại hướng toàn nhân loại khai chiến hay sao?

“Đám kia Trung Quốc người rất cuộc muốn như thế nào?”

Một vị cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ người xuyên việt ngữ khí thì thào.

“Thiên Thần tổ chức, bạn hẳn đến tột cùng tu luyện đến cái tình trạng gì?”

Một vị khác người xuyên việt cũng ngỡ ngác tự nói.

Tin tức cũng không có thể che giấu.

Sáng sớm hôm sau.

Khi tất cả người đều còn vì Kỵ Sĩ tổ chức, Ma Thuật tổ chức đoàn diệt cảm thấy chấn kinh cùng tiếc hận thời điểm, Thiên Thần tổ chức sự tình rốt cục bị vạch trần mà ra.

Không thể nghi ngờ!

Trong nháy mắt chấn lật toàn bộ xuyên qua diễn đàn.

Vô luận là hắc phần, vẫn là sắt phần, giờ khắc này tất cả đều phủ.

Đối với đám người xung kích, chính là khó có thể tưởng tượng.

Kỵ Sĩ tổ chức, ở nước ngoài hưởng dự cực cao, dưới đáy có là fan cuồng, bởi vì bọn hắn từng tại dị giới chế tạo qua rất nhiều huyết án, mỗi lần chế tạo hoàn tất đều sẽ cầm tới xuyên qua trong đám tiến hành khoe khoang, dần dà, rất nhiều người xuyên việt đều rõ ràng sự đáng sợ của bọn họ.

Nhưng bây giờ bọn hắn lại trực tiếp bị đoàn diệt?

Hơn nữa còn là bị cái kia dị thường thần bí Thiên Thần tổ chức tiêu diệt?

Xoạt!

Vô số chủ đề trong nháy mắt chật ních diễn đàn, lít nha lít nhít, hỗn loạn tưng bừng.

...

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng vuốt vuốt nhập nhèm hai mắt, bình thường đứng dậy, sau khi đánh răng rửa mặt xong, bắt đầu làm lên điểm tâm, đổ một chút dầu thực vật đến cái chảo bên trong, sau đó đánh hai cái trứng gà xuống dưới, chi chi rung động, bắt đầu sắc.

Trận trận mùi thơm nồng nặc đập vào mặt đánh tới, để hẳn muốn ăn đại động.

Ở vào dị giới, phương diện ăn uống thực sự quá đơn sơ, các loại gia vị cơ bản cũng khó khăn tìm tới.

Thế giới hiện thực cho dù là đơn giản nhất trứng ốp lếp, tại dị giới đều là mỹ vị.

Cho nên sáng sớm, hẳn liền tự thân đi làm.

Tối hôm qua trở về về sau, loại trừ tại quần nội bình thường đếm số bên ngoài, cũng không có cái gì đặc biệt sự tình phát sinh.

Ngay cả hợp đều không có mở.

Dù sao Trình Thiên Dã đã bị truyền tống đến Kinh Thiên vực, đối với Phương thị tình huống bên này đã không cách nào lại tượng trước đó chu đáo.

Tại đơn giản từ trong đám hiểu rõ đám người tử vong tình huống về sau, Trình Thiên Dã liền để đám người tạm thời chờ đợi tin tức.

Kể từ đó, tự nhiên nhất hợp Dương Phóng tâm tư.

Hẳn hiện tại không muốn nhất đi chính là hợp.

Dĩ vãng vừa mới bắt đầu thời điểm, còn có thể chia sẻ một chút tình báo loại hình, nhưng theo thời gian chuyển dời, phía sau hạp đều là chút lời nhảm tai vẩn đề.

Để hấn không sợ người khác làm phiền!

Mà trừ cái đó ra.

Hấn cũng tại lưu ý lấy trở về sau thời gian.

Cùng trước đó đồng dạng.

Vẫn là ban đêm 08:20.

Nói cách khác trở về thời gian không thay đổi.

Chính là không biết tại trong hiện thực dạo chơi một thời gian có thể hay không cải biến.

Chi chi chi ...

Cái chảo bên trong trứng gà rất nhanh bị sắc hai mặt kim hoàng, bị Dương Phóng xúc ra, sau đó lập tức nóng lên một chén sữa bò nóng đương bữa sáng.

.

.

.

Hai ngày sau.

Kinh Sư.

Một chỗ to lớn phòng học xếp theo hình bậc thang bên trong.

Tất cả Kinh Sư tinh anh người xuyên việt, tất cả đều hội tụ nơi đây, lít nha lít nhít, bóng người đông đảo, tối thiểu 300, 400 người.

Ngay tiếp theo Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Trần Thi Nghiên cũng toàn bộ tại hôm qua cưỡi máy bay chạy đến.

Nguyên bản Trần Thi Nghiên là không nghĩ tới tới.

Nhưng ở Nhậm Quân nhiều lần yêu cầu dưới, nàng đành phải bắt đắc dĩ chạy đến.

Dù sao đối với Bạch Trạch vực cùng Thiên Thần tổ chức tình huống cụ thể, dưới mắt đã không có người so với nàng càng hiểu hơn.

Một ít chuyện chỉ có từ trong miệng của nàng tự mình nói ra, mới có thể làm người tin phục.

“Các vị lãnh đạo, các vị đồng nghiệp, đây chính là Bạch Trạch vực tình huống trước mắt, Thiên Thần tổ chức hẳn là biến tướng thống nhất Bạch Trạch vực, mà lại có quan hệ chỗ kia từ Bạch Trạch vực đến Kinh Thiên vực truyền tống trận tin tức, bọn hắn cũng khẳng định là từ cái khác ” nội ứng ” trong miệng biết được đây hết thảy.”

Trần Thi Nghiên nói, “Nói cách khác, có lẽ tại tương lai không lâu, các người tại Kinh Thiên vực bên trong cũng có khả năng gặp được thành viên của cái tổ chức này!”

Toàn trường yên tĩnh!

Tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

Tất cả Kinh Sư người xuyên việt đều một mặt kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi.

Sớm tại hai ngày trước, nước ngoài diễn đàn bên trên liền đã truyền khắp, chỉ là bọn hắn hiểu rõ tương đối mơ hồ, nhưng cho đến hôm nay Trần Thi Nghiên từ đầu tới đuôi kỹ càng tự thuật một lần, bọn hắn mới rốt cục triệt để biết rõ.

Từng cộc từng cộc, từng kiện, tất cả đều khiến người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Mỗi người đều có loại đang nghe truyện cổ tích cảm giác.

“Tốt, đa tạ trần cảnh sát.”

Kinh Sư người tổng phụ trách Từ Khai nhẹ nhàng gật đầu, sau đó một đôi ánh mắt vô cùng sắc bén nhìn về phía trước mắt đám người, ngữ khí trầm trọng mà nói:

“Các vị, các người đều nghe được, tại tương lai không lâu, Thiên Thần tổ chức cao thủ sẽ có cực lớn có thể sẽ tiến vào Kinh Thiên vực, cho tới nay, các người tại Kinh Thiên vực qua đều quá an nhàn, các loại tài nguyên đều có quốc gia ra mặt, giúp các người cân đối, khuyết thiếu nhất định huyết tính, các người chính như cùng nhà ấm đóa hoa, mà đám kia Thiên Thần tổ chức thành viên, lại là chân chính sài lang!”

“Là một đám mãnh hổ xuống núi!”

“Mãnh hổ, sắp xâm nhập bầy cừu, suy nghĩ một chút, cái này nên cỡ nào cục diện a?”

“Nước ngoài Kỵ Sĩ tổ chức, Hắc Hùng tổ chức, tin tưởng các người cũng đều nghe nói, bọn hắn, đều không ngoại lệ, toàn bộ đoàn diệt!”

“Mà tại bọn hắn trước đó cảnh sát hình sự quốc tế, cũng

giống như thế, trước mắt chỉ có Alexander một người, y nguyên sống tạm!”

“Cho nên!”

“Ta nói cho đúng là, lần sau xuyên qua, các người tất cả mọi người phải tất yếu điều thấp, điều thấp, lại điều thấp! Không quản các người bây giờ tại dị giới có bối cảnh như thế nào, nhưng bây giờ, nên thu liễm!”

“Tất cả không hiểu được thu liễm người, đều đã bị Thiên Thần tổ chức tạt tay tiêu diệt!”

“Ta không hi vọng, lần sau trở về, bên trong căn phòng nhân số sẽ trực tiếp giảm phân nửa, tin tưởng các người mình cũng không hi vọng, lần nữa xuyên qua, sẽ làm tức giận đến Thiên Thần tổ chức trong tay!”

Từ Khai thanh âm ngưng trọng dị thường.

Làm cho tất cả mọi người đều hô hấp trì trệ.

Mỗi người đều ngưng trọng dị thường, trong lòng chấn động!

Mãnh hổ hạ sơn!

Không tệ!

Từ Khai chính là dùng dạng này một cái từ ngữ để diễn tả sắp tiến vào 【 Kinh Thiên vực 】 Thiên Thần tổ chức.

Lấy bọn hắn quá khứ sở tác sở vi, nếu như bọn hắn dám người này thật tại Kinh Thiên vực chặn lợi ích của đối phương, đối phương tuyệt đối sẽ không để ý đem bọn hắn hết thảy giết sạch.

Đây là một đám không hề cố kỵ ăn thịt người mãnh hổ!

Lập tức, bọn hắn sẽ đem răng nanh vươn vào đến Kinh Thiên vực.

“Kinh Thiên vực bên trong tuy có thần linh huyết mạch, tuy có vương triều trấn áp, nhưng là, đối với hiện tại chúng ta mà nói, những này thế lực lớn là sẽ không lựa chọn bảo vệ chúng ta, có thể cứu chúng ta, cũng chỉ có chính chúng ta!”

Từ Khai trầm giọng nói.

Đám người nhao nhao gật đầu.

Mỗi người đều trong nháy mắt sinh ra nồng đậm cảm giác nguy cơ, trong lòng hạ quyết tâm, chờ sau đó lần sau khi xuyên việt, lập tức trở về nhà bế quan.

Sau này các loại tụ hội hoạt động, tận lực ít tham dự.

Tại trong lòng của bọn hắn, không thể nghi ngờ đã đem Thiên Thần tổ chức định nghĩa vì sợ bu tổ chức!

Có bọn hắn xuất hiện địa phương, người xuyên việt đều sẽ liên miên chết thảm!

Ai có thể không sợ?

...

Chương 235 : Thành viên vòng ngoài! Lần nữa xuyên qua!

Kinh Sư hội nghị kéo dài thật lâu mới rốt cục tản ra.

Tất cả tinh anh người xuyên việt đều là một mặt vẻ mặt ngưng trọng, nhao nhao đứng dậy rời đi.

Trần Thi Nghiên vừa mới muốn đi, liền bị Từ Khai gọi lại.

“Trần cảnh sát.”

Từ Khai trực tiếp mở miệng hỏi thăm, nói: “Khả năng xác định Bạch Trạch vực còn lại người xuyên việt bên trong, có mấy vị Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài?”

“Không rõ ràng, bất quá, hiện tại Bạch Trạch vực nội còn sống người xuyên việt chỉ còn lại có mười ba người, nói cách khác, bất kể thế nào che giấu, đều tại cái này trong mười ba người.”

Trần Thi Nghiên mở miệng, nói: “Đúng rồi, còn xin Từ cảnh sát tuyệt đối không nên đối ngoại nói ra ta đã gia nhập Thiên Thần tổ chức sự tình, không phải bị Thiên Thần tổ chức biết việc này, bọn hắn khẳng định sẽ không bỏ qua cho ta.”

“Yên tâm, quả quyết sẽ không.”

Từ Khai trầm giọng nói.

“Vậy là được.”

Trần Thi Nghiên gật đầu.

Nàng cũng là trước đó cân nhắc thật lâu mới quyết định đem Thiên Thần tổ chức tin tức báo cáo.

Tại tư nhân lợi ích cùng tập thể lợi ích trước mặt, nàng không có cách nào không tuyển chọn cái sau.

Đương nhiên, chính nàng lại toàn vẹn sẽ không nghĩ tới, đây hết thảy đều là Dương Phóng cố ý làm.

Mục đích đúng là muốn để nàng chủ động báo cáo.

Từ đó rũ sạch trách nhiệm của mình.

“Người trên đường cẩn thận, ta để cho người ta cùng người ra ngoài.”

Từ Khai mở miệng.

“Không có việc gì, chính ta có thể đi.”

Trần Thi Nghiên nói, quay người rời đi.

Từ Khai một mặt trầm tư, bỗng nhiên nhìn về phía một bên Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, mở miệng nói: “Còn lại mười ba người, các người lần trước điều tra nhiều ít?”

“Cơ bản đều điều tra qua, duy nhất không có điều tra chính là trước đó những cái kia phân tán ra tới, mà lần này, những cái kia phân tán người, còn có bốn người còn sống, khẳng định tại trong bốn người này.”

Nhậm Quân nói.

“Bốn người.”

Từ Khai trong miệng lặp lại, nói ra: “Ta nguyên lai tưởng rằng Thiên Thần tổ chức thành viên chính thức sẽ giấu

ở Nam thị cùng Phương thị người xuyên việt bên trong, hiện tại xem ra, chúng ta vẫn là đánh giá quá thấp bọn hắn, bọn hắn giao hoạt trình độ viễn siêu tưởng tượng, chỉ sợ từ đầu đến cuối, chúng ta đều không có thực sự hiểu rõ qua đối phương.”

“Vậy phải làm thế nào? Muốn đối tại còn lại bốn người tiến hành điều tra sao?”

Trình Thiên Dã hỏi thăm.

“Tốt nhất đừng quang minh chính đại tra.”

Từ Khai trầm giọng nói: “Bọn hắn chỉ là Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài, một khi điều tra bọn hắn, liền sẽ đắc tội tổ chức này, mà lại những này thành viên vòng ngoài đối với Thiên Thần tổ chức hiểu rõ, chỉ sợ giống như Thi Nghiên, căn bản không hiểu rõ nhiều ít, hiện tại, chúng ta dễ thực hiện nhất làm cái gì cũng không biết, tiếp tục đưa chút chỗ tốt cho bọn hắn.”

“Không tệ, tiếp tục lấy lòng, tóm lại không sai.”

Nhậm Quân ngưng trọng gật đầu.

Tổ chức này nếu là điên lên, quả nhiên là không người có thể cản.

Lại thêm hiện tại dị giới thế giới bỗng nhiên kéo dài, ai cũng không biết tương lai sẽ phát sinh biến cố gì.

Kể từ đó, bọn hắn liền càng thêm không muốn đắc tội đối phương.

“Còn có một chuyện, cảnh sát hình sự quốc tế bên kia đoán chừng lại muốn bão nổi, hiện tại mau chóng ngấm lại làm như thế nào qua loa tắc trách bọn hắn a?”

Từ Khai không khỏi trở nên đau đầu.

“Bọn hấn bảo nổi là chuyện của bọn hấn, chúng ta từng không chỉ một lần đã nói với bọn hấn, không nên trêu chọc Thiên Thần tổ chức, bọn hấn hết lần này tới lần khác không nghe, hiện tại đám kia nước ngoài đoàn thể xảy ra chuyện, lại có thể quái ai?”

Trình Thiên Dã hừ lạnh một tiếng, rất là không vui.

“Nói thì nói như thế, nhưng bây giờ đại gia cùng ở tại dị giới, yêu cầu tin tức lẫn nhau cùng hưởng, chúng ta không thể không tiến hành giải thích.”

Từ Khai than nhỏ.

Ai có thể tưởng tượng, hiện tại Bạch Trạch vực thế mà thành Thiên Thần tổ chức cứ điểm?

Nói một cách khác!

Đây cũng là trở thành Trung Quốc cứ điểm.

Sau này nước ngoài những người khác lại xuyên qua quá khứ, đoán chừng đều phải đi tìm Trần Thi Nghiê.

Bởi vì Trần Thi Nghiê ở bên kia thân phận, hiện tại thế nhưng là cao rất!

Thế mà báii nhập Thần Võ tông bên trong, trở thành Cựu Kinh viện viện chủ Trần Bưu đệ tử!

Thân phận như vậy đối với phần lớn người mà nói, đều tuyệt đối đã là phú quý hàng ngũ.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng một thân mồ hôi nóng, trong miệng thở dốc, rốt cục cũng ngừng lại, kết thúc Viêm bạo chưởng cùng Băng liệt chỉ tu luyện.

“Ngày thứ ba, hiện tại xem ra, tựa hồ hết thảy cùng trước đó cũng không cái gì bất đồng?”

Dương Phóng nhíu mày.

Còn tưởng rằng thế giới hiện thực thời gian cũng sẽ phát sinh cải biến.

Nhưng bây giờ liên tục ba ngày quá khứ, tựa hồ không có bất kỳ cái gì dị thường.

Cái này khiến hắn không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu.

Bỗng nhiên, hắn lần nữa nhắm mắt nội thị.

Chỉ gặp tại nguyên bản 【lôi âm đạo chủng】 cùng 【Phong luật đạo chủng】 một bên, giờ phút này thành linh xuất hiện một viên hoàn toàn mới đạo chủng.

【Địa Mẫu đạo chủng】.

Từ khi đạt được viên này đạo chủng, hắn tại dị giới một mực chưa từng dùng qua.

Giờ phút này trở lại hiện thực, cũng không biết viên này đạo chủng có thể hay không phát huy ra uy lực.

Dương Phóng đi đến trong sân, nhìn về phía một bên chậu hoa, trong lòng hơi động, ngón tay nâng lên, yên lặng thôi động Địa Mẫu chi lực, hướng về trước mắt chậu hoa cảm tới.

Xùy!

Một cỗ mắt thường khó mà nhìn thấy ba động, lấy chậu hoa làm trung tâm, trực tiếp hướng về bốn phía khuếch tán.

Nếu là tinh tế cảm ứng, lập tức có thể cảm ứng rõ ràng đến từng hạt nhỏ bé thừa số từ bốn phương tám hướng thổ nhượng bên trong nhanh chóng tụ đến, hướng về chậu hoa dũng mãnh lao tới.

“Ừm?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, lần nữa thu hồi ngón tay, quan sát tỉ mỉ chậu hoa.

Chậu hoa cùng trước đó đồng dạng.

Bề ngoài nhìn lại, tựa hồ không có bất kỳ cái gì dị thường.

Nhưng vừa mới hẳn rõ ràng cảm nhận được ngón tay phát nhiệt, tựa hồ có vô hình nhiệt lưu tụ đến.

Điều này nói rõ!

Ruộng đất chi lực tại thế giới hiện thực cũng có thể vận dụng?

“Ruộng đất có hai cái công hiệu, một cái chấn động, một cái cải tiến thổ nhượng, không biết cái này chậu hoa có thể bị ta cải tiến thành cái dạng gì?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Đó là cái trồng ô mai chậu hoa.

Phía trên là mình trước đây không lâu trồng ô mai mầm, hơn một tháng, y nguyên ỉu xìu ba ỉu xìu ba, cũng không

biết là thổ nhượng độ phì không đủ, vẫn là nói nguyên nhân khác.

Có lẽ trải qua mình cải tiến, thật có thể xuất hiện thần kỳ biến hóa.

Bỗng nhiên, trên người điện thoại lần nữa chấn động.

Dương Phóng lúc này lấy điện thoại cầm tay ra xem xét.

Rõ ràng là xuyên qua trong đám tin tức.

Không hề nghi ngờ!

Hắn tại dị giới sở tác sở vi, thông qua diễn đàn quốc tế tuyên truyền, rốt cục bị truyền vào đến trong nước.

Rất nhiều người đem từng cái diễn đàn quốc tế tin tức download xuống tới, đồng phát vãi đến người xuyên việt trong đám, lập tức tại Phương thị cùng Nam thị người xuyên việt trong đám dẫn phát sóng to gió lớn.

“Ngọa tào! Thiên Thần tổ chức đem Bạch Trạch vực nội nước ngoài người xuyên việt toàn xử lý rồi?”

“Thật hay giả?”

“Cảnh sát hình sự quốc tế hô hào tất cả người xuyên việt cần phải cẩn thận, tại dị giới không muốn cao điệu, đừng làm loạn, miễn cho va chạm đến Thiên Thần tổ chức.”

...

Mấy chục cái tin tức cơ hồ trong chớp mắt liền bị phát ra, xôn xao một mảnh.

Lại càng trò chuyện càng nhiều, rất nhanh đạt tới mấy

trăm đầu.

Dương Phóng mày nhăn lại, lần nữa thu hồi điện thoại, không rảnh để ý.

Nước ngoài đám kia đoàn thể là bọn hấn chủ động muốn chết, trách không được bất luận kẻ nào.

Sau đó lại qua một ngày.

Thứ tư trời xế chiều thời điểm.

Dương Phóng bị Trình Thiên Dã khách khách khí khí mời quá khứ, vẻ mặt ôn hoà, đi lên liền hỏi han ân cần, hỏi cái này hỏi cái kia, cũng hỏi trong nhà phải chăng có gì cần trợ giúp.

Cái này khiến Dương Phóng lập tức cười thầm.

Hắn biết hơn phân nửa là Trần Thi Nghiê**n** bên kia ” bán ” mình.

Hiện tại đối mặt mình như thế một cái hư hư thực thực Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài người, Trình Thiên Dã tự nhiên sẽ không để lại dư lực tiến hành lấy lòng.

Dương Phóng thành thành thật thật, lúc này mở miệng biểu thị, trong nhà hết thấy bình thường, không cần bất kỳ trợ giúp nào.

Nhưng hấn càng như vậy, lại càng là để Trình Thiên Dã trong lòng càng thêm kết luận.

Nửa canh giờ sau, Dương Phóng mới rốt cục bị thả lại.

Trình Thiên Dã sắc mặt phức tạp, trong miệng thở dài.

“Thế nào? Người đang hoài nghi hẳn?”

Lão Ngô hỏi thăm.

“Người không cảm thấy Dương Phóng người này .. quá thành thật sao? Mà lại, hẳn cực không thích sống chung.”

Trình Thiên Dã phức tạp nói, “Dạng này người, tại dị giới là căn bản không có khả năng sống tiếp, chúng ta đã sớm hẳn là hoài nghi hẳn.”

Lão Ngô sắc mặt khẽ giật mình, trong lòng giật mình.

Không tệ!

Cái này Dương Phóng xác thực quá không bình thường chút!

Nhiều ít so với hẳn khôn khéo, mạnh mẽ hơn hẳn, so với hẳn giỏi về luân cú người tất cả đều chết rồi.

Duy chỉ có hẳn tại dị giới, lại một mực sống đến bây giờ.

“Hẳn cũng là Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài?”

Lão Ngô thất thanh nói.

“Hơn phân nửa là, nếu không có quý nhân tương trợ, lấy hẳn loại tính cách này, người cảm thấy có thể sống bao lâu?”

Trình Thiên Dã cười khở.

“Khó trách .. khó trách trước đó, chúng ta liên tục để hẳn cùng những người khác nhiều đi vòng một chút, đều bị hẳn cự tuyệt, hẳn thế mà ẩn tàng sâu như thế.”

Lão Ngô giật mình , đạo, “Nhưng hấn lúc nào bị Thiên Thần tổ chức thu mua? Thiên Thần tổ chức nhìn trúng hấn cái gì?”

“Có lẽ tại Hắc Thiết khu quần cư, có lẽ tại Bạch Lạc thành.”

Trình Thiên Dã mặt lộ vẻ ngưng trọng , đạo, “Về phần nhìn trúng hấn cái gì? Ta đoán, nhất định là tính cách của hấn, hấn loại này ngọt ngọt cùng không thích sống chung tính cách, vừa lúc là Thiên Thần tổ chức cần có, bởi vì chỉ có dạng này, mới sẽ không gây nên bất luận người nào chú ý.”

“Gia hỏa này, ẩn tàng cũng quá sâu.”

Lão Ngô cắn răng.

“Chuyện này đừng rêu rao, ngàn vạn không thể để cho người thứ hai biết.”

Trình Thiên Dã ngưng tiếng nói.

“Kia những người khác đâu? Người điều tra sao?”

“Còn đang thăm dò, loại này thành viên vòng ngoài khẳng định không chỉ một cái, thậm chí những thành thị khác người xuyên việt cũng sẽ có, dù sao Thiên Thần tổ chức đến cùng lớn bao nhiêu, ai cũng không biết.”

Trình Thiên Dã nói.

“Đám người kia cũng quá đáng!”

Lão Ngô tiếp tục phẫn nộ nói.

Uổng bọn hấn đã từng còn đồng sinh cộng tử qua, đám

người kia gia nhập Thiên Thần tổ chức, trở thành thành viên vòng ngoài, thế mà tuyệt không cùng bọn hắn lộ ra.

Coi như cùng bọn hắn tiết lộ thì phải làm thế nào đây, bọn hắn còn có thể bán đổi phương hay sao?

“Không nên tức giận, chuyện này ta đến xử lý là được rồi.”

Trình Thiên Dã nói.

Lão Ngô trùng điệp thờ dài, không nói thêm lời.

...

Sau đó liên tục mấy ngày, Dương Phóng đều chưa từng đi ra ngoài.

Một phương diện trong nhà tu luyện.

Một phương diện thì tại lợi dụng ruộng đất năng lực bồi dưỡng lấy chậu hoa bên trong ô mai.

Mấy ngày quá khứ.

Trong sân chậu hoa thành năm ngoài dự đoán của Dương Phóng, thật giống như đạt được một loại nào đó quý dị thôi hóa, ngắn ngủi mấy ngày, bên trong ô mai mầm từ nhỏ biến thành lớn, cấp tốc nở hoa kết trái.

Ở giữa quá trình trực tiếp rút ngắn mấy tháng.

Cái này khiến Dương Phóng trực tiếp cảm thấy dị thường rung động.

Thúc!

Ruộng đất bồi dưỡng sau thổ nhượng, có thể thúc thực

vật.

“Chờ một chút, thế giới hiện thực có thể thúc ô mai, như vậy tại dị giới, phải chăng có thể thúc dược liệu.”

Dương Phóng trong lòng cấp tốc mãnh liệt.

Nếu như có thể để một chút hiếm thấy linh dược, cũng bị cấp tốc thúc, trưởng thành.

Như vậy mình tại dị giới tu luyện, đem rớt cuộc không cần lo lắng tài nguyên vấn đề.

Trong miệng hẩn nhẹ thở ra khẩu khí, mắt thấy trước mắt cực đại sung mãn ô mai, trực tiếp đưa tay hái được một viên xuống tới, xem xét tỉ mỉ, tầm tắc lấy làm kỳ lạ.

Sau đó cắn một cái xuống dưới.

Nồng đậm nước lập tức che kín khoang miệng.

Thơm ngọt ngon miệng!

So trên thị trường bán ăn ngon không biết bao nhiêu.

Cái này khiến hẩn một trận mừng rỡ.

Bị thúc sau đồ vật, tại chất lượng bên trên là tuyệt đối không có vấn đề.

Dù là xuất ra đi bán, cũng tuyệt đối có thể bán đi giá cao.

“Không hổ là Địa Mẫu, nghĩ không ra còn có loại này công hiệu.”

Dương Phóng mừng thầm.

Loại tác dụng này cầm tới dị giới, tuyệt đối nghịch thiên.

Tại Dương Phóng trong lòng mừng rỡ, tràn ngập đối tượng lai triển vọng thời điểm, một phương diện khác, Từ Khai, Nhậm Quân nơi đó lại là bận bịu sút đầu mẽ trán, liên tục mấy ngày đều tại cùng cảnh sát hình sự quốc tế tiến hành giải thích.

Cho tới hôm nay, bọn hắn mới rốt cục nói ra một chút tin tức trọng yếu.

“Các người đừng lại lo lắng người mới xuyên qua vấn đề, hắn là không được bao lâu, Thiên Thần tổ chức trọng điểm liền sẽ từ Bạch Trạch vực dời đi, mà lại chỉ cần các người người xuyên việt người mới tại Bạch Trạch vực nội thành thành thật thật, là tuyệt sẽ không xuất hiện bất kỳ nguy hiểm tính mạng.”

Từ Khai than nhỏ.

Bọn này cảnh sát hình sự quốc tế hiện tại thế mà lo lắng cho ngày sau bọn hắn người mới xuyên qua vấn đề.

Dù sao người xuyên việt đội hình không ngừng mở rộng, khẳng định sẽ có liên tục không ngừng người mới tiếp tục xuyên qua qua.

“Chuyển đi? Có ý tứ gì?”

Một vị cảnh sát hình sự quốc tế người của tổng bộ tiến hành hỏi thăm.

“Bọn hắn phát hiện truyền tống trận, rất có thể sẽ tại tương lai không lâu tiến vào Kinh Thiên vực, cũng chính là chúng ta vị trí.”

Từ Khai nói.

“Tiến vào Kinh Thiên vực?”

Một đám cảnh sát hình sự quốc tế người của tổng bộ nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Đúng vậy, cho nên các người nên yên tâm.”

Từ Khai bắt đầu nói.

“Đáng chết, các người bọn này Trung Quốc người đến cùng nuôi dưỡng một đám quái vật gì, bọn này có Thiên Thần tổ chức gia hỏa căn bản chính là một đám ác ma!”

Một vị cảnh sát hình sự quốc tế người của tổng bộ cắn răng nói.

“Cũng không thể nói như vậy, chúng ta đã khuyến cáo qua các người, không nên trêu chọc bọn hắn, là các người hết lần này tới lần khác không nghe, mà lại, chúng ta cũng đã hết sức đang khuyên.”

Từ Khai nói.

“Nhưng các người không có khuyên nhủ, các người đến nay còn tại giấu diếm!”

Vị kia cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ thành viên tức giận nói.

“Ta rất xin lỗi, chúng ta cũng không có đang giấu giếm, mà là xác thực không có tìm được bọn hắn, chúng ta chỗ tìm tới chỉ là mấy vị thành viên vòng ngoài mà thôi!”

Từ Khai bắt đầu nói.

Song phương lần nữa tại màn hình bên trong cãi lộn.

Liền tại bọn hắn làm cho túi bụi thời điểm, bỗng nhiên, sắc mặt khế giặt mình, cùng nhau dừng lại, sau đó cấp

tốc nhìn hướng cổ tay của mình, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Sớm xuyên qua rồi?”

“Tám ngày, lần này chỉ có tám ngày?”

“Làm sao có thể?”

Một đám người cùng nhau nghẹn ngào.

...

Cùng lúc đó.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng cơ hồ mới vừa vặn làm xong cơm tối, đang chuẩn bị hưởng dụng, cũng là bỗng nhiên biến sắc.

Cấp tốc giơ cổ tay lên xem xét.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

...

Hắn thở sâu, trong lòng mãnh liệt.

Quả nhiên!

Thế giới hiện thực thời gian rút ngắn.

Từ nguyên bản 15 ngày, biến thành hiện tại 8 ngày.

...

Chương 236 : Cửu U Thiên Ma Kim!

Mênh mông rùng rậm.

Chập trùng lên xuống.

Như là một đầu màu xanh biếc thùy long ở trong thiên địa quay quanh, khó mà trông thấy cuối cùng.

Khoảng cách Nguyên Linh giáo tổng bộ một chỗ không xa đỉnh núi chỗ.

Dương Phóng đứng ở cự thạch phía trên, toàn thân trên dưới khí tức mãnh liệt, quần áo bay múa, tất cả lực lượng tất cả đều bị điều động, tay phải thật nhanh kết xuất từng đạo kỳ dị pháp ấn, quát chói tai một tiếng, thân thể trực tiếp vọt lên.

“Vô Cực ấn!”

Thanh âm rơi xuống, trong tay phải lập tức tản mát ra vô cùng nồng đậm chói mắt quang mang, toàn bộ bàn tay đều tựa hồ bỗng nhiên biến lớn, liên đới lấy bốn phía thiên địa đại thể đều tựa hồ bị mượn dùng, ầm ầm rung chuyển, theo hần một chưởng này đánh ra, trực tiếp hướng về trước mắt một tòa trên vách đá dựng đứng trùng điệp một đập.

Oanh một tiếng, thanh âm ngọt ngào.

Tốt trước mắt vách đá chỗ đều bị tạc ra một cái nho nhỏ cái hố, ước chừng hai mét phương viên, sâu hơn một mét.

Từng khối tinh mịn đá vụn lung tung bay múa.

Giữa không trung thì là không khí quét sạch, rầm rầm rung động, như là một trận gió lốc đảo qua.

Dương Phóng thân thể lần nữa vững vàng rơi xuống.

Nhìn qua trước mắt cái hố, hắn không khỏi nhẹ thở ra khẩu khí, lồng ngực đập trùng, bắt đầu chậm rãi khôi phục công lực.

Cái này 【 Vô Cực tạo hóa ấn 】 thực sự rất khó khăn luyện.

Vễn vẹn chỉ là đệ nhất ấn 【 Vô Cực ấn 】 liền hao phí hẳn ròng rã ba ngày thời gian.

Mấu chốt là, y nguyên không cách nào nắm giữ đến trọng điểm.

Một kích toàn lực, chỉ có thể tạo thành một cái nho nhỏ cái hố ra.

Dạng này một kích, còn không bằng mình tùy ý đánh ra một quyền, uy lực mạnh mẽ.

“Cái này đáng chết 【 Vô Cực tạo hóa ấn 】 quả nhiên khó luyện, đây vẫn chỉ là đệ nhất ấn, thật không biết phía sau hai ấn, lại nên trình độ nào?”

Dương Phóng tự nói.

Từ khi lần nữa xuyên qua đến nay, đã qua đi tới bảy ngày.

Bảy ngày thời gian, hắn một khắc cũng chưa từng nhàn rỗi, tất cả đều trốn ở Nguyên Linh giáo tổng bộ tiến hành tu luyện.

Thân thể của hấn nội thiên địa sớm đã tại ba ngày trước liền bị triệt để mở ra.

Mở ra nội thiên địa quá trình, cũng không cái gì đặc biệt khó khăn chỗ.

Nguyên lai tưởng rằng chú định sẽ rất gian nan, nhưng trên thực tế, liên tục bảy chỗ huyết vị trùng kích vào đến, nước chảy thành sông, cực kỳ đơn giản, chỉ dùng ngăn ngừa bốn ngày thời gian.

Mà ở bên trong thiên địa mở ra về sau, trong cơ thể hấn viên kia huyết sắc Diêm Vương cốt, liền lập tức lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc biến mất, biến thành bảy đợt năng lượng màu đỏ ngòm, bị hấn bảy chỗ huyết vị hấp thu, cùng Dương Phóng thân thể triệt để hợp hai làm một.

Có thể nói, mở ra trong thân thể thiên địa về sau, cùng mở ra trong thân thể thiên địa trước, lực lượng có thể nói ngày đêm khác biệt.

Nội thiên địa mở ra sau khi, nhân thể thật giống như trực tiếp cùng thiên địa tương liên, có thể tùy ý mượn dùng thiên địa lực lượng.

Hiện tại Dương Phóng, cho dù là tùy tiện một quyền, cũng so trước đó thời điểm, tối thiểu mạnh hơn nửa lần nhiều.

Điểm này, có thể xưng không thể tưởng tượng.

Thông tục mà nói.

Tại không có mở ra trong thân thể thiên địa lúc, hấn còn căn bản không tính là chân chính thánh linh cấp cao thủ.

Nhiều nhất chỉ có thể coi là 【 ngụy 】 thánh linh cảnh!

Mà tại thuận lợi mở ra trong thân thể thiên địa về sau, hấn mới có thể xem như hợp cách thánh linh cấp cao thủ.

Tại quán thông trong thân thể thiên địa về sau, Dương Phóng chính là ngựa không ngừng vó tu luyện lên Nguyên Linh giáo thể hệ tương truyền 【 Vô Cực tạo hóa ấn 】 .

Chỉ là!

Cái này 【 Vô Cực tạo hóa ấn 】 trình độ khó khăn, viễn siêu Dương Phóng đoán trước.

Liên tục tu luyện ba ngày, y nguyên không bắt được trọng điểm!

Mỗi lần thi triển, năng lượng kiểu gì cũng sẽ tại trên nửa đường cấp tốc tán loạn.

Đến mức một kích toàn lực, còn không bằng mình bình A một kích lộ ra càng có lực lượng.

“Không hổ là chuyên môn vì thánh linh cảnh cao thủ chuẩn bị võ học, bằng vào ta hiện tại tư chất đều dị thường khó luyện, nếu là đổi lại những người khác, chỉ sợ càng gian nan hơn.”

Dương Phóng nói.

Hấn hiện tại tư chất, thể nhưng là đạt đến năm trăm năm vừa gặp 【 75/280 】 .

Phóng nhãn từng cái đại vực, đoán chừng cũng tìm không ra nhiều ít có thể cùng hấn bằng được người.

Đương nhiên, thần linh huyết mạch ngoại trừ.

Bởi vì thần linh huyết mạch giác tỉnh giả thiên phú, căn bản không thể tính toán theo lẽ thường.

Trên người của bọn hắn thường thường đã thức tỉnh thần linh đặc chất, cùng phạm nhân có cực lớn bất đồng.

Dương Phóng xếp bằng ở đây, quanh thân lôi quang mãnh liệt, lần nữa bắt đầu khôi phục lại vừa mới tiêu hao chân khí.

Vô Cực ấn, mỗi một lần thi triển đối với chân khí tiêu hao đều dị thường đáng sợ.

Lấy hắn hiện tại thánh linh cảnh tu vi, nhiều nhất chỉ có thể thi triển năm lần.

Năm lần kết thúc, một thân chân khí liền sẽ bị móc không còn một mảnh.

“Bất quá lần này xuyên qua, cũng thực sự quá đột ngột, thời gian thế mà rút ngắn gần chừng phân nửa.”

Dương Phóng một bên khôi phục công lực, một bên não hải suy tư trước đó xuyên qua sự tình.

Mà lại!

Lần trước tại dị giới hết thủy chờ đợi 7 5 ngày, lần này đột nhiên xuyên qua, không biết lại nên sẽ là bao nhiêu trời?

Dựa theo loại quy luật này, có phải hay không sớm muộn cũng có một ngày, bọn hắn chỉ có thể ở thế giới hiện thực qua một ngày, sau đó liền muốn lần nữa xuyên việt qua dị giới.

Dạng này tần số cao xuyên qua, không thể nghi ngờ sẽ tăng thêm tất cả mọi người nguy cơ.

Rất khó lấy tưởng tượng đến cùng là như thế nào vĩ ngàn lực lượng, mới có thể đem nhiều như vậy Lam Tinh người lực tực kéo vào đến mảnh thế giới này!

Hắn là ...

Là thần linh?

Đang khôi phục một nén nhang tả hữu thời gian về sau, Dương Phóng con mắt mở ra, tinh quang tăng vọt, thân thể lần nữa từ trên đá lớn nhảy lên một cái, toàn thân trên dưới quang mang mãnh liệt, bốn phương tám hướng không khí tất cả đều bị kéo theo.

“Vô Cực ấn!”

Hắn quát chói tai một tiếng, lần nữa hướng về trước mắt vách núi hung hăng oanh kích mà lên.

Oanh!

Từng đợt kinh khủng khó lường oanh minh lập tức chấn động mà ra, rung động âm âm, hướng về bốn phương tám hướng tập quyền mà lên, đếm không hết đá vụn nhanh chóng kích xạ.

Mà tại Dương Phóng một mực cố gắng lúc tu luyện.

Nơi xa.

Thôi Ngự thân thể, nhanh như gió tấp, tại khắp nơi núi đá cùng tán cây ở giữa cấp tốc trước cướp, hô hô rung động, hướng về phía trước khu vực nhanh chóng lướt dọc mà tới.

Cảm thụ được phía trước truyền đến từng đợt đáng sợ động tĩnh, trên mặt của hắn lộ ra trận trận vẻ giật mình, nhưng vẫn là tăng thêm tốc độ, cấp tốc cuồng xông mà đi.

Rất nhanh!

Thôi Ngự thân thể rơi vào không xa, vừa muốn ôm quyền mở miệng, bỗng nhiên biến sắc, lại là một đạo vô cùng kinh khủng vô cùng tiếng vang từ tiền phương truyền ra, lần này uy lực kinh khủng hơn.

Toàn bộ thiên địa đại thể đều tựa hồ ngưng đũa, rầm rầm rung động, trực tiếp đem trước mắt một chỗ vách đá đánh cho thật sâu lõm, oanh một tiếng, tại chỗ xuất hiện một cái phương viên hơn mười mét, sâu đạt bảy tám mét kinh khủng lõm.

Toàn bộ vách đá cùng mặt đất đều tại ong ong lắc lư, phát ra nặng nề mà kinh khủng âm thanh minh.

Từng đợt đáng sợ kinh phong, trực tiếp thổi Thôi Ngự hai gò má nhói nhói, áo phát cuồng múa, thân thể tựa như đều bị thổi hướng về sau rút lui, không khỏi trong lòng hoảng hốt.

Lạch cạch!

Dương Phóng thân thể lần nữa vững vàng rơi trên mặt đất.

Nhìn trước mắt mình một kích toàn lực đánh ra kinh khủng ấn ký, khóe miệng rốt cục lộ ra một vòng mỉm cười.

Xong rồi.

Không uổng công mình liên tục tu luyện nhiều như vậy

hạ.

Cuối cùng có một lần là xong rồi!

Cái này Vô Cực ấn, uy lực kinh khủng, tuyệt đối so 【 Hàn băng liệt hỏa kinh 】 còn mạnh hơn ra một đầu.

“Chuyện gì?”

Dương Phóng cũng không quay đầu lại, trực tiếp hỏi.

“Hồi giáo chủ, ngài thứ cần thiết có tin tức.”

Thôi Ngự vội vàng nói.

“Ồ? Ở đâu? Là thứ nào đồ vật?”

Dương Phóng lập tức quay đầu, mở miệng hỏi.

Từ khi mấy ngày trước, hắn liền phân phó Thôi Ngự phát động nhân thủ, giúp mình ra ngoài tìm kiếm luyện chế Hoàng Cực Đan vật liệu cùng một loại so 【 Hắc Ma thiết 】 càng thêm cứng cõi kim loại.

Hắc Ma thiết đúc thành chiến giáp uy lực tuy mạnh, nhưng lại ngăn cản không nổi thánh linh cấp cao thủ, cho nên hắn lần này chuẩn bị một bước đúng chỗ, để Nguyên Linh giáo, Thanh Long hội toàn bộ điều động, giúp mình tìm kiếm một loại so 【 Hắc Ma thiết 】 còn kinh khủng hơn đồ vật.

Cứ như vậy, tối thiểu để hắn một đường tu luyện tới thứ ba Thiên Thê (thang trời) đều không cần lại tiếp tục vì chiến giáp phát sầu.

“Gọi là Cửu U Thiên Ma Kim, ba ngày trước, một chỗ tên là 【 Từ gia thương hội 】 tổ chức từ ngoại vực vận tới một đợt vật tư, chuẩn bị tiến về hắc huyền thành đầu

giá, bắt quá tại trải qua 【 Vạn Vân trấn 】 thời điểm, tao ngộ một đợt ngư nhân cướp sạch, tất cả vật tư toàn bộ bị cướp, thương hội tổn thất nặng nề, khối kia Cửu U Thiên Ma Kim cũng rơi vào ngư nhân trong tay!”

Thôi Ngự mở miệng nói ra.

“Ngư nhân?”

Dương Phóng nhíu mày.

Bạn hẳn còn không có yên tĩnh xuống dưới sao?

“Vạn Vân trấn ở nơi nào?”

Hắn mở miệng hỏi thăm.

“Vạn Vân trấn một mực tại Bạch Trạch vực biên giới, từ trước đến nay thuộc về chiến loạn khu vực, trải qua thời gian dài rất ít bình tĩnh qua, đám kia ngư nhân cũng là cướp sạch một đợt, theo sát lấy liền lần nữa bỏ chạy, hiện tại phải chăng còn tại Vạn Vân trấn đã không rõ ràng, thuộc hạ ngay tại phái người điều tra.”

Thôi Ngự nói.

“Tốt, để Thanh Long hội cùng Nguyên Linh giáo toàn bộ điều động, không quản nỗ lực đại giới cỡ nào, cần phải tìm cho ta đến đám kia ngư nhân.”

Dương Phóng nói.

“Vâng, giáo chủ!”

Thôi Ngự ôm quyền, cấp tốc rời đi.

Dương Phóng cau mày, đi tới đi lui, trong lòng rất khó an bình.

Cửu U Thiên Ma Kim!

Loại kim loại này, hẳn từng tại Nguyên Linh giáo cùng Thần Võ tông bí sử bên trong đều từng thấy qua.

Vô cùng hiếm thấy, dị thường cứng rắn, tuyệt đối là giữa thiên địa cường đại nhất mấy loại vật liệu một trong, so cái gì Hắc Ma thiết, âm dương huyền thiết mạnh hơn nhiều lắm.

Luyện khí thời điểm, dù chỉ là hơi trộn lẫn một tia, đều có thể làm cho cả binh khí độ cứng trực tiếp tăng lên mấy lần, đạt tới mức độ khó mà tin nổi.

Từ một loại nào đó trình độ bên trên giảng, loại tài liệu này tuyệt đối là thần linh phía dưới, mạnh nhất vật liệu!

Nhất là tại đêm tối phía dưới, loại kim loại này càng là có thể tự động hấp thu hắc ám tinh hoa, hình thành một tầng thật mỏng chất bích, khiến cho độ mềm và dai càng mạnh ba phần.

Không được!

Làm phòng có biến, hẳn nhất định phải tự mình đi qua một chuyến.

Dù sao ở vào Bạch Trạch vực biên giới, sự tình gì cũng có thể phát sinh, nếu là bị đám kia ngư nhân đưa vào dã ngoại, như vậy coi như lại khó tìm được.

Sưu!

Nghĩ tới đây, Dương Phóng thân thể lóe lên, đã từ chỗ này tăng đá lớn chỗ trong nháy mắt biến mất, hóa thành tàn ảnh, hướng về nơi xa mau chóng vút đi, truy hướng Thôi Ngự.

.

.

.

Sau một ngày.

Trống trải mênh mông trên vùng quê.

Lẻ loi trơ trọi một chỗ thôn trang đứng vững, dị thường rách nát, huyết tinh tràn ngập.

Đầu thôn chõ, một gốc màu đen già hộc giương nanh múa vuốt đứng ở nơi đây.

Một đám màu đen quạ đen, vây quanh già hộc oa oa trực khiếu.

Nơi xa càng là có không ít quạ đen trên mặt đất tùy ý gặm ăn mấy cỗ vừa mới chết không bao lâu thi thể, càng xa xôi thì là liên miên sói hoang ẩn hiện.

Dương Phóng, Thôi Ngự thân thể trực tiếp ngừng lại, ngẩng đầu lên, hướng về bốn phía liếc nhìn.

Đọc theo đường, vì tiết kiệm thời gian, hai nhân mã không ngừng vó, toàn bộ hành trình thi triển khinh công chạy đến.

Dương Phóng đương nhiên sẽ không cảm thấy có cái gì, nhưng Thôi Ngự thân thể lại có chút ăn không tiêu, sắc mặt trắng bệch, không ngừng thở hổn hển, hồng hộc rung động.

“Là nơi này sao?”

“Đúng vậy, đây chính là Vạn Vân trấn biên giới.”

Thôi Ngự lồng ngực chập trùng, bỗng nhiên nhắc ngón tay phía bên phải phương , đạo, “Hướng cái hướng kia đi, chính là Vạn Vân trấn nội địa, Từ gia thương hội là tại phía nam bị cướp.”

“Đi!”

Dương Phóng mở miệng, thân thể lần nữa vọt ra ngoài.

Thôi Ngự cắn răng một cái quan, lúc này cấp tốc theo sau lưng.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, một đôi ánh mắt như điện, trực tiếp hướng về một bên tiểu đạo nhìn lại, nhướng mày, thân thể trực tiếp cuồn lướt tới.

Rất nhanh, mấy chục cỗ thi thể xuất hiện ở trước mắt.

Lít nha lít nhít, tràn ngập tanh hôi, nằm một chỗ đều là.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là ngư nhân.

Có lồng ngực lõm, có đầu vỡ vụn, còn có thân thể khoanh ở cùng một chỗ, tử trạng vô cùng thâm, đầy đất đều là vẩy cá.

“Chết rồi?”

Dương Phóng nhướng mày.

“Có người giết bọn hấn?”

Thôi Ngự thất thanh nói.

“Tiếp tục hướng phía trước.”

Dương Phóng nói.

Bọn hấn cấp tốc đuổi tới đằng trước.

Chỉ là đoạn đường này lướt đi, vậy mà phát hiện càng ngày càng nhiều ngư nhân tung tích, lít nha lít nhít, khắp nơi đều là, tất cả đều chết được vô cùng thâm.

Thật giống như có cái gì tồn tại cực kỳ đáng sợ tại đó sát bọn hấn đồng dạng.

Cái này khiến Dương Phóng không khỏi trong lòng trầm xuống.

Ngư nhân chết rồi, Cửu U Thiên Ma Kim tựa hồ cũng sẽ đổi chủ?

...

Hoàng hôn giáng lâm.

Lờ mờ nghèo khó thôn xóm.

Một mảnh hỗn độn, khắp nơi đều là phế tích.

Sớm đã không có bất luận nhân loại nào khí tức.

Một chỗ cực kỳ ẩn nấp trong miếu hoang.

Ngư nhân tộc trường lão Phong Liệt, một mặt trắng bệch, khoe miệng chảy máu, lần nữa từ trong tay đan bình bên trong đổ ra mấy hạt u Lam sắc đan dược cấp tốc nuốt vào.

Đan dược vào bụng, bị hấn vận chuyển chân khí, nhanh chóng tiêu hóa.

Nguyên bản tái nhợt không màu hai gò má, lập tức bắt đầu chậm rãi xuất hiện lần nữa mấy phần huyết sắc.

“Còn có bao nhiêu người sống?”

Vị này ngư nhân tộc trưởng lão Phong Liệt thuận miệng hỏi.

“Hồi trưởng lão, còn có .. đại khái trăm người.”

Một vị ngư nhân tộc tinh anh, thanh âm khản trương, đáp lại nói.

“Trăm người .. đáng chết, đến cùng là một đám quái vật gì!”

Hắn hận nghiên răng nghiên lợi.

Từ khi nửa tháng trước ngư nhân tộc thủ lĩnh chết thảm về sau, ngư nhân tộc liền kinh lịch nội loạn, tự giết lẫn nhau, hẳn bởi vì không quen nhìn tộc nhân làm, lúc này mới dẫn đầu một chi tộc nhân rời xa Đông Giang thủy vực, chuẩn bị ở chỗ này cướp sạch một đợt về sau, liền triệt để rời đi Bạch Trạch vực.

Chỉ là!

Vạn vạn không nghĩ tới!

Tại bọn hắn vừa mới cướp sạch mấy chỗ thương hội cùng thị trấn về sau, liền trực tiếp gặp một đợt kẻ địch cực kỳ khủng bố, đi lên đối bọn hắn triển khai đồ sát.

Liên tục mấy ngày qua, khiến cho bọn hắn tổn thất nặng nề.

Hết lần này tới lần khác đến bây giờ, hẳn đều không có

biết rõ ràng đám kia địch nhân là lai lịch ra sao!

Bọn hấn vậy mà có thể trực tiếp tại trong đất độn địa đồng dạng.

Mỗi lần xuất hiện đều là từ thổ nhượng bên trong trực tiếp ” dài ” ra, thủ đoạn âm tàn, xuất thủ độc ác, đơn giản để bọn hấn khó lòng phòng bị.

Liền ngay cả hấn vị này siêu phẩm cửa thứ hai, cũng bị đối phương một chiêu trọng thương.

“Nơi đây không thể chờ lâu, lập tức tu chỉnh, lập tức đi ngay.”

Ngươi nhân tộc trưởng lão Phong Liệt âm trầm nói.

...

Chương 237 : Lại gặp truyền tống trận!

Thái Dương rơi xuống.

Đại địa cấp tốc bị bóng tối bao trùm.

Chân trời sau cùng một tia sáng cũng cấp tốc biến mất.

Trống trải vùng quê bên trên, hàn phong nghẹn ngào, thanh âm trầm thấp, như là sói hoang khẽ kêu, quanh quẩn thật lâu.

Dưới bóng đêm.

Dương Phóng, Thôi Ngự thân thể lần nữa dừng lại, ánh mắt hướng về mờ tối nhìn bốn phía.

Trong lúc đó Dương Phóng Phong luật một mực mở ra, không ngừng lắng nghe bốn phương tám hướng các loại thanh âm.

Bất quá!

Theo gió đêm vang lên, chỗ xa xa thanh âm không thể nghi ngờ nhận lấy cực lớn quấy nhiễu.

Đang yên lặng lắng nghe một lát sau, Dương Phóng vẫn là nghe được một tia dị thường.

Hắn đột nhiên quay đầu, ánh mắt như điện.

“Bên kia có người, đi!”

Vèo một tiếng, Dương Phóng thân thể lần nữa cực tốc

liền xông ra ngoài.

Thôi Ngự biến sắc, vội vàng thi triển khinh công, nhanh chóng theo sau lưng.

Cùng nhau đi tới, bọn hắn nhìn thấy thi thể người cá đã càng ngày càng nhiều.

Cộng lại không thua hơn ba trăm vị!

Cái này đều nói rõ, đám kia ở chỗ này tứ ngược ngư nhân tao ngộ những biến cố khác, cái này khiến cho bị bọn hắn cướp đi sau Cửu U Thiên Ma Kim đổi chủ tỷ lệ lớn hơn.

Sau lưng.

Trống trải không người trên mặt đất.

Tại bọn hắn vừa mới rời đi, bỗng nhiên, gió đêm đảo qua, bụi đất tung bay.

Đón lấy, vô cùng quý dị một màn bắt đầu xuất hiện.

Hai đoàn vô cùng quý dị ô quang chậm rãi từ trong lòng đất nổi lên, thật giống như đem mặt đất trở thành mặt nước đồng dạng.

Đầu tiên là một cái đầu lâu, sau đó nửa người, lẳng lẳng lơ lơ ở trên mặt đất.

Ô quang tiêu tán, lộ ra bên trong chân dung.

Đây là hai cái làn da dị thường trắng nõn quái dị nam tử.

Trắng bệch trắng bệch, nhìn như là lâu dài không thấy ánh nắng đồng dạng.

Một cái tuổi ước chừng bốn mươi năm mươi tuổi tả hữu, mặc vắn đen lục ngọn nguồn áo choàng, một cái khác tuổi tác tại sáu mươi trên dưới, mang theo một đỉnh màu đỏ sậm mũ, cho người ta một loại khó tả âm trầm cảm giác.

“Lại có người đến, hẳn là Hắc Ngọc loại tin tức tiết lộ? Một cái là cửa thứ hai, một cái khác thấy không rõ tu vi, đây là ·· cửa thứ ba?”

Lục sắc áo choàng nam tử nhú mày nói.

“Cửa thứ ba thì phải làm thế nào đây? Gặp được Thiếu chủ, không phải là vừa chết, huống hồ nơi đây người làm sao lại biết Hắc Ngọc loại sự tình, hơn phân nửa cũng là trùng hợp đi ngang qua.”

Đầu đội màu đỏ mũ nam tử mở miệng nói ra.

“Bạch Trạch vực nội không có thánh linh, coi như thật tiết lộ, chúng ta cũng có thể trực tiếp diệt khẩu.”

Lục bào nam tử gật đầu, nói: “Đi thôi, theo tới nhìn xem.”

Bọn hắn nhìn xa xa Dương Phóng hai người thân thể rời đi, sau đó tầng tầng ô quang từ trong người bọn họ nổi lên, lần nữa đem hắn thân thể bao khóa.

Hai người thân thể tất cả đều chậm rãi chìm xuống lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

Mà cơ hồ tại thân thể của hắn vừa mới chìm xuống lòng đất.

Đã xông ra bên ngoài mấy dặm Dương Phóng, bước chân dừng lại, đột nhiên quay đầu.

Một đôi ánh mắt hướng về sau lưng khu vực liếc nhìn

mà đi, lộ ra ngưng trọng.

Thôi Ngự vội vàng dừng lại, thở hổn hển, nói: “Giáo chủ, thế nào?”

“Kỳ quái.”

Dương Phóng tự nói.

Vừa mới có người sau lưng?

Hắn Phong luật có thể lắng nghe phương viên gần mười dặm hết thấy động tĩnh.

Vừa mới rõ ràng nghe được có người đang nói chuyện?

“Tiếp lấy đi!”

Dương Phóng nói.

Hai người lần nữa hướng về phía trước cực tốc tiến đến.

Mấy phút sau.

Một chỗ tổn hại sơn trang trước đó.

Lửa lớn rừng rực đốt cháy.

Một mảnh sáng ngời.

Như là biển lửa, tràn ngập khó tả gay mũi khí tức.

Trong sơn trang mơ hồ có thể thấy được một chút ngư nhân thi thể, loại trừ những ngư nhân này, lại còn có cái khác Võ sư thi thể, xem ra tựa hồ là trùng hợp đi ngang qua.

Dương Phóng giơ chân lên chường, nhẹ nhàng mở ra dưới chân một bộ bị đốt cháy khét thi thể.

Ở bộ này thi thể bên hông, một khối màu vàng kim nhạt lênh bải thành linh đập vào mi mắt

Liệt Diễm bang!

“Liệt Diễm bang người làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Phiến khu vực này là cái ba không quản, có lẽ Liệt Diễm bang là muốn đem địa bàn mới phát triển đến nơi đây, kết quả cùng bọn này ngư nhân đồng dạng tao ngộ bất trắc.”

Thôi Ngự suy đoán nói.

Dương Phóng ngẩng đầu lên, hướng về trước mắt hỏa diễm nhìn lại, mở miệng nói, “Tìm kiếm cho ta, nhìn xem đám kia ngư nhân sau khi chết, Cửu U Thiên Ma Kim lưu lại không có?”

Như thế một khối Cửu U Thiên Ma Kim, cầm trong tay tuyệt đối nặng nề, có lẽ tại bị truy sát trên đường, đám kia ngư nhân cũng đã đem vật này ném xuống.

Hai người bọn họ lúc này xâm nhập thiêu đốt thôn trang, bắt đầu cấp tốc tìm tòi.

Cách đó không xa.

Thôn trang bên ngoài.

Tầng tầng quỷ dị ô quang lần nữa từ lòng đất hiển hiện.

Một lục đở lên hai đạo nhân ảnh lần nữa chậm rãi xông

ra, đem ánh mắt xa xa hướng về Dương Phóng nơi đó nhìn lại.

“Bọn hấn quả nhiên có vấn đề, cái này không giống như là đi ngang qua, rõ ràng đang tìm đồ vật!”

Lục bào nam tử ánh mắt nheo lại.

“Không tệ, xem ra Hắc Ngọc loại tin tức hơn phân nửa là tiết lộ.”

Màu đỏ mũ nam tử đáp lại nói.

“Không biết sống chết, chỉ là một cái cửa thứ ba cũng dám ở nơi này làm loạn.”

Lục bào nam tử theo sát lấy cườì lạnh.

“Cửa thứ ba tại Bạch Trạch vực đã là đỉnh phong, bắt quá, đặt ở cái khác vực, kém xa, lại thế nào lợi hại cũng chỉ là một phàm nhân mà thôi.”

Màu đỏ mũ nam tử cũng thâm nhiên quái tiểu.

“Làm sao bây giờ? Người ở chỗ này nhìn chăm chăm, ta đi thông báo Thiếu chủ?”

Lục bào nam tử nói.

“Không cần, Thiếu chủ đang tìm đám kia ngư nhân, chờ hấn giải quyết xong đám kia ngư nhân, chúng ta lại đi liên hệ hấn, gọi ngay bây giờ nhiều hấn nhã hứng, sẽ làm tức giận hấn.”

Màu đỏ mũ nam tử trầm giọng nói.

“Cũng tốt, vậy liền ở chỗ này tiếp tục nhìn chăm chăm đi.”

Kia lục bào nam tử gật đầu nói.

“Hai người các người tại lén lén lút lút nghị luận cái gì?
Vì sao thân thể của các người có thể trốn ở chỗ nhưỡng
bên trong, đây là thần thông? Vẫn là võ học?”

Bỗng nhiên, một đạo nặng nề lại thanh âm đột ngột sau
lưng bọn hắn trực tiếp vang lên, trong nháy mắt truyền
vào đến trong đầu của bọn họ.

Một đỏ một xanh hai nam tử, biến sắc, bỗng nhiên quay
đầu.

Làm sao có thể?

Bọn hắn trong lòng giật mình.

Vừa mới còn tiến vào trong biển lửa sưu tầm Dương
Phóng, cũng không biết khi nào xuất hiện ở phía sau
bọn hắn, quần áo phần phật, mặt không biểu tình, ngay
tại hướng về bọn hắn lạnh lùng trông lại.

“Đi!”

Màu đỏ mũ nam tử quyết định thật nhanh, lại một khắc
cũng không nhiều đợi, một phát bắt được đồng bạn,
thân thể trực tiếp liền muốn co lại xuống lòng đất bên
trong.

Thật giống như đem mặt đất hoàn toàn trở thành mặt
nước đồng dạng.

“Rống!”

Ầm ầm!

Kinh khủng lôi âm phát ra, kinh thiên động địa, ong ong

điếc tai.

Một đỏ một xanh hai nam tử trong nháy mắt lâm vào ngốc trệ, não hải oanh minh, hồn phách bay ra, như đồng hóa vì pho tượng, không nhúc nhích.

Ầm!

Dương Phóng bàn chân đạp mạnh, chấn động chi lực phát ra.

Trong lòng đất hai nam tử trong nháy mắt bị chấn ra, cao cao bay ra, cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, tiếp lấy vừa hung ác nện ở mặt đất.

“Nói đi, các người là ai? Nơi này ngư nhân là các người giết?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, trực tiếp mở miệng.

Hai vị nam tử trùng điệp ngã tại mặt đất về sau, cuối cùng từ ngây ngô bên trong tỉnh lại, sắc mặt trắng bệch, bản thân bị trọng thương, tất cả đều một mặt vẻ kinh ngạc.

“Người!”

Trên người bọn họ phát ra ô quang, vội vàng muốn tiếp tục đâm xuống lòng đất.

Nhưng cùng vừa mới, một cỗ kinh khủng chấn động chi lực lần nữa từ mặt đất khuếch tán, đem bọn hắn thân thể lần nữa đạn đến bay ngược mà ra, oanh một tiếng, hung hăng nện ở nơi xa.

Lần này càng trước đó thảm hại hơn.

Trực tiếp đem bọn hắn toàn thân xương cốt đều cho

đánh gãy, ngã xuống mặt đất, thống khổ không thôi.

“Còn muốn chạy sao?”

Dương Phóng chấp hai tay sau lưng, đi về phía trước.

Thôi Ngự thì từ một chỗ khác khu vực cất bước đi tới.

“Người là ai? Người cũng đã biết chúng ta là ai?”

Lục bào nam tử kinh hãi nói.

Dương Phóng mày nhăn lại, không còn tiếp tục hỏi nhiều, tiện tay lấy ra một bình Bạch sắc dược thủy, ném cho Thôi Ngự , đạo, “Cho hắn rót hết.”

“Vâng, giáo chủ.”

Thôi Ngự gạt đầu, lúc này đi hướng lục bào nam tử, nặn ra cái cảm của hắn, không để ý đối phương gian nan giãy dụa, trực tiếp đem bên trong Tiêu Hồn thủy cấp tốc rót đi vào.

“Các người cho hắn uống cái gì? Mau dừng tay, ta có thể phối hợp các người.”

Màu đỏ mũ nam tử kinh thanh kêu lên.

Ầm!

Dương Phóng tay áo quét qua, đem đối phương quét ngã nhào một cái, trùng điệp ngã tại nơi xa, thống khổ không thôi.

Rất nhanh, kia bị trút xuống Tiêu Hồn thủy lục bào nam tử liền ngơ ngơ ngác ngác, sắc mặt ngốc trệ, như là máy móc, chủ động đáp lại.

“Ta gọi Đinh Tam, hẳn gọi Từ Tứ, chúng ta xuất từ Kinh Thiên vực, là bị một đám cường giả truy sát quá trình bên trong may mắn truyền tống tới, kết quả tại chúng ta một lần nữa chữa trị truyền tống trận trên đường, gặp một đám người nhân, từ bọn họ nơi đó biết được Hắc Ngọc loại tin tức, bọn họ tại trước đây không lâu vừa mới cướp sạch mấy chỗ thương hội, đạt được một nhóm Hắc Ngọc loại, chúng ta lúc này mới xuất thủ, muốn phong tỏa ngăn cản cái tin tức này.”

“Hắc Ngọc loại?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đây là một loại linh dược hạt giống, dị thường hi hữu, là luyện chế Hoàng Cực Đan chủ yếu vật liệu một trong, tại Kinh Thiên vực bên trong cực kỳ đắt đỏ.”

Kia lục bào nam tử thì thào đáp lại.

Thì ra là thế!

Dương Phóng trong lòng ngưng lại.

Hoàng Cực Đan tài liệu chính, hẳn tại Bạch Trạch vực lục soát một vòng, cũng không thể tìm tới một gốc.

Hiện tại xem ra tại Kinh Thiên vực cũng rất quý.

Bất quá!

Đám người kia thế mà cũng là bị truyền tống tới.

Từ Kinh Thiên vực đến Bạch Trạch vực truyền tống trận tựa hồ có chút nhiều lắm?

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến trước đây không lâu Nhậm Quân bọn họ rơi xuống chỗ kia truyền tống trận, lúc

trước trên truyền tổng trận viết 【 Cửu Liên giáo 】 thứ ba truyền tổng trận, hiện tại xem ra, bọn hắn hơn phân nửa là gặp cái khác truyền tổng trận.

“Chỗ kia truyền tổng trận ở nơi nào, phía trên có cái gì văn tự?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không có, truyền tổng trận đã cực kỳ cổ lão, chúng ta chữa trị thật lâu mới khó khăn lắm thân thiện hữu hảo, ngay tại cách nơi này cách đó không xa một cái trong lòng đất.”

Lục bào nam tử đáp lại nói.

Lại là địa quật!

Dương Phóng trong lòng suy tư.

“Đám kia người nhân trong tay loại trừ Hắc Ngọc loại, còn có hay không những vật khác?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không rõ ràng, đám kia người nhân trốn được rất tán, Thiếu chủ tại phân tán truy tung bọn hắn.”

Kia lục bào nam tử đáp lại.

“Dẫn ta đi gặp các người Thiếu chủ!”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng.”

Lục bào nam tử lẩm bẩm nói.

Một bên đỡ mũ nam tử sắc mặt kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía đồng bạn.

Gia hỏa này đến tột cùng cho hấn đồng bạn phục dụng cái gì?

Thế mà để đồng bạn của hấn đem cái gì đều nói.

...

Đen nhánh bóng đêm.

Hàn phong gào thét.

Mờ tối trong rừng.

Một chỗ không lớn trên đất trống, máu tươi tràn ngập, thi thể đang nằm.

Từng cỗ ngư nhân thi thể, ngổn ngang lộn xộn địa nằm, vô cùng thâm thẳm, lân phiến băng liệt.

“Khụ khụ ... “

Ngư nhân tộc nhị trưởng lão Phong Liệt trong miệng ho ra máu, sắc mặt trắng bệch, dựa vào tại trên một cây đại thụ, toàn bộ nửa người dưới tất cả đều là huyết thủy, giống như là có người từ trong lòng đất, cầm trong tay trường mâu, đâm vào hạ thân của hấn, khó tả mùi tanh tươi khí tức không ngừng từ hạ thân của hấn truyền ra.

“Ta .. ta nguyện ý đầu hàng các ngươi, không muốn .. đừng có giết ta, lưu ta một mạng!”

Phong Liệt cười thẳm.

Tại thân thể của hấn bốn phía, trên mặt đất bốc lên ô quang.

Cái này đến cái khác quỷ dị bóng người nổi lên, nửa người lộ ra, nửa người giấu tại lòng đất, như là đem mặt đất xem như mặt nước, hoạt động tự nhiên, dị thường cổ quái.

Một người cầm đầu bóng người, nhìn tuổi tác không lớn.

Ước chừng ba mươi trên dưới.

Có một đầu Thiên Lam sắc tóc dài, mềm mại nồng đậm, rối tung trên bả vai cùng phía sau lưng, sắc mặt dị thường trắng nõn, con ngươi hẹp dài, có một loại khó tả âm nhu cảm giác.

“Quá muộn, Địa Hành tộc không cần phế vật, hưởng hồ Hắc Ngọc loại tin tức, ta không hi vọng người thứ hai biết.”

Nam tử tóc lam kia bình tĩnh nói.

Ngư nhân tộc nhị trưởng lão Phong Liệt, lập tức lộ ra từng đợt vẻ tuyệt vọng.

“Các ngươi ··· các ngươi chết không yên lành!”

Thanh âm hấn khàn khàn.

Đối mặt bọn này đem mặt đất đương mặt nước gia hỏa, bọn hấn quả nhiên là thủ đoạn gì đều dùng, kết quả toàn diện vô dụng, các loại tổn thương hoàn toàn đánh không đến đối phương.

Đến mức tất cả ngư nhân toàn bộ chết thảm.

Phốc phốc!

Huyết thủy bắn tung toé, nhuộm đỏ mặt đất.

Tại hấn câu nói này vừa mới rơi xuống, dưới thân một cây thô to trường mâu nhô ra, một chút từ hạ thân của bọn hấn đâm vào đến ót của hấn, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, để hấn triệt để chết ở chỗ này.

“Đi thôi, đem tất cả mọi thứ đều tìm đến.”

Nam tử tóc lam mở miệng nói.

Bên người từng vị Địa Hành tộc cao thủ cấp tốc hành động, hướng về phía trước lục lộ.

Từng cỗ ngư nhân thi thể không ngừng bị lật ra.

Từng loại bị bọn hấn cướp sạch bảo vật liên tiếp bị tìm tới.

Ngay tại lục soát ở giữa.

Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến yếu ớt kinh phong tiếng rít âm.

Nam tử tóc lam sinh ra cảm ứng, nhướng mày, đột nhiên quay đầu nhìn lại.

Rất nhanh!

Mấy đạo nhân ảnh từ đằng xa cấp tốc tiếp cận mà tới.

Trong đó hai cái, rõ ràng là hấn phái đi ra nhãn tuyến, phụ trách tuần tra bốn phía, tên là Đinh Tam, Từ Tứ, chỉ bất quá thời khắc này hai người tựa hồ toàn bộ bản thân bị trọng thương.

Sau lưng bọn hấn, lại còn có hai người theo đuôi.

Trong đó một cái ...

Nam tử tóc lam ánh mắt ngưng tụ, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Thánh linh?

Bạch Trạch vực nội cũng xuất hiện thánh linh cảnh cao thủ?

“Thiếu chủ!”

Đỏ mũ nam tử một mặt hãi nhiên, miệng phun huyết thủy, vội vàng mở miệng , đạo, “Chúng ta là bị bức hiếp, Đinh Tam bị rút dực thủy, thân bất do kỷ!”

“Ngậm miệng!”

Nam tử tóc lam ngữ khí lạnh lùng.

Đỏ mũ nam tử lập tức sắc mặt trắng nhợt, không dám nhiều lời.

“Người là người phương nào? Vì sao muốn làm tổn thương ta thủ hạ?”

Nam tử tóc lam hỏi thăm.

Một đôi ánh mắt rơi trên người Dương Phóng, toàn thân khí tức phát ra, bao phủ tứ phương.

Từng vị Địa Hành tộc người, nhao nhao đem ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng, toàn bộ tinh thần đề phòng, lộ ra ngưng trọng.

Dương Phóng sau khi rơi xuống đất, lập tức nhiều hứng thú nhìn về phía trước mắt đám người.

Địa Hành tộc người!

Có ý tứ!

Loại thiên phú này thần thông quả thực là chạy trời chết tuyệt hảo thủ đoạn.

“Người hai vị này thủ hạ đã thương ta người, ta bắt giữ bọn hắn, muốn một cái công đạo, không quá phận a?”

Dương Phóng mỉm cười.

“Bàn giao? Người muốn cái gì bàn giao?”

Nam tử tóc lam nhú mày, không chút nào không nghi ngờ Dương Phóng lời nói chân thực tính.

“Nghe nói các người giết đám kia ngư nhân, ta muốn chia một chút đồ vật.”

Dương Phóng mở miệng.

“Ừm?”

Nam tử tóc lam ánh mắt lạnh lẽo , đạo, “Người cũng muốn vật kia?”

“Không, ta muốn Cửu U Thiên Ma Kim!”

Dương Phóng nói.

“Cửu U Thiên Ma Kim?”

Nam tử tóc lam phát ra hừ lạnh, nói: “Dựa vào cái gì? Chỉ bằng người một câu?”

Dương Phóng lông mày nhú lại.

...

Chương 238 : Hợp tác?

“Có ý tứ gì? Nói như vậy, ngươi là muốn đánh một khung rồi?”

Dương Phóng mở miệng.

Bỗng nhiên, phát ra hừ lạnh, bàn chân hướng về mặt đất giẫm một cái.

Oanh!

Một cỗ vô hình chấn động chi lực từ lòng bàn chân hần phát ra, trong nháy mắt tuôn ra xuống lòng đất, mới vừa từ lòng đất chui vào tới mấy vị Địa Hành tộc người, lập tức phát ra kêu thê lương thảm thiết, thân thể không có dấu hiệu nào bị rung ra mặt đất, nhao nhao nện ở nơi xa.

“Không biết sống chết, cửa thứ ba cũng chưa tới, cũng nghĩ đánh lén ta? Muốn chết phải không!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

Nam tử tóc lam diện mục trầm xuống, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Phóng.

Chỉ một chút hần liền có thể nhìn ra Dương Phóng sâu cạn.

Đối phương lại tựa như nắm giữ một loại chấn động chi lực, có thể kéo theo mặt đất, tiến hành chấn động, khiến cho tộc nhân của hần vừa mới lặn xuống lòng đất liền bị trực tiếp rung ra.

Mà lại!

Hắn nhìn ra được, Dương Phóng tựa hồ đang cố ý lưu thủ.

Nếu không chỉ một kích, hắn là cũng đủ để đánh chết cái này mấy tên tộc nhân.

Hắn nhẹ nhàng hít vào một hơi, nhắm mắt lại.

Sau đó, ánh mắt lần nữa mở ra, ai cũng biểu lộ, băng lãnh như điện.

“Đã thương ta người, còn muốn hướng ta muốn cái gì, lúc nào Địa Hành tộc người có thể dạng này mặc cho người định đoạt rồi?”

Nam tử tóc lam ngũ khí băng lãnh, toàn bộ thân hình chậm rãi từ lòng đất hiện lên, quanh thân ô quang bao phủ, tràn ngập một cỗ cường đại khí tức, nói:

“Người nói là bọn hắn đã thương người người, ta còn nói là người động thủ trước đâu, chiến thắng ta, chiến thắng ta về sau, tất cả mọi thứ đều là người.”

Oanh!

Trên người hắn quần áo bạo khởi, toàn bộ thân hình tại vốn có trên cơ sở càng lại lần biến lớn một vòng, như là thổi phồng, từng khối cơ bắp hiện hiện, nổi gân xanh, trong nháy mắt trở nên cao tới ba mét.

Từng khối vỡ vụn vải, trực tiếp xóc xếch treo ở hắn toàn thân trên dưới.

Cả người như đồng hóa vì thép Thiết Ma thân thể, bành trướng ra từng đợt đáng sợ khí tức.

Chung quanh cái khác Địa Hành tộc người nhao nhao tản ra, ánh mắt băng lãnh, hướng về Dương Phóng tiếp tục xem đi.

Dương Phóng mày nhăn lại, bỗng nhiên bàn chân nâng lên, lần nữa hướng về mặt đất giẫm một cái.

Oanh!

Lại là hai đầu lòng đất người bị chấn ra, miệng phun huyết thủy, thân thể trực tiếp hung hăng nện ở nơi xa.

Rõ ràng là hai vị cửa thứ ba cao thủ.

“Còn dám tới, trực tiếp đánh chết!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

Ầm ầm!

Vừa dứt lời, đối diện nam tử tóc lam trong lúc đó cuồng xông mà đến, cát bay đá chạy, khí tức kinh khủng, trên dưới quanh người ô quang mãnh liệt, như đồng hóa vì cái thể hung thú, ven đường chỗ qua, mặt đất trong nháy mắt nổ tung, từng khối vỡ vụn cục đá rầm rầm rung động.

Một con ô quang dữ tợn kinh khủng đại thủ trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng bắt tới.

Riêng là một cái đại thủ liền đạt tới nỗi sắt lớn như vậy.

Lực lượng dữ tợn, cái thể vô địch!

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, trên dưới quanh người ô quang mãnh liệt, trong nháy mắt bao phủ thân thể, khí tức vô hạn trào cao, trong chớp mắt đạt tới cực hạn.

Cùng lúc đó, trong miệng trực tiếp bạo hồng lên tiếng.

“Rống!”

Ầm ầm!

Thiên Lôi cuồn cuộn, chấn tâm hồn người, như là vô thượng Thần Chủ tức giận, đột nhiên hàng pháp nhân ở giữa.

Bốn phương tám hướng Địa Hành tộc cao thủ tất cả đều bị chấn sắc mặt ngẩn ngơ, não hải trong nháy mắt oanh minh, ông ông tác hưởng, như là hồn phi phách tán, không nhúc nhích.

Liền ngay cả xông tới nam tử tóc lam, cũng trực tiếp thần sắc ngẩn ngơ, không nhúc nhích.

Dương Phóng trong mắt hàn quang lóe lên.

Khô ngô thân thể đột nhiên cuồng xông mà qua.

Một thân trên dưới khí thể tuôn ra, lôi quang chói mắt, trên cánh tay trong nháy mắt xuất hiện một băng nóng lên hai loại hoàn toàn bất đồng lực lượng, toàn bộ không khí đều trong nháy mắt bành trướng.

Trong rừng rậm cát bay đá chạy.

Oanh!

Thanh âm oanh minh, kinh thiên động địa.

Hai vị thánh linh cấp cao thủ trong nháy mắt va chạm đến cùng một chỗ, đáng sợ ba động quét ngang thập phương, phương viên trong vòng trăm thước tất cả cây cối hết thảy nổ tung.

Tất cả đất đá hết thả lật ra.

Những cái kia vây quanh ở bốn phía, bị chấn trụ hồn phách Địa Hành tộc người càng là thâm vô cùng, nhao nhao cuồng phún huyết thủy, từng cái như là trong gió trang giấy, hết thả bay tứ tung, nện ở nơi xa.

Chỉ một kích, nam tử tóc lam trực tiếp phun ra huyết thủy, thân thể cuối cùng từ mắt hồn bên trong kịp phản ứng, thân thể bay ngược, trong lòng hoảng hốt giật mình, theo sát lấy nỗi giận gầm lên một tiếng, nhanh chóng nhào về phía Dương Phóng.

Dương Phóng thân thể cấp tốc vọt tới trước, trong nháy mắt hiện lên, lôi âm trực tiếp liên hoàn thi triển.

“Cút!”

“Cút!”

“Cút!”

Ầm ầm!

Cho dù nam tử tóc lam lại thế nào đề phòng, nhưng ở liên tục hô bốn lần về sau, y nguyên bị Dương Phóng trong nháy mắt tiếp cận, vô cùng kinh khủng một quyền trực tiếp hung hăng nện ở nam tử tóc lam mi tâm chỗ.

Ầm!

Nam tử tóc lam thân thể tại chỗ bay ngược, hung hăng nện ở nơi xa, đem sau lưng cự thạch đều cho trong nháy mắt đụng nát.

Thân thể của hắn đột nhiên lật lên, trong miệng vội vàng rống to:

“Dừng tay! Cửu U Thiên Ma Kim là của ngươi!”

Dương Phóng thân thể vừa muốn xông ra, đột nhiên cấp tốc dừng lại, một thân trên dưới lôi điện mãnh liệt, hướng về bốn phương tám hướng cuồng quét mà đi, rầm rầm rung động, mày nhăn lại, lần nữa nhìn về phía đối phương.

Nam tử tóc lam máu me đầy mặt nước, thâm vô cùng, toàn bộ mi tâm hoàn toàn lổm xuống dưới, nếu không phải xương cốt đủ cứng, tuyệt đối bị một quyền nổ đầu.

Giờ phút này trong miệng hắn từng ngậm từng ngậm thở hổn hển, lồng ngực đập trùng, hồng hộc rung động, dị thường chặt vật cùng kinh hãi.

“Không, ta hiện tại không chỉ muốn Cửu U Thiên Ma Kim, ta còn muốn Hắc Ngọc chủng!”

Dương Phóng tiếp tục hướng phía trước hành tẩu.

Thánh linh cảnh cũng bất quá như thế!

“Ngươi!”

Nam tử tóc lam biến sắc, nhìn về phía Dương Phóng.

“Chờ một chút, chúng ta kỳ thật có thể hợp tác!”

Hắn vội vàng mở miệng.

“Hợp tác?”

“Đúng thế.”

Nam tử tóc lam trong miệng thở hổn hển, nhìn chăm chú

lên Dương Phóng, cấp tốc mở miệng nói, “Ta biết cần như thế nào bồi dưỡng Hắc Ngọc chủng, còn biết nên như thế nào hòa tan Cửu U Thiên Ma Kim, tin tưởng ta, cùng ta hợp tác, lợi nhiều hơn hại,

Bằng không, ta nhượng muốn đi, người là ngăn không được ta, người ta đều là thánh linh, sinh mệnh lực dị thường tràn đầy, coi như người nắm giữ loại kia chấn động chi lực, nhưng là lại có thể chấn động ra bao xa? Mà lại ta mà chết, người càng thêm không có khả năng tìm tới Cửu U Thiên Ma Kim cùng Hắc Ngọc chủng!”

Dương Phóng chấn động chi lực, nói cho cùng vẫn là quá mức yếu ớt.

Đối phó một chút cửa thứ ba vẫn được.

Nhưng nếu thật đối phó loại này thánh linh cảnh cao thủ, vẫn là kém xa.

Đối phương nhượng khăng khăng chạy trốn, Dương Phóng coi như lại thế nào chấn động, cũng khó có thể rung ra đối phương.

Bởi vì thánh linh cảnh cao thủ, sinh mệnh, tinh thần đã lần nữa phát sinh cải biến, chỉ cần không phải đầu bị chặt xuống hoặc trái tim sụp đổ, cơ hồ rất khó một chiêu giết chết.

Dương Phóng mày nhăn lại, đạo, “Người trước tiên đem Cửu U Thiên Ma Kim cùng Hắc Ngọc chủng lấy ra lại nói.”

Nam tử tóc lam lập tức sắc mặt lại biến.

Trong đầu hắn cấp tốc giãy dụa, cuối cùng vẫn bàn chân giẫm một cái.

Bịch một tiếng, từ trong lòng đất trực tiếp nhảy ra hai dạng đồ vật.

Đồng dạng bị to lớn bao khóa một mực bao trùm.

Một kiểu khác thì là gục ở một nơi Bạch sắc trong bình ngọc.

Dương Phóng trong lòng hơi kinh ngạc.

Thế mà giấu ở lòng đất?

Khó trách đối Phương Dương nói mình tìm không thấy?

“Người thấy được, nhược giết chết ta, hai thứ đồ này, người là vĩnh viễn tìm không thấy, cho nên, chúng ta có hợp tác cơ sở.”

Nam tử tóc lam thờ dốc nói.

Hắn tiện tay đem cái kia chứa Cửu U Thiên Ma Kim bao khóa, ném cho Dương Phóng.

Dương Phóng một phát bắt được, lập tức cảm thấy một cỗ khó tả nặng nề.

Giải khai nhìn lại.

Chỉ gặp bên trong ô quang sáng rực, thần bí khó lường, tại dưới bóng đêm tựa như hấp thu hắc ám, tràn ngập một cỗ quỷ dị yêu tà khí tức.

Nhìn một cái cũng làm người ta tâm hồn chìm vào trong đó.

“Cái này một bình Hắc Ngọc chủng hết thầy có tám khóa, ta có thể phân cho người bốn khóa, về phần bồi dưỡng phương pháp cũng có thể nói cho người, chúng

ta hôm nay như vậy dừng lại, bắt tay giảng hòa, thế nào?”

Nam tử tóc lam tiếp tục nói.

“Ừm. Nghe cũng không tệ, người trước tiên đem kia bốn khóa Hắc Ngọc chửng cho ta.”

Dương Phóng nói.

Hắn cũng vừa tốt có thật nhiều sự tình muốn hỏi thăm đối phương.

Càng máu chốt chính là!

Hắn xác thực không có nắm chắc có thể giết chết đối phương!

Bởi vì đối phương có thể tùy thời đào đất!

...

Chương 239 : Địa Tâm Ma Hỏa! Hắc ám âm mai(khói mù)!

Đối mặt Dương Phóng điều kiện, nam tử tóc lam lần nữa sắc mặt biến hóa, sau đó lắc đầu nói: “Không, người trước tiên cần phải đáp ứng cùng ta hợp tác, dạng này ta mới có thể đem đồ vật cho người, bằng không, những này Hắc Ngọc chủng ta tuyệt không có khả năng cho người, mà lại muốn hòa tan Cửu U Thiên Ma Kim, cần có điều kiện cũng cực kỳ hà khắc, không có ta trợ giúp, người càng là không có khả năng hòa tan vật này.”

“Thật sao?”

Dương Phóng mày nhăn lại, nhìn chăm chú lên trong tay thần bí khó lường Cửu U thiên ma thiết , đạo, “Cũng không phải không thể hợp tác, bất quá, ta tối thiểu phải biết lai lịch của người cùng danh tự đi.”

Nam tử tóc lam lập tức nhẹ nhàng thở ra, mở miệng nói, “Ta tên Hoắc Thiên Đình, vì Kinh Thiên vực tứ đại gia tộc một trong Hoắc gia thiếu tộc trưởng, trước đây không lâu trong tộc xuất hiện phản loạn, ta dẫn người chạy ra, lại vô ý phía dưới rơi vào một chỗ địa quật, kích hoạt lên nơi đó truyền tống trận, vừa mở mắt liền xuất hiện ở nơi này,

Bởi vì ta trước đó thương thế chưa lành, tăng thêm đối với Bạch Trạch vực giải rất ít, cho nên liền một mực không có lộ mặt qua, chỉ cần trước đây không lâu, ta vô ý nghe được đám kia ngư nhân đối thoại, lúc này mới dẫn người động thủ.”

Hắn ngữ khí bất đắc dĩ, tiến hành giải thích.

Trên thực tế thương thế trên người hắn vẫn luôn không có vết để khép lại, lúc trước tao ngộ truy sát, hiểm tử hoàn sinh, liền tâm tạng đều kém chút bị người chấn vỡ, nghỉ ngơi thật lâu mới miễn cưỡng khôi phục một chút.

Bằng không lần này lại sao có thể dễ dàng như vậy dừng tay?

Lúc trước hắn đúng là nghĩ thăm dò thăm dò Dương Phóng.

Chỉ tiếc Dương Phóng thực lực viễn siêu dự liệu của hắn, cái này khiến hắn trực tiếp dập tắt tiếp tục chiến đấu ý tứ, chuyển thành lôi kéo cùng hợp tác.

Dù sao hắn nhược nghĩ Trọng chưởng Hoắc gia, không thể thiếu cái khác thánh linh cấp cao thủ trợ giúp!

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, mở miệng hỏi:
“Người vừa mới nói muốn muốn hòa tan Cửu U Thiên Ma Kim, cần có điều kiện cực kỳ hà khắc? Điều kiện gì?”

“Cửu U Thiên Ma Kim, dị thường cứng cõi, cơ hồ là Thần khí trở xuống mạnh nhất chi vật, muốn hòa tan vật này, bình thường phàm tục hỏa diễm đã căn bản không thể nào làm được, chỉ có mượn dùng thiên hỏa hoặc là Địa Tâm Ma Hỏa, mới có thể đem hòa tan,

Mà thiên hỏa sớm đã tuyệt diệt thế gian không biết bao nhiêu năm, dưới mắt chỉ có Địa Tâm Ma Hỏa vẫn còn, ta Địa Hình nhất tộc lâu dài ở lâu lòng đất, đối với lòng đất hết thảy như lòng bàn tay!

Ta nắm giữ bí địa bên trong, vừa vặn liền có một chỗ liền ẩn chứa Địa Tâm Ma Hỏa!”

Hoắc Thiên Đình cực kỳ tự tin, mở miệng nói ra: “Mà lại Cửu U Thiên Ma Kim trời sinh liền cùng tài liệu khác bất

đồng, có thể tự động hấp thu hết thủy ám thuộc tính chi lực, mượn nhờ Địa Tâm Ma Hỏa tiến hành luyện khí, có thể dùng sát khí lại tặng ba phần!”

“Ồ?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Nghĩ không ra lại còn có loại thuyết pháp này.

Địa Tâm Ma Hỏa?

Đây có phải hay không là chính là lòng đất nham tương chi ý?

Bất quá!

Đến lúc đó nếu thật là tìm người này mượn dùng Địa Tâm Ma Hỏa, cũng không biết đối phương còn nguyện ý hay không cho hắn dùng.

Người này nói ra nhiều lời như vậy, rõ ràng là có việc sở cầu!

“Người yên tâm, tại hạ một lời đã nói ra, sau này tuyệt đối sẽ không đổi ý.”

Nam tử tóc lam tiếp tục mở miệng, sau đó đột nhiên hỏi: “Đúng rồi, không biết các hạ lại là cái gì từ cái kia đại vực tới, theo ta trước đó điều tra, Bạch Trạch vực tựa hồ cũng không thánh linh a?”

Hắn mắt Thần Hồ nghi, nhìn từ trên xuống dưới Dương Phóng.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ta một mực ẩn cư, người không biết cũng rất bình thường.”

Hắn lần nữa nghiêm mặt nói: “Kia Hắc Ngọc chủng đâu? Lại cần gì điều kiện, hiện tại có thể đem hạt giống giao cho ta a?”

Nam tử tóc lam có chút do dự, vẫn là gạt đầu một cái, trực tiếp từ Bạch sắc trong bình ngọc đổ ra bốn hạt ám hắc sắc hạt giống, ước chừng to bằng móng tay, ô quang lấp lóe, giống như là ngọc thạch.

Hắn nhìn thoáng qua, trực tiếp đem bốn hạt ám hắc sắc hạt giống ném cho Dương Phóng.

Dương Phóng một thanh tiếp được, lập tức đem ánh mắt cẩn thận quan sát.

“Hắc Ngọc chủng bồi dưỡng đối với thổ nhượng có cực kỳ đặc thù cần, nhất định phải tại cố định 【 hắc Linh Thổ 】 bên trong sinh trưởng mới được, cái khác thổ nhượng mọc ra Hắc Ngọc linh dược, đều sẽ được hiệu đại giảm, mà cái này 【 hắc Linh Thổ 】 chỉ có Kinh Thiên vực bắc bộ mới có, cho nên, người tốt nhất có thể đi Kinh Thiên vực bắc bộ.”

Nam tử tóc lam nói.

Loại linh dược này thuộc loại ngày bình thường rất khó lấy tới.

Chủ yếu vẫn là bị Hoàng thất một mực nắm chắc, căn bản sẽ không ra bên ngoài bán.

Vật này!

Có thể xưng hàng cấm, một khi có người xuất ra đi buôn bán hoặc là vụng trộm tự mình trồng, đều là muốn bị hoàng quyền trực tiếp diệt môn.

Kinh Thiên vực bên trong, hoàng quyền địa vị cực cao.

Mỗi vị chính thống Hoàng thất người, đều là chân chính thần linh huyết mạch.

Bọn hấn cùng cái khác đại vực thế lực, đối với lực lượng lưỡng đoạn đương nhiên sẽ không ít, thậm chí ở phương diện này, làm tuyệt hơn.

Dù sao không ai nguyện ý nhìn thấy mình vương triều thống trị dưới, xuất hiện có thể uy hiếp mình vương triều lực lượng.

Cho nên vô luận là luyện đan, vẫn là trồng linh dược, những này đều chỉ có Hoàng thất có thể làm.

Bất kỳ thế lực nào dám can đảm đưa bàn tay vươn vào trong đó, đều sẽ lập tức gặp được hủy diệt tính đả kích.

Đương nhiên, âm thầm luyện đan hoặc trồng linh dược ngoại trừ.

Các thế lực lớn, ai còn không có âm thầm làm qua những chuyện này?

“Thật sao?”

Dương Phóng suy tư.

Hấn nắm giữ Địa Mẫu chi lực, có thể tự động điều chỉnh thổ nhượng kết cấu, căn bản cũng không cần cái gì hắc Linh Thổ, chỉ cần tìm khối địa phương, hơi phát động, tự nhiên có thể để cho thổ nhượng trở nên càng thích hợp linh dược sinh trưởng!

Càng máu chốt chính là!

Đất này mẫu chi lực, còn có rất lớn thúc công hiệu!

Điểm này tuyệt đối sẽ so nam tử tóc lam càng thêm chuyên nghiệp!

Cho nên, trông phương diện hắn cũng không lo lắng.

Phiền toái duy nhất chính là hòa tan Cửu U Thiên Ma Kim!

“Kình Thiên vực đại khái thế lực như thế nào, người không ngại cùng một chỗ nói một chút?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Được.”

Hoắc Thiên Đình lộ ra mỉm cười, trực tiếp giải thích.

Chỉ cần đem Dương Phóng kéo động đến hắn trận doanh, lực lượng của hắn liền có thể mạnh hơn một phần.

“Kình Thiên vực bên trong nếu nói mạnh nhất thế lực, tự nhiên muốn số Đại Uyên vương triều, Hoàng thất thành viên từng cái thiên phú dị bẩm, thực lực cao thâm, thuộc về tất cả thế lực đều muốn cung duy đối tượng.

Trừ cái đó ra, bọn hắn còn nắm giữ tiếng tăm lừng lẫy đại uyên quân, trọn vẹn bốn mươi vạn người, thực lực yếu nhất đều là thất phẩm, tinh thông sát trận, cực kỳ khó chơi, một khi tổ hợp lại với nhau, thậm chí có thể vây khốn thánh linh.

Mà nhân vật thủ lĩnh tử Thiên Hùng, thực lực cao thâm mật trắc, bốn mươi năm trước liền đã đi vào thánh linh, đến nay mạnh bao nhiêu, không người có thể biết, có hắn tại một ngày, đại uyên Hoàng thất cơ hồ không người có thể tiếc!

Về phần vương triều phía dưới, thì là từng cái cường đại nhất lưu thế lực, truyền thừa xa xưa, tử như Độc Tông, Huyết Tông, ma Kiếm Cốc, tứ tướng tông, tứ đại gia tộc vân vân.

Kinh Thiên vực diện tích bao la, cực kỳ mệnh mông, từ khi thần linh tuyệt tích về sau, tại từ trước trong chiến loạn, Kinh Thiên vực xem như truyền thừa bảo tồn tương đối hoàn chỉnh một chỗ đại vực.

Đơn thuần diện tích liền so Bạch Trạch vực đại xuất hai đến gấp ba tả hữu, cho nên trong đó cao thủ số lượng cũng so Bạch Trạch vực cùng cái khác đại vực mạnh hơn rất nhiều.”

Hoắc Thiên Đình nói.

Dương Phóng lắng lắng nghe, thỉnh thoảng lại hỏi thăm ra một ít lời ngữ.

Hoắc Thiên Đình đều không ngoại lệ, đối với tất cả chủ đề đều tiến hành từng cái giải đáp.

Bề ngoài nhìn lại tựa hồ không có bất kỳ cái gì dị thường.

Thẳng đến phút cuối cùng, Hoắc Thiên Đình mới đột nhiên mở miệng , đạo, “Đúng rồi, đàm luận đến nay còn không biết các hạ xưng hô như thế nào? Nhìn các hạ tựa hồ cũng là vừa mới đột phá đệ nhất Thiên Thê (thang trời) không lâu a?”

“Người có thể xưng hô ta là Nguyên Linh giáo chủ.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, nói: “Ta đúng là tại trước đây không lâu mới vừa vắn đột phá.”

Hoắc Thiên Đình mỉm cười, nói: “Thánh linh cảnh giới

không giống với cái khác, tam đại Thiên Thê (thang trời), mỗi một bước đều nguy cơ trùng trùng, từng bước sát cơ, như không người chỉ điểm, chỉ sợ đến tiếp sau rất khó bước vào đệ nhị Thiên Thê (thang trời), cho nên, giáo chủ tốt nhất có thể tìm cái sư tôn hoặc đồng đạo, hảo hảo nghiên cứu một chút. .”

“Ồ? Còn có loại thuyết pháp này?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động.

“Kia là tự nhiên, loại cảnh giới này đã coi là tuyệt đối đỉnh tiêm hàng ngũ, từ khi thần linh biến mất đến nay, giữa thiên địa tựa hồ liền bao phủ lên một tầng hắc ám âm mai(khói mù), đối với thánh linh cảnh cường giả tồn thương cực cao, nếu không có người khác chỉ điểm, những này âm mai(khói mù) liền theo thánh linh cấp cao thủ hô hấp thổ nạp mà dần dần chui vào thể nội, loại kết quả này, ha ha, liền không cần tại hạ nhiều lời đi.”

Hoắc Thiên Đình cười nói.

“Âm mai(khói mù)?”

Dương Phóng mày nhăn lại.

“Đúng vậy, dưới tình huống bình thường, mắt thường rất khó thấy rõ, nhưng là trong tay nhược nắm giữ Thần khí, mượn nhờ Thần khí lực lượng liền có thể thấy rõ những này âm mai(khói mù).”

Hoắc Thiên Đình sắc mặt cảm khái, nói: “Nói thật ra, ta đã từng may mắn thấy qua một lần, loại kia tràng diện, đời ta đều không muốn lại trải qua lần thứ hai, một câu, chỉ bằng vào tự mình tìm tòi, là tuyệt không thể bước vào đệ nhị Thiên Thê (thang trời), thậm chí không được bao lâu, thân thể sẽ xuất hiện vấn đề.”

“Dạng này a.”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, nhanh chóng suy tư.

Thánh linh cảnh lại còn có loại này cơ mật!

Trước đó tại Nguyên Linh giáo bí sử bên trong cũng không phương diện này ghi chép.

Hắn đột nhiên nghĩ đến trong tay kia ngậm máu sắc thần kiếm, sắc mặt lần nữa trầm xuống.

Đáng chết!

Kia thanh thần kiếm chỉ có Dạ Thần giáo chính thống huyết mạch mới có thể thôi phát, rơi vào trong tay của hắn, loại trừ dị thường sắc bén bên ngoài, căn bản không phát huy được bất luận cái gì công năng.

Nếu không mượn nhờ kia thanh thần kiếm, có lẽ cũng có thể nhìn một chút cái này đối phương nói tới cái chủng loại kia hắc ám âm mai(khói mù).

Từ đó nghĩ biện pháp làm được lần tránh!

“Nguyên Linh giáo chủ, người nhìn dạng này như thế nào, người nếu có thể giúp ta một vấn đề nhỏ, ta không chỉ có đem Địa Tâm Ma Hỏa cho người mượn dùng, thậm chí còn giúp người chỉ điểm phòng ngừa âm mai(khói mù) xung kích phương pháp, thế nào?”

Bỗng nhiên, Hoắc Thiên Đình mở miệng lần nữa.

Một đôi ánh mắt hướng về Dương Phóng trên thân dò xét.

Cuối cùng vẫn nói thẳng ra mục đích của mình.

“Gấp cái gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ha ha, tình huống trước mắt tại hạ còn không thể nhiều lời, nếu là có hướng một ngày, Nguyên Linh giáo chủ đi vào Kinh Thiên vực bên trong, người ta lại kể đầu gối nói chuyện lâu, như thế nào?”

Hoắc Thiên Đình lộ ra một vòng thần bí tiểu dung, không nói thêm lời.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, phát ra hừ lạnh.

Là hẳn biết đối phương nói nhiều như vậy, khẳng định là có chuyện muốn nhờ!

Quả thật như thế!

“Các người đại khái khi nào rời đi?”

Dương Phóng mở miệng.

“Nhanh, đại khái đêm nay, ta lúc đầu hai ngày này liền đi, bởi vì Hắc Ngọc chủng sự tình, lúc này mới lại nhiều dừng lại mấy ngày.”

Hoắc Thiên Đình đáp lại, nhìn về phía Dương Phóng, nói:

“Nguyên Linh giáo chủ, có đôi khi hẳn là thích hợp đi ra xem một chút, ở tại một cái địa phương nhỏ, mặc dù đủ để xưng vương xưng bá, thế nhưng là tầm mắt quá mức hẹp hòi, cũng không phải chuyện tốt, nhất là từ khi thần linh biến mất về sau, tất cả thánh linh cảnh cao thủ đều đang cố ý bảo đoàn, bản này chính là một cái tín hiệu, tuyệt đối không phải tại hạ tại nói chuyện giạt gân.”

“Biết, ta sẽ cân nhắc.”

Dương Phóng bình thản đáp lại , đạo, “Nếu là có hướng một ngày, ta xuất hiện ở Kinh Thiên vực, không biết nên như thế nào liên hệ người.”

Hoắc Thiên Đình mừng thầm, lúc này từ trong mồm phun ra một viên ngậm hạt châu màu vàng ra, cẩn thận xoa xoa, trực tiếp ném cho Dương Phóng, cười nói: “Người như ợc đến Kinh Thiên vực, chỉ cần dùng chân khí thôi động cái khóa hạt châu này, không quản bao xa ta đều có thể cảm giác, đến lúc đó ta tự sẽ đến đây cùng người hội hợp!”

Dương Phóng tiếp trong tay, xem xét tỉ mỉ, nhẹ nhàng gạt đầu.

“Có thể!”

“Kia đã dạng này, chúng ta liền cáo từ.”

Hoắc Thiên Đình gạt ra mỉm cười.

Tại hấn cách đó không xa, trước đó bị đánh bay ra ngoài Địa Hành tộc cao thủ, lập tức bắt đầu hành động, thân thể phát ra ô quang, bắt đầu chậm rãi chìm xuống lòng đất, như là chui vào lớp nước, nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa.

Đến cuối cùng ngay cả Hoắc Thiên Đình cũng giống như thế.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ trống trải khu vực, chỉ còn lại có Dương Phóng, Thôi Ngự hai người.

Cùng đầy đất thi thể người cá.

Dương Phóng diện mục phát chìm, cẩn thận cảm thụ, xác định đám kia Địa Hành tộc cao thủ toàn bộ sau khi đi xa, mở miệng nói ra: “Thôi trưởng lão, ngày mai dẫn người đem chỗ kia truyền tống trận hủy đi.”

Tới thời điểm, hấn sớm đã từ Đinh Tam nơi đó đã hỏi tới truyền tống trận vị trí chính xác, cho nên muốn hủy đi, dễ như trở bàn tay.

Toàn bộ Bạch Trạch vực đã bị hấn coi là vật trong bàn tay, bất kể như thế nào, hấn đều không hi vọng ngoại lai thế lực có thể chen chân nơi đây.

Cho nên!

Chỉ cần có một chỗ truyền tống trận là được rồi!

Cái khác ...

Toàn bộ hủy đi!

“Vâng, giáo chủ!”

Thôi Ngự lập tức cung kính gật đầu.

Nơi xa.

Sâu trong lòng đất.

Hoắc Thiên Đình dẫn người một đường cực cướp, thân pháp nhẹ nhàng, như là từng đầu giống như cá bơi, dị thường linh hoạt, đang nhanh chóng du động.

“Thiếu chủ, vừa mới người kia thật sẽ đi Kinh Thiên vực sao?”

Một vị Địa Hành tộc cao thủ hỏi thăm.

“Yên tâm, khẳng định sẽ, ta đã cùng hấn nói đủ nhiều, hấn nếu không ngốc, tự sẽ phân rõ.”

Hoắc Thiên Đình nói.

“Muốn hay không đem truyền tống trận vị trí nói cho hấn biết?”

“Không cần, chỗ này truyền tống trận ta có tác dụng lớn!”

Hoắc Thiên Đình ngữ khí trầm xuống, nói: “Mảnh này Bạch Trạch vực, mặc dù địa phương căn cỗi, tài nguyên thừa thớt, nhưng nếu có thể trực tiếp chinh hợp, cũng tuyệt đối có thể vì ta cung cấp vô tận tài nguyên, giữ lại chỗ này truyền tống trận, có thể thuận tiện chúng ta tùy thời trở về, về phần hấn, hấn muốn đi Kinh Thiên vực, có là phương pháp, làm gì cưỡng truyền tống trận.”

“Vâng, Thiếu chủ!”

Bên người người gạt đầu.

Bọn hấn tăng thêm tốc độ, cấp tốc biến mất.

.

.

.

Truyền tống trận sự tình, vẫn là bị Dương Phóng phái người hủy đi.

Cơ hồ tại Hoắc Thiên Đình bọn người vừa mới rời đi một ngày sau đó, Thôi Ngự liền dẫn người chạy đến, đem toàn bộ truyền tống trận triệt để đánh nát, liên đới toàn

bộ địa quật đều bị trực tiếp lấp đầy.

Rốt cuộc nhìn không ra bất cứ dị thường nào.

Một phương hướng khác.

Thần Võ tông bên trong.

Dương Phóng cơ hồ vừa mới trở về, liền cấp tốc lấy ra kia bốn hạt Hắc Ngọc chủng, xem xét tỉ mỉ, sau đó tuyển một chỗ thổ nhưỡng phì nhiêu tính chất, dẫn đầu gieo một hạt giống, sau đó lần nữa vận dụng 【 Địa Mẫu 】 năng lực, đối thổ địa tiến hành điều chỉnh, ném thử có thể hay không trồng ra linh dược.

Một phương diện khác, hắn lại trực tiếp tìm đến Tống Kim Luân, Long bà bà bọn người, hỏi thăm về có quan hệ Cửu U thiên ma thiết cụ thể công việc.

Hắn cũng sẽ không đem trứng gà toàn bộ đặt ở một cái trong giỏ xách.

...

Chương 240 : Truyền tống!

Sau bảy ngày.

Trong sân.

Một chỗ không lớn trong vườn.

Dương Phóng nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, trên mặt lộ ra mỉm cười, nhẹ nhàng khuấy động lấy trước mắt tươi tốt sinh trưởng bốn phía cây, bề ngoài nhìn, óng ánh lấp lóe, hào quang chảy xuôi.

Như là mỹ ngọc điêu thành.

Sự tình so với mình trong tưởng tượng thuận lợi!

Ngắn ngủi bảy ngày, Hắc Ngọc chủng toàn bộ nảy mầm, sinh trưởng, mà lại dài đến thành phẩm trạng thái, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Cái này bảy ngày thời gian, Dương Phóng thế nhưng là mỗi ngày đều sẽ thôi động một lần 【 Địa Mẫu 】 chi lực, trơ mắt nhìn xem hạt giống từ nảy mầm đến trưởng thành, một ngày một cái dạng.

Nguyên bản hẳn chỉ là trước ném thử trồng một gốc 【 Hắc Ngọc chủng 】 , nhưng ở có phát hiện hay không vấn đề gì về sau , liên đới lấy còn lại ba cây cũng toàn bộ gieo xuống.

Giờ phút này.

Tay hẳn nâng một bản Hoàng sắc cổ tịch, tại tinh tế so sánh.

Cổ tịch là từ Nguyên Linh giáo tổng bộ làm ra, bên trong tinh chuẩn hội họa ra một gốc năm mươi năm phần Hắc Ngọc linh dược là bộ dáng gì.

Tại tinh tế so sánh về sau, Dương Phóng nụ cười trên mặt càng thêm nồng đậm.

Năm mươi năm phần linh dược, lại thật bị hấn loại xong rồi.

“Trên sách nói linh dược thời gian càng lâu, dược hiệu càng là cường đại, bất quá nếu là tìm người luyện chế Hoàng Cực Đan, năm mươi năm phần đã là vừa vặn, lại nhiều, liền dễ dàng mất khống chế.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn khép sách lại tịch, lần nữa nhìn lên trước mắt bốn cây linh dược, trực tiếp đưa tay cầm lên trong đó một gốc, nhẹ nhàng nhoáng một cái, Địa Mẫu chi lực thôi động, cơ hồ không cần tốn nhiều sức, trực tiếp đem cái này gốc linh dược rút lên.

Chỉ gặp bụi dược liệu này rễ cây tối đen một mảnh, lấp lóe mặc ngọc quang trạch.

Cùng lá cây hiện ra hai loại hoàn toàn bất đồng nhan sắc.

Nhìn một cái, sát vì mỹ quan.

Lá cây trung ương, thành linh còn có bảy tám khóa thành thực hạt giống, có thể bảo lưu lại đến, thuận tiện lần sau trồng.

Có cái này bốn cây thành thực linh dược, mang ý nghĩa hấn đến tiếp sau có thể liên tục không ngừng, trồng ra

càng nhiều linh dược.

Căn bản không cần đi tìm cái gì hắc Linh Thổ!

“Dưới mắt liền nhìn sư tôn cùng Long bà bà bọn hắc nơi đó tin tức.”

Dương Phóng thì thào.

Nếu là sư tôn bọn hắc có thể nghĩ biện pháp giúp mình hòa tan Cửu U Thiên Ma Kim, mình căn bản sẽ không đi tìm Hoắc Thiên Đình.

Đối phương từng bước xâm nhập, không ngừng dẫn dụ hắc, tuyệt đối là có đại sự để cho mình đi làm!

Loại đại sự này không cần nghĩ cũng biết, tất nhiên nương theo vô tận nguy cơ.

Cho nên có thể không đi tìm đối phương, hắc tự nhiên không muốn đi tìm đối phương.

Bất quá, cái này liên tục trong bảy ngày.

Cảnh giới của hắc lại là như là rùa bò, cơ hồ bất động đồng dạng.

Tu vi: Thánh linh 【 170/30000 】 .

So với lúc trước chỉ là tăng lên 70 điểm.

Tương đương với một ngày 10 điểm, kỳ chậm vô cùng.

Tin tức tốt duy nhất chính là mình Vô Cực ấn, rốt cục luyện thành!

Cùng lúc đó!

Lôi Âm hô hấp pháp cùng Kim Thân quyết cũng tiến thêm một bước.

Lôi Âm hô hấp pháp đệ ngũ trọng 【 12000/15000 】 .

Kim Thân quyết đệ lục trọng 【 6000/12000 】 .

“Thánh linh cảnh quả nhiên cùng dĩ vãng tất cả đều bất đồng.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Hắn vỗ nhẹ rơi bảy viên tân sinh Hắc Ngọc chủng, lấy ra một cái Bạch sắc bình sứ, đưa chúng nó thích đáng trang, sau đó cẩn thận nghĩ nghĩ, đem còn lại ba cây Hắc Ngọc linh dược cũng toàn bộ lên ra, bắt chước làm theo.

Hết thầy thu được 30 khóa Hắc Ngọc chủng.

Hắn lần nữa gieo 10 khóa xuống dưới.

Làm xong đây hết thầy, Dương Phóng vươn người đứng dậy, đi ra ngoài.

Không bao lâu.

Mới xây bên trong đại điện.

Tổng Kim Luân, Long bà bà, Trần Bưu bọn người lần nữa tề tụ, từng cái cau mày, đối mặt, phát ra than nhẹ. .

“Tông chủ, đã điều tra, Bạch Trạch vực nội, hơn ba trăm năm trước thời điểm, xác thực có người hòa tan qua Cửu U Thiên Ma Kim, chỉ là, hơn ba trăm năm quá khứ, người kia sớm đã chìm về bụi, đất về với đất, liên quan tới hắn là như thế nào hòa tan, đã không người nào biết, hắn ngược lại là có truyền nhân lưu lại, chỉ là trong nhà

truyền nhân đã sớm không còn làm một chuyến này , liên đới lấy trong nhà cổ tịch cũng đều đã bán thành tiền.”

Tổng Kim Luân lắc đầu nói.

Mấy ngày nay vì Dương Phóng sự tình, bọn hắn không thể bảo là không dụng tâm.

Chỉ là liên tục bảy ngày, tra lượt các loại tin tức, cũng không thể tìm tới có thể hòa tan Cửu U Thiên Ma Kim phương pháp.

“Tốt a.”

Dương Phóng bất đắc dĩ mở miệng.

Cứ như vậy, hắn vẫn là phải tiến về Kinh Thiên vực.

Mà lại!

Liên quan tới Hoắc Thiên Đình nói tới hắc ám âm mai(khói mù) sự tình, cũng là một cái vô hình tai hoạ ngầm.

Nói cách khác, cái này Kinh Thiên vực là tuyệt đối tránh không khỏi.

Đi sớm muộn đi, đều muốn quá khứ.

Hắn lâm vào trầm mặc, bỗng nhiên nói, “Sự tôn, trần viện chủ, Long bà bà, mấy ngày trước đây ta và các người nói sự tình, chỉ sợ hai ngày này ta liền muốn xuất phát.”

“Vội vã như vậy?”

Mấy người tất cả đều ngẩng đầu lên, giạt mình nhìn về

phía Dương Phóng.

“Đúng vậy, có một số việc đương mau chóng giải quyết, tuyệt không thể kéo.”

Dương Phóng đáp lại.

Mấy người trong lòng run lên, đối mặt.

Tổng Kim Luân mở miệng nói: “Vậy liền đi thôi, xác thực nên đi ra, chúng ta lúc còn trẻ, đều từng đi xa qua cái khác đại vực, nếu là cực hạn tại một chỗ đại vực, tầm mắt khó tránh khỏi cực hạn.”

“Không tệ, ra ngoài đi, lấy thực lực của ngươi, chỉ cần không hướng quá xa địa phương đi, sẽ không có nguy hiểm gì.”

Trần Bưu gật đầu.

“Lão thân lúc tuổi còn trẻ từng đi xa qua ba cái đại vực, lấy tông chủ thực lực, càng là dư xài.”

Long bà bà chép miệng trông ngóng tẩu thuốc, mở miệng nói ra.

Những ngày qua bên trong, Thần Võ tông biến chuyển từng ngày, đi vào quỹ đạo, không ngừng có các đại môn phái gia nhập tới, vui vẻ phồn vinh, cấp tốc phát triển, đã hoàn toàn không cần Dương Phóng lại chu đáo chiếu cố.

Coi như Dương Phóng thật đi xa, bọn hắn cũng có thể xử lý hết thảy.

Càng máu chốt chính là!

Bọn hắn không muốn ở chỗ này chậm trễ Dương Phóng

tiền đồ, có chút việc vặt, xác thực nên buông xuống một chút.

.

.

.

Hai ngày sau.

Vô tận Bạch sắc cây rừng đứng vững, nhìn một cái vô tận.

Trần ngập một cỗ không nói ra được rỉ sắt khí tức.

Mặt trời lặn hoàng hôn.

Một đám Thanh Long hội đệ tử, canh giữ ở bốn phía, thần sắc cảnh giác nhìn về phía tứ phương.

Hai ngày thời gian, Dương Phóng cơ hồ đem hết thầy toàn bộ an bài viên mãn.

Giờ phút này xuất hiện lần nữa tại lúc trước phát hiện truyền tống trận địa phương.

“Hội trưởng, muốn khởi động sao?”

Bạch Cảnh Nguyên nhìn trước mắt to lớn trận đài, trong lòng có loại khó tả xao động, mở miệng hỏi thăm.

Loại này đồ vật trong truyền thuyết, bọn hắn thế nhưng là từ trước chỉ ở trong thư tịch thấy qua.

Không biết chân chính khởi động về sau, lại nên như thế nào cục diện.

“Khởi động!”

Dương Phóng gật đầu.

Sớm tại mấy ngày trước đó, hắn liền đem trên thân mặt khác 10 mai tinh thạch tất cả đều giao cho Bạch Cảnh Nguyên, bị Bạch Cảnh Nguyên dẫn tới chỗ này truyền tổng trận chỗ.

“Vâng, hội trưởng.”

Bạch Cảnh Nguyên thở sâu, lên tiếng, sau đó nhô ra một tay nắm, trực tiếp nhẹ nhàng ấn về phía trước mắt một cái thật sâu chưởng ấn.

Chỗ kia chưởng ấn cực lớn, có thể đem bàn tay của hắn hoàn chỉnh bao khóa.

Theo chân khí tràn vào, lập tức toàn bộ trận đài cũng bắt đầu rất nhỏ run rẩy lên, tiếp lấy phía trên khảm nạm hơn mười khối tinh thạch tất cả đều bắt đầu nở rộ hào quang, mặt đất rung động ầm ầm, cấp tốc lắng lại.

Trước mắt trận đài trong lúc đó quang mang đại thịnh.

Phía trên như là xuất hiện một chỗ to lớn mà thần bí vòng xoáy màu đen đồng dạng.

Vòng xoáy này chung quanh tất cả đều là bạch quang, duy chỉ có ở giữa khu vực, u thâm một mảnh, sâu không thấy đáy, tràn ngập từng đợt tang thương xa xưa khí tức.

Tuyên cổ triền miên nay, để cho người ta kinh tâm động phách.

Trong lúc nhất thời, tâm thần của mọi người đều tựa hồ bị hấp dẫn tới, sắc mặt ngốc trệ.

Chương 241 : Kinh Thiên vực! !

Bóng đêm mênh mông.

Nhìn một cái vô tận.

Khoảng cách mặt trời xuống núi vừa mới qua đi không lâu, nồng đậm trong rừng đã trở nên lò mờ dị thường, từng tia từng sợi sương trắng từ rừng chỗ sâu phiêu miểu mà ra, càng ngày càng đậm.

Tại cái này trong sương mù trắng, đột nhiên truyền đến từng đợt kịch liệt tiếng đánh nhau, phanh phanh rung động, khiến cho bốn phương tám hướng sơn lâm, cự thạch liên tiếp nổ tung, động tĩnh cực lớn.

Nếu có người ở đây, lập tức liền có thể tùy tiện phát hiện, phía trước, rừng chỗ sâu đang có một nhóm ba người đang kịch liệt chém giết, hai nam một nữ.

Trong đó một nam một nữ, hư hư thực thực vợ chồng, tuổi tác đều đã ở bốn mươi có hơn, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng chảy máu, một cái huy động trường kiếm màu bạc, chiêu thức tinh diệu, một cái khác huy động kim sắc trường đao, đại khai đại hợp, tại đối diện một người mặc áo bào đen, đều mang mũ mềm nam tử công kích đến, liên tục rút lui, khó mà chống đỡ được, tựa hồ bại vong đã là sớm tới sự tình.

“Lăng muội, người đi trước, để ta ở lại cản hấn!”

Kia huy động kim sắc trường đao nam tử cắn răng nói.

“Không, Phong ca, muốn đi cùng đi, Hắc Thủy lão quái là sẽ không bỏ qua cho chúng ta.”

Tay kia cầm trường kiếm màu bạc nữ tử mở miệng quát.

“Hắc hắc, Kim Dao Ngân Kiếm .. từ hôm nay trở đi, trên đời này lại không danh hào của các người, các người liền ngoan ngoãn chịu chết đi.”

Kia hắc bào nam tử phát ra khàn khàn cười quái dị, trên thân hắc vụ quần, khí tức mãnh liệt, mang theo vô cùng kinh khủng áp bách tính khí hơi thở, một đôi tay không ngừng hướng về một nam một nữ đánh tung mà đi, thanh âm oanh minh.

Cho dù một nam một nữ kiếm pháp, đao pháp tiếp qua huyền diệu, nhưng ở hắc bào nam tử công kích đến, y nguyên khó mà ngăn cản, tại từng đợt trầm thấp tiếng oanh minh bên trong, rất nhanh Ngân Kiếm nữ tử bị chấn bay ngược mà ra, cuồng phún huyết thủy, toàn bộ bả vai cũng làm trận nổ tung.

“Lăng muội!”

Kim sắc trường đao nam tử thốt nhiên biến sắc, con mắt nộ trừng, đột nhiên mở miệng bạo hồng: “Nghịch huyết xông huyết đại pháp! Hắc Thủy lão quái, ngươi chết đi cho ta!”

Oanh!

Kim sắc trường đao nam tử trên thân khí tức đột nhiên bắt đầu cấp tốc kéo lên, cuộn cuộn bành trướng, trên dưới quanh người phát ra phanh phanh phanh ngột ngạt thanh âm, một sát na liền vang bảy lần.

Một tầng quỹ dị chói mắt huyết quang, trực tiếp bao phủ hấn thân thể.

Cả người trong nháy mắt cao không thể chạm, quanh

thân cuồng phong gào thét.

Khiến cho kia Hắc Thủy lão quái cũng không khỏi đến thần sắc biến đổi, thanh âm âm trầm, quanh quẩn nơi đây.

“Không biết sống chết! Ta muốn để các người tất cả đều chết không có chỗ chôn!”

Ầm ầm!

Thân thể của hắn chấn động, một tầng kinh khủng ô quang trong nháy mắt hiện lên ở thân thể của hắn, quang mang sáng rực, khí tức lẫn lộn, thật giống như nước sông vỡ đê, điên cuồng trào ra ngoài, một sát na lại cũng đạt tới một loại cực kỳ đáng sợ tình trạng.

“Nửa bước thánh linh ... “

Cách đó không xa.

Trên ngọn cây.

Dương Phóng mày nhăn lại, yên lặng nhìn chăm chú lên đây hết thấy, trong miệng tự nói.

Cái này Hắc Thủy lão quái thi triển cấm thuật về sau, càng đem thực lực bản thân cưỡng ép đột phá cửa thứ ba, đạt đến nửa bước thánh linh tình trạng.

Điểm này cùng loại lúc trước Nguyên Linh giáo chủ!

Còn bên cạnh Kim Dao nam tử, mặc dù xông huyết nghịch huyết, nhưng từ đầu đến cuối không có đạt thành chất cải biến.

Cho nên kết quả có thể nghĩ.

Nửa canh giờ trước, Dương Phóng liền đã thuận lợi truyền tống tới.

Truyền tống sau điểm dừng chân, ở vào một chỗ ẩn nấp trong huyết động.

Toàn bộ hang động không có vật gì, đã sớm bị đã từng Nhậm Quân, Trình Thiên Dã lục soát trống không.

Liền ngay cả trận đài bên trên tinh thạch, cũng đã toàn bộ biến thành trắng, năng lượng hao hết.

Nói cách khác hẳn nhược muốn lần nữa trở về, chỉ có thể lần nữa thu thập tinh thạch.

Cái này khiến trong lòng của hắn không khỏi lên suy đoán.

Chỗ này trận đài tinh thạch, hẳn là rất sớm trước đó năng lượng liền hao hết, nhưng mình vẫn là bị truyền tống tới, nói cách khác, lối đi ra truyền tống trận là không nhận tinh thạch khổng chế.

Chỉ cần lối vào truyền tống trận lấp đầy năng lượng, liền có thể ở cửa ra chỗ trực tiếp ra.

Đương nhiên, nếu là lối đi ra truyền tống trận toàn bộ bị hủy diệt, như vậy lại nghĩ ra, không thể nghi ngờ là không thể nào.

Dương Phóng thu hồi suy nghĩ, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía chiến trường.

Hai nam một nữ chiến đấu, hắn quan sát đại khái ba bốn phút tả hữu, mục đích đúng là nghĩ càng nhiều tìm hiểu một chút Kinh Thiên vực đại khái chiến lược.

Mặc dù trước đó Hoắc Thiên Đình cùng mình giảng

thuật không ít thứ.

Bất quá lời nói của người nọ, có nhiều khoa trương thành phần, chưa chắc có thể tin hết.

Ầm ầm!

Kinh khủng dị thường oanh minh từ tiền phương truyền ra, quang mang hiển hiện, hướng bốn phía quét ngang, từng mảnh từng mảnh kinh khủng chân khí đem từng cây đại thụ tất cả đều chấn chặn ngang cắt đứt, lung tung bay múa.

Kia Kim Dao nam tử một búng máu phun ra, thân thể như là như điều đứt dây, toàn thân trên dưới xương cốt đứt gãy, hướng về hậu phương hung hăng đập tới.

Ngay tiếp theo trong tay Kim Dao đều bị kinh lực chỗ kích, giống như là một tia chớp, trực tiếp hướng về một bên hung hăng vọt tới.

Keng!

Thanh âm thanh thúy, quanh quẩn bốn phía.

Cực tốc phóng tới Kim Dao, bị Dương Phóng tiện tay trao một cái, lập tức liền vững vàng nắm trong tay, như là không cần tốn nhiều sức.

“Ai?”

Hắc Thủy lão quái biến sắc, bỗng nhiên quay đầu.

Một đôi che lấp đáng sợ con người trực tiếp hướng về thanh âm vang lên phương hướng nhìn lại.

Trên mặt đất ho ra đầy máu, bản thân bị trọng thương Kim Dao nam tử, cũng liền vội vàng đem ánh mắt nhìn,

trong lòng chấn động, gian nan nói ra: “Tiền bối, cứu mạng, còn xin mau cứu chúng ta.”

Hắn tràn đầy kinh hãi.

Lại có người vô thanh vô tức tiếp cận đến phụ cận, bọn hắn lại không có phát hiện mảy may.

Không cần nghĩ cũng biết, thực lực tất nhiên đáng sợ.

“Phong ca ... “

Ngân Kiếm nữ tử vội vàng nhanh chóng vọt ra, mặt mũi tràn đầy trắng bệch, hướng về Kim Dao nam tử tiếp cận mà đi.

Dương Phóng khẽ nhíu mày, nhìn chăm chú lên trong tay Kim Dao.

Vẫn là bị phát hiện?

Nguyên bản mình đang suy nghĩ sự tình, không nghĩ tới Kim Dao bay thẳng tới.

Hắn chỉ là vô ý thức vừa tiếp xúc với, vẫn là sinh ra thanh âm.

“Người là ai?”

Hắc Thủy lão quái lạnh giọng quát chói tai.

Cho đến lúc này, Dương Phóng mới nhìn đến đối phương mũ mềm hạ diện mạo.

Ước chừng chừng bốn mươi, khuôn mặt thon gầy, xương gò má nhô cao, hai mắt lõm, giữa lông mày còn có một cỗ màu chàm chi sắc, xem xét liền có một loại âm trầm cảm giác.

Dương Phóng ném đi Kim Dao, có chút suy tư, y nguyên không nói một lời.

Hắc Thủy lão quái trong lòng kinh sợ, con mắt đang nhanh chóng chớp động.

Một lát sau, càng ngày càng bạo, âm ỉ vừa kêu, thanh âm như là cú vọ vượn già, thanh âm quanh quẩn, ô ô chói tai, thân thể trong nháy mắt từ biến mất tại chỗ, vèo một cái, tàn ảnh lóe lên, lao thẳng tới Dương Phóng mà đi.

vậy mà cũng tinh thông một môn quỷ dị âm công.

Phát ra về sau, tựa hồ có thể ẩn ẩn ảnh hưởng người khác thần chí.

Giờ phút này, hắc y nguyên còn tại bí pháp bên trong, tu vi kinh khủng, ngăn ngui đạt tới nửa bước thánh linh, tự nhiên muốn giết chết người tới, nếu không một khi chờ mình bí pháp quá khứ, tất nhiên lâm vào suy yếu.

Đến lúc đó đối phương có cực lớn khả năng giết chết chính mình.

Hắn có thể được người xưng là Hắc Thủy lão quái, tự nhiên không phải cái gì không quả quyết người.

Cơ hồ trong chớp mắt, Hắc Thủy lão quái xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận, quanh thân ô quang mãnh liệt, tiếng gào không dứt, ô ô chói tai, một cái đại thủ mang theo khí tức cực kỳ kinh khủng đi lên hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng chớp tới.

Trên mặt đất Kim Dao, Ngân Kiếm tất cả đều lộ ra hãi nhiên.

“Tiền bối cẩn thận!”

Kim Dao nam tử gian nan kêu to.

Dương Phóng thân thể lại không nhúc nhích, thân thể như là tao ngộ nhiếp hồn đồng dạng.

Ầm ầm!

Một tiếng vang trầm, khí tức kinh khủng, huyết thủy bắn tung toé.

Từng khối tan nát xương cốt bay khắp nơi múa.

Kim Dao, Ngân Kiếm tất cả đều trừng to mắt, thân thể chấn động, đơn giản khó mà tin được ánh mắt của mình.

Trước một khắc bọn hắn còn ở vào hải nhiên bên trong.

Sau một khắc! Hai người nào hải oanh minh, thần sắc ngốc trệ, giống như là hóa thành pho tượng.

Cái này sao có thể?

Đại danh đỉnh đỉnh Hắc Thủy lão quái, lại bị một quyền oanh sát, lòng ngực chia năm xẻ bảy, tàn phá thi thể như là phá bao tải, từ vừa mới trên ngọn cây bay ngượng mà ra, nện ở trên mặt đất.

Hắc Thủy lão quái chết rồi?

“Thánh .. thánh linh?”

Ngân Kiếm nữ tử hải nhiên ghen ngào.

Kim Dao nam tử cũng bỗng nhiên kịp phản ứng, trong lòng chấn kinh.

Không tệ!

Đây tuyệt đối là chân chính thánh linh.

Bọn hắn trong miệng ho ra máu, vội vàng dắt nhau đỡ, cấp tốc bò lên.

Dương Phóng một quyền oanh sát Hắc Thủy lão quái về sau, mặt không biểu tình, tiện tay lắc lắc nắm đấm, phía trên vết máu bị cấp tốc hút ra, sau đó có chút suy tư, thân thể lóe lên, xuất hiện ở Kim Đảo, Ngân Kiếm trước mặt.

“Vãn bối Ngô Phong, xin ra mắt tiền bối, đây là nội nhân Phục Linh, đa tạ tiền bối ân cứu mạng, xin hỏi tiền bối danh hào?”

Kim Đảo vội vàng ôm quyền, gian nan nói.

Ngân Kiếm cũng liền bận bịu hạ thấp người hành lễ.

Dương Phóng không nói một lời, nhíu mày, tạm thời không muốn còn nên như thế nào hỏi thăm.

Hai người nhìn thấy Dương Phóng không nói một lời, lập tức cảm thấy áp lực to lớn, hô hấp khó khăn, hai mặt nhìn nhau.

Một lát sau, Ngân Kiếm nữ tử vẫn là nhỏ giọng hỏi thăm về đến: “Tiền bối cũng là đến tham dự Hoàng Lâm tiểu hội?”

“Hoàng Lâm tiểu hội?”

Dương Phóng lặp lại.

“Đúng vậy, đây là Bắc Vực bốn trong thành một cái cực

kỳ bí ẩn tiểu hội, cho tới nay bí không ngoài tuyên, chỉ có siêu phẩm cửa thứ ba cập đệ ba cửa ải trở lên mới có tư cách được thỉnh mời, đến lúc đó tại tiểu hội bên trong, sẽ có các loại vật phẩm giao dịch lưu truyền tới, ta cùng ngoại tử lần này là lần thứ hai thu hoạch được mời, chỉ là không nghĩ tới lần này thế mà gặp Hắc Thủy lão quái gia hỏa này.”

Ngân Kiếm nữ tử vội vàng đáp lại, nói: “Hắc Thủy lão quái làm đủ trò xấu, cực kỳ tàn nhẫn, nghe nói là xuất từ một cái cực kỳ đáng sợ ma đạo tổ chức, mấy năm trước, hai vợ chồng ta đã từng làm hỏng Hắc Thủy lão quái một sự kiện, bởi vậy bị lão quái này ghi hận,

Chỉ là hai vợ chồng ta một mực tại thành nội ẩn tu, rất ít ra đi lại, lão quái này cũng một mực khó mà tìm tới chúng ta, không nghĩ tới lần này Hoàng Lâm tiểu hội tổ chức, lão quái này cũng sẽ ra tham gia, mà lại vừa lúc bị hấn tại đường xá gặp được, nếu không phải là tiền bối xuất thủ, ta cùng ngoại tử nhất định sẽ chết thảm ở đây trong ma thủ!”

“Đúng thế.”

Kim Dao nam tử cũng liền gật đầu liên tục, sắc mặt trắng bệch.

Vừa mới hấn đem hết toàn lực, nghịch huyết xông huyết, lại cũng bị lão quái trực tiếp trọng thương, song phương chênh lệch thực sự quá lớn.

“Hoàng Lâm tiểu hội bình thường đều giao dịch thứ gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Loại này tiểu hội hiển nhiên có nhất định quy cách.

Thế mà đi lên liền có tu vi hạn chế, có thể nghĩ, đồ vật

bên trong tất nhiên không ít.

“Nghe nói cái gì cũng có, lần này càng là có người xuất ra Hoàng Cực Đan cùng long cốt ra giao dịch.”

Ngân Kiếm nữ tử nói.

Bởi vì bên ngoài, Đại Uyên triều đình quản chế cực nghiêm, rất nhiều vật phẩm đều thuộc về 【 hàng cấm 】, cho nên mới có dạng này tiểu hội xuất hiện.

Mà lại trải qua thời gian dài, Đại Uyên triều đình nội bộ mục nát, có không ít con em hoàng thất đều sẽ mang một chút đồ tốt ra.

Loại chuyện này, phần lớn người đều đã lòng dạ biết rõ.

“Ồ?”

Dương Phóng lông mày nhíu lại.

Hoàng Cực Đan?

Long cốt?

“Bên trong cao thủ tình huống như thế nào? Thánh linh cảnh nhiều không?”

“Cái này ... “

Hai người liếc nhau, Kim Dao nam tử cười khổ nói:
“Không nhiều, thánh linh cảnh cao thủ đã như phượng mao lân giác, mỗi lần tiểu hội bên trong, chỉ có chút ít mấy người, càng nhiều đều là cửa thứ ba hoặc là một chút dị tộc, dị tộc thiên phú dị bẩm, nhục thân cực hạn thường thường có thể đạt tới nửa bước thánh linh.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu.

Dạng này mới bình thường.

Thánh linh cảnh lại thế nào khả năng khắp nơi đều có!

“Hoàng Lâm tiểu hội chỉ có thu hoạch được mời người mới có thể đi vào?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Đúng thế.”

Kim Dao nam tử gật đầu.

“Ừm, vị kia tại cái gì phương vị? Thời gian nào?”

“Ngay tại cách nơi này ngoài mấy chục dặm một chỗ hạnh lâm bên trong, bên trong có một sơn trang, tên là 【 Long Đăng sơn trang 】 , trời tối ngày mai sẽ chính thức cử hành.”

Kim Dao nam tử đáp lại.

“Đa tạ.”

Dương Phóng gật đầu, nhắm hai mắt, không còn tiếp tục nhiều lời.

Kim Dao nam tử há hốc mồm, cuối cùng vẫn bất đắc dĩ cười một tiếng, hai tay trịnh trọng ôm quyền, đạo; “Văn bối cáo lui!”

Hắn tại Ngân Kiếm nữ tử nâng đỡ, lúc này chậm rãi lui ròi đi.

Hai người đã bản thân bị trọng thương, vô luận như thế nào là không thể nào trước khi đến chỗ kia tiểu hội.

Lấy bọn hần loại trạng thái này, đừng nói chạy tới chỗ kia tiểu hội, liền ngay cả đi đường đều lấy cực kỳ tốn sức.

Tại bọn hần vừa mới rời đi.

Dương Phóng hai mắt trong nháy mắt mở ra, rơi vào cách đó không xa hắc thủy Ma Quân nơi đó, bước chân đi ra, cúi người xuống, bàn tay tại Hắc Thủy lão quái giập nát thân thể phía trên bắt đầu tìm tòi.

Một lát sau tìm tới một khối màu đen ngọc bội.

Ước chừng lớn chừng cái trứng gà.

Chính diện khắc ra bốn chữ dấu vết.

Hoàng Lâm tiểu hội.

Mặt sau có khắc: Hắc Thủy lão quái!

Không thể nghi ngờ, cái này hẳn là Kim Dao Ngân Kiếm nói mời lệnh bài.

Dương Phóng nắm trong tay, sau đó tiếp tục trên người Hắc Thủy lão quái tìm tòi, lại lục tục ngo ngoe tìm được một chút những vật khác, đến cuối cùng Dương Phóng lật bàn tay một cái, lấy ra một ngậm tiểu đao sắc bén, dọc theo Hắc Thủy lão quái hai bên hai gò má bắt đầu nhẹ nhàng bắt đầu huy động.

Không bao lâu, một trượng đâm máu da người, đã bị Dương Phóng trực tiếp bóc.

Bóc về sau, Dương Phóng lần nữa lật bàn tay một cái, lấy ra một bình Bạch sắc thuốc bột, ngã xuống da người phía trên, tiến hành xử lý.

Có quan hệ chế tác mặt nạ da người phương pháp, hẳn lúc trước đã học qua.

Mà lại có hẳn phối trí thuốc bột, có thể khiến người ta bên ngoài cố hình thành càng nhanh.

Sau hai canh giờ.

Một trương chạm tay tơ lụa mặt nạ da người, cũng đã tại Dương Phóng trong tay triệt để thành hình.

Trên mặt hẳn lộ ra từng tia từng tia mỉm cười, cảm da người, tại trên mặt của mình khoa tay.

Cái này Hoàng Lâm tiểu hội ...

Hẳn xác thực có hứng thú đi qua nhìn một chút.

Đến một lần càng nhiều tìm hiểu một chút Kinh Thiên vực!

Thứ hai, cũng nghĩ làm mấy khóa Hoàng Cực Đan ném thử.

Nhìn xem phải chăng có thể thật tăng tốc tu vi.

Dương Phóng mang người tốt bên ngoài cố về sau, lấy ra hóa thi nước, tưới lên Hắc Thủy lão quái thân thể bên trên, lập tức từng đợt khói nhẹ toát ra, xoẹt xoẹt rung động.

Hắc Thủy lão quái thân thể bắt đầu cấp tốc biến mất.

Dương Phóng đứng dậy rời đi.

Không bao lâu, đã triệt để đi ra mặt này rừng rậm, tiến vào một chỗ dị thường phồn hoa trong trấn.

Ánh đèn lấp lóe.

Dòng người hi nhưng.

Cùng Bạch Trạch vực phong thổ hoàn toàn bất đồng.

Trên đường cái, các loại người loại tề tụ, từng cái chủng tộc tề tụ, có tóc vàng mắt xanh, có làn da tối đen, có đầu có hai sừng, có phía sau lưng đuôi dài ...

Thiên kì bách quái, kỳ quái.

Dương Phóng sắc mặt trầm mặc, lẳng lặng đi qua.

“Không hổ là từ thần linh biến mất về sau, các loại truyền thừa bảo tồn tương đối hoàn chỉnh một chỗ đại vực.”

Kinh Thiên vực đã là như thế.

Mà xem như 【 càn 】 chi bản khối trung tâm nhất Thiên Long vực, khẳng định càng thêm ” đặc sắc ” .

Dù sao Thiên Long vực diện tích so với Kinh Thiên vực còn muốn to lớn ...

Dương Phóng trên đường phố đi qua, tìm một chỗ khách sạn đặt chân, chuẩn bị ngày mai lại tiến về Long Đằng sơn trang.

...

Chương 242 : Triều đình cảm vật! Hoàng Cực Đan!

Sau một ngày.

Thái Dương lần nữa xuống núi.

Nồng đậm bóng tối bao trùm thiên địa, khiến cho dãy núi lần nữa trở nên âm ỉ.

Một chỗ cao cao ngọn cây chõ.

Dương Phóng khí tức nội liễm, một thân áo bào đen, trên mặt đã mang lên trên Hắc Thủy lão quái mặt nạ, mặt không biểu tình, ngay tại xa xa nhìn về phía trước một chỗ sơn trang.

Sơn trang rộng lớn, chiếm diện tích cực lớn.

Bốn phương tám hướng mọc đầy từng cây cây hạnh, tại bầy cây thấp thoáng dưới, sơn trang lộ ra có chút thần bí.

Tại Dương Phóng quan sát.

Trong vòng nửa canh giờ đã lục tục ngo ngoe có bảy tám đạo người mặc áo bào đen, hoặc là mang theo mặt nạ, hoặc là không có mang mặt nạ bóng người, gõ sơn trang môn hộ, sau đó đi vào sơn trang.

Yếu nhất, cửa thứ ba!

Mạnh nhất, đã đạt thánh linh!

Dương Phóng lần nữa quan sát sau khi, có chút suy tư,

thân thể lóe lên, từ trên ngọn cây rời đi, sau một khắc, xuất hiện tại sơn trang bên ngoài, giơ bàn tay lên, nhẹ nhàng gõ vang sơn trang môn hộ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Có tiết tấu ngay cả gõ ba lần.

Thanh âm truyền vào sơn trang nội bộ.

Không bao lâu, đại môn mở ra, một vị quản gia bộ dáng lão giả xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận, tại Dương Phóng lấy ra lệnh bài về sau, lập tức bị đẩy vào trong đó.

Sau đó, một vị thị nữ mỉm cười bên trong đón lấy Dương Phóng, bắt đầu ở phía trước dẫn đường.

Xuyên qua giả sơn, hành lang, cách đó không xa truyền đến từng tia từng sợi tiếng đàn thanh âm.

Có một loại khác bầu không khí, u tĩnh mà trang nhã.

Rất nhanh Dương Phóng đã bị dẫn tới một chỗ cửa phòng đóng chặt phòng ốc trước đó.

“Tiên sinh nhưng tự hành đi vào.”

Thị nữ khẽ khom người, lộ ra tiểu dung, hướng về sau rút lui.

Dương Phóng quan sát một chút cửa phòng, lúc này nhẹ nhàng đẩy cửa hộ.

Cái này đây, lập tức cảm thấy đồng dạng.

Trên cửa phòng tựa hồ tồn tại một loại nào đó thần bí cấm chế, đẩy xuống đồng thời, một tầng như là màn nước lực lượng thần bí từ trên cửa phòng khuếch tán

mà ra, như là gợn sóng hướng về bốn phía quét sạch.

Xoát!

Bước chân hấn một bước, xuyên qua tầng này gợn sóng trạng màn sáng, trong nháy mắt xuất hiện trong phòng bộ.

Lập tức.

Gian phòng bên trong từng đạo ánh mắt cấp tốc hướng về Dương Phóng bên này vắng lai, hoặc là ngạc nhiên, hoặc là nghi hoặc, hoặc là hiển hiện sắc mặt giận dữ, hoặc là sát khí tràn ngập.

“Là hấn, Hắc Thủy lão quái!”

“Cái này lão ma thế mà cũng bị mời!”

“Lão quái thật to gan, hấn làm đủ trò xấu, đắc tội cát ân gia tộc, thế mà còn dám xuất hiện ở đây!”

...

Dương Phóng lông mày khẽ nhíu một cái.

Hiện tại xem ra, cái này trên cửa phòng cấm chế tựa hồ có thể cách âm!

Tối thiểu lúc ở bên ngoài, hấn một tia thanh âm cũng không nghe thấy.

Còn tưởng rằng gian phòng bên trong không người nói chuyện!

Bất quá!

Hắc Thủy lão quái tên tuổi quả nhiên rất thú.

Lúc này mới vừa mới đến, liền trêu đến nhiều người như vậy trợn mắt tương hướng.

Hắn mặt không biểu tình, giả bộ như không nghe thấy đáng vẻ, ánh mắt hướng về trong phòng liếc nhìn.

Chỉ gặp gian phòng rộng thoáng, chiếm diện tích rộng lớn, bên trong lát nham lát nhít bày mười mấy tấm bàn tròn, mỗi cái bàn tròn bốn phía đều vây đầy băng ghế.

Những cái kia băng ghế có chút đơn sơ, phía trên đại bộ phận đều ngồi một ít nhân ảnh, có lựa chọn ẩn tàng gương mặt, có thì thoải mái, không có bất kỳ cái gì che lấp.

Cộng lại có hơn ba mươi người đáng vẻ.

“Ha ha …”

Bỗng nhiên, từng đợt tiếng cười khẽ vang lên.

Một vị mặc hở hang, dung nhan tuyệt mỹ, lộ ra mảng lớn trắng bóng làn da nữ tử, che miệng, khó nén ý cười, hướng về Dương Phóng chủ động đi tới, nói: “Không hổ là hắc thủy tiên bối, quả nhiên có khí phách, trước đó nô gia còn tại suy đoán, hắc thủy tiên bối sẽ hay không xuất hiện khiếp đảm, hiện tại xem ra, thật sự là nô gia suy nghĩ nhiều, tiên bối, còn xin ngồi bên này.”

Dương Phóng không nói một lời, mặt nạ da người bên trên nhìn không ra mảy may biểu lộ, một đôi ánh mắt quay đầu nhìn về phía vị này thân mang bại lộ nữ tử, trong lòng suy tư, yên lặng gật đầu.

Tại vị này bại lộ nữ tử an bài xuống, hướng về một bên bàn tròn đi đến.

Cái này Hắc Thủy lão quái cũng không phải là một người được mời?

Còn có đồng đảng?

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, đi tới chỗ kia bàn tròn chỗ, ngồi xuống xuống tới.

Bàn tròn chung quanh, đã sớm có cái khác ba đạo nhân ảnh ngồi ngay ngắn, giống như cười mà không phải cười, không nói một lời, tựa hồ sớm đã biết Dương Phóng muốn đến.

Hai cái cửa thứ ba nhân tộc, một nửa bước thánh linh dị tộc.

“Hắc Thủy huynh, nhìn người bộ dáng, Kim Dao Ngân Kiếm chắc hẳn đã bị người cầm xuống đi.”

Trong đó một vị cửa thứ ba cao thủ cười nói.

Hắn diện mục trắng nõn, có chút âm nhu, nhìn không ra cụ thể tuổi tác.

“Chạy.”

Dương Phóng ngữ khí hờ hững, bắt chước Hắc Thủy lão quái thanh âm.

“Chạy?”

Vị kia cửa thứ ba cao thủ lộ ra kinh ngạc.

Hai người khác cũng là nao nao nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra ngạc nhiên.

“Đúng vậy, bọn hắn vận khí tốt hơn, may mắn ngã xuống sườn núi, ta không có tay giết chết bọn hắn, nghĩ đến

hắn là còn sống.”

Dương Phóng đáp lại, bắt đầu miệng đầy bịa chuyện.

Dù sao hắn cùng trước mắt đám người không hề có quen biết gì.

Lần này tiểu hội về sau, tự nhiên sẽ không còn gặp mặt, cũng không lo lắng ngày sau bị bọn hắn phát hiện manh mối.

“Tốt a, nghĩ không ra Kim Dao Ngân Kiếm thật là lớn mệnh!”

Một vị khác cửa thứ ba cao thủ cười nói.

Hắn thân thể mập mạp, nhìn vẻ mặt tươi cười, người vật vô hại, như là một cái vẻ mặt tươi cười người hiền lành, bất quá có thể cùng Hắc Thủy lão quái bực này nhân vật quen biết, đương nhiên sẽ không là chân chính người tốt.

“Ha ha, tốt các vị, Kim Dao Ngân Kiếm sự tình, như vậy mới thôi, còn xin mấy vị không nên quên điều kiện của chúng ta, nô gia thế nhưng là thật vất vả mới cho mấy vị lấy tới mời lệnh bài, mấy vị đáp ứng nô gia sự tình, đằng sau nhưng tuyệt đối không nên quên.”

Kia thân mang bại lộ nữ tử ai oán nhìn bọn hắn một chút, oán trách nói.

Trước mắt ba người lập tức lộ ra tiểu dung, không nói một lời.

Dương Phóng trong lòng lập tức hiểu được.

Hiện tại xem ra, Hắc Thủy lão quái lệnh bài, bao quát trước mắt mấy người lệnh bài, cũng đều là vị này bại lộ

nữ tử hỗ trợ lấy được.

Đại giới chính là muốn vì nữ tử này làm một chuyện.

Trong lòng hắn nhẹ nhàng lắc đầu.

Việc này qua đi, ai còn sẽ để ý tới nàng này?

Mình cũng không phải Hắc Thủy lão quái!

Lúc này, y nguyên lục tục ngo ngoe có người từ bên ngoài đẩy cửa tiến đến.

Cơ hồ mỗi người tiến đến, đều sẽ dẫn phát đám người ghé mắt, thỉnh thoảng truyền ra từng đợt tiếng nghị luận.

Dương Phóng đang chờ đợi quá trình bên trong, ánh mắt cũng là trong phòng tiếp tục quan sát.

Trong lòng của hắn ngưng lại, rất nhanh chú ý tới gian phòng phía trước nhất hai tấm bàn tròn chỗ.

Nơi đó, bóng người lắc lư, tròn vẹn bốn đạo nhân ảnh.

Từ đầu đến cuối, đều không nói một lời, hai mắt nhắm nghiền, đang nhắm mắt dưỡng thần.

Tựa hồ không quản người thế nào đến, đều không đủ lấy gây nên hứng thú của bọn hắn.

Kia là .. thánh linh!

Dương Phóng mày nhăn lại.

Loại này Hoàng Lâm tiểu hội, nhìn hắn là đặc biệt nhằm vào cao tầng đấu giá hội.

Toàn bộ Bắc Vực tứ đại thành tất cả cao thủ, hắn là đều

bị mời tới.

Bất quá!

Bạn hẳn liền không sợ gặp được nội ứng, đem tin tức để lộ?

Lại chờ đợi một lúc sau.

Một đạo tiếng ho khan đột nhiên vang lên, như giống như như lời đình, sát na tiếng vọng tại trái tim tất cả mọi người ruộng, tại cái này tiếng ho khan vang lên sát na, phía trước nhất bốn vị cao thủ tất cả đều trong nháy mắt mở hai mắt ra, như quang điện tránh.

Cùng lúc đó, bên trong cả gian phòng cũng trong nháy mắt yên tĩnh.

Tất cả mọi người đem ánh mắt đồng loạt nhìn về phía trước.

Một kẻ thân thể hơi có vẻ còng xuống, đầu đội mặt nạ đồng xanh khô ngô bóng người từ một cánh cửa khác nơi đó chậm chạp đi ra, đầu đầy nhạ mái tóc dài màu vàng, tùy ý rối tung ở đầu vai, ánh mắt thâm thúy, đi về phía trước.

“Long tiền bối!”

“Long tiền bối, người đã đến!”

“Gặp qua Long tiền bối.”

Gian phòng bên trong phần lớn người nhao nhao đứng dậy.

Chỉ có số ít mấy người y nguyên không nói một lời.

Đầu đội mặt nạ đồng xanh khô ngô bóng người, nhẹ nhàng gạt đầu, ra hiệu đám người ngồi xuống, ánh mắt quét vào phần lớn người trên thân, khàn giọng nói: “Không cần câu nệ, hôm nay từ lão phu chủ trì trận này mật hội, sẽ không phát sinh vấn đề gì, lần này xuất hiện mấy món vật trân quý dị thường, chắc hẳn các người đều sớm nhận được phong thanh.”

Hoàng Cực Đan, long cốt, đây đều là Hoàng thất độc hữu.

Mỗi một dạng đều là hàng cấm.

Điểm này, trước mọi người liền từng thu được tình báo, giờ phút này nhao nhao trong lòng lửa nóng.

“Lần này quy củ giống như quá khứ, vẫn là trước đấu giá đồ đặc của chúng ta, chờ đồ đặc của chúng ta bán đấu giá xong, lại chừa lại thời gian, để các vị lẫn nhau giao dịch.”

Kia cường giả bí ẩn thanh âm tiếp tục truyền ra, sau đó khàn khàn mở miệng nói, “Hiện tại liền chính thức bắt đầu đi, ta Long Đăng sơn trang lấy ra kiện vật phẩm thứ nhất là 【 Diệt thiên ma chưởng 】, giá khởi điểm cách là ba vạn lượng bạc, các vị có thể đấu giá.”

“Diệt thiên ma chưởng?”

“Đây là Đại Uyên trong quân võ học?”

“Trong quân võ học bộc lộ ra?”

Không ít cửa thứ ba nhân vật nhao nhao kinh ngạc mở miệng.

Diệt thiên ma chưởng, siêu phẩm võ kỹ, cho tới nay chỉ có Đại Uyên vương triều tướng lĩnh quân đội có thể tu

luyện, uy lực mạnh mẽ, quản chế cực nghiêm, thế mà bị người lạng lẽ lấy ra đấu giá?

Chuyện này nhược bị quân đội biết được, thì còn đến đâu?

“Ta ra bốn vạn lượng!”

“Bốn vạn hai ngàn hai!”

“Bốn vạn ba ngàn lượng!”

...

Ngắn ngủi yên tĩnh về sau, gian phòng bên trong lập tức bắt đầu cấp tốc đấu giá.

Phải biết ở đây nhiều nhất cũng còn chỉ là cửa thứ ba, cái này trong quân siêu phẩm võ học, đối với bọn hắn hấp dẫn tự nhiên cực kỳ to lớn.

Trong quân võ học, từ trước lấy sát phạt kinh khủng cùng uy lực mạnh mẽ làm chủ, đã từng có cửa thứ hai trong quân cao thủ chỉ bằng vào chiêu này đối cứng cửa thứ ba, không rơi vào thế hạ phong.

Từ đó về sau, Diệt thiên ma chương uy danh liền trực tiếp vang vọng Kinh Thiên vực.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng nhiều hứng thú nhìn xem đây hết thấy.

Kinh Thiên vực bên trong kẻ có tiền đến cùng là nhiều.

Dạng này một bản võ học thế mà ngắn ngủi trong nháy mắt liền bị nhanh chóng đẩy lên năm sáu vạn lượng giá cao, phải biết ban đầu ở Bạch Trạch vực đấu giá Đạo

Đồ, cũng mới không gì hơn cái này.

Thật sự là khó có thể tưởng tượng đằng sau mấy món vật phẩm, lại nên như thế nào?

“Ha ha, hắc thủy tiên bối, long thiên tiên bối, các người chẳng lẽ không muốn đánh tới nhìn xem?”

Vị kia quần áo hở hang nữ tử doanh doanh cười nói.

Dương Phóng không nói một lời, ra vẻ lạnh lùng, một bộ ma đạo cao nhân điển xuất.

Bên cạnh mấy người thì là lộ ra từng tia từng tia tiếu dung, nhẹ nhàng lắc đầu.

Hiển nhiên thứ này cũng không phải là mục tiêu của bọn hắn, bọn hắn tiên tài có hạn, không thể ở đây lãng phí.

Toàn bộ hội trường cấp tốc trở nên kịch liệt.

Cuối cùng bản này 【 Diệt thiên ma chưởng 】 trực tiếp bị đẩy lên 84,000 hai giá cao mới rốt cục dừng lại, bị một vị thân mang thanh sam, đầu đội đầu khí mặt nạ nam tử vừa mua đến.

Bất quá!

Long Đằng sơn trang giao dịch cũng không phải là hiện trường giao dịch, mà là tại đấu giá kết thúc về sau lại thống nhất giao hàng, cho nên vị nam tử này cũng không lập tức cầm tới bí tịch.

Sau đó đấu giá tiếp tục tiến hành.

Đằng sau lại liên tục xuất hiện vài kiện cực kì thưa thớt vật phẩm, trong đám người dẫn phát oanh động, từng vị cao thủ không ngừng đấu giá.

Đến cuối cùng Dương Phóng bên người ba người khác cũng cuối cùng không có kiềm chế được, bắt đầu nhao nhao đấu giá.

Duy chỉ có Dương Phóng từ đầu đến cuối không nói một lời, để cho người ta nhìn không ra suy nghĩ trong lòng.

Không thể không nói, cái này Long Đằng sơn trang lấy ra giao dịch đồ vật, đẳng cấp cùng chất lượng bên trên xác thực xa không phải Bạch Trạch vực có khả năng bằng được.

Bất kỳ vật gì đều là tinh phẩm trong tinh phẩm, các loại đan dược, vũ khí, hi hữu yêu thú, thậm chí còn có đặc chế ngọc phù, có thể phát huy ra đặc biệt hiệu quả.

Cơ hồ mỗi một kiện xuất ra, đều có thể trong đám người dẫn phát xôn xao.

Toàn bộ hội trường từ vừa mới bắt đầu liền bị lẫn lộn cực kỳ lửa nóng, ở giữa cơ hồ chưa từng xuất hiện tẻ ngắt.

Tại liên tục đấu giá sáu cái về sau, lại là một kiện tinh phẩm trôi lên.

“Khôi lỗi Chiến Ngẫu, một loại chỉ cần tinh thạch liền có thể thúc giục Chiến Ngẫu, toàn thân trên dưới không thể phá vỡ, lực lượng cực lớn, tương đương với siêu phẩm cửa thứ hai một kích toàn lực, máu chốt nhất là, đối với chủ nhân sẽ là tuyệt đối trung thành, trọn vẹn bốn vị, giá khởi điểm năm vạn lượng bạc!”

Mặt nạ đồng xanh nhân ảnh thần bí tiếp tục nói.

Liên tiếp bốn cái toàn thân đen nhánh, thân thể cao lớn Chiến Ngẫu, bị người giơ lên tới.

Mỗi một cái đều thân cao tại chừng hai mét, giống như đúc, ngũ quan nhìn cùng người sống không sai biệt lắm, duy chỉ có hai tay, hai tay tất cả đều là sắt thép đúc thành, lấp lóe lãnh quang, tràn ngập một loại băng lãnh khiến người khí tức.

Bốn tôn Chiến Ngẫu vừa ra, lần nữa để đám người giạt mình.

Nhất là Dương Phóng bên người ba người khác, đều là con mắt lấp lóe, hô hấp có chút gấp rút.

Hiển nhiên, bọn hắn chính là chạy cái này Chiến Ngẫu tới.

Bốn tôn cửa thứ hai Chiến Ngẫu, nếu là tạo thành trận pháp, uy lực sắp thành lần bạo tăng, tuyệt đối là người hầu trung thành nhất.

Vì nghiệm chứng Chiến Ngẫu thực lực, mặt nạ đồng xanh nhân ảnh thần bí còn chuyên môn thôi động trong đó một bộ Chiến Ngẫu, nắm đấm đánh ra, kinh phong gào thét, kinh khủng dị thường.

Hắn thực lực tuyệt đối so bình thường cửa thứ hai càng mạnh!

Gian phòng bên trong lần nữa xôn xao.

Toàn bộ tràng diện lần nữa bị cấp tốc đẩy lên mới cao phong.

Dương Phóng bên cạnh thân, vị kia quần áo hở hang nữ tử, từ đầu đến cuối đều tại hiếu kỳ đánh giá Dương Phóng, cười ha hả nói, “Hắc thủy tiên bối, hắn là không có người có thể coi trọng đồ vật, vì sao từ đầu đến cuối không thấy ra tay?”

“Xem trước một chút.”

Dương Phóng đáp lại.

“Dạng này a.”

Quần áo hở hang nữ tử trong lòng càng thêm tò mò.

Tại mọi người kịch liệt đấu giá bên trong, cuối cùng bốn tôn cửa thứ hai Chiến Ngẫu, trực tiếp bị người lấy 15 vạn lượng bạc giá trên trời cầm xuống, gây nên rất nhiều trong lòng người run rẩy, liên tục thở dài.

Mà tại cái này bốn tôn khôi lỗi Chiến Ngẫu đánh ra về sau, ở giữa lại đấu giá bốn kiện vật phẩm, rốt cục, đến phiên lần này giao dịch áp trực chi vật.

“Các vị, tiếp xuống bán đấu giá chính là Hoàng Cực Đan, hết thảy 12 khóa, đều là từ trong hoàng cung lưu truyền mà ra, 12 khóa Hoàng Cực Đan chia làm hai bình, mỗi lần giá bắt đầu một bình, giá khởi điểm y nguyên năm vạn lượng bạc!”

Nhân ảnh thần bí nói.

Gian phòng bên trong, đám người trong nháy mắt yên tĩnh.

Cơ hồ tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn về phía trước nhất kia mấy đạo kinh khủng tồn tại.

Hoàng Cực Đan, long cốt ...

Đây mới là những này kinh khủng nhân vật mục đích.

Về phần trước đó.

Trong mắt bọn hắn đơn giản tiểu đả tiểu nháo mà thôi.

...

Một phương hướng khác.

Sơn trang bên ngoài.

Đen nhánh trong rừng.

Bóng người dày đặc, ánh mắt băng lãnh, đen nhánh giáp trụ tại đêm tối hạ hiện động sáng rực ô quang, từng tôn khôi ngô cao lớn quân sĩ, cầm trong tay binh khí, mặt không biểu tình, sớm đã chẳng biết lúc nào đem toàn bộ sơn trang phương viên trong vòng hơn mười dặm một mực vây quanh.

Tại nguyệt quang chiếu rọi.

Ô ép một chút một mảng lớn, tối thiểu mấy vạn nhân mã.

Một người cầm đầu, thân cao hơn năm mét, toàn thân làn da kim hoàng, khuôn mặt lạnh lùng, ánh mắt sắc bén, trong tay cầm một ngậm to lớn thép ròng chùy, trên thân khí tức kinh khủng.

“Long Đẳng sơn trang, tự tiện bán cấm vật, ý đồ mưu phản, tối nay quá khứ, đem triệt để san bằng, về phần cái khác loạn đảng, cùng nhau xử tử, hết thảy không lưu!”

Cái này hơn năm mét kinh khủng bóng người lạnh lùng mở miệng.

“Nghe nói bên trong còn có số tôn thánh linh cấp cao thủ cũng bị cùng nhau mời đi vào.”

Trong đó một vị người nhẹ như yến, người mặc áo trắng, cao cao đứng ở cờ xí bên trên bóng người cao lớn, mở miệng nói ra.

“Loại trừ nhữn tuyến Nhiếp Viễn, cái khác toàn bộ xử tử!”

Hơn năm mét bóng người lạnh giọng nói.

Kia người mặc áo trắng bóng người cao lớn lập tức lộ ra tiểu dung.

Tốt a!

Ai bảo người ta là phó thống lĩnh!

Còn có Thần Chủng hộ thân!

...

Chương 243 : Huyền Âm Ma Long chi cốt!

Đen ngịt Đại Uyên quân, vô thanh vô tức hướng về phía trước thẳng tiến, mỗi người đều diện mục băng lãnh, không nói một lời, như là một mảnh nước thủy triều đen kịt đồng dạng.

Đại kỳ bay múa, ánh mắt như điện.

Hành tẩu thậm chí một tia tiếng bước chân đều nghe không được.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là bát phẩm trở lên.

Người mặc áo trắng bóng người cao lớn, từ đầu đến cuối đứng ở cao cao trên cột cờ, lần nữa cười nói, “Đúng rồi, ta còn nghe nói, cái này Long Đăng sơn trang phía sau màn chủ nhân, nhưng thật ra là một vị hoàng tử, mà lại thân phận cực cao, thậm thụ Hoàng đế tin cậy, người xác định thật muốn làm như thế sao? Đắc tội hoàng tử, ngày sau cũng sẽ không có quả ngon để ăn.”

“Hoàng tử là hoàng tử, Đại Uyên quân là Đại Uyên quân. Ta chỉ nghe từ thủ lĩnh mệnh lệnh, về phần hoàng tử, liền để hấn đi chết tốt.”

Hơn năm mét bóng người băng lãnh mở miệng, kéo lấy to lớn thép ròng chùy, đi về phía trước đi, lưu lại một đạo thật dài ấn ký.

Cái gì hoàng tử!

Đều là loạn đảng.

Xử tử về sau, hết thấy vật phẩm, nên toàn bộ sung làm quân phí.

“Có khí phách!”

Áo trắng nam tử cười nhẹ.

Đều nói trong quân cùng cung trong không hợp, hiện tại xem ra, quả thật như thế.

Trong đám người.

Mấy vị thân phận không thấp Trung Quốc người xuyên việt, trong lòng cười khở, toàn thân giáp trụ, đành phải đi theo đi về phía trước đi.

Lúc đầu lần này vì tránh né Thiên Thần tổ chức, bọn hắn cố ý giả bệnh ở nhà, là nghĩ kỹ tốt tránh một chút.

Nhưng không nghĩ tới, thế mà bị cái này người đàn cường ép triệu tập tới!

Cái này người đàn mảy may mặc kệ bọn hắn là vị nào tướng quân dòng dõi, trực tiếp hạ lệnh đem bọn hắn toàn bộ thu thập.

Có can đảm phản kháng đều bị một đao chặt.

Bọn hắn rơi vào đường cùng, đành phải đi theo hành quân.

“Bất quá lâu như vậy đều không có Thiên Thần tổ chức tin tức, bọn hắn hơn phân nửa vẫn là không có tới.”

Một người trong đó trong lòng thì thào.

...

Trong phòng.

Bốn vị vừa mới tham dự cạnh tranh thánh linh cấp cao thủ, đột nhiên nướng mảy, phát ra hừ lạnh, từng đôi băng lãnh ánh mắt đột nhiên hướng về sau lưng quét tới, rơi trên người Dương Phóng.

Dương Phóng bên người quần áo bại lộ nữ tử, cùng với ba người hấn, tất cả đều biến sắc, đơn giản giống như là nghe lầm?

Cái này Hắc Thủy lão quái điên rồi?

Hấn cũng tại cạnh đoạt Hoàng Cực Đan!

Hấn không muốn sống nữa?

Tại bốn vị thánh linh cấp cao thủ quay đầu sát na, quần áo bại lộ La phu nhân, liền mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, liền vội vàng đứng lên, hận không thể lập tức cùng Dương Phóng kéo dài khoảng cách.

Ba người khác ở trong lòng chấn động về sau, cực kỳ quả quyết, cấp tốc đứng dậy rút lui, ra hiệu mình cùng Dương Phóng không có bất cứ quan hệ nào.

Bọn hấn chỉ là cùng La phu nhân có chút giao dịch, cùng cái này hắc thủy lão quỷ xác thực không có bất cứ liên hệ nào.

Giờ phút này đối phương muốn chết, bọn hấn không cần thiết cùng đi.

“Đệ nhất bình Hoàng Cực Đan, ta ra bảy vạn năm ngàn hai, người nhất định phải đấu giá?”

Một người mặc áo trắng, nhìn như là tú tài đồng dạng nam tử trung niên, trên mặt giống như cười mà không

phải cười, một đôi ánh mắt hướng về Dương Phóng nhìn tới.

Hắn khí tức tĩnh mịch, hai mắt thâm thúy, mặc dù đang cười, nhưng là hai mắt đang mở hí lại có kỳ dị cảm giác, như là có thể khiếp người tâm hồn.

Hắn tên hiệu Bạch Y Tú Sĩ, Giang Vô Luân.

Mặt ngoài nhìn lại mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng kì thực xác thực nhiều năm ma đầu, mười mấy năm trước ngay tại Kinh Thiên vực bên trong khuấy gió nổi mưa, liên đới lấy xung quanh cái khác đại vực cũng đều từng đi qua,

Chính là danh phù kỳ thực thánh linh cảnh cao thủ.

“Hắc · Hắc Thủy tiên bối, ngươi tự giải quyết cho tốt.”

Quần áo bại lộ La phu nhân sắc mặt kinh hãi, cấp tốc rút lui, vẫn là cùng Dương Phóng kéo dài khoảng cách.

“Đúng vậy, ta muốn, tám vạn hai!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, tiếp tục mở miệng.

Gian phòng bên trong, cơ hồ phần lớn người đều đem ánh mắt quét tới, lộ ra từng đợt cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ, ánh mắt trên người Dương Phóng vừa đi vừa về dò xét.

Cái này Hắc Thủy lão quái chủ động muốn chết, chọc giận tới thánh linh cảnh cao nhân, quả nhiên là đáng đời.

Hắn vậy mà bành trướng đến có can đảm thánh linh cảnh cao thủ cạnh đoạt đan dược tình trạng!

Hắn không chết ai chết?

“Làm sao? Ta không thể đấu giá?”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, bỗng nhiên nhìn về phía vị kia đầu đội mặt nạ đồng xanh nhân ảnh thần bí, mở miệng hỏi thăm.

“Long Đăng sơn trang hoan nghênh tất cả được mời mời người, tiến hành đấu giá.”

Đầu kia mang mặt nạ đồng xanh nhân ảnh thần bí khàn khàn cười nói.

Mặc dù mỗi lần tổ chức tiểu hội, cuối cùng mấy thứ vật phẩm đều là vì thánh linh cảnh chuẩn bị, nhưng là bọn hắn cũng không bài xích có những người khác tiến hành đấu giá.

Dù sao, bọn hắn là rộng mở cửa làm ăn.

Kiểm tiền làm chủ!

“Tốt, thật sự là tốt.”

Bạch Y Tú Sĩ vẻ mặt tươi cười, liên tục nói hai chữ “hảo”.

Tại bên cạnh hắn mặt khác ba vị cao thủ, cũng đều là nhìn người chết đồng dạng nhìn về phía Dương Phóng.

Ba người này bên trong có hai cái đều là trên đầu đeo mặt nạ, không muốn lấy chân diện mục gặp người.

Một cái khác, thì là không có mang mặt nạ.

Người này là cái mặt tròn nam tử trung niên, trên mặt tiểu dung, một thân áo bào màu vàng, nói: “Thật sự là

giang sơn đời nào cũng có tài tử ra, nhất đại cũ sóng ép sóng trước, nghĩ không ra Kinh Thiên vực bên trong lại có xuất hiện bực này tài tuấn.”

Hắn tên Nhiếp Viễn, lai lịch bí ẩn, trong mắt hắn, Hắc Thủy lão quái xác thực chỉ có thể coi là văn bối.

Dù sao tại hắn năm đó thành tựu siêu phẩm thời điểm, Hắc Thủy lão quái ngay cả Thập phẩm cũng còn không phải.

“Ta ra 82,000 hai!”

Bạch Y Tú Sĩ tiếp tục nói.

“Tám vạn ba!”

“Tám vạn bốn!”

“Chín vạn!”

Dương Phóng lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, trực tiếp một ngụm tăng thêm sáu ngàn lượng.

Bốn vị thánh linh cấp cao thủ, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng, mày nhăn lại, trong lòng băng lãnh.

Chín vạn lượng, mua sáu hạt Hoàng Cực Đan!

Cho dù là bọn hắn, cũng cảm thấy đau lòng.

“Tốt, Hắc Thủy lão quái, ngươi đã muốn, ngươi liền hảo hảo cầm bình đan dược này đi.”

Bạch Y Tú Sĩ cười nói.

Ba người khác cũng đều là cười lạnh, từng đôi mắt thật sâu nhìn về phía Dương Phóng.

Sau đó đệ nhị bình Hoàng Cực Đan lần nữa bắt đầu tùy theo đấu giá.

Bất quá đệ nhị bình thời điểm, Dương Phóng cũng không tiếp tục tăng giá.

Đến một lần giá cả quá đắt.

Thứ hai, trước mắt còn không biết được hiệu, không nên tổn hao to lớn đại giới.

Thứ ba, hắn cũng không muốn đem bốn vị thánh linh toàn bộ làm mất lòng.

Cuối cùng đệ nhị bình thánh linh đan bị bán ra tám vạn hai giá cao.

Đám người lần nữa nhin không được nghị luận lên.

Rất nhiều người nhìn về phía Dương Phóng, đều là lộ ra từng đợt nụ cười cổ quái.

“Ha ha, cuối cùng một kiện vật phẩm bán đấu giá, chắc hẳn tất cả mọi người đã sớm biết, đó chính là long cốt.”

Đầu đội mặt nạ đồng xanh nhân ảnh thần bí phát ra khàn khàn tiếng cười, đạo, “Chỗ này long cốt lai lịch, kỳ thật cũng là xuất từ Hoàng thất, đại khái hơn ba trăm năm trước thời điểm, vật này vẫn nằm tại Hoàng thất trong bảo khố, chưa từng có bị người lợi dụng qua, thẳng đến gần đây vật này mới bị chúng ta đạt được.”

Bàn tay của hắn nhẹ nhàng vỗ.

Cách đó không xa truyền đến tiếng bước chân.

Sáu tên tu vi cao thâm đại hán, giơ lên một bộ to lớn khung xương từ bên ngoài chậm rãi tiến đến.

Chỗ này khung xương cũng không phải là hoàn chỉnh, nhìn chỉ có gần một nửa tả hữu, thậm chí căn bản là không có cách phân rõ có phải hay không long cốt, chừng sáu bảy mét lớn nhỏ, mới vừa vào đến, liền để tất cả mọi người sắc mặt ngưng tụ, đồng loạt đem ánh mắt rơi vào phía trên.

Toàn bộ khung xương toàn thân hiện ra màu đỏ sậm trạch, như là màu đỏ mã não đúc thành đồng dạng.

Nhưng khi tinh tế cảm ứng, rất nhanh mọi người sắc mặt biến đổi.

Toàn bộ khung xương phía trên lại trực tiếp lan tràn ra một cỗ khó tả âm sát khí tức.

Nhất là để bọn hán tinh thần lực nhô ra về sau, tức thì bị trong nháy mắt chấn vỡ, bên tai ầm ầm có long khiếu vang lên, tựa như một nháy mắt đem người kéo vào đến Thái Cổ Hồng Hoàng.

Tựa hồ có một đầu vô cùng kinh khủng cự long tại lật múa.

“Thế nào? Các vị tin tưởng đây là một kiện long cốt đi?”

Đầu đội mặt nạ đồng xanh bóng người khàn khàn nói.

Đám người nhao nhao rung động gật đầu.

Không tệ!

Loại này kinh khủng sát khí tuyên cổ triền miên nay, đến nay không tiêu tan.

Càng máu chốt chính là!

Còn có long ngâm làm bạn, thật là kinh khủng.

“Giá khởi điểm nhiều ít?”

Một vị đầu đội mặt nạ thánh linh cảnh cao thủ lạnh lùng hỏi thăm.

“Không muốn bạc, vật này chỉ cần lấy vật đổi vật, liền nhìn các vị có thể xuất ra cái gì đại giới.”

Mặt nạ đồng xanh bóng người trực tiếp đáp lại,

Lấy vật đổi vật?

Trong lòng mọi người kinh nghi.

Như vậy, coi như phạm vi quá lớn.

“Phương pháp tuy không tệ, nhưng vật này có tác dụng gì?”

Một vị khác thánh linh cảnh cao thủ hỏi thăm, cau mày nói, “Hoàng thất đem nó để đó không dùng hơn ba trăm năm đều không có sử dụng, vật này không phải tốt như vậy dùng a.”

“Đúng vậy, sát khí nồng đậm, khó mà khống chế, đã từng có người ý đồ đem long cốt cắm vào thể nội, nhưng cũng tiếc tại chỗ liền chết rồi, cho dù là thánh linh cảnh cao thủ người cũng bị thương nặng, kém chút bạo liệt, dần dà, vật này liền trở thành gân gà.”

Mặt nạ đồng xanh bóng người bất đắc dĩ nói.

Loại chuyện này hẳn không có khả năng giấu diếm.

Bởi vì Hoàng Lâm tiểu hội tín dự ở đây.

Từ cái này toát ra đồ vật cơ hồ không có bất kỳ người nào từng có ý kiến.

“Thánh linh cảnh cao thủ cũng không chịu nổi?”

Bạch Y Tú Sĩ nhíu mày.

“Phải!”

Mặt nạ đồng xanh bóng người gật đầu nói.

Đám người lần nữa hai mặt nhìn nhau.

Nói như vậy, kia cho dù thu vào trong tay, thì có ích lợi gì chỗ?

Bốn vị thánh linh cảnh cao thủ cũng tất cả đều suy tư.

Dương Phóng nhướng mày, bèn nhảy cảm thấy thể nội long trào tại xao động, phía trên từng đợt khó tả sát khí tại hiển hiện, giống như là bên trong long hồn cảm ứng được cái gì đồng dạng.

Muốn xông ra long trào phong ấn.

Loại sát khí này mãnh liệt mà ra, ngay cả hấn đều sắc mặt hơi đổi một chút.

Hấn vội vàng vận chuyển chân khí, thật vất vả đem nó lần nữa trấn áp xuống dưới.

Từ khi đạt tới thánh linh về sau, tinh thần của hấn, nhục thân toàn diện tăng lên, long hồn phản phệ chi lực tự nhiên không có trước đó khủng bố như vậy.

Cho nên trấn áp lại cũng càng thêm dễ dàng.

“Cái này long cốt là Huyền Âm Ma Long hài cốt?”

Dương Phóng trong mắt tinh quang lóe lên, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Ta ra ba cây nguyên linh cỏ, cộng thêm một gốc tám mươi năm Huyết Hồn tham gia!”

Bạch Y Tú Sĩ mở miệng lần nữa nói.

“Còn có hay không những người khác ra giá?”

Đầu đội mặt nạ đồng xanh bóng người, thanh âm khàn khàn, nhìn về phía đám người.

Hiển nhiên cái giá tiền này ít.

Thấp hơn tâm lý của hắn mong muốn.

Nguyên linh cỏ, Huyết Hồn tham gia đều là luyện chế một chút chữa thương loại đan dược chủ yếu vật liệu.

Bọn hắn cũng sẽ không thiếu khuyết loại vật này!

Cái khác ba vị thánh linh cấp cao thủ đều đang suy tư, cũng không lập tức ra giá, mà là như cũ tại do dự vật này đem tới tay sau ý nghĩa.

Dù sao ngay cả Hoàng thất đều lấy nó không thể làm gì.

Bọn hắn lại có thể có biện pháp nào?

Thu vào trong tay, chỉ sợ cũng bài trí.

“Ta ra năm cây Hắc Ngọc linh dược.”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

Lần nữa dẫn tới đám người ghé mắt.

Thân mang bại lộ La phu nhân cùng trước đó mấy vị ” đồng bạn ” lần nữa giật mình nhìn về phía Dương Phóng, trong lòng không thể tưởng tượng nổi.

Hắc Ngọc linh dược!

Lão quái này lại còn có loại vật này?

Bốn vị thánh linh cấp cao thủ cũng cấp tốc quay đầu, nhìn về phía Dương Phóng, ánh mắt phát lạnh.

Lại là hắn!

“Ồ? Người thật có Hắc Ngọc linh dược?”

Mặt nạ đồng xanh bóng người con mắt lóe lên, mở miệng hỏi thăm, “Là bao nhiêu năm phần?”

Hắc Ngọc linh dược cực kỳ hiếm thấy, loại trừ luyện chế Hoàng Cực Đan bên ngoài, còn có thể luyện chế ra cái khác trọng yếu vô cùng đan dược, có thể nói tác dụng rộng khắp.

“Năm mươi năm phần.”

“Quá ít.”

Mặt nạ đồng xanh bóng người nhẹ nhàng lắc đầu , đạo, “Bất quá người nếu là có thể xuất ra mười lăm gốc, ta cũng có thể thành giao?”

“Quá mắc, nhiều nhất tám cây!”

Dương Phóng mở miệng.

“Mười cây, thiếu một gốc đều không được!”

Mặt nạ đồng xanh bóng người nói.

Dương Phóng mày nhăn lại, lâm vào suy tư.

Bỗng nhiên!

Sắc mặt hắn biến đổi, sinh ra cảm ứng.

Không chỉ có là hắn, bên trong căn phòng bốn vị khác thánh linh cảnh cao thủ cũng cùng nhau biến sắc, đột nhiên đứng dậy.

Ầm ầm!

A!

Rất nhanh, trầm thấp kinh khủng oanh minh phát ra, như là đất rung núi chuyển.

Nương theo lấy từng đợt kêu thê lương thảm thiết, từ đằng xa truyền đến, làm cho người kinh hãi.

...

Chương 244 : Trong quân cường giả!

Đột nhiên truyền đến kinh khủng động tĩnh, khiến cho bên trong căn phòng tất cả mọi người biến sắc.

Từng vị cao thủ không chút nghĩ ngợi, cấp tốc đứng dậy.

Vị kia đầu đội mặt nạ đồng xanh bóng người càng là quyết định thật nhanh, bàn tay vồ, đột nhiên trên mặt đất ô quang lấp lóe, trực tiếp nổi lên từng cái quỹ dị đầu người.

Trên mặt bọn họ lộ ra tiểu dung, bàn tay một trảo, trực tiếp đem bên trong căn phòng long cốt, Hoàng Cực Đan, chiến đấu khôi lỗi cùng với hấn vật phẩm trọng yếu bắt lấy, cấp tốc chìm vào đến trong lòng đất.

Liên tựa như đem mặt đất trở thành mặt nước đồng dạng.

Đợi đến đám người nghe được động tĩnh, vội vàng trở lại thời điểm, chỉ gặp tất cả vật phẩm đã toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Bọn hấn trong lòng giật mình.

Địa Hành tộc người!

Bọn hấn thế mà cũng cùng chỗ này sơn trang có quan hệ!

Ngay tiếp theo Dương Phóng cũng là mắt sáng lên.

Lại là bọn hấn!

“Các vị không nên kinh hoảng, tuyệt đối sẽ không phát sinh bất cứ chuyện gì, còn xin các vị giữ yên lặng, hết thấy tự có lão phu xử trí!”

Vị kia đầu đội mặt nạ đồng xanh bóng người huy động hai tay, thanh âm vang lên, ra hiệu tất cả mọi người yên tĩnh.

Đám người thần sắc biến ảo, không nói một lời, đành phải lần nữa ngồi xuống.

Bọn họ cũng đều biết chỗ này sơn trang phía sau màn có người, bối cảnh ngập trời, nếu không triều đình các loại cấm vật là tuyệt không có khả năng lấy ra bán đấu giá.

Có lẽ lần này thật sự là sợ bóng sợ gió một trận.

Dương Phóng mày nhăn lại, tiếp tục nghiêng tai lắng nghe.

Ngay tại mặt nạ đồng xanh bóng người làm yên lòng đám người, quay người đi hướng ngoài cửa, vừa mới mở cửa phòng thời điểm, đột nhiên, biến sắc, ngoài cửa, đối diện một đạo vô cùng to lớn màu đen bóng ma đập vào mặt đập tới.

Kình phong gào thét, ô ô chói tai.

Như là một mảnh kinh khủng mây đen đồng dạng.

Nặng nề lực lượng kinh khủng đem không gian đều đánh cho gần như lổm.

Rõ ràng là một cái chùng to bằng vại nước thô to thép rỗng chùy.

Phía trên lít nha lít nhít mọc đầy gai ngược, ẩn chứa không biết mạnh cỡ nào lực lượng kinh khủng.

Mặt nạ đồng xanh bóng người gầm thét một tiếng, phản ứng cực nhanh, toàn thân trên dưới đột nhiên tử quang hiển hiện, quang mang mãnh liệt, cả người thể nội giống như là núi lửa phun trào, bộc phát ra từng đợt kinh thiên động địa đáng sợ khí tức, hai con rộng lượng bàn tay trực tiếp hướng về trước mắt đập tới to lớn thép ròn chùy hung hăng vỡ.

Thuộc về thánh linh cảnh lực lượng trong nháy mắt mãnh liệt mà ra.

Ầm ầm!

Đất rung núi chuyển, lực lượng kinh khủng.

Cường mãnh kinh phong như là Vô Tận Hải sóng, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch.

Cả phòng cửa phòng bị trong nháy mắt chấn vỡ, hiểm soạt rung động, hóa thành vô số mảnh vụn, mạn thiên phi vũ, liên đới lấy to như vậy gian phòng đều tựa hồ biến thành trang giấy chế thành đồng dạng.

Vừa đối mặt, hoàn toàn vỡ nát.

Phốc!

Đầu đội mặt nạ đồng xanh bóng người vừa đối mặt cuồng phún huyết thủy, thân thể bay ngược, hai đầu cánh tay tại chỗ đứt gãy, thân thể như là như điều đứt dây, trực tiếp hung hăng nện ở hậu phương.

“Hắc hắc ... “

Từng đợt âm nhiên tiếng cười quái dị phát ra.

Người xuất thủ rõ ràng là vị kia thân cao hơn năm mét, toàn thân trên dưới làn da kim hoàng, cơ bắp cầu lên kinh khủng đại hán, hấn nắm lấy thô to thép ròng chùy, trên mặt tiểu dung, giống như là một tôn hung mãnh tái thể Kim Cương đồng dạng.

Tại một chiêu đập bay ra ngoài vị kia mặt nạ đồng xanh bóng người về sau, thân thể khổng lồ thể mà lắc liên tiếp đều không hoảng hốt một chút, hai đầu tráng kiện dị thường dài một mực đứng vững mặt đất, một đôi kim con mắt màu vàng tựa như tia chớp, hướng về bên trong căn phòng đám người nhìn lại, nụ cười trên mặt nồng đậm.

“Các người tự chúng mưu phản, ý đồ tạo phản, chẳng lẽ liền không sợ bị tru cửu tộc sao?”

Hấn đi lên chính là chụp xuống chụp mũ, thanh âm quanh quẩn tại mọi người bên tai.

Tất cả mọi người một mặt kinh hãi, đồng loạt nhìn về phía vị kia cao hơn năm mét kinh khủng bóng người, phía sau lưng băng hàn.

Là hấn!

Trong quân bạo long!

Bàng Vạn Chung!

Hấn sao lại tới đây?

“Ha ha ha ... “

Bỗng nhiên, đạo thứ hai tiếng cười khế âm vang lên.

Vẫn đứng tại cờ xí bên trên vị kia trường sam màu trắng

nam tử, mặt mũi tràn đầy mê người tiểu dung, nhìn chăm chú lên đám người, cười nói, “Phó thống lĩnh đại nhân, thủ đoạn của người quá hung tàn, xem ra là hù đến bọn hần!”

Hần thân thể như yến, nhẹ nhàng như giồng như không có gì.

Đứng tại trên cột cờ, theo Phong luật tả hữu đồng đưa.

Thực lực cao thâm!

Vị thứ hai thánh linh cấp cao thủ!

Chúng nhân trong lòng càng thêm kinh hãi.

Mà lúc này bọn hần rất nhanh chú ý tới toàn bộ Long Đẳng sơn trang tình huống.

Chỉ gặp lớn như vậy Long Đẳng sơn trang tại bị cấp tốc bao vây tiêu diệt.

Tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng oanh minh không ngừng truyền đến, liên miên liên miên công trình kiến trúc bị cấp tốc san bằng.

Đen nghịt Đại Uyên quân nhanh chóng vây quanh mà đến, nhìn một cái vô tận, khí tức kiềm chế, mang theo làm cho người ngạt thở mà tuyệt vọng khí tức, rất mau đem phiến khu vực này triệt để vây quanh.

Một chút Long Đẳng sơn trang Võ sư, hộ viện tất cả đều một mặt kinh hãi, bị đáng sợ Đại Uyên quân làm cho liên tục rút lui, thối lui đến cùng đám người cùng nhau khu vực.

“Bát Hoang phục ma trận!”

Một vị đầu đội mặt nạ thánh linh cảnh cao thủ, ánh mắt biến ảo, hướng về nhìn bốn phía.

Chỉ gặp những cái kia người mặc giáp trụ, ánh mắt băng lãnh Đại Uyên quân, giờ phút này chính tổ chức thành một loại cực kỳ quỷ dị trận hình, xen vào nhau tinh tế, khí tức trèo tuôn.

Làm cho người ta cảm thấy một loại vô biên vô tận cảm giác.

Cái này hiển nhiên là trong quân chí cường sát trận, Bát Hoang phục ma trận!

Trận này tại Kinh Thiên vực bên trong, từ trước hung danh hiển hách, có thể xưng kinh khủng.

Người đếm qua trăm, có thể diệt siêu phẩm!

Nhân số ba ngàn, có thể khốn cửa thứ ba!

Người đếm qua vạn, cho dù là thánh linh cảnh cao thủ cũng khó có thể chạy ra.

Giờ phút này!

Cái này đen ngịt đám người vây tụ mà đến, nhân số đâu chỉ mấy vạn?

Đám người sớm đã kinh hãi không thôi.

“Oan uổng, chúng ta oan uổng, Bàng tướng quân, chúng ta tuyệt đối không có tụ chúng mưu phản, chúng ta chỉ là tại nghiên cứu thảo luận võ học, giao lưu tâm đắc.”

“Đúng vậy a Bàng tướng quân, chúng ta là oan uổng!”

“Bàng tướng quân còn xin minh giám, ta cùng trấn xa

Hầu gia là bạn cũ, tuyệt không có khả năng mưu phản!”

“Bàng tướng quân chuyện gì cũng từ từ.”

...

Đám người vội vàng mở miệng nói ra.

Dương Phóng không nói một lời, ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, bỗng nhiên giống như là nghĩ tới điều gì, trong lòng ngưng tụ, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Đại Uyên quân nhân số đông đảo, cao thủ hội tụ, rõ ràng là có chuẩn bị mà đến.

Bọn hấn sớm biết chỗ này tiểu hội?

Có người cố ý bán?

“Mưu phản chính là mưu phản, kéo cái gì oan uổng, chẳng lẽ bản tướng sẽ oan uổng người sao?”

Thân thể to lớn Bàng Vạn Chung cười ha ha một tiếng, cầm trong tay to bằng vại nước thép rỗng chùy, hướng về trước mắt một vị cửa thứ ba cao thủ dùng sức một chỉ, mở miệng nói ra: “Người nói, ta có hay không oan uổng người? Nói!”

Vị kia bị chỉ cửa thứ ba cao thủ, lập tức một mặt vẻ kinh hãi, run lẩy bẩy, bờ môi run rẩy, nói: “Ta .. ta .. ta thật là oan uổng, Bàng tướng quân minh giám.”

“Nói như vậy, ý của người là bản tướng tính sai rồi?”

Bàng Vạn Chung nhíu mày lại, khuôn mặt đột nhiên âm trầm xuống.

“Không có không có, Bàng tướng quân tuyệt đối không có tính sai.”

Vị kia cửa thứ ba cao thủ trong lòng hoảng hốt, vội vàng mở miệng.

“Đã bản tướng không có tính sai, vậy đã nói rõ là đúng, các người thật là ở chỗ này mưu phản, phàm là mưu phản, chính là tội chết, ha ha ha ... “

Bàng Vạn Chung âm trầm cười ha hả, biểu lộ kinh khủng, bỗng nhiên bạo吼 một tiếng: “Đi chết!”

Ầm ầm!

To lớn thép ròng chùy bỗng nhiên huy động lên đến, trực tiếp hướng về trước mắt khu vực trùng điệp quét qua, lại nhanh lại mãnh, khí tức kinh khủng, không khí bạo tạc, giống như là một tòa núi nhỏ đụng tới.

Một đám cửa thứ ba cao thủ sắc mặt một giạt mình, đơn giản không có bất kỳ cái gì phản ứng chi lược.

Bọn hắn chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, toàn thân trên dưới xương cốt liền cấp tốc va chạm vào nhau, phát ra lớp lớp kinh khủng thanh âm, kinh mạch nổ tung, huyết nhục vỡ nát.

Từng cái cuồng phún huyết thủy, hừ đều không có hừ một tiếng, nhao nhao bay tứ tung mà ra, hung hăng nện ở nơi xa.

Chỉ một chiêu đập chết sáu bảy.

Những người khác tất cả đều biến sắc, vội vàng cấp tốc rút lui.

“Bàng tướng quân, người rút cuộc muốn làm gì, chúng

ta đều là oan uổng, người muốn đem chúng ta toàn bộ giết tuyệt không thành?”

“Bàng tướng quân, không nên ép người quá đáng!”

“Chúng ta cùng Đại Uyên quân nước giếng không phạm nước sông, người vì sao như thế đốt đốt bức bách!”

Rất nhiều người rống giận.

Trong đám người mấy vị thánh linh cấp cao thủ càng là diện mục âm trầm, trên thân khí tức tràn ngập.

“Bàng Vạn Chung!”

Bạch Y Tú Sĩ Uông Vô Luân, thanh âm băng lãnh, nắm đấm gắt gao nắm lấy, nhìn chăm chú lên thân cao hơn năm mét to lớn bóng người, trầm thấp nói ra: “Người đến cùng muốn làm gì? Nếu quả như thật muốn đuổi tận giết tuyệt, chỉ sợ các người cũng đừng nghĩ chiếm được chỗ tốt gì, ở đây thánh linh trọn vẹn bốn vị, người thật xác định phải làm như vậy?”

“Ồ?”

Bàng Vạn Chung ánh mắt một chút nhìn về phía Uông Vô Luân, trên mặt lộ ra nòng đậm tiếu dung, ha ha cười nói: “Thật sự là có ý tứ, thế mà xuất hiện một cái uy hiếp bản tướng quân, mấy năm qua này, người vẫn là đầu một cái, bất quá, người xác định người có thể uy hiếp ta sao?”

Hắn bỗng nhiên lộ ra miệng đầy sâm bạch răng, lấp lóe hàn quang.

Uông Vô Luân trong lòng ngưng tụ, tiếp lấy đột nhiên dựng tóc gáy, cảm giác được một cỗ vô cùng nòng đậm kinh khủng nguy cơ từ phía sau đánh tới, vội vàng hét

lớn một tiếng, liềm lĩnh vận chuyển chân khí ngăn cản.

Một bóng người như là quỷ mị, từ phía sau hấn vọt tới, đi lên vô cùng kinh khủng một chưởng hung hăng khắc ở phía sau lưng của hắn.

Ầm ầm!

Một đạo kinh khủng oanh minh phát ra, chân khí mãnh liệt, như là sóng ánh sáng, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi, đem rất nhiều cửa thứ ba cao thủ đều cho chấn cuồng phún huyết thủy, hướng về sau bay ngược.

Bạch Y Tú Sĩ Uông Vô Luân càng là phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lão đảo, một chút đánh ra trước ra ngoài.

Xuất thủ rõ ràng là trước đó vị kia mặt tròn thánh linh cảnh cao thủ.

Nhiếp Viễn!

Hắn một chiêu đánh lén thành công, thân thể lóe lên, rất mau ra hiện tại Bàn Vạn Chung bên cạnh thân, vẻ mặt tươi cười, nhìn về phía Uông Vô Luân, cười nói: “Xin lỗi, Uông huynh!”

Uông Vô Luân sắc mặt kinh hãi, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Nhiếp Viễn.

“Người ··· người đầu nhập vào Đại Uyên quân?”

“Ha ha ··· “

Nhiếp Viễn nhẹ nhàng cười một tiếng, hai tay buông thõng, cũng không làm ra bất kỳ giải thích nào.

Bàng Vạn Chung nụ cười trên mặt càng thêm nồng đậm, cực kỳ hài lòng, một đôi kim màu vàng ánh mắt hướng về Uông Vô Luân cùng bên cạnh hắn hai vị thánh linh cảnh cao thủ nhìn lại.

“Hiện tại các người còn cho rằng, mình có mấy thành phần thắng?”

Ở đây mấy tên thánh linh cảnh cao thủ, đều là trong lòng băng hàn, hướng về sau rút lui, ánh mắt che kín đề phòng nhìn bốn phía.

Nhiếp Viễn lại là Đại Uyên quân gian tế!

Cái này khiến bọn hắn rất là hoài nghi phải chăng còn sẽ có cái thứ hai gian tế xuất hiện?

May mắn vừa mới Nhiếp Viễn đánh lén không phải mình.

Nếu không mình chẳng phải là giống như Uông Vô Luân!

“Đã không nói nhầm, vậy bản tướng liền bắt đầu thanh trảng, dám can đảm mưu phản liền muốn có mưu phản giác ngộ, liền để bản tướng tới gặp hiểu biết biết các người những này giang hồ nhân sĩ thủ đoạn đi.”

Bàng Vạn Chung trên thân khí tức mãnh liệt, trên mặt như răng cười, dẫn theo to lớn thép ròng rọc, trực tiếp hướng về trong đám người bước nhanh vọt tới, phát ra rầm rầm rầm kinh khủng thanh âm.

Thẳng đến hai vị kia đầu đội mặt nạ thánh linh cảnh cao thủ cuồng xông mà đi.

Hai vị kia thánh linh cảnh cao thủ, ở vào Đại Uyên quân trong vòng vây, trong thời gian ngắn căn bản là không có

cách phá vây mà ra, giờ phút này nhao nhao gầm thét một tiếng, cấp tốc đón lấy Bàn Vạn Chung.

Bàn Vạn Chung cười ha ha một tiếng, luân động lấy mọc đầy gai ngược thép ròng chùy, đi lên hướng về hai vị thánh linh cảnh cao thủ hung hăng đập tới.

“Kim Cương thần uy!”

Oanh!

Một tầng vô cùng kinh khủng khí tức từ trong người hắn trong nháy mắt khuếch tán mà ra, khiến cho toàn bộ màu đen nhánh thép ròng cự chùy đều trực tiếp biến thành rục rở kim chi sắc, hung hăng cùng hai vị cao thủ đụng vào nhau.

Ầm!

Vừa đối mặt, hai vị thánh linh cảnh cao thủ cùng nhau phun ra huyết thủy, sắc mặt đột biến, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Cái này Bàn bạo long thực lực quả nhiên kinh khủng!

Lực lượng lớn đơn giản không phải người!

Hai người nổi giận gầm lên một tiếng, vội vàng cấp tốc biến hóa chiêu số, thân pháp du tẩu, dựa vào lấy tính linh hoạt hướng về Bàn Vạn Chung thân thể công kích mà đi.

Cùng lúc đó.

Vừa mới ngã xuống đất thổ huyết Bạch Y Tú Sĩ, đầu đội mặt nạ đồng xanh nhân ảnh thần bí, cũng tất cả đều quát lên một tiếng lớn, chống đỡ tổn thương thân thể, nhanh chóng hướng về Bàn Vạn Chung thân thể công

kích quá khứ.

Hôm nay bọn hắn đã không có bất luận cái gì lựa chọn.

Bàng Vạn Chung rõ ràng là muốn đem tất cả mọi người giết chết ở đây.

Một chút đứng trước bốn vị thánh linh cảnh cao thủ vây công, Bàng Vạn Chung lại như cũ không có sợ hãi chút nào, mặt mũi tràn đầy cười to, cao hơn năm mét thân thể tựa hồ ẩn chứa vô tận lực lượng kinh khủng, trong tay thép ròng chùy xoay tròn lên, hô hô rung động.

Kinh khủng khí kinh khuếch tán mà đi sứ đến phương viên hơn trăm mét, tất cả mọi người thân thể run lên, có loại kinh mạch nhói nhói cảm giác.

Lực lượng như vậy đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

“Chẳng lẽ đây chính là lực lượng của các người, cũng quá khiến ta thất vọng chút, không đau không ngứa, đơn giản cùng con kiến, ha ha ha, các người cũng quá yếu đi, dạng này thánh linh cảnh đơn giản đáng thương!”

Oanh!

Bàng Vạn Chung lại là một chùy quét ra, đem vừa mới Bạch Y Tú Sĩ lần nữa chùy bay ngược mà ra, cuồn phún huyết thủy, giống như là trong gió trang giấy đồng dạng.

Tất cả cửa thứ ba cao thủ đều là kinh hãi dị thường nhìn xem hết thảy.

Cái này Bàng Vạn Chung đơn giản có thể xưng biến thái!

Bốn vị thánh linh cảnh cao thủ trong tay hấn không chiếm được một tia chỗ tốt.

Nhân vật như vậy, ai có thể địch?

Trên cột cờ.

Vị kia người mặc áo trắng, mặt mỉm cười thanh niên, hai tay vây quanh, lẳng lặng nhìn chăm chú lên hết thấy, cười nói: “Gia hỏa này, thật đúng là thích lỗ mãng.”

Hấn bỗng nhiên phát phát bàn tay, nói: “Lên đi, đem tất cả mọi người xử tử, một tên cũng không để lại!”

Oanh!

Bốn phương tám hướng đen ngịt Đại Uyên quân, lập tức bắt đầu hướng về phía trước đè xuống.

Khí tức kinh khủng, cát bay đá chạy.

Như là một dòng lũ bằng sắt thép chậm rãi đánh thẳng tới.

Đông đảo cửa thứ ba cao thủ thần sắc biến đổi, không ít người trước tiên cấp tốc gào thét ra.

“Dừng tay, ta nguyện ý đầu nhập vào Đại Uyên quân!”

“Ta cũng nguyện ý đầu nhập vào!”

Nhưng mà thanh âm của bọn hấn, căn bản không có bất kỳ chỗ dùng nào.

Trong quân chiến trận vận chuyển, từng đạo kinh khủng chùm sáng trực tiếp đánh tới, hướng về đám người oanh kích mà đi, không ít cửa thứ ba cao thủ lúc này kêu thảm một tiếng, thổ huyết bay ngược.

Toàn bộ khu vực hoàn toàn đại loạn.

Còn lại cửa thứ ba cao thủ nhao nhao gầm thét một tiếng, chủ động nhào về phía những cái kia Đại Uyên quân.

“Cùng bọn hấn liều mạng!”

“Giết a!”

Ầm ầm!

Tùng đọt kinh khủng tiếng oanh minh âm cấp tốc truyền ra.

Dương Phóng mày nhăn lại, trong lòng âm trầm, hành tẩu tại đám người hỗn loạn bên trong, tiện tay vung lên, vô hình độc phẫn, sương độc cấp tốc hướng về trước mắt vây tụ mà đến Đại Uyên quân bao phủ tới.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới.

Hảo hảo đấu giá hội, thế mà đột nhiên xuất hiện loại tình huống này!

Dưới mắt kẻ sách, đương mau chóng rời đi, lại đi tìm kiếm kia bị mấy vị Địa Hành tộc người mang đi long cốt cùng Hoàng Cực Đan.

Phốc phốc phốc!

A!

Tùng đọt tiếng kêu thảm thiết tại Dương Phóng không xa truyền ra.

Trước mắt vừa mới nhào tới một đám Đại Uyên quân,

nhao nhao che yết hầu, phát ra tiếng kêu thảm, từng cái thất khiếu chảy máu, cấp tốc té nhào vào đây.

Phải biết Dương Phóng kịch độc sao mà đáng sợ.

Ngay cả cửa thứ ba người đều có trọng thương mà lo lắng, huống chi bọn này quân sĩ.

Bọn này quân sĩ nổi danh nhất chỉ là sát trận!

Bọn hấn cá nhân thực lực cũng không mạnh.

Độc tố tại Phong luật lôi kéo dưới chui vào lỗ mũi, ai cũng đừng nghĩ ngăn trở.

Phốc phốc phốc!

Cứ như vậy, Dương Phóng một bên hành tẩu, một bên huy động sương độc, khí độc.

Những nơi đi qua, từng mảnh từng mảnh Đại Uyên quân không ngừng ngã xuống, phát ra tiếng kêu thảm, huyết dịch tanh hôi, chết thảm bỏ mạng.

...

Chương 245 : Lão quái dương danh!

Sâm nghiêm mà kinh khủng sát trận, tại Dương Phóng kích độc phía dưới trong nháy mắt xuất hiện rung chuyển, vô hình sương độc cùng độc phần đang nhanh chóng khuếch tán, càng ngày càng nhiều quân sĩ phát ra tiếng kêu thảm, tiến công trận hình trong nháy mắt hỗn loạn.

Liên miên liên miên quân sĩ che lấy cái cổ, đang phát ra kêu thảm.

Còn có quân sĩ càng là trực tiếp xuất hiện ảo giác, trước mắt hỗn loạn, huy động binh khí, đang khắp nơi chém lung tung.

Một màn như thế, để còn lại quân sĩ tất cả đều giật nảy cả mình.

“Không khí có độc!”

“Nhanh phục dụng giải độc đan!”

Từng vị nghiêm chỉnh huấn luyện quân sĩ phát ra hét to, đã trước tiên ngừng thở, nhắm lại lỗ chân lông, đồng thời từ trên thân mọc ra sớm đã chuẩn bị vạn năng Giải Độc Hoàn, hướng về trong mồm lấp đầy.

Làm Kinh Thiên vực tiếng tăm lừng lẫy siêu cấp thế lực, bọn hắn tự nhiên sẽ so Bạch Trạch vực càng thêm chuyên nghiệp!

Trong quân có là Độc Sư cùng dược sư.

Phối trí vạn năng Giải Độc Hoàn cũng càng vì cường đại, có thể giải khai thể Thượng cứu thành trở lên kịch độc.

Nhưng mà, theo từng khóa giải độc đan ăn vào, đám người lại kinh hãi phát hiện, thể nội y nguyên còn tại truyền ra dị dạng.

Vạn năng Giải Độc Hoàn mặc dù chế trụ không ít độc tính, nhưng là còn sót lại kịch độc lại cực kỳ quỷ dị, ảnh hưởng nghiêm trọng lấy bọn hắn thực lực.

“Mau lui lại!”

“Bắn tên!”

Từng đạo tiếng hét lớn vang lên.

Đã ăn vào Giải Độc Hoàn quân sĩ vội vàng cấp tốc rút lui, đồng thời từng bức nặng nề thép ròng tằm chắn bị bọn hắn cấp tốc dựng thẳng lên, tiếp lấy từng trương đại cung bị cấp tốc kéo ra, phát ra kéo kẹt kít thanh âm.

Dương Phóng nhướng mày.

Tay áo lần nữa hát lên.

Kinh khủng hơn kịch độc trong nháy mắt thẩm thấu mà ra.

Thiên Trọng Tỏa!

Hô!

Vô hình độc phấn, hoàn toàn nhìn không rõ, mơ mơ hồ hồ như là nhỏ bé bụi bặm, cấp tốc tràn vào đến những cái kia quân sĩ trong lỗ mũi.

Cho dù bọn hấn ngừng thở cũng vô dụng.

Ngừng thở chỉ là cam đoan mình không hô hấp, nhưng là cả giận lại như cũ là mở ra, tại Phong luật chủ động vận chuyển dưới, vẫn là cấp tốc chui vào đến lá phổi của bọn họ.

Phốc phốc phốc!

A!

Càng nhiều Đại Uyên quân phát ra tiếng kêu thảm, nhao nhao phun ra huyết thủy, ngửa mặt ngã quy.

Thiên Trọng Tỏa độc tính nhưng so sánh vừa mới Vạn Thương độc, Nhiên Huyết độc kinh khủng nhiều, đây là đặc biệt nhằm vào cửa thứ ba kịch độc, chính là một ngàn loại vòng vòng đan xen, khóa cùng một chỗ hình thành kinh khủng độc tố.

Lúc trước Quỷ Y chuẩn bị mấy năm thời gian đều không có tập hợp đủ Thiên Trọng Tỏa.

Nhưng Dương Phóng tại Thần Võ tông, Thanh Long hội, Nguyên Linh giáo toàn diện vơ vét dưới, chỉ là mấy ngày thời gian liền tề tựu Thiên Trọng Tỏa tất cả vật liệu, trên người Thiên Trọng Tỏa độc phần tối thiểu chuẩn bị mấy mươi phần.

Đây chính là lòng bàn tay có người chỗ tốt.

Lòng bàn tay có người, rất nhiều thứ đều có thể không cần mình đi lục soát.

Cần bất luận cái gì tài nguyên, chỉ cần một cái mệnh lệnh xuống dưới, phía dưới tự nhiên sẽ có vô số người hỗ trợ tìm kiếm.

Toàn bộ Đại Uyên quân trong nháy mắt đại loạn.

Cho dù bọn hấn quân kỹ sâ nghiêm, tác phong tốt đẹp, nhưng đối mặt loại tình huống này, giờ phút này cũng trực tiếp sợ.

Dù sao đến bây giờ ngay cả địch nhân đều không thấy được, lại đột nhiên chết nhiều người như vậy.

Trong lòng nếu nói không kinh dị, đó là không có khả năng.

Nguyên bản bị vây lại đám người cũng toàn bộ kinh hãi, lập tức biết có người đang trợ giúp bọn hấn, nhao nhao quát lên một tiếng lớn, trực tiếp hướng về kia chút Đại Uyên quân phóng đi.

“Giết!”

“Hôm nay là quan bức dân phản, cùng bọn hấn liều mạng!”

“Cầu quan đi chết!”

Phốc phốc phốc!

Thảm liệt giao chiến vang lên lần nữa.

Đại Uyên quân trận hình lập tức khó mà tiếp tục giữ vững.

Một mực đứng ở trên cột cờ áo trắng nam tử, nương mảy, ánh mắt trong nháy mắt âm trầm xuống, cấp tốc quét về phía đám người, rất nhanh chú ý tới lần trong đám người Dương Phóng.

“Nghĩ không ra, hôm nay lại lầm, còn có cao thủ!”

Kia áo trắng nam tử âm thanh lạnh lùng nói.

“Là hấn!”

Một bên mặt tròn nam tử Nhiếp Viễn. Cũng là sầm mặt lại, sau đó chậm rãi gạt ra một vòng sâm nhiên tiểu dung, nói: “Hắc Thủy lão quái! Thật sự là nghĩ không ra, lão quái này lại còn tinh thông kịch độc, để cho ta tới đi, để cho ta hảo hảo cùng hấn chơi một chút.”

Vừa mới đấu giá hội bên trên không vui, để hấn hiện tại cũng còn ký ức càng thanh.

Bây giờ đưa ra không đến, tự nhiên muốn hảo hảo bào chế lão quái.

Một đôi mắt trong nháy mắt hàn quang lóe lên.

Sưu!

Thân thể của hấn trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ nhào về phía Dương Phóng. “

Như là xuyên qua không gian.

Trực tiếp một chưởng hướng về Dương Phóng lồng ngực hung hăng ấn đi, lòng bàn tay quang mang đại thịnh, bốn phương tám hướng thiên địa đại thể cơ hồ tất cả đều bị hấn một chưởng này dẫn dắt mà tới.

Dương Phóng ngay tại lúc hành tẩu, bỗng nhiên mí mắt vẩy một cái, sinh ra cảm ứng.

Không tránh không né.

Rộng lớn nặng nề bàn tay trực tiếp một chưởng hướng về Nhiếp Viễn hung hăng nghênh đón.

Viêm bạo chưởng!

Oanh!

Một đạo vô cùng kinh khủng oanh minh trong nháy mắt từ giữa hai người bộc phát ra, kinh thiên động địa, khí kinh quét ngang, khiến cho bốn phương tám hướng rất nhiều cửa thứ ba cao thủ tất cả đều cuồng phún huyết thủy, nhao nhao đánh ra trước ra ngoài.

Ngay tiếp theo Nhiếp Viễn, cũng là sắc mặt đột biến.

Trong nháy mắt cảm thấy được một cỗ cực kỳ khủng bố lôi điện, hỏa diễm, sát khí, hướng về trong người hắn cuồng dũng tới.

Nhất là cỗ sát khí kia!

Đây là Diêm Vương cốt chỗ đặc biệt, trong nháy mắt để cánh tay hắn tê dại, kinh mạch nhói nhói, cơ hồ kém chút bị chấn đoạn cánh tay.

Hắn hú lên quái dị, không chút nghĩ ngợi, trong nháy mắt lách mình rút lui, sắc mặt trắng bệch, không thể tưởng tượng nổi, một đôi ánh mắt khó có thể tin nhìn về phía Dương Phóng.

“Thánh linh!”

Cái này Hắc Thủy lão quái vậy mà chẳng biết lúc nào đã đạt tới thánh linh?

Làm sao có thể?

Làm sao lại như vậy?

Không chỉ có là hắn, bốn phương tám hướng cái khác

cửa thứ ba cao thủ cũng nhao nhao hã nhiên, nhìn về phía Dương Phóng.

Hắc Thủy lão quái đã thành là thành linh?

Mà lại!

Vừa mới kịch độc là hấn thả?

Một đám người đơn giản giống như là lần đầu nhận biết lão quái này đồng dạng!

Quần áo bại lộ La phu nhân sắc mặt rung động, quần áo lộn xộn, xuân quang chợt hiện, vội vàng kinh hoảng kêu lên: “Hắc Thủy tiên bối, nhanh mau cứu nô gia, nô gia đằng sau nhất định có hậu báo!”

Dương Phóng mày nhăn lại, nhẹ nhàng lắc lư một cái cánh tay.

Quả nhiên không thể coi thường bất luận cái gì thánh linh cấp cao thủ.

Mỗi người đều cơ hồ có chỗ độc đáo!

Ánh mắt của hấn nhìn về phía Nhiếp Viễn và khí chất phía trên áo trắng nam tử, thân thể nhoáng một cái, lần nữa hành động, hướng về bên ngoài phóng đi, tốc độ trở nên càng nhanh.

Thiên Trọng Tỏa kịch độc, tại toàn diện phóng thích, hướng về bốn phương tám hướng tập quyền.

Vừa mới miễn cưỡng tạo thành trận hình Đại Uyên quân lập tức càng thêm náo động, tử vong nhân số càng nhiều.

Áo trắng nam tử biến sắc, quát chói tai một tiếng: “Lui!”

Thanh âm của hấn bỗng nhiên vang lên, quanh quần tại phiến khu vực này.

Chỉ còn lại Đại Uyên quân tất cả đều đang bay nhanh rút lui, cấp tốc rời xa kịch độc khu vực.

Nhất là trong đó mấy vị Trung Quốc người xuyên việt, càng là thần sắc kinh hãi, vội vàng phi tốc rút lui.

Sợ mình chạy chậm.

Bọn hấn đối với tính mệnh nhìn trúng, nhưng xa so với những này người dị giới nặng nhiều.

Theo đám người rút lui, áo trắng nam tử thân thể nhoáng một cái, tựa như tia chớp, quát chói tai một tiếng, cấp tốc đoạn hướng Dương Phóng, cùng lúc đó, vừa mới bị đẩy lui đi ra Nhiếp Viễn, cũng lần nữa xông ra, trên thân khí thế bạo khởi, hướng về Dương Phóng công kích mà đi.

Hai vị thánh linh cảnh cao thủ trực tiếp toàn lực xuất thủ.

Vô luận tốc độ, vẫn là lực lượng, tất cả đều vượt quá tưởng tượng.

Dương Phóng mặt không biểu tình, thân thể trước cướp ở giữa, bỗng nhiên lên tiếng hét to.

“Rống!”

Ầm ầm!

Cuồn cuộn lôi âm bỗng nhiên phát ra, kinh thiên động địa, cấp tốc hướng về bốn phía khuếch tán.

Một sát na, toàn bộ chiến trường đều tựa hồ đột nhiên

lay động.

Phương viên vài dặm bên trong, tất cả giao thủ cao thủ tất cả đều sắc mặt ngẩn ngơ, trong nháy mắt mất hồn, trong đầu ông ông tác hưởng, sát na ngốc trệ.

Ngay tiếp theo áo trắng nam tử cùng Nhiếp Viễn, cũng là thần sắc biến đổi, cảm giác được khó tả thiên uy, hồn phách đều tựa hồ tại run lấy bầy.

Dương Phóng quyết định thật nhanh, thân thể bỗng nhiên chột lóe lên, nhanh đến cực hạn.

Bắt lấy cái này chớp mắt là qua cơ hội, trên thân lôi quang bạo khởi, khí tức kinh khủng, một băng nóng lên hai trọng lực lượng trong nháy mắt tại hai cánh tay hấn bên trong mãnh liệt, hội tụ đến cùng một chỗ.

Sau đó trực tiếp một quyền hướng về khoảng cách gần hấn nhất Nhiếp Viễn hung hăng oanh sát mà đi.

Hàn băng liệt hỏa kình.

Kình khủng nguy cơ trong nháy mắt lâm thể, để Nhiếp Viễn trên thân lông tơ đứng đấy, trong lòng hoảng hốt, cuối cùng từ mất hồn bên trong trong nháy mắt kịp phản ứng.

“Không muốn ... “

Hấn kình hải kê to, liêu lĩnh vận chuyển chân khí ngăn cản.

Nhưng mà hấn vội vàng vận chuyển chân khí, lại thể nào khả năng ngăn trở Dương Phóng.

Oanh!

Kinh khủng kinh lực trong nháy mắt nện ở bộ ngực của hắn, hàn băng, liệt hỏa hai loại hoàn toàn bất đồng lực lượng tại chỗ xé nát hắn bên ngoài thân hộ thể chân khí, hung hăng xông vào trong cơ thể của hắn.

Một sát na ở trong cơ thể hắn liên tục chấn động mấy lần.

Phốc phốc!

Nhiếp Viễn cuồng phún huyết thủy, thân thể như là phá bao tải tại chỗ bay ngược, lồng ngực lõm, nội tạng vỡ nát, ngay cả một trái tim đều bị một băng phát lạnh hai loại lực lượng đáng sợ cho trực tiếp chấn vỡ.

Tinh hồng nội tạng mảnh vỡ tại chỗ từ trong miệng của hắn phun ra ngoài.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Dương Phóng như bóng với hình, Thanh Long bước phát huy đến cực hạn, theo sát phía sau, tại Nhiếp Viễn thân thể còn chưa rơi xuống đất thời điểm, lại là một quyền hướng về nơi cổ họng đập ầm ầm đi.

Răng rắc!

Thanh thúy xương cốt đứt gãy âm thanh trong nháy mắt vang lên.

Vỡ vụn cổ trực tiếp đâm rách huyết nhục, từ bên trong chui ra.

Khắp nơi đều là sền sệt huyết thủy.

Một viên cái cổ trong nháy mắt lệch ra thành không thể tưởng tượng nổi hình.

Bịch!

Nhiếp Viễn thi thể lần nữa bay ngược, hung hăng nện ở xa mấy chục thước, thất khiếu chảy máu, ngón tay gian nan run rẩy, rất nhanh không nhúc nhích.

Một vị thánh linh cảnh cao thủ, tại bất ngờ không đề phòng, cứ như vậy bị Dương Phóng trong nháy mắt miểu sát.

Liên tục hai kích, tất cả đều là yếu hại.

Đây hết thầy nói đến chậm chạp, kì thực nhanh đến cực điểm.

Thở lên quán rơi!

Không kịp nhìn!

Dương Phóng hai chiêu đánh giết một vị thánh linh cấp cao thủ về sau, thân thể lóe lên, lần nữa hướng về phía trước cực tốc phóng đi.

Áo trắng nam tử sắc mặt đột biến, cơ hồ tại Nhiếp Viễn vừa mới kịp phản ứng thời điểm, cũng đồng dạng từ ngây ngô bên trong phản ứng lại.

Chỉ là Dương Phóng tốc độ quá nhanh.

Hắn muốn cứu viện đã toàn vẹn không kịp.

“Ngăn lại hắn!”

Áo trắng nam tử ầm ỹ quát chói tai, thanh âm to lớn, quanh quần nơi đây, hô một tiếng, thân thể hướng về Dương Phóng cực tốc phóng đi, nội tâm phẫn nộ, trong mắt sát khí ngút trời.

Vừa mới thối lui đến xa xa Đại Uyên quân, gầm thét một tiếng, lần nữa hướng về phía trước vây tới, tạo thành sát trận, muốn vây khốn Dương Phóng.

“Lăn đi!”

Dương Phóng gào to, lại là lời âm lối ra,

Đồng thời Thiên Trọng Tỏa kịch độc cấp tốc lan tràn mà ra.

Càng nhiều quân sĩ thổ huyết ngã xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Như là một đầu Độc Long xông qua.

Sau lưng những cái kia đám người, rốt cục lần nữa từ ngây ngô bên trong thanh tỉnh lại, trong lòng càng thêm kinh hãi.

Hắc Thủy lão quái, lại kinh khủng như vậy!

Cái này lão ma tại cái này mấy năm bên trong đến cùng kinh lịch cái gì?

Dễ dàng như thế liền chém giết cùng là thánh linh Nhiếp Viễn!

Bọn hắn lần nữa đi theo trùng sát.

Mấy vị Trung Quốc người xuyên việt, não hải oanh minh, sắc mặt kinh hãi, cấp tốc thối lui đến nơi xa, cảm giác được vừa mới trong nháy mắt, hồn phách cũng bay đi ra.

“Cái này .. đây là cái gì? Giống hay không sét đánh?”

Một vị Trung Quốc người xuyên việt sợ hãi nói.

“Tượng, quá giống, hấn .. hấn không phải Hắc Thủy lão quái?”

Một cái khác Trung Quốc người xuyên việt run lẩy bẩy.

Nhiếp hồn lôi âm!

Lại thêm thần bí thiểm điện chân khí!

Đáp án cơ hồ vô cùng sống động!

Mấy cái Lam Tinh người dọa đến trái tim đều kém chút nhảy ra.

Nơi xa hoàn toàn đại loạn.

Hơn vạn tên quân sĩ trùng điệp phong tỏa, không ngừng có người chết thảm.

Dương Phóng một đường xông qua, đơn giản như vào chỗ không người.

Ngay tại xuất thủ Bàn Vạn Chung, nghe được động tĩnh, quay đầu nhìn lại, lập tức giận tím mặt.

Lại có người tại hấn ngay dưới mắt, trăm tướng, giết người, xem Đại Uyên quân như không vật gì!

Có thể nào cho phép?

“Kim Cương chấn!”

Bàn Vạn Chung lần nữa nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân trên dưới kim quang lóng lánh, giống như là hiện lên một tầng kim sắc thiểm điện, luân động lầy to lớn thép ròng chùy, hướng về mặt đất hung hăng một đập.

Oanh!

Phương viên vài trăm mét, mặt đất đều như đồng hóa vì kim sắc, tại ong ong chấn động.

Một tầng vô cùng thần bí lực lượng kinh khủng trong nháy mắt khuếch tán mà ra.

Vừa mới còn tại tay hấn ngọn nguồn gian nan chèo chống bốn vị thánh linh cảnh cao thủ, lập tức bị cỗ này đột nhiên xuất hiện chấn động chi lực chấn đầu vầng mắt hoa, Khí Huyết mãnh liệt.

Tùng cái tả hữu lay động, lại toàn vẹn không chế không nổi tự thân.

Bàng Vạn Chung một chùy qua đi, theo sát lấy luân động cự chùy, oanh một tiếng, hung hăng quét vào khoảng cách gần hấn nhất hai vị người đeo mặt nạ ảnh trên thân.

Phốc! Phốc!

Hai vị kia người đeo mặt nạ ảnh hoảng hốt bên trong, bị cự chùy oanh trúng, tất cả đều cuồng phún huyết thủy, thân thể bay ngược, hướng về sau lưng hung hăng bay ngược.

Phốc phốc!

Cùng lúc đó, hấn to lớn bàn tay dùng sức quét qua, lần nữa từ Bạch Y Tú Sĩ thân thể đảo qua, như là phiến con ruồi, đem hấn tạt đến bay rớt ra ngoài.

Về phần còn sót lại vị kia đầu đội mặt nạ đồng xanh nhân ảnh thần bí, càng là không có chèo chống mấy chiêu, liền bị nện nửa bên thân thể vỡ nát.

“Các người ở chỗ này coi chừng bọn hấn, tên kia, ta tới đối phó!”

Bàng Vạn Chung gầm thét.

Hấn kéo lấy to lớn thép ròng chùy, cao hơn năm mét kinh khủng thân thể, mang theo một cỗ khó tả khí thế khủng bố, âm âm rung động, trực tiếp hướng về nơi xa điên cuồng đuổi theo.

Bên người một đám Đại Uyên quân, vội vàng nhanh chóng tạo thành trận hình, vây quanh còn thừa người, sát khí cuồn cuộn, bụi bặm ngập trời.

...

Chương 246 : Bàng Vạn Chung!

Hỗn loạn trận doanh bên trong.

Dương Phóng y nguyên một bên vọt tới trước, một bên phóng độc, mấy mươi phần Thiên Trọng Tỏa kích độc gần như sắp muốn bị hấn tỏa ánh sáng, không ngừng vây quét mà đến Đại Uyên quân đơn giản giống như là trở thành bia sống, liên miên liên miên chết thảm.

Chuyện cho tới bây giờ, chính Dương Phóng cũng không biết độc chết nhiều ít người.

Lần này hấn lần đầu cảm thấy tinh thần mỗi mệt.

Muốn lợi dụng Phong luật tinh chuẩn đem kích độc đưa vào mỗi người lỗ mũi, cái này liền cần cực kỳ cường đại không chế tinh thần kỹ xảo.

Nói cách khác, đối với tinh thần lực hao tổn cực kỳ to lớn.

Đây là hấn lần đầu đối mặt mấy vạn người vây quét.

Các loại kích độc cơ hồ toàn bộ khô kiệt.

Thật giống như kinh lịch một trận đáng sợ tinh thần chiến đấu đồng dạng.

Ở bên cạnh hấn áo trắng nam tử quả là nhanh muốn chọc giận điên rồi, con mắt đỏ lên, trong miệng thét dài, áo choàng phát ra, đang điên cuồng xuất thủ, các loại trong quân võ kỹ sử xuất, mỗi một cái đều cao thâm mật trác, không thể so với Hàn băng liệt hỏa kinh yếu nhược.

Đáng tiếc!

Hắn xuất thủ căn bản ngăn không được Dương Phóng, nhiều lần đều bị Dương Phóng trực tiếp đánh bay ra ngoài.

“Nghe, ta không muốn đối địch với ngươi, chỉ muốn rời đi nơi đây, các ngươi muốn đối phó những người khác tùy các ngươi liền, đừng lại tiếp tục dây dưa ta!”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, âm lãnh nói.

Vừa mới chiến đấu bên trong, hắn đã không chỉ một lần nói ra lời như vậy nữa, chỉ là đối phương giống như là hoàn toàn như bị điên, đang không ngừng đánh tới.

Căn bản nghe không vào.

“Hắc thủy lão ma, ngươi hôm nay độc chết ta Đại Uyên quân vô số cao thủ, Đại Uyên quân nếu không đưa ngươi cầm xuống, Đại Uyên quân tướng không còn mặt mũi đối thiên hạ, ngươi chết đi cho ta!”

Áo trắng nam tử gầm thét, tiếp tục hướng về Dương Phóng đánh giết mà tới.

Hắn tu luyện chân khí có chút cổ quái.

Từng tia từng sợi, giống như là cương châm đồng dạng.

Mỗi một chiêu đánh ra đều có thể thấu thể mà qua, chui vào trong cơ thể con người.

Chỉ cần điểm này, so vừa mới chết mắt Nhiếp Viễn mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Một câu, trong quân võ học xác thực xa không phải bình

thường Giang Hồ võ học có khả năng so sánh.

Chẳng trách hồ Đại Uyên vương triều có thể trấn áp
Kình Thiên vực!

Tượng vừa mới Nhiếp Viễn, hẳn là chỉ là xuất gia một
nửa, coi như không phải thật chính người trong triều
đình.

“Người đã muốn chết, ta liền thành toàn người!”

Dương Phóng âm trầm xuống.

Hắn cho tới nay chỉ là tại vận dụng Lô Âm hô hấp pháp,
Hàn băng liệt hỏa kình.

Long trảo, áo choàng, chiến giáp, tam đại át chủ bài tất
cả đều vô dụng.

Giờ phút này đứng trước diên bên trong áo trắng nam
tử, trên người hắn đột nhiên sát khí mãnh liệt, toàn bộ
tay phải vận và vận vạo, đang nhanh chóng biến lớn.

Một sát na, lân giáp hiển hiện, năm ngón tay sắc bén.

Oanh!

Dương Phóng thân thể lóe lên, kinh khủng long trảo
mang theo sâm nhiên hỏa diễm cùng Lô Điện chi lực lần
nữa cùng áo trắng nam tử va chạm đến cùng một chỗ,
cùng lúc đó, Dương Phóng bỗng nhiên bạo hồng.

“Rống!”

Lại là một đạo lô âm phát ra.

Phốc phốc!

Áo trắng nam tử cuồng phún huyết thủy, thân thể tại chỗ bay ngược mà ra, toàn bộ cánh tay tại chỗ bị đánh gãy xương, liên đới lấy cả vai đều bị trong nháy mắt quét trúng, trực tiếp khô quắt, lồm xướng dưới.

Toàn bộ vai phải, cánh tay phải, như là thoát hơi, chớp mắt khô cạn.

Hung hăng nện ở nơi xa.

Đúng lúc này!

Dương Phóng nhướng mày, nhạy cảm cảm giác được một loại kinh khủng dị thường khí tức từ phía sau cực tốc vọt tới.

Giống như là máu me đầy đầu tanh cực thú, để hấn cũng nhịn không được lông tơ đứng vững.

Hấn đột nhiên quay đầu.

Chỉ gặp vị kia thân cao hơn năm mét, khí tức kinh khủng, như là hoàng kim cự nhân đồng dạng Bàn Vạn Chung, kéo lấy to lớn thép ròng chùy, trực tiếp hướng về Dương Phóng hung hăng đánh tới.

Diện mục dữ tợn, nổi gân xanh.

Vừa lên đến liền trực tiếp rống to, toàn thân trên dưới kim quang chói mắt.

“Chết đi cho ta!”

Ầm ầm!

Toàn bộ to lớn thép ròng chùy một sát na biến thành màu vàng kim nhạt, mang theo vô cùng kinh khủng khí tức, trong nháy mắt hung hăng đánh tới hướng Dương

Phóng.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, Thị Huyết áo choàng trong nháy mắt xuất hiện tại sau lưng.

Thân thể lóe lên.

Trực tiếp lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị sát na hiện lên, vèo một tiếng, trực tiếp từ Bàn Vạn Chung kinh khủng một kích hạ cấp tốc né qua.

Dù vậy, Dương Phóng xuất hiện ở phía xa thời điểm, y nguyên cảm nhận được một cỗ vô cùng kinh khủng lực chấn động, dọc theo mặt đất cấp tốc hướng về thân thể của mình dũng mãnh lao tới, chấn động đến hần huyết khí lẫn lộn, thân thể tê dại.

Trong lòng của hần kinh hãi.

Gia hỏa này càng như thế kinh khủng!

Lấy Thị Huyết áo choàng tốc độ đều bị chấn động thân thể khó chịu!

Bàn Vạn Chung một chùy nện ở mặt đất, toàn bộ mặt đất đều tại rì rào chấn động mãnh liệt, trực tiếp nổi lên lít nha lít nhít vô số vết rạn.

Đếm không hết cục đá tại lung tung bay múa.

Hần sắc mặt hung hãn, giống như là Cuồng Sư, lần nữa nắm lên thép ròn chùy.

Cao hơn năm mét kinh khủng thân thể, ẩn chứa khó nói lên lời cái thể uy lực.

Làn da màu vàng óng dưới, giống như mỗi một khối huyết nhục đều tràn ngập cuồng dã lực lượng.

“Đồ chết tiệt, giết ta nhiều như vậy thuộc hạ, hôm nay, ta muốn từng ngậm nuốt sống ngươi!”

Bàng Vạn Chung thanh âm kinh khủng dị thường, con mắt cực đại, khiếp người tâm hồn, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng.

Dương Phóng mày nhăn lại, sau lưng khoác gió quét sạch.

“Ta đã không chỉ một lần nhắc nhở qua các ngươi, ta chỉ muốn rời đi nơi đây, vô ý là địch, là chính các ngươi hết lần này tới lần khác muốn ngăn cản!”

“Thả ngươi mẹ nó cái rắm!”

Bàng Vạn Chung gầm thét, mặt hiện dữ tợn, nói: “Các ngươi ý đồ mưu phản, tất cả đều là chết chưa hết tội, không chỉ có không chủ động bỏ vũ khí xuống, còn dám độc chết Đại Uyên quân, loại này tội nghiệt, đủ để giết ngươi cứu tộc, hôm nay, ai cũng cứu không được ngươi, là ta Bàng Vạn Chung chính miệng nói, ngay cả hoàng đế đều không bảo vệ được ngươi.”

“Bàng Vạn Chung, người khác sợ ngươi, ta Hắc Thủy lão quái cũng không sợ ngươi!”

Dương Phóng diện mục âm trầm.

“Hắc hắc, vô danh tiểu tốt, chuột đồng dạng đồ vật cũng dám ở trước mặt ta nói chuyện?”

Bàng Vạn Chung dữ tợn đáng sợ trên gương mặt, lộ ra thật sâu hận ý, nói: “Liên để ta xem một chút, ngươi cái này chuột đến cùng có dạng gì lực lượng, ngươi không phải rất biết phóng độc sao? Đến độc đi, đáng thương lại đáng hận chuột, ta muốn từng chút từng chút xé nát

người!”

Hắn kéo lấy to lớn thép ròng chùy, thân thể giống như là Kim Cương ma thân thể đồng dạng.

Từng bước một đi hướng Dương Phóng.

Dương Phóng trong lòng âm lãnh, chăm chú nhìn Bàn Vạn Chung.

Từng đợt cuồng dã mà đáng sợ kiềm chế khí tức không ngừng từ đối phương trên thân khuếch tán.

Gia hỏa này!

Xa so với mình gặp phải bất luận cái gì cường giả đều muốn kinh khủng!

Chính là không biết!

Đối phương có hay không tiến vào đệ nhị Thiên Thê (thang trời)!

Cuộc bán đấu giá này quả thực là tai bay vạ gió!

“Chuột đi chết!”

Bàn Vạn Chung nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể khổng lồ mang theo vô cùng cuồng dã lực lượng bỗng nhiên cuồng lao đến, luân động lên thép ròng chùy, đi lên hướng về Dương Phóng hung hăng đập tới.

Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na biến mất.

Sau một khắc!

Dùng tốc độ khó mà tin nổi xuất hiện tại Bàn Vạn Chung bên cạnh thân.

Trực tiếp một móng vuốt hướng về thân thể của hắn quét tới.

Keng!

Xoẹt xẹt á!

Từng đợt thanh thúy tiếng kim loại âm phát ra.

Nương theo lấy cực kỳ nồng đậm hoả tinh.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Gia hỏa này!

Long trảo ở trên người hắn cũng không để lại ấn ký!

Không phá được phòng?

Làm sao có thể!

Oanh!

Một tầng vô hình kim sắc gợn sóng đột nhiên từ Bànng Vạn Chung trong thân thể khuếch tán mà ra, trực tiếp hướng về Dương Phóng thể nội mãnh liệt mà đi.

Dương Phóng biến sắc, quyết định thật nhanh, thân thể chợt lóe lên, xuất hiện tại hơn mười mét bên ngoài, cảm giác được cánh tay tê dại, xuất hiện khó chịu.

“Ha ha ha .. liền cái này? Liên cái này?”

Bànng Vạn Chung chậm rãi trở lại, trên mặt gạt ra nụ cười dữ tợn , đạo, “Con chuột nhỏ, lực lượng của ngươi thật sự là cực kì nhỏ, bằng cái này cũng phối gọi là thánh linh cảnh? Ta hôm nay chết nhiều ít thuộc hạ, liền

phải đem người xé thành nhiều ít phần, ta liền nhìn xem người có sợ hay không!”

Hắn kéo lấy thép ròng chùy, lần nữa hướng về Dương Phóng thân thể đi đến.

Cách đó không xa áo trắng nam tử, khoe miệng chảy máu, sắc mặt trắng bệch, nửa người đều khô cạn, giờ phút này mặt mũi tràn đầy hận ý, xa xa nhìn chăm chăm đầy hết thảy, lộ ra tiểu dung.

“Bàng Thống lĩnh thiên phú dị bẩm, thần huyết thức tỉnh lần thứ hai, lại có Kim Cương Thần Chủng hộ thân, đệ nhất Thiên Thê (thang trời) bên trong đã không có bất luận kẻ nào là đối thủ của hắn, liền ngay cả đệ nhị Thiên Thê (thang trời) cao thủ, cũng rất khó phá vỡ phòng ngự của hắn, hắc thủy lão ma, ta liền nhìn người chết như thế nào!”

Đối với thần linh huyết mạch mà nói, thần huyết thức tỉnh lần thứ nhất đã muôn vàn khó khăn, mười vạn người bên trong cũng chưa chắc có một cái, phạm là có người xuất hiện thần huyết thức tỉnh, đều sẽ bị 【Thương Khung thần cung】 kéo khép.

Cho tới nay, thần huyết thức tỉnh đều là một loại lớn lao vinh quang.

Mà Bàng Vạn Chung lại trọn vẹn đã thức tỉnh hai lần.

Thể nội thần huyết đã cực kỳ tinh thuần!

Vô luận lực lượng vẫn là phòng ngự, toàn diện bạo tăng.

Lại thêm có Thần Chủng gia trì, trình độ kinh khủng càng là khó có thể tưởng tượng.

Càng máu chốt chính là!

Trải qua thời gian dài, thứ nhất chẳng đạt được 【
Thương Khung thần cung】 trọng điểm bồi dưỡng, mỗi
ngày lấy các loại dược liệu tột đỉnh, càng là phục qua long
huyết, có thể xưng người đi cự thú cũng không đủ.

Đây chính là hãn dược xưng là 【trong quân bạo long
】 nguyên nhân.

Chỉ có khởi thác danh tự, không có hô sai ngoại hiệu.

Dương Phóng mày nhăn lại, chăm chú nhìn Bàn Vạn
Chung.

Sau đó ánh mắt lần nữa nhìn bốn phía.

Chỉ gặp bốn phương tám hướng Đại Uyên quân đã lần
nữa ở phía xa vây lên, tạo thành trận hình, vững vàng
ngăn chặn bốn phía.

Trong lòng hãn phát chìm.

Cho đến hôm nay nhược muốn bình yên rời đi, hiển
nhiên là rất không có khả năng.

“Bàn Vạn Chung, đã dạng này, hôm nay liền chính thức
lĩnh giáo một chút.”

Dương Phóng thanh âm lạnh như băng rơi xuống, trực
tiếp hít một hơi thật sâu.

Oanh!

Khí tức mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp.

Vết cắt dày đặc màu đen giáp trụ trong nháy mắt xuất
hiện ở trên người hãn, uy vũ bá khí, từ đầu bao đến
chân, phía trên che kín từng đạo sâu cạn không đồng

nhất màu đen lỗ hồng, ô quang lấp lóe, dữ tợn cực đại.

Cùng lúc đó!

Ánh mắt hấn trầm xuống.

Côn Bằng tam biến!

Đệ nhất biến!

Ầm ầm!

Khí thế lại lần nữa bạo tăng, như là núi lửa phun trào.

Trong tay một trảo, tinh hồng như máu Thần Linh đoạn kiếm trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay của hắn.

“Ừm?”

Bàng Vạn Chung lông mày chau lên, tiếp tục thâm nhiên cười quái dị, cảm thấy Dương Phóng trên thân cấp tốc mãnh liệt khí tức, nói: “Có chút ý tứ, bất quá, thoạt nhìn vẫn là yếu a, ha ha ha ha ...”

Sưu!

Thân thể của hắn giống như là một tòa chiến xa nhanh chóng hướng về đi qua.

Trong tay to lớn thép ròng chùy xoay tròn lên, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đập tới.

“Kém xa kém xa, người chính là một cái rác rưởi, một cái con chuột nhỏ, không quản người biến thành dạng gì hoa văn, y nguyên vẫn là cái chuột, chuột đi chết!”

Bàng Vạn Chung thanh âm vang lên, toàn thân kim quang tăng vọt, cơ bắp bộc phát, toàn thân cao thấp lực

lượng tựa hồ tất cả đều đang động đặng.

Dương Phóng thân thể đột nhiên xông qua, lôi âm bạo hống, thần kiếm luân động, toàn thân trên dưới tất cả lực lượng toàn bộ bộc phát, toàn bộ chiến giáp đều bị chống đỡ bành trướng một vòng, thanh âm kinh khủng, ẩn chứa thiên uy, không gian đều tựa hồ vì đó rung chuyển, trực tiếp một kiếm cuồng quét.

Vô Cực ấn!

Ầm ầm!

Thanh âm to lớn, hào quang rực rỡ.

Như là hai ngọn núi lửa trong nháy mắt va chạm, từ giữa đó nổ tung, đất rung núi chuyển, đá vụn đầy trời, toàn bộ mặt đất giống như là bị khủng bố đạn đạo nổ qua, khắp nơi vết rạn, kinh khủng ba động không biết đánh bay nhiều ít người.

Dương Phóng lấy Thần Linh đoạn kiếm, diễn hóa Vô Cực ấn!

Toàn bộ át chủ bài tề xuất!

Oanh!

Một chiêu qua đi, thân thể của hắn cũng trực tiếp bay ngược mà ra, sau lưng khoác gió vù vù, lấp lóe tinh hồng huyết quang, thân thể như là một tôn huyết sắc con dơi, mượn nhờ một cỗ khổng lồ cự lực, hướng về sau phiêu thối, liên tục lấp lóe, trong miệng cười ha ha.

“Trong quân bạo long, không gì hơn cái này, hôm nay lĩnh giáo hoàn tất, cáo từ, ha ha ha ... “

Xoát!

Tốc độ của hấn kinh khủng, toàn lực tiêu thẳng dưới, mấy cái lấp lóe, xé mở xa xa vây quanh, tại cường sa đầy trời bên trong, trong nháy mắt biến mất, trốn đi thật xa.

Trong đám người mấy vị Trung Quốc người xuyên việt, não hải oanh minh, sắc mặt trắng bệch, tất cả đều bị lực lượng kinh khủng ba động khoe miệng chảy máu, ngơ ngác ngác.

Là hấn!

Thật là bọn hấn!

Chỉ là!

Đối phương vậy mà có thể đối cứng Bàn Vạn Chung!
Không rơi vào thế hạ phong?

Đây quả thật là người xuyên việt?

...

Chương 247 : Đến tiếp sau! Chấn kinh các phương!

Hỗn loạn sân bãi, đá vụn bay múa, vết rạn dày đặc.

Cả vùng xuất hiện một cái cực kỳ khủng bố hổ sâu.

Hổ sâu nội bộ.

Thân cao hơn năm mét Bàn Vạn Chung, nét mặt đầy vẻ giận dữ, cơ bắp bành trướng, giống như là một tôn kinh khủng cự long, nắm lấy thô to thép ròng chùy, trực tiếp từ trong hổ sâu hung hăng nhảy ra.

Oanh một tiếng rơi trên mặt đất.

Hắn toàn thân trên dưới chiến giáp vỡ nát, áo phát lộn xộn, trợn mắt tròn xoe, toàn thân vết máu, liên đới trong tay cứng cỏi thép ròng chùy đều xuất hiện vô số khe hở, vô cùng thâm hiểm.

“Hắc Thủy lão quái, nếu không giết ngươi, Bàn Vạn Chung thế không vì ngươi!”

Bàn Vạn Chung ngửa mặt lên trời gào to, trên thân khí tức lộn xộn, như là nổi điên Cuồng Sư, khí tức kinh khủng, “A, tiện nhân! Tiện nhân! Ta muốn nuốt sống ngươi, a ... “

Tiếng rống to của hắn vang vọng phiến khu vực này, khiến cho rất nhiều sắc mặt người trắng bệch, trực tiếp thống khổ che lỗ tai, không ít người càng là kêu thảm một tiếng, tại chỗ mới ngã xuống đất, lăn lộn đầy đất.

Còn sót lại Đại Uyên quân tất cả đều lộ ra kinh hãi,

không thể tưởng tượng nổi.

Kia Hắc Thủy lão quái thể mà để Bàng Thống lĩnh cũng ăn như thế lớn thiệt ngầm.

Làm sao có thể?

Bất quá!

Khi bọn hắn nhìn thấy đầy đất thi thể về sau, trong lòng càng là phần nộ mà biệt khuất.

Lần này, Đại Uyên quân tổn thương thảm trọng!

Mấy vạn tinh nhuệ vây quét mà đến, chết không biết bao nhiêu.

Chỉ riêng trúng độc thụ thương người đều đạt tới hơn mấy ngàn người.

Chuyện này vẫn là chưa bao giờ có!

Tại Bàng Vạn Chung nổi điên thời điểm, còn lại cửa thứ ba cao thủ vội vàng càng thêm toàn lực tiến hành phá vây, tại đáng sợ tiếng oanh minh bên trong, vẫn là mấy người kinh hoàng chạy ra ngoài.

.

.

.

Nơi xa.

Dương Phóng thân thể lướt dọc, tốc độ cực nhanh, sau lưng huyết sắc áo choàng thổi động, nhanh đến mơ hồ, cấp tốc hướng về nơi xa rừng rậm lao đi.

Trong lúc đó hấn bên tai Phong luật thôi động, thời khắc lắng nghe đến từ bốn phương tám hướng động tĩnh.

Trợn vện xông ra hơn mười dặm, xác định không có người truy binh về sau, lúc này mới trong lòng buông lỏng, cấp tốc ngừng lại, thân thể kém chút ngã nhào xuống đất.

Hấn sắc mặt trắng bệch, thân thể tê dại, từng ngệm từng ngệm thở hổn hển.

Bàng Vạn Chung thực lực kinh khủng, vượt qua tưởng tượng!

Hấn tất cả át chủ bài toàn ra, thế mà cũng không có chiếm được chỗ tốt gì.

Gia hỏa này có thể xưng biến thái!

Lực lượng của mình giống như căn bản không đánh vào được.

“Cũng may trước đây không lâu ta một mực cần luyện Vô Cực ấn, khiến cho Vô Cực ấn bị ta triệt để nắm giữ, nếu không vừa mới cuộc chiến đấu kia, ta càng thêm không chiếm được chỗ tốt.”

Dương Phóng tự nói.

Không quản như thế nào, có thể xông ra trùng vây luôn luôn cực hảo.

Trải qua lần này, hấn cũng coi là tự mình lĩnh giáo một chút Kinh Thiên vực đại khái lực lượng.

Đại Uyên quân, danh bất hư truyền.

Bàng Vạn Chung, danh bất hư truyền!

Dương Phóng lật bàn tay một cái, lấy ra một viên đen sì viên đan dược, trực tiếp hướng về trong mồm lấp quá khứ, một ngụm nuốt vào, sau đó nhắm hai mắt, vận chuyển chân khí, bắt đầu khôi phục thể lực.

Vừa mới một kích kia, tất cả thủ đoạn ra hết, thể nội lực lượng cơ hồ bị tiêu hao hầu như không còn.

Có thể chống đỡ một đường chạy trốn tới nơi này, đã là cực hạn.

Mấy ngày nay, hắn chuẩn bị kỹ càng tốt khôi phục một chút, lại đi tìm kiếm mấy vị kia chở đi long cốt cùng Hoàng Cực Đan lòng đất người.

Trước đó thời điểm, hắn nhưng là đã sớm đem Túy Hồn hương khí tức, lặng lẽ lưu tại long cốt phía trên.

Cho nên chỉ cần muốn tìm, khẳng định là có thể tìm tới!

...

Thời gian vượt qua.

Hai ngày sau.

Tin tức truyền ra, chấn kinh tứ phương.

Long Đẳng sơn trang một trận chiến, trực tiếp lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị, truyền khắp phương bắc tứ đại thành, khiến cho từng cái thể lực toàn bộ giật nảy cả mình.

“Người nói cái gì? 【 trong quân bạo long 】 Bàng Vạn Chung tên biến thái kia tại trong tay người khác bị thiệt lớn?”

“Đại Uyên quân gãy kích Long Đằng sơn trang, mấy vạn tinh nhuệ quá khứ, chỉ có không đủ một vạn người hoàn chinh trở về, tử vong hơn tám nghìn, có khác chín ngàn thân người bị thương nặng, bị kích độc công thể, có thể xưng tổn thất nặng nề! !”

“Đến cùng người nào như thế có gan, có thể để cho Đại Uyên quân tử vong nhiều như vậy!”

“Hắc hắc, nói lên người này, kỳ thật phần lớn người đều nghe qua, đó chính là Hắc Thủy lão quái, này quái cũng không biết khi nào sớm đã đột phá đến thánh linh, lại vẫn giấu kín thực lực, thẳng đến đêm đó mới đột nhiên bộc phát, lại nói đêm hôm đó, Bàn Vạn Chung triệu tập mấy vạn đại quân, lặng yên vây công Long Đằng sơn trang, chuẩn bị đem bên trong mưu đồ bí mật giao dịch loạn đảng một mẻ hốt gọn, Hắc Thủy lão quái tự nhiên không cam tâm ngồi chờ chết, lúc này mới phần khởi xuất thủ ... “

Một vị cảm kích lão giả, nhẹ lay động cây quạt nhỏ, cười ha ha, mở miệng nói ra.

“Chờ một chút, ta cảm thấy người càng nói càng không đáng tin cậy, Hắc Thủy lão quái tên tuổi chúng ta đều nghe qua, đúng là rất mạnh, thế nhưng là cũng không có đạt tới thánh linh tình trạng a?”

Một vị nam tử trung niên hỏi thăm.

“Đúng đấy, lão quái này coi như muốn bí mật đột phá, thế nhưng là hắn ở đâu ra tài nguyên? Thánh linh căn cực kỳ hi hữu, nhiều ít người đều tìm không đến, coi như miễn cưỡng tìm được, nhưng lại làm sao có thể là Bàn Vạn Chung đối thủ? Bàn Vạn Chung gia hỏa này chính là cái đồ biến thái, danh xưng hình người bạo long, không đâu địch nổi!”

Một người khác mở miệng.

Kính Thiên vực bên trong, nói lên Bàn Vạn Chung, liền không có người chưa từng nghe qua.

Đây mới thực là nhất đại yêu nghiệt!

“Vậy các người liền không hiểu rõ.”

Vị lão giả kia nhẹ nhàng lắc đầu, một bên vỗ cây quạt nhỏ, vừa mở miệng cười nói; “Cái này Hắc Thủy lão quái ẩn tàng cực sâu, tính toán quá lớn, theo ta suy đoán, hắc hắc là rất sớm trước đó đã đột phá, chỉ là đang cố ý ẩn nhẫn, nếu không phải là lần này Bàn Vạn Chung một vị bức bách, này quái cũng đoạn không có khả năng bại lộ, về phần hắc đến cùng vì sao ẩn nhẫn, vậy chúng ta cũng không biết!”

“Nói như vậy cũng là có khả năng, lại nói Hoàng Lâm tiểu hội hàng năm bên trong đến cùng đều giao dịch thứ gì, lần này thế mà đem Bàn Vạn Chung cái này biến thái đều hấp dẫn qua.”

Một người khác hiếu kì hỏi.

“Còn có thể giao dịch cái gì? Tự nhiên là hàng cấm, một chút không thể cầm tới bên ngoài đồ vật cũng sẽ ở nơi đó lưu truyền, lần này nghe nói ngay cả trong quân võ kỹ đều bị lấy ra đấu giá, thậm chí còn có Hoàng thất cấm vật.”

Vị lão giả kia nói.

“Cái gì? Trong quân võ kỹ? Hoàng thất cấm vật? Bọn hắc điên rồi?”

Đám người nhao nhao giật mình.

“Hắc hắc, Long Đằng sơn trang đã dám làm làm ăn này, đã nói lên phía sau màn tất nhiên có người, Bằng Vạn Chung đi lên liền dò xét bọn hắn, tiếp xuống có trò hay để nhìn.”

Lão giả kia cười nói.

Hoàng Lâm tiểu hội mở nhiều lần như vậy đều không có xảy ra việc gì, rất rõ ràng nhân vật ở phía trên mái khoé thông thiên, không ai dám trêu chọc, hiện tại Bằng Vạn Chung gia hỏa này không chỉ có chọc, hơn nữa còn đi lên đem nó nhỏ tận gốc, vấn đề này cũng quá lớn.

Bất quá!

Khiến người ta giật mình nhất không thể nghi ngờ vẫn là Hắc Thủy lão quái!

Này quái trước hết giết 【 mặt tròn Phật Đà 】 Nhiếp Viễn, lại diệt Đại Uyên quân vô số cao thủ.

Quả nhiên là hút đủ ánh mắt!

Xó xỉnh bên trong.

Hai đạo nhân ảnh, ngồi xuống ở đây, không nói một lời, mày nhăn lại, lẳng lặng lắng nghe trong khách sạn tiếng nghị luận.

“Hắc thủy lão ma thế mà đã đột phá đến thánh linh?”

Một người trong đó lộ ra hồ nghi, nhìn về phía đối diện người, nói: “Người tin không?”

Người kia mặt lộ vẻ trầm tư, nhẹ nhàng lắc đầu nói: “Không tin lắm, người đây?”

“Ta cũng không tin, nhưng bây giờ tin tức truyền đi xôn xao, chẳng lẽ còn có thể là giả hay sao?”

Người kia hỏi.

Đối diện người trầm giọng nói, “Như vậy đi, tìm được trước hắc thủy lão ma lại nói, có lẽ là có người đang mạo danh thay thế!”

Hắn cùng Hắc Thủy lão quái quen biết lâu như vậy, nhưng không chút nào biết gia hỏa này có đột phá thánh linh tư chất!

“Không tệ.”

Một người khác trực tiếp điếm đầu.

Bạn hãy ly rượu lên, uống.

...

Rộng lớn rộng rãi quán rượu bên trong.

Bố trí tinh mỹ.

Công trình cấp cao.

Đây là thuộc về khu nhà giàu đặc biệt quán rượu, giăng đèn kết hoa, treo hồng treo xanh, bốn phía trên vách tường còn khảm nạm từng mai từng mai to lớn đèn thủy tinh.

Giờ phút này, lầu ba phòng.

Trọn vẹn thả ba tấm bàn lớn.

Tổng cộng hơn mười vị người xuyên việt hội tụ nơi đây.

Cầm đầu chính là Kinh Sư người xuyên việt người tổng phụ trách, Từ Khai.

Ở bên cạnh hắn, thì là trước đó bị truyền tống tới Nhậm Quân, Trình Thiên Dã.

Trong đó có ba cái, rõ ràng là đêm đó cùng đi Bằng Vạn Chung cùng một chỗ hành động người, tu vi bát phẩm, bởi vì dựa vào bậc cha chú ban cho, lúc này mới có thể Đại Uyên trong quân đạt được 【 tiểu kỳ tống 】 chức vị.

Từ khi đêm đó qua đi, bọn hắn liền trước tiên liên hệ Từ Khai, cũng đem chính mình suy đoán nói ra, Từ Khai giật nảy cả mình, sau đó lại bí mật thông tri cái khác người xuyên việt.

Cứ như vậy, trọn vẹn hai ngày quá khứ.

Phụ cận Kinh Sư người xuyên việt mới tụ đến.

Dù sao Kinh Thiên vực quá lớn, đám người xuyên qua lại tương đối phân tán, muốn một chút tập hợp đủ tất cả mọi người không thể nghi ngờ là không thể nào, giờ phút này tụ tập mà đến, cơ bản đều là phụ cận cốt cán hoặc tinh anh.

“Các vị, sự tình chính là như vậy, chúng ta cũng không xác định người kia đến cùng phải hay không Thiên Thần tổ chức thành viên, tóm lại, tên kia thủ đoạn tàn khốc, ngay cả Bằng Vạn Chung đều ngăn không được hắn, Nhâm đội trưởng, Trình đội trưởng, các người đều cùng Thiên Thần tổ chức cao thủ tiếp xúc qua, khả năng xác nhận?”

Đêm đó tham dự hành động ba người một trong Lý Lãng, đem sự tình tự thuật một lần, sau đó ánh mắt nhìn về phía trong đám người Nhậm Quân, Trình Thiên Dã.

Gian phòng bên trong tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Tất cả mọi người trong lòng kinh ngạc, không thể tưởng tượng nổi, đem ánh mắt đồng loạt nhìn sang , chờ đợi trả lời chắc chắn.

Nếu thật là cái tổ chức kia!

Cái kia vị diện quá nghịch thiên!

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã diện mục trầm xuống, đối mặt, không nói một lời.

Qua đi tới một hồi lâu.

Nhậm Quân mới bỗng nhiên thở hắt ra, trầm thấp nói; “Lý cảnh quan, nếu như người vừa mới miêu tả không có sai, ta nghĩ, hẳn là bọn hắn!”

“Không tệ!”

Trình Thiên Dã cũng nặng nề gật đầu.

Xoạt!

Gian phòng bên trong mọi người nhất thời xôn xao.

Rất nhiều người xuyên việt kinh ngạc, rung động, không thể tưởng tượng nổi.

Thiên Thần tổ chức vậy mà thật vượt qua đại vực, truyền tống đến Kinh Thiên vực!

Còn giả mạo Hắc Thủy lão quái, một trận chiến giết chết nhiều như vậy Đại Uyên quân!

Bọn hắn điên rồi?

Đại Uyên quân kia là có thể trêu chọc sao?

Toàn bộ Kinh Thiên vực bên trong, Đại Uyên quân cùng Hoàng thất, đều là tuyệt đối không thể trêu chọc tồn tại!

“Đám người kia, bọn hấn sẽ không còn tưởng rằng Kinh Thiên vực cùng Bạch Trạch vực đồng dạng a? Bọn hấn tại Bạch Trạch vực có thể làm loạn, nhưng ở Kinh Thiên vực cũng không thể làm loạn.”

Một vị người xuyên việt mở miệng nói ra.

“Không tệ, Kinh Thiên vực trình độ phức tạp, thế nhưng là xa so với Bạch Trạch vực đáng sợ hơn, tổ chức này không khỏi quá xem qua bên trong không người nào!”

“Đúng đấy, quá cuồng vọng, thật nên để bọn hấn gặp được Hoàng thất cao thủ, bị Hoàng thất cao thủ hung hăng trấn áp một chút!”

“Vừa tới Kinh Thiên vực cứ như vậy cao điệu, đây là một chút cũng không có đem Kinh Thiên vực để ở trong mắt.”

Rất nhiều người xuyên việt nhao nhao cắn răng.

Trong lòng của bọn hấn chấn kinh, hã nhiên, đồng thời cũng cảm thấy từng đợt chua chua.

Dù sao Kinh Thiên vực tại trong lòng của bọn hấn, cho tới nay đều là đại vực.

Xa không phải Bạch Trạch vực cùng khu vực khác nhưng so sánh!

Xuyên qua tại cái này đại vực, ai trong lòng lại không có một điểm cảm giác ưu việt?

Dù là biết Thiên Thần tổ chức rất khủng bố, nhưng một số người lại cũng hung tợn hi vọng, Kinh Thiên vực bên trong có thể toát ra cao thủ chân chính, hung hăng giết một giết bọn hắc khí diễm!

Tổ chức này quá khinh người!

Cho tới nay đều lén lén lút lút, quấy gió làm mưa, hết lần này tới lần khác còn không người có thể hàng phục, đối ai ai không khí.

Cái này tương đương với một đám học bá đứng trước một phần độ khó cao bài thi, tâm tâm khổ khổ thật vất vả mới tính đối một đề, kết quả ngẩng đầu nhìn lên, một cái học sinh chuyển trường, đi lên liền múa bút thành văn, hô hô hô, mấy lần liền đem trường này bài thi làm được một nửa, còn hết lần này tới lần khác nói bài thi đơn giản.

Bọn này học bá há có thể không biết khuất?

Bọn hắc ước gì đằng sau xuất hiện một đạo độ khó siêu cao đề mục, đem nó hung hăng ngăn lại.

Dạng này trong lòng mình mới có thể cân bằng!

“Tốt, đều không cần nhiều lời.”

Từ Khai sắc mặt phức tạp, giơ bàn tay lên, lúc này ngăn lại đám người ngôn ngữ, mở miệng nói: “Nguyên lai tưởng rằng lôi âm là Hành giả Võ Tông tiêu chuẩn thấp nhất, nhưng hiện tại xem ra, cái này lôi âm tựa hồ là một loại tuyệt học, không chỉ có Hành giả Võ Tông có thể nắm giữ, những người khác cũng có thể học tập.”

“Không tệ!”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã gật đầu.

Bọn hấn lý giải vừa mới mấy vị kia người xuyên việt tâm tình.

Ghen tỵ tâm tư quả thật có chút.

Nhưng cũng là nhân chi thường tình.

Ai có thể không có một chút tiểu tâm tư?

“Các vị, còn nhớ rõ ta trước đó tại thế giới hiện thực nói qua cái gì sao? Từ giờ trở đi, hết thầy đều muốn điểu thấp, tuyệt đối đừng lại trêu chọc thị phi, Thiên Thần tổ chức lúc nào cũng có thể sẽ tới, hiện tại xem ra, thật là một câu thành sấm 【 chen 】 , ta cũng không hi vọng chúng ta Kinh Sư xuất hiện đoàn diệt sự kiện, cho nên, không quản các người nghĩ như thế nào, tuyệt đối không nên trong bóng tối làm một ít động tác, ta cũng không muốn xem lại các người chết thảm! !”

Từ Khai bỗng nhiên trầm giọng nói.

Mọi người nhất thời trong lòng xiết chặt.

Ghen ghét về ghen ghét.

Nhưng nên đành hoàng thời điểm, bọn hấn vẫn là sẽ trung thực.

Dù sao tổ chức này, thế nhưng là danh xưng 【 đoàn diệt 】 đại danh từ.

Từ Hắc Thiết khu quần cư, mãi cho đến Bạch Trạch vực, tất cả đều là đoàn diệt! Đoàn diệt! Đoàn diệt!

“Từ đội trưởng, hết thầy tốt nhất vẫn là trước lấy lời kéo làm chủ.”

Nhậm Quân mở miệng, “Trước đó tại Bạch Lạc thành thời điểm, chúng ta liền từng cùng tổ chức này từng có hợp tác, nếu là hảo hảo lôi kéo, đối phương chưa chắc sẽ không cùng chúng ta tiếp tục hợp tác.”

“Không tệ, bọn hắn mới đến, nhất định đối với Bạch Trạch vực không quen, hợp tác với chúng ta, từ chúng ta cung cấp tài nguyên, cái này có thể tiết kiệm lại bọn hắn rất nhiều chuyện, ta nghĩ bọn hắn hẳn là sẽ không cự tuyệt.”

Trình Thiên Dã nói.

“Các người nói giống như ta nghĩ, chỉ là, dưới mắt làm như thế nào cùng bọn hắn tiếp xúc mới là nan đề.”

Từ Khai nhíu mày, suy tư nói.

Tổ chức này thần long kiến thủ bất kiến vĩ.

Lần sau xuất hiện ai có thể biết sẽ là lúc nào?

.
. .
.

Trong rừng.

Gió nhẹ phát động.

Lá cây sà sạt.

Một bóng người người mặc áo bào đen, tốc độ cực nhanh, tại khắp nơi chạc cây bên trên không ngừng mượn lực, hướng về phía trước cuồng cướp.

Một ngày trước đó, Dương Phóng thương thế trên người liền đã khỏi hẳn không sai biệt lắm.

Chân khí cũng lần nữa về đầy.

Về sau thời gian, hắn đều tại dọc theo Túy Hồn hương tung tích tiến hành truy tìm.

Bất quá!

Đám kia Địa Hành tộc người cũng không phải tốt như vậy truy.

Bọn hắn loại trừ ngẫu nhiên ra lấy hơi bên ngoài, thời gian khác tựa hồ cũng trốn ở lòng đất.

Cái này khiến cho Túy Hồn hương khí tức cũng là lúc đứt lúc nối.

Ròng rã tìm một ngày.

Dương Phóng cũng không thể xác định vị trí của bọn hắn.

Giờ phút này.

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, nghiêng tai lắng nghe, đồng thời nhẹ nhàng ngửi ngửi cái mũi, tiến hành cố gắng phân biệt, bỗng nhiên con mắt lóe lên, thân thể lần nữa hướng về phải phía trước cuồn vút đi.

Trong nháy mắt biến mất nơi đây.

...

Chương 248 : Long cốt cùng Hoàng Cực Đan tới tay!

Rừng chỗ sâu.

Một chỗ không đáng chú ý trong huyết động.

Bỗng nhiên, mặt đất nhẹ nhàng tạo nên một tầng ô quang.

Tiếp lấy từng khóa đầu lâu từ trong lòng đất lần lượt nổi lên, lại sau đó, từng vị Địa Hành tộc nhân thân thể từ trong lòng đất nhảy lên mà ra.

Ở trong tay bọn họ, thành linh còn có một vị máu me khắp người nam tử trung niên, máu me đầy mặt, áo choàng phát ra, dị thường chặt vật, giống như là trước đây không lâu vừa mới nhận qua trọng hình.

Bị bọn hắn cứu ra về sau, nam tử trung niên trong miệng cuồng thở mạnh, hồng hộc rung động, sau đó cẩn thận cảm thụ một chút thể nội tu vi, lập tức lộ ra một vòng cười khổ.

Hai ngày trước bị đám kia Đại Uyên quân bắt lấy, Bàn Vạn Chung trước tiên liền phế bỏ đan điền của hắn, đến mức trong cơ thể của hắn sớm đã không có một tia chân khí ba động.

“Lần này đa tạ các người, nếu không phải là các người, ta khẳng định trong tay bọn hắn chèo chống không được bao lâu.”

Nam tử trung niên thanh âm gian nan, mở miệng nói ra.

“Trước đừng cảm ơn ta nhóm, chưởng quỹ có việc hỏi người, lần này Đại Uyên quân thăm vấn người, người có hay không bàn giao cái gì? Không nên nói chưa hề nói đi!”

Một vị Địa Hành tộc nhân bỗng nhiên mở miệng hỏi thăm.

“Không có, các người yên tâm, ta từ đầu đến cuối đều không có để lộ ra một tia chưởng quỹ tin tức, bọn hắn tuyệt đối không có khả năng biết.”

Nam tử trung niên vội vàng mở miệng.

“Vậy là được! Như vậy, chúng ta cũng yên lòng, chưởng quỹ cũng yên lòng.”

Vị kia Địa Hành tộc nhân trực tiếp cười nhẹ, nói: “Đúng rồi, nơi này là chúng ta chuyên môn vì người lựa chọn mai cốt chi địa, người xem một chút, người thích không?”

Cái khác Địa Hành tộc nhân theo sát lấy lộ ra từng tia từng tia cười nhạt chi sắc, nhiều hứng thú nhìn về phía trước mắt nam tử trung niên.

Nam tử trung niên biến sắc, thất thanh nói: “Các người muốn giết ta?”

“Sai, là chưởng quỹ muốn giết người, sự tình lần này bị người làm hư, chưởng quỹ rất không vui vẻ, cho nên, người vẫn là cam chịu số phận đi.”

Vừa vặn ra khỏi miệng Địa Hành tộc nhân cười nhẹ một tiếng, trong mắt hàn quang lóe lên, đột nhiên đưa tay một điểm.

Xùy!

Trên mặt đất không có dấu hiệu nào trong nháy mắt chui ra một cây sắc bén địa thứ, trực tiếp hướng về nam tử trung niên dưới hông hung hăng đâm tới, kinh phong gào thét, nhanh đến cực hạn.

Đúng lúc này!

Oanh! !

Một đạo trầm đục phát ra, vừa mới đâm ra tới sắc bén địa thứ đột nhiên chia năm xẻ bảy, không có chút nào dấu hiệu, giống như là nhận lấy một loại nào đó vô cùng đáng sợ ngoại lực xung kích.

Mấy vị Địa Hành tộc nhân sắc mặt biến hóa, đột nhiên cùng nhau quay đầu.

“Ai?”

“Người nào? Ra!”

Từng đạo quát chói tai tiếng vang lên.

Sưu!

Một đạo người mặc áo bào đen, thân thể thon gầy, khuôn mặt có mấy phần hung ác nham hiểm nam tử trung niên đột nhiên từ nơi không xa trong rừng vút qua mà ra, liên tục lướt dọc, trực tiếp rơi vào trong sơn động.

Dưới hai tay rủ xuống, quần áo bay múa.

Một đôi có chút lổm con người, tràn ngập một loại khó tả âm lệ cảm giác, hướng về đỉnh núi bên trong lạnh lùng liếc nhìn.

“Hắc Thủy lão quái!”

“Là người!”

“Làm sao người biết chúng ta tại cái này?”

Mấy vị Địa Hành tộc nhân nhao nhao nghẹn ngào mở miệng, toàn bộ tinh thần đề phòng, vội vàng ngừng thở, đóng chặt lỗ chân lông, đồng thời quanh thân ô quang lấp lóe, chuẩn bị tùy thời lặn xuống lòng đất chạy trốn.

Dù sao lão quái này trước đây không lâu chiến tích, thực sự dọa người.

Mấy vạn Đại Uyên quân bị hấn độc chết gần vạn người.

Cái khác thụ thương cũng có tám, chín ngàn!

Ngay tiếp theo Bàn Vạn Chung đều không thể lưu hấn lại, ai không sợ.

Có thể nói, này quái tại hai ngày trước kia một trận chiến đấu bên trong đã triệt để vang dội danh hào, tại lớn như vậy Kinh Thiên vực bên trong, tuyệt đối được cho một vị nhân vật hung ác.

Trên mặt đất nam tử trung niên sắc mặt trắng bệch, vô cùng hoảng sợ, vội vàng mở miệng kêu lên, “Hắc Thủy huynh, mau mau cứu ta, ta tất có hậu báo!”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, nhìn thoáng qua nam tử trung niên, rất nhanh nhận ra đối phương.

Từ thanh âm, trên thể hình đến xem.

Người này tựa hồ là hai ngày trước vị kia đầu đội mặt nạ đồng xanh người.

Nghĩ không ra bọn này Địa Hành tộc nhân càng đem lần

nữa cứu ra.

Không!

Không phải cứu ra.

Mà là chuyên môn cứu ra, lại tiến hành diệt khẩu.

“Hắc Thủy lão quái, các người chẳng lẽ muốn quản chúng ta chưởng quỹ nhàn sự?”

Một vị Địa Hành tộc nhân biến sắc, kinh ngạc nói.

“Hừ!”

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, trên thân ổng tay áo phát động, âm thanh lạnh lùng nói: “Lão phu mới không có thời gian để ý tới các người nhàn sự, lão phu quan tâm chỉ có long cốt cùng Hoàng Cực Đan, hai thứ đồ này đều là lão phu bỏ ra giá tiền rất lớn mới đấu giá được tay, làm sao? Các người bây giờ nghĩ không nhận trượng? Nghĩ lão phu sổ sách, chỉ sợ còn không có dễ dàng như vậy!”

Mấy vị Địa Hành tộc nhân nghe được Dương Phóng thanh âm về sau, lập tức âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Thì ra là thế!

Lão quái này không phải tới lo chuyện bao đồng.

Thật đúng là dọa bọn hắc nhũ một cái.

Mấy vị Địa Hành tộc nhân liếc nhau, lập tức lấy một loại quỹ dị khó lường giao lưu phương thức bắt đầu cấp tốc bắt đầu giao lưu.

Sau một lát.

Trong đó một vị Địa Hành tộc nhân ló ra cười nói; “Hắc Thủy lão quái, hôm đó giao dịch đã hết hiệu lực, tất cả mọi thứ đều bị chưởng quỹ cho lấy đi, người muốn có được, chỉ sợ nếu lại chờ một đoạn thời gian, chờ đến chưởng quỹ một lần nữa xác định giao dịch thời gian, người lại đi cạnh tranh như thế nào?”

“Ừm?”

Dương Phóng con mắt lạnh lẽo, quét mắt trước mắt vị này Địa Hành tộc nhân, nói: “Ở trước mặt lão phu còn dám nói láo? Muốn chết phải không?”

Mấy vị Địa Hành tộc nhân biến sắc, vội vàng cấp tốc rút lui.

“Có ý tứ gì?”

“Long cốt cùng Hoàng Cực Đan rõ ràng liền tại phụ cận, các người dám lừa gạt ta nói bị các người chưởng quỹ lấy đi, xem ra, các người thật là một điểm không đem lão phu để ở trong mắt!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, một cỗ không lồ đáng sợ uy áp trong nháy mắt khuếch tán mà ra, trực tiếp hướng về mấy vị Địa Hành tộc nhân bao phủ tới.

Mấy vị Địa Hành tộc nhân biến sắc, dọa đến lo sợ té mặt, thân thể đột nhiên nở rộ ô quang, vội vàng hướng trong lòng đất rơi xuống mà đi, ý đồ thoát đi.

Ầm ầm!

Dương Phóng bàn chân đạp mạnh, 【 Địa Mẫu 】 chấn động chi lực bỗng nhiên khuếch tán mà ra, dọc theo lòng đất đè ép cùng chấn động, để mấy vị vừa mới muốn chạy trốn Địa Hành tộc nhân trực tiếp phát ra tiếng kêu

thảm, cuồng phún huyết thủy, thân thể lần nữa bị hung hăng đánh bay mà ra, quẳng xuống đất.

“Tha mạng, chuyện gì cũng từ từ!”

“Hắc Thủy tiền bối, mau mau dừng tay!”

Mấy vị Địa Hành tộc nhân vội vàng kinh hãi kêu to.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, trong nháy mắt ngừng lại.

Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, món kia long cốt cùng hai bình Hoàng Cực Đan, hẳn là y nguyên bị mấy vị này Địa Hành tộc nhân cho giấu vào đến trong lòng đất.

Dù sao mình trước đó là một đường theo dõi mùi mà tới.

“Đừng tưởng rằng lão phu không dám giết người, có thể giết Đại Uyên quân liền có thể giết các người, lão phu độc, mọi việc đều thuận lợi, cho dù các người trốn ở lòng đất cũng vô dụng, không tin, đại khái có thể thử một lần.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, mở miệng nói ra:
“Long cốt cùng Hoàng Cực Đan ở đâu, ta hiện tại liền muốn nhìn thấy, lão phu sẽ không lấy không, nên giá bao nhiêu, vẫn là giá bao nhiêu.”

“Hắc Thủy tiền bối tha mạng, tha mạng a, chúng ta không dám làm chủ, hai ngày trước ra sự kiện kia về sau, phía sau màn chưởng quỹ dị thường tức giận, để chúng ta tạm thời mang theo long cốt cùng Hoàng Cực Đan tiến hành ẩn tàng, cũng không có nói phải chăng có thể tiếp tục bán đi, chúng ta cần hỏi qua chưởng quỹ mới có thể làm ra quyết định.”

Một vị Địa Hành tộc nhân kinh hãi nói.

“Đánh rắm!”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh, nói: “Nào có quy củ như vậy, lão phu trước đó bán đấu giá đồ vật, các người hiện tại không muốn thành giao, thật sự cho rằng lão phu có thể lẩn hay sao?”

“Tiền bồi tha mạng, chúng ta không dám, thật sự là không dám làm chủ a!”

“Đúng vậy a, tha mạng a, để chúng ta xin phép một chút phía sau màn chướng quấy!”

Mấy vị Địa Hành tộc nhân đau khổ cầu xin tha thứ.

Dương Phóng con mắt phát lạnh, tay áo quét qua.

Ầm!

Một vị Địa Hành tộc nhân thân thể đột nhiên bị hàn băng bao phủ, như đồng hóa vì băng điêu, trực tiếp bay tứ tung mà ra, hung hăng nện ở nơi xa, trong nháy mắt chia năm xẻ bảy.

“Hỏi lại các người một lần, giao không giao ra?”

Thanh âm hấn lạnh lòng.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng sinh ra cảm ứng, mày nhăn lại, một đôi ánh mắt đột nhiên quay đầu quét tới.

Chỉ gặp sau lưng trong rừng. Một đầu vô cùng quý dị bóng đen đang nhanh chóng xông ra, tại ánh nắng chiếu rọi xuống, vắn và vắn vẹo, không giống chân nhân, tựa

như là một vùng tăm tối vẩn, tốc độ cực nhanh.

Sắp đến phụ cận thời điểm.

Một ngum đen nhánh quỹ dị trường kiếm, bỗng nhiên phát ra, tựa như tia chớp, trực chỉ Dương Phóng mi tâm mà đi.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, bên hông trường kiếm trong nháy mắt Xuất Khiếu, lôi quang chói mắt, trực tiếp hướng về đối phương trường kiếm cấp tốc quét tới, chuẩn bị đem nó ngay cả kiếm dẫn người toàn bộ chém ra.

Chỉ bất quá khi hấn trường kiếm quét ra, lại thần sắc biến đổi.

Trước mắt bóng đen bỗng nhiên biến mất, như là bốc hơi, để hấn một kiếm trăm không.

Mà trường kiếm trăm không về sau, vô cùng nồng đậm nguy cơ như cũ tại từ bên cạnh thân nhanh chóng đánh tới, quỹ dị mũi kiếm thế mà từ một phương hướng khác cấp tốc tập đi qua.

Ảo giác?

Dương Phóng trong lòng giật mình, bỗng nhiên liên tưởng đến mình rất sớm trước đó tu luyện bóng ma kiếm pháp.

Người này kiếm thuật quỹ dị u thâm, giống như kia bóng ma kiếm pháp đồng dạng!

Nhưng lại so bóng ma kiếm pháp cao thâm không biết bao nhiêu lần.

“Cút!”

Dương Phóng miệng phun lôi âm, bỗng nhiên hét to.

Kinh khủng oanh minh trong nháy mắt phát ra, đất rung núi chuyển, ông ông tác hưởng, vang vọng phương viên bảy tám dặm.

Trước mắt bóng ma trực tiếp trì trệ, lập tức như là nòng vụ, cấp tốc tiêu tán, trực tiếp bộc lộ ra bóng ma hậu phương bản thể.

Cái này đúng là một tôn gần như trong suốt quỹ dị bóng người, toàn thân trên dưới chiết xạ ánh nắng, giống như là một mảnh tạo thành không khí đồng dạng.

Hắn đột gặp lôi âm, hiển nhiên cũng thân thể khế giạt mình, như giống như lâm vào thất thần.

Dương Phóng ánh mắt phát lạnh, Thanh Long mở ra, thân thể trong nháy mắt lướt qua, trường kiếm trong tay lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ, trực chỉ đối thủ yếu hại mà đi.

Trường kiếm cũng không phải là Thần Linh đoạn kiếm.

Mà là cải tạo sau Kim Xà kiếm!

Lấy dài nhỏ cùng xuất kỳ bất ý chế địch.

Sưu!

Trường kiếm đâm ra, sát khí thấu xương, còn chưa chân chính rơi xuống, đã để mi tâm chảy máu.

Trong suốt nhân ảnh biến sắc, cuối cùng từ ngây ngô bên trong tỉnh táo lại, thân thể nhoáng một cái, cấp tốc dung nhập không khí, xuất hiện lần nữa bốn năm đạo quỹ dị mơ hồ bóng đen, nhanh chóng hướng về Dương

Phóng đánh tới.

“Cút!”

“Cút!”

“Cút!”

Dương Phóng liên tiếp hét to, trường kiếm không ngừng, đuổi sát trong suốt nhân ảnh mà đi.

Trong suốt nhân ảnh toàn bộ tinh thần đề phòng, bên người huyễn ảnh lần nữa bị lôi âm chấn nát, trong tay huy động trường kiếm, trực tiếp đem kiếm thuật phát huy đến cực hạn, cấp tốc đón lấy Dương Phóng.

Có lần thứ nhất bị lôi âm chấn nhiếp kinh nghiệm, phía sau mấy lần lôi âm hiển nhiên đã hiệu quả cực nhỏ, không cách nào lại đưa đến xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Keng keng keng keng keng!

Tùng đọt chói mắt hoả tinh phát ra.

Kiếm quang xen lẫn.

Kiếm pháp lăng lẹ.

Tùng đạo kinh khủng kiếm khí bắn ra, đem toàn bộ sơn động đánh cho không còn hình dáng.

Răng rắc!

Vô số đá vụn, bụi mù lung tung bay múa.

Rốt cục!

Trong suốt nhân ảnh lần nữa thân thể nhoáng một cái,

trong nháy mắt kéo ra cùng Dương Phóng khoảng cách, một chút xuất hiện ở phía xa, quanh thân lần nữa hiện lên hắc vụ, đem nó bản thể một mực che khuất.

“Dừng tay, long cốt cùng Hoàng Cực Đan có thể cho người!”

Trong suốt nhân ảnh bỗng nhiên phát ra khàn khàn chói tai thanh âm.

Dương Phóng thân thể từ lâu dừng lại, ánh mắt lạnh lùng, tay cầm trường kiếm, hướng về đối phương lạnh lùng nhìn lại, trong lòng mãnh liệt, cánh tay tê dại.

Thật quỷ dị thủ đoạn!

Người này vô luận là kiếm thuật, vẫn là bản thể, đều gần như yêu dị!

Đây cũng là cái gì thần kỳ chủng tộc!

“Người cũng là Long Đằng sơn trang?”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng.

Trong sơn động.

Mấy vị bị lôi âm chấn nhiếp mất hồn Địa Hành tộc nhân, rốt cục nhao nhao từ mất hồn bên trong phản ứng lại, từng cái sắc mặt trắng bệch, kinh hãi vô cùng, thân thể y nguyên run lẩy bẩy.

Cái này Hắc Thủy lão quái, quả nhiên kinh khủng! !

“Đúng vậy, không hổ là có thể từ Bàn Vạn Chung dưới tay toàn thân trở ra nhân vật, Hắc Thủy lão quái, người có hứng thú hay không thay chúng ta chưởng quỹ làm việc?”

Trong suốt nhân ảnh tiếp tục phát ra âm thanh.

“Ha ha, lão phu một mình ta đọc lai đọc vãng quen thuộc, đối với thể lực loại hình, xưa nay không có hứng thú, cũng không thích lại cho mình tìm chủ tử.”

Dương Phóng phát ra cười lạnh.

“Hắc Thủy lão quái, ngươi cũng đã biết chúng ta chưởng quỹ chính là gì bối cảnh? Thay hấn làm việc, sẽ có nói không hết chỗ tốt cho ngươi.”

Trong suốt nhân ảnh nói.

“Đủ rồi, lão phu vẫn là câu nói kia, không có hứng thú.”

Dương Phóng đánh gãy lời nói của đối phương, nói:
“Long cốt cùng Hoàng Cực Đan có thể cho lão phu sao?”

“Tốt, Hắc Thủy lão quái, không quản như thế nào, chưởng quỹ đều nguyện ý giao ngươi người bạn này, hai thứ đồ này liền lấy giảm còn 80% giá cả quy ra cho ngươi đi.”

Trong suốt nhân ảnh mở miệng nói ra, sau đó bàn tay vung lên, ra hiệu một chút trong sơn động mấy vị kia Địa Hành tộc nhân.

Mấy vị kia Địa Hành tộc nhân lập tức kịp phản ứng, quanh thân ô quang hiển hiện, thân thể lần nữa chậm rãi chìm xuống lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng nhướng mày, tinh tế cảm ứng đây hết thảy.

Ước chừng ba bốn phút sau.

Bỗng nhiên!

Mặt đất ô quang lại xuất hiện.

Mấy vị vừa mới biến mất Địa Hành tộc nhân lần nữa từ trong lòng đất chui ra.

Trong tay của bọn hắn giơ lên một bộ sâm đồ to lớn long cốt, phương viên sáu bảy mét lớn nhỏ, như là màu đỏ mã não, đem nó chậm rãi đặt ở Dương Phóng phụ cận.

Cùng lúc đó!

Trong đó một vị Địa Hành tộc nhân càng là từ trong ngực lấy ra hai cái to lớn Bạch sắc bình sứ, đem nó chậm rãi để dưới đất, nói ra: “Hết thảy 12 hạt Hoàng Cực Đan, đều ở nơi này.”

Hắn thả xong sau, lần nữa đẩy tới.

“Hắc Thủy lão quái, đồ vật ngươi điểm điểm, có thể thanh toán.”

Người trong suốt kia ảnh khàn khàn nói.

Dương Phóng đầu tiên là nắm lên trên mặt đất hai bình đan dược, đem nó đổ ra, cẩn thận kiểm tra, xác nhận không sai về sau, lại nhìn về phía long cốt, tiến hành cảm ứng.

Một lát sau, nhẹ nhàng gật đầu.

“Lần trước ta cùng mặt nạ đồng xanh giao dịch là tám cây Hắc Ngọc linh dược đổi lấy long cốt, mặt khác tái xuất 9 vạn hai mua sắm một bình Hoàng Cực Đan, về phần đệ nhị bình, hắn bán cho những người khác là 8 vạn hai, ta bên này cũng lấy tám vạn hai mua sắm đi, hai

bình đan dược 17 vạn, người đã muốn đánh cái giảm còn 80%, ta lão quái cũng không tốt cự tuyệt, ta lão quái liền cho người cái 13 vạn đi.”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh, mở miệng nói ra.

Bàn tay hấn vung lên, đem sớm chuẩn bị tốt tiền tài cùng dược liệu toàn bộ ném ra, quang mang lóe lên, trùng điệp đập xuống đất.

Tự nhiên không thể nào là nén bạc!

Nén bạc, số lượng quá lớn, nửa cái sơn động chỉ sợ cũng không bỏ xuống được.

Cho nên hấn sớm đã đổi thành hoàng kim.

Trong suốt nhân ảnh tựa hồ cũng không có bất cứ ý kiến gì, nhìn thoáng qua mấy vị kia Địa Hành tộc nhân.

Bọn hấn lập tức đi ra phía trước, cẩn thận sau khi kiểm tra, lúc này nắm lấy to lớn bao khóa, lần nữa chìm vào đến trong lòng đất.

“Hắc Thủy lão quái, người này, chúng ta có thể mang đi a?”

Người trong suốt kia ảnh chỉ hướng trong sơn động nam tử trung niên.

“Tự nhiên muốn làm gì cũng được.”

Dương Phóng nhìn thoáng qua, đạm mạc nói.

Bỗng nhiên mặt đất ô quang hiện lên, một cái đại thủ bắt lại xó xỉnh bên trong nam tử trung niên, trực tiếp đem nó kéo vào đến trong lòng đất.

Nam tử trung niên chỉ tới kịp phát ra một đạo kêu thảm,
liền cấp tốc biến mất nơi đây.

...

Chương 249 : Thực lực tăng lên! Hấp thu long cốt!

Trống trải bên ngoài sơn động.

Trong suốt nhân ảnh cũng không có chờ lâu, hướng về Dương Phóng nhẹ nhàng chấp tay về sau, rất nhanh thân thể nhoáng một cái, biến mất nơi đây.

Tại bọn hắn vừa mới rời đi, Dương Phóng chính là một phát bắt được long cốt cùng đan dược, cấp tốc thu hồi, sau đó tựa hồ không chút nào yên tâm, trực tiếp giơ chân lên chưởng hướng về mặt đất đập mạnh đi.

Vô hình chấn động chi lực liên tục bộc phát ra, hướng về lòng đất dũng mãnh lao tới.

Không quản như thế nào, cẩn thận chạy được vạn năm thuyên.

Để tránh bị người theo dõi!

Liên tục đập mạnh bốn, năm lần về sau, Dương Phóng không còn chờ lâu, thân thể nhoáng một cái, cấp tốc rời đi nơi đây.

Thân pháp của hắn triển khai, một đường cực cướp.

Rất nhanh đã ra khỏi hơn mười dặm.

Xác định không có bất kỳ người nào theo dõi về sau, lúc này mới đem Hắc Thủy lão quái mặt nạ da người giật xuống, trên mặt lộ ra khế cười cho.

Từ hôm nay trở đi!

Cái này Hắc Thủy lão quái liền coi như là hoàn toàn biến mất.

Dưới mắt kẻ sách, đương hảo hảo nghiên cứu một chút Hoàng Cực Đan cùng long cốt, chờ thực lực lại đề thăng một chút về sau, lại nghĩ biện pháp lấy tới Địa Tâm Ma Hỏa.

Hắn một lần nữa đổi phương hướng, lần nữa tăng thêm tốc độ hướng về phía trước cực cướp.

...

Sau ba ngày.

Một chỗ không đáng chú ý giữa sườn núi.

Dương Phóng triệt để định ra trụ sở, sở dĩ lựa chọn nơi này, đến một lần hoàn cảnh thanh u, sẽ không bị người quấy rầy, thứ hai khoảng cách chủ yếu thành trì cũng gần, có thể thuận tiện tùy thời vào thành tìm hiểu tin tức.

Thứ ba, chỗ này chỗ giữa sườn núi, trước kia tựa hồ là một gia đình trụ sở.

Chỉ là trụ sở hoang vu, che kín mạng nhện.

Người ở bên trong nhà sớm đã biến mất không biết bao nhiêu năm.

Dương Phóng đem nó cẩn thận quét dọn cùng thanh lý về sau, liền đem nơi đây coi như mình tạm thời đặt chân chi địa.

Giờ phút này.

Trong phòng.

Hắn ngồi xếp bằng giường, trong tay bóp ra một hạt vàng óng ánh đan dược, cẩn thận quan sát, đan dược hện Mạc Long mắt đồng dạng lớn nhỏ, mặt ngoài nhìn lại, như là hoàng kim đúc thành.

Nắm ở trong tay có loại cảm giác rắn chắc.

Nhẹ nhàng khẽ ngửi, nhưng lại phát hiện, phía trên khí tức cực kì nhạt.

Cơ hồ nghe thấy không được.

Hắn quan sát sau một lát, vẫn là đem đan dược trực tiếp nhét vào trong mồm, nhai mấy ngụm, trực tiếp nuốt vào, vừa mới nuốt vào không lâu, đan dược liền hóa thành hừng hực dòng nước ấm, tại thể nội mãnh liệt.

Oanh!

Từng đợt bành trướng tinh thuần lực lượng trong nháy mắt hướng về toàn thân quán thấu mà đi.

Dương Phóng lúc này nín thở ngưng thần, bắt đầu toàn lực vận chuyển lên Lôi Âm hô hấp pháp, quanh thân lôi quang hiện lên, tử quang lấp lóe, lớp lớp rung động, đem tự thân một mực bao trùm.

Dược lực cường đại, nằm ngoài dự đoán của Dương Phóng.

Từ nuốt vào bắt đầu, trọn vẹn luyện hóa gần chừng ba giờ.

Thể nội loại kia bành trướng hừng hực dòng nước ấm mới bắt đầu chậm rãi biến mất.

Dương Phóng bên ngoài thân tử sắc lôi điện cũng bắt

đầu từng cái thối lui.

Một đôi ánh mắt lần nữa mở ra, trong đó mơ hồ có lời
điện hiện lên.

Sau đó cấp tốc mở ra bảng, tiến hành xem xét.

...

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/200 tuổi

Tu vi: Thánh linh 【 270/30000 】

...

“Từ trước đó 【 170/30000 】 biến thành 270/30000,
tương đương với một hạt đan dược tăng lên 100 điểm
điểm kinh nghiệm, đây cũng không phải là rất nhiều.”

Dương Phóng tự nói.

Còn tưởng rằng Hoàng Cực Đan dược hiệu nghịch
thiên.

Có thể trực tiếp phá quan!

Hiện tại xem ra, thất vọng lớn hơn hi vọng.

Bất quá!

Vừa nghĩ tới mình trước đó tu luyện, một ngày mới chỉ
tăng lên 10 điểm điểm kinh nghiệm, vậy cái này Hoàng
Cực Đan tựa hồ cũng xác thực được xưng tụng nghịch
thiên, một hạt đan dược tương đương mình 10 ngày khổ
công.

Mà tư chất của mình lại là năm trăm năm vừa gặp, tu luyện một ngày gặp phải người khác nửa năm.

Cho nên đan này chuyển đổi xuống tới, quả thật có thể ngăn cản được bên trên người khác mấy năm khổ tu.

Dương Phóng không còn chậm trễ, rất nhanh lấy ra viên thứ hai đan dược, trực tiếp hướng về trong mồm lắp quá khứ, nhấm nuốt mấy lần, lần nữa nuốt xuống.

Oanh!

Lại là cuộn cuộn lôi quang từ trong người hắn khuếch tán mà ra, tràn ngập từng đợt khí tức cường đại.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Sau đó mấy ngày bên trong.

Dương Phóng từ đầu đến cuối bế quan khổ tu, thỉnh thoảng sẽ đi ra ngoài đủ loại linh dược, cũng may trong nhẫn của hắn sớm trữ bị không ít đồ ăn, có thể tiết kiệm mình lại đi đi ra ngoài tìm kiếm thức ăn.

Liên tục ba ngày quá khứ.

12 hạt Hoàng Cực Đan mới rốt cục bị Dương Phóng tiêu hóa xong tất.

Tu vi của hắn đã lần nữa cải biến.

Thình lình đạt tới thánh linh 【 1370/30000 】 .

So với lúc trước 【 170/30000 】 đã không thể so sánh nổi.

Mỗi một Điểm kinh nghiệm tăng lên, đối với tu vi tới nói, đều là một loại vô hình cải biến.

Có thể để chân khí của hắc thủ dày, lực lượng càng thuần.

Đối với thánh linh cảnh thể ngộ cũng càng sâu.

Dương Phóng mở hai mắt ra, cẩn thận cảm thụ được thể nội lực lượng cường đại, lần nữa từ giường đứng dậy, cẩn thận hoạt động, sau đó hào hứng đến, trực tiếp nguyên địa đánh một bộ quyền pháp ra.

Hô hô rung động, lôi quang hiển hiện.

“Trên lực lượng hắc là tăng lên ba bốn thành tả hữu.”

Dương Phóng tự nói.

Khó trách những cái kia Hoàng Cực Đan có thể bán mắc như vậy.

Đối với thánh linh cảnh cao thủ mà nói, chỉ cần có thể rút ngắn dài dằng dặc thời gian tu luyện, chỉ là tiền tài lại coi là cái gì?

Dương Phóng cẩn thận lắng lại ở thể nội xao động về sau, lật bàn tay một cái, một bộ to lớn màu đỏ sậm khung xương trong lúc đó hiện lên ở tầm mắt của hắc, vững vàng rơi trên mặt đất, phát ra oanh một tiếng vang trầm.

Xương cốt trắng kiện, cốt chất óng ánh, chiếm cứ rất lớn không gian, cơ hồ đem toàn bộ gian phòng đều cho lấp đầy.

Bên trong sát khí nội liễm, ẩn chứa một loại khó tả thần uy.

Phàm là bất luận cái gì lực lượng tinh thần ngang nhiên

xông qua đều sẽ bị trong nháy mắt chấn vỡ.

Tại vật này hiển hiện sát na, Dương Phóng liền rõ ràng cảm giác được, trên người mình Huyền Âm long trảo tại có chút xao động, tựa hồ truyền ra khát vọng mà điên tình cảm.

Thật giống như ...

Muốn hấp thu hết cái này khung xương.

“Cái này khung xương bên trong sát khí nội liễm, cực kỳ khủng bố, ngay cả ta tinh thần lực đều không thể tới gần, một khi bị long hồn hấp thu, long hồn lực lượng nhất định sẽ kinh khủng hơn, ta đằng sau lại nghĩ trấn áp long hồn, chỉ sợ cũng sẽ rất khó khăn.”

Dương Phóng suy tư.

Cái này thật sự là một cái đáng giá suy nghĩ sâu xa vấn đề.

Bất quá!

Tại cẩn thận suy nghĩ sau một lát.

Dương Phóng con mắt lóe lên, vẫn là định ra chú ý.

tay phải sát khí mãnh liệt, vắn và vắn vẹo, xương cốt cùng làn da bỗng nhiên bắt đầu mở rộng, như là thổi phồng, trong nháy mắt dày đặc lân phiến, móng tay sắc bén.

Giống như là mang lên trên một tầng dữ tợn kinh khủng bằng da thú sáo!

Oanh!

Long trảo vừa mới hiển hiện, liền trực tiếp hướng về trước mắt màu đỏ sậm xương cốt dùng sức một trảo, năm ngón tay cương mãnh dùng sức, giống như là thép ròng đúc thành đồng dạng.

Vô hình thôn phệ chi lực trong nháy mắt tòng long trảo bên trong bộc phát ra.

“Rống ... “

“Rống ... “

Một nháy mắt, lại liên tiếp có hai đạo vô cùng kinh khủng long khiếu thanh âm, ẩn chứa cuộn cuộn sát khí, hướng về Dương Phóng trong óc đánh thẳng tới, trùng trùng điệp điệp, kinh thiên động địa.

Một đạo, nguồn gốc từ ở trước mắt long cốt!

Một đạo khác nguồn gốc từ mình tay phải long trảo!

Dương Phóng diện mục trầm xuống, tựa hồ đã sớm chuẩn bị, trong mồm đồng dạng bạo hống.

“Cút!”

Ầm ầm!

Cuộn cuộn lôi âm, ẩn chứa thiên uy, trong nháy mắt chấn động nhập long trảo cùng long cốt bên trong, ông ông tác hưởng, khiến cho trong đó long khiếu thanh âm đột nhiên tán loạn.

Ngay tiếp theo sát khí cũng tựa hồ tiêu tán rất nhiều.

“Không biết sống chết, cho ta hấp thu!”

Dương Phóng quát lạnh, toàn lực thôi động lên long

trảo.

Toàn bộ long thảo bị lôi quang bao khóa, uy năng bị toàn bộ thôi động, lập tức lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ cấp tốc hấp thu lên long cốt nội bộ tinh hoa cùng sát khí.

Từng mảnh từng mảnh dị thường nồng đậm cùng lực lượng kinh khủng liên tục không ngừng xông vào đến long thảo bên trong.

Cho đến lúc này, Dương Phóng mới phát hiện.

Cái này to lớn hài cốt bên trong, lại còn có không trọn vẹn linh hồn chưa diệt.

Giờ phút này theo mình thôi động long thảo thôn phệ, bên trong không trọn vẹn long hồn rất nhanh nổi lên, trong miệng gào thét, kinh thiên động địa, tại long cốt bên trong điên cuồng gãy dựa, hạo đặng ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng dị thường sát khí, ý đồ xông phá long thảo hấp thu.

Chỉ bất quá tại Dương Phóng lôi âm toàn diện áp chế xuống, cái kia đạo không trọn vẹn long hồn cũng rất khó có bất luận cái gì thành tích, tại long thảo thôn phệ phía dưới, không ngừng bị áp súc sinh tồn lãnh địa.

Trơ mắt nhìn xem mình quanh thân sát khí bị thôn phệ, long cốt tinh hoa bị rút ra, cái kia đạo không trọn vẹn long hồn lần nữa phát ra thế lượng mà kinh khủng long khiếu, vẫn là khó mà tránh khỏi vận mệnh của mình.

Oanh!

Toàn bộ phương viên sáu bảy mét long cốt đang nhanh chóng khô quắt, lốm, mặt ngoài xuất hiện vô số đạo vết rạn, lít nha lít nhít, hướng về bốn phương tám hướng lan

tràn mà đi.

Đến cuối cùng, răng rắc một tiếng.

Như là vỡ vụn đồ sứ, sát na sụp đổ, hóa thành bột mịn.

Mà hấp thu long cốt về sau long trảo, thành linh nhìn hoàn toàn bất đồng.

Vô luận là nhan sắc, lớn nhỏ, hình thể, đều nhìn nhìn thấy mà giật mình, vượt qua tưởng tượng.

Toàn bộ long trảo đen nhánh trầm ngưng, lân giáp đứng đầy, so với lúc trước tối thiểu lớn nửa vòng tả hữu, nhất là năm cái móng tay, lóe ra dày đặc hồng quang.

Kỳ phong lợi trình độ so với lúc trước tăng lên không biết bao nhiêu.

Xùy!

Dương Phóng tiện tay quét qua, mang theo tới kinh phong đều trong nháy mắt đem cứng cõi nền đá mặt quét ra rỗng rã năm đạo ba bốn centimet lỗ hồng.

Phải biết cái này còn không có thôi động bất luận cái gì chân khí!

Kéo kẹt, kéo kẹt ...

Dương Phóng nhẹ nhàng nắm động quả đấm, long trảo phát ra từng đợt chói tai thanh âm.

Giống như là tinh vi siêu hợp kim máy móc đồng dạng.

“Không biết hiện tại một móng vuốt xuống dưới, Bàn Vạn Chung lại có thể không ngăn cản được.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Lần này Kinh Thiên vực chuyển đi, coi là thật không giả!

...

Chương 250 : Giao dịch!

Trong núi rừng.

Mặt đất khẽ run.

Từng cây đại thụ rất nhỏ run run, từng mảnh từng mảnh lá vàng không ngừng mà từ phía trên tàn lụi mà xuống, tại gió nhẹ quét sạch phía dưới, hướng về bốn phương tám hướng rơi đi.

Dương Phóng người mặc áo bào đen, lưng eo khô ngô, trên thân không có tận lực tản mát ra bất kỳ khí tức gì, bàn chân đang không ngừng nâng lên, không ngừng mà rơi xuống, thật giống như tại giẫm lên cái gì đồng dạng.

Nhìn thật kỹ, chỉ gặp từng đợt vô hình chấn động chi lực từ lòng bàn chân của hắn phát ra, xuyên thấu mặt đất, thẳng tới lòng đất, ở sâu dưới lòng đất nhanh chóng chấn động.

Phốc! Phốc! Phốc!

Mỗi một chân rơi xuống, hai bên đại thụ đều sẽ nhẹ nhàng lắc lư.

Kết quả như vậy, để Dương Phóng mày nhăn lại, cảm nhận được thật sâu bất mãn.

Từ khi hôm đó hấp thu long cốt về sau, liên tục mấy ngày qua, hắn đều đang luyện tập chạm đất mẫu chấn động chi lực.

Loại chấn động này nếu là luyện đến cảnh giới nhất định, bàn chân rơi xuống, mặt đất cây cối tuyệt sẽ không

có bất kỳ rung động, có thể cách chướng ngại, liền có thể đem đồ vật bên trong nhất cử chấn vỡ.

Từ một loại nào đó trình độ bên trên giảng, cái này cùng 【 cách sơn đả ngư u 】 là giống nhau.

Không chỉ có thể chấn động mặt đất.

Càng là có thể điều khiển chấn động, bám vào tại trên nắm tay, có thể theo nắm đấm cùng một chỗ đánh người.

Chỉ bất quá, Dương Phóng hiện tại hiển nhiên còn không có đạt tới cảnh giới này.

Hắn hiện tại mặc dù nắm giữ loại chấn động này chi lực, nhưng lại không cách nào chính xác đả thương địch thủ, mỗi một bước rơi xuống, trên mặt đất rất nhiều vật phẩm đều sẽ cùng rung động theo.

Điều này nói rõ khả năng lượng quá mức tán loạn.

Không cách nào làm được tập trung.

Dương Phóng không tin tà, tiếp tục trong rừng một cước chân giẫm ra tới.

Phốc! Phốc! Phốc!

Thanh âm yếu ớt, lá rụng tán loạn.

Thậm chí có một ít nhỏ bé cục đá cũng theo đó nhảy lên.

“Không được, không phải như vậy, loại này quá mức cứng ngắc, quá mức cứng nhắc, không cách nào đem lực lượng thu sạch gấp, rốt cuộc muốn làm sao lợi dụng loại chấn động này chi lực?”

Dương Phóng lâm vào suy tư, lần nữa ngừng lại.

“Đại địa nặng nề, đại địa vô biên .. còn có đại địa chuyên môn nhíp đập, như thế nào đem loại nhíp đập này hoàn mỹ lợi dụng, để theo ý nguyện của ta tiến hành giết địch?”

Dương Phóng tự nói, thân thể không nhúc nhích, hai mắt khép kín, có thể tinh thuần cảm giác được đến từ sâu trong lòng đất vô hình nhíp đập, từng đợt cường hãn hữu lực, cực kỳ có quy luật.

Kia là!

Thuộc về lực lượng của đại địa.

Người tầm thường căn bản cảm giác không đến.

Dương Phóng toàn bộ tâm thần tất cả đều tràn vào đến lòng đất nhíp đập bên trong, giờ khắc này, loại kia nhíp đập tựa như cùng hãn tâm linh hợp nhất, theo trái tim của hãn, huyết mạch cùng nhau rung động.

Liên ngay cả chân khí trong cơ thể hãn, tựa hồ cũng tại theo địa mạch phun trào.

Thiên địa cùng ta hợp nhất!

Mà vạn vật cùng ta cùng tồn tại.

Dương Phóng hai mắt đột nhiên mở ra, giống như là hiểu rõ cái gì, sau đó giơ chân lên chưởng, cả người trên thân bỗng nhiên kéo lên lên một cỗ khí thế cực kỳ đáng sợ.

Phốc phốc!

Lại là một cước rơi xuống.

Mặt đất vững như bàn thạch, không nhúc nhích.

Liên quan bốn phía cây cối, lá rụng đều không chút nào lắc lư, như giống như không cảm giác được cỡ lực lượng này.

Dương Phóng trong lòng đại hỉ.

Xong rồi!

Thật xuyên thấu mặt đất, thẳng tới sâu trong lòng đất.

Bất quá!

Dương Phóng thoáng qua lần nữa suy tư.

“Một cước này chấn động chi lực đến cùng xuyên thấu bao nhiêu mét tầng đất, nhưng cũng là ẩn số.”

Sau đó, ánh mắt của hắn bỗng nhiên nhìn về phía song chưởng, trong mắt tinh quang hiện lên.

Vô hình chấn động chi lực từ lòng bàn chân hiện lên, cấp tốc bị hắn rút vào đến bàn tay bên trong, mà hậu thân thân thể lóe lên, một chưởng vỗ tại một góc trường thành thất lưng phẩm chất trên đại thụ.

Phốc!

Chưởng lực rơi xuống, trước mắt đại thụ không nhúc nhích.

Thậm chí ngay cả cái lá cây cũng không rơi xuống.

Thật giống như một cái sẽ không mảy may võ học người trường thành, tùy ý đánh một chưởng đồng dạng.

Nhưng Dương Phóng rất nhanh rút ra bên hông trường kiếm, trực tiếp dùng sức quét qua.

Răng rắc!

Tráng kiện đại thụ tại chỗ bị chặn ngang chặt đứt, ngã trên mặt đất.

Chỉ gặp thô to thụ tâm khu vực, sớm đã nát rữa, tràn ngập nồng đậm cháy bỏng khí tức.

Một chưởng này bổ xuống, không chỉ có mang theo cường đại chấn động chi lực, càng đem lôi điện chân khí 【lôi uy】 cũng đưa vào đến cây đại thụ này thể nội.

Mặt ngoài nhìn, một chiêu này tựa hồ cùng 【Hàn băng liệt hỏa kinh】 ám kinh đồng dạng.

Nhưng trên thực tế, lại so 【Hàn băng liệt hỏa kinh】 cao minh không biết bao nhiêu.

Bởi vì 【Hàn băng liệt hỏa kinh】 động tĩnh quá lớn, mỗi lần thi triển, trên cánh tay đều sẽ hiển hiện hàn băng cùng hỏa diễm, từ đó để cho người ta sinh ra đề phòng.

Một chút kiến thức rộng rãi người, rất có thể lại bởi vậy nhận ra 【Hàn băng liệt hỏa kinh】 môn tuyệt học này.

Nhưng vừa mới một chưởng này, cũng sẽ không có bất kỳ dấu hiệu.

Ai nếu là cưỡng ép đi đón, không chết cũng tổn thương!

Dương Phóng trên mặt lộ ra mỉm cười, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

...

Rộng rãi to lớn trong cung điện.

Ầm!

Điếc tai nặng nề thanh âm vang lên, ong ong chấn vỡ.

Một cái chùng thùng nước lớn nhỏ thanh đồng chén rượu, bị Bàn Vạn Chung hung hăng ném vào trên mặt đất, đập nát phiến đá, khảm nạm tạc trong lòng đất.

“Phế vật, đều là phế vật, các người còn không có tìm tới cái kia Hắc Thủy lão quái?”

Bàn Vạn Chung tức hỏn hển, gầm thét mở miệng.

Từ khi một đêm kia từ Long Đẳng sơn trang trở về, hấn ngay tại phát động hết thủy nhân thủ, không tiếc bất cứ giá nào tìm kiếm Hắc Thủy lão quái, muốn đem lần nữa bắt được, thiên đao vạn quả.

Chỉ bắt quá liên tục mấy ngày quá khứ, này quái thật giống như hoàn toàn biến mất đồng dạng.

Lấy Đại Uyên quân hệ thống tình báo, tìm tới hiện tại, thế mà cũng không có tìm được đối phương bất kỳ hoạt động gì vết tích.

Đại điện bên trong.

Rất nhiều mặt người sắc khó coi, cúi đầu, không nói một lời, thừa nhận Bàn Vạn Chung lửa giận.

Trong mấy ngày nay, Bắc Vực Đại Uyên trong quân có thể nói sứt đầu mẻ trán.

Bị độc thương người chùng tám, chín ngàn người, mỗi ngày dùng hết các loại dược liệu liền có không biết bao nhiêu, lại thêm bệnh tình biến hóa kịch liệt, thời khắc có

người chết thảm.

Bọn hắn cần không ngừng cân đối các phương tài nguyên, các lộ thể lực, lại cần không ngừng từ bên ngoài triệu tập y sư, dược sư, có thể nói phân thân thiếu phương pháp.

“Phó thống lĩnh, có tin tức!”

Bỗng nhiên, ngoài điện một thanh âm vang lên.

Một bóng người nhanh chóng lướt dọc, hướng về trong điện chạy đến, song quyền ôm một cái, mở miệng nói ra: “Tra ra Hắc Thủy lão quái theo hầu.”

“Ừm?”

Bàng Vạn Chung lập tức trừng mắt, hướng về kia đao nhân ảnh nhìn lại, trên thân khí tức mãnh liệt, trên mặt lộ ra tàn nhẫn tiểu dung, nói: “Tốt, thật sự là quá tốt, mau nói, đối phương theo hầu ở nơi nào, có bao nhiêu cùng Hắc Thủy lão quái có liên quan người, hắn có hay không thể tử, nhi nữ, đồ đệ, bằng hữu, tất cả đều cho ta nói ra!”

“Hồi phó thống lĩnh, Quỷ Sơn!”

Bóng người kia ngưng trọng nói.

“Ừm?”

Bàng Vạn Chung sầm mặt lại, khí tức trên thân trở nên kinh khủng hơn, toàn bộ đại điện đều trở nên ngột ngạt, như là bị hắn bóng ma bao phủ.

“Là bọn hắn!”

“Đúng thế.”

Đạo nhân ảnh kia gật đầu.

“Không biết sống chết, thật sự là không biết sống chết a.”

Bàng Vạn Chung thanh âm oanh minh, cao hơn năm mét thân thể ẩn chứa một loại khí thể cực kỳ khủng bố, nói: “Bản tướng đã sớm nghĩ cần quét bọn hắc, bọn hắc thật đúng là vượt quá bản tướng dự kiến, loại kia kịch độc, Bối tiên sinh giải ra sao?”

Ánh mắt của hắc bỗng nhiên nhìn về phía trong điện mấy người khác, âm trầm đáng sợ.

“Hồi phó thống lĩnh, đại bộ phận kịch độc đều bị Bối tiên sinh phá giải, chỉ có một loại cực kỳ phức tạp, đến nay còn tại phá giải bên trong.”

Một vị cửa thứ ba cao thủ ôn quyền nói.

Loại kịch độc này không thể nghi ngờ chính là Dương Phóng về sau mới hạ 【 Thiên Trọng Tỏa 】 .

Một ngàn loại kịch độc dựa theo đặc thù phương thức sắp xếp tổ hợp lại với nhau, cho dù là cửa thứ ba trong cao thủ đều sẽ thống khổ thời gian rất lâu.

“Nói cho Bối tiên sinh, cho ta không tiếc bất cứ giá nào cũng muốn giải khai loại kia kịch độc!”

Bàng Vạn Chung thanh âm rét lạnh.

“Vâng, phó thống lĩnh!”

Trước đó người kia ôn quyền nói.

.

Nguyen Duong thanh.

Làm Bắc Vực tứ đại chủ thành một trong, từ trước phồn hoa, dòng người rộn ràng, dị thường náo nhiệt, trên đường phố Võ sư khá nhiều, võ quán cũng nhiều, các loại sản nghiệp dị thường phát đạt.

Chỉ bắt quá mấy ngày liên tiếp, bởi vì Đại Uyên quân tại cường thế thu mua các loại dược liệu, khiến cho nguyên bản phồn hoa thành trì cũng biến thành có mấy phần rung chuyển.

Ngay cả nhạc quán rượu.

Nơi này đã từng là Nguyên Dương thành một chỗ cực kỳ nổi danh quán rượu.

Lầu ba phòng.

Dương Phóng người khoác thanh bào, làm thanh niên cách ăn mặc, lẳng lẳng mà nhám nháp lấy trong chén rượu gạo, cửa vào trong veo, nước ngọt, có loại thể giới hiện thực rượu gạo cảm giác.

Trước mắt phối ba đĩa thức nhắm.

Nước nấu đậu phộng!

Dầu chiên đậu tằm!

Còn có một bàn làm thịt bò.

Cũng là hài lòng.

Giờ phút này một bên nhắm nháp, một bên đem ánh mắt hướng về bên ngoài nhìn lại, hai lỗ tai khẽ nhúc nhích, nghe được từng đợt tiếng bước chân rất nhỏ từ bên ngoài truyền đến.

Lạch cạch, lạch cạch, lạch cạch ...

Tiếng bước chân nhanh chóng tiếp cận.

Rất mau ra hiện tại phòng bên ngoài, bắt đầu nhẹ nhàng gõ cửa.

“Tiến đến.”

Dương Phóng mở miệng.

Kẹt kẹt!

Cửa phòng bị chậm rãi đẩy ra, một cái thân mặc áo bào đen, trên mặt nụ cười bóng người từ bên ngoài đi vào, sau đó đem cửa phòng lần nữa chăm chú khép kín, chấp tay nói, “Tiêu huynh đệ, để cho người chờ lâu.”

Hắn ôm quyền đầu về sau, lúc này kéo qua cái ghế, ngồi ở Dương Phóng đối diện, cũng không khách khí, trực tiếp bưng chén rượu lên, tự lo rót một chén rượu gạo, trực tiếp uống một hơi cạn sạch.

“Thoải mái!”

Trong miệng hắn thở phào một hơi, sau đó tiểu dung nòng đậm, nhìn về phía Dương Phóng, nói ra: “Tiêu huynh đệ, người đối diện ta ngược lại thật ra cho người tìm được, bất quá, người đến cùng có thể xuất ra nhiều ít Hắc Ngọc linh dược, có thể hay không sớm thấu cái ngọn nguồn, vị kia người đối diện có thể nói, ít hơn so với mười cây, hắn cũng sẽ không giao dịch, mà lại luyện chế sau đan dược, hắn muốn thu lấy một nửa coi như

thù lao, điều kiện này, người khả năng tiếp nhận.”

“Thu lấy một nửa?”

Dương Phóng lông mày nhíu lại.

Mấy ngày trước, hắn ngay tại âm thầm bí mật tìm kiếm có thể luyện chế 【Hoàng Cực Đan】 người.

Chỉ là Hoàng Cực Đan làm Đại Uyên triều đình cấm vật, toàn bộ Kinh Thiên vực bên trong nghiêm cấm bất kỳ thế lực nào tự mình luyện chế, cho dù có người sẽ luyện, cũng tuyệt không dám ngay mặt thừa nhận.

Cho nên hắn tìm thật lâu, cũng không có tìm được có can đảm luyện đan người.

Thẳng đến ba ngày trước, tại một chỗ chợ đen bên trong, gặp trước mắt người áo đen.

Đối phương tên là Hoàng Tam, tự xưng có thể giúp mình tìm tới có thể luyện đan người, chỉ là cần trở về xin phép một chút, lúc này mới có lúc trước một màn.

Người áo đen nở nụ cười, lẳng lặng nhìn chăm chú lên Dương Phóng, chờ đợi Dương Phóng cuối cùng đáp án.

“Thu lấy một nửa thù lao, khó tránh khỏi có chút quá mắc.”

Dương Phóng mặt không biểu tình.

“Không quý Tiêu huynh đệ, loại trừ Hắc Ngọc linh dược bên ngoài, cái khác phụ trợ dược liệu, đem toàn bộ từ chúng ta ra, cứ như vậy, người còn cảm thấy quý sao?”

Hoàng Tam cười nói.

Mặc dù Bắc Vực thổ nhưỡng, tương đối thích hợp trồng Hắc Ngọc linh dược, nhưng này cũng chỉ là tương đối thích hợp mà thôi.

Lại thêm thuốc này sinh trưởng chậm chạp, thường thường cần ba mươi năm mươi năm mới có thể thành hình.

Điều này sẽ đưa đến, hàng năm bên trong, Hắc Ngọc linh dược sản lượng thấp đủ cho dọa người.

Lại thêm Hoàng thất cao thủ rất nhiều, tùy tiện mấy cái Vương gia chia cắt một chút, liền đã chia cắt không sai biệt lắm.

Cho nên!

Cho dù trong hoàng thất, Hắc Ngọc linh dược cũng thuộc về kỳ trân một hàng!

Về phần thế lực khác, càng là thừa thớt.

“Còn lại dược liệu các người ra?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động.

Cái khác dược liệu cộng lại cũng chừng mười mấy loại nhiều.

“Không tệ.”

Hoàng Tam mỉm cười.

“Như vậy, cũng không gì không thể!”

Dương Phóng gật đầu.

Dù sao Hắc Ngọc linh được giữ tại trong tay của hắn , giống như là lãng phí.

Dù là bị đối phương thu lấy một nửa thù lao, cũng không tính là gì.

“Tốt, Tiêu huynh đệ quả nhiên sáng khoái, đúng, người có thể xuất ra nhiều ít Hắc Ngọc linh được?”

Hoàng Tam lần nữa hiểu kì hỏi thăm.

“Ba mươi gốc.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm.

Cũng không có đi lên bàn giao toàn bộ nội tình, mà là chuẩn bị từng đợt từng đợt giao dịch.

Sớm tại trước đó hắn đã tìm hiểu, một gốc Hắc Ngọc linh được phối hợp cái khác được liệu, đại khái có thể luyện chế ra hai cái Hoàng Cực Đan, ba mươi gốc tương đương với sáu mươi mai.

Hoàng Tam trong lòng giật mình, ngậm hút khẩu khí.

Khá lắm!

Một hơi xuất ra ba mươi gốc!

Hắn thật chẳng lẽ trong âm thầm bồi dưỡng được được đến?

“Ta cái này đi cùng người đối diện báo cáo, Tiêu huynh đệ, nếu không có ngoại lệ, đêm nay liền có thể giao dịch!”

Hoàng Tam gật đầu.

“Đi thôi.”

Dương Phóng sắc mặt bình thản.

“Cáo từ.”

Hoàng Tam quyết định thật nhanh, trực tiếp đứng dậy rời đi.

Sau đó Dương Phóng tiếp tục tại trong tửu lâu chờ đợi.

Cũng chưa qua đi bao lâu.

Tại thái dương vừa mới xuống núi.

Hoàng Tam lần nữa vội vã địa chạy tới, nở nụ cười, ôm quyền nói, “Tiêu huynh đệ, người đối diện đã đồng ý, đêm nay gặp mặt, hiện tại liền đi theo ta đi.”

Dương Phóng nhìn hấn một cái, nhẹ nhàng gật đầu, trực tiếp vươn người đứng dậy.

Hoàng Tam lộ ra mỉm cười, lúc này quay người tại phía trước dẫn đường.

Mới vừa ra khỏi khách sạn, hấn liền trực tiếp tăng thêm tốc độ, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Dương Phóng như bóng với hình, cơ hồ tại hấn vừa mới xông ra, liền kề sát ở phía sau hấn.

Một màn như thế, để Hoàng Tam nhin không được trong lòng giật mình.

Thánh linh ...

Gia hỏa này quả nhiên là cái nào đó vô cùng đáng sợ
lão quái vật!

...

Thời gian không lâu.

Tại Hoàng Tam dẫn đầu dưới, Dương Phóng rút cục xuất hiện ở một chỗ không đáng chú ý viện tử trước, gạch xanh lục ngói, chiếm diện tích không lớn, trước cửa vài cọng trắng kiện cây tùng lẳng lẳng sinh trưởng.

Nhìn cùng một chút địa chủ viên ngoại trụ sở không có gì khác biệt.

Chỉ là tiến vào bên trong bộ về sau, nhưng lại phát hiện bên trong xa hoa dị thường, giả sơn thác nước, đồ sộ thâm trầm, cực đại minh châu, cao quý đồ sù ...

Một chỗ rộng rãi gian phòng bên trong.

Cửa phòng rộng mở, ánh nến sáng tỏ.

Đang có mấy người ngồi xếp bằng, tựa hồ ngay tại nghị luận sự tình.

Theo Hoàng Tam hai người đi tới, nơi này mấy người lập tức sắc mặt khế động, đồng loạt quay đầu, hướng về Dương Phóng nhìn lại, lộ ra từng tia từng tia tiểu dung.

Hiển nhiên đã đợi đợi đã lâu.

Trong đó một cái hồng bào nam tử càng cổ quái.

Cặp mắt của hắn lại tựa như là trong suốt thủy tinh làm, tại ánh nến chiếu rọi, lóe ra khó tả quang trạch, nụ cười trên mặt càng thêm nồng đậm, có loại khó tả chói lọi cảm giác.

Dương Phóng khẽ chau mày.

Sau một khắc đột nhiên cảm thấy không đúng.

Ông!

Một sát na, sức mạnh tinh thần vô hình trùng trùng điệp điệp, như là thủy triều lao nhanh, trong nháy mắt hướng về trong đầu của hắn mãnh liệt mà đi, hai viên trong suốt con mắt tựa hồ có được nhiếp hồn chi lực, khiến cho hai mắt của hắn không gây loạn như thế nào đều khó mà dời, giống như bị hút đi linh hồn.

“Rống!”

Trong lúc đó, một đạo kinh khủng long ngâm từ Dương Phóng thể nội vang lên.

Cuộn cuộn sát khí trong nháy mắt lao nhanh mà ra, tại chỗ đứng phải kia phiến vô hình tinh thần chi lực bên trên, bịch một tiếng, đem kia cỗ vô hình tinh thần lực trong nháy mắt chấn động đến vỡ nát.

Răng rắc!

Bên trong căn phòng mấy cái chén trà không có dấu hiệu nào trực tiếp vỡ vụn.

Ngay tiếp theo thiêu đốt ánh nến đều đột nhiên nhoáng một cái, sát na dập tắt.

Hồng bào nam tử biến sắc, rên lên một tiếng thê thảm, thân thể tại chỗ lật ngược mà ra, lập tức rơi vào trong góc, quái khiếu không thôi.

Mấy người khác cũng nhao nhao biến sắc, đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng.

“Mấy vị, đây là ý gì?”

Dương Phóng sắc mặt trầm xuống.

Lần này cũng không vận dụng lôi âm, mà là lấy long hồn bên trong sát khí trực tiếp đánh tan đối phương tinh thần lực.

Dù sao long hồn cũng là tinh thần lực một loại!

...

Chương 251 : Thành viên hoàng thất!

Gian phòng bên trong, ánh nến dập tắt, âm u khắp chốn.

Hai người khác tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Thật là cao thâm thực lực!

Bị Hàn Trùng tử 【 Nhiếp Hồn Mâu 】 khóa chặt, lại cũng có thể trong nháy mắt tránh thoát?

Hắn là người trước mắt, cũng là một vị cần luyện tinh thần loại công pháp cao thâm cường giả?

Dương Phóng sắc mặt lãnh đạm, trên thân thanh sam bay múa, vai cõng khôi ngô, tùy ý đánh bay hồng bào nam tử về sau, tựa hồ không có bất kỳ cái gì khó chịu, một đôi mắt đầu tiên là lướt qua trong phòng đám người, sau đó lập tức rơi vào bên cạnh thân Hoàng Tam trên thân.

Hoàng Tam trợn mắt hốc mồm, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cái này ...

Gia hỏa này thế mà có thể nhanh như vậy thoát khỏi Hàn Trùng tử ảnh hưởng.

“Ta tin tưởng người mới đến đây giao dịch, người chính là đối với ta như vậy?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Hoàng Tam trong lòng giật mình, mồ hôi lạnh hiển hiện,

vội vàng trong miệng kinh hô: “Chuyện gì cũng từ từ, đây không phải ta ý tứ.”

Thân thể của hắn nhanh chóng rút lui.

Keng!

Dương Phóng trường kiếm trong tay sớm đã trong nháy mắt ra khỏi vỏ, như giống như thiểm điện, trực chỉ Hoàng Tam cổ họng mà đi.

Bên trong căn phòng hai người khác sắc mặt lại biến, sau đó nhanh chóng xuất thủ.

“Dừng tay!”

“Mau dừng lại!”

Bọn hắn cấp tốc hướng về Dương Phóng phía sau lưng công tới, quyền phong hô hô, chưởng ảnh liên miên, bao phủ hướng Dương Phóng, ý đồ bức bách Dương Phóng xoay tay lại phòng ngự.

Dương Phóng nhướng mày, thân pháp triển khai, trong tay bị cải tạo sau Kim Xà kiếm huy động lên đến, mang theo lực lượng cường đại, cấp tốc hướng về sau lưng hai người nhanh đâm mà đi.

Kiểm pháp phối hợp thân pháp, cả người thoáng như quang điện.

Hai người rất nhanh lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nguyên Dương thành nội lúc nào xuất hiện như thế một vị mới thánh linh cấp cao thủ?

Phanh phanh phanh phanh!

Liên tiếp trầm đục phát ra.

Dương Phóng bằng vào kiếm pháp cùng thân pháp, tại hai vị cao thủ công kích đến thành thạo điều luyện, quý dị kiếm pháp xuất kỳ bất ý, như là thiểm điện, hướng về hai người yếu hại liên tiếp xuyên tới.

Hai người phát ra từng đợt quái khiếu, tại Dương Phóng kiếm pháp cùng thân pháp phía dưới, liên tiếp bị đâm thương thân thân thể, vội vàng nhanh chóng cùng Dương Phóng kéo dài khoảng cách.

Ngay tại Dương Phóng trường kiếm trong tay tiếp tục đâm hướng Hoàng Tam cổ họng thời điểm.

Bỗng nhiên, hấn sinh ra cảm ứng, nhượng mảy, không chút nghĩ ngợi, trường kiếm trực tiếp vậy một cái, lấy một loại không thể tưởng tượng nổi góc độ trong nháy mắt trở lại.

Một kiếm đâm về sau lưng.

Một đầu thân thể thon gầy, toàn thân đen nhánh bóng người, như là quỷ mị đồng dạng cấp tốc tiếp cận mà đến, khô gầy đại thủ tựa như quỷ trảo, đi lên hướng về Dương Phóng phần gáy hung hăng chộp tới.

Theo Dương Phóng trường kiếm đâm ra, đen nhánh bóng người hừ lạnh một tiếng, nguyên bản chụp vào Dương Phóng phần gáy đại thủ lập tức cấp tốc thu hồi, năm cái như là thép ròng, cấp tốc điểm tại trên trường kiếm, keng keng rung động.

Chỉ bất quá trường kiếm như bóng với hình, cũng không cải biến phương hướng.

Mà là như cũ tại nhanh chóng hướng về bóng người màu đen cực tốc đâm tới.

Bóng người màu đen biến chiêu cực nhanh, thân pháp hiện lên, hai cánh tay trảo mang theo một cỗ âm trầm băng hàn chi lực, nhanh chóng cầm ra, dập dờn ra từng mảnh từng mảnh quỹ dị luồng khí xoáy.

Những này luồng khí xoáy như đồng hóa vì vòng xoáy, khiến cho không gian bốn phía chi lực đều tùy theo nhọn nhọn, cấp tốc dẫn dắt ở Dương Phóng trường kiếm, ý đồ đem Dương Phóng trường kiếm trực tiếp kéo ra.

Nhưng Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, thân pháp biến đổi, trường kiếm tiếp tục lấy một loại quỹ dị đường cong, nhanh chóng đâm về bóng người màu đen, mỗi một kiếm đâm ra, không gian đều tại ẩn ẩn run rẩy.

Keng keng keng keng keng!

Thanh âm thanh thúy, lực lượng dập dờn.

Một sát na liên tục va chạm mấy chục lần.

Đến cuối cùng hai người thân thể nhoáng một cái, lần nữa cùng nhau rút lui mà ra.

Ngay tại cái kia màu đen bóng người bàn chân đạp mạnh, còn muốn tiếp tục vọt tới, đột nhiên một đạo thanh âm bình tĩnh trực tiếp vang lên.

“Dừng tay!”

Xoát!

Bóng người màu đen thân thể dừng lại, trong nháy mắt dừng lại, thành thành thật thật hai tay buông lỏng, đầu lâu thấp.

Trên người hấn hắc khí tản ra, Dương Phóng lúc này

mới thấy rõ chân dung.

Chỉ gặp người mặc màu đỏ thắm hoa phục, đầu đội một đỉnh cao cao màu đỏ thắm mũ, mặt trắng không râu, thần sắc âm lãnh, ước chừng bốn mươi năm mươi tuổi tả hữu.

Một đôi mắt thật sâu lẫm, tựa như độc đao, muốn đào được nội tâm của người chỗ sâu.

Thái giám?

Dương Phóng nhướng mày.

Nơi đây chủ nhân thân phận vô cùng sống động.

Thành viên hoàng thất!

Ánh mắt của hắn hướng về một bên liếc nhìn.

Chỉ gặp từ đại diện một bên chậm rãi đi tới một vị người mặc nhạt trường bào màu vàng, đầu đội mặt nạ màu bạc, ung dung hoa quý nam tử, nhìn không ra cụ thể niên kỷ, tu vi cao thâm, khí tức thâm thúy.

“Vị bằng hữu này, ta người mạo phạm các hạ, ta thâm biểu áy náy, nguyện ý đưa lên hai viên 【 Tử Nguyên đan 】 , để bày tỏ thành ý, hi vọng bằng hữu có thể nhận lấy.”

Kia mặt nạ màu bạc nam tử mở miệng nói ra.

Hắn ra hiệu một chút vị kia người mặc trường bào màu đỏ thắm thái giám.

Cái kia thái giám không nói một lời, lúc này từ trong tay áo chậm rãi lấy ra một cái màu xanh bình sứ, đi hướng Dương Phóng, đem nó đưa cho Dương Phóng.

Dương Phóng có chút trầm mặc, cười lạnh một tiếng, vẫn là một thanh thu hồi màu xanh bình sử.

Không hổ là thành viên hoàng thất!

Xuất thủ quả nhiên hào phóng.

Tử Nguyên đan, chính là thánh dược chữa thương, cho dù là đối với thánh linh cảnh cao thủ đều có hiệu quả.

Không cần thì phí.

“Nghĩ không ra Hoàng Tam cái gọi là người đối diện thế mà chính là người, ta làm như thế nào xưng hô các hạ?”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, cười lạnh nói.

“Nếu như người nguyện ý, liền giống như bọn họ, xưng hô ta là Tứ gia là được, không nguyện ý, liền xưng hô ta là Tứ công tử.”

Nam tử mở miệng nói ra, “Bởi vì Hắc Ngọc linh dược can hệ trọng đại, ta không cách nào xác nhận các hạ là không là ta mấy cái kia đối thủ phái tới hãm hại ta, cho nên mới để cho người ta xuất thủ thăm dò, mong rằng các hạ thứ lỗi.”

Dương Phóng hừ lạnh một tiếng.

Lời đã nói đến đây loại phân thượng, hẳn đương nhiên sẽ không nhiều lời.

Tăng thêm đối phương tựa hồ cũng không tiếp tục xuất thủ chi ý, hẳn cũng lười tiếp tục so đo.

“Được rồi, không nói nhiều nói, Hắc Ngọc linh dược bản tọa đã mang đến, ta cần trước gặp đến đan dược, mới

có thể đem linh dược cho người!”

Dương Phóng nói.

“Trước gặp đến đan dược?”

Tứ công tử khẽ nhíu mày, mở miệng nói ra: “Hoàng Cực Đan trân quý dị thường, cho dù là ta, hiện tại cũng vô pháp duy nhất một lần xuất ra ba mươi hạt ra, ta trước tiên có thể cho người mười hạt, coi như là cho người một cái tiền thế chấp, được hay không?”

“Không được.”

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu, nói: “Mười hạt, ta chỉ có thể cho người mười cây Hắc Ngọc linh dược.”

Tứ công tử lập tức trầm mặc xuống dưới.

Gian phòng bên trong mấy người khác tất cả đều sắc mặt biến hóa, nhìn về phía Dương Phóng.

Vị kia trường bào màu đỏ thắm công công, càng là tròn mắt hơi híp, phát ra hừ lạnh, trên thân một cỗ vô hình băng lãnh khí tức khuếch tán mà ra.

Trong lúc nhất thời, gian phòng bên trong trong nháy mắt trở nên ngột ngạt.

Ngay tiếp theo mặt đất đều ẩn ẩn có sương lạnh hiển hiện.

Một lát sau.

Tứ công tử than nhẹ một tiếng, nói: “Thôi, ta cho người hai mươi hạt đi.”

Hắn nhìn cái nhìn kia vị kia trường bào màu đỏ thắm

công công.

Vị kia công công không nói một lời, diện mục âm trầm, vẫn là yên lặng gật đầu, quay người rời đi.

Không bao lâu, hấn lần nữa từ bên ngoài đi tới.

Trong tay đã nâng một cái màu mặc ngọc hộp, ước chừng hơn bốn mươi centimet tả hữu, đem nó giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng con mắt lạnh lẽo, mở miệng nói ra: “Đặt ở một bên trên mặt bàn, ta tự sẽ xem xét.”

Vị kia công công sầm mặt lại, trong lòng tức giận, nhưng vẫn là làm theo, xoay người lại, đem cái kia màu mặc ngọc hộp đặt ở một bên trên mặt bàn.

Dương Phóng trường kiếm giương ra, nhẹ nhàng vẫy một cái, lập tức màu mặc ngọc nắp hộp mở ra.

Chỉ gặp lộ ra bên trong hai mươi khóa vàng óng ánh đan dược.

Hào quang lấp lóe, thần bí khó lường.

Dương Phóng bốc lên một viên đan dược, trực tiếp nắm trong tay, xem xét tỉ mỉ, xác nhận không có bất cứ vấn đề gì, lúc này mới một lần nữa vẫn về, sau đó lại từng cái bốc lên những đan dược khác.

Thật giống như đang chọn động cục đá đồng dạng.

“Không tệ.”

Hấn nhẹ nhàng gật đầu, kiểm tra xong một lần về sau, trực tiếp từ phía sau một bả nhấc lên bao khóa, từ bên trong tuyền hai mươi gốc Hắc Ngọc linh dược đặt ở trên

mặt bàn, thu hồi đan dược và các linh dược khác, mở miệng nói ra: “Các người điếm điếm đi.”

Vị kia công công tại Tứ công tử ra hiệu dưới, lập tức nắm lên từng cây Hắc Ngọc linh dược bắt đầu thanh điếm, móng tay nhẹ nhàng xẹt qua, từng cái đặt ở trên mũi hít hà, tiến hành xác nhận.

Thật lâu.

Vị kia công công mới hướng về Tứ công tử chậm rãi gật đầu.

“Bằng hữu, không biết nguyên tên của người là cái gì? Trên người của người còn có bao nhiêu linh dược, chúng ta đến tiếp sau không ngại hợp tác lâu dài như thế nào? Người có dược liệu, ta có dược sư, người tất cả dược liệu, ta tất cả đều có thể thu mua, tại giá cả bên trên, ta có thể đưa người một ít bí tịch hoặc tình báo loại hình, tóm lại, sẽ không để cho người có bất kỳ ăn thiệt thòi chỗ.”

Tứ công tử mở miệng.

Dương Phóng trong lòng hơi động, có chút trầm mặc, sau đó lắc đầu nói: “Hợp tác lâu dài cũng là không phải không thể, bất quá, chỉ bằng vào các người bây giờ còn không cách nào đạt được tín nhiệm của ta, ta cần giao dịch trước một đoạn thời gian mới có thể xác định được, về phần ta tên đầy đủ, nếu như người nguyện ý, liền xưng hô ta là giáo chủ tốt.”

“Giáo chủ?”

Tứ công tử nhíu mày.

Những người khác cũng nhao nhao đổi mặt, lộ ra nghi hoặc.

Chẳng lẽ là cái nào đó giáo phái chi chủ.

Kình Thiên vực đại bộ phận thánh linh cảnh cao thủ, bọn hần hần là đều biết, coi như không biết, cũng đã được nghe nói mới đúng.

“Cũng tốt.”

Tứ công tử cũng không cưỡng cầu, mở miệng nói ra:
“Các hạ có phần này lo lắng, cũng tại hợp lý bên trong, hi vọng phía sau thời gian, người ta có thể hợp tác vui vẻ.”

“Tứ công tử, ta cũng có một việc muốn muốn hỏi, không biết có thể giải đáp?”

Dương Phóng bỗng nhiên trong lòng hơi động, mở miệng nói ra.

Có tiện nghi không chiếm thì phí.

Vừa vặn có thể nhờ vào đó hỏi ra một chút tin tức.

“Chuyện gì?”

Tứ công tử hỏi thăm.

“Ta từng nghe người nói lên, thánh linh cảnh quý dị khó lường, tiến vào này cảnh, dễ dàng bị trong thiên địa tất cả hắc ám âm mai(khói mù) gây thương tích, loại lời này là thật là giả? Vì sao ta gặp được thánh linh cảnh cao thủ tất cả đều cực kỳ bình thường, nhìn không ra có chút thương thế chỗ?”

Dương Phóng mặt không biểu tình, mở miệng hỏi thăm.

Bên trong căn phòng mấy vị cao thủ, tất cả đều sắc mặt

biến hóa.

Hắc ám âm mai(khói mù)?

Bọn hắn lần nữa hai mặt nhìn nhau.

Chưa từng nghe qua.

“Hừ, lúc này can hệ trọng đại, há lại người một câu liền có thể biết đến.”

Bỗng nhiên, một bên công công bèn nhọn mở miệng, thanh âm băng lãnh.

“Chu công công, không cần tức giận.”

Tứ công tử đưa tay, trấn an hạ vị kia công công, một đôi ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng, thâm thúy đen nhánh, như là vòng xoáy, làm cho người xâm nhập.

Hắn nhẹ giọng mở miệng: “Hắc ám âm mai(khói mù), xác thực, chỉ là, đại bộ phận thánh linh cảnh cao thủ đều căn bản là không có cách nhìn thấy âm mai(khói mù), chỉ có mượn nhờ Thần khí thần lực, mới có thể có dòm một hai, loại này Thần khí ngay cả ta cũng không có, ta chỉ là từ những người khác Thần khí nơi đó thấy qua, bất quá, ta lại có tịnh hóa âm mai(khói mù) chi pháp, chỉ là phương pháp này cao thâm, chỉ truyền con em hoàng thất, cho nên tha thứ ta không thể cùng các hạ giao dịch.”

Dương Phóng nhướng mày.

Hoắc Thiên Đình nói quả nhiên là thật.

Cứ như vậy, vậy thì phiền toái.

Mình vẫn là phải đi tìm hắn một chuyến.

“Loại trừ hắc ám âm mai(khói mù) sự tình, còn có một chuyện không biết bằng hữu có biết hay không, thánh linh cảnh có đôi khi sẽ thấy một chút người bên ngoài không cách nào nhìn thấy sự tình, nguy cơ trùng trùng, từng bước sát cơ, cho nên, một chút thánh linh cảnh cao thủ thường thường sẽ chủ động bảo đoàn, không muốn lại độc lai độc vãng, trước đó cách mỗi mấy năm, đều có một ít cường đại dị thường thánh linh cảnh cao thủ đột nhiên nổi điên, giữa đêm khuya khoắt kiệt lực mà chết!”

Tứ công tử nói.

Hắn y nguyên không muốn xưng hô Dương Phóng vì giáo chủ, chỉ nguyện ý gọi là 【 bằng hữu 】 .

“Kiệt lực mà chết?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, nói không rõ nguyên nhân, lại không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, có người suy đoán, có lẽ là một loại nào đó đáng sợ nguyên nhân, từ khi thần linh biến mất, thiên địa này tựa hồ đang cố ý bài xích hết thầy thực lực cường đại tồn tại.”

Tứ công tử nói.

Dương Phóng tiếp tục trầm mặc xuống dưới.

Một lát sau, hắn nhẹ nhàng gạt đầu.

“Đa tạ.”

Dương Phóng không còn chờ lâu, quay người vừa đi, thân pháp triển khai, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Tại hắn vừa mới rời đi.

Vị kia người mặc màu son trường bào công công liền hừ lạnh một tiếng, con người băng hàn, hướng về ngoài cửa nhìn lại.

“Cuồng vọng tự đại!”

“Chu công công, không cần tức giận, người này đã có thể mọc thời gian cung cấp Hắc Ngọc linh dược, đáng giá lôi kéo, ta không hi vọng cùng dạng này cường giả là địch.”

Tứ công tử nói.

“Vâng, Tứ gia.”

Chu công công đầu lâu rủ xuống, cung kính nói.

Gian phòng bên trong cái khác ba vị thánh linh cảnh cao thủ, giờ phút này đem ánh mắt cùng nhau nhìn về phía Tứ công tử, nhin không được nổi lòng phun trào.

“Tứ công tử, vừa mới cái gọi là hắc ám âm mai(khói mù)?”

“Là thật, ta nguyên bản một mực đều muốn tìm cơ hội nói cho các người biết, chỉ là sự tình bận rộn, thẳng đến kéo tới hôm nay.”

Tứ công tử đáp lại.

Mấy người lập tức trong lòng run lên.

...

Nơi xa.

Dương Phóng thân pháp thi triển, tốc độ cực nhanh, một

đường hướng về trước đó quyết định khách sạn tiến
đến, lông mày thật sâu vặ̣n lên, trong lòng suy tư.

Hắc ám âm mai(khói mù)!

Địa Tâm Ma Hỏa!

Xem ra chính mình vẫn là tránh không được muốn đi tìm
Hoắc Thiên Đình.

...

Chương 252 : Thái tử?

Sau ba ngày.

Trời sáng khí trong.

Huệ Phong âm áp dễ chịu.

Dương Phóng hai mắt mở ra, tinh quang nội liễm, thể nội ẩn chứa một loại sức mạnh cực kỳ khủng bố, cả người tinh thần phấn chấn, từ trên giường xoay người mà lên, như là một tôn như cự thú.

Hắn đầu tiên là như thường lệ đánh một bộ quyền pháp, khơi thông gân cốt.

Sau đó lần nữa mở ra bảng, tiến hành xem xét.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/200 tuổi

Tu vi: Thánh linh 【 3370/30000 】

Tâm pháp: Cảm Ứng quyết viên mãn, Kim Thân quyết đệ bát trọng 【 4800/24000 】 , Lôi Âm hô hấp pháp đệ ngũ trọng 【 12000/15000 】

Võ kỹ: Vô Cực ấn tinh thông 【 2400/4000 】 , Thanh Vân Bộ đệ tam trọng 【 1000/6000 】 , Viêm Bạo chưởng đệ tam trọng 【 300/8000 】 , Băng liệt chỉ đệ nhị trọng 【 2100/5000 】 , Kinh Thiên Kiếm đệ nhị trọng 【 600/5000 】 , Côn Bằng tam biến đệ nhất trọng 【 1200/2000 】 , Hồng Hoang huyết bạo quyền 【 300/2000 】

...

Cảm ứng quyết viên mãn.

Tu vi một cột, lần nữa gia tăng 2000 điểm điểm kinh nghiệm.

Cái này 20 khóa Hoàng Cực Đan quả nhiên đáng sợ!

Trực tiếp rút ngắn mình 200 trời khổ tu.

“Biến thái, quả nhiên là quá biến thái.”

Dương Phóng tự nói.

Như thế đan phương lại cũng có thể bị người nghĩ ra.

Bất quá!

Rất nhanh hần lần nữa suy tư tới vị kia Tứ công tử lời nói, trong lòng trầm xuống.

【 trước đó cách mỗi mấy năm, đều có một ít cường đại dị thường thánh linh cảnh cao thủ đột nhiên nổi điên, giữa đêm khuya khoắt kiệt lực mà chết ... 】 .

【 từ khi thần linh biến mất, thiên địa này tựa hồ đang có ý bài xích hết thủy thực lực cường đại tồn tại ... 】 .

Hai câu này đơn giản như là một mảnh âm mai(khói mù), bao phủ nội tâm của hần, để hần khó mà an bình.

Mảnh thế giới này đơn giản chính là cái Ma Quạt đồng dạng.

Hần một đường tu luyện, vừa giãy giụa, mắt thấy sắp giãy dựa đến đỉnh, có nhất định thân phận cùng lực

lượng, kết quả nhưng lại xuất hiện loại chuyện này.

“Chuyện tương lai, gập ghềnh long đong, thật sự là khắp nơi đều ngoài dự liệu ... “

Dương Phóng suy nghĩ xa xưa.

Một lát sau, hắn thu thập tâm tình, đi ra khách sạn.

Đầu tiên là tại quầy hàng lui gian phòng, sau đó ở phòng khách khu vực muốn cả bàn đồ ăn, lẳng lẳng nhâm nhi thưởng thức.

Trong khách sạn.

Tam giáo cửu lưu tề tụ, thanh âm ồn ào náo động, một mảnh náo nhiệt.

Mang đến đủ loại tin tức.

“Đại Uyên quân lại hành động, bắt đầu đối Quỷ Sơn khu vực triển khai vây quét, đã giết chết Quỷ Sơn bên trong mảng lớn cao thủ.”

“Cái gì? Đại Uyên quân ra tay với Quỷ Sơn rồi? Tốt, giết đến tốt, đã sớm nên đối bọn này Quỷ Sơn gia hỏa xuất thủ.”

“Người không muốn sống nữa, dám nói như vậy Quỷ Sơn một mạch nói xấu, coi chừng bị bọn hắn nghe được, để người chết không có chỗ chôn!”

“Đúng đấy, Quỷ Sơn một mạch chính là Bắc Vực bên trong lớn nhất tổ chức ám sát, thần bí khó lường, rắc rối khó gỡ, coi như bây giờ bị vây quét, tốt nhất cũng đừng tùy tiện nghị luận.”

“Lại nói Đại Uyên quân lần này vì sao đột nhiên vây quét

Quý Sơn?”

“Còn có thể là bởi vì cái gì, nghe nói trước đó không lâu làm đến sôi sùng sục lên Hắc Thủy lão quái, lại là cùng Quý Sơn có quan hệ, hắc hắc, người cảm thấy Bàn Vạn Chung có thể buông tha Quý Sơn sao? Quý Sơn bởi vì đặc biệt địa thế tạo hình, cho tới nay không người biết đến, lần này chọc giận Bàn bạo long, Bàn bạo long có thể bỏ qua mới là lạ, tiếp xuống có trò hay để nhìn.”

...

Dương Phóng sắc mặt khẽ động.

Quý Sơn một mạch?

Hắc Thủy lão quái lại là xuất từ chỗ nào?

Hắn rất nhanh nhẹn không được cười lên.

Xem ra lần trước sự tình đối với Bàn Vạn Chung kích thích quả nhiên đủ lớn!

Đến bây giờ đều còn tại tìm kiếm Hắc Thủy lão quái!

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại.

Cái này Bàn bạo long thực lực kinh khủng, phòng ngự vô song, là một cái duy nhất để hắn đến nay đều có loại áp lực khổng lồ tồn tại, coi như để hắn hiện tại lần nữa đối mặt với đối phương, hắn cũng không có nắm chắc có thể chiến thắng đối phương.

Dương Phóng bưng chén rượu lên, yên lặng nhấp nhấp.

Sau nửa canh giờ.

Mới ném hai tiền bạc, đứng dậy rời đi.

Bất quá tại vừa đi không lâu.

Một đạo cái bóng mờ hồ liền tự động cùng hướng về phía Dương Phóng, tốc độ cực nhanh, khí tức nội liễm, dung nhập trong đám người, cực không gây cho người chú ý.

Dương Phóng thân pháp triển khai, bất tri bất giác một đường ra khỏi thành ao.

Vừa mới đi vào một chỗ yên lặng rừng, thân thể của hắn liền đột nhiên dừng lại, sắc mặt băng lãnh, mở miệng nói ra: “Các hạ theo một đường, là có chuyện gì không?”

Hắn xoay người lại, một đôi đạm mạc ánh mắt nhìn về phía sau lưng.

Chỉ gặp.

Một chỗ tráng kiện đại thụ hậu phương.

Một đạo trường bào màu xám bóng người quay người đi ra, trên mặt mang theo một đỉnh Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ, phát ra thanh âm già nua, nói: “Không hổ là có thể để cho Chu công công cũng vô pháp làm sao người, quả nhiên cường đại, bằng hữu, lão phu tới, là muốn cùng người có một trận giao dịch.”

“Giao dịch?”

Dương Phóng lông mày nhíu lại: “Người ta chưa từng gặp mặt, người đi lên cùng ta giao dịch?”

“Không quản trước đó có hay không được qua mặt, giao dịch về sau, tự sẽ quen thuộc, không phải sao?”

Bóng người áo bào tro mở miệng nói.

“Có ý tứ, người muốn làm sao giao dịch?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta biết các hạ trước đây không lâu bán một nhóm Hắc Ngọc linh dược cho Tứ hoàng tử, ta muốn từ các hạ nơi đó đem còn lại Hắc Ngọc linh dược toàn bộ làm ra, không chỉ có là hiện tại, còn bao hàm về sau, sau này tất cả giao dịch, các hạ không ngại đều cùng chúng ta làm, chỗ tốt phương diện, tuyệt sẽ không so Tứ hoàng tử ít, như thế nào?”

Bóng người áo bào tro trực tiếp mở miệng.

“Ồ?”

Dương Phóng lộ ra nhiều hứng thú chi sắc.

Người này lại biết hẳn cùng Tứ hoàng tử chuyện giao dịch.

Tứ hoàng tử bên người có nội ứng?

“Tứ hoàng tử đáp ứng loại trừ Hoàng Cực Đan bên ngoài, sẽ còn cung cấp các loại bí tịch cùng tin tức cho ta, các người cũng có thể làm được?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Có thể.”

Bóng người áo bào tro gật đầu.

“Tứ hoàng tử đáp ứng đem tịnh hóa âm mai(khói mù) phương pháp cũng giao cho ta, các người cũng sẽ đồng

ý?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Ừm?”

Bóng người áo bào tro nhuộm mày, lắc đầu nói: “Các hạ không cần đến ở chỗ này lừa ta, người cùng Tứ hoàng tử nói chuyện, chúng ta như lòng bàn tay, hẳn không có khả năng đem tịnh hóa âm mai(khói mù) phương pháp cho người, chúng ta cũng sẽ không nói ra loại phương pháp này, nhưng là điều kiện khác, chúng ta có thể toàn bộ thỏa mãn.”

“Dạng này a.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu: “Đã các người cung cấp đồ vật, cùng Tứ hoàng tử cung cấp đồ vật, vậy ta vì sao còn muốn bỏ qua Tứ hoàng tử mà cùng các người giao dịch? Cứ như vậy, chẳng phải là bạch bạch đắc tội Tứ hoàng tử?”

“Bằng hữu, Tứ hoàng tử có thể cho, chúng ta có thể cho càng nhiều.”

Bóng người áo bào tro mở miệng nói.

“Thật sao? Tử Nguyên đan các người có sao? Tứ hoàng tử thế nhưng là vừa lên đến liền đưa hai viên.”

Dương Phóng nói.

Bóng người áo bào tro nhuộm mày.

“Việc này ta cần xin phép một chút.”

“Chỉ là Tử Nguyên đan cũng muốn xin chỉ thị, theo ta thấy, các hạ chưa hẳn liền có thể ăn đồ vật trong tay của

ta, vẫn là thôi đi.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Bằng hữu, người tốt nhất đừng bỏ lỡ cơ hội lần này!”

Bóng người áo bào tro bỗng nhiên gấp rút mở miệng:

“Tứ hoàng tử có thể cho chỉ có số ít lợi ích, người không nên cực hạn tại dưới mắt, ta phía sau màn tồn tại, địa vị siêu nhiên, xa không phải Tứ hoàng tử có thể so sánh, sau này rất có thể sẽ vinh đặng đại bảo, cùng nhân vật như vậy giao dịch, chỗ tốt vô tận, người không nên chỉ lo trước mắt lợi ích, mà là hẳn là coi trọng lâu dài, lâu dài bên trên giảng, có thể để người một bước lên trời!”

“Một bước lên trời?”

Dương Phóng lông mày nhíu lại, trong nháy mắt minh bạch đối phương người giật dây thân phận.

Đại Uyên Thái tử?

“Ta cần suy nghĩ một chút.”

Dương Phóng đáp lại.

“Cái này còn cần cân nhắc sao? Một vị là nhân long chi tử, một vị chỉ là khu khu hoàng tử, bằng hữu, bất kể lúc nào, trèo lên đầu này quan hệ mới là trọng yếu nhất.”

Bóng người áo bào tro tiếp tục khuyên nhủ:

“Nhất là đối người dạng này không có chút nào bối cảnh thánh linh mà nói, ta nghĩ người cũng không hi vọng nhìn thấy người cả đời dừng bước nơi này đi, Hoàng Cực Đan cuối cùng thuộc về cấm đan, các hạ đồ nhiều như vậy, sớm đã xúc phạm vương triều pháp luật, chỉ

cần Thái tử một câu, các hạ liền sẽ bụi về với bụi, đất về với đất, các hạ nghĩ sao?”

Tròng mắt của hắn chăm chú nhìn Dương Phóng.

Trong giọng nói để lộ ra một chút ý uy hiếp.

Tựa hồ chỉ cần Dương Phóng không đồng ý, chính là tại mưu phản đồng dạng.

Cái này khiến Dương Phóng nhướng mày.

“Ta cần lại suy nghĩ một chút!”

“Không cần suy nghĩ thêm, đó là cái nhiều ít người đều khó cầu cơ hội, người không nên như thế ngu xuẩn, mà lại Thái tử người này, tính tình xưa nay không tốt, nếu là một khi trì hoãn thời gian, cùng người sẽ ... “

“Đủ rồi, ta nói ta muốn cân nhắc cân nhắc.”

Dương Phóng ngữ khí đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo:
“Người chẳng lẽ nghe không hiểu ta?”

“Người ... “

Bóng người áo bào tro đồng tử co rụt lại, trầm giọng nói:
” ta lời hay khuyên bảo, người lại xem thường, bằng hữu, Kinh Thiên vực chung quy là Hoàng gia chi địa, người tin hay không, chậm nhất ngày mai người liền sẽ tiến vào mưu phản trong danh sách, nói thật ra, một vị chỉ là đệ nhất Thiên Thê (thang trời) thánh linh, ở trong mắt Hoàng thất, liền như là kiến hôi, nói nghiền chết liền nghiền chết! !”

“Thật sao?”

Dương Phóng cười lạnh, nói: “Vậy người tin hay không,

ta cũng có thể tùy thời nghiền chết người?”

Trên mặt của hắn bỗng nhiên lạnh lùng xuống dưới.

...

Chương 253 : Địa Tâm Ma Hỏa!

Hôi bào nam tử lời nói, để Dương Phóng dị thường không vui, trong mắt lãnh quang chớp động.

Người này nếu là thật dễ nói chuyện thì cũng thôi đi.

Vừa lên đến liền nhiều lần uy hiếp, liền xem như tượng đất cũng có ba phần hỏa khí.

Chính mình cũng nói mình cần suy nghĩ một chút.

Kết quả vẫn là như thế đốt đốt bức bách!

Hôi bào nam tử biến sắc, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Tốt, tốt, là tại hạ mạo muội quá rầy, cáo từ.”

Hắn quay người liền đi, lại một bước cũng nhiều đợi.

Mấy cái lấp lóe cũng đã biến mất ở chỗ này.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, nhìn xa xa hôi bào nam tử, nắm đấm nắm lên, cuối cùng vẫn là không có xuất thủ chặn đường.

Hiện tại vừa lên đến liền cùng Đại Uyên Thái tử là địch, thật không phải cử chỉ sáng suốt.

Nói thật, mình cùng ai giao địch đều là giao địch.

Chỉ là, đối phương trước đó quá cường thế.

Hắn xoay người lại, lần nữa hướng về phía trước đi đường.

...

Thời gian không lâu.

Dương Phóng rút cục trở về trụ sở.

Không lớn trong sân.

Mấy chục gốc Hắc Ngọc linh dược lẳng lẳng sinh trường, tại ánh nắng chiếu rọi xuống, như là lưu ly, phản xạ ra các loại quang mang, mộng ảo mê người.

Hắn cẩn thận đếm một chút, cái này một nhóm có chừng bốn mươi tám gốc.

Lại sớm đã thành thực, có thể tùy thời ngắt lấy!

Địa Mẫu phụ trợ hiệu quả, coi là thật giúp mình đại ân.

Nếu không, mình bây giờ khẳng định là đang khắp nơi nghĩ biện pháp gia nhập Hoàng thất, kể từ đó, tất nhiên lại sẽ lâm vào các loại thế lực vòng xoáy bên trong.

Dương Phóng có chút suy nghĩ, bỗng nhiên lật bàn tay một cái, lấy ra một viên lớn chừng cái trứng gà ngậm hạt châu màu vàng, ánh mắt chớp động, trực tiếp đem chân khí hướng về trong hạt châu chuyển vận tới.

Xoát!

Từng sợi vô hình ba động lấy hạt châu làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc khuếch tán ra ngoài.

Dương Phóng một bên thôi động, vừa đi làm thuốc vườn, bắt đầu đem trên mặt đất Hắc Ngọc linh dược từng cái rút ra.

Hắn cũng không hi vọng đợi chút nữa bị Hoắc Thiên Đình nhìn thấy được viên bên trong một màn.

Liên quan tới có thể thúc Hắc Ngọc linh được sự tình, tuyệt không thể bị bất luận kẻ nào biết.

...

Một phương hướng khác.

Tĩnh mịch trong phủ đệ.

Bóng người áo bào tro một đường trở về, nổi giận đùng đùng, mặt nạ trên mặt sớm đã lấy xuống, là cái sáu bảy mươi tuổi lão giả gương mặt, mặt mũi nhăn nheo dày đặc, sợi râu hoa râm, thân thể cấp tốc tiến vào một căn phòng bên trong.

“Nhị gia.”

Bóng người áo bào tro vừa vào cửa, liền thu liễm nộ khí, chấp tay nói.

“Làm sao? Hắn là hắn không đồng ý?”

Gian phòng bên trong, một vị dung mạo anh tuấn, thân thể cao lớn, mũi tú ưỡn lên nam tử, ngay tại trên ghế ngồi lẳng lặng lật qua lại một bản ngàm màu vàng cổ tịch, không ngừng đầu nhàn nhạt hỏi thăm.

“Đúng vậy, người này hung hăng ngang ngược dị thường, không chỉ có không đồng ý, còn kém chút động thủ.”

Lão giả ôm hận, cắn răng nói.

“Thánh linh cảnh cao thủ, tự kiềm chế thực lực, có chút

tự phụ cũng rất bình thường, người không có cùng hấn nói lên lai lịch của ta?”

Nam tử bình tĩnh mở miệng.

“Nói, nhưng y nguyên vô dụng, người này không biết điều, cố chấp đã thấy.”

Lão giả nói.

“Dạng này a.”

Nam tử chậm rãi ngẩng đầu lên, lộ ra một đôi đen nhánh không thấy đáy con ngươi, như là hai nơi vực sâu, cơ hồ khiến người hồn phách lún xuống trong đó.

“Trụ sở của hấn tra rõ sao?”

“Không có, người này cực kỳ cảnh giác, ta thả ra hắc lân trùng tất cả đều bị đánh chết, bất quá hấn trụ sở nhất định liền tại phụ cận không xa, chỉ cần muốn tìm, nhất định có thể tìm tới.”

Lão giả nói.

“Vậy liền giải quyết việc chung đi.”

Nam tử chậm chạp mở miệng: “Tự mình bán Hắc Ngọc linh dược, tội đồng mưu phản, mất đầu, xét nhà, di tam tộc, hết thầy dựa theo quá trình cùng trình tự.”

“Kia Tứ hoàng tử bên kia?”

Lão giả hỏi thăm.

“Không cần hỏi hấn , bên kia từ ta xử lý.”

Nam tử bình thản nói.

“Vâng, Thái tử!”

Lão giả khom người nói, cấp tốc rời khỏi.

.

.

.

Tầm nửa ngày sau.

Trên sườn núi.

Dương Phóng cao cao đứng ở một chỗ trên núi đá, chấp hai tay sau lưng, lẳng lặng chờ đợi.

Từng đợt gió núi thổi qua, bên người lá rụng phát phới.

Đột nhiên, hấn lông mày hơi nhíu, như là sinh ra cảm ứng, mở miệng nói ra: “Hoắc công tử, đã tới, sao không hiện thân gặp mặt?”

Bốn phương tám hướng yên tĩnh, không có chút nào thanh âm.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, hướng về một bên mặt đất nhìn lại.

Chỉ kiến giải trên mặt đột nhiên ô quang lấp lóe, một cái đầu lâu từ lòng đất khu vực chặm rãi nổi lên, khuôn mặt anh tuấn, làn da trắng bệch, sinh ra đầu đầy Thiên Lam sắc tóc dài, kinh ngạc nhìn nhìn Dương Phóng.

“Nguyên Linh giáo chủ, người thật đúng là khiến ta giật mình, ta ẩn núp đến sâu như thế, thế mà cũng có thể bị người phát hiện, xem ra người trong khoảng thời gian

này tu vi tăng trưởng!”

Hoắc Thiên Đình mở miệng nói ra.

Sau đó bờ vai của hắn, thắt lưng, đùi, bắp chân, từng cái từ trong lòng đất hiện lên ra, cả người triệt để đứng trên mặt đất phía trên.

Thật tình không biết, Dương Phóng chấn động chi lực đã sớm lấy tự thân làm trung tâm, đem phương viên mấy chục mét toàn bộ bao phủ, loại chấn động này chi lực liền như là vô hình sóng âm đồng dạng.

Lòng đất khu vực phạm là có bất kỳ động tĩnh gì, cũng không thể giấu diếm được Dương Phóng.

Đừng nói một người sống sờ sờ, liền xem như lòng đất có mấy cái con giun, hắn cũng toàn bộ biết.

“Hoắc công tử khách khí, tại hạ chỉ có hơi có tâm đắc mà thôi.”

Dương Phóng mở miệng.

Hoắc Thiên Đình mày nhăn lại, bỗng nhiên tự tiểu phi tiểu nói: “Đúng rồi Nguyên Linh giáo chủ, ta muốn biết Bạch Trạch vực chỗ kia truyền tống trận có phải hay không là người hủy đi? Điểm này, người làm cũng không đạo đức!”

“Không phải ta.”

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu.

“Không phải người?”

Hoắc Thiên Đình lộ ra giật mình, nói: “Này sẽ là ai?”

Từ ngày đó rời đi về sau, hắn rất nhanh lại phái người muốn lần nữa truyền tống về đến, chỉ là truyền tống thời điểm mới phát hiện, đối diện truyền tống trận hư hư thực thực gặp phải hủy hoại.

Bọn hắn bên này vô luận như thế nào kích hoạt, đều từ đầu đến cuối không cách nào truyền tống thành công.

Đoạn này thời gian, vì việc này, hắn nhưng là quả thực động không ít giận.

“Ta cũng không biết, Hoắc công tử, lần trước nói tới Địa Tâm Ma Hỏa, không biết vẫn là không chắc chắn?”

Dương Phóng ló ra hỏi thăm, trực tiếp nói sang chuyện khác.

“Tính, đương nhiên chắc chắn.”

Hoắc Thiên Đình mở miệng: “Bất quá người nghĩ làm Địa Tâm Ma Hỏa, ta ngược lại thật ra có một điều kiện, ha ha ... “

Trong miệng của hắn đột nhiên cười khẽ, lộ ra nhiều hứng thú chi sắc.

“Điều kiện gì?”

Dương Phóng ló ra.

Điểm này hắn sớm có đoán trước.

“Giúp ta đối phó một người.”

Hoắc Thiên Đình mỉm cười: “Người yên tâm, thực lực của người này cũng tại đệ nhất Thiên Thê, chỉ là so người ta sớm hơn tiến vào cảnh giới này mà thôi, mà lại lần này đối phó hắn, cũng không phải là chỉ có người

một người xuất thủ, trừ ta ra, còn có hai vị bằng hữu cũng sẽ cùng nhau xuất thủ, việc này qua đi, ta tự nhiên sẽ đem Địa Tâm Ma Hỏa cho người mượn dùng.”

“Người này tên là thập danh tự? Ra sao lai lịch?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Gia hỏa này tên là Hoắc Khâu, là phụ thân ta một vị huynh đệ kết nghĩa, bất quá bản thân phụ thân sau khi tọa hóa, gia hỏa này liền chiếm cứ ta Địa Hành nhất tộc thánh địa, còn đối ta tiến hành đuổi tận giết tuyệt, ta tất cả huynh đệ, tử muội, thân nhân cơ hồ tất cả đều bị hấn giết chết, ta từng phát thề nặng, nhất định phải làm cho gia hỏa này trả giá đắt!”

Hoắc Thiên Đình nghiêng răng nghiêng lợi, ánh mắt phẫn hận, lộ ra nòng đấm oán độc.

“Nếu chỉ là đệ nhất Thiên Thê, lấy người cùng hai người bằng hữu thế lực, hấn là còn bắt không được hấn?”

Dương Phóng nhíu mày hỏi.

“Không, gia hỏa này hiện tại nắm giữ Địa Hành nhất tộc, đạt được Địa Hành tộc trưởng lão ủng hộ, bên người cao thủ đông đảo, mà lại gia hỏa này cực kỳ đáng sợ, cơ hồ giết không chết, cho nên, vèn vèn chỉ dựa vào ta cùng ta hai vị bằng hữu y nguyên không đủ bảo hiểm.”

Hoắc Thiên Đình đáp lại.

“Giết không chết?”

“Đúng vậy, gia hỏa này không biết là chủng tộc gì, ta đã từng đánh lén phía dưới, đem hấn trái tim đâm xuyên, hấn cũng không có bất kỳ cái gì sự tình, điểm này thật là không thể tưởng tượng nổi.”

Hoắc Thiên Đình sắc mặt âm trầm nói.

Thánh linh cảnh cao thủ, sinh mệnh lực mặc dù tràn đầy, nhưng chỉ cần đem đầu lâu chặt xuống hoặc đem trái tim chấn vỡ, vẫn là sẽ bị giết chết.

Nhưng mà đối phương tên kia, từng bị hắc đâm xuyên qua trái tim, đem trái tim đều cho chấn thành bùn nhão, lại y nguyên một chút sự tình không có, ngược lại trở tay đem hắc quất bay ra ngoài.

Hoắc Thiên Đình đến nay đều nghĩ không rõ lắm nguyên do.

Dương Phóng mặt lộ vẻ suy tư, nói: “Nếu là như vậy, ta cần sử dụng trước Địa Tâm Ma Hỏa, sau đó mới có thể giúp người đối phó người này.”

“Không được, nhất định phải trước hết giết người này về sau, ta mới có thể để người mượn dùng Địa Tâm Ma Hỏa, nếu không không bàn nữa.”

Hoắc Thiên Đình sắc mặt âm trầm.

Hắn hiện tại căn bản còn không cách nào triệt để tin tưởng Dương Phóng.

Chính như Dương Phóng không cách nào triệt để tin tưởng hắn đồng dạng.

Dương Phóng nhướng mày, nói: “Nhưng ta làm sao biết, ta giúp người giết người về sau, người nhất định sẽ cho ta mượn Địa Tâm Ma Hỏa?”

“Hừ, ta cũng vô pháp xác định người mượn dùng qua Địa Tâm Ma Hỏa về sau, liền nhất định sẽ giúp ta giết người.”

Hoắc Thiên Đình hừ lạnh nói.

Dương Phóng trong nháy mắt trầm mặc.

Song phương không nói một lời, tiến hành giằng co.

Thật dài một hồi.

Hoắc Thiên Đình lần nữa âm thanh lạnh lùng nói: “Thôi, người đã không có thành ý coi như xong, ta tự đi tìm những người khác đối phó Hoắc Khâu, bất quá, bỏ lỡ cơ hội lần này, chỉ sợ người rút cuộc gặp được đệ nhị chố Địa Tâm Ma Hỏa.”

Hắn lộ ra cười lạnh, nhìn chằm chằm nhìn Dương Phóng, lại quay người liền đi.

“Chờ chút!”

Dương Phóng đột nhiên mở miệng, nhìn về phía Hoắc Thiên Đình, nói: “Đã không cách nào sớm sử dụng, như vậy để cho ta nhìn một chút cũng có thể đi.”

Hắn cần xác nhận đối phương nơi đó thật sự có Địa Tâm Ma Hỏa.

Lại thật có thể hòa tan Cửu U Thiên Ma Kim.

“Nếu là nhìn, tự nhiên không tính là gì.”

Hoắc Thiên Đình mỉm cười.

“Ừm, dẫn đường đi.”

Dương Phóng mở miệng.

“Các hạ tự hành đi theo liền có thể.”

Hoắc Thiên Đình cười nói, thân thể nhảy lên, trực tiếp hướng về nơi xa cấp tốc lao đi.

...

Rừng chỗ sâu.

Bóng người bay lượn.

Một trước một sau hai đạo nhân ảnh như là đại bàng, tốc độ tất cả đều nhanh vô cùng, trong nháy mắt đã không biết xông ra bao nhiêu dặm.

Rất cục.

Dương Phóng cùng Hoắc Thiên Đình xuất hiện ở một chỗ hoang vu sơn mạch trước đó.

Hoắc Thiên Đình mỉm cười nói: “Địa Tâm Ma Hỏa ngay tại trong núi nơi nào đó lòng đất, bắt quá tiếp xuống cần ta mượn nhờ thổ động chi pháp mang người đi vào, giáo chủ, còn xin người trầm tĩnh lại.”

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, hướng về dãy núi chỗ sâu nhìn lại, yên lặng cảm ứng, lại không cách nào cảm giác mảy may dị thường.

Một lát sau.

Hắn gạt đầu nói ra: “Làm phiền!”

Hoắc Thiên Đình mỉm cười, đi qua tiến đến, một bả nhấc lên Dương Phóng cổ tay, trên thân ô quang bộc phát, giống như là thủy triều, cấp tốc hướng về Dương Phóng thân thể bao phủ tới.

Dương Phóng lập tức cảm thấy trên dưới quanh người

Ấm áp, giống như là đột nhiên đặt mình vào tại một chỗ trong nước ấm, tiếp lấy vô cùng một màn kỳ dị xuất hiện.

Dưới chân mặt đất giống như là đột nhiên biến thành hải dương, bắt đầu cấp tốc biến mềm.

Sau đó thân thể của hắn bị Hoắc Thiên Đình mang theo, trực tiếp hướng về trong lòng đất nhanh chóng lặn xuống.

Dương Phóng theo bản năng trở tay một nắm, một phát bắt được Hoắc Thiên Đình, toàn thân chân khí mãnh liệt, khuôn mặt lạnh lùng, nói: “Hoắc công tử, người tốt nhất đừng đùa nghịch hoa chiêu gì, bằng không, chỉ sợ người cũng không sống nổi!”

Hoắc Thiên Đình nhướng mày, lãnh đạm nói ra: “Yên tâm, điểm này tại hạ tự nhiên rõ ràng.”

Hô!

Hai người thân thể nhanh chóng hạ xuống, tiến vào sâu trong lòng đất.

Tiếp lấy Hoắc Thiên Đình dắt Dương Phóng, bắt đầu cấp tốc tiến lên.

Giờ khắc này, Dương Phóng tựa như cùng ở tại không gian trong đường hầm xuyên thẳng qua đồng dạng.

Chỗ bắt đồng chính là, hai bên tất cả đều là nồng đậm thổ tia sáng màu vàng, còn có từng hạt to to nhỏ nhỏ thổ những mảnh vỡ, có loại không nói ra được thần bí cảm giác.

Trong nháy mắt, hai người đã xuyên qua không biết bao nhiêu dặm.

Xoát!

Bỗng nhiên trước mắt quang mang sáng rõ.

Hai người thân thể lóe lên, xuất hiện ở một chỗ to lớn trong lòng núi.

Toàn bộ lòng núi chiếm diện tích rộng lớn, bốn phía cắm đầy lửa đi, còn có không ít cái khác Địa Hành tộc nhân ở chỗ này một mực trấn giữ, nhìn như là một chỗ cỡ lớn sân thể dục đồng dạng.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng có chút nhú mày.

Mảnh này trong lòng núi rõ ràng có một loại khó tả nóng rực, thậm chí ở chỗ này trong không khí, chọt khẽ hấp nhập cũng không bị gì.

Nhưng theo cổ này không khí tiến vào thể nội, lập tức để chân khí của hắn đều ần ần khô nóng.

Ánh mắt của hắn cấp tốc liếc nhìn.

Rất nhanh rơi vào phía trước nhất.

Chỉ gặp lòng núi phía trước nhất khu vực, xuất hiện một cái cự đại khe hở, dưới cái khe giờ phút này chính thiêu đốt lên từng mảnh từng mảnh tinh hồng như máu ngọn lửa yêu dị.

Đỏ làm người ta sợ hãi.

Như là ác ma giương nanh múa vuốt, mang theo một cỗ kì lạ năng lượng.

“Thế nào? Đây cũng là Địa Tâm Ma Hỏa.”

Hoắc Thiên Đình mỉm cười.

Dương Phóng cẩn thận quan sát, sau đó bước đi bước chân, hướng về chỗ này Địa Tâm Ma Hỏa tiếp cận quá khứ.

Chỉ gặp chỗ này khe nứt to lớn nổi thẳng lòng đất.

Vừa mới nhìn thấy hỏa diễm, chỉ là từ sâu trong lòng đất thẩm thấu một nhỏ sợi mà thôi.

Giờ phút này ở trên cao nhìn xuống, hướng về nội bộ nhìn xuống.

Lập tức có thể nhìn thấy càng thêm nồng đậm tinh hồng sắc hỏa diễm, cuộn cuộn bành trướng, giống như là một vũng đáng sợ huyết trì, làm cho người kinh tâm động phách.

“Ta có thể hay không thăm dò một chút?”

Dương Phóng ló ra.

“Vẫn là ta tới đi.”

Hoắc Thiên Đình không yên lòng, tiện tay rút lên một ngưng bách luyện trường kiếm nhẹ nhàng ném một cái, trong nháy mắt đem trường kiếm ném hướng kia phiến tinh hồng sắc hỏa diễm.

Lập tức toàn bộ trường kiếm lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc đổ lên, sau đó hòa tan, xoẹt xoẹt rung động, hóa thành chất lỏng.

“Địa Tâm Ma Hỏa có thể hòa tan Cửu U Thiên Ma Kim, điểm này là công nhận sự tình, cho nên giáo chủ làm sao cần hoài nghi?”

Hoắc Thiên Đình cười nói.

Dương Phóng có chút trầm mặc, sơ bộ thấy được ngọn lửa này đáng sợ.

“Tốt, ta đáp ứng người đối phó Hoắc Khâu, khi nào xuất phát?”

Hắn trực tiếp mở miệng.

Hoắc Thiên Đình lập tức đại hỉ, nói: “Ta trước liên hệ ta hai vị bằng hữu, nửa ngày sau liền xuất phát.”

“Có thể!”

Dương Phóng gật đầu.

“Đã dạng này, giáo chủ còn xin đi theo ta đi.”

Hoắc Thiên Đình cười nói.

Hắn nắm lấy Dương Phóng cổ tay, lần nữa hành động, chui vào lòng đất, cấp tốc thoát ra nơi đây.

Sau đó.

Bọn hắn trực tiếp tại một chỗ trong rừng chui ra.

Hoắc Thiên Đình để Dương Phóng tại đây đợi, bản thân hắn lại lần nữa chui vào lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

Lại qua mấy canh giờ tả hữu.

Hoắc Thiên Đình lần nữa từ lòng đất xông ra.

Lần này cùng hắn cùng nhau xuất hiện, thành linh còn có

cái khác hai đạo nhân ảnh.

Bất quá cái này hai đạo nhân ảnh, giờ phút này lại tất cả đều lộ ra chật vật dị thường, tựa hồ trước đây không lâu mới vừa vắn trải qua đại chiến, trên thân còn có vết máu hiển hiện, một thân khí tức hỗn loạn.

“Đáng chết, Bàn Vạn Chung tên kia, ra tay thật đúng là đủ hung ác!”

“Quỷ Sơn không có, thống lĩnh chết rồi, gia hỏa này thật nên thiên lôi đánh xuống, mẹ nhà hắn, quái vật, biến thái! !”

Hai người thở hổn hển, vừa mới hiển hiện liền mở miệng mắng.

...

Chương 254 : Tính toán? Hắc Thủy lão quái!

Dương Phóng trong lòng khẽ động.

Quỷ Sơn?

Hai người này xuất từ Quỷ Sơn?

Quỷ Sơn là cái gì thể lực, hẳn xác thực không rõ lắm.

Hắn chỉ biết là tựa hồ là một cái tổ chức ám sát, cực kỳ thần bí, trước đây không lâu Bằng Vạn Chung còn từng dẫn người vây công qua Quỷ Sơn.

Hiện tại xem ra Bằng Vạn Chung thể mà nhanh như vậy đã đem cái thể lực này tiêu diệt.

Dương Phóng ánh mắt ở trước mắt hai người trên thân bắt đầu đánh giá.

Chỉ gặp bên trái người kia thân thể to mọng, là tên hòa thượng, mặc trên người một thân màu vàng tăng y, tuổi chừng tại chừng năm mươi, trên người thịt mỡ không ngừng run rẩy động lên.

Bên phải lại là cái người mặc trường bào màu xanh lục lão giả, chòm râu dê rùng, tóc muối tiêu, làn da cũng so hòa thượng kia lộ ra đen nhánh rất nhiều,

Giờ phút này hai người mắng vài câu về sau, Lục bào lão giả bỗng nhiên đem ánh mắt hướng về Dương Phóng nơi này quét mắt tới, trong lòng hơi động một chút, nói: “Vị này hẳn là Hoắc huynh đệ nâng lên đại danh đỉnh đỉnh Nguyên Linh giáo chủ a?”

To mọng hòa thượng cũng tại đem ánh mắt hướng về Dương Phóng trên thân dò xét mà đi, âm thầm hồ nghi.

“Không tệ.”

Một bên Hoắc Thiên Đình mỉm cười, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Giáo chủ, ta đến dẫn tiến một chút, hai vị này một cái kêu là 【Huyết Đồ Thủ】 Hoàng hòa thượng, một cái kêu là 【Quỷ Ảnh Kiếm】 Khô Trúc lão nhân.”

“Kính đã lâu!”

Dương Phóng gật đầu.

“Khách khí!”

Hoàng hòa thượng, Khô Trúc lão nhân toàn bộ gật đầu.

“Hai vị, thương thế của các người như thế nào? Phải chăng ảnh hưởng động thủ?”

Hoắc Thiên Đình hỏi thăm.

Hắn lần này cũng là đang tìm kiếm hai người trên đường, vừa lúc gặp được bọn hắn bị người vây quét, lúc này mới thuận tay đem bọn hắn cứu, vận đến nơi đây.

“Yên tâm, điểm ấy vết thương nhỏ sẽ không ảnh hưởng cái gì, ta hai người điều tức một lát, tự có thể khôi phục.”

Khô Trúc lão nhân nói.

“Vậy là tốt rồi, vậy chúng ta liền mau chóng thương nghị một chút động thủ sách lược.”

Hoắc Thiên Đình trong mắt hiển hiện tinh quang, mở

miệng cười nói.

Hai người này thân phận cực cao, cùng hẳn chính là bạn tốt nhiều năm, quá mệnh giao tình, giá trị tuyệt đối đến tin cậy.

“Ba vị, kia Hoắc Khâu hiện tại chiếm cứ ta Địa Hành nhất tộc thánh địa chỗ, bên trong cao thủ rất nhiều, chúng ta không nên cường công, ấn tính toán của ta, là đem Hoắc Khâu dẫn ra lại trực tiếp giết chết, chỉ là người này quá mức âm trầm, cả ngày vui đầu khổ tu, cơ hồ không hỏi thế sự, cho nên muốn dẫn xuất hẳn, thực sự quá khó khăn, bất quá ta lại biết có ba món đồ là hẳn cực kỳ quan tâm.”

Hoắc Thiên Đình con mắt chớp động, nói:

“Kiện thứ nhất là thánh địa một trương 【 tàn phá Đạo Đồ 】, đặt ở thánh địa Tầng Kinh Các tầng thứ ba, kiện thứ hai là một bản bí tịch, kêu là 【 Phục Thiên Thủ 】, uy lực mạnh mẽ, chính là năm đó cha ta từ một chỗ di tích cổ xưa bên trong đoạt được, hiện tại y nguyên còn giấu ở cha ta trong phòng, nhưng cụ thể địa điểm chỉ có ta biết,

Thứ ba kiện là thánh địa một kiện binh khí, kêu là 【 Cửu Long tiên 】, này binh một mực giấu ở thánh địa binh khí các, chỉ cần chúng ta trộm ra cái này ba món đồ, Hoắc Khâu nhất định sẽ tự mình đuổi theo ra đến!

Nhất là hai cái trước, trọng trung chi trọng, hẳn tuyệt đối không cách nào ngòì nhìn mặc kệ.”

“Ồ?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động:

“Tàn phá Đạo Đồ?”

Hai người khác cũng đều là mắt sáng lên, đồng loạt nhìn về phía Hoắc Thiên Đình.

“Đúng vậy, này đồ là cha ta năm đó từ một chỗ ẩn nấp đấu giá hội lấy được, đạt được thời điểm chính là không trọn vẹn, toàn bộ Địa Hành nhất tộc, hiện tại loại trừ ta cùng Hoắc Khâu, tuyệt đối không có người thứ hai biết việc này.”

Hoắc Thiên Đình trầm thấp nói.

Nhìn ra được, vì có thể đối phó Hoắc Khâu, hẳn tựa hồ cái gì đều không để ý.

Một chút Địa Hành nhất tộc cơ mật tất cả đều bị hắn nói ra.

“Nghe nói Đạo Đồ cùng Thần Chung có quan hệ, mỗi tám Đạo Đồ đều đối ứng một phần Thần Chung, kia Bàn Vạn Chung chính là đạt được Kim Cương Thần Chung, lúc này mới phòng ngự vô song, không thể địch nổi.”

Hoàng hòa thượng ánh mắt chớp động, mở miệng nói ra.

“Nói thì nói như thế, thế nhưng là không trọn vẹn Đạo Đồ tựa hồ cũng không có bao nhiêu dùng, ta cùng ta cha tìm hiểu vô số năm cũng không thể tìm hiểu thấu đáo.”

Hoắc Thiên Đình nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ba vị, hiện tại chúng ta liền phân phối một chút nhiệm vụ, đêm mai ta phụ trách trộm lấy 【 tàn phá Đạo Đồ 】 , Nguyên Linh giáo chủ phụ trách trộm lấy 【 Phục Thiên Thủ 】 , về phần Hoàng hòa thượng, phụ trách 【 Cửu Long tiên 】 , Khô Trúc lão nhân thì phụ trách tiếp ứng, chúng ta tới tay về sau, lập tức rút lui hướng phía đông rừng rậm,

như thế nào?”

“Ta không có vấn đề.”

Hoàng hòa thượng lộ ra tiểu dung.

“Ta cũng không thành vấn đề.”

Khô Trúc lão nhân cười nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, nói: “Có thể.”

“Tốt, đã dạng này, chúng ta đêm mai giờ Hợi đúng giờ hành động.”

Hoắc Thiên Đình mỉm cười.

Sau đó, bọn hắn bắt đầu ở nơi này nguyên địa ngồi xếp bằng, tiến hành điều tức.

.

.

.

Mặt trời xuống núi.

Trời tối người yên.

Một chỗ to lớn sơn cốc trước đó.

Liên tục bốn đạo nhân ảnh lặng yên không tiếng động nổi lên, từng cái người mặc y phục dạ hành, trên đầu được khăn mặt màu đen, ánh mắt thâm thúy, tại hướng về sâu trong thung lũng nhìn lại.

Chỉ gặp sâu trong thung lũng, khắp nơi công trình kiến

trúc san sát nối tiếp nhau, xen vào nhau tinh tế, liên miên cùng một chỗ, như là một chỗ thành nhỏ.

Đương nhiên đó là Địa Hành nhất tột thánh địa chỗ.

Địa Hành nhất tột mặc dù thiên phú dị bẩm, có thể tùy thời độn xuống lòng đất, bất quá phần lớn người nhưng vẫn là thích nơi ở bên trên, dù sao lòng đất âm u ẩm ướt, nào có trên mặt đất hoàn cảnh càng tốt.

Hoắc Thiên Đình bàn tay nhẹ nhàng huy động, hướng về Dương Phóng, Hoàng hòa thượng bọn người ra hiệu, sau đó mấy người cấp tốc tách ra, hướng về trước Phương Sơn cốc cực cựp.

Dương Phóng một thân y phục dạ hành, khí tức nội liễm, thân thể như là dung nhập hắc ám, từ một bên khu vực lặng yên không một tiếng động ở giữa cấp tốc tránh nhập phía trước công trình kiến trúc bên trong.

Hắn Phong luật, Địa Mẫu thời khắc giương ra, như là một mảnh vô hình sóng âm hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi, không chỉ có thời khắc nghe lén chạm đất biểu động tĩnh, càng là ngay tiếp theo lòng đất tình huống cũng toàn bộ nghe lén.

Kể từ đó , bất kỳ người nào cũng không có khả năng vô thanh vô tức tiếp cận chính mình.

Tại tinh tế quan sát sau một lát.

Dương Phóng thân thể lóe lên, trực tiếp hướng về phía đông một chỗ viện lạc lao đi.

Hoắc Thiên Đình phụ thân chỗ ở, tên là 【 dưỡng tâm các 】 .

Mặc dù Hoắc Thiên Đình cho hắn nói ra cụ thể phương

hướng, bất quá nơi đây công trình kiến trúc rắc rối phức tạp, muốn lập tức tìm tới, hiển nhiên là không thể nào.

Cho nên Dương Phóng chuẩn bị trực tiếp tìm Địa Hành tộc nhân hỏi thăm một chút.

Thân thể của hắn đột nhiên dừng lại, cấp tốc liễm nhập hắc ám.

Chỉ gặp cách đó không xa, mấy vị Địa Hành nhất tộc nữ tử, bưng hộp cơm từ nơi không xa thành quần kết đội đi qua, hướng về một phương hướng khác bước đi.

Dương Phóng âm thầm nhíu mày.

Đang lẳng lặng quan sát một lát sau, hắn lần nữa hành động, hướng về nơi xa lao đi.

Lần này hắn trực tiếp gặp một vị Địa Hành nhất tộc Võ sư.

Dương Phóng thân thể lóe lên, quyết định thật nhanh, từ phía sau đem nó tại chỗ đánh cho bất tỉnh, lấy ra 【Tiêu Hồn thủy】, cấp tốc rót vào đến hắn trong mồm.

Ở tên này Võ sư bàn giao phía dưới, Dương Phóng dễ như trở bàn tay liền biết được 【dưỡng tâm các】 chỗ.

Hắn cẩn thận nấp kỹ vị võ sư này thân thể, cấp tốc biến mất nơi đây.

Không bao lâu.

Dương Phóng xuất hiện ở một chỗ tổn hại trong sơn.

Ánh mắt nhìn.

Chỉ gặp toàn bộ viện lạc cực kỳ tàn phá, lá rụng chông

chất, mạng nhện dày đặc, tựa hồ thật lâu đều không ai quét dọn qua đồng dạng.

Liền ngay cả trên núi giả đều tràn ngập lên một tầng thật dày bụi đất.

Bên trong ba khu gian phòng, đều không ngoại lệ, tất cả đều bị lật không còn hình dáng.

Cửa phòng, cửa sổ toàn bộ rộng mở.

Còn có một nửa cửa phòng trực tiếp nằm ở trên mặt đất.

Gian phòng bên trong bàn ghế nằm khắp nơi đều là, một mảnh hỗn độn.

“Xem ra nơi này không chỉ một lần bị người tìm kiếm qua.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Thân thể của hắn trực tiếp hướng về phía trước gian phòng đi đến, ánh mắt liếc nhìn, chân mày hơi nhíu lại.

Bên trong căn phòng mấy bức vách tường tất cả đều bị người hủy đi.

Cả phòng vừa đi vừa về gió lùa, cơ hồ bất luận cái gì có khả năng giấu đồ vật vị trí đều bị người tìm tới.

Dương Phóng ở chỗ này đi tới đi lui mấy chuyến.

Bỗng nhiên động tác dừng lại, khóe miệng lộ ra từng tia từng tia mỉm cười.

Tìm được!

Hoắc Thiên Đình phụ thân xác thực rất biết giấu đồ vật.

Đến mức gian phòng bị trở thành dạng này, vật này thế mà y nguyên còn tại.

Chỉ gặp xó xỉnh bên trong, một tòa tổn hại Phật tượng, chia năm xẻ bảy nằm trên mặt đất.

Tại Phật tượng thân thể một bên, ba cái thiết la hán, tùy ý nằm, không biết bị thả bao lâu, phía trên sớm đã che kín bụi bặm.

Dương Phóng bước chân đi qua, trực tiếp cúi người xuống, đem trên mặt đất ba cái thiết la hán từng cái nhặt lên, thu nhập chiếc nhẫn.

Đúng lúc này!

Bỗng nhiên!

Một đạo khàn khàn âm lãnh thanh âm không có dấu hiệu nào từ bên ngoài truyền ra, nói: “Ta tìm lâu như vậy đều không thể tìm tới 【 Phục Thiên Thủ 】 cùng 【 Đạo Đồ 】 , đừng nói cho ta, thứ nhất thẳng giấu ở cái này ba con thiết la hán bên trong.”

“Ừm?”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, bỗng nhiên trở lại, hướng về ngoài cửa sổ nhìn lại, ánh mắt ngưng trọng.

Chỉ gặp ngoài cửa sổ khu vực, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tôn thân thể cao lớn bóng đen, cực kỳ khôi ngô, ước chừng khoảng ba mét, đưa lưng về phía nguyệt quang, đem ngoài cửa sổ nguyệt quang đều chặn lại hơn phân nửa.

Đến mức toàn bộ hai gò má đều rất giống là ở vào trong bóng tối, chỉ chừa lại một đôi băng lãnh con người sáng

ngồi, trong đêm tối kinh tâm động phách.

Dương Phóng lại không có phát hiện đối phương là khi nào đến!

Không chỉ có như thế!

Rất nhanh hẳn nghe được sâu trong lòng đất truyền đến động tĩnh, vô cùng gấp rút.

Đón lấy, bốn phương tám hướng mặt đất tất cả đều bắt đầu hiển hiện ô quang.

Một tôn lại một tôn Địa Hành tộc cao thủ cấp tốc từ trong lòng đất nổi lên, đại bộ phận đều lộ ra nửa người, ánh mắt băng lãnh, đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng trong nháy mắt cảm thấy không ổn, cơ hồ tại những này Địa Hành tộc nhân vừa mới xuất hiện, không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi, bàn chân đạp mạnh, vô hình chấn động chi lực sớm đã khuếch tán mà ra.

Hắn bên này thế mà sớm bại lộ?

Là Hoắc Thiên Đình cố ý hại mình? Vẫn là nói Địa Hành tộc đối với bên này khu vực trọng điểm chiếu cố?

Phốc phốc!

A!

Theo Dương Phóng thân thể thoát ra, quỹ dị chấn động chi lực sớm đã dọc theo tầng đất, cấp tốc tràn vào đến những cái kia Địa Hành tộc nhân thể nội, khiến cho bọn hắn còn chưa kịp đem thân thể rút ra, liền bị nhao nhao chấn vỡ nội tạng, phát ra tiếng kêu thảm, từng cái như là bị thiết sơn nghiền ép, chết thảm bỏ mạng.

Phương viên bốn mươi mét, lại trong nháy mắt thanh tràng.

Cao hơn ba mét Hoắc Khâu, ánh mắt phát lạnh, cũng rõ ràng cảm nhận được loại kia quỷ dị chấn động chi lực, băng hàn nói: “Đi vào ta Địa Hành nhất tộc, còn dám ngông cuồng như thế, lưu lại cho ta.”

Sưu!

Thân thể của hắn trong nháy mắt vọt ra ngoài, hướng về Dương Phóng thân thể cực tốc đuổi theo.

Nơi đây động tĩnh đã sớm đem bốn phương tám hướng cái khác địa hình tộc cao thủ kinh động, từng vị Địa Hành tộc cao thủ nhao nhao thông qua lòng đất, chui vào tới.

Chỉ bất quá Dương Phóng một đường xông qua, vô hình chấn động chi lực liên tiếp không ngừng tuôn ra xuống lòng đất, khiến cho sâu trong lòng đất không ngừng truyền đến tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Rất nhiều Địa Hành tộc nhân căn bản chưa kịp lộ diện, liền bị trực tiếp đánh chết tại sâu trong lòng đất.

“Tất cả mọi người lập tức thoái lui, không muốn tiếp cận!”

Hoắc Khâu âm ỉ thét dài, ánh mắt băng lãnh.

Tốc độ so với lúc trước lại càng nhanh mấy phần.

Một con quả đấm to lớn, oanh một tiếng, trực tiếp hướng về Dương Phóng phía sau lưng hung hăng đập tới, khí tức kinh khủng, tựa hồ ngay tiếp theo không gian đều bị một quyền này trực tiếp kéo theo, hướng về Dương Phóng phía sau lưng hung hăng nghiền ép mà đi.

Thiên địa đại thế!

Thứ nhất quyền đả ra, thế mà đem toàn bộ thiên địa đại thế đều cho kéo theo.

Dương Phóng nheo mắt, trong nháy mắt cảm thấy được nguy cơ, bên hông trường kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, thân pháp lóe lên, kiếm pháp phối hợp thân pháp, cấp tốc hướng về đối phương nắm đấm nghênh đón.

Đinh đinh đinh đinh!

Một nháy mắt ngay cả đấm vài kiếm, kết quả tất cả đều bị đối phương một quyền này trực tiếp chấn khai.

Không chỉ có như thế, quyền phong bên trong còn có một cỗ vô cùng kinh khủng lực lượng dọc theo trường kiếm, cấp tốc chui hướng Dương Phóng thể nội.

Dương Phóng thân thể chóp liên tục, vận chuyển chân khí, thật vất vả mới đưa cỗ này lực lượng kinh khủng trực tiếp tháo bỏ xuống.

“Thật là đáng sợ cường giả!”

Trong lòng hấn giật mình.

So với Bàn Vạn Chung hẳn là chỉ yếu một bậc.

Mình không ra Côn Bằng tam biến cùng trọng giáp, tuyệt không có khả năng là đối phương đối thủ.

Sưu!

Hấn quay người liền đi, tiếp tục hướng về nơi xa cực cướp.

Một phương hướng khác.

Hoắc Thiên Đình thân thể nhảy lên, trực tiếp từ một chỗ Tàng Kinh Các lều ba nhảy lên mà ra, hướng về nơi xa truyền âm, nói: “Tới tay, đi!”

Thân thể của hắn cấp tốc không có xuống lòng đất, cực tốc phóng đi.

Vừa mới lấy được Cửu Long tiên Hoàng hòa thượng, cũng là quyết định thật nhanh, trực tiếp thả người mà ra, nhanh chóng hướng về nơi xa bỏ chạy.

Ngay tại truy hướng Dương Phóng Hoắc Khâu, diện mục âm trầm, rất nhanh cảm giác được cái khác hai cái phương hướng động tĩnh.

“Nguyên lai là phân tán hành động, ta muốn để các ngươi một cái cũng đi không được!”

Oanh!

Nắm đấm của hắn tiếp tục hướng về Dương Phóng phía sau lưng hung hăng oanh kích mà đi, một quyền đánh ra, thiên địa đại thế tùy theo mãnh liệt, trực tiếp hướng về Dương Phóng phía sau lưng hung hăng nghiền ép mà đi.

Dương Phóng vừa đánh vừa lui, một đường hướng về nơi xa cực cướp.

Chỉ bất quá để hắn mày nhăn lại chính là, trước đó một mục phụ trách âm thầm tiếp ứng Khô Trúc lão nhân, đến bây giờ đều không có chút nào lộ diện.

Trong lòng của hắn trầm xuống, trong nháy mắt liên tưởng đến một chút chuyện không tốt.

Trong nháy mắt, Dương Phóng đã triệt để xông ra mảnh sơn cốc này, thẳng đến phía đông rừng rậm mà đi.

Chỉ bất quá, cho dù hấn đã xông vào rừng rậm, y nguyên không thấy Khô Trúc lão nhân bất kỳ tung tích nào.

Không chỉ có như thế.

Liên quan Hoắc Thiên Đình, Hoàng hòa thượng tung tích cũng hoàn toàn biến mất.

Không!

Không phải biến mất.

Dương Phóng quay đầu ở giữa, thấy rõ Hoắc Thiên Đình từ lòng đất nhô ra một cái đại thủ, bắt lại Hoàng hòa thượng mất cá chân, trực tiếp đem Hoàng hòa thượng kéo xuống lòng đất, cấp tốc biến mất nơi đây.

Sau đó Hoắc Thiên Đình một bước cũng không ngừng, trực tiếp dọc theo lòng đất, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

khí tức biến mất trong nháy mắt một tia không dư thừa.

Dương Phóng diện mục âm trầm, rất cực kíp phản ứng.

“Bị gài bẫy? !”

Cái này từ đầu đến cuối đều là cái âm mưu!

Tại hấn kíp phản ứng thời điểm, vừa mới đuổi theo Hoắc Khâu, cũng là thân thể dừng lại, đột nhiên quay đầu, trong con ngươi lộ ra kinh khủng lửa giận.

Từ bất quá giờ phút này hấn lại nghĩ đuổi theo ra, không

thể nghi ngờ đã tới đã không kịp.

Chỉ có thể đem ánh mắt phần nộ trực tiếp hướng về Dương Phóng nhìn lại.

“Đồ chết tiệt, lại dám tính toán đến trên đầu của ta, chẳng cần biết ngươi là ai, tối nay ta muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh!”

Hoắc Khâu phần nộ quát.

Thân thể của hắn như là thổi phồng, huyền công vận chuyển, chân khí bành trướng, toàn bộ thân hình đều đang nhanh chóng bành trướng, trong nháy mắt lớn hơn một vòng.

Từ cao hơn ba mét bỗng nhiên biến thành kinh khủng khoảng bốn mét.

Một thân trên dưới khí tức kinh khủng, cuộn cuộn bành trướng.

“Không nên tức giận, ta cũng bị người mưu hại.”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng.

Hoắc Thiên Đình để cho mình đi phụ thân hắn gian phòng tìm kiếm thiết la hán, kì thực hắn là đang lợi dụng mình, giúp hắn dẫn đi Hoắc Khâu chú ý.

Về phần cái này ba tôn thiết la hán bên trong, là có hay không ẩn giấu 【 Phục Thiên Thủ 】 bí tịch, vậy ai cũng không rõ ràng.

Bất quá!

Từ Hoắc Thiên Đình hiện tại quay người đào tẩu đến xem, chỉ sợ cái này ba tôn thiết la hán bên trong, tuyệt

đổi đều là trống không.

Bằng không hẳn tuyệt không có khả năng ném mình mặc kệ.

Mà lại trước đó tiềm ẩn âm thầm, phụ trách tiếp ứng Khô Trúc lão nhân, đến bây giờ đều không biết thân.

Đây càng thêm nói rõ ba người kia trước đó tất cả đều đang diễn trò.

“Người câm miệng cho ta!”

Hoắc Khâu phát ra kinh khủng gầm thét, cấp tốc xông ra, con người tại đêm tối phía dưới hiện động lên kinh khủng huyết quang, tức giận nói: “Cùng Hoắc Thiên Đình tên phản đồ này tiến tới cùng nhau, cho dù đưa người tươi sống xé nát, cũng sẽ không có bất kỳ oan uổng!”

Ầm ầm!

Tốc độ của hắn nhanh chóng tăng vọt, cả người khí thế trực tiếp so trước đó cuồng mãnh đến không biết bao nhiêu, đi lên một chưởng chụp vào Dương Phóng.

Ầm!

Thanh âm kinh khủng, rùng rậm nổ tung.

Ba động khủng bố trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng quét ngang mà đi, đếm không hết đá vụn, mảnh gỗ vụn lung tung bay múa.

Hai người thân thể tất cả đều hướng về sau lật một cái, vững vàng rơi xuống đất.

Lần này rơi xuống đất, Dương Phóng thân thể lại sớm

đã trở nên hoàn toàn bất đồng.

Một thân đen nhánh giáp trụ, dữ tợn kinh khủng, chảy xuôi quỹ dị ô quang, vết rạn dày đặc, mọc đầy gai ngược, sau lưng một bộ tinh hồng sắc áo choàng phần phật bay múa.

Băng lãnh đáng sợ con người, hướng về đối diện Hoắc Khâu lạnh lùng nhìn lại.

Hoắc Khâu bị chấn cánh tay nhói nhói, mắt đau nhức đột nhiên co lại, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Dương Phóng.

“Người ··· Hắc Thủy lão quái!”

Hắn ghen ngào kêu lên.

Đoạn trước thời gian, Đại Uyên quân tao ngộ tổn thất to lớn sự tình, hắn tự nhiên nghe qua.

Cũng kỹ càng tìm hiểu lúc ấy quá trình chiến đấu.

Người trước mắt trang phục cùng kia ” Hắc Thủy lão quái ” lại cực kỳ tương tự.

“Dừng tay!”

Hoắc Khâu vội vàng mở miệng, giơ bàn tay lên, ra hiệu dừng lại, trầm giọng nói: “Người đến cùng phải hay không Hắc Thủy lão quái, người cùng Hoắc Thiên Đình đến cùng là quan hệ như thế nào?”

Hiển nhiên Hắc Thủy lão quái cái chủng loại kia kinh khủng chiến tích để hắn kiêng kị, không muốn lại tiếp tục xuất thủ.

Dương Phóng nhướng mày, lạnh như băng nói: “Là ta,

Hoặc Thiên Đình cùng ta chỉ là giao dịch quan hệ, bắt
quá ta hẳn là bị hẳn lừa gạt ... “

Hắn lúc này đem sự tình ngọn nguồn nói thẳng ra.

...

Chương 255 : Dám lợi dụng ta còn không có một cái!

Trong rừng.

Hoắc Khâu nghiêng răng nghiêng lợi, lửa giận mãnh liệt, từ Dương Phóng nơi này lắng nghe đến sự tình ngọn nguồn, lập tức giận tím mặt, một chưởng vỗ nát một tảng đá lớn.

“Nghịch súc!”

Hắn tựa hồ hận không thể đem Hoắc Thiên Đình nắm chặt tới thiên đao vạn quả.

Cái thằng này vậy mà tại bên ngoài nói là mình cướp vị trí gia chủ!

Hơn nữa còn xui khiến Hắc Thủy lão quái đối với gia tộc xuất thủ!

Quả thực là cái súc sinh!

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, sau lưng tinh hồng áo choàng liệt liệt quét sạch.

Hoắc Khâu diện mục dữ tợn, thở sâu, lạnh giọng nói ra:

“Cái này nghịch súc, trước đây không lâu cầu kết Quỷ Sơn, mang theo không ít tinh anh tộc nhân, ý đồ làm xằng làm bậy, mà lại muốn đánh cướp trong tộc 【 không trọn vẹn Đạo Đồ 】 cùng 【 Phục Thiên Thủ 】, kết quả bị ta đại ca gặp được, cái này nghịch súc thế mà ra tay

ác độc phía dưới tự mình giết chết ta đại ca,

Về sau lại cố ý lừa gạt ta, ý đồ đem ta cũng cho ám sát, lại không nghĩ rằng ta có cái khác thủ đoạn bảo mệnh, không chỉ có không có việc gì, ngược lại đem hấn cho đánh thành trọng thương, chỉ là tại ta đuổi giết hấn trên đường, thân thể của hấn lại rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, lâu như vậy, nghĩ không ra cái này nghiệt súc, lại lần nữa trở về.”

Dương Phóng nhướng mày, trong nháy mắt hiểu rõ ra.

“Đại ca người? Là phụ thân của hấn?”

“Đúng vậy, bất quá hấn đã không xứng làm ta đại ca nhi tử.”

Hoắc Khâu cắn răng nói ra: “Ta muốn đích thân vì ta đại ca thanh lý môn hộ!”

Thì ra là thế.

Dương Phóng triệt để biết rõ, trong lòng trở nên dị thường âm trầm.

Loại này bị người lợi dụng tư vị thật đúng là không dễ chịu!

Ánh mắt của hấn trong đêm tối lóe ra sáng rực lãnh quang.

“Hắc Thủy lão quái, kia ba tôn thiết la hán có thể hay không lại để cho ta xem một chút?”

Hoắc Khâu bỗng nhiên nói.

Dương Phóng lạnh lùng nhìn hấn một cái, lật bàn tay một cái, ba cái thiết la hán cấp tốc bay đi.

Hoắc Khâu bàn tay lớn vồ một cái, lập tức đem cái này ba cái thiết la hán ôm đồm vào trong tay, tạy trong lòng bàn tay cẩn thận ngóng nhìn, một lát sau sắc mặt phát lạnh, lần nữa đem ba cái thiết la hán ném cho Dương Phóng.

“Cái này đồ chết tiệt quả nhiên đang lừa gạt ngươi!”

Keng keng keng!

Ba tôn thiết la hán lần lượt rơi vào Dương Phóng trong lòng bàn tay.

Dương Phóng tạy lại tự mình kiểm tra một lần về sau, triệt để xác nhận xuống tới, sắc mặt lạnh lẽo, bàn tay dùng sức bóp.

Phốc phốc!

Ba tôn thiết la hán trực tiếp bị hấn tạy chỗ bóp thành bùn nhão, từ khe hở bên trong chảy xuôi ra.

“Giữa thiên địa dám lợi dụng ta còn có thể toàn thân trở ra, còn không có mấy người!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, bỗng nhiên nhướng mày, lần nữa hỏi ra một vấn đề, nói: “Trước ngươi là thế nào biết ta sẽ xuất hiện tạy dưỡng tâm các?”

“Từ cái này cái súc sinh giết chết ta đại ca về sau, ta ngay tạy dưỡng tâm các chuyên môn thiết hạ một loại cảm ứng trận pháp, có thể tùy thời cảm ứng bất luận cái gì xâm nhập dưỡng tâm các người, cho nên ngươi vừa đến, ta liền biết.”

Hoắc Khâu âm trầm nói.

Dương Phóng lần nữa gật đầu, xoay người lại, ánh mắt lạnh lùng, hướng về nơi xa nhìn lại, nói: “Hoắc Thiên Đình chạy không được bao xa, người theo ta cùng nhau tiến đến truy kích, như thế nào?”

“Người biết hướng trốn hướng về phía chỗ nào?”

Hoắc Khâu thất kinh hỏi.

“Chỉ cần ta muốn tìm, trên đời này liền không có ta tìm không thấy người.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

“Tốt! Ta và người cùng đi!”

Hoắc Khâu gật đầu gằm thét.

“Chờ một chút, sau khi chuyện thành công, kia phần không trọn vẹn Đạo Đồ ta muốn, mặt khác 【 Phục Thiên Thủ 】 bí tịch, ta muốn sao chép một phần.”

Dương Phóng mở miệng.

“Người ... “

Hoắc Khâu kinh sợ, nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

Lão quái này lại trực tiếp sư tử há mồm!

Nhưng nếu tử mĩ nghĩ lại, không có lão quái này tương trợ, hai thứ đồ này cũng tất cả đều sẽ tiện nghi Hoắc Thiên Đình.

Thà rằng như vậy!

Còn không bằng đáp ứng lão quái!

“Tốt, ta đáp ứng ngươi!”

Hoắc Khâu cắn răng nói.

“Đi thôi!”

Dương Phóng thân thể nhảy lên, trực tiếp hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Sở dĩ mang theo Hoắc Khâu, còn có một bộ phận nguyên nhân, đó chính là Hoắc Thiên Đình cứ điểm phần lớn tại trong lòng núi, mình cần phải mượn Hoắc Khâu độn địa chỉ lực.

.

.

.

Nơi xa.

Vô tận lâm hải lan tràn.

Núi thâm lâm mật, như là vĩnh vô chỉ cảnh.

Khô Trúc lão nhân thân pháp thi triển, tay áo bông bành, tốc độ cực nhanh, tại một đường hướng về phía trước nhất một chỗ phức tạp mang cường vút đi.

Từ cái này muộn hành động về sau, hắn đã liên tục đuổi đến một đêm thêm một buổi sáng lộ trình, lấy hắn thánh linh cảnh tu vi, sớm đã có không biết bao nhiêu dặm từ dưới người hắn vượt qua.

Rốt cục!

Tại trước mắt của hắn dần dần xuất hiện một tòa cao

ngắt vách núi, nham thạch nặng nề, che kín dây leo, cảnh sắc cao chót vót.

Khô Trúc lão nhân thân thể đột nhiên dừng lại, rơi vào chỗ này vách núi bên ngoài, quần áo bay múa, khí thể mãnh liệt, trong miệng trực tiếp ầm ỹ vừa kêu, thanh âm mãnh liệt.

Từng đạo vô hình âm ba công cấp tốc hướng về vách núi nội bộ mãnh liệt mà đi, rung động ầm ầm, khí tức kinh khủng.

Không bao lâu!

Bỗng nhiên, mặt đất ô quang hiển hiện.

Một cái đầu xông ra, lộ ra tiểu dung, nói: “Nguyên lai là Khô Trúc tiên bối, Thiếu chủ nhà ta chờ đợi đã lâu, Khô Trúc tiên bối còn xin buông lỏng!”

Khô Trúc lão nhân lập tức đình chỉ thét dài, nhẹ nhàng gạt đầu.

Vị kia Địa Hành tộc nhân nhô ra một cánh tay, một phát bắt được Khô Trúc thân thể của ông lão, nhẹ nhàng kéo một cái, đem nó kéo vào tới lòng đất bên trong.

Vách núi hậu phương.

Rõ ràng là một chỗ bị móc sạch to lớn trống rỗng hình khu vực.

Giờ phút này.

Hoắc Thiên Đình, Hoàng hòa thượng, Khô Trúc lão nhân rốt cục ở đây gặp mặt, ba người nhin không được cười ha ha.

“Đáng tiếc, cái kia Nguyên Linh giáo chủ thân bên trên còn có bốn cái Hắc Ngọc chủng, cùng một khối tốt nhất Cửu U Thiên Ma Kim, hiện tại theo hắn chết thảm, những vật này đoán chừng đều muốn tiện nghi Hoắc Khâu.”

Hoắc Thiên Đình ần ần có chút tiếc nuối, mở miệng nói ra.

“Bốn cái Hắc Ngọc chủng cũng không tính là cái gì, cho dù có Hắc Ngọc chủng cũng chưa chắc có thể chuyển lật vật, ngược lại là cái này Cửu U Thiên Ma Kim đúng là đồ tốt, nếu là dùng để luyện khí, tuyệt đối dị thường sắc bén, đáng tiếc đáng tiếc.”

Hoàng hòa thượng luôn miệng nói.

“Thôi, người phải hiểu được thỏa mãn, cùng lần này thu hoạch so ra, coi như không chiếm được Cửu U Thiên Ma Kim, chúng ta cũng là kiếm lời lớn.”

Khô Trúc lão nhân mỉm cười: “Dù sao cái này Nguyên Linh giáo chủ ngay cả tính mạng cũng bị mất!”

Hoắc Thiên Đình hai người lần nữa cười lên ha hả.

“Hoắc công tử, vị này Nguyên Linh giáo chủ đến cùng là người ở đâu gặp phải nhân vật, cư nhiên như thế ngây thơ, hắc hắc, đầu năm nay nhân vật như vậy cũng không thấy nhiều.”

Hoàng hòa thượng cười nhẹ.

Khô Trúc lão nhân cũng là cười tủm tỉm nhìn về phía Hoắc Thiên Đình.

Hoắc Thiên Đình mỉm cười, nói: “Thực không dám giấu giếm, người này cũng không phải là ta Kinh Thiên vực

người, mà là xuất từ cái khác đại vực, trước đây không lâu ta bị Hoắc Khâu truy sát, may mắn truyền tống, tiến vào cái khác đại vực, ở nơi đó làm quen người này, từ đó trở đi, ta liền ẩn ẩn động lợi dụng ý nghĩ của đối phương.”

“Thì ra là thế, ta liền nói người này không giống như là ta Kinh Thiên vực.”

“Cái này Nguyên Linh giáo chủ chết không oan, ha ha ha ... “

Hoàng hòa thượng, Khô Trúc lão nhân đều là lần nữa cười ha hả.

“Hai vị, lần này Tàng Kinh Các chi vật toàn bộ bị ta mang đi, bí liền ngay cả trong tộc Thánh khí cũng bị trộm ra, có những vật này, thực lực của ta nhất định sẽ cấp tốc tăng vọt, đến lúc đó ta nhược giết trở lại trong tộc, còn xin hai vị không muốn keo kiệt, toàn lực tương trợ!”

Hoắc Thiên Đình mỉm cười.

“Đây là tự nhiên.”

“Hoắc công tử yên tâm là được.”

Hai người liên tục cười nói.

Vừa dứt lời!

Trong đó Hoàng hòa thượng bỗng nhiên trợn mắt hốc mồm, thần sắc kinh ngạc, mơ hồ lộ ra một vòng kinh hãi, nhìn về phía Hoắc Thiên Đình cùng Khô Trúc phía sau lão nhân, nói:

“Người .. người là ai?”

Hắn đơn giản có loại khó có thể tin cảm giác.

Hả?

Hoắc Thiên Đình, Khô Trúc sắc mặt lão nhân biến đổi.

Có người sau lưng?

Bạn hắn không chút nghĩ ngợi, cấp tốc xông ra, sau đó ở phía xa nhanh chóng trở lại, ánh mắt liếc nhìn.

Chỉ là cái này xem xét, lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, lòng tơ đứng vững.

Chỉ gặp sau lưng bạn hắn không xa.

Một khối cao ngất trên tảng đá lớn.

Hai đạo dị thường khô ngô bóng người, chẳng biết lúc nào lẳng lặng xuất hiện ở chỗ đây.

Một cái một thân áo bào đen, khuôn mặt lạnh lùng, chừng cao hơn ba mét, hai tay vây quanh, một đôi mắt băng lãnh như điện, sát khí tràn ngập, hướng về bạn hắn lạnh lùng nhìn tới.

Chính là Hoắc Khâu!

Một cái khác!

Một thân dữ tợn giáp trụ, che kín vết rạn cùng gai ngược, sau lưng tinh hồng áo choàng không gió mà bay, toàn thân trên dưới bị thiết giáp bao khóa cực kỳ chặt chẽ, chỉ lộ ra một đôi đáng sợ con ngươi ở bên ngoài.

Giờ phút này đang ngồi ở cự thạch phía trên, thanh âm băng lãnh đáng sợ.

“Trên đời này, dám lợi dụng ta còn có thể toàn thân trở ra, đến nay còn không có một cái.”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh, quanh quẩn nơi đây.

Về phần bốn phương tám hướng Địa Hành tộc nhân, sớm đã trong cùng một lúc nhao nhao kêu thảm thồ huyết, tất cả đều ngã nhào xuống đất.

“Người ... “

Hoắc Thiên Đình lộ ra kinh hãi, nói: “Nguyên Linh giáo chủ? Không đúng, Hắc Thủy lão quái! Người .. Hắc Thủy lão quái là người giả mạo, Đại Uyên quân chiến tích là người làm?”

Trong đầu của hắn oanh minh, tựa hồ trong nháy mắt kịp phản ứng.

...

Chương 256 : Cầm xuống!

Trước mắt một màn, khiến cho Hoắc Thiên Đình cùng bên người hai người tất cả đều giật nảy cả mình.

Trước đó cái kia độc Đại Uyên quân tổn thất nặng nề Hắc Thủy lão quái đúng là người trước mắt?

“Không tốt, mau bỏ đi!”

Khô Trúc lão nhân vội vàng truyền âm, một khắc cũng không muốn ở lâu.

Hoắc Thiên Đình trong nháy mắt kịp phản ứng, không chút nghĩ ngợi, một bả nhấc lên hai người cánh tay, trên thân bộc phát ô quang, trực tiếp hướng về trong lòng đất lặn xuống, chỉ bất quá tại hần vừa mới chìm hướng lòng đất, Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, kinh khủng thân thể nhảy lên một cái, mang theo một cỗ khó tả khí tức, trực tiếp một quyền hướng về trên mặt đất hung hăng đập tới.

Oanh!

Địa Mẫu!

Chấn động sóng!

Vô hình chấn động chi lực phù hợp lòng đất nhịp đập, trực tiếp hướng về Hoắc Thiên Đình ba người thân thể cấp tốc xung kích tới, cơ hồ tại Hoắc Thiên Đình vừa mới chìm xuống dưới đất, bỗng nhiên biến sắc, kinh quát một tiếng, thân thể bộc phát ô quang, nắm lấy bên người hai người, lần nữa từ trong lòng đất nhảy ra, vũng vàng rơi vào nơi xa.

Hoàng hòa thượng cùng Khô Trúc lão nhân tất cả đều bị chấn Khí Huyết táo bạo, sôi trào mãnh liệt, kém chút một ngụm máu tươi phun ra.

Bọn hắn lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Chấn động?”

“Là Thương Khung thần cung 【 cửu huyền thần công 】 , người rút cuộc là ai?”

Bọn hắn kinh thanh hét lớn.

Ngay cả đang muốn xuất thủ Hoắc Khâu cũng nhượng mày, trong lòng kinh nghi.

Cửu huyền thần công!

Đây là Thương Khung thần cung bí mật bất truyền.

Từ trước chỉ có Thương Khung thần cung Thánh sứ mới có thể khiến ra!

Những người khác làm sao có thể học được?

Người này đến tột cùng là ai?

Thoáng qua, hắn không nghĩ nhiều nữa, cao lớn thân thể rất nhanh rơi vào Dương Phóng không xa, một đôi băng lãnh đáng sợ con người hướng về Hoắc Thiên Đình nhìn lại, lạnh giọng nói: “Nghịch chướng, hôm nay là thời điểm tính toán người ta ở giữa trương mục.”

Hoắc Thiên Đình bị Dương Phóng một chiêu rung ra về sau, lập tức sầm mặt lại, một đôi mắt tại Dương Phóng cùng Hoắc Khâu trên thân vừa đi vừa về liếc nhìn, trầm giọng nói:

“Nghĩ không ra, thật sự là nghĩ không ra hai người các người sẽ liên thủ lại, bắt quá các người coi là hôm nay liền có thể ăn chắc ta sao?”

Ông!

Từ tay áo của hắn bên trong trực tiếp lấy xuống một ngọc kim màu vàng ngắn roi.

Cực kỳ thô to, một tiết lại một tiết.

Phía trên lít nha lít nhít bàn đầy từng đầu kim màu vàng Bàn Long, tròn vẹn chín đầu.

Cửu Long tiên!

Theo roi này xuất hiện, một cỗ cực kỳ hung hãn khí tức trực tiếp từ trên người hắn khuếch tán mà ra, trùng trùng điệp điệp, cấp tốc bao phủ tại phiên khu vực này.

“Nguyên Linh giáo chủ, ta thừa nhận trước đó là ta không đúng, ta không nên đưa người một mình lưu lại, bắt quá người bây giờ không phải cũng không có chuyện gì sao? Ta có thể bồi thường tổn thất của người, chỉ cần người cùng chúng ta cùng nhau liên thủ, xử lý Hoắc Khâu, người muốn cái gì, ta đều có thể đáp ứng người, dù là đem Địa Tâm Ma Hỏa trực tiếp tặng cho người cũng không sao, người cảm thấy thế nào?”

Hoắc Thiên Đình nhìn chăm chú lên Dương Phóng, trầm thấp mở miệng.

Hắn lại có mặt lần nữa lôi kéo lên Dương Phóng.

Ý đồ đem Dương Phóng kéo đến phía bên mình trận doanh.

Dương Phóng lộ ra mỉa mai, nói ra: “Thật là có chút ý tứ, bất quá đáng tiếc, bản tọa cuộc đời hận nhất chính là bị người lợi dụng, có một mà không thể có hai, cho nên, ta còn là càng có khuynh hướng đưa người cầm xuồng!”

“Nguyên Linh giáo chủ, làm gì cố chấp như vậy, bất kỳ cái gì sự tình đều sẽ có một cái giá mã, người mở ra một cái giá mã, ta tất cả đều có thể đáp ứng, huống hồ người cho rằng Hoắc Khâu chính là cái gì người tốt sao? Người cùng hấn cùng một chỗ đối phó ta, đến cuối cùng, hấn cũng khẳng định sẽ làm rơi người, không bằng người cùng ta cùng một chỗ liên thủ, chúng ta trước đó tối thiểu từng có hợp tác cơ sở!”

Hoắc Thiên Đình trầm thấp nói.

“Không cần, bản tọa biết nên làm như thế nào.”

Dương Phóng thanh âm lãnh đạm, nhìn thoáng qua bên cạnh thân Hoắc Khâu, nói: “Hoắc huynh đệ, Hoắc Thiên Đình giao cho ta xử lý như thế nào?”

“Không, cái này nghiệt súc, ta muốn đích thân giải quyết!”

Hoắc Khâu lạnh giọng nói.

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Ta giữ lại hấn còn có đại dụng, vẫn là ta đến động thủ đi, người yên tâm, cuối cùng ta sẽ đem người này giao cho người.”

Hoắc Khâu sầm mặt lại, nói: “Đã dạng này, vậy thì người tới đi, bất quá người muốn coi chừng, Cửu Long tiên chính là tộc ta Thánh khí, uy lực mạnh mẽ, bị cái này nghiệt súc thôi động, nhất định sẽ cực kỳ khó chơi.”

“Biết.”

Dương Phóng gật đầu, lần nữa nhìn về phía Hoắc Thiên Đình.

Hoắc Thiên Đình trên mặt đột nhiên hiện ra dữ tợn thâm nhiên chi sắc, từng đầu gân xanh ở trên người hắn hiển hiện, cả người đột nhiên biến lớn một vòng, thâm nhiên quát: “Đủ rồi, muốn cầm xuống ta, liền nhìn bản lãnh của các người, giết!”

Oanh!

Hắn biết tránh né không xong, bàn chân đạp mạnh, lại chủ động hướng về Dương Phóng giết tới.

Cửu Long tiên thôi động, trong không khí như là có một đầu kinh khủng kim sắc long ảnh xẹt qua, mang theo liên tiếp tiếng nổ, long ngâm chói tai, đi lên hướng về Dương Phóng hung hăng đập tới.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, Côn Bằng tam biến đệ nhất biến đột nhiên thi triển.

Trên thân khí tức bạo tăng.

Cùng lúc đó, tay phải bên trong sát khí mãnh liệt, lân giáp hiển hiện, dữ tợn vượt rồng cực lớn trong nháy mắt hiện lên ở bàn tay của hắn phía trên.

Bàn chân hướng về phía trước đạp mạnh, trên thân lôi quang chói mắt, hỏa diễm cùng hàn băng xen lẫn.

Đi lên một chưởng cùng Cửu Long tiên hung hăng nện vào cùng một chỗ.

Cạch!

Trầm thấp kinh khủng oanh minh trong nháy mắt từ giữa hai người bộc phát.

Đất rung núi chuyển, thanh âm kinh khủng.

Đáng sợ khí lãng trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc quét sạch mà đi, lòng bàn chân mặt đất đều trực tiếp xé rách ra từng đạo đáng sợ vết rạn.

Hoắc Thiên Đình thân thể bị chấn đột nhiên nhoáng một cái, Khí Huyết mãnh liệt, con mắt kinh sợ, tóc dài đầy đầu đều đứng đậy, không thể tin.

Gia hỏa này!

Mình thôi động Thánh khí, một kích toàn lực, thế mà không chiếm được chỗ tốt gì, bị chấn nứt gan bàn tay, Khí Huyết ngược dòng.

Làm sao có thể?

“Bạo!”

Dương Phóng băng lãnh quát khế.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Bỗng nhiên, liên tục tứ trọng hàn băng liệt hỏa ám kinh trực tiếp tại Hoắc Thiên Đình thể nội nổ tung, khiến cho hấn cuồng phún huyết thủy, kinh mạch nổ tung, thân thể lão đảo rút lui, trong lòng hết sức kinh hãi.

Ngay tiếp theo trong tay Thánh khí đều kém chút rời khỏi tay.

Hấn vội vàng cắn chặt răng quan, hét lớn một tiếng, cưỡng ép ngăn chặn thể nội ám kinh, huy động ngân roi, toàn thân quang mang hùng hực, tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng quét tới.

Chỉ bất quá Dương Phóng trực tiếp một đạo lôi âm trong nháy mắt phát ra, oanh một tiếng, tại Hoắc Thiên Đình trong đầu trong nháy mắt vang lên.

Không được!

Hoắc Thiên Đình nào hải oanh minh, trong lòng kinh hãi, như là mất đi đối với nhục thân chưởng khống.

Hắn lại nắm giữ loại này quỷ dị lôi âm?

Sưu!

Oanh!

Dương Phóng thân thể lóe lên, một móng vuốt quét ra, trực tiếp rần rần chắc chắc rơi vào Hoắc Thiên Đình ngực khu vực, kinh khủng kinh lực hàm ẩn chấn động, trực tiếp thấu thể mà qua, khiến cho Hoắc Thiên Đình kêu thảm một tiếng, thân thể tại chỗ hướng về sau lưng hung hăng bay ngược mà ra.

Cửu Long tiên cũng không còn cách nào nắm chặt, bị Dương Phóng một phát bắt được, một mực nắm trong tay.

Hắn nhìn thoáng qua, thân thể lần nữa xông ra, luân động lên Cửu Long tiên hung hăng đập tới.

Nhưng vào lúc này!

Dị biến nảy sinh!

Oanh!

Từ Hoắc Thiên Đình sau lưng trực tiếp bộc phát ra từng mảnh từng mảnh quỷ dị huyết quang, tiếp theo tại sau lưng cấp tốc hội tụ, trực tiếp biến thành một cái vô cùng

yêu dị to lớn huyết ảnh.

sinh ra rờng rã bốn cánh tay, hai đầu cánh tay tóm chặt lấy Hoắc Thiên Đình bả vai, đem Hoắc Thiên Đình bắt trực tiếp huyền không bay lên, khác hai đầu cánh tay một mực vây quanh ở trước ngực, diện mực băng lãnh, hướng phía dưới nhìn xuống.

Như là một tôn quỷ dị Tà Thần!

Càng quái dị hơn chính là!

Phía sau lưng khu vực, thành linh còn có hai cái to lớn cánh chim, che khuất bầu trời, bộc lộ ra huyết tinh gay mũi khí tức.

Toàn bộ to lớn trong lòng núi trong nháy mắt cát bay đá chạy, cuồng phong gào thét, tràn ngập khó tả kiểm chế.

Vừa mới trấn áp xuống Hoàng hòa thượng cùng Khô Trúc lão nhân Hoắc Khâu, biến sắc, đột nhiên quay đầu, đồng tử bên trong lộ ra chấn kinh chi sắc.

“Cửu U!”

Hắn tựa hồ khó có thể tin.

Dương Phóng nhượng mảy, thân thể trong nháy mắt dừng lại, cảm giác được một cỗ vô cùng to lớn áp lực.

Hoắc Thiên Đình sắc mặt nhăn nhó, tựa hồ cực kỳ thống khổ, nhìn chăm chú lên trước mắt Dương Phóng, giận dữ hét: “Nguyên Linh giáo chủ, người đem ta hại đến một bước này, ta muốn để người chết không có chỗ chôn!”

Oanh!

Sau lưng hai cái to lớn cánh chim đột nhiên một cái, lập tức vô tận huyết sắc quang mang trong nháy mắt từ trên người hắn bộc phát ra, cuộn cuộn bành trướng, che khuất bầu trời, trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi đó nhanh chóng mãnh liệt mà đi.

Một sát na toàn bộ không gian đều rất giống tao ngộ phong tỏa.

Trên trời dưới đất tất cả đều là kinh khủng huyết quang.

Dương Phóng biến sắc, lúc này tất cả thủ đoạn ra hết, mở miệng bạo hồng, lôi âm thi triển, long trảo huy động, sát khí ngập trời, trên người Thiết Ma giáp trụ càng là phát ra vô tận ô quang.

Ngay tiếp theo vừa mới tới tay Cửu Long tiên cũng trực tiếp thôi động, phát ra hào quang óng ánh, hướng về phía trước ra sức đập tới.

Không chỉ có là Dương Phóng bên này.

Ngay tiếp theo Hoắc Khâu, Hoàng hòa thượng, Khô Trúc lão nhân gặp cảnh như nhau cực kỳ khủng bố hủy diệt tính đã kích, nhao nhao sắc mặt cuồng biến, vội vàng liều lĩnh tiến hành ngăn cản.

Phanh phanh phanh phanh!

Từng đạo thanh âm phát ra.

Hoắc Khâu, Hoàng hòa thượng, Khô Trúc lão nhân tất cả đều cuồng phún huyết thủy, nhao nhao bay tứ tung, thân thể như là như điều đứt dây, hung hăng đánh tới hướng nơi xa, đều hãi nhiên.

Kinh khủng động tĩnh kéo dài đến hồi lâu! !

Rốt cục!

Tất cả huyết quang toàn bộ tiêu tán!

Trong tròng khu vực một mảnh hỗn độn, vô cùng thâm.

Toàn bộ mặt đất lồm hơn phân nửa gạo chi sâu.

Hoắc Thiên Đình sau lưng huyết ảnh trực tiếp biến mất, toàn thân trên dưới che kín huyết thủy, trên mặt hiện ra dày đặc cười lạnh, thân thể lay động, nhìn trước mắt không có một ai khu vực, trực tiếp cười ha hả.

“Ha ha ha ha .. Khụ khụ khụ ... “

Hắn lần nữa ho ra huyết thủy, sắc mặt trắng bệch, kém chút ngã quy, vội vàng nhanh chóng từ trên thân lấy ra một viên đan dược, trực tiếp nuốt xuống, ngũ quan vặn vẹo, nói: “Làm hại ta thi triển bí pháp, kinh mạch đứt đoạn, các người tất cả đều là chết chưa hết tội!”

Soạt!

Mảng lớn đá vụn bay múa, khắp nơi bắn tung toé.

Thân thể khôi ngô cao lớn thiết giáp nhân ảnh, trực tiếp từ lòng đất khu vực nhảy lên mà ra, ánh mắt băng lãnh, sau lưng Thị Huyết áo choàng liệt liệt quét sạch.

Toàn thân trên dưới giáp trụ phía trên xuất hiện càng nhiều vết rạn.

Một chút khu vực thậm chí hướng xuống bong ra từng mảng.

Khối lớn vụn sắt rơi xuống mặt đất.

Cùng lúc đó.

Một phương hướng khác, Hoắc Khâu cũng là diện mục dữ tợn, một thân huyết thủy, trực tiếp từ loạn thạch bên trong tránh thoát ra, chỉ bất quá hấn giờ phút này lại so Dương Phóng càng thâm hơn.

Hấn toàn bộ cánh tay phải đều hoàn toàn nổ, hóa thành huyết vụ.

Cả người như là mới từ trong Huyết Trì bò ra tới đồng dạng.

Về phần hấn bên người Hoàng hòa thượng, Khô Trúc lão nhân càng thâm hơn, thân thể xụi lơ, sớm đã không rõ sống chết.

“Nghiệt súc, ngươi vậy mà gia nhập Cửu U!”

Hoắc Khâu cắn răng thâm nhiên nói.

Hoắc Thiên Đình đồng tử hung hăng co rụt lại, nhìn về phía trước mắt Dương Phóng cùng Hoắc Khâu.

Nhất là Dương Phóng.

Tại hấn vừa mới khùng bố như vậy oanh kích dưới, Dương Phóng lại giống như không có nhận qua bất luận cái gì trọng thương.

Hấn cái này thâm thiết giáp không khởi không thể tưởng tượng nổi.

“Nhị thúc, ta sai rồi, tha ta, ta chỉ là nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, xem ở cha ta chỉ có ta cái này một đứa con trai phân thượng, tha ta ... “

Hoắc Thiên Đình vội vàng nhìn về phía Hoắc Khâu,

hoảng sợ cầu xin tha thứ.

Sưu!

Oanh

Tàn ảnh lóe lên, Dương Phóng sớm đã một quyền đập vào cái cằm của hắn, để hắn cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, còn chưa đả hắn rơi xuống, một phát bắt được bàn chân của hắn, hướng về mặt đất dùng sức một đập.

Răng rắc!

Hoắc Thiên Đình nằm rạp trên mặt đất, cuồng phún huyết thủy, tròng trắng mắt lật một cái, kém chút tại chỗ chết thảm.

Dương Phóng không nói một lời, ánh mắt hờ hững, bàn tay trực tiếp ở trên người hắn lục lọi.

Một lát sau.

Hai tấm nhan sắc bất đồng cổ lão da thú xuất hiện ở trong tay của hắn.

Một trương thành linh chính là bộ kia không trọn vẹn Đạo Đồ!

Nhìn cùng Dương Phóng trước đó đạt được mấy trương, cực kỳ tương tự.

Duy nhất bất đồng chính là này Đạo Đồ, giống như là bị từ giữa đó xé mở qua, cũng không hoàn chỉnh.

Một cái khác trương da thú đồ, thì tràn ngập văn tự.

Phía trước nhất ba chữ to, đập vào mi mắt.

【 Phục Thiên Thủ 】 !

Cách đó không xa Hoắc Khâu vừa nhìn thấy Dương Phóng đạt được hai thứ đồ này, lập tức sắc mặt biến hóa, giãy dụa một lát sau, mở miệng nói ra: “Nguyên Linh giáo chủ, còn xin người tuân theo ước định, Phục Thiên Thủ người sao chép là được, nguyên bản lưu cho ta đi.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Trương này Đạo Đồ các người đạt được bao lâu? Qua nhiều năm như vậy, chẳng lẽ cũng không có đi đi tìm khác hé mở?”

“Không trọn vẹn Đạo Đồ giống như Phục Thiên Thủ, đều là ta người huynh trưởng kia từ một chỗ di tích cổ xưa bên trong tìm tới, qua nhiều năm như vậy, không chỉ một lần đi tìm một bộ phận khác, chỉ tiếc không có tin tức gì.”

Hoắc Khâu nói.

“Cùng một chỗ đạt được?”

Dương Phóng nhíu mày.

Hoắc Thiên Đình đến cùng lừa hấn nhiều ít sự tình.

Trước đó Hoắc Thiên Đình cũng đã có nói, vật này là từ một chỗ bí mật đấu giá hội có được!

“Ta chép ghi chép về sau trả lại người!”

Dương Phóng nói.

Hấn đầu tiên là thu hồi không trọn vẹn Đạo Đồ, sau đó lấy ra giấy bút, hiện trường sao chép lên, rất nhanh một thiên hoàn chỉnh **【 Phục Thiên Thủ 】** liền bị đăng chép xong tất.

Dương Phóng tiện tay quăng ra.

Nguyên bản 【 Phục Thiên Thủ 】 bị hấn lần nữa vẫn hướng về phía Hoắc Khâu.

“Nguyên Linh giáo chủ, còn có chiếc kia Thánh khí, cũng nên cho ta a?”

Hoắc Khâu nói.

Dương Phóng nhìn thoáng qua, tiện tay ném tới.

Hấn có long trảo mang theo, có hay không Thánh khí cũng không ảnh hưởng cái gì.

“Đúng rồi, người vừa mới nói Hoắc Thiên Đình gia nhập Cửu U? Đây là cái gì thế lực?”

Dương Phóng đột nhiên hỏi thăm.

Vừa mới loại kia thủ đoạn rõ ràng liền cùng Tà Đạo tổ chức 【 Tà Thần giáng lâm 】 cực kỳ tương tự.

“Cửu U, thần bí dị thường, ta cũng nói không rõ ràng đến cùng là cái gì thế lực, chỉ biết là bọn hấn mỗi một vị thành viên đều không người biết đến, bọn hấn không có chân chính danh tự, chỉ có từng cái danh hiệu, trải qua thời gian dài, tại Kinh Thiên vực bên trong quật lên vô số mưa gió, mà lại bọn hấn thành viên tựa hồ cũng tinh thông một loại bí thuật, chính như cái này nghiệt súc thi triển, sau lưng sẽ hiện ra to lớn huyết ảnh, uy lực kinh khủng, ta đã từng may mắn gặp được một vị Cửu U thành viên, kém chút chết thảm ở trong tay đối phương, cho nên đối với loại khí tức này cực kỳ quen thuộc.”

Hoắc Khâu ánh mắt âm trầm, nói:

“Bất quá ta tuyệt đối không ngờ rằng, cái này nghiệt súc thể mà cũng gia nhập Cửu U, có lẽ người có thể từ trong miệng của hắn ép hỏi ra Cửu U bí mật!”

Ánh mắt của hắn lạnh lùng nhìn về phía trọng thương Hoắc Thiên Đình.

Dương Phóng ánh mắt nhất động, cũng nhìn sang.

Một lát sau, nhẹ nhàng lắc đầu: “Được rồi, đối với cái này Cửu U, ta không có bất kỳ cái gì hứng thú, nếu như người nghĩ ép hỏi liền đằng sau lại ép hỏi đi, ta hiện tại chỉ muốn đạt được Địa Tâm Ma Hỏa!”

Hắn bước đi bước chân, hướng về Hoắc Thiên Đình đi tới.

Lật bàn tay một cái, lấy ra một bình Bạch sắc dược thủy, trực tiếp cho Hoắc Thiên Đình rót xuống dưới.

Lập tức.

Hoắc Thiên Đình sắc mặt cấp tốc trở nên ngốc trệ cùng mờ mịt, không nhúc nhích.

“Mang ta đi tìm Địa Tâm Ma Hỏa!”

Dương Phóng thanh âm trầm xuống.

“Vâng.”

Hoắc Thiên Đình thì thào nói.

Hoắc Khâu trong lòng giật mình, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

Lão quái này rốt cuộc là ai?

Còn có loại này khổng chế người được thủy?

“Hoắc huynh đệ, người này bản thân bị trọng thương, không cách nào mang ta độn địa, nếu không người theo ta cùng đi?”

Dương Phóng trong lòng hơi động, nhìn về phía Hoắc Khâu.

Vừa vặn một hồi tìm tới Địa Tâm Ma Hỏa thời điểm, liền có thể đem Hoắc Thiên Đình ném cho người này.

Vừa vặn làm tròn lời hứa.

...

Chương 257 : Đúc lại chiến giáp!

Nồng vụ bao phủ.

Sông núi liên miên.

Một chỗ mênh mông bồn địa bên trong.

Công trình kiến trúc liên miên, đình đài lầu các, san sát nối tiếp nhau, chập trùng lên xuống.

Giờ khắc này ở trong đó một chỗ đình nghỉ mát bên trong.

Mấy đạo nhân ảnh ngồi xếp bằng, ngay tại luận đạo.

Nhìn thật kỹ, cái này mấy đạo nhân ảnh tất cả đều vô cùng quái dị.

Trên người bọn họ mặc màu đen huyền bào, trên mặt lại mang theo Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ, này mặt nạ trên trán dùng màu đỏ chữ viết viết ra từng cái số lượng.

Theo thứ tự là ba, sáu, chín.

Bỗng nhiên!

Một bóng người từ đằng xa nhanh chóng lướt đến, bàn chân giẫm tại khắp nơi nhô ra trên mặt đá, thân pháp nhanh nhẹn, rất nhanh rơi vào đình nghỉ mát khu vực.

Cùng trước mắt ba người đồng dạng.

Trên người hắn cũng tương tự mặc màu đen huyền bào,

đầu đội Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ.

Chỗ trán số lượng, rõ ràng là mười ba!

“Hai mươi bốn hào 【Huyết Linh quyển trục】 rách ra, hẳn sớm phát động bí pháp.”

Người tới vừa hạ xuống dưới, liền mở miệng nói.

“Ừm?”

Trong lương đình ba người đồng thời nhú mày.

“Lấy hai mươi bốn hào tu vi, tại Kinh Thiên vực nội ứng nên không kém đi, hơn nữa còn có thiên phú thần thông, chấp chưởng độn địa chi lực, loại trừ gặp được cá biệt mấy người, hẳn không cách nào chạy thoát, gặp được những người khác, hẳn là muốn đi liền đi mới là, tại sao lại bị buộc sớm phát động bí pháp.”

Vị kia đầu đội số ba mặt nạ bóng người nghi ngờ nói.

“Hắn hồn đăng tắt rồi sao?”

Số sáu hỏi thăm.

“Còn không có, nhưng là một khi phát động bí pháp, tất nhiên kinh mạch đứt từng khúc, sẽ lâm vào lâu dài suy yếu bên trong, hẳn rất có thể đã bị bắt.”

Người tới nói.

“Coi như bị bắt cũng không có gì, hai mươi bốn hào chỉ là chúng ta thành viên vòng ngoài, còn không có chính thức thông qua khảo hạch, đối với chúng ta tổng bộ cũng không hiểu rõ, người khác coi như ép hỏi cũng ép bức vẫn bắt xuất cái gì, chỉ là, hai mươi bốn hào thế nhưng là lần này số một lưu lại khảo hạch đề mục, nếu

là hai mươi bốn hào chết thảm, đề mục này coi như phé đi.”

Số chín nói.

Trước mắt số ba cùng số sáu, hai mặt nhìn nhau, đối mặt.

“Hai mươi bốn hào cuối cùng ở đâu ẩn hiện?”

Số ba hỏi thăm.

“Một mục tại Nguyên Dương thành phụ cận!”

Số mười ba nói.

“Tìm được trước hấn!”

Số ba mở miệng.

“Tốt, ta tự mình đi qua đi.”

Số mười ba gật đầu.

“Nguyên Dương thành có Bàn Vạn Chung trấn thủ, người cần phải coi chừng.”

Số ba mở miệng.

“Yên tâm, ta nếu không chủ động lộ diện, hấn không phát hiện được ta!”

Số mười ba cười khế, thân thể thi triển, trực tiếp hướng về nơi xa cựa cựa.

...

Trống trải lòng núi.

Cực kỳ to lớn.

Trên mặt đất, mấy vị lưu thủ ở đây Địa Hành tộc nhân tất cả đều lâm vào hôn mê, nằm trên mặt đất, không nhúc nhích.

Hoắc Khâu mặt không biểu tình, mở miệng nói ra:
“Nguyên Linh giáo chủ, có thể đem Hoắc Thiên Đình giao cho ta a?”

“Không vội, ta còn có vấn đề khác muốn hỏi một chút.”

Dương Phóng mở miệng, nói: “Trước đây không lâu Hoắc Thiên Đình từng tự mình đáp ứng ta, muốn đem hóa giải 【 Hắc Âm âm mai 】 phương pháp nói cho ta, bây giờ cũng không thể không tính toán gì hết a?”

Hoắc Khâu nhướng mày, lắc đầu nói: “Người không cần hỏi hấn, hấn hơn phân nửa lại là lừa gạt người.”

“Gạt ta?”

Dương Phóng kinh hãi.

“Đúng vậy, loại phương pháp này ngay cả ta cùng phụ thân của hấn đều không có đạt được, hấn lại có thể từ nơi nào làm ra? Cửu U sao? Chỉ sợ cho dù gia nhập Cửu U, cũng phải thời gian rất lâu mới có thể bị truyền.”

Hoắc Khâu nói.

Dương Phóng không cam tâm, lúc này hỏi thăm về đồ dẫn Hoắc Thiên Đình.

Một lát sau.

Trong lòng của hấn tức giận, kém chút không nhịn được

ngĩ một chửởng vổ chết Hoắc Thiên Đĩnh.

“Hoắc huynh đệ, ngay cả người cũng không có loại phương pháp này?”

Hắn lần nữa nhìn về phía Hoắc Khâu.

“Đúng vậy, ta không rõ ràng Hoắc Thiên Đĩnh cùng người nói cái gì, nhưng là theo ta được biết, 【 Hắc Âm âm mai 】 không có dễ dàng như vậy xâm nhập nhân thể, thường thường chỉ có đêm trăng tròn thời điểm, mới là 【 Hắc Âm âm mai 】 nặng nhất thời điểm, những thời khắc khác cơ bản không có việc gì, ta đột phá thánh linh đã hai mươi lăm năm, không phải cũng không có việc gì?”

Hoắc Khâu nói.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, lập tức hiểu được.

Hoắc Thiên Đĩnh trước đó quả nhiên tại nói ngoa!

Mà lại!

Tứ hoàng tử bên kia cũng cố ý khuếch đại loại thuyết pháp này.

Thật sâu tâm cơ!

“Nhưng ta nghe nói một chút cường đại thánh linh cảnh cao thủ, trên thân tựa hồ cũng sẽ phát sinh không rõ, cái này chẳng lẽ không phải cùng 【 Hắc Âm âm mai 】 có quan hệ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Hoắc Khâu lập tức lộ ra vẻ cổ quái, nói: “Cường đại thánh linh cảnh xác thực sẽ có không rõ, bất quá, các hạ

cảm thấy loại trình độ gì mới tính cường đại?”

“Có ý tứ gì?”

“Ý là cái này đối thứ ba Thiên Thê cao thủ có ảnh hưởng, đối với chúng ta đệ nhất Thiên Thê lực ảnh hưởng cực kỳ bé nhỏ, tối thiểu cái này 25 năm qua, ta không có gặp được bất luận cái gì không rõ.”

Hoắc Khâu đáp lại.

“Như vậy sao?”

Dương Phóng nhíu mày.

Kể từ đó, đây hết thầy tựa hồ cũng chỉ là sợ bóng sợ gió một trận.

“Người không có gạt ta?”

“Các hạ mình hỏi một chút Hoắc Thiên Đình còn không hiểu sao?”

Hoắc Khâu nói.

Bây giờ Hoắc Thiên Đình bị tiêu hồn được thủy không chế lại, chính là giảng lời nói thật thời điểm, không quản hỏi ra vấn đề gì, đều sẽ thành thật trả lời.

Dương Phóng lúc này đem trước vấn đề lần nữa hỏi một lần.

Quả nhiên!

Hoắc Khâu trả lời cùng Hoắc Thiên Đình gần như giống nhau.

Dương Phóng triệt để trầm tĩnh lại.

“Đồ chết tiệt, lừa ta thật thê thảm.”

Hắn thảm máng một tiếng, tiện tay đem Hoắc Thiên Đình thân thể ném ra, nói; “Hoắc huynh đệ, người ta cho người, nếu là không có sự tình khác, người không ngại liền rời đi đi.”

Như là đã biết sợ bóng sợ gió một trận, hắn liền không có tất yếu tiếp tục hỏi thăm.

Càng thêm không cần thiết lại để cho Hoắc Khâu lưu lại quan sát.

Dù sao bên người độc choáng mấy vị trí tại này đóng giữ Địa Hành tộc nhân.

Tự mình muốn đi, tùy thời có thể mượn nhờ bọn hắn chỉ lực.

Hoắc Khâu một thanh tiếp nhận Hoắc Thiên Đình, nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Đã dạng này, vậy tại hạ liền cáo từ!”

Thân thể của hắn bộc phát ra quỹ dị ô quang, bắt đầu chậm rãi rơi xuống, như là lâm vào mặt nước, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Dương Phóng nhắm mắt yên lặng cảm thụ một lát.

Xác định Hoắc Khâu đã sau khi đi xa, mới lần nữa mở hai mắt ra.

“Địa Tâm Ma Hỏa ... “

Trong miệng hắn thì thào.

Lật bàn tay một cái, màu đen nhánh Cửu U Thiên Ma Kim nổi lên, ở trên người hắn lóe ra từng đợt khó tả quỷ

dị khí tức.

Chỉ cần chiến giáp đúc lại, chiến lược của mình nhất định có thể lại trèo một tầng lầu!

Đến lúc đó, thần linh không ra, ai cũng đừng nghĩ phá hư cái này thân chiến giáp!

.

.

.

Thời gian vượt qua.

Tại Dương Phóng trốn ở trong lòng núi vất vả rèn đúc chiến giáp thời điểm.

Đại Uyên quân không chút nào chưa từng ngừng qua.

Tại Bàn Vạn Chung suất lĩnh dưới, hỏa tốc công phá Quỷ Sơn tổng bộ, cũng đem một chút dư nghiệt chém tận giết tuyệt.

Tin tức truyền ra, trực tiếp oanh động toàn bộ Kinh Thiên vực.

Bất quá!

Giờ phút này vừa mới công phá Quỷ Sơn tổng bộ Bàn Vạn Chung nhưng không có bất luận cái gì vẻ mừng rỡ, mà là diện mục âm trầm, lộ ra dị thường đáng sợ.

“Ý của ngươi là trước đó cái kia Hắc Thủy lão quái là bị người giả mạo?”

Hắn ngữ khí băng lãnh, hỏi đến trước mắt một vị bị tóm

ở Quỷ Sơn nhân viên cao tầng, mở miệng hỏi thăm.

“Đúng vậy, Hắc Thủy lão quái tuyệt không có khả năng là thánh linh cấp nhân vật, cũng tuyệt không có khả năng tinh thông kịch độc, đây là giả, là âm mưu, có người đang cố ý tính toán chúng ta Quỷ Sơn!”

Vị kia Quỷ Sơn nhân viên cao tầng hoảng sợ mở miệng.

Mấy ngày nay đối với bọn hắn mà nói, đơn giản như là ác mộng đồng dạng.

Đại Uyên quân trọng binh tiếp cận, chỉ là mấy ngày liền nghiền nát Quỷ Sơn mấy chục năm bố trí, từng vị cao thủ liên tiếp chết thảm, bọn hắn tại Đại Uyên quân quân trận hạ đơn giản không có chút nào năng lực chống cự.

Cái này giống như là một trận đáng sợ đồ sát!

Bàng Vạn Chung sau khi nghe xong, không nói một lời, không nhúc nhích. .

Trên thực tế sớm tại trước đó, hắn liền từng hoài nghi tới điểm này, bây giờ công phá Quỷ Sơn, chỉ là lại nghĩ xác nhận một chút mà thôi.

Kết quả, vẫn là cùng hắn đoán đồng dạng.

Ầm!

Bàng Vạn Chung một cái búa xuống dưới, tại chỗ đem vị kia Quỷ Sơn nhân viên cao tầng nện thành thịt nát, ngữ khí băng lãnh: “Quỷ Sơn bên trong có bao nhiêu người chạy?”

“Hồi thống lĩnh, bọn hắn phó thủ lĩnh cùng mấy vị trưởng lão đều chạy thoát rồi.”

Một vị phó tướng đáp lại.

“Trở về sau lập tức dán thiếp lệnh truy nã, mặt khác đem Hắc Thủy lão quái cùng cái kia thiết giáp nhân lệnh truy nã tất cả đều cho ta dán ra đi, còn có, Độc Tông người tới sao?”

Bàng Vạn Chung hỏi thăm.

“Đã đến, ngay tại bên ngoài chờ đợi.”

Vị kia phó tướng đáp lại.

“Tốt, để bọn hắc tới!”

Bàng Vạn Chung âm thanh lạnh lùng nói.

“Vâng, thống lĩnh!”

Vị kia phó tướng ôm quyền.

Cách đó không xa.

Ba nam một nữ bóng người ngay tại cất bước đi tới.

Nhìn tựa hồ là một cái sư phụ, mang theo ba người đệ tử.

Kia sư phó có sáu bảy mươi tuổi, mặc màu nâu ma bào, loại trừ hắc là thánh linh cấp cao thủ bên ngoài, kia ba tên đệ tử bên trong cũng có một vị thánh linh, hai vị cửa thứ ba cao thủ.

“Gặp qua Bàng Thống lĩnh!”

Lão giả dẫn đầu vừa thấy mặt liền cung kính hành lễ.

Bên người ba vị đệ tử thì là hiếu kì nhìn thoáng qua thân

thể cao lớn, chừng năm mét Bàn Vạn Chung về sau, lập tức thành thành thật thật đi theo hành lễ.

“Vương phó tướng đã mang các người nhìn qua thi thể a?”

Bàn Vạn Chung thanh âm băng lãnh, quanh quần nơi đây, một đôi ánh mắt hờ hững vô tình.

“Đúng thế.”

Lão giả đáp lại.

“Nhận ra những cái kia độc sao?”

“Hồi Bàn Thống lĩnh, chết mất Đại Uyên quân một bộ phận đều là chết bởi 【 Vạn Độc kinh 】 trồng kịch độc, một bộ phận khác thì chết bởi một loại tên là 【 Thiên Trọng Tỏa 】 khóa độc.”

Lão giả đáp: “Kia Vạn Độc kinh là ta Độc Tông hạch tâm pháp môn, mặc dù chưa từng ngoại truyện, nhưng lại tại hơn một trăm năm trước bị Tà Đạo tổ chức đánh cắp một lần, mà 【 Thiên Trọng Tỏa 】 càng là hiếm thấy, chính là hơn hai trăm năm trước 【 Ngũ Độc lão nhân 】 khai sáng kịch độc.”

“Vậy người cảm thấy đối phương chân chính thân phận là người nào?”

Bàn Vạn Chung nhíu mày.

“Không ở ngoài hai loại, hoặc là Tà Đạo tổ chức người, hoặc là chính là Ngũ Độc lão nhân truyền nhân, bất quá theo ta được biết, Ngũ Độc lão nhân năm đó cũng không truyền nhân lưu lại, cho nên hẳn càng lớn có thể là 【 Tà Đạo tổ chức 】 cao thủ.”

Lão giả kia đáp lại.

“Tà Đạo tổ chức.”

Bàng Vạn Chung thanh âm lạnh lùng, nói: “Là bọn này chuột.”

“Có biện pháp có thể truy tung đến hấn sao?”

“Cần thời gian điều tra, nhưng chỉ cần có thể bị ta nhìn một chút, ta liền có biện pháp truy tung.”

Lão giả kia nói.

“Tốt, từ hôm nay trở đi, Đại Uyên quân toàn diện phối hợp người.”

Bàng Vạn Chung âm thanh lạnh lùng nói.

“Vâng, Bàng Thống lĩnh.”

Lão giả khom người nói.

...

Thời gian vượt qua.

Bên ngoài gió nổi mây phun.

Đại Uyên quân bận bịu bên ba qua lại, trong lòng núi, Dương Phóng lại trôi qua tiêu sái tự nhiên.

Loại trừ mỗi ngày tại rèn đúc chiến giáp bên ngoài, bị hấn khống chế lại mấy vị Địa Hành tộc nhân lại đem hấn phục vụ thỏa thỏa thiếp thiếp, mỗi một bữa cơm hồ đều có rượu có thịt, thời gian trôi qua quên cả trời đất.

Nếu nói duy nhất không tốt, chính là trong lòng núi quá

mức đen kịt, mà lại không khí không khoái.

Nếu không Dương Phóng đều nghĩ trực tiếp ở chỗ này
ẩn cư được rồi.

Địa Tâm Ma Hỏa uy lực xác thực cường đại.

Ròng rã năm ngày thời gian, trước mắt chiến giáp liền
đã cấp tốc thành hình.

Mũ giáp, mặt nạ, giày, ngực ngực, bụng giáp ...

Đen nhánh mà hoàn mỹ.

Từng khối giáp trụ dưới ánh lửa làm nổi bật lên lóe ra
một loại quỷ dị không nói lên lời màu sắc.

Càng máu chốt chính là!

Này giáp lại ẩn ẩn đang hấp thu đêm tối lực lượng.

Ở vào hắc ám chi địa, quang mang sáng rực, đen nhánh
âm trầm.

Nhìn tăng thêm mấy phần thần bí màu sắc.

“Còn kém cái cuối cùng giày cùng hộ thối, hẳn là chậm
nhất hai ngày liền có thể đại công cáo thành.”

Dương Phóng tự nói.

Trong lòng dâng lên mùi phần chờ mong!

...

Chương 258 : Yên ổn!

U sấm hắc ám trong núi rừng.

Một đạo khôi ngô to lớn bóng người đang bay nhanh cuồng cướp, âm trầm kinh khủng, đen nhánh dữ tợn, như là đáng sợ sắt thú, những nơi đi qua, cuồng mãnh thân thể đem từng cây đại thụ, từng khối cự thạch hết thảy đâm đến vỡ nát.

Toàn bộ sơn lâm hỗn loạn từng bừng.

Tựa hồ không có bất kỳ vật gì có thể ngăn trở đối phương.

Không có ra quyền, không có xuất chưởng. Giờ khắc này, Dương Phóng chỉ là tại đơn thuần lợi dụng va chạm.

Quý dị chiến giáp tại đen nhánh dưới bóng đêm, có loại không nói ra được đáng sợ mị lực.

Ầm ầm!

Lại là một cây đại thụ bạo liệt, mảnh vụn bốn phía bay múa, bị Dương Phóng thân thể trực tiếp từ giữa đó xuyên thấu ra ngoài.

Thân thể của hắn rốt cục dừng lại, ánh mắt lạnh lùng, cúi đầu xuống, nhìn về phía trên người chiến giáp.

Sau đó hai đầu cánh tay lẫn nhau đụng vào nhau, trực tiếp phát ra keng keng keng chói tai thanh âm.

“Đáng tiếc, y nguyên vẫn là gấp năm lần chiến lực, cũng

không có đạt tới gấp sáu lần trình độ.”

Dương Phóng tự nói.

Đây cũng là cùng giáp trụ bên trên trận văn có quan hệ.

Loại này trận văn chỉ có thể đạt tới gấp năm lần trình độ!

Bất quá!

Này giáp trình độ bèn bỉ, lại so trước đó chiến giáp mạnh hơn nhiều lắm.

Nếu là lại đối đầu Bàn Vạn Chung, coi như không thấy chính là ai thua ai thắng.

Phải biết trước đó giáp trụ bởi vì tại Thần Linh đoạn kiếm phá hủy dưới, đại bộ phận trận văn bị hủy, cuối cùng chỉ giữ gấp đôi chiến lực.

Mà bây giờ lần nữa khôi phục gấp năm lần!

Bàn Vạn Chung có thể đem thực lực bản thân cũng tăng lên gấp năm lần sao?

Dương Phóng trong miệng chậm chậm thở ra một hơi hơi thở, xoay đầu lại, nhìn phía sau bị phá hư đến thảm không nở nhìn sơn lâm, lộ ra một vòng nhỏ không thể thấy mỉm cười.

Sau đó, hấn tâm niệm khế động.

Trên thân ô quang lấp lóe, đen nhánh dữ tợn giáp trụ lần nữa cấp tốc rút về thể nội.

Lần này giáp trụ ngoại hình, cùng trước đó một lần lại có cực kỳ rõ ràng cải biến.

Tại mũ giáp phía trên, bị Dương Phóng tăng thêm hai con to lớn sừng thú, ô quang lấp lóe, phía sau lưng chỗ càng là che kín lít nha lít nhít thô to gai ngược, có thể nói bá khí dị thường.

Dương Phóng thu giáp trụ về sau, ánh mắt liếc nhìn, cẩn thận phân biệt một chút nơi này phương hướng, mà chân sau chường đạp mạnh, Thanh Long bước triển khai, trong nháy mắt lướt đi xa vài chục trượng, cấp tốc biến mất nơi đây.

Về phần mấy vị kia Địa Hành tộc nhân cũng không bị hấn diệt khẩu, mà là giữ ở bên người, sung làm tìm hiểu tin tức thám tử sử dụng, cứ như vậy, mình cũng có thể tùy thời hiểu rõ đến Kinh Thiên vực đại khái tin tức.

...

Tĩnh mạch trong sơn cốc.

Địa Hành tộc tổng bộ chỗ.

Hoắc Khâu một thân huyết thủy, khí tức hỗn loạn, thương thế trên người vô cùng thâm, trên lồng ngực bị để mắt tới rờn rã bốn chiếc trường kiếm, nhưng lại vẫn không có thương tới tính mệnh.

Tại chung quanh hấn, thì là từng vị ngã xuống đất trọng thương Địa Hành tộc trưởng lão.

Phía trước nhất.

Một vị người mặc màu đen huyền bào, đầu đội Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ bóng người, lẳng lặng đứng ở nơi đây, thấy không rõ cụ thể khuôn mặt, chỉ có một đôi mắt lóe ra từng tia từng tia vẻ châm chọc.

“Có thể đáng ta vận dụng một trượng 【hám địa phù】 ,

cũng coi là đáng giá kiêu ngạo, các người cầm nã Hoắc Thiên Đình là nhỏ, nhưng vạn vạn không nên giết chết hắn, đây chính là số một lưu cho tất cả chúng ta đề mục, bây giờ đề thi này bị các người hủy đi, người nói, người có nên giết hay không?”

Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ bóng người lồi ra cười nói.

Tại cái trán khu vực thành linh viết hai cái tinh hồng quỹ dị kiểu chữ.

Mười ba!

Cách đó không xa Hoắc Khâu sắc mặt dữ tợn, âm thầm cắn răng, chăm chú nhìn trước mắt số mười ba người thần bí.

Cửu U cao thủ, tìm đến thật tốt nhanh!

Càng máu chốt chính là.

Đối phương lại nắm giữ một trương 【 hám địa phù 】 , tại bọn hắn vừa mới động xuống lòng đất thời điểm, trực tiếp một trương hám địa phù đánh ra, tại chỗ đánh chết bọn hắn tuyệt đại đa số người.

Chỉ có bọn hắn một số nhỏ người xem thời cơ không đúng, cấp tốc trốn thoát.

【 hám địa phù 】 , chính là thượng cổ bí phù, phương pháp luyện chế sớm đã thất truyền, chỉ là ngẫu nhiên có người có thể đạt được một hai cái, đều uy lực mạnh mẽ.

Mà lại, người này thực lực lại dị thường đáng sợ.

Cho dù là chính mình cũng vạn vạn không phải người này đối thủ.

Hắn lần trước liền từng tao ngộ qua tổ chức này 【 số 19 】 , lúc ấy cũng là thật vất vả mới từ trong tay đối phương trốn được tính mệnh.

Hiện tại 【 số mười ba 】 so với 【 số 19 】 thực sự mạnh hơn nhiều lắm.

“Hoắc Thiên Đình đúng là ta giết, bắt quá chân chính cầm nã hắn lại không phải ta.”

Hoắc Khâu đột nhiên trầm thấp nói.

“Không phải người? Đó là cái gì người?”

Số mười ba hỏi thăm.

“Người muốn trước đáp ứng buông tha chúng ta, ta mới có thể nói cho người!”

Hoắc Khâu trầm giọng nói.

“Có chút ý tứ, bắt quá, người cảm thấy người bây giờ có tư cách cùng ta bàn điều kiện sao?”

Số mười ba cười nhẹ một tiếng, tiện tay trao một cái.

Một vị địa hình tộc tinh anh trưởng lão kinh hô một tiếng, trong nháy mắt bị hắn trống rỗng hút đến, nhìn cũng không nhìn, bịch một tiếng, bóp chặt lấy đầu.

“Ta ghét nhất bàn điều kiện, cho nên, người tốt nhất thành thật trả lời, nếu không, ta sẽ từng cái từng cái giết tiếp.”

Số mười ba lãnh đạm nói.

“Người!”

Hoắc Khâu sắc mặt giận dữ, nhưng nhìn xem số mười ba thâm thúy quỷ dị ánh mắt, vẫn là ánh mắt biến ảo, cấp tốc tiết khí, mở miệng thở dài.

“Tốt, ta nói, là Nguyên Linh giáo chủ, đồng thời cũng là để Bàn Vạn Chung đều đã lên bị ăn thiệt thòi hắc thủ lão quái ... “

.

.

.

Trên sườn núi.

Một mảnh hỗn độn.

Viện lạc, gian phòng toàn bộ bị người đẩy ngã.

Bị một mối lửa đốt thành tro bụi

Liên ngay cả trong sân bị Dương Phóng mở ra tới ruộng đồng, cũng bị người trực tiếp đào rỗng, xuất hiện một cái cực kỳ to lớn hố sâu.

Chỗ này ruộng đồng là hấn lợi dụng ruộng đất chi lực chế tạo ra, hội tụ lòng đất tinh hoa, cực kỳ to mọng, tại bồi dưỡng Hắc Ngọc linh dược phương diện có kỳ hiệu.

Nhưng bây giờ bị người đào mấy chục mét sâu.

Dương Phóng diện mục âm trầm, lửa giận trong lòng hiển hiện, nắm đấm gắt gao giữ tại cùng một chỗ.

Đồ chết tiệt!

Mình chỉ là mấy ngày không tại.

Trụ sở bên trong thế mà liền phát sinh như thế kinh thiên chi biến.

Cũng may mình trước đó đem tất cả Hắc Ngọc linh dược toàn bộ mang đi, trong phòng cũng không bỏ sót lưu vật gì có giá trị.

Nếu không chẳng phải là mất cả chì lẫn chài?

Trong đầu của hắn cấp tốc nổi lên từng đạo bóng người, tất cả đều là gần nhất cùng mình từng có gặp nhau.

Một lát sau, ánh mắt phát lạnh, thân thể trong nháy mắt biến mất nơi đây.

...

Nguyên Dương thành nội.

Dòng người rộn ràng.

Một mảnh náo nhiệt.

Phố lớn ngõ nhỏ bán các loại đồ vật toàn bộ đều có, tửu quán phiêu hương, làm cho người nước dãi.

Trên vách tường có thể thấy rõ ràng từng trương lệnh truy nã.

Có truy nã hắc thủ lão quái, có truy nã thần bí thiết giáp nhân, còn có truy nã Quỷ Sơn dư nghiệt chờ một chút, số lượng đông đảo, dẫn phát vô số người vây tụ quan sát.

Hoàng Tam một mặt cảm khái, từ một chỗ trong tửu lâu đi ra về sau, trong lòng thở dài, hướng về trụ sở trở về.

Trong khoảng thời gian này, từ khi Tứ gia cùng Thái tử trở mặt về sau, cuộc sống của hắn coi như trải qua không dễ dàng lắm.

Tứ gia bên người mấy vị cao thủ, tại trước đây không lâu lại liên tiếp tao ngộ ám sát, liên đới lấy bị Tứ gia chưởng khống mấy chỗ bí mật tràng tử cũng bị người cấp tốc diệt đi.

Đoạn này thời gian, bên kia có thể nói tổn thất nặng nề.

Người sáng suốt một chút liền có thể nhìn ra, đây là Thái tử đang cố ý chèn ép Tứ gia.

Hoàng Tam nghĩ đến đây, lần nữa không khỏi giằng co.

Có lẽ mình thật nên thay cái chủ gia...

“Không phải ta Hoàng Tam bất trung, mà là thật sự là Thái tử quá mạnh.”

Hoàng Tam trong lòng nói nhỏ.

Trong lúc hành tẩu, bỗng nhiên hắn cảm thấy không đúng.

Một con khoan hậu đại thủ cũng không biết khi nào khoác lên hắn bả vai chõ, không có chút nào lực lượng rơi xuống, như là không có vật gì,

Trước đó hắn vẫn muốn sự tình thế mà không có chú ý tới.

Giờ phút này ánh mắt theo bản năng thoáng nhìn mới đột nhiên phát giác không đúng.

Tình cảnh như vậy, để Hoàng Tam trong lòng giật mình,

trên thân lông tơ trong nháy mắt đứng vững.

“Tiền bối .. ngài .. ngài muốn nhỏ làm gì?”

Đầu hắn cũng không dám về, âm thanh run rẩy, mở miệng hỏi thăm.

Mình cũng không biết khi nào bị người sờ vuốt đến bên người!

“Trụ sở của ta bị người lục soát, là người bán ta?”

Sau lưng vang lên một đạo quen thuộc lại băng lãnh thanh âm, quanh quần tại Hoàng Tam bên tai.

Hoàng Tam trong lòng kinh hãi.

Trước đó cùng Tứ gia giao dịch vị thần bí nhân kia!

“Tiêu huynh đệ, không phải ta, không có quan hệ gì với ta, ta một mực không biết trụ sở của người ở nơi nào, ta là oan uổng.”

Hoàng Tam vội vàng thấp giọng giải thích.

“Người tự nhiên không rõ ràng, bất quá nếu là người thông tri Tứ hoàng tử, lợi dụng triều đình lực lượng, chưa hẳn sẽ không lục soát.”

Dương Phóng cười lạnh, hỏi thăm về càng nhiều tin tức.

“Không, ta không có, ta thật không biết, mà lại Tứ hoàng tử gần nhất cũng tại tao ngộ chèn ép, Tứ hoàng tử bên người rất nhiều cao thủ đều bị xử lý, đây không phải chúng ta làm.”

Hoàng Tam kinh hoảng mở miệng.

“Không phải là các người?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, nhưng trong lòng đang nhanh chóng suy tư, rất nhanh hiển hiện một bóng người.

Không phải là hắn?

Mấy ngày trước đây người áo bào tro kia?

Hắn uy hiếp mình không thành, lại lựa chọn san bằng trụ sở của mình, lại đem thổ nhượng chở đi?

Dương Phóng lạnh như băng nói: “Tứ hoàng tử ở đâu? Dẫn ta đi gặp hắn!”

“Tốt, tốt.”

Hoàng Tam vội vàng mở miệng.

Vị này thần bí lão quái thật sự là càng thêm đáng sợ.

Lúc nào tới gần mình, chính mình cũng không rõ ràng.

...

Thần bí phủ đệ.

Tĩnh mạch viện lạc.

Dương Phóng một thân trường bào màu đen, mày nhăn lại, không nhúc nhích, lạnh lẽo nhìn chăm chú lên trước mắt mặt nạ màu bạc bóng người.

Đầu đội mặt nạ màu bạc, mặc một thân hoa lệ trường bào bóng người, trong giọng nói tràn ngập một cỗ mệt mỏi khó tả, tựa hồ đoạn này thời gian trải qua cũng không tốt, nói:

“Sự tình chính là như vậy, thủ hạ ta Đan sư bị người bí mật giết chết, ta tự thân lại bị Thái tử một mực tiếp cận, cho nên trong khoảng thời gian này, ta không cách nào tiếp tục thu mua người Hắc Ngọc linh dược, thân là hoàng tử, cố tình vi phạm, nếu là bị Thái tử bắt được cái chuôi, đủ để cho ta cũng vạn kiếp bất phục.”

“Kia Tứ hoàng tử biết nơi nào còn có người có thể luyện chế Hoàng Cực Đan sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hoàng Cực Đan chính là Hoàng gia hàng cấm, loại trừ Hoàng thất dám luyện, trong âm thầm cho dù có người có thể luyện, ta lại há có thể biết?”

Tứ hoàng tử cười khở, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, nói: “Bất quá, nếu là người lưu lại giúp ta, mỗi tháng bên trong hoàng cung đều sẽ ban thưởng không ít Hoàng Cực Đan, ta có thể tặng cho người một chút, người cảm thấy thế nào?”

Hắn y nguyên còn muốn lôi kéo Dương Phóng.

Không vì cái gì khác, riêng là có thể bồi dưỡng ra Hắc Ngọc linh dược điểm này, liền viễn siêu người khác không biết bao nhiêu.

“Ta suy nghĩ lại một chút.”

Dương Phóng lắc đầu.

Thật sự là nghĩ không ra, chỉ là bởi vì đắc tội một cái Thái tử!

Thế mà liền đem mình thu hoạch Hoàng Cực Đan đường tắt cho trực tiếp phá hỏng!

Đoạn người tiền đồ, như giết người phụ mẫu.

Vị này Thái tử làm được quá tuyệt!

Ánh mắt của hắn trong lúc nhất thời sáng tối chớp chờn.

Nếu không phải lúc trước vị kia người áo bào tro vừa lên đến liền uy hiếp mình, mình cũng không trở thành trực tiếp cự tuyệt Thái tử.

“Tứ hoàng tử, tại hạ cáo từ.”

Dương Phóng nói.

“Chờ một chút các hạ.”

Tứ hoàng tử bỗng nhiên mở miệng, đạo; “Ngày sau ta nếu là có Hoàng Cực Đan, nên như thế nào liên hệ các hạ?”

Dương Phóng lộ ra trầm tư, nói: “Ta sẽ một mực ở tại thành nội không đi, người nếu là có Hoàng Cực Đan, nhưng tại bên ngoài phủ làm cho người mang lên ba bồn 【 Kim Ba Tuần 】 , ta tự sẽ tới.”

“Được.”

Tứ hoàng tử trực tiếp điểm đầu.

Dương Phóng không còn chờ lâu, quay người liền đi.

Thái tử ...

Trong mắt của hắn lãnh quang hiện lên.

...

Ngoài thành một chỗ gò núi chổ.

Dương Phóng cao cao sừng sững, quần áo bay múa, mặt không biểu tình, tựa hồ đang chờ đợi người nào.

Cũng không lâu lắm sau.

Bỗng nhiên, trên mặt đất ô quang hiển hiện.

Liên tiếp bốn năm khóa đầu lâu từ trong lòng đất lần lượt hiện lên ra, nhìn thấy Dương Phóng về sau, lập tức đem toàn bộ thân thể cũng từ trong lòng đất chui ra.

“Chúa công!”

“Bái kiến chúa công!”

Năm vị Địa Hành tộc nhân khom người nói.

“Cái này vài cọng linh dược các người cầm, mấy ngày nay giúp ta tìm kiếm một chút người mua, nhìn xem có thể lực nào có thể hay không ăn vật này, nhớ kỹ, vật này chỉ đổi Hoàng Cực Đan.”

Dương Phóng tiện tay vung ra mười khóa Hắc Ngọc linh dược, lạnh giọng nói.

Năm vị Địa Hành tộc nhân, mỗi người nhận được hai gốc, nhìn xem trong tay linh dược, trong lòng thất kinh, lúc này chấp tay mở miệng: “Vâng, chúa công!”

“Đi thôi, còn có tinh thạch, mấy ngày nay cũng lưu ý một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

Hắn nhược nghĩ quay về Bạch Trạch vực, tinh thạch là ắt không thể thiếu chi vật.

Mấy vị Địa Hành tộc nhân lần nữa gặt đầu, lúc này cấp tốc chui vào lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng an bài xong bộn hấn về sau, như có điều suy nghĩ, sau đó thân pháp mở ra, lần nữa hướng về Nguyên Dương thành phương hướng cực vút đi.

Sau đó Dương Phóng trực tiếp tại Nguyên Dương thành nội an bình lại.

Vì tránh người ánh mắt, hấn lần nữa cho mình đổi một trương mới mặt nạ da người.

Ngay tiếp theo danh hào cũng cải thành Tần Thiên Liệt.

Dùng chính là Thanh Long hội chủ danh tự.

Về phần Dương Phóng thuê lại viện tử, cũng không tới gần chủ yếu đường cái, mà là một cái tương đối vắng vẻ khu vực, khoảng cách chủ yếu đường cái còn cách một đoạn.

Đoạn này thời gian, hấn chuẩn bị tại Nguyên Dương thành nội hảo hảo lắng đọng một chút chính mình.

Đồng thời cũng chuẩn bị âm thầm tìm kiếm một chút khác nửa bên Đạo Đồ tin tức.

Hấn có loại dự cảm, chỉ cần hấn không gây chuyện, cái này Nguyên Dương thành tuyệt đối là thích hợp nhất phát dục địa phương.

Ở chỗ này, hấn chuẩn bị đem tất cả võ kỹ đều luyện đến viên mãn lại nói.

Thời gian vượt qua.

Đảo mắt đã là mấy ngày quá khứ.

Trong sân.

Dương Phóng nhẹ nhàng nhấp một miếng nước trà, mùi thơm ngát ngọt, mùi thơm xa xưa, làm cho người dư vị vô tận.

“Khách khanh?”

Hắn lặp lại một câu, nhìn về phía trước mắt nam tử trung niên.

Đối phương nhân cao mã đại, một thân áo bào đen, mặt mũi tràn đầy râu quai nón, nhìn cực kỳ uy mãnh, lộ ra một mặt hào sảng tiểu dung.

Người này tên Quách Thiên Hào, năm nay sáu mươi hai tuổi, chính là Nguyên Dương thành Thất Sát bang trưởng lão, mấy ngày trước cùng Dương Phóng tại chợ đen từng có gặp mặt một lần, về sau liền dần dần quen thuộc.

Thất Sát bang tại toàn bộ Bắc Vực cũng tiếng tăm lừng lẫy.

Luận thực lực đủ để tại Bắc Vực chiếm cứ trước ba.

“Không tệ, không biết Tàn huynh đệ phải chăng có ý tứ, Tàn huynh đệ yên tâm, chỉ cần đáp ứng xưng là ta Thất Sát bang khách khanh, Thất Sát bang tuyệt đối bạc đãi không được Tàn huynh đệ.”

Quách Thiên Hào vẻ mặt tươi cười, bỗng nhiên thần thần bí bí hướng về tả hữu thoáng nhìn, nói nhỏ: “Ta biết Tàn huynh đệ đã đạt tới thánh linh cảnh giới, phàm là đạt tới cảnh giới này, liền không có không cần Hoàng Cực Đan, Tàn huynh đệ chỉ cần gia nhập ta Thất Sát

bang, mỗi tháng bên trong chúng ta nhưng dâng lên bốn hạt Hoàng Cực Đan!”

“Các người cũng có Hoàng Cực Đan?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Sau đó trong nháy mắt kịp phản ứng.

Kình Thiên vực bên trong các thế lực lớn, tựa hồ vụng trộm cũng sẽ không trung thực.

Nhất là Thất Sát bang dạng này uy tín lâu năm thế lực.

Chỉ sợ chưa chắc sẽ đem hoàng gia quy củ để ở trong lòng.

“Mỗi tháng chỉ có bốn hạt, khó tránh khỏi có chút thiếu đi?”

Dương Phóng lắc đầu.

Chỉ riêng vì bốn hạt Hoàng Cực Đan, liền đem tự thân bán cho Thất Sát bang, tựa hồ quá mức không đáng.

Thà rằng như vậy, còn không bằng liên hệ Tứ hoàng tử.

“Đã không ít.”

Quách Thiên Hào nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Hoàng Cực Đan từ trước hiếm thấy, không chỉ có là Hắc Ngọc linh dược khó làm, càng khó làm là luyện đan người, hướng hồ Dương huynh đệ chỉ là đảm nhiệm khách khanh mà thôi, lại không cần ra ngoài chém giết, chỉ cần phụ trách tọa trấn là được, gặp được khó mà giải quyết sự tình, mới có thể từ người ra mặt, có thể nói dị thường nhẹ nhõm, mà loại trừ Hoàng Cực Đan, chúng ta còn có những chỗ tốt khác, cùng nhau đưa cho Tàn huynh đệ,

Tần huynh đệ không ngại nhiều hơn suy tính một chút.”

...

Chương 259 : Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây?

Trước mắt Quách Thiên Hào một mặt thành ý, không ngừng cung cấp lấy các loại điều kiện.

Mỗi một loại điều kiện đều giá cả không ít, làm cho người mê mẩn.

Nói thật ra, Dương Phóng cũng xác thực có mấy phần động tâm.

Trong lòng của hắn không khỏi rơi vào trầm tư.

Mặc dù cùng Tứ hoàng tử hợp tác, cũng có thể được không ít Hoàng Cực Đan ban thưởng, bất quá kia dù sao cũng là Hoàng gia người, cùng Tứ hoàng tử phát sinh hợp tác, tất nhiên muốn hãm thân tại hoàng gia tranh đấu vòng xoáy bên trong.

Nhất là hiện tại Tứ hoàng tử vẫn còn thế yếu tình huống dưới.

Gia nhập đối phương, rõ ràng không khôn ngoan.

Như thế xem xét!

Thất Sát bang tựa hồ đã coi như là tốt.

“Cho ta suy nghĩ thêm mấy ngày, thế nào?”

Dương Phóng mở miệng.

“Kia là tự nhiên, đại sự như thế, tại hạ tự nhiên không dám yêu cầu xa vời Tần huynh đệ lập tức làm ra quyết

định.”

Quách Thiên Hào mỉm cười.

“Ừm.”

Dương Phóng gật đầu, đối với người này hảo cảm lần nữa tăng lên một chút.

Tối thiểu không có giống Thái tử người như thế, vừa lên đến liền hùng hổ dọa người.

“Đúng rồi Quách huynh. Nếu là ta có thể xuất ra một chút Hắc Ngọc linh dược, không biết có thể hay không ủy thác quý bang thay luyện chế?”

Dương Phóng bỗng nhiên hỏi thăm.

“Người có Hắc Ngọc linh dược?”

Quách Thiên Hào lông mày nhíu lại, ló ra hỏi thăm.

“Có, bắt quá không nhiều.”

Dương Phóng đáp lại.

Mình thân là đường đường thánh linh, có vài cọng Hắc Ngọc linh dược, lại hợp lý bất quá, cũng vô dụng lo lắng sẽ dẫn tới phiền phức.

“Nếu là muốn ủy thác bang phái thay luyện đan, cũng không gì không thể, bắt quá, chúng ta thu lấy thủ tục phí thế nhưng là cực kỳ đắt đỏ, luyện chế đan dược chúng ta muốn chụp xuống bốn thành xuống tới.”

Quách Thiên Hào nói.

“Kia tài liệu khác đâu? Là các người cung cấp, vẫn là từ

ta cung cấp?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tự nhiên cũng là có người cung cấp, mà lại chúng ta cũng không thể cam đoan mỗi lô đan dược đều có thể thuận lợi xuất đan, một chút phong hiểm là khó mà tránh khỏi.”

Quách Thiên Hào nói.

“Dạng này a.”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Như vậy không khỏi quá hổ.

Cái này khiến hắn rất mau đánh tiêu tan chủ ý.

Nếu không phải Kinh Thiên vực bên trong, luyện đan thuật đều là cấm kỵ ngành nghề, bị từng cái thể lực nghiêm ngặt chấp chưởng, nghiêm cấm ngoại truyện, hắn đều muốn tự mình học tập luyện đan được rồi.

Sau đó, bọn hắn bắt đầu đàm luận lên vấn đề khác.

Thẳng đến đang lúc hoàng hôn.

Quách Thiên Hào mới đứng dậy rời đi.

...

Ban đêm.

Đầy sao đầy trời.

Trong sân, Dương Phóng ngay tại Tham Ngộ Phục Thiên Thủ bí tịch.

Bản này Phục Thiên Thủ , đẳng cấp cao thâm, dị thường huyền diệu, luận uy lực tựa hồ còn tại Vô Cực ấn phía trên, lấy Dương Phóng thiên phú, Tham Ngộ đến nay, đều không có đem nó nhập môn.

Có thể thấy được độ khó chi cao.

Phục thiên phục thiên, lúc có hàng phục thiên đạo chi ý.

Gió thổi lá rụng.

Vang sào sạt.

Dương Phóng nguyên bản chăm chú bé thật con người đột nhiên mở ra, hướng về trong sân nơi hỏ lánh nhìn lại, âm thanh lạnh lùng nói: “Chuyện gì?”

Trên mặt đất ô quang hiển hiện.

Một cái đầu lâu chui ra.

Tiếp lấy toàn bộ thân thể cũng từ lòng đất cấp tốc toát ra.

Chính là bị hấn khống chế lại năm người một trong, tên là lư biển minh.

“Hồi chúa công, Hoắc Khâu bên kia xảy ra chuyện.”

Vị kia Địa Hành tộc nhân sắc mặt biến hóa, vừa lên đến liền cẩn thận nói.

“Ồ? Chuyện gì?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ nhúc nhích.

“Hoắc Khâu chỗ sơn cốc bị người trực tiếp san bằng,

những trưởng lão khác, đệ tử tử thương thăm trọng, nơi đó đã không người cư ngụ, Hoắc Khâu bản nhân đã biến mất không thấy gì nữa, đúng, có thuộc hạ trong sơn cốc phát hiện hai chữ dấu vết, viết 【 Cửu U 】 , “

Vị kia Địa Hành tộc nhân mở miệng nói.

“Cửu U?”

Dương Phóng diện mục ngưng tụ.

Là bọn hắn?

Nhanh như vậy tìm tới Hoắc Khâu?

Không được!

Hoắc Khâu có thể hay không bán mình?

“Còn có tin tức khác sao?”

“Không có, thuộc hạ gặp chúa công trước đó cùng Hoắc Khâu từng có liên hệ, lúc này mới chạy tới báo tin.”

Vị kia Địa Hành tộc nhân nói.

“Hắc Ngọc linh dược người mua đã tìm được chưa?”

“Cái này .. còn không có.”

Vị kia Địa Hành tộc nhân tê cả da đầu.

“Tốt, người đi xuống trước đi.”

Dương Phóng chớ không biểu lộ địa đạo.

“Vâng, chúa công!”

Vị kia Địa Hành tộc nhân hai tay ôm một cái, ngằm thờ phào, lần nữa chậm rãi chìm vào đến trong lòng đất.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, não hải cấp tốc mãnh liệt.

Mình bây giờ đã lần nữa đổi thân phận khác, đối phương cũng không thấy liền có thể tìm tới chính mình.

Đương nhiên, coi như tìm được, hắn cũng chưa chắc liền sợ.

Hươu chết vào tay ai, còn rất khó nói.

...

Thời gian vượt qua.

Sau đó lại là hai ngày quá khứ.

Quách Thiên Hào nở nụ cười, lần nữa tới cửa.

Lần này Dương Phóng trực tiếp lựa chọn đáp ứng xuống. .

Bốn khóa Hoàng Cực Đan mặc dù ít, nhưng cũng may thắng qua tại không.

Bây giờ có thể làm một viên là một viên, càng máu chốt chính là, đối với thánh linh cảnh hắn y nguyên có thật nhiều vấn đề muốn hỏi thăm, lưng tựa một cái thể lực lớn có rất nhiều thuận tiện chỗ.

Coi như lần nữa đối mặt Cửu U, hắn cũng có nhất định lực lượng.

“Tần huynh đệ có thể gia nhập chúng ta. Thật sự là quá tốt, Thất Sát bang hùng ngồi Bắc Vực, môn hạ có rất

nhiều tài sản, riêng là tài phú liền vượt qua người tưởng tượng, các loại bí tịch, công pháp đầy đủ mọi thứ, mặc dù bên ngoài chúng ta cùng triều đình không so được, nhưng ở thềm bên trong, triều đình người chưa hẳn so ra mà vượt chúng ta, rất nhiều chỗ tốt, chờ Tần huynh đệ ngày sau liền sẽ rõ ràng, ta trước dẫn đầu Tần huynh đệ về giúp đăng ký một chút, sau đó tái dẫn Tần huynh đệ ra nhìn xem ta Thất Sát bang thành nội sản nghiệp.”

Quách Thiên Hào cười nói.

“Cũng tốt.”

Dương Phóng trực tiếp điếm đầu.

Sau đó hai người trực tiếp lên xe ngựa, hướng về phía trước bước đi.

Quách Thiên Hào cười ha ha, nói ra: “Kỳ thật cái này Nguyên Dương thành chính là một cái Tụ Bảo Bồn, nhất là thanh lâu, sòng bạc, tửu quán cái này sản nghiệp, lợi nhuận to lớn, loại trừ ta Thất Sát bang có phần bên ngoài, còn có tứ tướng tông cùng Hoàng gia, cũng đều chiếm cứ rất lớn một bộ phận, bất quá, tìm trong ngày đại gia coi như hài hòa, đến nay không có đi ra bất luận cái gì nhiễu loạn, Tần huynh đệ gia nhập chúng ta về sau, chỉ cần mặt ngoài đi trấn trấn tràng tử, cái khác cũng sẽ không có bất cứ phiền phức gì.”

Dương Phóng lần nữa gật đầu.

Đọc theo đường, hẳn không ngừng nghe Quách Thiên Hào tự thuật.

Thường cách một đoạn khoảng cách, cơ hồ liền có thể nhìn thấy một chỗ thuộc về Thất Sát bang tràng tử, phàm là đàm luận lên những này tràng tử, Quách Thiên Hào trên mặt đều sẽ hiện ra nồng đậm vẻ tự đắc.

Cứ như vậy, từng đầu đường đi xuyên qua.

Đi ngang qua một chỗ vắng vẻ ngõ nhỏ thời điểm.

Bỗng nhiên, phía trước đám người phun trào, truyền đến kịch liệt ồn ào thanh âm.

“Trời ạ, giết người, Hồ gia cửa thứ ba cao thủ bị người bên đường giết.”

“Bên đường giết người? Thật to gan, đây là xúc phạm hoàng triều luật pháp đi, mà lại giết vẫn là tứ đại gia tộc một trong Hồ gia trưởng lão, người nào như thế mang loại, liền không sợ tao ngộ Lục Phiến Môn cùng Hồ gia trả thù?”

“Còn có thể là ai, chính là tại Nam Vực quậy lên vô số mưa gió Diệp Trần!”

“Diệp Trần? Lại là hắn? Nhớ kỹ trước đây không lâu, hắn mới tại 【 phong vân thành 】 bên kia thiêu chết một vị tứ tướng tông trưởng lão a? Hắn điên rồi, lại chạy đến Bắc Vực bên này làm loạn?”

“Cái này mao đầu tiểu tử, thực sự quá lớn mật.”

“Giang sơn đời nào cũng có tài tử ra, vị này Diệp Trần nghe nói năm nay chỉ có mười lăm tuổi.”

“Chờ lấy xem kịch vui đi, Lục Phiến Môn cùng Hồ gia là sẽ không tính toán, tiểu tử này coi như lại nghịch thiên, cũng phải bị người trấn áp ở đây.”

“Ta nhìn không nhất định, tại Nam Vực hắn không phải cũng không có bị người trấn áp.”

...

Rất nhiều người nghị luận lên.

Đem phía trước vây chặt như nêm cối.

Nơi xa ầm ầm truyền đến Từ Khai, Trình Thiên Dã, Nhậm Quân chờ một đám bộ khoái tiếng gào to, đang nhanh chóng tách ra đám người.

Trong xe ngựa.

Dương Phóng lông mày khẽ nhúc nhích, hướng về bên ngoài nhìn lại.

“Diệp Trần, lại là cái này hậu bối!”

Quách Thiên Hào nhin không được cảm khái nói.

“Kẻ này là ai?”

Dương Phóng nhin không được hỏi thăm.

Lúc trước hẳn một mực tại trong lòng núi rèn đúc chiến giáp, sau khi đi ra càng là trực tiếp ẩn cư trong thành, đối với loại tin tức này thật là chưa từng có nghe qua.

Quách Thiên Hào nghe vậy cười khổ một tiếng, nói: “Nói như thế nào đây? Là cái rất tiểu tử may mắn đi, đồng thời, cũng là rất nghịch thiên gia hỏa.”

“Nghịch thiên?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng thế.”

Quách Thiên Hào cảm khái nói: “Người này xuất từ Kinh Thiên vực một chỗ cực không đáng chú ý thị trấn, tên là

【 Thanh Dương trấn 】 , có thể nói tồn tại cảm gần như vì không, mà lại người này tư chất kỳ chênh lệch, từ nhỏ tại vô số người đồng lứa trào phúng bên trong lớn lên, lúc mười hai tuổi, hắn vẫn chỉ là nhất phẩm tu vi, người biết đối mặt những cái kia trào phúng, hắn từng nói qua cái gì sao?”

Hắn quay đầu nhìn về phía Dương Phóng, không để ý Dương Phóng một mặt vẻ cổ quái, thản nhiên nói: “Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo!”

“Lúc ấy tất cả mọi người đem câu nói này xem như một câu trò cười, nhưng mà thiếu niên này lại tại ngắn ngủi trong vòng ba năm, một đường nghịch tập, vượt mọi chông gai, bại tận vô số cao thủ, tại mấy tháng trước cũng đã là siêu phẩm cửa thứ ba.”

“Người biết cái này ý vị cái gì sao? Từ nhất phẩm đến siêu phẩm, chỉ dùng ngắn ngủi ba năm, bực này tư chất có thể xưng yêu nghiệt!”

“Càng máu chốt chính là, thứ nhất đường trưởng thành tới, tất cả đối thủ đều bị đánh bại, coi như gặp được Hoàng thất, cũng có thể toàn thân trở ra, không thể không khiến người ta kinh ngạc thán đến cực điểm.”

Quách Thiên Hào trong miệng thở dài, mặt mũi tràn đầy vẻ khâm phục.

Cũng chính là hiện tại không có gặp được, nếu không hắn đều muốn xông tới kết bạn một phen.

Kẻ này chú định không phải vật trong ao!

Dương Phóng lại nghe sắc mặt càng ngày càng cổ quái.

Khá lắm!

Không phải là bị hấn gập được vị diện chi tử rồi?

“Sau đó thì sao?”

Dương Phóng hỏi thăm, lộ ra mấy phần vẻ tò mò.

“Về sau hấn tại Nam Vực đắc tội Hoàng gia cùng tứ tướng tông, tại Hoàng gia cùng tứ tướng tông song trọng trong đũa giết, một đường chạy trốn, nghĩ không ra hiện tại lại là tiến vào Bắc Vực.”

Quách Thiên Hào mở miệng nói ra: “Nghe nói kẻ này thuở nhỏ cùng tứ tướng tông một vị kỳ tài lập xuống qua hôn ước, lại không biết vì sao, hôn ước giải trừ, kẻ này dưới cơn nóng giận giết tới tứ tướng tông, đem tứ tướng tông quấy đến long trời lở đất, mấy vị thánh linh cấp cao thủ cũng không thể lưu hấn lại, tại lúc ấy một lần truyền vì giai thoại.”

“Không ổn, theo ta thấy, người này có hùng hổ dọa người chi ngại.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Hùng hổ dọa người?”

Quách Thiên Hào lộ ra nghi hoặc.

“Đúng thế.”

Dương Phóng ló ra: “Chuyện cưới gả, vốn sẽ phải nhìn nam nữ song phương cộng đồng ý kiến, sao có thể trải qua người khác một tay xử lý, kẻ này chỉ vì người khác giải trừ hôn ước, liền muốn lên núi đại náo, người cảm thấy, hợp lý sao?”

“Ách ... “

Quách Thiên Hào lộ ra vẻ xấu hổ, không biết đáp lại như thế nào.

Hắn trải qua thời gian dài, thói quen đều là phụ mẫu chi mệnh, môi chước chi ngôn, nhưng lại chưa bao giờ cân nhắc qua nam nữ ý kiến.

Tại hắn ý niệm bên trong, nữ nhân đơn giản chỉ là nam nhân phụ thuộc chi vật thôi.

Muốn dùng liền dùng, nghĩ ném liền ném.

Từ trước chích có nam nhân vẫn nữ nhân, nào có nữ nhân ném nam nhân?

...

Chương 260 : Lại gặp Đạo Đồ!

Xe ngựa từ trong đám người chậm rãi đi qua.

Bốn phương tám hướng một mảnh xôn xao thanh âm, tất cả mọi người đang sôi nổi nghị luận.

Lấy Từ Khai, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã cầm đầu một đám bộ khoái, thật vất vả mới sơ tán đám người, đem thi thể che lại.

Trình Thiên Dã tả hữu lướt qua, nhìn thấy không ai chú ý, nói nhỏ nói ra: “Thật sự là nghĩ không ra cái này Diệp Trần lại trốn về, xem ra hẳn tại Nam Vực bên kia gặp phải ngăn trở không nhỏ.”

“Đúng vậy a, bất quá kẻ này có thể từ mấy vị thánh linh cảnh cao thủ bao vây chặn đánh bên trong một đường chạy ra, coi là thật có chút nghịch thiên, theo ta thấy, lần này trở về, hẳn hơn phân nửa là muốn tìm cứu binh.”

Từ Khai nói.

“Tù đội trưởng, kia muốn hay không thông báo một chút Phương Tình Thiên, Đổ Hải hai người, Diệp Trần có thể hay không trực tiếp đi qua tìm bọn hắn?”

Nhậm Quân đột nhiên nói.

“Có khả năng.”

Từ Khai ngưng trọng gật đầu, nói: “Đêm nay chúng ta liền đi liên hệ Phương Tình Thiên, Đổ Hải bọn hắn, để bọn hắn cần phải coi chừng, tốt nhất đừng cùng người này tiếp xúc.”

Phượng Tình Thiên, Đổ Hải hai người đều là bọn hắn Kinh Sư quyết định hạt giống cấp cao thủ.

Là quốc gia không tiếc tập trung tất cả tài nguyên đều muốn bồi dưỡng đối tượng, mục đích đúng là có thể mau chóng tạo nên ra hai vị siêu phẩm cao thủ ra.

Tại hơn nửa năm trước đó thời điểm, hai người cũng bởi vì một lần cơ duyên xảo hợp kết bạn qua Diệp Trần, khi đó Diệp Trần vẫn chỉ là siêu phẩm cửa thứ nhất.

Bây giờ hơn nửa năm trôi qua, Diệp Trần không ngờ trải qua thăng tột cửa thứ ba.

Ở giữa quá trình đơn giản nghịch thiên.

Bất quá Từ Khai, Nhậm Quân bọn hắn vẫn là không hi vọng Phượng Tình Thiên, Đổ Hải hai người cùng Diệp Trần đi quá gần, thật sự là Thiên Thần tổ chức ảnh hưởng quá lớn, Diệp Trần lại cực kỳ thích gây chuyện, nói không chừng ngày nào bọn hắn liền sẽ toàn bộ phạm đến Thiên Thần tổ chức trong tay.

Nhân vật chính khuôn mẫu thì phải làm thế nào đây?

Cái này hỗn loạn thế giới chỗ nào lại có cái gì chân chính nhân vật chính tồn tại?

Cho nên, vẫn là hết thảy cẩn thận vi diệu.

Tại ba người lặng yên nghị luận thời điểm.

Cách đó không xa trong đám người.

Một vị thân mang áo bào đen, đầu đội màu đen mũ trùm bóng người, ở trong đám người đại khái quan sát một chút, mà hậu thân thân thể lóe lên, biến mất nơi đây.

“Diệp Trần, người lần này quá vọng động rồi, không nên ở chỗ này trực tiếp giết chết Hồ Liên.”

Bóng người trong óc vang lên một đạo nữ tử tiếng thờ dài âm, có chút rã rời, đồng thời có chút bất đắc dĩ.

“Lão sư, ta biết, nhưng giết liền giết, hiện tại cũng vô pháp đổi ý, mà lại là hấn trước để mắt tới ta, cũng không thể trách ta.”

Mũ trùm hạ bóng người đáp lại nói.

“Vậy kế tiếp người chuẩn bị làm sao bây giờ?”

Trong đầu âm thanh kia tiếp tục vang lên.

“Ta có không ít bằng hữu đều tại Bắc Vực, đi trước liên hệ bọn hấn.”

Diệp Trần nói nhỏ, trong ánh mắt tinh quang lấp lóe.

Rất sớm trước đó, hấn liền từng đi xa Bắc Vực, lúc ấy làm quen tương đối lớn một bộ phận thiên tài, bây giờ hơn nửa năm trôi qua, là thời điểm đoàn tụ một chút.

“Đúng rồi lão sư, trước người nói người đã từng phong ấn qua một chỗ bảo tàng chi địa tại Bắc Vực, bằng vào ta tu vi hiện tại phải chăng có thể mở ra?”

Diệp Trần bỗng nhiên ở trong lòng hỏi thăm.

“Lấy người bây giờ siêu phẩm cửa thứ ba, y nguyên còn kém không ít, bất quá nếu là ta giúp cho người lời nói, hấn là liền sẽ không có cái gì phiền toái.”

Trong đầu nữ tử thanh âm tiếp tục vang lên.

“Tốt, kia lần này làm phiền lão sư.”

Diệp Trần mừng thầm.

Hắn có thể một đường nghịch tập mà đến, loại trừ vị lão sư này dốc lòng chỉ đạo bên ngoài, còn có lão sư cung cấp rất nhiều người khó có thể tưởng tượng tài nguyên.

Mà ở trong đó lớn nhất tài nguyên, chính là lão sư nắm đó bảo tàng chi địa.

...

Thất Sát bang bên trong.

Dương Phóng rốt cục gặp được vị này đại danh đỉnh đỉnh Thất Sát bang bang chủ Ngô Thông Huyền.

Một thân thân thể thon dài, cũng không ngoại giới theo như đồn đại như thế bá khí, ngược lại nhìn có mấy phần văn nhân nhã sĩ cảm giác, mặc một bộ màu xanh đen huyền bào, dưới hàm súc lầy râu ngắn, một mặt mỉm cười, bề ngoài nhìn qua tựa hồ tại bốn năm mươi tả hữu.

Nhưng Dương Phóng biết chân thực niên kỷ tuyệt đối đã không nhỏ.

Tối thiểu tại mười mấy năm trước thời điểm, liền có truyền ngôn, người này đã nhập thánh linh.

“Tần huynh đệ nguyện ý gia nhập ta Thất Sát bang, thật sự là ta Thất Sát bang phúc phận, dọc theo đường, chắc hẳn Quách trưởng lão đã đem hết thủy đãi ngộ đều cùng ngươi nói đi.”

Ngô Thông Huyền mỉm cười.

“Nói.”

Dương Phóng đáp lại.

“VẬY là tốt rồi, từ đó về sau, đại gia liền đều là người mình, Tàn huynh đệ chức vị chính là ta Thất Sát bang hai vị khách khanh trưởng lão một trong.”

Ngô Thông Huyền mỉm cười.

Hắn hướng Dương Phóng trọng điểm giới thiệu Thất Sát bang cao tầng tình huống.

Thất Sát bang sở dĩ có thể uy chấn Bắc Vực, trong đó tự nhiên cao thủ rất nhiều, bang chủ thêm khách khanh, thánh linh cấp cường giả trọn vẹn ba vị, tăng thêm Dương Phóng chính là bốn vị.

Có thể nói, mỗi một vị thánh linh cấp cao thủ cơ hồ cũng là có thể tả hữu ở một phương thế cục tồn tại, đây là thuộc về nhất không an ổn lực lượng.

Bất luận cái gì lạ lẫm thánh linh xuất hiện, đều sẽ dẫn phát rất nhiều thế lực tranh nhau lôi kéo.

Dương Phóng có thể gia nhập Thất Sát bang, tự nhiên khiến cho Ngô Thông Huyền dị thường vui vẻ.

Bất quá Ngô Thông Huyền tự nhiên cũng sẽ không lên đến cứ yên tâm Dương Phóng, dù sao đây chính là một vị không biết ngọn ngành thánh linh, cho nên trong lời nói có không ít đối Dương Phóng tiến hành thử nội dung.

Dương Phóng sắc mặt bình tĩnh, đem trước biên tốt một trận lí do thoái thác hướng về Ngô Thông Huyền kể ra một lần.

Ngô Thông Huyền âm thầm gật đầu, từ đầu đến cuối một mặt ý cười.

Đối phương lại là từ ngoại vực tới, khó trách trước đó một mực không từng nghe qua.

Kình Thiên vực diện tích to lớn, các loại truyền thừa bảo tồn tương đối hoàn hảo, mặc dù còn kém rất rất xa Thiên Long vực, nhưng là tại trong phạm vi hơn mười vạn dặm cũng coi là tiếng tăm lừng lẫy, hàng năm đều sẽ có không ít cao thủ đến đây đi xa.

Điểm này không đáng kể chút nào.

“Tần huynh đệ có thể chỉ dựa vào tán tu thân thân phận liền đạt tới thánh linh cảnh giới, thật sự là tương đương không dễ, toàn bộ Kình Thiên vực bên trong siêu phẩm cửa thứ ba quá nhiều cao thủ đi, nhưng là thánh linh cấp cao thủ lại là thực sự quá ít.”

Ngô Thông Huyền thở dài.

“Bang chủ khách khí, tại hạ bất quá là may mắn đột phá mà thôi.”

Dương Phóng lần nữa khiêm tốn một phen.

“Ha ha, muốn đạt tới thánh linh cảnh giới, đây cũng không phải là may mắn liền có thể làm được.”

Ngô Thông Huyền mỉm cười.

Hắn lôi kéo Dương Phóng, tiếp tục đàm luận lên sự tình khác.

Một bên khác sớm đã có người bắt đầu vì Dương Phóng làm các loại nhập bang thủ tục, mặc dù khách khanh trưởng lão không cần hướng các trưởng lão khác như

thế, tùy thời có việc vụ muốn làm, nhưng là cơ bản nhập bang thủ tục vẫn là tránh không khởi.

Một trận nói chuyện phiếm, đảo mắt đã là mấy cái canh giờ trôi qua.

Sắp đến đang lúc hoàng hôn.

Ngô Thông Huyền mới mỉm cười, nói: “Lúc sau đã không còn sớm, vậy ta liền không lại tiếp tục quấy rầy Tàn trưởng lão, đúng, nơi này là bang phái trước đó hứa hẹn các loại điều kiện, còn xin Tàn trưởng lão nhận lấy.”

Hắn tiện tay tiếp nhận một cái túi, đưa vào Dương Phóng trong tay.

“Đa tạ bang chủ.”

Dương Phóng tiếp nhận túi, mở miệng nói ra.

“Không cần khách khí, ẩn lý thuyết ta hẳn là vì Tàn trưởng lão chính thức tổ chức một cái nhập bang nghi thức, chỉ là gần đây trong bang Phó bang chủ cùng tất cả trưởng lão đều ở bên ngoài, nhất thời không cách nào thoát thân, cho nên hôm nay chỉ có một mình ta.”

Ngô Thông Huyền cười nói, “Cũng may sau này có rất nhiều cơ hội, đến lúc đó ta lại giới thiệu các người cố gắng nhận biết.”

“Dễ nói dễ nói.”

Dương Phóng khách sáo nói.

Ngô Thông Huyền đang muốn quay người rời đi, chợt nhớ tới một chuyện, lần nữa trở lại nói: “Đúng rồi Tàn trưởng lão, còn có một chuyện, hai ngày sau sẽ có một trận bí mật tiểu hội tại Nguyên Dương ngoài thành cửa

hành, người nếu có hứng thú, không ngại có thể đi nhìn xem.”

“A, tiểu hội?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, lần nữa liên tưởng đến lúc trước tham gia Hoàng Lâm tiểu hội một màn.

Một đêm kia thế nhưng là hung hiểm dị thường.

Đương nhiên, thu hoạch của mình cũng dị thường to lớn.

“Cái này tiểu hội không biết là cái gì cấp bậc?”

Dương Phóng trầm ngâm nói.

“Cùng Hoàng Lâm tiểu hội, chỉ mời thánh linh cảnh cấp đệ ba cửa ải cao thủ.”

Ngô Thông Huyền đáp lại, đạo; “Chỗ này tiểu hội càng thêm ẩn nấp, ba năm mới tổ chức một lần, trình độ an toàn bên trên hẳn là so Hoàng Lâm tiểu hội cao hơn.”

Hoàng Lâm tiểu hội tổ chức quá mức tấp nập, bị Bàn Vạn Chung để mắt tới, là chuyện sớm hay muộn.

Nhưng lần này tiểu hội lại ẩn nấp nhiều hơn, mà lại loại trừ Bắc Vực, thậm chí còn có thể có Nam Vực cao thủ đến, coi như Bàn Vạn Chung biết, đối mặt nhiều cường giả như vậy, cũng chưa chắc có can đảm động thủ.

“Tốt, ta trước tiên nghĩ cân nhắc.”

Dương Phóng nói.

“Không sao.”

Ngô Thông Huyền mỉm cười, lúc này rời đi nơi đây.

.
. .
.

Phòng riêng bên trong.

Dương Phóng lần nữa mở ra hai mắt, trong miệng chậm chậm phun ra một khí tức, nhìn về phía trước mắt bưng.

Không có gì bất ngờ xảy ra, tại bốn khóa Hoàng Cực Đan dược hiệu phía dưới, tu vi của hắn lần nữa tăng lên không ít.

Duy nhất đáng tiếc là đan dược này tiêu hóa quá nhanh.

Bốn khóa đan dược, vẹn vẹn một ngày liền bị hắn toàn bộ luyện hóa.

“Cái này Nguyên Dương tiểu hội, xem ra vẫn là qua được một chuyến.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Lần này nhiều cao thủ như vậy hội tụ, chỗ tốt nhất định rất nhiều.

Nói không chừng ngay cả kia phần không trọn vẹn Đạo Đồi, cũng sẽ bị xuất ra giao dịch.

“Tính toán thời gian, lần này xuyên qua đã qua 6 9 ngày, không biết phải chăng là sẽ còn tiếp tục kéo dài.”

Dương Phóng suy nghĩ.

Thất Sát bang bên trong.

Một chỗ khác ẩn nấp viện tử.

Phó bang chủ Công Tôn Chiến chi tử Công Tôn Lan Đức, nở nụ cười, nhìn về phía trước mắt từ biệt hơn một năm thiếu niên Diệp Trần, lộ ra dị thường phấn chấn.

“Hảo huynh đệ, ta kém chút coi là không nhìn thấy người, người thật đúng là quá được rồi.”

Công Tôn Lan Đức một quyền nện vào Diệp Trần ngực, mở miệng cười nói: “Lúc này mới bao lâu, thế mà đã siêu phẩm cửa thứ ba, ta có phụ thân cùng Thất Sát bang ủng hộ, cũng mới cửa thứ nhất đỉnh phong.”

Diệp Trần sờ lên cái mũi, lộ ra tiểu dung: “Tiền bộ của người cũng coi như rất lớn, có thể tại chỉ là một năm liền từ Thập phẩm tiến vào cửa thứ nhất đỉnh phong, đã vượt qua người bên ngoài không biết bao nhiêu.”

Trong lòng của hắn âm thầm cảm khái, nếu không phải có lão sư các loại tài nguyên tương trợ, chỉ sợ hắn lại nghịch thiên, cũng nhiều nhất giống như Công Tôn Lan Đức.

Vừa nghĩ tới chính hắn vị kia lai lịch bí ẩn lão sư, nội tâm của hắn chỗ sâu liền không khỏi hiện ra một tia lửa nóng.

“Đúng rồi, người tới vừa vặn, ta nghe ta cha nói gần nhất có một chỗ bí mật tiểu hội, sắp tổ chức, người nếu là cảm thấy hứng thú, ta có thể để cho ta cha giúp người cũng làm một khối mời lệnh bài, người cảm thấy thế nào?”

Công Tôn Lan Đức cười nói.

“Tiểu hội?”

Diệp Trần nao nao, trong lòng suy tư.

“Cũng tốt.”

...

Hai ngày sau.

Dương Phóng đổi một thân nhạ trường bào màu vàng, tóc dài rối tung, thân thể khô ngô, tự mang một cỗ thân là thượng vị giả uy nghiêm, hành tẩu tại Thất Sát bang mang lên.

Tùng vị Thất Sát bang đệ tử nhao nhao cung kính hành lễ.

Không bao lâu Dương Phóng đã lần nữa nhìn thấy bang chủ Ngô Thông Huyền.

Ngô Thông Huyền mỉm cười, nói: “Tần trưởng lão đây là đã suy nghĩ kỹ?”

“Đúng vậy, không biết bang chủ phải chăng tiến đến?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta thì không đi được, bang phái không người, ta cần tọa trấn bang phái, hướng hồ tới ta loại vị trí này, cần thiết chi vật đã cực ít.”

Ngô Thông Huyền đáp lại.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu.

Đối phương thân là nhất bang chi chủ, là Bắc Vực tam đại hào hùng một trong, ngay cả Hoàng Cực Đan cũng

dám bí mật để cho người ta luyện chế, cần thiết chi vật tự nhiên đã không nhiều.

“Không biết mời lệnh bài?”

“Đã chuẩn bị cho người tốt, tiếp lấy.”

Ngô Thông Huyền cười một tiếng, bàn tay vung lên, một mảnh Hắc Ngọc sắc lệnh bài bay ra, bị Dương Phóng một thanh tiếp nhận.

“Đa tạ bang chủ.”

Dương Phóng nhìn thoáng qua, đáp lại nói.

...

Nguyên Dương tiểu hội vị trí ở vào Nguyên Dương thành ngoài thành lấy đông quần sơn trong.

Nơi này thuộc về một mảnh to lớn hẻm núi, ở vào giữa hai ngọn núi, bốn phương tám hướng mọc đầy các loại kỳ dị thảo thực vật, hẻm núi chỉ có thật đơn giản mấy chỗ nhà tranh đứng vững, trong ngày thường cực kỳ rách nát, căn bản sẽ không để người chú ý.

Mặt trời xuống núi, hoàng hôn giáng lâm.

Tùng đạo bóng người hoặc là đầu đội mặt nạ, hoặc là đầu đội áo choàng, thân pháp cấp tốc, từ từng cái phương hướng cấp tốc chạy đến, ngẩng đầu nhìn một chút hẻm núi về sau, thân thể nhoáng một cái, cấp tốc biến mất trong đó.

Cách đó không xa.

Dương Phóng toàn thân quán tại nặng nề màu đen áo choàng bên trong, ánh mắt bình tĩnh, cao cao sừng

sững, đem từng đạo bóng người tất cả đều thu vào đáy mắt.

“Chính là chỗ này đi.”

Trong lòng của hắn tự nói, liền muốn cất bước đi qua, bỗng nhiên lông mày khẽ động, nghe được một cỗ yếu ớt âm thanh xé gió âm từ nơi không xa truyền đến.

Hắn bỗng nhiên quay đầu, chỉ gặp một cái đồng dạng bọc lấy màu đen áo choàng bóng người từ trong rừng chợt lóe lên, nhanh đến cực hạn, cửa thứ ba tu vi, nhưng là tốc độ phía trên nhưng lại viễn siêu cửa thứ ba không biết bao nhiêu.

“Tốt thân pháp.”

Dương Phóng thầm khen.

Loại thân pháp này chỉ sợ so Thanh Long bộ cao thâm hơn một bậc.

Đương nhiên, cũng không phải là nói đối phương tại phương diện tốc độ nhất định sẽ nhanh hơn Dương Phóng, chỉ là trên thân pháp lộ ra cực kỳ độc đáo mà thôi, tối thiểu viễn siêu Dương Phóng chưa từng gặp được nhanh như vậy siêu phẩm cửa thứ ba cao thủ.

Hắn không do dự nữa, thân thể vút qua, hướng về bên trong hạp cốc tiếp cận mà đi.

Mới vừa vặn tới gần, liền có một cỗ cường đại tinh thần ba động hướng về thân thể của hắn liếc nhìn mà đến, hướng hắn hỏi thăm thân phận lệnh bài.

Dương Phóng không nói một lời, run tay hát lên, một viên ám hắc sắc lệnh bài đã cấp tốc bay ra, hướng về kia cỗ tinh thần ba động truyền đến phương hướng bay

đi.

Một lát sau, kia cỗ tinh thần ba động lần nữa tản ra.

Dương Phóng trực tiếp cất bước đi ra, hướng hẻm núi bước đi.

Chỉ gặp trong hạp cốc, bóng người hội tụ, cực kỳ náo nhiệt.

Sớm đã có từng đạo sớm đến bóng người, ở chỗ này bắt đầu bày ra quầy hàng, phía trên dựng thẳng lên một cái thẻ bài, minh mã tiêu xuất, mình cần vật gì.

Đều không ngoại lệ, trên cơ bản tất cả đều là lấy vật đổi vật.

Dù sao có thể tới nơi đây, đã không có nhiều ít người đổi bạc cảm thấy hứng thú, bọn hắn nhận thấy hứng thú chỉ là có thể hay không tăng lên thực lực bản thân mà thôi.

Dương Phóng mới vừa đến đến, liền đem ánh mắt liếc nhìn, sau đó cất bước hành tẩu ở chỗ này, nhìn xem có hay không mình cần.

Tương tự tiểu hội, hắn sớm đã tham gia qua không ít.

Nói tóm lại, cùng một vài chỗ chợ đen cực kỳ tương tự.

Cho nên cũng không có gì ngạc nhiên.

Theo thân thể hành tẩu, từng loại vật phẩm bắt đầu liên tiếp đập vào mi mắt.

Thời gian dần trôi qua Dương Phóng mày nhăn lại.

“Hoàng Cực Đan quả nhiên là hiếm thấy chi vật, cùng nhau đi tới, chỉ có mấy vị thánh linh tất cả đều tại đổi lấy

Hoàng Cực Đan.”

Hắn tiếp tục hành tẩu, bắt đầu quan sát.

Bỗng nhiên, xuy một tiếng phía trước truyền đến một cỗ cực kỳ không kém động tĩnh, đã dẫn phát quày hàng bên trên rất nhiều người quay đầu quan sát.

Dương Phóng cũng là ngẩng đầu nhìn lại, đầu tiên là nhíu mày, sau đó sắc mặt giây lát biến, tiếp lấy thân thể cấp tốc đi lại quá khứ.

Chỉ gặp cách đó không xa quày hàng trước đó.

Hai đạo nhân ảnh ngay tại giảng co.

Một đạo mang theo Thanh Long mặt nạ, lạnh lùng ngồi ngay ngắn, trước người trưng bày rực rỡ muôn màu hơn mười loại vật phẩm, xem bộ dáng là vị chủ quán.

Một đạo khác thì là Dương Phóng trước đây không lâu tại sơn lâm gặp phải vị kia siêu phẩm cửa thứ ba.

Tại kia Thanh Long người đeo mặt nạ ảnh trong tay phải, thành linh nắm lấy một trương cực kỳ không đáng chú ý cổ lão da thú đồ.

Không trợn vện Đạo Đồ!

“Không mua đừng nhúc nhích!”

Thanh Long người đeo mặt nạ ảnh lạnh lùng nói.

“Ai nói ta không mua?”

Diệp Trần nhìn thấy không có chiếm được chỗ tốt, hai tay ôm một cái, cười nhạt nói.

“Hừ, tiểu tử, ít tại ta cái này múa mép khua môi, ta chỉ đổi Hoàng Cực Đan hoặc Hắc Ngọc linh dược, người cũng có sao?”

Thanh Long mặt nạ bóng người ngữ khí lạnh lẽo, mở miệng nói ra.

...

Chương thứ nhất: Đến!

Mười nam chín nữ, khổ không thể tả.

Các đại lão cần phải cẩn thận, không muốn ngồi lâu 【che mặt】.

...

Chương 261 : Đạo Đồ mảnh vỡ tới tay!

“Ngạch ... “

Diệp Trần ngữ khí cứng lại, nghe được đối phương muốn đổi hai thứ đồ này, lập tức lông mày chăm chú nhíu lại, lắc đầu nói: “Ta xác thực không có!”

“Không có liền lẩn, ít đến nơi này tiêu khiển ta! !”

Thanh Long mặt nạ bóng người cầm thật chặt trong tay không trọn vẹn Đạo Đồ, băng lãnh nói.

“Bất quá ta có thể ra chút vật gì khác tiến hành trao đổi, có lẽ loại trừ cái này hai thứ đồ này, còn có những vật khác là người cảm thấy hứng thú đây này?”

Diệp Trần mỉm cười, hai tay ôm ở cùng một chỗ.

“Tiểu tử, lặp lại lần nữa, từ trước mắt ta biến mất, đừng ở ta chỗ này phiền ta!”

Thanh Long mặt nạ bóng người băng lãnh nói.

Diệp Trần lông mày chăm chú nhăn lại, hai tay vây quanh, y nguyên không nhúc nhích, một đôi ánh mắt không ngừng nhìn từ trên xuống dưới trước mắt chủ quán.

Trước mắt chủ quán ánh mắt âm trầm, thời gian dần trôi qua bị Diệp Trần loại này lè mề tính cách chỗ chọc giận, trên thân trực tiếp tản mát ra một cỗ vô hình đáng sợ khí tức, lạnh giọng nói: “Xem ra người là thật muốn chết.”

“Tiền bối, trên người của người có một cổ thiếu nữ mùi thơm, hơn nữa còn có loại 【 kem bảo vệ da 】 mùi thuốc, ta suy đoán bên cạnh người nhất định có một vị cực kỳ trọng yếu thiếu nữ bị trọng thương đi, bất quá đáng tiếc, cái này 【 kem bảo vệ da 】 tựa hồ căn bản cứu không được đối phương, bởi vì trên người của người đồng thời còn có loại cái khác gay mũi mùi thuốc, điều này nói rõ trong khoảng thời gian này người cũng tại phổi được, ta nói đúng không?”

Diệp Trần bỗng nhiên mở miệng.

Đầu đội Thanh Long mặt nạ chủ quán ánh mắt biến đổi, từ hai mắt bên trong trực tiếp bắn ra hai đạo cực kỳ sắc bén hàn quang, sau đó khí tức trên thân lập tức giống như là thủy triều, nhanh chóng bình phục lại, vươn người đứng dậy, một đôi ánh mắt nhìn ngang trước mắt Diệp Trần, nói: “Làm sao người biết? Người là Đan sư?”

“Bất tài tại hạ, vừa vặn biết luyện chế mấy tay đan dược?”

Diệp Trần mỉm cười, cực kỳ tự tin, nói: “Nếu như ta có thể triệt để loại trừ thiếu nữ kia trên thân trùng kịch độc, người có thể hay không đem thứ này đưa cho ta?”

“Người .. làm sao người biết nàng trúng độc? Người thật có thể loại trừ?”

Đầu đội Thanh Long mặt nạ bóng người đầu tiên là giật mình, sau đó ngữ khí trực tiếp trở nên run rẩy lên, lộ ra kích động dị thường.

Nữ nhi của hắn đoạn thời gian trước trúng Độc Tông quỷ dị kịch độc, hắn nghĩ hết các loại biện pháp cũng vô pháp giải khai, ngược lại bởi vì dùng thuốc nguyên nhân, dẫn đến kịch độc càng ngày càng mạnh, càng ngày càng đáng sợ.

Nếu không phải hấn trong khoảng thời gian này không tiếc đại giới dùng chân khí vì hấn nữ nhi kéo dài tính mạng.

Con gái nàng tuyệt đối đã chết sớm.

Trước mắt vị này siêu phẩm cửa thứ ba, thế mà vẫn vẹn thông qua mình liền có thể đánh giá ra nữ nhi của mình trúng kịch độc? Còn nói có thể giải trừ kịch độc?

Hấn có thể nào không kích động?

“Dưới mắt ta không cách nào trực tiếp đảm bảo, nhưng là ta có thể thử một lần, vạn nhất thành đâu?”

Diệp Trần mỉm cười, nhưng trong lòng ở trong tối nói: “Lão sư, thật đúng là để người nói đúng, hấn thế mà thật có một cái cực kỳ trọng yếu người trúng kịch độc, bất quá lão sư, trong tay hấn cái kia thật là Đạo Đồ sao?”

“Yên tâm, nhất định là, chỉ là không trọn vẹn một bộ phận mà thôi.”

Trong đầu nữ tử thanh âm vang lên, dị thường bình tĩnh, nói: “Về phần hấn nữ nhi trúng kịch độc, người không cần lo lắng, ta đã trong lòng hiểu rõ.”

“Vậy ta an tâm.”

Diệp Trần trong lòng đáp lại.

Trước mắt, đầu đội Thanh Long mặt nạ chủ quán lập tức thở sâu, chăm chú nhìn trước mắt Diệp Trần, mở miệng nói ra: “Tốt, chỉ cần người có thể thay ta nữ nhi loại trừ thể nội kịch độc, thứ này chính là của người, bất quá chuyện xấu nói trước, nếu là người không cứu lại được nữ nhi của ta, coi như đừng trách ta.”

Hắn ngửi khí phát lạnh, trong con người sát khí hiện lên.

Diệp Trần lập tức nhẹ nhàng cười một tiếng, xem thường.

“Bằng hữu, trong tay tám kia da thú đồ có thể để cho ta cũng nhìn một chút?”

Bỗng nhiên, một đạo bình thanh âm trực tiếp từ nơi không xa truyền đến.

Dương Phóng một thân áo bào đen, thân thể khô ngô, rất cục tiếp cận mà đến, rơi vào nơi đây.

Tương đối Diệp Trần 1m85 thân cao, Dương Phóng thân cao trọn vẹn tại hai mét lẻ tám.

Cao hơn Diệp Trần ra từng cái đầu không thôi.

Dù là không nhúc nhích, đều có một cỗ cường đại áp lực truyền ra.

Đột nhiên xuất hiện một màn, khiến cho Diệp Trần, chủ quán đồng thời sắc mặt khế giật mình, quay đầu nhìn lại.

Nhất là chủ quán, tại cảm thấy được Dương Phóng kia một thân kinh khủng tu vi về sau, lập tức sắc mặt biến đổi, sau đó trầm thấp nói ra: “Thật có lỗi các hạ, trương này da thú đồ không bán, đã có chủ rồi!”

Hắn một chút liền có thể nhìn ra Dương Phóng kia một thân kinh thiên động địa tu vi, tuyệt đối không thua chính mình.

Đây tuyệt đối cũng là một vị cao thâm thánh linh cấp cường giả.

“Thánh linh?”

Cùng lúc đó, Diệp Trần cũng là ánh mắt ngưng tụ, liếc nhìn lên Dương Phóng, trong lòng lấp lóe, không biết tại vận dụng ý định gì.

“Có chủ rồi?”

Dương Phóng hơi nhíu mày, nói: “Ta nhìn chưa hẳn, người này có thể làm sự tình, ta chưa chắc không thể làm được.”

Đầu đội Thanh Long mặt nạ bóng người biến sắc, sau đó kinh hãi nói ra: “Các hạ cũng là Đan sư?”

Diệp Trần trong lòng hơi hồi hộp một chút, vội vàng trong lòng thầm hô: “Lão sư!”

“Đừng nóng vội, trước quan sát.”

Nữ tử thanh âm tại Diệp Trần não hải vang lên, sức mạnh tinh thần vô hình hướng về Dương Phóng trên thân lặng yên rơi đi.

“Ta không phải Đan sư, nhưng là ta biết làm sao giải loại kịch độc này, người xem một chút cái này.”

Dương Phóng lắc đầu, run tay đem một cái màu xanh bình sứ ném cho chủ quán.

Chủ quán một thanh tiếp được, lộ ra hồ nghi, cẩn thận đĩa gỡ ra cái nắp, nhẹ nhàng ngửi một tia, lập tức thốt nhiên biến sắc, lộ ra vẻ kinh ngạc, lại trong nháy mắt che lại cái nắp.

“Người ··· người là ai?”

Thanh âm hẩn chấn kinh, không thể tin, toàn thân khí

tức mãnh liệt, kém chút động thủ.

Bình sứ nội bộ thế mà cất giữ một loại kịch độc.

Lại cùng nữ nhi của hắn trên thân bị trúng một màn đồng dạng.

Gia hỏa này là Độc Tông?

“Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là, ta có giải dược, đem đồ vật cho ta, giải dược về ngươi!”

Dương Phóng mở miệng.

Trước đó Diệp Trần cùng chủ quán đối thoại, bị hắn Phong luật nghe được nhất thanh nhị sở.

Tăng thêm lấy cái kia vượt qua thường nhân khứu giác, nhẹ nhàng khẽ ngửi, cũng đã triệt để nhận ra đối phương bên người người trồng kịch độc.

Thiên Trọng Tỏa!

Dương Phóng trong lòng cũng có chút ngoài ý muốn.

Kinh Thiên vực bên trong thế mà cũng có người hiểu Thiên Trọng Tỏa?

Chủ quán con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Dương Phóng, nói: “Các hạ là nói thật chứ? Các hạ đến cùng phải hay không Độc Tông người?”

Thanh âm của hắn có chút thâm nhiên, trở nên nghiêm rặng nghiêm lợi.

Một bên Diệp Trần càng là trong lòng giật mình.

Độc Tông?

Lại là bọn hần?

“Không phải.”

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu, mở miệng nói ra: “Trên đời này cũng không phải là chỉ có Độc Tông nhân tài hiểu được dùng độc, người đổi hay không a?”

“Vậy ta làm như thế nào tin tưởng người? Ta làm sao biết người thật sự có giải dược?”

Chủ quán trầm thấp nói. .

“Đơn giản, tìm người hoặc động vật tùy tiện thử một lần liền biết!”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, người chờ.”

Chủ quán gật đầu, hoả tốc thu trước mắt chủ quán, thân pháp triển khai, nhẹ nhàng lóe lên, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, hướng về nơi xa lao đi.

Diệp Trần lần nữa biến sắc.

Nhìn về phía Dương Phóng ánh mắt triệt để giật mình.

“Lão sư, nên làm cái gì?”

Trong lòng của hần vội vàng hỏi thăm.

“Trước đừng có gấp, người này không biết ngọn ngành, người trước cùng hần khách sáo một chút, có lẽ có thể để hần chuyển nhượng, thực sự không được, ta lại động thủ.”

Diệp Trần trong đầu nữ tử thanh âm vang lên lần nữa.

“Lão sư, trên người hắn có hay không cái gì khuyết điểm?”

Diệp Trần trong lòng hỏi thăm.

“Không có, tối thiểu ta không nhìn ra được, người này căn cơ cực kỳ hùng hậu, không giống người khác, ít nhiều có chút táo bạo, mà lại .. người này khí tức bên trên cũng tựa hồ không có bất kỳ cái gì lộn xộn chỗ, tu vi chi tinh, cực kỳ hiếm thấy ... “

Trong đầu thanh âm vang lên.

Diệp Trần trong lòng trầm xuống, trong nháy mắt cảm thấy không ổn.

Nói như vậy!

Người trước mắt là cái cực kỳ khó giải quyết gia hỏa.

“Vị tiền bối này, tại hạ Trần Diệp, không biết tiền bối xưng hô như thế nào?”

Diệp Trần bỗng nhiên mỉm cười, nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng quét mắt nhìn hắn một cái, như có điều suy nghĩ, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không để ý tới.

Diệp Trần sắc mặt biến hóa, âm thầm cắn răng.

Đáng chết!

Còn thật là khó dây dưa!

“Ha ha, tiền bối muốn trượng này da thú đồ, không biết dùng làm gì chỗ, có thể hay không bỏ những thứ yêu thích?”

Diệp Trần tiếp tục cười nói.

“Không bán.”

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu.

“Tiền bối, nói thật, trượng này da thú đồ đối ta trọng yếu vô cùng, còn xin tiền bối đem nó cắt nhường cho ta, tiền bối yên tâm, không quản điều kiện gì, ta đều có thể đáp ứng.”

Diệp Trần nhìn chăm chú lên Dương Phóng, mở miệng nói ra.

“Đối người rất trọng yếu?”

Dương Phóng bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Diệp Trần, con người chớp động, nói: “Trên người của người có một phần khác không trọn vẹn Đạo Đồ?”

Diệp Trần trong lòng giật mình.

Sau đó cười khổ lắc đầu: “Không có, Đạo Đồ trọng yếu như vậy, tiểu tử có tài đức gì, có thể đạt được?”

“Đã không có, vì cái gì nói vật này đối người rất trọng yếu?”

Dương Phóng nghi hoặc.

“Ta ... “

Diệp Trần á khẩu không trả lời được.

Ở trong cơ thể hần nữ tử thần bí, cũng không nhịn được nhẹ nhàng lắc đầu.

Diệp Trần chung quy là quá trẻ tuổi chút.

Mà lại xử sự quá mức xúc động.

Diệp Trần âm trầm một lát, mở miệng nói: “Tiền bối, nói thật đi, hôm nay thứ này ta là tình thế bắt buộc, còn xin ngài đừng cho tiểu tử khó làm, bằng không, tiểu tử chỉ sợ sẽ cưỡng ép đưa nó mang đi!”

“Ừm?”

Dương Phóng nhú mày, hơi kinh ngạc.

Thật sự là có chút ý tứ.

Hần hôm nay thế mà bị người uy hiếp?

Hơn nữa còn là cái siêu phẩm cửa thứ ba?

Đúng lúc này, nơi xa bóng người lóe lên, vừa mới rời đi Thanh Long mặt nạ nam tử lần nữa trở về, trong tay đã bắt một đầu lợn rừng, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Bằng hữu, ta đã đem kịch độc cho ăn nhập đầu này lợn rừng thể nội, người nếu có thể giải khai, ta liền đem không trọn vẹn Đạo Đồ cho người!”

Hần nói trực tiếp đem thân trúng kịch độc lợn rừng ném xuống đất.

Đầu này lợn rừng cực kỳ to mọng, tối thiểu hơn ba trăm cân, toàn thân lông đen nồng đậm, từng chiếc đếm ngược, như là thép nguội, giờ phút này cực kỳ thống khổ nằm rạp trên mặt đất lâm bầm.

Dương Phóng nghe vậy, không tiếp tục để ý Diệp Trần,

trực tiếp lấy ra một cái khác bình sứ nhỏ ra, mở ra cái nắp, đem bên trong mùi tại dã heo trên mũi có chút vừa để xuống, mặc cho lợn rừng hút vào mùi.

Sau đó lại lấy ra cái thứ hai bình sứ, trực tiếp toàn bộ rót vào lợn rừng miệng.

Làm xong đây hết thầy, hấn thu hồi bình sứ, lẳng lặng nhìn về phía lợn rừng.

Chỉ gặp lợn rừng nguyên bản còn cực kỳ thống khổ, ngã trên mặt đất không thể động đậy, nhưng trong nháy mắt thể mà liền cấp tốc khôi phục, trong miệng lẩm bẩm thanh âm cũng nhỏ đi rất nhiều.

Sau đó lập tức bò lên, trực tiếp lấy một loại tốc độ cực nhanh, hướng về nơi xa bão táp mà đi.

Thanh Long mặt nạ nam tử lập tức trợn mắt hốc mồm, trong lòng kinh hãi.

Tiếp lấy hô hấp dồn dập, cực kỳ kích động nhìn về phía Dương Phóng.

“Bằng hữu, ta nguyện ý cùng ngươi giao dịch!”

Hấn không kịp chờ đợi mở miệng nói ra.

Không có ai biết hấn trong khoảng thời gian này vì nữ nhi sự tình phí hết bao lớn tâm thần.

Dưới mắt gia hỏa này thế mà lại có giải dược!

Cái này không thể nghi ngờ để hấn kích động tới cực điểm.

Một bên Diệp Trần biến sắc, nắm đấm trong nháy mắt nắm thật chặt cùng một chỗ.

“Lão sư, xem ra chúng ta thực sự động thủ.”

Hắn ở trong lòng âm trầm mở miệng.

Dương Phóng mỉm cười, nhìn chăm chú lên trước mắt nam tử, nói: “Có thể, bất quá, ta muốn trước kiểm tra trong tay người có phải là thật hay không chính Đạo Đồ.”

“Được.”

Thanh Long mặt nạ nam tử cắn răng một cái, trực tiếp đem tấm kia không trọn vẹn da thú đồ ném ra.

Diệp Trần thốt nhiên biến sắc, kém chút nhịn không được xuất thủ cướp đoạt.

Nhưng nghĩ đến hai người trước mắt đều là thánh linh cấp cao thủ, đành phải cắn răng nhẫn nại.

Dương Phóng một phát bắt được không trọn vẹn da thú đồ, đem nó triển khai, ánh mắt nhẹ nhàng liếc nhìn.

Rất nhanh lộ ra sắc mặt khác thường.

Phần này không trọn vẹn Đạo Đồ, cùng hắn trong tay kia phần quả nhiên là thuộc về cùng một phần.

Bất quá!

Lại không cách nào ghép thành hoàn chỉnh một phần.

Nói cho đúng, hắn là còn có một bộ phận di thất bên ngoài.

Hắn cẩn thận kiểm tra lỗ hổng, phát hiện chỗ lỗ hổng cực kỳ cổ lão, nhan sắc hiện cũ, cái này nói rõ có lẽ là trước đó, da thú đồ liền bị tách ra.

Tuyệt không phải trước mắt nam tử trước đây không lâu làm.

Trong lòng của hắn như có điều suy nghĩ, bỗng nhiên hướng về một bên Diệp Trần nhìn thoáng qua.

Hắn là ...

Tám thứ ba Đạo Đồ ở trên người hắn?

Nếu không, hắn vừa mới gặp cái gì?

Mà lại, thân phận của người này, cũng có chút cổ quái ...

Tại hắn quan sát Diệp Trần thời điểm, Diệp Trần cũng đang quan sát Dương Phóng.

Chỉ là gặp đến Dương Phóng xem ra, Diệp Trần rất nhanh thu hồi ánh mắt, mặt ngoài nhìn lại, bất động thanh sắc.

“Tốt, có thể giao dịch!”

Dương Phóng thu hồi ánh mắt, vung tay lên đem trong tay hai cái bình sứ ném cho Thanh Long mặt nạ nam tử, nói ra: “Một bình đặt ở cái mũi ở giữa để nàng ngửi, một bình dứt tới thể nội!”

“Đa tạ bằng hữu.”

Thanh Long mặt nạ nam tử kích động dị thường, tiếp nhận bình ngọc, lúc này ôm quyền mở miệng.

Hắn ngay cả bày quày bán hàng tâm tình cũng không có, lúc này vô cùng lo lắng hướng về nơi xa cực cước, thân pháp chớp liên tục, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, lần nữa nhìn thoáng qua trong tay da thú đồ, lúc này quay người rời đi, hướng về những gian hàng khác đi đến.

Diệp Trần không nói một lời, chăm chú nhìn Dương Phóng bóng lưng.

...

Sau đó.

Dương Phóng một đường đi dạo, ánh mắt tại khắp nơi quầy hàng phía trên liếc nhìn, ý đồ có thể tiếp tục nhặt nhanh chỗ tốt, bất quá đáng tiếc đằng sau gặp phải đồ vật, phần lớn làm hắn không có hứng thú.

Mặc dù thực xuất hiện không ít hiếm lạ vật, nhưng mà, đối với hắn vô dụng.

Cái gì Hoàng Tuyền Thủy, huyết ma xương, liệt diễm Yêu Dao.

Mấy chỗ quầy hàng vì tranh đoạt những vật này, kém chút đều đánh lên.

Dương Phóng chuyển hơn phân nửa vòng về sau, lần nữa tại trước một gian hàng dừng lại.

Bày quầy bán hàng chính là một vị siêu phẩm cửa thứ ba người đeo mặt nạ, trước người thả hơn mười hạt màu đỏ hạt giống, chừng móng tay út đóng lớn như vậy, giống như là lưu ly, tại nguyệt quang chiếu rọi xuống, lóe ra mê người quang trạch.

Bên cạnh dựng thẳng lên một cái thẻ bài, thành linh viết.

【 hồng ngọc gạo loại, đổi lấy Hỏa thuộc tính siêu phẩm

võ kỹ một môn.]

Dương Phóng nhìn chăm chú lên vị này cửa thứ ba người đeo mặt nạ, từ quầy hàng bên trên nhặt lên màu đỏ hạt giống, mở miệng nói ra: “Dạng này hạt giống, người còn có bao nhiêu?”

“Không nhiều, chỉ có những thứ này.”

Cái kia vị diện cổ người nhìn thoáng qua Dương Phóng, nhìn thấy không cách nào nhìn xuyên Dương Phóng tu vi về sau, lúc này mở miệng đáp lại.

“Là từ đâu lấy được, thứ này hiện tại cũng không thấy nhiều, tỉ lệ sống sót cũng không cao a?”

Dương Phóng cẩn thận quan sát, mở miệng hỏi thăm.

Hồng ngọc gạo loại, hẳn từng tại Dạ Thần giáo trong cổ tịch thấy qua một lần, rất sớm trước đó là giữa thiên địa một loại Linh mẽ, cực kỳ hiếm thấy, có tăng trưởng Khí Huyết, cường tráng căn cốt tác dụng.

Trường kỳ dùng ăn, đối thân thể có khó có thể dùng tưởng tượng chỗ tốt.

Bất quá đáng tiếc từ khi thế giới đại biến về sau, loại này Linh mẽ liền dần dần biến mất.

Bởi vì giữa thiên địa tựa hồ thiếu đi một loại nào đó vật chất, dẫn đến loại này Linh mẽ không cách nào sống được.

Người đeo mặt nạ ánh mắt khế biến, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Tiền bối cần gì phải khó xử tại hạ, tỉ lệ sống sót có bao nhiêu, tại hạ lại không trông qua, tiền bối nếu là cảm thấy không đáng, đại khái có thể không đổi.”

Dương Phóng lộ ra trầm tư, nói: “Đổi.”

Hắn trực tiếp đem Viêm bạo chưởng bí tịch lấy ra, ném cho người đeo mặt nạ.

Dù sao bản này chưởng pháp, hắn đã quen thuộc, lấy ra trao đổi không thể tốt hơn.

Chủ quán con mắt lóe lên, cấp tốc nắm lên bí tịch, xem xét tỉ mỉ, vui vẻ nói: “Là Hỏa thuộc tính, đa tạ tiền bối.”

Dương Phóng không nói một lời, trực tiếp đem trên mặt đất mười tám hạt hồng ngọc gạo loại thu sạch lên.

Lấy hắn đặc hữu Địa Mẫu năng lực, hắn là có thể đem những này hồng ngọc gạo loại toàn bộ chuyển lật vật a?

Sau đó, hắn lại tại quầy hàng bên trên chuyển nửa vòng.

Tại đổi được năm khối tinh thạch về sau, lúc này mới quay người rời đi.

Tại hắn vừa mới rời đi, Diệp Trần thân thể liền từ cách đó không xa bóng ma đi ra, bọc lấy trên đầu màu đen mũ trùm, chăm chú nhìn về phía Dương Phóng, sau đó thân thể lóe lên, cấp tốc đuổi tới.

Bất quá ngay tại hắn vừa mới đuổi theo ra không xa.

Bỗng nhiên, Diệp Trần đột nhiên dừng lại, sắc mặt biến hóa, nhìn về phía ngón giữa một chiếc nhẫn, cây kia chiếc nhẫn tại xoẹt xoẹt phát sáng, tản ra quỷ dị ba động.

“Mười ba huynh muốn tới.”

Diệp Trần lộ ra vẻ mừng rỡ.

Sau đó trong lòng giãy dụa, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng rời đi phương hướng, trong lòng nói: “Lão sư, người thật đã ở trên người hấn lưu lại truy tung ấn ký sao?”

“Yên tâm, loại này ấn ký hấn tuyệt đối không phát hiện được.”

Trong đầu nữ tử thanh âm vang lên.

“Tốt, chờ nhìn thấy mười ba huynh lại đến giải quyết hấn.”

Diệp Trần nói nhỏ, trong mắt lãnh quang chớp động, quay người liền đi, hướng về nơi xa cấp tốc rời đi.

Tại hấn vừa mới rời đi.

Nguyên bản đã biến mất ở phía xa Dương Phóng, từ một chỗ trong bóng tối lần nữa hiện lên ra, ánh mắt thâm thúy, hướng về Diệp Trần thân thể nhìn sang.

Sau đó cúi đầu xuống, nhìn một chút dính tại chân mình cổ tay chỗ một sợi vô hình khí tức.

“Có chút ý tứ, đây là ··· một thể song hồn? Vẫn là nói bị lão gia gia phụ thể rồi?”

Dương Phóng trong lòng tự nói, bước chân một điểm, hướng về Diệp Trần lặng yên đuổi theo.

...

Chương 262 : Lão quỷ phụ thân rồi?

Lục Liễu sơn trang.

Vì Thất Sát bang Phó bang chủ Công Tôn Chiến đặc biệt nghỉ mát sơn trang, ở vào ngoài thành bảy mươi dặm chỗ, cực kỳ xa hoa.

Giờ phút này Công Tôn Chiến không tại, tự có con hấn Công Tôn Lan Đức ở lại.

Công Tôn Lan Đức một mặt mỉm cười, nhìn trước mắt tự đến một đám thanh niên tinh anh, có chút có loại người trong thiên hạ mới đều ở ta chường cảm giác.

Trước mắt chỗ tự trên cơ bản đều là Bắc Vực thế hệ tuổi trẻ người nổi bật.

Cho dù có người tu vi không cao, nhưng là tự thân kiến thức cũng đã đạt đến làm cho người khó có thể tưởng tượng tình trạng.

Nhất là trong đó Phương Tình Thiên, Đổ Hải hai người, bọn hấn mặc dù vẫn là Thập phẩm đỉnh phong, nhưng hai người kiến thức lại vô tiền khoáng hậu.

Đủ loại ý kiến từ trong miệng của bọn hấn nói ra, mỗi một cái đều làm người nói chuyện say sưa.

Hai người hợp lấy « Thiên Long Bát Bộ », « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », trong đó cố sự chi khúc chiết, kịch bản nhiều thái, thật khiến cho người ta vỗ án tán dương.

Cái gọi là hiệp chi đại giả, cùng lắm cũng chỉ như thế

này thôi!

“Các vị, một hồi Diệp Trần huynh đệ liền đến, lập tức đại gia liền có thể lần nữa đoàn tụ.”

Công Tôn Lan Đức cười nói.

“Thật sự là nghĩ không ra, từ biệt hơn nửa năm, chúng ta thế mà còn có thể nhanh như vậy gặp được Diệp Trần huynh đệ.”

Phượng Tình Thiên nhẹ phiến quạt xếp, mở miệng cảm khái.

Hắn thân thể không cao, đại khái chỉ có một mét bảy tả hữu, mặc trên người một thân Thiên Lam sắc áo choàng, bên hông bội ngọc, tóc buộc lên, rất có một loại độc đáo khí chất.

“Đúng vậy a, hơn nửa năm trước, hai người chúng ta vẫn chỉ là thất phẩm, Diệp Trần huynh đệ vào lúc đó cũng đã là siêu phẩm đi?”

Bên cạnh Đỗ Hải cũng ló ra cười nói.

Bọn hắn cùng Diệp Trần quen biết, cũng rất có một loại truyền kỳ hương vị.

Lúc ấy Diệp Trần bản thân bị trọng thương, hôn mê nửa đường, may mắn bị bọn hắn nhặt được, hai người còn tưởng rằng đối phương chỉ là người bình thường, liền đem nó mang lên xe ngựa, dốc lòng chăm sóc.

Lại không nghĩ dọc theo đường, tao ngộ mã phi, kém chút để bọn hắn toàn quân bị diệt.

Thời khắc máu chót, vẫn là Diệp Trần đi ra, độc đấu mã phi, chém giết trùm thổ phi, nhất cử cứu bọn hắn tất cả

mọi người.

Kể từ lúc đó, bọn hắn liền cùng Diệp Trần quen thuộc.

Về sau Diệp Trần tại Bắc Vực đủ loại chi tiêu, cũng trên cơ bản đều là hai người bọn họ phụ trách.

Lần này Diệp Trần trở lại Bắc Vực, bọn hắn nói cái gì cũng muốn tới nhìn một chút.

Về phần Từ Khai, Nhậm Quân cảnh cáo của bọn hắn?

Ha ha!

Mình chỉ là ra tiểu tỵ một trận, chắc là không có chuyện gì đâu?

Bây giờ Từ đội trưởng, Nhậm đội trưởng bọn hắn đã rất có một loại chim sợ cành cong ý vị.

Thiên Thần tổ chức cũng không phải thật toàn trí toàn năng!

Bọn hắn làm gì dạng này e ngại?

Hướng chi mình hai người hiện tại thế nhưng là dựng vào nhân vật chính đường dây này ...

Hai người nhện không được ở trong lòng cười nhẹ.

Liền tại bọn hắn tiếp tục đàm luận thời điểm.

Bỗng nhiên, bên ngoài kính phong hiện lên, một bóng người như là xuất quỷ nhập thần, trực tiếp vững vàng rơi vào trong sân, cởi mở cười nói: “Triệu Tam huynh, võ lên huynh, đã lâu không gặp.”

Gian phòng bên trong.

Công Tôn Lan Đức, Triệu ba, võ lên, Phương Tình Thiên, Đỗ Hải bọn người, đều là sắc mặt vui mừng, vội vàng nhanh chóng hướng về tới.

“Diệp Trần huynh đệ, quả nhiên là người!”

“Rất cục nhìn thấy người!”

“Khá lắm, hơn nửa năm qua này, người thật đúng là quay lên vô tận phong vân!”

...

Đám người vừa thấy mặt, nhao nhao cuồng hỉ, mở miệng nói ra.

Diệp Trần nhếch miệng lên một tia đắc ý đường cong, mỉm cười nói: “Các vị huynh đệ thực sự khách khí, hơn nửa năm đến, tiến bộ của các người cũng rất rõ ràng.”

“Chỗ nào, chỗ nào.”

“Cùng Diệp Trần huynh đệ so ra, chúng ta thế nhưng là kém xa.”

“Đúng đấy, Diệp Trần huynh đệ mau mau nhập phòng một lần.”

...

Đám người nhao nhao mở miệng.

“Đúng rồi, ta còn có một vị bằng hữu khả năng lập tức tới ngay, đến lúc đó giới thiệu cho các vị nhận biết.”

Diệp Trần mỉm cười, hướng về gian phòng đi đến.

“Còn có bằng hữu? Bằng hữu gì?”

Công Tôn Lan Đức hỏi thăm.

“Một vị cực kỳ thần bí .. bằng hữu, ta xưng hán mười ba huynh!”

Diệp Trần nháy nháy mắt, nở nụ cười.

Nửa đường bên trong, hán đã cho đối phương lưu lại tiêu ký, làm cho đối phương chạy tới sơn trang hội họp.

“Mười ba huynh? Danh hiệu mười ba?”

Công Tôn Lan Đức lấy làm kinh hãi.

“Không phải là Cửu U?”

Phượng Tình Thiên dẫn đầu kịp phản ứng, thất thanh nói.

“Không tệ, Phượng huynh đệ quả nhiên vẫn là trí nhớ linh hoạt.”

Diệp Trần mỉm cười.

Tê!

Bên người người nhao nhao hít một hơi lãnh khí.

Cái này Diệp Trần đến cùng có bao nhiêu biến thái?

Thế mà cùng kia thần bí Cửu U cũng có liên hệ?

Bất quá vừa nghĩ tới Diệp Trần lập tức liền muốn đem cái này thần bí Cửu U giới thiệu cho bọn hán nhận biết, lập tức mỗi người đều trở nên kích động dị thường.

Đây chính là Cửu U a!

“Diệp Trần huynh đệ, lần này quay về Bắc Vực, người yên tâm, không quản sự tình gì, chúng ta đều cùng với người.”

“Đúng, đại gia đồng sinh cộng tử, không rời không bỏ!”

Đám người phấn chấn mở miệng.

Diệp Trần mỉm cười, nói: “Các vị huynh đệ, thực không dám giấu giếm, lần này tới, ta xác thực muốn nhờ một chút các vị huynh đệ lực lượng, không biết các vị huynh đệ có thể hay không từ gia tộc mình cho người mượn, không nhiều, giúp ta mượn đến mấy vị thánh linh cấp cao thủ là được!”

“Mượn thánh linh cấp cao thủ? Người cái này nếu là đi đối phó tứ tướng tông?”

Công Tôn Lan Đức kinh ngạc nói.

“Đúng thế.”

Diệp Trần gật đầu, nói: “Loại trừ tứ tướng tông bên ngoài, ta còn cần đối phó một người, cái này thân người phần không biết, cũng là một vị thánh linh, ta đã ở trên người hắn lưu lại tiêu ký, trên người hắn có một dạng đồ vật, đối ta trọng yếu vô cùng, vô luận như thế nào đều muốn trước đem người này cầm xuống.”

Một đám người vào nhà bắt đầu tường thuật.

...

Sơn trang bên ngoài.

Dương Phóng mày nhăn lại, thân thể như là quỷ dị bóng

ma, dung nhập nồng đậm hắc ám bên trong, nghiêng tai lắng nghe, không nhúc nhích.

Đồng thời trên người hắn khí tức nội liễm, gần như thiên nhân hợp nhất.

Không cần mắt thường đi xem, cơ hồ rất khó tưởng tượng nơi này sẽ có một người tồn tại.

Đủ loại thanh âm từ sơn trang nội bộ bắt đầu liên tục không ngừng truyền vào tai của hắn bờ.

Một lát sau.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, từng đợt vô hình sương độc bắt đầu từ trên người hắn lan tràn mà ra, hướng về toàn bộ sơn trang nội bộ quét sạch mà đi.

Không nên trách hắn tiên hạ thủ vi cường!

Thật sự là đối phương trước tiếp cận mình phía trước.

Tên kia, quả nhiên chính là Diệp Trần!

Khó trách dám vừa lên đến liền uy hiếp chính mình.

Thỏa thỏa nhân vật chính khuôn mẫu, liền nói chuyện ngữ khí đều cùng người khác không giống ...

Từng tia từng sợi khí độc tại Phong luật lôi kéo dưới, nhanh chóng bao trùm toàn bộ sơn trang, sau đó dọc theo từng cái gian phòng cửa sổ khe hở, bắt đầu cấp tốc chui vào trong đó.

Lập tức toàn bộ sơn trang nội bộ, từng người từng người hộ vệ, gia đình, nha hoàn, bắt đầu dần dần trúng chiêu, từng cái trước mắt biến thành màu đen, trực tiếp không có dấu hiệu nào ngã nhào xuống đất.

Tùng đọt kịch độc nhanh chóng chui vào đến Diệp Trần bọn người chỗ gian phòng.

Bất quá ngay tại kịch độc vừa mới chui vào, Diệp Trần trong đầu nữ tử thanh âm đột nhiên vang lên, kinh thanh quát: “Không tốt Diệp Trần, nhanh ngừng thở, gian phòng có độc!”

Diệp Trần biến sắc, không chút nghĩ ngợi, vội vàng nín hơi.

Đồng thời mở miệng quát: “Các vị huynh đệ, nhanh nín hơi, gian phòng có độc!”

Một đám người sắc mặt khẽ giật mình, không rõ ràng cho lắm.

Nhưng ở Diệp Trần kinh uổng phía dưới, vẫn là cấp tốc nín hơi.

Diệp Trần trong lòng giận dữ, thân thể đột nhiên nhảy ra, trực tiếp chấn vỡ mảnh ngói, vũng vàng rơi vào nóc nhà, ánh mắt liếc nhìn, hướng về sơn trang nội bộ nhìn lại.

Cùng lúc đó.

Bên cạnh Công Tôn Lan Đức, Phương Tình Thiên, Đỗ Hải, Triệu tam đẳng người, cũng tất cả đều theo sát lầy nhảy ra, ánh mắt hướng về bốn phía nhìn lại, lập tức trong lòng kinh hãi.

Chỉ gặp sơn trang nội bộ, ngồn ngang lộn xộn, chẳng biết lúc nào đã bỗ nhào một đám thi thể.

Tất cả sơn trang thành viên, đều không ngoại lệ, tất cả đều chết rồi.

“Là ai? Ai làm?”

Công Tôn Lan Đức phần nộ quát.

“Lão sư, là ai? Đối phương ở nơi nào?”

Diệp Trần vội vàng ở trong lòng hỏi thăm.

“Hắn tới, ngay tại ngươi phải hậu phương!”

Bỗng nhiên, trong đầu nữ tử thanh âm vang lên.

Diệp Trần trong lòng phát lạnh, bỗng nhiên quay đầu, chợt đồng tử co rụt lại, đơn giản không dám tin.

Là hắn!

Hắn thế mà chủ động tìm đến?

Chỉ gặp cách đó không xa một chỗ trên đình đài.

Một đạo cực kỳ khôi ngô bóng người cao lớn, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở đây, một thân nặng nề hắc màu đen trường bào, đầu đội mũ trùm, thấy không rõ gương mặt.

Thân thể khôi ngô bên trong, ẩn chứa to như cột điện trầm ổn khí thế,

“Có chút ý tứ, lấy thực lực của ngươi, thế mà có thể phát hiện được ta kịch độc? Cái này có chút không bình thường, nói đi, trên người ngươi có cái gì cơ mật?”

Dương Phóng hai tay vây quanh, mở miệng hỏi thăm.

Thánh linh!

Một bên Công Tôn Lan Đức, trái tim hung hăng co lại, lộ ra hãi nhiên.

“Vị tiền bối này, gia phụ Thất Sát bang Phó bang chủ Công Tôn Chiến, trong thời gian này có phải hay không có cái gì hiểu lầm?”

Công Tôn Lan Đức vội vàng mở miệng.

“Các người đều chuẩn bị thương nghị đối phó ta, cái này còn có cái gì hiểu lầm?”

Dương Phóng thanh âm truyền ra, có chút đạ mạp, mở miệng nói ra: “Huống hồ, bản tọa muốn giết người nào, còn cần làm không hiểu làm sao? Người, phối cùng bản tọa nói chuyện sao?”

Hắn một đôi đáng sợ ánh mắt, xuyên thấu qua mũ trùm trực tiếp rơi vào Công Tôn Lan Đức trên thân.

Ầm!

Cong ngón búng ra, một cỗ vô hình chỉ lực bay ra, trực tiếp hướng về Công Tôn Lan Đức thân thể đánh tới.

Công Tôn Lan Đức trong lòng kinh hãi, run lẩy bẩy, trơ mắt nhìn xem một chỉ này lực bay ra, mà ngay cả tránh né cũng không có, giờ khắc này não hải trống không, hồn phách đều nhanh bay ra ngoài.

Đúng lúc này!

Diệp Trần thân thể bỗng nhiên hiện lên, ôm đồm ra, năm cái ngón tay như là bạch ngọc, lấp lóe chói mắt bạch quang, một tay lấy Dương Phóng bắn ra tới chỉ lực bắt lấy.

Phù một tiếng, hóa giải thành vô hình.

“Ừm?”

Dương Phóng lần đầu lộ ra sắc mặt khác thường, con mắt lộ ra từng tia từng tia quỷ dị quang trạch, nói: “Quả nhiên có vấn đề, đây là .. lão quỷ phụ thân rồi? !”

Trước mắt Diệp Trần một nháy mắt trở nên có chút bất đồng.

Từ trước đó siêu phẩm cửa thứ ba tu vi, trong nháy mắt nhảy lên tới thánh linh, toàn thân trên dưới tràn ngập ra một tầng trắng noãn mà thần thánh quang mang, cả người đều bộc lộ ra một loại cực kỳ quái dị khí tức.

Này khí tức .. thậm chí ngay cả Dương Phóng đều cảm thấy một tia nguy hiểm.

Lão quỷ phụ thân, không tầm thường!

“Người tối nay không nên tới.”

” Diệp Trần ” ngữ khí thanh lãnh, một đôi đen nhánh con ngươi lóe ra hàn nhạt tang thương cùng quan sát thiên hạ vô thượng khí thế, hướng về Dương Phóng hờ hững nhìn lại.

“Có chút ý tứ.”

Dương Phóng sờ lên cằm, đột nhiên cười lên ha hả, nói: “Thế mà thật làm cho ta gặp nhân vật chính khuôn mẫu, ha ha ha ... “

Thanh âm hấn cời mở, chân khí dồi dào, quanh quẩn tại viện tử bốn phía, vang lên từng đợt kinh khủng oanh minh, nóc nhà, viện lạc tất cả đều đang nhanh chóng bạo tạc, trời đất quay cuồng, cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy.

Công Tôn Lan Đức, Phương Tình Thiên bọn người tất cả đều sắc mặt ửng hồng, bị Dương Phóng tiếng cười chấn diện mục vụn vụn, nhao nhao cuồng phún huyết thủy, lộ ra hãi nhiên, hai tay gắt gao che lỗ tai, thê lương kêu to lên.

“Muốn chết!”

Diệp Trần ngũ khí lạnh lẽo, thân thể đột nhiên biến mất, nhanh đến cực hạn, như là xuyên toa không gian, hướng về Dương Phóng cực tốc phóng đi.

...

Chương 263 : Toàn bộ thực lực! !

Sưu!

Ầm ầm!

Đình nghỉ mát nổ tung, đá vụn bay múa.

Từng đợt ba động khủng bố như là bột nước, hướng về bốn phương tám hướng cuồng quét mà đi, giống như là một viên cỡ nhỏ mây hình nấm trực tiếp dâng lên.

Cường mãnh kinh phong đem toàn bộ viện tử đều cho thổi ô ô rung động, như là sói tru quỷ nuốt.

Dương Phóng thân thể sớm đã trước tiên thôi lui, vững vàng rơi vào nơi xa, nụ cười trên mặt thu liễm, ánh mắt ngưng lại, nhìn về phía bị lão gia gia phụ thể sau Diệp Trần.

Không hổ là nhân vật chính khuôn mẫu!

Trên người lão quỷ quả nhiên cường đại!

Bị phụ thể Diệp Trần, không chỉ tu vi cực cao, đạt đến đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong, ngay cả tốc độ cũng nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Vừa mới bỗng nhiên bộc phát tốc độ, ngay cả Dương Phóng đều kém chút không có tránh rơi.

Chỉ gặp ở trước mặt hấn không xa đình nghỉ mát, đã hoàn toàn biến mất.

Thay vào đó là một cái cực kỳ to lớn lỗ hổng, sâu đạt

hơn hai mét, phương viên bảy tám mét.

Diệp Trần 1m85 thân thể, lần nữa đứng dậy, đưa bàn tay từ mặt đất dịch chuyển khỏi, ánh mắt đăm đăm, nhìn về phía Dương Phóng, trên dưới quanh người lộ ra một cỗ tuyệt thế vô song khí thế, tựa hồ không đem bất luận kẻ nào để vào trong mắt.

“Có thể từ ta một chưởng này hạ chạy mất, xem ra các hạ cũng là nhân vật, tối thiểu đệ nhất Thiên Thê thánh linh, còn không có mấy người có thể làm được, bất quá, tiếp xuống người cũng nên cẩn thận, bởi vì vừa mới, ta thế nhưng là chỉ dùng bảy thành lực lượng a.”

Khóe miệng của hắn câu lên.

Sưu!

Thân thể lóe lên, lại sát na từ biến mất tại chỗ, ngay cả tàn ảnh đều thấy không rõ lắm.

Dương Phóng đồng tử đột nhiên co lại, không do dự nữa, trong lúc đó mở miệng bạo hồng.

“Rống!”

Kinh khủng lôi âm trong nháy mắt phát động, huy hoàng thiên uy chấn động mà ra, thiên băng địa liệt, cuộn cuộn bành trướng, hướng về Diệp Trần trong óc xuyên qua mà đi.

Bất quá Diệp Trần trong đầu linh hồn nhưng bây giờ đáng sợ, thân thể chỉ là có chút dừng lại, đột nhiên sắc mặt đại biến, càng lại lần khôi phục lại, thân thể lóe lên, tốc độ lần nữa bão táp một thành.

Năm cái ngón tay trắng nõn như ngọc, bao phủ thần thánh nồng đậm quang mang, một bàn tay hướng về

Dương Phóng hung hăng quét tới.

Dương Phóng bên hông trường kiếm trong nháy mắt Xuất Khiếu, một sát na tàn ảnh dày đặc, nhanh không rõ rệt, lấy một loại cực kỳ nhanh chóng lại xảo trá độ cong, hướng về Diệp Trần thân thể cực tốc đâm tới.

Keng keng keng keng!

Thanh âm chói tai, hoả tinh bắn tung toé.

Trong nháy mắt ngay cả đâm mấy chục kiếm.

Mấy chục kiếm đâm xuống dưới lại tất cả đều bị Diệp Trần lấy tay không ngăn trở.

Ầm ầm!

Lại là một đạo kinh khủng oanh minh.

Cả viện bên trong bàn đá xanh tất cả đều nổ tung, rầm rầm rung động, bay khắp nơi múa.

Dương Phóng thân thể trực tiếp bị bức phải bay ngược mà ra, bàn chân giẫm tại mặt đất, đem mặt đất cũng cho cày ra hai đạo cực kỳ tinh mịn lỗ hổng.

Ánh mắt của hắn ngạc nhiên, nhìn về phía trong tay bị mình cải tiến sau Kim Xà kiếm.

Chỉ gặp trộn lẫn qua một tia Hắc Ma thiết Kim Xà kiếm, giờ khắc này, thế mà tại "Diệp Trần" công kích đến, trở nên mấp mô, thật giống như tao ngộ qua nhiệt độ cao hoặc cường toan ăn mòn đồng dạng.

Hai bên phong mang toàn bộ lõm, ngay cả thân kiếm đều ở giữa đứt gãy.

Nhìn vô cùng mê đắm!

Dương Phóng con mắt chớp động, lần nữa hướng về Diệp Trần thân thể nhìn lại.

Chỉ gặp Diệp Trần một thân khiết Bạch sắc thần thánh quang mang bao phủ, hai bàn tay lại không biết khi nào lượn lờ lên quỹ dị nhạt nắng lượn màu trắng.

Loại này năng lượng giống như là hỏa diễm, nhưng lại không hoàn toàn là hỏa diễm.

Hết lần này tới lần khác có thể đem xen lẫn qua Hắc Ma thiết Kim Xà kiếm đều cho hòa tan.

“Lão quỷ, ngươi thật đúng là vượt quá dự liệu của ta.”

Dương Phóng mở miệng, tiện tay ném xuống trường kiếm trong tay, sắc mặt y nguyên lộ ra bình tĩnh đăm đăm.

Thật giống như vừa mới hết thủy, căn bản không đủ để để hắn cảm thấy uy hiếp đồng dạng.

” Diệp Trần ” ánh mắt băng lãnh, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Phóng, nhưng trong lòng đồng dạng nhắc lên từng đợt gợn sóng.

Nghĩ không ra nàng tại Nam Vực xuất thủ nhiều lần như vậy đều không có bị người phát hiện, tại Bắc Vực chỉ là xuất thủ một lần, liền bị người trước mắt trực tiếp xem thấu.

Đối phương mở miệng một tiếng lão quỷ, rõ ràng là chỉ chính mình.

Người này, tuyệt không thể lưu.

“Kiếm pháp không tệ, bất quá đáng tiếc, y nguyên quá yếu, ngay cả ta bảy thành lực lượng đều không chịu nổi, người cũng xứng làm đối thủ của ta?”

Diệp Trần ngữ khí lạnh lùng, tựa hồ một câu nói nhảm cũng không muốn lại tiếp tục nhiều lời, thân thể lóe lên, lần nữa lấy một loại cực kỳ khủng bố tốc độ hướng về Dương Phóng thân thể vội xông mà tới.

Lần này, trên người nàng bạch quang đại thịnh, khí thế mãnh liệt.

Một sát na lực lượng kéo lên.

Lại vốn có trình độ bên trên lần nữa tăng lên hai thành.

Hai bàn tay bên trong nhạt nắng lượng màu trắng trở nên càng thêm nồng nặc lên, tản mát ra một cỗ khó tả hủy diệt tính khí tức, thật giống như ẩn chứa hai cái kinh khủng núi lửa đồng dạng.

Dương Phóng sắc mặt trầm xuống, không còn bảo lưu, trên thân tất cả át chủ bài cơ hồ trong khoảnh khắc toàn bộ bộc phát.

Oanh một tiếng, thanh âm oanh minh, kinh thiên động địa.

Cả viện bên trong không khí đều trực tiếp biến thành khí lãng, sóng cả mãnh liệt, cuồn cuộn bành trướng, hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc quét sạch mà đi.

Chung quanh rất nhiều công trình kiến trúc nhao nhao tao ngộ tác động đến, vừa đối mặt tất cả đều bị khí lãng chấn động đến vỡ nát.

Trong sân vừa mới từ Dương Phóng kia một trận trong tiếng cười lớn kịp phản ứng Công Tôn Lan Đức, Triệu

ba, Phương Tình Thiên, Đỗ Hải bọn người, lần nữa cuồn phún một bùng máu, sắc mặt hã nhiên, thân thể như là phá bao tải, hướng về nơi xa hung hăng đập tới, từng cái đau nhức Khổ Vô so.

Mà Phương Tình Thiên, Đỗ Hải hai người cũng rất nhanh lộ ra vẻ hoảng sợ.

Ngẩng đầu nhìn lại, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Chỉ gặp tại bọn hấn không xa, nơi nào còn có trước đó người áo đen bất kỳ tung tích nào.

Thay vào đó là một vị người mặc dữ tợn giáp trụ, toàn thân trên dưới lấp lóe ô quang, thân thể rất có khôi ngô cùng kinh khủng tồn tại.

Đáng sợ mà bá khí thiết giáp, cơ hồ đem hấn toàn thân trên dưới tất cả đều cho một mực bao khóa.

Người này hai bàn tay nhô ra, ngay tại một mực nắm chặt Diệp Trần song chưởng.

Tùy ý Diệp Trần song chưởng bên trong lực lượng tiếp qua cuồn mãnh, lại giống như hoàn toàn rung chuyển không được đối phương đồng dạng.

“Thiết giáp, lôi âm, kịch độc .. là .. là bọn hấn.”

Phương Tình Thiên ngữ khí run rẩy, vô cùng hoảng sợ.

Cái này sao có thể?

Bọn hấn đã bợ đỡ được nhân vật chính khuôn mẫu a, làm sao sẽ còn gặp được cái này đáng sợ tổ chức?

Trong tiểu thuyết không phải đã nói, trở thành nhân vật

chính khuôn mẫu huynh đệ về sau, mặc dù sẽ gánh chịu chút ít phong hiểm, nhưng là mang tới ích lợi lại vô biên to lớn.

Nhưng bây giờ, ích lợi không thấy được, thế mà trực tiếp thấy được Thiên Thần tổ chức kinh khủng tồn tại.

Đối phương vậy mà chặn Diệp Trần?

“Ha ha ha ... “

Dương Phóng tiếng cười quỷ dị, một thân đen nhánh giáp trụ, dữ tợn đáng sợ, trên thân dày đặc gai ngược, sau lưng huyết hồng sắc áo choàng liệt liệt quét sạch, một đôi mắt bên trong bộc lộ ra khó tả khiếp người sát cơ, hai tay gắt gao nắm chặt Diệp Trần bàn tay, như là một tôn cuồng dã cự thú, cười nhẹ nói: “Người nói người chỉ dùng bẫy thành lực lượng? Nhưng ta ... “

“Căn bản liền vô dụng lực a! !”

Ầm ầm!

Hai tay của hắn đột nhiên vung mạnh, toàn thân trên dưới tất cả lực lượng toàn diện bộc phát, Thiết Ma chiến giáp tự động hấp thu đem tối lực lượng, khiến cho chiến lực trực tiếp đạt tới không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

” Diệp Trần ” biến sắc, muốn rút ra hai tay, lại vô luận như thế nào cũng khó có thể làm được, toàn bộ thân hình trực tiếp bị vung mạnh hung hăng nện ở mặt đất.

Ầm! !

Mặt đất nổ tung, kịch liệt lắc lư.

Bay thẳng ra mảng lớn đá vụn.

Diệp Trần tại chỗ nhịn không được cuồng phún một búng máu, toàn bộ gương mặt cùng mặt đất tới cái tiếp xúc thân mặt , liên đới lấy trên người thần thánh bạch quang đều kém chút tán loạn.

Hắn con người bên trong lộ ra thật sâu hải nhiên cùng tức giận, đơn giản không thể tin được đây hết thảy.

Tên đáng chết này, thế mà còn có át chủ bài?

Theo năm đó trận chiến kia, nàng còn chưa hề dạng này bị người lấn ép qua!

“Thần thánh hỏa diễm!”

” Diệp Trần ” trong miệng gầm thét.

Vừa mới ảm đạm xuống thần thánh bạch quang trong lúc đó từ trên người hắn lần nữa bạo dũng mà ra, oanh một tiếng, sóng cả mãnh liệt, lần này kinh khủng hơn, càng mênh mông hơn , liên đới lấy hai tay đều bị hoàn toàn bao khóa.

Khí tức cả người cũng trực tiếp điên cuồng phát ra.

Hai tay của hắn đột nhiên phát lực, muốn từ Dương Phóng trong hai tay tránh thoát, đồng thời khổng chế trắng noãn hỏa diễm hướng về Dương Phóng trên người thiết giáp đốt đi, ý đồ trực tiếp phá hủy bộ này giáp trụ , liên đới lấy Dương Phóng cũng cùng nhau thiêu chết.

Chỉ bất quá đáng sợ một màn xuất hiện.

Không quản hắn thần thánh hỏa diễm như thế nào đốt cháy, Dương Phóng trên người thiết giáp liền không chút nào vì đó mà thay đổi.

Tất cả hỏa diễm đốt quá khứ, đều tự động tản ra, hoàn toàn không tổn thương được mảy may.

Cái này sao có thể?

” Diệp Trần ” trong lòng kinh hãi:

“Cửu U Thiên Ma Kim!”

Dương Phóng ánh mắt bên trong để lộ ra một tia đáng sợ quang mang, cười quái dị một tiếng, nâng lên một con to lớn bàn chân, lực lượng kinh khủng, đi lên hướng về Diệp Trần đầu hung hăng đập mạnh đi.

” Diệp Trần ” gầm thét một tiếng, toàn lực giãy dụa, rút cục đem hai tay từ Dương Phóng trong lòng bàn tay tránh thoát ra, vội vàng cấp tốc lăn lộn, bàn chân đập mạnh, cấp tốc trốn tránh.

Như là thuấn di đồng dạng.

Chỉ bắt quá hấn vừa mới trốn tránh, tốc độ cuồng tăng hạ Dương Phóng, liền trực tiếp một loại cực kỳ cuồng mãnh tốc độ sát na điên cuồng đuổi theo mà đến, đen nhánh dữ tợn giáp trụ mang theo khó tả cuồng dã cực lực, một bàn tay quét về phía Diệp Trần.

Diệp Trần vội vàng trở lại, cấp tốc khúc cánh tay ngăn cản.

Oanh!

Thanh âm to lớn, khí lẫm nổ tung.

Như là phiến con muỗi, tại chỗ đem Diệp Trần thân thể trực tiếp tát đến bay tứ tung mà ra, hướng về nơi xa hung hăng đập tới, đem vách tường đều đụng bể.

” Diệp Trần ” cuồng phún huyết thủy, trên cánh tay trên thân hỏa diễm lần nữa tán loạn ra, ngẩng đầu lên, lộ ra từng đợt âm trầm cùng phần nộ.

“Đây chính là lực lượng của ngươi, còn tưởng rằng mạnh bao nhiêu, nguyên lai cũng bất quá như thế, luôn miệng nói giết cái này, giết cái kia, ta nhìn ngươi là ai cũng không giết chết.”

Dương Phóng thanh âm bình tĩnh, dị thường thân hình cao lớn, tại hướng về phía trước chậm chạp hành tẩu.

Sau lưng màu đỏ tươi áo choàng bay phát phới, rầm rầm bay múa.

Lực lượng của hắn cùng tốc độ, so với lúc trước, đã toàn diện bạo tăng.

Diệp Trần chậm rãi đứng dậy, nhìn chăm chăm Dương Phóng, ánh mắt lần nữa trở nên hờ hững.

“Ngươi trẻ tuổi, ngươi xác thực rất mạnh, bất quá, ngươi vẫn là quá tự tin, ta muốn giết ngươi, chỉ cần một chiêu là được!”

Dương Phóng nhướng mày.

Còn có bí kỹ?

Bỗng nhiên, hắn sinh ra cảm ứng, không chút nghĩ ngợi, đột nhiên quay đầu.

Hai cái lôi quang lấp lóe kinh khủng thiết quyền, trực tiếp hướng về sau lưng khu vực hung hăng đập tới.

Oanh! Oanh!

Hai đạo cực kỳ nhanh chóng bóng người, tựa như tia chớp, lấp lóe quang mang, nhanh chóng lao tới, trực tiếp một trái một phải, hướng về Dương Phóng hung hăng công tới.

Kinh khủng oanh minh phát ra, cuồng phong quét sạch, toàn bộ mặt đất lần nữa bắt đầu cấp tốc bạo liệt.

Dương Phóng thân thể trực tiếp nhịn không được hướng về sau liên tục rút lui ba bốn bước tả hữu, một đôi ánh mắt chớp động, hướng về sau lưng liếc nhìn.

Thực lực thật là mạnh!

Cùng Diệp Trần trên người lão quỷ cơ hồ tương xứng!

Chỉ gặp hai đạo người mặc màu đen huyền bào quỷ dị bóng người, trực tiếp bị lực lượng của hắn làm cho lật ngược mà ra, vũng vàng rơi vào nơi xa, từng đôi mắt xem ra, để lộ ra từng tia từng tia vẻ kỳ dị.

Cái này hai đạo nhân ảnh trên mặt, đều là mang tới một tầng Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ.

Trên mặt nạ dùng màu đỏ chữ viết viết đại đại số lượng.

Bên trái viết mười ba.

Bên phải viết mười lăm.

“Diệp Trần huynh đệ, chúng ta không có tới muộn đi.”

Kia viết số lượng mười ba bóng người đột nhiên mở miệng cười nói, một đôi ánh mắt hướng về Diệp Trần quét tới.

“Mười ba huynh, các người đã tới, thật sự là quá tốt.”

” Diệp Trần ” trên mặt lập tức lộ ra một vòng tiếu dung, dĩ thường vui vẻ, nói: “Vừa vặn ta chỗ này gặp một kiện hơi có chút chuyện khó giải quyết, nếu như các người lại không đến, chỉ sợ ta thật muốn hao phí một chút thủ đoạn.”

“Ha ha ha, Diệp Trần huynh đệ thực sự quá khiêm nhường, thủ đoạn của người, người khác không biết, ta lão thật tam thế nhưng là rất rõ ràng.”

Mang theo số mười ba mặt nạ bóng người ha ha cười nói.

Sau đó hấn một đôi mắt liếc nhìn Dương Phóng, lộ ra từng tia từng tia quỷ dị quang mang, cười nói: “Nhìn các hạ cái này thân trang phục, tựa hồ có chút quen thuộc, hấn là trước đây không lâu giết chết Hoắc Thiên Đình người a?”

“Ừm? Các người nhận biết Hoắc Thiên Đình?”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên trước mắt hai vị thần bí người đeo mặt nạ, mở miệng hỏi thăm.

“Đương nhiên nhận biết, hấn là tổ chức chúng ta một vị thành viên vòng ngoài, sắp trở thành thành viên chính thức, vốn là số một cho chúng ta chuẩn bị một đạo đề mục, nhưng cũng tiếc lại bị các hạ làm hỏng, khoản nợ này, chúng ta nói cái gì cũng muốn tính toán a?”

Số mười ba nở nụ cười.

Dương Phóng trong nháy mắt kịp phản ứng, nói: “Các người là xuất từ Cửu U?”

“Không tệ, xem ra các hạ là biết chúng ta, bất quá, giết chết Hoắc Thiên Đình, lại đắc tội Diệp Trần huynh đệ, ha ha, hôm nay, người cũng đừng nghĩ lại rời đi.”

Số mười ba tiếp tục cười nói.

“Đắc tội Cửu U, chỉ có một đường chết!”

Bên cạnh số mười lăm băng lãnh nói.

“Hai vị huynh đệ, người này thực lực không yếu, bề ngoài giáp trụ là Cửu U Thiên Ma Kim tạo thành, còn xin các người nâng hấn một lát, từ ta tự mình oanh sát người này.”

Bỗng nhiên, Diệp Trần mở miệng nói ra.

“Dễ nói, dễ nói!”

Số mười ba cực kỳ tự tin, một mặt mỉm cười.

Diệp Trần lập tức nghiêm sắc mặt, hai tay kết ấn, trên thân thần thánh bạch quang cuộn cuộn, bắt đầu cấp tốc áp ủ sát chiêu.

Số mười ba, số mười lăm chăm chú nhìn Dương Phóng, chột cười to một tiếng, lần nữa hướng về Dương Phóng nơi đó cấp tốc vọt tới, toàn thân trên dưới khí thế mãnh liệt, âm âm vang rền, thanh thế kinh thiên.

Dương Phóng trên mặt cũng trong nháy mắt lộ ra nồng đậm tiểu dung.

“Có ý tứ, là cái gì ảo giác để các người coi là, thực lực của ta vền vẹn như thế?”

Thanh âm của hấn vang lên.

Ầm ầm!

Trên thân khí tức lại vốn có trên cơ sở lại lần nữa tăng

vọt, như là núi lửa phun trào.

Côn Bằng tam biến!

Huyền Âm long trào!

Một cỗ khó có thể tưởng tượng khí tức khủng bố trong nháy mắt từ Dương Phóng trên thân bộc phát ra, như là một tôn Thái Cổ bạo long đột nhiên sống lại, ầm ầm nương theo lấy một loại kinh thiên long ngâm.

Ngay tiếp theo trên thân giáp trụ cũng đang tỏa ra ô quang, rầm rầm rung động, toàn bộ thân hình tựa hồ lần nữa bành trướng một vòng, một đôi ánh mắt giống như là biến thành yêu dị cự thú.

Sưu!

Dương Phóng thân thể trong lúc đó cuồng xông mà qua, toàn bộ mặt đất đang nhanh chóng nổ tung, đếm không hết đá vụn mạn thiên phi vũ.

So với lúc trước nhanh lên không biết bao nhiêu.

Cùng lúc đó, kinh khủng lôi âm bỗng nhiên phát ra, kinh thiên động địa, khiếp người tâm hồn.

“Rống!”

Ngay tại cuồng xông mà đến số mười ba, số mười lăm đồng thời biến sắc.

Nhưng lúc này muốn trốn tránh, không thể nghi ngờ đã chậm.

Bởi vì lôi âm nhiếp hồn sớm đã rót vào hai người não hải.

Oanh!

Một tiếng oanh minh, huyết nhục nổ tung, xương cốt bay múa.

Một bộ không đầu thi thể dẫn đầu hướng về sau lưng hung hăng bay ngược quá khứ, trong cổ huyết thủy như là không cần tiền đồng dạng điên cuồng dâng trào, nhuộm đỏ đêm tối.

Chính là số mười ba!

bị Dương Phóng một móng vuốt đánh nát đầu, chết không thể chết lại!

Một bên lão Thập Ngũ bị máu tươi nhuộm đầy gương mặt, nóng hồi huyết thủy kích thích thần kinh của hắn, rớt cục để sắc mặt hắn một giật mình, trong nháy mắt khôi phục thanh tỉnh.

Chỉ bất quá đang khôi phục thanh tỉnh sát na, lại nhìn thấy Dương Phóng khuôn mặt sớm đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, một đôi băng lãnh hờ hững con người, không chút biểu tình nhìn chăm chú lên chính mình.

“Người ... “

Hắn hoảng sợ nghẹn ngào.

Ầm!

Đỏ bạch bay khắp nơi múa.

Lại là một cỗ thi thể hướng về sau lưng hung hăng bay ngược.

“Loạn thất bát tao.”

Dương Phóng thanh âm oanh minh, ánh mắt lạnh lùng, xoay người lại, hướng về ngay tại kết án ” Diệp Trần ” nhìn lại, thâm nhiên cười nói: “Lão quỷ, chơi với người lâu như vậy, hiện tại người nên đi chết rồi.”

Sưu!

Thân thể lóe lên, trong nháy mắt xuyên thấu tầng tầng không gian, trực tiếp biến mất tại chỗ.

...

Chương 264 : Hấn, một mực không đi?

Oanh!

Đen nhánh trong sân, thanh âm oanh minh, như là nổ núi, cảnh tượng kinh khủng, khí lưu quét ngang, đáng sợ tia sáng chói mắt hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi.

Toàn bộ mặt đất đều vỡ vụn vô cùng thâm hiểm.

Phốc phốc!

” Diệp Trần ” trong miệng lần nữa phun ra một búng máu, một mặt trắng bệch, trong con ngươi lần đầu lộ ra thật sâu kinh hãi, toàn bộ thân hình không bị khống chế hướng về sau bay ngược.

” nàng ” đem hết toàn lực ổn định thân thể, thật vất vả mới hai chân chạm đất, không đến mức hung hăng rơi xuống đất.

Một đôi mắt tràn ngập kinh hãi, dị thường không thể tưởng tượng nổi.

Tên đáng chết này!

Đến cùng còn có bao nhiêu át chủ bài!

Thần bí giáp trụ!

Huyền Âm long trảo!

Có thể tăng thực lực lên bí pháp!

” nàng ” tại Dương Phóng trên thân trực tiếp cảm thấy một cỗ thật sâu bất lực, cho dù là mình nổi lên thật lâu bí pháp, đánh trên người Dương Phóng thế mà cũng vô pháp phá vỡ Dương Phóng giáp trụ.

“Diệp Trần, xem ra chúng ta phải nghĩ biện pháp chạy trốn.”

Nữ tử thanh âm tại Diệp Trần trong đầu vang lên, tiện tay xóa đi vết máu ở khóe miệng.

Trong đầu, Diệp Trần linh hồn đem đây hết thấy thấy rất rõ ràng, sớm đã che kín kinh hãi.

Trong lòng của hắn, từ trước đến nay không gì làm không được, cường đại dị thường, có thể cho hắn mang đến mười phần cảm giác an toàn lão sư, thế mà cũng vô pháp chiếm được chỗ tốt?

Cái này thiết giáp quái vật rốt cuộc là ai?

“Tốt, lão sư, vậy chúng ta mau mau đi.”

Diệp Trần thanh âm theo bản năng có chút run rẩy.

“Vậy ngươi bằng hữu nên làm cái gì?”

Nữ tử thanh âm vang lên.

“Bọn hắn ... “

Diệp Trần thanh âm phát run, cắn răng nói: “Ta nhất định sẽ cho bọn hắn báo thù, lão sư, lưu đến Thanh Sơn tại, không sợ không có củi đốt, cái nhục ngày hôm nay, ta nhất định có thể trả thù lại.”

Nữ tử trong lòng thờ dài.

Chẳng biết tại sao, Diệp Trần lời nói nói ra về sau, đột nhiên để nàng có loại thật sâu cảm giác mệt mỏi.

Nguyên lai tưởng rằng lần này thu đồ đệ, sẽ có chút không giống.

Nghĩ không ra, kết quả là, vẫn là như vậy ...

Người tại đứng trước sinh tử thời điểm, thật sẽ chỉ cần nhắc mình sao?

“Lão sư, đi mau, tên kia lại đến đây.”

Diệp Trần thanh âm dồn dập bỗng nhiên vang lên, lộ ra dị thường khẩn trương.

Nữ tử ánh mắt quét tới, chỉ gặp vừa mới cùng nàng đối bính một kích, bị bí pháp của hắn đẩy lui đi ra Dương Phóng, lần nữa hướng về hắn bên này lao đến.

Bí pháp của nàng trên người Dương Phóng ngay cả một cái dấu đều không có lưu lại.

Nữ tử cắn răng một cái, quay người liền đi, cao thâm thân pháp không còn chút nào nữa giữ lại.

Chỉ bắt quá!

Tại nàng vừa mới xông ra.

Dương Phóng thân pháp vậy mà cũng đột nhiên tăng tốc.

Phong luật!

Hô!

Mượn nhờ gió thổi động phía dưới, Dương Phóng thân pháp lần nữa tăng vọt, tại Thị Huyết áo choàng bao trùm dưới, như là huyết sắc con dơi.

” Diệp Trần ” mới vừa vặn xông ra, liền cảm thấy sau lưng truyền đến một cỗ cực kỳ khí tức khủng bố, thật giống như có cái gì dị thường đáng sợ cự thú trực tiếp xuất hiện tại sau lưng.

Hắn vội vàng quay đầu, trong lòng kinh hãi.

Gia hỏa này!

Làm sao lại nhanh như vậy?

Vừa mới còn không phải toàn lực của hắn?

Oanh!

Đáp lại trực tiếp là Dương Phóng cái thể một quyền.

Cơ hồ tại Diệp Trần vừa mới quay đầu, liền rần rần chắc chắc rơi vào hắn mi tâm khu vực, lực lượng kinh khủng như là một cây trụ trời nện xuống, khiến cho ” Diệp Trần ” não hải một đờc, bịch một tiếng, trước mắt cấp tốc đảo lên.

Tiếp lấy toàn bộ thể giới đều đang nhanh chóng biến thành đen.

Trán lõm, thi thể bay ngược. Trực tiếp nện ở nơi xa, không nhúc nhích.

“Chết rồi?”

Dương Phóng một quyền ném ra về sau, nhướng mày, lộ ra nghi hoặc, sau đó bước đi bước chân, hướng về ” Diệp Trần ” thân thể đi đến.

Đây cũng quá dễ dàng?

Đây chính là nhân vật chính khuôn mẫu?

Chỉ gặp Diệp Trần bị hấn một quyền đánh cho xương sọ vỡ vụn, óc tràn ra, toàn thân trên dưới sớm đã không có bất luận cái gì sinh cơ.

Dương Phóng trong lòng suy tư, sờ lên cằm, sau đó bàn tay tại Diệp Trần trên thân bắt đầu tìm tòi.

Một phen lục soát.

Rất nhanh lộ ra sắc mặt khác thường.

Thế mà tại Diệp Trần tay trái ngón áp út chỗ trực tiếp phát hiện một viên màu xanh sẫm Càn Khôn Giới chỉ.

Đương Dương Phóng tinh thần lục thẩm vào về sau, thành linh ngạc nhiên phát hiện, không gian bên trong cực lớn, thế mà so với mình trên tay không gian giới chỉ còn lớn hơn.

Chứa đựng đủ loại đồ vật.

Đan dược, thuốc bổ, bí tịch, nén bạc, vàng lá, binh khí chờ một chút ...

Các loại các dạng, rục rờ muôn màu.

So bình thường siêu phẩm cửa thứ ba, giàu có không biết bao nhiêu.

Bỗng nhiên, Dương Phóng con mắt lóe lên.

Ở trong đó xó xỉnh bên trong, trực tiếp phát hiện một trương không đáng chú ý cổ lão da thú đồ.

Tinh thần lực của hắn một quyền, lúc này đem trương này cổ lão da thú đồ quyền ra.

Ánh mắt quét qua, Dương Phóng khoe miệng lộ ra nòng đậm tiểu dung.

Quả nhiên tại đây!

Sau đó Dương Phóng lật bàn tay một cái, đem trên người mình còn lại hai tấm tàn phá địa đồ lấy ra ngoài.

Ba tấm tàn đồ liền cùng một chỗ, lập tức hình thành một trương hoàn chỉnh Đạo Đồ!

Ngay tại cái này ba tấm không trọn vẹn Đạo Đồ ghép lại cùng một chỗ sát na, toàn bộ Đạo Đồ bên trên liền trực tiếp khuếch tán ra một cỗ cực kỳ lực lượng thần bí, như là bị kích hoạt lên.

Xoát một chút, ba tấm Đạo Đồ ở giữa khe hở toàn bộ biến mất.

Tự động khép lại cùng một chỗ.

Một màn như thế, để Dương Phóng ngạc nhiên không thôi.

“Còn có thể tự lành?”

Hắn lúc này cẩn thận quan sát ở trong tay Đạo Đồ, trong lòng suy tư.

Hiện tại Đạo Đồ là tới tay, thế nhưng là trương này Đạo Đồ đối ứng Thần Chủng lại tại địa phương nào?

Hắn bỗng nhiên nhắm hai mắt, vận dụng thể nội ba viên Thần Chủng tiến hành tinh tế cảm giác.

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng tinh thần linh hoạt kỳ ảo, không ta không hấn.

Trong óc ý niệm phảng phất tại kéo dài vô hạn, thể nội ba viên Thần Chủng tất cả đều đang lóe lên sáng rực quỹ dị quang mang, cùng trong tay hoàn chỉnh Đạo Đồ hoà lẫn.

Thời gian dần trôi qua, Đạo Đồ bắt đầu chậm rãi phát nhiệt, nóng lên.

Giờ khắc này.

Dương Phóng trong óc như đồng hóa vì đen kịt một màu mà vũ trụ mênh mông, tại vùng vũ trụ này bên trong chỉ có ba viên Thần Chủng tại sáng rực lấp lánh.

Nhưng bỗng nhiên, tại vùng vũ trụ này nhất phương nam cũng trực tiếp tản ra một cỗ quỹ dị ba động, dần dần sáng lên một đạo lộng lẫy quang mang.

Xoát!

Dương Phóng ánh mắt lần nữa mở ra, lộ ra ngạc nhiên, mãnh nhưng quay đầu.

“Nam Vực!”

Trong miệng hấn nói nhỏ.

Loại này Đạo Đồ đối ứng Thần Chủng tựa hồ tại Nam Vực?

Nam Vực khoảng cách Bắc Vực, cực kỳ xa xôi, ở giữa lộ trình tối thiểu mấy ngàn cây số.

Mà lại Nam Vực khu vực không giống với Bắc Vực.

Nơi đó, là hoàng thành chỗ!

“Hi vọng Thần Chung không muốn thật tại hoàng thành.”

Dương Phóng tự nói.

Nếu không, cùng Hoàng đế lên xung đột, đó cũng không phải là đùa giỡn.

Hoàng thất có thể tại Kinh Thiên vực bên trong hưởng thụ như thế siêu phàm địa vị, Hoàng đế bản nhân lại thể nào có thể sẽ yếu?

Dương Phóng lúc này thu trương này Đạo Đồ, tiếp tục tại Diệp Trần trong giới chỉ liếc nhìn.

Một lát sau, lần nữa phát hiện một vật.

Đây là một trương quyền trục, bề ngoài hiện ra nòng đậm tử sắc, như là tử ngọc điêu mài mà thành, cực kỳ bất phàm, Dương Phóng tinh thần lực một quyền, lúc này đem trương này quyền trục cũng lấy ra ngoài.

Nhẹ nhàng triển khai, chỉ gặp bên trong thành linh tràn ngập cực nhỏ chữ nhỏ.

Phía trước nhất chữ viết, cực kỳ rõ ràng.

« hư không bộ »!

“Cái này hẳn là chính là vừa mới Diệp Trần thi triển cái chủng loại kia thân pháp?”

Dương Phóng nói nhỏ, ánh mắt cấp tốc liếc nhìn.

Quả nhiên huyền diệu cao thâm.

So trước đó Thanh Long bộ mạnh hơn nhiều lắm.

Luyện đến cực hạn, thậm chí có thể làm được cự ly ngắn hư không thiểm lược, như là thuận di, tốc độ nhanh chóng, để cho người ta phản ứng không tới.

Trước đó Diệp Trần trên người lão quỷ kia, chính là như thế.

Dương Phóng tám tắc lấy làm kỳ lạ.

Cuối cùng đem phần này « hư không bộ » cũng trịnh trọng thu vào, sau đó xoay người lại, hướng về còn lại số mười ba, số mười lăm thi thể đi tới, tiến hành từng cái lục soát.

Cách đó không xa.

Công Tôn Lan Đức, Phương Tình Thiên, Đổ Hải, Triệu Tam bọn người tất cả đều lộ ra nòng đậm hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch, miệng, lỗ tai, lỗ mũi tất cả đều là huyết thủy.

Diệp Trần huynh đệ chết rồi?

Cửu U người cũng đã chết?

Đây rốt cuộc là quái vật gì?

Bọn hấn cơ hồ xụi lơ trên mặt đất.

Nhất là Phương Tình Thiên, Đổ Hải, càng là có loại không thể tin cảm giác, sắc mặt tuyệt vọng, trong đầu oanh minh không thôi.

Làm sao lại như vậy?

Diệp Trần rõ ràng là nhân vật chính khuôn mẫu a ...

Loại người này làm sao lại chết?

Thế giới hiện thực tiểu thuyết, bọn hán nhìn không biết bao nhiêu bản, tượng Diệp Trần loại người này tuyệt không có khả năng sẽ chết mới đúng, lão gia gia đâu?

Trên người hán lão gia gia vì sao như thế không ra bảo đảm hán?

“Trời .. Thiên Thần tổ chức bằng hữu, chúng ta là đồng hương, tha chúng ta, còn xin người giơ cao đánh khẽ, Nhâm đội trưởng cùng Trình đội trưởng bên kia ta biết rõ hơn, mời người nể mặt bọn họ, tha ta ... “

Bỗng nhiên, Phương Hải bờ môi run rẩy, vội vàng mở miệng.

Vừa dứt lời, bên người người nhao nhao giật mình quay đầu.

Công Tôn Lan Đức, Triệu Tam, vồ lên mấy người hiển nhiên có mấy phần mờ mịt, nghe không hiểu nhiều Phương Hải phía sau mấy câu, nhưng là trước mặt lời nói, bọn hán lại có thể nghe hiểu.

Phương Hải nhận biết trước mắt vị này thần bí thiết giáp nhân?

“Đúng vậy a, bằng hữu, xem ở Trình đội trưởng cùng Nhâm đội trưởng phân thượng, tha chúng ta đi, người cần gì, chúng ta đều có thể cung cấp, tha chúng ta, chúng ta không có đắc tội người a.”

Phương Tình Thiên cũng liền bận bịu kinh hoảng mở miệng, nhanh chóng leo ra, tiến hành cầu xin tha thứ.

Dương Phóng nguyên bản ngay tại sờ thi, đột nhiên

nhướng mày, xoay người lại.

Còn có Lam Tinh người?

Hai người này làm sao lại cùng Diệp Trần xen lẫn trong cùng một chỗ!

Từ Khai, Nhậm Quân không phải đã sớm đã nói với những người xuyên việt kia, để bọn hắn không nên chạy loạn sao?

Ánh mắt của hắn phát chìm, không nói một lời.

Một lát sau, bàn tay quét qua, vô hình đọc phần thâm thấu mà ra, sau đó nhìn cũng không nhìn, xoay người lại, lần nữa bắt đầu sờ thi.

Chớ có trách ta!

Muốn trách thì trách thế giới này.

Thế giới này tà môn thủ đoạn nhiều lắm.

Coi như ta lưu lại người sống, các người cũng sẽ bị người tra ra, đến lúc đó ngược lại sẽ tác động đến càng nhiều người xuyên việt.

Cách đó không xa Công Tôn Lan Đức, Phương Tình Thiên, Đỗ Hải, Triệu Tam bọn người tất cả đều sắc mặt một được, miệng mũi chảy máu, tiếp lấy bắt đầu cấp tốc mất đi tri giác, nhao nhao ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng tại số mười ba, số mười lăm trên thân lục soát một vòng, loại trừ mười mấy lượng bạc vụn bên ngoài, cái khác lại cái gì cũng không tìm được.

Ngay tại hắn lộ ra tiếc hận, chuẩn bị đứng dậy thời điểm, bỗng nhiên sắc mặt khẽ động, cảm thấy không đúng.

Hai người này, đầu đều bị mình đánh nát, nhưng là trên mặt bọn họ mặt nạ lại y nguyên hoàn hảo.

Này mặt nạ chất liệu giống như bất phàm?

Dương Phóng vội vàng nắm lên trên mặt đất hai cỗ mặt nạ, xem xét tỉ mỉ, mặt nạ đụng vào nhau, keng keng rung động.

Dương Phóng tiện tay đem bên trong một ổ bánh cỗ che ở trên mặt, cẩn thận khoa tay, hành tẩu, bỗng nhiên sắc mặt khẽ giật mình, phát giác không đúng.

Này mặt nạ thật giống như có được một loại quỷ dị năng lực cảm ứng đồng dạng.

Ở chỗ này cỗ góc trên bên phải, thành linh xuất hiện một mảnh nhỏ quỷ dị trống không khu vực, mang lên mặt về sau, mảnh này trống không khu vực bên trong lại trực tiếp xuất hiện mười mấy khỏa điểm sáng nhỏ, đang thông thả di động.

Trong lòng hấn giật mình.

Những này điểm sáng nhỏ không phải là Cửu U tổ chức những người khác a?

Này mặt nạ còn có loại công năng này?

Hấn vì thí nghiệm tính chân thực, trực tiếp hướng về một cái khác khối mặt nạ cảm ứng mà đi, lại phát hiện căn bản cảm giác không đến một cái khác khối mặt nạ tồn tại.

“Chẳng lẽ suy đoán của ta là sai lầm? Nhưng mấy cái này điểm sáng nhỏ đại biểu cái gì?”

Dương Phóng nhú mày.

Phần lớn điểm sáng nhỏ đều di động chậm chạp.

Chỉ có trong đó một cái, tốc độ cực nhanh, tựa hồ tại hướng về nơi này nhanh chóng tiếp cận mà tới.

Dương Phóng càng xem càng cảm thấy mình hẳn là đoán không lầm.

Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, đem trong tay số 15 mặt nạ tiện tay trùm lên một cỗ thi thể bên trên, lần nữa tiến hành cảm ứng.

Lần này, quả nhiên cảm ứng được số 15 mặt nạ.

Dương Phóng sắc mặt đại hỉ.

Thì ra là thế!

Này mặt nạ chỉ có mang tại mặt người, mới có thể đi vào đi cảm ứng.

Không mang ở trên mặt, là không cách nào tương hỗ cảm ứng.

Cái này khiến đầu óc hắn lẩn lộn, trực tiếp toát ra một cái lớn mặt ý nghĩ.

Cho tới nay hắn đều đang vì Hoàng Cực Đan phát sầu, lần này có lẽ có thể ...

Trong mắt của hắn tinh quang lóe lên, đem số 13, số 15 mặt nạ thu sạch hạ.

Làm xong đây hết thầy, Dương Phóng lại đi đến Công Tôn Lan Đức bọn người nơi đó, bắt đầu lần lượt sờ thi.

Sau nửa canh giờ, mới rút cục rời đi.

Toàn bộ sơn trang một mảnh tổn hại, khói đặc cuộn cuộn, bị khủng bố ánh lửa bao phủ.

...

Mười mấy phút sau.

Trên mặt đất.

Nguyên bản cổ kia thuộc về Diệp Trần thi thể, đột nhiên bắt đầu tách ra từng mảnh từng mảnh quỹ dị bạch quang, giống như là thủy triều, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi.

Tiếp lấy Diệp Trần trên thân nguyên bản đã tổn hại xương sọ lập tức bắt đầu lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc chữa trị.

Cả người trên thân vốn nên nên biến mất sinh mệnh khí tức, cũng lần nữa cấp tốc tuôn ra.

Xoát!

Diệp Trần bỗng nhiên mở hai mắt ra, như là thiểm điện, toàn bộ thân hình mãnh nhưng ở giữa từ dưới đất lật lên, trong miệng kịch liệt thở hỗn hển, hồng học rung động, trong con ngươi tất cả đều là thật sâu vẻ kinh hãi.

“Đáng chết, gia hỏa này, ta sẽ không bỏ qua cho hấn.”

Diệp Trần nghiêng răng nghiêng lợi, sắc mặt nhăn nhó, trong con ngươi tất cả đều là nồng đậm oán độc cùng điên cuồng.

Lần này hấn bại quá thảm rồi!

Không chỉ có bằng hữu tử quang, lão sư trọng thương, ngay cả hấn tự thân cũng bị cướp sạch chút xu bạc không dư thừa!

Đây là sỉ nhục lớn lao!

Bỗng nhiên, hấn giống như là phản ứng lại, liền vội vàng hỏi: “Lão sư, ngài thế nào?”

“Lần này vì đối phó người này, cũng thuận tiện để người phục sinh, ta đã vận dụng quá nhiều linh hồn chi lực, tiếp xuống, ta chỉ sợ không cách nào lại trợ giúp người.”

Nữ tử thanh âm dị thường mỗi một, đáp lại nói.

Diệp Trần trong lòng xiết chặt, lập tức trở nên dị thường bối rối.

“Lão sư, vậy ta nên làm cái gì?”

“Diệp Trần, nghe ta nói, không nên hoảng hốt, tiếp xuống đoạn này đường cần chính người đi, ba năm này, người đã trưởng thành rất nhiều, xem như một hợp cách cường giả, chỉ cần người không đi trêu chọc một chút thánh linh, là không có việc gì đâu, ta lần này chỉ là sẽ suy yếu một đoạn thời gian, cũng sẽ không ngủ say, y nguyên sẽ tiếp tục hướng dẫn cho người.”

Nữ tử dị thường thanh âm một một chậm rãi truyền ra.

Diệp Trần trong lòng lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Vậy là tốt rồi!

Hấn kém chút coi là sư tôn muốn rơi vào trạng thái ngủ say.

“Vậy chúng ta bây giờ liền rời đi nơi này?”

Hắn mở miệng nói ra.

“Tùy người vậy.”

Nữ tử hư nhược đáp lại.

Diệp Trần nhìn chung quanh thi thể, sắc mặt oán hận, hung hăng cắn răng, trực tiếp bàn chân đạp mạnh, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Ngay tại hắn vừa mới xông ra mảnh này viện lạc, bỗng nhiên, sắc mặt một giật mình.

Vội vàng lần nữa dừng lại.

Chỉ gặp ở ngoài viện.

Một kẻ thân thể to lớn, toàn thân bao trùm lấy dữ tợn thiết giáp, phía sau hát lên tinh hồng áo choàng kinh khủng bóng người, lại một mực đứng sừng sững ở chỗ đó, không nhúc nhích.

“Đến cùng là nhân vật chính khuôn mẫu, cái này đều không chết, bất quá, cũng may ta kiến thức rộng rãi, một mực không có chân chính rời đi, bằng không, lần này thật đúng là lưu lại cho mình họa lớn.”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, từ thiết giáp bên trong yếu ớt xuyên ra, theo gió phiêu lãng.

Nghe vào Diệp Trần bên tai, lại như là kinh khủng lôi đình, rung khắp linh hồn, để trong lòng hắn hoảng sợ, hồn phách run rẩy, thân thể nhịn không được run lẩy bẩy, hướng về sau rút lui.

Hắn!

Một mực không đi?

Chuyên môn ở chỗ này chờ mình?

Làm sao lại như vậy?

Hắn làm sao lại không đi?

“Lão .. lão sư ... “

Diệp Trần ở trong lòng hoảng sợ mở miệng.

...

Chương 265 : Thôn phệ!

Trước mắt to lớn bóng đen, khiến cho Diệp Trần trong lòng dị thường sợ hãi, run lẩy bẩy, liên tục rút lui, chỉ cảm thấy đối phương tựa như trở thành mình trong lòng một tòa núi lớn, ép mình không thở nổi.

Hắn không chỉ có đánh bại lão sư, giết chết chính mình.

Đến bây giờ lại một mực không có rời đi!

Thật giống như có thể đoán ra mình nhất định sẽ sống tới đồng dạng.

Đây rốt cuộc là cái gì kinh khủng tồn tại!

Sớm biết như thế, hắn như thế nào lại đi trêu chọc người này?

Ở trên người hắn nữ tử thần bí, cũng một trận trăm mặc, trong lòng đáng chết.

Nghĩ không ra!

Lần này thế mà lại là loại kết cục này!

Nàng cũng không tiếp tục tiếp tục ẩn tàng, bạch quang lóe lên, xoát một chút, từ Diệp Trần trên tóc một cây ngọc trâm bên trên vọt ra, thân hình mô hình hồ, dị thường ngấm đẫm.

Nhìn như là trong suốt, trên thân tràn ngập thật sâu mỗi một cùng suy yếu.

Thật giống như tùy tiện một trận gió, liền có thể đưa

nàng thối ngã.

“Vị bằng hữu này , có thể hay không cho chúng ta một cái cơ hội?”

Nữ tử dị thường hư nhược nói.

“Ừm?”

Dương Phóng con mắt kinh ngạc, nói: “Không phải lão gia gia? Là lão nãi nãi?”

Nữ tử trước mắt nhìn thân thể cao gầy, một bộ váy trắng, trên đầu tóc dài như thác nước, ngũ quan lộ ra cực kỳ tinh xảo, tăng thêm một thân bạch quang bao phủ, rất có một loại cảm giác thánh khiết.

Nữ tử ánh mắt có chút mờ mịt, không biết rõ Dương Phóng ý tứ.

Nhưng vẫn là suy yếu nói ra: “Người chỉ cần chịu buông tha chúng ta, ta có thể đem ta khi còn sống mấy chỗ bảo tàng chi địa tất cả đều nói cho người, nói thật, những cái kia bảo tàng chi địa bên trong chứa đại lượng thiên tài địa bảo, dù là đối với thánh linh cảnh cao thủ cũng có cực kỳ trọng yếu tác dụng.”

“Trước không vội, vẫn là trước tiên nói một chút người là như thế nào để hãn phục sinh đem?”

Dương Phóng thanh âm đạm mạc, theo ngón tay hướng Diệp Trần.

Diệp Trần bị một quyền của mình đập nát đầu, xương sọ lõm, óc cũng bay đi ra, dạng này cũng còn có thể sống sót, thật là có chút khó tin.

Loại thủ đoạn này, hãn rất muốn học một học.

Có thủ đoạn này, dù là ngày sau thật gặp bất trắc, cũng có thể lần nữa phục sinh.

Nữ tử thần bí một trận trầm mặc.

Nhưng ở Dương Phóng nhìn gần dưới, vẫn là ló ra nói ra: “Ta lợi dụng Tà Thần thế tử phù!

“

“Tà Thần thế tử phù?”

“Đúng vậy, đây là một loại cực kỳ hiếm thấy Thái Cổ thần phù, là từ tà mấu trên thân gỡ xuống tinh xương, bị đặc thù xử lý về sau, liền có thể làm thành Tà Thần thế tử phù, đạt được này phù về sau, chỉ cần dung nhập thể nội, ngày sau tao ngộ nguy cơ, liền có thể trực tiếp chết thay một lần, nhưng một lần sử dụng hết, này phù liền triệt để mất đi hiệu lực.”

Nữ tử thần bí than nhẹ.

“Đem này phù lấy ra ta xem một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

Nữ tử thần bí quay đầu nhìn về phía Diệp Trần, sau đó bàn tay quét qua, từ Diệp Trần ngực trong nháy mắt lấy ra một mặt che kín vết rạn màu đen cốt phù, chuyển tay ném cho Dương Phóng.

Dương Phóng một thanh tiếp nhận, ánh mắt liếc nhìn, yên lặng trải nghiệm.

Trương này cốt phù bên trên quả nhiên ẩn chứa cực kỳ tinh thuần Tà Thần chi lực.

Không thể tưởng tượng nổi!

Loại này phù văn lại có thể chết thay?

“Người có thể hay không luyện chế ra loại này phù văn?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Nữ tử thần bí đặng chát cười một tiếng, nói: “Người cũng quá để mắt ta, Tà Thần thể tử phù bên trong sở dĩ có 【 thần 】 chữ, đó là bởi vì chỉ có Tà Thần có thể luyện, những người khác, bao quát thần linh, đều không thể, này phù dùng một trượng thiếu một trượng, mà lại này phù có được cực lớn tột nạn, nếu là nội tạng cùng xương cốt bị người từ nội bộ một chiêu chấn vỡ, như vậy cho dù là 【 Tà Thần thể tử phù 】 cũng vô pháp đem nó cứu sống.”

“Thật sao?”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Tốt như vậy một trượng phù văn, thế mà bị Diệp Trần lãng phí.

Thật sự là đáng tiếc!

“Người vừa mới nói người có mấy cái bảo tàng chi địa? Ở đâu?”

Dương Phóng ánh mắt nheo lại.

Nữ tử thần bí ngẩng đầu lên, dị thường mỗi một nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Các hạ vẫn là đáp ứng trước ta trước đó điều kiện rồi nói sau.”

“Như vậy đi, ta lưu người một mạng, người đem tàng bảo địa điểm đều nói cho ta.”

Dương Phóng mở miệng.

“Kia Diệp Trần đâu?”

Nữ tử thần bí hỏi thăm.

“Hắn phải chết!”

Dương Phóng ngữ khí đạ mặ c.

“Lão sư, cứu ta, ta không nên chết, nhanh cứu ta.”

Diệp Trần sắc mặt trắng bệch, vôi vàng cấp tốc mở miệng.

“Không đượ c, Diệp Trần nhất địn h phải còn sống.”

Nữ tử thần bí lắc đầu.

“Ừm?”

Dương Phóng lông mày nhíu lại.

Sưu!

Ầm!

Máu me tung tóe, mảnh xương loạn vũ.

Dương Phóng thân thể như là thuấn di, một quyền đạ p vào Diệp Trần trán chổ, tại chổ khiến cho đầu nổ tung, nát triệt để, không đầu thi thể trực tiếp hướng về sau lưng hung hăng bay ngược mà ra, rơi vào nơi xa, chết không thể chết lại.

“Đượ c rồi, Diệp Trần chết rồi, người nói là vẫn là không nói?”

Dương Phóng ngữ khí bình đạm, thu hồi nắm đấm, lắc lắc phía trên vết máu.

“Người .. người ... “

Nữ tử thần bí khí tức hỗn loạn, ánh mắt kinh sợ, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng.

Gia hỏa này!

Thế mà thật giết chết Diệp Trần!

Còn ở ngay trước mặt chính mình làm như vậy?

Tên điên!

Đây chính là cái không có nhân tính tên điên!

“Giết!”

Nữ tử quát chói tai một tiếng, toàn thân trên dưới bạch quang nở rộ, sóng cả mãnh liệt, giống như là thủy triều, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc phóng đi.

Trên người nàng lại tựa như đang thiêu đốt hùng hực, từng mảnh từng mảnh kinh khủng khó lường khí tức không ngừng tăng vọt mà ra.

Dương Phóng ánh mắt trầm xuống.

“Xem ra người là thật không muốn nói nữa.”

Sưu!

Oanh!

Kinh khủng oanh minh phát ra, ánh lửa bao phủ trong sân lập tức phát sinh kịch liệt lắclự, từng đợt ngọt ngào tiếng vang liên tiếp không ngừng hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi.

Toàn bộ to lớn sấm trảng tại lấy một loại đáng sợ hơn tốc độ cấp tốc sụp đổ.

Lửa cháy hùng hực trong nháy mắt bao trùm hết thảy.

Rất cực!

Một phút sau!

Kinh khủng oanh minh triệt để dừng lại.

Dương Phóng thân thể to lớn, băng lãnh kinh khủng, giống như là trong đêm tối Ma Thần, đứng ở hỗn loạn phế tích bên trong, tay phải long trảo gắt gao nắm lấy nữ tử hồn phách, giống như là tại xách gà con đồng dạng.

Nữ tử hồn phách mặc dù thân cao không thấp, cũng tại 1m75, thế nhưng là cùng Dương Phóng giờ phút này cao hơn hai mét hình thái so ra, nhưng bây giờ quá nhỏ.

Hắn tiện tay dung đưa nữ tử hồn phách, như là mười phần bá chủ, lạnh như băng nói: “Ta hỏi lại ngươi một câu, ngươi có nói hay không?”

“Ha ha.”

“Ngươi là thật muốn chết.”

“Các hạ muốn giết cứ giết, làm gì nói nhảm? Những vật kia coi như hủy đi, ta cũng không có khả năng nói cho ngươi “

Nữ tử cười nhẹ.

“Vậy ngươi hãy chết đi!”

Phốc phốc!

Long trảo thôi động, kinh khủng thôn phệ chi lực trong nháy mắt mãnh liệt mà ra, một mực bao trùm ở nữ tử thần bí thân thể, khiến cho nữ tử thần bí hồn lực đang nhanh chóng biến mất, trong miệng phát ra thống khổ rên thảm.

Toàn thân trên dưới như là tao ngộ dùng lửa đốt, đang nhanh chóng bốc khói, xoẹt xoẹt rung động.

A!

Trong nháy mắt, nàng bị long hồn thôn phệ không còn một mảnh.

Long hồn lực lượng đạt được bổ dưỡng, khiến cho trong tay long trảo cũng rất giống đạt được chất dinh dưỡng, bắt đầu lần nữa phát sinh cải biến, mặt ngoài lân giáp đang nhanh chóng trưởng thành, liên đới lấy nhan sắc đều trở nên càng thêm biến thành màu đen, loé lên quỹ dị ô quang.

Mà lại đầu này long hồn, tựa hồ biết ẩn nhẫn, nó lần này hấp thu nữ tử hồn phách về sau, thế mà không có lập tức phản phệ.

Điều này cũng làm cho Dương Phóng có chút ngạc nhiên.

Bất quá!

Để hấn ngạc nhiên còn tại đằng sau.

Cái này long hồn thôn phệ nữ tử hồn phách về sau, lại

không có cho hắn phản hồi lực lượng, mà là trực tiếp phản hồi cho hắn một chút xốc xếch tin tức, lít nha lít nhít, nhanh chóng tuôn hướng trong đầu của hắn.

Thế mà tất cả đều là nữ tử kia hồn phách bên trong.

Chỉ là những tin tức này tựa hồ cũng không phải là hoàn chỉnh.

Rất nhiều tin tức chỉ có nửa trước đoạn, không có phần sau nữa.

Thật giống như long hồn quá trình tiêu hóa bên trong, tổn thất hết đồng dạng.

“Long hồn thôn phệ hồn phách, có thể hấp thu đối phương ký ức?”

Dương Phóng trong lòng giật mình, kịp phản ứng.

Nghĩ không ra cái này long thảo đối phó bất đồng hình thể, còn có bất đồng công năng.

Hắn cấp tốc tiêu hóa lấy trong đầu tin tức.

Một lát sau, con mắt lóe lên, lộ ra mừng rỡ

Tạp nạp trong trí nhớ, cũng không phải là toàn bộ đều là vật vô dụng, lại thật có một chỗ bảo tàng chi địa.

...

Chương 266 : Đến tiếp sau!

Hai ngày sau.

Thất Sát bang bên trong.

Rộng rãi trong sân.

Dương Phóng tiện tay nhổ cuối cùng một gốc điên cuồng sinh trưởng cỏ dại về sau, chậm rãi vươn người đứng dậy, trên mặt lộ ra một vòng nồng đậm tiểu dung, nhìn về phía trước mắt hơn mười khỏa sinh trưởng tươi tốt kỳ dị cây.

Những này cây sinh trưởng cực cao, ước chừng một mét tám mấy tả hữu, toàn thân trên dưới như là thủy tinh, quả đào xanh lục, phản xạ ánh nắng, đỉnh cao nhất vị trí phân biệt mọc ra nhiều đám màu đỏ sậm tuệ loại.

Mỗi một đám đều như là hồng ngọc đồng dạng.

Nhìn thật kỹ, những này tuệ loại bên trong kết xuất hạt gạo càng là cực đại dị thường, nhìn như là đậu nành, tràn ngập trập trập mùi thơm.

“Rốt cực xong rồi.”

Những này hồng ngọc gạo đủ loại thực nhưng so sánh Hắc Ngọc linh dược đơn giản nhiều, vắn vện hai ngày liền đã trưởng thành quy mô.

Nhìn xem cực đại sung mãn từng khỏa hạt gạo, Dương Phóng có loại không kịp chờ đợi muốn thử một chút xúc động, hần tiện tay nhặt lên một hạt cực đại sung mãn hạt gạo, đem nó cấp tốc lột ra.

Sau đó hướng về trong mồm ném một cái.

Cẩn thận nhắm nuốt, lập tức một cỗ ngọt mùi thơm ngát khí tức tại trong miệng tràn ngập ra, tinh mỹ hương vị kích thích vị giác, làm cho người dư vị vô tận.

“Hương, ngọt, giòn, đạn, hương vị độc đáo, quả nhiên danh bất hư truyền.”

Dương Phóng một bên nhắm nuốt, một bên lồi ra đánh giá.

Cổ tịch ghi chép, trường kỳ dùng ăn vật này, nhưng nên vững chắc căn cơ, tăng trưởng Khí Huyết, khiến người lực lượng đại tăng.

Đừng nói trước những công năng này là có hay không thực, chỉ riêng hương vị liền có thể xưng nhất tuyệt.

« Viêm bạo chường » bí tịch xem như đổi đáng giá.

Dương Phóng thưởng thức qua về sau, dị thường hài lòng, lúc này công việc lu bù lên, mang tới cái kéo, bắt đầu đem những này hồng ngọc gạo loại gạo tuệ cắt xong, bắt đầu vội vàng thoát xác, phơi khô, lưu chủng …

Một phen bận rộn.

Đảo mắt đã là lúc xế chiều.

“Tần trưởng lão, bang chủ cho mời.”

Bỗng nhiên, một vị bang chủng từ bên ngoài đi tới, cung kính nói.

“Chuyện gì?”

Dương Phóng nhướng mày.

“Không rõ ràng, trong bang trưởng lão đều đi qua.”

Vị kia bang chúng đáp lại.

“Tốt, ta cái này đi.”

Dương Phóng đáp lại một tiếng, đem trong sân cỏ Ngọc Đạo ngoạn hết thầy thu thập lưu loát về sau, lúc này mới thay quần áo khác, thản nhiên hướng về ngoài cửa đi đến.

Kỳ thật không cần nghĩ hấn cũng biết sẽ là chuyện gì xảy ra.

Hơn phân nửa là ngoài thành sơn trang thảm án bị người phát hiện.

Dù sao chỗ kia sơn trang là thuộc về Phó bang chủ Công Tôn Chiến tất cả, mà lại chết mất người bên trong có con của hấn, tin tức căn bản không gạt được.

Bất quá!

Dương Phóng lại có vẻ dị thường bình tĩnh, không có chút nào gợn sóng.

Tất cả vết tích đều đã bị hấn xóa đi, hấn căn bản không cần lo lắng sẽ có người hoài nghi mình.

Dưới mắt hấn chỉ là Thất Sát bang một vị khách khanh trưởng lão, đối với hết thầy đều không hiểu rõ, người khác hỏi cái gì liền đáp cái đó là được.

Ven đường chỗ qua, không ít bang chúng nhao nhao hướng về Dương Phóng hành lễ.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, một đường đi qua, không bao lâu đã tiến vào một chỗ rộng lớn đại điện bên trong.

Toàn bộ trong đại điện bóng người hội tụ, tràn ngập một cỗ hỗn tạp khí tức.

Yếu nhất đều là siêu phẩm cường giả.

Theo thân thể của hắn đi vào, trong điện mọi người nhất thời đem từng đạo tràn ngập các loại biểu lộ ánh mắt đồng loạt xem ra, ngạc nhiên, cung kính, ôn hòa, lấy lòng .. vân vân.

Đại điện phía trước nhất bảo tọa bên trên, thành linh ngồi một đạo nho nhã bình hòa bóng người.

Chính là Ngô Thông Huyền.

Hắn giờ phút này mặc một thân đồ thẫm trường bào, tóc đen nhánh, sắc mặt bình thản, nhìn xem đi vào tiến đến Dương Phóng, hướng về đám người giới thiệu, nói: “Các vị, đây chính là ta mới vừa cùng các người nâng lên bản bang bên trong tân nhiệm khách khanh trưởng lão, đồng thời cũng là bản bang bên trong, vị thứ tư thánh linh cấp cao thủ, Tàn Thiên Liệt Tàn trưởng lão.”

“Gặp qua Tàn trưởng lão.”

Trong điện đại bộ phận trưởng lão đều nhao nhao hành lễ.

Chỉ có số ít hai vị thánh linh không có hành lễ, mà là nhẹ nhàng gạt đầu, biểu đạt thiện ý.

Một vị là Phó bang chủ Công Tôn Chiến, một thân thân thể cao lớn, ước chừng một mét chín tả hữu, mặc một thân trường bào màu lam, trên mặt lộ ra một cỗ khó mà

che giấu bi thương.

Một vị khác thì là nữ tử, bề ngoài nhìn qua chừng ba mươi, kì thực niên kỷ đã không biết, cầm trong tay một cây phát trần, làm ăn mặc đạo cô, đồng dạng cũng là Thất Sát bang khách khanh trưởng lão một trong.

“Các vị khách khí.”

Dương Phóng đáp lại.

Sau đó Ngô Thông Huyền lộ ra mỉm cười, từng cái vì Dương Phóng giới thiệu trong bang chủ yếu cốt cán cùng tất cả trưởng lão.

Mỗi giới thiệu đến một người, Dương Phóng đều sẽ nhẹ nhàng gật đầu.

Rất nhanh toàn bộ trong điện người liền bị Dương Phóng toàn bộ nhận biết.

Ngô Thông Huyền nhẹ nhàng thở dài, nói ra: “Lần này để Tần trưởng lão tới, còn có hai kiện chuyện khác muốn nói, không biết Tần trưởng lão nhưng từng nghe đến phong thanh, hai ngày trước, ngoài thành Lục Liễu sơn trang bị người huyết tẩy, trong sơn trang tất cả thành viên toàn bộ chết thảm, trong chuyện này thành linh liền đã bao hàm bản bang Phó bang chủ Công Tôn Chiến chi tử Công Tôn Lan Đức, cùng một cái cực kỳ truyền kỳ thiếu niên, Diệp Trần!”

Thanh âm hấn rơi xuống, lập tức dẫn tới trong điện không ít người lần nữa sắc mặt biến huyền.

Phảng phất đến nay không thể tin.

Cái kia một đường nghịch tập, sáng tạo ra các loại kỳ tích thiếu niên Diệp Trần, lại thật đã chết rồi?

Bị người oanh sát tại Bắc Vực?

Cái này khiến bọn hấn đến nay có loại nghe Bình thư cảm giác.

Phải biết tại Nam Vực chi địa, gặp được nhiều cao thủ như vậy truy sát, hấn đều có thể bình yên vô sự, nhưng bây giờ thế mà chết tại nơi này.

Bọn hấn Bắc Vực chẳng lẽ còn lại so với Nam Vực càng thêm nguy hiểm?

“Ồ? Vậy ta vậy mà không biết.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Từ khi hôm đó kết thúc Nguyên Dương tiểu hội về sau, ta liền lập tức trở về, cái khác tình huống ngược lại là không chút nào hiểu rõ.”

“Nhắc tới cũng là tiếc hận, Công Tôn Lan Đức tư chất không yếu, tại bản bang rất nhiều tuổi trẻ tuấn kiệt bên trong đủ để tiến vào hàng đầu, mặc dù so ra kém thiếu niên kia Diệp Trần, nhưng nếu sau này hảo hảo tu luyện, tiến vào siêu phẩm cửa thứ ba cơ hồ là chắc chắn sự tình, bây giờ bị người làm hại, thật sự là ta Thất Sát bang tổn thất to lớn, Thất Sát bang hùng ngồi Bắc Vực nhiều năm như vậy, còn chưa hề gặp được bực này sự tình, còn xin Tần trưởng lão tiếp xuống có thể cùng đám người cùng một chỗ đuổi bắt hung phạm, còn Rander một cái công đạo.”

Ngô Thông Huyền tiếp tục nói.

“Bang chủ yên tâm, tại hạ tất nhiên hết sức, bất quá bang chủ nhưng có manh mối?”

Dương Phóng chấp tay hỏi thăm.

Ngô Thông Huyền khe khẽ thở dài, nói: “Nếu nói manh mối, xác thực có một chút, đó chính là tại Rander đám người thi thể bên trong, đều là phát hiện kịch độc, loại kịch độc này, ta cẩn thận đã kiểm tra, cùng Độc Tông sở dụng chi độc, cơ hồ không kém bao nhiêu.”

“Độc Tông?”

Dương Phóng lộ ra ngạc nhiên.

“Đúng thế.”

Ngô Thông Huyền gật đầu, nói: “Nhưng là có hay không thật sự là Độc Tông làm, còn có đợi điều tra.”

Độc Tông thực lực không yếu, hung danh bên ngoài, nhược vòng thực lực tổng hợp, so với bọn hắn Thất Sát bang còn mạnh hơn ra một bậc, cho nên tại không có tuyệt đối chứng cứ trước đó, hắn vị bang chủ này cũng không dám tùy tiện cùng Độc Tông khai chiến.

Những cái kia Độc Tông người, một khi phát cuồng, đối bọn hắn Thất Sát bang toàn thể thành viên tiến hành xuống độc, kết quả chính là không thể tưởng tượng sự tình.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng đáp lại, nhưng trong lòng đang nhanh chóng suy tư.

Nghĩ không ra mình hạ độc chết Công Tôn Lan Đức kịch độc, Độc Tông bên trong lại cũng có giống nhau.

Hắn là!

Vạn Độc kinh là xuất từ Độc Tông?

Kia phần Vạn Độc kinh, là hắc từ Tà Đạo tổ chức trong tay có được.

Tà Đạo tổ chức có thể từ Độc Tông bên trong cướp tới cũng rất bình thường.

“Tần trưởng lão, nếu có thể giúp tại hạ tìm tới sát hại khuyến tử chân hung, tại hạ tất có hậu báo.”

Công Tôn Chiến thần sắc bi thống, cũng đem ánh mắt xem ra, hai tay chấp lên.

“Công Tôn Phó bang chủ khách khí, trong bang sự tình chính là ta sự tình, sao lại cần nâng lên thù lao?”

Dương Phóng chấp tay nói.

“Đa tạ Tần trưởng lão.”

Công Tôn Chiến mở miệng lần nữa.

Hắn mặc dù dòng dõi đông đảo, nhưng là chân chính có thể thành tài cũng chỉ có Công Tôn Lan Đức một cái mà thôi, chỉ là vạn vạn không nghĩ tới trong nháy mắt liền người đầu bạc tiền người đầu xanh.

Trong lòng tổn thương đau nhức, không thể bảo là không sâu.

“Đúng rồi bang chủ, chuyện thứ hai lại là cái gì?”

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía Ngô Thông Huyền.

“Kiện thứ hai?”

Ngô Thông Huyền có chút trầm ngâm, thở dài: “Kiện thứ hai chỉ sự liên quan đến chúng ta toàn bộ Thất Sát bang

sinh tử tồn vong.”

Ánh mắt của hắn hướng về đám người nhìn lại, ló ra nói ra:

“Trước đây không lâu ta được đến tin tức, hoàng thành bên kia tựa hồ chuẩn bị có đại động tác, Hoàng đế muốn định ra cải cách, đoạt lại Kinh Thiên vực bên trong tất cả Thiên Tinh ngọc tử, thủ tiêu tất cả tư nhân võ quán cùng tư nhân bang phái, chuẩn bị đem tất cả siêu phẩm cửa thứ ba trở lên cao thủ toàn bộ đăng ký lập hồ sơ, về phần thánh linh cấp cao thủ, cần tùy thời nghe điều, tương lai có khả năng đặt vào quan lại hệ thống, một khi loại này chính sách áp dụng, cái này mang ý nghĩa Thất Sát bang sắp chỉ còn trên danh nghĩa.”

Xoạt!

Trong điện trường lão đều là lộ ra chấn kinh chi sắc, không thể tưởng tượng nổi.

Thủ tiêu tất cả bang phái?

“Phản đối, loại này chính sách kiên quyết phản đối!”

“Hoàng thất đây là điên rồi sao, muốn lấy để tất cả bang phái cùng võ quán?”

“Đúng đấy, nếu là thủ tiêu bang phái, chúng ta những người này sẽ đi theo con đường nào?”

“Hoàng thất liền không sợ kích phát chúng nộ, gây nên náo động?”

“Phản đối, chúng ta phản đối!”

Đại điện bên trong rất nhiều người lúc này quát to lên, lộ ra phần nộ.

Dương Phóng cũng là trong lòng kinh ngạc.

Khá lắm!

Vị hoàng đế này thật là lớn khí phách!

Dám áp dụng dạng này chính sách.

Phàm là biến đổi tất nhiên sẽ xúc động nguyên bản thủ cựu phái lợi ích, lọt vào thủ cựu phái nhất trí phản đối, nhẹ thì sẽ đại thương nguyên khí, nặng thì trực tiếp có khả năng vong quốc!

Phải biết tại thế giới hiện thực cổ đại sử, còn không có hoàng đế nào dám đi lên liền động dạng này biến đổi.

Từ trước có can đảm biến đổi người, cơ bản không có kết quả gì tốt.

Ngô Thông Huyền sắc mặt bất đắc dĩ, bàn tay nhẹ nhàng ép xuống, ra hiệu đám người yên tĩnh, mở miệng nói ra:

“Các vị, ta cũng biết ý của các người, loại này chính sách không có người lựa chọn đồng ý, cũng may hiện tại hoàng thành nội bộ chỉ là đang thảo luận, sẽ hay không chân chính chấp hành, chỉ sợ muốn chờ một đoạn thời gian mới biết được, lần này nói cho các người biết, cũng chỉ là muốn cho các người sớm chuẩn bị sẵn sàng, không đến mức đến lúc đó lâm vào bối rối, bất kể lúc nào, Thất Sát bang đều là chúng ta.”

Đám người y nguyên nghị luận âm ỉ.

Thật vất vả mới bình tĩnh lại.

Nhìn ra được, nếu là loại này cải cách thật phổ biến

xuống dưới, chỉ sợ Kinh Thiên vực thật muốn lâm vào to lớn náo động bên trong.

Ngô Thông Huyền tiếp xuống lại tại đại điện bên trong đàm luận lên sự tình khác.

Qua đi tới hơn một giờ, mới khiến cho đám người tán đi.

“Tần trưởng lão.”

Tại Dương Phóng vừa mới rời đi, vị kia đạo cô trung niên liền gọi lại Dương Phóng, chậm rãi đi tới, lộ ra mỉm cười: “Mấy ngày trước tại hạ vừa vặn có việc ra ngoài, bỏ qua người nhập môn sự tình, mong được tha thứ, sau này tất cả mọi người là đồng môn, nếu là gặp được sự tình, không ngại thương nghị thật kỹ lưỡng.”

“Không dám.”

Dương Phóng gật đầu.

Đạo cô trung niên tên là Bạch Ngọc đạo cô, cũng là một vị thánh linh đệ nhất Thiên Thê cao thủ, nghe nói tinh thông kiếm pháp cùng chưởng pháp, vì Thất Sát bang giải quyết không ít phân tranh sự tình.

“Nghe nói Tần trưởng lão trước đó là từ cái khác đại vực tới, không biết cái nào đại vực?”

Bạch ngọc đạo cô mỉm cười.

“Đại Hoang vực.”

“Thì ra là thế, chắc hẳn một đi ngang qua đến, cũng không bình tĩnh a ... “

Hai người một bên nói chuyện phiếm, một bên hướng về nơi xa đi đến.

.
. .
.
Nửa ngày sau.

Nguyên Dương thành nội.

Diệp Trần bị giết tin tức rớt cục truyền vang ra, tại toàn bộ Nguyên Dương trong thành dẫn phát sóng to gió lớn, như là địa chấn đồng dạng.

Vô số người cảm thấy chấn kinh chi sắc, không thể tưởng tượng nổi.

“Không thể nào, cái kia phách lối Diệp Trần bị giết?”

“Làm sao có thể, từ chỗ nào nghe nói?”

“Tin tức là từ Thất Sát bang truyền đến, Diệp Trần cùng Thất Sát bang Phó bang chủ chi tử Công Tôn Lan Đức vì huynh đệ kết nghĩa, tất cả đều ngộ hại ở ngoài thành Lục Liễu sơn trang, loại trừ bọn hắc bên ngoài, còn có cái khác thành nội tuần kiệt, tỉ như võ lên, Triệu Tam, bạch quân chờ một chút, chết hết.”

“Khá lắm, thật sự là khá lắm!”

“Diệp Trần gia hỏa này rất sớm trước đó ngay tại Bắc Vực quậy lên vô tận phong vân, về sau đại náo Nam Vực, ngay cả Nam Vực Hoàng thất cũng không có lưu lại hắc, hắc thế mà chết rồi?”

“Chết được tốt, đã sớm nhìn gia hỏa này khó chịu, năm gần mười lăm tuổi mà thôi, liền cả ngày không coi ai ra

gì, lần này tốt, triệt để chết rồi, ha ha ha ... “

“Là bị người nào giết, Thất Sát bang nhưng từng bộc lộ tin tức?”

“Im lặng, nghe nói tại Công Tôn Lan Đức, võ lên đám người thân thể bên trong đều kiểm tra đến kịch độc, loại kia kịch độc cùng Độc Tông sử dụng kịch độc không khác nhau chút nào.”

“Độc Tông?”

Không ít người thầ kinh hãi.

Không đáng chú ý trong khách sạn.

Hai nam một nữ lẳng lẳng ngồi ngay ngắn, lắng nghe bên tai tin tức, dần dần nhú mày.

“Xem ra chúng ta muốn tìm người xuất hiện.”

Vị nữ tử kia bình tĩnh nói.

“Sử dụng kịch độc cùng chúng ta vạn Độc Tông, loại trừ chúng ta tông nhà mình người, hiện tại hẳn là cũng chỉ có cái kia ” Hắc Thủy lão quái “, gia hỏa này, chúng ta tìm hẳn lâu như vậy, rốt cục lần nữa lộ ra dấu vết để lại.”

Bên cạnh một người nam tử mở miệng đáp lại, ngón tay nhẹ nhàng điểm trên bàn, đốt đốt rung động, hoàn toàn che giấu thanh âm của mình.

“Bất quá gia hỏa này cực kỳ giao hoạt, lâu như vậy mới ra tay một lần, hiện tại xuất thủ về sau lại biến mất, tiếp xuống chúng ta làm như thế nào tìm hẳn?”

Vị thứ ba nam tử nhú mày nói.

Không hề nghi ngờ, bọn hấn chính là vạn Độc Tông người.

Trước đây không lâu, Bàn Vạn Chung công phá Quỷ Sơn, vì tìm kiếm Hắc Thủy lão quái manh mối, chuyên môn điều tới Độc Tông cao thủ tiến hành phối hợp.

Bọn hấn nguyên bản tới bốn người, chỉ là bọn hấn sự tôn đang tìm hai ngày về sau, liền trực tiếp lâm vào bế quan, đem sự tình giao cho bọn hấn.

Dưới mắt ba người chân mày nhíu chặt, lần nữa lâm vào khổ tư.

Tên đáng chết, hấn thật đúng là có thể tránh.

...

Rộng rãi trong sân.

Từ Khai sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy, đầy trong đầu ngờ ngờ ngác ngác, cuối cùng từ trước mắt một vị hạ nhân trong miệng biết được Phương Tình Thiên, Đỗ Hải ngộ hại tin tức, thân thể kém chút xụi lơ xuống dưới.

Xong!

Liền biết như thế!

Hai ngày đến không liên lạc được bọn hấn thời điểm, là hấn biết muốn xảy ra chuyện.

Hiện tại quả nhiên ứng nghiệm!

Đã sớm nói cho bọn hấn không muốn ra khỏi cửa, không nên cùng Diệp Trần quấy cùng một chỗ, bọn hấn hết lần này tới lần khác không nghe, hiện tại tốt, tất cả đều chết rồi.

Bọn hấn thế nhưng là quốc gia tập trung Kinh Thiên vực bên trong tất cả người xuyên việt tài nguyên, ưu tiên bồi dưỡng được hai vị siêu cấp cường giả, hiện tại theo bọn hấn chết thảm, mang ý nghĩa quốc gia trước đó hao phí tài nguyên tất cả đều đánh bọt nước.

Đây chính là những người khác bót ăn bót mặc, thật vất vả tích lũy tài nguyên.

“Hỗn đản!”

Từ Khai nổi giận gầm lên một tiếng, đem một cái tinh mỹ đồ sứ trực tiếp rơi phẫn nộ.

Ở bên cạnh hấn Nhậm Quân, Trình Thiên Dã đều là mặt mũi tràn đầy cười khở.

Kinh Sư siêu cấp cường giả kế hoạch triệt để thất bại!

“Bọn hấn coi là cùng nhân vật chính khuôn mẫu giao hảo, liền có thể tránh khỏi rất lớn tinh lực, đạt được to lớn hồi báo, nhưng bây giờ ngay cả Diệp Trần cũng đã chết, cái này hỗn loạn thế giới, nơi nào có cái gì chân chính nhân vật chính?”

Nhậm Quân thở dài.

Ngay từ đầu từ bọn hấn nơi đó nghe được Diệp Trần tin tức lúc, Phương Tình Thiên, Đỗ Hải liền một mực chắc chắn Diệp Trần chính là nhân vật chính, đồng thời lời thề son sắt cam đoan, chỉ cần cùng Diệp Trần giao hảo, sau này nhất định sẽ thuận lợi cất cánh.

Nhưng bây giờ …

Cất cánh chỉ chưa thấy đến!

Hai người này lại toàn bộ chết thảm!

Vẫn là câu nói kia, nơi nào có cái gì nhân vật chính?

Cùng tin tưởng người khác, còn không bằng tin tưởng mình.

...

Chương 267 : Lần nữa trở về, thế giới hiện thực biến cố!

Mênh mông sơn lâm.

Không thấy cuối cùng.

Dương Phóng thân thể cao cao sừng sững, hai tay đang nhanh chóng kết ấn, cả người khí tức trên thân đều tại lấy một loại cực kỳ quỷ dị phương thức cấp tốc chuyển biến, chờ đến pháp ấn kết thành, toàn bộ tay phải trực tiếp lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc biến thành màu đen, liên đới lấy toàn bộ cánh tay đều biến thành quỷ dị màu đen.

Ra bên ngoài tản mát ra sáng rực ô quang.

Một sát na, một cỗ khó nói lên lời tử vong khí tức trong nháy mắt bao trùm tứ phương.

Tại cỗ này quỷ dị tử vong ma khí hiển hiện sát na, Dương Phóng trong mắt tinh quang lóe lên, phóng lên tận trời, huy động đầu này bị ô quang bao phủ cánh tay, trực tiếp hướng về mặt đất dùng sức nhấn một cái.

Phục Thiên Thủ!

Oanh!

Một tầng vô cùng quỷ dị năng lượng màu đen vòng sáng trong nháy mắt từ Dương Phóng trong lòng bàn tay khuếch tán mà ra, như là gợn sóng, sát na quét sạch, bao trùm phương viên trăm mét.

Phàm là bị năng lượng màu đen vòng sáng bao phủ đồ

vật, đều không ngoại lệ, toàn bộ tự động biến mất, xoẹt xoẹt rung động, như là bốc hơi.

Loại này biến mất cũng không chỉ là đơn thuần đến vỡ nát, mà là một loại đúng nghĩa biến mất, thật giống như gặp phải một loại quỷ dị khó lường khôn lường.

Xoát!

Trong chớp mắt, phương viên trăm mét bên trong không có vật gì.

Toàn bộ mặt đất hướng xuống lõm khoảng bảy mươi, tám mươi centimet.

Rốt cục!

Loại này quỷ dị vòng sáng mới toàn bộ tiêu tán.

Dương Phóng thở sâu, trong lòng mãnh liệt, lộ ra một tia hải nhiên.

Đáng sợ!

Bản này « Phục Thiên Thủ » bí tịch quả thật là đáng sợ, chẳng trách hồ dám lấy danh tự như vậy.

Phục thiên phục thiên, tựa hồ thật có hàng phục thiên đạo chi ý.

Dương Phóng chậm rãi đứng dậy, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, sau đó thân thể nhảy lên, từ dưới chân trong hố sâu nhảy ra.

Ánh mắt lần nữa nhìn lại, trong lòng nghiêm nghị.

“Cái này Phục Thiên Thủ so Vô Cực ấn còn mạnh hơn ra một đầu, mà lại ... “

Một chiêu này xuống dưới, trong cơ thể hần chân khí trực tiếp bị rút đi hai phần ba.

Đối với lực lượng tiêu hao coi là thật đạt đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Nói cách khác.

Một chiêu này sau này tuyệt không thể tùy tiện thực chiến thi triển.

Không chỉ có không thể tùy tiện thi triển, sau này trên thân còn muốn tùy thời chuẩn bị bên trên 【 Nguyên Khí Đan 】, dùng để khôi phục chân khí, để tránh đang thi triển chiêu này về sau, trên lực lượng lâm vào trạng thái hư nhược.

Dương Phóng lần nữa mở ra bảng, ánh mắt nhìn.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/200 tuổi

Tu vi: Thánh linh 【 3440/30000 】

Tâm pháp: Cảm Ứng quyết viên mãn, Kim Thân quyết đệ bát trọng 【 16000/24000 】, Lôi Âm hô hấp pháp đệ ngũ trọng 【 14800/15000 】

Võ kỹ: Phục Thiên Thủ nhập môn 【 300/4000 】, Vô Cực ấn tinh thông 【 3800/4000 】, Thanh Vân Bộ đệ tam trọng 【 4000/6000 】, Viêm Bạo chưởng đệ tam trọng 【 4000/8000 】, Băng liệt chỉ đệ nhị trọng 【 3000/5000 】, Kinh Thiên Kiếm đệ tam trọng 【 500/8000 】, Côn Bằng tam biến đệ nhất trọng 【 1800/2000 】, Hồng Hoang huyết bạo quyền đệ nhất trọng 【 1300/2000 】

...

“Tu vi vẫn là tăng lên quá chậm.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu. Quay người phi tốc rời đi nơi đây.

Sau đó hắn thuận lợi trở về Thất Sát bang.

Khi tiến vào Thất Sát bang về sau, lập tức lợi dụng khách khanh trưởng lão thân phận, tiến vào đan phòng, bắt đầu hỏi thăm về có quan hệ 【 Nguyên Khí Đan 】 tình huống.

Cũng may Thất Sát bang 【 Nguyên Khí Đan 】 cũng không khan hiếm.

Dương Phóng bằng vào thân phận, mỗi tháng đều có thể nhận lấy tám cái.

Cái này khiến hắn lần nữa trầm tĩnh lại.

Mặt trời lặn phía tây.

Hắc ám dần dần bao phủ đại địa.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng mặt không biểu tình, lẳng lặng nhìn về phía tay trái cổ tay, trong lòng bắt đầu đếm thầm thời gian.

Theo hắc ám càng ngày càng đậm.

Rốt cục!

Một loại đã lâu nóng bỏng cảm giác lần nữa truyền đến,

toàn bộ cổ tay chũ xoẹt xoẹt rung động, hiện ra một nhóm chỉ có hấn có thể nhìn thấy chữ viết.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây ...

Dương Phóng ánh mắt quét tới, trong miệng nói nhỏ: “Vẫn là 7 5 ngày, không có tiếp tục gia tăng.”

Kém chút coi là lần này còn muốn tiếp tục kéo dài.

Dương Phóng trực tiếp nằm tại giường, bắt đầu nhắm mắt chờ đợi.

.

.

.

Ô ô ô ...

Phương thị bên trong.

Chói tai tiếng còi cảnh sát trong đêm tối vang lên.

Đèn đuốc nghê hồng cốt thép xi măng trong thành thị, liên tục mười mấy chiếc xe cảnh sát, lóe ra đỏ lam giao ở giữa quang mang, hướng về nơi xa cấp tốc chạy tới.

Dọc theo đường, từng chiếc xe cá nhân, xe taxi vội vàng cấp tốc né tránh, sợ có chỗ ngăn cản.

“Móa, nhiều như vậy xe cảnh sát, sẽ không phát sinh cái gì đại án a?”

Một cái xe cá nhân lái xe nhô đầu ra, giật mình nói.

Trên đường cái, không chỉ một mình hắn như thế.

Cái khác lái xe cũng nhao nhao giật mình thăm dò nhìn lại.

Từng cái quái dị ý nghĩ tại trong đầu của bọn hắn toát ra.

Thế nhưng là không nghe nói có cái gì đại án a?

“Uy, là ta, chúng ta ngay tại tiến đến, lập tức phong tỏa hiện trường, nhất định đừng cho người tới gần, còn có, tất cả giám sát hết thầy quản chế, tuyệt không thể có bất kỳ tiết lộ.”

Phía trước nhất trong xe cảnh sát.

Tuổi gần năm mươi tuổi Cầu Thiên Hải cảnh sát, một mặt nặng nề, tiếp nhận một chiếc điện thoại, ngay tại hướng về trong điện thoại không ngừng hạ đạt mệnh lệnh.

Tại cúp điện thoại về sau, trong lòng của hắn nặng nề, lập tức bấm một cái khác điện thoại.

Rất nhanh đầu bên kia điện thoại kết nối.

“Uy, là Trình Thiên Dã sao?”

“Là ta? Thế nào?”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến Trình Thiên Dã thanh âm.

Hắn mới vừa vặn trở về không đến một giờ, ngay tại quần nội cho đám người họp, không nghĩ tới lại đột nhiên nhận được Phương thị tổng cảnh sở điện thoại.

“Là như vậy, Xương Bắc khu phát sinh án mạng, người dễ chịu nhất đến xem.”

Cầu Thiên Hải trầm thấp nói.

“Án mạng? Cái gì án mạng? Các người không giải quyết được sao?”

Trình Thiên Dã nghi ngờ nói.

“Không, không là bình thường án mạng, vừa mới giám sát điều ra tới, bên trong giống như xuất hiện sinh vật không phải người, người dễ chịu nhất đến một chút.”

Cầu Thiên Hải ngữ khí trầm trọng.

“Sinh vật không phải người? Tốt, ta liền tới đây.”

Đầu bên kia điện thoại Trình Thiên Dã ngữ khí biến đổi, lúc này cúp điện thoại.

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát bên trong.

Trình Thiên Dã sắc mặt biến đổi, sau đó lập tức phân phó Lão Ngô, kết thúc hội nghị, sau đó tại Lão Ngô giật mình ánh mắt dưới, trực tiếp dẫn đầu Lão Ngô, cấp tốc đi ra ngoài, ngồi lên xe cảnh sát, hướng về Cầu Thiên Hải nơi đó tiến đến.

“Đội trưởng, thế nào?”

Lão Ngô vội vàng hỏi thăm.

“Xảy ra chuyện, lão Cừu bên kia có chút không bình thường, nói là gặp sinh vật không phải người.”

Trình Thiên Dã trầm giọng nói.

“Sinh vật không phải người?”

Lão Ngô biến sắc, nói: “Dạng gì sinh vật không phải người?”

“Không biết, trôi qua về sau mới có thể biết.”

Trình Thiên Dã nặng nề mở miệng, trong lòng mãnh liệt.

Chẳng lẽ bọn hắn xuyên việt qua dị giới, thật cho hiện thực mang đến một loại nào đó quý dị cải biến?

Sớm tại thật lâu trước đó, bọn hắn liền từng có phương diện này lo lắng.

Hiện tại xem ra, tựa hồ thật muốn xuất hiện.

Bất quá tình huống cụ thể, hắn còn cần đuổi tới hiện trường mới có thể hiểu rõ.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng nghi ngờ trong lòng, nhìn xem trên điện thoại di động vệt vàng kết thúc hội nghị, như có điều suy nghĩ.

Đến cuối cùng, trực tiếp không còn quản nhiều, đưa điện thoại di động đặt ở một bên, bắt đầu trải nghiệm lên thể nội lực lượng cường đại.

Lần này trở về về sau, thân thể bên trong lực lượng so trước đó càng hùng hậu hơn.

Nhất cử nhất động, đều có loại rung chuyển hết thảy cảm giác.

Đương nhiên, mạnh hơn hay là hấn thể nội ba viên Thần Chủng!

Lôi âm!

Phong luật!

Địa Mẫu!

Liên quan tới lôi âm cùng Địa Mẫu, lúc trước hấn đều tại thế giới hiện thực thử qua, đều có thể phát huy ra nhất định uy lực, duy chỉ có Phong luật, lần trước rất khó phát huy hiệu quả.

Giờ phút này Dương Phóng lần nữa thôi động lên thể nội Phong luật Thần Chủng.

Trong lúc nhất thời, hai lỗ tai vang sào sạt.

Bên trong căn phòng khí lưu đều rất giống ầm ầm phát sinh cải biến.

Cái này khiến hấn không khỏi vui mừng.

Giống như có cửa?

Hấn lúc này càng thêm toàn lực thôi động lên Phong luật Thần Chủng.

...

Xương Bắc khu.

Nhị Tiên Kiều đường.

Kim Dương cư xá.

Đây là thuộc về một mảnh cực kỳ cũ kỹ cư xá, đứng

trước phá dỡ sắp đến, bên trong ở lại người đã rất ít, đại bộ phận đều là một chút người già.

Giờ phút này, cư xá Tây Môn vị trí, xuất hiện một mảng lớn kinh khủng vết tích, toàn bộ vách tường sụp đổ, mặt đất vỡ vụn, bảy tám chiếc xe hơi nằm ngang ở ven đường.

Bên cạnh còn có bốn năm cỗ thảm không nở nhìn thi thể, như là bị thứ gì xé rách đồng dạng.

Xung quanh đã sớm vây đầy từng chiếc xe cảnh sát, có phổ thông nhân viên cảnh sát, cũng có chuyên môn đặc công, tất cả đều súng ống đầy đủ, thần sắc trịnh trọng, một mực vây quanh bốn phía.

Từng đầu cảnh giới tuyến đã sớm bị trước tiên kéo.

Giờ phút này.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô cấp tốc từ trong xe cảnh sát đi xuống, một đường hướng về phía trước cấp tốc bước đi.

Theo bọn hắn một đường tiến lên, trong lòng dần dần phát chìm.

Không được!

Lo lắng nhất tình huống hẳn là thật muốn phát sinh?

Những này mặt đất, trên vách tường vết tích, rõ ràng không phải sức người cùng cực kỳ làm!

Đây là ...

Trình Thiên Dã bỗng nhiên bước chân dừng lại, trong con ngươi lộ ra đáng sợ quang trạch, chăm chú nhìn

cách đó không xa một cỡ lật nghiêng trên mặt đất Bạch sắc ô tô.

Chiếc xe hơi kia trên cửa xe, xuất hiện một cái vô cùng đáng sợ trào ần, chừng chậu rửa mặt lớn như vậy, đem toàn bộ cửa xe đều cho đập lõm, lưu lại thật sâu vết tích.

Ô tô cửa sổ xe, đều không ngoại lệ toàn bộ vỡ nát.

“Đội trưởng, tình huống không đúng.”

Lão Ngô kinh ngạc nói.

Trình Thiên Dã yên lặng gật đầu, lần nữa hướng về phía trước cấp tốc đi đến.

Rất nhanh đã đi tới phiến khu vực này nơi trung tâm nhất.

Người mặc cảnh trang, thẳng lão luyện tổng cảnh sở Cầu Thiên Hải, chau mày, hai bên tóc mai hoa râm, đã sớm tại chỗ này chờ đợi đã lâu, khi biết được Trình Thiên Dã bọn hắn đến về sau, lúc này trở lại, cấp tốc đón.

“Lão Trình, người tới, trước nhìn giám sát.”

Cầu Thiên Hải thanh âm trầm xuống, dẫn lĩnh Trình Thiên Dã hai người trực tiếp hướng về một chỗ xe cảnh sát đi tới.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô cấp tốc đi theo.

Trong xe cảnh sát mấy đài máy tính ngay tại lóe ra hình tượng.

Mấy tên nhân viên cảnh sát đều là một mặt chấn kinh, đang thao túng máy tính.

Theo Trình Thiên Dã mấy người đi vào về sau, bọn hắn lúc này bắt đầu chiếu lại hình tượng.

Trình Thiên Dã ánh mắt trầm xuống, trong nháy mắt gắt gao nhìn chăm chăm hình tượng bên trong một màn.

Chỉ gặp mơ hồ trong tám hình, đột nhiên truyền đến một đạo kinh khủng trầm thấp rít gào, giống như là cái gì cự hình mãnh thú, tiếp lấy hình tượng bên trong trực tiếp xuất hiện dị thường đáng sợ một màn.

Chỉ gặp ba cái quỷ dị sinh vật không phải người lập tức từ đằng xa vọt đến, oanh một tiếng, rơi vào trong tám hình, tiếp lấy liền bắt đầu điên cuồng phá hủy.

Tốc độ của bọn hắn thực sự quá nhanh, giám sát đều tựa hồ đập không rõ rệt, thân thể lóe lên, liền đem một chiếc xe hơi một bàn tay quét bay ra ngoài, bên trong lái xe đều bị trực tiếp chấn ra.

Tiếp theo tại vị kia lái xe hoảng sợ trong tiếng kêu to, đầu kia sinh vật không phải người một phát bắt được thân thể của hắn, trực tiếp hướng về nơi xa vách tường một đập, ba một tiếng, một đoàn huyết tượng tóe lên, nhuộm đỏ hình tượng.

Ba đầu sinh vật không phải người gặp người giết người, gặp xe hủy xe, trọn vẹn chờ đợi một phút tử hưu, mới cấp tốc rời đi.

Tại bọn hắn sắp rời đi thời điểm, một tiểu cảnh viên cấp tốc nhấn xuống tạm dừng ấn phím.

Cho đến lúc này.

Trình Thiên Dã mấy người mới nhìn rõ cái này ba đầu sinh vật không phải người chân chính tướng mạo.

Chỉ gặp bọn họ thân thể vô cùng to lớn, tối thiểu khoảng ba, bốn mét, lớn hai đầu dị thường tráng kiện đù, chừng bốn cánh tay, trên thân còn có lít nha lít nhít vảy giáp màu đen.

Từng đôi con người lộ ra dị thường oán độc cùng âm trầm.

Cho dù là cách hình ảnh theo dõi nhìn, đều để người có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác.

Thật giống như cái này một đôi mắt có thể nhìn nhập linh hồn của bọn hắn chỗ sâu.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô đều là trong lòng ngưng tụ, không thể tưởng tượng nổi.

“Lão Trình, thế nào? Ý kiến gì?”

Cầu Thiên Hải thanh âm trầm thấp.

Rất hiển nhiên hắn là biết xuyên qua sự tình, lúc này mới vừa lên đến liền cho Trình Thiên Dã gọi điện thoại.

Trình Thiên Dã thở sâu, não hải lẫn lộn, mở miệng nói: “Cái khác giám sát điều tra sao? Kia ba đầu quái vật đi nơi nào? Loại trừ cái này ba cái quái vật, còn có hay không cái khác quái vật, bọn hắn là lúc nào bắt đầu xuất hiện, những vấn đề này ta đều muốn biết.”

“Đã điều giám sát, đang tiến hành truy tung, bắt quá cái này ba đầu quái vật dị thường xảo trá, từ nơi này rời đi về sau liền trực tiếp tách ra, mà lại hành động cấp tốc, rất nhiều nơi giám sát đều căn bản đập không rõ ràng.”

Cầu Thiên Hải ngữ khí trầm trọng, nói: “Về phần có phát hiện hay không cái khác quái vật, trước mắt mà nói, còn

không có, án mạng đại khái phát sinh ở một giờ trước đó, cũng chính là 8 giờ tối 20 tử hửu.”

“8 điểm 20?”

Trình Thiên Dã trong lòng giật mình.

Đây chính là bọn hắn trở về thời gian?

“Là 8 điểm 20 trước đó, vẫn là về sau?”

Hắn vội vàng hỏi thăm.

“Về sau.”

Cầu Thiên Hải gật đầu nói.

Trình Thiên Dã lần nữa thở sâu, không thể tưởng tượng nổi.

08 điểm 20 về sau.

Quả nhiên là bọn hắn trở về thời điểm!

Chẳng lẽ bọn hắn lần này trở về, khiến cho một chút quái vật cũng bị đưa vào đến hiện thực?

Nhưng vì cái gì?

Vì cái gì trước đó trở về không có chuyện gì!

Hết lần này tới lần khác lần này xảy ra sự tình!

Mà lại!

Vì cái gì những quái vật này có thể làm cho bản thể tiến vào hiện thực!

“Thông tri bộ môn quân sự đi, nhất định phải liều lĩnh đại giới hủy đi cái này ba con quái vật, ta lập tức hướng thượng cấp lãnh đạo hồi báo.”

Trình Thiên Dã trầm giọng nói.

Thế giới hiện thực, tuyệt không cho phép có bất kỳ phá hư!

Không quản là thế giới khác thứ gì đến đây, đều muốn kiên quyết phá hủy.

Tại dị thế giới, bọn hắn cầm những quái vật này không có cách nào.

Nhưng ở thế giới hiện thực, bầy quái vật này chính là bọn hắn luyện binh bia ngắm, cho dù là thánh linh cấp quái vật, bọn hắn cũng có lòng tin để bốc hơi.

“Đội trưởng, muốn hay không thông tri những người khác?”

Lão Ngô nhin không được mở miệng.

“Một hồi ta đến thông tri.”

“Tốt!”

Lão Ngô trực tiếp điếm đầu.

...

Thời gian không lâu.

Ước chừng ban đêm 09:50 thời điếm.

Ngay tại Dương Phóng tiếp tục trong phòng trải nghiệm lấy 【 Phong luật 】 Thần Chủng thời điếm, bỗng nhiên,

điện thoại lần nữa chấn động, ông ông tác hưởng.

Dương Phóng lúc này dừng lại, cầm điện thoại di động lên quan sát.

Cái này xem xét, lập tức biến sắc, không thể tưởng tượng nổi.

Có đáng sợ không phải người quái vật tiến vào hiện thực?

Cái này sao có thể?

Toàn bộ quần nội cũng trong nháy mắt xông vào.

Đi lên chính là mấy chục đạo tin tức cấp tốc tủa ra đi.

Mỗi vị thành viên đều cảm thấy chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi.

Trình Thiên Dã rất mau đem quái vật hình ảnh phát đến xuyên qua trong đám, cũng lần nữa phát ra một đoạn văn ngữ.

“Hiện tại Xương Bắc khu đã phát sinh án mạng, trước mắt đã biết là ba đầu quái vật, bắt quá những quái vật này dị thường xảo trá, hiện tại đã phân tán ra đến, ta ngay tại điều động giám sát, tiến hành truy tung, các người cần phải cẩn thận! Nếu như cảm thấy tự thân có thực lực, không ngại có thể ra mặt chặn đường loại quái vật này, không quản như thế nào, loại quái vật này nhất định phải đánh chết, tuyệt không thể để tai họa đến cuộc sống của người bình thường.”

“Còn có! Các người nếu như nhận biết loại quái vật này, mời lập tức đem tin tức báo cáo! !”

Dương Phóng cấp tốc ấn mở hình ảnh, tiến hành phóng

đại.

Rất nhanh lần nữa giật mình.

Loại quái vật này, hẳn tại dị giới cũng chưa từng gặp qua.

Thuộc về vượt qua hẳn nhận biết bên trong đồ vật!

Nhưng vì cái gì?

Vì cái gì loại quái vật này sẽ xuất hiện tại hiện thực?

Bọn chúng không phải hồn xuyên.

“Có vấn đề, thế giới khác cùng thế giới hiện thực tại sâu chuỗi?”

Dương Phóng trong lòng toát ra một cái đáng sợ ý nghĩ.

...

Chương 268 : Giải quyết! !

Thời gian: Ban đêm 10:29 phút.

Địa điểm: Phường thị, Xương Bắc khu, Quan Giang vườn bách thú, Hành Thủy đường số 129.

Khoảng cách vườn bách thú đóng cửa vừa mới chừng nửa canh giờ.

Oanh!

Bỗng nhiên, một đạo trầm thấp trầm đục trực tiếp chạy theo vật vườn nội bộ bộc phát ra, một đầu vô cùng kinh khủng quái vật nhảy lên mà đến, vũng vàng rơi vào trong vườn thú bộ.

thân thể to lớn, một thân vảy giáp màu đen, lớn bốn cánh tay, sau lưng còn có một đầu cái đuôi thật dài, một đôi băng lãnh đáng sợ con người, mang theo thật sâu nghi hoặc, hướng về bốn phương tám hướng liếc nhìn mà đi.

Nơi này ...

Đến tột cùng là địa phương nào?

Vì sao bọn hắn sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Nơi này sinh vật vì sao đều nhỏ yếu như vậy!

Mà lại!

Con quái vật này ánh mắt âm trầm, nhìn về phía cánh tay của mình.

Bọn hấn lực lượng thế mà bị nghiêm trọng suy yếu!

Thật giống như thế giới này tồn tại một loại cực kỳ khủng bố gông xiềng, một mực áp chế hết thảy, khiến cho bọn hấn thực lực chỉ còn lại có khoảng ba phần mười.

Con quái vật này ánh mắt âm hàn, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía trong vườn thú một đầu dọa đến thất kinh voi, đầu kia voi tựa hồ lộ ra dị thường khẩn trương, trong miệng không ngừng phát ra dài rống.

Hai con móng trước đều nhấc lên.

Thanh âm trong đêm tối lộ ra dị thường điếc tai.

Không chỉ có là nó, vườn bách thú cái khác động vật tựa hồ cũng đều cảm thấy khí tức khủng bố, từng cái kính hoảng dị thường, run lẩy bẩy, vội vàng cấp tốc tìm địa phương ẩn núp.

Có động vật càng là điên cuồng địa đụng chạm lấy cửa sắt.

Toàn bộ vườn bách thú hoàn toàn đại loạn.

Phụ trách phòng thủ nhân viên công tác, cảm thấy được không đúng, cầm trong tay một cái tay đèn pin, nhanh chóng hướng về bên này chạy tới, mở miệng quát: “Người nào ở nơi đó, đêm hôm khuya khoắt không biết vườn bách thú đã đóng lại!”

“Móa nó, người đang làm gì? Nhanh lên tới đây cho ta, coi chừng chúng ta báo cảnh bắt người!”

Một vị khác nhân viên công tác quát.

“Ừm?”

Đầu kia quái vật ánh mắt băng lãnh, trong nháy mắt quay đầu, hướng về kia hai vị nhân viên công tác liếc nhìn mà đi, kinh khủng thân thể đột nhiên xông lên, xé nát trùng điệp không khí, phát ra âm thanh sắc nhọn chói tai.

Hai vị nhân viên công tác biến sắc, lập tức cảm thấy giống như là có một đạo vô cùng cuồng mãnh khí lưu cuốn tới, trong miệng phát ra kinh thanh kêu to.

Oanh! Oanh!

Thanh âm ngọt ngào, máu tươi vẩy ra.

Hai vị nhân viên công tác hừ đều không có hừ một tiếng, tại chỗ bay ngược, lồng ngực lõm, chết thảm bỏ mạng.

Đầu kia quái vật thân thể lần nữa nổi lên, sắc mặt âm hàn, nhìn về phía mình hai đầu dính máu bàn tay, phát ra chói tai thanh âm khàn khàn.

“Đáng chết, đây rốt cuộc là nơi quái quỷ gì, lực lượng của ta bị áp chế quá nghiêm trọng.”

...

Không trung mấy đài máy bay không người lái, đã sớm đem mặt đất hết thảy tất cả đều cho giám võ xuống tới.

Nơi nào đó thần bí bộ chỉ huy cửa.

Một đám người mặc mê thai phục tướng lĩnh quân sự toàn bộ hội tụ nơi đây.

Từng cái sắc mặt nặng nề.

Trong đó Trình Thiên Dã, Cầu Thiên Hải thành linh ở vào nơi đây.

“Phát xạ!”

Trình Thiên Dã trầm thấp nói.

“Rõ!”

Một vị người mặc mê thai phục binh sĩ đáp lại một tiếng, lúc này cầm ống nói lên, mở miệng hô: “Khóa chặt mục tiêu, phát xạ đạn hỏa tiễn!”

Hưu!

Một đạo vô cùng kinh khủng ánh sáng trong nháy mắt tại đêm tối dấy lên, tựa như tia chớp, từ nơi nào đó quân doanh trong nháy mắt bay ra, mang theo thật dài đuôi ánh sáng, trực tiếp hướng về kia đầu quái vật chỗ khu vực hung hăng vọt tới.

“Ừm?”

Đầu kia quái vật sinh ra cảm ứng, trong nháy mắt ngừng đầu lên, nói: “Có ám khí!”

Sưu!

Hắn thân thể lóe lên, không chỉ có không tránh, ngược lại cuồn xông mà qua, toàn thân trên dưới ô quang lấp lóe, to lớn móng vuốt trực tiếp hướng về cái này mai ” ám khí ” ra sức vồ một cái.

Ầm ầm!

Kinh khủng thanh âm quanh quẩn bốn phía.

Phương viên mấy chục mét trong khoảnh khắc hóa

thành bột mịn, đá vụn vẩy ra, huyết nhục bay múa, vô cùng thâm thắm.

Đầu kia quái vật bị tạc đến chỉ còn lại có nửa cái đầu lâu, cao cao bay ra, ánh mắt kinh ngạc, tựa hồ đến chết cũng không có hiểu rõ.

Một màn như thế, lập tức để ngay tại thông qua máy bay không người lái quan sát giám sát Trình Thiên Dã bọn người tất cả đều ngằm thở phào.

“Xem ra những quái vật này cũng bất quá như thế, trước mắt là không cách nào chống cự đạn hỏa tiễn.”

Trình Thiên Dã trầm thấp nói.

Kể từ đó, bọn hắn cũng yên lòng.

Vũ khí nóng uy lực, chưa từng có khiến người ta thất vọng qua!

“Con thứ hai quái vật tung tích phát hiện sao?”

Hắn mở miệng hỏi thăm.

“Còn đang tìm kiếm.”

Bên cạnh một người mặc mê thai phục binh sĩ ngay tại điều khiển vệ tinh quét hình, bỗng nhiên mở miệng nói ra: “Con thứ hai quái vật phát hiện, đang ở tại di động cao tốc bên trong, không tốt, nó xông vào cao tốc đường sắt, đầu kia quái vật đang đuổi đường sắt cao tốc.”

“Truy đường sắt cao tốc?”

Trình Thiên Dã biến sắc.

Trước mắt màn ảnh máy vi tính rất nhanh hiện ra một tổ

hình tượng.

Chỉ gặp một mảnh nòng đăm trong núi rừng.

Một cỗ thật dài đường sắt cao tốc đang lấy một loại tốc độ cực nhanh, ở trên quỹ đạo một đường bão táp, phát ra tiếng tai thanh âm, sau người khu vực, một cái toàn thân trên dưới bao phủ ô quang quái vật, dọc theo đường sắt, một đường điên cuồng đuổi theo mà đến, bên người ô ô chói tai, tốc độ kinh khủng.

Giống như là một đạo tia chớp màu đen đồng dạng.

Ven đường chỗ qua, mảng lớn mảng lớn mặt đất đang nhanh chóng nổ tung.

Trình Thiên Dã bọn người trong lòng trầm xuống.

Tuyệt không thể để hắn đuổi kịp đường sắt cao tốc!

Bằng không, mấy ngàn cái nhân mạng đều muốn đảo mắt đánh mất.

“Khóa chặt nó, phát xạ quấy nhiễu đạn, đưa nó dẫn ra.”

Trình Thiên Dã trầm giọng nói.

“Vâng, Trình đội.”

Vị kia người mặc mê thai phục binh sĩ lúc này nắm lên microphone, lần nữa phân phó.

Không bao lâu, hai cái chở khách lấy quấy nhiễu đạn đạn hỏa tiễn cấp tốc bay ra, hướng về kia đầu quái vật thân thể hung hăng vọt tới.

Con quái vật này Linh giác cùng phản ứng, rõ ràng so con thứ nhất quái vật đáng sợ nhiều.

Mắt thấy hai đạo chói mắt lưu quang nhanh chóng đánh tới, ánh mắt hấn phát lạnh, cũng không trước tiên xuất thủ đi đón, mà là thân thể lóe lên, sát na dời đi đến, tiến hành né tránh.

Oanh! Oanh!

Hai viên quấy nhiễu đạn hung hăng rơi trên mặt đất, chỉ là trên mặt đất nổ ra một cái không đủ phương viên một mét lớn nhỏ hổ sâu.

Đầu kia quái vật lập tức lộ ra từng vết sẫm nhiên nhe răng cười.

“Loại trình độ này ám khí, thế mà cũng dám lấy ra đả thương người, cái này quỷ dị thế giới thật đúng là nhỏ yếu, hắc hắc … “

Mặc dù hấn không biết mình là làm sao qua được.

Bất quá, đối mặt nhỏ yếu như vậy thế giới, nếu là có thể đem nó toàn bộ thống nhất, như vậy mình thậm chí có thể làm Hoàng đế.

Nơi này coi như lại thế nào cần cố, cũng nên có thể tìm ra một chút tài nguyên.

Nghĩ đến chỗ này địa, đầu kia quái vật ánh mắt lộ ra càng thêm cuồng dã cùng sẫm nhiên chi sắc, sau đó lần nữa hướng về phía trước đuổi theo, chuẩn bị nhìn một chút đầu kia sắt lá trường long đến cùng là phương nào yêu nghiệt.

Nhưng ngay tại hấn vừa mới xông ra.

Bỗng nhiên!

Trên bầu trời lại là hai đạo cực kỳ khủng bố đạn hỏa tiễn cuồng xông mà đến, quang mang hùng hực, mang theo vô cùng kinh khủng tốc độ, hướng về hấn nơi này nhanh chóng hướng về đi qua.

“Điều trùng tiểu kỹ!”

Quái vật kia ngữ khí băng lãnh, lần này ngay cả tránh đều không tránh, thân thể lóe lên, một con dữ tợn thâm nhiên móng vuốt trực tiếp hướng về trong đó một viên đạn hỏa tiễn hung hăng vồ.

Ầm ầm!

Đất rung núi chuyển, ánh lửa oanh minh.

Cả vùng đều tựa hồ tại run mạnh.

Từng mảnh từng mảnh tàn chi đoạn thể khắp nơi bay múa, huyết nhục vung đến khắp nơi đều là.

Phía trước ngay tại cuồng nhanh hành sử đoàn tàu, đều cảm thấy mặt đất kịch liệt lắc lư.

Đoàn tàu bên trong vô số người hét lên kinh ngạc, rõ ràng nghe được sau lưng truyền đến kinh khủng thanh âm.

“Ngọa tào, xảy ra chuyện gì?”

“Thanh âm gì?”

“Giống như có lửa Quang!”

“Là lưu tinh?”

...

Từng mảnh từng mảnh ồn ào cùng thanh âm hỗn loạn rất nhanh vang vọng toàn bộ toa xe.

Trưởng tàu bên kia giật nảy cả mình, vội vàng chậm lại tốc độ xe, chuẩn bị xem xét, nhưng rất nhanh nhận được lệnh đạo cấp trên điện thoại, lập tức bình phục lại đi, điều khiển đoàn tàu, tiếp tục hướng phía trước hành sử.

...

Trong căn cứ.

Trình Thiên Dã bọn người lần nữa thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Con thứ hai quái vật cũng bị giải quyết!

Sự tình tựa hồ vượt qua tưởng tượng thuận lợi!

Hiện tại chỉ còn lại có cuối cùng một đầu.

Bất quá!

Cuối cùng này một đầu tựa hồ dị thường xảo trá.

Con quái vật này cũng không vừa lên đến liền phóng tới dã ngoại hoặc nhân ít địa phương, con quái vật này thế mà đi Phương thị thư viện, ở bên trong ngăn ngơ chính là mấy canh giờ.

Cho tới bây giờ đều không có ra.

“Sinh vật có trí khôn, đây mới thực là sinh vật có trí khôn!”

Trình Thiên Dã thanh âm nặng nề, nhìn về phía trên màn ảnh máy vi tính một cái khác nhóm tranh mặt.

Hình tượng bên trong rõ ràng là con thứ ba quái vật chỗ thư viện.

Toàn bộ đường đi đều đã bị bọn hắn dọn dẹp sạch sẽ.

Bốn phương tám hướng tất cả đều là súng ống đầy đủ tinh anh đặc công.

Con quái vật này tiến vào thư viện, nhất định là muốn hiểu rõ thế giới hiện thực nhân loại văn minh, nói rõ trí thông minh tuyệt đối không thấp.

“Đội trưởng, điện thoại!”

Bỗng nhiên, Lão Ngô từ bên ngoài đi tới, cầm một cái điện thoại di động, đưa cho Trình Thiên Dã,

Trình Thiên Dã lúc này tiếp nhận điện thoại, mở miệng nói ra: “Uy, là ta, cái gì? Để lại người sống? Là! Là! Minh bạch!”

Trình Thiên Dã liên tục đáp lại, lần nữa cúp điện thoại, sắc mặt biến đổi.

Lãnh đạo cấp trên muốn đổi con thứ ba quái vật để lại người sống.

Dùng cái này ép hỏi ra hắn là như thế nào tiến vào thế giới hiện thực!

Nhưng muốn để lại người sống nói nghe thì dễ?

Loại kia quái vật nắm giữ không phải người lực lượng, ngay cả thép tấm đều có thể một móng vuốt xé nát.

Nếu là cưỡng ép để lại người sống, chỉ sợ bọn họ cũng phải tổn thất không ít người.

“Để hồng cầu đánh lén tiểu đội xuất động, không muốn tổn thương tính mệnh, trước đánh lén hấn tứ chi.”

Trình Thiên Dã trầm giọng nói.

“Vâng, Trình đội!”

Mấy tên người mặc mê thai phục binh sĩ, mở miệng đáp lại, cầm ống nói lên, tiến hành thông tri.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng uống vào trà sữa, đứng ở cửa sổ trước đó, hướng về nơi xa nhìn ra xa.

Chỉ gặp cách hấn mấy con đường thành phố thư viện bốn phía.

Xe cảnh sát tụ tập, xe cho quân đội sắp xếp, đồ lam quang mang lóe lên lóe lên, đem toàn bộ thành phố thư viện vây chặt như nê m cối.

Bốn phía từng đầu giao thông yếu đạo càng là cũng sớm đã bị phong tỏa.

Thậm chí bằng vào Dương Phóng thị lực, còn có thể nhìn thấy từng cái núp trong bóng tối nhân viên cảnh sát, đặc công, tay bắn tỉa.

“Không có một đầu quái vật chạy đến thành phố trong tiệm sách đi?”

Dương Phóng uống một ngụm trà sữa, trong miệng tự nói.

Hắn một bên quan sát phía xa động tĩnh, một bên tra xét trên điện thoại di động tin tức.

Toàn bộ Chat group bên trong, từ Trình Thiên Dã tuyên bố tin tức đến bây giờ, căn bản liền không ngừng qua.

Không ngừng có các loại tin tức bị bày viên phát ra tới.

Đáng tiếc trên cơ bản tất cả đều là nói chuyện phiếm tin tức, không có một đầu là có giá trị.

“Những quái vật này đến cùng phải hay không xuất từ thế giới khác?”

Dương Phóng lần nữa suy tư.

Nếu thật là xuất từ thế giới khác, vậy bọn hắn là từ nơi đó tới?

Vì sao trước kia không có?

Không phải là lần trước dị giới thời gian cải biến, đưa đến một loại nào đó biến cố?

Nếu là như vậy, vậy thì phiền toái.

Tại Dương Phóng trong lòng lúc nghĩ ngợi.

Thành phố thư viện bên ngoài mấy tên tay bắn tỉa, rất cục nhận được thượng cấp mệnh lệnh, biến sắc, lập tức đem nguyên bản ống nhắm chuyển di phương hướng, phân biệt nhắm ngay con quái vật này tứ chi.

“Là gió lạnh sao? Đầu kia quái vật bây giờ còn đang đọc sách sao?”

Cầm đầu tay súng bắn tỉa kia tai nghe đột nhiên vang lên.

“Hồi lữ trưởng, còn tại đọc sách, phải chăng tiến hành nổ súng.”

Cầm đầu tay bắn tỉa mở miệng hỏi thăm.

“Nổ súng!”

“Vâng, lữ trưởng!”

Cầm đầu tay bắn tỉa lên tiếng, ánh mắt lạnh lẽo, lần nữa rơi sửa lại góc độ, cùng chung quanh cái khác ba tên tay bắn tỉa cẩn thận phối hợp, sau đó ra lệnh một tiếng.

Ầm!!!

Bốn tên tay bắn tỉa cơ hồ cùng một thời gian nổ súng.

Tiếng súng trùng điệp cùng một chỗ, nghe giống như là chỉ có một đạo đồng dạng.

Kinh khủng đạn trong nháy mắt xuyên qua, lấy mỗi giây hơn 800 mét tốc độ, sát na đâm xuyên pha lê, hướng về kia tên quái vật tứ chi hung hăng vọt tới.

Đầu kia quái vật ánh mắt lạnh lẽo, nâng lên một tay nắm, trực tiếp dùng tốc độ khó mà tin nổi ở trước mắt cấp tốc nắm qua, đơn giản làm cho không người nào có thể bắt giữ.

Keng keng keng keng!

Liên tục bốn đạo thanh thúy thanh âm truyền ra.

Bốn khóa đạn đều không ngoại lệ tất cả đều bị bàn tay của hắn một phát bắt được.

Bất quá bắt lấy cái này bốn khóa đạn về sau, đầu kia

quái vật lại là sắc mặt trầm xuống, nhìn mình bàn tay.

Chỉ gặp lòng bàn tay khu vực lân giáp võ vụn, tràn ra huyết thủy.

Điểm điểm huyết thủy chảy xuôi mà xuống, nhuộm đỏ mặt đất.

“Thật mạnh ám khí.”

Hắn ánh mắt băng lãnh, hướng về bên ngoài nhìn lại, thanh âm khàn khàn mà băng lãnh, nói: “Một đám nhỏ yếu người bình thường, cũng có thể bắn ra đáng sợ như vậy ám khí sao?”

Gió lạnh bọn người thốt nhiên biến sắc.

“Lữ trưởng, đạn vô hiệu!”

Oanh!

Cửa sổ nổ tung, miếng thủy tinh lung tung bay múa.

Đầu kia quái vật kinh khủng thân thể trực tiếp từ trong phòng bộ xông lên mà ra, mang theo khí tức cực kỳ kinh khủng, hướng về bên ngoài một đám đặc công vị trí cực tốc phóng đi.

“Nổ súng!”

Phanh phanh phanh phanh!

Ngọn lửa phun ra nuốt vào, đạn tề xạ.

Đầu kia quái vật hai tay liền níu, quanh thân ô quang hiển hiện, đem từng khóa đạn cấp tốc bắn ra, kinh khủng thân thể vọt qua, vọt thẳng hướng đặc công trong đám.

Chỉ bất quá tại hấn vừa mới tiến lên, một phát pháo điện từ trong nháy mắt xông ra, oanh một tiếng, hướng về kia đầu quái vật thân thể hung hăng phóng đi.

Đầu kia quái vật cảm thấy được nguy cơ, biến sắc, thân thể trong nháy mắt lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị tiến hành trốn tránh, oanh một tiếng, hơn phân nửa thư viện trong nháy mắt bị tạc vỡ ra tới.

Quái vật kia đồng tử co vào, trong lòng kinh dị.

Quay đầu nhìn về phía bị phá hư thảm không nở nhìn thư viện, lại nhìn về phía trước mắt một đám võ trang đầy đủ nhân loại, trên thân khí tức mãnh liệt.

Thủ đoạn gì?

Tại sao lại như thế yêu dị!

Đám nhân loại kia làm sao cùng hấn trong nhận thức bất đồng?

“Thôi, để các người kiến thức hạ ta chân chính thủ đoạn.”

Đầu kia quái vật ngữ khí băng lãnh.

Hai tay đột nhiên ở trước ngực kết ấn, cả người trên thân trực tiếp tản ra một mảnh kinh khủng yêu dị ô quang, tiếp theo từ mi tâm của hấn bên trong trực tiếp khuếch tán ra một mảnh quỷ dị u thâm thần bí gợn sóng.

Oanh! !

Loại này gợn sóng mới vừa xuất hiện, liền trong nháy mắt quét ngang, hướng về kia bày đặc công cấp tốc bao phủ tới, lập tức, đám kia đặc công từng cái não hải oanh

minh, ông ông tác hưởng, bắt đầu lâm vào ngây ngô, thân thể lung la lung lay, con mắt trắng dã, bắt đầu cấp tốc ngã nhào xuống đất.

Trong nháy mắt, phương viên vài trăm mét, tất cả mọi người đều không ngoại lệ, hết thảy bổ nhào.

Vừa mới ngồi xe chạy tới Trình Thiên Dã, thần sắc biến đổi, cũng bỗng nhiên cảm thấy trong đầu một mảnh oanh minh, long trời lở đất, vội vàng che hai lỗ tai, sắc mặt hoảng hốt.

“Không tốt, là tinh thần võ kỹ!”

Con quái vật này thế mà lại còn tinh thần võ kỹ?

Kinh khủng tinh thần sóng vẫn như cũ tại cấp tốc quét ngang.

Không chỉ có bao trùm phương viên vài trăm mét đơn giản như vậy, tiếp tục hướng về càng xa xôi quét sạch mà đi, phô thiên cái địa, như là ẩn chứa quỷ dị thô miên hiệu quả đồng dạng.

Liên miên liên miên cao ốc bị loại này kinh khủng tinh thần võ kỹ ảnh hưởng.

Không biết nhiều ít mắt người trắng dã, ngơ ngơ ngác ngác, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

“Rống!”

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, một đạo kinh khủng lôi âm bỗng nhiên vang lên, ẩn chứa thiên uy, vô biên to lớn, ở trong thiên địa quanh quần.

Bịch một tiếng, tất cả tinh thần sóng vãn trong nháy mắt nổ tung.

Phốc!

Quái vật kia một búng máu phun ra, sắc mặt nhăn nhó, phát ra tiếng kêu thảm, hai tay trong lúc đó ôm chặt lấy đầu lâu, trực tiếp ngã nhào xuống đất, thất khiếu chảy máu, thống khổ giằng co.

Trong xe cảnh sát, nguyên bản một mặt thống khổ, ngay tại vát vả ngăn cản Trình Thiên Dã, cũng bỗng nhiên bị đạo này lôi âm chấn não hải oanh minh, trong nháy mắt ngốc trệ, trên mặt lộ ra thật sâu mờ mịt.

Nhưng vài giây đồng hồ sau lại lần khôi phục.

Hắn một mặt kính hãi, vội vàng lao nhanh ra cửa xe, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Thiên Thần tổ chức?

Có Thiên Thần tổ chức cao thủ?

...

Chương 269 : Ủy thác!

Cả thành phố thư viện phụ cận hoàn toàn đại loạn.

Liên miên liên miên đặc công, nhân viên cảnh sát ngã nhào xuống đất, tròng trắng mắt trực phiên, lâm vào hôn mê.

Loại trừ Trình Thiên Dã, Lão Ngô bên ngoài, bốn phương tám hướng cơ hồ không có một cái nào thanh tĩnh người.

Ngay cả đầu kia quái vật cũng tựa hồ nhận lấy mãnh liệt phản phệ, ôm đầu, trên mặt đất kêu thê lương thảm thiết, không ngừng lăn lộn, thanh âm chói tai.

Trình Thiên Dã, Lão Ngô sắc mặt trắng bệch, vội vàng hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, trong lòng rung động.

Sau đó Trình Thiên Dã cấp tốc nắm lên bộ đàm, mở miệng quát: “Nhanh, đổi đánh lên pháo!”

Ầm!!!

Trong đêm tối lại là một trận kinh khủng oanh minh phát ra.

Bốn đạo thanh âm dung hợp lại cùng nhau.

Nghe dị thường điếc tai.

Bốn khóa vô cùng kinh khủng đạn pháo trong nháy mắt bay ra, cơ hồ tại tiếng oanh minh vang lên sát na, đầu kia ôm lấy đầu không ngừng gào thảm quái vật, liền hai

chân, hai tay đồng thời nổ tung, huyết nhục bắn tung toé, khắp nơi bay múa.

A!

Đầu kia quái vật trong miệng tiếng kêu thảm thiết càng thê thảm hơn, trong lòng hoảng sợ dị thường, vội vàng huy động mặt khác hai cánh tay cánh tay, cấp tốc hướng trong Đồ Thư Quán bộ nhanh chóng hướng về tới, muốn ẩn núp.

Nhưng mà âm thầm nhìn chăm chăm hấn tay bắn tĩa, lại lần nữa bóp chót.

Ầm! Ầm! Ầm!

Lần này là liên tục ba đạo thanh âm vang lên.

Y nguyên tất cả đều là đạn pháo.

Hai đạo đánh trúng hấn còn sót lại hai đầu cánh tay, khiến cho kia hai viên còn sót lại cánh tay cũng trực tiếp nổ tung, huyết nhục văng tung toé, một đạo khác lại là trực tiếp từ ngực phải của hấn, xuyên ngực mà qua.

Oanh! !

Con quái vật này phát ra tiếng kêu thảm, máu thịt be bét thân thể khổng lồ trực tiếp hướng về hậu phương hung hăng bay ngược, lập tức đập vào chỗ cũ, thống khổ dị thường.

“Dự bị tổ thành viên lập tức chuẩn bị!”

Trình Thiên Dã tiếp tục hét lớn.

Soạt! Phàn phật! Soạt!

Mảng lớn tiếng bước chân từ đằng xa nhanh chóng truyền đến.

Lại là mấy trăm tên đặc công, toàn bộ vũ quán, trong tay cầm gậy điện, súng ống, nhanh chóng hướng về hướng về phía đầu kia quái vật.

Bọn hắn đều là trước đó khoảng cách khá xa nhân viên.

Vì chính là để phòng vạn nhất.

Ầm ầm!

A!

Điện cao thế lưu thông nhập đầu kia quái vật trên thân, lập tức bắn tung toé lên rất nhiều đốm lửa, khiến cho đầu kia quái vật phát ra kêu thê lương thảm thiết, tại đêm tối quanh quẩn, điên cuồng lăn lộn.

Rất nhanh lại có từng đạo súng gậy mê cấp tốc bắn ra ngoài.

Phanh phanh phanh phanh!

Liên tục bắn mấy chục châm súng gậy mê, sau đó càng thêm hung mãnh điện cao thế lưu bị cấp tốc nối liền, lần nữa bắn tung toé lên vô số ánh lửa, trợn vụn giày vò một phút lâu, mới rốt cục để đầu kia quái vật lâm vào hôn mê.

Tất cả mọi người một mặt chấn kinh.

Loại này sinh vật không phải người quá mức đáng sợ.

Những này súng gậy mê, tùy tiện một châm đều có thể say ngất voi.

Kết quả con quái vật này sinh sinh kháng trụ nhiều như vậy chằm.

Mà lại đánh vào lân giáp của nó bên trên căn bản không đánh vào được, chỉ có thể thông qua cánh tay, bấp đùi miệng vết thương mới có thể đem gậy tê chằm đánh vào đi vào.

Tại xác định hẳn đã triệt để sau khi hôn mê, một đám đặc công cấp tốc xông lên phía trước, lợi dụng hợp kim xiềng xích trực tiếp đem nó tròng điệp quần lên, sau đó cấp tốc đưa vào đến một chỗ trong lồng sắt.

Cho đến lúc này, tất cả mọi người mới rốt cục dài thở phào.

“Trình đội, sự tình giải quyết, con quái vật này trước đưa vào quân doanh, đến tiếp sau lại giao cho thượng cấp bộ môn tiến hành xử lý.”

Một vị sĩ quan cất bước đi tới, nhìn về phía Trình Thiên Dã, mở miệng nói ra.

“Tốt, các người đi thôi, bất quá trước thông tri cầu trụ sở cảnh sát, đem tình huống nơi này xử lý một chút!”

Trình Thiên Dã gật đầu nói.

“Tốt, ta cái này thông tri.”

Vị quan quân kia gật đầu.

Một bên Lão Ngô y nguyên mặt mũi tràn đầy chấn kinh chi sắc, mở miệng nói ra: “Thiên Thần tổ chức, vừa mới lại là Thiên Thần tổ chức đang xuất thủ, bọn hắn tại phụ cận? Là trùng hợp đi ngang qua, vẫn là nói một mục tại giám thị chúng ta?”

“Ta càng hi vọng hấn là ở tại phụ cận.”

Trình Thiên Dã trầm giọng nói.

Lão Ngô chấn động trong lòng, sau đó mở miệng hỏi:
“Vậy làm sao bây giờ?”

“Người lưu lại phối hợp lão Cừu xử lý đến tiếp sau, ta lập tức hướng thượng cấp hồi báo.”

Trình Thiên Dã nói.

“Tốt!”

Lão Ngô liền vội vàng gạt đầu.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng mày nhăn lại, trong lòng mãnh liệt, đem xa xa hết thấy hết thấy xem ở đáy mắt.

“Vũ khí nóng quả nhiên đáng sợ, dù là không có ta xuất thủ, chỉ sợ con quái vật này cũng sống không nổi.”

Cho tới nay, hấn đối với vũ khí nóng nhận biết đều quá ít.

Cho rằng vũ khí nóng, tại đối mặt siêu tự nhiên trên lực lượng, sẽ có vẻ không quá đủ nhìn.

Nhưng hiện thực lại hung hăng đánh hấn một bạt tai.

Vũ khí nóng, bản thân liền là phản tự nhiên tồn tại, chỉ là siêu tự nhiên lại có thể tính được cái gì?

Tại tuyệt đối hỏa lực trước mặt, bất kỳ cái gì huyết nhục

thân thể đều ngăn cản không nổi.

Các loại đường kính đạn pháo, có thể tùy tiện dạy hấn làm người.

“Tiếp xuống hấn là không được bao lâu, chính thức liền có thể tra ra bày quái vật này đến cùng là thể nào tiến vào hiện thực.”

Dương Phóng tự nói.

Nguyên bản hấn là không có ý định xen vào việc của người khác.

Bất quá con quái vật này lại quá phách lối chút.

Phát ra tới tinh thần sóng văn bao phủ phương viên trăm mét còn không bỏ qua, thế mà còn tiếp tục ra bên ngoài khuếch tán, đến mức hấn bên này đều hứng chịu tới một chút ảnh hưởng.

Hấn lúc này mới tiến hành thử một chút.

Nhưng lần này lôi âm cùng dĩ vãng lại có chỗ bất đồng, bị Dương Phóng chuyên môn dung nạp 【 đại diệt thiên long âm 】 kỹ xảo.

Nói cách khác, mặt ngoài là trong phòng hét ra, nhưng trên thực tế thanh âm truyền ra, lại tại nơi xa tiến hành khuếch tán, kể từ đó, người khác tự nhiên không cách nào xác nhận lôi âm phát ra tới cụ thể phương hướng.

Xuyên qua quần nội nghị luận y nguyên không ngừng.

Đủ loại tin tức không ngừng bị phát ra.

Nhưng Dương Phóng cũng đã không có bất cứ hứng thú gì.

.
. .
.
Hôm sau thật sớm.

Không có gì bất ngờ xảy ra, các tạp chí lớn, từng cái mạng lưới trong nháy mắt bạo tạc, đếm không hết tin tức bị người cấp tốc phát ra, tất cả đều là có quan hệ tới hôm qua bạo tạc vụ án.

Một thì là thành phố thư viện, một thì là vườn bách thú, một thì là cũ kỹ cư xá, trực tiếp đã dẫn phát vô số người xông xao cùng nghị luận.

Phượng thị lại một lần nữa tiến vào nơi đầu sóng ngọn gió chỗ.

Bất quá!

Từ khi tới hôm qua về sau, Trình Thiên Dã bên kia giống như là trầm mặc lại đồng dạng.

Nguyên bản Dương Phóng coi là nhiều nhất hai ngày, Trình Thiên Dã bọn hắn bên kia liền sẽ thăm vấn ra những quái vật này nơi phát ra, cũng thông báo bày thành viên, nhưng rất rõ ràng hắn suy nghĩ nhiều.

Trong nháy mắt đã qua bốn ngày, quần nội vẫn không có bất cứ tin tức gì.

Thật giống như chưa hề điều chưa từng xảy ra đồng dạng.

Không ít bày viên đều đang chủ động @ Trình Thiên Dã

@ Lão Ngô, nhưng cũng tiếc hai người này lại giống như là hoàn toàn không nhìn thấy.

Cái này khiến quần nội thành viên gấp có chút vò đầu bứt tai.

Thứ tư trời xế chiều thời điểm, Lão Ngô lần nữa ban bố một tin tức.

Lại có mới người xuyên việt xuất hiện.

Phương thị bên trong lần nữa phát hiện 18 vị người mới người xuyên việt.

Nam thị bên trong xuất hiện 22 người.

Đồng thời Lão Ngô rất mau đem kia 18 vị người mới kéo vào Phương thị người xuyên việt trong đám.

Chuyện này không thể nghi ngờ đại đại dời đi không ít người ánh mắt.

...

Kinh Sư phương hướng.

To lớn trong phòng họp.

Bóng người hội tụ, thần sắc nghiêm túc.

Cả nước trên dưới từng cái thành thị người phụ trách chủ yếu, trên cơ bản tất cả đều đã hội tụ ở đây, mỗi người đều đem ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, lộ ra ngưng trọng dị thường.

“Các vị, sự tình chính là như vậy, may mắn mà có Thiên Thần tổ chức xuất thủ, chúng ta mới có thể sống bắt con quái vật này.”

Từ Khai thanh âm nặng nề, mở miệng nói ra: “Căn cứ trong mấy ngày nay thăm vấn kết quả đến xem, những này thế giới khác sinh vật cũng không có chủ động xuyên qua tới điều kiện, nói cách khác, chính bọn chúng cũng không biết mình là như thế nào xuất hiện trên Lam Tinh.”

“Mình cũng không biết?”

Ma Đô người phụ trách Thạch Tinh Nghiêm nhú mày hỏi.

“Đúng thế.”

Từ Khai gật đầu, nói: “Tin tức ta đã cùng quốc tế tổ chức bên kia phản hồi qua, quốc tế tổ chức bên kia cũng phát hiện những chuyện tương tự, thậm chí trên chúng ta lần trở về về sau, nước Mỹ liền đã khác thường thế giới sinh vật xuất hiện, chỉ là tin tức một mực bị bọn hấn cố ý giấu diếm, cho tới bây giờ mới lựa chọn cáo tri!

Mà căn cứ nước Mỹ bên kia suy đoán, những này thế giới khác sinh vật càng lớn có thể là theo chúng ta trở về bị chúng ta may mắn mang tới.

Lần trước chúng ta xuyên qua thời gian kéo dài, nhất định tại dị giới tạo thành một loại nào đó quỷ dị biến cố, chính là bởi vì loại biến cố này xuất hiện, lúc này mới dẫn đến những sinh vật này bị chúng ta đưa vào hiện thực.”

Dưới đài, tất cả mọi người cảm thấy giật mình cùng rung động.

Thế giới khác sinh vật lại là bị bọn hấn trở về, ngẫu nhiên mang tới?

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Vậy có phải hay không mang ý nghĩa sau này trở về, đều sẽ mang đến sinh vật như vậy?

Không ít người sắc mặt biến huyễn.

Cứ như vậy, thế giới hiện thực chỉ sợ cũng không an toàn nữa.

“Hiện tại loại trừ cái này ba đầu không phải người quái vật bên ngoài, còn có hay không những sinh vật khác cũng bị mang theo tới?”

Bỗng nhiên, Ma Đô người tổng phụ trách Thạch Tĩnh Nghiêm ngữ khí trầm thấp, lối ra hỏi thăm.

“Trước mắt đến xem, còn chưa phát hiện, bất quá ta đã nói cho ban ngành liên quan, để bọn hắn tăng lên cảnh giới, thời khắc bảo trì chú ý.”

Từ Khai đáp lại nói.

“Vậy là được.”

Thạch Tĩnh Nghiêm nặng nề gật đầu.

Bất kể như thế nào, thế giới hiện thực đều là bọn hắn thần thánh cảnh.

Tuyệt không cho phép có bất kỳ không thuộc về giới này sinh vật xuất hiện.

Không nói những cái khác!

Riêng là những sinh vật kia trên người virus, đối với người bình thường mà nói, chính là một loại đáng sợ tai nạn.

Nhưng cũng may bọn hấn tại dị giới thời gian đang kéo dài, không đến mức trở về quá mức tấp nập.

Sau đó Từ Khai tiếp tục đàm luận lên sự tình khác.

Thẳng đến sau mấy tiếng, hội nghị mới rốt cục kết thúc.

Kết thúc về sau, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã lần nữa bị đơn độc lưu lại.

Không hề nghi ngờ, phía trên lãnh đạo lần nữa hỏi đến lên Thiên Thần tổ chức sự tình.

Bất quá hỏi không được, dù sao những này Thiên Thần tổ chức thành viên thế mà tại hiện thực cũng nắm giữ nghịch thiên như vậy lực lượng.

Bọn hấn lại có thể thông qua lời âm trực tiếp để đầu kia quái vật trọng thương?

Nhưng mà đối mặt mấy vị lãnh đạo ngũ, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã lại mặt mũi tràn đầy cười khổ.

Dưới mắt bọn hấn loại trừ nắm giữ mấy vị thành viên vòng ngoài tin tức bên ngoài, vẫn không có đào móc đến Thiên Thần tổ chức hạch tâm cơ mật.

“Như vậy đi, các người sau khi trở về, không ngại đi bái phỏng một chút mấy vị kia thành viên vòng ngoài, xin nhờ bọn hấn một sự kiện, để bọn hấn nhiều tại Thiên Thần tổ chức bên kia nói tốt vài câu, ta có một loại dự cảm, tiếp xuống Kinh Thiên vực sợ rằng sẽ đại loạn, Kinh Thiên vực bên trong, chúng ta người xuyên việt nhân số chừng 421 người, nếu quả như thật muốn phát sinh đại loạn, chỉ sợ phần lớn người đều sẽ chết thảm, hi vọng Thiên Thần tổ chức tại thời khắc mấu chốt, có thể cứu một chút bọn hấn.”

Vị lãnh đạo này nói.

“Kình Thiên vực muốn đại loạn?”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã đều là sắc mặt giật mình.

Làm sao có thể?

Vị lãnh đạo này chưa hề xuyên qua qua, hấn sao có thể biết tiếp xuống sẽ đại loạn?

“Đây chỉ là suy đoán của ta, cũng không nhất định chuẩn xác, nhưng không quản như thế nào, sớm chuẩn bị tổng không có sai.”

Vị lãnh đạo kia tiếp tục nói.

“Lãnh đạo, ngài tại sao lại có suy đoán như vậy?”

Nhậm Quân hỏi thăm.

Trước mắt vị lãnh đạo này, năm hơn sáu mươi, mang theo kính lão, thoạt nhìn như là một vị đọc đủ thứ thi thư nho sĩ.

Vị lãnh đạo kia có chút trầm ngâm, nói:

“Căn cứ cá biệt mấy vị người xuyên việt phản hồi tin tức nhìn, Kình Thiên vực bên kia tựa hồ muốn tiến hành một loại nào đó biến đổi, mà lại lần này biến đổi vượt qua trong lịch sử bất kỳ thời khắc nào, các người hẳn phải biết, phàm là biến đổi đều sẽ đứng trước nguy cơ to lớn, nhất là loại này biến đổi còn chọc giận tới phần lớn người lợi ích, dưới loại tình huống này, khó đảm bảo sẽ dẫn phát to lớn bản ngược, loại này bản ngược phía dưới, là làm dễ dàng phát sinh náo động.”

“Minh bạch.”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã trong nháy mắt bùng tỉnh đại ngộ.

“Lãnh đạo yên tâm, chúng ta cái này trở về liên hệ.”

“Ừm, đi thôi.”

Vị lãnh đạo kia gật đầu.

.

.

.

Sau một ngày.

Dương Phóng trụ sở.

Hương trà lượn lờ.

Hai người ngồi đối diện.

Trình Thiên Dã mặt mũi tràn đầy cười khổ, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Dương Phóng, để tay lên ngực mà nghe, ta lão Trình cho tới nay đối người coi như có thể chứ? Người đến bây giờ còn không nguyện ý thừa nhận sao?”

Dương Phóng một trận trầm mặc, trong lòng im lặng.

Một lát sau.

Hắn bắt đắ dĩ thờ dài: “Trình đội trưởng, ta đúng là bọn hắn thành viên vòng ngoài.”

“Đây rốt cuộc là chuyện xảy ra khi nào, vì sao trước người chưa hề nói cho chúng ta biết?”

Trình Thiên Dã vừa thấy được hấn thừa nhận, vội vàng mở miệng hỏi thăm.

“Đại khái tại mới vừa vào Bạch Lạc thành thời điểm đi, khi đó Hành giả Võ Tòng tìm được ta, để cho ta trở thành bọn hấn thành viên vòng ngoài, cũng nói có thể cam đoan an toàn của ta, ta lúc này mới đáp ứng bọn hấn.”

Dương Phóng đáp lại, nói: “Bất quá điều kiện tiên quyết là nhất định không thể bại lộ thân phận của mình, cho nên cho tới nay, ta cũng đều không dám đem chuyện này nói ra.”

“Vậy chúng ta trước đó hợp tin tức, cũng đều là người bán?”

Trình Thiên Dã tiếp tục hỏi.

“Đúng vậy, nhưng ta cũng không có cách nào.”

Dương Phóng đáp lại.

“Người ... “

Trình Thiên Dã sắc mặt phức tạp.

Mình đoán được là một chuyện!

Bị gia hỏa này chủ động nói ra lại là một chuyện!

Nội ứng nguyên lai một mục tại bên người.

“Dương Phóng, người có thể hay không liên lạc một chút Thiên Thần tổ chức, giúp chúng ta khẩn cầu một

chút bọn hắn, nếu là tương lai không lâu, Kinh Thiên vực phát sinh náo động, hi vọng bọn họ có thể xuất thủ một lần, chỉ cần để chúng ta một chút người xuyên việt còn sống sót là được.”

Trình Thiên Dã nói.

Sau đó hắn đem lão lãnh đạo suy đoán trực tiếp cùng Dương Phóng nói một lần.

Dương Phóng khẽ nhíu mày, nói: “Liên hệ ta ngược lại thật ra có thể liên hệ, nhưng ta chỉ có thể ở dị giới liên hệ bọn hắn, trong hiện thực phương thức liên lạc ta cũng không biết, mà lại ... “

Hắn nhìn nói với Trình Thiên Dã: “Ủy thác Thiên Thần tổ chức làm việc, là cần đánh đổi khá nhiều, nếu là không có đại giới, cho dù là ta biện hộ cho, chỉ sợ cũng vô dụng.”

“Người yên tâm, mặc kệ bọn hắn cần gì đại giới, ta đều có thể đáp ứng.”

Trình Thiên Dã gật đầu.

“Trước mấy ngày có vị Thiên Thần tổ chức cao thủ vừa vặn tìm được ta, để cho ta nghĩ biện pháp tìm hiểu thế giới khác sinh vật xuất hiện chân tướng, ngài nhìn?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Trình Thiên Dã lần nữa im lặng.

Một lát sau lần nữa thở dài, lúc này đem trước hội nghị nội dung toàn bộ cùng Dương Phóng nói một lần.

“Những sinh vật kia là theo chúng ta trở về, bị chúng ta ngẫu nhiên mang tới?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, lần này chỉ là không phải người quái vật, có lẽ lần sau chính là con người thực sự, cho nên, xuyên qua thời gian kéo dài chưa hẳn không phải chuyện tốt.”

Trình Thiên Dã nói.

Dương Phóng một trận suy tư, sau đó gật đầu.

“Tốt, sau khi trở về ta liền đem tin tức nói cho bọn hắn.”

“Vậy là được, nói thật, Kinh Sư bên trong 421 người tính mệnh, coi như toàn hệ ở trên người của người, người phải tất yếu để ở trong lòng, chuyện này nếu như có thể được đến giải quyết, người chính là nhân loại anh hùng, quốc gia khẳng định rất nhiều ban thưởng.”

Trình Thiên Dã nói.

“Yên tâm, ta nhất định hết sức.”

Dương Phóng nói.

“Vậy ta sẽ không quấy rầy người nghỉ ngơi.”

Trình Thiên Dã lúc này bắt đầu đứng dậy rời đi.

Dương Phóng đi ra cửa, tự mình đưa ra Trình Thiên Dã.

Thẳng đến Trình Thiên Dã ngồi lên xe, hắn mới nhíu mày, lâm vào suy tư.

“Không thể tưởng tượng nổi.”

...

Chương 270 : Lần nữa xuyên qua! Cửu U thành viên!

Gian phòng bên trong.

Quyền phong hô hô.

Khí lưu tràn ngập.

Dương Phóng vẫn như cũ đại môn không ra, nhị môn không bước, trong phòng không ngừng xoát lấy võ kỹ cấp thấp.

Lấy hẳn hiện tại tư chất tu luyện lên võ kỹ cấp thấp, đơn giản không nên quá nhanh.

Bất luận cái gì võ kỹ cấp thấp, cơ hồ đều là đảo mắt liền bị vào tay.

Ngoại giới.

Tin tức y nguyên xôn xao.

Liên tục mấy ngày đến, trên internet truyền vang từ đầu đến cuối không ngừng qua.

Thậm chí có người lần nữa lời thề son sắt võ ngực cam đoan, đêm hôm đó nghe được long ngâm, tăng thêm đêm đó xuất hiện nhiều như vậy xe cảnh sát, xe cho quân đội, không thể nghi ngờ khiến cái này tin tức trở nên càng thêm chân thực.

Cùng lúc đó, người xuyên việt trong đám cũng là nghị luận âm ỉ.

Liên tục mấy ngày chưa từng bình tĩnh.

Bất quá cũng may từ khi sau đêm đó, không còn có qua bất luận cái gì dị giới sinh vật tin tức truyền ra.

Tựa hồ cùng Trình Thiên Dã bọn hắn nói đồng dạng.

Lần này chỉ xuất hiện ba tôn.

Mà lại chỉ có tại mọi người lúc trở lại, thế giới khác sinh vật mới có thể bị ngẫu nhiên mang đến.

Cứ như vậy, đối với thế giới hiện thực không thể nghi ngờ là cái cự đại tin tức tốt.

“Bất quá, nếu như dị giới thật xuất hiện một loại nào đó biến cố, như vậy phía sau trở về, khẳng định sẽ mang đến càng ngày càng nhiều dị giới sinh vật.”

Dương Phóng suy nghĩ.

Quốc gia giấu diếm được lần đầu tiên, không thể gạt được mười lăm.

Hiện thực sớm muộn cũng sẽ náo động.

Mà lại!

Hắn lần nữa nghĩ đến Trình Thiên Dã ủy thác, không khỏi âm thầm nhíu mày.

Hi vọng Kinh Thiên vực Hoàng đế, không muốn thật làm yêu.

Một khi phổ biến biến đổi, Kinh Thiên vực khẳng định cũng sẽ đại loạn.

Lần này coi như khó khăn.

Một cái hiện thực, một cái dị giới, hai cái cũng sẽ không bình tĩnh.

Đối với phổ thông người xuyên việt mà nói, đây mới thực sự là Địa Ngục hình thức bắt đầu.

Bỗng nhiên, Dương Phóng dừng thân thân thể, lần nữa nhìn về phía tay trái của mình cổ tay.

Từng đợt khó tả nóng rực đang không ngừng phát ra, như là đồng hồ quả lắc đếm ngược.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

...

Bất tri bất giác lại là một năm cuối thu lúc.

Vạn vật tàn lụi.

Ngõng trời bay về phía nam.

Vì trong thiên địa này tăng thêm một vòng cô độc cùng thể lương.

Dương Phóng thay đổi một bộ mới tinh trường bào, lẳng lặng ngồi ngay ngắn một thuyền lá lênh đênh phía trên, cầm trong tay cần câu, nhàn đến thả câu, toàn thân khí tức nội liễm, như là một vị thế gian ẩn sĩ.

“Tiểu ca, thời điểm không còn sớm, lão đầu tử trước hết rút lui, có thời gian hẹn lại lần sau.”

Một trận cười mở tiếng cười từ nơi không xa thuyền cô độc truyền đến.

“Già tiên sinh đi thông thả.”

Dương Phóng quay đầu lên tiếng, tiếp tục ở đầu thuyền thả câu.

Một vị tóc trắng râu dài lão giả, thu hồi cần câu, nở nụ cười huy động thuyền nhỏ, chậm rãi rời đi nơi đây.

Thái Dương đi về phía tây, hỏa hồng một mảnh.

Mênh mông trên mặt sông, bóng người càng ngày càng ít.

Ngay tiếp theo đi thuyền đều không có cơ hồ không nhìn thấy.

Mắt thấy không có người nào, Dương Phóng rút cục buông xuống cần câu, lật bàn tay một cái, xuất hiện một trương Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ, mặt nạ ngay phía trên, thỉnh linh dùng màu đỏ bút son viết hai cái đại số lượng.

Mười ba!

Dương Phóng có chút suy tư, tựa hồ quyết định, tiện tay đem tấm mặt nạ này hướng về trên mặt một mang, mà hậu thân thân thể vút qua, như là nhẹ như không có vật gì, trong nháy mắt xông ra.

Trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Tại mặt nạ của hấn góc trên bên phải.

Mấy cái quỷ dị điểm sáng nhỏ ngay tại xoẹt xoẹt lấp lóe, hiển nhiên cách nơi này không xa.

...

Thái Dương triệt để xuống núi.

Quần tinh đầy trời, chiếu rọi đại địa.

Ngoài thành.

Một chỗ cô độc yên lặng chùa miếu bên trong.

Khách hành hương thưa thớt, ít ai lui tới.

Dương Phóng thân thể nhẹ nhàng lóe lên, rơi vào nơi đây.

Hắn mặc trường bào, mang theo mặt nạ, nhìn cùng trước đó số mười ba cơ hồ một màn đồng dạng, giờ phút này, chấp hai tay sau lưng, ánh mắt liếc nhìn, hành tẩu tại trống trải chùa miếu bên trong.

Một vòng đi xuống.

Rất nhanh, hắn đứng tại một chỗ không lớn trên quảng trường, chân mày hơi nhíu lại.

Mặt nạ bên trong tín hiệu biểu hiện, kia hai đạo ánh sáng điểm ngay tại chỗ này chùa miếu bên trong.

Nhưng bây giờ hắn đuổi tới chùa miếu về sau, lại phát hiện hai đạo ánh sáng điểm tựa hồ biến mất đồng dạng.

Thật là cổ quái.

Liền hắn lâm vào suy tư, chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm thời điểm, bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu.

Chỉ gặp sau lưng khu vực, một chỗ cửa phòng một tiếng cọt kẹt mở ra.

Một trái một phải hai đạo người mặc màu đen huyền bào, đầu đội Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ bóng người thình lình xuất hiện ở tầm mắt của hắn bên trong, khí tức quanh người tràn ngập, áo bào không gió mà bay.

Bên trái một bóng người, trên mặt viết mười một.

Bên phải một bóng người, trên mặt viết mười tám.

“Số mười ba, là ngươi, sao ngươi lại tới đây?”

Số mười một nhíu mày, tiến hành hỏi thăm.

Dương Phóng trong lòng hơi kinh ngạc, đánh giá hai người.

Quả nhiên đều là thánh linh!

Cái này 【 Cửu U 】 có chút thần bí quá phận.

Bọn hắn mỗi một vị thành viên tựa hồ cũng là thánh linh cảnh!

Bất quá, cái này cũng càng thêm để hắn cảm nhận được chuyện này là đáng giá.

Tổ chức này bên trong khẳng định có người sẽ luyện 【 Hoàng Cực Đan 】 .

Nếu không, cũng không có khả năng cung cấp nuôi dưỡng lên nhiều cao thủ như vậy.

Hướng hồ!

Kinh Thiên vực bên trong nào có nhiều như vậy thánh linh?

Bọn gia hỏa này từng cái không muốn lấy chân diện mục gặp người, thân phận thật hơn phân nửa đều vẫn là Kinh Thiên vực bên trong từng cái thể lực tầng cao nhất nhân vật.

“Làm sao? Cho phép các người tới, ta liền không thể tới?”

Dương Phóng thanh âm khàn khàn, quái tiểu.

“Người trước đó không phải đi tìm kiếm sát hại Hoắc Thiên Đình hung thủ sao? Có tin tức sao?”

Bên cạnh số 18 lạnh giọng hỏi thăm.

Lại là nữ tử thanh âm, băng lãnh đạm mạc, không chút biểu tình.

“Tên kia quá giao hoạt, ta cùng hắn giao thủ một lần, nhưng cũng tiếc vẫn là bị hắn trốn thoát rơi mất.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Thật sao? Hắn là lai lịch gì?”

Số mười một hỏi thăm.

“Ta đây ngược lại không rõ ràng, chỉ biết là người này võ công con đường, tựa hồ không thuộc về chúng ta khu vực này, hắn là ngoại lai.”

Dương Phóng đáp lại.

“Ngoại lai?”

Hai người trước mắt liếc nhau, lộ ra nghi hoặc.

Số mười một bỗng nhiên lắc đầu, nói: “Được rồi, người

đêm nay còn có việc sao, nếu là không có chuyện, không ngại cùng chúng ta cùng một chỗ giải quyết cùng một chỗ nhiệm vụ đi, nhiệm vụ này bằng vào ta cùng số 18 lực lượng y nguyên có chút khó khăn, nguyên bản chúng ta là muốn liên lạc những người khác, không nghĩ tới người thế mà chủ động đến đây.”

Nhiệm vụ?

Dương Phóng trong lòng hơi động, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Rất không khéo, ta bên này cũng gặp phải một kiện nhiệm vụ, chỉ sợ là không cách nào thoát thân.”

“Người cũng tiếp những nhiệm vụ khác?”

Số 18 hồ nghi hỏi.

“Đúng vậy, trong tay của ta lấy được một nhóm Hắc Ngọc linh dược, số lượng không ít, người bán chuẩn bị đưa chúng nó tất cả đều đổi thành Hoàng Cực Đan, chuyện này không biết các người coi là thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hắc Ngọc linh dược?”

Hai người trước mắt con mắt lóe lên, có chút động dung.

“Số lượng có bao nhiêu?”

Số mười một trăm thấp hỏi thăm: “Nếu là quá ít, liền không cần lấy ra nói.”

“Không ít, nhóm đầu tiên bốn mươi gốc, đối phương cần xác định chúng ta có thể toàn bộ ăn hết mới có thể tiếp tục cung cấp còn lại.”

Dương Phóng mở miệng.

“Bốn mươi gốc?”

Hai người lần nữa có chút giật mình.

Cho dù lấy ánh mắt của bọn hắn, con số này cũng tuyệt đối không ít.

“Có thể một chút xuất ra nhiều như vậy Hắc Ngọc linh dược, chỉ sợ không phải người bình thường a? Đối phương là Hoàng thất?”

Số mười một ánh mắt ngưng tụ, nhìn về phía Dương Phóng.

“Ha ha.”

Dương Phóng phát ra khàn khàn tiếng cười, lại không trả lời.

Tới thời điểm, hắn sớm đã tìm hiểu rõ ràng, 【 Cửu U 】 mặc dù thần bí, nhưng là cũng thường xuyên sẽ ra ngoài tiếp một chút nhiệm vụ, dùng cái này thu hoạch được thù lao cùng mở ra nổi tiếng.

Bất quá đối với ủy thác nhiệm vụ bọn họ người tính danh cùng tin tức, là tuyệt đối không thể bán.

“Tốt a, nhiệm vụ này xác thực đáng giá tiếp.”

Số mười một gật đầu, không hỏi thêm nữa, mở miệng nói: “Vậy người chuẩn bị khi nào đem nhóm này linh dược đưa trở về?”

“Ta còn có sự tình khác, không cách nào tự mình đưa trở về, cho nên lúc này mới tới tìm các người, nghĩ ủy thác các người hỗ trợ đi một chuyến.”

Dương Phóng mở miệng.

“Ủy thác chúng ta?”

Số mười một, số 18 trong lòng khế động.

Bạn hẳn còn có nhiệm vụ không có hoàn thành, chẳng lẽ muốn sớm trở về tổng bộ?

“Cũng không phải không thể, bất quá, trong thời gian này thù lao, không biết người vừa chuẩn chuẩn bị làm sao giao?”

Số 18 bỗng nhiên cười nhẹ.

“Đối phương nói, cái này một nhóm đan dược sau khi luyện thành, đưa cho ta một nửa coi như thù lao, ta từ bên trong lấy thêm ra một phần ba tặng cho các người, như thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tốt!”

“Việc này có thể thực hiện.”

Hai người gật đầu, nói: “Hắc Ngọc linh dược đâu?”

“Ở chỗ này.”

Dương Phóng tiện tay đem sau lưng bao khóa gỡ xuống, run tay ném một cái, hướng về số mười một bay đi.

Số mười một nhô ra bàn tay, một tay lấy bắt lấy, nhẹ nhàng giải khai, ánh mắt hướng về bên trong nhìn lại, lập tức lộ ra từng vết khó tả tinh quang.

Quả nhiên đều là nhất định năm Hắc Ngọc linh dược.

Loại dược liệu này so với bọn hắn dĩ vãng gặp tựa hồ càng tinh xảo hơn, nhan sắc cũng càng thêm chính tông.

Trồng thuốc này người, tất nhiên là một vị đại gia!

Nếu như có thể hợp tác lâu dài, đối với bọn hắn tất cả mọi người đều có chỗ tốt.

“Thế nào? Bao lâu có thể thành đan?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Yên tâm, chậm nhất bảy ngày, nhanh nhất năm ngày, đến lúc đó chúng ta chủ động tới tìm người.”

Số mười một mở miệng.

“Không dám.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Vậy chúng ta trước hết cáo từ.”

Số mười một nói một tiếng, sau đó cùng số 18 thân thể nhoáng một cái, cấp tốc biến mất nơi đây.

Trong nháy mắt toàn bộ trên quảng trường lần nữa chỉ còn lại có Dương Phóng một người.

Thanh lãnh nguyệt quang tung xuống.

Dương Phóng chấp hai tay sau lưng, ánh mắt thâm thúy, mắt thấy hai người bóng lưng rời đi, yên tĩnh không nói.

Bốn mươi gốc Hắc Ngọc linh dược, đều không ngoại lệ, đều bị hắn lưu lại qua ký hiệu.

Thậm chí coi như mới vừa cùng hai người này trò chuyện thời điểm, hai người này trên thân cũng bị hấn lưu lại ký hiệu.

Cho nên!

Hấn hoàn toàn không cần lo lắng hai người này dám đi đường.

Có loại này ký hiệu, hai người này thân phận thật là cái gì, hấn cũng có thể điều tra ra.

Dương Phóng thật dài nhẹ nhàng thở ra, lộ ra mỉm cười, xoay người lại, trực tiếp hướng về Nguyên Dương thành trở về.

Nếu như lần giao dịch này thật có thể thành, như vậy từ đó về sau, liền rút cuộc không cần vì Hoàng Cực Đan mà phát sầu.

...

Thời gian vượt qua.

Từ khi trở về Thất Sát bang về sau, Dương Phóng mỗi ngày ban ngày đều tại làm làm bộ dáng, chủ động cưỡi xe ngựa đi ra ngoài, một bộ cho Phó bang chủ tìm kiếm mối thù giết con bộ dáng.

Nhưng trên thực tế, trên cơ bản đều trong thành đi dạo.

Thời gian qua cũng là nhẹ nhõm.

Nhìn ra được, Diệp Trần cái chết trong thành đưa tới oanh động cực lớn.

Mấy ngày quá khứ, y nguyên chưa từng lắng lại.

“Ngô Tam, phía trước nghỉ ngơi một chút.”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

“Vâng, Tàn trưởng lão.”

Người phu xe lên tiếng, đem xe ngựa dừng sát ở cách đó không xa trà bày ra.

Dương Phóng từ xe ngựa đi xuống, hướng về một trượng bàn trống đi tới.

“Cái này hái hoa đạo tặc thật sự là quá càn rỡ, liên tục mấy ngày qua, hồng nhiều như vậy nữ tử trong trướng, hết lần này tới lần khác thế lực khắp nơi không người có thể hàng phục, thật là khiến người ta thống hận!”

“Nghe nói cái này hái hoa đạo tặc thực lực dị thường cao thâm, rất có thể đạt đến thánh linh cảnh giới, trước đó Gorn gia một vị khách khanh trưởng lão tự mình xuất thủ, cũng không thể đem nó lưu lại!”

“Cái gì? Thực lực của hắn mạnh như vậy?”

“Đúng vậy, cái này hái hoa đạo tặc công pháp cực kỳ tà môn, tựa hồ mỗi hái một người, thực lực đều sẽ tinh tiến một phần, ngay từ đầu thời điểm, hắn vẫn chỉ là siêu phẩm cửa thứ hai, nhưng liên tục thải bỏ nhiều người như vậy, hiện tại ngay cả thánh linh đều bắt không được hắn, tiếp tục như vậy nữa, Nguyên Dương thành tất nhiên sẽ lòng người bàng hoàng!”

“Móa nó, tên vương bát đản này thật nên thiên lôi đánh xuống, Đại Uyên quân đâu, tại sao không có xuất động?”

Trà bày bên trong rất nhiều người nghị luận âm ỉ.

Dương Phóng sắc mặt khẽ nhúc nhích.

Hái hoa đạo tặc?

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu.

Cổ đại dị giới, thường thấy nhất nhân vật chính là hái hoa đạo tặc.

Bất quá tu vi đến thánh linh, còn cần hái hoa sao?

Muốn cái gì dạng nữ nhân không chiếm được?

Hắn lỏng lẻo thưởng thức trà, bắt đầu nghỉ ngơi.

...

Chương 271 : CỬU U MỜI!

Thất Sát bang bên trong.

Rộng rãi trong sân.

Dương Phóng một thân mồ hôi nóng bừng bừng, trong miệng nhẹ nhàng thở ra hơi thở, lần nữa kết thúc Thanh Long bộ tu luyện, ánh mắt nhìn về phía bảng.

Không uống công trong khoảng thời gian này toàn lực khổ tu, Thanh Long bộ môn này bộ pháp rốt cục bị hắn luyện đến cảnh giới viên mãn.

Bất quá lại thế nào viên mãn, nói cho cùng, Thanh Long bộ vẫn chỉ là một môn siêu phẩm công pháp mà thôi.

Tại lúc trước hắn vừa tiến vào siêu phẩm thời điểm, môn này bộ pháp xác thực phát huy tác dụng cực lớn, để hắn cùng giai bên trong lấy tốc độ tăng trưởng, nhưng theo hắn tiến vào

Thánh linh cảnh giới về sau, môn công pháp này thì rõ ràng có chút không đáng chú ý.

Cũng may lần này lại đạt được 【 Hư Không Bộ 】 .

Luận phẩm cấp, 【 Hư Không Bộ 】 tuyệt đối có thể tính bên trên là thánh linh cấp thân pháp.

Chỉ cần đem 【 Hư Không Bộ 】 tìm hiểu thấu đáo, tốc độ kia tuyệt đối còn phải lại lần phát sinh cải biến.

Cái này khiến hắn không khỏi lần nữa đổi vị nữ tử thân bí kia thân phận có hoài nghi.

Nữ tử kia rốt cuộc là vật gì?

Dạng này một môn thánh linh cấp tuyệt học, thế mà liền tùy tùy tiện tiện truyền cho Diệp Trần.

“Đáng tiếc nữ tử này cũng là tính bướng bỉnh, đến chết đều không muốn cùng ta hợp tác, bằng không, cũng không trở thành chỉ lấy được một môn Hư Không Bộ...”

Dương Phóng tự nói.

Cũng may long hồn tại thôn phệ đối phương thời điểm, phản hồi cho hắn một đoàn hỗn loạn ký ức.

Trong đó vừa vặn có một chỗ nữ tử bảo tàng chi địa.

Nghĩ đến chỗ này địa, Dương Phóng trong mắt không khỏi tinh quang hiển hiện.

Trong khoảng thời gian này vừa vặn có thể dành thời gian đi xem một chút chỗ kia bảo tàng chi địa đến tột cùng như thế nào.

Đối phương có thể để cho Diệp Trần từ một vị nhất phẩm thiếu niên, ngắn ngủi ba năm liền bước vào đến siêu phẩm cửa thứ ba, lưu lại hang bảo tàng tất nhiên không phải tầm thường.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng sắc mặt khế động, nhạy cảm cảm giác được một cỗ cỗ quái khí tức, vội vàng cấp tốc quay đầu, lộ ra kinh ngạc.

Đây là...

Hắn không chút nghĩ ngợi, cấp tốc xông ra viện lạc, mấy

cái lên xuống, xuất hiện ở một phương hướng khác, ánh mắt nhìn, lông mày chăm chú nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa.

Trong bang một vị khác khách khanh trưởng lão bạch ngọc đạo cô, sắc mặt có mấy phần tái nhợt, khí tức trên thân rất loạn, đi trên đường cũng có mấy phần phù hư cảm giác.

Thật giống như trước đây không lâu vừa mới trải qua đại chiến, ngay tại hướng về bên này đi tới.

Càng máu chốt chính là!

Dương Phóng thế mà trực tiếp tại trên người nàng người thấy mình trước đó lưu lại ký hiệu khí tức.

“Số 18, là nàng?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Cái này bạch ngọc đạo cô chính là mình đêm đó gặp phải thần bí số 18?

“Tần trưởng lão, người tại sao lại ở đây? Có chuyện gì sao?”

Bạch ngọc đạo cô nhìn thấy phía trước Dương Phóng, gạt ra một vòng tiểu dung, cưỡng chế thương thế, mở miệng hỏi thăm.

“Không có việc gì, ta vừa lúc đi ngang qua, liền ngừng chân nhìn xem.”

Dương Phóng mỉm cười, nói: “Đạo hữu tựa hồ là bị thương a?”

“Đúng vậy, lần này ra ngoài, gặp một vị nhiều năm không thấy cừu gia, cùng giao thủ một phen, lúc này mới thụ chút vết thương nhẹ.”

Bạch ngọc đạo cô đáp lại nói.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu, não hải lại tại cấp tốc suy tư.

Cái này bạch cốt đạo cô cũng không phải bị thương nhẹ đơn giản như vậy.

sắc mặt trắng bệch, Khí huyết táo bạo, ngũ tạng khăng định trọng thương!

Hắn bỗng nhiên liên tưởng đến mấy ngày trước ban đêm, số mười một, số 18, mời mình đối phó cường địch thời điểm, hẳn là bọn hắn đến tiếp sau thật đi đối phó người kia?

Dương Phóng trên mặt tươi cười, nói: “Mấy ngày nay đạo hữu vẫn là hảo hảo nghỉ ngơi vi thương, tận lực đừng lại đi lại.”

“Đa tạ Tàn trưởng lão quan tâm, ta hiểu rồi.”

Bạch ngọc đạo cô cười nói.

“Ừm, vậy tại hạ cáo từ.”

Dương Phóng mỉm cười chấp tay, xoay người lần nữa rời đi. Quả nhiên cùng hắn đoán đồng dạng.

Trên đời này nào có nhiều như vậy thánh linh?

【 Cừu U 】 bên trong thành viên, thân phận chân thật hẳn là đều vẫn là từng cái đỉnh tiêm thể lực cao tầng,

cũng không biết bọn hấn sáng tạo 【 Cửu U 】 cái thế lực này rốt cuộc muốn làm gì?

Nhiều cao thủ như vậy tập hợp một chỗ, toan tính tất nhiên không nhỏ!

“Bất quá coi như hôm nay đã ngày thứ bảy, số mười một bên kia đan dược hấn là cũng nhanh đi. Tối nay liền đi tìm hấn hỏi một chút.”

Dương Phóng trầm nghĩ trong lòng.

Dù sao số mười một trên thân cũng có mình lưu lại khí tức tiêu ký.

Mình có thể tùy thời tìm tới hấn.

Bóng đêm giáng lâm.

Khắp nơi yên tĩnh.

Tránh gió trong rừng, loại trừ gió thổi lá rụng thanh âm, cái khác mảy may thanh âm đều không có.

Đây là ở vào Nguyên Dương ngoài thành một chỗ nông đậm sơn lâm, chiếm diện tích cực lớn, trong ngày thường là một chút văn nhân nhã sĩ thích đạp thanh địa phương, lưu lại không ít lúc

Khắc cùng đình đài.

Giờ phút này.

Tại núi này rừng chỗ sâu.

Một chỗ không lớn nhà tranh lẳng lẳng đứng vững, lâu năm thiếu tu sửa, bề ngoài nhìn qua có chút cũ kỹ.

Bóng người lóe lên, một đầu thân thể cao lớn, mặc màu đen huyền bào bóng người xuất hiện tại đây. 1

Dương Phóng yên lặng quan sát, mày nhăn lại.

bên tai Phong luật sớm đã phát động, tinh tế lắng nghe phía dưới, nhà tranh bên trong lại giống như một tia thanh âm đều không có.

Nhưng thông qua mặt nạ chỉ dẫn, đối phương thân thể rõ ràng liền tại phụ cận.

Trong lúc nhất thời, hấn cũng không tốt tùy tiện mở miệng, miễn cho bị người khác phát hiện sơ hở, đành phải giả bộ như một bộ cao thâm bộ dáng, chấp hai tay sau lưng, đứng ở bên ngoài, đi tới đi lui.

Bất quá!

Ngay tại hấn ở chỗ này yên lặng đi lại thời điểm, bỗng nhiên, dị biến nảy sinh.

Đỉnh đầu khu vực, truyền đến yếu ớt kinh phong tiếng thét.

Một thân ảnh từ trên trời giáng xuống, không có chút nào bất kỳ triệu chứng nào, nhanh như quỷ mị, đầu dưới chân trên, trực tiếp một chưởng hướng về Dương Phóng đầu lâu hung hăng ấn xuống dưới.

Người tới cách ăn mặc cùng Dương Phóng tựa hồ không khác nhau chút nào.

Đều là một thân màu đen huyền bào, đầu đội mặt nạ màu trắng.

Chỉ bất quá trên mặt viết số lượng rõ ràng là 【 mười 】 .

Số mười?

Bại lộ?

Dương Phóng trong lòng giật mình, không kịp suy nghĩ nhiều mình là như thế nào bại lộ, toàn thân khí tức mãnh liệt, chân khí bộc phát, toàn bộ thân hình đều giống như trong nháy mắt bành trướng, thẳng tiếp một quyền hướng về kia đạo từ trên trời giáng xuống 【 mười 】 hào hung hăng đập tới.

Ầm!

Quyền chưởng tương giao, chân khí bành trướng.

Bốn phương tám hướng bỗng nhiên vang lên từng đợt kinh khủng oanh minh, toàn bộ mặt đất đều giống như tao ngộ sóng lớn xung kích, rầm rầm rung động, liên tiếp bảy tám gốc đại thụ tại chỗ nổ tung.

Sau một kích, số mười bóng người tại chỗ bay ngược mà ra, trên không trung ngay cả lật, một chút rơi vào nơi xa.

Dương Phóng tự thân cũng bị một cỗ sức mạnh cực kỳ khủng bố chấn cánh tay nhói nhói, toàn bộ thân hình dọc theo mặt đất trong nháy mắt ngược lại trượt, một chút trượt ra hơn mười mét có hơn.

Ngay tại hấn vừa mới ngược lại trượt ra đi, bỗng nhiên, bốn phương tám hướng lại là năm sáu đạo thân mặc màu đen huyền bào, đầu đội Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ bóng người cấp tốc nhảy ra. Trên mặt số lượng đều có bất đồng.

Theo thứ tự là mười một, mười hai, chín, tám, mười bốn, bảy.

Ròng rã sáu người.

Mới vừa xuất hiện, cơ hồ không có chút gì do dự, trực tiếp cuồng xông mà qua, trên thân chân khí bộc phát, áo bào không gió mà bay, khí tức kinh khủng, đi lên liền thôi động

Toàn bộ thực lực, hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc đánh tới.

Có xuất chưởng, có ra quyền.

Còn có trực tiếp xuất kiếm.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là thánh linh.

Tất cả mọi người không nói một lời, trực tiếp phong tỏa Dương Phóng bốn phương tám hướng hết thủy đường lui, chân khí giao cảm, khí tức mãnh liệt, giống như là hình thành tường đồng vách sắt, hướng

Lấy Dương Phóng trùng điệp nghiền ép mà đi.

Dương Phóng liên tục rút lui, trực tiếp cảm thấy một cỗ khó có thể tưởng tượng áp lực thật lớn, trước nay chưa từng có tử vong nguy cơ đánh tới, hắc lúc này bạo hồng một tiếng, lôi

Âm thôi động.

“PFL!

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, vạn vật mất thông.

Kinh khủng thanh âm trong nháy mắt chấn động thiên địa, như là trong minh minh vô thượng thần linh tức

giận, kinh khủng thiên uy chấn nhập ba hồn, để cho người ta não hải ngây ngô, sắc mặt có chút kinh ngạc.

Soạt!

Dương Phóng trên thân ô quang lóe lên, huyền bào nổ tung màu đen dữ tợn kinh khủng thiết giáp trong nháy mắt bao trùm tại trên hai gò má, trùng điệp bao khỏa, như là một nháy mắt hóa thành tranh

Dữ tợn sắc thú, toàn thân trên dưới tất cả đều là dày đặc gai ngọc.

Sau lưng một bộ huyết hồng sắc áo choàng, càng là trong nháy mắt quyền ra, nhan sắc yêu dị, tại đêm tối phía dưới hiện động quỷ dị quang mang.

Cùng lúc đó!

Dữ tợn long trảo càng là xuất hiện tại hữu chưởng của hắn phía trên, truyền đến kinh khủng khó tả âm sát khí tức, như là một tôn Thái Cổ Ma Long bỗng nhiên sống lại đồng dạng.

Sưu!

Dương Phóng thân thể lóe lên, trong nháy mắt biến mất.

Sau một khắc!

Một móng vuốt hướng về số bảy trán hung hăng cuồng quét mà đi.

Mặc dù không biết mình là như thế nào bại lộ, nhưng đã bại lộ, tự nhiên không có khả năng lại để lại người sống.

Số bảy sắc mặt hoảng hốt, cuối cùng từ ngây ngô bên trong bừng tỉnh, chỉ bất quá Dương Phóng công kích

quá nhanh, để hẳn ngay cả tránh né đều cơ hội đều không có, sát na bị một cỗ kinh khủng sát khí bao phủ.

Đúng lúc này!

Một cỗ to lớn đại lực bỗng nhiên từ số bảy sau lưng truyền đến, một đầu khoan hậu bàn tay ôm đồm ra số bảy bả vai, đem hẳn thân thể hướng về hậu phương kéo một cái.

Trong nháy mắt tránh đi Dương Phóng một kích toàn lực.

Kinh khủng khí lưu từ số bảy trên hai gò má đảo qua, phát ra rầm rầm thanh âm, nếu không phải có mặt nạ bảo hộ, toàn bộ hai gò má đều muốn tại chỗ vỡ nát.

Chỉ bất quá!

Dương Phóng một kích không trúng, thân thể theo sát lấy cấp tốc vọt tới trước, kinh khủng long trảo mang theo âm trầm dữ tợn sát khí, tiếp tục một móng vuốt hướng về số bảy cuồng mãnh chộp tới.

Số bảy người sau lưng rốt cục nổi lên, khẽ di một tiếng, một con lóe ra nòng đậm tử quang bàn tay, xuyên thấu không gian, trực tiếp cùng Dương Phóng long trảo nhẹ nhàng va vào nhau.

Phốc!

Vô cùng thanh âm rất nhỏ truyền ra, một kích này lại không có tạo thành bất luận cái gì chấn động mãnh liệt.

Thật giống như tất cả năng lượng đều hoàn toàn biến mất đồng dạng.

Dương Phóng bỗng nhiên trong lòng giật mình.

Có cao thủ!

Một trảo này xuống dưới, thật giống như đánh vào không đáy trong lỗ đen.

Tất cả lực lượng lại không có nổi lên mảy may gợn sóng.

Hắn không chút nghĩ ngợi, thân thể bỗng nhiên rút lui, quay người liền đi.

Trước khi đi ở giữa, ánh mắt quay đầu liếc nhìn.

Chỉ nhìn thấy hiện tại hắn trong tầm mắt, rõ ràng là một kẻ thân thể cao hơn gầy gò bóng người, đồng dạng mặc một bộ màu đen huyền bào, không gió mà bay.

trên mặt số lượng, lại là 【 một 】 .

Số một!

Dương Phóng trong lòng kinh dị, bàn chân đạp mạnh, viên mãn Thanh Long bộ phối hợp Thị Huyết áo choàng, cộng thêm Phong luật, thân thể như là thuấn di, sát na xông ra nơi đây.

Mới vừa từ ngây ngô bên trong khôi phục như cũ cái khác cao thủ, biến sắc, vội vàng lần nữa nhào tới trước, chỉ bất quá tốc độ lại tất cả đều quá chậm.

Tại bọn hắn vừa mới đạp ra, Dương Phóng liền từ bọn hắn trong khe hở trong nháy mắt hiện lên.

Tốc độ đơn giản có thể sử dụng không thể tưởng tượng nổi để hình dung.

Số một ánh mắt bên trong phát ra từng tia từng tia ngạt

nhiên cùng kinh ngạc.

“Còn có loại thân pháp này?”

Hắn tự nói một tiếng, mũi chân điểm một cái, sát na từ đây địa biến mất.

Những người khác từng cái sắc mặt tái xanh, ánh mắt khó coi, cảm giác được hai gò má đau rất đau nhức.

Đáng chết!

Thật là đáng sợ gia hỏa!

Bọn hắn nhiều người như vậy tề xuất, thế mà đều lưu không được đối phương!

Nếu không phải số một, bọn hắn thậm chí còn có khả năng tổn thất nặng nề.

Nhất là số bảy, sắc mặt trắng bệch, hồn bất phụ thể, kinh hãi dị thường, toàn bộ phía sau lưng một mảnh ướt sũng.

Ở đây người bên trong chỉ có hắn là chân chính từ Sâm La Điện trước đạo qua một vòng.

Vừa mới mình kém chút liền trực tiếp chết thảm!

Đây là cái gì yêu nghiệt!

Nơi xa.

Nồng đậm trong rừng.

Dương Phóng tốc độ phát huy đến cực hạn, như là tia chớp màu đỏ ngòm, tinh hồng áo choàng bao trùm lấy thân thể, tại cực tốc cuồng xông, trong đầu như cũ tại

không ngừng suy tư.

Làm sao bại lộ?

Chẳng lẽ bọn hắc cũng tại trên người mình lưu lại ký hiệu?

Thế nhưng là mình trước đó kiểm tra qua, hết thấy như thường a.

Đáng chết!

Mình kia bốn mươi gốc Hắc Ngọc linh dược!

Hắn lập tức trở nên một trận nghiêng răng nghiêng lợi.

Ngay tại vọt tới trước ở giữa, bỗng nhiên, Dương Phóng sắc mặt lại biến, thân thể đột nhiên dừng lại, lập tức nhìn về phía trước, ánh mắt âm trầm, thâm thúy băng lãnh.

Chỉ gặp tại hắc phía trước nhất đất trống chỗ.

Một đầu thân thể thon dài, lộ ra thon gầy bóng người màu đen, lẳng lẳng đứng thẳng.

Phảng phất chờ đợi đã lâu.

trên mặt sẫm bạch mặt nạ, tại nguyệt quang làm nổi bật hạ nhất là lộ ra thần bí.

Số một!

Hắn vậy mà như thế nhanh chóng?

Sớm đi tới phía trước mình!

Dương Phóng chậm rãi thở hắt ra hơi thở, ánh mắt lạnh lùng, không còn e ngại, mà là không nhúc nhích nhìn về

phía đối phương, khàn khàn hỏi: “Các người là như thế nào phát hiện ta sao?”

“Đơn giản, hồn đăng.”

Số một ngữ khí bình tĩnh, tựa hồ không có bất kỳ cái gì giấu diếm Dương Phóng dáng vẻ, mở miệng nói ra: “Số mười ba, số mười lăm đều có hồn đăng lưu tại Cửa U, bọn hấn

hồn đăng đã sớm tắt, cho nên ta mới kết luận người là giả.”

“Thì ra là thế. “

Dương Phóng gật đầu nói.

Xem ra hấn lần này bại lộ không oan!

Đối phương bên kia lại có loại này mặt hàng cao cấp!

“Vậy người muốn làm sao xử trí ta? Là muốn giết ta sao?”

Dương Phóng tiếp tục mở miệng.

“Không, ta cải biến chú ý.”

Số một nhẹ nhàng lắc đầu.

“Ừm?”

Dương Phóng nhướn mày.

“Người là nhân tài, ta lại đặc biệt yêu quý nhân tài, nếu như người thích tấm mặt nạ này, ta có thể đem tấm mặt nạ này trực tiếp tặng cho người.

Số một bình tĩnh nói.

“Đưa cho ta?”

“Đúng vậy, chỉ cần người gia nhập Cửu U, từ đó về sau, tám mặt nạ này chính là của người.

Số một đáp lại.

Dương Phóng lộ ra kinh dị.

Đối phương thế mà mời hẳn gia nhập Cửu U?

Hắn nhẹ hút khẩu khí, trong lòng cấp tốc suy tư.

“Nghe tuy không tệ, bắt quá ta dù sao cũng phải muốn kỹ càng tìm hiểu một chút Cửu U a?”

Dương Phóng mở miệng.

Không quản như thế nào, vượt qua trước mắt cửa này mới là trọng yếu nhất.

“Có thể.

Số một nhẹ nhàng gạt đầu, không có giấu diếm, mở miệng nói ra: “Cửu U, tại hai mươi tám năm trước bị ta sáng tạo, ngay từ đầu chỉ có ba vị thành viên, theo thứ tự là ta, số hai cùng số ba, về sau mới lục tục ngo ngoe hấp thu thành viên khác, về phần ta sáng tạo Cửu U lý niệm, cũng rất đơn giản, chính là phản hoàng, phản thần, thần linh như là đã biến mất, liền không nên xuất hiện lần nữa, bao quát huyết mạch của bọn hắn, cũng không nên tiếp tục hưởng thụ đặc quyền, đó là cái người người như rồng thời đại, thần, cuối cùng hẳn là bị ném bỏ, mà tại đông đảo thần linh huyết mạch bên trong, Đại Uyên Hoàng thất là nhất hẳn là bị xóa đi một cái,, đã sớm mục nát!”

Dương Phóng âm thầm kinh hãi, mở miệng nói: “Hảo khí phách! Kia về sau thành viên đều là bởi vì cái này lý niệm mới gia nhập vào?”

“Đúng thế.”

Số một bình tĩnh hồi phục, nói: “Chính ta cũng không nghĩ tới, âm thầm phản thần, phản hoàng người sẽ có nhiều như vậy, nhiều năm như vậy phát triển, Cửu U thành viên trước mắt đã có hai mươi ba người, toàn bộ đều là thánh linh.

“Vậy người liền không sợ bọn họ bên trong sẽ xuất hiện phản đồ?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

“Không sợ.

Số một nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ngoại trừ ta ra, những người khác hết thảy đều không biết lẫn nhau chân thực thân phận, coi như xuất hiện phản đồ, cũng vô pháp mang đến thật sao ảnh hưởng, hưởng hồ, đương một cái thế lực cường đại đến cực điểm, phản bội đại giới không phải bọn hắn có khả năng tiếp nhận. “

“Tốt a.

Dương Phóng mở miệng.

Cửu U 23 người, 23 vị thánh linh, máu chốt đại gia hết thảy đều không biết lẫn nhau chân thực thân phận.

Cứ như vậy, ai dám phản bội?

Một khi phản bội, chỉ cần số một lên tiếng, liền sẽ có 22 vị thánh linh cùng nhau đuổi giết quá khứ, ai có thể cản?

“Kia gia nhập Cửu U về sau, có cái gì chỗ tốt?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

“Tự nhiên.”

Số một tiếp tục đáp lại:

“Bất luận cái gì gia nhập Cửu U thành viên, đều có thể trực tiếp đạt được hai quyền thánh linh cấp võ học bàng thân, ngoài ra, thành viên ở giữa còn có thể tương hỗ giao dịch, mỗi tháng ở bên ngoài nhận lấy nhiệm vụ ban thưởng đều đem về bọn hắn người tất cả, Cửu U sẽ không rút ra mảy may lợi ích, người có thể hiểu thành, đây là một cái hỗ trợ bình đài, đại gia có phiền phức, có thể cùng một chỗ thương nghị giải quyết, không đến mức để người tứ cố vô thân.

...

Chương 272 : Nhìn thấy Hắc Âm âm mai!

“Kia Hoàng Cực Đan đâu?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Cửu U bên trong có chuyên môn Đan sư, chỉ cần người cung cấp vật liệu, hắn chỉ lấy lấy hai thành lợi nhuận, đây không tính là cái gì đi.”

Số một bình tĩnh nói.

“Hai thành lợi nhuận, xác thực không tính là gì.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Vậy có hay không một chút cưỡng chế nhiệm vụ?”

“Đối với cụ thể cưỡng chế nhiệm vụ, chúng ta không làm yêu cầu, bất quá vì gia tăng đoàn kết tính, chúng ta sẽ muốn cầu mỗi vị thành viên mỗi tháng chỉ ít hoàn thành một

Kiện, có thể lựa chọn đơn giản, cũng có thể lựa chọn khó được.”

Số một đáp lại.

Dương Phóng lập tức hiểu được.

Ý là nhiệm vụ loại hình không làm yêu cầu.

Nhưng là mỗi tháng nhất định phải có một kiện.

Tổng thể tới nói, vẫn là tự do.

“Đã như vậy, vậy ta nguyện ý gia nhập Cửu U.”

Dương Phóng mỉm cười. Dù sao hắn hiện tại muốn trốn cũng trốn không thoát.

Cái này số một thực lực cao thâm mạt trắc!

Coi như thủ đoạn tề xuất, hắn cũng không có nắm chắc có thể chiến thắng đối phương.

Thà rằng như vậy, còn không bằng gia nhập đối phương.

“Có thể, bất quá ta cần trước giải được thân phận chân thật của ngươi.”

Số một đáp lại.

Dương Phóng khẽ nhíu mày, vẫn là thoải mái rút lui trên người giáp trụ cùng áo choàng, lộ ra bên trong ” Tàn Thiên Liệt ” khuôn mặt.

Số một ánh mắt bình tĩnh, nhìn về phía Dương Phóng ” thật gương mặt “, mở miệng nói ra: “Ngươi trên mặt hắn là có một tầng mặt nạ da người a?”

Thật là nhạy cảm nhìn rõ!

Dương Phóng trầm nghĩ.

Đây là lần đầu có người có thể nhìn ra trên mặt mình mang theo mặt nạ da người.

Hắn lúc này đem ” Tàn Thiên Liệt” mặt nạ da người giật xuống, bất quá phía dưới y nguyên không phải hắn chân thực gương mặt, mà là ” Nguyên Linh giáo chủ” mặt nạ da người.

Số một quan sát tỉ mỉ lấy Dương Phóng ” khuôn mặt mới
“, mở miệng nói ra: “Nhìn người lồi ăn mặc này, để cho
ta nghĩ đến trước đây không lâu để Đại Uyên quân đều
bị thiệt lớn

Hắc Thủy lão quái, cái kia Hắc Thủy lão quái cũng hẳn là
người đi?”

“Chính là tại hạ, bất quá đều chỉ là may mắn mà thôi.

Dương Phóng mỉm cười.

“Có thể từ Bàn Vạn Chung cùng Đại Uyên quân dưới
tay bình yên rời đi, nhưng không có may mắn nói
chuyện.”

Số một lắc đầu, nói: “Người ở ngoài mặt chân thực thân
phận là cái gì?”

“Thất Sát bang khách khanh trưởng lão.”

Dương Phóng đáp lại.

“Thất Sát bang.

Số một như có điều suy nghĩ, nhẹ nhàng gật đầu.

“Chờ một chút, cũng nên để cho ta nhìn một chút người
thật gương mặt a?”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

Số một cũng không cự tuyệt, tiện tay đem mặt nạ trên
mặt hái xuống, lộ ra bên trong một trương dị thường
thon gầy, làn da có mấy phần ảm đạm khuôn mặt.

dưới cằm có ba sợi râu dài, hốc mắt lõm, trên mặt nếp

nhấn đông đảo, bên trái đầu lông mày chỗ còn có một viên màu đen nốt ruồi.

Nhìn như là dải dầu sương gió.

Dương Phóng âm thầm nhíu mày, não hải cấp tốc suy tư.

Khuôn mặt này xác thực chưa bao giờ thấy qua.

Nhưng đối phương thực lực lại cao thâm như vậy, tuyệt đối không phải hạng người vô danh.

Số một cho Dương Phóng nhìn thoáng qua gương mặt về sau, liền lần nữa mang tới mặt nạ, mở miệng nói: “Đi thôi, trước theo ta đi cùng những người khác hội họp đi.

Ông tay áo của hắn phiêu động, chủ động hướng về nơi xa bước đi.

Dương Phóng tự giác đem trước số 13 mặt nạ lần nữa đeo ở trên mặt, chủ động theo sau lưng, mở miệng nói ra: “Ta trước đó giết các người hai vị thành

Viên, người bây giờ mang ta trở về, liền không sợ lọt vào phản đối.

“Yên tâm, bọn hắn biết làm sao tuyển?”

Số một đáp lại.

“Tốt a, cái kia vừa mới những người kia thân phận chân thật hẳn là cũng đều không thấp a?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Bọn hắn mặt ngoài giống như người, đều là từng cái thể lực nhân vật đứng đầu.”

Số một đáp lại.

Quả thật như thế!

Dương Phóng trầm nghĩ trong lòng. Không bao lâu.

Hai người đã từ sơn lâm đi ra, lần nữa quay trở về tới trước đó nhà tranh trước đó.

Chỉ gặp nhà tranh khu vực.

Bảy, tám, chín, mười, mười một, mười hai, mười bốn rờn rã bảy đạo bóng người ngay tại nơi này nghỉ ngơi cùng điều chỉnh, cảm thấy được Dương Phóng hai người từ đằng xa đi tới chi

Về sau, bọn hắn lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, liền vội vàng đứng lên, cấp tốc đón.

“Số một, đây là?”

Số tám lồi ra hỏi thăm.

Những người khác cũng nhao nhao nhìn về phía Dương Phóng.

“Từ đó về sau, hắn chính là số mười ba.”

Số một bình tĩnh mở miệng.

Mọi người nhất thời trong lòng run lên.

Đây là đem đối phương cũng hấp thu tiến đến?

Chẳng lẽ trước đó chết mất số mười ba, số mười lăm liền chết vô ích?

Mấy người đối mặt, trong lòng mãnh liệt, lại là một câu không dám nói.

“Rõ!”

Đám người chấp tay.

“Đi thôi, về trước tổng bộ.”

Số một mở miệng.

Đám người nhao nhao gật đầu, đi theo số một sau lưng.

,

Thần bí mênh mông bốn phía bên trong.

Đình đài lầu các, san sát nối tiếp nhau.

Nhàn nhạt sương mù bao phủ bốn phía.

“Nơi này chính là Cửu U tổng bộ?”

Dương Phóng hành tẩu nơi đây, hướng về bốn phía quan sát, nói: “Quả nhiên đủ ẩn nấp.

“Nơi đó chính là nhiệm vụ đài, về sau người muốn lựa chọn làm nhiệm vụ, đều có thể ở nơi đó tiến hành lựa chọn.

Số một theo ngón tay phía bên phải phía trước khu vực, mở miệng nói ra: “Người sau này nếu có sự tình thỉnh cầu hấn thành viên trợ giúp, cũng muốn ở nơi đó lưu lại nhiệm vụ mới được

Bất quá lưu nhiệm vụ thời điểm, tốt nhất đem nhiệm vụ ban thưởng thiết lập phong phú một chút, dạng này mới có thể đầy đủ đã động người khác.

“Minh bạch.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, nhìn bốn phía nói:
“Bất quá tổng bộ giống như không có người nào?”

Ven đường đi qua, loại trừ mấy người bọn hắn, cái khác lại một cái cũng không thấy được.

“Kia là tự nhiên, tất cả thành viên mặt ngoài đều có cái khác thân phận, tìm trong ngày bọn hắn là rất bận rộn, chỉ có cá biệt thời điểm mới có thể tới.”

Số một nói.

“Kia nếu là có chuyện khẩn cấp, nên làm cái gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta tự có biện pháp có thể thông tri đến bọn hắn.”

Số một đáp lại.

“Tốt a.”

Dương Phóng gạt đầu, bỗng nhiên lần nữa nghĩ tới một chuyện, nói: “Đúng rồi, ta trước đó nghe nói thiên địa này ở giữa có một loại quỷ dị Hắc Âm âm mai, đối với thánh linh

Cấp cao thủ ảnh hưởng cực lớn, không biết là thật là giả, chúng ta tổng bộ bên trong có biện pháp hay không có thể nhìn thấy loại này âm mai?”

“Người muốn nhìn, ta ngược lại thật ra cũng có thể để người nhìn xem, bất quá, chỉ sợ trong lòng người có chút không chịu nổi.”

Số một ngữ khí bình tĩnh.

Dương Phóng trong lòng kinh ngạc

Tâm linh không chịu nổi? “Nhưng ta còn là muốn nhìn một chút.”

Dương Phóng đáp lại.

“Đi thôi, tại phía trước đại điện, ta liền có thể để người nhìn thấy.”

Số một ống tay áo phiêu động, hướng về phía trước một tòa đứng vững cung điện đi đến.

Dương Phóng lúc này lẳng lặng đi theo sau lưng.

Rộng rãi cao ngất đại điện.

Một mặt cao hơn nửa mét gương đồng, lẳng lặng đứng vững ở đây, phía trên hoa văn cổ phác, nhan sắc cũ kỹ, nhìn tựa hồ không có bất kỳ cái gì chỗ thần kỳ.

Liền như là bình thường địa chủ gia đình già vật đồng dạng.

“Cái này gương đồng là ta may mắn đạt được một kiện Thần khí, mặc dù tàn phá, nhưng lại cũng có thể tiếp tục sử dụng, người muốn muốn thấy rõ Hắc Âm âm mai, chỉ cần muốn đem bàn tay đặt ở gương đồng mặt ngoài, dụng tâm cảm thụ, tự nhiên có thể nhìn thấy người muốn nhìn, bất quá, ta khuyên người tốt nhất có chuẩn bị tâm lý, bởi vì, người nhìn đến đồ vật, chưa chắc là người cho rằng.”

Số một mở miệng nói.

Dương Phóng nhướng mày, quan sát tỉ mỉ lấy gương

đồng, ngón tay nhẹ nhàng gảy tại phía trên, keng keng rung động, sau đó vẫn là đưa bàn tay dán tại trên gương đồng, tiến hành

Cảm thụ.

Từng tia từng sợi lạnh buốt khí tức từ gương đồng mặt ngoài truyền ra, dọc theo lòng bàn tay xúc cảm, nhanh chóng hướng về thân thể dũng mãnh lao tới.

Thời gian dần trôi qua Dương Phóng trước mắt thế giới bắt đầu trở nên bất đồng.

Như là cấp tốc hóa thành đen trắng thế giới đồng dạng.

Hết thảy đồ vật đều đang nhanh chóng phai màu.

Không chỉ có như thế!

Bên trong đại điện, đột nhiên nổi lên từng mảnh từng mảnh như là tơ liễu đồng dạng vật chất màu đen, tại lung tung bay múa, một cỗ khó tả yêu dị khí tức trong nháy mắt tập nhập

Đến Dương Phóng trong lòng.

Thật giống như một sát na tiến vào một cái hoàn toàn bất đồng yêu dị thế giới đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng giật mình, lúc này nhìn chăm chăm những cái kia vật chất màu đen nhìn thật kỹ.

Rất nhanh lông tơ đứng vững, đơn giản không thể tin.

Những này vật chất màu đen, rõ ràng là nhiều đám quỹ dị tộc.

Có chút trên tóc còn dính đầy vết máu.

Dương Phóng ánh mắt lại trực tiếp hướng về ngoài điện nhìn lại, thôi động thị lực, hướng về nơi xa dõi mắt trông về phía xa.

Chỉ gặp ngoài điện thiên địa, quỹ dị vật chất màu đen càng nhiều, phô thiên cái địa, khắp nơi đều là.

Loại trừ nồng đậm tóc bên ngoài, còn có từng mảnh từng mảnh máu đỏ tươi thit...

Toàn bộ đen trắng thế giới, đơn giản yêu dị dị thường.

Giống như là biến thành một cái ra phủ phát bao trùm Tu La tràng.

Dương Phóng chợt nhớ tới một chuyện, lập tức thu hồi ánh mắt, hướng về thân thể của mình nhìn lại.

Theo hắn một hít một thở, từng sợi quỹ dị mái tóc màu đen đang không ngừng hướng về mũi của hắn chui vào. Thậm chí dù là không đi hô hấp, cũng sẽ có một tia quỹ dị tóc tự động không có vào nhân thể.

Tại cánh tay trái của hắn, chân trái, tất cả đều đã mọc đầy nồng đậm lông đen, nổi gân xanh, cơ bắp dữ tợn.

Chỉ là loại này lông đen, dùng mắt thường hoàn toàn không cách nào nhìn thấy.

Chỉ có mượn nhờ Thần khí chi lực mới có thể thấy rõ.

Dương Phóng ánh mắt lại đột nhiên hướng về số một nhìn lại.

Chỉ gặp số một thân thể gầy cao, toàn thân trên dưới chảy xuôi một cỗ trắng noãn thần thánh quang mang, đem tất cả bộ lông màu đen, nhỏ bé huyết nhục tất cả

đều ngăn tại bên ngoài

Mà lại ở trên người hắn cũng không có bất kỳ cái gì lông đen xuất hiện.

Cả người liền như là một tôn thần. Dương Phóng trong lòng giật mình.

Đối phương thế mà không nhận những này lông tóc cùng huyết nhục ảnh hưởng?

Hắn bỗng nhiên nhìn về phía trong điện hoàn cảnh, chỉ gặp toàn bộ đại điện mục nát, âm trầm, vách tường tróc ra, che kín một loại đục ngầu, âm u khí tức, vách tường mặt ngoài thậm chí còn có rất nhiều quỷ dị dịch nhờn, đang không ngừng chảy ra.

Xoát!

Dương Phóng bàn tay bỗng nhiên từ trên gương đồng tự động tróc ra xuống dưới, hết thấy trước mắt tất cả đều trong nháy mắt gãy mất.

Gương đồng dù sao không phải hoàn chỉnh Thần khí.

Sớm đã tàn phế, trải qua mục nát, cho nên căn bản là không có cách thời gian dài để Dương Phóng quan sát.

Trong miệng hắn nhẹ nhàng thở phì phò hơi thở, sau đó giống như là ý thức được cái gì, lập tức ngừng thở, nhưng rất nhanh vừa khở cười một tiếng, lần nữa bình thường hô hấp.

Loại kia quỷ dị lông tóc không nhận hô hấp ảnh hưởng, cho dù là nín hơi, cũng có thể tự động dung nhập nhân thể.

Cho nên thở không thở, lại có cái tác dụng gì.

“Số một, người có phải hay không có được loại kia có thể tịnh hóa bộ lông màu đen phương pháp?”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên đối phương, trong lòng biến ảo, mở miệng hỏi thăm.

“Đúng vậy, người muốn học không?”

Số một ngữ khí bình tĩnh. “Muốn học!

Dương Phóng trầm giọng mở miệng.

Vừa mới nhìn thấy một màn quá mức đáng sợ.

Để hắn cũng không tiếp tục nghĩ kinh lịch.

Đừng nói trước giữa thiên địa phiêu tán những cái kia lông tóc, huyết nhục, riêng là hắn trạng thái bản thân liền cực kỳ đáng sợ, cánh tay trái, chân trái thể mà tất cả đều mọc đầy màu đen

Lông tóc, thân thể bắt đầu bành trướng.

Đây rõ ràng ngay tại biển dị! !

“Muốn học ta ngược lại thật ra có thể truyền cho người.

Số một đáp lại, từ trong ngực lấy ra một bản nhật màu vàng thư tịch, giao cho Dương Phóng, nói ra: “Đây chính là ta tịnh hóa những cái kia bộ lông màu đen phương pháp.”

Dương Phóng con mắt lóe lên, lúc này đem quyển sách kia tịch trong tay.

【 thánh quyết 】 !

Hai chữ dấu vết đập vào mi mắt.

“Tên rất hay.”

Dương Phóng tán thưởng.

“Người thích liền tốt.”

Số một mỉm cười, nói: “Nhiều ít người nhìn thấy quyển sách này danh tự không nguyện ý tu tập, người vẫn là một cái duy nhất sau khi thấy, nguyện ý chủ động tu tập

“Ừm? Có ý tứ gì?”

Dương Phóng trong lòng giật mình, nhìn về phía số một.

Công pháp này không thể luyện?

“Phương pháp này có thể luyện, mà lại dị thường nghịch thiên, chỉ là phương pháp này lai lịch kinh người, ngày sau người có thể sẽ gặp được cái khác tu hành phương pháp này người, bọn hắn có thể sẽ có chút không dễ nói chuyện.

Số một đáp lại.

Dương Phóng trong nháy mắt hiểu được, trong lòng mãnh liệt.

Là phương pháp này lai lịch không làm sao?

Nhưng nghĩ đến vừa mới nhìn thấy cục diện quỷ dị, hắn vẫn là cẩn rǎng một cái, đem phương pháp này nhận lấy.

Quản hắn ngày sau hồng thủy ngập trời, nếu là ngay cả trước mắt cửa này đều không qua được, cần gì phải suy nghĩ cái khác?

“Cửu U bên trong những người khác không nguyện ý luyện?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

“Đúng vậy, loại trừ một mình ta tu luyện phương pháp này, những người khác hoặc là có những phương pháp khác, hoặc là chính là không muốn tu hành, dù sao Hắc Âm âm mai đối với thân thể ảnh hưởng, muốn tại thứ ba Thiên Thê lúc mới có thể triệt để hiển lộ, bọn hắn hiện tại cũng là không vội.”

Số một đáp lại.

Dương Phóng lâm vào trầm mặc.

Một lát sau dò hỏi: “Những cái kia bộ lông màu đen rốt cuộc là thứ gì? Vì sao còn sẽ có rất nhiều huyết nhục? Càng xa xôi là cái gì? Toàn bộ thế giới đều là

Dạng này sao?

“Những vật này, ta cũng không biết đến cùng là cái gì? Nhưng là ta lại biết, những vật này cùng thần linh có quan hệ.”

Số một mở miệng nói ra: “Căn cứ ta khai quật cổ tịch, nhiều mặt điều tra, những này bộ lông màu đen cùng huyết nhục, hàng năm đều ở cực tốc gia tăng bên trong, mà gây nên khiến cho chúng nó gia tăng nhân tố chính là thần linh huyết mạch!

“Thần linh huyết mạch? Có ý tứ gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Mỗi khi có người thần linh huyết mạch thức tỉnh, những

này bộ lông màu đen cùng huyết nhục liền sẽ so trước đó càng đậm một phần, gần nhất mấy trăm năm qua, thức tỉnh thần huyết người càng ngày càng nhiều, cho nên, những này âm mai cũng càng thêm yêu dị cùng rất nhiều, đây chính là ta phản thần trong đó một nguyên nhân. “

Số một thanh âm u lãnh.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Đúng là dạng này?

“Đây coi như là cái gì? Nguyên rủa? “Cũng có thể nói như vậy.”

Số một đáp lại, nói: “Sở dĩ năm đó chúng thần biến mất tuyệt không phải ngẫu nhiên, nhất định là phát sinh một loại nào đó đáng sợ biến cố, đến mức tại bọn hắn sau khi chết, thiên địa đều bị người từng giờ trò, ta dám đoán chắc, khiến cái này bộ lông màu đen cùng huyết nhục nồng đậm tới trình độ nhất định, tất nhiên sẽ phát sinh kinh thiên động địa dị biến.”

Dương Phóng thở sâu, trong đầu cấp tốc suy tư.

Mảnh thế giới này thật sự là càng ngày càng yêu.

Thật sự là ứng câu nói kia.

Hiểu rõ càng nhiều cũng được giải càng ít.

“Tốt a, bất kể như thế nào, dù sao ta chỉ đem nắm trước mắt là được.”

Dương Phóng thở hắt ra hơi thở, mở miệng nói ra.

Số một nhìn một chút Dương Phóng, cũng lần nữa khô

phục lại bình tĩnh, nói: “Người có thể nghĩ như vậy, tự nhiên không thể tốt hơn, đi thôi, ta mang người tiến đến chọn lựa võ kỹ.

Sau đó hai người đi ra nơi đây.

Đi vào một chỗ cực kỳ cao ngất trong lầu các.

“Số ba, đem 【 Hắc Vân Kiếm Pháp 】 cùng 【 Hắc Ma quyền 】 mang tới.

Số một sừng sững tại lầu các bên ngoài, mở miệng truyền âm, thanh âm hạo đặng. Sưu! Sưu!

Liên tiếp hai đạo quỷ dị quang mang trong nháy mắt từ lầu các chỗ sâu bay ra, cơ hồ đảo mắt tức đến, bị số một vung tay áo một quyền, cuốn tại trong tay.

“Cái này hai quyền võ kỹ đều là lai lịch không ít, người cầm đi đi, về phần số ba, hẳn tính tình cổ quái, từ xưa giờ đã như vậy, người không cần để ý.”

Số một giải thích, cầm trong tay bí tịch giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp nhận bí tịch, hiếu kỳ nói: “Đúng rồi, lần trước ta giết Hoắc Thiên Đình lúc, hẳn tựa hồ vận dụng một loại nào đó cấm thuật, loại kia cấm thuật là cái gì?

“Kia là Huyết Linh quyền trực, ta cái này dẫn người đi lĩnh, mỗi một vị gia nhập Cửu U thành viên đều sẽ đạt được vật này.

Số một đáp lại, tiếp tục hướng về nơi xa đi đến.

...

Chương 273 : Kỳ dị sự kiện?

Cổ phác trong phòng.

Số một tiện tay lấy ra hai quyển màu đỏ sậm quyển trục ra, đem nó chậm rãi triển khai, trải tại trước mắt trên mặt bàn, mở miệng nói ra:

“Huyết Linh quyển trục, hết thấy hai phần, một chủ một bộ, người chỉ cần nhỏ xuống huyết thủy, chủ quyển trục tự sẽ dung nhập thân thể của người, về phần phó quyển trục, thì từ ta bảo tồn, một khi người vận dụng trong đó bí pháp, hai bức quyển trục liền sẽ đồng thời tiêu hủy, bất quá người nhớ kỹ, Huyết Linh quyển trục không phải vận bất đắc dĩ, không thể vận dụng, bởi vì một khi vận dụng, kinh mạch của người liền sẽ từng khúc băng liệt.

“Được.”

Dương Phóng trong lòng ngạc nhiên, lúc này cất vớ ngón tay, đem huyết thủy nhỏ ở trước mắt hai tấm quyển trục phía trên.

Quang mang lóe lên.

Một tấm trong đó quyển trục trong nháy mắt hóa thành nhiều làn huyết quang, dung nhập vào Dương Phóng thân thể, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn vận chuyển công lực, yên lặng cảm thụ, rất nhanh cảm giác được quyển trục chỗ.

Tựa hồ chỉ cần chân khí xông lên, quyển trục liền sẽ tự động bộc phát.

“Đúng rồi, còn có một trường quyền trục, người cũng lưu lại một giọt máu ở phía trên đi, đây là chế tạo hồn đấng quyền trục, dạng này người sau này một khi gặp bất trắc, ta bên này cũng sẽ lập tức biết được.

Số một tiện tay tay lấy ra màu đen quyền trục, đặt lên bàn.

“Ồ?”

Dương Phóng hiếu kì hướng về màu đen quyền trục nhìn lại.

Chỉ gặp quyền trục triển khai, bên trong lít nha lít nhít tràn ngập phù văn thần bí, chữ như là gà bói.

Hắn vẫn là lần đầu gặp được loại vật này.

Dương Phóng lúc này lại nhỏ một giọt huyết thủy tại quyền trục phía trên.

Số một đem quyền trục thu hồi, nói: “Còn có một việc, ta phải nhắc nhở người một chút, phạm là thấy qua Hắc Âm âm mai người, trong thời gian ngắn đều sẽ gặp được

Hoặc nhiều hoặc ít kỳ dị sự kiện, liên quan tới điểm này, người chỉ cần trấn thủ nội tâm, bảo trì cảnh giác, là không có việc gì.

“Kỳ dị sự kiện? Có ý tứ gì?”

Dương Phóng kinh ngạc.

“Có chút cùng loại với nguyên rửa loại hình a. “

Số một trầm thấp nói ra: “Bất quá loại ảnh hưởng này cực kỳ nhỏ, người chỉ cần bảo trì nội tâm, là không có

việc gì.”

Dương Phóng lập tức không còn gì để nói.

Trước đó số một cũng không có nói chuyện này.

Nhưng nói trở lại, coi như đối phương lúc ấy nói, mình chỉ sợ cũng chưa chắc sẽ nghe.

Hắn lộ ra vẻ bất đắc dĩ, đành phải gật đầu.

“Ta lần trước giao cho số mười một 40 gốc Hắc Ngọc linh dược, những này Hắc Ngọc linh dược hẳn là luyện chế thành đan a?”

Dương Phóng bỗng nhiên hỏi thăm.

“Đều ở ta nơi này, người cầm đi đi.

Số một tiện tay lấy ra ba bình ngọc ra, nói: “Luyện đan thời điểm bị số năm chụp xuống hai thành, bị số mười một chụp xuống hai thành, cái khác đều

Không nhúc nhích.

“Số năm? Hẳn là Đan sư?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, bất quá hẳn tại tổng bộ thời gian rất ngắn, tìm hẳn luyện dược cũng phải cần thời gian hẹn trước, mà lại trong khoảng thời gian này là không cách nào hẹn trước, số năm

Tại hôm qua đã đi Nam Vực, cụ thể lúc nào trở về ta cũng nói không rõ.

Số một nói.

“Đi Nam Vực?”

“Gia tộc của hần đều ở bên kia, có thể là có chuyện gì đi.

Số một đáp lại.

Dương Phóng bất đắc dĩ, đành phải tạm thời từ bỏ.

Bất quá ngẫm lại cũng thế, Cửu U thành viên, cũng không phải chỉ có Bắc Vực người.

phụ trách là toàn bộ Kinh Thiên vực.

Bên trong thành viên đoán chừng đến từ từng cái phương hướng đều có.

“Loại kia hần trở về, người nhớ kỹ liên lạc một chút ta.”

Dương Phóng nói.

“Có thể.

Số một gật đầu.

Dương Phóng do dự một chút, vẫn là lấy ra năm viên Hoàng Cực Đan, đưa cho số một, coi như trừ lễ.

Số một không còn gì để nói, nhưng vẫn là từ Dương Phóng nơi đó nhận lấy năm viên đan dược.

Dương Phóng cũng là không còn gì để nói.

Nguyên lai tưởng rằng số một là không thu.

Thế nhưng là hần thế mà thu?

Đã nói xong cao nhân phong phạm đâu?

Hắn nhìn xem trong tay đan dược, thở dài trong lòng.

Nguyên bản 80 viên thuốc, hiện tại một vòng xuống tới, còn thừa lại cuối cùng 43 khóa.

Bất quá, dù sao cũng so không có tốt.

Sau đó số một tiếp tục hướng Dương Phóng giới thiệu sự tình khác.

Lại qua chừng nửa canh giờ.

,

Dương Phóng đem nên hiểu rõ cơ hồ toàn bộ hiểu rõ một lần.

“Tốt, tạm thời chỉ chút này.”

Số một nói ra: “Người có thể ra ngoài đi dạo một chút, nếu có không hiểu có thể tiếp tục đến hỏi ta, về phần người nghĩ rời đi lời nói, tùy thời đều có thể rời đi

Chỉ cần trong vòng một tháng hoàn thành một hạng nhiệm vụ là đủ.”

“Được.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu.

Từ gian phòng đi ra, áo quần hắn phiêu động, thân thể cao lớn, đã khôi phục được nguyên bản thân cao, không cần lại tiếp tục ngưng trang thành trước đó số 13.

Hành tẩu tại Cửu U tổng bộ, Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, như cũ tại hồi tưởng đến trước đó thông qua

thần kính nhìn thấy một màn.

Thật sự là quý dị!

Phiến thiên địa này ở giữa đến cùng ẩn chứa bí mật gì?

Chẳng biết tại sao, hấn bỗng nhiên nghĩ đến kiếp trước nhìn thấy một thì cố sự.

Tại một đám con kiến bên người, buông xuống một cây cột điện cùng diệt trừ một cây cột điện, đám kia con kiến vĩnh viễn cũng sẽ không biết.

Bởi vì đây chính là vĩ độ bất đồng.

Hiện tại xem ra, cùng bọn hấn sao mà tương tự.

Phiến thiên địa này ở giữa thêm ra một đoàn bộ lông màu đen cùng ít ra một đoàn bộ lông màu đen, bọn hấn cũng vĩnh viễn cũng không biết.

Cái này chẳng phải là nói, tại bọn hấn phía trên, còn có cao hơn chiều không gian tồn tại! Dương Phóng càng nghĩ càng cảm thấy áp lực to lớn.

Trong bất tri bất giác, đã đi tới quảng trường.

Trong lòng hơi động, hướng về một bên nhiệm vụ lên trên bục đi.

Chỉ gặp đây là một chỗ to lớn bạch bích, cao có hơn ba mét, mọc ra hơn năm mét, dưới ánh mặt trời thanh tịnh trong suốt, phía trên lít nha lít nhít dán đầy trang giấy.

Mỗi một mặt trên trang giấy đều tràn ngập chữ viết.

Có nhiệm vụ là Cửu U nội bộ thành viên tuyên bố tới, có thì là bên ngoài thành viên ủy thác.

Tỉ như giết chết người nào đó, hộ tống người nào đó, tìm tới nào đó nào đó đồ vật... Các loại loại các dạng.

Dương Phóng cũng không nóng lòng đi làm nhiệm vụ, mà là chấp hai tay sau lưng, đi đầu quan sát.

Trợn vện nhìn hồi lâu.

Hắn mới yên lặng lắc đầu, rời đi nơi đây.

Trước mắt xem ra, đại bộ phận nhiệm vụ đều là rời xa Nguyên Dương thành.

Nhưng bây giờ hắn còn không muốn rời đi Nguyên Dương thành quá xa.

Cho nên chỉ có thể đợi thêm lần sau.

Dù sao có tầm một tháng kỳ hạn, thời gian còn sớm cực kì.

Thất Sát bang bên trong.

Dương Phóng sau khi quay về, liền lấy ra quyển kia 【thánh quyết】.

Này công cũng không phải là tu luyện chân khí sử dụng, cũng không có bất kỳ cái gì sát chiêu, chỉ là đơn thuần tịnh hóa Hắc Âm âm mai sử dụng, khiến người toàn thân thanh minh, vạ tà bất xâm.

Chính như kia sổ một đồng dạng.

Lúc ấy Dương Phóng nhìn lại thời điểm, sổ một trên dưới quanh người trắng noãn không vết, bao phủ bạch quang, tất cả bộ lông màu đen cùng huyết nhục đều không thể tới gần hắn mấy may.

Điểm này thật khiến cho người ta sợ hãi thán phục.

Bất quá!

Này công lai lịch cũng làm cho Dương Phóng âm thầm lo lắng.

Xem ra những người khác là biết thứ này lai lịch to lớn, không dám tu luyện.

Dương Phóng trong lúc nhất thời lâm vào do dự.

Thật lâu, hắn mới rốt cục lật ra, tiến hành Tham nghiên.

Bóng đêm giáng lâm.

Gian phòng bên trong một mảnh đen kịt.

Chỉ có một cây ánh nến lẳng lặng thiêu đốt, chiếu sáng không lớn khu vực.

Dương Phóng nhắm mắt ngồi xếp bằng, như cũ tại tham tường trong tay thánh quyết.

Bỗng nhiên!

Một trận âm phong thổi qua, ánh nến trong nháy mắt dập tắt.

Một bên cửa sổ phát ra kệt kệt một đạo thanh âm chói tai.

Dương Phóng đột nhiên mở hai mắt ra, thanh lãnh như điện.

Gian phòng bên trong.

Một mảnh đen kịt, chỉ có ngoài cửa sổ nguyệt quang tung xuống một sợi.

Hắn mặt không biểu tình, vươn người đứng dậy, đi qua đem cửa sổ một lần nữa đóng lại, sau đó lấy ra cây châm lửa, lẳng lặng nhóm lửa ngọn nến, lần nữa trở về giường.

Nhưng lại tại hắn vừa mới quay người.

Sau lưng bỗng nhiên truyền đến quỷ dị nhẹ nhàng cười nhẹ thanh âm. “Hì hì ha ha...”

Tựa như nữ tử vui cười, vô cùng đột ngột.

Dương Phóng thân thể dừng lại, đột nhiên quay đầu, ánh mắt sắc bén.

Chỉ gặp một góc quần áo màu trắng từ trong tầm mắt của hắn trong nháy mắt hiện lên, trực tiếp trốn ở cách đó không xa bình phong về sau.

Hắn hơi nheo mắt lại, hàn quang hiển hiện, sau đó khôi ngô cao lớn thân thể hướng về bình phong đi đến, bàn tay to lớn dùng sức một trào, bình phong dờ.

Nhưng rất nhanh sắc mặt khế giật mình, mày nhăn lại.

Nhưng gặp hậu phương trống rỗng.

Thứ gì cũng không có.

“Kỳ dị sự kiện?”

Trong miệng hắn tự nói.

Chẳng lẽ nhanh như vậy liền bị mình gặp?

Hắn điềm nhiên như không có việc gì, lần nữa trở lại, hướng về giường đi đến.

“Hì hì ha ha...”

Gian phòng bên trong tiếp tục truyền đến quỷ dị cười nhẹ, lúc đông lúc tây, để cho người ta phân biệt không ra phương hướng.

Dương Phóng mặt không biểu tình, tiếp tục hành tẩu. Dứt khoát đã không tại nhiều quản.

Bỗng nhiên!

Trong phòng ngọn nến lần nữa không có dấu hiệu nào dập tắt.

Cùng lúc đó!

Dương Phóng thân thể dừng lại, giống như là cảm giác được cái gì, đột nhiên quay đầu, hướng về một bên nơi hẻo lánh nhìn lại, con người băng hàn đáng sợ.

Nhưng lại toàn vẹn không có chú ý tới, sau lưng hắn gương đồng.

Gương đồng bên trong.

Một vị người mặc Bạch sắc váy áo, sắc mặt trắng bệch, tóc đen nhánh nữ tử bóng người, đang lẳng lặng địa đứng ở đó, gạt ra mặt mũi tràn đầy nụ cười quỷ dị, nhìn về phía Dương Phóng.

hai chân cách mặt đất, tựa như lơ lửng.

Dưới hai tay rủ xuống, móng tay tinh hồng yêu dị.

Ngay từ đầu thời điểm, khoảng cách Dương Phóng còn

rất xa.

Nhưng trong nháy mắt, gần trong gang tấc!

Toàn bộ gương mặt sát na chật ních tấm gương.

Một mặt nồng đậm tiểu dung, hai con ngươi tròng lớn, âm trầm oán độc, toàn bộ da mặt đều dị thường trắng bệch.

Như là thoa lên một tầng thật dày loại sơn lót đồng dạng.

Bất quá, ngay tại nàng vừa mới đến gần!

Dương Phóng cũng đột nhiên quay người, một đôi mắt băng lãnh khiếp người, trong nháy mắt rơi vào trong gương trên người nữ tử.

“Người đang cười cái gì?”

Trong gương đồng nữ tử gương mặt sắc mặt khế giật mình, tiểu dung trong nháy mắt ngưng kết.

Răng rắc!

Rống!

Ầm ầm!

Gian phòng bên trong trong nháy mắt nổ vang, chân khí bành trướng, đảo mắt lắng lại.

...

Chương 274 : Một quyền oanh sát!

Hai ngày sau.

Mặt trời chiều ngã về tây.

Hoàng hôn quang mang chiếu xuống giữa thiên địa, vì cái này mặt đất bao la tăng thêm một vòng thần kỳ sắc thái.

Hoàng thành đầu tường chõ.

Hai đạo nhân ảnh cùng tồn tại, cao lớn thon dài, ánh mắt thâm thúy, chính như cùng hai vị cao cao tại thượng chúa tể, quan sát vạn dặm sơn hà.

“Nhất định phải đi đến một bước này sao?”

Trong đó một đạo người mặc áo măng bào màu tím, tóc đen nhánh như mực bóng người, đôi mắt trông về phía xa, mở miệng nói ra: “Một bước này đi ra, nhất định long trời lở đất, hoặc là sinh, hoặc là chết, không có loại thứ ba lựa chọn.”

“Biết, cho nên trăm mới cùng hoàng huynh thương nghị lâu như vậy.”

Người bên cạnh ảnh, thanh âm bình tĩnh, mặc Ngũ Trảo Kim Long bào, chấp hai tay sau lưng, mở miệng nói ra:

“Thương Khung thần cung những năm gần đây bàn tay kéo dài càng ngày càng dài, hiện tại có người ta trấn thủ, bọn hắn còn không dám quá phận bức bách, nhưng trăm năm về sau, người ta mất đi, ai còn có thể chống đỡ ở Thương Khung thần cung thẩm thấu?”

Thừa dịp hiện tại người ta chính vào tráng niên, là tốt nhất chĩnh hợp cơ hội, cái này Kinh Thiên vực dù sao cũng là ta Tử gia Kinh Thiên vực, người ta hiện tại không động thủ, hẳn là còn muốn đem phiền phức lưu cho hậu nhân?”

Người mặc áo măng bào màu tím bóng người có chút trầm mặc, mở miệng nói ra: “Người như là đã hạ quyết tâm, kia không quản phát sinh cái gì, ta tự nhiên muốn toàn lực ủng hộ người.”

Người bên cạnh ảnh mỉm cười, nhìn về phía đối phương, nói: “Có hoàng huynh câu nói này là đủ rồi, lần này biến đổi phổ biến, chú định gặp được vô tận lực cản, còn xin hoàng huynh nhiều hơn hao tâm tổn trí.”

“Đại Uyên quân bốn mươi vạn năm tướng sĩ, có thể tùy thời chịu chết.”

Người mặc áo măng bào màu tím bóng người mở miệng nói ra.

“Chịu chết cũng không cần thiết, chỉ cần trấn áp các thế lực lớn, để bọn hắn ngoan ngoãn phối hợp là được rồi, tối thiểu bên ngoài không muốn cho bọn hắn tạo phản cơ hội.”

Người mặc kim sắc long bào bóng người mở miệng đáp lại: “Đại Uyên vương triều bị quản chế tại Thương Khung thần cung lâu vậy! Chỉ có đầy đủ biến đổi, mới có thể thoát khỏi đối phương.”

Nói đến đây, thanh âm hắn có chút dừng lại, nói: “Đúng rồi, trầm nghe nói Diệp Trần chết tại Bắc Vực rồi?”

“Đúng vậy, ta vốn là muốn để vạn chuông xuất thủ, lại không nghĩ rằng hắn sẽ sớm chết thảm.”

Đại Uyên quân thủ lĩnh tử Thiên Hùng đáp lại nói.

“Chết được tốt, cũng tiết kiệm cho chúng ta tạo thành những biến cố khác.”

Người mặc long bào bóng người mặt không biểu tình, nói: “Cái này Diệp Trần thế nhưng là ngay cả trăm nữ nhi đều cho mê thần hồn điên đảo, thành nội có không ít thế lực cũng đều cùng hấn quan hệ không ít!”

“Người trẻ tuổi đối với tình cảm tràn ngập mơ màng, cũng là không gì đáng trách, thế lực này lần lượt diệt trừ chính là.”

Tử Thiên Hùng đáp lại.

“Hừ, cùng cừu nhân quấy cùng một chỗ, nếu không phải xem ở nàng là trăm nữ nhi, trăm đã sớm đập chết hấn.”

Người mặc long bào bóng người hừ lạnh một tiếng, lạnh như băng nói; “Lần này toàn diện biến đổi, làm phiền người đến tiến hành giám sát.”

“Yên tâm, ta hiểu rồi.”

Tử Thiên Hùng gật đầu, ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

Đã hoàng triều bên trong, có chút thế lực không quá an phận, như vậy thì từ hoàng thành bắt đầu tốt.

...

Thất Sát bang bên trong.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, nhìn về phía trước mắt bằng, trong lòng ngầm thở phào.

Liên tục mấy ngày quá khứ, thánh quyết rốt cục thuận lợi nhập môn.

Bất quá cái này thánh quyết tiến độ lại quả thực chậm chạp.

Vừa vận kệt tại nhập môn 【 10/3000 】 tình trạng.

Khác công pháp trên cơ bản đều là một lần gia tăng 100 điểm tả hữu, duy chỉ có cái này thánh quyết mới tăng lên đáng thương 10 điểm.

Dương Phóng một bên vận chuyển loại này thần bí thánh quyết, một bên lần nữa hồi tưởng lại cái này trong mấy ngày đủ loại tao ngộ.

Quả nhiên để số một nói trúng.

Những ngày này hấn qua cũng không bình tĩnh.

Ban ngày còn hết thở như thường.

Nhưng màn đêm vừa xuống, mình luôn có thể nghe được một chút người khác không nghe được thanh âm, nhìn thấy một chút người khác không thấy được đồ vật, liên tục mấy ngày, mỗi đêm đều có.

Cái này khiến hấn có chút có phần bị tra tấn.

Mấu chốt là mặc kệ chính mình như thế nào xuất thủ, vật kia đều sẽ rất nhanh xuất hiện lần nữa.

Thật giống như hoàn toàn là ảo giác của mình.

“Hi vọng cái này thánh quyết sau khi nhập môn, có thể hơi hóa giải một chút đi.”

Dương Phóng tự nói.

Bằng không người thật muốn biến thành tổ chất thần kinh không thể.

Bỗng nhiên.

Hắn sinh ra cảm ứng, ánh mắt trực tiếp hướng về góc phòng nhìn lại, lạnh giọng mở miệng: “Ra đi!”

Trên mặt đất trong nháy mắt sáng lên từng tia từng tia ô quang.

Một đầu máu me khắp người Địa Hành tộc nhân trực tiếp từ lòng đất chui ra, sắc mặt trắng bệch, che kín sợ hãi, rõ ràng là bị trọng thương, mở miệng nói ra: “Chúa công, ra ··· xảy ra chuyện.”

“Chuyện gì xảy ra?”

Dương Phóng ánh mắt trầm xuống.

Lúc trước mình cho bọn hắn không ít Hắc Ngọc linh dược, để bọn hắn đi tìm người mua, kết quả nhiều ngày như vậy quá khứ, bọn hắn từ đầu đến cuối không có tin tức truyền đến.

Hắn còn tưởng rằng bọn hắn chết hết!

“Chúng ta bị để mất tới, xuất thủ người cũng là mấy vị Địa Hành tộc nhân ··· “

Vị kia máu me khắp người Địa Hành tộc nhân mặt mũi tràn đầy khủng hoảng, lúc này đem trong khoảng thời gian này kinh lịch một năm một mười hướng Dương Phóng cấp tốc nói một lần.

Nguyên bản bọn hắn trước đó cầm tới Hắc Ngọc linh dược về sau, đúng là khắp nơi cho Dương Phóng tìm

kiếm người mua, bất quá dù sao vật trong tay quá đắt giá, cho dù là bọn họ lại thế nào cẩn thận, nhưng vẫn là bị người cho tập trung vào.

Mà để bọn hắn vụn vụn không nghĩ tới chính là, tiếp cận bọn hắn cũng là một đám Địa Hành tộc nhân.

Không đúng!

Cũng không phải là hoàn toàn là Địa Hành tộc nhân.

Tại đám người kia bên trong còn có một vị thánh linh cấp áo bào xám người thần bí.

Lúc ấy đối phương trên mặt còn mang theo một trương mặt nạ màu trắng.

Tại bọn hắn bao vây chặn đánh dưới, rất mau đem bọn hắn người giết thì giết, bắt thì bắt, chỉ có một mình hắn liều chết phá vây, trốn thoát.

Chỉ bắt quá, trong tay những cái kia Hắc Ngọc linh dược lại tất cả đều bị mất.

“Bóng người áo bào tro? Địa Hành tộc nhân?”

Dương Phóng ánh mắt trở nên lạnh lùng.

Chẳng biết tại sao hắn lần nữa nghĩ đến mình trước đó ở ngoài thành mở chỗ kia dược điền.

Lúc trước dược điền thế nhưng là bị người chinh cái đào rỗng, liên đới lấy trụ sở của mình đều bị một mối lửa đốt thành tro bụi.

Lúc ấy phụ trách chuyện này cũng là một vị người áo bào tro.

Hơn nữa, còn là Thái tử người!

“Bọn hấn là lai lịch gì? Có hay không tra được bọn hấn ở đâu đặt chân?”

Dương Phóng băng lãnh hỏi thăm.

“Ta cũng không biết lai lịch ra sao, bất quá, ta biết đám kia Địa Hành tộc nhân hiện tại ở đâu đặt chân.”

Trước mắt thụ thương Địa Hành tộc nhân kinh hoảng nói.

Hấn tên Hoắc Sơn, vốn là Hoắc Thiên Đình bên người một vị hộ pháp, siêu phẩm cửa thứ hai tu vi, bị Dương Phóng dùng kịch độc khống chế về sau, liền một mực đi theo Dương Phóng.

“Tốt, mang ta tới.”

Dương Phóng âm hàn nói.

Thứ không biết chết sống!

Ngay cả mình đồ vật cũng dám đoạt!

Lần trước Thái tử sự tình còn không có tính sổ sách, lần này lại tìm tới.

Thật coi hấn là bần nặn!

...

Rộng rãi lòng núi.

Cực kỳ ẩn nấp.

Bốn phương tám hướng bó đuốc thiêu đốt, đem nơi này

làm nổi bật giống như ban ngày.

Một đám hơn mười người Địa Hành tộc nhân chính tụ ở chỗ này, nướng cháy vừa mới đánh tới thịt rừng, ra bên ngoài tràn ngập từng đợt nồng đậm mùi thơm.

Cách bọn họ không xa.

Thì là mấy cái làm bằng gỗ hình đỡ lẳng lẳng đứng vững, phía trên thành linh trói lại ba đạo nhân ảnh, từng cái toàn thân máu tươi, chặt vật dị thường, chính là trước đó phụ trách cho Dương Phóng tìm kiếm người mua mấy người.

Bọn hắn nguyên bản nhân số không ít, nhưng cũng tiếc chỉ có ba người bọn hắn còn sống, tại hình trên kệ chịu đủ tra tấn.

Xùy!

A!

Một khối nung đỏ bàn ủi bị người trực tiếp hung hăng đặt tại một người trong đó trên ngực, lập tức toát ra từng tia từng tia khói trắng, khiến cho người kia trực tiếp kêu thê lương thảm thiết, quanh quẩn toàn bộ trong sơn cốc.

Rất nhanh đau ngất đi, gục đầu xuống, không nhúc nhích.

“Làm sao? Còn không muốn nói sao?”

Vị kia cầm trong tay bàn ủi Địa Hành tộc nhân, nở nụ cười, nhìn chăm chú lên mặt khác hai cái Địa Hành tộc nhân, cười nói: “Nói cho ta, những này Hắc Ngọc linh dược là từ đâu lấy được, những vật này đều là hàng cấm, các ngươi bất quá là siêu phẩm cửa thứ nhất tu vi, lại dám đụng vào hàng cấm, các ngươi không biết đây là

tội chết sao?”

Hai vị kia bị trói tại hình trên kệ Địa Hành tộc nhân, run
lẩy bẩy, vô cùng hoảng sợ.

“Thật không phải chúng ta, kia linh dược là chủ công của
chúng ta cho chúng ta, hẳn để chúng ta xuất ra đi tìm
người mua.”

“Đúng vậy, thật không phải chúng ta, tha mạng, tha
mạng a.”

“Các người vị chúa công kia tên họ là gì? Là lai lịch gì?”

Cầm trong tay bàn ửi Địa Hành tộc nhân khẽ cười nói.

“Ta cũng không biết hẳn là lai lịch gì, nhưng là hẳn giống
như chính là cái kia để Bàn Vạn Chung cũng bị thiệt
lớn tồn tại.”

Trong đó một cái Địa Hành tộc nhân kinh hoảng mở
miệng.

“Ồ?”

Cầm trong tay bàn ửi Địa Hành tộc nhân sắc mặt khẽ
nhúc nhích, nhiều hứng thú cười nói: “Có ý tứ, các
người lại còn nói hẳn là chủ công của các người? Ha ha,
thật sự là có ý tứ, các người tại sao không nói Bàn Vạn
Chung là chủ công của các người?”

Hiển nhiên, trong lòng của hẳn một trăm cái không tin.

“Là thật, ta có thể thề, là thật.”

“Chúng ta không dám nói láo, đều là thật, nguyên bản
chúng ta là Hoắc Thiên Đình thuộc hạ, về sau Hoắc
Thiên Đình bị hẳn giết chết, chúng ta liền tìm nơi nương

tựa hẳn.”

Hai vị Địa Hành tộc nhân vội vàng kinh hoảng kêu lên.

“Đã người nói người thần bí kia là chủ công của các người, như vậy, hẳn ngụ ở chỗ nào, chân chính tính danh kêu cái gì, đều có nào thủ đoạn, các người hẳn phải biết đi.”

Cầm trong tay bàn ủi Địa Hành tộc nhân nhàn nhạt hỏi thăm.

“Chúng ta trước đó xác thực biết hẳn ngụ ở chỗ nào, hẳn cho chúng ta một loại nghe hương tiểu trùng, loại kia tiểu trùng có thể giúp một tay tìm tới tung tích của hẳn, chỉ là loại kia tiểu trùng tại giao thủ trên đường bị các người hủy đi.”

Bên trái Địa Hành tộc nhân hoảng sợ nói.

“Nói như vậy chính là giả?”

Cầm trong tay bàn ủi Địa Hành tộc nhân tiếp tục cười nói.

“Không phải giả, không phải giả, chúng ta câu câu là thật.”

“Tha mạng a, chúng ta nói đều là thật ... “

Hai người vội vàng hoảng sợ kêu to.

“Bọn hẳn nói là sự thật.”

Bỗng nhiên, một đạo băng lãnh hờ hững thanh âm trực tiếp tại mảnh này trong lòng núi không có dấu hiệu nào vang lên.

Vị kia cầm trong tay bàn ủi Địa Hành tộc nhân trong lòng giật mình, đột nhiên quay đầu.

Ai?

Không chỉ có là hắn, trong lòng núi cái khác Địa Hành tộc nhân cũng tất cả đều biến sắc, lập tức đứng dậy, đem ánh mắt nhao nhao nhìn tới.

Chỉ gặp cách bọn họ cách đó không xa.

Chẳng biết lúc nào thành linh nhiều hơn hai đạo nhân ảnh.

Một thân toàn thân máu tươi, chính là trước đây không lâu mới từ bọn hắn lòng bàn tay chạy thoát một vị Địa Hành tộc nhân.

Một cái khác thì thân thể khô ngô, một thân áo bào đen, hai con con người băng lãnh đáng sợ, giống như là thiểm điện, khiếp người tâm hồn.

Một đám Địa Hành tộc nhân sắc mặt biến hóa, thân thể phát ra ô quang, liền tranh thủ nửa người chìm vào trong đất, để tùy thời ứng phó một chút biến cố.

“Người là ai?”

Tay kia cầm bàn ủi cầm đầu Địa Hành tộc nhân, ánh mắt lạnh lùng, nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, không thêm để ý, bàn tay vung lên.

Phốc!

Vô hình độc phần trong nháy mắt khuếch tán mà ra, tại Phong luật lôi kéo dưới, sát na bao phủ lại tất cả Địa

Hành tặc nhân lỗ mũi, trong nháy mắt, những cái kia chìm vào trong đất Địa Hành tặc nhân liền trực tiếp phát ra tiếng kêu thảm, hai tay che lấy cái cổ, nhao nhao cuồn phún một búng máu, trực tiếp ngã nhào xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Cầm trong tay bàn ủi Địa Hành tặc nhân biến sắc, đơn giản không thể tin được, không chút nghĩ ngợi, vội vàng chìm xuống lòng đất, muốn thoát đi nơi đây.

Chỉ bất quá tại thân thể của hắn vừa mới hành động, Dương Phóng bàn chân giẫm một cái.

Ầm ầm!

Kinh khủng chấn động chi lực trong nháy mắt tuôn ra xuống lòng đất, để vị kia Địa Hành tặc nhân trực tiếp kêu thê lương thảm thiết, toàn thân trên dưới xương cốt phát ra lộp bộp thanh âm, trực tiếp từ lòng đất lần nữa bị bắn ra ngoài, máu tươi bay khắp nơi vung.

Phốc phốc!

Dương Phóng thân thể lóe lên, khoan hậu đại thủ một phát bắt được vị này Địa Hành tặc nhân cái cổ, một mực nắm, như là nắm một đầu gà con, ánh mắt băng lãnh đáng sợ.

“Ai bảo ngươi ra tay? Trước đó người áo bào tro kia đâu?”

Hắn một câu nói nhằm cũng không có.

“Ta nói, ta nói, tha mạng, tha mạng a ... “

Vị kia Địa Hành tặc nhân hoảng sợ kêu to, đơn giản không thể tin được đây hết thảy.

Mình lại bị một chiêu cầm nã?

Đây là cái gì kinh khủng tồn tại?

...

Nguyên Dương thành nội.

Một chiếc xe ngựa lẳng lẳng hành tẩu, hướng về phía trước sòng bạc bước đi.

Trong xe ngựa.

Ngô Thiên Thành sắc mặt bình thản, mặc một bộ trường bào màu xám, bưng lên vừa mới pha nước trà ngon, hưởng thụ lấy mấy tên nha hoàn cẩn thận xoa bóp, một loại khó nói lên lời cảm giác thỏa mãn trong nháy mắt nổi lên trong lòng.

Niên kỷ của hắn lớn, sớm nên về hưu.

Mặc dù là thánh linh cấp tu vi, bất quá tuổi trẻ vậy sẽ nhận thương thế quá nặng, đến mức hiện tại thân thể cũng còn không có điều dưỡng tốt.

Mặt ngoài là thánh linh, nhưng trên thực tế nhiều nhất chỉ có thể phát huy một nửa chiến lực.

Cũng may hắn leo lên Thái tử cành cây cao.

Thái tử không chê hắn già nua, cho hắn cực kỳ hậu đãi đãi ngộ, lúc này mới khiến cho hắn cách xa liếm máu trên lưỡi đao thời gian.

Suy nghĩ một chút trước đây không lâu hắn vừa vì Thái tử tìm tới một chỗ linh điền, hắn liền không khỏi lộ ra mỉm cười.

Chỗ kia linh điện thật đúng là trước đây chưa từng gặp!

Bên trong thờ những phong phú trình độ, vượt quá tưởng tượng.

Thành được suất thế mà cao tới tám thành.

Có chỗ này linh điện, từ đó về sau bọn hắn những này thánh linh cấp cường giả đãi ngộ còn muốn cao hơn một bậc!

Tối thiểu mỗi tháng Hoàng Cực Đan, đều đem tặng lên nửa lần.

Nói không chừng thương thế của hắn cũng có thể dần dần dưỡng tốt.

Mắt thấy mình một đôi hơi có vẻ bàn tay trắng nõn, hắn lộ ra từng tia từng tia mỉm cười.

Đôi bàn tay kia thế nhưng là quá lâu chưa từng giết người.

“Ngô quản sự, sòng bạc đến.”

Bên ngoài truyền đến mã phu thanh âm.

“Dừng xe.”

Ngô Thiên Thành thản nhiên nói.

“Vâng, Ngô quản sự.”

Xe ngựa lẳng lặng nghe hạ.

Sòng bạc bên ngoài, chường quỹ cùng tất cả hỏa kế đã sớm rất cung kính chờ đợi đã lâu, trên mặt nịnh nọt, tràn đầy nịnh bợ nhìn về phía Ngô Thiên Thành.

Loại trừ bọn hắc bên ngoài, còn có phụ trách nơi đây
sòng bạc bang phái chi chủ, cùng với hắc bang phái cốt
cán thành viên, tất cả đều bày ra tại đây.

“Ngô quản sự, ngài đã tới.”

Phụ trách nơi đây sòng bạc kiểm sát giúp đỡ bang chủ
Công Tôn Vân, mở miệng cười nịnh nói.

“Ừm, tới chơi hai tay.”

Ngô Thiên Thành chấp hai tay sau lưng.

“Tốt, hoan nghênh, hoan nghênh.”

Công Tôn Vân vội vàng cười nói.

Trước không quản Ngô Thiên Thành tại phủ thái tử địa vị
như thế nào, riêng là thánh linh cấp cường giả thân
phận, đã làm cho hắc không tiếc bất cứ giá nào địa đi
nịnh bợ.

...

“Là hắc sao?”

Cách đó không xa trà bày, Dương Phóng ngữ khí lãnh
đạm, nhìn về phía vừa mới đi hướng xe ngựa Ngô Thiên
Thành.

“Đúng vậy, chính là hắc, hắc là Thái tử người, là hắc
bức bách chúng ta làm như vậy.”

Vị kia Địa Hành tộc nhân vô cùng hoảng sợ, đã sớm bị
Dương Phóng dùng kịch độc khống chế, mở miệng nói
ra.

Dương Phóng lạnh lùng nhìn về phía đối phương.

Nhìn thân hình, hẳn là lần trước cái kia lôi kéo mình người.

Lần trước hẳn lôi kéo mình không thành về sau, mình lưu tại ngoài thành được điền liền bị người tận gốc bới.

Nghĩ không ra lần này lại là hẳn!

Dương Phóng tiện tay ném hai viên tiền đồng, đeo lên một trương mặt nạ màu đỏ, đứng dậy, thân thể đột nhiên xông ra, trực tiếp hướng về Ngô Thiên Thành nơi đó nhanh chóng hướng về đi.

...

Ngô Thiên Thành một mặt hài lòng, trong lòng dị thường hưởng thụ.

Lớn tuổi, hẳn liền đặc biệt thích loại này bị người bao bọc vây quanh, như chúng tinh phủng nguyệt cảm giác, có lẽ là từ đối với lúc tuổi còn trẻ hoài niệm đi.

Ngay tại lúc hành tẩu, bỗng nhiên, Ngô Thiên Thành biến sắc, giật cả mình, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Một đạo hắc ảnh tựa như như thiểm điện, trong nháy mắt vọt tới phụ cận, một quyền ném ra.

“Người nào? !”

Ngô Thiên Thành lộ ra kinh dị, mở miệng kêu to, vội vàng liền lĩnh huy động cánh tay trực tiếp chụp về phía Dương Phóng.

Bên người người tất cả đều trong lòng giật mình, hoàn toàn phản ứng không tới.

Ầm!

Thanh âm ngọt ngào.

Vừa đối mặt, Ngô Thiên Thành khúc cánh tay ngăn cản cánh tay kia trong nháy mắt nổ tung, xương cốt từng khúc sụp ra, trong miệng cuồng phún huyết thủy, thân thể bay ngược mà ra, còn chưa chờ hấn rơi xuống đất, bóng đen lần nữa oanh ra, lại là một quyền ném ra.

Ầm!

Lần này trực tiếp một quyền nện ở mi tâm của hấn.

Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt xé rách hấn hộ thể chân khí, tại chỗ đem hấn mi tâm đánh cho nổ tung, toàn bộ đầu như là dưa hấu, trực tiếp nổ tung.

Thi thể không đầu tiếp tục bay ngược, hung hăng nện ở sòng bạc bên trong, đem cái bàn đều cho nện đến vỡ nát.

Một chiêu qua đi, bóng đen xoay người rời đi, cấp tốc biến mất nơi đây.

Chỉ còn lại Công Tôn Vân cùng một đám kiếm sắt nhóm cao thủ, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, không dám tin.

“Giết người!”

“Người tới đây mau!”

...

Chương 275 : Trắng bệch cánh tay!

Toàn bộ đường đi hoàn toàn đại loạn.

Tất cả mọi người xông xáo dị thường.

Nhất là Thiết Kiếm bang bang chủ Công Tôn Vân bọn người tất cả đều run lẩy bẩy, thân thể kém chút xụi lơ trên mặt đất.

Xong.

Ngô Thiên Thành chết tại bọn hắn sòng bạc!

Một khi truy tra xuống tới, chính là đầy trời tai họa!

...

Phủ thái tử.

Tường viện tĩnh mịch, tầng tầng điệt.

Bên trong cường giả như mây, cao thủ đông đảo.

Từ khi ba năm trước đây bị Đại Uyên Hoàng đế sung quân tới trấn thủ Bắc Vực về sau, Thái tử bên người liền lôi kéo được quá nhiều cường giả, không khỏi là trên giang hồ thanh danh hiển hách hạng người.

Có thể nói, ngán ngủi ba năm, vị này Thái tử trưởng thành nhiều lắm.

Giờ phút này.

Ánh nến lấp lóe gian phòng bên trong.

Đại Uyên Thái tử mặc một thân khiết trường bào màu trắng, ngũ quan anh tuấn, rất là tuấn lãng, trường bào bên trên thêu lên nhàn nhạt bốn trảo long văn, lộ ra ung dung mà lộng lẫy.

Tại hấn đối diện, thì là một người mặc trường bào màu tím bóng người, nhìn tuổi tác không lớn, tựa hồ chừng ba mươi, một mặt mỉm cười, lại có thể cùng Thái tử bình khởi bình tọa.

Càng máu chốt chính là, Thái tử bên người tất cả cao thủ, lại không ai dám nhắc tới ra ý kiến.

Tựa hồ sớm đã thành thói quen.

“Viên huynh yên tâm, Hoàng Cực Đan sự tình ta sẽ nghĩ biện pháp, thực không dám giấu giếm, trước đây không lâu, ta vừa tìm được một chỗ tốt nhất linh điền, Hắc Ngọc linh dược thành dược suất cao tới tám thành.”

Thái tử ngữ khí bình tĩnh, mở miệng nói ra.

“Cao tới tám thành?”

Trước mắt nam tử con mắt kinh ngạc, nói: “Theo ta được biết, ngay cả hoàng thành khu vực cũng không đạt được tiêu chuẩn này a?”

Thái tử mỉm cười, nói: “Nhắc tới cũng là tạo hóa, thuốc này ruộng bị ta tại dã ngoại may mắn tìm được, cũng làm cho người trong đêm đào đi, bây giờ tất cả đều bị dòi tại phủ đệ ta bên trong.”

“Lớn bao nhiêu?”

“Không nhiều, một mẫu, nhưng dù vậy, hàng năm sản lượng cũng đem không ít.”

Thái tử cười nói: “Nói đến còn muốn cảm tạ Ngô tổng quản, nếu không phải Ngô tổng quản, ta còn tìm không thấy tốt như vậy được đâu.”

“Vậy là được, nói thật ra, Thương Khung thần cung bên kia vẫn là cực kỳ nguyện ý ủng hộ người làm Hoàng đế.”

Áo bào tím bóng người ngũ khí bình thần, nói:

“Nhưng có một việc, ta cần phải sớm nhắc nhở một chút Tử huynh, nghe nói hoàng thành bên kia, Hoàng đế đã định ra biến đổi, chỉ sợ không được bao lâu liền sẽ phổ biến cả nước, một khi loại này cải cách thật hoàn thành, chúng ta Thương Khung thần cung lại nghĩ nhúng tay Kinh Thiên vực, liền đem trở nên cực kỳ khó khăn, đến lúc đó, Hoàng đế tấn thiên hậu, đến cùng do ai tiếp quản đại vị, chúng ta coi như không giúp được gấp cái gì.”

Hắn tràn đầy ý vị nhìn một chút trước mắt Thái tử.

Bây giờ Hoàng đế cấp thiết muốn muốn hát ra Thương Khung thần cung cái bóng.

Mà vị này Thái tử nhưng lại vô cùng cần thiết bọn hắn Thương Khung thần cung ủng hộ.

Cho nên, bọn hắn nhược muốn tiếp tục tham gia Kinh Thiên vực, cũng chỉ có cùng vị này Thái tử hợp tác.

“Ồ?”

Thái tử ánh mắt chớp động, trong lúc nhất thời sáng tối chớp chớp.

Từ khi ba năm trước đây hắn bị phụ hoàng sung quân đến Bắc Vực, hắn ngay tại một mục đề phòng đây hết thảy.

Bây giờ phụ hoàng quả nhiên muốn biến đổi.

Chính như người trước mắt nói đồng dạng.

Một khi biến đổi thành công, phụ hoàng thiếu đi kiềm chế, khi đó liền có thể đưa ra tinh lực đến một lần nữa chọn lựa truyền nhân.

Đây cũng không phải là hấn muốn nhìn đến!

“Tốt, ta biết nên làm như thế nào.”

Thái tử đáp lại nói.

Áo bào tím bóng người mỉm cười, nói: “Thái tử yên tâm, không quản lúc nào, Thương Khung thần cung mãi mãi cũng là Thái tử hậu thuẫn.”

“Điện hạ, xảy ra chuyện, Ngô quân sự bị người bên đường giết.”

Bỗng nhiên, một vị hộ vệ mặt hốt hoảng từ bên ngoài cấp tốc chạy tới, mở miệng nói ra.

“Nói cái gì?”

Thái tử sầm mặt lại, bỗng nhiên đứng dậy, nói: “Ngô quân sự chết rồi?”

“Đúng vậy, ngay tại chủ nhà sông bạc.”

Tên hộ vệ kia kinh hoảng nói.

“Hỗn trướng!”

Thái tử ngữ khí băng lãnh, đập bàn một cái, trực tiếp hướng về ngoài cửa đi đến.

Vị kia nam tử áo bào tím thì mỉm cười, đứng dậy theo sau lưng.

...

Chủ nhà sòng bạc trước.

Bó đuốc tươi sáng.

Mảng lớn bóng người cấp tốc tụ đến, lít nha lít nhít, cấp tốc đem toàn bộ chủ nhà sòng bạc một mực vây quanh.

Thái tử sắc mặt băng lãnh, đầu đội kim quan, tóc đen như mực, mặc một bộ trường bào màu trắng, chấp hai tay sau lưng, chính lạnh lùng nhìn chăm chú lên hết thầy trước mắt.

Toàn bộ sòng bạc đổ khách cùng Thiết Kiếm bang bang chúng tất cả đều bị khống chế lại.

Đều run lẩy bẩy, hoảng sợ dị thường.

Giờ phút này.

Trọn vẹn ba vị Ngõ tác, ngay tại trên mặt đất cần thận kiểm tra Ngô Thiên Thành thi thể.

Còn một người khác lấy ra bút mực, ngay tại ghi chép.

Bên cạnh thì là Thiết Kiếm bang bang chủ Công Tôn Vân, run lẩy bẩy, hoảng sợ dị thường, quỳ trên mặt đất.

“Hồi Thái tử, người hạ thủ thực lực đáng sợ, mang theo mặt nạ, thảo dân không thấy được mặt của hắn, thật không thấy được, hắn chỉ dùng hai chiêu liền giết chết Ngô tiên bối, hắn nhất định là vị cực kỳ đáng sợ thánh linh, không có quan hệ gì với ta, cái này thật không có

quan hệ gì với ta, cầu Thái tử tha mạng a ... “

“Hắn thân cao nhiều ít? Mặc cái gì quần áo? Mang cái gì mặt nạ? Có nghe hay không Ngô quản sự nói qua, hắn gần nhất đắc tội người nào?”

Thái tử băng lãnh hỏi thăm.

“Thân cao .. thân cao ta cũng không nhớ rõ, đại khái tại một mét chín tả hữu, mặc trường bào màu đen, mang theo mặt nạ màu đỏ, Ngô quản sự không có nói qua gần nhất đắc tội qua người nào ... “

Công Tôn Vân kinh hoảng mở miệng.

“Nói như vậy các người chính là cái gì cũng không biết?”

Thái tử băng lãnh mở miệng.

“Tha mạng, Thái tử tha mạng, không có quan hệ gì với chúng ta, chúng ta thật sự là oan uổng, tha mạng a Thái tử ... “

Công Tôn Vân vội vàng phanh phanh dập đầu, vô cùng hoảng sợ.

Nam tử áo bào tím nhú mày, bỗng nhiên nhẹ nhàng khịt khịt mũi, nói: “Kỳ quái, có chút không đúng.”

Ánh mắt của hắn lập tức nhìn về phía trong đám người Ngô Thiên Thành thi thể, nói: “Giống như có cỗ mùi vị khác thường, là từ trên thân Ngô Thiên Thành truyền tới.”

“Mùi vị khác thường?”

Thái tử sắc mặt khế giạt mình, nói: “Mùi gì khác?”

Hắn biết rõ người trước mắt đáng sợ.

Đối phương giống như hắn đều có được thần linh huyết mạch, nhưng lại kế thừa không giống thần linh đặc thù!

Tỉ như đối phương khúu giác!

Bất luận cái gì người khác người không thấy đồ vật, hắn đều có thể nghe được.

“Mùi vị này giống như .. không tốt, là độc!”

Nam tử áo bào tím biến sắc, bỗng nhiên kịp phản ứng, quát: “Nhanh rời xa chỗ thi thể kia!”

Ngay tại nghiệm thi ba tên Ngõ tác sắc mặt giật mình, cùng nhau ngẩng đầu lên, tựa hồ không có kịp phản ứng.

Nhưng rất nhanh bọn hắn kêu thảm một tiếng, trực tiếp che cái cổ, há mồm phun ra từng mảnh từng mảnh huyết thủy, thân thể trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Không chỉ có như thế!

Theo ba người huyết thủy phun ra, như giống như đã dẫn phát cái gì vô cùng quỷ dị phản ứng hoá học đồng dạng.

Toàn bộ sông bạc bốn phía, tất cả siêu phẩm cửa thứ ba trở xuống người, lại tất cả đều hơi đỏ mặt, bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, đi theo cùng nhau phun ra huyết thủy.

A!

Từng cỗ thi thể cấp tốc ngã nhào xuống đất.

Như là hạ sủi cỏ đồng dạng.

Rầm rầm!

Trong nháy mắt mấy trăm người vệ đội, toàn bộ chết thảm!

Một màn như thế. Để Thái tử cập thân bên cạnh cao thủ, tất cả đều biến sắc, đơn giản không thể tin được đây hết thảy.

Bọn hấn vội vàng nín hơi, phong bế lỗ chân lông, trước tiên cấp tốc rời xa nơi đây, trong nháy mắt rút khỏi vài trăm mét bên ngoài, từng cái lộ ra vẻ kinh nộ.

Phủ thái tử hai trăm tên hộ vệ, Thiết Kiếm bang ba trăm tên bang chúng không gây như nhau bên ngoài, toàn bộ chết thảm!

Mỗi người đều thất khiếu chảy máu, phát ra mùi hôi.

“Là ai, là ai làm?”

Thái tử giận dữ, mở miệng quát chói tai.

Quanh người hấn tử quang mãnh liệt, kinh khủng dị thường, chân khí tại quanh thân vận chuyển, thần linh huyết mạch khí tức đang nhanh chóng bành trướng, hướng về tứ phía kia phương quét sạch.

Ở bên cạnh hấn một đám cao thủ, cũng từng cái ánh mắt phẫn nộ, cấp tốc nhìn về phía bốn phương tám hướng, chân khí mãnh liệt, muốn tìm ra người hạ độc.

Đây quả thực là vô cùng nhục nhã.

Lại có người tại trước mặt bọn hấn hạ độc bọn hấn cũng không biết.

“Đừng lại nhìn, hung thủ khẳng định sớm đã đi.”

Kia nam tử áo bào tím sắc mặt âm hàn, nói: “Nghĩ không ra Bắc Vực bên trong lại xuất hiện nhân vật lợi hại như vậy, đối phương khẳng định đã sớm sớm lưu tốt kịch độc!”

“Đáng chết! Đi mời mấy vị kia Độc Tông cao thủ đến!”

Thái tử gầm thét.

“Vâng, Thái tử!”

Một vị thánh linh cấp cao thủ lên tiếng, cấp tốc rời đi.

...

Nơi xa.

Không đáng chú ý trên nóc nhà.

Dương Phóng vây quanh hai tay, một thân áo bào đen, tại nhìn xa xa đây hết thấy.

Tại cảm thấy được Thái tử bên người rất nhiều cao thủ về sau, hấn lâm vào trầm mặc, sau đó quay người liền đi.

Không hổ là Đại Uyên Thái tử!

Đừng nói trước bên cạnh hấn cao thủ đông đảo.

Chỉ riêng bản thân hấn liền cực kỳ không kém.

Thần linh huyết mạch, quả nhiên không phải bình thường!

Vị này Đại Uyên quá hạt lực coi như so ra kém Bàn Vạn Chung, chỉ sợ cũng không yếu nhiều ít, cho tới nay, hẳn đều quá mức đánh giá thấp đối phương.

Càng máu chốt chính là!

Ở bên cạnh hẳn còn có một vị áo bào tím người, lại cũng cực kỳ không kém.

Hẳn là cũng là thần linh huyết mạch?

Hẳn biết đêm nay lại nghĩ giết chết đối phương đã là muôn vàn khó khăn, dứt khoát liền không còn chờ lâu.

...

Thời gian không lâu.

Thất Sát bang bên trong.

Dương Phóng trên thân đã đổi lại một thân mới tinh trường bào, hành tẩu ở chỗ này.

Bóng đêm giáng lâm.

Đầy sao đầy trời.

Nơi xa không ít tiếng nghị luận đều bị hẳn Phong luật nghe được, lộ ra dị thường rõ ràng.

“Kia hái hoa trộm thật là đáng sợ, gần nhất lại tại gây án, hiện tại thế mà để mắt tới ta Thất Sát bang, nghe nói trong bang đã có mấy danh nữ tính ngộ hại.”

“Nào chỉ là mấy nữ tính, hiện tại ngay cả Vương trưởng lão cũng ngộ hại.”

“Cái gì? Vương trưởng lão? Thật hay giả?”

“Vương trưởng lão tuổi vừa mới ba mươi, tu vi đã là siêu phẩm cửa thứ hai, từ trước đến nay mắt cao hơn đầu, cự tuyệt vô số người theo đuổi, ngay cả Thiếu bang chủ cầu hôn cũng bị nàng cự tuyệt, nàng thế mà cũng bị hái hoa trộm ... “

“Xuyt, im lặng im lặng, chuyện này tuyệt đối không nên truyền đi, bang chủ ngay tại tức giận bên trong, hiện tại ngay cả Bạch Ngọc đạo cô đều đuổi theo ra đi.”

...

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Hái hoa trộm lại gây án?

Còn để mắt tới Thất Sát bang?

Hắn có chút suy tư, tiếp tục hướng về trụ sở trở về.

“Tần trưởng lão, ngài trở về.”

Một vị mười hai mười ba tuổi thiếu niên nở nụ cười, vội vàng đón lấy Dương Phóng.

Hắn là mã phu Ngô Tam nhi tử, tên là Ngô Tiểu Lục, trước đây không lâu bị Ngô Tam liên tục khấn cầu đưa tới, sung làm bưng trà đổ nước gã sai vặt.

Làm người coi như cơ cảnh, liền bị Dương Phóng lưu lại.

“Đổ gạo cây lúa thu sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hồi Tần trưởng lão, đã thu sạch tốt.”

Kia mười hai mười ba tuổi thiếu niên vôi vàng mở miệng.

Dương Phóng đi ra phía trước tiến hành xem xét.

Chỉ gặp một bên trong túi lít nha lít nhít, tràn đầy Hồng Ngọc Đạo Mễ, tất cả đều đã tuốt hạt, phơi khô, bị thối đáng cắt kỹ, một bên thì là đã hoàn toàn tuốt hạt cây lúa ngạnh, liên đới lấy cây lúa ngạnh đều bị thành trói trói tốt.

“Không tệ, tiểu công.”

Dương Phóng gật đầu.

Ngô Tiểu Lục lập tức đại hỉ, tròn mắt bỗng nhiên có chút nhất chuyển, nói: “Tần trưởng lão, vậy ngài .. ngài có thể truyền ta một chiêu nửa thức sao?”

“Người muốn học võ?”

Dương Phóng đánh giá Ngô Tiểu Lục.

“Đúng vậy, cầu Tần trưởng lão truyền ta một chiêu nửa thức, chỉ cần một chiêu là được.”

Ngô Tiểu Lục vôi vàng quỳ xuống.

Dương Phóng có chút suy tư, đột nhiên đại thủ nhô ra, tại Ngô Tiểu Lục phần gáy cùng tứ chi nhanh chóng sờ soạng, mở miệng nói: “Tư chất cũng không tệ lắm, như vậy đi, ta truyền cho người một môn tâm pháp, người mỗi ngày chiếu vào vận hành là được.”

Hắn yên lặng đọc lên một đoạn khẩu quyết.

Chính là Bạch Lạc thành Huyền Vũ tông truyền thừa,

Huyền Vũ tâm pháp.

Môn tâm pháp này đã sớm bị hắn luyện đến viên mãn, có thể xưng thuộc lâu.

“Đa tạ Tàn trưởng lão.”

Ngô Tiểu Lục đại hỉ, vội vàng bắt đầu dập đầu.

Dương Phóng tay áo quét qua, đem Ngô Tiểu Lục từ dưới đất nâng lên, nói: “Nhớ kỹ, trong sân Hồng Ngọc Đạo Mễ, cất không thể lười biếng.”

“Vâng, Tàn trưởng lão.”

Ngô Tiểu Lục lớn tiếng nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, tiếp tục hướng về gian phòng bước đi.

Truyền thụ Ngô Tiểu Lục cũng coi là nhất thời hưng khởi, cũng tốt làm cho đối phương càng thêm thuận tiện chăm sóc Hồng Ngọc Đạo Mễ.

Nếu không, một phàm nhân chăm sóc lên Hồng Ngọc Đạo Mễ, ít nhiều có chút lực bất tòng tâm.

Về phần Hắc Ngọc linh dược, tự nhiên bị Dương Phóng chũng tại địa phương khác.

Trọng yếu như vậy chi vật, sao lại để Ngô Tiểu Lục biết?

Bỗng nhiên, Dương Phóng thần sắc cứng lại, bước chân dừng lại, cúi đầu xuống, nhìn về phía mình eo.

Chỉ gặp một đôi trắng bệch trắng bệch cánh tay, từ phía sau mình duỗi ra, giờ phút này chính một mực bóp chặt bên eo của mình, lạnh buốt lạnh buốt, như là chân thực

tồn tại đồng dạng.

“Lại tới.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Lần này càng thêm khoa trương.

Thế mà trực tiếp động thủ?

Dương Phóng quay đầu hướng về sau lưng nhìn lại.

Đã thấy sau lưng khu vực trống rỗng, không có cái gì.

Hai đầu trắng bệch trắng bệch cánh tay giống như là từ trong hư không trực tiếp vươn ra đồng dạng.

Dương Phóng vốn muốn không rảnh để ý, tiếp tục hướng phía trước cất bước.

Lại phát hiện cặp kia trắng bệch cánh tay bỗng nhiên bắt đầu quán chặt.

Loại này mãnh liệt gấp buộc cảm giác, tuyệt không phải là ảo giác.

Ánh mắt của hắn băng lãnh, hai bàn tay to nhô ra, một phát bắt được một mực bóp chặt hắn thắt lưng hai con trắng bệch cánh tay, sau đó lực lượng bộc phát, trực tiếp đem nó một chút xíu đẩy ra.

Hai con trắng bệch cánh tay bên trong trực tiếp truyền đến từng đợt cường đại lực cảm giác, tựa hồ đang cùng hắn đối kháng.

Rốt cục!

Hai con trắng bệch cánh tay bị hắn sinh sinh đẩy ra.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, vẫn không có buông lỏng, hai tay gắt gao nắm chặt đối phương hai cổ tay, chậm rãi trở lại, hướng về sau lưng hư vô nhìn lại.

Cùng trước đó đồng dạng.

Sau lưng trống rỗng.

Hai con trắng bệch cánh tay lại thật là từ hư không bên trong truyền ra.

Oanh!

Kinh khủng lôi điện dọc theo Dương Phóng cánh tay trong nháy mắt tràn vào đến cái này hai con trắng bệch cánh tay bên trong, thiên uy cuồn cuộn, khí tức kinh khủng, trong nháy mắt đem cái này hai con trắng bệch cánh tay điện một trận cháy bỏng.

A!

Trong hư không trực tiếp xuyên ra một đạo chỉ có Dương Phóng có thể nghe thấy chói tai thanh âm.

Hai đầu trắng bệch cánh tay kịch liệt gãy dựa, rất nhanh hóa thành từng mảnh từng mảnh màu đen nùng huyết, rơi xuống mặt đất.

Ngô Tiểu Lục trợn mắt hốc mồm nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng nhìn thoáng qua trên mặt đất nùng huyết, lạnh giọng hỏi: “Người có thể nhìn thấy trên đất đồ vật?”

“Có thể, giống như .. giống như có một đoàn nùng huyết.”

Ngô Tiểu Lục kinh hãi nói.

Hắn trơ mắt nhìn xem cái này đoàn nùng huyết từ trong hư vô rút xuống, vô cùng đột ngột.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, như có điều suy nghĩ, lần nữa đi trở về gian phòng.

Quả nhiên không phải là ảo giác!

Đây là .. chân thực!

...

Bang chủ đại diện.

Khí tức kiềm chế, đèn đuốc chập chờn.

Tất cả trưởng lão, đường chủ đều một mặt vẻ phẫn nộ, nhìn về phía bang chủ, liên đới lấy bang chủ Ngô Thông Huyền, cũng là sắc mặt xanh xám, cho dù tốt tính tình cũng mất.

Ầm!

Ngô Thông Huyền một bàn tay đập nát một cái bàn, âm hàn nói ra: “Hoan Hỉ giáo!”

“Bang chủ, đây rốt cuộc là cái gì thế lực? Không khỏi quá quỷ dị!”

Một vị trưởng lão phẫn nộ nói.

Ngay từ đầu xuất hiện hái hoa trộm bốn phía hái hoa sự tình, bọn hắn còn lơ đãng, chỉ coi là bình thường mao tặc, thế nhưng là thời gian dần trôi qua, cái này hái hoa trộm hái hoa đối tượng càng ngày càng cường đại.

Cho đến tiếp cận bọn hắc Thất Sát bang!

Liên tục thải bỏ bọn hắc trong bang nhiều tên nữ đệ tử!

Hiện tại ngay cả Vương Linh Phương Vương trưởng lão cũng trực tiếp mất tích không thấy!

Càng máu chốt chính là!

Tại Vương trưởng lão mất tích về sau, lại lục tục ngo ngoe chết thảm rùng rã bốn vị siêu phẩm cửa thứ ba cao thủ, nhưng những này siêu phẩm cửa thứ ba cao thủ tất cả đều là nam tính.

Bị phát hiện thời điểm, thân thể khô quắt, da bọc xương, toàn thân tinh khí biến mất một tia không dư thừa.

Cái chết của bọn họ lại cùng những cái kia bị hái hoa trộm thải bỏ nữ tử một màn đồng dạng.

Nói cách khác!

Kia hái hoa trộm nam nữ ăn sạch!

Đó là cái gì súc sinh?

“Là bọn hắc, nhất định là bọn hắc, không có sai.”

Ngô Thông Huyền diện mục âm hàn, nói: “Ta từng tại Thiên Long vực được chứng kiến cái này tà giáo, bọn hắc thành viên dị thường quỷ dị, có thể nam nữ đều hái, nam tính tà đồ tại thánh linh cảnh trước đó chỉ thải bỏ nữ, một khi tiến vào thánh linh cảnh, liền bắt đầu thải bỏ nam, nữ tính thì hoàn toàn tương phản, bất kỳ cái gì bị bọn hắc tiếp cận người, đều dị thường thể thảm! !”

“Cái gì?”

“Nói như vậy kia hái hoa trộm hiện tại đã tiến vào thánh linh?”

“Kia Bạch Ngọc đạo cô đuổi theo ra đi gặp không có việc gì?”

Tất cả trưởng lão vội vàng mở miệng.

“Đi, đem Tần trưởng lão mời đi theo!”

Ngô Thông Huyền trầm giọng nói.

Cái này đáng chết Hoan Hỉ giáo tà đồ, hiện tại là coi bọn họ là thành con mồi!

...

Chương 276 : Hoan Hỉ giáo!

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng từng lần một vận chuyển Lôi Âm hô hấp pháp, hơi lắng lại thể nội xao động về sau, lại theo sát lấy đã vận hành lên 【 thánh quyết 】 .

Trong lòng của hắn cũng không bình tĩnh.

Vừa mới một màn kia thể mà ngay cả Ngô Tiểu Lục đều thấy được.

Mặc dù cái kia hai tay cánh tay không cách nào tổn thương đến mình, nhưng nếu là tại mình cùng người khác giao thủ quá trình bên trong đột nhiên xuất hiện, đối với mình ảnh hưởng không thể nghi ngờ sẽ cực kỳ to lớn.

“Lôi Âm hô hấp pháp tựa hồ cũng có thể khắc chế đối phương.”

Dương Phóng tự nói.

Nhìn như vậy đến, đối phương càng giống là một loại Tà Linh?

Một loại chỉ có hắn có thể nhìn thấy Tà Linh?

“Tần trưởng lão, bang chủ phái người tới, nói muốn mời người đến đại điện một lần.”

Ngô Tiểu Lục thanh âm bỗng nhiên ở ngoài cửa vang lên.

“Tốt, cái này quá khừ.”

Dương Phóng đáp lại một tiếng, bình phục lại, từ giường đứng dậy, hướng về ngoài cửa đi đến.

“Tần trưởng lão, bang chủ cho mời.”

Một vị người mặc màu đen trang phục bang chúng chấp tay nói.

“Ừm.”

Dương Phóng lẳng lẳng gật đầu, đi ra ngoài.

Không bao lâu, đã tiến vào đại điện.

Trong điện trưởng lão vừa nhìn thấy Dương Phóng xuất hiện, lúc này nhao nhao chấp tay, tiến lên chào.

“Bang chủ.”

Dương Phóng chấp tay, nhìn về phía Ngô Thông Huyền.

Ngô Thông Huyền thở dài một tiếng, nói: “Tần trưởng lão, người đã đến, người xem một chút cái này.”

Hắn tiện tay đem mấy tờ giấy đầu vớt cho Dương Phóng.

Dương Phóng nắm trong tay, tiến hành quan sát, rất nhanh ánh mắt ngưng tụ.

“Bốn vị nam tính trưởng lão cũng bị thải bỏ?”

“Đúng vậy, hẳn là Hoan Hỉ giáo yêu nhân làm.”

Ngô Thông Huyền than nhỏ, nói: “Cái này Hoan Hỉ giáo là cái cực kỳ quỷ dị tà giáo, cho tới nay, chỉ hoạt động tại

Thiên Long vực bên trong, nhưng nghĩ không ra lần này sẽ tiến vào chúng ta Kinh Thiên vực, cho đến trước mắt, ta Thất Sát bang bên trong tổn thất nặng nề, loại trừ một vị Vương trưởng lão mất tích bên ngoài, cái khác hết thảy chết mất mười một vị siêu phẩm cao thủ, cho nên ta nghĩ mời người tự mình đi qua nhìn một chút.”

Sau đó hẳn hướng Dương Phóng giới thiệu Hoan Hỉ giáo tà dị chỗ.

Dương Phóng không khỏi rất là ngạc nhiên.

Cái này giáo phái lại thật nam nữ ăn sạch?

“Bạch Ngọc đạo cô không phải đã đi, nàng bên kia thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Trước mắt còn chưa thu được bất cứ tin tức gì, nhưng ta lo lắng nàng lẻ loi một mình cũng sẽ nhận đối phương mai phục, mà lại bạch ngọc trưởng lão hiện tại còn không rõ ràng lắm đối phương chân chính nội tình, vạn nhất đối phương không chỉ một người, bạch ngọc trưởng lão chắc chắn sẽ xảy ra chuyện, lấy Hoan Hỉ giáo thủ đoạn, một khi bạch ngọc trưởng lão rơi vào trong tay của bọn hắn, hạ tràng sẽ không thể tưởng tượng.”

Ngô Thông Huyền nói.

“Tốt, ta đi xem một chút.”

Dương Phóng gật đầu.

Dù sao chuyện này cũng thuộc về khách khanh trưởng lão chức vụ phạm trừ.

Lúc trước gia nhập Thất Sát bang lúc, liền đã minh xác

qua.

“Việc này không nên chậm trễ, liền mời Tàn trưởng lão mau chóng khởi hành, kia hái hoa trộm cuối cùng ẩn hiện địa điểm là Đông Lâm trấn Tiểu Lâm phố, trước đó bạch ngọc trưởng lão cũng chính là chạy tới nơi đó.”

Ngô Thông Huyền nói.

Dương Phóng lần nữa gạt đầu.

Đông Lâm trấn khoảng cách Nguyên Dương thành cũng không xa.

Toàn lực đi đường, không cần một canh giờ.

Mà lại!

Bạch Ngọc đạo cô trên người có hấn lưu lại ký hiệu, đến lúc đó về sau, hấn tối thiểu có thể dẫn đầu xác nhận Bạch Ngọc đạo cô sống hay chết.

...

Đông Lâm trấn.

Đèn đuốc sáng trưng, một mảnh náo nhiệt.

Một chỗ hoa lệ trong khách sạn.

Một đám Hồ gia cao thủ hội tụ ở đây, chừng khoảng năm, sáu người, sắc mặt lo lắng, tại đi tới đi lui.

Mỗi người đều thực lực cao thâm.

Thuần một sắc siêu phẩm cửa thứ ba.

Bọn hấn nhị trưởng lão hôm nay đã đi ra ngoài rất lâu,

nhưng bây giờ cũng còn không có tin tức gì, không khỏi để bọn hắc tâm thần xao động.

Nếu không phải nhị trưởng lão là thánh linh cấp tu vi, bọn hắc tuyệt đối đã cho rằng nhị trưởng lão xảy ra chuyện.

Hồ gia làm Kinh Thiên vực tứ đại gia tộc một trong, cùng Gorn gia, Huyền gia, Hoắc gia từ trước đến nay đặt song song. Có thể nói, tứ đại gia tộc bên trong vô luận cái nào đều không thể so với Thất Sát bang yếu.

Vòng cao thủ số lượng, thậm chí so Thất Sát bang còn muốn càng mạnh một phần.

Sớm tại mấy ngày trước đây, bọn hắc Hồ gia mấy vị nữ tính thành viên cũng đã ngộ hại, thậm chí ngay cả nhị trưởng lão phu nhân cũng trực tiếp chết thảm.

Nhị trưởng lão lúc này mới dưới cơn nóng giận dẫn đầu bọn hắc ra tìm kiếm hái hoa tặc hạ lạc.

Nhưng bây giờ rờng rã nửa cái ban đêm quá khứ, y nguyên không thấy nhị trưởng lão trở về.

“Cái này đáng chết Hoan Hỉ giáo, thế mà thẩm thấu đến ta Kinh Thiên vực nội địa, Đại Uyên quân thế mà nhìn như không thấy, bọn hắc lực lượng chẳng lẽ đều là dùng để nội chiến hay sao?”

Một vị Hồ gia cao thủ cắn răng nói.

“Trước mắt bị Hoan Hỉ giáo họa hại thế lực đã càng ngày càng nhiều, loại trừ chúng ta Hồ gia, Gorn gia, còn có Thất Sát bang, Bắc Vực các thế lực lớn cơ hồ không có bọn hắc không dám trêu chọc, đúng, ngay cả Nam Vực liệt hỏa giúp cũng phái người tới, nhiều như vậy thế lực tề tụ, ta cũng không tin bọn hắc còn có thể chạy

mất.”

Một vị khác Hồ gia cao thủ hung tợn nói.

“Thế mà trêu chọc nhiều như vậy thế lực, hẳn liền thật một điểm không biết sống chết hay sao?”

Bên cạnh Hồ gia cao thủ giận quá thành cười.

Một đám người trong lòng biệt khuất, tất cả đều cảm giác được giống như là chặn lại một hơi đồng dạng.

Bọn hắn đều là Bắc Vực địa đầu xà, kết quả thế mà bị một cái ngoại lai thế lực quấy hỗn loạn như thế, hết lần này tới lần khác cho đến bây giờ, còn không biết đối phương đến cùng có bao nhiêu người.

Đây quả thực để cho người ta hận hàm răng ngựa.

“Thôi, như thế nào đi nữa gấp cũng vô ích, tiếp tục chờ đi xuống đi, nghe nói Thất Sát bang vị kia khách khanh trường lão cũng mất tích, đến nay đều không rõ sống chết, hi vọng Thất Sát bang bên kia có thể mau chóng biết được tin tức đi.”

Một vị Hồ gia cao thủ mở miệng nói.

Những người khác sắc mặt khó coi, tất cả đều không nói thêm lời.

...

Một chỗ khác trong khách sạn.

Một vị sắc mặt cứng nhắc, màu da hơi có vẻ đen nhánh, mặc một thân hỏa diễm sắc trường bào khô ngô lão giả, yên lặng xếp bằng ở trên giường, không nhúc nhích.

Gian phòng bên trong sớm đã hội tụ bảy tám hào cường giả.

Hai vị thánh linh, năm vị siêu phẩm cửa thứ ba.

Bọn hắn sắc mặt khó coi, nghiêng răng nghiêng lợi, một hồi nhìn một chút ngoài cửa sổ, một hồi vừa nhìn về phía trên giường lão giả, nhưng cảm thấy được lão giả khí định thần nhàn về sau, lại đành phải lần nữa dần xuống đi.

“Không nên gấp, gấp là ăn không được đậu hũ nóng.”

Người mặc hỏa hồng sắc trường bào lão giả ngữ khí đạm mạc: “Mồi nhử đã tung ra tới, chỉ cần hắn dám động thủ, liền nhất định chạy không khỏi lão phu con mắt.”

“Vâng, đại trưởng lão!”

Một đám người đành phải cắn răng gật đầu.

Bọn hắn rõ ràng là xuất từ Nam Vực liệt hỏa giúp.

Nửa tháng trước liệt hỏa giúp tổn thất nặng nề, nhiều vị nữ tính thành viên bị người dần vặt đến chết, liệt hỏa giúp một đường truy tung, thẳng đến trước đây không lâu mới rốt cục xác định, vị kia hái hoa trộm ra từ Hoan Hỉ giáo.

Dù sao ngay từ đầu hắn chỉ thả bồ nữ nhân, thẳng đến đối phương thả bồ nam nhân lúc, mới có thể bị người phát hiện manh mối.

Bất quá!

Đương đối phương bắt đầu thả bồ nam nhân thời điểm, không thể nghi ngờ đã chậm.

Bởi vì lúc này, đã mang ý nghĩa tu vi của đối phương sớm đã đạt đến thánh linh.

...

Vắng vẻ u tĩnh trong khách sạn.

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng mở ra.

Một người mặc trường bào màu đen, sắc mặt phổ thông nam tử, nở nụ cười từ bên ngoài đi tới, tiện tay đem cửa phòng khép kín, mở miệng cười nói: “Hiện tại trong trấn thật sự là càng ngày càng náo nhiệt, Hồ gia, Gorn gia, Liệt Diễm bang toàn bộ hội tụ ở đây, đúng, còn có cái kia chạy mất Thất Sát bang nữ đạo nhân, lần này tới cao thủ, thật đúng là vượt quá tưởng tượng.”

“Ha ha.”

Gian phòng bên trong truyền đến từng đợt cười khẽ thanh âm.

Chỉ gặp loại trừ hắc bào nam tử bên ngoài, thành linh còn có ba người khác.

Ba người này hình tượng bề ngoài nhìn tất cả đều dị thường yêu dị.

Cổ của bọn hắn phía trên rõ ràng đều tồn tại hầu kết, nhưng là mỗi người khuôn mặt nhưng đều là nữ tử khuôn mặt, nhất là ở giữa nhất cái kia, dị thường yêu diễm, mái tóc đen suôn dài như thác nước, anh đào miệng, sống mũi cao, mắt phượng, liên đới lấy làn da đều cực kỳ trắng nõn.

Một cái nhăn mày một nụ cười đều làm cho người mê mẩn.

Nhìn đơn giản so nữ tử còn tượng nữ tử.

“Cái kia Thất Sát bang nữ đạo nhân, nàng chạy không được, trúng ta Như Ý chưởng, không quản chạy đến đâu đều có thể bị ta tìm tới, nàng chú định đã là ta vật trong lòng bàn tay.”

Vị nữ tử kia cười nói.

Thanh âm lại dị thường hùng hậu.

Rõ ràng so nam tử còn nam tử.

“Đúng rồi Đại sư huynh, vừa mới nhận được tin tức, Thất Sát bang bên kia giống như lại có người đến, cũng là một vị khách khanh trưởng lão, cùng đạo cô kia đồng dạng đều là thánh linh, nghe nói người này tướng mạo dị thường khôi ngô, tinh khí trong cơ thể khẳng định vượt qua thường nhân.”

Vị kia trưởng bào màu đen nam tử cười nói.

“Yên tâm, không chỉ có là Thất Sát bang khách khanh trưởng lão, trong trấn thế lực khác một cái cũng chạy không thoát, bọn hắc không phải đang truy tung chúng ta sao? Vậy chúng ta liền cố ý bán cho bọn hắc một sơ hở tốt, đem bọn hắc tất cả đều dẫn vào Bạch Long trang, ở nơi đó đem bọn hắc một mẻ hết gọn!”

Kia ” nữ tử ” thanh âm hùng hồn cười nói.

“Bạch Long trang? Ý kiến hay!”

Kia hắc bào nam tử trong mắt tinh quang lóe lên, nói: “Chỉ cần thái bổ đấm người này, không chỉ có sư tôn thương thế sẽ hoàn toàn khôi phục, ngay cả chúng ta cũng có thể lại lên một tầng nữa.”

Chương 277 : Số mười ba!

Bóng đêm tĩnh mịch.

Mờ tối trong rừng.

Dương Phóng đang nhanh chóng đi đường, thi triển khinh công, mỗi một bước lướt đi, đều như là thuấn di, sát na xuất hiện tại hơn mười mét bên ngoài.

Đáng tiếc Hư Không Bộ y nguyên chưa từng nhập môn.

Hắn hiện tại đi đường sử dụng vẫn là Thanh Vân Bộ.

Trong khoảng thời gian này bị quỷ dị sự tình quán thân, cơ hồ phần lớn thời gian đều dùng để tu luyện 【 thánh quyết 】 , cho nên Hư Không Bộ tiến triển cực chậm.

Bỗng nhiên.

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, cảm thấy được trong giới chỉ truyền đến dị động, thân thể lúc này dừng lại, bàn tay nhẹ nhàng lật một cái, một mặt viết 【 mười ba 】 Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ xuất hiện tại trong lòng bàn tay của hắn.

Mặt nạ ngay tại phát ra hào quang nhỏ yếu, xuy xuy rung động.

Dương Phóng lộ ra hồ nghi, tiện tay đem tấm mặt nạ này dán tại trên mặt, lập tức chỉ gặp mặt cổ góc trên bên phải bắt đầu lấp lóe quang mang, cực kỳ dễ thấy.

Mơ hồ có thể thấy được đoàn kia quang mang bên trong, thành hình có một cái 【 một 】 chữ đang không

ngừng lấp lánh.

“Số một, hẳn tại phụ cận?”

Dương Phóng suy tư.

Thân thể lóe lên, lập tức thi triển thân pháp, cấp tốc chạy tới.

Hắn cũng vừa tốt có việc còn muốn hỏi đối phương.

Không bao lâu.

Một chỗ u ám trong rừng.

Cao cao nhô ra trên núi đá.

Dương Phóng thân thể rơi xuống, thấy được phía trước người mặc màu đen huyền bào, đầu đội mặt nạ màu trắng thon dài bóng người.

“Người đã đến, chuyện đột nhiên xảy ra, ta vốn là muốn triệu tập những người khác tới, chỉ là vừa nhìn thấy mặt nạ phân bố, mới phát hiện cách người gần nhất, cho nên lúc này mới khẩn cấp kêu gọi người, hi vọng người đừng nên trách.”

Số một nói.

“Không sao, ta cũng vừa tốt có việc hỏi người.”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Chuyện gì? Vẫn là liên quan tới Hắc Âm âm mai?”

Số một hỏi.

“Đúng vậy, từ khi hôm đó từ tổng bộ rời đi, ta trong mấy

ngày qua bên trong xác thực gặp một chút cực kỳ quái dị sự tình, ngay từ đầu ta coi là toàn bộ đều là ảo giác, bắt quá về sau ta phát hiện, bọn chúng tựa hồ cũng không phải là ảo giác!”

Dương Phóng thanh âm phát chìm.

Những ngày này kinh lịch giả dối quỷ quyệt, thật thật giả giả, thật là để tâm hấn kinh run rẩy.

Nếu không phải hấn kiến thức rộng rãi, tâm lý năng lực chịu đựng khác hẳn với thường nhân, nói không chừng thực sẽ sụp đổ.

“Ồ? Người lại đem trong khoảng thời gian này kinh lịch cùng ta nói một chút?”

Số một mở miệng.

Dương Phóng lúc này một năm một mười tự thuật.

Số một lắng lắng nghe, thấy không rõ cụ thể biểu lộ, cũng không biết suy nghĩ trong lòng.

Trọn vẹn lắng nghe hồi lâu, hấn mới bỗng nhiên than nhẹ: “Nghĩ không ra người lại là loại thể chất này.”

“Có ý tứ gì?”

Dương Phóng nhíu mày.

Cùng mình thể chất có quan hệ?

“Trên đời này xác thực có ít riêng lẻ vài người, tại ngay từ đầu nhìn thấy Hắc Âm âm mai về sau, trên thân sẽ phát sinh cực kỳ chân thực sự kiện quỷ dị, ta trong cuộc đời gặp được người bên trong, ngoại trừ người, chỉ có một người như thế, ta vạn vạn không nghĩ tới người

cũng là loại thể chất này.”

Số một giải thích nói.

“Vậy phải làm thế nào? Có biện pháp giải quyết sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Người không nên gấp, chỉ cần qua một thời gian ngắn, những vật này liền sẽ toàn bộ biến mất, bất quá sau này người tiến vào thứ ba Thiên Thê thời điểm, bọn chúng liền sẽ làm tầm trọng thêm, xuất hiện lần nữa, cái này cùng người thấy Hắc Âm âm mai cũng không có bất cứ quan hệ nào, là người tự thân thể chất cho phép, coi như trước người không có đi nhìn những cái kia Hắc Âm âm mai, lấy tư chất của người, khi tiến vào thứ ba Thiên Thê lúc, cũng sẽ gặp được bọn chúng.”

Số một nói.

“Kia thánh quyết hữu dụng không?”

“Hữu dụng, mà lại ta nói, pháp quyết này dị thường nghịch thiên, liên quan đến người sau này có thể hay không đi ra một bước cuối cùng.”

Số một mở miệng.

“Một bước cuối cùng?”

“Đúng vậy, cũng chính là thứ ba Thiên Thê phía trên cảnh giới.”

Số một mở miệng, nói: “Người hẳn nghe nói qua, từ thần linh biến mất đến nay, bất kể là ai, chỉ cần dám đột phá thánh linh trở lên cảnh giới, thân thể đều sẽ phát sinh dị biến, từ đó hóa thân thành khát máu Cự Ma, mất lý trí, điên cuồng giết chóc, chờ đến đem bên người hết

thầy toàn bộ giết sạch về sau, liền sẽ tự động rời đi, biến mất không thấy gì nữa, môn này thánh quyết nghe nói liền có thể ở một mức độ nào đó trấn áp nhân thể dị biến, để cho người ta dòm ngó thánh linh phía trên huyền bí.”

“Mạnh như vậy?”

Dương Phóng giật mình, nói: “Bản này tâm pháp đến cùng là lai lịch gì?”

“Lai lịch cụ thể ta đã nói không rõ, ta chỉ có thể nói cho người, cho đến trước mắt, chỉ có một cái thể lực người tại tu hành lấy pháp quyết này, cái thể lực này được xưng 【 Địa Phủ 】, là trước mắt người tuyệt đối không trêu chọc nổi tồn tại.”

Số một ánh mắt nhắm lại, lộ ra thâm thúy mà tĩnh mịch.

“Địa Phủ?”

“Đúng vậy, bất quá người cũng không cần lo lắng bọn hắn sẽ tìm tới người, bởi vì thánh quyết cùng tâm pháp bất đồng, nó vô luận như thế nào luyện, từ nhìn bằng mắt thường đi lên, đều không thể nhìn ra đầu mối, chỉ có lợi dụng Thần khí mới có thể nhìn ra thể nội dị thường.”

Số một nói.

Dương Phóng lông mày chăm chú nhăn lại, vẫn là không nhìn được xuất hiện trận trận áp lực.

“Cái này Địa Phủ là cái gì thể lực?”

“Chỉ có thể nói, cực kỳ đáng sợ đi.”

Số một đáp lại.

“Cực kỳ đáng sợ?”

Dương Phóng nhú mày.

“Người cảm thấy thực lực của ta như thế nào?”

Số một hỏi thăm, nhàn nhạt mở miệng: “Đối mặt Địa Phủ, ta chỉ có thể coi là trung hạ các loại, mà lại ta vừa mới nói, 【 thánh quyết 】 có thể trình độ nhất định áp chế thân thể dị biến, nói cách khác, Địa Phủ bên trong rất có thể sẽ vượt qua thánh linh cấp tồn tại.”

“Mạnh như vậy?”

Dương Phóng trong lòng thất kinh.

Siêu việt thánh linh?

Hắn bỗng nhiên con mắt lóe lên, lần nữa nhìn về phía số một.

Người này!

Sẽ không phải là từ kia thần bí 【 Địa Phủ 】 bên trong phản bội chạy trốn a?

“Người khi đó tại sao lại lựa chọn đem bản này 【 thánh quyết 】 truyền cho ta?”

Dương Phóng nhin không được hỏi thăm: “Đừng nói là ta chủ động muốn tu làm được, người khi đó nếu như không muốn đưa cho ta, coi như ta muốn tu đi, người cũng sẽ không cho ta, nhưng ta lúc ấy chỉ là đề một câu, người liền lập tức đem quyển công pháp này đưa cho ta, điều này tựa hồ có chút quá tận lực đi?”

Hắn quan sát tỉ mỉ lấy số một.

Chỉ cảm thấy số một tựa hồ cũng không có mặt ngoài nhìn đơn giản như vậy.

Trên người của đối phương cũng ẩn giấu đi vô số bí mật.

“Người yên tâm, ta đối với người cũng không cái gì ác ý, nếu như ta đối người có ác ý lời nói, người cảm thấy lấy thực lực của người có thể ngăn trở sao? Về phần ta vì sao đem 【 thánh quyết 】 cho người, một phương diện đúng là bởi vì ái tài, một phương diện khác ta đối với những người khác cũng là dạng này, Cửu U mỗi vị thành viên ta đều đưa qua, chỉ là, bọn hắn không người dám luyện.”

Số một đáp lại.

Dương Phóng nhất thời không nói gì.

Tốt a!

Hay là hắn tự thân vấn đề.

“Vậy người đêm nay tìm ta vậy là chuyện gì?”

Hắn mở miệng hỏi thăm.

“Số 18 bên kia xảy ra chuyện, hắn thông qua mặt nạ hướng ta cầu viện, để cho ta vì nàng tuyên bố một thì nhiệm vụ, chỉ cần có người có thể cứu ra nàng, nàng nguyện ý ra giá hai gốc 【 long kim cở 】 , cái này 【 long kim cở 】 là tu hành ngàn công tuyệt hảo vật liệu, luận giá trị không thể so với Hắc Ngọc linh dược muốn thấp, cho nên người có hứng thú hay không?”

Số một lên tiếng hỏi thăm.

“Số 18?”

Dương Phóng trong lòng suy tư

Là Bạch Ngọc đạo cô?

Trùng hợp như vậy?

Mình vừa muốn đi tìm nàng, nàng bên kia liền xảy ra chuyện.

“Nàng có hay không nói rõ ràng đến cùng gặp cái gì? Nàng bây giờ ở nơi nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nàng chỉ nói mình tao ngộ mai phục, bị mấy vị thánh linh cấp cao thủ vây giết, thật vất vả mới từ bọn hắn vây giết bên trong chạy ra, hiện tại núp ở Đông Lâm trấn, bất quá tình huống của nàng thật không tốt, tràn ngập nguy hiểm, tùy thời có khả năng bị đuổi giết người phát hiện, cho nên, nếu như người tiếp nhận, liền muốn mau chóng.”

Số một nói.

“Tốt, nhiệm vụ ta tiếp.”

Dương Phóng gật đầu,

Dù sao lần này quá khứ cũng chính là đi tìm đối phương.

Giờ phút này thuận tiện từ Cửu U đón lấy một cái nhiệm vụ, vẹn toàn đôi bên.

Quy tắc này nhiệm vụ hoàn thành, tối thiểu trong một tháng đừng lại vì Cửu U nhiệm vụ mà nhúc nhích.

“Vậy là được, người sớm một chút lên đường thôi.”

Số một đáp lại.

Sau đó thân thể lóe lên, biến mất nơi đây.

Dương Phóng ánh mắt quét mắt bốn phía hắc ám, âm thầm nghiêm nghị, thân pháp triển khai, cũng trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Số một thực lực quả nhiên đáng sợ.

Đối phương làm sao rời đi, hắc thể mà đều không thể thấy rõ.

...

Đen nhánh u ám trong rừng.

Một chỗ không đáng chú ý trong sơn động.

Bạch Ngọc đạo cô khí tức uể oải, một thân máu tươi, trên người rộng rãi đạo bào đều tan vỡ, trong tay phát trần càn là chỉ còn lại có một đoạn cán cây gỗ.

Nàng bản thân bị trọng thương, trên dưới quanh người xuất hiện mấy đạo chưởng ấn.

Mỗi một đạo chưởng ấn đều ẩn chứa kịch độc, từ bên trong truyền đến tê tê đại đại cảm giác. “

“Độc chưởng!”

Bạch Ngọc đạo cô sắc mặt trắng bệch, ngón tay nhô ra, trực tiếp hướng về mình quanh thân mấy chỗ đại huyết dùng sức chút đi.

Tu luyện đến thánh linh cảnh giới, sớm đã miễn dịch thể

gian chín thành chín kịch độc.

Cho nên có rất ít người sẽ lần nữa tu luyện độc chưởng loại hình.

Nhưng nàng không nghĩ tới lần này gặp phải hái hoa trộm, thế mà lại còn độc chưởng.

Mà lại đối phương độc chưởng rõ ràng dị thường cổ quái!

Vậy mà có thể đối thánh linh cấp cao thủ cũng sinh ra ảnh hưởng.

“Hái hoa trộm không chỉ một người, thế mà trọn vẹn hai người, không, có lẽ cũng không chỉ hai người, đây tuyệt đối là một cái âm mưu, bọn hắn đang cố ý hấp dẫn các thế lực lớn cao thủ, để bọn hắn lần lượt đến đây chịu chết.”

Bạch Ngọc đạo cô trong đầu suy nghĩ bay tán loạn, đang không ngừng vận chuyển chân khí.

Cầu viện đã bị nàng phát ra ngoài.

Sau đó nàng chỉ cần ở chỗ này hảo hảo chờ đợi là được.

Hai gốc Kim Long cổ hắc là đủ để đả động một chút cường đại gia hỏa.

Chỉ cần mình rời đi nơi đây, nhất định phải đem hái hoa trộm tin tức lan truyền ra ngoài.

“Hì hì ha ha, tiểu mỹ nhân ... “

Bỗng nhiên, từng đợt cười nhẹ thanh âm từ sơn động bên ngoài xuyên ra, cực kỳ đột ngột, giống như là có

một người cúi lưng xuống, ngay tại hướng về nơi này tiếp cận mà tới.

Bạch Ngọc đạo cô trừng mắt, đơn giản không thể tin được.

Hắn tìm tới!

Làm sao có thể?

Kia hái hoa trộm làm sao lại phát hiện mình?

Bạch Ngọc đạo cô không chút nghĩ ngợi, trong nháy mắt đứng dậy, thân thể trực tiếp dọc theo sơn động một chỗ khác lối ra cấp tốc cướp ra ngoài, thân thể lóe lên, tốc độ toàn lực triển khai.

Sau lưng khu vực bóng đen lóe lên.

Một người mặc trắng noãn quần áo, dung nhan tuấn mỹ, so nữ tử còn tượng nữ tử bóng người, lộ ra vẻ mặt tươi cười, tại sau lưng không nhanh không chậm đuổi tới.

Từng đợt tiếng cười dị thường thanh tịnh truyền vào đến Bạch Ngọc đạo cô hai lỗ tai bên trong.

“Tiểu mỹ nhân không cần muốn chạy? Lưu lại bồi tiếp ca ca cùng một chỗ làm thần tiên, chẳng lẽ không tốt sao? Ha ha, tiểu mỹ nhân nhiều năm như vậy phòng không gối chiếc, khẳng định cũng là tịch mịch đã lâu, tối nay gặp được ca ca, vì sao không cho ca ca hảo hảo bồi bồi người.”

Hắn dậm từ lời xấu xa không ngừng truyền ra, tràn ngập đùa giỡn chi sắc.

Bạch Ngọc đạo cô sắc mặt tái xanh, nghiến răng nghiến lợi, đột nhiên phát tay một bản.

SƯU SƯU SƯU SƯU!

Hơn mười cây độc môn ám khí, lít nha lít nhít, xuyên thấu hư không, hướng về kia vị hái hoa trộm cực tốc bắn tới.

Chỉ bắt quá cái này hái hoa trộm tốc độ cực nhanh.

Đứng trước Bạch Ngọc đạo cô đánh ra tới hơn mười cây ám khí, thân thể lắc liên tiếp, như là tàn ảnh, sát na toàn bộ tránh đi, nụ cười trên mặt không giảm, thân thể như cũ tại hướng về Bạch Ngọc đạo cô đuổi theo.

“Thật sự là một cái mạnh mẽ tiểu mỹ nhân, như thế tiểu mỹ nhân lại xuất gia làm đạo cô, há không đáng tiếc? Tối nay ca ca nhất định phải cảm hóa tiểu mỹ nhân, để tiểu mỹ nhân biết nhân gian tuyệt vời.”

Hái hoa trộm tiếng cười tiếp tục vang lên.

“Ta chính là Thất Sát bang khách khanh trưởng lão, người dám như thế đối ta? Liền không sợ tao ngộ Thất Sát bang truy sát sao?”

Bạch Ngọc đạo cô ngoài mạnh trong yếu, vừa trốn bên cạnh uống.

“Ha ha, Thất Sát bang? Thất Sát bang tại Bắc Vực xác thực được cho nhất lưu thế lực, bắt quá đối mặt chúng ta, còn kém chút, tối nay đừng nói là người, liền xem như bang chủ của các người tới, cũng khó thoát lòng bàn tay của ta, hấn nếu dám tới, ta ngay cả hấn cùng nhau sủng hạnh, hì hì ha ha …”

Kia hái hoa trộm tiếng cười vang lên, y nguyên chăm chú cùng sau lưng Bạch Ngọc đạo cô.

Bạch Ngọc đạo cô trong lòng kính hãi.

Đám người kia!

Quá điên cuồng!

Ngay cả bang chủ của bọn hắn cũng dám đánh chú ý!

“Tiểu mỹ nhân, nhắc lại người một sự kiện, các người Thất Sát bang bên trong vị thứ hai khách khanh trưởng lão cũng muốn chạy tới a, nghe nói kêu cái gì Tàn Thiên Liệt đúng không? Hì hì ha ha .. suy nghĩ một chút tới nay thật đúng là mỹ diệu, để cho ta thu hoạch một mái một trống hai vị giai nhân, thật sự là thương thiên không tệ với ta.”

Kia hái hoa trộm cười nói.

Bạch Ngọc đạo cô trong lòng kính hãi.

Tàn trưởng lão cũng tới?

Nhưng nàng rất nhanh lộ ra vẻ kinh ngạc, nghe được đối phương trong lời nói ý tứ.

Đối phương vậy mà thật đối nam nhân cũng cảm thấy hứng thú?

“Nghiệt súc, các người đến cùng là cái gì nghiệt súc?”

Bạch Ngọc đạo cô cắn răng mắng.

“Tiểu mỹ nhân nói chuyện thật đúng là thật khó nghe, cái gì gọi là nghiệt súc? Chúng ta thế nhưng là người, người sống sờ sờ, chỉ là chúng ta nhưng so sánh các người sống thông thấu nhiều, này nhân gian tuyệt vời nhất hẳn là cực lạc ... “

Hái hoa trộm tiếp tục cười nói.

Bỗng nhiên, thân thể lóe lên, một chút tăng thêm tốc độ, đại thủ hướng về Bạch Ngọc đạo cô thân thể chộp tới.

Trực tiếp từ trên thân Bạch Ngọc đạo cô triệt hạ một kiện đạo bào ra.

Bạch Ngọc đạo cô trong lòng hoảng hốt, liều lĩnh lần nữa hướng về phía trước bỏ chạy.

Hái hoa trộm cầm trong tay đạo bào đặt ở chóp mũi dùng sức cuồng ngửi, lộ ra vẻ tham lam, trong mắt quang mang hiển hiện, hì hì cười nói: “Thật sự là thơm quá mỹ nhân, tối nay ngươi chạy cũng đủ nhiều, liền ngoan ngoãn ở lại đây đi.”

Hô!

Hắn lần nữa tăng thêm tốc độ hướng về Bạch Ngọc đạo cô nơi đó nhanh chóng đánh tới, quả là nhanh khó mà thấy rõ.

...

Trong rừng.

Một bóng người tốc độ cực nhanh, ở chỗ này một đường vọt tới trước.

Dương Phóng cái mũi nhẹ nhàng ngửi động, đồng thời Phong luật triển khai, lắng nghe phương viên trong vòng hơn mười dặm động tĩnh, cả người như là một đài cấp tốc tiến lên tiểu Lôi đạt.

Bỗng nhiên, hắn thân thể dừng lại, lập tức hướng về phải phía trước nhìn lại.

Tìm được!

Loại kia ký hiệu ở đâu?

Sưu!

Dương Phóng thân thể lóe lên, lần nữa tăng thêm tốc độ.

...

Rừng chỗ sâu, bỗng nhiên truyền đến từng đợt kịch liệt giao thủ ba động, phanh phanh nổ vang, chân khí quét ngang.

Bốn phương tám hướng từng cây đại thụ không thành thật nứt.

Hái hoa trộm một bên cười to, một bên tại cùng Bạch Ngọc đạo cô cấp tốc giao thủ.

“Chống cự đi, chống cự đi, người càng là chống cự, ta càng là hưng phấn, chờ đến tiểu mỹ nhân trên người chân khí hao hết, liền nên ta đến lớn hiển thần uy, đến lúc đó cam đoan phục vụ tiểu mỹ nhân thư thư phục phục, đáng tiếc tối nay chưa thể đợi đến các người Tần trưởng lão đến, bằng không một mái một trống cùng nhau sung hạnh, quả nhiên là cực lạc đỉnh phong.”

Phanh phanh phanh!

Hắn bỗng nhiên chưởng ảnh một phần, hóa thành tam trọng, lập tức rơi vào Bạch Ngọc đạo cô trước ngực, bả vai, phần bụng ba khu vực, thế đại lực trầm, ẩn chứa kịch độc, lập tức chấn vỡ Bạch Ngọc đạo cô hộ thể chân khí, để thân thể của nàng tại chỗ thổ huyết bay ngược, hung hăng nện ở nơi xa.

Hái hoa trộm mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, tinh mỹ ngũ quan lộ ra dị thường vũ mị, thu về bàn tay, hướng về phía trước chậm rãi đi tới, nếu là trên thân đổi lại bên trên một kiện nữ tử quần áo, tuyệt đối được cho diên đảo chúng sinh chi tướng.

“Hì hì ha ha, tiểu mỹ nhân, thế nào? Còn chống đỡ không chống cự?”

Hái hoa trộm trong miệng cười khế, thân thể thướt tha.

Bỗng nhiên, bước chân hần dừng lại, thân thể đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ gặp sau lưng Bạch Ngọc đạo cô khu vực, chẳng biết lúc nào bỗng nhiên xuất hiện một bóng người.

Người mặc màu đen huyền bào, đầu đội mặt nạ màu trắng.

Thân thể lộ ra dị thường khôi ngô cao lớn, không nhúc nhích, giống như là một pho tượng.

Mình lại không có phát hiện hần là khi nào đến?

Bạch Ngọc đạo cô vừa phát hiện hái hoa đạo thần sắc không đúng, cũng liền bận bịu quay đầu, lập tức chấn động trong lòng, thốt ra:

“Số mười ba!”

...

Chương 278 : Hái hoa trộm!

Bạch Ngọc đạo cô trong lòng vừa mừng vừa sợ.

Lại là số mười ba gia hỏa này đến đây.

Tốt, thật sự là quá tốt!

Số mười ba thực lực cao thâm mật trắc, ngay cả số bảy đều kém chút bị hấn miểu sát, mình đêm nay nhất định phải cứu được.

Trước đây không lâu, Dương Phóng gia nhập Cửu U thời điểm, nàng cũng không ở đây, tại sau đó thời điểm mới nghe nói đối phương gia nhập tới, mà lại tại nhà cỏ một trận chiến thời điểm, nghe nói ngay cả thực lực mạnh mẽ số bảy đều kém chút bị hấn giết chết.

Gia hỏa này tuyệt đối là vị tồn tại cực kỳ khủng bố.

“Còn có thể động sao?”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, quanh quẩn tại Bạch Ngọc đạo cô bên tai.

“Có thể.”

Bạch Ngọc đạo cô liền vội vàng gật đầu.

“Có thể động liền tự mình, nơi này giao cho ta.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, vậy người coi chừng, hấn tinh thông độc chưởng, mà lại độc chưởng của hấn có thể dọc theo chân khí

thăm thấu, để cho người ta khó lòng phòng bị.”

Bạch Ngọc đạo cô cắn răng gật đầu, từ dưới đất giãy dụa đứng dậy.

Tại hấn đối diện hái hoa trộm lại nhăn lại đôi mi thanh tú, không ngừng đánh giá Dương Phóng, bỗng nhiên trên mặt lộ ra cực kỳ mê người lại nụ cười sáng lạng.

“Các hạ lại là người nào? Đột nhiên tới đây xen vào việc của người khác, chỉ sợ không tốt lắm đâu?”

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, một câu cũng lười nhiều lời, vèo một tiếng, nhanh đến cực hạn, trực tiếp một quyền hướng về đối phương thân thể đập ầm ầm đi.

Hái hoa trộm trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, không chút nào tránh, toàn thân trên dưới chân khí mãnh liệt, đi lên một chưởng đối đánh ra.

“Muốn chết!”

Toàn bộ cánh tay đều trong nháy mắt biến lớn một vòng.

“Rống!”

Ầm ầm!

Ầm!

Một tiếng nổ vang, khí lưu mãnh liệt, hướng về bốn phương tám hướng quét ngang.

Giữa thiên địa giống như là có cuồng phong cuốn qua.

Vị kia hái hoa trộm trực tiếp cuồng phún huyết thủy, cánh tay nổ tung, toàn bộ thân hình như là phá bao tải, tại chỗ hung hăng bay ngược mà ra, trực tiếp đập vào

ngoài mấy chục thước, đem đại thụ đều cho tại chỗ đập nát.

Thân thể của hắn nện ở nơi xa về sau, cuối cùng từ lời âm nhiếp hồn bên trong tỉnh táo lại, sắc mặt kinh hãi, đau nhức Khổ Vô so,

Đơn giản không thể tin được đây hết thầy.

Đây là cái gì yêu nghiệt!

Mình lại bị một chiêu chấn vỡ cánh tay?

Trong lòng hắn hoảng sợ, một khắc cũng không dám chờ lâu, xoay người mà lên, quay người liền đi, một cái tay khác chưởng vội vàng huy động ngón tay, cấp tốc điếm tại mình hai chân mấy chỗ trọng yếu huyết vị chỗ.

Liên tục mấy cái điếm ra, hai đầu đui lập tức lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cực tốc bành trướng, như là thổi phòng, hướng về nơi xa cực tốc bão táp.

Sau lưng Bạch Ngọc đạo cô nhìn trợn mắt hốc mồm, tâm thần kinh tiếc.

Số 13!

Càng như thế kinh khủng!

Vừa lên đến liền làm vỡ nát đối phương một cánh tay?

Càng máu chốt chính là!

Vừa mới ngay cả nàng lại cũng ngẩn ngủ lâm vào ngây ngô?

Sưu!

Hái hoa trộm thân thể trong nháy mắt trốn hướng nơi xa rừng rậm, trong lòng bị vô tận hãi nhiên bao phủ.

Chỉ bất quá!

Tại hấn vừa mới xông ra, Dương Phóng thân thể sớm đã từ phía sau cực tốc vọt tới, màu đen huyền bào đón gió phần phật, như là khổng lồ bóng đen, cấp tốc bao phủ mà đến, ngũ khí băng lãnh đến cực điểm.

“Bạo!”

Phốc!

Ngay tại vọt tới trước ở giữa hái hoa trộm bỗng nhiên cuồng phún một ngụm máu tươi, trước đó chui vào thể nội thất bát trọng ám kinh cùng nhau bộc phát, để hấn kinh mạch đứt gãy, kêu thảm một tiếng, thân thể trực tiếp hung hăng đánh ra trước ra ngoài.

Tại hấn vừa mới đập ra, sau lưng Dương Phóng chớp mắt đã tới, khí tức hung mãnh, huyền bào đen nhánh, dẫn người khó có thể tưởng tượng kiềm chế cảm giác, một bàn tay hướng về đối phương phần gáy hung hăng đập xuống.

Hái hoa trộm một mặt kinh hãi, phản ứng cũng không chậm, cơ hồ tại thể nội ám kinh vừa mới bộc phát, liền ngay cả bận bịu trở lại, cấp tốc khuất cánh tay chống cự.

Chỉ bất quá Dương Phóng một chưởng này thực sự quá nhanh, tàn ảnh nhoáng một cái, như là mặc hoa hái lá, trong nháy mắt rơi vào hái hoa trộm trên lồng ngực.

Ầm!

Hái hoa trộm lần nữa cuồng phún huyết thủy, quần áo nổ tung, toàn bộ lồng ngực tại chỗ lõm xuống dưới,

xương ngực cùng xương sườn trong nháy mắt vỡ vụn, vô cùng thâm hiểm, lần nữa bay ngược.

Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na xuất hiện tại hái hoa trộm sau lưng, sau đó một phát bắt được hắc phần gáy, như là bắt người bù nhìn, đem nó uể oải thân thể trọng thương nắm trong tay, ánh mắt băng lãnh, tay áo bông bành, cả người trên thân tản ra một cỗ vô hình khí thể khủng bố, hướng về Bạch Ngọc đạo cô đi tới.

Cách đó không xa Bạch Ngọc đạo cô trong lòng rung động, không thể tin.

Quá mạnh!

Quá nhanh!

Dạng này một vị thánh linh cảnh hái hoa trộm thể mà liền bị đối phương dễ dàng như thế cho cầm?

Dương Phóng mang theo hái hoa trộm thân thể, ngữ khí lãnh đạm: “Người ủy thác ta đã hoàn thành, quay đầu đưa người ban thưởng giao cho số một, ta sẽ từ chỗ của hắn đi lấy.”

“Chờ một chút, kia hái hoa trộm …”

Bạch Ngọc đạo cô kịp phản ứng, mở miệng hỏi thăm.

“Ta tự có tác dụng.”

Dương Phóng đáp lại, nghĩ nghĩ, nói bổ sung: “Ta thuận đường tiếp những nhiệm vụ khác, chuẩn bị đem bọn hắc một mẻ hết gọn, người bên này có cái gì đầu mối hữu dụng?”

“Thì ra là thế.”

Bạch Ngọc đạo cô trong nháy mắt minh bạch, nhẹ nhàng thở ra, vội vàng nói: “Đúng rồi, bọn hấn không chỉ là một người, hái hoa trộm là một quần thể, ta gặp được chính là hai cái, tất cả đều là thánh linh.”

“Còn có cái khác sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không có, ta bị bọn hấn ám toán, trực tiếp trọng thương, về sau một mực tại ẩn núp, đúng, người có thể ép hỏi trong tay người.”

Bạch Ngọc đạo cô nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Tốt, người bây giờ có thể đi.”

Bạch Ngọc đạo cô trong lòng mãnh liệt, chấp tay nói: “Đa tạ các hạ xuất thủ cứu giúp.”

“Không tiễn!”

Dương Phóng mở miệng.

Bạch Ngọc đạo cô lần nữa ôm quyền, lập tức triển khai thân pháp, ráng chống đỡ thương thế, cấp tốc rời đi nơi này.

Vị này số mười ba, đơn giản thâm bất khả trắc.

Khó trách số bảy đều kém chút bị hấn giết chết!

Có hấn xuất thủ, bọn này hái hoa trộm tuyệt đối có thể bị cầm xuống!

Trong rừng.

Hoàn cảnh u ám.

Khắp nơi đen nhánh.

Dương Phóng thân thể không nhúc nhích, xác định Bạch Ngọc đạo cô đã sau khi đi xa, hấn rút cục ném đi hái hoa trộm thân thể, ngữ khí băng lãnh, nói: “Nói đi, cái khác hái hoa trộm đều ở đâu?”

“Ta nói, hiện tại cũng tại Đông Lâm trấn, bọn hấn chuẩn bị tiến về Bạch Long trang, tha ta, cầu người tha ta à ... “

Vị kia hái hoa trộm hoảng sợ mở miệng.

Dương Phóng ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

Như thế nghe lời?

Để hấn có loại không quá tin tưởng cảm giác.

Ầm! Ầm!

Hấn liên tục hai cước đập mạnh ra, trực tiếp làm vỡ nát đối phương đan điền, đánh tan đối phương chân khí, để hái hoa trộm lần nữa tiếng kêu thảm thiết đau đớn, co quắp tại địa, đau nhức Khổ Vô so.

Dương Phóng lật bàn tay một cái, lấy ra Tiêu Hồn thủy, nắm lên đối phương da đầu, trực tiếp rút vào đến hái hoa trộm miệng bên trong.

Tiêu Hồn thủy, nhất định phải đối với ý chí yếu kém người mới có thể đưa đến tác dụng.

Đối với một chút ý chí kiên định là rất khó đưa đến tác dụng.

Chỉ có làm cho đối phương chịu đủ tra tấn, ý chí lỏng lẻo

thời điểm, mới có thể rút đến thể nội.

Chính như cùng hiện tại.

“Nói đi, ta cần biết các người hết thấy tin tức.”

Dương Phóng lần nữa buông ra đối phương, ngữ khí lãnh đạm. .

“Ta nói, ta nói, đừng lại đánh ... “

Hái hoa trộm tiếp tục thống khổ nói.

“Ừm?”

Dương Phóng nhướng mày.

Còn không có bị khống chế?

Thánh linh cảnh cường giả thân thể mạnh như vậy sao?

“Nói!”

Hắn ngữ khí lạnh lùng, không có tiếp tục lãng phí Tiêu Hồn thủy.

“Chúng ta hết thấy có bốn người, đều là xuất từ Hoan Hỉ giáo, bởi vì đi ngang qua nơi này, lúc này mới quyết định ở chỗ này đi săn một phen, ta là Đại sư huynh, ta gọi Vân Long Tử.”

Hái hoa trộm vội vàng mở miệng: “Về phần ba người khác, bọn hắn hiện tại hắn là còn ở Đông Lâm trấn ... “

Hắn vội vàng liều lĩnh đem tin tức nói cho Dương Phóng, tựa hồ sợ Dương Phóng tiếp tục đối với hắn hạ độc thủ.

Nguyên bản bọn hắn là dự định đem tới thể lực khắp nơi

dẫn vào Bạch Long trang, chỉ bắt quá tại động thủ trước đó, hấn lại đề nghị tách ra hành động.

Từ mình ra bắt Bạch Ngọc đạo cô.

Những người khác phụ trách đem thể lực khắp nơi dẫn vào Bạch Long trang.

Bắt quá những người khác có thành công hay không, hấn hiện tại cũng không biết.

Dương Phóng không nhúc nhích, một đôi ánh mắt không ngừng nhìn chăm chăm hái hoa trộm.

Ước chừng qua mấy phút.

“Người đang nói láo?”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Không có, ta tuyệt đối không dám nói láo, tha mạng, ta câu câu là thật ... “

Hái hoa trộm kinh hoảng mở miệng.

Ba một tiếng, Dương Phóng một bàn tay rút tới, đem đôi phương toàn bộ hai gò má đều cho rút nổ tung, máu tươi phun tung toé, thân thể bay tứ tung.

“Vung không có nói láo?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, nhanh chân đi tới.

“Không có, ta thật không có nói láo, tha mạng, đừng lại ... “

Ba!

Lại một cái tát rút ra ngoài, đem hấn lần nữa rút cuồng bay, não hải đều ông ông, máu me đầy mặt nước, hai gò má xương đều lộ ra, dị thường thê thảm.

“Không có nói láo, ta thật không có nói láo ... “

Hái hoa trộm hoảng sợ mở miệng.

Dương Phóng mày nhăn lại, khôi ngô thân thể lần nữa đi đến đối phương trước người, vẩy vào nòng đậm bóng ma.

Tốt a.

Hấn hiện tại xác thực không cách nào phán đoán đối phương có hay không nói láo.

Mặc dù trước đó tu có 【 Thất Tình Quyết 】 có thể cảm giác người khác cảm xúc, bất quá 【 Thất Tình Quyết 】 đẳng cấp quá thấp, tại như thế một vị thánh linh cấp cao thủ trước mặt, một tia tác dụng đều không có.

Dù là bị phế sạch đan điền, nhưng là thánh linh cấp cường giả nhục thân cùng tinh thần, y nguyên hoàn toàn không phải người bình thường có khả năng tưởng tượng.

Thánh linh, là một loại sinh mệnh chất biến.

Nhục thân, tinh thần đều sẽ đạt tới không thể tưởng tượng nổi tình trạng, từ đối phương miễn dịch Tiêu Hồn thủy liền có thể nhìn ra một hai.

“Thành viên của các người đều dài như người loại này bộ dáng?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Đúng vậy ... “

Hái hoa trộm hoảng sợ nói.

Dương Phóng có chút suy tư.

Một lát sau.

Ba một tiếng, một bàn tay triệt để quất nát đầu của đối phương, sau đó tại trên người của đối phương tìm tòi.

Một phé vật, giữ lại cũng không có tác dụng gì.

.

.

.

Đông Lâm trong trấn.

Ẩn nấp bên trong khách sạn.

Cửa phòng lần nữa mở ra.

Liên tục hai đạo nhân ảnh từ bên ngoài đi tới, một cái mười phần tuấn mỹ, dung mạo yêu diễm, như là nữ tử, một cái khác thì tướng mạo phổ thông, mặc áo bào đen, thuộc về trong đám người một chút đều khó mà nhận ra tồn tại.

Vừa tiến đến, bọn hắn chính là trong miệng cắn răng.

“Đáng chết, những thế lực này hiện tại cũng học tốt tinh, chúng ta bán như thế đại phá phun, bọn hắn thế mà còn là bất vi sở động, hiện tại không ai đi ra.”

Vị kia dung mạo yêu diễm ” nữ tử ” không cam lòng nói.

“Ta bên này cũng vậy, Gorn gia một đám người đã liên thủ với Hồ gia , mặc cho ta bên này làm sao chế tạo manh mối, bọn hần từ đầu đến cuối bất vi sở động, đám người kia hiện tại đến cùng muốn làm gì?”

Vị kia người mặc áo bào đen, ngũ quan người bình thường cũng cẩn răng nói.

“Đúng rồi, Đại sư huynh tên phế vật kia trở về rồi sao? Lâu như vậy, sẽ không còn chưa có trở lại a?”

Kia dung mạo yêu diễm ” nữ tử “, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía trên giường một đạo khác bóng người.

Kia một bóng người giống như hần.

Đều là tuấn mỹ dị thường, làn da trắng nõn, cái cổ dài nhỏ, nếu không phải yết hầu chỗ sinh ra hầu kết, tuyệt đối sẽ bị người coi như nữ tử.

“Không có, đến bây giờ cũng không có truyền tin trở về.”

Bóng người kia ngồi xếp bằng, lắc đầu nói.

“Móa nó, liền biết hần là cái phế vật, nói cái gì dễ như trở bàn tay, kết quả đến bây giờ cũng không thấy tung tích của hần, nếu không phải hần so với chúng ta sớm nhập môn nửa năm, sao có thể đến phiên hần đương Đại sư huynh!”

Vị kia yêu diễm ” nữ tử ” phẫn uất mắng.

“Vậy làm sao bây giờ? Các thế lực lớn đều bất vi sở động, chúng ta còn muốn hay không đi Bạch Long trang?”

Trên giường bóng người dò hỏi.

“Không đem các thế lực lớn hấp dẫn tới, riêng là chính chúng ta tiến về Bạch Long trang thì có ích lợi gì, Bạch Long trang là một chỗ tà địa, vốn là muốn lợi dụng chỗ kia tà địa đem bọn hán một lưới bắt hết, hiện tại chẳng lẽ muốn đem chính chúng ta một mẻ hốt gọn?”

Vị kia yêu diễm ” nữ tử ” cắn răng nói.

“Nói cũng đúng, vậy chúng ta cũng chỉ có thể tạm thời bất động.”

Trên giường bóng người nhú mày: “Thế nhưng là chúng ta vừa mới ổn định tu vi, nếu là một khi ngừng, không cần ba ngày, liền sẽ lần nữa tu vi sụt giảm, thậm chí còn có thể có huyết mạch ngược dòng nguy hiểm.”

“Hừ, sợ cái gì, đã các thế lực lớn hiện tại cũng dị thường cảnh giác, vậy chúng ta trước hết bắt một chút bình thường cao thủ đến hơi giải thêm một chút chính là.”

Kia yêu diễm ” nữ tử ” lạnh giọng nói ra: “Đông Lâm trong trấn khác không có, một chút thất phẩm, bát phẩm cao thủ, vẫn có một ít, mà lại nói không chừng có thể bị chúng ta gặp được cái khác lạc đàn cường giả.”

“Cũng tốt, cứ như vậy làm.”

Trên giường bóng người gật đầu.

“Ta cũng không có ý kiến.”

Hắc bào nam tử cũng gật đầu nói.

Nếu không phải muốn ở chỗ này chờ đợi Đại sư huynh, bọn hán thật muốn ngay đêm đó rời đi được rồi.

Đã đổi các thế lực lớn không cách nào ra tay, như vậy

bọn hắn hoàn toàn không cần thiết chờ lâu.

Đánh một thương đổi một chỗ là được!

Đáng tiếc hiện tại hoàn toàn bị Đại sư huynh trì hoãn thời gian.

...

Tổn hại sơn trang, lắng lắng sừng sững.

Ở vào Đông Lâm trấn phía tây trong rừng rậm.

Đại môn tàn phá, sớm đã đổ sụp.

Bên trong mạng nhện mật kết, cỏ dại rậm rạp.

Chỉ có một tấm biển coi như hoàn chỉnh.

“Chính là chỗ này.”

Dương Phóng ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú lên đỉnh đầu tấm biển, trong miệng tự nói.

Bạch Long trang!

Đây chính là vừa mới vị kia hái hoa trộm nâng lên địa phương.

Dương Phóng trên người trang phục đã lần nữa đổi trở về, màu đen huyền bào cùng mặt nạ sớm đã chừa vào chiếc nhẫn, giờ phút này mặc trên người chính là một kiện trường bào màu xanh.

Hắn bây giờ tại lấy Thất Sát bang khách khanh trưởng lão thân phận xuất hiện.

Dương Phóng đầu tiên là quan sát tỉ mỉ chỗ này sơn

trang, sau đó lại nghiêng tai lắng nghe, vây quanh sơn trang hành tẩu.

Rất nhanh, hấn lông mày chăm chú nhìn lại.

Không đúng!

Chỗ này sơn trang không có bất kỳ bóng người nào, còn có một chỗ tà khí bao phủ, rõ ràng là một chỗ tà địa!

Trước đó kia hái hoa trộm nói, bọn hấn chuẩn bị đem các thể lực lớn dẫn vào bạch long sơn trang, hiện tại xem ra, không phải là muốn lợi dụng nơi đây tà địa, đem mọi người tiêu diệt từng bộ phận.

Hấn không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu.

Xem ra là mình đến sớm.

Đám kia hái hoa trộm còn không có đuổi tới, mình liền sớm đến.

Nguyên bản hấn là nghĩ đề bớt việc, tới trước nơi này nhìn xem.

Nhưng bây giờ ...

Dương Phóng có chút suy tư, lần nữa cải biến chủ ý, quay người hướng về Đông Lâm trấn tiến đến.

Đám kia hái hoa trộm muốn đem các thể lực lớn cao thủ dẫn tới, chưa chắc sẽ có dễ dàng như vậy.

Nói cách khác mình ở chỗ này khổ đợi vô dụng.

Nói không chừng đến cuối cùng vẫn là muốn đi Đông Lâm trấn.

Ngay tại Dương Phóng vừa mới quay người, bỗng nhiên thân thể dừng lại, đột nhiên quay đầu, nhìn về phía mình tay trái cánh tay.

Toàn bộ tay trái cổ tay làn da, tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc lốm, sau đó biến thành màu đen.

Như là bị một cái vô hình bàn tay màu đen cho một thanh nắm, lưu lại một đạo nhàn nhạt chỉ ấn.

“Cút!”

Dương Phóng băng lãnh quát khẽ, trên thân lôi quang chói mắt.

Tiếng kêu thảm thiết trong nháy mắt phát ra, toàn bộ cánh tay cấp tốc khôi phục như thường.

Hắn hừ lạnh một tiếng, rất nhanh biến mất nơi đây.

Đứng tại một chút tà địa trước đó, quả nhiên càng thêm dễ dàng gặp được quỷ dị sự tình!

...

Chương 279 : Thất Sát bang phân đà!

Đông Lâm trấn.

Duyệt Lai khách sạn.

Cũng không phải là ở vào chủ yếu đường đi, giấu ở tại đường đi hậu phương hàng thứ ba.

Khách sạn quy mô không lớn, chỉ có mười mấy gian gian phòng, thường thường là một chút người nghèo hoặc giang hồ nhân sĩ mới có thể lựa chọn chỗ đặt chân.

Gian phòng bên trong.

Hứa Cương một mặt bình tĩnh, y nguyên xếp bằng ở trên giường tiếp tục ổn định cảnh giới, ánh mắt mở ra, lại nhin không được hướng về trước mắt gương đồng nhìn lại.

Đương cảm thấy được trong gương đồng tuần mỹ dị thường khuôn mặt về sau, Hứa Cương không khỏi lộ ra một vòng mỉm cười.

Ai có thể nghĩ tới, mấy ngày trước đó hẳn vẫn là một cái bề ngoài cực kỳ thô kệch nam tử.

Nhưng mấy ngày sau, tướng mạo của mình ngay cả mình đều có loại thật không dám tin tưởng cảm giác.

Khuôn mặt này thật đúng là mê người ...

“Đại sư huynh tên phé vật này xác thực quá chậm, đến

bây giờ cũng không có tin tức.”

Hứa Cương tự nói.

Mà vừa mới hai vị kia đồng bạn cũng là không ngồi yên tính tình, tại trở về báo cáo một lần tin tức về sau, đã lần nữa đi ra.

Hiện tại gian phòng bên trong chỉ còn chính mình.

Chỉ cần lại cố gắng vững chắc mấy ngày, hẳn là liền có thể triệt để ổn định.

“Đáng tiếc các thế lực lớn bây giờ trở nên dị thường cảnh giác, trước đó uổng phí hết nhiều như vậy tâm cơ đem bọn hắn dẫn tới, hiện tại chỉ có thể tìm chút thất phẩm, bát phẩm chấp nhận lấy dùng.”

Hứa Cương thì thào.

Ngay tại hắn từng lần một tiếp tục vận chuyển chân khí thời điểm.

Bỗng nhiên!

Phanh phanh phanh!

Tiếng đập cửa truyền đến.

“Ai?”

Hứa Cương ngữ khí lạnh lùng, ngẩng đầu lên.

“Đưa nước nóng.”

“Lăn, lại đến phiền ta, liền bóp chết ngươi!”

Hứa Cương lạnh như băng nói.

Cửa phòng khu vực lập tức hoàn toàn tĩnh mịch.

Nhưng bỗng nhiên Hứa Cương biến sắc, đột nhiên đứng dậy, toàn thân trên dưới chân khí mãnh liệt, khí thế cao không thể chạm, đi lên chính là một bộ hung mãnh chưởng lực hung hăng đánh ra ngoài.

Cửa phòng bỗng nhiên nổ tung.

Một đạo màu xanh quang ảnh từ ngoài cửa trong nháy mắt cuồng cướp mà đến, quanh thân lôi điện bao khóa, khí tức kinh khủng, trực tiếp một quyền hướng về Hứa Cương thân thể hung hăng đập tới.

Toàn bộ không gian đều tựa hồ vì đó run rẩy.

Răng rắc!

Ầm!

Xương cốt nổ tung, huyết nhục bay múa.

Hứa Cương trong miệng phát ra một đạo kêu thê lương thảm thiết, thân thể trực tiếp bay ngược mà ra, toàn bộ cánh tay trong nháy mắt nổ thành thịt vụn, đem vách tường đều đụng sập.

Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na xông qua, khoan hậu đại thủ trực tiếp dùng sức quét qua.

Oanh!

Như là quét người bù nhìn, tại chỗ đem Hứa Cương thân thể quét đến bay tứ tung mà ra, cuồng phún huyết thủy, kinh mạch đứt gãy, hung hăng đánh tới hướng nơi xa.

Dương Phóng mày nhăn lại, theo sát lấy thân thể lóe lên. Lại là một chưởng bổ quá khứ, đem nó triệt để đánh ngất xỉu, xách trong tay.

Yếu!

Quá yếu!

Liên tục gặp được hai cái hái hoa trộm, lực lượng đều so bình thường thánh linh yếu đi không chỉ một bậc.

Tựa hồ bọn hãn loại này tốc thành công lực, không cách nào làm được ngưng tụ đồng dạng.

Nhất là tên trước mắt!

Thực lực so vừa mới người kia còn muốn yếu.

Hãn thực lực nhiều nhất chỉ có nửa bước thánh linh!

Đang xuất thủ thời điểm, lực lượng đơn giản tán loạn không chịu nổi.

Dương Phóng giương mắt lên nhìn, hướng về bốn phương tám hướng nhìn một chút, sau đó dẫn theo thân thể của người nọ liền cấp tốc biến mất nơi đây.

Sớm tại trong rừng hãn liền đã từ trước đó hái hoa trộm trong miệng ép hỏi ra bọn hãn tại trong trấn đặt chân chi địa, cho nên đang đuổi hướng Bạch Long trang không có kết quả về sau, hãn liền lập tức chạy về chỗ này khách sạn.

Không ngoài dự liệu.

Thế mà thật bị hãn vây lại một vị!

Đáng tiếc mặt khác hai cái tựa hồ không ở chỗ này địa.

Nếu không nhiệm vụ lần này liền xem như vượt mức hoàn thành.

Thời gian không lâu.

Dương Phóng xuất hiện lần nữa tại thị trấn bên ngoài trong rừng rậm, hấn tiện tay vứt bỏ đối phương thân thể, sắc mặt lãnh đạm, mở miệng nói ra: “Có ngoài hai người đâu?”

“Người .. người là ai?”

Vị kia hái hoa trộm vô cùng hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch, toàn thân trên dưới tất cả đều là đổ mồ hôi.

Hấn hiện tại hoàn toàn ở vào mộng bức trạng thái.

Từ đầu đến cuối không rõ xảy ra chuyện gì?

Cái này hấn a đến cùng là ai?

Vì sao không nói một lời, đi lên liền đối với hấn đánh đập?

Là bọn hấn bại lộ?

Tuyệt không có khả năng này.

“Thất Sát bang Tàn Thiên Liệt.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm.

“Tàn .. Tàn Thiên Liệt.”

Vị kia hái hoa trộm sắc mặt kinh hãi, nhìn về phía Dương Phóng.

Lại là hắn!

Hắn làm sao lại tìm đến?

Trước đây không lâu bọn hắn còn tại thảo luận các thể lực lớn cao thủ, trong đó có Tần Thiên Liệt tin tức.

Thật không nghĩ đến đối phương tốc độ càng như thế nhanh chóng!

Lại tìm được bọn hắn đặt chân chi địa!

Dương Phóng nhướng mày, lộ ra một tia không kiên nhẫn, nói: “Đừng lãng phí thời gian của ta, có ngoài hai người đâu? Nói nhanh một chút, bằng không, ta liền bẻ gãy tứ chi của ngươi!”

“Không biết, ta không biết, tha mạng, không muốn tra tấn ta!”

Hái hoa trộm vội vàng hoảng sợ mở miệng.

Ba!

Dương Phóng một bàn tay rút ra, tại chỗ đem nó rút bay tứ tung ra ngoài, huyết nhục nổ tung, khô ngô thân thể như là một mảnh kính khủng bóng ma đi thẳng về phía trước.

“Thật không biết giả không biết?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, nhìn xuống người kia.

“Thật không biết, ta nói thật, bọn hắn chia ra hành động đi, bởi vì các thể lực lớn quá mức cẩn thận, chúng ta không cách nào ra tay, cho nên bọn hắn lần nữa đi ra ngoài, chuẩn bị đi bắt một chút thất phẩm, bát phẩm người tới, chỉ có ta vừa mới đột phá, không cách nào đi

ra ngoài, lúc này mới ở tại khách sạn.”

Vị kia hái hoa trộm vội vàng sợ hãi đáp lại.

“Thật sao? Vậy các người có mấy người?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

Muốn từ người này nơi này lần nữa thẩm tra đối chiếu một chút tin tức.

Để tránh trước đó hái hoa trộm lừa gạt mình.

“Bốn .. bốn người.”

Vị này hái hoa trộm ngữ khí bối rối, nói: “Bất quá, bất quá chúng ta còn có một vị sư .. sư tôn ... “

Hắn không dám không nói thật, đối phương như là đã tìm tới cửa.

Khẳng định như vậy là nắm giữ một chút tin tức.

“Sư tôn?”

Dương Phóng nhướng mày.

Trước đó hái hoa trộm nhưng không có nói tin tức này?

Xem ra bọn hắn vẫn là không thành thật lắm!

Đây là nghĩ tại trước khi chết, lại âm một thanh mình!

“Người sư tôn bây giờ tại địa phương nào? Thực lực gì?”

“Ta cũng không biết hắn ở đâu? Cho tới nay đều là Đại sư huynh phụ trách liên hệ, chúng ta bắt cao thủ đều là

từ Đại sư huynh chuyển giao cho sư tôn.”

Kia hái hoa trộm bối rồi nói.

“Có đúng không.”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm tin tức khác.

...

Đông Lâm trấn.

Thất Sát bang bên trong cứ điếm.

Bó đuốc tươi sáng, lòng người bàng hoàng.

Nơi đây tất cả Thất Sát bang bang chúng tất cả đều hội tụ tại trong đại viện, mỗi người đều sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, trường kiếm trong tay trường đao gắt gao nắm chặt, nghiêm mật nhìn về phía bốn phương tám hướng.

Càng là có từng vị cung tiễn thủ, cầm trong tay cung tiễn, một khắc cũng không dám thư giãn.

Loại cảm giác này quá đau khổ.

Mỗi người đều có loại lo lắng đề phòng cảm giác.

Nhất là nơi đây Phó đà chủ Ngụy Vô Tiên, càng là mặt mũi tràn đầy biệt khuất, hung hăng cắn răng.

Đáng chết!

Đây rốt cuộc tính là gì sự tình?

Hắn sống hơn bốn mươi năm, còn từ gặp được dạng này làm cho người biệt khuất sự tình.

Cái kia hái hoa trộm chẳng lẽ liền thật không người đánh bại sao?

Ngắn ngủi mấy ngày qua, bọn hấn nơi đây phân đà tổn thất nặng nề, từ cao tầng hướng xuống sắp xếp, từng vị nhân viên cao tầng không ngừng mất tích, đầu tiên là bọn hấn đà chủ nữ nhi, sau là bọn hấn đà chủ tức phụ, sau đó là bọn hấn đà chủ ...

Tiếp lấy bọn hấn báo cáo tổng bộ, tổng bộ điều tới bốn vị siêu phẩm cửa thứ ba trưởng lão, coi là bốn vị này siêu phẩm cửa thứ ba trưởng lão liền có thể hàng phục đối phương, lại không nghĩ rằng bốn vị này siêu phẩm cửa thứ ba trưởng lão cũng mất tích.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Tại bốn vị này trưởng lão mất tích về sau, lại tới càng lợi hại hơn khách khanh trưởng lão.

Vốn cho rằng lần này xem như ổn.

Thật không nghĩ đến thánh linh cảnh giới khách khanh trưởng lão cũng bị bị thương nặng.

Cho tới bây giờ cũng không rõ sống chết.

Ngụy Vô Tiên cảm giác chính mình cũng nhanh hỏng mất.

Vị kia hái hoa trộm hiện tại là triệt để tiếp cận bọn hấn Thất Sát bang, ngay tại nửa canh giờ trước, lại lấy đi bọn hấn một vị quản sự.

Giờ phút này.

Hấn đem tất cả bang chúng cùng gia quyến của bọn họ

tất cả đều triệu tập ở đây, mặt khác chuẩn bị năm trăm cân thuốc nổ, mặt mũi tràn đầy bị phần chi sắc, vì chính là cùng vị kia hái hoa trộm đồng quy một tận.

Thất Sát bang người có thể chết!

Nhưng là tuyệt không thể thụ vũ nhục!

“Tới đi, nghiệt súc, ta Ngụy Vô Tiên ngay ở chỗ này, người có gan liền đem ta cũng cùng nhau bắt đi!”

Ngụy Vô Tiên gầm thét.

Hắn năm nay bốn mươi sáu tuổi, đã ở vào siêu phẩm cửa thứ nhất, mặt mũi tràn đầy râu quai nón húc, thân thể cũng không cao lớn, nhưng lại huyết tính mười phần.

Sau lưng hắn.

Hai vị Lam Tinh người xuyên việt Hách ngọc cùng Tôn Kiến, hai người nhìn nhau cười khở, trong lòng tuyệt vọng.

Thao mụ nội nó!

Đây coi là chuyện gì!

Nếu là gặp được cái khác phiền phức để bọn hắn chết mất, bọn hắn cũng nên nhận.

Nhưng hắn a thế mà bị hái hoa tặc theo dõi.

Càng máu chốt chính là!

Cái này hái hoa tặc còn không ăn kiêng, là nam nữ ăn sạch!

Hai người bọn họ thực lực hiện tại cũng đều không yếu, đều ở bát phẩm trung kỳ cảnh giới, nhưng bây giờ đơn giản có loại run lẩy bẩy cảm giác.

“Hái hoa tặc, không phải tiếp cận ta Thất Sát bang sao? Người Ngụy gia gia bây giờ đang ở nơi này, có loại cút ra đây, người không muốn thả bỏ người Ngụy gia gia sao? Người Ngụy gia gia chờ đợi đã lâu, không phải là sợ, ha ha ha ha …”

Ngụy Vô Tiên cười ha ha, mặt mũi tràn đầy thô khoáng.

Nhưng mà vừa dứt lời.

Bỗng nhiên trong sân gió lạnh cuốn qua.

Bó đuốc sáng tối chập chờn.

Tiếp lấy tất cả mọi người trực tiếp cảm giác được thân thể phát lạnh, tất cả lông tơ đều hoàn toàn đứng vũng, trong lòng kinh dị, liền như là bị cái gì quỷ dị tồn tại tập trung vào đồng dạng.

“Tới, kia hái hoa tặc đến rồi!”

Hách ngọc hoảng sợ mở miệng.

“Nhanh lên thuốc nổ!”

Ngụy Vô Tiên mở miệng rống to, vượt lên trước cướp đi một cây lửa đi, trực tiếp hướng về trong sân một đồng thuốc nổ phóng đi.

Tất cả bang chúng đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Đà chủ đến thật?

Trong lúc nhất thời đám người vội vàng kinh hoảng chạy

trốn.

Tất cả mọi người phát ra kinh thanh kêu to.

Trong đám người bóng đen lóe lên, nương theo lấy trận trận yêu dị cười nhẹ, một bóng người như thiểm điện bắt đi Ngụy Vô Tiên, cười hắc hắc nói: “Ngụy Đà chủ, trước đừng có gấp chết, nghĩ như vậy niệm ca ca, ca ca đây không phải đã tới sao, ha ha ha ... “

“Phó đà chủ bị bắt!”

“Mau trốn a! !”

Đám người đại loạn, rất nhanh có người phát ra kinh hoảng kêu to.

Bị người lôi cuốn mà đi Ngụy Vô Tiên lập tức lộ ra nòng đậm hoảng sợ.

Súc sinh!

Mình lại thật rơi vào hấn trong tay.

...

Trong rừng

Dương Phóng rốt cục hỏi xong tự mình biết, tiện tay lấy ra hóa thi nước cấp tốc đổ vào đối phương trên mặt, bắt đầu hủy thi diệt tích.

Sau đó hấn trực tiếp hướng về trong trần phân đà tiến đến.

Bất quá!

Tại hấn vừa mới đuổi tới phân đà, liền nhìn thấy phía

trước đám người hỗn loạn, thanh âm ồn ào.

Tựa hồ đếm không hết người tại kêu to.

Hắn như chớp mắt, rất nhanh phát hiện là phân đà phương hướng truyền đến, trực tiếp tăng thêm tốc độ.

“Yên lặng!”

Dương Phóng đột nhiên rống to, rơi vào nóc nhà, chấn động toàn trường.

Lập tức tất cả mọi người bị chấn kém chút nằm rạp trên mặt đất, từng cái lộ ra vẻ kinh hãi, quay đầu nhìn về phía nóc phòng.

“Nơi này xảy ra chuyện gì?”

Hắn ngữ khí băng lãnh.

“Người ··· người là ai?”

Trong đám người Tôn Kiến hoảng sợ mở miệng.

“Tần Thiên Liệt!”

Dương Phóng ngữ khí quanh quẩn.

“Khách khanh trưởng lão? Người là ta bang khách khanh trưởng lão.”

Tôn Kiến vừa mừng vừa sợ, vội vàng mở miệng: “Hái hoa tặc lại động thủ, đem chúng ta Phó đà chủ bắt đi, cầu Tần trưởng lão làm chủ a!”

“Đúng vậy a, cầu Tần trưởng lão làm chủ a!”

Những người khác nhao nhao kêu to.

Dương Phóng nhướng mày.

Có ý tứ!

Mình vừa mới trộm xong nhà của bọn hấn, bọn hấn thế mà cũng đang trộm nhà của mình?

“Chuyện khi nào?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

“Mười mấy phút trước, không đúng, một chén trà trước đó!”

Tôn Kiến vội vàng mở miệng.

Hấn vốn là muốn nói mười mấy phút trước, nhưng ý thức được thế giới này không có phút khái niệm, cho nên vội vàng đổi giọng.

Lại không nghĩ tại hấn vừa dứt lời, Dương Phóng ánh mắt liền đột nhiên xem ra, dị thường sắc bén.

Lam Tinh người?

Trùng hợp như vậy?

“Quá muộn.”

Dương Phóng lắc đầu.

Mười mấy phút, hài tử đều nhanh có.

Coi như truy cũng đuổi không kịp cái gì.

...

Chương 280 : Định ra!

“Không đúng, còn không có muện, không có một chén trà, chỉ có nửa chén trà nhỏ.”

Một bên Hách Ngọc vội vàng kêu to.

“Nửa chén trà nhỏ?”

Dương Phóng nhướng mày, nhìn về phía Hách Ngọc, nói: “Hướng phương hướng nào đi?”

“Tựa như là hướng phía đông.”

Hách Ngọc vội vàng mở miệng.

“Đúng, chính là hướng phía đông.”

Tôn Kiến cũng liền nói gấp.

Dương Phóng không nói một lời, thân thể lần nữa xông ra, nhanh chóng hướng về phía đông đuổi theo.

Chỉ có nửa chén trà nhỏ, ngược lại là còn có chút hi vọng.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đối phương ven đường bên trong không biến hướng.

Bằng không, vẫn là truy không trở lại.

Bóng đêm đen nhánh.

Trong trần bóng người lấp lóe.

Không ít giang hồ nhân sĩ trong bóng tối ẩn hiện.

Nhất là trước đó bị hấp dẫn tới Hồ gia, Gorn gia, Liệt Hỏa bang bọn người thế lực, giờ khắc này, cơ hồ tất cả đều nhận được Thất Sát bang tin tức.

Liệt Hỏa bang chỗ khu vực.

Người mặc một thân hỏa diễm sắc trường bào cao gầy lão giả, sắc mặt đậm mạc, mở hai mắt ra, nói: “Đám kia hái hoa trộm bắt đầu đối siêu phẩm cửa thứ nhất động thủ?”

“Đúng vậy, đại trưởng lão, Thất Sát bang phân đà Phó đà chủ Ngụy Vô Tiên bị bắt.”

Một vị Liệt Hỏa bang đệ tử mở miệng nói ra.

“Liên biết như thế, Hoan Hỉ giáo tốc thành công lực, khuyết thiếu căn cơ, cùng chúng ta dung hợp Thánh linh căn tu luyện công lực căn bản là không có cách so, bọn hấn ba ngày không thải bỏ, công lực liền sẽ rút lui, trước đó bọn hấn phí hết tâm tư, đem chúng ta toàn bộ dẫn vào nơi đây, chưa chắc không có đem chúng ta một lưới bắt hết ý nghĩ, nhưng bây giờ chúng ta bất vi sở động, kế sách của bọn hấn thất bại, cũng chỉ có thể đối một chút kẻ yếu xuất thủ.”

Lão giả ngữ khí lạnh lùng.

“Bọn hấn muốn đem chúng ta một mẻ hết gọn? Thế nhưng là dựa vào cái gì? Chỉ bằng mấy người bọn họ?”

Một vị nam tử trung niên cả giận nói.

Hấn là Liệt Hỏa bang lần này tới vị thứ hai thánh linh, trong bang cũng là địa vị cực cao, chính là Liệt Hỏa bang bang chủ chi tử, tên là Long Uyên, năm nay đã là

56 tuổi.

“Chỉ bằng vào mấy người bọn hấn, tự nhiên không cách nào làm được, bất quá, ta đoán bọn hấn hơn phân nửa còn có thủ đoạn khác, có lẽ là muốn lợi dụng thủ đoạn khác xuống tay với chúng ta.”

Liệt Hỏa bang đại trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

Hấn kiến thức rộng rãi, kinh nghiệm giang hồ dị thường phong phú, cho nên từ vừa mới bắt đầu, liền lệnh cưỡng chế Liệt Diễm bang tất cả mọi người ở tại gian phòng, không cho phép đi ra ngoài, vì chính là phòng ngừa bị tính toán.

Bây giờ xem ra!

Hấn quả nhiên đoán đúng.

Bằng không, kia hái hoa trộm sẽ không đối siêu phẩm cửa thứ nhất xuất thủ.

Hiện tại đối siêu phẩm cửa thứ nhất xuất thủ, chờ đến siêu phẩm cửa thứ nhất chết hết, bọn hấn khẳng định sẽ còn tiến một bước giảm xuống mục tiêu.

“Bọn này nghiệt súc, thật là đáng chết, đại trưởng lão, vậy chúng ta nên làm cái gì, còn tiếp tục chờ xuống dưới sao?”

Long Uyên cắn răng nói.

“Tiếp tục chờ, ta ngược lại muốn xem xem bọn hấn có thể tại trong trấn ở vài ngày, người đi thông tri thể lực khác, để bọn hấn tận lực không muốn ra khỏi cửa, chính là cứng rắn nghẹn cũng muốn nín chết đám kia hái hoa trộm.”

Liệt Hỏa bang đại trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

“Thế nhưng là vạn nhất bọn hắc vụng trộm rời đi?”

Long Uyên mở miệng.

“Yên tâm, ta sớm đã liên hợp những nhà khác, tại bốn phía lưu lại nhãn tuyến, bất kỳ người nào một khi rời đi quá xa, đều sẽ bị chúng ta biết.”

Đại trưởng lão ló ra đáp lại, con người dị thường lạnh lùng.

Nếu không phải là lo lắng đánh cỏ động rắn, hẳn đã sớm tự mình vây quanh thị trấn.

“Đại trưởng lão, Thất Sát bang vừa mới lại tới một vị khách khanh, truy kích hái hoa trộm đi.”

Bỗng nhiên, một vị Liệt Hỏa bang đệ tử đẩy cửa tiến đến, mở miệng nói ra.

“Lại tới một vị?”

Đại trưởng lão nhíu mày, nói: “Thất Sát bang đây là chuẩn bị từng cái từng cái đưa sao? Trước đó Bạch Ngọc đạo cô vừa bị ám toán, hiện tại lại đưa tới một vị, bọn hắc là thật một điểm không nhớ lâu.”

“Muốn hay không thông tri Thất Sát bang?”

Long Uyên hỏi.

“Một hồi lại đi thông tri hắc, điều kiện tiên quyết là vị này khách khanh có thể bình yên trở về.”

Đại trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

Một mình một người đuổi bắt hái hoa trộm, trong mắt hấn không thể nghi ngờ là hành động tìm chết!

Mặc dù hái hoa trộm thực lực so ra kém chân chính thánh linh.

Thế nhưng là địch ở trong tối, bọn hấn ở ngoài sáng.

Tùy tiện truy kích, y nguyên bất lợi.

“Tốt!”

Long Uyên gật đầu.

...

Thị trấn lấy đông.

Công trình kiến trúc san sát.

Đại bộ phận gia đình đều chăm chú đóng cửa lại, gian phòng bên trong đen kịt một màu.

Dương Phóng một đường truy tung mà đến, hai lỗ tai Phong luật phát động, thời khắc lắng nghe trong phạm vi mười mấy dặm hết thủy động tĩnh, lông mày dần dần nhăn lại.

Mắt thấy đã đuổi theo ra thị trấn, thế nhưng là vẫn không có nghe được bất cứ dị thường nào.

Vị kia hái hoa trộm nửa đường bên trong khăng định thay đổi qua phương hướng.

Mặc dù chỉ có ngăn ngừa mấy phút, nhưng lấy thánh linh cấp cao thủ tốc độ, cũng đủ để lao ra rất xa.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, thân thể lần nữa

đuổi theo ra một khoảng cách, triệt để ra thị trấn.

Hắn rút cục bắt đầu từ bỏ.

Ven đường không có phát hiện bất cứ dấu vết gì.

Cũng nghe không đến bất luận cái gì thanh âm.

Nói cách khác, hắn hoàn toàn truy sai.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng giống như là nhớ ra cái gì đó, đột nhiên trở lại, lần nữa hướng về Duyệt Lai khách sạn lao đi.

Trước đó chỗ kia khách sạn là bọn hắn đặt chân chi địa, hai vị kia hái hoa trộm kết thúc về sau, hơn phân nửa sẽ còn tiếp tục trở về khách sạn.

Mình chỉ cần ở nơi đó ôm cây đợi thỏ là đủ.

Sưu sưu sưu!

Mấy cái lấp lóe, Dương Phóng lần nữa biến mất không thấy.

...

Một đêm trôi qua.

Mặt trời mới mọc dâng lên.

Thẳng đến sáng ngày thứ hai đến, trong trấn đám người y nguyện có ít người tâm hoảng sợ.

“Hái hoa trộm còn không có bị bắt lại sao?”

“Không rõ ràng, xem ra hắn là không có, nếu không các

thể lực lớn không đến mức không rên một tiếng.”

“Ai, đây coi là chuyện gì, Đại Uyên vương triều bộ khoái cũng không tới quản quản sao!”

“Bộ khoái dám quản sao? Kia hái hoa trộm thực lực cao thâm, thế nhưng là ngay cả siêu phẩm cửa thứ ba đều không làm gì được hắn, đúng, nghe nói buổi tối hôm qua Thất Sát bang phân đà lại xảy ra chuyện.”

“Lại xảy ra chuyện rồi?”

“Đúng vậy, Thất Sát bang Phó đà chủ Ngụy Vô Tiên nguyên bản chuẩn bị mấy trăm cân thuốc nổ, muốn cùng hái hoa trộm đồng quy vu tận, kết quả tại nhóm lửa quá trình bên trong trực tiếp bị hái hoa trộm bắt đi, đến bây giờ cũng không biết sống hay chết.”

“Ngụy Vô Tiên? Tựa như là cái mặt mũi tràn đầy râu quai nón đại hán a? Kia hái hoa trộm quả nhiên là nam nữ ăn sạch?”

“Súc sinh, thật sự là súc sinh.”

“Người không muốn sống nữa lão Lý, coi chừng bọn hắn trong đêm đi tìm người.”

...

Một chỗ cái bóng nóc nhà chõ.

Dương Phóng không nhúc nhích, khí tức nội liễm, cả người như đồng hóa vì bóng ma, khiến người không cách nào cảm thấy, ánh mắt xa xa nhìn chăm chú lên phía trước Duyệt Lai khách sạn.

Một buổi tối đi qua.

Thế mà không có bất kỳ bóng người nào tới.

Còn sót lại kia hai cái hái hoa trộm cảnh giác vượt qua thường nhân.

Đương nhiên, cũng có thể là hấn tối hôm qua truy kích trên đường, liền có hái hoa trộm trở về, sau đó nhìn thấy đồng bạn biến mất, không dám tiếp tục chờ lâu, lại lần nữa rời đi.

Dương Phóng nhẹ nhàng thở dài.

Nhìn như vậy đến, mình còn muốn tại trong trấn chờ lâu mấy ngày.

Nguyên lai tưởng rằng là rất dễ dàng liền có thể giải quyết.

Hấn nhìn thoáng qua xa xa vây xem đám người, thân thể lóe lên, biến mất nơi đây.

...

Không đáng chú ý quày điếm tâm bên trên.

Một người mặc áo bào đen, ngũ quan cực kỳ phổ thông, trong đám người sẽ không để cho người quan sát nhìn lần thứ hai nam tử, xa xa nhìn một hồi khách sạn, trực tiếp đứng dậy rời đi.

Thân thể bảy lần quặt tám lần rẽ rất mau tiến vào đến một cái tỉnh mạch ngõ nhỏ, tiện tay đẩy ra cửa sân, dị thường cảnh giác, tiến vào một căn phòng bên trong.

“Xảy ra chuyện, khách sạn cứ điếm bị người bưng, Tam sư huynh biến mất không thấy gì nữa, không rõ sống chết.”

Hắc bào nam tử vừa tiến đến, vội vàng nói.

“Nói cái gì? Khách sạn bị người bùng?”

Gian phòng bên trong, tối hôm qua vừa mới bắt đi Ngụy Vô Tiên mạo Mỹ nam tử, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Đúng vậy, ta vốn là muốn trở về, nhưng lại xa xa nhìn thấy khách sạn chu vi người Mãn bầy, khách sạn tường sau nổ tung một cái động lớn, Tam sư huynh tuyệt đối xảy ra chuyện, nên làm cái gì?”

Hắc bào nam tử sốt ruột nói.

Trên giường ngồi xếp bằng mạo Mỹ nam tử, mày nhăn lại, âm thanh lạnh lùng nói: “Gấp cái gì? Chúng ta bây giờ không phải là an toàn?”

“Thế nhưng là ... “

Hắc bào nam tử sắc mặt biến đổi, vẫn là không khỏi lo lắng.

Đại sư huynh đã trắng đêm chưa về!

Tam sư huynh bên kia cũng đã xảy ra chuyện, hẳn có thể nào không vội?

Cái này đều nói rõ đã có người để mắt tới bọn hắn.

“Nếu không thông tri sư tôn a?”

Hắc bào nam tử đột nhiên mở miệng.

Trên giường mạo Mỹ nam tử sắc mặt lạnh lùng, nói: “Đại sư huynh tên phé vật này, một chút chuyện nhỏ đều làm không được, nói cái gì dễ như trở bàn tay, kết quả mình tới hiện tại cũng không có tin tức.”

Trong lòng của hắn suy tư, một trận trầm ngâm, nói:
“Thôi, trước thông tri sự tôn đi.”

Hắn từ trên giường đứng dậy, bắt đầu rời đi nơi này.

Hai người dị thường cảnh giác, sau khi ra cửa. Lập tức hướng về thị trấn một phương hướng khác lao đi, thân thể mấy lần thêm lực, liền biến mất không thấy.

...

Thất Sát bang phân đà.

Dương Phóng đã lần nữa trở về.

Một đám giúp mọi người tâm hoảng sợ, từng cái đều lộ ra trong lòng khó có thể bình an.

Nhìn thấy Dương Phóng tay không trở về đến về sau, bọn hắn càng là không khỏi trong lòng cười khổ.

Quả nhiên không có đuổi được!

Trong lòng bọn họ tối hôm qua vừa mới dâng lên lòng tin, không khỏi lần nữa phá diệt.

Xem ra vị này khách khanh trưởng lão không thể so với trước đó vị kia tốt hơn chỗ nào!

Trước đó vị kia tâm cao khí ngạo, ngăn ngừa hai ngày liền bị hái hoa tặc trọng thương, hiện tại vị này, mặc dù tính tình khá tốt chút, thế nhưng là từ tối hôm qua biểu hiện liền có thể nhìn ra, không thể so với vị thứ nhất tốt bao nhiêu.

“Phân đà hiện tại ai chủ sự?”

Dương Phóng vừa mới trở về, liền mở miệng hỏi thăm.

“Sẽ Tàn trưởng lão, trước đó từ Ngụy Đà chủ chủ sự, Ngụy Đà chủ hiện tại bỏ mình về sau, liền có ta hai người tạm thời chủ sự.”

Hách Ngọc, Tôn Kiến vội vàng mở miệng nói ra.

Dương Phóng nhìn thoáng qua bọn hắn, nói: “Đem gần nhất hái hoa trộm ra tay ghi chép tất cả đều cùng ta nói một lần.”

“Vâng, Tàn trưởng lão.”

Hai người vội vàng đáp lại.

Sau đó bắt đầu một năm một mùi hương về Dương Phóng kể ra.

Dương Phóng lắng lắng nghe, không nhúc nhích.

Thỉnh thoảng mở miệng đánh gãy bọn hắn, hỏi thăm ra một vài vấn đề.

Sau nửa canh giờ.

Hai người rốt cục dừng lại.

“Không thích hợp, bọn này hái hoa trộm lại có lần nữa tập trung vào siêu phẩm cửa thứ nhất cùng Thập phẩm cảnh giới người.”

Dương Phóng nhíu mày.

Mà lại bọn này hái hoa trộm ra tay tàn suất cũng quá nhanh.

Dục vọng của bọn hắn sâu như vậy sao?

Coi như có thể thả bỏ người khác, nhưng chẳng lẽ liền không cần tiêu hóa sao?

Từ xuất thủ tần suất đến xem, đám kia hái hoa trộm cơ hồ mỗi ngày đều sẽ động thủ, vô luận ban ngày, đêm tối, đều sẽ có người mất tích.

Mỗi ngày đều có thể mất tích mấy lên.

Bọn hấn không cần nghỉ ngơi?

“Tần trưởng lão, Liệt Hỏa bang Thiếu bang chủ cầu kiến.”

Bỗng nhiên, một vị Thất Sát bang bang chúng cấp tốc chạy nhập vào tới.

“Mời!”

Dương Phóng đáp lại.

Liệt Hỏa bang, hấn riêng có nghe thấy, Nam Vực đại bang, tiếng tăm lừng lẫy.

“Vâng, Tần trưởng lão!”

Tên kia bang chúng lên tiếng, lần nữa lui ra.

Không bao lâu.

Một vị thân thể cao lớn nam tử trung niên sải bước đi tiến đến, khuôn mặt anh lãnh, một thân khí thế, tựa hồ trải qua Giang Hồ ma luyện.

Sau lưng hấn còn theo bốn vị khác Liệt Hỏa bang cao thủ.

“Tại hạ Liệt Hỏa bang Long Uyên, vị này hẳn là Thất Sát bang Tần trưởng lão đi? Cửu ngưỡng đại danh, hạnh ngộ.”

Long Uyên vừa vào cửa, chấp tay nói.

“Long Thiếu bang chủ chuyện gì?”

Dương Phóng sắc mặt bình tĩnh.

Long Uyên khẽ mỉm cười nói: “Tần trưởng lão thế nhưng là vì truy tra hái hoa tặc mà đến, thực không dám giấu giếm, chúng ta đã có manh mối.”

“Ồ?”

“Hoan Hỉ giáo hái hoa tặc cùng những người khác bất đồng, công pháp của bọn họ tu luyện dị thường tà dị, một khi tu luyện, nhất định phải mỗi ngày đều cần đỉnh lô làm bạn,

Một khi vượt qua ba ngày không có đỉnh lô, bọn hắn liền sẽ tu vi sụt giảm, Khí Huyết ngược dòng mà chết, mà lại, theo tu vi cao thâm, bọn hắn cần có đỉnh lô phẩm cấp cũng sẽ càng ngày càng cao, nếu như không có đem đối ứng đỉnh lô sử dụng, bọn hắn cũng chỉ có thể lựa chọn thấp hơn một cấp người!

Bất quá, tại lựa chọn thấp hơn một cấp người lúc, bọn hắn thải bỏ tàn suất cũng sẽ biến cao, tỉ như trước đó một ngày thải bỏ một vị siêu phẩm cửa thứ ba liền có thể, nhưng nếu là tìm không thấy siêu phẩm cửa thứ ba tình huống dưới, bọn hắn nhất định phải một ngày thải bỏ hai lần hoặc ba lần càng phẩm chất thấp hơn cấp cao thủ.”

Long Uyên cười nói.

“Còn có loại thuyết pháp này?”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường.

“Đúng vậy, bây giờ chúng ta Liệt Hỏa bang đã liên hợp Gorn gia, Hồ gia, chuẩn bị bảo trì bất động, một mục phòng thủ, chỉ có dạng này, mới sẽ không cho đám kia hái hoa trộm cơ hội hạ thủ, mặc dù loại này phòng thủ phương thức có chút bị động, nhưng theo thời gian chuyển dời, tất nhiên sẽ xuất hiện kỳ hiệu, bọn hắn không chiếm được đầy đủ cao thủ thải bỏ, khẳng định sẽ dần dần bại lộ đuôi cáo, không biết Tần trưởng lão có nguyện ý hay không cùng chúng ta liên thủ?”

Long Uyên mở miệng cười nói, tiến hành mời.

“Biện pháp tốt, bất quá, các người liền không sợ bọn họ chạy?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tần trưởng lão yên tâm, chúng ta sớm đã ở bên ngoài âm thầm mai phục cái khác cao thủ, mục đích đúng là vì để cho bọn hắn chủ động chạy ra, chỉ có dạng này, chúng ta mới tốt hơn truy sát!”

Long Uyên mỉm cười.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu.

“Kia Tần trưởng lão là đáp ứng?”

Long Uyên mỉm cười.

“Có thể liên thủ, bất quá phương pháp của các người quá đần, ta không thể gật bừa.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Phương pháp quá đàn?”

Long Uyên lộ ra kinh ngạc.

“Đúng vậy, ta tự có thủ đoạn khác, vẫn là câu nói kia, đại gia có thể liên thủ, các người truy các người, ta truy ta, về phần đuổi tới về sau, không ngại đồng loạt ra tay đem bọn hần diệt trừ.”

Dương Phóng mở miệng, nhưng cũng không nói ra chính mình thủ đoạn.

“Dạng này a.”

Long Uyên nhíu mày, nói: “Cũng tốt, vậy ta trước hết cáo từ.”

“Tiễn khách!”

Dương Phóng mở miệng.

Hách Ngọc lúc này một mặt cười lấy lòng, cấp tốc đi tới.

Long Uyên bọn người đi ra phân đà thời điểm, bên người bốn vị trưởng lão rõ ràng hiển lộ ra tức giận.

“Không biết tự lượng sức mình!”

“Hắn cho là hắn có thể đối phó Hoan Hỉ giáo, thật tình không biết bọn hần chỉ là Hoan Hỉ giáo nguyên liệu nấu ăn mà thôi, tùy thời có thể lấy ăn dùng, hiện tại không muốn liên thủ, chính là tại cho Hoan Hỉ giáo cơ hội!”

“Đáng chết, Hoan Hỉ giáo lúc đầu muốn bị chúng ta chết đói, gia hỏa này cư nhiên như thế bảo thủ, chờ Hoan Hỉ

giáo thả bỏ bọn hắn, lại sẽ khôi phục nguyên khí!”

Mấy vị trưởng lão thềm mắng.

...

Yên lặng viện lạc.

Gian phòng chỗ sâu.

Một vị khí tức thâm thúy lão giả, đang lẳng lẳng ngồi xếp bằng, tóc muối tiêu, sắc mặt hồng nhuận, nhìn tựa hồ lâu dài đạt được tầm bỗ, có một loại khác khí tức.

Tại trước người hắn, trước đó Nhị sư huynh, hắc bào nam tử thành thành thật thật cung kính đứng thẳng.

“Nói như vậy, lão đại, lão tam gặp chuyện không may rồi?”

Lão giả mở miệng hỏi thăm.

“Là sư tôn!”

Hai người đáp lại nói.

“Xem ra vẫn là không có chân chính đem bọn hắn giết đau nhức, bằng không, bọn hắn là không còn dám động thủ.”

Lão giả ngữ khí dần dần chuyển sang lạnh lẽo.

“Sư tôn, vậy phải làm thế nào?”

Nhị sư huynh hỏi thăm.

“Thôi, cái này Đông Lâm trấn không thể ở lại, đêm nay lại bắt đi mấy người, liền triệt để rời đi đi.”

Lão giả kia nhẹ nhàng lắc đầu.

Cuối cùng bắt đi mấy người là vì áp chế một chút trên thân khí tức, để tránh tại dọc đường tu vi sụt giảm, tìm không thấy đỉnh lô.

“Tốt, bất quá các thể lực lớn hiện tại cũng trở nên dị thường cảnh giác, chúng ta trước đó dẫn mấy lần, bọn hần đều bắt vì sở động, hiện tại chỉ có thể đem mục tiêu tạm thời hạ thấp, tối hôm qua Thất Sát bang phân đà một vị siêu phẩm cửa thứ nhất bị ta bắt, hiện tại bên trong còn chỉ còn lại có cuối cùng mấy vị thất phẩm, bát phẩm.”

Nhị sư huynh mở miệng.

“Các người đêm nay liền làm càn một thanh, đem những này thất phẩm, bát phẩm tất cả đều giải quyết, ta đi giải quyết Hồ gia mấy vị kia!”

Lão giả nói.

Hồ gia chỉ có một vị thánh linh, cái khác đều là siêu phẩm, tuyệt đối là một tảng mỡ dày, tùy tiện bắt đi mấy cái là được rồi.

“Chờ một chút sư tôn, nghe nói Thất Sát bang lại tới một vị khách khanh trưởng lão, chậm nhất hôm nay liền sẽ đuổi tới, cũng là một vị thánh linh.”

Kia hắc bào nam tử vội vàng nói.

“Lại tới một vị khách khanh?”

Lão giả nhíu mày.

Như vậy, trước mắt hai vị đồ đệ vẫn là không đối phó

được Thất Sát bang.

“Như vậy đi, các người một người phụ trách dẫn đi vị kia khách khanh, một người khác phụ trách đối phó những người còn lại.”

Lão giả lạnh giọng nói.

“Tốt!”

Hai người trước mắt gật đầu.

Nếu như chỉ là làm cho người, vậy bọn hắn vẫn có niềm tin.

Dù sao bọn hắn đều là lấy tốc độ tăng trưởng!

Không thể so với thánh linh yếu!

...

Chương 281 : Giải quyết!

Một ngày thời gian lần nữa quá khứ.

Thất Sát bang trong phân đà.

Bó đuốc tươi sáng.

Tất cả phân đà đệ tử cũng không dám đi ngủ, tóm chặt lấy bó đuốc, mắt lộ ra cảnh giác, trong lòng khẩn trương, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Bọn hắn liên tục mấy ngày không có ngủ qua sống yên ổn cảm giác.

Không chỉ có ban đêm như thế, ban ngày cũng là như thế.

Bởi vì lúc trước thời điểm hái hoa tặc ban ngày cũng sẽ hành động.

Dù là làm bằng sắt hán tử, bọn hắn cũng có chút không chịu nổi, trong ánh mắt thẳng trôi nước mắt, trong mồm ngáp không ngớt.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng tiếp tục hướng về Hách Ngọc, Tôn Kiến hỏi thăm một ít chuyện về sau, bỗng nhiên trong lòng hơi động, hướng về ngoài cửa sổ nhìn lại, nói: “Bọn hắn làm sao còn không đi xuống nghỉ ngơi?”

“Hồi Tàn trưởng lão, bọn hắn cũng không dám.”

Tôn Kiến chê cười nói.

“Không dám?”

“Đúng vậy, hiện tại một khi tách ra, liền dễ dàng bị hái hoa tặc để mắt tới, bọn hắc tình nguyện tập hợp một chỗ.”

Tôn Kiến vội vàng giải thích.

“Nói cho bọn hắc, tất cả đều xuống dưới nghỉ ngơi, không cho phép đứng tại trong sân.”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lẽo.

“Thế nhưng là ... “

“Hai người các ngươi cũng xuống dưới nghỉ ngơi.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, nhìn về phía hai người.

Sắc mặt hai người biến đổi, trong nháy mắt rung mình một cái, lập tức minh bạch vị này Tần trưởng lão chủ ý.

Đây cũng quá ác độc.

Đây là nghĩ coi bọn họ là mối nhử?

“Yên tâm, có ta nhìn, các ngươi sẽ không xảy ra chuyện.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tần trưởng lão tha mạng, tha chúng ta đi, chúng ta thật không dám.”

“Đúng vậy a Tần trưởng lão, van cầu ngươi, tha cho chúng ta một lần đi.”

Hai người vôi vàng cầu xin tha thứ, dị thường khủng hoảng.

Bọn hắn căn bản không dám đem hi vọng thả trên người Dương Phóng.

Trước đó Bạch Ngọc đạo cô cũng là nói như vậy.

Thế nhưng là cũng không lâu lắm liền không rõ sống chết, biến mất không thấy gì nữa.

Hiện tại bọn hắn nơi nào còn dám tin tưởng Dương Phóng.

Dương Phóng lập tức nhíu mày, nói: “Hắn là các người muốn vi phạm bang quy?”

“Chúng ta ... “

Hai người bờ môi run rẩy, lộ ra tuyệt vọng.

Vi phạm bang quy nhiều nhất chém đứt tứ chi, nhưng là muốn bị hái hoa trộm bắt lấy, vậy liền không chỉ là chém đứt tứ chi đơn giản như vậy.

Nhìn xem hai người tuyệt vọng bộ dáng, Dương Phóng không khỏi sắc mặt hơi chậm, lên tiếng nói: “Yên tâm, ta đã trên người các người lưu lại ký hiệu, các người là không có việc gì, đúng, ta chỗ này có hai viên 【 Thiên Vương đan 】 , cũng có thể ban cho các người, sau khi chuyện thành công, ta còn có thể giới thiệu các người đi tổng bộ làm việc, thế nào?”

Bàn tay hắn lật một cái, xuất hiện hai cái lọ hoàn bao khóa đan dược.

Thiên Vương đan, từng tại Dạ Thần giáo tổng bộ đoạt

được.

Đối với siêu phẩm trở xuống vũ phu có kỳ hiệu.

Chỉ cần ăn vào một viên, liền có thể trực tiếp tấn thăng nhất phẩm, đối với tất cả siêu phẩm trở xuống cao thủ mà nói, đều là thần đan.

Bất quá, đan này cũng chỉ có lần thứ nhất phục dụng sẽ hữu hiệu quả.

Đằng sau lại phục dụng, liền không có may mắn hiệu quả.

“Thiên Vương đan?”

Hách Ngọc, Tôn Kiến hai người lập tức sắc mặt đại động, chăm chú nhìn xem Dương Phóng trong tay đan dược, ánh mắt hừng hực.

Đối với đan này công hiệu, bọn hắn tự nhiên có chỗ nghe thấy.

Bọn hắn hiện tại cũng là bát phẩm trung kỳ, nếu là ăn vào đan này, chẳng phải là lập tức liền có thể lấy đạt tới cửu phẩm trung kỳ?

Đây chính là còn lại thời gian rất lâu khổ tu!

“Còn cần do dự sao? Cầu phú quý trong nguy hiểm, giống ta năm đó như các người đồng dạng tu vi lúc, đã từng bốc lên qua kỳ hiểm, nếu là ngay cả điểm ấy nguy hiểm cũng không dám mạo hiểm, vậy các người coi như làm ta quá là thất vọng, còn nói gì xông xáo Giang Hồ, không bằng thành thành thật thật về nhà ôm hài tử được rồi.”

Dương Phóng nói.

Sở dĩ cho hai người Thiên Vương đan, cũng đơn giản là xem ở đồng hương phân thượng.

Bằng không trực tiếp cưỡng chế mệnh lệnh hai người, hai người lại sao dám cự tuyệt?

“Tốt, chúng ta đáp ứng!”

“Đúng, liều mạng!”

Hai người cắn răng một cái quan, vội vàng xòe bàn tay ra, từ Dương Phóng lòng bàn tay tiếp nhận lạp hoàn bao khóa đan dược.

“Đem tất cả mọi người dẫn đi đi.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng, Tàn trưởng lão.”

Hai người chấp tay, cung kính rời khỏi gian phòng.

Không bao lâu, trong sân trực tiếp truyền đến tiếng hét lớn.

Từng vị hội tụ nơi đây Thất Sát bang bang chúng tại hai người mệnh lệnh dưới, lập tức sắc mặt trắng bệch, lộ ra kinh hoảng, nhưng vẫn là không tình nguyện cấp tốc lui xuống.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng chấp hai tay sau lưng, lẳng lặng đứng ở phía trước cửa sổ, ánh mắt thâm thúy.

Tới đi!

Liền để ta xem một chút hai vị kia hái hoa trộm còn dám hay không xuất hiện?

...

Hắc ám trong bóng tối.

Mông lung, hoàn toàn mơ hồ.

Nhị sư huynh cùng tướng mạo phổ thông hắc bào nam tử lẳng lạng ẩn núp, ánh mắt hướng về Thất Sát bang phân đà xa xa nhìn tới.

Cảm thấy được đám người toàn bộ giải tán về sau, bọn hắn lập tức lộ ra vẻ kinh dị.

“Cái kia Tần Thiên Liệt điên rồi? Thế mà đem mọi người tản ra?”

“Ha ha, hắn không phải là muốn chủ động dẫn chúng ta đi qua đi?”

“Ngu xuẩn! Hắn dạng này vừa phân tán đơn giản cho chúng ta to lớn cơ hội, nguyên bản chúng ta còn muốn đem hắn dẫn xuất, hiện tại xem ra ngay cả một bước này đều đã giảm bớt đi, cái này đầu đất!”

“Hắc hắc, bất quá tốt nhất vẫn là lý do an toàn, chế tạo chút động tĩnh lại nói.”

“Đi!”

Hai người cười nhẹ một tiếng, thân thể lóe lên, cấp tốc biến mất nơi đây.

Không bao lâu.

Hừng hực ánh lửa trực tiếp tại phân đà bên cạnh viện

dấy lên, nương theo lầy cuộn cuộn khói đặc, trong đêm tối lộ ra dị thường bắt mắt.

Vừa mới lui xuống đi không lâu Thất Sát bang đệ tử, lập tức lộ ra vẻ kinh hoảng, vội vàng nhanh chóng vọt ra.

“Hoả hoạn!”

“Nhanh cứu hỏa a!”

“Hoả hoạn!”

Keng keng keng keng!

Đánh đồng la thanh âm vang lên, quanh quần đêm tối.

Toàn bộ Thất Sát bang phân đà hoàn toàn đại loạn.

Gian phòng bên trong.

Vừa mới trở về không lâu Hách Ngọc, Tôn Kiến hai người biến sắc, vội vàng lần nữa xông ra, rơi vào trong sân, nhìn về phía cách đó không xa hừng hực ánh lửa.

Cực nóng nhiệt độ cao phun ra ngoài, bao trùm ở hết thấy.

Tất cả bang chúng đều đang điên cuồng mức nước, hướng về biển lửa phóng đi.

“Không tốt, coi chừng điệu hổ ly sơn!”

Hách Ngọc kinh thanh kêu to, vội vàng nhào về phía đám người, hô lớn: “Dừng lại, mau dừng lại, đừng lại cứu hỏa!”

“Đúng, mau dừng lại!”

Tôn Kiến cũng kịp phản ứng, vội vàng đi theo quát to lên.

...

Nơi xa.

Liệt Hỏa bang chỗ.

Đám người rất nhanh đến mức biết tin tức.

“Thất Sát bang phân đà bốc cháy rồi?”

Long Uyên giật mình nói.

“Đúng vậy, cái kia Tần Thiên Liệt bảo thủ, không nghe chúng ta thuyết phục, muốn độc lai độc vãng, hiện tại nhất định là bị hái hoa trộm tập trung vào, không cần nghĩ cũng biết hái hoa trộm khẳng định là nghĩ thừa dịp nắm, bắt loạn người!”

Một vị siêu phẩm cửa thứ ba trưởng lão nói.

“Đại trưởng lão, nên làm cái gì? Muốn đi viện trợ sao?”

Long Uyên quay đầu nhìn về phía trên giường ngồi xếp bằng cao gầy lão giả.

Cao gầy lão giả mặt không biểu tình, không nhúc nhích, sau đó âm thanh lạnh lùng nói: “Làm sao người biết trận này đại hỏa không phải là vì cố ý đem chúng ta cũng dẫn quá khứ?”

“Đem chúng ta cũng dẫn quá khứ?”

“Hồ gia bên kia chỉ có một vị thánh linh, vạn nhất chúng ta bị dẫn đi, đối phương đối Hồ gia xuất thủ, nên làm cái gì?”

Cao gầy lão giả âm thanh lạnh lùng nói.

“Có khả năng!”

Long Uyên vội vàng nói.

“Lấy bất biến ứng vạn biến, Thất Sát bang sự tình để chính bọn hắn đi giải quyết, ban ngày đã nói cho bọn hắn, đây là chính bọn hắn không nghe khuyên bảo nói, trách không được người khác!”

Cao gầy lão giả âm thanh lạnh lùng nói.

...

Hồ gia khu vực.

Đen nhánh dưới mái hiên.

Tồn tại một chỗ không lớn bóng ma.

Sắc mặt hồng nhuận lão giả 【 ôm hết tử 】, chính yên lặng trốn ở nơi đó, ánh mắt mịt mờ, thân thể không nhúc nhích, cùng Hồ gia đám người cơ hồ chỉ có cách nhau một bức tường.

Hắn toàn thân trên dưới khí tức nội liễm, so như cây gỗ khô, giống như là cùng bóng đen hoàn toàn dung hợp, không cần mắt thường đi xem, căn bản không phân biệt được.

Loại bí thuật này chính là Hoan Hỉ giáo bí mật bất truyền. Một khi vận chuyển, có thể để cho người ta thể khí tức đem hạ thấp cực hạn, dù là tu vi cao hơn hắn sâu rất nhiều người, cũng không có khả năng phát hiện.

Hắn đang chờ đợi cơ hội.

Chỉ cần Hồ gia người có chút thư giãn, hẳn liền có thể trong nháy mắt hiện lên, trước bắt đi hai vị siêu phẩm cửa thứ ba lại nói.

Đêm nay mục đích chủ yếu không phải là vì giao thủ.

Mà là mau rời khỏi.

Kẹt kẹt!

Bỗng nhiên, cửa phòng mở ra, mấy vị Hồ gia cao thủ một chút nhảy ra, cao cao rơi vào trên nóc nhà, lộ ra vẻ kinh ngạc, hướng về nơi xa nhìn lại.

“Thất Sát bang phân đà lại xảy ra chuyện!”

“Đám kia hái hoa tặc còn tại đối Thất Sát bang động thủ!”

Bọn hắn nghẹn ngào kêu lên.

Trong bóng tối quỷ dị lão giả, chăm chú nhìn trước mắt mấy người, khóe miệng dần dần lộ ra âm trầm cười quái dị.

...

Thất Sát bang phân đà.

Đại hỏa hùng hực.

Đám người đại loạn.

Khắp nơi đều là tiếng tai la lên thanh âm.

Dù là Hách Ngọc, Tôn Kiến liều mạng hô to, đều không thể để đám người bình ổn lại, ngược lại khiến cho trong

sân trở nên càng thêm hỗn loạn.

Ngay tại gọi ở giữa, bỗng nhiên Hách Ngọc lần nữa nghĩ tới một chuyện.

“Chờ một chút, kia hái hoa trộm không phải là chạy ta tới a?”

Trong lòng hắn không hiểu kinh hoảng.

Hiện tại phân đà bên trong, loại trừ Tần trưởng lão, cũng chỉ có hắn cùng Tôn Kiến hai người tu vi cao nhất, làm không khéo kia hái hoa trộm thật nghĩ nhằm vào bọn họ hai người.

Tại xuất hiện loại ý nghĩ này thời điểm, Hách Ngọc vội vàng ánh mắt tứ phương, muốn tìm kiếm Tôn Kiến thân ảnh, lại phát hiện đám người hỗn loạn, ánh lửa sáng rực, chỗ nào còn có thể thấy được Tôn Kiến mảy may tung tích.

Không chỉ có như thế!

Một cỗ làm hắn lông tơ từ từ âm trầm ác hàn chi ý, đột nhiên từ phía sau lưng của hắn dâng lên, cho dù là tại hùng hực liệt hỏa phụ cận, đều cảm thấy khó tả băng lãnh.

Tựa hồ có cái gì quỷ dị không rõ sắp phát sinh.

“Không được!”

Trong lòng hắn hoảng sợ.

Chẳng lẽ bị để mắt tới rồi?

“Tần trưởng lão nhanh cứu mạng!”

Hách Ngọc kêu to, vội vàng hướng Dương Phóng trụ sở phóng đi.

“Hì hì ha ha ... “

Một trận quỷ dị cười nhẹ thanh âm bỗng nhiên truyền vào Hách Ngọc bên tai, đáng sợ ác hàn cảm giác càng thêm nồng đậm từ phía sau truyền đến.

Tiếp lấy một con trắng nõn thịt mềm, đơn giản so nữ tử bàn tay còn nhỏ hơn gây nên bàn tay bỗng nhiên từ phía sau hất nhô ra, bắt lại bờ vai của hắn.

Hách Ngọc sắc mặt hoảng sợ, lập tức muốn phát ra kêu to.

Nhưng lại phát hiện theo bàn tay kia rơi xuống, thanh âm của mình thật giống như biến mất đồng dạng.

Vô luận như thế nào gọi, trong mồm từ đầu đến cuối không có bất kỳ thanh âm gì xuất hiện.

Nhị sư huynh mặt mũi tràn đầy yêu dị tiểu dung, tiện tay nắm lên Hách Ngọc thân thể, thân thể lóe lên, cấp tốc rời đi nơi đây, vạn vạn không nghĩ tới lần hành động này lại sẽ như thế thuận lợi.

Cái gì Tần trưởng lão?

Còn không phải bao cở một cái!

So với Bạch Ngọc đạo cô đều có chỗ không bằng!

Còn không phải bị mình dễ dàng như thế liền cho đắc thủ?

Ngay tại thân thể của hắn vừa mới cướp đến một bên nóc nhà, bỗng nhiên thân thể dừng lại, cảm giác được

bả vai đột nhiên trầm xuống, giống như bị cái gì vô cùng kinh khủng đại thủ lập tức sinh sinh đè lại, trong nháy mắt dừng lại.

Trong lòng hấn kinh hãi, vội vàng nhìn mình vai phải.

Chỉ gặp vai phải khu vực, quả nhiên xuất hiện một con khoan hậu to lớn bàn tay.

Cùng lúc đó, một đạo băng lãnh thanh âm trầm thấp bỗng nhiên ở phía sau hấn vang lên: “Các hạ rốt cuộc đã đến, ta thế nhưng là chờ người rất lâu.”

Nhị sư huynh trong lòng giật mình.

Tàn Thiên Liệt?

Cái này sao có thể?

Hấn làm sao lại phát hiện mình?

“Hoa đào chưởng!”

Nhị sư huynh quát chói tai một tiếng, không chút nghĩ ngợi, một tay nắm cấp tốc trở lại, tàn ảnh trùng điệp, lực lượng kinh khủng, hướng về sau lưng khu vực cấp tốc đánh tới.

Một sát na đánh ra mười bảy đạo chưởng lực!

Nhưng mà!

Oanh!

Một tiếng vang trầm, máu tươi cuồn tung tóe, kêu thảm vang lên.

Nhị sư huynh thân thể trực tiếp hung hăng bay nhào ra

ngoài, toàn bộ phía sau lưng lõm, quần áo nở tung, nội tạng đều kém chút bị chấn bể, giống như là bị cự thú đập mạnh một cước đồng dạng.

Dương Phóng chỉ xuất một quyền, liền vỡ vụn hẳn tất cả chưởng lực!

Cũng trực tiếp trọng thương người này!

Bị hẳn nắm trong tay Hách Ngọc cũng bị lằn nữa buông ra, hung hăng ngã tại nơi xa, một mặt vẻ kinh ngạc.

Tiếp lấy Dương Phóng thân thể lóe lên, lằn nữa tiếp cận Nhị sư huynh, bàn tay to lớn đột nhiên đập một cái, mang theo nặng nề kinh khủng khí lưu, trời nghiêng đất sứt, hư không lõm, trực tiếp hướng về Nhị sư huynh thân thể hung hăng đóng đi.

Vô Cực ấn!

Nhị sư huynh ho ra đầy máu, trong lòng sợ hãi dị thường.

Quái vật gì?

“Đốt máu tụ linh!”

Nhị sư huynh hét lớn một tiếng, toàn thân trên dưới đột nhiên chấn động, oanh một tiếng hiện ra hừng hực huyết quang, trên thân khí thể nhanh chóng trèo cao, trực tiếp song quyền tề xuất, hung hăng đánh tới hướng Dương Phóng.

Răng rắc!

Một bàn tay vỡ xuống.

Đồng thời ấn chứa Địa Mẫu chấn động chi lực!

Phịch một tiếng, Nhị sư huynh lần nữa cuồng phún huyết thủy, tất cả công kích toàn bộ bị chấn tán loạn ra, toàn thân trên dưới kinh mạch, xương cốt hết thấy đứt gãy, kêu thảm một tiếng, thân thể hung hăng từ nóc nhà rớt xuống, phịch một tiếng, nện ở mặt đất, ngất đi.

“Đem hắn mang về , chờ ta xử lý!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, thân thể lóe lên, hướng về một phương hướng khác cực tốc lao đi.

Nhìn cũng sẽ không tiếp tục nhìn nhiều đối phương một chút.

Một bên Hách Ngọc, một mặt rung động, run lẩy bẩy.

Đơn giản không thể tin được đây hết thấy!

Quá hung tàn!

Thật là đáng sợ!

Cái này! Chính là Tàn trưởng lão?

...

Nơi xa.

Hắc ám vô tận.

Người mặc áo bào đen, tướng mạo phổ thông nam tử, một mặt cười khế, mang theo từng tia từng tia vẻ khinh miệt, quay đầu lần nữa nhìn thoáng qua sau lưng vô tận ánh lửa, bàn chân đạp mạnh, khinh công triển khai, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Ở trong tay của hắn thành linh dẫn theo một vị đã sớm bị

hắn huyết vị bóng người.

Chính là Tôn Kiến!

Chỉ bất quá, thời khắc này Tôn Kiến run lẩy bẩy, sợ hãi dị thường.

Ta thao nê mã!

Trong lòng của hắn điên cuồng mắng to, có vô số thô tục muốn đổ xuống mà ra, chỉ bất quá bị điểm ở huyết vị, lại một câu cũng nói không nên lời, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem vị này hái hoa trộm nắm lấy mình, một đường đi xa.

Trong lòng của hắn triệt để tuyệt vọng.

Muốn ta Tôn Kiến cả đời tích đức làm việc thiện, chưa hề làm qua bất luận cái gì việc trái với lương tâm.

Tối nay lại muốn chết thảm hái hoa tặc chi thủ?

Thật sự là thương thiên không có mắt!

Sưu sưu sưu!

Hắc bào nam tử một đường cuồng cướp, thân pháp chớp liên tục, để cho người ta nhìn không rõ.

Rất nhanh đã xông vào đến một chỗ trong rừng rậm.

Chỉ thấy phía trước một chỗ trên đất trống.

Đã sớm có mấy cái bao tải nằm ở nơi đó.

Một vị người mặc đạo bào, sắc mặt hồng nhuận lão giả đang lặng lẽ ngồi ở trong đó một cái bao tải phía trên, sắc mặt bình thản, một mặt tự nhiên.

“Đồ nhi ngoan, người trở về.”

“Sư tôn, may mắn không làm nhục mệnh.”

Hắc bào nam tử cười nói.

“Ừm, lão nhị đâu?”

Lão giả nhàn nhạt hỏi thăm.

“Nhị sư huynh đi bắt một người khác, cũng hẳn là dễ như trở bàn tay, cái kia Tần Thiên Liệt thực sự quá ngu, căn bản không có để chúng ta đi dẫn hắn, chính hắn cũng làm người ta cho chủ động tản ra, ta còn là lần đầu nhìn thấy như thế người ngu xuẩn.”

Hắc bào nam tử cười nói.

“Vậy là được , chờ đến lão nhị trở về, chúng ta liền có thể triệt để rời đi nơi đây, Nguyên Dương thành quá gần, không thể đi, muốn đi liền đi chỗ xa hơn.”

Lão giả nói.

“Toàn bằng sư tôn làm chủ.”

Hắc bào nam tử mỉm cười.

“Ừm.”

Lão giả lẳng lặng gật đầu, rất là hài lòng, nhưng bỗng nhiên biến sắc, chú ý tới hắc bào nam tử trong tay Tôn Kiến, chỉ gặp Tôn Kiến tròn trĩnh trắng mắt lật một cái, trực tiếp lâm vào hôn mê.

Tiếp lấy trong không khí tràn ngập thần bí dị hương, yếu ớt gay mũi.

“Người nào?”

Lão giả đột nhiên quát chói tai, khí tức bộc phát, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại: “Cút ra đây!”

Hắc bào nam tử cũng là biến sắc, vội vàng ngừng thở.

Tôn Kiến thể mà bị người độc choáng?

Ai tại phụ cận?

“Có chút ý tứ, Hoan Hỉ giáo, các người thật đúng là để cho ta dễ tìm.”

Một đạo khăn khăn thanh âm đăm đăm từ một bên trong bóng tối chậm rãi truyền ra.

Tiếp lấy!

Mờ tối trong rừng, tựa hồ có cái gì vô cùng to lớn cự ảnh đang chậm rãi tiếp cận, mang đến một cỗ khó có thể tưởng tượng kiểm chế cảm giác, cát bay đá chạy, khí lưu hoành quyền.

Riêng là tiếng bước chân, cũng làm người ta hãi hùng khiếp vía.

Rất nhanh!

Lão giả đồng tử có chút co rụt lại, đơn giản không dám tin.

“Người là!”

Trước mắt khu vực, một tôn thân thể khô ngô, toàn thân bao trùm lấy đen nhánh dữ tợn giáp trụ kinh khủng bóng người đập vào mi mắt, sau lưng một bộ huyết hồng sắc áo choàng tại đêm tối hạ không gió loạn vũ.

Một đôi sắc bén như điện con người, đơn giản giống như là có thể nhìn nhập linh hồn của con người.

“Tần Thiên Liệt!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, ánh mắt tĩnh mịch, nói: “Vừa mới, tựa hồ có người nói ta ngu xuẩn!”

Hắn đáng sợ như điện ánh mắt quét về phía hai người trước mắt.

Lão giả trong lòng rung động, không thể tưởng tượng nổi.

“Người ··· người là trước kia giả mạo Hắc Thủy lão quái người kia?”

Hắn ghen ngào nói.

“Đáp đúng, đáng tiếc, không có thưởng!”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng.

Ầm ầm!

Vừa dứt lời, thân thể bỗng nhiên vọt tới trước, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Một quyền đập ầm ầm ra, trên thân lôi quang mãnh liệt, sấm sét vang dội, toàn bộ khu vực đều trực tiếp bị khủng bố khí tức bao phủ, đáng sợ lôi điện bao trùm bát phương.

Toàn bộ mặt đất đều trong nháy mắt bạo tạc, khắp nơi cây rừng nhanh chóng vỡ nát, ầm ầm nổ vang, kinh thiên động địa, so như diệt thế.

Chương 282 : Đạo phổ!

Trong rừng.

Mặt đất sụp đổ, mảnh gỗ vụn bay múa, một mảnh thảm liệt.

Như là vừa mới đụng phải kinh khủng lôi kiếp đồng dạng.

Mông lung dưới ánh trăng.

Dương Phóng thân thể to lớn, dị thường khô ngô, đen nhánh bàn tay gắt gao nắm chặt một bộ toàn thân máu tươi, thậm chí không nở nhìn thân ảnh, bàn tay dùng sức lung lay, lông mày chăm chú nhắm lại.

“Cái này không được? Quá không khỏi đánh a?”

Trong tay hán lão giả thân thể, không nhúc nhích, đầu lồm, cái cổ đứt gãy, lộ ra dày đặc mảnh xương, máu tươi ứa ra, đơn giản chết không thể chết lại.

Dương Phóng tiện tay vứt bỏ đối phương thi thể, sau đó nhìn về phía một bên run lẩy bẩy, hoảng sợ dị thường hắc bào nam tử.

Kia hắc bào nam tử thân thể hướng về sau chậm rãi rút lui, toàn thân trên dưới không ngừng run rẩy, liên đới lấy linh hồn đều tựa hồ đang run sợ.

Quá hung tàn!

Quá kinh khủng!

Cái này thiết giáp nhân một chiêu liền giết chết mình sư tôn!

“Tha mạng ... “

Hắc bào nam tử sợ hãi mở miệng, bình thường ngũ quan tràn đầy đối cầu sinh khát vọng.

Ầm!

Mắt tối sầm lại, máu tươi vẩy ra.

Hắc bào nam tử lúc này hung hăng bay ngược, chết thảm bỏ mạng.

“Tha mạng đơn giản, nhưng ta tha cho người, ai có thể bỏ qua cho người khác?”

Dương Phóng tự nói.

Thân thể chậm rãi đi ra, bên ngoài thân giáp trụ từng mảnh nhỏ thu nhập thể nội, hướng về hắc bào nam tử cùng lão giả kia thân thể lục soát quá khứ.

Không bao lâu trên thân hai người bị hấn tìm tòi một lần, tiện tay nắm lên hai người cổ chân, sau đó nhìn về phía lâm vào hôn mê Tôn Kiến, đi qua, một thanh nắm chặt Tôn Kiến phần gáy, thân pháp triển khai, hướng về nơi xa cấp tốc lao đi.

Bốn vị hái hoa trộm, đã đều bị hấn giải quyết!

Việc này rất cực viên mãn!

Đông Lâm trong trấn.

Hừng hực ánh lửa rất cực bị người dập tắt.

Tất cả Thất Sát bang đệ tử đều dài thở phào, toàn thân đại hãn, dị thường mỗi một.

Mỗi người đều lộ ra lòng còn sợ hãi chi sắc.

Duy chỉ có Hách Ngọc, thần sắc phấn chấn, dị thường đặc ý, bên người một mực canh chừng ngắt đi Nhị sư huynh.

Hái hoa trộm thể mà thật bị Tàn trưởng lão cho bắt được!

Việc này truyền ra, nhất định có thể oanh động tứ phương.

Bất quá nghe nói hái hoa trộm không chỉ một người, Tàn trưởng lão tựa hồ lại đuổi bắt cái khác hái hoa trộm.

Sưu sưu sưu!

Bỗng nhiên, kinh phong gào thét, bóng người hiện lên.

Một đầu khôi ngô bóng người cao lớn, xuyên qua mái hiên, trực tiếp vững vàng rơi vào trong sân, bên phải đại thủ dùng sức hất lên, hai cổ thi thể trực tiếp bị hất hung hăng ném ra.

“Đây là hai vị khác hái hoa trộm thi thể, cùng trước đó cái kia cùng một chỗ tìm cột cờ treo lên, ngày mai điều phố thị chúng!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, sau đó tay trái hất lên, Tôn Kiến thân thể thì trực tiếp rơi vào Hách Ngọc trong ngực, nói: “Tôn Kiến tạm thời hôn mê, thụ điểm vết thương nhẹ, quay đầu để hấn nuôi hai ngày.”

Hấn trực tiếp quay người hướng về gian phòng đi đến.

Trong sân, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Tất cả bang chúng đều một mặt chấn động, não hải oanh minh.

Còn lại hai cái hái hoa trộm cũng bị giết?

Cái này ...

Đám người hai mặt nhìn nhau.

Hách Ngọc chấn động trong lòng, rất nhanh kịp phản ứng, sắc mặt đại hỉ, nói: “Người tới, mau đưa lão Tôn đỡ xuống đi, hảo hảo trị liệu, mặt khác, lại đi mấy người mau đưa cột cờ tìm đến!”

“Vâng, Hách đầu mục!”

Đám người hét lớn.

Hách Ngọc phân phó xong đám người về sau, lập tức lộ ra nhe răng cười, rút ra bên hông trường kiếm, đi hướng trước đó vị kia bị Dương Phóng đánh cho hôn mê hái hoa trộm phụ cận, trực tiếp rút ra quần của hắn.

“Nha vẫn rất mập! ! Hôm nay lão tử cũng muốn làm một lần biến thái!”

Thổi phù một tiếng, tay nâng kiếm rơi, máu tươi vẩy ra.

Vị kia Nhị sư huynh lập tức đau kêu thê lương thảm thiết, từ trong hôn mê tỉnh lại, lăn lộn đầy đất.

“Mau đưa hắn trối lại!”

Hách Ngọc quát chói tai.

...

Một đêm quá khứ.

Tin tức truyền ra, oanh động tứ phương, giống như địa chấn.

“Hái hoa trộm bị bắt?”

“Thất Sát bang Tàn trưởng lão bắt hái hoa trộm, đã đem bọn hắn toàn bộ xử tử! Hiện tại ngay tại điều phố thị chúng!”

“Tốt, thật sự là đại khoái nhân tâm! Nhanh đi quan sát hái hoa trộm thi thể!”

“Móa nó, thật sự là báo ứng, rốt cục để bọn này nghiệt súc toàn bộ chết thảm!”

“Hái hoa trộm không chỉ một, nguyên lai trọn vẹn ba cái!”

“Giết đến tốt!”

Vô số người reo hò hét lớn.

Trong khách sạn.

Liệt Hỏa bang đại trưởng lão rất nhanh đến mức biết tin tức, nhưng mày, nói: “Tàn Thiên Liệt giải quyết đám kia Hoan Hỉ giáo người?”

“Đúng vậy, thi thể đều bị treo ở trên cột cờ, hiện tại ngay tại đạo phố!”

Một vị Liệt Hỏa bang cao thủ mở miệng nói ra.

“Hết thầy có mấy cái?”

Liệt Hỏa bang đại trưởng lão hỏi thăm.

“Ba cái, tất cả đều xử tử.”

“Ba cái?”

Liệt Hỏa bang đại trưởng lão lộ ra cười lạnh, nói: “Vị này Tàn trưởng lão thủ đoạn là có, bất quá kinh nghiệm giang hồ thiếu chút, theo ta được biết, những này hái hoa trộm cũng không chỉ là ba cái, khẳng định còn có cái khác ẩn núp âm thầm.”

“Muốn hay không đi thông tri hắn?”

Long Uyên hỏi thăm.

Đại trưởng lão có chút do dự, nói: “Cũng tốt, Thất Sát bang hùng ngồi Bắc Vực, thực lực không yếu, kết giao một chút cũng là không sao, lão phu tự mình đi xem một chút đi.”

Hắn trực tiếp từ giường đứng dậy, đi ra ngoài.

Càng máu chốt chính là, hiện tại Dương Phóng cao điệu dạo phố, còn lại hái hoa trộm khẳng định đã biết được tin tức, bọn hắn chắc chắn sẽ trực tiếp đi đường.

Cho nên hiện tại ra không ra khỏi cửa cũng không quan hệ.

Sau đó chỉ cần chờ đợi bên ngoài trấn tin tức liền có thể.

Thời gian không lâu.

Liệt Hỏa bang đại trưởng lão trương Hoài Ân, dẫn đầu một đám Liệt Hỏa bang cao thủ, rốt cục đi vào chen chúc trên đường phố, ngừng chân quan sát.

Chỉ thấy phía trước người đông nghìn nghịt, đếm không

hết bóng người tại vây tụ quan sát.

Càng có người thả ra pháo, lớp lớp rung động.

Đủ loại thanh âm loạn thành một bày.

Bóng người chỗ sâu nhất, ba cây cực kỳ to dài cột cờ cao cao đứng vững, phía trên bị trói lấy ba bộ thân thể, có hai cổ đã chết thắm.

Nhưng có một bộ y nguyên còn sống, thân thể thỉnh thoảng run rẩy, phát ra kêu thê lương thảm thiết.

dưới hông huyết thủy lâm ly, vô cùng thê thảm.

Trương Hoài Ân khẽ nhú mày.

Quả nhiên là ba vị!

Hắn trực tiếp hướng về Thất Sát bang phân đà đi đến.

Không bao lâu, rốt cục nhìn thấy Dương Phóng.

“Lão phu Liệt Hỏa bang trương Hoài Ân, gặp qua Tàn trưởng lão, cứu ngưỡng đại danh, hạnh ngộ!”

Trương Hoài Ân chấp tay, không kiêu ngạo không tự ti.

“Ừm?”

Dương Phóng lại mắt sáng lên, tại trương Hoài Ân trên thân bắt đầu đánh giá.

Người này, nhìn quen mắt!

Tựa hồ ở đâu gặp qua, hẳn là cũng là Cửu U thành viên?

“Trương trưởng lão khách khí.”

Dương Phóng đáp lễ.

“Tần trưởng lão. Người đã họa tại trước mắt, người cũng đã biết?”

Trương Hoài Ân hỏi thăm.

“Này cũng không rõ ràng, không biết cái gì họa?”

Dương Phóng cười nói.

“Hoan Hỉ giáo hái hoa trộm cũng không phải là chỉ có ba người, mà là trọn vẹn bốn cái, người bây giờ chỉ bắt lấy ba cái, còn lại một cái chạy mất, không được bao lâu, liền sẽ trốn về tổng bộ, đến lúc đó Thất Sát bang sẽ có phiến toái.”

Trương Hoài Ân nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng giống như cười mà không phải cười, lắc đầu nói: “Đa tạ Trương trưởng lão nhắc nhở, bất quá, hái hoa trộm cũng không phải là bốn cái, mà là năm cái, bọn hãn là một sư tôn mang theo bốn người đệ tử, tại tới thời điểm, ta đã giải quyết hai cái, hiện tại ba cái cũng đều không có chạy thoát.”

“Năm cái? Người .. người tại ven đường bên trong liền giải quyết hai cái?”

Trương Hoài Ân giật mình nói.

“Đúng vậy, bằng không tại hạ sao lại dạng này quang minh chính đại dạo phố.”

Dương Phóng mở miệng.

Bên người Liệt Hỏa bang người tất cả đều giật nảy cả mình, hít một hơi lạnh khí.

Vị này Thất Sát bang Tần trưởng lão, tựa hồ so với bọn hấn tưởng tượng đáng sợ!

Hấn là thế nào làm được?

Trương Hoài Ân thở sâu, ngưng trọng dị thường nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Khó trách Tần trưởng lão không nguyện ý liền cùng chúng ta cùng một chỗ ngồi đợi, thế mà thật có biện pháp, lão hủ bội phục!”

“Trưởng trưởng lão khách khí.”

Dương Phóng bình tĩnh nói.

Người trước mắt hơn phân nửa là Cửu U một thành viên.

Loại này thân hình quá quen thuộc!

“Đã dạng này, lão hủ không lại quấy rầy, cáo từ.”

Trương Hoài Ân hai tay chấp lên, quay người rời đi.

Một đám Liệt Hỏa bang cao thủ nhao nhao đi theo hậu phương.

Bọn hấn này đến tựa hồ chính là vì muốn nói cho Dương Phóng hái hoa trộm tin tức, khi biết hái hoa trộm toàn bộ đèn tội về sau, một khắc cũng không muốn ở lâu.

Sau đó Hồ gia, Gorn gia cao nhân lần lượt đến, đưa lên bái thiếp, nhao nhao cùng Dương Phóng nói chuyện

phiếm một hồi.

Dương Phóng từng cái cùng những thế lực này soi cái mặt.

...

Chạng vạng tối giáng lâm.

Thất Sát bang phân đà vẫn không có xây xong.

Ồn ào trong trấn ầm ầm đã bắt đầu an tĩnh lại.

Mặc dù vẫn như cũ có không ít người già chuyện đang bàn luận hái hoa trộm sự tình, bắt quá trên đường phố đã không còn chật chội như vậy.

Giờ phút này.

Một chỗ đầu đường diện than.

Nóng hôi hổi mì sợi bị vừa mới bung lên, mùi thơm nồng đậm, bên trong lẫn vào lấy một chút dê tạp, nước canh hiện lên hoàng, làm cho người muốn ăn đại động.

Dương Phóng mặt không biểu tình, ngay tại từng miếng từng miếng một mà ăn lấy mì sợi.

Trước mắt khu vực, thì là Hách Ngọc, Tôn Kiến hai người, một mặt mong đợi nhìn xem Dương Phóng.

Theo từng đợt loãng tuếch thanh âm vang lên, hai người từ đầu đến cuối mắt không chuyển tinh.

Rốt cục!

Trước mắt một tô mì sợi bị toàn bộ ăn sạch.

“Lão bản, thêm một chén nữa.”

Dương Phóng bình thản mở miệng.

“Được rồi!”

Diện than lão bản thét to một tiếng.

“Hai người các người tu vi quá thấp, tốt nhất vẫn là tiếp tục tại địa phương đào tạo sâu, không phải vào tổng bộ, nguy cơ trùng trùng, rất dễ dàng đánh mất tính mệnh.”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

Hai người lập tức sắc mặt một khổ, như là quả cầu da xì hơi đồng dạng.

Còn tưởng rằng lần này thật có thể điều đến Nguyên Dương thành!

Bắc Vực phồn hoa nhất địa phương nhưng chính là Nguyên Dương thành!

Từ đội trưởng, Nhâm đội trưởng bọn người ở nơi đó, còn tưởng rằng lần này quá khứ, có thể đại đại trưởng một chút mặt mũi.

“Không cần lo lắng, ta sẽ cho phía trên nói một tiếng, đem các người chức vị lần nữa đề cao một chút, các người luyện hóa xong Thiên Vương đan hẳn là liền có thể cửu phẩm trung kỳ, chờ các người đạt tới Thập phẩm, chưa chắc không thể xin Thiên Tinh ngọc tử.”

Dương Phóng mở miệng.

Hai người nghe xong có thể tăng lên chức vị, lập tức trong mắt lần nữa hiển hiện tinh quang.

Có thể tăng lên chức vị cũng coi như cực hảo!

Tối thiểu tài nguyên phương diện sẽ càng nhiều!

“Đa tạ Tần trưởng lão!”

Hai người vội vàng mở miệng.

“Ừm.”

Dương Phóng gật đầu, lần nữa cảm đầu hấp khí mì sợi.

Bỗng nhiên, hấn nhưng mảy, nhìn về phía đường đi cách đó không xa.

Hách Ngọc, Tôn Kiến hai người cũng sắc mặt khẽ động, một chút nhìn sang.

Chỉ gặp khoảng cách nơi đây không xa.

Đột nhiên xông ra bảy tám vị đại hán vạm vỡ, từng cái cầm trong tay đại đao, không nói một lời, trực tiếp đập mạnh mở một gia đình, cấp tốc liền xông ra ngoài.

“Các ngươi là ai? Vì sao xâm nhập trụ sở của ta!”

Trong sân truyền đến kinh uống.

“Vương Cảnh Minh, đắc tội Thiếu chủ nhà ta, còn dám hỏi chúng ta là ai? Ngươi đơn giản ngây thơ!”

Một trận nhe răng cười từ trong sân truyền ra.

Tiếp lấy kịch liệt giao thủ vang lên, keng keng rung động, thanh âm ngọt ngào.

Rất nhanh bên trong giao thủ ba động đem vách tường rung sụp, người ở bên trong ảnh tất cả đều lộ ra.

Chỉ gặp kia bảy tám cái đại hán vạm vỡ cấp tốc vây công lên giữa sân một vị thanh niên nam tử, thanh niên kia nam tử một mặt phần nộ, cầm trong tay trường kiếm, nhanh chóng đón đỡ.

Chỉ bất quá song quyền nan địch bốn phía, mặc hấn kiếm pháp tiếp qua cao thâm, chỉ có thể khó khăn lắm giữ cho không bị bại, muốn phản kích không thể nghi ngờ dị thường gian nan.

“Dã Lang Bang, là các người, các người đơn giản hèn hạ!”

Thanh niên kia cắn răng.

“Hèn hạ? Ha ha ha, trên đời này có thực lực cũng không phải là hèn hạ, muốn trách thì trách người không có một cái nào tốt xuất thân, xuất thân không tốt, hết lần này tới lần khác rất thích học người ta hành hiệp trượng nghĩa, người không chết ai chết, Thiếu chủ nhà ta coi trọng người đó là ai phúc khí, chỗ nào cần phải người đến xen vào việc của người khác!”

Một cái đại hán vạm vỡ quát, trường đao trong tay nhanh chóng cuồng bổ.

“Ban ngày ban mặt, các người dám can đảm như thế, các người không có vương pháp sao?”

Thanh niên gầm thét.

“Lão tử chính là vương pháp!”

Kia đại hán vạm vỡ quát.

Trên đường phố rất nhiều sắc mặt người kinh hãi, nghị luận âm ỉ, liền nhìn cũng không dám nhìn, vội vàng

nhANH chóng né tránh.

Tựa hồ sợ dẫn lửa thân trên.

Bỗng nhiên, một cái đại hán vạm vỡ giống như là nghe được cái gì, lập tức xông vào gian phòng, từ trong phòng trực tiếp cầm ra tới một cái nhỏ bé yếu đuối thiếu nữ ra, trong miệng cười ha ha: “Vương Cảnh Minh, nhìn một cái, ta phát hiện cái gì? Ha ha ha, nữ nhân của ngươi, tối nay các huynh đệ có sướng rồi!”

“Chỉ Yên! !”

Vương Cảnh Minh con mắt đảo lên, vội vàng liềm lĩnh phóng tới thiếu nữ.

Chỉ bắt quá sau lưng bỗng nhiên bốn năm cây đại đao hung hăng bổ tới, hấn vội vàng đón đỡ, nhưng vẫn là chậm, phốc phốc mấy lần, thân trọng đao tổn thương.

Tiếp lấy lại có hai đại hán nhanh chóng tiến lên, cầm trong tay lưỡi dao, trực tiếp hướng về Vương Cảnh Minh thân thể đâm tới, máu tươi bắn tung toé.

“Minh ca!”

Nữ tử kia hoảng sợ kêu to, điên cuồng giãy dụa.

“Tiện nữ nhân, tối nay ngươi cho lão tử hảo hảo hầu hạ!”

Bắt hấn lại đại hán vạm vỡ ha ha cuồng tiếu.

Gian phòng bên trong lại có hai cái lão nhân, mặt hốt hoảng nhanh xông ra.

Chỉ bắt quá kia khôi ngô đại hán trực tiếp trở tay hai bàn tay, phanh phanh hai tiếng, đem kia hai cái lão nhân trực

tiếp đánh cuồng phún huyết thủy, giống như là phá bao tải đồng dạng bay tứ tung ra ngoài.

“Vương Cảnh Minh, tối nay lão tử không chỉ có giết người cả nhà, còn muốn cho người trơ mắt nhìn xem nữ nhân người là thế nào phục thị chúng ta, ha ha ha … “

Đại hán kia cuồng tiếu.

“Nghệt súc!”

Hách Ngọc giận dữ, trực tiếp đập bàn một cái, thân thể cấp tốc liền xông ra ngoài.

Một bên Tôn Kiến cũng là mặt mũi tràn đầy vẻ phẫn nộ.

“Dã Lang Bang, thật là uy phong!”

“Xem ra Hoàng đế nghĩ biến đổi không phải là không có đạo lý.”

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, lẩm bẫm: “Bang phái thế lực quá lớn, bộ rễ rắc rối phức tạp, liền sẽ đại đại nghiền ép người bình thường không gian sinh tồn, cứ thế mãi, khó tránh khỏi nguy hiểm cho vương triều thống trị, vèn vèn một cái trấn nhỏ liền có dạng này bang phái, Hoàng đế lại có thể nào không vội!”

Đương nhiên, Thất Sát bang bên trong bè lũ xu nịnh khẳng định càng nhiều!

Nếu như mình là Hoàng đế, mình chỉ sợ cũng đến biến đổi!

Phanh phanh phanh!

Hách Ngọc cấp tốc xuất thủ, đem một đám đại hán vạm vỡ tất cả đều đập đến bay tứ tung, chết thảm bỏ mạng.

Dương Phóng vươn người đứng dậy, lưu lại mấy cái tiền đồng, quay người rời đi.

...

Chương 283 : Thiên Thánh Khôi Lỗi thuật!

Hôm sau giữa trưa.

Dương Phóng không có tiếp tục chờ lâu, mà là trực tiếp rời đi Đông Lâm trấn phân đà.

Hái hoa trộm sự tình đã bị hắc kỹ càn viết trên giấy, sai người đưa hướng về phía tổng bộ.

Dù sao bang phái nhiệm vụ đã hoàn thành, tiếp xuống hắc chính là tự do thân.

Giờ phút này trước mắt, tự nhiên muốn đi hoàn thành mình sự tình.

Đó chính là nữ tử thần bí lưu lại hang bảo tàng!

Dương Phóng trong mắt tinh quang hiển hiện, thân thể cuồng cướp, bàn chân giẫm tại khắp nơi nhánh cây chổ, tại hướng về nơi xa cực tốc cuồng cướp.

Kia nữ tử thần bí thân phận kinh người, dù là chết mất vô số năm, hồn phách chi lực đều như cũ có thánh linh cấp tu vi, khi còn sống lưu lại hang bảo tàng tất nhiên kinh người.

Dựa theo trong đầu lộ tuyến, Dương Phóng một đường chạy, tốc độ cực nhanh, thỉnh thoảng thi triển một chút 【 Hư Không Bộ 】 , Hư Không Bộ mặc dù đến nay chưa nhập môn, nhưng y nguyên không trở ngại hắc tại trên nửa đường vừa chạy vừa tu luyện.

Cứ như vậy, đảo mắt một cái buổi chiều đi qua.

Ngay tại Dương Phóng mới vừa tiến vào một chỗ lạ lẫm sơn lâm, cẩn thận phân biệt tiêu chí thời điểm, bỗng nhiên, bên tai nghe được một chút tiếng vó ngựa dồn dập âm.

Rung động âm âm, nhân số không ít.

Tựa hồ ngay tại cực tốc đi đường.

Trong lòng của hắn khẽ động, thân thể lập tức hướng về thanh âm nơi phát ra tiếp cận quá khứ.

Xoát!

Không bao lâu.

Dương Phóng giấu ở một chỗ tán cây chỗ, toàn thân khí tức nội liễm, gần như hư vô, một đôi ánh mắt hướng về nơi xa nhìn lại.

“Người của hoàng thất?”

Chỉ gặp nơi xa xuất hiện mảng lớn kỵ sĩ, lít nha lít nhít, tối thiểu ba, bốn trăm người, hướng về nơi xa phóng đi, người mặc Đại Uyên vương triều Cẩm Y Vệ phục sức, từng cái hô hấp tĩnh mịch, thân thể cường tráng.

Từng cái trong mắt ẩn chứa tinh quang, tất cả đều là thất phẩm, bát phẩm cao thủ.

Một người cầm đầu khô quắt lão giả, càng là tu vi tinh thâm.

Thình lình đã đạt tới thánh linh.

Lão giả kia tóc bạc trắng, ngoài miệng không cần, mặc một thân trường bào màu tím thẫm, phía trên có thêu

các loại hoa văn, cưỡi tại giao mã phía trên, khí chất âm lãnh, khác thường nhân.

Rõ ràng là một vị thái giám.

“Người của hoàng thất muốn làm gì?”

Dương Phóng suy tư, nhìn xem bọn hắn từ đằng xa cấp tốc lao nhanh mà qua, một đường không ngừng, trực tiếp hướng về Bắc Vực phương hướng cuồng xông mà đi.

Rất nhanh, Dương Phóng không còn nhiều lý.

Cẩn thận phân biệt bốn phía một cái phương hướng về sau, lần nữa cùng trong đầu vị trí so sánh một chút, chân tay hắn đập mạnh, thân thể lần nữa hướng về phía trước tiếp tục lao đi.

Một đường xông qua, sơn lâm càng ngày càng sâu.

Đường núi càng ngày càng khó đi.

Thẳng đến đang lúc hoàng hôn.

Dương Phóng mới rốt cục lần nữa dừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía một chỗ to lớn sơn phong chỗ giữa sườn núi, trong miệng nhẹ nhàng thở hỗn hển khí tức, ánh mắt chớp động.

“Nữ tử này cũng quá sẽ giấu đồ vật, như thế xa xôi cùng nơi yên tĩnh, thật thua thiệt nàng có thể nhớ tới, liền không sợ làm mất rồi.”

Dương Phóng lấy ra một viên Hồi Khí Đan, nhét vào trong miệng, bắt đầu ngồi xếp bằng hồi khí.

Thẳng đến chân khí trong cơ thể lần nữa khôi phục viên

mãn về sau, thân thể của hắn mới lần nữa xông ra, hướng về kia chỗ to lớn chỗ giữa sườn núi cấp tốc lao đi.

Không bao lâu.

Một chỗ sơn môn đóng chặt kỳ dị động phủ xuất hiện ở trước mắt, động phủ bên ngoài cỏ dại rậm rạp, xanh um tươi tốt, cơ hồ đem nơi đây triệt để vùi lấp, không xem xét tỉ mỉ, cơ hồ nhìn không ra mảy may mảnh khé.

Tại động phủ này bên trái, thành linh lưu lại một đạo nhân nhật chưởng ấn, xem như tiêu ký.

Dương Phóng trên mặt lộ ra mỉm cười.

“Cuối cùng là không có uổng phí đến, nơi này còn không có bị những người khác phát hiện ra trước.”

Hắn lúc này rút ra trường kiếm, bắt đầu cấp tốc thanh lý nơi đây cỏ dại cùng dây leo.

Thật lâu, mới lộ ra bên trong bị một mực khép kín cực đại núi đá.

Dương Phóng thu hồi trường kiếm, thở sâu, trên thân lôi quang hiển hiện, toàn thân trên dưới khí thế mãnh liệt, trực tiếp một chưởng hướng về trước mắt núi đá hung hăng đánh ra.

Địa Mẫu!

Chấn động!

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, đất rung núi chuyển.

Toàn bộ động phủ đều tại kịch liệt lắc lư, từ phía trên bắt đầu hướng xuống rì rào rơi thổ, từng khối vách núi nhanh chóng vỡ nát, khắp nơi đều là đá vụn bay tứ tung.

Trước mắt sơn môn chổ lại trực tiếp tách ra loá mắt bạch quang, hào quang chói lọi, giống như là một tầng ánh sáng óng ánh che đậy một mực che lại nơi đây động phủ.

“Phong ấn?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Hắn động tác không ngừng, hai tay liên hoàn, trực tiếp hướng về trước mắt sáng chói bạch quang, cấp tốc oanh sát tới, chấn động chi lực liên hoàn bộc phát.

Mỗi một chưởng đánh đi ra đều hàm ẩn kinh khủng ám kinh, âm âm nổ vang, thanh thế kinh khủng, toàn bộ sơn phong đều tựa hồ tại kịch liệt lắc lư.

Bất quá cực kỳ chuyện quái dị phát sinh, mặc cho Dương Phóng như thế nào oanh kích, trước mắt phong ấn lại từ đầu đến cuối bất vi sở động, sáng chói bạch quang ngay cả một tia yếu bớt vết tích đều không có.

Đến cuối cùng bốn phía vách núi đều bị hắn chấn trực tiếp lổm một khối lớn.

Toàn bộ sơn động đều nhanh biến sụp đổ.

Dương Phóng lần nữa ngừng lại, lộ ra kỳ dị.

“Cổ quái, cổ quái, nữ tử này lưu lại phong ấn làm sao lại quái dị như vậy?”

Hắn đi tới đi lui, cố gắng nhớ lại lấy trong đầu lưu lại tin tức.

Đáng tiếc suy tư thật lâu, cũng không thể tìm tới bất luận cái gì hữu dụng chi vật.

Hắn lúc trước đạt được ký ức quá mức tàn phá, như là vô tự loạn mã đồng dạng.

Thẳng đến quá khứ hồi lâu, rất nhiều thứ đều không thể biết rõ.

Dương Phóng rơi vào đường cùng, đành phải lần nữa tập trung vào trước mắt dần dần thu liễm lại đi bạch quang, nhẹ hút khẩu khí, trên thân lôi quang lần nữa hiển hiện.

Sau đó hai đầu trên cánh tay trực tiếp lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc biến thành đen, âm trầm kinh khủng, như là đột nhiên Địa Phủ đại môn mở rộng, một cỗ khó có thể tưởng tượng khí tức trực tiếp từ trên người hắn quét sạch mà ra.

Cả người khí thế bắt đầu trở nên trèo cao hay không!

“Phục Thiên Thủ!”

Bàn tay của hắn ô quang chói mắt, ô ô chói tai, như đồng hóa vì quỷ dị vòng xoáy, lần nữa một chưởng hướng về trước mắt phong ấn hung hăng đánh qua.

Oanh!

Từ trong lòng bàn tay của hắn từng mảnh nhỏ khuếch tán ra từng tầng từng tầng màu đen gợn sóng, sóng cả bành trướng, hướng về bốn phía quét ngang, mỗi một phiến màu đen gợn sóng đều giống như kết nối hướng về phía Địa Phủ, tự động thôn phệ lên trước mắt tất cả vật chất hữu hình.

Vừa mới nội liễm đi xuống bạch quang lần nữa nổi lên, dị thường loá mắt, bất quá lần này mới vừa vãn hiển hiện, liền trực tiếp bị Dương Phóng trong lòng bàn tay màu đen gọn sóng nhanh chóng nuốt hết.

Một đen một trắng hai loại sức mạnh như là phát sinh triệt tiêu đồng dạng.

Hắc quang thôn phệ bạch quang, hắc quang cũng biến thành khó mà bền bỉ, đang nhanh chóng tiêu tán.

Trong nháy mắt!

Một chưởng này lực lượng bị toàn bộ triệt tiêu.

Mà nguyên bản Bạch sắc phong ấn cũng trực tiếp giảm bớt khoảng một phần năm.

“Có hi vọng!”

Dương Phóng trong mắt tinh quang đại thịnh, lộ ra mừng rỡ.

Hắn vừa muốn tiếp tục xuất thủ, bỗng nhiên kịp phản ứng, lần nữa đi một viên Hồi Khí Đan nhét vào trong miệng, khoan chân trên mặt đất, bắt đầu khôi phục chân khí.

Mười mấy phút sau, chân khí lần nữa về đầy.

Dương Phóng thân thể chấn động, trên cánh tay lần nữa hiện ra quỹ dị âm trầm ô quang, toàn thân trên dưới khí thể mãnh liệt, lại là một chiêu hướng về trước mắt phong ấn hung hăng vỡ xuống đi.

Oanh!

Kinh khủng thanh âm, tiếp tục quanh quẩn.

Toàn bộ sơn lâm đều tại rì rào run run.

Không biết bao nhiêu núi chim muông thú, lộ ra kinh hoảng, cấp tốc chạy trốn.

May mà sơn lâm tĩnh mịch, cũng không cái gì bóng người, nếu không, như thế động tĩnh sớm đã dẫn tới cao thủ.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Tại Dương Phóng không ngừng oanh kích cùng thôn phệ bên trong.

Một canh giờ sau.

Trước mắt phong ấn rốt cục bị hấn triệt để phá vỡ.

Cũng may Phục Thiên Thủ lực lượng quý dị, màu đen gợn sóng tự động nuốt hết hết thả, dẫn đến sơn động không có chân chính sụp đổ, bằng không hấn lần này thật khả năng mất cả chì lẫn chài.

Theo trước mắt núi đá bị hấn một quyền đánh nát.

Một chỗ rộng rãi mà đen nhánh sơn động lập tức đập vào mi mắt.

Từng đợt bụi đất cùng mực nát khí tức, từ cửa hang bên trong liên tục không ngừng địa phun ra ngoài, ngay cả không khí đều biến chìm chát chát.

Dương Phóng đứng tại cửa hang, bàn tay nhẹ nhàng huy động.

Chờ bụi bặm toàn bộ tiêu tán về sau, hấn mới bước đi bước chân, hướng về trước mắt hang động đi vào.

Hang động cũng không quá sâu.

Chỉ có khoảng hơn hai mươi mét, bên trong dị thường rộng lớn, giống như là một chỗ đại điện.

Dương Phóng ánh mắt liếc nhìn, Viêm bạo chường tiện tay quét qua, trực tiếp điểm sáng lên xó xỉnh bên trong một chút củi, lập tức đem sơn động chiếu sáng.

Chỉ gặp sơn động nội bộ cũng không có cất giữ bao nhiêu thứ.

Rất thưa thớt, chỉ có mấy thứ vật phẩm.

Bốn cái nhan sắc cổ phác hộp đá tử.

Cùng hai tôn sùng sửng không biết bao lâu khô ngô bóng người, trên người bọn họ tro bụi bao trùm, quần áo vô cùng cũ kỹ, nhắm hai mắt, không nhúc nhích, không biết đứng bao lâu.

Nhưng cổ quái là.

Đã nhiều năm như vậy, thân thể của bọn hắn lại vẫn không có hư thối.

Cũng không có thân khô như thế trở nên khô quắt.

Ngược lại nhìn sinh động như thật, như cùng sống người.

Dương Phóng không khỏi lộ ra vẻ kỳ dị.

Ngay tại hắn dò xét cái này hai đạo nhân ảnh thời điểm, bỗng nhiên, hai đạo nhân ảnh trực tiếp mở hai mắt ra, lộ ra một vòng quỹ dị ám kim chi sắc, đột nhiên quay đầu, khóa chặt Dương Phóng, thân thể đột nhiên nhào tới.

Oanh! Oanh!

Hai đạo bóng đen hiện lên, kinh phong gào thét.

Quả là nhanh đến cực hạn.

Vừa lên đến liền nhô ra hai tay, hung hăng chụp vào Dương Phóng.

Dương Phóng trong lòng giật mình, cơ hồ theo bản năng mở miệng bạo hồng.

“Cút!”

Oanh! Oanh!

Hắn song quyền ném ra, thanh âm oanh minh, như là xuyên thấu hư không, trực tiếp rần rần chắc chắc rơi vào hai đạo nhân ảnh thân thể bên trên, tại chỗ đem bọn hắn đánh cho bay rớt ra ngoài, lồng ngực lõm, mảnh xương bắn tung toé, trùng điệp nện ở sau lưng trên vách núi đá.

Bất quá hai đạo nhân ảnh giống như là toàn vẹn không có bất kỳ cái gì cảm giác đau, bỗng nhiên xoay người mà lên, ánh mắt băng lãnh, tiếp tục hướng về Dương Phóng cực tốc đánh tới.

Dương Phóng trong lòng ngạc nhiên.

Cái này hai đạo nhân ảnh thực lực không cao!

Nhiều nhất chỉ tương đương với nửa bước thánh linh!

Thế nhưng là thu mình một kích toàn lực, thế mà còn không chết?

Mà lại lôi âm tựa hồ đối với bọn hấn vô dụng.

Sưu!

Dương Phóng thân thể bỗng nhiên biến mất, một bàn tay tròng điệp đập vào một người trong đó phần gáy phía trên, tại chỗ đem nó phần gáy đánh cho đứt đoạn ra, xương cốt bay múa, thân thể hung hăng trước bay.

Lần này hấn nện ở nơi xa, muốn cố gắng bò đi, cũng rất cuộc không cách nào đứng lên.

“Khôi lỗi.”

Dương Phóng tự nói.

Cái này hai đạo nhân ảnh càng thêm giống như là một loại cực kỳ khôi lỗi đồng dạng.

Dạng này trọng kích đánh vào người, thế mà không có chút nào thống khổ phát ra.

Quả thực cổ quái.

Hô!

Bỗng nhiên, một cái khác cỡ bóng người cũng nhanh chóng đánh tới, thân thể cực tốc, một cái đại thủ tiếp tục hướng về Dương Phóng mặt chộp tới.

Chỉ bất quá Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na xuất hiện ở phía sau hấn, trực tiếp một phát bắt được hấn phần gáy, đem hấn thân thể tiện tay xách lên.

“Có ý tứ, ta giống như là nhìn xem loại này khôi lỗi là như thế nào chế tạo.”

Bàn chân của hấn quét ra, phanh phanh hai đạo trầm

đục, trực tiếp quét gãy đối phương hai cái đùi xương, tiện tay bắt lấy đối phương hai vai, trực tiếp phân cân thác cốt, đem nó hai đầu cánh tay cũng cho tháo bỏ xuống.

Dương Phóng lần nữa đem đối phương thân thể ném xuống đất.

Chỉ thấy đối phương cho dù đã rơi xuống loại kết cục này, như cũ tại trên mặt đất điên cuồng nhúc nhích, ánh mắt băng lãnh hờ hững, hướng về Dương Phóng gắt gao nhìn lại.

Dương Phóng trong lòng suy tư, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước mắt bốn tòa hộp đá.

Hai cái này khô lồi nhất định là kia nữ tử thân bí lưu lại.

Khô ngô đã cường đại như thế, hộp đá bên trong đồ vật tất nhiên càng thêm quý giá.

Hắn đi thẳng tới bốn tòa hộp đá phụ cận, xem xét tỉ mỉ.

Đầu tiên là rút ra trường kiếm, lần lượt đập vào hộp đá phía trên, keng keng rung động, xác nhận phía trên không có bất kỳ cái gì cấm chế về sau lúc này mới yên lòng lại.

Bỗng nhiên, hắn chú ý tới bốn tòa hộp đá mặt ngoài, tất cả đều tồn tại một chỗ lỗ khóa.

Tựa hồ cần chìa khoá mới có thể mở ra.

“Chìa khoá sao?”

Hắn sờ lên cằm, bỗng nhiên nhô ra bàn tay, trực tiếp nhẹ nhàng vỗ vỗ trong đó một cái hộp đá mặt ngoài.

Răng rắc!

Hộp đá từ trong ra ngoài vỡ ra, từng khối mảnh vụn lung tung bay múa, trực tiếp bộc lộ ra đồ vật bên trong.

Dương Phóng lộ ra mỉm cười.

Đã không có cấm chế, ai còn sẽ dùng chìa khoá.

Hắn chấn động chi lực có thể từ trong tới ngoài trực tiếp đem hộp đá phá hủy, từ đó không thương tổn cùng bên trong bất kỳ vật gì.

Một trường cực kỳ cổ phác quyền trực lập tức ánh vào Dương Phóng tầm mắt.

Dương Phóng lộ ra hồ nghi, một bả nhấc lên, đem nó triển khai, tiến hành quan sát.

Rất nhanh trong lòng ngưng tụ.

Đây là nữ tử thần bí khi còn sống lưu lại một phong thư.

Nàng tựa hồ tính định mình sau này sớm tối gặp nạn, cho nên lưu lại phong thư này, chờ đợi người hữu duyên.

Trong thư nói nàng cũng không phải là giới này người, mà là xuất từ. . thần quốc.

Chỉ là bởi vì một lần nhiệm vụ lúc này mới ra, bắt quá tại sau khi đi ra, rất nhanh liền bị thần quốc bên trong một đạo khác người mưu hại, tiếp theo bản thân bị trọng thương, một mực không có khôi phục.

Nàng lo lắng cho mình sớm muộn cũng có một ngày sẽ bị bọn hắn phát hiện cũng giết chết, cho nên sớm lưu lại chuẩn bị ở sau.

“Thần quốc. . cái này cái Thế Giới Thần nước truyền thuyết lại là thật, nàng là xuất từ chỗ nào?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Thiên Long vực bên trong vẫn luôn có thần nước truyền thuyết, chỉ là mấy trăm năm trước đến, từ xưa tới nay chưa từng có ai xác minh qua. Đương nhiên, cũng có khả năng đã có người ẩn chứng, chỉ là Thiên Long vực những người “xuyên việt” không biết chuyện này.

Mình thế mà xử lý một cái thần quốc tàn hồn?

Rất nhanh hần nhẹ hút khẩu khí, não hải cấp tốc mãnh liệt.

Dù sao cũng là cùng nhân vật chính khuôn mẫu cùng một chỗ nhân vật, có chút lai lịch cũng bình thường.

Nếu không có lai lịch mới gọi quái!

Đối phương khi còn sống có lẽ rất mạnh, nhưng là sau khi chết tàn hồn lại ngay cả mình cũng đánh không lại.

Hắn tiếp tục tại quyền trục bên trong liếc nhìn.

Chỉ thấy đối phương tiếp tục giới thiệu có quan hệ mình sự tình khác, lưu loát, chừng mấy trăm chữ, sau đó tại cuối cùng nói ra bên cạnh ba cái hộp đá bên trong vật phẩm.

Một cái là Thánh linh căn!

Một cái là Thái Nhất hồn quyết!

Còn có một cái, là một bản Thiên Thánh Khôi Lỗi thuật!

Dương Phóng buông xuống quyền trục, đem ánh mắt nhìn về phía tiếp xuống ba tòa hộp đá, sau đó bắt đầu động thủ, tiến hành từng cái mở ra.

Quả nhiên.

Cái thứ nhất hộp đá bên trong hiện ra một đoàn thần thánh lại hào quang chói sáng, như là năm đốm đồng dạng lớn nhỏ, tự động trôi lơ lửng ở Dương Phóng trước mắt.

Chỉ bằng vào khí tức, liền có thể cảm nhận được, cái này đoàn ánh sáng mang tuyệt đối không thua lúc trước hấn dung hợp Diêm Vương cốt!

“Cũng may bị ta giết chết Diệp Trần, bằng không bị hấn dung hợp vật này, chỉ sợ thật càng thêm nghịch thiên.”

Dương Phóng lúc này đem cái này đoàn ánh sáng mang cấp tốc thu hồi, chứa vào chiếc nhẫn.

Sau đó từng cái mở ra còn lại hai cái hộp.

Rất nhanh lại là hai quyền cực kỳ cổ phác bí tịch tới tay.

Thái Nhất hồn quyết, chuyên tu linh hồn, có thể để cho người ta linh hồn tu luyện tới cực kỳ đáng sợ cảnh giới.

Thiên Thánh Khôi Lỗi thuật, thì là dạy người như thế nào chế tạo khôi lỗi loại hình.

Dương Phóng ánh mắt hừng hực, không khỏi lật lên xem quyền kia Thiên Thánh Khôi Lỗi thuật.

Bất quá rất nhanh hấn phát hiện bản này trời sinh Khôi Lỗi thuật đủ loại gian nan.

Muốn luyện chế khôi lỗi, loại trừ muốn tìm một bộ khi

còn sống cực kỳ cường đại thi thể bên ngoài, còn phải lại tìm một tôn thực lực cùng hấn tương đương linh hồn.

Ngoài ra, còn muốn có một khối không kém gì hai yêu thú tinh hạch.

Ba thiếu một thứ cũng không được!

Lấy kia nữ tử thần bí cường đại, khi còn sống cũng chỉ là lưu lại hai tôn nửa bước thánh linh khô lồi mà thôi.

Hồn phách cùng nhục thân dễ tìm.

Khó khăn là không kém gì hai yêu thú tinh hạch.

Thế giới này, yêu thú phần lớn ở lại dã ngoại, càng là yêu thú cường đại ẩn núp càng sâu.

Một chút tĩnh mạch dã ngoại, cho dù là thánh linh cũng vô pháp xâm nhập.

Cho nên liền dẫn đến thánh linh cấp yêu thú tinh hạch, dị thường khan hiếm.

Dương Phóng xem hết một lần về sau, không khỏi lông mày chăm chú nhăn lại.

“Cứ như vậy, chỉ có thể đi tìm Cửu U nhờ giúp đỡ, xem bọn hấn nơi đó có hay không.”

Bất quá, khô lồi hấn là tuyệt đối chướng mắt.

Hấn muốn luyện chế liền khẳng định luyện chế một tôn cường hấn, bằng không bình thường luyện chân tâm, luyện ra làm gì?

...

Chương 284 : Sự kiện lớn!

Thời gian vượt qua.

Hôm sau buổi sáng.

Nguyên Dương thành nội dẫn phát oanh động không nhỏ.

Đại lượng Cẩm Y Vệ giục ngựa lao nhanh, khí thế mãnh liệt, từ trên đường phố nhanh chóng cuồn xông mà qua, một đường chỗ qua, xem người đi đường như không vật gì.

Rất nhiều người không kịp trốn tránh, bị nhao nhao đụng bay ra ngoài.

Đường đi hoàn toàn đại loạn.

“Thảo, tránh mau!”

“Móa nó, là Cẩm Y Vệ!”

“Im lặng, người không muốn sống nữa!”

...

Nguyên Dương thành đều doanh trại quân đội.

Một đám Cẩm Y Vệ rất nhanh toàn bộ xuất hiện ở đây, nhao nhao xuống ngựa xông ra, bước chân vang lên, thân thể tráng kiện, quần áo trên người liệt đầy, tại phủ tổng đốc bên trong cấp tốc gạt ra trận hình.

Một vị tóc bạch kim, ngoài miệng không cần, mặc một

thân trường bào màu tím thẫm âm lãnh lão giả, cầm trong tay thánh chỉ, nhanh chân đi tới.

“Đại Uyên quân Phó Đô đốc, Bàn Vạn Chung tiếp chỉ!”

Âm lãnh bén nhọn thanh âm từ trong miệng của hắn phát ra, bỗng nhiên tại toàn bộ phủ đô đốc bên trong quanh quần ra.

Trong hậu viện, thân cao năm mét, cởi trần, ngay tại chuẩn bị cùng người luận bàn Bàn Vạn Chung, không khỏi nhướng mày, lộ ra tức giận, trong miệng không có chút nào khách khí mắng một tiếng.

“Thảo, đúng là mẹ nó mất hứng!”

Hắn liền y phục cũng không mặc, trực tiếp nhanh chân hướng về viện tử đi đến.

“Thủ lĩnh, khôi giáp!”

Một vị Đại Uyên quân cao thủ vội vàng nắm lên khôi giáp, lao nhanh ra.

“Cút!”

Bàn Vạn Chung mắng to, không thèm để ý, trên thân khí tức hùng hậu, dị thường bưu hãn, lộ ra đầy người nồng đậm bộ lông màu vàng, xuất hiện ở trong sân.

Một đôi ánh mắt trực tiếp hướng về tuyên chỉ lão thái giám nhìn sang.

“Hoàng đế chưởng quỹ lại có sự tình gì cần ta làm?”

“Lớn mật!”

Kia tuyên chỉ lão thái giám thanh âm bén nhọn, sắc mặt

giận dữ, như là bị dẫm ở cái đuôi lông, trong con người bắn ra hàn quang, “Bàng đô đốc, người dám bắt kính?”

“Thảo mẹ người, người lại tất tất một câu, lão tử liền bóp chết người!”

Bàng Vạn Chung không nhịn được nói.

“Người!”

Kia lão thái giám khí thân thể phát run, nhưng cảm thấy được Bàng Vạn Chung kinh khủng ánh mắt về sau, lập tức trong lòng mát lạnh, toàn thân lông tơ dựng thẳng lên, tất cả lửa giận toàn bộ biến mất, trực tiếp niệm lên thánh chỉ.

“Bàng Vạn Chung tiếp chỉ, từ hôm nay trở đi, trầm ý đã quyết, quyết tâm biến đổi, biến đổi công việc như sau, một: Tất cả bang phái, võ quán lập tức thủ tiêu, thánh linh cấp cao thủ thu sạch biên, đặt vào chính thức hệ thống, mỗi ngày nghiêm cấm xuất hành, không được thông đồng, siêu phẩm cường giả toàn bộ đánh tan, đặt vào quân đội...”

Lão thái giám thanh âm to lớn, quanh quần nơi đây, từng đầu địa niệm xuống tới.

Bàng Vạn Chung một đôi to lớn trong ánh mắt dần dần lộ ra vẻ hưng phấn, tựa hồ là nghe được cái gì cực tốt tin tức, càng nghe càng là mặt mày hớn hở, đến cuối cùng trực tiếp cười to lên.

“Ha ha ha. . tốt tốt tốt, Hoàng đế chưởng quỹ quả nhiên phải có đại động tác, ha ha ha...”

Thanh âm hấn vang lên, dị thường điếc tai, giống như là lôi đình, vang vọng bốn phía, chấn nóc nhà đều tại rì rào run run, đám kia Cẩm Y Vệ cùng bên cạnh hấn một đám

Đại Uyên quân cao thủ, đều sắc mặt ửng hồng, cấp tốc che hai lỗ tai.

Bọn hắn một mặt hãi nhiên.

Vị này Bàng Thống lĩnh chính là biến thái!

Dù là không cần bất luận cái gì chân khí, đơn thuần tiếng cười lại cũng khủng bố như thế!

...

Tin tức truyền ra.

Toàn bộ Nguyên Dương thành khắp nơi oanh động.

Tiếp lấy lấy Nguyên Dương thành làm trung tâm, cấp tốc khuếch tán đến Bắc Vực bốn thành mười sáu trấn, khiến cho tất cả bang phái, võ quán, tông môn tất cả đều quá sợ hãi, đơn giản không thể tin.

“Hoàng đế muốn biến đổi!”

“Tại sao có thể như vậy? Vì sao đột nhiên biến đổi, loại trừ thủ tiêu bang phái, còn muốn thủ tiêu võ quán? Chúng ta võ quán vì cái gì không thể lái? Chúng ta lại không có tạo phản, chẳng lẽ dạy người cường thân kiện thể, tập luyện võ nghệ cũng phạm pháp sao?”

“Đừng nói nữa, võ quán cùng bang phái, đều là thuộc về không an ổn lực lượng, minh quân trị hạ không ai dám tạo phản, nhưng vạn nhất gặp trung dung quân chủ, giống nhau là tạo phản đầu lĩnh!”

“Vì cái gì gia tộc cũng muốn tách ra?”

“Tất cả gia tộc không được duy trì đời bốn cùng đường, vượt qua đời bốn thì nhất định phải phân gia, làm sao

còn sẽ có đầu này? Lưu gia chúng ta truyền thừa hơn bốn trăm năm, vì sao muốn để chúng ta phân gia?”

“Ba giao giúp mỗi năm đều có hiếu kính đưa lên, một năm thu nhập, chúng ta chỉ để lại ba thành, còn thừa bảy thành đều bị những cái kia quan lão gia ăn, vì sao còn muốn đột nhiên biến đổi?”

Xoạt!

Vô số người nghị luận âm ỉ, âm ỉ khắp chốn.

Vô luận là bang phái, võ quán, vẫn là gia tộc, giờ khắc này đều rung chuyển, tất cả mọi người giật nảy cả mình.

Bọn hấn từng cái thế lực lớn phía dưới rắc rối khó gỡ, lợi ích lẫn nhau tranh chấp, sớm đã kéo dài mấy trăm năm, hiện tại Hoàng đế một khi biến đổi, muốn đem bọn hấn nhổ tận gốc, bọn hấn há có thể toại nguyện?

Trong lúc nhất thời, những thế lực này nhao nhao hành động, bắt đầu bất kể hết thủy tung ra bạc, lôi kéo quan hệ, tìm kiếm đối sách.

Từng cái bang phái, võ quán, gia tộc có thể kéo dài nhiều năm như vậy, loại trừ thực lực bản thân bên ngoài, thế lực nào phía sau màn không có người?

.

.

.

Lúc xế chiều.

Cửu U tổng bộ.

Dương Phóng một thân màu đen huyền bào, thân thể khô ngô cao lớn, trên mặt sớm đã mang lên trên số mười ba mặt nạ, hành tẩu ở chỗ này, ánh mắt quét tới, không khỏi âm thầm hồ nghi.

Hôm nay Cửu U tổng bộ, thành viên cũng không phải ít.

Đoạn đường này đi tới, tối thiểu gặp bảy tám cái.

Tất cả đều châu đầu ghé tai, nghị luận âm ỉ.

Tựa hồ là xảy ra đại sự gì.

Hắn Phong luật vô ý thức phát động, hướng về nơi xa lắng nghe mà đi.

“Hoàng đế lão nhi lần này là làm thật, thế mà thật muốn bắt đầu chính thức áp dụng biến đổi, hoàng thành bên kia đã bị quét dọn không còn, thế lực khắp nơi đều thần phục, hiện tại ngay tại chuẩn bị đối tứ tướng tông, Liệt Hỏa bang, Huyết Tông động thủ, lần này quy mô thật sự là so dĩ vãng bất cứ lúc nào đều muốn lợi hại!”

“Hoàng đế lão nhi hảo hảo Hoàng đế không làm, đột nhiên bắt đầu áp dụng biến đổi, đây là muốn cùng tất cả thế lực là địch, thật sự cho rằng bọn hắn Hoàng gia chính là Kinh Thiên vực ngày?”

“Hoàng đế lão nhi khí thế hung hung, chúng ta không thể không phương, hôm nay tốt nhất cần thận thương nghị một chút.”

“Không tệ, chúng ta nhiều như vậy thế lực nếu là liên thủ phản kháng, lại âm thầm trợ giúp một chút, Hoàng đế lão nhi chưa chắc có thể ăn tiêu!”

“Nói đến đơn giản, bốn mươi vạn Đại Uyên quân, không người có thể địch, muốn phản kháng, sao mà khó khăn,

mà lại Nam Vực khu vực đại bộ phận cục diện đã bị định ra, chỉ dựa vào Bắc Vực muốn phản kháng, càng thêm khó khăn.”

...

Đám người nghị luận âm ỉ.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Hoàng đế lão nhi muốn biến đổi rồi?

Khó trách hôm nay nhiều như vậy thành viên hội tụ.

“Quả nhiên vẫn là muốn đi đến một bước này.”

Dương Phóng trong lòng tụ nói.

Rất sớm trước đó liền từ Thất Sát bang bang chủ nơi đó nghe nói đến cái này một tin tức, về sau trở về hiện thực, cũng từ Trình Thiên Dã nơi đó nghe nói qua, hiện tại kinh lịch lâu như vậy, Hoàng đế muốn biến đổi tin tức quả nhiên xác định ra.

Ánh mắt của hắn ở phía xa trong đám người từng cái đảo qua.

Chỉ gặp càng xa xôi, còn tại có bóng người chạy đến.

Hiển nhiên đều là biết được biến đổi tin tức về sau, chạy tới thương nghị.

Bỗng nhiên, Dương Phóng con mắt lóe lên, chú ý tới trong đó một bóng người.

Số 18!

Bạch Ngọc đạo cô!

Nàng cũng tới.

Bạch Ngọc đạo cô bên kia nguyên bản đang cùng bên người số mười một, số mười bảy nói chuyện, bỗng nhiên cảm thấy được Dương Phóng ánh mắt về sau, lúc này áy náy cùng bên người hai người nói một câu, sau đó cấp tốc hướng về Dương Phóng nơi này chạy đến.

“Số mười ba, người đã đến, kia hai gốc long kim cỏ ta đã giao cho số một, người từ chỗ của hắn nhận lấy là được rồi.”

Bạch Ngọc đạo cô nói.

“Không dám.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, nhẹ nhàng gật đầu.

“Đám kia Hoan Hỉ giáo hái hoa tặc thế nào?”

Bạch Ngọc đạo cô hỏi thăm.

Nàng tại sau khi quay về, đã từ Ngô Thông Huyền nơi đó biết được chân tướng.

“Đã toàn bộ giải quyết, sẽ không có chuyện.”

Dương Phóng đáp lại.

“Vậy là được.”

Bạch Ngọc đạo cô nhẹ nhàng thở ra.

Bằng không bị bọn này hái hoa tặc để mắt tới, thực sự không phải chuyện gì tốt.

“Đúng rồi, hoàng thành bên kia tin tức truyền đến người

hắn là nghe nói đi, không biết người cho rằng như thế nào?”

Bạch Ngọc đạo cô đột nhiên hỏi.

“Đi một bước nhìn một bước đi, bây giờ nghĩ tào Hoàng đế phản, chỉ sợ căn bản không dễ dàng như vậy, Đại Uyên vương triều chính vào cường thịnh, thời khắc thế này tốt nhất vẫn là tạm thời tránh mũi nhọn.”

Dương Phóng mở miệng.

Bốn mươi vạn Đại Uyên quân, cũng không phải nói đùa, một khi xuất động, chỉ dựa vào bọn hắn thực lực của những người này còn căn bản không đáng chú ý.

Coi như muốn tào phản, cũng tối thiểu chờ dân chúng trước loạn lại nói.

Chỉ có như thế, bọn hắn nắm chắc mới lớn hơn.

“Tốt a.”

Bạch Ngọc đạo cô nhẹ giọng thờ dài.

Kỳ thật nàng chỉ là Thất Sát bang một vị khách khanh trưởng lão, dù là Thất Sát bang giải tán, đối nàng ảnh hưởng cũng không lớn, nhưng nàng sợ là sợ bị sắp xếp chính thức thời điểm, sẽ tào ngộ chính thức chèn ép, từ đó mất đi thân tự do.

Dù sao qua nhiều năm như vậy, chính thức tại trong ấn tượng của bọn hắn, từ trước đến nay không tốt.

Dương Phóng tiếp tục hướng về phía trước hành tẩu.

Hành lang đình chỗ mấy đạo nhân ảnh, ngay tại nghị luận âm ỉ, theo Dương Phóng đi qua, lập tức từng đôi

mắt hướng về Dương Phóng liếc nhìn mà đi.

“Đó chính là mới tới số mười ba?”

Một đạo trên mặt viết số lượng 【 bốn 】 bóng người, lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía Dương Phóng.

“Đúng thế.”

Một bên số bảy ngữ khí u ám, vô ý thức sờ sờ gò má.

Đến nay còn có thể nghĩ lại tới lúc trước bị Dương Phóng chi phối tử vong sợ hãi.

“Có ý tứ, số bảy, người thật xác định hẳn lần trước kém chút liền miêu sát người?”

Bên cạnh số sáu cũng không nhịn được cười nhẹ, ánh mắt trở nên nhiều hứng thú: “Ta thế nào thấy, hẳn cũng không có gì chỗ thần kỳ? Có phải hay không là người cố ý phóng đại.”

“Người này mặt ngoài thực lực tự nhiên không tính là gì, bất quá, hẳn vụng trộm lại nắm giữ mấy loại át chủ bài.”

Số bảy ánh mắt khó coi, bỗng nhiên lắc đầu nói: “Được rồi, không đề cập tới chuyện này, vẫn là trước tiên nghĩ một chút làm như thế nào ứng phó Hoàng đế biến đổi a?”

Bọn hắn mặc dù vụng trộm là Cửu U một thành viên, nhưng là mặt ngoài phía trên, không khỏi là thế lực khắp nơi đại nhân vật, dưới tay âm u sự tình làm không biết bao nhiêu.

Người khác bọn hắn không rõ ràng.

Nhưng là ba người bọn họ từ trước đến nay quan hệ

không tệ, ở ngoài mặt bọn hắn cũng đều biết lẫn nhau thân phận, ba người ở giữa lợi ích gút mắc cực sâu.

Số bốn dưới tay nắm trong tay một cái thể lực, chuyên môn làm chính là thương gia miệng, bức lương làm kỹ nữ mua bán, số sáu cùng hắn thì là liên thủ mở Bắc Vực chi địa lớn nhất thanh lâu.

Phàm là tú sắc khả xan, nhưng lại không có chút nào bối cảnh nữ tử cơ hồ đều trốn không thoát cơ sở ngầm của bọn họ.

Thậm chí những năm gần đây, lợi dụng Cửu U thân phận, ngược lại để bọn hắn sinh ý làm lớn hơn một chút.

Ba người ần ần trở thành Bắc Vực dưới mặt đất Hoàng đế đồng dạng!

Nhưng bây giờ vạn vạn không nghĩ tới, tại bọn hắn sự nghiệp sắp đạt đến đỉnh điểm thời điểm, Đại Uyên Hoàng đế đột nhiên tới như thế một tay.

“Hừ, Hoàng đế biến đổi, nói đến đơn giản, ta dám đánh cược, nhiều nhất không cần ba tháng, hắn liền phải ngoan ngoãn thỏa hiệp.”

Số bốn cười lạnh.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng rút cục lần nữa nhìn thấy số một.

“Người đã đến, vừa vặn ta cũng chuẩn bị liên hệ người, đúng, cái này hai gốc long kim cổ người cầm trước.”

Số một tiện tay đem hai gốc bảo tồn tại trong hộp gỗ

màu vàng kim nhạt thảo dược, đưa cho Dương Phóng, mở miệng nói ra: “Hoàng đế muốn biến đổi sự tình, chắc hẳn người cũng nghe nói chứ, hôm nay nhiều người như vậy tề tụ, vừa vặn có thể thương lượng một chút đối sách, người trước không nên gấp gáp rời đi.”

“Cũng tốt.”

Dương Phóng tiếp nhận long kim cổ, nhẹ nhàng gật đầu.

Có cái này hai gốc long kim cổ, nói không chừng có thể đem hẳn Kim Thân quyết triệt để luyện đến viên mãn.

“Ừm, người trước tìm địa phương chờ đợi một cái đi.”

Số một nói.

Dương Phóng lần nữa gật đầu, rời đi nơi đây.

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới một sự kiện, lúc này vội vàng chạy tới quảng trường nhiệm vụ đài nơi đó, từ một bên trên bàn đá mang tới bút mực giấy nghiên, bắt đầu cấp tốc viết xuống dưới.

Không bao lâu, một trương nhiệm vụ mới giấy đã bị hắn dán, tại ngọc bích phía trên lộ ra dị thường rõ ràng.

Rõ ràng là đổi lấy yêu thú tinh hạch.

Đẳng cấp càng cao càng tốt.

Thấp nhất là thánh linh đệ nhất Thiên Thê.

Nhiệm vụ dán đi lên về sau, Dương Phóng lộ ra mỉm cười, tay áo bông bành, lúc này quay người rời đi, tìm một chỗ, bắt đầu chờ đợi.

Trên quảng trường không ít bóng người nguyên bản

ngay tại nghị luận, bỗng nhiên cảm thấy được Dương Phóng dán ra nhiệm vụ về sau, lập tức lộ ra vẻ tò mò, nhao nhao đi tới.

“Đổi lấy yêu thú tinh hạch, thấp nhất là thánh linh đệ nhất Thiên Thê, nguyện ý ra giá tám cây Hắc Ngọc linh dược?”

Số mười sáu ngũ khí kinh ngạc, đọc.

Những người khác đều là thàm kinh hãi.

Khá lắm!

Đệ nhất Thiên Thê yêu thú tinh hạch, cũng không thấy nhiều.

Loại vật phẩm này so với Hoàng Cực Đan còn ít!

Vị này số mười ba, thật là đủ thần bí, vừa lên đến liền đổi lấy loại vật phẩm này.

Hơn nữa còn trọn vẹn ra giá tám cây Hắc Ngọc linh dược?

Hắn thân phận chân thật rốt cuộc là ai?

Thời gian vượt qua.

Lại qua hơn hai canh giờ.

Theo một đạo thanh tịnh tiếng chuông vang lên.

Rộng rãi đại điện bên trong.

Đám người toàn bộ tụ đến, bắt đầu dựa theo trình tự từng cái ngồi xuống.

23 vị Cửu U thành viên chính thức, giờ phút này trọn vẹn hội tụ 19 vị.

“Các vị, người đến không sai biệt lắm, vẫn là trước nói một chút các vị đối với lần này sự kiện cách nhìn đi.”

Số một xếp bằng ở phía trước nhất, mở miệng nói ra.

“Còn có thể thấy thế nào, thiên hạ là người trong thiên hạ thiên hạ, không phải hấn Hoàng đế lão nhi một người thiên hạ, hấn muốn đem thiên hạ biến thành một mình hấn thiên hạ, chúng ta đương nhiên sẽ không đồng ý.”

Một đạo băng lãnh sinh ý vang lên.

Mở miệng rõ ràng là số bốn.

“Phàm là biến đổi, lẽ ra giảng cứu dần dần tiến dần, chậm chạp tiến hành, hoàng đế này lão nhi vừa lên đến giống như này kịch liệt, hận không thể đem chúng ta nhỏ tận gốc, chúng ta còn cần cùng hấn nói nhảm sao? Chúng ta nhiều người như vậy, nhiều như vậy thế lực, chỉ cần ra lệnh một tiếng, cam đoan có thể làm cho cả Kinh Thiên vực náo động.”

Số bốn băng lãnh đường.

“Không tệ, Hoàng đế lão nhi quá mức tự cho là đúng, coi là bốn mươi vạn Đại Uyên quân liền có thể trấn áp hết thủy, nhưng trên thực tế, lòng người, không thể ép!”

Số mười một lạnh giọng nói.

“Các vị, đại gia tề tụ nơi đây, vì cái gì không phải lẳng phí miệng lưỡi, ta tin tưởng các vị dưới tay hấn là đều nắm giữ một chút thế lực cường đại, là thời điểm tiến hành đoàn kết.”

Số chín lạnh giọng nói.

Một đạo lại có một đạo bóng người không ngừng lồi ra, đều ngũ khí băng lãnh, rất là quả quyết, ánh mắt bên trong phát ra từng tia từng tia lãnh quang.

Nhìn ra được, những người này phản hoàng là thật phản hoàng!

Nếu không, tuyệt sẽ không như thế cấp tiến.

Dương Phóng từ đầu đến cuối không nói một lời, đem mọi người thân thể để ở trong mắt, bên người 【Túy Hồn hương】 khí tức đã vô thanh vô tức thẩm thấu mà ra, cơ hồ tại mỗi người trên thân đều lưu lại một đạo ấn ký.

Không phải là vì khác, chính là vì sau này cũng may trong hiện thực tìm ra bọn hắn.

Dù sao đối với những người này chân thực thân phận, hắn cũng rất tò mò.

“Số mười ba, người cho rằng như thế nào?”

Số một xếp bằng ở phía trước nhất, ánh mắt bình tĩnh, nhìn về phía Dương Phóng.

Đại điện bên trong, từng tia ánh mắt lập tức đồng loạt nhìn lại.

Số một tựa hồ có chút quá coi trọng số mười ba rồi?

Nhiều người như vậy, thế mà chuyên môn hỏi thăm số mười ba ý kiến?

Dương Phóng không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ta tạm thời không có ý kiến, trước nghe một chút các

người.”

Nói thật ra, Hoàng đế biến không biến cách, cùng hấn liên hệ cũng không lớn.

Bất quá, hấn nhưng lại không thể không phòng, vạn nhất gia nhập triều đình, tao ngộ triều đình chèn ép nên làm cái gì?

Dù sao tiến vào triều đình, cũng không giống như gia nhập bang phái dễ dàng như thế.

Triều đình thuộc về bên trong thể chế, hết thầy đều có điều lệ chế độ, đến lúc đó cho hấn cưỡng chế an bài nhiệm vụ, hấn không thể không từ.

Cho nên, thực chất bên trong hấn cũng là phản đối.

Số một có chút trầm ngâm, nhìn về phía đám người, nói:

“Hoàng đế biến đổi xác thực xúc động tuyệt đại bộ phận người lợi ích, chẳng qua hiện nay hấn ngay tại tình thế phía trên, chúng ta nhược tùy tiện phản kháng, tuyệt sẽ không có cái gì tốt hạ tràng, bằng vào ta ý kiến, còn không bằng tạm thời ẩn tàng, lảng lạng ẩn núp, chờ đến Hoàng đế bên kia chân chính đụng phải phiền phức thời điểm, đại gia lại nhất cử xuất động, dạng này mới có thể đưa đến hiệu quả thực sự, nếu không đi lên liền tiến hành phản kháng, khẳng định sẽ tao ngộ mãnh liệt trấn áp!”

Không nói những cái khác, Bắc Vực riêng là một cái Bàn Vạn Chung liên cơ hồ không người có thể địch!

Lại thêm phủ thái tử, Đại Uyên quân.

Bọn hấn nếu là vừa lên đến liền chống cự, tất nhiên sẽ tử thương thảm trọng.

Thà rằng như vậy, còn không bằng tạm thời tránh mũi nhọn.

Đợi đến bọn hấn lộ ra sơ hở, lại nhất cử bộc phát, diệt trừ đối phương!

Mọi người nhất thời khẽ nhú mày, suy tư.

Không ít người đối mắt nhìn nhau, nhẹ nhàng gật đầu.

“Có thể thực hiện!”

“Không tệ, phương pháp này cũng có thể!”

“Vậy chúng ta nhất định phải thời khắc giữ liên lạc mới được, để tùy thời xuất thủ!”

Đám người nhao nhao mở miệng.

Dù sao vừa lên đến liền đêm giết Bàn Vạn Chung, bọn hấn xác thực không có bao nhiêu năm chắc!

...

Chương 285 : Thương Khung thần cung!

Đại điện bên trong.

Đám người thương nghị, trưng cầu đã thấy.

Một trận cờ nhỏ tụ hội kéo dài đến mấy canh giờ.

Rất cục.

Tụ hội kết thúc, đám người bắt đầu nhao nhao đứng dậy tán đi.

Dương Phóng cũng đi ra đại điện, mắt thấy xa xa một bóng người, nếu có nhược tư.

Số mười!

Khó trách trước đó nhìn quen thuộc.

Người này hẳn là Nam Vực Liệt Hỏa bang đại trưởng lão trưởng Hoài Ân.

Hắn quả nhiên là Cửu U thành viên!

Dương Phóng thân thể lóe lên, hóa thành tàn ảnh, cấp tốc biến mất nơi đây.

Không bao lâu.

Một chỗ trong khách sạn, Dương Phóng định ra một căn phòng, trực tiếp bắt đầu bế quan.

Về phần Thất Sát bang tổng bộ, hẳn hiện tại cũng không

chuẩn bị đi trở về.

Dù sao hẳn chỉ là khách khanh trưởng lão, cũng không phải thành viên chính thức, quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, thời khắc thế này tự nhiên muốn lựa chọn quan sát một chút, không cần thiết có ngốc hồ hồ tự tìm phiền phức.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng một ngụm nuốt vào một gốc long kim cỏ, sáng chói lôi điện chân khí trong nháy mắt từ trên người hẳn bộc phát ra, cháy hừng hực, đem hẳn thân thể bao trùm, bắt đầu luyện hóa.

...

Thời gian vượt qua.

Hai ngày quá khứ.

Ngoại giới gió nổi mây phun.

Ngắn ngủi hai ngày, Nguyên Dương thành nội gà bay chó chạy.

Đại Uyên quân còn chưa bắt đầu chân chính hành động, tất cả thế lực đã bắt đầu cấp tốc chuyển di tài sản, nhất là một chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng bang phái, càng là cấp tốc chuyển xuống dưới đất.

Hai ngày quá khứ, Nguyên Dương thành không chỉ có không có vì vậy bình thản xuống, ngược lại trở nên càng thêm náo động, bởi vì tất cả bang phái tại làm sau cùng chuyển di trước đó, đều trở nên dị thường điên cuồng.

Tựa hồ chuẩn bị tại sau cùng chuyển di trước đó, lại hung hăng vọt lên một thanh!

Bóng đêm giáng lâm.

Hằng trên nước.

Một chiếc thuyền con lẳng lạng phiêu đãng.

Thuyền con bên trên.

Dương Phóng một thân áo bào đen, đầu đội mũ rộng vành, lẳng lạng ngồi ngay ngắn, trước mắt trưng bày bốn đĩa thức nhắm, một bình lão tửu, một bên nhắm nháp, một bên đảm nhiệm chẩy xuống.

Người của triều đình xem ra cũng không ngốc.

Cũng không có vừa lên đến liền oanh oanh liệt liệt tiến hành biến đổi.

Từ khi triều đình hạ mệnh lệnh tới về sau, Đại Uyên quân cùng quan phủ thế mà trong nháy mắt trở nên chìm xuống.

Trong lúc nhất thời, an tĩnh có chút đáng sợ.

Nhưng càng là như thế, càng là để các thế lực lớn hải hùng khiếp vía.

Bởi vì ai cũng không biết, cái này mặt ngoài bình tĩnh phía dưới, ẩn chứa cỡ nào điên cuồng.

Có lẽ không động thì thôi, khế động kinh thiên.

Dương Phóng nhắm nháp một ngụm rượu ngon, lần nữa nhìn về phía trước mắt bằng.

Không ngoài sở liệu, tại hai góc long kim cỏ phụ trợ dưới, hắc Kim Thân quyết lần này đã triệt để viên mãn,

cả người nhục thân so với lúc trước lần nữa mạnh không chỉ một lần.

Ngay tiếp theo tu vi đều đi theo tăng lên một chút.

Càng máu chốt chính là, trước đó gặp phải loại kia sự kiện quỷ dị, tựa hồ đã hoàn toàn biến mất.

Không còn xuất hiện bất cứ dị thường nào.

Cái này khiến Dương Phóng không khỏi hơi trầm tĩnh lại.

“Cứu mạng a, nhanh cứu mạng a!”

“Ta không nên bị lừa bán, ô ô ô, tha ta, tha chúng ta a!”

“Thảo! Tiện nhân, còn dám gọi bậy!”

Ba! Ba! Ba!

A!

Từng đợt rơi rơi vào huyết nhục bên trên thanh âm phát ra, dị thường chói tai, khiến cho loại kia tiếng kêu càng thêm thê thảm, tại đêm tối quanh quẩn.

Dương Phóng ánh mắt khẽ động, ngẩng đầu hướng về thanh âm nơi phát ra nhìn lại.

Chỉ gặp sương mù bao phủ mặt sông không xa.

Một chiếc cao ngất Thất Sát bang thuyền lớn dừng sát ở bờ sông.

Bờ sông chỗ, đại lượng Thất Sát bang bang chúng cầm trong tay roi, đang nhanh chóng hướng về từng vị thiếu nữ trên thân cuồng rút mà đi, đánh cho những cái kia

thiếu nữ kêu thê lương thảm thiết, vết thương chồng chất, lẫn lộn đầy đất.

Nhìn một cái, tất cả đều là thiếu nữ trẻ tuổi.

Nhỏ nhất thậm chí chỉ có tám chín tuổi.

Tuổi tác lớn cũng bắt quá mười lăm mười sáu tuổi.

Mỗi người đều bị đánh đến một thân huyết thủy, khí tức uể oải, quần áo rách rưới, vô cùng thê thảm.

Dương Phóng không khỏi ánh mắt nhắm lại.

Thất Sát bang, quả nhiên âm thầm cũng làm loại này lừa bán nhân khẩu sự tình!

Mà lại đều là tuổi trẻ thiếu nữ!

Lừa bán những người này làm làm gì dùng chỗ, không cần nghĩ cũng biết.

“Nhanh, lên thuyền, đem những này tiện nhân tất cả đều đặt lên thuyền, còn có ai dám kêu to, quay đầu lập tức giết cả nhà của hắn!”

Cầm đầu bưu hãn nam tử mở miệng hét lớn, cầm trong tay một thanh dị thường thô to màu đen dầu roi.

Tất cả bang chúng đều đang nhanh chóng hành động, nắm lên từng cái bị máu me đầm đìa thiếu nữ nhanh chóng hướng trên thuyền ném đi.

“Tha ta, đại nhân, van người, ta là Ngô gia Nhị tiểu thư, ta cho người tiền...”

Một cái bị đánh toàn thân huyết thủy thiếu nữ, hoảng sợ kêu to, vội vàng bắt lấy bưu hãn chân của nam tử cổ tay,

“Trong nhà của ta có rất nhiều tiền, cầu người thả qua ta...”

“Thảo!”

Bưu hãn nam tử giận mắng một tiếng, một cước đá ra, tại chỗ đem thiếu nữ kia bị đá bay rớt ra ngoài, giận dữ hét: “Còn thất thân cái gì, mau đưa bọn hãn đặt lên thuyền!”

Đông đảo bang chúng hành động càng thêm nhanh chóng.

Bỗng nhiên, oanh một tiếng, dưới mặt nước vọt thẳng ra bảy tám đạo bóng người, rơi vào boong tàu bên trên, nhanh chóng hướng về kia bầy Thất Sát bang bang chúng đánh tới.

Cầm đầu bưu hãn nam tử biến sắc: “Người nào dám quản Thất Sát bang nhàn sự?”

“Giết!”

Xông tới bảy tám đạo người Ảnh Lệ quát một tiếng, cấp tốc thẳng hướng đông đảo Thất Sát bang bang chúng.

Dương Phóng quan sát từ đằng xa, không khỏi ánh mắt ngưng tụ, rất nhanh nhẹ nhàng lắc đầu.

Những này xông tới bảy tám người, mạnh nhất bất quá là siêu phẩm cửa thứ nhất.

Thất Sát bang thuyền lớn nội bộ, nhưng còn có một vị siêu phẩm cửa thứ ba tọa trấn.

Những người này không thể nghi ngờ là dê vào miệng cọp!

Quả nhiên!

Rất nhanh thuyền lớn nội bộ truyền đến một đạo âm lệ gào to thanh âm, khí tức kinh khủng, tiếp lấy gian phòng nổ tung, một bóng người màu đen lấy một loại cực kỳ nhanh chóng thân pháp cấp tốc xông ra.

“Dám ở ta Thất Sát bang cúi đầu làm loạn, chết!”

Đạo nhân kia Ảnh Lệ quát một tiếng, hai tay như là ưng trảo, đi lên bắt lấy hai người cái cổ, dùng sức va chạm, phanh phanh hai tiếng, đem hai người này đầu tất cả đều đụng vỡ nát ra.

Còn lại người tất cả đều biến sắc.

“Cửa thứ ba?”

“Đi mau!”

Bọn hấn lộ ra kinh dị, vội vàng kinh quát một tiếng, nhanh chóng nhảy sông đào tẩu.

Nhưng ở siêu phẩm cửa thứ ba trước mặt, không thể nghi ngờ tốc độ của bọn hấn vẫn là quá chậm.

Phốc phốc phốc!

Tại vị kia Thất Sát bang cửa thứ ba cao thủ công kích đến, cái này từng đạo bóng người một cái cũng không có chạy thoát, mỗi người đều bị cấp tốc trảo xuyên lồng ngực, cuồn phún huyết thủy, chết thảm bỏ mạng.

Vị này cửa thứ ba cao thủ rốt cực cũng ngừng lại, một mặt băng hàn, âm trầm đáng sợ, mở miệng quát: “Một đám phế vật, chút chuyện nhỏ này đều làm không xong, còn không mau một chút!”

“Vâng, Lệ trưởng lão!”

Bưu hãn nam tử biến sắc, vội vàng mở miệng.

Lệ phong!

Dương Phóng ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

Thất Sát bang Ngũ trưởng lão!

Hắn cùng từng có gặp mặt một lần.

Thế mà cũng như thế ác độc!

Bàn tay hắn lật một cái, liền muốn động thủ, nhưng bỗng nhiên sắc mặt khẽ động, lần nữa dừng lại, quay đầu nhìn về phía bên bờ, sau đó tay áo hất lên, thuyền nhỏ cấp tốc biến mất trong bóng đêm.

Chỉ gặp nơi xa bên bờ bỗng nhiên truyền đến hỗn loạn bước chân thanh âm, tiếp lấy bó đuốc chiếu rọi, sáng rực khắp, vọt thẳng ra mấy trăm vị Đại Uyên quân thân ảnh.

Cầm đầu ba cái tất cả đều là siêu phẩm cửa thứ ba cao thủ.

“Thất Sát bang lừa bán nhân khẩu, sát nhân hại mệnh, tội ác tày trời, toàn bộ bắt lại cho ta!”

Rầm rầm!

Đại lượng Đại Uyên quân lao nhanh ra, hướng về boong tàu dũng mãnh lao tới.

Một đám Thất Sát bang bang chúng tất cả đều biến sắc.

Đại Uyên quân! ?

Bọn hấn sao lại tới đây!

...

Nơi xa.

Dương Phóng bỏ thuyền lên bờ, chau mày, vừa đi vừa về suy tư, cuối cùng vẫn hạ quyết tâm.

Thất Sát bang không thể trở về.

Không quản triều đình chuẩn bị làm sao biến đổi, lần này vũng nước đục, hấn đều không định nằm.

Ngày mai liền đi Nam Vực lấy ra Thần Chủng, sau đó rời đi nơi đây.

Bất quá ngay tại Dương Phóng vừa mới khởi hành, bỗng nhiên, bóng người trước mắt lóe lên, một đầu thân thể nhỏ gầy, mặc lục sắc áo choàng bóng người một chút xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận.

Thân thể như là thuấn di, dị thường đột ngột.

“Vị này là Thất Sát bang Tàn trưởng lão a?”

Nhỏ gầy bóng người hai tay chấp lên, khẽ cười nói.

“Người là?”

Dương Phóng nhíu mày, ánh mắt tại trên người đối phương dò xét.

Không phải nhân tộc?

Đối phương tóc cũng là lục sắc, trên thân còn có sinh lân giáp.

Lại là một vị dị tộc!

Bỗng nhiên, Dương Phóng sinh ra cảm ứng, lần nữa quay đầu.

Chỉ gặp sau lưng khu vực, đồng dạng xuất hiện hai người mặc lục bào, vô cùng nhỏ gầy bóng người, đều là lộ ra tiểu dung, lẳng lẳng nhìn về phía Dương Phóng.

“Thánh linh, mà lại là chưa từng thấy qua thánh linh.”

Dương Phóng trong lòng thầm run.

“Tại hạ Đại Uyên quân phó tướng Diệp Kim, gặp qua Tàn trưởng lão.”

Trước mắt nhỏ gầy bóng người cười nói: “Chúng ta bâng thủ lĩnh cho mời, còn xin Tàn trưởng lão đi qua một chuyến.”

“Ồ? Chuyện gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đi tự nhiên biết, tối nay không chỉ có Tàn trưởng lão, Bắc Vực tứ đại thành, thánh linh cấp cao thủ đều sẽ quá khứ.”

Diệp Kim mỉm cười.

“Tốt a.”

Dương Phóng đáp lại, lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua sau lưng hai vị nhỏ gầy bóng người, nhất thời suy nghĩ không ra bọn hắn là thế nào ra, đành phải cất bước đi về phía trước đi, theo bản năng hỏi thăm: “Diệp Tướng quân, ta tựa hồ chưa bao giờ thấy qua các

người, các người không phải Bắc Vực a?”

“Kia là tự nhiên.”

Diệp Kim mỉm cười, đi tại phía trước, cùng hậu phương hai người hiện ra 【 phẩm (品)】 hình chữ, đem Dương Phóng kẹp lấy, cười nói: “Chúng ta, xuất từ Thương Khung thần cung!”

Hắn bỗng nhiên quay đầu, thâm ý sâu sắc nhìn về phía Dương Phóng.

Một đôi đồng tử bên trong lại mơ hồ có kim sắc quang mang nhảy lên.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Thương Khung thần cung!

Là bọn hắn?

Thương Khung thần cung, chỉ lấy thần linh huyết mạch giác tỉnh giả, không có bất kỳ cái gì tầm thường chi tài.

Bất luận cái gì thần linh huyết mạch một khi thức tỉnh, đều sẽ bị bọn hắn trước tiên mời, bọn hắn thế lực to lớn, thủ đoạn kinh thiên, giữ lại các loại viễn cổ thần linh thủ đoạn...

Bọn hắn thế mà cũng sẽ đồng ý Hoàng đế biến đổi?

Mà lại cùng Đại Uyên quân liên thủ?

Liên không sợ biến đổi thành công, Đại Uyên Hoàng thất sẽ thoát ly bọn họ chưởng khống?

Dương Phóng suy nghĩ ngàn vạn, tiếp tục hành tẩu.

Không bao lâu.

Ba người đem Dương Phóng đưa vào Tổng binh phủ, thân thể lóe lên, lần nữa biến mất nơi đây, hiển nhiên mời những người khác đi.

Dương Phóng ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp phía trước nhất một chỗ đại điện bên trong, ánh nến lấp lánh, bóng người hội tụ, số lượng không ít, tất cả đều tại đi tới đi lui.

Không hề nghi ngờ, tất cả đều là Nguyên Dương thành các thế lực lớn chi chủ.

Thất Sát bang bang chủ, Phó bang chủ, Bạch Ngọc đạo cô, Hồ gia gia chủ, Gorn gia gia chủ, Dạ Ưng lâu lâu chủ vân vân.

Dương Phóng ánh mắt liếc nhìn.

Trong lòng lóe lên.

Gorn gia gia chủ cũng là Cửu U thành viên?

Hắn tại trên người đối phương lại trực tiếp phát hiện mình trước đó lưu lại ký hiệu.

...

Chương 286 : Kinh khủng Bàn Vạn Chung!

Dương Phóng trong lòng ngạc nhiên, lúc này bước chân, hướng về phía trước đại điện hành tẩu.

Bất quá theo hấn thân thể tiến vào đại điện, rất nhanh phát hiện, hấn nhìn lầm.

Không chỉ một vị Gorn gia gia chủ đơn giản như vậy.

Dạ Ứng lâu lâu chủ, Hồ gia đại trưởng lão, trên thân thể mà tất cả đều tồn tại tiêu ký.

Chỉ bất quá loại kia tiêu ký rất yếu, tựa hồ trước đó bị bọn hấn dùng cái khác thuốc bột tận lực xử lý qua, lúc này mới khiến cho Dương Phóng ở ngoài điện không có cảm giác được.

Trong lòng hấn cổ quái.

Thật sự là càng ngày càng có ý tứ.

Dạng này một đám người, lại có một nửa đều là Cửu U thành viên.

“Tần trưởng lão, ngươi cũng tới.”

Thất Sát bang bang chủ Ngô Thông Huyền, Phó bang chủ Công Tôn Chiến chủ động nghênh đón, mở miệng nói ra.

Hai ngày này thời gian, bọn hấn bề bộn nhiều việc sự vụ, một mực không rảnh bận tâm Dương Phóng, còn tưởng rằng Dương Phóng đã sớm vụng trộm đường

chạy, nghĩ không ra cũng bị Thương Khung thần cung cao thủ cho mời tới.

“Đúng vậy, xem ra lần này triều đình là làm thật.”

Dương Phóng gật đầu.

“Đúng vậy a, Bàng Vạn Chung đêm khuya đem chúng ta mời đến tận đây, cũng không biết làm gì dự định?”

Phó bang chủ Công Tôn Chiến thở dài.

“Làm thật, hắc hắc, nói đến đơn giản.”

Một trận khàn khàn tiếng cười lạnh bỗng nhiên truyền đến, chỉ gặp một bên Dạ Ưng lâu lâu chủ sắc mặt âm lãnh, mở miệng nói ra: “Kình Thiên vực bên trong, các thế lực lớn rắc rối khó gỡ, lợi ích lẫn nhau tranh chấp, triều đình muốn chân chính phổ biến biến đổi, một bước đúng chỗ, cơ hồ là không thể nào sự tình, chờ lấy xem đi, hoàng đế đương triều khẳng định phải làm cái đầy bụi đất.”

Hắn khuôn mặt phát xanh, xương gò má nhô cao, hai con mắt thật sâu lõm, cái cầm giữ lại hồ Bạch sắc sợi râu, mặc một bộ xám màu xanh áo choàng, cả người có loại tĩnh mịch tối nghĩa khí chất.

Dạ Ưng ôm vào toàn bộ Kình Thiên vực cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

Chính là Kình Thiên vực bên trong lớn nhất tổ chức tình báo.

Nghe nói các loại tình báo, không có bọn hắn không biết, nhưng nghĩ không ra vị này lớn nhất tổ chức tình báo đầu lĩnh thế mà cũng bị mời tới.

“Nói là nói như vậy, nhưng nếu triều đình trực tiếp dùng sức mạnh, chúng ta chưa chắc chính là triều đình đối thủ.”

Thất Sát bang bang chủ Ngô Thông Huyền khẽ thở dài.

“Không tệ, tối nay thế nhưng là ngay cả Thương Khung thần cung đều nhúng tay, đối mặt Thương Khung thần cung, các vị cảm thấy thật có thể ngăn cản được sao?”

Hồ gia gia chủ nhện không được nói.

Thương Khung thần cung!

Mọi người tại đây đều là mày nhăn lại, áp lực to lớn.

Đây thật là một cái làm cho tất cả mọi người đều cảm giác hít thở không thông kinh khủng thế lực.

Trong đó thành viên tất cả đều là thần linh huyết mạch giác tỉnh giả!

Đừng nói là bọn hấn chống cự không được, coi như hoàng đế đương triều chỉ sợ cũng ngăn không được!

“Thôi, đi một bước nhìn một bước đi.”

Một bên Gorn gia gia chủ thở dài.

Sau đó đám người lần nữa bắt đầu trần thuật ý mình, từng chuyện mà nói ra bản thân trong lòng cái nhìn.

Dương Phóng không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu, đi tới một bên, bắt đầu ngồi xuống, trong đầu suy tư lên đường lui.

Nguyên bản Đại Uyên quân là tại quan sát các thế lực lớn, hiện tại xem ra, quan sát là giả, mục đích thực sự lại là đi Thương Khung thần cung mời cao thủ đi.

Bất quá!

Chẳng lẽ Thương Khung thần cung thật như thế ủng hộ triều đình?

Dương Phóng vẫn là không nhịn được sinh lòng nghi hoặc.

...

Trong phủ thái tử.

U ám đại điện, ánh nến thiêu đốt.

Nam tử áo bào tím sắc mặt bình thản, bàn tay nhẹ nhàng gõ cái bàn, nhìn về phía trước mắt Thái tử, nói: “Tử huynh, nên cầm xuống chú ý, là muốn binh đi hiểm chiêu, vẫn là phải tự cam bình thường, phí thời gian cả đời, liền xem chính người ý tứ.”

Đương triều Thái tử, diện mục âm trầm, không nhúc nhích.

Một đôi mắt bên trong không ngừng chớp động.

Thật lâu.

Hắn ngẩng đầu lên, nói: “Người xác định Thần cung ý tứ thật sự là như thế?”

“Tự nhiên xác định, thực không dám giấu giếm, thầy ta cùng mấy vị trưởng lão không ngày sau sắp đến, đem toàn lực ủng hộ Tử huynh, thậm chí Thần cung bên trong, tám thành trở lên người đều là ủng hộ người làm Hoàng đế, hoàng đế đương triều nếu muốn cùng chúng ta tiến hành quyết liệt, điểm này chúng ta há có thể không nhìn thấy?”

Nam tử áo bào tím nói.

Thái tử nhẹ hút khẩu khí, trong lồng ngực lặn lộn, đột nhiên bùi ngùi thở dài: “Ta có lỗi với liệt tổ liệt tông, cũng có lỗi với phụ hoàng.”

Phụ hoàng muốn biến đổi, muốn thoát khỏi Thương Khung thần cung chường khổng, để Đại Uyên khôi phục tổ tiên vinh quang, hắn lại làm sao không biết.

Bất quá!

Một khi biến đổi thành công, sau này hoàng vị có còn hay không là thuộc về hấn vị này Thái tử, đó chính là khó nói.

Hoàng vị nếu như không thuộc về hấn, như vậy cái này Đại Uyên sau này coi như mạnh hơn, lại cùng hấn có quan hệ gì?

Thái tử trong mắt hàn quang lóe lên.

“Theo ý kiến của người!”

Hấn ngữ khí băng lãnh, triệt để quyết định.

Nam tử áo bào tím lập tức lộ ra mỉm cười, nói: “Thái tử quả nhiên quả quyết!”

...

Thời gian vượt qua.

Tổng binh trong phủ.

Dương Phóng bọn người một mực tại lẳng lẳng chờ đợi.

Theo thời gian chuyển dời, lại có một chút cường giả bị lục tục mời mà đến, tất cả đều là Bắc Vực khu vực một chút siêu cấp thể lực chi chủ.

Thậm chí một chút môn phái Thái Thượng trưởng lão đều được mời tới.

Bóng người càng tụ càng nhiều.

Sau đó lại xuất hiện ba vị Cửu U thành viên.

Theo thứ tự là Thần Kiếm tông tông chủ, Thương Long bảo bảo chủ, Bắc Vực Trà Bang bang chủ.

Ba đạo nhân ảnh có cao có thấp, có gầy có béo, ẩn tàng đều rất sâu, mặt ngoài thân phận cũng cực kỳ kinh người, nếu không phải Dương Phóng trước đó trên người bọn hắn tận lực lưu lại ký hiệu, vô luận như thế nào cũng không dám tưởng tượng, bọn hắn ở sau lưng lại tất cả đều là Cửu U cao thủ.

Nhất là Trà Bang bang chủ, một thân Phúc Lộc bào, sắc mặt hồng nhuận, mang theo tiểu dung, xem ai đều một bộ hòa ái dễ gần bộ dáng, trong giọng nói cũng nhiều là trung dung ngữ điệu.

Hoàn toàn nghe không ra bất luận cái gì phản đối triều đình lời nói.

Dương Phóng âm thầm bật cười.

Bọn gia hỏa này, thật đúng là ẩn tàng quá sâu.

Đại diện nội nhân ảnh càng tụ càng nhiều.

Mới tới người cũng rất nhanh cùng trước đó người lần nữa đàm luận.

Lại qua một hồi.

Bỗng nhiên.

Một trận hắc hắc hắc kinh khủng tiếng cười từ bên ngoài trực tiếp truyền ra, nghe dị thường vui vẻ, cực kỳ nồng đậm, nương theo lấy từng đợt khó tả kiềm chế cảm giác.

Đám người nhao nhao biến sắc, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp đại diện bên ngoài.

Cởi trần, lộ ra một thân bộ lông màu vàng óng Bàn Vạn Chung, mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, như là một tôn kinh khủng thú ma, bước chân, hướng về nơi này đi tới.

Sau lưng hắn, thì là sáu bảy vị Đại Uyên quân cao thủ.

Loại trừ trước đó thấy ba vị lục bào nhỏ gầy bóng người bên ngoài, còn có một vị người mặc màu nâu ma bào lão giả, ước chừng sáu bảy mươi tuổi tả hữu, hoa râu sợi râu, hai má biến thành màu đen, trên thân tràn ngập nhàn nhạt mùi vị khác thường.

Rõ ràng là Độc Tông đại trưởng lão!

Thiết Vô Song!

Từ lần trước Quỷ Sơn thời điểm liền bị Bàn Vạn Chung mời đến, một mực phụ trách điều tra thiết giáp nhân sự tình.

Chỉ là lâu như vậy quá khứ, vẫn không có bất cứ tin tức gì.

Mà khi biết Hoàng đế muốn biến đổi về sau, bọn hắn

Độc Tông trước tiên biểu thị nguyện ý toàn lực ủng hộ, nghe theo mệnh lệnh.

“Người đến không sai biệt lắm, Bắc Vực chi địa, có danh tiếng thánh linh hẳn là toàn bộ mời đủ, ha ha ha...”

Bàng Vạn Chung tiến vào đại điện về sau, lần nữa nhin không được lên tiếng cười như điên.

Kinh khủng bóng ma tại ánh nến làm nổi bật dưới, hướng về đám người phủ tới, khiến cho không ít người trong lòng kinh dị, lông tơ dựng thẳng lên, vô ý thức hướng về sau rút lui.

Gia hỏa này!

Dù là cùng là thánh linh, bọn hắn đối mặt Bàng Vạn Chung y nguyện có loại toàn thân run rẩy cảm giác.

“Tu vi của hắn lại tăng lên.”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

Không hổ là đã thức tỉnh hai lần thần huyết!

“Tướng quân, có gì đó quái lạ, có mấy người trên thân đều bị lưu lại Túy Hồn hương tiêu ký.”

Bỗng nhiên, bên cạnh Độc Tông đại trưởng lão Thiết Vô Song trong miệng nói nhỏ, con ngươi lại đi lên liền hướng về trong đó mấy vị Cửu U thành viên nhìn sang.

“Ồ?”

Bàng Vạn Chung bỗng nhiên đình chỉ cuồng tiếu, một đôi to lớn con ngươi trong nháy mắt loé lên kinh tâm động phách quang mang, quét về phía đám người, mở miệng nói: “Cái nào mấy người?”

Mọi người đều là thần sắc biến đổi.

Trên người bọn họ bị lưu lại tiêu ký?

Cái này sao có thể?

Bọn hắn vội vàng nhìn về phía tỵ thân, đồng thời vận chuyển chân khí, bắt đầu tỵ tra.

Dương Phóng cũng là trong lòng ngưng tụ, một chút nhìn về phía Thiết Vô Song.

Cao thủ!

Dùng độc cao thủ!

“Bạch Ngọc đạo cô, Gorn gia gia chủ, Hồ gia đại trưởng lão...”

Thiết Vô Song trực tiếp trong đám người điếm.

Bị điếm đến người, đều là biến sắc, không thể tin.

Mình lúc nào bị người lưu lại tiêu ký?

Bàng Vạn Chung đáng sợ ánh mắt trong nháy mắt hướng về trên người bọn họ quét tới, mở miệng cười nói: “Mấy vị, đây là có chuyện gì? Vì sao các người sẽ bị người lưu lại tiêu ký?”

“Bàng thủ lĩnh, chúng ta cũng không rõ ràng, có phải hay không là hiểu lầm gì đó?”

Hồ gia đại trưởng lão vội vàng nói.

“Đúng vậy, chúng ta chưa hề sai làm người nào, làm sao lại bị người lưu lại tiêu ký?”

Gorn gia gia chủ cũng lập tức nói.

Bàng Vạn Chung một trận nhú mày, mở miệng hỏi:
“Còn phát hiện cái gì?”

“Túy Hồn hương tiêu ký chính là ta Độc Tông độc hữu, ta Độc Tông người đương nhiên sẽ không tiêu ký mấy vị này tồn tại, rất có thể là vị kia thần bí thiết giáp nhân lưu lại.”

Thiết Như Cuồng tiếp tục nói nhỏ.

“Ồ? Là hấn!”

Bàng Vạn Chung đồng tử co vào, trên thân khí thể mãnh liệt, ánh mắt lần nữa nhìn về phía trước mắt mấy người, nói: “Cái kia thiết giáp nhân tiêu ký bọn hấn làm cái gì? Muốn động thủ?”

“Có khả năng!”

Thiết Như Cuồng trịnh trọng gật đầu.

Vô duyên vô cớ phía dưới, hấn cũng không tin đối phương tiêu chí nhớ mấy vị này thể lực lớn cường giả.

Bàng Vạn Chung ánh mắt phát chìm, chợt cười to, nói: “Tốt tốt tốt, ta ngược lại thật ra muốn lần nữa gặp một lần hấn, ha ha ha ha...”

Thanh âm của hấn dị thường to lớn, quanh quần nơi đây, sau đó một đôi đáng sợ con người trực tiếp quét về phía đám người, băng lãnh nói ra: “Các vị, nói nhằm bản tọa cũng không muốn nói nhiều, từ hôm nay trở đi, Tổng binh phủ chính là các người trụ sở, các người ăn uống ngủ nghỉ tất cả đều ở chỗ này giải quyết!”

Đám người lần nữa nhin không được thần sắc biến đổi.

“Bàng thủ lĩnh, nhà của ta còn có chuyện cần giải quyết...”

Thương Long bảo bảo chủ vội vàng mở miệng.

Bàng Vạn Chung bàn tay dựng lên, ngăn lại lời của hắn, ngữ khí băng lãnh: “Đánh thắng ta, ta liền để ngươi về nhà!”

Thương Long bảo bảo chủ lập tức ngậm miệng không nói, trong lòng mãnh liệt.

Những người khác cũng đều là ánh mắt trong nháy mắt âm trầm, không nói một lời.

Cái quái vật này!

Là muốn đem bọn hắn cầm tù nơi này?

“Các ngươi yên tâm, bản tọa là sẽ không làm quá tuyệt, dù sao tất cả mọi người cùng một chỗ đã nhiều năm như vậy, coi như muốn biến đổi, ta cũng sẽ không đem toàn bộ các ngươi diệt trừ, đại gia sau này nói không chừng còn là đồng liêu, dù nói thế nào, chút ơn huệ này ta cũng là muốn giảng.”

Bàng Vạn Chung lần nữa cười nhẹ, nói: “Bất quá, ta hiện tại muốn nhờ thế lực của các ngươi, giúp ta xềng ra một chút cái khác cỡ trung tiểu thế lực, mấy cái này thế lực quá đáng ghét, như là kiến hôi, chui tới chui lui, không chỉ có Hoàng đế không quen nhìn, bản tọa cũng nhìn bất quá.”

“Diệt trừ cỡ trung tiểu thế lực?”

Mọi người sắc mặt khẽ động.

Nhưng rất nhanh lần nữa trong lòng thầm run.

Chỉ sợ diệt trừ xong cỡ trung tiểu thế lực về sau, vẫn là phải đến phiên bọn hắn.

Đây là sợ bọn họ sẽ âm thầm làm một ít động tác, cho nên mới sớm đem bọn hắn tụt lại đến đây đi.

“Các vị, hiện tại các người liền đem riêng phần mình gia chủ lệnh bài, lệnh bài chưởng môn, tất cả đều giao cho ta đi.”

Bàng Vạn Chung vẻ mặt tươi cười, to lớn đại đại tay tìm tòi, cười nói: “Yên tâm, bản tọa chỉ là ngăn ngừa đảm bảo mấy ngày, chờ ta xử lý xong những cái kia cỡ trung tiểu thế lực về sau, vẫn là sẽ trả cho các người.”

Trong lòng mọi người nặng nề, nhìn nhau.

Nhưng không có một người dẫn đầu lấy ra tự thân lệnh bài.

Bàng Vạn Chung nhướn mày, nói: “Làm sao? Bản tướng lời nói, các người không nghe thấy? Vẫn là nói, không nguyện ý cho bản tướng mặt mũi này?”

“Bàng thủ lĩnh, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng.”

Thần Kiếm tông tông chủ bỗng nhiên mở miệng nói ra, con mắt chăm chú nhìn về phía Bàng Vạn Chung.

“Ồ?”

Bàng Vạn Chung sắc mặt khẽ động, nhìn về phía Thần Kiếm tông tông chủ, cười nói: “Nói như vậy, người là không muốn.”

“Không quan trọng có nguyện ý hay không, Hoàng đế biến đổi, chúng ta ủng hộ, chỉ là hi vọng bàng thủ lĩnh cho chúng ta một đầu sinh lộ!”

Thần Kiếm tông tông chủ trầm giọng nói.

Sưu!

Oanh!

Bàng Vạn Chung thân thể lóe lên, kinh khủng khó lường, quả là nhanh như lôi điện.

Trước mắt không gian đều tựa hồ trong nháy mắt sụp đổ.

Khổng lồ cự ảnh trực tiếp như phô thiên cái địa hướng về Thần Kiếm tông tông chủ thân thể nhanh chóng đánh tới.

Thần Kiếm tông tông chủ biến sắc, toàn thân lông tơ dựng thẳng lên, trường kiếm trong tay sát na ra khỏi vỏ, phát ra vô cùng quang mang rực rỡ, trong miệng kinh hét lên: “Cùng một chỗ động thủ!”

Nhưng mà đối mặt hấn thanh âm nhưng không có một cái nhân tuyển chọn xông ra.

Lại hoặc là nói đám người căn bản tới kịp xuất thủ, hết thảy liền đã trong nháy mắt đình chỉ.

Ầm ầm!

Phốc phốc!

Kinh khủng oanh minh, quanh quần đại điện.

Tinh hồng huyết thủy, khắp nơi bắn tung toé, nương

theo lấy từng đợt kêu thê lương thảm thiết.

Tất cả mọi người đồng tử co rụt lại, lộ ra kinh hãi.

Ngay cả Dương Phóng cũng hai mắt lóe lên, ngay cả chăm chú tiếp cận Bàn Vạn Chung.

Chỉ gặp Bàn Vạn Chung cao hơn năm mét thân thể, kinh khủng dị thường, rộng lớn tay trái gắt gao bắt lấy chỉ còn lại nửa bên thân thể Thần Kiếm tông tông chủ, giống như là tại bắt gà con, mặt mũi tràn đầy âm trầm nhe răng cười: “Chỉ bằng người cũng dám ở trước mặt ta cuồng? Người tính là thứ gì? Nhìn một cái người bộ dáng, rác rưởi cũng không bằng!”

Ầm!

Năm cái rộng lớn ngón tay dùng sức bóp, như là bóp dưa hấu, khiến cho Thần Kiếm tông tông chủ chỉ còn lại nửa bên thân thể cũng trực tiếp nổ tung, kêu thảm một tiếng, huyết nhục bay múa.

Mọi người nhất thời tất cả đều lộ ra vẻ kinh hãi, lòng tơ đứng vững, vô ý thức nhanh chóng rút lui.

Quá kinh khủng!

Quá nghịch thiên!

Bọn hắn vừa mới vô cùng thấy rõ, Bàn Vạn Chung chỉ dùng một chiêu liền trực tiếp đánh bay Thần Kiếm tông tông chủ trường kiếm trong tay, liên đới lấy hắn nửa người đều bị một chưởng bổ đến vỡ nát.

Tiếp lấy một cái khác chưởng như thiểm điện cầm ra, trực tiếp nắm Thần Kiếm tông tông chủ cổ.

Từ đầu đến cuối, Thần Kiếm tông tông chủ đều không

có bất kỳ cái gì sức phản kháng!

Đường đường thánh linh cấp cao thủ, tại Bàn Vạn
Chung trước mặt, tựa như rơm rạ!

Đây là người sao?

“Hắc hắc hắc...”

Bàn Vạn Chung bóp nát rơi Thần Kiếm tông tông chủ
về sau, tùy ý liếm liếm lòng bàn tay huyết thủy, một đôi
vô cùng to lớn ánh mắt nhìn về phía đám người, lộ ra
sáng rực vẻ hưng phấn, cười nói: “Hiện tại, còn có ai
muốn phản kháng?”

Thân thể của hắn hướng về phía trước dò tới, mang đến
vô cùng nồng đậm to lớn bóng ma, tựa hồ ước gì có
người phản kháng.

Sau lưng hắn mấy người, đều là nhện không được lộ ra
từng tia từng tia tiểu dung.

Thủ lĩnh của bọn hắn thật sự là càng thêm biến thái.

Trong lòng mọi người lạnh buốt, liên tục rút lui, tất cả ý
nghĩ như là bị một chậu nước lạnh giội tắt.

Bọn hắn phát hiện, mình tựa hồ triệt để đánh giá thấp
Bàn Vạn Chung.

Nguyên lai tưởng rằng hắn coi như nghịch thiên, chỉ cần
nhiều người, liền nhất định có thể giết chết hắn.

Nhưng từ vừa mới biểu hiện đến xem, bọn hắn coi như
nhân số lại nhiều, thì phải làm thế nào đây?

Người này hắn là đã tiến vào đệ nhị Thiên Thê?

“Đã không người nào nguyện ý động thủ, vậy liền đem gia chủ lệnh bài cùng lệnh bài chương môn tất cả đều giao cho ta đi.”

Bàng Vạn Chung nụ cười trên mặt dị thường nồng đậm, tiếp tục mở miệng.

Trong lòng mọi người run rẩy, tại ánh mắt của hắn nhìn gần dưới, cũng không dám do dự nữa.

Thất Sát bang bang chủ Ngô Thông Huyền dẫn đầu lấy ra bang chủ lệnh bài, chủ động giao cho Bàng Vạn Chung trong tay.

Có hắn dẫn đầu, những người còn lại cũng liền bận bịu hành động.

Giờ khắc này, cho dù là bọn họ tiếp qua không cam lòng, cũng đã không dám kéo dài.

Trong lúc nhất thời, từng khối không đồng dạng thức lệnh bài toàn bộ rơi vào Bàng Vạn Chung trong tay.

“Rất tốt.”

Bàng Vạn Chung trong miệng tiếp tục cười to: “Các vị yên tâm tâm, gia tộc của các người, môn phái, ta sẽ chiếu cố thật tốt, cam đoan sẽ không để cho bọn hắn ít rơi một cọng lông, về phần các vị, trong khoảng thời gian này liền hảo hảo ở ở chỗ này đi, ha ha ha ha...”

Hắn khôi ngô thân thể khổng lồ trực tiếp quay người rời đi, hướng về bên ngoài đi đến.

Trong đó một vị người mặc lục bào nhỏ gầy bóng người, nhìn về phía đám người, mỉm cười nói ra: “Trong khoảng thời gian này liền tạm thời ủy khuất các vị, các vị yên tâm tâm, tất cả nhu cầu Tổng binh phủ đô sẽ thỏa mãn.”

Hắn sau khi nói xong, cùng bên người đồng bạn cũng trực tiếp rời đi nơi đây.

Chỉ có Thiết Vô Song, lộ ra thật sâu hồ nghi, ánh mắt lần nữa hướng về đám người nhìn lại, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Mọi người sắc mặt khó coi, trơ mắt nhìn xem Bàn Vạn Chung hoàn toàn biến mất nơi đây.

Dương Phóng thì là không nói một lời, ngồi ở trên một cái ghế, trong đầu như cũ tại hồi tưởng đến Bàn Vạn Chung vừa mới một chương kia.

...

Chương 287 : Rời đi?

Ngoại giới gió nổi mây phun.

Một mảnh náo động.

Tại các thế lực lớn chi chủ được thỉnh mời nhập Tổng binh phủ sáng sớm hôm sau, Đại Uyên quân, Lục Phiến Môn liền cấp tốc hành động, lời lệ phong hành, quyết đoán, đối Bắc Vực từng cái cứ trung tiểu thế lực triển khai quét sạch, tất cả có được vũ lực cứ trung tiểu thế lực tất cả đều bị cưỡng chế giải tán.

Những thế lực này chi chủ thì bị hết thầy đặt vào chính thức, đánh tan về sau, tất cả đều sắp xếp đến từng cái trong quân đội.

Phàm là có bất kỳ cứ trung tiểu thế lực có can đảm chống cự, đều bị bọn hắn trước tiên chém giết, diệt tuyệt.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Bắc Vực hoàn toàn bao phủ tại huyết tinh bên trong.

Mỗi ngày đều có đại lượng bóng người chết thảm.

Về phần Thất Sát bang, Hồ gia, Gorn gia cái khác cao thủ, thì bị Bàn Vạn Chung trực tiếp lợi dụng, mỗi ngày thúc đẩy bọn hắn, như là đem bọn hắn trở thành miễn phí tay chân đồng dạng.

Vừa mới bắt đầu đám người còn không có cảm thấy cái gì, chỉ cảm thấy Bàn Vạn Chung làm việc quá mức bá đạo, có chút quá phận, nhưng theo thời gian chuyển dời, rất nhanh những này thế lực lớn cao thủ dần dần không

đúng.

Bởi vì không quản dạng gì nguy hiểm, Bàn Vạn Chung sẽ luôn để cho bọn hắc công kích phía trước.

Vô luận là sơn phỉ vẫn là yêu thú, đều muốn từ bọn hắc đi tự mình đối phó.

Ngắn ngủi bảy tám ngày quá khứ, bọn hắc trực tiếp tổn thất nặng nề.

Mỗi cái thế lực lớn bên trong đều có không ít siêu phẩm cao thủ chết thảm.

Liền ngay cả siêu phẩm cửa thứ ba cũng vẫn lạc hơn mười vị tả hữu.

Những này thế lực lớn tất cả đều trở nên dị thường phần nộ cùng biệt khuất.

Nhưng mà bọn hắc thánh linh cấp cao thủ tất cả đều bị mời vào đến Tổng binh trong phủ, bọn hắc hiện tại coi như muốn phản kháng, cũng hoàn toàn không phản kháng được.

Tăng thêm Bàn Vạn Chung hiện tại nắm giữ chưởng môn của bọn hắc lệnh bài Hòa gia chủ lệnh bài, cái này khiến cho bọn hắc càng thêm không dám phản kháng.

Bởi vì hiện tại bọn hắc cũng không biết gia chủ của mình cùng chưởng môn đến cùng là thế nào nghĩ.

Nói một cách khác, chưởng môn của bọn hắc Hòa gia chủ còn có sống hay không lấy bọn hắc cũng không biết.

Một khi tùy tiện phản kháng, chỉ sợ bọn họ sẽ bị chém giết nhất tuyệt.

“Bàng Vạn Chung khinh người quá đáng, không chỉ có ép ta Hồ gia diệt trừ một mực phụ thuộc chúng ta gạo giúp, hiện tại còn ép chúng ta ra khỏi thành tiểu phi, nhưng bây giờ ngay cả sơn phi bóng người cũng không thấy, chúng ta liền đã bị yêu thú giết chết hơn mười vị cao thủ, Bàng Vạn Chung đây là muốn đem chúng ta toàn bộ bức tử!”

Một vị Hồ gia trưởng lão gầm thét.

“Nhỏ giọng một chút, đừng bị bọn hấn nghe được.”

Một vị Hồ gia cao thủ vội vàng nói nhỏ, sắc mặt biến đổi.

“Ta chính là còn lớn tiếng hơn gọi, hiện tại không gọi, chẳng lẽ muốn chờ chết về sau lại để sao? Bàng Vạn Chung, người cố ý tính toán chúng ta, ta Hồ gia không phục!”

Vị trưởng lão kia gầm thét.

Không chỉ có là bọn hấn.

Những thế lực lớn khác cũng toàn bộ như thế.

Bàng Vạn Chung cầm trong tay chưởng môn của bọn hấn lệnh bài, gia chủ lệnh bài, đang nhanh chóng hành động, mỗi ngày đều có bất đồng nhiệm vụ phát xuống xuống tới.

Toàn bộ Bắc Vực đều giống như tại kinh lịch một trận địa chấn.

Thành như trước đó nói, Bắc Vực các thế lực lớn phát triển vô số năm, muốn một chút xẻng tuyệt, sao mà khó khăn?

Rất nhiều bí ẩn thế lực nhỏ, ngay cả chính thức cũng

không biết bọn hắc giấu ở nơi nào.

Nhưng những này thế lực lớn lại bất đồng.

Bọn hắc đối với Bắc Vực tam giáo cứu lưu, hiểu rõ lại biết rõ rành rành, rất nhiều bí ẩn thế lực nhỏ đều là dựa vào bọn hắc mới sinh tồn.

Cho nên Bàn Vạn Chung trực tiếp bức bách bọn hắc, để cho mình diệt trừ chính mình.

Cứ như vậy liên tục bảy tám ngày trôi qua, không biết bao nhiêu ẩn nấp thế lực bị bắt được.

Bàn Vạn Chung cùng Đại Uyên quân hung danh, tiến một bước vang vọng Bắc Vực.

...

Tổng binh trong phủ.

Rộng rãi trong sân, hoàn cảnh ưu mỹ, giả sơn san sát, đứng vững ba khu gian phòng.

Dương Phóng bọn người ở tại sáng sớm hôm sau liền được mời đến chỗ này trong sân.

Bốn phía có chuyên môn cao thủ tại trấn giữ.

Ở vào nơi đây đơn giản giống như là ngăn cách, phía ngoài bất cứ tin tức gì đều không thể truyền vào tiến đến, bọn hắc cũng toàn vẹn không biết đến Bàn Vạn Chung đến cùng ở bên ngoài tiến hành đến một bước nào.

Trong mỗi ngày, từng cái thế lực chi chủ đều đứng ngồi không yên, đi tới đi lui.

Có người ngay cả ăn cơm khẩu vị đều không có.

Mỗi lần Tổng binh phủ có người đưa tới ăn, đều sẽ bị bọn hắn trực tiếp đánh nát, rơi vỡ.

Còn có người trong sân trực tiếp ngửa mặt lên trời thét dài.

Những này trong ngày thường siêu cấp đại cao thủ, giờ khắc này, đơn giản làm trò hề, giống như là phát cuồng hùng sư, tính khí nóng nảy, con mắt đỏ lên, thân thể nổi trận lôi đình.

Duy chỉ có Dương Phóng nơi đó, hoàn toàn như trước đây mỗi ngày tu luyện, ăn cơm, bề ngoài nhìn không ra bất luận cái gì vội vàng xao động chỗ.

Trong đầu của hắn đang không ngừng phân tích trước đó Bàn Vạn Chung một chương kia.

Lấy Bàn Vạn Chung một chương kia uy lực đến xem, hắn tại át chủ bài ra hết tình huống dưới, cũng có thể tùy tiện làm được.

Bất quá!

Đối phương một chương kia đến cùng dùng nhiều ít lực lượng sẽ rất khó nói.

Nếu là đối phương toàn lực mà vì, thế thì cũng không tính là gì.

Đáng sợ liên sợ, đối phương lúc ấy còn giữ lại dư lực.

Lại thêm còn có những cái kia 【Thương Khung thần cung】 cao thủ tương trợ, hắn bây giờ muốn giết ra Tổng binh phủ, không thể nghi ngờ là một kiện cực kỳ khó khăn sự tình.

Cho nên, chỉ có thể càng thêm bức thiết tăng lên thực lực.

“Một viên cuối cùng Hoàng Cực Đan cũng rốt cục luyện hóa xong.”

Ban đêm.

Dương Phóng cao cao xếp bằng ở một chỗ trên núi giả, nhìn về phía trước mắt bằng, trong lòng tự nói.

Trước đó hắn từ Cửu U nơi đó đổi lấy mấy chục khóa Hoàng Cực Đan, thẳng đến tối nay mới hoàn toàn luyện hóa hoàn tất.

Tu vi một cột điểm kinh nghiệm lần nữa bắt đầu phạm vi lớn tăng lên.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 22/200 tuổi

Tu vi: Thánh linh 【 7740/30000 】

Tâm pháp: Cảm Ứng quyết viên mãn, Kim Thân quyết viên mãn, Lôi Âm hô hấp pháp đệ lục trọng 【 800/24000 】 , thánh quyết nhập môn 【 10/3000 】

...

“Khoảng cách đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong còn kém cuối cùng 2260 Điểm kinh nghiệm.”

Coi như cũng chính là hơn hai mươi khóa Hoàng Cực Đan sự tình.

Quay đầu từ Cửu U nơi đó lần nữa giao dịch một đợt,

hắn liền có thể triệt để đột phá đệ nhất Thiên Thê.

“Tần trưởng lão, nhìn dáng vẻ của người tựa hồ tuyệt không khẩn trương.”

Bỗng nhiên, Bạch Ngọc đạo cô hành tẩu tới, nhin không được mở miệng nói ra.

“Có sốt sắng không lại có quan hệ thế nào, ở lại đây, dù là lại khẩn trương cũng không có một chút tác dụng nào, thà rằng như vậy, còn không bằng yên tâm tu luyện.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

“Nói đến đơn giản, thế nhưng là muốn bình phục lại một lòng tu luyện, lại nói nghe thì dễ.”

Bạch cốt đạo cô than nhẹ.

Trong mấy ngày nay, nàng đã từng muốn học Dương Phóng nhắm mắt tu luyện, đáng tiếc nàng tâm hệ ngoại giới, khó mà buông lỏng, đây trong đầu đều là ngoại giới hình thức.

Nàng cũng không giống như Dương Phóng là cái người cô đơn.

Nàng còn có mấy vị thân truyền đệ tử, cùng một cái bản gia chất tử.

Bây giờ cũng không biết những đệ tử kia cùng chất tử tình huống như thế nào.

Sa sa sa...

Bỗng nhiên, một trận cực kỳ nhỏ tiếng vang từ trong sân trực tiếp phát ra.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, một đôi ánh mắt bỗng nhiên quét tới.

Cùng lúc đó, trong sân tinh thần uể oải đám người cũng nhao nhao tìm mắt nhìn lại, trong lòng giật mình.

Chỉ gặp một cái toàn thân đen nhánh, phía sau lưng mọc ra tinh mịn lân giáp quỷ dị sinh vật, đột nhiên từ lòng đất chui ra, như là chuột, vừa mới toát ra liền đem một đôi đen nhánh sắc con mắt ở chỗ này cấp tốc liếc nhìn.

Thương Long bảo bảo chủ thân thể lóe lên, như là di hình hoán vị, một chút xuất hiện tại cái kia quỷ dị chuột phụ cận, màu đen tay áo che kín chuột, trong miệng cấp tốc truyền âm: “Các vị đừng rêu rao, đây là ta Thương Long bảo độc hữu long chuột, chuyên môn là truyền lại tin tức sử dụng, các vị tuyệt đối đừng gây nên Đại Uyên quân chú ý.”

Trong lòng mọi người càng kinh.

Truyền lại tin tức?

Rất tốt!

Bọn hắn thân thể lóe lên, theo sát lấy cấp tốc nhảy ra, từng cái rơi vào bốn phía, đem Thương Long bảo bảo chủ cùng con kia màu đen long chuột một mực vây quanh, cấp thiết muốn muốn biết rõ ràng ngoại giới xảy ra chuyện gì.

Thương Long bảo bảo chủ từ dưới đất nắm lên long chuột, tòng long chuột cái đuôi chỗ một cái nhỏ bé ống trúc nơi đó, nhẹ nhàng lấy ra một quyển Bạch sắc tờ giấy, sau đó buông xuống long chuột, triển khai Bạch sắc tờ giấy, cấp tốc quan sát.

Trong lòng mọi người mãnh liệt, tất cả đều ở bên tai lắng

nghe.

Cùng lúc đó, Dương Phóng cũng là vĩnh tai, Phong luật phát động, lắng nghe Thương Long bảo bảo chủ thanh âm.

“Gần đây Đại Uyên quân đót đót bức bách, đã liên tiếp san bằng Bắc Vực các phương cỡ trung tiểu thế lực, Bắc Vực khu vực một mảnh nào động, các phương thế lực lớn nội bộ tổn thất nặng nề...”

“Hồ gia chín vị siêu phẩm vị thứ ba đã chết năm vị, Gorn gia mười vị siêu phẩm cửa thứ ba đã chết ba vị...”

“Thất Sát bang, tám vị siêu phẩm cửa thứ ba, đã chết sáu vị...”

“Thần Kiếm tông toàn bộ bị diệt, trong tông môn tất cả siêu phẩm trở lên cao thủ bị cưỡng ép sắp xếp quân đội!”

“Thương Long bảo thập đại hộ pháp chết mất bốn vị...”

“Đại Uyên quân cường thế giải tán các đại gia tộc, trấn áp các thế lực lớn, khiến người người oán trách, một mảnh huyết tinh...”

Từng cái nhìn thấy mà giật mình tin tức từ Thương Long bảo bảo chủ trong miệng liên tiếp nói ra.

Đám người tất cả đều vừa sợ vừa giận, nghe từng cái vừa mới tin tức truyền đến, thân thể lắc lư, trước mắt biến thành màu đen, cơ hồ kém chút thổ huyết.

Bàng Vạn Chung!

Khinh người quá đáng!

Nhất là Ngô Thông Huyền, thân thể run rẩy, vô cùng phần nộ, kém chút nghĩ một bàn tay đập nát giả sơn.

Bạn hẳn Thất Sát bang tám vị cửa thứ ba trưởng lão, chết mất sáu vị?

Bàng Vạn Chung đến cùng đang làm gì?

Ngay cả những này cửa thứ ba cao thủ đều tử vong nhiều như thế, những người còn lại càng không cần nhiều lời.

Rất nhiều nhân khí đến nghiêng răng nghiêng lợi, kéo kẹt kẹt rung động.

Thương Long bảo bảo chủ thì trực tiếp chấn vỡ tờ giấy, tiện tay giặt xuống góc áo, dùng huyết thủy viết ra một đầu tin tức, lần nữa thắt ở long chuột cái đuôi bên trên, thả long chuột trở về.

Con kia long chuột quay đầu liền đi, cấp tốc biến mất trong lòng đất bên trong.

Thương Long bảo bảo chủ thở sâu, nhìn về phía đám người, nói: “Các vị, chuyện cho tới bây giờ, chúng ta thật chẳng lẽ muốn ngồi chờ chết sao? Các người cảm thấy triều đình sẽ bỏ qua chúng ta sao?”

Đám người trong nháy mắt trầm mặc xuống dưới.

“Triều đình bên ngoài nói, đem tất cả thánh linh cấp cường giả sắp xếp chính thức hệ thống, thế nhưng là rất khó bảo đảm bạn hẳn có thể hay không bắt chúng ta làm pháo hôi, chính như bạn hẳn hiện tại lợi dụng gia tộc của chúng ta đồng dạng!”

Gorn gia gia chủ mở miệng nói ra.

Hắn là cái tóc vàng mắt xanh lão giả, thân thể cao lớn, mặc một bộ tinh mỹ tước sĩ trang phục, sợi tóc cùng sợi râu tất cả đều quản lý mềm mại dị thường.

“Đúng vậy, triều đình lần này ra tay quá độc ác!”

Ngô Thông Huyền cắn răng nói.

“Vậy chúng ta nên làm cái gì? Muốn cưỡng ép phản kháng sao?”

Dạ Ưng lâu lâu chủ lạnh giọng nói, nắm đấm nắm lên.

“Phản kháng? Các người chẳng lẽ quên hết trước đó Thần Kiếm tông tông chủ? Cái này Bàn Vạn Chung căn bản chính là quái vật, coi như chúng ta toàn bộ liên thủ, lại há có thể ngăn lại đối phương?”

Hồ gia đại trưởng lão than thở.

“Đáng chết Bàn Vạn Chung, ta muốn giết hắn!”

Dạ Ưng lâu lâu chủ giận mắng.

Mọi người đều là mặt lộ vẻ cười thảm.

Giết hắn?

Nếu là trước đó, bọn hắn xác thực còn có ý nghĩ như vậy.

Thế nhưng là khi nhìn đến hắn lần trước triển lộ thực lực về sau, ai còn dám có ý nghĩ như vậy?

Ai có thể giết hắn!

“Bàn Vạn Chung!”

Rất nhiều người hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Dương Phóng tiếp tục trầm mặc, từng lần một tại thể nội vận chuyển chân khí.

Hắn có loại dự cảm, chờ Bàn Vạn Chung giải quyết xong phía ngoài cỡ trung tiểu thể lực về sau, tuyệt sẽ không tùy tiện buông tha bọn hắn bọn này thánh linh.

Coi như thật đem bọn hắn sắp xếp chính thức hệ thống, cũng khẳng định sẽ để cho bọn hắn lui ra một lớp da!

Đây càng thêm muốn cho hắn có loại mau chóng rút lui ý nghĩ.

...

Nguyên Dương thành nội.

Một tòa thần bí lầu các bị đại hỏa bao trùm, cháy hùng hực, thi thể đang nằm.

Thân trên trần trụi, thân thể to lớn, chùng cao hơn năm mét Bàn Vạn Chung, mang trên mặt nồng đậm tiểu dung, trong tay mang theo một ngậm thép rỗng chùy, lẳng lẳng nhìn một màn trước mắt.

“Dạ Ưng lâu, thật sự là đáng tiếc bọn hắn kinh doanh nhiều năm như vậy, bây giờ tất cả đều trở thành ta Đại Uyên quân vật trong bàn tay, tòa này truyền thừa mấy trăm năm lầu các, không còn có tất yếu lưu lại.”

Trong miệng hắn cười nói.

“Thủ lĩnh, người chuẩn bị xử trí như thế nào Tổng binh phủ đám kia thánh linh?”

Bên người một vị người mặc trường sam màu trắng

nam tử mở miệng cười nói.

“Xử trí như thế nào?”

Bàng Vạn Chung ánh mắt lạnh lùng, hừ nặng một tiếng: “Dạng này một đám người đều là nhiều loạn địa phương máu chót, hơn nữa còn là Kinh Thiên vực nhất không an ổn lược lượng, lần này bản tọa ngựa đạp Bắc Vực, trừ bỏ bọn hấn nhiều như vậy thế lược, bọn hấn tất nhiên hận ta tận xương, người cảm thấy ta giống như là thả hổ về rừng người sao?”

“Ý của tướng quân là?”

Áo trắng nam tử con mắt lóe lên.

“Hoàng đế chưởng quỹ sớm có mật tín cho ta, để cho ta đem bọn hấn mang đến hoàng thành, Hoàng đế có tác dụng lớn khác, bất quá!”

Bàng Vạn Chung ngữ khí lạnh lẽo: “Tại đem bọn hấn đưa tiễn trước đó, ta còn phải lại làm một chuyện, năm đó phản bội triều đình Châu quốc sư mất tích nhiều năm như vậy, ta cũng tìm nhiều năm như vậy, hiện tại duy nhất có thể tìm tới hấn, chỉ sợ cũng chỉ có đám người này.”

“Châu quốc sư, Châu Uyên?”

Áo trắng nam tử lộ ra ngạc nhiên.

“Đúng vậy, năm đó hấn hảo hảo quốc sư không làm, lại vẫn cứ phản loạn triều đình, quả thực là muốn chết, hấn cho là hấn ẩn độn xuống dưới, ta liền phát hiện không được hấn sao?”

Bàng Vạn Chung cười lạnh, nói: “Qua nhiều năm như vậy, tại Kinh Thiên vực bên trong một mực khuấy gió nổi

mưa Cửu U, chính là người này sở kiến!”

“Cửu U là Châu quốc sư thủ bút?”

Áo trắng nam tử giật nảy cả mình, nói: “Châu quốc sư năm đó lai lịch bí ẩn, bởi vì ăn nói phi phạm, thực lực lại cao, lúc này mới bị Hoàng đế mời làm quốc sư, năm đó hắn đột nhiên phản loạn, chuyện này còn đã dẫn phát cực kỳ ồn ào nhưng, cho tới bây giờ rất nhiều người đều không biết hắn phản loạn nguyên nhân.”

“Nguyên nhân mà...”

Bàng Vạn Chung híp mắt lại, bỗng nhiên lắc đầu, nói: “Được rồi, vẫn là không đề cập nữa, đám kia bị ta cầm tù thánh linh cấp cao thủ nhất định có Cửu U thành viên, ta muốn lợi dụng bọn hắn tìm tới Châu Uyên!”

Đột nhiên, hắn hướng về cách đó không xa một đỉnh màu xám cổ kiệu nhìn sang, trên mặt tươi cười.

Kia cổ kiệu cực kỳ không đáng chú ý, bị bốn người lẳng lẳng lơ lơ lên, một mực dừng ở nơi xa, từ bọn hắn vừa động thủ liền cùng ở bọn hắn.

“Lão đầu tử, quay đầu tìm tới Chu Vân, coi như xem ngươi rồi.”

Bàng Vạn Chung cười nói, dị thường yên tâm.

Trong kiệu cực kỳ bình tĩnh, không có bất kỳ cái gì thanh âm truyền ra.

Đúng lúc này.

Một vị Đại Uyên quân từ bên ngoài cấp tốc chạy tới.

“Báo, Thái tử đến rồi!”

Bàng Vạn Chung nhướng mày, nói: “Thái tử? Hấn tới làm gì?”

Hấn hừ lạnh một tiếng, vẫn là cất bước đi tới.

Trong kiệu.

Một đạo già nua bóng người, chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt mở ra, lộ ra một đôi màu tím nhạt ánh mắt, tang thương xa xưa, như là kinh lịch vô số thời gian.

“Châu Uyên, để người ẩn giấu lâu như vậy, thật là không dễ dàng...”

...

Hôm sau giữa trưa.

Tổng binh trong phủ.

Ở vào sát đầu mẻ trán bên trong đám người, đột nhiên cùng nhau ngạc nhiên, biến sắc.

Ngay cả Dương Phóng cũng là trong nháy mắt mở hai mắt ra, nhìn về phía trước mắt lục bào nhỏ gầy bóng người.

“Thả chúng ta trở về?”

Gorn gia gia chủ thất thanh nói.

Tựa hồ hoài nghi mình nghe lầm.

“Đúng vậy, những ngày này cảm tạ các vị phối hợp, đây là chưởng môn của các người lệnh bài Hòa gia chủ lệnh bài, bàng thủ lĩnh có lệnh, các người hiện tại có thể đi về, bất quá, tốt nhất đừng đi xa, bởi vì triều đình lúc nào

cũng có thể sẽ có mệnh lệnh xuống tới, đến lúc đó các người cần tùy thời nghe điều!”

Lục bào nhỏ gầy bóng người nói, tiện tay vẫy vẫy.

Mấy tên hộ vệ cầm một chút lệnh bài cấp tốc đi đến, đem nó đặt ở một bên trên mặt bàn.

“Hiện tại các vị liền mời liền đi.”

Lục bào nhỏ gầy bóng người sau khi nói xong, quay người rời đi.

Đám người vội vàng cấp tốc nắm lên riêng phần mình lệnh bài, trong đầu sôi trào mãnh liệt.

Bàng Vạn Chung đến cùng lại có âm mưu gì?

Bất quá!

Không quản có âm mưu gì, tối thiểu không cần sống ở chỗ này.

Thân thể của bọn hắn trong nháy mắt xông ra, hướng về ngoại giới cuồng cướp, cấp thiết muốn phải biết gia tộc mình hoặc môn phái chuyện gì xảy ra.

Dương Phóng tự nhiên cũng không có tiếp tục chờ lâu, vọt thẳng ra.

Hắn ngay cả Thất Sát bang đều không có về, ra Tổng binh phủ, trực tiếp hướng về ngoài thành cuồng cướp.

Không quản cái này Bàng Vạn Chung còn có cái gì âm mưu, hắn không định ở lại.

Hiện tại liền suốt đêm chạy tới Nam Vực.

Sau đó khải ra Thần Chủng, rời đi Kinh Thiên vực.

...

Chương 288 : Lại gặp mặt!

Mặt trời lặn hoàng hôn.

Vắng vẻ tiêu trần.

Toàn bộ thị trấn tại nhân nhật mặt trời lặn hào quang dưới, bị nhuộm thành một mảnh ngậm Hoàng sắc trạch, trên đường phố thỉnh thoảng có ngựa trải qua, nhắc lên từng đợt bụi bặm.

Không đáng chú ý quán rượu nhỏ chỗ.

Một đám nông phu cùng khổ lực ngồi ở ngoài cửa, một bên nghỉ chân, một bên nghị luận âm ỉ.

“Đại Uyên triều đình lần này thật đúng là quá lợi hại, thật hi vọng bọn hán có thể một mực kiên trì!”

“Đúng vậy a, Đại Uyên quân trấn áp thô bạo nhiều như vậy bang phái cùng tông môn. Cuối cùng là cho chúng ta dân chúng tầm thường xả được cơn giận, trong ngày thường ta tân tân khổ khổ bán lấy tiền kiếm được một chút tiền, có bốn thành đều muốn nộp lên bang phái, hai thành nộp lên quan phủ, chính ta chỉ có thể còn lại không tới ba thành, hiện tại tốt, bọn này sâu một tất cả đều bị quét sạch không còn, rốt cuộc không ai sẽ đến thu lệ tiền!”

“Đúng đấy, những bang phái này đơn giản chính là hấp huyết quỷ, ta nghe nói bọn hán không chỉ thu lấy lợi tức, âm thầm còn lừa bán nhi đồng, phụ nữ, một chút tư sắc tốt nữ tử phạm là bị bọn hán để mất tới, đều sẽ thảm tạo bọn hán độc thủ, đã nhiều năm như vậy, chúng ta qua đơn giản cũng không phải là người thời gian!”

“Thật sự là nên giết!”

“Đại Uyên quân vạn tuế, Bàng Vạn Chung vạn tuế!”

...

Trong tửu quán.

Nơi hẻo lánh chỗ một chỗ sau tấm bình phong.

Từ Khai, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã ba người mặc một bộ màu đỏ thẫm bộ đầu phục sức, lẳng lẳng thưởng thức trà, sắc mặt cảm khái.

Đoạn này thời gian thật là đủ bọn hấn bấn bịu.

Bất quá cũng may bọn rộn đồng thời, thu hoạch cũng không cạn.

Mấy người không chỉ có chức quan dâng lên , liên đới lấy tu vi cũng đột nhiên tăng mạnh.

Từ Khai tại hôm qua chính thức chính thức tiến vào Thập phẩm cảnh giới!

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã cũng đều đạt tới cửu phẩm sơ kỳ.

“Nguyên lai tưởng rằng lần này Đại Uyên biến đổi, sẽ làm tức giận giai cấp địa chủ lợi ích, chú định dẫn phát sóng to gió lớn, lại nghĩ không ra Bàng Vạn Chung tàn nhẫn như vậy, trực tiếp cường thế cầm tù ở tất cả thánh linh cấp cao thủ, không có những cái kia thánh linh cấp cao thủ tọa trấn, từng cái bang phái, thế lực đơn giản giống như là không có chủ tâm cốt đồng dạng.”

Từ Khai cười nói.

“Đúng vậy a, hiện tại Bàn Vạn Chung đơn giản chính là Bắc Vực thần, dân chúng đối với hắn sùng bái thật đúng là càng phát ra nồng nặc.”

Trình Thiên Dã cười nói: “Chiếu loại tình huống này nhìn, một khi chờ tất cả bang phái, môn phái, võ quán bị san bằng tất cả, triều đình sau đó phải làm khẳng định chính là đoạt lại Giang Hồ bí tịch, đem nó hết thảy quy về triều đình, nói cách khác, từ đó về sau người khác lại nghĩ tập võ, cũng chỉ có thể gia nhập triều đình!”

“Không tệ, việc này công tại thiên thu, một khi hoàn thành, Đại Uyên vương triều nhưng lại nối tiếp ngàn năm huy hoàng!”

Nhậm Quân gật đầu.

“Bàn Vạn Chung thật sự là quá nghịch thiên.”

Từ Khai lần nữa cảm khái.

Cách bọn họ không xa.

Dương Phóng đầu đội mũ rộng vành, vai cõng khôi ngô, mặc vào một thân màu đen áo khoác, một bên cầm đầu ăn cơm, một bên lắng lắng nghe bên tai nghị luận.

Ngàn năm huy hoàng, nói đến đơn giản!

Lấy hiện tại ánh mắt đến xem, triều đình biến đổi đối với người bình thường tới nói là một chuyện tốt.

Nhưng từ lâu dài đến xem, là tốt là xấu, còn rất khó nói rõ.

Một khi triều đình đem tất cả tập võ bí tịch thu sạch giao nộp, liền mang ý nghĩa người bình thường tấn thăng con

đường bị triệt để chặt đứt!

Mấy chục năm sau, có lẽ phổ thông bách tính gặp qua càng thêm không chịu nổi!

Đến lúc đó chính thức cùng bách tính đem triệt để cách nút!

Chính thức liền xem như muốn làm thần, cũng chưa hẳn không thể.

Bách tính coi như muốn phản kháng, lại há có dư lực?

Dương Phóng lần nữa phẩm một chén rượu, tiếp tục ăn đồ ăn.

Bỗng nhiên, hắn sinh ra cảm ứng, nhượng mảy, sau đó trực tiếp lưu lại một tiền bạc, thân thể lóe lên, cấp tốc biến mất nơi đây.

Ngay tại cao đàm khoáng luận Nhậm Quân, Trình Thiên Dĩ mấy người bỗng nhiên sắc mặt ngần ngại, đột nhiên quay đầu, lộ ra chấn kinh chi sắc.

“Thật nhanh! Vừa mới các người nhìn thấy không, người kia trực tiếp biến mất?”

“Thuần di? Đây là thuần di?”

Mấy người thất thanh nói.

...

Trong rừng.

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, lật bàn tay một cái, viết có 【mười ba】 hai chữ Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ xuất hiện ở trong tay của hắn.

Mặt nạ xuy xuy phát sáng, khuếch tán ra từng đợt huyền dị ba động.

Dương Phóng có chút do dự, vẫn là đem mặt nạ mang lên mặt.

“Số mười ba, ta chỗ này đạt được một viên 【 đệ nhị Thiên Thê 】 yêu thú tinh hạch, người nếu có hứng thú, nhưng đến giao dịch!”

Số một thanh âm bỗng nhiên từ mặt nạ bên trong truyền tới, cực kỳ yếu ớt, thể lượng xa xưa, giống như là cách một đầu dây nhỏ truyền tới đồng dạng.

Dương Phóng sắc mặt giật mình.

Số một có thể thông qua mặt nạ truyền âm?

Này mặt nạ đến cùng còn ẩn tàng nhiều ít công năng?

Bỗng nhiên, hần lần nữa tháo mặt nạ xuống, lộ ra trầm tư.

Đệ nhị Thiên Thê yêu thú tinh hạch!

Đây chính là dị thường hiếm thấy!

Hần tu vi hiện tại cũng mới đệ nhất Thiên Thê, có thể tưởng tượng đệ nhị Thiên Thê cường đại cỡ nào.

Nếu là lợi dụng viên tinh hạch này đến luyện chế khôi lỗi, tất nhiên vô cùng đáng sợ.

Dương Phóng trong lòng trầm mặc, trong đầu đang nhanh chóng giãy dụa.

Thật lâu, nhẹ nhàng thở dài, vẫn là quyết định quá khứ.

Không thể phủ nhận, loại này dụ hoặc, hấn chống cự không được!

...

Cửu U tổng bộ.

Bóng người hiện lên.

Tùng cái cao thủ mạnh mẽ, người mặc huyền đen dài bào, đầu đội mặt nạ màu trắng, từ từng cái phương hướng cấp tốc tụ đến.

Cơ hồ vào hôm nay giữa trưa Bàn Vạn Chung vừa mới giải trừ đối với đám người phong tỏa, đương trời xế chiều, đám người liền hướng đến Cửu U tổng bộ, thương thảo thuyết pháp.

Giờ phút này.

Dương Phóng thân thể chợt lóe lên, vũng vàng rơi vào nơi đây, ống tay áo phiêu động, ánh mắt đậm mạc, nhẹ nhàng liếc nhìn, sau đó trực tiếp hướng về số một nơi đó đi tới.

Không quản những người khác chuẩn bị như thế nào tạo phản, tiếp xuống hấn không chơi.

Cầm tới tinh hạch, lập tức rời đi mới là vương đạo.

“Số một, viên kia tinh hạch ở đâu?”

Dương Phóng tiến vào đại điện, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm.

Đại điện bên trong, ánh nến thiêu đốt.

Đám người tất cả đều đã dựa theo số thứ tự sắp xếp, tại thương nghị đối sách, duy chỉ có Dương Phóng vừa lên đến liền mở miệng giao dịch, lập tức đem nơi đây ánh mắt tất cả đều hấp dẫn.

“Số mười ba, hiện tại là thương nghị đại sự khâu, chuyện giao dịch một hồi lại nói!”

Số bốn ánh mắt trầm xuống, nhìn về phía Dương Phóng.

“Đại Uyên quân quét ngang thế lực khắp nơi, sự tình đã đến loại tình trạng này, người còn không thể lấy đại cục làm trọng sao?”

Số sáu cũng là trầm giọng mở miệng.

Dương Phóng khẽ nhíu mày, nhìn xem ánh mắt mọi người, vẫn là nhẹ nhàng gạt đầu.

“Cũng tốt!”

Chủ yếu nhất là, hẳn hiện tại đánh không lại số một.

Nếu không, mới sẽ không cùng những người này nói nhảm!

Dương Phóng trực tiếp đi hướng thuộc về mình bỏ đoàn, khoanh chân ngồi xuống.

“Số mười ba, người yên tâm, viên kia yêu thú tinh hạch, ta sau đó liền sẽ lấy ra cùng người giao dịch.”

Số một nhìn về phía Dương Phóng, mở lời an ủi.

Dương Phóng chớ không biểu lộ, gạt đầu ra hiệu.

“Các vị, đã người đến không sai biệt lắm, như vậy chúng

ta liền nói nói chuyện, tiếp xuống nên làm sao bây giờ?”

Số một mở miệng than nhẹ.

Trong mấy ngày nay, Bắc Vực bên trong phát sinh sự tình, hẳn toàn bộ hiểu rõ.

Ở tại Bắc Vực thành viên, có thể nói tổn thất nặng nề.

Mỗi người hiện tại cũng hận Bàn Vạn Chung tận xương!

“Còn có thể làm sao? Xuất thủ một lượt đi, giết Bàn Vạn Chung!”

“Số một, thực lực của người xưa nay thần bí, tất cả chúng ta đều chưa thấy qua, chúng ta nếu là mời người xuất thủ, đại khái cần gì đại giới, người nói đi.”

“Không tệ, số một, có người xuất thủ, nhất định có thể giết Bàn Vạn Chung!”

“Bàn Vạn Chung bất tử, thiên lý nan dung!”

Đám người ngữ khí băng lãnh, nhao nhao mở miệng.

“Ta đã nhiều năm chưa từng ra tay, đã từng thề, không tại Kinh Thiên vực bên trong tùy ý giết người.”

Số một nhẹ nhàng lắc đầu.

“Thế nhưng là ngoại trừ người, còn có ai có thể giết chết Bàn Vạn Chung?”

“Không giết Bàn Vạn Chung, tất cả chúng ta đều vĩnh thế khó yên, chúng ta cũng không phải người cô đơn, không phải nói đi liền có thể rời khỏi!”

“Số một, nhiều năm như vậy giao tình, người cũng không thể phá lệ một lần sao?”

Đám người cắn răng.

“Số mười ba, người cho rằng đâu?”

Số một bỗng nhiên lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng, bình tĩnh hỏi thăm.

Trong lòng mọi người giật mình, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

Số một vẫn là coi trọng như vậy đối phương?

Số ít biết Dương Phóng thân phận mấy người, càng là sắc mặt biến hóa, trong lòng nhanh chóng quay cuồng lên.

Dương Phóng nhíu mày, vừa muốn cự tuyệt, nhưng bỗng nhiên hấn sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu, lãnh đạm nói: “Xảy ra chuyện!”

Cùng lúc đó.

Số một cũng là ngữ khí trầm xuống, nói: “Đại Uyên quân!”

Cái gì?

Đám người cùng nhau biến sắc.

Đại Uyên quân đến đây?

Cái này sao có thể?

Bọn hấn cấp tốc đứng dậy, hướng về bên ngoài chạy đi.

Chỉ gặp bóng đêm đen kịt ở giữa, đột nhiên vang lên dồn dập hỏa tiễn âm thanh minh.

Vô số đạo thiêu đốt lên hỏa diễm kinh khủng mũi tên, như là hạt mưa, hướng bên này phóng tới.

Toàn bộ Cửu U nội bộ trong nháy mắt dấy lên lửa lớn rừng rực.

Tại một vòng tề xạ hoàn tất về sau, bốn phương tám hướng đều nhịp gấp rút tiếng bước chân rất nhanh vang lên.

Đếm không hết màu đen giáp trụ bóng người bắt đầu cấp tốc vây tới, rung động âm âm, như là Vô Tận Hải triều đồng dạng.

Lít nha lít nhít.

Trực tiếp đem toàn bộ Cửu U tổng bộ vây bên trong tam trọng, bên ngoài tam trọng, chặt như nêm cối.

Phía ngoài nhất.

Đỉnh núi khổng lồ bên trên.

Bàng Vạn Chung cao hơn năm mét thân thể, chậm rãi nổi lên, cúi đầu cười nói: “Thái tử, hai chúng ta ai xung phong?”

“Tự nhiên là tướng quân, ta phụ trách lược trận là được!”

Một bên người mặc Bạch sắc Mãng Long bào Thái tử, khẽ cười nói.

“Kia một hồi người cần phải trợ giúp ta!”

Bàng Vạn Chung cười nói.

“Tướng quân yên tâm!”

Thái tử mỉm cười.

Bàng Vạn Chung quay đầu nhìn thoáng qua cách đó không xa màu xám cổ kiệu, mở miệng hét lớn: “Lão đầu tử, nên hành động!”

Hắn thân thể cao lớn đột nhiên nhảy ra, khí tức kinh khủng, trực tiếp hướng về đám người nơi đó hung hăng rơi xuống quá khứ, oanh một tiếng, bàn chân rơi xuống, chấn mặt đất oanh minh, như tựa như chấn.

Kinh khủng khó lường thân thể bên trong, trực tiếp tràn ngập một cỗ như là kinh đào hải lãng đồng dạng khí tức.

“Hắc hắc hắc...”

Bàng Vạn Chung mặt mũi tràn đầy kinh khủng tiểu dung, một đôi cực đại ánh mắt dưới ánh lửa làm nổi bật lên như là sáng rực thiêu đốt, liếc nhìn đám người, cười nói: “Các vị, không nghĩ tới đi, nhanh như vậy lại gặp mặt!”

“Bàng Vạn Chung!”

“Đáng chết, hắn sao lại tới đây!”

“Có phản đồ!”

Đám người nhao nhao kinh uống.

“Châu quốc sư, ngươi vừa trốn chính là mấy chục năm, mấy chục năm qua, thời gian qua cũng đủ tươi nhuận, hiện tại là thời điểm tính toán năm đó nợ cũ đi.”

Bỗng nhiên, một đạo già nua thanh âm đậm mạc trực

tiếp vang lên, quanh quẩn tại phiến khu vực này.

Tiếp lấy!

Đám người đồng tử giật mình.

Chỉ gặp cách đó không xa như là thuấn di, đột nhiên xuất hiện một vị người mặc trường bào màu tím, tóc tím tử cần thương lão nhân ảnh, một đôi ánh mắt lóe ra nhàn nhạt tử quang.

Trên thân khí tức lập tức khóa chặt số một.

Số một ánh mắt bình thản, lẳng lặng nhìn về phía đối phương, tựa hồ sớm có đoán trước, nói: “Thương Khung thần cung, nghĩ không ra đã nhiều năm như vậy, các người còn nhớ rõ ta?”

“Qua một bên giao thủ?”

Lão giả tóc tím bình tĩnh nói.

“Có thể!”

Số một gật đầu.

Xoát xoát!

Hai người thân thể lóe lên, tất cả đều trong nháy mắt biến mất.

Bàng Vạn Chung mặt mũi tràn đầy nhe răng cười, thân thể cao lớn loé lên từng tầng từng tầng lập lòe kim tia sáng màu vàng, tại nồng đậm ánh lửa phía dưới, như đồng hóa vì một tôn kinh khủng hoàng kim thần nhân.

“Một đám con chuột nhỏ, để các người giả thần giả quỷ làm nhiều năm như vậy, tối nay là thời điểm toàn bộ biến

mắt!”

Oanh!

Thân thể của hắn đột nhiên xông ra, khí tức kinh khủng, luận lực lượng cùng khí thế so với ban ngày còn phải lại lần kinh khủng ba phần, vô cùng bàn tay to lớn mang theo kinh khủng dị thường lực lượng, vừa lên đến hung hăng quất vào số 21 trên thân, để số 21 đơn giản không có bất kỳ cái gì phản ứng, bịch một tiếng, thân thể trong nháy mắt bị đánh đến nổ bể ra đến, huyết nhục vấy ra.

“Hắc hắc hắc, nhỏ yếu gia hỏa, thật đúng là đáng thương!”

Trong miệng hắn cười to.

“Giết hắn!”

“Liều mạng với hắn!”

“Giết!”

Còn thừa đám người tất cả đều đang gào thét, hướng về Bàn Vạn Chung phóng đi, đủ loại kinh khủng oanh kích từ bốn phương tám hướng liên hoàn oanh ra, trong nháy mắt rơi vào Bàn Vạn Chung trên thân, âm âm nổ vang, không gian oanh minh.

Nhưng mà, tất cả công kích đánh ra đều giống như đánh vào đồng trên núi, không đủ thương được thân thể của hắn mấy may.

“Nhỏ yếu nhỏ yếu, lực lượng của các người thật sự là quá yếu ớt!”

Bàn Vạn Chung cười to, kinh khủng thân thể lần nữa cuồng xông mà qua, thế không thể đỡ, to lớn bàn tay

như là như lưỡi dao, đột nhiên cuồng quét.

Oanh một tiếng, khí lãng tuôn ra, không gian vặn vẹo, lại là một vị cao thủ trong nháy mắt nổ tung, nửa cái thân thể hóa thành huyết vụ, trong miệng kêu thê lương thảm thiết, hung hăng bay ngược.

”đáng chết Bàn Vạn Chung, chúng ta cùng người liều mạng!”

Còn lại người điên cuồng kêu to, liều lĩnh hướng về Bàn Vạn Chung phóng đi.

Ầm!

Cùng lúc đó, Dương Phóng trực tiếp một thanh nắm một vị Đại Uyên quân thánh linh cấp cao thủ đánh lén, sắc mặt lạnh lùng, tại đối phương kinh ngạc ánh mắt dưới, một quyền ném ra, oanh một tiếng, tại chỗ đem đầu của đối phương đánh cho nổ tung, huyết nhục vấy ra.

“Không có ý nghĩa.”

Hắn ngữ khí lạnh lùng, một đôi ánh mắt quay đầu hướng về Bàn Vạn Chung nhìn lại, trên thân màu đen huyền bào phần phật bay múa.

...

Chương 289 : Bàn Vạn Chung, chết! 【 hai hợp một 】

Trong chiến trường.

Dương Phóng quần áo phần phật, thân thể khô ngô, tiện tay một quyền liền đánh nát một vị thánh linh cấp cao thủ đầu, khiến cho đối phương thân thể hung hăng bay ngược.

Sau đó ánh mắt lạnh lùng, hướng về trong chiến trường nhìn lại.

Chỉ thấy mọi người nơi đó chiến đấu trực tiếp đạt đến gay cấn, thanh âm oanh minh, bóng người lấp lóe, từng đợt tiếng tai thanh âm không ngừng vang lên, giống như là đang đánh thép.

Tất cả mọi người phát ra rống to, chân khí cháy bùng hực, liền hướng về Bàn Vạn Chung đánh tới, nhưng mà Bàn Vạn Chung thân thể bất động không dao, không quản đối mặt dạng gì công kích, đều không thể thụ thương mấy may, ngược lại trong miệng cuồng tiếu lớn hơn.

Mà tại chiến trường một bên, lại lẳng lẳng đứng vững một vị người mặc màu đen huyền bào, đầu đội mặt trắng mặt nạ gia hỏa, một mặt giật mình hướng về Dương Phóng nhìn tới.

mặt nạ trên mặt thỉnh linh viết hai cái màu đỏ số lượng.

Mười chín!

“Số 19? Là hãn bán Cửu U?”

Dương Phóng nhíu mày, lướt qua vị này số 19.

Nếu không phải có người bán, chỉ bằng vào Đại Uyên quân nghĩ nhanh như vậy tìm đến, căn bản không có khả năng.

Số 19 cảm thấy được Dương Phóng ánh mắt nhìn đến về sau, vội vàng kinh thanh quát: “Mau giết hắn, tên kia thực lực không yếu, ngàn vạn không thể để cho hắn đi!”

Sưu sưu sưu!

Tại Dương Phóng vừa mới đánh nát vị kia thánh linh cấp cao thủ đầu thời điểm, sớm có ba vị người mặc lục bào nhỏ gầy bóng người nhanh chóng hướng về đi qua, từng cái ánh mắt băng lãnh, đồng tử bên trong lóe ra nhàn nhạt kim hào quang màu vàng.

Chính là Thương Khung thần cung ba vị cao thủ, chính là Bàn Vạn Chung sư môn phái tới.

Cùng Bàn Vạn Chung tính được là chân chính sư huynh đệ.

Cơ hồ trong nháy mắt, ba người liền cùng nhau nhào đến, nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Bàn tay của bọn hắn trực tiếp loé lên từng tầng từng tầng hào quang màu vàng kim nhạt, ẩn chứa sức mạnh cực kỳ khủng bố, vừa lên đến liền hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng chụp tới.

Dương Phóng nhướng mày, trong miệng đột nhiên rống to.

“Rống! !”

Ầm ầm!

Lôi âm oanh minh, bỗng nhiên mà ra, như là thiên băng địa liệt, ẩn chứa hoảng sợ thiên uy, quét sạch tứ phương.

Bốn phương tám hướng tất cả quân sĩ tất cả đều bị chấn não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, giống như là một sát na hồn phách ly thể, não hải trống không.

Cho dù là bỗng nhiên vồ giết tới ba vị lục bào nhỏ gầy bóng người cũng biến sắc, trong nháy mắt lâm vào ngẩn ngủ ngây ngô, não hải ông ông tác hưởng, thân thể một sát na trở nên ngây dại ra.

Dương Phóng tốc chiến tốc thắng, cơ hồ tại lôi âm vang lên sát na, ánh mắt lạnh lẽo, trên thân ô quang tăng vọt, oanh một tiếng, từng khối dữ tợn giáp trụ từ trong người hấn bỗng nhiên nổi lên, đem hấn toàn bộ thân hình hoàn toàn bao trùm.

Sau lưng một bộ tinh hồng như máu áo choàng, càng là trong đêm tối loé lên hào quang chói sáng, toàn bộ tay phải trong nháy mắt trở nên dữ tợn đáng sợ, dày đặc lân giáp đứng đầy,

Một bước phóng ra, như là súc địa thành thốn, mang theo vô cùng kinh khủng cự lực trực tiếp hướng về trước mắt một vị lục bào nhỏ gầy bóng người hung hăng cuồng quét mà đi.

Toàn bộ không gian đều trong nháy mắt lổm.

Khí lưu quét ngang, mặt đất sụp ra, như là tuyệt thế hung thú tránh thoát lồng giam.

Ba vị người mặc lục bào nhỏ gầy bóng người não hải chấn động, toàn thân lông tơ đứng đầy, rớt cục kíp phản

ứng, biến sắc, đơn giản không thể tin được, vôi vàng hét lớn một tiếng, liều lĩnh tiến hành chống cự.

Ba người trên thân tất cả đều bắn ra từng mảnh từng mảnh xán lạn vô cùng kim quang, chân khí mãnh liệt, như đồng hóa vì hoàng kim chi sắc.

Phản ứng của bọn hắn không thể làm không vui.

Từ mắt hồn đến xuất thủ, cơ hồ chỉ là ngẩn ngủ trong nháy mắt.

Nhưng dù vậy, đối mặt Dương Phóng kia vô cùng kinh khủng cự lực, bọn hắn y nguyên lộ ra nồng đậm tuyệt vọng cùng hãi nhiên.

Đây là quái vật gì!

Oanh! !

Một tiếng vô cùng kinh khủng tiếng vang phát ra, đất rung núi chuyển, lôi điện quét ngang, không khí giống như là biến thành sóng lớn, từng mảnh nhỏ hướng về bốn phía khuếch tán.

Như là một cái cờ nhỏ mây hình nắm trực tiếp ở chỗ này nổ tung.

Dương Phóng kia ẩn chứa chấn động, sét đánh, sát khí, cự lực mấy trọng đặc hiệu kinh khủng một kích, trực tiếp hung hăng xé nát ba người chân khí phòng ngự.

Dữ tợn long trảo hung hăng đảo qua, dẫn đầu từ ở giữa nhất người kia thân thể bên trong đảo qua, vừa đối mặt, khiến cho thân thể của hắn nổ tung.

Thân thể gãy ốm giống như là gỗ mục làm, phát ra tiếng kêu thảm, huyết nhục bay múa, chỉ bất quá những này

huyết nhục vừa mới bay ra, trong đó ẩn chứa kinh khủng tinh khí liền bị long hồn lực lượng cưỡng ép hấp xả mà đến, cấp tốc tràn vào đến long trảo bên trong.

Đến mức ở giữa nhất vị kia lục bào bóng người tại bắn nổ đồng thời, huyết nhục cấp tốc hóa đá, lung tung bay múa, một giọt máu đều không có còn lại.

Mà cái này cũng chưa tính cái gì.

Một trảo này kinh khủng chi lực tại hung hăng xé nát ở giữa nhất vị kia lục bào nhỏ gầy bóng người về sau, còn sót lại dư lực lại theo sát lấy hướng về bên trái vị kia nhỏ gầy bóng người hung hăng quét tới.

Cho dù bên trái vị kia nhỏ gầy bóng người, né tránh rất nhanh, nhưng vẫn là bị khủng bố long trảo trong nháy mắt quét trúng, trong miệng lập tức phát ra kêu thê lương thảm thiết, toàn bộ vai phải, ngực phải trong nháy mắt nổ tung, hóa thành huyết vụ, thân thể bên trong tinh khí cũng trực tiếp bị long trảo cưỡng ép kéo ra không ít.

Oanh!

Khí lãng nổ tung, trên mặt đất đá vụn vẩy ra, tràng diện kinh người.

Dương Phóng thân thể rất cứng cũng ngừng lại, dị thường dữ tợn mà thân thể khổng lồ tại hỗn loạn bó đuốc chiếu xuống, lộ ra âm trầm kinh khủng, như là cái thể Ma Thần đồng dạng.

Hắn giơ bàn tay lên, nhìn về phía mình long trảo.

Lại nhìn một chút đối diện vị kia điên cuồng rút lui, kêu thê lương thảm thiết, chỉ còn lại nửa người nhỏ gầy bóng người, trong miệng không khỏi phát ra nặng nề thanh âm:

“Thương Khung thần cung, tựa hồ cũng không có nhiều đáng sợ.”

“Mộc sư huynh!”

Phía bên phải vị kia nhỏ gầy bóng người một mặt kinh hãi, trong miệng kêu to, thân thể cấp tốc xuất hiện ở vị kia ít rơi nửa bên thân thể đồng bạn phụ cận, vội vàng đỡ lấy đối phương, toàn thân chân khí điên cuồng mãnh liệt, hướng về đồng bạn thể nội nhanh chóng dùng đi, đồng thời mau theo hướng về sau rút lui.

“Người tới đây mau, vây giết người này! Nhanh vây giết người này! !”

Trong miệng hấn kêu to, nhưng trong lòng tràn đầy vô tận sợ hãi.

Cái này thiết giáp nhân lực lượng quá mức dữ tợn! Quá mức kinh khủng!

Đây quả thực là một vị không kém chút nào Bằng Vạn Chung kinh khủng tồn tại!

Đại Uyên trong quân còn lại mấy vị thánh linh cấp cao thủ, cũng rất cục tất cả đều phản ứng lại, lộ ra kinh hãi chi sắc, sau đó vội vàng hướng Dương Phóng bên này cấp tốc vọt tới.

“Ngô, đã nhỏ yếu như vậy, vậy liền tất cả đều đi chết tốt!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Kinh khủng thân thể cơ hồ trong nháy mắt vọt tới.

Phô thiên cái địa, khí tức nặng nề.

Giống như là lấp kín hắc ám mà đáng sợ núi lớn trực tiếp hung hăng khuynh đảo xuống dưới, riêng là mang theo khí tức, cũng làm người ta sẽ cảm giác được tuyệt vọng, bốn phương tám hướng đếm không hết khí lưu tại lung tung cuồng quyển.

Cho đến lúc này!

Bốn phương tám hướng cái khác những cái kia Đại Uyên quân quân sĩ mới rốt cục từ ngây ngô bên trong tỉnh táo lại, không khỏi lộ ra vẻ kinh hãi, từng cái lông tơ tưng lể.

Vừa mới một cái chớp mắt, lại không biết xảy ra chuyện gì?

Trong đám người mấy vị Lam Tinh người xuyên việt, càng là không khỏi hướng về sau rút lui, trong lòng kinh dị, không thể tin, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm phía trước.

“Là hắc, Thiên Thần tổ chức vị kia cao thủ, cũng là lần trước từ bàn thủ lĩnh dưới tay chạy thoát người kia!”

Một vị Lam Tinh người xuyên việt kinh hãi nói.

“Nhanh, mau lui lại!”

Bên người hai người vội vàng liêu lĩnh hướng về sau rút lui, đồng thời nín hơi, toàn lực vận chuyển chân khí.

Bọn hắc thể nhưng là biết rõ đối phương tinh thông một loại kinh khủng kịch độc!

Lần trước trực tiếp độc chết gần vạn tên Đại Uyên quân cao thủ!

Cách đó không xa trên đỉnh núi.

Thái tử ánh mắt ngưng tụ, một đôi ánh mắt trong nháy mắt nhìn về phía phía dưới bị một mực vây quanh chiến trường nơi đó, chú ý tới Dương Phóng thân thể.

“Là hấn? Lần trước để Bàn Vạn Chung cũng bị thiệt lớn gia hỏa!”

“Thái tử, chúng ta muốn hay không đi viện trợ?”

Thiết Như Cuồng mở miệng hỏi thăm.

Bọn hấn Độc Tông tại xử lý triều đình sự tình bên trên từ trước đến nay nghiêng ngả, đã nịnh bợ Đại Uyên quân, lại lấy lòng Thái tử, cho nên giờ khắc này ở hỏi thăm Thái tử ý kiến.

Thái tử mặt không biểu tình, chăm chú nhìn phía dưới, một đôi ánh mắt tại vừa đi vừa về lấp lóe.

Một bên nam tử áo bào tím lại mỉm cười, nhìn về phía Thái tử, nói: “Tử huynh, hấn là còn hạ không chừng chủ ý?”

Thái tử trầm mặc không nói, mí mắt có chút rủ xuống, không nhúc nhích.

Thiết Như Cuồng trong lòng giật mình, lần nữa nhìn về phía Thái tử.

Vị này Thái tử hấn là muốn...

Hấn lập tức rùng mình một cái, trong lòng toát ra một cái cực kỳ đáng sợ ý nghĩ.

...

Một bên khác.

Một mặt nhe răng cười, ngay tại đám người trong vây công trùng sát không ngừng Bàn Vạn Chung, rốt cục cảm giác được sau lưng động tĩnh, sinh lòng băng lãnh, một đôi ánh mắt đột nhiên quay đầu.

Khi nhìn rõ Dương Phóng thân hình về sau, biến sắc.

Sau đó ánh mắt trong nháy mắt trở nên âm trầm cùng kinh khủng.

“Đồ chết tiệt, là người!”

Thanh âm hấn phẫn nộ, quanh quẩn nơi đây.

Cái này đáng chết thiết giáp nhân!

Làm hại hấn khắp nơi tìm kiếm, khó mà tìm tới, nghĩ không ra vậy mà cũng là Cửu U một thành viên!

Ầm ầm!

Bàn Vạn Chung tiện tay quét qua, như là ki hốt rác kinh khủng đại thủ mang theo cuồng mãnh khí lưu, lần nữa đem địch nhân trước mắt hung hăng quét bay, sau đó thân thể khổng lồ triệt để quay đầu, trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi đó nhìn lại.

Tại bên cạnh hấn, huyết thủy chảy xuôi, thi thể đang nằm.

Một đám Cửu U cao thủ, ngấn gối trong chốc lát, trọn vẹn bị hấn đánh chết bảy vị nhiều.

Còn lại cũng không khỏi bản thân bị trọng thương, từng cái toàn thân mang máu, sắc mặt trắng bệch.

Có người thậm chí ngay cả trên mặt cổ đều bị đánh rơi mắt.

Giờ phút này, cảm thấy được Bàn Vạn Chung sau khi dừng lại, bọn hắn vội vàng nhanh chóng rút lui, kinh hãi dị thường, cùng Bàn Vạn Chung cấp tốc kéo dài khoảng cách.

Cùng lúc đó, bọn hắn ngẩng đầu lên, vội vàng hướng Dương Phóng nơi đó nhìn lại.

Chỉ gặp nơi đó đồng dạng có từng mảnh từng mảnh cuồng mãnh khí lưu nổ tung, thi thể bay tứ tung, vô cùng thê thảm, vị cuối cùng người mặc lục bào nhỏ gầy bóng người cũng không thể gánh vác, bị Dương Phóng đánh cho bay tứ tung ra ngoài, triệt để chết thảm.

Tại Dương Phóng bốn phía, mặt đất vỡ nát, mấp mô.

Khắp nơi đều là từng cái lớn nhỏ không đều hố sâu.

Thân thể của hắn khô ngô cao lớn, một thân màu đen giáp trụ, mặc dù không có Bàn Vạn Chung thân cao như vậy nghịch thiên, nhưng là tại giáp trụ bao trùm dưới, cũng chừng hai mét hai ba.

So với tuyệt đại đa số người thân cao cũng cao hơn.

Tại thân thể của hắn bốn phía, đồng dạng là thi thể trải rộng, tràn đầy khối thịt.

Chỉ còn lại Cửu U cao thủ, đều rung động trong lòng.

“Số mười ba, hắn chính là số mười ba!”

Từng tại nhà cỏ trước, cùng Dương Phóng giao thủ qua số bảy, một mặt hãi nhiên, mở miệng nói ra.

Đến nay có thể nhớ tới lúc trước kém chút bị Dương Phóng miêu sát tràng diện.

“Cái gì?”

Hắn là số mười ba?

Cái khác người không biết chuyện vô cùng kinh hãi, khó có thể tin.

“Số mười ba, mau giết Bàn Vạn Chung!”

Số tám gầm thét.

“Đúng, giết Bàn Vạn Chung!”

Những người khác tất cả đều đi theo hét lớn.

Dương Phóng thân thể đen nhánh, không nhúc nhích, một đôi đũa mạc ánh mắt tại giáp trụ hậu phương, lẳng lặng quét về phía Bàn Vạn Chung, nói: “Đánh một trận?”

Hắn biết tối nay muốn bình yên rời đi, căn bản là không thể nào.

Cho nên cũng lười nói cái gì nói nhảm, đi lên liền đi thẳng vào vấn đề.

“Đánh một trận?”

Bàn Vạn Chung trên mặt gạt ra tiểu dung, khôi ngô thân thể khổng lồ từng bước một hướng về Dương Phóng nơi này đi tới, trên thân hiện ra từng đọt sáng chói kim hoàng quang mang, như là một mảnh thần thánh chói mắt giáp trụ, khí tức khủng bố như là thủy triều, một mực phong tỏa ngăn cản bốn phía, cười gằn nói:

“Người xứng sao? Như là kiến hôi đồ vật, người cũng dám ở trước mặt ta cuồng?”

“Ừm?”

Dương Phóng mí mắt vẩy một cái, không cần phải nhiều lời nữa, thân thể cũng tại hướng về Bàn Vạn Chung nơi đó cất bước đi đến, trên thân ô quang hiển hiện, lôi điện mãnh liệt, từng đợt khí thể cuồng hãn tại liên tục tăng lên.

Hai người khí thể lẫn nhau va chạm, phát ra âm âm kinh khủng thanh âm, như là vô hình sóng cả sóng lớn, khiến cho không khí vỡ nát, mặt đất run rẩy.

Liên miên liên miên tầng đất bị lực lượng vô hình đẩy bốn phía bay múa, toàn bộ khu vực hoàn toàn đại loạn, cát bụi che trời.

Thật giống như trực tiếp thổi lên kinh khủng bão cát!

Tại cái này vô tận cát bụi bên trong.

Hai đạo vô cùng kinh khủng thân ảnh đột nhiên cuồng xông mà qua, nhanh đến cực hạn.

Một vàng một đen, tất cả đều tựa như tia chớp.

“Đi chết!”

Bàn Vạn Chung rống to, toàn thân kim quang chói mắt, bàn tay khổng lồ như là một tòa kinh khủng thần điện, đi lên hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đập tới.

Cùng lúc đó, Dương Phóng kinh khủng long trào cũng tại hướng về Bàn Vạn Chung trái tim hung hăng cuồng bắt.

Oanh! Oanh!

Hai đạo kinh khủng dị thường thanh âm phát ra, truyền khắp nơi đây, như là lôi trống.

Bàng Vạn Chung một chưởng vỗ tại Dương Phóng trên thân, đem Dương Phóng thân thể đánh cho bay ngược, nhưng không có làm bị thương giáp trụ mảy may.

Dương Phóng một móng vuốt chộp vào Bàng Vạn Chung tim, cũng chỉ là cầm ra chói mắt hoả tinh, tại Bàng Vạn Chung trên thân lưu lại một đạo Bạch sắc ấn ký.

Hai người thân thể đồng thời bay ngược, hung hăng nện ở nơi xa.

Dương Phóng sau lưng khoác gió quét sạch, không gió liệt đầy, ánh mắt quan sát tỉ mỉ lấy Bàng Vạn Chung, nhẹ nhàng hoạt động ra tay cổ tay, nói: “Lực lượng cũng bất quá như thế.”

Đối phương phòng ngự mặc dù lần nữa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Nhưng hắn còn có át chủ bài không dùng!

Bàng Vạn Chung sắc mặt băng lãnh, bàn tay to lớn tại ngực của mình chỗ tùy ý lướt qua, keng keng rung động, lạnh lùng nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Một con kiến, lực lượng ngược lại là tăng lên không ít, nhưng cũng tiếc cuối cùng vẫn là con kiến!”

“Thật sao? Vậy ngươi cũng không tốt gì.”

Dương Phóng mở miệng.

Bàng Vạn Chung sầm mặt lại, sau đó đột nhiên lần nữa gạt ra tiểu dung, hắc hắc cười nhẹ, nói: “Có ý tứ, người sẽ không phải là người cùng ta thế lực ngang nhau đi? Ha ha ha ha...”

Hắn lần nữa ngửa mặt lên trời cười ha hả, tựa hồ là nghĩ tới điều gì chuyện vô cùng buồn cười, một đôi ánh mắt mang theo nồng đậm nhiều hứng thú chi sắc, nhìn về phía Dương Phóng:

“Con kiến nhỏ, lúc đầu ta còn dự định để người hảo hảo đắm chìm một chút tại trong tưởng tượng, nhưng cũng tiếc, hiện tại ta thay đổi chủ ý, ta muốn tự tay xé rách người! !”

“Long bạo Thương Long trải qua!”

Trầm thấp kinh khủng thanh âm từ Bàng Vạn Chung trong miệng phát ra.

Ánh mắt của hắn trở nên dị thường đáng sợ, chấp tay trước ngực, ở trước ngực nhanh chóng kết xuất một cái vô cùng thần bí ấn quyết.

Tại cái này đạo ấn quyết vừa mới kết xuất, thân thể liền bắt đầu bành trướng ra từng đạo kim năng lượng màu vàng gợn sóng, giống như thủy triều, hướng về bốn phương tám hướng nhanh chóng quét sạch mà đi, rung động âm âm

Khí thế khủng bố chấn động đại địa, khiến cho dưới chân mặt đất đều tại rì rào run run, như là địa chấn đồng dạng.

Đếm không hết đá vụn lung tung bay múa.

Dương Phóng cũng là ánh mắt trầm xuống, nhìn chằm chằm đối phương, trong lòng không do dự nữa.

“Côn Bằng tam biến, đệ nhất biến!”

“Đệ nhị biến!”

Oanh!

Từng tầng từng tầng vô cùng kinh khủng lực lượng từ bụng dưới của hắn đan điền trong nháy mắt mãnh liệt mà ra, hướng về tứ chi bách hài của hắn xuyên qua mà ra, cùng lúc đó, Thiết Ma chiến giáp trận văn bị thôi động đến cực hạn.

Toàn bộ giáp trụ đều loé lên trận trận âm trầm kinh khủng quang mang.

Dương Phóng nơi đó đơn giản giống như là biến thành một cái kinh khủng núi lửa, một thân khí thể đang bay nhanh tăng lên, sôi trào mãnh liệt, làm cho người sợ hãi.

Cùng lúc đó!

Hai cánh tay của hắn bên trong trong nháy mắt hiện ra từng đợt âm trầm ô quang, dị thường nồng đậm, nương theo lấy băng lãnh đáng sợ khí tức, đột nhiên bắt đầu cấp tốc chảy xuôi.

Tất cả ô quang tất cả đều hướng về long trảo bên trong mãnh liệt tới.

Trong nháy mắt, toàn bộ long trảo phía trên giống như là đeo một tầng ô quang thủ sáo đồng dạng.

Phục Thiên Thủ!

Trong mắt của hắn hàn quang hiển hiện, thân thể đột nhiên cuồng xông, hướng về Bàn Vạn Chung nơi đó lao đi.

Đúng lúc này, Bàn Vạn Chung nơi đó dị biến cũng rất cực triệt để kết thúc, toàn bộ thân hình thể mà thật giống như bị áp súc, từ trước đó cao hơn năm mét sinh sinh biến thành cao hơn bốn mét, toàn thân trên dưới tất cả huyết nhục đều giống như biến thành hoàng kim đồ bê tông đồng dạng.

Ngay cả một đôi mắt đều biến thành Xích Kim chi sắc.

Toàn bộ trên mặt tất cả đều là lít nha lít nhít dữ tợn mạch máu.

Nhìn một cái, không nói ra được kinh khủng dọa người.

Hắn hét lớn một tiếng, toàn bộ thân hình trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi đó hung hăng đánh tới.

“Đi chết!”

“Cút!”

Dương Phóng rống to một tiếng, lời âm bộc phát, kinh thiên động địa.

Kinh khủng long trào trực tiếp hướng về Bàn Vạn Chung nơi đó trùng điệp quét qua.

Bàn Vạn Chung hai cái vô cùng bàn tay khổng lồ hướng về phía trước hung hăng đẩy, dù là bị lời âm chấn nhiếp, ngăn ngủi mất hồn, nhưng là kinh khủng bàn tay khổng lồ y nguyên bởi vì quán tính nguyên nhân, mang theo đẩy kim sơn đồ ngọc trụ lực lượng kinh khủng, hướng về Dương Phóng nơi đó hung hăng đánh tới.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, hào quang óng ánh trong nháy mắt bao trùm hết thảy.

Một mảnh sức mạnh mang tính hủy diệt trực tiếp lấy hai người làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng cuồn quét quét ngang.

Dưới chân mặt đất liên miên liên miên nổ tung.

Từng khối tầng đất, thi thể khắp nơi bay múa.

Liên ngay cả khoảng cách cách đó không xa những cái kia Cửu U thành viên, cũng toàn bộ lộ ra hải nhiên, cảm thấy bức người khí tức khủng bố, để bọn hắn da thịt nhói nhói, vội vàng liều lĩnh nhanh chóng rút lui.

Chỉ bất quá, bốn phía đã sớm bị vô số Đại Uyên quân vây quanh, bọn hắn coi như lại lui, cũng vô pháp triệt để rời khỏi vòng vây.

Giờ phút này.

Cách đó không xa trên đỉnh núi.

Người mặc Bạch sắc Mãng Long bào Thái tử, ánh mắt trầm xuống, gắt gao nhìn chăm chăm phía dưới, âm thanh lạnh lùng nói: “Cái kia thiết giáp nhân trên thân cũng có Thần Chủng?”

“Đúng vậy, loại kia lôi âm tuyệt đối là Thần Chủng một trong!”

Nam tử áo bào tím trầm giọng nói.

Nếu không, tuyệt sẽ không có khủng bố như vậy hiệu quả!

Cũng không có khả năng ngăn trở Bàn Vạn Chung.

Thần Chủng vật trọng yếu như vậy thế mà bị đối phương đạt được!

Bỗng nhiên, nam tử áo bào tím nhìn thoáng qua Thái tử, chỉ gặp Thái tử nắm đấm đã theo bản năng gắt gao nắm lên, trên thân khí tức áp ủ.

Nam tử áo bào tím sắc mặt hơi chậm, bàn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ Thái tử bả vai.

“Tử huynh, không cần đến áy náy, lòng người không hung ác, địa vị bất ổn, Bàn Vạn Chung phải chết, chỉ có hấn chết, ta Thương Khung thần cung mới có thể quang minh chính đại tham gia Kinh Thiên vực!”

Hấn bình tĩnh mở miệng.

Thái tử không nói một lời, mặt không biểu tình, để cho người ta nhìn không ra nội tâm ý tưởng chân thật.

Một bên Thiết Như Cuồng mồ hôi lạnh cuồn cuộn, cúi đầu xuống, không nói một lời.

Quả nhiên để hấn đoán đúng!

Thái tử cùng Hoàng đế không phải một lòng?

Mà lại!

Thương Khung thần cung vì tham gia Kinh Thiên vực sự tình, lại dự định hy sinh hết Bàn Vạn Chung?

...

Ầm ầm ầm ầm!

Phía dưới thanh âm oanh minh, vô cùng to lớn, từng

mảnh từng mảnh khí tức khùng bố khắp nơi quét ngang.

Giống như là hai đầu vô cùng kinh khủng cự thú đang nhanh chóng giao chiến, riêng là khí tức liền để tất cả mọi người vì đó kinh hãi.

Liên tục vang lên mấy chục lần sau!

Rất cực, hai đạo nhân ảnh tất cả đều hung hăng bay rớt ra ngoài, nện ở nơi xa, phát ra lưu tinh rơi xuống đất đồng dạng ngọt ngọt thanh âm.

Đám người liền tranh thủ ánh mắt cấp tốc nhìn sang.

Rất nhanh từng cái lộ ra kinh ngạc chi sắc.

Chỉ gặp giữa sân khu vực.

Cái kia kinh khủng thần bí thiết giáp nhân, một tay chống đất, áo choàng liệt đầy, toàn thân trên dưới giống như là không có bất kỳ cái gì thương thế, toàn bộ màu đen giáp trụ ngay cả một cái dấu tựa hồ cũng không có.

Nhưng trái lại Bàn Vạn Chung nơi đó, lại làm cho tất cả mọi người lộ ra hãi nhiên.

Chỉ gặp Bàn Vạn Chung sắc mặt nhăn nhó, phun máu phè phè, miệng, cái mũi, con mắt tất cả đều tại cốt cốt bốc lên máu, liền ngay cả cánh tay đều thiếu thốn một đầu.

Hắn toàn bộ vai trái máu me đầm đìa, lộ ra dày đặc mảnh xương.

Tâm trước khu vực càng là nổi lên một cái vô cùng dữ tợn cực đại chướng ấn, khiến cho nơi đó huyết nhục hoàn toàn khô quắt xuống dưới.

“Người tới, giết, nhanh giết hẳn cho ta, hẳn bị ta chấn thành trọng thương, mau giết hẳn!”

Bàng Vạn Chung gầm thét, trong mồm lại tại liều mạng tuôn máu.

Mỗi một chữ nói ra, đều có vô số huyết thủy dâng trào ra ngoài, chấn đều không chặn nổi.

Dương Phóng một chưởng kia không chỉ có ẩn chứa Phục Thiên Thủ biến thái, đồng thời cũng ẩn chứa cường đại 【 chấn động chi lực 】 .

Bàng Vạn Chung nửa cái trái tim đã bị hẳn triệt để chấn vỡ.

Thể nội cái khác nội tạng cũng không có một chỗ hoàn hảo.

Nếu không phải công lực của hẳn thâm hậu, lợi dụng Thần Chung một mực bảo vệ khác nửa bên trái tim, hẳn hẳn phải chết không nghi ngờ!

“Mau tới người, Thái tử, mau ra tay!”

Bàng Vạn Chung gầm thét, càng nhiều huyết thủy từ miệng của hẳn, lỗ mũi, trong ánh mắt xông ra.

Bốn phương tám hướng Đại Uyên quân lúc này bắt đầu cấp tốc hành động, rầm rầm rung động, đều nhịp, như là màu đen thủy triều, hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng lao tới.

Dương Phóng chớ không biểu lộ, ánh mắt băng lãnh, đột nhiên bàn tay vung lên, vô hình độc phấn, sương độc tại Phong luật lôi kéo dưới, bắt đầu nhanh chóng hướng về kia chút quân sĩ mãnh liệt mà đi.

A!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Từng mảnh từng mảnh xông tới quân sĩ lập tức bắt đầu liên miên liên miên chết thảm, phun máu tươi tung toé, thân trúng kịch độc.

“Các người còn tại thất thần làm gì? Còn không giết Bàng Vạn Chung!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, hướng về kia chút Cửu U thành viên truyền âm

Một kích toàn lực, hấn thân thể bên trong lực lượng bị gần như toàn bộ móc làm.

Giờ phút này chỉ có thể giả bộ không việc gì, đang toàn lực khôi phục chân khí.

Nơi xa.

Những cái kia Cửu U thành viên nhao nhao chấn động trong lòng, cuối cùng từ nồng đậm trong kinh hãi phản ứng lại, sau đó quát chói tai một tiếng, không cần nghĩ ngợi, tất cả đều hướng về Bàng Vạn Chung vọt tới, ầm ầm kêu vang, oanh sát.

Một phương hướng khác.

Thiết Như Cuồng vừa nhìn thấy Dương Phóng bắt đầu dùng độc, lúc này tại đỉnh núi chỗ nhanh chóng phóng thích giải dược, từng khối viên đan dược bị hấn cấp tốc bắn ra, trên không trung phanh phanh nổ tung, làm cho này vừa mới trúng độc Đại Uyên quân rất nhanh lần nữa khôi phục.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lẽo, trực tiếp ngừng đầu,

nhìn thoáng qua đỉnh núi chổ.

Độc Tông!

Lại là bọn hấn!

Hấn dứt khoát không còn lãng phí chân khí, bắt đầu toàn lực khôi phục thương thế.

Vô số Đại Uyên quân không có nỗi lo về sau, nhao nhao trong tiếng quát chói tai hướng về Dương Phóng giết tới, càng có vô số Đại Uyên quân nhanh chóng hướng về hướng những cái kia Cửu U thành viên.

Chỉ bắt quá đám bọn hấn tu vi tại đối mặt thánh linh cấp cao thủ lúc vẫn là quá yếu.

Tăng thêm địa thế phức tạp, bọn hấn rất khó tạo thành chiến trận.

Đám kia thánh linh cấp cao thủ đối mặt bọn hấn công kích, hoàn toàn không quan tâm, một lòng thẳng hướng Bàn Vạn Chung, muốn đem Bàn Vạn Chung đưa vào chổ chết.

Mà Dương Phóng nơi đó, càng là nhìn cũng không nhìn một chút đám kia Đại Uyên quân.

Chỉ có bọn hấn công kích mình con mắt lúc, hấn mới có thể giơ cánh tay lên đón đỡ một chút.

Thời gian khác , mặc cho bọn hấn oanh kích.

Bọn này Đại Uyên quân hoàn toàn không phá nổi phòng ngự của hấn mấy may.

“Thái tử, ngươi còn chưa động thủ?”

Bàng Vạn Chung phun máu phè phè, liên tục gầm thét, như là phát cuồng hùng sư, dốc hết toàn lực, cùng đám kia nhào tới Cửu U thành viên chiến đấu, mỗi một chiêu, mỗi một thức đánh ra, dòng máu của hắn đều phun càng thêm lợi hại, chỉ còn lại nửa bên trái tim tựa hồ cũng sắp không chịu nổi.

Cả người cực kỳ thống khổ.

Tại cái này vô tận trong thống khổ, hắn tựa hồ rất cuộc hiểu rõ tới.

“Thái tử, ta tha mẹ ngươi, lão tử liệu tính mạng bảo hộ ngươi Tử gia giang sơn, ngươi còn muốn làm cho ta vào chỗ chết, ta Bàng Vạn Chung không phục, a. . tất cả đều đi chết đi!”

Bàng Vạn Chung ngửa mặt lên trời kêu to, như là nổi điên, trong miệng không ngừng mà phun máu, toàn bộ thân hình càng lại lần sáng lên từng đợt sáng chói ánh sáng chói mắt, như là như bài sơn đảo hải lực lượng ở bên cạnh hắn tứ ngược, chỉ còn lại một cánh tay tiếp tục hướng về đám người quét ngang mà đi.

Đám người nhao nhao hoảng hốt, vội vàng cấp tốc chống cự.

Chỉ bất quá phát cuồng Bàng Vạn Chung, tựa hồ vận dụng một loại nào đó đáng sợ cấm thuật, lực lượng càng lại lần trở nên vô cùng kinh khủng, liền như là trước khi chết mãnh hổ.

Lần nữa có hai vị Cửu U thành viên, bị hắn quét thân thể nổ tung, cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm.

Những người còn lại càng thêm liều lĩnh đánh phía Bàng Vạn Chung.

“Bàng Vạn Chung chết chắc!”

Nam tử áo bào tím ngũ khí băng lãnh, nói: “Hắn thiêu đốt huyết mạch, thu hoạch lực lượng, trái tim không chịu nổi, hẳn phải chết không nghi ngờ!”

“Thái tử, người nhanh đi ra cho ta, lão tử bảo hộ người Tử gia giang sơn nhiều năm như vậy, người tại sao muốn âm lão tử, ta thao mẹ người, ta là vì người Tử gia!”

Bàng Vạn Chung cuồng loạn, trên người lực lượng đã hoàn toàn không khống chế nổi.

Thể nội chỉ còn lại nửa viên trái tim cũng rớt cục nổ tung.

Giờ khắc này Bàng Vạn Chung đơn giản giống như là trở thành một viên kinh khủng định thời gian nổ tung.

Ầm ầm!

Bốn phương tám hướng khắp nơi đều là kinh khủng mênh mông lực lượng, ngay cả một chút Đại Uyên quân đều bị Bàng Vạn Chung trực tiếp oanh sát, thân thể nổ tung, vô cùng thâm hiểm

A!

Một vị Cửu U thành viên bị Bàng Vạn Chung đại thủ trực tiếp bắt lấy, ở trong tay của hắn hoảng sợ kêu to lên.

“Thái tử, người vì sao không cứu ta, người rút ra đây cho ta!”

Bàng Vạn Chung lần nữa rống to, hai con mắt đều hoàn toàn bị huyết thủy bao trùm, thấy không rõ lắm bất kỳ vật gì.

Nội tạng của hắn đã toàn bộ vỡ nát, nhưng là trên người lực lượng nhưng lại quá mức kinh khủng, những lực lượng này tiết không đi ra, liền tự động đem huyết dịch ra bên ngoài bức tới.

Cả người thể nội huyết thủy giờ khắc này, cơ hồ xói mòn hầu như không còn.

“Số mười ba, nhanh cứu ta!”

Trong tay hắn vị kia Cửu U thành viên hoảng sợ kêu to.

Ầm!

Bàng Vạn Chung huy động đầu, trực tiếp hướng về trong tay vị này Cửu U thành viên hung hăng va chạm, lực lượng kinh khủng tại chỗ đem vị này Cửu U thành viên đầu đụng vỡ nát.

A!

Bàng Vạn Chung ngửa mặt lên trời kêu to, tại huyết dịch toàn bộ chảy khô tình huống dưới, trên thân kim quang hiển hiện, càng thêm cuồng bạo, không khác biệt khắp nơi quét ngang.

Đơn giản như là người đi núi lửa, từng mảnh từng mảnh lực lượng kinh khủng đem từng vị Đại Uyên quân đánh cho chia năm xẻ bảy, không ngừng bay múa.

“Thủ lĩnh!”

Vô số người kinh hãi kêu to.

“Thái tử, người mau rút ra a...”

Bàng Vạn Chung cuồng loạn.

Sưu!

Bỗng nhiên!

Dương Phóng thân thể lần nữa từ dưới đất xông ra, nhanh chóng thiểm điện, ánh mắt băng lãnh, kinh khủng long trảo mang theo không thể tưởng tượng nổi lực lượng trực tiếp từ Bàn Vạn Chung đỉnh đầu vút qua.

Oanh!

Bàn Vạn Chung thanh âm trực tiếp im bặt mà dừng.

Chỉ có tay phải có chút run rẩy, còn muốn tiếp tục giãy giụa.

Nhưng mà lại đã không có bất kỳ lực lượng nào.

cả viên đầu lâu bị Dương Phóng một kích theo vào trong cổ.

Bàn Vạn Chung!

Chết!

“Thái tử. . ta. . ta thao...”

Thân hình khổng lồ ngửa mặt lên trời ngã quy, oanh một tiếng, đập xuống đất.

“Thủ lĩnh!”

Vô số Đại Uyên quân phát ra gào lên đau xót.

...

Chương 290 : Phá vây!

Bóng đêm u lạnh.

Ánh lửa hừng hực.

Như là Thiết Mạc bao phủ trong sơn cốc, hoàn toàn đại loạn.

Tất cả Đại Uyên quân đều tạy gào lên đau xót.

Chỉ còn lại kia bảy tám vị Cửu U thành viên, từng cái sắc mặt kinh hãi, khó có thể tin.

Chết rồi?

Bàng Vạn Chung tên biến thái này chết rồi?

Bị số mười ba giết chết!

Tốt! Chết được tốt!

Rất nhanh bọn hắn bắt đầu cưỡng chế phá vây, hướng về bên ngoài cuồng xông mà đi, kịp phản ứng Đại Uyên quân trong tiếng gầm rống tức giận, lần nữa vây hướng đám người.

Trong đám người mấy vị Lam Tinh người xuyên việt, thì từng cái kinh hãi vô cùng, thẳng rùng mình.

“Bàng Vạn Chung bị giết!”

“Kia thiết giáp nhân. . đến cùng phải hay không người xuyên việt?”

Bọn hấn sợ hãi dị thường, trốn ở đám người tối hậu phương.

Tất cả Đại Uyên quân đều đang liều mạng trùng sát, duy chỉ có bọn hấn run lẩy bẩy, hướng về sau lưng rút lui.

Sớm tại trước đó, bọn hấn liền biết sẽ xảy ra chuyện!

Bây giờ quả là thế.

Bàng Vạn Chung tại Bắc Vực trong lòng mọi người hình tượng mới vừa vắn đạt tới đỉnh phong a, nhưng là thế mà bị người trong nháy mắt đánh giết!

Cái này tương đương với một tôn thần thoại bất bại bị người hủy diệt.

Trong chiến trường.

Vô số Đại Uyên quân nhanh chóng hướng về đám người công kích mà đến, như bài sơn đảo hải lực lượng tụ lại, cùng nhau hướng về trong tràng oanh sát mà đi.

Dương Phóng lần nữa ăn vào một viên Tử Nguyên đan cùng một viên Hồi Khí Đan về sau, bỗng nhiên kịp phản ứng, dựa vào lấy tuyệt thế tốc độ, trực tiếp cuồng xông mà qua, bàn tay lớn vồ một cái, đem Bàng Vạn Chung thi thể trong nháy mắt thu hồi.

Bàng Vạn Chung thể nội có được 【 Kim Cương Thần Chủng 】 , tại sau khi hấn chết, không biết cái này 【 Kim Cương Thần Chủng 】 có thể hay không bị mình đoạt được.

Không thể phủ nhận là!

Cái này Bàng Vạn Chung xác thực kinh khủng khó lường!

Cho dù là mình có được Thiết Ma chiến giáp bảo hộ, tại đối phương hung mãnh oanh kích bên trong, y nguyên không thể tránh khỏi nội tạng bị hao tổn, khoe miệng tất cả đều là huyết thủy.

Cũng may có giáp trụ che chắn, để đám người không cách nào nhìn thấy.

“Tặc nhân cướp đi thủ lĩnh thi thể, nhanh lưu lại tặc nhân!”

“Đoạt lại thủ lĩnh thi thể!”

“Giết!”

Vô số Đại Uyên quân gầm thét, thanh âm chấn thiên, đen nghịt một mảnh, như là dòng lũ sắt thép.

Đỉnh núi chổ.

Thái tử mặt không biểu tình, ánh mắt híp lại, bỗng nhiên nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở, lạnh giọng nói ra:
“Tặc nhân thiết kế vây công Bàn Thống lĩnh, cô không kịp cứu viện, khiến Bàn Thống lĩnh vẫn lạc, cô rất là thương tiếc, truyền lệnh xuống, toàn diện xuất động, bắt giết tặc nhân, vì Bàn Thống lĩnh báo thù!”

Vừa dứt lời, bỗng nhiên, một bên áo bào tím bóng người lộ ra mỉm cười, bàn tay duỗi ra, lần nữa nhẹ nhàng rơi vào Thái tử trên bờ vai.

Thái tử nhướng mày, nhìn về phía đối phương.

“Tử huynh, cần gì phải gấp gáp? Không phải còn có một cái sao? Bàn Vạn Chung sư tôn!”

Nam tử áo bào tím mỉm cười.

Thái tử sắc mặt trầm xuống, không nói một lời.

Một lát sau.

Mở miệng nói ra: “Thật muốn làm như thế tuyệt sao?”

Hại chết Bàng Vạn Chung, hấn đã ẩn ẩn hối hận, hiện tại thế mà còn muốn hại chết Bàng Vạn Chung sự tôn!

“Người thành đại sự, không câu nệ tiểu tiết!”

Nam tử áo bào tím khẽ cười nói: “Tử huynh hiện tại muốn làm chính là bảo tồn thực lực, đánh chết tặc nhân sự tình, tự có Bàng Vạn Chung sự tôn tới làm, Tử huynh nhìn xem là được!”

Thái tử không nhúc nhích, không cần phải nhiều lời nữa.

Một bên Độc Tông trưởng lão Thiết Vô Song thì phía sau lưng mồ hôi lạnh cuồn cuộn, càng thêm nồng đậm.

Kẻ này!

Coi là thật ác độc!

Đủ loại thủ đoạn, làm hấn cũng vì đó trái tim băng giá.

Hại chết Bàng Vạn Chung còn chưa đủ, hiện tại còn phải lại hại hấn sự tôn.

Theo như cái này thì, Thương Khung thần cung bên trong cũng không bình yên, tràn ngập lục đục với nhau!

Hấn rất là lo lắng, một ngày kia, Độc Tông có thể hay không cũng trở thành đối phương muốn hi sinh đối tượng.

...

Phốc! Phốc! Phốc!

Trong chiến trường.

Dương Phóng một bên hướng về phía trước phá vây, một bên phát tay quét ra từng mảnh từng mảnh độc phẩn, vận dụng Phong luật lần nữa hướng về kia bày Đại Uyên quân trong lỗ mũi khuếch tán mà.

Rất nhanh đại lượng Đại Uyên quân lần nữa phát ra tiếng kêu thảm, nhao nhao ngã nhào xuống đất.

Bất quá Độc Tông Thiết Vô Song rất nhanh tại Thái tử thụ ý dưới, xuất thủ lần nữa, bấm tay bắn ra từng mảnh từng mảnh giải độc đan, trên không trung nổ tung, hóa thành thuốc bột, vì mọi người cấp tốc giải độc.

Dương Phóng nhướng mày, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa đỉnh núi.

Độc Tông!

Đêm nay coi là thật cho hấn tạo thành to lớn phiền phức!

Mà lại!

Chỗ kia đỉnh núi chỗ, ẩn ẩn có một cỗ để hấn cũng cảm thấy nguy hiểm đáng sợ khí tức.

Còn có cao thủ!

Dương Phóng trong lòng phát chìm, một bên thi triển thân pháp tiếp tục phá vây, một bên không ngừng vận chuyển chân khí, khôi phục thương thế.

Hiện tại chỉ hi vọng viên kia Tử Nguyên đan, có thể mau

chóng chữa trị thương thế của hắn.

Dương Phóng nghĩ nghĩ, lần nữa nuốt một viên Tử Nguyên đan xuống dưới.

Đêm nay tuyệt đối là hắn xuyên qua đến nay, tại dị giới gặp phải lớn nhất nguy cơ.

Bàng Vạn Chung chết đi, tựa hồ là vị kia Thái tử cố ý thụ ý.

Vừa mới vị kia Thái tử nếu là kịp thời động thủ, tiến hành viện trợ, hắn rất khó giết chết Bàng Vạn Chung.

Nhưng từ bắt đầu đến cuối cùng, vị kia Thái tử đều chưa từng có bất kỳ động tác gì, khiến cho Bàng Vạn Chung đến chết đều tại cuồng mạng.

Tình cảnh như vậy, đơn giản quỷ dị.

“Thái tử là cố ý hại chết Bàng Vạn Chung?”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn liền không sợ tự hủy Trường Thành?

Bàng Vạn Chung làm người mặc dù cuồng vọng, trong miệng đối với Hoàng thất thường xuyên không có tôn kính ngữ điệu, nhưng là vòng trung tâm, tuyệt đối trung với Hoàng đế, trung với triều đình.

Bằng không lần này Bắc Vực biến đổi Tổng thủ lĩnh, cũng không có khả năng rơi vào trên người hắn.

Chỉ có như vậy một người, bị Thái tử hại chết!

Hắn là Thái tử. . phản đối biến đổi?

Dương Phóng trong lòng ẩn ẩn nghĩ đến máu chót, Hu Không Bộ thi triển, như là thuấn di, không ngừng phá vây, khiến cho một đám Đại Uyên quân rất nhanh bắt được hắn.

Chen chúc trong đám người, Đại Uyên quân cơ hồ đạt đến mặt thiếp mặt tình trạng.

Tại lung tung oanh kích bên trong, rất nhiều quân sĩ đều bị chính bọn hắn người đánh cho thổ huyết, loạn đao cuồng chặt phía dưới, không biết bao nhiêu người một nhà bị ngộ thương.

Cùng lúc đó.

Chỉ còn lại một khác mấy vị Cửu U thành viên, cũng tại anh dũng phá vây.

Chỉ bất quá lúc trước chiến đấu bên trong, bọn hắn cũng tất cả đều bị trọng thương, giờ phút này lại bị nổi điên Đại Uyên quân vây quanh, càng là khổ không thể tả.

Bọn hắn dùng sức tất cả vốn liếng muốn lao ra, nhưng tất cả đều bị Đại Uyên quân lần nữa chặn lại trở về.

Hết lần này tới lần khác những này Đại Uyên quân như là hoàn toàn không sợ tử vong.

Mặc kệ bọn hắn như thế nào oanh kích, đều từ đầu đến cuối tử chiến không lùi.

Cho dù là bọn họ là thánh linh cấp cao thủ, giờ khắc này cũng tất cả đều sợ, rất nhiều người phun máu phè phè, trên thân liên tiếp bị oanh ra vết thương.

Tiếp tục như vậy nữa, bọn hắn cảm thấy mình tuyệt đối sẽ chết khắp nơi nơi này.

“Số mười ba, nhanh cứu lấy chúng ta!”

Số bốn trong miệng kêu to.

Nhưng mà vô tận Đại Uyên quân lần nữa dâng lên, lại là vô số cây hàn thiết trường thương, hung hăng ám sát quá khứ.

Toàn bộ khu vực càng thêm náo động.

“Thái tử, thấy không, thánh linh cấp cao thủ, sinh mệnh lực dị thường tràn đầy, dù là bản thân bị trọng thương, y nguyên không phải dễ giải quyết như vậy, vừa mới nếu là người khiến thủ hạ tùy tiện hạ tròng, dù là cuối cùng có thể giết chết bọn hắn, bên người cũng tất nhiên sẽ tổn thương thảm trọng, nhưng bây giờ lại bất đồng, bọn hắn bị Đại Uyên quân vây quanh, sớm tối hắn phải chết, người bây giờ chẳng khác nào là ngồi thu ngư ông thủ lợi.”

Nam tử áo bào tím nhàn nhạt mở miệng.

Thái tử không nói một lời, tiếp tục hướng về phía dưới nhìn lại, thân thể không nhúc nhích.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, một trận vô cùng kinh khủng khí tức trực tiếp từ đằng xa đánh tới, như là sóng cả sóng to, hướng về đám người đánh tới, lập tức đem không ít Đại Uyên quân xung kích lung tung bay múa, như là trong gió trang giấy đồng dạng.

Ngay cả mấy vị đang toàn lực phá vòng vây Cửu U thành viên, cũng lập tức bị cỗ này khí tức khủng bố tại chỗ tung bay ra ngoài, cuồng phún huyết thủy, từng cái kính hải dị thường.

“Đệ nhị Thiên Thê!”

“Vừa mới tóc tím lão nhân!”

...

Tóc tím tử cần kinh khủng lão nhân, xuất hiện ở đây về sau, một đôi màu tím nhạt ánh mắt lập tức cấp tốc hướng về trong tràng liếc nhìn, khí tức trên thân sôi trào mãnh liệt, như là vô hình núi lửa, khiến cho không gian đều tại ẩn ẩn dao động.

Sắc mặt của hắn phát lạnh, khí tức trên thân có chút để cho người ta không thở nổi.

Tại cảm giác của hắn bên trong!

Mình đồ nhi ngoan, Bàn Vạn Chung đã khí tức biến mất!

“Xảy ra chuyện gì? Vạn Chung đâu?”

Tóc tím lão nhân quát chói tai.

Hắn vừa mới chỉ là cùng Châu Uyên đại chiến một trận, Bàn Vạn Chung khí tức liền trực tiếp biến mất!

Cái này khiến hắn liêu lĩnh chạy tới.

“Hồi thượng nhân, Bàn Thống lĩnh bị giết, là cái kia thiết giáp nhân làm.”

Một vị Đại Uyên quân thiên tướng bị phần gằm thét, chỉ hướng nơi xa.

“Vạn Chung chết rồi?”

Lão giả tóc tím đơn giản giống như là hoài nghi mình

nghe làm, mở miệng gầm thét: “Nói hươu nói vượn, Vạn Chung làm sao lại chết, Vạn Chung thần huyết thức tỉnh hai lần, lại dùng qua long huyết, còn được đến qua Thần Chung, hấn là thiên tuyển chi tử, hấn, làm sao lại chết?”

“Thượng nhân, là thật, Bàn Thống lĩnh bị kia tặc nhân làm hại, ngay cả thi thể cũng bị kia tặc nhân cướp đi, mời lên người vì thống lĩnh báo thù, đoạt lại thống lĩnh thi thể!”

Vị thiên tướng kia bi thiết quát.

“Cái gì?”

Lão giả tóc tím rớt cục tin, không khỏi phát ra bi khiếu, như là quỷ khóc sói gào, thanh âm xâu não người tử, khiến cho rất nhiều người đều thổ huyết kêu thảm.

“Vạn Chung, ta đồ nhi ngoan!”

Hấn ngửa mặt lên trời bi khiếu, ánh mắt trong nháy mắt hướng về Dương Phóng nơi đó liếc nhìn mà đi, như ánh sáng, lại như điện chớp, kinh tâm động phách.

Sau đó sưu một tiếng, cấp tốc đập ra, toàn thân khí tức âm trầm, như là ác quỷ.

Lấy Dương Phóng tốc độ trong mắt hấn, giống như là không đáng kể chút nào đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, toàn thân trên dưới khí tức mãnh liệt, trong nháy mắt cảm giác được một cỗ cực kỳ đáng sợ nguy cơ, vội vàng liền muốn toàn lực xuất thủ, tiến hành ngăn cản.

Nhưng vào lúc này!

Xoát một chút, một bóng người trong nháy mắt xuất hiện

tại Dương Phóng phụ cận, nâng lên một chưởng, trực tiếp hướng về lão giả tóc tím thân thể hung hăng đánh ra.

Ba!

Oanh!

Thanh âm kinh khủng, bốn phương tám hướng như là bạo tạc, ầm ầm nổ vang.

Đi lên chính là mấy trăm vị Đại Uyên quân quân sĩ bị chấn bay tứ tung mà ra, phát ra tiếng kêu thảm, thân thể từng cái vỡ ra, trên không trung nổ thành huyết vụ.

Lão giả tóc tím gầm thét một tiếng, thân thể trong nháy mắt hướng về sau phiêu thối ra ngoài.

Trước mắt đạo nhân ảnh này, cũng bị chấn thân thể nhoáng một cái, trực tiếp rút lui hai, ba bước.

Chính là số một!

Hắn lần nữa chạy đến, mạnh tiếp một chưởng của đối phương.

Dương Phóng trong lòng kinh dị, hoàn toàn không ngờ tới đối phương sẽ lần nữa trở lại cứu hạ mình, nhưng vẫn là mở miệng nói ra: “Đa tạ!”

“Từ Dương thượng nhân, ta đã nói nhiều lần, ta không nghĩ thông sát giới, người không muốn đốt đốt bức bách.”

Số một thanh âm bình tĩnh, quần áo phiêu động.

Ánh mắt hướng về lão giả tóc tím liếc nhìn mà đi.

“Ha ha ha...”

Lão giả tóc tím trong miệng phát ra từng đợt cười nhẹ thanh âm, ngẩng đầu lên, nhìn về phía số một, điềm nhiên nói:

“Châu Uyên, chuyện tới hiện tại, người còn tại trước mặt ta giả ngu, cái gì không muốn giết người, người là thương thế căn bản không có tốt, người vừa mới nếu là đào tẩu thì cũng thôi đi, hiện tại thế mà còn dám tới, ta muốn để các người tất cả đều vì đồ nhi ta chôn cùng! !”

Trên người lão giả quần áo cuồng vũ, từng tầng từng tầng tử quang từ trong cơ thể hắt hiết hiết, không ngừng hướng về bốn phía quét sạch, đem hắt toàn bộ thân hình đều bao trùm ở bên trong.

“Châu Uyên, ta muốn để người nợ máu trả bằng máu!”

Lão giả phẫn nộ quát.

“Số mười ba, người dẫn đầu đám người trước hết nghĩ biện pháp phá vây.”

Số một ánh mắt nặng nề, hướng về Dương Phóng truyền âm.

“Người có thể đối phó hắt sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hắt là có thể.”

Số một đáp lại.

Vèo một tiếng, lão giả tóc tím đã nhanh nhanh đánh tới.

Số một ánh mắt trầm xuống, thân thể lần nữa vọt tới,

truyền âm nói: “Số mười ba, các người đi trước!”

Rầm rầm rầm!

Hai đạo nhân ảnh lần nữa ở trong sân kịch liệt giao thủ với nhau, đất rung núi chuyển, kinh khủng khó lường.

Trên đỉnh núi.

Áo bào tím bóng người vẻ mặt tươi cười, nhìn chăm chú lên đây hết thấy, nói: “Tử huynh, tối nay người thế nhưng là lập xuống đại công, đã có thể cầm nã giết chết Bàn Vạn Chung hung thủ, lại có thể diệt trừ 【 Cửu U 】 viên này u ác tính, còn có thể bắt lấy biến mất đã lâu Châu quốc sư, chuyện này, dù là Hoàng đế biết, cũng quả quyết tìm không ra người dâm!”

Hắn hiện tại một bộ ung dung không vội dánh vẻ.

Từ đầu đến cuối, sự tình đều tại hắn chấp chưởng bên trong.

Dù là Châu Uyên cùng kia thiết giáp nhân, cuối cùng có thể xông ra Đại Uyên quân vây quanh, hắn cũng hoàn toàn không sợ.

Bởi vì ” bọn hắn “, còn không có xuất thủ!

Lần này hy sinh hết Bàn Vạn Chung, chính là toàn bộ Thần cung ý chí.

Vì lần này sự tình, Thần cung bên trong tự nhiên còn có cái khác cao thủ đến, chỉ bất quá đều trong bóng tối quan sát.

“Thái tử, kia thiết giáp nhân muốn phá vây.”

Bỗng nhiên, Thiết Như Cuồng nghẹn ngào mở miệng,

vội vàng chỉ hướng phía dưới.

Dương Phóng tốc độ cực nhanh, Hư Không Bộ phối hợp Thị Huyết áo choàng, trong đám người ẩn hiện không chừng, làm cho người khó mà bắt giữ, lại thêm vừa mới Đại Uyên quân bị lão giả tóc tím cùng số một giao thủ dư ba đánh chết mấy trăm người, đến mức bọn hắn vây quanh đều xuất hiện sơ hở, khiến cho Dương Phóng có thể càng thêm ung dung phá vây.

“Người này thực lực quá mạnh, tựa hồ lại khôi phục chân khí, ta người ngăn không được hắn, để các người người của Thần cung ra tay đi, ngàn vạn không thể để cho hắn chạy.”

Thái tử dờ dẫm nói.

Hắn đã hại chết Bằng Vạn Chung.

Không muốn lại hại chết bên người những người khác.

Hắn muốn làm Hoàng đế không giả, thế nhưng là, hắn không thể chỉ làm cái khôi lỗi.

Hắn nhất định phải bảo tồn thực lực!

Nam tử áo bào tím nhú mày, nhìn về phía phía dưới, không khỏi liên tục đáng tiếc, nói: “Châu Uyên cùng Tử Dương thượng nhân chiến đấu còn chưa phân ra thắng bại, hiện tại liền xuất thủ, có phải hay không có chút quá sớm!”

Thần cung muốn làm chính là đem phía dưới tất cả mọi người cùng nhau diệt trừ!

Bao quát Tử Dương thượng nhân!

Bởi vì Tử Dương thượng nhân hôm nay nếu không chết,

ngày sau khẳng định sẽ biết là Thái tử âm chết hẳn đồ đệ, lấy tính cách của hắn, tất sát Thái tử, thậm chí còn có thể phản xuất thần cung!

Cho nên, Thần cung cũng là vì đại cục suy nghĩ.

Bọn hắn cũng không muốn mình thật vất vả bồi dưỡng ” khô lồi Thái tử “, kết quả là bị Tử Dương thương nhân cho xử lý.

Tương đối đạt được toàn bộ Kinh Thiên vực, hy sinh hết một vị Tử Dương thương nhân cùng một cái Bàn Vạn Chung, là hoàn toàn tại Thần cung có thể tha thứ phạm vi bên trong.

Bất quá!

Giờ phút này trở mắt nhìn xem Dương Phóng sắp chạy ra vòng vây, hắn vẫn là không nhìn được, lập tức quay đầu, hướng về nơi xa truyền tống tín hiệu.

...

Trong sơn cốc.

Dương Phóng một bên thi triển thân pháp, một bên luyện hóa Tử Nguyên đan, nhanh đến mơ hồ, làm cho người bắt giữ không chừng, sau lưng hắn, thì là một đám bảy tám vị Cửu U thành viên, toàn thân huyết thủy, toàn lực đi theo.

Bốn phương tám hướng Đại Uyên quân không ngừng bị bọn hắn oanh sát, lại khó mà tạo thành chiến trận.

Liền tại bọn hắn thoát khỏi vòng vây, cấp tốc lướt vào một chỗ rừng thời điểm.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, ánh mắt băng lãnh, không nhúc nhích, sau lưng khoác gió liệt liệt quét sạch, tinh hồng yêu dị, đen nhánh giáp trụ trong đêm tối hiện động lên trập trập khó tả lực lượng.

Đến rồi!

Loại kia một mực để cho mình cảm thấy khí tức nguy hiểm, rốt cục xuất hiện!

“Sao. . thế nào!”

Số ba vừa nhìn thấy Dương Phóng dừng lại, thanh âm run rẩy, mở miệng hỏi thăm.

“Có cao thủ tới.”

Dương Phóng thanh âm hờ hững.

Mình vẫn là xem nhẹ Thái tử!

Người này thủ đoạn chi độc, vượt qua tưởng tượng!

...

Chương 291 : Huyết Linh quyền trực!

“Còn có cao thủ?”

Bên người một đám Cửu U thành viên, từng cái kinh hãi, thân thể trong nháy mắt dừng lại.

Bọn hắn rất nhiều người ngay cả mặt nạ trên mặt đều bị đánh rơi xuống, lộ ra bên trong từng trượng mặt mũi tràn đầy máu tươi gương mặt, hoặc là lão giả, hoặc là trung niên.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều đã bản thân bị trọng thương, chật vật dị thường.

Tại xông ra Đại Uyên quân trận thời điểm, mỗi người đều trả giá bằng máu, có người thậm chí vĩnh viễn lưu tại bên trong.

Đây cũng chính là thánh linh cấp cao thủ sinh mệnh lực tràn đầy, nếu không bọn hắn đã sớm chết.

Thánh linh cấp cao thủ, chỉ có bị đánh nát đầu lâu hoặc là chấn vỡ trái tim, mới có thể triệt để chết thảm, bằng không nặng hơn nữa tổn thương, đều có thể sống sót.

Giờ phút này, nghe được Dương Phóng lời nói, bọn hắn vừa mới trở về từ cõi chết vui sướng tâm tình, lập tức như là bị nước lạnh giội tắt, trong lòng run rẩy.

“Ở nơi nào, cao thủ ở đâu?”

Số chín ngũ khí khủng hoảng, hướng về trước mắt đen nhánh rừng rậm nhìn lại.

Lấy hấn thánh linh đệ nhất Thiên Thê tu vi, lại cũng không cách nào cảm giác được bất luận cái gì, chỉ cảm thấy đen nhánh rùng rậm, vô biên vô hạn, như là mờ tối vực sâu.

Không chỉ có là hấn, bên người cái khác Cửu U cao thủ, cũng từng cái như thế, sắc mặt trắng bệch, hướng về phía trước quét tới, lại là không cách nào phát hiện ra mảy may dị dạng.

Chỉ có gió đêm thổi tới, lá cây hoa hoa tác hưởng thanh âm.

Dương Phóng thân thể khô ngô cao lớn, không nhúc nhích, như là một tôn Thiết Tháp, ánh mắt băng lãnh, sau lưng tinh hồng sắc áo choàng mang theo khó tả yêu dị khí tức.

“Đã tới, còn cần giả thần giả quỷ sao?”

Thanh âm hấn lạnh lùng, quanh quẩn ra ngoài.

“A, có chút ý tứ, người là thế nào phát hiện chúng ta?”

Một đạo nhẹ kêu thanh âm vang lên, rất là kinh ngạc, lại mơ hồ không chừng, để cho người ta khó mà bắt được ngọn nguồn là từ cái nào phương hướng truyền đến.

“Có thể giết chết Vạn Chung người, đương nhiên sẽ không là hạng đơn giản, có chút thần thông loại hình cũng không có cái gì hiếm lạ, đã hấn phát hiện chúng ta, vậy chúng ta vẫn là tốc chiến tốc thắng, sớm một chút giải quyết bọn hấn đi.”

Một đạo khác thanh âm vang lên, lộ ra già nua.

Như là một vị lão giả.

Đen nhánh trong rừng rậm, u quang lấp lóe, như là Địa Phủ đại môn mở rộng, tràn ngập một cỗ khó tả khí tức, chậm rãi xuất hiện một cao một thấp hai đạo nhân ảnh.

Bọn hắn tựa hồ là từ vô tận trong bóng tối đi ra, dần dần ánh vào đám người tầm mắt, người cao chính là cái người mặc đạo bào màu xanh sẫm lão giả, sắc mặt thon gầy, ánh mắt lãnh đạm, mang theo một cỗ quan sát thiên hạ hờ hững.

Dáng lùn thì là một người trung niên nam tử, nở nụ cười, trên thân truyền trường bào màu vàng kim nhạt, một tay chấp sau lưng, trên mặt tràn đầy một cỗ nhàn nhạt tự tin.

“Người trẻ tuổi, có thể giết chết Bàn Vạn Chung, thực lực thật không đơn giản, bất quá, tối nay cũng chỉ thể thôi, người là muốn chủ động tự sát, vẫn là nói, từ chúng ta xuất thủ.”

Nam tử trung niên khẽ cười nói.

Đệ nhị Thiên Thê!

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, cảm giác được khó tả áp lực.

Trước đó hắn liền ẩn ẩn cảm thấy được có cỗ khí tức nguy hiểm tại bốn phía ẩn núp, nhưng thẳng đến chân chính đối mặt, mới có thể cảm thấy được loại khí tức này rất cực mạnh đến mức nào.

Tuyệt đối đã là siêu việt đệ nhất Thiên Thê tồn tại.

Trong miệng hắn hít vào một hơi thật dài, toàn bộ thân hình đều bao phủ lên một tầng quỹ dị ô quang.

Thiết Ma chiến giáp tại chân khí tác dụng dưới, bắt đầu tự động hấp thu đêm tối lực lượng, khiến cho toàn bộ chiến giáp lộ ra càng thêm sâu thẳm cùng thần bí.

“Ta hai cái đều không muốn tuyển, ta chỉ muốn sống sót.”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng.

Nam tử trung niên lập tức nở nụ cười, nói: “Có chút ý tứ, người nếu không phải giết chết Vạn Chung, chúng ta nói không chừng có thể làm bằng hữu, nhưng cũng tiếc, Vạn Chung là ta Thần cung kỳ tài, bị người giết, người tóm lại phải bỏ ra đại giá, nói thật đi, các người một cái đều trốn không thoát.”

“Được rồi, đừng tìm bọn hắn nhiều lời, sớm một chút giải quyết bọn hắn, lại đi giải quyết Châu Uyên.”

Kia người mặc đạo bào lão giả ngữ khí hờ hững, nói: “Một đám con kiến mà thôi, thế mà cũng làm phiền hai người chúng ta cùng nhau xuất động, thật sự là không thú vị!”

Một đám Cửu U thành viên từng cái trong lòng hoảng sợ, hồn phách run rẩy.

Thương Khung thần cung!

Là bọn hắn!

Mà lại!

Đệ nhị Thiên Thê.

“Tiền bối, tha ta, ta là Gorn gia gia chủ, chúng ta Gorn gia nguyện ý toàn lực ủng hộ triều đình biến đổi, từ đó về sau, Gorn gia toàn tâm toàn ý hiệu trung triều đình,

tuyệt không hai lời, các người nói cái gì chính là cái đó, van người, tha ta một mạng!”

Số bầy vôi vàng mở miệng, vô cùng hoảng sợ.

Những người khác kịp phản ứng, cũng liền vôi vàng đi theo cấp tốc cầu xin tha thứ, từng cái khủng hoảng dị thường.

Đối mặt đệ nhị Thiên Thê, bọn hắn căn bản liền sẽ không có bất kỳ năng lực chống cự.

Đây là lạch trời chênh lệch!

Coi như vận dụng Huyết Linh quyền trực đều vô dụng!

“Ha ha ha, ủng hộ biến đổi?”

Nam tử trung niên lần nữa nở nụ cười, nhiều hứng thú mà nói: “Đáng tiếc, chúng ta cũng không hi vọng biến đổi, cho nên các người vẫn là chết mất tốt, chỉ có các người chết, chúng ta mới có thể càng thêm yên tâm, về phần gia tộc của các người, không cần các người quan tâm, Thần cung sẽ phái ra cao thủ, tự mình tiếp quản!”

Trong lòng mọi người chấn động, khó có thể tin.

Thương Khung thần cung không hi vọng biến đổi?

Làm sao lại như vậy?

Bọn hắn não hải oanh minh, cơ hồ trong nháy mắt kịp phản ứng, từng cái chấn động trong lòng.

Nói như vậy trước đó bọn hắn phái người viện trợ Bàn Vạn Chung đều là giả tượng!

“Động thủ đi, đừng có lại nhiều lời.”

Đạo bào lão giả thanh âm lạnh lùng, càng thêm lộ ra không kiên nhẫn được nữa, nói: “Ta giải quyết cái này thiết giáp nhân, người đi giải quyết những người khác, ba hơi bên trong, kết thúc chiến đấu! !”

Sưu!

Thân thể của hắn trong nháy mắt lao đến, tốc độ kinh khủng để cho người ta khó có thể tưởng tượng, cho dù tại đệ nhất Thiên Thê mắt người bên trong, đều cơ hồ bắt giữ không đến.

Đây là cảnh giới bên trên lớn lao chênh lệch!

Đệ nhất Thiên Thê, từ một loại nào đó trình độ bên trên giảng, chỉ là có thể để cho người ta càng lớn phạm vi vận dụng thiên địa chi lực, mượn nhờ thiên địa lực lượng công sát địch nhân, nhưng đệ nhị Thiên Thê cũng đã phát sinh chất biến.

Bọn hắn có thể đem thiên địa đại thế ngưng kết tại bên ngoài thân, hình thành một chủng loại giống như trận vực đồng dạng áo ngoài, có tầng này áo ngoài bảo hộ, trừ phi là mạnh hơn bọn họ ra rất nhiều lực lượng đánh xuống, bằng không mà nói đều căn bản không đánh tan được tầng này áo ngoài.

Oanh!

Đạo bào lão giả sắc mặt lãnh khốc, cơ hồ trong nháy mắt mà tới, một con khô gầy đại thủ mang theo kinh khủng dị thường lực lượng, bị ô quang bao phủ, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng cắm tới.

Hắn lấy chưởng làm kiếm, lực lượng dữ tợn mà kinh khủng, trước mắt khí lãng đều trong nháy mắt nổ tung.

Toàn bộ trên cánh tay đều bạo khởi từng cái từng cái gân xanh, ô quang nồng đậm.

Chỉ bất quá Dương Phóng phản ứng cũng cực kỳ cấp tốc.

Cơ hồ tại đạo bào này lão giả một chưởng nhanh đâm mà đến trong nháy mắt, Dương Phóng kinh khủng long trào sớm đã mang theo vô cùng âm trầm lực lượng, hướng về lão giả mặt ra sức vồ một cái.

Cạch!

Ầm!

Liên tục hai đạo nặng nề tiếng vang truyền ra, lực lượng bành trướng, cát bay đá chạy.

Dương Phóng thân thể tại chỗ bay rớt ra ngoài, bay thẳng đến ra hơn mười mét xa, mới lần nữa dừng lại, vũng vàng rơi vào nơi xa, một đôi mắt băng lãnh mà đáng sợ hướng về kia vị đạo bào lão giả nhìn lại.

Chỉ gặp hấn long trào toàn lực một trào, thế mà không có bề vụn đối phương đầu lâu.

Tại vừa mới vồ xuống đi sát na, tựa như là gặp một tầng vô cùng cứng cỏi xác ngoài, lực lượng khó mà xuyên qua.

Đương nhiên, cái kia đạo bào lão giả một kích toàn lực đâm vào trên người mình, cũng đồng dạng không thể đâm rách phòng ngự của mình.

Đen nhánh dữ tợn giáp trụ bên trên, ngay cả một cái dấu đều không có lưu lại.

“Có gì đó quái lạ, người cái này thân giáp trụ tựa hồ không giống bình thường.”

Đạo bào lão giả sau một kích, hai đầu tái nhợt mà thon dài lông mày lập tức chăm chú nhìn lại, hướng về Dương Phóng quét tới.

Dạng này một thân giáp trụ lại có thể thừa nhận mình một kích toàn lực?

“Lão tạp mao, muốn giết ta, xem người bản sự, có năng lực liền đuổi tới đi.”

Dương Phóng cười lạnh một tiếng, đột nhiên quay người liền đi.

Thanh Vân Bộ + Thị Huyết áo choàng + Phong luật!

Sưu!

Cả người hắn như là trong đêm tối huyết sắc mị ảnh, chợt lóe lên, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Lão giả nheo mắt.

Thật nhanh!

Chỉ là đệ nhất Thiên Thê vậy mà có được tốc độ như thế!

Khó trách có thể giết Bàn Vạn Chung!

Bất quá!

Cùng chân chính đệ nhị Thiên Thê so ra, vẫn là chênh lệch quá xa.

Đạo bào lão giả hừ lạnh một tiếng, thân thể trong nháy

mắt vọt tới, nhanh đến mơ hồ, ánh mắt băng lãnh, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể cực tốc lao đi.

“Thứ không biết chết sống, cảnh giới thấp liền cảnh giới thấp, bất kỳ cái gì bí thuật cũng không thể đền bù, nếu để cho người chạy thoát, lão phu còn có mặt mũi nào đặt chân ở thế!”

Phản phật!

Tốc độ của hắn lần nữa tăng vọt, trong nháy mắt biến mất nơi đây, vô tung vô ảnh.

Cái khác Cửu U thành viên thì là toàn bộ nhìn về phía chỉ còn lại tên kia nam tử trung niên, từng cái trong lòng bối rối.

Nam tử trung niên mỉm cười, nói ra: “Các vị, hiện tại là nên chúng ta động thủ.”

Xoát!

Thân thể của hắn trong nháy mắt biến mất, hướng về đám người cực tốc đánh tới.

Nơi đây lập tức hoàn toàn đại loạn, thanh âm oanh minh, như là phát sinh bạo tạc.

...

Nơi xa.

Dương Phóng tốc độ phát huy đến cực hạn, thân thể chớp liên tục, trên thân tất cả tốc độ buff toàn bộ mở ra, không tiếc bất cứ giá nào hướng về phía trước cực tốc cuồng cướp.

Trước đó bị hắn nuốt vào thể nội hai viên Tử Nguyên

đan, thì tại cấp tốc chữa trị trước đó cùng Bàn Vạn Chung giao chiến lúc lưu lại ám thương.

Khắp nơi rừng rậm cùng núi đá ở phía sau hấn cực tốc hiện lên.

Tốc độ cũng không biết đạt đến nhiều khối.

Chỉ bất quá, cho dù hấn đã nhanh chóng như vậy, sau lưng hấn đạo bào lão giả, như cũ tại nhanh chóng đuổi theo, ánh mắt băng lãnh, như là quỷ mị, không có chút nào rơi xuống mảy may

Mỗi một bước lóe ra, đều có thể cấp tốc rút ngắn cùng mình khoảng cách.

Cả người đơn giản giống như là súc địa thành thốn, làm cho người kinh hãi.

Mà lại!

Lão giả kia ẩn ẩn giống như là tinh thông một môn bí pháp, tựa hồ không quản cách bao xa, đều có thể một mực khóa chặt Dương Phóng khí tức, khiến cho Dương Phóng cứ việc thủ đoạn tề xuất, nhưng y nguyên không thể thoát khỏi ở vị lão giả kia.

Trong lòng của hấn không khỏi cấp tốc phát chìm.

Nhìn thoáng qua phía trước u ám, lần nữa cuồng cướp.

“Người cái này thân sắt lá u cực thật sự là càng ngày càng để lão phu giết mình, nhược không nhìn lầm, đây cũng là một kiện dị bảo đi, cái này dị bảo ngay cả lão phu cũng vì đó tâm động, người trẻ tuổi, người liền cho lão phu ở lại đây đi.”

Đạo bào lão giả băng lãnh thanh âm từ phía sau cấp tốc

truyền đến.

Sau đó soạt một tiếng, thân thể xuyên qua vô số rừng rậm, một con khô gầy như là quỷ ảnh đại thủ trong nháy mắt nhô ra, âm trầm kinh khủng, hướng về Dương Phóng phần gáy cực tốc chộp tới.

Dương Phóng sinh ra cảm ứng, đột nhiên trở lại, lưỡi đầy lời âm, kinh thiên động địa.

“Cút!”

Ầm ầm!

Đồng thời long trảo huy động, lực lượng kinh khủng, trực tiếp quét về phía lão giả.

Lão giả mặc dù lâm vào ngăn ngại ngây ngô, nhưng trên người phòng ngự nhưng như cũ kinh khủng, lại rất nhanh liền từ ngây ngô bên trong tỉnh ngộ lại, mắt bắn lãnh điện, khô gầy ngón tay trực tiếp hướng về Dương Phóng hai mắt hung hăng chộp tới.

Dương Phóng một cái tay khác chưởng như thiểm điện ngăn tại mình hai mắt phụ cận, long trảo lại lần nữa hung hăng chộp vào lão giả chấu rửa mặt.

Ầm! Ầm!

Lại là hai đạo kinh khủng tiếng vang truyền ra, khí lẫm quét ngang, cuộn cuộn bành trướng.

Dương Phóng thân thể lần nữa hướng về sau lưng hung hăng bay ngược ra ngoài, trực tiếp ném ra ngoài mấy chục thước.

Lão giả thì là thân thể nhẹ nhàng nhoáng một cái, rút lui hai bước, nhưng rất nhanh lần nữa ổn định, một đôi ánh

mắt băng lãnh, trên thân đạo bào bay múa, hướng về phía trước chậm rãi tiếp cận mà tới.

“Nên kết thúc, vốn là muốn ba hơi giải quyết ngươi, nhưng bây giờ đã lãng phí quá nhiều thời gian.”

Hắn ngữ khí lạnh lùng, trên mặt lại một tia thương thế đều không nhìn thấy.

Loại kia lấy thiên địa đại thể ngưng tụ thành ” áo ngoài ” một mực bảo vệ hắn thân thể, khiến cho thấp cảnh giới người căn bản không phá nổi phòng ngự của hắn.

Đương nhiên, loại này ” áo ngoài ” là lấy tự thân tu vi vì chèo chống.

Một khi chân khí hao hết, loại này ” áo ngoài ” cũng liền triệt để tán đi.

Dương Phóng lần nữa từ dưới đất đứng dậy, nhẹ nhàng hoạt động ra tay cổ tay, ánh mắt băng lãnh hờ hững, mở miệng nói ra: “Xác thực nên kết thúc!”

Côn Bằng tam biến!

Đệ nhất biến!

Đệ nhị biến!

Oanh!

Trước đó cùng Bằng Vạn Chung giao chiến về sau, ngã xuống khí tức lần nữa từ trong cơ thể của hắn bắt đầu cấp tốc kéo lên, như là núi lửa phun trào, tuôn trào ra, một sát na khắp toàn thân.

Dương Phóng toàn bộ thân hình đều trực tiếp nổi lên một tầng vô cùng kinh khủng lôi điện chi quang, không

chỉ có như thế, hai tay chỗ càng là lần nữa hiện ra dày đặc u quang, ra bên ngoài tràn ngập ra từng mảnh từng mảnh vô hình hủy diệt tính khí tức.

Phục Thiên Thủ!

Lão giả thân thể dừng lại, con người lần nữa nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra một vòng ngưng trọng.

Loại bí kỹ này, người này lại có thể lần nữa thi triển!

Trước đó Dương Phóng đánh với Bằng Vạn Chung một trận lúc tràn diện, hẳn tất cả đều để ở trong mắt.

Cũng biết Dương Phóng hết thầy át chủ bài.

Chỉ là để hẳn không nghĩ tới chính là, loại này thời gian ngắn tăng thực lực lên bí pháp, Dương Phóng lại có thể lần nữa thi triển, phàm là loại bí pháp này hẳn là đều có thời gian hạn chế mới là.

Lão giả rất nhanh sắc mặt lần nữa khôi phục, ánh mắt lãnh đạm, lần nữa đi về phía trước, mở miệng nói ra: “Cảnh giới thấp liền cảnh giới thấp, là bất luận cái gì bí kỹ đều không thể bù đắp, hôm nay lão phu liền hảo hảo dạy người một trận, để người kiếp sau hảo hảo chú ý.”

Trên người hẳn đạo bào quét sạch, không gió mà bay, đôi thủ chưởng tâm dần dần sáng lên một tầng yêu diễm thần bí ngọn lửa màu tím, không ngừng nhảy lên, như là trong bóng tối quỷ hỏa, yếu ớt lấp lánh.

Vừa mới hiển hiện, bốn phương tám hướng nhiệt độ cũng bắt đầu cấp tốc tăng lên.

Một cỗ khó tả lửa nóng chi lực từ lão giả trong hai tay liên tục không ngừng tản ra, toàn bộ không gian đều tràn ngập lên một tầng kinh khủng dị thường khí tức.

“Đốt thần lửa tím chường!”

Lão giả ánh mắt lạnh lùng, chăm chú nhìn Dương Phóng, thân thể trong lúc đó cực tốc xông qua, khí tức kinh khủng, đi lên một chường hướng về Dương Phóng mặt hung hăng chớp tới.

Dương Phóng ánh mắt phát lạnh, tu vi tại bạo tăng mấy lần đồng thời, toàn bộ thân hình cũng trực tiếp cuồng xông mà qua, không tránh không né, hướng về lão giả cuồng xông mà đi.

“Rống!”

Dương Phóng bạo hồng, xen lẫn kinh khủng lôi âm thanh âm.

Phục Thiên Thủ cộng thêm chấn động chi lực, trực tiếp hướng về thân thể của ông lão hung hăng nện như điên mà đi, toàn thân lôi điện chói mắt, ô quang bộc phát, đơn giản kinh khủng khó lường.

Cùng lúc đó!

Lão giả kia ân tử mà kinh khủng một chường cũng hung hăng nện ở Dương Phóng thân thể.

Ầm ầm! !

Hai người đồng thời bay rớt ra ngoài.

Đạo bào lão giả tại chỗ một búng máu phun ra ngoài, toàn thân đạo bào nổ tung, trước ngực lõm, hai chân cắm trên mặt đất, dọc theo mặt đất một đường trượt, trong nháy mắt hoạch xuất ra xa mười mét, mới rớt cực ngừng lại.

Sắc mặt hần ửng hồng, ngẩng đầu lên, lộ ra khó tả rét lạnh cùng kinh sợ, tựa hồ không thể tin.

Ngươi này!

Lại có thể đánh vỡ phòng ngự của hần áo ngoài!

Làm sao có thể?

Phốc phốc!

Bỗng nhiên, lão giả lần nữa cuồng phún một bùng máu, trong cảm giác bản truyền đến kịch liệt quặn đau, tựa như muốn bạo liệt, vôi vàng cấp tốc vận chuyển chân khí, cưỡng ép trấn áp thể nội kinh khủng ám kình.

“Chấn động? Loại chấn động này thể mà xuyên qua trong cơ thể của ta, tốt, ta thật sự là đánh giá thấp ngươi, ngươi xác thực đáng giá lão phu vận dụng toàn bộ thực lực!”

Lão giả thanh âm kinh khủng, lần nữa thẳng thân mà lên, hai tay hợp lại, trên thân bỗng nhiên sáng lên một tầng kinh khủng tử quang, cháy hừng hực, đem hần toàn bộ thân hình đều bao trùm ở bên trong.

Khí tức trên thân vậy mà lần nữa bắt đầu kéo lên, cuộn cuộn bành trướng, như là sóng cả sóng to, khiến cho bốn phương tám hướng lá rụng, đá vụn tất cả đều tự động phiêu khởi.

“Thần táng đại diệt tay!”

Hần gào thét một tiếng, thân thể lần nữa hướng về Dương Phóng bên này cấp tốc vọt tới, tựa hồ bất kể bất cứ giá nào cũng muốn giết chết Dương Phóng.

Dương Phóng bên kia thì là lộ ra trận trận thâm nhiên

tiểu dung, nguyên bản bị lôi quang bao khóa đen nhánh thân thể, giờ khắc này, vậy mà nổi lên dày đặc tinh hồng huyết quang, khiến cho thân thể của hắn trong đêm tối nhìn lộ ra cực kỳ yêu dị.

Thật giống như bao trùm một tầng huyết thủy đồng dạng.

“Đi chết!”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, liêu lĩnh huy động long trảo, vọt qua, hướng về lão giả hai tay hung hăng oanh sát mà xuống, không gian bên trong đều mơ hồ vang lên một tầng điếc tai long khiếu.

Lão giả nhạy cảm cảm thấy được một cỗ khó tả nguy cơ, nguyên bản đánh phía Dương Phóng hai tay, vội vàng cấp tốc cách ngăn tại trước người.

Ầm ầm!

Lại là một đạo kinh khủng oanh minh, mặt đất nổ tung, cự thạch vỡ nát.

Bốn phương tám hướng cây cối tất cả đều tại bạo tạc.

“Người!”

Lão giả cái trán gân xanh hiển hiện, sắc mặt nhăn nhó, khóe miệng lần nữa tràn ra huyết thủy, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng: “Người thế mà ẩn tàng sâu như thế, còn có cái khác bí pháp!”

“Hắc hắc...”

Dương Phóng toàn thân huyết quang bao phủ, giáp trụ dữ tợn, khôi ngô thân thể khổng lồ giống như là một tôn Chiến Ma, âm hàn ánh mắt nhìn xuống lão giả, nói: “Đệ

nhị Thiên Thê quả nhiên đáng sợ, bất quá, nên kết thúc!”

Vì ứng phó lão giả, hắn không tiếc dẫn bạo thể nội
Huyết Linh quyền trực.

Huyết Linh quyền trực uy lực, lấy người thi pháp thực
lực bản thân mà định ra.

Thực lực càng mạnh người, phát huy ra uy lực liền càng
khủng bố hơn.

Tượng trước đó số năm, số sáu bọn người, cho dù thi
triển Huyết Linh quyền trực, cũng vô pháp làm sao Bàn
Vạn Chung.

Nhưng Dương Phóng bất đồng!

Hắn tại rất nhiều buff diệt gia dưới, thi triển Huyết Linh
quyền trực, uy lực lại nhất cử vượt qua đệ nhị Thiên
Thê.

“Chết!”

Dương Phóng quát lên một tiếng lớn, lời âm lần nữa
phát động.

Oanh!

Lão giả nào hải trong nháy mắt lâm vào oanh minh, hồn
phách như muốn ly thể.

Không được!

Trong lòng của hắn phát ra kêu to.

Phốc phốc!

Kinh khủng long trào sớm đã xuyên qua hai cánh tay

hắn phòng ngự, rần rần chắc chắc đánh vào mặt của
hắn bên phía trên, Phục Thiên Thủ + long trảo + chấn
động + Huyết Linh quyền trực, lão giả đầu tại chỗ nổ
tung, như là dưa hấu.

Tự thân vất vả cô đọng phòng ngự áo ngoài, trong nháy
mắt vỡ vụn.

Đệ nhị Thiên Thê!

Chết!

...

Chương 292 : Chấn động! ! Đại Uyên Hoàng thất bí mật! ! 【 hai hợp một đại chương 】

Trong rừng, một mảnh hỗn độn, vô cùng thâm thẳm.

Phương viên mấy chục mét mặt đất tất cả đều lõm xuống dưới.

Một chút bị chấn nát mảnh gỗ vụn, bắt đầu trực tiếp phát sinh tự đốt, cháy hùng hực, chế tạo một mảnh lại một mảnh ánh lửa.

Dương Phóng thân thể lắc lư, toàn thân trên dưới đau đớn muốn nứt, một móng vuốt đánh nát thân thể của ông lão về sau, bàn tay cấp tốc tại trên người ông lão tìm tòi.

Đáng tiếc tìm tòi một vòng, cũng khó có thể tìm tới làm hấn tâm động chi vật.

Mà lão giả tại bị hấn một móng vuốt đánh nát đầu về sau, liên đới lấy trong cổ huyết thủy đều bị long trảo tiện thể đã hấp thu không ít.

Dương Phóng tựa hồ giống như là nghĩ tới điều gì, quyết định thật nhanh, đột nhiên cấp tốc bức ra long trảo, đem nó chứa vào hộp gỗ, trùng điệp phong ấn.

Hấn lần này vận dụng Huyết Linh quyền trực, một hồi chắc chắn tao ngộ phản phệ, hiện tại long trảo không dám phản phệ mình, nhưng là đợi đến mình lâm vào trạng thái hư nhược, lấy kia long hồn âm trầm, tất nhiên sẽ mãnh liệt phản phệ, đem mình nuốt mất.

Dương Phóng thân thể lay động, bước đi bước chân, lần nữa thi triển lên Thanh Vân Bộ cùng Thị Huyết áo choàng, một đường hướng về nơi xa cực tốc cuồng vút đi.

Hắn mặc dù giết chết vị lão giả này không giả, nhưng là còn có một người trung niên nam tử!

Khó đảm bảo vị trung niên nam tử kia sẽ không một đường truy tung tới.

Cho nên Dương Phóng hiện tại một khắc đồng hồ cũng không dám chờ lâu.

Sưu sưu sưu sưu!

Thân pháp của hắn thi triển, nhanh như gió táp, không hề thay đổi bất luận cái gì phương hướng, chỉ lo một đường cuồng xông, ngay cả chính hắn cũng không biết xông ra bao xa.

Rốt cục hai mươi phút sau, Huyết Linh quyền trực phản phê bắt đầu xuất hiện.

Lộp bộp!

Toàn thân trên dưới, như là xào lãn đồng đậu, truyền đến kịch liệt nhói nhói.

Ngay tiếp theo trước mắt của hắn cũng bắt đầu biến thành màu đen.

Dương Phóng cắn chặt răng quan, toàn thân chảy máu, xa xa tiếp cận phía trước một chỗ u thâm hắc ám hang động, thân thể như là thiểm điện quang ảnh, vút qua, cấp tốc chui vào trong huyết động.

Thẳng đến xông vào trong huyết động, hấn mới mắt tối sầm lại, rốt cuộc không chịu nổi, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Hấn quá mệt mỏi!

Cũng quá đau đớn!

...

Tại Dương Phóng lâm vào hôn mê thời điểm.

Nơi xa.

Mờ tối trong rừng.

Người mặc kim sắc trường bào nam tử trung niên, có chút chật vật, sắc mặt lộ ra âm trầm, một đường cuồng cướp mà ra, hướng về trước đó đạo bào lão giả nơi đó truy tìm mà đi.

Liên tục xông ra không biết bao xa.

Bỗng nhiên, sắc mặt hấn biến đổi, đơn giản không thể tin được.

“Làm sao có thể?”

Hấn che kín kinh hãi, thân thể lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện tại vị kia không đầu lão giả phụ cận.

Nguyên Mộc đạo trưởng chết rồi?

Hấn là đệ nhị Thiên Thê tu vi, chỉ là ra truy sát vị kia đệ nhất Thiên Thê thiết giáp nhân, làm sao lại chết?

“Là vị kia thiết giáp nhân? Là hấn giết Nguyên Mộc đạo trưởng!”

Nam tử trung niên sắc mặt âm hàn, một đôi ánh mắt cấp tốc hướng về bốn phương tám hướng liếc nhìn, cẩn thận kiểm tra đến chung quanh vết tích về sau, thân thể vèo một cái lần nữa đuổi theo.

Chỉ bất quá khi hắn đuổi theo ra hơn mười dặm về sau, nhưng lại không thể không lần nữa dừng lại, sắc mặt càng thêm khó coi.

Càng đi chỗ sâu truy, tung tích càng là mơ hồ.

Đuổi tới nơi này, đã nhìn không ra kia thiết giáp nhân đào vong cụ thể phương hướng.

Đối phương tựa hồ có cực mạnh phản trình sát năng lực!

Nam tử trung niên ánh mắt vừa đi vừa về biển ảo, cuối cùng đành phải lần nữa trở về.

...

Một phương hướng khác.

Cửu U tổng bộ.

Đại hỏa hừng hực, một mảnh trong suốt, đem nửa cái bầu trời đêm đều cho nhuộm đỏ.

Toàn bộ Cửu U, cái gì cũng không có lưu lại.

Ầm!

Thái tử một bàn tay đập nát một trương bàn đá, sắc mặt dị thường âm trầm, nói: “Viên huynh, đây chính là kế hoạch của các ngươi, Châu Uyên chạy, Tử Dương thượng nhân cũng chạy, tiếp xuống cô nên làm cái gì!”

Một bên nam tử áo bào tím, sắc mặt có chút khó coi.

Hắn không nghĩ tới Châu Uyên âm hiểm như thế, tại cùng Tử Dương thượng nhân giao thủ trên đường, thế mà nhanh như vậy cùng Tử Dương thượng nhân đạt thành chung nhận thức, hai người cuối cùng song song chạy ra.

Tử Dương thượng nhân lần này đồng đảng với triết đề phản bội Thương Khung thần cung.

“Thái tử yên tâm, Thần cung tuyệt đối sẽ không rút xuống Thái tử, bọn hắn chạy không thoát, Vương sư thúc mấy người đã đuổi tiếp, mà lại Thần cung sẽ còn tiếp tục phái ra cao thủ: Bảo hộ Thái tử an toàn!”

Nam tử áo bào tím nói ra: “Về phần cái kia thiết giáp nhân nơi đó, chắc hẳn rất nhanh liền có tin tức truyền ra!”

“Hi vọng các người thật có thể làm được!”

Thái tử âm trầm nói.

Sưu sưu sưu!

Đột nhiên, nơi xa không gian mơ hồ, truyền đến yếu ớt ba động.

Người mặc trường bào màu vàng kim nhạt nam tử trung niên, mang theo đạo bào thân thể của ông lão, từ đằng xa cấp tốc chạy đến, sắc mặt tái xanh, nói: “Chúng ta đánh giá thấp thiết giáp nhân, thiết giáp nhân giết chết Nguyên Mộc đạo trưởng, thoát khỏi truy tung!”

“Cái gì?”

Nam tử áo bào tím biến sắc, khó có thể tin, giật mình nói: “Thiết giáp nhân giết chết Nguyên Mộc sư thúc?”

“Đúng vậy, gia hỏa này trên thân khẳng định có chúng ta không biết át chủ bài, mà lại, ta tại xử quyết còn lại mấy vị Cửu U thành viên thời điểm, Châu Uyên thế mà xuất hiện lần nữa, đem ta bức lui, cứu đi mấy vị kia Cửu U thành viên, các người nơi này là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì Châu Uyên lại đột nhiên xuất hiện tại ta nơi đó!”

Nam tử trung niên cắn răng nói.

.

.

.

Thời gian vượt qua.

Một đêm trôi qua.

Ngoại giới trực tiếp dẫn phát sóng to gió lớn, như là phát sinh một trận địa chấn.

Ngắn ngủi một ngày thời gian, tin tức truyền khắp toàn bộ Bắc Vực.

Tất cả mọi người giật nảy cả mình.

“Bàng Vạn Chung chết rồi? Cái này sao có thể? Ai có thể giết Bàng Vạn Chung?”

“Trong quân bạo long chết rồi? Hấn bị người giết, tốt, chết được tốt!”

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra, Bàng Vạn Chung làm sao lại chết?”

“Biến đổi đang tiến hành, Bàng tướng quân làm sao lại bị người giết chết? Cái này không công bằng, thương thiên không có mắt!”

“Lão tặc thiên, đây là người nào giết chết Bàng tướng quân? Người liền không thể mở mắt nhìn nhìn!”

“Bàng Vạn Chung suất lĩnh Đại Uyên quân vây công Cửu U, kết quả lại bị Cửu U tính toán, bị một tôn thần bí thiết giáp nhân trực tiếp oanh sát, Thái tử viện trợ không vội, khiến Bàng Vạn Chung chết thảm!”

“Thái tử đã phái ra cao nhân, tìm kiếm hung thủ tung tích, ít ngày nữa sắp bắt được hung thủ, vì Bàng tướng quân báo thù!”

“Thần bí thiết giáp nhân, chính là lần trước để Bàng Vạn Chung ăn thiệt thòi người!”

Xoạt!

Vô số tin tức lan truyền mà ra.

Rất nhiều người đều cảm thấy rung động cùng không thể tưởng tượng nổi!

Lại là tôn này thần bí thiết giáp nhân!

Hắn lần trước từ Bàng Vạn Chung dưới tay đào thoát, khiến Bàng Vạn Chung cùng thủ hạ của hắn bị thiệt lớn, lần này lại cường thế oanh sát Bàng Vạn Chung.

Mà lại!

Hắn lại là thần bí Cửu U người?

Vô số người cấp tốc nghị luận lên.

“Cửu U bọn này u ác tính liền nên bị triệt để trừ bỏ, cái kia thiết giáp nhân giết chết Bàn Vạn Chung, đã nói lên là phản đối Hoàng đế biến đổi, đây là cùng toàn bộ triều đình đối nghịch!”

“Thỉnh cầu triều đình mau chóng phái ra đại binh, đem cái kia thiết giáp nhân chém thành muôn mảnh!”

“Bàn tướng quân chết quá oan!”

Rất nhiều ủng hộ biến đổi nhân khí cắn răng mắng to.

Toàn bộ tin tức đang nhanh chóng lên men cùng lan truyền.

Không hề nghi ngờ, thiết giáp nhân danh hào đã triệt để chấn động Kinh Thiên vực.

...

Một chỗ ẩn nấp trong chỗ ở.

Từ Khai, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn người, tụ họp gần trăm vị tinh anh người xuyên việt, ngay tại nơi này mưu đồ bí mật.

Trong đó thành linh bao gồm tối hôm qua tham dự Đại Uyên quân hành động mấy vị người xuyên việt.

Giờ phút này, bọn hắn một năm một mười, đem chuyện tối ngày hôm qua tất cả đều cùng Từ Khai bọn người nói một lần.

Từ Khai bọn người sau khi nghe xong, đều trong lòng rung động, không thể tưởng tượng nổi, hai mặt nhìn nhau.

“Bàng Vạn Chung, cứ thế mà chết đi?”

Trình Thiên Dã ngữ khí thì thào, tâm thần hoảng hốt.

Hôm qua ban ngày, hắn mới vừa vắn khen qua Bàng Vạn Chung, công bố đối phương tại Bắc Vực trong lòng mọi người hình tượng, đã tiếp cận với thần!

Nhưng khi lúc trời tối, đối phương liền bị thiết giáp nhân giết chết!

Cái này thiết giáp nhân đến cùng phải hay không người xuyên việt?

Lần đầu, bọn hắn đối với mình trước đó nhận biết cảm nhận được thật sâu hoài nghi.

Thiết giáp nhân giết thế nào Bàng Vạn Chung?

“Mà lại lần này vây công Cửu U, quá mức kỳ hoặc, ta hoài nghi là Thái tử cố ý âm chết Bàng Vạn Chung...”

Một vị Đại Uyên trong quân người xuyên việt Ngô gió, sắc mặt biến đổi, liền tranh thủ hoài nghi của mình nói ra.

“Đúng, chúng ta cũng là dạng này hoài nghi!”

Bên người mấy vị khác người xuyên việt, cũng liền bận bịu cấp tốc bổ sung.

Trình Thiên Dã, Từ Khai, Nhậm Quân bọn người nghe xong, càng thêm giật mình.

Cái gì?

Thái tử là cố ý?

“Có lời âm, có kịch độc, khẳng định là Bạch Trạch vực nội vị kia thiết giáp nhân, đối phương khẳng định là người xuyên việt...”

Nhậm Quân gian nan nói.

Nếu không, nhiều như vậy đặc thù, không có khả năng toàn bộ đối đầu!

Chẳng lẽ cái này thần bí 【 Cửu U 】 , kỳ thật chính là Thiên Thần tổ chức?

...

Nam Vực.

Trong hoàng thành.

Răng rắc!

Một chiếc mỹ luân mỹ hoán tinh xảo chén trà bị Hoàng đế hung hăng ném ra, trên mặt đất nổ tung.

Bên trong nước trà bay ra, bắn tung tóe khắp nơi.

Gian phòng bên trong, mấy vị thái giám, cung nữ một mặt sợ hãi, vội vàng nhanh chóng đi ra, bắt đầu quét dọn.

“Bàng Vạn Chung, chết!”

Hoàng đế Tử Vân Thiên sắc mặt dị thường khó coi, quyền chỉ trực tiếp gắt gao giữ tại cùng một chỗ, toàn thân khí tức đáng sợ.

Bắc Vực sự tình, hẳn đã thu được Thái tử cấp báo!

Nói cái gì hẳn cứu viện không vội, khiến Bàng Vạn

Chung vẫn lạc, bị thiết giáp nhân giết chết!

Lấy có này, đơn giản hoang đường! !

“Trẫm vị này hảo nhi tử, cùng Thương Khung thần cung, thật sự là đi càng ngày càng gần.”

Tử Vân Thiên thanh âm băng hàn.

Năm đó Thái tử phạm phải sai lầm lớn, mình bất kể hiềm khích lúc trước, cho hắn ăn năn cơ hội, để hắn quản lý Bắc Vực, nhưng hắn sau lưng lại lướn La Giang hồ nhân sĩ, buôn bán Hoàng thất cấm vật, lại cùng Thương Khung thần cung lui tới vắng lai, hắn thật cho là mình hết thảy đều không biết?

Mình nếu không phải nhớ tới cốt nhục thân tình, đã sớm tự tay đập chết hắn!

Nhưng hắn hiện tại, thế mà âm mưu hại chết Bàn Vạn Chung, cố ý quấy nhiễu mình biến đổi con đường!

Đây cũng không phải là lòng lang dạ thú!

Mà là căn bản vô não!

“Vạn Chung chết rồi, Bắc Vực mười tám vạn Đại Uyên quân tử thương thảm trọng, Thương Khung thần cung lấy Bàn Vạn Chung bỏ mình làm lý do, cường thế tham gia Bắc Vực thế cục, công nhiên phản đối biến đổi, hiện tại, Bắc Vực đã loạn thành hỗn loạn.”

Đại Uyên quân thống lĩnh tử Thiên Hùng, ngữ khí hờ hững, con ngươi nửa khép nửa mở, nói: “Lần này Bàn Vạn Chung cái chết, hắn là Thương Khung thần cung cố ý làm!”

Ầm!

Hoàng đế Tử Vân Thiên giận tím mặt, một bàn tay đánh nát một trương gỗ tử đàn bàn lớn, toàn thân khí tức mãnh liệt: “Nghịch tử, nghịch tử!”

Lần này vì biến đổi, hắn áp lên hết thầy, chỉ vì hậu đại có thể thoát khỏi Thương Khung thần cung bóng ma, nhưng bây giờ nghịch tử lại chủ động cầu kết Thần cung, quấy nhiễu mình biến đổi con đường!

Như thế vô pháp vô thiên tiến hành, há có thể dung nhẫn?

“Hoàng huynh bớt giận, ta nghĩ tiếp xuống, Thái tử liền sẽ tại Thương Khung thần cung an bài xuống, chủ động lôi kéo các đại bang phái, các đại tông môn, sau đó tản bộ tin tức, nói hoàng triều biến đổi, làm trái lòng người, thỉnh cầu đình chỉ biến đổi!”

Tử Thiên Hùng ngữ khí hờ hững, nói: “Hiện tại liền xem như ta, cũng không thể đi đuổi bắt Thái tử, Thương Khung thần cung cao thủ đã xuống núi, bọn hắn tuyệt đối sẽ bảo vệ tốt Thái tử!”

Hoàng đế Tử Vân Thiên hít một hơi thật sâu, trong lòng mãnh liệt, một lát sau, lạnh giọng nói: “Thương Khung thần cung, trẫm tại hoàng thành chờ lấy bọn hắn, có gan liền đến đi!”

...

Tĩnh mịch hang động.

Hoàn toàn tĩnh mịch.

Dương Phóng toàn thân đau nhức, chậm rãi mở hai mắt ra, đập vào mi mắt là đen nhánh mờ tối nham thạch, mấp mô, khô ráo dị thường.

“Nước. . nước...”

Hắn bản năng trong mồm khô khốc một hồi khục, trong cổ họng giống như là bốc khói đồng dạng.

“Người đã tỉnh.”

Một đạo bình thanh âm vang lên, rất là đột ngột, tiếp lấy một vị người mặc màu đen huyền bào, đầu đội mặt nạ bóng người xuất hiện, trong tay bưng một cái bát sứ, hướng về Dương Phóng đi tới.

Dương Phóng trong lòng kinh hãi, vội vàng cấp tốc từ dưới đất đứng dậy, lại cảm thấy toàn thân trên dưới như là đao cắt, nhói nhói vô cùng, thân thể kém chút lần nữa bỏ nhào.

Lại có người tiếp cận đến bên cạnh mình?

Rất nhanh Dương Phóng phát hiện người tới.

“Số một?”

Thanh âm hắn giật mình.

Số một vừa tìm được mình!

Hắn rốt cuộc muốn làm gì?

“Người thương rất nặng, ta đã từng nhắc nhở qua người, vận dụng Huyết Linh quyền trực, trên thân sẽ kinh mạch đứt từng khúc, trong thời gian ngắn là rất khó khôi phục, bất quá, người lúc đó bị Nguyên Mộc đạo nhân truy sát, loại trừ vận dụng Huyết Linh quyền trực, tựa hồ cũng đã không có những biện pháp khác.”

Số một tiếp tục mở miệng, rất là bình tĩnh, cầm trong tay

bát sứ đặt ở một bên, nói: “Uống trước lượt nước đi.”

Dương Phóng không nói một lời, một đôi ánh mắt yên lặng nhìn về phía số một.

Một lát sau, từ dưới đất nắm lên bát sứ, nhìn lượt qua, xác nhận không có độc, trực tiếp uống vào.

“Người làm sao lại xuất hiện ở đây? Ta hôn mê bao lâu?”

Dương Phóng làm dịu rơi trong cổ họng khô ráo, mở miệng hỏi thăm.

“Người không cần khẩn trương, ta cũng chỉ là nửa canh giờ trước vừa tới, mặt nạ của các người đều là ta tự tay luyện chế, có một ít tiểu công có thể bị ta cố ý ẩn tàng cũng rất bình thường, trong đó có một cái công năng chính là định vị, ta có thể thông qua mặt nạ của ta, tìm tới trong các người bất kỳ một cái nào.”

Số một đáp lại, “Nguyên bản ta chỉ là nghĩ xác nhận đông đảo thành viên có bao nhiêu người còn sống, lại trong lúc vô tình phát hiện tung tích của người, lúc này mới chạy tới nhìn xem, bất quá, hôm nay khoảng cách đêm đó đại chiến, đã qua hai ngày.”

“Hai ngày rồi?”

Dương Phóng lặp lại.

Mình hôn mê lâu như vậy?

Hắn từ dưới đất chậm rãi đứng dậy, cảm thấy thể nội truyền đến trận trận nhói nhói, sau đó chậm chạp vận chuyển lôi điện chân khí, lại phát hiện chân khí đi ra, thân thể trở nên càng thêm nhói nhói.

Bàn tay hắn lật một cái, từ trong giới chỉ cấp tốc lấy ra trước đó sớm chuẩn bị tốt chữa thương đan dược.

Từ khi dung hợp Huyết Linh quyền trực về sau, hắn sớm đã dự phòng lấy đây hết thảy.

Trên người Tử Nguyên đan không chỉ có hai viên đơn giản như vậy.

Dương Phóng lần nữa nuốt vào hai viên Tử Nguyên đan, lập tức cảm thấy thể nội đau đớn dần dần làm dịu.

“Tình huống bên ngoài như thế nào? Còn có, người, rốt cuộc là ai?”

Dương Phóng chậm rãi đứng dậy, nhìn về phía số một.

“Tình huống bên ngoài rất loạn, Thương Khung thần cung đã cường thế tham gia Bắc Vực, người giết chết Nguyên Mộc đạo trưởng cùng Bàn Vạn Chung tin tức, đã truyền khắp Bắc Vực, Thương Khung thần cung cao thủ đang khắp nơi tìm người.”

Số một bình tĩnh đáp lại: “Về phần ta? Ta trước đó xác thực không phải Kinh Thiên vực người, chỉ là về sau mới tiến vào Kinh Thiên vực, cũng may mắn làm mấy năm quốc sư.”

“May mắn làm mấy năm quốc sư, nói đến đơn giản, vậy người về sau vì sao rời đi, đồng thời thành lập Cửu U phản hoàng, này làm sao nhìn đều không bình thường a?”

Dương Phóng nhìn chằm chằm đối phương.

“Có đôi khi hiểu rõ càng nhiều, cũng không phải là chuyện tốt.”

Số một đáp lại, nói: “Người cảm thấy Đại Uyên vương triều như thế nào? Thương Khung thần cung đã nghĩ nhúng tay Kinh Thiên vực, vì sao không trực tiếp cầm nã Hoàng đế, ngược lại ủng hộ Thái tử, người không nghĩ tới trong đó kỳ quặc sao?”

“Có ý tứ gì?”

Dương Phóng ngữ khí ngưng tụ.

Hắn xác thực nghĩ tới điểm này.

Theo lý thuyết Đại Uyên Hoàng đế coi như mạnh hơn, cũng không thể nào là Thương Khung thần cung đối thủ, Thương Khung thần cung làm gì bỏ gần tìm xa, không tự tay cầm xuống Hoàng đế, ngược lại bồi dưỡng Thái tử.

“Bởi vì, Hoàng đế cũng không đơn giản.”

Số một ngữ khí tang thương, nói: “Nếu như ta nói Đại Uyên thần linh tổ tiên còn sống, người tin hay không?”

“Đại Uyên thần linh tổ tiên còn sống?”

Dương Phóng giật nảy cả mình.

Cái này sao có thể?

“Chuẩn xác mà nói, cũng không phải thật sự là còn sống.”

Số một nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Đối phương không biết gặp cái gì, chỉ còn lại có một sợi hồn phách, mà lại cái này sợi hồn phách ngo ngoe ngác ngác, cực kỳ hỗn loạn, bất quá, cho dù là lại hỗn loạn, chung quy là thần linh, đây chính là Thương Khung thần cung không dám làm loạn nguyên nhân!

Mà cái này sợi hồn phách bị hoàng thành đại trận bảo hộ lấy, cũng không thể chân chính đi ra hoàng thành, mà lại, mỗi cách một đoạn thời gian, hoàng đế đều cần bắt một chút thánh linh cấp cao thủ, tới nuôi dưỡng tổ tiên bọn họ cái này sợi hồn phách!”

“Uy dưỡng hồn phách?”

Dương Phóng lần nữa giật mình.

“Đúng vậy, bởi vì nếu như không tiến hành định kỳ nuôi nấng, cái này sợi hồn phách liền sẽ dần dần tiêu tán, chỉ có thánh linh cấp cao thủ cường đại tinh huyết mới có thể duy trì hồn phách bất diệt, năm đó ta làm qua mấy năm quốc sư, may mắn phát hiện bí mật này, cho nên ta mới rời đi.”

Số một tiếp tục mở miệng: “Về phần ta vì sao phản hoàng, cũng là có liên quan với đó.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, cảm thấy cực độ không thể tưởng tượng nổi.

“Kia những người khác biết không?”

Hắn lần nữa hỏi thăm.

“Cũng không biết.”

Số một lắc đầu.

Dương Phóng lần nữa cảm thấy áp lực to lớn.

Lần này hắn tiến vào Cửu U, thế nhưng là thực sự quá thua lỗ.

Thế mà trực tiếp tham gia đến Thương Khung thần cung

cùng Hoàng thất đấu tranh bên trong.

“Trước người không phải nói người có một khối đệ nhị Thiên Thê yêu thú yêu hạch sao? Đại khái cần gì giá cả có thể hồi đoái?”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

Mảnh này Kinh Thiên vực, hẳn không định ngậy người.

Chờ thương thế khôi phục, liền rời đi nơi đây.

“Người nếu mà muốn, cho ta mười lăm gốc Hắc Ngọc linh dược là được, như thế nào?”

Số một mở miệng.

“Mười lăm gốc?”

Dương Phóng nhíu mày.

Tốt đất đỏ giá cả!

Bất quá vừa nghĩ tới đệ nhị Thiên Thê yêu thú hiếm thấy, hẳn vẫn là cắn răng gặt đầu: “Người mang đến sao?”

Số một lật bàn tay một cái, xuất hiện một khối lớn chừng bàn tay màu xanh sẫm tinh hạch, mặt ngoài hiện động lên trận trận khó tả u quang, mỹ lệ yêu kiều, như là bảo thạch.

Trong đó bộ thành linh còn có thể nhìn thấy một đầu gương nanh múa vuốt thú hồn đang giãy dụa.

“Bằng sương Ma Hùng yêu hạch, không quản cầm tới bất kỳ địa phương nào đấu giá, cũng không chỉ cái giá này! !”

Số một mở miệng.

“Tốt!”

Dương Phóng trực tiếp điệ̉m đầu, lấy ra mười lăm gốc Hắc Ngọc linh dược, giao cho số một, từ số một nơi đó cầm lên khối kia màu xanh sẫm tinh hạch.

Toàn bộ tinh hạch nắm trong tay, nặng dị thường.

Nho nhỏ một khối, thế mà mấy trăm cân tả hữu.

“Đúng rồi, lần này Cửu U bị vây quét, vị kia Đan sư chết sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Chết rồi, lần này Cửu U 23 vị thành viên, chết chỉ còn lại sáu vị, mà đây là ta cứu viện kịp thời, nếu không toàn bộ Cửu U chết đ̣em chỉ còn lại người ta!”

Số một lắc đầu.

Dương Phóng lập tức trở nên sắc mặt vô cùng khó coi, nói: “Cái kia còn có hay không cái khác Đan sư?”

“Có, bất quá cũng không phải là Cửu U thành viên.”

Số một mở miệng: “Nếu như người muốn đi tìm hãn luyện đan, cũng có thể, năm đó ta cùng hãn chính là bạn cũ, có thể đề cử người đi qua.”

“Ồ?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, nhìn về phía số một.

...

Sau nửa canh giờ.

Số một từ hang động rời đi, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Dương Phóng chống đỡ tổn thương thân thể, đi đến cửa hang chỗ, hướng về nơi xa nhìn ra xa, ánh mắt thâm thúy.

Bên tai Phong luật triển khai, như là vô hình sóng âm hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Mặc dù bản thân bị trọng thương, bất quá cũng may còn có thể vận dụng lên Thần Chủng.

Phương viên trong vòng hơn mười dặm, tất cả động tĩnh đều bị hắn nghe nhất thanh nhị sở.

“Số một. . đến cùng còn có bao nhiêu bí mật.”

Dương Phóng thanh âm ngưng trọng.

Người này thân phận chân thật tuyệt không đơn giản.

Mà lại!

Tại đối đãi mình phương diện, tựa hồ lộ ra quá tha thiết chút!

Hắn không thể không phòng!

Bỗng nhiên, hắn lần nữa nhắm mắt nội thị một chút, không khỏi trong lòng phát chìm.

“Lần này thương thế thật sự là trước nay chưa từng có nghiêm trọng, hi vọng những này Tử Nguyên đan có thể đem kinh mạch của ta chữa trị mau mau.”

Hắn bỗng nhiên đưa tay đem trên người giáp trụ, từng khối cởi, đem tất cả giáp trụ đều thu nhập chiếc nhẫn, lộ ra bên trong che kín huyết thủy quần áo.

Nồng đậm khí tức tanh hôi, từ trên người hắn tản ra, khiến cho lông mày của hắn một trận nhăn lại.

Dương Phóng tiện tay cởi quần áo, đổi một kiện sạch sẽ.

Bởi vì thương thể không có tốt, hắn hiện tại cũng không dám ra ngoài tắm rửa, chỉ có thể trước dạng này chấp nhận.

Thay quần áo xong về sau, hắn từ trong giới chỉ lấy ra một chút thịt khô đầu, đặt ở bên miệng miệng lớn gặm ăn.

Liên tục ăn hết ba bốn cân thịt khô mới rốt cục dừng lại!

Cho đến lúc này, Dương Phóng mới cảm giác thân thể dễ chịu một chút, tựa hồ ngay cả thương thể khôi phục tốc độ đều tăng lên không ít.

Bỗng nhiên!

Hắn lần nữa nghĩ tới một chuyện, lật bàn tay một cái, đem Bàn Vạn Chung thi thể lấy ra ngoài, oanh một tiếng, rơi trên mặt đất.

Chết mất Bàn Vạn Chung, cho dù là đầu lâu bị mình theo vào trong bụng, y nguyên có cao hơn năm mét.

Toàn thân trên dưới cơ bắp dữ tợn, khí tức kinh khủng, toàn bộ thân hình giống như là thần đúc bằng đồng liền, cho người ta một loại khó tả uy thế.

“Kim Cương Thần Chủng...”

Dương Phóng tự nói.

Vật này đến cùng nên như thế nào thu hoạch?

Hắn bỗng nhiên đưa bàn tay nhô ra, tóm chặt lấy Bàn Vạn Chung thi thể, nhắm hai mắt, lợi dụng bắt nguồn từ trong thân thể ba viên Thần Chủng, tiến hành cảm ứng.

Bất quá!

Theo thời gian chuyển dời.

Dương Phóng thể nội ba viên Thần Chủng từ đầu đến cuối đang nhảy vọt không ngừng, như là ba cái nghịch ngợm tinh linh, tràn ngập từng đợt khí tức cường đại, duy chỉ có tại Bàn Vạn Chung thi thể nội không cảm ứng được bất kỳ vật gì.

Thật lâu.

Dương Phóng mới lần nữa mở hai mắt ra, buông ra Bàn Vạn Chung thi thể, trong lòng suy tư.

“Không có? Làm sao lại không có? Là người sau khi chết, Thần Chủng tự động biến mất, vẫn là nói, phương thức của ta không đúng?”

Hắn lông mày chăm chú nhăn lại.

Đáng tiếc chuyện này, hắn cũng vô pháp tùy tiện hỏi người.

...

Bắc Vực.

Phủ thái tử.

Ròng rã bốn vị Thương Khung thần cung 【 đệ nhị Thiên Thê 】 trưởng lão tề tụ tại trong phòng, diện mục âm trầm, khí tức kiêu chể, đang tiến hành mật nghị.

Liên tục mấy ngày đi qua.

Nên dùng phương pháp bọ hấn đều dùng, nhưng vẫn không có tìm tới giết chết Nguyên Mộc đạo trưởng cái kia hung thủ!

Cái kia thiết giáp nhân giống như là trực tiếp biến mất đồng dạng.

“Trên người hấn nhất định có Thần Chủng, lúc này mới khiến cho thực lực của hấn không kém gì Bàn Vạn Chung.”

Một vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão lạnh lùng nói, “Mà lại hấn mang đi Bàn Vạn Chung thi thể, khẳng định là nghĩ tiện thể lấy ra Bàn Vạn Chung thể nội Thần Chủng!”

“Nghĩ hay thật!”

Trước đó nam tử trung niên lộ ra cười lạnh, nói: “Thần Chủng một khi dung nhập thể nội, cũng chỉ có thể cả một đời đi theo người này, một khi người này bỏ mình, Thần Chủng liền sẽ tự động biến mất, nếu là Thần Chủng thật tốt như vậy liền có thể bị đoạt, sẽ còn đến phiên hấn?”

“Lời tuy như thế, nhưng là người này tuyệt đối là cái tai họa ngầm.”

Vị thứ ba trưởng lão mặt không biểu tình, nói: “Không phải thần linh huyết mạch lại có thể đạt tới loại trình độ này, thật là có chút đáng sợ, mà lại hiện tại chúng ta muốn an ổn ở Bắc Vực lòng người, cũng chỉ có thể mau

chóng cầm xuống người này.”

“Không tệ, Thái tử có thể hay không thu nạp Bắc Vực lòng người, máu chốt tất cả trên người người này.”

Vị thứ tư trưởng lão nói ra: “Hiện tại Hoàng đế bên kia khẳng định đã biết Thái tử sự tình, động tác của chúng ta phải nhanh.”

“Nếu không. . đem trong thần cung truy hồn chó điều tới đi?”

Trước đó nam tử trung niên bỗng nhiên nói.

Ba người khác nhướng mày, sau đó chậm rãi gật đầu.

“Có thể thực hiện! !”

“Tốc chiến tốc thắng!”

...

Thời gian vượt qua.

Bất tri bất giác bảy ngày trôi qua.

Trong sơn động.

Dương Phóng lẳng lặng ngồi xếp bằng, mỗi ngày cần luyện không truy, vận chuyển chân khí, liên tục không ngừng, nguyên bản gãy mất kinh mạch tại Tử Nguyên đan cường đại thuốc kinh dưới, rốt cục bắt đầu dần dần khôi phục.

Ngắn ngủi bảy ngày, đã khôi phục bảy tám phần nhiều.

Mà nhờ vào Phong luật 【 nghe gió đặc hiệu 】 , bảy ngày thời gian từ đầu đến cuối không có gặp được bất

luận cái gì nguy cơ.

Phàm là nghe được một tia gió thổi cỏ lay, hấn đều sẽ trước tiên hành động, cấp tốc thay đổi trụ sở.

Ngấn ngủi bảy ngày, hấn đã thay đổi bốn phía hang động.

Giờ phút này!

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, toàn thân khí tức nội liễm, lần nữa thở ra một hơi hơi thở, bỗng nhiên, nhướng mày, lần nữa nghe được thanh âm rất nhỏ từ đằng xa truyền đến.

Nghe thanh âm. . tựa hồ là một chút yêu thú tại hoạt động.

“Trong mấy ngày nay, yêu thú hoạt động tựa hồ có chút tấp nập? Thôi, nơi này không thể ngây người thêm, bằng không, càng ngày càng hướng chỗ rừng sâu đi.”

Dương Phóng tự nói.

Rừng rậm chỗ sâu nhất, nguy cơ trùng trùng.

Ai cũng không rõ ràng sẽ tới ngọn nguồn gặp được cái gì.

Hấn chuẩn bị hôm nay liền chạy tới Nam Vực.

Một phương diện khai ra Thần Chủng.

Một phương diện khác tìm tới vị kia Đan sư.

Dương Phóng nghĩ đến chỗ này địa, vươn người đứng dậy, cấp tốc lóe lên, vèo một tiếng, thân pháp thi triển, hướng về sơn động bên ngoài nhanh chóng lao đi.

Cách hấn trong vòng hơn mười dặm vị trí.

Hai đầu nhan sắc xanh biếc, hoàn toàn do hồn thể tạo thành quỷ dị loài chó, đang không ngừng ngửi ngửi cái mũi, trong miệng phát ra từng đợt “Ồi ôi ” thanh âm quái dị, sau đó lần nữa hành động, hướng về nơi xa chạy đi.

Sau lưng.

Hai vị người mặc âm dương trường bào trường lão mặt không biểu tình, khí tức hư vô, giống như là hai đoàn không khí, lẳng lặng theo sau lưng.

Bọn hấn một đường chạy đến, lại không phát ra bất kỳ thanh âm.

Chỉ bắt quá!

Khi bọn hấn tìm tới Dương Phóng trước đó sơn động thời điểm, Dương Phóng lại sớm đã lần nữa biến mất không thấy.

...

Mênh môn Nam Vực.

Thành trì san sát.

Dòng người lui tới.

Cùng Bắc Vực chi địa có hoàn toàn bất đồng phong thổ.

Toàn bộ Nam Vực càng thêm phần hoa, các loại chủng tộc cũng càng thêm đông đảo, cùng nhau đi tới, rộn rộn ràng ràng, thanh âm chói tai, đủ loại đồ vật, đều để cho người ta hoa mắt.

Mênh mông nước sông phía trên.

Dương Phóng sớm đã thay đổi trở về 【 Nguyên Linh giáo chủ 】 khuôn mặt, một thân thanh bào, đầu đội mũ rộng vành, ngồi tại một chiếc du thuyền phía trên, ánh mắt hướng về phía trước to lớn thành trì nhìn lại.

Đại Uyên hoàng thành!

Thiên Nguyên Thành!

Dương Phóng mặt lộ vẻ trầm tư, miệng ngậm rơm rạ.

Phiền toái.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, viên thứ tư Thần Chung, lại thật ở vào hoàng thành?

...

Chương 293 : Tạm cư!

“Khách quan, ngài là lần đầu đến hoàng thành a?”

Trên du thuyền, tóc trắng xoá lão giả, một bên lay động thuyền mái chèo, vừa mở miệng cười nói.

Dương Phóng lấy lại tinh thần, đáp lại nói: “Đúng vậy a, không biết trong thành này đều có gì vui ăn ngon? Lão trượng có thể giới thiệu một phen?”

“Ha ha, loại này đồ vật, đương nhiên sẽ không ít.”

Người chèo thuyền cười ha ha, nói: “Đại Uyên hoàng thành, chính là Đại Uyên số một, các loại ăn, chơi đều chính là thiên hạ nhất tuyệt, ăn liền có tam tiên lâu hoàng lân cá, tươi dê canh, say tươi vịt, còn có thành nam từ nhớ chính tông thịt chó, gà hờn ngô hẻm trong Ô Long giò, thịt kho tàu đùi dê, xốp giòn nỏ cá sạo, tươi tôm bánh sủi cảo. . không khỏi là hoàng thành lừng lẫy nổi danh mỹ thực, về phần chơi, cũng tương tự nhiều, thành Nam Đấu thú trận, sân thi đấu, luận đạo trận, mỗi ngày kín người hết chỗ, còn có đèn đỏ sẽ, tài tử sẽ, hoa sen sẽ, làm cho người lưu luyến quên về...”

Người chèo thuyền thuộc như lòng bàn tay, từng cái mới mẻ danh tự từ trong miệng của hắn không ngừng toát ra.

Dương Phóng từng cái dừng ở bên tai, bỗng nhiên nâng lên ngón tay hướng về xa xa một chỗ rộng lớn công trình kiến trúc chỉ điểm mà đi, nói: “Đúng rồi, nơi đó là địa phương nào?”

Người chèo thuyền tìm mắt nhìn lại, lộ ra kinh dị, nói:

“Nơi đó là Lục Phiến Môn tổng bộ chỗ, làm sao? Khách quan có bằng hữu tại Lục Phiến Môn tổng bộ?”

“Thế thì không có, ta chính là nhất thời hiếu kì mà thôi.”

Dương Phóng mỉm cười, nói: “Bất quá cái này Lục Phiến Môn tổng bộ, tựa hồ cùng trong tưởng tượng bất đồng, vì sao như thế rách nát?”

“Cái này Lục Phiến Môn tổng bộ thế nhưng là có chút thời đại, mấy trăm năm qua, chưa hề sửa chữa qua, có chút rách nát, cũng thuộc về bình thường.”

Người chèo thuyền cười nói.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng đáp lại.

Khoảng cách bên bờ không xa.

Một chỗ gặp nước màu nâu xanh viển vờ, xa xa đứng vững, môn hộ cũng không lớn, trước cửa một đồng đá hoa cương điêu đúc sư tử đá.

Còn có hai đạo nhân ảnh, lẳng lặng sừng sững.

Xem ra nơi này hẳn là chỉ là một chỗ thiên môn.

Lục Phiến Môn tổng bộ!

Dương Phóng trong lòng suy nghĩ.

Tại hẳn cảm ứng bên trong, viên kia Thần Chủ thành linh ở vào trong đó.

Hẳn là. . hẳn mạnh hơn xông Lục Phiến Môn tổng bộ?

Một lát sau.

Hắn không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu.

Trong hoàng thành cao thủ nhiều như mây, tuyệt đối có đệ nhị Thiên Thê kinh khủng tồn tại, dám mạnh mẽ xông tới Lục Phiến Môn tổng bộ không thể nghi ngờ muốn chết.

Mà lại!

Trong hoàng cung, còn có một tôn thần linh tàn hồn tồn tại.

Tại cái này thần linh trước mặt, ngay cả Thương Khung thần cung đều kiêng kị chi cực.

“Không ổn, đại đại không ổn.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hiện tại xem ra, hắn chỉ có thể đi trước tìm người luyện đan, chờ thực lực tăng lên về sau, lại nghĩ biện pháp thu hoạch Thần Chủng.

Dù sao muốn thu hoạch Thần Chủng, cũng chỉ có lợi dụng Đạo Đồ!

Đạo Đồ trên người mình, viên này Thần Chủng sớm tới thuộc về mình.

Chỉ cần ở chung quanh nhằm hạ viện tử, một khi Thần Chủng thành thực, liền có thể tự động bay tới.

Đây mới là ổn thỏa phương pháp.

Đồng thời, hắn cũng có thể tiện thể trong bóng tối tăng lên một ít thực lực, nói không chừng có thể nhất cử đạt

tới đệ nhị Thiên Thê.

“Lão trượng, phía trước ngừng một chút.”

Dương Phóng nói.

“Được rồi.”

Người chèo thuyền cười nói, huy động du thuyền, hướng về một bên bến tàu tới gần.

...

Hạ du thuyền, Dương Phóng thân thể nhoáng một cái, tiến vào một chỗ trong ngõ nhỏ, đầu tiên là trong ngõ hẻm tìm nhà tốt nhất tửu quán, ăn như gió cuốn dừng lại.

Giao xong sổ sách về sau, liền trực tiếp tại bốn phía tìm kiếm lên phòng ở tới.

Chỗ ở, nhất định phải có giảng cứu.

Nếu là khoảng cách quá xa, Đạo Đồ đối với Thần Chung hấp dẫn cũng sẽ biến yếu rất nhiều, sẽ còn trống rỗng gia tăng rất nhiều những biến cố khác, cho nên Dương Phóng nhất định phải cẩn thận chọn lựa.

Ròng rã đến trưa, Dương Phóng đều đang bận rộn bên trong.

Rốt cục.

Lúc chạng vạng tối phân, bị hấn tìm được một chỗ coi như hài lòng tiểu viện.

Chỗ này tiểu viện khoảng cách phố xá sầm uất không xa, khoảng cách Lục Phiến Môn tổng bộ cũng rất gần,

chỉ có đại khái hơn hai trăm mét, xem như một chỗ náo bên trong lấy tĩnh chi địa, viện lạc rộng rãi, trong đình trồng một gốc thô to lão hòe thụ.

Một bên còn có thành hàng giá binh khí.

Chủ nhân là một vị thân cao một mét bảy tả hữu nam tử trung niên, cũng là một vị người luyện võ, chỉ bất quá sớm mấy năm tựa hồ nhận qua nội thương, mỗi đi mấy bước, trong miệng đều sẽ ho khan một trận, trên mặt hiện ra nhợt nhạt chi sắc.

“Chính là chỗ này, nguyên bản đây là ta tập võ chi địa, hiện tại trong nhà túng quẩn, chỉ có thể lấy ra thuê, người nếu là thích, một tháng cho bốn lượng bạc là được rồi.”

Nam tử trung niên vương quyền mở miệng nói ra: “Bất quá đầu tiên nói trước, ta chỗ này ít nhất phải thuê một năm, một khi mượn, một năm tiền mượn muốn toàn bộ trả nợ, chính người suy nghĩ lại một chút nhìn muốn hay không thuê?”

Hắn hiện tại tựa hồ rất là thiếu tiền đồng dạng.

Dương Phóng ánh mắt nhẹ nhàng đánh giá một vòng, nói: “Có thể, liền nó.”

Bởi vì không biết viên kia Thần Chủng đến cùng lúc nào thành thực, cho nên, hắn cũng chỉ có thể tạm thời trước thuê.

Dù sao mấy chục lượng bạc, với hắn mà nói, cũng không tính là gì.

“Vậy là được, vậy liền ký hợp đồng đi, hợp đồng ta đã mang tới.”

Nam tử trung niên gạt ra tiểu dung, từ trong tay áo rất nhanh móc ra hai tấm dùm dó, viết có chữ viết trang giấy.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, đi đến trong phòng, mang tới bút mực, trực tiếp kí lên Tiêu Phóng đại danh, sau đó ấn lên thủ ấn.

Sau đó, hắn lấy ra bạc, trực tiếp giao cho nam tử trung niên.

Nam tử trung niên nhận lấy bạc, cười nói: “Tiêu huynh đệ, trụ sở của ta ngay tại không xa, sau này người nếu là có cái gì những chuyện khác, đều có thể tới tìm ta, đúng, trong viện binh khí, người cũng có thể tùy tiện dùng, về phần ăn dùng, ở bên ngoài đường đi đều có thể mua được.”

“Không dám.”

Dương Phóng gạt đầu.

“Vậy ta trước hết cáo từ.”

Vương quyền nhẹ nhàng chấp tay, mở miệng cười nói.

“Đi thông thả.”

Dương Phóng đem đối phương đưa đến trước cửa, sau đó đóng lại cửa sân, hướng về gian phòng đi đến.

Trong lòng của hắn suy tư.

Viện lạc đã định ra, tiếp xuống đợi thêm thương thế khôi phục một đoạn thời gian, liền có thể đi tìm vị kia Đan sư.

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới một chuyện, đem cửa phòng cẩn thận đóng lại, lật bàn tay một cái.

Bàng Vạn Chung thi thể lần nữa bị lấy ra, rơi vào trước mắt trên mặt đất, toàn thân trên dưới cơ bắp dữ tợn, khí tức mãnh liệt.

Nguyên bản bị hấn theo vào trong bụng đầu, đã bị lần nữa rút ra, trợn mắt tròn xoe, thất khiếu chảy máu, chết không nhắm mắt.

“Cái này Kim Cương Thần Chủng xem ra là thật không cách nào lấy ra...”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Bất quá!

Mặc dù như thế, Bàng Vạn Chung thi thể cũng không thể tùy tiện ném đi.

Bộ thân thể này không biết có thể hay không luyện thành khô lồi?

Như vậy coi như đối phương thể nội còn có Thần Chủng, sau này cũng chỉ có cơ hội có thể lấy ra.

“Muốn luyện chế khô lồi lời nói, quyền kia 【 Thái Nhất hồn quyết 】 cần mau chóng tu luyện.”

Thái Nhất hồn quyết, ẩn chứa đủ loại linh hồn bí thuật, không chỉ có thể tăng cường tự thân linh hồn, càng máu chốt chính là, bên trong có một chiêu cấm thuật, có thể rút ra người khác linh hồn.

Chế tạo khô lồi ba điều kiện.

Nhục thân, linh hồn, yêu thú tinh hạch.

Bây giờ chỉ kém một bộ linh hồn.

...

Thời tiết chuyển lạnh.

Lá vàng bay múa.

Trong bất tri bất giác, Dương Phóng đã tại hoàng thành ở lại một tháng lâu.

Hắn mỗi ngày thâm cư không ra ngoài, siêng năng khổ luyện, không chỉ có đem trước sổ học đều vững chắc, liên đới lấy thể nội thương thể cũng đã triệt để khôi phục, đồng thời 【 Thái Nhất hồn quyết 】 cũng bị hắn tu luyện đến đệ nhất trọng cảnh giới.

Thái Nhất hồn quyết hết thảy tứ trọng cảnh giới.

Mỗi một trọng đều có thể trên phạm vi lớn gia tăng linh hồn chi lực.

Trong đó ẩn chứa đủ loại công năng càng là không thể tưởng tượng nổi, chỉ riêng 【 tước đoạt linh hồn 】 đầu này liền đầy đủ để cho người ta kinh ngạc.

Mà đối thành bên ngoài một đầu, chính là hồn phách bất diệt.

Dù là nhục thân bị người giết chết, hồn phách cũng có thể thừa cơ chạy ra, chính như trước đó nữ tử thần bí.

Bất quá loại này bất diệt, khẳng định không phải chân chính bất diệt.

Chỉ là để cho người ta linh hồn trở nên càng thêm cô đọng, dù là mất đi nhục thân, đều không cần lo lắng sẽ lập tức tiêu tán, cho nên, cái này cũng thì tương đương với so người khác nhiều hơn một cái mạng!

Trừ cái đó ra.

Dương Phóng Phục Thiên Thủ, Vô Cực ấn, Hư Không Bộ, Hắc Vân Kiếm Pháp, Hắc Ma quyền, Viêm bạo chưởng, Băng liệt chỉ, cũng tất cả đều đang tăng nhanh như gió bên trong.

Nhất là Hư Không Bộ.

Trước đó Hư Không Bộ chỉ là khó khăn lắm luyện được một chút cảm giác, nhưng bây giờ Hư Không Bộ cũng đã trực tiếp tu luyện tới đệ tam trọng cảnh giới.

Đệ tam trọng Hư Không Bộ, tại tốc độ phía trên nhanh hơn Thanh Vân Bộ một bậc tả hữu.

Mà Viêm bạo chưởng, Băng liệt chỉ cái này hai môn siêu phẩm võ học, cũng đều đã được thuận lợi xoát đến cảnh giới viên mãn.

Một tháng thời gian, có thể nói thu hoạch to lớn.

“Thiếu sót duy nhất chính là tu vi, chỉ dựa vào tự mình tu luyện, một ngày chỉ có thể sinh ra 10 điểm điểm kinh nghiệm, thực sự quá chậm.”

Dương Phóng suy tư.

Chỉ bất quá trước đó thương thế chưa hồi phục, hấn nào dám tùy tiện đi tìm Đan sư.

Nhưng bây giờ không cần lại có bận tâm.

...

Ngoài cửa sổ Ngân Nguyệt tung xuống.

Trên mặt đất đã hiển hiện giọt sương.

Tường viện chỗ truyền đến nhỏ xíu tiếng kinh phong âm, ba đầu bóng người từ bên ngoài nhẹ nhàng vọt lên, liếm giấu khí tức, tại tường viện phía trên nhanh chóng hành tẩu.

Không bao lâu, bọn hắn ẩn tàng tại góc tường chỗ bóng tối, ánh mắt hướng về viện tử quét tới.

Chỉ một chút, ba người trong mắt tất cả đều hiển hiện tinh quang.

“Hồng ngọc gạo loại, quả nhiên là.”

Trong đó một bóng người dị thường mừng rỡ: “Nơi này thế mà thật sự có hồng ngọc gạo loại!”

“Viện này chủ nhân rốt cuộc là ai, thế mà ngay cả hồng ngọc gạo loại loại vật này đều có thể bồi dưỡng được tới.”

Vị thứ hai bóng người nói.

“Quản hắn là ai? Thừa dịp hắn hiện tại ngủ say, nhanh lên động thủ, những này hồng ngọc gạo loại nếu là xuất ra đi đấu giá, tuyệt đối có thể bán ra giá trên trời.”

Đạo thứ ba bóng người gấp rút nói.

Ba người không do dự nữa, thân thể nhảy lên, mang theo nhỏ bé lại dồn dập kinh phong tiếng rít âm, cấp tốc rơi vào trong sân.

Bọn hắn sắc mặt đại hỉ, vội vàng nhô ra đại thủ, chụp vào những cái kia hồng ngọc gạo loại.

“Một tuệ hồng ngọc gạo loại cần mười lượng bạc, muốn

mua, trước hết đem tiền bông ra.”

Bỗng nhiên, một đạo dị thường thanh âm bình tĩnh không có dấu hiệu nào trực tiếp tại ba người trong óc vang lên.

Ba người thốt nhiên biến sắc, đột nhiên quay đầu.

Bị phát hiện rồi?

Bọn hắn cấp tốc nhìn về phía đóng chặt gian phòng.

Chỉ gặp gian phòng cửa sổ, cửa phòng toàn bộ đóng chặt, bên trong không có một tia sáng, càng là không nhìn thấy mảy may bóng người.

Ba người hai mặt nhìn nhau, ngừng thở, không nhúc nhích.

Một lát sau.

“Meo ~ “

Một người trong đó cẩn thận kêu một tiếng, cẩn thận quan sát gian phòng, nhìn thấy gian phòng không có phản ứng về sau, lúc này lặng lẽ nắm lên một tuệ hồng ngọc gao loại, nhẹ nhàng bẻ gãy, hướng về trong ngực giả đi.

Hai người khác cũng tại chăm chú nhìn gian phòng, vừa nhìn thấy đối phương không có bất kỳ cái gì phản ứng, lập tức tất cả đều ngậm thở phào, vội vàng đi theo cùng nhau hành động, đem nhiều đám hồng ngọc gao loại bẻ gãy, cấp tốc chứa vào trong ngực.

Trong lòng bọn họ đại hỉ, rất nhanh trang đầy cõi lòng, vội vàng thân thể nhảy lên, liền muốn rời khỏi nơi đây.

Nhưng bỗng nhiên, ba người cảm giác được nã hải một trận mê muội, mới vừa vịn nhảy lên, thân thể liền lần nữa rớt xuống, toàn thân trên dưới dị thường không còn chút sức lực nào, thể nội tất cả chân khí thật giống như hết thủy biến mất đồng dạng.

Ba người lập tức lộ ra hoảng sợ.

Chuyện gì xảy ra?

Thân thể làm sao đột nhiên không còn chút sức lực nào?

“Năm trăm lượng bạc, tạ ơn ân hạnh chiếu cố!”

Bên trong căn phòng bình tĩnh thanh âm vang lên lần nữa.

Ba người thần sắc hoảng hốt, vội vàng lần nữa nhìn về phía gian phòng.

Là hấn!

Là người kia thi triển yêu pháp, đem bọn hấn chân khí cùng lực lượng tất cả đều làm không có?

“Tiền bồi tha mạng!”

“Tiểu nhân có mắt không biết Thái Sơn, đắc tội tiền bồi, khẩn cầu tiền bồi tha mạng!”

“Nơi này có tiền, tất cả đều cho ngươi, đều cho ngươi, hồng ngọc gạo loại chúng ta cũng không cần, cầu yêu tôn tha mạng!”

Ba người một chút quỳ rạp xuống đất, phanh phanh dập đầu, nước mắt bão tố tung tóe.

Đem trên thân tất cả tiền tài toàn bộ lấy ra, hoảng sợ dị thường, đau khổ cầu xin tha thứ.

Theo tiền tài của bọn họ từng cái lấy ra, rất nhanh, ba người lần nữa kinh hãi phát hiện, vừa mới thể nội còn biến mất chân khí, thế mà tựa hồ lại một lần khôi phục một chút.

Ngay tiếp theo không còn chút sức lực nào thân thể đều đi theo dần dần khôi phục lại.

Ba người càng thêm kinh hãi.

Đây quả thật là một vị giầu ở nhân gian tuyệt thế lão yêu?

“Đa tạ tiền bối, đa tạ tiền bối.”

Ba người cuống quít dập đầu, cảm kích dị thường, sau đó cấp tốc đứng dậy, vội vàng liềm lĩnh leo tường thoát đi, cũng không dám lại chờ lâu một lát.

Dương Phóng không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu.

Ở vào trong hoàng thành, đã một tháng chưa từng giết người.

Không muốn vì vậy mà phá giới.

Bất quá!

Cái này Vạn Độc kinh quả nhiên là dễ dùng.

Trong đó đủ loại kịch độc, đối phó lên dạng này tiểu lâu la, coi là thật cùng yêu thuật không sai biệt lắm, bất động thanh sắc ở giữa liền có thể đem bọn hắn toàn bộ cầm xuống.

Đáng tiếc duy nhất chính là, Vạn Độc kinh đối phó lên thánh linh cấp cao thủ, đã lộ ra còn thiếu rất nhiều.

“Độc Tông...”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Không biết cái này Độc Tông bên trong, có hay không loại này phương pháp.

Cửa sổ mở ra, một sợi chân khí xông ra, đem trên mặt đất tiền tài cùng hồng ngọc gạo loại toàn bộ cuốn tới, rơi vào tại trong phòng.

...

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng thay đổi một bộ mới tinh trường bào, ăn điểm tâm, bước đi bước chân, hướng về nơi xa bước đi.

Đi ngang qua vương quyền trụ sở thời điểm, không khỏi nao nao, tìm mắt nhìn lại.

Chỉ gặp chủ thuê nhà vương quyền trụ sở trước, thành linh nhiều đại lượng bộ khoái.

Bốn phương tám hướng vây đầy quần chúng, đang sôi nổi nghị luận.

Dương Phóng cẩn thận lắng nghe, rất nhanh làm minh bạch.

Vương quyền tối hôm qua bị cừu gia trả thù rồi?

Ôm nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện nguyên tắc, vẫn là cất bước rời đi.

Ngoài thành sơn trang.

Dương Phóng thân thể rất cục xuất hiện ở đây, giơ bàn tay lên, nhẹ nhàng gõ vang trước mắt môn hộ.

Không bao lâu, cửa phòng mở ra.

Một vị sai vặt nhìn thoáng qua Dương Phóng, nói ra: “Mời trở về đi, lão gia nhà ta gần nhất tâm tình không tốt, không muốn gặp khách.”

Hắn lần nữa đóng cửa phòng.

Dương Phóng bàn tay duỗi ra, một phát bắt được cửa phòng, làm cho khó mà khép kín, lộ ra mỉm cười: “Làm phiền thông báo, ta là người quen dẫn tiến.”

Hắn đem một mặt ám tử sắc ngọc bội lấy ra, giao cho đối phương.

Đối phương nhướng mày, vẫn là nhận lấy ngọc bội, nói: “VẬY NGƯỜI CHỜ LẤY.”

Hắn đóng cửa phòng, quay người rời đi.

Dương Phóng tại cửa phòng lẳng lặng đợi.

Không bao lâu, cửa phòng lần nữa mở ra.

Vị kia sai vặt tướng lệnh bài giao cho Dương Phóng, mở miệng nói ra: “Mời đến đi, lão gia nhà ta đã tại đại điện chờ đợi.”

“Đa tạ.”

Dương Phóng mỉm cười, tiến vào viện.

Tại vị kia sai vặt dẫn đầu dưới, thất chuyển bát chuyển,

rất nhanh đã tiến vào một chỗ rộng rãi đại điện bên trong.

Trong đại điện.

Một cái tuổi qua lục tuần lão giả, thân mang nền đỏ vắn đen áo choàng, dưới cằm lưu cần, trên mặt nếp nhăn, lẳng lẳng ngồi ngay ngắn ở chủ vị.

Một đôi mắt tam giác trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi này lạnh lùng quét tới, tiện tay vung lên, lui sai vật, âm thanh lạnh lùng nói: “Người là Châu Uyên người nào? Lần trước sự tình, Châu Uyên còn chưa có chết? Hắn làm sao không mình tới?”

Dương Phóng nao nao, chấp tay mỉm cười: “Châu quốc sư cùng tại hạ là bạn cũ, giới thiệu tại hạ đến đây luyện đan.”

“Hừ, bạn cũ?”

Lão giả hừ lạnh, tựa hồ căn bản không tin, nói: “Để cho ta luyện đan cũng là không phải không được, bất quá lão phu hiện tại tâm tình thật không tốt, người trước hết chờ xem , chờ lão phu tâm tình tốt, cho người thêm luyện.”

“Cái kia không biết tiền bối lúc nào tâm tình tốt?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không biết.”

Lão giả ngọt ngọt nói.

Dương Phóng nhướng mày.

Tốt a, thế này sao lại là tâm tình không tốt!

Đây rõ ràng giống như là ăn thuốc nổ đồng dạng!

Tới thời điểm, Châu Uyên liền nói vị này Đan sư tính tình cổ quái, không tốt ở chung, để cho mình nhiều hơn nhẫn nại, hiện tại xem ra, quả thật như thế.

Trong lòng của hắn không còn gì để nói.

Đã không thể luyện đan, vậy hắn để cho mình vào để làm gì?

Trong lúc nhất thời, bầu không khí có chút xấu hổ.

Dương Phóng đi cũng không được, ở lại cũng không xong, cuối cùng trực tiếp không khách khí chút nào ngồi xuống ghế, bưng lên trên bàn một chén nước trà, bắt đầu tự lo nhấp.

Lão giả lần nữa hừ lạnh, tựa hồ bất mãn tại Dương Phóng vô lễ.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Hai người một mực lẳng lặng ngồi ở chỗ này, ai cũng không nói gì.

Bầu không khí lộ ra xấu hổ đến cực điểm.

Sau nửa canh giờ.

Một vị quản gia cầm trong tay một trương tờ giấy, từ bên ngoài nhanh chóng chạy tới, bồi rối nói ra: “Lão gia, Thanh vân kiếm khách cũng từ bỏ ...”

Hắn bỗng nhiên ý thức được có người, vội vàng ngậm miệng không nói, đi vào vị lão giả kia phụ cận, cầm trong tay tờ giấy đưa cho lão giả.

Lão giả tiếp nhận tờ giấy, ánh mắt quét tới, lập tức sầm mặt lại, tựa hồ nghiêng răng nghiêng lợi.

...

Chương 294 : U linh phế tích! 【 hai hợp một】

Đại điện bên trong.

Dương Phóng lông mày khẽ động, hướng về lão giả nhìn sang, trong lòng hồ nghi.

Chỉ gặp lão giả sắc mặt càng thêm khó coi, lộ ra có mấy phần xanh xám, đến cuối cùng trực tiếp hung hăng vỗ bàn một cái, đứng dậy rời đi.

“Tiền bối, có lẽ ta có thể giúp bên trên gấp cái gì.”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng, thanh âm truyền ra.

Vì có thể để cho đối phương mau chóng luyện đan, dưới mắt hắn không còn cách nào khác.

“Ngươi?”

Lão giả bước chân dừng lại, xoay người lại nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra cười lạnh, nói: “Ngay cả thánh linh cấp cao thủ đều thất bại, ngươi tính là gì?”

“Thánh linh cấp cao thủ cũng có mạnh có yếu, ta cũng là thánh linh, sao không để cho ta thử một chút?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

“Ngươi cũng là thánh linh?”

Lão giả sắc mặt giật mình, lập tức bắt đầu nhìn thẳng lên Dương Phóng, khó có thể tin.

Còn trẻ như vậy thánh linh?

Hắn rất nhanh phát ra hừ lạnh, nói: “Vì việc này, lão phu đã lục tục ngo ngoe mời năm vị thành danh thánh linh, tất cả đều thất bại, người cảm thấy người có thể làm sao?”

Bị hắn mời tới thánh linh, đều là nhiều năm cao thủ.

Mỗi một vị đều thành danh nhiều năm.

Thế nhưng là đều không ngoại lệ, cuối cùng toàn bộ từ bỏ.

“Không cho ta thử một chút, như thế nào kết luận ta không được?”

Dương Phóng lộ ra mỉm cười, nhìn về phía đối phương.

Lão giả lần nữa hừ lạnh, thân thể đi trở về, nói: “Cũng tốt, nếu như người thật có thể giúp ta tìm về nhi tử, người nghĩ luyện đan được gì, ta đều có thể giúp người luyện chế, không, trong vòng nửa năm, người cần đan dược, ta đều có thể giúp người luyện.”

Hắn hung hăng cắn răng, phát hung ác tâm.

Nhìn ra được, việc này lộ ra trọng yếu vô cùng, cùng hắn nhi tử tương quan.

“Ồ? Tiền bối mời kỹ càng mà nói.”

Dương Phóng con mắt khẽ động.

Lão giả thở dài, trên người tinh khí thần đều tựa hồ lập tức uể oải xuống dưới, ngồi trên ghế, nói:

“Sự tình phát sinh ở nửa tháng trước, ta có một cái con trai độc nhất, tên là Liễu Vân, từ nhỏ bị ta làm hư, đến mức sau khi lớn lên, yêu thích du hiệp, thích chu du thiên hạ, bệnh vực kẻ yếu, ta đã từng cẩn thận dạy bảo qua vài lần, làm sao nghịch tử tính cách phản loạn, dạy mãi không sửa, nửa tháng trước, hắn càng là vụng trộm rời nhà, cùng một đám huynh đệ kết nghĩa đi xa, đi lần này, cũng rút cuộc không có trở về, chỉ truyền trở về một trương tờ giấy...”

“Tờ giấy? Là xảy ra chuyện rồi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, tờ giấy kia, là một phong thư cầu cứu, là dùng dòng máu của hắn viết thành.”

Lão giả sắc mặt bi thống, nói: “Trong thư nói, bọn hắn vô ý rơi vào u linh phế tích, mười ba vị huynh đệ kết nghĩa tử thương thảm trọng, trước mắt chỉ có tám người còn sống, để cho ta mau chóng phái người đi cứu hắn, nếu là đi chậm, đem rút cuộc khó mà nhìn thấy, biết được việc này về sau, tâm thần ta đại loạn, ngăn ngửi nửa tháng, liên tục mời năm vị thánh linh cấp cao thủ, mười lăm vị siêu phẩm cửa thứ ba, tiến về u linh phế tích tiến hành nghi thức cứu viện, thế nhưng là...”

“Đều không ngoại lệ, tất cả đều thất bại, thậm chí những này siêu phẩm cửa thứ ba còn chết mất không ít người, năm vị thánh linh cấp cao thủ cũng nhao nhao rời khỏi!”

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng nói.

Khó trách lão giả này vừa thấy mặt, liền như là ăn thuốc nổ.

Trong nhà phát sinh loại đại sự này, không nóng nảy mới gọi quái.

“U linh phế tích? Đây là địa phương nào? Ta vì sao chưa nghe nói qua?”

Dương Phóng mở miệng.

“Người hẳn không phải là chúng ta Bắc Vực người a?”

Lão giả sắc mặt phức tạp, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng lông mày nhíu lại, nói: “Ta đúng là từ ngoại vực mà tới.”

“Vậy được rồi.”

Lão giả thở dài, nói: “U linh phế tích, là Kinh Thiên vực bên trong đặc hữu một mảnh quỷ dị chi địa, phiến khu vực này cũng không phải là cố định tại một nơi nào đó, mỗi lần xuất hiện sau một thời gian ngắn, liền sẽ lần nữa biến mất, mà đợi đến lần sau xuất hiện, liền sẽ đổi lại một chỗ.

Bất quá bất kể thế nào đổi, từ đầu đến cuối đều tại Kinh Thiên vực bên trong, mà lại mỗi lần xuất hiện, u linh phế tích đều sẽ tự động thôn phệ bốn phía hết thầy đồ vật, vô luận là khu quần cư, vẫn là thành trấn, hoặc là dã ngoại yêu thú địa bàn, đều sẽ hóa thành trong đó một bộ phận.

Một khi bị u linh phế tích thôn phệ, người sống sót thấp đến đáng thương, vượt qua thời gian nhất định không ra, liền sẽ bị đồng hóa thành quỷ dị quái vật! !”

Nói đến đây, sắc mặt của hắn trở nên cực kỳ khó coi, nói ra: “Cho nên, chính người nghĩ rõ ràng, người có

nguyện ý hay không giúp ta tìm về nghịch tử?”

Dương Phóng lập tức sờ lên cái cằm, cấp tốc suy tư.

Kình Thiên vực bên trong lại còn có loại địa phương này?

“Cái u linh này phé tích hẳn là trước đây không lâu mới vừa vận xuất hiện a?”

“Đúng vậy, ngay tại nửa tháng trước đột nhiên xuất hiện, lúc ấy nghịch tử cùng bên cạnh hắn đám kia huynh đệ kết nghĩa ngay tại một chỗ cỡ nhỏ khu quần cư đặt chân, kết quả vô ý bị u linh thôn phệ, u linh phé tích mỗi lần xuất hiện thời gian cũng sẽ ở hai mươi ngày tả hữu, hiện tại còn thừa lại năm ngày thời gian, liền sẽ lần nữa biến mất, đến lúc đó, nghịch tử liền vĩnh viễn không về được.”

Lão giả cắn răng.

“Vậy hẳn trước đó là như thế nào đem tin tức này truyền ra ngoài?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nghịch tử bên người có từ nhỏ nuôi nấng u linh tước, vật này chính là năm đó ta tốn hao to lớn đại giới làm ra, có thể xuyên thẳng qua âm dương, dạ hành ba ngàn dặm, chính là u linh tước tin tức truyền đến!”

Lão giả nói.

“Tốt, ta có thể thử một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

Nói thực ra, hẳn thực sự không muốn từ bỏ cái này

luyện đan cơ hội.

Một khi thành công, đối phương có thể miễn phí vì hấn luyện chế nửa năm đan dược, loại chuyện tốt này đi nơi nào tìm?

“Đúng rồi, chỗ kia u linh phế tích, bây giờ tại địa phương nào? Quý công tử còn có hay không lưu lại qua tin tức khác?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“U linh phế tích bây giờ tại Kinh Thiên vực phía tây 【Huyền Ất khu quần cư】 , kia là cái cực nhỏ khu quần cư, thường ở nhân khẩu chỉ có khoảng mấy ngàn người, nghịch tử một lần cuối cùng truyền tin nói, hấn tại miếu bên trong.”

Lão giả vội vàng nói.

“Hấn tại miếu bên trong?”

Dương Phóng lặp lại.

Nghe ý tứ tựa hồ là núp ở u linh phế tích nơi nào đó trong cổ miếu?

“Đúng vậy, còn có một tin tức, u linh phế tích Nội Kinh thường sẽ xuất hiện dị loại Tà Linh, cực kỳ quỷ dị, khiến người ta khó mà phòng bị, người phải cẩn thận nhiều hơn.”

Lão giả Liễu Tiên Quyền vội vàng mở miệng.

Hiện tại chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào Dương Phóng trên thân.

Bởi vì thời gian đã không đủ, hấn không có thời gian dư

thừa lại đi mời mọc một vị thánh linh cấp cao thủ, nếu là chậm trễ nữa xuống dưới, con của hần hần phải chết không nghi ngờ.

.

.

.

Phi nước đại nửa ngày, tốc độ cực nhanh.

Hai bên kinh phong ô ô rung động.

Thời tiết đã lần nữa tới gần rét đậm, gập chi địa, cơ hồ đều là lá vàng chông chát.

Dương Phóng đang toàn lực thi triển tốc độ xuống, rút cục tại trước khi mặt trời lặn, thuận lợi đến Liễu Tiên Quyền nói tới 【 Huyền Ất khu quần cư 】 .

Giờ phút này.

Ánh mắt nhìn.

Chỉ thấy phía trước, u quang mờ lung, lờ mờ, bị một tầng nhàn nhạt sương mù màu đen bao phủ, sương mù hạ thì là liên miên công trình kiến trúc, lít nha lít nhít, san sát nối tiếp nhau, chỉ một người ảnh cũng không nhìn thấy.

Giống như là một chỗ quỷ dị khu không người.

Nghiêng tai lắng nghe, cũng nghe không đến bên trong bất kỳ thanh âm gì.

Lại tĩnh lại tịch!

Thật giống như một khu vực như vậy bị ngăn cách.

“Miếu bên trong.”

Dương Phóng tự nói, bước đi bước chân, hướng về phía trước đi đến.

Sau đó chỉ cần lục soát một chút bên trong các loại chùa miếu liền có thể.

Đương nhiên, hắn cũng muốn sớm lưu tốt chuẩn bị ở sau mới được, để có thể tùy thời rút lui.

Nếu là thực sự chuyện không thể làm, hắn cũng sẽ không đem mình cũng trộn vào.

Theo từng bước một tiếp cận kia phiến quỷ dị khu vực, Dương Phóng dần dần cảm giác được một cỗ khí tức không giống bình thường, một cỗ khó tả không rõ cảm giác dần dần nổi lên trong lòng của hắn.

Thật giống như một khi đi qua, gặp được cái gì cực kỳ đáng sợ sự tình đồng dạng.

Dương Phóng không nhúc nhích, cẩn thận nhìn chăm chú mảnh này bị khói đen che phủ khu vực, một lát sau, vẫn là bước chân một bước, đi tới.

Một nháy mắt, toàn thân truyền đến cảm giác lạnh như băng.

Như là từ một chỗ kéo dài trong hầm băng thông qua đồng dạng.

Đảo mắt!

Thân thể của hắn xuất hiện ở khu quần cư nội bộ, ánh mắt hướng về nhìn bốn phía, đồng thời chân khí trong

cơ thể vận hành, dần dần xua tan băng lãnh, khôi phục nhiệt độ.

Từ nội bộ nhìn lại, toàn bộ khu quần cư loại trừ không có bất kỳ bóng người nào bên ngoài, tựa hồ cũng không có cái gì đặc biệt chi đũa.

Hắn đi về phía trước đi, tiếng bước chân thu liễm, quan sát tỉ mỉ lấy hết thảy chung quanh.

Trên đường phố, y nguyên có thể nhìn thấy rất nhiều quầy hàng tồn tại.

Có bán món ăn, bán sách, bán vẽ, bán quà vật...

Bày ra đến chĩnh chĩnh tề tề.

Không có chút nào lộn xộn chi vật.

Thậm chí quầy ăn vặt bên trên đồ ăn, đều tựa hồ vẫn là tươi mới.

Thật giống như người nơi này, là trong nháy mắt toàn bộ biến mất, có loại quái dị không nói ra đợc.

Dương Phóng yên lặng quan sát.

Bỗng nhiên!

Hắn sinh ra cảm ứng, trực tiếp quay đầu.

Chỉ gặp hắn cách đó không xa một chỗ khách sạn trước, lò mờ có một thân ảnh, lẳng lẳng đứng thẳng, hướng về hắn cái phương hướng này nhìn tới.

Tại ánh nắng chiều dưới, mơ mơ hồ hồ, khó mà phân biệt.

Dương Phóng con mắt lạnh lẽo, xoát một chút, thân thể cấp tốc tiếp cận quá khứ.

Bất quá ngay tại hần vừa mới xông ra không xa, bỗng nhiên lần nữa dừng lại.

Đạo nhân ảnh kia lần nữa biến mất không thấy, như là ảo giác của hần đồng dạng.

Cái này khiến hần không khỏi chăm chú nhíu mày.

“Tà Linh?”

Dương Phóng suy tư, lần nữa hướng về bốn phía quan sát một trận, xoay người lại, tiếp tục hành tẩu.

Trong bất tri bất giác, Thái Dương đã triệt để xuống núi.

Khu quần cư lâm vào khó tả hắc ám.

Chỉ có lẻ tẻ nguyệt quang tung xuống.

Ngay tại trong lúc hành tẩu, bỗng nhiên, Dương Phóng trong lòng lạnh lẽo, lần nữa cảm thấy không đúng.

Trên mặt đất.

Cái bóng của hần bị nguyệt quang lôi ra thật dài vết tích.

Thế nhưng là, tại cái bóng của hần phụ cận, nhưng lại xuất hiện lần nữa bảy tám đạo cái bóng thật dài.

Thật giống như có người cùng ở sau lưng mình hành tẩu?

Hần đột nhiên quay đầu, ánh mắt băng lãnh.

Lại phát hiện sau lưng trống rỗng, may may đồ vật đều

không có.

Khóe mắt liếc qua làn nữa hướng về dưới chân nhìn lại.

Chỉ gặp dưới chân bảy tám đạo thật dài cái bóng cũng
tại chẳng biết lúc nào biến mất.

“Giả thần giả quý.”

Dương Phóng băng lãnh mở miệng, tiếp tục quay người
hành tẩu.

Lại qua một đoạn thời gian.

Dương Phóng không có tiếp tục gặp được dị thường.

Bất quá, khi hấn từ một chỗ đường đi chỗ ngoặt lúc đi
qua, lại nhú mày, phát hiện phía trước một màn.

Có người?

Những người khác?

Chỉ thấy phía trước tĩnh mịch đường đi, giờ phút này
đang có bốn đạo nhân ảnh tại vô cùng hoảng sợ chạy
trốn, trong miệng phát ra bối rối kêu to, áo choàng phát
ra, con mắt đỏ lên, như là gặp được chuyện cực kỳ kinh
khủng.

Bốn người niên kỷ cũng không nhỏ.

Tu vi cũng đều tại siêu phẩm cửa thứ ba.

“Cứu mạng a!”

“Huynh đài nhanh cứu mạng a!”

Bốn vị siêu phẩm cửa thứ ba cao thủ, nước mắt bão tố

vung, không để ý hiện tượng, tựa như sụp đổ đồng dạng.

Liều lĩnh hướng về Dương Phóng bên này trốn tới.

Mà tại mấy người sau lưng, thì có ba bốn cực kỳ quái dị bóng đen, đang nhanh chóng đuổi theo, âm trầm yêu dị, mơ hồ vụn vụn, từ bên trong thỉnh thoảng phát ra từng đợt bén nhọn tiếng cười, tràn ngập nồng đậm mĩa mai.

Thật giống như tại mèo hí chuột đồng dạng.

“Quả nhiên là Tà Linh!”

Dương Phóng tự nói.

Kia mấy đạo quỷ dị bóng đen hiển nhiên cũng cảm giác được cách đó không xa Dương Phóng, trong miệng phát ra ” hì hì ha ha ” quỷ dị tiếng cười, trong đó một đạo hắc ảnh thân thể lóe lên, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng lao tới.

Trong mơ hồ, tựa hồ có một mảnh liên miên bóng đen, lời cuốn lấy âm trầm băng lãnh chi ý, hướng về Dương Phóng thân thể trực tiếp bao trùm xuống dưới.

Một sát na, không thấy thiên địa, không thấy nguyệt quang.

Toàn bộ thế giới đều như đồng hóa là màu đen.

Nồng đậm cảm giác lạnh như băng nhanh chóng tràn vào đến Dương Phóng trong lỗ chân lông, tựa như muốn đông cứng máu của hắn, đông cứng thân thể của hắn, đem hắn từ bên ngoài cùng bên trong, triệt để hủy diệt.

Nhưng đột nhiên!

Oanh!

Lôi quang hiển hiện, thiên uy tràn ngập, mang theo phá hủy hết thảy tà ác dương cương, trong nháy mắt bao phủ hắc ám.

A!

Con kia bao trùm đi xuống quỷ dị bóng đen trong nháy mắt phát ra kêu thê lương thảm thiết, bị lôi điện bao phủ, lập tức lớp lớp rung động, trong nháy mắt bốc hơi, hóa thành nhàn nhạt sương mù, triệt để tiêu tán.

Đáng sợ một màn, khiến cho cái khác mấy tôn bóng đen sắc mặt ngẩn ngơ, thân thể trong nháy mắt dừng lại, đồng loạt hướng về Dương Phóng nhìn bên này tới.

Đương cảm thấy được Dương Phóng trên người kia một cỗ nhàn nhạt thiên uy về sau, bọn chúng khí tức lẫn lộn, trong ánh mắt hiện ra nồng đậm âm trầm cùng oán độc, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng, đột nhiên hú lên quái dị, quay người liền trốn.

Muốn đi?

Dương Phóng nhíu mày, thân thể trong nháy mắt cuồng cướp mà qua.

Bên hông trường kiếm ra khỏi vỏ, bị lôi quang bao trùm, trực tiếp hướng về thân thể của bọn nó quét tới.

Hắc Vân Kiếm Pháp!

Phốc phốc phốc!

A!

Mấy tôn bóng đen quỷ dị tại Dương Phóng lôi điện phía dưới, bị cấp tốc đánh tan, phát ra kêu thê lương thảm thiết, hóa thành hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa.

Bốn vị đào vong siêu phẩm cửa thứ ba, vội vàng quay đầu quan sát.

Khi thấy Dương Phóng mấy chiêu liền đánh chết những này bóng đen quỷ dị về sau, lập tức vừa mừng vừa sợ, như là nhìn thấy lớn lao hi vọng, nước mắt bão tố vung, vội vàng nhanh chóng hướng về Dương Phóng bên này chạy vội tới.

“Cứu mạng, tiền bối cứu mạng a!”

“Còn xin cứu chúng ta ra ngoài, ô ô ô ô, ta không muốn chết a!”

Bốn vị siêu phẩm cửa thứ ba đi lên liền quỳ, sợ hãi vô cùng, nước mắt chảy ngang, trực tiếp ôm lấy Dương Phóng đùi.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, thân thể chấn động, đem mấy người đẩy lui ra ngoài.

“Đừng có lại tới gần!”

Lạnh lùng thanh âm xuyên ra.

Bốn người liền vội vàng gạt đầu, mặt đầy nước mắt cùng mồ hôi, khủng hoảng dị thường.

“Các người cũng là trước đó cư ngụ ở nơi này ư?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không phải, chúng ta. . chúng ta là chủ động tiến đến.”

Một cái lão giả đầu hói mặt mũi tràn đầy sợ hãi, đột nhiên hung hăng cho mình một bàn tay, nói: “Đều là ta mỡ heo làm tâm trí mê muội. Nghe người ta nói nơi này có thể đạt được u linh trái cây, lúc này mới liên hợp ba người bọn họ, chủ động xâm nhập, lại không nghĩ gặp được đủ loại quỷ dị sự tình, kém chút mệnh tang nơi đây.”

“U linh trái cây?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, đây là một loại có thể phụ trợ linh hồn tu luyện thần bí trái cây, nghe nói chỉ có u linh phế tích bên trong mới có, nhưng chúng ta lại không thu hoạch được gì.”

Bên cạnh một người trung niên nam tử vội vàng nói.

Bốn người gặp gỡ ở nơi này đủ loại quỷ dị sự tình, mà lấy tâm tính của bọn hắn đều gần như sụp đổ, lúc này mới có vừa mới sự tình.

“Các người tiến đến bao lâu, trừ bọn người ra, còn có những người khác đi vào sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tiến đến hơn mười ngày, còn có rất nhiều những người khác, bắt quá về sau đều đi rời ra, chúng ta bây giờ cũng không biết bọn hắn thế nào.”

Kia lão giả đầu hói khùng hoảng nói.

“Các người ở chỗ này có hay không gặp được cái gì miếu thờ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Miếu thờ? Có đưa tử nương nương miếu, ngay tại khu quần cư đông bộ.”

Kia lão giả đầu hói vội vàng mở miệng.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, nói: “Các người đi thôi.”

“Tiền bối, cứu mạng a, chúng ta hoàn toàn mất phương hướng, khẩn cầu tiền bối chỉ điểm đường sáng!”

Lão giả kia vội vàng sợ hãi nói.

Dương Phóng nâng lên trường kiếm, hướng về phía bên phải một chỉ, nói: “Cái hướng kia đi, không muốn chuyển biến.”

“Tốt, đa tạ tiền bối!”

“Cảm tạ tiền bối ân cứu mạng!”

Bốn người trở về từ cõi chết, vội vàng dập đầu.

Sau đó lần nữa đứng dậy, hướng về kia bên trong chạy như điên.

Dương Phóng không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu, quay người trở lại, hướng về miếu thờ nơi đó nhìn lại.

...

Hoang vu miếu thờ, đen kịt một màu.

Như là trong đêm tối cực thú, mở ra miệng rộng, muốn đem người thôn phệ.

Miếu thờ phạm vi cũng không nhỏ, trong đình viện cực

kỳ rách nát, che kín mạng nhện cùng cỏ dại, tựa hồ không biết bao nhiêu năm không có bị người quét dọn qua.

Nhưng trung ương nhất đại điện chỗ, vẫn còn vẫn như cũ tràn ngập hương hỏa khí tức.

Giờ phút này.

Liễu Tiên Quyên chi tử Liễu Vân, một mặt trắng bệch, tay phải nắm chặt trường kiếm, tay trái thì một mực lôi kéo đồng bạn chi thủ, tràn đầy khẩn trương, trốn ở bên trong đại điện.

Bọn hắn mười ba vị huynh đệ kết nghĩa, bắt chước cổ chi hiệp khách, cầm kiếm đi xa, tìm kiếm cơ duyên, lại vạn vạn không nghĩ tới gặp được u linh khuếch tán, đem bọn hắn thôn phệ ở bên trong.

Hiện tại bọn hắn đã ở chỗ này bồi hồi hơn mười ngày, mười ba vị huynh đệ kết nghĩa chết chỉ còn lại có bọn hắn năm người, mỗi ngày qua kinh tâm động phách, sợ hãi dị thường.

“Chớ khẩn trương, chớ khẩn trương, cha ta mời cao thủ lập tức liền muốn tới, nhất định sẽ cứu chúng ta đi ra.”

Liễu Vân gắt gao nắm lấy đồng bạn, không ngừng an ủi.

“Không khẩn trương, chúng ta đều không khẩn trương.”

Hắn mấy người đồng bạn ngữ khí run rẩy, miễn cưỡng vui cười.

Như thế ngày qua, cơ bản đều dựa vào lấy mỗi ngày động viên mới có thể sống hạ.

Bằng không tuyệt đối sớm đã sụp đổ.

“Liễu đại ca, các người. . các người nhìn kia đưa tử nương nương, nàng có phải hay không tại triều chúng ta cười?”

Một cái tuổi trẻ thiếu nữ tràn đầy sợ hãi, hướng về trong điện tẩm kia đưa tử nương nương pho tượng nhìn lại.

Mấy người khác chấn động trong lòng, cẩn thận nhìn lại.

Chỉ gặp mặt mũi hiền lành, nhan sắc sơn đỏ thần bí pho tượng, giờ phút này khoe miệng mỉm cười, một đôi thâm bạch ánh mắt hướng về bọn hắn bên này lẳng lẳng xem ra, mang theo một tia quỷ dị khí tức.

Liên như là vật sống đồng dạng.

Mấy người lập tức rùng mình một cái.

“Không có, không có đối ta cười, là người nhìn làm, không nên nhìn.”

Liễu Vân vội vàng mở miệng.

“Đúng, không có cười, cái gì cũng không thấy.”

Bên cạnh một người cũng liền vội vàng lắc đầu.

Nhưng nghĩ là nghĩ như vậy, bọn hắn vẫn là không nhịn được sinh lòng sợ hãi, chỉ cảm thấy phảng phất có một đạo vô hình ánh mắt chiếu xuống trên người của bọn hắn, để bọn hắn thân thể dựng tóc gáy, làn da nhói nhói.

“Được rồi, nếu không chúng ta vẫn là không muốn sống ở chỗ này, đổi lại cái gian phòng.”

Liễu Vân vội vàng mở miệng, cấp tốc đứng dậy.

“Đúng, vẫn là không muốn gây người, nhanh lên rời đi tương đối tốt.”

Mấy người khác vội vàng mở miệng, bắp chân đều đang đánh rùng mình.

Bọn hắn vội vàng cấp tốc từ chủ điện thoát đi.

Thẳng đến rời đi thời điểm, cái kia đạo vô hình ánh mắt tựa hồ cũng y nguyên trên người bọn hắn lưu luyến.

Liễu Vân mấy người sợ trốn được chậm, vội vàng hướng một chỗ khác gian phòng bỏ chạy.

Thẳng đến đi vào phòng, triệt để đóng cửa phòng, mấy người mới lần nữa nhẹ nhàng thở ra.

“Liễu đại ca, người cảm thấy chúng ta có thể sống sót sao?”

Vừa mới thiếu nữ bi quan nói.

“Đừng suy nghĩ nhiều, nhất định có thể, cha ta tìm viện binh lập tức liền muốn tới, mà lại chúng ta thực lực bản thân cũng không thấp, nhất định có thể chịu đựng đi.”

Liễu Vân vội vàng nói.

“Đúng rồi, các người có cảm giác hay không đến bả vai rất chua, tại sao ta cảm giác đến thân thể càng ngày càng mệt mỏi, giống như là cũng thứ gì đồng dạng?”

Bỗng nhiên, một đồng bạn mở miệng nói ra.

“Bả vai?”

Liễu Vân cẩn thận hoạt động hạ bả vai, vội vàng nói:
“Đừng có đoán mò, chắc chắn sẽ không có việc gì, nếu

là xảy ra chuyện, chúng ta đều có thể nhìn thấy.”

“Đúng vậy, hẳn là chúng ta trước đó quá mệt mỏi nguyên nhân.”

Cái khác đồng bạn cũng an ủi.

Bạn hẳn lập tức yên tâm.

Sau đó, bạn hẳn không dám tiếp tục nói chuyện, mà là lẳng lặng ả núp , chờ đợi hừng đông.

Nhưng rất nhanh!

“Liễu đại ca, người. . người có hay không cảm thấy chúng ta giống như mất đi một người!”

Bỗng nhiên, vị nữ tử kia âm thanh run rẩy.

Liễu Vân cùng bên người mấy vị đồng bạn, biến sắc, vội vàng hướng bên cạnh mình nhìn lại.

Cái này xem xét, lập tức hồn phi phách tán.

“Tù Thanh đâu?”

“Tù Thanh làm sao không thấy? Vừa mới còn tại?”

“Tù Thanh...”

Mấy người thanh âm sợ hãi, cũng không dám lớn tiếng trương dương.

Kinh khủng tuyệt vọng lần nữa bắt đầu tậ nhập nội tâm của bạn họ, để bạn hẳn nội tâm đã bắt đầu chân chính tiếp cận sụp đổ.

Bạn hẳn nơi tay bắt tay tình huống dưới, như thế một

người sống sờ sờ đột nhiên mất tích.

“Cái này miếu hoang không thể ở lại, đi, đi mau!”

Liễu Vân thanh âm sợ hãi, vội vàng mở miệng.

Mấy người khác cũng sợ hãi dị thường, nhao nhao đứng dậy, hướng về ngoài cửa phóng đi.

Nhưng theo bọn hắn từ trống trải trong sân chạy qua, rất nhanh để bọn hắn càng thêm sợ hãi sự tình phát sinh, trên mặt đất xuất hiện hơn mười đầu thon dài cái bóng, theo bọn hắn một đường chạy.

Thật giống như tại bên cạnh của bọn hắn có vô hình bóng người đồng dạng.

Trong lúc đó nương theo lấy từng đợt ” hì hì ha ha ” quỷ dị tiếng cười, truyền vào bọn hắn não hải.

Mấy người trong đầu thần kinh rốt cục triệt để hồng mắt, nước mắt hiện hiện, hoảng sợ đến cực điểm.

“Cứu mạng a! !”

Bọn hắn cuồng loạn.

Ầm ầm! !

Bỗng nhiên, tiền viện vách tường trực tiếp nổ tung, đá vụn bay múa.

Một đạo bóng đen quỷ dị tựa hồ là bị người lúc trước viện oanh tới, đập nát vách tường, hung hăng nện ở bên cạnh bọn họ không xa, kêu thảm một tiếng, bịch một tiếng, trực tiếp tiêu tán ra.

Mấy người vội vàng hoảng sợ ngẩng đầu có nhìn lại.

Chỉ gặp vách tường lỗ lớn hậu phương.

Một tôn thân mang thanh sam, khô ngô cao lớn, tóc đen đầy đầu rối tung bóng người, cầm trong tay một thanh trường kiếm, ánh mắt thanh lãnh, ngay tại hướng về nơi này nhìn tới.

Tựa hồ đúng là hấn oanh sát đạo hắc ảnh kia!

“Các người ai là Liễu Vân? Còn có, các người trên người cồng thứ gì?”

Dương Phóng trực tiếp nhíu mày.

“Ta, ta là Liễu Vân!”

Sụp đổ bên trong Liễu Vân nước mắt bão tố vung, vội vàng kêu to.

“Người bả vai lưng một người chết làm gì?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Liễu Vân dọa đến hồn phi phách tán.

Cồng một người chết?

Hấn vội vàng nhìn về phía bả vai, lại cái gì cũng không nhìn thấy.

Mấy người khác cũng tất cả đều từng cái hoảng sợ, vội vàng hướng mình bả vai chớp tới.

Đúng lúc này!

Trong sân kia hơn mười đạo thon dài cái bóng đột nhiên hét lên một tiếng, đồng loạt hướng về Dương Phóng

đánh tới, âm trầm quỷ dị, nhanh đến cực hạn.

Trong nháy mắt tràn ngập ra nồng đậm không rõ.

Cả viện đen kịt một màu.

“Cút!”

Ầm ầm!

Lôi âm phát ra, băng lãnh điếc tai, ẩn chứa hoảng sợ thiên uy.

A!

Hơn mười đạo bóng đen đồng thời phát ra kêu thê lương thảm thiết, lập tức gắt gao ôm lấy đầu, nện ở mặt đất, trên thân xuy xuy bốc khói, bắt đầu cấp tốc tán loạn.

Ngay tiếp theo Liễu Vân bốn người cũng não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, như là hồn phách trong nháy mắt ly thể.

Mà chờ bọn hắn lần nữa khôi phục ý thức, lại từng cái càng thêm hoảng sợ, kém chút trực tiếp nhảy lên.

Chỉ gặp tại bờ vai của bọn hắn phía trên, thành linh cũng một cái diện mục trắng bệch, ánh mắt âm trầm oán độc quỷ dị bóng người, chỉ bất quá những này quỷ dị bóng người tựa hồ cũng nhận trọng thương, trong miệng phát ra chói tai kêu thảm, hai tay ôm đầu, thân thể xuy xuy rung động, cấp tốc tiêu tán.

Trong nháy mắt, toàn bộ hồn phi phách tán.

Liễu Vân bốn người hoảng sợ dị thường, vội vàng liều lĩnh hướng về Dương Phóng chạy đi.

“Cứu mạng a tiền bối!”

Bọn hấn sợ hãi kêu to.

Phốc!

Dương Phóng trường kiếm quét qua, vừa mới nữ tử kia đầu lâu tại chỗ bay ra, con mắt trừng lớn, che kín kính ngạc, trên không trung bay múa.

“Thất muội!”

Liễu Vân mấy người hoảng sợ kêu to.

Nhưng rất nhanh bọn hấn lộ ra sợ hãi, chỉ gặp bay ra ngoài nữ tử đầu lâu đang nhanh chóng hóa thành hắc vụ, như là hư ảo, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tiếp theo thi thể trên đất, cũng trong nháy mắt vụ hóa.

“Cha người để cho ta tới cứu người, đi thôi.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm, nhìn hai người khác một chút, quay người hướng về bên ngoài đi đến.

Liễu Vân ba người run lẩy bẩy, ngơ ngơ ngác ngác, lạnh từ đầu đến chân.

Bọn hấn Thất muội đã sớm chết?

Cho tới nay đều là Tà Linh tại ngục trang?

Nhìn xem Dương Phóng cao lớn thẳng tắp thân thể, mấy người sợ hãi dị thường, nhanh chóng đi theo sau lưng.

“Tiền bối. . ta Thất mọi lúc nào chết?”

Liễu Vân sợ hãi mở miệng.

“Không biết.”

Dương Phóng đáp lại một tiếng, tiếp tục hướng phía trước.

Mảnh này không gian quỷ dị, cho dù là hắn, đều cảm giác được không rõ.

Dưới mắt vẫn là mau chóng rời đi tốt hơn.

Dù sao Liễu Vân đã tìm được, may mắn tiểu tử này mạng lớn.

Bằng không, mình coi như một chuyển tay không.

Ba người run lẩy bẩy, một bước không ngừng đi theo Dương Phóng, cũng không dám lại nhiều lời bất kỳ lời nói nào.

Bất quá!

Tại liên tục đi ra mấy cái đường đi, từ một chỗ ngõ nhỏ đi ra thời điểm.

Bỗng nhiên, Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, lông mày khẽ nhúc nhích, hướng về phía trước nhìn lại.

Liễu Vân ba người vội vàng đi theo dừng lại, ánh mắt nhìn, trừng to mắt.

Chỉ gặp tại bọn hắn phía trước nhất.

Bóng người hiển hiện, số lượng đông đảo.

Thình lình xuất hiện mảng lớn quân sĩ, giơ cao bó đuốc, lít nha lít nhít xuất hiện ở đây, tựa hồ ngay tại tìm kiếm cái gì, loại trừ quân sĩ, còn có từng mặt Minh hoàng sắc lửa hoàng cờ xí, tại trong ngọn lửa tươi sáng tịnh lệ.

“Triều. . người của triều đình...”

Liễu Vân sợ hãi nói: “Đây là Minh Ngọc quận chúa cờ xí!”

“Triều đình.”

Dương Phóng nếu có nhược tư.

Quả nhiên loại địa phương này, sẽ không thiếu khuyết triều đình thân ảnh.

Bỗng nhiên, một đạo thân thể gầy còm lão giả, tại hướng về bọn hắn bên này cấp tốc chạy đến, rất mau ra hiện tại Dương Phóng mấy người phụ cận, chấp tay nói ra: “Minh Ngọc quận chúa có lệnh, tất cả tiến đến võ giả, toàn bộ tạm thời ngừng từ điều lệnh, tiến hành tập hợp, các hạ, còn xin đi qua một chuyến đi.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Thật có lỗi, có việc đi đường, không cách nào ở lâu!”

“Ngươi. . đây là Minh Ngọc quận chúa mệnh lệnh!”

Lão giả kia vội vàng nói.

Dương Phóng không tiếp tục để ý, nhìn thoáng qua bên người Liễu Vân ba nhỏ, thản nhiên nói: “Các ngươi có đi hay không?”

Hắn bước đi bước chân, đi thẳng về phía trước.

Ba khuôn mặt nhỏ sắc ngọc trệ, kịp phản ứng, vội vàng

nhANH chóng theo tới.

Vị này cao thủ thần bí, dám không nhìn Minh Ngọc quận chúa?

Lão giả kia sắc mặt kinh sợ , tức giận đến bàn tay phát run, nói: “Người dám vi phạm triều đình mệnh lệnh?”

“Không dám vi phạm, chỉ là ta có chuyện quan trọng khác, hôm nào đi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Người lưu lại cho ta!”

Lão giả gầm thét một tiếng, thân thể hô một tiếng vọt tới, một chưởng chụp vào Dương Phóng phần gáy.

Chỉ là bàn tay của hắn vừa mới cầm ra.

Dương Phóng một thanh trường kiếm cũng đã như thỉm điện trở lại, tinh chuẩn không sai, đâm về lão giả lòng bàn tay.

Thật giống như lão giả là chủ động đưa bàn tay đụng tới đồng dạng.

Lão giả sắc mặt kinh hãi, vội vàng cấp tốc biến chiêu.

Nhưng là chiêu số của hắn vừa mới cải biến, Dương Phóng trường kiếm cũng lần nữa biến ảo phương hướng, y nguyên nhắm ngay lòng bàn tay của hắn, thật giống như lão giả bất kể thể nào biến, từ đầu đến cuối có thể một chưởng vọt tới Dương Phóng lòng bàn tay.

Tại liên tục biến hóa hơn mười lần về sau, lão giả mồ hôi lạnh cuồn cuộn, trong lòng chấn động, vội vàng cấp tốc lui ra ngoài.

Hắn biết đêm nay tuyệt đối gặp được cao thủ!

Cái này tất nhiên là một vị kiếm thuật cùng tu vi, tất cả đều kinh khủng dị thường tồn tại.

Đối phương muốn lấy tính mạng mình, đem dễ như trở bàn tay!

Hắn âm ỉ vừa kêu, quay người liền trốn.

Liễu Vân ba nhỏ, tất cả đều nhìn sắc mặt ngốc trệ, cực kỳ chấn động.

Cao thủ như thế, đến cùng là cha hắn từ chỗ nào mời tới?

Vừa mới đào tẩu thế nhưng là tiếng tăm lừng lẫy 【 Ngũ Vân Thủ 】 Đoạn Thanh Điền!

Thánh linh cấp đại cao nhân! !

...

Chương 295 : Một kiếm! !

“Đi thôi.”

Dương Phóng kéo lên trường kiếm, nhìn đều không có lại nhìn một chút vị kia rời đi lão giả, nói ra: “Số trời đã định, có người muốn chết, chúng ta cũng không có cách nào.”

Hắn bước đi cao lớn thân thể, hướng về phía trước đi đến, thanh sam cuốn lên, bóng lưng rộng lớn, làm cho người ta cảm thấy khó tả an toàn cảm giác.

Liễu Vân ba cẩn thận đầu oanh minh, vẫn chưa hết sợ hãi, vội vàng cấp tốc cùng sau lưng Dương Phóng, một bước cũng không dám rời xuống.

“Tiền bối, người vừa mới nói có người muốn chết, đây là ý gì?”

Liễu Vân thanh âm phát run, bỗng nhiên hỏi thăm:
“Chẳng lẽ Minh Ngọc quận chúa bọn hắn gặp được nguy hiểm?”

“Nguy hiểm hay không ta không biết, ta chỉ biết là Minh Ngọc quận chúa nơi đó sớm đã vây đầy người chết, có thể hay không chạy ra nhìn chính nàng tạo hóa.”

Dương Phóng cũng không quay đầu lại, tiếp tục hành tẩu.

“Sớm đã vây đầy người chết?”

Liễu Vân ba nhỏ càng thêm kinh hãi, vội vàng quay đầu, lần nữa hướng về cách đó không xa đường đi nhìn lại.

Chỉ gặp người nơi đâu ánh lấp lóe, bó đuốc sáng ngời, đại kỳ phần phật, còn có các loại ngựa hí thanh âm, thấy thế nào đều giống như không có bất kỳ cái gì dị thường.

Nhưng vị tiền bối này nói thế nào đối phương nơi đó sớm đã vây đầy người chết?

Chẳng lẽ...

Liễu Vân ba nhỏ rùng mình một cái, vội vàng càng thêm sợ hãi cùng hướng Dương Phóng.

“Tiền bối, thực lực người đã như vậy cao, vì sao. . không đi thông tri Minh Ngọc quận chúa?”

Bỗng nhiên, một vị thanh âm thiếu niên run rẩy, mở miệng nói ra.

Dương Phóng bước chân dừng lại, quay đầu nhìn thoáng qua thiếu niên, bình tĩnh nói: “Tại sao muốn đi thông tri nàng? Ta thiếu nàng?”

“Nhưng. . nhưng...”

Thiếu niên kia run lẩy bẩy, cũng không dám nói đi xuống đi.

Phốc phốc!

Dương Phóng trường kiếm quét qua, bên người lại là một đạo lạng yên tiềm hành tới quỷ dị bóng ma bị hấn một kiếm chém giết, phát ra kêu thê lương thảm thiết, cấp tốc tiêu tán ra.

Hấn sắc mặt bình tĩnh, thu hồi trường kiếm, tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Ba nhỏ càng thêm kinh hãi, lần nữa càng nhanh cùng hướng Dương Phóng.

...

Nơi xa.

Một chỗ âm u trong khách sạn.

Lầu ba gian phòng

Mấy đạo nhân ảnh thần bí hội tụ nơi đây, khí tức kiêu căng, toàn thân đen nhánh, thấy không rõ gương mặt, ánh mắt híp lại, hướng về Dương Phóng mấy người bóng lưng rời đi nhìn lại.

“Cao thủ!”

Một đạo âm lãnh thanh âm vang lên.

“Được rồi, không nên trêu chọc người này, đã hẳn nguyện ý chủ động rời đi, vậy chúng ta không cần thiết tự nhiên đâm ngang, ở chỗ này đem Minh Ngọc quận chúa giải quyết hết là được rồi.”

Âm thanh thứ hai vang lên.

“Minh Ngọc nha đầu, hắc hắc, cứ thế mà chết đi thật là có chút đáng tiếc, tại giết chết nàng trước đó không bằng trước giao cho ta, để cho ta trước nhắm nháp một phen, như thế nào?”

Đạo thứ ba tiếng cười quái dị âm ngay sau đó vang lên.

“Người lão già này!”

Mấy người khác nhao nhao cười mỉa.

“Bàng Vạn Chung vừa mới chết, lần này nếu có thể lại đem Minh Ngọc quận chúa cho lưu tại nơi này, chẳng khác nào lần nữa gạt bỏ Đại Uyên Hoàng để một cái khác đầu cánh tay, tiếp xuống, Kinh Thiên vực tất loạn.”

Đạo thứ tư quỷ dị tiếng cười vang lên.

“Không tệ, nếu có thể lập này đại công, phía trên tất có trọng thưởng, mà lại Minh Ngọc quận chúa chết tại nơi này, những người khác quả quyết nghĩ không ra là chúng ta làm, chỉ cho là là nơi đây Tà Linh làm ra! !”

“Đây là đại thiện!”

Mấy người khác phát ra cười nhẹ, khí tức lộ ra dị thường yêu dị.

...

Trên đường phố.

Trước đó gầy còm lão giả một đường bay lượn, xuyên qua đám người, sắc mặt dị thường khó coi, rất nhanh xông vào một chỗ trong lầu các, hai tay chấp lên, nói: “Quận chúa, bọn hãn không nguyện ý đến!”

“Làm sao? Hãn là lấy Đoạn tiên sinh thực lực cũng không để lại đối phương?”

Một đạo bình thản nhạt thanh âm vang lên, thanh tịnh êm tai.

Chỉ thấy mọi người bao vây phía dưới.

Xuất hiện một người mặc xanh ngọc trường sam, cầm trong tay Bạch sắc quạt xếp, bộ dáng tuấn mỹ dị thường bóng người, tóc dài như thác nước, đen nhánh nồng đậm, con mắt hắc bạch phân minh, sáng ngời có thần,

tuổi trẻ tuy nhỏ, trên mặt lại tràn ngập một loại nhàn nhạt uy nghiêm, quan sát hết thấy.

“Đúng vậy, lão hủ hủ thẹn.”

Kia gầy còm lão giả trên mặt xấu hổ.

“Thôi, trước nhớ kỹ người này, chờ sau khi rời khỏi đây lại đi tính sổ sách, hiện tại trước dùng cái này đất là nặng!”

Bóng người kia bình thản nói.

“Vâng, quận chúa!”

Gầy còm lão giả nói.

“Ta phụng hoàng mệnh, đến đây dò xét nơi đây, kế tiếp còn mời các vị không muốn tàng tỵ, có thể thi triển hết bản thân sở học, đem nơi đây bí mật nhất cử kham phá, nếu là kham phá, triều đình tự có trọng thưởng.”

Minh Ngọc quận chúa ngữ khí đạ mặ c, xoay người lại, hướng về phía sau mình cả đám ảnh nhìn lại.

Đều không ngoại lệ, đều là trước đó xâm nhập người!

Bị nàng cưỡng ép tỵ đến.

Đám người không dám cự tuyệt, kiên trì, nhao nhao chấp tay.

“Vâng, quận chúa!”

“Ừm, bắt đầu đi.”

Minh Ngọc quận chúa lãnh đạ mặ c nói.

Đám người nhao nhao hành động.

Phía dưới lửa hoàng quân cũng bắt đầu tăng thêm tốc độ.

Chỉ bắt quá!

Nhưng không có bất luận kẻ nào chú ý tới, những cái kia ngay tại lục soát quân sĩ, giờ phút này ngay tại phát sinh vô thanh vô tức cải biến, từng cái ánh mắt trống rỗng, động tác chết lặng, như là bị nhiếp đi hồn phách...

...

Khu quần cư bên ngoài.

Dương Phóng tay cầm trường kiếm, thanh sam phiêu động, rút cục dẫn đầu ba người triệt để đi ra nơi đây, chỉ cảm thấy bốn phía không khí đều tựa hồ trở nên cùng trước đó bất đồng.

Giữa thiên địa tràn ngập một loại nồng đậm sinh cơ cùng sức sống.

Vừa mới ở vào khu quần cư bên trong, khí tức kiềm chế, âm trầm băng lãnh, tựa hồ ngăn cách hết thủy sinh cơ.

Hắn cẩn thận phân biệt bốn phía một cái phương hướng, mở miệng nói: “Đi thôi, phía trước có một chỗ miếu sơn thần, tối nay trước hết ở nơi đó đặt chân!”

“Miếu?”

Bên người ba nhỏ dọa đến sắc mặt trắng nhợt, lần nữa có chút khẩn trương.

Kinh lịch trước đó sự tình, bọn hắn tựa hồ đối với miếu thờ đã có loại lớn lao bóng ma tâm lý.

Nhưng nhìn thấy Dương Phóng cất bước đi đến, vẫn là cấp tốc đi theo.

Dương Phóng bóng lưng cao lớn, đã cho bọn hắn mang đến mười phần cảm giác an toàn.

Liễu Vân trong lòng đã yên lặng hạ quyết tâm, chờ về đến trong nhà về sau, nhất định phải liều lĩnh đại giới quý cầu cha hắn, để cha hắn cho hắn biện hộ cho, để cho mình có thể báii nhập vị tiền bối này môn hạ...

Hai mươi phút sau.

Một chỗ tổn hại miếu thờ, đập vào mi mắt.

Bốn phía hờ, hoàn cảnh u ám.

Chung quanh cây cối san sát, tại nguyệt quang làm nổi bật dưới, như là gương nanh múa vuốt ác ma.

Dương Phóng đá một cái bay ra ngoài nửa khép đại môn, thân thể đi vào trong đó, xuyên qua đình viện, trực tiếp đi vào chủ điện, cũng không nhóm lửa, trực tiếp tại chủ điện bên trong tìm sạch sẽ nơi hẻo lánh, lẳng lẳng ngồi xếp bằng.

Ba nhỏ vừa nhìn thấy trong miếu đen nhánh, hoàn cảnh âm u, lập tức nhin không được sinh lòng sợ hãi, vội vàng trong điện tìm kiếm một chút củi khô, vải rách loại hình, chất thành một đống, bắt đầu nhóm lửa.

Thẳng đến hỏa diễm dấy lên, dần dần chiếu sáng bốn phía, lúc này mới dài thở phào.

Bọn hắn đem ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng.

Chỉ gặp Dương Phóng hai mắt khép kín, trường kiếm

hoành đầu gối, không nhúc nhích, tựa hồ đã lâm vào nhập định.

Ba người liếc nhau, không khỏi lộ ra đấng chất, buồn từ tâm tới.

Bọn hấn mười ba vị huynh đệ kết nghĩa, đã từng phát thề nặng, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, nhưng cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày, nhưng bây giờ mới vừa vắn tiến vào Giang Hồ, đã chết mất mười vị huynh đệ, chỉ có ba người bọn họ còn tại sống tạm.

“Có lẽ. . có lẽ Thất muội bọn hấn cũng hi vọng chúng ta có thể hảo hảo sống sót.”

Một thiếu niên miễn cưỡng cười nói.

“Đúng vậy, chúng ta muốn gánh vác người chết hi vọng, phải sống cho tốt, chỉ có sống thật khỏe, bọn hấn mới sẽ không chết vô ích.”

Một cái khác thiếu niên sắc mặt trắng bệch nói.

“Đúng, đúng, nhất định là như vậy.”

Liễu Vân cũng miễn cưỡng cười nói.

Một lát sau.

Ba người lần nữa trầm mặc, trong mắt nước mắt chảy trôi.

Bầu không khí trở nên ngột ngạt chi cực.

Chỉ có đồng lửa thiêu đốt, truyền đến lớp bóp thanh âm.

Không biết đi qua bao lâu.

Ngay tại ba nhỏ không chịu nổi, dựa chung một chỗ, buồn ngủ thời điểm, bỗng nhiên, Dương Phóng mở hai mắt ra, sáng như tuyết như điện, lãnh đạm nói: “Có người đến!”

Ba nhỏ bỗng nhiên bừng tỉnh, liền vội vàng đứng lên.

“Có người? Ai?”

“Ở đâu?”

Bọn hắn rõ ràng kinh hoảng, tựa hồ còn tưởng rằng mình bây giờ ở vào khu quần cư bên trong.

Ngoài miếu đen kịt một màu, hàn phong gào thét, ô ô chói tai.

Tựa như ác ma thút thít, làm cho người kinh hãi.

Một người mặc xanh ngọc trường sam, dung nhan tú mỹ, máu me khắp người bóng người, tại một vị gầy còm lão giả bảo vệ dưới, một đường hướng về bên này cấp tốc trốn tới.

Cảm thấy được miếu thờ bên trong tồn tại ánh lửa, gầy còm lão giả vội vàng mở miệng rống to: “Người tới đây mau, nhanh cứu quận chúa!”

Hắn vội vàng nhanh chóng ngăn tại quận chúa sau lưng, toàn thân chân khí bạo dũng, cấp tốc đánh phía sau lưng.

Sau lưng một trái một phải hai đạo nhân ảnh cực tốc vọt tới, tựa như tia chớp, trực tiếp một chưởng hung hăng đánh ra.

Oanh!

Lão giả cuồng phún huyết thủy, thân thể như là trong gió nát lá, tại chỗ bị đánh bay xa mấy chục thước, hướng về miếu hoang bên trong hung hăng đập tới.

Minh Ngọc quận chúa biến sắc, vội vàng cũng nhanh chóng hướng về hướng miếu hoang.

Nhưng sau lưng một trái một phải hai đạo nhân ảnh, tại hơi chao đảo một cái về sau, đã lần nữa cực tốc đánh tới, khí tức kinh khủng, lại một lần nhanh chóng xuất chưởng, hướng về Minh Ngọc quận chúa sau lưng đánh tới.

Minh Ngọc quận chúa vội vàng cấp tốc trở lại, toàn thân trên dưới loé lên một tầng vô cùng chói mắt khiết bạch sắc quang mang, thần thánh loá mắt, khí tức bạo dũng, trực tiếp oanh ra song chưởng, cùng hai đạo nhân ảnh đụng vào nhau.

Ầm!

Minh Ngọc quận chúa thân thể đồng dạng bị oanh hung hăng bay rớt ra ngoài, hướng về miếu hoang đập tới.

Nàng trước đó tao ngộ vây công, bị trọng thương, cho dù là có được thần linh huyết mạch, giờ phút này cũng vô pháp ngăn trở hai vị tu vi cao thâm cường địch vây công.

Nhưng này hai vị cường địch đánh bay Minh Ngọc quận chúa, rõ ràng cũng bị chấn hướng về sau phiêu thối.

Thần linh huyết mạch sau khi thức tỉnh, uy lực mạnh mẽ, huyền dị dị thường, có đủ loại phi phạm biểu hiện, cho dù là bọn hắn cũng cảm giác được phỉ sức.

Nếu không phải trước đó đánh lén đắc thủ, giờ phút này

muốn làm bị thương đối phương, không thể nghi ngờ sẽ càng thêm khó khăn.

“Cứu mạng, bằng hữu, nhanh cứu quận chúa!”

Lão giả kia nện ở miếu hoang về sau, cuồng phun huyết thủy, liều lĩnh hướng về Dương Phóng phát ra cầu cứu.

Nhưng Dương Phóng mặt không biểu tình, không nhúc nhích, y nguyên lẳng lặng ngồi xếp bằng, giống như là không nghe thấy đồng dạng.

Liễu Vân ba nhỏ lại tất cả đều giật nảy mình, tâm thần sợ hãi, vội vàng nhanh chóng chạy đến Dương Phóng sau lưng, một mực đứng vững.

Đây là trước đó 【 Ngũ Vân Thủ 】 Đoạn Thanh Điền?

Hắn làm sao lại rơi vào kết cục như thế?

Nhưng rất nhanh, để ba nhỏ càng thêm sợ hãi chính là.

Minh Ngọc quận chúa thân thể cũng theo sát lấy rơi xuống, miệng phun huyết thủy, tóc đen tán loạn, trắng nõn tinh mỹ khuôn mặt bên trên tất cả đều là ửng hồng chi sắc, thụ thương không nhẹ.

Mà tại Minh Ngọc quận chúa rơi xuống về sau.

Ngoài miếu, rất nhanh lần nữa vọt tới hai đạo nhân ảnh, một trái một phải, một mặc áo bào trắng, một mặc hắc bào, khí tức âm trầm, ánh mắt yêu dị.

Mặc áo bào trắng cái kia, sắc mặt trắng bệch, như là ác quỷ.

Mặc hắc bào cái kia, sắc mặt đen nhánh, như là sơn mặt.

Hai người xuất hiện về sau, ánh mắt liếc nhìn, rất nhanh phát hiện Dương Phóng, lộ ra kinh ngạc.

“Là hấn!”

“Mới vừa từ khu quần cư rời đi người? Hấn không đi xa?”

Bọn hấn liếc nhau, trong lòng cấp tốc hoạt lạc.

“Bằng hữu, người cũng nghĩ xen vào việc của người khác?”

Người mặc hắc bào bóng người bỗng nhiên gạt ra nụ cười quỷ dị, hướng về Dương Phóng liếc nhìn mà đi.

“Bằng hữu cứu mạng, đây là Minh Ngọc quận chúa, cứu Minh Ngọc quận chúa, triều đình tất có hậu báo, muốn tiền có tiền, muốn quan có quan, muốn đan dược cho đan dược, còn xin bằng hữu xuất thủ!”

Lão giả kia vội vàng hải nhiên mở miệng.

Liễu Vân ba nhỏ âm thầm rung động.

Chuyện thế này lại cũng bị bọn hấn gặp được?

Dương Phóng ánh mắt hờ hững, lạnh giọng nói ra: “Lăn ra ngoài làm việc, đừng ở chỗ này quấy rầy ta!”

“Bằng hữu cứu mạng!”

Lão giả vội vàng hét lớn, tựa hồ không dám tin.

Kia một đen một trắng hai đạo nhân ảnh, nghe được Dương Phóng lời nói về sau, lập tức lộ ra nồng đậm tiếu dung.

Xem ra đối phương vẫn là thức thời vụ.

Không dám quản bọn họ nhân sự.

“Thôi được, đã đối phương không quản nhân sự, vậy chúng ta cũng không cần thiết ra tay với hắn.”

Bạch bào người truyền âm nói.

“Thế nhưng là đêm nay chúng ta giết chết Minh Ngọc quận chúa sự tình, đã bị người này thấy được, nếu là sau đó người này lung tung lan truyền, tại chúng ta bất lợi.”

Hắc bào nhân ảnh đáp lại nói.

“Ừm?”

Bạch bào người ánh mắt nhíu lại, tiếp tục truyền âm:
“Không tệ, nói có lý, một khi bị người ta biết việc này là chúng ta làm, tất nhiên sẽ đứng trước Hoàng đế điên cuồng trả thù, người này không thể lưu!”

“Là cực! Trước hết giết quận chúa, lại giết người này.”

Hắc bào nhân ảnh đáp lại nói.

Sưu! Sưu!

Bọn hắn bỗng nhiên đập ra, trực tiếp hướng về Minh Ngọc quận chúa thân thể oanh sát mà đi.

Minh Ngọc quận chúa từ dưới đất xoay người mà lên, khoe miệng chảy máu, ánh mắt băng lãnh, tiếp tục hướng về hai người lao nhanh ra, lão giả kia cũng liền bận bịu nhanh chóng vọt ra, phát ra gầm thét, liều lĩnh tiến hành ngăn cản.

Chỉ bất quá hấn cùng Minh Ngọc quận chúa đều đã bản thân bị trọng thương, vô luận như thế nào đều khó mà ngăn trở hai người trước mắt liên thủ công kích, tại từng đợt nặng nề oanh minh cùng trong lúc giao thủ, rất nhanh hai người lần nữa trúng chưởng, hướng về sau bay ngược.

Sắc mặt hai người đại hỉ, cấp tốc đập ra, liền muốn cấp tốc giải quyết hết Minh Ngọc quận chúa, nhưng vào lúc này, dị biến nảy sinh.

Bên người một đạo hắc ảnh bỗng nhiên hiện lên.

Nhanh đến cực hạn!

Phốc phốc!

Hắc bào nhân ảnh một viên đầu lâu trực tiếp bay lên cao cao, con mắt trừng lớn, không thể tin.

Mình chết rồi?

Không đầu chỗ cổ huyết thủy dâng trào, nhuộm đỏ trần nhà.

Rất nhanh trùng điệp ngã nhào xuống đất!

Minh Ngọc quận chúa, gầy còm lão giả tất cả đều sắc mặt giật mình, đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng.

Đối phương giúp bọn hấn xuất thủ?

“Hắc sát!”

Người áo bào trắng ảnh sắc mặt giật mình, cấp tốc nhìn về phía Dương Phóng, phần nộ quát: “Người giết chết hắc sát, người dám quản chúng ta nhàn sự!”

“Đúng, ta thay đổi chủ ý.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, đi thẳng về phía trước, nói: “Kiếp sau lại truyền âm, làm phiền rời đi ta xa một chút, đừng ở ta trước người truyền âm.”

Tại nghe lấy hai người thương nghị muốn thế nào đối phó mình, Dương Phóng coi như lại thế nào không muốn xen vào việc của người khác, cũng là ngồi không yên.

Người áo bào trắng ảnh trong lòng giật mình.

Đối phương có thể nghe được bọn hắn trước đó truyền âm nhập bí?

Cái này sao có thể?

“Chẳng cần biết người là ai? Giết chết hắc sát, Thánh giáo sẽ không bỏ qua người.”

Người áo bào trắng ảnh thanh âm âm trầm, quay người liền đi, hướng về nơi xa bỏ chạy.

Hắn còn có đồng bạn tại khu quần cư, giờ phút này đối mặt sâu cạn không biết Dương Phóng, đã không dám chờ lâu, chỉ muốn mau chóng triệu tập đồng bạn, lại đến vây giết người này.

Nhưng mà!

Xoát!

Thân thể lóe lên, Dương Phóng thân thể sớm đã xuất hiện ở phía sau hắn.

Một ngục trường kiếm bị lôi điện bao khóa, cấp tốc

hướng về đối phương hậu tâm nhanh đâm mà đi.

Người áo bào trắng ảnh trong lòng kinh hãi, vội vàng cấp tốc trở lại, đánh ra từng đợt cường đại chưởng lực, hướng về Dương Phóng trường kiếm cấp tốc dừng mãnh lao tới, đồng thời bàn chân đạp mạnh, thân thể cực tốc lui lại.

Chỉ bất quá hấn tất cả chưởng lực gặp được Dương Phóng trường kiếm, tất cả đều cấp tốc tản ra.

Trường kiếm thẳng tiến không lùi, không quản đối phương làm sao trốn tránh, đều từ đầu đến cuối hướng về đối phương nội tâm đâm tới.

Người áo bào trắng ảnh một sát na biến đổi bảy tám cái phương hướng.

Nhưng bảy tám cái phương hướng đổi lại, trường kiếm cùng hấn tìm lại càng ngày càng gần.

Mắt thấy lui không thể lui, muốn tránh cũng không được, hấn liền tranh thủ chân khí bản thân toàn bộ rót vào lòng bàn tay, trực tiếp một chưởng hướng về trường kiếm mũi kiếm cực tốc vỗ tới, phát ra nặng nề kinh khủng thanh âm.

Hấn xưa nay lấy chưởng lực hùng hồn tăng trường, không tin đạp không nát trường kiếm.

Phốc phốc!

Ầm!

Máu tươi bão tố tung tóe, lôi quang bạo dũng.

Người áo bào trắng ảnh thân thể đột nhiên dừng lại, ánh mắt kinh hãi, không nhúc nhích, trong ánh mắt tràn đầy

về không thể tin.

Hữu chưởng của hắn bị cả đấm tại tim chỗ.

Trường kiếm xuyên qua tay phải, không có chút nào sai lầm, theo sát lầy đậm vào trái tim của hắn.

Kinh khủng ám kinh nhất cử chấn vỡ hẳn tất cả nội tạng.

“Người. . người...”

Người áo bào trắng ảnh thất khiêu chảy máu, ngữ khí gian nan,

Mỗi một chữ rơi xuống, trong mồm đều có nội tạng mảnh vỡ hiện lên.

Phốc phốc!

Dương Phóng trường kiếm rút ra, lần nữa trở vào bao, nhìn đều không tại nhiều nhìn một chút đối phương, ngữ khí bình thản, quét về phía Liễu Vân ba nhỏ: “Đi thôi, nơi đây không thể ở lại.”

Hắn xoay người lại, hướng về ngoài cửa bước đi,

Khôi ngô thân ảnh tại mấy người trong mắt càng thêm cao lớn, như là sơn nhạc.

Liễu Vân ba cẩn thận thần rung chuyển, vội vàng nhanh chóng cùng hướng Dương Phóng.

Bỗng nhiên, Dương Phóng thanh âm lần nữa truyền đến, nói: “Lục soát một chút hai người thi thể, nhìn xem có hay không có giá trị chi vật.”

Ba nhỏ kịp phản ứng, vội vàng nhanh chóng không có thi.

Minh Ngọc quận chúa trong lòng giật mình, bỗng nhiên chống đỡ tổn thương thân thể, nhanh chóng vọt ra, quát: “Bằng hữu chậm đã, có thực lực như thế, sao không nghĩ đến vì triều đình hiệu lực!”

Trong đình viện.

Dương Phóng không nhúc nhích, đang đợi ba nhỏ.

Đối với Minh Ngọc quận chúa lời nói vẫn không có mảy may để ý tới.

“Bằng hữu chỉ cần nguyện ý gia nhập triều đình, hết thảy đãi ngộ đều có thể từ ưu, vô luận là bí tịch, vẫn là đan dược, hoặc là chức quan, mặc người chọn lựa, còn xin bằng hữu cân nhắc một hai.”

Minh Ngọc quận chúa mở miệng lần nữa.

Ba nhỏ đã sờ thi hoàn tất, cấp tốc vọt ra.

Dương Phóng không nói một lời, quay người liền đi.

“Bằng hữu...”

Minh Ngọc quận chúa tiếp tục uống nói.

“Quận chúa, người này. . là sẽ không đáp ứng.”

Sau lưng, lão giả toàn thân huyết thủy, sắc mặt trắng bệch, nói: “Thừa dịp hiện tại cái khác tặc nhân còn chưa kịp phản ứng, chúng ta nên mau chóng rời đi!”

Minh Ngọc quận chúa cắn chặt răng, dị thường không cam lòng, cuối cùng trực tiếp hướng về Dương Phóng bọn hắn đuổi tới.

Chỉ bất quá, đương nàng đuổi theo ra một khoảng cách sau.

Bỗng nhiên, một đạo lãnh đạm thanh âm, tại nàng trong lòng vang lên.

“Đừng có lại tiếp tục theo tới, bằng không ta không thể bảo đảm các ngươi còn có thể sống hạ!”

Minh Ngọc quặn chúa ánh mắt biến đổi, thân thể trong nháy mắt dừng lại, sắc mặt trở nên dị thường khó coi.

...

Chương 296 : Luyện đan!

Trong miếu hoang.

Hàn phong gào thét, một mảnh tàn phá.

Trên mặt đất còn có đồng lửa chưa hết, tràn ngập gay mũi huyết tinh.

Ba đạo nhân ảnh xuất hiện ở đây, nhìn chăm chú lên trên mặt đất một đen một trắng hai cỗ thi thể, sắc mặt tái xanh, nằm đấm nằm lại.

Hắc Bạch Song Sát chết rồi?

Minh Ngọc quận chúa chạy trốn?

Bọn hần chỉ là muợn nửa bước mà thôi!

Thế mà liền phát sinh biến cố như vậy!

Là ai?

Ai giết chết Hắc Bạch Song Sát, cứu đi Minh Ngọc quận chúa?

“Hắc Bạch Song Sát đều là bị một kích giết chết, hắc sát bị người một kiếm cắt đứt đầu lâu, bạch sát bị người một kiếm chấn vỡ nội tạng, hai người toàn thân trên dưới không nhìn thấy bất luận cái gì thương thế, điều này nói rõ người hạ thủ, thực lực dị thường đáng sợ, xuất thủ tức là tuyệt sát! !”

Một giọng già nua nói.

Hai người khác dù là tiếp qua không cam lòng, cũng ý thức được đối phương nói là sự thật.

Đối phương có thể dễ dàng như thế giết chết Hắc Bạch Song Sát, tuyệt đối cũng có thể đối phó bọn hắn.

Huống chi còn có Minh Ngọc quận chúa cùng Đoạn Thanh Điền ở một bên.

Nhiệm vụ lần này, đã thất bại.

Coi như đuổi tiếp cũng vô ích.

“Nguyên lai tưởng rằng lần này có thể lợi dụng u linh phế tích, đem Minh Ngọc quận chúa tuyệt sát ở đây, nhưng bây giờ. . . thôi, rời đi thôi.”

Một đạo khác bóng người phát ra tiếng thở dài âm.

...

Nơi xa.

Sơn lâm bên trong.

Dương Phóng tóc đen phiêu tán, thân thể cao lớn, một đường hướng về nơi xa bước đi.

Bên người Liễu Vân ba nhỏ, thành thành thật thật, nhắm mắt theo đuôi, toàn bộ hành trình theo sau lưng.

Mỗi người nào hải đều tràn ngập thật sâu kính sợ.

Tại trong lòng của bọn hắn, không thể nghi ngờ đã đem Dương Phóng trở thành khó có thể tưởng tượng cao phong.

“Tà Đạo tổ chức...”

Dương Phóng tự nói.

Thế mà tại Kinh Thiên vực cũng có thể gặp được Tà Đạo tổ chức cao thủ.

Vừa mới kia một đen một trắng hai đạo nhân ảnh, trên người có một cỗ cực kỳ quý dị khí tức, không giống với bất luận cái gì thánh linh cấp cao thủ, cho dù là bọn họ ẩn tàng cực sâu, nhưng cũng bị hắn trực tiếp nhìn thấu.

Đây là thuộc về Tà Đạo tổ chức bên trong đặc hữu khí tức.

Bọn hắn, xuất hiện lần nữa?

Quả nhiên là một đám chỉ sợ thiên hạ bất loạn chuột.

“Lần này sau khi trở về, Liễu Tiên Quyền hẳn là liền có thể vì ta bình thường luyện đan đi.”

Coi như hắn không luyện cũng không phải do hắn.

Người nếu có lo lắng, sẽ cùng tại có nhược điểm.

Cái này Liễu Tiên Quyền nhược điểm chính là con của hắn...

Sau nửa đêm thời điểm, Dương Phóng như cũ tại toàn bộ hành trình đi đường, ở giữa không có bất kỳ cái gì ngừng.

Sau lưng ba nhỏ dù là mệt mỗi thở hồng hộc, nhưng cũng không dám có bất kỳ lời oán giận, cắn chặt răng quan, một đường tại sau lưng theo đuôi.

Mấy canh giờ sau.

Rốt cục sắc trời sáng rõ.

Lại đuổi đến một đoạn thời gian đường,

Ba nhỏ lại đói vừa mệt, hai cái đùi bụng đều tấy rút gân, liền tại bọn hắn sắp không chịu nổi thời điểm, rốt cục đến Liễu Tiên Quyền chỗ Liễu Gia Sơn trang.

“Liễu công tử, nhà ngươi đến, nhìn thấy người cha về sau, người cũng không cần lại đi theo ta.”

Dương Phóng mở miệng, trực tiếp tiến lên xao động môn hộ.

Liễu Vân lại âm thầm động cái nào đó chủ ý, không nói một lời.

“Thiếu gia, thiếu gia người trở về.”

Cửa phòng mở ra, quản gia, sai vặt tất cả đều một mặt kích động, nhiệt lệ tung hoành, nhanh chóng nhào về phía Liễu Vân.

Quản gia càng là cao hứng hô to: “Nhanh thông tri lão gia, thiếu gia trở về, thiếu gia trở về.”

Toàn bộ sơn trang hoàn toàn đại loạn.

Tất cả người hầu, nha hoàn đều tại một mảnh bận rộn.

Không bao lâu.

Liễu Tiên Quyền già mắt đỏ lên, xuất hiện trong sân, nghiêng răng nghiêng lợi, sắc mặt tái xanh, gắt gao nhìn chằm chằm nhà mình nhi tử, khi thấy nhà mình nhi tử toàn thân máu tươi, diện mục trắng bệch, gầy thoát một vòng dáng vẻ, lại bỗng cảm giác đau lòng, muốn giận mắng, lại vô luận như thế nào mắng không ra.

“Đem thiếu gia dẫn đi, cho hắn rửa sạch sẽ!”

Liễu Tiên Quyên gầm thét.

“Vâng, lão gia.”

Quản gia bọn người vôi vàng mang theo Liễu Vân ba nhỏ nhanh chóng đi xuống.

Dương Phóng thì bị Liễu Tiên Quyên tự mình mời đến đại điện bên trong, rơi vào thương tọa.

Giờ phút này.

Liễu Tiên Quyên lần nữa nhìn về phía Dương Phóng ánh mắt, đã tràn ngập thật sâu kính sợ cùng nghiêm nghị.

Người này, lại thật có lớn như vậy thủ đoạn!

“Liễu tiên bối, nhàn thoại cũng không muốn nói nhiều, trước đó hứa hẹn, người hắn là sẽ không quên đi.”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt, nhìn về phía Liễu Tiên Quyên.

Lần nữa tiến vào sơn trang, hắn đã có mười phần lực lượng.

“Các hạ yên tâm, lão phu còn không đến mức quyệt nợ.”

Liễu Tiên Quyên nói, “Trong vòng nửa năm, người nghĩ luyện cái gì đan, ta đều có thể giúp người luyện, bất quá vật liệu phương diện, người cần mình chuẩn bị.”

Hắn hiện tại biết rõ Dương Phóng đáng sợ, sợ không đáp ứng Dương Phóng, Dương Phóng lấy thêm con của

hấn động thủ.

Dù sao Dương Phóng đã chân chính xác nhận thực lực của hắn.

“Vậy là được, ta hiện tại không luyện chế khác, chỉ cần Hoàng Cực Đan cùng Tử Nguyên đan, về phần vật liệu, ta sớm đã chuẩn bị xong.”

Dương Phóng bàn tay vung lên.

Mảng lớn vật liệu xuất hiện ở trước mắt trên mặt bàn.

Dựa theo phối phương, tối thiểu có thể luyện chế ra 60 khóa Hoàng Cực Đan, 20 khóa Tử Nguyên đan.

Đây vẫn chỉ là nhóm đầu tiên.

Chờ cái này một nhóm luyện qua về sau, hắn lại tiếp tục sưu tập vật liệu, làm cho đối phương luyện chế nhóm thứ hai.

Dù sao thời gian nửa năm, không lợi dụng ngu sao mà không lợi dụng.

Liễu Tiên Quyên ánh mắt kinh nghi, nhìn về phía trước mắt rất nhiều vật liệu, dù hắn kiến thức rộng rãi, cũng bị Dương Phóng thủ bút giật nảy mình.

Có thể một chút xuất ra nhiều như vậy Hoàng Cực Đan tài liệu, loại trừ Hoàng thất, chỉ sợ không có người khác.

Nhưng trước mắt người tựa hồ không phải Hoàng thất a?

“Tốt, ta sẽ dốc toàn lực luyện chế, bất quá nhược nghĩ toàn bộ ra lò, chí ít cần một tháng thời gian, người là chuẩn bị trước ra lò Hoàng Cực Đan, vẫn là trước ra lò

Tử Nguyên đan.”

Liễu Tiên Quyên hỏi thăm.

“Hoàng Cực Đan! Tốt nhất mấy ngày nay trước giúp ta chế tạo gấp gấp hai mươi khóa!”

Dương Phóng mở miệng.

Nhiều nhất còn có hai mươi khóa Hoàng Cực Đan, hẳn liền có thể đạt tới đệ nhị Thiên Thê.

“Có thể.”

Liễu Tiên Quyên trực tiếp điểm đầu, nói: “Hẳn là nhiều nhất bảy ngày, liền có thể trước ra 20 khóa, người không ngại chờ bảy ngày sau đó lại tới.”

“Cũng tốt.”

Dương Phóng đáp lại.

Cái này chính hợp hẳn ý, dù sao hẳn cũng không muốn ngồi ở chỗ này chờ đợi.

Bởi vì còn muốn thời khắc tiếp cận Lục Phiến Môn tổng bộ viên kia Thần Chủng.

Sau đó, Dương Phóng không còn chờ lâu, trực tiếp đứng dậy rời đi.

Liễu Tiên Quyên tự mình đưa tiễn.

Ngay tại hẳn vừa mới đi đến viện tử thời điểm, Liễu Vân thân ảnh bỗng nhiên lần nữa chạy tới, vội vàng mở miệng hô: “Cha, ta muốn báỉ sư, ta muốn báỉ vị tiền bối này vi sư!”

Thân thể của hắn trực tiếp ngăn ở đại môn trước đó.

Dương Phóng nhướng mày, thân thể dừng lại.

Liễu Tiên Quyên sắc mặt biến hóa, sau đó tức giận nói: “Hồ nháo, còn không lui xuống đi!”

“Cha, ta nói là thật, ta muốn bá đối phương vi sư, chỉ cần có thể nhận lấy ta, ta cái gì đều nguyện ý làm.”

Liễu Vân tiếp tục mở miệng, sau đó nhìn về phía Dương Phóng, trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi đó quỳ xuống, phanh phanh dập đầu, nói: “Tiền bối, cầu thu ta làm đồ đệ đi, ta là chăm chú.”

Dương Phóng tay áo quét qua, lúc này đem đối phương thân thể quét lên, lãnh đạm ánh mắt quay người hướng về Liễu Tiên Quyên nhìn lại, nói: “Liễu tiên bối, trước đó tựa hồ không có điều kiện này a?”

Liễu Tiên Quyên tức đến xanh mét cả mặt mày, trong lòng dị thường xấu hổ.

Cái này nghịch tử!

Thật sự là tuyệt không để cho mình bót lo!

Thời khắc thế này chạy đến bá sư?

“Tiêu huynh đệ đừng nên trách, nghịch tử không hiểu chuyện, đường đột Tiêu huynh đệ, ta nguyện ý thay thành đạo xin lỗi, cái này có một viên dùng để tăng trưởng tinh thần 【 Huyền Minh Đan 】, nguyện ý đưa cho Tiêu huynh đệ, hi vọng bỏ qua cho!”

Liễu Tiên Quyên vội vàng từ trong tay áo lấy ra một cái dùng hộp ngọc nhỏ sắp xếp gọn đản dược, nhin xuống đau lòng, đưa cho Dương Phóng.

Dương Phóng nhìn thoáng qua, không chút khách khí, trực tiếp thu trong tay.

Tặng thưởng tinh thần?

Vừa vặn đối với hần hữu dụng!

“Cha, ta không quản, ta chính là muốn bá sư, loại trừ vị tiền bối này, ta ai cũng không nhận.”

Liễu Vân bịch một tiếng lần nữa quỳ xuống, quật cường kêu to.

“Người...”

Liễu Tiên Quyền sắc mặt càng thêm khó coi, sau đó một đôi ánh mắt hướng về Dương Phóng nhìn lại, mặt mo đờ bưng, nói: “Tiêu huynh đệ, không biết người là có hay không nguyện ý thu đồ, người yên tâm, điều kiện phương diện có thể hảo hảo thương lượng...”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Học võ công của ta không có gì, bất quá, sư đồ duyên phận coi như xong, ta người này xưa nay không tùy tiện thu đồ!”

Thu đồ đệ, sẽ cùng tại có lo lắng, cho nên trước mắt tuyệt không thể thu đồ.

Nhưng nếu đối phương chỉ muốn học võ, như vậy mình cũng có thể truyền thụ.

Siêu phẩm cảnh giới võ học, mình còn nhiều, tùy tiện truyền thụ đối phương mấy môn chính là, coi như là giao dịch, còn có thể bởi vậy để vị này Đan sư luyện chế càng nhiều đan dược, có sao mà không làm?

“Chỉ truyền nghệ không thu đồ đệ?”

Liễu Tiên Quyên sắc mặt biến hóa, lập tức minh bạch Dương Phóng lời nói ở giữa ý tứ.

Đây là chỉ muốn chiếm tiện nghi, không muốn gánh trách nhiệm?

“Cha, truyền nghề cũng được, chỉ cần có thể để cho ta học được vị tiền bối này võ công, điều kiện gì đều có thể.”

Liễu Vân vội vàng mở miệng.

“Nghịch tử!”

Liễu Tiên Quyên lằn nửa máng một tiếng, nhưng vẫn là không lay chuyển được nhà mình nhi tử, đem ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng, lúng túng nói: “Tốt, Tiêu huynh đệ, chỉ truyền nghề cũng được!”

Trong lòng của hắn hận nghiên răng nghiên lợi, hận không thể cầm đánh chết nghịch tử.

Nhà bọn hắn các loại võ học chẳng lẽ thiếu đi sao?

Các loại các dạng, cái gì loại hình không có?

Nghịch tử nhất định phải đi học những người khác!

Thật thật Thất Sát lão phu!

“Có thể, những ngày này ngươi đi vào trong thành Hoài Long ngõ tìm ta đi, ta ở tại nghi ngờ long ngõ số 69.”

Dương Phóng đáp lại, bước đi bước chân, rời đi nơi đây.

Có nhân tình này tại, nửa năm sau, Liễu Tiên Quyên y

nguyên muốn cho mình hảo hảo luyện đan.

Cho nên!

Tổng thể mà nói, kiếm bọn không lỗi.

“Nghịch tử! Nghịch tử!”

Đợi cho Dương Phóng sau khi đi, Liễu Tiên Quyền khí trực tiếp chửi ầm lên.

Tên tiểu súc sinh này dễ dàng như thế liền bán đứng chính mình!

.

.

.

Lá rụng phiêu linh.

Khí trời càng lạnh lẽo.

Từ khi Dương Phóng từ Liễu Gia Sơn trang trở về về sau, liền lần nữa lâm vào thâm cư không ra ngoài bên trong, mỗi ngày vất vả cần cù tu luyện, chân không bước ra khỏi nhà, thực lực tiếp tục ở vào vững bước tăng lên bên trong.

Về phần Liễu Tiên Quyền đưa cho hấn viên kia Huyền Minh Đan, trở về về sau liền bị hấn nuốt xuống.

Viên thuốc này hiệu quả nhưng cường đại.

Tại hoàn toàn luyện hóa về sau, hấn 【 Thái Nhất hồn quyết 】 lại nhất cử đạt tới tầng thứ nhất đỉnh phong, linh hồn chi lực so trước đó tăng vọt khoảng một phần

ba.

Cái này khiến hắn không khỏi âm thầm lú lỏi.

Mà tại hắn cẩn thận tìm hiểu này Đan Đan Phương Hòa cái khác hiệu quả về sau, không khỏi lần nữa từ bỏ.

Không nói trước đan này tài liệu luyện chế cực kì thưa thớt, riêng là đan này tính kháng dược chính là một vấn đề.

Nói như vậy, chỉ có ăn vào viên thứ nhất thời điểm, linh hồn chi lực tăng nhanh nhất.

Đằng sau lại phục, thì sẽ không còn có như vậy rõ rệt hiệu quả.

Dù sao linh hồn chi lực không giống với cái khác, rất khó tượng nhục thân như thế bị trắng trợn tẩm bổ.

Cho nên Dương Phóng chỉ có thể tiếp tục làm từng bước tu luyện.

“Bất quá tính toán thời gian, hắn là còn có bảy tám ngày liền lại đến ngày trở về.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Quần tinh đầy trời, trăng tròn treo cao.

Trong sân.

Dương Phóng vừa mới kết thúc tu luyện, bỗng nhiên nướng mảy, sinh ra cảm ứng, thân thể nhảy lên, rơi vào trên nóc nhà, ánh mắt trực tiếp hướng về xa xa hắc ám nhìn lại.

Đêm khuya phía dưới, hoàng thành cũng không an bình.

Liên tục mấy đạo nhân ảnh đang nhanh chóng xuyên thẳng qua, tàn ảnh mờ lung, khó mà thấy rõ, ở phía xa hắc ám bên trong lúc ẩn lúc hiện.

“Mấy ngày nay bên trong, trong Hoàng thành cao thủ số lượng tựa hồ đang không ngừng tăng nhiều.”

Dương Phóng suy tư.

Hắn là viên kia Thần Chung tin tức tiết lộ?

Vẫn là nói, những người này là vì sự tình khác mà đến?

Từ khi bốn ngày trước trở lại trụ sở đến nay, hoàng thành bầu không khí tựa hồ trở nên có chút yên dị.

Mỗi đêm đều có thể nhìn thấy lạ lẫm cao thủ tại hoạt động.

Yếu nhất tại siêu phẩm cửa thứ hai, mạnh mẽ là thánh linh cấp cao thủ.

Toàn bộ hoàng thành đều cho người ta một loại ám lưu hung dũng cảm giác.

Dương Phóng quan sát một lát, không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu, liền muốn lần nữa nhảy xuống nóc phòng.

Nhưng vào lúc này, sắc mặt hắn khẽ giật mình, đột nhiên quay đầu, hướng về chủ thuê nhà Vương Quyền nơi đó nhìn sang.

Chỉ nghe Vương Quyền nơi đó thanh âm keng keng rung động, nương theo lấy từng đợt phần nộ hét lớn cùng chưởng lực tiếng oanh minh, hiển nhiên lại tại cùng người giao thủ.

Hắn thế mà lần nữa bị người trả thù tới cửa?

“Cái này chủ thuê nhà tựa hồ cũng không đơn giản, hắn lấy ở đâu nhiều như vậy cừu gia?”

Dương Phóng kinh dị.

Một lát sau, vẫn là không có để ý tới, từ nóc nhà rơi xuống, đi vào phòng.

...

Cách hắn xa vài trăm thước trong sân.

Vương Quyền nghiêng răng nghiêng lợi, trợn mắt tròn xoe, cầm trong tay một thanh trường đao màu đen, đem một tay 【giận sông đao pháp】 phát huy đến cực hạn, hô hô rung động, tàn ảnh liên miên, đúng như một mảnh màu đen như thủy triều, hướng về trước mắt ba cái đối thủ cấp tốc nghiền ép mà đi.

Trong lúc nhất thời ép ba cái đối thủ liên tục rút lui, cấp tốc đón đỡ.

Bất quá nhìn ra được, Vương Quyền cũng đã đến nỗ lực hết đà, mặt mũi tràn đầy trắng bệch, toàn thân đổ mồ hôi, sớm mấy năm lưu lại thương thế đang không ngừng phản phệ, lạc bại chỉ là sớm muộn sự tình.

“Lạc Lạc, mau trốn, nhanh hướng Lục Phiến Môn trốn!”

Vương Quyền bỗng nhiên quay đầu gầm thét.

Gian phòng bên trong, một tên thiếu niên mười một, mười hai tuổi, run lấy bầy, trong lòng kinh hoàng, nhưng cũng biết nên làm như thế nào, vội vàng thừa dịp cha hắn ngay tại đánh nhau chết sống thời điểm, nhanh chóng hướng về ngoài cửa bỏ chạy.

“Vật nhỏ, chạy đi đâu?”

Một người trong đó gầm thét một tiếng, trực tiếp nhào về phía thiếu niên.

“Có năng lực hướng ta Vương Quyền đến, họa không kịp người nhà, các người ngay cả điểm ấy quy củ cũng không tuân thủ sao?”

Vương Quyền quát chói tai.

“Đánh rắm, cái gì họa không kịp người nhà, nào có quy củ nhiều như vậy?”

Hai người khác hét lớn, thừa cơ hướng về Vương Quyền tiếp tục vỗ tới.

“Cứu mạng a, có người giết người...”

Thiếu niên vừa ra khỏi cửa, vội vàng mở miệng hét lớn, một đường hướng về Lục Phiến Môn tổng bộ bỏ chạy.

Chỉ bắt quá người sau lưng tu vi cao thâm, tại sau lưng nhanh chóng lao tới.

Thiếu niên vội vàng cấp tốc trở lại, đi lên chính là bảy tám cái xen lẫn kịch độc vô bao ném tới, mà nổi nghiệp tục hướng về phía trước đào tẩu.

Bỗng nhiên, thiếu niên nhìn về phía trước một gia đình, vội vàng nhanh chóng hướng về kia bên trong bỏ chạy, trong miệng hô to: “Tiêu thúc, Tiêu thúc nhanh cứu mạng a!”

Hắn biết đối mặt sau lưng cường địch, hắn khẳng định không cách nào thuận lợi chạy trốn tới Lục Phiến Môn, chỉ có thể trước tìm người cầu cứu về sau, lại nghĩ biện

pháp.

Bịch một tiếng, thiếu niên trực tiếp xâm nhập cửa sân, nhanh chóng hướng về phía trước gian phòng phóng đi, kinh hoảng kêu to: “Tiêu thúc cứu mạng a...”

“Vật nhỏ, chết đi cho ta!”

Người sau lưng nhe răng cười một tiếng, trong nháy mắt đánh tới, một cái Trọng chưởng trực tiếp hướng về thiếu niên cái ót hung hăng vỗ tới.

Một khi vỗ trúng, thiếu niên hẳn phải chết không nghi ngờ.

Ngay tại lúc hẳn chưởng lực vừa mới đánh ra, bỗng nhiên lộ ra hoảng sợ, chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới như là thoát hơi, đột nhiên mất đi tất cả lực lượng, cả người một chút ngã nhào xuống đất, trong nháy mắt xụi lơ xuống dưới.

“Cút!”

Băng lãnh hờ hững thanh âm bỗng nhiên tại người kia não hải vang lên.

Người kia kinh hãi vô cùng, trong nháy mắt cảm giác được toàn bộ thân hình bị vô hình sát cơ bao phủ, toàn thân trên dưới không chỗ không đau, thật giống như sau một khắc liền muốn trực tiếp hóa thành một bãi bùn nhão đồng dạng.

Hắn sợ hãi dị thường, vội vàng liều lĩnh giãy dựa thân thể, hướng về bên ngoài bò đi.

Nhưng nói đến kỳ quái, tại hẳn quay người ra bên ngoài bò đi thời điểm, thể nội vừa mới biến mất lực lượng không ngờ bắt đầu lại lần nữa khôi phục, thật giống như

nhận một loại nào đó quỷ dị yêu thuật ảnh hưởng, hết thảy hoang đường mà tà môn.

“Quái vật, nơi này có quái vật.”

Hán tử kia hoảng sợ dị thường, khôi phục sức mạnh về sau, vội vàng vắt chân lên cổ chạy trốn, nhanh chóng hướng về Vương Quyền trụ sở tiến đến, hét lớn: “Lão đại, lão tam, đừng đấu, mau trốn!”

Trong nội viện hai người thốt nhiên biến sắc, vội vàng quay đầu.

Lục Phiến Môn cao thủ tới?

Bọn hấn không chút nghĩ ngợi, vội vàng bỏ qua Vương Quyền, cấp tốc hướng về nơi xa cuồn vọt.

Vương Quyền từng ngum từng ngum thở hổn hển, toàn thân trên dưới che kín đồ mờ hôi, sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy, một mặt vẻ sợ hãi.

Cũng may Lục Phiến Môn bọn này quan lão gia lần này tới kịp thời.

Bằng không hấn nhất định phải nằm tại chỗ này không thể.

Hấn vội vàng giãy dụa đứng thẳng người, hướng về ngoài viện tiến đến.

Nhưng khi hấn cảm thấy ngoài viện về sau, nhưng lại sắc mặt khế giật mình.

Chỉ gặp trên đường phố trống rỗng, một mảnh đen kịt.

Loại trừ hàn phong quét sạch, nơi nào có cái gì Lục Phiến Môn người?

...

Dương Phóng trụ sở.

Năm gần mười một tuổi Vương Lạc Lạc, một mặt mờ mịt, có chút mộng bức, toàn vẹn không có biết rõ ràng xảy ra chuyện gì.

Vừa mới cái tên xấu xa kia chuyện gì xảy ra?

Hắn làm sao đột nhiên ngã nhào xuống đất, lại đột nhiên bò lên ra ngoài?

“Tiêu thúc, Tiêu thúc, người đã ngủ chưa?”

Thiếu niên vội vàng quay đầu, hướng về Dương Phóng gian phòng nhìn lại.

Chỉ nghe gian phòng bên trong đen kịt một màu, không có bất kỳ cái gì thanh âm đáp lại.

“Ngủ thật đúng là chết.”

Thiếu niên nói thềm một tiếng, vẫn là đánh bạo đi ra ngoài viện, tiến hành cảnh giác quan sát.

Nhưng cảm thấy được người xấu kia triệt để đi xa về sau.

Hắn ngằm thở phào, vội vàng hướng nhà mình tiến đến.

...

Chương 297 : Đêm khuya! Hoàng thành quái vật!

Nơi xa.

Ba cái hán tử một đường chạy trốn, cũng không quay đầu lại, chuyên chọn yên lặng hẻm nhỏ cuồn vút đi, trốn vện chạy trốn rất xa khoảng cách, vị kia lão đại mới một phát bắt được bên người đồng bạn, mở miệng quát khê: “Được rồi, đừng lại chạy trốn, đến cùng phải hay không Lục Phiến Môn?”

Kia lão nhị đến nay còn có chút sắc mặt trắng bệch, hồn bất phụ thể, run lấy bầy, nói: “Quái vật, có quái vật, vừa mới ta gặp quái vật...”

Hắn liền tranh thủ trước đó sự tình toàn bộ nói ra.

Bên người hai người tất cả đều sắc mặt kinh ngạc.

Cái gì?

Hiển nhiên trong lòng bọn họ một trăm cái không tin.

Nhưng nhìn thấy lão nhị như thế sắc mặt, tựa hồ lại không giống giả trò dối trá.

“Ta phải bẩm báo sư tôn, đúng, ta phải bẩm báo sư tôn...”

Kia lão nhị thanh âm bối rối, vội vàng lần nữa hướng về phía trước chạy đi.

Bên người hai người lúc này nhanh chóng cùng qua.

...

Một chỗ trang trí hoa mỹ gian phòng bên trong.

Thân mang tơ lụa dài gấm lão giả, dưới cằm lưu lại lâu ba râu dài, ánh mắt hẹp dài, mũi cao thẳng, kỹ càng lắng nghe trước mắt ba người lời nói.

“Hừ, yêu thuật gì? Mắt mặt xấu hổ, ngươi đây là trúng độc?”

Lão giả kia hừ nhẹ nói.

“Trúng độc?”

Trước đó lão nhị lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: “Cái này sao có thể? Trước đó tiểu gia hỏa kia xâm nhập đi vào vì sao không có việc gì? Hết lần này tới lần khác chỉ có một mình ta trúng độc?”

“Ngươi đem bàn tay tới.”

Lão giả âm thanh lạnh lùng nói.

Kia lão nhị lúc này thành thành thật thật vươn bàn tay, giao cho nhà mình sư tôn.

Lão giả giơ bàn tay lên, rơi vào đối phương cổ tay, chân khí tràn vào, tinh tế cảm thụ, một lát sau lông mày khẽ nhúc nhích, âm thanh lạnh lùng nói: “Đúng là trúng độc, Độc Tông 【 siêu phẩm Nhuyễn Cân Tán 】 , bất quá, đối phương hiển nhiên lại cho ngươi hạ giải dược, này mới khiến ngươi lại rất nhanh khôi phục sức mạnh.”

“Cái gì? Nhưng vì sao cái vật nhỏ kia xông vào không có việc gì?”

Ngươi kia mặt mũi tràn đầy hăi nhiên.

“Người này tu vi hẳn là cực kỳ đáng sợ.”

Lão giả kia ngữ khí lạnh lùng, nói: “Bằng vào ta quan chi, hẳn là thánh linh, mà lại hẳn là xuất từ Độc Tông!”

“Độc Tông thánh linh?”

Người trước mắt lập tức rung mình một cái.

Nói như vậy, hẳn chẳng phải là tại Địa Ngục trước cửa đạo qua một vòng?

“Trong khoảng thời gian này đừng lại nhận nhiệm vụ, hoàng thành càng ngày càng loạn, lấy các người tu vi còn dám ban đêm chạy loạn, hẳn phải chết không nghi ngờ.”

Lão giả ngữ khí lãnh đạm.

Trước mắt ba người thềm kinh hãi.

“Sự tôn, hoàng thành có phải hay không phải có đại sự phát sinh?”

Cầm đầu nam tử cẩn thận hỏi.

“Trước mắt xem ra, xác thực như thế, chỉ là, đến cùng ra sao đại sự, vi sự hiện tại cũng không rõ ràng, chỉ có thể ẩn ẩn cảm thấy thành nội cuồn cuộn sóng ngầm, nhiều hơn rất nhiều lạ lẫm cường giả.”

Lão giả trầm ngâm nói.

“Chẳng lẽ trong lâu cũng hỏi không ra tin tức sao?”

Cầm đầu nam tử tiếp tục nói.

“Hoàng triều phong tỏa tin tức quá chết, trong lâu hiện tại cũng ở vào trong mơ hồ, bất quá, tin tức tất cùng triều đình có quan hệ, cùng Lục Phiến Môn có quan hệ.”

Lão giả nói.

“Triều đình. . . Lục Phiến Môn...”

Trước mắt ba người trong lòng mãnh liệt, hai mặt nhìn nhau.

Hắn là Hoàng đế lại muốn sinh ra cái khác yêu thiêu thân?

...

Một đêm trôi qua.

Hôm sau thật sớm.

Liễu Vân giống nhau thường ngày, dẫn theo trường kiếm, hành tẩu trên đường phố, tâm tình lộ ra cao hứng dị thường.

Từ khi mấy ngày trước, vị tiền bối kia đáp ứng truyền thụ cho hắn võ học đến nay, liên tục bốn ngày thời gian, hắn mỗi ngày đều sớm quá khứ, cố gắng học tập, dị thường khắc khổ.

Mà tại đối phương dạy bảo phía dưới, mình đối với kiếm pháp, thân pháp lĩnh ngộ xác thực càng ngày càng tăng.

Ngắn ngủi bốn ngày, liền viễn siêu lúc trước hắn nửa năm sở ngộ.

Coi là thật không thể tưởng tượng!

Khoảng cách Liễu Vân không xa.

Một chỗ cao ngất trên lầu các.

Người mặc tử sắc trường quái, làm nam tử ăn mặc Minh Ngọc quận chúa, cao cao sừng sững, khí chất vô song, trong tay nhẹ nhàng triển khai bạch ngọc quạt xếp, đen nhánh ánh mắt hướng phía dưới quan sát, đem Liễu Vân thân ảnh thu vào đáy mắt.

“Quận chúa, đã tra ra được, người này là 【 đan quái 】 Liễu Tiên Quyền chi tử Liễu Vân, mấy ngày trước ban đêm, chính là kia ba nhỏ một trong.”

Gầy còm lão giả nhìn chăm chăm Liễu Vân, ngưng âm thanh nói ra: “ 【 đan quái 】 Liễu Tiên Quyền giao hữu rộng khắp, bằng hữu rất nhiều, riêng là triều đình bên trong liền có thật nhiều người cùng hấn quan hệ cá nhân rất thân, nếu là tùy tiện đắc tội Liễu Tiên Quyền, chỉ sợ tại chúng ta bất lợi.”

“Biết.”

Minh Ngọc quận chúa ngữ khí bình tĩnh, nhìn chăm chú Liễu Vân, nói: “Một tên mao đầu tiểu tử, ta còn sẽ không bắt hấn thế nào, ta nhận thấy hứng thú chính là hấn mục đích, căn cứ tình báo, Liễu Vân liên tục mấy ngày đều tại hướng một chỗ ngõ nhỏ chạy tới. Người đoán, hấn là đi gặp người nào?”

“Chẳng lẽ là...”

Gầy còm lão giả trong lòng kinh hãi.

“Mang lên lễ vật, ta chuẩn bị đến nhà bái phỏng.”

Minh Ngọc quận chúa nói.

“Nhưng người kia tính tình cổ quái, vạn nhất...”

Đoạn Thanh Điền ngay cả vôi vàng khuyên nhủ.

“Yên tâm, ta biết phân tặc.”

Minh Ngọc quận chúa nói.

“Tốt a.”

Đoạn Thanh Điền mở miệng.

...

“Tiêu tiên sinh, ta lại tới tập võ.”

Trong sân, Liễu Vân cung kính đi một cái lễ.

“Ừm, đi một bên luyện đi.”

Dương Phóng ngữ khí đậm mạc, nhẹ nhàng gạt đầu.

Mỗi ngày hẳn chỉ có rút thời gian đốt hết một nén hương đến chỉ điểm Liễu Vân, thời gian khác một mực không hỏi.

Tổng thể mà nói, sẽ không chậm trễ mình tu luyện.

“Vâng, Tiêu tiên sinh.”

Liễu Vân chấp tay, đi đến một bên, bắt đầu tu luyện lên Dương Phóng truyền thụ cho 【Huyền Thiên Kiếm pháp】.

Môn này kiếm pháp chính là Thần Võ tông tông chủ một mạch võ học, mặc dù đẳng cấp chỉ là siêu phẩm, nhưng ở siêu phẩm bên trong đã coi là tuyệt đối người nổi bật.

Lấy Liễu Vân hiện tại tu vi tới nói, tu luyện cửa này kiếm

pháp, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, không thể tốt hơn.

Trong sân.

Liễu Vân một chiêu một thức tiến hành tu luyện, có bài bản hẳn hoi, động tác tiêu chuẩn, kiếm ảnh lấp lóe, cực kì huyền diệu.

Dương Phóng thì tại một bên lẳng lặng ngồi ngay ngắn, thể nội thâm vận Lô Âm hô hấp pháp, tuần hoàn không ngừng, yên lặng thổ nạp.

Tính toán thời gian, nhiều nhất còn có hai ngày, Liễu Tiên Quyền nơi đó 20 khóa Hoàng Cực Đan liền có thể dẫn đầu ra lò, đến lúc đó, thực lực của mình lại muốn tiến vào mới hoàn cảnh.

Bỗng nhiên.

Dương Phóng mở hai mắt ra, hướng về ngoài cửa nhìn lại.

Tiếng đập cửa vang lên, một đạo đệ thường thanh tịnh thanh âm tại ngoài viện truyền đến, là nữ tử thanh âm, nói: “Tiêu tiền bối có ở nhà không? Văn bối Tử Linh Lung đến đây bái kiến Tiêu tiền bối.”

Nàng đã từ chủ thuê nhà Vương Quyền nơi đó dò thăm ở lại nơi đây chính là người nào.

Đang luyện kiếm Liễu Vân sắc mặt giật mình, động tác dừng lại, hướng về đại môn nhìn lại.

Tử Linh Lung?

Là Minh Ngọc quận chúa?

Nàng lại tìm tới?

“Tiêu tiên sinh, muốn đi mở cửa sao?”

Liễu Vân cẩn thận nói.

“Nói cho hắn biết, không tiếp khách.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản.

“Vâng, Tiêu tiên sinh.”

Liễu Vân gật đầu, rút kiếm đi ra, hướng về cửa phòng bước đi, nhẹ nhàng mở ra một cái khe, nói: “Minh Ngọc quận chúa, mời trở về đi, Tiêu tiên sinh không muốn gặp khách.”

“Dạng này a, thay ta hướng Tiêu tiên bối vấn an, nơi này có chút lễ vật, nguyện ý đưa cho Tiêu tiên bối, còn xin Tiêu tiên bối cần phải nhận lấy.”

Ngoài cửa, Minh Ngọc quận chúa đoan trang vừa vặn, anh cho thoải mái, nhẹ nhàng chấp tay, thanh âm như là lớn châu Tiểu Châu rơi khay ngọc, rõ ràng sáng.

Một bên gầy còm lão giả đem mấy cái hộp quà giao cho Liễu Vân.

Liễu Vân vội vàng quay đầu nhìn về phía Dương Phóng.

“Để nàng mang đi, một tên cũng không để lại.”

Dương Phóng thanh âm tại Liễu Vân não hải vang lên.

Liễu Vân lần nữa quay đầu nói ra: “Minh Ngọc quận chúa, Tiêu tiên sinh nói, hắn không thu lễ, những vật này còn xin quận chúa toàn bộ mang đi đi.”

Hắn liền tranh thủ những này hộp quà lần nữa giao cho gầy còm lão giả.

Gầy còm lão giả nhướng mày.

“Tốt, đã dạng này, vẫn bối trước hết cáo từ.”

Minh Ngọc quận chúa thanh âm tiếp tục từ ngoài viện truyền đến.

Nàng rất là thức thời, tiếp không thành, cũng vì chờ lâu, mà là hướng về viện tử nhẹ nhàng chấp tay, rời đi nơi đây.

Liễu Vân không khỏi âm thầm lú lỏi, quay đầu nhìn về phía Dương Phóng, trong lòng ước mơ chi tình càng thêm nồng đậm.

Đây mới là cường giả!

“Quận chúa, người này quá mức vô lễ, muốn hay không trở về điều động cao thủ, đem nơi đây bao bọc vây quanh.”

Nơi xa, Đoạn Thanh Điền nhịn không được nói.

Nếu là ở vào dã ngoại, thì cũng thôi đi, bọn hắn cầm đối phương không có cách nào.

Nhưng nơi này là hoàng thành chỗ, đối phương còn dám vô lễ, đây chính là mạo phạm triều đình.

Bọn hắn đại khái có thể điều động cao thủ, đem đối phương trực tiếp cầm xuống.

“Không cần.”

Minh Ngọc quận chúa thanh âm thanh tịnh, đi thẳng về

phía trước, nói: “Như thế cao thủ, không thể dùng mạnh, nhất định phải lôi kéo, hấn không nguyện ý gặp ta cũng không có gì, đằng sau mỗi ngày tiếp tục phái người tặng lễ, thẳng đến hấn nhận lấy mới thôi.”

Đoạn Thanh Điền lập tức hiểu được, gật đầu nói: “Được.”

Hai người dần dần đi xa.

...

Suốt cả ngày lần nữa quá khứ.

Mặt trời lặn hoàng hôn.

Người đi trên đường phố bắt đầu dần dần giảm bớt.

Liễu Vân lần nữa bái biệt Dương Phóng.

“Bắt đầu từ ngày mai, người liền về sớm một chút, đừng lại đi đã trễ thế như vậy.”

Bỗng nhiên, Dương Phóng thanh âm vang lên, có chút dừng lại, nói: “Thành nội gần nhất có chút không đúng, có thể muốn ra loạn gì.”

“Nhiều loạn? Là, Tiêu tiên sinh.”

Liễu Vân chấp tay, nhưng trong lòng âm thầm hồ nghi.

Khoảng cách Lục Phiến Môn không xa.

Náo nhiệt trong tửu quán.

Dương Phóng lẳng lặng ngồi ngay ngắn, một bên phẩm tửu, một lần yên lặng cảm thụ được nơi xa Lục Phiến Môn tình huống.

Thông qua trên thân Đạo Đồ cộng minh, hẳn có thể rõ ràng cảm thấy, viên kia Thần Chủng y nguyên còn tại.

Bất quá, khi hẳn ném thử lấy Phong luật nghiêng tai lắng nghe thời điểm, nhưng lại phát hiện Lục Phiến Môn trong tổng bộ hoàn toàn tĩnh mịch, không có chút nào thanh âm.

Cái này đều nói rõ, Lục Phiến Môn tổng bộ, có đại trận tồn tại!

Mà lại, tuyệt đối không kém.

Bỗng nhiên.

Dương Phóng động tác dừng lại, ánh mắt hướng về Lục Phiến Môn tổng bộ đại môn nhìn lại, lộ ra có chút vẻ kinh ngạc.

Cửu U thành viên!

Hẳn lại gặp Cửu U thành viên?

Lục Phiến Môn tổng bộ cũng có Cửu U cao thủ?

Chỉ gặp đại môn chỗ, bốn đạo nhân ảnh từ bên trong đi tới, ở giữa nhất một cái, thân thể cao lớn, ngũ quan trầm ổn, cái cảm giữ lại râu ngắn, mặt rộng miệng vuông, rất có uy nghiêm, mặc trên người một kiện màu đỏ sậm bộ đầu phục, bên hông thì treo một viên ngân sắc con dấu.

Bạc chương thần bộ!

Dương Phóng trong lòng cấp tốc suy tư.

Số một thẩm thấu thật sâu!

Thế mà ngay cả bậc chương thần bộ cũng là Cửu U một thành viên.

Cũng không biết người này là số mấy?

Dương Phóng con mắt chớp động, giống như là đột nhiên nhìn thấy cái gì hi vọng đồng dạng.

Nếu là liên hệ với đối phương, làm cho đối phương giúp mình lẫn vào Lục Phiến Môn tổng bộ, liền có thể thừa dịp lúc ban đêm lặng lẽ lấy đi Thần Chủng, có thể một chút giảm bớt rất nhiều biến cố.

Hắn cầm đầu ăn cơm, quay người rời đi.

...

Đêm khuya.

Ngân Nguyệt treo cao, bao phủ sơn dã.

Giữa thiên địa ẩn có sương trắng hiển hiện.

Một chỗ đình nghỉ mát bên trong.

Dương Phóng người mặc màu đen áo bào đen, đầu đội Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ, đang lẳng lẳng chờ đợi, từ khi sau khi cơm nước xong, hắn liền thông qua độc hữu phương thức liên hệ lên số một.

Mắt thấy trăng treo giữa trời, đã tới sau nửa đêm.

Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến nhỏ bé động tĩnh, một bóng người màu đen tại ngọn cây ở giữa ẩn hiện, phiêu miểu khó lường, khó mà bắt giữ, hướng về bên này lặng lẽ rơi xuống.

“Chuyện gì gấp gáp như vậy tìm ta?”

Số một vừa hạ xuống dưới, liền mở miệng hỏi thăm.

“Ta muốn biết Lục Phiến Môn trong tổng bộ có phải hay không cũng có chúng ta thành viên, nếu như ta nghĩ ủy thác đối phương làm một số việc, không biết người có thể hay không vì ta liên lạc một chút.”

Dương Phóng mở miệng,

“Xác thực có chúng ta thành viên, số sáu chính là Lục Phiến Môn tổng bộ người, lần trước hắn kém chút chết bởi Thương Khung thần cung chi thủ, là ta cứu được hắn.”

Số một đáp lại nói.

“Vậy là tốt rồi, người có thể hay không giúp ta liên lạc một chút hắn.”

Dương Phóng nói.

“Liên hệ tự nhiên không có vấn đề, bắt quá, theo ta được biết, gần nhất hoàng thành có chút không quá an bình a? Người liên hệ số sáu, là nghĩ điều tra trong hoàng thành động tĩnh?”

Số một hồ nghi.

“Đúng vậy, không biết rõ ràng nguyên do, tâm ta bất an.”

Dương Phóng mở miệng, cũng không nói cho đối phương biết mục đích thực sự.

“Gần nhất các lộ cao thủ tề tụ, tựa hồ cũng giống như là cảm giác được cái gì, nhưng lại giống là không có cảm thấy được cái gì, người tùy tiện điều tra, coi chừng lâm vào vòng xoáy bên trong.”

Số một nhắc nhở.

“Yên tâm, trong lòng ta biết rõ.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vậy là được, ta sẽ mau chóng giúp người liên hệ, đúng, chuyện luyện đan tình, người giải quyết sao?”

Số một lần nữa hỏi thăm.

“Giải quyết, còn nhiều hơn ủng hộ cho người dẫn tiến.”

“Ừm.”

Số một nhẹ nhàng gạt đầu, cũng vì chờ lâu, thân thể rất nhanh lần nữa biến mất nơi đây.

Dương Phóng hướng về bốn phía nhìn thoáng qua, cảm thấy được không có dị thường về sau, cũng không mang theo chờ lâu, thân thể lóe lên, cấp tốc rời đi.

Nếu có thể dựa vào số sáu đường dây này, sự tình sẽ trở nên dị thường đơn giản.

...

Từ ngoài thành trở về, Dương Phóng trên thân khí tức nội liễm, tay áo cuốn lên, cả người như là cùng hắc ám hòa làm một thể, tại đường đi trong bóng tối chợt lóe lên, hướng về trụ sở lao đi.

Ngay tại hắc vực vừa mới xuyên qua mấy con phố đạo, bỗng nhiên sinh ra nhận thấy, đột nhiên quay đầu.

Chỉ gặp một chỗ đen nhánh trong ngõ nhỏ, một bóng người đang bay nhanh địa xông ra, trên thân khí tức dị

thường hỗn loạn, kinh tâm động phách, như là thụ thương mãnh thú, hoảng hốt chạy bừa.

“Cứu ta, cứu. . a!”

Hắn một câu còn chưa nói xong, đột nhiên phát ra kêu thê lương thảm thiết, dị thường điếc tai, tựa hồ thống khổ chi cực, ngũ quan đều cấp tốc vụn vụn cùng một chỗ.

Đón lấy, toàn bộ thân hình như là thổi phồng bành trướng, xoẹt kéo rung động, quần áo trên người vỡ nát, nhiều đám quỷ dị bộ lông màu đen từ trên người hắn nhanh chóng chui ra.

Lại trong nháy mắt đại biến dạng!

Từ một người bình thường, trong nháy mắt biến thành cao hơn bốn mét, toàn thân mọc đầy nòng đăm lông đen quái vật kinh khủng , liên đới lấy một đôi ánh mắt đều trở nên âm trầm tinh hồng.

Cảm thấy được Dương Phóng thân thể về sau, hắn gào thét một tiếng, tựa hồ đánh mất lý trí, kinh khủng thân thể trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi đó nhanh chóng nhào tới, đi lên một móng vuốt hung hăng xé hướng Dương Phóng, phát ra bèn nhọn chói tai khí lưu tiếng thét.

Dương Phóng trong lòng giật mình, không thể tưởng tượng nổi.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, vội vàng cấp tốc trốn tránh, đồng thời trường kiếm ra khỏi vỏ, nhanh như thiểm điện.

Chỉ bất quá quái vật này thực lực lại tựa hồ như cũng không cao.

Thổi phù một tiếng, huyết thủy phiêu tán rơi rụng, bị Dương Phóng một chiêu chặn ngang chặt đứt.

Nửa người trên thân thể trực tiếp hung hăng rơi đập trên mặt đất.

Nhưng là sau khi rơi xuống đất, nó hai nửa bên cạnh thân thể lại đồng thời loé lên quỹ dị huyết quang, sau đó lần nữa hợp lại cùng nhau, giống như là người không việc gì, trong miệng gào thét, trên thân khí tức kinh khủng, tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể đánh tới.

Bốn phương tám hướng lập tức cát bay đá chạy, cuồng phong gào thét.

Mà đúng lúc này!

Trong ngõ nhỏ bóng người lấp lóe, phát ra thanh âm rất nhỏ.

Theo sát lấy lại có ba đạo nhân ảnh xuất hiện, đều không ngoại lệ, tất cả đều thân thể mờ lung, diện mục bị chân khí che đậy, khí tức nội liễm, để cho người ta khó mà thấy rõ.

Bọn hấn xuất hiện về sau, cũng không lập tức động thủ, mà là trực tiếp tại bốn phía quan sát.

Tựa hồ trước mắt quái vật này đúng là bọn họ thả ra đồng dạng.

Dương Phóng cảm thấy được ba người xuất hiện về sau, trong lòng ngưng tụ, không còn chờ lâu, trong tay kiếm quang lấp lóe, lần nữa đem con quái vật này liên tục chém ra hai lần về sau, thân thể loé lên, hướng về nơi xa cấp tốc lao đi.

Trong hoàng thành quả nhiên ẩn chứa cơ mật!

Con quái vật này là cái gì?

“Số mười ba, là hấn!”

Bỗng nhiên, một bóng người phát ra trầm thấp băng lãnh thanh âm, chăm chú nhìn Dương Phóng, “Hấn là Cửu U một thành viên, là hấn giết chết Bàn Vạn Chung cùng Nguyên Mộc đạo nhân!”

“Cái gì?”

Bên người hai người vừa muốn đuổi theo ra, đột nhiên giật nảy cả mình, lần nữa dừng lại.

Khó trách đội trưởng không có lập tức động thủ!

Đúng là dạng này một vị tồn tại!

A!

Đột nhiên, thể lượng chói tai thanh âm vang lên lần nữa.

Chỉ gặp đầu kia bị Dương Phóng chém ra lông đen quái vật lần nữa phát ra kêu thể lượng thảm thiết, tiếp lấy toàn bộ thân hình như là thoát hơi, bắt đầu cấp tốc khô quắt, xuy xuy rung động.

Trong nháy mắt trở nên da bọc xương, khô quắt dị thường.

“Lại thất bại.”

Người cầm đầu băng lãnh nói, “Đem hấn thi thể mang về đi.”

Bên người hai người gạt đầu, cấp tốc xông ra, riêng phần mình cầm lên một nửa thi thể, bắt đầu trở về.

Người cầm đầu ánh mắt thâm thúy, lần nữa hướng về nơi xa Dương Phóng rời đi phương hướng nhìn lại.

Cửu U...

Xem ra, bọn hắc tiếp xuống nhất định phải tăng thêm tốc độ.

...

Nơi xa.

Dương Phóng một đường cực cước, thân thể chớp liên tục, rốt cực triệt để thoát khỏi sau lưng khí tức, trong lòng cấp tốc mãnh liệt.

Vừa mới ba người là triều đình?

Nếu không phải triều đình, sao dám tại hoàng thành làm loạn?

Ba người tu vi đều không kém!

Một cái đệ nhị Thiên Thê, hai cái đệ nhất Thiên Thê!

“Chẳng lẽ gần nhất thành nội ám lưu hung dữ, là cùng bọn hắc có quan hệ?”

Dương Phóng suy tư.

Đầu kia quái vật có thể không ngừng khép lại, mà lại trên thân, tựa hồ có một loại thần huyết khí tức.

nòng độ chi cao thậm chí không kém gì trước đó Bàn Vạn Chung.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Triều đình đến cùng đang làm gì?

Bất quá, điều này cũng làm cho Dương Phóng yên lòng.

Bởi vì cứ như vậy nhìn, triều đình người tựa hồ cũng không phát hiện Thần Chủng, chỉ là có khác cái khác âm mưu.

Như vậy!

Hắn có thể dễ dàng hơn thu hoạch Thần Chủng.

...

Chương 298 : Tiến vào đệ nhị Thiên Thê! Hoàng thành Thần Thi!

Hôm sau thật sớm.

Dương Phóng ngồi tại ven đường quầy điểm tâm bên trên, điểm một phần sớm một chút, yên lặng ăn, một đôi ánh mắt lại hữu ý vô ý hướng về Lục Phiến Môn tổng bộ nhìn lại, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Tối hôm qua gặp được người đúng là xuất từ Lục Phiến Môn tổng bộ?

Tại hôm qua rời đi thời điểm, hấn sớm đã vận dụng Phong luật đặc thù, đem Túy Hồn hương khí tức lặng lẽ bám vào tại kia ba vị người thần bí cùng trên đất hai đoạn trên thi thể.

Giờ phút này có thể rõ ràng cảm giác, loại kia nhất Hồn hương khí tức thành linh ở vào Lục Phiến Môn tổng bộ!

Không chỉ có là kia ba vị người thần bí!

Ngay cả hai đoạn thi thể cũng tại!

“Triều đình phương diện quả nhiên có âm mưu khác.”

Hấn liền nói trong khoảng thời gian này vì sao triều đình đột nhiên trở nên yên lặng, nguyên lai có khác động tác khác.

Rất nhanh, Dương Phóng lần nữa nhíu mày.

Bởi vì sự tình lần nữa trở nên khó giải quyết.

Triều đình âm mưu thế mà cũng thiết lập ở Lục Phiến Môn tổng bộ.

Cái này nói rõ, hấn nghĩ thu hoạch Thần Chung, độ khó lần nữa gia tăng.

“Thôi, ban đêm trước cùng số sáu thương lượng một chút đi.”

Dương Phóng trong lòng thầm than.

Ăn xong điểm tâm, hấn ném tiền đồng, đứng dậy rời đi.

...

Đường phố rộng rãi, dòng người rộn ràng.

Các loại quầy hàng bày khắp nơi đều là, từng đợt tiếng rao hàng tại bốn phía vang lên.

Một cỗ không đáng chú ý xe ngựa chậm rãi hành tẩu ở đây.

Trong xe ngựa ngồi hai nam tử.

Một người nam tử người mặc áo bào tím, mang trên mặt mỉm cười, khí chất tuấn lãng mà nho nhã, ước chừng chừng ba mươi tuổi tác, có loại khó tả tự tin.

“Thật sự là nghĩ không ra nhiều chuyện như vậy thế mà đều chồng chất tại cùng một chỗ, ta nói Hoàng đế bệ hạ làm sao lại đột nhiên yên tĩnh lại, lại là nghĩ mưu đoạt đại sự, cũng may chúng ta Thần cung nhận tuyến đông đảo, trước tiên phản ứng lại.”

Nam tử áo bào tím khẽ cười nói.

Chính là trước đây không lâu, tại Thái tử bên người, vì

Thái tử bày mưu tính kế người, cũng chính là người này tính toán chết Bàn Vạn Chung.

Lần này cảm thấy được Nam Vực có biến, trước tiên liền bị Thần cung phái tới.

Cùng hẳn cùng nhau còn có cái khác Thần cung trưởng lão, chỉ là, những trưởng lão kia chỉ có thể ở âm thầm chạy đến, cũng không dám phô trương quá mức.

“Ta không quản Hoàng đế muốn làm gì, ta chỉ muốn biết cái kia giết chết Bàn Vạn Chung gia hỏa đi nơi nào? Các người hôm đó vây quét Cửu U, không chỉ có không có thể đem Cửu U nhổ tận gốc, ngược lại tổn thất một vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão, thật sự là có các người, chỉ là một cái cấp thấp thế lực, cũng có thể để các người tổn thất thảm trọng như vậy!”

Tại hẳn đối diện truyền đến băng lãnh mà không khách khí thanh âm.

Thình lình ngồi một vị thân cao hơn ba mét, làn da ngăm đen, tóc đen dày đặc, Khí Huyết hùng hồn người, mặc trên người kim sắc áo ngắn, lộ ra một đôi thô to hai tay.

Hai con con người sáng ngời có thần, sắc bén khiếp người.

“Bàn Vạn Chung thể nội Thần Chủng ta mặc dù không chiếm được, bất quá hẳn thi thể, ta cảm thấy rất hứng thú, mà lại, cái kia giết chết Bàn Vạn Chung cùng Nguyên Mộc đạo trưởng gia hỏa, ta cũng cảm thấy rất hứng thú, người không phải rất có bản sự sao? Giúp ta tìm tới gia hỏa này!”

Người này tiếp tục băng lãnh nói.

“Ngô huynh an tâm chớ vội, kỳ thật ta muốn tìm tới

người này cũng không phải gì đó việc khó.”

Nam tử áo bào tím khẽ cười nói.

“Người đã có manh mối?”

Đối diện nam tử nhìn chằm chằm nam tử áo bào tím.

“Đúng vậy, ta tại Bắc Vực phát hiện một kiện cực kỳ có ý tứ sự tình.”

Nam tử áo bào tím mỉm cười, như là tuệ châu nắm chắc, cười nói: “Trước đây không lâu bị ta gặp một người, lại còn nói nhận biết cái kia thiết giáp nhân, cùng cái kia thiết giáp nhân là đồng hương, còn nói bọn hắn cũng không phải là cái này một vực, mà là xuất từ cái khác đại vực, cùng bọn hắn cùng đi nghe nói có trên dưới một trăm người, vị kia thiết giáp nhân cũng là thuộc về một trong số đó, mà lại, tại thiết giáp nhân sau lưng, thế mà còn có một cái được xưng là 【 Thiên Thần tổ chức 】 thế lực.”

“Thiên Thần tổ chức?”

Đối diện nam tử mày nhăn lại, nói: “Đây là cái gì thế lực? Chưa từng nghe qua!”

“Ta cũng không nghe qua, bất quá tại ta thôi miên dưới, người đoán ta phát hiện cái gì?”

Nam tử áo bào tím khẽ cười nói.

“Cái gì?”

“Người kia linh hồn tự bạo, trong đó tựa hồ ẩn chứa một loại quỷ dị chi lực, một khi cưỡng ép nhìn trộm liền sẽ phát sinh tự hủy!”

Nam tử áo bào tím cười nói.

“Linh hồn cấm chế!”

Đối diện nam tử ánh mắt kinh nghi, nói: “Đối phương là tu vi gì? Sau đó thì sao?”

“Tu vi không cao, chỉ có bát phẩm trung kỳ, về sau. . về sau ta liền được phái đến nơi này, bất quá người yên tâm, ta mặc dù tới, nhưng ta đã phái ra những người khác lại tiếp tục điều tra, dạng này một đám người, trong óc thể mà bị lưu lại linh hồn cấm chế, chẳng lẽ người không hiếu kỳ bọn hắn chân thực thân phận sao? Nếu là bắt lấy bọn hắn, có lẽ cũng có thể tịch này để cái kia thiết giáp nhân lần nữa hiện thân.”

Nam tử áo bào tím khẽ cười nói.

Từ đầu đến cuối, đều không lộ vẻ bối rối.

Tựa hồ hết thảy đều ở trong lòng bàn tay!

“Tốt, ta chờ người tin tức.”

Cao hơn ba mét áo ngắn nam tử mở miệng nói ra.

“Đúng rồi, trong mấy ngày này không nên chạy loạn. Miễn cho bị Hoàng thất người phát hiện, ta chuẩn bị lập tức liên lạc một chút thành nội thể lực khắp nơi, chắc hẳn, bọn hắn cũng đều nhanh gấp.”

Từ sam nam tử từ tốn nói.

Hoàng thất làm chuyện lớn như vậy, muốn toàn bộ giầu điểm được đám người, lại thể nào khả năng?

Tóm lại sẽ có người sớm đạt được cơ mật!

Huống chi!

Một món khác đại sự, cũng là phát sinh ở trong hoàng thành, thế lực khắp nơi hiện tại tất nhiên đã khẩn trương đến cực điểm.

...

Đang lúc hoàng hôn.

Yên lặng trong lương đình.

Hai đạo nhân ảnh lẳng lẳng sừng sững tại đây.

Tất cả đều người mặc màu đen áo bào đen, đầu đội Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ.

Một cái trên đó viết một.

Một cái viết mười ba.

“Thế nào? Liên hệ đến số sáu sao?”

Dương Phóng chấp hai tay sau lưng, vừa đến, liền mở miệng hỏi thăm.

“Có liên lạc, đối phương biểu thị có thể gặp một mặt, hẳn là lập tức liền sẽ tới.”

Số một đáp lại, nói: “Bất quá còn có một món khác đại sự phát sinh, trùng hợp bị ta phát hiện, ngươi là có hay không muốn nghe một chút?”

“Cái đại sự gì?”

Dương Phóng lông mày khẽ nhúc nhích.

“Một viên từ thần quốc chảy ra lệnh bài xuất hiện.”

Số một ngũ khí nhàn nhạt, nói: “Cái này mai lệnh bài hiện tại liền rơi vào trong hoàng thành, nghe nói cầm trong tay lệnh bài người, liền có thể tại tương lai cái nào đó đặc biệt thời kì tiến vào kia hư vô mờ mịt vô thượng thần quốc, ta nghĩ hẳn không có nhiều ít người có thể cự tuyệt cái này dụ hoặc!”

“Tiến vào thần quốc?”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

“Đúng vậy, nhất là đối với thứ ba Thiên Thê cao thủ mà nói, tiến vào thần quốc, là bọn hắn suốt đời mộng tưởng, người biết mảnh này 【 càn 】 chi bản khối, có bao nhiêu cường giả bị vây ở thứ ba Thiên Thê mà không dám đột phá sao?”

Bởi vì một khi đột phá, liền sẽ thân trúng nguyên rửa, hóa thân thành khát máu Cự Ma, ngo ngoe ngác ngác, giết hết bên người hết thầy người, cho nên có người, dù là lựa chọn tọa hóa, cũng không dám nếm thử đột phá, cho tới nay bởi vì việc này buồn bực sàu não mà chết cường giả, thực sự nhiều lắm, thế nhưng là có lệnh bài này liền không đồng dạng, một khi bọn hắn dựa vào lệnh bài tiến vào thần quốc bên trong, liền sẽ miễn trừ nguyên rửa ảnh hưởng.”

Số một ngũ khí ung dung, đột nhiên ánh mắt hướng về Dương Phóng nhìn lại, nói:

“Người không muốn thử nghiệm đạt được vật này sao? Người không nghĩ xa, tất có lo gần, sớm muộn cũng có một ngày, người cũng sẽ tiến vào thứ ba Thiên Thê, hẳn là tình nguyện bình thường già đi? Theo ta được biết, thứ ba Thiên Thê tuổi thọ chỉ có 360 năm, 360 năm về sau, không đột phá, chỉ có bụi về với bụi, đất về với đất, hưởng hồ tiến vào thứ ba Thiên Thê về sau, cũng dễ

dàng bị Hắc Âm âm mai xâm thể, thường thường không sống tới 360 năm liền sẽ Khí Huyết khô bại, nhục thân mục nát, lâm vào vô tận trong thống khổ!”

Dương Phóng lập tức trong lòng run lên, trong đầu nhanh chóng quay cuồng lên.

Một lát sau.

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Được rồi, thực lực của ta hèn mọn, hiện tại ngay cả đệ nhị Thiên Thê cũng không tính là, tùy tiện nhúng tay, chỉ sợ sẽ chết được vô cùng thê thảm.”

Điểm ấy tự mình hiểu lấy hắn vẫn phải có, ngay cả thứ ba Thiên Thê đều sẽ điên cuồng, hắn đáng là gì?

“Người ngược lại là nhìn rất thoáng.”

Số một khẽ cười nói.

“Tin tức này người là từ đâu nghe được? Ta một mực ẩn cư ở đây, vì sao một điểm phong thanh cũng chưa lấy được?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hoàng thất cố ý phong tỏa tin tức, ta tự có thủ đoạn khác, người nghe không được cũng thuộc về bình thường.”

Số một đáp lại.

“Triều đình kia bên trong còn có một chuyện, không biết người là có hay không nghe nói?”

Dương Phóng lúc này đem tối hôm qua gặp tình huống, cấp tốc cùng số một nói.

Số một nghe xong, lập tức nhíu mày, nói: “Tại trên người đối phương cảm nhận được thần huyết khí tức? Mà lại đối phương toàn thân sinh ra bộ lông màu đen, lâm vào ngây ngô bên trong?”

“Đúng thế.”

Dương Phóng đáp.

“Cái này ta xác thực không biết.”

Số một ngữ khí ngưng trọng, nhẹ nhàng lắc đầu.

Hiện tại xem ra, hoàng thành nước so với hắn trong tưởng tượng phải sâu.

Loại trừ thần quốc lệnh bài, thế mà còn có chuyện khác!

Khó trách Hoàng đế lựa chọn ẩn nhẫn!

Ngay tại hai người tiếp tục đàm luận thời điểm, bỗng nhiên, nơi xa truyền đến yếu ớt kinh phong thanh âm, một đầu người mặc màu đen huyền bào, mang theo số sáu mặt nạ bóng người cao lớn, từ đằng xa nhánh cây cấp tốc tiếp cận mà tới.

Rất nhanh, rơi vào trong lương đình.

Hai người lúc này xoay đầu lại, ánh mắt hướng về số sáu nhìn lại.

“Số một, số mười ba.”

Số sáu mới vừa đến đến, liền thẳng nhìn chăm chăm hai người, mở miệng nói ra: “Các người để cho ta tới làm cái gì?”

Số một mỉm cười, nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng nhíu mày, biết phiết không ra số một, mở miệng nói ra: “Là ta muốn tìm người, gần nhất Lục Phiến Môn tổng bộ tựa hồ phát sinh một chút đại sự, không biết người là có hay không hiểu rõ một chút tình huống, nếu như ta nghĩ lẫn vào Lục Phiến Môn tổng bộ, người có thể hay không có chút biện pháp?”

“Người nghĩ lẫn vào Lục Phiến Môn tổng bộ?”

Số sáu ánh mắt ngưng tụ, sau đó quả quyết lắc đầu, nói: “Trong khoảng thời gian này là không thể nào, Lục Phiến Môn tổng bộ xác thực phát sinh đại sự, bất quá đừng nói là người, hiện tại liền ngay cả ta cũng không rõ ràng bên trong đến cùng là tình huống như thế nào?”

“Người cũng không rõ ràng?”

Dương Phóng giật mình.

“Đúng vậy, nửa tháng trước, Hoàng đế liền đột nhiên hạ lệnh, Lục Phiến Môn tổng bộ hậu viện toàn bộ phong tỏa, loại trừ số ít mấy người có thể đi vào, những người khác hết thảy không được đến gần, mà ta thế mà cũng bị bài xích bên ngoài, mà lại Lục Phiến Môn tổng bộ trận pháp từ nửa tháng trước liền đã vận chuyển lên đến, không có phương pháp đặc thù, bất kỳ người nào đều không thể thông qua.”

Số sáu mở miệng thở dài, tràn ngập buồn bực chi khí.

Cái này đều nói rõ hoàng đế đương triều đã bắt đầu không tín nhiệm hẳn.

Nếu không, không có khả năng không cho hẳn đến gần.

Dương Phóng lập tức nhíu mày.

Sự tình thế mà so với trong tưởng tượng phiền phức.

“Người tại Lục Phiến Môn lâu như vậy, chẳng lẽ một điểm phong thanh cũng không nghe thấy?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Sau đó đem mình tối hôm qua gặp sự tình, lần nữa cùng đối phương lặp lại một lần.

Đối phương sau khi nghe xong, trực tiếp suy tư.

“Trong khoảng thời gian này, ta xác thực âm thầm tìm hiểu một chút, bất quá đáng tiếc biết rất ít, ta có một cái đồng liêu một lần say rượu thất ngôn, nói cho ta Lục Phiến Môn tổng bộ đào ra một kiện cực kỳ khủng bố đồ vật, một khi nghiên cứu chế tạo thành công, có thể điên đảo càn khôn, nhưng cụ thể là cái gì, hấn nhưng không có dám tiếp tục thổ lộ.”

Số sáu nói.

“Đào ra đồ trọng yếu? Còn có thể điên đảo càn khôn?”

Dương Phóng kinh dị.

Tuyệt không có khả năng là Thần Chủng!

Nếu là Thần Chủng, trên người hấn Đạo Đồ sớm đã có phản ứng.

Này sẽ là cái gì?

Súng đạn?

Liền xem như súng đạn cũng không có khả năng phá vỡ càn khôn!

Số một cũng lộ ra từng tia từng tia hồ nghi.

Một lát sau, mở miệng nói ra: “Như vậy đi, sau ba ngày sẽ có một trận mật hội tổ chức, từ Thương Khung thần cung chủ trì, đến lúc đó thành nội thể lực khắp nơi đều sẽ quá khứ, đoán chừng Thương Khung thần cung nhất định là biết chân tướng, không bằng lẫn vào quá khứ, hiểu rõ đến tận cùng.”

Dương Phóng lập tức suy tư, mở miệng nói: “Có thể!”

Lục Phiến Môn tổng bộ bí mật, không nhanh chóng biết rõ ràng, trong lòng của hắn bất an.

Dù sao việc này dính đến viên thứ tư Thần Chung!

“Tốt, vậy ta đây bên cạnh cũng sẽ nhiều hơn lưu ý, nếu là có tin tức, ta sẽ sớm thông tri các người.”

Số sáu gật đầu.

“Chờ một chút, trước người nói người vị kia đồng liêu biết tình huống, hắn là ai? Tu vi gì? Hắn cũng là có thể tiến vào hậu viện nhân chi nhất sao?”

Dương Phóng mở miệng lần nữa.

“Đúng vậy, hắn tên Vương Bưu, tên hiệu Kim Ưng thần bộ, là số ít có thể tiếp cận bí mật nhân chi nhất, chỉ bất quá cái này hơn nửa tháng đến, hắn rất ít ra qua, cho tới nay đều tại tổng bộ.”

Số sáu đáp lại.

“Đa tạ!”

Dương Phóng gật đầu.

Nếu là Thương Khung thần cung mật hội nơi đó không chiếm được tình báo, vậy hẳn cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp từ đây trong tay người thu hoạch, đến lúc đó, liền thiếu đi không được mạo hiểm.

Số sáu tiếp tục ở chỗ này một hồi.

Mấy phút sau, lần nữa cáo từ rời đi.

Số một ồng tay áo phiêu động, nhìn phương xa, nói: “Đúng rồi, còn có một việc ta suýt nữa quên mất, là có liên quan người.”

“Có quan hệ ta sao?”

Dương Phóng nghi hoặc.

“Đúng vậy, Bắc Vực bên kia có một vị tự xưng Nhậm Quân tiểu bối tìm được Cửa U trước đó cứ điếm một trong, thỉnh cầu Cửa U xuất thủ, có thể giúp hẳn giải quyết cùng một chỗ phiền phức, hẳn nói hẳn không ít đồng hương bây giờ bị một đám lạ lẫm cao thủ chỗ để mắt tới, khó mà thoát khỏi, hi vọng số mười ba có thể xem ở hương hỏa tình phân thượng giúp bọn hẳn giải quyết.”

Số một giống như cười mà không phải cười.

Không nghĩ tới số mười ba, lại có như thế một đám đồng hương tồn tại!

Dương Phóng ánh mắt híp lại, lập tức phát ra hừ lạnh.

Một lát sau.

Hắn mày nhăn lại, đột nhiên nói ra: “Cửa U còn sót lại mấy vị thành viên, còn có hay không tại Bắc Vực hoạt

động?”

“Có.”

Số một gật đầu.

“Như vậy đi, ta ra ba cây Hắc Ngọc linh dược, người giúp ta tuyên bố nhiệm vụ, để bọn hắc ra mặt thay Nhậm Quân giải quyết phiền phức.”

Dương Phóng mở miệng.

Khó chịu về khó chịu.

Bất quá dù sao tại trong hiện thực cũng cầm đối phương không ít chỗ tốt.

Nếu là thời khắc thế này trực tiếp không quản, trong lòng của hắc khó tránh khỏi băn khoăn.

“Cũng tốt đi.”

Số một đáp lại.

Mấy ngày nay chính là Thương Khung thần cung mặt hội ngày, hắc cũng xác thực không hi vọng Dương Phóng tại lúc này trở về Bắc Vực.

...

Từ đình nghỉ mát rời đi về sau, Dương Phóng cũng không lập tức trở về trụ sở, mà là thu quần áo cùng mặt nạ, trực tiếp lượn quanh một vòng, hướng về Liễu Gia Sơn trang tiến đến.

Tính toán thời gian, hôm nay đã là ngày thứ sáu ban đêm.

Liễu Tiên Quyền bên kia, đan dược cũng đã luyện thành.

Sơn trang bên ngoài.

Dương Phóng lẳng lẳng gõ cửa, rất nhanh cửa phòng mở ra.

Tại quản gia giật mình ánh mắt dưới, Dương Phóng đi vào trong đó.

Không bao lâu.

Liễu Tiên Quyền một mặt vẻ mệt mỏi, tiến vào đại điện, tiện tay bưng lên một chén vừa mới xây tốt trà mới, mở miệng nói ra: “Người tới thật là đúng lúc, 20 khóa Hoàng Cực Đan xác thực vừa mới luyện tốt, ta vốn là muốn để nghịch tử ngày mai thông tri người, nghĩ không ra người đêm nay lại chủ động tới.”

“Trong lòng ta không bỏ xuống được, cho nên sớm chạy đến.”

Dương Phóng mở miệng: “Đan dược đâu?”

“Đều ở nơi này.”

Liễu Tiên Quyền buông xuống chén trà, từ trong ngực lấy ra hai cái Bạch sắc to lớn Bạch sắc bình ngọc, tự tay giao cho Dương Phóng trong tay.

Dương Phóng mở ra cái nắp xem xét, lập tức trong mắt tinh quang lấp lóe.

Đặt ở chóp mũi hít hà, hương vị tinh thuần đến cực điểm.

“Tốt đan!”

“Kia là tự nhiên, lão phu luyện chế đan dược, chưa từng yếu tại người khác.”

Liễu Tiên Quyên trên mặt khó tránh khỏi lộ ra một tia ngạo khí, bỗng nhiên mở miệng nói ra: “Đúng rồi, nghịch tử trong khoảng thời gian này tại quý phủ tu luyện được như thế nào? Có hay không trêu đến Tiêu huynh đệ tức giận?”

Nói đến nhà mình nhi tử, hẳn khó tránh khỏi có mấy phần khấn trương.

“Cũng tạm được, là cái ngọc thô.”

Dương Phóng đáp lại.

“Vậy là tốt rồi, ai, cái này nghịch tử, từ nhỏ đã thích múa thương làm bỗng, nhà mình truyền đan thuật lại là xưa nay không màng một chú ý, ta cái này một thân đan thuật đến ta thế hệ này, sợ là muốn tuyệt tự.”

Liễu Tiên Quyên bất đắc dĩ thở dài.

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, nói: “Tiền bối nếu là không ngại, có thể đem đan thuật truyền cho ta?”

“Khụ khụ...”

Liễu Tiên Quyên xấu hổ cười một tiếng, sắc mặt đỏ lên, nói: “Tiêu huynh đệ nói đùa, đúng, Tiêu huynh đệ có hay không dùng qua bữa tối, nếu không lưu lại cùng một chỗ dùng bữa?”

“Được rồi, ta đã ném qua, đã đan dược đã tới tay, ta sẽ không quấy rầy, còn xin tiền bối đến tiếp sau đem những đan dược khác tiếp tục luyện được.”

Dương Phóng đứng dậy cáo từ, bỗng nhiên kịp phản

ứng, lần nữa từ trong giới chỉ lấy ra hai mươi gốc Hắc Ngọc linh dược cùng với hắc phụ tá vật liệu, nói: “Còn có cái này một nhóm, làm phiên tiền bối cũng giúp ta luyện.”

Hắn lưu lại dược liệu, rời đi nơi đây.

Liễu Tiên Quyên nhìn xem trên bàn lít nha lít nhít Hắc Ngọc linh dược, lập tức ánh mắt đờ đẫn, não hải mãnh liệt.

Gia hỏa này!

Rốt cuộc là ai?

Hắc Ngọc linh dược lúc nào tốt như vậy được?

“Cha, Tiêu tiên sinh tới, ở chỗ nào?”

Bỗng nhiên, ngoài cửa truyền đến Liễu Vân hưng phấn thanh âm, đang nhanh chóng chạy tới.

...

Thành nội.

Chợ đêm vừa lên, đèn đuốc lấp lóe.

Dương Phóng trở lại trụ sở về sau, trước tiên bắt đầu bế quan, lấy ra một hạt màu vàng kim nhật Hoàng Cực Đan, cẩn thận quan sát, lần nữa xác nhận không có bị động tay chân gì về sau, trực tiếp một ngụm nuốt xuống.

Oanh!

Nồng đậm tinh khí từ trong cơ thể hắn bộc phát, trong nháy mắt đem hắn thân thể bao trùm ở bên trong.

Lôi Âm hô hấp pháp bắt đầu ở Dương Phóng thể nội từng lần một vận chuyển lại.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Ngoại giới gió nổi mây phun.

Ngắn ngủi ba ngày, trong hoàng thành xa lạ nhân ảnh tựa hồ đã càng ngày càng nhiều, mỗi đêm đều có thể nhìn thấy không ít người tại ẩn hiện không chừng.

Bất quá Hoàng thất vẫn không có tiến hành qua bất luận cái gì chèn ép.

Mặt ngoài nhìn lại, tựa hồ hết thảy bình an vô sự, vẫn như cũ phồn hoa.

Nhưng chỉ có cao thủ chân chính biết, mặt ngoài phía dưới, sớm đã là gợn sóng mãnh liệt.

Trong lúc đó Minh Ngọc quận chúa y nguyên mỗi ngày phái người như thường lệ đưa tới lễ vật, chỉ bất quá Dương Phóng chưa từng có thu qua.

Ba ngày thời gian, tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh.

Từ trước đó thánh linh 【 8110/30000 】 nhất cử đạt tới thánh linh 【 10110/30000 】 .

Xoát!

Gian phòng bên trong, Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, trong mắt có lôi quang hiển hiện, khiến người kinh hồn, thể nội xao động khí tức bắt đầu chậm rãi nội liễm, cho đến triệt để tiêu tán.

“Đệ nhị Thiên Thê.”

Sắc mặt hần gạt ra mỉm cười.

Không uổng công trong khoảng thời gian này, vất vả bề quan, chăm học khổ luyện, rốt cục đạt đến cảnh giới này.

Đệ nhất Thiên Thê cùng đệ nhị Thiên Thê, quả nhiên là hồng câu đồng dạng chênh lệch.

Chỉ có chân chính đạt tới cảnh giới này, mới có thể minh bạch cảnh giới này kinh khủng.

Lúc trước thủ đoạn hần tề xuất, lại kiêm vận dụng Huyết Linh quyền trực, lúc này mới khó khăn lắm giết chết một vị đệ nhị Thiên Thê, có thể nghĩ, hần thực lực kinh khủng.

“Trong bất tri bất giác lại tăng một tuổi.”

Dương Phóng ánh mắt nhìn về phía bằng.

Chỉ gặp mặt tám tuổi tác từ 【 22/200 】 thành linh biến thành 【 23/260 】 .

Mà lại!

Tiến vào đệ nhị Thiên Thê về sau, Hoàng Cực Đan từ trước đó một hạt 100 điểm điểm kinh nghiệm, biến thành một hạt 50 điểm điểm kinh nghiệm, trực tiếp đánh cái chiết khấu.

Không biết có phải hay không thân thể mạnh lên nguyên nhân?

Bỗng nhiên, Dương Phóng biến sắc, vội vàng vuốt vuốt hai mắt.

Chỉ gặp gian phòng bên trong đột nhiên ở giữa xuất hiện

vô số bộ lông màu đen, lít nha lít nhít, phô thiên cái địa, lung tung bay múa, xen lẫn từng mảnh từng mảnh tinh hồng huyết nhục, che khuất bầu trời.

Ngay tiếp theo hai bên gian phòng. Cũng trực tiếp xuất hiện pha tạp tổn hại vết tích.

Trên vách tường vô số huyết nhục cùng lông tóc đang ngọ nguậy.

Liền ngay cả bên tai cũng bắt đầu truyền đến chói tai thút thít thanh âm.

Hắn vội vàng vận chuyển lên thánh quyết, thể nội một vòng thánh quang sáng lên, hai mắt nhắm nghiền, nín hơi ngưng thần, thân thể không nhúc nhích, qua đi tới thật lâu, hết thở mới rút cục khôi phục bình thường.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, sắc mặt âm trầm.

“Hắc Âm âm mai!”

Tiến vào đệ nhị Thiên Thê về sau, trước đó nhìn thấy đồ vật càng lại lần xuất hiện.

Hắn chậm chậm thở hắt ra hơi thở, thật lâu, mới hoàn toàn bình phục lại đi.

“Cứ như vậy nhìn, đến thứ ba Thiên Thê, những vật này chỉ sợ sẽ còn tiếp tục tăng lên.”

Dương Phóng tự nói.

Tựa hồ càng mạnh người, đối với những vật này cảm giác càng trở nên miễn cảm.

...

Đêm khuya.

Ngoài thành Lạc Thủy.

Rộng lớn rộng lớn, quán thông nam bắc giao thông, mỗi ngày phía trên thương thuyền vắng lai, mậu dịch không thôi, cho dù là lúc đêm khuya, đều có thể nhìn thấy rất nhiều thuyền lớn lui tới.

Càng có thật nhiều thuyền nhỏ, tại trên nước qua đêm.

Giờ phút này.

Một chỗ thuyền con phía trên, đang lẳng lặng đứng vững vàng một cao một thấp hai đạo nhân ảnh.

Một cái là dịch dung sau số một.

Một cái là dịch dung sau Dương Phóng.

Hai người đều làm đạo sĩ cách ăn mặc, mặc vào một bộ đạo bào màu xanh đen, tóc co lại, đâm đạo kếu.

Lần này vì có thể thuận lợi lẫn vào mật hội, số một chuẩn bị rất nhiều chi vật, liên đới lấy thân phận đều để người khó mà cảm thấy.

Thuyền con một đường hướng về phía trước, phá vỡ sóng nước.

Rốt cục tiến vào Lạc Thủy trung ương một chỗ trên thuyền lớn.

Chỉ gặp thuyền lớn kéo dài, cực kỳ rộng lớn, tả hữu chiều dài vượt qua trăm mét, boong tàu phía trên, rộng lớn buồm sớm đã rơi xuống, một bóng người cũng không nhìn thấy.

Dương Phóng cùng số một liếc nhau, thân thể nhảy lên, vững vàng rơi vào boong tàu phía trên.

“Hai vị nhưng có mời lệnh bài?”

Bỗng nhiên, một giọng già nua tại bọn hắn não hải vang lên.

Chỉ gặp một vị Thương Khung thần cung cao thủ, vô thanh vô tức xuất hiện ở phía sau bọn họ không xa.

Số một sắc mặt bất động, lật bàn tay một cái, xuất hiện một mặt ám tử sắc lệnh bài, vắn cho đối phương.

Đối phương xem xét tỉ mỉ về sau, lập tức gật đầu, còn cho số một, nói: “Nguyên lai là Liệt Dương quan Liệt Dương chân nhân, mời cùng lão hủ tới đi.”

Hắn bước đi bước chân, hướng về phía trước dẫn đường.

Số một nhẹ nhàng gật đầu, mang theo Dương Phóng, hướng về phía trước đi đến.

Xuyên qua boong tàu, một đường hướng về phía trước.

Dọc theo đường cực kỳ yên tĩnh, cho dù là Dương Phóng Phong luật cũng nghe không đến bất luận cái gì thanh âm.

Hiển nhiên thuyền lớn bên trong tồn tại đặc thù trận pháp.

Lão giả trực tiếp gõ phía trước nhất một chỗ cửa phòng, rất nhanh cửa phòng mở ra, Dương Phóng hai người đi vào trong đó, lập tức nhìn thấy không lớn gian phòng bên trong, giờ phút này lít nha lít nhít, thế mà đã hội tụ hơn mười đạo bóng người.

Mỗi người đều lộ ra gương mặt, một mặt bất đắc dĩ.

Có trên thân người còn mặc vào y phục dạ hành, nhưng trên mặt khăn mặt màu đen cũng đã sớm lầy xuống.

Tựa hồ đây là ra ngoài Thương Khung thần cung quy củ, không thể không lộ ra thật gương mặt.

Chỉ gặp phía trước nhất vị trí bên trên, thành linh ngồi hai đạo nhân ảnh.

Một người mặc trường bào màu tím, mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiếu dung, nhìn ôn tồn lễ độ, ba mươi trên dưới, một mặt vẻ tự tin, một cái khác thì dị thường khôi ngô, cho dù là xếp bằng ngồi dưới đất, đều có cao hơn hai mét, hai tay vây quanh, sắc mặt lạnh lùng, lộ ra một thân cường hãn cơ bắp.

“Là hấn.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Nam tử áo bào tím là Thái tử bên người người.

Đêm đó tại Cửu U bị vây công, hấn gặp qua người này, cũng nghe qua người này cùng Thái tử đối thoại.

Bàng Vạn Chung sở dĩ bỏ mình, cùng người này thoát không ra quan hệ.

Dương Phóng đối với người này đánh giá là 【 nguy hiểm 】 !

Nếu là địch, nhất định phải một chiêu xoá bỏ, tuyệt không thể cho bất cứ cơ hội nào!

“Liệt Dương chân nhân cũng tới, mời ngồi đi.”

Nam tử áo bào tím mỉm cười.

“Đa tạ.”

Số một gật đầu, mang theo Dương Phóng, hướng về một bên không vị đi đến.

“Chờ một chút, bên cạnh người người là? Ta tựa hồ không có quá gặp qua a?”

Nam tử áo bào tím cười nói.

“Đây là sự đệ ta 【 Huyền Dương chân nhân 】 , lâu dài tại xem bên trong tọa quan, Viên công tử không biết cũng thuộc về bình thường, lần này hoàng thành phát sinh quái sự, sự đệ ta lúc này mới tới.”

Số một đáp lại.

“Thì ra là thế, Huyền Dương chân nhân danh hào ta cũng nghe qua.”

Nam tử áo bào tím mỉm cười, ánh mắt lại tiếp tục trên người Dương Phóng dò xét.

Dương Phóng lộ ra tiểu dung, gặp qua đối phương.

Nam tử áo bào tím nhẹ nhàng gật đầu, nhưng lại như cũ tại dò xét không ngừng.

Không bao lâu.

Cửa phòng lần nữa bị gõ vang.

Lại có không ít bóng người lục tục tiến đến, đều không ngoại lệ, tất cả đều hái được mặt nạ, lộ ra thật gương mặt, một mặt vẻ xấu hổ.

Không phòng lớn trong phòng, khắp nơi chỗ ngồi rất nhanh bị ngồi đầy.

Mười mấy phút sau.

Nam tử áo bào tím lộ ra mỉm cười, rốt cục mở miệng: “Xem ra người đến không sai biệt lắm, các vị, vậy chúng ta liền không chậm trễ thời gian, vẫn là nói một câu triều đình này bên trong đến cùng đều ẩn giấu đi cái gì đi.”

Ánh mắt của hắn hướng về trên thân mọi người đảo qua, chỉ gặp không ít người rõ ràng trở nên thần sắc trầm xuống, con ngươi âm tình bất định, sắc mặt tái xanh, hiển nhiên là đã biết một chút tình huống.

Cái khác càng nhiều người, thì là dựng thẳng lên hai lỗ tai, lộ ra hồ nghi, kiến thức nửa vời.

Nam tử áo bào tím cười ha ha, nói: “Theo ta Thần cung biết, trước đây không lâu, hoàng đế đương triều tại dã ngoại may mắn phát hiện một nửa Thần Thi, phát hiện cỗ này Thần Thi thời điểm, cỗ thi thể này thể nội thần huyết thể mà còn ẩn chứa cực kỳ khủng bố hoạt tính, cũng không biết là vừa vận chết mất, vẫn là nói đã chết đi vô số năm!

Tóm lại, Hoàng thất người rất nhanh liền đem cái này một nửa Thần Thi bí mật vận chuyển trở về!

Mà tại vận chuyển về sau, Hoàng thất người liền đối với cái này một nửa Thần Thi triển khai bí mật nghiên cứu, bọn hắn tại thử nghiệm đem Thần Thi bên trong huyết dịch rót vào một chút siêu phẩm cao thủ thể nội, muốn nhìn một chút có thể hay không phát sinh kỳ tích! Khoan hãy nói, hơn nữa thảng thí nghiệm, quả thật bị bọn hắn nghiên cứu ra một vài thứ! Có ít người thể chất đặc thù, thể mà thật thích hợp thần huyết, tại dung nhập thần

huyết về sau, trở nên kinh khủng dị thường!

Hiện tại Hoàng thất, ngay tại tầng lớn cường độ, ý đồ bồi dưỡng được càng nhiều loại người này!

Có thể tưởng tượng, một khi đợi đến kế hoạch của bọn hắn hoàn thành, Kinh Thiên vực bên trong tất nhiên sẽ không bình tĩnh, cho nên, đây chính là ta đêm nay triệu tập các vị mục đích!”

Trong lòng mọi người nhao nhao chấn động, không thể tưởng tượng nổi.

Thần Thi?

Dùng Thần Thi bồi dưỡng cao thủ?

Dương Phóng diện mục trầm xuống, trong đầu trong nháy mắt sẽ nghĩ tới mấy ngày trước ban đêm thấy một màn.

Lúc trước vị kia đột nhiên dị hoá người, là dung hợp thần huyết thất bại?

...

Một hồi còn có một chương, bổ hôm qua!

....!

...

Chương 299 : Một quyền oanh sát! !

“Thì ra là thế, thì ra là thế...”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Khó trách trước đó số sáu nói đồ vật bên trong có thể phá vỡ càn khôn!

Một khi bị bọn hấn thành công, cũng không phải điên đảo càn khôn?

Tuyệt đối có thể tùy tiện bình định Kinh Thiên vực.

Những người khác cũng cấp tốc nghị luận lên.

Châu đầu ghé tai, thanh âm không ngừng.

Mỗi người đều cảm thấy áp lực to lớn, sắc mặt khó coi.

Bọn hấn còn tưởng rằng Hoàng đế đã ý thức được biến đổi khó khăn, tiến hành chủ động thu liễm, hiện tại xem ra ở đâu là tiến hành thu liễm, rõ ràng là nổi lên kinh khủng hơn phong bạo!

“Tốt một cái Đại Uyên Hoàng thất!”

Một vị thánh linh cấp cao thủ phần nộ đập lên cái bàn, cắn chặt răng quan, nói: “Cái này Kinh Thiên vực là đại gia Kinh Thiên vực, không phải hấn Hoàng gia một nhà Kinh Thiên vực, đây là muốn đem chúng ta chiếu chết bức sao? Không thể để cho bọn hấn thành công!”

“Đúng, một khi thành công, Hoàng đế biến đổi tất nhiên sẽ càng thêm mãnh liệt, có bày quái vật này xuất thủ,

chúng ta càng thêm khó mà ngăn cản!”

Vị thứ hai thánh linh cấp cao thủ nói.

“Chết một cái quái vật Bằng Vạn Chung, hấn còn muốn chế tạo càng nhiều quái vật sao? Tuyệt không thể để tình cảnh như vậy xuất hiện!”

Vị thứ ba thánh linh cấp cao thủ vỗ án gầm thét.

“Nhất định phải phản đối Hoàng đế cách làm!”

Những người khác nhao nhao kêu lên.

“Huyền Dương chân nhân, người cho rằng như thế nào?”

Nam tử áo bào tím Viên Cương đột nhiên lộ ra mỉm cười, nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng lông mày khẽ nhúc nhích, cắn răng nói ra: “Ta cùng các vị ý tứ, tuyệt không hi vọng Hoàng thất chế tạo ra bực này quái vật, Liệt Dương quan truyền thừa nhiều năm như vậy, tuyệt không thể hủy ở trong tay chúng ta!”

“Sự đệ ý tứ chính là ta ý tứ.”

Số một nói.

“Vậy là tốt rồi.”

Nam tử áo bào tím mỉm cười.

“Đúng rồi Viên công tử, loại kia bị bọn hấn thí nghiệm người thành công, đại khái sẽ là thực lực gì?”

Số một đột nhiên hỏi thăm.

“Hắn thực lực đại khái tại đệ nhất Thiên Thê cùng đệ nhị Thiên Thê ở giữa, nhưng lại có một cái cực kỳ khủng bố đặc thù, đó chính là rất khó giết chết, không quản bị thương nhiều lần, cũng sẽ ở trong nháy mắt phát sinh khép lại, cho dù là đem bọn hắn chém thành hai khúc, đem bọn hắn đầu lâu chém xuống, bọn hắn cũng sẽ lần nữa hợp lại cùng nhau, nói tóm lại, dị thường khó giết!”

Nam tử áo bào tím thở dài:

“Mà đây vẫn chỉ là Hoàng thất thí nghiệm bước đầu tiên, một khi chờ bọn hắn hoàn thành bước thứ hai, bước thứ ba, chỉ sợ cũng sẽ chế tạo ra đệ nhị Thiên Thê, thậm chí thứ ba Thiên Thê kinh khủng tồn tại, dù sao đây chính là thần linh chi huyết, không giống với chúng ta những này hậu đại,

Trên người chúng ta thần huyết trải qua vô số năm truyền thừa, đã sớm mỏng manh đến không thể lại mỏng manh, dù là đã thức tỉnh, cũng không đến lúc đầu mấy chục phần có một, nhưng là, bọn hắn thế nhưng là trực tiếp bị rót vào chân chính thần huyết!

Cái này tương đương với đời thứ nhất thần huyết!

Trong đó ẩn chứa đủ loại uy năng, sao mà kinh khủng cùng không thể tưởng tượng nổi!”

Trong lòng mọi người càng kinh.

Giết không chết?

Có thể không ngừng khép lại?

“Như vậy, thật là giết thế nào?”

Một vị thánh linh cấp cao thủ giật mình nói.

Nam tử áo bào tím nhẹ nhàng lắc đầu: “Rất khó giết cũng không có nghĩa là giết không chết, chỉ cần đem bọn hắc nội tạng cùng đại não trong nháy mắt chấn vỡ, bọn hắc liền khép lại không được, trừ cái đó ra, cái khác bất kỳ phương pháp nào, bọn hắc đều có thể khép lại!”

Đám người hai mặt nhìn nhau.

Đem nội tạng cùng đại não trong nháy mắt chấn vỡ?

Nói đến đơn giản!

Nhưng ở trận người ai có thể làm được?

Cái này tất nhiên cần cực kỳ khủng bố công lực, cùng một chút đặc thù tuyệt học.

Tỉ như Thương Khung thần cung 【 cửu huyền thần công 】 .

Cửu huyền thần công hàm ẩn chấn chũ quyết, có thể một nháy mắt phát ra thất bát trọng ám kinh, loại trừ bọn hắc, những người khác muốn thuận lợi giết chết những cái kia ” quái vật “, chỉ sợ cũng không quá khả năng.

“Kia Lục Phiến Môn tổng bộ hiện tại hết thầy hoàn thành nhiều ít vật thí nghiệm?”

Lại một vị thánh linh cấp cao thủ hỏi thăm.

“Tạm thời tới nói, chúng ta cũng không rõ ràng, Hoàng thất phong tỏa cực kỳ nghiêm ngặt, chỉ riêng hiện tại tin tức, đều là chúng ta hao phí cái giá cực lớn lấy được.”

Nam tử áo bào tím ngữ khí bình tĩnh, nói:

“Bất quá các vị cũng không cần lo lắng, lần này từ ta

Thượng Khung thần cung dẫn đầu, các vị chỉ cần hưởng ứng là được, Hoàng thất làm điều ngang ngược, cưỡng ép biến đổi trước đây, chế tạo quái vật ở phía sau, hoàng đế đương triều đã không thích hợp lại làm một vị Hoàng đế, ta Thần cung hiểu rõ đại nghĩa, nguyện ý phái ra cao thủ, tiêu diệt Lục Phiến Môn tổng bộ, các vị đến lúc đó cùng chúng ta cùng nhau hành động, chẳng lẽ không tốt?”

“Tiêu diệt Lục Phiến Môn tổng bộ?”

Đám người lần nữa kinh hãi.

Đây là bên ngoài chân chính tạo phản!

Hoàng thất bên trong, cao thủ nhiều như mây!

Bọn hắn đều là chân chính thần linh hậu đại, thể nội chảy xuôi thần huyết, tích uy đã lâu, muốn tạo phản nói nghe thì dễ!

Trong hoàng thành, tất có át chủ bài!

“Các vị yên tâm tâm, chỉ là tiêu diệt Lục Phiến Môn mà thôi, cũng không phải xung kích hoàng cung, hướng hồ còn có chúng ta Thần cung lật tẩy, các vị không cần e ngại?”

Nam tử áo bào tím mỉm cười: “Chẳng lẽ ta Thần cung không so được chỉ là Đại Uyên Hoàng thất?”

Lần này thứ nhất là vì hủy đi Hoàng thất thí nghiệm, thứ hai tự nhiên cũng là vì để Kinh Thiên vực loạn hơn một chút.

Chỉ cần Kinh Thiên vực loạn, bọn hắn liền có thể bồi dưỡng Thái tử, thông dong đăng vị!

Kể từ đó, Kinh Thiên vực tối thiểu có một nửa rơi vào trong tay bọn họ.

“Như vậy, vậy chúng ta thanh tiên tông đồng ý!”

Một vị nam tử trung niên nói.

“Liệt Hỏa bang cũng đồng ý!”

“Cơ gia đồng ý!”

“Quách gia cũng đồng ý!”

...

Đám người nhao nhao mở miệng.

Nam tử áo bào tím Viên Cương lộ ra hài lòng, tiếp tục cười nói: “Như vậy, vậy chúng ta hôm nay liền định ra động thủ thời gian, cùng tương ứng kế sách!”

Sau đó, hần lần nữa phân tích lên Lục Phiến Môn trong tổng bộ có khả năng tồn tại cao thủ.

Loại trừ hai vị kim chương thần bộ là đệ nhị Thiên Thê bên ngoài, mấy vị khác bạc chương thần bộ, đều là đệ nhất Thiên Thê!

Ngoài ra.

Hoàng thất tử Thiên Hùng cũng kinh khủng dị thường, bao nhiêu năm chưa từng động thủ, sớm đã đạt tới không thể tưởng tượng nổi cảnh giới.

Rất có thể đã là đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong.

“Về phần Đại Uyên Hoàng đế? Các vị yên tâm tâm, không quản bên ngoài nhiều loạn, ta nghĩ vị hoàng đế bệ

hạ này cũng sẽ không hỏi tới, chỉ cần các người không chủ động xung kích hoàng cung.”

Viên Cương khẽ cười nói.

“Không gặp qua hỏi?”

“Đây là như thế nào?”

Đám người nhao nhao nghi hoặc.

“Cái này sao, các vị vẫn còn không biết rõ tốt.”

Viên Cương ha ha cười nói.

Hoàng cung cái kia đạo thần linh tàn hồn, một khi ra hoàng cung, liền sẽ cực kỳ dễ dàng mất khống chế.

Cho nên vị hoàng đế Bệ Hạ kia, nhưng cho tới bây giờ không dám tùy tiện xuất cung.

“Tốt, chuyện hôm nay liền đến đây là ngừng, còn xin các vị đừng quên chúng ta động thủ thời gian.”

Viên Cương cười nói.

Đám người nhao nhao gật đầu, trong lòng nghiêm nghị, sau đó bắt đầu đứng dậy cáo từ.

Số một cùng Dương Phóng cũng không nhiều đợi, theo đám người nhao nhao đi ra.

Gian phòng bên trong bộ.

Rất nhanh chỉ còn lại có Viên Cương cùng kia kim bào đại hán.

“Dựa vào dạng này một đám phế vật, thật có thể thành

sự sao?”

Kim bào lớn Hán ngữ khí băng lãnh, khinh thường nói.

“Có được hay không sự tình dựa vào là đều không phải là bọn hấn, tụ tập mục đích của bọn hấn chỉ là vì để Kinh Thiên vục loạn hơn mà thôi.”

Viên Cương mỉm cười.

“Hừ, nhìn người làm cái gì đều là một mặt đáng về tự tin, hết lần này tới lần khác lần trước đối phó Cửu U thời điểm, lại làm cho cái kia thiết giáp nhân chạy mất, thật không biết nên nói người cái gì.”

Kim bào đại hán hừ lạnh nói.

“Yên tâm, mấy ngày nay ta đã lần nữa cùng Bắc Vực bên kia liên hệ, Bắc Vực bên kia ngay tại điều tra vị kia thiết giáp nhân đồng hương, hiện tại đã có một chút manh mối, thậm chí, còn có một số không tưởng tượng được thu hoạch.”

Nam tử áo bào tím mỉm cười, một mặt đáng về tự tin.

“Không tưởng tượng được thu hoạch?”

Kim bào đại hán nhíu mày.

“Hiện tại còn không thể nói, tóm lại ta đã thông tri Thần cung, đến lúc đó sẽ cho người ngạc nhiên, người liền đợi đến thiết giáp nhân chủ động tới cửa chịu chết đi.”

Nam tử áo bào tím thản nhiên nói.

“Hắn sẽ chủ động tới chịu chết?”

Kim bào đại hán hỏi thăm.

“Kia là tự nhiên, ta để hấn chết, hấn liền chết.”

Nam tử áo bào tím khoe miệng hơi vểnh, tiểu dung rất nhạt.

“Hừ, hi vọng người nói là sự thật.”

Kim bào đại hán âm thanh lạnh lùng nói.

...

Thuyền lớn bên ngoài.

Quần tinh lấp lóe.

Mặt sông chói lọi.

Dương Phóng vừa mới rời đi không lâu, bỗng nhiên bước chân dừng lại, đột nhiên quay đầu, lần nữa hướng về lâu thuyền nhìn lại, mày nhăn lại, trong mắt hàn quang chớp động.

“Làm sao? Người không cam tâm rời đi?”

Số một giống như cười mà không phải cười: “Dù sao lần trước triều đình vây công Cửu U, liền có bọn hấn Thương Khung thần cung cái bóng, sau đó người lại bị Thương Khung thần cung truy sát, hiểm tử hoàn sinh, có thể nào cam tâm? Liền ngay cả ta cũng không cam chịu tâm!”

Hấn mấy chục năm tâm huyết bị hủy tại một khi, há có thể cam tâm?

“Ừm? Người cũng nghĩ động thủ?”

Dương Phóng nhìn về phía số một.

“Đúng vậy, bất quá trong thuyền còn có một vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão không hề lộ diện, ta đi ngăn chặn vị trưởng lão kia, người là có hay không có biện pháp giải quyết còn lại hai người?”

Số một ngữ khí nhàn nhạt.

“Yên tâm, dễ như trở bàn tay.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm.

Không nghĩ tới trong thuyền thế mà còn có cao thủ ẩn tàng!

“Vậy là được, việc này không nên chậm trễ, sớm một chút giải quyết đi.”

Số một bình tĩnh mở miệng, lấy ra màu đen huyền bào cùng mặt nạ, bắt đầu thay đổi, nói: “Giết chết bọn hắn, tự có cái khác Thần cung cao thủ tới đón quản việc này, sẽ không chậm trễ tiêu diệt Lục Phiến Môn đại sự.”

Dương Phóng trực tiếp điểm đầu, cũng bắt đầu lấy ra màu đen huyền bào cùng mặt nạ.

...

Không bao lâu.

Số một thân thể tựa như tia chớp cấp tốc lướt đi, lần nữa xông ra thuyền lớn, một chưởng vỗ ra.

Thuyền lớn nội bộ trực tiếp truyền đến một tiếng bạo hồng.

“Làm càn! Người nào dám can đảm động thủ!”

Ầm ầm!

Theo sát lấy một đạo kinh khủng tử quang trong nháy mắt từ thuyền lớn nội bộ xông ra, trực tiếp thẳng hướng số một.

Số một một chiêu về sau, xoay người rời đi, dẫn vị này đệ nhị Thiên Thê trưởng lão trực tiếp hướng về nơi xa cuồn vút đi.

Vị kia đệ nhị Thiên Thê trưởng lão đồng tử co rụt lại, khí tức tăng vọt, quát lên: “Là người, Châu Uyên, chạy đi đâu!”

Oanh!

Thân thể của hắn cực tốc xông ra, truy hướng số một, ven đường bên trong sóng nước ngập trời, bị khí tức của hắn chấn khắp nơi đều là.

Gian phòng bên trong.

Nam tử áo bào tím cùng kim bào đại hán nguyên bản ngay tại nghị luận, bỗng nhiên cảm thấy động tĩnh, nhướng mày, vội vàng ra khỏi phòng, hướng về boong tàu phóng đi, chuẩn bị xem xét.

Nhưng liền tại bọn hắn vừa mới xông ra hành lang, đột nhiên biến sắc, thân thể cùng nhau dừng lại.

Boong tàu phía trên.

Một vị thân thể đen nhánh, khôi ngô cao lớn, toàn thân trên dưới che kín màu đen gai ngược kinh khủng bóng người, chẳng biết lúc nào, đã sừng sững tại đây.

Toàn thân trên dưới thiết giáp dữ tợn, sau lưng huyết sắc áo choàng không gió quét sạch.

Một đôi ánh mắt như là tia chớp màu đỏ ngòm đồng dạng.

“Là người, thiết giáp nhân!”

Nam tử áo bào tím kinh thanh mở miệng.

Sưu!

Ầm ầm!

Dương Phóng như là súc địa thành thốn, trong nháy mắt xông ra, nhanh đến để cho người ta khó có thể tưởng tượng, một quyền nện ở nam tử áo bào tím mi tâm chỗ, tại nam tử áo bào tím vừa muốn phản ứng thời điểm, đem nó đầu tại chỗ đập nát, bịch một tiếng, huyết nhục bay múa, vô cùng thâm thảm.

Không đầu thi thể trực tiếp hung hăng bay ngược.

Tựa hồ đến chết cũng không dám tin tưởng, mình cứ thế mà chết đi.

Một bên kim bào đại hán trừng mắt, đơn giản khó có thể tin, sau đó toàn thân trên dưới lông tơ trong nháy mắt đứng vững.

Đệ nhị Thiên Thê!

Cái này thiết giáp nhân đột phá đến đệ nhị Thiên Thê?

...

Chương 300 : Luyện chế khôi lỗi: Bàng Vạn Chung!

Bóng đêm đen nhánh.

Khắp nơi đều tĩnh.

Từng cỗ thi thể thảm không nở nhìn nằm ngang ở boong tàu phía trên.

Vô luận là nam tử áo bào tím vẫn là kim bào đại hán tất cả đều chết thảm bỏ mạng.

Bất quá chỗ bất đồng chính là, kia kim bào đại hán trên thân tựa hồ cũng không vết thương trí mạng, chỉ có tứ chi bị bẻ gãy, sắc mặt ngốc trệ, ánh mắt vô hồn.

Như là linh hồn bị người thu đi đồng dạng.

Dương Phóng vươn người đứng dậy, nhìn thoáng qua trong tay một khối tử sắc ngọc giác, chỉ gặp ngọc giác bên trong chẳng biết lúc nào đã khốn trụ một đạo nhỏ bé bóng người, ước chừng ngón cái, tại tử sắc ngọc giác bên trong giấy dựa kêu to, lộ ra nồng đậm hoảng sợ.

Nhìn bộ dáng, chính là kim bào đại hán.

Dương Phóng trong miệng nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra hơi thở, ánh mắt bên trong khó mà tránh khỏi xuất hiện mỗi một.

Nhiếp hồn lấy phách loại thủ đoạn này, quả nhiên là dị thường một nhọc!

Đơn giản so cùng cao thủ đại chiến một trận còn mệt

hơn.

Bất quá!

Cuối cùng kết quả tạm được.

Cái này kim bào đại hán hồn phách bị mình thành công
niếp ra, phong ấn tại ngọc giác bên trong.

Hắn nhìn thoáng qua màu đen thuyền lớn, trong lòng
lạnh lẽo, tiện tay một chưởng vung ra, chân khí hóa
thành hỏa diễm, rơi vào buồm cùng boong tàu phía trên,
sau đó quay người liền đi.

Vèo một cái, biến mất ở phía xa mặt sông.

Hừng hực ánh lửa trong đêm tối sáng rực sáng lên, kinh
động tứ phương.

Không ít ở trên sông hành sử thuyền lớn nhao nhao kêu
to lên.

Nơi xa.

Ngay tại hướng về Châu Uyên hối hả đuổi theo Thương
Khung thần cung trưởng lão, biến sắc, nghe được sau
lượng động tĩnh, vội vàng cấp tốc quay đầu, sau đó không
chút nghĩ ngợi, cấp tốc cuồng xông trở lại.

Phần phật!

Khoảng cách năm, sáu dặm cơ hồ chỉ là mấy phút liền bị
hắn vọt tới cuối cùng.

Nhìn xem điên cuồng thiêu đốt thuyền lớn, hắn nổi giận
gầm lên một tiếng, tay áo vung lên, oanh một tiếng, hai
bên sóng nước ngập trời, rầm rầm rung động, trực tiếp
hướng về thiêu đốt thuyền lớn bao trùm mà xuống.

Rất nhanh, trên thuyền lớn hỏa diễm bị giội tắt, xuy xuy bốc khói, quy về yên tĩnh.

Vị trưởng lão kia sắc mặt âm hàn, thân thể nhoáng một cái, rơi vào tàn phá boong tàu phía trên.

Chỉ gặp từng cỗ thi thể đang nằm, máu tươi chảy xuôi, cơ hồ tất cả đều bị đánh nát đầu hoặc trái tim, đều là bị một kích trí mạng.

Bỗng nhiên, ánh mắt của hắn phát lạnh, rơi vào nam tử áo bào tím cùng kim bào đại hán trên thân, phần nộ trong lòng rất cuộc khó mà kiềm chế.

“Cửu U!”

Thanh âm hấn kinh khủng, tiện tay quét qua.

Oanh một tiếng, sóng nước ngập trời, kinh thiên động địa.

Viên Cương cùng Ngô Hồ Cư mới vừa tiến vào Nam Vực, liền bị người tàn nhẫn sát hại!

Vừa mới Châu Uyên là đang cố ý dẫn đi mình!

...

Nơi xa.

Dương Phóng một đường trước cướp, tốc độ cực nhanh, đi vòng hồi lâu, đem trên mặt cỗ cùng áo bào đen toàn bộ gỡ xuống, bắt đầu hướng về thành nội đi đến.

Cửa thành không xa.

Số một sắc mặt bình tĩnh, áo bào đen quét sạch, mang theo mặt nạ màu trắng, khí tức hư vô, sớm đã chờ đợi đã lâu.

“Xem ra người so ta tưởng tượng bên trong tiến bộ phải nhanh, nhanh như vậy liền đã đi vào đến đệ nhị Thiên Thê.”

Số một cảm khái.

“May mắn mà thôi.”

Dương Phóng mở miệng đáp lại, thân thể dừng lại.

Số một mỉm cười, cũng không xoắn xuýt việc này, mà là mở miệng nói ra: “Sau đó phải chờ đợi mấy ngày, Viên Cương hai người bị giết, Thương Khung thần cung khẳng định sẽ phái người điều tra việc này, nói không chừng Hoàng thất cũng sẽ bởi vậy sinh ra cảnh giác, cụ thể động thủ thời gian, còn phải xem Thương Khung thần cung tiến một bước an bài.”

“Được.”

Dương Phóng trực tiếp điểm đầu.

“Ừm, vậy chính người cẩn thận.”

Số một lên tiếng, thân thể nhoáng một cái, làn nữa biến mất nơi đây.

Dương Phóng lộ ra từng tia từng tia ngưng trọng.

Số một quả nhiên vẫn là che giấu thực lực!

Bực này thân pháp, liền xem như hấn hiện tại thể mà cũng khó có thể bằng được.

Dương Phóng nhìn thoáng qua, bước đi bước chân, tiếp tục hướng về trụ sở tiến đến.

Bất kể như thế nào, đêm nay đều thu hoạch to lớn.

Một thì biết rõ Lục Phiến Môn tổng bộ tình huống.

Thứ hai đạt được một vị 【 đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong 】 hồn phách.

Sau đó, liền có thể ném thử luyện chế khôi lỗi.

Nghĩ đến chỗ này địa, trong mắt của hắn tinh quang lóe lên, tăng thêm tốc độ.

...

Hai ngày sau.

Bông tuyết bay xuống, khiết bạch vô hà, dẫn tới không ít hài Đồng Hưng phấn kêu to.

Vừa mới ăn cơm trưa xong Dương Phóng, vừa lúc từ một chỗ tửu quán đi ra, thân mang một bộ tay áo lớn đại bào, đầu đầy màu đen nhánh tóc dài lấy một trâm nhẹ nhàng cắm lên, hành tẩu tại phồn hoa náo nhiệt phố xá bên trong.

Thân hình cao lớn tại trong đường phố lộ ra dị thường khôi ngô.

Rất nhiều người thân cao không kịp bộ ngực của hắn.

Ánh mắt chỗ xem, chỉ gặp khắp nơi tửu quán, đầu đường, khách sạn, đều có thể nhìn thấy không ít cường giả bóng người tại ẩn hiện, mỗi người gương mặt đều cực kỳ lạ lẫm.

Ngắn ngủi hai ngày, tựa hồ hoàng thành mạch nước ngầm trở nên kịch liệt hơn.

Không thể nghi ngờ, cũng đều là các thế lực lớn cố ý tiết lộ tin tức sau duyên cớ.

“Gió thổi báo giông bão sắp đến, hoàng thành động tĩnh thật sự là càng lúc càng lớn...”

Dương Phóng yên lặng đi qua, một bộ trí thân sự ngoại bộ đáng.

Điểm điểm bông tuyết vẩy xuống, rơi vào trên người về sau, nhưng lại rất nhanh hòa tan.

Một đường đi qua, bất tri bất giác đã đi tới trụ sở.

Đang muốn đẩy cửa đi vào, đột nhiên động tác dừng lại, quay đầu nhìn lại, chỉ gặp ngõ nhỏ cách đó không xa, chủ thuê nhà Vương Quyền nở nụ cười, ngay tại dẫn hai vị mới khách trọ, tại sát vách nhìn phòng ở.

Cảm thấy được Dương Phóng về sau, Vương Quyền lúc này cao hứng phát tay, nói: “Tiêu huynh đệ, ta lại cho người tìm hai cái hàng xóm, đều là đại mỹ nhân.”

Chỉ gặp ở bên cạnh hẳn thành linh đi theo hai vị nhìn không ra cụ thể tuổi tác nữ tử, đều là tóc đen như thác nước, dung nhan mỹ mạo, cả người bên trên mặc nhàn nhạt váy tím, trong tay dẫn theo trường kiếm, siêu phẩm cửa thứ hai tu vi.

Cả người bên trên mặc Bạch sắc tố y, đồng dạng sử kiếm, siêu phẩm cửa thứ ba tu vi.

Dương Phóng gạt ra mỉm cười, nhẹ nhàng gạt đầu ra hiệu.

Hai nữ tử đều là rất lạnh, nhìn lướt qua Dương Phóng, không có phát hiện bất cứ dị thường nào về sau, liền trực tiếp thu hồi ánh mắt, lười nhác lại nhìn nhìn lần thứ hai.

Vương Quyền lộ ra tiểu dung, lấy ra chìa khoá, mở ra sát vách viện tử, đem hai nữ tử dẫn vào trong đó, cười nói: “Các người tới đây thật đúng là đến đúng, ta chỗ này viện tử tại toàn bộ hoàng thành là có giá trị nhất, vô luận là khu vực, vẫn là giá cả, ta dám nói các người tuyệt đối tìm không ra nhà thứ hai...”

Bởi vì trước đó mở qua võ quán nguyên nhân, Vương Quyền tổ tiên đã từng hiển hách qua.

Toàn bộ ngõ nhỏ có hơn mười nhà đều là nhà hấn sản nghiệp tổ tiên, mặc dù về sau bán sạch không ít, không quá thừa dư y nguyên rất nhiều.

Dương Phóng nhìn thấy các nàng vào nhà, cũng không tiếp tục để ý, lẳng lặng đẩy cửa đi vào.

“Quả nhiên là càng ngày càng loạn.”

Hấn sắc mặt cảm khái, xếp bằng ở trên giường, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Sau đó, chỉ cần lẳng lặng chờ đợi Thương Khung thần cung tin tức là đủ.

...

Sát vách viện lạc.

Hai vị nữ tử tại đại khái quan sát một vòng về sau, rất nhanh định ra trụ sở, giao tiền thuê, đem Vương Quyền đuổi xuống dưới, sau đó lập tức đóng cửa phòng, nghị luận lên.

“Lần này Hoàng đế làm điều ngang ngược, là quyết tâm muốn diệt trừ các đại môn phái cùng các đại thế gia, không quản bỏ ra cái giá gì, chúng ta cũng không thể để Hoàng đế đạt được!”

Bạch sắc tố y nữ tử dẫn đầu nói, thanh âm thanh lãnh:
“【 Trường Sinh môn 】 truyền thừa tám trăm năm nhiều năm, thật vất vả có hôm nay, há có thể giải tán?”

“Không tệ, đúng, sư tôn lúc nào đến?”

Tím nhạt váy dài nữ tử theo sát lấy hỏi thăm.

“Sư tôn khoảng cách xa xôi, đoán chừng tối thiểu muốn tới ngày mai giữa trưa, chúng ta đã sớm đến, tuyệt không thể như vậy làm ngòi, bằng vào ta ý kiến, không bằng thừa dịp lúc ban đêm tìm hiểu một chút tin tức, cũng tốt đến lúc đó kịp thời hồi báo cho sư tôn.”

Bạch sắc tố y nữ tử nói.

“Có thể!”

Tím nhạt váy dài nữ tử gật đầu, nói: “Vậy chúng ta tối nay liền đi liên lạc một chút môn phái khác cao nhân, đúng, vừa mới sát vách người kia, thính phòng đông nói, tựa hồ cũng học qua võ nghệ...”

Tố y nữ tử đôi mi thanh tú nhú một cái, mở miệng nói ra: “Tiểu võ giả mà thôi, nhìn không ra bất luận chỗ thần kỳ nào, không cần phải để ý đến hần!”

Tím nhạt váy dài nữ tử lập tức gật đầu.

...

Một ngày thời gian lần nữa quá khứ.

Bông tuyết càng rơi xuống càng lớn.

Lúc chạng vạng tối, bốn phương tám hướng đã là một mảnh trắng xóa.

Nóc nhà, tán cây, đường đi đều có thể nhìn thấy thật dày tuyết đọng, người đi trên đường phố cũng giảm bớt rất nhiều, chỉ có một ít không sợ rét lạnh hài đồng còn tại âm thanh kêu to.

Một chỗ ẩn nấp trong trạch viện.

Rộng rãi đại điện, đàn hương lượn lờ, tràn ngập từng tia từng tia mùi thơm cùng ấm áp.

Giờ phút này đang có hai đạo nhân ảnh, ở vào nơi đây.

Một vị là người nam tử, đầu đầy màu tím nhạt tóc dài, diện mục tuấn tú, thân thể cao, da trên người rất là trắng nõn, nhưng ở chỗ mi tâm của hắn lại sinh ra một viên hạp dài mắt dọc, nhìn cực kỳ cổ quái.

Tại hắn đối diện, thì là nữ tử.

Chính vào tuổi trẻ, người mặc một bộ màu đen váy dài, khuôn mặt như vẽ, hai đầu đôi mi thanh tú chăm chú đám lên, đang lấy một loại thuyết giáo giọng điệu hướng về trước mắt tam nhãn nam tử mở miệng nói:

“Công tử, ta lặp lại lần nữa, chuyện này không có bất kỳ cái gì chỗ thương lượng, đây là gia chủ mệnh lệnh, không quản người có nguyện ý hay không, đều nhất định muốn đem nó hoàn thành, không chỉ có phải hoàn thành, hơn nữa còn phải hoàn thành xinh đẹp, người biết vì có thể cho người tranh đoạt ra mặt cơ hội, gia chủ tại Thần cung bên trong bỏ ra bao lớn đại giới sao? Đây không phải người một câu nói không muốn làm liền

không làm!”

Tam nhãn nam tử sắc mặt âm trầm, nắm chặt nắm đấm, nói: “Từ nhỏ đến lớn, ta đều chỉ muốn an tĩnh còn sống, ta chưa hề suy nghĩ qua tranh thủ cái gì, cũng chưa từng suy nghĩ qua cùng người khác ganh đua so sánh, nhưng cái gì? Vì cái gì các người cả đám đều không nên ép ta? !”

“Vì cái gì?”

Váy đen nữ tử lộ ra cười nhạt, nói: “Cái này còn cần hỏi tại sao không? Sinh ở Thần cung tam đại cổ tộc một trong, vốn là một sai lầm, dù là người không nguyện ý ganh đua so sánh, cũng nhất định phải ganh đua so sánh, hưởng chi gia chủ chính là Thiên gia bàng chi sở sinh, thuở nhỏ nhận hết bạch nhãn, chịu đủ khuất nhục, nên có đãi ngộ một cái cũng không có, tam đại cổ tộc cơ hồ không có một nhà coi hấn là người nhìn,

Hấn ngữ qua chuồng heo, ném qua heo ăn, bây giờ thật vất vả có công tử người, mà tư chất của người lại tại Thần cung bên trong xếp tại hàng đầu, gia chủ tự nhiên không cam tâm muốn tiếp tục trầm luân, người chính là gia chủ toàn bộ, chẳng lẽ người muốn nhìn gia chủ cả đời tâm huyết toàn bộ chảy về hướng đông?”

Tam nhãn nam tử sắc mặt trầm xuống.

Một lát sau, nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở, ánh mắt bên trong lộ ra thật sâu mỗi một.

“Nhưng ta chỉ muốn làm cái người tầm thường.”

“Đủ rồi, tư chất người nghịch thiên, vốn là bất phàm, sao có thể làm người bình thường, lần này tiêu diệt Lục Phiến Môn tổng bộ sự tình, người nhất định phải hoàn thành.”

Váy đen nữ tử nghiêm nghị mở miệng.

Tam nhãn nam tử sắc mặt giận dữ, nhìn về phía váy đen nữ tử, nói: “Bích Nguyệt, cái này không phải là người đối ta nói chuyện thái độ.”

Váy đen nữ tử ngữ khí lạnh lùng, nói:

“Công tử muốn có được Bích Nguyệt tôn trọng, liền mời xuất ra người hùng tâm tráng chí, lần này, người không chỉ có muốn suất lĩnh các thế lực lớn tiêu diệt Lục Phiến Môn tổng bộ, đồng thời cũng muốn cầm xuống Châu Uyên cùng cái kia thiết giáp nhân, chỉ có hoàn thành đây hết thảy, ta mới có thể chân chính nhận người là chủ nhân!”

Nói đến đây, giọng nói của nàng nhẹ nhàng chậm chạp, nói:

“Lần này nếu không phải Viên Cương, Ngô Hồ bị người giết chết, cái này nhiệm vụ là quả quyết không có khả năng rơi vào công tử trên người, cho nên, công tử vẫn là cố mà trân quý đi, lấy tư chất của người, chỉ cần hoàn thành cái này nhiệm vụ, trở lại Thần cung, địa vị tất nhiên cao hơn, Thiên gia chủ tộc bên kia cũng sẽ vui vẻ.”

Tam nhãn nam tử ánh mắt buông xuống, nhìn về phía mặt đất, trầm mặc không nói gì.

“Truyền lệnh đi, ngày mai ban đêm, chuẩn bị động thủ.”

“Vâng, công tử!”

Váy đen nữ tử khom người mở miệng, khoe miệng hơi vênh.

...

Bóng đêm giáng lâm.

Trong sân.

Dương Phóng lẳng lẳng đánh giá trước mắt Bàn Vạn Chung thi thể, trên mặt lộ ra nòng đăm mím cười.

Xong rồi!

Hắn kiện thứ nhất khôi lỗi, cuối cùng hai ngày rút cục luyện chế hoàn thành.

Duy nhất có chút tì vết chính là, Bàn Vạn Chung cánh tay trái gãy mất, trống rỗng, nhìn có chút không đúng lắm xưng.

Bất quá!

Kim Cương thiết cốt đặc thù vẫn là bảo tồn lại.

Trường kiếm kích đi lên, keng keng rung động, thanh âm thanh tịnh, như là đánh vào hồng chung phía trên đồng dạng.

Theo Dương Phóng trong lòng hơi động, Bàn Vạn Chung lập tức ở trong sân hành động, vung đầu nắm đấm, hô hô rung động, trực tiếp đánh một bộ quyền pháp ra.

Chỉ huy tùy ý, không có bất kỳ cái gì tối nghĩa.

Giống như là thân thể của mình một bộ phận đồng dạng.

Làm cho đối phương làm cái gì, đối phương liền có thể làm cái gì.

“Đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong, thực lực so trước đó cũng không quá lớn chênh lệch.”

Dương Phóng tự nói.

Điểm này, hoàn toàn ra khỏi dự liệu của hắn.

Nguyên lai tưởng rằng đem Bàn Vạn Chung luyện chế thành khô lồi về sau, thực lực tất nhiên sẽ đánh cái chiết khấu, nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ là mình suy nghĩ nhiều.

Có lẽ là viên kia 【 đệ nhị Thiên Thê 】 yêu thú tinh hạch nguyên nhân.

Lại hoặc là bởi vì viên kia Thần Chủng nguyên nhân!

Ngay tại Dương Phóng trong sân tiếp tục thể nghiệm thời điểm, đột nhiên sinh ra cảm ứng, nắm lên Bàn Vạn Chung, tiện tay nhoáng một cái, đem Bàn Vạn Chung thân thể trong nháy mắt thu nhập chiếc nhẫn.

Nơi xa nóc nhà.

Không bao lâu cấp tốc xông lại một bóng người, dị thường chặt vật, miệng đầy vết máu, sau lưng còn cõng một người, kinh hoảng dị thường, tại hướng về bên này né ra.

Chính là ban ngày đến đây phòng cho thuê hai tên nữ tử.

Chỉ bất quá, trong đó tổ y nữ tử sớm đã hôn mê.

Chỉ còn lại có váy tím nữ tử, cõng đồng bạn đang kinh hoảng trốn tới.

Cảm thấy được trong sân Dương Phóng về sau, váy tím

nữ tử lập tức sắc mặt biến hóa, vội vàng mở miệng nói:
“Bằng hữu một hồi tuyệt đối đừng nói gặp qua ta, ta là
【 Trường Sinh môn 】 Tần Mộ Thanh, tối nay vượt qua
nan quan, tất có hậu báo!”

Hô hô hô!

Nàng hoả tốc từ Dương Phóng nóc nhà xuyên qua, tốc độ cực nhanh, cấp tốc nhảy vào viện tử của mình bên trong.

Dương Phóng nao nao.

Sau đó sờ lên cằm, lộ ra nhiều hứng thú chi sắc.

Hắn nghĩ nghĩ, cũng không tiếp tục ở lâu, trực tiếp quay người tiến vào cửa phòng.

Lại qua một đoạn thời gian.

Bên ngoài lần nữa truyền đến kinh phong tiếng thét.

Hai đạo người mặc áo bào đen, sắc mặt âm lệ nam tử từ đằng xa nóc nhà một đường nhanh chóng truy đuổi mà đến, trực tiếp từ Dương Phóng nóc nhà lướt qua.

Bất quá, bọn hắn ở phía xa đánh một vòng về sau, lại rất nhanh lần nữa trở về, diện mục âm hàn, sừng sững tại một chỗ trên nóc nhà, hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc liếc nhìn mà đi.

“Tung tích biến mất, nhất định liền tại phụ cận!”

Trong đó một cái hắc bào nam tử lạnh giọng nói.

“Các nàng nghĩ ẩn giấu đi, thật sự là không biết sống chết, ta liền nhìn các nàng có thể trốn bao lâu.”

Bên cạnh hắc bào nam tử cười lạnh nói.

Hai người giống như là làm ra quyết định gì đó, liếc nhau, đột nhiên hai tay vỗ, trên thân từng mảnh từng mảnh vô hình độc phấn cùng khí độc bắt đầu nhanh chóng khuếch tán mà ra, hướng về bốn phía quét sạch.

Nhìn bộ dáng, tựa hồ là nghĩ không tiếc đại giới hạ độc chết bốn phía hết thảy người.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng nhướng mày.

Độc Tông?

Lại là bọn hắn?

Hắn nhin không được cười lên, nguyên bản không muốn xen vào việc của người khác, bất quá hai người này phóng độc cũng thả quá trắng trợn đi.

Hắn vung tay áo quét qua, vô hình Phong luật lướt qua.

Cách đó không xa ngay tại cấp tốc phóng độc hai người, đột nhiên thân thể nhoáng một cái, cảm giác được choáng đầu hoa mắt, lỗ mũi nhói nhói, tiện tay sờ một cái, chỉ gặp máu tươi chảy xuôi, lập tức kinh hãi dị thường.

Trúng độc?

Chính bọn hắn độc làm sao lại độc bên trong mình?

Hai người kinh hô một tiếng, liền vội vàng xoay người muốn chạy trốn, nhưng rất nhanh từ nóc nhà rơi xuống, phanh phanh hai tiếng, nện ở trong ngõ nhỏ, chết thảm bỏ mạng.

Chương 301 : Viên thứ tư Thần Chủng: Hắc ám! !

Gian phòng bên trong.

Tần Mộ Thanh đã nuốt vào một hạt giải độc đan, gương mặt xinh đẹp trắng bệch, hai tay chống đỡ tại nhà mình sư tử sau lưng, toàn lực vận chuyển chân khí, hướng về sư tử phía sau lưng dũng mãnh lao tới.

Tối nay kinh lịch đơn giản đáng sợ.

Vốn chỉ là lặng yên đi ra ngoài tìm hiểu tình huống, lại không nghĩ lại trực tiếp gặp được Độc Tông cao nhân, còn chưa chân chính khai chiến, mình cùng sư tử liền đã thân trúng kịch độc.

Nếu không phải sư tử liều lĩnh phát động cấm thuật, đánh lui Độc Tông người, tối nay mình hai người tất nhiên nguy rồi.

Theo chân khí liên tục không ngừng mà tràn vào sư tử thể nội, qua đi tới hồi lâu, sư tử mới chậm rãi tỉnh lại, sắc mặt y nguyên lộ ra màu chàm.

“Sư muội, có hay không cường địch đuổi theo?”

Tổ y nữ tử ngữ khí gian nan.

Tần Mộ Thanh lập tức ngậm thở phào, mở miệng nói ra: “Sẽ không có chuyện gì, vừa mới ta còn nghe được động tĩnh, nhưng bây giờ động tĩnh đã biến mất, chắc là đã rời đi đi.”

“Vậy là được.”

Tố y nữ tử suy yếu đáp lại.

“Đúng rồi, vừa mới đào tẩu thời điểm, vô ý gặp được sát vách người, may mắn mà có đối phương hỗ trợ che giấu, chúng ta mới lấy đào thoát, một khi Độc Tông người ngày mai tiếp tục đuổi tra, nhất định vì sẽ đưa tới đại họa, ta cần mau chóng cáo tri đối phương tin tức, để rời xa.”

Tần Mộ Thanh đột nhiên kịp phản ứng, vội vàng mở miệng.

“Bị sát vách người gặp?”

Tố y nữ tử ánh mắt híp lại, gục đầu xuống đến, nói thật nhỏ: “Sự muội, người còn quá trẻ, hành tẩu Giang Hồ, tâm phòng bị người không thể không, như thế tính mệnh du quan sự tình, lại có thể nào có lưu người sống?”

Tần Mộ Thanh biến sắc.

“Sự tử...”

“Giết hấn!”

Tố y nữ tử ngữ khí phát lạnh: “Chỉ có giết hấn, chúng ta mới sẽ không bại lộ!”

“Thế nhưng là sự tử, đối phương cũng không bán chúng ta...”

Tần Mộ Thanh vội vàng mở miệng.

Tố y nữ tử lập tức trầm mặc xuống dưới, mặt không biểu tình, trong lòng thở dài trong lòng.

Vị sự muội này vẫn là kinh nghiệm giang hồ nông cạn...

...

Một đêm trôi qua, giữa thiên địa một mảnh trắng xóa.

Bên ngoài viện, tiếng đập cửa vang lên.

Dương Phóng sắc mặt bình thản, chấp hai tay sau lưng, một bộ màu xanh đậm trường bào, nhẹ nhàng đi qua, tiến đến mở ra cửa sân.

Chỉ gặp hôm qua thấy hai tên nữ tử giờ phút này thành linh xuất hiện tại nhà mình cửa sân bên ngoài.

Hai nữ thương thế trên người cùng kịch độc đã áp chế không ít.

“Đa tạ tiên sinh tối hôm qua hỗ trợ che giấu, tối hôm qua vội vàng trải qua, kém chút đem tiên sinh cuốn vào vòng xoáy bên trong, thực sự thật có lỗi, còn xin tiên sinh thứ lỗi.”

Tần Mộ Thanh che kín áy náy chấp tay nói.

“Không sao, dù sao ta cũng không có gì tổn thất.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Tiên sinh, thực không dám giấu giếm, tối hôm qua truy sát người xuất từ Độc Tông, Độc Tông hiện tại đã đầu nhập vào Hoàng thất, chúng ta đặc tội bọn hắn, bọn hắn nhất định sẽ tiếp tục điều tra, còn xin tiên sinh mau rời khỏi nơi đây, để tránh lâm vào phiền phức bên trong.”

Tần Mộ Thanh vội vàng mở miệng lần nữa.

Giã dựa một đêm, nàng vẫn là không cách nào thống hạ sát thủ!

“Tốt, ta hiểu rồi.”

Dương Phóng tiếp tục mỉm cười.

Nhìn thấy Dương Phóng biểu lộ không có chút nào biến ảo, Tàn Mộ Thanh sắc mặt lại biến, vội vàng nói: “Tiên sinh, đây cũng không phải là nói giỡn, người tốt nhất hiện tại liền đi, chậm thì sinh biến!”

“Yên tâm, ta sẽ không có sự tình, Lục Phiến Môn bên trong có nhà ta thân thích, chỗ ta ở lại rồi đi Lục Phiến Môn gần như thế, tổng không đến mức xảy ra chuyện a?”

Dương Phóng cười nói.

“Tiên sinh, Độc Tông đã gia nhập triều đình, Lục Phiến Môn cũng không quản được bọn hắn.”

Tàn Mộ Thanh sắc mặt biến hóa, vội vàng mở miệng lần nữa.

Một bên tố y nữ tử lại trong lòng thầm than.

Thôi!

Lời hay khó khuyên đáng chết quỷ!

Đối phương hiện tại khả năng còn không biết Độc Tông là bực nào đáng sợ?

“Sự muội, chúng ta đi thôi, khụ khụ...”

Tố y nữ tử lần nữa ho khan một tiếng, sắc mặt trắng bệch.

Tàn Mộ Thanh sắc mặt biến đổi, hung hăng cắn răng,

tựa hồ chưa bao giờ thấy qua Dương Phóng dạng này giày vò khốn khổ người, mở miệng lần nữa: “Tiên sinh, nói ngừng ở đây, người tốt nhất mau chóng rời đi, bằng không đây cũng không phải là đùa giỡn.”

“Tốt, lúc này đi, lúc này đi.”

Dương Phóng cười nói, y nguyên xem thường.

Tần Mộ Thanh trực tiếp dậm chân, không còn quản nhiều, vịn sự tử cấp tốc rời đi.

Một bên tố y nữ tử đáy mắt hàn quang lấp lóe, mấy lần muốn vung ra trong tay phi châm, nhưng cuối cùng đều vẫn là nhịn được.

Nàng không muốn tại nhà mình sự muội trước mặt làm ra động tác này...

“Có chút ý tứ.”

Dương Phóng mỉm cười, đem đây hết thầy đều xem ở đáy mắt.

Hắn lần nữa quan bế cửa sân, cất vô phòng.

...

Đang lúc hoàng hôn.

Dương Phóng lần nữa đạt được số một đưa tin, lật bàn tay một cái, lấy ra mặt nạ.

Muốn hành động?

Trong mắt của hắn lóe lên, lúc này thay đổi đạo bào, thu hồi mặt nạ, lần nữa đóng vai thành 【Huyền Dương chân nhân】 dáng vẻ, thân thể nhoáng một cái, cấp tốc

biến mất tại trụ sở bên trong.

Ngoài thành.

Mặt trời xuống núi, Lạc Thủy bên trên ba quang liễm diễm, thuyền đông đảo.

Ở giữa nhất một chiếc đèn nhánh trên thuyền lớn.

Tùng đạo bóng người từ bốn phương tám hướng tụ đến, hoặc là khổng chế thuyền nhỏ, hoặc là giã lên mặt nước, tốc độ cực nhanh, tất cả đều xông vào đến chiếc thuyền lớn kia bên trong.

Sau khi đi vào, khí tức cấp tốc biến mất, cũng không còn cách nào cảm giác.

Không bao lâu.

Dương Phóng cùng số một cũng xuất hiện lần nữa, rơi vào boong tàu phía trên.

Một vị xa lạ Thương Khung thần cung cao thủ rất nhanh nổi lên, kiểm tra lệnh bài của bọn họ về sau, đem bọn hắn dẫn vào đến thuyền lớn nội bộ.

Tiến vào buồng nhỏ trên tàu về sau, chỉ gặp trước mắt lập tức xuất hiện lít nha lít nhít mấy trăm đạo bóng người.

Mặc đủ loại quần áo, khí tức hỗn loạn, châu đầu ghé tai

Có thánh linh, cũng có siêu phẩm.

Trên cơ bản đều là Kinh Thiên vực bên trong từng cái môn phái, gia tộc, bên trong võ quán cường giả.

Mà tại mọi người phía trước nhất, thì xuất hiện một cái

dị thường quái dị người.

Người này khuôn mặt tuấn mỹ, cực kỳ âm nhu, mọc ra đầu đầy tóc dài màu tím, diện mục trắng nõn, mi tâm chỗ lại sinh ra một viên hạp dài mắt dọc, uể oải ngồi tại phía trước nhất trên ghế ngồi.

Tựa hồ đối với bất kỳ vật gì đều không có hứng thú.

Từ đầu đến cuối cũng không chăm nhìn tới người khác.

Một loại nhàn nhạt cao quý khí tức từ đối phương trên thân tản ra.

Tại bên người, thì là một cái khuôn mặt lãnh đạm, lộ ra mấy phần tự phụ chi sắc váy đen nữ tử, nhếch miệng lên, lẳng lẳng sừng sững, một bộ nhàn nhạt kiêu căng thái độ.

“Đây là Thương Khung thần cung tân phái tới cao thủ?”

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Xem ra lần này chủ trì việc này người, hẳn là cái này ngồi xuống tam nhãn nam tử.

“Thương Khung thần cung tam đại cổ tộc một trong, Thiên tộc!”

Số một thanh âm đột nhiên tại Dương Phóng não hải vang lên.

“Thiên tộc?”

“Đúng vậy, thật kỳ quái sao? Bọn hãn họ Thiên, lai lịch dị thường cổ lão, luận địa vị, người này so trước đó Viên Cương, Bằng Vạn Chung cũng cao hơn hơn nhiều.”

Số một đáp lại.

Dương Phóng trong lòng nghiêm nghị.

Số một thế mà ngay cả loại sự tình này thế mà đều giải.

Hắn trước kia xuất từ Thương Khung thần cung?

Dương Phóng đi qua, bắt đầu tìm địa phương ngồi xuống, ánh mắt quét qua, lại trong lúc vô tình lần nữa thấy được trước đó gặp được hai vị kia nữ tử.

Giờ khắc này hai nữ, khí sắc rõ ràng so buổi sáng tốt lành rất nhiều, giờ phút này thực thực thành thành thật thật đứng tại một vị sự thái sau lưng.

Dương Phóng cũng không phản ứng, rất nhanh cùng số một ngồi xuống tại đây.

Thời gian một chút xíu vượt qua.

Bên ngoài sắc trời triệt để biến thành đen.

Từng đạo bóng người y nguyên không ngừng từ bên ngoài tiến đến, tại gần giờ Hợi thời điểm, kia tam nhãn nam tử mới uể oải tiện tay vung lên, thanh đạm mở miệng: “Yên tĩnh!”

Toàn bộ buồng nhỏ trên tàu trong nháy mắt tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người đem ánh mắt đồng loạt nhìn về phía tam nhãn nam tử.

Tam nhãn nam tử bình thản nói ra: “Chắc hẳn sự tình đại khái, các người đều đã từ trước đó Viên Cương nơi đó

biết được, cái khác ta cũng không muốn nói nhiều, lần này tiêu diệt Lục Phiến Môn tổng bộ, do ta chủ trì, ta Thương Khung thần cung hết thầy xuất động bốn vị 【 đệ nhị Thiên Thê 】 cao thủ, mười hai vị 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cao thủ, về phần các người, phụ trách đi theo vọt tới trước là được rồi, bất quá, lần này chỉ trừ đầu đảng tội ác...”

“Khụ khụ!”

Hắn tiếng nói không nói xong, một bên váy đen nữ tử đột nhiên nhẹ giọng ho khan, ngữ khí lãnh đạm, nói bổ sung: “Muốn làm liền làm tuyệt, Lục Phiến Môn tổng bộ không chỉ có là Hoàng thất thí nghiệm tổng bộ chỗ, đồng dạng cũng là Hoàng đế cánh tay một trong, lần hành động này, đương nhất cử diệt trừ, một tên cũng không để lại, chỉ có dạng này, mới có thể chân chính để Hoàng đế cảm giác được đau nhức.”

Tam nhãn nam tử lập tức nhướng mày, bất mãn nhìn về phía váy đen nữ tử.

Nhưng lại cũng không nhiều lời.

Mọi người nhất thời nghị luận lên, trong lòng giật mình.

Thương Khung thần cung thế mà phái ra bốn vị 【 đệ nhị Thiên Thê 】 !

Như thế lực lượng, vậy bọn hắn tự nhiên không hề cố kỵ!

“Tốt, Liệt Hỏa bang đồng ý!”

“Thanh tiên tông đồng ý!”

“Quách gia đồng ý!”

“Trường Sinh môn...”

Đám người nhao nhao mở miệng.

Tam nhãn nam tử sắc mặt lãnh đạm, còn muốn tiếp tục mở miệng, nhưng váy đen nữ tử đã sớm nói ra: “Đã dạng này, vậy chúng ta bây giờ liền bắt đầu hành động, các người yên tâm, công tử nhà ta sẽ bồi tiếp các người cùng nhau hành động, tại Hoàng đế không xuất thủ tình huống dưới, lượng hấn một cái tử Thiên Hùng căn bản ngăn không được chúng ta nhiều người như vậy, về phần hoàng thành đại trận, các người cũng không cần lo lắng, chúng ta tự có nội ứng, sẽ khống chế hoàng thành đại trận, để hoàng thành đại trận không phát huy được tác dụng!”

“Vậy là tốt rồi.”

“Chỉ cần hoàng thành đại trận không phát huy được tác dụng là được.”

“Vậy chúng ta liền hành động đi.”

Đám người mở miệng lần nữa.

Tam nhãn nam tử sắc mặt trầm mặc, cúi đầu xuống, tiếp tục không nói một lời.

Quý dị một màn, lập tức bị Dương Phóng để ở trong mắt, âm thầm nghi hoặc.

Đây coi là cái gì?

Nô đại khi chủ?

...

Giờ Hợi mạt.

Cửa thành đóng, đường đi đen nhánh, bốn phía đã nổi lên nồng đậm sương mù.

Chỉ có gõ mõ cầm canh người, mặc nặng nề áo bông, rụt lại thân thể, như cũ tại chậm chạp hành tẩu.

Ba ba ba!

“Sáng sửa dương thế, bình an vô sự!”

Ba ba ba!

“Sáng sửa dương thế, bình an...”

Tiếng nói thét lên một nửa, năm hơn năm mươi lão Vu đầu liền trực tiếp trừng lớn hai mắt, lộ ra vẻ không thể tin.

Phía trước, Lục Phiến Môn tổng bộ nơi đó, đột nhiên xuất hiện mảng lớn bóng đen, thoáng một cái đã qua, cấp tốc xông vào đến Lục Phiến Môn tổng bộ trực tiếp, tiếp lấy oanh một tiếng, Lục Phiến Môn tổng bộ đại môn trực tiếp nổ tung, mảnh vụn bay múa.

Lão Vu đầu trong lòng hoảng hốt, kém chút té ngã trên đất.

“Có tặc nhân xung kích Lục Phiến Môn tổng bộ?”

Thanh âm hấn bén nhọn, đơn giản không dám tin.

...

Lục Phiến Môn tổng bộ bên trong.

Mấy trăm đạo bóng người tốc độ cực nhanh, vọt qua, thẳng đến chỗ sâu nhất mà đi.

“Người nào dám can đảm lên xông vào Lục Phiến Môn?”

Một vị siêu phẩm cửa thứ hai cao thủ mở miệng kinh
uống.

Phốc phốc!

Ầm!

Hắn cuồng phún huyết thủy, bị người một chưởng vỗ
bên trong lồng ngực, thân thể trực tiếp hướng về hậu
phương hung hăng bay ngược ra ngoài.

Những phương hướng khác, tất cả Lục Phiến Môn cao
thủ toàn bộ đã bị kinh động.

“Địch tập!”

“Có người ban đêm xông vào Lục Phiến Môn, giết!”

“Tặc nhân dừng tay!”

Một vị lại một vị cường đại bộ đầu, nhanh chóng đập ra,
trong miệng hét lớn, hướng về phía trước đánh thẳng tới
đám người đánh tới.

Chỉ bất quá trong mọi người, dẫn đầu lại trực tiếp là một
đám đệ nhất Thiên Thê cao thủ, ra tay vô tình, trước tiên
cuồng xông mà qua.

Phanh phanh phanh phanh!

Không ngừng có người thổ huyết bay ngược, hướng về
sau đập tới.

Toàn bộ Lục Phiến Môn tổng bộ khoảnh khắc đại loạn.

Từng đợt điếc tai tiếng chuông vang trực tiếp bắt đầu vang lên, tại toàn bộ trong đêm tối cấp tốc quanh quẩn, keng keng rung động.

“Nhanh mở ra đại trận!”

“Điều động diệt tà nỏ!”

“Thông tri già Vương gia!”

Một vị lại một vị Lục Phiến Môn tổng bộ bộ đầu mở miệng quát chói tai.

Oanh! !

Toàn bộ Lục Phiến Môn tổng bộ bắt đầu cấp tốc phát sáng, tất cả công trình kiến trúc, mặt đất, giả sơn, đình đài, tiểu trúc, tựa như đột nhiên có được sinh mệnh, bắt đầu nở rộ quang mang, hình thành từng mảnh từng mảnh đáng sợ khí tức.

Tiếp lấy!

Một đội lại một đội cầm trong tay diệt tà nỏ bộ đầu lao nhanh ra, tốc độ cực nhanh, trực tiếp phát động trong tay cung nỏ, lít nha lít nhít, hướng về đám người xạ kích mà đi.

Nhưng đám người thực sự nhiều lắm, lại có Thương Khung thần cung 【 đệ nhị Thiên Thê 】 dẫn đội, cứ việc Lục Phiến Môn tổng bộ trước tiên dâng lên đại trận, y nguyên bị rất nhanh trùng kích ra tới.

Oanh một tiếng, khắp nơi đều là kinh khủng nổ đùng thanh âm.

“Toàn bộ giết chết, một tên cũng không để lại!”

Kia dung nhan lãnh diễm váy đen thiếu nữ, trực tiếp quát chói tai, thanh âm quanh quẩn nơi đây.

“Giết!”

Đông đảo cao thủ tất cả đều đang bay nhanh đập ra, tiếng kêu “giết” rầm trời.

Đông đảo bộ khoái nhao nhao sắc mặt đại biến, vội vàng nhanh chóng rút lui.

Đúng lúc này!

Oanh!

Đột nhiên, từng đợt vô cùng thảm liệt sát khí từ Lục Phiến Môn tổng bộ chỗ sâu phát ra, âm trầm nồng đậm, cát bay đá chạy, tựa như Địa Ngục đại môn mở ra, làm cho tất cả mọi người đều lông tơ đứng vững, giật nảy cả mình.

Bọn hần cấp tốc quay đầu quan sát.

Chỉ nghe từng đợt kinh khủng chói tai thét dài thanh âm phát ra, như là sói tru, không giống tiếng người.

Một đạo lại một đạo kinh khủng bóng người từ Lục Phiến Môn tổng bộ chỗ sâu cấp tốc nhảy ra, rơi vào bốn phương tám hướng công trình kiến trúc bên trên, trên thân khí tức bành trướng, kinh khủng khó lường.

Sau đó bọn hần tại dưới đêm trăng, trực tiếp bắt đầu cấp tốc biến hình.

Mỗi người đều thân thể bành trướng, tựa như thổi phồng, xoẹt kéo rung động, cơ bắp hiển hiện, nổi gân xanh, trong chốc lát sinh ra vô số lít nha lít nhít bộ lông màu đen, trong miệng phát ra trầm thấp gào thét, thanh

âm to lớn.

“Ngao rống...”

Trong nháy mắt, từng đạo kinh khủng bóng người tất cả đều biến thành đáng sợ cao hơn bốn mét, toàn thân khí tức mãnh liệt, mặt xanh nanh vàng, ánh mắt tinh hồng, khí tức kinh khủng.

Tựa như cự thú.

Giết vào Lục Phiến Môn tổng bộ đám người, gặp một màn này, đều quá sợ hãi.

Đây chính là Hoàng thất lợi dụng thần huyết chế tạo quái vật?

Càng như thế nhiều?

Oanh!

Những cái kia quái vật kinh khủng bàn chân đạp mạnh, mang theo kinh khủng dị thường khí tức, trực tiếp hướng về đám người giết tới, bốn phương tám hướng khoảng chừng mấy chục con loại này quái vật kinh khủng.

Cùng lúc đó, Lục Phiến Môn tổng bộ tiếng chuông vẫn còn tiếp tục vang lên.

Đang không ngừng triệu tập cao thủ chạy đến.

...

Hoàng cung chỗ sâu.

Ẩn nắp lòng đất bí mật bên trong.

Hoàng đế đương triều Tử Vân Thiên, sắc mặt lạnh lùng, không chút biểu tình, lẳng lặng xếp bằng ở một mảnh yêu dị tử sắc huyết trì bên trong, toàn bộ huyết trì đang phát ra ùng ục ục thanh âm, như là sôi trào.

Máu tươi của hắn ngay tại liên tục không ngừng từ huyết trì tràn ra, mà trong Huyết Trì nguyên bản tử sắc huyết thủy cũng đang không ngừng tràn vào thân thể của hắn.

Ở phía sau hắn, thì là đứng vững vàng một đạo mơ mơ hồ hồ quỷ dị hồn ảnh, chừng bảy tám mét cao như vậy, toàn thân trên dưới tràn ngập một loại kinh khủng dị thường ba động.

Theo trong Huyết Trì huyết thủy liên tục không ngừng tràn vào Hoàng đế thể nội, cái kia đạo mơ hồ hồn ảnh cũng đang dần dần dung nhập Hoàng đế thân thể, tựa hồ cùng hắn hợp làm một thể.

Tại dung hợp quá trình bên trong, Hoàng đế thân thể bốn phía lập tức không gian sụp đổ, thần quang hiển hiện.

Từng đợt khó tả đáng sợ khí tức không ngừng khuếch tán mà ra.

Đến mức toàn bộ hoàng cung phía trên đều trong nháy mắt xuất hiện dị tượng.

Như có một mảnh to lớn vòng xoáy màu tím xuất hiện, kinh thiên động địa, hào quang chói lọi, trong đêm tối sáng rực diệu nhân.

Giờ phút này!

Tại Hoàng đế đối diện, lại có một đạo quỷ dị bóng người lẳng lặng sừng sững, vẻ mặt tươi cười, nói: “Tốt một chiêu man thiên quá hải, ngươi lần này thế nhưng là

đem tất cả mọi người lừa gạt, hiện tại Thương Khung thần cung đám kia ngu xuẩn, khẳng định đã dẫn đầu đám người xung kích Lục Phiến Môn tổng bộ, một khi chờ bọn hắn kịp phản ứng, liền hết thảy đã trễ rồi, đã nhiều năm như vậy, người rất có thể sẽ trở thành cái thứ nhất phóng ra một bước cuối cùng người, diệu, thật sự là diệu a! .”

Hoàng đế không nói một lời, như cũ tại toàn lực dung hợp thần huyết.

...

Lục Phiến Môn tổng bộ.

Tiếng kêu “giết” rầm trời, khí tức kinh khủng, cát bay đá chạy, khắp nơi đều là hỗn loạn ba động.

Theo kia hơn mười vị lông đen quái vật gia nhập chiến trường, song phương cấp tốc sa vào đến gay cấn.

Không chỉ có như thế, còn có từng cái phụ thuộc vào triều đình cao thủ, đang không ngừng gia nhập chiến trường, hướng về đám người đánh tới.

Bất quá!

Dương Phóng nhưng không có may mắn gia nhập chiến đấu dự định, từ vừa tiến đến, hắn ngay tại cấp tốc cảm ứng Thần Chủng, thoát khỏi số một về sau, trực tiếp hướng về chỗ sâu phóng đi.

Tại tiện tay chụp chết mấy vị xông tới Lục Phiến Môn bộ khoái về sau, rốt cục, có một vị kinh khủng lông đen quái vật, cấp tốc hướng về Dương Phóng bên này lao đến.

Oanh!

Nó khí tức kinh khủng, con mắt xanh biếc, không nói một lời, đi lên chính là một bàn tay hướng về Dương Phóng quét tới.

Dương Phóng nhướng mày, thân pháp triển khai, sát na biến mất, sau đó vận chuyển lên chân động chi lực, lòng bàn tay quang mang nội liễm, như là phản phác quy chân, một chưởng rơi vào con quái vật này hậu tâm chổ.

Phốc phốc!

Ầm!

Một sát na, Địa Mẫu chi lực sát na bộc phát, liên tục chấn động hơn mười lần.

Con quái vật này thể nội như là phát sinh một trận cỡ nhỏ địa chấn, toàn thân trên dưới tất cả kinh mạch, xương cốt, nội tạng bị nhất cử chấn vỡ, thất khiếu chảy máu, thân thể dừng lại, trực tiếp trùng điệp ngã nhào xuống đất.

Bất quá, ngã nhào xuống đất về sau, nhưng từ miệng của đối phương bên trong trực tiếp phun ra từng sợi lạnh buốt quỷ dị màu đen âm khí.

Dương Phóng sắc mặt khế động, trong nháy mắt phát giác không đúng.

“Âm khí?”

Tại sao có thể có âm khí?

Trong lòng hấn giật mình.

Cái này âm khí cùng Tà Đạo tổ chức Tà Thần, tựa hồ cực kỳ tương tự, để hấn có một loại dị thường cảm giác quen thuộc.

“Không có khả năng, không thể nào là Tà Đạo tổ chức.”

Trong lòng hấn mãnh liệt, không nghĩ nhiều nữa, tiếp tục hướng về chỗ sâu phóng đi.

Bất quá tại hấn một chưởng vỗ chết một vị lông đen quái vật về sau, rất nhanh những phương hướng khác lại có hai đầu cực kỳ đáng sợ lông đen quái vật tiếp tục hướng về Dương Phóng bên này vọt tới.

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, tiếp tục vận dụng lên chân động chi lực, tiến hành oanh sát.

Trước đó nam tử áo bào tím Viên Cương nói rất đúng, chỉ cần đem những quái vật này xương cốt, kinh mạch, nội tạng trong nháy mắt chấn vỡ, bọn chúng liền khép lại không được.

Nhưng mà, lần nữa giết chết hai đầu quái vật về sau, Dương Phóng trong lòng kia phần bất an càng thêm nồng đậm.

Cái này hai đầu quái vật cùng trước đó cái kia đồng dạng.

Chết mất về sau, càng lại lần phun ra âm khí.

Ngay tại Dương Phóng tiếp tục xông về phía trước đi thời điểm, bỗng nhiên, sắc mặt hấn biến đổi, sinh ra cảm ứng, trực tiếp ngẩng đầu lên.

Không chỉ có là hấn.

Cái khác cùng nhau xông vào tiến đến đám người, tất cả đều cảm giác được trên trời một màn, nhao nhao hét lên kinh ngạc.

Chỉ gặp hoàng cung trên không, tử quang hiển hiện, xuất hiện một cái cự đại vòng xoáy màu tím, hào quang rực rỡ, như là vô tận tinh không, bao phủ lại hoàng cung phía trên, hội tụ chu thiên tinh quang, hướng về hoàng cung hạ xuống mà đi.

Một đám Thương Khung thần cung trưởng lão dẫn đầu kịp phản ứng.

Tam nhãn nam tử cũng là ánh mắt ngưng tụ, trong nháy mắt bắn ra đáng sợ quang mang.

“Có người tại ý đồ đi ra một bước cuối cùng!”

Hắn ghen ngào quát.

“Cái gì?”

Bên người váy đen thiếu nữ sắc mặt kinh hãi, đơn giản không dám tin.

Vòng xoáy màu tím xuất hiện tại hoàng cung, không phải là hoàng đế đương triều?

“Ngăn cản Hoàng đế, Hoàng đế muốn phóng ra một bước cuối cùng, sắp thành công, mau ngăn cản hắn!”

Một vị Thương Khung thần cung trưởng lão đổ hàm, mở miệng rống to, thanh âm chấn thiên, tràn ngập phẫn nộ.

Hắn tựa hồ đột nhiên hiểu được.

Cái gọi là Lục Phiến Môn tổng bộ lợi dụng Thần Thi, chế tạo cao thủ, hắn là tất cả đều là Hoàng thất cố ý thả ra giả tượng.

Cổ kia chân chính Thần Thi hắn là đã sớm bị Hoàng đế đưa vào hoàng cung chỗ sâu, tại cùng tự thân dung

hợp.

Hắn nghĩ dựa vào Thần Thi huyết mạch chi lực, trợ mình áp chế nguyên rủa, từ đó tạm thời thu hoạch được siêu việt thứ ba Thiên Thê lực lượng.

Dù chỉ là tạm thời có được loại lực lượng này, cũng đủ làm cho hắn bình định hết thủy!

“Nhanh đi ngăn cản hắn!”

Đỗ hàm tiếp tục bạo hồng.

Mọi người khác tất cả đều lộ ra kinh hãi chi sắc.

Cái gì?

Hoàng đế ý đồ đi ra một bước cuối cùng?

Liên tại bọn hắn trong lòng dao động thời điểm, càng thêm hồngбет sự tình bỗng nhiên phát sinh.

Ầm ầm!

Bốn phương tám hướng, ô quang hiển hiện, âm trầm quỷ dị, ô ô chói tai, đấm không hết sương mù màu đen trực tiếp từ Lục Phiến Môn tổng bộ bộc phát ra, che khuất bầu trời, trong nháy mắt đem tất cả mọi người bao trùm ở bên trong.

Không chỉ có là những cái kia xung kích Lục Phiến Môn người.

Ngay tiếp theo Lục Phiến Môn tổng bộ người một nhà, cũng bị bao trùm.

Hoặc là nói, toàn bộ Lục Phiến Môn đều bị đại trận bao phủ.

“Vạn linh Tà Thần trận!”

Số một thanh âm đột nhiên vang lên, lộ ra dị thường băng lãnh, nói: “Triều đình người lại cùng Tà Đạo tổ chức hợp tác, tốt, các người thế mà làm ra chuyện thế này!”

Hắn lộ ra dị thường phần nộ.

Đám người nhao nhao giật nảy cả mình, càng là khó có thể tin.

Triều đình cùng Tà Đạo tổ chức hợp tác?

Tại sao có thể như vậy?

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, trong nháy mắt nắm chặt nắm đấm.

Đáng chết!

Thật bị hắn đoán đúng!

Khó trách từ những cái kia lông đen quái vật trên thân cảm thấy quen thuộc âm khí.

Những này lông đen quái vật tuyệt không phải dùng thần huyết chế tạo, bọn chúng là dùng tà thuật chế tạo ra, trước đó tất cả tin tức đều là giả.

Đều là Hoàng thất cố ý thả ra!

Trong lòng của hắn thềm mắng.

Hoàng thất có thể trường tồn nhiều năm như vậy, quả nhiên là có đạo lý.

Hoàng đế đa mưu túc trí, đem tất cả mọi người lợi dụng.

Về phần tại sao cùng Tà Đạo tổ chức hợp tác?

Tự nhiên là cùng lợi ích tương quan!

Chỉ cần có lợi ích, sự tình gì làm không được?

Dù là cừu nhân giết cha, chưa chắc không thể lấy hợp tác!

Bốn phương tám hướng khói đen che phủ, âm khí thăm đậm, ở vào trong đại trận tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh hoàng, rất nhanh phát giác được trong cơ thể mình chân khí đang nhanh chóng biến mất, như là bị áp chế, như là quần áo trên người, sợi tóc đều tại không bị khống chế loạn vũ.

“Nguy rồi, chân khí của ta bị áp chế!”

“Ta cũng là!”

“Vạn linh Tà Thần trận, áp chế hết cả!”

Rất nhiều người kinh thanh kêu to.

Duy chỉ có những cái kia Lục Phiến Môn tổng bộ người, bởi vì sớm đã sớm chuẩn bị, giờ phút này không chỉ có không có bị áp chế, ngược lại tại đại trận tác dụng dưới, thực lực càng mạnh ba phần.

Giờ phút này, mỗi người đều lộ ra nồng đậm tiểu dung, gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt đông đảo cường giả.

Mấy cái này gia hỏa trong ngày thường cao cao tại thượng.

Cũng sẽ có hôm nay!

Một khi chờ bọn hắc chân khí tản quang, đều chính là cá nằm trên thớt.

“Các vị, tử nào đó hôm nay chờ đợi đã lâu, vì có thể đem các vị một mẻ hết gọn, là thật không dễ!”

Một đạo băng lãnh hờ hững thanh âm, bỗng nhiên từ đám người phía trước nhất trực tiếp truyền đến.

Chỉ gặp hắc vụ tán đi, một đầu thon dài cao lớn áo bào tím bóng người, chậm rãi đi tới, khuôn mặt lạnh lùng, ngũ quan uy nghiêm, tóc đen nhánh, khí tức kinh khủng.

Đại Uyên quân chính thống lĩnh, tử Thiên Hùng!

Rất nhiều người vừa nhìn thấy thân hình của hắn, lập tức sắc mặt trắng bệch, khó mà tự kiềm chế hiển hiện hoảng sợ.

Người tên, cây có bóng!

Đây tuyệt đối là Đại Uyên vương triều tồn tại khủng bố nhất một trong!

Cho dù là không có bị đại trận áp chế, bọn hắn cũng không dám đối mặt với đối phương.

“Tử Thiên Hùng, các ngươi tốt tính toán! !”

Đỗ hàm rống giận.

“Cùng các ngươi Thương Khung thần cung tính toán so ra, vẫn là kém xa.”

Tử Thiên Hùng ngữ khí băng lãnh.

“Các ngươi uổng là thần linh hậu đại, lại cùng Tà Đạo tổ

chức hợp tác? Như thế sa đọa hành vi, liền không sợ dẫn phát thần linh tổ tiên tức giận!”

Đỗ hàm tiếp tục gầm thét.

“Vương triều đều nhanh muốn bị phá vỡ, sao lại cần quan tâm thủ đoạn? Chỉ cần có thể làm Đại Uyên vẫn như cũ họ Tử, bất kỳ cái gì thủ đoạn đều có thể vận dụng, về phần tổ tiên nổi giận, không nhọc các người lo lắng!”

Tử Thiên Hùng lạnh như băng nói.

“Ha ha ha, tốt một cái ra vẻ đạo mạo tử Thiên Hùng, thật sự là tốt!”

Đỗ hàm gầm thét: “Các vị, hôm nay không có đường lui khác, chỉ có liên thủ vây giết tử Thiên Hùng, chỉ có giết hắn, mới có đường lui, giết!”

Oanh!

Thân thể của hắn dẫn đầu hướng về tử Thiên Hùng nhào tới, khí tức kinh khủng, như là một vệt ánh sáng điện, thừa dịp chân khí còn chưa tan đi tận, cấp tốc xuất thủ.

Cái khác một đám Thương Khung thần cung cao thủ cũng nhao nhao nổi giận gầm lên một tiếng, giết tới.

“Công tử, ngươi là Thiên tộc hậu đại, không khuất phục chết, muốn chết cũng phải đứng đấy chết, đừng thủ đi!”

Váy đen nữ tử lạnh như băng nói.

Tam nhãn nam tử trên mặt hiện ra từng tia từng tia bi thương, nói: “Vì cái gì? Vì cái gì như cũ tại bức ta!”

“Động thủ!”

Váy đen nữ tử tiếp tục quát lạnh.

Tam nhãn nam tử sắc mặt chết lạng, ngẩng đầu lên, trực tiếp hướng về tử Thiên Hùng vọt tới.

Cùng kỳ đồng lúc, triều đình mọi người và những cái kia lông đen quái vật, cũng tất cả đều động thủ, thẳng hướng còn lại người.

Toàn bộ Lục Phiến Môn tổng bộ, lần nữa loạn thành một bầy.

Dương Phóng không nói một lời, quay người liền đi, ở bên trong đại trận xuyên thẳng qua, tiếp tục hướng về Thần Chủng phương hướng nhanh chóng tiếp cận mà đi.

Lần này đám người là hoàn toàn bại.

Tất cả hành động đều bị hoàng triều một mực tính toán.

Bất quá hẳn tuyệt không thể cứ thế từ bỏ.

Sưu!

Dương Phóng vọt qua, trực tiếp hướng về chỗ sâu nhất một chỗ viện tử nhanh chóng hướng về đi.

Tại hẳn cảm ứng bên trong, viên kia Thần Chủng chính là ở vào nơi đó.

Tại Dương Phóng nhanh chóng hướng về quá khứ thời điểm, một vị đệ nhất Thiên Thê đang nhanh chóng xuất thủ, hai tay như là ượng trảo, tại đại trận gia trì phía dưới, cấp tốc hướng về trước mắt từng vị địch nhân xé rách mà đi.

Phốc phốc phốc!

A!

Không ngừng có người chết thảm tại hắc một đôi ửng
trảo phía dưới.

Hắc tên Vương Bưu, tên hiệu 【 Kim ửng thần bộ 】 , tại
toàn bộ Kinh Thiên vực bên trong đều là tiếng tăm lừng
lẫy, làm người băng lãnh vô tình, cực kỳ đáng sợ, một
đôi ửng traỏ cùng mắt ửng không biết đánh chết nhiều ít
tặc nhân.

Nhất là hắc một đôi mắt ửng!

Cơ hồ không có bất kỳ cái gì chi tiết có thể giấu diếm
được hắc!

Bỗng nhiên!

Hắc cảm thấy được Dương Phóng thân thể, đấy mắt
phát lạnh, thân thể cấp tốc tiếp cận quá khứ.

Dương Phóng một đường cực xông, rốt cực xông vào
đến chỗ kia viện lạc, trong mắt tinh quang hiển hiện.

Là nơi này!

Hắc trực tiếp nhắm mắt cảm ứng Thần Chủng.

Đúng lúc này, sau lưng truyền đến bén nhọn không khí
tê minh thanh âm, dù là chân khí bị áp chế, Dương
Phóng cũng là trước tiên sinh ra cảm ứng, đột nhiên trở
lại, ánh mắt băng lãnh, rộng lớn bàn tay trực tiếp quét
ngang mà ra, mang theo sức mạnh cực kỳ khủng bố,
hướng về đối phương thân thể vỡ tới.

Kim Ưng thần bộ Vương Bưu hừ lạnh một tiếng, hai tay như là tàn ảnh, xen lẫn kinh khủng chi lực, khí tức kinh khủng, trong nháy mắt chụp vào Dương Phóng hai cổ tay.

“Cút!”

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, ông ông tác hưởng, tràn ngập thiên uy, tại toàn bộ đại trận chấn động.

Kim Ưng thần bộ Vương Bưu thân thể lập tức có chút dừng lại, não hải oanh minh, ngơ ngác ngác, hồn phách như là ly thể.

Không được!

Trong lòng của hắn kêu to.

Ngắn giây lát mắt hồn, đối với hắn mà nói, đã là trí mạng.

Răng rắc!

Ầm!

Liên tục hai đạo trảm đực phát ra, Vương Bưu cuồng phún huyết thủy, thân thể trong nháy mắt bay ngược mà ra, như là phá bao tải, hung hăng nện ở nơi xa, tại chỗ khí tuyệt.

Dương Phóng một chưởng đầu tiên là đánh gãy hai cánh tay của hắn, sau đó trong nháy mắt rơi vào ngực của hắn, chấn động chi lực bộc phát ra, tại chỗ chấn vỡ hắn toàn bộ trái tim, khiến cho trong nháy mắt chết bất đắc kỳ tử.

Chân khí mặc dù bị áp chế, nhưng là Thần Chủng lại như cũ sinh động!

Dương Phóng một chiêu miểu sát Vương Bưu về sau, lập tức trở về qua thân đến, sắc mặt lạnh lùng, tiếp tục toàn lực cảm ứng.

Tại sau lưng tiếng kêu “giết” rầm trời, thanh âm oanh minh bên trong, hẳn không nhúc nhích, thân thể như là lâm vào linh hoạt kỳ ảo, thể nội tam đại Thần Chủng cùng Đạo Đồ tất cả đều đang chấn động, phóng xuất ra từng tia từng tia thần bí khó lường chi lực.

Đột nhiên!

Ầm ầm!

Đất rung núi chuyển, như là địa chấn.

Trên mặt đất một đạo quỹ dị ô quang trong nháy mắt phóng lên tận trời, như là tia chớp màu đen, tràn ngập khó tả thần uy, động tĩnh kinh người, trong nháy mắt gây nên tất cả mọi người chú mục.

Tiếp theo tại đám người kinh hô bên trong, quỹ dị ô quang trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể vọt tới, cùng Đạo Đồ dung hợp, trong nháy mắt tiến vào trong cơ thể của hắn.

A!

Dương Phóng lần nữa nhịn không được phát ra một đạo kêu thê lương thảm thiết, quanh quần bốn phía, thân thể trong nháy mắt cúi xuống, như là tiếp nhận lớn lao thống khổ.

Thần Chủng: Hắc ám 【 liễm tức hóa ảnh, hắc ám vòng xoáy 】 .

...

Lại là hai chương hợp nhất!

Cầu một trương nguyệt phiêu!

...

Chương 302 : Là hấn! Thiết giáp nhân!

Dương Phóng sắc mặt trắng bệch, từng ngum từng ngum thở hổn hển, toàn thân trên dưới đổ mồ hôi lâm ly, rốt cục luyện hóa Thần Chủng, trong đầu lập tức xuất hiện lít nha lít nhít các loại tin tức.

Tất cả đều là liên quan tới viên này Thần Chủng.

Vẫn là hai cái chủ yếu công năng.

Liễm tức hóa ảnh: Tên như ý nghĩa, đương lập thân ở hắc ám bên trong lúc, tự thân khí tức sẽ cùng hắc ám hoàn mỹ dung hợp, dù là cao hơn chính mình ra cảnh giới cực cao người, cũng vô pháp cảm thấy, đương khai phát tới trình độ nhất định, càng là có thể đem tự thân hóa thành bóng ma, tránh né hết thủy dò xét cùng công kích.

Hắc ám vòng xoáy: Chưởng không hắc ám bản nguyên, hình thành quỹ dị vòng xoáy chi lực, có thể thôn phệ hết thủy cùng mình tiếp xúc chi vật, đem bất luận cái gì đánh tới lực lượng cưỡng ép áp súc, vỡ nát, khiến cho quy về hắc ám.

Vô số tin tức không ngừng đánh thẳng vào Dương Phóng đại não, đồng thời khiến cho trong cơ thể hấn tu vi càng lại lần ần ần tăng lên không ít, tăng vọt không ít điểm kinh nghiệm.

Toàn bộ Lục Phiến Môn tổng bộ, tại gần gũi chấn kinh cùng yên tĩnh về sau, đột nhiên có người la hoảng lên.

“Thần Chủng, vừa mới kia là Thần Chủng!”

“Có Thần Chủng xuất hiện!”

“Hắn là ai, Thần Chủng lại bị hắn được!”

“Lục Phiến Môn tổng bộ lại ẩn giấu đi một viên Thần Chủng?”

...

Vô luận là Lục Phiến Môn tổng bộ người, hoặc là những cái kia kẻ xông vào, tất cả đều một mảnh xôn xao.

Nhất là Lục Phiến Môn tổng bộ người, càng là kinh sợ dị thường.

Tổng bộ ẩn tàng Thần Chủng, bọn hắn làm sao không biết?

“Bắt lấy hắn!”

Tử Thiên Hùng ngũ khí băng lãnh, quanh quẩn nơi đây, như cũ tại bị Thương Khung thần cung bốn vị 【 đệ nhị Thiên Thê 】 cao thủ ngăn chặn, không cách nào thoát thân, đành phải mệnh lệnh những người khác.

“Ngao ô!”

Đột nhiên có hai đầu cực kỳ đáng sợ lông đen quái vật, phát ra một tiếng ô khiếu, bỏ qua đối thủ, to lớn kinh khủng thân thể nhanh chóng hướng về tới, mang theo nồng đậm hắc vụ, nhào về phía Dương Phóng.

Cùng lúc đó.

Hai vị Độc Tông trưởng lão, cũng là thân thể vút qua, độc công vận chuyển, trên dưới quanh người hiện ra từng mảnh từng mảnh gay mũi khí độc cùng độc phấn,

lòng bàn tay hiển hiện xanh biếc quang trạch, hướng về Dương Phóng giết tới.

Dương Phóng vừa mới dung hợp Thần Chủng, lần nữa cảm nhận được đến từ 【 vận linh Tà Thần trận 】 áp bách, thể nội vừa mới tăng vọt chân khí lại lần nữa bắt đầu tiêu tán.

Hắn không khỏi trong lòng trầm xuống, biết không thể chờ lâu, thừa dịp hiện tại chân khí còn có thể vận dụng, cấp tốc lướt qua, bắt đầu tìm kiếm phương pháp thoát thân.

Cái này quỷ dị đại trận đối với nhân thể áp chế quá mức đáng sợ.

Hắn rất là hoài nghi, không cần mấy canh giờ, khả năng trùng kích vào tới đám người, đều sẽ biến thành không có chút nào phản kháng người bình thường.

Cách đó không xa.

Ngay tại huy động trường kiếm, cùng mấy vị Lục Phiến Môn bộ khoái kịch liệt đại chiến vấy tím thiếu nữ Tần Mộ Thanh cùng nhà mình sư tỷ trèo ngọc, tất cả đều lộ ra vẻ kinh hãi, rõ ràng chú ý tới cách đó không xa Dương Phóng.

Vừa mới dung hợp Thần Chủng thời điểm, động tác quá kịch liệt, Dương Phóng trên mặt 【 Huyền Dương chân nhân 】 mặt nạ đã tróc ra, lộ ra bên trong 【 Tiêu Phóng 】 gương mặt.

Hai nữ trong lòng chấn động, đơn giản không dám tin.

“Là hắn, hôm qua sát vách người kia!”

“Hắn. . . hắn là thánh linh!”

Hai nữ thanh âm kinh hoảng.

May mắn trước đó không có nghe sự tử, muốn đổi người này ra tay.

Nếu không, chẳng phải là chết như thế nào cũng không biết?

Mà lại lúc trước hẳn là nguyệt trang 【 Huyền Dương chân nhân 】 tới?

Vậy chân chính Huyền Dương chân nhân đi nơi nào, kết quả không cần nói cũng biết.

Hai nữ lập tức mồ hôi lạnh cuồn cuộn, kém chút bị đổi diện mấy cái bộ khoái đánh trúng yếu hại, cũng may có cái khác đồng đạo, cấp tốc đến giúp.

Dương Phóng thân thể nhoáng một cái, thoát khỏi công kích, xuất hiện tại một phương hướng khác, lông mày chăm chú nhìn lại, không rảnh bận tâm trên mặt rơi xuống mặt nạ, bắt đầu ở đại trận bên trong tìm kiếm lối ra.

Chỉ tiếc toàn bộ đại trận, u thâm u ám, thần bí khó lường, khắp nơi đều đang liều lĩnh hắc vụ, bốn phương tám hướng giống như là một tầng quỷ dị sa mỏng một mực che lại đồng dạng.

Toàn vẹn thấy không rõ đường ra ở nơi nào.

Thật giống như ở vào trong một mê cung đồng dạng.

Mà lại đại trận sức áp chế còn tại không ngừng tăng cường.

Ngay tại Dương Phóng cố gắng tìm kiếm thời điểm, sau

lượng gào thét thanh âm xuất hiện lần nữa, trước đó hai đầu kinh khủng lông đen quái vật mang theo âm trầm khí tức cuồng bạo, lần nữa hướng về Dương Phóng bên này cuồng nhào mà tới.

Dương Phóng nhướng mày, lộ ra lãnh sắc, Hư Không Bộ thi triển, như là khói xanh, trực tiếp hướng về hai đầu quái vật lướt tới.

Ầm! Ầm!

Hai đạo trầm đục truyền ra.

Ngay tại đánh ra trước hai đầu lông đen quái vật lập tức cuồng phun huyết thủy, thân thể lão đảo, toàn bộ thân hình như là bùn nhão, bay ngược mà ra, giữa mũi miệng phun ra hắc ám âm khí.

Chết không thể chết lại.

Cùng trước đó vài đầu quái vật, vền vền một kích, liền bị chấn bể thể nội tất cả nội tạng, xương cốt cùng kinh mạch, ngay cả khép lại đều khép lại không được.

Dương Phóng giải quyết hai đầu lông đen quái vật về sau, như cũ tại trận pháp cấp tốc xuyên thẳng qua, cố gắng tìm kiếm đường ra, thậm chí hấn trong lúc đó trực tiếp bắt giữ ba vị bộ khoái, tiến hành ép hỏi.

Nhưng cũng tiếc ba vị bộ khoái cũng toàn vẹn không biết.

Toàn bộ đại trận chính là tử Thiên Hùng tự tay dẫn người sở thiết, thiết lập chỗ liên dung hợp những này bộ khoái tinh huyết, cho nên mới có thể để cho bọn hấn khỏi bị ảnh hưởng.

Nhưng nếu hỏi bọn hấn nên như thế nào rời đi, bọn hấn

lại là không chút nào rõ ràng.

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, ném đi thi thể của bọn hắn, tiếp tục tại đại trận bên trong lục lọi.

Mà càng nhiều người cùng lòng đen quái vật bắt đầu hướng về hắn bên này đánh giết mà tới.

Một bên khác.

Tử Thiên Hùng sắc mặt lạnh lùng, khí tức kinh khủng, mượn nhờ trận pháp chi lực, nhất cử chế trụ bên người tất cả cao thủ, tại từng đợt kinh khủng tiếng oanh minh bên trong, đem tất cả mọi người cho đánh bay ra ngoài.

Cho dù là số một, cũng bị hắn một chưởng vỗ ra, chấn động đến bay ngược mà ra.

Vạn linh Tà Thần đại trận, tựa hồ đối với tu vi càng mạnh người, áp chế càng sâu.

Nhất là những này đệ nhị Thiên Thê, giờ phút này có thể phát huy ra lực lượng ngay cả một nửa đều không đạt được.

Mỗi người đều bị chấn phun ra huyết thủy, sắc mặt trắng bệch.

“Không thể trì hoãn được nữa, bằng không chân khí của chúng ta sẽ chỉ xói mòn càng nhiều, đại trận trận nhãn ngay tại tử Thiên Hùng trên thân, hắn tại lấy thân là trận, chỉ có giết hắn, đại trận mới có thể cáo phá, bằng không, tất cả mọi người muốn bị vây chết nơi này!”

Số một bỗng nhiên hét lớn, quanh quần nơi đây.

Tất cả mọi người trong lòng giật mình, không thể tin.

Tử Thiên Hùng lấy tự thân là trận nhãn! Dem tự thân biến thành đại trận một bộ phận?

Hắn điên rồi?

“Không hổ là đã từng quốc sư Châu Uyên, quả nhiên tầm mắt độc đáo, dạng này bí mật đều không thể gạt được người!”

Tử Thiên Hùng ngũ khí bình thần, thân thể cao lớn, đầu đầy đen nhánh nồng đậm tóc, lẳng lặng đứng ở trước mọi người, cả người trên thân phát ra một cỗ như rất giống ma khí tức khủng bố.

Dù là số một làm ngụy trang, nhưng ở giao thủ thời điểm, vẫn là bị hắn phát giác dị thường.

Bởi vì lại thế nào ngụy trang, tự thân tuyệt học cũng sẽ không cải biến.

Cái gì?

Đỗ Hàm, Lưu Vân, váy đen thiếu nữ bọn người tất cả đều chấn động trong lòng, vội vàng nhìn về phía số một.

Hắn là Châu Uyên giả trang?

“Châu Uyên!”

Đỗ Hàm quát chói tai một tiếng, trong con người trong nháy mắt bắn ra đáng sợ thần quang.

Số một nhưng không có mảy may vẻ bối rối, tựa hồ sớm có đoán trước, quần áo trên người liệt đầy, mở miệng nói ra: “Ta đúng là Châu Uyên, nhưng dưới mắt lại không phải chúng ta nội đấu thời điểm, chúng ta cùng chung địch nhân là Đại Uyên triều đình, hắn là các người đều muốn được đại trận luyện hóa, đánh mất

chân khí, trở thành mặc người chém giết thịt cá!”

Đỗ Hàm, Lưu Vân, váy đen thiếu nữ chờ một đám Thương Khung thần cung cao nhân lập tức sầm mặt lại, trong lòng trở nên nghiêng răng nghiêng lợi.

Đáng chết!

Lần này bọn hấn thật bị Hoàng thất đùa nghịch rất thảm.

Tử Thiên Hùng, thật sâu âm mưu!

“Không tệ, người nói đúng, chúng ta bây giờ cộng đồng đối thủ là tử Thiên Hùng!”

Kia váy đen nữ tử lạnh giọng quát chói tai: “Nhất định phải giết tử Thiên Hùng, sau đó đi hoàng cung ngăn cản Hoàng đế, tuyệt không thể để Hoàng đế thuận lợi bước ra một bước cuối cùng!”

“Giết!”

Bốn vị Thương Khung thần cung trưởng lão cùng tam nhân nam tử hét lớn một tiếng, không còn chậm trễ thời gian, lần nữa đánh giết ra ngoài.

Số một thì diện mục âm trầm, hai tay cấp tốc kết ấn, tựa hồ đang thúc giục động một môn cực kỳ khủng bố tuyệt học, cả người trên thân đều nở rộ lên một tầng chói lợi quang mang.

Tử Thiên Hùng nhưng từ bắt đầu đến cuối cùng không có bất kỳ cái gì vẻ bối rối, sắc mặt lãnh đạm, cao cao tại thượng, như là quan sát nhân gian hùng chủ, tựa hồ hết thảy đều ở trong lòng bàn tay của hấn.

Tất cả mọi người lần nữa vây công mà đến, hấn cũng lộ ra dị thường tự tin.

“Vừa mới không phải là đối thủ của ta, hiện tại liền có thể là đối thủ của ta sao? Thời gian kéo càng lâu, các người càng là suy yếu, mà ta thì là đang không ngừng mạnh lên.”

Thanh âm hấn lãnh đạm, trên dưới quanh người tử quang hừng hực, bao trùm quanh thân, lạnh giọng nói ra: “Khô Cốt lão nhân, người còn không có nhìn đủ sao? Cầm xuống cái kia đạt được Thần Chủng người, để lại người sống! !”

Ngay tại cấp tốc đánh giết Thương Khung thần cung đông đảo cao thủ, chấn động trong lòng, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tà Đạo tổ chức Khô Cốt lão nhân?

Đệ nhị Thiên Thê nhiều năm lão ma!

Hấn thế mà cũng ở chỗ này?

“Hắc hắc...”

Tùng đột âm trầm quỷ dị tiếng cười đột nhiên quanh quần tại đại trận nội bộ, bốn phương tám hướng hắc vụ tựa hồ trở nên càng thêm nồng đậm lên, nói: “Vương gia đừng vội, lão hủ đến vậy!”

Nồng đậm trong hắc vụ, đột nhiên hiện ra một vị thân thể cao lớn, mặc áo bào đen, mũi cao sâu mắt người, đầu đầy xám trắng tóc dài, mang trên mặt nồng đậm tiếu dung.

Một đôi ánh mắt sắc bén khiếp người, ở đây bên trong cấp tốc liếc nhìn.

Đương chú ý tới kia váy đen nữ tử lúc, Khô Cốt lão nhân

lộ ra âm trầm cười lạnh, nói: “Một hồi nữ nhân kia giữ cho ta, lão hủ còn có trọng dụng!”

Hắn cười ha ha một tiếng, cao lớn thân thể trực tiếp hướng về xa xa Dương Phóng cấp tốc lướt tới.

...

Một phương khác hướng.

Dương Phóng như cũ tại cố gắng tìm kiếm đường ra, tốc độ cực nhanh, từng cái phương pháp cơ hồ tất cả đều nghĩ lần, thậm chí muốn vận dụng Hắc Ám thần chủng đối bốn phía hắc vụ tiến hành thôn phệ.

Chỉ bất quá đại trận này dị thường cổ quái, hẳn Hắc Ám thần chủng mặc dù có thể thôn phệ bốn phía hắc vụ, nhưng là hắc vụ lại tựa như liên tục không ngừng đồng dạng.

Tùy ý hẳn như thế nào thôn phệ, từ đầu đến cuối có càng nhiều hắc vụ từ ngoại giới mãnh liệt mà đến, vô biên vô hạn, tựa như biển cả, ngược lại khiến cho chân khí của hắn tiêu hao càng nhanh.

Trong lòng hắn trầm xuống, lập tức hiểu được.

Cái này 【 vận linh Tà Thần đại trận 】 nhất định là cùng ngoại giới thiên địa tương liên, cho nên vô luận hẳn làm sao thôn phệ, đại trận đều có thể rút ra thiên địa chi lực, liên tục không ngừng chuyển hóa làm hắc vụ.

Trừ phi hẳn tìm tới trận nhãn!

Ngay tại hắn ý nghĩ này vừa lên, số một trước đó thanh âm thành linh từ đằng xa truyền đến, bị Dương Phóng rõ ràng nghe vào tai.

Trong lòng hấn giật mình, đột nhiên quay đầu.

Tử Thiên Hùng tại lấy tỵ thân là trận nhãn, đem tỵ thân biến thành đại trận một bộ phận?

Loại trừ tử Thiên Hùng chết, không phải đại trận khó phá!

Hấn điên rồi?

Dương Phóng sắc mặt lập tức trở nên dị thường khó coi.

“Đáng chết!”

Vốn là nghĩ khai ra Thần Chủng, lập tức rời đi, nhưng bây giờ càng lại lần bị cuốn vào đến chuyện như vậy bên trong.

Tử Thiên Hùng là tại đập nồi dìm thuyền?

Dương Phóng diện mục âm trầm, trong lòng nhanh chóng biến ảo, cuối cùng thân thể trực tiếp đập ra, hướng về tử Thiên Hùng nơi đó lao đi.

Dưới mắt hấn đã căn bản không lo được bạo không bại lộ, nếu không mau rời khỏi, cuối cùng nhất định chết thảm.

Đúng lúc này!

Đột nhiên, hấn sinh ra cảm ứng, cánh tay vừa nhấc, trong nháy mắt ngăn tại một bên.

Một bóng người màu đen tốc độ cực nhanh, mang theo khí tức khủng bố, trực tiếp một chưởng hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đánh tới, lực lượng kinh khủng, khiến cho không gian đều phát sinh mơ hồ.

Oanh một tiếng, Dương Phóng thân thể tại chỗ bay ngược, như là bị thiên thạch đụng, trực tiếp hung hăng nện ở nơi xa giả sơn, tại chỗ đem giả sơn đều cho đập chia năm xẻ bảy, thanh âm oanh minh, mảnh vụn bay múa.

Mảng lớn đá vụn trực tiếp đem Dương Phóng thân thể bao phủ ở bên trong.

Khô Cốt lão nhân một chưởng qua đi, lập tức thân thể dừng lại, lộ ra vẻ kỳ dị, nói: “Phản ứng cũng thật là nhanh, bất quá vẫn là quá yếu, liền để lão phu nhìn xem, ngươi có cái gì chỗ thần kỳ, có thể đạt được Thần Chủng!”

Hắn lần nữa gạt ra nòng đậm tiểu dung. Bước đi cao lớn thân thể, hướng về Dương Phóng nhanh chóng lao đi, đầu đầy xám sợi tóc màu trắng bay múa, làn da trắng nõn, mắt như chim ưng, trêu đến rất nhiều người nhao nhao kinh hãi.

Ngay tại hắn sắp vọt tới kia phiến đồng đá vụn chỗ.

Bỗng nhiên!

Oanh một tiếng, đá vụn nổ tung, khí tức kinh khủng.

Như là núi lửa bộc phát.

Tất cả đá vụn lung tung bay múa.

Một đạo cực kỳ khủng bố màu đen cự ảnh, mang theo kinh khủng chói mắt tử sắc lôi điện, khí tức cuồng bạo, nhảy lên mà ra, toàn bộ thân hình như là một đầu hoang thú, trực tiếp hướng về Khô Cốt lão nhân nhanh chóng đánh tới.

Khô Cốt lão nhân đồng tử co rụt lại, toàn thân trên dưới lông tơ trong nháy mắt đứng vững.

Dù là ở vào đại trận bên trong, có đại trận gia trì, hấn thể mà cũng cảm thấy một cỗ nồng đậm nguy cơ.

Không được!

Hấn không chút nghĩ ngợi, thân thể nhoáng một cái, sát na hóa thân thành ba, hướng ba cái phương hướng khác nhau nhanh chóng rút lui mà đi, tốc độ cực nhanh, như là thiểm điện.

Tam trọng Kính Tượng thân!

“Rống!”

Ầm ầm!

Đột nhiên, kinh khủng lôi âm vang lên, cuồn cuộn bành trướng, thanh âm oanh minh, vang vọng tại phần lớn người trong ốc, ẩn chứa thiên uy, khí tức kinh khủng, trong nháy mắt để rất nhiều người ngơ ngơ ngác ngác, mất đi ý thức.

Xương khô chân nhân ba đạo thân ảnh, tất cả đều vì đó trì trệ, trong nháy mắt dừng lại.

Trong đó có hai đạo nhân ảnh trực tiếp hơi rung nhẹ, như là sóng nước, nhộn nhạo lên từng tia từng tia thân bí gợn sóng, chỉ có một bóng người, mặt ngoài như thường.

Sưu!

Dương Phóng thân thể lóe lên, nhanh đến cực hạn, sát na biến mất.

Hư Không Bộ!

Khô Cốt lão nhân trong lòng giật mình, ngăn ngủi ngay ngô về sau, lần nữa khôi phục ý thức, không chút nghĩ ngợi, thân thể lần nữa nhoáng một cái, liền muốn lại lần nữa phân ra hóa thân, cấp tốc rút lui, đồng thời bàn tay nhanh chóng đánh ra, lít nha lít nhít, tất cả đều là kinh khủng chưởng ảnh, âm trầm quỷ dị.

Chỉ bất quá Dương Phóng tốc độ thực sự quá nhanh.

Cơ hồ tại đầu óc hắn vừa mới khôi phục thanh tỉnh, một cái vô cùng kinh khủng đại thủ liền trong nháy mắt xuyên thấu không gian, đánh nát tất cả chưởng ảnh, trực tiếp một thanh cầm đầu của hắn, đột nhiên bóp.

Oanh!

A!

Khô Cốt lão nhân trong miệng trực tiếp phát ra từng đợt kêu thê lương thảm thiết, khàn cả giọng, trong nháy mắt quanh quần bốn phía, khiến cho tất cả giao thủ người đều giật nảy mình, vội vàng lần nữa quay đầu.

Tiếp lấy bọn hắn lộ ra kinh hãi, thấy được kinh khủng dị thường một màn.

Chỉ gặp một tôn thân thể kinh khủng, dị thường cao lớn dữ tợn thiết giáp cự nhân, chính vững vàng sừng sững tại một bên đá vụn cùng phế tích ở giữa, sau lưng huyết sắc áo choàng liệt đầy, dữ tợn to lớn bàn tay gắt gao bắt lấy Khô Cốt lão nhân đầu lâu, đem hắn thân thể trực tiếp giơ lên cao cao, như là bắt lấy một bộ người bù nhìn đồng dạng.

Khô Cốt lão nhân tại cái này sơn Hắc Thiết giáp tay của người bên trong không ngừng đang phát ra thê thảm

kêu to, toàn bộ mặt đều tại xoẹt xoẹt rung động, cấp tốc khô quắt, tựa như tại thôn phệ tinh khí.

Tùy ý hai tay của hắn liều mạng oanh kích, rơi vào thiết giáp nhân trên thân, lại chỉ có thể truyền ra từng đợt trầm thấp oanh minh, toàn vẹn không cách nào tổn thương đối phương mảy may.

Mà tại long chảo ảnh hưởng phía dưới, ngược lại khiến cho xương khô chân nhân trên người ” phòng ngự áo ngoài ” tiêu tán càng thêm cấp tốc.

“Thiết giáp nhân!”

“Danh chấn Bắc Vực thiết giáp nhân!”

“Là hắn giết chết Bằng Vạn Chung, hắn thế mà ở chỗ này!”

“Là vừa vặn đạt được Thần Chủng người, hắn chính là thiết giáp nhân!”

Rất nhanh có người kinh thanh kêu to lên.

Từng cái lông tơ đứng vững, trong lòng hoảng sợ.

Tần Mộ Thanh hai tử muội, càng là sắc mặt trắng nhợt, hồn phách run rẩy.

Là hắn?

Cái này Ma Nhân!

Ngay tại cấp tốc cùng người trước mắt giao thủ tử Thiên Hùng, càng là sầm mặt lại, tiện tay ngăn trở đám người liên thủ công kích, sau đó ánh mắt âm hàn, hướng về Dương Phóng quét tới.

“Vạn Chung chính là bị hấn giết chết?”

Thanh âm hấn lạnh lùng, quanh quẩn bốn phía.

Toàn bộ đại trận đều tựa hồ chịu ảnh hưởng.

Bắt đầu phát sinh vô hình bàn trướng, hắc vụ lượn lờ, âm trầm kinh khủng.

Ngay tại xuất thủ đám người, đều trong lòng trầm xuống.

Đại trận sức áp chế lần nữa mạnh lên.

“Giết hấn!”

Đỗ Hàm gầm thét, càng thêm toàn lực hướng về tử Thiên Hùng đánh tới.

...

Chương 303 : Không cam lòng! Thiên địa nguyên rửa! !

Dương Phóng thân thể to lớn, thiết giáp dữ tợn, trên dưới quanh người ô quang lấp lóe, Thiết Ma chiến giáp, Thị Huyết áo choàng, Huyền Âm long trảo tất cả đều bị hấn thúc giục.

Vừa mới tại xuất kỳ bất ý phía dưới, mới bắt lại đệ nhị Thiên Thê Khô Cốt lão nhân.

Bất quá!

Đối phương không hổ là nhiều năm Cự Ma, thực lực hùng hậu, tại mình toàn lực cuồng bóp phía dưới, thế mà không cách nào trực tiếp bóp nát đối phương phòng ngự áo ngoài.

Điểm này so trước đó mình thi triển cấm pháp giết chết Nguyên Mộc đạo trưởng còn cường đại hơn.

Nhưng cũng chỉ là hơi mạnh mà thôi.

Muốn ngăn trở toàn bộ buff đều mở Dương Phóng, vẫn chưa được.

Dương Phóng đã ý thức được hiện tại tình thế chi hiểm trở.

Hiện tại tuyệt không phải không quả quyết thời điểm, cũng không có bất kỳ cái gì dư thừa thời gian có thể chậm trễ.

Bởi vì nhiều chậm trễ một phút, tự thân liền sẽ suy yếu một bộ phận, một khi chờ số một cùng đám kia Thương

Khung thần cung cao thủ bị tử Thiên Hùng từng cái đánh bại, mình tất nhiên chết thảm.

Cho nên nhất định phải tốc chiến tốc thắng!

Dương Phóng ánh mắt phát chìm, đột nhiên lần nữa hét lớn một tiếng, vang vọng tại toàn bộ trong sân, chấn lòng người oanh minh, ngo ngoe ngác ngác, trong sân như là phát sinh cát bay đá chạy, khí tức hỗn loạn.

Đám người lần nữa bị chấn mất đi ý thức, sắc mặt ngốc trệ.

Dương Phóng trực tiếp giơ cao lên Khô Cốt lão nhân thân thể, giống như là tại huy động một kiện binh khí, đem hấn thân thể hướng về trên mặt đất hung hăng một đập.

Oanh!

Thanh âm kinh khủng, mặt đất run rẩy, như là phát sinh mãnh liệt chấn.

Từng khối đá vụn văng tung tóe, rất nhiều người bị chấn thân thể nhoáng một cái, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Toàn bộ trên mặt đất, tại chỗ bị nện ra một cái vô cùng to lớn, sâu đạt hơn một mét kinh khủng hố sâu.

Khô Cốt lão nhân kêu thảm thê lương, trên người phòng ngự áo ngoài không còn có chịu được, tại Dương Phóng cự thú đồng dạng lực lượng kinh khủng dưới, bị hung hăng đập tán loạn ra.

Nửa người đều bị nện trong nháy mắt máu thịt be bét.

Sau đó quỷ dị long hồn, lập tức lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị, điên cuồng thôn phệ lên Khô Cốt lão nhân

một thân tinh khí cùng huyết nhục.

Khô Cốt lão nhân toàn bộ thân hình lập tức lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc khô quắt.

Dương Phóng trong mắt phát lạnh, cực đại long trảo đột nhiên bóp, bịch một tiếng, triệt để bóp nát Khô Cốt lão nhân đầu lâu, đình chỉ long hồn thôn phệ.

Đoạn thời gian trước long hồn thôn phệ không ít cao thủ, hiện tại đã phát triển đến loại tình trạng nào, ngay cả hắn cũng không rõ ràng.

Loại này quý dị tình huống dưới, hắn tự nhiên muốn tiến hành dự phòng.

Không phải để long hồn vô hạn trưởng thành, tuyệt đối sẽ là cái tai hoạ ngầm.

Khô Cốt lão nhân đầu nổ tung, huyết thủy chảy xuôi, lập tức chết thảm bỏ mạng, thân thể còn tại gian nan run rẩy, rất nhanh liền không nhúc nhích.

Dương Phóng khôi ngô to lớn màu đen thân thể, lần nữa từ dưới đất chậm rãi đứng dậy, một đôi băng lãnh ánh mắt trực tiếp hướng về cách đó không xa tử Thiên Hùng nơi đó nhìn lại.

Chỉ gặp nơi xa thanh âm oanh minh, động tĩnh kịch liệt, tử Thiên Hùng sừng sững ở bên trong đại trận, khí tức mãnh liệt, đem từng cái vồ giết tới cường giả, không ngừng đánh cho bay rớt ra ngoài, trong miệng thổ huyết.

Thành như lúc trước hắn nói tới.

Theo thời gian chuyển dời, lực lượng của hắn đang không ngừng tăng cường, đám người lực lượng lại tại nhanh chóng yếu bớt.

Liên ngay cả cái thứ hai Thiên Thê cao thủ hiện tại cũng chỉ có thể phát huy ra không đến bốn thành lực lượng.

Răng rắc!

Tử Thiên Hùng một chưởng bổ ra, tử quang mãnh liệt, kinh khủng dị thường, đem một vị Thương Khung thần cung đệ nhị Thiên Thê trưởng lão trực tiếp chấn chia năm xẻ bảy, huyết nhục bắn tung toé, chết thảm bỏ mạng.

“Ngăn cản đi, bản vương liền nhìn các người còn có thể chống cự bao lâu, xung kích Lục Phiến Môn, phản nghịch Hoàng thất, các người tất cả đều là loạn đảng! Tối nay qua đi, bản vương muốn quét sạch toàn bộ Kinh Thiên vực, tất cả loạn đảng đều muốn thanh trừ! !”

Tử Thiên Hùng thanh âm băng lãnh, tiếp tục hướng về trước mắt đám người hung hăng bổ tới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo bóng người liên tiếp bị hấn oanh sát ra, phát ra tiếng kêu thảm, chia năm xẻ bảy.

Có đệ nhất Thiên Thê, cũng có đệ nhị Thiên Thê.

Cho dù là Thương Khung thần cung cao thủ, giờ khắc này cũng sợ hãi, tại quỷ dị đại trận bên trong, cảm thấy kinh khủng tuyệt vọng, từng cái sắc mặt trắng bệch.

Tựa hồ càng đến gần tử Thiên Hùng, lực lượng trong cơ thể tiêu tán liền càng nhanh.

Nhưng nếu không tới gần tử Thiên Hùng, bị hấn điều khiển đại trận, bọn hấn cũng tương tự trốn không thoát.

Tà Đạo tổ chức 【 vạn linh Tà Thần đại trận 】 đơn giản nghịch thiên.

Bỗng nhiên!

Số một nơi đó tuyệt học áp ủ hoàn tất, trên dưới quanh người tản mát ra một tầng xán lạn vô cùng bạch quang, trong con người bắn ra cực kỳ khủng bố chùm sáng, thân thể thoáng một cái đã qua, nhanh như thiểm điện.

Trực tiếp một chưởng hướng về tử Thiên Hùng phía sau lưng hung hăng đánh tới.

Tử Thiên Hùng trong nháy mắt sinh ra cảm ứng, ánh mắt băng lãnh, cấp tốc trở lại, trực tiếp một chưởng cùng số một liền hung hăng đụng vào nhau, oanh một tiếng, thanh âm kinh khủng, động phòng dao, vô số bàn đá xanh phóng lên tận trời, bất quá ba động khủng bố vừa mới xuất hiện, liền bị quỷ dị đại trận cấp tốc hấp thu, hóa giải.

Tử Thiên Hùng thân thể tại chỗ bay ngược mà ra, trọn vẹn bay ra hơn mười mét xa, mới rốt cực ngừng lại, rơi vào nơi xa, tiện tay xóa đi vết máu ở khóe miệng, một đôi ánh mắt thanh lãnh, hướng về số một nhìn lại.

“Đây cũng là 【 Địa Phủ 】 tuyệt học a? Cho tới nay ta đều đang hoài nghi thân phận của người, hiện tại xem ra, người quả nhiên cùng cái kia thần bí khó dò 【 Địa Phủ 】 có thiên ti vạn lý liên hệ, Châu quốc sư, người đến cùng còn ẩn tàng nhiều ít thủ đoạn, hôm nay toàn bộ xuất ra đi.”

Tử Thiên Hùng ngữ khí băng lãnh, nhìn chăm chú lên số một.

Số một trong lòng nặng nề, đồng dạng bị chấn động đến bay ngược mà ra, khí tức hỗn loạn, khóe miệng chảy

máu, thân thể rơi vào nơi xa.

Hắn chăm chú nhìn tử Thiên Hùng, đột nhiên trong miệng phát ra quát khế.

“Bạo!”

“Ừm?”

Tử Thiên Hùng lông mày nhíu lại, trong nháy mắt cảm thấy được thân thể không đúng.

Trên dưới quanh người tựa như kim đâm, truyền đến khó tả kịch liệt đau nhức.

Sau đó bên ngoài thân lập tức nổi lên bảy tám đạo vô cùng quỷ dị màu đen dây nhỏ, lít nha lít nhít, như là mạng nhện, từ trong cơ thể hắn xuất hiện, đem hắn bao phủ.

Phanh phanh phanh phanh!

Đột nhiên, những này quỷ dị màu đen dây nhỏ nhao nhao nổ tung, bộc phát ra từng mảnh từng mảnh sóng chấn động cực kỳ đáng sợ.

Tử Thiên Hùng tại chỗ bị chấn cuồng phún huyết thủy, thân thể lão đảo, lung la lung lay, như là bị lớn lao trọng thương, hướng về sau rút lui, toàn bộ thân hình trực tiếp bị huyết thủy bao phủ.

“Mau giết hắn!”

Váy đen nữ tử phát hiện cơ hội, mở miệng quát chói tai.

Bốn phương tám hướng tất cả Thương Khung thần cung cao thủ, sắc mặt giận dữ, tất cả đều đang nhanh chóng đập ra.

Liền ngay cả tam nhãn nam tử cũng lần nữa xông ra, ánh mắt băng lãnh, toàn thân trên dưới bộc phát ra một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng, trực tiếp hướng về tử Thiên Hùng thân thể hung hăng đập tới.

Nơi xa.

Dương Phóng đồng dạng mắt sáng lên, tốc độ toàn lực bộc phát, trong nháy mắt biến mất, tựa như thuận di, mang theo khí tức cực kỳ kinh khủng, hướng về tử Thiên Hùng đánh tới.

Tử Thiên Hùng toàn thân huyết thủy, áo choàng phát ra, diện mục trở nên dữ tợn âm trầm, trong miệng phát ra thanh âm tức giận: “Các người không làm gì được ta, ách a!”

Hắn bỗng nhiên ngửa mặt lên trời gào to, toàn thân trên dưới tử quang hừng hực, toàn bộ đại trận đều tại tùy theo mãnh liệt, sóng cả cuộn cuộn, khí thế kinh thiên.

Tựa hồ toàn bộ đại trận đều cùng hắn thân thể dung hợp làm một.

Vô tận thiên địa chi lực bị hắn mượn dùng mà đến, trước mắt không gian đều tựa hồ ngưng đọng.

Hắn phát ra gầm thét, hai tay trực tiếp hướng về trước mắt mọi người điên cuồng vỗ tới, một mảnh lại một mảnh năng lượng ba động khủng bố liên tiếp bộc phát ra, tựa như vô hình sóng biển, làm cho người khó mà ngăn cản.

Phanh phanh phanh phanh!

A!

Từng đạo nhào tới bóng người liên tiếp ngay cả ba bị oanh sát, nhao nhao cuồng phún huyết thủy, quần áo nổ tung, vô cùng thâm hiểm, hướng về sau bay ngược.

Bất quá cũng có người trực tiếp xuyên thấu tử Thiên Hùng chưởng lực, lực lượng kinh khủng trực tiếp hung hăng đánh vào tử Thiên Hùng trên thân, nhưng ở công kích đánh xuống trong nháy mắt, rất nhanh lần nữa bị tử Thiên Hùng kinh khủng trả thù.

Tử Thiên Hùng diện mục dữ tợn, một thân huyết thủy, nâng lên nặng nề bàn tay trực tiếp hướng về trước mắt đám người hung hăng vỡ tới, cho dù là bọn họ tránh né rất nhanh, nhưng vẫn là bị khủng bố chưởng lực nhao nhao đánh trúng.

Phanh phanh phanh!

Lần nữa có ba bốn vị cường giả trực tiếp thổ huyết bay ngược.

Càng là có người tại chỗ chia năm xẻ bảy.

Đám người hỗn loạn bên trong.

Dương Phóng thân pháp chớp liên tục, nhanh đến cực hạn, đang nhanh chóng biến hóa phương hướng, đột nhiên nắm lấy cơ hội, trực tiếp từ một bên khu vực trong nháy mắt đánh tới.

Tại tử Thiên Hùng phát ra gầm thét, toàn lực đối phó đám người thời điểm, Dương Phóng một móng vuốt trực tiếp hướng về tử Thiên Hùng cái ót hung hăng quét tới.

Oanh một tiếng, rần rần chắc chắc quét vào tử Thiên Hùng cái ót phía trên, long trảo, chấn động, Phục Thiên Thủ, mấy tầng đặc hiệu trực tiếp diệt gia ở cùng nhau.

Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt tác dụng đến tử Thiên Hùng trong óc.

Dù là hấn bên ngoài thân có ” phòng ngự áo ngoài “, có đại trận thủ hộ, nhưng vẫn là bị khủng bố lực lượng trực tiếp chấn cuồn phún huyết thủy, toàn bộ óc trong nháy mắt tán loạn, đại não oanh minh, thật giống như bị sấm nhạc đụng.

Ngay tiếp theo lỗ mũi, lỗ tai cũng toàn bộ phun ra huyết thủy.

“Rống!”

Tử Thiên Hùng đột nhiên rống to, toàn thân trên dưới bộc phát ra kinh khủng dị thường ba động, hướng về bốn phía quét sạch, đồng thời nhanh chóng trở lại, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đập tới.

Dương Phóng thốt nhiên biến sắc, trước tiên bứt ra rút lui.

Bất quá vẫn là chậm.

Tử Thiên Hùng phát cuồn phía dưới, tốc độ kinh khủng khó lường, đuổi theo Dương Phóng, đang điên cuồng oanh sát, từng quyền một chưởng chưởng, lực lượng kinh khủng, mang theo mệnh mông giống như là thủy triều khí tức, điên cuồng nện xuống, rơi vào Dương Phóng bên ngoài thân.

Dương Phóng phát ra gầm thét, không cách nào trốn tránh, chỉ có thể bị động tiếp nhận, đồng thời huy động long thảo, lấy chấn động, Phục Thiên Thủ, hắc ám chi lực chờ nặng bao nhiêu đặc hiệu tiến hành phản kháng.

Ầm ầm ầm ầm!

Giữa hai người không ngừng bộc phát, loạn thạch vẩy ra, tràng diện kinh khủng.

Tựa như hai cái có hình người đại hỏa sơn đồng dạng.

Một sát na, đối oanh hơn mười chiêu.

Tất cả mọi người tại chăm chú nhìn đây hết thấy, diện mục trắng bệch, khoe miệng chảy máu, trong con người lộ ra từng tia từng tia kinh ánh sáng, đang tìm kiếm cơ hội.

Đến cuối cùng Dương Phóng cùng tử Thiên Hùng thân thể tất cả đều bay ngược mà ra.

“Không cần lưu thủ, mau mau giết hẩn!”

Số một quát chói tai âm thanh bỗng nhiên vang lên, thân thể lần nữa liền xông ra ngoài.

Những cái kia Thương Khung thần cung người cũng nhao nhao liêu lĩnh nhanh chóng đập ra, trực tiếp bắt đầu bốc cháy lên thể nội thần huyết, khiến cho vừa mới biến mất lực lượng lần nữa tăng vọt mà ra.

“Công tử, nhanh dùng cấm pháp!”

Váy đen nữ tử đột nhiên quay đầu, mở miệng quát chói tai.

Tam nhãn nam tử diện mục âm trầm, không nói một lời.

Nhưng ở váy đen nữ tử nghiêm khắc ánh mắt dưới, vẫn là đột nhiên ngẩng đầu, hai tay cấp tốc kết ấn, toàn thân trên dưới trực tiếp sáng lên một tầng quỷ dị tử quang.

Từ mi tâm của hẩn bên trong trực tiếp bắn ra một sợi yêu dị tử quang, kinh tâm động phách, chợt lóe lên, quả

là nhanh đến cực hạn.

Phốc phốc!

Tử quang cơ hồ trong nháy mắt rơi vào tử Thiên Hùng thân thể bên trên, khiến cho tử thiên khung thân thể đột nhiên nhoáng một cái, trực tiếp lâm vào ngẩn ngủ dừng lại, không nhúc nhích.

Như là bị định trụ đồng dạng.

Bốn phương tám hướng tất cả công kích, tại thời khắc này tất cả đều đồng loạt hướng về tử Thiên Hùng thân thể hung hăng rơi đi, quang mang kinh khủng, như bài sơn đảo hải, trùng trùng điệp điệp.

Phanh phanh phanh phanh!

Thanh âm kinh khủng, quanh quẩn bốn phía.

Tử Thiên Hùng gầm thét thanh âm trực tiếp truyền khắp Lục Phiến Môn tổng bộ, tựa hồ tràn ngập cực độ không cam lòng, toàn bộ thân hình răng rắc một tiếng, huyết vũ bắn tung, chia năm xẻ bảy.

Tất cả mọi người sắc mặt trắng bệch, thân thể cấp tốc rút lui ra ngoài, trong miệng cuồn thờ mạnh.

Đều không ngoại lệ, Thần cung người thân thể đều đang thiêu đốt, thể nội thần huyết bản nguyên lập tức tiêu tán khoảng một phần ba.

Lần này, bọn hắn coi là thật tổn thất nặng nề!

Cách đó không xa.

Dương Phóng phun máu phè phè, từ một đồng đá vụn đồng bên trong lần nữa đứng dậy, chấn vỡ trên thân

loạn thạch, ánh mắt rung động, thân thể lay động.

Trận pháp gia trì hạ tử Thiên Hùng, quả nhiên kinh khủng!

Cho dù là có Thiết Ma chiến giáp tồn tại, mình y nguyên bị chấn thành trọng thương, ngũ tạng lục phủ cùng rất nhiều kinh mạch, tất cả đều truyền đến khó tả nói.

Nhưng cũng may giáp trụ rắn chắc, tại tử Thiên Hùng công kích đến, cũng không xuất hiện bất kỳ lỗm hoặc ấn ký.

Ánh mắt của hắn thật sâu hướng về kia tam nhãn nam tử nhìn lại, trong lòng hiển hiện nồng đậm kiêng kỵ.

Tam nhãn nam tử lại có thể định trụ tử Thiên Hùng thân thể!

Đây là cổ tộc đặc hữu thủ đoạn?

Hắn miệng lớn thở hổn hển, cấp tốc quay người rời đi, muốn mau chóng rời xa.

Nhưng bỗng nhiên Dương Phóng cảm thấy không đúng, thân thể dừng lại, đột nhiên ngừng đầu, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Không chỉ có là hắn!

Tất cả những người khác tất cả đều thần sắc đột biến.

“Đại trận còn tại?”

“Tại sao có thể như vậy?”

“Tử Thiên Hùng đã chết, đại trận làm sao sẽ còn tồn tại?”

Bọn hấn nhao nhao kinh uống.

Số một khoe miệng chảy máu, lần nữa tiện tay đánh bay một đầu lông đen quái vật về sau, ánh mắt biến ảo, hướng về nhìn bốn phía, đột nhiên trong lòng chìm đến thấp nhất cốc, như giống như phát hiện cái gì vô cùng đáng sợ sự tình đồng dạng.

“Tử Thiên Hùng, thật sâu tâm cơ!”

Thanh âm hấn trầm thấp, quanh quẩn nơi đây.

Tại mọi người giạt mình bên trong, bỗng nhiên, một đạo thống khổ băng lãnh thanh âm ngay sau đó vang ở đám người bên tai: “Nghĩ không ra các người còn có át chủ bài, bất quá tiếp xuống, ta muốn để toàn bộ các người chết không có chỗ chôn!”

Đám người nhao nhao kinh hãi quay đầu.

Ngay cả Dương Phóng cũng là đồng tử nhăn co lại.

Ở giữa vừa mới bị đánh bạo liệt tử Thiên Hùng, tất cả huyết nhục đều đang nhanh chóng hướng về ở giữa tụ hợp, lít nha lít nhít, rầm rầm rung động.

Trong nháy mắt, lần nữa biến thành tử Thiên Hùng bộ dáng.

Hấn thân trên trần trụ, lộ ra một thân màu đồng cổ cường hấn cơ bắp, thân thể cao lớn, khí tức kinh khủng, đầu đầy đen nhánh nồng đậm tóc dài rối tung, một đôi ánh mắt âm trầm đáng sợ, quanh thân lượn lờ bùng bùng tử quang, nhìn về phía đám người.

Phục sinh!

Hắn thế mà lần nữa phục sinh!

Đám người nhao nhao sắc mặt trắng bệch, cấp tốc rút lui, trong lòng hiện ra từng tia từng tia hãi nhiên.

Tại sao có thể như vậy?

Dương Phóng cũng là trong lòng phát chìm, cảm thấy áp lực lớn lao.

“Là Tà Thần bản nguyên!”

Số một thanh âm nặng nề, mở miệng nói ra: “Hắn dung hợp Tà Thần bản nguyên!”

“Tà Thần bản nguyên?”

Đỗ Hàm, tam nhãn nam tử, váy đen nữ tử bọn người tất cả đều sắc mặt chấn kinh.

Rất nhanh!

Đỗ Hàm nghiêng răng nghiêng lợi, nói: “Tử Thiên Hùng, xem ra ngươi thật một điểm đường lui cũng không lưu lại, là muốn đem mình chuyển hóa thành Tà Thần khôi lỗi sao?”

Tử Thiên Hùng tóc đen rối tung, cơ bắp hiển hiện, đao tước búa khắc khuôn mặt nổi lên hiện ra từng tia từng tia tàn khốc chi sắc, nói: “Vì có thể bảo trụ tổ tông lưu lại giang sơn, đừng nói chỉ là huyết nhục chi khu, dù cho là linh hồn, cũng chưa hẳn không thể bán, đây hết thảy đều là các ngươi Thương Khung thần cung làm cho!”

“Ngươi!”

Đỗ Hàm sắc mặt kinh sợ, lạnh giọng nói: “Nói bậy nói bạ! Cho dù Thần cung lại thế nào bức ngươi, nhưng

người cũng không thể tự cam đoạ lạc, hóa thành Tà Thần khô lổ!”

“Có cái gì không thể?”

Tử Thiên Hùng lộ ra từng tia từng tia giễu cợt, nói:
“Chẳng lẽ trơ mắt đem giang sơn tặng cho các người, từ đó về sau trở thành tượng gỗ của các người, mới xem như chính đồ? Đã đều là khô lổ, vì sao ta không tuyển chọn Tà Thần, tối thiểu Tà Thần có thể cho ra thứ chúng ta muốn!”

“Tự cam đoạ lạc, các người đây là tự cam đoạ lạc! Mất hết thần linh huyết mạch mặt mũi!”

Đỗ Hàm phần nộ nói.

“Đủ rồi, nói nhiều như vậy khoác lác đều có làm được cái gì, hôm nay các người một cái cũng chạy không được.”

Tử Thiên Hùng ngữ khí băng lãnh, thân thể cao lớn, hướng về phía trước chậm chạp hành tẩu, bên người mang theo như núi kê biển gầm khí thế khủng bố, khiến cho không gian đều tại ẩn ẩn lắc lư.

Một đôi ánh mắt đột nhiên hướng về tam nhân nam tử nhìn lại, âm thanh lạnh lùng nói: “Thế mà còn có Thiên tộc truyền nhân, người cùng thiết giáp nhân, đều chạy không thoát! !”

“Tiền bối, dung hợp Tà Thần bản nguyên, thật giết không chết?”

Dương Phóng thanh âm đột nhiên tại số một trong đầu vang lên.

Số một sắc mặt khó coi, cắn răng nói ra: “Không, cũng

có thể giết chết, bất quá, dị thường khó khăn, nhất định phải trong vòng một chiêu, đem nó Tà Thần bản nguyên chấn vỡ, nếu không, không quản bị thương nhiều lần hại, đều có thể lần nữa khép lại!”

“Một chiêu chấn vỡ!”

Dương Phóng ánh mắt nheo lại, truyền âm nói: “Ta xác thực có một cái phương pháp, bất quá, còn cần tiền bồi giúp ta liên hệ Thương Khung thần cung người, có thể lần nữa định trụ tử Thiên Hùng!”

Số một chấn động trong lòng, nhìn về phía Dương Phóng, sau đó đột nhiên nhớ tới Dương Phóng trước đó giết chết lông đen quái vật lúc tràng cảnh, não hải cấp tốc mãnh liệt, nói: “Tốt, không quản như thế nào, đáng giá thử một lần.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu.

Số một lập tức bắt đầu lặng yên không tiếng động tiến hành truyền âm.

Không bao lâu.

Tam nhãn nam tử, Đỗ Hàm, Lưu Vân, váy đen nữ tử bọn người đều là trong lòng ngưng tụ, một chút đem ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng.

Hắn có biện pháp?

“Đã có biện pháp, vậy liền không ngại thử một lần.”

Váy đen nữ tử bỗng nhiên thanh lãnh mở miệng, ánh mắt quét mắt Dương Phóng.

Thiết giáp nhân giết hẳn Thần cung nhiều người như vậy.

Sớm muộn cũng có một ngày, Thần cung muốn thanh toán.

Hôm nay tạm thời hợp tác, cũng là không sao.

Nàng trực tiếp nhìn về phía tam nhãn nam tử, truyền âm nói: “Công tử, tiếp xuống xem người rồi, nhất định phải đem tử Thiên Hùng diệt trừ!”

Tam nhãn nam tử diện mục trầm mặc, chậm rãi gật đầu.

“Đồng loạt ra tay, ngăn chặn tử Thiên Hùng!”

Số một đột nhiên quát chói tai, lần nữa bay nhào mà ra.

Thương Khung thần cung đông đảo cao thủ tất cả đều lần nữa thiêu đốt huyết mạch, gầm thét một tiếng, nhao nhao cuồng vọt tới.

Tử Thiên Hùng diện mục băng lãnh, nhìn chăm chú vào đám người, hiển nhiên cảm giác được bọn hắn vừa mới truyền âm nhập mật, nói: “Không quản các người có âm mưu gì, hôm nay, một cái cũng vô pháp rời đi!”

Oanh!

Lần này nữa bộc phát ra cực kỳ hỗn loạn ba động.

Tử Thiên Hùng lấy một địch nhiều, cùng mọi người tiến hành giao thủ, tàn ảnh hiện lên, thanh âm oanh minh.

Tại đông đảo cao thủ bất kể bất cứ giá nào oanh sát dưới, lần nữa có ba vị Thương Khung thần cung cao thủ nỗ lực tính mệnh đại giới, thân thể chia năm xẻ bảy, rải đầy thương khung.

Cùng lúc đó, tử Thiên Hùng cũng phát ra kêu to, phun ra

huyết thủy, bị số một hung hăng đánh bay ra ngoài, hướng về nơi xa đập tới.

Đúng lúc này!

Tam nhãn nam tử ánh mắt phát lạnh, nắm lấy cơ hội, lần nữa thôi động bí thuật, từ mi tâm của hắn bên trong trực tiếp bắn ra một đạo quỷ dị thần quang.

Vèo một tiếng, tử quang trong nháy mắt hiện lên, lần nữa bao phủ lại tử Thiên Hùng thân thể.

Tử Thiên Hùng lập tức không nhúc nhích, trở nên đứng im.

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, thân thể như là súc địa thành thốn, sát na hiện lên, nhanh đến cực hạn.

“Rống!”

Lôi âm bộc phát, kinh thiên động địa, ẩn chứa cuộn cuộn thiên uy.

Ầm ầm!

Tựa như trong minh minh vô thượng thương thiên tức giận, rung khắp nhân gian, để vạn vật mất hồn.

Tử Thiên Hùng cho dù sớm có phòng bị, nhưng vẫn là bị chấn ông một tiếng, não hải trống không, hồn phách như giống như ngẩn ngủ ly thể, tăng thêm hắn bị tam nhãn nam tử ổn định lại, càng là không cách nào phản ứng mảy may.

Dương Phóng thân thể sát na xuất hiện, kinh khủng long trảo bị nồng đậm ô quang bao trùm, nội hàm Địa Mẫu tàng máy chục chấn động chi lực, quang mang nội liễm, cổ phác vô hoa.

Tựa như không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động.

Phốc phốc!

Một móng vuốt rắn rắn chắc chắc đập vào tử Thiên Hùng tim khu vực, tầng mấy chục quỹ dị chấn động chi lực sát na xuyên thấu mà ra.

Như là vô hình sóng cả, tại tử Thiên Hùng thể nội trong nháy mắt cuốn qua, một sát na chấn động.

Lộp bộp!

Thanh âm thanh thúy.

Tử Thiên Hùng thân thể nhoáng một cái, như là trong gió trang giấy, toàn thân trên dưới trong lúc đó hiện ra vô số huyết thủy, nguyên bản ngờ ngờ ngác ngác tinh thần lần nữa khôi phục lại.

Hai mắt trợn lên, thất khiếu chảy máu, tràn đầy không thể tin nhìn về phía Dương Phóng.

“Ngươi. . . ngươi...”

Ở trong cơ thể hấn cái nào đó quỹ dị hình thoi tinh thể màu đen sát na xuất hiện vô số vết rạn, sau đó vô thanh vô tức bắt đầu cấp tốc vỡ nát.

Tử Thiên Hùng trong mắt quang mang trong nháy mắt ảm đạm, bờ môi nhúc nhích, sền sệt dòng máu đỏ tươi tuôn ra, đau thương cười nói: “Bản vương. . . bản vương không cam lòng, tổ tông giang sơn. . . há có thể chấp tay tặng người? Hoàng. . . hoàng huynh...”

Hấn gian nan quay đầu, hướng về hoàng cung phương hướng nhìn lại, xòe bàn tay ra muốn chạm đến, trong

ánh mắt huyết lệ chảy xuôi, kết quả cao lớn thân thể lại trực tiếp ngửa đầu ngã quy, phanh một thân, hung hăng đập xuống đất.

Tro bụi tràn ngập.

Đá vụn quét sạch.

Dương Phóng mặt không biểu tình, lâm vào trầm mặc, toàn thân trên dưới truyền đến thật sâu mỗi một cảm giác, như là một kích phía dưới đem tất cả công lực toàn bộ rút khô, thân thể lắc lư, khí tức hỗn loạn.

Người không muốn đem tổ tông giang sơn chấp tay tặng người!

Ta lại làm sao muốn tối nay chết thảm?

“Ta chỉ muốn rời đi!”

Hắn hờ hững mở miệng.

Xoát!

Bỗng nhiên, bao phủ tại bốn phương tám hướng quỷ dị hắc vụ bắt đầu cấp tốc tán đi, như là bốc hơi, liên miên liên miên tản ra, xuất hiện lần nữa sáng sủa tinh quang cùng từ từ đêm tối.

Đông đảo Lục Phiến Môn bộ khoái, tất cả đều phát giác đại trận tiêu tán, nhao nhao lộ ra vẻ kinh hãi.

“Vương gia!”

“Vương gia chết!”

“Tử Vương gia!”

Tùng đạo thâm kêu to phát ra.

Sưu!

Dương Phóng bỗng nhiên quay người liền đi, cơ hồ tại thể lực vừa mới khôi phục một tia, liền trực tiếp thôi động Thị Huyết áo choàng, lầy Hư Không Bộ hướng ra phía ngoài cực nhanh.

Trong nháy mắt biến mất ở trước mắt.

Một đám Thương Khung thần cung cao thủ cũng tại nhao nhao cuồng xông, toàn lực phá vây, phóng ra ngoài.

“Cản bọn họ lại, vì Vương gia báo thù!”

Một vị kim chương thần bộ mở miệng gầm thét.

A!

Cả viện bên trong lần nữa đại loạn, kêu thảm vang lên.

...

Hoàng cung chỗ sâu.

Nồng đậm yêu dị huyết trì bên trong.

Lão Hoàng để thay máu tựa hồ đạt đến máu chốt tế đầu, sắc mặt thống khổ, ngũ quan vặn vẹo, sau lưng thần linh tàn hồn cũng đã dung hợp tám thành nhiều.

Một tia kinh khủng hồn lực ở ngoài thân thể hấn không ngừng hiển hiện cùng bành trướng.

Thân thể máu thịt của hấn liền tựa như phát sinh thổi phồng, một hồi nhanh chóng biến lớn, một hồi lại cấp tốc

thu nhỏ, một hồi ngang kéo duỗi, một hồi biến thành một đầu dây nhỏ.

Cả người trạng thái trở nên dị thường yêu dị.

Bỗng nhiên!

Lão Hoàng đế tựa hồ trong lòng cảm ứng, mở hai mắt ra, hướng về Lục Phiến Môn tổng bộ phương hướng nhìn lại, ngữ khí gian nan, lộ ra nồng đậm thống khổ, nói: “Hoàng đế, trăm hoàng đế chết. . một đám nghịch đảng, nghịch đảng...”

“Tử Thiên Hùng thế mà chết rồi, xem ra bên ngoài vẫn là có cao nhân tồn tại.”

Bên cạnh môn lung cái bóng mở miệng than nhẹ, nói: “Bất quá người yên tâm, có ta cho người hộ pháp, tuyệt sẽ không có người xâm nhập hoàng cung, còn kém cuối cùng hai thành, người liền có thể triệt để thành công, đến lúc đó người liền có thể tùy ý vận dụng thần linh tàn hồn lực lượng, Hoàng đế bệ hạ, người nhưng tuyệt đối đừng quên chúng ta điều kiện.”

Trên mặt hấn lộ ra giống như cười mà không phải cười chi sắc.

Trên hoàng thành không, tử quang sáng chói, như là vòng xoáy khủng bố, tiếp dẫn đầy trời tinh quang, hướng về hoàng cung hội tụ, cảnh tượng kinh khủng, nhìn thấy mà giật mình.

Từng mảnh từng mảnh thần bí tinh quang liên tiếp phóng tới hoàng cung.

...

Nơi xa.

Dương Phóng vừa mới xông ra Lục Phiến Môn tổng bộ, liền nhin không được lần nữa quay đầu nhìn lại, trong lòng chấn động, sau đó tiếp tục quay người rời đi, toàn thân trên dưới đau đớn muốn nứt.

Kình Thiên vực không thể ở lại!

Nhất định phải cấp tốc rời đi!

Không quản phát sinh cái gì, hấn đều tuyệt không quay đầu.

Cùng lúc đó, Lục Phiến Môn tổng bộ phát sinh kịch liệt ba động, những người còn lại cũng tất cả đều đang bay nhanh xông ra.

Số một, váy đen nữ tử, Đổ Hàm, tất cả đều sắc mặt tái xanh, toàn thân huyết thủy, nhìn về phía hoàng cung phương hướng sáng chói tinh quang, có lòng muốn muốn ngăn cản, nhưng lại mỗi người đều bản thân bị trọng thương, sắc mặt trắng bệch.

Một thân chiến lực ngay cả ba thành đều không có còn lại.

Vô luận như thế nào đều là không có khả năng ngăn trở.

“Công tử, đi!”

Váy đen nữ tử mở miệng quát chói tai, cấp tốc rời đi nơi đây, chuẩn bị đem tin tức báo cáo Thần cung.

Bất quá!

Liền tại bọn hấn xông ra không lâu, đột nhiên, đột nhiên xảy ra dị biến.

Răng rắc răng rắc!

Trong cao không từng đạo tinh hồng yêu dị lôi điện, bỗng nhiên đánh rớt, hướng về hoàng cung chỗ sâu rơi đi, đem đêm tối đều cho nhuộm thành huyết sắc.

Tất cả mọi người thần sắc biến đổi, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Kinh khủng huyết lôi một đạo lại một đạo, như là không cần tiền, tràn ngập nồng đậm không rõ cùng âm trầm.

Giống như là một mảnh huyết sắc thác nước trực tiếp đánh rơi, kinh khủng âm trầm cho dù là bọn hắn, đều cảm thấy khắp cả người rét lạnh, lông tơ đứng vũng.

Trên bầu trời vòng xoáy màu tím lập tức tán loạn ra.

“Kia là!”

“Nguyên rửa, là giữa thiên địa lớn nguyên rửa!”

“Tốt, nguyên rửa xuất hiện tốt, Hoàng đế thất bại! !”

Đám người kinh hãi quát.

...

Hoàng cung chỗ sâu.

Lão Hoàng đế cuồng phún huyết thủy, nguyên bản dung nhập trong cơ thể hắn thần huyết trong khoảnh khắc hết thủy đảo lưu, lần nữa lưu về tới huyết trì bên trong, liên đới lấy sau lưng thần linh tàn hồn cũng lập tức từ trong cơ thể hắn bong ra từng mảng.

Sắc mặt hắn trắng bệch, áo choàng phát ra, cả người giống như là một chút già nua mấy chục tuổi, trong mắt

hiện ra không hiểu, mê mang, phẫn nộ, nồng đậm không cam lòng.

“Vì cái gì. . vì cái gì...”

Thanh âm hần thì thảo, dường như không thể tiếp nhận.

Một bên mờ lung bóng người cũng là sắc mặt khế giặt mình, lộ ra chấn kinh chi sắc.

“Nguyên rửa. . nguyên rửa. . phiến thiên địa này quả nhiên không cho phép bất luận kẻ nào đi ra một bước kia, dù là dùng những phương thức khác mưu lợi đều không được...”

“Trẫm giang sơn, trẫm hoàng đế!”

Lão Hoàng đế Tử Vân Thiên, con mắt đóng lại, nước mắt chảy trôi, khàn khàn nói: “Tả huynh , dựa theo kế hoạch đi.”

Một bên mờ lung bóng người con mắt lóe lên, lộ ra từng tia từng tia tiểu dung.

“Hoàng đế cứ việc yên tâm, có ta Thánh giáo một ngày, liền có Tử gia một ngày!”

“Ha ha.”

Lão Hoàng đế nội tâm cười thầm.

Rốt cục trốn không thoát thân là khôi lỗi vận mệnh!

Bất quá!

Hần tình nguyện đầu nhập vào Tà Đạo tổ chức, cũng không đầu nhập vào Thương Khung thần cung!

Không hẳn!

Tà Đạo tổ chức so Thương Khung thần cung càng thêm
lỗi lạc!

...

Nơi xa.

Dương Phóng một đường chạy trốn, toàn thân trên dưới
nhói nhói vô cùng, liên đới lấy ánh mắt cũng bắt đầu mơ
hồ, đã bắt lực ra khỏi thành, trực tiếp vận dụng hắc ám
chi lực, liếm giấu khí tức, cấp tốc trở về trụ sở bên trong.

Hắn đem trên thân chiến giáp thu hồi, trước tiên lấy ra
Tử Nguyên đan cùng Hồi Khí Đan, cấp tốc nhét vào
trong miệng, bắt đầu toàn lực khôi phục.

...

Chương 304 : Ăn núp!

Gian phòng bên trong, Dương Phóng hai lỗ tai không nghe thấy ngoài cửa sổ sự tĩnh, vừa hạ xuống dưới, liền nhắm mắt ngồi xếp bằng, hắc ám chi lực vận chuyển, quanh thân mông lung, khí tức tối nghĩa, như là cùng hắc ám hòa làm một thể.

Vô cùng nồng đậm nguy hiểm thời thời khắc khắc quanh quẩn trong lòng của hắn.

Thật giống như lúc nào cũng có thể sẽ có cao thủ truy sát tới.

Hắn ngay cả ánh đèn cũng không dám thắp sáng, chột nhớ tới một chuyện, lật bàn tay một cái, một đầu vô cùng to lớn bóng người trong nháy mắt bị hắn vung ra, diện mục băng lãnh, toàn thân làn da lấp lóe cổ đồng quang trạch, vừa mới hiển hiện, liền nhanh chân đi ra, rộng lớn bàn tay kéo cửa phòng ra, trực tiếp giấu ở trong sân, hộ lên pháp tới.

Dương Phóng lập tức thảm thả lỏng khẩu khí.

Có Bàn Vạn Chung tôn này hộ pháp thân tại, hoặc nhiều hoặc ít có thể mang đến cho hắn cực lớn an toàn cảm giác.

Chỉ cần đệ nhị Thiên Thê cao thủ không ra, tuyệt đối không người có thể làm gì được hắn.

Dương Phóng lần nữa nuốt vào hai viên đan dược, càng thêm toàn tâm toàn ý bắt đầu luyện hóa lên thể nội dược lực.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Tại Dương Phóng ẩn tàng gian phòng, toàn lực lúc tu luyện, ngoại giới nhưng không có mảy may bình tĩnh, trước đó bỏ chạy hơi chậm một bước váy đen nữ tử, tam nhãn nam tử cùng các đại môn phái cao nhân tất cả đều bị Lục Phiến Môn tổng bộ điên cuồng trả thù.

Lục Phiến Môn đông đảo cao thủ như là phát cuồng, không quản không hỏi, tại sau lưng gắt gao cắn bọn hắn, tăng thêm váy đen nữ tử bọn người trước đó bản thân bị trọng thương, chân khí hao tổn quá độ, một thân thực lực khó mà phát huy ra ba thành, tại mọi người truy sát phía dưới, lập tức lần nữa trở nên cùng cùng nguy cơ.

Mà cái này còn không phải bết bát nhất.

Bết bát nhất chính là!

Bọn hắn vừa mới chạy ra một khoảng cách, oanh một tiếng, từ từ đêm tối phía dưới, quang mang hiển hiện, từng đợt dị thường đáng sợ kiềm chế khí tức trong nháy mắt từ trong hoàng thành mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, như là vô tận như thủy triều, trực tiếp từ trên hoàng thành phương quét sạch mà qua.

Ngay tại chập vệt đang chạy thực mạng váy đen nữ tử cùng từng cái thể lực cao nhân, đều biến sắc, cùng nhau ngừng đầu.

“Hoàng thành đại trận!”

“Lão Hoàng đế thanh trừ chúng ta nội ứng, một lần nữa nắm trong tay hoàng thành đại trận!”

“Mau mau phá vây!”

Đám người phát ra kinh uống, lần nữa trở nên kinh hoảng.

Nguyên bản hoàng thành đại trận bị Thương Khung thần cung nội ứng chưởng khống, bọn hắn lúc này mới dám mạo hiểm xung kích Lục Phiến Môn tổng bộ, nhưng bây giờ hoàng thành đại trận lại lần nữa bị hoàng cung chưởng khống.

Bọn hắn vừa mới từ Lục Phiến Môn tổng bộ đại trận chạy ra, cứu tử nhất sinh, gân mệt kiệt lực, gần như chân khí hao hết, hiện tại đối mặt bực này đại trận có thể nào không sợ?

Sưu sưu sưu sưu!

Cơ hồ tại cái này hoàng thành đại trận vừa mới hiển hiện, từng vị Tà Đạo tổ chức cao thủ lộ ra từng tia từng tia nụ cười quỷ dị, bỗng nhiên từ phía sau từng cái phương hướng bắt đầu phóng đi.

Đám người kinh lạnh phía dưới, rốt cuộc bắt chấp gì khác, liền lĩnh vận dụng át chủ bài đào mệnh.

Tối nay, chú định sẽ không bình tĩnh.

Bóng đêm đen kịt dưới, những này trong ngày thường cao cao tại thượng cường giả tựa hồ tất cả đều trở thành chó nhà có tang, từng cái phương hướng tất cả đều tại truyền đến tiếng oanh minh, không ngừng có người chết thảm.

Bất quá đây hết thảy đều tựa hồ Dương Phóng không quan hệ.

Hắn liễm giấu khí tức, luyện hóa đan dược, thật sớm rời xa vòng xoáy, tại chân khí khôi phục lại chừng phân nửa, liền bắt đầu vận dụng Phong luật, lặng yên lắng

nghe lên bốn phương tám hướng động tĩnh.

Cũng may trước mọi người chạy ra về sau, đều đang điên cuồng rời xa Lục Phiến Môn, không một người dám ở phụ cận ẩn tàng, đến mức cái khác Lục Phiến Môn bộ đầu cũng không có ở bốn phía lục soát, trực tiếp tạo thành dưới đĩa đèn thì tối cục diện.

Một đêm trôi qua.

Mặt trời mới mọc dâng lên.

Toàn bộ trên hoàng thành không tựa hồ ẩn ẩn nhiều hơn một tầng quỷ dị sương mù, khó mà tán lại, bao phủ không trung, mấy ngày liền chỉ riêng đều trở nên ẩn ẩn mô hình hồ.

Từng cái trên đường phố, đếm không hết bóng người đi ra cửa phòng, một mặt kính hãi, xôn xao một mảnh, đang nhanh chóng đàm luận tối hôm qua động tĩnh.

Đủ loại tin tức trực tiếp bị người lan truyền ra, thật thật giả giả, làm người khác chú ý.

Nhất là Lục Phiến Môn tổng bộ bốn phía, càng là vây quanh không biết bao nhiêu nhân ảnh, đều một mặt hãi nhiên, khó có thể tin.

Chỉ gặp toàn bộ Lục Phiến Môn tổng bộ như đồng hóa vì phế tích, lọt vào trong tầm mắt thấy, khắp nơi đều là khắp nơi sụp đổ công trình kiến trúc, mặt đất, vách tường tất cả đều một mảnh vỡ nát.

Giống như là bị đáng sợ Thần Ma làm hỏng!

Ngày xưa u thâm uy nghiêm, làm vô số người không dám mơ ước Lục Phiến Môn tổng bộ, hiện tại lại trực tiếp hóa thành phế tích?

“Lão thiên, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tối hôm qua đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Lục Phiến Môn... Lục Phiến Môn biến thành dạng này?”

“Chuyện gì xảy ra? Nói ra các ngươi khả năng tất cả đều không thể tin được, tối hôm qua có tặc nhân xung kích Lục Phiến Môn, giết chết sát thương đại lượng Lục Phiến Môn tổng bộ cao thủ, liên đới lấy đương triều hoàng thúc, Đại Uyên quân chính thống lĩnh tử Thiên Hùng cũng bị tặc nhân giết chết, dẫn phát vô số hoàng triều cao thủ tức giận!”

Một vị nhân sĩ biết chuyện con mắt híp lại, một bức trán đầy việc đáng vẽ, mở miệng nói ra.

“Cái gì? Đại Uyên quân chính thống lĩnh tử Thiên Hùng bị người giết chết?”

“Cái này sao có thể? Tử Thiên Hùng thực lực kinh khủng, cao cao tại thượng, chấp chưởng Đại Uyên quân vô số năm, sớm đã tu luyện đến khó có thể tưởng tượng cảnh giới, hấn làm sao lại chết?”

“Tử Thiên Hùng bị giết? Nói đùa cái gì?”

Vô số người xôn xao, cấp tốc nghị luận.

“Có tin hay không là tùy các ngươi, bằng không sáng sớm Lục Phiến Môn người cũng sẽ không điên cuồng như vậy, mà lại các ngươi chú ý tới hoàng thành cửa thành sao? Bốn thành đóng chặt, nghiêm cấm bất luận kẻ nào xuất nhập, liền ngay cả đỉnh đầu cũng có sương mù xám tràn ngập, đây rõ ràng là hoàng thành đại trận tại vận chuyển dấu hiệu, từ giờ trở đi, chỉ sợ trong thời gian ngắn tất cả mọi người không cách nào rời đi hoàng thành.”

Vị kia nhân sĩ biết chuyện nhẹ nhàng lắc đầu, mở miệng nói ra.

Mọi người nhất thời càng thêm giật mình, nhao nhao lắc đầu nhìn về phía đỉnh đầu hư không.

Hôm nay sáng sớm liền phát điểm thời tiết không đúng, sương mù chim chim, bao phủ tứ phương, như là vô hình lồng hấp, để cho người ta có loại khó tả kiềm chế.

Thứ này lại có thể là hoàng thành đại trận?

Thế nhưng là, thật sự có người có thể giết chết tử Thiên Hùng?

“Vị huynh đài này, tối hôm qua đến cùng là chuyện gì xảy ra, còn xin cáo tri!”

Có người chấp tay nói.

“Đúng vậy a, tối hôm qua ta trong nhà, ần ần nhìn thấy hoàng cung khu vực hiện ra vòng xoáy màu tím, dị thường sáng chói, tiếp dẫn đầy trời Tinh Hà, rơi vào trong hoàng cung, về sau lại có tia chớp màu đỏ ngòm hiển hiện, tràn ngập khó tả âm trầm, tràn diện dị thường đáng sợ, đơn giản trước đây chưa từng gặp, hẳn là hoàng cung cũng xuất hiện biến cố?”

“Đúng vậy a, ta cũng nhìn thấy tình cảnh như vậy.”

“Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?”

Bên người đám người nhao nhao nghị luận lên.

“Liên quan tới hoàng cung sự tình, ha ha, ta cũng không dám nói lung tung, một khi nói lung tung, hơn phân nửa khó giữ được cái mạng nhỏ này, các vị vẫn là không nên

hỏi nhiều tốt.”

Vị kia nhân sĩ biết chuyện cười ha ha, lắc đầu nói.

Đám người càng như trăm thảo cào tâm, dị thường khó nhin.

Lúc xế chiều.

Dương Phóng điềm nhiên như không có việc gì, đã lần nữa từ bế quan bên trong tỉnh lại, thể nội thương thể dù chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng lại đã không ảnh hưởng thực lực bản thân.

Ỗ vào liễm tức đặc hiệu, hấn một lần nữa đổi một trương mặt nạ, ra ngoài tìm hiểu tin tức.

Khi biết được bốn môn đóng chặt, hoàng thành đại trận bao phủ tứ phương về sau, trong lòng của hấn vẫn là khó mà tránh khỏi xuất hiện từng tia từng tia nặng nề.

“Xem ra Hoàng thất bên kia lần này thật là điên rồi, tổn thất một vị tử Thiên Hùng, bọn hấn muốn bắt kể hết thảy tìm kiếm ra hôm qua những cái kia loạn đảng, hiện tại không biết bọn gia hỏa này, còn có bao nhiêu còn sống?”

Dương Phóng suy nghĩ phun trào.

Mà lại!

Hấn lần nữa nhớ tới hôm qua chạy ra Lục Phiến Môn tổng bộ, ở trên không nhìn thấy một màn.

Lúc ấy vòng xoáy màu tím bao phủ hoàng cung phía trên, liên tục không ngừng hấp dẫn chu thiên tinh quang, đến cuối cùng lại có tia chớp màu đỏ ngòm hiển hiện...

Cho nên, Hoàng thất Hoàng đế đến cùng thành công không có?

Trong đầu hấn trong lúc nhất thời ý nghĩ xôn xao.

Sau đó, hấn tiếp tục trong thành hành tẩu.

Liễm tức đặc hiệu không chỉ có thể trong bóng đêm phát huy đặc biệt hiệu quả, cho dù là ban ngày cũng có vượt qua thường nhân công năng, trừ phi là một chút tu vi cực kỳ tinh thâm người, nếu không tuyệt đối không thể nào tại ban ngày phát hiện dị thường của hấn.

Đọc theo từng cái đường đi hành tẩu một vòng, trong bất tri bất giác Dương Phóng xuất hiện ở cửa thành khu vực, cẩn thận quan sát, trong lòng suy tư.

Không thể phủ nhận, chỗ này hoàng thành đại trận lúc trước thiết kế thời điểm, thật là kinh người.

Đem toàn bộ hoàng thành toàn bộ bao quát, từ tường thành đến cửa thành, liền thành một khối, cùng thiên địa tương liên, đơn giản như là một chỗ đập đất cắm rễ núi lớn.

Rút dây động rừng!

“Muốn phá vỡ đại trận, khó khó khó.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Lúc trước thiết kế hoàng thành đại trận người, tất nhiên là một vị thực lực tồn tại cực kỳ khủng bố, vô luận là tầm mắt vẫn là tạo nghệ, đều viễn siêu thường nhân, thậm chí rất có thể sẽ là thần linh.

Dương Phóng tiếp tục quan sát, chấp hai tay sau lưng, quay người rời đi nơi đây, một thân trường bào màu

xám sẫm cuốn lên, làm bình thường dạy học tiên sinh cách ăn mặc.

Nơi đây cũng không phải là ở lâu chỗ, dù là lại khó, hẳn cũng sẽ nghĩ biện pháp rời đi.

Không tin hoàng thành sẽ một mực phong tỏa.

Thiếu đi ngoại thương, trong hoàng thành, vẫn là sẽ khó tránh khỏi đại loạn, cuộc sống của người bình thường thể nhưng là rất khó bảo hộ.

“Tính toán thời gian, còn có ba ngày, ba ngày sau lại là ngày trở về.”

...

Cảm tạ các vị đại lão chúc phúc, cảm tạ các vị đại lão khen thưởng cùng nguyệt phiếu!

Bởi vì bận quá, hôm nay chỉ có một chương, thật sự là thật có lỗi, đằng sau nhất định sẽ bù lại!

Chương 305 : Nghĩ cách rời đi, lần nữa trở về! !(updated)

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng mở hai mắt ra, lần nữa nhìn về phía trước mắt bằng, ánh mắt bên trong lộ ra vẻ mừng rỡ.

Xem ra thương thế so với mình trong tưởng tượng khôi phục phải nhanh.

Lúc này mới ngày thứ hai mà thôi, liền đã gần như triệt để khỏi hẳn.

Hắn rất nhanh kịp phản ứng.

Phương diện này khẳng định đổ cho Tử Nguyên đan cường đại được hiệu, dù sao hai ngày đến, liên tục dập đầu nhiều như vậy Tử Nguyên đan, một phương diện khác cũng khẳng định là cùng đệ nhị Thiên Thê cường đại sinh mệnh lực tương quan.

Đến đệ nhị Thiên Thê, thân thể càng thêm biến thái, vô luận là khép lại năng lực vẫn là thực lực bản thân, đều sẽ toàn diện tăng lên.

Không quản thụ bao lớn thương thế, chỉ cần không có tại chỗ chết thảm, sau đó đều sẽ cấp tốc khôi phục.

Nhất là đến đệ nhị Thiên Thê về sau, bên ngoài thân sẽ ngưng kết 【 phòng ngự áo ngoài 】 , áo ngoài không phá, thì người rất khó chịu tổn thương, cho dù thụ thương, khép lại năng lực cũng sẽ tại phòng ngự áo ngoài tác dụng dưới so bình thường đệ nhất Thiên Thê không biết mạnh hơn bao nhiêu.

Giờ phút này, Dương Phóng liền cảm giác được rõ ràng bao phủ tại mình bên ngoài thân vô hình áo ngoài, thần bí khó lường, mông lung, mắt thường rất khó coi đến, giống như là một tầng quỹ dị khí lưu, nhưng nếu lấy ngón tay nhẹ nhàng búng ra, thì lại có thể truyền đến trện trện keng keng trầm đục.

Thật giống như mặc trên người một kiện vô hình giáp trụ.

Hắn không khỏi lộ ra từng tia từng tia mỉm cười.

Phòng ngự áo ngoài tăng thêm Thiết Ma chiến giáp, hắn hiện tại sức phòng ngự so đệ nhất Thiên Thê lúc mạnh không biết bao nhiêu.

May mắn đêm khuya đó xông Lục Phiến Môn tổng bộ, mình đã ngưng kết ra phòng ngự áo ngoài, nếu không đêm đó tại tử Thiên Hùng cuồng mãnh oanh kích dưới, tuyệt đối chiếm không được cái gì tốt.

Hồi tưởng đến hôm đó tử Thiên Hùng như là như bài sơn đảo hải lực lượng kinh khủng, hắn đến nay có loại kinh quý cảm giác.

Nguyên bản tử Thiên Hùng cũng đã là đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong, tại đêm đó đại trận gia trì dưới, lực lượng càng là kinh khủng, tại liên hoàn oanh kích mình thời điểm, tựa như sóng cả sóng to, để hắn có loại chiến giáp đều sắp bị đánh nát cảm giác.

Bất quá cũng may, Cửu U Thiên Ma Kim cũng không để cho mình thất vọng.

“Đáng tiếc lần trước tử Liễu Tiên Quyên nơi đó lấy được 20 hạt Hoàng Cực Đan đã toàn bộ sử dụng hết, tu vi lần nữa trở nên dị thường chậm chạp.”

Dương Phóng trong lòng suy tư, dần dần có chú ý.

...

Hai ngày qua đi, hoàng thành động tĩnh y nguyên không thể an tĩnh lại, cùng Dương Phóng tưởng tượng, người bình thường dẫn đầu trở nên có chút xao động.

Hoàng thành mấy ngày liền phong tỏa, giống như là một chút đoạn tuyệt rất nhiều người đường sống, các đại thế gia vẫn còn không có cảm thấy có cái gì, nhưng người bình thường cùng võ giả tầm thường thì có chút không chịu nổi.

Trên đường phố diễn ra các loại đoạt gạo, đoạt mặt hàng động, khắp nơi vựa gạo, tiệm mì, tất cả đều đang bay nhanh tăng giá.

Giá gạo, mặt giá dâng lên lại tại kéo theo lấy vật phẩm khác lên nhanh, liền tựa như phát sinh phản ứng dây chuyền đồng dạng.

Toàn bộ hoàng thành khu vực đều trong nháy mắt trở nên nôn nóng bất an, các ngành các nghề cơ hồ tất cả đều trong một đêm tao ngộ khó khăn trắc trở.

Nhưng triều đình đối với trước mắt sự tình, lại giống như là không nhìn thấy, không quản người nào tiến đến báo quan, từ đầu đến cuối không có bất cứ tin tức gì.

Kể từ đó, khiến cho vựa gạo, tiệm mì dâng lên kịch liệt hơn, trực tiếp diễn biến thành các đại thương hội nội đấu.

...

Đêm khuya.

Không trăng không sao.

Đạm đạm sương mù bao phủ không trung, như là vô hình Thiết Mạc bao trùm phía dưới đỉnh phía trên, một mực phong tỏa ngăn cản toàn bộ to lớn thành trì.

Bạc chương thần bộ Tào Văn Liệt, mặt rộng miệng vuông, thân thể cao lớn, cái cằm phía trên súc lấy râu ngắn, trong mắt ẩn hàm tinh quang, không giận tự uy, kết thúc hôm nay truy tra sự tình về sau, hẳn liền trực tiếp trở về trụ sở.

Từng vị người hầu cùng nha hoàn nhìn thấy lão gia trở về, nhao nhao tiến lên hành lễ, lại tất cả đều bị Tào Văn Liệt không nhìn thẳng.

Tào Văn Liệt diện mục nặng nề, ẩn ẩn tồn tại tâm sự, tiến vào cửa phòng về sau, tiện tay thắp sáng ngọn đèn, trực tiếp ngồi ở một trương rộng lượng đàn mộc đồ trên ghế, không khởi nhẹ nhàng thờ dài.

“Thời buổi rối loạn.”

“Lão gia, phòng bếp nóng lên chè trôi nước.”

Ngoài cửa truyền đến tiểu thiếp thanh âm.

“Biết, người đi xuống trước đi.”

Tào Văn Liệt thanh âm thanh đạm, ngay cả cửa cũng không mở ra.

Bên ngoài tiểu thiếp nhẹ nhàng hạ thấp người, không dám chờ lâu, lên tiếng về sau, lúc này đứng dậy rời đi.

Tào Văn Liệt lông mày chăm chú suy tư, ngón tay tại một bên trên mặt bàn theo bản năng chỉ vào, rung động

đùng đùng, hàm ản tiết tấu, một đôi ánh mắt lại yên lặng nhìn về phía trước mắt lẳng lẳng thiêu đốt ánh nến.

Đây là hẳn trải qua thời gian dài đã thành thói quen.

Một khi gặp chuyện thời điểm, kiểu gì cũng sẽ đem mình nhốt tại cửa phòng, mắt thấy ánh nến tiến hành suy tư.

Hôm nay cũng chính là như thế.

Bất quá, tại nhìn về phía trước mắt ánh nến thời điểm, chợt ở giữa ánh mắt khẽ động, sau đó thần sắc đại biến, mãnh nhưng ở giữa từ trên ghế ngồi nhảy lên, xoát một chút thối lui đến nơi hẻo lánh, trong miệng quát chói tai:

“Ai? !”

Một bên vách tường lại trực tiếp xuất hiện một đầu mô hình hồ cao lớn cái bóng, lẳng lẳng sừng sững, hai tay vây quanh, tại nhiều hứng thú hướng mình nhìn tới.

Đây là người nào?

Hắn làm sao lại tiến vào gian phòng của mình?

Đến bao lâu?

Mình ngay từ đầu lại chưa phát hiện?

Tào Văn Liệt sắc mặt kinh hãi, toàn thân trên dưới mồ hôi lạnh cuồn cuộn, càng nghĩ càng là trong lòng kinh hãi.

Tu vi của người này tuyệt đối kinh khủng!

Nếu không phải mình vừa mới vô ý thức nhìn về phía một bên, còn quả quyết không phát hiện được người này tồn tại, đối phương muốn lấy tính mạng mình, đem

dễ như trở bàn tay.

“Chắc chắc, khăn trương cái gì?”

Một đạo đạ mặ lại hơi có vẻ thanh âm bình tĩnh vang lên.

Xó xinh bên trong hắc ám bóng người dần dần đi ra, xuất hiện ở trong ngọn lửa, thân thể khô ngô, tóc đen rối tung, mặ có màu đen huyền bào, mang theo Bạch sắc không biểu cảm mặ nạ, chỉ có một đôi ánh mắ lộ ở bên ngoài.

trên hai gò má, hai cái tinh hồng chữ viết thành linh đạ vào mắ mặ.

Mười ba!

Số mười ba?

Hắn làm sao lại biết mình thân phận chân thật?

Là số một bán mình?

Tào Văn Liệt trong lòng vừa kinh vừa sợ, nhưng vẫn là âm trầm mở miệng: “Cửu U? Các người muốn làm gì?”

“Số sáu, người quang minh chính đạ không nói chuyện mờ ám, làm gì còn tiếp tục thăm dò?”

Dương Phóng giễu cợt thanh âm đột nhiên truyền ra.

Tào Văn Liệt nhấ đồng co rụt lại, biết quả nhiên là mình bại lộ, lập tức diện mặ phát chìm, mở miệng nói: “Số mười ba, người như thể quang minh chính đạ tới tìm ta, liền không sợ bị người phát hiện sao? Người...”

Hắn còn muốn tiếp tục nhiều lời, nhưng lại nghĩ đến mấy

ngày trước Dương Phóng tại Lục Phiến Môn tổng bộ kinh khủng sự tích, cùng trước đó giết chết Bàn Vạn Chung kinh khủng tràng cảnh, không khỏi trong lòng thầm run, khí tức trong nháy mắt sụp đổ xuống.

“Người tìm ta làm gì? Số một đâu?”

Tào Văn Liệt bất đắc dĩ mở miệng, tựa hồ đã triệt để bỏ nhiệm.

“Số một đi nơi nào, ta hiện tại cũng không biết, dù sao ta cũng không có liên hệ với, về phần ta tới tìm người, rất đơn giản, giúp ta ra khỏi thành.”

Dương Phóng ngữ khí bình đạm, nói rõ ý đồ đến.

“Ra khỏi thành? Người muốn ra khỏi thành?”

Tào Văn Liệt cấp tốc hỏi.

“Đúng vậy, đừng nói cho ta người làm không được.”

Dương Phóng ngữ khí đạm đạm, một đôi ánh mắt nhìn về phía Tào Văn Liệt, nói: “Lần trước giao dịch tin tức, người thế nhưng là giấu diếm thật tốt khổ, hi vọng người lần này đừng lại tiếp tục như thế, bằng không ta không thể bảo đảm, người sẽ còn hảo hảo còn sống.”

Hắn nói tới lần trước giao dịch tin tức, tự nhiên là ở ngoài thành lần thứ nhất liên hệ số sáu, hướng hỏi thăm Lục Phiến Môn tổng bộ sự tình.

Khi đó số sáu tin tức hơn phân nửa có chỗ giấu diếm.

Bởi vì ở phía sau đến bọn hắn xông vào Lục Phiến Môn tổng bộ thời điểm, thành lĩnh tại Lục Phiến Môn cao thủ trong trận doanh phát hiện số sáu tồn tại.

Điều này nói rõ hẳn là sớm có cảm kích.

Coi như không phải sớm có cảm kích, cũng khẳng định phía trước không lâu vừa mới biết được, dựa theo mặt nạ quỷ dị, hẳn hoàn toàn có thể liên hệ số một, đem tình huống cáo nhanh số một.

Nhưng cũng tiếc đối phương nhưng lại không nói.

“Ta lúc ấy là có tình huống khác...”

Tào Văn Liệt vội vàng cấp tốc giải thích.

“Ta không muốn biết người có cái gì lấy cớ, vẫn là câu nói kia, đưa ta ra khỏi thành.”

Dương Phóng đánh gãy đối phương, đạ đạ nói.

Tào Văn Liệt sắc mặt biến đổi, trong lòng mãnh liệt, gật đầu nói ra: “Có thể, trời tối ngày mai người tìm đến ta, ta sẽ đưa người ra ngoài.”

Dương Phóng bỗng nhiên lộ ra giống như cười mà không phải cười chi sắc, nói: “Hi vọng người lần này nói là sự thật, lại khuyên người một câu, đang đùa mánh khóe trước đó, tốt nhất muốn trước cân nhắc một chút hậu quả, nhất là người cái này Mãn phủ người, nhân số không ít a...”

Hắn trong giọng nói tràn ngập đạ đạ cảnh cáo cùng uy hiếp.

“Yên tâm, ta tuyệt sẽ không.”

Tào Văn Liệt vội vàng mở miệng.

“Vậy là được.”

Dương Phóng gật đầu.

Đêm mai vừa lúc là hán ngày trở về, có thể tại lần nữa sau khi xuyên việt, lại đến tìm Tào Văn Liệt.

Dù sao ở giữa chỉ làm trễ nải một giờ mà thôi.

Bước chân hán phóng ra, liền muốn trực tiếp rời đi nơi này.

Nhưng Tào Văn Liệt lại ngay cả vội mở miệng, nói: “Chờ một chút, số mười ba.”

Hán sắc mặt giãy dụa, tựa hồ do dự thật lâu, nói nhỏ nói ra: “Gần nhất hoàng thành có loại không quá bình thường.”

“Biết, Tà Đạo tổ chức xuất hiện.”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại.

“Không, không chỉ như thế, ta nói không quá bình thường là chỉ hoàng cung, liên tục mấy ngày qua, ta đã không có nhìn thấy Hoàng đế, liền liền làm tử Thiên Hùng nhật xác, hoàng đế đều không có xuất hiện, tử Thiên Hùng địa vị cực cao, chính là hoàng thành trụ cột, lại là đương triều hoàng đệ, hán chết, Hoàng đế nên tự mình ra mặt mới đúng, nhưng bây giờ...”

Tào Văn Liệt vội vàng mở miệng.

“Ừm?”

Dương Phóng lông mày chau lên, nhìn chăm chú lên Tào Văn Liệt, ra hiệu hán nói tiếp.

“Ta hoài nghi Hoàng Thượng đã chết thảm, Tà Đạo tổ chức bí mật khống chế hoàng cung.”

Tào Văn Liệt ngưng âm thanh nói nhỏ.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, rất nhanh lắc đầu: “Không có quan hệ gì với ta, tóm lại, ngày mai ra khỏi thành.”

Hắn đi ra cửa phòng, biến mất không thấy gì nữa.

Tào Văn Liệt cùng ra khỏi phòng, vội vàng hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, lại chỗ nào còn có thể phát hiện Dương Phóng một tia cái bóng.

Sắc mặt của hắn không khỏi biến u ám.

Thật lâu mới chậm rãi thở dài.

Bảy tám dặm bên ngoài.

Dương Phóng thân thể dừng lại, không nhúc nhích, khôi ngô cao lớn thân thể như là một mảnh nòng đậ bóng ma, nghiêng lỗ tai lắng lắng nghe Tào Văn Liệt trụ sở.

Coi như không có cảm thấy được bất cứ dị thường nào về sau, hắn mới như có điều suy nghĩ, lần nữa rời đi.

Còn tưởng rằng Tào Văn Liệt tại mình sau khi đi sẽ có cái khác dị thường biểu hiện.

Hiện tại xem ra hoàn toàn là mình cả nghĩ quá rồi.

...

Trở lại trụ sở về sau, Dương Phóng tiếp tục thu liễm khí tức, chân không bước ra khỏi nhà, tiến hành yên lặng tu luyện.

Suốt cả ngày qua thật nhanh.

Tại mặt trời xuống núi không lâu.

Rất cục!

Quen thuộc nóng rục cảm giác từ cánh tay chỗ chạm rã truyền ra.

Dương Phóng mở hai mắt ra, trực tiếp hướng về tay mình cổ tay nhìn lại.

Tới.

Còn tưởng rằng lần này còn muốn tiếp tục kéo dài.

Không biết lần này trở về, phải chăng lại có thể mang đến những biến cố khác?

...

Bắc Vực phương hướng.

Tàn phá ẩn nấp trong rừng.

Mấy cái bóng người ngay tại một vị người mặc áo bào đen, đầu đội Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ bóng người dẫn đầu dưới, hướng về phía trước đi đến.

Loại trừ Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ bóng người bên ngoài, những người khác đều không ngoại lệ, đều là khí tức hỗn loạn, khóe miệng chảy máu.

Không ít người trên thân thậm chí còn có thương thế tồn tại.

Tựa hồ tại trước đây không lâu, bọn hắn vừa mới kinh lịch đại chiến.

Nhìn thật kỹ, cái này Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ bóng người hậu phương, đi theo chính là Từ Khai, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn người.

Bọn hấn mặt mũi tràn đầy trắng bệch, trong lòng đắng chát.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, lần này bọn hấn lại có một vị thành viên, không biết là nhẹ nhàng, hay là bởi vì cái gì, thế mà tại một lần say rượu, nói thẳng ra mình nhận biết thiết giáp nhân sự tình, kết quả sự tình rất nhanh truyền vào Thương Khung thần cung cùng Thái tử trong tai.

Tại Thương Khung thần cung cùng Thái tử bức bách dưới, vị này thành viên rất nhanh thổ lộ ra càng nhiều chân tướng.

Đến mức mấy ngày ngắn ngủi, bọn hấn những này Lam Tinh người xuyên việt bắt đầu lần lượt bại lộ.

Mà ban đầu vị kia thành viên lại cũng tương tự không có cái gì kết cục tốt.

Thương Khung thần cung vì biết được càng nhiều tin tức, đồng thời cũng vì nghiệm chứng hấn lời nói là thật là giả, trực tiếp đối vị kia Lam Tinh người xuyên việt tiến hành thôi miên, lại tại thôi miên thành công sát na, vị kia Lam Tinh mặc vức giả trực tiếp linh hồn tán loạn, tự động băng diệt.

Sự tình vừa ra, không thể nghi ngờ khiến cho Thương Khung thần cung nơi đó càng thêm lưu ý.

Dù sao linh hồn cấm chế loại vật này đã rất nhiều năm chưa từng thấy qua, hiện tại thế mà còn có ngoại nhân sẽ thi triển, tự nhiên muốn tra một cái lại tra.

Cái này cũng liền khiến cho Nhậm Quân, Trình Thiên Dã tình cảnh càng gian nan hơn, cũng may trên đường bọn hắn nhờ giúp đỡ Thiên Thần tổ chức.

Quả nhiên tại bọn hắn nguy hiểm nhất thời điểm, một vị cao thủ thần bí xuất hiện, đơn giản mấy chiêu, đem bọn hắn mang ra vòng vây.

Kể từ đó, càng thêm để Nhậm Quân, Từ Khai bọn người trong lòng kết luận, cái này thần bí Cửu U tuyệt đối là thuộc về Thiên Thần tổ chức một bộ phận.

“Được rồi, ngay ở chỗ này phân biệt đi, phía trước có chỗ tổn hại sơn trang, các ngươi là ở chỗ này đặt chân, bên trong có ăn có uống, không đến mức để các ngươi chết đói, chờ mấy tháng sau danh tiếng quá khứ, các ngươi rồi quyết định đường đi.”

Trước mắt Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ bóng người lạnh đăm đăm miệng.

trên mặt số lượng thành linh viết 【 bốn 】 .

Số bốn!

“Tiền bối, có thể hay không giúp chúng ta lưu ý một chút những người khác, nhìn xem những người khác như thế nào?”

Nhậm Quân bỗng nhiên khẩn trương mở miệng.

Bọn hắn đến bây giờ cũng không biết, bị bắt lại Lam Tinh người đến cùng thổ lộ nhiều ít bí mật, sợ bọn họ sẽ đem toàn bộ đồng bạn toàn bộ bán.

“Mời ta xuất thủ?”

Số bốn lộ ra đạm đạm mĩa mai, nói: “Giá tiền của các người đâu?”

“Giá cả?”

Nhậm Quân, Từ Khai bợn người hai mặt nhìn nhau.

“Làm sao? Không biết? Mời ta xuất thủ là phải có giá cả.”

Số bốn ngũ khí thanh đạm, mĩa mai càng đậm.

Người trước mắt, nhiều nhất bất quá Thập phẩm đỉnh phong, coi như xuất ra sang quý nhất đồ vật, hấn há lại sẽ cảm thấy hứng thú?

Số bốn khinh miệt nhìn bợn hấn một chút, không tiếp tục để ý, thân thể lóe lên, sát na biến mất không thấy gì nữa.

Nếu không phải là số mười ba ủy thác, hấn mới lười nhác tự mình động thủ.

Một đám phế vật mà thôi!

Sơn trang bên ngoài, Từ Khai, Nhậm Quân, Trình Thiên Dĩ đám người nhất thời sắc mặt trầm mặc, trong lòng cuồn cuộn, thật lâu phát ra thở dài.

“Thiên Thần tổ chức, quả nhiên vẫn là có cá tính.”

Từ Khai cười khổ.

“Lần này trở về về sau, nhất định phải lần nữa liên lạc một chút Dương Phóng cùng Thi Nghiên, để bợn hấn tại Thiên Thần tổ chức trước mặt nhiều hơn nói tốt hơn lời nói, nếu không lần này đối mặt Thương Khung thần cung, sợ là chúng ta đem một cái cũng chạy không

thoát.”

Trình Thiên Dã trầm thấp nói.

Bên người hai người đều là nặng nề gật đầu.

Lần này hoàn toàn là tai bay vạ gió!

Là nhân viên của bọn hấn say rượu thất ngôn bố trí,
ngãm lại đều làm bọn hấn cảm thấy biệt khuất.

...

Chương 306 : Thế giới hiện thực! Nam vô gia đặc lâm Bồ Tát!

Phương thị.

Ban đêm 08 giờ 20 phút.

Chính là sống về đêm bắt đầu thời điểm, toàn bộ Phương thị đèn đuốc sáng trưng, dòng xe cộ dày đặc, trên đường phố bóng người lấp lóe, cực kỳ phồn hoa.

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã trước tiên từ trên giường tỉnh lại, sắc mặt trắng bệch, cuồng thở mạnh, trong miệng hồng học rung động, như là cũ nát ống bể đồng dạng.

Chẳng biết tại sao, từ khi lần trước nữa thế giới khác thời gian kéo dài về sau, phía sau trở về, đều tựa hồ lộ ra dị thường phí sức.

Nguyên bản mỗi lần trở về xác thực sẽ có một nhọc cảm giác, nhưng là rất nhanh thân thể liền sẽ thích ứng, tuyệt không giống bây giờ như vậy, thở dốc gian nan, như là vận động dữ dội.

Phải biết thân thể tổ chất của hắn so với lúc trước, thế nhưng là đại đại mạnh hơn quá nhiều , ẩn lý thuyết sức chịu đựng hắn là càng thêm cường hoành mới là.

Nhưng sự thật lại hoàn toàn vượt quá dự liệu của hắn.

“Hắn là dị giới thời gian kéo dài, sẽ làm trở về càng ngày càng khó.”

Trình Thiên Dã không khỏi nghĩ đến cực kỳ đáng sợ một loại khả năng, toàn thân trên dưới mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Nếu thật là trở về càng ngày càng khó, vậy đối với tuyệt đại bộ phận người xuyên việt tới nói, đều chính là một trận đáng sợ tai nạn.

Trình Thiên Dã trong lòng mãnh liệt, đột nhiên giống như là nghĩ tới một chuyện, trước tiên để Lão Ngô tại quần nội bắt đầu thanh điểm nhân viên, đồng thời lập tức cho Phương thị quân đội cùng trụ sở cảnh sát lãnh đạo gọi điện thoại, hỏi thăm tình huống.

Quân đội bên kia rất mau trở lại ứng tới, ngữ khí lộ ra ngưng trọng dị thường.

“Trình đội trưởng, các người xác định một giờ trước đó các người thật xuyên qua đến dị giới?”

Quân đội nhân viên phụ trách mở miệng hỏi thăm.

Trình Thiên Dã nao nao, nói: “Có ý tứ gì?”

“Không có gì, ta chẳng qua là cảm thấy cái này trong vòng một canh giờ phát sinh biến cố quá mức quỷ dị, trước đây không lâu bị chúng ta bắt sống đầu kia dị giới sinh vật biến mất, chính là vào hôm nay ban đêm 07 giờ 20 phút 0 giây đột nhiên biến mất, như là bốc hơi, trực tiếp không thấy.”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm.

“Biến mất?”

Trình Thiên Dã không thể tin.

“Đúng vậy, tin tức ta ngay tại chuẩn bị hướng càng cao

hơn một cấp tiến hành báo cáo.”

Đầu bên kia điện thoại nói ra: “Tại biến mất về sau, chúng ta lập tức vận dụng toàn bộ radar cùng tất cả camera, tại toàn bộ Phường thị bên trong tiến hành tìm kiếm, nhưng cũng tiếc tất cả cũng không có tìm tới, bất quá, tại 07 điểm 20 cùng 08 điểm 20 thời điểm, ra đi của chúng ta chuẩn xác bắt được Phường thị từ trường hỗn loạn, thật giống như trong khoảnh khắc đó gặp mạnh từ quấy nhiễu, giống như có cái gì từ trường lỗ thủng xuất hiện đồng dạng.”

Trình Thiên Dã trong lòng sôi trào mãnh liệt, các loại ý nghĩ đang nhanh chóng va chạm, đột nhiên nghĩ đến một đầu máu chốt sự tình, ánh mắt ngưng tụ, mở miệng nói ra: “Tốt, ta hiểu được, đa tạ tin tức của người, còn xin các người tiếp tục lưu ý Phường thị tình huống, ta lo lắng rất có thể sẽ có cái khác quái vật tiếp tục xuất hiện.”

“Yên tâm, chúng ta bên này thời khắc lưu ý lấy.”

Đầu bên kia điện thoại nói.

Trình Thiên Dã cúp điện thoại, não hải mãnh liệt, mơ hồ xuất hiện một đầu đáng sợ ý nghĩ.

Chẳng lẽ bị may mắn đưa vào hiện thực quái vật, theo nhóm người mình xuyên qua, sẽ lần nữa ” trở về ” ?

Bất quá bọn chúng ” trở về ” sau vẫn sẽ hay không tiếp tục xuất hiện, trước mắt mà nói, còn rất khó đoán.

Tối thiểu trước đó đầu kia quái vật liền không có xuất hiện, nhưng cũng không bài trừ đối phương tại trở lại nguyên bản thế giới lúc, bị những người khác giết chết.

Có lẽ đối với bọn chúng mà nói, tiến vào thế giới hiện thực chính như nhóm người mình tiến vào dị giới đồng

dạng

“Nếu là dạng này, vậy liền thật là đáng sợ.”

Trình Thiên Dã ngữ khí thì thào: “Ta càng hi vọng bọn chúng chỉ là bị may mắn đưa vào hiện thực, theo chúng ta xuyên qua, bọn chúng sẽ bị lần nữa đưa trở về, vĩnh viễn đừng có lại xuất hiện.”

Bỗng nhiên, hắn trực tiếp bấm Từ Khai bên kia điện thoại, đem chính mình suy đoán cấp tốc cáo tri Từ Khai.

Kinh Sư Từ Khai nơi đó sớm đã bận bịu sứt đầu mẻ trán, bao quanh trực chuyển, sa vào đến so với lần trước chết mất mấy cái hạt giống cấp cao thủ càng hồng bét tâm sự tình bên trong.

Trở lại hiện thực về sau, hắn lập tức tiến hành thanh điểm nhân số, kết quả phát hiện lần này Kinh Sư hơn bốn trăm vị người xuyên việt trực tiếp chết mất hơn năm mươi vị, có khác hơn bốn mươi vị, bị Thái tử nhân thủ cùng Thương Khung thần cung nhân thủ cho bắt, ngày đêm ép hỏi, nhận hết các loại tra tấn.

Hiện tại những này bị giam giữ hơn bốn mươi người, từng cái sàu mi khổ kiếm, mắt đầy tơ máu, tất cả đều đối tương lai xông đầy thật sâu tuyệt vọng.

Những người này xem như chân chính thể nghiệm được lúc trước Nhậm Quân bọn người ở tại bạch lạc thành tao ngộ.

Dị giới những cái kia súc sinh thể mà thật đang giải phẫu bọn hắn!

“Ta đã liên tục cường điệu qua, điệu thấp! Điệu thấp! Cần phải điệu thấp! ! Ở vào dị giới, không nên nói nói lời từ biệt nói, không nên làm sự tình đừng làm, nhưng hết

lần này tới lần khác có người không tin, uống vào mấy ngụm nước tiểu ngựa liền dám nói bậy khoác lác, còn nói mình nhận biết thiết giáp nhân, hiện tại tốt, tên vương bát đản này đem chúng ta tất cả mọi người cho hổ.”

Từ Khai con mắt đỏ lên, thanh âm to lớn, ngay tại triệu tập thành đàn họp.

Mỗi cái tham dự thành viên đều sắc mặt dị thường khó coi, cảm thấy từng đợt đáng sợ áp lực.

Có trời mới biết những cái kia bị bắt gia hỏa, có thể hay không đem bọn hắn toàn bộ bán.

Nếu là bán bọn hắn, chỉ sợ ở đây một cái đều chạy không thoát.

Từ Khai bên kia hiển nhiên cũng biết vấn đề tính nghiêm trọng, cho nên đang họp đồng thời, sớm đã thông tri người bắt đầu cấp tốc liên hệ toàn Kinh Sư tốt nhất bác sĩ tâm lý tới, muốn để bác sĩ tâm lý đối những cái kia bị bắt người làm tâm lý khuyên bảo.

Nếu không, phía sau tổn thất còn đem vô cùng to lớn.

“Từ đội trưởng, Thương Khung thần cung... Thương Khung thần cung đã thăm ra Bạch Trạch vực, biết thiết giáp nhân từng tại Bạch Trạch vực tập nập hoạt động qua, bọn hắn đã phái người tiến về Bạch Trạch vực.”

Đột nhiên, một vị trước đó bị Thương Khung thần cung bắt, nhận hết các loại tra tấn người xuyên việt sắc mặt trắng bệch, giơ bàn tay lên, mở miệng nói ra.

“Cái gì? Thương Khung thần cung đã thăm vấn ra Bạch Trạch vực?”

Từ Khai biến sắc.

Căn cứ bọn hấn trước đó suy đoán, nơi đó vô cùng có khả năng đã trở thành Thiên Thần tổ chức đại bản doanh đồng dạng tồn tại.

Dù sao bọn hấn trước đó ở nơi đó hoạt động qua qua thời gian quá dài, nhưng bây giờ Thương Khung thần cung thể mà chuẩn bị đối nơi đó xuất thủ.

Từ Khai rất nhanh trong lòng mừng rỡ.

Tốt!

Chưa chắc không phải chuyện tốt.

Bởi vì cứ như vậy, bọn hấn liền có thể danh chính ngôn thuận liên hệ Thiên Thần tổ chức.

Bỗng nhiên, bên người điện thoại di động kêu lên.

Từ Khai cầm lấy xem xét, Phương thị Trình Thiên Dã đánh tới, lúc này mở ra điện thoại, bắt đầu nghe.

“Cái gì?”

Từ Khai rất nhanh biến sắc, từ Trình Thiên Dã nơi đó biết được hấn đối với quái vật suy đoán, trong lòng giật mình, mở miệng nói ra: “Tốt, tốt, Trình đội trưởng, ta ngay lập tức sẽ liên hệ quốc tế tổ chức, cùng bọn hấn bên kia tình báo tiến hành so sánh, nhìn xem đến cùng là tình huống như thế nào, đối Trình đội trưởng, còn có một chuyện...”

Hấn lúc này đem Thương Khung thần cung tiến về Bạch Trạch vực sự tình nói ra, nói: “Còn xin người lập tức liên hệ hai vị kia Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài, đem chuyện này tiết lộ cho bọn hấn.”

Trình Thiên Dã bên kia hiển nhiên cũng giật nảy cả mình.

Thương Khung thần cung muốn đối Bạch Trạch vực xuất thủ?

“Vâng, ta hiểu rồi.”

Trình Thiên Dã cấp tốc đáp lại, cơ hồ trong nháy mắt minh bạch Từ Khai ý nghĩ.

Đây là muốn đem Thiên Thần tổ chức danh chính ngôn thuận kéo vào đến trận này đối kháng bên trong?

Hắn chuẩn bị ngày mai liền đi tìm Dương Phóng thương dễ.

Hậu thiên thì đi tìm Trần Thi Nghiên.

Chỉ cần đem cái này hai thì tin tức để lộ ra đi, không tin Thiên Thần tổ chức còn có thể ngồi được vững.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng buồn bực ngán ngẩm, yên lặng nghe trên điện thoại di động tập thể hội nghị, trong lòng im lặng, một cái tay khác thì tại chơi lấy một cái khác điện thoại.

Từ trở về về sau, chính thức quả nhiên hoàn toàn như trước đây, cấp tốc triệu tập tất cả người xuyên việt tổ chức mạng lưới hội nghị.

Y nguyên đều là chút lời nhảm tai đồ vật.

Không chỉ có là hắn phiền chán, cái khác tất cả người

xuyên việt cũng tất cả đều sớm đã phiền chán, cho nên từ lần trước về sau, Dương Phóng liền chuẩn bị hai cái điện thoại.

Một cái dùng để họp, một cái dùng để tạm thời buông lỏng.

Ngay tại xoát lấy nào đó âm thiển cận nhiều lần, bỗng nhiên, sắc mặt khế giật mình, trong tay động tác một chút dừng lại, lộ ra ngạc nhiên.

Đây là một cái tên gọi 【 nhện cao chân ca 】 dẫn chương trình, fan hâm mộ số lượng chỉ có một vạn ra mặt, ngay tại quan sát trực tiếp người cũng chỉ có rất thưa thớt khoảng mấy chục người.

Giờ phút này chính vị tại Phương thị nào đó con đường bên trong tiến hành trực tiếp,

“Hello, chúc mọi người buổi tối tốt lành, nhện cao chân ca tối nay lại mang đại gia thể nghiệm hạ Phương thị sống về đêm.”

“Mọi người đều biết, Phương thị bên trong có đủ loại mỹ thực, cũng có đủ loại cảnh điểm, nhưng những này mỹ thực cùng cảnh điểm chắc hẳn đại gia đã sớm chán ăn, chơi chán, hiện tại ta liền mang đại gia thể nghiệm một chút không giống.”

Trong màn ảnh truyền đến vui vẻ tiếng cười, sau đó hình tượng nhất chuyển, trực tiếp chuyển đến một đầu trên đường cái.

Chỉ gặp trên đường cái thành linh đứng vững vàng một tôn thân cao một mét tám mấy, toàn thân trên dưới mọc đầy lớp vảy màu tím quỳ dị quái vật.

Quái vật này xuất hiện về sau, một đôi ánh mắt đang

không ngừng hướng về bốn phía liếc nhìn, ánh mắt bức người, trong miệng phát ra băng lãnh thanh âm trầm thấp.

“Nơi này là địa phương nào? Các người là ai? Ai đem ta bắt đến nơi đây tới?”

“Ta ái thê đâu? Đưa ta ái thê!”

“Các người những nhân loại này dám can đảm mạo phạm bản vương, đều đang tìm cái chết hay sao?”

Tử sắc quái vật không ngừng hướng về bốn phía gầm thét.

Quái vật bốn phía đã bắt đầu dần dần vây đầy từng vị người xem, đều sắc mặt ngạc nhiên, tại hướng về kia đầu quái vật chỉ trở.

“Ba ba, người còn nói không có quái thú, đó là cái gì? Đó không phải là quái thú sao?”

Một vị bốn năm tuổi hài đồng hồn nhiên ngây thơ, nhìn về phía trước mắt lớp vẩy màu tím quái vật.

“Đồ ngốc, đây là người giả trang, tại hấn phía sau lưng khẳng định sẽ có khóa kéo, chỉ cần đem khóa kéo từ sau lưng kéo lên đi, liền sẽ không nhìn ra sơ hở.”

Một vị kính mắt ca lộ ra mỉm cười, an ủi nhà mình hài đồng, tựa hồ cái gì đều hiểu.

Nhưng trong lòng đang âm thầm kỳ quái.

Đây là cái gì sáo trang, làm sao không nhìn thấy khóa kéo tồn tại?

Còn có!

Trước công chúng dưới, nói như thể trung nhị lời kịch, làm như thể trung nhị sự tình, chẳng lẽ không sợ xã chết sao?

Vây xem đám người càng ngày càng nhiều, các loại tiếng nghị luận cũng không ngừng vang lên.

Trực tiếp trong phòng nhân số, cũng bắt đầu từ ngăn ngửi máy chực, cấp tốc kéo lên, đạt đến mấy trăm người.

“Cosplay?”

“Dẫn chương trình đây là Phương thị đầu nào phớ?”

“Dẫn chương trình có thể hay không tới gần một chút, hình tượng quá mức mơ hồ.”

“Người lưu lượng quá ít, đã bắt đầu dùng tiền mời diễn viên sao? Lần sau phiên phức diễn rất thật điếm.”

...

Từng đầu mưa đạn không ngừng hiển hiện.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, mãnh liệt không ngừng.

Lại là quái vật!

Phương thị bên trong quái vật xuất hiện tần suất quả nhiên đang nhanh chóng tăng lên!

Không biết những thành thị khác phải chăng cũng là như thế?

Tại hấn đang tiến hành quan sát thời điếm, đột nhiên,

trước mắt video một chút hắc bình phong, xuất hiện một nhóm chữ.

【 ngài chỗ quan sát trực tiếp dính líu vi quy, đã tạm dừng. 】

Xem ra chính thức tốc độ phản ứng vẫn là thật mau.

Trước sau không cao hơn một phút.

“Dù sao nơi này là hiện thực, toàn cục theo liên thông các nơi, sự tình gì cũng không gạt được chính thức.”

“Hơn nữa còn có nam vô gia đặc lâm Bồ Tát, lục căn thanh tịnh bản Urani đạn, một hơi ba ngàn sáu trăm chuyển, đại từ đại bi độ thế nhân...”

Dương Phóng thì thào.

Trước đó vài đầu quái vật, kết cục bi thảm, càng rõ mòn một trước mắt.

Trong thời gian ngắn đoán chừng không có bất kỳ cái gì quái vật có thể uy hiếp được hiện thực tồn tại.

Cho dù là thánh linh thứ ba Thiên Thê!

Dựa theo suy đoán của hắn, thứ ba Thiên Thê tới, đồng dạng đến quỳ!

...

Chương 307 : Trình Thiên Dã suy đoán

Lúc đêm khuya.

Toàn bộ Phương thị bên trong, xe cảnh sát thanh âm ô ô chói tai, đồ lam quang mang không ngừng lấp lóe, trắng đêm không có yên tĩnh qua.

Từng cái đường đi, cửa hàng đám người, tại một loại tốc độ cực nhanh bị sơ tán.

Cứ việc có người dám đến nghi hoặc, xuất hiện hoài nghi, nhưng ở loại tình huống này cũng không người nào dám đi đàn độn tìm cảnh sát hỏi thăm.

Không chỉ có cảnh sát, còn có đại lượng xe cho quân đội, lít nha lít nhít, số lượng đông đảo, từ trên đường gào thét mà qua.

Trong lúc nhất thời, trực tiếp tại trên đường cái dẫn phát sóng to gió lớn.

Bất quá một đêm trôi qua, toàn bộ Phương thị bên trong, lại độ khôi phục lại bình tĩnh.

Không ai có thể nói rõ tối hôm qua đến cùng xảy ra chuyện gì.

Chỉ biết là sáng sớm tỉnh lại, rất nhiều đơn vị trực tiếp ngừng ban, rất nhiều con đường trực tiếp phong đường, thậm chí hai bên đường cái một chút dải cây xanh cũng bị phá hủy không ít.

Rất nhiều người cấp tốc tại trên internet nghị luận lên.

Rất nhiều dẫn chương trình liên hệ lên sự tình lần trước, tại trên internet phát ra đủ loại thanh âm.

Có hoài nghi muốn đánh trận, có hoài nghi xuất hiện người ngoài hành tinh, còn có nói cùng lần trước long khiếu sự kiện có quan hệ.

Đủ loại thuyết pháp trong nháy mắt xoát bạo các đại bình đài.

Ngay cả Dương Phóng cũng đang không ngừng xoát điện thoại di động, ý đồ nhìn xem địa phương khác có hay không phương diện này đưa tin.

Bất quá đáng tiếc, toàn bộ trên mạng loại trừ từng cái từ truyền thông dẫn chương trình tại ý dâm bên ngoài, cái khác không có bất kỳ cái gì tính thực chất màn hình toát ra tới.

Liên ngay cả người xuyên việt bầy cũng cực kỳ yên tĩnh.

Cứ việc từng cái thành viên phát ra các loại hoài nghi, không ngừng @ Trình Thiên Dã @ Lão Ngô, muốn hỏi thăm đến tột cùng, nhưng cũng tiếc từ đầu đến cuối Trình Thiên Dã cùng Lão Ngô cũng chưa đi đến đi đáp lại qua.

Trừ phi có bầy viên xuất hiện vấn đề khác.

...

Sau một ngày.

Lúc xế chiều.

Dương Phóng trụ sở bên trong.

Ánh đèn nhu hòa.

Trác kỷ bên trên, thả ở hai cái trong suốt ly pha lê.

Bên trong các ngâm một chút lá trà, bốc lên chim chim khói xanh, hương trà xông vào mũi.

Trình Thiên Dã một mặt bất đắc dĩ, ngồi ở trên ghế salon, hai tay khoanh, mắt thấy bóng người trước mắt, nói:

“Dương Phóng, đây chính là ta lần này tới tìm người mục đích, sự tình lần trước đã tạ người, nếu không phải là người giúp chúng ta sớm đã hảo chiêu hô, chúng ta sợ rằng sẽ lâm vào cùng Bạch Trạch vực đồng dạng hoàn cảnh bên trong, bất quá tiếp xuống khả năng còn cần lần nữa làm phiền người một chút, hi vọng người có thể đem yêu cầu của chúng ta lần nữa hướng Thiên Thần tổ chức phản ứng.

Người yên tâm, điều kiện phương diện có thể xách, chúng ta nhất định sẽ tận khả năng thỏa mãn, không, chỉ cần không phải quá phạm yêu cầu, chúng ta sẽ toàn bộ thỏa mãn.”

Hắn đã từ đầu tới đuôi đem lần này mình bọn người ở tại Bắc Vực gặp phải các loại vấn đề nói một lần, bao quát hiện tại tổn thất cùng một chút bị bắt lại người.

Dương Phóng sau khi nghe xong, trong nháy mắt im lặng.

Hắn lâm vào trầm mặc, không nói một lời.

Một lát sau, lộ ra cười khổ, nói: “Lần trước giúp các người liên hệ liền đã dẫn phát phía trên bất mãn, lần này sẽ liên lạc lại bọn hắn, hơn nữa còn là cứu người, chỉ sợ bọn họ càng thêm sẽ không đáp ứng.”

“Không, người chỉ cần giúp chúng ta liên hệ, ta nghĩ bọn hắn là sẽ đáp ứng, bởi vì lần này Bạch Trạch vực cũng nhận tác động đến.”

Trình Thiên Dã lúc này đem một vị thành viên bán Bạch Trạch vực sự tình nói ra, đồng thời nói cho Dương Phóng, Thương Khung thần cung đã bắt đầu đối Bạch Trạch vực ra tay, tất nhiên sẽ uy hiếp được Thiên Thần tổ chức lợi ích.

“Bọn hắn thăm vấn ra Bạch Trạch vực?”

Dương Phóng nhướng mày, mở miệng nói ra.

“Đúng vậy, cho nên không quản là vì chúng ta, vẫn là vì Bạch Trạch vực, Thiên Thần tổ chức nhất định sẽ cùng Thương Khung thần cung đụng tới đầu, người chỉ cần đem cái tin tức này chuyển đạt cho Thiên Thần tổ chức, đồng thời đưa lên chúng ta chính thức ân cần thăm hỏi là được, đương nhiên, nếu là bọn họ có nhu cầu gì, chúng ta cũng có thể toàn bộ thỏa mãn.”

Trình Thiên Dã một mặt chân thành mở miệng.

Dương Phóng trong lòng cấp tốc suy tư, nhất thời trở nên âm tình bất định.

Đáng chết!

Thương Khung thần cung là tuyệt không yên tĩnh.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến lần trước bị mình tiện tay oanh sát nam tử áo bào tím, lúc ấy nam tử áo bào tím cũng đã nói, bọn hắn cầm nắm một chút người, cũng từ bọn hắn trong miệng hỏi một chút không tưởng tượng được đồ vật.

Hiện tại xem ra, không phải là vào lúc đó, bọn hắn liền

đã hỏi Bạch Trạch vực.

Bạch Trạch vực là Dương Phóng đại bản doanh.

Là hẳn sau này lợi ích cơ bản bàn chỗ, vô luận là Thần Võ tông, Thanh Long hội, hoặc là Nguyên Linh giáo đều là hẳn thật vất vả mới không chế thế lực.

Tùy tâm mà hỏi, hẳn tuyệt không hi vọng những người khác đến nhúng chàm Bạch Trạch vực, cũng không muốn không duyên có từ bỏ như thế lớn địa phương.

“Tốt, ta thử lại lần nữa đi.”

Dương Phóng mở miệng, tràn ngập bất đắc dĩ cảm giác, nói: “Đúng rồi, lần trước quái vật sự kiện các người nghiên cứu thế nào, không biết có thể nói với ta một chút, dạng này Thiên Thần tổ chức sau này hỏi tới, ta cũng biết làm như thế nào trả lời.”

“Có thể, bất quá, lần trước quái vật tự động biến mất.”

Trình Thiên Dã đột nhiên ngữ khí ngưng tụ, mở miệng nói ra: “Ngay tại chúng ta vừa mới xuyên qua sát na, đầu kia quái vật đồng dạng biến mất, liền như là bốc hơi, tòng quân phương ngay dưới mắt đột nhiên không thấy.”

“Biến mất?”

Dương Phóng ngạc nhiên.

“Đúng vậy, cho nên ta hoài nghi nó hẳn là bị chúng ta xuyên qua sự kiện lần nữa đưa trở về, dù sao nó lần trước chính là bị chúng ta xuyên qua thời gian kéo trở về, về phần lần sau nó vẫn sẽ hay không xuất hiện, chúng ta cũng không biết, bất quá Từ tổng đội trưởng đã bắt đầu liên hệ cảnh sát hình sự quốc tế, chuẩn bị cùng bọn hắn bên kia tin tức trao đổi một chút, chờ đến chân

chính xác nhận thời điểm, ta sẽ nói cho người biết.”

Trình Thiên Dã nói.

“Bị chúng ta xuyên qua sự kiện lần nữa đưa trở về?”

Dương Phóng nhin không được xuất hiện từng tia từng tia giạt mình.

“Vậy lần này đâu? Lần này xuất hiện nhiều ít quái vật?”

“Lần này bị chúng ta ngẫu nhiên đến quái vật cũng không ít, trọn vẹn bốn vị, trong đó còn có một nhân loại, trải qua cả đêm hành động, trước mắt đã đánh chết hai đầu quái vật, chỉ còn lại một con cùng nhân loại kia cũng tất cả đều bị chúng ta trùng điệp nhốt.”

Trình Thiên Dã nói.

“Kia cái khác thành phố đâu? Cái khác thành phố nhiều hay không?”

Dương Phóng nhin không được hỏi thăm.

“Không có, trước mắt căn cứ tin tức tập hợp, cái khác thành phố như nhau đều không có gặp được.”

Trình Thiên Dã trầm giọng nói.

“Như nhau đều không có gặp được?”

Dương Phóng hồ nghi.

“Đúng vậy, điểm này quả thực có chút quỷ dị.”

Trình Thiên Dã đáp lại, lông mày chăm chú nhăn lại, đồng dạng cảm nhận được không thể tưởng tượng nổi.

Vô luận là lần trước vẫn là lần này, quái vật rõ ràng đều là xuất hiện tại Phương thị.

Cái khác thành phố một cái đều không có!

Hắn là Phương thị có cái gì đặc thù?

Mà lại lần trước về sau, bọn hắn liên lạc qua cảnh sát hình sự quốc tế bên kia, trước mắt trong phạm vi toàn thế giới cũng chỉ có nước Mỹ hai tòa thành thị xuất hiện quái vật sự kiện, những thành thị khác đồng dạng một cái không có.

Bọn hắn trước đó đã từng cẩn thận so sánh qua, kia hai cái xuất hiện quái vật thành thị tất cả đều dị thường phồn hoa, cực kỳ to lớn, là thuộc về chân chính quốc tế hóa đại đô thị, người xuyên việt số lượng có thể tại toàn cầu phạm vi bên trong xếp tại thứ nhất, thứ hai vị.

Bọn hắn nguyên lai tưởng rằng quái vật xuất hiện cùng người xuyên việt số lượng có quan hệ, hoặc là cùng thành thị lớn nhỏ có quan hệ, nhưng là Phương thị quái vật sự kiện lại trực tiếp phá vỡ bọn hắn loại này suy đoán.

Phương thị chỉ là Trung Quốc bên trong một chỗ tam tuyến tiểu thành thị, không chút nào thu hút, luận người xuyên việt số lượng hiện tại cũng mới gần trăm người, cái này cùng Nam thị, Kinh Sư, Ma Đô đều căn bản không cách nào so sánh được.

Vì sao Nam thị, Kinh Sư, Ma Đô chưa từng xuất hiện quái vật, duy chỉ có Phương thị xuất hiện?

Trình Thiên Dã đem đây hết thảy cùng Dương Phóng đại khái nói một lần.

Dương Phóng sau khi nghe xong, cũng lập tức nhíu

mày, cảm thấy cổ quái.

“Hắn là Phương thị là hai thế giới thời không đại môn?”

Dương Phóng phát tán tư duy, thuận miệng hỏi thăm, sử dụng một chút tiểu thuyết mạng bên trong thuyết pháp.

“Nếu thật là thời không đại môn, người cảm thấy sẽ còn mỗi lần chỉ xuất hiện vài đầu quái vật sao?”

Trình Thiên Dã cười khở.

Thời không đại môn, loại thuyết pháp này là nhất nói bậy, thật nếu có loại này đại môn, lưỡng giới đã sớm khai chiến.

“Cũng thế, kia là cùng cái gì có quan hệ?”

Dương Phóng mở miệng.

Phương thị cùng nước Mỹ kia hai cái siêu cấp thành phố lớn so ra, đơn giản không có bất kỳ cái gì cộng đồng chỗ, rất khó để cho người ta phát sinh liên tưởng.

Muốn nói duy nhất cộng đồng, đó chính là đều trên Lam Tinh.

Hai người tiếp tục đàm hàn huyền một chút.

Nửa giờ sau, Trình Thiên Dã mới đứng dậy rời đi.

...

Sau đó lại là hai ngày quá khứ.

Dương Phóng tiếp tục điệu thấp, chân không bước ra khỏi nhà, ngoại giới hết thấy đều tựa hồ không có quan hệ gì với hắn.

Hắn trong phòng tiếp tục đổi mới độ thuần thực, từng đợt vô hình điểm kinh nghiệm ở trên người nhanh chóng dâng lên.

Đồng thời hắn cũng tại tinh tế trải nghiệm lấy thể nội Hắc Âm thần chủng.

Hắc Âm thần chủng, hai đại năng lực, mỗi một cái đều cực kỳ đặc thù.

Nhất là cái thứ hai năng lực, hắc ám vòng xoáy!

Đây quả thực liền như là một chỗ cỡ nhỏ lỗ đen, có thể tự phát thôn phệ hết thảy bị chạm đến đồ vật.

Cho dù là ngoại giới công kích đánh tới, cũng có thể bị hắn lấy hắc ám chi lực tiến hành thôn phệ.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng không nhúc nhích, hơn nửa người đều bị vô cùng quỷ dị ô quang bao phủ, u thâm thần bí, lò mờ khó dò, như là chường khổng hắc ám U Minh chi chủ, liên đới lấy ánh mắt đều trở nên quỷ dị.

Theo bàn tay của hắn nâng lên, hướng về trước mắt trên bàn trà nhẹ nhàng sờ một cái, lập tức, một tầng như là mực tàu nước đồng dạng quỷ dị ô quang trong nháy mắt khuếch tán mà ra, đem toàn bộ bàn trà đều cho bao phủ.

Đón lấy, vô cùng quỷ dị sự tình trực tiếp phát sinh.

Trước mắt bàn trà xuy xuy rung động, như là hòa tan.

Mấy phút sau, theo Dương Phóng bàn tay lần nữa nâng lên, nhược lớn bàn trà trực tiếp biến mất không thấy gì

nữa.

Ngay tiếp theo mảnh vụn đều không có còn lại một phần.

Thôn phệ!

“Loại năng lực này quả nhiên biến thái, nếu là lợi dụng được, sợ rằng sẽ so cái khác ba viên Thần Chủng đều muốn đáng sợ.”

Dương Phóng trong lòng nói nhỏ.

Bởi vì nó không chỉ có thể thôn phệ vật thật, càng là có thể thôn phệ năng lượng, tia sáng, khí tức các loại loại đồ vật.

Có thể nói trong thiên hạ, không có cái gì đồ vật có thể chạy thoát.

“Lôi âm, Phong luật, Địa Mẫu, hắc ám, nhìn như vậy đến, phân biệt đối ứng lôi, phong, địa, ngầm bốn loại nguyên tố.”

Dương Phóng suy tư.

Cho tới nay trong lòng của hắn đều có một nỗi nghi hoặc.

Cái gọi là Thần Chủng đến cùng là như thế nào hình thành?

Mỗi một cái thần linh vẫn lạc sau đều sẽ lưu lại Thần Chủng? Vẫn là nói, chỉ có cá biệt thần linh mới có thể lưu lại Thần Chủng?

Mà lại!

Loại này Thần Chủng có tính không thần linh sinh mệnh một loại kéo dài?

Suy tư một lát sau, Dương Phóng không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu.

Hắn vẫn cảm thấy có thể lưu lại Thần Chủng thần linh cùng cái khác thần linh có cực lớn bất đồng.

Tứ đại Thần Chủng, mỗi một cái đều có thể để hắn tùy tiện làm được cùng giai vô địch.

Cái này có thể là bình thường thần linh có thể làm được sao?

Mà lại, tối thiểu trước mắt đến xem, hắn còn chưa hề tại Thần Chủng phía trên cảm nhận được bất kỳ khác thường gì sinh mệnh ba động.

Nói cách khác, trong thời gian ngắn nhìn là an toàn.

“Đáng tiếc Bàn Vạn Chung trên người viên kia Kim Cương Thần Chủng đến nay không thể đạt được, nếu không chính là ngũ đại Thần Chủng bản thân.”

Dương Phóng trầm than.

Sau khi trở về hắn liền định lại cẩn thận nghiên cứu một chút Bàn Vạn Chung thi thể, nhất định phải biết rõ ràng viên kia Thần Chủng đi nơi nào.

Tại Dương Phóng tiếp tục điều khiển lên hắc ám chi lực thời điểm, một bên điện thoại đột nhiên chấn động.

Dương Phóng nhướng mày, lúc này thân thể dừng lại, cất bước đi qua, cầm điện thoại di động lên quan sát.

“Trình Thiên Dã đánh tới? Hắn là lại có sự tình gì?”

Dương Phóng trực tiếp cầm điện thoại di động lên, bắt đầu nghe.

“Uy, Trình đội trưởng.”

“Dương Phóng, tin tức mới nhất, hai ngày này Từ tổng đội trưởng cùng cảnh sát hình sự quốc tế bên kia đã câu thông qua, căn cứ nước Mỹ bên kia tình báo cùng chúng ta tình báo tiến hành không ngừng so sánh, đám kia quái vật xác thực có thể lần nữa xuyên việt về đi, chỉ bất quá lần nữa xuyên việt về về phía sau, bọn hắn lần sau đem rất khó lần nữa tới.”

Trình Thiên Dã nói.

“Rất khó lần nữa tới?”

Dương Phóng nghi hoặc.

“Đúng vậy, cùng lần trước suy đoán, bọn hắn xuyên qua cùng trở về tựa hồ tất cả đều quyết định bởi tại chúng ta, là chúng ta xuyên qua cùng nhiệt đới động một loại nào đó biến cố, mới đưa tới bọn hắn xuyên qua cùng trở về, mà loại biến cố này có cực lớn ngẫu nhiên tính.”

Trình Thiên Dã tiếp tục nói.

“Ý kia là sau này mỗi lần xuất hiện quái vật cũng không giống nhau, mà lại đều tại thế giới hiện thực đợi không được mấy ngày?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không tệ, điểm này cũng làm cho chúng ta cực lớn nhẹ nhàng thở ra, nếu không, thật nhược xuất hiện số lớn quái vật, đối với hiện thực tuyệt đối là một trận đáng sợ tai nạn.”

Trình Thiên Dã nói.

Trước đó chuyện này quả thực tại trong bọn họ đã dẫn phát cực lớn oanh động, nhưng bây giờ tốt, những quái vật kia mạnh hơn lại có như thế dùng, nhiều nhất mấy ngày liền sẽ tự động biến mất.

“Kia Phương thị tại sao lại xuất hiện quái vật sự tình tra ra được chưa?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cái kia ngược lại là không có, bất quá ta tin tưởng đằng sau khẳng định sẽ còn điều tra ra.”

Trình Thiên Dã nói.

“Tốt a, hi vọng có thể sớm một chút điều tra ra.”

Dương Phóng thuận miệng đáp lại, não hải lại tại cấp tốc suy tư.

Dị giới sinh mệnh thật chỉ là bị ngẫu nhiên kéo qua, lại bị lần nữa đưa về sao?

Hắn cảm thấy tựa hồ không có đơn giản như vậy.

Dị giới cùng hiện thực khẳng định tồn tại một loại nào đó quỷ dị kết nối, nếu không, Thần Chủng làm sao lại tại hiện thực cũng phát huy tác dụng?

Mà lại!

Mỗi lần xuất hiện quái vật đều vô cùng kỳ dị, là hắn tại dị giới chưa từng thấy qua.

“Hơn phân nữa còn có Trình Thiên Dã bọn hắn không có

phát hiện bí mật.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

...

Chương 308 : Thần quốc tin tức! Lần nữa xuyên qua! !

Thế giới hiện thực sinh hoạt, bình đạm mà an ninh.

Từ khi Dương Phóng từ bệnh viện tâm thần từ chức về sau, nhiều hơn bó lớn trống không thời gian, trước kia lúc cần phải khắc gập phải dị giới nguy cơ sinh tử, hẳn không thể lười biếng, cũng không dám lười biếng.

Nhưng từ khi đạt đến thánh linh cảnh sau, loại kia nguy cơ sinh tử cũng bắt đầu dần dần biến đạm, cho nên khiến cho hẳn tại thế giới hiện thực cũng không cần khẩn trương như vậy.

Mấy ngày sau.

Sáng sớm.

To lớn trong núi lớn.

Dương Phóng đón ánh bình minh, vận chuyển Lôi Âm hô hấp pháp, toàn thân trên dưới ẩm áp, dù là không có chân khí hiển hiện, nhưng cũng có thể sẽ cảm giác được thể nội tràn ngập lực lượng, toàn thân Khí Huyết đều rất giống hóa vi như hỏa diễm.

Ăn sáng xong sau, Dương Phóng liền trực tiếp tiến vào ròi nhà không xa trong núi lớn.

Bởi vì trước đó đã sớm hướng Trình Thiên Dã bày qua bài, nói mình là Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài, cho nên, Dương Phóng cũng không cần lo lắng sẽ bị tiếp tục hoài nghi.

Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài, coi như hơi có chút dị thường, cũng hoàn toàn ở hợp lý phạm vi bên trong, dù sao ai cũng không biết hẳn từ Thiên Thần tổ chức kia học được cái gì đồ chơi.

Hướng chi, hẳn còn có Phong luật Thần Chủng mang theo, dù là thật bị theo dõi, cũng có thể rõ ràng cảm giác.

Yên lặng núi rừng bên trong.

Dương Phóng lồng ngực đập trùng, hô hấp đều đặn, làn nữa kết thúc sáng sớm hô hấp thổ nạp, toàn thân khí tức dần dần bình phục lại đi, một đôi mắt mở ra, lộ ra vẻ nhẹ nhàng.

Bây giờ tại thế giới hiện thực, loại trừ không có chân khí trong người cảm giác bên ngoài, cảm giác khác, đều đã cùng dị giới cực kỳ tương tự.

Mắt thấy trước mắt một gốc cỡ khoảng cái chén ăn cơm cây nhỏ, Dương Phóng đột nhiên một quyền ném ra, tàn ảnh hiện lên, tràn ngập một cỗ khó tả cự lực.

Tạp sát!

Cây nhỏ ửng thanh mà đứt, chia năm xẻ bảy, đứt gãy thân cây trực tiếp bay tứ tung xa mười mấy mét, cành lá lác lác, từng mảnh từng mảnh lá cây bắn tóe bốn phía.

Trái lại Dương Phóng nắm đấm.

Cứng cáp hữu lực, khớp xương lồi lõm có trật, hiện ra trắng nõn quang trạch, tựa hồ một chút sự tình cũng không có.

“Thân thể như vậy lực lượng liền xem như đánh vào trên thân người, cũng có thể tùy tiện đánh chết người rồi đi.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Một chút truyền thống võ thuật coi như luyện hơn mười năm, cũng không thể nào làm được dạng này hiệu quả.

Mà cái này hẳn vẫn chỉ là hẳn tùy ý một kích.

Căn bản không có vận dụng toàn lực.

Càng máu chốt chính là, bàn tay của hẳn trắng nõn bóng loáng, không có bất kỳ cái gì vết sẹo, hoàn toàn không giống những cái kia truyền võ tu tập người, từng cái bàn tay thô ráp, khớp xương cực đại, mạch máu vận vẹo.

Bàn tay của hẳn nhìn tựa như là cô gái tầm thường bàn tay đồng dạng.

Ngay tiếp theo ngũ quan đều so trước đó đi làm lúc trắng nõn không ít.

Cái này tựa hồ là tu luyện tới cảnh giới nhất định về sau, đặc biệt biểu hiện.

Đây hết thấy nhìn đều cực kỳ không thể tưởng tượng nổi.

Cứ theo đà này, Dương Phóng hoài nghi, một ngày nào đó, nhục thể của hẳn nói không chừng có thể chơi cứng đạn, riêng là ngấm lại đều để lòng người tự chấp trùng.

Dương Phóng rời đi nơi đây, lựa chọn một chỗ khác an ninh chi địa, bắt đầu tiếp tục đổi mới lên võ kỹ.

Thẳng đến lúc xế chiều, hẳn mới lần nữa rời đi.

Hiện tại thế giới hiện thực sinh hoạt, mỗi một ngày đối với hẳn mà nói đều là một loại hưởng thụ, đối với tại dị giới thường thấy các loại mưa gió hẳn mà nói, thế giới

hiện thực ngược lại biến thành chậm tiết tấu.

Ven đường đi trở về thời điểm, Dương Phóng cũng không nghỉ ngơi, mà là mở ra điện thoại, quan sát lên quần nội tin tức.

Liên tục mấy ngày qua, trong đám y nguyên chưa từng bình tĩnh qua.

Một mặt là mấy ngày trước đây những quái vật kia tạo thành oanh động, để từng cái bày viên đến nay gấp vò đầu bút tai, mỗi ngày đều có vô số tin tức xuất hiện.

Một phương diện khác, thì là diễn đàn quốc tế chuyện bên kia, đã dẫn phát chúng người nghị luận.

Mấy vị nội bộ khảo nghiệm thành viên, đem diễn đàn quốc tế một chút tin tức mới không ngừng phát ra, mỗi một kiện đều để người lớn vi chấn động.

Mà trong đó tối dẫn phát chú mục một đạo tin tức là, 【 càn 】 chi bản khối đại khái phạm vi, rốt cục bị người xác định ra.

Cho tới nay, bọn hắn đối với dị giới nhận biết đều rất mô hình hồ, 【 càn 】 chi bản khối đến cùng lớn bao nhiêu, không ai có thể nói rõ được.

Cho tới bây giờ!

“Toàn cầu phạm vi bên trong, chừng 18 quốc gia, hơn 200 tòa thành thị người xuyên việt, thế mà đều thuộc về 【 càn 】 chi bản khối phạm vi?”

“ 【 càn 】 chi bản khối hạch tâm ở vào Thiên Long vực, cái này chẳng phải là nói 18 quốc gia hạch tâm đều tại Thiên Long vực? !”

“Thiên Long vực bên trong đã xuất hiện thần quốc lệnh bài, ai đạt được lệnh bài, người đó liền có thể thu hoạch được tiến vào thần quốc tư cách, thật hay giả?”

“Thật chẳng lẽ có thần nước? Tiến vào thần quốc về sau sẽ ra sao?”

“Cái này còn phải hỏi sao? Khẳng định sẽ thành thần a, dầu gì cũng sẽ so hiện tại muốn tốt!”

“Quốc gia chúng ta Ma Đô người xuyên việt, tựa hồ cũng tại Thiên Long vực a? Bọn hấn có hay không đạt được thần quốc lệnh bài?”

“Nước ngoài người xuyên việt hiện tại tựa hồ cũng tại hướng Thiên Long vực đi...”

“Ngọa tào, Ma Đô đại lão tại giá cao thuê Thiên Thần tổ chức...”

...

Từng cái tin tức không ngừng nổi lên, để Dương Phóng vi chi nhú mày.

Thần quốc lệnh bài!

Hiện tại Thiên Long vực cũng xuất hiện thần quốc lệnh bài?

Trước đó tại Kinh Thiên vực lúc, hấn từ số một nơi đó liền đã nghe nói qua thần quốc lệnh bài sự tình, bất quá tin tức này cũng không có tại Kinh Thiên vực dẫn phát bao lớn gợn sóng.

Nhưng nghĩ không ra tại Thiên Long vực bên trong lại trực tiếp sôi trào lên.

Hiện nay ở nước ngoài rất nhiều người xuyên việt đều tại hướng Thiên Long vực đi đuổi?

Ma Đô người xuyên việt cũng tại ngo ngoe muốn động?

“Không biết sống chết!”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu.

Dù là không cần nhìn, Dương Phóng cũng biết tùy tiện nhúng tay lệnh bài sự kiện sẽ là cái gì hạ tràng?

Liên xem như Ma Đô khu vực, hiện tại mạnh nhất người xuyên việt có thể mạnh bao nhiêu?

Dám đụng loại sự tình này, chết cũng không biết thế nào chết.

Chú định lại so với tranh đoạt Thần Chủng càng thêm đáng sợ.

“Một vị Ma Đô đại lão, tại dị giới thân phận cao quý, là Thiên Long vực một vị thành chủ nhi tử, hiện tại rất nhiều người đều đi tìm nơi nương tựa hẳn đi, hiện tại hẳn ngay tại giá cao thuê 【 Thiên Thần tổ chức 】 cao thủ, hi vọng 【 Thiên Thần tổ chức 】 có thể tại dị giới liên hệ hẳn, hẳn có thể trả bất cứ giá nào!

“

Một vị bày thành viên đem diễn đàn quốc tế bên trên một tin tức tuyên bố ra, dẫn phát oanh động.

“Thành chủ nhi tử? Mẹ nó, nói chuyện chính là có lực lượng!”

“Thiên Long vực thành chủ chi tử, đây là nhiều ít người cả một đời đều muốn ngưỡng vọng tồn tại.”

“Vị Đại lão này còn thu tiểu đệ sao? Ta muốn đi đầu nhập vào đại lão!”

“Đại lão gọi cái gì danh tự a?”

...

Vô số đầu tin tức cấp tốc toát ra.

Theo sau có người lần nữa phát ra không ít tin tức.

“Sát vách hoa anh đào nước một vị gia hỏa cũng tại giá cao thuê Thiên Thần tổ chức, đối phương tại dị giới thân phận, là một môn phái trưởng lão truyền nhân, nguyện ý đưa ra môn phái tuyệt học mạnh nhất!

“

“Hàn Quốc mạnh nhất dân gian đoàn thể 【 Vũ Trụ đoàn 】 cũng xuất hiện ở Thiên Long vực, đội trưởng ở thế giới hiện thực thân phận là một vị đại tài phiệt chi tử, minh xác cho thấy, bọn hắn một vị thành viên, hiện tại đã đánh vào Thiên Thần tổ chức nội bộ, thành vi Thiên Thần tổ chức hạch tâm một thành viên!

“

“Thái Lan mấy vị người xuyên việt, hiện tại cũng đang tìm kiếm 【 Thiên Thần tổ chức 】 trợ giúp...”

Từng cái diễn đàn quốc tế bên trên tin tức không ngừng bị Screenshots phát ra tới.

Mỗi một bản đều dẫn phát sóng to gió lớn.

Nhất là đầu thứ hai tin tức, càng làm cho quần nội trực tiếp mòng bức.

Hàn Quốc một người đánh vào Thiên Thần tổ chức nội bộ?

Hoàn thành vi hạch tâm một thành viên?

Cái này đùa gì thế?

Thiên Thần tổ chức là bọn hấn Trung Quốc Phương thị bên trong xuất hiện một vị thần bí nhất đoàn thể, thế nào khả năng cùng bọn hấn Hàn Quốc có quan hệ?

Cái này người giả bị đụng đụng thật bất khả tư nghị a?

“Thiên Thần tổ chức thật chẳng lẽ thu nạp Hàn Quốc thành viên?”

“Không có khả năng, muốn thật sự là dạng này, kia mới gọi nghịch thiên, Thiên Thần tổ chức hoạt động địa phương tổng cộng liền như vậy mấy cái, cùng bọn hấn Hàn Quốc người xuyên việt kém cách xa vạn dặm, bọn hấn thế nào quá khú?”

Toàn bộ quần nội lần nữa xôn xao.

Ngay cả Dương Phóng cũng lộ ra im lặng.

...

Ma Đô.

Cao lớn cốt thép xi măng công trình kiến trúc bên trong, vách tường quang hoa ánh đèn sáng tỏ, hội tụ đến từ Ma Đô bên trong từng cái phương hướng toàn bộ người xuyên việt.

Nhân số chừng 831 người, so Kinh Sư người xuyên việt còn nhiều hơn.

Người tổng phụ trách Thạch Tỉnh Nghiêm mặt mũi tràn đầy nặng nề, nghiêm túc dị thường, tại hướng tất cả mọi người nói gần nhất từng cái thành thị đại bộ phận tình huống.

Nhất là nên nói đến Kinh Sư người xuyên việt gặp phải tao ngộ sau, phía dưới lập tức khắp nơi oanh động.

“Kinh Sư người xuyên việt bị Thương Khung thần cung để mất tới rồi?”

“Thương Khung thần cung đang điên cuồng bắt người xuyên việt? Thế nào có thể như vậy?”

Rất nhiều người kinh thanh mở miệng.

Thương Khung thần cung khủng bố đến mức nào, bọn hắn là so bất luận kẻ nào đều biết.

Bởi vì vì Thương Khung thần cung tại Thiên Long vực bên trong cũng thuộc về tuyệt đối to lớn cự vật, kia là một đám thần linh hậu duệ, thật muốn bị bọn hắn để mất tới, Kinh Sư người xuyên việt đoán chừng một cái cũng chạy không thoát.

Không chỉ có là Kinh Sư!

Làm theo y chang dưới, bọn hắn những này Ma Đô người xuyên việt nói không chừng cũng sẽ bị bắt tới.

Dù sao đội trưởng của bọn họ thường xuyên tiến về Kinh Sư họp.

Một khi có người bán đội trưởng của bọn họ, thông qua đội trưởng của bọn họ cũng rất dễ dàng lại tìm đến bọn hắn.

Riêng là ngấm lại, rất nhiều người liền mồ hôi lạnh cuộn cuộn, trong lòng khẩn trương.

Tại Thiên Long vực bên trong đối mặt Thương Khung thần cung, nhất định là một kiện cực kỳ tuyệt vọng sự tình.

Cho dù là bọn họ tại dị giới thân phận lại cao hơn đều không có tác dụng.

“Hiện tại các người còn dám tiếp tục mưu cầu thần quốc lệnh bài sao?”

Thạch Tinh Nghiêm ngữ khí u lãnh, nói: “Ta biết các người là thế nào nghĩ, cũng biết mỗi người các người đều nghĩ đến thần quốc lệnh bài, thậm chí có người tại dị giới còn ra bán người một nhà, âm thầm giết chết không ít cùng vi người xuyên việt đồng bạn, nhưng bây giờ ta đều không muốn so đo, ta chỉ muốn nói cho các người biết, thần quốc lệnh bài quá thâm trầm, không phải là các người có khả năng nắm chặt, coi như các người tại Thiên Long vực thân phận lại cao hơn, lại có thể cao hơn Thương Khung thần cung sao? Các người một người tìm đường chết không sao, không muốn liên lụy những người khác!”

Ánh mắt của hắn băng lãnh, trọng điểm hướng trong đám người mấy đạo nhân ảnh quét tới.

Kia mấy đạo nhân ảnh lập tức sắc mặt biến hóa, tê cả da đầu, cúi đầu

Nơi có người liền có Giang Hồ, ở nơi nào đều như thế.

Ma Đô người xuyên việt số lượng chúng nhiều, quản giáo cũng cực kỳ phiền phức.

Mà lại trong đó tam giáo cửu lưu, các loại bóng người

đều có.

Trong đó có không ít đều là dựa vào bán đồng bạn, giết chết đồng bạn mới phát nhà.

Hết lần này tới lần khác bọn hấn tại dị giới thân phận không thấp, Thạch Tĩnh Nghiêm cũng cần tiếp tục để bọn hấn làm việc, lại thêm không cách nào tìm tới bọn hấn giết người đầy đủ chứng cứ, lúc này mới không có xử trí bọn hấn.

Nhưng lần này thần quốc lệnh bài xuất hiện sự tình, để Thạch Tĩnh Nghiêm không thể không tiến hành gỡ.

Bằng không những này gia hỏa không nhất định còn muốn xông ra cái gì dạng nhiễu loạn.

Vạn nhất đắc tội không nên đắc tội người, chỉ sợ bọn họ sẽ rơi vào giống như Thiên Long vực hạ tràng!

“Đội trưởng Thạch, hấn là không như vậy khoa trương a?”

Một người ngượng ngừng cười nói.

“Người có thể không tin, bất quá người bị bắt lúc, đừng ra bán những người khác là được rồi.”

Thạch Tĩnh Nghiêm ngữ khí lạnh đậm, nhìn thoáng qua trên tường thời gian, nói:

“Còn có năm phút, cuối cùng nhất năm phút qua hết, chính là xuyên qua lần nữa tiến đến thời gian, lời nên nói, ta đã toàn bộ nói xong, tiếp xuống nếu như các vị vẫn cảm thấy mình tại dị giới nguy bức, cảm thấy mình có thể nhúng tay thần quốc lệnh bài sự tình, vậy coi như ta không nói, đại gia riêng phần mình tan họp đi.”

Chúng trong lòng người mãnh liệt, từng cái ý nghĩ xông xao.

Không bao lâu bắt đầu từng cái đứng dậy, ra khỏi phòng.

Thạch Tĩnh Nghiêm ánh mắt híp lại, nhìn về phía chúng người, trong lòng xuất hiện khó tả áp lực thật lớn.

Cái này trung đoàn trưởng làm quá mệt mỏi, ngay cả cơ bản sát phạt quyền đều không có...

...

Gian phòng bên trong.

Thời gian một giọt một giọt vượt qua.

Dương Phóng ngồi xếp bằng, lẳng lặng nhìn xem cánh tay mình, rốt cục, cảm giác quen thuộc lần nữa truyền đến.

Hắn trực tiếp ngửa đầu ngã xuống, trước mắt tia sáng cấp tốc biến thành màu đen.

...

Chương 309 : Đêm khuya rồi! Dương Phóng xuất hiện!

Trong bất tri bất giác, lại là tuyết lớn bay xuống.

Từng cây thô to trên cành cây, bị bông tuyết chùng chất, hàn phong gào thét, ô ô rung động.

Sắc trời một mảnh đen kịt.

Như là bị nòng đậm mực nước bao phủ.

Một cỗ màu xám đen xe ngựa, tại đất tuyết bên trong chậm rãi đi đi, bên trong đặt vào một ngum tiểu xảo lò than, tản ra chim chim khói nhẹ, đem toa xe bên trong hồng ấm áp.

Dương Phóng người mặc một bộ trường bào màu xanh đen, tóc đen đầy đầu rối tung, ánh mắt bình đạm, tiện tay cầm lấy một chiếc đốt nóng chén rượu, lẳng lẳng nhâm nhi thưởng thức.

Tại hấn đối diện.

Thì là trên thân bọc lấy màu đỏ áo bông, gương mặt ngay ngắn, súc lấy râu ngắn Tào Văn Liệt.

Hấn tiện tay rèm xe vén lên, hướng về bên ngoài nòng đậm hắc ám cùng bay lả tả tuyết đọng nhìn lại, cảm khái nói: “Rốt cục ra khỏi thành, tiếp xuống người chuẩn bị đi nơi nào?”

Trước đó Dương Phóng vừa trở về, liền tìm được đối phương.

Rồi sau đó tại Tào Văn Liệt an bài xuống, cơ hồ không cần tốn nhiều sức, liền gọi mở cửa thành, cưỡi xe ngựa, rời đi hoàng thành.

“Tạm thời còn chưa nghĩ ra, có lẽ sẽ ở chỗ này tiếp tục lưu lại một đoạn thời gian.”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại, cũng không đi lên liền nói lời nói thật.

“Cũng được, dù sao lấy người tu vi, chỉ cần thứ ba Thiên Thê không ra, hẳn là không người có thể ngăn cản người!”

Tào Văn Liệt trực tiếp điếm đầu.

Chợt nhớ tới một chuyện, mở miệng cười nói: “Đúng rồi, trước người tựa hồ ủy thác số một tuyên bố qua nhiệm vụ, tìm người đi Bắc Vực trợ giúp người mấy cái đồng hương, nhiệm vụ này không biết bây giờ hoàn thành sao? Người còn cần người sao?”

Hắn một mặt ân cần nhìn về phía Dương Phóng.

“Thế nào? Người cũng nghĩ qua đi?”

Dương Phóng trong lòng hơi động, nhìn về phía Tào Văn Liệt.

“Đúng vậy, gần nhất ta cũng cần một chút Hắc Ngọc linh dược.”

Tào Văn Liệt ngượng ngùng cười một tiếng.

Hoàng thất tình huống bây giờ trở nên càng ngày càng quỷ dị, nguyên bản mỗi tháng đều sẽ cung ứng Hoàng Cực Đan đến bây giờ cũng không có phát hạ đến, hẳn khó tránh khỏi có chút luống cuống, cho nên nghĩ sớm

lấy tới Hắc Ngọc linh dược, tìm người luyện chế.

“Người nghĩ tiếp, chưa chắc không thể, bắt quá ta mấy cái kia đồng hương hiện tại gặp Thương Khung thần cung truy sát, người cần phải biết.”

Dương Phóng mở miệng, thật sâu nhìn về phía Tào Văn Liệt.

“Thương Khung thần cung?”

Tào Văn Liệt sắc mặt biến hóa.

Một lát sau.

Khẽ nhả một khí tức, nói: “Chỉ cần cứu ra người mấy vị kia đồng hương là được, lại không cần cùng Thương Khung thần cung có xung đột chính diện, có thể thử một lần.”

Hắn có thể sống đến hiện tại, tự nhiên cũng là có chút bản lãnh, bằng không, sớm tại Cửu U tổng bộ liền bị Bàn Vạn Chung dẫn người tiêu diệt.

Khác năng lực không có, nhưng luận chạy trốn năng lực, tuyệt đối được cho nhất tuyệt.

Cho nên, tại không cùng Thương Khung thần cung phát sinh xung đột chính diện dưới điều kiện, hắn hẳn là có thể cứu ra một số người.

“Vậy là được, chỉ cần chính người nguyện ý, ta không có ý kiến.”

Dương Phóng mỉm cười, lật bàn tay một cái, xuất hiện hai gốc lóe ra màu mặc ngọc quang mang thần dị linh dược, bị hắn tiện tay giao cho Tào Văn Liệt.

Có thể thuận tay mượn một chút lực, Dương Phóng đương nhiên sẽ không để ý.

Bằng không, nếu là sự tình đều để hấn thân vi, sớm muộn cũng có một ngày sẽ bị Trình Thiên Dã bọn hấn phát hiện dị thường, nhưng bây giờ tốt, mỗi lần xuất hiện người đều không giống.

Cái này cho Trình Thiên Dã bọn hấn một loại ảo giác, Thiên Thần tổ chức bên trong cao thủ nhiều như mây.

“Đây là hai gốc, người hoàn thành nhiệm vụ sau, ta mặt khác cho người thêm hai gốc.”

Dương Phóng bình đạm nói.

Tào Văn Liệt con mắt lóe lên, lúc này đem Hắc Ngọc linh dược nắm trong tay, cẩn thận phân biệt.

“Hảo dược!

“

Trong miệng hấn kinh tán.

Loại này cấp bậc Hắc Ngọc linh dược, cho dù tại Hoàng thất cũng không nhiều gặp, tuyệt đối coi là chân chính cực phẩm!

Cái này số mười ba đến cùng là từ đâu lấy được?

Trong lòng của hấn đối với Dương Phóng thân phận càng thêm tò mò.

Xe ngựa trong bóng đêm tiếp tục tiến lên.

Hàn phong chói tai, tuyết lớn phiêu bạt.

Tào Văn Liệt cũng không có chờ lâu, tại đem Dương Phóng đưa ra thành không xa sau, liền thân thể lóe lên, rất mau ra lập tức xe, biến mất không thấy gì nữa.

Nửa canh giờ sau.

Xe ngựa xuyên qua rừng rậm, tại trắng ngàn tuyết trắng bên trong lưu lại hai đạo phía sau vết bánh xe ấn, rất cục dừng sát ở Liễu Gia Sơn cửa trang trước.

Chỉ bắt quá!

Tại xa ngựa dừng lại về sau, Dương Phóng lại khẽ nhíu mày, nhìn về phía trước mắt khu vực.

Bóng đêm đen kịt, trận tuyết lớn.

Toàn bộ Liễu Gia Sơn trang chẳng biết lúc nào đã hóa vì một vùng phế tích.

Khắp nơi đều là sụp đổ hòn đá, sụp đổ công trình kiến trúc, còn có lửa cháy bùng bùng đốt cháy qua vết tích.

Một cỗ thuộc về Túy Hồn hương từ phế tích bên trong chậm rãi truyền đến.

Dương Phóng ánh mắt trầm xuống, khôi ngô thân thể nhẹ nhàng lóe lên, xuất hiện ở mảnh này phế tích bên trong, dựa theo kia tia 【 Túy Hồn hương 】 khí tức, bắt đầu cấp tốc tìm kiếm.

Không bao lâu.

Hắn thân thể dừng lại, xuất hiện tại một chỗ phế tích trước, tiện tay vung lên.

Soạt một tiếng.

Trước mắt đá vụn sụp ra, cát bay đá chạy.

Tại trùng điệp phế tích dưới, phát hiện một đoàn bị đốt cháy khét mái tóc màu đen cùng một chút quần áo.

“Liễu Vân tóc cùng y phục.”

Dương Phóng tự nói.

Trước đó vì để phòng vạ nhất, Liễu Vân cùng Liễu Tiên Quyền trên thân đều bị hấn lưu lại qua tiêu ký.

Giờ phút này chợt nghe thấy tới Túy Hồn hương khí tức, hấn còn lấy vi hai cha con đều ngộ hại.

Thẳng đến nhìn thấy bây giờ một màn, hấn mới ngẫm thờ phào.

Hiện tại xem ra!

Hai cha con hơn phân nửa là còn sống!

Dương Phóng quay đầu tiếp tục tại phế tích bên trong tìm kiếm, mười mấy phút sau, toàn bộ phế tích bị hấn lật ra một lần, xác định không có tìm được hai người thi thể.

Hấn đứng trong đêm đen, cẩn thận phân biệt lấy trong không khí đậm đậm khí tức, một tia cực kỳ nhỏ Túy Hồn hương khí tức thành linh từ khu vực đông bộ chậm rãi bay tới.

Hấn hai mắt tinh quang lóe lên.

Ở nơi đó!

Sưu!

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, thân thể cấp tốc

lướt đi, bàn chân rơi vào từng cây trên cành cây, vừa đi vừa về mượn lực, rất nhanh biến mất nơi đây.

...

Nồng đậm dưới bóng đêm.

Hàn phong gào thét, ô ô chói tai.

Một chỗ thâm sơn miếu hoang, cửa sổ hở, cửa phòng không nghiêm.

Từng mảnh từng mảnh bông tuyết không ngừng bị thổi vào miếu bên trong.

Miếu bên trong lại ngay cả bó đuốc cũng không có đốt một chiếc, không tiến vào quan sát, còn lấy vi bên trong không ai.

Nhưng thật tình không biết, tại chủ điện bên trong, hai đạo nhân ảnh chính tựa ở góc tường, yên lặng nghỉ ngơi.

Đầu tóc bù xù trọc, mặc Hoàng sắc tăng bào, làm một hòa thượng ăn mặc thiếu niên Liễu Vân, giờ phút này mặt mũi tràn đầy đấng chất, bàn tay không ngừng hướng mình đầu sờ soạng.

Mỗi lần sờ đến tóc mình không lông trảng diện sau, Liễu Vân đều sẽ lộ ra cười khổ.

“Cha, ngụy giả dạng làm cái gì không được, làm gì nhất định phải ngụy giả dạng làm hòa thượng, ta chán ghét hòa thượng!”

Liễu Vân nhịn không được nói.

Hắn trong ấn tượng Giang Hồ du hiệp, là loại kia thanh

sam bông bênh, tóc đen như mực, vai cồng vĩ ngọc cái thể kỳ nhân.

Chính như Dương Phóng đồng dạng!

Tuyệt không phải loại này đầu không lông, một thân tăng bào nho nhỏ sa di.

Lại nói, cạo thành đầu trọc, nhiều khó khăn nhìn.

“Nghịch súc im miệng!

“

Liễu Tiên Quyền nghiêng rằng nghiêng lợi, hung tợn chờ lấy Liễu Vân, nói: “Nếu không giả trang thành hòa thượng, người còn có thể sống sao? Chỉ có giả trang thành hòa thượng, mới sẽ không bị cừu gia chú ý!”

Ót của hắn đồng dạng trụi lủi.

Nguyên bản tóc dài, một cây đều không có thừa.

“Liền không thể giả trang thành đạo sĩ?”

Liễu Vân trong miệng đều thì thầm, y nguyên không phục, nói: “Lại nói, người không phải bằng hữu chúng nhiều không? Vì sao không đi mời chút bằng hữu, tới đối phó cừu gia?”

“Người biết cái gì, trước đó hoàng thành phát sinh như vậy chuyện đại sự, ta những bằng hữu kia đã số đều bị quét sạch đi vào, hiện tại cũng còn sinh tử không biết, huống hồ, những cái kia cừu gia địa vị to lớn, cực kỳ đáng sợ, coi như đi mời bằng hữu, chỉ sợ cũng không dám cùng bọn hắn vi địch, chúng ta chỉ có thể giả chết thác sinh, hi vọng có thể giấu diếm được cừu gia.”

Liễu Tiên Quyên nhin không được thở dài.

Một bên Liễu Vân cũng trầm mặc không nói.

Đoạn trước thời gian, thành nội đột nhiên bị đại biến, trong vòng một đêm trực tiếp phong thành.

Liên tục mấy ngày đều không người có thể đi vào.

Hắn muốn gặp Dương Phóng, tự nhiên cũng là không gặp được.

“Nếu là vị kia Tiêu tiên sinh tại, nhất định có thể giúp chúng ta vượt qua nan quan.”

Liễu Vân nói nhỏ.

“Tiêu tiên sinh cũng bị vây ở trong hoàng thành, đến nay không biết có thể hay không thoát ra trùng vây, theo ta thấy, chỉ sợ khó khăn, toàn bộ hoàng thành, một người cũng chạy không thoát.”

Liễu Tiên Quyên nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Lại nói, coi như hắn có thể thoát khỏi, biết ta những cái kia cừu gia lai lịch, chỉ sợ cũng là không dám cùng bọn hắn vi địch.”

Đúng lúc này, ngoài miếu đột nhiên truyền đến gõ cửa thanh âm.

Tùng tùng đong!

Thanh âm ngọt ngào, quanh quẩn tại yên tĩnh đêm tối.

Ngay tại nghị luận hai cha con đều là biến sắc, trong nháy mắt ngừng thở, không nói một lời.

Lại có người có thể vô thanh vô tức tiếp cận miếu hoang?

“Ai?”

Liễu Tiên Quyên sắc mặt biến đổi, vẫn là không nhin được mở miệng.

Coi như không mở miệng, đối phương cuối cùng cũng sẽ xông thẳng tiến đến, không bằng hỏi rõ ý đồ đến, nói không chừng không phải cừu gia.

“Tuyệt dạ mất đường người, khẩn cầu đi vào tránh né một chút phong tuyết.”

Một đạo âm trầm thanh âm khàn khàn bỗng nhiên từ ngoài cửa truyền đến.

Tại nòng đậm hắc ám phía dưới, lộ ra càn vi kinh khủng.

Liền như là một tôn đáng sợ ác quỷ ở ngoài cửa đứng sừng sững, âm trầm quỷ dị cái bóng quăng tại trên cửa phòng, càn là mang đến khó tả kiềm chế.

Liễu Vân, Liễu Tiên Quyên đều là sắc mặt đại biến.

Nhất là Liễu Vân, càn là vô ý thức phát run lên.

“Cha...”

Hắn vội vàng nhìn về phía Liễu Tiên Quyên, thanh âm đều mất tự nhiên.

Liễu Tiên Quyên tê cả da đầu, nhìn về phía ngoài cửa, nói: “Vô chủ miếu hoang, các hạ muốn vào đến có thể tự hành tiến đến, làm gì gõ cửa?”

Kẹt kẹt!

Cửa phòng bị đẩy ra thanh âm chậm rãi truyền ra.

Mảng lớn bông tuyết tràn vào miếu hoang, hàn phong lạnh rung.

Chỉ gặp hai đạo nhân ảnh, một trái một phải, đứng ở cửa phòng bên ngoài, khuôn mặt lạnh lùng, không nhúc nhích, như là cương thi, thân thể đều là rất cao, một đôi mắt cũng không giống với phàm nhân, mà là lóe ra đăm đăm ám kim sắc quang trạch, chậm rãi chuyển động, hướng về miếu bên trong hai người nhìn lại.

“Đại danh鼎鼎 liễu Đan sư, vì gì xuất gia làm hòa thượng? Mấy chục năm nhà sản lại còn nói bỏ qua liền bỏ qua, quả nhiên là hảo khí phách!”

Người bên trái âm lãnh khàn khàn mở miệng.

Liễu Tiên Quyền thốt nhiên biến sắc, mãnh nhưng từ dưới đất đứng dậy, trong nháy mắt nắm chặt bên người trường kiếm, mở miệng quát chói tai: “Người là cái gì người?”

Một bên Liễu Vân cũng trong lòng xiết chặt, vội vàng đi theo cấp tốc đứng dậy.

Trên đường đi vì lẩn tránh truy tra, bọn hắn phân phát người hầu, liên hành lý cũng vì mang nhiều, chuyên chọn các loại đường nhỏ hành tẩu, nghĩ không ra vẫn là bị người đuổi theo.

“Liễu Đan sư cần gì phải biết rõ còn cố hỏi.”

Bên phải người khàn khàn nói.

Liễu Tiên Quyền nhăn đồng có chút co rụt lại, cả giận nói: “Các người. . các người là như thế nào phát hiện chúng ta?”

“Chúng ta muốn tìm cái gì người, cho tới bây giờ không có tìm không đến, Vương Thiên quyền, như thế nhiều năm qua, người lại là đổi tên đổi họ, lại là ẩn tàng tung tích, có thể thực để chúng ta dễ tìm, người là mình cùng chúng ta đi một chuyến, vẫn là chúng ta tự tay bắt người!”

Người bên trái tiếp tục nói.

Liễu Tiên Quyền trong lòng lăn lộn, trong nháy mắt nghĩ đến năm đó sự tình, không khỏi cắn răng quát: “Muốn để lão phu đi với các người, liền muốn nhìn thủ đoạn của các người!”

Hắn lập tức hướng về Liễu Vân truyền âm, nói: “Vân nhi, ta lập tức ngăn chặn bọn hắn, người lập tức thừa dịp lúc ban đêm đào tẩu!”

“Cha!”

Liễu Vân biến sắc.

“Đi!”

Liễu Tiên Quyền khẽ quát một tiếng, trường kiếm ra khỏi vỏ, trong nháy mắt hướng về hai người trước mắt cực tốc nhào tới.

Toàn bộ trong miếu đổ nát lập tức đao quang kiếm ảnh, khí kinh gào thét, ô ô rung động, một mảnh lạng loạn.

“Cha!”

Liễu Vân lần nữa hét lớn.

“Đi mau!”

Liễu Tiên Quyên gầm thét.

Liễu Vân tê cả da đầu, cắn răng một cái trực tiếp đung nát vách tường, hướng về bên ngoài nồng đậm hắc ám cuồng xông mà đi, bên tai hàn phong ô ô rung động, đỉnh đầu bông tuyết liên miên bay xuống.

Trong mắt của hắn cũng chịu không nổi nữa, nước mắt hiện hiện.

Lần trước như như vậy chặt vật lúc, vẫn là tại U Minh phế tích!

Lần này!

Tại mình cha ruột lâm vào trùng vây, hắn lại chạy trốn.

Liễu Vân một bên biệt khuất nghiêng răng nghiêng lợi, một bên điên cuồng chạy trốn.

Ngay tại hắn vừa mới xông ra một mảnh rừng rậm, bỗng nhiên, một bóng người từ trên trời giáng xuống, thân thể xoay tròn, bàn tay lớn vỗ một cái, hướng về Liễu Vân bả vai chụp tới.

Liễu Vân gầm thét một tiếng, vội vàng cấp tốc xuất kiếm nghênh kích, đồng thời thân pháp thi triển, phiêu hốt khó lường, như là quỷ mị, mũi kiếm cấp tốc đâm về đối phương.

Thanh Vân Bộ!

Huyền Thiên Kiếm!

Đối phương phát ra một đạo nhẹ kêu, hiển nhiên cũng bị Liễu Vân thân pháp cùng kiếm pháp cảm thấy kinh ngạc, bất quá hắn tu vi đến cùng là bị Liễu Vân cao hơn nhiều lắm.

Dù là Liễu Vân thủ đoạn ra hết, cực điểm biến hóa, y nguyên vô dụng, tại ba bốn chiêu về sau, vẫn là bị đối phương một chưởng vỗ bên trong lồng ngực, thân thể như là phá bao tải, trực tiếp bay ngược hơn mười mét, hung hăng nện ở nơi xa.

Liễu Vân phun máu phè phè, vệt vàng cấp tốc xoay người, tiếp tục hướng về nơi xa bỏ chạy.

Nhưng phía sau người thân pháp mở ra, sớm đã nhanh chóng đuổi theo, mang theo đầy trời băng tuyết, lại là một chưởng hướng về Liễu Vân thân thể hung hăng tích đi.

Liễu Vân vệt vàng cấp tốc trở lại đón đỡ.

Bịch một tiếng, hai cánh tay của hắn bị tại chỗ đánh gãy, lộ ra thống khổ, thân thể hung hăng bay ngược mà ra, so trước đó bay ra càng xa.

Bất quá lần này Liễu Vân thân thể cũng không có trực tiếp đập xuống đất.

Mà là bay ngược một nửa về sau, liền bị một trảo khoan hậu đại thủ một phát bắt được, như là bắt lấy người bù nhìn, nhẹ nhàng thoải mái, không cần tốn nhiều sức.

Liền ngay cả Liễu Vân trên người cuồng mãnh dư lực cũng bị trong nháy mắt hóa giải.

“Liễu Vân!”

Người tới bắt lấy Liễu Vân về sau, ngữ khí bình đạm, một đôi thâm thúy con ngươi, hướng về Liễu Vân gương mặt nhìn lại.

Liễu Vân phun máu phè phè, thân thể chấn động, lộ ra

kinh hỉ.

“Tiêu tiên sinh!”

Hắn vội vàng kinh uống.

“Cha ngươi đâu?”

Dương Phóng bình tĩnh hỏi thăm.

“Cha ta tại bị truy sát, nhanh cứu ta cha!”

Liễu Vân vội vàng mở miệng.

“Các hạ là cái gì người?”

Đối diện hắc bào nhân ảnh, ngữ khí băng lãnh, nhìn về phía Dương Phóng.

“Đi ngang qua người.”

Dương Phóng ngữ khí thanh đậm, nắm lấy Liễu Vân thân thể, trực tiếp hướng về phía trước lao đi, nhìn cũng không nhìn người áo đen kia ảnh một chút.

Hắc bào nhân ảnh trong lòng phát lạnh, chăm chú nhìn Dương Phóng, tại Dương Phóng thân thể lướt qua đi sát na, bỗng nhiên xuất thủ, vèo một tiếng trong nháy mắt xông qua, trực tiếp một quyền hướng về Dương Phóng huyết Thái Dương rơi đi, nhanh chuẩn hung ác, không gian đều vi chi mô hình hồ.

Dương Phóng tiện tay vung lên.

Toàn bộ thiên địa giống như là trong nháy mắt khuynh đảo, bị một cỗ thần bí khí thế ảnh hưởng, thật giống như trước mắt không gian tất cả đều bị Dương Phóng một chưởng đập lên lòng bàn tay.

Tạp sát!

Ầm!

Một đạo trầm đục qua sau, hắc bào nhân ảnh tại chỗ bay ngược mà ra, thân thể như là rách rưới, trực tiếp nện ở ngoài mấy chục thước, cốt nhục vi bụn, chết không thể chết lại.

Dương Phóng thân thể không ngừng, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Liễu Vân nhìn trong lòng kinh hãi.

Một vị nửa bước thánh linh đại cao nhân liền như thế bị một chưởng miểu sát?

...

Trong miếu đồ nát.

Liễu Tiên Quyên thân thể như là phá bao tải, trực tiếp bay ngược mà ra, hung hăng nện xuyên tường bích, rơi vào nơi xa, dù là dùng một tổn thất lớn thọ nguyên bí kỹ, có thể ngăn ngừa tăng lên tới thánh linh đệ nhất Thiên Thê, vẫn là không có chút nào tác dụng, bị đánh thành trọng thương, trên mặt đất không đứng dậy được.

“Vương Thiên quyền, như thế nhiều năm, làm gì như vậy cố chấp?”

Bên trái bóng người tiếp tục mở miệng: “Năm đó hai vợ chồng người thoát đi thiên linh tháp, chúng ta cũng tìm rất nhiều năm mới tìm được các người, hiện tại nên theo chúng ta chúng ta đi.”

“Phi, muốn cho lão phu cho các người luyện đan, nằm

mơ đi thôi, coi như lão phu bỏ mình cũng không có khả năng cho các người luyện đan.”

Liễu Tiên Quyền sắc mặt trắng bệch, miệng đầy vết máu, ác độc nhìn về phía hai người trước mắt, đột nhiên nâng lên bàn tay, trực tiếp hướng về mi tâm của mình hung hăng rơi đi.

Hắn lại dự định trực tiếp kết mình!

Chỉ bất quá, đối diện động tác lại cực kỳ khủng bố.

Vèo một tiếng trong nháy mắt vọt tới, tại Liễu Tiên Quyền một chưởng kia sắp rơi vào mi tâm thời điểm, một chiêu đập vào bộ ngực của hắn, tại chỗ đem hắn thân thể đánh bay mà ra, cuồng phún huyết thủy, nện ở nơi xa.

“Trước đừng có gấp như thế sắp chết, người nếu là chết rồi, con của người nên làm sao đây?”

Bên trái bóng người ngửi khí đậm đậm, nói: “Người nếu dám tự sát, chúng ta liền từng đao từng đao lăng trì con của người, liễu Đan sư, chắc hẳn người cũng không muốn nhìn thấy đây hết thảy đi.”

“Người. . người...”

Liễu Tiên Quyền thần sắc bi phẫn, nhìn về phía hai người, trực tiếp cười thảm.

Bọn này súc sinh!

“Xem ra ta tới đúng lúc, liễu Đan sư, ta đan dược luyện được sao?”

Bỗng nhiên, một đạo bình đạm đạm thanh âm từ Liễu Tiên Quyền phía sau vang lên.

Liễu Tiên Quyên chấn động trong lòng, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Đơn giản không thể tin được!

Tiêu Phóng!

Hắn thế nào tìm đến?

“Ừm?”

Hai người trước mắt cũng là nhướng mày, trong nháy mắt nhìn về phía Dương Phóng.

...

Chương 310 : Ôn ào! !

Đêm tuyết bên trong.

Trận tuyết lớn, hàn phong ô ô.

Sâm bạch đất tuyết bên trong, mấy đạo nhân ảnh, lẳng lẳng đứng sừng sững.

Dương Phóng một mặt bình đạm, thân mang thanh bào, thân thể khô ngô lẳng lẳng đứng ở Liễu Tiên Quyền không xa, không chỉ có Liễu Tiên Quyền không thể phát hiện hắn là như thế nào xuất hiện, liền liền đối mặt hai người cũng toàn vẹn không biết Dương Phóng là như thế nào xuất hiện.

Nếu không phải Dương Phóng đột nhiên mở miệng, bọn hắn tuyệt đối không phát hiện được Dương Phóng mảy may.

“Cao thủ!”

Cách đó không xa hai người trong lòng ngưng tụ, liếc nhau, trong nháy mắt nhìn ra lẫn nhau trong mắt ngưng trọng.

“Người là người phương nào?”

Một người trong đó mở miệng quát.

“Tiêu huynh đệ, Tiêu huynh đệ cứu ta, ta nguyện ý cho thêm người luyện chế một năm đan dược, không, hai năm, ta cho người thêm luyện chế hai năm đan.”

Liễu Tiên Quyền sắc mặt trắng bệch, không ngừng thổ

huyết, cấp tốc hướng về Dương Phóng nơi đó bò đi.

“Cha!”

Dương Phóng trong tay Liễu Vân vội vàng kinh thanh hét lớn, muốn giãy dựa, làm sao hắn bị Dương Phóng tiện tay xách trong lòng bàn tay, tăng thêm bản thân bị trọng thương, vô luận như thế nào tránh thoát không xong.

Đối diện hai người con mắt trầm xuống, mắt thấy Liễu Tiên Quyền nhanh chóng bò hướng Dương Phóng, rốt cục kìm nén không được, hai người thân thể trong nháy mắt xông ra, nhanh như quỷ mị, trực tiếp hướng về Liễu Tiên Quyền thân thể đánh tới, bàn tay lớn vồ một cái, liền muốn đem Liễu Tiên Quyền thân thể trực tiếp bắt đi.

Chỉ bắt quá đám bọn hắn động tác nhanh, Dương Phóng động tác lại càng nhanh.

Cơ hồ tại hai người vừa mới hành động, Dương Phóng tựa như cùng thuận di, sát na xuất hiện ở Liễu Tiên Quyền phụ cận, bàn tay lớn vồ một cái, tiện tay nắm một người cổ tay, nhẹ nhàng một chiết, tạp sát một tiếng, như là gãy động gỗ mục, tại chỗ đem tay của người kia cổ tay bẻ gãy.

Sau đó một chưởng nhấn ra.

Phốc phốc!

Người kia cuồn phún một búng máu, con mắt trong nháy mắt trừng lớn, lộ ra nồng đậm vẻ kinh hãi.

Nguyên bản ngay tại đánh tới thân thể tại chỗ dừng lại, lung la lung lay, tràn đầy không thể tin nhìn về phía Dương Phóng, muốn há miệng nói chuyện, lại trực tiếp phun ra mảng lớn vụn vặt nội tạng.

Sau đó ngựa đầu ngã quy, tại chỗ chết thảm.

Chỉ còn lại người kia, thần sắc biến đổi, cơ hồ nơi tay chưởng sắp đụng chạm đến Liễu Tiên Quyên thời điểm, lộ ra kinh dị, vội vàng như thiểm điện nhanh chóng rút trở về, đồng thời thân pháp như điện, cấp tốc rút lui, một sát na biến ảo bảy tám cái phương hướng, nhanh chóng rời xa Dương Phóng.

“Người rốt cuộc là ai? Dám cùng thiên linh tháp là địch?”

Người kia một bên biến ảo phương hướng, vừa mở miệng quát chói tai.

Bất quá!

Đợi đến thân thể định ra, Dương Phóng chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở hãn phụ cận.

Như bóng với hình.

Nhanh như quỷ mị.

Thật giống như người trước mắt hết thầy tránh chuyển xê dịch đều là phí công.

“Người!”

Người kia nhãn đồng co rút lại, giật nảy mình.

Hắn không chút nghĩ ngợi, vội vàng liền lĩnh cấp tốc xuất thủ, nhưng ở hai tay của hắn còn chưa oanh ra thời điểm, Dương Phóng bàn tay sớm đã rơi vào đối phương lồng ngực.

Ầm!

Lại là một đạo trầm đục, người này cuồng phún huyết thủy, tại chỗ bay ngược mà ra.

Mặt ngoài nhìn không ra bất luận cái gì thương thế.

Kì thực nội tạng sớm đã vỡ nát.

Dương Phóng vứt bỏ Liễu Vân thân thể, sắc mặt bình tĩnh, nói: “Đi tìm kiếm hai cỗ thi thể.”

Hắn xoay đầu lại, lần nữa nhìn về phía cách đó không xa Liễu Tiên Quyên, đăm đăm nói: “Liễu Đan sư, vừa mới lời của người hẳn là chắc chắn a?”

Liễu Tiên Quyên cùng Liễu Vân đã sớm nhìn ngậy người, sắc mặt rung động, không thể tưởng tượng nổi.

Nhất là Liễu Tiên Quyên.

Hắn nhưng là so với ai khác đều rõ ràng hai người này kinh khủng!

Nhưng bây giờ lại đảo mắt mất mạng!

Giờ phút này đối mặt Dương Phóng hỏi thăm, hắn rung mình một cái, vội vàng mở miệng: “Chắc chắn chắc chắn, đúng, trước người muốn đan, còn không có luyện chế ra đến, Tử Nguyên đan hiện tại mới ra lò năm viên, Hoàng Cực Đan ra bảy viên, cái khác còn cần thời gian.”

“Chậm như vậy?”

Dương Phóng khẽ nhíu mày.

“Đã không chậm, vô luận là Tử Linh đan, vẫn là Hoàng Cực Đan, tất cả đều dị thường khó luyện, đặc biệt hao phí tâm thần, không quản người đi tìm ai luyện chế, đều là giống nhau, ta đã tại gia tốc.”

Liễu Tiên Quyên vội vàng mở miệng, từ dưới đất gian nan đứng dậy, phục một viên đan dược đến miệng bên trong.

“Như vậy sao?”

Dương Phóng suy tư, nói: “Cái kia còn chênh lệch bao lâu mới có thể toàn bộ thành đan.”

“Một tháng, không, hai mươi ngày, nhiều nhất hai mươi ngày.”

Liễu Tiên Quyên vội vàng đáp lại.

Hắn vốn là muốn nói một tháng, nhưng nghĩ đến Dương Phóng kinh khủng, vẫn là lập tức đổi giọng.

Vạn nhất gia hỏa này tức giận giết người, như vậy hắn vẫn là đào thoát không xong.

“Hai mươi ngày cũng tốt.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Bất quá ta nhưng không có thời gian ở chỗ này chờ người hai mươi ngày, như vậy đi, người đi với ta một chuyến, dù sao người bây giờ cũng bị người truy sát, không đường có thể đi, không bằng cùng ta cùng nhau rời đi, khác ta không cách nào cam đoan, nhưng cơ bản an toàn nhất định có thể cam đoan.”

Hắn chuẩn bị hai ngày này liền triệt để rời đi Kinh Thiên vực.

“Đi theo người?”

Liễu Tiên Quyên sắc mặt biến hóa, lập tức trong lòng bắt đầu thấp thỏm không yên, nói: “Vẫn là không cần a? Ta

có khác chỗ, có thể mình đi.”

Hắn liên tưởng đến trước đó thời điểm, bị thiên linh tháp khống chế thời gian, khi đó tại thiên linh tháp hắn chính là ngày đêm luyện đan, như là cái xác không hồn, thời gian khổ không thể tả.

Hắn lo lắng Dương Phóng cũng sẽ đem hắn nhốt, không ngừng luyện đan.

Cho nên vô luận như thế nào cũng không muốn cùng Dương Phóng đi.

“Mình đi?”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Chính người đi, vạn nhất nếu là tiếp tục bị người đuổi giết, lại muốn chậm trễ sự tình, mà lại nếu như người chết, ta đan dược nên làm cái gì?”

“Sẽ không, ta chỗ kia trụ sở cực kỳ bí ẩn, thiên linh tháp quả quyết không phát hiện được, mà lại nơi đó có đại trận vờn quanh, dù là bị phát hiện, ta cũng có thể thông dong rời đi.”

Liễu Tiên Quyên nói.

Dương Phóng nhíu mày.

Thật vất vả mới gặp được dạng này một vị đan dược, muốn miễn phí cho mình luyện đan ba năm, hắn cũng không hi vọng đối phương nửa đường chết yếu.

Nhưng nếu cưỡng ép cầm đi, chỉ sợ đối phương xuất công không xuất lực.

“Thiên linh tháp là cái gì thế lực?”

Dương Phóng thuận miệng hỏi thăm.

“Thiên linh tháp, không phải Kinh Thiên vực thể lực.”

Liễu Tiên Quyên lộ ra đấng chất, nói: “Bọn hấn là xuất từ Thiên Long vực, rất sớm trước đó, ta chính là thiên linh tháp người, chỉ bắt quá về sau mới thoát đi ra ngoài, tại Thiên Long vực bên trong, mặt ngoài có mấy cái cực kỳ khủng bố thể lực, một trong số đó chính là thiên linh tháp, mặc dù so ra kém Thương Khung thần cung, nhưng cũng chênh lệch không xa.”

“Thật sao? Đã dạng này, vậy người về sau vì sao thoát đi thiên linh tháp?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vì sao?”

Liễu Tiên Quyên cười khở, nói: “Thiên linh tháp quy củ sâu nghiêm, cực kỳ kiểm chế, ta bởi vì có chút luyện đan thiên phú, liền bị bọn hấn một mực nhốt, mấy chục năm qua không có một ngày nghỉ ngơi, ta chán ghét loại ngày này, lúc này mới liều lĩnh thoát đi ra, nghĩ không ra đã nhiều năm như vậy, ta tại mai danh ẩn tích tình huống dưới, vẫn là bị bọn hấn tìm tới.”

Hấn lần nữa nhìn về phía Dương Phóng, thấp thỏm nói: “Đúng rồi, Tiêu huynh đệ, người vừa mới giết chết thiên linh tháp người, nếu là bọn họ truy cứu tới, chỉ sợ người cũng khó có thể đào thoát.”

Dương Phóng chăm chú nhíu mày.

Một lát sau, không nghĩ nhiều nữa.

Dù sao hấn lập tức liền muốn về Bạch Trạch vực, có năng lực liền để bọn hấn đến Bạch Trạch vực tìm đi.

“Người nếu là không nguyện ý theo ta đi, liền để con của người đi theo ta đi, liễu Đan sư, ta tối thiểu phải có một cái dự phòng, người nói đúng sao?”

Dương Phóng nhìn về phía Liễu Tiên Quyên.

Liễu Tiên Quyên lập tức biến sắc.

Để con của hắn cùng đi theo?

Đây là muốn dùng cái này áp chế mình?

“Cái này không tốt lắm đâu?”

Hắn vội vàng mở miệng.

“Làm sao không tốt? Liễu Vân!”

Dương Phóng quay đầu kêu gọi, ngữ khí bình tĩnh.

Ngay tại sờ thi Liễu Vân nghe được động tĩnh, vội vàng nhanh chóng chạy trở về.

“Tiêu tiên sinh.”

Hắn mặt mũi tràn đầy vẻ lấy lòng.

“Ta cùng cha người thương lượng qua, cha người chuẩn bị ở chỗ này tránh né cừu gia, người theo ta đi, ta dẫn người đi một cái địa phương mới tu luyện, người cảm thấy thế nào?”

Dương Phóng mở miệng.

“Cha ta không có sao chứ?”

Liễu Vân vội vàng hỏi thăm.

“Yên tâm, cha người mình có biện pháp ẩn núp, tuyệt sẽ không xảy ra chuyện.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, vậy ta nguyện ý đi theo Tiêu tiên sinh.”

Liễu Vân mặt mũi tràn đầy chờ mong, vội vàng mở miệng.

“Rất tốt, người nhược đi theo ta, ta thu người làm ký danh đệ tử.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Đệ tử Liễu Vân bái kiến sư tôn!”

Liễu Vân sắc mặt đại hỉ, không chút nghĩ ngợi, tại chỗ quỳ rạp xuống đất.

Lại toàn vẹn không có chú ý tới cha hấn mặt mũi tràn đầy vẻ âm trầm.

“Ừm, đứng lên đi.”

Dương Phóng đăm đăm mở miệng, lần nữa nhìn về phía Liễu Tiên Quyền, nói: “Liễu Đan sư, lần này người có thể yên tâm, con của người có ta chiếu cố, tuyệt sẽ không có việc, còn xin người hảo hảo luyện đan.”

Liễu Tiên Quyền trong lòng lăn lộn, âm thầm cắn răng, hận không thể đập chết nghịch tử!

Tiểu súc sinh hoàn toàn không phân rõ tình thế!

Một lát sau.

Liễu Tiên Quyên đấng chát cười một tiếng, nói: “Hảo thủ đoạn, Tiêu huynh đệ thật sự là hảo thủ đoạn.”

“Đi thôi, ta đưa liễu Đan sư tiến về trụ sở.”

Dương Phóng đạm đạm mỉm cười.

Liễu Tiên Quyên biết cự tuyệt không được Dương Phóng, đành phải thở dài một tiếng, thừa dịp lúc ban đêm rời đi nơi đây.

...

Sắc trời chuyển sáng.

Tuyết lớn vẫn không có dừng lại.

Giữa thiên địa một mảnh trắng xóa.

Liếc nhìn lại, mênh mông vô biên.

Thần bí mà yên lặng trong hạp cốc.

Dương Phóng, Liễu Tiên Quyên ba người thân thể xuất hiện tại đây.

Trong hạp cốc mấy chỗ phòng trúc lẳng lẳng đứng vững, ngoài ra còn một chỗ chiếm diện tích rộng lớn tiểu viện.

“Vẫn là liễu Đan sư hiểu được hưởng thụ, nơi đây hoàn cảnh ưu nhã, có chút yên lặng, trong thời gian ngắn không cần lo lắng có người quấy rầy.”

Dương Phóng ngẩng đầu lên, nhìn bốn phía.

“Còn tốt, còn tốt.”

Liễu Tiên Quyên ngượng ngùng nói.

“Ừm, đem trước đó luyện tốt kia mấy khóa đan dược cho ta đi.”

Dương Phóng mở miệng.

Liễu Tiên Quyên lúc này từ bao khóa bên trong lấy ra hai cái bình sứ.

Theo thứ tự là năm viên Tử Nguyên đan, bảy viên Hoàng Cực Đan.

Dương Phóng cẩn thận nghiêm đúng, xác định không có vấn đề về sau, bình đạm nói ra: “Liễu Đan sư, đã dạng này, vậy ta liền không ở lâu thêm, người hảo hảo dưỡng thương, ta hiện tại liền mang quý công tử rời đi.”

“Chờ một chút, có thể hay không để cho ta lại bồi nghịch tử nói thêm mấy câu.”

Liễu Tiên Quyên vội vàng mở miệng.

Hắn đời này lớn nhất uy hiếp cũng chính là con của hắn.

Vì con của hắn, hắn cơ hồ chuyện gì cũng có thể đáp ứng.

“Nói đi, ta chờ ở bên ngoài.”

Dương Phóng đáp lại một tiếng, hướng về ngoài cửa đi đến.

“Vân nhi, sau này đi theo Tiêu huynh đệ bên người, phải tắt yếu hảo hảo nghe lời, tuyệt đối không nên gây Tiêu huynh đệ tức giận, còn có, người ta để người làm cái gì, người thì làm cái đó...”

Liễu Tiên Quyên cưỡng ép nhịn xuống nước mắt, cắn

răng nói.

“Cha, ta biết, người làm sao lẽ mề chậm chạp.”

Liễu Vân mở miệng.

“Nghịch tử!”

Liễu Tiên Quyên lần nữa giận mắng, sau đó từ trong ngực lặng lể lấy ra một bản màu đen thư tịch, thấp giọng nói: “Quyển sách này là đời ta luyện đan tâm đắc, người lúc không có chuyện gì làm, liền hảo hảo lật xem, dù là không học cũng phải đem đồ vật bên trong toàn bộ lượng hội.”

“Không có hứng thú.”

Liễu Vân nhìn thoắng qua, không chút khách khí.

“Người!”

Liễu Tiên Quyên khí run rẩy, cắn răng nói: “Thu!”

Hắn cưỡng ép nhét vào Liễu Vân trong ngực.

Liễu Vân sắc mặt khó chịu, nhưng vẫn là thu xuống tới.

Liễu Tiên Quyên lần nữa thở dài, lại muốn ngăn không được đông dài vài câu.

Đến cuối cùng Liễu Vân trực tiếp không nhận được đánh gãy đối phương lời nói, tại Liễu Tiên Quyên trong cơn giận dữ, trực tiếp rời đi nơi đây.

“Sự tôn, chúng ta đi thôi.”

Bên ngoài viện, Liễu Vân vẻ mặt tươi cười.

Dương Phóng quay đầu lần nữa nhìn thoáng qua trông mòn con mắt Liễu Tiên Quyên, nhin không được nhẹ nhàng lắc đầu, trực tiếp rời đi nơi đây.

Đều nói mà đi ngàn dặm mẫu lo lắng.

Nghĩ không ra cha hấn cũng là như thế.

Hai người dần dần đi xa, rất nhanh biến mất ở trong sơn cốc.

“Nghịch tử, nghịch tử a.”

Liễu Tiên Quyên liên tục dậm chân.

...

Sau một ngày.

Dày đặc trong rừng.

Tiếng bước chân vang lên, giẫm tại tuyết đọng bên trên, phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt thanh âm.

Hai đạo nhân ảnh một trước một sau hướng về thâm sơn rừng rậm bước đi.

Liễu Vân trên người tăng bào đã đổi tới, mặc vào một bộ Bạch sắc miên bào, bên hông treo ngọc bội, trong tay dẫn theo bảo kiếm, như nhẹ nhàng Ngọc công tử.

Duy nhất không cân đối chính là đầu trụ lúi, cũng không một sợi lông phát.

“Sư tôn, chúng ta muốn đi nơi nào?”

Liễu Vân nhin không được hỏi thăm.

“Bạch Trạch vực.”

Dương Phóng đi tạt phía trước, ngữ khí bình đạ.

“Bạch Trạch vực?”

Liều Vân con mắt giật mình, vui vẻ nói: “Là muốn tới Bạch Trạch vực đi lịch luyện sao?”

“Đúng!”

Dương Phóng đạ lại, tiếp tục hành tẩu.

Khi tiến vào chỗ rừng sâu thời điểm, bỗng nhiên, Dương Phóng bước chân dừng lại, nhẹ nhàng hít hà trong rừng khí tức, ánh mắt ngưng tụ.

“Thế nào? Sư tôn?”

Liều Vân nghi ngờ nói.

“Đi!”

Dương Phóng khẽ quát một tiếng, nắm lấy Liều Vân thân thể lóe lên, cấp tốc lao tới phía trước.

Không bao lâu, đã xuất hiện tạt rừng chỗ sâu.

Một chỗ cực kỳ ẩn nấp trong huyết động.

Chỉ gặp miệng huyết động chỗ, ba bộ thi thể ghé vào nơi này, trên người huyết dịch đều khô cạn, trên thân tản ra đạ đạ khí tức tanh hôi.

Dương Phóng mặt không biểu tình, xuất hiện tạt ba bộ thi thể, nhẹ nhàng đẩy ra, trong lòng trầm xuống.

Bạch Trạch vực quả nhiên xảy ra chuyện!

Đây là Thanh Long hội ba vị trưởng lão!

Bạn hẳn thế mà thông qua truyền tống trận tiến vào nơi này?

Mà lại!

Nhìn thi thể, phải chết có đoạn thời gian.

Dương Phóng tiện tay tại ba vị này trưởng lão trên người kiểm tra, rất nhanh tại bạn hẳn phía sau lưng riêng phần mình phát hiện từng mảnh từng mảnh độc ban, lít nha lít nhít, nhìn thấy mà giật mình.

“Kịch độc!

“

Liễu Vân giật mình nói.

Dương Phóng ánh mắt hờ hững, lần nữa đứng dậy, hướng về hang động chỗ sâu đi đến.

Không bao lâu, một chỗ rộng lớn to lớn trận đài rất cực ánh vào đến hai người trong tầm mắt.

Để Dương Phóng ngằm thở phào chính là.

Trận đài cũng không bị hủy diệt.

Y nguyên hoàn hảo vô khuyết.

Trong lòng của bạn suy tư.

Sát hại ba vị này Thanh Long hội trưởng lão cao thủ, tựa hồ cũng không đi theo tiến vào đại trận?

Chẳng lẽ bọn hấn tại đối diện chờ lấy?

Một lát sau.

Dương Phóng lấy ra trên người tinh thạch, bắt đầu từng cái nhét vào trận đài bên trong, mười tám khối tinh thạch rất nhanh nhồi vào, thân thể nhảy lên, rơi vào trận đài trung ương.

“Lên đây đi.”

Hấn lạnh lùng mở miệng.

“Vâng, sư tôn.”

Liễu Vân vội vàng vọt lên, rơi vào trận đài phía trên.

Dương Phóng ngồi xổm người xuống thân thể, rộng lớn bàn tay hướng về trận đài bên trên một chỗ ẩn ký nhẹ nhàng nhấn một cái, ánh mắt băng lãnh, thể nội lôi điện chân khí trong nháy mắt tràn vào.

Oanh!

Toàn bộ trận đài trong nháy mắt khẽ run rẩy, như là địa chấn, sau đó từng mảnh từng mảnh loá mắt bạch quang bắt đầu cấp tốc hiển hiện, từ trận đài các ngõ ngách mạo xung lên, đem hai người thân thể trực tiếp bao khóa ở bên trong.

Từng mảnh từng mảnh sức mạnh bí ẩn khó lường cấp tốc tràn vào.

Trước mắt của hai người sát na trở nên một mảnh sâm bạch.

Trời xa địa lắc, trước mắt choáng váng.

Tựa như cùng chỗ tại vô tận không gian đường hầm bên trong đồng dạng.

Không biết qua bao lâu.

Rốt cục!

Xoát!

Hết thấy dị thường toàn bộ biến mất.

Trước mắt tràng diện cũng hoàn toàn đại biến.

Liễu Vân sắc mặt trắng bệch, miệng lớn thở hổn hển, ánh mắt mờ mịt, hướng về nhìn bốn phía.

Cái này truyền tống thành công?

Chỉ gặp trước mắt khu vực, tựa hồ ở vào một chỗ tĩnh mịch dưới mặt đất.

Bốn phương tám hướng hoàn cảnh ngằm đăm, tia sáng không đủ.

Ngay tiếp theo không khí cũng có mấy phần ẩm ướt cảm giác, thậm chí đỉnh đầu còn tại nhỏ xuống giọt nước.

Dương Phóng xuất hiện về sau, đầu tiên là nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó thân thể nhảy lên, rơi vào nơi xa, trực tiếp hướng về bên ngoài đi đến.

Liễu Vân vội vàng đi theo vọt lên, nhanh chóng cùng hướng sau lưng.

Không bao lâu.

Trước mắt dần dần chuyển sáng, hai người thân thể trực tiếp từ chỗ này lòng đất khu vực nhảy ra.

Toàn bộ rừng dị thường yên tĩnh, không có một ai.

Bốn phương tám hướng khắp nơi đều là lá rụng chồng chất, rừng cây khô lộp.

Nguyên bản Dương Phóng lưu lại rất nhiều Thanh Long hội cao thủ ở chỗ này, nhưng bây giờ những cao thủ này tất cả đều không thấy.

Chung quanh trống rỗng, một bóng người cũng không có.

Chỉ có một loại đạm đạm mùi huyết tinh từ đằng xa đang không ngừng truyền đến.

Dương Phóng mặt không biểu tình, trong lòng băng lãnh, lần nữa một phát bắt được Liễu Vân, nói: “Đi!”

Hắn thân thể nhoáng một cái, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

...

Sau nửa canh giờ.

Một chỗ dãy núi bên trong.

Xuất hiện một mảnh chiếm diện tích rộng lớn sơn trại.

Đại môn phong tỏa, cực kỳ tĩnh mịch.

Bên trong một tia thanh âm cũng nghe không đến.

Chỉ có nồng đậm huyết tinh không ngừng từ bên trong truyền ra.

Dương Phóng thân thể xuất hiện ở đây, một bộ thanh

bào, tóc đen rối tung, trực tiếp hướng về phía trước nhẹ nhàng đẩy cửa ra hộ, hướng về trong sân đi đến.

Liễu Vân thì là mặt mũi tràn đầy giật mình theo sau lưng.

Trong sân, vắng vẻ một mảnh, đồng dạng một bóng người cũng không nhìn thấy, như là bốc hơi.

Thời gian dần trôi qua, Dương Phóng xuyên qua viện tử, xuất hiện tại một chỗ đóng chặt đại điện bên ngoài, bàn tay trực tiếp đẩy ra cửa điện.

Lại tại bàn tay hấn đẩy ra sát na.

Một vòng kiếm quang bỗng nhiên từ bên trong đại điện bắn ra, nhanh chuẩn hung ác, mang theo một vòng âm trầm cùng yêu dị, như là thiểm điện, trực tiếp hướng về Dương Phóng mi tâm cực tốc đâm tới.

Dương Phóng tiện tay trao một cái, keng một tiếng, đem trường kiếm một mực chộp vào lòng bàn tay, một cổ dòng điện dọc theo trường kiếm trong nháy mắt phóng tới đối phương thân thể.

Cửa điện hậu phương lập tức truyền đến rên lên một tiếng, người xuất thủ trực tiếp buông ra trường kiếm, cấp tốc lùi ra ngoài.

Kẹt kẹt!

Nặng nề cửa điện chậm rãi rộng mở.

Ánh mặt trời chiếu sáng mà xuống, để Dương Phóng cao lớn khô ngô ánh vào trong điện tất cả mọi người tầm mắt, như sơn tự nhạc, mang đến khó tả nặng nề.

“Hội. . hội trưởng!”

“

Bạch Cảnh Nguyên, Lữ Bưu bọn người thanh âm bén nhọn, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Đại điện bên trong, trợn vện mấy chục đạo bóng người, ẩn tàng nơi đây, từng cái trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy kích động, hô hấp dồn dập, nhìn về phía trước mắt bóng người cao lớn.

Giờ khắc này, bọn hắn cơ hồ tưởng rằng đang nằm mơ.

Hội trưởng trở về rồi?

“Gặp qua hội trưởng!”

Đám người toàn bộ kích động mở miệng.

“Hừ!”

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, nói: “Gần nhất đến cùng chuyện gì xảy ra, một năm một mười toàn bộ nói cho ta!”

“Vâng, hội trưởng.”

Bạch Cảnh Nguyên vội vàng ngẩng đầu lên, gấp rút nói ra: “Tự hội trưởng rời đi về sau, vốn đang hết thủy bình thường, bất quá đại khái đi qua hơn một tháng, Bạch Trạch vực liền xuất hiện một cái dị thường thể lực đáng sợ, gọi là 【 thần tích phùng 】, bọn hắn vừa lên đến liền không chế được Thần Võ tông, chúng ta nhìn thấy 【 thần tích phùng 】 thực lực đáng sợ, khó mà chống lại, liền một mực không dám lộ diện,

Mà 【 thần tích phùng 】 không chế Thần Võ tông về sau, nhưng lại chưa lập tức giết người, mà là thông qua bọn hắn đang tìm kiếm một loại gọi là 【 Ma Thiên đồ 】 đồ vật!

Chỉ bất quá thời gian dài như vậy đến nay, lại căn bản không có tìm tới!

Thẳng đến về sau, lại phát sinh một kiện đại sự!

Thương Khung thần cung người cũng xuất hiện ở Bạch Trạch vực, bọn hắn vừa lên đến liền khống chế được Nguyên Linh giáo, hơn nữa còn giết chết Nguyên Linh giáo không ít người!

Thương Khung thần cung tựa hồ là chuyên môn vì hội trưởng tới, không chỉ có khống chế Nguyên Linh giáo, còn truy xét đến chúng ta Thanh Long hội trên thân, khiến cho Thanh Long hội tổn thất nặng nề!

Đúng, trước đó Ngô Khải, Từ Nguyên ba vị trưởng lão thân trúng kịch độc, vốn là muốn thông qua truyền tống trận đi tìm hội trưởng, không biết hội trưởng nhìn thấy bọn hắn không có?”

Bạch Cảnh Nguyên vội vàng hỏi thăm.

“Gặp được, bất quá đáng tiếc, quá muộn.”

Dương Phóng đáp lại.

“Cái gì?”

Bạch Cảnh Nguyên, Lữ Bưu bọn người tất cả đều chấn động trong lòng.

Ngô Khải, Từ Nguyên ba vị trưởng lão tất cả đều chết rồi.

“Thần tích phường? Đây là cái gì thế lực?”

Dương Phóng nhíu mày hỏi thăm.

“Không biết, chỉ biết là dị thường đáng sợ, tựa hồ không kém gì Thương Khung thần cung, tại Thương Khung thần cung đến về sau, cùng thần tích phùng giao thủ mấy lần đều không có phân ra thắng bại, mà lại nghe thần tích phùng khẩu khí, tựa hồ cũng toàn vẹn không đem Thương Khung thần cung để vào trong mắt!”

“Thật sao?”

Dương Phóng nhíu mày, sau đó ánh mắt lạnh đậm, nói: “Thần tích phùng người, hiện tại cũng tại Thần Võ tông?”

“Đúng vậy, nhưng là không phải tất cả, ta cũng nói không rõ ràng.”

Bạch Cảnh Nguyên vội vàng đáp lại.

“Ừm.”

Dương Phóng đậm mặt gật đầu, nói: “Chuyện kể tiếp liền giao cho ta đi, cái này có chút chữa thương đan dược, các người đều ăn hết đi.”

Bàn tay hấn lật một cái, xuất hiện một cái Bạch sắc bình sứ, tiện tay ném cho Bạch Cảnh Nguyên.

“Vâng, hội trưởng!”

“Hội trưởng, ngài muốn đi Thần Võ tông sao?”

Lữ Bưu khẩn trương hỏi.

“Đúng thế.”

Dương Phóng đáp lại, quay người hướng về bên ngoài đi đến.

Đám người tất cả đều cấp tốc đi theo ra ngoài.

Dương Phóng tiện tay vung lên, vô hình độc phẫn đã bao phủ tứ phương, “Không có ta mệnh lệnh , bất kỳ người nào không cho phép rời đi , chờ ta đem Thần Võ tông xử trí tốt, các người lại đi qua.”

“Hội trưởng cẩn thận!”

Bạch Cảnh Nguyên, Lữ Bưu bọn người vội vàng mở miệng.

Dương Phóng không nói một lời, hướng về nơi xa lao đi.

Liễu Vân thì vội vàng theo sau lưng.

...

Thần Võ tông.

Làm Bạch Trạch vực thế lực tối cường, vô luận là quá khứ, vẫn là hiện tại, tại trong lòng của tất cả mọi người đều là lừng lẫy nổi danh.

Chỉ là mấy tháng gần đây, Thần Võ tông bên trong xuất hiện lần nữa biến cố.

Nhiều hơn một đám dị thường đáng sợ tồn tại, bọn hắn điều động Thần Võ tông tất cả môn nhân, chỉ là vì tra ra một loại gọi là 【 Ma Thiên đồ 】 đồ vật.

Bất quá đáng tiếc liên tục mấy tháng quá khứ, từ đầu đến cuối không có bất luận cái gì manh mối.

Đến mức những người này cũng bắt đầu dần dần không kiên nhẫn, tại Thần Võ tông nội sát chết không ít nhân vật cấp bậc trưởng lão.

Ba!

Chén trà bị hung hăng đập nát, rơi trên mặt đất, tóe lên mảng lớn đồ sứ mảnh vỡ cùng giọt nước.

Thần Võ tông tổng bộ.

Người mặc trường bào màu đỏ, khuôn mặt nham hiểm nam tử trung niên Yến Vân Phi, sắc mặt âm hàn, mở miệng nói: “Phế vật, tất cả đều là phế vật, để các người tìm một chút đồ vật, tìm tới hiện tại cũng không có bất kỳ cái gì manh mối, xem ra là ta đối với các người quá mức hữu hảo.”

Ở trước mặt hắn, Tống Kim Luân, Trần Bưu, Long bà bà bọn người đều là biến sắc.

“Đại nhân, chúng ta đã đang cất lực tìm.”

Trần Bưu vội vàng mở miệng.

“Dám mạnh miệng!”

Yến Vân Phi mở miệng quát chói tai, một ngụm trường kiếm cơ hồ trong nháy mắt Xuất Khiếu, để cho người ta hoàn toàn nhìn không rõ, phốc một chút, Trần Bưu trực tiếp thống khổ che lấy tai trái, cấp tốc lui ra ngoài.

Một cái tai trái trực tiếp bị tận gốc cắt rơi.

“Phế vật đồ vật, nếu không phải là lưu các người còn có chút tác dụng, đã sớm giết các người, hiện tại còn dám mạnh miệng?”

Yến Vân Phi băng hàn nói.

Mấy người khác đều là biến sắc, trong lòng kinh sợ,

nhưng lại không dám có bất kỳ ngôn ngữ.

Yến Vân Phi ánh mắt băng hàn, tại mọi người trên thân từng cái đảo qua, nói: “Nghe, ta không quản các người là dùng biện pháp gì, từ giờ trở đi. . hả?”

Sưu!

Ba!

Hắn thân thể lóe lên, một bàn tay đem Trần Bưu thân thể rút bay tứ tung ra ngoài, cuồng phún huyết thủy, hung hăng nện ở trong điện trên cây cột, điềm nhiên nói: “Người dám có lời oán giận?”

“Không có, hắn không có lời oán giận, đại nhân còn xin tha hắn!”

Tống Kim Luân biến sắc, vội vàng mở miệng.

“Đúng vậy a, cầu xin đại nhân tha hắn!”

Mấy người khác vội vàng cầu xin tha thứ.

“Đủ rồi!”

Yến Vân Phi quát chói tai một tiếng, ánh mắt băng hàn, sau đó bên hông trường kiếm trong nháy mắt Xuất Khiếu, như là quang ảnh, từ đám người trên thân cấp tốc đảo qua.

Phốc phốc phốc!

Mỗi người đều kêu lên một tiếng đau đớn, khoanh tay cổ tay, máu me đầm đìa.

Mặc dù không có bị chém đứt bàn tay, nhưng là mấy cây trọng yếu kinh mạch lại toàn bộ gãy mất.

“Ồn ào!”

Yến Vân Phi ngữ khí băng lãnh, bỗng nhiên lộ ra dáng sợ tiểu dung, nói: “Đúng rồi, người Thần Võ tông có không ít nữ đệ tử a? Đêm nay kêu lên mấy cái trẻ tuổi tới.”

Tống Kim Luân đăm người sắc mặt lại biến.

“Ừm?”

Yến Vân Phi ánh mắt phát lạnh, liền muốn lần nữa động thủ, nhưng một bên một vị nam tử lại trực tiếp ngừng lại hẳn, cười nhẹ nói: “Được rồi, đừng có lại đánh, lại đánh, đem bọn hắn đánh chết, ai giúp chúng ta tìm đồ?”

“Hừ!”

Yến Vân Phi phát ra hừ lạnh, liếc nhìn đám người: “Thứ không biết chết sống, còn dám ở trước mặt ta lộ ra loại thái độ này, ta liền sống sờ sờ mà lột da các ngươi, lăn, đem tuổi trẻ nữ đệ tử gọi tới!”

“Vâng, đại nhân!”

Tống Kim Luân, Trần Bưu, Long bà bà mấy người khuất nhục ôm quyền, rời khỏi nơi đây.

“Dạng này một đám phế vật, không hảo hảo địa gõ bọn hắn, bọn hắn căn bản không để trong lòng.”

Yến Vân Phi lạnh lùng nói.

“Chậc chậc, hiện tại Thương Khung thần cung người cũng đột nhiên nhúng tay nơi đây, theo ta thấy, bọn hắn hơn phân nửa cũng là vì vật kia tới, chúng ta cần phải vạn phần chú ý, tuyệt đối đừng bị bọn hắn đắc thủ.”

Bên cạnh nam tử trung niên một thân bạch bào, lộ ra mỉm cười, nhẹ nhàng thưởng thức trà thơm.

“Yên tâm, có mấy vị trưởng lão tại, Thương Khung thần cung coi như cùng chúng ta là địch, chúng ta cũng không cần lo lắng!”

Yến Vân Phi âm thanh lạnh lùng nói.

“Ừm, người có lòng tin tự nhiên tốt nhất!”

Bạch bào trung niên nói.

“Chút lòng tin này vẫn phải có, sớm một chút hoàn thành cái này nhiệm vụ, chúng ta cũng tốt mau trở về, mảnh này rách nát chi địa, ta là một khắc cũng không muốn chờ lâu.”

Yến Vân Phi âm thanh lạnh lùng nói: “Hiện tại thần quốc lệnh bài tin tức đã truyền đầy thiên hạ đều là, ai còn nghĩ đợ tại loại này đất nghèo!”

“Nói cũng đúng, nếu có được đến thần quốc lệnh bài, mới xem như một bước lên trời.”

Đi không được gì trung niên cảm khái.

Bọn hắn tiếp tục nhiều hàn huyên một hồi.

Nửa chén trà nhỏ sau.

Yến Vân Phi bỗng nhiên nhíu mày, sắc mặt âm hàn , đạo, “Bọn này đáng chết phé vật, ta muốn tuổi trẻ nữ đệ tử, còn không đưa tới, người tới!”

Hắn trực tiếp nhanh chân đi ra, mở miệng quát chói tai, liền muốn để cho người ta đưa tới nữ đệ tử.

Nhưng liền hắn mới vừa đi ra cửa điện.

Bỗng nhiên!

Một con khoan hậu bàn tay trắng nõn từ bên ngoài trong nháy mắt dò tới, không có chút nào dấu hiệu, bịch một tiếng, rơi vào Yến Vân Phi lồng ngực, tại chỗ đem hắn thân thể oanh bay rớt ra ngoài, cuồn phún huyết thủy, hung hăng nện ở bên trong đại điện.

“Ai?”

Một bên bạch bào trung niên biến sắc, vội vàng mở miệng.

Ngoài điện khu vực.

Một vị thân thể cao lớn, sắc mặt lạnh lùng, mặc trường bào màu xanh đậm bóng người, chậm rãi đi tới, mang theo một cỗ khó tả kiêu chể, nói: “Ai muốn nữ đệ tử?”

“Người là ai?”

Bạch bào trung niên vội vàng quát chói tai.

Sưu!

Ba!

Một bàn tay quát vào gương mặt của hắn, đem hắn thân thể trực tiếp đánh lảng không xoay tròn 1080 độ, trực tiếp hung hăng nện ở nơi xa, miệng đầy răng bay tứ tung, áo choàng phát ra, vô cùng thâm hiểm, tại chỗ cuồn phún huyết thủy.

“Ồn ào!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, nhìn về phía trên đầu Yến Vân Phi, nói: “Là người muốn nữ đệ tử?”

“Người. . người là ai, dám cùng...”

Yến Vân Phi ngoài mạnh trong yếu, vội vàng mở miệng.

Ầm!

Dương Phóng một cước đá vào bộ ngực của hắn, đem hắn đá bay ngược mà ra, gân cốt nổ tung, một câu đều chưa nói xong, trực tiếp hung hăng đâm vào trên vách tường.

Yến Vân Phi cuồng phún huyết thủy, thống khổ dị thường, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn về phía Dương Phóng.

Gia hỏa này!

Đến cùng là ai?

...

Chương 311 : Cái thế vô song! !

Yến Vân Phi bị Dương Phóng đơn giản hai chiêu, trực tiếp đánh mất đi năng lực hành động, mặt mũi tràn đầy thống khổ, gân cốt đứt gãy, một mặt hoảng sợ nhìn về phía Dương Phóng.

Đệ nhị Thiên Thê!

Đây là đệ nhị Thiên Thê kinh khủng nhân vật?

Bạch Trạch vực nội tại sao có thể có loại này tồn tại?

“Chúng ta là Thần Tích phường người, người đến tột cùng là ai? Trong thời gian này có phải hay không có cái gì...”

Yến Vân Phi vội vàng kinh hãi mở miệng.

Nhưng cùng trước đó đồng dạng.

Lời của hắn còn chưa nói xong, Dương Phóng thân thể trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt của hắn, một cước đá vào cái cằm của hắn, răng rắc một chút, tại chỗ đem hắn thân thể từ dưới đất đá lên.

Sau đó rộng lớn bàn tay đột nhiên một trào.

Phốc! !

Nắm cái ngón tay trực tiếp một mực nắm Yến Vân Phi cái cổ, như là bóp người bù nhìn đồng dạng.

“Nói, nói tiếp đi!”

Dương Phóng một tay nắm vuốt Yến Vân Phi cái cổ, ánh mắt đăm đăm, không có chút nào tình cảm, nhìn về phía Yến Vân Phi hai mắt.

Yến Vân Phi máu me đầy mặt nước, lộ ra hoảng sợ, tại Dương Phóng trong đôi mắt rõ ràng cảm thấy cực kỳ đáng sợ sát ý.

Dù là hấn kiến thức rộng rãi, giờ phút này cũng hoàn toàn e ngại.

Trong cổ họng lời nói vô luận như thế nào cũng nói không ra.

Về phần trước đó bị rút đến nơi hẻo lánh bạch bào trung niên càng là cúi đầu không nói, nằm rạp trên mặt đất, không nhúc nhích.

“Ngươi tới.”

Dương Phóng bỗng nhiên bình thản mở miệng, thanh âm truyền vào ngoài điện.

Ngoài điện rất nhanh truyền đến gấp rút tiếng bước chân, lạch cạch đất rung động.

Trước đó Tống Kim Luân, Trần Bưu, Long bà bà bọn người tất cả đều nhanh chóng từ ngoài điện chạy đến, từng cái một mặt rung động, không thể tưởng tượng nổi.

“Tiêu Tông chủ!”

“Tông chủ!”

Bọn hấn nhao nhao mở miệng.

“Là hấn muốn nữ đệ tử a?”

Dương Phóng bình thản hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Trần Bưu cắn răng gật đầu.

“Vậy là được.”

Dương Phóng gật đầu, bỗng nhiên nhẹ nhàng nhoáng một cái, vô hình chấn động trong nháy mắt tràn vào đến Yến Vân Phi thể nội, lớp lớp rung động, trực tiếp để Yến Vân Phi trong miệng kêu thảm, cuồng phún huyết thủy.

Tất cả kinh mạch liên quan đan điền, toàn bộ bị hủy.

Cả người lộ ra cực kỳ thống khổ biểu lộ.

Bịch!

Dương Phóng tiện tay quăng ra, vút trên mặt đất, nói: “Tìm hai cái trảng kiện điểm nữ đệ tử đem hẳn cắt, cắt chậm một chút, để hẳn hảo hảo trải nghiệm!”

“Vâng, tông chủ!”

Trần Bưu cắn răng nhe răng cười, cụt một tay nhô ra, trực tiếp một phát bắt được Yến Vân Phi thân thể, hướng về bên ngoài đi đến.

“Đừng, đừng, ta là Thần Tích phường người, các người không gì hơn cái này đối ta, Thần Tích phường trưởng lão lập tức tới ngay, các người không thể như thế...”

Yến Vân Phi thống khổ kêu to.

“Sự tôn, Long bà bà, các người đi xuống trước đi, ta còn có chút sự tình còn muốn hỏi.”

Dương Phóng đột nhiên mở miệng.

“Tốt, vậy người cẩn thận!”

Tổng Kim Luân mấy người mở miệng.

“Sẽ.”

Dương Phóng gật đầu.

Tổng Kim Luân mấy người lần nữa chấp tay, trực tiếp rời khỏi đại điện.

Dương Phóng ánh mắt đăm đăm, thân thể đi ra, thanh sam phiêu động, khôi ngô thân hình cao lớn chậm rãi ngồi xuống tại trước mắt một tòa kim Hoàng sắc bảo tọa bên trên, ngữ khí khinh đạm.

“Liễu Vân, nơi này chính là vi sư đã từng phát tích địa phương, vi sư ở chỗ này luyện võ, học nghệ, bình định qua các phương địch nhân!”

“Thì ra là thế, kia trước đó người chính là sư tôn môn nhân.”

Liễu Vân hỏi.

“Đúng vậy, bọn hắn có là sư tôn ta, có là sư thúc ta, còn có chính là sư tỷ ta.”

Dương Phóng đáp lại.

“Đều là trưởng bối?”

Liễu Vân sắc mặt biến hóa.

Nhưng rất nhanh ý thức được càng đáng sợ một màn.

Bọn hấn những người kia tu vi tựa hồ cũng so ra kém sư tôn.

Nói như vậy, nhà mình sư tôn thiên phú chẳng phải là cực kỳ khủng bố?

Bằng không có thể nào về sau mà lên?

Một bên bạch bào trung niên, y nguyên gục ở chỗ này, loạn phát che mặt, không nhúc nhích, tựa hồ sợ gây nên Dương Phóng chú ý.

“Ta hỏi người, các người lần này tới nhiều ít người, đều có cái gì chủng loại cao thủ?”

Dương Phóng bỗng nhiên hỏi thăm, bình tĩnh thanh âm truyền vào bạch bào trung niên trong lỗ tai.

Bạch bào trung niên trong lòng đắng chát, lúc này chậm rãi từ dưới đất đứng dậy, đáp lại nói: “Tại hạ Lữ Lương Thiên, xin ra mắt tiền bối.”

“Ừm?”

Dương Phóng sắc mặt lạnh lẽo.

Sưu!

Ba!

Lại một cái tát rút ra, đem bạch bào trung niên trực tiếp rút liên tục lăn lộn, lần nữa hung hăng đụng vào tường, máu tươi phiêu tán rơi rụng, lộ ra hoảng sợ.

“Ta hỏi người lần này tới nhiều ít người, người nói cho ta người gọi Lữ Lương Thiên, người đang đùa ta?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

“Không có, không có, chúng ta lần này hết thầy mười bốn người, có hai vị trưởng lão dẫn đội, hết thầy năm vị thánh linh, cái khác đều là nửa bước thánh linh.”

Bạch bào trung niên máu me đầy mặt nước, vội vàng nói.

“Hai vị trưởng lão? Tu vi gì?”

Dương Phóng nhàn nhạt hỏi thăm.

“Thứ. . đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong.”

Bạch bào trung niên cấp tốc đáp lại.

“Bọn hấn bây giờ ở nơi nào?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Ra ngoài tìm kiếm Ma Thiên đồ, hấn là buổi chiều hoặc ban đêm trở về.”

Lữ Lương Thiên tiếp tục đáp lại.

“Ma Thiên đồ? Đây là vật gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Là một loại cực kỳ cổ lão tàng bảo đồ, chỉ bất quá đã bị phân tán, xói mòn ở chỗ này chỉ là một phần nhỏ, đến nay chúng ta chỉ thiếu một sợi tơ tác, hiện tại hai vị trưởng lão ngay tại dẫn người truy tra!”

Lữ Lương Thiên đáp lại.

“Thì ra là thế!”

Dương Phóng gạt đầu, bỗng nhiên một đôi hờ hững ánh mắt hướng về Lữ Lương Thiên tiếp tục xem tới, nói:
“Người đang gạt ta a?”

“Không có, tại hạ tuyệt đối không dám.”

Lữ Lương Thiên sắc mặt kinh hoảng, vội vàng cấp tốc mở miệng.

Trên thực tế, hắn xác thực lừa Dương Phóng.

Lần này tới trường lão, đã có một vị đạt đến đệ nhị Thiên Thê, cái khác hai vị đều tại đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong!

Chỉ bất quá hắn cố ý không nói, chính là vì có thể âm Dương Phóng một thanh.

Thần Tích phờng người còn chưa hề bị thua thiệt như vậy!

Nếu là không đem Dương Phóng cầm xuống, hắn căn bản không cam tâm.

Dương Phóng tựa hồ trực tiếp nhìn thấu lòng dạ nhỏ mọn của hắn, ánh mắt sắc bén, làm cho người sợ hãi.

Lữ Lương Thiên bị nhìn càng ngày càng kinh dị, cuối cùng trực tiếp cúi đầu xuống.

“Hi vọng người nói là sự thật, bằng không, ta cũng không dám cam đoan người sẽ có kết quả gì tốt?”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt.

“Là, là.”

Lữ Lương Thiên liên tục đáp lại.

“Vậy các người lần này là làm sao qua được? Cũng là thông qua truyền tống trận?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Lữ Lương Thiên kiên trì đáp lại.

Chuyện này căn bản không gạt được.

Không thông qua truyền tống trận, bọn hắn không biết muốn đi bao nhiêu năm lộ trình?

Dương Phóng mày nhăn lại, trong lòng suy tư.

Bạch Trạch vực nội đến cùng còn có bao nhiêu hắn không biết truyền tống trận?

“Chỗ kia truyền tống trận ở đâu? Còn có, các người là từ đâu tới?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Truyền tống trận ở vào một chỗ dày đặc trong núi lớn.”

Lữ Lương Thiên cấp tốc đáp lại, hướng Dương Phóng miêu tả chỗ kia đại sơn cụ thể hình thái cùng vị trí, sau đó mở miệng nói: “Về phần chúng ta, là tông thần Hoang Vực truyền tống tới.”

“Thần Hoang Vực.”

Dương Phóng tự nói.

Tựa hồ là Nhật Bản người xuyên việt gốc địa phương!

“Nghe nói các người cùng Thương Khung thần cung giao thủ qua, lần này Thương Khung thần cung tới nhiều ít người, có mục đích gì, hiện tại cũng ở vào địa phương nào?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm, muốn nắm giữ càng nhiều tin tức.

“Thương Khung thần cung cũng tới hơn mười hào cường giả, tựa hồ là vì tìm kiếm một cái thiết giáp nhân cùng vị kia thiết giáp nhân đồng hương, nhưng ta cho rằng đây cũng là bọn hắc lầy cớ, bọn hắc hơn phân nửa cũng là đang tìm 【Ma Thiên đồ】, hiện tại Thương Khung thần cung đã khống chế Hắc Mặc thành!”

“Vậy bọn hắc tới nhiều ít cao thủ?”

“Cái này. . ta cũng không rõ ràng, chúng ta chỉ là cùng Thương Khung thần cung từng có hai lần phạm vi nhỏ giao thủ, rất nhanh liền tản ra, cho nên, ta cũng không dám khẳng định.”

Lữ Lương Thiên thấp thỏm đáp lại.

Dương Phóng có chút trầm mặc, sau đó tiếp tục hỏi thăm về càng nhiều vấn đề.

Lữ Lương Thiên mặt ngoài thành thành thật thật, không ngừng trả lời, nhưng trên thực tế ánh mắt phiêu hốt, vừa đi vừa về liếc nhìn, rất khó phán định đến cùng nói nhiều ít nói thật.

Đến trưa thời gian cứ như vậy cấp tốc vượt qua.

Dương Phóng đang hỏi xong mình muốn biết về sau, cũng không nhiều lời, trực tiếp ngồi ở trong điện bảo tọa bên trong, nhắm mắt dưỡng thần, không nhúc nhích, để cho người ta khó mà xem thấu tâm tư.

Lữ Lương Thiên thì là không nói một lời cúi đầu xuống, lẳng lặng đứng ở một bên.

Bên trong đại điện, trong lúc nhất thời trở nên yên tĩnh chi cực.

Đáng chết!

Liên khiến cho kinh cuồng đi.

Đợi đến mấy vị trưởng lão đến, người liên biết có nên hay không hỏi hận!

Lữ Lương Thiên trong lòng thầm mắng.

Thời gian tiếp tục vượt qua.

Trong bất tri bất giác, sắc trời biến thành đen.

Trong điện ngọn đèn sáng lên, rọi sáng ra một mảnh không lớn phạm vi.

Đại bộ phận khu vực y nguyên lộ ra mơ màng âm thầm, hoàn cảnh u bí, mờ lung, khó mà xem thấu.

“Các hạ thật sự là tính khí thật là lớn, không nói một lời liên giết chúng ta một người, làm chúng ta bị tổn thất một người, điều này tựa hồ có chút không thể nào nói nổi đi!”

Một giọng già nua đột nhiên không có dấu hiệu nào từ bên trong đại điện vang lên.

Dương Phóng nguyên bản khép kín hai mắt trong nháy mắt mở ra, hướng về lò mờ đại điện quét tới.

Một bên Lữ Lương Thiên thì kích động không thôi.

Đến rồi!

Mấy vị trưởng lão rút cục đến đây!

“Ta chỉ là giết các người một người, các người đã cảm thấy không thể nào nói nổi, vậy các người những ngày này giết ta nhiều ít người, ta lại nên tìm ai đi nói rõ lí lẽ?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, quanh quẩn trong điện.

“Chúng ta giết chỉ là một chút hạng người bình thường, là vì cho các người thanh trừ rác rưởi, nói cho cùng tại bản ý phía trên là vì các người tốt, nhưng người đây? Không chỉ có không cảm kích chúng ta, ngược lại giết chúng ta thánh linh cấp cao thủ.”

Cái kia đạo thanh âm già nua tiếp tục vang lên, nói: “Người trẻ tuổi, người khả năng còn không biết 【Thần Tích phùng】 đại biểu cái gì? Người sư tôn là ai? Để hẳn ra.”

Dương Phóng cười, nói: “Ta không có sư tôn.”

“Không có sư tôn cũng dám như thế làm việc, người liền không sợ chết sớm sao?”

Kia thanh âm già nua băng lãnh nói ra: “Giống như người người trẻ tuổi, lão phu đã đập chết không biết nhiều ít, mỗi một cái đều tự cho là đúng! Đáng tiếc kết quả là, tất cả đều thành lão phu dưới lòng bàn tay vong hồn!”

“Thật sao? Vậy người đến giết giết nhìn!”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm, ngẩng đầu lên, đột nhiên lười đầy lời âm, băng lãnh quát: “Giấu đầu lộ đuôi, rút ra đây!”

Ầm ầm!

Ầm!

Nóc nhà nổ tung, ông ông tác hưởng.

Như là cửa thiên Lô Thần tức giận, kinh khủng thiên uy
giáng lâm thế gian.

Nóc nhà người, đều không ngoại lệ, tất cả đều bị chấn
não hải oanh minh, trong nháy mắt trống không, từng cái
như là thất hồn lạc phách.

Liền ngay cả trong điện Lữ Lương Thiên cũng trực tiếp
ngốc trệ, không nhúc nhích, như đồng hóa vì pho tượng.

Răng rắc!

Nóc nhà mảnh vỡ bay múa, vô cùng thâm hiểm.

Dương Phóng khôi ngô cao lớn thân thể trong nháy mắt
phóng lên tận trời, toàn thân khí thế kinh người, màu
đen giáp trụ cùng huyết hồng áo choàng trực tiếp xuất
hiện ở ngoài thân thể hắn, đem hắn toàn thân trên dưới
bao trùm đến cực kỳ chặt chẽ, ánh mắt băng lãnh, như
là thiểm điện, sát na xuất hiện tại một vị lão giả phụ cận,
âm trầm long trảo trực tiếp hướng về lão giả mặt hung
hăng bắt tới.

Lão giả kia rõ ràng là một vị đệ nhất Thiên Thê đỉnh
phong cường giả, trên thân có mang dị bảo, ngăn ngừa
mất hồn cùng oanh minh về sau, rất nhanh kịp phản
ứng, biến sắc.

Nhưng mà!

Ầm ầm!

Hắn hai cái cánh tay cơ hồ mới vừa vịn cản ra, liền bị Dương Phóng một móng vuốt bổ trúng.

Bịch một tiếng!

Chấn động chi lực trực tiếp xuyên thấu mà qua, tại lão giả thể nội cuồng mãnh chấn động, để hắn một nháy mắt phun ra huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, tiếp lấy hai cái cánh tay cũng trong nháy mắt nổ tung, toàn bộ mặt bị Dương Phóng một phát bắt được, đột nhiên khế chụp.

Phốc phốc!

Dương Phóng khuôn mặt lạnh lùng, khí tức kinh khủng, cả người như là một tôn hắc ám chúa tể, trực tiếp đem vị này đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong lão giả một thanh giờ lên, năm ngón tay gắt gao nắm ót của hắn, để lão giả kêu thê lương thảm thiết, xương sọ muốn nứt.

Cho đến lúc này!

Những người khác mới nhao nhao kịp phản ứng.

Đều một mặt kinh hãi.

“Đông Phương trưởng lão!”

Bọn hắn đơn giản không dám tin.

Đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong Đông Phương trưởng lão lại bị người một chiêu cầm nã?

Cái này sao có thể?

Hưu!

Đột nhiên, quỹ dị kiếm quang trực tiếp sau lưng Dương Phóng sáng lên, vô cùng đột ngột, phiêu hốt khó lường, phảng phất là từ thời không bên trong phát ra tới đồng dạng.

Không có bất kỳ cái gì quỹ tích có thể bắt giữ.

Cũng không có bất kỳ cái gì dấu hiệu có thể bắt giữ.

Chợt vừa xuất hiện, liền trực tiếp mang theo lên một cỗ thần bí không linh cảm giác quỹ dị cảm giác, như là huy hoàng thiên thần giáng lâm, trấn áp hết thủy, quan sát hết thủy, để cho người ta từ sâu trong linh hồn sinh ra sợ hãi.

Dương Phóng bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt lạnh lùng, một cái khác đại thủ như thiểm điện cảm ra.

Keng!

Quỹ dị kiếm quang cùng hấn bàn tay gập thoáng qua, sát na đâm vào trên người hấn, một nháy mắt lưu lại bảy tám đạo hỏa tinh, keng keng chói tai.

Dương Phóng nhướng mày, cảm giác được người này kiếm pháp quái dị.

Đệ nhị Thiên Thê?

Hấn giơ lên thân thể của ông lão, trực tiếp hướng về bên trong đại điện dùng sức một đập, oanh một tiếng, như là ném tảng đá, đem lão giả thân thể tại chỗ hung hăng nhập vào đại điện, chấn toàn bộ đại điện đều kịch liệt lắc lư, mặt đất nổ tung, lần nữa phát ra tiếng kêu thảm, tứ chi đoạn nứt.

Đón lấy, Dương Phóng thân pháp trong nháy mắt thôi động, nhanh đến cực hạn.

Hư Không Bộ + Thị Huyết áo choàng + Phong luật!

Sưu!

Hắn thân thể lóe lên, thật tựa như thuấn di, để cho người ta hoàn toàn bắt giữ không đến.

Cho dù đối diện người kiếm pháp tiếp qua quỷ dị, nhưng giờ khắc này thế mà đã hoàn toàn đắm không đến Dương Phóng thân thể, quỷ dị một màn, để người kia trong lòng giật nảy cả mình, vội vàng liền muốn thôi động bí kỹ.

“Rống! !”

Ầm ầm!

Một tiếng lôi âm phía dưới, trực tiếp một chưởng cuồng bổ mà qua.

Kinh khủng long trào mang theo ngập trời sát khí, như là một viên màu đen như lưu tinh, hướng về người trước mắt hung hăng rơi đi.

Người trước mắt bị chấn não hải oanh minh, trong lòng kinh hãi, vội vàng liền lĩnh về kiếm ngăn cản.

Răng rắc!

Toàn bộ trường kiếm tại chỗ bị Dương Phóng đánh cho rời khỏi tay.

Hai cái hồ khẩu máu me đầm đìa.

Ngay tiếp theo hai tay cũng làm trận đứt gãy, kinh khủng khó lường ám kinh trực tiếp tràn vào đến đối phương thể nội, làm cho đối phương rên lên một tiếng thê thảm,

ngũ tạng lục phủ như gập nổ tung.

Tại đối phương trường kiếm vừa mới bay ngược.

Dương Phóng kinh khủng long trảo liền sát na đảo qua, đối phương nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân trên dưới chân khí mãnh liệt, liều lĩnh hình thành phòng ngự, ngăn tại trước người.

Oanh!

Thanh âm to lớn, toàn bộ Kim Đỉnh đại điện đều bị trực tiếp tác động đến, giống như là bị một tầng kinh khủng vòi rồng cuốn qua, không biết mảnh ngói lung tung bay múa.

Phốc phốc!

Người kia trong miệng lần nữa cuồn phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, thể nội lần nữa bị chấn động chi lực quét sạch, liên đới lấy trên thân tinh huyết đều bị Huyền Âm long trảo trực tiếp kéo đi không ít.

Dương Phóng trong nháy mắt phá vỡ phòng ngự của hắn, kinh khủng long trảo đột nhiên nhô ra, một thanh nắm đối phương cái cổ, oanh một tiếng, khí tức kinh khủng, lôi điện mãnh liệt, đem đối phương một mực nắm trong tay!

Hết thầy nói đến chậm chạp, kì thực đất đèn lửa Quang!

Hai vị thánh linh cảnh giới siêu cấp cường giả, tất cả đều bị Dương Phóng trực tiếp trọng thương!

Một vị nện ở trong điện, toàn thân huyết thủy!

Một vị thì bị Dương Phóng một mực nắm ở trong tay!

Tôi khô lạp hủ!

Cái thể vô song!

“Còn đánh sao?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, giáp trụ dữ tợn, toàn thân chảy xuôi khó tả ô quang, sau lưng màu đỏ áo choàng quét sạch, một đôi ánh mắt đã nhìn về phía còn lại bảy tám vị 【 Thần Tích phường 】 cao nhân.

Những cái kia 【 Thần Tích phường 】 cao nhân tất cả đều dọa đến sắc mặt trắng bệch, kinh tâm động phách, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Từ đầu đến cuối, bọn hắn đều không có kịp phản ứng!

Hai vị mạnh nhất trường lão liền đã bị người cầm xuống!

Cái này sao có thể?

...

Chương 312 : Hấn có thể nghe thấy? !

Toàn bộ Kim Đỉnh đại điện, khí lưu mãnh liệt, mảnh ngói kích xạ.

Một mảnh lộn xộn!

Tất cả mọi người tâm thần run rẩy, không thể tưởng tượng nổi.

Giờ khắc này Dương Phóng, khôi ngô mà thẳng tắp, một thân ô quang chảy xuôi, như là một tôn cái thể Thần Ma, bàn tay to lớn gắt gao nắm vị kia đệ nhị Thiên Thê cao thủ cái cổ, khiến cho mặt mũi tràn đầy thống khổ, mặt mũi tràn đầy chảy máu, trong lòng đã sớm bị vô tận kinh hãi thay thế.

Thần Võ tông bên trong làm sao xuất hiện loại này kinh khủng tồn tại?

Cùng là đệ nhị Thiên Thê, mình lại không có chút nào sức phản kháng?

Cái này không hợp lý!

Mình thế nhưng là thần linh hậu nhân!

Keng!

Cho đến lúc này, trực tiếp bị Dương Phóng một chưởng đánh bay đi ra trường kiếm, mới rớt cục rớt xuống đất, phát ra dị thường thanh tịnh thanh âm.

Dương Phóng ánh mắt quét qua, phát hiện chiếc kia

trường kiếm toàn thân đen nhánh, lưỡi kiếm phong mỏng, cực kỳ thon dài, mặt ngoài che kín hoa văn bí ẩn, thụ mình một kích toàn lực, lại không hư hao chút nào.

Hắn lộ ra kinh ngạc, đột nhiên cầm trong tay nam tử trực tiếp hướng về đại điện hung hăng quăng ra.

Sưu!

Oanh!

Vị kia đệ nhị Thiên Thê nam tử không có phản ứng chút nào chi lực, cùng trước đó lão giả, tại chỗ bị Dương Phóng hung hăng rơi đập trên mặt đất, chấn toàn bộ mặt đất lắc lư, đá vụn bay tán loạn.

Dương Phóng thân thể theo sát lấy xuất hiện trên mặt đất, một thanh từ dưới đất nhật lên chuôi này màu đen phong mỏng thon dài trường kiếm, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra.

Keng!

Kiếm minh thanh tịnh, hiện động lên thần bí gợn sóng.

Hắn trực tiếp đem trường kiếm thu hồi, lên tiếng nói ra: “Các người không muốn chết, ta khuyên các người một câu, vẫn là xuống tới nói chuyện!”

Tay hắn cầm trường kiếm, hướng về Kim Đỉnh đại điện nội bộ đi tới.

Bên trong đại điện.

Lữ Lương Thiên một lời rung động, toàn thân trên dưới run lẩy bẩy, sớm đã nhìn ngậy người.

Trên nóc nhà, còn lại hơn mười người cũng từng cái sắc

mặt trắng bệch, không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hắn trực tiếp đối mặt.

“Đi, xuống dưới!”

Một đám người trong lòng phát chìm, vẫn là từ kim sắc đỉnh điện nhao nhao nhảy xuống.

Dương Phóng thực lực khủng bố như thế, ngay cả trong bọn họ đệ nhị Thiên Thê Mộc Bạch trưởng lão đều bị trực tiếp cầm nã, đánh thành trọng thương, bọn hắn coi như chạy, cũng không có khả năng chạy qua đối phương.

Thà rằng như vậy, còn không bằng xuống dưới nói chuyện!

Tối thiểu đối phương không có lập tức thống hạ sát thủ.

Cái này nói rõ, đối phương lưu bọn hắn còn hữu dụng.

Sưu sưu sưu sưu!

Từng đạo bóng người nhao nhao rơi vào tàn phá đại điện bên trong.

Chỉ gặp Mộc Bạch trưởng lão, Đông Phương trưởng lão, tất cả đều toàn thân huyết thủy, xụi lơ tại một chỗ hố sâu to lớn bên trong, như là hôn mê, không nhúc nhích.

“Các hạ, người còn có chuyện gì cần phân phó chúng ta?”

Một vị khác đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong trưởng lão, kiên trì mở miệng.

Hắn hiện tại căn bản không dám lên trước kiểm tra Mộc

Bạch trưởng lão cùng Đông Phương trưởng lão thương thế, chỉ cầu có thể trước ổn định Dương Phóng, miễn cho hắn tiếp tục giết người.

“Hai vị, trước mặt ta, không cần giả chết, các người chết hay không, ta so với ai khác đều rõ ràng.”

Dương Phóng căn bản không có để ý tới đối phương, mà là đột nhiên mở miệng.

Trong lòng mọi người giật mình, nhao nhao nhìn về phía Mộc Bạch trưởng lão, Đông Phương trưởng lão.

Chỉ gặp Mộc Bạch trưởng lão nguyên bản còn chăm chú khép kín con mắt, đột nhiên một chút mở ra, toàn thân máu tươi, áo choàng phát ra, thân thể lung la lung lay từ dưới đất giăng co, toàn thân trên dưới quần áo vụn vặt, vô cùng thâm hiểm.

Một bên Đông Phương trưởng lão cũng là lung la lung lay, rất nhỏ ho khan, chậm rãi bò lên.

“Các hạ thật sâu dày thực lực, mộc nào đó bội phục! Bội phục! !”

Vị kia Mộc Bạch trưởng lão sắc mặt trắng bệch, khoe miệng chảy máu, chấp tay nói.

“Nói đi, Ma Thiên đồ rốt cuộc là thứ gì? Đem các người trên người mảnh vỡ lấy ra ta xem một chút.”

Dương Phóng lần nữa ngồi xuống tại kim sắc trên bảo tọa, đại mã Kim Dao, mở miệng nói ra.

Trong điện trong lòng mọi người trầm xuống, lần nữa đổi mặt.

“Vị tiền bối này, Ma Thiên đồ mảnh vỡ chúng ta không

mang ở trên người.”

Mộc Bạch trưởng lão nhắm mắt nói.

“Còn dám gạt ta?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lẽo.

“Không có, tại hạ sao dám?”

Mộc Bạch trưởng lão vội vàng mở miệng.

Nhưng mà vừa dứt lời, Dương Phóng trong nháy mắt lướt ngang mà qua, một bàn tay quất vào Mộc Bạch trưởng lão hai gò má, ba một tiếng, đem hấn thân thể rút bay tứ tung, đại thủ tại trước ngực của hắn dùng sức một trảo.

Phốc phốc!

Quần áo vỡ nát.

Một mặt màu đen quái dị cổ đồ rơi trên tay Dương Phóng.

Dương Phóng thân thể lóe lên, lần nữa như là thuận di, sát na trở xuống bảo tọa, cho đến lúc này, Mộc Bạch trưởng lão thân thể mới hung hăng rơi xuống trên mặt đất.

Từ đầu đến cuối đều không để cho bất luận kẻ nào kịp phản ứng.

Hết thầy thật giống như không có nhúc nhích qua.

Đám người càng là kinh hãi.

Loại tốc độ này, đơn giản không thể tưởng tượng nổi! !

Bảo tọa khu vực.

Dương Phóng ánh mắt liếc nhìn, rơi vào trong tay màu đen cổ đồ bên trên.

Chỉ gặp trương này cổ đồ diện tích không nhỏ, có chừng chậu rửa mặt, phía trên vẽ không phải sơn sơn thủy thủy, mà là vô số thần bí khó lường ngân sắc văn tự, móc sắt bạc họa, vụn và vụn vụn, như là khoa đầu văn.

“Trương này Ma Thiên đồ đến cùng có tác dụng gì?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

Trước đó Lữ Lương Thiên nói lời, hấn căn bản căn bản không tin, giờ phút này đành phải lần nữa hỏi thăm.

“Không có cái gì tác dụng khác, chỉ là dính đến một chỗ thần bí bảo tàng.”

Mộc Bạch trường lão khóe miệng chảy máu, lần nữa từ dưới đất chậm rãi bò lên, tiếng trầm nói.

“Ừm?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, nhìn về phía hấn thân thể, nói: “Từ giờ trở đi, ta không có để người nói chuyện, không cho phép người nói chuyện, các người đi hết ngoài điện chờ, lưu một người ở đây!”

Mộc Bạch trường lão sắc mặt biến đổi, vội vàng nhìn về phía Dương Phóng.

“Ra ngoài, người lưu lại!”

Dương Phóng không thể nghi ngờ, trực tiếp chỉ hướng một cái trong đó nữ tử.

Nữ tử kia mặc đạo bào màu trắng, mang theo Vũ Quan, ước chừng ba bốn mươi tuổi khoảng chừng, là một vị nửa bước thánh linh cấp cao thủ, tóc đen rối tung, dung nhan mỹ lệ, giờ phút này nghe vậy về sau, lập tức gương mặt xinh đẹp thất sắc.

“Tốt, chúng ta ra ngoài.”

Mộc Bạch trưởng lão tê cả da đầu, hai tay chấp lên, hướng về bên ngoài chậm rãi thối lui, một đôi ánh mắt lại sâu sâu nhìn về phía vị kia Vũ Quan nữ tử, mang theo nồng đậm cảnh cáo ý vị.

Những người khác cũng toàn bộ đi theo chậm rãi rời khỏi.

Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, tiện tay vung lên, một tôn dũ tợn kinh khủng thiết giáp cự nhân trong nháy mắt xuất hiện tại bên cạnh hắn, giống như hắn, đều là toàn thân trên dưới đều bị đen nhánh giáp trụ bao phủ, chỉ lộ hai con mắt ở bên ngoài.

Cái này thiết giáp cự nhân xuất hiện về sau, trực tiếp bước chân, hướng về bên ngoài đi đến, coi chừng Mộc Bạch trưởng lão mấy người.

Chính là Bàn Vạn Chung!

Trước đó vì che giấu tai mắt người, Dương Phóng tại hoàng thành thời điểm liền từng lặng yên chế tạo giáp trụ, vì Bàn Vạn Chung mặc lên.

“Nói đi, Ma Thiên đồ đến cùng có làm được cái gì. Đừng nói cho ta là tàng bảo đồ, nếu như người nói cùng cái kia Lữ Lương Thiên nói không giống, ta liền phế bỏ tu vi của người, đem người đưa cho Thần Võ tông dưới nhất tầng đệ tử xử trí, ta nghĩ, bọn hắn đối với người như thế

một vị nữa bước thánh linh cấp nhân vật, sẽ dị thường cảm thấy hứng thú.”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt, nhìn chăm chú lên Vũ Quan nữ tử, mở miệng nói ra.

Vũ Quan nữ tử lập tức thần sắc khấn trương, trong lòng bối rối.

Lữ Lương Thiên trưởng lão đã nói?

“Là. . là tàng bảo đồ, phân tán thiên hạ các nơi, nơi này chỉ là trong đó một bộ phận...”

Vũ Quan nữ tử run lẩy bẩy.

“Ừm?”

Sưu!

Ba!

Dương Phóng thân thể lóe lên, lại một cái tát rút ra, đem Vũ Quan nữ tử thân thể rút xoay tròn, trùng điệp đập xuống đất, ngữ khí băng lãnh: “Nói láo!”

Trên người hắn tràn ngập một cỗ khí tức ngọt ngào, nói: “Thôi, ta cũng lười hỏi ngươi, liền phế bỏ võ học của ngươi, để những đệ tử kia xử lý ngươi đi, cho ngươi cơ hội, ngươi không biết trân quý, Lữ Lương Thiên đã đem thật muốn thổ lộ, ngươi còn dám giấu diếm ta!”

“Không muốn, ta nói, ta nói.”

Vũ Quan nữ tử miệng đầy huyết thủy, lộ ra kinh hoàng, vội vàng cấp tốc mở miệng: “Là huyết mạch đồ lục, Ma Thiên đồ lại được xưng là 【Ma Thiên huyết mạch đồ】, cực kỳ thần bí, có thể tẩy dịch huyết mạch, để huyết

mạch phẩm chất lần nữa tăng lên một bậc, đối với thần linh huyết mạch cùng các loại dị tộc huyết mạch mà nói, trọng yếu vô cùng!”

“Gột rửa huyết mạch?”

Dương Phóng mày nhăn lại, nói: “Đối nhân loại bình thường có thể sử dụng sao?”

“Cái này. . ta cũng không rõ ràng.”

Vũ Quan nữ tử khẩn trương nói.

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Hắn cũng không phải thần linh huyết mạch.

Nếu là đối tại người bình thường vô dụng, như vậy vật này rơi vào trong tay, cũng là gân gà.

“Hết thầy có bao nhiêu mảnh vỡ, một khối khác ở đâu? Nghĩ rõ ràng lại trả lời, nếu là còn dám nói láo, ta sẽ không lại cho người cơ hội.”

Dương Phóng nói.

Vũ Quan nữ tử da đầu tê rần, mở miệng nói ra: “Vâng, hết thầy chỉ có ba khối mảnh vỡ, trong tay người đã là hai khối hợp nhất, còn có một mảnh vụn hiện tại ở vào Bạch Trạch vực một chỗ trong hạp cốc, bất quá, chỗ kia hẻm núi dị thường nguy hiểm, chúng ta trước đó thăm dò mấy lần, cuối cùng đều vô công mà trở lại.”

“Hẻm núi?”

Dương Phóng lộ ra kinh ngạc.

Bạch Trạch vực nội còn có chỗ nguy hiểm như vậy?

Để một đám thánh linh, nửa bước thánh linh cũng toàn bộ không công mà lui?

“Đúng vậy, chỗ kia hẻm núi vị trí ngay tại Bạch Trạch vực phía tây Hồng Hoang trong rừng rậm.”

Vũ Quan nữ tử lúc này đem chỗ kia hẻm núi vị trí đằng hoàng nói.

Thời gian dần trôi qua, Dương Phóng làm được trong lòng hiểu rõ.

“Đúng rồi, lần này Thương Khung thần cung tới nhiều ít cao thủ, các người không phải cùng bọn hắn đã giao thủ qua sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thương Khung thần cung có hai vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão tọa trấn, còn tới hai vị cổ tộc cường giả, một vị xuất từ Thiên tộc, một vị xuất từ Thánh tộc, tuổi tác cũng không lớn, hẳn là qua lai lịch luyện, đúng, bọn hắn giết chết không ít người, tựa hồ. . tựa hồ chính là vì tìm kiếm người.”

Vũ Quan nữ tử ngữ khí thấp thỏm, lần nữa nhìn thoáng qua toàn thân đen nhánh giáp trụ Dương Phóng.

Đám kia Thương Khung thần cung nói muốn tìm một vị thiết giáp nhân, bọn hắn nguyên bản còn không tin.

Nhưng bây giờ, nàng tin.

Bởi vì thiết giáp nhân chính là người trước mắt!

Đối phương thế mà đắc tội qua Thương Khung thần cung?

“Thiên tộc, Thánh tộc?”

Dương Phóng sờ lên cằm, lần nữa liên tưởng đến lúc trước Lục Phiến Môn tổng bộ đêm đó.

Lúc ấy kia tam nhãn nam tử có thể bắn ra hào quang, đem người định trụ, thật là có chút khó tin.

Không biết mình lấy hắc ám chi lực, có thể hay không thôn phệ loại kia quý dị hào quang...

Mà lại!

Thương Khung thần cung thể mà còn tới hai vị đệ nhị Thiên Thê tọa trấn!

Loại này đội hình xác thực cường đại.

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng não hải cấp tốc suy tư, ần ần toát ra một cái ý nghĩ.

Sau đó, hắn tiếp tục hỏi thăm một vài vấn đề.

Vũ Quan nữ tử tất cả đều từng cái đáp lại.

Nửa giờ sau.

Dương Phóng để người bên ngoài lần nữa đi đến.

Đối mặt Mộc Bạch trưởng lão thời điểm, Vũ Quan nữ tử rõ ràng có chút gấp rút bất an, vội vàng cúi đầu, không dám nhìn tới hắn.

Tình cảnh như vậy, để Mộc Bạch trưởng lão trong lòng trầm xuống.

Hắn biết Vũ Quan nữ tử nhất định là đem chân tướng

nói.

“Các vị , ẩn lý thuyết, các người khống chế ta Thần Võ tông, giết chết ta Thần Võ tông nhiều người như vậy, ta lẽ ra đem các người toàn bộ giết chết, bất quá, nể tình thượng thiên có đức hiếu sinh, ta ngược lại thật ra có thể cho các người một cái cơ hội.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, nhìn về phía mấy người, nói: “Các người không phải cùng Thương Khung thần cung đám người kia từng có giao thủ sao? Hiện tại ta có thể giúp các người triệt để diệt bọn hắn, các người cảm thấy thế nào?”

“Diệt Thương Khung thần cung người?”

Mộc Bạch trưởng lão bọn người trong lòng giật mình.

Nhưng rất nhanh minh bạch Dương Phóng ý nghĩ.

Gia hỏa này, không phải vì bọn hắn diệt Thương Khung thần cung người, rõ ràng là muốn lợi dụng bọn hắn, là chính hắn nghĩ diệt Thương Khung thần cung.

Bất quá!

Dưới mắt tính mạng của bọn hắn tất cả đều tại Dương Phóng trong tay.

Không phải do bọn hắn không đáp ứng.

“Tốt, đã dạng này, vậy chúng ta nguyện ý phối hợp các hạ.”

Mộc Bạch trưởng lão nói.

“Sai, không phải là các người phối hợp ta, là ta phối hợp các người, đây là các người cùng Thương Khung thần

cung mâu thuẫn, cùng ta nhưng không có quan hệ, ta nhiều nhất chỉ có thể cầm nhúng tay, giúp các người thanh trừ mấy người mà thôi.”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt, tận khả năng đem mình tồn tại tiêu trừ sạch sẽ.

Dạng này sau này Thương Khung thần cung trả thù, tự có Thần Tích phùng cản trở.

Mộc Bạch trưởng lão đám người nhất thời trong lòng trầm xuống.

“Có thể!”

“Rất tốt, như vậy, các vị trước hết xuống dưới nghỉ ngơi đi, ngày mai buổi chiều, chúng ta liền tiến về Hắc Mặc thành.”

Dương Phóng mỉm cười.

Mộc Bạch trưởng lão bọn người không nói một lời, lần nữa ôm quyền, hướng về ngoài điện chậm rãi thoái lui.

Dương Phóng ánh mắt tĩnh mịch, lẳng lặng nhìn về phía ngoài điện, suy nghĩ xa xưa.

Thật lâu, mới lần nữa thu hồi ánh mắt.

...

Bóng đêm đen nhánh.

Khắp nơi tụ tập.

Một chỗ mờ tối gian phòng bên trong.

Bị Mộc Bạch trưởng lão mấy người bố trí cỡ nhỏ trận

pháp, có thể ngăn cản ngoại giới thăm dò cùng thám thính.

Giờ phút này.

Hơn mười đạo bóng người tất cả đều hội tụ ở đây, từng cái sắc mặt âm trầm, như muốn tích thủy.

Ban ngày tên kia Vũ Quan nữ tử, càng là lo lắng bất an, run lẩy bẩy, không dám ngẩng đầu nhìn Mộc Bạch trưởng lão mấy người.

Ba!

Đông Phương trưởng lão đập bàn một cái, sắc mặt u ám, lạnh giọng nói: “Gia hỏa này căn bản là đang lợi dụng chúng ta, hắn là bắt chúng ta làm tấm mộc, để chúng ta cùng Thương Khung thần cung gây thù hằn, thậm chí một khi chờ hắn giết chết Thương Khung thần cung những người kia về sau, còn vô cùng có khả năng đem chúng ta cũng cho diệt khẩu!”

“Không tệ, bất quá người này tu vi thật là kinh khủng, đơn giản như là cuộn cuộn nham tượng, để cho người ta khó mà ngăn cản, đối phương đến cùng là lai lịch gì? Vì cái gì Thương Khung thần cung dám người kia sẽ không xa vô số bên trong, đến đây tìm hắn?”

Một vị khác đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong trưởng lão mở miệng hỏi thăm.

“Điểm này chúng ta đã từng nghĩ tới, Thương Khung thần cung người từng cái mắt cao hơn đầu, cuồng ngạo vô biên, lần này thế mà chạy xa như vậy đến đây điều tra người này, người này đến cùng làm cái đại sự gì?”

Bên cạnh người cũng là nhú mày.

“Hừ.”

Mộc Bạch trưởng lão bỗng nhiên phát ra hừ lạnh, híp mắt lại, hẹp dài mà âm lãnh, nói: “Quản hấn cùng Thương Khung thần cung ở giữa đến cùng tồn tại mâu thuẫn gì, hấn đã muốn lợi dụng chúng ta, chúng ta cũng không phải ăn chay, tại hấn cùng Thương Khung thần cung giao thủ thời điểm, thả ra 【 Diêm Ma túy 】, ta muốn để hấn cùng Thương Khung thần cung người đồng quy vu tận!”

“Diêm Ma túy?”

“Không thể đùa lừa, Diêm Ma túy một khi mở ra phong ấn, sẽ có nhỏ xíu khí tức truyền ra, vạn nhất bị hấn sớm cảm thấy liền nguy rồi.”

Đông Phương trưởng lão đám người sắc mặt khế biến.

“Yên tâm, một chút nhỏ xíu khí tức mà thôi, hấn cũng không phải nhang muỗi tiểu trùng, hấn làm sao có thể nghe được? Huống hồ, coi như người thấy lại có thể thế nào, tại không xác định đây là vật gì tình huống dưới, hấn căn bản sẽ không giết chúng ta.”

Mộc Bạch trưởng lão nhếch miệng lên, lộ ra một vòng cười lạnh, nói: “Người này còn muốn lợi dụng chúng ta đối phó Thương Khung thần cung, cho nên, chỉ cần chúng ta không làm một chút chuyện gì quá phạm, hấn hiện tại căn bản sẽ không đụng đến bọn ta, nói cách khác, trong thời gian ngắn, chúng ta là tuyệt đối an toàn.”

“Trong thời gian ngắn tuyệt đối an toàn?”

“Không tệ, điểm này phân tích xác thực chính xác!”

Đám người nhao nhao gật đầu.

Đối phương đến bây giờ cũng không giết bọn hắn, ngược lại hảo hảo khoản đãi.

Đủ để nhìn ra lưu bọn hắn còn có đại dụng!

Cứ như vậy, liền cho bọn hắn rất lớn cơ hội!

Mộc Bạch trưởng lão tiếp tục nói ra: “Người này muốn lợi dụng chúng ta, vậy chúng ta liền đem kế liền tính toán cẩn thận, tiếp xuống, liền bồi hắn hảo hảo chơi đùa, nhìn xem đến cuối cùng chết đến tội cùng là ai?”

“Không tệ! Gia hỏa này cho là có chút võ lực liền có thể muốn làm gì thì làm, đơn giản chết cũng không biết chết như thế nào, cường giả chân chính, loại trừ võ lực, còn muốn có mưu lo, biết ẩn nhẫn cùng cầu thả, chỉ có dạng này, mới có thể cười đến cuối cùng.”

Đông Phương trưởng lão cười nói.

Chỉ cần đối phương không giết bọn hắn, như vậy, bọn hắn cuối cùng rồi sẽ lật bàn!

“Chúng ta ăn muối, so với hắn ăn cơm còn nhiều hơn, bằng hắn cũng nghĩ tính toán chúng ta? Người si nói mộng!”

Mộc Bạch trưởng lão tiếp tục hừ lạnh.

“Các vị, đêm hôm khuya khoắt không ngủ được, đều tại mưu đồ bí mật cái gì đâu?”

Bỗng nhiên, một đạo bình tĩnh thanh âm đạm mạc trực tiếp từ ngoài cửa truyền đến.

Bên trong căn phòng đám người thốt nhiên biến sắc, cùng nhau ngẩng đầu.

Hắn ở ngoài cửa?

Làm sao có thể?

Bọn hắn lại không có bất kỳ cái gì phát giác!

“Không, ta đã nghỉ ngơi...”

Mộc Bạch trưởng lão vội vàng nói.

“Mở cửa được không?”

Dương Phóng thanh âm tiếp tục truyền đến.

Đám người tê cả da đầu, sắc mặt biến đổi.

Cuối cùng lại căn bản là không có cách cự tuyệt, đành phải chậm rãi mở cửa phòng.

Một đạo thon dài cao lớn cái bóng chậm rãi ánh vào đám người diễn luyện.

Dưới bóng đêm Dương Phóng, tựa hồ lộ ra đáng sợ hơn, toàn thân đều nhiều hơn một loại khí tức thần bí, thật giống như biến thành đêm tối sùng nhi, trở thành hắc ám vương giả.

Trống rỗng mang đến càng thêm khí tức ngọt ngào.

“Tiêu. . Tiêu Tông chủ. . người đã đến.”

Mộc Bạch trưởng lão gạt ra tiểu dung.

Ầm!

Một chưởng rơi xuống, nhanh đến cực hạn.

Mộc Bạch trưởng lão chỉ cảm thấy phòng ngự áo ngoài trong nháy mắt rung chuyển, liên tục hơn mười nặng kinh khủng ám kinh trực tiếp xuyên thấu phòng ngự áo ngoài, răng rắc một chút, hướng về trong cơ thể của hắn nội tạng nhanh chóng chấn động mà đi.

Mộc Bạch trưởng lão sắc mặt biến đổi, vội vàng muốn cấp tốc rút lui.

Nhưng đã hoàn toàn không còn kịp rồi.

Dương Phóng bàn tay lớn vỗ một cái, đem hắn thân thể lần nữa kéo đến, lại là một chưởng rơi xuống, đen nhánh nặng nề, rắn r chắc chắc nện ở mi tâm của hắn.

Phốc phốc!

Mộc Bạch trưởng lão cuồng phún huyết thủy, thân thể trong nháy mắt bay ngược, hung hăng nện ở gian phòng, toàn thân xụi lơ, nội tạng, não tổ chức, toàn thân trên dưới tất cả kinh mạch, toàn bộ vỡ vụn.

Trong mắt của hắn lộ ra nồng đậm hoảng sợ, tựa hồ không dám tin.

Đối phương đối với hắn hạ sát thủ rồi?

Làm sao lại như vậy?

Hắn không phải còn muốn lợi dụng nhóm người mình đối phó Thương Khung thần cung sao?

Vì sao đột nhiên thay đổi chủ ý?

Những người khác cũng tất cả đều biến sắc, từng cái lông tơ đứng vểnh.

“Lúc đầu không muốn giết người, bắt quá luôn cảm thấy người người này còn có cái gì âm mưu đang chờ ta, cho nên vẫn là giết tương đối tốt, còn có, Diêm Ma túy là cái gì, giao ra đi.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, vang ở nơi đây.

Đám người càng là tâm thần hoảng hốt, sắc mặt trắng bệch.

Hắn. . .hắn có thể nghe được?

Hắn làm sao lại biết mọi người tại nghị luận Diêm Ma túy *?

...

Chương 313 : Diêm Ma túy!

Trên mặt đất.

Mộc Bạch trưởng lão mặt mũi tràn đầy vận vẹo, huyết thủy không ngừng mà từ miệng, lỗ mũi, trong lỗ tai toát ra, một mặt tuyệt vọng cùng sợ hãi nhìn về phía Dương Phóng, theo sát lấy trên mặt lộ ra nòng đậm oán độc.

Đối phương thế mà nghe được lời của bọn hắn?

Đây không có khả năng!

Có gian tế!

Trong bọn họ nhất định có đối phương gian tế!

Phốc!

Hắn rớt cuộc không chịu nổi, toàn bộ đầu bồng nhiên rũ xuống một bên, không nhúc nhích, chết thảm bỏ mạng.

Trái tim của hắn cùng não tổ chức, bị Dương Phóng trực tiếp đánh nát bấy.

Liên xem như có Đại La Tiên Đan nguyệt hoàn toàn không cứu sống hắn.

Thương hại hắn quá mức tự tin, coi là có thể nghịch cảnh lật bàn.

Thẳng đến trước khi chết thời điểm cũng không dám tin tưởng, Dương Phóng có thể nghe được lời của hắn.

“Mộc Bạch trưởng lão!”

Mấy người khác tất cả đều kinh hoàng hét lớn, cấp tốc vọt tới.

“Các hạ khinh người quá đáng!”

Đông Phương trưởng lão muốn rách cả mí mắt, cắn răng gầm thét.

“Ta nếu là người, liền sẽ không nhiều lời.”

Dương Phóng một thân thanh sam, ngữ khí bình tĩnh, nhìn về phía Đông Phương trưởng lão, cười nói: “Đúng rồi, Diêm Ma tủy đầu, lấy ra ta xem một chút, cũng cho ta biết các người dựa vào cái gì kết luận vật này có thể giết ta?”

“Người!”

Đông Phương trưởng lão lập tức trong lòng băng hàn, cấp tốc hướng về sau rút lui, như là gặp được cái gì kinh khủng nhất sự tình.

Gia hỏa này thật có thể nghe được?

Cách cỡ nhỏ trận pháp nghe được bọn hắn nói chuyện?

Yêu nghiệt!

Cuối cùng là cỡ nào yêu nghiệt?

Thật tình không biết Dương Phóng theo tu vi ngày càng tinh thâm, đối với Phong luật Thần Chủng khai phát cũng càng ngày càng mạnh, nhất là đến đệ nhị Thiên Thê, thính lực càng là càng ngày càng tăng, so trước đó mạnh không biết bao nhiêu.

Chỉ là một cái cỡ nhỏ trận pháp tựa như ngăn trở Phong

luật Thần Chủng, căn bản không có khả năng!

Nếu là không có Phong luật Thần Chủng, đối phương cỡ nhỏ trận pháp xác thực có thể ngăn trở đệ nhị Thiên Thê cao thủ nhìn trộm cùng lắng nghe.

Nhưng tồn tại Phong luật Thần Chủng, loại này cỡ nhỏ trận pháp cũng đã rất khó tái phát vung tác dụng.

“Diêm Ma túy. . Diêm Ma túy tại ta chỗ này.”

Đông Phương trưởng lão bị Dương Phóng nhìn toàn thân run rẩy, đến cuối cùng bờ môi run rẩy, bàn tay run rẩy, từ trong ngực chậm rãi lấy ra một cái màu đỏ bình nhỏ ra.

“Ừm?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, tiện tay trao một cái.

Màu đỏ bình nhỏ rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Ước chừng lớn chừng bàn tay, khéo léo đẹp đẽ, nhan sắc tiên diễm, làm người say mê.

“Vật này cần dùng như thế nào? Trước đó nghe các người nói, còn giống như có một tầng phong ấn, mà lại một khi mở ra phong ấn, sẽ còn toát ra nhỏ bé khí tức, đúng hay không?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

Đông Phương trưởng lão bọn người càng là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Đối phương thật là đem bọn hắn lời nói một chữ không kém tất cả đều nghe quá khứ.

Trong lúc nhất thời bọn hắn cảm thấy giống như là trên thân không có bất luận cái gì bí mật.

“Đúng vậy, bình ngọc phía trên có phong ấn, mở ra về sau, sẽ có nhỏ bé hương thơm truyền ra, loại mùi thơm này người bình thường người không thấy, trừ phi thức tỉnh khứu giác thần linh huyết mạch người, hoặc là một chút kỳ dị sinh vật, như nghe hương tiểu trùng, tìm hương u linh chờ một chút, về phần vật này. . vật này một khi thẩm thấu, có thể tùy tiện hạ độc chết đệ nhất Thiên Thê, ngay cả đệ nhị Thiên Thê cũng không chịu nổi, sẽ bản thân bị trọng thương.”

Đông Phương trưởng lão bờ môi nhúc nhích, mở miệng nói ra.

“Đáng sợ như vậy?”

Dương Phóng sắc mặt động dung.

Có thể hạ độc chết đệ nhất Thiên Thê?

Ngay cả đệ nhị Thiên Thê cũng không chịu nổi?

Phải biết phạm là đến thánh linh, thân thể kháng tính sẽ toàn diện tăng lên, giữa thiên địa các loại kịch độc có chín thành chín đều sẽ trực tiếp mất đi hiệu lực.

Thế nhưng là loại kịch độc này, thế mà còn có thể hạ độc chết thánh linh?

“Đây là vật gì chế?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Đồ tốt!

Đây thật là đồ tốt!

Với hấn mà nói, không có so vật này càng thêm trân quý.

“Vật này là dùng phương pháp đặc thù, lấy thứ ba Thiên Thê cường giả thi độc chế, cực kỳ hiếm thấy, chúng ta cũng mới chỉ có cái này một bình.”

Đông Phương trưởng lão mỗi một nói.

“Thứ ba Thiên Thê cường giả thi độc chế thành?”

Dương Phóng lần nữa giật mình.

Khó trách lợi hại như thế!

Thứ ba Thiên Thê cường giả, nhục thân gần như bất diệt, dù là đầu bị chém đứt, đều có thể lần nữa đón về, cho dù bỏ mạng, nhục thân bên trong cũng sẽ tồn tại một loại kinh khủng hoạt tính, khiến cho thân thể của bọn hấn mấy trăm năm bất diệt, so như người sống đồng dạng.

Dạng này thi thể nói chung, sẽ rất ít sinh ra thi độc!

Nhưng là một khi sinh ra thi độc, tất nhiên kinh khủng khó lường!

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, quan sát tỉ mỉ trong tay bình nhỏ, đột nhiên nơi lòng bàn tay một vòng quỷ dị ô quang hiển hiện, như là màu đen không đáy vòng xoáy, xuy xuy rung động, đem bình ngọc mặt ngoài phong ấn tầng tầng thôn phệ.

Rất nhanh toàn bộ hóa giải.

Hấn nhẹ nhàng khịt khịt mũi, ánh mắt ngưng lại.

“Quả nhiên có một cỗ kỳ dị mùi thơm.”

Bình ngọc này cái nắp còn chưa chân chính mở ra, liền có một cỗ kỳ dị hương thơm truyền ra.

Rất là bình thản, cùng hấn Túy Hồn hương không sai biệt lắm.

Cũng chính là hấn, những người khác quả quyết không có khả năng nghe được mảy may, trừ phi là đã thức tỉnh khứu giác thần linh huyết mạch người.

“Tốt, vật này ta giữ, ngày mai buổi chiều bắt đầu ra tay với Hắc Mặc thành, các người đều sớm nghỉ ngơi một chút, đừng lại tập hợp một chỗ.”

Dương Phóng nhìn về phía mấy người.

Nếu không phải mấy tên này trong phòng mưu đồ bí mật đối phó hấn, hấn cũng lười quản bọn họ.

Nhưng nghĩ không ra lại còn có thu hoạch ngoài ý muốn!

Loại độc này phối hợp thêm hấn Phong luật Thần Chung, đơn giản hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Thực lực của hấn tất nhiên còn phải lại lên một tầng.

Đáng tiếc duy nhất chính là!

Vật này cực kỳ thừa thớt, luyện chế điều kiện cũng cực kỳ hà khắc.

Dù là sau này hấn có thể lấy được thứ ba Thiên Thê cao thủ thi thể, thế nhưng là muốn cho đối phương trong thi thể sinh ra thi độc, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Dương Phóng cầm bình ngọc, quay người rời đi.

Gian phòng bên trong.

Mỗi người đều sắc mặt trắng bệch, bắt đầu cấp tốc xử lý Mộc Bạch trường lão thi thể.

Tại xử lý hoàn tất về sau, bọn hắn cũng không dám lại chờ lâu, mà là nhao nhao đứng dậy rời đi.

Dương Phóng triển lộ đủ loại thủ đoạn, quá mức kinh người.

Vô luận là loại kia quỷ dị thính giác, vẫn là khứu giác, đều viễn siêu thường nhân!

Hắn không chỉ có thể cách cỡ nhỏ trận pháp nghe được bọn hắn nói chuyện, còn có thể nghe đến chỉ có nghe hương tiêu trùng mới có thể nghe được hương khí, cái này có thể xưng không phải người!

.

.

.

Giữa trưa.

Ánh mặt trời chiếu sáng.

Rộng rãi Hắc Mặc thành bên trong, dòng người lui tới.

Một chỗ trong tửu quán.

Dương Phóng thân mang sạch sẽ trường bào màu xám, tóc đen đầy đầu chải vuốt cẩn thận tỉ mỉ, ngồi trên ghế, một bên đang yên lặng đánh giá trong tay cổ đồ, một

bên lẳng lẳng thưởng thức trà.

Liền tựa như trượng này cổ đồ bên trong ẩn chứa vô tận cơ mật.

Ma Thiên đồ!

Vật này đã có thể gột rửa huyết mạch, không biết có thể hay không cho Huyền Âm long thảo dùng thử một chút.

Nếu là có thể cho Huyền Âm long thảo sử dụng, có lẽ có thể đem Huyền Âm long thảo lần nữa tăng lên một cái cấp bậc.

Dương Phóng trong óc không ngừng suy tư.

Nửa canh giờ trước, hắn cũng đã dẫn người xuất hiện ở Hắc Mặc thành.

Chỉ bắt quá bên người 【Thần Tích phường】 cường giả đã sớm bị hắn tản ra, để bọn hắn tiến đến tìm hiểu tin tức đi.

Trước mắt bên người chỉ có một vị Lữ Lương Thiên ở đây, mặt mũi tràn đầy cười bồi, nhìn về phía Dương Phóng.

“Đúng rồi, người xác định trước người nói chỗ kia truyền tống trận vị trí là thật?”

Dương Phóng nhấp một miếng trà, lần nữa hỏi thăm.

“Thiên chân vạn xác, tuyệt đối là thật.”

Lữ Lương Thiên vội vàng mở miệng.

Lúc trước hắn ở trong đại điện lừa qua Dương Phóng, suốt cả đêm hắn đều ngủ không ngon, sợ Dương Phóng

tìm hấn để gây sự, giờ phút này đứng trước Dương Phóng vấn đề, cũng không dám do dự nữa.

“Vậy là được.”

Dương Phóng gật đầu.

Sáng sớm hấn đã phái ra Bàn Vạn Chung, hướng về kia chỗ truyền tống trận chạy tới.

Tại Dương Phóng tư duy bên trong, Bạch Trạch vực truyền tống trận hấn là phát hiện một chỗ, hủy đi một chỗ.

Chỉ để lại thông hướng 【 Kinh Thiên vực 】 liền có thể.

Hấn cũng không hi vọng sau này còn sẽ có cái gì cường giả thông qua truyền tống trận không hiểu thấu đuổi tới Bạch Trạch vực.

Ngay tại Dương Phóng tiếp tục xem hướng trong tay cổ đồ thời điểm, bỗng nhiên, sinh ra cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa.

Một thân tơ lụa Nguyên Linh giáo trưởng lão Thôi Ngự, giờ phút này vẻ mặt tươi cười, mang theo một đám cái khác Nguyên Linh giáo trưởng lão, chính làm bạn tại một vị phú gia công tử bên người, hướng về bên này đi tới.

Một đám Nguyên Linh giáo trưởng lão từng cái như là chó xù, cười bồi nhìn về phía vị công tử kia.

“Vân công tử, chỗ này tửu quán đồ ăn cực kỳ nổi danh, nhất định sẽ bảo đảm ngài hài lòng, người cứ yên tâm chính là.”

Thôi Ngự vẻ mặt tươi cười.

“Đều là một chút hạ đẳng đồ ăn, có thể có cái gì hài lòng hay không, địa phương này, ta hiện tại là một khắc cũng không muốn ngốc.”

Cầm đầu phú gia công tử khẽ thở dài, nói: “Chỉ đợi Thiên ca sớm một chút hoàn thành nhiệm vụ, ta cũng tốt sớm một chút rời đi nơi đây.”

“Đúng thế, kia là.”

Thôi Ngự tiếp tục cười bồi.

Quán rượu điếm tiểu nhị sớm đã hấp tấp chạy tới, mặt mũi tràn đầy mỉa mai nói ra: “Thôi đại gia, lão nhân gia ngài muốn ăn chút gì không?”

“Gọi các người chưởng quỹ đến, hôm nay chúng ta mấy cái phải bồi một vị quý khách ăn cơm, toàn bộ quán rượu chúng ta toàn bao, những người khác toàn bộ đuổi đi!”

Thôi Ngự sầm mặt lại, mở miệng nói ra.

“Là, là.”

Điếm tiểu nhị liền vội vàng gật đầu, cấp tốc quay người thông tri chưởng quỹ đi.

Quán rượu lâu một một mảnh xôn xao.

Rất nhiều thực khách đều nghe được Thôi Ngự lời nói.

Bất quá khi nhận rõ Thôi Ngự khuôn mặt về sau, bọn hắn lập tức không dám nhiều lời, từng cái rất là thực tướng, không cần điếm tiểu nhị đuổi người, liền lập tức lưu lại bạc, mặt mũi tràn đầy cười lấy lòng, cấp tốc rời đi

nơi đây.

Trong nháy mắt, toàn bộ lầu một trở nên trống rỗng.

Lữ Lương Thiên nhướng mày, chăm chú nhìn về phía vị kia người mặc cẩm y phú gia công tử, truyền âm nói: “Tiêu bang chủ, hẳn chính là lần này tới Thương Khung thần cung một thành viên.”

“Ồ? Khó trách.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, ánh mắt lại nhìn lướt qua Thôi Ngự cùng bên cạnh hẳn đám kia Nguyên Linh giáo cao thủ.

Thật sao.

Xem ra Thôi Ngự hiện tại thời gian qua so trước đó còn tốt!

Tối thiểu trước đó tại dưới tay mình thời điểm, người này nhưng không có như thế lấy lòng qua chính mình.

Hiện tại cư nhiên như thế lấy lòng Thương Khung thần cung người.

Thật là có chút ý tứ.

Dương Phóng lộ ra nhiều hứng thú chi sắc, tiếp tục cúi đầu nhám nháp rượu.

“Vân công tử, mời vào bên trong.”

Thôi Ngự một mặt cười lấy lòng, tiếp tục chào hỏi.

“Ừm.”

Người mặc cẩm y công tử nhẹ nhàng gạt đầu, hướng về

đi lên lầu.

“Thôi trưởng lão, còn có người không đi.”

Bỗng nhiên, một vị Nguyên Linh giáo trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Phóng, nói nhỏ nói.

Bởi vì Dương Phóng là đưa lưng về phía bọn hắn làm, cho nên mấy người căn bản không nhìn thấy Dương Phóng khuôn mặt.

Thôi Ngự nhượng mày, không vui nói: “Đi, đuổi bọn hắn đi.”

“Vâng, Thôi trưởng lão!”

Vị kia Nguyên Linh giáo trưởng lão gật đầu, lúc này hướng về Dương Phóng hai người bên này cất bước đi tới.

Thôi Ngự thì là một mặt cười lấy lòng, tiếp tục bồi tiếp công tử áo gấm, hướng về đi lên lầu.

“Hai vị, chỗ này tửu quán, chúng ta bao hết, còn xin các người đến địa phương khác đi ăn đi.”

Vị kia Nguyên Linh giáo dài Lão Ngô cương, vẻ mặt tươi cười, bàn tay lại vừa lên đến trực tiếp chụp vào Dương Phóng vai, hàm ẩn một loại phân cân thác cốt kinh lực.

Cái này hắn nghĩ đến, quán rượu bên trong những người khác toàn bộ rời đi, hết lần này tới lần khác hai người này không muốn rời đi, rõ ràng là muốn cho sắc mặt hắn.

Đã như vậy, nếu không để cho hai người bị ăn phải cái thiệt thòi lớn, lại có thể nào xứng đáng hai người này.

Về phần hai người này phải chăng có can đảm hoàn thủ?

Nếu là bọn họ có can đảm hoàn thủ, tự nhiên sẽ có Thương Khung thần cung cao thủ tiếp lấy!

Nhưng mà!

Ngay tại Ngô Cương bàn tay vừa mới rơi xuống thời điểm, một cái khoan hậu đại thủ lại đột nhiên bắt lấy, một mực nắm Ngô Cương bàn tay, lôi điện chân khí tuôn ra, trong nháy mắt cầm cố lại Ngô Cương thân thể.

Tiếp lấy!

Dương Phóng bình thần hờ hững gương mặt chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Ngô Cương.

“Ngô trưởng lão, xem ra trong khoảng thời gian này người bản sự tăng trưởng, liền ngay cả bản giáo chủ cũng dám động thủ, thật là khiến người ta lau mắt mà nhìn.”

Ngô Cương trong nháy mắt trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, đơn giản không thể tin được đây hết thảy.

“Dạy. . giáo chủ!”

Hắn bén nhọn mở miệng.

Cái này sao có thể?

Hắn đơn giản giống như là như thấy quỷ đồng dạng.

“Không cần gọi ta giáo chủ, ta không đảm đương nổi, người bao nhiêu ngu bực.”

Dương Phóng thanh âm chậm rãi vang lên.

Ngô Cương trong nháy mắt run lẩy bẩy, hoảng sợ dị thường, nói: “Giáo chủ tha mạng, tha mạng a giáo chủ, tiểu nhân cũng không có cách nào.”

“Vừa mới người kia là thân phận gì?”

Dương Phóng bình thản hỏi thăm.

...

Chương 314 : Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ? !

“Là. . là Thương Khung thần cung Thánh tộc một vị công tử, lần này cùng một đoàn cường giả giáng lâm đến chúng ta Nguyên Linh giáo, đúng, bọn hắn một mục tại tìm ngươi!”

Ngô Cương ngữ khí bối rối, vội vàng mở miệng.

Dương Phóng chính là thiết giáp nhân sự tình, bọn hắn đã sớm biết.

“Thật sao? Cho nên ngươi liền bán ta rồi?”

Dương Phóng bình tĩnh hỏi thăm.

“Không có không có, không phải tiểu nhân bán, là Thôi trưởng lão, Thôi trưởng lão cùng các trưởng lão khác bán.”

Ngô Cương vội vàng mở miệng.

“Các ngươi liền sợ thể nội kích độc bộc phát?”

Dương Phóng giống như cười mà không phải cười, bỗng nhiên trong lòng hơi động, bàn tay mò tới Ngô Cương mạch môn, nói: “A, không đúng, trên người ngươi kích độc bị giải rồi? Có chút ý tứ, ai giải ta kích độc?”

“Là Thương Khung thần cung lần này tới một vị Độc Sư 【 Thạch lão nhân 】 .”

Ngô Cương kiên trì mở miệng.

Căn bản không dám do dự.

“Thạch lão nhân.”

Dương Phóng lặp lại một câu, gật đầu nói: “Người này tại độc đạo bên trên tạo nghệ không ít, ngay cả ta lưu lại kịch độc đều có thể giải khai, không tầm thường.”

Hắn bỗng nhiên liên tưởng đến lúc ấy truyền tống khi đi tới, tại trước truyền tống trận gặp phải ba vị Thanh Long hội trường lão thi thể.

Ba bộ trên thi thể, tất cả đều che kín độc ban.

Hiện tại xem ra, hẳn là vị này Độc Sư 【 Thạch lão nhân 】 lưu lại.

“Đi thôi, cùng đi trên lầu tiếp một chút vị này Thánh tộc công tử.”

Dương Phóng bỗng nhiên chậm rãi đứng dậy, tóc đen rối tung, thân thể cao hơn Ngô Cương ra hai cái đầu tả hữu, nói: “Đúng rồi, vị này Thánh tộc công tử tên gọi là gì?”

“Gọi thánh biến mây!”

Ngô Cương vội vàng đáp lại.

“Ừm.”

Dương Phóng lên tiếng, trực tiếp hướng về đi lên lầu.

Một bên Lữ Lương Thiên, thì là giống như cười mà không phải cười, nhìn thoáng qua Ngô Cương, đem Ngô Cương kẹp ở trung ương.

Ngô Cương trong lòng đấng chát, tê cả da đầu, đành phải đi theo đi lên lầu.

Chưởng quỹ, điểm tiểu nhị đều là một mặt vẻ kinh ngạc, nhìn về phía Dương Phóng hai người.

Nguyên bản bọn hắn muốn ngăn cản, nhưng là vừa nhìn thấy Ngô Cương đều không nói gì, bọn hắn tự nhiên cũng liền ngừng lại.

...

Lầu ba khu vực.

Một chỗ rộng rãi bên trong phòng.

Truyền đến từng đợt hoan thanh tiểu nữ

Thôi Ngự cùng một đám Nguyên Linh giáo trưởng lão, đều là mặt mũi tràn đầy cười lấy lòng, không ngừng lấy lòng trước mắt công tử áo gấm.

Nhưng công tử áo gấm lại một mặt không hứng thú lắm, tựa hồ đối với thứ gì cũng không dám hứng thú.

“Vân công tử, không nên gấp, lập tức liền có thể trở lên thức ăn, thực không dám giấu giếm, chỗ này trong tửu quán có một đạo món ăn nổi tiếng, tên là công việc lấy óc khỉ, dị thường mới mẻ.”

Thôi Ngự nở nụ cười.

“Công việc lấy óc khỉ?”

Công tử áo gấm lộ ra nghi hoặc.

“Đúng vậy, chính là đem khỉ con đầu lấy vòng sắt cố định, sau đó tại khỉ con khi còn sống, lấy lợi khỉ đem khỉ

con đầu đục mở, giội lên một muôi tươi canh, lại lấy muống nhỏ lấy ra bên trong tươi mới óc khi ăn, hương vị kia, chắc chắc, có thể xưng nhất tuyệt.”

Thôi Ngự cười nói.

“Ồ? Vậy ta ngược lại là chưa bao giờ thấy qua, có thể thử một lần.”

Công tử áo gấm mỉm cười.

“Lập tức liền có thể lấy gắp được.”

Thôi Ngự vẻ mặt tươi cười, nói: “Đúng rồi, ta đi thúc thúc!”

Hắn lúc này đứng dậy, chuẩn bị mở cửa phòng, hướng về bên ngoài đi đến.

Lại tại cửa phòng mở ra sát na, thân thể dừng lại, con mắt trừng lớn, lộ ra mặt mũi tràn đầy kinh hãi cùng không thể tưởng tượng nổi, cả người như bị sét đánh.

“Dạ. . giáo chủ...”

Hắn đơn giản không dám tin.

Cửa phòng khu vực.

Một đạo khôi ngô bóng người cao lớn, một mặt bình thản, lạnh lẽo sừng sững, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở đây, một đôi ánh mắt hướng về trong phòng quét tới.

“Thôi trưởng lão thời gian trôi qua là càng ngày càng tốt, ngay cả công việc lấy óc khỉ loại này phương pháp ăn đều có thể nghĩ ra được, thật sự là không biết nên để cho người ta nói cái gì?”

Dương Phóng nhẹ nhàng cảm khái.

“Dạ. . giáo chủ, ngài sao lại tới đây?”

Thôi Ngự run lấy bầy, nghĩ đến bị Dương Phóng chi phối sợ hãi.

“Ta nhưng không dám nhận giáo chủ của người, Thôi trưởng lão thật sự là gãy sát tại hạ.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, hướng về phòng cất bước đi đến.

Một bên Lữ Lương Thiên thì mỉm cười, thân thể lóe lên, cơ hồ trong nháy mắt ngừng lại Thôi Ngự, để Thôi Ngự sợ hãi dị thường, không cách nào động đậy.

Bên trong phòng.

Công tử áo gấm thánh biển mây rất nhanh cảm thấy không đúng, như có mây, một chút từ chỗ ngồi đứng dậy, hướng về cửa phòng nhìn lại.

Ngồi cùng bàn một đám trưởng lão nhao nhao biến sắc, vội vàng cấp tốc đứng dậy.

“Nguyên Linh giáo chủ!”

“Vân công tử, là hấn, hấn chính là cái kia thiết giáp nhân!”

“Vân công tử, nhanh bắt hấn, hấn là thiết giáp nhân!”

Mấy vị trưởng lão sắc mặt bối rối, dị thường tích cực, trước tiên mở miệng hét lớn.

Thánh biển mây đồng tử co rụt lại, vốn là muốn mở

miệng quát chói tai, lại đột nhiên nghĩ đến trước khi đến gia tộc đối với hấn cảnh cáo.

Kia thiết giáp nhân đã đạt tới đệ nhị Thiên Thê!

Ngay cả dung hợp Tà Thần bản nguyên tử Thiên Hùng cũng bị thứ nhất chưởng đánh chết, kinh khủng dị thường, không được một thân một mình đối mặt với đối phương.

Hấn lần này tới, chỉ là vì tăng trưởng kinh nghiệm cùng ”mạ vàng “.

Hết thầy động thủ công việc, tự có hai vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão tới làm.

“Người!”

Thánh biển mây sắc mặt trắng bệch, vội vàng cấp tốc rút lui, cơ hồ kém chút chuyển biến liền trốn.

“Vân công tử, chạy cái gì? Đến đều tới, không phiếm vài câu?”

Dương Phóng mỉm cười, tự lo ngồi xuống trên một cái ghế, nhìn về phía ngồi cùng bàn một đám trưởng lão, cười nói: “Thật sự là nghĩ không ra, bọn gia hỏa này lại nói lên bán ta liền bán ta, uổng ta vội vã chạy tới, thật sự là một lời hảo tâm đều cho chó ăn.”

Mấy vị kia Nguyên Linh giáo trưởng lão trong nháy mắt phát hiện bầu không khí không đúng, sắc mặt kinh biến.

Vị này trong mắt bọn họ cao cao tại thượng Vân công tử, vừa mới tựa hồ muốn chạy trốn?

“Giáo chủ, chúng ta là bị buộc, cầu giáo chủ tha mạng a.”

“Đúng vậy a giáo chủ, chúng ta cũng là bất đắc dĩ!”

“Giáo chủ tha mạng!”

Mấy người vội vàng quỳ rạp xuống đất, kêu rên mở miệng.

“Không sạch sẽ, chết sớm một chút đi.”

Dương Phóng nhẹ giọng mở miệng.

Vô hình độc phẫn sớm đã thẩm thấu mà ra, vô thanh vô tức tiến vào mấy người trong lỗ mũi, thẩm thấu đến từng cái nội tạng bên trong.

Mấy vị ngay tại cầu xin tha thứ Nguyên Linh giáo trưởng lão rất nhanh sắc mặt trắng bệch, hai tay che lấy cái cổ, từng cái cuồng thổ huyết thủy, trực tiếp ngã nhào xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Thánh biển mây càng là trong lòng giật mình, muốn nhảy cửa sổ chạy trốn.

“Vân công tử, kỳ thật ta vẫn luôn rất hiếu kì, ta xưa nay giữ khuôn phép, không có đắc tội qua các người a? Vì sao làm cho như thế gấp?”

Dương Phóng nhìn về phía thánh biển mây, khẽ cười nói.

“Người. . người giết chết Bàn Vạn Chung, hại chết Thương Khung thần cung nhiều cao thủ như vậy, người nói có hay không đắc tội chúng ta?”

Thánh biển mây sắc mặt biến đổi, mở miệng nói ra.

“Bàn Vạn Chung?”

Dương Phóng mỉm cười, nói: “Bàng Vạn Chung không phải là các người đưa tới để hấn đi chết sao?”

“Người nói bậy! Bàng Vạn Chung chính là ta Thần cung kỳ tài, trút xuống Thần cung vô số tâm huyết, người giết chết Bàng Vạn Chung, còn dám nói là chúng ta cố ý để người giết?”

Thánh biển mây thân thể run rẩy, mở miệng gầm thét.

“Tốt, nguyên lai người thì cho là như vậy.”

Dương Phóng mỉm cười, “Như vậy, vậy ta không phản đối.”

Một cái đại thủ nhô ra, cấp tốc hướng về thánh biển mây thân thể phủ tới.

Thánh biển mây thân sắc biến đổi, vội vàng cấp tốc hướng về sau rút lui, đồng thời toàn thân trên dưới công lực vận chuyển, thân pháp thi triển, muốn từ Dương Phóng lòng bàn tay lóe ra.

Chỉ bất quá Dương Phóng một chưởng này quá mức quái dị, như là ẩn chứa không gian quỷ dị pháp tắc.

Tùy ý hấn như thế nào trốn tránh đều không có chút nào tác dụng.

Ba một tiếng.

Dương Phóng một bàn tay rơi vào thánh biển mây trán, tại chỗ đem hấn đánh trước mắt biến thành màu đen, thân thể lắc lư, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

“Đem hấn mang theo, đem Đông Phương trưởng lão bọn hấn gọi tới, chuẩn bị động thủ đi.”

Dương Phóng tùy ý mở miệng, hướng về bên ngoài đi đến.

Đã lãng phí quá nhiều thời gian.

Hắn cũng không muốn chậm trễ nữa xuống dưới.

“Vâng, Tiêu Tông chủ.”

Lữ Lương Thiên lên tiếng, vội vàng đi đến thánh biển mây phụ cận, đem hắn thân thể cầm lên, cùng sau lưng Dương Phóng.

“Giáo chủ tha mạng, ta không có bán giáo chủ, ta thật không có, ta một câu đều không nhiều lời, đều là bọn hắn, đều là bọn hắn nói.”

Bỗng nhiên, một bên Thôi Ngự run rẩy kêu lên.

Dương Phóng thân thể dừng lại, có chút suy tư, nói: “Vậy người cũng theo tới đi.”

Nếu không phải xem ở vừa mới Thôi Ngự một câu không nói, thời khắc này Thôi Ngự cũng đã tuyệt đối là một vị người chết.

Thôi Ngự lập tức như được đại xá.

Lữ Lương Thiên tiện tay giải khai Thôi Ngự huyệt vị, để Thôi Ngự đi theo.

Mới vừa đi ra tửu quán không xa.

Bóng người trước mắt lấp lóe.

Đông Phương trưởng lão, Vũ Quan đạo cô bọn người liền từ nơi xa nhao nhao chạy đến, hội tụ tại Dương

Phóng bên người.

Đương cảm thấy được Lữ Lương Thiên trong tay thánh biển mây về sau, bọn hắn lập tức thềm kinh hãi.

“Tiêu Tông chủ, tin tức đã dò thăm, hiện tại Thương Khung thần cung hết thảy có chín người còn ở nơi này, bao quát hai vị đệ nhị Thiên Thê cao thủ, đúng, dẫn đầu là một vị tam nhãn nam tử cùng một vị váy đen nữ tử, bọn hắn xuất từ Thiên tộc, ngay cả đệ nhị Thiên Thê trưởng lão đều muốn nghe theo tam nhãn nam tử mệnh lệnh.”

Đông Phương trưởng lão cẩn thận nói.

“Ừm?”

Dương Phóng nhướn mày, kinh nghi nói: “Tam nhãn nam tử, váy đen nữ tử? Bọn hắn còn chưa có chết?”

Hai người này không phải bị vây ở Kinh Thiên vực hoàng thành sao?

Làm sao lại xuất hiện ở đây?

Chẳng lẽ bọn hắn trốn ra được?

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng trong lòng cấp tốc suy tư.

“Tốt, các người quá khứ động thủ, ta trong bóng tối phối hợp tác chiến các người.”

Dương Phóng trầm giọng nói.

“Chúng ta đi động thủ?”

Đông Phương trưởng lão đám người sắc mặt biến đổi,

đơn giản giống như là nghe lầm.

“Đúng vậy, các người động thủ, ta phối hợp tác chiến, có vấn đề sao?”

Dương Phóng mở miệng lần nữa.

“Thế nhưng là. . . thế nhưng là đối phương có đệ nhị Thiên Thê cường giả, còn có Thiên tộc cao thủ...”

Đông Phương trưởng lão sắc mặt biến đổi.

Cái kia tam nhãn nam tử đồng dạng dị thường đáng sợ.

Không kém gì đệ nhị Thiên Thê!

“Yên tâm, ta nói ta sẽ phối hợp tác chiến các người, sẽ không xảy ra chuyện.”

Dương Phóng thản nhiên nói.

Đông Phương trưởng lão đám người nhất thời tê cả da đầu, trong lòng thầm mắng.

Dương Phóng đây rõ ràng chính là muốn cho bọn hắn quá khứ chịu chết!

Nhưng mà mấy người lại căn bản không dám biểu lộ ra.

Bởi vì hiện tại bọn hắn tính mệnh tất cả đều một mực nắm vào Dương Phóng trong tay.

Dù là Dương Phóng hiện tại liền giết bọn hắn, bọn hắn cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

“Vâng, Tiêu Tông chủ!”

Mấy người kiên trì mở miệng.

...

Phủ thành chủ.

Rộng rãi viện lạc.

Tam nhãn nam tử Thiên Linh lung, một mặt trầm mặc, ngồi ở trong sân, một tay cầm tiểu đao, một tay cầm khối gỗ, đang chậm rãi điêu khắc.

Thời gian dần trôi qua, trong tay mộc điêu biến thành một cái giống như đúc con thỏ hình tượng.

Tại bên cạnh người trên bàn đá, thành linh đã bày đầy tượng tự mộc điêu, lít nha lít nhít một mảng lớn.

Có là mãnh hổ, có là hùng sư, có là tướng mạo xấu xí cự thú, còn có thì là từng cái hình thái không đồng nhất nhân loại, có lão nhân, thanh niên, hài đồng, nam nhân, nữ nhân, người giàu có, người nghèo...

Tam nhãn nam tử đem mình nhìn thấy các loại người cơ hồ tất cả đều điêu khắc một lần.

Mỗi một cái đều dị thường hình tượng.

Như cùng sống vật.

Tại bên người, một vị váy đen nữ tử đi tới đi lui, chỉ tiếc rên sắt không thành thép, nghiêng răng nghiêng lợi, bỗng nhiên một chưởng vỗ ra, răng rắc một tiếng, đem một cái lão nhân mộc điêu đập đến vỡ nát, phần nộ quát: “Đủ rồi, người xem một chút người bây giờ đáng về, suốt ngày bên trong không làm việc đàng hoàng, cầm gỗ điêu khắc, còn thể thống gì!”

Tam nhãn nam tử động tác dừng lại, mở miệng nói: “Ta

thích mộc điều!”

“Người! Người đơn giản chính là không làm việc đàng hoàng, lần trước nhiệm vụ thật vất vả mới hoàn thành, kết quả lại chết mất nhiều như vậy trưởng lão, lão gia tại trong thần cung gánh chịu bao lớn áp lực người biết không? Lúc đầu Thần cung là muốn trừng phạt người, là lão gia, lão gia liền lĩnh quý gối bên ngoài thần điện ba ngày ba đêm, mới khiến cho người miễn ở trừng phạt, để người lập công chuộc tội, người bây giờ đi vào Bạch Trạch vực không phải hưởng thụ, là để người mau chóng tìm tới cái kia thiết giáp nhân theo hầu, tìm tới đám kia trong đầu có linh hồn cấm chế người, người biết không?”

Váy đen nữ tử quát chói tai, nhìn về phía tam nhãn nam tử, nói: “Người xem một chút người bây giờ dáng vẻ? Người xứng đáng lão gia sao? Lão gia vì người, bỏ ra bao nhiêu!”

Tam nhãn nam tử lập tức trầm mặc xuống dưới.

Không nói một lời.

“Lại tại trầm mặc, người lại tại trầm mặc, người chừng nào thì có thể hiểu được đây hết thầy? Người chừng nào thì mới có thể chân chính lớn lên!”

Váy đen nữ tử tiếp tục uống nói.

“Các người cho ta áp lực quá lớn, ta chỉ muốn làm cái người bình thường!”

Tam nhãn nam tử trầm giọng nói.

“Đủ rồi, người sinh ở Thiên gia, vốn cũng không phổ thông, người nhất định phải vì lão gia tranh một hơi, những này mộc điều tất cả đều là mê muội mất cả ý chí

đồ vật!”

Váy đen nữ tử đột nhiên đẩy, đem tất cả mộc điều tất cả đều đẩy lên, nghiêng răng nghiêng lợi, giơ chân lên chường, hung hăng giẫm đi, răng rắc răng rắc rung động, đem tất cả mộc điều tất cả đều giẫm nát.

“Lão gia. . . lão gia cả đời đều tại cùng vận mệnh làm đấu tranh, làm sao lại sinh ra như người loại này nhi tử, người quá làm cho lão gia thất vọng, người để chết đi phu nhân làm cảm tưởng gì?”

Váy đen nữ tử gầm thét.

“Đủ rồi! Đừng đề cập mẹ ta!”

Tam nhãn nam tử gầm thét.

“Không muốn để cho ta xách phu nhân liền lấy ra người đấu chí, đi bức ra cái kia thiết giáp nhân, tìm tới đám kia trong đầu có linh hồn cấm chế người.”

Váy đen nữ tử gầm thét, tuyệt không e ngại nhà mình công tử.

Tựa hồ nàng mới là chủ nhân!

Tam nhãn nam tử lần nữa trầm mặc, không nói một lời.

Váy đen nữ tử giận quá thành cười, nói: “Lại tại trầm mặc, lại tại trầm mặc, xem ra người thật quyết tâm muốn làm một cái phế vật a, đáng thương lão gia chịu nhục mấy chục năm, ha ha ha...”

Oanh!

Bỗng nhiên, tiền viện truyền đến trầm thấp oanh minh, kịch liệt rung chuyển.

Tựa hồ phát sinh giao thủ.

Váy đen nữ tử đột nhiên quay đầu, nhìn về phía ngoài viện, phần nộ quát: “Người nào dám đến nơi này nháo sự, bắt lấy bọn hần! !”

...

“Thật can đảm!”

“Lưu lại!”

Phanh phanh phanh!

A!

Từng đợt kịch liệt giao thủ truyền ra, nương theo lấy từng đợt trầm thấp trầm đục, động tĩnh kinh người.

Ẩn tàng nơi đây Thương Khung thần cung cao thủ tất cả đều vọt ra.

Bao quát hai vị kia đệ nhị Thiên Thê trưởng lão, đồng dạng phát ra hừ lạnh, ánh mắt băng lãnh, đang nhanh chóng hướng về Đông Phương trưởng lão bọn người phóng đi.

Đông Phương trưởng lão bọn người đều trong lòng kinh sợ.

Không được!

Bọn hần sắc mặt tuyệt vọng, muốn chửi ầm lên.

Dương Phóng còn không tiến đến giúp trợ?

Một bên trên nóc nhà.

Dương Phóng vây quanh hai tay, lẳng lặng nhìn chăm chú lên một màn.

Là bọn hần!

Hần đột nhiên nhận ra hai vị này đệ nhị Thiên Thê trưởng lão.

Đêm đó hoàng thành rung chuyển, tại Lục Phiến Môn tổng bộ thời điểm, liền có hai người này tồn tại, nghĩ không ra hai người này thế mà đồng dạng không chết.

Xem ra Thương Khung thần cung quả nhiên có không muốn người biết thủ đoạn!

Bằng không, trùng điệp đại trận phong tỏa, lại có Tà Đạo tổ chức truy sát, bọn hần có thể nào chạy mất?

Vô thanh vô tức ở giữa, từng sợi 【 Diêm Ma túy 】 kịch độc bị Dương Phóng Phong luật vòng quanh, hướng về kia chút Thương Khung thần cung cao thủ quét sạch mà đi.

Vô hình độc phần cùng không khí hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

Mặc dù đệ nhị Thiên Thê cao thủ bề ngoài có 【 phòng ngự áo ngoài 】 tồn tại, nhưng giao thủ trên đường, vẫn là phải khó tránh khỏi lấy hơi, chỉ cần một lấy hơi, tất nhiên sẽ bị kịch độc nhập thể.

Còn có cao thủ, tại lúc lấy hơi, không cần lỗ mũi lấy hơi, mà là lợi dụng quanh thân lỗ chân lông.

Nhưng đạo lý cũng là đồng dạng.

Chỉ cần gọi khí, kịch độc tất nhiên dọc theo lỗ chân lông

chui vào thể nội.

“Ừm?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, hướng về một bên khu vực nhìn lại.

Chỉ thấy mọi người giao thủ bên cạnh, một vị người mặc trường bào màu xanh sẫm, tóc nửa trọc bóng người, cười tủm tỉm đứng ở đó, bụng phệ, niên kỷ không nhỏ.

Ước chừng năm sáu mươi tuổi trên dưới.

Chính nhiều hứng thú hướng về đám người nhìn lại.

Hắn một bên nhìn, một bên đưa bàn tay huy động, một tia vô hình độc phần thấm thấu đến trong không khí, hướng về Đông Phương trưởng lão bọn người dừng mãnh lao tới.

“Hắn chính là vị kia Độc Sư?”

Dương Phóng ánh mắt kinh dị.

Vị kia lục bào Độc Sư, một bên cười, một bên phóng độc.

Nhưng bỗng nhiên, sắc mặt hắn khẽ động, cảm thấy không đúng, nhẹ nhàng khịt khịt mũi, thốt nhiên biến sắc, “Diêm Vương say!”

Hắn trực tiếp hướng về sau lùi gấp, đồng thời mở miệng kinh hét lên: “Mau lui lại, có người phóng độc!”

Ngay tại xuất thủ Thương Khung thần cung đám người nhao nhao sắc mặt khẽ giật mình, tựa hồ còn chưa kịp phản ứng.

Người không phải liền là Độc Sư sao? Còn có người phóng độc?

Nhưng rất nhanh bọn hắn cảm thấy không đúng.

Đệ nhị Thiên Thê trở xuống, nhao nhao kêu thảm một tiếng, che lấy cổ, cuồng phún huyết thủy, thanh âm thê lương, trực tiếp ngửa đầu ngã quy, khuôn mặt cùng thân thể cấp tốc hư thối, trên mặt đất thê lương lăn lộn.

Liền ngay cả đệ nhị Thiên Thê cũng trực tiếp diện mục trắng bệch, miệng mũi chảy máu, thân thể cấp tốc rút lui, một chút ngã ngồi trên mặt đất, phát ra rên thảm, vội vàng liều lĩnh vận chuyển chân khí hóa giải.

Trong nháy mắt, toàn bộ quảng trường chỉ còn lại có một đám Thần Tích phờng người cùng vị kia Độc Sư!

Còn lại tất cả Thương Khung thần cung cao thủ đều bị phóng tới!

Dương Phóng nhin không được âm thầm lú lười, lần nữa nhìn thoáng qua trong tay màu đỏ bình ngọc.

Bảo bối tốt!

Quả nhiên là bảo bối tốt!

Quả nhiên cùng Đông Phương trưởng lão nói đồng dạng.

Đệ nhất Thiên Thê ngữi liền chết!

Đệ nhị Thiên Thê cũng không chịu nổi!

“Thạch lão nhân!”

Một vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão mặt mũi tràn đầy

thống khổ, phần nộ hét lớn.

“Không phải ta, không phải ta, đây là Diêm Vương say, là Diêm Vương say!”

Thạch lão nhân kinh thanh hét lớn.

Viện tử chỗ sâu.

Váy đen nữ tử cùng tam nhãn nam tử cấp tốc chạy tới.

Mới vừa đến đến, bọn hắn liền thấy được trước mắt một màn, lập tức sắc mặt đều biến.

“Công tử, mau tìm ra âm thầm người!”

Váy đen nữ tử kinh uống.

Tam nhãn nam tử lập tức vận chuyển mi tâm mắt dọc, trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng nhìn sang.

Dương Phóng bàn tay vung lên, tiếp tục khống chế Phong luật, cuốn sạch lấy một chút kịch độc hướng về tam nhãn nam tử cùng váy đen nữ tử xâm nhập quá khứ.

“Công tử coi chừng, đây là Diêm Vương say, mau lui lại!”

Thạch lão nhân kinh quát một tiếng, vôi vàng cấp tốc rơi vào tam nhãn nam tử phụ cận, lật bàn tay một cái, lấy ra một viên xanh mơn mớn cực đại hạt châu, thôi động, nổ rộ u quang.

Tất cả kịch độc tại ở gần hạt châu thời điểm, lại tất cả đều bị tự động hấp thu.

Dương Phóng trong lòng không khỏi lấy làm kỳ.

Thật cổ quái tị độc chi vật!

Hắn nghĩ nghĩ, vẫn là không nhận được từ âm thầm lóe ra.

Xoát!

Một bộ thanh sam quét sạch, thân thể cao lớn.

Tóc đen như mực, hướng về trước mắt khu vực chậm rãi đi đến.

“Hai vị, từ biệt nhiều ngày, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?”

Dương Phóng khẽ cười nói: “Vì tìm ta, hai vị thật đúng là lớn phí khổ tâm!”

“Ngươi!”

Váy đen nữ tử cấp tốc rút lui, trong lòng kinh dị.

Thiết giáp nhân!

Hắn thật xuất hiện?

...

Chương 315 : Giải quyết!

Váy đen nữ tử không chút nghĩ ngợi, vội vàng lôi kéo tam nhãn nam tử cấp tốc rút lui.

Trước đó Lục Phiến Môn tổng bộ một đêm, để nàng đến nay ký ức càng thanh.

Thần bí thiết giáp nhân tuyệt đối có đệ nhị Thiên Thê tu vi!

Lại nắm giữ một viên Thần Chủng cùng một loại không biết tên bí thuật, ngay cả dung hợp Tà Thần bản nguyên tử Thiên Hùng đều bị một chiêu giết, nàng vạn vạn không phải là đối thủ.

Nguyên bản bọn hắn lần này tới, chỉ là vì điều tra Dương Phóng nội tình, căn bản không nghĩ tới sẽ thật gặp được Dương Phóng!

Bằng không bọn hắn há có thể chỉ mấy người này?

“Công tử đi mau!”

Váy đen nữ tử kinh uống, thúc giục tam nhãn nam tử.

Tam nhãn nam tử lại thờ ơ, sắc mặt phát chìm, không nhúc nhích.

“Công tử!”

Váy đen nữ tử lần nữa quát chói tai.

Dương Phóng ánh mắt hơi kinh ngạc, cũng phát hiện tam nhãn nam tử quái dị, nói: “Người liền không sợ

sao?”

“Muốn giết cứ giết, sợ cái gì?”

Tam nhãn nam tử lạnh giọng nói.

“Công tử, người!”

Váy đen nữ tử sắc mặt kinh hãi, vội vàng nhìn về phía tam nhãn nam tử.

“Có ý tứ, có thể nói cho ta, các người đêm đó là như thế nào trốn tới sao?”

Dương Phóng mỉm cười.

“Không cần hỏi nhiều, người có thể trốn tới, chúng ta liền chạy không ra sao?”

Tam nhãn nam tử âm thanh lạnh lùng nói.

“Cũng thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Mình có thể làm được sự tình, Thương Khung thần cung cũng không phải đồ đần, khẳng định cũng có thể làm được.

“Lần này các người vì sao muốn tiến vào Bạch Trạch vực, cũng là bởi vì ta giết chết Bàn Vạn Chung?”

Dương Phóng tiếp tục mỉm cười.

“Hoàng thành nhiệm vụ chết quá nhiều người, ta cần lập công chuộc tội, cho nên liền bị phụ thân ta an bài đến đây, chủ yếu chính là tra một chút người theo hầu.”

Tam nhãn nam tử chờ đợi mở miệng, trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì đối với sinh mệnh khát vọng.

“Công tử, đừng nói nữa.”

Váy đen nữ tử vội vàng kinh uống, sau đó nhìn về phía hai vị kia trúng độc đệ nhị Thiên Thê trưởng lão: “Phong, Lưu Nhị trưởng lão, nhanh lên ngăn lại người này!”

Nàng cũng đã nhìn ra tam nhãn nam tử không thích hợp.

Nhà mình công tử đây là tử chí đã sinh? Muốn muốn chết?

Hô!

Bỗng nhiên, Dương Phóng tiện tay vung lên, từ trước người đảo qua, giống như là trong không khí tồn tại cái gì dị vật, ánh mắt một chút hướng về phía vị Thạch lão nhân nhìn lại, mỉm cười nói: “Các hạ nhưng quá là không tử tế, từ ta vừa xuất hiện, các hạ tối thiểu thả mấy chục loại kịch độc a?”

“Người!”

Thạch lão nhân sắc mặt biến đổi, cắn răng nói: “Người lại làm sao thả ít, người vừa lên đến liền đem 【Diêm Vương tủy】 không ngừng hướng bên cạnh ta đi đưa, tối thiểu đưa mấy chục lần! !”

Nếu không phải hấn người mang tị độc châu, giờ phút này tuyệt đối sớm đã trúng độc!

Hấn còn chưa bao giờ từng gặp phải loại này hạ độc thủ pháp!

Diêm Vương tủy thế mà từ đầu đến cuối tại bên cạnh

mình lượn lờ không ngừng, vô luận hấn như thế nào sử xuất ám kinh, thế mà đều không thể đánh xơ xác những này 【 Diêm Vương túy 】 .

Dương Phóng mỉm cười.

Lão nhân kia độc thuật tạo nghệ quả nhiên cao.

Hơn bốn mươi loại kịch độc trộn lẫn đến cùng một chỗ, thế mà đồng dạng có thể ảnh hưởng đến thánh linh.

Cái này lộ ra bất khả tư nghị.

Điểm này tối thiểu hấn làm không được.

Hấn hiện tại nắm giữ tất cả kịch độc, chỉ có một cái 【 Diêm Vương túy 】 có thể ảnh hưởng thánh linh, cái khác tất cả đều không được, cho dù là 【 Thiên Trọng Tỏa 】 cũng vụn vụn không được.

Nhưng lão nhân kia lại tùy tiện làm được.

“Trong tay ngươi cầm là cái gì?”

Dương Phóng hiếu kì hỏi thăm, cũng không sót ruột động thủ.

“Công tử đi mau, ngươi còn tại thất thần làm gì? Đi!”

Váy đen nữ tử bỗng nhiên lần nữa quát chói tai, đồng thời nhìn về phía ngay tại chữa thương hai vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão, quát: “Phong, Lưu Nhị trưởng lão còn chưa động thủ!”

Trên đất hai vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão sắc mặt ửng hồng, vẫn là cấp tốc từ dưới đất đứng dậy, gầm thét một tiếng, quanh thân chân khí mãnh liệt, nhanh chóng hướng về Dương Phóng đánh tới.

Dù là kịch độc không có triệt để thanh trừ, bọn hắc cũng hoàn toàn chú ý không thể.

Chỉ muốn liều lĩnh trước ngăn chặn Dương Phóng lại nói.

“Ồn ào.”

Dương Phóng nhìn thoáng qua váy đen nữ tử, bỗng nhiên thân thể lóe lên, sát na biến mất.

Cơ hồ tại hai vị kia trường lão vừa mới đánh tới, liền trực tiếp xuất hiện tại váy đen nữ tử bên người, một bàn tay hướng về váy đen nữ tử thân thể hung hăng quạt tới.

Váy đen nữ tử thần sắc biến đổi, lộ ra kinh hoàng, vội vàng liều lĩnh tiến hành ngăn cản.

Tam nhãn nam tử cũng là cấp tốc xuất thủ, một chưởng hướng về Dương Phóng thân thể vỗ tới, đồng thời mi tâm mắt dọc trực tiếp bắn ra một đạo quỷ dị hào quang, hướng về Dương Phóng phóng đi.

Dương Phóng nhướng mày, biết tam nhãn nam tử mi tâm mắt dọc lợi hại, thân thể lóe lên, sát na tránh đi, xuất hiện tại một phương hướng khác.

Ba!

Một tiếng vang trầm, váy đen nữ tử tại chỗ bay tứ tung mà ra, toàn bộ hai gò má đều bị Dương Phóng rút vụn vụn, nổ tung, máu tươi vẩy ra, vô cùng thâm thắm.

Váy đen nữ tử chỉ có đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong tu vi.

Đổi mặt Dương Phóng đệ nhị Thiên Thê thực lực, căn bản ngăn cản không nổi.

Một chiêu liền bị rút gần như bỏ mình.

“Ngọc Yên!”

Tam nhãn nam tử kinh uổng, vội vàng nhào về phía váy đen nữ tử thân thể, một chút phần nộ nhìn về phía Dương Phóng.

Cùng lúc đó, hai vị kia thân trúng kịch độc gió, Lưu Nhị vị trưởng lão cũng là cực tốc lao đến, phát ra gầm thét, hướng về Dương Phóng thân thể cùng nhau đánh tới.

Nhưng Dương Phóng lại căn bản không có cùng bọn hắn va chạm bất luận cái gì dự định, thân pháp thi triển, như là thuận di, lần nữa từ bên cạnh hai người tránh đi, xuất hiện tại một phương hướng khác.

Hắn mỉm cười, hai tay ôm lấy, nhìn về phía tam nhãn nam tử, nói: “Ta nhìn người không chỉ một lần tại cái này váy đen nữ tử bên người bị khinh bỉ, cho nên ta liền giúp một chút người, đem nàng giải quyết, huynh đệ, người hắn là cảm kích ta mới đúng.”

Vô luận là tại Lục Phiến Môn tổng bộ, vẫn là tại cái này Hắc Mặc thành.

Váy đen nữ tử cùng tam nhãn nam tử đối thoại, hắn tất cả đều rõ ràng nghe qua.

Đến mức Dương Phóng đối với hai người địa vị đều sinh ra thật sâu hoài nghi.

Hắn là váy đen nữ tử mới là chủ, tam nhãn nam tử mới là bộc?

“Khụ khụ, công. . công tử...”

Váy đen nữ tử tại tam nhãn nam tử trong ngực, miệng đầy huyết thủy, ánh mắt kinh hãi, bàn tay gắt gao nắm lấy tam nhãn nam tử quần áo, tựa hồ còn muốn nói nhiều cái gì.

Nhưng Dương Phóng vừa mới một chưởng kia, đã sớm đem nàng nào tổ chức tất cả đều chấn động đến nát nhừ.

Đến mức váy đen nữ tử một câu căn bản nói không hết cả, trong mồm không ngừng tuôn máu, rất nhanh liền thân thể xụi lơ, chết thảm bỏ mạng.

Tam nhãn nam tử lập tức trở nên sắc mặt cực kỳ âm trầm, trầm giọng nói: “Người không nên giết nàng!”

“Ta giết nàng là vì ngươi, ngươi cả ngày ở trong tay nàng bị khinh bỉ, ngay cả cơ bản tự do đều không có, đây chính là ngươi muốn sinh hoạt? Kỳ thật lấy thực lực của ngươi, cần gì phải tại trong tay nàng bị khinh bỉ, thiên hạ chi lớn, ngươi đi đâu không được? Cần gì phải qua mình không nghĩ tới thời gian!”

Dương Phóng mỉm cười.

Tam nhãn nam tử lần nữa trầm mặc xuống dưới, không nói một lời.

Một bên vừa mới nhào tới hai vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão, lần nữa sắc mặt ửng hồng, khí tức hỗn loạn, vừa mới áp chế xuống kịch độc lại một lần từ trong cơ thể của bọn họ cuộn cuộn mà ra.

Hai người vội vàng xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu tiếp tục áp chế.

Thạch lão nhân vội vàng nhanh chóng hướng về qua, thôi động trong tay quỹ dị hạt châu màu xanh lục, liền muốn cho hai người hóa giải kịch độc.

Nhưng Dương Phóng ánh mắt lóe lên, thân thể trong nháy mắt xông qua, trực tiếp một chưởng vỗ ra.

Thạch lão nhân biến sắc, cấp tốc xoay tay lại chống cự.

Ầm!

Bóng người bay ngược, máu tươi phiêu tán rơi rụng.

To lớn hạt châu màu xanh lục tại chỗ bay ra, bị Dương Phóng một bàn tay bắt lấy, ánh mắt cẩn thận liếc nhìn, nói: “Cuối cùng là thứ gì?”

Thạch lão nhân thân thể hung hăng nện ở nơi xa, lại không những không giận mà còn lấy làm mừng, vội vàng quát: “Hắn chết chắc, hai vị trưởng lão mau mau bắt lấy hắn, hắn trúng ta Kim Ba độc!”

Cách đó không xa hai vị ngay tại chũra thương đệ nhị Thiên Thê trưởng lão, lần nữa từ dưới đất cấp tốc đập ra, gầm thét một tiếng, cưỡng đề chân khí, nhanh chóng hướng về Dương Phóng nhào tới.

“Kim Ba độc? Là nhiễm tại hạt châu bên trên? Bất quá ai nói cho ngươi, ta trúng độc.”

Dương Phóng trên mặt lộ ra cười khế.

Trong lòng bàn tay hắc ám chi lực mãnh liệt, đem hạt châu kéo tại lòng bàn tay, tất cả kịch độc đều bị hắc ám vòng xoáy thôn phệ, từng cái đưa vào đến không biết tên không gian bên trong.

Thạch lão nhân sắc mặt đột biến, kinh thanh quát:

“Không được!”

Ầm ầm!

Một đạo trầm đục truyền ra, đất rung núi chuyển.

Đá vụn vẩy ra.

Vừa mới nhào tới hai vị trưởng lão, một cái thổ huyết bay ngược, hung hăng nện ở nơi xa, một cái khác thì bị Dương Phóng tại chỗ nắm trong tay, nắm trán.

Chỉ gặp thời khắc này Dương Phóng, sớm đã hoàn toàn đại biến.

Tùng khối đen nhánh dữ tợn giáp trụ, tựa như trống rỗng xuất hiện, đem hấn thân thể tầng tầng bao trùm, hắc quang lấp lóe, chỉ lộ ra hai con mắt ở bên ngoài.

“Thôi, lãng phí thời gian cũng đủ nhiều, nhân viên không quan hệ, vẫn là chết sớm một chút đi!”

Dương Phóng lộ ra tiếng cười, cực đại long trào đột nhiên bóp.

Ầm!

Máu tươi bắn tung toé, vị trưởng lão kia kêu thảm một tiếng, toàn bộ cái cổ tại chỗ vỡ vụn.

Tiếp lấy trên thân tất cả huyết dịch tất cả đều bị long trào cấp tốc thôn phệ.

Sau đó Dương Phóng thân thể lóe lên, vèo một tiếng, nhanh đến cực hạn, vọt thẳng hướng một vị trưởng lão khác.

Vị trưởng lão kia sắc mặt một giạt mình, vội vàng cấp

tốc xoay người, nhưng vẫn là bị Dương Phóng một quyền đập trúng.

Ầm!

Thanh âm ngọt ngào, thi thể bay tứ tung, hung hăng nện ở nơi xa.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc lắc bàn tay, nhìn về phía tam nhãn nam tử, mỉm cười nói: “Vị huynh đệ kia, ta nhìn người tại Thương Khung thần cung bên trong qua tựa hồ rất không Như Ý, không bằng đại gia hợp tác một trận như thế nào? Sau này Thương Khung thần cung có cái gì nhiệm vụ, ta có thể giúp người hoàn thành, bất quá, người lần này sau khi trở về, cũng cần giúp ta một ít chuyện, như thế nào?”

Tam nhãn nam tử không nói một lời, y nguyên ôm váy đen nữ tử thi thể.

Giống như là không nghe thấy đồng dạng.

Dương Phóng khẽ nhíu mày.

Cái này tam nhãn nam tử quả nhiên cùng kia váy đen nữ tử nói đồng dạng.

Là một khối gỗ.

Mặc kệ người khác nói cái gì, hấn từ đầu đến cuối không có một tia phản ứng.

“Huynh đệ, ta giúp người giải quyết váy đen nữ tử, hấn là người thật tuyệt không cảm tạ ta? Người nhất định phải cả ngày tại đối phương lòng bàn tay nhận hết mĩa mai mới được sao? Ngẫm lại người cũng đủ đáng thương, đường đường một vị Thiếu chủ, bị một vị nha hoàn chỉ vào cái mũi mắng to, đây chính là người muốn

sinh hoạt?”

Dương Phóng tiếp tục mở miệng, hướng dẫn từng bước.

“Người không nên giết hấn.”

Tam nhãn nam tử tiếp tục ngọt ngào nói.

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Vậy người có muốn hay không hợp tác?”

Tam nhãn nam tử lần nữa trầm mặc, không nói một lời.

“Tốt a, xem ra người là thật không muốn hợp tác.”

Dương Phóng lộ ra tiếc hận.

Đột nhiên con mắt phát lạnh, kinh khủng thân thể trực tiếp hướng về tam nhãn nam tử cực tốc phóng đi.

Tam nhãn nam tử bỗng nhiên quay đầu, mi tâm chỗ trực tiếp bắn ra một đạo xán lạn vô cùng quỷ dị hào quang, tựa như tia chớp, hướng về Dương Phóng thân thể đánh tới.

Dương Phóng hai tay một phát, trong nháy mắt ngăn tại trước người.

Ầm!

Một tiếng vang trầm.

Dương Phóng thân thể đột nhiên không nhúc nhích, như đồng hóa vì pho tượng.

Tiếp lấy tam nhãn nam tử thân thể trong nháy mắt thoát ra, nhanh đến cực hạn, bàn tay quét ngang, như là mỹ

ngọc, dị thường trắng nõn, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng rơi đi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một nháy mắt liên tục oanh ra bốn năm chưởng.

Mỗi một chưởng rơi xuống, đều có từng mảnh từng mảnh quý dị gợn sóng nhanh chóng tản ra, ẩn chứa khó tả lạnh lùng chi lực.

Nhưng bỗng nhiên!

Một cái đại thủ đột nhiên nhô ra, một phát bắt được cổ tay của hắn.

Tam nhãn nam tử sắc mặt giật mình, bỗng nhiên cảm giác được cánh tay nhói nhói.

Răng rắc một tiếng!

Hắn toàn bộ cánh tay thế mà bị Dương Phóng trực tiếp tận gốc giật xuống, máu tươi dâng trào, như giống như suối phun, trong miệng nổi giận gầm lên một tiếng, mi tâm mắt dọc lần nữa hướng về Dương Phóng vọt tới.

Sưu sưu sưu!

Một sát na trực tiếp bắn ra tam sắc thần quang.

Kim, lục, hắc.

Mỗi một đạo đều dị thường quý dị.

Nhất là màu đen, càng là tràn ngập ra một cỗ khó tả hủy diệt tính khí tức.

Dù là người mặc Thiết Ma chiến giáp, Dương Phóng

cũng cảm giác được một cỗ khó tả nguy cơ, ánh mắt lạnh lẽo, thân thể sát na né tránh ra tới.

Tam nhãn nam tử sắc mặt thống khổ, chỉ lo thôi động mi tâm mắt dọc, không ngừng hướng về Dương Phóng thân thể liên tục vọt tới.

Tùng đạo hào quang liên tiếp bay ra, nhanh đến cực hạn.

Làm cho Dương Phóng khó mà cận thân.

Đảo mắt hơn mười chiêu quá khứ.

Tam nhãn nam tử mi tâm mắt dọc lập tức trở nên hết sạch sức lực.

Sưu!

Dương Phóng thân thể sát na hiện lên.

Ầm!

Một quyền ném ra, rần rần chắc chắc rơi vào tam nhãn nam tử mi tâm khu vực, huyết thủy bắn tung toé, ánh mắt nổ tung, kinh khủng chấn động chi lực trực tiếp xuyên qua đến tam nhãn nam tử trong óc.

Tam nhãn nam tử não hải một ông, thân thể tại chỗ bay ngược mà ra, hai cái đờ dẫn ánh mắt bên trong hiện ra thật sâu giải thoát chi sắc, trực tiếp hung hăng nện ở nơi xa.

“Không biết điều!”

Dương Phóng thu hồi nắm đấm, ngữ khí băng lãnh, đột nhiên quay đầu, hướng về ngoài cửa nhìn lại, nói: “Đem cái kia Thánh Hải Vân mang tới.”

Một vị Thần Tích phùng cao thủ, dẫn theo Thánh Hải Vân thân thể nhanh chóng đi tới.

Thánh Hải Vân sớm đã dọa đến sắc mặt trắng bệch, trong lòng kinh hoảng.

“Đừng có giết ta! Đừng có giết ta!”

Dương Phóng lập tức lộ ra vẻ ôn nhu, mỉm cười nói: “Yên tâm, tam nhãn gia hỏa không nguyện ý phối hợp, cho nên ta mới giết hắn, người nếu là hảo hảo phối hợp, ta chắc chắn sẽ không giết người.”

“Ta phối hợp, ta phối hợp.”

Thánh Hải Vân vội vàng mở miệng.

Dương Phóng lộ ra mỉm cười.

Nếu là tam nhãn nam tử cùng cái này Thánh Hải Vân đồng dạng liền tốt.

Đáng tiếc!

Đối phương tựa hồ sớm đã được sinh tử chí!

Đến mức trận đánh lúc trước mình, cũng không có bất kỳ cái gì đào tẩu dự định.

Hắn ngay từ đầu hắn là muốn chết tại dưới tay mình!

Dương Phóng có chút suy tư, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Thạch lão nhân, nói: “Thạch lão nhân, hắn là người còn muốn chống cự?”

Thạch lão nhân rung mình một cái, vội vàng mở miệng: “Không có, không có.”

“Đã dạng này, vậy chúng ta liền hảo hảo thương lượng một chút, làm như thế nào ứng phó sau đó Thương Khung thần cung cùng Thần Tích phường sự tình.”

Dương Phóng mỉm cười.

Hắn đi tới một bên, trên người màu đen giáp trụ bắt đầu cấp tốc nội liễm, thân thể ngồi ở một trương trên băng ghế đá, ánh mắt hướng về Đông Phương trưởng lão, Thánh Hải Vân bọn người nhìn sang, mỉm cười nói:

“Tất cả mọi người có thể làm chứng, chuyện hôm nay tuyệt đối cùng ta không có bất cứ quan hệ nào, tam nhãn gia hỏa cùng những tên kia đều là các người Thần Tích phường cao thủ giết, Thần Tích phường mấy vị trưởng lão thì là các người Thương Khung thần cung giết, tóm lại, đại gia sau khi trở về, tất cả đều đem trách nhiệm giao cho đối phương, không có vấn đề a?”

Đông Phương trưởng lão đám người nhất thời trong lòng phát chìm, nhìn nhau.

Tên đáng chết này!

Bàn tính đánh thật hay vang!

“Có thể!”

Đông Phương trưởng lão trầm giọng nói.

“Đừng nóng vội.”

Dương Phóng giống như cười mà không phải cười, nói: “Cứ như vậy tay không để các người trở về, ta lại há có thể yên tâm? Chỉ sợ các người sau khi trở về, lại sẽ lập tức bán đứng ta, cho nên ta cần chừa chút thủ đoạn!”

Đám người tất cả đều giật mình nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng có chút suy tư, nói: “Ta có một môn cổ quái thủ đoạn, có thể tạt trong đầu của các người gieo xuống một loại linh hồn hạt giống, bất quá cái này cần các người chủ động phối hợp, ta mới có thể gieo xuống, các người cảm thấy thế nào?”

Hắn nhìn về phía đám người.

【 Thái Nhất hồn quyết 】 bên trong, loại trừ có rút ra hồn phách pháp môn bên ngoài, tự nhiên không thể thiếu một chút cái khác linh hồn bí thuật.

Bất quá đủ loại này hạ linh hồn hạt giống thủ đoạn lại dị thường nguy hiểm.

Nhất định phải những người khác chủ động phối hợp, một khi đối phương không phối hợp, thì song phương đều sẽ trong nháy mắt thụ trọng thương.

Cho nên tại nữ tử thần bí trong trí nhớ, nàng là tình nguyện luyện chế khôi lỗi, cũng không muốn thi triển loại thủ đoạn này.

“Linh hồn hạt giống!”

Mọi người sắc mặt khẽ biến.

“Đúng.”

Dương Phóng gật đầu, mỉm cười nói: “Cho nên, liền nhìn các vị thành ý.”

Thương Khung thần cung cùng Thần Tích phường dây dưa, nhất định phải giải quyết dứt khoát.

Hắn cũng không hi vọng đánh tiểu nhân, tới già.

Việc này coi như không cách nào triệt để giấu diếm được song phương thế lực, nhưng là có thể giấu diếm được một đoạn thời gian cũng tốt.

Một khi chờ hắn lớn đến thứ ba Thiên Thê, hai thế lực lớn uy hiếp tự nhiên cũng liền triệt để tiêu trừ.

Mọi người nhất thời sắc mặt biến huyền.

Từng cái trong lòng cắn răng.

Bất quá khi nhìn thấy Dương Phóng kia nhiều hứng thú ánh mắt về sau, bọn hắn lập tức lại là lưng phát lạnh.

Tam nhãn nam tử tử tử trạng thế nhưng là gần ngay trước mắt...

“Ta nguyện ý, ta nguyện ý.”

Thánh Hải Vân bỗng nhiên mở miệng.

“Rất tốt!”

Dương Phóng mỉm cười: “Vân công tử quả thật là biết đại thế người.”

Hắn lần nữa nhìn về phía đám người, nói: “Các vị, hắn là các người không nên ép ta?”

Mọi người sắc mặt lại biến.

Sau đó trong lòng cười khổ, trong nháy mắt uể oải.

...

Chương 316 : Thỉnh giáo!

Rộng rãi trong đại điện.

Dương Phóng một mặt mỗi mặt, rốt cục nhẹ nhàng thở ra, ngón tay bóp tại mi tâm, cẩn thận vuốt vuốt, cảm giác được toàn bộ đại não dị thường đau đớn, bên trong như là có cương châm đang thất đồng dạng.

Mà lấy tinh thần lực của hắn, cũng là trọn vẹn thi triển cả ngày công phu, mới đưa tất cả mọi người giải quyết.

Trong lúc đó dứt quãng, thỉnh thoảng lại dừng lại nghỉ ngơi mấy canh giờ.

Bằng không, hắn căn bản không chịu nổi.

Cũng may cả ngày quá khứ, không có bất kỳ người nào có can đảm phản kháng, bằng không hắn coi như phiền phức lớn rồi.

Loại này linh hồn bí thuật lúc thi triển, tối kỵ gặp được người khác chống cự.

Đoán chừng đám người cũng là không mò ra lai lịch của hắn, không hiểu rõ loại bí thuật này, cho nên mới không dám chống cự.

Nếu để cho bọn hắn biết loại bí thuật này theo hầu, sớm đã trong bóng tối bài xích.

Đến lúc đó, tất nhiên là to lớn phiền phức.

Đại điện bên trong.

Đông Phương trưởng lão, Vũ Quan nữ tử, Thạch lão nhân, Thánh Hải Vân bốn người đều là trong lòng phức tạp, sắc mặt trầm mặc, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Ai có thể nghĩ tới lần này song phương thế lực, thế mà đồng thời bị một vị chưa từng nghe qua thiết giáp nhân khống chế được.

“Đúng rồi Đông Phương trưởng lão, các người chỗ kia truyền tống trận bị ta hủy đi, các người không thể cưỡng thẳng tới, các người trước tiên có thể đi Kinh Thiên vực, đến Kinh Thiên vực, lại nghĩ biện pháp chạy tới các người trước đó địa phương.”

Dương Phóng mỗi một nói.

“Truyền tống trận bị hủy diệt rồi?”

Đông Phương trưởng lão biến sắc.

“Đúng thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Mấy người lập tức trong lòng mãnh liệt.

Dương Phóng bỗng nhiên nhìn về phía Thạch lão nhân cùng Thánh Hải Vân, nói: “Vân công tử, về phần người, tùy thời có thể lấy rời đi, nhưng là Thạch lão nhân đến lưu lại một đoạn thời gian, ta còn có chút vấn đề còn muốn thỉnh giáo, hi vọng Thạch lão nhân có thể vui lòng chỉ giáo.”

“Tốt, tốt.”

Thánh Hải Vân trong lòng mừng rỡ, liền vội vàng gật đầu.

“Người còn muốn hỏi ta cái gì?”

Thạch lão nhân vội vàng mở miệng.

“Liên quan tới độc đạo phương diện, kỳ thật ta có rất nhiều nghi vấn, còn xin Thạch lão nhân có thể hảo hảo chỉ giáo.”

Dương Phóng mỉm cười.

Hắn độc đạo sớm đã đến bình cảnh, phối xuất ra mạnh nhất kịch độc cũng mới chỉ có thể ảnh hưởng đến siêu phẩm cửa thứ ba mà thôi, nhưng Thạch lão nhân bất đồng.

Hắn kịch độc rõ ràng ở ngoài dự liệu.

Các loại độc tố hỗn hợp tình huống dưới, lại có thể đối thánh linh cũng đưa đến tác dụng.

Cái này để Dương Phóng không thể không tiến hành thỉnh giáo.

【 Diêm Ma cười 】 mặc dù tốt, bất quá đáng tiếc cuối cùng quá ít.

Tại vừa mới sử dụng thời điểm, liền đã trừ đi hơn phân nửa, sau này nếu là lại đối mặt đệ nhị Thiên Thê cao thủ, còn sót lại gần một nửa đoán chừng đem rất khó phát huy tác dụng.

“Người hướng ta thỉnh giáo độc đạo?”

Thạch lão nhân mở miệng hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Thạch lão nhân lập tức trầm mặt xuống dưới.

Hắn một thân độc thuật cực kỳ hỗn tạp, một bộ phận truyền lại từ Thiên Độc sơn, một bộ phận thì là từ Thương Khung thần cung từ trước trong điển tịch học được, thật vất vả mới có thành tựu ngày hôm nay, hiện tại thế mà muốn dạy cho Dương Phóng?

Mà lại Dương Phóng độc đạo tạo nghệ, rõ ràng cũng không thấp!

Người này tại hạ độc thủ pháp bên trên, còn cao hơn chính mình.

“Chính người độc thuật không phải cũng rất cao thâm sao? Vì sao còn muốn hướng ta thỉnh giáo.”

Thạch lão nhân ngọt ngào nói.

“Độc đạo chi thuật, học Hải Vô Nhai, một người nghiên cứu nào có cộng đồng nghiên cứu đến nhanh, hướng hồ ba người đi tất có thầy ta, tại hạ lại há có thể không học tập?”

Dương Phóng mỉm cười.

Thạch lão nhân lần nữa trầm mặt xuống dưới.

Sau đó, Dương Phóng phát phát tay, để đám người lui ra.

Duy chỉ có lưu lại Thạch lão nhân ở chỗ này.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Ngoại giới cấp tốc bình tĩnh trở lại.

Nguyên bản bị Thương Khung thần cung khống chế Nguyên Linh giáo, mấy ngày ngắn ngủi, lần nữa khôi phục nguyên dạng.

Về phần Thương Khung thần cung Thánh Hải Vân, tự nhiên cũng không dám chờ lâu.

Hắn tại bị thả ra về sau, liền trước tiên chạy tới truyền tống trận nơi đó, vội vàng rời đi, tựa hồ sợ Dương Phóng sẽ hối hận đồng dạng.

Cùng hắn cùng đi tự nhiên còn có Đông Phương trưởng lão bọn người.

Mỗi người đều tâm sự nặng nề, sắc mặt khó coi, cười tiến về Kinh Thiên vực truyền tống trận.

Dương Phóng khống chế bọn hắn thì cũng thôi đi, thế mà còn hủy đi truyền tống trận, tiếp xuống, bọn hắn còn cần tại Kinh Thiên vực tìm được những truyền tống trận khác, mới có thể trở về Thần Hoang Vực.

Nếu như thuận lợi, có lẽ chỉ cần mấy ngày thời gian là đủ.

Không thuận lợi, làm không khéo muốn tại Kinh Thiên vực ngây ngốc mấy năm tả hữu.

...

Nửa tháng sau.

Thần Võ tông tổng bộ.

Dương Phóng thật dài nhẹ nhàng thở ra, một mặt mỉm cười, nhìn về phía Thạch lão nhân, nói: “Tiền bối tại độc đạo phía trên tạo nghệ quả nhiên cao thâm, vẫn bối bối phục! Bối phục!”

Thạch lão nhân nhẹ nhàng cảm khái, nói: “Người tại độ đạo bên trên tạo nghệ cũng vượt qua lão phu tưởng tượng, nhất là người hạ độ thủ pháp, đơn giản độc tích một môn, khiến lão phu khâm phục!”

Nhìn ra được, hẳn cùng Dương Phóng hai người lại có loại cùng chung chí hướng cảm giác.

Không thể không nói, nửa tháng này thời gian, Dương Phóng từ Thạch lão nhân trên thân học được quá nhiều đồ vật.

Rất nhiều chưa hề tiếp xúc qua tri thức, chưa từng nghe nói qua đạo vật, đều bị Thạch lão nhân từng cái nói ra.

Ngay từ đầu cái này Thạch lão nhân còn có chút không tình nguyện, bắt quá theo cùng Dương Phóng tương hỗ câu thông, thời gian dần trôi qua, Dương Phóng một chút kiến giải, cũng vì hẳn mở ra cục diện, khiến cho hắn trong bất tri bất giác liền bắt đầu chủ động bàn giao.

Thật giống như tại lấy thừa bù thiếu.

Hai người người tới ta đi, không ngừng đưa ra một chút cao thâm kiến giải, lại không ngừng tiến hành hoàn thiện.

Thời gian nửa tháng, hai người chân không bước ra khỏi nhà, tất cả đều đang thảo luận kịch độ, đến mức hai người tại độ thuật bên trên tạo nghệ tất cả đều nhanh chóng tăng lên.

Thạch lão nhân hiện tại thậm chí có loại không muốn dừng lại cảm giác.

“Đúng rồi, lão phu cái này một thân độ thuật, loại trừ tại Thương Khung thần cung học được bên ngoài, còn có

một phần là truyền thừa tại Thiên Độc sơn, người sau này nếu có hứng thú, không ngại có thể đi Thiên Độc sơn nhìn xem.”

Thạch lão nhân mỉm cười.

“Thiên Độc sơn?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, đây là Thiên Long vực bên trong một chỗ cực kỳ thần bí ẩn tàng thế lực, mặt ngoài người biết không nhiều, bọn hán độc đạo có thể truy tố đến viễn cổ thần linh thời đại, coi là chân chính bác đại tinh thâm! !”

Thạch lão nhân có chút cảm khái, nói: “Lão phu năm đó may mắn bái nhập Thiên Độc sơn, chỉ tiếc chỉ tới kịp học được Thiên Độc sơn da lông, liền bị Thiên Độc sơn chạy ra.”

“Người độc thuật chỉ là học được da lông?”

Dương Phóng kinh ngạc.

“Đúng thế.”

Thạch lão nhân gật đầu.

Dương Phóng mỉm cười nói: “Vậy người vì sao bị chạy ra?”

“Khụ khụ, không đề cập tới cũng được, không đề cập tới cũng được.”

Thạch lão nhân sắc mặt ửng đỏ, liên tục dùng tay, nói: “Đúng rồi, người sau này nếu là đi Thiên Độc sơn, đem cái này mang lên, có lẽ có thể giúp người!”

Hắn trực tiếp lấy ra một mặt màu đen nhánh lệnh bài, giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp nhận lệnh bài, quan sát tỉ mỉ.

Chỉ gặp lệnh bài chính diện điều khắc một chỗ bị mây đen bao phủ thần bí sơn mạch, lệnh bài mặt sau thì điều khắc hai cái cực đại kiểu chữ.

【 Thiên Độc 】 !

“Đây là Thiên Độc sơn đệ tử lệnh bài a?”

Dương Phóng kinh ngạc nói.

“Cũng coi là, cũng coi như không phải.”

Thạch lão nhân sắc mặt xấu hổ, nói: “Thực không dám giấu giếm, năm đó ta bị đuổi ra Thiên Độc sơn lúc, sư tôn ta đã từng cho ta một cái cơ hội, ngày sau ta nhược tìm được phù hợp người, liền có thể đem này lệnh bài giao cho hắn, để hắn tiến về Thiên Độc sơn, chỉ là qua nhiều năm như vậy, ta xác thực thu đồ không ít, chỉ tiếc, cho đến hôm nay, cũng không có có thể thành đại khí, cùng đem nó uổng phí hết, chẳng bằng có thể tặng cho người.”

“Ồ? Người mà hảo tâm như vậy?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Thạch lão nhân sắc mặt giận dữ, nói: “Người nếu không nguyện ý, lập tức đưa ta!”

Hắn đại thủ đuổi ra, trực tiếp hướng về Dương Phóng trong tay đoạt đi.

Trên thực tế hắn vừa mới đưa ra liền hối hận, chẳng qua

là ngược ngùng muốn trở về, nhưng bây giờ Dương Phóng nói như vậy, hẳn tự nhiên muốn lần nữa cầm về.

Nhưng Dương Phóng lật bàn tay một cái, đã sớm đem lệnh bài nhận lấy, mỉm cười nói: “Bị ta cầm tới đồ vật, còn không có trả lại đạo lý, người đã đưa cho ta, ta tự nhiên muốn đi xem một chút.”

“Hừ!”

Thạch lão nhân phát ra hừ lạnh, nói: “Ta cho người cái lệnh bài này, còn có một tầng ý tứ, chính là Thiên Độc sơn cực kỳ nghiêm ngặt, muốn đi vào Thiên Độc sơn, nhất định phải có lệnh bài, không có lệnh bài, coi như tự chất tiếp qua nghịch thiên, bọn hắc cũng không thu!”

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng sờ lên cầm, nói: “Đúng rồi tiền bối, người lâu dài ở tại Thiên Long vực, không biết có nghe hay không qua một cái thể lực, gọi là 【 Địa Phủ 】 ?”

“Địa Phủ?”

Thạch lão nhân sắc mặt biến hóa, nói: “Người làm sao lại biết Địa Phủ?”

“Ừm? Tiền bối trước tiên nói một chút nhìn.”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên Thạch lão nhân.

Thạch lão nhân nhẹ hút khẩu khí, cấp tốc chỉnh lý ngôn ngữ, mở miệng nói: “Địa Phủ, cực kỳ thần bí, so Thiên Độc sơn còn muốn thần bí không biết bao nhiêu lần, ta không biết bên trong có bao nhiêu thành viên, chỉ biết là mỗi một vị thành viên đều dị thường đáng sợ, bọn hắc thành viên không có cụ thể danh tự, chỉ có danh hiệu, theo thứ tự là Minh Đế, Mạnh bà, thập đại Diêm Quân,

Hắc Bạch Vô Thường, trải qua thời gian dài, tại Thiên Long vực bên trong quây lên không biết bao nhiêu phong vân, liền ngay cả Thương Khung thần cung cùng Thần Tích phường, cũng bắt bọn hắn không có cách nào.”

“Mạnh như vậy?”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Chờ một chút, Thần Tích phường? Bọn hắn cũng là Thiên Long vực thế lực?”

“Đúng vậy, Thần Tích phường tổng bộ ngay tại Thiên Long vực, trước đó những người kia hắn là chỉ là trùng hợp xuất hiện tại Thần Hoang Vực, lại từ Thần Hoang Vực truyền tổng đến Bạch Trạch vực, Thần Tích phường cũng là một đám truy tìm thần linh lực lượng người, bọn hắn nắm giữ đủ loại bí thuật, ngay cả chúng ta cũng không dám khinh thường.”

Thạch lão nhân than nhẹ.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Nói tiếp, địa phủ này còn có cái gì thần bí, đúng, thuận tiện đem Thiên Long vực tình huống khác, cùng ta nói một câu.”

Thiên Long vực làm 【 càn 】 chi bản khối hạch tâm chỗ, không chỉ có diện tích so Kinh Thiên vực phải lớn, bên trong các loại truyền thừa cũng nhiều.

Càng máu chốt chính là Thiên Long vực vô hạn tới gần thần quốc, tất nhiên có vô số cơ mật.

Hắn giờ phút này vô sự, tự nhiên muốn giải một chút, coi như tăng trưởng lịch duyệt.

“Địa Phủ, không người nào biết bọn hắn tổng bộ ở nơi nào, chỉ biết là cái này trong thiên hạ liền không có bọn hắn không dám nhúng tay sự tình, lên tới chúng ta

Thương Khung thần cung, xuống đến một chút cỡ trung tiểu gia tộc, bọn hắn cũng dám trêu chọc, đúng, mấy chục năm trước, Địa Phủ thập đại Diêm Quân bên trong 【 Sở Giang Vương 】 mất tích không thấy, đến mức thập đại Diêm Quân hiện tại chỉ có chín cái!”

Thạch lão nhân nói nhỏ.

“Sở Giang Vương?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng lại, lại lần nữa liên tưởng đến số một.

Không phải là hắn a?

Mà lại niên đại đổi được!

Số một chính là mấy chục năm trước tiến vào Kinh Thiên vực!

Hắn là Sở Giang Vương?

Thế nhưng là!

Hắn tại sao muốn đổi với mình tốt như vậy?

Hắn có mục đích gì?

“Có lẽ Sở Giang Vương đã chết, có lẽ là bởi vì bế quan, bất quá việc này đã qua quá nhiều năm, không đề cập tới cũng được.”

Thạch lão nhân nhẹ nhàng phát tay, mỉm cười giới thiệu nói: “Thiên Long vực diện tích rộng lớn, cực kỳ to lớn, tối thiểu có thể so sánh được hai ba cái Kinh Thiên vực...”

“Ngừng, không phải chỉ so với Kinh Thiên vực đại nhất cái sao?”

Dương Phóng đánh gãy đối phương.

“Ai nói cho người chỉ đại nhất cái?”

Thạch lão nhân nhíu mày, nói: “Thiên Long vực dị thường rộng lớn, chủng tộc đông đảo, đến cùng hơn cái ai cũng không nói chắc được, ta nói lớn hai ba cái cũng chỉ là đoán, đúng, người tựa hồ đạt được Huyền Âm long trảo đi.”

Hắn cẩn thận nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Thiên Long vực bên trong bây giờ còn có 【Huyền Âm Ma Long】 nhất tộc, bọn chúng kinh khủng dị thường, không ai dám trêu chọc, nếu là bị bọn chúng biết người có được long trảo, bọn chúng chắc chắn sẽ không bỏ qua.”

“Ồ?”

Dương Phóng sắc mặt khế nhúc nhích, nói: “Nói tiếp.”

“Đừng nhìn Thiên Long vực như thế lớn, nhưng là chúng ta 【Thương Khung thần cung】 lại như cũ là danh phù kỳ thực Cự Vô Phách, tại toàn bộ Thiên Long vực đều là nói một không hai...”

Thạch lão nhân mỉm cười, tiếp tục giới thiệu.

Dương Phóng suy nghĩ lại sớm đã bay xa.

Bất tri bất giác lại là đến trưa quá khứ.

Thẳng đến đang lúc hoàng hôn.

Thạch lão nhân mới vắn eo bẻ cổ, từ đại điện đi ra.

...

Chương 317 : Quỷ dị hắc ám!

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng đem mọi chuyện đều giao cho Tống Kim Luân quản lý, từ Bàn Vạn Chung tiến hành phụ trợ, mình thì trực tiếp làm cái vung tay chưởng quỹ, bắt đầu tăng thực lực lên.

Một mặt là long trào năng lượng phản hồi, gấp đón đỡ tiêu hóa.

Trên phương diện khác, thì là trên người Hoàng Cực Đan còn chưa luyện hóa.

Cho nên, thời gian kế tiếp bên trong, Dương Phóng chân không bước ra khỏi nhà, trực tiếp trốn ở Thần Võ tông tổng bộ, bắt đầu tu luyện.

Mà Thạch lão nhân tại từ Dương Phóng nơi đó rời đi về sau, cũng không có trước tiên rời đi, đồng dạng trong phòng tiêu hóa lên trong khoảng thời gian này độc thuật tâm đắc.

Cứ như vậy, lại là từng ngày trôi qua.

Trời tối người yên.

Trăng tròn treo cao.

Mấy ngày sau.

Rốt cục!

Dương Phóng đem một viên cuối cùng Hoàng Cực Đan

được lực luyện hóa hoàn tất, một đôi ánh mắt trong nháy mắt mở ra, hiện lên lầy nhàn nhạt thần quang, lộ ra mừng rỡ.

Sau đó đem ánh mắt hướng về bảng nhìn lại.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 23/260 tuổi

Tu vi: Thánh linh 【 13110/30000 】

Tâm pháp: Cảm Ứng quyết viên mãn, Kim Thân quyết viên mãn, Lôi Âm hô hấp pháp đệ lục trọng 【 2800/24000 】 , thánh quyết nhập môn 【 1500/3000 】 , Thái Nhất hồn quyết đệ nhất trọng 【 5500/6000 】

...

“Tu vi từ trước đó 【 10110/30000 】 , tăng lên tới hiện tại 【 13110/30000 】 , quả nhiên vẫn là long trảo phản hồi càng nhanh.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Một viên Hoàng Cực Đan hiện tại cũng chỉ có thể cung cấp 50 điểm điểm kinh nghiệm mà thôi.

Nhưng là long trảo lại chỉ là cho mình phản hồi hơn ngàn điểm.

Cái này sao mà không thể tưởng tượng nổi!

Dương Phóng lật bàn tay một cái, lần nữa đem con kia trùng điệp phong ấn long trảo lấy ra ngoài, ánh mắt ngưng lại.

Cái long trảo này từ khi học thông minh về sau, hiện tại

đến cùng khôi phục được cảnh giới gì, ngay cả hắn đều nói không rõ ràng.

Vật này đúng như bom hẹn giờ.

Có lẽ không biết lúc nào liền sẽ cho mình đến một chút.

“Xem ra cái này long hồn cũng là học xong cầu đạo chi pháp.”

Đáng tiếc có long trảo bảo hộ, hắn cũng vô pháp chủ động bắt được bên trong long hồn.

Các loại công kích đánh vào phía trên, đều sẽ bị long trảo cho bắn ra, tựa như là một cái nặng nề mai rùa đồng dạng.

Dương Phóng không khỏi thảm than.

Ô ô ô...

Bỗng nhiên, gian phòng bên trong nhớ tới quỷ dị âm phong tiếng rít, cực kỳ đột ngột.

Tựa hồ đang có hàn phong xuyên thấu qua cửa sổ mắt hướng về gian phòng thổi tới.

Dương Phóng nhướng mày, trong nháy mắt ngẩng đầu liếc nhìn, trong lòng ngưng trọng.

Vừa mới một sát na, hắn rõ ràng cảm giác được một cỗ cực kỳ mãnh liệt thăm dò cảm giác từ bên người không xa truyền đến, thật giống như có đồ vật gì đang âm thầm quan sát mình đồng dạng.

Nhưng theo mình ngẩng đầu một cái, loại này thăm dò cảm giác lại trong nháy mắt biến mất.

“Lại là sự kiện quỷ dị sao?”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Từ lần trước sự kiện về sau, mình tựa hồ là mỗi cường đại một phần, đều sẽ gặp được một đợt sự kiện quỷ dị.

Bỗng nhiên.

Dương Phóng đầu lâu nhất chuyển, một đôi ánh mắt có chút co rút lại, trong nháy mắt rơi vào cách đó không xa trên gương đồng.

Chỉ gặp bất tỉnh màu vàng trong gương đồng.

Giờ phút này chính rõ ràng chiếu đến cái bóng của mình.

Chỉ bất quá thời khắc này cái bóng, lại có vẻ cực kỳ cổ quái.

Thật giống như có được độc lập sinh mệnh, hấn hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng, nhếch miệng lên, lộ ra một vòng thần bí mà tươi cười quái dị.

Dương Phóng sắc mặt trầm xuống, lại thờ ơ, ánh mắt tiếp tục hướng về trong gương mình nhìn lại.

Thật giống như trong mắt hấn hết thấy như thường đồng dạng.

Nhưng trong gương ” Dương Phóng “, lại theo sát lấy cười càng thêm nồng đậm, càng thêm khiếp người, liên đới lấy một đôi mắt cũng dần dần biến thành màu đỏ sậm.

Thậm chí, giờ khắc này còn giơ bàn tay lên ở trước mắt trên gương chạm rãi huy động.

Như cùng ở tại huy động cái gì quý dị phù văn.

“Người đang làm gì?”

Dương Phóng ngữ khí hờ hững, nhìn về phía tấm gương.

Trong gương ” Dương Phóng “, nao nao, nụ cười trên mặt chậm rãi khôi phục, rất nhanh lần nữa trở nên bình thường, không nhúc nhích.

Dương Phóng mày nhăn lại, chăm chú nhìn trước mắt mặt kính.

Răng rắc!

Hấn cong ngón búng ra, toàn bộ mặt kính trong nháy mắt nổ tung, hóa thành mảnh vỡ.

Dương Phóng lạnh lùng nhìn xem đây hết thấy, xác nhận không có dị thường về sau, tiếp tục ngồi xếp bằng, không rảnh để ý.

Thật giống như vừa mới hết thấy, chỉ là một việc nhỏ xen giữa.

Nhưng mà!

Lại qua một đoạn thời gian.

Bóng đêm càng sâu.

“Cứu mạng. . cứu mạng. . ô ô ô ô...”

Từng đợt quý dị mà thâm trầm khóc rống thanh âm bỗng nhiên từ bóng đêm đen kịt phía dưới trực tiếp truyền ra, nghe không phải nam không phải nữ, cực kỳ cổ quái.

Thật giống như vào chỗ tại Dương Phóng gian phòng không xa.

Dương Phóng ánh mắt lần nữa mở ra, có chút ngưng tụ.

Hắn cẩn thận nghiêng tai lắng nghe.

Chỉ cảm thấy thanh âm càng ngày càng gần, càng ngày càng thâm, nghe vào tai một bên, tựa hồ có thể để cho người ta tâm tư cũng biến thành phiền não, toàn thân Khí Huyết nhịn không được xao động.

“Giả thần giả quỷ, cú! !”

Hắn sắc mặt phát chìm, trực tiếp lười đầy lời âm.

Ầm ầm!

Phía ngoài tiếng khóc âm lập tức biến mất.

Bất quá!

Cũng không có tiếp tục bao lâu.

Loại kia quỷ dị khóc rống thanh âm lại lần nữa truyền đến.

“Cứu ta, van cầu người tiểu huynh đệ, cứu ta một mạng, cứu mạng a, nếu có thể cứu ta một mạng, tất có hậu báo, cứu mạng a...”

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng.

Không phải là ảo giác?

Thật sự có người đang gào khóc?

Cái này sao có thể?

Trong lòng của hắn trong lúc nhất thời cấp tốc suy tư.

Một lát sau, thân thể chậm rãi từ giường đứng dậy, mặt không biểu tình, đi vào môn hộ hậu phương, bàn tay nhẹ nhàng đâm mở cửa sổ giấy, ánh mắt hướng về bên ngoài nhìn lại.

Cái này xem xét, lập tức chỉ gặp nồng đậm âm trầm trong đêm tối, đầy trời trên dưới tất cả đều là màu đen nhánh lông tóc, tinh hồng sắc huyết nhục, như là quỷ dị Tu La Thế Giới.

Vô biên vô hạn, để cho người ta nhìn một cái, không cảm được trong lòng phát lạnh.

Mà loại kia quỷ dị tiếng la khóc lại như cũ liên tục không ngừng từ bên ngoài truyền đến.

“Cứu mạng, tiểu huynh đệ, van cầu người, cứu ta một mạng a, van người...”

Thanh âm này cực kỳ chi gân.

Dương Phóng cũng rất cực phân rõ.

Cái này tựa hồ là thanh âm của một nam tử, hơn nữa còn là nam tử trung niên.

Trong lòng của hắn thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

“Hắc Âm âm mai, ta lại thấy được Hắc Âm âm mai, hơn nữa còn nghe được thanh âm.”

Hắn mày nhăn lại.

Loại bệnh trạng này thật sự là càng phát ra nghiêm

trọng!

Do dự thật lâu, Dương Phóng vẫn là chậm rãi kéo cửa phòng ra, toàn bộ thân hình đều bại lộ tại bên ngoài, vô biên vô tận lông tóc cùng huyết nhục đang điên cuồng hướng về thân thể của hắn cuốn tới.

Hắn vận chuyển thánh quyết, ánh mắt hướng về thân thể nhìn lại.

Chỉ gặp tại cái này vô tận lông đen cùng máu thịt bên trong, thân thể của mình giờ phút này đang sáng điểm xuất phát điểm sáng chói mà chói mắt hào quang, như là một tôn thần người.

Nhiều đám lông tóc, huyết nhục tất cả đều không cách nào tiếp cận đến thân thể của hắn.

Liền liền lên một lần mình trên cánh tay trái mọc ra lông đen, đều biến mất không ít.

“Xem ra số một truyền lại 【 thánh quyết 】 vẫn hữu dụng.”

Dương Phóng tâm ngữ.

Ánh mắt của hắn ngưng lại, lần nữa hướng về ngoại giới nhìn lại, sau đó toàn bộ thân hình đi ra ngoài.

Hắn không rõ ràng Thần Võ tông đệ tử khác có thể hay không nhìn thấy đây hết thủy.

Nhưng là mình trong mắt thế giới xác thực đã cùng ban ngày hoàn toàn bất đồng.

“Ô ô ô. . cứu ta, ta ở chỗ này, cứu ta a...”

Từng đợt tiếng la khóc tiếp tục truyền đến, tựa hồ

khoảng cách rất gần, lại tựa hồ khoảng cách rất xa.

Dương Phóng thân thể từng bước một đi qua, giống như là tắm rửa tại vô tận lông tóc cùng máu thịt bên trong tinh linh, quanh thân thánh quang lượn lờ, vạn tà bất xâm.

Nhưng mà, theo thân thể của hắn không ngừng đi qua, loại kia tiếng la khóc lại tựa hồ như cách hắn càng ngày càng xa.

Không quản hắn như thế nào hướng về phía trước, loại kia tiếng la khóc đều từ đầu đến cuối cùng hắn bảo trì đủ xa khoảng cách.

Trong bất tri bất giác, Dương Phóng đã đi ra không biết bao nhiêu dặm.

Bỗng nhiên, hắn tỉnh ngộ lại, thân thể một chút dừng lại, trong lòng giật nảy cả mình.

Vừa mới mình tựa hồ có chút không kiểm soát?

Mình lại giống như là xuất phát từ bản năng, một đường cuồng đi?

Ánh mắt của hắn lập tức hướng về bốn phương tám hướng liếc nhìn, sau đó đột nhiên trở lại, hướng về lai lịch cực vút đi.

Nhưng vào lúc này!

Loại đau khổ này kêu khóc lại một lần nữa truyền đến.

“Tiểu huynh đệ, tiểu huynh đệ chậm đã, cứu ta, nhanh mau cứu ta à. . ta tất có hậu báo! !”

Dương Phóng trong lòng phát chìm, bỗng nhiên quát

lạnh: “Cút!”

Oanh!

Trời đất quay cuồng, lôi âm cuộn cuộn.

Nương theo lấy vô tận thiên uy, trùng trùng điệp điệp, hướng về bốn phía quét sạch mà đi.

Loại đau khổ này tiếng la khóc lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Thay vào đó là một đạo kinh khủng mà rít gào trầm trầm.

Tiếp lấy!

Dương Phóng lông tơ dựng lên, bỗng nhiên cảm giác được sau lưng tựa hồ đang có vô cùng kinh khủng nguy cơ đang nhanh chóng đánh tới, không chút nghĩ ngợi, Thiết Ma chiến giáp trong nháy mắt bao trùm tại thân thể bên ngoài.

Lôi điện chân khí đột nhiên vận lướt toàn thân.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một sát na, hấn giống như là đặt mình vào tại vô tận vòng xoáy bên trong, toàn thân tất cả đều trong nháy mắt gặp phải cuồng mãnh cự lực.

Thật giống như có một cái dị thường đáng sợ tồn tại đang điên cuồng oanh kích hấn như vậy.

Cho dù cách Thiết Ma chiến giáp, hấn cũng bị đánh Khí Huyết tuôn ra, sắc mặt trắng bệch, trong mồm trực tiếp phun ra huyết thủy, cả người hoàn toàn không có bất kỳ cái gì sức phản kháng.

Đến cuối cùng hắn trực tiếp lấy hai tay che hai mắt, trong miệng lần nữa rống giận.

“Rống! !”

Lại là một đạo kinh khủng lôi âm phát ra.

Bên người trực tiếp truyền đến một đạo kêu thê lương thảm thiết.

Loại kia ầu đã mình lực lượng kinh khủng lập tức cấp tốc tiêu tán.

Dương Phóng từng ngậm từng ngậm thở hổn hển, vội vàng cấp tốc đem ánh mắt quét tới, lại phát hiện nồng đậm trong bóng tối sớm đã không có bất cứ dị thường nào.

Liên liền thiên địa ở giữa cái chủng loại kia quỷ dị lông tóc cùng huyết nhục đều hoàn toàn biến mất.

Hắn giờ phút này, thành linh ở vào Thần Võ tông ở dưới chân núi.

Một bên thì là sụp đổ công trình kiến trúc, vỡ nát giả sơn, mặt mũi tràn đầy đờ đẫn đệ tử.

Thật giống như hết thảy trước mắt, đều là Dương Phóng ở chỗ này chế tạo động tĩnh đồng dạng.

Dương Phóng thấy rõ hoàn cảnh chung quanh về sau, trong lòng cảm giác nặng nề, nắm đấm gắt gao nắm lên.

Đáng chết!

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Hắn cúi đầu xuống, nhìn về phía mình lồng ngực.

Lòng ngực chiến giáp ẩn ẩn lổm ra một cái không quá rõ ràng vết lổm.

Ngực khu vực đến nay truyền đến trăm muện kịch liệt đau nhức.

Vừa mới tuyệt không phải hư giả.

Là chân thật phát sinh.

“Thiên . . Thiên Thần tổ chức?”

Bỗng nhiên, một đạo rụt rè thanh âm từ nơi không xa truyền đến.

Dương Phóng quay đầu quét tới.

Chỉ gặp trần thế nghiên, mặt mũi tràn đầy khẩn trương, không thể tưởng tượng nổi, ngay tại rung động hướng về mình nhìn tới.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, thân thể lóe lên, trong nháy mắt rời đi nơi đây.

Trần thế nghiên vội vàng hướng Dương Phóng bối cảnh nhìn sang, trong lòng giật mình.

Thần Võ tông tông chủ chính là vị kia thần bí thiết giáp nhân?

Thần Võ tông tông chủ cũng là người xuyên việt?

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng trên người giáp trụ đã lần nữa biến mất,

sắc mặt âm trầm, khóe miệng chảy máu, làn nữa xếp bằng ở trong phòng, chân khí tại thể nội tạng lần một vận chuyển.

Bất quá, theo thời gian chuyển dời.

Lại qua một đoạn thời gian, bên ngoài gian phòng lần nữa truyền đến trận trận kêu khóc thanh âm.

Cùng trước đó bất đồng.

Lần này kêu khóc tựa hồ là nữ tử, cực kỳ thâm trầm, tràn đầy vô tận tuyệt vọng cùng đau thương, khóc lên thời điểm, đem người cảm xúc cũng cho kéo theo.

Thậm chí ngay tiếp theo Dương Phóng chân khí trong cơ thể đều có loại mất khống chế cảm giác.

Dương Phóng hai mắt bỗng nhiên mở ra, “Cút!”

Cả phòng bên trong kịch liệt lay động, lại lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Dương Phóng ánh mắt âm trầm, không nhúc nhích, hướng về lạnh lùng nhìn lại.

Một bên ánh nến có chút nhầy vọt, lóe ra trận trận quỷ dị quang mang.

...

Một đêm cấp tốc quá khứ.

Hôm sau thật sớm.

Dương Phóng thân mang thanh sam, sắc mặt mỗi mệt, một bộ tinh lực tiêu hao qua kịch đáng vẻ, hành tẩu tại Thần Võ tông tổng bộ.

“Tông chủ, người đây là?”

Tổng Kim Luân một mặt giật mình, nhìn về phía Dương Phóng.

“Không có gì, chỉ là tu luyện ra đường rẽ, nuôi hai ngày liền tốt.”

Dương Phóng lắc đầu, nói: “Đúng rồi sư tôn, tối hôm qua các người có nghe hay không đến cái gì quái dị động tĩnh?”

“Quái dị động tĩnh?”

Tổng Kim Luân nghi hoặc.

“Đúng vậy, tử như có người kêu khóc, hoặc là có người cầu cứu loại hình?”

Dương Phóng lối ra.

“Không có, tối hôm qua hết thấy như thường.”

Tổng Kim Luân đáp lại.

“Dạng này a, tốt a, ta đi Thạch lão nhân bên kia nhìn xem.”

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Tổng Kim Luân bộn người mày nhăn lại, lộ ra hồ nghi.

Không bao lâu, rộng rãi trong sân.

Thạch lão nhân rõ ràng giật nảy cả mình, một chút từ trên ghế ngồi đứng dậy, nói: “Người gặp được Hắc Âm

âm mai, còn từ trong bóng tối nghe được tiếng khóc?”

“Đúng vậy, làm sao? Cái này có ý tứ gì sao?”

Dương Phóng xoa mi tâm, mỗi một nói.

“Người. . người là loại kia thể chất đặc thù!”

Thạch lão nhân sắc mặt rung động, nói: “Bình thường mà nói, đệ nhị Thiên Thê cao thủ, mặc dù sẽ ngẫu nhiên gặp được Hắc Âm âm mai, nhưng là chẳng mấy chốc sẽ quá khứ, chỉ có chút ít người, sẽ ở Hắc Âm âm mai trông được đến đủ loại đồ vật, nghe được đủ loại thanh âm, thậm chí có người sẽ bị Hắc Âm âm mai bên trong đồ vật giết chết.”

“Sẽ bị đồ vật bên trong giết chết?”

Dương Phóng ánh mắt híp lại, nói: “Thứ gì?”

“Không biết, chỉ biết là dị thường đáng sợ.”

Thạch lão nhân ngữ khí trầm xuống, nói: “Hắc Âm âm mai bên trong thế giới, thật giống như mới là thế giới này vốn có diện mục, kẻ tu vi yếu là căn bản không thấy được, đây cũng là vì cái gì thứ ba Thiên Thê phía trên cảnh giới không cách nào đột phá, bởi vì ai cũng không biết trên người bọn họ xảy ra biến cố gì,

Ta từng nghe nói qua, một khi có người ném thử đột phá một bước cuối cùng, Hắc Âm âm mai bên trong đồ vật liền sẽ đi tới, đem hấn đoạt xá, mà như người loại này thể chất đặc thù người, càng là dễ dàng trêu chọc Hắc Âm âm mai bên trong đồ vật chú ý, thường thường còn chưa đi ra một bước cuối cùng, ” bọn chúng ” liền sẽ để mắt tới người!”

“Còn có loại thuyết pháp này?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Là thật là giả, ta cũng chia không rõ, đây là ta tại Thần cung nghe nói.”

Thạch lão nhân trầm giọng nói.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, ánh mắt vừa đi vừa về biển ảo.

Nói như vậy tối hôm qua loại kia quỷ dị tiếng khóc, chính là muốn đem mình đoạt xá người?

Thế nhưng là!

Kia đến tột cùng là cái gì?

Thật lâu!

Hắn mới rốt cục nói ra một hơi, không nghĩ nhiều nữa, mà là đổi đề tài.

“Đúng rồi, người có nghe hay không qua Ma Thiên đồ, vật này thật có thể chiết xuất huyết mạch sao? Có thể hay không đối không phải thần linh huyết mạch người có tác dụng?”

“Ma Thiên đồ, đương nhiên nghe qua, xác thực có thể chiết xuất huyết mạch, bất quá không phải đặc thù huyết mạch người, là hoàn toàn không dùng đến.”

Thạch lão nhân đáp lại.

“Dạng này a.”

Dương Phóng nhíu mày, lộ ra từng tia từng tia tiếc hận.

Chương 318 : Thần bí hẻm núi!

Gian phòng bên trong, Thạch lão nhân dị thường vui vẻ, bắt lấy Dương Phóng, tiếp tục cùng hắn nghiên cứu thảo luận lên một chút liên quan tới độc thuật, độc đạo phương diện vấn đề.

Hắn tại Thương Khung thần cung bên trong, vui đầu tạo xe, mấy chục năm như một ngày, căn bản không người để ý tới hắn, bây giờ gặp được Dương Phóng, chỉ cảm thấy giống như là gặp tri kỷ, gặp lại hận muộn.

Dương Phóng nhin không được nhẹ nhàng lắc đầu.

“Tiền bối, độc thuật mặc dù lợi hại, bất quá chung quy chỉ là tiểu đạo, dùng để phụ trợ còn có thể, nhưng là nghiên cứu độc thuật, liền có vẻ hơi bỏ gốc lấy ngọn.”

“Tiểu đạo? Làm sao có thể là tiểu đạo, chân chính Độc Sư có thể lấy độc thành đạo, tựa như kia Thiên Độc sơn, không giống cũng là thần linh truyền thừa.”

Thạch lão nhân xem thường, nói: “Mà lại ngươi cho rằng tu vi bên trên là tốt như vậy tu luyện sao? Không nói sau này gặp phải thiên địa nguyên rủa, riêng là đệ nhị Thiên Thê, thứ ba Thiên Thê liền vây chết không biết bao nhiêu người, tựa như lão phu bằng hữu, bước vào đệ nhị Thiên Thê hơn hai mươi năm, đến nay cũng còn chưa lĩnh ngộ ra loại kia thần bí mà huyền bí lĩnh vực, lĩnh ngộ không ra lĩnh vực, đời này đều không thể tiến vào thứ ba Thiên Thê.”

“Lĩnh vực?”

Dương Phóng nhướng mày: “Cái gì lĩnh vực?”

“Làm sao? Tiêu Tông chủ không biết? Vẫn là nói Tiêu Tông chủ đến nay cũng không có lĩnh vực?”

Thạch lão nhân nghi ngờ nhìn về phía Dương Phóng.

“Tiền bối còn xin nói rõ một chút, tại hạ xác thực không biết!”

Dương Phóng mở miệng.

Hắn tất cả hệ thống tu luyện đều là mình từ phương diện khác chấp vá, cho tới nay đều thiếu khuyết danh sư chỉ điểm, đối với trên việc tu luyện rất nhiều vấn đề, đến nay đều là kiến thức nửa vời.

Tại suy nghĩ của hắn bên trong, chỉ cần không ngừng đổi mới độ thuần thực, không ngừng mà ăn vào đan dược, tự nhiên có thể phá quan.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, thế mà còn có lĩnh vực?

“Khụ khụ, kỳ thật cũng không có gì, không nói cũng được, không nói cũng được.”

Thạch lão nhân ho nhẹ vài tiếng, vội vàng khoát tay.

Hắn may may không nghĩ tới, trước mắt cái này thần bí mà cường đại Tiêu Tông chủ, thế mà thật không biết 【 lĩnh vực 】 tồn tại.

Cứ như vậy, hắn càng thêm không muốn nói.

Nếu là bị đối phương biết, thực lực lại đề thăng một bước, chẳng phải là sẽ tiến một bước uy hiếp được Thương Khung thần cung?

“Tiền bối, ta coi ngươi là bằng hữu, đối ngươi biết gì nói

nấy, tự hỏi đối tiền bối đã làm được cực hạn, hẳn là tiền bối còn muốn cố ý giấu diếm? Chẳng phải là rét lạnh tại hạ tâm!”

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng.

Thạch lão nhân lập tức hơi biến sắc mặt, trong lòng cấp tốc quay cuồng lên, hiện ra từng tia từng tia áy náy chi sắc, cười nói: “Kỳ thật cũng không có gì, tiến vào đệ nhị Thiên Thê về sau, loại trừ sẽ ngưng kết phòng ngự áo ngoài, nhục thân gần như bắt tử bên ngoài, điểm trọng yếu nhất, chính là đã lĩnh ngộ ra quỹ dị 【 lĩnh vực 】 chi lực, đây là không gian lực lượng hình thức ban đầu, cũng là có thể hay không tiến vào thứ ba Thiên Thê mấu chốt, Tiêu Tông chủ, một ngàn cái đệ nhị Thiên Thê trong cao thủ, có thể lĩnh ngộ ra 【 lĩnh vực 】, cũng mới một hai cái, phần lớn người đều là cả một đời bị vây ở đệ nhị Thiên Thê, lĩnh ngộ không ra không tính là gì.”

“Ồ?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ nhúc nhích.

Xác thực chưa từng nghe qua loại chuyện này.

“Cái này lĩnh vực chi lực cường đại cỡ nào?”

Hắn thuận miệng hỏi.

“Dị thường đáng sợ, đối với cùng giai cao thủ có nghiền ép tác dụng!”

Thạch lão nhân ngữ khí ngưng tụ, nói: “Muốn hóa giải đối phương lĩnh vực, chỉ có mình cũng thi triển lĩnh vực, hai cái lĩnh vực đụng vào nhau, hoặc là thôn phệ đối phương lĩnh vực, hoặc là bị đối phương lĩnh vực thôn phệ, nếu như không có lĩnh vực, không quản thực lực mạnh cỡ nào, căn bản không đến gần được đối

phương.”

“Vậy cần làm sao lĩnh ngộ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nghe nói chỉ cần đem tự thân sở học tiến hành chải vuốt, các loại võ kỹ cùng tâm pháp tất cả đều luyện đến viên mãn, chậm rãi liền sẽ lọc lợi ra lĩnh vực hình thức ban đầu, đến lúc đó tự nhiên biết bước kế tiếp nên làm cái gì, chỉ bất quá, muốn đem các loại võ kỹ luyện đến viên mãn, nói nghe thì dễ.”

Thạch lão nhân nói.

Tu vi càng mạnh người, trên thân sở học càng là hỗn tạp.

Muốn đem các loại võ kỹ đều luyện đến viên mãn, gần như không có khả năng.

Có người tư chất nghịch thiên, tu luyện võ kỹ đẳng cấp lại cao, có lẽ chỉ cần mấy môn võ kỹ liền có thể lọc lợi ra lĩnh vực con đường.

Có người tư chất không đủ, tu luyện võ kỹ đẳng cấp rất kém cỏi, thường thường mươi mấy cửa, mấy chục cửa luyện đến viên mãn cũng còn không thu hoạch được gì.

Không nói những cái khác, chỉ riêng bọn hấn Thương Khung thần cung bên trong, có thể tu luyện ra lĩnh vực đều cực kì thưa thớt.

Phàm là tu luyện ra lĩnh vực, trên cơ bản đều đã xem như thứ ba Thiên Thê dự bị nhân viên.

Sau này tiến vào thứ ba Thiên Thê là chắc chắn sự tình!

“Kia thứ ba Thiên Thê đâu? Thứ ba Thiên Thê có gì cần chú ý?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Bây giờ thật vất vả gặp một vị Thương Khung thần cung cao thủ, tự nhiên muốn đem trong lòng mình nghi hoặc toàn bộ hỏi ra, để tránh đến lúc đó vẫn là hai mắt mờ mịt, trong lòng vô tri.

“Đến thứ ba Thiên Thê, liền cần tiến một bước tăng cường tự thân lĩnh vực, có thể nhờ vào đó cảm ngộ đến một chút không gian chi lực, thậm chí có thể thuần thực vận dụng không gian chi lực, trừ cái đó ra, thứ ba Thiên Thê cường giả, phòng ngự áo ngoài cũng sẽ phát sinh tiến một bước cải biến, dù là đem đầu lâu chặt xuống, đem trái tim đào ra, bọn hắn cũng sẽ không chết, muốn giết chết bọn hắn, chỉ có một cái biện pháp, chính là triệt để phá đi phòng ngự của bọn hắn áo ngoài.”

Thạch lão nhân nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu.

Cái sau hắn xác thực nghe nói qua.

Thứ ba Thiên Thê cường giả, sinh mệnh lực tiến một bước tăng cường.

Phòng ngự áo ngoài cùng thân thể không phân khác biệt, muốn giết chết, chỉ có dựa vào tuyệt đối năng lực, đem đối phương phòng ngự áo ngoài đánh nát.

Bằng không, bất luận cái gì công kích đánh xuống, đều sẽ bị trực tiếp hấp thu.

“Tiền bối kia nói tới một bước cuối cùng, lại là chuyện gì xảy ra?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, tiến một bước hỏi thăm.

“Một bước cuối cùng?”

Thạch lão nhân sắc mặt biến hóa, “Người vẫn là đừng hỏi nữa, biết quá nhiều, đối với người không có chỗ tốt.”

“Không, tiền bối vẫn là nói một chút đi, dù là không đột phá, nhưng là tìm hiểu một chút không có gì đáng ngại đi.”

Dương Phóng mở miệng.

“Cái này. . tốt a.”

Thạch lão nhân ngưng âm thanh nói nhỏ, nói: “Ta nghe nói thứ ba Thiên Thê viên mãi về sau, liền muốn bắt đầu tu luyện tự thân hồn phách, muốn đem tự thân hồn phách thực chất hóa, sau đó lại đem hồn phách cùng nhục thân, lĩnh vực ba hợp nhất, đến lúc đó, trước mắt thế giới liền sẽ hoàn toàn bất đồng. . mà tự thân cũng sẽ vào lúc đó, phát sinh không thể tưởng tượng nổi biến hóa.”

“Kia Thương Khung thần cung bên trong có đột phá đến một bước cuối cùng sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không biết, đừng hỏi ta, ta thật không biết.”

Thạch lão nhân liền vội vàng lắc đầu, cùng trống lúc lắc giống như.

Dương Phóng thật sâu nhìn về phía Thạch lão nhân, trong lòng suy tư.

Nhìn gia hỏa này dáng vẻ liền biết, Thương Khung thần cung bên trong hơn phân nửa có.

Bất quá, cho dù có, cũng khẳng định lại nhận hạn chế!

Nếu không, bọn hắn đã sớm ra.

“Một bước cuối cùng cao thủ, thật không có một cái nào có kết cục tốt sao?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Không rõ ràng, chưa từng nghe qua.”

Thạch lão nhân tiếp tục lắc đầu.

Dương Phóng lần nữa mắt nhìn Thạch lão nhân, trong lòng bất đắc dĩ.

Xem ra một khi dính đến Thương Khung thần cung hạch tâm cơ mật sự tình, gia hỏa này là tuyệt không nguyện nhiều lời.

Sau đó, hai người tiếp tục đàm luận lên vấn đề khác.

Một canh giờ sau.

Dương Phóng mới thản nhiên đứng dậy rời đi, trong lòng y nguyên suy tư Thạch lão nhân lời nói.

Sau đó hắn quay ngược về phòng, bắt đầu quan sát bảng võ kỹ một cột.

Hắn hiện tại võ kỹ sở học rất nhiều, viên mãn cũng có rất nhiều.

Bất quá đến nay cũng không có giống Thạch lão nhân

nói như vậy, thể vị ra lĩnh vực tồn tại.

“Xem ra vẫn là những vũ kỹ này đẳng cấp quá thấp.”

Những này viên mãn võ kỹ, đại bộ phận đều là Linh cấp, Phàm cấp.

Siêu phàm chỉ có mấy môn mà thôi.

Hắn chuẩn bị tiếp xuống trực tiếp bắt đầu tu luyện võ kỹ, đem cái môn này của siêu phàm võ kỹ đi đầu luyện đến viên mãn lại nói.

Nếu là siêu phàm võ kỹ viên mãn sau còn không được, vậy liền lại đem thánh linh cấp võ kỹ cũng luyện đến viên mãn.

Dù sao hắn có bằng, hiệu suất so những người khác không biết nhanh hơn bao nhiêu.

“Đúng rồi, còn có Thần Chủng, nếu là ta cẩn thận khai phát Thần Chủng, không biết có thể hay không lấy Thần Chủng khai thác ra lĩnh vực?”

Dương Phóng trong lòng hơi động.

Từ Thạch lão nhân nơi đó biết được tin tức, khiến cho hắn tầm mắt tăng nhiều.

Dưới mắt giống như là có một cái thế giới hoàn toàn mới tại hướng hắn mở ra đại môn, cấp thiết muốn muốn nắm thử đây hết thảy.

Dương Phóng nói làm liền làm, trực tiếp trong sân tu luyện.

Trước đó đêm đó nhìn thấy quái dị tràng diện cũng không tiếp tục xuất hiện, tựa hồ mỗi lần chỉ có tại hắn

thực lực lớn bức tăng lên thời điểm mới có thể đột nhiên xuất hiện, phía sau đều sẽ lần nữa biến mất.

Cái này khiến Dương Phóng không khỏi thảm thảm lỏng khẩu khí.

Sau đó lần nữa đi qua bảy tám ngày.

Thẳng đến!

“Ừm? Bàn Vạn Chung nơi đó xảy ra chuyện rồi?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhướng mày, động tác một chút ngừng lại.

Mấy ngày trước, hắn từng phái ra Bàn Vạn Chung tiến về Đông Phương trưởng lão nói tới chỗ kia thần bí hẻm núi, tiến hành điều tra.

Nguyên bản còn hết thầy bình thường, lại không nghĩ ngay tại vừa mới, Bàn Vạn Chung đột nhiên mất liên lạc!

Thật giống như có cái gì quý dị đồ vật lập tức cắt đứt hắn cùng Bàn Vạn Chung liên hệ.

Dương Phóng trong lòng nhanh chóng suy tư.

Một lát sau, vẫn là trực tiếp hướng về ngoài cửa đi đến, tìm tới Thạch lão nhân.

“Người phải đi ra ngoài một bận?”

Thạch lão nhân hỏi thăm.

“Đúng vậy, không biết tiền bối có thể hay không bồi tại hạ đi tới một lần? Người yên tâm, tuyệt sẽ không có bất kỳ nguy hiểm.”

Dương Phóng mở miệng.

Chỗ kia thần bí hẻm núi từng để Thần Tích phùng cao thủ đều ăn thiệt ngảm, rất có thể ẩn giấu đi cái gì khó lường cơ mật.

Hắn chuẩn bị mang lên Thạch lão nhân, một thì có thể phối hợp tác chiến, thứ hai gặp được một chút không biết sự tình, cũng có thể tùy thời hỏi thăm.

“Cũng tốt, dù sao ta cũng đang muốn ra ngoài đi một chút.”

Thạch lão nhân mỉm cười, nói: “Đúng rồi, qua hai ngày ta liền chuẩn bị rời đi, Tiêu Tông chủ hẳn là sẽ không ngăn cản a?”

“Người muốn ly khai rồi?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ giật mình.

“Đúng vậy, trường kỳ ở đây, chung quy nhàm chán, rất nhiều vật liệu, Bạch Trạch vực nội đều không có.”

Thạch lão nhân mỉm cười.

“Cũng tốt, đến lúc đó ta đưa tiền bồi.”

Dương Phóng đáp lại.

Hai người tiếp xuống bắt đầu khởi hành, hướng về Bàn Vạn Chung mất liên lạc chỗ kia thần bí hẻm núi tiến đến.

...

Nồng đậm sơn lâm, liên miên vô tận.

Như là một đầu thỏ to cự mãng chiếm cứ ở đây, đen nghịt một mảnh, bên trong mọc đầy các loại quái dị màu đen cây cối, càng là có một tầng mơ hồ hơi khói ở chỗ này quay quanh.

Rừng bên trong, an tĩnh dị thường, liên thanh chim gọi cũng không có.

Một cỗ cô tịch điều hui khí tức ở chỗ này tràn ngập.

“Tiêu Tông chủ, đây là địa phương nào?”

Thạch lão nhân nghi ngờ nhìn bốn phía.

Phiến khu vực này rõ ràng bất phàm.

Có một loại khó tả tĩnh mịch!

Tựa hồ các loại sinh mệnh đều tại bản năng tránh né nơi này đồng dạng.

“Không rõ ràng, ta chỉ biết là cuối cùng một quyển Ma Thiên đồ giấu ở nơi này.”

Dương Phóng mở miệng.

“Cuối cùng một quyển Ma Thiên đồ ở chỗ này?”

Thạch lão nhân lộ ra kinh dị.

“Đúng thế.”

Dương Phóng cẩn thận phân biệt phương hướng, nói: “Còn phải lại hướng phía trước, đi!”

Hai người thân pháp thi triển, lần nữa hướng về phía trước cự cướp.

Bất quá Dương Phóng tự nhiên cũng không phải hạng người lỗ mãng, trong lòng sớm đã làm xong rất nhiều chuẩn bị.

Lại thêm trước đó có Bàn Vạn Chung lộ đường, rất nhiều địa hình đều đã khắc sâu vào đến hần trong óc, cho nên tổng thể mà nói, là không cần lo lắng.

Hai mươi phút sau.

Hai người thân thể từ đằng xa rơi xuống, vững vàng sừng sững tại một chỗ sương mù nồng đậm rộng lớn hẻm núi trước.

Hoàn toàn nhìn không thấy đáy, một mảnh trắng xóa.

Chỉ có thể nhìn thấy miệng hẻm núi chỗ lít nha lít nhít mọc đầy bụi cây.

Còn có từng khối cự thạch nhô lên.

Bất quá rất nhiều địa Phương Minh hiển đều có dấu vết hư hại, tựa hồ trước đây không lâu có người đã từng tới nơi này.

Không thể nghi ngờ, cũng đều là đám kia Thần Tích phường cường giả cái gọi là.

“Tiêu Tông chủ, bên trong gặp nguy hiểm sao?”

Thạch lão nhân cảnh giác nói.

“Hắn là có.”

“Tốt, ta trước phóng độc!”

Thạch lão nhân gạt đầu, lập tức theo sau tản ra một tia độc quỷ dị phấn, khí độc, hướng về trong hạp cốc lan

tràn mà đi.

Dương Phóng thì trực tiếp khống chế Phong luật, vòng quanh những này độc phần, khí độc, chủ động xông vào hẻm núi, tranh thủ tại hẻm núi mỗi một nơi hẻo lánh đều thăm thấu một lần.

Hạ xong độc về sau, hai người lập tức ở chỗ này lắng lắng đợi.

Thẳng đến đi qua hơn nửa giờ, Thạch lão nhân mới mở miệng lần nữa: “Hắn là có thể.”

“Ừm, đi!”

Dương Phóng gật đầu.

Hai người lúc này hành động, thi triển khinh công, mỗi một bước rơi xuống đều vững vàng giẫm tại một chút bụi cây cành lá bên trên, hướng về nồng đậm sương trắng chỗ sâu lao đi.

Bất quá theo dần dần hướng chỗ sâu đi đến, một tia lạnh buốt cảm giác bắt đầu từ bốn phía truyền đến.

Phải biết tu luyện đến bọn hắn loại cảnh giới này, bên ngoài thân có phòng ngự áo ngoài tại, sớm đã thủy hỏa bất xâm, là cảm giác không đến rét lạnh mới đúng.

Nhưng giờ khắc này, hai người lại rõ ràng cảm giác!

Tựa hồ càng đi chỗ sâu, càng là râm mát, liền tựa như tại đến gần vô hạn cái gì chỗ không may.

Trong lúc đó hai người lần nữa dừng lại mấy lần.

Thạch lão nhân cùng Dương Phóng lần nữa bắt đầu phóng độc.

Cứ như vậy vừa đi vừa nghỉ, thả nhiều lần kịch độc.

Bỗng nhiên, Dương Phóng có phát hiện, thân thể lóe lên, rơi vào hẻm núi một bên, ánh mắt ngưng lại, rút ra trường kiếm, nhẹ nhàng quét qua, một mảnh bụi cỏ bị hấn ngăn cách.

Trước mắt một khối vết rạn bù đắp bia đá ánh vào đến hai người trong mắt.

Bia đá tựa hồ kinh lịch vô số tuế nguyệt, nhìn mấp mô.

Trên đó viết mấy dòng chữ dấu vết.

【 ta thanh tỉnh thời gian càng lúc càng ngắn, càng lúc càng ngắn, ta rất sợ cuối cùng sẽ có một ngày ta sẽ không chế không nổi chính mình. 】

Dương Phóng cùng Thạch lão nhân không khỏi hai mặt nhìn nhau.

“Đây là người lưu lại?”

Dương Phóng nói.

“Xem ra hẳn là một cái cao thủ.”

Thạch lão nhân trong lòng lẩn lộn, hiện lên không ổn ý nghĩ, nói: “Không phải là cái đi ra một bước cuối cùng cường giả a?”

Dương Phóng cũng trong lòng ngưng tụ, ngẩng đầu lên, hướng về hẻm núi chỗ sâu tiếp tục xem đi.

Bàng Vạn Chung biến mất địa phương, còn tại chỗ sâu.

Lại hướng phía trước hơn mười dặm đều là an toàn.

“Đi, lại đi nhìn xem.”

Dương Phóng mở miệng.

Trên người 【 Diêm Ma túy 】, hắn cũng không muốn bảo lưu lại, chuẩn bị phóng xuất ra.

Sau đó!

Bọn hắn lại đi về phía trước một khoảng cách, lục tục ngo ngoe lại phát hiện một chút bia đá.

Tựa hồ thường cách một đoạn khoảng cách, đều sẽ có một tấm bia đá.

Phía trên cùng trước đó, đều tràn ngập chữ viết.

【 ta thật không chế không nổi mình, ta hôm nay ra ngoài giết sạch hai cái khu quần cư, chết mất vô số người, ta là tội nhân 】

【 bọn hắn tới, bọn hắn nói cho ta biết giải thoát chân tướng, bất quá ta rất khinh thường, ta đem bọn hắn đều đuổi đi 】

【 kẻ đến sau, đừng lại hướng bên trong đi, nguy hiểm! Ta sẽ giết ngươi! 】

Cuối cùng một tấm bia đá, phía trên chữ viết rất là viết ngoáy.

Tựa hồ viết xuống chữ viết thời điểm, đối phương đã sa vào đến biên giới.

Mà lại!

Cùng nhau đi tới, loại kia quỷ dị rét lạnh càng ngày càng

đậm, càng ngày càng đáng sợ.

Như là Địa Ngục Chi Môn mở rộng đồng dạng.

Để cho người ta lạnh nhập linh hồn!

...

Chương 319 : Quái vật! Long hồn! Thần Chủng!

Dương Phóng hai người dừng lại tại cuối cùng một tấm bia đá chỗ, hai mặt nhìn nhau.

Cuối cùng này trên một tấm bia đá cảnh cáo ý vị quá rõ ràng.

Đối Phương Minh hiển đã triệt để mất khống chế!

Để kẻ đến sau như vậy dừng bước, không phải sẽ có sát kiếp gia thân!

Dương Phóng nhẹ nhàng hít vào một hơi, đột nhiên cười nói: “Tiền bối, nhìn thấy không? Đây là một khối đá hoa cương, có thể đem đá hoa cương cũng ăn mòn thành như vậy, không có mấy trăm năm thời gian, phải làm không đến đi.”

Thạch lão nhân cũng cười, nói: “Không tệ, liền xem như thật bước ra một bước cuối cùng, đã nhiều năm như vậy, cũng khẳng định chết! !”

Hai người tựa hồ một điểm không sợ.

Nhưng thoáng qua lần nữa trăm mặc, không nói một lời.

Một lát sau.

Dương Phóng nhìn về phía Thạch lão nhân, nói nhỏ: “Tiền bối, đã đối phương đã sớm chết, nếu không người vào xem?”

Thạch lão nhân giận tím mặt, nói: “Thực lực của người

so lão phu còn mạnh hơn, người tại sao không đi, lại nói, người rõ ràng nói cho lão phu không có nguy hiểm, lão phu mới cùng người tới, người bây giờ thế mà để lão phu đi cho người trôi lôi, Tiêu Tông chủ, người quá không hiền hậu!”

Dương Phóng một trận nhíu mày, lộ ra bất đắc dĩ, ánh mắt hướng về sương trắng nồng đậm phía trước nhìn lại.

Trong lòng của hắn lần nữa ném thử la lên lên Bàn Vạn Chung.

Bất quá đáng tiếc cùng trước đó đồng dạng.

Vẫn không có hiệu quả gì.

Ở vào nơi này, giống như là tồn tại cái gì quý dị từ trường, đem hắn cùng Bàn Vạn Chung ở giữa liên hệ chặt đứt dị thường đứt khoát.

“Tiền bối, trên người người còn có bao nhiêu kịch độc, tất cả đều duy nhất một lần thả ra đi, ta đem Diêm Ma túy cũng bỏ vào.”

Dương Phóng nói.

Thạch lão nhân trong lòng suy tư, trực tiếp điểm đầu.

“Tốt!”

Hai người lần nữa bắt đầu phóng độc.

Từng mảnh từng mảnh độc phấn, khí độc tại Dương Phóng Phong luật quét sạch dưới, hướng về phía trước khu vực thâm thấu mà đi.

Không chỉ có như thế!

Dương Phóng càng là thử nghiệm không chế Phong luật, hướng về trước mắt sương mù màu trắng quét sạch mà đi, ý đồ đem trước mắt sương mù toàn bộ thổi ra.

Bất quá đáng tiếc căn bản vô dụng!

Trước mắt sương trắng bị thổi tan về sau, rất nhanh lại lần nữa tụ hợp.

Thật giống như có một loại thần bí sức mạnh đáng sợ tại ảnh hưởng đây hết thảy.

Mà liền tại Dương Phóng đem kịch độc thổi nhập bên trong không bao lâu, bỗng nhiên, dị biến nảy sinh.

Một cỗ làm cho người kinh tâm động phách quỷ dị khí tức trực tiếp từ hẻm núi chỗ sâu khuếch tán mà ra, trùng trùng điệp điệp, giống như là kinh khủng sơn nhạc, một chút đặt ở hai người trong lòng, lại giống là có cái gì bàn tay vô hình, trong nháy mắt bắt bọn hắn lại trái tim, để bọn hắn trong lòng hoảng hốt, hô hấp khó khăn.

Sau đó!

Một cỗ khó tả ma lực trực tiếp bao phủ lại thân thể của bọn hắn, giống như là quỷ dị lưới lớn, dắt thân thể của bọn hắn nhanh chóng hướng về hẻm núi chỗ sâu phóng đi.

“Không được!”

Hai người biến sắc, dốc hết toàn lực dựa giãy dựa cùng ngăn cản.

Nhưng lại hoàn toàn không có chút nào tác dụng.

Loại kia lực lượng kinh khủng quá khổng lồ, như là vũng bùn, mặc kệ bọn hắn như thế nào giãy dụa đều không làm nên chuyện gì, hai người trơ mắt nhìn xem thân thể của mình nhanh chóng vọt tới trước.

Ầm!

Hai người xuyên thấu mê vụ, giống như là xuyên qua cái gì không gian quỷ dị bình thường, trực tiếp đập ầm ầm rơi xuống đất.

Dương Phóng trước tiên xoay người vọt lên, nín hơi, ánh mắt cảnh giác hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Thạch lão nhân cũng là cùng một thời gian cấp tốc đứng dậy, một mặt chấn kinh.

Chỉ gặp nơi này tựa hồ là một cái rộng rãi sơn động.

Hắn là ở vào hẻm núi chỗ sâu nhất.

Bốn phương tám hướng hàn khí càng tăng lên, trên mặt đất hiện đầy vụn vạt thi cốt.

Những hài cốt này không biết kinh lịch bao lâu, tất cả đều bị hàn băng đông cứng.

Toàn bộ sơn động tựa như cùng một chỗ hàm băng, khắp nơi đều là hàn khí, Băng Lăng.

“Tiêu Tông chủ, nhìn nơi đó!”

Bỗng nhiên, Thạch lão nhân sắc mặt giật mình, chỉ hướng phía trước.

Dương Phóng lúc này đem ánh mắt liếc nhìn mà đi, lập tức có chút ngưng tụ.

Chỉ gặp cách bọn họ cách đó không xa một tòa trên bề đá, lít nha lít nhít thả không ít thứ, có bình ngọc, có thư tịch, có các loại hiếm thấy linh dược.

Thậm chí còn có một ít trái cây màu đỏ, đến nay lóe ra nhàn nhạt quang mang.

“Thiên Chu quả, ăn một viên có thể tăng trưởng ba mươi năm công lực, nơi này trọn vẹn bốn khả!”

Thạch lão nhân nhìn chằm chằm phía trước.

“Thiên Chu quả?”

Dương Phóng lặp lại một câu, nói: “Cách lâu như vậy còn có thể ăn sao?”

“Thiên tinh địa tụy, cách bao lâu cũng không có vấn đề gì, hưởng hồ phía trên có phong ấn, có thể gia tăng bảo tồn thời gian.”

Thạch lão nhân nói.

Dương Phóng cũng rất mau đem ánh mắt dời, nhìn về phía một phương hướng khác.

Chỉ gặp tại một bên xó xỉnh bên trong.

Bàng Vạn Chung thân thể ngửa mặt nằm ở nơi đó, hóa thành băng điêu, không nhúc nhích, trên người giáp trụ lại tất cả đều đã nứt ra, tựa hồ gặp cái gì công kích.

Gặp nguy hiểm!

Dương Phóng trong lòng phát chìm, cũng không có trước tiên triệu hồi Bàng Vạn Chung thi thể, lo lắng sẽ xuất hiện cái khác nguy hiểm.

“Nơi này không thích hợp, tiền bối, nhanh lên rời đi!”

Dương Phóng nói nhỏ.

Nguyên bản hắn chỉ là đến đây dò xét một hai, nếu có thể tìm về Bàn Vạn Chung cùng Ma Thiên đồ tốt nhất, nhưng tìm không trở về, cũng không bắt buộc.

Chỉ là vạn vạn không nghĩ tới sẽ có một cỗ quỷ dị hấp lực, đem bọn hắn toàn bộ hút vào một chỗ không hiểu hang động.

Nghĩ đến trước đó Bàn Vạn Chung, cũng hắn là đột nhiên bị hút vào tới, cho nên mới cùng mình mất đi liên hệ.

Tình huống bây giờ không rõ, Dương Phóng chỉ muốn mau chóng rời đi.

Thạch lão nhân lộ ra trợn trợn vẻ tiếc hận, cũng biết Dương Phóng nói không giả.

Nơi đây dị thường quái dị!

Nếu là cưỡng ép đoạt bảo, tất nhiên sẽ chết thảm bỏ mạng.

“Đi!”

Hai người lần nữa hành động, hướng về lai lịch phóng đi.

Ngay cả Bàn Vạn Chung thân thể, Dương Phóng cũng không dám đi muốn.

Ầm! Ầm!

Hai đạo trầm đục phát ra, thân thể của bọn hắn xông ra, tựa như cùng gặp bình chướng vô hình, lần nữa bị hung hăng bắn ra.

“Không cách nào rời đi?”

Dương Phóng giật mình.

Cửa hang tồn tại cấm chế?

“Không được!”

Thạch lão nhân trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Đây là cái gì quỷ dị chi địa, sẽ không bị vây ở chỗ này đi?

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhướng mày, thế mà lần nữa phát hiện một tấm bia đá.

Ngay tại cách bọn họ không xa.

Chỉ gặp trên tấm bia đá vết rạn đèn bù, mấp mô, tựa hồ kinh lịch tuế nguyệt ăn mòn, mấy dòng chữ dấu vết lần nữa đập vào mi mắt.

【 bọn hắn lại tới, lại nghĩ lôi kéo ta, ý đồ để cho ta cùng bọn hắn cùng một chỗ cấu kết với nhau làm việc xấu, nhưng ta trực tiếp lôi kéo bọn hắn tự bạo, hắc hắc, Hắc Âm âm mai bên trong nguyên lai ẩn giấu đi dạng này cơ mật 】

Chữ viết viết ngoáy, rất là bối rối.

Nhưng thông qua ngữ khí cũng có thể nhìn ra, lưu lại chữ viết người giờ khắc này tựa hồ rất là vui vẻ.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Hắc Âm âm mai bên trong ẩn giấu đi dạng này cơ mật?

Cái gì cơ mật?

” bọn hắc ” lại là chỉ cái gì người?

Lưu lại chữ viết người, thật là đi ra một bước cuối cùng cường giả sao?

Bỗng nhiên!

Dương Phóng biến sắc, cảm nhận được một cỗ âm trầm nguy cơ, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc quay đầu, trực tiếp một chưởng hướng về sau lưng khu vực hung hăng vỗ tới.

Một đạo huyết sắc cái bóng sát na hiện lên, nhanh đến cực hạn.

Thạch lão nhân cũng giật nảy cả mình, vội vàng cấp tốc xuất thủ.

Chỉ bất quá cái kia đạo huyết sắc cái bóng dị thường linh hoạt, vặn và vặn vẹo, tựa hồ hoàn toàn hư không dùng sức, trực tiếp từ bên cạnh bọn họ hiện lên.

Mà tại đạo này cái bóng hiện lên về sau, bốn phương tám hướng rất mau ra hiện từng đạo giống nhau cái bóng.

Trợn vện bốn đạo.

Mỗi một đạo đều mơ mơ hồ hồ, khí tức âm lãnh, từng đôi quỷ dị con người hướng về Dương Phóng hai người thân thể nhìn lại.

Thạch lão nhân trong lòng hơi hồi hộp một chút.

“Cái này không phải là trước đó chết thảm người, biến thành Tà Linh đi?”

Sưu sưu sưu sưu!

Bốn đạo cái bóng không làm ngừng, lập tức hướng về Dương Phóng hai người thân thể đánh tới.

“Cút!”

Dương Phóng bỗng nhiên gào to, lời âm phát động, xen lẫn kinh khủng oanh minh.

Bốn đạo huyết sắc cái bóng tất cả đều bị chấn động đến một trận mơ hồ.

Nhưng vào lúc này!

Trên mặt đất Bàn Vạn Chung chợt xông ra, nhanh đến cực hạn, như là thuận di, sát na xuất hiện sau lưng Dương Phóng, một đầu còn sót lại đại thủ đột nhiên ôm một cái, cơ hồ trong nháy mắt đem Dương Phóng ôm ở thân thể bên trong.

Từ trên người hắn trực tiếp phát ra quỹ dị ô quang, oanh một tiếng, hướng về Dương Phóng thân thể dũng mãnh lao tới.

“Tiêu Tông chủ!”

Thạch lão nhân sắc mặt đại biến.

Lại có tà Linh Ẩn giấu ở Bàn Vạn Chung thể nội, thời khắc mấu chốt đánh lén Dương Phóng?

Bàn Vạn Chung nhếch miệng lên, lộ ra nụ cười quỷ dị, trong nháy mắt không nhúc nhích.

Dương Phóng thân thể cũng đột nhiên ở giữa không nhúc nhích, sắc mặt ngây ngô, như là ngốc trệ, đình chỉ hết thở giãy dụa.

Tại trong đầu của hắn.

Một mảnh độc lập mà không gian thật lớn.

Dương Phóng sắc mặt giật mình, nhìn về phía trước mắt một đầu quái vật kinh khủng.

Sở dĩ nói đối phương là quái vật, là bởi vì đối phương thân thể to lớn, chừng khoảng bảy, tám mét, toàn thân lít nha lít nhít mọc đầy lông đen, quanh thân âm khí quẩn.

thân thể bên trên thể mà mọc ra trọn vẹn năm viên đầu.

Loại trừ ở giữa nhất một viên bên ngoài,

Tại bờ vai của hắn, lồng ngực đều có hai viên.

Năm viên trên đầu khuôn mặt, hoặc là mỉm cười, hoặc là thống khổ, hoặc là vui vẻ, hoặc là vắn vẹo. . biểu lộ không giống nhau.

Mà tại đạo này quỷ dị quái vật xuất hiện sát na, ngoại giới kia bốn đạo huyết sắc cái bóng cũng cơ hồ cùng một thời gian cấp tốc chui vào đến Dương Phóng thân thể.

Chỉ bất quá bọn chúng chui vào về sau, lại trực tiếp dung nhập vào cái kia quỷ dị quái vật thể nội.

Thật giống như quỷ dị quái vật trên người bốn khóa đầu mới là bọn chúng chân thân.

“Ha ha. . rất cục bịch ta đợi đến, thật sự là không dễ dàng.”

Quái vật trước mắt phát ra trợn trợn chạt vật tiếng cười, tựa hồ rất là mỗi mệ, chăm chú nhìn Dương Phóng.

“Người rót cuộc là ai? Là vị kia lưu lại chữ bia tiền bối?”

Dương Phóng nhìn chăm chăm đối phương.

“Phải, cũng không phải.”

Trước mắt quái vật tiếp tục phát ra tiếng cười, nói: “Tên ngu xuẩn kia, chúng ta bốn người lôi kéo được hắn không chỉ một lần, đều là bị hắn cự tuyệt, cuối cùng càng là lôi kéo chúng ta đồng quy vu tận, bất quá cái này muốn giết chết chúng ta, không khỏi quá mức ngây thơ, đã nhiều năm như vậy, hồn phách của chúng ta lẫn nhau quán giao ở cùng nhau, chúng ta chính là hắn, hắn cũng là chúng ta.”

Dương Phóng trong lòng nhin không được hiển hiện trợn trợn kinh hãi.

Hồn phách của bọn hắn dây dưa đến cùng một chỗ?

Khó trách sẽ có năm viên đầu lâu!

Đây là trước đó bốn người cùng vị kia lưu lại chữ bia cao thủ, dung hợp lại cùng nhau!

Chỉ bất quá!

Hiện tại ai có thể phân biệt ra được, cái nào mới là vị kia lưu lại chữ bia cao thủ!

“Các người trước đó cũng là bước ra một bước cuối cùng?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Cùng người nói quá nhiều vô dụng, người cũng không cần hiểu rõ đây hết thầy, thật vất vả mới đợi đến người cổ này coi như không tệ nhục thân, người liền ngoan ngoãn đi chết đi.”

Trên mặt hấn lộ ra từng tia từng tia mỗi một tiểu dung, kinh khủng thân thể trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi này nhanh chóng hướng về đi qua.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, dốc hết toàn lực muốn điều động Thần Chủng, đồng thời vung đầu nắm đấm, hướng về đối phương thân thể cấp tốc đánh tới.

Song phương giờ phút này tất cả đều là linh hồn trạng thái.

Loại trừ tinh thần bí kỹ , bất kỳ cái gì võ học cũng không có tác dụng.

Ầm ầm ầm ầm!

Tại Dương Phóng trong đầu trực tiếp phát ra trận trận trầm thấp oanh minh.

Song phương trực tiếp chiến đấu kịch liệt đến cùng một chỗ.

Ngoại giới.

Thạch lão nhân thì là một mặt kinh hãi, vội vàng cấp tốc kiểm tra Dương Phóng thân thể.

“Đoạt xá, đây là đoạt xá!”

Hấn đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Mấy trăm năm trước người, thế mà còn có hồn phách

còn sống?

Cái này sao có thể?

Mà liền tại Dương Phóng trong đầu phát sinh kinh thiên động địa biến cố thời điểm, dị biến tái sinh.

Một mực bị hấn đặt ở trong giới chỉ Huyền Âm long thảo, giờ phút này bỗng nhiên khẽ run rẩy, giống như là cảm ứng được cái gì đồng dạng.

Đón lấy, một tia quỷ dị ô quang trực tiếp tràn ra, dùng tốc độ khó mà tin nổi sát na hiện lên, chui vào đến Dương Phóng thể nội, dọc theo Dương Phóng kinh mạch, thẳng xâu đại não mà đi.

“Rống!”

Long ngâm chấn thiên!

Tại Dương Phóng cùng quái vật kia kịch liệt giao thủ thời điểm, Huyền Âm long hồn thân thể khổng lồ đột nhiên nổi lên, âm trầm kinh khủng, lân giáp dày đặc, giống như là một mảnh kinh khủng mây đen, mặt mũi tràn đầy dữ tợn cười quái dị, từ hai người đỉnh đầu ngang qua, đen nghịt một mảnh, trực tiếp hướng về Dương Phóng đại não đầu mối then chốt đánh tới.

“Hắc hắc, bản tọa đợi lâu như vậy, chịu nhục lâu như vậy, rốt cục bị ta đợi đến cơ hội, mặc dù chỉ là một nhân loại thân thể, bất quá thể nội có giấu Thần Chủng, cũng đầy đủ dùng!”

Nó lần nữa phát ra kinh khủng điếc tai long khiếu thanh âm, thân thể khổng lồ nhanh chóng hướng về qua.

Đang cùng Dương Phóng kịch liệt chiến đấu quái vật kinh khủng, thì là sắc mặt biến hóa.

“Huyền Âm Ma Long! Đáng chết, dừng lại, thân thể này là ta!”

Hắn vội vàng xao động quát chói tai.

Mấy người bọn họ hồn phách tại mấy trăm năm nay bên trong không ngừng dây dưa cùng dung hợp, thật vất vả mới tại trước đây không lâu triệt để dung hợp.

Nguyên bản bọn hắn là muốn đoạt bỏ Bàn Vạn Chung, lại phát hiện Bàn Vạn Chung thể nội sinh cơ mãnh liệt, lại gây mất một tay, cực không hoàn chỉnh, lúc này mới tiếp tục chờ đợi.

Nhưng bây giờ bọn hắn đang cùng Dương Phóng chiến đấu đến máu chót té đầu, lại đột nhiên toát ra một đầu Huyền Âm long hồn, ý đồ ngư ông đắc lợi!

Có thể nào để hắn toại nguyện?

Dương Phóng khước miệng lộ ra mỉa mai.

Huyền Âm long hồn!

Đã sớm tại phòng bị người!

Cơ hồ tại Huyền Âm long hồn ha ha cuồng tiếu, khí tức nở rộ, vừa mới nhào về phía Dương Phóng đại não trung tâm thời điểm, bỗng nhiên, hai đạo vô cùng quý dị quang đoàn sát na xuất hiện, một trái một phải, một chút đem Huyền Âm long hồn bao khóa ở bên trong.

Huyền Âm long hồn lập tức lộ ra vẻ kinh hoảng.

“Thần Chủng, đáng chết, ngươi tại sao có thể có hai viên Thần Chủng, ngươi không hàng phục được ta, rống!”

Nó phát ra kinh hoảng rống to, vội vàng trên không trung kịch liệt giằng co.

Chỉ bất quá lời âm cùng Phong luật Thần Chủng lại đưa nó một mục bao khóa.

Nhất là lời âm Thần Chủng bên trong, không ngừng phát ra kinh khủng thanh âm, khiến cho Huyền Âm long hồn rất nhanh thâm nhập lên.

“Hai viên Thần Chủng!”

Đầu kia quái vật cũng là chấn động trong lòng, năm viên đầu lâu đồng thời chăm chú nhìn Dương Phóng, như là phát hiện cái gì cô bảo, năm viên đầu lâu trên mặt tất cả đều lộ ra từng tia từng tia nụ cười quỷ dị.

“Có ý tứ, thật là có chút ý tứ, ha ha ha ha, xem ra thương thiên vẫn là chiếu cố ta, biết ta ở chỗ này thụ nhiều năm như vậy tội, bởi vì ta đưa tới dạng này một bộ hoàn mỹ thân thể!”

Hắn cười ha ha, năm ánh mắt đồng thời chăm chú nhìn Dương Phóng, biểu lộ quỷ dị, nói: “Bây giờ không có Thần Chủng, người liền ngoan ngoãn bị ta thôn phệ đi, người yên tâm, đạt được người thân thể về sau, ta sẽ để cho tên của người danh dương thiên hạ, sẽ để cho thân thể của người cũng danh dương thiên hạ!”

“Thật sao?”

Dương Phóng mỉm cười, nói: “Vậy ta thật đúng là cảm ơn người!”

Sưu!

Trước mắt quái vật đột nhiên lần nữa lao đến.

Bắt quá ngay tại hấn nhào tới sát na.

Càng lại lần có hai đạo quang đoàn từ Dương Phóng sau lưng xông ra, một trái một phải, như là Thái Cực Đồ, cấp tốc xoay tròn, trực tiếp đem cái quái vật này bao phủ ở bên trong.

Quái vật này biến sắc, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

“Lại là Thần Chủng!”

Hấn phát ra bèn nhọn tiếng kêu, tựa hồ hoàn toàn mộng.

Gia hỏa này người mang bốn khóa Thần Chủng?

Cái này sao có thể?

Trong nháy mắt, hai đạo quỷ dị quang đoàn liền đã cấp tốc bọc lại thân thể của hấn.

Theo thứ tự là Hắc Âm thần chủng, Địa Mẫu Thần Chủng.

Con quái vật này trên người năm tấm gương mặt đồng thời hét rầm lên, hai tay vung vẩy, oanh ra cực kỳ đáng sợ lực lượng linh hồn, hướng về hai đạo quang đoàn nhanh chóng đánh tới.

Chỉ bắt quá hấn oanh ra tất cả lực lượng linh hồn, tất cả đều bị Hắc Âm thần chủng tự động thôn phệ.

Quỷ dị Hắc Âm thần chủng tựa như cùng một cái đáng sợ vòng xoáy, thôn phệ hết thảy.

Mà Địa Mẫu Thần Chủng thì là không ngừng chấn động ra một cỗ đáng sợ thần tính, hướng về kia đầu quái vật

bao phủ tới.

Hai viên Thần Chủng rất mau đem thân thể của hấn bao khóa ở bên trong.

Cái này còn không phải đáng sợ nhất!

Đáng sợ nhất là!

Con quái vật này bỗng nhiên biến sắc, phần nộ kêu to lên, thể nội nguyên bản bị hấn áp chế xuống 【 Tụ Bi Chi Chủ 】 linh hồn thể mà lần nữa bắt đầu phản phệ.

“Người thể mà không chết, người thể nào không chết, không, người không được qua đây, không được qua đây, đã nhiều năm như vậy, người còn không có dây dưa đủ sao, a...”

Hấn trực tiếp phần nộ kêu to lên.

Tăng thêm hai viên Thần Chủng trấn áp, quái vật ý thức tại bị cấp tốc làm hao mòn.

Trên người hấn năm tấm gương mặt tất cả đều đang bay nhanh vụn vụn, tựa hồ thống khổ dị thường, trên người âm khí xuy xuy rung động, tựa hồ cũng đang nhanh chóng tiêu tán.

Dương Phóng nhịn không được giật nảy cả mình.

Vị kia Tụ Bi Chi Chủ cũng còn sống?

Trong nháy mắt!

Quái vật kia trên mặt ngay tại vụn vụn năm tấm gương mặt liền tất cả đều bình tĩnh lại, từng đợt tang thương xa xưa khí tức từ trong cơ thể của hấn đột nhiên tản ra, trùng trùng điệp điệp.

Thật giống như một cái hoàn toàn nhân cách khác nhau từ trong cơ thể hẳn xuất hiện đồng dạng.

Không có bất kỳ cái gì âm khí cùng oán hận, có chỉ là một loại hạo nhiên chính khí.

Đối mặt hai đại Thần Chủng trấn áp, hẳn cũng không có bất kỳ cái gì phản kháng.

Sắc mặt cực kỳ bình tĩnh, đầu lâu nâng lên, nhẹ giọng cảm khái: “Thần Chủng, đã nhiều năm như vậy, ta lại gặp được Thần Chủng, bất quá ta cũng đã không phải chính mình, trời nô hồn phách thể mà cùng ta hồn phách hòa thành một thể, mấy trăm năm bên trong dây dưa không rõ, thà rằng như vậy, ta còn không bằng triệt để tan thành mây khói...”

Oanh!

Thân thể của hẳn phía trên trong lúc đó bắt đầu hiện ra hừng hực chân hỏa, đem hẳn thân thể, năm tám gương mặt tất cả đều bao phủ, bắt đầu từng tắc từng tắc địa đốt cháy.

“Người trẻ tuổi, ta tên 【 Đông Phương Thác 】 , giúp ta một việc được không? Bên ngoài ta lưu lại cô bảo, có thể tất cả đều tặng cho ngươi, ngươi giúp ta tiến về 【 Đông Phương sơn trang 】 , chiếu khán một chút ta hậu nhân, nếu như bọn hẳn gặp được phiền phức, ngươi thay ta xuất thủ hai lần...”

Hắn chậm rãi mở miệng.

“Đông Phương sơn trang, ở nơi nào?”

Dương Phóng hỏi thăm, cũng không có từ trên người của đối phương cảm thấy ác ý.

“Thiên Long vực, Thiên Thánh ngoài thành!”

Bóng người nhẹ giọng đáp lại: “Đã nhiều năm như vậy, cũng không biết bọn hắc còn ở đó hay không, nếu là không có ở đây, người thay ta đốt bên trên một chút tiền giấy là đủ.”

“Tốt, nếu có cơ hội, ta sẽ giúp người nhìn xem, đúng, vừa mới kia mấy đạo hồn phách rốt cuộc là ai? Cũng là bước ra một bước cuối cùng tồn tại?”

“Đúng vậy, bất quá bọn hắc đã sa đọa, vì có thể hoạt mệnh, dẫn thân vào Hắc Âm âm mai. . . bọn hắc tự cam làm nô, không nên tiến vào bất diệt cảnh giới, cũng không cần tiến vào Hắc Âm âm mai...”

Bóng người trước mắt đang bay nhanh địa thiên đốt.

“Tự cam làm nô? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Chẳng lẽ bọn hắc phóng ra một bước cuối cùng còn có thể bảo trì thanh tỉnh? Hắc Âm âm mai bên trong lại ẩn giấu đi cái gì cơ mật?”

Dương Phóng vội vàng hỏi thăm.

“Hắc Âm âm mai bên trong có đại khủng bố, bọn hắc bỏ qua linh hồn, đầu nhập vào hắc ám, thu hoạch được. . . ngăn ngừa an bình. . . tuyệt đối không nên tiếp xúc Hắc Âm âm mai...”

Rầm rầm!

Bóng người trước mắt cấp tốc tiêu tán, hóa thành tro tàn.

Hoàn toàn biến mất.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, không thể tưởng tượng nổi.

Bạn hẳn bỏ qua linh hồn, đầu nhập vào hắc ám?

...

Năm ngàn chữ đại chương!

...

Chương 320 : Thu hoạch!

Không gian trong não hải bên trong.

Dương Phóng suy nghĩ dị thường hỗn loạn, hiện ra vô số ý nghĩ.

Đáng tiếc vị kia đồng Phương tiên bồi linh hồn tiêu tán quá nhanh.

Hắn còn có quá nhiều vấn đề không có hỏi thăm, đối phương liền tự thiêu mà chết.

Hắc Âm âm mai bên trong có đại khủng bố?

Có người bỏ qua linh hồn, đầu nhập vào Hắc Âm?

“Thứ ba Thiên Thê cường giả nhìn thấy thế giới, cùng bình thường đệ nhị Thiên Thê, đệ nhất Thiên Thê đều đã hoàn toàn bất đồng, thế nhưng là vì cái gì, vì cái gì cùng một cái thế giới, người khác nhau nhìn thấy thế giới lại là bất đồng, đến cùng ai nhìn thấy mới là chân thực, ai nhìn thấy mới là hư giả...”

Dương Phóng tự nói.

Thiên địa này ở giữa đến cùng tồn tại như thế nào nguyên rủa?

Những cái kia quỷ dị bộ lông màu đen cùng huyết nhục, lại là cái gì đồ vật?

Biến mất thân linh chẳng lẽ đều đã chết thảm?

Những này Thần Chúng có phải là hay không một loại

hoàn toàn mới sinh mệnh hình thức?

Loại kia đem bọn hắc Lam Tinh người kéo tới lực lượng lại là cái gì đồ vật?

Lưỡng giới ở giữa có tồn tại hay không liên quan?

Một loạt vấn đề, tất cả đều tại Dương Phóng trong óc tràn đầy.

Hắn chỉ cảm thấy tu vi càng mạnh, đối với tương lai liền càng là mê mang.

“Không muốn đột phá một bước cuối cùng. . thế nhưng là có đôi khi tình thế bắt buộc, lại há có thể tận như nhân ý...”

Dương Phóng trầm than.

Có người thì tu vi nước chảy thành sông, tự nhiên mà vậy tiến vào một bước cuối cùng.

Có thì là đứng trước cường địch, bất đắc dĩ lựa chọn đột phá.

Còn có thì là lòng mang chí khí, muốn tận mắt nhìn một bước cuối cùng.

Hắn lại thật sự có thể phòng ngừa sao?

Bất quá Dương Phóng cũng từ đối phương trong giọng nói hiểu được kia một bước cuối cùng đại biểu cảnh giới.

Bất diệt cảnh!

Tại vừa mới vị kia đông Phương tiên bối trong miệng, tựa hồ xưng loại cảnh giới đó là bất diệt?

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hướng về đỉnh đầu không trung nhìn lại.

Chỉ gặp to lớn kinh khủng Huyền Âm long hồn, giờ khắc này ở hai viên quang đoàn vây công dưới, không ngừng phát ra tiếng tai gào thét, trong miệng phun ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng chùm sáng, hướng về hai viên Thần Chủng oanh kích mà đi.

Cho dù lôi âm Thần Chủng vững vàng khắc chế hồn phách của nó, nhưng là nó tự thân vượt quá tưởng tượng thực lực lại không ngừng vì nó hóa giải nguy cơ, khiến cho nó trong thời gian ngắn lại rất khó bị trấn áp.

“Tiêu Tông chủ, chuyện gì cũng từ từ, bản tôn chỉ là tại cùng người kể chuyện cười, mọi chuyện đều tốt thương lượng.”

Huyền Âm long hồn một bên oanh kích Thần Chủng, vừa mở miệng kêu to.

Dương Phóng lại nhin không được cười lên.

Gia hỏa này, ẩn nhẫn phụ trọng lâu như vậy, hiện tại đột nhiên toát ra, chỉ là vì cùng mình kể chuyện cười?

Đây là hoàn toàn đem mình làm đồ đàn.

Hắn cũng sẽ không tin tưởng!

Đối phương trước đó một mực núp ở long thảo bên trong, mình cầm đối phương không có cách nào, nhưng bây giờ tiến vào ý thức của mình thế giới, còn muốn tùy tiện thoát khỏi, lại thế nào khả năng?

Xoát! Xoát!

Dương Phóng tâm niệm vừa động, vừa mới 【 Hắc Âm 】, 【 Địa Mẫu 】 Thần Chủng, cũng lập tức bay đi, hướng về long hồn bao khóa mà đi.

Bốn đạo Thần Chủng như là hợp thành một cái quỹ dị vòng xoáy.

Vây quanh long hồn không ngừng mà xoay tròn.

Long hồn một chút đứng trước bốn khóa Thần Chủng, lập tức trên thân áp lực càng lớn, không khỏi lần nữa phát ra kinh khủng gào thét, càng thêm kiệt lực giằng co.

Từng đợt kinh khủng linh hồn chi lực không ngừng theo nó trên thân phát ra, quang mang cuồn cuộn, hướng về bốn phía quét ngang.

Bất quá đáng tiếc , mặc cho nó các loại công kích phát ra, tại đứng trước tứ đại Thần Chủng, đều sẽ bị cấp tốc thôn phệ.

Bốn khóa Thần Chủng như là hợp thành bốn đạo luân hồi.

Nhất là Hắc Âm thần chủng, cơ hồ đạt tới không có gì không thôn phệ tình trạng.

“Tiêu Tông chủ, mau dừng lại, dừng lại, ta còn hữu dụng, ta còn hữu dụng, nghe ta một lời.”

Huyền Âm long hồn một bên chống cự lại đến từ tứ đại Thần Chủng trấn áp, một bên kinh hoàng kêu to, “Người thả qua một lần, ta có thể cam đoan đời này đều không phản phệ ngươi, từ đó về sau, chăm chú vì ngươi phản hồi lực lượng, ngươi nhược giết ta, long thảo liền đã mất đi uy năng, đối ngươi mà nói, sẽ thực lực đại tổn, Tiêu Tông chủ, mau mau dừng tay a!”

Dương Phóng không rảnh để ý, mặt mỉm cười, thôi động Thần Chủng tiếp tục hướng về Huyền Âm long hồn nghiền ép mà đi.

Huyền Âm long hồn trở nên càng thêm hoảng loạn lên, thân thể cũng càng thêm mơ hồ.

Thậm chí nó không ít hồn lực đều trực tiếp bị tứ đại Thần Chủng chỗ tiêu tán.

Đến cuối cùng cái này long hồn triệt để gấp.

Bất quá không thể không nói, Huyền Âm long hồn trong khoảng thời gian này tích súc lực lượng xác thực kinh khủng, tại tứ đại Thần Chủng vây công dưới, thế mà còn có thể kiên trì lâu như vậy thời gian.

Mặc dù lời âm Thần Chủng không ngừng để nó phát ra tiếng kêu thảm, nhưng là trong đó khí vẫn như cũ mườì phần, tựa hồ căn bản không có suy yếu nhiều ít đồng dạng.

Gia hỏa này lực lượng quả thực để Dương Phóng ngạc nhiên.

Bỗng nhiên!

Tứ đại Thần Chủng một chút ngừng lại.

Phân biệt ngăn ở Huyền Âm long hồn đông tây nam bắc bốn cái phương hướng khác nhau, đưa nó thân thể một mực bao khóa.

Huyền Âm long hồn lập tức đạt được thờ dốc, toàn bộ thân hình một chút cuốn rúc vào cùng một chỗ, trong miệng kịch liệt thờ hỗn hển, một đôi màu đỏ sậm con ngươi, che kín hồi hộp, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

“Người làm sao cam đoan người sau này không phản phệ ta? Nói thật ra, ta hiện tại tuyệt không tin tưởng người!”

Dương Phóng mỉm cười.

“Không, người có thể tin tưởng ta, ta có thể phát ra linh hồn lời thề, người bây giờ tuyệt không thể giết ta.”

Huyền Âm long hồn vội vàng mở miệng.

“Linh hồn lời thề? Đây cũng là thứ gì? Độ chuẩn xác có bao nhiêu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Linh hồn lời thề là ta Huyền Âm Ma Long Nhất Tộc đặc biệt nhằm vào linh hồn một loại quỷ dị lời thề, cùng loại với linh hồn nguyên rửa, một khi phát ra, tuyệt sẽ không đổi ý, bằng không, hồn phách liền sẽ lập tức tiêu tán.”

Huyền Âm long hồn vội vàng nói.

“Ta không quá tin tưởng.”

Dương Phóng lắc đầu, nói: “Như vậy đi, người đợi ta ra ngoài hỏi một chút mới quyết định.”

“Tốt, người hỏi, người hỏi.”

Huyền Âm long hồn mở miệng.

Dương Phóng đem tứ đại Thần Chung một mực vây quanh Huyền Âm long hồn, tự thân hồn phách lần nữa bay hướng đại não trung tâm, một lần nữa nắm giữ tự thân thân thể.

Xoát!

Trong huyết động, Dương Phóng ánh mắt một chút mở ra, thần quang hiện lên, quang mang rạng rỡ.

Ngay tại cẩn thận kiểm tra Dương Phóng thân thể Thạch lão nhân, biến sắc, cơ hồ trong nháy mắt lù ra ngoài, kinh nghi bất định nhìn về phía Dương Phóng.

“Người. . người là Tiêu Tông chủ? Vẫn là những người khác?”

“Là ta, Tiêu Phóng.”

Dương Phóng mở miệng, “Thiên Độc sơn lệnh bài ở ta nơi này, đủ để chứng minh a?”

Thạch lão nhân lập tức ngậm thở phào, mở miệng nói: “Tiêu Tông chủ, vừa mới người kém chút bị đoạt xá!”

“Đúng vậy, ta cũng không nghĩ tới 【 Tụ Bi chủ nhân 】 giết chết người thế mà còn sống, lại giấu ở Bàn Vạn Chung thể nội, thời khắc máu chốt đánh lén ta.”

Dương Phóng đáp lại.

Lúc trước hắn đã rất cẩn thận, lúc tiến vào, đối với Bàn Vạn Chung thi thể dụng đều không động vào.

Nhưng dù vậy, vẫn là trúng chiêu.

“Đúng rồi, ta hỏi người một chuyện, người có nghe hay không qua Huyền Âm Ma Long Nhất Tộc linh hồn lời thề?”

Dương Phóng mở miệng.

“Linh hồn lời thề? Đương nhiên nghe qua.”

Thạch lão nhân mở miệng, “Huyền Âm Ma Long Tộc không giống với cái khác, nhục thể của bọn nó, linh hồn, tại từng cái trong chủng tộc cơ hồ tất cả đều là tuyệt đỉnh, nhất là linh hồn, kinh khủng dị thường, thường thường thân thể chết mất trên trăm năm, hồn phách cũng sẽ không tiêu tán, linh hồn của bọn chúng lời thề một khi phát ra, nhất định phải tuân thủ, tuyệt không thể vi phạm.”

“Vậy đối với linh hồn lời thề nội dung người cũng đã biết?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không biết, bất quá cũng không cần đến biết, bọn chúng một khi phát ra linh hồn lời thề lúc, hồn phách đều sẽ trong nháy mắt đỏ lên, giống như là kinh lịch kiếp nạn, tối thiểu bảy tám ngày cũng không thể khôi phục.”

Thạch lão nhân nói.

“Hồn phách sẽ trong nháy mắt đỏ lên?”

Dương Phóng hồ nghi.

“Đúng vậy, liên quan tới điểm này ngay cả chính bọn chúng cũng không rõ ràng, có lẽ là lực lượng của bọn chúng quá mạnh, đưa tới trời ghét, cho nên lão thiên mới khiến cho bọn chúng có như thế một cái đặc thù.”

Thạch lão nhân cười nói.

“Tốt, đa tạ, người giúp ta xem trọng thân thể.”

Dương Phóng gật đầu, thân thể lần nữa trở nên không nhúc nhích.

linh hồn lần nữa tiến vào chỗ sâu trong óc.

“Huyền Âm long hồn, xem ra người nói ngược lại là thật, đã dạng này, người bây giờ liền phát hạ linh hồn lời thề đi, bất quá, người nhưng tốt nhất đừng có lại đùa nghịch hoa dạng gì, ta nhưng không có kiên nhẫn lại cùng người lục đục với nhau.”

Dương Phóng nhìn về phía long hồn.

Huyền Âm long hồn sắc mặt che lấp, trong lòng cấp tốc cuộn cuộn, bỗng nhiên nói ra: “Có thể, bất quá ta cũng có một cái yêu cầu, người nếu có thể giúp ta hoàn thành, ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực phụ trợ người!”

Dương Phóng nhướng mày.

“Nói!”

“Tại người tu vi đạt tới thứ ba Thiên Thê về sau, giúp ta tái tạo thân thể thực!”

Huyền Âm long hồn trầm giọng nói.

“Tái tạo thân thể thực?”

“Đúng vậy, đến thứ ba Thiên Thê, người cũng không cần đến lực lượng của ta, đến lúc đó vì ta tái tạo thân thể cũng chỉ là thuận tay mà thôi, người nhược đáp ứng điều kiện này, ta lại không bất cứ tiếc nuối nào, tuyệt đối sẽ toàn tâm toàn ý phụ trợ người!”

Huyền Âm long hồn nói.

“Xem ra người là không có làm rõ ràng, người bây giờ rơi vào trong tay của ta, liền còn có cái gì tư cách cùng ta bàn điều kiện?”

Dương Phóng sắc mặt trầm xuống.

Huyền Âm long hồn ánh mắt biến đổi, lập tức cúi đầu xuống, không dám tiếp tục nhiều lời.

“Tốt, người nếu không nguyện ý, quên đi.”

“Hừ! Hi vọng người sau này biết rõ ràng ai là chủ, ai là bộc, không nên tùy tiện cho ta ra điều kiện!”

Dương Phóng hừ lạnh, bỗng nhiên mở miệng nói: “Bất quá vì người tái tạo thân thể sự tình, cũng không phải không thể, chờ sau này ta nhượng trùng hợp vô sự, cũng là không phải là không thể giúp người.”

Huyền Âm long hồn lần nữa lần nữa ngẩng đầu lên, trong ánh mắt tinh quang hiện lên.

“Tốt, người yên tâm, từ đó về sau, ta tuyệt đối toàn tâm toàn ý phụ trợ người!”

Huyền Âm long hồn mở miệng.

Sau đó nó lập tức phát hạ linh hồn lời thề.

Toàn bộ to lớn hồn phách bên trên lập tức tản mát ra một tầng quỹ dị âm trầm chi khí, khiến cho Dương Phóng toàn bộ đại não không gian đều tựa hồ trong nháy mắt nhiều hơn một tầng mông lung không rõ chi lược.

Sau đó, toàn bộ màu đen long hồn trực tiếp lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc đảo lên.

Như là máu nhuộm.

Dương Phóng đồng tử có chút co rụt lại.

Giờ khắc này hẳn rõ ràng nhìn thấy, tại long hồn bên người có từng mảnh từng mảnh máu đỏ tươi thịt, hương về hồn phách của nó chui vào.

Những này tinh hồng huyết nhục chính như mình tại Hắc Âm âm mai trông được đến đồng dạng.

“Lại là thứ này?”

Trong lòng của hắn cấp tốc quay cuồng lên.

Phương thế giới này đến cùng giấu giếm bí mật gì?

“Được rồi, ta có thể phát xong linh hồn lời thề, có thể để cho ta đi ra a?”

Huyền Âm long hồn có chút mỗi mệt đường.

“Người đi đi.”

Dương Phóng đáp lại.

Xoát!

Huyền Âm long hồn hóa thành một đạo quỷ dị hồng quang, cấp tốc thoát ra Dương Phóng đại não không gian, dọc theo kinh mạch, lần nữa hướng về trong giới chỉ chui vào.

Cùng lúc đó.

Dương Phóng hai mắt cũng lần nữa mở ra, ý thức một lần nữa chưởng khống thân thể.

Tại chưởng khống thân thể sát na, hắn lập tức nhìn về phía Bàn Vạn Chung thân thể, trực tiếp khống chế lên Bàn Vạn Chung.

Loại kia quen thuộc liên hệ quả nhiên xuất hiện lần nữa.

Hắn ngằm thở phào, sau đó một chút nhìn về phía động phủ phía trước nhất, trong ánh mắt tinh quang chớp động, sau một khắc, khổng chế lên Bàn Vạn Chung thân thể vọt thẳng tới.

Cái này xông lên, Dương Phóng trong lòng lập tức đại hỉ.

Lại không có gặp được bất kỳ cấm chế gì cùng trận pháp tồn tại.

Rất dễ dàng liền bị Bàn Vạn Chung vọt tới cuối cùng.

Bàn Vạn Chung không chút khách khí, đại thủ cầm ra, trực tiếp đem trên bệ đá các loại đồ vật cấp tốc nắm lên, nhét vào trong ngực, từng loại đồ vật rất nhanh tất cả đều bị hắn lấy đi.

khô ngô thân thể lần nữa nhanh chóng hướng về về.

Thạch lão nhân lập tức trở nên hô hấp dồn dập, vội vàng nhìn về phía Bàn Vạn Chung.

Bàn Vạn Chung xông về về sau, lập tức đem trong ngực chi vật toàn bộ lấy ra, để dưới đất.

Dương Phóng cấp tốc kiểm tra.

Ròng rã năm bình đan dược, tám bản thư tịch, hai tấm thần bí cổ đồ, một thanh tử sắc nhuyễn kiếm.

Cái khác không biết tên thảo dược tổng cộng mười bốn gốc.

Còn có bốn khóa Thiên Chu quả.

Dương Phóng đầu tiên là cầm lấy một viên Thiên Chu quả, nhét vào trong mồm cẩn thận nhắm nháp, phát hiện chưa quá hạn về sau, lập tức ném ra một viên đến Thạch lão nhân trong tay.

Đan này cũng liền tương đương với hai viên Hoàng Cực Đan mà thôi, với hắn mà nói, cũng không tính trân quý.

Thạch lão nhân sắc mặt đại hỉ, vội vàng cảm ơn.

Sau đó một đôi mắt trực tiếp trông mong nhìn về phía trên đất vài cọng thảo dược.

“Người còn muốn cái khác?”

“Khụ khụ, kia hai gốc hắc là đại danh đỉnh đỉnh U Minh thảo, lão phu cầu mãi nhiều năm không được...”

Thạch lão nhân ngượng ngừng nói.

“Dùng để làm gì?”

“U Minh thảo có thể tăng lên độc tính, có thể để tự thân chỗ phối âm thuộc tính kịch độc, độc tính mạnh hơn ba phần.”

“Tốt, đưa người một gốc.”

Dương Phóng cực kỳ lớn phương, trực tiếp ném đi một gốc giao cho Thạch lão nhân.

Sau đó tiếp tục kiểm tra lên vật phẩm khác.

Năm bình đan dược bên trong, có hai bình Hoàng Cực Đan, hai bình Định Tâm đan, một bình Thanh Vân đan.

Hoàng Cực Đan tự nhiên không cần nhiều lời.

Định Tâm đan là một loại có thể định trụ tâm ma, để tự thân khỏi bị tâm ma xâm nhiễm thần bí đan dược.

Dương Phóng mỗi lần đột phá, đều sẽ nhìn thấy rất nhiều người khác không thấy được hình tượng, nghe được người khác không nghe được thanh âm, có thể nói tâm ma cực nặng.

Cái này Định Tâm đan vừa vặn đối với hấn hữu dụng.

Về phần Thanh Vân đan, thì là một loại có thể đại đại đan dược kéo dài tuổi thọ.

Một viên Thanh Vân đan tối thiểu có thể duyên thọ năm năm.

Bất quá loại này duyên thọ đan tất cả đều có một cái đặc tính, chính là tính kháng dược cực mạnh.

Cùng một chủng loại, cả đời chỉ có thể phục dụng một viên, đương ăn vào viên thứ hai lúc, liền không còn có hiệu quả.

Dương Phóng mở ra đan bình xem xét, bên trong trọn vẹn bốn khóa.

“Đúng rồi, những sách vở này người cũng nhìn xem, có hay không hữu dụng?”

Dương Phóng trực tiếp lật xem.

Chỉ gặp tám bản thư tịch, chỉ có một quyển là 【nhuyễn kiếm chân giải】 là bí tịch.

Cái khác bảy bản tất cả đều là bình thường cổ thư.

Nội dung tối nghĩa, khó đọc độ khó, giảng thuật đều là một chút thiên địa đại đạo lý, huyền chi lại huyền, nhìn

không thấu.

“Những sách vở này đều là Định Tâm.”

Thạch lão nhân phức tạp nói.

“Định Tâm?”

“Đúng vậy, hấn đi ra một bước cuối cùng, gặp nguyên rửa xâm nhập, thanh tĩnh thời gian cực ít, cho nên mới tìm kiếm cổ tịch, tiến hành Định Tâm, chỉ tiếc xem ra những này cổ tịch tác dụng cũng cực nhỏ, cũng không thể để hấn giữ yên lặng.”

Thạch lão nhân nói.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Cái này cùng loại với một loại Hóa Phàm đồng dạng.

Để tự thân tâm thần hóa về bình thường.

Nhưng cũng tiếc vẫn là vô dụng.

Dương Phóng tiện tay cầm lấy trên đất hai tấm da thú cổ đồ, con mắt lóe lên.

Một trương là Ma Thiên đồ!

Một cái khác trương thì khó mà phân biệt, nhìn so Ma Thiên đồ còn phức tạp.

“Đây là cái gì?”

“Không rõ ràng, chưa bao giờ thấy qua, bất quá có thể bị loại này cường giả cất giữ, tất nhiên phi phàm.”

Thạch lão nhân nói.

“Cũng thế.”

Dương Phóng trực tiếp thu hồi hai tấm da thú đồ, sau đó cầm lên trên đất tử sắc nhuyễn kiếm, vừa mới tới tay, một cỗ cực kỳ khủng bố kinh khủng sát khí trực tiếp từ nhuyễn kiếm bên trong tản ra, hướng về trong đầu của hắn xuyên qua mà đi.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, vận chuyển chân khí, trong nháy mắt đánh xơ xác sát khí.

“Hảo kiếm!”

Ánh mắt của hắn lóe lên, nhẹ nhàng gảy tại trên nhuyễn kiếm, phát ra keng một tiếng vang giòn, thân kiếm bùng ra, tàn ảnh liên tục.

Kiếm này phối hợp nhuyễn kiếm chân giải, đương mọi việc đều thuận lợi!

...

Chương 321 : Quay về Kinh Thiên vực! !

Nửa ngày sau.

Hắc huyền ngoài thành.

Nồng đậm trong núi sâu.

Một chỗ chỗ ẩn núp, hàn phong điều hiu, lá vàng chông chất, khắp nơi đều là từng khối không đáng chú ý đá vụn.

Thạch lão nhân thân mang một thân đồ lục sắc Phúc Lộc bào, bụng phệ, một mặt cảm khái, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Tiêu Tông chủ, hôm nay như vậy cáo từ, ngày sau nếu là có cơ hội, đại gia lại gặp nhau, bất quá ta có thể sẽ không tại Kinh Thiên vực dừng lại, mà là sẽ từ Kinh Thiên vực trực tiếp chạy tới Thiên Long vực.”

“Để nói, sau này nếu là tiến vào Thiên Long vực, ổn thỏa bái phỏng.”

Dương Phóng gật đầu.

“Ừm, không cần tiến.”

Thạch lão nhân mỉm cười, lần nữa chấp tay.

Hắn quay người cấp tốc hướng về phía trước cách đó không xa sơn động lao đi, trực tiếp kích hoạt truyền tống trận, óng ánh khắp nơi hào quang tản ra, rất mau đem thân thể của hắn truyền tống mà ra.

Dương Phóng không nói một lời, chăm chú nhìn phía trước.

Lại là một chỗ truyền tống trận!

Chỗ này truyền tống trận cũng không thể lưu.

Mắt thấy Thạch lão nhân bị truyền tống trận truyền đi, Dương Phóng thân thể lóe lên, tiến vào hang động, trực tiếp chụp xuống phía trên từng khối Bạch sắc tinh thạch, sau đó một chưởng bổ ra, đem trước mắt truyền tống trận triệt để phá hủy.

“Bạch Trạch vực chỉ cần có một cái truyền tống trận là đủ rồi, cái khác, liền tất cả đều hủy đi đi.”

Dương Phóng tự nói.

Nhận lấy trong tay hơn mười khối Bạch sắc tinh thạch, hấn lại tại bốn phía cẩn thận kiểm tra một lần, xác định không có cái khác bỏ sót, lúc này mới thản nhiên quay người rời đi.

Sở dĩ giao hảo Thạch lão nhân, đơn giản là muốn chờ sau này từ cái kia hiểu rõ đến càng nhiều tin tức.

Trên đời này không có vô duyên vô cớ trung tâm, cũng không có vô duyên vô cớ phản bội.

Mình mặc dù lấy bạo lực khống chế được Thạch lão nhân, nhưng đây chỉ là một loại dưới nhất thừa phương pháp mà thôi, lúc nào cũng có thể lại nhận đối phương phản phệ.

Muốn làm cho đối phương trung tâm kéo dài hơn, vẫn là ân uy tịnh thi tương đối tốt!

Mà lại, cứ như vậy, cũng sẽ làm cho đối phương càng

có khả năng sẽ chủ động thổ lộ một chút tin tức.

...

Mấy canh giờ sau.

Dương Phóng lần nữa trở về Thần Võ tông bên trong.

Bàn tay hần lật một cái, đem trước lấy được địa tâm đan, Hoàng Cực Đan, Thiên Chu quả toàn bộ lấy ra, từng cái bày ra trước người, trong lòng suy tư, sau đó lần nữa bắt đầu tu luyện.

Hiện tại có Định Tâm đan, loại kia quái dị ảnh hưởng nói không chừng sẽ yếu bớt rất nhiều.

Dù sao trước mắt có nhiều thời gian, tranh thủ đem thực lực lại đề thăng một cái cấp bậc lại nói.

Đến lúc đó cô đọng lĩnh vực có lẽ sẽ lại càng dễ.

Hần trực tiếp nuốt vào một viên Hoàng Cực Đan đến thể nội, nhắm mắt ngồi xếp bằng, trên thân thể chân khí hiển hiện, sôi trào mãnh liệt, đem toàn bộ thân thể đều cho bao phủ.

...

Trong bất tri bất giác ba ngày quá khứ.

Thần Võ tông bên trong,

Trần Thi Nghiên mặc một bộ nhạt màu váy dài, hai tay quấy lên, đi tạt trên đường núi, một mặt thất vọng từ Dương Phóng trước cửa rời đi.

Liên tục mấy ngày qua, nàng không chỉ một lần lấy dưỡng khí, đến đây bái kiến tông chủ, muốn nhìn một chút

Dương Phóng.

Nhưng cũng tiếc tất cả đều bị môn nhân cáo tri, tông chủ đang lúc bế quan.

Rơi vào đường cùng, nàng đành phải lần nữa rời đi.

“Hắn đến cùng phải hay không người xuyên việt...”

Trần Thi Nghiên trong lòng thầm than, trong đầu suy nghĩ bay tán loạn.

“Trần sư muội, người lại tìm đến sư tôn ta.”

Bỗng nhiên, một đạo tiếng cười truyền đến.

Liễu Vân con mắt tỏa sáng, như là tinh thần, mặc một bộ trường bào màu trắng, dẫn theo một thanh trường kiếm, từ nơi không xa chạy đến, vừa mới kết thúc xong hôm nay luyện kiếm.

Trần Thi Nghiên lập tức gạt ra miễn cưỡng tiểu dung, quay đầu lại nói: “Đúng vậy a.”

Trong khoảng thời gian này nàng cũng cùng Liễu Vân tán gẫu qua vài câu.

Nhưng người này cực kỳ nhiệt tình, mơ hồ có một loại siêu việt hữu nghị hành vi, không để cho nàng quá thích ứng.

Bất quá ngay tại nàng chuẩn bị cáo từ rời đi thời điểm, bỗng nhiên trong lòng hơi động, lộ ra tiểu dung, xoay người lần nữa nhìn về phía Liễu Vân, nói: “Đúng rồi, Liễu sư huynh, người đại khái là lúc nào đi theo tông chủ?”

Nàng lộ ra hiếu kì, muốn từ Liễu Vân nơi này tìm hiểu tin

tức, dùng cái này biết được Dương Phóng càng nhiều chuyện hơn.

“Cũng không còn sớm đi, đại khái một tháng trước, bắt quá ta lần thứ nhất gặp sư tôn thời điểm liền sớm, khi đó đến có ba tháng trước đi...”

Liễu Vân cười nói.

“Thật sao? Người có thể cùng ta nói một câu tông chủ tại Kinh Thiên vực sự tích?”

Trần Thi Nghiên con mắt chớp động, tiến hành thăm dò.

“Đương nhiên có thể.”

Liễu Vân lộ ra mỉm cười, nói: “Bất quá nơi này không phải nói chuyện địa phương, không bằng đến phía trước tiểu đình một lần!”

“Được.”

Hai người lúc này đi tới.

.

.

.

Mặt trời lặn hoàng hôn.

Gian phòng bên trong, tia sáng lờ mờ, lờ mờ.

Theo cuối cùng một vòng ánh mặt trời biến mất.

Cả phòng như là bị quỷ dị Hắc Âm nuốt hết.

Như có một đầu vô hình ác ma, tại giường nanh múa vuốt, hướng về Dương Phóng thôn phệ mà tới.

Xoát!

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, trong mắt như ánh sáng, lại như điện chớp, khí tức hùng hực, con ngươi hướng về gian phòng bên trong bộ quét tới.

Cả phòng trong nháy mắt lần nữa yên tĩnh.

Hết thấy tràng cảnh từng cái ánh vào tầm mắt của hắn, liền tựa như chưa hề chưa hề phát sinh qua cái gì đồng dạng.

Thật lâu.

Hắn mới chậm chậm đột xuất khẩu khí hơi thở, tiện tay xoa xoa cái trán mồ hôi.

“Càng ngày càng không bình thường, Định Tâm đan hiệu quả cũng không được.”

Dương Phóng nói nhỏ, vuốt vuốt mình huyết Thái Dương.

Dù là ăn vào Định Tâm đan, nhưng là tựa hồ cũng vô pháp triệt để thoát khỏi loại kia quỷ dị ảo giác, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một chút.

Ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía bảng.

Cái này lập tức ở giữa chăm học khổ luyện, không chỉ có các loại võ kỹ đột nhiên tăng mạnh, liên đới lấy tu vi cũng tại Hoàng Cực Đan, Thiên Chu quả tác dụng dưới, lần nữa tăng lên.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 23/260 tuổi

Tu vi: Thánh linh 【 14180/30000 】

Tâm pháp: Lôi Âm hô hấp pháp đệ lục trọng 【 2800/24000 】 , thánh quyết nhập môn 【 2000/3000 】 , Thái Nhất hồn quyết đệ nhị trọng 【 200/9000 】

Võ kỹ: Phục Thiên Thủ tinh thông 【 3000/7000 】 , Hư Không Bộ đệ tam trọng 【 1500/8000 】 , Vô Cực ấn đăng đường nhập thất 【 4500/6000 】 , Thanh Vân Bộ viên mãn, Viêm Bạo chưởng viên mãn, Băng liệt chỉ viên mãn, Kinh Thiên Kiếm viên mãn, Côn Bằng tam biến đệ nhị trọng 【 3200/5000 】 , Hắc Vân Kiếm Pháp viên mãn, Hắc Ma quyền viên mãn, Hồng Hoang huyết bạo quyền đệ tam trọng 【 1100/6000 】

Tư chất: Năm trăm năm vừa gặp 【 205/280 】

...

“Đáng tiếc hiện tại vẫn là không có cảm nhận được lĩnh vực tồn tại, không phải là ta đối với võ kỹ lý giải không đủ sâu, lại hoặc là nói những này viên mãn võ kỹ đều cấp quá thấp.”

Dương Phóng suy tư.

Hắn cảm thấy cái sau khả năng lớn hơn.

Bởi vậy tiếp xuống hắn chuẩn bị đem Phục Thiên Thủ, Hư Không Bộ cũng tất cả đều cho luyện đến viên mãn.

Dù sao tại Bạch Trạch vực nội không có bất kỳ cái gì sự tình, hắn có thể một lòng một ý tu luyện.

Ô ô ô...

Bỗng nhiên, gian phòng lần nữa bên trong lần nữa không có dấu hiệu nào xuất hiện một tia âm phong, dọc theo cửa sổ khe hở cấp tốc chà xát.

Đen nhánh ngoài cửa sổ, mơ hồ ở giữa giống như là một đầu mơ hồ bóng đen đứng sừng sững ở đó, không nhúc nhích.

Cách nơi cửa sổ, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh đen như mực.

Giống như là giả sơn, đình đài hình chiếu.

Nhưng lại trống rỗng tản mát ra một cỗ khiếp người khí tức, khiến người ta cảm thấy khó tả áp lực.

Dương Phóng trong lòng cảm giác nặng nề, lạnh lùng nhìn sang.

Liên tục ba ngày, mỗi đêm ngoài cửa sổ đều sẽ xuất hiện quỷ dị bóng đen.

Đây là ăn vào Định Tâm đan tình huống dưới.

Nếu không có Định Tâm đan, đoán chừng tràng diện sẽ càng quỷ dị hơn.

Tình huống như vậy thật là để cho người ta đau đầu.

Tại Dương Phóng trong lòng suy tư thời điểm, bỗng nhiên, trong lòng của hắn khẽ động, cảm giác được trong giới chỉ truyền đến dị dạng, lật bàn tay một cái, đem một mặt viết 【 mười ba 】 mặt nạ, lấy ra ra.

Mặt nạ tại xuy xuy phát sáng, tản mát ra một cỗ yếu ớt ba động.

Số một thanh âm trực tiếp từ bên trong truyền tới.

“Số mười ba, người bây giờ ở nơi nào? Không ngại tới đây một chút, thần quốc lệnh bài xuất hiện.”

“Số một...”

Dương Phóng không nhúc nhích, lẳng lặng nhìn xem trong tay mặt nạ, cũng không để ý tới.

Nói thật ra, hắn làm không rõ số một chân chính mục đích, hiện tại đã căn bản không dám cùng hắn đi quá gần.

Đối phương mặc dù đối với hắn tốt, nhưng lại tốt có chút quá phận.

Hắn tình nguyện ở đây tiếp tục ẩn cư.

“Số mười ba, lấy thiên phú của người, hiện tại hắn là thấy được Hắc Âm âm mai, nghe được Hắc Âm âm mai bên trong thanh âm đi, đây hết thảy ta đều có biện pháp giải quyết, người trước tới một chút, ta đối với người không có ác ý gì.”

Số một thanh âm tiếp tục vang lên, nói: “Nếu như ta đối người có ác ý lời nói, người cảm thấy người có thể sống đến hiện tại sao? Có một số việc, ta cần hướng người ngay mặt nói rõ.”

Hắn không tách ra miệng, thanh âm thông qua mặt nạ truyền tới.

Dương Phóng chau mày, tiến hành suy tư.

Số một thể mà biết hắn bây giờ thấy Hắc Âm âm mai, kinh lịch quỷ dị sự tình!

Cái này khiến hấn nguyên bản bình tĩnh trở lại tâm lần nữa trở nên táo động.

Chẳng lẽ đây hết thầy đều tại số một trong dự liệu?

Đáng tiếc trong tay hấn mặt nạ, chỉ có tiếp nhận công năng, không cách nào làm cho hấn cùng số một trực tiếp đối thoại.

Dương Phóng trong lòng thật sâu do dự.

Trước đó thật vất vả mới từ Kinh Thiên vực rời đi, hiện tại lại muốn lần trở về sao?

Thế nhưng là!

Nếu không trở về, đối mặt loại ngày này ích nghiêm trọng nguyên rửa lại nên như thế nào giải quyết?

Loại tình huống này, đóng cửa làm xe hiển nhiên là không thể thực hiện được.

Nói không chừng ngày nào, mình liền phải rơi cái kết cục bi thảm.

“Số mười ba, ta tại Bắc Vực Huyền Long chùa chờ người, người nhược tới, có thể tới này tìm ta, thời gian không muốn kéo dài quá lâu, Kinh Thiên vực bên trong tình huống hiện tại vượt qua đoán trước, mau chóng tới.”

Số một thanh âm tiếp tục truyền ra.

Trong tay mặt nạ rất nhanh lần nữa chậm rãi bình phục lại đi.

“Huyền Long chùa. . Huyền Long chùa...”

Dương Phóng tự nói.

Ngẩng đầu lên, nhìn về phía cửa sổ, trong lòng thảm than.

Chỉ gặp ngoài cửa sổ đầu kia mơ hồ bóng đen trở nên càng thêm rộng lớn.

Một mảnh đen kịt, như là che khuất toàn bộ cửa sổ.

Thật giống như cùng hấn khoảng cách càng gần đồng dạng.

Mà loại kia nhàn nhạt áp lực, cũng biến thành càng khủng bố hơn.

Dương Phóng không khởi trực tiếp thảm mắng.

...

Hai ngày sau.

Rộng rãi trong sân.

Dương Phóng đình chỉ tu luyện võ kỹ, bàn tay cẩn thận vuốt vuốt huyết Thái Dương, trong ánh mắt hiển hiện tơ máu, tinh thần không phấn chấn, tựa hồ đã mấy ngày ngủ không được ngon giấc đồng dạng.

“Kình Thiên vực, xem ra thật muốn lần nữa trở về một chuyến.”

Dương Phóng chăm chú nhíu mày, có chút bất đắc dĩ.

Bỗng nhiên, hấn sinh ra cảm ứng, ánh mắt một chút hướng về một chỗ khác gian phòng Liễu Vân nhìn lại.

Chỉ gặp Liễu Vân ngay tại bày biện một ngậm đan lô,

bàn tay không ngừng đập động, keng keng rung động.

Tựa hồ ngay tại luyện đan.

“Liễu Vân, người cũng sẽ luyện đan?”

Dương Phóng cất bước đi tới.

“Sự tôn.”

Liễu Vân vội vàng mở miệng, dừng lại động tác, cười nói: “Ta sẽ không, chỉ là luyện mò mà thôi, luyện đến hiện tại cũng không có nắm giữ da lông, đúng, cha ta cho ta một quyển sách, người muốn nhìn sao?”

“Sách gì?”

“Đan thuật chú giải.”

Liễu Vân lập tức từ một bên đem trước Liễu Tiên Quyền đưa cho hắn thư tịch cầm lên, giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng bàn tay run lên, nhẹ nhàng lật ra, cẩn thận quan sát.

Toàn bộ thư tịch thế mà tất cả đều là Liễu Tiên Quyền tự tay viết, bên trong ghi chép hẳn mấy chục năm luyện đan kinh nghiệm, thủ pháp luyện đan, cùng một chút luyện đan nhập môn phương thức.

“Sách hay, sách hay!”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, trong miệng nói.

“Sự tôn nếu là muốn nhìn, không ngại mượn đi xem xét, chỉ là, cần lần nữa truyền cho hai ta môn tuyệt học.”

Liễu Vân con mắt lấp lóe.

Dương Phóng nhin không được cười lên.

Gia hỏa này ở chỗ này chờ mình đâu.

“Ta truyền cho người Thanh Vân Bộ cùng Huyền Thiên Kiếm, người đã luyện thành?”

“Không có, chỉ luyện đến đệ nhất trọng cảnh giới, bắt quá nếu có thể lại học đến hai môn tuyệt học, tự nhiên tốt nhất.”

“Tham thì thâm, như vậy đi, ta lại người một môn Băng liệt chỉ, chờ người đem Băng liệt chỉ luyện đến hỏa hậu nhất định, ta lại truyền cho người một môn Viêm bạo chưởng!”

Dương Phóng nói.

Hắn cũng không nghĩ tới Liễu Vân gia hỏa này trên thân thể mà mang theo đan thư?

Hắn là Liễu Tiên Quyên là lo lắng hắn lần nữa bị cừu gia tới cửa, sợ hãi đan thuật thất truyền, cho nên mới sớm viết xong, giao cho Liễu Vân?

“Tốt, đa tạ sư tôn.”

Liễu Vân đại hỉ.

Sau đó Dương Phóng trực tiếp vì hắn biểu thị.

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng đã lần nữa dừng lại, mở miệng nói: “Đúng rồi Liễu Vân, thu thập một chút, chúng ta buổi chiều liền trở về Kinh Thiên vực.”

“Nhanh như vậy?”

Liễu Vân giật mình.

“Đúng vậy, có một số việc nhất định phải trở về giải quyết.”

Dương Phóng đáp lại.

Hắn cũng ý thức được hiện tại tự thân tình huống quái dị, không dám kéo thêm, kéo thêm một ngày, nói không chừng liền có một ngày phong hiểm.

Đương nhiên, hắn cũng nhất định phải lưu thêm cái tâm nhãn mới được, để tránh số một nơi đó thật sự có cái gì tính toán chờ đợi mình.

Dương Phóng lúc này hướng về đại điện đi đến, đem Tống Kim Luân, Trần Hải, Long bà bà, Quỷ Y bọn người toàn bộ kêu tới, bắt đầu bàn giao sự tình, đồng thời lấy ra hồng ngọc gạo loại giao cho bọn hắn, để bọn hắn phụ trách thích đáng trông.

Về phần Hắc Ngọc linh chủng, hắn cũng không lấy ra.

Việc này liên quan đến trọng đại, vạn nhất bị những người khác phát hiện, khó tránh khỏi lại sẽ mang đến tai họa ngập đầu.

Hắn chuẩn bị đem Bạch Trạch vực xem như mình thỏ khôn có ba hang bên trong một quật, sau này gặp được khó mà giải quyết phiền phức thời điểm, có thể tùy thời có thể lấy tới tị nạn.

“Đúng rồi sư tôn, ta chuẩn bị đem 【 Thiết Ma 】 lưu lại, tạm thời sung làm Thần Võ tông hộ pháp thần, cứ như vậy, sau này gặp lại những biến cố khác, không đến mức lâm vào bối rối, bất quá, Thiết Ma lai lịch to lớn,

không phải vận bất đắc dĩ, các người không thể tùy ý vận dụng lực lượng của hắn.”

Dương Phóng nhìn về phía Tống Kim Luân bọn người, ngưng âm thanh phân phó.

Cái gọi là 【 Thiết Ma 】 , tự nhiên chỉ là Bàn Vạn Chung.

Hiện tại Bàn Vạn Chung đã theo không kịp thực lực của mình, mang theo trên người có quá mức dễ thấy, mà chừa vào chiếc nhẫn, lại quá chiếm chỗ.

Thà rằng như vậy, không bằng lưu tại tông môn!

“Tốt, tông chủ, chúng ta sẽ an bài thích đáng.”

Tống Kim Luân bọn người trầm giọng gật đầu.

Lần này từ biệt, không biết lần sau lại là cái gì thời điểm gặp nhau.

Bọn hắn có loại cảm giác, hiện tại Dương Phóng để bọn hắn càng ngày càng nhìn không thấu.

“Ừm, kia Thần Võ tông sự tình liền giao cho sư tôn, ta lập tức liền đi.”

Dương Phóng mở miệng.

Đại điện bên ngoài.

Trần Thi Nghiên một mặt rung động nhìn về phía trước mắt người mặc thiết giáp, cao tới hơn năm mét Bàn Vạn Chung, trong đầu một mảnh oanh minh.

Gia hỏa này cũng là Thiên Thần tổ chức người?

Danh hiệu Thiết Ma?

Thiên Thần tổ chức bên trong, quả nhiên cũng không phải là tất cả mọi người là người xuyên việt, bọn hấn cũng thu nạp dị giới thành viên?

...

Nửa ngày sau.

Trụi lủi trong rừng rậm, từng dãy Bạch sắc cây cối lít nha lít nhít, không thấy cuối cùng.

Dưới chân tất cả đều là lá rụng chồng chất.

Dương Phóng hai người một trước một sau, đi ở chỗ này.

Mắt thấy Thái Dương lần nữa bắt đầu chậm rãi xuống núi, Dương Phóng không khỏi nhíu mày.

Lại phải nhanh trời tối.

Một khi trời tối, hấn tình trạng rất dễ dàng chịu ảnh hưởng.

“Liểu Vân, theo ta đi!”

Dương Phóng ngữ khí trầm xuống, trực tiếp nắm lên Liễu Vân bả vai, tăng thêm tốc độ, hướng về phía trước lao đi.

Không bao lâu, đã lần nữa tiến vào trước đó trong sơn động.

Nhìn trước mắt hoàn hảo không chút tổn hại truyền tống trận, Dương Phóng lập tức khẽ nhả khẩu khí, tiện tay đem Liễu Vân ném ở phía trên, sau đó tự thân cũng

vũng vàng rơi xuống, ngòi xỏm người xuống thân thể,
trực tiếp thôi động truyền tống trận.

Oanh!

Một mảnh loá mắt hào quang phát ra, trùng trùng điệp
điệp, vừa đi vừa về xung kích, đem hai người thân thể
lần nữa bao phủ ở bên trong.

...

Chương 322 : Số một! ! Thần Thi! !

Nguyên Dương trong thành.

Đèn đuốc sáng trưng, bó đuốc chiếu rọi.

Trên đường phố, đại lượng người mặc thiết giáp, cầm trong tay binh khí binh sĩ đang nhanh chóng chạy, tựa hồ đang truy tra lấy người nào, động tĩnh to lớn, gây nên gà bay chó chạy.

Ven đường trong tửu lâu.

Dương Phóng lẳng lặng ngồi ở chỗ này, một phương diện tại thể nội yên lặng vận chuyển thánh quyết, áp chế trong đầu lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện cảm giác khác thường, một phương diện điềm nhiên như không có việc gì thường thức trước mắt thịt rượu, hai lỗ tai thì có chút bên cạnh lên, đem toàn bộ quán rượu bên trong tất cả thanh âm toàn bộ nghe nhập não hải.

“Thái tử binh lại tại bắt người, hơn một tháng, đến nay không thôi, cũng không biết cái này Bắc Vực lúc nào có thể bình ổn lại?”

“Lẳng lặng? Theo ta thấy là không thể nào lẳng lặng, là người đều có thể nhìn ra, Thái tử muốn làm Hoàng đế, trong khoảng thời gian này Thái tử đang điên cuồng chiêu binh mãi mã, chỉ sợ không được bao lâu, liền phải tạo phản!”

“Thái tử tạo phản? Người không muốn sống nữa, dám nói như vậy?”

Cách đó không xa cái bàn, mấy vị thanh niên nam tử

giật mình nhìn về phía đồng bạn.

“Cái này còn cần ta nói sao? Người sáng suốt một chút liền có thể nhìn ra sự tình, thậm chí ta nghe nói, lúc trước Bàn Vạn Chung bỏ mình, đều là Thái tử cố ý hành động, Thái tử muốn kéo lũng các đại thế gia, muốn tự mình làm Hoàng đế, lo lắng Hoàng đế một khi biến đổi thành công, mình địa vị khó giữ được, cho nên mới âm chết Bàn Vạn Chung...”

Vị kia đồng bạn thấp giọng nói.

người mặc áo xanh, thân thể nhỏ gầy, trước bàn thả một cái quạt xếp, thanh âm mặc dù ép rất thấp, nhưng là bên trong khách sạn, đa số đều là người trong giang hồ, Linh giác kinh người, tất cả đều đã rõ ràng nghe được trong tai, không khỏi trong lòng giật mình.

Lại có loại này nội tình?

“Thì ra là thế, ta liền nói đêm hôm đó, Bàn Vạn Chung mang theo nhiều cao thủ như vậy tiến đến vây quét Cửu U, làm sao sẽ còn chết thảm thất bại, lại là Thái tử làm?”

“Im lặng, chuyện này nếu là bị phủ thái tử người nghe, coi chừng kéo người đi ngồi tù! !”

“Sợ cái gì, chúng ta chỉ là tự mình nghị luận, hấn còn có thể không cho chúng ta nói chuyện, nói đến lúc trước cái kia giết chết Bàn Vạn Chung gia hỏa, cũng là kinh khủng dị thường, hấn là đã sớm tiến vào đệ nhị Thiên Thê đi?”

“Chuyện này ta biết, cái kia thiết giáp nhân đúng là đệ nhị Thiên Thê, đúng, các người khả năng không biết, Đại Uyên quân chính thống lĩnh tử Thiên Hùng, cũng là vị kia thần bí thiết giáp nhân giết chết!”

Lại có người thấp giọng nói.

“Cái gì? Tử Thiên Hùng cũng là bị giết chết?”

“Tử Thiên Hùng không phải bị Thương Khung thần cung suất lĩnh Nam Vực các đại môn phái cao thủ, cộng đồng vây giết sao?”

“Không tặc, ta cũng nghe nói là bị các đại cao thủ cộng đồng vây giết.”

Rất nhiều người giạt mình nói.

“Thương Khung thần cung cao thủ xác thực suất lĩnh các đại môn phái cộng đồng vây giết qua tử Thiên Hùng, nhưng cũng tiếc tất cả đều thất bại, tử Thiên Hùng thực lực kinh khủng, có thể xưng nghịch thiên, mượn Lục Phiến Môn tổng bộ đại trận, đứng ở Tiên Thiên thế bất bại, dù là bị đánh phát nổ đều có thể lần nữa phục sinh, đến cuối cùng vẫn là thiết giáp nhân cấp ra một kích trí mạng mới giải quyết tử Thiên Hùng, nếu không phải thiết giáp nhân, chỉ sợ đám kia Thương Khung thần cung cao thủ đều đem chết thảm, mà lại Hoàng đế cũng sẽ thành công đi ra một bước cuối cùng!”

Người kia nói.

“Đúng rồi, Hoàng đế đến cùng thành công không có?”

“Nghe nói vào lúc ban đêm hoàng cung phía trên xuất hiện tử sắc Tinh Hà, lại có lôi điện đan xen, về sau đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Rất nhiều người gấp trăm trào cào tâm, tiến hành hỏi thăm.

Dương Phóng cũng là động tác dừng lại, yên lặng lắng nghe.

“Không biết, chuyện này chỉ sợ vĩnh viễn là cái mê, tóm lại, hiện tại hoàng cung thủ vệ sâm nghiêm, bất kỳ người nào đều không tiến vào được, đúng, nghe nói Hoàng đế tân thu một vị nghĩa tử, kinh khủng dị thường, cực kỳ nghịch thiên, thực lực còn muốn tại tử Thiên Hùng phía trên.”

Người kia bỗng nhiên nói.

“Ta cũng nghe nói, vị kia nghĩa tử tựa hồ không phải nhân loại, tên là Diệp Thiên kỳ, từ xuất hiện đến nay, suất lĩnh một đợt cao thủ quét ngang Nam Vực, không người có thể địch!”

“Diệp Thiên kỳ cũng không phải chân chính vô địch, tôi thiếu phủ thái tử Thánh Phạm Thiên, liền có thể chống lại hắn!”

“Như thế thật, Thánh Phạm Thiên xuất từ Thương Khung thần cung, nghe nói hơn nửa tháng trước bị phái nhập Bắc Vực, phụ tá Thái tử, người này thủ đoạn so Bàn Vạn Chung còn muốn bá liệt, trước đó Bàn Vạn Chung còn sống thời điểm, liền từng ép Bắc Vực các thế lực lớn không ngẩng đầu được lên, nhưng bây giờ Thánh Phạm Thiên xuất hiện, càng làm cho Bắc Vực các thế lực lớn ngay cả thở hơi thở cũng không dám thở dốc!”

“Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ, đây đều là nhân vật nghịch thiên, cùng xưng là Kinh Thiên vực nam Bắc Song hùng, lần này 【Khư Thần cung】 mở ra, hai người tuyệt đối sẽ có một trận kinh thiên động địa quyết đấu!”

“Không tệ, chúng ta chờ lấy xem kịch vui là được.”

...

Rất nhiều người thấp giọng nghị luận.

“Khu Thần cung...”

Dương Phóng trong lòng khẽ nhúc nhích.

Đây cũng là địa phương nào?

Xem ra cái này hơn một tháng qua, Kinh Thiên vực xác thực phát sinh không ít sự tình.

Hắn chỉ là rời đi hơn một tháng, lại có loại không dám nhận biết cảm giác.

Bất quá chiếu loại tình huống này nhìn, Thái tử tạo phản thời gian, chỉ sợ thật không xa.

Bởi vì Thương Khung thần cung đang toàn lực ủng hộ Thái tử!

“Đúng rồi, các người nói cái kia giết chết Bàn Vạn Chung cùng tử Thiên Hùng thần bí thiết giáp nhân, có phải hay không là Thánh Phạm Thiên cùng Diệp Thiên kỳ đối thủ? Nếu như tính luôn hắn, cái này Kinh Thiên vực nhưng chính là tam đại cao phong!”

Có người bỗng nhiên nói.

“Chưa chắc sẽ là bọn hắn đối thủ, Thánh Phạm Thiên chính là Thương Khung thần cung Thánh tộc cường giả tuyệt thế, tu luyện mấy chục năm, nghe nói đã lĩnh ngộ được thần bí khó lường lĩnh vực chi lực, cái này lĩnh vực chi lực là cái gì, ai cũng chưa thấy qua, chỉ nghe nói lĩnh vực vừa ra, đối với cùng giai cao thủ sẽ có có một loại niễn áp chi lực, kia thiết giáp nhân mạnh hơn thì phải làm thế nào đây? Có thể đạt tới một bước này sao?”

Bên cạnh người nói.

“Không tệ, thiết giáp nhân mặc dù mạnh, nhưng là thông qua trước đó biểu hiện đến xem, tựa hồ xác thực kém một chút.”

“Không thể nói như thế, kia thiết giáp nhân thế nhưng là dung hợp Thần Chủng, cái này hơn một tháng biến mất không thấy gì nữa, đến cùng đạt đến trình độ gì, ai có thể nói trúng? Huống hồ thiết giáp nhân thế nhưng là xuất từ Cửu U, Cửu U bên trong số một, thần bí mà cường đại, năm đó chính là hoàng cung quốc sư, có hẳn tương trợ, Thánh Phạm Thiên cũng chưa chắc có thể làm gì thiết giáp nhân!”

...

Toàn bộ trong khách sạn đủ loại thanh âm không ngừng vang lên.

Dương Phóng tiếp tục cầm đầu ăn cơm.

“Đúng rồi, nói trở lại, nếu như Thái tử thật tạo phản, hắc hắc, các người có thể hay không theo cùng nhau tạo phản?”

Bỗng nhiên có người cười nhẹ.

Những người khác lập tức sắc mặt biến hóa.

Sau đó không ít người lần nữa đi theo cười nhẹ.

Có người biểu thị đi đầu quan sát, để bọn hắn đánh cái lưỡng bại câu thương lại nói; có người biểu thị lập tức gia nhập Thái tử, dù sao Thái tử có Thương Khung thần cung tương trợ, cơ hồ là tất thắng cục diện, sớm làm gia nhập, còn có thể lấy được tòng long chi công; còn có người cảm thấy Hoàng đế già mưu thần toán, vẫn là gia

nhập Hoàng đế bảo hiểm...

“Hừ!”

Bỗng nhiên, một trận băng lãnh hừ nặng vang lên, sát na chấn động tại tất cả bên tai, khiến cho ngay tại nghị luận người trong giang hồ tất cả đều bị chấn sắc mặt tái đi, toàn thân Khí Huyết ngưng đọng.

Trong đầu phẳng phát bị một thanh đại chùy hung hăng đập một cái.

Liền ngay cả đang dùng cơm Liễu Vân, cũng là kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trắng bệch.

Nhưng Dương Phóng tiện tay vỗ, một luồng sức mạnh thần bí tuôn ra, sát na hóa giải Liễu Vân dị dạng, khiến cho Liễu Vân sắc mặt lần nữa khôi phục như thường, lộ ra kinh ngạc chi sắc.

“Thứ không biết chết sống, quốc gia đại sự cũng là các người có thể nghị luận, coi chừng họa từ miệng mà ra, để các người chết cũng không biết chết như thế nào?”

Một đạo âm lãnh thanh âm đáng sợ theo sát lấy vang lên, như là thép nguội, chui vào đám người bên tai, khiến cho đám người tất cả đều bị lấy lỗ tai, ghé vào trên mặt bàn, thống khổ kêu lên.

Thật giống như đạo thanh âm này ẩn chứa quỷ thần khó lường năng lực đồng dạng.

Dương Phóng điềm nhiên như không có việc gì, bàn tay lần nữa vỗ một cái Liễu Vân, khiến cho Liễu Vân trên mặt không có bất kỳ cái gì dị dạng, thật giống như âm thanh kia không ảnh hưởng tới Liễu Vân đồng dạng.

“Đi thôi.”

Dương Phóng bình tĩnh đứng dậy, ném đi hai tiền bạc, hướng về ngoài cửa đi đến.

Đã có người trực tiếp xuất thủ, hẳn tự nhiên không muốn đặt mình vào trong đó, rời đi sớm một chút cho thỏa đáng.

Liễu Vân sắc mặt giật mình, vội vàng cấp tốc đứng dậy cùng hướng Dương Phóng sau lưng.

Lầu hai khu vực.

Một người mặc trường bào màu xanh, ánh mắt hẹp dài thanh niên, ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên chú ý tới đứng dậy rời đi Dương Phóng hai người, nhướng mày.

Còn có người không có việc gì?

“Dừng lại!”

Hắn bỗng nhiên quát lạnh, thanh âm như là một thanh lợi kiếm hung hăng đâm vào Dương Phóng hai người não hải.

Nhưng Dương Phóng giống như là sớm cảm ứng, vung tay áo hất lên, trong nháy mắt đem người kia kêu đi ra thanh âm toàn bộ hóa giải.

Hắn thân thể cao lớn, sắc mặt bình tĩnh, tiếp tục hướng về bên ngoài đi đến, từ đầu đến cuối đều không có dừng lại một chút.

“Cao thủ!”

Lầu hai khu vực, cái kia nam tử áo bào xanh ánh mắt ngưng tụ, nhìn chằm chằm Dương Phóng.

“Xem ra lần này Khư Thần cung mở ra, quả thực đưa tới không ít cường giả chú ý.”

Tại hần đối diện, ngồi một cái ngũ quan phổ thông, mặc áo bào đen, ánh mắt lại phá lệ sáng tỏ nam tử, hai tay để lên bàn, trên mặt lộ ra khế cười cho, nói: “Người 【kiếm âm công】 hần là rất ít mất qua lợi đi, ta còn là lần đầu nhìn thấy có người dạng này hóa giải 【kiếm âm công】.”

“Hừ, xác thực có mấy phần quỷ môn đạo, bất quá ta chỉ xuất sáu thành lực mà thôi, hần có thể hóa giải không tính là gì.”

Nam tử áo bào xanh hừ lạnh, cũng không có lựa chọn tiếp tục xuất thủ.

Hần cùng Dương Phóng cũng không phải là cừu địch.

Vừa mới phía dưới tiếng nghị luận, Dương Phóng cũng một câu không nói, hần không đáng đối dạng này một cái không biết ngọn ngành người đuổi đánh tới cùng.

“Khư Thần cung xuất hiện, nhất định là một trận long tranh hổ đấu.”

Nam tử đối diện tiếp tục cảm khái.

...

Ngoài khách sạn.

Dương Phóng bước đi bước chân, đi về phía trước đi, trong lòng không hề bận tâm, bên tai Phong luật như cũ tại thi triển, lắng nghe phương viên hơn mười dặm tất cả thanh âm.

Từng đạo tạp âm không ngừng bị hần loại bỏ.

Đủ loại tin tức liên tiếp tiến vào trong đầu của hắn.

“Liễu Vân, một hồi người tìm khách sạn ở lại, ta có việc đi ra ngoài một chuyến.”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng.

“Được.”

Liễu Vân vội vàng đáp lại.

Ngay tại lúc hành tẩu.

Bỗng nhiên, Dương Phóng bước chân dừng lại, thân thể lập tức chủ động thối lui đến ven đường.

Chỉ gặp cách đó không xa số lớn quân sĩ đang nhanh chóng chạy đến, trên người thiết giáp phát ra ào ào thanh âm, từ trên đường phố cấp tốc lao nhanh mà qua, nhấc lên từng đợt bụi đất.

Qua đi tới hồi lâu, những này quân sĩ mới rút cục toàn bộ trải qua.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ.

Nguyên Dương thành hình thức thật đúng là có chút hỗn loạn.

“Người đi đi.”

Dương Phóng nhìn thoáng qua Liễu Vân, sau đó thân pháp thi triển, trong nháy mắt rời đi nơi này, hướng về ngoài thành tiến đến.

...

Trời tối người yên.

Trăng tròn treo cao.

Mấy canh giờ sau.

Dương Phóng dừng lại tại cái này một gốc trên ngọn cây, bàn tay lần nữa cần thận vuốt vuốt mi tâm, thể nội thánh quyết đang không ngừng vận chuyển, vừa mới xuất hiện dị dạng rất nhanh lần nữa bị hấn hóa giải.

Hấn nhìn chăm chú lên phía trước rừng rậm, nhẹ hút khẩu khí, thân thể lóe lên, lần nữa tăng thêm tốc độ.

...

Huyền Long trong chùa.

Một đầu cao lớn thẳng tắp bóng người lẳng lẳng rơi xuống, hai chân chạm đất không có phát ra mảy may thanh âm.

Cả người như là cùng Hắc Ám hoàn mỹ hòa làm một thể đồng dạng.

Chợt vừa hàng lâm, Dương Phóng cũng không lập tức hiện thân, mà là che giấu mình, nghiêng tai lắng nghe, ý đồ đi đầu phân biệt ra được số một vị trí cụ thể.

Bất quá theo Phong luật phát động, bốn phương tám hướng lại cực kỳ yên tĩnh.

Trong sân lò mờ, không có chút nào thanh âm.

Dương Phóng một lần vận chuyển thánh quyết, một lần trong lòng suy tư.

Ngay tại hấn chuẩn bị từ trong bóng tối đi ra thời điểm,

một đạo thờ dài nhẹ thanh âm đột nhiên không có dấu hiệu nào từ phía sau hấn vang lên.

“Từ ngày đầu tiên gặp được ta, người tựa hồ ngay tại phòng bị ta, có thể nói cho ta đây là tại sao không?”

Dương Phóng biến sắc, không chút nghĩ ngợi, thân thể trong nháy mắt xông ra, xuất hiện tại mười trượng bên ngoài, đột nhiên quay đầu, hướng về sau lưng liếc nhìn.

Chỉ gặp số một, người mặc màu đen huyền bào, trên mặt mang theo Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ, một đôi sâu thẳm không thấy đáy con mắt ngay tại lẳng lẳng hướng lấy mình nhìn tới.

Hấn thế mà có thể phát hiện mình?

Mình vận dụng Hắc Âm chi lực, tiềm hành hóa ảnh, hấn là như thế nào phát hiện?

“Người vận chuyển thánh quyết, cho nên ta có thể cảm giác, ban đầu ở Cửu U tổng bộ thời điểm, người thông qua Thần khí hấn là cũng nhìn qua thân thể của ta, trên người ta thấy được sáng chói thánh quang, chính như ta bây giờ nhìn người, dù là người liễm tức thuật hoàn mỹ đến đâu, nhưng là vận chuyển thánh quyết tình huống, người trong mắt của ta, thủy chung là phát sáng.”

Số một cảm khái.

“Thánh quyết còn có loại tác dụng này?”

Dương Phóng nhíu mày.

Không đúng!

Không phải thánh quyết có loại tác dụng này, mà là số một hai mắt có vấn đề!

“Con mắt của người?”

“Không tệ, ta từng may mắn từng chiếm được một đôi thần linh chi nhãn, cũng đem nó thuận lợi dung nhập trong cơ thể của ta, trong mắt của ta, nhìn thấy thế giới cùng các người bất đồng.”

Số một đáp lại.

“Người đến tột cùng là ai? Người lần này gọi ta đến lại là vì cái gì?”

Dương Phóng nhìn chăm chăm số một.

Hắn hiện tại có loại càng ngày càng nhìn không thấu số một cảm giác.

Nhưng hắn thâm thụ Hắc Âm âm mai ảnh hưởng, đối mặt số một dự hoặc, lại không thể không đến.

Đây hết thầy tựa như là trước đó tính toán kỹ đồng dạng.

“Người không cần khẩn trương, ta trước đó cũng không có tận lực tính toán người, ta cũng không nghĩ tới người là như vậy thể chất đặc thù.”

Số một tiếp tục nói, “Lúc trước ta để người gia nhập Cửu U, cũng chỉ là cho là người giống như những người khác mà thôi.”

“Người là thế nào biết ta gần nhất kinh lịch Hắc Âm âm mai?”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên đối phương.

“Bởi vì thể chất của người giống như ta, từ ta xác định

người là như vậy thể chất lên, ta liền biết, phía sau người sẽ kinh lịch cái gì.”

Số một thần nhiên nói.

“Giống như người?”

Dương Phóng kinh ngạc.

“Đúng vậy, ta cũng là như người loại này thể chất, ta cũng tại đệ nhị Thiên Thê lúc, thấy qua rất nhiều người không thấy được đồ vật, đã nghe qua rất nhiều người không nghe được đồ vật, đã từng một lần đứng trước sụp đổ, thẳng đến về sau, ta tiến vào Hắc Âm âm mai chỗ sâu...”

Số một ánh mắt sâu thẳm, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, nói: “Người không phải nghĩ giải quyết trên người vấn đề sao? Ta hiện tại sẽ có thể giúp người.”

Hắn hai cây ngón tay nhô ra, đột nhiên hướng về hai mắt của mình hung hăng một đâm, một đôi đen nhánh quỷ dị con người trực tiếp bị hắn từ trong đôi mắt đào lên.

Chỉ bắt quá đào ra về sau, này đôi con người như là có hoạt tính, như cũ tại ùng ục ục chuyển động, như là một cái bên thứ ba, hướng về Dương Phóng hiếu kì nhìn tới.

Không chỉ có như thế!

hai mắt đào ra về sau, lại một giọt máu đều không có.

Rất nhanh!

Dương Phóng lại phát hiện càng thêm quái dị một màn.

Theo đôi mắt này đào ra, số một phía sau lưng khu vực

thế mà chậm rãi nổi lên một tôn to lớn đen nhánh cái bóng, đen nhánh mông lung, cực kỳ quái dị, tràn ngập từng đợt khó tả kinh khủng kiềm chế.

Cái này cái bóng khuôn mặt phía trên có hai đạo đen nhánh huyền quang, kéo dài mà ra, một mực kéo dài đến cái này hai viên ánh mắt phía trên.

Thật giống như cái này hai viên ánh mắt vốn là thuộc về đạo này màu đen cái bóng.

“Người!”

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng, cấp tốc rút lui.

Giờ khắc này số một, đơn giản có thể xưng quý dị.

“Đây là một đôi thần nhãn, cũng là người có thể thoát khỏi Hắc Ám âm mai máu chót, không chỉ có là hiện tại, dù là tại sau này người phóng ra một bước cuối cùng, này đôi thần nhãn cũng có thể giúp người, người cảm thấy thế nào?”

Số một mở to trống trơn màu đen hốc mắt, giờ bàn tay lên, hướng về Dương Phóng trông lại.

Dương Phóng trong lòng thật sâu phát lạnh, trong đầu trong nháy mắt hiện ra vô số ý nghĩ.

“Tên điên, người thật là một cái tên điên, nếu như người đêm nay không có chuyện gì khác, ta cáo từ trước!”

Hắn không muốn lại cùng số một nói chuyện tào lao.

Người này hiện tại trạng thái so với hắn còn trách dị!

Số một nhẹ giọng thở dài, nói: “Năm đó chúng ta một nhóm mười cái lão bất tử, liên thủ xâm nhập đến Hắc

Ám âm mai chổ sâu nhất, vốn nghĩ tìm kiếm sinh cơ, đáng tiếc sinh cơ không tìm được, lại bị chúng ta phát hiện một bộ quỹ dị Thần Thi, lúc trước vì có thể hoạt mệnh, chúng ta bắt đắ dĩ hạ tướng cổ này Thần Thi cho điếm, đem Thần Thi từng cái khí quan dung hợp đến chính chúng ta trên thân,

Vạn vạn không nghĩ tới, tại dung hợp quá trình bên trong, lại ngoài dự liệu thuận lợi, Thần Thi khí quan cùng chúng ta thân thể thật giống như có thể trời sinh phù hợp đồng dạng!

Chúng ta cuối cùng còn sống đi ra, mỗi người đều lần nữa thu được dị thường xa xưa thọ nguyên, mà lại cũng đã nhận được người khác khó có thể tưởng tượng năng lực, lúc ấy ta phân đến chính là này đôi thần nhãn!”

Hắn chậm rãi hướng Dương Phóng nói đây hết thủy.

“Sau đó thì sao?”

Dương Phóng bước chân dừng lại, quay đầu nhìn về phía đối phương.

Không có biến cố, đối phương tuyệt không có khả năng muốn đem cái này thần nhãn móc ra, đưa cho chính mình.

...

Chương 323 : Tây Lăng tiểu trấn!

“Sau đó...”

Số một nhẹ giọng cảm khái, nói: “Có được đôi mắt này, có thể để người có được bất tử năng lực, không quản bị thương nhiều lần đều có thể khôi phục lại, tiếp theo, người nhìn thấy Hắc Âm âm mai cũng sẽ rất cuộc không ảnh hưởng được người, mà lại, nó sẽ còn làm người có được dị thường xa xưa thọ nguyên, thậm chí sống trên ngàn năm cũng không có khả năng...”

“Nhưng người vẫn là không có nói nó nhược điểm?”

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, nhìn chăm chú lên số một.

“Nhược điểm...”

Số một trong miệng lặp lại, nói: “Có nhiều như vậy hoàn mỹ năng lực, còn muốn quan tâm nhược điểm sao?”

“Nếu không có nhược điểm, người sẽ đưa cho ta?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Không thân chẳng quen, đối phương sẽ đưa như thế lớn cỡ tốt, Dương Phóng không tin.

Số một có chút trầm mặc, nói: “Đã từng ta cũng tìm những người khác đưa qua, bất quá đáng tiếc đều thất bại, cho dù là thứ ba Thiên Thê cao thủ tại dung hợp thần nhãn thời điểm, cũng đều chết rồi, cuối cùng ta cho rằng là thể chất nguyên nhân, này đôi thần nhãn đợi tại trong cơ thể ta thời gian quá dài, cần giống như ta thể

chất người mới có thể sử dụng.”

“Người vẫn không trả lời vấn đề của ta.”

Dương Phóng lắc đầu, nói: “Nếu như người vẫn là như vậy, tha thứ ta không thể phụng bồi.”

Hắn quay người liền đi, hướng về bên ngoài bước đi.

Số một mở to một đôi đen nhánh trống rỗng con mắt nhìn về phía Dương Phóng, khẽ thở dài: “Kỳ thật ta cũng là vì người nghĩ, thể chất của người giống như ta, kinh lịch Hắc Ám âm mai đều sẽ so những người khác mãnh liệt hơn, dung hợp thần nhãn là người duy nhất thoát khỏi Hắc Ám âm mai phương pháp, người, vẫn là thử một chút đi.”

Xoát!

Hắn trong lòng bàn tay hai viên quỷ dị con người như là đã có được sinh mạng, đột nhiên cấp tốc xông ra, hóa thành ô quang, hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc vọt tới.

Hắn lại trực tiếp xuất thủ!

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, bên hông nhuyển kiểm sát na Xuất Khiếu.

Tử quang lấp lóe.

Thần bí mờ lung.

Như nhược thiếu điện, hướng về hai viên quỷ dị con mắt cấp tốc quét tới.

Chỉ bất quá cái này hai viên ánh mắt lại giống như là hư vô, bỗng nhiên xuyên qua tử sắc nhuyển kiểm, tiếp tục

hướng về thân thể của hắn bên trong chui vào.

“Cút!”

Oanh!

Lôi âm cuộn cuộn, đất rung núi chuyển.

Nương theo kinh khủng thiên uy, hướng về con mắt màu đen đánh tới.

Nhưng con mắt màu đen chợt lóe lên, như là không có chịu ảnh hưởng, sát na chui vào đến Dương Phóng thể nội, khiến cho Dương Phóng thân thể dừng lại, không nhúc nhích.

...

Không gian trong não hải bên trong.

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, lập tức nhìn về phía trước mắt khu vực.

Chỉ gặp kia hai viên quỷ dị con mắt chui vào đến trong đầu của hắn không gian về sau, ùng ục ục chuyển động, dị thường yêu dị, như cùng sống vật, trực tiếp hướng về hắn hai viên ánh mắt phương hướng cấp tốc vọt tới.

Đồng thời còn có một cỗ khí tức âm lãnh giáng lâm, khiến cho linh hồn của hắn đều cảm thấy phát run, có một loại lớn lao bất an.

Nhưng vào lúc này!

Bốn khóa Thần Chủng trong lúc đó từ Dương Phóng thể nội chui ra, nhanh như thiểm điện, lập tức hướng về kia hai viên ánh mắt va chạm mà đi, như là bốn đạo quỷ dị lưu điện.

A!

Một tiếng bén nhọn tiếng kêu đột nhiên phát ra.

Sau đó bốn khóa Thần Chủng giống như là bắt được cái gì, đột nhiên vây quanh hai viên ánh mắt cấp tốc xoay tròn.

Kia hai viên ánh mắt trực tiếp tại bốn khóa Thần Chủng vây công dưới, phát ra trận trận bén nhọn tiếng kêu chói tai, xuy xuy rung động, không ngừng toát ra khói đen.

Như là gặp cái gì vô cùng đáng sợ sự tình đồng dạng.

Kia hai viên ánh mắt đang điên cuồng giãy dụa, tả xung hữu đột, nhưng thế mà từ đầu đến cuối tránh thoát không ra.

Giờ khắc này, nó tựa như đang bị vây ấu đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng giật mình, cảm thấy thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Tứ đại Thần Chủng đối cái này hai viên ánh mắt tựa hồ có bản năng địch ý.

Không cần hẳn tận lực thôi động, vậy mà tại chủ động xông ra vây đánh cái này hai viên ánh mắt.

Mà lại cái này hai viên ánh mắt khí tức cũng cực kỳ yêu dị, có một loại khó tả băng lãnh, tràn ngập không rõ.

A!

Từng đợt càng thêm bén nhọn tiếng kêu không ngừng phát ra, hai viên ánh mắt tại xuy xuy rung động, cấp tốc hòa tan , liên đới lấy ngoại giới số một đều đột nhiên

chịu ảnh hưởng.

Hắn cùng ánh mắt liên hệ vẫn còn, giờ phút này bỗng nhiên biến sắc, trong miệng cuồng phún một bùng máu, sau lưng mông lung bóng đen một trận hỗn loạn, sau đó trực tiếp thâm kêu to lên.

Xoát! Xoát!

Rốt cục!

Hai viên mơ hồ quỹ dị ánh mắt trực tiếp từ Dương Phóng thể nội trốn thoát, so trước đó nhỏ yếu một vòng tả hữu, kinh hoàng dị thường, run lẩy bẩy, cấp tốc chui vào đến số một thể nội.

Số một lần nữa rên thảm, hai cái hốc mắt trực tiếp chảy ra huyết thủy, sau lưng to lớn bóng đen cũng một trận mơ hồ, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Hắn thân thể thất tha thất thểu, cấp tốc rút lui, lập tức thối lui đến nơi hẻo lánh, mặt mũi tràn đầy thống khổ, tựa hồ tiếp nhận đến lớn lao đả kích đồng dạng.

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, mở hai mắt ra, trực tiếp hướng về số một nơi đó quét tới.

“Ngươi tại âm ta?”

Hắn phần nộ hét lớn, trên thân khí tức mãnh liệt.

Từng khối màu đen giáp trụ từ thể nội hiển hiện, đem hắn thân thể bao khỏa.

“Ồ. . . dừng tay...”

Số một gian nan hô to.

Ầm ầm!

Dương Phóng thân thể lóe lên, mang theo kinh khủng sát khí, sát na vọt tới, trực tiếp một móng vuốt nắm số một cái cổ, răng rắc một tiếng, dùng sức chấn động, tại chỗ đem đối phương cái cổ bóp nát, sau đó hướng về nơi xa hung hăng quăng ra, bịch một tiếng, nện ở nơi xa.

“Khụ khụ...”

Từng đợt ho ra máu âm thanh truyền đến, số một vừa mới bị bóp nát cái cổ thể mà lần nữa cấp tốc khép lại, sắc mặt tái nhợt, hai mắt đỏ máu, từ dưới đất chậm rãi đứng dậy.

“Không nên động thủ, có thần mắt mang theo, người là không giết chết được ta. . không nghĩ tới, không nghĩ tới Thần Chủng thể mà lại bài xích thần nhãn.”

Hắn thở dốc mở miệng.

Dương Phóng ánh mắt lập tức càng thêm băng hàn.

Sống?

“Ta muốn biết hết thầy!”

Hắn băng lãnh nói.

Số một trên mặt lộ ra trận trận cười khổ, nói: “Lần này là ta quá gấp, ta không nên như thế, này đôi thần nhãn xác thực có được cực kỳ đáng sợ tệ nạn, nó tựa như là có được sinh mệnh, sẽ chậm rãi thôn phệ một người ý thức, để người này thời gian dần qua quên mất mình là ai, đồng thời nó sẽ cho người rót vào một cái mới ý thức, để người cho rằng, người chính là thần nhãn nguyên bản chủ nhân!”

“Đoạt xá?”

Dương Phóng hơi nheo mắt lại.

“Có chút cùng loại.”

Số một thở dài, “Ta sống nhiều năm như vậy, nguyên bản ” bản thân ” ý thức đã càng ngày càng yếu, mỗi cách một đoạn thời gian ta đều muốn quan sát chính ta bút ký mới có thể nhớ lại ta là ai, một lúc sau, ta sẽ toàn bộ quên mất, ta cho là ta chính là thần, bất quá quá trình này rất chậm chạp, đại khái sẽ có vài chục năm tả hữu!”

“Cho nên người vừa muốn đem đôi mắt này lưu cho ta? Ta liền không sợ bị ảnh hưởng sao?”

Dương Phóng lạnh giọng nói.

“Ta đây cũng chỉ là nghĩ thử một lần mà thôi, mà lại, thân người thụ Hắc Âm âm mai ảnh hưởng, chỉ có dung hợp này đôi thần nhãn mới có thể giải quyết triệt để đây hết thảy, hoàn toàn có thể tại cái này mấy chục năm bên trong lại đi tìm kiếm được những người khác, đem nó chuyển di ra ngoài.”

Số một đáp lại.

“Đủ rồi.”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói, “Cái này cái gì 【 thánh quyết 】 cũng là có vấn đề a?”

“Không, thánh quyết không có vấn đề, xác thực có thể hóa giải Hắc Âm âm mai, để một người bảo trì thanh minh, bất quá, thánh quyết tiến độ tu luyện lại dị thường chậm chạp, nhất định phải đạt tới cảnh giới nhất định mới được.”

Số một gian nan đáp lại.

“Thật sao?”

Dương Phóng hừ lạnh, nói: “VẬY các người tại Hắc Âm âm mai bên trong đến cùng nhìn thấy cái gì, còn có người cái khác đồng bạn đâu? Bọn hắn cũng giống như người, đem thần Linh khí quan dờ đi? Kia cái gì 【 Địa Phủ 】 là các người xây dựng a?”

“Người quá đề cao chúng ta.”

Số một lắc đầu cười khở, nói: “ 【 Địa Phủ 】 cũng không phải là chúng ta xây dựng, tương phản, chúng ta đạt được cỗ này Thần Thi cùng thánh quyết chính là 【 Địa Phủ 】 nhân viên đưa cho chúng ta, tại chúng ta vừa mới đi vào Hắc Âm âm mai không lâu, liền gặp mấy vị dị thường thần bí mà đáng sợ Địa Phủ thành viên.”

“Địa Phủ cho?”

“Đúng thế.”

Số một thở dài, “Cho tới bây giờ ta cũng không có biết rõ ràng Địa Phủ chân chính theo hầu, chỉ biết là bọn hắn kinh khủng dị thường, ta có loại trực giác, bọn hắn là cố ý đem loại dung hợp này thần Linh khí quan phương pháp nói cho chúng ta biết, tựa hồ chính là tại mượn nhờ thân thể của chúng ta chăn nuôi thần linh, qua nhiều năm như vậy, ta có thể cảm giác được cái này hai viên thần nhãn càng ngày càng quái dị, mà lại, chính ta ý thức cũng càng ngày càng yếu kém . . ta đã không chỉ một lần quên đi người nhà của ta, bằng hữu của ta, thật vất vả mới lần nữa nhớ tới.”

Dương Phóng trong lòng cảm thấy trận trận đáng sợ.

Loại tình huống này đơn giản quái dị.

“Địa Phủ chẳng lẽ là giấu ở Hắc Âm âm mai chỗ sâu?”

“Không, bọn hắc hắc là cũng tại ngoại giới hoạt động, nhưng là ta nhưng lại chưa bao giờ tra ra bọn hắc một tia dấu vết để lại, chỉ có có nhiệm vụ thời điểm, ta mới có thể nhìn thấy bọn hắc thành viên.”

Số một đáp lại, “Ta tại Địa phủ danh hiệu là 【 U Minh tử 】, chỉ bất quá ta sớm đã chán ghét đây hết thảy, cho nên mới liều lĩnh thoát đi! Về phần ta tại Hắc Âm âm mai trông được đến cái gì?”

Ta chỉ có thể nói cho người, bên trong là vô biên vô tận huyết thủy, lông tóc, còn có một số dị thường đáng sợ quái vật, thậm chí còn có hàng loạt cung điện, nơi đó, tựa như là thuộc về một cái người chết thế giới, bất luận cái gì ý đồ phóng ra một bước cuối cùng người, cuối cùng kết cục đều là nơi đó, giống như một cái quỷ dị vực sâu, cuối cùng cũng có một ngày, nó sẽ thôn phệ tất cả mọi người, bao quát người bình thường! !”

“Người bình thường?”

Dương Phóng ngưng tụ.

“Hắc Âm âm mai hàng năm đều tại biển nồng đậm, trước kia chỉ có thứ ba Thiên Thê cao thủ có thể chịu ảnh hưởng, hiện tại ngay cả đệ nhị Thiên Thê người cũng chịu ảnh hưởng tới, nói rõ nó hàng năm đều đang khuếch tán, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ ngay cả đệ nhất Thiên Thê cũng có khả năng chịu ảnh hưởng.”

Số một nói.

Dương Phóng trong đầu lần nữa cấp tốc suy tư.

Nguyên lai tưởng rằng có thể từ số một nơi này nhận được tin tức, hiện tại xem ra, cũng là hoàn toàn vô dụng!

Không!

Tối thiểu cho hắn biết thánh quyết lai lịch!

Dương Phóng một trận trầm mặc, một lát sau mở miệng: “Người lần này truyền tin để cho ta tới, nói gặp thần quốc lệnh bài, ở nơi nào, còn có, Kinh Thiên vực bên trong xuất hiện 【 Khư Thần cung 】 lại là cái gì đồ vật?”

“Thần quốc lệnh bài đúng là thật, ngay tại Khư Thần cung.”

Số một than nhẹ: “Thần quốc lệnh bài mỗi lần xuất hiện, đều sẽ nhận thần tính vật chất hấp dẫn, mà Kinh Thiên vực bên trong thần tính vật chất dày đặc nhất địa phương ngay tại Khư Thần cung,

Nơi đó là một mảnh cổ lão phế tích, vì năm đó thần linh lưu lại, mỗi cách một đoạn thời gian đều sẽ ẩn nấp, ẩn nấp về sau lại sẽ xuất hiện, nếu như người muốn tranh đoạt lệnh bài, ta có thể giúp người!”

Dương Phóng cười lạnh nói: “Ta cũng không dám trông cậy vào người.”

Hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm số một, sau đó hỏi thăm về một chút vấn đề khác.

Số một biết gì nói nấy, đem tất cả biết đến đều nói một lần.

Cuối cùng Dương Phóng lạnh lùng nói: “Đem người trên người chiếc nhẫn lưu lại, người đi đi, sau này vĩnh viễn đừng lại liên hệ!”

Hắn không muốn lại cùng số một có bất kỳ liên quan.

Nếu không phải mình có được Thần Chủng, tuyệt đối bị đối phương đem thần nhãn loại đến thể nội, đến lúc đó sẽ phát sinh cái gì, ai cũng không biết.

Số một miệng đầy vết máu, một mặt cười khổ, cuối cùng đem tay trái mình ngón tay chiếc nhẫn gỡ xuống, ném cho Dương Phóng, nói: “Khư Thần cung tại Tây Lăng tiểu trấn, mấy ngày nay hắn là mở ra thời gian, người nhược quá khứ, không bằng sớm làm đi, còn có, ta chiếc nhẫn kia bên trong, có không ít là ta đối với địa phủ thành viên phân tích, người nhược cảm thấy hứng thú, có thể cùng nhau nhìn xem.”

Hắn chậm rãi quay người, rời đi nơi này.

Dương Phóng ánh mắt thâm thúy, chăm chú nhìn đối phương thân thể, không nói một lời.

Tối nay kinh lịch, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Nếu không phải đối phương bị phản phê trọng thương, chỉ sợ cũng tuyệt sẽ không tốt như vậy nói chuyện.

Tứ đại Thần Chủng lần nữa nằm ngoài dự đoán của hắn.

.

.

.

Hôm sau giữa trưa, ánh nắng chói lọi.

Toàn bộ Tây Lăng tiểu trấn, náo nhiệt dị thường.

Mấy ngày gần gũi hội tụ không biết bao nhiêu giang hồ nhân sĩ cùng triều đình cao thủ.

Trong mỗi ngày đều có móng ngựa vang lên, thanh âm cộc cộc, nhắc lên trận trận bụi bặm.

Bên ngoài trấn.

Dương Phóng mặt không biểu tình, như có tâm sự, một bộ trường bào màu xanh, cau mày, hướng về thị trấn đi đến.

“Thật là nhiều nhân mã?”

Liễu Vân ánh mắt liếc nhìn.

Dương Phóng vẫn như cũ không nói một lời, tâm sự nặng nề.

Tựa hồ đối với hết thầy cũng không thấy, đều không nghe thấy.

Hắn đầy trong đầu đến nay đều vẫn là tối hôm qua kinh lịch sự tình.

Mỗi một kiện nhớ tới, đều để hắn vì đó nghiêm nghị.

Ngay tại trong lúc hành tẩu, bỗng nhiên, phía trước truyền đến kinh khủng trầm thấp oanh minh, như là cái gì cự thú tại mạnh mẽ đâm tới, dẫn phát từng đợt kinh hô, đám người đại loạn.

“Mục lân thú bị sợ hãi, đại gia tránh mau!”

“Không nên thương tổn đến đầu kia mục lân thú, nó là Thương Khung thần cung tọa kỵ! !”

...

Chỉ gặp một đầu toàn thân lân giáp bao trùm, dị thường to lớn kinh khủng cự thú, tại phía trước mạnh mẽ đâm tới, con mắt đỏ lên, trên đường phố nhanh chóng hướng về đụng.

Rất nhiều giang hồ nhân sĩ đều nhao nhao hét lên kinh ngạc, vội vàng trốn tránh.

Một chút né tránh không kịp, thì toàn diện bị đụng trúng, phát ra tiếng kêu thảm, đứt gân gãy xương, bay tứ tung mà ra.

To lớn dị thú một đường băng băng mà tới, hoàn toàn không tránh đám người, thật giống như tất cả mọi người như rơm rạ.

Mắt thấy liền muốn phóng tới Dương Phóng, Dương Phóng bỗng nhiên lấy lại tinh thần, ánh mắt lạnh lẽo.

“Cút!”

Oanh!

Lôi âm ép tới rất thấp, phối hợp đại diệt thiên long âm kỹ xảo, cơ hồ trong nháy mắt chui vào đầu dị thú này não hải, khiến cho ngay tại băng băng mà tới dị thú lập tức phát ra rên thảm, một chút mới ngã xuống đất, oanh một tiếng, đâm vào một bên, run lẩy bẩy, ô ô kêu thảm.

Dương Phóng nhìn đều không có lại nhìn một chút đối phương, trực tiếp từ nơi không xa đi ra.

...

Chương 324 : Nam Bắc Song hùng!

Toàn bộ đường đi một mảnh lộn xộn.

Bụi đất tung bay.

Không ít người bị đụng vào giang hồ nhân sĩ nhao nhao che lấy tay cụt, chân gãy thống khổ rên thảm.

Một chút trốn tránh nhanh thì nhao nhao lộ ra vẻ giật mình.

Từng tia ánh mắt cấp tốc hướng về Dương Phóng thân thể nhìn sang.

Lôi âm phối hợp đại diệt thiên long âm lúc, bị Dương Phóng cố ý che đậy, cho nên đám người căn bản phán đoán không ra lôi âm tồn tại, chỉ cho là là Dương Phóng âm ba công cao thâm, mới đưa đến con dị thú kia ngã nhào xuống đất.

“Cao thủ, lại tới một cao thủ!”

“Hắn là ai? Thế mà đả thương Thương Khung thần cung mực lân thú!”

“Nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ chưa bao giờ thấy qua.”

Rất nhiều người ở phía xa nghị luận.

Dương Phóng toàn vẹn không để ý đến, trong lòng tiếp tục suy tư lên chuyện lúc trước, hướng về phía trước hành tẩu.

Hắn chuẩn bị tiếp xuống tại trong trần đi đầu ở lại, một

phương diện yên lặng tu luyện thánh quyết, một phương diện tìm hiểu một chút tin tức liên quan tới Khu Thần cung.

Khu Thần cung tình huống bây giờ không biết, hắn cũng không muốn vừa lên đến liền dính vào, nhưng nếu khoảng cách xa, lại không cách nào kịp thời bắt được hữu dụng tin tức, cho nên chỉ có thể đi đầu chạy tới.

Đúng lúc này.

Phía trước đám người tách ra, liên tiếp mấy đạo nhân ảnh từ tiền phương cấp tốc chạy đến.

Dương phát hiện đầu kia ngã xuống đất thụ thương hắc lân thú về sau, trong đó một người mặc trang phục màu đỏ nữ tử, sắc mặt giây lát biến, vội vàng cấp tốc lao đến.

“Tiểu Hắc!”

“Lại là hắn!”

Trang phục nữ tử phụ cận, một ánh mắt hẹp dài, khuôn mặt âm lãnh thanh niên, hướng về Dương Phóng thân thể nhìn sang.

Tối hôm qua hắn đối với Dương Phóng khắc sâu ấn tượng.

Kiểm của hắn âm công hô lên, đối với người này không có bất kỳ cái gì hiệu quả.

Không chỉ có như thế, người này tại hóa giải kiếm âm công lúc, cũng cực kỳ cổ quái, tiện tay bẫy xuống, liền đem kiếm của hắn âm công tiêu diệt ở vô hình.

“Hắn là ai?”

Bên cạnh một kẻ thân thể cao lớn, ước chừng khoảng ba mét nam tử khô ngô, băng lãnh mở miệng.

Một đôi mắt sáng ngời có thần, giống như là thần đấng, nhìn về phía Dương Phóng.

“Không biết, bất quá người này hẳn là có chút quỷ môn đạo, người muốn xuất thủ, tốt nhất vẫn là ước lượng điếm!”

Ánh mắt hẹp dài thanh niên đáp lại nói.

Hắn tối hôm qua vận dụng sáu thành công lực, đều bị đối phương tùy tiện hóa giải, đủ để chứng minh đối phương cũng có thủ đoạn.

“Có chút quỷ môn đạo vừa vặn, ta thích nhất tìm một chút cường giả giao thủ, đã thương chúng ta Thần cung tọa kỵ, còn muốn đi, nào có đơn giản như vậy.”

Khô ngô đại hán nhìn chăm chăm Dương Phóng, phát ra cười lạnh, khô ngô thân thể trong nháy mắt lao đến, hô một tiếng, mang theo một trận cát bay đá chạy, dị thường bá đạo, không nói một lời, trực tiếp nhô ra một cái đại thủ, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng chụp tới.

“Lưu lại!”

Khô ngô đại hán phát ra hét to.

Dương Phóng nhướng mày, nhìn cũng không nhìn, trở tay chính là một chưởng.

Ầm!

Khô ngô đại hán tại chỗ lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ, trong nháy mắt bay ngược mà ra, thân thể chết lặng,

mất đi tri giác, giống như là phá bao tải, hung hăng nện ở ngoài mây chực thước, đầy bụi đất, áo choàng phát ra.

Hắn lần nữa từ dưới đất lật lên, đồng tử đột nhiên co lại, nhìn về phía Dương Phóng.

“Đệ nhị Thiên Thê!”

Lại xuất hiện một vị đệ nhị Thiên Thê cao thủ!

Mà lại!

Đối phương cũng không có giết hắn, chỉ là một bàn tay đem hắn đập bay.

“Nguyên lai hắn là đệ nhị Thiên Thê, khó trách, khó trách có thể dễ dàng như thế hóa giải kiếm của ta âm công, bất quá, hắn hẳn là còn không có luyện được lĩnh vực, nếu không, cũng sẽ không trở tay xuất chiêu.”

Ánh mắt hẹp dài thanh niên chăm chú nhìn Dương Phóng, diện mục ngưng trọng.

Luyện được lĩnh vực cao thủ, đối mặt thấp cảnh giới Võ sư, căn bản không cần xuất thủ, chỉ cần lĩnh vực vừa mở, tự nhiên có thể đem đối phương tung bay, muốn làm sao nắm liền làm sao nắm.

Chỉ có không có luyện được lĩnh vực cao thủ, mới có thể việc hôn nhân thân vì, vận dụng quyền cước.

Đương nhiên, cũng có một loại khả năng, đối phương luyện được lĩnh vực, kinh thường tại mở mà thôi.

Bốn phương tám hướng lập tức một mảnh xôn xao, rất nhiều người giạt mình nghị luận lên.

“Hắn là đệ nhị Thiên Thê cao thủ?”

“Là hấn, tối hôm qua tại Nguyên Dương thành người kia.”

“Không tệ, hấn cư nhiên như thế đáng sợ, đây là lai lịch ra sao?”

“Chưa bao giờ thấy qua khuôn mặt này, chẳng lẽ lại là từ cái khác đại vực tới?”

Rất nhiều người kinh nghi bất định, đánh giá đến Dương Phóng.

Dương Phóng trên mặt mang theo mặt nạ da người, cùng trước đó tại Bắc Vực lúc mang Tần Thiên Liệt mặt nạ, đã hoàn toàn bất đồng.

Cho nên dù là có Thất Sát bang cao thủ tại, bọn hấn cũng không nhận ra Dương Phóng.

“Bắc Vực quả nhiên càng ngày càng loạn, Khu Thần cung tin tức không chỉ có truyền khắp Kinh Thiên vực, liên đới lấy ngoại vực cao thủ cũng đã chạy đến.”

“Ngoại vực cao thủ không phải đã sớm tới rồi sao? Giống như Thương Khung thần cung, giống như Tà Đạo tổ chức, cái nào không phải từ ngoại vực tới, Kinh Thiên vực bản địa thế lực sớm đã bị Hoàng thất diệt tuyệt.”

Rất nhiều người thấp giọng nghị luận.

Đầu tiên là Bàn Vạn Chung vây quét Cửu U, sau đó lại là tử Thiên Hùng tại Lục Phiến Môn tổng bộ động thủ.

Kinh Thiên vực bắc thổ cao thủ chết mất tám thành nhiều.

Hiện tại xuất hiện đều là đến từ ngoại vực.

Dương Phóng ý nghĩ trong lòng lộn xộn tuôn, như cũ tại hướng về phía trước cất bước hành tẩu, một bộ hết thấy đều không có quan hệ gì với hắn đáng vẻ, liền tựa như không có nghe được đám người nghị luận.

Liễu Vân âm thầm rung động, dẫn theo trường kiếm, vội vàng cùng sau lưng Dương Phóng.

Vị sư tôn này thật sự là báii đúng rồi!

Cao thủ!

Đại đại cao thủ!

Đi theo dạng này sư tôn sau lưng, không quản đi đến đâu, đều có thể trở thành người khác chú ý đối tượng, dù là sau này rời đi Dương Phóng, cũng có thể bằng vào loại kinh nghiệm này, thu hoạch được thể lực khắp nơi thu nạp.

Kia con mắt hẹp dài nam tử chăm chú nhìn Dương Phóng, đột nhiên vận dụng 【 kiếm âm công 】 trực tiếp mở miệng, nói: “Các hạ đầu tiên là đã thương chúng ta mực lân thú, sau lại đã thương chúng ta Thương Khung thần cung người, cứ như vậy nghĩ đi thẳng một mạch, khó tránh khỏi có chút quá phận đi?”

Hắn vận dụng 【 kiếm âm công 】 bên trong một môn cực kỳ cao thâm bí thuật, chợt một lắng nghe cũng không thể cảm nhận được loại thanh âm này cổ quái, nhưng trên thực tế mỗi một chữ rơi xuống đều giống như vô hình cương châm đồng dạng vùi sâu vào bộ não người chỗ sâu , chờ đến người khác ý thức được không đúng thời điểm, sớm đã phản ứng không kịp.

Hắn từng bằng vào loại bí thuật này, tại Thương Khung thần cung bên trong lập nên qua không nhỏ uy danh,

không chỉ một vị đệ nhị Thiên Thê cao thủ tại dưới tay
hắn ném qua đầu khổ.

Nếu bàn về cái gì lực lượng khó khăn nhất phòng, vậy
khẳng định chính là linh hồn chi lực!

Kiểm của hắn âm công vừa lúc chính là chuyên tu linh
hồn!

Nhưng mà!

Theo hắn từng cái chữ vang lên, Dương Phóng thân thể
y nguyên bất vi sở động, tiếp tục hướng phía trước hành
tẩu.

Thật giống như tất cả thanh âm tất cả cũng không có
ảnh hưởng đến Dương Phóng mảy may đồng dạng.

Lại hình như Dương Phóng thể nội ẩn chứa quỷ dị vòng
xoáy, tự động hấp thu hết thủy bí lực.

Cái này khiến vị kia con mắt hẹp dài nam tử, sắc mặt lần
nữa hơi đổi, không thể tưởng tượng nổi.

Người này lại trực tiếp hoàn chỉnh ăn hắn 【kiếm âm
mười tám âm】.

linh hồn chi lực cũng khủng bố như thế?

“Hừ!”

Bỗng nhiên, một đạo băng lãnh hừ nặng âm thanh trực
tiếp tại con mắt hẹp dài nam tử trong đầu vang lên, như
là sơn băng địa liệt, lại giống là vô số cương châm trực
tiếp đâm vào não hải, khiến cho con mắt hẹp dài nam tử
lúc này rên thảm, miệng mũi chảy máu, một chút rút lui
ra ngoài, vừa kinh vừa sợ, cũng không dám lại chờ lâu,
hai tay vội vàng cầm ra.

Một tay nắm lấy trên mặt đất trang phục nữ tử, một tay nắm lấy mực lân thú, cố nén linh hồn trọng thương, quay người liền trốn, một khắc cũng không dám chò lâu.

Bên người những người khác vừa nhìn thấy con mắt hẹp dài nam tử miệng mũi chảy máu, cũng lập tức ý thức được xảy ra chuyện gì, nhao nhao biến sắc, lập tức cấp tốc rời đi nơi này.

Ngay cả vị kia hơn ba mét khô ngô đại hán, cũng ánh mắt biến đổi, quay người liền đi.

Dương Phóng điềm nhiên như không có việc gì, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Từ đầu đến cuối bước chân đều không có dừng lại chốc lát.

Rất nhiều người lộ ra vẻ mờ mịt, toàn vẹn không hiểu rõ đến cùng chuyện gì xảy ra.

Bọn hán chỉ nghe được một đạo hừ lạnh từ Dương Phóng trong miệng phát ra, tiếp lấy đám kia Thương Khung thần cung cao thủ liền nhao nhao bỏ chạy rời đi, thậm chí vị kia con mắt hẹp dài nam tử càng là phun ra huyết thủy, cái này có chút quá bất khả tư nghị.

Liễu Vân cũng là trợn mắt hốc mồm, không thể tin.

Thật tình không biết, kia con mắt hẹp dài nam tử muốn lấy lực lượng linh hồn ám toán Dương Phóng, kết quả bị Dương Phóng trực tiếp lấy Hắc Ám chi lực đem ám toán mà đến lực lượng toàn bộ thôn phệ sạch sẽ, sau đó càng là lấy đại diệt thiên long âm thôi động lô âm, cho kia con mắt hẹp dài nam tử hung hăng một cái trọng kích.

Loại lực lượng này bị Dương Phóng khống chế cực kỳ vi diệu.

Ở những người khác nghe, liền cùng bình thường hừ nặng đồng dạng.

Căn bản cảm thấy không ra, trong đó ẩn chứa như thế nào kinh khủng chi lực.

...

Thị trấn không nhỏ, ước chừng mấy ngàn gia đình.

Hội tụ tới nhân vật các loại các dạng, không chỉ có lấy nhân loại, càng là có đủ loại chủng tộc, từng nhà khách sạn, nhà dân cư hồ tất cả đều bị trụ đầy.

Khắp nơi đều là giang hồ nhân sĩ.

Dương Phóng mang theo Liễu Vân một đường đi qua, thật vất vả mới thuê đến một chỗ tường đất làm thành viện tử.

Cả viện, hiện ra nhợt nhạt nhan sắc.

Góc tường khu vực tất cả đều là rơi xuống bùn đất.

Dù vậy, chỗ này viện tử cũng là bỏ ra ba lượng bạc giá cả mới mượn tới, không khác, thật sự là trong trấn nhân số quá nhiều, tiền thuê nhà giá cả cũng tại nước lên thì thuyên lên.

Nếu không loại này lụi bại viện tử, nhiều nhất mỗi tháng vài đồng tiền bạc là đủ.

“Sư tôn, ngài vừa mới dùng cái chiêu số gì?”

Liễu Vân rất cục nhẹn không được vẽ tò mò, ló ra hỏi

thăm.

“Đại diệt thiên long âm , chờ người tu vi càng sâu một bước, chưa chắc không thể lấy học tập.”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại.

Sau đó hắn chuẩn bị ở chỗ này đặt chân, lấy Phong luật lắng nghe tứ phía động tĩnh.

Chỗ này viện tử vừa vặn ở vào thị trấn trung ương, toàn lực lắng nghe, phương viên hơn mười dặm đối thoại, hẳn là đều có thể bị hắn nghe được.

Duy nhất không tốt chính là loại bỏ tin tức thời điểm, sẽ có vẻ cực kỳ hao phí tâm thần.

“Tốt, đa tạ sư tôn.”

Liễu Vân vội vàng mở miệng, mừng rỡ trong lòng.

Người sư tôn này nhiều thủ đoạn, thâm bất khả trắc, đi theo bên cạnh hắn tuyệt đối tiền đồ vô lượng.

...

Một chỗ khác khu vực.

Rộng rãi tường vây, chiếm diện tích không nhỏ, bên trong phong cảnh nghi nhàn, có chuyên môn người hầu hầu hạ.

Con mắt hẹp dài nam tử một đường từ đằng xa cuồn cuộn mà đến, sắc mặt trắng bệch, thật vất vả mới rơi vào viện lạc, tiện tay đem trang phục nữ tử cùng đầu kia mục lân thú buông xuống, cũng chịu không nổi nữa, trực tiếp một búng máu phun tới, chỉ cảm thấy trong đầu nhói nhói vô cùng.

“Thật là đáng sợ cường giả, không thể tưởng tượng nổi, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.”

Hắn mặt mũi tràn đầy rung động, ngữ khí gian nan.

Kiểm âm mười tám dặm lần nào cũng đúng, rất khó phòng bị, thế nhưng là đối phương hoàn chỉnh ăn, lại một tia phản ứng đều không có.

Đây là thủ đoạn gì?

Bỗng nhiên, viện tử chỗ sâu tiếng bước chân vang lên.

Xuất hiện lần nữa không ít bóng người, hướng về bên này chạy đến.

“Từ đông, chuyện gì xảy ra? Người thụ thương rồi? Thánh Sư mọi người không có sao chứ?”

Một thanh âm vang lên.

Tối hôm qua trong khách sạn tên kia người mặc áo bào đen, ngũ quan phổ thông nam tử một mặt kính hải, nhanh chóng đi tới.

Từ đông nhìn một chút trên đất trang phục màu đỏ nữ tử, lắc đầu nói: “Thánh Sư mọi người không có việc gì, chính là mục lân thú tựa hồ nhận lấy ảnh hưởng.”

“Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Cái kia ngũ quan phổ thông nam tử hỏi thăm.

“Chúng ta gặp tối hôm qua tại khách sạn nhìn thấy người kia, hẳn lại là đệ nhị Thiên Thê, mà lại thâm bất khả trắc, đối ta kiểm âm mười tám dặm không có bất kỳ cái gì phản ứng.”

Từ đông trầm giọng nói.

“Cái gì?”

Ngũ quan phổ thông nam tử giật mình nói.

“Từ sư huynh, mực lân thú giống như có chút không đúng.”

Trên đất trang phục nữ tử như cũ tại kiểm tra mực lân thú.

Chỉ gặp thời khắc này mực lân thú, thân thể run lẩy bẩy, nằm rạp trên mặt đất, ô ô rung động, ánh mắt bên trong tất cả đều là vẻ sợ hãi, giống như là nhận lấy lớn lao kích thích.

Từ đông nhìn một chút, trầm giọng nói: “Nó hẳn là giống như ta, bị người đã thương linh hồn, Thánh Sư muội, hai ngày này không nên động nó, để nó nghỉ ngơi thật tốt hẳn là liền khôi phục.”

“Tên kia đến cùng là ai?”

Trang phục màu đỏ nữ tử phần nộ ngẩng đầu.

Nàng ước chừng dáng vẻ chừng hai mươi, một thân trang phục màu đỏ, chỉnh tề mà nhẵn bóng tóc rối tung tại sau lưng, làn da trắng nõn, tướng mạo luôn vui vẻ, xem xét cũng không phải là thường nhân.

“Ta hiện tại cũng không biết hẳn đến cùng là ai, trong khoảng thời gian này Kinh Thiên vực bên trong hội tụ cao thủ càng ngày càng nhiều, Khư Thần cung mở ra lúc khẳng định sẽ có một trận đại chiến.”

Từ đông nói.

“Chẳng cần biết hắn là ai, đem mực lân thú cùng Tù sư huynh bị thương thành dạng này, anh ta sẽ không bỏ qua cho hắn.”

Trang phục nữ tử cắn răng nói.

Mấy người khác đều là trong lòng cảm giác nặng nề, chậm rãi gật đầu.

Thánh Phạm Thiên!

Tuyệt đối là bọn hắn Thương Khung thần cung bên trong rất nhiều người suy nghĩ bên trong một tòa khó mà vượt qua đại sơn!

Liền ngay cả một ít trưởng lão cấp nhân vật đều muốn vì đó xấu hổ!

Có hắn xuất thủ, loại trừ cái kia Tà Đạo tổ chức Diệp Thiên kỳ năng ngăn trở, những người khác đem không đáng để lo.

“Hi vọng Thánh Sư huynh có thể sớm một chút chạy đến!”

Một người trong đó nói.

...

Trong sân.

Dương Phóng một bên lắng nghe bốn phía động tĩnh, một bên yên lặng dọn dẹp gian phòng.

Đợi đến hết thủy thanh lý thỏa đáng, hắn ngồi xếp bằng giường, lần nữa lật xem lên sổ một lưu tại trong giới chỉ đủ loại thư tịch.

Những sách vở này có là ghi chép hần cuộc đời sự tình, có thì ghi chép hần đối với Địa Phủ thành viên một chút suy đoán, nói tóm lại, đối phó Địa Phủ, liền ngay cả số một điều hoàn toàn không làm rõ được.

Rất nhiều vấn đề đều mơ hồ không hiểu.

Dương Phóng hao tốn một ngày thời gian, mới đưa tất cả thư tịch toàn bộ xem hết.

Sau đó trong phòng tiếp tục tu luyện lên thánh quyết.

Đối với Khư Thần cung sự tình, hần cũng không sót ruột, Phong luật có thể thời khắc lưu ý bốn phía động tĩnh, ngoại giới hết thấy tình huống đều không thể gạt được hần.

Chỉ cần xếp bằng ở nhà, hết thấy tự có thể rõ như lòng bàn tay.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Đảo mắt năm ngày quá khứ.

Dương Phóng đối với thánh quyết cảm ngộ càng ngày càng sâu, trải nghiệm cũng càng ngày càng nhiều, trước đó một mực tại trước mắt xuất hiện các loại ” ảo giác ” trong mấy ngày này cũng lại biến mất.

Bất quá thánh quyết khó luyện, hần cũng lần nữa cảm nhận được.

Lấy hần hiện tại tư chất vất vả tu luyện một ngày, cũng mới chỉ có thể trưởng 10 điểm điểm kinh nghiệm, cũng khó trách số một sẽ dần dần khống chế không nổi chính mình.

Đương nhiên, Dương Phóng cũng không phải đem toàn bộ thời gian đều tại tu luyện thánh quyết, lúc ban đêm, hẳn lần nữa bắt đầu xoát lên cái khác võ kỹ tới.

Năm ngày quá khứ, ngoại giới xôn xao.

Tới cao thủ đã càng ngày càng nhiều.

Trong trấn tình huống cũng càng ngày càng loạn.

Ngày thứ ba thời điểm, liền đã có rất nhiều người hướng về trong núi dũng mãnh lao tới, liên đới lấy Hoàng thất người đều đã cấp tốc xuất động.

Đầy khắp núi đồi cơ hồ khắp nơi đều là người.

Bất quá Dương Phóng nhưng như cũ không có hành động thiếu suy nghĩ, mà là tiếp tục khai thác một loại ngắm nhìn thái độ.

Lại là đi qua mấy ngày.

Ngày thứ sáu thời điểm, trong rừng bỗng nhiên truyền đến kinh khủng động tĩnh, nương theo lấy thâm kêu to, tựa hồ xuất hiện cái gì đáng sợ biến cố.

Rất nhiều người một thân máu tươi, trực tiếp từ Khu Thần cung phương hướng chạy về.

“Thật là đáng sợ, Khu Thần cung ngoài có trận pháp, hoàn toàn mở không ra!”

“Hoàng cung cùng phủ thái tử người đều đi qua, Thương Khung thần cung, Tà Đạo tổ chức cao thủ cũng xuất hiện, nhưng tất cả đều vô dụng, căn bản mở không ra kia phiến Thần cung!”

“Thần cung trận pháp bị người xúc động, bắn ra hào

quang, vừa đối mặt đánh chết rất nhiều người!”

“Kia phiến Thần cung giống như phun ra khí tức âm trầm, cái này hoàn toàn không giống như là Thần cung, giống như là một chỗ Ma Quật, loại kia băng lãnh khí tức kém chút đem linh hồn của ta cũng cho đông cứng!”

“Thật là đáng sợ, ta cũng không tiếp tục đi.”

...

Trốn tới người kinh hãi mở miệng.

Mặc dù như thế, trong trấn một chút mới đến cường giả còn tại liên tục không ngừng nhìn trong núi tiến đến, muốn tự mình chứng kiến.

Một ít chuyện không thể tự mình kinh lịch, đối với rất nhiều người mà nói đều là lớn lao tiếc nuối.

Ngay cả Liễu Vân cũng có chút ngồi không yên, muốn thúc giục Dương Phóng lên núi.

Hắn rất muốn cùng đi qua nhìn một chút náo nhiệt.

“Hiện tại quá khứ, loại trừ trống rỗng gây thù hằn, cũng không có bất kỳ cái gì tác dụng!”

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu, nói: “Nên xuất thủ thời điểm, ta tự nhiên sẽ xuất thủ, về phần người, tốt nhất đừng cùng ta đi quá gần, không phải ta lo lắng bảo hộ không được người!”

Hắn mấy ngày nay không ngừng đổi mới võ kỹ, thời gian dần trôi qua lại thật bị hắn lọc lợi ra một tia 【 lĩnh vực 】 khiêu môn.

Vận chuyển chân khí thời điểm, có thể rõ ràng cảm thấy

không gian bốn phía tại theo mình chấn động.

Chỉ cần khống chế tốt, hoàn toàn có thể đem bên người không gian hóa thành tự thân một bộ phận.

Đây cũng là lĩnh vực!

Bất quá nói đến đơn giản, nhưng trên thực tế thao tác vẫn còn có chút khó khăn

Dương Phóng đành phải tiếp tục thăm dò, tranh thủ đem tất cả võ kỹ đều cho luyện đến viên mãn lại nói.

Lúc xế chiều, bên ngoài lần nữa phát sinh một kiện đại sự.

Dẫn tới đám người xông xáo.

“Thánh Phạm Thiên cùng Diệp Thiên kỳ giao thủ!”

“Nam Bắc Song hùng tại Khu Thần cung ra ngoài tay, tràng diện kinh khủng, làm cho người khó mà tiếp cận!”

Rất nhiều người hô to.

Trong trấn đám người, đều giật mình, nhao nhao hỏi thăm về cụ thể chiến quả.

Tháng gần nhất đến, nếu nói ai danh tiếng thịnh nhất, không thể nghi ngờ chính là Thương Khung thần cung Thánh Phạm Thiên, cùng vị hoàng đế kia thần bí nghĩa tử Diệp Thiên kỳ.

Hai người đều là đệ nhị Thiên Thê tu vi, lại nắm giữ đặc biệt lĩnh vực chi lực.

Sau này tiến vào thứ ba Thiên Thê, là chắc chắn sự tình.

Loại trừ vị kia thâm bất khả trắc Hoàng đế, hai người này tuyệt đối đã là Kinh Thiên vực bên trong cao thủ mạnh nhất!

“Hai người xuất thủ động tĩnh quá lớn, khí tức va chạm, đem tất cả mọi người cho gạt ra khỏi đi, để cho người ta hoàn toàn thấy không rõ trong đó tình huống!”

“Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ tất cả đều thật là đáng sợ, đây mới thực là tiếp cận thần người.”

“Các người nói lúc trước cái kia thiết giáp nhân, nếu như còn ở đó, có phải hay không hai người này đối thủ?”

“Khó nói, kia thiết giáp nhân có mạnh đến đâu, cũng không thể nào là Thánh Phạm Thiên đối thủ, nghe nói Thánh Phạm Thiên từng ngồi bất động liền đánh chết qua thánh linh cấp cao thủ!”

“Không tệ, kỳ thật đó là một loại lĩnh vực chi lực, có được lĩnh vực, coi như được nửa cái thứ ba Thiên Thê cao thủ.”

“Ta nhìn không thấy đến, lúc trước tử Thiên Hùng dung hợp Tà Thần bản nguyên, gần như bất tử bất diệt, vẫn là bị thiết giáp nhân một chưởng diệt, đối phương nếu là tới, chưa chắc liền sẽ yếu tại hai người này.”

“Nói thì nói như thế, nhưng vì sao đến bây giờ đối phương cũng không xuất hiện?”

Vô số người nghị luận lên.

...

Trên đường phố.

Trang phục màu đỏ nữ tử, mặt mũi tràn đầy lãnh sắc,

bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía một đám ngay tại bên đường nghị luận giang hồ nhân sĩ, âm thanh lạnh lùng nói: “Thiết giáp nhân coi như lợi hại hơn nữa, lại có thể lợi hại đến vậy đi, ca ca ta lần này xuống núi, chính là vì hắn mà đến, hắn biết được ca ca ta rời núi, vừa trốn chính là hơn một tháng, cần gì phải nói khoác?”

Nàng rất là lạnh lùng, đối với đám người nghị luận rất là không vui

Đám người vừa nhìn thấy trang phục nữ tử, lập tức sắc mặt biến hóa, nhao nhao cười mỉa, không dám tiếp tục thảo luận.

Bọn hắn liếc mắt một cái liền nhận ra trang phục nữ tử, chính là Thương Khung thần cung người, nơi nào còn dám nhiều lời.

“Thánh Sư muội, không cần chấp nhặt với bọn họ, vẫn là trước tiến vào trong núi đi.”

Từ đông mở miệng mỉm cười.

Mấy ngày thời gian, hắn bị thương linh hồn đã lần nữa chữa trị.

Mấy người nhẹ nhàng gật đầu, lúc này hành động.

Nhưng mà!

Nhưng không có một người chú ý tới.

Cách bọn họ cách đó không xa nóc nhà, Dương Phóng lẳng lẳng đứng thẳng, không nhúc nhích, đem tất cả mọi người lời nói đều nghe lọt vào trong tai.

“Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ...”

Trong miệng hấn nói nhỏ, hiển hiện vẻ mặt ngưng trọng.

Nhược muốn đoạt đến Thần cung lệnh bài, hai người này khẳng định đều là ngăn ở phía trước đại sơn.

.

.

.

Bóng đêm lần nữa giáng lâm.

Bên ngoài trấn trong rừng rậm đột nhiên trở nên không bình tĩnh.

Nhiều hơn một cỗ khó tả âm lãnh khí tức.

Còn có không ít kinh khủng gào thét truyền ra, cùng loại dã thú, nhưng lại cùng dã thú hoàn toàn bất đồng.

Đếm không hết giang hồ nhân sĩ, giơ cao bó đuốc, ở chỗ này ẩn hiện.

Tại bọn hấn phía trước nhất, u sương mù tràn ngập, khí tức âm lãnh, tựa như liên thông U Minh, cách trở tầm mắt của người, nhưng nếu sau khi đến gần liền sẽ phát hiện.

U múa chỗ sâu, tồn tại liên miên cung điện, chiếm diện tích rộng lớn, một mảnh đen nhánh.

Cung điện đại môn vốn là chăm chú khép kín.

Nhưng là tại trăng treo giữa trời thời điểm, tựa hồ đột nhiên xuất hiện biến cố, nguyên bản đóng chặt cung điện trực tiếp kịch liệt đung đưa, phát ra từng đợt nặng nề oanh minh.

Không chỉ có như thế, càng là có từng đợt quỷ dị tiếng tụng kinh từ bên trong truyền ra.

Tất cả mọi người giang hồ nhân sĩ đều là giật nảy cả mình.

“Khu Thần cung mở ra!”

“Cửa mở, nơi đó đại môn mở!”

Tiếng ồn ào trong nháy mắt vang lên.

...

Chương 325 : Dương Phóng tiết hồ! Trực diện Thánh Phạm Thiên! !

Bên ngoài trần ban đêm trong nháy mắt trở nên không bình tĩnh.

Đếm không hết nhân vật giang hồ tại hướng về phía trước cung điện phóng đi.

Tin tức truyền vào trần nội bộ, khiến cho toàn bộ tiểu trần cũng biến thành trong nháy mắt xôn xao.

Chỉ còn lại nhân vật cơ hồ toàn bộ đang nhanh chóng hành động.

“Sư tôn, Khư Thần cung mở.”

Liễu Vân vội vàng từ bên ngoài đi tới, bồi rối nói.

Nóc nhà khu vực.

“Biết, mở liền mở ra.”

Dương Phóng thanh âm từ trong phòng bình tĩnh truyền ra.

Tựa hồ không đếm xỉa đến.

“Ngài không đi qua?”

Liễu Vân vội vàng hỏi thăm.

“Đi sớm cùng muộn, cũng không thể ảnh hưởng đến cái gì, cũng không phải là ai đi sớm, ai liền có thể đạt được cơ duyên.”

Dương Phóng đáp lại.

Đám kia Thương Khung thần cung trên thân người đều bị hấn lưu lại tiêu ký.

Coi như thần quốc lệnh bài bị bọn hấn đạt được, mình cũng có thể làm theo y chang, tìm tới bọn hấn.

Hướng hồ Khư Thần cung vừa mở, vô cùng có khả năng tồn tại nguy cơ, hiện tại tùy tiện vượt qua, chưa chắc chính là chuyện tốt.

Trước hết để cho đám người kia sớm đi lợi một chuyến chính là.

“Tốt a, đối sư tôn, nghe nói Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ tất cả đều tới, kia Thánh Phạm Thiên thức tỉnh thần huyết, thâm bất khả trắc, luyện được lĩnh vực, cực kỳ đáng sợ, ngài có thể ngăn trở hay không hấn?”

Liễu Vân bỗng nhiên hiếu kì hỏi thăm.

“Không rõ ràng, có lẽ không thể đi.”

Dương Phóng đáp lại

“Không thể?”

Liễu Vân sắc mặt biến hóa.

Hấn trong sân khó mà bình tĩnh, đi tới đi lui, thỉnh thoảng ngẩng đầu lên, hướng về bên ngoài trấn khu vực nhìn lại.

Thời khắc thế này, coi là thật như là trăm thảo cào tâm đồng dạng.

Tại đi tới đi lui hơn nửa canh giờ sau.

Hắn vẫn là không có chịu đựng, nói với Dương Phóng một tiếng, trực tiếp hướng về bên ngoài tiến đến.

Loại này long trọng sự tình, nếu không tự mình tham dự, với hắn mà nói, chú định sẽ là cả một đời tiếc nuối.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng yên lặng ngồi xếp bằng, tiếp tục tu luyện thánh quyết, thể nội bạch quang chảy xuôi, thần bí khó lường, lần lượt tăng cường lấy thể chất của hắn.

Ban ngày đến lần nữa.

Lúc xế chiều.

Sơn lâm bên ngoài lần nữa trốn về một sóng lớn người, đều là khí tức lộn xộn, mặt mũi tràn đầy trắng bệch, tựa hồ kinh lịch cái gì cực kỳ đáng sợ sự tình đồng dạng.

“Quá khốc liệt, Khu Thần cung bên trong quả nhiên tồn tại cấm chế, vượt qua người tất cả đều tổn thất nặng nề!”

“Thánh Phạm Thiên quá bá đạo, cường thế khu trừ tất cả mọi người, không cho phép người khác tới gần!”

“Loại trừ Diệt Thiên kỳ, không ai cản nổi ở Thánh Phạm Thiên, hai người chiếm cứ Khu Thần cung tuyệt hảo địa vị, đem tất cả mọi người ép ra ngoài!”

“Bọn hắn quá phạm.”

Rất nhiều người cắn răng mở miệng, dị thường không cam lòng.

Bọn hắn có là bị cấm chế có chỗ tổn thương, có thì là bị Diệt Thiên kỳ, Thánh Phạm Thiên cưỡng chế đuổi ra ngoài.

Hai phe thế lực căn bản không muốn những người khác tiếp cận.

Ven đường trong tửu quán.

Dương Phóng một bên phẩm tửu, một bên yên lặng lắng nghe lời của mọi người.

Liền biết Khu Thần cung bên trong không có đơn giản như vậy.

Những này bình thường Giang Hồ quân nhân đa số đều là cửu phẩm, Thập phẩm, mạnh nhất cũng mới siêu phẩm, bọn hắn cũng dám xâm nhập Khu Thần cung, đơn giản chết cũng không biết chết như thế nào.

Tại Dương Phóng tiếp tục uống rượu thời điểm.

Bỗng nhiên, sinh ra cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lại.

Cửa trấn chỗ.

Một người mặc màu nâu sẫm trường bào lão giả, tóc trắng bông bênh, khí chất âm lãnh, từ đằng xa lén lút lút thoáng qua, giống như u linh, hướng về một phương hướng khác tiến đến.

Dương Phóng nhíu mày.

“Phủ thái tử người.”

Hắn đã từng xa xa vì phủ thái tử cao thủ đều lưu lại qua tiêu ký, bất kỳ cái gì cao thủ xuất hiện hắn đều có thể một chút nhận ra.

Chỉ là!

Phủ thái tử người thế mà không có lập tức chạy tới Khu Thần cung.

Mà là chạy tới tương phản phương hướng?

Không tệ!

Lão giả rời đi phương hướng, cùng Khu Thần cung chỗ hoàn toàn tương phản.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ.

Một lát sau, đứng dậy tính tiền, rời đi nơi đây.

...

Lờ mờ rừng rậm, nồng vụ lượn lờ.

Trống rỗng thêm ra một cỗ rét lạnh khí tức.

Loại này hàn băng cũng không phải là loại kia đơn độc mùa đông rét lạnh, thật giống như bên trong thấm tạt cái gì âm khí, dẫn tới thân người thân thể không mát.

Người mặc màu nâu sẫm phục sức lão giả, tốc độ cực nhanh, bàn chân tại khắp nơi chạc cây bên trên không ngừng mượn lực, hướng về phía trước bay lượn.

trong lòng dị thường cảnh giác, thỉnh thoảng quay đầu nhìn lại, càng là tại một mảnh trong rừng không ngừng ôm lấy vòng tròn.

Khắp nơi rừng bị hấn lượn quanh bốn năm vòng, mới hướng về phía bên phải phương hướng cực tốc tiến đến.

Nhưng mà, vạn vạn không nghĩ tới.

Mặc dù đã cẩn thận như vậy, nhưng ở sau người y nguyên có một đoàn vô thanh vô tức bóng ma, tại bám theo một đoạn.

Lão giả tròn vện bay lượn hồi lâu, mới rốt cục dừng lại.

Chỉ gặp rừng chỗ sâu, thành linh tồn tại một chỗ cỡ nhỏ trận đài.

Tại kia cỡ nhỏ trận đài phía trên, tròn vện ngồi xếp bằng mười đạo bóng người.

Loại trừ ở giữa nhất bóng người là vị kia người mặc bạch bào, khuôn mặt tuấn lãng Thái tử bên ngoài, bên người cái khác chín đạo tất cả đều là hắc âm thâm thu nạp cao thủ.

Mỗi một cái đều cường đại dị thường.

Nhìn một cái, lại tất cả đều là thánh linh!

Một màn như thế, làm cho người kinh ngạc!

Cỗ thế lực như vậy, dù là đặt ở trước đó cũng đủ để càn quét Bắc Vực các đại môn phái.

Giờ phút này, chín vị thánh linh cấp cao thủ tất cả đều xếp bằng ở chuyên môn phương vị bên trên, sắc mặt ngưng trọng, từng cái khí tức tĩnh mịch, mỗi người công pháp bất đồng, khí tức cũng không giống nhau.

Nhưng đều không ngoại lệ, bọn hắc tất cả đều hai tay duỗi ra, một mực chống đỡ trên người Thái tử, thật giống như đang tiến hành cái gì quỷ dị nghi thức.

Tại dưới người bọn họ trên tế đài, sớm đã khắc đầy chữ như là gà bới tinh hồng văn tự.

Trần ngập nhàn nhạt huyết tinh cùng không rõ.

Dương Phóng mới vừa đến đến, liền âm thầm nổi lên nghi ngờ.

Vị này Đại Uyên Thái tử lại tại làm cái gì yêu?

“Điện hạ.”

Màu nâu sẫm phục sức lão thái giám rơi xuống về sau, khom người mở miệng.

“Tình huống như thế nào?”

Thái tử không ngừng đầu, mở miệng hỏi thăm.

“Phần lớn người đều đã chạy tới Khu Thần cung nơi đó, trong trấn đã không có cao thủ.”

Lão thái giám nói.

“Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ cũng đi?”

“Đúng vậy, điện hạ.”

Lão thái giám đáp lại.

“Tốt, biết.”

Đại Uyên Thái tử đáp lại, thanh âm vang lên, nói: “Người làm hộ pháp cho ta đi.”

“Vâng, điện hạ.”

Lão thái giám khom người lên tiếng, lập tức thành thành

thật thật cúi đầu đứng ở một bên.

“Các vị, cô kế thừa thần linh huyết thống, thề khôi phục tổ tiên vinh quang, làm sao Thương Khung thần cung khinh người quá đáng, ý đồ bằng vào ta vì khôi lỗi, cô há có thể cam tâm? Tối nay nguyện hao phí thần huyết, dẫn xuất Khu Thần cung bí tàng, ngày khác đóng đô thiên hạ, nhất định sẽ không quên các vị, còn xin các vị không muốn giữ lại.”

Thái tử nói.

Bên người chín người tất cả đều ngưng trọng gật đầu.

Bọn hắn không do dự nữa, lúc này bắt đầu cấp tốc xuất thủ.

Từng đạo chỉ lực, chưởng lực, không ngừng kích trên người Thái tử, phanh phanh rung động, quang mang hiển hiện, ẩn chứa từng đợt khí tức cường đại, khiến cho dưới người bọn họ tế đàn đều rất giống bị kích hoạt.

Nguyên bản phía trên từng mảnh từng mảnh tinh hồng sắc phù văn, giờ khắc này thế mà bắt đầu loé lên từng mảnh từng mảnh quỷ dị hồng quang, phía trên không rõ cùng âm trầm càng thêm nồng đậm.

Thật giống như những này huyết sắc phù văn ẩn ẩn thông hướng một cái quái dị thế giới.

Dương Phóng ánh mắt nhắm lại, âm thầm quan sát đây hết thảy.

“Thái tử là nghĩ dẫn xuất Khu Thần cung bí tàng?”

Hắn lại có loại bí pháp này?

Còn có!

Hắn liền không sợ bởi vậy đấng tội Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ hai người?

Lấy bọn hắn những người này thực lực, không có một cái nào có thể ngăn cản Thánh Phạm Thiên a?

Dương Phóng trốn ở trong tối yên lặng quan sát.

Bỗng nhiên!

Hắn lần nữa sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu, ánh mắt ngưng lại.

Một phương hướng khác.

Khu Thần cung chỗ, lại đột nhiên truyền đến một cỗ cực kỳ quỷ dị khí tức.

Dù là cách nhau rất xa, hắn cũng cảm thấy một loại không hiểu sao động.

Thật giống như một sát na, có cái gì vật quái dị một chút cầm trái tim của hắn!

Mà lại!

Dưới chân mặt đất cũng đột nhiên run rẩy lên, lá rụng rì rào.

Dương Phóng nhíu mày, cẩn thận lắng nghe.

Nhưng đi qua bảy tám phút, rất nhanh hết thấy lần nữa lắng lại.

Ngay tại hắn âm thầm hồ nghi thời điểm, dị biến xuất hiện lần nữa.

“Rống!”

Nơi xa truyền đến chấn thiên gào thét, hư hư thực thực có cái gì sinh vật khủng bố lao ra ngoài, oanh một tiếng, nương theo lấy trận trận đáng sợ oanh minh, cùng lúc đó còn có một đạo chấn thiên quát chói tai.

“Nghịch súc!”

Oanh! Oanh! Oanh!

Khu Thần cung phương hướng truyền đến kinh khủng tiếng đánh nhau, âm thanh truyền trong vòng hơn mười dặm.

Từng đợt chân khí cường đại ba động tại toàn bộ trong đêm tối dị thường loá mắt.

“Thánh Phạm Thiên động thủ, nơi đó xuất hiện biến cố!”

Vị kia lão thái giám ánh mắt nhắm lại, hướng về nơi xa nhìn lại.

Thánh Phạm Thiên?

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng.

Đây là Thánh Phạm Thiên tại động thủ?

Quả nhiên cường đại!

Nhưng rất nhanh Dương Phóng lần nữa bị Đại Uyên Thái tử hấp dẫn ánh mắt, con người ngưng tụ, chăm chú nhìn Đại Uyên Thái tử.

Chỉ gặp giờ khắc này Thái tử, trên thân lại đột nhiên sáng lên từng mảnh từng mảnh thánh khiết bạch sắc quang mang, khiến cho toàn bộ thân hình đều rất giống

biến thành trong suốt, có thể thấy rõ bên trong nội tạng.

mi tâm mở ra, bên trong tựa như tồn tại một đạo mắt dọc, lại vô thanh vô tức gián tiếp đưa tới giữa thiên địa tối tăm chi lực.

Loại này tối tăm chi lực, uy nghiêm, đáng sợ, vô biên vô hạn, để cho người ta khó mà đứng trước, giống như là cao cao tại thượng thần đế, chậm rãi hạ xuống, bao trùm tại Thái tử trên thân.

Dương Phóng vẻn vẹn nhìn thoáng qua, liền không khỏi tâm thần một bừng tỉnh, hồn phách rung chuyển, cả người xuất phát từ nội tâm xuất hiện trận trận nhỏ bé, tôn sùng, muốn nhìn không được quỳ bái.

Thân thể của hắn lung lay lay, liền muốn từ Hắc Âm trạng thái dưới hiển hóa ra ngoài.

Nhưng cũng may hắn chuyên cần lô âm, thời khắc máu chót, lần nữa kịp phản ứng, trong lòng giật mình, không thể tưởng tượng nổi.

Đây là thứ quái quỷ gì?

Có thể ảnh hưởng mình?

Mình chỉ là nhìn thoáng qua lại kém chút quỳ lạy?

“Thần linh, hắn đang tiếp dẫn thần linh...”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, cảm giác được không thể tưởng tượng nổi.

Có thể rõ ràng mà nhìn thấy, cỗ lực lượng kia rơi trên người Thái tử sát na, ần ần biến thành một đạo mơ hồ mà to lớn quang ảnh, vô biên uy nghiêm, vô biên thần thánh, cao cao tại thượng, quan sát thế gian.

Tế đàn bốn phía, tất cả huyết sắc phù văn toàn bộ sáng lên.

Dương Phóng cúi đầu xuống, không dám tiếp tục quan sát.

...

Khu Thần cung khu vực.

Âm trầm Hắc Âm.

Xuất hiện mấy cái thân thể đen nhánh, cực kỳ khủng bố quái vật, toàn thân bao phủ tại nồng đậm hắc vụ bên trong, để cho người ta nhìn không rõ, trong miệng phát ra gào thét, hướng về xông tới đám người đánh giết mà đi.

Toàn bộ Khu Thần cung bên trong hoàn toàn đại loạn.

Đếm không hết giang hồ nhân sĩ đang kinh hoảng chạy trốn.

“Mau trốn a!”

“Cứu mạng a!”

“Có quái vật a!”

Oanh! Oanh! Oanh!

Đáng sợ oanh minh truyền ra, Thánh Phạm Thiên thân thể cao lớn, đang nhanh chóng xuất thủ, chùng cao hơn hai mét, một đầu kim mái tóc màu vàng, khí tức kinh khủng, ánh mắt sắc bén, trên thân giống như là thiêu đốt lên Thần Hỏa.

Đến cuối cùng trong miệng đột nhiên phát ra gào to, lĩnh vực chi lực ngưng tụ cùng một chỗ, như là tạo thành một ngưng quỹ dị đao quang, chợt lóe lên, phù một tiếng, tại chỗ nổ ra hắc vụ, khiến cho đồ vật bên trong cũng hóa thành hai nửa.

Chỉ gặp bao khóa tại hắc vụ bên trong đồ vật, rõ ràng là một cái toàn thân lân giáp, thân thể to lớn, như là thần lân đồng dạng quái dị sinh vật, bị từ giữa đó nổ ra, dòng máu đen tản ra khó tả hôi thối.

“Không biết sống chết, tiếp tục vọt tới trước!”

Thánh Phạm Thiên mở miệng quát chói tai.

Một phương hướng khác.

Diệp Thiên kỳ cũng là dị thường dữ dội, cấp tốc xuất thủ, đồng dạng đem một đầu toàn thân bao trùm nồng đậm hắc vụ quái vật cấp tốc oanh sát, thân thể hướng về Khư Thần cung chỗ sâu phóng đi.

Bất quá!

Liền tại bọn hắn một đường phá quan trăm tướng, hướng về chỗ sâu nhất phóng đi thời điểm.

Bỗng nhiên, toàn bộ Khư Thần cung lần nữa phát sinh dị biến, trực tiếp run rẩy kịch liệt lên, phát ra ầm ầm thanh âm, đất rung núi chuyển.

Tiếp lấy!

Khư Thần cung chỗ sâu vọt thẳng ra mấy chục đạo lưu quang, lít nha lít nhít, xông lên mà ra, hướng về ngoại giới cấp tốc bay ra.

Vừa mới trốn vào ngoại giới người, tất cả đều hét lên

kinh ngạc.

“Bảo vật lao ra ngoài!”

“Trời ạ! Mau mau xuất thủ!”

Đám người hoàn toàn đại loạn.

Không biết bao nhiêu người muốn chặn đường.

Chỉ bất quá những này lưu quang tốc độ cực nhanh, có thể chân chính chặn lại được ít càng thêm ít.

Thánh Phạm Thiên đột nhiên quay đầu, ánh mắt sắc bén, như là đáng sợ thiểm điện, lập tức tập trung vào trong đó một đạo kim màu vàng thần quang, nghiêm nghị quát: “Thần quốc lệnh bài!”

Sưu!

toàn bộ thân hình cơ hồ trong nháy mắt vọt tới.

Trong quá trình này cũng có cái khác thánh linh cấp cao thủ, nhao nhao nhào về phía cái kia đạo kim Hoàng sắc thần quang.

“Toàn bộ lăn đi!”

Thánh Phạm Thiên gào to.

Ầm ầm!

Lĩnh vực chi lực bộc phát ra, như là đáng sợ vòng xoáy, trong nháy mắt đem mọi người bao khóa ở bên trong, một sát na bảy tám cái đệ nhất Thiên Thê cao thủ bị bao phủ ở bên trong, lộ ra hoảng sợ.

“Không muốn!”

“Thánh công tử tha mạng!”

Phanh phanh phanh!

Lĩnh vực chấn động, phát ra tiếng gào thảm thiết, huyết thủy khắp nơi bắn tung toé.

Những này đệ nhất Thiên Thê cao thủ liền như là bị lợi khí xẹt qua, từng cái chia năm xẻ bảy, vô cùng thê thảm.

Ngay tại Thánh Phạm Thiên nhanh chóng hướng về hướng tám lệnh bài kia thời điểm, bỗng nhiên, một đạo quang mang từ nơi không xa đánh tới, khí tức kinh khủng, không nói một lời, trực tiếp một quyền hướng về Thánh Phạm Thiên thân thể đập tới.

“Làm càn!”

Thánh Phạm Thiên hét lớn.

Lĩnh vực chi lực bao trùm nắm đấm, như là kinh khủng gai ngược, trực tiếp một quyền hướng về kia đạo quang mang hung hăng đập tới.

Oanh một tiếng, đất rung núi chuyển.

Hai người rút lui ra ngoài.

“Diệp Thiên kỳ!”

Thánh Phạm Thiên quát chói tai.

Chỉ gặp tại hấn đối diện khu vực, thành linh đứng thẳng một cái toàn thân bao phủ tại hào quang màu Bích lục bên trong bóng người, nhìn hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, vẻ mặt tươi cười, nhìn về phía Thánh Phạm Thiên.

“Thần quốc lệnh bài chỉ có một cái, cũng không phải dễ chiếm được như thế!”

“Người muốn chết!”

Thánh Phạm Thiên gầm thét, thân thể lần nữa vọt tới.

Hai người cấp tốc đại chiến đến cùng một chỗ.

Một bên chiến đấu, vừa nghĩ cái kia đạo thần quốc lệnh bài bay đi phương hướng đuổi theo.

...

Trong rừng.

Đại Uyên Thái tử hiển nhiên cũng cảm giác được nơi đó động tĩnh, mí mắt hơi mở, quang mang băng lãnh, trực tiếp đình chỉ đối thần quốc lệnh bài hấp dẫn, mặc kệ tự do hạ lạc, để bọn hắn đi tranh thủ.

Hắn hiện tại cũng không muốn đối mặt Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ hai người điên!

“Thần quốc lệnh bài tại ta mà nói cũng không trân quý, cái khác bí tàng mới là trọng yếu nhất.”

Đại Uyên Thái tử lạnh như băng nói.

Nồng đậm trong bóng tối.

Dương Phóng bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt thâm thúy, hướng về nơi xa cấp tốc hạ xuống, như là vật rơi tự do thần quốc lệnh bài nhìn lại, sau đó đột nhiên hành động, thân thể lóe lên, nhanh đến cực hạn.

Chỉ bắt quá!

Tại trải qua cái khác bị hấp dẫn mà đến lưu quang lúc, Dương Phóng vẫn là không nhin được vung tay lên, long trào thi triển, lập tức thu đi rông rãi năm kiện cô bảo.

Ngay tại tiếp dẫn đây hết thấy Đại Uyên Thái tử, sắc mặt giây lát biến, trực tiếp hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Ai?

Đối phương là khi nào xuất hiện?

Đột nhiên một màn, làm hấn trong lòng kinh hãi, kém chút khí tức hỗn loạn.

Bất quá cũng may Dương Phóng cũng vì chờ lâu, tiện tay thu đi năm kiện cô bảo về sau, lập tức hướng về nơi xa cực tốc phóng đi.

Đúng lúc này!

Chỗ kia màu đen nhánh Khư Thần cung chỗ sâu, đồng một tiếng, bỗng nhiên truyền đến một trận kinh khủng động tĩnh, khuếch tán ra từng mảnh từng mảnh đáng sợ khí tức.

Đang cùng Thánh Phạm Thiên đại chiến Diệp Thiên kỳ, đột nhiên động tác dừng lại, như đồng cảm đáp lời cái gì, quay đầu nhìn về phía Khư Thần cung, trong con ngươi lộ ra một vòng mừng rỡ, sau đó trực tiếp bỏ qua Thánh Phạm Thiên, cấp tốc hướng về Khư Thần cung chỗ sâu vọt tới.

Một màn như thế, để Thánh Phạm Thiên cũng nao nao, không nghĩ ra đối phương vì sao đột nhiên rời đi.

Nhưng mắt thấy thần quốc lệnh bài ở phía xa rơi xuống, ánh mắt của hấn lạnh lẽo, kinh khủng thân thể nhanh chóng lướt tới.

“Tất cả đều lăn đi! !”

Ầm ầm ầm ầm!

Lĩnh vực chi lực nở rộ, như là đáng sợ cối xay thịt, ven đường chỗ qua, kêu thảm vang lên, huyết nhục vấy ra.

Không có bất kỳ người nào có thể ngăn lại hắn.

Hắn thân thể lóe lên, trực tiếp khống chế lĩnh vực chi lực, trong nháy mắt chụp vào thần quốc lệnh bài.

Nhưng lại vụn vụn không nghĩ tới!

Một cái khoan hậu trắng nõn đại thủ đột nhiên sớm một bước, trực tiếp bắt lấy lệnh bài, thân thể tung bay, sát na cách xa lĩnh vực của hắn, vũng vàng rơi vào nơi xa.

Thánh Phạm Thiên thân thể bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt lạnh lẽo, ngẩng đầu lên, hướng về Dương Phóng lạnh lùng nhìn lại.

Lại có người dám từ tay hắn ngọn nguồn đoạt thức ăn?

“Người đang làm cái gì người biết không?”

Hắn nhìn chăm chú lên Dương Phóng, lạnh lùng mở miệng.

“Biết.”

Dương Phóng mỉm cười, lật bàn tay một cái, lệnh bài đã tiến vào hắn chiếc nhẫn.

“Người đang tìm cái chết!”

Thánh Phạm Thiên ngữ khí băng lãnh, nói: “Đem lệnh

bài của ta giao ra!”

“Lệnh bài của ngươi?”

Dương Phóng lần nữa cười, nói: “Phía trên là viết tên ngươi, vẫn là khắc ngươi họ, hoặc là lệnh bài này là ngươi đúc?”

Giờ phút này bốn phương tám hướng đám người lấp lóe, một mảnh bối rối.

Rất nhiều giang hồ nhân sĩ đều thấy được một màn này, nhao nhao giật nảy cả mình, lập tức dừng lại.

“Ca, chính là hắn! Hắn thương tiểu Hắc cùng từ đông, nhanh bắt lấy hắn! !”

Bỗng nhiên, trang phục màu đỏ nữ tử cũng chạy tới, mở miệng quát.

Tại bên người, khôi ngô đại hán cùng từ đông tất cả đều đến, ánh mắt trầm xuống, tất cả đều nhìn về phía Dương Phóng.

“Hắn chết chắc!”

Khôi ngô đại hán cười lạnh nói.

“Ta không muốn cùng ngươi nói nhảm, ngươi muốn chết liền đi chết đi.”

Thánh Phạm Thiên rất là bá đạo, ngữ khí lạnh lùng, đột nhiên tiện tay đánh ra đi một chưởng, lĩnh vực chi lực như là một mảnh vô hình cự chưởng, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể phủ tới.

Dương Phóng biến sắc, thân thể sát na trốn tránh, trực tiếp từ biến mất tại chỗ.

Chỉ bắt quá!

Tốc độ của hắn mặc dù nhanh, Thánh Phạm Thiên tốc độ nhưng cũng may mắn bắt được.

Cơ hồ tại hắn vừa mới trốn tránh, từ lĩnh vực ngưng tụ thành vô hình bàn tay một lần nữa bao trùm mà xuống, oanh một tiếng, như là kinh khủng thần đao, như muốn đem người trực tiếp cắt thành mảnh vỡ.

...

Chương 326 : Người nào thắng

Dương Phóng chột vừa trốn tránh, liền lần nữa gặp Thánh Phạm Thiên bàn tay vô hình, như là đem không gian cũng cho phong tỏa, vờ một cái về phía Dương Phóng thân thể.

Trong đó ẩn chứa kinh khủng cự lực tựa như vô số miệng kinh khủng lưỡi dao, chính muốn đem người thân thể cũng bị cắt nát.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, từ lôi điện chân khí cô đọng mà thành phòng ngự áo ngoài trong nháy mắt từ thể nội bộc phát mà thành.

Cùng lúc đó, Hắc Âm chi lực hiển hiện bên ngoài thân, hai tay giao nhau, đột nhiên chống cự.

Chỉ bất quá hấn còn đánh giá thấp loại này quỷ dị lĩnh vực chi lực.

Tại hấn vừa muốn tiến hành phản kháng, bàn tay vô hình nhưng lại chưa trực tiếp đánh rớt, mà là biến thành một cái cự đại lực lượng vòng xoáy, trong nháy mắt đem Dương Phóng thân thể bao trùm ở bên trong, bốn phương tám hướng trực tiếp bộc phát ra vô số cự lực, hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc đánh tới.

Giống như là kinh khủng cối xay tiến hành giao sát.

Một sát na, thân thể của hấn như là tao ngộ tai họa ngập đầu, tựa như hai cái bàn tay vô hình phân biệt bắt lấy hấn thân trên cùng hạ thân, đột nhiên xoay tròn, muốn đem từ giữa đó dời đi chỗ khác.

Đối mặt loại này quý dị cự lực, dù là phòng ngự áo ngoài cũng hoàn toàn ngăn cản không nổi, khiến cho Dương Phóng trực tiếp cảm thấy kịch liệt nhói nhói, liền liền thân thân thể cũng biến thành không cách nào động đậy.

Chỉ có Hắc Âm thần chủng có thể tiến hành tan rã.

Chỉ bất quá Hắc Âm thần chủng tan rã hiệu quả nhưng cũng cực kỳ có hạn, không cách nào đem nó trong nháy mắt hóa giải.

Dương Phóng trong lòng giật mình, cũng không dám do dự nữa. Từng khối màu đen giáp trụ trong nháy mắt hiện lên ở hần bên ngoài thân, ào ào rung động.

Sát na đem hần thân thể một mực bao trùm.

Thiết Ma chiến giáp!

Gấp năm lần chiến lực!

Cùng lúc đó, Côn Bằng tam biến trước hai biến tại thể nội trong nháy mắt vận chuyển hoàn tất!

Oanh!

Dương Phóng toàn bộ khí tức bắt đầu cấp tốc kéo lên, trên thân ô quang lấp lóe, thiết giáp cao chót vót, cả người thân thể giống như là lập tức nặng nề mười mấy lần, nhưng cuối cùng như thế, tao ngộ lĩnh vực áp chế, y nguyên cực kỳ nghiêm trọng.

Cũng may loại tình huống này, thân thể của hắn đã có thể miễn cưỡng động đậy.

Cơ hồ tại vừa mới khôi phục hành động, Dương Phóng thân pháp liền sát na triển khai, hóa thành một đạo lưu

điện, trực tiếp hướng về lĩnh vực bên ngoài phóng đi.

“Muốn đi?”

Thánh Phạm Thiên ngữ khí băng lãnh, thân thể đã lần nữa cực tốc đuổi theo ra, cơ hồ tại Dương Phóng vừa muốn xông ra lĩnh vực, quỹ dị lĩnh vực chi lực lần nữa đột nhiên biến lớn, một lần nữa bao trùm Dương Phóng.

Một chưởng vỗ ra.

Trực tiếp hướng về Dương Phóng cái ót vỗ tới.

Dương Phóng lần nữa bị quán nhập lĩnh vực, lui không thể lui, ánh mắt lạnh lẽo, trực tiếp một móng vuốt cùng đối phương đập tới cùng một chỗ.

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, chân khí bốn phía, chấn động bát phương.

Ầm! Ầm!

Hai đạo nhân ảnh tất cả đều bay ngược mà ra.

Dương Phóng mượn nhờ cường đại lực phản chấn, lần nữa từ đối phương trong lĩnh vực thoát khỏi, bất quá, chưa đợi khi hắn phản ứng kịp, Thánh Phạm Thiên lĩnh vực chi lực đã lần nữa bao trùm ở Dương Phóng.

Dương Phóng sắc mặt trầm xuống, lần nữa cảm thấy đến từ toàn thân kinh khủng áp lực.

Hắn xoay người lại, ánh mắt như điện, hướng về Thánh Phạm Thiên lạnh lùng nhìn lại.

Hắn hiện tại xem như minh bạch Thạch lão nhân lời nói.

Luyện được lĩnh vực chi lực cùng không có luyện được lĩnh vực chi lực, quả nhiên là hoàn toàn bất đồng.

Đây là lần đầu có người tại thủ đoạn hấn đều mở tình huống dưới, đem hấn vững vàng áp chế.

Loại này lĩnh vực như là thuốc cao da chó, hấn mấy lần thoát khỏi, đều bị lần nữa bao trùm tại bên trong.

Càng máu chốt chính là, ở vào lĩnh vực bên trong, tốc độ của hấn bị áp chế cực kỳ lợi hại, thân thể giống như là lưng đeo đại sơn đồng dạng.

Đến từ bốn phương tám hướng lực lượng kinh khủng, đối với hấn thân thể có loại vô khổng bất nhập cảm giác.

Cho dù là con mắt đều cảm thấy áp lực thật lớn.

Dương Phóng dưới sự bất đắc dĩ đem Hắc Âm chi lực vận chuyển tới con mắt bên trong, lúc này mới có thể hóa giải.

Kể từ đó, hấn thị giác lại lớn thụ ảnh hưởng.

Bất quá!

Hấn mặc dù biểu hiện dị thường chặt vật, nhưng là bốn phương tám hướng đám người lại tất cả đều bị rung động trọn mắt hốc mồm, khó có thể tin.

“Sắt... Thiết giáp nhân.”

“Là hấn? Hấn chặn Thánh Phạm Thiên?”

“Thiết giáp nhân xuất hiện lần nữa.”

Rất nhiều người hét lên kinh ngạc.

Tiếp lấy không ít người trong lòng kích động.

Tối nay phát sinh sự tình tuyệt đối có thể coi như đại đại đề tài câu chuyện, Thánh Phạm Thiên không chỉ có cùng Diệp Thiên kỳ động thủ, càng là cùng thần bí thiết giáp nhân cũng giao thủ.

Bất quá cái này thần bí thiết giáp nhân quả nhiên không phải là đối thủ của Thánh Phạm Thiên, vừa lên đến liền được vững vàng áp chế.

Không ít người dự cảm đến tối nay thiết giáp nhân thân phận có thể muốn bại lộ.

Đứng trước Thánh Phạm Thiên dạng này quái vật, thiết giáp nhân rất có thể muốn bại vong.

Trang phục nữ tử, từ đông, khôi ngô đại hán bọn người lại tất cả đều sắc mặt biến hóa.

Là hấn!

Khó trách sẽ như thế đáng sợ.

Bất quá, đối phương không có luyện được lĩnh vực, thế mà có thể tại Thánh Phạm Thiên lòng bàn tay chèo chống nhiều như vậy hạ?

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Lĩnh vực chi lực đối với bất luận cái gì không có luyện được lĩnh vực cùng giai cao thủ đều có tuyệt đối nghiền ép hiệu quả!

Còn có cực ít có người có thể tại trong lĩnh vực hoạt động tự nhiên.

Huống chi phản kháng!

“Hừ, nguyên lai là người, đây chính là người ỷ vào, dựa vào một cái sắt lá hộp liền muốn ngăn trở lĩnh vực, không khỏi ngậy thơ.”

Thánh Phạm Thiên phát ra hừ lạnh, chấp hai tay sau lưng, từ đầu đến cuối tựa hồ hết thảy đều ở trong lòng bàn tay hắn.

Bỗng nhiên, ánh mắt hắn ngưng tụ, cảm thấy được dị thường, lần nữa chăm chú tiếp cận Dương Phóng, kinh nghi nói: “Không đúng, trên người người này tám giáp trụ có vấn đề, đây là... Đây là Thiết Ma chiến giáp!”

Tròng mắt của hắn bên trong trực tiếp bắn ra hai chùm sáng.

Thiết Ma chiến giáp?

Cái khác Thương Khung thần cung người đều là trong lòng giạt mình.

Cái này sao có thể?

Thiết Ma chiến giáp bản thiết kế tại bọn hắn Thần cung thất truyền mấy ngàn năm, nghe nói đã từng bị một vị tổ tiên mang đi, về sau rốt cuộc không có xuất hiện.

Bọn hắn vì thế tìm rất nhiều năm đều không tìm được, đối phương tại sao có thể có Thiết Ma chiến giáp?

Dương Phóng nhướng mày.

Đối phương thế mà cũng biết Thiết Ma chiến giáp?

“Tốt, hôm nay lại có ngoài ý muốn thu hoạch, chẳng cần biết người là ai, đều phải lưu lại cho ta, trấn áp.”

Thánh Phạm Thiên quát chói tai.

Ầm ầm!

Lĩnh vực của hấn chi lực đột nhiên xoay tròn, lần nữa biển ảo, lực lượng kinh khủng, ô ô chói tai, như đồng hóa vì đại sơn, lại giống là biến thành kinh khủng ma trảo, một phương diện gắt gao giam cầm thân thể của hấn, một phương diện khác ý đồ đem hấn bên ngoài thân chiến giáp trực tiếp cho tươi sống xé mở.

Dương Phóng trong lòng nặng nề, lần nữa cảm nhận được một cỗ cường đại mà áp lực kinh khủng.

Ở vào loại này trận vực bên trong, coi là thật có loại cảm giác thân bất do kỷ.

Đối phương cho dù là cách hơn mười mét không gian đều có thể ảnh hưởng đến chính mình.

Hấn biết hôm nay muốn an toàn rời đi, chỉ còn lại có một cái biện pháp, đó chính là tươi sống xé mở tầng này trận vực.

“Côn Bằng tam biến!”

“Thứ ba biến!”

Dương Phóng trong lòng quát khế.

Oanh!

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng hơn lôi điện chân khí từ trong đan điền của hấn lần nữa bắn ra, sôi trào mãnh liệt, hướng về thân thể toàn thân xuyên qua mà đi, một sát na khí thể của hấn tại vốn có trình độ bên trên bắt đầu lần nữa tăng vọt.

Theo cỗ khí thế này tăng vọt, tay phải long trảo cũng đang phát ra điếu tai long ngâm, như có một đầu kinh khủng sinh mệnh đang thức tỉnh.

Cho dù là Thánh Phạm Thiên trận vực, giờ khắc này thế mà đều rất nhỏ rung chuyển, như giống như nhận lấy vô cùng đáng sợ ảnh hưởng.

Oanh! Oanh! Oanh!

Dương Phóng khôi ngô mà thân thể khổng lồ bắt đầu chậm rãi hướng về phía trước, ánh mắt thâm thúy, bộ pháp nặng nề, bên ngoài thân bị ô quang bao phủ, Hắc Âm chi lực tại liên tục không ngừng hóa giải đây hết thảy.

Thân thể của hắn càng chạy càng nhanh, càng chạy càng mạnh mẽ, cả người khí thế trên người đang nhanh chóng kéo lên.

Thật giống như quỷ dị lĩnh vực chi lực đã mất đi đối với hắn ảnh hưởng đồng dạng.

Toàn bộ lĩnh vực đều bị xung kích bắt đầu vặn vẹo.

Trên mặt đất đều bị giẫm ra từng đạo thô to vết rạn.

Đến cuối cùng Dương Phóng thân thể đột nhiên xông qua, hướng về Thánh Phạm Thiên cấp tốc vọt tới.

Thương Khung thần cung tất cả mọi người lộ ra rung động cùng vẻ khó tin.

Hắn bị Thánh Phạm Thiên cầm cố lại thân thể, còn có thể hành động như gió?

Chẳng lẽ lực lượng của hắn đã có thể không nhìn lĩnh

vực?

Thánh Phạm Thiên ánh mắt băng lãnh, gắt gao nhìn chăm chăm cấp tốc xông tới Dương Phóng, cũng ý thức được Dương Phóng hiện tại trạng thái chi quỷ dị.

“Dựa vào một môn cấm thuật liền muốn ngăn trở lĩnh vực của ta, đơn giản không biết tự lượng sức mình.”

Rầm rầm!

Nguyên bản áp chế trên người Dương Phóng lĩnh vực đột nhiên cấp tốc co vào, phát ra trầm thấp oanh minh, tất cả đều gia trì đến chính hấn trên thân.

Thật giống như mặc trên người một kiện không gian áo ngoài.

Thân thể của hấn không tránh né chút nào, khí tức hung mãnh, trực tiếp hướng về Dương Phóng cấp tốc vọt tới.

“Đi chết!”

“Đi chết!”

Hai người đồng thời quát lớn, giơ bàn tay lên, hướng về lẫn nhau thân thể hung hăng đánh tới.

Tứ đại Thần Chủng đặc hiệu tất cả đều bị Dương Phóng mở ra.

Quát lớn đồng thời sớm đã ẩn chứa kinh khủng lôi âm chi lực.

Oanh! Oanh!

Thanh âm oanh minh, hai người trực tiếp hung hăng đối một chưởng.

Dương Phóng một chưởng bổ vào Thánh Phạm Thiên trên thân, Thánh Phạm Thiên cũng là một chưởng bổ vào Dương Phóng trên thân.

Bất quá hai người nghịch thiên phòng ngự lại sinh sinh chặn đây hết thủy.

Nhưng lôi âm lại ngấn ngủi rót vào Thánh Phạm Thiên não hải, khiến cho Thánh Phạm Thiên lâm vào não hải oanh minh bên trong.

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, ánh mắt băng hàn, kinh khủng long trảo thi triển lên Phục Thiên Thủ, chấn động chi lực, hướng về Thánh Phạm Thiên thân thể hung hăng bổ tới.

Tại ngấn ngủi một nháy mắt, Dương Phóng trực tiếp liên tục đánh ra bảy tám lần.

Nhưng mà!

Đáng sợ sự tình phát sinh.

Hắn tất cả lực lượng rơi xuống, đều bị Thánh Phạm Thiên trận vực chi lực chỗ vụn vụn cùng chấn nát, chân chính rơi trên người Thánh Phạm Thiên cực ít.

Dương Phóng trong lòng giật mình, lần nữa ý thức được loại lực lượng này quái dị, quyết định thật nhanh, quay người liền đi.

Luyện được lĩnh vực người quả nhiên đã gần như biến thái.

Bất quá!

Ngay tại hắn vừa mới quay người, Thánh Phạm Thiên

lần nữa khôi phục lại, trong con người bắn ra đáng sợ tinh quang, nghiêm nghị hét lớn: “Đi đâu?”

Hắn hướng về Dương Phóng cấp tốc phóng đi, đồng thời đem lĩnh vực chi lực lần nữa khuếch tán, muốn vây khốn Dương Phóng.

Nhưng Dương Phóng tại thứ ba biến tình huống dưới, lực lượng sớm đã có thể xông phá lĩnh vực nghiền ép, thân thể lóe lên, trực tiếp từ trong lĩnh vực liền xông ra ngoài.

Thánh Phạm Thiên thân pháp thi triển, cấp tốc hướng về Dương Phóng đuổi theo.

Chỉ bất quá Dương Phóng tại Hư Không Bộ + Thị Huyết áo choàng + Phong luật tác dụng dưới, trực tiếp nhanh đến mức khó mà tin nổi, mấy cái lấp lóe, liền đã triệt để kéo ra cùng Thánh Phạm Thiên khoảng cách, tiếp lấy thân thể cực tốc đi xa.

Cấp tốc biến mất tại chỗ rừng sâu.

Cho dù là hiện tại Thánh Phạm Thiên cũng lưu không được Dương Phóng.

Hắn không khỏi phần nộ rống to, lĩnh vực khuếch tán, bốn phương tám hướng như là phát sinh kinh khủng bạo tạc, rung động âm âm.

Đây hết thảy đối với hắn mà nói, tuyệt đối là sỉ nhục lớn lao.

Một cái không có luyện được lĩnh vực người thể mà từ trong tay của hắn thành công đào thoát!

Bốn phương tám hướng tất cả giang hồ nhân sĩ đều là lộ ra kinh ngạc cùng không thể tưởng tượng nổi.

“Ai... Người nào thắng?”

“Còn phải hỏi sao? Khẳng định là Thánh Phạm Thiên!”

“Thế nhưng là thiết giáp nhân đạt được lệnh bài, thành công rồi đi, Thánh Phạm Thiên không thể làm sao thiết giáp nhân?”

...

Chương 327 : Trở về hiện thực! Thần bí khảo cổ!

Đen nhánh rừng chỗ sâu.

Thánh Phạm Thiên phát ra gầm thét, trên thân khí tức bành trướng, trực tiếp đem bốn phía rừng phá hủy vô cùng thâm, khắp nơi đều là đá vụn cùng mảnh gỗ vụn.

Thật lâu, mới sắc mặt xanh xám, lần nữa dừng lại.

Chỉ bắt quá sau khi dừng lại, đột nhiên hơi đỏ mặt, khóe miệng tràn ra tinh hồng huyết thủy.

Hắn sắc mặt khó coi, tiện tay lau đi khóe miệng máu tươi, quanh thân chân khí mãnh liệt, trực tiếp vận chuyển lại, đem vừa mới thâm nhập vào trong cơ thể hắn ám kinh lần nữa áp chế xuống.

Trước đó một sát na, hắn bị Dương Phóng oanh kích bảy tám lần, mỗi một lần đều nắm chắc mười cỗ kinh khủng ám kinh xuyên thấu tới.

Mặc dù những ám kinh này bị lĩnh vực của hắn bóp méo rất nhiều, nhưng y nguyên có một chút chui vào đến trong cơ thể hắn.

Bảy tám lần oanh kích xuống, đồng dạng khiến cho thân thể của hắn cực kỳ khó chịu.

“Thiết giáp nhân, ta sẽ không bỏ qua ngươi.”

Thánh Phạm Thiên ngữ khí băng hàn.

“Máu. . anh ta thổ huyết ...”

Trang phục màu đỏ nữ tử thanh âm phát run, không thể tưởng tượng nổi.

Những người khác tất cả đều rung động dị thường, trợn mắt hốc mồm.

Thánh Phạm Thiên thụ thương rồi?

Bọn hắn đột nhiên rùng mình một cái, trong lòng kinh hoảng, sau đó không dám chờ lâu, cấp tốc thoát đi nơi đây.

Thánh Phạm Thiên thế mà bị thần bí thiết giáp nhân chấn thương!

Bọn hắn rất là lo lắng nhược tiếp tục lưu lại, Thánh Phạm Thiên có thể hay không trực tiếp giận lây sang bọn hắn?

Dù sao đây là một cái cực kỳ bá đạo mà lãnh khốc nam tử.

Trước đó tại Khư Thần cung liền từng đại khai sát giới, các lộ giang hồ nhân sĩ chết không biết bao nhiêu.

Hắn chuyện gì cũng có thể làm ra đến!

Thánh Phạm Thiên diện mục âm hàn, lạnh lùng nhìn đám người một chút, nhưng không có để ý tới, đột nhiên lần nữa nhìn về phía Khư Thần cung, sau đó giống như là nghĩ tới điều gì, vọt thẳng tới.

Hắn nghĩ tới trước đó Phương Thiên kỳ đột nhiên rời đi một màn.

Phương Thiên kỳ tuyệt đúng không sẽ tùy tiện bỏ qua

thần quốc lệnh bài!

Đối phương lúc ấy chủ động xông vào Khu Thần cung nội bộ, nói rõ Khu Thần cung nội bộ tuyệt đối có trọng yếu hơn đồ vật.

...

Nơi xa.

Rừng chỗ sâu.

Dương Phóng một đường cực tốc, dung nhập Hắc Âm, rất nhanh đã xông vào không biết bao nhiêu dặm, tại xác định bốn phía không người về sau, trên thân thiết giáp cùng áo choàng đã lần nữa biến mất.

diện mục trắng bệch, khí tức hỗn loạn, trong miệng đã nhét vào Tử Nguyên đan cùng Hồi Khí Đan, đang nhanh chóng chữa trị thương thế.

“Lĩnh vực chi lực quả nhiên cường đại, ta chiến lực toàn bộ triển khai, hoàn toàn không làm gì được đối phương.”

“Không hổ là được xưng là thứ ba Thiên Thê tiêu chuẩn thấp nhất!”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Luyện được lĩnh vực, liền đã có thể được cho nửa cái thứ ba Thiên Thê cao thủ.

Cái này giống như là mai rùa, lực phòng ngự tuyệt thế vô song.

Càng máu chốt chính là, còn có thể hóa thành công kích, lực lượng không thể ngăn cản.

Chỉ riêng cửa này, liền kẹt chết không biết nhiều ít người.

Cũng chính là Thương Khung thần cung truyền thừa xa xưa, thần huyết giác tỉnh giả đông đảo, lúc này mới có thể xuất hiện Thánh Phạm Thiên dạng này quái vật, nếu không chỉ dựa vào một chút môn phái tài nguyên, căn bản không có khả năng bồi dưỡng được bực này nhân vật.

Bất quá!

Cũng may tối nay hắn cũng không bị thương nặng cỡ nào.

Hắc Âm thần chủng cực lớn trình độ bên trên vì hắn thôn phệ không ít công kích, tăng thêm Thiết Ma chiến giáp cùng phòng ngự áo ngoài ngăn cản, chân chính rơi vào trong cơ thể hắn lực lượng cực ít.

Hắn loại trừ chân khí tiêu hao qua kịch cùng thi triển Côn Bằng tam biến di chứng bên ngoài, phương diện khác, cơ bản bình thường.

Tại ăn vào Tử Nguyên đan cùng Hồi Khí Đan về sau, Dương Phóng có thể rõ ràng cảm thấy mình thể nội trạng thái đang dần dần khôi phục, không dám ở trong rừng chờ lâu, mà là tại nơi xa đi vòng một vòng, cấp tốc hướng về trong trấn tiến đến.

Tối nay toàn bộ sơn lâm đều dị thường hỗn loạn.

Bó đuốc chiếu rọi, thanh âm sôi trào.

Tựa như đầy khắp núi đồi tất cả đều là bóng người.

Tại Dương Phóng sau khi quay về, y nguyên có thể nghe được xa xa các loại tiếng gào.

Thỉnh thoảng có từng cái đội ngũ, kinh hoàng từ trong rừng trốn về đến.

“Quá thảm rồi, chết quá nhiều người.”

“Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ không ai cản nổi a.”

“Khư Thần cung bảo vật bị người dẫn ra, tất cả đều bay về phía nơi xa.”

“Khư Thần cung chỗ sâu giống như xuất hiện cái khác cõi bảo, tràn ngập ra khí tức âm trầm, Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ đang kịch liệt quyết đấu.”

Từng đợt tiếng gào từ những người này trong miệng phát ra.

...

Một đêm trôi qua.

Mặt trời mới mọc dâng lên.

Toàn bộ sơn lâm đều tràn ngập lên một tầng khó tả mùi huyết tinh, ần ần gay mũi, tại sáng sớm sương mù mang xuống, hướng về bốn phía lan tràn.

Càng nhiều người một mặt hốt hoảng từ rừng chỗ sâu trốn thoát, từng cái toàn thân mang máu, dị thường chặt vật, rất nhiều người áo choàng phát ra.

Còn có người ngay cả cánh tay cũng gãy mất.

Trải qua một đêm kịch chiến, phần lớn người đều là không thu hoạch được gì.

Giờ phút này trở về thời điểm, đều là sắc mặt tái xanh,

hối tiếc không thôi.

Một chỗ quán ven đường vị trước.

Tào Văn Liệt một mặt cảm khái, lắng lặng ngồi ở chỗ này, hướng về trước mắt chật vật đăm người nhìn lại, thở dài: “Ta liền biết không có đơn giản như vậy, cơ duyên sự tình, không phải tùy tiện liền có thể tham gia, càng nhiều người đều chỉ là bồng mất mạng mà thôi, đáng tiếc những này Giang Hồ hảo hán.”

Tại hấn ngồi cùng bàn khu vực, thành linh ngồi Từ Khai, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn người.

Trước đó hấn cùng Dương Phóng phân biệt về sau, liền một mình chạy tới Bắc Vực, tìm kiếm Dương Phóng những này ” đồng hương “, cũng may những người này tính cảnh giác không tệ, vẫn luôn tại ẩn nấp ẩn núp.

Hấn cũng là hao phí cực lớn thủ đoạn mới tìm được những người này.

Cái này cũng may mắn mà có hấn nhiều năm phá án kinh nghiệm, khiến cho hấn sức quan sát nhạy cảm dị thường.

Mà khi tìm thấy Từ Khai bọn người về sau, hấn liền nghe nói Khư Thần cung sự tình, lúc này mới trong lòng hơi động, chạy tới xem xét.

Về phần Từ Khai, Nhậm Quân bọn người, bởi vì nhất thời không có chỗ đi, cũng bị hấn cùng nhau mang theo tới.

Mà lại từ căn nguyên đã nói, hấn cùng những người này đều là đồng liêu.

Bởi vì Từ Khai, Nhậm Quân bọn người trước đó cũng tất

cả đều là bộ khoái, cho nên có thể nói chuyện chủ đề cũng nhiều, hẳn đối với trước mắt mấy người cũng có chút thuận mắt.

“Tào bộ đầu, cái này Khư Thần cung đến cùng ẩn chứa bí mật gì, thế mà khả năng hấp dẫn nhiều người như vậy chú ý?”

Nhậm Quân nhin không được giật mình nói.

“Bí mật? Bí mật cũng lớn.”

Tào Văn Liệt than nhẹ, nói: “Dính đến viễn cổ thần linh sự tình, bên trong nghe nói mai táng rất nhiều thần linh coi bảo, thậm chí còn có thần linh vẫn lạc cơ mật, có thể không liên lụy lòng người sao?”

“Thần linh?”

Từ Khai sắc mặt phức tạp, nói: “Coi như thật sự là thần linh coi bảo thì phải làm thế nào đây? Ngay cả viễn cổ thần linh đều biến mất, người hậu thế đạt được bọn hắn coi bảo, lại há có thể lâu dài?”

“Ừm?”

Tào Văn Liệt kinh ngạc nhìn về phía Từ Khai, cười nói: “Cái nhìn của người ngược lại là rất đặc biệt, nếu là người người đều có như người loại này cái nhìn, cái này Giang Hồ cũng sẽ không như thế loạn.”

Từ Khai cười khổ một tiếng, nói: “Ta cũng chỉ là gần nhất chợt có cảm ngộ mà thôi, tương đối vinh hoa phú quý, địa vị quyền thế, an an ổn ổn còn sống mới là trọng yếu nhất.”

“Đúng vậy a, chỉ có còn sống mới là căn bản.”

Tào Văn Liệt nói.

“Nghe nói không? Cái kia thần bí thiết giáp nhân tối hôm qua xuất hiện, cùng Thánh Phạm Thiên quyết đấu, bình yên trở ra, đem Thánh Phạm Thiên cũng cho chấn thương rồi?”

“Không thể nào? Hấn thương Thánh Phạm Thiên?”

“Rất nhiều người tận mắt nhìn thấy, Thánh Phạm Thiên trong miệng thổ huyết, mà lại khó mà làm sao đối phương, bị đối phương thông dong rời đi!”

“Ngọa tào, thiết giáp nhân đáng sợ như vậy? Không phải nói Thánh Phạm Thiên luyện được cái gì cái gì trận vực sao?”

“Là lĩnh vực, tối hôm qua chết tại Thánh Phạm Thiên lòng bàn tay cao thủ không biết có bao nhiêu, thẳng đến gặp được thiết giáp nhân, mới đem ngăn lại.”

Cách đó không xa một đám giang hồ nhân sĩ, quần áo lộn xộn, từ đằng xa trải qua.

Một bên trải qua, một bên thấp giọng nghị luận.

Tào Văn Liệt, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Từ Khai bọn người đều là chấn động trong lòng, ánh mắt đồng loạt nhìn sang.

“Hấn cũng tới.”

Tào Văn Liệt trong lòng nói nhỏ.

Bất quá!

Gia hỏa này cũng quá biến thái a?

Có thể từ Thánh Phạm Thiên lòng bàn tay rời đi?

Mà lại!

Còn có thể chấn thương Thánh Phạm Thiên?

Hắn chẳng lẽ lại có đột phá?

“Thiên Thần tổ chức, Thiên Thần tổ chức...”

Trình Thiên Dã sắc mặt phức tạp.

Lần này thật phải may mắn mà có Dương Phóng.

Nếu không phải Dương Phóng hỗ trợ liên hệ Thiên Thần tổ chức cao thủ, bọn hắn hiện tại cũng không nhất định có thể trốn tới.

Ai có thể nghĩ tới trước mắt bậc chương thần bộ Tào Văn Liệt, thế mà cũng là Thiên Thần tổ chức một viên!

“Tào bộ đầu, chúng ta muốn gặp cái kia thiết giáp nhân, ngài có thể hay không an bài một chút?”

Từ Khai bỗng nhiên nhịn không được mở miệng.

Tào Văn Liệt trực tiếp nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Vẫn là thôi đi, gia hỏa này tính tình cổ quái, không phải dễ nói chuyện như vậy, ta tùy tiện đem các người dẫn đi, vạn nhất chọc giận tới hắn, tại ta cho các người đều không tốt.”

Tốt a.

Mấy người lần nữa trầm mặc.

Chỉ có thể chờ đợi trở lại hiện thực lại nói.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng trải qua một đêm tu dưỡng, đã cơ bản khôi phục như lúc ban đầu.

Giờ phút này.

Ở trước mặt của hắn, một chữ trưng bày sáu dạng vật phẩm.

Một cái lệnh bài màu vàng óng, một cái cổ đặng màu xanh, một cái Hoàng sắc ngọc phù.

Một cái màu xanh ngọc phù, một quyển thần bí quyển trục, một khối biến thành màu đen nghiên mực.

Đây chính là hắn tối hôm qua thu hoạch.

Trong đó cái kia kim sắc lệnh bài, đương nhiên đó là trong truyền thuyết thần quốc lệnh bài.

Dương Phóng bàn tay nhô ra, đem nó nắm trong tay, cẩn thận cảm xúc.

Toàn bộ lệnh bài không phải vàng không phải mộc, rắn chắc dị thường, nắm trong tay có thể rõ ràng cảm giác được từng đợt ôn nhuận lực lượng, như có tịnh hóa hết thủy khí tức.

Tràn đầy thánh khiết, quang minh, vĩ ngạn.

Cùng thế gian các loại âm u tạo thành so sánh rõ ràng.

Thậm chí nắm trong tay, mơ hồ bên tai còn có thể nghe được một trận cổ lão tiếng tụng kinh, như có như không, thần bí khó lường, như là có thể tịnh hóa tâm linh, để

cho người ta như mộc xuân phong.

Giờ khắc này, Dương Phóng thậm chí có một loại tâm linh buông lỏng cảm giác.

Như là tháo bỏ xuống trên người gánh nặng ngàn cân.

Không còn chút nào nữa áp lực.

Trong lòng của hắn âm thầm lú lờ, ánh mắt cẩn thận tại thần quốc trên lệnh bài dò xét, chỉ gặp thần quốc lệnh bài chính diện khắc hoạ một vài bức thần bí đồ án, đường cong cẩn thận, tinh mỹ dị thường.

Mà tại lệnh bài mặt sau, thì khắc hoạ lấy một cái tăng nhân.

Thân thể nhỏ gầy, đầu lâu cực đại.

hai mắt hơi đóng, tay cầm phật châu, sau lưng có tuệ quang lấp lóe, tràn ngập thánh khiết khí tức.

“Tăng nhân...”

Dương Phóng tự nói, “Hắn là đây là phật môn La Hán?”

Hắn quan sát sau một lát, đem thần quốc lệnh bài buông xuống, lại cầm lấy một bên cổ đăng màu xanh, toàn bộ cổ đăng che kín hơi tiền, tràn ngập cổ lão khí tức.

Phía trên đồng dạng có phù văn lấp lóe, thần bí khó lường.

“Định Tâm?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng lộ ra ngạc nhiên, ánh mắt tại cổ đăng đế đèn bên trên, phát hiện hai chữ dấu vết.

Trong lòng của hắn suy tư.

“Chẳng lẽ đèn này là phật tiền thanh đăng, dùng để Định Tâm?”

Trong mắt của hắn không khỏi tinh quang lấp lóe.

Nếu là thật sự có Định Tâm hiệu quả, vậy đối với hắn mà nói, tuyệt đối là khó được coi bảo.

So bất kỳ vật gì đều muốn trọng yếu.

Dương Phóng đem đèn này trình trọng buồng xuống, lại tiện tay cầm lên viên kia Hoàng sắc ngọc phù, trong mắt tinh quang hiển hiện.

Độn địa phù!

Ba cái rõ ràng chữ viết ánh vào tầm mắt của hắn.

Cái này đúng là trong truyền thuyết thời viễn cổ độn địa phù.

Hắn từng tại rất nhiều thư tịch bên trên đều thấy qua loại này thần phù ghi chép, một khi thôi động, có thể để cho người ta độn địa mà đi, thần bí khó lường.

Không hề nghi ngờ, đây là bảo mệnh tuyệt chiêu, một khi tiến xuống lòng đất, loại trừ dùng phương pháp đặc thù công kích, cái khác đại bộ phận công kích đều sẽ mất đi hiệu lực.

Trừ cái đó ra, viên kia màu xanh ngọc phù càng thêm thần kỳ!

Trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm phù!

Cái này đồng dạng là một loại bảo mệnh viễn cổ thần

phù, cùng độn địa phù, chế tạo thủ đoạn sớm đã thất truyền.

Tên như ý nghĩa, một khi thôi động này phù, có thể chớp mắt ghé qua ngàn dặm, để tự thân trực tiếp rời xa vòng xoáy.

Đối với Dương Phóng mà nói, tuyệt đối đại đại hữu dụng.

Bất quá!

Dương Phóng rất nhanh lộ ra tiếc hận.

Bởi vì hắn cẩn thận kiểm tra, phát hiện cái này hai kiện thần phù đều có vết rạn, tựa hồ là tồn thế tuế nguyệt quá xa xưa, lại tựa hồ gặp phải cái khác tổn thương.

uy năng đại giảm.

Đoán chừng nhiều nhất chỉ có thể vận dụng mấy lần.

“Đáng tiếc , đáng tiếc.”

Dương Phóng trầm than.

Sau đó tiếp tục xem hướng những vật khác.

Sau đó hai kiện, theo thứ tự là kia quyển thần bí quyển trực cùng biến thành màu đen nghiên mực.

Thần bí quyển trực triển khai về sau, thành linh tồn tại vô số kim sắc chữ viết, như là lấy kim sơn viết thành, bên trong còn có một vài bức đồ văn, miêu tả dị thường kỹ càng.

【 Kim Cương Hàng Ma thân thể! 】

Vài cái chữ to đập vào mi mắt.

“Cái này đúng là một môn công pháp, là phật môn cao tăng tu luyện thân thể dùng, Kim Cương Hàng Ma, cái tên thật bá đạo.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Cuốn này trực tại Khư Thần cung bên trong bị hút ra tới, hẳn là đây là thần linh lưu lại công pháp?

Dương Phóng tiến hành cẩn thận đánh giá.

Lại phát hiện bên trong cao thâm tối nghĩa, rất nhiều nội dung khó mà minh xác.

Bởi vì bên trong dùng rất nhiều phật môn dùng từ.

Đối với hẳn loại này bất đồng phật kinh người mà nói, trên cơ bản rất khó coi hiểu.

Bất quá vật này nếu là từ Khư Thần cung đoạt được, như vậy hẳn đương nhiên sẽ không dễ dàng buông tha.

Ngày sau có thể chậm rãi nghiên cứu.

Thực sự không được, cũng có thể tìm kiếm cao tăng tiến hành giải đọc.

“Đó là cái thứ gì?”

Dương Phóng nhíu mày, cầm lấy khối kia biến thành màu đen nghiên mực, cẩn thận quan sát.

Khối này nghiên mực nhìn thường thường không có gì lạ.

Không có bất kỳ cái gì khí tức.

Phía trên cũng không có bất kỳ cái gì chữ viết.

Như là nát đường cái đồ vật.

Duy nhất dị thường chính là trọng lượng không nhẹ, nhỏ nhỏ một khối, tối thiểu gần trăm cân.

Dương Phóng cẩn thận ước lượng, liên tục quan sát, cuối cùng lại rút vào chân khí.

Nhưng kết quả vẫn là đồng dạng.

Nghiên mực không nhúc nhích, không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Hắn nhìn không được cười lên.

Không phải là vật tầm thường cũng bị Thái tử hút ra tới a?

Bất quá!

Có thể tại Khư Thần cung bên trong lâu như vậy đều vô sự, lại có thể nào là vật tầm thường.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, cuối cùng vẫn cẩn thận cất kỹ.

Không quản có cái gì dùng, lưu tại trong giới chỉ cũng sẽ không chiếm cứ không gian.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía những bảo vật khác, ánh mắt bên trong tinh quang lấp lóe, trong lòng vận dụng.

“Đáng tiếc việc xảy ra gấp, chỉ tới kịp chặn lại năm dạng đồ vật, vền vện cái này năm dạng liền đã đứt như thế,

Thái tử bên kia không biết được nhiều ít chỗ tốt?”

Trong lòng của hắn suy tư, lần nữa nghĩ đến đêm đó Thái tử biểu hiện.

Thái tử thật đang tiếp dẫn thần linh sao?

Loại kia khí tức kinh khủng đến nay để hắn có loại rung mình cảm giác!

Thậm chí lúc ấy mình nhìn thoáng qua, đều kém chút nhện không được quỳ lạy.

Cái này khó tránh khỏi có chút không thể tưởng tượng nổi.

Dương Phóng suy tư thật lâu, nhẹ nhàng lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, sau đó lấy ra trong giới chỉ, đã ghép lại hoàn chỉnh Ma Thiên đồ, đem Ma Thiên đồ đặt ở một bên.

Tiện tay hắn lần nữa lật bàn tay một cái, lấy ra long trảo.

“Ma Thiên đồ đã có thể chiết xuất huyết mạch, không biết đối với long trảo có hữu hiệu hay không...”

Dương Phóng tự nói.

...

Ngoại giới thời gian vượt qua.

Lại là một ngày trôi qua.

Toàn bộ trong trấn tình huống càng thêm hỗn loạn, không ngừng có người từ núi rừng bên trong trốn về, lại không ngừng có người xông đi vào, mỗi ngày đều mang đến đủ loại tin tức, dẫn phát vô tận xôn xao.

“Khư Thần cung nội bộ vô biên to lớn, tồn tại một mảnh huyết trì, hư hư thực thực là thần huyết!”

“Thật nhiều người đều đi qua, Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên kỳ lại đánh nhau!”

“Khư Thần cung nội bộ coi bảo vô số a!”

“Có quái vật, Khư Thần cung bên trong xuất hiện rất nhiều quái vật.”

...

Trên đường phố, mỗi ngày đều có vô số tin tức truyền đến.

Liễu Vân toàn thân mồ hôi, miệng lớn thở phì phò hơi thở, hôm nay cuối cùng từ trong rừng trở về.

Hắn cũng không dám vào nhập Khư Thần cung, chỉ là cùng một đám giang hồ nhân sĩ ở bên ngoài quan sát, riêng là hai ngày này chứng kiến hết thảy đều làm hắn đuối tới cực kỳ chấn kinh.

Giờ phút này, rốt cục trở về viện lạc.

“Sự tôn, xảy ra chuyện lớn, Khư Thần cung bên trong xuất hiện vô số coi bảo, còn có một mảnh máu đỏ tươi ao.”

Liễu Vân vừa tiến đến liền thở dốc nói.

“Biết.”

Dương Phóng đáp lại, trong sân đang cùng mình đánh cờ.

“Đúng rồi, trước đó nghe người ta nói thiết giáp nhân tái hiện, chấn thương Thánh Phạm Thiên, sư tôn, đó là người sao?”

Liễu Vân thất kinh hỏi.

“Không phải ta, ta mấy ngày nay chưa hề đi ra ngoài.”

Dương Phóng phủ nhận, “Thích người mặc thiết giáp, lại không chỉ có một người.”

“Thế nhưng là...”

Liễu Vân sắc mặt biến đổi, còn muốn mở miệng, lại không biết nói cái gì.

“Dọn dẹp một chút , chờ sáng sớm ngày mai, chúng ta liền rời đi nơi đây.”

Dương Phóng bỗng nhiên để cờ xuống, ngữ khí bình tĩnh, đứng dậy nói.

“Rời đi?”

Liễu Vân trừng to mắt.

“Đúng, nơi thị phi không cần thiết ở lâu.”

Dương Phóng đáp lại.

Sở dĩ lựa chọn sáng sớm ngày mai rời đi, đó là bởi vì, ngày trở về lại đến.

Đêm nay chính là thứ 7 5 ngày!

Cho nên chỉ có thể ở chờ lâu một đêm.

“Thế nhưng là ngài không muốn đoạt bảo rồi?”

“Đoạt bảo?”

Dương Phóng lắc đầu, nói: “Người cũng phải có mệnh đi đoạt mới được, càng nhiều người đều chỉ là bồng chịu chết mà thôi, dọn dẹp một chút đi, ta tại gian phòng nghỉ ngơi, không nên quấy rầy ta.”

“Vâng, sư tôn.”

Liễu Vân cung kính nói.

Dương Phóng quay ngược về phòng, sau đó vung lên, đóng cửa phòng, xếp bằng ở trên giường, yên lặng đợi.

Cùng lúc đó.

Một phương hướng khác.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Từ Khai mấy người cũng tất cả đều tìm kiếm lấy cứ, riêng phần mình cất vô phòng, bắt đầu nằm xuống.

Không biết lần này trở về, hiện thực là không lại sẽ xuất hiện biến cố?

.

.

.

Lam Tinh.

Một chỗ thần bí sơn lâm.

Sương mù mãnh liệt, sấm sét vang dội.

Vốn là nào đó quân đội luyện tập đánh bá chi địa, các loại kiểu mới vũ khí thường xuyên sẽ cầm tới nơi này thí nghiệm, mỗi ngày đều có thể nghe được oanh núi nổ rừng thanh âm.

Nhưng thẳng đến nửa tháng trước, xuất hiện biến cố.

Một chỗ quân đội thí nghiệm qua trình bên trong, lại mặt đất trực tiếp nổ tung một chỗ cổ mộ, niên đại xa xưa, thần bí không biết, lúc ấy trước tiên bắt đầu phong tỏa, sau đó lại điều tập tương ứng chuyên gia tiến vào cổ mộ, tiến hành khảo cổ.

Chỉ bất quá, này mộ dị thường to lớn, chiếm diện tích rộng lớn.

Đào móc nửa tháng, cũng khó có thể định ra mộ chủ nhân chân thực thân phận.

Chỉ biết là bên trong đào được rất nhiều tinh mỹ thanh đồng khí.

Mỗi một kiện đều lộng lẫy, cực điểm xa hoa cùng tưởng tượng.

Thẳng đến đêm nay!

Mưa to phiêu bạt phía dưới.

Trong lòng đất, một đám khảo cổ nhân viên công tác đang đào móc quá trình bên trong, may mắn phát hiện một chỗ trong mộ mộ, nguyên bản lớn mộ phía dưới lại có động thiên khác.

Giờ phút này!

Một đám khảo cổ nhân viên tất cả đều sợ ngây người.

Bởi vì trước mắt một màn, phá vỡ bọn hấn nhận biết, để bọn hấn không dám tin.

Một cánh cửa!

To lớn thanh đồng cửa, cao tới mấy chục mét, chăm chú khép kín, đứng vững ở đây, thần bí khó lường.

Phía trên che kín màu xanh đồng, lít nha lít nhít viết đầy vô số phù văn thần bí, không thuộc về bọn hấn nhận biết bên trong bất luận một loại nào, cũng chưa từng trong lịch sử xuất hiện qua.

Nhìn một cái cũng làm người ta thần nhiên sinh ra một loại cực điểm nhỏ bé cảm giác.

Tang thương mà nặng nề!

Bất quá!

Thanh đồng trên cửa có hai chữ bọn hấn lại nhận biết.

Hai chữ này tất cả đều dị thường cực đại.

Mỗi một chữ đều có phương viên bảy tám mét lớn nhỏ.

【 vĩnh trấn 】

Đám người tất cả đều mộng.

“Vĩnh trấn?”

“Trấn cái gì?”

“Cái này. . đây là tình huống như thế nào? Muốn hay không báo cáo?”

“Báo cáo, báo cáo, khả năng phát hiện ghê gớm sự

tình.”

Một đám khảo cổ nhân viên kinh thành mở miệng.

...

Chương 328 : Hiện thực!

Răng rắc!

Sáng như tuyết thiểm điện ở trên không xẹt qua, dị thường chói mắt.

Tiếp lấy mưa to phiêu bạt, rầm rầm rung động.

Từng mảnh từng mảnh hạt mưa đánh rớt tại trên cửa sổ, khiến cho gian phòng bên trong trở nên trong trẻo.

Dương Phóng bình phục lại xao động tinh thần, cẩn thận xoa hai bên huyệt Thái Dương, ánh mắt hướng về đèn nê ông lấp lóe phồn hoa đô thị nhìn lại.

Thế giới hiện thực mùa cũng không phải là cùng dị giới giống nhau.

Dị giới đã lần nữa ở vào mùa đông.

Mà thế giới hiện thực lại vừa mới lúc tháng mười.

“Bây bên trong đến nay cũng không có động tĩnh, không phải là lần này không có quái vật xuất hiện?”

Dương Phóng nhíu mày, cầm điện thoại quan sát.

Đây cơ hồ đã trở thành hẳn một chứng tập quán.

Bất kể lúc nào, trở về về sau, luôn luôn muốn nhìn một chút quần nội tin tức.

Không nói những cái khác, riêng là mỗi lần trở về về sau, tiến vào hiện thực quái vật liền dẫn phát hẳn mười

phần hiếu kì.

Nghiêng gió mưa phùn.

Rầm rầm rung động.

Trên đường phố y nguyên có không ít ô tô đang hành sử.

Một bên đèn xanh đèn đỏ đầu đường, càng là hỗn loạn thành một đoàn, tiếng còi ô ô chói tai.

Cũng có thật nhiều cưỡi tàu điện người cưỡi, đang nhanh chóng ghé qua.

Hiện thực thế giới, cho dù đối với phần lớn người tới nói, đều là bận rộn, nhưng đối với Dương Phóng mà nói, lại là khó được buông lỏng căng.

Dương Phóng lẳng lặng quan sát một lát, đi hướng ghé sô pha, ngồi xuống.

...

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã trở về về sau, một phương diện để Lão Ngô cấp tốc thống kê quân nội sống sót tin tức, một phương diện khác thì trực tiếp cho Phương thị quân đội đánh tới điện thoại.

“Uy, Ngô quân trưởng sao? Là ta, Trình Thiên Dã, tình huống bây giờ như thế nào?”

Trình Thiên Dã hỏi thăm.

“Yên tâm, hiện tại hết thấy đều đang theo dõi bên trong, quân khu máy bay không người lái đã sớm tại 20 phút

trước đã chờ lệnh.”

Đầu bên kia điện thoại nói.

Bạn hẳn đều đã đoán được quái vật xuất hiện thời gian, cho nên chuyên môn chọn tốt thời gian, tại Trình Thiên Dã bạn hẳn trở về trước một đoạn thời gian, cất kỹ máy bay không người lái, thời khắc giám thị lấy Phương thị động tĩnh.

Cũng may hiện tại chỉ có bạn hẳn Phương thị xuất hiện quái vật, những thành thị khác tất cả cũng không có.

Bằng không, đây đối với quốc gia tài nguyên hao tổn tuyệt đối dị thường to lớn.

“Vậy là được, đúng, lần trước bị tóm người lại biến mất sao?”

Trình Thiên Dã hỏi thăm.

“Đúng vậy, lại biến mất, cùng chúng ta lần thứ nhất đoán thời gian, các người một khi xuyên qua, bạn hẳn liền sẽ bị lần nữa đưa trở về.”

Đầu bên kia điện thoại nói.

Trình Thiên Dã một trận trầm mặc, trầm giọng nói: “Tốt, phiền phức Ngô quân trưởng.”

“Không cần khách khí.”

Hai người cúp điện thoại.

Ngay tại Trình Thiên Dã chuẩn bị thừa dịp lúc ban đêm ngồi xe đi bày ra Dương Phóng thời điểm, bỗng nhiên, lại là một thì điện thoại vang lên.

Thấy rõ ghi chú về sau, Trình Thiên Dã sắc mặt khẽ giật mình.

Lão lãnh đạo!

Đây là một vị chuyên môn cho hẳn phân tích qua Kinh Thiên vực thế cục lãnh đạo!

Từ khi hẳn phụ trách Phương thị xuất hiện 【 Thiên Thần tổ chức 】 sau đó, hẳn tự thân địa vị tại một ít lãnh đạo trong lòng cũng bắt đầu nước lên thì thuyền lên.

Cho nên thường xuyên sẽ có lãnh đạo gọi điện thoại cho hẳn.

“Uy, lão lãnh đạo.”

“Trình Thiên Dã, xảy ra chuyện ...”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến một trận trầm ngưng thanh âm nghiêm túc.

“Cái gì?”

Trình Thiên Dã thanh âm một chút đề cao rất nhiều, sắc mặt không rõ, đơn giản không dám tin.

“Chuyện này trước không muốn đối phía dưới người xuyên việt tiến hành công khai , chờ chúng ta chính thức nghiên cứu triệt để về sau, rồi quyết định phải chăng công khai, ta có loại dự cảm, cái gọi là dị giới cùng hiện thực nhất định tồn tại một loại nào đó to lớn liên quan, kia hai cái chữ to 【 vĩnh trấn 】 tuyệt không phải bản tên không đích.”

Thanh âm bên đầu điện thoại kia tiếp tục xuyên ra.

“Vâng, lão lãnh đạo!”

Trình Thiên Dã vội vàng mở miệng, trong lòng đến nay đều là che.

Tại sao có thể như vậy?

Hắn hung hăng bóp mình, lại phát hiện dị thường đau đớn.

“Còn có một việc.”

Đầu bên kia điện thoại tiếp tục mở miệng: “Gần nhất quốc tế tổ chức bên kia, chuẩn bị tổ chức một trận đặc biệt nhằm vào tinh anh người xuyên việt giao lưu hoạt động, đến lúc đó sẽ có một đoàn tinh anh người xuyên việt hội tụ tới, tiến hành tin tức giao lưu cùng câu thông, lần này huấn luyện hoạt động bị chúng ta Trung Quốc cầm xuống, chuẩn bị tại nước ta tây bộ một chỗ thành nhỏ tiến hành, ta chuẩn bị cho thêm mấy cái danh ngạch, người đem cái kia Dương Phóng cũng điều tới!”

“Tinh anh người xuyên việt giao lưu hoạt động?”

Trình Thiên Dã giật mình.

“Đúng vậy, chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, nhưng tổng thể mà nói, đối với các người chỉ có chỗ tốt, không có chỗ xấu, có thể để các người hiểu rõ càng nhiều tin tức hơn!”

Đầu bên kia điện thoại nói.

“Tốt, hoạt động chừng nào thì bắt đầu? Ta cái này thông tri một chút đi, đúng, danh ngạch có hay không hạn chế?”

Trình Thiên Dã vội vàng nói.

“Có, lần này Trung Quốc chỉ xuất 48 người, có thể được tuyển chọn tất cả đều là tinh anh trong tinh anh, các người Phương thị cho các người ba cái danh ngạch, chính người quyết định, hậu thiên trước kia nhất định phải chạy tới Khánh thị!”

Đầu bên kia điện thoại nói.

“Vâng, lão lãnh đạo!”

Trình Thiên Dã đáp lại, cúp điện thoại.

Trong lòng của hắn âm thầm lú lười.

Trung Quốc hết thảy 48 cái danh ngạch, bọn hắn Phương thị liền chiếm cứ 3 cái.

Phần này mặt mũi thật đúng là đủ lớn.

Bất quá hắn rõ ràng biết, đây nhất định hay là bởi vì Phương thị tồn tại Thiên Thần tổ chức nguyên nhân, nếu là Phương thị không có cái này tổ chức thần bí, loại chuyện tốt này vô luận như thế nào đều không tới phiên trên đầu của hắn,

Dù là hắn không có tìm được tổ chức này thành viên chính thức.

“Đúng rồi, suýt nữa quên mất nói cho lão lãnh đạo, Thiên Thần tổ chức cũng không phải là toàn bộ đều là người xuyên việt.”

Trình Thiên Dã bỗng nhiên kịp phản ứng.

Bất quá nghĩ nghĩ, vẫn là chờ ngày mai rồi nói sau.

Lão lãnh đạo đoán chừng hiện tại đến đem tin tức thông tri những người khác, hắn coi như đánh tới cũng không

nhất định có thể đánh thông.

Mà lại!

Lão lãnh đạo nói tới chuyện thứ nhất, không khỏi quá mức kinh người.

Nam Bộ quân đội phát hiện thần bí thanh đồng cửa.

Thượng thư 【 vĩnh trấn 】 hai chữ?

Vĩnh trấn cái gì?

Hắn suy nghĩ xa xưa, cực kỳ hỗn loạn.

Nhưng rất nhanh lần nữa bình ổn lại, lập tức lấy điện thoại di động ra, cho Dương Phóng gọi tới.

“Uy, Dương Phóng, ngày mai có chuyện thật tốt cần để cho người đi qua một chút...”

Trình Thiên Dã cấp tốc mở miệng.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng sắc mặt sợ run.

Giới thứ nhất tinh anh người xuyên việt giao lưu hội?

Tốt a!

Thế mà đem hắn danh tự cũng báo đi qua.

Nhưng Dương Phóng cẩn thận nghĩ nghĩ, vẫn là không có cụ tuyệt.

Không khác, hẳn cũng xác thực muốn giải một hai.

Đến lúc đó sẽ hội tụ đến từ toàn cầu các nơi mấy trăm tên ưu tú người xuyên việt, đủ loại tin tức khẳng định toàn bộ đều có.

Lam Tinh người xuyên việt phân tán tại tứ đại bản khối bên trong, bọn hắn chứng kiến hết thảy, nắm giữ tin tức cũng không hoàn toàn giống nhau, mặc dù Trình Thiên Dã nơi đó sẽ thỉnh thoảng tuyên bố có quan hệ quốc tế tổ chức tình huống, bất quá, rất nhiều tin tức còn không bằng mình chủ động hỏi thăm tới thuận tiện.

“Đúng rồi, nếu là giao lưu lúc, nghe không hiểu ngoại ngữ làm sao bây giờ?”

Dương Phóng hiếu kỳ nói.

“Điểm này không cần lo lắng, quốc gia sẽ cho các người phân phối chuyên môn phiên dịch khí, chỉ cần mang ở trên người, không quản cái gì ngôn ngữ đều có thể nghe hiểu.”

Trình Thiên Dã đáp lại.

“Vậy là được, vậy ta ngày mai quá khứ!”

“Ừm, 10h sáng trước đó nhất định phải hội họp.”

Trình Thiên Dã nói.

“Đúng rồi Trình đội trưởng, lần này trở về có hay không xuất hiện cái gì dị thường?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta đã thông tri quân đội ngay tại giám sát, cho đến trước mắt, còn chưa phát hiện bất kỳ tình huống gì, chờ

đến phát hiện thời điểm, ta sẽ nói cho người biết, sự tình lần trước may mắn mà có người.”

Trình Thiên Dã nói.

“Không cần khách khí, ta cũng chỉ là tại hết sức mà thôi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Ừm.”

Hai người rất nhanh cúp điện thoại.

Gian phòng bên trong, Dương Phóng âm thầm suy tư.

Người xuyên việt giao lưu hội, hẳn cảm thấy đã sớm hẳn là cử hành mới là.

Vừa muốn để điện thoại di động xuống, bỗng nhiên điện thoại lần nữa chấn động, là một cái số xa lạ đánh tới.

“Uy, người tốt!”

Dương Phóng mở miệng.

“Sa sa sa...”

Đầu bên kia điện thoại đột nhiên truyền đến từng đợt thanh âm chói tai, như là cũ kỹ TV bỗng nhiên không có tín hiệu đồng dạng.

“Uy?”

Dương Phóng nhú mày.

“Sa sa sa...”

Thanh âm quái dị tiếp tục vang lên.

Dương Phóng mày nhăn lại, sau đó cúp điện thoại.

Không phải là đánh nhầm?

Nhưng bỗng nhiên, sắc mặt hắn ngưng tụ, lần nữa nhìn về phía điện thoại, đồng tử đột nhiên co lại.

Không hẳn!

Số điện thoại di động này lại là chính hắn?

“Dùng kỹ thuật thủ đoạn làm đùa ác?”

Dương Phóng cấp tốc tỉnh táo lại.

Hắn tại dị giới kinh lịch sự tình đông đảo, tâm tính cũng tương đối cường đại, thế giới hiện thực trên cơ bản không có việc gì có thể xuống đến hắn.

Lạch cạch!

Bỗng nhiên, một giọt tinh hồng huyết châu từ phía trên trần nhà rơi xuống, không có dấu hiệu nào rơi vào trên màn hình điện thoại di động.

Dương Phóng ánh mắt sắc bén, trực tiếp ngẩng đầu lên.

Sạch sẽ gọn gàng trần nhà, tại ánh đèn chiếu rọi xuống, cực kỳ chướng mắt.

Thoạt nhìn không có bất cứ dị thường nào.

Dương Phóng lần nữa cúi đầu xuống, nhìn về phía trên màn hình điện thoại di động giọt máu kia nước, ngón tay nhẹ nhàng sát qua, lập tức rõ ràng cảm giác được một cỗ khó tả âm trầm cảm giác trong nháy mắt truyền đến.

“Không phải là ảo giác, là chân thật?”

Dương Phóng tự nói.

Bỗng nhiên, gian phòng bên trong ánh đèn sáng tối chập chờn, như là nhận quỹ dị từ trường ảnh hưởng, lúc sáng lúc tối.

Dương Phóng ánh mắt bình tĩnh, hướng về trước mắt nhìn lại.

Một đạo cái bóng mờ hồ tại lúc sáng lúc tối bên trong, cấp tốc hiện lên, hướng về phòng ngủ của hắn đi đến.

Ước chừng qua mấy phút.

Bên trong căn phòng ánh đèn mới lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Dương Phóng chớ không biểu lộ, hướng về phòng ngủ đi tới.

...

Một đêm trôi qua.

Hôm sau thật sớm.

Sau khi ăn điểm tâm xong, Dương Phóng cũng đã sớm đi đến đến Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Toàn bộ Phương thị chỉ có ba cái danh ngạch, vừa lúc là Trình Thiên Dã, Lão Ngô, Dương Phóng ba người.

“Dương tiểu huynh đệ, người đã đến.”

Lão Ngô cười nói, “Vé máy bay đã đặt xong, chúng ta cưỡi chuyến đặc biệt, trực tiếp đi qua là được.”

“Ừm, đúng, lần này hết thầy sẽ có bao nhiêu người?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Toàn cầu các quốc gia, bỏ đi một chút không có tham dự quốc gia, đại khái sẽ có hơn bốn trăm người tới.”

Trình Thiên Dã đáp lại.

“Hơn bốn trăm, xác thực không ít.”

Dương Phóng gật đầu.

Bọn hắn rất nhanh bắt đầu leo lên chuyến đặc biệt, hướng về sân bay tiến đến.

Tiến vào sân bay về sau, lại rất nhanh ngồi lên máy bay, chờ đến chân chính đến Khánh thị thời điểm, vừa lúc là một giờ chiều thời gian, bắt quá lại từ Khánh thị sân bay chuyển ra, trong lúc đó lại ngồi đường sắt cao tốc, cho thuê, chờ đến chân chính đuổi tới mục đích, sớm đã là hơn bốn giờ chiều.

Đây là một mảnh to lớn doanh địa.

Xem ra tựa hồ là trước đó quân đội sử dụng, chỉ bất quá có một chút niên đại.

Cho nên nhìn cực kỳ rách nát.

Giờ khắc này ở cái này doanh địa bên trong, lít nha lít nhít đã hội tụ đại lượng người ngoại quốc, có tóc vàng mắt xanh, có làn da ngăm đen, còn có cùng bọn hắn Trung Quốc, mọc ra mái tóc màu đen, nói cái này nghe không hiểu lời nói.

Bọn hắn tốp năm tốp ba, cấp tốc trao đổi.

Rất nhanh Dương Phóng trong đám người phát hiện Từ Khai, Nhậm Quân đám người tồn tại.

Ngoài ra còn có hai người quen.

Đó chính là tại Thất Sát bang gặp phải Hách Ngọc cùng Tôn Kiến hai người.

Hai người từ lần trước bị Dương Phóng chỉ điểm, luyện hóa đan dược về sau, tu vi đột nhiên tăng mạnh, đồng đều đã đạt tới cửu phẩm cảnh giới, cho nên cũng có tư cách tham gia lần này giao lưu hội.

“Trình đội trưởng!”

Từ Khai, Nhậm Quân bọn người hướng về Trình Thiên Dã bọn hắn phát tay, cất bước đi tới.

“Các người tới thật nhanh!”

Trình Thiên Dã dẫn người thẳng nghênh đón.

“Đều là quốc gia mình người, có cái gì nhanh không thích.”

Từ Khai cười nói, “Chúng ta trước một khắc còn tại Tây Lăng tiểu trấn, sau một khắc ngay ở chỗ này lại chạm mặt, quả nhiên là nhân sinh như kịch!”

Trình Thiên Dã cũng không nhịn được có chút bật cười.

Không tệ!

Hiện thực cùng dị giới, bọn hắn cơ hồ có loại không phân rõ cảm giác.

“Dương Phóng tiểu huynh đệ cũng tới, hoan nghênh

hoan nghênh.”

Từ Khai lập tức hướng về Dương Phóng nắm tay, mở miệng cười nói.

“Từ đội trưởng tốt!”

Dương Phóng xòe bàn tay ra, lễ phép đáp lại.

“Ừm, giao lưu hội ngày mai mới chính thức bắt đầu, đêm nay đại gia trước tiên ở nơi này ở lại.”

Từ Khai cười nói.

“Dương Phóng, người cũng đã trở thành thành viên vòng ngoài?”

Trần Thi Nghiên hiếu kì nhìn về phía Dương Phóng, một đôi ánh mắt không ngừng trên người Dương Phóng dò xét.

“Đúng vậy, ta cũng chỉ là may mắn mà thôi.”

Dương Phóng cảm khái.

“Ai, ta giống như người.”

Trần Thi Nghiên than nhẹ.

“Được rồi, đại gia trước đừng bảo là những thứ này, trước tìm địa phương ở lại!”

Nhậm Quân nói.

Một đám người hướng về phía trước đi đến, bắt đầu đăng ký.

Sân bãi bên trên đông đảo người ngoại quốc, cũng bắt

đầu nhao nhao được an bài.

Một chút chuyên môn nhân viên dẫn theo bọn hắn, vì bọn họ đăng ký, cấp cho tai nghe, cấp cho thẻ phòng.

Đợi đến hết thấy lúc kết thúc, sớm đã là tám giờ rưỡi đêm.

Một trận thịnh đại đồng lửa tiệc tối trực tiếp tại doanh địa nội bộ tổ chức.

Mấy trăm tên đến từ toàn cầu từng cái quốc gia tinh anh người xuyên việt tụ ở chỗ này hưng phấn trao đổi.

Trên người của bọn hắn đều mang phiên dịch tai nghe, có thể tùy ý phát biểu, không cần lo lắng mình lời nói bị đối phương nghe không được.

“Đúng rồi, lần này thần quốc lệnh bài tin tức quá mức đột nhiên, lập tức truyền khắp các đại bản khối, không chỉ có chúng ta 【cần chi bản khối】 biết, còn lại ba cái bản khối cũng có truyền ra tương tự tin tức.”

Một cái tóc vàng mắt xanh, thân thể cao lớn người ngoại quốc, mở miệng nói ra.

“Hắn là tứ đại bản khối tất cả đều cùng thần quốc kết nối?”

Có người hỏi.

“Đúng vậy, căn cứ chúng ta nhiều mặt tìm hiểu tin tức, kia phiến Thần Khư thế giới hắn là chỉ còn lại có một chỗ thần quốc, tứ đại bản khối khu vực hạch tâm tất cả đều thông hướng cái này duy nhất thần quốc, thần quốc lệnh bài mỗi qua một đoạn thời gian, liền sẽ tự động tạo ra, tiến vào tứ đại vực hạch tâm!”

Vị kia tóc vàng mắt xanh người ngoại quốc nói.

“Thì ra là thế, chúng ta 【 khôn chi bản khối 】 nơi đó đã sớm đang khắp nơi tranh đoạt thần quốc lệnh bài, chết không biết bao nhiêu người, liền ngay cả ta tại dị giới gia tộc cũng bị khó khăn trắc trở tiến vào.”

“Chúng ta chần chi bản khối cũng là như thế.”

“Tồn chi bản khối đồng dạng là!”

...

“Còn có một việc, không biết các người nghe nói không?”

Cái kia tóc vàng mắt xanh nam tử khe khẽ thở dài, nói:
“ 【 khôn chi bản khối 】 cao thủ, tại trước đây không lâu đột nhiên tiến công 【 càn chi bản khối 】 , hiện tại hai đại bản khối rất có thể sẽ bộc phát một trận chiến tranh, đến lúc đó chỉ sợ tất cả mọi người sẽ bị tác động đến đi vào, ta tại dị giới gia tộc đã bị 【 Huyền Thiên minh 】 điều động.”

Hắn tên Blue, tại dị giới thân phận cực cao.

Đồng dạng thuộc về 【 càn chi bản khối 】 nhân vật, gia tộc kia là đại danh đỉnh đỉnh thánh linh gia tộc, ngay tại Thiên Long vực không xa, bản nhân thực lực cũng đã đạt tới siêu phẩm cửa thứ hai, tại người xuyên việt bên trong địa vị không ít.

“Hai đại bản khối khai chiến?”

“ 【 khôn chi bản khối 】 tiến công 【 càn chi bản khối 】 ?”

“Thật hay giả?”

Rất nhiều người giật mình nói.

Bọn hấn cực hạn tại thân phận vấn đề, căn bản không nghe nói tin tức như vậy.

Liền ngay cả Dương Phóng cũng nhíu mày, hoàn toàn không biết gì cả.

“Đúng vậy, ta có thể làm chứng.”

Bỗng nhiên, một thanh âm vang lên.

Nói chuyện chính là một vị Trung Quốc người xuyên việt, thân thể cao lớn, Âu phục giày da, xuất từ Ma Đô, tên là Diệp Huyền.

Hấn tại dị giới địa vị đồng dạng không ít.

Phần lớn Ma Đô người xuyên việt đều muốn dựa vào hấn nuôi sống, có thể tiếp xúc đến dị giới rất nhiều cơ mật.

Hấn sắc mặt anh tuấn, thanh âm thanh tịnh, mở miệng nói ra: “Hiện tại 【 càn chi bản khối 】 cùng 【 khôn chi bản khối 】 chiến đấu chỉ là cục bộ va chạm, còn chưa tới kịp tác động đến quá xa, các người hiện tại không có nghe nói cũng thuộc về bình thường,

Một chút địa phương nhỏ người xuyên việt đã bắt đầu tự mình kinh lịch, chỉ sợ không được bao lâu, hai đại bản khối toàn diện chiến đấu liền sẽ bộc phát, ta không biết các người cái khác bản khối là tình huống như thế nào, nhưng là 【 càn chi bản khối 】 bên trong, chỉ sợ tất cả mọi người muốn bị 【 Huyền Thiên minh 】 điều động!”

Xoạt!

Đám người lần nữa giật mình nghị luận lên.

“Không tệ.”

Blue tiếp tục thở dài: “【càn chi bản khối】Huyền Thiên minh thế nhưng là từ Thương Khung thần cung, Thần Tích phường, Tà Đạo tổ chức, thiên linh tháp cộng đồng xây dựng, một khi đứng trước chiến tranh thời điểm, nhất định phải từ bỏ hết thủy tranh chấp, nhất trí đối ngoại, đến lúc đó【càn chi bản khối】tất cả thế lực nhất định phải nghe điều, phàm là không có nghe giọng, đều chỉ có hủy diệt một đường, đây đối với chúng ta rất nhiều người xuyên việt mà nói, tuyệt đối là một trận tai nạn!”

Rất nhiều người tại dị giới sinh tồn vốn là khó khăn, nếu là lại bị cuốn vào đến hai đại vực tranh đoạt bên trong, hạ tràng có thể nghĩ.

“Huyền Thiên minh?”

Dương Phóng tự nói.

Thế mà còn có loại này liên minh?

“Cái này Huyền Thiên minh chiêu mộ đối tượng, bao quát【càn chi bản khối】tất cả khu vực sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Lý luận nói xác thực như thế.”

Blue gật đầu, nói: “Từ một chút cỡ nhỏ khu quần cư, đến một chút cỡ lớn vực, một khi điều động tiến đến, không có bất kỳ cái gì thế lực có thể ngăn cản.”

Dương Phóng lập tức trầm mặc xuống dưới, trong lòng suy tư.

Chương 329 : Quỷ đêm!

Đám người lần nữa nghị luận lên, biểu thị lo lắng.

Thần quốc lệnh bài sự tình liền đã để bọn hán tại dị giới gia tộc bị liên lụy, hiện tại lại dính đến hai đại bản khối giao chiến.

Dị giới địa đồ vô biên to lớn, hai đại bản khối diện tích đến cùng bao la đến mức nào, ai cũng không nói chắc được.

Mà lại nhiều năm đến nay, bản khối ở giữa còn tại không ngừng khuếch trương.

Thật nhược khai chiến, tất nhiên là một loại kinh thiên động địa cục diện.

“Đối mặt tại chiến tranh, không quản là người bình thường, vẫn là siêu cấp thể lực, đều khó mà phòng ngừa, sẽ bị cuốn vào trong đó, cho dù là siêu cấp thể lực cũng có khả năng tại trong một đêm hủy diệt.”

Blue than nhẹ.

Hán tại dị giới hiểu rõ đủ nhiều, đọc qua điển tịch cũng nhiều.

Biết tại dĩ vãng trong giao chiến đều sẽ phát sinh cái gì.

“Dương Phóng, Trần Thi Nghiê, nghe nói các người gia nhập thần bí khó lường 【 Thiên Thần tổ chức 】 , tổ chức này đến cùng có cái gì bí mật? Không biết các người hiện tại phải chăng hiểu rõ đến?”

Bỗng nhiên, Ma Đô Diệp Huyền trực tiếp mở miệng.

Đem một đôi ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng hai người.

Hắn tại Ma Đô người xuyên việt bên trong, địa vị cực cao, đã từng một người nuôi sống mấy trăm người.

Nhưng dù vậy, cũng không tính được cường giả chân chính.

Ma Đô bên kia trước đó trọng điểm nuôi dưỡng một đám hạt giống, đã có mấy vị hạt giống bị Thần Tích phùng cao nhân coi trọng, thực lực đột phi tiến mạnh.

Thậm chí tại bọn hắn dẫn đầu dưới, càng nhiều người xuyên việt đều đã gia nhập vào Thần Tích phùng bên ngoài.

Hắn có một loại dự cảm, Ma Đô người xuyên việt, đã bắt đầu bay lên.

Có lẽ sớm muộn cũng có một ngày, có thể thực hiện đường rẽ vượt qua!

Thiên Thần tổ chức coi như mạnh hơn, cùng Thần Tích phùng dạng này đỉnh cấp thế lực lớn so sánh, lại há có thể so qua.

“Thiên Thần tổ chức...”

Trần Thi Nghiên sắc mặt phức tạp, nói: “Hình dung như thế nào đâu, kỳ thật thành viên của cái tổ chức này cũng không phải là tất cả đều là người xuyên việt, cũng có dị giới thành viên.”

“Cũng có dị giới thành viên?”

Rất nhiều người kinh ngạc nói.

Ngay cả Diệp Huyền cũng là ánh mắt một kỳ.

“Đúng vậy, ta phát hiện tin tức cũng là dạng này.”

Một bên Dương Phóng gật đầu, nói: “Mà lại bọn hấn thần bí khó lường, bình thường mà nói chỉ có bọn hấn chủ động liên hệ chúng ta, chúng ta rất khó liên hệ đến đối phương.”

“Đúng là dạng này, kia trước đó ra tay trợ giúp qua các người người đều là người xuyên việt?”

Diệp Huyền hỏi.

“Không, có người xuyên việt, cũng có dị giới người.”

Bỗng nhiên, lại là một đạo âm thanh trong trẻo vang lên.

Chính là Trình Thiên Dã.

Hắn bình tĩnh nói, “Điểm này ta có tư cách nhất trả lời, bởi vì trước đây không lâu ta mới vừa vặn gặp qua bọn hấn, không nói những cái khác, chỉ riêng Kinh Thiên vực bên trong bạc chương thần bộ Tào Văn Liệt, chính là kỳ thành viên một trong, hấn từng minh xác biểu thị, là một vị thiết giáp nhân ủy thác hấn tới, cũng từng nói cho chúng ta biết, thiết giáp nhân thực lực cao thâm mật trắc, tại tổ chức của bọn hấn bên trong số một số hai, ngay cả hấn cũng không dám đắc tội!”

Bất quá bọn hấn tổ chức đến cùng có bao nhiêu thành viên, ta cũng không rõ ràng, nhưng có một chút có thể kết luận, cái kia thiết giáp nhân tuyệt đối là người xuyên việt, nếu không cũng sẽ không đem chúng ta coi như đồng hương!”

“Thì ra là thế.”

Diệp Huyền gật đầu.

Thiên Thần tổ chức lại đã bao hàm dị giới người.

Khó trách bọn hắn tại trong hiện thực tìm không thấy đối phương!

Có thể hay không tổ chức này chính là dị giới người thành lập?

Bất quá bất kể như thế nào, cái này thế lực thần bí khẳng định vẫn là không sánh bằng Thần Tích phường, Thương Khung thần cung.

“Kỳ thật Thiên Thần tổ chức cũng chưa chắc liền đặc biệt lợi hại, theo ta thấy, hơn phân nửa vẫn là các người nói khoác quá độ, chúng ta 【 Vũ Trụ đoàn 】 thành viên liền có một người đánh vào bọn hắn nội bộ.”

Bỗng nhiên, một đạo tiếng cười vang lên.

Nói chuyện chính là một cái sắc mặt mập nhuận, con mắt nhỏ hẹp nam nhân, lộ ra mỉm cười, nói: “Nói cho cùng mọi người đối với Thiên Thần tổ chức các loại sự kiện, kỳ thật đều là suy đoán, rất nhiều chuyện đều là bọn hắn Trung Quốc nói cái gì chính là cái đó, tồn tại rất lớn hư giả, chỉ có chúng ta mới biết được bọn hắn bất quá là phô trương thanh thế.”

“Phô trương thanh thế? Không thể nói như vậy?”

“Các người chẳng lẽ nắm giữ bí ẩn gì tin tức?”

Đám người nhao nhao nhìn lại, lộ ra kinh ngạc.

Dương Phóng cũng lộ ra cổ quái.

Vũ Trụ đoàn!

Lại là bọn hần!

“Kia là tự nhiên, hôm nay ta sẽ không ngại kể một ít đặc tội với người, kỳ thật Thiên Thần tổ chức hết thảy đều là một trận lẫn lộn, chỉ là vì hấp dẫn thế giới ánh mắt mà thôi, trên thực tế chúng ta Vũ Trụ đoàn bên trong, có là cao thủ, có không ít người đều nhanh đạt tới siêu phẩm cửa thứ nhất đỉnh phong, điểm này, các người lại có mấy người có thể làm được.”

Kia sắc mặt mập nhuận nam tử mỉm cười.

Hần tên Kim Dong-yi, Âu phục giày da, tiểu dung cực nồng, có chừng bốn mươi trên dưới, bên người hội tụ không ít đồng bạn.

Đám người lần nữa cấp tốc nghị luận lên.

Siêu phẩm cửa thứ nhất đỉnh phong!

Xác thực đáng sợ!

“Hần là các người tại dị giới thân phận không tầm thường?”

Blue hỏi thăm.

“Chúng ta gia nhập một cái thế lực, tên là khôi phục Thánh giáo, có lẽ các người chưa từng nghe qua cái tên này, nhưng là nó một cái tên khác, các người nhất định biết, Diệt Tà minh! !”

Kim Dong-yi mỉm cười.

“Diệt Tà minh?”

“Các người thế mà cũng gia nhập vào Diệt Tà minh! !”

Xoạt!

Rất nhiều người giật mình nghị luận lên.

Trong đám người Alexander, không khỏi lộ ra phức tạp cùng vẻ giật mình.

Hắn lần nữa nghĩ đến từng tại Bạch Trạch vực kinh lịch.

Hắn rất nhiều đồng sự đều là tại gia nhập diệt minh về sau, bị Thiên Thần tổ chức cao thủ chỗ oanh sát, thậm chí ngay cả đến tiếp sau 【 Kỵ Sĩ tổ chức 】 cao thủ, cũng nhao nhao chết thảm tại Thiên Thần tổ chức lòng bàn tay.

Lúc ấy bọn hắn gần trăm vị người xuyên việt, chết chỉ còn lại chính hắn.

Đến mức đến nay cảnh sát hình sự quốc tế đối với Thiên Thần tổ chức cũng còn có cực lớn lời oán giận!

Nghĩ không ra Hàn Quốc đám người này thế mà cũng gia nhập vào 【 Diệt Tà minh 】 .

“Nguyên lai là tổ chức này, khó trách. . khó trách các người thực lực tăng lên nhanh như vậy.”

Blue cảm thán nói.

Diệt Tà minh, mặc dù không sánh bằng Thương Khung thần cung, Thần Tích phùng dạng này thế lực lớn, nhưng là tại dị giới cũng là thuộc về tuyệt đối không kém siêu nhiên tồn tại.

Đối với tuyệt đại bộ phận người xuyên việt mà nói, gia

nhập bọn hấn, chưa chắc không phải một đầu tương đối công bằng cùng ổn thỏa con đường.

“Các người thật sự có người gia nhập Thiên Thần tổ chức?”

Trần Thi Nghiên lộ ra nghi hoặc, nhìn về phía vị kia mập mạp nam tử, biểu thị hoài nghi.

“Người cảm thấy chúng ta Vũ Trụ đoàn có nói láo tất yếu sao?”

Mập mạp nam tử mỉm cười, nói: “Vũ Trụ đoàn mỗi một cái thành viên, tại dị giới thân phận đều là cao cao tại thượng, chúng ta đáng giá đi giả mạo Thiên Thần tổ chức?”

Kỳ thật vẫn là các người đối với Thiên Thần tổ chức kỳ vọng đều là quá cao, cùng là người xuyên việt, bọn hấn mạnh hơn lại có thể mạnh đến mức nào, rất nhiều chuyện đều là nghe nhầm đồn bậy, ta hiện tại chỉ là đang nói một cái chân tướng mà thôi!”

Rất nhiều người biểu thị trầm mặc.

Loại thuyết pháp này cùng nước Mỹ bên kia một chút chính thức thuyết pháp rất là phù hợp.

Nhưng cụ thể là thật là giả, bọn hấn cũng không thể nào phân rõ.

Chỉ biết là đã từng 【 Kỵ Sĩ tổ chức 】 bị đoàn diệt sạch sẽ.

Cho nên, bọn hấn cũng không dám tùy tiện tại dị giới làm loạn.

Trần Thi Nghiên sắc mặt trầm mặc, trong lòng y nguyên

không tin.

Bất quá cũng không có tiếp tục giải thích cái gì.

Sau đó, đám người tiếp tục nghị luận lên.

Vũ Trụ đoàn béo nam tử, vẻ mặt tươi cười, một bộ đối cái gì đều hiểu đáng vẻ.

Từ đầu tới đuôi, sự tình các loại không ngừng mà êm tai nói.

Ở bên cạnh hẳn thành viên khác, cũng đều là mặt mũi tràn đầy tự tin.

“Quá yếu, không thể không nói, các người những người này vẫn là quá yếu.”

Béo nam tử cảm thán, nói: “Lần này lại xuyên qua về sau, ta rất có thể liền đem là siêu phẩm cửa thứ hai, chỉ sợ tại trong chúng ta, loại thực lực này xem như đỉnh tiêm đi?”

Rất nhiều người lộ ra im lặng.

Cảm thấy cùng cái này béo nam tử trò chuyện không nổi nữa.

Đáng giá phách lối như vậy sao?

Lại qua một đoạn thời gian.

Tận tới đêm khuya mười một nửa thời điểm, thịnh đại đồng lửa tiệc tối mới rốt cục kết thúc.

Bóng đêm tĩnh mịch.

Dương Phóng trong phòng ngồi xếp bằng, thể nội yên

lặng tu luyện thánh quyết, trong lòng lâm vào trước nay chưa từng có linh hoạt kỳ ảo cùng trong yên tĩnh.

Nhưng bỗng nhiên, hần mở hai mắt ra, cảm thấy một cỗ cực kỳ nồng đậm ác ý, phảng phất có cái gì quý dị đồ vật nhòm ngó trong bóng tối lầy hần.

Dương Phóng trên thân lông tơ một chút đứng vững, một đôi ánh mắt như điện, trực tiếp hướng về ngoài cửa sổ nhìn chăm chú.

Đen nhánh ngoài cửa sổ khu vực, một đạo mơ hồ bóng đen chợt lóe lên, cấp tốc biến mất.

Dương Phóng ánh mắt trầm xuống.

Sau một khắc!

Sắc mặt hần khẽ nhúc nhích, nghe được bên ngoài truyền đến kinh hoàng kêu to.

“Người tới, mau tới người, xảy ra chuyện!”

“Có người tại giết người!”

“Nhanh hô xe cứu thương!”

Dương Phóng thân thể cấp tốc vọt tới, mở cửa phòng.

Nhưng ngay tại cửa phòng mở ra sát na, toàn bộ hành lang ánh đèn đột nhiên bắt đầu sáng tối chập chờn, lóe lên lóe lên, như là nhận mệnh từ trường vực ảnh hưởng.

Lập tức toàn bộ dập tắt!

Toàn bộ cao ốc trong nháy mắt trở nên đưa tay không thấy được năm ngón.

Trong cao ốc khắp nơi đều là bóng người.

Từng cái vù vừa mới nằm ngủ đi người xuyên việt, vội vàng cấp tốc lao đến, bắt đầu xem xét.

Bất quá bọn hắn cũng không lộ ra có quá nhiều bối rối.

Tại dị giới ma luyện khiến cho tâm tình của bọn hắn, so với người bình thường muốn mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Từng đạo điện thoại ánh đèn trong hành lang cấp tốc lấp lánh.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Chuyện gì xảy ra?”

Rất nhiều người mang theo phiên dịch khí, cấp tốc hỏi thăm, thanh âm tràn ngập hành lang.

Cùng lúc đó, trên lầu, lầu dưới người cũng đều đang nhanh chóng chạy đến.

Khắp nơi đều là tiếng bước chân cùng tiếng hỏi.

Xảy ra chuyện vừa vặn tại lầu bốn, vào chỗ tại Dương Phóng chỗ cùng một tầng lầu, giờ phút này một đám người ngoại quốc thanh âm cực kỳ phẫn nộ.

“Chúng ta một đồng bạn bị người giết chết, hắn là đang đi wc quá trình bên trong, chết tại trong nhà vệ sinh, chúng ta bên trong nhất định có hung thủ, ta yêu cầu điều tra giám sát!”

Một cái tóc vàng mắt xanh người ngoại quốc gầm thét.

“Đúng, nhất định phải cho chúng ta một cái công đạo!”

“Tìm ra hung thủ!”

Bên cạnh hẳn đồng bạn cũng rất phẫn nộ.

“Đại gia trước đừng hốt hoảng!”

Kinh Sư người tổng phụ trách Từ Khai, từ trong đám người đi tới, nói: “Các người yên tâm, chuyện này Trung Quốc nhất định sẽ tra ra rõ ràng, cho tất cả mọi người một cái công đạo, hiện tại cao ốc mất điện, rất có thể là bị hung thủ cố ý cắt đứt nguồn điện, chúng ta một bộ người lưu tại nơi này, bảo hộ thi thể cùng hiện trường, một bộ phận người đuổi tới nguồn điện nơi đó, xem xét nguồn điện, những người còn lại đều nguyên địa bất động, Lưu đông, lập tức gọi điện thoại báo cảnh!”

“Vâng, đội trưởng!”

Bên cạnh một thanh niên lên tiếng, lập tức lấy ra điện thoại di động.

Nhưng rất nhanh lộ ra kinh ngạc.

“Điện thoại di động của ta không có tín hiệu!”

Những người khác cũng liền bận bịu cấp tốc nhìn về phía điện thoại.

“Ta cũng vậy!”

“Bên này cũng không có tín hiệu!”

“Ta cũng không có!”

“Có che đậy nghi!”

Rất nhiều người kinh uống.

Từ Khai sầm mặt lại, tiếp tục uống nói: “Lưu đông, người lập tức mang mấy người đi thăm dò nhìn nguồn điện, mặt khác nhìn xem bảo an sự phó có hay không tại, để hấn hỗ trợ, những người còn lại toàn bộ gốc tại chỗ bất động, chỉ số ít người cùng ta cùng một chỗ kiểm tra thi thể!”

Hấn cấp tốc phân phó xong tất.

Lưu đông rất mau dẫn bốn người, hướng về đen nhánh dưới lầu tiến đến.

Từ Khai thì trực tiếp mang theo hơn mười người tiến đến kiểm tra thi thể.

Bởi vì chỗ này doanh địa niên đại rất lâu, cho nên cũng không phải là mỗi cái gian phòng đều có độc lập phòng vệ sinh, mà là mỗi cái tầng lầu chỉ có một cái.

Muốn qua, cần xuyên qua rất dài hành lang.

“Từ đội trưởng, ta cũng muốn đi xem nhìn.”

Dương Phóng bỗng nhiên nói.

“Từ đội trưởng, còn có ta, ta cũng đi nhìn xem!”

Trần Thi Nghiên vội vàng nói.

“Tốt!”

Từ Khai gật đầu.

Một đám người xuyên qua đen nhánh hành lang, rất mau tới đến trong phòng vệ sinh.

Chỉ gặp chết mắt chính là một vị tóc vàng mắt xanh nam

tử, sắc mặt trắng bệch, con mắt trũng rất lớn, tựa hồ trước đó gặp cái gì cực kỳ khủng bố sự tình, đồng tử bên trong đến nay đều là vẻ hoảng sợ, toàn bộ cái cổ đều bị người lấy bạo lực vặn cong, xoay tròn một trăm tám mươi độ.

“Thật là lớn bắp thịt, đem một người cái cổ vặn thành loại trình độ này, không là bình thường lực lượng có thể làm được.”

Từ Khai trầm giọng nói.

“Khẳng định chính là chúng ta bên trong một người!”

Bên cạnh một người ngoại quốc cắn răng nói.

“Lúc trước hắn có hay không đắc tội qua người nào?”

Từ Khai hỏi thăm.

“Không, mục làm người thân mật, cực kỳ trung thực, chưa hề không có đắc tội hơn người.”

Vị kia người ngoại quốc đáp lại.

Từ Khai, Trình Thiên Dã mấy người bắt đầu cẩn thận kiểm tra lên thi thể trên đất.

Ngay cả Trần Thi Nghiên cũng đứng lên đi quan sát, mặt mũi tràn đầy vẻ ngờ vực.

Bất quá nhìn một chút, nàng đột nhiên cảm giác được có chút không đúng.

Thi thể trên đất làm sao càng xem càng là nhìn quen mắt, để nàng có loại dị thường cảm giác cổ quái, thật giống như thi thể khuôn mặt tại đến gần vô hạn trong óc nàng quen thuộc người kia.

Bỗng nhiên, Trần Thi Nghiêן kíp phản ứng, biến sắc, lộ ra hoảng sợ, thân thể vội vàng cấp tốc lùi ra ngoài, kém chút ngã sấp xuống.

Thi thể trên đất không phải liền là chính nàng?

Làm sao có thể?

Nàng vội vàng ngẩng đầu lên, nhưng ở ngẩng đầu sát na, càng là sợ hãi, toàn thân trên dưới lông tơ tất cả đều bạo tạc mà lên, kém chút hét rầm lên.

Trước mắt Từ Khai, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn người tất cả đều không thấy, biến thành từng trượng cực kỳ xấu xí khuôn mặt dữ tợn, trên mặt mọc đầy từng cái bọc mủ, con mắt trừng lớn, đồng loạt hướng nàng nhìn lại.

Mỗi người khóe miệng đều nhưng lại lộ ra nếu không có nụ cười quỷ dị.

A!

Trần Thi Nghiêן cũng không chịu nổi nữa, kinh hô một tiếng, quay người liền trốn, hướng về hành lang một chỗ khác chạy tới, hoảng sợ dị thường.

Nhưng đang kiểm tra thi thể Từ Khai, Trình Thiên Dã bọn người lại tất cả đều sắc mặt biến hóa, vội vàng cấp tốc quay đầu.

“Thi Nghiêן thể nào?”

Từ Khai vội vàng hỏi thăm.

“Không biết, ta đi xem một chút!”

Trình Thiên Dã vội vàng nhanh chóng hướng về tới.

Trần Thi Nghiên vừa mới biểu hiện để bọn hắn tất cả mọi người giật nảy mình.

Duy chỉ có Dương Phóng, mày nhăn lại, một đôi ánh mắt ngay tại hướng về Từ Khai cách đó không xa yên lặng nhìn lại.

Chỉ gặp sau lưng Từ Khai, chẳng biết lúc nào chính đứng vững một đạo Hắc Âm mà cái bóng mơ hồ, không nhúc nhích, u thâm quỷ dị, chỉ có hai đạo ánh mắt trán phóng khó tả lực quang, tại hướng về bọn hắn bên này lạnh lùng nhìn tới.

Nhưng mà còn chưa đợi khi hắn phản ứng kịp, cái bóng mơ hồ lại lần nữa biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng không khỏi cẩn thận vuốt vuốt huyết Thái Dương, trong lòng nặng nề.

Chân thực vẫn là ảo giác?

Trong khoảng thời gian này, hắn tình trạng thật sự là càng ngày càng quái.

Nhưng rất nhanh lần nữa phát sinh dị biến.

Không chỉ có Dương Phóng cảm giác được.

Bên người Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, cùng mấy vị kia người ngoại quốc cũng đều cảm giác được.

Bọn hắn biến sắc, cấp tốc quay đầu.

Đen nhánh hành lang bên trong, nguyên bản còn ngốc tại chỗ chờ đợi đám người, giờ khắc này bỗng nhiên hành động, tất cả đều tại hướng về dưới lầu đi đến,

trong đám người rất nhanh truyền đến quen thuộc tiếng la, thật giống như có người tại tổ chức bọn hắn rời đi đồng dạng.

Cẩn thận phân biệt, thành linh phát hiện, ngay tại tổ chức đám người rời đi chính là Từ Khai, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã bọn người!

Thế mà xuất hiện cái thứ hai bọn hắn?

Liền ngay cả Dương Phóng, cũng ở phía xa trong đám người phát hiện bản thân thứ hai.

“Không được!”

Từ Khai kinh quát một tiếng, vội vàng cấp tốc vọt tới, nói: “Nhanh đi cản bọn họ lại!”

Trình Thiên Dã bọn người tất cả đều đi theo xông ra.

“Đại gia mau dừng lại!”

“Không muốn đi theo đám bọn hắn đi, lại cổ quái!”

Một đám người tất cả đều quát to lên.

Dương Phóng cũng cấp tốc hành động.

Nhưng ngay tại hắn vừa mới hành động, bỗng nhiên thân thể dừng lại.

Chỉ gặp một con đen nhánh âm trầm bàn tay lập tức từ lòng đất duỗi ra, kéo hắn lại cổ chân, giống như là khối băng, kéo chặt lấy hắn.

Bất quá còn chưa đãi hắn có hành động, bàn tay lớn màu đen lần nữa biến mất.

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, lần nữa hướng về hành lang một chỗ khác đuổi theo.

Chỉ là bị làm trễ nải vài giây đồng hồ, toàn bộ đèn nhánh hành lang thắp mà liền không ai.

Đây quả thực không thể tưởng tượng!

Nhưng rất nhanh Dương Phóng nghe được dưới lầu khu vực truyền đến gấp rút tiếng bước chân, còn có Nhậm Quân, Từ Khai đám người kinh tiếng quát, tựa hồ mới vừa vạy đuổi tiếp.

Dương Phóng lúc này cấp tốc xông qua.

Nhưng vào lúc này, lại là một đạo thanh âm dồn dập từ phía sau hấn vang lên.

“Dương Phóng, Dương Phóng, không muốn một mình hành động, chờ chúng ta một chút!”

“Dương Phóng mau dừng lại!”

Dương Phóng bỗng nhiên quay đầu, đồng tử co vào.

Chỉ nhìn thấy Nhậm Quân, Từ Khai bọn người một mặt phần nộ, tại từ phía sau khu vực toàn lực đuổi theo.

Sắc mặt hấn khế giật mình.

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

“Các người...”

“Tốc độ của người làm sao nhanh như vậy, vừa mới lập tức liền xông ra ngoài, chúng ta truy đều không đuổi không kịp, tuyệt đối không nên độc thân hành động, có gì đó quái lạ, rất có thể là thần bí sinh vật!”

Từ Khai phần nộ nói.

“Dạng này a.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn cùng Từ Khai bọn người tiếp tục hướng về dưới lầu đuổi theo.

Nhưng mà chuyện quái dị lần nữa phát sinh.

Nguyên bản bốn tầng lầu khu vực giờ khắc này tựa như không đáy lỗ đen, bọn hắn dọc theo thang lầu cấp tốc hướng phía dưới đuổi theo, nhưng thủy chung không cách nào đuổi kịp đám người.

Đám người tiếng ồn ào âm từ đầu đến cuối cùng bọn hắn duy trì một tầng lầu tả hữu.

Rõ ràng nghe ngay tại dưới chân, nhưng bất kể thế nào truy, đều không thể đuổi kịp.

Càng máu chót chính là, cả tầng lầu tựa hồ bị vô hạn kéo dài, bọn hắn một hơi đuổi theo ra mười mấy lầu, y nguyên không thể gặp được đám người.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lần nữa dừng lại, mày nhăn lại, hướng về sau lưng nhìn lại.

Chỉ gặp sau lưng khu vực trống rỗng.

Nơi nào còn có Nhậm Quân, Từ Khai đám người cái bóng.

Thật giống như từ đầu đến cuối đều chỉ có một mình hắn

tại chạy đồng dạng.

Duy nhất không thay đổi chính là, lầu dưới tiếng ồn ào như cũ tại không ngừng truyền đến.

Tiếng bước chân, hô to âm thanh, phần nộ âm thanh không ngừng đan xen cùng một chỗ.

Nhưng toàn bộ đen như mực tầng lầu lại chỉ còn lại có Dương Phóng một người.

“Tinh thần công pháp?”

Dương Phóng nhíu mày.

Là chạy mình tới?

Thân thể của hắn lần nữa xiết chặt, đột nhiên quay đầu, lại cảm thấy đến loại kia mãnh liệt mà quỷ dị thăm dò cảm giác, thật giống như nòng đạm trong bóng tối có đồ vật gì tại chăm chú nhìn hắn.

Kẹt kẹt! Kẹt kẹt!

Hành lang hai bên gian phòng đột nhiên cũng bắt đầu phát sinh chói tai thanh âm.

...

Chương 330 : Diệt Huyền! Bí được!

Nồng đậm sơn lâm.

Ánh đèn chiếu rọi.

Từ khi phát hiện kia phiến thần bí thanh đồng cửa về sau, liên tục hai ngày, chính thức một chút đặc thù nhân viên đều đang tiến hành nghiên cứu.

Nhưng mà hai ngày quá khứ, vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

Mấy vị trọng lượng cấp khảo cổ nhân viên công tác, nhiều lần yêu cầu, nhất định phải đem cái này phiến thanh đồng cửa bảo tồn hoàn hảo, không thể hư hao mây may.

Cái này phiến đại môn văn vật giá trị sẽ không thể tưởng tượng.

Một khi lan truyền ra ngoài, đủ để cải biến lịch sử.

Bất quá rất nhanh chính thức một chút cao tầng thông qua được một cái khác quyết nghị.

Bọn hắn ý đồ mở ra thanh đồng môn hộ, muốn nhìn một chút trong đó đến cùng là cái gì.

Chính là tại tối nay.

Toàn bộ núi rừng bên trong truyền đến trện trện mô-tơ tiếng oanh minh.

Từng chiếc xe bọc thép, xe cho quân đội, tại liên tục

không ngừng lái về phía nơi núi rừng sâu xa.

...

Khánh thị.

Đen nhánh trong tầng lầu.

Dương Phóng thân thể dừng lại, xoay đầu lại, hướng về hành lang hai bên gian phòng nhìn lại.

Chỉ gặp phiến phiến cửa phòng tựa hồ nhận lấy lực lượng thần bí ảnh hưởng, phát ra kệt kệt kệt kệt thanh âm, dị thường chói tai, không đoạ khai hợp.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, không để ý đến, mà là cúi đầu xuống, hướng về dưới chân mặt đất nhìn lại.

Từng đợt tiếng hô hoán, tiếng bước chân, tiếng ồn ào y nguyên không ngừng từ dưới lầu truyền đến.

Ầm! !

Chân tay hấn giã một cái, trực tiếp đem mặt đất đập mạnh ra một cái động lớn, cả người từ trên lầu khu vực trong nháy mắt rơi xuống mà xuống, vũng vàng rơi vào dưới lầu khu vực.

Một nháy mắt, lầu dưới tất cả thanh âm tất cả đều ngừng.

Lít nha lít nhít đám người, trong lúc đó tất cả đều an tĩnh lại.

Từng đôi mắt đồng loạt hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Hoặc là kinh ngạc, hoặc là tà dị, hoặc là mang theo nồng đậm tiểu dung.

Toàn bộ hành lang, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Tất cả mọi người trạng thái đều lộ ra cực kỳ cổ quái.

“Dương Phóng, người đã đến.”

Trình Thiên Dã cười nói.

Dương Phóng yên lặng quan sát, gật đầu nói: “Ừm, các người thế nào?”

“Chúng ta? Chúng ta còn tốt a, đi, đi ra ngoài trước lại nói.”

Trình Thiên Dã lộ ra tiểu dung, bàn tay cơ hồ trong nháy mắt bắt lấy Dương Phóng cánh tay, hướng về dưới lầu tiếp tục đi đến.

Bàn tay của hắn lạnh buốt, âm trầm, như là một khối hàn băng.

Bắt tới thời điểm, cực kỳ đột ngột.

Bỗng nhiên!

Sưu! Sưu!

Trong đám người lập tức cực tốc đập ra đến hai đạo cái bóng, như là bóng đen, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng bắt tới.

Cùng lúc đó, Trình Thiên Dã lộ ra nụ cười quỷ quyết, toàn bộ thân hình bỗng nhiên trở lại ôm hết, lập tức đem Dương Phóng hai đầu cánh tay toàn bộ khóa lại.

Bốn phương tám hướng rất nhiều người bày bồng nhiên tất cả đều không thấy.

Thật giống như vừa mới đám người, tất cả đều là một trận ảo giác.

Ầm! Ầm!

Thanh âm ngọt ngào.

Kia hai đạo cực tốc vọt tới màu đen cái bóng trực tiếp hung hăng công tại Dương Phóng trên thân.

Lại như là đánh vào trên khối sắt, loại trừ đem hấn quần áo xé rách, khu vực khác tất cả đều bình yên vô sự.

Dương Phóng thân thể lung lay cũng chưa từng lung lay một chút.

Ngay tại gắt gao ôm lầy Dương Phóng Trình Thiên Dã, không khỏi lộ ra vẻ kinh dị, vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Phóng, tựa hồ cực kỳ không thể tưởng tượng nổi.

Cái này nhân loại!

Vì sao cường đại như thế?

“Nguyên lai là người một mực tại giờ trò quỷ, người là dị giới sinh vật?”

Dương Phóng hỏi thăm, nhìn xuống trước mắt Trình Thiên Dã.

Ầm! Ầm!

Đột nhiên, kia hai cái công kích về phía Dương Phóng thân thể quỷ dị bóng đen, tất cả đều đột nhiên bay

ngược, thân thể trực tiếp hung hăng đập vào nơi xa.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều nội tạng vỡ nát, kinh mạch vỡ nát, xương cốt vỡ nát, thân thể hóa thành bùn nhão.

Địa Mẫu! Chấn động!

“Người!”

Trình Thiên Dã đồng tử co rụt lại, vội vàng cấp tốc buông ra Dương Phóng, cực tốc rút lui.

Chỉ bất quá Dương Phóng trở tay một trảo, một thanh kéo lấy cánh tay của hắn, đột nhiên kéo một phát, chấn động chi lực trong khoảnh khắc tràn vào đến Trình Thiên Dã thể nội.

Lộp bộp!

Phốc xích!

Trình Thiên Dã thể nội phát ra thanh thúy xương cốt thanh âm, tất cả xương cốt, nội tạng đều vỡ nát, trên thân trực tiếp toát ra dày đặc khói đen, sau đó đột nhiên tiêu tán ra, cả người như là hắc vụ tạo thành đồng dạng.

“Ừm?”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Sau đó quay đầu, hướng về trên mặt đất kia hai đạo bóng đen nhìn lại.

Chỉ gặp kia hai đạo bóng đen cũng đang nhanh chóng tiêu tán, lập tức biến thành nồng đậm hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa.

“Thứ gì?”

Tà Linh?

Vẫn là hồn phách?

Nhưng có một chút để hẳn xác định!

Đây cũng không phải là dị giới nguyên rủa tại ảnh hưởng hẳn!

Mà là dị giới thần bí sinh vật!

Nếu không, những người khác không có khả năng chịu ảnh hưởng!

Lần này trở về sau lại có thần bí sinh vật xuất hiện?

Mà lại thế mà tập trung vào mình?

Trong đầu của hẳn cảm nghĩ trong đầu ra mấy lần trước những cái kia thần bí sinh vật xuất hiện khu vực, tựa hồ cũng tại trụ sở của mình không xa.

Lần một lần hai thì cũng thôi đi, liên tục nhiều lần như vậy.

Chẳng lẽ...

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, tựa hồ nghĩ đến máu chốt một điểm.

“Trình đội trưởng, Nhâm đội trưởng, Từ đội trưởng...”

Bỗng nhiên, từng đợt kinh hoảng tiếng kêu to từ trên lầu khu vực truyền đến.

Dương Phóng bỗng nhiên ngẩng đầu.

Trần Thi Nghiên?

Nàng còn tại trên lầu?

Dương Phóng cũng không để ý tới, mà là nhìn bốn phía nồng đậm Hắc Ám, tiếp tục hướng về dưới lầu đi đến.

Loại kia mãnh liệt thăm dò cảm giác, vẫn không có tiêu trừ.

Âm thầm đồ vật còn tại nhìn mình chăm chăm.

Lần này bị truyền tống tới sinh vật, tựa hồ có chút cường đại.

Hắn rất muốn sử dụng lôi âm, nhưng lại lo lắng lôi âm bộc phát, sẽ dẫn tới Trình Thiên Dã đám người hoài nghi.

Cho nên tình nguyện từng bước một tiến về phía trước đi đến.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lần nữa dừng lại, trực tiếp khống chế lên 【 Phong luật 】 Thần Chủng, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi, mượn dùng gió nhẹ tiến hành cảm giác,

Trong lúc nhất thời bốn phương tám hướng hành lang, gian phòng, tựa như tất cả đều xuất hiện quỷ dị gió nhẹ, vang sào sạt.

Hắn nhắm hai mắt, không nhúc nhích, như là lâm vào linh hoạt kỳ ảo.

Chẳng biết lúc nào, bốn phía hết thảy bắt đầu lần nữa

phát sinh cải biến.

Hành lang vách tường vẫn là cấp tốc phai màu, từ phía trên tản mát ra từng mảnh từng mảnh quỹ dị sương mù xám, mờ lung, âm trầm băng lãnh, tràn ngập tại toàn bộ trong hành lang.

Thời gian dần trôi qua, toàn bộ hành lang đều bị sương mù bổ sung, như giống như phát sinh vạn vật.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, bỗng nhiên hướng về phía trên nhìn lại.

Trên lầu khu vực bỗng nhiên truyền đến kịch liệt đánh nhau, thật giống như đã có người bắt đầu cùng loại kia quỹ dị quái vật phát sinh quyết đấu.

Bất quá Dương Phóng lại không chút nào để ý tới, mà là trực tiếp hướng về dưới lầu khu vực phóng đi.

Cước bộ của hắn nhanh chóng.

Một tầng lại một tầng thang lầu bị hắn xuyên qua, thân thể xuyên qua sương mù dày đặc, thật giống như khóa chặt cái gì đồng dạng.

Đảo mắt!

Hắn lần nữa liên tục xông ra mười mấy tầng lầu tả hữu.

Rốt cục!

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, đi tới một chỗ trong hành lang.

Toàn bộ trong hành lang, mơ màng âm thầm, tràn ngập mê vụ, đưa tay không thấy được năm ngón, như là quỹ dị U Minh, tràn ngập khó tả âm lãnh khí tức.

Cả tầng lầu hết thầy cũng mới lầu 7, lúc trước hẳn hạ nhiều như vậy tầng, hiện tại lại hạ nhiều như vậy tầng, thế mà còn không có hạ xong.

Cái này đều nói rõ, hết thầy trước mắt đều là ảo giác.

Bất quá!

Lại thế nào chế tạo ảo giác, nhưng có một chút không thay đổi.

Trước đó đám người hẳn là cũng đều còn sống.

Hắn lợi dụng Phong luật toàn lực lắng nghe thời điểm, vô cùng cảm giác được một cách rõ ràng từng đợt mạnh hữu lực trái tim nhảy lên âm thanh, mấy trăm người trái tim nhảy lên xen lẫn trong cùng một chỗ.

Điều này nói rõ đám người giờ phút này hẳn là đều tại cùng một chỗ khu vực.

Tại Dương Phóng cảm thấy tầng này lâu thời điểm, bỗng nhiên, nhưng mà, nhìn về phía trước.

Chỉ gặp trước mắt sương mù xám bên trong, thế mà sớm đã sớm xuất hiện hai đạo nhân ảnh, đều là cực kỳ cao lớn.

Một cái là trước kia tóc vàng mắt xanh nam tử, Blue!

Một cái thì là Ma Đô Diệp Huyền!

Hai người giờ cao điện thoại, quang mang lấp lóe, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Bỗng nhiên, bọn hắn sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu.

“Là người!”

Diệp Huyền một chút tiếp cận Dương Phóng, âm thanh lạnh lùng nói: “Người cũng tìm tới?”

Thái độ của hắn rõ ràng so trước đó trở nên lạnh lùng rất nhiều.

“Các người tại sao lại ở chỗ này, ta một đường chạy mà đến, giống như là đi không đến cuối cùng, rốt cục để cho ta nhìn thấy đồng bạn.”

Dương Phóng thở dốc nói.

“Hừ.”

Diệp Huyền hừ lạnh, nói: “Xem ra số người cũng may.”

Hắn cùng Blue đều là dựa vào cường đại ánh mắt cùng tinh thần lực, mới thấy rõ đây hết thảy, đi đến nơi đây.

Dương Phóng người này tại lung tung nặng đập xuống, thế mà cũng có thể chạy đến nơi đây!

Mặc dù Dương Phóng là Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài, bất quá hắn vẫn là xem thường Dương Phóng.

“Tốt, trước hãy khoan nói!”

Blue sắc mặt trầm ngưng, nói: “Hiện tại chúng ta còn không biết địch nhân đến cùng là cái gì? Vẫn là mau chóng tìm tới những người khác rồi nói sau.”

“Ừm.”

Diệp Huyền đạm mạc gật đầu, đi thẳng về phía trước.

Bất quá!

Vừa mới đi không có mấy bước, thế mà sau lưng lần nữa truyền đến động tĩnh.

Ba người lập tức quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp liên tục ba đạo nhân ảnh đang nhanh chóng chạy đến, giống như Dương Phóng, trong miệng thở hồng hộc.

Chính là trước đó 【 Vũ Trụ đoàn 】 ba vị thành viên.

“Là các người, các người cũng đi tìm tới.”

Béo nam tử Kim Dong-yi thất thanh nói.

Hắn vẫn cho là bọn hắn mới là độc nhất vô nhị, nghĩ không ra lại có người so với bọn hắn sớm cảm thấy.

Sưu! Sưu!

Nhưng mà đối mặt hắn lời nói, Blue cùng Diệp Huyền đều là không nói một lời, thân thể cấp tốc liền xông ra ngoài, nâng quyền liền đánh.

Kim Dong-yi ba người biến sắc, tiếp theo lộ ra từng tia từng tia oán hận, trực tiếp hướng về Blue, Diệp Huyền nhào tới.

“Phá!”

Diệp Huyền gào to, trong mi tâm thế mà bắn ra thần quang, bịch một tiếng, tùy ý một kích liền làm vỡ nát một bóng người.

Hai người khác biến sắc, liền vội vàng xoay người muốn

chạy trốn, nhưng rất nhanh vẫn là bị Blue cùng Diệp Huyền đuổi kịp, nhao nhao chấn vỡ, thân thể hóa thành hắc vụ.

Dương Phóng đem đây hết thảy tất cả đều để ở trong mắt.

“Tinh thần chi lực.”

Cái này Diệp Huyền cùng Blue, vận dụng đều là một loại cực kỳ cường đại tinh thần chi lực.

So với lần trước xuất hiện Phương thị thư viện con quái vật kia còn mạnh hơn!

Hai người này tại dị giới tu vi hẳn là đều không kém.

Mà lại chuyên tu tinh thần!

“Không biết sống chết, còn dám tới.”

Diệp Huyền ngữ khí lạnh lùng, bỗng nhiên nhìn lướt qua Dương Phóng, lộ ra cười lạnh.

Dương Phóng mặt mỉm cười, không nói một lời.

Sau đó ba người dọc theo hành lang, hướng về phía trước đi đến.

Xuyên qua nồng đậm mê vụ, rốt cục phát hiện một chỗ cửa phòng đóng chặt.

Nơi này là một chỗ vớt bỏ nhà kho chỗ, tựa hồ thật lâu không ai dùng qua, trong khe cửa tản mát ra từng tia từng tia mùi vị khác thường.

“Là nơi này!”

Blue ngưng tiếng nói.

Ầm!

Hắn cùng Diệp Huyền trực tiếp hung hăng đập mạnh hướng cửa phòng, tại bọn hắn to lớn cự lực dưới, toàn bộ cửa phòng tại chỗ chia năm xẻ bảy, một cỗ nòng đậm mốc meo khí tức từ trong phòng đập vào mặt đánh tới, khiến cho mấy người tất cả đều chăm chú nhíu mày.

Chỉ gặp nòng vụ phía dưới, ngổn ngang lộn xộn, nằm mấy trăm đạo người, lít nha lít nhít một mảng lớn.

Tất cả đều té xỉu ở đây.

“Dem bọn hắn mang đi ra ngoài, quay đầu để quân đội san bằng nơi này!”

Diệp Huyền lạnh giọng mở miệng.

“Nhiều người như vậy muốn một chút mang đi, không dễ dàng đâu? Huống hồ nơi này...”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hừ, lại không để người lưng, tất cả đều dọc theo cửa sổ ném ra chính là, dù sao thể chất của bọn hắn đều bị cải tạo qua, chỉ là lâu năm mà thôi, quăng không chết!”

Diệp Huyền rất là lạnh lùng, trực tiếp đánh gãy Dương Phóng lời nói.

“Không tệ, đây là phương pháp nhanh nhất, để tránh xuất hiện những biến cố khác!”

Blue gật đầu.

Hắn cùng Diệp Huyền lúc này hành động, nắm lên trên

mặt đất hôn mê bóng người, liền hướng về bên ngoài ném đi.

Bất quá!

Tại liên tục ném ra mấy chục đạo bóng người về sau, đột nhiên xảy ra dị biến

Tại Diệp Huyền chụp vào Trần Thi Nghiên thân thể lúc, bỗng nhiên, Trần Thi Nghiên hai mắt trong nháy mắt mở ra, đen nhánh băng lãnh, tiện tay quét qua, một đạo quỷ dị ô quang mang theo kinh khủng khí lưu hướng về Diệp Huyền thân thể hung hăng xé đi.

Diệp Huyền biến sắc, vội vàng cấp tốc rút lui.

Nhưng cũng tiếc nơi này không phải dị giới!

Nhục thể của hắn xa xa theo không kịp phản ứng.

Phịch một tiếng!

Toàn bộ thân hình tại chỗ bay ngược, ngực máu me, sâu đủ thấy xương, hung hăng nện ở nơi xa.

“Người!”

Blue giật nảy cả mình, cấp tốc rút lui, vội vàng nhìn về phía Trần Thi Nghiên.

Chỉ gặp Trần Thi Nghiên sắc mặt rất là yêu dị, chậm rãi từ dưới đất đứng dậy, tràn ngập một cỗ khí tức quỷ dị, năm ngón tay phía trên tất cả đều là huyết thủy, liếm liếm trên ngón tay tinh hồng huyết thủy.

“Nơi này đến cùng là cái gì thế giới, vì sao lại có các người như vậy cổ quái nhân loại? Còn có, là ai đem ta làm tới? Thế mà ngay cả ta lực lượng cũng bị áp chế!”

Trần Thi Nghiên trong miệng bỗng nhiên phát ra khàn khàn mà âm lãnh thanh âm.

Cả người cho người ta một loại cực kỳ tà môn cảm giác.

“Người không phải Trần Thi Nghiên? Người rốt cuộc là ai? !”

Diệp Huyền kinh thanh mở miệng.

Trần Thi Nghiên không để ý đến hắn, mà là bỗng nhiên đem ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Người lại là người nào? Vì cái gì từ nơi sâu xa ta luôn luôn muốn theo dõi người? Thật giống như trên người của người ẩn giấu đi to lớn gì bí mật?”

“Người thế nào?”

Blue vội vàng hỏi thăm Diệp Huyền, đã đang suy nghĩ đường lui.

Trước mắt chi ‘Người’ so với hắn tưởng tượng còn đáng sợ hơn.

Hắn đã không dám chờ lâu.

“Đi, mau đỡ ta đi!”

Diệp Huyền kinh ngạc nói.

Blue sắc mặt biến đổi, đột nhiên bỏ qua Diệp Huyền cùng một bên Dương Phóng, trực tiếp hướng về ngoài cửa phóng đi.

Tại Diệp Huyền muốn đi tình huống dưới, hắn càng là không dám chờ lâu.

Chỉ cầu mình có thể chạy ra lại nói.

Bất quá!

Tại vừa mới chạy trốn, "Trần Thi Nghiê" vào một cái xuất hiện tại Blue phụ cận, một bàn tay phiến ra, Blue vội vàng đón đỡ, đồng thời vận chuyển tinh thần bí pháp, nhưng căn bản vô dụng, bịch một tiếng, bị trực tiếp vỗ bay ra ngoài, hung hăng nện ở nơi xa.

Nhưng nện ở nơi xa về sau, Blue y nguyên một khắc không ngừng, mà là xoay người mà lên, tiếp tục hướng về ngoài cửa bỏ chạy.

Trần Thi Nghiê khẽ di một tiếng, thân thể trong nháy mắt biến mất.

Sau một khắc!

Phốc!

Một con trắng noãn đại thủ một thanh nắm Blue cái cổ, đem hấn thân thể đều cho nhấc lên.

"Có chút ý tứ, tại loại này bị áp chế thế giới, như người loại này thực lực cũng đã rất tốt."

Trần Thi Nghiê khàn khàn mở miệng.

Hai mắt của nàng đột nhiên bộc phát ô quang, Blue mắt tối sầm lại, sắc mặt ngốc trệ, tại chỗ bất tỉnh đi.

Ầm!

Trần Thi Nghiê tiện tay ném đi Blue thân thể, sau đó một đôi u ám vô biên ánh mắt, hướng về Dương Phóng nhìn sang, nói: "Liên để ta nhìn người trên thân đến cùng ẩn giấu cái gì cơ mật a?"

Sưu!

Nàng không nói thêm lời, bỗng nhiên lao đến, nắm cái màu đỏ sậm móng tay hung hăng đâm về Dương Phóng.

Tốc độ nhanh đến kinh người, tại thế giới hiện thực cũng lộ ra cực kỳ đáng sợ.

Dương Phóng không chút do dự, trực tiếp cấp tốc trốn tránh.

Tốc độ của đối phương quá nhanh, lực bộc phát quá mạnh, đối mặt loại này không biết ngọn ngành địch nhân, hẳn không dám tùy tiện thăm dò.

Ầm!

Trần Thi Nghiên một móng vuốt quét vào một bên trên khung cửa.

Toàn bộ khung cửa liên thông vách tường tại chỗ nổ tung, từng mảnh từng mảnh mảnh vụn cùng tấm gạch lung tung bay múa.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, quay đầu nhìn lại.

Loại trình độ này công kích...

“Lấn mắt ngược lại không chậm, bắt quá, người chạy không thoát!”

Trần Thi Nghiên lộ ra nụ cười quỷ dị, thân thể lần nữa cực tốc di động.

Lại là một móng vuốt hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng quét tới.

Ầm!

Một tiếng vang trầm.

Trần Thi Nghiên bỗng nhiên dừng lại, sắc mặt kinh ngạc nhìn về phía Dương Phóng.

Chỉ gặp Dương Phóng không nhúc nhích, nắm cái ngón tay một mực nắm Trần Thi Nghiên cổ tay, nói nhỏ: “Loại trình độ này công kích, tựa hồ. . ta cũng có thể tùy tiện làm được!”

Lộp bộp!

Chấn động chi lực trong nháy mắt hướng về Trần Thi Nghiên thân thể cuồng dũng tới.

Sau một khắc, Trần Thi Nghiên sắc mặt kịch biến, thể nội như là phát sinh đời sông lấp biển, khắp nơi nội tạng, kinh mạch đang nhanh chóng nhận trọng kích.

Thật giống như vô hình máy cán hung hăng triển qua, khiến cho hấn trực tiếp cuồng thổ huyết thủy.

Hai mắt của nàng bên trong đột nhiên bắn ra ô quang, sát na hướng về Dương Phóng hai mắt phóng đi.

Xoát!

Hai người thân thể tất cả đều không nhúc nhích, trở nên ngốc trệ.

Cách đó không xa Diệp Huyền, trong lòng giật mình, trong nháy mắt kịp phản ứng.

“Hồn phách ly thể!”

Quái vật này là đem tự thân hồn phách xuất thể, muốn trực tiếp diệt sát Dương Phóng linh hồn?

Diệp Huyền vội vàng lao nhanh ra, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp một quyền hướng về "Trần Thi Nghiê" huyết Thái Dương hung hăng đập tới.

Cùng lúc đó, Trần Thi Nghiê thân thể cũng đang nhanh chóng biến hóa, trên da cấp tốc hiện ra từng cái quỷ dị mụn nhỏ, như cùng ở tại kéo duỗi, không ngừng vặn vẹo, biến hóa.

Trong nháy mắt!

Biến thành một kẻ thân thể thấp bé, cực kỳ quỷ dị sinh vật.

Nó thân cao không đủ một mét sáu, toàn thân trên dưới mọc đầy nhân loại ngũ quan, lít nha lít nhít, kinh tâm động phách, từng đôi mắt càn là như là khiếp người tâm hồn.

Ầm!

Diệp Huyền một kích toàn lực ném ra, tại thế giới hiện thực cũng có thể vỡ bia nứt đá, tại chỗ đem quái vật này huyết Thái Dương đập lổm, thân thể hung hăng bay tứ tung.

Tiếp lấy Diệp Huyền giống như là nổi điên, nhanh chóng đập ra, hướng về quái vật đầu hung hăng đập tới.

Cùng lúc đó.

Dương Phóng trong óc.

Đầu kia quái vật hồn phách trực tiếp chui đi vào, bắt quá chui vào về sau, hấn lại biến sắc.

Chỉ gặp tại trước mắt hấn khu vực.

Dương Phóng lẳng lẳng sừng sững, tựa hồ sớm đã chờ đợi đã lâu.

Mà tại Dương Phóng bên người, thì là xuất hiện trọn vẹn bốn đạo quang đoàn, như là bốn cái quái dị tinh linh, hướng về hấn cùng nhau nhìn tới.

Giờ khắc này, quái vật không khỏi liền trong nháy mắt rùng mình một cái, cảm giác được mình tựa hồ xâm nhập một cái trong động ma đồng dạng.

“Thần. . Thần Chủng?”

Hấn kinh hãi mở miệng, như cùng sống gặp quỷ.

Dương Phóng sắc mặt đăm đăm, bên người bốn đạo quang đoàn sớm đã cấp tốc vọt tới.

Quái vật kia sợ hãi quát to một tiếng, vội vàng muốn chạy trốn, nhưng sớm đã không kịp.

...

Xoát!

Mười mấy phút sau.

Dương Phóng lần nữa khôi phục lại, sắc mặt trắng bệch, giả bộ nguyên khí tiêu hao quá độ, cấp tốc rút lui, đặt móng ngồi dưới đất, giật mình nói: “Sao. . chuyện gì xảy ra?”

Cách đó không xa.

Diệp Huyền toàn thân huyết thủy, đem quái vật đầu đập

mấp mô, vô cùng thâm thẳm, sau khi nghe, thở hổn hển, lặng lẽ quét về phía Dương Phóng, nói: “Người vận khí không tệ, nếu không phải ta kịp thời oanh sát nhục thể của hần, quấy nhiễu tinh thần của hần, người khẳng định khó thoát khỏi cái chết!”

Bỗng nhiên hần kịp phản ứng, ánh mắt ngưng tụ, nói: “Người đến cùng phải hay không Dương Phóng?”

Hần rất là lo lắng Dương Phóng đã bị đoạt xá.

“Ta đương nhiên là Dương Phóng!”

Dương Phóng hô.

Sau đó cấp tốc nói ra mình rất nhiều tin tức.

Diệp Huyền lần nữa nôn ra khí tức, từ khó khẩu bên trong lấy ra điện thoại di động, chỉ gập trên điện thoại di động quả nhiên đã khôi phục tín hiệu.

“Cũng may quái vật này tại thế giới hiện thực nhận to lớn áp bách, chân khí cùng tinh thần đều không thể phát huy quá nhiều, trước đó lại mạnh mẽ chế tạo huyền cảnh, lãng phí quá nhiều tinh thần lực, bằng không hôm nay chúng ta chỉ sợ đều phải chết!”

Hần trực tiếp gọi điện thoại bắt đầu báo cảnh.

Không bao lâu, hai người bắt đầu lần nữa đem mọi người thân thể hướng xuống ném đi.

Tại thiếu đi quái vật can thiệp tình huống dưới, rất nhiều người đều bắt đầu nhao nhao thanh tỉnh, phát ra rên.

“Ngọa tào! Đau quá!”

“Ta đây là thế nào?”

“Xảy ra chuyện gì?”

.

.

.

Đảo mất ba ngày quá khứ.

Bởi vì phần lớn người đều bị ngã đến ” đứt gân gãy xương “, cho nên giao lưu hội cũng không tiếp tục xuống dưới.

Tại sáng sớm hôm sau, đám người liền nhao nhao được đưa vào bệnh viện.

Giờ phút này.

Một phương hướng khác.

Dày đặc trong rừng, thanh âm ngọt ngào, mỗi ngày đều truyền đến oanh núi nổ rừng thanh âm, phương viên hơn mười dặm đều có thể rõ ràng nghe nói.

Tại liên tục mấy ngày cường độ cao thăm dò cùng oanh kích bên trong, các loại máy móc báo hỏng mấy chục đài tử hữu.

Bất quá đáng tiếc, phía sau thanh đồng cửa, y nguyên không hề động một chút nào, một mực khép kín, giống như là lấp kín thẳng tắp Thánh Sơn đồng dạng.

Không quản chính thức sử dụng dạng gì thủ đoạn, ngay cả đạo ấn ký đều không để lại tới.

Nhưng mà!

Tại chính thức sử dụng đào đất cơ, dọc theo thanh đồng cửa chui xuống mấy ngàn mét lúc, nhưng lại có phát hiện gì khác lạ.

Toàn bộ thanh đồng cửa vô cùng to lớn, một mực hướng lòng đất kéo dài, tựa hồ căn bản không dò tới phần cuối.

Mà tại mấy ngàn mét dưới, thành linh tồn tại một chỗ chẳng biết lúc nào lưu lại không trọn vẹn cổ điện.

Toàn bộ cổ điện bị thanh đồng cửa một phân thành hai.

Một bộ phận tại thanh đồng trong môn.

Một bộ phận thì ở vào bọn hấn bên này.

“Cái gì? Thanh đồng môn hạ phát hiện vài cọng cổ đại bí dược? Còn phát ra hào quang?”

Trình Thiên Dã tiếp vào lão lãnh đạo điện thoại, giật mình nói.

“Đúng vậy, bí dược đã xét nghiệm, đáng tiếc có rất nhiều vật chất, chúng ta đều không làm rõ được, ta đã để bọn hấn lưu lại tiêu bản, loại này bí dược khẳng định dính đến siêu tự nhiên chi lực, nói không chừng cùng các người xuyên qua dị giới có quan hệ!”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến nặng nề thanh âm.

Bí dược rất ít, rất trân quý.

Đến nay không xác định dược hiệu.

Bọn hấn rất muốn cầm động vật làm thí nghiệm, nhưng lại lo lắng động vật thân thể gánh không được.

“Giao cho ta đi, ta tự mình thử một chút!”

Trình Thiên Dã cắn răng.

“Ngươi?”

“Đúng vậy, ta tại dị giới mới vừa tiến vào siêu phẩm, hiện thực nhục thân cũng bị cải tạo, ta sức chống cự so với người bình thường mạnh hơn nhiều lắm, để cho ta thử một chút!”

Trình Thiên Dã đáp lại.

...

Chương 331 : Lòng đất thanh âm! Lần nữa xuyên qua!

Ma Đô.

Cao lớn cốt thép xi măng công trình kiến trúc bên trong.

Một chỗ tương đối rộng rãi gian phòng bên trong.

Giờ phút này.

Trọn vẹn bốn năm đạo nhân ảnh ngồi ở chỗ này.

“Diệp Huyền, đây chính là người tham dự lần thứ nhất giao lưu hội mang tới tin tức? Tựa hồ cũng không có gì đặc biệt? Toàn cầu phạm vi bên trong có bao nhiêu đã đạt tới siêu phẩm cao thủ? Có hay không tiến vào thánh linh cảnh? Người vẫn là không có biết rõ ràng.”

Một đạo nam tử thanh âm vang lên.

Ngồi tại ghế sa lon là cái Âu phục giày da thanh niên, khuôn mặt anh tuấn, làn da có mấy phần tái nhợt.

Ma Đô người xuyên việt cùng cái khác người xuyên việt, có cực lớn bất đồng.

Thứ nhất, bọn hắn vừa lên đến xuyên qua địa phương chính là đại địa phương, ở vào 【 càn chi bản khối 】 hạch tâm 【 Thiên Long vực 】, là tất cả khu vực tài nguyên là sung túc nhất chi địa, căn bản không cần lo lắng Linh cấp công pháp, siêu phẩm công pháp và Thiên Tinh ngọc tủy sự tình, chỉ cần có tiền đều có thể mua được.

Duy nhất khá là phiền toái chính là Thánh linh căn.

Thứ hai, Ma Đô người xuyên việt tại cả nước người xuyên việt quần thể bên trong là thuộc về sớm nhất một nhóm người xuyên việt, trong bọn họ sớm nhất mấy người có thể truy tố đến hai năm trước đó.

Khi đó Dương Phóng, vẫn chỉ là một cái bệnh viện tâm thần bác sĩ.

Đối với xuyên qua sự tình không chút nào hiểu rõ.

Thứ ba, có cá biệt người xuyên việt tại Thiên Long vực địa vị cực kỳ phi phạm, giống như Diệp Huyền, đã từng một người nuôi sống qua vài trăm người, tại dị giới gia tộc cực kỳ cường thịnh.

Cho nên các loại nhân tố tác dụng dưới, khiến cho trước mắt mấy người, tại dị giới thực lực đều không thấp, đều là đạt đến siêu phẩm cửa thứ hai.

Tăng thêm trước đó bọn hắn cố ý ẩn giấu thực lực, cũng không như thật hướng chính thức thông báo mình tình huống cụ thể, cho dù là Ma Đô người tổng phụ trách Thạch Tĩnh Nghiêm, đối bọn hắn cũng không hiểu rõ.

Trước đó Thạch Tĩnh Nghiêm liền không chỉ một lần động quá nộ.

Bởi vì Ma Đô người xuyên việt số lượng quá nhiều, chừng hơn tám trăm người, lục đục với nhau cũng nhiều, thậm chí rất nhiều người không phải chết tại người dị giới trong tay, mà là chết tại người một nhà trong tay.

Nhưng hắn đối với đây hết thấy lại căn bản không có biện pháp gì.

Bởi vì rất nhiều người tại dị giới thân phận cũng không vừa, tăng thêm trở về hiện thực sau có ý ẩn tàng tin tức, hấn căn bản không có biện pháp đến điều tra những người này.

Cho dù trở lại hiện thực thì phải làm thế nào đây?

Bạn hấn chỉ cần một mực chắc chắn, Thạch Tĩnh Nghiêm lại bắt bạn hấn có biện pháp gì?

Cho nên!

Ma Đô người xuyên việt quần thể trình độ phức tạp, vượt quá tưởng tượng.

Diệp Huyền nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Coi như biết thì phải làm thế nào đây? Đối với các người mà nói, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, các người tại Thiên Long vực gia tộc dị thường bất phàm, tự thân lại gia nhập Thần Tích phường dạng này thế lực lớn siêu cấp, đạt được Thần Tích phường trọng điểm bồi dưỡng, cả nước phạm vi bên trong, cũng không có mấy người có thể so với được các người.”

Trước mắt bốn đạo nhân ảnh đều là lộ ra mỉm cười.

“Nói thì nói như thế, nhưng chúng ta vẫn là nghĩ muốn hiểu rõ càng nhiều hơn một chút.”

Một vị khác thanh niên mỉm cười, nói: “Phượng thị không phải có thần bí khó lường Thiên Thần tổ chức sao, bạn hấn không phải xuất hiện thánh linh cấp cao thủ sao? Kỳ thật ta đối với bạn hấn vẫn là cảm thấy rất hứng thú.”

“Người cũng nghĩ ra tay với Thiên Thần tổ chức?”

Diệp Huyền bỗng nhiên ngẩng đầu, ló ra hỏi thăm.

“Nói thực ra, căn cứ trước đó chúng ta tổng kết quy luật, bình thường đều là thành phố lớn trước xuyên qua, sau đó chậm rãi mới là bên trong tiểu thành thị, Phương thị chỉ có một cái tam tuyến tiểu thành thị, trong bọn họ làm sao lại xuất hiện thánh linh cấp cao thủ, người chẳng lẽ không hiểu kỳ?”

Người thanh niên kia mỉm cười, nói: “Ta đã từng cẩn thận điều tra qua, Phương thị sớm nhất người xuyên việt xuất hiện tại một năm trước đó, bất quá đáng tiếc đã sớm chết, về sau người xuyên việt cũng đều là tại một năm này bên trong lục tục ngo ngoe xuất hiện, mà lại trước đó chúng ta chưa từng nghe qua Thiên Thần tổ chức bất kỳ tin tức gì, cũng đều là trong vòng nửa năm đột nhiên xuất hiện, nói cách khác, bọn hắn rất có thể mới xuyên qua chừng nửa năm!”

Xuyên qua thời gian nửa năm, liền có thể đạt tới loại tình trạng này, người cảm thấy khả năng sao?

Cho nên, trên người bọn họ khẳng định có bí mật không muốn người biết!”

Diệp Huyền lập tức trầm mặc xuống dưới, mày nhăn lại.

Một lát sau.

Ngưng tiếng nói: “Cho dù có bí mật thì phải làm thế nào đây, đối phương nội bộ thế nhưng là có chân chính thánh linh, ta khuyên các người đừng đùa lừa, vẫn là tiếp tục cầu đi xuống đi.”

Trước mắt mấy người lần nữa lộ ra mỉm cười.

“Yên tâm, chúng ta cũng sẽ không động thủ.”

Trước đó cái thứ nhất làn da tái nhợt âu phục thanh niên

lần nữa nở nụ cười, nói: “Nhưng chúng ta không thể cam đoan Thần Tích phùng không động thủ a, dị giới sự tình cùng chúng ta có thể không quan.”

Mấy người khác đều là lộ ra mỉm cười.

Diệp Huyền một trận suy tư, khẽ thở dài: “Tốt a.”

“Đúng rồi Diệp Huyền, đội trưởng Thạch lại đi tìm người đi, không biết người dự định an bài thế nào hử?”

Người thanh niên kia mỉm cười.

“Hừ!”

Diệp Huyền hừ lạnh, rất là khinh thường, nói: “Thạch Tĩnh Nghiêm một bộ chính thức sắc mặt, liền biết mỗi ngày lên mặt nghĩa nói sự tình, để cho ta cống hiến cái này, cống hiến cái kia, ta hiện tại đã hối hận nói cho hử biết ta tại dị giới chân thực thân phận, thật hử là giống như các người, lựa chọn ẩn tàng.”

Trong mắt của hử lãnh quang chớp động, nói: “Nếu là hử tiếp tục như thế, ta không ngại để hử vĩnh viễn cũng không trở lại!”

Ngay từ đầu gia nhập chính thức thời điểm, xác thực cho hử tại hiện thực mang đến cực lớn tiện lợi.

Bất quá đáng tiếc!

Theo thời gian chuyển dời, Thạch Tĩnh Nghiêm tại dị giới yêu cầu càng ngày càng cao, để hử không sợ người khác làm phiền.

“Tốt, có quyết đoán!”

Trước mắt bốn người đều là lộ ra mỉm cười.

Bọn hắn cùng thuộc tại sớm nhất một nhóm người xuyên việt, đã sớm tại dị giới vụng trộm kết qua mình, trước mắt thành viên chỉ có bọn hắn năm người mà thôi.

Bọn hắn đem tổ chức này xưng là 【 Ẩn Tàng Giả 】 .

Không gần như chỉ ở dị giới ẩn tàng, tại hiện thực đồng dạng dị dạng không có bị người phát hiện mảy may.

“Diệp Huyền, người không phải nói Thiên Thần tổ chức có hai cái thành viên vòng ngoài sao? Ta cảm thấy chúng ta có thể thích hợp lôi kéo một chút, có lẽ có thể từ bọn hắn nơi đó giải một chút Thiên Thần tổ chức tin tức.”

Làn da trắng nõn, Âu phục giày da thanh niên, Hoàng Chân Nhất, khẽ cười nói.

“Không, ở chỗ này không thích hợp, Phương thị cùng Nam thị người xuyên việt rất ít, Dương Phóng, Trần Thi Nghiên lại là cùng Thiên Thần tổ chức có quan hệ, cho nên điện thoại của bọn hắn rất có thể bị chính thức thời khắc nghe lén, coi như muốn lôi kéo cũng là muốn tại dị giới lôi kéo.”

Diệp Huyền lắc đầu nói.

“Ừm, có chút đạo lý.”

Trước mắt mấy người đồng thời gật đầu.

...

Thời gian vượt qua.

Lại là ba ngày quá khứ.

Kinh Sư.

Rộng rãi trong phòng thí nghiệm.

Sớm tại trước đó hai ngày, Trình Thiên Dã cũng đã ăn vào mấy quả bị pha loãng qua được dịch, giờ phút này, theo thời gian chuyển dời, thân thể của hắn vẫn không có mấy may dị dạng.

Các loại sơ đồ cấu tạo máu, nước tiểu tượng tất cả đều xét nghiệm qua.

Hết thầy cùng trước đó không có cái gì bất đồng.

“Loại này bí được tựa hồ cũng không có gì, đem còn lại đưa cho ta đi!”

Trình Thiên Dã mở miệng.

“Tiểu Trình, không thể một chút phục dụng quá nhiều, coi chừng được hiệu đột nhiên bộc phát, chúng ta phải cẩn thận quan sát.”

Trước đó lão lãnh đạo trầm giọng nói.

“Tốt a, kia lấy thêm một phần mười cho ta!”

Trình Thiên Dã mở miệng.

Một bên lập tức có nhân viên công tác, mang tới một cái pha lê ống nghiệm, giao cho Trình Thiên Dã.

Để cho tiện xét nghiệm cùng pha loãng, trước đó bí được bị bọn hắn chuyên môn chế thành được trấp hình thức.

Trình Thiên Dã tiếp nhận ống nghiệm, lần nữa uống vào.

Bất quá cùng trước đó đồng dạng.

Dược dịch uống hết về sau, vẫn không có bất luận cái gì biểu hiện.

Đột nhiên, cửa phòng mở ra, một vị người mặc áo khoác trắng, cầm tư liệu nam tử trung niên từ bên ngoài vội vã đi tới, nói: “Lãnh đạo, trước đó cỗ kia quái vật thi thể, kiểm nghiệm báo cáo ra, có một chút tương đối cỗ quái, đầu kia quái vật ngực cùng phần bụng không có bất kỳ cái gì thương thế, nhưng là thể nội ngũ tạng lục phủ lại toàn bộ vỡ ra, giống như là nhận lấy cái gì ám kình xung kích đồng dạng!”

“Ngũ tạng lục phủ tất cả đều vỡ ra?”

Trình Thiên Dã cùng bên cạnh lão lãnh đạo, đều là sắc mặt khế động.

Chẳng lẽ Diệp Huyền thực lực, đã cường đại như thế?

Tại thế giới hiện thực cũng có thể phát ra ám kình?

“Gọi điện thoại cho Dương Phóng cùng Diệp Huyền, hỏi một chút đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Trình Thiên Dã trầm giọng nói.

“Tốt, ta cái này đánh!”

Trợ thủ Lão Ngô lập tức gạt đầu.

“Chờ một chút, ta đến đánh đi.”

Trình Thiên Dã đột nhiên mở miệng.

Hắn lo lắng lão Ngô hỏi thăm phương thức không đúng, tạo thành hai người phản cảm.

...

Gian phòng bên trong.

Nguyên bản đang tu luyện Dương Phóng rất nhanh tiếp vào điện thoại.

“Uy, cái gì? Âm kình? Không biết, ta cái gì cũng không biết, lúc ấy là Diệp Huyền cùng Blue tại động thủ, có phải hay không là bọn hấn làm?”

Dương Phóng giật mình nói.

“Lúc ấy tại người tiến vào hành lang về sau, còn có hay không những người khác?”

Trình Thiên Dã hỏi thăm.

“Lúc ấy ta chỉ có thấy được Diệp Huyền cùng Blue, về phần tại bọn hấn trước đó còn có ai, ta cũng không biết, người nếu không hỏi bọn họ một chút đi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt, người vất vả, đúng, thương thế của người ra sao?”

Trình Thiên Dã tiếp tục hỏi thăm.

“Đã tốt hơn rất nhiều, cũng không quan trọng.”

Dương Phóng nói.

“Vậy là được, lập tức liền muốn lần nữa xuyên việt rồi, người nghỉ ngơi thật nhiều.”

Trình Thiên Dã mở miệng.

“Sẽ, đa tạ đội trưởng.”

“Ừm.”

Hai người điện thoại rất nhanh cúp máy.

Trình Thiên Dã mày nhăn lại, trong lòng mãnh liệt, cũng không hề hoàn toàn tin tưởng Dương Phóng.

Lúc ấy nhiều như vậy tinh anh đều hôn mê, vì sao Dương Phóng là thanh tỉnh?

Điều này nói rõ Dương Phóng nhất định che giấu thực lực!

Bởi vì dị giới mạnh người, hiện thực mới có thể mạnh.

Nhưng hắn ẩn giấu thực lực là vì cái gì?

Dương Phóng cúp điện thoại, mày nhăn lại, trong phòng đi lại.

Trình Thiên Dã quả nhiên đã bắt đầu hoài nghi hắn.

Cứ như vậy nhìn, hắn bại lộ tựa hồ chỉ là sớm tối sự tình.

Dưới mắt hắn vẫn là không thể buông lỏng.

Bỗng nhiên, chuông điện thoại di động vang lên lần nữa.

“Uy, Phương Đình.”

“Dương đại phu, người bây giờ đang làm gì đâu? Hôm nay còn có hay không không a?”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến một đạo nữ sinh thanh âm.

Dương Phóng không còn gì để nói.

Tới.

Lại tới.

...

Nửa ngày sau.

Nồng đậm ẩn nấp núi rừng bên trong.

Khảo cổ công việc như cũ tại tiến hành, dưới mặt đất mấy ngàn mét khu vực, mấy ngày ngắn ngủi liền nhanh chóng nối liền nguồn điện, một mảnh sáng trưng.

Mười mấy tên cả nước đứng đầu nhất khảo cổ người làm việc, ở chỗ này bận rộn, chăm chú kiểm điểm trước mắt phế tích.

Chỗ này phế tích quá mức cổ lão.

Cùng thanh đồng trên cửa văn tự, không thuộc về bọn hần nhận biết bên trong bất luận một loại nào.

Rất nhiều thứ đều đã trở nên tàn phá, nhưng dù vậy, cũng là giá trị nghịch thiên.

Ngay tại thái dương vừa mới xuống núi.

Phía dưới khảo cổ nhân viên công tác đột nhiên, cùng nhau sắc mặt khế giật mình, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Các người. . các người nghe được thanh âm gì sao?”

Trong đó một cái trọng lượng cấp khảo cổ nhân viên vội vàng hỏi thăm.

Hắn tên Chuông Nhạc, lại được xưng là Chung Lão, tại mọi người bên trong học thức cực cao, là thuộc về chuyên môn nghiên cứu văn tự cổ đại chuyên gia.

“Rất muốn. . giống như nghe được rồi?”

Những người khác vểnh tai lên, nhao nhao ghen ngào mở miệng.

Đạo thanh âm này cực kỳ mơ hồ.

Như là cách cái gì màn hình tại nói chuyện với bọn họ.

Nghe rất văn nhược, rất mềm.

【 chuẩn bị xong chưa? 】

【 chuẩn bị xong chưa? 】

【 chuẩn bị xong chưa? 】

Thanh âm một lần lại một lần tại bọn hắn vang lên bên tai, lại nhẹ vừa mềm, không cần thận lắng nghe cơ hồ phân biệt không ra.

“Tình huống như thế nào?”

Một cái tiểu thanh niên lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đây cũng quá quái dị.

Giờ phút này ở vào lòng đất mấy ngàn mét, thế mà truyền đến thanh âm?

“Nhanh, báo cáo!”

Chung Lão vội vàng mở miệng.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng một thân mỗi mệt, cuối cùng từ bên ngoài trở về.

Tại cự tuyệt Phương Đình mời về sau, hắn cũng không rảnh rỗi, mà là rất mau vào phụ cận sơn lâm, tại núi rừng bên trong xoát lên võ kỹ, thẳng đến mặt trời xuống núi mới lại trở về về.

“Thời gian lại nhanh đến ...”

Dương Phóng mắt nhìn điện thoại.

18:20 phân.

Khoảng cách xuyên qua, còn kém cái cuối cùng giờ.

Vừa vặn có thể tẩy tắm rửa.

.
. .
.

Tây Lăng tiểu trấn.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, yên lặng nhìn về phía trước mắt bảng.

Đông đảo võ kỹ bên trong, lại một môn luyện đến viên mãn.

Vô Cực ấn viên mãn!

Sau đó hẳn là liền nên tu luyện 【 âm dương ấn 】 .

Hẳn tại Nguyên Linh giáo tổng bộ đạt được ba môn ấn pháp, Vô Cực ấn, âm dương ấn, khai thiên ấn, phân biệt đối ứng tam đại Thiên Thê.

Lấy hẳn hiện tại đệ nhị Thiên Thê thực lực, vừa vận tu luyện âm dương ấn.

Âm dương ấn, có thể hoá sinh vì chết, hóa tử vì sinh, âm dương lưu chuyển, cuộn cuộn không thôi, là một loại tá lực đả lực pháp môn, thậm chí có thể đem người khác đánh tới lực lượng trực tiếp chuyển hóa làm sinh khí, dùng để khôi phục tự thân.

Tuyệt đối là một loại cực kỳ dùng tốt pháp môn.

Ngoài ra!

Quyển kia 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 cũng muốn mau chóng bắt đầu!

【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 là từ Khư Thần cung đạt được, không cần nghĩ cũng biết đẳng cấp tuyệt đối phi phàm.

Nói không chừng cùng thần có quan hệ.

...

Bóng đêm, dị thường lờ mờ.

Sương mù màu đen như là một tầng thật dày chắn mền, đắp lên đỉnh đầu, mang đến một cỗ vô hình kiềm chế, để cho người ta có chút thở dốc khó khăn.

Trong trấn hoàn toàn như trước đây, vẫn là tiếng nghị luận chấn thiên.

Tùng cái tửu quán, quán trà, khách sạn, tất cả đều bu đầy người bày, oản tù tì âm thanh, tiếng ồn ào, mắng to âm thanh loạn thành một bày.

Tùng cái chưởng quỹ tất cả đều kiếm đầy bồn đầy bát, đơn giản cười lệch miệng.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, cảm giác được một tia dị thường.

Không đúng! Quá bị đè nén.

Chẳng biết tại sao, đêm nay khí tức rất buồn bực, phi thường kiềm chế, để hắn có chút hít thở không thông.

Giống như rất không tầm thường.

“Chẳng lẽ trong núi xảy ra chuyện rồi?”

Trước đó hắn tiến vào trong núi thời điểm, liền từng cảm thụ qua loại kia kiềm chế khí tức.

Chỉ là loại này kiềm chế khí tức, lúc ấy chỉ cực hạn tại Khu Thần cung phụ cận, hắn cũng không quá mức để ý.

Nhưng bây giờ lại kéo dài đến trong trấn.

Hắn biết loại khí tức này hơn phân nửa không phải là ảo giác, tu luyện đến cảnh giới nhất định, thân thể sẽ đối với ngoại giới nguy cơ có một loại vô hình cảm ứng.

Dương Phóng lúc này thôi động lên Phong luật, bắt đầu

nghe tai lắng nghe.

Một lát sau!

Sắc mặt hắn biến đổi, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc đứng dậy, trực tiếp hướng về bên ngoài lao đi.

“Su tôn!”

Liễu Vân vội vàng quay đầu, kinh ngạc mở miệng.

“Đi!”

Dương Phóng thanh hát một tiếng, thân thể nhoáng một cái, một phát bắt được Liễu Vân phần gáy, trong nháy mắt xông ra viện lạc.

Liễu Vân một mặt mòng bức, toàn vẹn phản ứng không kịp là chuyện gì xảy ra.

Nhưng ngay tại Dương Phóng vừa mới xông ra viện tử không xa, dị biến nảy sinh.

Nồng đậm Hắc Âm bên trên bầu trời.

Đột nhiên hiện lên lít nha lít nhít quỷ dị huyết quang, mang đến trận trận dị thường chói tai thanh âm, tràn ngập khó tả mùi huyết tinh.

Cùng lúc đó, Khư Thần cung phương hướng sơn lâm càng là bắt đầu cấp tốc lay động.

Như có vô hình sắt thép dòng nước lớn đang trùng kích, cát bay đá chạy, mùi huyết tinh tràn ngập.

Trong trấn đám người tất cả đều giật nảy cả mình.

“Thanh âm gì?”

“Trời ạ, mau nhìn thiên không!”

“Huyết ma Bức! Tại sao có thể có nhiều như vậy huyết ma Bức?”

...

“Yêu thú, thật là nhiều yêu thú, từ Khu Thần cung bên trong lao ra ngoài!”

Có người toàn thân mang máu, dị thường thể lượng, mở miệng kêu to.

Ầm ầm!

Toàn bộ trong trấn đột nhiên rung chuyển.

Bốn phương tám hướng đêm không hết cự ảnh đang trùng kích.

Giữa không trung, thành quần kết đội quỷ dị huyết quang đang nhanh chóng nện xuống.

Những cái kia huyết quang như là hư ảo, hoàn toàn đánh không đến thân thể của bọn nó, bị bọn chúng tùy ý một mặc, lập tức từng cái người trong giang hồ liền trong nháy mắt khô héo.

Thật giống như toàn thân huyết thủy lập tức bị mang ra ngoài đồng dạng.

A!

Từng đợt bồi rối kêu to từ bốn phương tám hướng vang lên.

“Những quái vật này là từ Khu Thần cung bên trong lao

ra.”

Dương Phóng trong lòng thất kinh, thân thể tiếp tục vọt tới trước.

...

Chương 332 : Lại gặp không tron vẹn Đạo Đò!

Toàn bộ thị trấn hoàn toàn đại loạn.

Trên bầu trời khắp nơi đều là quỷ dị huyết quang, lít nha lít nhít, giống như là huyết sắc lưu tinh, hướng về phía dưới đập tới.

Huyết Ma Bức, là một loại cực kỳ quý dị sinh vật, là từ oán niệm, hận niệm đan vào một chỗ hình thành đặc biệt sinh vật, cần dùng phương pháp đặc thù mới có thể diệt sát, bởi vì bay lên tượng con dơi, cho nên mới đến này mệnh danh.

Loại trừ vô tận Huyết Ma Bức bên ngoài, bốn phương tám hướng còn không ngừng truyền đến từng đợt kinh khủng gào thét.

Cái này đến cái khác quanh thân bao phủ tại hắc vụ bên trong sinh vật khủng bố cấp tốc xông vào thị trấn.

Bọn chúng ánh mắt đỏ sậm, không lý trí chút nào, gặp người liền giết, kinh khủng dị thường.

Khắp nơi công trình kiến trúc không ngừng sụp đổ.

Từng vị giang hồ nhân sĩ liên tiếp bị đánh bay.

Toàn bộ thị trấn giống như là lâm vào tận thế.

Văng vể nông trong phòng.

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Từ Khai chờ một đám Lam Tinh nhân tài vừa mới xuyên qua không lâu, liền gặp tình

cảnh như vậy, đều thần sắc đại biến.

“Không được! Đi mau!”

“Thật là nhiều quái vật!”

“Tào bộ đầu cứu mạng!”

...

Chỉ bất quá thời khắc này Tào Văn Liệt, từ lâu bị mười mấy đầu kinh khủng dị thường sinh vật chĩa vuốt lấy.

Những sinh vật kia toàn thân bao phủ tại trong hắc vụ, tốc độ cực nhanh, lực lượng cực lớn.

Dù là hấn toàn lực xuất thủ, trong thời gian ngắn cũng khó có thể thoát khỏi.

Giờ phút này nghe nói Trình Thiên Dã đám người thanh âm, lập tức quay đầu, kinh quát: “Đi mau!”

Nhào linh linh!

Không trung đột nhiên cấp tốc nện xuống bảy, tám cái quỷ dị Huyết Ma Bức, hướng về đám người rơi đi.

Tào Văn Liệt biến sắc, thân thể trong nháy mắt lướt ngang mấy chục mét, bàn tay dùng sức vỗ, vô cùng sáng chói tử sắc chân khí trong nháy mắt từ trong lòng bàn tay của hấn mãnh liệt mà ra, oanh một tiếng, nào xuống mà xuống bảy, tám cái Huyết Ma Bức tất cả đều bị hấn tại chỗ chấn vỡ.

“Huyết Ma Bức lực lượng quỷ dị, thực lực của các người quá yếu, nhất định phải mượn nhờ đầu lưới chi huyết mới có thể giết chết Huyết Ma Bức, đi mau!”

Tào Văn Liệt quát chói tai một tiếng, tiếp tục xông về trước mắt mười mấy con quái vật.

“Đi!”

Nhậm Quân, Trình Thiên Dã, Từ Khai bọn người kinh quát một tiếng, vội vàng tiếp tục xông ra.

Chỉ bất quá yêu thú thực sự nhiều lắm.

Bốn phương tám hướng nhiều chỗ đều là kinh khủng bóng đen.

Còn có vô số huyết sắc ma Bức.

Bọn hắn mới vừa vọt xông ra không bao xa, liền bị khủng bố đàn yêu thú vọt thẳng tán.

Một đám người đều sắc mặt kinh biến.

“Đại gia đi mau, sau khi rời khỏi đây lại nghĩ biện pháp hội hợp!”

Kinh Sư người tổng phụ trách Từ Khai, mở miệng bạo hồng, đem vận chuyển chân khí đến cực hạn.

Ba người bọn họ đều là tại trước đây không lâu mới vừa vọt đột phá.

Tại trong trấn nói mạnh không mạnh, nói yếu không kém.

Oanh!

Bốn phương tám hướng một mảnh rung chuyển, khắp nơi đều là khí tức kinh khủng, từng cái yêu thú, ma Bức giống như là vô số, cho dù có thánh linh cấp cường giả xuất thủ, nhưng cũng không nhịn được yêu thú số lượng

quá nhiều, giết chi không hết.

...

Hỗn loạn trên đường phố.

Dương Phóng dẫn theo Liễu Vân, thân pháp thi triển, như là thuận di, từ khắp nơi đàn yêu thú bên trong liên tục thiểm lược quá khứ.

Thực sự né tránh không được, bị hấn nhuyễn kiếm quét qua, lập tức đầu lâu bay ra, huyết thủy phun ra.

Hấn cũng không có chút nào dừng lại.

Một đường cực cướp, nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Tại hấn nghĩ đến, Khu Thần cung bên trong nhất định là phát sinh một loại nào đó cực kỳ quý dị biến cố.

Những này lao ra đồ vật, cũng không phải là tất cả đều là yêu thú.

Cũng có một chút toàn thân bao trùm hắc vụ hình người sinh vật, lớn rất nhiều lân giáp, thân thể khô quắt, so như cây khô, trên người phòng ngự có thể so với minh thiết.

Rống!

Đột nhiên, một tôn cực kỳ khủng bố quái vật tập trung vào Dương Phóng, phát ra một đạo thanh âm trầm thấp, mang theo cát bay đá chạy, cấp tốc hướng về Dương Phóng nhào tới.

Dương Phóng bỗng nhiên quay đầu, tử sắc nhuyễn kiếm như là một đạo thiểm điện, lầy mơ hồ không rõ quỹ tích trong nháy mắt đảo qua.

Phốc phốc phốc!

Liên tục mấy đạo tử quang hiện lên, đầu kia quái vật tại chỗ bị tách rời.

Ngay tại Dương Phóng tiếp tục chuẩn bị rời đi thời điểm, bỗng nhiên, hấn thân thể dừng lại, sinh ra cảm ứng, trong lúc đó quay đầu liếc nhìn.

Chỉ gặp sau lưng khu vực, xuất hiện một tôn dị thường kẻ đáng sợ hình sinh vật, chừng cao bốn, năm mét, toàn thân hắc vụ bao trùm, xuất hiện lân giáp, phát ra từng đợt kinh khủng gào thét, trong đám người vừa đi vừa về xung kích, không ai cản nổi.

Tựa như một tôn đáng sợ vương giả!

“Đạo Đồ...”

Dương Phóng trong miệng nói nhỏ.

Hấn tại đầu kia sinh vật hình người trên thân thể mà cảm ứng được Đạo Đồ khí tức?

“Đi!”

Hấn nắm lấy Liễu Vân, lần nữa hướng về nơi xa cực cướp, thân thể lóe lên, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Sau đó, không có bất kỳ cái gì yêu thú cùng Huyết Ma Bức có thể ngăn cản thân thể của hấn.

Phàm là xông tới, trên cơ bản đều mất mạng tại hấn nhuyển kiếm hạ.

Rất nhanh!

Dương Phóng cũng đã xông ra thị trấn, đem Liễu Vân ném.

“Người lập tức trở về đến trong hạp cốc đi tìm người phụ thân, ta sau đó liền đến!”

Hắn phân phó một câu, sau đó lần nữa hướng về trong trấn cuồng vút đi, biến mất không thấy gì nữa.

“Sự tôn!”

Liễu Vân kinh uống.

Nhưng vẫn là quay người liền đi, tốc độ cực nhanh.

Đạo Đồ...

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, khó mà từ bỏ.

Nếu không phải trên thân tứ đại Thần Chung truyền đến cảm ứng, hắn tuyệt đối không thể nào phát hiện.

Bất quá, vừa mới đến đầu kia quái vật tốc độ di chuyển lại cực kỳ đáng sợ.

Chỉ là tại Dương Phóng đưa ra Liễu Vân quá trình bên trong, quái vật thân thể liền sớm đã biến mất không thấy gì nữa, không biết xông hướng phương hướng nào.

Toàn bộ trong trấn khắp nơi đều là bóng người, yêu thú.

Đủ loại phế tích bị xung kích khắp nơi đều là.

Dương Phóng lần nữa vận dụng thể nội đạo chủng, tiến hành toàn lực cảm ứng.

Một lát sau.

Bỗng nhiên, ánh mắt hấn lóe lên, thân thể lần nữa di động.

Hỗn loạn trên đường phố, tiếng kêu thảm thiết vang lên, đếm không hết nhân loại đang chạy trốn.

Càng xa xôi trong rừng càng là truyền đến liên tục gầm thét.

Hiển nhiên trước đó phóng tới Khu Thần cung gia hỏa, cũng đều gặp đại phiền toái.

Dương Phóng một đường hướng về thị trấn một phương hướng khác đuổi theo, thân pháp thi triển, như là quỷ mị, nồng đậm Hắc Ám căn bản không che nổi hấn ánh mắt.

Ra thị trấn về sau, hấn trực tiếp cấp tốc xông về một chỗ rừng rậm.

Chỉ gặp trong rừng.

Tào Văn Liệt phát ra gầm thét, toàn thân trên dưới tử sắc chân khí vận chuyển, tại cùng một đám quái vật cấp tốc oanh sát, một bên oanh kích, một bên hướng về nơi xa di động.

Hấn nơi này khí tức quá mức rõ ràng, đến mức liên tục không ngừng vì hấn dẫn tới từng đầu yêu thú cường đại, trong lúc đó càng là có đếm không hết huyết sắc con dơi rơi xuống phía dưới.

“Là hấn.”

Dương Phóng một chút nhận ra Tào Văn Liệt.

Sau đó ánh mắt bỗng nhiên tập trung vào Tào Văn Liệt bên người một đầu sinh vật hình người, thân thể to lớn,

chùng cao bốn, năm mét, một thân lân giáp dày đặc, so như cây khô.

Chính là trước đó đầu kia quái vật!

Nó thể mà di động qua đến, tại cùng nhau vây công Tào Văn Liệt.

Xoát!

Dương Phóng thân thể lúc này cấp tốc di động, hướng về kia thủ lĩnh hình sinh vật cực tốc lao đi, không nói một lời, trong tay tử sắc nhuễn kiếm như là thiểm điện, cấp tốc hướng về kia thủ lĩnh hình sinh vật kích xạ tới.

Đầu kia sinh vật hình người rất nhanh sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên trở lại, phát ra một đạo trầm thấp gào thét, liền hướng về Dương Phóng thân thể nhào đi qua.

Dương Phóng nhướng mày, thân pháp cấp tốc thi triển, đồng thời lôi âm bộc phát.

“Cút!”

Ầm ầm!

Phốc phốc phốc phốc!

Tử sắc nhuễn kiếm một nháy mắt bắn ra mấy chục lần, lít nha lít nhít, mơ hồ không rõ, để cho người ta bắt giữ không đến mấy may vết tích, mấy chục đạo kiếm chiêu tất cả đều sát na rơi vào đầu này quái vật hình người trên thân.

Chỉ bắt quá quái vật hình người phòng ngự, dị thường đáng sợ.

Lấy tử sắc nhuễn kiếm sắc bén, thể mà đều không thể

đem hấn tại chỗ tách rời.

Từng đạo kiếm quang rơi vào trên người hấn, ngược lại phát ra keng keng keng chói tai thanh âm, chỉ là đem nó một thân lân giáp toàn bộ chấn vỡ.

“Rống!”

Quái vật kia tựa hồ cảm thấy được nhói nhói, gào thét một tiếng, toàn thân hắc vụ hiện lên, bao trùm thân thể của nó, quay người liền trốn, hướng về nơi xa phóng đi.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, thân thể cấp tốc đuổi tới.

Ngay tại vạt vả kịch chiến Tào Văn Liệt, trong lòng giật mình, vội vàng cấp tốc quay đầu.

“Số mười ba! !”

Hấn lộ ra kinh hãi: “Số mười ba, mau mau giúp ta!”

Nhưng mà Dương Phóng thân thể đảo mắt đã không thấy, đuổi sát đầu kia quái vật mà đi.

Tào Văn Liệt biến sắc, đành phải tiếp tục trở lại, cùng cái khác quái vật chiến làm một đoàn.

Dương Phóng tại sau lưng một đường cực tốc truy tung.

Cho dù là đuổi vào rừng rậm, y nguyên có thể nhìn thấy vô số bóng người.

Đầu kia quái vật trong miệng gào thét, điên cuồng chạy trốn, tựa hồ đang không ngừng triệu hoán đồng đội.

Tại nó chạy trốn trên đường, liên tiếp có cái khác quái vật hướng về Dương Phóng bên này đánh tới.

Chỉ bất quá đại bộ phận quái vật đều căn bản không chịu nổi một kích.

Tại tử sắc nhuyễn kiếm hạ dễ như trở bàn tay liền bị chấn nát thân thể, hóa thành tàn chi đoạn thể.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Hưu!

Tử sắc nhuyễn kiếm lần nữa vung ra.

Loại trừ thân kiếm tự mang sắc bén bên ngoài, đồng thời còn hàm ẩn cường đại chấn động chi lực trong đó.

“Rống!”

Đầu kia quái vật gào thét, tựa hồ biết tránh né không xong, cao bốn, năm mét thân hình khổng lồ lần nữa cấp tốc trở lại, liều lĩnh hướng về Dương Phóng đánh tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Từng đạo kiếm quang nhanh chóng rơi vào trên người của nó, phát ra oanh minh.

Đáng sợ nhuyễn kiếm trên người nó lưu lại một đạo lại một đạo vết thương.

Đồng thời, những cái kia chấn động chi lực càng là cấp tốc chui vào đến thân thể của nó.

Nhào linh linh!

Đột nhiên, nơi xa bay tới đại lượng huyết sắc con dơi, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng nhào

xuống mà đi.

Dương Phóng đột nhiên ngẩng đầu, làn nữa hét to.

Kinh khủng lôi âm phát ra, khiến cho đông đảo con dơi nhao nhao kêu thảm một tiếng, từ không trung rơi xuống.

Đồng thời trong tay hắn động tác không ngừng, phối hợp thân pháp, như cũ tại nhanh chóng hướng về kia đầu cao bốn, năm mét quái vật xuất kiếm.

Cứ như vậy, đảo mắt hơn mười chiêu quá khứ.

Rốt cục!

Đầu kia quái vật to lớn vẫn không thể nào không chịu nổi, kêu thảm một tiếng, thân thể trực tiếp chia năm xẻ bảy, tại chỗ chết thảm, từng khối thi khối lung tung bay múa.

Dương Phóng ngậm thở phào, lúc này lao nhanh ra, trên mặt đất thi khối bên trong cấp tốc tìm kiếm.

Rất nhanh!

Hắn động tác dừng lại, tại con quái vật này túi dạ dày bên trong phát hiện một trương đã biến thành màu đen da thú cổ đồ.

Dương Phóng hai mắt đen nhánh, vận dụng lên Hắc Âm thần chủng, cho dù là xuất hiện ở đêm tối phía dưới, đều có thể rõ ràng nhìn thấy da thú bên trên hết thảy.

“Hé mở!”

Trong miệng hắn nói nhỏ.

Cái này thế mà chỉ là hé mở Đạo Đồ!

Tựa hồ bị người từ giữa đó ngăn cách.

Khác hé mở không cánh mà bay.

Dương Phóng lúc này tại cái khác thi khối bên trên nhanh chóng lục soát sờ soạn, lông mày chăm chú nhăn lại.

Cái khác thi khối bên trên cũng không có phát hiện Đạo Đồ.

Xem ra thật chỉ có hé mở.

Hắn không còn ở lâu, thu hồi cái này hé mở Đạo Đồ, cấp tốc rời đi nơi đây.

...

Một phương hướng khác.

Rừng rậm trong rừng.

Trình Thiên Dã một thân máu tươi, trong tay dẫn theo một ngậm trường đao, đang toàn lực phá vây, không ngừng đem từng đầu xông tới yêu thú bổ đến bay rớt ra ngoài, thân thể cơ hồ tình trạng kiệt sức.

Trước đó kinh lịch yêu thú xung kích, hắn cùng mọi người ở giữa trực tiếp thất lạc.

Hiện tại cũng căn bản không dám quay đầu, chỉ cầu có thể mau chóng phá vây.

Bất quá!

Rất nhanh để hắn tuyệt vọng sự tình phát sinh.

Càng ngày càng nhiều yêu thú cùng Huyết Ma Bức, hướng về hấn bên này đánh thẳng tới, tựa hồ hấn động tĩnh càng lớn, dẫn tới yêu thú càng nhiều.

Hấn chỉ là siêu phẩm cửa thứ nhất, căn bản ngăn cản không nổi như vậy đông đảo yêu thú.

Mắt thấy sắp mất mạng tại yêu thú miệng, Trình Thiên Dã cũng không nhịn được trực tiếp chửi ầm lên. .

“Ta thao bà ngươi! !”

Bỗng nhiên, một trận ôn hòa sáng chói Phật quang sáng lên, tràn ngập linh hoạt kỳ ảo cùng khí tức thần thánh, bịch một tiếng, đem một đám nhào tới yêu thú tất cả đều đánh bay ra ngoài.

Trình Thiên Dã vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp tại hấn cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái râu bạc trắng mày trắng lão tăng, thân thể thon gầy, mặc Bạch sắc cà sa, khí chất xuất trần, bên người đi theo mấy vị tuổi tác không lớn tiểu sa di, như là đắc đạo cao tăng.

“A Di Đà Phật!”

Mày trắng lão tăng thanh âm già nua, một tay dựng thẳng lên.

“Đại sư, đại sư cứu mạng! !”

Trình Thiên Dã vội vàng mở miệng.

“Ta nhìn thí chủ cùng ta phật hữu duyên, thiện tai thiện tai.”

Mày trắng lão tăng thanh âm già nua, mở miệng nói ra.

Bên người một đám tiểu sa di đều là lộ ra tiểu dung.

Nhưng mà chưa đợi Trình Thiên Dã suy nghĩ nhiều, liền là có thật nhiều yêu thú đánh tới.

Nhưng đông đảo yêu thú lại căn bản không đến gần được lão tăng mấy may, vừa mới vọt tới phụ cận mười mấy mét, tựa như cùng gặp bức tường vô hình, oanh một tiếng, nhao nhao bay ngược, nện ở nơi xa.

Trình Thiên Dã trong lòng một giật mình.

Cao thủ!

Đại cao thủ!

“Đại sư, cầu người mau cứu ta vài bằng hữu!”

Trình Thiên Dã một chút quỳ rạp xuống đất, vội vàng mở miệng.

“A Di Đà Phật, cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp!”

Mày trắng lão tăng mỉm cười, râu dài bay múa.

...

Cách đó không xa.

Dương Phóng thân thể chợt lóe lên, tốc độ cực nhanh, lần nữa tiện tay giết chết không ít tùy ý làm nhục yêu thú, bỗng nhiên, hấn nhướng mày, sinh ra cảm ứng.

Bỗng nhiên quay đầu nhìn lại.

Nhậm Quân!

Hắn thế mà ở chỗ này thấy được Nhậm Quân, Từ Khai đám người thân ảnh.

Chỉ bất quá đám bọn hắn rõ ràng bị yêu thú tách ra, ở vào hai cái địa phương khác nhau, bị một đám yêu thú cùng Huyết Ma Bức chỗ vây công, sắc mặt trắng bệch, khí tức hỗn loạn, tình huống tràn ngập nguy hiểm.

Dương Phóng hơi do dự, bàn tay vung lên.

Phốc!

Vô hình độc phần trong nháy mắt xông ra, tại Phong luật lôi cuốn hạ hướng về kia chút yêu thú trong lỗ mũi nhanh chóng chui vào, cơ hồ chỉ là mấy hơi thở, vây quanh Nhậm Quân đám người yêu thú liền nhao nhao ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng quay người liền đi, biến mất nơi đây.

Tại trong cảm nhận của hắn, có một cỗ cực mạnh khí tức xuất hiện.

Tràn ngập một loại linh hoạt kỳ ảo cùng ôn hòa.

Không phải yêu thú!

Giống như là phật môn cao thủ!

Nhậm Quân, Từ Khai đám người sắc mặt biến đổi, vội vàng hướng nhìn bốn phía, nguyên bản bọn hắn đã lâm vào tuyệt vọng, lại không nghĩ bốn phương tám hướng yêu thú lại trong nháy mắt toàn bộ chết thảm.

Bọn hắn không lo được suy nghĩ nhiều, vội vàng cấp tốc phá vây.

...

Dương Phóng lần nữa vận chuyển lên Hắc Âm chi lực, cả người lặn hình hóa ảnh, như là một đạo quỷ dị bóng ma, cấp tốc hiện lên, hướng về thị trấn bên ngoài lao đi.

Không có Liễu Vân ở bên người dương vương vúi, Hắc Âm thần chủng hóa ảnh năng lực, biểu hiện tương đương hoàn mỹ.

Một đường lướt qua, thật tựa như cùng Hắc Âm dung hợp làm một, không còn bất kỳ yêu thú gì đến đây ngăn cản hẳn.

Chỉ là mấy phút tả hữu, liền cấp tốc xông ra thị trấn, hướng về nơi xa lao đi.

Lần này Khư Thần cung chuyển đi, với hẳn mà nói, thu hoạch tràn đầy.

Dù là không có tiến vào Khư Thần cung nội bộ, nhưng cũng hoàn toàn đáng giá.

Mặc dù tám kia Đạo Đồ là không trọn vẹn, nhưng là hẳn lại có thể bằng vào thể nội tứ đại Thần Chủng tiến hành cảm giác, nhất định có thể xác định đến cái khác tàn đồ ở nơi nào.

...

Chương 333 : Thực lực tăng lên! Cảm ngộ lĩnh vực!

Nơi xa.

Mờ tối trong rừng.

Liễu Vân tại một đường hướng về nơi xa chạy trốn, hoảng hốt chạy bừa, sợ sau lưng sẽ có yêu thú đuổi theo.

Bất quá cũng may một đường xông ra, từ đầu đến cuối không có bất cứ chuyện gì.

Hắn từng mấy lần quay đầu quan sát, muốn chờ đợi Dương Phóng, nhưng nhìn phía sau hỗn loạn tình huống, cuối cùng vẫn bỏ đi chủ ý.

Một hơi cảm đầu trọn vẹn chạy suốt cả đêm.

Thẳng đến ngày thứ hai mặt trời mọc.

Liễu Vân mới rốt cục dừng lại, trong miệng hồng học thở hổn hển, chân khí tiêu hao qua kịch.

Lạch cạch, lạch cạch...

Tiếng vó ngựa âm tại phía trước vang lên, rất là rõ ràng.

Liễu Vân vội vàng ngẩng đầu nhìn lại,

Chỉ gặp một cỗ xe ngựa màu đen dừng ở ven đường, kéo xe ngựa lông vàng đốm trắng trên mặt đất không ngừng đào lấy sợi cỏ, phát ra trầm muện thanh âm.

“Tới, lên xe đi.”

Dương Phóng thanh âm bình tĩnh bỗng nhiên từ xe ngựa bên trong truyền đến.

Liễu Vân trong lòng giật mình.

“Sự tôn?”

Đối phương vậy mà chạy đến trước mặt của hắn đi?

Liễu Vân vội vàng cấp tốc xông ra, leo lên xe ngựa.

“Sự tôn, ngài đã tới bao lâu?”

Liễu Vân kinh hãi nói.

“Hơn nửa canh giờ đi.”

Dương Phóng lẳng lặng ngồi ngay ngắn, mở miệng đáp lại.

“Hơn nửa canh giờ?”

Liễu Vân âm thầm líu lưỡi.

Hắn đoạn đường này toàn lực chạy trốn, không có chút nào dừng lại qua, cho dù là chân khí hao hết cũng không dám ngừng, nhưng đến đầu đến Dương Phóng thế mà sớm đã mua xong lập tức xe, tại phía trước chờ đợi.

Đây là cái gì tốc độ?

“Giá!”

Xe ngựa trên đường nhanh chóng đi.

...

Nửa ngày sau.

U tĩnh trong hạp cốc.

Phòng trúc san sát, viện lạc rộng lớn.

Xe ngựa màu đen dừng sát ở ngoài viện.

Vừa mới xuống xe, Dương Phóng liền nhướng mày, sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên ngẩng đầu lên.

Có người quen!

Ánh mắt của hắn hướng về phía trước viện lạc.

Chỉ gặp một đạo cực kỳ bóng người quen thuộc, đang đứng ở nơi đó chờ đợi, thân thể thon dài, mặc một thân đạo bào, tay trái cầm bụi bặm, sau lưng cũng trường kiếm.

“Bạch Ngọc đạo cô, nàng cũng không chết.”

Dương Phóng tự nói.

Đang ở sân bên trong chờ đợi Bạch Ngọc đạo cô, cũng sinh ra cảm ứng, lộ ra hồ nghi, hướng về Dương Phóng nhìn tới.

Bởi vì Dương Phóng hiện tại dùng chính là 【 Tiêu Phóng 】 mặt nạ da người, cho nên Bạch Ngọc đạo cô chỉ là nhìn Dương Phóng thân hình nhìn quen mắt, lại vô luận như thế nào nghĩ không ra.

“Cha!”

Liễu Vân Thanh quát một tiếng, từ xe ngựa nhảy xuống, hướng về trong sân đi đến.

“Nghịch tử!”

Liễu Tiên Quyền con mắt đỏ lên, đã sớm trước tiên từ trong nhà chạy tới, gắt gao nhìn chăm chăm Liễu Vân, “Người còn bỏ được trở về!”

Hắn khí thân thể run rẩy.

Những ngày này ăn bất an, ngủ không yên, mỗi ngày đều đang lo lắng Liễu Vân an nguy.

Thậm chí trong lòng sớm đã hạ xuống quyết định, nếu là Liễu Vân loại trừ không hay xảy ra, hắn tình nguyện tự sát, cũng không có khả năng cho Dương Phóng luyện đan, dù sao cũng là Dương Phóng bắt hắn nhi tử uy hiếp hắn, nhất định phải đối với hắn nhi tử phụ trách.

“Liễu Đan sư, ta đan dược xong chưa?”

Dương Phóng mỉm cười, một bộ trường bào màu xanh, thân thể cao lớn, đầu đầy màu đen nhánh tóc dài nồng đậm mà mềm mại.

“Luyện tốt, luyện tốt.”

Liễu Tiên Quyền mặt mũi tràn đầy phức tạp nhìn về phía Dương Phóng, cuối cùng trở về phòng, từ phòng bên trong mang tới rỗng rã sáu cái đan bình, toàn bộ giao cho Dương Phóng.

Theo thứ tự là 45 khóa Hoàng Cực Đan, 20 khóa Tử Nguyên đan.

Dương Phóng sau khi nhận lấy, từng cái xem xét, con mắt chớp lên, nói: “Không sai không sai, đúng, ta chỗ này còn có chút Hắc Ngọc linh dược, người giúp ta tiếp tục luyện chế một chút đi.”

“Người còn có?”

Liễu Tiên Quyên sắc mặt biến hóa.

“Đúng vậy, may mắn đoạt được, người nhìn xem.”

Dương Phóng tiện tay lại lấy ra ba mươi gốc Hắc Ngọc linh dược, giao cho Liễu Tiên Quyên.

Liễu Tiên Quyên cẩn thận kiểm tra, trong lòng chấn kinh.

Gia hỏa này mình sẽ trồng thuốc sao?

Có thể coi là mình thật sẽ, cũng không có khả năng bồi dưỡng tốt như vậy a?

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là cực phẩm!

“Có thể, bất quá luyện chế Hoàng Cực Đan tài liệu khác, hiện tại đã hao tổn xong, đoán chừng người phải nhiều chờ một đoạn thời gian, ta muốn sai người đi mua.”

Liễu Tiên Quyên mở miệng.

“Không sao, ta chờ được, ta liền ở lại đây.”

Dương Phóng đáp lại.

Nơi đây sơn thanh thủy tú, cảnh sắc nghi nhân, hẳn chuẩn bị ở chỗ này ẩn cư một đoạn thời gian, thuận tiện đem cái này 40 viên thuốc toàn bộ luyện hóa.

“Người muốn ở chỗ này?”

Liễu Tiên Quyên sắc mặt biến hóa.

“Không chào đón?”

Dương Phóng nhú mày.

“Cha, sư tôn muốn ở, hẳn là không thể?”

Liễu Vân vội vàng nhìn về phía Liễu Tiên Quyên.

“Tốt, hoan nghênh, hoan nghênh.”

Liễu Tiên Quyên gạt ra tiểu dung.

Từ nay về sau hẳn muốn vì Dương Phóng miễn phí luyện đan ba năm, loại này nợ nần, thật sự là chẳng biết lúc nào mới có thể hoàn lại.

“Bạch Ngọc đạo cô, người đan dược phải nhiều chờ một đoạn thời gian.”

Liễu Tiên Quyên nhìn về phía Bạch Ngọc đạo cô.

“Không sao.”

Bạch Ngọc đạo cô mỉm cười, ngược lại nhìn về phía Dương Phóng, hồ nghi nói: “Vị tiền bối này không biết là ai? Nhìn tựa hồ có chút nhìn quen mắt!”

“Tại hạ Tiêu Phóng.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tiêu Phóng.”

Bạch Ngọc đạo cô trong miệng lặp lại, lại như cũ chưa kịp phản ứng, đành phải mỉm cười, tỏ thiện ý.

Sau đó, Dương Phóng bắt đầu tìm kiếm trụ sở.

Dù là Liễu Tiên Quyên trong lòng lại không nguyện ý,

cũng không dám ngăn cản Dương Phóng.

Thời gian vượt qua.

Chuyện bên ngoài làm đến sôi sùng sục lên.

Tây Lăng tiểu trấn sự tình ảnh hưởng cực lớn.

Liên tục mấy ngày đều chưa từng lắng lại.

Cuối cùng tin tức oanh động Kinh Thiên vực, tất cả mọi người giật nảy cả mình.

Khu Thần cung chỗ sâu, có một cánh cửa được mở ra, hư hư thực thực là một chỗ cổ lão phong ấn, tất cả yêu thú cùng quái vật đều là từ cánh cửa kia bên trong lao ra.

Liền ngay cả Thánh Phạm Thiên, Diệp Thiên Kỳ cũng bị yêu thú xung kích, bản thân bị trọng thương.

Càng máu chốt chính là, những cái kia yêu thú, quái vật vô biên vô hạn, liên tục không ngừng toát ra, số lượng không biết có bao nhiêu, đang bốc lên về sau, lập tức hướng về bốn phía xung kích, rất nhiều thành trì, tiểu trấn đều đã luân hãm.

Tại đám kia quái vật chính giữa, thành linh xuất hiện một ngục Huyết quan.

Tựa hồ chính là chiếc kia Huyết quan tại chủ đạo đám kia quái vật, trong lúc nhất thời, vô luận Nam Vực vẫn là Bắc Vực, tất cả đều lâm vào rung chuyển bên trong.

Rất nhiều trong lòng người chấn động, cảm giác được phiền toái.

Bởi vì cái này miệng Huyết quan rõ ràng phi phạm, treo

ở trên bầu trời, nở rộ huyết mang, liên tục ba bốn ngày đều không nhúc nhích.

...

Trong hạp cốc.

Dương Phóng như cũ tại toàn lực bế quan, một phương diện tại luyện hóa Hoàng Cực Đan dược lực, nhờ vào đó tăng cường tu vi, một phương diện khác thì tại luyện tập 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 cùng 【 âm dương ấn 】 .

Phía ngoài rung chuyển sự tình, tựa hồ cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào.

Ròng rã nửa tháng trôi qua.

Thân thể của hắn đều không có đi qua cửa phòng mấy may.

Tất cả ăn uống, sớm đã sớm chuẩn bị cũng may trong giới chỉ.

Thời gian nửa tháng, tu vi của hắn lần nữa đột nhiên tăng mạnh.

Không chỉ có 45 khóa Hoàng Cực Đan bị hắn luyện hóa hoàn tất, liền ngay cả 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 cũng rất nhiều tiến triển.

Càng máu chốt chính là.

Hắn đối với 【 lĩnh vực 】 trải nghiệm sâu hơn.

Chân khí tại vận chuyển thời điểm, không gian bốn phía có một loại đột nhiên ngưng kết cảm giác.

Thật giống như giờ khắc này thiên địa đều ở ta trong lòng bàn tay.

Tại hần phương viên bảy tám mét trong không gian, tất cả mọi thứ đều tùy ý hần chưởng khống!

“Lĩnh vực. . thì ra là thế, thì ra là thế.”

Dương Phóng tự nói.

Mỗi một loại võ kỹ luyện đến cảnh giới nhất định về sau, đều sẽ sinh ra một loại khí cơ.

Tất cả khí cơ giao hòa đến cùng nhau thời điểm, tại chân khí bản thân cùng tinh thần lực ảnh hưởng dưới, tự nhiên mà vậy liền có thể đối với ngoại giới thiên địa tạo thành vô hình ảnh hưởng.

Sau đó chỉ cần chiếu loại cảm giác này, tiếp tục mở phát, tiếp tục thể vị là được.

Lúc trước hần luyện nhiều như vậy võ kỹ đều vẫn luôn thể nghiệm không đến, thẳng đến quan sát 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】, trên người cảm xúc mới lập tức tăng cường rất nhiều.

“Bất quá ta hiện tại lĩnh vực vẫn là quá yếu quá yếu, so với Thánh Phạm Thiên ngày đó hiện ra lĩnh vực, y nguyên còn kém rất nhiều, rất dễ dàng sẽ bị người xé mở.”

Dương Phóng tự nói.

Hần hiện tại chỉ là sơ bộ tìm được cảm giác.

Cũng không thể xem như chân chính lĩnh vực.

Nhưng hần tin tưởng, chỉ cần cho hần thời gian, không

được bao lâu, hẳn liền có thể triệt để lĩnh ngộ được đây hết thảy.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía trước mắt bằng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 23/260 tuổi

Tu vi: Thánh linh 【 16680/30000 】

Tâm pháp: Lôi Âm hô hấp pháp đệ lục trọng 【 4900/24000 】 , thánh quyết nhập môn 【 2800/3000 】 , Thái Nhất hồn quyết đệ nhị trọng 【 3400/9000 】

...

“Tu vi lập tức sắp tiến vào đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong.”

Một khi lĩnh ngộ lĩnh vực, sau này từ đệ nhị Thiên Thê tiến vào thứ ba Thiên Thê chính là nước chảy thành sông sự tình!

Sẽ không còn bất kỳ ngăn trở nào!

Bất quá!

Nếu là tiến vào thứ ba Thiên Thê, cũng không biết sẽ thấy như thế nào tràn diện?

Tất cả vũ phu tu luyện tới thứ ba Thiên Thê, đều sẽ nhận Hắc Âm âm mai ảnh hưởng!

Không chỉ là một mình hắn.

Dương Phóng trong lòng nặng nề.

Hắn chỉ có thể cần luyện thánh quyết, để cầu dựa vào

cường đại thánh quyết hóa giải đây hết thủy.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng trong lòng hơi động, lấy ra kia hé mở Đạo Đò.

Loại này Đạo Đò bị đầu kia quái vật nuốt vào trong bụng, không biết kinh lịch bao nhiêu năm tháng, trước đó phía trên lây dính một tầng thật dày dịch nhờn, tại cẩn thận thanh tẩy về sau, đã lần nữa mới tỉnh vẫn như cũ.

Dương Phóng cẩn thận lượn quanh, bỗng nhiên nhắm hai mắt, điều động lên thể nội tứ đại Thần Chủng, bắt đầu cảm ứng lên trong tay Đạo Đò.

Hắn vô luận là cảm ứng Đạo Đò mảnh vỡ, vẫn là Thần Chủng, đều sẽ có một cái tiền đề, đó chính là nhất định phải nắm chặt Đạo Đò một bộ phận mới được.

Nếu là không có cái gì liền muốn trống rỗng cảm ứng, không thể nghi ngờ là không thực tế.

Não hải linh hoạt kỳ ảo, không có chút nào gợn sóng.

Tư duy tựa hồ tại vô hạn phát tán.

Giờ khắc này Dương Phóng như là lâm vào vật ngã lưỡng vong thần bí cảnh giới, thể nội tứ đại Thần Chủng tất cả đều tại vận chuyển, trong óc tựa hồ có một chỗ tinh không vô tận xuất hiện.

Mênh mông vô ngần, quang mang lấp lóe.

Không gian bốn phía như là đứng im.

Qua đi tới thật lâu.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, lộ ra vẻ kinh ngạc, trong miệng thở ra thật dài khẩu khí hơi thở.

Tại hấn cảm ứng bên trong, còn lại hé mở Đạo Đồ ở vào một chỗ cực kỳ to lớn, cực kỳ bao la hùng vĩ thế giới, toàn bộ thế giới bị thần thánh khí tức bao phủ, có một loại nồng đậm sắc thái thần bí.

“Đó là cái gì địa phương? Thiên Long vực? Vẫn là thần quốc?”

Dương Phóng tâm thần mãnh liệt, khó mà bình tĩnh.

Đáng tiếc một khu vực như vậy cách hấn tựa hồ cực kỳ xa xôi.

Hấn cảm ứng dị thường mơ hồ!

“Tiêu huynh đệ, xuất quan sao?”

Bên ngoài, bỗng nhiên truyền đến Liễu Tiên Quyền vội vàng xao động thanh âm.

“Chuyện gì?”

Dương Phóng đáp lại.

“Người xuất quan? Tốt, đi nhanh một chút đi, bên ngoài xảy ra chuyện, mẹ nó, Kinh Thiên vực biến thiên, người mau đến xem nhìn.”

Liễu Tiên Quyền nhịn không được ở bên ngoài mắng to.

Dương Phóng nhướng mày, lúc này vươn người đứng dậy, mở cửa phòng, đi vào bên ngoài.

“Thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nửa tháng trước, Khư Thần cung bên trong xông ra một ngụm Huyết quan, điều khiển vô số yêu vật xung kích Kinh Thiên vực, kết quả Thương Khung thần cung cùng Tà Đạo tổ chức người không có ngồi ở, đối chiếu kia Huyết quan động chủ ý, muốn phong ấn Huyết quan, nhưng không chỉ có không có phong ấn thành công, ngược lại từ Huyết quan bên trong toát ra một cái cực kỳ khủng bố quái vật, quái vật kia hiện tại điều khiển càng nhiều yêu vật, ngay tại xung kích Bắc Vực, chúng ta mảnh này hẻm núi lập tức liền sẽ phải chịu liên lụy, đi nhanh đi!”

Liễu Tiên Quyên hấp tấp nói.

...

Chương 334 : Còn có cao thủ?

Thôn hoang vắng cổ đạo.

Tường đổ.

Trên mặt đất tích lầy một tầng thật dày tuyết đọng, chừng nửa mét chi sâu, hàn phong ở bên tai ô ô diên cuồng gào thét, như dao, để cho người ta làn da nhói nhói.

Ba chiếc xe ngựa một trước một sau tại tuyết đọng trung hành chạy, bánh xe phát thanh ra kèn kẹt kèn kẹt thanh âm.

Tối hậu phương trong xe ngựa.

Dương Phóng lẳng lặng ngồi ngay ngắn, thể nội đang yên lặng luyện hóa vừa mới tới tay Hoàng Cực Đan, từng mảnh từng mảnh ám áp lực lượng liên tục không ngừng từ đan điền tuôn ra, làm dịu thân thể của hắn.

Từ hẻm núi rời đi đã ba ngày.

Chính như Liễu Tiên Quyền nói, toàn bộ Bắc Vực hoàn toàn đại loạn.

Đếm không hết yêu thú, ma quái tứ ngược, vô biên vô hạn, làm người tuyệt vọng.

Thật giống như dã ngoại chỗ sâu yêu thú, ma quái giờ khác này tất cả đều lao ra ngoài đồng dạng.

Cũng may Dương Phóng bọn hắn xem thời cơ cực nhanh, trước tiên rời xa chỗ kia hẻm núi, lúc này mới

tránh khỏi bị phạm vi lớn yêu thú, ma quái xung kích.

Nhưng dù vậy, như cũ tại trên đường ngẫu nhiên gặp từng lớp từng lớp cỡ nhỏ yêu thú, ma quái.

Rất nhiều yêu thú, ma quái đều là Dương Phóng trước đây chưa từng gặp, nhưng lại lợi hại phi phàm.

Bông tuyết bay xuống, không ngừng không nghỉ.

Từ khi hôm đó rời đi, tuyết lớn dứt quãng hạ ba ngày.

Ven đường bên trong gặp khu quần cư, thành trấn, cơ hồ thập thất cửu không.

Phần lớn người đều hướng về Nam Vực bỏ chạy.

Dương Phóng tại chỗ thận suy nghĩ về sau, vẫn là không có trở về Bạch Trạch vực.

Một thì trên người hẳn trạng thái quý dị, thỉnh thoảng lại nhận Hắc Ám âm mai ảnh hưởng, nhìn thấy rất nhiều không nên nhìn, nghe được rất nhiều không nên nghe, vô cùng cần thiết tìm kiếm đồng đạo cao thủ, cộng đồng thảo luận, mà không phải một người đóng cửa làm xe, trốn ở Bạch Trạch vực.

Thứ hai, thần quốc sự tình khiến động lòng người, hẳn đã đoạt được thần quốc lệnh bài, đối với việc này đương nhiên sẽ không dễ dàng buông tha, trong thời gian ngắn nhất định phải chạy tới Thiên Long vực một chuyến.

Ba thì, chính là kia hé mở Đạo Đồ.

Bất quá đối với kia hé mở Đạo Đồ, cũng không nhất định nhất định phải đặt ở thủ vị.

Sau này hữu duyên sẽ chậm chậm tìm kiếm là được.

Hô!

Dương Phóng hai mắt lần nữa mở ra, trong miệng chậm chậm phun ra nhiệt khí, toàn bộ xe ngựa nội bộ đều một mảnh ấm áp, thụ chung quanh hắn vô hình trận vực ảnh hưởng.

Lần nữa nhìn về phía bảng.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 23/260 tuổi

Tu vi: Thánh linh 【 17080/30000 】

Tâm pháp: Lôi Âm hô hấp pháp đệ lục trọng 【 6800/24000 】 , thánh quyết tinh thông 【 100/6000 】 , Thái Nhất hồn quyết đệ nhị trọng 【 3400/9000 】

...

“Tu vi lại tăng lên, đáng tiếc, Liễu Tiên Quyền bên kia động tác quá chậm, không cách nào gặp phải nhu cầu của ta.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn bế quan thời gian nửa tháng cũng chỉ là có thể để cho Liễu Tiên Quyền luyện nhiều 20 khóa mà thôi.

Nói cho cùng thời gian vẫn là quá ngắn ngủi.

Dương Phóng cẩn thận bình phục chân khí trong cơ thể, thẳng đến đem tự thân trạng thái điều chỉnh đến hoàn mỹ nhất tình trạng, mới xòe bàn tay ra, nắm lên màn cửa hướng về bên ngoài nhìn lại.

Tuyết trắng mênh mang, nhìn một cái vô tận.

Cả vùng hóa thành mênh mông chi sắc.

Ven đường khô trong rừng, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy từng cỗ chết cứng thi thể, nhìn thấy mà giật mình.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng vểnh tai, tiến hành lắng nghe, vô hình Phong luật hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi, đem phương viên hơn mười dặm các loại thanh âm toàn bộ nghe lọt vào tai bờ.

...

Nơi xa.

Trên bầu trời xuất hiện một mảnh đen nghịt mây đen, giống như là thật dày màu đen thủy triều, nằm ngang ở bên trên bầu trời, mang đến trận trận kinh khủng cùng kiếm chế khí tức, thật lâu không tản đi hết.

Tại mây đen không xa, đã hội tụ rất nhiều đám người, có xách đao mang kiếm giang hồ khách, có từng cái thương hội, cũng có rất nhiều người bình thường.

Đều không ngoại lệ, cơ hồ tất cả đều là kẻ chạy nạn.

Tất cả mọi người là một mặt kinh hãi, tụ ở chỗ này, thanh âm ồn ào, dừng bước không tiến, ngẩng đầu nhìn không trung mây đen.

Đám mây đen này quá khổng lồ, quá mức quỷ dị, liên miên rộng lớn, căn bản không nhìn thấy cuối cùng, bọn hắn rất là lo lắng, tại từ mây đen phía dưới phương trải qua thời điểm, có thể hay không phát sinh cái gì kinh khủng không rõ.

“Đường vòng, nhanh đường vòng!”

“Đường vòng, ít nhất phải nhiều đi mấy trăm dặm đường!”

“Móa nó, coi như lại xa, cũng phải đường vòng, đi mau!”

Không ít giang hồ khách mắng to lên.

Là người đều có thể nhìn thấy phía trước mây đen quái dị.

Loại tình huống này, ai dám thông hành?

Bất quá phần lớn người đều vẫn là không có lập tức hành động, mà là tại tiếp tục quan sát.

Bọn hấn trốn tới thời điểm quá mức vội vàng, trên thân căn bản không mang nhiều ít lương khô, nếu là đường vòng, rất nhiều người đều sẽ chết cồng, chết đói.

Hướng chi, đường vòng cũng không nhất định an toàn, nói không chừng sẽ còn gặp được nhữ cỗ hoặc đại cỗ yêu vật cùng ma quái, đến lúc đó chết được càng nhanh.

“Đại sư, cái này. . đây là tình huống như thế nào?”

Trình Thiên Dã trừng to mắt, không thể tin, nhìn về phía trước mắt to lớn mây đen.

Bên người mày trắng lão tăng, cũng là sắc mặt ngưng trọng, chăm chú nhìn mây đen, từ mây đen nội bộ cảm nhận được khí tức kinh khủng.

Cho dù tu vi đến hấn cấp độ này, đều có một loại lông tơ đứng vững.

“Nguy hiểm!”

Lão tăng trầm ngưng nói.

“Đại sư, cái kia còn có thể tiếp tục đi đường sao?”

Một bên Nhậm Quân giật mình hỏi thăm.

“Khó mà nói, khó mà nói.”

Lão tăng ánh mắt ngưng trọng dị thường.

Bên người mấy cái tiểu sa di cũng đều một mặt kinh hãi.

Bọn hắn vẫn là rất ít nhìn thấy nhà mình sư tôn thần sắc như vậy.

“Nhanh, mấy người các người lập tức xuyên qua, bằng không chúng ta bây giờ liền làm thịt người!”

Bỗng nhiên, cách đó không xa truyền đến một trận quát chói tai thanh âm.

Mày trắng lão tăng, Nhậm Quân, Từ Khai, Trình Thiên Dĩ mấy người lúc này quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp một đám giang hồ khách, thần sắc hung lệ, rút ra trường đao, trường kiếm, bức bách một đám tu vi yếu nhỏ, chỉ có hai ba phẩm người, để bọn hắn từ mây đen phía dưới ghé qua.

“Các người. . các người không nên ép người quá đáng!”

Một người trung niên nam tử phần nộ nói.

Phốc phốc!

Máu me tung tóe, thi thể bay tứ tung.

Ngay cả câu kêu thảm đều không có phát ra, nam tử trung niên liền bị một người trong đó chém đứt đầu.

“Thảo mẹ người, để các người ghé qua liền mặc đi, còn dám nói nhảm, đem các người toàn bộ giết sạch, nhanh, nhanh lên ghé qua!”

Một cái hung ác giang hồ khách, nghiêm nghị quát.

Những người khác lập tức run lẩy bẩy, kinh hoảng vô cùng.

Bọn hắn cũng không dám lại nhiều lời, tại đám người này bức bách dưới, vội vàng hướng phía trước mây đen phía dưới phương ghé qua mà đi.

Bàn chân giẫm tại nặng nề tuyệt động bên trên, phát ra phốc phốc phốc phốc thanh âm.

“Khinh người quá đáng!”

Từ Khai cắn răng.

Tất cả mọi người tại đem ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm đám kia tại mây đen phía dưới chạy vội đám người.

Chỉ gặp bọn họ càng chạy càng xa, càng chạy càng nhanh, không trung mây đen từ đầu đến cuối không có bất luận cái gì động tĩnh.

Thời gian dần trôi qua, một đám người rất chạy mau không còn hình bóng, mây đen y nguyên không nhúc nhích.

“Không có nguy hiểm, đi mau!”

“Quá tốt rồi, xông lên a!”

“Không nên hoảng hốt, miễn cho kinh động mây đen!”

...

Đám người tất cả đều tại vọi vàng hướng về phía trước
bôn tẩu, sợ mình sẽ lạc hậu nửa bước.

“Sai lầm sai lầm.”

Mày trắng lão tăng chấp tay trước ngực, miệng tụng
phật kinh, nói: “Đi thôi, chúng ta cũng quá khứ.”

“Tốt!”

Bên người người nhao nhao gật đầu, hướng về phía
trước đi đường.

...

Sau lưng không xa.

Đám người hỗn loạn bên trong, xuất hiện ba nhóm tuần
mã, trên lưng ngựa ngồi ba cái cự kỳ hán tử khôi ngô,
khoác trên người áo khoác, sừng sững tại băng tuyết
bên trong.

Cầm đầu nam tử, mọc ra mái tóc dài màu vàng óng,
thân thể cường tráng, tựa như nham thạch, một đôi sắc
bén ánh mắt có chút lỗm, như là đao cương đồng dạng.

“Thật là nóng náo a!”

Trên mặt hấn lộ ra từng tia từng tia lãnh khốc tiểu dung.

“Đều là chút người bình thường, mạnh nhất cũng mới

siêu phẩm, xem ra cao thủ chân chính còn chưa tới, hoặc là nói đã dẫn đầu rời đi, đại ca, chúng ta muốn hay không trước đi qua?”

Bên trái trên lưng ngựa nam tử đánh giá đám người hỗn loạn, mở miệng cười nói.

“Gấp cái gì, người không cảm thấy ngán ở nơi này, là một kiện chơi rất vui sự tình sao?”

Cầm đầu nam tử tóc vàng đột nhiên cười nói.

“Ngán ở nơi này?”

Bên người hai người đều là lộ ra kinh dị.

“Không tệ!”

Trên lưng ngựa nam tử lạnh giọng đáp lại.

Nếu là có Thiên Long vực cao thủ ở đây, tất nhiên có thể giết nấy cả mình, nhận ra người này tới.

Người này tại Thiên Long vực bên trong cũng là tiếng tăm lừng lẫy, tên là Nga Lang, đặc tội quá nhiều nhà thế lực, là một cái đề cho người ta cực kỳ đau đầu tồn tại đáng sợ.

Bởi vì võ đạo thiên phú dị thường khoa trương, tại sáu tuổi năm đó liền bị 【 Thiên Linh tháp 】 thu nhập qua cửa tường, chỉ là người này tính cách cực đoan, dị thường bạo ngược, không chịu nổi Thiên Linh tháp đủ loại quy củ, ba mươi một tuổi năm đó, dưới cơn nóng giận giết chết lão sư, cũng liền sát Thiên Linh tháp ba vị thánh linh cấp cao thủ, võ công đại thành, trực tiếp thoát đi Thiên Linh tháp.

Về sau tại Thiên Long vực bên trong, lại phạm phải đủ

loại đại sự, tạo thành vô biên huyết án, bị thể lực khắp nơi chỗ cộng đồng truy nã.

Mấy năm trôi qua, không gần như chỉ ở Thiên Long vực cướp được đại lượng tài phú, càng là xây lập lên không nhỏ thể lực.

Lần này!

Người này lại xuất hiện ở đây!

“Đáng tiếc không thể gặp được Thánh Phạm Thiên, bằng không, có thể cùng hắn giao thủ một trận cũng là cực hảo sự tình.”

Nam tử tóc vàng Ngạ Lang ló ra cười nói.

Trong mắt của hắn chiến ý cực nồng, ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng liếc nhìn.

Tựa hồ đối với tất cả mọi người đều có một loại mãnh liệt xâm nhập cảm giác.

Bỗng nhiên!

đồng tử có chút co rụt lại, lập tức nhìn về phía nơi xa, rơi vào vị kia mây trắng lão tăng nơi đó.

“Chuyển Luân tự Phổ Nhân thần tăng!”

“Cái gì?”

Bên người người giật nảy cả mình, cấp tốc nhìn sang.

Sưu!

Ngạ Lang thân thể trong nháy mắt xông ra, trực tiếp từ lưng ngựa rời đi, như là thuấn di, sát na biến mất nơi

đây.

Một bên khác.

Vừa mới hành động mây trắng lão tăng, sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên quay đầu quan sát.

...

Đất tuyết bên trong.

Trước xe ngựa đi, một hồi sâu một hồi dất.

Ước chừng đi qua hai mươi phút tả hữu.

Dương Phóng đám người xe ngựa mới rút cục đến nơi đây.

Chỉ bắt quá trong xe ngựa Liễu Tiên Quyên, Liễu Vân lại tất cả đều giật nảy cả mình, ngẩng đầu lên, hướng về phía trước đen nghịt mây đen nhìn lại.

Nồng đậm mây đen vô biên vô hạn, nằm ngang ở đỉnh đầu, giống như là thật dày chẵn mền, khiến cho cả vùng đều tựa hồ biến thành màu đen kịt.

Riêng là nhìn qua một chút, đều đủ để để cho người ta sinh ra tiến rung động.

“Cha, đó là cái gì?”

“Vấp!”

Liễu Tiên Quyên quát lớn một tiếng, ngưng tiếng nói: “Ghê gớm ghê gớm, rất có thể cùng kia Khu Thần cung bên trong lao ra Huyết quan có quan hệ, đi mau, chúng ta mau chóng thông hành!”

Hắn nhô đầu ra, quay đầu hướng về Dương Phóng bên kia chào hỏi.

Mấy chiếc xe ngựa lúc này hành động, hướng về phía trước đám người đi qua con đường tiến đến.

Dương Phóng sắc mặt ngưng trọng, cũng là cẩn thận nhìn về phía nằm ngang ở không trung mây đen.

Một lát sau, sinh ra cảm ứng, lại hướng về một phương hướng khác nhìn lại.

Chỉ gặp cách bọn họ không xa, giờ phút này chính phát sinh một trận cực kỳ chiến đấu kịch liệt, hai đạo nhân ảnh nhanh chóng thiểm điện, đang không ngừng va chạm cùng giao thủ.

Vô hình lĩnh vực chi lực quán giao cùng một chỗ, nhắc lên vô tận bông tuyết.

Hai người thân thể tại lĩnh vực bên trong vừa đi vừa về biến ảo, nhanh như thiểm điện.

Tất cả đều làm cho không người nào có thể bắt giữ.

“Độc công!”

Dương Phóng ngưng lại.

Giao thủ hai người, một cái là một vị mày trắng lão tăng, dùng chính là cao thâm Phật môn công pháp, mang theo một cỗ ôn nhuận cùng tường hòa chi lực.

Một người khác lại là cái đầu đầy mái tóc dài vàng óng nam tử trung niên.

sắc mặt lãnh khốc, ánh mắt cuồng dã, tiện tay quét ra tới công kích, tất cả đều mang theo nồng đậm kịch độc,

thậm chí liền ngay cả lĩnh vực bên trong đều ẩn chứa kịch độc chi lực.

Không tệ!

Không quản là mày trắng lão tăng, vẫn là cái kia tóc vàng nam tử trung niên, thế mà đều nắm giữ đáng sợ lĩnh vực chi lực.

Nho nhỏ một chỗ, thế mà có thể gặp được dạng này hai vị cao thủ!

Đột nhiên!

Dương Phóng ánh mắt quét qua, lần nữa phát hiện mấy người quen tung tích.

Tại kia mày trắng lão tăng một phương hướng khác, thành linh đứng vững vàng mấy cái tiểu sa di, ngoài ra còn có Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai đám người tung tích.

“Bọn hấn là cùng mày trắng lão tăng cùng một chỗ?”

Dương Phóng kịp phản ứng.

Đêm đó tại tiểu trấn thời điểm, mình tiện tay cứu Nhậm Quân mấy người, xác thực cảm nhận được một cỗ âm tà tường hòa lực lượng tại hướng bọn hấn vọt tới.

Hiện tại xem ra, hấn là cái này mày trắng lão tăng.

Chiến đến lúc này, bỗng nhiên, cái kia tóc vàng nam tử trung niên di hình hoán ảnh, như là thiểm điện, lập tức bắt lấy trong đám người mấy người bình thường, đem bọn hấn thân thể xem như ám khí, cấp tốc vẫn hướng lão tăng nơi đó.

Lão tăng thốt nhiên biến sắc, vội vàng vận dụng lĩnh vực chi lực cấp tốc hóa giải.

Chỉ bắt quá!

Tóc vàng nam tử trung niên xuất thủ cực nhanh, tiếp tục chộp tới người bình thường, liên tiếp, hướng về lão tăng ném đi.

Phàm là bị hấn bắt trúng người bình thường, tất cả đều một mặt đen nhánh, làn da hư thối, chảy xuôi nùng huyết, cơ hồ tại chỗ chết thảm.

Hấn tu tập rõ ràng là một môn cực kỳ đáng sợ độc công!

“Hèn hạ!”

Mày trắng lão tăng gầm thét.

Hấn mặc dù không sợ kịch độc, nhưng là đối phương liên tục vồ chết người bình thường, lấy người bình thường làm vũ khí hành vi, để trong lòng của hấn thật sâu phát lạnh.

“Chỉ có thể chiến thắng địch thủ, lại có cái gì ti không hèn hạ? Phổ Nhân thần tăng, người quả nhiên vẫn là rất bảo thủ mục nát, ha ha ha...”

Tóc vàng nam tử trung niên tàn nhẫn cười to, như cũ tại nhanh chóng bắt người ném ra.

Mày trắng lão tăng gầm thét một tiếng, phóng người lên, trực tiếp hướng về tóc vàng nam tử trung niên cực tốc đánh tới, ngăn cản hấn tiếp tục bắt người.

Chỉ bắt quá tóc vàng nam tử trung niên tốc độ cực nhanh, bỗng nhiên tránh ra, lại từ địa phương khác tiếp tục bắt người.

Cả đám người hoàn toàn đại loạn.

Tất cả mọi người đang kinh hoàng chạy trốn.

Nhưng đối mặt thần bí mà quỷ dị lĩnh vực chi lực, bọn hấn căn bản đào thoát không xong, vừa mới chạy ra, lại bị một cỗ lực lượng thần bí lần nữa hút tới.

Cứ như vậy, tiếng kêu thảm thiết cùng kinh hoàng âm thanh không ngừng vang lên.

Tóc vàng nam tử trung niên một bên di chuyển nhanh chóng, một bên không ngừng mà bắt người, vẫn người.

Không biết bao nhiêu người bị hấn ném ra, chết thảm bỏ mạng.

“Nghiệt súc!”

Mày trắng lão tăng nổi giận, khí tức kinh khủng.

Nhưng ở trong thời gian ngắn lại căn bản là không có cách ngăn lại đối phương.

Hai người đồng thời có được lĩnh vực, đối phương không muốn cùng hấn va chạm tình huống dưới, hấn rất khó lưu lại đối phương.

“Ha ha ha...”

Tóc vàng nam tử trung niên ha ha cuồng tiếu, thần sắc điên cuồng, như cũ tại một bên cuồng xông, một bên cấp tốc bắt người.

Soạt!

Bỗng nhiên!

Bịch một tiếng, trước mắt xe ngựa màu đen trực tiếp nổ tung, tuấn mã phát ra hí dài thanh âm, từng khối mảnh gỗ vụn lung tung bay múa, bị lĩnh vực của hắn sinh sinh chấn vỡ.

Trong xe ngựa, một đạo người mặc áo bào đen, vai rộng lớn bóng người phóng lên tận trời, ánh mắt băng lãnh, nhanh chóng hướng về hậu phương phiêu thối mà đi.

Dương Phóng không nghĩ tới, chỉ là dọc đường một chút, thế mà cũng có thể nhận tai bay vạ gió?

“Đi đâu? Trở lại cho ta!”

Tóc vàng nam tử trung niên như óng mào, phát ra quát lạnh, lĩnh vực chi lực sát na quét sạch mà đi, hướng về Dương Phóng bao phủ mà tới, năm ngón tay đột nhiên một trào, liền muốn đem Dương Phóng vồ đến một cái.

Nhưng Dương Phóng bên ngoài thân đồng dạng hiện ra hỗn loạn từng bừng lĩnh vực chi lực, đồng thời bên hông tử sắc nhuyễn kiếm ra khỏi vỏ, hàm ẩn thôn phệ cùng chấn động hai loại áo nghĩa, trực tiếp hướng về tóc vàng nam tử trung niên lĩnh vực cấp tốc kích xạ mà đi.

Hưu hưu hưu hưu!

Nhuuyễn kiếm bùng ra, tựa như thiểm điện.

Hắc Âm thần chủng thôn phệ chi lực, như là một cái quỹ dị vòng xoáy, tại đem hết toàn lực hóa giải đối phương trận vực chi lực.

Theo tu vi ngày càng cao thâm, Dương Phóng đối với Thần Chủng lợi dụng cũng càng mạnh, so với lúc trước đối mặt Thánh Phạm Thiên lúc còn phải lại mạnh nửa

lần nhiều.

Hướng hồ tăng thêm hẳn tự thân lĩnh vực can thiệp cùng Địa Mẫu chấn động, lại sinh sinh vụn vụn rơi đối phương lĩnh vực chi lực, khiến cho đối phương lĩnh vực nhanh chóng tán loạn.

Đồng thời, nhuyễn kiếm như điện, tàn ảnh mờ lung, cực tốc hướng về tóc vàng nam tử trung niên mặt kích xạ mà đi.

Tóc vàng nam tử trung niên sắc mặt ngần ngại.

Còn có cao thủ?

...

Chương 335 : Ngạ Lang!

Tóc vàng nam tử trung niên lộ ra kinh ngạc, sau đó bỗng nhiên kịp phản ứng, xuất thủ như điện, ánh mắt dị thường sắc bén, tiện tay bắn ra, keng một tiếng, ngón tay gảy tại nhuyễn kiếm trên thân kiếm, cường đại lĩnh vực chi lực trong nháy mắt khuếch tán, ý đồ cầm cố lại chuỗi này nhuyễn kiếm.

Chỉ bất quá tại hấn một chỉ bắn ra sát na, lại lần nữa lộ ra kinh dị.

Một cỗ cực kỳ quý dị chấn động chi lực từ nhuyễn kiếm phía trên bỗng nhiên phát ra, dọc theo hấn ngón tay, cấp tốc hướng về thân thể của hấn dừng mãnh lao tới.

Dù là hấn tự thân lĩnh vực đối cỗ này chấn động chi lực đã tiến hành cắt giảm, nhưng vẫn là có một chút chấn động chi lực trực kích hấn tạng phủ mà đi.

Phanh phanh phanh phanh!

Liên tục mấy đạo yếu ớt thanh âm ở trong cơ thể hấn vang lên.

Ngạ Lang thân thể lắc lự, trong ánh mắt bỗng nhiên hiển hiện tinh quang, nói: “Tốt một chiêu ám kình!”

Phốc phốc!

Lĩnh vực của hấn lần nữa khuếch tán, hướng về Dương Phóng thân thể bao phủ tới, đồng thời độc công vận chuyển, cấp tốc chụp vào Dương Phóng, trước mắt không gian bên trong cơ hồ tất cả đều là quý dị kịch độc, vô khổng bất nhập.

Dương Phóng như bóng mây, thân thể cấp tốc tản mát ra tương ứng độc phần, khói độc, đem những này kích độc trung hoà, đồng thời Hắc Ám thần chủng phát động, vừa mới bị giam cầm nhuyển kiếm lần nữa cực tốc động đậy, lấp loé không yên, như là mông lung tàn ảnh, tiếp tục hướng về Ngạ Lang mặt kích xạ mà đi.

Về phần bao phủ tại Dương Phóng thân thể trận vực chi lực, một bộ phận bị hấp lấy Hắc Ám thần chủng tan rã, một bộ phận khác thì bị hấp lấy chân khí cường đại phòng ngự chọi cứng xuống tới.

Sưu sưu sưu sưu!

Nhuyển kiếm chớp động, nhanh đến cực hạn.

Mỗi một đạo tàn ảnh đều lôi cuốn lấy quỹ dị Hắc Ám cùng chấn động chi lực.

Đến cuối cùng!

Bịch một tiếng!

Ngạ Lang một chưởng hung hăng đập vào trên nhuyển kiếm, hai người thân thể đồng thời bị chấn động đến bay ngược mà ra, vũng vàng rơi vào nơi xa.

Cho đến lúc này, mây trắng lão tăng mới cấp tốc chạy đến, râu bạc trắng bay múa, khí tức mãnh liệt, tiếp tục hướng về Ngạ Lang phóng đi.

“Hảo kiếm pháp, hảo công phu, ta nhớ kỹ ngươi!”

Ngạ Lang chăm chú nhìn Dương Phóng, lộ ra cuồng dã tiểu dung, đột nhiên quay người liền đi, nhanh như thiểm điện, vèo một cái phóng tới nơi xa.

Mày trắng lão tăng thực lực kinh khủng, riêng là ứng phó lên lão tăng, hẳn liền đã hao phí cực lớn tinh lực, lại thêm một cái công pháp quái dị Dương Phóng, hẳn căn bản không có nắm chắc.

Cho nên lập tức đi xa, không chút nào chờ lâu.

Trước đó ở phía xa lược trận hai người, vừa nhìn thấy nhà mình lão đại trở về, không nói hai lời, theo sát lấy hướng về nơi xa cấp tốc rời xa.

Mày trắng lão tăng đuổi một khoảng cách về sau, biết khó mà đuổi kịp, lại lo lắng tự thân tao ngộ tính toán, sắc mặt khó coi, đành phải lần nữa dừng lại.

Hắn lúc này cấp tốc trở về, hướng về trước đó khu vực tiến đến.

“Đại sư!”

“Sư tôn!”

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai cùng một đám tiểu sa di cấp tốc đón.

Mày trắng lão tăng nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt hướng về nhìn bốn phía, dò hỏi: “Vừa mới vị kia thí chủ đâu?”

“Lên phía trước xe ngựa, đã rời đi.”

Một vị sa di chỉ hướng phía trước.

Mày trắng lão tăng mày nhăn lại, nói: “Đắc tội Ngạ Lang, không phải tốt như vậy rời đi, đi thôi, chúng ta đuổi về phía trước, nói cho một chút đối phương, làm cho đối phương nhiều hơn dự phòng!”

Hắn dẫn đầu một đám người, lúc này hướng về phía

trước đuổi theo.

Trong xe ngựa.

Dương Phóng một thân áo bào đen, lẳng lặng ngồi ngay ngắn, nhìn về phía hai tay.

Hồ khẩu khu vực truyền đến trận trận đau đớn cảm giác, như là tao ngộ cường đại phản chấn.

Trận vực chi lực quả nhiên vẫn là hoàn toàn như trước đây đáng sợ!

Bất quá!

Hắn lần này vô dụng thiết giáp, vô dụng Côn Bằng tam biến!

Cũng vô dụng lôi âm!

Chỉ là dùng kiếm pháp cùng Hắc Âm, Địa Mẫu hai đại Thần Chung, thế mà đã có thể chiến bình đối phương, đây chính là tiến bộ!

So với lúc trước đối mặt Thánh Phạm Thiên lúc, mạnh không biết bao nhiêu.

Nếu là lại tăng thêm lôi âm phụ trợ, lại thêm chiến giáp cùng Côn Bằng tam biến, lúc có hi vọng lưu lại đối phương!

“A Di Đà Phật, thí chủ có biết vừa mới là ai?”

Bỗng nhiên, bên tai truyền đến già nua phật hiệu âm thanh.

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, rềm xe vén lên.

Chỉ gặp trước đó mây trắng lão tăng hành tẩu như gió, khí chất xuất trần, xuất hiện tại ngoài cửa sổ, tốc độ cùng xe ngựa bảo trì không khác nhau chút nào, cả hai tương đối, như là đứng im đồng dạng.

“Không biết, dám mời đại sư giải hoặc.”

Dương Phóng mở miệng.

“Người này tên thật đã không biết kêu cái gì, chỉ biết là có cái tên hiệu gọi 【 Ngạ Lang 】 , năm nay bốn mươi tuổi, tại Thiên Long vực từng phạm phải vô biên huyết án, sáu tuổi năm đó bái nhập Thiên Linh tháp, ba mươi một tuổi công thành giết sư, phía sau chín năm bên trong tại Thiên Long vực nhiều lần phạm tội, giết chết không biết nhiều ít cao thủ, phàm là bị tiếp cận, cơ hồ đều không ngoại lệ, tất cả đều chết thảm.”

Mây trắng lão tăng nói.

“Nói như vậy, đó là cái tên điên.”

Dương Phóng nhíu mày.

“So tên điên còn muốn đáng sợ ba phần.”

Mây trắng lão tăng khuyên bảo, nói: “Càng máu chót chính là, người này dị thường mang thù, cực kỳ thích đem người khác xem như con mồi, phàm là bị hắn nhớ người, đều sẽ bị hắn thời khắc dây dưa, dù là ăn cơm, đi ngủ, hắn cũng có thể đột nhiên xuất hiện, một khi xuất hiện mảy may sơ sẩy, đều sẽ tạo ngộ hắn lôi đình một kích, thí chủ không thể không đề phòng!”

“Còn có dạng này người?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không tệ, lão nạp cũng không nghĩ tới hấn sẽ đến Kinh Thiên vực.”

Mày trắng lão tăng gật đầu, nói: “Thí chủ mặc dù vô tâm trêu chọc, thế nhưng là đối phương chưa chắc liền sẽ buông tha thí chủ, liền ngay cả lão nạp đều sẽ trở thành hấn con mồi, đúng, lão nạp nơi này có một viên 【 bích tuyết đan 】 , có hóa giải kịch độc, thanh trừ tụ huyết tác dụng, liền đưa cho thí chủ đi, Ngạ Lang luyện là 【 độc phạt thần công 】 , một chiêu một thức đều ẩn chứa kịch độc, thí chủ mặt ngoài cảm thấy hết thảy như thường, rất có thể nội phủ sớm trúng kịch độc!”

Hấn tiện tay lấy ra một viên lạp hoàn, đưa cho Dương Phóng.

“Đa tạ đại sư, xin hỏi đại sư pháp hiệu?”

Dương Phóng tiếp nhận lạp hoàn.

“Không cần khách khí, lão nạp 【 Chuyển Luân tự 】 phổ nhân!”

Mày trắng lão tăng nói.

Dương Phóng lần nữa cảm ơn.

Mày trắng lão tăng không nói thêm lời, tốc độ chậm dần, bắt đầu chờ đợi sau lưng đám người.

Trong xe ngựa.

Dương Phóng vuốt vuốt trong tay viên đan dược, chân khí trong cơ thể từng lần một vận chuyển, đã sớm đem tóc vàng nam tử trung niên kịch độc hóa giải đến sạch sẽ.

“Ngạ Lang...”

Lại gặp được dạng này một người điên!

...

Xe ngựa tại đất tuyết bên trong tiếp tục hành tẩu.

Trên bầu trời mây đen đen nghịt một mảnh, mang đến từng đợt nặng dị thường khí tức, tựa như muốn ép xuống mặt đất, tất cả mọi người đang kinh hoảng bên tẩu, không dám lưu lại mảy may.

Đám mây đen này phạm vi quá lớn, phủ lên phương viên khoảng mười mấy dặm.

Xe ngựa đi nửa giờ, y nguyên không đi đến cuối cùng.

Dương Phóng nhận máu đào đan về sau, ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ xe, nhìn về phía mây đen, trong lòng đột nhiên toát ra một cái to gan ý nghĩ, vận dụng lên Phong luật, hướng về mây đen bên trong lặng lẽ dò xét mà đi.

Sa sa sa...

Từng đợt yếu ớt phong thanh từ mây đen nội bộ chậm rãi truyền đến.

Vừa mới bắt đầu thời điểm, còn hết thảy như thường.

Loại trừ phong thanh bên ngoài, nghe không được thanh âm khác.

Nhưng theo thanh âm chuyển dời, bỗng nhiên, Dương Phóng lộ ra vẻ kinh ngạc, không khỏi ngồi nghiêm chỉnh.

Bởi vì hần từ mây đen bên trong nghe được nhỏ xíu tiếng thờ dài âm.

Tiếp lấy lại giống là cái gì nói mới, cực kỳ mơ hồ, từng lần một vang lên.

Hắn toàn lực vận dụng Thần Chủng, cố gắng lắng nghe, lại qua chỉ chốc lát, rốt cục, bị hắn lắng nghe rõ ràng.

Thật sự có thanh âm!

Mà lại đang không ngừng lặp lại!

“Tỉnh lại sau giấc ngủ, thiên địa đại biến dạng.”

“Đã từng chiến hữu, địch nhân, tất cả đều biến mất, chỉ còn lại chính mình.”

“Ta là ai, ta từ đâu tới đây, ta đang làm gì...”

Liên tục ba đạo thanh âm, đang không ngừng lặp đi lặp lại, không ngừng nỉ non.

Nghe mặc dù mơ hồ, nhưng lại có thể miễn cưỡng phân biệt.

Dương Phóng không khỏi trong lòng kinh hãi.

Đây là ai?

Là từ Khư Thần cung bên trong lao ra chiếc kia Huyết quan?

Hắn tiếp tục lắng nghe.

Nhưng vẫn là cái này ba đạo thanh âm tại tới tới lui lui lặp lại, cũng không có cái mới tin tức truyền ra.

Lời nói của đối phương giống như là máy lặp lại đồng dạng.

Thật giống như trạng thái bản thân xảy ra vấn đề.

Dương Phóng não hải cấp tốc suy tư, lập tức hiện ra vô số ý nghĩ.

Thật lâu, mới nhẹ nhàng thở ra một hơi.

“Đây rốt cuộc là cái gì thế giới...”

Trong miệng hắn nói nhỏ.

...

Bóng đêm giáng lâm.

Tuyết lớn đã dừng lại.

Tổn hại trong sơn thần miếu, Dương Phóng mấy người ở đây nghỉ ngơi.

Loại trừ bọn hắn bên ngoài, còn có cái khác giang hồ nhân sĩ, tốp năm tốp ba, tập hợp một chỗ, nướng trước mắt đồng lửa, tràn ngập một loại thể lượng bầu không khí.

Đêm tối nồng đậm.

Cực kỳ yên tĩnh.

Dương Phóng xếp bằng ngồi dưới đất, không nhúc nhích, trong đầu tiếp tục suy tư tự thân lĩnh vực chi lực.

Ban ngày đánh với Ngạ Lang một trận, khiến cho hắn đối với tự thân lĩnh vực nắm chắc càng thêm khắc sâu.

Loáng thoáng ở giữa, một đầu thuộc về chính hắn

đường tựa hồ đã ở trước mặt của hắn hiển hiện.

“Lĩnh vực, dính đến tinh thần, chân khí, võ kỹ, cùng thể nội khí cơ, Ngạ Lang chân khí, võ kỹ tất cả đều ẩn chứa kịch độc, đây là hắc đạo, mà đường của ta đâu...”

Dương Phóng suy tư.

Võ kỹ của hắn quá nhiều quá tạp, thể nội còn có Thần Chủng.

Hắn không muốn tùy tiện bỏ đi một chút trọng yếu đồ vật.

Nếu có thể đem Thần Chủng dung nhập lĩnh vực, tất nhiên có thể đổi cái khác lĩnh vực làm được tuyệt đối nghiền ép, có thể trong nháy mắt vô địch tại đệ nhị Thiên Thê.

Dương Phóng nhắm hai mắt, bắt đầu ở thể nội ném thử, Thần Chủng vận chuyển, cùng tựa thân lôi điện chân khí, cùng tựa thân tinh thần, khí cơ, bắt đầu phát sinh dung hợp.

Oanh!

Trong nháy mắt, bên người không gian truyền đến rất nhỏ rung động, như là phát sinh ngưng kết.

Nguyên bản hắn chỉ có thể khống chế quanh thân bảy tám mét không gian, nhưng giờ khắc này trực tiếp diễn sinh đến mười mấy mét, mà lại tại chân khí, tinh thần, khí cơ dung hợp sát na, chung quanh mười mấy mét giống như là bị trong nháy mắt giam cầm.

Cùng lúc đó, tứ đại Thần Chủng lực lượng cũng dung nhập vào bốn phía không gian, như đồng hóa vì bốn cái vô cùng to lớn mà quỷ dị vô hình vòng xoáy.

Tựa hồ chỉ cần trong lòng của hấn khẽ động, hết thảy vật hữu hình liền sẽ bị bốn cái vòng xoáy tại chỗ đập vỡ vụn.

Chưởng khổng!

Đây là một loại tuyệt đối chưởng khổng.

Mà lại!

Giờ khắc này, lĩnh vực của hấn cùng cũng những người khác hoàn toàn bất đồng, nhiều hơn bốn cái quỹ dị vòng xoáy.

Ngay tại Dương Phóng tiến một bước thể vị thời điểm.

Bỗng nhiên, ngưng cố không gian lần nữa tán loạn, khó mà bền bỉ.

Xoát!

Dương Phóng hai mắt mở ra, quang mang chớp động.

“Nguyên lai thật có thể đem Thần Chủng dung nhập lĩnh vực! Nguyên lai tưởng rằng tối thiểu mấy tháng mới có thể lĩnh ngộ ra lĩnh vực, nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ không cần lâu như vậy.”

“Tứ đại Thần Chủng hóa thành tứ đại vòng xoáy, nên đặt tên gì đây?”

“Bốn vực luân hồi?”

Dương Phóng nổi lòng mãnh liệt, tựa hồ thật tìm được một đầu thuộc về mình đường.

Nếu như lĩnh vực này có thể tu luyện được, tuyệt đối có

thể tại đệ nhị Thiên Thê vô địch!

Riêng là ngấm lại, hấn liền trong lòng kích động.

Hấn kiểm chế nổi lòng, lần nữa bắt đầu tinh tế thể vị.

A!

Đột nhiên, một trận kinh hoàng kêu to từ trong sơn thần miếu truyền đến.

Tất cả mọi người bỗng nhiên bưng tỉnh, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Dương Phóng càng là trong nháy mắt mở hai mắt ra, ánh mắt như điện.

“Người, có người ở bên ngoài!”

“Người nào?”

Rất nhiều giang hồ khách nhao nhao hét lớn, lộ ra khăn trương.

Dương Phóng ánh mắt dị thường sắc bén, xuyên thấu Hắc Âm, trực tiếp nhìn về phía nơi xa.

Chỉ gặp ngoài miếu khu vực, chẳng biết lúc nào sừng sững một tôn thân thể tráng kiện, đầu đầy kim mái tóc dài màu vàng nam tử, mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, dẫn theo một vị vừa mới chết thảm giang hồ khách, một đôi khắc sâu con người ngay tại nhiều hứng thú hướng về Dương Phóng nhìn tới.

Sưu!

Đột nhiên, hấn thân thể lóe lên, lần nữa biến mất.

Trong tay thi thể lại hung hăng bay ra, như là thiên thạch, hướng về trong điện đập tới.

Oanh!

Thi thể này vừa mới bay tới, trong nháy mắt bị Dương Phóng bên người lực vô hình ảnh hưởng, tại chỗ rơi xuống trên mặt đất.

Chỉ gặp thứ bảy khiêu đỏ máu, làn da biến thành màu đen.

Sớm đã thân trúng kịch độc.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, nhìn thoáng qua trên mặt đất thi thể, lại nhìn một chút nam tử tóc vàng rời đi phương hướng.

“Ngạ Lang!”

Đối phương lại thật theo tới rồi.

Đây là đem mình làm con mồi?

Muốn một chút xíu trêu đùa sao?

“Cũng không sợ đùa chơi chết người!”

Dương Phóng trong lòng băng lãnh.

.

.

.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Sau đó Dương Phóng bọn hắn tiếp tục đi đường.

Ngày hôm đó Nga Lang xuất hiện qua một lần về sau, phía sau trong vòng vài ngày, mỗi đêm đều sẽ xuất hiện lần nữa, tựa hồ là vì cố ý quấy nhiễu Dương Phóng.

Lại tựa hồ là vì cho Dương Phóng chế tạo khủng hoảng.

Mỗi lần ban đêm xuất hiện, đều sẽ trực tiếp bắt đi Dương Phóng bên người một chút giang hồ khách, có khi sẽ còn lưu lại chữ viết.

Đến mức mấy ngày ngắn ngủi, bốn phía giang hồ khách trong lòng sợ hãi, cấp tốc chạy trốn, cũng không dám lại cùng Dương Phóng bọn hắn thông hành.

Liên ngay cả Liễu Tiên Quyên, Liễu Vân đều thất kinh.

Bất quá!

Dương Phóng đối với đây hết thảy, tựa hồ không có cảm giác nào.

Hắn y nguyên mỗi ngày yên lặng tu luyện, cẩn thận cảm ngộ lĩnh vực ảo diệu.

Thật giống như bốn phía hết thảy, đều cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào đồng dạng.

Mấy ngày sau.

Dương Phóng mấy người rốt cục lần nữa đến Nam Vực.

Bất quá khi tiến vào Nam Vực về sau lại phát hiện, toàn bộ Nam Vực sớm đã giới nghiêm, bốn mươi vạn Đại Uyên quân bị điều động, đen nghịt một mảnh, phong tỏa tiến về Nam Vực hết thảy cứ điểm.

Trừ cái đó ra, cứ điếm chỗ đại trận sớm đã trước tiên mở ra.

Người không có võ công, sẽ không gặp phải quá lớn kiểm tra, chẳng mấy chốc sẽ được thả đi!

Nhưng là phạm là người mang vũ lực người, đều sẽ bị nghiêm ngặt kiểm tra.

Nhất là siêu phẩm cửa thứ hai trở lên cao thủ, tất cả đều muốn bị Đại Uyên quân đưa đến địa phương khác, tiến hành tập trung điều tra.

Một màn như thế, để cái khác muốn đi vào Nam Vực người, đều hai mặt nhìn nhau.

Bọn hắn không khỏi lần nữa nghĩ đến trước đó Hoàng đế biến đổi một màn.

Lúc ấy Hoàng đế chính là vì đối xử như thế những cái kia thánh linh cấp cao thủ.

Nhưng bây giờ ngay cả siêu phẩm cửa thứ hai, thế mà cũng phải bị tập trung trông giữ rồi?

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người đều ngừng chân không tiến, không dám tiếp tục quá khứ.

Bởi vì ai cũng vô pháp xác định, bọn này Đại Uyên quân sẽ còn làm ra chuyện gì tới.

Đương nhiên, cũng có người bắt đầu kháng nghị.

Thế nhưng là đối mặt kháng nghị người, Đại Uyên quân rất nhanh chính là loạn tiễn bắn xuống, tử thương một mảng lớn về sau, không còn có người dám nói nhảm.

Đen ngịt đám người cứ như vậy tất cả đều hỗn loạn

Nam Vực bên ngoài.

“Tình huống không đúng.”

Dương Phóng nhíu mày.

Hắn chuẩn bị đêm nay sẽ liên lạc lại một chút Tào Văn Liệt, nhìn xem đến cùng chuyện gì xảy ra, cũng thuận tiện làm cho đối phương nghĩ biện pháp thử một chút có thể hay không đem nhóm người mình đưa vào Nam Vực.

...

Một phương hướng khác.

Vắng vẻ trong trấn.

Bảy tám vị đại hán tử tập ở đây, vẻ mặt tươi cười.

“Lão đại, người đối lần này con mời, tựa hồ có chút lưu tình, nhiều ngày như vậy, thế mà còn không có tiêu diệt hắn.”

Trong đó một cái hán tử phát ra tiếng cười.

Cái khác hán tử cũng nhao nhao nở nụ cười.

“Gấp cái gì?”

Ngạ Lang vẻ mặt tươi cười, nói: “Gia hỏa này tâm trí nằm ngoài dự đoán của ta, ta truy tung đến bây giờ, hắn thế mà một chút cũng không có lộ ra sơ hở, so với ta trước đó đối thủ, tựa hồ cũng phải có ý tứ.”

“Xem ra lão đại là chuẩn bị tiếp tục chơi nhiều mấy ngày?”

Một tên hán tử khác cười nói.

“Phổ nhân tặc đồ tới nơi nào?”

Ngạ Lang hỏi thăm.

“Còn tại trên đường, hướng phía đông đi!”

Một cái hán tử đáp lại.

“Phía đông? Tiếp cận phổ nhân lão tặc ngốc , chờ ta giải quyết tiểu gia hỏa này về sau, lại đi tìm phổ nhân lão tặc đồ phiền phức!”

Ngạ Lang bưng chén lên, trực tiếp uống một hơi cạn sạch.

Một đôi mắt bên trong đều là cuồng dã chi sắc.

Thuở nhỏ tại Thiên Linh tháp nhận đủ loại không phải người đả ngộ, khiến cho nội tâm của hắn cực đoan vặn vẹo, như là chân chính ác lang, can đảm can trọng, làm cho người khó có thể ứng phó.

...

Chương 336 : Liên thủ!

Bóng đêm tĩnh mịch.

Mây đen che nguyệt.

Nguyên bản dừng lại bông tuyết một lần nữa phiêu linh mà xuống.

Nam Vực hùng quan 【 Thương Hải Quan 】 bên ngoài, đám người đen nghịt một mảnh, không biết bao nhiêu giang hồ khách, núp ở nơi này run lẩy bẩy.

Có người thực sự không chịu nổi, đành phải lần nữa hướng về quan khẩu phóng đi, trong miệng hô to hô to, nguyện ý trả bất cứ giá nào, cũng nguyện ý phối hợp bất luận cái gì điều tra, chỉ cầu có thể làm cho mình quá khứ.

Chỉ bất quá rất nhanh, đóng lại chính là loạn tiễn bắn xuống, dày đặc như mưa.

“Kiểm tra sự tình , chờ đến ngày mai lại nói, còn dám lớn tiếng ồn ào, lập tức bắn giết!”

Một vị Đại Uyên quân phó tướng mở miệng quát.

Một đám giang hồ khách vội vàng ngậm miệng lại, cấp tốc rút lui, không còn dám nhiều lời bất kỳ lời nói nào.

Tuyết lớn vô biên vô hạn.

Tựa hồ muốn toàn bộ thế giới đều cho nhuộm thành Bạch sắc.

Khắp nơi đồng lửa lần lượt sáng lên, khiến cho đêm tối tựa hồ cũng không có đen như vậy.

U ám trong rừng.

Dương Phóng một bộ trường bào màu xanh, thân thể khôi ngô, tóc dài rối tung, sừng sững tại một cây thô to trên nhánh cây, đang lắng lắng chờ đợi.

Bởi vì trước đó đã lấy Tiêu Phóng khuôn mặt gặp qua Tào Văn Liệt, cho nên lần này ngay cả mặt nạ màu trắng cũng không có mang.

Thời gian không lâu.

Bên tai bỗng nhiên truyền đến nhỏ xíu gió gào thét âm, hô hô rung động.

Một bóng người từ đằng xa cực tốc lướt đến, như là thuấn di, mấy cái lấp lóe, rơi vào hấn đối diện một cây chạc cây bên trên.

“Nhiệm vụ hoàn thành đến không tệ, linh dược của người.”

Dương Phóng thanh âm bình tĩnh, tiện tay ném đi vài cọng Hắc Ngọc linh dược quá khứ.

Tào Văn Liệt con mắt lóe lên, hiển hiện nồng đậm nóng bỏng, bàn tay lớn vỗ một cái, đem kia hai gốc Hắc Ngọc linh dược bắt lấy, cẩn thận đánh giá, nói: “Hảo dược!”

Hấn bỗng nhiên ngẩng đầu, nói: “Còn có chuyện khác sao? Người có phải hay không muốn tiến vào Nam Vực?”

Hiển nhiên cũng đoán được một vài thứ.

“Đúng vậy, gần nhất Nam Vực là chuyện gì xảy ra? Vì sao đột nhiên phong tỏa?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Trước đây không lâu Bắc Vực xuất hiện thú triều về sau, Nam Vực bên này liền lập tức bố trí, từ khi đó đến bây giờ, đã chừng hơn nửa tháng, một mặt là vì phòng ngừa thú triều, một phương diện khác cũng là vì ứng đối phủ thái tử cùng Thương Khung thần cung người, chuẩn bị đem bọn hắn cùng một đám loạn đảng tất cả đều vây chết tại Bắc Vực thú triều bên trong!”

Tào Văn Liệt mở miệng.

“Ồ?”

Dương Phóng sắc mặt khế nhúc nhích, nói: “Kia Nam Vực hiện tại là tình huống như thế nào? Hoàng đế còn sống? Nghe nói bọn hắn cùng Tà Đạo tổ chức hợp tác, là thật là giả?”

“Hoàng đế xác thực còn sống, bất quá trạng thái có chút quỷ dị, dĩ vãng rất nhiều người quen thuộc hiện tại tất cả đều biến mất, mà lại, Hoàng đế ban ngày không xuất hiện, hiện tại chỉ có ban đêm xuất hiện, thật là cổ quái, về phần Tà Đạo tổ chức, bọn hắn xác thực phái ra không ít cao thủ đang trợ giúp Hoàng đế.”

Tào Văn Liệt nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Vậy nếu như ta muốn tiến vào Nam Vực, người có thể hay không đến giúp ta? Mà lại, nếu như ta muốn truyền đưa đến Thiên Long vực đâu?”

“Người muốn tiến vào Thiên Long vực?”

Tào Văn Liệt biến sắc, trong lòng cấp tốc lẫn lộn, nói:
“Hiện tại chỉ sợ có chút khó khăn.”

“Cụ thể nói một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

“Bây giờ muốn sử dụng hoàng thành truyền tống trận, nhất định phải trợ giúp hoàng thành chém giết một vị Thương Khung thần cung cao thủ, hoặc là chém giết năm vị phủ thái tử cao thủ, chí ít tại siêu phẩm cửa thứ hai trở lên mới được, chỉ có dạng này, mới có thể được cho phép sử dụng truyền tống trận.”

Tào Văn Liệt mở miệng.

“Dạng này a.”

Dương Phóng suy tư, nói: “Kia Kinh Thiên vực còn có hay không địa phương khác cũng có thông hướng Thiên Long vực truyền tống trận?”

“Không có, chỉ có hai nơi, một chỗ bị phủ thái tử chấp chưởng, một chỗ bị hoàng cung chấp chưởng, bất quá phủ thái tử bên kia khẳng định bị yêu thú chiếm cứ, hiện tại chỉ còn lại Nam Vực một chỗ.”

Tào Văn Liệt nói.

“Kia có tồn tại hay không lên qua khả năng?”

“Dị thường khó khăn!”

“Năm cây Hắc Ngọc linh dược, người giúp ta giải quyết một cái!”

Dương Phóng giơ bàn tay lên.

“Đây không phải thuốc sự tình...”

“Mười cây!”

“Ta tận lực! !”

Tào Văn Liệt lập tức mở miệng, hô hấp dồn dập, sợ mình đáp ứng chậm.

Mười cây Hắc Ngọc linh dược!

Tuyệt đối là cái giá trên trời!

Dương Phóng đánh giá Tào Văn Liệt, giống như cười mà không phải cười, nói: “Tào bộ đầu xem ra không ít giúp người lén qua qua đi, người bây giờ tựa hồ là chuyên môn tìm ta loại này người quen đến hử!”

“Không dám không dám.”

Tào Văn Liệt chê cười nói.

“Không quản có hay không, tóm lại, có thể giúp ta tiến vào Thiên Long vực, dược liệu không là vấn đề.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

“Tốt!”

Tào Văn Liệt cắn răng gật đầu.

Sau đó hắn không có chờ lâu, thân thể nhảy lên, hướng về nơi xa rời đi, liên hoàn lấp lóe, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Dương Phóng nhìn chằm chằm nhìn hắn bối cảnh, liền muốn quay người rời đi.

Nhưng bỗng nhiên!

Dương Phóng ánh mắt phát lạnh, đột nhiên quay đầu.

“Muốn chết!”

Thân thể của hắn cấp tốc vọt tới.

Nơi xa, trực tiếp truyền đến một đạo kinh hô thanh âm.

“Số mười ba cứu ta!”

Thanh âm líu lo mà tới.

Tào Văn Liệt thân thể tựa hồ bị thứ gì trực tiếp mang đi.

...

Nồng đậm Hắc Âm bên trong.

Hàn phong gào thét.

Bông tuyết bay múa.

Ngạ Lang toàn thân bao phủ tại màu đen áo khoác bên trong, thân pháp cực tốc, trên thân lĩnh vực mở ra, cả người như là hoàn mỹ dung nhập đêm tối, không có chút nào khí tức tiết lộ.

Hắn mặt mũi tràn đầy nụ cười quỷ dị, chỉ dùng một chiêu liền bắt giữ đệ nhất Thiên Thê Tào Văn Liệt, đem nó đập choáng quá khứ, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Hắn liên tục rất trẻ theo dõi Dương Phóng, ý đồ tìm kiếm Dương Phóng sơ hở, vốn là nghĩ đối Liễu Tiên Quyền, Liễu Vân xuất thủ, chỉ là hai người khoảng cách Dương Phóng khá gần, để hắn từ đầu đến cuối tìm không thấy cơ hội.

Nhưng nghĩ không ra tối nay truy tung Dương Phóng, lại có ngoài ý muốn thu hoạch!

Sưu sưu sưu!

Nga Lang tốc độ cực nhanh, vô thanh vô tức, để cho người ta bắt giữ không đến bất luận cái gì khí tức.

Thật giống như một làn gió đem thổi qua.

Không có chút nào tung tích mà theo.

Bất quá!

Ngay tại bay lượn ở giữa, bỗng nhiên, Nga Lang con mắt lạnh lẽo, sinh ra cảm ứng, một chút nhìn về phía một phương hướng khác.

Thánh Phạm Thiên!

Lại nơi này gặp Thánh Phạm Thiên?

Tròng mắt của hắn bên trong trong nháy mắt hiển hiện tinh quang.

Chỉ gặp cách đó không xa, đứng vững mấy chỗ lều vải.

Dáng người khôi ngô, mặc kim sắc trường bào Thánh Phạm Thiên từ trong đó một chỗ lều vải đi ra, ngay tại hướng về nơi xa bước đi.

Nga Lang khóe miệng lộ ra thâm nhiên tiểu dung, thân thể vô thanh vô tức cấp tốc hướng về Thánh Phạm Thiên thân thể tiếp cận mà đi, quỷ dị lĩnh vực thu liễm khí tức, chưa từng tiết lộ mảy may.

Cả người giống như là một mảnh bóng râm hiện lên.

Một cái đai thủ trực tiếp hướng về Thánh Phạm Thiên
phần gáy hung hăng chộp tới, năm cái ngón tay sắc bén
như đao.

Thánh Phạm Thiên thân thể dừng lại, bỗng nhiên sinh ra
cảm ứng, đột nhiên quay đầu, ánh mắt băng lãnh.

Một tay nắm trong chốc lát thẳng cắt qua đi.

Tự thân lĩnh vực trong nháy mắt bộc phát.

Phanh phanh phanh phanh!

Bốn phương tám hướng tuyết đọng bay múa, thanh âm
oanh minh.

Từng mảnh từng mảnh gạch ngói đá vụn không ngừng
bay tứ tung, bốn phương tám hướng lều vải cũng bắt
đầu cấp tốc nổ tung.

Giờ phút này hoàn toàn thấy không rõ lắm Thánh Phạm
Thiên cùng Ngạ Lang mảy may thân ảnh.

Hai người nhanh đến cực hạn, lĩnh vực va chạm lẫn
nhau, như là ngăn ngừa ẩn thân đồng dạng.

Đào mắt va chạm hơn mười chiêu.

Cuối cùng Ngạ Lang quay người liền đi, hóa thành Hắc
Ám, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Thánh Phạm Thiên ánh mắt phát lạnh, tại sau lưng cấp
tốc theo đuôi.

Trong trường bông đám người một mảnh kinh hãi, tất cả
đều đang nhanh chóng xông ra.

...

Nồng đậm sơn lâm.

Thánh Phạm Thiên sắc mặt âm trầm, tốc độ cực nhanh, một đường tại sau lưng điên cuồng đuổi theo, chỉ bất quá đối mặt Ngạ Lang xảo trá, hắn vẫn là rất nhanh đã mất đi Ngạ Lang tung tích.

Cuối cùng Thánh Phạm Thiên không thể không lần nữa dừng lại, một chưởng vỗ tại một gốc trên cành cây, toàn bộ đại thụ trong nháy mắt chia năm xẻ bảy.

“VẬY MÀ TIẾN VÀO KINH THIÊN VỰC! !”

Thánh Phạm Thiên ngữ khí băng hàn.

Trong lòng của hắn không cam lòng, tại bốn phía tiếp tục tìm kiếm.

Đáng tiếc bốn phương tám hướng sớm đã không có mảy may động tĩnh.

Đúng lúc này!

Thánh Phạm Thiên lần nữa sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu.

“Ai!”

Hắn ngữ khí băng lãnh.

Một gốc thô to thân cây hậu phương, chậm rãi chuyển ra một đạo bóng người cao lớn, thân thể thẳng tắp, một bộ thanh bào, đầu đầy màu đen nhánh nồng đậm tóc dài, ánh mắt dị thường bình tĩnh.

“Thánh huynh cũng hắn là truy tung Ngạ Lang mà đến

a?”

Dương Phóng bình tĩnh mở miệng.

Mặt nạ trên mặt đã từ Tiêu Phóng, lần nữa đổi thành Dương Đạo.

“Người là ai? Người đang theo dõi ta?”

Thánh Phạm Thiên sắc mặt trầm xuống.

“Chưa nói tới cái gì theo dõi, chỉ là tại hạ vừa vận trải qua mà thôi, người có thể gọi là ta Dương Đạo, thực không dám giấu giếm, tại hạ cũng là truy tung Ngạ Lang mà đến, thánh huynh phải chăng có hứng thú liên thủ?”

Dương Phóng mỉm cười.

“Hừ!”

Thánh Phạm Thiên phát ra cười lạnh, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, “Bằng người? Người có thể tìm tới Ngạ Lang?”

Ngạ Lang người này dị thường xảo trá, tinh thông liềm tức cùng kịch độc, cực kỳ khó chơi, một khi bị chạy thoát, rất khó lần nữa tìm tới hắn, từng tại Thiên Long vực bị rất nhiều người truy sát, đều cuối cùng chạy thoát.

“Không tệ, liền nhìn thánh huynh có nguyện ý hay không rồi?”

Dương Phóng mỉm cười.

Tào Văn Liệt trên người có mình lưu lại ký hiệu, không quản Ngạ Lang mang theo hắn chạy đến đâu bên trong, chính mình cũng có thể đuổi kịp.

Về phần cùng Thánh Phạm Thiên liên thủ, đơn giản là muốn mượn lực mà thôi.

Ngạ Lang thực lực cao thâm mạt trắc, hắn coi như có thể chiến thắng đối phương, cũng khẳng định phải trả ra đại giá!

“Hừ!”

Thánh Phạm Thiên lần nữa hừ lạnh.

...

Đen nhánh trong rừng.

Ngạ Lang tốc độ cực nhanh, một đường cực xông, khoe miệng tràn ra đầy vết máu, tựa thân khí tức y nguyên thu liễm cực kỳ hoàn mỹ.

“Không hổ là Thánh Phạm Thiên, quả nhiên có chút quý môn đạo, đáng tiếc ta trước đó bị phổ nhân lão tặc ngốc cùng cái kia nhuyển kiếm kiếm khách chấn thương mấy cây kinh mạch, không phải tối nay tuyệt sẽ không chặt vật như thế.”

Ngạ Lang trong lòng tự nói.

Một bên cấp tốc vọt tới trước, một bên áp chế thương thế.

Đồng thời, ánh mắt của hắn nhìn về phía trong ngực Tào Văn Liệt, khoe miệng lộ ra nồng đậm tiểu dung, nói: “Gia hỏa này thế mà còn là triều đình bạc chương thần bộ, có chút ý tứ!”

Sưu!

Tốc độ của hắn tăng tốc, hướng về cứ điểm tiến đến.

Một chỗ trong miếu hoang.

Ngạ Lang thân thể lóe lên, cấp tốc tiến vào miếu hoang đại đường.

“Lão đại!”

“Lão đại người lại trở về!”

“Đây là người nào? A, bạc chương thần bộ!”

Một đám người cấp tốc nghênh đón, lộ ra kinh dị.

Bọn hắn đại bộ phận đều là nửa bước thánh linh, chỉ có hai vị thánh linh.

Bịch!

Ngạ Lang tiện tay quăng ra, đem Tào Văn Liệt thân thể ném vào góc, lộ ra tiểu dung, nói: “Đừng để hắn chết, sau này nói không chừng chúng ta còn phải dựa vào vị này quan lão gia thưởng cơm đầu.”

“Ha ha ha!”

Bên người đại hán tất cả đều nở nụ cười.

“Lão đại, tên kia còn không có giải quyết sao?”

Một vị đại hán hỏi thăm.

“Không có, tối nay ta cùng Thánh Phạm Thiên giao thủ, Thánh Phạm Thiên không hổ là thần huyết thể chất người, quả nhiên không yếu, cơ hồ cùng phổ nhân lão tặc ngốc tương xứng!”

Ngạ Lang mở miệng.

“Thì ra là thế!”

“Đúng rồi, Nam Vực tình huống vừa vặn có thể hỏi một chút vị này bạc chương thần bộ!”

Mấy cái hán tử cấp tốc mở miệng.

“Ừm!”

Ngạ Lang bình tĩnh gật đầu.

Ầm!

Bống nhiên!

Cửa miếu chia năm xẻ bảy, thanh âm oanh minh.

“Ai?”

“Tên nào dám ở chỗ này làm càn!”

Một đám hán tử cấp tốc xông ra, mở miệng quát chói tai.

Cửa miếu bên ngoài.

Một người mặc kim bào, cao hơn hai mét khô ngô bóng người, một mặt hờ hững, sừng sững tại bên ngoài cửa chính, đầu đầy kim mái tóc dài màu vàng rối tung, ngữ khí băng lãnh, nói: “Ngạ Lang, tùy tiện liền muốn từ bên cạnh ta rời đi, có phải hay không quá dễ dàng rồi?”

“Thánh Phạm Thiên!”

Ngạ Lang trong con người bắn ra hàn quang.

Hắn tìm tới!

“Tốt, người còn dám tới.”

Ngạ Lang gạt ra nhe răng cười.

Sưu! Sưu!

Trong sân hai đạo nhân ảnh trong nháy mắt bổ nhào vào cùng một chỗ, nhanh đến cực hạn.

“Thánh Phạm Thiên, hẳn chính là Thánh Phạm Thiên, thực lực thật đáng sợ!”

“Hắn có thể cùng lão đại đánh đồng!”

Trong miếu đồ nát hán tử tất cả đều giật nảy cả mình, tập hợp một chỗ vây xem.

Cách bọn họ cách đó không xa.

Lờ mờ trong bóng tối, một đầu cao lớn mà quỷ dị bóng người, bạo cánh tay mà đứng, ánh mắt bình tĩnh, như là quỷ dị u linh, bên cạnh đối đám người, nhưng không có bất luận kẻ nào có thể hay không phát hiện Dương Phóng.

Xoát!

Vô hình độc phần khuếch tán mà ra, hướng về một đám hán tử trong lỗ mũi nhanh chóng đưa đi, dọc theo lỗ mũi tiến vào phổi, rất nhanh vận chuyển quanh thân.

Một đám hán tử rất nhanh cảm thấy được không đúng, nhao nhao biến sắc, nhưng sớm đã thì đã trễ.

A!

Tiếng kêu thảm thiết phát ra.

Tùng đạo bóng người cấp tốc bỏ nhào.

Nga Lang ánh mắt phát lạnh, một bên cấp tốc xuất thủ, một bên quay đầu nhìn lại, quát lên: “Người có giúp đỡ?”

Hai người nhanh chóng va chạm đến cùng một chỗ, phát ra phanh phanh phanh ngọt ngọt thanh âm.

Dương Phóng đầu tiên là kiểm tra một chút Tào Văn Liệt thân thể, xác định Tào Văn Liệt vô sự về sau, mới lần nữa nhìn về phía Nga Lang, không khỏi lộ ra từng tia từng tia mỉm cười.

Nga Lang...

Tối nay chỉ sợ muốn trở thành chết lang.

Vốn là muốn đợi mình lĩnh vực triệt để thành hình, sẽ giải quyết đối phương...

Nhưng bây giờ ngược lại là bớt đi phiền toái rất lớn.

Sưu!

Dương Phóng thân thể bỗng nhiên vọt tới, chột lóe lên, nhanh đến cực hạn, tự thân công pháp trong nháy mắt vận chuyển, ngăn ngừa lĩnh vực trực tiếp bộc phát, oanh một tiếng, cầm cố lại không gian.

Nga Lang biến sắc, vội vàng cấp tốc quay đầu, đem hết toàn lực tiến hành né tránh cùng giãy dụa.

Nhưng vẫn là chậm!

Oanh! Oanh!

Hai đạo tiếng vang truyền ra.

Một đạo là Dương Phóng nắm đấm đánh vào Ngạ Lang ngực thanh âm.

Một đạo khác là Thánh Phạm Thiên đánh vào Ngạ Lang phía sau lưng thanh âm.

Lực lượng kinh khủng tất cả đều hung hăng chui vào đến hãn thể nội, khiến cho ngũ tạng lục phủ của hãn cùng kinh mạch tất cả đều như muốn nổ tung.

Phốc phốc!

Ngạ Lang trong nháy mắt trừng to mắt, miệng mũi chảy máu, khó có thể tin, ngón tay khó khăn chỉ hướng Dương Phóng.

“Người. . người...”

Trong mắt của hãn vẫn vện tia máu, lộ ra kinh chấn.

Loại này đánh vào trong cơ thể mình ám kình, có loại dị thường cảm giác quen thuộc!

Là trước kia nhuyển kiếm kiếm khách?

Hãn cũng luyện được lĩnh vực!

Lại triệt tiêu ở lĩnh vực của mình?

Làm sao có thể?

Ầm!

Bỗng nhiên, Thánh Phạm Thiên tiếp tục xuất thủ, hướng về Ngạ Lang não hải hung hăng quét tới, lĩnh vực chi lực tập trung ở cùng một chỗ, như là đáng sợ đao cương đồng dạng.

Cao thủ quyết đấu chính là như vậy, một khi lĩnh vực bị phá, bại vong chỉ là trong nháy mắt!

...

Chương 337 : Phủ Đầu Bang đồng hương!

Nga Lang đầu tiên là bị hai người công kích đánh vào thể nội, cuồng phún huyết thủy, tiếp lấy lại nhìn thấy Thánh Phạm Thiên hội tụ toàn lực một chưởng hướng về đầu của mình cắt tới, không khỏi trong lòng hoảng hốt, vội vàng liều lĩnh tiến hành ngăn cản.

Nhưng vẫn là vô dụng, phịch một tiếng, bị một chiêu đánh bay ra ngoài, thân thể như là phá bao tải, hung hăng nện ở nơi xa, một cánh tay đều bị trực tiếp đánh gãy.

Hắn xoay người mà lên, không chút nghĩ ngợi, lập tức lấy một loại cực kỳ khủng bố tốc độ, hướng về nơi xa cực tốc cuồng vút đi.

“Đi đâu?”

Thánh Phạm Thiên quát chói tai một tiếng, cấp tốc truy hướng Nga Lang.

Dương Phóng cũng là cấp tốc xông ra, ý đồ ngăn lại đôi phương,

Chỉ bắt quá quỷ dị một màn xuất hiện.

Nga Lang xoay người mà lên, tiến hành chạy trốn sát na, trên người hai tay, hai chân liền bắt đầu cấp tốc tróc ra, cả người giống như máy móc, đầu tiên là hai tay rơi xuống, sau đó hai chân rơi xuống.

Tại tứ chi rơi xuống sát na, thân thể đột nhiên bị một mảnh huyết quang bao phủ, lập tức hóa thành tia chớp

màu đỏ ngòm, tốc độ lập tức điên cuồng phát ra.

Xoát xoát mấy lần, cấp tốc biến mất ở phía xa Hắc Ám.

“Địa Phủ!”

Thánh Phạm Thiên đồng tử co rụt lại, thân thể bỗng nhiên dừng lại.

“Địa Phủ?”

Dương Phóng hồ nghi, cũng ngừng lại.

Nga Lang cùng Địa Phủ có quan hệ?

“Là Địa Phủ khí tức, Nga Lang lúc nào gia nhập qua Địa Phủ?”

Thánh Phạm Thiên ánh mắt ngưng trọng, chăm chú nhìn nơi xa quy về yên tĩnh Hắc Ám, sau đó nhìn thoáng qua trên mặt đất, Nga Lang trên thân tróc ra khí quan.

Khó trách Nga Lang có thể tiêu dao nhiều năm như vậy, không người đánh bại!

Khó trách Nga Lang làm việc như thế cực đoan!

Hắn thế mà sớm đã bí mật thêm nhập địa phủ!

Địa Phủ là Thiên Long vực bên trong một chỗ cực kỳ thế lực thần bí, làm việc phiêu hốt, để cho người ta khó mà bắt giữ, liền ngay cả Thương Khung thần cung đối với Địa Phủ đều kiến thức nửa vời.

Đã từng Thương Khung thần cung cao thủ cùng Địa Phủ thập đại Diêm Quân tao ngộ, kém chút chết tại trong tay đối phương, mặc dù đến tiếp sau Thương Khung thần cung đã từng tính toán qua Địa Phủ nhiều lần, nhưng

cuối cùng đều cuối cùng đều là thất bại.

Tổ chức này dị thường đáng sợ!

Dương Phóng cũng nhú mày, lần nữa nghĩ đến số một, cùng số một Càn Khôn Giới chỉ.

Bỗng nhiên!

Thánh Phạm Thiên ánh mắt băng lãnh, lập tức quét về phía Dương Phóng, âm thanh lạnh lùng nói: “Đây không phải người chân dung a? Trên mặt của người mang theo mặt nạ da người? Người đến tột cùng là ai?”

Ánh mắt của hắn độc đáo, cực kỳ sắc bén, đã sớm phát hiện không đúng.

Dương Phóng mỉm cười, nhìn về phía Thánh Phạm Thiên, nói: “Ta là ai đối người mà nói lại có quan hệ thế nào, người ta cũng không phải thâm cừu đại hận gì địch nhân, ta cũng chưa từng hố qua người, cho nên có biết hay không ta chân dung, lại có cái gì có trọng yếu hay không?”

Hắn xoay người lại, ống tay áo bông bành, hướng về Tào Văn Liệt thân thể đi đến.

Ngạ Lang thi triển cái chủng loại kia bí pháp, quả thực cổ quái.

Thế mà đem tự thân tứ chi tróc ra, nhờ vào đó trốn như điên.

Hắn chẳng lẽ đằng sau còn có thể lần nữa mọc ra?

Bất quá!

Dù sao tiếp xuống Dương Phóng sắp chạy tới Thiên

Long vực, coi như bị Nga Lang ghi hận cũng không có gì, chờ đối phương đi tìm đến rồi nói sau.

Đến lúc đó nói không chừng mình đã là thứ ba Thiên Thê.

Hắn tiện tay cầm lên Tào Văn Liệt thân thể, sau đó trên mặt đất trên những thi thể này cấp tốc tìm tòi một vòng, tìm được không ít thứ, sau đó trực tiếp nhẹ nhàng rời đi nơi đây.

Thánh Phạm Thiên ánh mắt băng lãnh, nhìn chằm chằm Dương Phóng không nói một lời.

...

Hai mươi phút sau.

Dương Phóng thân pháp cực tốc, tại khắp nơi trên ngọn cây cực tốc ghé qua.

Bỗng nhiên!

Hắn thân thể dừng lại, lần nữa dừng lại, xoay đầu lại, nhìn về phía sau lưng Hắc Âm, trên mặt lộ ra khế cười cho, nói: “Thánh huynh, làm gì đưa tiễn xa như vậy?”

Đen nhánh rừng rậm.

Một gốc trảng kiện đại thụ sau lưng.

Thánh Phạm Thiên thân thể lần nữa chậm rãi đi ra, sắc mặt âm trầm, chăm chú tiếp cận Dương Phóng.

Thật là nhạy cảm cảnh giác!

Mình lấy thi triển bí pháp, thu liễm khí tức cùng thanh âm, thế mà còn có thể bị đối phương phát hiện.

Cuối cùng là người nào?

Chỉ là một cái Kinh Thiên vực lại sẽ xuất hiện bực này cao thủ?

“Ta ở trên thân thể người luôn có một loại cảm giác quen thuộc, thật giống như người là ta một vị ” cố nhân “, chúng ta nhất định gặp qua!”

Thánh Phạm Thiên ngữ khí lạnh lùng.

“Có phải hay không cố nhân lại có quan hệ thế nào? Tối thiểu đêm nay hai người chúng ta không cần động thủ, không phải sao? Chẳng lẽ thánh huynh chỉ vì một cái mơ hồ ảo giác, liền muốn động thủ?”

Dương Phóng mỉm cười.

“Hừ! Giả thần giả quỷ!”

Thánh Phạm Thiên băng lãnh hừ nặng, nhưng lại chưa xuất thủ.

Đối phương nội tình không biết, thực lực không ngừng, tùy tiện xuất thủ, với hắn mà nói, cũng không phải là cái gì cử chỉ sáng suốt.

“Nói không chừng người ta sau này còn sẽ có hợp tác một ngày, thánh huynh nhiều hơn bảo trọng, liền không cần tiếp tục đưa nữa.”

Dương Phóng cười ha ha một tiếng, thân thể lần nữa hướng về nơi xa lướt tới, cấp tốc rời đi.

Thánh Phạm Thiên không nói một lời, mày nhăn lại.

Ánh mắt trở nên thâm thúy.

...

Tĩnh mịch mờ tối trong rừng.

Bóng người lấp lóe.

Mông lung mơ hồ.

Dương Phóng thân thể lần nữa nhẹ nhàng rơi xuống, trên mặt mặt nạ da người đã thay đổi, thôi động chân khí hướng về Tào Văn Liệt thân thể dũng mãnh lao tới, qua đi tới một hồi lâu, đã hôn mê Tào Văn Liệt mới yếu ớt tỉnh lại, sắc mặt kinh hãi.

“Số mười ba!”

Hắn vội vàng từ dưới đất xoay người mà lên, lộ ra cảnh giác, nói: “Ta giống như trước đó bị người đánh lén, vô cùng kinh khủng, để cho ta không có phản ứng chút nào chi lực, chỉ một kích liền tóm lấy chỗ yếu hại của ta!”

“Tào bộ đầu phúc lớn mạng lớn, nếu không phải ta kịp thời đuổi tới, chỉ sợ Tào bộ đầu sớm đã mất mạng.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, nói: “Kế tiếp còn mười Tào bộ đầu cần phải coi chừng, còn có ta lén qua sự tình, hi vọng Tào bộ đầu mau chóng giải quyết.”

“Tốt, ta hiểu rồi.”

Tào Văn Liệt lúc này gật đầu, phía sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Trước đó cái chủng loại kia cảm giác thật là đáng sợ.

Để hắn cũng không kịp thấy rõ đối thủ là ai, liền bị một chiêu chế trụ.

Đối phương nếu là muốn giết mình, mình chẳng phải là chí tử cũng không biết thật muốn?

“Ừm.”

Dương Phóng lên tiếng, thân thể lóe lên, lần nữa dung nhập Hắc Ám bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Tào Văn Liệt lòng còn sợ hãi, cũng không còn chờ lâu, vội vàng từ nơi này cấp tốc rời đi.

...

Hôm sau thật sớm.

Mặt trời mới mọc dâng lên.

Trên mặt đất thật dày tuyết đọng tất cả đều bị đông cứng cùng một chỗ, khiến cho nơi đây trở nên càng thêm giá lạnh, một đám giang hồ khách tại Thương Hải Quan chân trước đủ đông lạnh một đêm, rất nhiều người ngay cả xe ngựa, lều vải đều không có.

Cho dù là người trong giang hồ, cũng có bị đông thương không ít.

Cũng may Dương Phóng, Liễu Tiên Quyền còn có hai chiếc xe ngựa, bên trong đưa không ít công trình, một đêm quá khứ, cũng là tương đối tươi nhuận.

“Chốt mở a, ta nguyện ý phối hợp điều tra, van cầu các người!”

“Đại nhân để chúng ta đi vào đi.”

“Van cầu các người, muốn ta làm gì đều có thể!”

“Con của ta sắp không chịu nổi, van cầu đại nhân.”

Rất nhiều người lần nữa tại quan hạ kinh hoảng kêu to.

Đám người đen nghịt một mảnh, mỗi người đều cóng đến sắc mặt trắng bệch.

Rất nhanh đóng lại mệnh lệnh lần nữa truyền đến.

Thất phẩm trở xuống giang hồ nhân sĩ có thể bị để vào thành đi, về phần thất phẩm trở lên thì tiếp tục chờ đợi.

Mà siêu phẩm cửa thứ hai trở lên, yêu cầu y nguyên cùng hôm qua đồng dạng.

Muốn vào thành, nhất định phải bị tập trung trông giữ.

Tin tức vừa ra, phía dưới lập tức một mảnh xôn xao.

Thất phẩm trở xuống người tất cả đều cảm động đến rơi nước mắt, kích động dị thường, không biết bao nhiêu người ở phía dưới reo hò, bắt đầu xếp hàng hướng về phía trước dũng mãnh lao tới, chủ động tiếp nhận kiểm tra.

“Đáng chết, Hoàng thất đến cùng đang giờ trò quỷ gì?”

Liễu Tiên Quyên sắc mặt khó coi, từ đằng xa đi tới, hướng về Dương Phóng bên này bước đi, nói: “Tiêu huynh đệ, chúng ta muốn hay không trực tiếp tiếp nhận kiểm tra được rồi.”

Hắn không nguyện ý tại băng thiên tuyết địa bên trong tiếp tục chờ chờ đợi, muốn nghe theo Hoàng thất an bài.

“Vẫn là thôi đi, liễu Đan sư hửn là chưa từng nghe qua đã từng Bắc Vực sự tình?”

Dương Phóng lắc đầu.

Lúc ấy Bàn Vạn Chung đem Bắc Vực tất cả thánh linh cấp cao thủ tất cả đều hội tụ tại trong phủ đệ, sau đó quyết đoán đối thế lực khắp nơi tiến hành quét sạch.

Rất nhiều người đều chỉ có thể giương mắt nhìn nhìn xem.

Loại này sinh tử bị người chưởng khống cảm giác, Dương Phóng cũng không nên lại trải qua một lần.

Hiện tại Hoàng thất cùng Tà Đạo tổ chức hợp tác, khẳng định không thiếu cao thủ, coi như hắn là đệ nhị Thiên Thê, một khi bị vây ở cũng chưa chắc liền có thể phá vây.

“Vậy phải làm thế nào? Cứ như vậy tiếp tục chờ?”

Liễu Tiên Quyên hơi biến sắc mặt.

“Chờ!”

Dương Phóng đáp lại.

Tào Văn Liệt bên kia tin tức hẳn là chẳng mấy chốc sẽ truyền đến.

Không đáng hiện tại liền tiến hành mạo hiểm.

“Su tôn, bên này có chút ăn thịt, vừa mới đã nướng chín, ngài đến ném thử?”

Liễu Vân một mặt cười lấy lòng, cầm một chuỗi vừa mới nướng xong thịt, hướng về Dương Phóng đi tới.

Dương Phóng mặt mỉm cười, tiện tay tiếp nhận thịt xiên, bắt đầu nhâm nhi thưởng thức.

“Ai!”

Liễu Tiên Quyên lần nữa thở dài, hung hăng dậm chân, lần nữa trở về xe ngựa.

...

Đám đông bên trong.

Một chỗ không đáng chú ý trong xe ngựa.

Đàn hương lượn lờ.

Phủ lên thảm.

Đại Uyên Thái tử mặc một bộ màu đỏ sậm miên bào, trong tay lượn quanh lấy một ly rượu, mặt không biểu tình, nhẹ giọng thở dài: “Xem ra phụ hoàng là thật muốn làm cho ta vào chỗ chết a!”

“Điện hạ không cần như thế, bệ hạ chỉ là nhất thời không hiểu rõ điện hạ chí hướng, chờ đến lúc đó ngày một lúc lâu, nhất định sẽ minh bạch.”

Bên người lão thái giám nói.

Đại Uyên Thái tử một mảnh trầm mặc.

Một lát sau mở miệng nói ra: “Kính Thiên vực là không thể ngây người, truyền tống sự tình có tin tức sao?”

“Hồi điện hạ, đã phái người ra ngoài tìm hiểu, hẳn là chẳng mấy chốc sẽ có tin tức.”

Lão thái giám đáp lại.

“Ừm, hi vọng không muốn gặp được phiền phức.”

Đại Uyên Thái tử lẳng lặng gật đầu.

Bỗng nhiên, bên ngoài truyền đến động tĩnh.

Một vị thánh linh cấp cao thủ từ đằng xa cấp tốc chạy đến, tốc độ cực nhanh, trực tiếp tránh vào đến lập tức trong xe, ngưng âm thanh nói ra: “Thái tử, có tin tức, đêm mai liền có thể truyền tống.”

“Ồ?”

Thái tử sắc mặt khẽ nhúc nhích, động tác trong tay dừng lại, nói: “Tốt, an bài một chút những người khác.”

“Vâng, Thái tử!”

Vị kia thánh linh cấp cao thủ gật đầu nói.

...

Suốt cả ngày lần nữa vượt qua.

Hàn phong như đao.

Ô ô rung động.

Lại có mảng lớn nạn dân từ Bắc Vực chạy trốn tới, đen nghịt một mảnh, cùng trước đó đám người, tất cả đều bị ngăn ở quan hạ.

Toàn bộ quan hạ đen nghịt một mảnh, không biết bao nhiêu nhân ảnh.

Vô số tiếng ồn ào âm tại phiến khu vực này vang lên.

Đảo mắt lần nữa đến lúc đêm khuya.

Trong rừng.

Tào Văn Liệt từ đằng xa cấp tốc chạy đến, mơ mơ hồ hồ, mấy cái lấp lóe, xuất hiện ở một mảnh trên đất trống, nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, nhìn về phía trước bóng người.

“Có tin tức, có thể truyền tống, bắt quá muộn chờ, phải chờ tới đêm mai mới được.”

“Thật sao? Xem ra Tào bộ đầu hiệu suất vẫn là rất cao.”

Trước mắt bóng người cao lớn, lộ ra biểu tình tự tiếu phi tiếu.

“Lần này truyền tống nhân vật có rất nhiều, vai trò không phải đơn giản, bắt quá hể là sẽ không xảy ra chuyện, tất cả mọi người là vì rời đi Kinh Thiên vực, không có ai sẽ ở thời điểm này gây phiền toái, lần này truyền tống địa điểm sẽ tại Thiên Long vực 【 Nam Minh thành 】 .”

Tào Văn Liệt giới thiệu.

“Nam Minh thành.”

Dương Phóng lặp lại một câu, nói: “Có tin tức cụ thể sao?”

“Có.”

Tào Văn Liệt tiện tay ném đi, ném đi một cái quyền trục quá khứ.

Bên trong là kỹ càng giới thiệu Nam Minh thành các loại tình huống.

Dương Phóng trực tiếp nắm trong tay.

“Đúng rồi, Hắc Ngọc linh được sự tình, có thể hay không trước giao một nửa?”

Tào Văn Liệt có chút chờ mong, nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

“Một nửa nhiều lắm, chỉ có thể trước giao hai thành.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Tốt, hai thành cũng được.”

Tào Văn Liệt cắn răng mở miệng.

Dương Phóng trực tiếp ném đi hai gốc Hắc Ngọc linh được quá khứ.

“Người nhớ kỹ, đêm mai giờ Hợi bên phải bên cạnh rừng cây chờ ta, ta đến lúc đó tới tìm người!”

Tào Văn Liệt nói.

“Có thể.”

Dương Phóng gật đầu.

Sau đó Tào Văn Liệt không còn chờ lâu, lập tức rời đi nơi đây, biến mất trong nháy mắt không thấy.

Dương Phóng mỉm cười, cũng theo sát lấy biến mất nơi đây.

Có tiền có thể ma xui quỷ khiến, không quản lúc nào đều là giống nhau!

Xem ra muốn lên qua, tuyệt không chỉ một mình hấn.

...

Một lát sau.

Dương Phóng xuất hiện lần nữa tại quan hạ khu vực.

Chỉ gặp toàn bộ quan hạ khu vực, loạn thành một bầy, đám người ầm ầm trách trách, cực kỳ hỗn loạn, có người thậm chí trực tiếp ở chỗ này đánh nhau, đao kiếm va chạm, phát ra keng keng keng chói tai thanh âm.

Không ít người đều bị tại chỗ giết chết.

Toàn bộ khu vực phải nhiễu loạn có bao nhiêu loạn, khắp nơi đều là thanh âm.

Dương Phóng không khởi nhẹ nhàng lắc đầu.

“Các người lấy nhiều khi ít, thật sự cho rằng chúng ta là bần nạn, nói cho các người biết, chúng ta cũng có giúp đỡ, chỉ là lười nhác kêu đi ra mà thôi, không nên ép chúng ta!”

Một người nam tử tiếng gào từ trong đám người truyền đến.

Nhưng căn bản vô dụng, giao thủ âm thanh y nguyên tiếp tục vang lên.

“Thảo mẹ người, một chi Xuyên Vân tiễn, thiên quân vạn mã đến gặp nhau, Phủ Đầu Bang đồng hương, còn không mau mau ra, chúng ta bị người chặt!”

Trước đó cái kia đạo tiếng gào vang lên lần nữa.

Dương Phóng bước chân dừng lại, lộ ra sắc mặt khác thường.

Người xuyên việt?

Biết câu này lời kịch, khẳng định là người xuyên việt!

Hơn nữa còn dính đến Phủ Đầu Bang!

Dị giới nhưng không có người sẽ biết cái này ọh?

Ánh mắt của hấn liếc nhìn, hướng về nơi xa đám người nhìn lại.

Chỉ gặp hỗn loạn kịch đấu bên trong, hai cái cực kỳ bóng người quen thuộc xuất hiện tại trong tầm mắt, bị hơn mười vị giang hồ cao thủ trùng điệp vây quanh.

Hách Ngọc!

Tôn Kiến!

Mình từng tại Thất Sát bang đương khách khanh trưởng lão lúc, gặp phải hai vị Trung Quốc người xuyên việt?

Lại là bọn hấn?

Dương Phóng sờ lên cằm, lộ ra nhiều hứng thú chi sắc.

Muốn hay không lại phát triển hai cái thành viên vòng ngoài?

Một lát sau, vẫn là lần nữa lắc đầu.

Được rồi, vẫn là không muốn phức tạp.

Quay đầu để Tào Văn Liệt giúp mình đánh yểm trợ chính là.

Nhìn phía xa lâm vào trùng vây bên trong Tôn Kiến, Hách Ngọc hai người, Dương Phóng tiện tay vung lên, vô hình độc phấn cùng khói độc trong nháy mắt lan tràn

mà ra, hướng về nơi xa vây khốn bọn hắc đám người quét sạch mà đi.

Soạt!

Cơ hồ vừa đối mặt, bốn phương tám hướng đám người như là hạ sủi cỏ, bắt đầu cấp tốc bỏ nhào.

Tình cảnh như vậy đơn giản quỷ dị.

Trong nháy mắt, hơn mười người toàn bộ ngã xuống đất run rẩy.

Tôn Kiến, Hách Ngọc hai người giật nảy mình, vội vàng cấp tốc rút lui, lông tơ đứng vững.

Đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

“Ngọa tào!”

“Chuyện gì xảy ra?”

Bọn hắc rùng mình, hét lên kinh ngạc.

Trước một khắc còn hãm sâu trùng vây, hiểm tượng hoàn sinh, sau một khắc bốn phía địch nhân toàn bộ bỏ nhào.

Đây quả thực quỷ dị!

“Các ngươi. . . ti. . . hèn hạ...”

Một vị cửu phẩm đỉnh phong cao thủ sắc mặt nhăn nhó, làn da đen nhánh, đột nhiên cuồng phún huyết thủy, ngã xuống đất ngã vào.

Tôn Kiến, Hách Ngọc chấn động trong lòng, rốt cục kịp phản ứng.

“Có người đang giúp chúng ta?”

“Phủ Đầu Bang đồng hương tới rồi sao?”

Hai người trong lòng mừng rỡ, vội vàng hướng bốn phía gọi.

Nhưng cũng tiếc chung quanh không có chút nào đáp lại.

Chỉ có một đám người xem náo nhiệt, một mặt hoảng sợ, cấp tốc rút lui, sợ sẽ bị lan đến gần.

Hai người hai mặt nhìn nhau, lập tức cùng tiến tới, thấp giọng bàn bạc.

“Không bình thường, những này đã Lang Bang cao thủ tựa như là trong nháy mắt độc? Người xuyên việt bên trong nhưng không có mấy người hiểu được hạ độc, trừ phi...”

“Thiên Thần tổ chức?”

Hai người con mắt lóe lên, tựa hồ đồng thời nghĩ tới chỗ này.

...

Chương 338 : Truyền tống Thiên Long vực! !

Mặt trời mới mọc dâng lên.

Lại là ban ngày đến.

Đen ngịt hùng quan bên ngoài, lần nữa chết mất không ít người.

Mùi huyết tinh tràn ngập, một mảnh thảm liệt.

Dương Phóng tại xe ngựa bên trong, rút cục đem trên thân cuối cùng mấy khóa Hoàng Cực Đan toàn bộ luyện hóa hoàn tất, điểm kinh nghiệm lần nữa tăng ba trăm điểm.

Tu vi: Thánh linh 【 17380/30000 】 .

“Chiếu loại tốc độ này, nhiều nhất 52 viên thuốc, ta hẳn là liền có thể triệt để đạt tới đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong!”

Đạt tới đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong dễ dàng, khó khăn là cảm ngộ lĩnh vực.

Chỉ cần lĩnh vực triệt để thành hình, tiến vào cửa thứ ba chính là nước chảy thành sông sự tình.

Dương Phóng ngồi trong xe ngựa, hai lỗ tai không nghe thấy ngoài cửa sổ sự tình, tiếp tục tu luyện.

Sau đó lại là cả ngày quá khứ.

Càng ngày càng nhiều đám người hướng về mảnh này

hùng quan tỵ đến, lít nha lít nhít, tiếng người huyền não, âm ỉ khắp chốn.

Cùng tối hôm qua đồng dạng.

Nhân số càng nhiều, đủ loại mâu thuẫn rất mau ra hiện.

Lại là chiến đấu kịch liệt bộc phát.

Các loại thi thể bay tứ tung, máu tươi phiêu tán rơi rụng, vô cùng thê thảm.

Bất quá Hách Ngọc, Tôn Kiến bên kia ngược lại là không có người nào có can đảm tiếp tục trêu chọc, hai người tối hôm qua đã lập xuống uy danh, bốn phía giang hồ khách cơ hồ tất cả đều ý thức được hai người cổ quái.

Một đêm quá khứ, hai người thanh danh hiển hách, trực tiếp đạt được không ít đại bang phái mời.

...

Thái Dương lần nữa xuống núi.

Liễu Tiên Quyền, Liễu Vân tất cả đều nhận được Dương Phóng tin tức, từ trong xe ngựa tỵ đến.

“Tiêu huynh đệ, người thật sự có biện pháp tiến quan?”

Liễu Tiên Quyền ngạc nhiên nói.

“Không tệ, các người chỉ cần đi theo ta đi là được.”

Dương Phóng mỉm cười.

Trước mắt Liễu Tiên Quyền với hắn mà nói cực kỳ trọng yếu, cho nên cho dù là tiến về Thiên Long vực, cũng

muốn mang theo trên người.

Liễu Tiên Quyên trong lòng âm thầm hồ nghi.

Tại Thương Hải Quan bị trùng điệp phong tỏa tình huống dưới, thật không biết Dương Phóng dùng chính là phương pháp gì liên hệ đến người quen?

Trong mấy ngày này, hắn cũng tại liên lạc qua bằng hữu, muốn cho bằng hữu nghĩ biện pháp.

Nhưng cũng tiếc, hắn không ít bằng hữu tại đêm đó Lục Phiến Môn tổng bộ liền chết.

Cái khác bằng hữu thì vốn là tại Nam Vực, căn bản ra không được.

“Tốt a.”

Liễu Tiên Quyên gạt đầu.

Ba đạo nhân ảnh từ nơi này rời đi, hướng về nơi xa rừng rậm tiến đến.

Mười mấy phút sau.

Ba người tại đen kịt một màu trong rừng đợi.

Lại qua một hồi.

Bỗng nhiên!

Nơi xa truyền đến yếu ớt kinh phong tiếng rít, một bóng người phiêu hốt khó lường, hình dung quỷ dị, từ đằng xa cấp tốc chạy đến, mỗi một bước lướt đi, đều trong nháy mắt xuất hiện tại ngoài mấy chục thước.

Đảo mắt, xuất hiện tại phụ cận.

“Tào bộ đầu!”

Liễu Tiên Quyên lộ ra ngạc nhiên, nhìn về phía người tới.

Tào Văn Liệt thân thể cao lớn, gương mặt ngay ngắn, mặc một bộ màu đỏ thẫm chế thức trường bào, mày nhăn lại, nói: “Tại sao lại nhiều hai người?”

“Đây là liễu Đan sư, người hẳn là nhận biết.”

Dương Phóng cười nói.

“Lần này có hơi phiền toái, lúc đầu ta coi là chỉ có một mình người, nhưng bây giờ...”

Tào Văn Liệt lộ ra vẻ làm khó, cắn răng nói: “Đến thêm tiền!”

Hắn vội vàng giải thích: “Người yên tâm, cái này thêm tiền không phải cho ta, mà là cho phía trên, dù sao truyền tống trận bây giờ bị hai vị Hoàng thất hộ pháp nhìn xem, muốn để bọn hắn nhả ra, không có lợi ích là không thể nào.”

“Sáu cây Hắc Ngọc linh dược có thể giải quyết sao?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Có thể!”

Tào Văn Liệt gật đầu.

Dương Phóng lần nữa lấy sáu cây, giao cho đối phương.

“Đúng rồi, còn có ta linh dược, này lại nên cho ta đi, lập

tức truyền tống liền muốn bắt đầu, này lại không cho ta, một hồi lên truyền tống trận liền đến đã không kịp.”

Tào Văn Liệt nói.

“Gấp cái gì? Một hồi đến quan nội cho người thêm chính là.”

Dương Phóng cười nói.

“Tốt a.”

Tào Văn Liệt lần nữa bắt đắc dĩ gạt đầu, dẫn Dương Phóng bọn người, hướng về nơi xa đi đến.

Liễu Tiên Quyên trực tiếp lộ ra vẻ ngờ vực, nói: “Tiêu huynh đệ, cái gì truyền tống? Người chuẩn bị mang bọn ta cưỡi truyền tống trận? Hướng cái nào truyền tống?”

“Thiên Long vực!”

Dương Phóng đáp lại.

Liễu Tiên Quyên thốt nhiên biến sắc, vội vàng nắm lấy nhi tử, cấp tốc rút lui, nói: “Không được, ta không đi Thiên Long vực, đánh chết ta cũng không đi!”

Dương Phóng nhướng mày, nói: “Chỉ là tiến về Thiên Long vực mà thôi, làm gì khẩn trương như vậy!”

“Không, Thiên Linh tháp sẽ tìm ta, bọn hắn sẽ tìm được ta, người không biết Thiên Linh tháp đáng sợ, ta không đi, ta chết đều không đi!”

Liễu Tiên Quyên vội vàng mở miệng, sắc mặt trắng bệch.

Theo năm đó cùng thê tử cùng nhau thoát đi về sau, hắn

đến nay đều có thể mơ tới tại Thiên Linh tháp đủ loại tao ngộ, có thể nghĩ đến Thiên Linh tháp cho hấn bóng ma tâm lý.

“Cha, sợ cái gì?”

Liễu Vân mở miệng.

“Nghịch tử!”

Liễu Tiên Quyền gầm thét, một bàn tay phiến tại Liễu Vân gương mặt, phát ra ba một tiếng giòn vang, nói: “Đi Thiên Long vực, ngươi sẽ không toàn mạng, ngươi biết năm đó cha ngươi gặp được cái gì sao?”

Liễu Vân tựa hồ bị cha hấn một bàn tay đánh phủ, bụm mặt gò má, cúi đầu xuống, dờ dẫm nói: “Vâng, ta không đi.”

Liễu Tiên Quyền sắc mặt biến đổi, tựa hồ cảm thấy không an toàn.

Liễu Vân nghịch tử này thường xuyên sẽ vụng trộm chạy đi.

Có một số việc càng cản, càng sẽ hoàn toàn ngược lại!

Hấn nói không đi, cuối cùng khẳng định sẽ vụng trộm chạy tới!

Huống hồ!

Dương Phóng là sẽ không bỏ qua cha con bọn họ, dù sao đầu tư nhiều như vậy, Dương Phóng há có thể để bọn hấn bên ngoài tiêu dao?

Nhĩ tới đây, Liễu Tiên Quyền lập tức nhìn thoáng qua Dương Phóng.

Chỉ gặp Dương Phóng lộ ra biểu tình tự tiểu phi tiểu, hướng hấn yên lặng nhìn tới.

Liễu Tiên Quyên trong lòng trầm xuống, âm thầm cắn răng.

Mẹ nó!

Dương Phóng khẳng định sẽ ngoặt chạy con của mình đến uy hiếp mình!

Cuối cùng mình còn phải đi!

Trừ phi hấn không quan tâm con trai mình sinh tử!

“Tốt, tốt, cha cùng người đi, cha thương người!”

Liễu Tiên Quyên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, cắn răng cười nói, hận không thể bóp chết nghịch tử.

“Liễu Đan sư, không muốn chậm trễ thời gian, qua canh giờ chính là muốn đi cũng đi không được!”

Tào Văn Liệt trầm thấp nói.

“Đi thôi, đừng để Tào bộ đầu khó làm.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, tay áo dài bông bành, hướng về phía trước hành tẩu.

Liễu Tiên Quyên ai thanh thở dài, tâm sự nặng nề, đành phải đi thẳng về phía trước.

Hiện tại chỉ cầu Thiên Linh tháp đừng như vậy mau tìm tới.

...

Tại Tào bộ đầu quan hệ dưới, bọn hắn rất dễ dàng liền từ một bên cửa hông tiến vào Thương Hải Quan bên trong, mà hậu thân pháp thi triển, hướng về nơi xa tiến đến.

Mấy canh giờ sau.

Mới lần nữa dừng lại, xuất hiện ở một chỗ không đáng chú ý thị trấn trước.

Ngô đông trấn!

Thuộc về Đại Uyên vương triều trọng trấn một trong.

Thông hướng Thiên Long vực hai nơi truyền tống trận một trong, chính là ở vào trấn này!

Tào bộ đầu diện mục uy nghiêm, bước đi bước chân, mang theo Dương Phóng mấy người, một đường hướng về phía trước nhất một chỗ kiến trúc hùng vĩ vật đi đến.

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường, sớm đã vận dụng lên Phong luật, vào bên trong lắng nghe.

Sa sa sa...

Từng đợt yếu ớt thanh âm không ngừng từ công trình kiến trúc bên trong truyền ra, vô cùng tinh chuẩn tràn vào đến hai lỗ tai của hắn bên trong.

“Có người, mà lại không ít, hẳn là đều là truyền tống người?”

Dương Phóng suy tư, đi theo Tào Văn Liệt một đường hướng về phía trước.

Không bao lâu.

Mấy người đã chính thức tiến vào đại điện.

Chỉ gặp bên trong đại điện, tối thiểu hơn mười đạo bóng người, tại một bên lẳng lặng chờ đợi, tu vi có yếu có mạnh, yếu đã là siêu phẩm cửa thứ hai, mạnh thì là thánh linh.

Bọn hắn không nói một lời, tất cả đều cúi đầu nhìn dưới mặt đất, có đã loạn phát che khuất dung nhan, có thì mang theo mặt nạ da người.

“Tào bộ đầu, không phải nói chỉ có một người sao? Làm sao vừa đưa ra ba người?”

Trong đó một vị trông coi truyền tống trận lão giả, sắc mặt biến hóa, cấp tốc đón, mở miệng hỏi thăm.

“Chuyện đột nhiên xảy ra, các người yên tâm, còn lại hai người cũng là tuyệt đối thân gia thanh bạch.”

Tào Văn Liệt cấp tốc đi ra, trong miệng nói nhỏ, mà hậu chiêu chường lật một cái, vài cọng Hắc Ngọc linh dược đã đưa vào đến vị lão giả kia trong tay áo.

Vị lão giả kia con mắt lóe lên, trong nháy mắt hiểu được, ánh mắt lần nữa hướng về Dương Phóng, Liễu Tiên Quyền mấy người nhìn lại, trên mặt hơi chậm, mỉm cười nói: “Thì ra là thế, đã đều là thân gia người trong sạch, như vậy liền có thể cư xử, bất quá, mấy vị nhớ kỹ, đằng sau đến Thiên Long vực về sau, nhưng tuyệt đối đừng nói từ chúng ta nơi này quá khứ, bây giờ Hoàng đế đối với truyền tống trận bên này dị thường coi trọng, đêm nay anh ta hai cũng là bốc lên cực lớn phong hiểm mới dám để các vị truyền tống.”

Trong mỗi ngày truyền tống trận chỗ, đều sẽ có cao thủ trông coi.

Bất quá không quản đến cỡ nào nghiêm mật trông coi, là người đều sẽ ham lợi ích, bọn hắc cách mỗi hai ngày đều sẽ lặng lẽ truyền tống một nhóm người ra ngoài, thu hoạch kếp xù thù lao, có thể nói thần không biết quỷ không hay.

“Yên tâm, bọn hắc quả quyết sẽ không nói.”

Tào Văn Liệt mở miệng.

“Vậy là được, vậy liền để bọn hắc tất cả đều đập vào truyền tống trận đi.”

Vị lão giả kia cười nói.

“Chờ một chút Ngô lão, trước hết để cho ta cùng bọn họ lại nói mấy câu.”

Tào Văn Liệt cười nói.

Hắn lúc này quay người cấp tốc đi vào Dương Phóng bên này, nói nhỏ: “Số mười ba, truyền tống trận đã đến, còn lại linh dược nên cho ta a?”

Dương Phóng mỉm cười, đem còn lại tám cây Hắc Ngọc linh dược toàn bộ cho Tào Văn Liệt.

Tào Văn Liệt lập tức ngậm thở phào, như thiểm điện thu nhập tay áo, sợ bị người nhìn thấy, mỉm cười nói: “Tốt, số mười ba, người đến Thiên Long vực về sau, nhiều hơn bảo trọng, ta trước hết cáo từ.”

Hắn không còn chờ lâu, thân thể lóe lên, cấp tốc rời đi nơi đây.

“Các vị, không nói nhiều nói, nhanh lên trèo lên trận, bị người phát hiện sẽ không tốt!”

Một vị khác lão giả mở miệng nói ra.

Trong điện tất cả mọi người nhanh chóng hành động, hướng về phía trước nhất một chỗ to lớn bình đài đi đến.

Ngay cả Dương Phóng ba người cũng là nhanh chóng đi tới.

Bất quá đúng lúc này!

Bỗng nhiên, một trận bén nhọn hét lớn thanh âm từ bên ngoài vang lên.

“Chờ chút!”

Trong điện đám người tất cả đều không khỏi sắc mặt biến hóa.

Hai vị trông coi truyền tống trận lão giả cũng là trong lòng hơi hồi hộp một chút, cấp tốc cất bước đi ra.

Chỉ gặp đại điện bên ngoài, một vị người mặc đồ Lam sắc thái giám phục sức lão giả, một mặt âm lãnh, xuất hiện ở đây, thanh âm bén nhọn mà nói: “Ngô hộ pháp, Liễu hộ pháp, nhà ta làm sao nghe nói các người nơi này đang giúp người lén qua? Đây chính là mắt đầu đại tội, hẳn là các người là muốn tạo phản?”

Hai vị lão giả sắc mặt biến hóa.

Cái này lão thái giám thật là lớn mũi!

Đột nhiên, trong đó một vị lão giả cười nhẹ nói: “Tào tổng quản thật sự là nói đùa, nào có cái gì trộm không lén qua, những người này đều là phù hợp yêu cầu, chém giết qua Thương Khung thần cung cùng phủ thái

tử cao thủ người, cho nên theo lý thuyết, là có thể sử dụng truyền tống trận.”

“Thật sao? Bọn hắc giết qua Thương Khung thần cung cùng phủ thái tử cao thủ, nhà ta làm sao không biết? Theo ta thấy, vẫn là để bọn hắc theo nhà ta đi một chuyến đi, miễn cho đã bỏ sót cái gì kẻ xấu, nếu là bọn họ thanh bạch, tự nhiên tốt nhất!”

Kia lão thái giám trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, con người như là câu tử hướng về trong điện hung hăng nhìn lại.

Đám người tất cả đều nhin không được trong lòng trầm xuống, hiện ra to lớn không ổn.

“Tào tổng quản nói gì vậy, còn xin bên này một lần.”

Vị kia Liễu hộ pháp cười nhẹ, lôi kéo lão thái giám đi đến một bên, từ trong tay áo lấy ra hai gốc Hắc Ngọc linh dược, nhét vào lão thái giám trong tay.

Lão thái giám tròn mắt hơi híp, tái nhợt lông mày run lên, trên mặt lộ ra nhiều hứng thú tiểu dung, nói: “Liễu hộ pháp đây là ý gì? Hắc là. . là đang hãm hại nhà ta?”

Liễu hộ pháp sắc mặt biến hóa.

Nhưng rất nhanh kịp phản ứng.

Hắc là cái này lão thái giám là ngại ít?

Hắc đành phải cắn răng một cái, lại từ trong tay áo lấy ra cái khác trên quý chi vật, đưa vào lão thái giám trong tay áo, trọn vẹn lấp bẫy tám kiện.

Lão thái giám chăm chú nắm lấy, nụ cười trên mặt càng thêm nồng đậm, thanh âm bén nhọn mà nói: “Có ý tứ,

xem ra thật sự là nhà ta suy nghĩ nhiều, có Liễu hộ pháp, Ngô hộ pháp tại cái này nhìn xem, hẳn là sẽ không xảy ra chuyện, ha ha ha...”

Hai vị lão giả cũng lập tức lộ ra khế cười cho.

“Đã dạng này, kia nhà ta liền không nhiều chờ đợi.”

Lão thái giám cười nói.

“Tào tổng quản đi thông thả!”

Hai vị lão giả mỉm cười.

Rất nhanh, hai người lần nữa trở lại, sắc mặt âm trầm, nắm đấm gắt gao giữ tại cùng một chỗ.

Đồ chết tiệt!

Dám từ trong tay bọn họ giành ăn.

“Các người tất cả chuẩn bị xong chưa? Truyền tống lập tức bắt đầu.”

Kia Ngô hộ pháp ngữ khí băng lãnh.

Đám người ngậm thở phào, tất cả đều nhẹ nhàng gạt đầu.

Bỗng nhiên!

“Chờ một chút, hai vị tiền bối, trên truyền tống trận tinh thạch có phải hay không nên thay, phía trên tựa hồ đã xuất hiện vết rạn.”

Một thanh âm trực tiếp vang lên.

Chính là Dương Phóng!

“Ừm?”

Liễu hộ pháp, Ngô hộ pháp hai người nhướng mày, lập tức nhìn về phía trận đài bên trên Bạch sắc tinh thạch.

Chỉ thấy phía trên quả thật như Dương Phóng nói, xuất hiện không ít nhỏ bé khe hở.

Ngô hộ pháp hừ lạnh một tiếng, nói: “Gấp cái gì? Coi như xuất hiện vết rạn, loại này truyền tống trận cũng đủ để bảo đảm các người an toàn đến địa phương, sẽ không đảm nhiệm chuyện gì tình, người yên tâm 120% là được!”

“Thế nhưng là theo ta được biết, truyền tống trận tinh thạch vạn nhất xuất hiện năng lượng không đủ tình huống, là rất dễ dàng xuất hiện biến cố a.”

Dương Phóng thanh âm cẩn thận, mở miệng nói ra.

“Ta nói sẽ không xảy ra chuyện liền sẽ không xảy ra chuyện, người làm sao lời nói nhiều như vậy? Người nếu là cảm thấy không an toàn, liền lập tức xuống tới, không ai bức người cưỡi!”

Ngô hộ pháp sầm mặt lại, mở miệng quát.

Tinh thạch giá trị đắt đỏ, rất khó xin, tất cả đều phong tỏa tại hoàng cung bảo khố bên trong, bọn hắn sao lại vì điểm ấy vết rạn liền một lần nữa thay đổi tinh thạch?

Loại này lén qua sự tình, há có thể khiến người khác biết?

Dương Phóng mày nhăn lại, không nói một lời.

Những này tinh thạch phía trên vết rạn, rất là rõ ràng,

hắn rất là lo lắng thật sẽ xảy ra chuyện.

Bất quá nếu để hắn trực tiếp xuống, lại không biết đằng sau nên đợi bao lâu.

Vạn nhất nhóm người này thành công truyền tống, như vậy chờ lần sau, tinh thạch bên trên vết rạn sẽ chỉ càng nhiều.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến thế giới hiện thực một chuyện cười, nhảy cầu dây thừng bao lâu thay đổi một lần, đáp: Đoạn mất liền đổi.

Cái này hắn a không phải rõ ràng nói nhảm!

“Được rồi, đã đều chuẩn bị xong, truyền tống lập tức bắt đầu.”

Liễu hộ pháp lạnh giọng nói.

Bàn tay của hắn trực tiếp khắc ở trận đài bên trên một cái lỗm bên trên, chân khí thôi động, oanh một tiếng, lập tức từng đợt sáng chói hào quang bắn ra, tung hoành xen lẫn, đem Dương Phóng bọn người tất cả đều bao trùm ở bên trong.

Xoát!

Người trước mắt cơ hồ trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Hai vị hộ pháp lập tức dài thở phào.

Rốt cục truyền tống ra ngoài, nếu là lại bị người phát hiện, coi như phiền toái.

Ngay tại hai người nhìn nhau mỉm cười thời điểm, bỗng nhiên, trận đài bên trên phát ra răng rắc răng rắc thanh

âm, mười mấy khóa Bạch sắc tinh thạch tất cả đều trở
nên sáng tối chập chờn...

Hai người sắc mặt khẽ giật mình, cùng nhau quay đầu.

Thật làm cho kia miệng quạ đen nói trúng!

...

Chương 339 : Thiên Long vực!

Nồng đậm sơn lâm, vô biên vô hạn.

Khắp nơi đều là xanh um tươi tốt chi sắc.

Nơi đây khí hậu cùng Kinh Thiên vực hoàn toàn bất đồng, giống như là chia cắt lưỡng cực.

Kinh Thiên vực giờ phút này chính vào rét đậm mùa, tuyết lớn phát phối, hàn phong lạnh thấu xương, cực hạn nhiệt độ thấp có thể chết cứng người, nhưng địa phương này lại như cùng chỗ tại mùa hạ, khắp nơi xanh um tươi tốt.

Trong rừng còn có chim tước côn trùng kêu vang, cực kỳ ồn ào.

Bốn phía một mảnh sinh cơ bừng bừng chi sắc.

...

Tương đối khoáng đạt núi rừng bên trong.

Dương Phóng mày nhăn lại, ngẩng đầu lên, hướng về không trung nhìn lại, lại nhìn một chút bốn phía xanh um tươi tốt rừng, trong lòng không còn gì để nói.

Quả nhiên vẫn là xảy ra chuyện.

Liên biết những cái kia tinh thạch năng lượng bất ổn!

Lại thật dễ hấn gặp!

Tại truyền tống sau khi bắt đầu, hấn cùng Liễu Tiên

Quyền, Liễu Vân một đám người bị một cỗ quang mang mãnh liệt bao khóa, vốn đang hết thảy như thường, rất mau tiến vào đến không gian đường hầm, nhưng ở tiến vào đường hầm không lâu, toàn bộ đường hầm liền bắt đầu cấp tốc sụp đổ, hư không bắt đầu lổm, tiếp lấy liền trực tiếp phát sinh loạn lưu.

Hắn liền lĩnh vận dụng tất cả thủ đoạn, mới hóa giải loại kia loạn lưu, cả người bị một cỗ lực lượng cuốn trúng, trực tiếp bị ném ra ngoài.

Bất quá!

Hắn mặc dù an ổn rơi xuống, nhưng là bên người Liễu Tiên Quyền, Liễu Vân lại tất cả đều biến mất, bị không gian loạn lưu không biết cuốn tới địa phương nào đi.

Dương Phóng đã tại chỗ này trong rừng đi lại hơn nửa ngày, vẫn không có đi ra rừng.

Trong lòng của hắn không chỉ một lần trầm mắng

Kia hai cái đáng chết vương bát đản!

Lần này đơn giản thua thiệt ra máu!

Lúc đầu mang theo Liễu Tiên Quyền, nếu như hết thảy thuận lợi, trong hai tháng hắn nhất định có thể thuận lợi đạt tới đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong, thậm chí tiến vào thứ ba Thiên Thê.

Nhưng bây giờ Liễu Tiên Quyền biến mất, hắn tiến độ tất nhiên sẽ đại đại giảm bớt.

Trừ phi có thể tìm tới mới Hoàng Cực Đan nơi phát ra.

“Tĩnh táo, tĩnh táo, hiện tại vẫn là mau rời khỏi nơi này cho thỏa đáng, đến nay không biết phiến khu vực này

đến cùng phải hay không tại dã ngoại, nếu như là tại dã ngoại liền phiền toái.”

Dương Phóng trong miệng tự nói, cưỡng ép bình tĩnh trở lại, ánh mắt hướng về Thái Dương vị trí nhìn lại.

Một lát sau.

Thân thể của hắn lần nữa vội xông mà ra.

Ở vào một mảnh xa lạ trong rừng, phương hướng cảm giác sẽ cực kỳ hỗn loạn, cho dù là thánh linh cấp cao thủ cũng sẽ tùy tiện lạc đường.

Cho nên cái này nửa ngày đến, hắn tất cả đều tại hướng về phía Thái Dương phương hướng xông ra.

Bất quá!

Dương Phóng lại chợt lo lắng một sự kiện.

Mặt trời là tại thời khắc di động.

Buổi sáng thời điểm, Thái Dương tại phía đông, giữa trưa lúc Thái Dương tại phía nam.

Buổi chiều lúc, Thái Dương tại phía tây.

Kể từ đó, phương hướng của hắn cảm giác rất nhanh lần nữa trở nên hỗn loạn.

Cuối cùng hắn nghĩ tới một cái phương pháp mới, nhẹ nhàng nhảy lên, rơi vào một cây đại thụ trên cành cây, ánh mắt hướng về những này lá cây nhìn lại.

Đương phân biệt ra được một bên nào lá cây tương đối rậm rạp lúc, thân thể của hắn lập tức hướng về rậm rạp một bên phương hướng bắt đầu phóng đi.

Cứ như vậy.

Thời gian nhanh chóng.

Đảo mất hai ngày quá khứ.

Tại Dương Phóng cực tốc đi đường bên trong.

Ngày thứ ba buổi sáng, rốt cục bị hấn từ một chỗ trong rừng vọt ra, khi thấy rõ phía trước một đầu rộng rãi kéo dài con đường về sau, hấn lập tức thở dài một hơi.

“Đây là quan đạo, xem ra không phải tại dã ngoại, chỉ cần dọc theo quan đạo đi, hấn là có thể mau chóng đến phụ cận thành trì.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Hấn đột nhiên thi triển lên Phong luật, hướng về bốn phương tám hướng lắng nghe mà đi.

Một lát sau, con mắt lóe lên.

Có tiếng người nói chuyện?

Sưu!

Thân thể của hấn lần nữa cấp tốc hành động.

...

“Móa nó, thời tiết này quá nóng bức.”

Trên quan đạo, có một chi thương đội tại tới trước, nhân số đông đảo, chừng khoảng mấy chục người, loại trừ thương đội bản thân Thành viên ngoại, còn có tùy hành tiêu sư, đại khái hai ba mươi người tả hữu.

Giờ phút này, một vị tiêu sư ăn mặc nam tử cưỡi tại trên lưng ngựa, một bên uống vào trong tay đã thấy đáy túi nước, một bên nhin không được phàn nàn.

Túi nước bên trong giọt cuối cùng nước, cũng bị hấn đổ vào trong miệng, nhưng y nguyên không hiểu nóng bức.

Nam tử nhin không được quay đầu nhìn thoáng qua Tổng tiêu đầu một chút, nói: “Tổng tiêu đầu, nếu không người cùng Tiền lão gia nói một chút, tìm một chỗ để các huynh đệ nghỉ ngơi một chút đi, dạng này đi xuống, coi như người có thể chịu được, ngựa cũng chịu không nổi.”

Sau lưng không xa.

Một vị đầu đội mũ rộng vành, mặc trường sam màu đen nam tử trung niên, trên trán đồng dạng ẩn ẩn gập mờ hôi, nghe vậy về sau, có chút trầm ngâm, sau đó hướng về núi rừng bốn phía nhìn lại, nói: “Tốt, ta thử một chút đi.”

Hấn khu động tọa kỵ, trực tiếp hướng về sau lưng một cỗ xe ngựa màu đỏ chạy tới.

“Tiền lão gia, thời tiết quá nóng, muốn hay không để các huynh đệ tại phía trước nghỉ ngơi một chút.”

Tổng tiêu đầu Dư Ân nói.

Trong xe ngựa nhô ra một cái sắc mặt mập ra, súc lấy râu ngắn, mang theo tiền tài mũ nam tử trung niên, sau khi nghe lộ ra lo lắng, nói: “Rừng sâu núi thẳm, tại phụ cận an toàn sao?”

“Tiền lão gia cứ việc yên tâm, có chúng ta Tổng tiêu đầu tại, chính là không an toàn cũng khẳng định an toàn, nghỉ ngơi một chút cũng tốt khôi phục thể lực, bằng

không nếu là thật tao ngộ giặc cướp, chúng ta chỉ sợ
đều không có khí lực ngăn cản!”

Chưa đợi Dư tổng tiêu đầu nói chuyện, một bên nam tử
liền nhin không được lớn tiếng kêu la.

Dư tổng tiêu đầu lập tức trừng mắt liếc nam tử.

Nam tử kia co rụt lại đầu, cũng không dám lại tiếp tục
nhiều lời.

“Cái này. . tốt a, vậy liền ở phía trước nghỉ ngơi một
chút.”

Tiền lão gia nói.

“Giá! Giá!”

Bỗng nhiên, phía trước truyền đến từng đợt tiếng vó
ngựa âm, một thanh niên tiêu sư phi mã mà đến, mở
miệng quát: “Tổng tiêu đầu, phía trước xuất hiện một cái
trà quán, muốn hay không nghỉ ngơi một chút!”

“Truyền lệnh xuống, tại trà quán nghỉ ngơi, bắt quá cần
phải coi chừng, lưu lại người chiếu khán ngựa!”

Dư tổng tiêu đầu quát.

Một đám người lập tức gia tốc đi đường.

...

Trà quán bên trong.

Một đám tiêu sư, thương đội thành viên, rốt cục đến đến
trà quán phụ cận.

Trên người bọn họ mồ hôi nóng lâm ly, cấp tốc xuống

ngựa, giải yên, sau đó phân ra một bộ phận người, lấy ra tốt nhất cỏ khô bắt đầu nuôi ngựa.

“Tiểu nhị, dâng trà, mang thức ăn lên, mau mau đem các người cái này ăn, uống toàn bộ đi lên!”

Một người tiêu sư dẫn đầu xông vào tiến đến, nhin không được lớn tiếng ồn ào.

Trà quán bên trong, bóng người không ít.

Sớm đã có hơn mười người ngồi ở chỗ này, tốp năm tốp ba, hiển nhiên đều là nghị chân giang hồ hán tử, giờ phút này trong miệng đàm luận trời nam biển bắc sự tình, dẫn phát một trận hoan thanh tiểu ngữ.

Bất quá nếu là có người cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện những này giang hồ hán tử, đang đàm luận thời điểm, luôn luôn đem ánh mắt vô tình hay cố ý hướng về kia bày tiêu sư nơi đó nhìn lại, trong mắt ẩn ẩn hiển hiện vẻ tham lam.

“Thiên Long vực. . nơi này thế mà thật là Thiên Long vực.”

Xó xỉnh bên trong, Dương Phóng sớm đã xuất hiện, một thân tay áo lớn đại bào, lẳng lẳng ngồi ngay ngắn, một bên thưởng thức trà, một bên lắng nghe những hán tử này nghị luận.

Căn cứ bọn hán tử trong miệng nói chuyện phiếm tin tức biết được, này địa vị tại Thiên Long vực 【 Nguyên Tinh sơn mạch 】 phụ cận, thuộc về Thiên Long vực lấy đông khu vực.

Cái này cùng hán mục đích 【 Nam Minh thành 】 tựa hồ chênh lệch rất xa.

Bất quá cũng có chỗ tốt.

Đó chính là đến một cái địa phương mới, không có người sẽ lại biết hắn.

Cũng không có bất kỳ cái gì cừu gia hoặc phiền phức sẽ tìm đến hắn.

Hắn hoàn toàn có thể bắt đầu cuộc sống mới!

Lấy hắn hiện tại đệ nhị Thiên Thê tu vi, hắn là sẽ sống được so Kinh Thiên vực càng thêm tươi nhuận.

Duy nhất không tốt chính là, Hoàng Cực Đan nơi phát ra lại gây mất.

Dương Phóng lần nữa uống một bát nước trà, bỗng nhiên, trong lòng hơi động, chú ý tới đám kia tiêu sư, lại chú ý tới trà quán bên trong trước đó đám kia giang hồ khách, nhin không được nhẹ nhàng lắc đầu.

“Bọn này tiêu sư có phiền toái.”

Trước đó từ hắn vừa tiến đến liền phát hiện những này tiêu sư không thích hợp.

Mặt ngoài mỗi người đều tại chuyện phiếm lấy trời nam biển bắc sự tình, nhưng trên thực tế mỗi người trên thân đều ẩn ẩn lượn lờ sát khí, đao kiếm bên trong ẩn chứa nồng đậm huyết tinh, ngay cả ánh mắt chỗ sâu đều hiện lên ra từng tia từng tia hung lệ.

Hiển nhiên đây không phải một đám bình thường giang hồ khách.

“Phụ cận thành trì không biết ở vào địa phương nào?”

Dương Phóng trong lòng suy tư.

“Tiền lão gia coi chừng, tình huống không đúng!”

Tại vị kia Tổng tiêu đầu vừa mới tiến đến, bỗng nhiên biến sắc, lập tức bảo vệ Tiền lão gia, trong nháy mắt rút ra trường đao, trong miệng quát chói tai: “Đề phòng!”

“Ừm?”

Bốn phương tám hướng tiêu sư tất cả đều trong lòng giật mình, không nói hai lời, nhao nhao lấy ra binh khí.

Trà cửa hàng bên trong hơn mười vị giang hồ khách, lập tức nhíu mày, nhìn nhau, sau đó trực tiếp lộ ra tiểu dung, nhao nhao từ trên ghế ngồi đứng dậy.

“Không hổ là đại danh đỉnh đỉnh 【quyển vân đao】 Dư Ân, quả nhiên nhãn lực độc đáo, dễ dàng như vậy liền nhận ra chúng ta?”

Cầm đầu một vị giang hồ khách nhin không được ha ha cười nói.

“Các người là ai? Nếu biết tại hạ, hôm nay có thể bán cho tại hạ một bộ mặt, để chúng ta quá khứ!”

Dư Ân ngữ khí trầm ngưng, mắt thấy vị kia giang hồ khách, mở miệng quát.

“Đánh rắm!”

Vị kia giang hồ khách đột nhiên quát chói tai, chấn nóc nhà đều tại rì rào rung động, quát: “Nhận biết người tính cái hàng? Bằng người cũng xứng để cho ta nể mặt người, hôm nay các người ngoan ngoãn lưu lại tiền tài, ta 【Nguyên Tinh Thập Tam Ưng】 tuyệt đối sẽ không động các người một cọng lông, nhưng nếu không biết điều, hôm nay không ai có thể còn sống rời đi!”

“Nguyên Tinh Thập Tam Ưng?”

“Bọn hấn là Nguyên Tinh Thập Tam Ưng?”

“Là bọn hấn!”

Một đám tiêu sư nhao nhao kinh hãi.

Dư tổng tiêu đầu cũng là đồng tử đột nhiên co lại, trong lòng kinh hãi.

Nguyên Tinh Thập Tam Ưng, Nguyên Tinh sơn mạch phụ cận một vùng cực kỳ nổi danh sơn phỉ, cực kỳ đáng sợ, thực lực cao thâm, tuyệt đối là một loại kinh khủng dị thường lực lượng.

“Mau lui lại!”

Dư tổng tiêu đầu rống to.

Soạt!

Mười ba vị giang hồ khách nghe răng cười một tiếng, cầm đao kiếm trong tay, trực tiếp nhanh chóng hướng về Dư tổng tiêu đầu bọn người nhào tới.

Càng là có thân người thân thể nhảy lên, chấn vỡ bàn tử, đi đầu oanh sát trà quán chưởng quỹ cùng tiểu nhị.

Cái này cũng chưa tính.

Đang nhanh chóng giết chết chưởng quỹ cùng tiểu nhị về sau, thân thể lóe lên, khí lưu mãnh liệt, phát ra rầm rầm thanh âm, trực tiếp một móng vuốt hướng về Dương Phóng cái ót hung hăng bắt tới, trên mặt mang theo đáng sợ nghe răng cười.

Đã sớm nhìn người khó chịu!

Mẹ nó, vừa tiến đến an vị tại nơi hẻo lánh, lộ ra cái cao lớn bối cảnh.

Giả trang cái gì xiên!

Cho lão tử chết!

Phốc phốc!

Ầm!

Thanh âm ngọt ngào, vị kia Thập Tam Ưng một trong thành viên còn không có kịp phản ứng, tại chỗ bay ngược mà ra, hung hăng nện ở bên ngoài, toàn thân hóa thành bùn nhão, chết không thể chết lại.

Còn lại Thập Tam Ưng thành viên tất cả đều biến sắc, trong nháy mắt thu tay lại, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

“Lão Thất!”

Bọn hắn kinh quát một tiếng, cấp tốc nhào về phía lão Thất thi thể nơi đó, thấy rõ thương thế về sau, lập tức vừa kinh vừa sợ, liền tranh thủ ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng thân thể.

Chỉ gặp Dương Phóng không hề động một chút nào, như cũ tại lẳng lẳng đưa lưng về phía bọn hắn.

Cao thủ!

Tuyệt đối kinh khủng đại cao thủ!

Lại một kích miểu sát bọn hắn thành viên!

“Chạy mau!”

Vị kia lão đại kinh thanh rống to, vội vàng liềm lĩnh hướng về nơi xa rút lui.

Những người còn lại tất cả đều lộ ra hoảng sợ, nắm lên lão Thất thân thể bắt đầu nhao nhao thoát đi.

Chỉ bắt quá mấy người mới vừa vịn bắn lên, liền bắt đầu nhao nhao xụi lơ, một chút ngã nhào xuống đất.

Dư tổng tiêu đầu bọn người tất cả đều trừng to mắt, lộ ra kinh hãi.

Đơn giản không thể tin được.

Đây là . . yêu thuật gì?

“Phụ cận thành trì đi như thế nào?”

Bỗng nhiên, một đạo mang theo từ tính thanh âm vang lên.

Chỉ gặp Dương Phóng thân thể chẳng biết lúc nào đã đột nhiên xuất hiện ở Dư tổng tiêu đầu phụ cận, như là thuấn di, vượt quá tưởng tượng.

Trước một khắc, hẳn rõ ràng còn ngồi ở chỗ đó, đưa lưng về phía đám người.

Nhưng sau một khắc, lại sát na xuất hiện tại phụ cận.

Dư tổng tiêu đầu bọn người tất cả đều trong lòng hoảng hốt.

“Kia. . nơi đó.”

Dư tổng tiêu đầu cơ hồ theo bản năng duỗi ra ngón tay,

sau đó bỗng nhiên kịp phản ứng, vội vàng mở miệng:
“Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp, nơi đó là 【 Thiên Linh
Thành 】 chỗ.”

...

Chương 340 : Thiên Linh Thành!

“Thiên Linh Thành?”

Dương Phóng lặp lại một câu, nói: “Nhưng có địa đồ?”

“Có, có địa đồ!”

Dư tổng tiêu đầu vội vàng cấp tốc từ bên người lấy ra một trương cực kỳ kỳ càn da thú cổ đồ, cấp tốc giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp nhận địa đồ, trực tiếp quan sát.

Dựa theo hấn suy nghĩ, truyền tống thời điểm, không gian năng lượng không đủ, người ở bên trong coi như bị quăng ra cũng chắc chắn sẽ không cách biệt quá xa.

Tựa như tai nạn máy bay, coi như đem người toác ra tới, có thể toác ra quá xa sao?

Cho nên, nếu không có ngoại lệ, Liễu Tiên Quyên, Liễu Vân phụ tử hơn phân nửa ngay tại bốn phía cái nào đó thành trì.

Đáng tiếc bốn phía sơn mạch liên miên, trên thân hai người khí tức đều bị sơn lâm ngăn cách, hấn cũng vô pháp tiến hành truy tung.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng lông mày nhíu lại, nói: “Tám bản đồ này vì sao cổ quái như vậy?”

Trên bản đồ nội dung cực kỳ lộn xộn, thật giống như các

loại thượng vàng hạ cám hình tượng cưỡng ép ghép lại với nhau, rõ ràng được xưng thành trì, nhưng là tại thành trì nội bộ lại có sơn mạch, có hồ nước, có sương mù, có công trình kiến trúc, thậm chí còn vẽ lên rất nhiều yêu thú...

Toàn bộ địa đồ giống như trừu tượng phái hội họa, đem các loại vận vẹo đường cong, khoa trương sự vật tất cả đều chồng chất tại cùng một chỗ.

Nhìn một cái, lại có loại xem không hiểu cảm giác.

“Tiền bối. . người hẳn không phải là Thiên Long vực người a?”

Dư tổng tiêu đầu ngăn chặn trong lòng khẩn trương, cẩn thận hỏi.

“Vì sao như thế phán đoán?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

“Thiên Long vực người hẳn là đều biết Thiên Linh Thành cổ quái, Thiên Linh Thành là một chỗ không gian rối loạn chi địa, hình thành niên đại không biết bao lâu xa, thật giống như bên trong là từ bất đồng không gian cưỡng ép chấp vá, mặc dù đằng sau dần dần phát triển thành thành trì, nhưng bên trong y nguyên còn có rất nhiều nơi không có bị người thăm dò rõ ràng.”

Dư tổng tiêu đầu nói.

“Ồ? Còn có dạng này khu vực?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, cho nên tại trên địa đồ mới nhìn cổ quái như vậy, nghe nói nơi đây hình thành cùng cổ đại thần linh

đều có phần không ra quan hệ.”

Dư tổng tiêu đầu mở miệng, “Chính là bởi vì loại này đặc biệt cảnh quan, khiến cho Thiên Linh Thành tại toàn bộ Đông Bộ khu vực đều tiếng tăm lừng lẫy, trở thành Đông Bộ đại thành đệ nhất, rất nhiều thương hội cũng sẽ ở bên trong thu mua đồ vật, trở ra buôn bán, người bên trong quần chúng nhiều, cực kỳ phồn hoa, tràn ngập các loại bảo vật.”

Hiển nhiên bọn hắn hộ tống chi này Tiền gia thương đội chính là ở bên trong làm ăn.

“Kia phụ cận còn có hay không những thành trì khác?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Có, còn có hai cái, khoảng cách nơi đây cực kỳ xa xôi, đại khái mấy ngàn dặm đường, phân biệt gọi là 【 Vân Linh thành 】 , 【 Bàn Thạch Thành 】 , bốn phía thì là một chút cỡ nhỏ khu quần cư.”

Dư tổng tiêu đầu tiếp tục giải thích.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, tiếp tục hướng bọn hắn muốn cái khác hai cái thành trì địa đồ, sau đó lại hỏi thăm về sự tình khác.

Qua đi tới hồi lâu, mới lần nữa khởi hành, biến mất nơi đây.

Hắn chuẩn bị đi trước Thiên Linh Thành nhìn xem, nếu là tìm không thấy Liễu Tiên Quyền, lại đi Vân Linh thành cùng Bàn Thạch Thành, nếu là thực sự vô dụng, vậy cũng đành phải từ bỏ.

Dư tổng tiêu đầu bọn người trong lòng hoảng hốt, lần nữa nhìn về phía trên đất mấy cỗ thi thể.

Lùng lẩy nổi danh Nguyên Tinh Thập Tam Ưng cứ như vậy chết... .

“Tổng tiêu đầu, vị tiền bối này sẽ không. . sẽ không đạt đến siêu phẩm cửa thứ ba a?”

Một vị thanh niên tiêu sư bỗng nhiên thì thào nói.

“Siêu phẩm cửa thứ ba?”

Dư tổng tiêu đầu sắc mặt phức tạp, thở dài nói: “Nhưng ta cảm thấy, hắn còn có thể cao hơn!”

“Cao hơn?”

Một đám người chấn động trong lòng.

Đơn giản không thể tưởng tượng.

...

Thiên Linh Thành.

Nơi nào đó cổ lão phế tích chỗ.

Sương trắng tràn ngập.

Hô!

Liễu Tiên Quyền dùng sức huy động tay áo, quét sạch lấy bốn phía sương trắng, sắc mặt tái xanh. Nghiến răng nghiến lợi, nói: “Vương bát đản Tiêu Phóng, ta không hợp ý nhau, hắn nhất định để ta tới, lần này tốt, truyền tống đến một nửa liên rút xuống, nếu là gặp được Thiên Linh tháp người, liên phiến toái!”

“Cha, đừng lại mắng, nơi này không phải rất tốt!”

Bên người Liễu Vân mở miệng nói.

Truyền tống đến một nửa thời điểm, bọn hắn bị quăng ra, mặc dù cha hắn đem hết toàn lực bảo vệ hắn, thế nhưng là y nguyên khiến cho hắn nhận lấy không ít ám thương.

“Người biết cái gì?”

Liễu Tiên Quyên giận dữ, nói: “Thiên Linh tháp thế lực cường đại, gần như có thể vị một tay che trời, một khi bị bọn hắn phát hiện, cha người chính là có mười cái mạng đều không đủ giết.”

“Thiên Linh Thành, Thiên Linh tháp, hắn là giữa hai bên còn có chút liên quan?”

Liễu Vân hỏi thăm.

“Người thật đúng là nói đúng, năm đó phát hiện sớm nhất Thiên Linh Thành thế lực, chính là Thiên Linh tháp, cho nên mới lấy bọn hắn môn phái đến mệnh danh, nơi đây chính là Thiên Linh tháp phân đà chỗ!”

Liễu Tiên Quyên cắn răng nói.

“Thật?”

Liễu Vân ngạc nhiên.

“Nghịch tử! Người cho rằng đây là việc hay sao?”

Liễu Tiên Quyên quát lớn.

...

Nào đó đầu trên đường dài.

Khắp nơi phế tích san sát, tường đổ, trần ngập cỏ dại phong cách.

Tại những này phế tích công, thì là bày cái này đến cái khác quày hàng, đều không ngoại lệ, quày hàng chủ nhân tất cả đều là Võ sư, có là nhân tộc, có là dị tộc.

Đủ loại nhân loại trần ngập tại đây, đủ loại, so Kinh Thiên vực còn muốn phức tạp.

Có trên đầu sừng dài, trên mặt dài vảy, trên người có bốn cái cánh tay, toàn thân bao trùm chiến giáp chờ một chút, để cho người ta hoa mắt.

“Sư tôn, cái này đến Thiên Long vực rồi?”

Trình Thiên Dã sớm đã hoàn thành quy y, trên đầu trụ lúi, giật mình mở miệng.

“A Di Đà Phật, nơi đây vì Thiên Long vực Thiên Linh Thành, lão nạp trước đó mang các người cư xử truyền tống trận vừa vặn đến nơi đây.”

Mày trắng lão tăng một bên hành tẩu, vừa mở miệng.

Bên người Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai bọn người âm thầm ngạc nhiên.

Bọn hấn đều không ngoại lệ, đều là đầu trọc, người mặc tăng bào, cầm trong tay phật châu, đều đã gia nhập phật môn.

Bất quá!

Trong mọi người chỉ có Trình Thiên Dã một người có phật tâm, bị mày trắng lão tăng xưng là 【 tuệ tâm phật thể 】 , mấy người khác thì tất cả đều cùng phật vô

duyên, là Trình Thiên Dã nhiều lần cầu mãi, lão tăng mới đáp ứng nhận lấy mấy người, coi như tùy hành tiểu sa di.

“Nơi đây cấu tạo đặc thù, là từ nhiều chỗ không gian dung hợp mà thành, từ bị phát hiện đến bây giờ, đã có mấy trăm năm thời gian, mấy trăm năm bên trong y nguyên có thật nhiều địa phương không có bị thăm dò rõ ràng, tràn ngập vô tận cơ duyên cùng nguy cơ.”

Mày trắng lão tăng giải thích nói.

“Không biết ở chỗ này có thể hay không gặp được cái khác người xuyên việt?”

Trình Thiên Dã toát ra một cái ý nghĩ, cùng Nhậm Quân, Từ Khai bọn người đối mặt.

Thế giới hiện thực bọn hắn tham dự giao lưu hội thời điểm, liền từng hiểu qua một chút tin tức.

Hàn Quốc Vũ Trụ đoàn, nước Mỹ Redding gia tộc, tựa hồ cũng tại Thiên Long vực không xa.

Ngoài ra!

Thiên Long vực bên trong còn có hơn tám trăm vị Ma Đô người xuyên việt.

Bất quá những cái kia Ma Đô người xuyên việt bên trong có rất nhiều người đều tâm cơ thâm trầm, không muốn nói ra lời nói thật, mỗi lần hỏi đến bọn hắn tại dị giới thân phận lúc, bọn hắn luôn luôn mập mờ suy đoán, lấy khoảng cách quá xa làm lý do, không muốn kỹ càng kể ra.

Lần này bọn hắn đích thân tới, cũng nên xem thật kỹ một chút.

Có lẽ, Thiên Linh Thành bên trong liền có Ma Đô người xuyên việt!

...

Rộng rãi khu mỏ quặng bên trong.

Các loại khoáng thạch chồng chất, quặng mỏ đông đảo.

Diệp Huyền thân thể cao gầy, mặc một bộ trường bào màu trắng, tóc đen đầy đầu rối tung, tại một đám hộ vệ bao vây dưới, hành tẩu tại phiến khu vực này.

“Quân đội. . vì có thể cùng bọn hấn đạt thành cái này một hạng hợp tác, Diệp gia thật sự là nỗ lực nhiều lắm, hi vọng đằng sau hết thảy thuận lợi, nếu là có thể thuận lợi hoàn thành, Diệp gia nói không chừng có thể nghênh đón lần nữa cất cánh!”

Diệp Huyền nói.

“Công tử trời sinh phú quý, lấy đức phục người, liền ngay cả quân đội Lưu tướng quân cũng bị công tử thuyết phục, sự tình phía sau tất nhiên có thể nước chảy thành sông, không cần phải lo lắng!”

Bên người lão giả mở miệng cười nói.

Hấn thân thể cao gầy, mặc áo bào đen, làn da hiện ra ám kim sắc trạch, như là một cây cao cao gầy cây gậy trúc.

“Nói là nói như vậy, thế nhưng là khó tránh khỏi vẫn là có chỗ lo lắng.”

Diệp Huyền mở miệng nói ra: “Dù sao Huyền Nguyên mỏ can hệ trọng đại, nếu là gây nên thế lực khác chú ý,

chỉ sợ cho dù là quân đội, cũng không thể không
nhượng bộ!”

Hắn dừng bước lại, nhìn về phía trước mắt một loại
ngầm ngân sắc khoáng vật.

Huyền Nguyên mở bọc!

Tại Thiên Long vực là rèn đúc binh khí cực hảo vật liệu ,
bất kỳ cái gì binh khí gia nhập một lượng Huyền Nguyên
mở xuống dưới, đều sẽ tăng lên rất nhiều phẩm chất.

Nếu là lấy thuần nát Huyền Nguyên khoáng thạch rèn
đúc binh khí, liền ngay cả siêu phẩm đều chém không
đứt!

Thiên Long vực bên trong cũng là có quân đội.

Chỉ bất quá Thiên Long vực quân đội, cũng không thể
tượng Kinh Thiên vực như thế một nhà độc đại, có thể
cùng bọn hắn chống lại còn có Thương Khung thần
cung, Tà Đạo tổ chức, Thần Tích phường, Thiên Linh
tháp chờ một chút thế lực.

Diệp Huyền chỗ Diệp gia, mặc dù rất có thế lực, nhưng
cùng phía trên những này so sánh, vẫn là kém nhiều
lắm.

Coi như chiếm cứ chỗ này khu mỏ quặng, cũng là tặng
cho quân đội rất nhiều lợi ích, lúc này mới đạt thành hiệp
nghị.

Bằng không bằng vào bọn hắn một nhà, căn bản ăn
không vô.

...

Một chỗ khác khu vực.

Phế tích san sát, bóng người đông đảo.

Đủ loại đám người chen chút chung một chỗ.

Dương Phóng mày nhăn lại, từ đằng xa đi tới.

Thiên Linh Thành, quả nhiên có chút cổ quái.

Một đường đi tới không muốn vào nhập nơi nào đó thành trì, giống như là tiến vào nơi nào đó đại vực, các loại không giống không gian gãy điệt cùng một chỗ, phong cảnh độc đáo.

Mà lại nơi đây khu vực dị thường rộng lớn.

Mỗi đi một khoảng cách đều có cảm giác thông thoáng sáng sủa!

“Không biết nơi đây phải chăng có chợ đen, nếu là có thể tại chợ đen lấy tới Hoàng Cực Đan, liền không cần phải đi tìm Liễu Tiên Quyên.”

Dương Phóng tự nói.

Dù sao hẳn cách thứ ba Thiên Thê cũng đã rất nhanh.

Một khi tiến vào thứ ba Thiên Thê liền không cần lại tiếp tục nuốt Hoàng Cực Đan.

Bởi vì thứ ba Thiên Thê thụ Hắc Âm âm mai ảnh hưởng cực lớn, lúc nào cũng có thể hội thần chí thất thường.

Nếu là không cẩn thận từ thứ ba Thiên Thê đi tới một bước cuối cùng, kia càng thêm là tai hoạ ngập đầu!

Cho nên!

Cũng không phải là tu vi càng mạnh càng tốt.

Đạt tới đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong hoặc là thứ ba Thiên Thê sơ kỳ liền có thể hơi chậm một chút.

Trong lúc hành tẩu, bỗng nhiên, Dương Phóng mắt sáng lên, phát hiện một người quen.

Chuyển Luân tự Phổ Nhân?

Hắn thế mà cũng ở nơi đây?

“Hắn là hắn biết cái khác truyền tống trận?”

Dương Phóng lộ ra cổ quái, rất nhanh lại cảm thấy được Phổ Nhân thần tăng bên người đã quy y Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai bọn người, trong lòng càng thêm quái dị.

Mấy vị này đội trưởng có thể tại dị giới sinh tồn cũng là triệt để liều mạng.

Liền xuất gia vi tăng sự tình cũng có thể làm được!

Phổ Nhân thần tăng bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lại, lập tức lộ ra có chút vẻ kinh ngạc.

“A Di Đà Phật, duyên đến duyên tụ, nghĩ không ra lão nạp lại cùng thí chủ hữu duyên!”

Phổ Nhân thần tăng dựng thẳng lên bàn tay, đi về phía trước.

Bên người Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai mấy người cũng tất cả đều là hiếu kì nhìn về phía Dương Phóng.

Lại là người này!

“Đại sư khách khí.”

Dương Phóng đáp lễ, nói: “Tại hạ cũng chỉ là vừa tới không lâu.”

“Hết thầy đều là Phật pháp chú định, đúng, lần trước Ngạ Lang không có tiếp tục truy tung thí chủ a?”

Phổ Nhân thần tăng mỉm cười nói.

“Truy lùng, chỉ bất quá bị ta gây thương tích, để hấn chạy thoát rồi, mà lại, Ngạ Lang người này lại xuất từ Địa Phủ, đại sư nhưng từng hiểu rõ?”

Dương Phóng mở miệng.

“Địa Phủ?”

Phổ Nhân thần tăng sắc mặt động dung, nói: “Đúng là cái thế lực này, đáng tiếc, lão nạp đối với Địa Phủ cũng là kiến thức nửa vời, chỉ biết là đối phương dị thường thần bí, cùng Hắc Ám âm mai có quan hệ, đã từng lão nạp cùng địa phủ 【 Bạch vô thường 】 tao ngộ, kém chút bị giết chết, thật vất vả mới đào thoát ra, nghĩ không ra Ngạ Lang vậy mà cũng đã bí mật gia nhập Địa Phủ, bất quá thí chủ có thể thương tổn được Ngạ Lang, đủ thấy thí chủ thực lực chi sâu!”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Cái này Địa Phủ đơn giản quá mức thần bí!

Xem ra thế lực khắp nơi đối với bọn hấn hiểu rõ đều là giống nhau, gần như Linh.

“Kia đại sư có biết nơi đây chợ đen ở nơi nào? Ta chuẩn bị mua sắm vài thứ.”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Biết, bất quá chợ đen chỉ sợ không thỏa mãn được thí chủ nhu cầu, Thiên Linh Thành bên trong có chuyên môn thánh linh tiểu hội, ngay tại gần nhất liền sẽ tổ chức, lão nạp vừa vặn muốn lưu lại mấy ngày, thí chủ nếu là cảm thấy hứng thú, lão nạp có thể thay dẫn tiến!”

Phổ Nhân thần tăng nói.

“Tốt, làm phiền đại sư.”

Dương Phóng mở miệng.

“Kia ngày mai buổi chiều, thí chủ nhưng tại Nam Thành rừng trúc chờ ta.”

Phổ Nhân thần tăng mỉm cười.

“Đa tạ đại sư.”

Dương Phóng cảm ơn.

Phổ Nhân thần tăng chấp tay trước ngực, lần nữa làm cái phật lễ về sau, rời đi nơi đây.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai bọn người đến lúc đó yên lặng theo sau lưng, vụng trộm nhìn nhiều mấy lần Dương Phóng.

“Thừa dịp còn có thời gian trước tìm địa phương ở đi.”

Dương Phóng tự nói.

Về phần Liễu Tiên Quyên, hể đến nay còn không có phát hiện cha con bọn họ khí tức.

Có lẽ cách xa nhau quá xa, lại có lẽ căn bản không ở chỗ này địa.

...

Một ngày trôi qua.

Dương Phóng rất nhanh định ra trụ sở.

Đây là một chỗ lâm hồ to lớn trạch viện, phong cảnh tươi đẹp, lưng tựa sông núi, hai bên đủ loại lục thực, cảnh sắc nghi nhân.

Mỗi tháng tiền thuê là mười hai lượng bạc, có thể xưng xa hoa.

Bất quá tổng thể mà nói, Dương Phóng vẫn là cực kỳ hài lòng.

Ngày kế tiếp buổi chiều.

Dương Phóng lần nữa nhìn thấy Phổ Nhân thần tăng.

Tại Phổ Nhân thần tăng dẫn đầu dưới, hai người hướng về nơi xa đi đến, cuối cùng tiến vào một chỗ không đáng chú ý bên đường thạch ốc, toàn bộ nhà đá nội bộ có động thiên khác, cực kỳ rộng rãi.

Tại Dương Phóng hai người sau khi đi vào, phát hiện thạch ốc bên trong, sớm đã ngồi xuống bảy tám đạo bóng người.

Đều không ngoại lệ, đều là thánh linh!

Cảm thấy được Phổ Nhân thần tăng đến về sau, đám người nhao nhao đem từng tia ánh mắt hướng về hai người xem ra, lộ ra có chút vẻ ngạc nhiên.

“Phổ Nhân đại sư tới.”

“Đại sư!”

“Gặp qua đại sư!”

Không ít người nhao nhao chấp tay trước ngực.

“Các vị khách khí!”

Phổ Nhân thần tăng mỉm cười, đáp lễ ra hiệu.

“Đại sư, người thế nhưng là một đoạn thời gian không có tới.”

Một vị hắc bào nhân ảnh phát ra thanh âm khàn khàn.

“Đúng vậy a, gần nhất lão nạp bị phạm trần việc vật quán thân, cho nên hoàn mỹ tới.”

Phổ Nhân thần tăng than nhỏ.

“Hắc hắc, năm đó tổ kiến tiểu hội thời điểm liền từng nói qua, đại gia là vì cộng đồng đối kháng Hắc Âm âm mai, trưng cầu tiến thêm một bước, nhưng đại sư có vẻ như không chút nào để ý a, hẳn là đã tìm tới an toàn tiến vào một bước cuối cùng phương pháp?”

Kia hắc bào nhân ảnh cười quái dị nói.

Phổ Nhân thần tăng cười khổ nói: “Thí chủ thật sự là nói đùa, lão nạp nếu là tìm tới, sao lại không thông tri các vị?”

Đám người lần nữa trầm mặc.

“Đại sư bên người người là?”

Hắc bào nhân ảnh tiếp tục hỏi thăm.

“Vị này vì Tiêu Phóng thí chủ, là lão nạp trong lúc vô tình kết bạn một vị cường giả, trước đây không lâu, Ngạ Lang từng bị gây thương tích.”

Phổ Nhân thần tăng nói.

Đám người nhao nhao động dung.

Ngạ Lang bị gây thương tích?

Người này thực lực càng như thế cao thâm?

Thật trẻ tuổi khuôn mặt!

“Đại sư không phải là khoa trương a? Trên đời cho dù lại có kỳ tài, khi tiến vào thánh linh cảnh về sau, mài nước công phu cũng là không thiếu được, Ngạ Lang tung hoành nhiều năm, đã sớm luyện được hoàn chỉnh lĩnh vực, muốn làm bị thương Ngạ Lang, lão phu không tin!”

Một vị nam tử mặc áo bào xanh, thanh âm phát chìm, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, nói: “Tiểu huynh đệ, không ngại lão phu thử một lần đi.”

Xoát!

Một cỗ vô hình lĩnh vực chi lực trong nháy mắt hướng về Dương Phóng thân thể bao trùm mà đến, không có chút nào âm thanh, nhanh đến cực hạn, như là quỷ dị đại thủ, liền muốn đem Dương Phóng một phát bắt được.

Dương Phóng nhướng mày, tiện tay trao một cái, nơi lòng bàn tay quỷ dị vòng xoáy hiển hiện, đối phương tuân đi qua lĩnh vực chi lực tất cả đều tự động không có vào vòng xoáy, đang nhanh chóng biến mất.

Hắc Âm thôn phệ!

...

Chương thứ nhất: Đến!

...

Giải thích một chút vì cái gì cường giả càng ra càng nhiều.

Liên cùng hiện thực, nếu như người tại huyện thành nhỏ có được một trăm vạn, người sẽ phát hiện cả huyện trong thành so người có tiền cứ như vậy mấy vị.

Nhưng nếu như người đi Đại Thương Hải, người phát hiện trăm vạn phú ông khắp nơi đều có, ngàn vạn phú ông cũng không ít.

Lúc này có thể nói trăm vạn không bằng chó, ngàn vạn lần đi sao?

Làm người thật vất vả tài sản quá trăm triệu, coi là vô địch thiên hạ lúc, người lại phát hiện ức vạn phú ông khắp nơi trên đất đi!

Cho nên!

Vòng tròn bất đồng, tầm mắt cũng bất đồng!

Không giống vòng tròn tiếp xúc không giống người!

...

Chương 341 : Lôi kéo!

Hắc Ám thân chùng lực lượng tại Dương Phóng lòng bàn tay hiển hiện, u sâm quỷ dị, như là vòng xoáy, đang toàn lực dẫn dắt đối phương trận vực chi lực.

Lục bào lão giả sắc mặt biến hóa, lập tức cảm thấy không đúng, vừa mới bay ra ngoài lĩnh vực đang nhanh chóng vận vẹo cùng biến mất, như là bị cái gì quỷ dị chi vật thôn phệ.

Đây là thủ đoạn gì?

Hắn vội vàng thôi động càng nhiều trận vực, vô hình vô sắc, cấp tốc hướng về Dương Phóng thân thể mãnh liệt mà đi, nhưng Dương Phóng bàn tay xoay tròn, càng thêm nồng đậm Hắc Ám vòng xoáy xuất hiện, xuy xuy rung động, tiến hành thôn phệ.

Cả người giống như là hoàn toàn bị quỷ dị Hắc Ám vòng xoáy bao trùm.

Một cỗ khó tả khí tức khủng bố trực tiếp tản ra, liền tựa như muốn thôn phệ hết thảy.

Bên trong căn phòng những người khác cũng nhao nhao biến sắc, không thể tưởng tượng nổi.

Lục bào lão giả đột nhiên đứng lên, liền muốn toàn lực động thủ, nhưng vào lúc này!

Oanh!

Một trận Phật quang sáng lên, tràn ngập ám tà tường hòa khí tức, như là có vô hình vách tường hướng về bốn

phía khuếch tán, khiến cho không gian xuất hiện từng cơn sóng gợn, sau đó toàn bộ không gian bắt đầu cấp tốc ngưng kết.

Bịch một tiếng, Lục bào lão giả lĩnh vực chi lực nhanh chóng bị ngăn cản xuống dưới.

“A Di Đà Phật, lần này tiểu hội chỉ là vì giao lưu, Ngô thí chủ cần gì phải chấp nhất?”

Phổ Nhân thần tăng chấp tay trước ngực.

Lục bào lão giả lập tức cấp tốc thu hồi tự thân lĩnh vực, không còn tiếp tục thăm dò, ánh mắt ngạc nhiên, trên người Dương Phóng không ngừng dò xét, nói: “Tốt, lão phu tin tưởng người có thể thắng qua Ngạ Lang, riêng là chiêu này liền quỷ dị khó lường, nếu là lại phối hợp tự thân lĩnh vực, xác thực sẽ có kỳ hiệu!”

Những người khác cũng đều là lộ ra ngưng trọng.

Hảo thủ đoạn!

Quả nhiên là hảo thủ đoạn!

Vô dụng lĩnh vực, chỉ là dùng một môn cổ quái kỳ học, thế mà giống như này tùy tiện liền hóa giải Ngô Thiên Phong một bộ phận lĩnh vực.

Mặc dù Ngô Thiên Phong không dùng toàn lực, nhưng là Dương Phóng rõ ràng cũng không vận dụng toàn lực.

Hai người nếu là toàn lực xuất thủ, coi là thật thắng bại không biết.

“Khách khí.”

Dương Phóng đáp lại.

“Các vị, theo vị này Tiêu Phóng thí chủ nói, Ngạ Lang đã thêm nhập địa phủ!”

Phổ Nhân thần tăng tiếp tục mở miệng.

“Địa Phủ?”

“Ngạ Lang thế mà bí mật gia nhập Địa Phủ?”

Mọi người đều là ánh mắt giật mình, mở miệng nói ra.

“Còn xin vị này Tiêu huynh đệ tiến một bước kể ra một chút.”

Bỗng nhiên, trước đó hắc bào nhân ảnh nhìn về phía Dương Phóng, mở miệng nói ra.

“Có thể!”

Dương Phóng sắc mặt bất động, lúc này đem hôm đó tình huống xóa cắt giảm giảm nói một lần.

Mọi người nhất thời chau mày, lâm vào suy tư.

“Ngạ Lang nhận lấy như vậy trọng thương thế mà còn có thể chạy thoát, cái này Địa Phủ tuyệt học thực sự quá quỷ dị.”

Một vị trung niên mỹ phụ nói.

“Bị gia hỏa này chạy thoát, ngày sau khẳng định tránh không được phiền phức, Tiêu huynh đệ sau này tốt nhất vẫn là cẩn thận mới là tốt, Ngạ Lang người này cực kỳ điên, hiện tại lại có Địa Phủ chỗ dựa, sẽ chỉ càng thêm khó chơi! !”

Hắc bào nhân ảnh mở miệng nói ra.

“Không tệ, Địa Phủ làm việc, phiêu hốt khó lường, mà lại cực kỳ mang thù, đã từng ta liền tao ngộ qua Địa Phủ 【 Hắc vô thường 】 , bị thứ nhất đường truy sát mấy vạn dặm, hiểm tử hoàn sinh, thật vất vả mới chạy trốn ra ngoài, hắc hắc...”

Một đạo tự giễu tiếng cười bỗng nhiên vang lên.

Đám người nhao nhao nhin không được quay đầu nhìn lại, trong lòng vi kinh.

Chỉ gặp phát ra tự giễu, rõ ràng là một vị tai to mặt lớn, đầu trụ lúi, không có lông tóc nam tử, ước chừng bốn mươi năm mươi tuổi trên dưới, hai cái tai đóa bên trên đánh kim vòng tai.

“Tông môn chủ, người đã từng tao ngộ qua Địa Phủ cao thủ?”

Trước đó Lục bào lão giả ló ra hỏi thăm.

“Đúng vậy, ngay tại nửa năm trước đó, chỉ bất quá việc này một mực bị ta đặt ở trong lòng, chưa hề nói qua.”

Vị kia tông môn chủ tự giễu cười nói.

Trong lòng mọi người trầm ngưng, lần nữa hiện lên một cỗ vô hình áp lực.

Vốn cho rằng Địa Phủ cách bọn họ xa xôi, hiện tại xem ra, tựa hồ gần ngay trước mắt.

Sau đó, cửa phòng lần lượt mở ra, lại có mấy đạo nhân ảnh đi đến.

Khi nhìn đến Dương Phóng về sau, nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhưng rất nhanh Phổ Nhân thần tăng giới thiệu liền vang lên lần nữa, đám người nhao nhao động dung.

“Các vị, người đến không sai biệt lắm, đại gia vẫn là như trước đó, giao dịch trước một vài thứ đi, từ ta bắt đầu, đại gia thay phiên đến, như thế nào?”

Trước đó hắc bào nhân ảnh mở miệng nói ra.

“Có thể!”

“Lẽ ra nên như vậy.”

Đám người nhao nhao gật đầu.

Kia hắc bào nhân ảnh lật bàn tay một cái, lúc này lấy ra một cái Bạch sắc bình sứ, mỉm cười nói:

“Đây là Niết Bàn đan, là tại hạ thật vất vả mới đến, tin tưởng các vị đều từng nghe qua nó tên gọi, có Niết Bàn trùng sinh kỳ hiệu, nếu là có một ngày bị người trọng thương, chỉ cần ăn vào đan này, liền có thể lâm vào Niết Bàn, gân cốt tái tạo, trong khoảng thời gian ngắn có thể cấp tốc khôi phục lại, lại càng hơn trước đó một bậc...”

Đám người không chút do dự, lập tức bắt đầu tiến hành ra giá.

Trên cơ bản đều là các loại thiên tài địa bảo.

Bảy tám phút sau, đan này mới rốt cục bị một vị lão giả đạt được.

Kia hắc bào nhân ảnh nhưng lại chưa lập tức kết thúc, lại liên tiếp lấy ra hai dạng đồ vật, một cái là một bản bí tịch, một cái là một khối thần thiết, nói rõ mình muốn đổi thứ gì về sau, lần nữa từ đám người tăng giá.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Toàn bộ đại diện một mảnh não nhiệt.

Đại gia thay phiên lấy ra vật phẩm, lấy ra trao đổi.

Đủ loại bảo vật không ngừng bị người lấy ra.

Trong lúc đó Dương Phóng một mực tại yên lặng quan sát.

Hắn lần này tới chỉ là vì đổi lấy Hoàng Cực Đan, vật phẩm khác đối với hắn mà nói, ngược lại là không có quá lớn hấp dẫn.

“A Di Đà Phật, lão nạp không có vật khác, chỉ có một quyển phật môn Cổ Kinh xuất ra trao đổi, kinh này có Định Tâm ngưng thần kỳ hiệu, nguyện ý đổi lấy một gốc Kim linh cỏ!”

Phổ Nhân thần tăng lấy ra một quyển đằng chép qua kinh thư, mở miệng nói ra.

“Phật môn Cổ Kinh?”

“Định Tâm ngưng thần?”

Đám người nhao nhao trong lòng khẽ động.

Nhưng rất nhanh có người nhẹ nhàng lắc đầu.

Định Tâm ngưng thần sách, bọn hắn cũng không ít.

Loại này thư tịch thường thường hiệu quả cũng không quá rõ ràng, kém xa Định Tâm đan hoặc một chút dị bảo hiệu quả cường đại.

Mà lại!

Đổi mặt Hắc Âm âm mai ảnh hưởng, chỉ sợ phần lớn người đều hoàn mỹ niệm kinh.

“Đại sư, bản kinh thư này ta ngược lại thật ra nguyện ý trao đổi.”

Dương Phóng thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Kim linh cổ trên người hắn vừa vặn liền có, đã từng lục soát Nguyên Linh giáo bảo khổ lúc đoạt được.

“Thiện tai thiện tai, làm phiền thí chủ.”

Phổ Nhân thần tăng chấp tay trước ngực.

Kim linh cổ cũng không phải gì đó cao đẳng chi vật, chỉ là một loại kim loại hình linh dược, tương đối hiếm thấy một chút mà thôi.

Dương Phóng đổi lấy kinh thư không phải là vì khác, chỉ là vì tìm hiểu một chút Phật kinh, biết trong đó một chút chuyên nghiệp thuật ngữ.

Hắn mặc dù trước đó tu tập qua 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】, nhưng y nguyên có rất nhiều đồ vật không hiểu rõ lắm, cần tham chiếu Phật kinh.

“Đại sư trên thân nhưng có cái khác kinh thư, chỉ cần phổ thông là được, tại hạ muốn nhiều đổi mấy quyển.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tiêu thí chủ nhược đổi kinh thư cảm thấy hứng thú, lão nạp nguyện ý nhiều đưa một chút kinh thư cho Tiêu thí chủ.”

Phổ Nhân thần tăng lật bàn tay một cái, lại xuất hiện một chút kinh điển Phật kinh.

Lăng Nghiêm Kinh, Kim Cương Kinh, Pháp Hoa Kinh vân vân.

“Đa tạ đại sư!”

Dương Phóng lấy ra Kim linh cở, mở miệng nói ra.

Phổ Nhân thần tăng cũng lần nữa hoàn lễ.

Sau đó, đến phiên Dương Phóng trao đổi.

Bàn tay hán lật một cái, lấy ra mười hai gốc Hắc Ngọc linh dược, mở miệng nói ra: “Các vị, tại hạ chỉ đổi Hoàng Cực Đan, mười hai gốc Hắc Ngọc linh dược đổi lấy 20 khóa Hoàng Cực Đan, không tính đất đỏ a?”

“Ừm?”

Đám người nhao nhao con mắt lóe lên.

Mười hai gốc Hắc Ngọc linh dược có thể luyện chế 24 khóa Hoàng Cực Đan, hán chỉ đổi 20 khóa, xác thực không quý.

“Tốt, ta nguyện ý cùng Tiêu huynh đệ tương đổi!”

Bỗng nhiên, trước đó vị kia tóc trọc, thịt mỡ tai to trán hán lật bàn tay một cái, lấy ra hai bình đan dược ra, giao cho Dương Phóng.

Hán ở ngoài mặt thân phận, cực kỳ phi phàm, trong môn phái có chuyên môn Đan sư, khiếm khuyết từ trước đến nay là Hắc Ngọc linh dược, Dương Phóng bên này xuất hiện 4 khóa chênh lệch giá, đối với hán mà nói, cực kỳ trọng yếu.

Dương Phóng con mắt lóe lên, lúc này tiếp nhận đan dược, cẩn thận xem xét.

Bảo đảm không có bất cứ vấn đề gì về sau, mới trực tiếp thu nhập chiếc nhẫn.

“Tiêu huynh đệ ngày sau nếu là còn có Hắc Ngọc linh dược, cứ tới tìm 【 Thiên Vũ Các 】 tìm ta, ta 【 Thiên Vũ Các 】 có thể toàn bộ ăn.”

Tráng hán đầu trọc mở miệng cười nói.

“Dễ nói, bất quá tại hạ cũng chỉ là ngẫu nhiên đạt được mà thôi.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Các vị, ta bên này có một viên thứ ba Thiên Thê yêu thú tinh hạch, dị thường hiếm thấy, tạm thời không biết nên đổi lấy thứ gì, các vị nhìn xem xử lý, nhìn xem nguyện ý ra giá bao nhiêu cách?”

Bỗng nhiên, một vị toàn thân quấn tại áo bào đen bên trong bóng người mở miệng mỉm cười, lật bàn tay một cái, xuất hiện một viên hỏa hồng sắc tinh hạch.

Chùng trùng ngỗng lớn như vậy, tinh hồng một mảnh, tựa hồ còn có ánh lửa lượn lờ.

Tràn ngập một cỗ vô hình năng lượng khí tức.

Thứ ba Thiên Thê yêu thú tinh hạch?

Đám người con mắt giật mình, đồng loạt nhìn sang.

“Ta nguyện ý ra một viên biển tâm thạch, ba cây Long Vân cỏ!”

“Ta nguyện ý ra ba viên bồ đề quả, hai khối Huyền Nguyên thần thiết!”

“Ta nguyện ý ra...”

...

Đám người lúc này nhao nhao mở miệng.

Thứ ba Thiên Thê yêu thú tinh hạch, trân quý dị thường, có thể đưa đến rất nhiều tác dụng, vô luận là cấu trúc trận đài, vẫn là luyện chế binh khí, đều có thể dùng đến.

Tuyệt đối là thuộc về khó được trân quý đồ vật!

Dương Phóng cũng là trong lòng ngưng tụ.

Nếu là lợi dụng vật này luyện chế khôi lỗi lời nói, tất nhiên có thể luyện chế ra một bộ thứ ba Thiên Thê cao thủ khôi lỗi.

Bất quá!

Coi như vật này đem tới tay, thế nhưng là tương ứng thứ ba Thiên Thê cao thủ thi thể cũng rất khó lấy tới.

Không có thứ ba Thiên Thê thi thể, khẳng định khó mà luyện được thứ ba Thiên Thê khôi lỗi.

Trong lòng hấn than nhỏ, vẫn là không có xuất thủ.

Viên tinh hạch này cuối cùng bị một vị gầy gò lão giả vừa mua đi.

Giao lưu hội tiếp tục tiến hành, Dương Phóng yên tĩnh đứng ngoài quan sát, không nói một lời, hết thấy đều tựa hồ cùng hấn không có quan hệ.

Lại qua hơn nửa canh giờ.

Mọi người mới bắt đầu nhao nhao cáo từ.

Ngay tại Dương Phóng cùng Phổ Nhân thần tăng đứng dậy rời đi thời điểm, bỗng nhiên, sau lưng một đạo nữ tử tiếng cười vang lên, nói: “Tiêu huynh đệ chậm đã, có thể hay không lưu lại đơn độc một lần?”

“Ừm?”

Dương Phóng nhú mày, nhìn thoáng qua sau lưng nữ tử, lại nhìn một chút bên cạnh thân Phổ Nhân thần tăng.

“A Di Đà Phật, lão nạp xin cáo từ trước!”

Phổ Nhân thần tăng dựng thẳng lên bàn tay, mở miệng nói ra.

“Chuyện gì?”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, xoay người lại.

Ra miệng nữ tử chính là trước đó vị kia trung niên mỹ phụ, nhìn không ra cụ thể niên kỷ, mặc vừa vặn, vẻ mặt tươi cười, khóe mắt không thấy nếp nhăn, so với tuổi trẻ nữ tử nhiều hơn một loại vũ mị cùng thành thực cảm giác.

Mặc dù dung mạo bên trên chưa nói tới quá tuyệt hảo, nhưng khóe mắt phong tình nồng đậm, luôn làm người mơ màng nhao nhao.

“Thiếp thân Thẩm Lăng Tâm, gặp qua Tiêu huynh đệ.”

Trung niên mỹ phụ mỉm cười, hạ thấp người thất lễ, cười nói: “Tiêu huynh đệ hẳn là vừa tới Thiên Long vực không

lâu đi, Thiên Long vực đệ nhị Thiên Thê cường giả, thiếp thân trong lòng đều nắm chắc, tựa hồ chưa bao giờ thấy qua Tiêu huynh đệ loại tồn tại này.”

“Phải thì như thế nào?”

Dương Phóng đáp lại.

“Nhìn Tiêu huynh đệ dáng vẻ, tựa hồ đặc biệt cần Hoàng Cực Đan, thiếp thân ngược lại là có thể mỗi tháng cung cấp không ít, thậm chí còn có thể cung cấp thứ ba Thiên Thê 【 Định Tâm đan 】 cho Tiêu huynh đệ.”

Trung niên mỹ phụ tiếp tục cười nói.

“Vô sự mà ân cần, phu nhân muốn làm gì?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Tiêu huynh đệ làm gì tức giận, thiếp thân chỉ muốn đưa một bút chỗ tốt cho Tiêu huynh đệ mà thôi, Thiên Long vực rộng lớn như vậy, thế lực đông đảo, Tiêu huynh đệ thực lực tuy mạnh, nhưng độc thân chỉ sợ rất khó đặt chân, mà lại theo tu vi dần dần sâu, Hắc Âm âm mai ảnh hưởng cũng càng thêm nghiêm trọng, cùng một thân một mình tìm tòi tiến lên, không bằng cùng những người khác thông hành, tỉ như gia nhập một chút thế lực.”

Trung niên mỹ phụ mỉm cười.

“Ừm?”

Dương Phóng trong nháy mắt hiểu được.

Đây là nghĩ lôi kéo mình?

“Phu nhân đối với tại hạ nội tình đều không rõ ràng, cứ như vậy trực tiếp lôi kéo tại hạ, có phải hay không quá

mức lỗ măng? Huống hồ, ta đối với phu nhân cũng đồng dạng không yên lòng.”

Dương Phóng ngữ khí thanh đạm.

“Tiêu huynh đệ không yên lòng tự nhiên là đương nhiên, bất quá có thể chậm rãi cân nhắc.”

Trung niên mỹ phụ mỉm cười nói, “Thực không dám giấu giếm, thiếp thân xuất từ 【 Tứ Phương Các 】, Tiêu huynh đệ hai ngày này không ngại tìm người tìm hiểu một chút, cũng khá giải thiếp thân cũng vô ác ý, nếu là Tiêu huynh đệ suy nghĩ kỹ càng, có thể nắm lệnh này bài, đến đây Bắc các tìm ta!”

Nàng tiện tay đưa ra một mặt lệnh bài màu đen, phía trên viết một chữ to.

【 bắc 】 .

Dương Phóng mày nhăn lại, một thanh nắm chặt.

“Tứ Phương Các mặc dù không so được Thương Khung thần cung, Tà Đạo tổ chức những này thế lực lớn, bất quá tại Thiên Long vực lấy đông, cũng coi là có chút hơi tên.”

Trung niên mỹ phụ tiếp tục cười nói.

“Tốt, ta sẽ cân nhắc.”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại, quay người rời đi.

Trung niên mỹ phụ khẽ nhả một khí tức, một đôi ánh mắt lập tức hướng về bên ngoài lẳng lẳng nhìn lại...

...

Trở lại trụ sở sau.

Dương Phóng không còn chậm trễ, lập tức lấy ra Hoàng Cực Đan, bắt đầu bế quan.

Mới đến tay 20 khóa Hoàng Cực Đan, vừa vặn có thể lần nữa đem tu vi tăng lên một thành!

Mà lại có phật kinh về sau, hẳn đối với Kim Cương Hàng Ma Khu Tham Ngộ, nói không chừng cũng sẽ nâng cao một bước.

Thời gian vượt qua.

Nhoáng một cái chính là hơn mười ngày quá khứ.

Dương Phóng xếp bằng ở gian phòng bên trong, hai lỗ tai không nghe thấy ngoài cửa sổ sự tình.

Cùng trước đó, một khi lâm vào tu luyện, không còn có đi ra ngoài nữa bước.

20 khóa Hoàng Cực Đan tại mấy ngày ngắn ngủi liền bị hắn luyện hóa hoàn tất.

Sau đó thời gian bên trong, hẳn đều tại Tham Ngộ phật kinh, cùng tiện thể tiếp tục nghiên cứu tự thân lĩnh vực, mỗi ngày thời gian trôi qua đều cực kỳ dồi dào.

Bất quá!

Tại luyện hóa xong 20 khóa Hoàng Cực Đan về sau, loại kia quỷ dị Hắc Âm âm mai rất nhanh lại lần nữa xuất hiện.

Liên tục mấy ngày Dương Phóng đều hãm sâu các loại ảo giác bên trong, khó mà tự kèm chế.

Cũng may hấn định lực cực giai, tại liên tục ngừng qua nhiều ngày về sau, rốt cục lần nữa khôi phục bình thường.

Mà tại liên tục hơn mười ngày tham tường cùng cảm ngộ bên trong.

Hấn Kim Cương Hàng Ma Khu cùng tự thân lĩnh vực rốt cục đạt được to lớn tiến triển.

Nhất là cái sau!

Hiện tại hấn lĩnh vực một khi triển khai, có thể định trụ không gian dài đến bảy tám giây.

Có thể đem phương viên hơn ba mươi mét gian phòng toàn bộ bao quát.

Tại cùng người khác quyết đấu quá trình bên trong, tuyệt đối có thể tạo được ngoài dự liệu hiệu quả.

Phải biết những người khác lĩnh vực cũng không có không gian tác dụng!

Đây là tứ đại Thần Chủng dung hợp sau đặc biệt biểu hiện!

...

Chương 342 : Thực lực tăng lên! Ngút trời kỳ tư!

Ngày qua ngày.

Thời gian trôi qua.

Đảo mắt đã là hơn nửa tháng quá khứ.

Hơn nửa tháng đến, loại trừ tại gian phòng bế quan tu luyện bên ngoài, Dương Phóng những lúc khác thì đều là tại Thiên Linh Thành bên trong đi dạo vượt qua, một phương diện vì tìm hiểu một chút thành này hoàn cảnh, trên phương diện khác cũng là vì xác định Liễu Tiên Quyền phụ tử có tồn tại hay không thành này.

Không thể không nói, thành này sự minh mông viễn siêu tưởng tượng.

Tăng thêm nhiều tầng không gian dung hợp nguyên nhân, muốn trong thời gian ngắn biết rõ thành này, không thể nghi ngờ cực kỳ khó khăn.

Mà tại nửa tháng này bên trong, Dương Phóng nghĩ sâu tính kỹ về sau, vẫn là đáp ứng Tứ Phương Các bên kia điều kiện.

Tứ Phương Các nguyện ý mỗi tháng cung cấp mười khóa Hoàng Cực Đan cho mình, chỉ cần treo danh hào của mình, sung làm một chút đối phương khách khanh trưởng lão là đủ.

Cùng lúc trước Thất Sát bang mở ra điều kiện cơ hồ không hai.

Ngày bình thường không can thiệp tự thân bất luận cái gì tự do, chỉ có gặp được khó mà giải quyết nguy cơ thời điểm, mới cần để cho mình ra mặt.

Kể từ đó, Dương Phóng tự nhiên không có chút nào ý kiến.

...

Sau cơn mưa trời lại sáng.

Gió nhẹ hây hây.

Rộng lớn trên mặt nước, tạo nên tầng tầng nhỏ bé gợn sóng.

Một chiếc ô bông thuyền lẳng lặng đỗ giữa hồ.

Dương Phóng đầu đội mũ rộng vành, cầm trong tay cần câu, xếp bằng ở đầu thuyền khu vực, nhàn đến thả câu, tu tâm dưỡng tính, toàn bộ tâm tính tĩnh mịch dị thường.

Cách đó không xa.

Một chiếc thuyền nhỏ lẳng lẽ lái tới, đỗ không xa.

Người mặc trường bào màu trắng, thắt mái tóc đen dài Diệp Huyền, một mặt mỉm cười, lộ ra lấy lòng ý vị, mang theo một cái tinh mỹ hộp cơm, tại cách đó không xa lẳng lặng chờ đợi.

Làm Ma Đô người xuyên việt bên trong cực kỳ cao một trong mấy người, Diệp Huyền trong lòng không thể bảo là không phiền muộn, bất quá dù là có lớn hơn nữa phiền muộn, nhưng thấy được phía trước ngồi xếp bằng không nhúc nhích Dương Phóng về sau, cổ này phiền muộn đều rất nhanh tiêu tán, biến thành trợn trợn nóng bỏng chi sắc.

Cường giả!

Tuyệt đối siêu cấp cường giả!

Ánh mắt của hắn chăm chú nhìn Dương Phóng.

Trước đây không lâu, gia tộc một vị nguyên lão đến đây thị sát, may mắn thấy được lúc ấy ngay tại đi dạo Dương Phóng, sau đó lại phải biết đối phương mượn viện tử chính là nhà mình một chỗ nhàn vút bỏ trách viện, lúc ấy chính là rất là động dung, lập tức lặng lẽ nói cho Diệp Huyền, đối phương là một vị thực lực cực mạnh tồn tại.

Cho nên, từ đó về sau, Diệp Huyền chính là trong mỗi ngày đều nhín chút thời gian, mặt dạn mày dày, đến đây đối Dương Phóng hỏi han ân cần, đưa ra đủ loại đồ vật.

Hắn thực sự không nghĩ tới, loại này tại trong tiểu thuyết cực kỳ cũ ngạnh, lại bị mình gặp được.

Cái này thuê lại nhà bọn hắn viện tử người, lại là một vị khó có thể tưởng tượng tồn tại!

Theo vị nguyên lão kia đoán chừng, đối phương rất có thể là trong truyền thuyết thánh linh!

Kể từ đó, Diệp Huyền đương nhiên sẽ không từ bỏ.

Phải biết bọn hắn toàn bộ Diệp gia hiện tại cũng mới một vị thánh linh, mà lại tuổi tác đã lớn, ngay lập tức đem muốn xuống mồ, nếu là hắn có thể lấy lòng trước mắt vị này ” tiên bối “, để vị này ” tiên bối ” thu hắn làm đồ, như vậy không chỉ có hắn tại Diệp gia địa vị càng ổn, coi như tại cái khác người xuyên việt bên trong cũng nhất định có thể lần nữa hát ra một nhóm người lớn.

Dù sao da mặt của hắn cực dày.

Dù là vị này ” tiền bối ” thần sắc lãnh đạm, chưa hề nhìn tới hắn, nhưng hắn cũng may mắn không có cảm thấy cái gì.

Dựa theo kiếp trước các loại trong tiểu thuyết miêu tả, loại này cường giả tự nhiên sẽ có nhất định tính tình.

Nhưng hắn tin tưởng, chỉ cần mình mỗi ngày kiên trì, sớm muộn cũng có một ngày sẽ cảm động đối phương, liền xem như thạch nhân cũng có thể bị hắn cảm động hóa.

Bất quá!

Diệp Huyền vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, trong mắt của hắn vị này cường giả bí ẩn kỳ thật cũng là một vị người xuyên việt.

Ô bồng thuyền bên trong.

Dương Phóng không nhúc nhích, sớm đã cảm ứng được Diệp Huyền đến, trên mặt không khỏi lộ ra từng tia từng tia vẻ cổ quái.

Hắn cũng không nghĩ tới, thế mà tại Thiên Linh Thành gặp Diệp Huyền!

Trước đây không lâu tại thế giới hiện thực giao lưu hội thời điểm, hắn mới vừa vặn gặp qua đối phương!

Ngay lúc đó đối phương, thế nhưng là một bộ kiệt ngạo bất tuân dáng vẻ!

Nhưng bây giờ đến Thiên Linh Thành, đối phương lại đối với mình như thế kính cẩn?

Cái này khiến Dương Phóng không khỏi có một chút cảm khái.

Nhưng không thể không nói, Diệp Huyền tại dị giới có thể hỗn khởi đến, tự nhiên cũng là có đạo lý riêng, riêng là loại này đối với kỳ ngộ nắm chắc, cái khác Lam Tinh người lại có ai có thể làm được?

Bỗng nhiên!

Trên mặt hồ truyền đến ồn ào thanh âm, mấy chiếc hoa thuyền từ nơi không xa lái tới.

Một đám công tử ca bịt mắt, cười ha ha, tại hướng về boong tàu bên trên một chút tuổi trẻ nữ tử nhanh chóng đánh tới, những cô gái kia tất cả đều quần áo bại lộ, cực kỳ mở ra, đang phát ra trận trận cười the thé thanh âm, đang nhanh chóng trốn tránh.

Họa thuyền càng ngày càng gần, tạo nên rất hồng thủy sóng.

Khiến cho Dương Phóng bên này thả câu cũng bắt đầu lớn thụ ảnh hưởng, không khỏi chân mày hơi nhíu lại.

Diệp Huyền rất nhanh cũng ý thức được điểm này, lúc này phân phó đứng dậy Biên lão người.

Vị lão giả kia nhẹ nhàng gạt đầu, thân thể cấp tốc lướt tới.

Cơ hồ sau một khắc!

Trên mặt thuyền hoa mấy vị công tử ca cùng một đám tuổi trẻ thiếu nữ tất cả đều bị đột nhiên xuất hiện lão giả giật nảy mình.

Tiếp lấy lão giả ánh mắt phát lạnh, tay áo hất lên, tại chỗ

liền đánh ngất quá khứ mấy người.

Những người khác vô cùng hoảng sợ, vội vàng bắt đầu chèo thuyền rời đi.

Dương Phóng không khởi nhẹ nhàng lắc đầu.

Trải qua này nháo trò, hấn câu cá tâm tình càng triệt để không có.

Thu hồi cần câu, Dương Phóng vươn người đứng dậy, ồng tay áo phiêu động, đầu đầy đen nhánh nồng đậm tóc dài tại sau thắt lưng rối tung, cả người rộng rãi lại cường tráng.

Dưới chân ô bông thuyền, không gió mà bay, hướng về trụ sở bước đi.

“Tiền bối.”

Diệp Huyền lộ ra tiểu dung, vội vàng tiến ra đón.

“Ta cần yên lặng một chút.”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại.

“Vâng, tiền bối, nơi này có tinh mỹ đồ ăn, là từ cây cửu lý hương lâu lấy được, nhiệt độ vừa vặn, còn xin tiền bối nhận lấy.”

Diệp Huyền lúc này lấy ra hộp cơm, cung kính nói.

Dương Phóng nhướng mày, tay áo quét qua.

Ám hắc sắc trạch đàn mộc hộp cơm lúc này trống rỗng bay tới, rơi vào Dương Phóng trong tay.

Diệp Huyền trong lòng mừng thầm.

Vị tiền bối này nhận mình hộp cơm!

Đây chính là đại đại tiến bộ!

Sau này một tới hai đi, nói không chừng quan hệ có thể tiến thêm một bước.

“VẬY VẤN BỐI SẼ KHÔNG QUÁY RÀY TIỀN BỐI.”

Diệp Tuyền hai tay ôm lấy, cung kính nói.

“Ừm.”

Dương Phóng lên tiếng, chân đạp ô bông thuyền, hướng về nơi xa rời đi.

Diệp Huyền lộ ra mừng rỡ, lúc này để bên người người cấp tốc chèo thuyền rời đi.

Một bên khác.

Rất nhanh lại là một chiếc tàu nhanh chạy đến.

Phía trên một cái người hầu cung kính nói ra: “Công tử, bằng hữu của ngài người qua đường Giáp, người qua đường Ất, người qua đường Bính, người qua đường Đinh đến!”

“Tốt, mang ta tới!”

Diệp Huyền mở miệng.

Người qua đường Giáp Ất Bính Đinh, đúng là bọn họ 【
Ẩn Tàng Giả liên minh】 tại dị giới danh hiệu.

Tăng thêm hẳn ở bên trong hết thảy năm người.

Trước mặt bốn người, xuyên qua thời gian đều so đám người sớm được nhiều, liền ngay cả hắn, cũng so ra kém bốn người kia.

...

Một chỗ u tĩnh gian phòng bên trong.

Diệp Huyền từ bên ngoài đi tới, rốt cục gặp được trước mắt bốn người.

“Các người đã tới.”

“Diệp Huyền, người đến, có việc thương lượng!”

Cầm đầu người qua đường Giáp mặc một bộ Lam sắc trường quái, làn da rất trắng, tóc hiện lên một loại nhạt Hoàng sắc, lập tức mở miệng nói ra: “Gần nhất chúng ta cần một nhóm binh khí, nghe nói các người Diệp gia tại Thiên Linh Thành phát hiện Huyền Nguyên mỏ bạc, không biết hiện tại người có thể động dụng nhiều ít Huyền Nguyên mỏ bạc, chúng ta chuẩn bị làm chút Huyền Nguyên mỏ bạc đưa cho chúng ta sư tôn, dạng này chúng ta địa vị liền có thể càng vững chắc, người yên tâm, chờ chúng ta tại Thần Tích phùng địa vị ổn định về sau, chúng ta sẽ dùng vật gì khác đền bù người!”

“Ồ?”

Diệp Huyền nhướng mày, nói: “Huyền Nguyên mỏ bạc? Thực không dám giấu giếm, ta hiện tại cũng không vận dụng được nhiều ít, hiện tại Huyền Nguyên mỏ bạc là chúng ta Diệp gia cùng quân đội tại cộng đồng khai thác, quân đội bên kia chiếm cứ bảy thành nhiều, chúng ta Diệp gia chỉ chiếm theo không đến ba thành, ta tận lực cho các người làm một chút đi.”

“Tốt, chuyện này trọng yếu vô cùng, còn xin người cần phải để ở trong lòng.”

Người qua đường Giáp nói, “Đúng rồi, trong khoảng thời gian này người tại Diệp gia địa vị thế nào? Không có gặp được cái khác phiền phức a?”

“Yên tâm, ta bây giờ tại Diệp gia trôi qua cực hảo, việc này còn phải nhờ có các người, nếu không phải các người mượn dùng 【 Thần Tích phùng 】 tên tuổi giúp ta, ta cũng vô pháp nhanh như vậy liền đạt được coi trọng, hiện tại Diệp gia người đều biết ta tại 【 Thần Tích phùng 】 có bằng hữu, đây cũng là xé da hổ làm áo khoác.”

Diệp Huyền mỉm cười, nói: “Còn có một chuyện, ta gần nhất phát hiện một vị thực lực cao thâm tiền bối, hẳn là không được bao lâu liền có thể thu ta làm đồ đệ!”

“Ồ? Thực lực cao thâm? Không phải là thánh linh?”

Trước mắt mấy người con mắt lóe lên.

“Không tệ, nhưng không biết là thứ mấy Thiên Thê!”

Diệp Huyền mở miệng, “Bất quá không quản là thứ mấy Thiên Thê, chỉ cần có thể thu ta làm đồ đệ, chúng ta sẽ cùng tại lại mạnh mẽ một phần, nếu có được đến vị tiền bối này tương trợ, sau này chúng ta các loại hành động sẽ càng thêm nhanh gọn! !”

“Tốt, thật sự là quá tốt!”

Trước mắt bốn người tất cả đều cười nói.

“Đúng rồi, liên quan tới Thiên Thần tổ chức, hiện tại 【 Thần Tích phùng 】 bên trong đã có người đang chăm chú, chúng ta hai ngày này đang chuẩn bị thu thập một

chút tin tức, đây cũng là một cái cơ hội lập công!”

Người qua đường Ất cười nói.

Diệp Huyền khẽ nhú mày, nói: “Thế nhưng là vẫn cảm thấy, các người đừng đi tùy tiện đụng vào Thiên Thần tổ chức sự tình.”

Ngay lúc đó cảnh sát hình sự quốc tế cùng nước Mỹ Kỳ Sĩ tổ chức sự tình, hẳn nhưng là rõ mồn một trước mắt.

.

.

.

Lờ mờ gian phòng.

Ánh nến thiêu đốt.

Liễu Tiên Quyên mặt mũi tràn đầy chật vật, bờ môi run rẩy, áo choàng phát ra, ngồi liệt tại trên một cái ghế, nhìn về phía trước mắt một đạo khôi ngô bóng người cùng một cái yếu điệu nữ tử, trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi cùng vẻ tuyệt vọng.

Kia khôi ngô bóng người, gần một mét chín tả hữu.

Bề ngoài phủ lấy một kiện trường bào màu đen, tóc dài đầy đầu biến thành từng cây bím tóc hình thức, trên mặt mang theo màu xanh hình xăm, nhìn cực kỳ cổ quái.

Mà kia yếu điệu nữ tử, thì là quần áo bại lộ, mang theo nòng đậm tiểu dung, trên thân nhiều chỗ khu vực đều lộ ở bên ngoài, liền ngay cả bộ vị máu chốt đều như ẩn như hiện.

Thiên Linh tháp!

Hổ Bí!

Diệu Vận!

Liễu Tiên Quyên không nghĩ tới, thế mà nhanh như vậy vẫn là rơi vào Thiên Linh tháp trong tay!

Hai người này thực lực cao thâm, tại Thiên Linh tháp bên trong địa vị, tất cả đều dị thường bất phàm.

Nhất là Diệu Vận, tinh thông một loại quỷ dị khổng chế tinh thần pháp môn.

Vừa mới sát na, Liễu Tiên Quyên lâm vào ngây ngô, bị đối phương khổng chế lại tinh thần, đã sớm đem trong đầu mọi chuyện tất cả đều thổ lộ ra.

“Nguyên lai món đồ kia bị người giao cho con của người, Liễu Tiên Quyên, người thật đúng là đủ sẽ giấu.”

Thân thể cao gầy, tiểu dung ngọt ngào nữ tử Diệu Vận, doanh doanh cười nói: “Nguyên lai tưởng rằng người đời này cũng sẽ không đến Thiên Long vực, nghĩ không ra kết quả là vẫn là đến đây, hơn nữa còn dám xuất hiện tại Thiên Linh Thành, người nói, cái này chẳng phải là từ nơi sâu xa tự có thiên định? Lúc trước các người vợ chồng hai người trốn liền trốn, thế nhưng là thê tử của người không nên đem tổ chức vật thí nghiệm cũng trốn đi, đã nhiều năm như vậy, thật đúng là hại chúng ta dễ tìm!”

“Ta đã phái người đuổi theo con của người, lập tức liền có thể lấy đuổi tới, món kia vật thí nghiệm, người muốn giúp chúng ta triệt để hoàn thiện! Làm tốt, ta chưa chắc không thể lấy bông tha người!”

Khôi ngô đại hán HỒ BÍ lạnh lùng mở miệng.

Liễu Tiên Quyên trong lòng chấn động, lần nữa nhìn về phía hai người trước mắt, không thể tưởng tượng nổi.

“Các người không định đem ta giao về trong tháp?”

Hắn nguyên lai tưởng rằng hai người này sẽ đem hắn lập tức đưa về Thiên Linh tháp, tiếp nhận trừng phạt.

Nhưng bây giờ...

“Đem người giao ra, chúng ta lại có thể được cái gì?”

Nữ tử Diệu Vận doanh doanh cười một tiếng, ngồi ở đại hán HỒ BÍ trong ngực, cười nói: “Món kia vật thí nghiệm, chúng ta cũng cảm thấy rất hứng thú, cùng giao về trong tháp, còn không bằng chính chúng ta hưởng dụng, người nói đúng không? Nếu là có thể thuận lợi dung hợp, chúng ta khẳng định cũng có thể tiến thêm một bước, nói không chừng có thể lĩnh ngộ ra truyền tống bên trong 【 lĩnh vực 】 .”

Liễu Tiên Quyên trong lòng giật mình, lần nữa nhìn về phía hai người.

Bỗng nhiên!

Hắn rung mình một cái.

Hai người này muốn đem món đồ kia nuốt riêng, nếu như mình thật trợ giúp bọn hắn, như vậy cuối cùng kết quả của mình, khẳng định vẫn là sẽ bị diệt khẩu.

Nhưng nếu không giúp hai người, chính mình đồng dạng không thể tránh khỏi cái chết.

Trong lúc nhất thời, Liễu Tiên Quyên trong lòng vừa đi

vừa về biến ảo, lâm vào đấng chát.

...

Trong sân.

Dương Phóng thân pháp cực tốc, tử sắc nhuễn kiếm như là thiểm điện, ở trước mắt cấp tốc biến ảo, phiêu hốt khó lường, khó mà nắm lấy, mỗi một kiếm thiểm ra đều nhanh đến cực hạn.

Một giây hai mươi bốn kiếm!

Hô hô hô hô!

Kiếm như quang ảnh, Phong Hàn đáng sợ, giống như là quấy không gian.

Mỗi một kiếm đều lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ đâm ra.

Thật lâu.

Dương Phóng mới lần nữa dừng lại, trong miệng khẽ nhả một khí tức.

Nhuễn kiếm tinh thông đệ nhị trọng 【 1200/7000 】

Tư chất: Ngút trời kỳ tư 【 5/800 】

“Trong khoảng thời gian này đến, ta không ngừng luyện tập võ kỹ, tư chất là càng ngày càng mạnh.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Từ trước đó 【 năm trăm năm vừa gặp 】 , trực tiếp tiến vào hiện tại 【 ngút trời kỳ tư 】 .

Tại tư chất cải biến về sau, hẳn đối với các phương diện lĩnh ngộ đều rõ ràng cao thâm hơn.

Học một vật, người khác có thể muốn ba năm năm năm, thậm chí mười năm, hẳn vắn vện mấy ngày liền có thể làm được.

Có thể xưng nghịch thiên!

“Thật không biết kế tiếp tư chất lại là cái gì?”

Dương Phóng cảm khái.

Bỗng nhiên, trong lòng của hắn khẽ động, khịt khịt mũi, ánh mắt ngưng tụ.

Hả? Túy Hồn hương!

Sưu!

Dương Phóng thu nhuyển kiếm, thân thể lóe lên, sát na biến mất trong sân.

...

Ban đêm Thiên Linh Thành, dị thường phồn hoa.

Bó đuốc chiếu rọi, giống như ban ngày.

Các loại quày hàng, khách sạn, đám người nhộn nháo, thậm chí so ban ngày còn muốn náo nhiệt.

Một chỗ vắng vẻ trong ngõ nhỏ.

Liễu Vân sắc mặt trắng bệch, khí tức hỗn loạn, tại một đường hướng về nơi xa chạy trốn, cảm thấy được sau lưng không có bất kỳ người nào đuổi theo về sau, hắn thân thể lóe lên, trực tiếp trốn vào một chỗ phế tích bên

trong, trốn ở một chỗ hầm hạ.

Ở trong tay của hắn, thì nắm thật chặt một cái kim loại viên cầu, ước chừng trứng gà kích cỡ tương đương.

Phía trên che kín kỳ dị hoa văn, thần bí khó lường.

Giống như là cái gì cổ lão tác phẩm nghệ thuật.

Nơi xa.

Tiếng người huyền ảo.

Đủ loại tiếng rao hàng âm không ngừng vang lên, cũng có rất nhiều giang hồ khách tiếng nghị luận, cùng Liễu Vân bên này tuyệt đối yên tĩnh hình thành so sánh rõ ràng.

Bỗng nhiên!

Một trận rất nhỏ tiếng bước chân truyền đến.

Liễu Vân sắc mặt một giật mình, vội vàng ngừng thở.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, hướng về hắn bên này nhanh chóng tiếp cận mà đến, giống như là giẫm tại Liễu Vân trong trái tim, mỗi một bước rơi xuống đều để hắn kinh tâm động phách.

Răng rắc!

Một cái đại thủ nhô ra, trực tiếp bắt lấy hầm bên trên tám ván gỗ, nhẹ nhàng vén lên.

Tám ván gỗ dịch chuyển khỏi.

Phía ngoài không khí cấp tốc rót vào tới đất hầm bên trong.

“Ra!”

Bình tĩnh thanh âm đạ̣m mạ̣c từ phía trên truyền đến, tiến vào Liễu Vân não hải.

Liễu Vân não hải một ông, đơn giản không thể tin được, vội vàng cấp tốc ngừng đầu.

“Su. . su tôn!”

Môi hắn run rẩy.

...

Chương 343 : Miếu sát! Thí nghiệm!

Tàn phá trong sân.

Liễu Vân đã từ trong hầm ngầm leo ra, đem trong tay kim loại đen cầu giao cho Dương Phóng trong tay, cũng đem gần nhất gặp phải tình huống cấp tốc cùng Dương Phóng nói một lần.

Kể từ ngày đó rơi xuống về sau, bọn hắn trực tiếp sa vào đến thành này một chỗ không gian kỳ dị bên trong, phí hết cái giá rất lớn mới từ bên trong đi ra.

Mà đang đi ra không bao lâu, tại bọn hắn muốn triệt để rời đi thành này thời điểm, vẫn là bị Thiên Linh tháp cao nhân phát hiện.

Vội vàng phía dưới, phụ thân của hắn đem viên này đồ vật giao cho mình, để cho mình đi đường.

Về phần hắn phụ thân, hơn phân nửa đã rơi vào đến Thiên Linh tháp trong tay.

“Đây là vật gì?”

Dương Phóng nắm kim loại đen cầu, cẩn thận quan sát, nghi hoặc hỏi thăm.

“Không biết, Thiên Linh tháp người tựa hồ chính là vì thứ này tới, cha ta nói, chỉ cần thứ này không bại lộ, Thiên Linh tháp người chắc chắn sẽ không giết hắn, sự tồn, ngài có thể hay không mau cứu cha ta?”

Liễu Vân kinh hoàng nói.

Dương Phóng nhìn chăm chú lên kim loại đen cầu, không nói một lời, như cũ tại tiếp tục quan sát.

Toàn bộ quả cầu kim loại bên trên che kín kỳ dị hoa văn, còn có một số quý dị phù văn.

Giống như là tồn tại cái gì cỡ nhỏ trận pháp đồng dạng.

Có loại hắc khoa kỹ cảm giác.

Liễu Tiên Quyên thế mà còn che giấu loại bí mật này?

Bỗng nhiên!

Dương Phóng nhướng mày, nói: “Bằng hữu, tới thì tới, vì sao không hiện thân thấy một lần?”

Liễu Vân biến sắc, vội vàng hướng nhìn bốn phía.

“Ha ha, tiểu huynh đệ thật là nhạy cảm nhìn rõ, lão phu tự hỏi đã đem khí tức áp chế cực thấp, thế mà còn là bị người phát hiện, tiểu huynh đệ có thể cáo tri lão phu, người là như thế nào phát hiện lão phu?”

Một giọng già nua đột nhiên từ trong sân vang lên.

Phiêu hốt khó lường, lúc đông lúc tây, để cho người ta khó mà bắt được ngọn nguồn từ nơi nào truyền tới.

“Mỗi người đều có bí mật, tùy tiện nghe ngóng người khác bí mật cũng không phải cái gì thói quen tốt.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt, nói hay lắm a.”

Kia già nua tiếng cười tiếp tục vang lên, tựa hồ tràn ngập cảm khái, nói: “Bất quá, tiểu huynh đệ có biết hay

không người đã đại nạn lâm đầu?”

Dương Phóng nhướng mày, ánh mắt hướng về trước mắt một chỗ Hắc Âm chi địa nhìn lại.

“Người tùy tiện tiếp xúc ta Thiên Linh tháp đào phạm, hắc hắc, đây chính là tội chết, tại cái này Thiên Linh Thành bên trong, còn không có gì thể lực dám cùng Thiên Linh tháp đối nghịch, nếu là không muốn tự tìm phiền toái, liền đem vật trong tay giao cho lão phu, lão phu nói không chừng sẽ tha cho người một mạng! !”

Cái kia đạo thanh âm già nua bỗng nhiên thâm nhiên mở miệng.

“Thiên Linh tháp.”

Dương Phóng tự nói, nói: “Nếu là ta không muốn chứ?”

“Không nguyện ý? Đó chính là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!”

Sưu!

Đột nhiên hơn mười cây cương châm đột nhiên bay ra, nhanh đến cực hạn, trong nháy mắt đâm rách không khí, lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ trực tiếp hướng về Dương Phóng quanh thân đại huyệch nhanh chóng rơi đi.

Phốc phốc phốc phốc!

Hơn mười cây cương châm đều không ngoại lệ, hết thấy biến mất không thấy gì nữa.

Như là Dương Phóng bên ngoài thân tồn tại quỹ dị vòng xoáy.

Dem hết thảy công kích đều nuốt chửng lấy ở bên trong.

Âm thầm lão giả biến sắc, đơn giản không dám tin.

“Người!”

Trong lòng hấn giật mình, quay người liền đi, thân thể nhoáng một cái, trực tiếp hướng về nơi xa cực tốc bỏ chạy.

Chỉ bất quá tại hấn vừa mới trở lại, một con rộng lớn bàn tay cũng đã mang theo quỹ dị lực lượng cường đại trực tiếp hướng về có sau ót của hấn phủ tới, như là vô hình bóng ma đem hấn thân thể bao phủ.

Tựa hồ không quản chạy trốn tới phương hướng nào, đều không thể chạy ra bóng ma bao trùm.

Che khuất bầu trời, tạo thành tâm linh sợ hãi cảm giác, không ở chỗ này bờ, không tại bỉ ngạn, không ở chính giữa lưu, không thể trốn đi đâu được, tránh cũng không thể tránh.

Hấn vong hồn đại mạo, hoảng sợ dị thường, vội vàng cấp tốc trở lại, liền lĩnh cổ động toàn thân công lực đón lấy.

Đây là tồn tại gì?

Ba!

Cánh tay đứt gãy, trán vỡ vụn.

Tựa hồ hết thảy ngăn cản đều là phí công.

Thi thể không đầu tại chỗ bay tứ tung, chết không thể chết lại.

Dương Phóng thu về bàn tay, giống như là đập muỗi, trong lòng bàn tay ngay cả một giọt máu tươi đều không nhìn thấy, bình tĩnh mở miệng: “Tìm kiếm thi thể, sau đó lại đi tìm cha người!”

Liễu Tiên Quyên là bị hấn mang tới, hiện tại xảy ra chuyện, hấn không thể mặc kệ.

Trừ phi phía sau hấn rốt cuộc không cần đến đối phương.

Bằng không mà nói, đều nhất định muốn đem đối phương vớt ra.

Lấy tình huống hiện tại đến xem, sau này đan dược loại hình đồ vật, là ắt không thể thiếu.

Liễu Vân vội vàng cấp tốc đi ra, tại chỗ thi thể kia bên trên nhanh chóng tìm tòi.

Một lát sau, Dương Phóng cong ngón búng ra, Viêm bạo chưởng lực lượng mãnh liệt mà ra, lập tức đem trên mặt đất thi thể cấp tốc đốt cháy.

Hấn đầu tiên là mang theo Liễu Vân, trở về trụ sở, đem Liễu Vân lưu tại trụ sở, sau đó liền dựa theo Liễu Vân ký ức, hướng về Liễu Tiên Quyên xảy ra chuyện địa điểm tiến đến.

.

.

.

Bóng đêm bắt đầu tối.

Phía ngoài chợ đêm dần dần tán đi.

Một chút đèn đuốc lần lượt dập tắt.

DC khu vực.

Một mảnh liên miên công trình kiến trúc bao vây cùng một chỗ, chỉ có mái hiên khu vực treo từng chiếc từng chiếc không tính sáng tỏ đèn lồng.

Dương Phóng chợt lóe lên, xuất hiện tại một chỗ công trình kiến trúc phía trên, chân mày hơi nhíu lại, hướng về trước mắt nhìn lại.

Túy Hồn hương khí tức ở chỗ này!

Thân thể của hắn bỗng nhiên phát sinh quỷ dị cải biến, như là cấp tốc gãy diệt, hóa thành một cái trang giấy người, tiếp lấy cái này trang giấy người lại cấp tốc ảm đạm, triệt để dung nhập Hắc Ám.

Lúc này, đừng nói là cự ly xa quan sát, chính là khoảng cách gần quan sát, cũng hoàn toàn nhìn không ra Dương Phóng bất kỳ khác thường gì.

Liễm tức hóa ảnh!

Cả người cùng Hắc Ám cơ hồ hoàn mỹ dung hợp.

Xoát!

Bóng đen lóe lên, trong nháy mắt biến mất, hướng về chỗ sâu một căn phòng cấp tốc lao đi.

Gian phòng bên trong.

Khôi ngô đại hán HỒ BÍ, ngồi trên ghế không nhúc nhích, áo bào đen bao phủ, hô hấp đều đều, hai tay vây quanh ở trước ngực, không nhúc nhích, tựa hồ ngay tại nhắm

mắt dưỡng thần.

Tại hấn đối diện.

Thì là mặt mũi tràn đầy đấng chất Liễu Tiên Quyên, lật qua lật lại, khó mà ngủ.

Hấn hiện tại thời khắc đang lo lắng nhà mình nhi tử an ủi.

Một khi nhi tử bị tìm tới, hai người bọn hấn phụ tử sinh tử coi như tất cả đều rơi vào người khác trong tay.

Nhớ tới như thế, Liễu Tiên Quyên lần nữa lộ ra từng tia từng tia tuyệt vọng.

Sớm biết như thế, nên cận kề cái chết cũng không tiến vào Thiên Long vực!

“Người đang động đạn cái gì đâu? Liền không thể nghĩ ngợi thật tốt?”

Hồ Bí ngữ khí băng lãnh, ánh mắt vẫn không có mở ra, lạnh giọng nói, “Lại cử động đạn một chút, ta liền đánh gãy người một cái chân, người tin hay không?”

“Người!”

Liễu Tiên Quyên thần sắc biến ảo, đành phải dần xuống đi, không còn dám lật qua lật lại.

Thời gian vượt qua.

Bên ngoài càng thêm đen nhánh.

Chỉ có bên trong căn phòng một sợi ánh nến đang lẳng lẳng thiêu đốt.

Bỗng nhiên!

Hồ Bí hai mắt một chút mở ra, như chỉ riêng như điện, dị thường sắc bén, đột nhiên hướng về góc phòng nhìn lại, chỉ gặp nơi hẻo lánh khu vực một đạo quỷ dị cái bóng, tựa như chất lỏng, thuận khe hở đi vào phòng, trực tiếp từ dưới đất chậm rãi đứng lên, ở trước mặt của hắn hóa thành một đạo khô ngô bóng người cao lớn.

Giống như hắn, đồng dạng bọc lấy áo bào đen.

Chỉ bất quá thân thể lại so với mình còn cao hơn, còn muốn khô ngô, rắn chắc hữu lực, như như sắt thép.

Mà lại hoàn toàn thấy không rõ gương mặt, bị mũ trùm bao trùm.

“Người là ai?”

Hồ Bí ló ra quát chói tai, lập tức đứng dậy.

Người tới lại không lên tiếng phát, ánh mắt thâm thúy, tựa như không đáy vòng xoáy, nhô ra một con rộng lớn nặng nề bàn tay, trực tiếp hướng về Hồ Bí trán cấp tốc phủ tới.

Hồ Bí thần sắc biến đổi, toàn thân trên dưới chân khí trong nháy mắt bộc phát, khí tức mãnh liệt, công lực vận chuyển tới cực hạn, trực tiếp một chưởng hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng nghênh đón.

Đồng thời miệng hắn mở ra, muốn bạo hồng, dùng cái này hấp dẫn đi ra bên ngoài đồng bạn chú ý.

Chỉ bất quá tại hắn vừa định rống to, chuyện cực kỳ kinh khủng phát sinh.

Bốn phía không gian tựa như nhận vô hình bí lực ảnh

hường, trong lúc đó phát sinh ngưng kết, không chỉ có không gian ngưng kết, thân thể của hắn cũng giống như đột nhiên đứng im.

Muốn hét ra thanh âm, vô luận như thế nào đều khó mà hô lên, như có một cái quỷ dị đại thủ lập tức bóp lấy hắn cái cổ cùng linh hồn, để sắc mặt hắn biến đổi, không thể tin.

Lĩnh vực!

Làm sao có thể?

Bất quá sống chết trước mắt, Hồ Bí phản ứng nhưng cũng dị thường thần tốc, không hổ là đệ nhị Thiên Thê cao thủ, cứ việc thân thể không thể động, thanh âm không kêu được, nhưng là toàn thân chân khí lại tại điên cuồng vận chuyển, vô tận chân khí như đồng hóa vì cương châm từ lỗ chân lông của hắn bên trong trong nháy mắt xông ra, lít nha lít nhít, hướng về Dương Phóng bàn tay phóng đi.

Ông một tiếng, tựa như một mảnh từ cương châm tạo thành chân khí hải dương vọt ra đồng dạng.

Trong lòng của hắn dữ tợn, nghiền răng nghiền lợi.

Muốn giết ta, nhất định phải trả giá đắt.

Tại mình không muốn mạng cấm thuật phía dưới, không tin không ảnh hưởng được đối phương.

Nhưng mà Dương Phóng bàn tay chỉ là nhẹ nhàng vờ một cái, trong lòng bàn tay không gian sụp đổ, trong nháy mắt hóa thành một cái quỷ dị vòng xoáy.

Như là trở thành vũ trụ ở giữa quỷ dị kỳ điểm, đang điên cuồng thôn phệ hết thảy.

Hồ Bí toàn thân trên dưới dửng mẫn tiến ra quỹ dị chân khí tất cả đều bị cái này vòng xoáy màu đen thôn phệ một đám, không có ảnh hưởng đến Dương Phóng mảy may.

Đây hết thầy nói đến chậm chạp, kì thực chỉ là trong nháy mắt.

Dương Phóng động tác không có một tư một hào dừng lại.

Hồ Bí trong nháy mắt trừng to mắt, càng thêm hoảng sợ.

Đây không có khả năng!

Mình toàn lực thi triển bí thuật, kinh mạch nghịch chuyển, mà ngay cả một tia gợn sóng đều không có tạo thành.

Lĩnh vực chi lực liền thật khủng bố như thế?

Ba!

Trắng nõn khoan hậu bàn tay giống như là xuyên thấu không gian, trong mắt hấn cấp tốc phóng đại, một chút rơi vào mi tâm của hấn chỗ, tầng mấy chục chấn động chi lực trực tiếp ở trong cơ thể hấn bộc phát.

Lộp bộp!

Một trận trầm đục, Hồ Bí thân thể lão đảo, cấp tốc rút lui, như là say rượu, lập tức thối lui đến nơi hẻo lánh, cả người tại chỗ xụi lơ, chết không thể chết lại.

Đến chết vẫn không tin nổi, cùng là đệ nhị Thiên Thê, chênh lệch càng như thế chi lớn!

Một bên Liễu Tiên Quyền trong nháy mắt trợn mắt hốc mồm, không thể tưởng tượng nổi.

Đại danh đỉnh đỉnh Hồ Bí, cứ như vậy bị người một chiêu giết?

Đã nói xong cửa thứ hai cao thủ, sinh mệnh lực nghịch thiên a?

“Đi thôi!”

Dương Phóng thân thể xoay người lại, phát ra bình tĩnh thanh âm.

Liễu Tiên Quyền trong lòng giật mình.

“Là người!”

Hắn đơn giản không dám tin.

.
. .
.

Lâm hồ trụ sở.

Dương Phóng, Liễu Tiên Quyền thân thể đã xuất hiện lần nữa.

Bên trong căn phòng Liễu Vân nghe được động tĩnh, cấp tốc ra đón, vui vẻ nói: “Cha!”

Liễu Tiên Quyền trong lòng cảm khái.

Cái này Tiêu Phóng thực sự thật là đáng sợ!

Mỗi lần gặp nhau đều có thể cho mình tạo thành to lớn rung động.

Lần này thế mà ngay cả Thiên Linh tháp bên trong nhân vật cấp bậc trưởng lão cũng có thể tùy tiện giây mắt.

“Liễu Đan sư, có một số việc ta cần hiểu rõ, không ngại vào nhà một lần a?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cái này...”

Liễu Tiên Quyên sắc mặt biến huyền, rất nhanh chú ý tới Dương Phóng trong tay viên kia kim loại đen viên cầu, lập tức như là xì hơi bóng da, cười khổ nói: “Tốt a.”

Vật kia thế mà đã rơi vào Dương Phóng chi thủ.

Không cần hỏi cũng biết, đối phương khẳng định lên lòng nghi ngờ.

Liễu Tiên Quyên rơi vào đường cùng, đành phải hướng về phía trước gian phòng đi đến.

“Vân nhi, người chờ chúng ta ở bên ngoài!”

“Vâng, cha!”

Liễu Vân đáp lại.

Gian phòng bên trong.

Ánh nến thiêu đốt.

Hương trà lượn lờ.

Tràn ngập một cỗ an tường khí tức, để cho người ta tự

nhiên mà vậy buông lỏng mà xuống, tựa hồ như vậy thoát khỏi tất cả bao khóa cùng áp lực.

“Người là muốn hỏi viên này kim loại viên cầu a?”

Liễu Tiên Quyên phức tạp nói.

“Xem ra liễu Đan sư trong lòng là có ít.”

Dương Phóng bình tĩnh hồi phục, vuốt vuốt kim loại viên cầu, nói ra: “Ngay từ đầu ta cho là người không dám vào nhập Thiên Long vực, là bởi vì sợ hãi Thiên Linh tháp người tìm tới người, nhưng thẳng đến đêm nay ta mới biết được, nguyên lai còn có chuyện này tồn tại, viên này kim loại viên cầu đến cùng là vật gì? Thế mà để Thiên Linh tháp coi trọng như vậy? Liễu Đan sư còn xin không muốn giấu diếm!”

Liễu Tiên Quyên một trận trầm mặc.

Một lát sau.

Nhẹ giọng thở dài: “Cái này cùng Thiên Linh tháp một cái trọng yếu thí nghiệm có quan hệ, năm đó nội tử cùng ta đều là Thiên Linh tháp cao giai luyện đan sư, chuyên môn phụ trách luyện chế cao giai đan dược, tại mấy chục năm chết lặng trong sinh hoạt, cuối cùng quyết định thoát đi Thiên Linh tháp, chỉ là đang thoát đi trước đó, nội tử lại trộm lấy Thiên Linh tháp thí nghiệm hạch tâm, cũng chính là vật trước mắt!”

Hắn đầy mắt hồi ức chi sắc, nhìn một chút Dương Phóng trong tay kim loại viên cầu, nói:

“Gần trăm năm trước thời điểm, Thiên Linh tháp cường giả đã từng từ Hắc Ám âm mai ở bên trong lấy được một bộ hoàn chỉnh Thần Thi, thế mà không có thu được nguyên rủa ảnh hưởng, ở phía sau tới đến mười năm

trong nghiên cứu, bọn hắn giải phẫu Thần Thi, từ Thần Thi kinh mạch bên trong dần dần phát hiện một loại chân khí vận chuyển pháp môn,

Về sau lại nghiên cứu mấy chục năm, bọn hắn đem loại này vận chuyển pháp môn cùng tự thân đem kết hợp, muốn dùng cái này mở ra một đầu đặc biệt con đường, khoan hãy nói, lúc ấy quả thật bị bọn hắn nghiên cứu ra thành quả.

Thiên Linh thắp một chút cửa thứ ba cường giả, có thể dựa vào phương pháp này, đem nhục thân của mình tu luyện tới 【 bất diệt cảnh giới 】 , mà lại có thể ngăn ngừa hóa thành Cự Ma, lại sẽ không mê thất!”

“Ngăn ngừa hóa thành Cự Ma?”

Dương Phóng lộ ra ngạc nhiên, nói: “Đúng là cái phương pháp thật tốt, kia sau đó thì sao? Về sau có cái gì biến cố?”

“Cái này thí nghiệm cuối cùng không phải hoàn mỹ thí nghiệm, mặc dù có thể đem nhục thân tu luyện tới 【 bất diệt cảnh giới 】 , có thể ngăn ngừa hóa thành Cự Ma, đáng tiếc kéo dài thời gian rất ngắn, chỉ có một canh giờ, một canh giờ sau nhất định phải áp chế trở về, nếu không một khi vượt qua thời gian, liền sẽ triệt để mê thất.”

Liễu Tiên Quyên nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Thì ra là thế, vậy cái này khóa kim loại viên cầu bên trong đến cùng trang cái gì?”

“Phong ấn lần kia thí nghiệm tất cả thành quả, bao quát vận chuyển chân khí pháp môn, áp chế Cự Ma pháp môn, còn có một số tăng cường nhục thân đan dược.”

Liễu Tiên Quyên đáp lại, từ Dương Phóng nơi đó tiếp nhận kim loại viên cầu, sắc mặt phức tạp, đặt ở bên người, hai tay bắt đầu cấp tốc kết ấn.

Từng mảnh từng mảnh sức mạnh bí ẩn khó lường bị hấn liên tiếp đánh ra.

Rất nhanh trước mắt kim loại viên cầu bắt đầu tách ra quỹ dị quang mang, yếu ớt lấp lóe, sau đó toàn bộ không gian đều sóng gió nổi lên.

Soạt!

Trước mắt khu vực, trong nháy mắt nhiều hơn lít nha lít nhít các loại đồ vật.

Trộn vụn tứ phía bia đá.

Cùng!

Một tòa màu đen đan lô.

Bên cạnh còn có rất nhiều ngọc giản, thư tịch.

Dương Phóng âm thầm lấy làm kỳ, nói: “Khó trách bọn hấn sẽ như vậy truy người, các người đem đối phương gần trăm năm thí nghiệm thành quả toàn bộ cuốn đi, nếu là ta, ta cũng sẽ không bỏ qua các người.”

Liễu Tiên Quyên cười khở một tiếng, nói: “Lúc ấy bọn hấn cũng không biết là chúng ta quyền, cùng chúng ta cùng một chỗ đào tẩu còn có những người khác, bất quá bây giờ xem ra, những người kia hấn là đều bị bắt, cho nên đối phương mới xác định ta chỗ này!”

Dương Phóng ánh mắt rơi vào tứ phía trên tám bia đá.

Chỉ gặp trên tấm bia đá lít nha lít nhít khắc đầy các loại phù văn.

Tất cả đều là một chút vận chuyển chân khí pháp môn.

“Nếu như chỉ tu nhục thân, đem nhục thân tu luyện tới cực hạn, cũng sẽ nhận nguyên rủa ảnh hưởng sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, vô luận là chân khí vẫn là nhục thân, cái nào đạt đến bất diệt cảnh giới đều sẽ nhận nguyên rủa ảnh hưởng, cho nên đối phương mới tiến hành loại này thí nghiệm!”

Liễu Tiên Quyên nói.

Dương Phóng suy tư.

Còn tưởng rằng có 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 liền không cần lo lắng đây hết thầy.

Nghĩ không ra vẫn là gặp được thiên địa nguyên rủa!

Bất quá!

Thiên Linh tháp loại này thí nghiệm, lại có thể ngăn ngừa chống lại Hắc Âm âm mai, chuyện này với hắn mà nói, có to lớn tham khảo tác dụng.

Có lẽ có thể đem 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 cùng trên tấm bia đá pháp môn hợp hai làm một.

Từ đó tìm tới một đầu thuộc về mình đường.

Dương Phóng tiếp xuống hỏi thăm về một chút vấn đề khác.

Liễu Tiên Quyên biết gì nói nấy, đem chính mình hiểu rõ hết thảy tất cả đều nói rõ sự thật.

...

Chương 344 : Diệp Huyền!

DC khu vực.

Mờ tối gian phòng bên trong.

Thân thể thon thả nữ tử, Diêu Vận, gương mặt xinh đẹp âm trầm, ánh mắt lạnh lùng, nhìn chăm chú lên gian phòng bên trong chết không nhắm mắt Hổ Bí thi thể, trắng nõn ngón tay gắt gao giữ tại cùng một chỗ.

Đường đường đệ nhị Thiên Thê trưởng lão, thế mà chết vô thanh vô tức!

Nàng tại sát vách không xa, lại không có nghe được mấy may!

Vẫn là về sau đến đây tìm kiếm Hổ Bí, lúc này mới phát hiện không đúng.

Là ai?

Ai giết chết Hổ Bí!

“Hổ Bí là đệ nhị Thiên Thê cao thủ, muốn giết hắn, chỉ có thể là luyện được lĩnh vực người.”

Diêu Vận âm trầm nói nhỏ.

Nàng đi ra phía trước, cẩn thận kiểm tra Hổ Bí thi thể, trong lòng chấn kinh.

Lại phát hiện Hổ Bí toàn thân trên dưới không có chút nào thương thế, nhưng là thể nội nội tạng, kinh mạch lại toàn bộ vỡ vụn, bị người lấy không biết tên thủ đoạn

trong nháy mắt phá hủy.

Đây quả thực có chút khó tin!

Dạng gì thủ đoạn có thể để cho Hồ Bí một tia chống cự cũng không phát ra được?

“Diệu Vận trưởng lão, làm sao bây giờ? Muốn lên báo cho trong tháp sao?”

Một vị Thiên Linh tháp cao thủ hỏi thăm.

“Còn muốn hỏi sao? Báo cáo!”

Diệu Vận âm trầm nói.

“Vâng, trưởng lão!”

Bên người người gạt đầu.

Diệu Vận phía sau lưng không khỏi hiện ra từng tia từng tia tinh mịn mồ hôi lạnh.

May mắn không phải mình đang tại bảo vệ Liễu Tiên Quyền.

Nếu không, hiện tại chết chỉ sợ là mình đi?

...

Trong phòng.

Dương Phóng rất nhanh đã từ Liễu Tiên Quyền kia hiểu được toàn bộ tin tức, không chỉ có nhẹ giọng cảm khái: “Liễu Đan sư, không phải ta nói các người, các người năm đó đào tẩu liền chạy đi, cần gì phải đem đối phương loại này thí nghiệm cũng cuốn đi, đây không phải tự tìm phiền phức?”

Liễu Tiên Quyên đấng chát cười một tiếng, nói: “Coi như không cuốn đi đối phương loại này thí nghiệm, đối phương há lại sẽ buông tha chúng ta, người không hiểu rõ Thiên Linh tháp, đó là cái cực kỳ đáng sợ mà cực đoan tổ chức, bất kỳ cái gì kẻ phản bội, kẻ chạy trốn, đều sẽ chết được vô cùng thâm, đã đều là chết, vì cái gì không đụng một cái?”

“Có chút đạo lý.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “VẬY KẾ TIẾP ĐÂU? TIẾP XUỐNG CÁI NÀY THIÊN LINH THÀNH CÁC NGƯỜI LÀ KHÔNG THỂ NGÂY NGƯỜI, BẤT QUÁ TA ĐAN DỰC NGƯỜI CÒN KHÔNG CÓ LUYỆN CHẾ CHO TA RA, ĐÂY CHÍNH LÀ CÁI CHUYỆN PHIÊN TOÁI, CÁC NGƯỜI NÓI, NÊN LÀM CÁI GÌ?”

Hắn cũng không nghĩ tới gia hỏa này xui xẻo như vậy.

Thế mà nhanh như vậy liền gặp được Thiên Linh tháp cao thủ!

Liễu Tiên Quyên một trận trầm mặc.

Một lát sau, thử dò xét nói: “Nếu không để chúng ta rời đi trước thành này, chờ ta tìm an toàn địa phương, cho người thêm chậm rãi luyện đan?”

“Không ổn, dạng này khế kéo không biết muốn kéo bao lâu.”

Dương Phóng lắc đầu, trầm ngâm nói: “Các người không bằng tạm thời lưu tại thành này, tiếp xuống ít đi ra ngoài chính là, tất cả tài liệu luyện đan tất cả đều để ta tới mua, chờ ta đạt tới thứ ba Thiên Thê, ta liền thả người rời đi, như thế nào?”

“Cái này...”

Liễu Tiên Quyên sắc mặt biến hóa, nói: “Cũng tốt!”

Hắn biết mình tại Dương Phóng lòng bàn tay, vô luận như thế nào cũng là trốn không thoát.

Chỉ có thể ngoan ngoãn phối hợp.

“Đúng rồi, nơi này có hai tấm mặt nạ da người, một hồi người cùng Liễu Vân cẩn thận mang lên, chỉ cần không ra khỏi cửa tình huống dưới, hẳn là có thể ngụy trang một đoạn thời gian.”

Dương Phóng lấy ra hai tấm mặt nạ da người, lộ ra mỉm cười.

“Được.”

Liễu Tiên Quyên lần nữa gật đầu.

.
. .
. . .

Cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Sau đó thời gian, bình an vô sự.

Có Dương Phóng đánh yểm trợ, tăng thêm Liễu Tiên Quyên hai người chân không bước ra khỏi nhà, Thiên Linh tháp truy tung cũng là rất khó trước tiên đưa đến tác dụng.

Kim Cương Hàng Ma Khu!

Cực đạo Cự Ma thể!

Đây cũng là Dương Phóng trước mắt đạt được hai đại siêu cường luyện thể pháp môn.

Cái trước được từ tại Khu Thần cung, vì Phật giáo pháp môn.

Cái sau, được từ tại kim loại viên cầu, là Thiên Linh tháp nghiên cứu Thần Thi đoạt được.

Hai đại công pháp ấn chứng với nhau.

Phối hợp một chút tăng cường nhục thân đan dược, đoạn này thời gian, Dương Phóng toàn bộ nhục thân đều tại tấn mãnh tăng trưởng.

Thậm chí hai đại công pháp tại bảng tác dụng dưới, ấn ấn có dung hợp dấu hiệu.

Loại hiệu quả này ngược lại để Dương Phóng thảm kinh hãi.

Bởi vì lúc trước, chưa từng gặp mặt tám loại công năng này!

Kim Cương Hàng Ma Khu 【 độ dung hợp 10% 】

Cực đạo Cự Ma thể 【 độ dung hợp 8% 】

Dung hợp sau tên: Chưa mệnh danh 【 ngay tại dung hợp bên trong 】

“Không thể tưởng tượng nổi, hai đại luyện thể công pháp lại có thể dung hợp?”

Dương Phóng suy tư.

Bỗng nhiên kịp phản ứng.

Không phải là cùng mình tự thân tự chất có quan hệ?

Hiện tại tự chất đạt đến ngút trời kỳ tự, cho nên kích phát một chút đặc thù công năng?

Trong đầu của hắn hai loại pháp môn tin tức đang không ngừng dung hợp cùng xung kích.

Tựa như là có một đài quang não đang tiến hành thôi diễn.

Huyền diệu mà thần bí.

Mà khi Dương Phóng đột nhiên vận chuyển lên trên thân huyết nhục thời điểm, cực kỳ đáng sợ một màn trong nháy mắt xuất hiện.

Từng khối huyết nhục giống như là thổi phồng, từ trong thân thể bắt đầu hiển hiện, nhanh chóng phồng lên, toàn bộ thân hình tựa như thiêu đốt, truyền đến một cỗ kịch liệt đau nhức.

Tiếp lấy thân thể tại vốn có trình độ bên trên nhanh chóng biến lớn, biến cự.

Đại lượng kinh khủng gân xanh hiện lên ở hắn bên ngoài thân, thậm chí còn có từng khối như là khối u trạng cơ bắp, nhìn nhìn thấy mà giật mình, một cỗ cực kỳ khủng bố năng lượng trực tiếp từ Dương Phóng thân thể bên trong bộc phát ra.

Thật giống như có cái gì vô hình Cự Ma tại trong người hắn khôi phục đồng dạng.

Bên trong cả gian phòng đều tràn ngập một cỗ khí tức mang tính chất hủy diệt!

Bất quá loại này quá trình thực sự quá thống khổ.

Đến mức Dương Phóng căn bản không kiên trì nổi.

Soạt!

Rất nhanh, thân thể của hắn lần nữa cấp tốc khôi phục nguyên dạng, miệng lớn thở hổn hển, lồng ngực như là rách rưới ổng bề, hồng hộc rung động.

“Cự Ma hóa, vừa mới thân thể của ta tựa hồ bắt đầu Cự Ma hóa!”

Dương Phóng thanh âm không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ có phóng ra một bước cuối cùng, đạt tới bắt diệt cảnh giới lúc mới có thể đi vào đi Cự Ma hóa.

Nhưng khi hai đại công pháp dung hợp lúc, lại cũng có thể đạt tới loại tình trạng này.

Mà lại vừa mới lực lượng thật là đáng sợ.

So với lúc trước tối thiểu mạnh hơn chừng gấp đôi.

“Có lẽ thật có thể bị ta tìm tới một đầu thần bí rèn thể con đường!”

Dương Phóng tự nói.

...

Sau ba ngày.

Dương Phóng lần nữa đi ra ngoài, chuẩn bị mua sắm một chút dược liệu.

Diệp Huyền một mặt vẻ cung kính, sớm đã ở ngoài cửa

chờ đợi đã lâu.

“Tiền bối, nhưng có vấn đề gì có thể ra sức?”

Hai tay của hắn chấp lên, cấp tốc đón, cực kỳ kính cẩn.

“Ta chỉ là đi ra ngoài tùy tiện nhìn xem.”

Dương Phóng đáp lại, hướng về phụ cận thăm thành phố đi đến.

“Vấn đề nguyện ý đi theo làm tùy tùng.”

Diệp Huyền mở miệng, vội vàng đi theo.

Từ khi nhìn thấy Dương Phóng thời điểm, hắn liền đã không biết da mặt là vật gì, không quản đối phương vui không vui, tóm lại trong lòng đã hạ quyết tâm, muốn gắt gao dính chặt đối phương.

Coi như đối phương thái độ lạnh thế nào đi nữa mặc, hắn cũng toàn vẹn không để ý!

Dương Phóng không khỏi nhin không được cười lên.

Cái này Diệp Huyền ngược lại là có chút ý tứ.

Hắn cũng không trực tiếp cự tuyệt Diệp Huyền, mà là xuất hiện một cỗ ác thú vị.

Muốn nhìn một chút đối phương có thể kiên trì bao lâu.

Nếu là bị đối phương biết được, trước mắt mình, kỳ thật chính là 【 Thiên Thần tổ chức 】 người, cũng không biết nên biểu tình gì.

Xuyên qua đường đi, hướng về thăm thành phố bước đi.

Thiên Linh Thành thăm thành phố, so Dương Phóng trước đó gặp phải bất luận cái gì thăm thành phố đều muốn to lớn, ở chỗ này đủ loại đồ vật cơ hồ đều có thể mua được.

“Tiêu trưởng lão, người cũng ở nơi đây!”

Bỗng nhiên, một trận tiếng cười vang lên.

Chỉ gặp trước đó trung niên mỹ phụ Thẩm Lăng Tâm, trên mặt tiểu dung, mặc một bộ cung trang, từ một chỗ cửa hàng bên trong chậm rãi đi ra.

“Nguyên lai là thẩm Các chủ, ta đi ra ngoài dạo chơi, muốn tìm chút vật liệu.”

Dương Phóng đáp lại.

“Không biết thiếp thân có thể hay không giúp đỡ được gì?”

Thẩm Lăng Tâm doanh doanh cười nói.

“Không cần, ta tùy tiện nhìn xem là được.”

Dương Phóng mỉm cười.

Mình tìm người luyện chế Hoàng Cực Đan sự tình, hẳn cũng không muốn khiến người khác biết.

“Cũng tốt, nếu là cần thiếp thân hỗ trợ, còn xin Tiêu trưởng lão tùy thời lên tiếng, Tứ Phương Các khác không có, tài nguyên nhất định đầy đủ, Tiêu trưởng lão thân là Tứ Phương Các khách khanh, không quản cần gì, Tứ Phương Các đều sẽ hết sức thỏa mãn.”

Thẩm Lăng Tâm cười nói.

“Không dám.”

Dương Phóng mỉm cười, tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Sau lưng Diệp Huyền âm thầm lú lỏi, trong lòng giật mình.

Hắn cảm thấy gia tộc đối với Dương Phóng thực lực còn đánh giá thấp.

Thế mà ngay cả Thảm Lăng Tâm loại tồn tại này, đều cùng Dương Phóng ngang hàng luận giao.

Thảm Lăng Tâm!

Tứ Phương Các Bắc các Các chủ, cực kỳ cường thế, đệ nhị Thiên Thê thực lực, tại từng cái thế lực bên trong đều là tuyệt đối đại nhân vật! !

Chẳng lẽ trước mắt tiền bối cũng là thánh linh đệ nhị Thiên Thê?

Hắn thở sâu, lần nữa cấp tốc theo sau lưng.

“Tốt, chỉ cần ta đủ không muốn mặt, không quản vị tiền bối này có bao nhiêu lạnh, ta nhất định có thể cảm động đối phương, da mặt lại coi là cái gì, đều là người trưởng thành rồi, vì lợi ích, còn có cái gì không thể bán.”

Diệp Huyền trong ánh mắt tinh quang hiển hiện, tiếp tục cùng hướng Dương Phóng.

Bỗng nhiên, phía trước đám người truyền đến tiếng ồ lên.

“Đông Bộ Tiềm Long Bảng xếp hạng ra!”

“Mau nhìn xem gần nhất có người nào nhập bảng?”

Rất nhiều người cấp tốc hướng về phía trước vây tụ.

Dương Phóng bước chân dừng lại, sinh ra cảm ứng, quay đầu nhìn lại, nghi ngờ nói: “Tiềm Long Bảng?”

“Tiềm bối, đây là Thiên Long vực khu vực đông bộ đặc biệt một loại bảng danh sách, đem Đông Bộ bảy cái thành trì tất cả thanh niên tuần tài tất cả đều bày ra ở bên trong, hết thảy xếp hạng hai trăm người.”

Diệp Huyền vội vàng giải thích, sau đó lộ ra một vòng tự hào, cười nói: “Vãn bối bất tài, vừa mới danh liệt Tiềm Long Bảng thứ một trăm chín mươi một tên.”

“Thật sao?”

Dương Phóng ngạc nhiên, ánh mắt từ xa nhìn lại.

Chỉ thấy phía trên lít nha lít nhít liệt đầy danh tự.

Mỗi cái danh tự đều viết đối phương niên kỷ, tu vi, chiến tích vân vân.

Tại một trăm chín mươi một tên địa phương thành linh phát hiện Diệp Huyền.

Siêu phẩm cửa thứ hai sơ kỳ.

28 tuổi!

“Không tệ!”

Dương Phóng tùy ý nói một câu, tựa hồ tại tán dương Diệp Huyền.

Loại thực lực này tại xuyên qua bên trong tuyệt đối thuộc

về đỉnh cao nhất một hàng.

Diệp Huyền mừng thầm, đạt được Dương Phóng khích lệ, tựa hồ dị thường vui vẻ, lúc này cấp tốc theo sau lưng.

“Nếu là có thể thường thị tiền bối bên người, vẫn bối tình nguyện không muốn những này hư danh.”

Diệp Huyền cười nói.

“Đi theo ta, nhưng cũng không phải gì đó chuyện tốt.”

Dương Phóng giống như cười mà không phải cười.

Lại qua một đoạn thời gian.

Dương Phóng lục tục ngo ngoe mua sắm một chút vật liệu.

Chói mắt đã mấy cái canh giờ trôi qua.

Liền tại bọn hắn từ một chỗ cửa hàng rời đi thời điểm.

Bỗng nhiên, Dương Phóng sắc mặt khế động, dừng bước lại, ánh mắt hướng về một bên ngõ nhỏ quét tới, thản nhiên nói: “Người có cừu gia?”

Diệp Huyền sắc mặt trong nháy mắt trở nên xanh xám.

“Mạnh Vân!”

Ngõ nhỏ bên trong.

Một cái sắc mặt che lấp thanh niên nam tử, ánh mắt đậm mạc, chậm rãi đi ra, một đôi ánh mắt hướng về Diệp Huyền nhìn lại, thản nhiên nói: “Diệp công tử, thật sự là không khéo, người ta lại gặp mặt!”

Tại thanh niên nam tử này bên người, thành linh còn đi theo một vị sắc mặt tái nhợt, cằm thật nhọn lão giả, mặt mũi tràn đầy nụ cười quỷ dị, làm cho người kinh hãi run rẩy.

Nhìn chăm chú đến lão giả sát na, Diệp Huyền càng là sắc mặt đột biến.

Thanh Bức tán nhân!

Hắn vội vàng cấp tốc nhìn về phía Dương Phóng.

“Đừng nhìn ta, không liên quan gì đến ta.”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại.

...

Chương 345 : Dương Phóng! Đại cao nhân!

Dương Phóng một mặt biểu tình tự tiếu phi tiếu, thanh sam phiêu động, tóc đen như mực, một bộ trí thân sự ngoại bộ dáng, ánh mắt nhiều hứng thú hướng về Diệp Huyền nhìn bên này tới.

Diệp Huyền lập tức tê cả da đầu.

Nhưng rất nhanh kịp phản ứng.

Hắn là. . vị tiền bối này đang khảo nghiệm mình?

Nghĩ đến chỗ này địa, hắn lập tức thở sâu, cưỡng ép trấn định, ánh mắt hướng về Mạnh Vân bên kia nhìn lại, mở miệng nói: “Mạnh Vân, lần trước để người chạy mất, không nghĩ tới người lần này thế mà còn dám xuất hiện, liền không sợ lần này triệt để lưu tại nơi này sao?”

“Đánh rắm!”

Che lấp thanh niên nam tử Mạnh Vân lạnh giọng mắng một câu, nói: “Lần trước là các người Diệp gia lấy nhiều khi ít, cộng đồng vây công ta, lần này các người Diệp gia nhưng không có người ở bên người, Diệp Huyền, có gan, lại đến đọ sức một trận.”

“Hừ.”

Diệp Huyền cười lạnh một tiếng, nói: “Đơn đả độc đấu, đơn giản là thất phu hành vi thôi, cao thủ chân chính từ trước đến nay khinh thường tại loại này quyết đấu.”

“Ít nói lời vô ích, lần trước một kiếm mối thù ta muốn

đích thân đòi lại, nhận lấy cái chết!”

Mạnh Vân gầm thét một tiếng, lườm nhác nói nhảm, trường kiếm ra khỏi vỏ, thân thể cơ hồ trong nháy mắt đánh tới, thẳng đến Diệp Huyền yếu hại mà đi.

Diệp Huyền biến sắc, biết tại Dương Phóng trước mặt vô luận như thế nào không thể lùi bước, nếu không trước đó một lời cố gắng liền đem triệt để uổng phí.

Nhất định phải tại ” tiền bối ” trước mặt lưu lại ấn tượng.

Keng!

Trường kiếm Xuất Khiếu, phát ra thanh âm chói tai, trực tiếp hướng về Mạnh Vân thân thể cấp tốc nghênh đón.

Keng keng keng keng!

Hai người kiếm pháp va chạm, lập tức dẫn phát kinh phong gào thét, trên đường phố tạo thành không nhỏ động tĩnh.

“Có người quyết đấu!”

“ 【 Ngọa Long kiếm 】 Diệp Huyền đại chiến 【 thanh quang kiếm 】 Mạnh Vân, mau đến xem a!”

Rất nhanh có người quát to lên.

Đã dẫn phát đại lượng giang hồ khách vây tụ, nghị luận âm ỉ, thanh âm ồn ào.

Thanh Bức tán nhân thì là đứng nghiêm một bên, trên mặt tiểu dung, một đôi yêu dị quỷ mị con người, đang không ngừng hướng về Dương Phóng bên người quét tới, tựa hồ muốn xem mặt Dương Phóng.

Chỉ bất quá không quản hấn như thế nào liếc nhìn,
Dương Phóng từ đầu đến cuối sắc mặt bình tĩnh, bất vi
sở động.

Mà để Thanh Bức tán nhân âm thầm ngạc nhiên là,
trước mắt Dương Phóng liền như là một vũng sâu không
thấy đáy vực sâu, không lộ mảy may khí tức.

Cái này khiến hấn âm thầm hồ nghi.

Hấn chính là thánh linh đệ nhất Thiên Thê tu vi, toàn bộ
Thiên Linh Thành có ít cường giả, hấn cơ hồ biết tất cả,
nhưng vì sao chưa bao giờ thấy qua Dương Phóng, mà
lại gương mặt này quá trẻ tuổi chút.

Là cố lộng huyền hư?

Hay là thật có chút thủ đoạn?

Nhưng rất nhanh Thanh Bức tán nhân không tiếp tục để
ý, mà là đem ánh mắt lần nữa nhìn về phía trong tràng.

Hai người quyết đấu rất là đặc sắc.

Kiểm pháp va chạm, thân pháp xê dịch, mang theo từng
đợt trận gió mãnh liệt, đem bốn phía quây hàng hết thấy
lật tung, keng keng keng chói tai thanh âm không ngừng
vang lên.

Đảo mắt trên trăm chiêu quá khứ.

Chiến đến lúc này, Diệp Huyền bỗng nhiên gào to một
tiếng, tựa hồ thi triển bí pháp gì, kiếm trong tay thế đột
nhiên tăng tốc, như là cuồng phong mưa rào, lít nha lít
nhít, tốc độ so trước đó trực tiếp nhanh không chỉ gấp
hai.

Kể từ đó, đối diện Mạnh Vân lập tức thốt nhiên biến sắc,

luồng cuống tay chân, vội vàng nhanh chóng chống cự.

Nhưng vẫn là bị Diệp Huyền trường kiếm quẹt làm bị thương, ngực khu vực liên tục xuất hiện nhiều đạo vết thương.

“Làm càn!”

Thanh Bức tán nhân quát chói tai một tiếng, thanh âm như là vô hình máy khoan điện, trực tiếp hướng về Diệp Huyền trong óc hung hăng chui vào, đồng thời Thanh Bức tán nhân di hình hoán ảnh, nhanh đến cực hạn, liền muốn trực tiếp bắt đi Diệp Huyền.

Chỉ bắt quá hấn thân thể vừa muốn lóe ra, bỗng nhiên bỗng nhiên dừng lại, cảm thấy được thân thể thật giống như bị một tòa nặng nhạc ngăn chặn, lập tức không thể động đậy.

Trong lòng hấn giật mình, vội vàng cấp tốc nhìn mình bả vai.

Chỉ gặp một con khoan hậu đại thủ chẳng biết lúc nào đã rơi vào bờ vai của hấn, đem hấn dễ như trở bàn tay đè lại, một trương cười tửm tửm khuôn mặt cư cao lâm hạ nhìn xem hấn.

Chính là mới vừa rồi thanh bào người.

Hấn là khi nào xuất hiện ở sau lưng mình?

Mình thế nhưng là thánh linh!

Thanh Bức tán nhân lập tức trong lòng kinh hoảng, không thể tưởng tượng nổi.

“Người tuổi trẻ sự tình liền để người trẻ tuổi tự mình giải quyết, người cần gì phải hỏi nhiều?”

Dương Phóng cười nói.

Mặc dù là nói không liên quan mình sự tình, bất quá đối phương lấy lớn hiếp nhỏ, mình nhược tiếp tục ngồi xem, cũng không thích hợp, bởi vậy thích hợp can thiệp một chút.

Thanh Bức tán nhân mồ hôi lạnh cuồn cuộn, liên tục gạt đầu, nói: “Là, là, tiền bối nói rất đúng.”

Hắn cảm giác được toàn bộ xương bả vai dị thường đau đớn.

Tựa hồ chỉ cần đối phương nhẹ nhàng bóp, mình một cánh tay liền sẽ triệt để phế bỏ.

“Ừm.”

Dương Phóng mỉm cười, buông lỏng ra Thanh Bức tán nhân bả vai.

Trong tràng kinh phong gào thét, nguy cơ thay nhau nổi lên, dẫn phát vô số người kinh hô.

Đến cuối cùng bịch một tiếng, Diệp Huyền một chưởng vỗ ra, cùng Mạnh Vân liều mạng một chưởng, quang mang hiển hiện, tại chỗ đem Mạnh Vân thân thể oanh bay ngược mà ra, hung hăng nện ở nơi xa.

“Vân nhi!”

Thanh Bức tán nhân kinh hô một tiếng, vội vàng nhìn thoáng qua một bên Dương Phóng, phát hiện Dương Phóng không có nhiều lời về sau, lúc này lao nhanh ra, nắm lên Mạnh Vân thân thể, chọt lóe lên, sát na biến mất nơi đây, vô tung vô ảnh.

Bốn phương tám hướng lần nữa dẫn phát oanh động.

“Thật nhanh thân pháp!”

“Ngọa tào!”

“Thanh Bức tán nhân, kia là Thanh Bức tán nhân a?”

Đám người kinh hô.

Thanh Bức tán nhân, tả đạo bên trong tồn tại cực kỳ đáng sợ, lấy khinh công tăng trưởng, tuyệt thế vô song, nhắc lên tên của hắn, coi là thật có thể dừng tiểu nhi khóc đêm, chỉ bất quá thực sự được gặp hắn, nhưng không có mấy người.

Vừa mới loại kia tốc độ, nhanh như thiểm điện, hơn phân nửa chính là trong truyền thuyết Thanh Bức tán nhân!

Diệp Huyền thở hổn hển, sắc mặt trắng bệch, cảm giác được thân thể tiêu hao rất lớn, vội vàng cấp tốc lấy ra một hạt Hồi Khí Đan, trực tiếp nuốt xuống, sau đó vội vàng quay đầu quan sát.

Chỉ gặp bốn phía đám người phun trào, thanh âm ồn ào, vây tụ vô số bóng người.

Nhưng Dương Phóng thân thể lại sớm đã biến mất.

Không phải khi nào rời đi.

“Cao nhân phong phạm!”

Diệp Huyền trong lòng nghiêm nghị, càng thêm kiên định muốn đi theo Dương Phóng, vội vàng cấp tốc phóng ra, hướng về Dương Phóng trụ sở tiến đến,

...

Rộng rãi trong sân.

Phật kinh thanh âm vang lên, phiêu hốt khó lường, tràn ngập thiền ý, để cho người ta có loại khó tả tâm linh an bình cảm giác, như là tiến vào thâm sơn cổ tháp, đêm khuya tĩnh lặng nghe chuông.

“... người này vô ngã tương, không người tương, không mỗi người một vẻ, không thọ người tương, cho nên người gì. Ta tương tức là không phải tương, người tương mỗi người một vẻ thọ người tương, tức là không phải tương...”

Trong sân.

Dương Phóng đã chẳng biết lúc nào trở về, cầm trong tay một quyển Kim Cương Kinh, tại cây hòe phía dưới lắng lặng đọc, gật gù đắc ý, tựa hồ ẩn chứa lớn lao vận vị.

Diệp Huyền đã tìm đến về sau, một mặt ngây thơ, muốn trực tiếp mở miệng cảm ơn, nhưng lại lo lắng tùy tiện quấy rầy, sẽ tạo thành ấn tượng xấu.

Hắn nhưng là thật vất vả mới kiên trì đến nay, vô luận như thế nào không thể phá hỏng trước đó hình tượng.

Rơi vào đường cùng, hắn đành phải đứng tại trong sân lắng lặng lắng nghe.

Già nua cây hòe, viện lạc rộng rãi, Phật kinh âm thanh mịt mờ truyền đến, như giống như tâm linh gột rửa.

Ngay từ đầu Diệp Huyền còn nghe không hiểu loại này Phật kinh bên trong ẩn chứa cao thâm Phật lý, chỉ cảm thấy khó đọc tối nghĩa, cực kỳ khó nghe, nhưng thời

gian dần trôi qua lại có một loại tâm thần bình tĩnh cảm giác.

Trước đó mừng rỡ, nôn nóng, phiền muộn, áp lực tựa hồ theo tiếng tụng kinh vang lên, mà chậm rãi biến mất, như là tia nước nhỏ trong lòng ruộng chảy xuôi mà qua, có một loại không nói ra được tĩnh mịch cảm giác.

Giờ khắc này, thời gian phẳng phát đình trệ, không gian tựa như đứng im.

Phiền não đi xa,

Thanh tĩnh bao phủ.

Diệp Huyền sắc mặt mờ mịt, lại có một loại tâm linh vắng vẻ cảm giác, não hải một mảnh không minh, không nhúc nhích.

Thật lâu.

Dương Phóng tiếng tụng kinh mới rốt cục kết thúc.

Một quyển thật dày kinh thư bị hấn triệt để niệm xong, sau đó chậm rãi khép lại.

“Người còn có việc?”

Bỗng nhiên, hấn bình tĩnh giọng ôn hòa chậm rãi truyền ra.

Diệp Huyền từ linh hoạt kỳ ảo thanh tĩnh bên trong bỗng nhiên tỉnh táo lại, trong lòng giật mình, lúc này mới phát hiện sắc trời chẳng biết lúc nào đã trở tối, mặt trời xuống núi, ở phía xa hình thành một mảnh đỏ sậm chi sắc.

Hấn cái này vừa đứng lại ước chừng qua ba, bốn tiếng!

Từ xế chiều đi thẳng đến hoàng hôn.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Thời gian trôi qua không khỏi quá nhanh?

“Không, không có việc gì.”

Diệp Huyền vội vàng đáp lại, tựa hồ quên đi lần này mục đích, lại đột nhiên kịp phản ứng, liền vội vàng khom người nói ra: “Đa tạ tiền bối hôm nay tương trợ.”

“Ta nhưng không có giúp người.”

Dương Phóng cười nói: “Có thể chiến thắng đối phương, toàn bộ nhờ chính người thôi.”

“Nếu không có tiền bối tại một bên chấn nhiếp, Thanh Bức tán nhân tất nhiên sẽ không bỏ qua tại hạ.”

Diệp Huyền tựa hồ minh bạch lúc ấy tràng cảnh, khom người nói.

Dương Phóng từ chối cho ý kiến, mỉm cười, xoay người lại chuẩn bị nhóm lửa nấu cơm.

Diệp Huyền nhìn thấy sắc trời đã tối, Dương Phóng lại chưa trực tiếp mời hẳn, trong lòng mãnh liệt không ngừng, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài, chấp tay nói: “Tiền bối, vẫn bối tạm thời cáo từ.”

“Ừm.”

Dương Phóng tùy ý lên tiếng, không cần phải nhiều lời nữa.

Diệp Huyền lần nữa chấp tay, chậm rãi rời khỏi.

Hôm nay chỗ gặp, để hẳn càng thêm kiên định muốn lấy lòng vị tiên bối này!

Trước kia chỉ là trong nhà nguyên lão nói với mình, vị tiên bối này là cái cao nhân, nhưng mình chưa hề gặp hẳn lộ ra tay, cho đến hôm nay mới tính minh bạch.

Có thể để cho Thẩm Lăng Tâm ngang hàng luận giao.

Có thể để cho Thanh Bức tán nhân trực tiếp rút đi.

Có thể vô thanh vô tức để cho mình lâm vào ngốc trệ.

Người này!

Cao thâm mạt trắc.

“Hơn phân nửa là cái nào đó lão quái vật ẩn cư nhân gian, rất có thể sống ba năm trăm tuổi, bằng không, không có khả năng có còn trẻ như vậy khuôn mặt, bất quá đừng sợ, chỉ cần cuộc vung được nhanh, không có góc tường đào bất động, phi, sai, chỉ cần da mặt dày, nhất định có thể tranh thủ đối phương niềm vui.”

Diệp Huyền thầm nghĩ trong lòng.

Trải qua hiện thực xã hội đánh đập, điểm ấy ngăn trở tính là gì?

Hắn chuẩn bị lần nữa tìm người qua đường Giáp, người qua đường Ất, người qua đường Bính, người qua đường Đinh thương nghị một chút, cũng tốt để bọn hắn cho mình cộng đồng bày mưu tính kế.

Cách đó không xa.

Nóc nhà khu vực.

Một vị ông lão mặc áo bào đen, lẳng lẳng sừng sững, ánh mắt ngưng trọng mà thâm thúy, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ khó tin, tuổi tác không nhỏ, tóc, sợi râu tất cả đều trắng, nếp nhăn trên mặt chất thành một đống, có thể kẹp chết con muỗi, trên thân tràn ngập một cỗ vô hình mục nát chi khí.

Nếu là Diệp Huyền ở đây, nhất định có thể một chút nhận ra người này.

Chính là Diệp gia lão tổ!

Thánh linh đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong cường giả!

“Cha, người này như thế nào?”

Tại bên cạnh hắn, một vị khác lão giả cẩn thận hỏi thăm.

người mặc kim bào, trên mặt nếp nhăn tương đối ít chút, nhưng cũng có bảy tám chục tuổi lúc, chính là Diệp Huyền tại dị giới gia gia, đương nhiệm Diệp gia gia chủ.

“Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi.”

Kia áo bào đen lão giả thanh âm ngưng trọng, chăm chú nhìn Dương Phóng, bỗng nhiên nhẹ hút khẩu khí, nói nhỏ: “Trở về nói cho Diệp Huyền, vô luận như thế nào không thể trêu chọc vị tiền bối này, nhược không nhìn lầm, vị tiền bối này chỉ sợ sẽ phải bước vào thứ ba Thiên Thê, tiến vào kia thần bí phiêu miểu cảnh giới, “

“Thứ ba Thiên Thê?”

Kim bào lão giả biến sắc, đơn giản không thể tin.

“Đúng vậy, hắn đọc Phật kinh, không chỉ có ảnh hưởng đến Diệp Huyền, ngay cả chúng ta cũng bị ảnh hưởng

đến, mặt ngoài là niệm cho Diệp Huyền nghe, trên thực tế là niệm cho chúng ta nghe, từ chúng ta vừa đến, liền sa vào đến không Linh Tĩnh mặt bên trong, không cảm giác được thời gian trôi qua, nếu là đối phương muốn thống hạ sát thủ, người ta đã sớm là người chết!”

Áo bào đen lão giả hồi hộp nói.

Hắn cũng là nghe nói một vị Chí cường giả thuê lại nhà hắn vớt bỏ viện tử, trong lòng không yên lòng, lúc này mới quyết định đến đây âm thầm nhìn qua.

Nhưng lại nghĩ không ra, tại hắn vừa mới đến, Dương Phóng tiếng tụng kinh liền vang lên.

Từ đó trở đi, hắn liền trong nháy mắt mất đi thời gian ý thức!

Bây giờ lần nữa hồi tưởng, quả nhiên là mồ hôi lạnh cuồn cuồn.

Vị tiên bối này hắn là ngay từ đầu liền phát hiện đến bọn hắn.

Một bên kim bào lão giả cũng là lộ ra hãi nhiên, lần nữa nhịn không được hướng về Dương Phóng nơi đó nhìn sang.

“Cha, vậy chúng ta làm sao bây giờ? Muốn hay không tự mình ra mặt đi lôi kéo đối phương?”

Kim bào lão giả dò hỏi.

“Không thể!”

Áo bào đen lão giả vô cùng quả quyết, ngưng tiếng nói: “Mạnh như thế người, ẩn cư chợ búa, tất nhiên là chịu đủ trước đó sinh hoạt, người ta nếu là đột nhiên tiến đến

lôi kéo đối phương, sẽ chỉ làm đối phương cảm thấy chán ghét, phương pháp tốt nhất chính là coi như không biết, tiếp tục từ Huyền Nhi tiếp xúc với hắn.”

“Tốt, tốt!”

Kim bào lão giả liên tục gật đầu.

Diệp Huyền là hắn đồng đảo cháu trai bên trong một cái, gần nhất ba năm ở giữa mới bắt đầu quật khởi, trước đó một mực yên lặng không nghe thấy, so như phế vật.

Nhưng thẳng đến ba năm trước đây mới đột nhiên khai khiếu, không chỉ tu vì đột nhiên tăng mạnh, xử sự làm người càng là cực kỳ lão luyện cùng khéo đưa đẩy, hơn nữa còn nhiều hơn rất nhiều lai lịch bí ẩn bằng hữu, không chỉ một lần hóa giải qua gia tộc nguy cơ, nếu không phải mình đã kiểm tra Diệp Huyền, đều cho là hắn bị người đoạt xá.

Bây giờ Diệp Huyền nếu là có thể lấy lòng vị tiên bối này, kia càng thêm là một cái công lớn.

“Đi!”

Hai người thân thể nhoáng một cái, sát na biến mất.

...

Viện tử chỗ sâu.

Liễu Tiên Quyên cũng cuối cùng từ yên tĩnh linh hoạt kỳ ảo bên trong tĩnh ngộ lại, biến sắc, vội vàng cấp tốc hướng về nhìn bốn phía, trong lòng chấn động, không thể tưởng tượng nổi.

Hắn chỉ là đi ra ngoài ngược lại cái nước, kết quả trực tiếp ngày người nơi đây mấy canh giờ?

Cái này sao có thể?

Ngay từ đầu nghe được phật kinh vang lên lúc, hắn còn không có để ý, chỉ cảm thấy mông lung, như thật như ảo, kết quả tại hắn nghiêng tai cố gắng lắng nghe thời điểm, thật giống như lâm vào một cái quỹ dị vòng xoáy bên trong, có thần bí đại thủ lôi kéo ý thức của hắn càng kéo càng xa, trực tiếp để hắn triệt để lâm vào linh hoạt kỳ ảo...

“Gia hỏa này, càng ngày càng đáng sợ, hắn đến cùng đạt tới cái nào cảnh giới?”

Liễu Tiên Quyền thần sắc biến ảo.

Khó trách bắt đầu nghiên cứu phật kinh!

Đến loại tình trạng này, hắn là nhận Hắc Âm âm mai cũng rất mạnh đi?

Hắn xoay người lại, lần nữa trở về phòng luyện đan.

“Bức cách ngược lại là có, đáng tiếc là cái phật kinh, mà không phải đạo kinh.”

Trong sân, Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu.

Nếu là cầm trong tay đạo kinh, phối hợp tự thân khí thể, cũng không tệ.

Nhưng cầm trong tay phật kinh, tổng cho người ta một loại dờ dờ ương ương cảm giác, mình cũng không phải hòa thượng.

“Vừa mới hai vị kia là Diệp gia lão tổ? Ta làm thành như vậy, tựa hồ đồng đẳng với gián tiếp giúp Diệp Huyền, gia hỏa này trở lại thế giới hiện thực đoán chừng cái đuôi lại

muốn nhếch lên tới, muốn hay không thích hợp gõ một cái?”

Dương Phóng suy tư.

...

Ngày kế tiếp buổi chiều.

Náo nhiệt thăm thành phố bên trong, Dương Phóng đang lẳng lặng đi dạo.

Hôm qua cần tài liệu luyện đàn đã toàn bộ mua sắm hoàn tất.

Hôm nay đi ra ngoài, thuận túy là bởi vì không muốn lại tự mình làm cơm, chuẩn bị ở bên ngoài thay đổi khẩu vị.

Ở bên cạnh hắn.

Diệp Huyền thành thành thật thật đi theo, thái độ rõ ràng so với hôm qua càng thêm kính cẩn, liền hô hấp cũng không dám lớn tiếng hô hấp, tối hôm qua sau khi trở về, gia tộc lão tổ trước tiên tìm được hắn.

Cũng lấy cực kỳ nghiêm túc giọng điệu nói với chính mình ra vị tiền bối này đáng sợ, cũng để cho mình cần phải thi triển tất cả vốn liếng lấy lòng vị tiền bối này.

Bởi vì vị tiền bối này khả năng so trong tưởng tượng kinh khủng hơn!

Cái này khiến Diệp Huyền cũng lần nữa giật nảy cả mình.

Đồng thời, hắn âm thầm kích động, cảm giác được nhân sinh của mình khả năng nghênh đón cát cánh.

Nếu có thể đem nịnh bợ đến vị tiền bối này, trong vòng ba năm rưỡi, nói không chừng có thể tiến nhập thánh linh!

“A?”

Bỗng nhiên, Diệp Huyền khẽ di một tiếng, trực tiếp nhìn về phía nơi xa, lộ ra ngạc nhiên.

Dương Phóng cũng là ánh mắt có chút lóe lên.

Lại gặp được người quen.

Vũ Trụ đoàn!

Lại là Hàn Quốc mấy tên kia.

Dương Phóng khóe miệng lập tức lộ ra từng tia từng tia tiếu dung.

Kỳ thật mình cho tới nay đều là cái lòng dạ hẹp hòi người...

...

Chương 346 : Nhiệm vụ! Điều tra!

Ban đêm giáng lâm.

Thiên Linh Thành bên trong, phồn hoa vẫn như cũ, các loại rao hàng thanh âm liên tiếp vang lên, tràn ngập trận trận đồ ăn hương thơm, cũng không ít chợ đen đang lặng lẽ tổ chức.

Rộng rãi trong sân.

Kim Dong-yi, Kim Geum, Park Anan, Park Yun bốn vị Vũ Trụ đoàn thành viên, vừa mới ở bên ngoài ăn xong cơm tối, từ đằng xa lượn quanh một vòng, xác định không có người theo dõi về sau, lúc này mới chạy về trụ sở, không khỏi có chút cảm khái.

“Thiên Linh Thành không hổ là Đông Bộ đại thành đệ nhất, phồn hoa dị thường, cường giả đông đảo, thật khiến cho người ta sợ hãi thán phục!”

Kim Dong-yi khẽ thở dài, “Sau này muốn ở chỗ này hoạt động, chỉ sợ là muôn vàn khó khăn, cũng may Diệt Tà minh thượng tầng cũng không thật dám đánh thành này chú ý, bằng không, chúng ta lúc nào cũng có thể trở thành pháo hôi!”

“Không tệ, đợi đến mấy vị trưởng lão mua đồ xong, chậm nhất hậu thiên, chúng ta hẳn là liền có thể rời đi nơi đây.”

Park Anan cười nói, “Đúng rồi, thừa dịp mấy ngày nay, chúng ta không ngại nhiều dạo chơi, nói không chừng còn có thể gặp được Trung Quốc những người xuyên việt kia, Trung Quốc Ma Đô những người xuyên việt kia

đều tại Thiên Long vực, coi như bình quân một chút, cũng sẽ có hơn hai trăm người rơi vào khu vực đông bộ, gặp phải xác suất vẫn còn rất cao.”

“Trung Quốc, ha ha.”

Kim Dong-yi cười cười, nói: “Ta cũng không nguyện ý cùng đám người kia liên hệ, trước đó tại người xuyên việt giao lưu hội bên trong thời điểm, ta nói cho bọn hắn, chúng ta đều là siêu phẩm cửa thứ nhất đỉnh phong, cũng nói bọn hắn không chịu nổi một địch, khẳng định đều đã thương tổn tới tự tôn của bọn hắn tâm, nếu là ở chỗ này bị bọn hắn gặp được, làm không khéo sẽ trực tiếp ra tay với chúng ta, đây cũng không phải là cái gì tốt chơi sự tình.”

“Không thể nào? Trung Quốc người xuyên việt hẳn là không làm được loại sự tình này a?”

Kim Geum giật mình nói.

“Có làm hay không đạt được, ai có thể biết, dù sao ta không dám đánh cược.”

Kim Dong-yi cười nói.

Thế giới hiện thực bọn hắn vì miệng pháo đã nghiền, từng tại giao lưu hội bên trên, đối với mình trắng trợn thổi phồng, gièm pha người khác, hiện tại thật đến Thiên Long vực, ngược lại trở nên câu nệ.

Nhất là cái kia thần bí khó dò Thiên Thần tổ chức...

Vạn nhất tổ chức này bên trong cũng có cao thủ tại Thiên Long vực, đó cũng không phải là chơi vui.

Bọn hắn ban đầu ở nước Mỹ chính thức chỉ dẫn dưới, tại trên quốc tế trắng trợn chửi bới Thiên Thần tổ chức,

đối Thiên Thần tổ chức tiến hành gièm pha cùng bài xích, chuyện này khẳng định đã sớm chọc giận tới Thiên Thần tổ chức.

Nếu là bọn họ còn tại trước đó 【 Long Hỏa vực 】 , núi cao Hoàng đế xa, tự nhiên không cần sợ.

Nhưng bây giờ tới Thiên Long vực, vẫn là thành thật một chút tương đối tốt.

“Đúng rồi, mấy vị kia trưởng lão lúc nào trở về?”

Park Yun dò hỏi.

“Bọn hắn đều đi tham gia đấu giá hội, dù sao tối nay khẳng định trở về, điểm này không cần lo lắng.”

Kim Dong-yi cười nói.

Vừa đi, một bên tiện tay đẩy ra trước mắt một chỗ cửa phòng.

Nhưng theo cửa phòng đẩy ra, bỗng nhiên, Kim Dong-yi nụ cười trên mặt cứng đờ, động tác dừng lại, ánh mắt trở nên ngưng trọng dị thường, một chút ngăn lại bên người ba người.

“Thế nào đội trưởng?”

Ba người nghi ngờ nói.

“Gian phòng có người đi vào.”

Kim Dong-yi ngữ khí ngưng trọng, ánh mắt cấp tốc liếc nhìn, bỗng nhiên rơi vào phía trước nhất trên một cái bàn, chỉ gặp trên mặt bàn bút mực giấy nghiên toàn bộ triển khai, tựa hồ tại trước đây không lâu vừa mới có người dùng qua.

Mặt trên còn có một trượng bày ra giấy trắng.

Kim Dong-yi sắc mặt biến hóa, vội vàng cấp tốc phóng ra, hướng về giấy trắng quét tới.

Bên người ba người đồng dạng nhanh chóng theo tới.

Nhìn thanh bạch giấy chữ viết về sau, bọn hắn lập tức kinh hãi, không dám tin.

【 được nghe Vũ Trụ đoàn thành viên cái thế vô song, tại thế giới hiện thực không chỉ một lần chửi bới Thiên Thần tổ chức, bản đạo Nguyên Thủy, chuyên tới để tiếp, người bốn người đã thân trúng ta chi kịch độc, ít ngày nữa sắp chết thảm, nhưng muốn mạng sống, đương ngoan ngoãn nghe lời, chớ tìm người giải độc, ta chi kịch độc nhưng độc chết thánh linh, duy ta độc môn thủ đoạn có thể giải, phạm là đụng vào những dược vật khác, các người tất Khí Huyết ngưng đọng mà chết! 】

【 nếu không tin, nhưng vận công huyết quan nguyên, gặp mặt sẽ hiểu! 】

【 Thiên Thần tổ chức, Nguyên Thủy tùy bút! 】

Lít nha lít nhít chữ viết đập vào mi mắt.

Trước mắt bốn người lập tức thần sắc kinh hoảng, mồ hôi lạnh cuồn cuộn, lộ ra kinh ngạc chi sắc.

Bọn hắn lại thân trúng kịch độc?

Cái này sao có thể?

Chuyện khi nào?

Ăn cơm, uống nước, bọn hắn đều từng lấy ngân châm

thử qua, tuyệt đối không độc!

“Huyết quan nguyên, nhanh vận chuyển huyết quan nguyên!”

Kim Dong-yi bỗng nhiên kịp phản ứng, vội vàng mở miệng.

Bốn người lúc này vận chuyển chân khí, phóng tới huyết quan nguyên.

Phốc phốc phốc phốc!

Một sát na, bốn người tất cả đều cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, thân thể kém chút té nhào vào đây, toàn thân trên dưới trực tiếp truyền đến như là như kim đâm đâm nhói.

Chỉ cảm thấy mỗi một tác da thịt đều thống khổ dị thường, ngay cả sắc mặt đều tại hóa thành hóa thành màu đen.

“Là thật, chúng ta thật trúng độc!”

Park Anan kinh hãi kêu lên.

“Không muốn phục dụng đan dược, đừng rêu rao!”

Kim Dong-yi vội vàng ngăn lại bên người đồng bạn, kinh hoảng kêu to.

Trên giấy viết rất rõ ràng, chỉ có độc môn thủ đoạn có thể giải, nhược chạm đến những dược vật khác, sẽ chỉ làm bọn hắn Khí Huyết ngược dòng mà chết.

Mấy người trong lòng chấn động, vội vàng giữ yên lặng, xếp bằng ngồi dưới đất, vận chuyển chân khí, từng lần một bình phục thân thể dị dạng.

Thật lâu, loại đau khổ này cảm giác lần nữa chậm rãi biến mất.

Mấy người sắc mặt trắng bệch, từ dưới đất đứng dậy, hai mặt nhìn nhau, đều là nhìn thấy lẫn nhau trong mắt kính hãi cùng không thể tưởng tượng nổi.

Thiên Thần tổ chức!

Bọn hắn vừa mới đến Thiên Long vực thế mà liền gặp đối phương?

Đây cũng quá qua đáng sợ!

“Xong, đối phương cho chúng ta hạ kịch độc, cái này nên làm thế nào cho phải?”

Kim Geum run giọng nói.

“Chớ khần trương, chớ khần trương, đối phương đã không có giết chúng ta, khẳng định còn lưu chúng ta hữu dụng.”

Kim Dong-yi tỉnh táo lại, cấp tốc nói.

Ba người khác lập tức kịp phản ứng.

Không tệ!

Lấy loại này thần hồ kỳ thần hạ độc thủ đoạn, muốn hạ độc chết bọn hắn, thực sự quá dễ dàng.

Nhưng đối phương hết lần này tới lần khác không có làm.

Khẳng định có mục đích riêng.

“Nguyên Thủy. . cái này xuất thủ người thế mà tự xưng Nguyên Thủy?”

Park Yun ngữ khí thì ào, nói: “Nếu là nhớ không lầm, cái danh hiệu này tại Trung Quốc cổ đại thần thoại trong tổ chức, cũng là thuộc về đứng đầu nhất đại thần a?”

Mấy người lần nữa rùng mình một cái, lộ ra nồng đậm đấng chất.

Sớm biết như thế, tại thế giới hiện thực liền không nên đùa nghịch miệng pháo.

...

Nơi xa.

Đường phố phồn hoa bên trên.

Dương Phóng thân thể chợt lóe lên, ống tay áo phiêu động, dưới miệng ý thức héch lên.

Mấy cái Hàn Quốc thành viên cùng hắn cũng không đại thù, chỉ là mấy người miệng không sạch sẽ, cho nên tùy tiện cho chút giáo huấn, cũng coi như thỏa mãn mình 【 có thù tất báo 】 tâm lý.

Bằng không sau này trở lại thế giới hiện thực, đoán chừng thường thường đều sẽ có người xuất hiện chỉ trở.

Này lại để hắn không sợ người khác làm phiền.

Đêm nay thuộc về giết gà dọa khỉ.

Tin tưởng trở lại hiện thực về sau, bọn hắn hẳn là sẽ lập tức làm sáng tỏ tự thân, cũng không dám lại nói lung tung.

Dương Phóng bước chân không ngừng, hướng về trụ sở trở về.

...

Hôm sau đến.

Dương Phóng như thường lệ tu luyện, Lôi Âm hô hấp pháp cùng hai đại rèn thể pháp môn tất cả đều tu luyện một hồi, sau đó tiếp tục trong sân tu luyện lên nhuyễn kiếm.

Hôm nay Diệp Huyền cũng không tiếp tục tới, chỉ là để cho người ta đưa tới ăn uống.

Lúc buổi sáng, tiếng đập cửa bỗng nhiên vang lên.

Một vị Tứ Phương Các nam tử trung niên hai tay ôm lấy, cung kính nói: “Tiêu trưởng lão, thăm Các chủ cho mời, để ngài đi qua một chuyến.”

“Chuyện gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thuộc hạ không biết, ngài đi hẳn là liền rõ ràng.”

Vị trung niên nam tử kia đáp lại.

“Tốt, dẫn đường.”

Dương Phóng đáp lại, hướng về bên ngoài đi đến.

...

Tứ Phương Các Bắc các.

Chiếm cứ to lớn, tại Thiên Linh Thành bên trong tiếng

tăm lừng lầy, thuộc về nhất lưu thế lực một trong.

Tứ Phương Các tổng cộng có bốn phía phân các, phân biệt ở vào khu vực đông bộ bất đồng thành trì.

Phụ trách nơi đây chính là Thảm Lăng Tâm.

“Tiêu trưởng lão, người đã đến.”

Trong sân, Thảm Lăng Tâm xoay người lại, miễn cưỡng lộ ra tiểu dung, mặc dù vẫn như cũ một bộ thành thực vũ mị chi dạng, nhưng trên mặt cũng đã ngày xưa câu hồn chi sắc, ngược lại đôi mi thanh tú cau lại, tựa hồ có việc vật quán thân.

“Thảm Các chủ, không phải là đã xảy ra chuyện gì?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Xác thực như thế, thật sự là chuyện gì đều không gạt được Tiêu trưởng lão.”

Thảm Lăng Tâm cười khổ một tiếng, nói: “Lúc đầu chuyện này ta là nghĩ tự mình giải quyết, chỉ là liên tục truy tra nhiều ngày, manh mối càng ngày càng loạn, khó mà làm rõ, bất đắc dĩ mới gọi Tiêu trưởng lão tới, còn xin Tiêu trưởng lão chớ trách.”

Nàng trầm ngâm một hai, mở miệng nói: “Sự tình đại khái phát sinh ở gần nửa tháng trước, lúc ấy Bắc các một vị Thái Thượng trưởng lão Lữ Vọng đột nhiên chết thảm, Lữ Vọng là đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong thực lực, tại Bắc các bên trong riêng có uy vọng, năng lực cực sâu!

Tại hấn chết thảm về sau, ta một mực tại điều tra chân tướng!

Bất quá, tra xét gần nửa tháng, liên tiếp khóa chặt mấy cái mục tiêu, đáng tiếc, những này mục tiêu đều là cảnh giác dị thường, không muốn thừa nhận, mà lại trong đó lại dính đến phủ thành chủ, ta thực sự không rảnh phân thân, lúc này mới mời Tiêu trưởng lão tới.

Tiêu trưởng lão yên tâm, nếu là có thể hỗ trợ điều tra rõ chân tướng, trong các tất có hậu báo, ta có thể làm chủ, để Tiêu trưởng lão tại bảo khổ bên trong tùy ý chọn tuyển một kiện coi bảo, hoặc là có thể chọn năm hạt Hoàng Cực Đan!”

Dương Phóng có chút suy tư, nói: “Cái kia không biết thăm Các chủ đều khóa chặt cái nào mấy cái mục tiêu?”

“Mục tiêu thứ nhất tên là vương anh, người này tên hiệu phi thiên Ma Quân, là một vị đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong tả đạo cường giả, bất quá người này đã sớm đầu nhập vào thành nội một cái khác thế lực lớn 【 Hiên Viên môn 】 ,

Cái này Hiên Viên môn cùng chúng ta Tứ Phương Các xưa nay không hợp nhau, môn chủ Hiên Viên Phong đồng dạng là một vị luyện được lĩnh vực đệ nhị Thiên Thê cường giả, dị thường khó chơi.

Ta đã từng thăm dò qua vương anh mấy lần, vương anh đều không có lộ ra mảy may dị thường, mà lại người này trốn ở Hiên Viên môn, thâm cư không ra ngoài, tùy tiện phía dưới ta lại không cách nào có thể bắt được, để tránh kinh động Hiên Viên Phong!

Cái thứ hai mục tiêu chính là phủ thành chủ, ta hiện tại toàn bộ tinh lực, đều chỉ có thể đặt ở phủ thành chủ nơi này, cho nên đối với vương anh bên kia, chỉ có thể dựa vào Tiêu trưởng lão.

Cái thứ ba mục tiêu, thì là Lữ Vọng đã từng một vị cừu

gia, 【 Phiên Vân Thủ 】 Đổ Thiên, người này là vừa tới thành nội không lâu, một mực trốn ở chợ đen, hành tung thành mê, thường xuyên thay đổi địa phương, ta đã phái người trong bóng tối tìm kiếm, cũng mời Tiêu trưởng lão có thể giúp ta thăm dò người này!”

Thẩm Lăng Tâm nói.

“Vương anh, Đổ Thiên.”

Dương Phóng lặp lại.

Đều là đệ nhất Thiên Thê.

Như vậy xác thực không có gì.

“Có thể.”

“Vậy làm phiền Tiêu trưởng lão.”

Thẩm Lăng Tâm hạ thấp người nói.

Đúng lúc này, nơi xa, một bóng người lặc lự, cấp tốc hướng về Thẩm Lăng Tâm bên này chạy đến, tại Thẩm Lăng Tâm bên tai lập tức nói nhỏ.

Thẩm Lăng Tâm diện mục ngưng tụ, nhẹ nhàng gạt đầu, phát tay để người này lui ra.

“Tiêu trưởng lão, 【 Phiên Vân Thủ 】 Đổ Thiên tung tích tra ra được, bây giờ tại thành nam một chỗ chợ đen bên trong, còn xin Tiêu trưởng lão có thể mau chóng khởi hành, để tránh người này lần nữa biến hóa phương hướng.”

Thẩm Lăng Tâm mở miệng nói ra.

“Tốt, ta cái này khởi hành!”

Dương Phóng đáp lại.

Cầm xuống đối phương nhiều như vậy chỗ tốt, điểm ấy nhiệm vụ tự nhiên không thể cự tuyệt.

.
. .
.

Sương mù lượn lờ, từng tia từng sợi, giống như khói đen.

Nơi này là Thiên Linh Thành thành nam chợ đen đặc biệt cảnh quan.

Bởi vì nơi đây là nhiều tầng không gian dung hợp hình thành, cho nên không chỉ có địa thế phức tạp, càng là tồn tại rất nhiều Thái Cổ lúc liền còn sót lại sương mù.

Cũng chính là những sương mù này tồn tại, mới khiến cho nơi đây phát triển thành một chỗ Nam Thành lớn nhất chợ đen.

Không quản thứ gì, phàm là chảy vào nơi đây, cơ hồ đều có thể bị cấp tốc thủ tiêu tang vật.

Mà lại tại được bảo vệ về sau, cũng có thể mượn nhờ hắc vụ che chắn, nhanh chóng thoát thân, mà không cần lo lắng bị người truy sát.

【 Phiên Vân Thủ 】 Đổ Thiên, ước chừng sáu mươi trên dưới, thân thể nhỏ gầy, bọc lấy trường bào, hành tẩu tại sương mù bên trong, quan sát hai bên quây hàng, chuẩn bị tìm kiếm mình cần chi vật.

Hắn mặc dù thân thể nhỏ gầy, cực không đáng chú ý, nhưng là một đôi núp ở trong tay áo bàn tay, lại rộng lớn dị thường, cứng cáp hữu lực.

Đã từng chết tại hắn đôi tay này dưới lòng bàn tay cường giả, vô số kẻ.

“Thiên Linh Thành bên trong, ta cừu gia đông đảo, không nên chờ lâu, hi vọng có thể sớm một chút tìm tới Ly Hận cỏ, cũng tốt mau rời khỏi nơi đây.”

Đỗ Thiên trong lòng tự nói, tiếp tục tìm kiếm.

Tại hắn quay người tiến vào một chỗ ngõ nhỏ thời điểm, bỗng nhiên, trong lòng cảnh giới đại tác, thân thể một chút ngừng xuống dưới, ánh mắt kinh nghi, chăm chú nhìn phía trước.

Chỉ gặp hắc vụ quần quanh trong ngõ nhỏ, đột nhiên đâm đầu đi tới một vị cực kỳ cao lớn mà khô ngô bóng người, một bộ thanh bào, tóc đen rối tung, cao hơn hai mét, diện mục rất là trắng nõn.

Nhìn gương mặt cực kỳ tuổi trẻ.

Hành tẩu, bước chân trầm ổn, như cùng ở tại đạo chơi đi dạo.

Nhưng chẳng biết tại sao, nhìn thấy đối phương sát na, Đỗ Thiên trong lòng liền sinh ra kinh dị cảm giác.

Cao thủ!

Đây tuyệt đối là một vị khó có thể tưởng tượng cường giả.

Hắn vội vàng hướng về sau rút lui, ý đồ cho đối phương nhường ra con đường, để tránh va chạm đối phương.

Nhưng đột nhiên!

Dương Phóng một đôi ánh mắt sắc bén như điện, trực tiếp cách không hướng về hai mắt của hắn quét tới.

Ông!

Đỗ Thiên não hải oanh minh, thật giống như bị vô hình lợi kiếm trong nháy mắt đâm vào đại não, khiến cho tinh thần biến cả sôi trào, truyền đến nhói nhói, trong lòng hoảng hốt, không chút nghĩ ngợi, quay người liền trốn.

Người này là chạy mình tới?

Sưu sưu sưu sưu sưu!

Đỗ Thiên tốc độ cực nhanh, bước chân mở ra, một đường bão táp, chỉ lo hướng hắc vụ chỗ sâu đào vong mà đi.

Chỉ vì có thể trước tiên thoát khỏi đối phương.

Cả người tốc độ coi là thật phát huy đến cực hạn!

Nếu là bị một chút người quen nhìn thấy hắn chật vật như thế, tuyệt đối sẽ giật nảy cả mình.

Tiếng tăm lừng lẫy 【Phiên Vân Thủ】 còn chưa hề chật vật như vậy cùng kinh hoàng qua, mà ngay cả cùng người giao thủ dũng khí đều không có liền bối rối chạy trốn!

Đỗ Thiên não hải chấn kinh, sôi trào mãnh liệt.

Là ai?

Đã từng cừu gia?

Vẫn là trùng hợp đi ngang qua cường giả?

Hắn vẫn là lần đầu nhìn thấy dạng này sắc bén cùng đáng sợ ánh mắt.

Chỉ là một ánh mắt liền để hắn có loại không dám ngăn cản cảm giác, coi là thật không thể tưởng tượng nổi!

Hắn tiếp tục thi triển thân pháp, một đường hướng về nơi xa thêm trốn như điên.

Đảo mắt không biết chạy trốn bao nhiêu dặm.

Ngay tại lúc hắn mới vừa từ một chỗ hắc vụ khu vực xông ra về sau, đột nhiên lần nữa bước chân đột nhiên dừng lại, sắc mặt trắng bệch, trong lòng oanh minh, không thể tin.

Phía trước!

Cái kia đạo thân mang thanh sam, tóc đen rối tung khôi ngô bóng người, lại sớm đã xuất hiện, chấp tay sau lưng, ngóng về nơi xa xăm, chỉ lộ ra một đầu bóng lưng cao lớn, chính đối hắn.

“Tiểu hữu, vì sao vừa thấy mặt liền vội vàng mà chạy?”

Đậm mặc tang thương lời nói từ Dương Phóng trong miệng chậm rãi phát ra, tràn ngập một cỗ tuế nguyệt biến thiên khí thế.

Đỗ Thiên thân thể lay động, kém chút xuy lợ, lộ ra tuyệt vọng, run giọng nói: “Tiền bối, vẫn bối. . vẫn bối không có đắc tội ngài a?”

Hắn đã biết, hôm nay muốn chạy trốn là vạn vạn trốn không thoát.

Chỉ có thể hỏi thăm mục đích, để cầu hóa giải.

...

Chương 347 : Đừng rêu rao!

Đỗ Thiên tâm thần run rẩy, hốt hoảng, đứng tại cách đó không xa, che kín khăn trương nhìn về phía Dương Phóng, chỉ cảm thấy áp lực vô hình tựa như sơn nhạc, đem hấn một mực trấn áp.

Nếu là dám tiếp tục chạy trốn, tựa hồ chỉ có một con đường chết.

Hắn năm nay đã sáu mươi hai tuổi, đối phương lại trực tiếp gọi hắn tiểu hữu?

Đây là cái gì lão quái vật?

Dương Phóng vẫn như cũ đưa lưng về phía Đỗ Thiên, thân thể cao lớn, chấp tay sau lưng, một đôi ánh mắt như cũ tại hướng về xa xôi khu vực nhìn lại, thanh âm vang lên, nói: “Ta này đến chỉ là vì hướng người tìm hiểu một tin tức, hi vọng người có thể hảo hảo phối hợp.”

“Tiền bối mời nói, văn bối nhất định toàn lực phối hợp.”

Đỗ Thiên vội vàng mở miệng.

Không phải đến trả thù?

Thật sự là quá tốt!

“Người cùng Lữ Vọng ở giữa tựa hồ tồn tại qua thù hận a?”

Dương Phóng bỗng nhiên hỏi thăm.

Lữ Vọng?

Đỗ Thiên sắc mặt đột biến, thanh âm khản trương nói: “Đúng vậy, bất quá vậy cũng là nhiều năm sự tình, về sau ta không còn có gặp qua Lữ Vọng.”

“Thật sao? Thế nhưng là Lữ Vọng chết rồi, ngay tại người tiến vào Thiên Linh Thành không lâu, Lữ Vọng liền bị người giết, người có thể hay không giải thích một chút?”

Dương Phóng tiếp tục lồi ra, bóng lưng cao thâm mặt trắc.

Như là lấp kín Thanh Sơn, làm cho người ta cảm thấy tâm linh áp bách.

“Lữ Vọng chết rồi?”

Đỗ Thiên trừng to mắt, vội vàng mở miệng: “Chuyện không liên quan đến ta, tiền bối, đây tuyệt đối chuyện không liên quan đến ta, ta từ khi vào thành đến nay, chưa hề gây chuyện, liền ngay cả lộ diện đều rất ít lộ diện, Lữ Vọng cái chết, tuyệt đối cùng ta không có bất cứ quan hệ nào.”

Hắn cấp tốc giải thích, sợ Dương Phóng đem cái này mũ chụp tại trên đầu của hắn.

Hiện tại hắn đã đại khái đoán được Dương Phóng thân phận.

Tất nhiên là Tứ Phương Các mời tới cường giả!

“Không có quan hệ gì với người?”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Có chứng cứ gì?”

Hắn chậm rãi quay người, một đôi sắc bén con người

lập tức hướng về Đố Thiên thân thể rơi đi, tựa như có thể nhìn thẳng Đố Thiên nội tâm.

Đây là cảnh giới cao đối với thấp cảnh giới tuyệt đối nghiền ép.

Độ nhị Thiên Thê cao thủ, tinh thần cùng nhục thân đều sẽ so độ nhất Thiên Thê mạnh hơn quá nhiều, tăng thêm Dương Phóng còn tu luyện qua 【 Thái Nhất hồn quyết 】 , linh hồn chi lực viễn siêu thường nhân, cho nên trực tiếp cho Đố Thiên tạo thành một loại khó tả linh hồn áp bách.

“Chứng cứ? Ta trong mấy ngày qua bên trong đều tại chợ đen ghé qua, chưa hề tại cái khác địa phương lộ mặt qua, đúng, Lữ Vọng là số mấy ngộ hại?”

Đố Thiên vội vàng hỏi thăm.

“Mười bốn tháng tám muện!”

Dương Phóng đáp lại.

“Mười bốn tháng tám? Đêm đó ta tại chợ đen tìm kiếm dược liệu, cùng chợ đen thông báo các giao dịch, thông báo các Các chủ có thể chứng minh, hướng hồ Lữ Vọng thực lực cùng ta tương đương, coi như ta muốn giết hắn, không có mấy trăm chiêu căn bản cũng không cách nào phân ra thắng bại, hắn hoàn toàn có thể chạy thoát!”

Đố Thiên tiếp tục mở miệng.

Dương Phóng con mắt chăm chú nhìn xem Đố Thiên con mắt, trong lòng đã tin tưởng bảy tám phần nhiều.

Người này nói chuyện thời điểm, ánh mắt không có chút nào phiêu hốt cùng trốn tránh.

Tựa hồ lời nói làm thật.

Trong lòng của hắn suy tư, tiếp tục hỏi thăm, nói: “Vậy người có biết hay không Lữ Vọng có hay không cái khác cừu gia?”

“Cái khác cừu gia?”

Đỗ Thiên lúc này lâm vào suy tư, chau mày, bỗng nhiên giống như là kịp phản ứng, hai tay vỗ, mở miệng nói: “Vương anh, phi thiên Ma Quân vương anh cũng cùng Lữ Vọng có oán, mà lại mối thù của bọn hắn so với ta thù còn lớn hơn!”

“Ồ? Tinh tế nói.”

Dương Phóng hỏi thăm.

Phi thiên Ma Quân vương anh, chính là Thẩm Lăng Tâm nâng lên cái thứ nhất hoài nghi đối tượng.

Chỉ bất quá đối phương trốn ở Hiên Viên môn, ngay cả Thẩm Lăng Tâm cũng không có cách nào.

“Ta cùng Lữ Vọng ân oán, kỳ thật không tính là gì, chỉ là trước kia bởi vì khóe miệng nhanh chóng kết thù, về sau lại giao thủ mấy lần, khiến cừu hận càng kết càng lớn, nhưng vương anh cùng Lữ Vọng ở giữa cừu hận lại không đơn giản như vậy, bọn hắn từng tại một chỗ chợ đen bên trong bởi vì một gốc linh dược tranh đấu.”

Đỗ Thiên mở miệng đáp lại: “Lúc ấy Lữ Vọng đánh lén vương anh, kém chút để vương anh tại chỗ chết thảm, bây giờ bị vương anh âm thầm trả thù, cũng thuộc về bình thường.”

“Thật sao?”

Dương Phóng tự nói, tiếp tục hỏi thăm cái khác cái khác chi tiết.

Đỗ Thiên biết gì nói nấy, đem mình hiểu biết tin tức toàn bộ kể ra một lần.

Mười mấy phút sau.

Dương Phóng mới lộ ra suy tư, cất bước rời đi, cao lớn thân thể lần nữa biến mất tại phiêu miểu trong hắc vụ.

Đến cũng thần bí, đi cũng thần bí.

Chỉ để lại Đỗ Thiên một người, trong lòng rung động, không thể tưởng tượng nổi.

Đệ nhị Thiên Thê!

Đây chẳng lẽ là luyện được lĩnh vực đệ nhị Thiên Thê cao nhân?

Hắn không dám chờ lâu, cấp tốc rời đi.

Chỉ bắt quá!

Hắn lại vạn vạn không nghĩ tới, tại hắn vừa mới rời đi, Dương Phóng thân ảnh lại lần nữa nổi lên, tại sau lưng lảng lảng theo đuôi.

Đỗ Thiên trong lòng hỗn loạn, đã hoàn mỹ tiếp tục nhiều đi dạo, ở phía xa lượn quanh ba bốn vòng, trực tiếp hướng về một phương hướng khác cuồng vút đi.

Đang lúc hoàng hôn.

Một chỗ không đáng chú ý trong trạch viện.

Đỗ Thiên thân thể chợt lóe lên, nhìn hai bên một chút,

nhìn thấy không người theo đuôi về sau, cấp tốc lướt vào đến trạch viện bên trong.

Tại hấn mới vừa tiến vào không lâu.

Dương Phóng thân thể từ một bên trong bóng tối chậm rãi đi ra, như có điều suy nghĩ, ngẩng đầu hướng về trước mắt trạch viện nhìn lại.

...

Cửa phòng đóng chặt.

Ánh nến thiêu đốt.

Đỗ Thiên vẫn chưa hết sợ hãi, cho tới bây giờ mới rốt cục an bình, liên tục uống mấy hớp trà, thở sâu, nói: “Nơi này ta không thể chờ lâu, người muốn ta tìm đồ vật, ta chỉ có thể chuyển sang nơi khác cho người tìm, hôm nay đã có cao thủ đến đây điều tra ta, kém chút để cho ta chết thảm, đúng, Lữ Vọng là thế nào chết, phải chăng cùng các người có quan hệ?”

“Lữ Vọng?”

Tại hấn đối diện, là một người mặc áo bào xám nam tử trung niên, ánh mắt hiện ra màu xám nhạt trạch, tựa hồ không có bất kỳ cái gì sinh cơ, lại tựa hồ lộ ra cực kỳ trống rỗng, cả người cho người ta một loại cảm giác quái dị.

Hấn cũng không lập tức trả lời Đỗ Thiên vấn đề, mà là ngược lại nói ra: “Là ai điều tra người? Tứ Phương Các người?”

“Có lẽ vậy, nhưng ta chưa bao giờ thấy qua, là cái khuôn mặt xa lạ, thân thể hùng vĩ, cực kỳ tuổi trẻ, hư hư thực thực có đệ nhị Thiên Thê thực lực, vẻn vẹn một chiêu

liền đem ta cầm xuống, ta là thật vất vả mới thoát khỏi.”

Đỗ Thiên nói.

“Xa lạ đệ nhị Thiên Thê, không phải là Tứ Phương Các mới tới khách khanh trưởng lão?”

Trung niên nam tử mặc áo bào tro lộ ra suy tư, nói: “Nếu nói như vậy, người tối nay liền đi, không nên ở chỗ này chờ lâu, về phần còn lại kế hoạch liền từ những người khác hoàn thành.”

“Tốt!”

Đỗ Thiên gật đầu, nói: “Cái kia còn có những nhiệm vụ khác sao?”

“Chờ người ra khỏi thành về sau, đi chỗ cũ hội họp, sẽ có người nói cho người!”

Trung niên nam tử mặc áo bào tro gật đầu.

“Được, ta hiện tại liền đi.”

Đỗ Thiên đáp lại, lúc này xoay người lại, lại một khắc không đợi, trực tiếp kéo cửa phòng ra, liền muốn rời khỏi nơi này.

Nhưng ngay tại hần vừa mới mở cửa phòng.

Bỗng nhiên, thân thể dừng lại, lông tóc dựng đứng, đơn giản không thể tin.

Ngoài cửa.

Một đầu bóng người cao lớn lẳng lẳng sừng sững, thân mang thanh bào, tóc đen rối tung, hai tay lẳng lẳng vác tại sau lưng, tang thương mà đăm đăm, cả người tím

rửa tại dưới trời chiều, có loại thần bí mà mông lung khí tức.

“Tiểu hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ hô?”

Nhàn nhạt thanh âm từ Dương Phóng trong miệng phát ra.

Đối phương lại trực tiếp theo đuôi mà đến?

Làm sao có thể?

Đỗ Thiên trong lòng kinh dị, như như thấy quỷ, vội vàng cấp tốc rút lui.

Trong phòng trung niên nam tử mặc áo bào tro lại sắc mặt ngưng tụ, cực kỳ quả quyết, thân thể bỗng nhiên hóa thành bóng đen, chỉ nhào Dương Phóng mà đi, song quyền tề xuất, hung hăng oanh ra.

Dương Phóng nâng lên một cây ngón tay, nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy!

Quỷ dị Hắc Âm vòng xoáy hiển hiện, tự động thôn phệ hết thầy, tựa như hóa thành thần bí con suối, đem hôi bào nam tử tất cả công kích đều tan rã.

Không chỉ có như thế, một cỗ cực kỳ khủng bố lực phản chấn lại đột nhiên từ Dương Phóng đầu ngón tay bộc phát, trực tiếp hướng về trung niên nam tử mặc áo bào tro thân thể mãnh liệt mà đi, hàm ẩn kinh khủng chấn động chi lực.

Âm dương ấn!

Bắn ngược!

Oanh!

Nam tử trung niên thân thể tại chỗ bị đánh bay ra ngoài, nhưng lại tại bay ngược sát na, toàn bộ thân hình sát na chia năm xẻ bảy, như là núi lửa phun trào, trực tiếp hóa thành năng lượng kinh khủng loạn lưu, đem toàn bộ gian phòng đều cho bao phủ.

A!

Một tiếng hét thảm, Đổ Thiên thân thể cũng bị kinh khủng bạo tạc bao trùm.

Dương Phóng thân thể sát na thuần di ra ngoài, ánh mắt ngưng tụ, rơi vào nơi xa, dùng sức vẫy vẫy tay áo bào, đem khuếch tán ra tới năng lượng ba động cấp tốc hóa giải đi tới.

Tự bạo rồi?

Hắn vẫn là lần đầu gặp được như vậy quả quyết địch nhân!

Đối phương ngay cả một câu nói nhảm cũng không muốn nhiều lời!

Phải chăng quá mức cực đoan!

Trợn vện chờ đợi hồi lâu, hắn mới lần nữa tiếp cận quá khứ, trong phòng cẩn thận kiểm tra, bỗng nhiên, động tác dừng lại.

“Khôi lỗi...”

Vừa mới trung niên nam tử mặc áo bào tro lại không phải người sống!

Mà là một tôn khôỉ lổỉ!

Có đệ nhị Thiên Thê thực lực kinh khủng khôỉ lổỉ!

Dương Phóng càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

Đến cùng có dạng gì bí mật, thế mà ngay cả dạng này một tôn khôỉ lổỉ cũng không cần, trực tiếp tự bạo diệt khẩu?

Phải biết đệ nhị Thiên Thê khôỉ lổỉ, luyện chế điều kiện thế nhưng là cực kỳ hà khắc.

Tối thiểu ngay cả hấn đều không bỏ ra nổi dạng này vật liệu!

Dương Phóng tiếp tục trong phòng tìm tòi.

Đáng tiếc loại trừ nổ vụn vật thi thể bên ngoài, những vật khác tất cả đều không thu hoạch được gì.

Cuối cùng hấn đành phải rời đi nơi đây.

...

Ban đêm giáng lâm.

Thái Dương triệt để xuống núi.

Một phương hướng khác.

Hiên Viên môn tổng bộ.

Thủ vệ sâm nghiêm, có đơn độc đại trận bao phủ, thời khắc vận chuyển, có thể phòng ngừa người khác xâm nhập.

Loại trừ đại trận bên ngoài, tường viện bên trong còn có thành quần kết đội Hiên Viên môn đệ tử, cầm đao kiếm trong tay, tại vừa đi vừa về tuần tra.

Làm Thiên Linh Thành bá chủ một trong, Hiên Viên môn bên trong cao thủ nhiều như mây, thủ vệ dị thường thâm nghiêm.

Giờ phút này.

Phi thiên Ma Quân vương anh, sắc mặt trắng bệch, chính xếp bằng ở trên giường, cẩn thận vận chuyển huyền công, tựa hồ thụ cực kỳ nghiêm trọng nội thương, giữa lông mày lúc trắng lúc xanh.

Qua đi tới hồi lâu.

Hắn mới lần nữa mở hai mắt ra, trong miệng thở hổn hển.

“Xem ra không có hơn nửa năm thời gian, trên người ta loại thương thế này là rất khó khép lại.”

Vương anh trong miệng thở dài.

Hắn lần nữa nhịn không được nhẹ giọng ho khan, nắm lên áo ngoài, khoác lên người, từ giường đứng dậy, chuẩn bị xây ấm nước nóng, nhưng ngay tại hắn vừa mới đi đến một bên thiên phòng, bỗng nhiên, thân thể dừng lại, ánh mắt sắc bén, trực tiếp gắt gao tiếp cận trước mắt khu vực.

Cái bàn bên cạnh, ngồi một vị người mặc thanh bào, cực kỳ khôi ngô người.

mang trên mặt một trương Bạch sắc không biểu cảm mặt nạ.

Thình lình viết mười ba.

Một đôi ánh mắt đen nhánh, ngay tại hướng về phía bên mình nhìn tới.

“Người nào?”

Vương anh kinh uống, không chút nghĩ ngợi, thân thể cơ hồ liền muốn trong nháy mắt rút lui.

Nhưng ngay tại hần vừa mới rút lui, bỗng nhiên kinh khủng sự tình phát sinh.

Oanh!

Không gian ngưng kết!

Thân thể ngưng kết!

Cả người trong lúc đó biến không nhúc nhích, liên đới lấy thanh âm đều không thể phát ra, tựa hồ có vô hình đại thủ trong nháy mắt nắm hần linh hồn, để hần hết tẩy hoạt động cùng thanh âm đều im bật mà dừng.

“Đừng rêu rao, dám lộ ra liền chết.”

Người tới ngữ khí đạ mạc, cao thâm đáng sợ.

...

Chương 348 : Rèn luyện kiếm ý!

Dương Phóng lẳng lặng ngồi ngay ngắn, ngũ khí hào hững, một đôi mắt đen nhánh thâm thúy, như là hai đạo quỷ dị vòng xoáy, thân thể động đều không nhúc nhích một chút liền để Vương Anh toàn thân trên dưới như là đại sơn trấn áp , liên đới lấy linh hồn đều truyền đến nhói nhói, khó mà động đậy, kinh hãi đến cực điểm.

Lĩnh vực?

Cuối cùng là người nào?

Khó trách có thể vô thanh vô tức chui vào Hiên Viên môn!

Bất quá, cũng may người tới cũng không đối với hắn thống hạ sát thủ.

Loại kia phong tỏa hắn thân thể cùng linh hồn kinh khủng áp lực rất nhanh lần nữa giống như là thủy triều lần nữa tiêu tán.

Dù là như thế, áp lực kinh khủng y nguyên làm Vương Anh thân thể lung lay, cấp tốc rút lui, lập tức ngồi sập xuống đất, thể nội thương thế đều bị khiến động mà ra, phù một tiếng, nhịn không được phun ra một búng máu.

Vừa mới lĩnh vực đột kích, hắn bất đắc dĩ hạ chỉ có thể điều động toàn bộ công lực tiến hành ngăn cản, toàn thân trên dưới tất cả đều ở vào kéo căng trạng thái, nhưng bây giờ lĩnh vực chợt vừa tiêu tán, lực lượng của hắn lập tức dùng loại không chịu nổi cảm giác, ở trong cơ thể hắn trong kinh mạch lung tung vọt đi.

Như vậy cũng tốt giống như hai người ngay tại kéo co, ở vào giai đoạn giằng co, kết quả một người khác đột nhiên buông tay, đối diện người tự nhiên sẽ bị cỗ này lực lượng kinh khủng trực tiếp vọt đến.

“Tiền bối. . . tiền bối rốt cuộc là ai? Đêm khuya tới đây, liền không sợ đắc tội Hiên Viên môn?”

Vương Anh sắc mặt trắng bệch, khí tức hỗn loạn, tại gian nan mở miệng.

Mỗi một câu rơi xuống, thể nội kinh mạch đều nhói nhói không thôi.

Dương Phóng còn chưa chân chính xuất thủ, liền để hấn khí tức hỗn loạn, bản thân bị trọng thương, khó mà tự kiềm chế.

Loại này chênh lệch, có thể nghĩ.

“Hiên Viên môn, xác thực cường đại, bất quá bản tọa muốn giết người, không cần đến kinh động Hiên Viên môn, huống hồ, bản tọa tối nay tới đây, cũng không phải là vì giết người, mà là muốn hỏi thăm một việc.”

Dương Phóng thanh âm đạm mạc, bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng đặt điểm ở trên bàn, nói: “Lữ Vọng là thế nào chết? Có thể cùng ta nói một chút?”

“Lữ Vọng?”

Vương Anh đồng tử co rụt lại, thần sắc biến ảo, sau đó kịp phản ứng, nói: “Tiền bối là Tứ Phương Các? Cũng là vì điều tra Lữ Vọng nguyên nhân cái chết?”

Trước đó Tứ Phương Các Bắc các Các chủ đã thăm dò qua hấn nhiều lần, đều bị hấn trực tiếp cự tuyệt, nghĩ

không ra bọn hấn càng lại lần mời đến cao thủ.

“Đúng thế.”

Dương Phóng đăm mặc đắp lại.

“Không, Lữ Vọng không phải ta giết.”

Vương Anh vội vàng mở miệng, nói: “Ta cùng Lữ Vọng mặc dù có oán, nhưng hấn cũng là đệ nhất Thiên Thê đĩnh phong thực lực, ta muốn giết hấn, tuyệt không có khả năng làm được.”

“Thật sao? Nhưng Lữ Vọng chết tại ngày 14 tháng 8 ban đẽm, theo ta được biết, ngày 14 tháng 8, người tựa hồ còn gặp qua Lữ Vọng, mà lại người cái này thân thương thế cũng là gần nhất mới xuất hiện a?”

Dương Phóng mắt sáng như được, nhìn chăm chú lên Vương Anh.

Vương Anh sắc mặt biến đỏi, nói: “Ta đẽm đó xác thực gặp qua Lữ Vọng, lúc đầu ta cũng xác thực muốn tìm Lữ Vọng xúi quẩy, bắt quá ta tại cùng hấn giao thủ một phen về sau, phát hiện khó mà chiếm được chỗ tốt, cho nên ta liền lần nữa rời đi, lúc ấy chúng ta nơi giao thủ tại chuột ngõ, nhưng ta dám khẳng đĩnh, Lữ Vọng lúc ấy tuyệt đỏi không có việc gì, đúng, ta hấn là có thể đỏin được là ai giết Lữ Vọng, giết chết Lữ Vọng người cùng trọng thương ta người, hơn phân nữa là cùng một cái!”

“Ồ? Nói một chút!”

Dương Phóng mở miệng.

“Đẽm đó ta cùng Lữ Vọng sau khi tách ra, rất nhanh liền gặp một vị cao thủ tập kích, thực lực đỏi phương kinh khủng dị thường, không nói một lời, đi lên chính là nặng

tay đem ta đả thương, ta là thi triển một loại thiêu đốt huyết dịch phương pháp mới cuối cùng chạy trốn, bây giờ nghĩ lại, vị kia cao thủ hẳn là đang tập kích ta về sau, hẳn là rất nhanh liền đi lần theo Lữ Vọng đi, đây mới là Lữ Vọng nguyên nhân cái chết.”

Vương Anh vội vàng mở miệng.

“Vị kia cao thủ là ai? Có hay không cái gì đặc thù? Dùng võ học con đường là loại kia?”

Dương Phóng ngón tay chỉ trên bàn, tiếp tục hỏi thăm.

“Hắn lúc ấy áo đen che mặt, thấy không rõ gương mặt, bất quá ta cùng hắn lúc giao thủ, đem một loại thuốc bột vẩy vào hắn trên thân, những ngày này, ta mặc dù đang không ngừng chữa thương, nhưng đã từng lặng lẽ điều tra qua, kết quả lại phát hiện loại thuốc này phân khí tức, xuất hiện ở phủ thành chủ!”

Vương Anh sắc mặt biến đổi, lộ ra sợ hãi, nói: “Cho nên, cái kia đem ta đả thương cùng giết chết Lữ Vọng, tuyệt đối là người của phủ thành chủ, mà lại, đêm đó ta cùng người thần bí kia giao thủ, đối phương vận dụng một loại cực kỳ quý dị trùng thuật, hẳn tuyệt không phải chúng ta 【càn chi bản khối】 người!”

“Trùng thuật?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, đối phương thân thể có thể hóa thân thành trùng, vô khổng bất nhập, rất khó giết chết, liền ngay cả chưởng lực đều ẩn chứa cổ trùng.”

Vương Anh nói đến đây địa, bỗng nhiên bàn tay vói vào, đem trước ngực quần áo rộng mở, lộ ra bên trong đã biến thành màu đen làn da, chỉ gặp làn da mặt ngoài

ngay tại chảy ra máu đen.

Dưới da thì là vụn và vụn vụn, hư hư thực thực có đồ vật gì đang ngọ nguyệt đồng dạng.

Dương Phóng lập tức tròn mắt hơi híp.

Thật là lạ bí thuật!

Có thể đem cổ trùng đánh vào nhân thể!

Mà lại, lấy Vương Anh công lực không luyện hóa được?

“Tới!”

Dương Phóng mở miệng.

Vương Anh đón da đầu, hướng về Dương Phóng đi tới.

Phốc phốc!

Dương Phóng dò xét lên hai cây trắng nõn ngón tay, nhẹ nhàng một đâm, đột nhiên khế chụp, để Vương Anh phát ra rên thảm, trước ngực máu me, mấy cái quỷ dị màu đen còn trùng lại tại chỗ bị Dương Phóng tách rời ra, tại đầu ngón tay kịch liệt nhúc nhích, tràn ngập khó tả tanh hôi.

“Không có ích lợi gì, trứng trùng còn tại trong cơ thể ta, cho dù kéo ra đến, y nguyên sẽ có cái khác còn trùng tiếp tục ấp, chỉ có thể dựa vào tự thân công lực chậm rãi luyện hóa!”

Vương Anh thống khổ nói.

Dương Phóng nhìn chăm chăm ngón tay hắc trùng, càng thêm cảm thấy quái dị.

Loại thủ đoạn này, để hấn có loại cực kỳ cảm giác buồn nôn.

“Không phải càn chi bản khối người, kia là chỗ nào? Còn có, người không có đem chuyện này nói cho Hiên Viên môn môn chủ?”

Dương Phóng hỏi thăm, tiện tay đánh chết cái này mấy cái hắc trùng.

“Đối phương rất có thể là 【 khôn chi bản khối 】 , nhưng gần nhất môn chủ một mực bế quan, ta căn bản là không có cách nhìn thấy hấn, cho nên lúc này mới không có nhiều lời, về phần Tứ Phương Các thăm Các chủ hỏi thăm ta mấy lần, ta cũng không dám cáo tri tình hình thực tế, chỉ sợ lọt vào vị thần bí nhân kia diệt khẩu, bây giờ đối phương cũng không biết ta ở trên người hấn lưu lại tiêu ký!”

Vương Anh nói.

Dương Phóng hiểu được.

Thì ra là thế!

Vương Anh là sợ hãi tin tức tiết lộ, không người có thể bảo đảm hấn, cho nên mới im miệng không nói.

Nhưng tối nay bị mình cưỡng ép bức bách, mới không thể không nói.

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Phủ thành chủ...

Lại thật cùng bọn hấn có quan hệ!

Hơn nữa còn là 【 khôn chi bản khối 】 người.

Hắn là phủ thành chủ cấu kết 【 khôn chi bản khối 】 ?

Trước đó tại thế giới hiện thực, hắn liền từng nghe đến người khác nhắc lên, hai đại bản khối ở giữa đã xuất hiện cục bộ xung đột, 【 khôn chi bản khối 】 tại tiến công 【 càn chi bản khối 】 .

“Người tung ra cái chủng loại kia thuốc bột tên gọi là gì? Có thể để cho ta nhìn xem.”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Là ta đọc môn phối trí không màu hương.”

Vương Anh lúc này lấy ra một cái Bạch sắc bình sứ, ước chừng móng tay lớn như vậy, trực tiếp giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng nhẹ nhàng tiếp được, phán đoán mặt ngoài không có kịch độc về sau, đem bình sứ mở ra, ánh mắt quan sát.

Bên trong là một loại không màu nhỏ bé bột phấn.

“Loại này bột phấn nhiễm ở trên người, hương vị bền bỉ không tiêu tan, chỉ có dựa vào tam sắc trùng mới có thể truy tung, tiền bối nương cảm thấy hứng thú, ta đem tam sắc trùng cũng có thể tặng cho người!”

Vương Anh lại lấy ra một cái màu đen ống trúc.

Dương Phóng tiếp nhận ống trúc, gỡ ra cái nắp, ánh mắt dò xét.

Chỉ gặp bên trong chứa hai con quái dị tiểu trùng, mặt ngoài hiện ra đỏ lam Hoàng Tam loại nhan sắc, tại trong ống trúc bò qua bò lại.

“Không cần!”

Dương Phóng đập lên cái nắp, cong ngón búng ra, đem tam sắc trùng lần nữa còn đưa Vương Anh, ngữ khí bình tĩnh, tiếp tục hỏi thăm về Vương Anh cái khác một chút chi tiết.

Vương Anh không tách ra miệng, đem những gì mình biết tình huống đều giảng thuật.

Mười mấy phút sau.

Dương Phóng mới nhẹ nhàng gạt đầu, lần nữa đứng lên nói: “Tối nay làm phiền.”

“Không quấy rầy không quấy rầy.”

Vương Anh vội vàng đáp lại.

Tiếp lấy để hấn trọn mắt hốc mòm sự tình phát sinh.

Nhân ảnh trước mắt đột nhiên giống như là mực nước, bắt đầu cấp tốc hoá lỏng, cùng Hắc Âm triệt để hòa làm một thể, xoát một chút, triệt để không thấy.

Vương Anh sắc mặt giật mình, vội vàng mở miệng lần nữa.

“Tiền bối?”

Nhưng trước mắt nơi nào còn có Dương Phóng mấy may tung tích?

Vương Anh não hải oanh minh, khiếp sợ không thôi.

Thật cổ quái công pháp!

Đây là thủ đoạn gì?

Còn có!

Đối phương thật sự là Tứ Phương Các người?

Tứ Phương Các bên trong khi nào có như thế một vị cường giả tuyệt thế?

“Hi vọng không muốn liên lụy đến ta.”

Vương Anh trong miệng nói nhỏ.

Nếu không phải Dương Phóng cưỡng ép bức bách, tối nay hắn cũng là tuyệt đối sẽ không thổ lộ mảy may.

Nhưng mà, hắn lại không nghĩ rằng, Dương Phóng mặc dù mặt ngoài rời đi, nhưng lại y nguyên trốn ở gian phòng nơi hẻo lánh, yên lặng nhìn xem Vương Anh, thẳng đến sắc trời sắp chuyển sáng, Vương Anh xác thực không có bất kỳ cái gì dị thường về sau, Dương Phóng mới chính thức rời đi.

Liễm tức hóa ảnh!

...

Mặt trời mọc.

Buổi sáng đến.

Dương Phóng thật sớm trở về Tứ Phương Các Bắc các.

“Các chủ vẫn chưa về?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, Tiêu trưởng lão.”

Một vị môn nhân gật đầu.

“Chờ hẩn sau khi trở về cho ta biết.”

Dương Phóng trầm ngâm nói.

“Vâng, Tiêu trưởng lão.”

Vị môn chủ kia đáp lại.

Dương Phóng xoay người lần nữa, rời đi nơi đây.

Đường phố phồn hoa bên trên, đám người chen chúc, các loại gọi mua đồ thanh âm không ngừng vang lên.

Ven đường trà quán chỗ.

Dương Phóng lẳng lẳng thưởng thức trà, một đôi ánh mắt lại tại hướng về phủ thành chủ phương hướng lẳng lẳng nhìn lại.

Vương Anh quả nhiên không có nói láo.

Loại kia lây dính ngũ sắc hương người xác thực ngay tại phủ thành chủ!

Bỗng nhiên, hẩn lần nữa nghĩ tới một chuyện, ném tiền trà nước, trực tiếp rời đi nơi đây.

Không bao lâu đã quay về Tứ Phương Các Bắc các, tìm được Lữ Vọng thi thể.

Không hổ là đã từng thánh linh cấp cao thủ, dù là chết đi gần nửa tháng tả hữu, thi thể y nguyên bất hủ, sinh động như thật, cùng trước đó không có gì khác biệt.

Dương Phóng ánh mắt tại Lữ Vọng trên thi thể, cẩn thận

quan sát, một lát sau, ánh mắt ngưng tụ, đột nhiên
nhuyễn kiếm ra khỏi vỏ, một vòng tử quang như thiểm
điện xẹt qua.

Phốc phốc!

Lữ Vọng lồng ngực phá vỡ, lộ ra bên trong nội tạng.

Cùng lúc đó, trên mũi kiếm thành linh chọn lấy một con
quái dị màu đen côn trùng, tại kịch liệt nhúc nhích.

“Quả nhiên là cùng một người.”

Dương Phóng tự nói.

Như vậy, chuyện này coi như triệt để tra ra được.

Sau đó chỉ cần đem chân tướng nói cho Thẩm Lăng
Tâm là được.

Chuyện lần này lại có chút ngoài dự liệu thuận lợi.

Phốc!

Nhuyễn kiếm nhẹ nhàng chấn động, lần nữa trở vào
bao, phía trên màu đen côn trùng đã bị trong nháy mắt
đánh chết.

“Khôn chi bản khối. . hẳn là thật đã thâm thấu sâu như
thế?”

Dương Phóng suy tư.

Thế mà ngay cả khu vực đông bộ đại thành đệ nhất
Thiên Linh Thành, đều bị khôn chi bản khối cao thủ thâm
thấu.

Chính là không biết trong phủ thành chủ đến cùng có

bao nhiêu dạng này cường giả!

.
. .
.

Ngày kế tiếp buổi chiều.

Diệp Huyền một mặt buồn khổ, không phục trước đó tiểu dung cùng hăng hái, rủ xuống đứng ở trong sân, đem hai ngày này không đến nguyên nhân nói cho Dương Phóng, cũng mặt mũi tràn đầy đáng ghét chi sắc.

Dương Phóng trong sân tiếp tục xem đọc Phật kinh, một bộ trường bào màu đen, khí chất lạnh nhạt thoải mái, sau khi nghe xong, mở miệng nói: “Cho nên người là lo lắng cho mình thất bại?”

“Đúng vậy tiền bối.”

Diệp Huyền đáp lại.

Làm Thiên Linh Thành mấy chỗ đại gia tộc một trong, Diệp gia đối thủ cạnh tranh đồng dạng sẽ không thiếu, cách mỗi hai năm, Diệp gia, Đường gia, Ngô gia, ba đại gia tộc cũng sẽ ở cùng một chỗ cử hành tiểu hội.

Mặt ngoài là thế hệ thanh niên đệ tử luận bàn, trên thực tế hàm ẩn ích lợi thật lớn.

Mỗi một nhà đều sẽ xuất ra kách xù tiền đánh bạc tới làm làm tặng thưởng, nếu là mình gia tộc thắng còn dễ nói, một khi thua, tất nhiên sẽ để gia tộc thương cân động cốt, trong khoảnh khắc thua trận đại bút tài sản.

Mà thế hệ này Diệp gia thanh niên đệ tử bên trong, chỉ

có bốn vị đạt tới siêu phẩm.

Thực lực của hắn chỉ có thể xếp ở vị trí thứ hai, đi lên còn có một cái đường ca.

Nhưng hắn vị kia đường ca, cũng chỉ là so với hắn hơi mạnh hơn một trù mà thôi, xếp tại Tiềm Long Bảng thứ 185 vị.

Cùng bọn hắn đối địch Đường gia cùng Ngô gia, đều có Tiềm Long Bảng trước 150 vị cao thủ.

Cho nên!

Lần này ba nhà biết võ giải thi đấu, hắn Diệp gia tựa hồ đã là tất thua cục diện.

Một khi thua lần này, Diệp gia tài sản sẽ trong khoảnh khắc rút lại một phần ba.

Hai ngày này bên trong, hắn đều ở gia tộc tìm kiếm đối sách, cũng cùng lúc trước người đi đường Giáp Ất Bính đình cẩn thận thương nghị.

Bây giờ bây giờ không có biện pháp, lúc này mới mặt dạn mày dày đến đây tìm kiếm Dương Phóng.

Ba nhà biết võ giải thi đấu, tại Thiên Linh Thành lai lịch đã lâu, đã có gần trăm năm lịch sử, nếu nói để Diệp gia cứ thế từ bỏ lần này giải thi đấu, kia không thể nghi ngờ là tự đánh mặt của mình ánh sáng.

Đến lúc đó các phương cường giả, thế nhưng là sẽ toàn bộ trình diện.

Cho nên dù là biết rõ tất thua, bọn hắn cũng nhất định phải kiên trì bên trên.

“Có chút ý tứ.”

Dương Phóng buông xuống phật kinh, mỉm cười, trong lòng ác thú vị càng đậm, nói: “Bất quá, coi như ta muốn giúp giúp người, khả thi ở giữa bên trên cũng đã không còn kịp rồi, biết võ giải thi đấu không phải lập tức liền muốn tổ chức sao? Người tu vi yếu nhỏ, chỉ dựa vào mấy ngày nay thời gian liền muốn điền cuồn bù lại, không thể nghi ngờ là không thể nào, coi như ăn linh đan dù sao cũng phải có tiêu hóa thời gian không phải.”

“Thế nhưng là...”

Diệp Huyền trong lòng rất là khó chịu, nhưng lại không biết nói cái gì.

Dương Phóng mỉm cười, lần nữa nói: “Người am hiểu cái gì võ học?”

“Văn bồi am hiểu kiếm pháp.”

Diệp Huyền vội vàng đáp lại.

“Người đem kiếm pháp của người thi triển một chút, ta xem một chút.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Vâng, tiền bồi.”

Diệp Huyền đại hỉ.

Chỉ cần vị này nguyện ý chỉ điểm hấn kiếm pháp, dù là tu vi so người khác yếu đi một nửa, nhưng cũng có thể tại kiếm pháp phía trên bù đắp lại.

Lệnh Hồ Xung chẳng phải dạng này, dù là nội lực hoàn toàn không có, chỉ dựa vào Độc Cô Cửu Kiếm cũng có

thể tung hoành một phương.

Vị tiền bối này nếu là dạy bảo mình, há không chính như gió thanh dương dạy bảo Lệnh Hồ Xung?

Xoát xoát xoát!

Trong sân.

Diệp Huyền rút ra trường kiếm, lúc này đem tự thân am hiểu nhất một môn kiếm pháp cấp tốc phát huy ra, quang ảnh lấp lóe, tàn ảnh liên miên, cực điểm các loại biến hóa.

Hắn thi triển rõ ràng là một loại siêu phẩm kiếm pháp.

Lấy Dương Phóng hiện tại ánh mắt lại đi nhìn siêu phẩm kiếm pháp, đơn giản chính là sinh viên tại làm tiểu học đề toán.

Phải biết hắn nhưng là không biết bao nhiêu cửa kiếm pháp đại thành, trong lòng sớm đã đạt đến không có kiếm thắng có kiếm tình trạng, bất kỳ cái gì siêu phẩm kiếm pháp đục lỗ quét qua, liền có thể nhìn thẳng bản nguyên.

Cho nên Diệp Huyền loại kiếm pháp này hắn thấy, đơn giản chính là trò trẻ con.

“Có lẽ ta có thể dành thời gian rèn luyện rèn luyện kiếm ý, bằng vào ta hiện tại võ học nhận biết, chưa chắc không thể có thể mở mang ra một loại độc thuộc về chính ta cao thâm kiếm ý.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Chính như Dương Quá khai sáng Âm Nhiên Tiêu Hồn Chưởng, lúc ấy Dương Quá thể nhưng là người mang

bảy tám cửa đương thời mạnh nhất võ học, nhưng dù vậy, một mực cũng vô pháp đưa thân ngũ tuyệt, thẳng đến hấn triệt để dung hội quán thông, khai sáng ra Âm Nhiên Tiêu Hồn Chưởng, mới nhất cử vượt qua đám người.

Thời khắc này Dương Phóng, cảm giác được mình hẳn là liền ở vào loại tình trạng này.

Cho nên!

Không ngại cầm Diệp Huyền thử một chút, lấy hấn làm kiếm, cùng không biết địch thủ tiến hành luận bàn, cũng tốt để cho mình làm được trong lòng hiểu rõ.

...

Chương 349 : Phủ thành chủ truy binh!

Trong sân.

Diệp Huyền động tác nhanh chóng, kiếm quang lấp lóe, một tay 【 Kim Phong Tế Vũ Kiếm pháp 】 thi triển kín không kẽ hở, hô hô rung động, như là ngày xuân mưa phùn, vô khổng bất nhập, lít nha lít nhít.

Rất nhanh, trọn bộ kiếm pháp bị Diệp Huyền toàn bộ thi triển hoàn tất.

Hắn lúc này thu kiếm mà đứng, trông mong nhìn về phía Dương Phóng, ý đồ đạt được Dương Phóng chỉ điểm.

Dương Phóng không nói một lời, mặt lộ vẻ suy tư, trong đầu từng cái kiếm chiêu đang không ngừng phá giải cùng gãy dựng lại.

Bộ này Kim Phong Tế Vũ Kiếm pháp, hắn dù chỉ là nhìn một lần, cũng có thể trực tiếp minh ngộ trong đó bản nguyên.

Cái gọi là vạn pháp không rời kỳ tông, cho dù kiếm pháp lại biến, kiếm thế lại phức tạp, đơn giản là mê hoặc người đồ vật, chân chính tuyệt sát chỉ là máu chốt mấy chiêu mà thôi.

Hắn không nói một lời, gác tay mà đứng, một bộ cao thâm mặt trầm dáng vẻ.

Một bên Diệp Huyền lại khẩn trương không thôi, trong lòng thấp thỏm, mặt mũi tràn đầy mong đợi nhìn về phía Dương Phóng.

Hắn là lấy vị tiền bối này ánh mắt, cũng vô pháp chỉ điểm mình?

Vẫn là nói, không nguyện ý chỉ điểm?

Thật lâu.

Dương Phóng mới đột nhiên mở miệng, nói: “Bộ kiếm pháp kia cũng không tệ lắm, tại siêu phẩm kiếm pháp bên trong, uy lực nên được cho 【 trung thượng phẩm 】, người muốn dùng hắn đến vượt cấp đối địch, vẫn còn có chút khó khăn, tốc độ của đối phương nếu là nhanh hơn người, tu vi nếu là so với người còn mạnh hơn, người chỉ có bại vong một đường, bất quá. . bộ kiếm pháp kia ta ngược lại thật ra sửa lại.

Ta có ba cái phiên bản, cái thứ nhất phiên bản có thể để người vượt cấp đối địch, nếu là tại đánh đối khá nhiều tình huống dưới, có thể để người đối siêu phẩm cửa thứ ba cũng sinh ra uy hiếp, nhớ kỹ, phải bỏ ra đại giới, về phần đại giới nặng nhẹ, muốn nhìn chính người.

Đệ nhị phiên bản, thì là trung dung phiên bản, có thể để người giữ cho không bị bại!

Cái thứ ba phiên bản, thì là để người đối mặt nhỏ yếu địch nhân lúc, có thể một kích trí mạng, giảm đi gặp chiêu phá chiêu thời gian, không biết người muốn học cái nào phiên bản?”

Trên mặt hắn giống như cười mà không phải cười.

Cái này cái gọi là ba cái phiên bản, kỳ thật cũng đều là thoát thai từ kiếm pháp của đối phương mà thôi.

Hắn chỉ là đem kiếm pháp của đối phương trình tự xáo trộn, cũng thêm vào mình một chút lý giải.

Diệp Huyền nhăn tình sáng lên, trong nháy mắt đại hỉ, sau đó não hải cấp tốc lẫn lộn, mở miệng nói: “Văn bối có thể hay không đều học?”

“Đều học?”

Dương Phóng cười cười, nói: “Người ngược lại là rất lòng tham, ba nhà tiểu hội khi nào tổ chức?”

“Từ nay trở đi buổi sáng!”

Diệp Huyền vội vàng nói.

“Về thời gian có chút vội vàng, bất quá nếu là người chăm chỉ một chút, chưa chắc không thể học được.”

Dương Phóng mỉm cười.

Dù sao bộ kiếm pháp kia nói cho cùng vẫn là đối phương gia truyền kiếm pháp, cũng không tính là một môn tân sinh kiếm pháp.

Cho nên đối phương muốn tới tay, cũng là cực kỳ nhanh chóng.

“Đa tạ tiền bối.”

Diệp Huyền đại hỉ.

Dương Phóng tiện tay vung lên, trong sân một cây cành cây khô đã rơi vào trong tay của hắn, nói: “Cái thứ nhất phiên bản, quá bá liệt, chính là túc sát chi kiếm, giảng cứu thẳng tiến không lùi, có ta không khác, đem kiếm pháp bên trong hết thảy biến hóa tất cả đều bỏ qua, chỉ truy cầu một chữ 【 nhanh 】 , cái gọi là thiên hạ võ học, duy khoái bất phá...”

“Duy khoái bất phá.”

Diệp Huyền thì thào, bỗng nhiên kịp phản ứng, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ngọa tào!

Đây không phải thế giới hiện thực nào đó bộ phim bên trong lời kịch sao?

Vị tiền bối này làm sao cũng biết?

“Nhìn kỹ.”

Dương Phóng giống như cười mà không phải cười, nhìn về phía Diệp Huyền, trong tay nhánh cây trong nháy mắt bắt đầu huy động.

Một bộ bị đánh tan sau Kim Phong Tế Vũ Kiếm pháp trong nháy mắt trong tay hắn thi triển ra, hô hô rung động, tàn ảnh hiển hiện, tại bị đánh tan trong kiếm chiêu, thành linh còn tăng thêm mấy chiêu chính Dương Phóng tự sáng tạo chiêu số.

Tất cả biến hóa cùng thân pháp tất cả đều bỏ qua.

Tại vốn có trên cơ sở, lần nữa nhanh lên gấp hai ba lần.

Hô hô hô hô!

Thanh âm gào thét, tàn ảnh liên miên.

Như là gió táp mưa rào.

Diệp Huyền nhìn tâm trí hướng về, não hải oanh minh, ông ông tác hưởng.

Một hồi lâu, bộ kiếm pháp kia mới bị Diệp Huyền toàn bộ

nhìn hội.

Sau đó, Dương Phóng lại thi triển cái thứ hai phiên bản.

Thứ hai là công chính phiên bản, chỉ cần đối thủ không phải mạnh đặc biệt không hợp thói thường, đều có thể bảo trì tự thân bất bại, tự thân cần trả ra đại giới cũng cực ít.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Dương Phóng đem ba cái phiên bản kiếm pháp từng chiêu cấp tốc diễn luyện một lần.

Không quản Diệp Huyền có hay không lý giải, dù sao Dương Phóng đem ba cái phiên bản bất đồng kiếm thuật tất cả đều hiện ra một lần.

Lúc chạng vạng tối.

Dương Phóng lần nữa dừng lại, cầm trong tay phật quyển, sừng sững ở trong ánh tà dương, bóng lưng cao lớn, mông lung mà thần bí, thanh âm bình thản nói: “Người trở về đi, ngày mai không cần tới, chỉ cần đem ta cái này ba cái phiên bản kiếm pháp toàn bộ nhớ kỹ liền có thể.”

Diệp Huyền đầy trong đầu tất cả đều là từng chiêu kiếm thuật đang không ngừng biến hóa, lít nha lít nhít, bổ sung tại từng cái thần kinh não bên trong, khiến cho đầu óc của hắn dị thường lộn xộn.

Giờ phút này cũng vô cùng cần thiết trở về tiêu hóa.

Nếu không hắn lo lắng dù là mình liền muốn triệt để làm hốt.

“Đa tạ tiền bối.”

Diệp Huyền khom người nói, “Đúng rồi, tiền bối, đây là thiệp mời, hậu thiên buổi sáng ba nhà biết võ giải thi đấu, còn xin tiền bối có thể trình diện!”

Hắn cung kính lấy ra một trương thiệp vàng thiệp mời, chế tác tinh mỹ, lộng lẫy.

“Nếu có thì giờ rảnh, ta sẽ đi qua.”

Dương Phóng nhàn nhạt mở miệng.

“Vâng, tiền bối.”

Diệp Huyền cung kính đem thiệp mời đặt ở một bên trên bàn đá, lần nữa khom người, hướng về sau hướng về hậu phương chậm rãi thối lui, quay người rời đi.

Dương Phóng khóe miệng không khỏi lộ ra từng tia từng tia tiếu dung.

Ngược lại là muốn nhìn Diệp Huyền đến cùng có thể hay không chiến thắng đối thủ.

Nếu là thật sự có thể chiến thắng đối thủ, vậy đã nói rõ mình đối với kiếm đạo lý giải tất cả đều là chính xác.

Nếu là không thể, như vậy...

Liền không có như vậy.

Dương Phóng nhìn thoáng qua trên bàn thiệp mời, tiện tay một quyển, thiệp vàng thiệp mời rơi vào trong tay của hắn, ánh mắt liếc nhìn.

...

Thời gian vượt qua.

Diệp Huyền từ khi từ Dương Phóng nơi đó rời đi về sau, lập tức trở về về đến trong nhà khắc khổ tu tập, lập đi lập lại đều đang diễn luyện ba cái kia bất đồng phiên bản kiếm pháp.

Diệp gia lão tổ thì âm thầm hồ nghi, từ khi Diệp Huyền vừa về đến, ngay tại âm thầm đánh giá Diệp Huyền.

Bởi vì hắn biết Diệp Huyền trước đó biến mất đến trưa, tất nhiên là đi tìm vị kia ” tiền bối “.

Hiện tại hắn trở về về sau, lại trực tiếp diễn luyện lên kiếm pháp.

Bất quá!

Cái này ba bộ kiếm pháp lại làm cho hắn nhìn nghi hoặc không thôi.

Ba bộ kiếm pháp cùng bọn hắn Diệp gia tổ truyền 【 Kim Phong Tế Vũ Kiếm 】 tất cả đều cực kỳ tương tự, nhưng cũng không hoàn toàn giống nhau, trong lúc đó nhiều hơn rất nhiều quái dị chiêu thức.

Mà lại nguyên bản kiếm chiêu cũng bị đánh tan loạn thất bát tao.

“Lẽ nào lại như vậy, thi đấu sắp đến, Diệp Huyền không hảo hảo luyện tập kiếm pháp, càng đem kiếm pháp đổi đến loạn thất bát tao, đơn giản lẽ nào lại như vậy!”

Một bên Diệp gia gia chủ Diệp Lăng Thiên nhin không được gầm thét.

“Không cần tức giận, ta lại cảm thấy Diệp Huyền kiếm pháp có một phen đặc biệt vận vị.”

Diệp gia lão tổ ngăn lại tức giận bên trong Diệp gia gia chủ, nói: “Như vậy đi, người đem Diệp Phong gọi tới, để hắn thử một chút Diệp Huyền kiếm pháp.”

Diệp Phong, đồng dạng là bọn hắn Diệp gia kỳ tài một trong.

Thực lực chỉ so với Diệp Huyền hơi nhược một tuyến, hai người tỷ thí, không có cái ba năm trăm chiêu là phân không ra thắng bại.

Bây giờ hắn để Diệp Phong đến đây thăm dò Diệp Huyền, chính là mới vừa rồi thích hợp.

“Vâng, cha!”

Diệp gia gia chủ Diệp Lăng Thiên khom người nói.

Không bao lâu.

Thân mang một bộ áo lam, thân thể ước chừng 185 tá hữu Diệp Phong, xuất hiện trong sân, hai tay ôm quyền, mở miệng nói: “Diệp Huyền đường huynh, xin chỉ giáo!”

“Mời!”

Diệp Huyền đồng dạng ôm quyền.

Bốn phương tám hướng lập tức vây đầy không ít Diệp gia thế hệ tuổi trẻ tuần kiệt, đang sôi nổi nghị luận, kinh dị không thôi.

“Lập tức liền phải lớn dựng lên, Diệp Phong đường huynh làm sao còn tại khiêu chiến Diệp Huyền đường huynh?”

“Vậy ai biết, có lẽ là gia chủ ý tứ, gia chủ khả năng nghĩ tại thi đấu trước, kiểm tra Diệp Huyền đường huynh

cùng Diệp Phong đường huynh nội tình!”

“Có khả năng!”

“Ai, lần này Ngô gia cùng Đường gia đều có Tiềm Long Bảng xếp hạng trước 150 cao thủ trên trận, chúng ta Diệp gia mạnh nhất cũng chỉ là Diệp Hải đường huynh, tại Tiềm Long Bảng thứ 185 vị, lần này chúng ta Diệp gia có thể muốn thua rất thảm rồi.”

“Xuyt, đừng nói nữa, muốn đánh.”

Rất nhiều người nghị luận âm ỉ, ánh mắt tất cả đều hội tụ đến trong tràng.

Sưu!

Diệp Phong cầm trong tay kiếm gỗ, tiến quân thần tốc, cơ hồ vừa mới đâm ra, lập tức đem kiếm thế triển khai, một chiêu 【 liên miên mưa phùn 】 trực tiếp hướng về Diệp Huyền thân thể cực tốc bao phủ tới.

Diệp Huyền con mắt lóe lên, thân thể trong nháy mắt giao thoa mà qua, trong tay kiếm gỗ đột nhiên đâm ra, lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ cùng đường cong, trực tiếp hướng về Diệp Phong trong kiếm thế nhanh đâm mà đi.

Mọi người đều là nhin không được kinh hô.

Nguy hiểm thật kiếm!

Dĩ vãng Diệp Huyền đường huynh chưa hề dạng này đi ra kiếm!

Ngay cả âm thầm quan sát Diệp gia lão tổ cùng Diệp gia gia chủ cũng không nhin được nheo mắt.

Diệp Huyền điên rồi?

Kim Phong Tế Vũ Kiếm nào có dạng này dùng? Đơn giản hồ nào!

Nhưng rất nhanh để bọn hắn trừng to mắt sự tình trong nháy mắt phát sinh.

Răng rắc!

Một tiếng vang trầm, Diệp Phong trong tay kiếm gỗ tại chỗ tróc ra, bị Diệp Huyền kiếm gỗ trực tiếp đâm trúng bả vai, tiếp lấy kiếm gỗ quét ngang, rơi vào Diệp Phong nơi cổ họng.

Thắng bại đã phân!

Kim Phong Tế Vũ Kiếm trang thứ ba bản!

Đối mặt so với mình nhỏ yếu một bậc địch nhân lúc, một kích trí mạng, trừ gập chiêu phá chiêu thời gian!

Diệp Huyền trong lòng mừng thầm.

Tiền bối quả nhiên không có lừa gạt mình!

Loại này trang thứ ba bản thật có xuất kỳ bất ý kỳ hiệu!

Xoạt!

Bốn phương tám hướng lập tức vang lên một mảnh xô xao thanh âm, mỗi người đều kinh ngạc trừng to mắt cùng miệng, đơn giản không thể tin.

Cái này thắng?

Cái này kết thúc?

Diệp Phong đường huynh làm sao lại thua nhanh như vậy?

Dĩ vãng thời điểm, hai người đại chiến không có mấy trăm hiệp căn bản phân không ra thắng bại.

Nhưng hôm nay một chiêu kết thúc?

Diệp Phong cũng là đầu một mộng, tựa hồ còn đang nằm mơ, nhưng rất nhanh hấn lộ ra vẻ tức giận, quát: “Không tính, ván này không tính, người xuất kỳ bất ý, ta không có dự bị tốt, ván này không tính!”

Diệp Huyền nhẹ nhàng cười nói: “Diệp Phong đường đệ, thua chính là thua, không có cái gì có tính không, coi như lại đến một ván, người y nguyên còn phải thua!”

“Ta không tin, lần nữa tới qua!”

Diệp Phong gầm thét.

“Tốt, làm lại liền làm lại.”

Diệp Huyền cười ha ha, trong lòng mừng thầm.

Đối phương nguyện ý duỗi mặt để hấn đánh, hấn không đánh ngu sao mà không đánh!

Loại cảm giác này coi là thật diệu quá thay?

Sưu!

Diệp Phong lần nữa xuất kiếm, lần này cũng không còn là từng chiêu xuất kiếm, mà là vừa lên đến liền đem kiếm pháp toàn bộ thi triển ra, chỉ bất quá cùng vừa mới đồng dạng.

Dù là chiêu kiếm của hấn đã biến, nhưng Diệp Huyền

vẫn là lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ cùng đường cong, một kiếm đâm ra, bịch một tiếng, lần nữa đem Diệp Phong trường kiếm trong tay đâm rơi, bay tứ tung mà ra.

Diệp Phong trong nháy mắt ngây người, não hải oanh minh, tràn đầy mờ mịt nhìn xem đây hết thảy.

Chuyện gì xảy ra?

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Mình hôm nay mà ngay cả trường kiếm cũng cầm không vững?

“Diệp Phong đừng đê, thế nào? Ta nói đúng không? Thua thì thua, có chơi có chịu, không có gì lớn.”

Diệp Huyền từ tốn nói.

Xoạt!

Bốn phía đám người lần nữa chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

Diệp gia lão tổ cùng Diệp gia gia chủ tất cả đều trong lòng mãnh liệt, chăm chú nhìn đây hết thảy.

“Hảo kiếm pháp, loại kiếm pháp này tựa hồ thoát thai từ chúng ta 【 Kim Phong Tế Vũ Kiếm 】, nhưng cũng so 【 Kim Phong Tế Vũ Kiếm 】 mạnh hơn, kiếm chiêu lại vẫn có thể dạng này sử dụng, coi là thật không thể tưởng tượng nổi, nếu là đem kiếm pháp này tại ta Diệp gia bên trong triệt để truyền ra, nhất định có thể đem ta Diệp gia tiêu chuẩn lần nữa đề cao một bậc.”

Diệp gia gia chủ giật mình nói.

“Không thể!”

Diệp gia lão tổ ngữ khí trầm trọng, nói: “Bộ kiếm pháp kia loại trừ Diệp Huyền, ai cũng không thể truyền!”

Hắn bỗng nhiên nhìn về phía Diệp gia gia chủ, ngưng tiếng nói: “Đừng quên, cái này kiếm pháp rất có thể là vị tiền bối kia chỉ điểm, không có đạt được hắn cho phép, liền tự mình đem bộ này cải tiến sau kiếm pháp truyền ra, vạn nhất làm tức giận đối phương...”

Diệp gia gia chủ trong lòng giật mình, liên tục gật đầu.

“Không tệ! Không thể truyền.”

Diệp gia lão tổ nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, nói: “Nguyên bản ta còn tại lo lắng, ba nhà biết võ giải thi đấu sự tình, nhưng bây giờ tựa hồ cũng không cần lo lắng như vậy.”

Diệp Huyền có loại này quỷ dị kiếm thuật, cho dù đoạt không được thứ nhất, hắn là cũng không phải là cuối cùng vị!

...

Sau một ngày.

Tứ Phương Các Bắc các.

“Thẩm Các chủ còn không có tin tức sao?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, Tiêu trưởng lão, Các chủ đến bây giờ còn không có trở về.”

Một vị đệ tử cung kính nói.

Không phải là xảy ra chuyện rồi?

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Bất quá Thẩm Lăng Tâm là đệ nhị Thiên Thê thực lực, muốn giết nàng chỉ sợ cũng không dễ dàng.

Dương Phóng lần nữa trở về trụ sở.

Lúc đêm khuya.

Hắn tiếp tục cảm ngộ của mình Kiếm đạo, đồng thời tại tu luyện nhuyễn kiếm trong tay.

Bỗng nhiên!

Hắn động tác dừng lại, nghe được nhỏ bé động tĩnh, một đôi ánh mắt đột nhiên hướng về bên ngoài nhìn lại, sau đó thu hồi nhuyễn kiếm, thân thể lóe lên, xuất hiện phía trước viện khu vực.

Tiền viện chi địa.

Một bóng người từ đầu tường rơi xuống, toàn thân máu tươi, vừa hạ xuống dưới, liền thất tha thất thểu, cấp tốc hướng về viện tử chỗ sâu tiến đến.

“Thẩm Các chủ?”

Dương Phóng nhướng mày.

“Tiêu. . Tiêu trưởng lão, mau dẫn ta đi, phủ thành chủ cầu kết 【 khôn chi bản khối 】 , mau dẫn ta trở về Bắc các.”

Thẩm Lăng Tâm gian nan mở miệng, khóe miệng cùng lỗ mũi tất cả đều tạt chảy máu.

Mỗi một phiến huyết thủy rơi xuống, đều có đại lượng màu đen tể trùng nhỏ xuống, lít nha lít nhít, trên mặt đất không ngừng nhúc nhích, nhìn nhìn thấy mà giật mình.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Lo lắng nhất chính là quả nhiên phát sinh.

Thảm Lãng Tâm thụ thương!

Còn chạy tới mình nơi này?

Mình ngược lại là có thể mang nàng tiến về Bắc các, bắt quá bị mình giấu ở viện tử chỗ sâu Liễu Tiên Quyền phụ tử nên làm cái gì?

Thảm Lãng Tâm một đường trốn đến, khẳng định đã lưu lại cực kỳ rõ ràng tung tích.

Mình một khi rời đi, Liễu Tiên Quyền phụ tử tất nhiên chết thảm!

“Tiêu trưởng lão, mau dẫn ta đi!”

Thảm Lãng Tâm lần nữa gian nan mở miệng, nhanh chóng nhào về phía Dương Phóng.

“Không còn kịp rồi.”

Dương Phóng thanh âm đạm mạc

Thảm Lãng Tâm trong lòng giật mình, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Chỉ gặp trong sân, tàn ảnh lóe lên, xuất hiện một cái cực kỳ quỷ dị bóng người, mặc một bộ trường bào màu xanh lục, trên dưới quanh người tràn ngập từng đợt cùng

người khác bắt đồng quái dị khí tức, sắc mặt trắng nõn, ánh mắt yêu dị, vừa lên đến liền đem ánh mắt hướng về Dương Phóng nơi này dò xét tới, kinh ngạc nói:

“A, còn có cái khác cao thủ?”

Hắn cười ha ha, nói: “Bất quá không sao, một cái hai cái không tính là gì, địa phương này cũng không tệ lắm, vừa vặn có thể thích hợp cho các người chôn xương, đem các người hai cùng nhau chôn ở chỗ này, thật sự là không thể tốt hơn! !”

...

Chương 350 : Kinh hãi Diệp Huyền! Bản đạo Nguyên Thủy!

Trong sân người đột ngột xuất hiện ảnh, trên mặt tiểu dung, đầu đầy mái tóc màu xanh, cái trán, hai gò má tất cả đều mang theo màu xanh hình xăm, lít nha lít nhít, hình thái bất đồng.

Không chỉ có như thế.

Tại trên người đối phương còn có một cỗ cực kỳ khó người cỗ quái khí tức.

Thật giống như lâu dài cùng một chút độc vật liên hệ đồng dạng.

Cho dù là Dương Phóng cũng không nhận được khế nhứ mà.

Người này tu vi, lại đồng dạng tại đệ nhị Thiên Thê!

“Tiêu trưởng lão, hắn là 【 khôn chi bản khối 】 Cổ Tâm lão quái, nhanh, mau dẫn ta đi.”

Thẩm Lăng Tâm sắc mặt trắng bệch, khóe miệng tiếp tục chảy máu.

Từng mảnh từng mảnh quỷ dị hắc trùng không ngừng từ miệng nàng bên trong hướng xuống nhỏ xuống, lít nha lít nhít, nhìn thấy mà giật mình.

Dương Phóng bất vi sở động, giống như là làm như không nghe thấy, trong miệng nhận không được rất nhỏ thờ dài, quanh quẩn tại toàn bộ trong sân.

“Cần gì chứ? Ta chỉ muốn thành thành thật thật ẩn cư ở đây, cần chi bản khối cũng tốt, khôn chi bản khối cũng được, cùng ta không có bất kỳ cái gì bất luận cái gì liên quan, người cần gì phải không nên ép ta? Ta chỉ muốn làm người bình thường, chẳng lẽ cũng có lỗi?”

“Người bình thường?”

Trước mắt lục bào bóng người bỗng nhiên nở nụ cười, giống như là nghe được cái gì lớn lao trò cười, nói: “Thật là có chút ý tứ, thực lực của người mạnh như vậy, còn muốn làm người bình thường? Vậy người vì sao không tự phế võ công? Mà lại, tối nay biết phủ thành chủ bí mật, đây cũng không phải là người muốn làm người bình thường liền có thể giải quyết, người tối nay loại trừ vừa chết, đã không còn con đường nào khác.”

“Thật sao?”

Dương Phóng ngữ khí rất nhỏ, tiếp tục than nhẹ: “Thiện tai thiện tai.”

Trong miệng hắn lại trực tiếp niệm lên phật kinh.

“Tiểu tử, cố lộng huyền hư, tại ta Cổ Tâm lão quái trước mặt cũng dám giả vờ giả vịt, ta nhìn người có thể giả bộ tới khi nào!”

Lục bào lão nhân bỗng nhiên cười quái dị một tiếng, thanh âm như là phích lịch, hai con khô gầy đại thủ đột nhiên hợp lại.

Oanh một tiếng, làm cho người lông tơ sợ hãi sự tình phát sinh.

Lấy Dương Phóng làm trung tâm, phương viên mười mấy mét, toàn bộ mặt đất tất cả đều cấp tốc nhúc nhích, xuất hiện từng cái quỹ dị màu đen côn trùng, lít nha lít

nhít, đang điên cuồng nhúc nhích, phát ra kéo kẹt kít chói tai thanh âm, trên thân tràn ngập trện trện khí tức hôi thối.

Sau đó đám côn trùng này tất cả đều tạt hướng về Dương Phóng thân thể trong nháy mắt gào thét mà đi.

Một sát na, tất cả côn trùng như là vạch phá không gian, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ khu vực.

Trên trời dưới đất hoàn toàn hóa thành màu đen kịt, như là cổ trùng hải dương.

Nhưng vào lúc này!

Ông!

Một tầng vô cùng quỷ dị lực lượng lấy Dương Phóng làm trung tâm sát na quét ngang.

Tất cả côn trùng đều đột nhiên ở giữa dừng thân lại, không nhúc nhích, lạch cạch lạch cạch nhao nhao rơi xuống, lít nha lít nhít, trong nháy mắt rơi đầy mặt đất, toàn bộ chết thảm.

Địa Mẫu!

Chấn động chi lực!

Lục bào bóng người sắc mặt giật mình, vô ý thức lùi lại một bước, một đôi ánh mắt trực tiếp hướng về Dương Phóng nhìn lại, lóe ra màu xanh biếc đáng sợ quang mang, quát lên: “Độc Tâm thuật!”

Hai tay của hắn lần nữa đột nhiên kết ấn.

Một loại nhìn không thấy quỷ dị lực lượng quang trong chốc lát từ hai tay của hắn phát ra, lít nha lít nhít, như là vô hình

tơ nhện, trong nháy mắt hướng về Dương Phóng trái tim cấp tốc lan tràn mà đi.

Loại này vô hình tơ nhện dung nhập hư không, cấu kết linh hồn, có thể không nhìn bất luận cái gì nhục thân phòng ngự, chính là 【 khôn chi bản khối 】 cực kỳ cổ quái một loại bí thuật.

Một khi liên nhập người khác nội tâm, thì có thể đem tự thân độc trùng, độc trứng, khí độc tất cả đều rót vào người khác nội tâm, cho nên gọi là 【 Độc Tâm thuật 】 .

Chỉ bất quá này thuật dị thường khó luyện, cấu kết cấp linh hồn thời điểm, cần lấy tự thân linh hồn làm dẫn, động một tí liền sẽ nhận nghiêm khắc phản phệ.

Sưu sưu sưu sưu!

Lít nha lít nhít vô hình tơ nhện cấp tốc hướng về Dương Phóng nội tâm xuyên qua mà đi.

Dương Phóng nhíu mày, không chút do dự, một cây ngón tay trong nháy mắt nâng lên, hướng về trước mắt nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy!

Quỷ dị vòng xoáy xuất hiện, ông ông tác hưởng, sát na đem tất cả vô hình tơ nhện toàn diện nuốt hết, dung nhập vào Hắc Âm vòng xoáy bên trong, đều tan rã.

Sau đó Dương Phóng bước chân một bước, như là xuyên toa không gian, sát na xuất hiện tại lục bào lão nhân phụ cận, một tay nắm môn lung, như là xuyên qua không gian, hướng về lục bào thân thể của ông lão trực tiếp bao trùm mà tới.

Lục bào lão nhân trong lòng giật mình, trong nháy mắt

cảm giác được một cỗ vô cùng to lớn kinh khủng áp lực xâm thể mà đến, che khuất bầu trời, tựa hồ ở khắp mọi nơi, cho hắn tạo thành một loại linh hồn cảm giác đè nén cảm giác.

Ảo giác!

Tất cả đều là ảo giác!

Hù dọa không được ta!

Trong miệng hắn gào to, chân khí bộc phát, may mắn xua tan tất cả e ngại tâm lý, toàn thân chân khí ngưng tụ đến cực hạn, mấy chục cái quỹ dị cổ trùng giấu giếm lòng bàn tay, trực tiếp một chưởng hướng về Dương Phóng hung hăng nghênh đón.

Ba!

Ầm!

Hai đạo trầm đục truyền ra, Lục bào lão giả thân thể trong lúc đó không nhúc nhích, như đồng hóa vì pho tượng, sắc mặt ngốc trệ, che kín mờ mịt, tựa hồ chí tử đều không có kịp phản ứng.

Tại sao có thể như vậy?

Tại sao có thể như vậy?

Đây là tuyệt học gì?

Ta thể nhưng là đệ nhị Thiên Thê...

Hắn thất khiếu chảy máu, nội tạng, kinh mạch, xương cốt bị Dương Phóng một chiêu chấn vỡ, bề ngoài nhìn không ra bất luận cái gì thương thế, cả người lung la lung lay, đột nhiên xụi lơ, trực tiếp hóa thành một đồng

bùn nhão, chết không thể chết lại.

Về phần bị hấn giấu giếm lòng bàn tay cổ độc, xác thực xâm nhập đến Dương Phóng lòng bàn tay.

Chỉ bất quá bọn này cổ độc, lại bị Dương Phóng lấy Hắc Âm thần chủng chặn đường, ngăn tại làn da bên ngoài, khiến cho bọn chúng không cách nào chân chính xâm lấn thể nội.

“Cần gì chứ?”

Dương Phóng nhẹ giọng thở dài, ống tay áo phiêu động, tựa hồ làm một kiện không có ý nghĩa sự tình.

Sau lưng Thẩm Lăng Tâm một mặt trắng bệch, khó có thể tin.

Đệ nhị Thiên Thê Cổ Tâm lão quái cứ thế mà chết đi?

Mặc dù không có luyện được lĩnh vực, nhưng đối phương tinh thông cổ độc, nhiều thủ đoạn, dù là không địch lại, cũng có thể hóa thành độc trùng rời đi, nhưng đối phương giờ phút này mà ngay cả hóa trùng cơ hội thoát đi đều không có?

Đây cũng quá nhanh!

“Thẩm Các chủ, tối nay người thế nhưng là vì Tiêu mỗ rước lấy đại phiền toái.”

Dương Phóng thanh âm vang lên, mờ mịt cao xa, nổi bật khí thế đặc biệt, khiến cho thân thể của hắn cao hơn lớn hơn.

Thẩm Lăng Tâm lộ ra cười khổ.

“Tiêu trưởng lão yên tâm, việc này về sau, thiếp thân tất

có hậu báo, tuyệt đối sẽ để Tiêu trưởng lão hài lòng.”

Nàng đáp lại nói.

Dương Phóng không nhúc nhích, chấp hai tay sau lưng, lẳng lặng nhìn về phía nơi xa, nhẹ giọng thở dài: “Xem ra tối nay chú định sẽ không bình tĩnh, lại có người đến.”

Lại có người đến?

Thẩm Lăng Tâm lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng hướng bên ngoài Hắc Âm nhìn lại.

Chỉ là nồng đậm Hắc Âm, chỗ nào nhìn thấy bất luận bóng người nào.

Nhưng là mấy phút sau, nàng liền nghe được nhỏ xíu thanh âm xé gió, sưu sưu rung động, đang nhanh chóng tiếp cận.

Rốt cục tin tưởng Dương Phóng lời nói.

Thính lực của hắn lại cũng đáng sợ như thế?

Xoát! Xoát!

Hai đạo nhân ảnh cấp tốc vọt tới, lập tức rơi vào trong sân.

Một người mặc áo bào xám, ước chừng một mét bảy tả hữu, tóc rối bời, trên mặt che kín da đốm mồi, một cái khác thân cao khoảng 1m50, hèm rọu mũi, thân thể mập lùn, con ngươi âm lệ.

Mới vừa xuất hiện, bọn hắn liền đồng tử co rụt lại, lập tức nhìn về phía trên đất Cổ Tâm lão quái thi thể, sau đó trong nháy mắt nhìn về phía Dương Phóng.

“Cổ Tâm lão quái chết rồi?”

“Là hấn giết Cổ Tâm lão quái!”

Hai người trong lòng giật mình.

Nhưng rất nhanh, hèm rượu mũi lão giả bỗng nhiên quay đầu quát chói tai:

“Thiên mệnh thất tử!”

Oanh một tiếng, ngoài viện bộc phát ra một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng, liên tiếp lục đạo bóng người từ ngoài viện phóng lên tận trời, mang theo khí tức cực kỳ kinh khủng, trong nháy mắt rơi vào trong sân.

Đều không ngoại lệ, đều là vô cùng cao lớn, quần áo phần phật, sắc mặt trống rỗng, làn da hiện ra màu đồng cổ trạch, trên thân cơ bắp hiển hiện, cường tráng hữu lực.

Lại tất cả đều là khô lồi!

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, rơi vào những khô lồi này trên thân, trong đầu trong nháy mắt nghĩ đến mấy ngày trước gặp phải một màn.

Những khô lồi này cùng mình trước mấy ngày ban đêm gặp phải tựa hồ đồng dạng!

Bọn hấn thuộc về cùng một sóng?

Mà lại đối phương xưng hô thiên mệnh thất tử, nhưng dưới mắt chỉ có sáu cái.

Rất rõ ràng có một cái đã ngày hôm đó ban đêm tự bạo!

“Giết bọn hấn!”

Hèm rượu mũi lão giả quát chói tai.

Sáu cỗ cực kỳ cường đại khô lồi sắc mặt lạnh lùng, trong nháy mắt xông ra, thân thể dị thường băng lãnh, không có một tia tình cảm, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này cực tốc vọt tới.

Dương Phóng sắc mặt lãnh đạm, cũng không có chút trốn tránh, thân thể nhoáng một cái, nghênh đón, bên hông nhuyễn kiếm sát na ra khỏi vỏ, hàm ẩn chấn động cùng thôn phệ hai trọng áo nghĩa, trực tiếp hướng về cái này sáu cỗ khô lồi cấp tốc quét sạch mà đi.

Kiểm quang phun ra nuốt vào, thần bí khó lường.

Lờ mờ, làm cho người khó mà bắt giữ.

Phốc phốc phốc phốc!

Một sát na sáu cỗ khô lồi toàn bộ trúng kiếm, đều bay ngược.

Nhưng liền tại bọn hắn bay ngược sát na, đột nhiên lần nữa xông ra, trong nháy mắt tổ kiến thành một cái cực kỳ khủng bố đại trận, trực tiếp vây quanh Dương Phóng, mượn nhờ đại trận lực lượng, sáu người tựa như đột nhiên hóa thành một thể.

Một cỗ cực kỳ khó có thể tưởng tượng sức mạnh mang tính chất hủy diệt bỗng nhiên bộc phát.

Sáu người cùng nhau hướng về Dương Phóng chộp tới.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, không chút do dự, vô hình lĩnh vực trong nháy mắt bộc phát.

Oanh!

Không gian ngưng kết!

Chỉ bất quá cái này sáu cỗ khôi lỗi tạo thành đại trận lại dị thường đáng sợ, tại gần gũi ngưng kết về sau, càng lại lần khôi phục hành động, cùng nhau hướng về Dương Phóng chộp tới.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên kịp phản ứng, đột nhiên bạo hồng.

“Cút!”

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Lôi âm chấn động, ông ông tác hưởng.

Thiên băng địa liệt, ẩn chứa thiên uy, như là vô tận thủy triều quét sạch, thiên băng địa liệt.

Sáu cỗ khôi lỗi tạo thành đại trận trong nháy mắt cáo phá, tất cả đều sắc mặt ngẩn ngơ, não hải oanh minh, thân thể tựa như đột nhiên đứng im.

Phốc phốc phốc phốc!

Nhuyễn kiếm đảo qua, như giống như thiểm điện.

Sáu viên đầu cơ hồ cùng một thời gian bay ra.

Hai vị kia lão giả cũng tất cả đều lâm vào ngốc trệ, nhưng rất nhanh lần nữa khôi phục, sắc mặt kinh hãi, dị thường kinh dị, đơn giản không dám tin.

Hai người không chút nghĩ ngợi, liền vội vàng xoay người liền đi.

“Trốn!”

Sưu sưu!

Hai người tốc độ tất cả đều nhanh đến cực hạn.

Chỉ bất quá Dương Phóng át chủ bài vừa ra, há lại sẽ lưu lại người sống?

Hắn sắc mặt lạnh lùng, thân thể như là súc địa thành thốn, tại sau lưng trong nháy mắt truy qua.

Hai vị lão giả như cũ tại liêu lĩnh tiến hành chống cự.

Nhưng rất nhanh Dương Phóng lại là một chiêu kinh khủng lôi âm phát ra.

“Rống!”

Oanh! Oanh!

Hai người nào hải oanh minh, lần nữa lâm vào ngắn ngủi ngây ngô, sau đó phốc phốc hai tiếng, hai viên đầu lâu trong nháy mắt bay ra, huyết thủy dâng trào, nhuộm đỏ thiên địa.

Dương Phóng mặt không biểu tình, nhuyển kiếm trở vào bao, toàn thân trên dưới máu không dính áo.

Như là làm một kiện không có ý nghĩa sự tình!

Thánh linh đệ nhị Thiên Thê, so như sâu kiến!

Nhưng ngay tại hắn vừa mới chuẩn bị trở về, bỗng nhiên, nhượng mày, quay đầu quét tới.

Chỉ gặp một chỗ ngõ nhỏ.

Diệp Huyền sắc mặt ngốc trệ, nào hải oanh minh, ông

ông tác hưởng, ngòi liệt trên mặt đất, không nhúc nhích.

Hắn tối nay có kiếm pháp chiêu số không biết rõ, cho nên trong đêm đến tìm Dương Phóng.

Nhưng vụn vụn không nghĩ tới lại nghe được lời âm...

Vị này thần bí khó lường Tiêu tiền bối, đúng là Thiên Thần tổ chức thành viên?

Xoát!

Diệp Huyền rất nhanh từ ngờ ngờ ngác ngác bên trong giật mình tỉnh lại, mặt mũi tràn đầy sợ hãi cùng phát run nhìn về phía đã chẳng biết lúc nào xuất hiện tại trước mắt mình bóng người cao lớn.

“Tha. . tha mạng...”

Môi hắn run rẩy, thút thít nói ra: “Ta. . ta cái gì cũng không thấy, ta với các người thành viên là đồng hương, ta biết Hành giả Võ Tông, nhận biết Thông Thiên giáo chủ...”

Hắn liều lĩnh tiến hành cầu xin tha thứ, sắc mặt sợ hãi, thân thể phát run.

Coi như xé da hổ làm áo khoác, cũng phải cùng đối phương dính líu quan hệ, để tránh lọt vào diệt khẩu!

“Diệp Huyền, người không phải muốn biết bản tọa là ai chẳng? Bản tọa, Nguyên Thủy!”

Dương Phóng ngữ khí thanh đậm, truyền vào Diệp Huyền não hải.

Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy...

Diệp Huyền trong óc lần nữa oanh minh, long trời lở đất.

Hắn cũng là người xuyên việt?

Cái này sao có thể?

Mình tại hướng một vị người xuyên việt học nghệ?

Vì cái gì?

Vì cái gì đối phương kinh khủng như vậy?

Chẳng lẽ có lẽ là trước đó liền đã có người xuyên qua?

“Diệp Huyền, có hứng thú hay không trở thành Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài?”

Dương Phóng thanh âm nhàn nhạt.

Diệp Huyền bỗng nhiên kịp phản ứng, hô hấp dồn dập, não hải oanh minh, vội vàng cấp tốc nhìn về phía Dương Phóng.

Đối phương nói cái gì?

Muốn cho mình trở thành Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài?

...

Chương 351 : Địa Phủ!

Bên ngoài viện.

Một trước một sau hai đạo nhân ảnh đang chậm rãi đi tới.

Trước mặt tự nhiên là Dương Phóng không thể nghi ngờ, thân thể cao lớn, tóc đen rối tung, một bộ nạm vàng màu đen áo choàng, bên hông một thanh tử sắc nhuyễn kiếm quay quanh, có loại khó tả khí chất.

Phía sau thì là Diệp Huyền.

Đầu óc hần oanh minh, suy nghĩ hỗn loạn, đi theo tại Dương Phóng bên người, đến nay có chút không dám tin tưởng cảm giác.

Tại sao có thể như vậy?

Tại sao có thể như vậy?

Tổ chức này thật chẳng lẽ vô khổng bất nhập?

Trước đó tại thế giới hiện thực, bên người 【 Ẩn Tàng Giả 】 đồng bạn mới vừa vận nghị luận Thiên Thần tổ chức, kết quả tại xuyên qua dị giới thời điểm, liền thật gặp bọn hần thành viên.

Là đối phương cố ý tính toán? Vẫn là trùng hợp?

Hần có biết hay không ta kia bốn vị 【 Ẩn Tàng Giả 】 đồng bạn muốn bán Thiên Thần tổ chức sự tình?

“Hơn phân nửa biết, nếu không không có khả năng một

mục tùy ý ta tiếp xúc...”

Diệp Huyền càng nghĩ càng là trong lòng bất an, sau lưng mồ hôi lạnh cuồn cuộn, hồn bất phụ thể.

Trong sân.

Thẩm Lăng Tâm đã ăn vào đan dược, áp chế thương thể bên trong cơ thể, nhìn thấy Dương Phóng đi trở về về sau, trong lòng rung động dị thường.

Không hổ là đã từng đã đánh bại Nga Lang người!

Vừa mới một nháy mắt, vô luận thiên mệnh thất tử cũng tốt, âm dương Nhị lão cũng được, lại tất cả đều bị chém giết, loại lực lượng này coi là thật kinh khủng.

“Tiêu trưởng lão...”

Thẩm Lăng Tâm nhẹ bước bước liên tục, hướng về Dương Phóng bên này đi tới, hạ thấp người nói: “Đa tạ tối nay xuất thủ cứu giúp, người yên tâm, thiếp thân đằng sau nhất định có trọng báo, phủ thành chủ cầu kết 【 khôn chi bản khối 】 , chuyện này thiếp thân nhất định phải mau chóng truyền đi, để cho thế lực khắp nơi có hành động, tối nay liền không cách nào tiếp tục chờ lâu, còn xin Tiêu trưởng lão thứ lỗi.”

“Không sao.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, mở miệng nói ra: “Thông tri thế lực khác sự tình làm phiền Thẩm điện chủ, Tiêu mẫu không thích náo nhiệt, chỉ thích thanh tĩnh, mong được tha thứ.”

“Vâng, Tiêu trưởng lão.”

Thẩm Lăng Tâm lần nữa hạ thấp người nói.

Nàng thở sâu, lần nữa nhìn thoáng qua Dương Phóng, không còn tiếp tục chờ lâu, mà là thừa dịp thương thế bị ngăn ngại áp chế về sau, lập tức rời đi nơi đây.

Trong phủ thành chủ lập tức bị Tiêu trưởng lão chém giết nhiều người như vậy, đoán chừng thời khắc này phủ thành chủ cũng tất nhiên đại loạn, bọn hắn khẳng định không còn dám tiếp tục phái người ra.

Cho nên trước mắt trở về, là cơ hội tuyệt vời.

...

Trong phủ thành chủ.

Đen nhánh đèn nén gian phòng bên trong.

Một vòng âm phong đảo qua, liên tục chín ngọn đèn đăng lần lượt dập tắt, hô hô rung động.

Gian phòng bên trong.

Một vị diện mực trắng nõn, ngòi xếp bằng, mặc cẩm y trường sam nam tử, bỗng nhiên mở mắt, đen nhánh thâm thúy, hướng về kia chín ngọn đèn đăng liếc nhìn mà đi.

Nam tử làn da rất quái lạ, thoát nhìn như là đắp một tầng thật dày Bạch sắc sơn phấn, trong trắng lộ ra đỏ, để cho người ta nhìn không ra hấn cụ thể niên kỷ.

“Âm dương Nhị lão, thiên mệnh thất tử tất cả đều chết rồi? Có cao thủ, tin tức muốn bại lộ!”

Thanh âm nam tử băng lãnh, đột nhiên mở miệng quát: “Người tới!”

Xoát xoát!

Bên trong căn phòng trong bóng tối trong nháy mắt xuất hiện hai đạo nhân ảnh, người mặc lục sắc phục sức, từ đầu khỏa đến chân, thấy không rõ gương mặt, chỉ có hai đạo ánh mắt yếu ớt lấp lóe.

“Chủ nhân!”

Bọn hấn mở miệng nói.

“Thông tri người của phủ thành chủ, lập tức rút lui, chậm thì sinh biến!”

Diện mục trắng nõn nam tử âm trầm nói.

“Vâng, chủ nhân!”

Trước mắt hai đạo bóng người màu xanh lục chột lóe lên, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Không bao lâu.

Một vị lão giả thần bí xuất hiện, già nua nói ra: “Cổ Tâm lão quái, âm dương Nhị lão, đều là chúng ta 【 khôn chi bản khối 】 tiếng tăm lừng lẫy cường giả, mỗi một cái đều dị thường khó chơi, nắm giữ đáng sợ thủ đoạn, hướng chi còn có thiên mệnh thất tử tương trợ, nhưng bọn hấn thể mà tất cả đều chết rồi, hạ thủ người, thực lực tất nhiên không thể tưởng tượng, tuyệt đối đã luyện được lĩnh vực, thậm chí có thể là thứ ba Thiên Thê cường giả!”

“Mặc lão, khả năng thấy là người nào hạ độc thủ?”

Gắm sắc trường sam nam tử băng hàn hỏi thăm.

“Có thể!”

Kia lão giả thần bí trực tiếp điểm đầu, nói: “Thiên mệnh thất tử mặc dù bị giết, nhưng là bọn hắn trước khi chết nhìn thấy hình tượng lại truyền vào đến lão phu não hải.”

Hắn tiện tay lật một cái, lấy ra một viên tinh thạch, dán tại mi tâm chỗ, tiến hành lạc ấn, một lát sau, gỡ xuống tinh thạch, lúc này đem tinh thạch cung kính đưa cho kia áo gấm nam tử.

Áo gấm nam tử nắm trong tay, ánh mắt quét qua, đen nhánh thâm thúy, nói: “Tốt, ta nhớ kỹ người này, lập tức rút lui!”

“Vâng, tướng quân!”

Lão giả thần bí đáp lại.

Toàn bộ phủ thành chủ đều đang nhanh chóng hành động.

...

Trong sân.

Diệp Huyền trong lòng thấp thỏm, vô cùng khẩn trương nhìn về phía Dương Phóng, trong lòng giãy dụa thật lâu, vẫn là không nhẹn được hỏi một câu nói.

“Tiền bối. . ngài. . ngài đến cùng phải hay không đến từ chỗ nào?”

Đầu hắn da tóc nha, nhìn về phía Dương Phóng.

“Chỗ nào?”

Dương Phóng bình thản đáp lại.

“Chính là cùng Hành giả Võ Tòng, Thông Thiên giáo chủ cùng một nơi.”

Diệp Huyền hỏi thăm.

Hắn rất muốn nói, người đến cùng phải hay không người xuyên việt?

Nhưng là lại lo lắng vạn nhất đối phương không phải người xuyên việt, chẳng phải là tự bộc thân phận?

Dù sao Thiên Thần tổ chức bên trong, cũng có không phải người xuyên việt tồn tại!

Thực lực đối phương đáng sợ như thế, rất khó để hắn không sinh ra hoài nghi.

“Phải hay không phải, lại có quan hệ thế nào?”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại, khí tức phiêu miểu, nói: “Bản tọa cả đời tốt du lịch thiên hạ, chỉ lấy một người đệ tử, tên là Dương Phóng, ngày sau người nhược gặp được, có thể thay mặt bản tọa vấn an!”

“Dương Phóng. . Dương Phóng...”

Diệp Huyền trong óc lần nữa lâm vào mờ mịt.

Ngọa tào!

Đúng là người này?

Vì cái gì?

Trở về hiện thực thời điểm, người này rõ ràng nhìn thường thường không có gì lạ a?

“Vâng, tiền bối.”

Diệp Huyền khom người nói.

“Người tối nay tìm ta, còn có chuyện gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Là như vậy, ngày mai ba nhà biết võ sắp mở ra, vẫn bồi còn có một chiêu kiếm thế không biết rõ.”

Diệp Huyền vội vàng mở miệng, sau đó tại Dương Phóng ra hiệu dưới, trực tiếp thi triển ra.

Dương Phóng lắng lắng quan sát, lúc này lần nữa chỉ điểm một hai.

Sau nửa canh giờ.

Diệp Huyền mới rộng mở trong sáng, trịnh trọng ôm quyền nói: “Đa tạ tiền bối, vẫn bồi cáo từ!”

Trong lòng của hắn suy nghĩ chập trùng, vẫn là chậm rãi rời khỏi nơi đây, đầy trong đầu đều là lộn xộn ý nghĩ.

Hô!

Tại hắn vừa đi, Dương Phóng cũng không nhịn được nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở, lộ ra mỉm cười.

Tin tưởng gia hỏa này trở lại thế giới hiện thực về sau, lần nữa gặp được mình ” Dương Phóng ” bản thể, hắn là cũng sẽ cung kính rất nhiều đi.

Lập tức đem thực lực bộc lộ ra đi, cũng không có cái gì chỗ tốt.

Chỉ có một chút lấy ra, mới sẽ không gây cho người chú ý.

Coi như Trình Thiên Dã, Nhậm Quân bọn hắn lần nữa đối với mình sinh ra hoài nghi, nhưng là có Diệp Huyền làm chứng, mình cũng không cần lo lắng.

Bởi vì chính mình tùy thời có thể lấy nói, mình tại dị giới báii cao nhân vi sự.

“Tính toán thời gian, còn có ba ngày liền có thể lần nữa trở về.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

.
. .
.

Thiên Linh Thành chấn động.

Lấy Thẩm Lăng Tâm tốc độ cơ hồ rất nhanh liền quay trở về Tứ Phương Các Bắc các, sau đó lập tức vận dụng Tứ Phương Các Bắc các lực lượng hướng thế lực khắp nơi thông báo tin tức.

Trong lúc nhất thời các thế lực lớn toàn bộ biết, trong lòng dưới sự kinh hãi, lập tức hoả tốc tụ tập, hướng về phủ thành chủ đánh tới, chỉ bất quá đợi đến bọn hắn tập hợp thế lực, nhào về phía phủ thành chủ thời điểm.

Toàn bộ phủ thành chủ đã sớm người đi nhà trống.

Mà tại đánh giết không có kết quả về sau, thế lực khắp nơi rất nhanh lại hướng về Dương Phóng nơi này chạy đến.

Khi nhìn đến trên mặt đất đầm máu thi thể về sau, đều

rất là chấn động.

Tiêu Phóng hai chữ lần đầu tại Thiên Linh Thành cao tầng ở giữa dương danh!

Một đêm quật khởi!

...

Hôm sau thật sớm.

Thiên Linh Thành bên trong chiêm trống vang trời, người đông nghìn nghịt, hội tụ vô số bóng người, hướng về Thiên Linh Thành thành đông khu vực một chỗ to lớn trạch viện tiến đến.

Đây là ba đại gia tộc một trong Diệp gia tổ trạch chỗ, hai năm một lần biết võ giải thi đấu năm nay vừa vặn lại đến phiên Diệp gia đại lý.

Toàn bộ Thiên Linh Thành thế lực khắp nơi cơ hồ bị toàn bộ mời.

Trừ cái đó ra, còn có một số tiếng tăm lừng lẫy tán tu, thậm chí ngay tiếp theo những thành trì khác cường giả, cũng phái người đến đây tham gia xem lễ.

Đám người đen nghịt một mảnh, chật ních toàn bộ Diệp gia tổ trạch.

Một bộ phận người đang nghị luận ba đại gia tộc hiện hướng, một bộ phận người thì tại nghị luận tối hôm qua phủ thành chủ sự tình.

Tiếng người dày đặc, huyền não dị thường.

Đủ loại tin tức tại bị không ngừng lan truyền.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai bọn người, tại mào trắng lão tăng dẫn đầu dưới, cũng tham gia lần này xem lễ.

Chỉ bất quá mào trắng lão tăng đã sớm bị mời đến thượng tọa, mà bọn hắn bởi vì muốn xem náo nhiệt nguyên nhân, lẫn vào đám người, kết quả theo đám người càng chen càng nhiều, bây giờ bị triệt để ngăn ở bên ngoài, bước đi liên tục khó khăn.

“Nhìn thấy lôi đài sao?”

Trình Thiên Dã nhin không được hỏi thăm.

“Thấy không rõ, nhân số nhiều lắm.”

Nhậm Quân lắc đầu nói.

Toàn bộ Diệp gia tổ trạch đơn giản có loại bị chen bề cảm giác, liên đới lấy nóc nhà, xà nhà, đại thụ, trên núi giả tất cả đều ngồi đầy cường giả.

Thành nội các loại chuyện tốt giang hồ khách, từng cái bang phái thành viên, cơ hồ tất cả đều tới đông đủ.

Càng là có người tại Diệp gia tổ trạch bên trong công nhiên áp chú, dẫn tới vô số người đi theo hạ áp.

“A, kia là. . Diệp Huyền, ta thấy được Diệp Huyền!”

Bỗng nhiên, Trình Thiên Dã đồng tử giật mình, nhón chân lên, hướng về đám người xa xa nhìn lại.

“Diệp Huyền? Cái nào Diệp Huyền? Thế giới hiện thực Diệp Huyền?”

Từ Khai sắc mặt biến hóa, vội vàng thấp giọng hỏi thăm.

“Là hấn, thật sự là hấn, hấn ở chỗ này thân phận, lại là Diệp gia Tứ công tử một trong, gia hỏa này ẩn tàng thật sâu! !”

Trình Thiên Dã giật mình nói.

Diệp Huyền, thuộc về Ma Đô người, thế giới hiện thực Ma Đô người tổng phụ trách đã từng đăng ký qua tin tức của bọn hấn, nhưng Diệp Huyền lúc ấy lấp lại là nào đó nào đó thương hội truyền nhân.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, bọn hấn vẫn là thung lũng Diệp Huyền.

Đối phương chân thực thân phận, đúng là tiếng tăm lừng lẫy Diệp gia truyền nhân.

Mà lại đứng hàng Diệp gia Tứ công tử một trong!

Cái này có thể vận dụng tài nguyên, coi như xa so với nào đó nào đó thương đội phải lớn hơn nhiều.

Không chút khách khí nói, sau này người xuyên việt coi như toàn bộ đầu nhập vào Diệp Huyền, Diệp Huyền cũng có thể tùy tiện nuôi sống bọn hấn.

Bên người hai người tất cả đều vì đó kinh hãi.

Nhưng rất nhanh, Nhậm Quân sắc mặt phức tạp, nói nhỏ: “Được rồi, Ma Đô người xuyên việt bên trong che giấu tung tích rất nhiều, Diệp Huyền chỉ là một trong số đó thôi, đây chỉ là chúng ta bây giờ thấy được, chúng ta không thấy, không biết có bao nhiêu.”

“Quay lại tiếp xúc một chút Diệp Huyền, thuận tiện hướng hấn tìm hiểu một chút cái khác Ma Đô người xuyên việt hạ lạc, còn có lão Thạch hạ lạc, cái này Diệp Huyền khẳng định biết!”

Trình Thiên Dã nói nhỏ.

Bọn hấn từ khi đi vào Thiên Long vực về sau, một mực tại âm thầm tìm hiểu cái khác người xuyên việt tin tức, đáng tiếc cho tới bây giờ, cũng một cái cũng không đánh nhô ra tới.

Dù sao bọn hấn trước đó cũng không phải Ma Đô người.

Đối với Ma Đô bên kia hiểu rõ cũng rất ít.

Ma Đô hết thảy hơn tám trăm người xuyên qua, bọn hấn làm sao lại toàn bộ nhớ kỹ, liền ngay cả nhà mình thành thị người xuyên việt bọn hấn còn không có hiểu rõ đâu, huống chi Ma Đô.

Bên người hai người lập tức nhẹ nhàng gạt đầu.

Một phương hướng khác.

Ẩn Tàng Giả tổ bốn người, người qua đường Giáp, người qua đường Ất, người qua đường Bính, người qua đường Đinh, hành tẩu ở đây, mặt mỉm cười, cũng nhận mời, đến đây tham dự xem lễ.

Bọn hấn cùng Diệp Huyền quan hệ không ít, sớm tại hơn mười ngày trước đó liền biết Diệp gia sắp tổ chức tiểu hội, lần này tự nhiên sẽ đến đây cổ động.

Chỉ bất quá ngay tại trong lúc hành tẩu, người qua đường Giáp bỗng nhiên lộ ra nghi hoặc, quay đầu nhìn lại, trong lòng giật mình, nói nhỏ: “Từ Khai, Nhậm Quân!”

Bên người mấy người tất cả đều sắc mặt biến hóa, vội vàng cấp tốc quay đầu.

“Quả nhiên là bọn hấn, bọn hấn cũng tới Thiên Long vực

rồi?”

“Bọn hấn làm sao trở thành hòa thượng?”

“Đi, đi mau, đừng bị bọn hấn đụng phải!”

Bốn người sắc mặt biến đổi, cấp tốc rời đi nơi đây.

Bọn hấn tại dị giới ẩn giấu thực lực, che giấu tung tích sự tình, cũng không muốn bị Nhậm Quân, Từ Khai bọn người phát hiện.

Một khi phát hiện, không biết sẽ phiền phức bọn hấn tại dị giới làm những gì sự tình.

Bọn hấn cũng không muốn vô duyên vô cớ bị chính thức tả hữu.

...

Cách đó không xa.

Cao ngất trong lầu các.

Thân thể cường tráng, tựa như nham thạch, giữ lại mái tóc dài màu vàng óng Ngạ Lang, sắc mặt băng lãnh, phát ra hừ lạnh, chăm chú nhìn trước mắt một cái uể oải nam tử, nói: “Nếu muốn giết hấn, làm gì lãng phí như thế lớn trắc trở, lấy thực lực của người trực tiếp hiện thân, đủ để giết chết cái này Tiêu Phóng vô số lần, cần gì phải tương lệnh bài cho hấn?”

Trước đây không lâu hấn tại Dương Phóng ám toán dưới, kém chút chết thảm, đến nay cũng còn nhớ rõ chuyện này.

Chỉ là vụn vụn không nghĩ tới, việc này thế mà còn kinh động Địa Phủ thượng tầng.

“Gấp cái gì?”

Trước mắt một cái thân mặc trường bào màu đỏ nam tử, mỉm cười, cả người uể oải, ngồi nằm tại trên một cái ghế, cười nói: “Cứ như vậy thật đơn giản giết chết một người, người không cảm thấy quá không thú vị sao? Để hấn lại giãy dựa một chút cũng rất tốt, hưởng hồ, đây cũng là tổ chức bên trên đối với cái này Tiêu Phóng khảo nghiệm.”

“Khảo nghiệm? Có ý tứ gì? Tổ chức chuẩn bị lôi kéo Tiêu Phóng?”

Ngạ Lang trong lòng giật mình, ló ra hỏi thăm.

“Tự nhiên như thế, hấn nếu có thể trôi qua cửa này, như vậy thì có tư cách trở thành chúng ta một viên, đến lúc đó ta sẽ đích thân xuất hiện, tiến đến mời hấn, hấn được qua không được cửa này, vậy coi như chuyện không liên quan đến ta, đến lúc đó ta cũng sẽ tự mình xuất hiện, tiễn hấn một cái thể diện.”

Hồng bào nam tử khẽ cười nói.

Cái gọi là 【 thể diện 】, tự nhiên không cần suy nghĩ nhiều.

Chỉ là chết được thể diện.

Ngạ Lang trong lòng cấp tốc phun trào, nói: “Vậy người chuẩn bị lúc nào hành động?”

“Lập tức.”

Hồng bào nam tử mỉm cười, tự tin ung dung.

“Tốt, ta chờ mong người động thủ!”

Ngạ Lang cười lạnh.

Muốn thông qua hồng bào nam tử khảo nghiệm, cũng không phải đơn giản sự tình!

...

Toàn bộ Diệp phủ bên trong người đông nghìn nghịt, số lượng đông đảo.

Hội tụ không biết bao nhiêu cường giả.

Diệp Huyền hôm nay mặc vào một kiện tuyết Bạch sắc rộng rãi trường sam, tóc dài cẩn thận ghim lên, trong tay đề một ngọc trường kiếm, trong lòng khó mà kiềm chế, hướng về lít nha lít nhít đám người quét tới.

Muốn dùng cái này tìm tới Dương Phóng thân ảnh.

Bất quá đáng tiếc, quét mắt một vòng, cũng không thể nhìn thấy Dương Phóng xuất hiện.

Hắn không khỏi âm thầm thất vọng.

“Cái này Tiêu tiên bối đến cùng phải hay không người xuyên việt?”

Diệp Huyền thảm than.

Chuyện này đơn giản trở thành hắn tâm ma, một đêm đều đang suy tư vấn đề này.

Tại mọi người kịch liệt tiếng nghị luận bên trong, Diệp gia gia chủ ra nói một phen lời đạo đầu, rất nhanh toàn bộ biết võ giải thi đấu chính thức bắt đầu.

Diệp gia quảng trường rất lớn, trọn vẹn thiết lập sáu cái

lôi đài.

Lần này tranh tài, là sáu nơi lôi đài cộng đồng tiến hành.

Dù là Diệp Huyền ngày thường tâm thái đủ mạnh, nhưng là lần nữa gặp được loại tràng diện này, y nguyên khó tránh khỏi xuất hiện khẩn trương, tại mười phần chờ đợi về sau, rốt cục đến phiên hấn lên lôi đài.

Đối thủ trước mắt là Đường gia một vị cường giả, năm nay hai mươi sáu tuổi, so với hấn chỉ nhỏ hai tuổi, chỉ bất quá tu vi của đối phương lại đồng dạng là siêu phẩm cửa thứ hai sơ kỳ.

Tinh thông tại song đao chi thuật, xưa nay có danh thiên tài.

Bốn phương tám hướng đêm không hết tiếng nghị luận lập tức vang lên.

Sau đó vô số người đang tiến hành áp chú, ong ong trách trách một mảng lớn.

“Diệp Huyền thế huynh, mời!”

Đường Trảm hai tay ôm lấy.

“Mời!”

Diệp Huyền thở sâu, đồng dạng ôm quyền.

Sưu! Sưu!

Giữa sân hai người cấp tốc nhào tới cùng một chỗ, kiếm quang lẳng lẹ, đao pháp lấp lóe, trong nháy mắt đan dệt ra một mảnh chói lọi hàn quang, dẫn tới vô số người lớn tiếng khen hay.

Diệp Huyền cũng không vừa lên đến liền thi triển Dương Phóng truyền thụ cho kinh nghiệm, mà là lấy mình nguyên bản kiếm pháp tiến hành đối địch, chỉ bất quá liên tục phá chiêu hơn mười chiêu về sau, Diệp Huyền dần dần rơi vào hạ phong, trong lòng giật mình.

Nhìn trên đài Diệp gia lão tổ, Diệp gia gia chủ đồng dạng hơi biến sắc mặt, trong nháy mắt nắm chặt nắm đấm.

Diệp Huyền đang làm cái gì, còn không sử dụng trước đó cái chủng loại kia kiếm thuật?

Diệp Huyền thế nhưng là lá bài tẩy của bọn hắn chỗ, bọn hắn tặng thêm rất lớn tặng thưởng ở bên trong.

Nếu là trận đầu liền thua, vậy đối với bọn hắn đã kích chính là dị thường to lớn!

“Ha ha, Diệp huynh, xem ra trận đấu này, chúng ta Đường gia muốn may mắn thắng.”

Đường gia gia chủ Đường Vân Tiêu mở miệng cười nói.

Keng keng keng keng!

Tùng đọt điếc tai thanh âm vang lên, ánh lửa bắn tung toé, khí kinh gào thét.

Dưới đài Nhậm Quân, Từ Khai, Trình Thiên Dã bọn người toàn bộ giật mình.

Siêu phẩm cửa thứ hai!

Cái này Diệp Huyền đúng là siêu phẩm cửa thứ hai!

Ẩn tàng thật sâu!

Diệp Huyền mắt thấy tự thân ở vào hạ thế, biết không

thể tiếp tục như vậy, trong lúc đó kiếm pháp biến đổi, trực tiếp thi triển ra cái thứ nhất phiên bản, tốc chiến tốc thắng.

Keng keng keng!

Liên tục ba đạo thanh thúy thanh âm vang lên.

Phốc phốc!

Đường Trảm song đao trong nháy mắt vung đầu, nơi bả vai bị một kiếm chọn trúng, thân thể tại chỗ bay tứ tung mà ra, hung hăng nện ở bên ngoài sân, dẫn phát đám người xông xáo.

“Đã nhường!”

Diệp Huyền chấp tay.

“Tốt!”

Diệp gia gia chủ đại hỉ, đột nhiên vỗ bàn một cái.

Tại hần cách đó không xa Đường gia gia chủ thì mặt mũi tràn đầy kinh hãi, tựa hồ không thể tưởng tượng nổi.

Đường Trảm bại?

Làm sao lại đột nhiên bại?

Sắc mặt của hần trong nháy mắt âm trầm xuống, lạnh lùng nhìn thoáng qua Diệp Huyền, nói: “Tốt, thật sự là không nghĩ tới, Diệp Huyền chất nhi vậy mà ẩn tàng sâu như thế! ”

Hần mặc dù hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng không có biện pháp gì.

Cách đó không xa.

Cao ngất nóc nhà chõ.

Dương Phóng ở trên cao nhìn xuống, lẳng lẳng quan sát, đem đây hết thảy thu hết vào mắt.

“Coi như không tệ.”

Trong lòng của hắn tự nói.

Xem ra chính mình đối với kiếm đạo lý giải là hoàn toàn chính xác, kể từ đó, hắn cũng liền có thể yên tâm thôi diễn.

Tại Dương Phóng lộ ra mỉm cười, tiếp tục quan sát thời điểm, bỗng nhiên sinh ra phản ứng, quay đầu nhìn lại, lộ ra nghi hoặc.

Chỉ gặp sau lưng không xa, thành linh xuất hiện hai đạo nhân ảnh, tại hướng về hắn bên này lẳng lẳng nhìn tới.

Trong đó một đạo, mặt mũi tràn đầy cười lạnh, ánh mắt băng lãnh, một đầu kim hoàng tóc dài.

Chính là. . Ngạ Lang!

Một đạo khác, thì là người mặc đồ chót trường bào, mặt mũi tràn đầy uể oải nam tử, khóe miệng mang theo nồng đậm tiếu dung, một bộ nhiều hứng thú chi sắc.

“Tiêu huynh...”

Đỏ chót trường bào nam tử ló ra cười nói.

“Người là?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Ta? Người có thể xưng hô ta là Bạch vô thường.”

Hồng bào nam tử nồng đậm cười nói.

Trên đời này cũng tồn tại Địa phủ truyền thuyết thần thoại, cùng loại với thế giới hiện thực, nhưng cùng thế giới hiện thực lại không hoàn toàn giống nhau.

Bạn hẳn có Hắc Bạch Vô Thường, cũng có thập đại Diêm Quân.

Chỉ bất quá thập đại Diêm Quân bên trong danh tự, có không ít đều là lạ lẫm danh tự.

“Địa Phủ!”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

...

Chương 352 : Bạch Vô Thường!

“Không tệ.”

Hồng bào nam tử sắc mặt khoan thai, khẽ cười nói: “Từ Bạch Lạc thành đến Bạch Trạch vực, từ Bạch Trạch vực đến Kinh Thiên vực, từ Kinh Thiên vực lại đến Thiên Long vực, Tiêu huynh đệ đoạn đường này đi tới, thể nhưng là quả thực làm cho người kinh hãi, liền ngay cả ta cũng không thể không vì đó sợ hãi thán phục.”

“Các người điều tra ta?”

Dương Phóng trong lòng cảm giác nặng nề.

Đồng thời cảm thấy kinh nghi.

Cái này Địa Phủ quả nhiên thần bí khó lường.

Nhiều chuyện như vậy thể mà đều bị bọn hắn tra được rõ ràng.

Bọn hắn đến cùng còn điều ra sự tình gì?

“Không cần lo lắng, ta chỉ là đối người quá khứ sự tình hơi có chút hiếu kỳ mà thôi, cũng sẽ không ra tay với người, kỳ thật ta lần này tới chủ yếu là vì cứu người.”

Bạch Vô Thường mỉm cười, một mặt lười biếng thái độ, duỗi lưng một cái, nói: “Tiêu huynh, người có biết hay không người đã đại nạn lâm đầu, ít ngày nữa sắp bỏ mình!”

“Có ý tứ gì?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo.

Bạch Vô Thường lần nữa cười một tiếng, nói: “Trước người sở tác sở vi, đã toàn bộ bại lộ, Thương Khung thần cung cũng tốt, Thần Tích phường cũng được, a, đúng, còn có Thiên Linh tháp, bọn hắc lập tức liền sẽ biết người sát hại bọn hắc đệ tử chân tướng, cho nên, Tiêu huynh đệ thừa dịp bây giờ còn có thời gian, vẫn là mau chóng đào mệnh đi thôi, nếu là trốn chậm, ta lo lắng Tiêu huynh đệ sẽ phải đi không nổi, dù sao Thương Khung thần cung thế nhưng là truyền thừa xa xưa, ngay cả ta cũng không dám tùy tiện trêu chọc!”

Dương Phóng trong lòng giật mình, bỗng nhiên kịp phản ứng, cả giận nói: “Là các người mật báo?”

“Sai, không phải chúng ta, mà là kẻ hèn này.”

Bạch Vô Thường mỉm cười, trực tiếp thoải mái thừa nhận xuống tới, tựa hồ rất thích xem đến Dương Phóng kinh ngạc đáng vẻ.

“Muốn chết!”

Dương Phóng ánh mắt phát lạnh, giam cầm không gian, vèo một tiếng, trực tiếp hướng về phía trước xuất thủ.

Chỉ bất quá hắc lĩnh vực mới vừa vặn khuếch tán mà ra, tựa như cùng gặp được vô hình khí tường, oanh một tiếng, lần nữa bị trong nháy mắt cản về, khó mà phát huy tác dụng.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, thân thể lóe lên, sát na xuất hiện tại một phương hướng khác

Bạch Vô Thường tiểu dung không giảm, chấp hai tay sau lưng, trên thân áo màu đỏ phần phật bay múa, nói: “Khó trách tổ chức phía trên coi trọng như thế người,

quả nhiên không đơn giản, lĩnh vực của người vậy mà dính đến không gian hiệu quả, mà lại hàm ẩn bốn phía bất đồng vòng xoáy, tựa hồ có thể kết nối bốn phía bất đồng không gian, bất quá đáng tiếc, vẫn chỉ là hình thức ban đầu, không uy hiếp được ta, nếu là người đem cái này lĩnh vực tiến một bước hoàn thiện, ta chỉ sợ cũng chỉ có đi đường một đầu.

Đúng, Tiêu huynh vẫn là không nên ở chỗ này lãng phí thời gian, ta lo lắng theo thời gian chuyển dời, lập tức người muốn đi đều đã đi không nổi.

Tính toán thời gian, ta người lúc này cũng đã đem tin tức thông tri cho Thương Khung thần cung, Thần Tích phường cùng Thiên Linh tháp đi, Thiên Linh tháp cao thủ nhưng lại tại phụ cận, Tiêu huynh vẫn là sớm một chút chạy đi.”

Dương Phóng trong lòng băng hàn, cấp tốc phát chìm.

Loại này bị người mưu hại cảm giác, thật sự là tuyệt không dễ chịu.

Đồng thời cũng cảm thấy Địa Phủ đáng sợ.

Bọn hắn cũng không biết khi nào trong bóng tối đem mình điều tra như thế kỹ càng.

Mà lại rõ ràng nói với mình, muốn tính kế mình?

Sưu!

Dương Phóng không chút do dự, thân thể lóe lên, sát na biến mất, hướng về nơi xa lao đi.

Vô luận đối phương nói thật hay giả, hắn đều không muốn đi chắc.

Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt!

Thương Khung thần cung, Thần Tích phượng, Thiên Linh tháp cho dù là hiện tại với hắn mà nói, đều vẫn là quái vật khổng lồ.

Nhất là Thương Khung thần cung, bên trong có thần linh huyết mạch, không thiếu nhất cao thủ.

Hắn nhất định phải bảo đảm tự thân tuyệt đối an toàn!

Đợi đến rời xa nơi đây, lại trả thù người này không muộn!

“Ồ hèn nhất một cái!”

Một bên Ngạ Lang lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, nhìn về phía Dương Phóng bóng lưng biến mất, lộ ra một tia khinh thường.

Nếu không phải lúc trước bị Dương Phóng ám toán, mình sao lại rơi vào cái trọng thương mà chạy, thi triển bí pháp hạ tràng.

Lần này, hắn cũng muốn để Dương Phóng thể hội một chút cái gì gọi là tuyệt vọng?

“Ai nha, ta giống như quên một sự kiện.”

Bạch Vô Thường bỗng nhiên kịp phản ứng, ra vẻ kinh ngạc, bàn tay nâng đỡ cái trán, đau lòng nhúc óc nói: “Ta thế mà quên nói cho hắn biết ngày, chỉ cần kiên trì năm ngày bất tử, liền có thể trở thành chúng ta Địa Phủ thành viên, lần này làm sao bây giờ? Hắn đã phóng đi.”

“Ha ha, lao ra liền để hắn lao ra tốt, có lẽ không tới năm ngày, hắn liền phải bỏ mình, cũng có thể chống nổi năm ngày, bất quá nhiều chơi hắn hai ngày lại có cái gì vội

vàng?”

Ngạ Lang cười nói.

“Nói đúng lắm, kỳ thật ta cũng nghĩ nhìn một chút hấn chân chính tiềm lực, chớ hấn lâm vào tuyệt vọng thời điểm, ta nhược xuất hiện, người đoán hấn có thể hay không dị thường cảm kích ta?”

Bạch Vô Thường xoay đầu lại, trên mặt đồng dạng lộ ra nồng đậm tiếu dung, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ giảo hoạt.

“Ha ha ha...”

Ngạ Lang trực tiếp cười ha hả, bỗng nhiên mở miệng nói: “Đúng rồi, hấn hướng chỗ kia chạy, tam đại thế lực người có thể ngăn chặn hấn sao?”

“Yên tâm, đã bắt đầu loại trò chơi này, lại thế nào khả năng để hấn hết thấy Như Ý, hấn, trốn không thoát lòng bàn tay của ta.”

Bạch Vô Thường mỉm cười, uể oải thân thể bên trong ẩn chứa vô tận tự tin.

Hết thấy đều ở trong lòng bàn tay!

...

Diệp gia biết võ giải thi đấu như cũ tại như hỏa như đồ tổ chức.

Theo từng vị cao thủ thanh niên không ngừng ra sân, toàn bộ Diệp gia tổ trạch bầu không khí tại bị cấp tốc nâng lên, vô số người vì đó lớn tiếng khen hay, oanh động một mảnh.

Mà ba đại gia tỷ thí cũng càng ngày càng nghiêm trọng.

Đến cuối cùng trực tiếp đánh ra chân hỏa.

Tử thương đều là phổ biến sự tình.

Ba đại gia gia chủ tất cả đều ghen sắc mặt âm trầm, cắn chặt hàm răng, trên mặt từng cây thô to gân xanh như là con giun, đang điên cuồng nhúc nhích.

Chỉ là đến trưa, các nhà tổn thương thêm tử vong nhân tài cộng lại liền có hơn ba mươi vị.

Bất quá, có người tổn thương, tự nhiên cũng có người trở hết tài năng.

Đông đảo trong cao thủ, Diệp gia Diệp Huyền không thể nghi ngờ trở thành tất cả mọi người chú ý đối tượng.

Thứ nhất tay xảo trá tai quái 【 Kim Phong Tế Vũ Kiếm thuật 】, thi triển xuất thần nhập hóa, hiện tượng nguy hiểm xuất hiện nhiều lần.

Phàm là so với hắn hơi yếu một bậc cao thủ, trên cơ bản đều là một chiêu giây.

Chưa hề đi ra kiếm thứ hai!

Chỉ có tu vi mạnh hơn hắn người, mới có thể cùng hắn đại chiến số lượng mười hiệp.

Nhưng mấy chục hiệp về sau, y nguyên bị hắn chiến thắng.

Trong lúc nhất thời, Diệp gia Diệp Huyền danh hào trực tiếp lan truyền ra.

Hắn vốn là Tiềm Long Bảng thứ 191 cao thủ, nhưng trận

chiến ngày hôm nay, không thể nghi ngờ để hấn xếp hạng lần nữa cất cao mấy trù.

“Diệp Huyền. . hấn vậy mà như thế cường đại, không thể tưởng tượng nổi.”

Từ Khai sắc mặt chấn kinh, thì thào nói.

Dạng này kiếm pháp, tu vi như vậy, tại xuyên qua bên trong thuộc về tuyệt đỉnh đi?

Loại trừ Thiên Thần tổ chức thành viên, hấn là không người lại có thể so sánh với hấn!

“Ma Đô hơn tám trăm vị người xuyên việt, nếu là người người đều có thể học được loại kiếm pháp này, sau này còn có chuyện gì không làm được.”

Nhậm Quân nói nhỏ, “Có loại này tài nguyên, có loại thiên phú này, đợi một thời gian, chưa chắc không thể tại dị giới rất có thành tựu.”

Bên người hai người đều là chấn động trong lòng, xuất hiện vô số ý nghĩ.

Trên chiến đài.

Diệp Huyền thở hồng hộc, lần nữa kết thúc một vòng đấu, ánh mắt hướng về bên ngoài sân nhìn lại, như cũ tại tìm kiếm Dương Phóng thân ảnh.

Đáng tiếc nhìn một vòng về sau, vẫn là khó tránh khỏi thất vọng.

“Hấn quả nhiên không đến.”

Diệp Huyền trong lòng phức tạp.

Hắn là vị tiên bối này đã đi xa?

Thật sự là đáng tiếc!

...

Trong rừng.

Dương Phóng một đường không ngừng, thân pháp thi triển, hướng về nơi xa cấp tốc cuồng vút đi, xuyên thấu trùng điệp không gian, không biết có bao nhanh.

Thời gian dần trôi qua trong lòng hắn hồ nghi.

Bởi vì một đường xông ra, không gây Bian tĩnh.

Không có gặp được bất luận cái gì kẻ đuổi giết.

Cũng không có gặp được bất luận cái gì cản đường người.

Loại trừ mình, tựa hồ không còn ai khác, dưới chân không biết bao xa lộ trình đã bị hắn xông ra.

Chẳng lẽ hồng bào nam tử kia đang lừa gạt mình?

Hắn đang cố ý trêu đùa mình?

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, càng nghĩ càng là sát cơ hiển hiện.

Trên thực tế nếu như lúc trước hắn át chủ bài ra hết, chưa chắc không thể có thể giết chết hồng bào nam tử, chẳng qua là lúc đó ở vào Thiên Linh Thành bên trong, cao thủ đông đảo, lại thêm Thần Tích phường, Thiên Linh tháp, Thương Khung thần cung cao thủ ngay tại chạy đến, hắn căn bản không dám ở lâu.

Một khi hấn át chủ bài ra vào, ở nơi đó bại lộ, đằng sau liền đem triệt để đối mặt thế lực khắp nơi truy sát!

“Thôi, không quản đối phương nói thật hay giả, Thiên Linh Thành không thể ở lại, lập tức đi xa.”

Dương Phóng trầm nghĩ trong lòng.

Địa Phủ không hổ là để các thế lực lớn tất cả đều cảm giác sâu sắc nhưc đầu tồn tại, bọn hấn cũng không biết khi nào trong bóng tối điều tra qua chính mình.

Dương Phóng càng nghĩ càng là cảm thấy bất an.

Thật không biết đối phương đến cùng điều tra ra nhiều ít tin tức?

Hấn tiếp tục hướng về nơi xa cuồnng vút đi.

...

Một phương hướng khác.

Nồng đậm trong núi rừng, mê vụ lượn lờ.

Một người mặc trường bào màu xám, đầu đội mũ rộng vành, cầm trong tay một ngậm trường kiếm màu đen bóng người, xuất hiện ở đây, ngữ khí băng lãnh, cũng không ngẩng đầu lên nói: “Người là ai? Tại sao muốn đem Tiêu Phóng tin tức nói cho ta?”

Tại hấn đối diện một cây cao lớn trên cành cây, hồng bào nam tử vẻ mặt tươi cười, chấp hai tay sau lưng, lẳng lặng sừng sững ở đây, cười nói: “Ta lấy giúp người làm niềm vui, phẩm đức cao thượng, cam nguyện đem các người cừu gia thân phận cùng đào vong phương hướng nói cho người, cái này chẳng lẽ còn không tốt sao?”

“Thế nhưng là ta không tin tin tức của ngươi!”

Áo bào xám mũ rộng vành tiếng người khí băng lãnh, ngẩng đầu lên, một đôi ánh mắt như là vực sâu, nói: “Có lẽ ngươi là đang lợi dụng ta, cho nên, ta tình nguyện cầm xuống ngươi!”

Sưu!

Hắn thân thể lóe lên, sát na xuất hiện tại Bạch Vô Thường bên người, ôm đồm tới.

Chỉ bất quá tại bàn tay của hắn vừa mới cầm ra, liền đột nhiên biến sắc, như đồng cảm đáp lời cái gì, thân thể lóe lên, trong nháy mắt rút lui mà ra, xuất hiện tại một phương hướng khác.

Ở trong tay của hắn cũng không biết khi nào xuất hiện một mặt lệnh bài màu trắng.

Hắn thế mà không có kịp phản ứng, đối phương khi nào đem lệnh bài đưa vào hắn lòng bàn tay?

Nhưng ở thấy rõ lệnh bài sát na, áo bào xám mũ rộng vành người càng là thốt nhiên biến sắc.

“Bạch Vô Thường?”

“Thế nào? Còn chưa tin sao?”

Hồng bào nam tử khẽ cười nói.

Áo bào xám mũ rộng vành người nhẹ hút khẩu khí, trong lòng mãnh liệt, lần nữa tương lệnh bài trả lại, song quyền ôm lấy, nói: “Đa tạ!”

Hắn không nói một lời, trực tiếp hướng về một cái

phương hướng cực tốc đuổi tới.

“Đúng rồi, tốc độ của người tốt nhất nhanh lên, bằng không cái kia Tiêu Phóng coi như bị Thiên Linh tháp người giết đi, chắc hẳn các hạ cũng không nguyện ý nhìn thấy a?”

Hồng bào nam tử tiếng cười xuyên thấu không gian, cấp tốc quanh quần tại áo bào xám mũ rộng vành bộ não người.

Áo bào xám mũ rộng vành trong lòng người trầm xuống, tốc độ lần nữa tăng tốc.

Sưu sưu!

Mấy cái lấp lóe, triệt để không thấy.

Sau lưng khu vực.

Nga Lang thân thể nhanh chóng lướt đến, vẻ mặt tươi cười, trực tiếp rơi vào Bạch Vô Thường thần sắc, một đầu kim mái tóc dài màu vàng tại sau lưng rối tung, cười nói: “【 Thương Khung thần cung 】 giết Kiếm Vương phong, hẳn hẳn là có thể tới kịp a?”

“Yên tâm, khẳng định tới kịp, trừ phi cái kia Tiêu Phóng còn ẩn tàng thực lực.”

Hồng bào nam tử mỉm cười, nhìn xem mình trắng nõn non mềm bàn tay, say mê cười nói: “Nhìn xem con mồi, trong tay ta giấy dựa, tùy thời có thể lấy bóp chết hẳn, nhưng ta hết lần này tới lần khác không bóp, đây thật là một kiện cực kỳ có ý tứ sự tình.”

Nga Lang cũng không nhịn được cười cười, nói: “Tại loại này tính toán phía dưới, đừng nói chèo chống năm ngày, theo ta thấy, chỉ sợ ba ngày cũng khó khăn, đúng,

người lưu trên người Tiêu Phóng tiêu ký, sẽ không xảy ra vấn đề đi, người này thể nhưng là tinh thông độc thuật, rất dễ dàng bị hấn phát hiện dị thường.”

“Yên tâm, ta vô thường khó mê, loại trừ ta cùng Hắc vô thường, ai cũng không phát hiện được.”

Bạch Vô Thường khẽ cười nói.

“Vậy là được.”

Ngạ Lang cười nói: “Nói thật ra, ngay cả ta đều muốn tự mình xuất hiện, nhìn một chút cái này Tiêu Phóng là như thế nào giấy dựa.”

...

Nơi xa.

Dày đặc trong rừng.

Dương Phóng như cũ tại một đường hướng về nơi xa cực cướp, chuyên chọn trong rừng đường nhỏ phóng đi, toàn thân khí tức thu liễm, lỗ chân lông phong bế, tốc độ không biết có bao nhanh.

Cùng trước đó, hấn một đường xông ra, vẫn không có gặp được bất cứ dị thường nào.

Dương Phóng mày nhăn lại, y nguyên cũng không buông lỏng, cấp tốc vội xông.

Bất quá bỗng nhiên, hấn giống như là cảm ứng được cái gì, thân thể bỗng nhiên dừng lại.

Một đôi ánh mắt như điện, trực tiếp hướng về phía trước quét tới.

Phía trước một chỗ to lớn trên núi đá.

Một vị người khoác màu đỏ cà sa, thân thể hùng vĩ tăng nhân, đang lắng lặng ngồi tại cự thạch phía trên, hai tay của hắn chấp tay trước ngực, mắt nhắm cầu niệm, thân thể không nhúc nhích.

Tại bên người, thì đứng sừng sững lấy một thanh tinh hồng như máu trường đao, phía trên tản mát ra từng đợt khó tả sát khí, bùng bùng lượn lờ, như là sương đỏ.

Khí thế khủng bố đã phong tỏa núi rừng bốn phía, khiến cho không khí đều có loại cảm giác bị đè nén.

Hắn tựa hồ chờ đợi đã lâu.

“A Di Đà Phật.”

Tăng nhân hai mắt chưa trợn, hai tay y nguyên chấp tay trước ngực, ngữ khí băng lãnh mà đạ mạp, nói: “Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, không phải không báo, thời điểm chưa tới! Thí chủ, giết ta Thiên Linh tháp người, cũng không phải dễ dàng như vậy rời đi, lão nạp 【Huyết Tăng】 chờ đã lâu!”

“Thiên Linh tháp!”

Dương Phóng lộ ra ngưng trọng.

Bọn hắn lại thật sớm nhận được tin tức!

Bất quá!

Coi như lại thế nào nhận được tin tức, cũng không có khả năng sớm lâu như vậy ngăn ở mình con đường phía trước a?

Mình trên đường đi phong bế lỗ chân lông, thu liễm khí

tức, chuyên chọn vắng vẻ sơn lâm hành tẩu, những người khác làm sao có thể biết mình đi đâu con đường, lại thể nào khả năng sớm tại phía trước ngăn lại mình!

“Không đúng, trên người của ta bị lưu lại tiêu ký!”

Dương Phóng trong lòng trầm xuống.

Nếu không, đối phương không có khả năng tìm tới chính mình.

Đệ nhị Thiên Thê, không phải thần!

Muốn trống rỗng bám đốt ngón tay, là không thể nào.

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, trực tiếp hướng về thân thể của mình quét tới, đồng thời khúu giác phát động, cái mũi dùng sức tại thân thể người đi, ý đồ tìm tới dị thường.

Bất quá đáng tiếc!

Một vòng người xuống tới, thân thể tựa hồ cũng không cái gì dị thường...

...

Mặt trời xuống núi.

Như là ráng đỏ tầng mây bao trùm ở trên không bên trong.

Hồng bào nam tử mặt mũi tràn đầy uể oải, lộ ra tiểu dung, đã cản lại một nhóm Thần Tích phùng cao nhân, mở miệng cười nói: “Tiêu Phóng tin tức là ta bán, bất quá các người yên tâm, hấn hiện tại khẳng định còn không có ra mảnh rừng núi này, hấn hiện tại phương hướng ngay tại 【Đoạn Hồn cốc】, nếu như các người

kịp, có lẽ còn có thể kiếm một chén canh, nếu là đi trễ lời nói, ha ha, kia Tiêu Phóng coi như bị Thương Khung thần cung cùng Thiên Linh tháp cho sớm chia cắt.”

“Bạch Vô Thường, người vì sao muốn đem tin tức như vậy nói cho chúng ta biết?”

Một vị Thần Tích phường lão giả băng hàn hỏi thăm.

“Vì cái gì? Có lẽ là ta cao hứng, thế nào? Đáp án này có thể hài lòng?”

Hồng bào nam tử khẽ cười nói.

Một đám Thần Tích phường cao thủ đều là trong lòng ngưng trọng, chăm chú nhìn Bạch Vô Thường.

Địa Phủ...

Tuỳ tiện phía dưới, cho dù là bọn hắc Thần Tích phường cũng không muốn trêu chọc đám điên này.

Bởi vì lúc đến hôm nay, Thần Tích phường cũng không biết rõ bọn hắc theo hầu.

Thập đại Diêm Quân, một cái so một cái đáng sợ, máu chốt bọn hắc đối với Địa Phủ thành viên chính thức cực kỳ che chở, phàm là giết chết hoặc trọng thương bọn hắc một người, đều sẽ đạt được Địa Phủ đáng sợ trả thù!

“Tốt, ta liền tin tưởng người lần này!”

Vị lão giả kia âm trầm nói, “Đi!”

Một đám người cấp tốc rời đi nơi này.

Hồng bào nam tử trở mắt nhìn đám người từ bên cạnh

hắn trải qua, nụ cười trên mặt càng thêm nồng đậm, đồng thời một loại nhìn bằng mắt thường không thấy vô hình khí tức đã nhiễm đến trên người của bọn hắn.

“Trò hay sắp mở màn.”

Hồng bào nam tử vỗ tay cười nói.

“Lần này tam đại thế lực vận dụng nhiều như vậy cao thủ thành danh, liền xem như ta, cũng không dám tùy tiện đối mặt.”

Ngạ Lang từ phía sau đi tới, một mặt nồng đậm tiếu dung.

Lần này Bạch Vô Thường thế nhưng là rõ ràng nói cho tam đại thế lực, Tiêu Phóng là đệ nhị Thiên Thê, cũng để bọn hắn chuẩn bị kỹ càng hết thủy thủ đoạn.

Cái này đồng đẳng với khảo thí bị sớm tiết đề đồng dạng.

Có thể nghĩ, Dương Phóng sắp gặp phải áp lực.

“A?”

Bỗng nhiên, hồng bào nam tử khẽ di một tiếng, nói: “Không đúng, có một người đã chết rồi, đi, đi qua nhìn một chút!”

Sưu!

Hắn thân thể sát na biến mất.

“Cái gì?”

Ngạ Lang sắc mặt kinh ngạc, không dám tin, cấp tốc theo đuôi mà qua.

Không bao lâu.

Bọn hắn vọt thẳng nhập một chỗ dày đặc sơn lâm.

Chỉ gặp rừng trung ương, một mảnh tàn phá, núi đá vỡ nát.

Cả người rạn máu sắc cà sa tăng nhân, nằm ngửa ở đây, hai mắt trũng lớn, chết không nhắm mắt, mi tâm khu vực xuất hiện một đạo nhỏ bé vết kiếm, tràn ra huyết thủy.

Mặt ngoài nhìn lại chỉ có đạo này vết kiếm, nhưng trên thực tế tăng nhân toàn bộ đại não đã bị toàn bộ chấn vỡ.

Một kích trí mạng!

“Huyết Tăng!”

Ngạ Lang sầm mặt lại, nói: “Hắn thế mà nhanh như vậy liền bị giết, cái này Tiêu Phóng thực lực so với một lần trước còn có tăng lên!”

Nắm đấm của hắn hung hăng nắm chặt, trong lòng băng hàn, cực kỳ không cam lòng.

Huyết Tăng loại thực lực này, liền xem như hắn, cũng muốn đại chiến số lượng trăm hiệp, át chủ bài ra hết, mới có thể đem đánh bại.

Nhưng lấy tình huống bây giờ đến xem, cái kia Tiêu Phóng tựa hồ chỉ dùng rất ngắn thời gian!

Đồng thời chỉ xuất một kiếm.

“Có chút ý tứ.”

Hồng bào nam tử mỉm cười, ngẩng đầu lên, nhìn về phía sơn lâm, nói: “Bất quá, hấn chạy không thoát, đi thôi, đem hấn phương hướng báo cho những người khác.”

Hấn chột lóe lên, cực kỳ tự tin.

Tựa hồ Dương Phóng vô luận như thế nào chạy, đều chạy không thoát lòng bàn tay của hấn.

...

Nồng đậm núi rừng bên trong.

Dương Phóng tốc độ cực nhanh, mảy mặt lại, như cũ tại cẩn thận kiểm tra thân thể của mình.

Không đúng!

Trên người mình nhất định có ký hiệu!

Tại hấn cảm ứng bên trong, Bạch Vô Thường thân thể từ đầu đến cuối tại phụ cận lượn lờ, thật giống như có thể thời khắc khóa chặt mình đồng dạng.

Cái này tuyệt không bình thường!

Bạch Vô Thường mặc dù ở trên người hấn lưu lại ký hiệu, nhưng thật tình không biết chính mình đồng dạng trên người Bạch Vô Thường cũng lưu lại ký hiệu.

Cho nên có thể tùy thời cảm ứng được hấn!

“Cái gì ký hiệu thế mà có thể giấu diếm được cái mũi của ta?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Hấn tiếp tục vọt tới trước, ý đồ tìm một chỗ, toàn diện

kiểm tra một chút tự thân.

Bỗng nhiên!

Thân thể của hắn lần nữa dừng lại, một đôi ánh mắt đột nhiên quét về phía phía trước, băng lãnh như điện.

Phía trước rừng rậm.

Một người mặc thanh bào, khuôn mặt già nua, cầm trong tay một ngậm tể kiếm lão giả chậm rãi đi ra, một đôi ánh mắt không chút biểu tình, nói: “Lão phu Thương Khung thần cung Thiên Nô, xin chỉ giáo!”

Xoát!

Thân thể lóe lên, như là thuấn di, mang theo quỷ mị tốc độ đáng sợ, sát na xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận.

Nhưng mà sau một khắc, dị biến nảy sinh.

Không gian ngưng kết, vòng xoáy hiển hiện, điên cuồng xé rách hết thảy.

Vị lão giả kia tự thân lĩnh vực cơ hồ vừa đối mặt bị trong nháy mắt đập vỡ vụn, tại hắn còn chưa kịp phản ứng, tử sắc nhuộm kiếm xẹt qua, một viên già nua đầu lâu sát na phóng lên tận trời, máu tươi như dòng suối phun.

Sưu!

Dương Phóng sát na rời xa, một bước không ngừng.

Loại trừ lời âm không có thi triển.

Cái khác ba viên Thần Chủng đã toàn bộ bộc phát!

...

Chương 353 : Nhiều hậu! Âm sát Bạch Vô Thường!

Trong rừng.

Hồng bào nam tử lộ ra kinh ngạc, tựa hồ ở ngoài dự liệu, một đường dọc theo khí tức truy tung, bỗng nhiên lần nữa dừng lại, ánh mắt hướng về phía trước một chỗ đất trống nhìn lại, chân mày hơi nhíu lại.

Đất trống bên trong, hai cỗ thi thể nằm ở chỗ này.

Đều là không nhúc nhích, đầu một nơi thân một nẻo!

“Có chút ý tứ.”

Hồng bào nam tử lần nữa gạt ra tiểu dung, ngẩng đầu lên, hướng về trước mắt nồng đậm mờ tối rừng rậm nhìn lại, mở miệng cười nói: “Cái này Tiêu Phóng thực lực, tựa hồ còn muốn viễn siêu dự liệu của chúng ta.”

Hắn vì Dương Phóng chuẩn bị nhiều cao thủ như vậy, thế mà đều không thể ngăn lại Dương Phóng.

Một đường thấy, tối thiểu chết mất sáu cỗ thi thể.

Luận đơn đã đọc đầu, lại không có một cái nào có thể làm gì Dương Phóng.

Cái này khiến hắn đối với Dương Phóng càng thêm cảm thấy hứng thú.

“Xem ra tam đại thế lực chân chính cao thủ còn chưa tới.”

Ngạ Lang lạnh giọng mở miệng.

Tối thiểu kia Thánh Phạm Thiên liền không có xuất hiện!

“Gấp cái gì? Tóm lại muốn cho bọn hấn một điểm thời gian chuẩn bị không phải sao? Trò hay, vừa mới bắt đầu.”

Hồng bào nam tử cười nhẹ, bỗng nhiên nhìn chăm chú lên dần dần lâm vào Hắc Ám nồng đậm rừng, nói: “Hắc Ám muốn tới, thuộc về chúng ta sân nhà muốn tới.”

Ngạ Lang cũng là mắt sáng lên, lộ ra từng tia từng tia lãnh khốc tiểu dung.

Không tệ!

Bởi vì sở tu công pháp quái dị, khiến cho bọn hấn tại Hắc Ám bên trong có thể siêu cường phát huy thực lực bản thân.

Đối với người khác mà nói, nồng đậm Hắc Ám có lẽ ẩn chứa nguy hiểm.

Nhưng đối với bọn hấn mà nói, lại vừa vặn tương phản.

“Đi, nhìn xem cái này Tiêu Phóng chạy tới chỗ nào?”

Hồng bào nam tử cười nhẹ nói.

Tựa hồ từ đầu đến cuối đều là hấn một trò chơi.

Hai người lần nữa hành động.

Bóng đêm giáng lâm, toàn bộ rừng đều đột nhiên bị bóng tối bao trùm.

Trên bầu trời như là có nặng nề Thiết Mạ phủ xuống,

mang đến khó tả kiềm chế khí tức.

Ngay tại trong rừng cấp tốc tiến lên hồng bào nam tử đột nhiên thân thể dừng lại, mày nhăn lại, lộ ra kinh ngạc, nói: “Cái kia Tiêu Phóng biến mất?”

“Biến mất?”

“Đúng vậy, khí tức của hắn đột nhiên không thấy, mà lại ta ký hiệu cũng không cảm ứng được, không thích hợp, trên người hắn nhất định có bí bảo!”

Bạch Vô Thường nói.

“Cái kia còn có thể tìm tới hắn sao?”

Ngạ Lang hỏi thăm.

“Yên tâm, hắn nhất định còn không có rời đi rừng.”

Bạch Vô Thường lộ ra tiểu dung, nói: “Hắn nếu là không có một điểm thủ đoạn, ta ngược lại cảm thấy quá không thú vị, hắn có thể có ta không tưởng tượng được thủ đoạn, ta mới có thể cảm thấy mừng rỡ, đi thôi, nói cho tam đại thế lực, để bọn hắn bốn phía chung quanh ở rừng, ta ngược lại muốn xem xem hắn có thể hay không chạy mất? Nhìn xem con cá tại trong lưới nháy nhót, thật sự là một chuyện cực kỳ mỹ diệu sự tình, ha ha ha...”

Hai người cấp tốc di động, rời đi nơi đây.

Đen nhánh trong rừng.

Một chỗ chật hẹp trong huyết động.

Dương Phóng ngay cả bó đuốc cũng không có điểm, tự thân khí tức nội liễm, vận dụng lên liễm tức hóa ảnh năng lực, đem tự thân cùng Hắc Âm cơ hồ hoàn mỹ

dung hợp.

Đồng thời hấn xếp bằng ở trong sơn động, đang cất lực tìm kiếm lưu tại tỵ thân tiêu ký.

Từng mảnh từng mảnh Hắc Âm chi lực ở ngoài thân thể hấn chảy xuôi, hiện động lên khó tả ô quang, từng lần một kiểm tra thân thể của hấn.

“Bạch Vô Thường...”

Dương Phóng trong miệng nói nhỏ.

Mình đã bao lâu không có chặt vật như vậy qua!

Một đường vọt tới, ven đường bên trong xuất hiện đại lượng địch nhân, mặc dù hấn có Phong luật có thể sớm cảm giác động tĩnh, nhưng đối mặt cao thủ chân chính y nguyên vô dụng.

Đệ nhị Thiên Thê cường giả có thể khóa lại lỗ chân lông, chỉ cần thân thể bất động, cho dù là Phong luật cũng nghe không đến thanh âm.

Điều này cũng làm cho Dương Phóng càng thêm kết luận, đối phương tại trên người mình nhất định có lưu tiêu ký.

Trong lòng của hấn băng lãnh, nắm tay chặt chẽ giữ tại cùng một chỗ.

“Không biết Hắc Âm thần chủng có thể hay không đem đối phương loại dấu hiệu này tan rã?”

Dương Phóng tự nói.

Từng đợt quỹ dị Hắc Âm chi lực như cũ tại trên thân liên tục không ngừng chảy xuôi.

...

Thời gian vượt qua.

Phía ngoài rừng một mực chưa từng bình tĩnh.

Hồng bào nam tử mang theo Ngạ Lang, du tẩu cùng tam đại thế lực ở giữa, một mặt nồng đậm tiểu dung, hăng hái, cực kỳ tự tin, vì bọn họ phân tích Dương Phóng hiện tại hạ lạc.

Đồng thời cũng đang nhắc nhở tam đại thế lực, Dương Phóng thực lực cao thâm, viễn siêu đoán trước.

Đã có sáu vị đệ nhị Thiên Thê cao thủ, chết thảm bỏ mạng.

Tin tức truyền vào tam đại thế lực bên tai, khiến cho trong lòng bọn họ giật mình, sau đó lần nữa vận dụng bí pháp, bắt đầu liên hệ phụ cận cao thủ.

Toàn bộ đêm tối, dị thường dài đằng dặc.

Bạch Vô Thường mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, tay trái mang theo một cái bầu rượu, tay phải ôm lấy một cái cười nhẹ nhàng nữ tử, thời gian trôi qua dị thường hài lòng.

“Nên truyền tin tức đã toàn bộ truyền ra ngoài, Thiên Linh tháp 【 ma đao 】 Vạn Minh cũng sắp tới, có gia hỏa này tại, trò chơi sẽ càng thêm đặc sắc!”

“Ma đao Vạn Minh? Là hắn!”

Ngạ Lang con mắt giật mình, nói: “Thiên Linh tháp thứ ba Thiên Thê cường giả tuyệt thế, gia hỏa này thế mà cũng tại phụ cận?”

“Cũng không phải sao?”

Bạch Vô Thường khẽ cười nói: “Thật sự là chờ mong a, thật không biết cái này Tiêu Phóng nếu là đối mặt 【 ma đao 】 Vạn Minh, nên biểu tình gì.”

Hắn tiện tay trêu chọc này trước mắt nữ tử.

Nữ tử bị hắn trêu chọc lập tức phát ra từng đợt hì hì ha ha cười phóng đảng, trang điểm lộng lẫy.

Một đêm công phu cấp tốc quá khứ.

Hôm sau thật sớm.

Ánh nắng dâng lên.

Bạch Vô Thường bỗng nhiên con mắt lóe lên, tựa hồ cảm ứng được cái gì, vỗ tay cười nói: “Thú vị, ta ký hiệu thể mà xuất hiện lần nữa, bất quá lại giảm bớt rất nhiều, trên người hắn quả nhiên có bí bảo, không có triệt để tan rã ta ký hiệu!”

“Hắn ở đâu?”

Ngạ Lang vội vàng hỏi thăm.

“Phía đông, đi, chúng ta đem tin tức nói cho ma đao cùng sát kiếm!”

Bạch Vô Thường cười nói.

Hai người lần nữa cấp tốc hành động.

...

Trong huyết động.

Dương Phóng như cũ tại ngòi xếp bằng, Hắc Âm chi lực từng lần một địa vận chuyển, bất quá theo ban ngày đến, loại kia 【 liễm tức hóa ảnh 】 năng lực rõ ràng không còn như vậy hoàn mỹ.

Hắn có thể rõ ràng cảm ứng được tự thân một chút sơ hở.

Dương Phóng mở hai mắt ra, nhìn thoáng qua ngoại giới, trong lòng suy tư, vẫn là không có chờ lâu, mà là trực tiếp hướng về nơi xa cuồng vút đi.

Trên người cái này một chút kẽ hở, đối với cao thủ chân chính mà nói, vẫn là rất dễ dàng bị phát hiện.

Nhất là bây giờ hắn không xác định Bạch Vô Thường đem ký hiệu lưu tại trên người hắn cái nào bộ phận, càng không thể xác định loại này ký hiệu thật bị hắn hoá giải mất.

Cho nên vẫn là tam thập lục kế chạy là thượng sách.

Sưu sưu sưu!

Dương Phóng trong rừng tiếp tục hướng phía trước cực nhanh, một đường thu liễm khí tức, phong bế lỗ chân lông, so như quỷ mị đồng dạng.

Bất quá!

Tại xông ra sau nửa canh giờ.

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, đột nhiên lần nữa dừng lại.

Ở phía trước của hắn.

Lại sớm có một đám nhân ảnh, đang lẳng lẳng chờ đợi, trợn vện năm người dáng vẻ, xuất từ phe phái khác nhau, ánh mắt băng lãnh, tràn ngập sát khí, hướng về hấn bên này lạnh lùng quét tới.

Một người cầm đầu, thân thể cao cao gầy gò, mặc một bộ trường bào màu đen, ước chừng bốn mươi năm mươi tuổi dáng vẻ, tay phải nắm một thanh màu đen loàn đao, ánh mắt hờ hững, khí tức thâm thúy như vực sâu.

“Nguy hiểm! !”

Dương Phóng trong lòng giật mình, chăm chú tiếp cận người cầm đầu.

Một cỗ cực kỳ nồng đậm nguy hiểm từ vị nam tử kia trong thân thể tản ra.

Dù là Dương Phóng đã đạt tới hiện tại cảnh giới, y nguyên cảm thấy lông tơ đứng vểnh.

Đây là một vị thứ ba Thiên Thê cao thủ?

Đối phương lần nữa gọi được hấn phía trước!

“Tiêu Phóng?”

Người cầm đầu ngữ khí băng lãnh, trực tiếp mở miệng.

“Là ta, ngươi là người phương nào?”

Dương Phóng cũng không lập tức rời đi, mà là nhìn chăm chú lên người trước mắt.

“Vạn Minh!”

Cầm đầu nam nhân đáp lại.

“Ma đao Vạn Minh!”

Dương Phóng ngữ khí ngưng tụ.

Đúng là gia hỏa này!

Thiên Linh tháp thiết lập tại Thiên Linh Thành người tổng phụ trách, thực lực kinh khủng, thâm bất khả trắc.

Hắn không có chút nào do dự, trực tiếp quay người, hướng về nơi xa rời đi.

Ngay tại lúc hắn vừa mới quay người, bỗng nhiên, một cỗ vô hình lĩnh vực chi lực bỗng nhiên từ phía sau khuếch tán mà ra, như là vô hình gợn sóng, hướng về thân thể của hắn quét ngang mà đi.

Một sát na khiến cho thân thể của hắn như hãm vũng lầy, như có vô số đao sắc bén ánh sáng, hướng về thân thể của hắn trực tiếp nghiền ép mà đi.

Ma đao Vạn Minh còn chưa chân chính xuất thủ, chỉ là lĩnh vực vừa mở, liền cho người ta một loại đặt mình vào tại đao pháp vòng xoáy bên trong cảm giác.

Bất quá Dương Phóng diện mục ngưng tụ, tinh khí thần bỗng nhiên hợp nhất, oanh một tiếng, tụ thân không thành thực lĩnh vực cũng đột nhiên khuếch tán, giam cầm không gian, như là vô hình núi lửa bộc phát ra, bốn phương tám hướng lâm thể mà đến kinh khủng đao quang, đột nhiên toàn bộ đình trệ, sau đó tại tứ đại vòng xoáy xé rách dưới, nhao nhao tán loạn.

“Hừ!”

Ma đao Vạn Minh phát ra thanh âm lạnh như băng, trong lĩnh vực đao quang mặc dù bị trong nháy mắt vỡ nát,

nhưng là cường đại lĩnh vực lại giống như là thủy triều, y nguyên phong tỏa bốn phía.

Cùng lúc đó.

Hắn một bước phóng ra, sát na xuyên qua xa mấy chục thước, trong tay ma đao bỗng nhiên ra khỏi vỏ.

Keng!

Ô ô ô...

Giữa thiên địa trực tiếp truyền đến từng đợt cùng loại quỷ khóc sói gào đồng dạng thanh âm.

Sát khí quét sạch, cát bay đá chạy, thiên băng địa liệt, rừng rậm lay động.

Toàn bộ khu vực tựa như đang nhanh chóng biến thành đen, vô hình sát khí trong nháy mắt tràn ngập phương viên hơn mười dặm.

Đây hết thảy tất cả đều nguồn gốc từ tại ma đao Vạn Minh trong tay chiếc kia ma đao.

Một đao kia thế mà trực tiếp dính đến một loại không gian ảo diệu.

Toàn bộ khu vực không gian đều đang nhanh chóng sụp đổ cùng co vào, theo một đao kia chém ra, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể trùng điệp nghiền ép mà đi.

Cái này tương đương với Dương Phóng là tại lấy lực lượng một người đối kháng thiên địa.

Hóa thiên địa vì lòng giam!

Dương Phóng nheo mắt, trực tiếp cảm thấy một loại trước nay chưa từng có kinh khủng áp lực, không chút do dự, tứ đại Thần Chủng bỗng nhiên tất cả đều vận chuyển lên đến, đồng thời nhuộm kiếm huy động, như là bóng tím, muốn đem phương này ” lồng giam ” mở ra.

Lôi âm bạo hồng, chấn động thiên địa.

Phong luật gia tốc, nhanh như gió táp.

Địa Mẫu chấn động, ám kinh bộc phát.

Hắc Âm hiển hiện, vòng xoáy thôn phệ.

Sưu sưu sưu sưu sưu!

Một sát na, tử sắc kiếm quang vừa đi vừa về lấp lóe, nhanh đến cực hạn, lại phối hợp thêm Dương Phóng cao thâm huyền ảo kiếm pháp, rốt cục mở ra loại này không gian lồng giam, thân thể chọt lóe lên, xuất hiện ở phía xa.

“Không hổ là ma đao, lĩnh giáo hoàn tất, cáo từ!”

Dương Phóng mở miệng, trong tay sớm đã xuất hiện một mặt thổ màu vàng ngọc phù, đột nhiên thôi động ra.

Ma đao Vạn Minh sắc mặt biến hóa, giống như là trong nháy mắt cảm giác được cái gì, quát lên: “Đi đâu?”

Sưu!

Ma đao vung ra, xuất hiện lần nữa kinh khủng không gian sụp đổ hiệu quả.

Chỉ bất quá Dương Phóng thân thể lại không chút nào chờ lâu, thổ tia sáng màu vàng chọt lóe lên, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Ầm ầm!

Kinh khủng đao quang hung hăng trăm tại đại địa bên trên, lập tức đã dẫn phát kịch liệt nổ lớn, từng đợt kinh khủng oanh minh liên hoàn vang lên, thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Bốn phương tám hướng xuất hiện vô số to lớn vết rạn, đếm không hết đá vụn cùng mảnh gỗ vụn phóng lên tận trời.

Ma đạo Vạn Minh diện mục âm hàn, quát: “Truy!”

Sau lưng đám người tất cả đều thân thể nhoáng một cái, cấp tốc hướng về rừng bốn phía vọt tới.

Một phương hướng khác.

Quang mang lóe lên.

Dương Phóng thân thể lần nữa từ trong lòng đất hiện lên ra, khí tức hỗn loạn, diện mục âm trầm, làn da phía trên đến nay truyền đến trận trận nhói nhói cảm giác.

“Thứ ba Thiên Thê lực lượng, quả nhiên đáng sợ.”

Nguyên bản hẳn là không định vận dụng viên kia độn địa phù.

Bất quá lại lo lắng bị đối phương cuốn lấy, rước lấy càng nhiều cao thủ, cho nên chỉ có thể sử dụng độn địa phù.

Dương Phóng lông mày chăm chú nhăn lại, lần nữa sẽ nghĩ lên trước đó một màn.

“Bọn hắn đến cùng là như thế nào khóa chặt ta sao? Hơn nữa còn chuyên môn ngăn ở tiền phương của ta!

Chẳng lẽ trên người ta ký hiệu y nguyên còn tại?”

Hắn vô cùng cần thiết tìm kiếm địa phương, lần nữa vận dụng Hắc Âm chi lực tiến hành tan rã.

Bất quá!

Sau đó trong một ngày, Dương Phóng tung tích như cũ tại không ngừng bị người phát hiện, không quản nhiều ở đâu, đều rất nhanh có người lần nữa tìm đến.

Nếu không phải Dương Phóng nắm giữ Phong luật, sớm cảm thấy dị thường, tuyệt đối đã lâm vào trùng vây.

Tại bị liên tục bao vây chặn đánh bên trong.

Đang lúc hoang hôn, Dương Phóng trực tiếp bắt giữ một vị Thần Tích phùng cao nhân, tiến hành ép hỏi, rốt cục biết được chân tướng.

Trên người mình quả nhiên bị lưu lại tiêu ký!

Là trước kia Bạch Vô Thường làm!

Đối phương đang không ngừng hướng tam đại thế lực mật báo, nói cho tam đại thế lực mình tinh chuẩn phương vị, từ đó vì chính mình thu hút cường địch!

“Muốn chết! !”

Ầm!

Dương Phóng giận dữ, một chưởng đánh chết trước mắt Thần Tích phùng cường giả, diện mục băng hàn, trên thân khí tức đáng sợ dị thường.

Trong đầu của hắn cấp tốc mãnh liệt, xuất hiện vô số ý nghĩ.

Mắt thấy Thái Dương sắp xuống núi, hấn ngẩng đầu lên, lộ ra một vòng vẻ băng lãnh, thân thể lóe lên, sát na biến mất không thấy gì nữa.

Toàn bộ to lớn rừng rất nhanh lâm vào tuyết đối đen nhánh bên trong.

...

“A? Lại biến mất, trên người hấn quả nhiên nắm giữ bí bảo!”

Một chỗ khác trong rừng, đồng lửa thiêu đốt, hồng bào nam tử ngay tại nương cháy một con thỏ hoang, một mặt vẻ ngạc nhiên, ngẩng đầu hướng về nơi xa nhìn lại.

“Hai ngày, tại nhiều người như vậy bao vây chặn đánh bên trong, hấn thế mà thật kiên trì tới hai ngày, Bạch Vô Thường, nếu không để cho ta cũng gia nhập vây giết người trong đội ngũ đi, đám người này thật sự là quá phé đi!”

Ngạ Lang ngữ khí băng lãnh, mở miệng nói.

Có Bạch Vô Thường cùng mình chỉ điểm phương hướng tình huống dưới, đám người này thế mà còn lãng phí hai ngày thời gian đều không thể ngăn lại Dương Phóng, thật là làm cho hấn thất vọng.

“Không cần, hiện tại mới hai ngày mà thôi, người nếu là xuất thủ, chẳng phải là rất nhanh liền kết thúc, lại chờ một chút, dù sao thời gian còn sớm, chúng ta coi như xem kịch, ta ngược lại muốn xem xem hấn đến cùng có thể nhảy nhót bao lâu?”

Hồng bào nam tử mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung.

“Hừ, nhìn xem gia hỏa từng ngày sống sót, ta thật sự là tuyệt không thoải mái!”

Nga Lang phát ra hừ lạnh, lại cũng chỉ đến đáp ứng.

Thời gian từng giờ từng phút địa vượt qua.

Hai người tọa trấn hậu phương lớn, chậm tư trật tự hưởng thụ lấy sinh hoạt.

Hồng bào nam tử bên người trái ôm phải ấp, oanh oanh yến yến, bị hấn lấy được rất nhiều nữ tử, hì hì cười không ngừng, nồng đậm làn gió thơm cho dù trong đêm tối cũng có thể phiêu đảng rất xa.

Nga Lang thì đối với nữ nhân không có bao nhiêu hứng thú.

Sử dụng hết cơm tối về sau, hấn liền khoan chân ngồi tại một chỗ trên tảng đá lớn, đầu đầy kim tóc dài màu vàng tại sau lưng rối tung, hai mắt nhắm nghiền, khuôn mặt lạnh lùng, thân thể như là đao tước búa khắc, tràn ngập một cỗ vô hình to lớn khí tức.

Bất quá!

Vô thanh vô tức ở giữa, sau lưng Nga Lang lại xuất hiện quỷ dị dị biến.

Một đạo khôi ngô mà to lớn bóng người chậm chạp hiển hiện, toàn thân trên dưới đen nhánh yêu dị, cùng toàn bộ đêm tối hòa làm một thể, giống như là một tôn Hắc Âm Ma Thần, ánh mắt băng lãnh.

Dương Phóng chẳng biết lúc nào, lại một đường đi vòng đến tận đây!

Hấn không nói một lời, một con rộng lớn bàn tay trắng

noãn trực tiếp đánh ra, hướng về Nga Lang phía sau lưng hung hăng ấn xuống dưới.

Bỗng nhiên!

Nga Lang sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên mở mắt, không chút nghĩ ngợi, đột nhiên bạo hồng, một tầng vô cùng kinh khủng lĩnh vực chi lực sát na ở ngoài thân thể hần khuếch tán, đồng thời toàn bộ thân hình như thiểm điện lướt ngang, cấp tốc trở lại, mười cái sắc bén móng tay hướng về sau lưng thân thể trực tiếp xuyên tới.

Ầm!

Một tiếng vang trầm.

Hàm ản kinh khủng chấn động một chường lúc này cùng Nga Lang mười ngón tiếp xúc đến cùng một chỗ, kinh thiên động địa, kinh khủng khó lường, trực tiếp đem Nga Lang thể nội nội tạng phá hư đến vô cùng thâm.

Phốc phốc!

Trong miệng hần thổ huyết, muốn rách cả mí mắt, đơn giản không thể tin được.

“Bạch Vô Thường!”

Nga Lang rống to, ý đồ để Bạch Vô Thường xuất thủ cứu giúp, đồng thời thân thể nhanh chóng rút lui, lĩnh vực chi lực như đồng hóa vì vô hình đao cương hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng cắt xuống dưới.

Nhưng mà!

Lĩnh vực của hần mới vừa vặn triển khai, liền bị Dương Phóng lĩnh vực trong nháy mắt xé nát, liên đới lấy Nga Lang thân thể đều bị khủng bố lực lượng trong nháy mắt

giam cầm, khó mà động đậy.

Hưu!

Dương Phóng bên hông nhuyển kiếm ra khỏi vỏ, hóa thành quỹ dị tử quang, như là thiểm điện, hướng về Nga Lang cái cổ cấp tốc quán quanh mà đi.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Nga Lang trong miệng rống to, ngàn vạn trong lỗ chân lông trực tiếp bắn ra từng mảnh từng mảnh nồng đậm huyết quang, rớt cục lần nữa khôi phục hành động.

Hắn không kịp trốn tránh, vội vàng lần nữa vận chuyển lên lĩnh vực chi lực, toàn thân trên dưới huyết quang cùng tụ thân lĩnh vực hợp hai làm một, trực tiếp vận dụng một loại nào đó đáng sợ bí thuật, khí tức trong nháy mắt kéo lên, một móng vuốt hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng bắt tới.

“Rống!”

Ầm ầm!

Kinh khủng lôi âm bỗng nhiên phát ra, kinh thiên động địa, thanh âm oanh minh, trực tiếp rớt vào đến Nga Lang sâu trong linh hồn, khiến cho thân thể của hắn đột nhiên có chút dừng lại, toàn thân trên dưới bởi vì bí thuật mà bốc cháy lên Khí Huyết, trong lúc đó trở nên hỗn loạn, một thân lực lượng lại có loại trực tiếp mất khống chế cảm giác, thất khiếu trong nháy mắt phun máu.

Cùng lúc đó, Dương Phóng tử sắc nhuyển kiếm như là quỹ dị rắn độc, sát na hiện lên.

Phốc phốc!

Nga Lang sắc mặt ngẩn ngơ, thân thể triệt để không

nhúc nhích, toàn bộ đầu lâu tại chỗ bay ra.

Xoát!

Tử sắc nhuyển kiếm lần nữa rút về, xuất hiện tại Dương Phóng trong tay, một đôi ánh mắt băng lãnh đen nhánh, hướng về trước mắt không xa lạnh lùng nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa.

Hồng bào nam tử mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, một mặt nhiều hứng thú nhìn xem Dương Phóng.

Tựa hồ sớm đã biết Dương Phóng sẽ đến.

Mà lại!

Đổi mặt Nga Lang cầu cứu, hấn thê mà không có viện trợ mảy may!

“Ta biết người muốn hỏi cái gì? Người khẳng định muốn hỏi, ta vì cái gì không cứu Nga Lang?”

Hồng bào nam tử cười nói: “Một cái phế vật mà thôi, ngay cả điểm ấy cảnh giác đều không có, sao lại cần ta đi cứu hấn? Sớm tối cũng là vừa chết!”

“Thật sao?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, nhìn chăm chú lên hồng bào nam tử, thân thể từng bước một tiến về phía trước, nói: “Vậy còn người? Ta tự hỏi không có đắc tội qua người đi, người nhiều lần tính toán ta, vây ta, hiện tại cũng nên mời tính một chút giữa chúng ta ân oán a?”

“Có ý tứ.”

Hồng bào nam tử tiểu dung càng thêm nồng đậm, nói:

“Bất quá, người cảm thấy người sẽ là đối thủ của ta sao? Người nắm giữ bí pháp nào đó, tựa hồ có thể che đậy ta lưu lại ký hiệu, cái này rất không tệ, người hẳn là lợi dụng loại bí pháp này đi đường mới là!”

“Ta tại sao muốn chạy?”

Dương Phóng ánh mắt trở nên dị thường đăm đăm, thân thể dừng lại, nhìn thẳng Bạch Vô Thường.

“Người mạnh như vậy tự tin?”

Bạch Vô Thường kinh ngạc nói.

Nhưng để hẳn càng thêm kinh ngạc sự tình rất nhanh phát sinh.

Dương Phóng lật bàn tay một cái, tử sắc nhuyễn kiếm cũng bị hẳn trong nháy mắt nhận lấy.

“Người nghĩ tay không tác sát cùng ta đấu?”

Bạch Vô Thường kịp phản ứng, lộ ra tiểu dung, nói: “Ta đã biết, người là muốn động dùng 【 Thiết Ma chiến giáp 】, bất quá, liền xem như 【 Thiết Ma chiến giáp 】 cũng vô dụng, thực lực tuyệt đối chênh lệch, không phải dựa vào bất luận cái gì bí bảo liền có thể bổ khuyết, tỉ như nói...”

Ầm ầm!

Hẳn tiện tay đè ép, một cỗ vô hình lực lượng kinh khủng trong nháy mắt bộc phát ra, như là ngưng kết thành một cái thấy không rõ to lớn thủ ấn, trực tiếp hung hăng đặt ở Dương Phóng trên thân.

“Hiện tại! Ta dễ như trở bàn tay, liền có thể để người bước đi liên tục khó khăn!”

Bạch Vô Thường cười nói.

...

Chương 354 : Cự Ma Dương Phóng! !

Kinh khủng lực lượng khổng lồ bộc phát ra, phong tỏa không gian, như là vô hình lao tù, lập tức một mực đặt ở Dương Phóng trên thân.

Bốn phía tất cả núi đá cây cối tất cả đều tại chỗ này áp chế dưới, vô thanh vô tức ở giữa hóa thành bột mịn , liên đới mặt đất cũng bắt đầu cấp tốc rạn nứt, đếm không hết đá vụn trong nháy mắt bị ép xuống lòng đất.

Hồng bào nam tử một mặt nồng đậm tiểu dung, ngữ khí khoan thai, nói: “Thế nào? Tư vị như thế nào? Liền xem như lĩnh vực cũng sẽ có mạnh có yếu, ta đã đạt đến cửa thứ ba, vô luận là đối lĩnh vực cảm ngộ, vẫn là tự thân chân khí tu vi, đều xa so với người mạnh hơn, ta thực sự không biết người hôm nay xuất hiện tại trước mặt của ta có gì tự tin cùng lực lượng? Thần Chung sao? Hoặc là Côn Bằng tam biến?”

Hắn lộ ra cười như không cười biểu lộ.

Hiển nhiên đối với Dương Phóng điều tra đã đạt tới cực kỳ không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Ngay tiếp theo hắn tại Bạch Trạch vực lúc học được Côn Bằng tam biến đều như lòng bàn tay.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, quần áo áp sát vào trên thân, cao hơn hai mét thân thể bị một mực áp chế ở lĩnh vực bên trong, nhưng là khí thể trên người cũng đang không ngừng kéo lên.

Ánh mắt của hắn chăm chú nhìn trước mắt Bạch Vô

Thường.

Lần đầu hẳn cảm giác được bí mật của mình lập tức bại lộ nhiều như vậy!

Không thể lưu!

Dù là không tiếc bất cứ giá nào cũng muốn đánh giết người này.

“Người nói xong rồi?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

“Ừm?”

Hồng bào nam tử lộ ra vẻ kinh ngạc, cười nói: “Xem ra ta nói nhiều như vậy, người vẫn là không có ý thức được người cùng ta ở giữa chênh lệch đến cùng lớn bao nhiêu, đã dạng này, ta liền để người càng chân thực thể hội một chút tốt.”

Nụ cười trên mặt hẳn rất là xán lạn, sau đó bàn tay mãnh nhưng ở giữa một nắm.

Ầm ầm!

Nguyên bản áp chế trên người Dương Phóng kinh khủng cự lực lập tức theo bàn tay của hắn nắm chặt mà phát sinh kịch liệt co vào.

Bốn phương tám hướng không gian tất cả đều mãnh nhưng sụp đổ, tạo thành một loại thiên băng địa liệt ảo giác, đáng sợ không gian chi lực tất cả đều rần rần chắc chắc rơi vào Dương Phóng thân thể.

Một sát na, Dương Phóng dưới chân mặt đất triệt để sụp đổ, nổ tung, từng khối vỡ vụn hòn đá trực tiếp từ Dương

Phóng dưới chân hướng về bốn phương tám hướng tập quyền mà đi.

Toàn bộ mặt đất đều trong nháy mắt lồm nửa mét chi sâu.

Giờ khắc này, Dương Phóng giống như là trở thành trong cuồng phong bạo vũ một viên trứng gà.

Bất quá, tại loại này kinh khủng cự lực đè xuống trong nháy mắt, Dương Phóng thân thể cũng đang nhanh chóng phát sinh cải biến.

Toàn thân trên dưới quần áo bắt đầu cấp tốc nổ tung, nhiều đám nồng đậm mà quý dị bộ lông màu đen từ hần ngàn vạn trong lỗ chân lông trực tiếp chui ra.

Lít nha lít nhít, rất nhanh bò đầy hần bên ngoài thân,

Cùng lúc đó, thân thể của hần cũng như thổi phồng, bắt đầu cấp tốc biến lớn, bành trướng, mang đến một trận kinh khủng bóng ma, toàn bộ trên mặt trong nháy mắt hiển hiện mấy chục đạo thô to mạch máu.

Tựa như một tôn cái thể Cự Ma bỗng nhiên khôi phục.

Áp chế ở trên người hần kinh khủng cự lực, trực tiếp bị thân thể của hần sinh sinh sục ra, đen nhánh to lớn cái thể ma thân, mãnh nhưng ở giữa từ trong hố sâu nhảy lên mà ra.

Oanh!

Thanh âm kinh khủng, khí lưu bạo tạc.

Toàn bộ không gian đều rất giống đột nhiên lồm.

Dương Phóng nhô ra một cái ki hốt rác kinh khủng đại

thủ, trực tiếp huy động lên đến, mang đến đen nhánh bóng ma, trực tiếp hướng về Bạch Vô Thường thân thể hung hăng quét tới.

“Người đến cùng đang nói cái gì a?”

Điếu tai to lớn tiếng rống trực tiếp từ Dương Phóng miệng bên trong bộc phát ra, khiến cho khí lãng đều trong nháy mắt nổ tung, ẩn chứa cuồn cuộn thiên uy.

“Người...”

Bạch Vô Thường trực tiếp lộ ra vẻ kinh ngạc, tựa hồ toàn vẹn không nghĩ tới Dương Phóng còn có loại thủ đoạn này.

Tổ chức phía trên đối với hắn điều tra, tựa hồ cũng không biểu hiện có cái này thủ đoạn!

Cánh tay của hắn mãnh nhưng nâng lên, hướng về bên người chặn lại.

Ầm ầm!

Thanh âm to lớn, tựa như một trận cuồng mãnh vùi rống từ nơi này quét sạch mà qua đồng dạng.

Lại giống là hai tòa cự đại đồng núi hung hăng đánh tới cùng một chỗ.

Thiên băng địa liệt, không thể tưởng tượng.

Ầm!

Bạch Vô Thường thân thể tại chỗ bay ngược mà ra, như là một phát như đạn pháo, hướng về hậu phương trùng điệp đánh tới, trên người áo màu đỏ nhao nhao nổ tung, đầu đầy mái tóc đen dài trong nháy mắt lộn xộn.

Ánh mắt của hắn trừng lên, lần đầu lộ ra trận trận vẻ giật mình.

Chỉ bất quá còn chưa chờ đến hắn kịp phản ứng, Dương Phóng thân thể liền bỗng nhiên hiện lên, xuất hiện lần nữa ở trước mặt của hắn, vô cùng bàn tay khổng lồ giống như là đập muỗi, lần nữa hướng về Bạch Vô Thường thân thể hung hăng vỗ xuống đi.

Năm cái ngón tay tựa như năm cái dùi tợn đồng trụ.

Bạch Vô Thường vội vàng dựng lên hai tay, cản trở trước người.

Nhưng căn bản vô dụng.

Một chưởng này lực lượng so vừa mới kinh khủng hơn, đánh xuống một đòn, giống như là một tòa Ngũ Hành Đại Sơn hung hăng ép xuống.

Cùng lúc đó, trong đó càng là hàm ẩn tầng mấy chục quỷ dị chấn động chi lực, trực tiếp hướng về Bạch Vô Thường nội tạng khu vực đánh tới.

Oanh!

Thanh âm điếc tai, Bạch Vô Thường toàn bộ thân hình lần nữa hướng về sau hung hăng bay ngược, khoe miệng khu vực trực tiếp tràn ra vết máu.

Hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng trước tiên di hình hoán ảnh, như là thuấn di, sát na biến mất không thấy gì nữa.

Xoát!

Quang ảnh lóe lên, hắn trực tiếp xuất hiện tại Dương Phóng một cái khác khu vực, sắc mặt trắng bệch, khoe

miệng vết máu càng nhiều, một đôi ánh mắt hướng về Dương Phóng kinh ngạc nhìn lại.

Dương Phóng sinh ra cảm ứng, cũng là mãnh nhưng trở lại, một đôi băng lãnh to lớn con người tiếp tục hướng về Bạch Vô Thường thân thể nhìn lại.

“Người đây là thủ đoạn gì?”

Bạch Vô Thường ngữ khí ngạc nhiên, không thể tưởng tượng nổi, nói: “Cự Ma hóa? Người thế mà đã đạt đến Cự Ma hóa? Người rõ ràng còn không có chạm tới bất diệt cảnh giới thế mà có thể đạt tới một bước này? Người còn có cái khác bí mật?”

Sưu!

Dương Phóng không nói một lời, ánh mắt băng lãnh, kinh khủng thân thể sát na cuồng xông mà qua, trước người khí lưu tựa như đang phát sinh bạo tạc đồng dạng.

Hết thấy ngăn ở trước người hấn vật chất cũng bắt đầu cấp tốc băng liệt.

Giờ khắc này Dương Phóng, chỉ có thể dùng kinh khủng để hình dung.

Toàn bộ thân cao trực tiếp đột phá ba mét năm, một thân đen nhánh lông tóc, nhãn đồng băng lãnh, quanh thân lượn lờ lấy cuộn cuộn ma khí, giống như khói đen đồng dạng.

Ngay tiếp theo Bạch Vô Thường lĩnh vực chi lực đều trực tiếp mất đi tác dụng.

Tại tuyệt đối hung hấn nhục thân trước mặt, cho dù là lĩnh vực chi lực đều ngăn không được Dương Phóng.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Tại loại này cơ sở phía trên, Dương Phóng bỗng nhiên bạo hồng, Côn Bằng tam biến trực tiếp bộc phát, thể nội giống như là có một chỗ to lớn núi lửa lập tức phun ra ngoài.

Thân thể tại nguyên bản ba mét năm trình độ bên trên, lại một lần nữa biến lớn, mạnh lên, oanh một tiếng, biến thành cao hơn bốn mét, vô luận tốc độ vẫn là lực lượng đều đạt đến mức độ khó mà tin nổi.

Bạch Vô Thường nhăn đồng co rụt lại, rốt cục từ trên thân Dương Phóng cảm thấy một cỗ lớn lao uy hiếp.

Giống như bị một tôn cái thể tà ma cho tập trung vào đồng dạng.

Thứ đồ gì?

Hắn làm sao lại biến thành như vậy hình thái.

Oanh!

To lớn dữ tợn bàn tay mang theo vô tận khí lưu cùng sát khí, lần nữa hướng về Bạch Vô Thường thân thể hung hăng trùm xuống, giống như là một tòa cung khuyết trực tiếp ép xuống.

Bạch Vô Thường trong miệng rống to, toàn thân trên dưới công lực trong nháy mắt ngưng tụ đến cực hạn, vô hình lĩnh vực chi lực hết thảy hội tụ đến song chưởng bên trong, phát ra bạch quang chói mắt.

Từng đạo bạch quang uy lực to lớn, giống như là xạ tuyến, đem không gian đều cho trong nháy mắt chia cắt số lượng mười khối.

“Bí kỹ: Không gian nát loạn!”

Bạch Vô Thường thanh âm gầm thét, dưới chân mặt đất nổ tung, thân thể mãnh nhưng vọt tới trước.

Liên tựa như một lớn một nhỏ hai viên lưu tinh trong nháy mắt đụng vào nhau.

Đông!

Lại là một đạo to lớn oanh minh, khí lưu bành trướng.

Hướng về bốn phương tám hướng quét sạch.

Tiếp lấy toàn bộ mặt đất cũng trực tiếp vỡ nát, giống như là địa chấn, trong nháy mắt run mạnh.

Trước mắt Bạch Vô Thường trực tiếp biến mất.

Tại chỗ bị một cái cự đại bàn tay cho một mực đặt tại trong lòng đất.

Đem toàn bộ mặt đất đều cho nhấn ra một cái sâu đạt sâu hơn một mét hồ to.

Bạch Vô Thường cuồng phún huyết thủy, hai tay đứt gãy, toàn thân trên dưới quần áo toàn bộ vỡ nát, cả người liền như là một cái ấu tiều như trẻ con bị Dương Phóng một mực đè lại, hoàn toàn mộng.

Tại sao có thể như vậy?

Tại sao có thể như vậy?

Trong lòng của hắn rất nhanh hiển hiện cảm giận ngút trời.

“Mơ tưởng trấn áp ta!

Bạch Vô Thường rống to, tại Dương Phóng lông đen cự chưởng hạ còn tại kịch liệt giãy dụa, khí tức bộc phát, lĩnh vực cùng chân khí tất cả đều vận chuyển tới cực hạn.

Chỉ bất quá Dương Phóng trực tiếp bàn tay lớn vỗ một cái, hao ở thân thể của hắn, đơn giản giống như là đem hắn xem như người bù nhìn, trực tiếp từ lòng đất hao ra, xoay tròn lên, hướng về bốn phía mặt đất cuồn cuộn nện mà đi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm bạo tạc, khí lưu vỡ nát.

Tràng diện không biết nhiều đáng sợ.

Trong nháy mắt, Dương Phóng cuồn cuộn đập mấy chục lần, Bạch Vô Thường cuồn cuộn phun huyết thủy, chân khí hỗn loạn, xương cốt va chạm, phát sinh đứt gãy, trực tiếp phát ra từng đợt âm thanh kêu to.

Ba tức!

Đến cuối cùng, Dương Phóng nắm lên Bạch Vô Thường hướng về mặt đất hung hăng quăng ra.

Bạch Vô Thường thân thể đơn giản giống như là một bãi bùn nhão, tại chỗ đem mặt đất đập run rẩy dữ dội, bịch một tiếng, trong nháy mắt xuất hiện một cái phương viên bảy tám mét, sâu đạt hơn hai thước hố sâu.

Hồng học, hồng học, hồng học...

Bạch Vô Thường toàn thân huyết thủy, nhiều chỗ làn da bại lộ, vô cùng âm thầm, cuồn cuộn thở mạnh, trong con

người lộ ra thật sâu vẻ hoảng sợ, tựa hồ ngay cả ngón đầu khí lực đều đã không có.

“Tốt, tốt, người thắng, người thắng được rồi? Ta là có nhiệm vụ, ta là tới lôi kéo người, người hoàn thành khảo hạch của ta, người có thể thêm nhập địa phủ, từ nay về sau, người chính là Địa Phủ thành viên chính thức, đừng giết ta, ta biết sai, người bây giờ nói cái gì chính là cái đó, được rồi...”

Bạch Vô Thường kinh hoàng mở miệng.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, không nhúc nhích.

Bộ lông màu đen cùng hắc sắc ma khí lượn lờ thân thể bên trong, nhìn không ra bất kỳ biểu lộ gì.

Cả người đứng ở Hắc Âm bên trong, liền tựa như một tôn kinh khủng Hắc Âm chúa tể, trên dưới quanh người mỗi một tác trong lỗ chân lông đều ẩn chứa lực lượng.

Ngay tại Bạch Vô Thường cho rằng Dương Phóng đã dừng tay thời điểm.

Dương Phóng bỗng nhiên nâng lên một cái cự đại bàn chân, trực tiếp không có dấu hiệu nào hướng về Bạch Vô Thường trán hung hăng đập mạnh xuống dưới.

Bạch Vô Thường trừng to mắt, hoảng sợ kêu to: “Đừng giết ta!”

Phốc phốc!

Toàn bộ đầu bị Dương Phóng tại chỗ giã nát nổ bể ra đến, huyết nhục bay múa.

Chỉ còn lại có một cỗ thi thể không đầu.

Trong cổ máu tươi phun tung toé.

Dương Phóng bỗng nhiên ngẩng đầu, cảm thấy được bốn phương tám hướng truyền đến kinh khủng động tĩnh, ánh mắt băng lãnh, vèo một tiếng, kinh khủng thân thể trực tiếp hướng về nơi xa nhanh chóng hướng về đi.

Bốn phương tám hướng khu vực, một đạo lại một đạo bóng người đang nhanh chóng hướng về phía này cuồng xông mà tới.

Nơi đây chiến đấu thanh âm quá to lớn, gần như không có khả năng giấu diếm được tam đại thế lực.

Phía đông nhất khu vực.

Một vị người mặc áo bào xám, đầu đội mũ rộng vành kiếm khách, khuôn mặt băng lãnh, đang nhanh chóng cuồng xông, cả người như là một đạo quỷ dị tia sáng.

Bất quá ngay tại vọt tới trước ở giữa, hắn bỗng nhiên cảm giác được một cỗ mãnh liệt khí tức đang nhanh chóng đánh tới, tràn ngập một cỗ khó tả hung thần cùng huyết tinh.

Thật giống như có cái gì vô cùng kinh khủng yêu thú cấp tốc lao ra ngoài đồng dạng.

Áo bào xám kiếm khách biến sắc, mãnh nhưng ở giữa xuất kiếm quét ngang.

Kiếm quang chói lọi, có thể đem tự thân lĩnh vực cùng kiếm đạo viên mãn dung hợp, hướng về trước người chém tới.

Một tôn dữ tợn quái vật to lớn, giống như là xuyên thấu không gian, vô cùng đột ngột xuất hiện tại trước mắt của hắn, to lớn trên bàn tay đến chính là hung hăng hướng

về áo bào xám kiếm khách hung hăng tích đi.

Ầm ầm!

A!

Kêu thảm vang lên, huyết nhục vấy ra.

Vừa đối mặt, áo bào xám kiếm khách thân thể tại chỗ bay ngược mà ra, nửa người hóa thành huyết vụ, giống như là bị vô cùng kinh khủng quái thú cắn một cái rơi mất đồng dạng.

Tôn này dữ tợn quái vật cũng vì chờ lâu, một chưởng tích nát giết Kiếm Vương phong nửa người về sau, lập tức như thiểm điện hướng về nơi xa Hắc Ám cuồng xông mà đi.

Chớp mắt vô tung vô ảnh.

Cho đến lúc này, Vương Phong thân thể mới hung hăng nện ở nơi xa, phát ra kêu thê lương thảm thiết.

Hắn mà ngay cả một chiêu đều không có chống cự lại!

Càng máu chốt chính là!

Dương Phóng tốc độ quá nhanh, lực lượng quá mạnh, hắn thậm chí đều không thấy rõ xuất thủ là cái gì.

Chỉ cảm thấy một tôn dữ tợn cự vật chọt lóe lên, mình nửa bên phải thân thể liền hoàn toàn biến mất.

Sưu sưu sưu sưu!

Lúc này, bốn phương tám hướng tiếng kình phong vang lên, một đạo lại một đạo bóng người đều đang nhanh chóng hướng về Vương Phong nơi này cuồng xông mà

đến, nghe được Vương Phong nơi này truyền đến kinh khủng động tĩnh.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Nhanh đi xem xét!”

Tùng đạo kinh tiếng quát vang lên.

Nhưng biết bọn hắn vọt tới phụ cận, mới mãnh nhưng trùng to mắt, lộ ra kinh hãi.

“Sát kiếm?”

“Vương tiên bối!”

“Cái này sao có thể?”

Đám người kinh hô, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Đại danh đỉnh đỉnh giết Kiếm Vương phong lại trực tiếp rơi vào như vậy kết cục bi thảm, giống như là từ huyết trì tử bò ra tới đồng dạng.

“Vương huynh, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Bỗng nhiên, thanh âm lạnh như băng vang lên.

Ma đạo Vạn Minh từ một bên đi ra, tay cầm một thanh hắc sắc ma đao, khí tức băng lãnh.

“Lông đen Cự Ma, ta thấy được một tôn lông đen Cự Ma!”

Vương Phong ngữ khí thống khổ, gian nan kêu to.

Cho dù là thánh linh, nhưng là lập tức bị tích nát nửa

bên thân thể, vẫn là khó có thể chịu đựng thống khổ, có rất nhiều nội tạng đều từ thân thể bên trong lọt ra.

“Cái gì? Lông đen Cự Ma?”

Đám người nhao nhao trong lòng kinh hãi.

...

Hôm qua chuyện đột nhiên xảy ra, phát sinh một số chuyện, nay trời xế chiều mới toàn bộ giải quyết xong, thật sự là thật có lỗi.

...

Chương 355 : Trở về hiện thực! Thành lập đặc chiến đội!

Nơi xa.

Dương Phóng thân thể nhanh chóng vọt tới trước, như là thiếu điện, cùng Hắc Âm dung hợp làm một, cảm giác được nằm trong loại trạng thái này thân thể cùng tinh thần tựa hồ tất cả đều vượt ra khỏi khống chế của mình.

Từng đợt nồng đậm sát khí liên tục không ngừng hướng về trong đầu của hắn đánh tới, muốn ảnh hưởng trạng thái tinh thần của hắn, để hắn sa vào đến hỗn loạn cùng trong điên cuồng.

Hắn rất là lo lắng cho mình loại trạng thái này sẽ không bị khống chế, tiếp theo xuất hiện không thể tưởng tượng nổi cải biến.

Đột nhiên, Dương Phóng lần nữa lấy ra khỏi kia độn địa phù, thôi động ra, thân thể trực tiếp hóa thành một đạo hoàng quang, trong nháy mắt từ biến mất tại chỗ.

Sau một khắc.

Dương Phóng thân thể sớm đã xuyên qua không biết bao nhiêu dặm, xuất hiện ở một chỗ khác khu vực.

Chỉ bất quá vừa mới xuất hiện, hắn liền cảm giác được trong đầu sát khí mãnh liệt, trong lòng giật mình, vội vàng liền vận chuyển thánh quyết, thi triển đặc thù hô hấp pháp, đem thân thể của mình cưỡng ép từ Cự Ma trạng thái dưới áp chế trở về.

Nhưng vừa mới khôi phục, trước mắt của hắn liền bỗng

nhiên biến thành màu đen, đầu vầng mắt hoa.

Dương Phóng vội vàng dùng lực cắn cắn đầu lưỡi, muốn cưỡng ép bảo trì thanh tỉnh, nhưng vẫn là vô dụng.

Bịch!

Cả người tại chỗ bổ nhào, không nhúc nhích.

Không biết đi qua bao lâu.

Dương Phóng bỗng nhiên lần nữa mở hai mắt ra, ánh mắt giật mình, mãnh nhưng ở giữa xoay người mà lên, sau đó cấp tốc kiểm tra lên tự thân thân thể.

Rất nhanh nhẹ nhàng thở ra.

Cũng may thân thể cũng không xuất hiện to lớn gì tổn thương.

Cũng không có bị yêu thú nào gặm nuốt.

Chỉ bất quá, thời khắc này thân thể lại có vẻ dị thường mỗi một, có chút không làm được gì cảm giác.

“Ta vừa mới hôn mê bao lâu?”

Hắn đầu tiên là lấy một bộ y phục, mặc trên người, sau đó lập tức lấy ra Hối Khí Đan, hướng về trong mồm lấp đầy tới, ánh mắt hướng về kim màu vàng thiên không nhìn lại.

Hoàng hôn...

Nhớ kỹ trước khi mình hôn mê, chính vào đêm khuya.

Nhưng bây giờ thế mà trực tiếp đạt đến hoàng hôn.

Hắn là, mình đã hôn mê cả ngày?

“Nói như vậy, ngày trở về lập tức lại bắt đầu.”

Dương Phóng tự nói, trực tiếp nhìn thoáng qua tay trái cổ tay.

Sau đó không nghĩ nhiều nữa, chống đỡ mỗi một thân thể, cấp tốc rời đi nơi này, để phòng còn có cái gì truy binh xuất hiện.

Một đường cuồng cướp, rốt cục bị hắn tìm tới một chỗ sơn động.

Thân thể lóe lên, lướt vào sơn động.

Cho đến lúc này, Dương Phóng mới hoàn toàn yên lòng.

Hắn ngồi xếp bằng, một bên khôi phục thể nội công lực, một bên đang suy tư trước đó một màn.

Cự Ma hóa...

Loại kia lực lượng kinh khủng coi là thật vượt qua tưởng tượng.

Đây là hắn lần đầu đem 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 cùng 【 cực đạo Cự Ma thể 】 thi triển ra.

Bất quá mang tới tệ nạn cũng cực kỳ to lớn.

Hơi không cẩn thận liền sẽ mất đi không chế!

Càng máu chốt chính là, thi triển về sau, ngay cả nửa giờ đều không có chèo chống, mình thế mà liền hôn mê xuống dưới.

“Loại này 【 Cự Ma hóa 】 cùng cưỡng ép đột phá bất diệt cảnh giới xuất hiện 【 Cự Ma hóa 】 , hẳn là còn không giống nhau, tiến vào bất diệt cảnh giới xuất hiện 【 Cự Ma hóa 】 xa so với ta loại trạng thái này càng lớn, khoa trương hơn.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn từng nghe người nhắc qua.

Cưỡng ép đột phá bất diệt cảnh giới về sau, thân thể hóa thành Cự Ma sẽ có cao bảy tám mét, gặp người liền giết, ý thức hỗn loạn, cuối cùng tự thân cũng sẽ tạo ngộ thiên địa kiếp nạn.

Hoặc là mình biến mất, hoặc là chính là lôi điện tích giết.

... .

Nhưng mình trước đó thi triển 【 Cự Ma hóa 】 cũng chỉ có cao hơn ba mét.

Tăng thêm Côn Bằng tam biến, cũng mới cao hơn bốn mét.

Cái này cùng chân chính 【 Cự Ma hóa 】 căn bản không thể so sánh.

Hẳn loại này Cự Ma hóa chỉ có thể bởi vì tu luyện 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 cùng 【 cực đạo Cự Ma thể 】 mà xuất hiện.

So chân chính 【 Cự Ma hóa 】 cũng càng tốt khổng chế.

“Kể từ đó, cái này chưa chắc không thể làm làm một cái mới át chủ bài, bất quá...”

Dương Phóng suy tư, nói: “Chính là cái này lá bài tẩy giá quá lớn, thi triển xong về sau, chẳng mấy chốc sẽ lâm vào hôn mê, bởi vậy, không đến sinh tử tồn vong thời khắc mấu chốt, tuyệt không thể thi triển một chiêu này.”

Hắn lẳng lặng ngồi xếp bằng, tiếp tục cố gắng khôi phục chân khí.

Lại qua một đoạn thời gian.

Tay trái chỗ cổ tay rất cục bắt đầu xuất hiện từng đợt quen thuộc nóng rục.

Ánh mắt quét tới.

Chỉ gặp một nhóm quen thuộc số lượng lần nữa nổi lên.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

.

Thế giới hiện thực.

Phương thị.

Xa hoa truy lạc, dòng xe cộ không thôi.

Từng đài máy bay không người lái vờn quanh tại toàn bộ Phương thị bên trong, thời khắc giám thị lấy Phương thị bất luận cái gì động tĩnh, đồng thời từng đài radar, sóng siêu âm cũng toàn bộ triển khai.

Càng là có đại lượng xe cho quân đội tại toàn bộ Phương thị vừa đi vừa về tuần tra.

“Lại làm quân sự diễn tập? Trong khoảng thời gian này

quân sự diễn tập tựa hồ quá mức thường xuyên!”

“Làm sao quân sự diễn tập tất cả đều làm đến thành nội tới, không phải hẳn là ở ngoài thành sao?”

“Cái rắm, cái gì quân sự diễn tập, có quái vật, các người đến bây giờ còn không biết sao? Phương thị đã xuất hiện nhiều ít quái vật, linh khí muốn khôi phục!”

“Ngọa tào, linh khí khôi phục, thật hay giả?”

“Chẳng lẽ chỉ có một mình ta bị mơ mơ màng màng?”

...

Vô số người đi đường nhìn không được nghị luận âm ỉ, trong lòng ngạc nhiên.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng sớm đã trở về hơn một giờ, cầm điện thoại, ngay tại quần nội xem xét tin tức.

Cùng trước đó, tại hướng về Lão Ngô báo xong số về sau, Lão Ngô lại nói một chút lời xã giao, tổng kết một chút chính thức lời nói, rất nhanh liền lần nữa lặn xuống nước.

Về phần Trình Thiên Dã, ngay cả mặt đều không có lộ một chút.

Mà toàn bộ quần nội trực tiếp bắt đầu nói chuyện phiếm đánh cái rắm.

“Nếu như dựa theo hai lần trước quy củ, lần này trở về sau hẳn là cũng sẽ có quái vật xuất hiện tại hiện thực, bất quá cho tới bây giờ, cũng không thấy được Trình Thiên Dã ra mặt nói qua bất luận cái gì lời nói, xem ra

chính thức đối với tin tức phong tỏa tại càng ngày càng nghiêm, cho dù là đối mặt người xuyên việt, cũng không nguyện ý tiếp qua nhiều thổ lộ.”

Dương Phóng tự nói.

Trước kia lần thứ nhất lúc, Trình Thiên Dã liền từng đem quái vật tin tức, hình ảnh phát nhập quần nội, để đại gia cảnh giới, đồng thời hướng đại gia tìm kiếm phương pháp giải quyết.

Nhưng thẳng đến hai lần trước về sau, Trình Thiên Dã liền rút cuộc không có ở quần nội nhắc qua quái vật!

Vô luận là phát hiện, vẫn là không có phát hiện, Trình Thiên Dã đều tựa hồ trực tiếp lựa chọn coi nhẹ chuyện này đồng dạng.

“Cứ như vậy nhìn, sau này quái vật thật có có thể sẽ càng ngày càng nhiều, cho dù phong tỏa, lại có thể phong tỏa bao lâu? Mà lại một vị phong tỏa, chỉ sẽ tạo thành càng nhiều khủng hoảng.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Bỗng nhiên!

Màn hình điện thoại di động lần nữa chấn động.

“Ngọa tào, tin tức mới nhất! Vũ Trụ đoàn nhận làm, tại diễn đàn quốc tế bên trong hướng Thiên Thần tổ chức công khai xin lỗi!”

Một vị bày viên phát ra một tin tức, cũng @ tất cả mọi người.

Đám người tất cả đều lộ ra kinh ngạc, trước tiên cấp tốc mở miệng.

... .

“Vũ Trụ đoàn thể mà nhận làm?”

“Bọn này Hàn Quốc gia hỏa cũng sẽ nhận làm?”

“Tình huống như thế nào, lâu chủ có thể hay không đem hoàn chỉnh màn hình phát tới?”

“Cầu màn hình!”

Rất nhiều tin tức cấp tốc phát ra.

Rất nhanh, một thì download tốt diễn đàn quốc tế màn hình bị đi vào quần nội.

Dương Phóng cũng là con mắt lóe lên, lộ ra hiếu kì, cấp tốc ấn mở.

Chỉ gặp màn hình mở ra, bên trong lập tức xuất hiện một cái hình tượng, cùng loại với buổi họp báo, xuất hiện một trương to lớn cái bàn, sau cái bàn thì là bốn vị người mặc âu phục, đánh lấy bạch lĩnh mang Vũ Trụ đoàn thành viên.

Chỉ bất quá bọn hắn giờ phút này lại tất cả đều bôi nước mắt, mặt hướng ống kính, trong miệng nói ra một chút nghe không hiểu lời nói.

Phía dưới đã sớm bị phối hợp phụ đề.

“Bởi vì ta Kim Dong-yi vô tri, ngu muội, tại trong hiện thực xung đột vĩ đại Thiên Thần tổ chức đại nhân, cầu trời

Thần tổ chức có thể đại nhân không chấp tiểu nhân, bỏ qua cho chúng ta trước đó hành vi, chúng ta trước đó

nhận lấy một chút ác nhân chỉ điểm, lúc này mới nói năng lỗ mãng, cố ý khoa trương, trên thực tế trong chúng ta cũng không có người gia nhập qua Thiên Thần tổ chức, đây hết thảy đều là chúng ta hoang ngôn, cầu 【 Nguyên Thủy 】 đại nhân có thể tha thứ chúng ta một lần, đại từ đại bi 【 Nguyên Thủy Thiên Tôn 】 các hạ...”

Từng hàng phụ đề không ngừng nổi lên.

Màn hình hạ sớm đã xuất hiện vô số bình luận.

Tràn ngập các quốc gia ngôn ngữ.

Mỗi một đầu bình luận phía dưới đều xuất hiện tương ứng phiên dịch.

“Vũ Trụ đoàn đang làm gì? Bọn hắn đang nói xin lỗi?”

“Ngọa tào! Trước đó bọn hắn một mực tại nói láo?”

“Ta liền biết bọn hắn trước đó nói tất cả đều là giả, Thiên Thần tổ chức mạnh như vậy, bọn hắn làm sao có thể đánh vào Thiên Thần tổ chức nội bộ? Máy tên này mạnh nhất cũng mới siêu phẩm cửa thứ hai mà thôi!”

“Vũ Trụ đoàn gia hỏa, lần trước người xuyên việt giao lưu hội ta liền nhớ kỹ bọn hắn, cái đuôi đơn giản vênh lên trời đi, lần này làm sao đột nhiên trung thực xuống tới!”

“Còn có thể làm sao trung thực, theo ta thấy khẳng định là tại dị giới gặp chân chính 【 Thiên Thần tổ chức 】!”

“Vũ Trụ đoàn gia hỏa bị Thiên Thần tổ chức dạy dỗ? Thật sự là đại khoái nhân tâm!”

...

Đương nhiên, có người võ tay bảo hay, tự nhiên cũng có người tại âm dương quái khí, tại bình luận trong vùng tiếp tục âm dương lầy 【 Thiên Thần tổ chức 】 .

Dù sao một ngàn người sẽ có một loại tâm tư khác nhau.

Đối mặt người tốt đến đâu, cho dù tốt sự tình, đều sẽ xuất hiện bình xịt, cho dù là nguy cơ sinh tử trước, trốn ở mạng lưới sau bình xịt cũng chưa từng yên tĩnh qua, dù sao cách mạng lưới, người khác lại há có thể biết hấn là ai.

Không hổ là lão lãnh đạo!

Các loại chỗ tốt đưa ra ngoài, một ngày nào đó sẽ thu được hồi báo!

Dương Phóng hấn hiện tại còn cảm không rõ ràng đến cùng thực lực gì, nhưng là Diệp Huyền, hấn lại hiểu rõ dị thường rõ ràng.

Người này tại dị giới thân phận, thực lực, cư nhiên như thế cường đại!

Lần này nếu không phải bọn hấn tiến vào Thiên Long vực, tuyệt đối bị mơ mơ màng màng.

“Vậy ta ngày mai liền thông tri một chút đi.”

Trình Thiên Dã gật đầu.

“Ừm.”

Lão lãnh đạo đáp lại, nói: “Còn có một chuyện, thanh đồng cửa nơi đó trước mắt y nguyên còn tại nghiên cứu, người lần trước phục dụng bí dược hiện tại y nguyên không có cảm giác đến dị thường sao?”

“Không có, ta cảm giác được trạng thái cùng trước đó tựa hồ giống nhau như đúc.”

Trình Thiên Dã đáp lại.

“Dạng này a?”

Lão lãnh đạo suy tư, nói: “Kia quan sát tiếp nữa một trận đi.”

“Lão lãnh đạo, nhược thực sự không được, ta nguyện ý ăn đệ nhị gấc.”

Trình Thiên Dã vội vàng mở miệng.

“Tại xác định không có nguy hại điều kiện tiên quyết, ta sẽ cho ngươi xin.”

Lão lãnh đạo nói.

“Vâng, lão lãnh đạo!”

Trình Thiên Dã đáp lại.

...

Ma Đô.

Rộng rãi trong phòng họp.

Diệp Huyền một mặt vẻ phức tạp, nhìn về phía trên điện thoại di động màn hình.

Trong màn hình thành linh phát hình Vũ Trụ đoàn tại công khai nói xin lỗi sự tình.

“Quả nhiên, Vũ Trụ đoàn cũng bị Thiên Thần tổ chức tìm

tới đi.”

Hắn thật sâu nghiêm nghị, coi là thật có một loại Thiên Thần tổ chức ở khắp mọi nơi cảm giác.

Vũ Trụ đoàn bởi vì lỗi ra kêu ngạo, gặp Thiên Thần tổ chức.

Mình cũng bởi vì lòng dạ khó lường, gặp Thiên Thần tổ chức.

Đám người kia thật đúng là mang thù a!

“Dương Phóng. . Dương Phóng?”

Lông mày của hắn đột nhiên nhăn lại, lộ ra bất đắc dĩ.

Mẹ nó.

Như thế một cái bình thường gia hỏa, dựa vào cái gì đạt được Thiên Thần tổ chức ưu ái?

Mình muốn mới có mới, muốn người có người, vì cái gì liền không có vận may như thế này?

Bất quá!

Suy nghĩ một chút vị tiền bối kia phân phó, hắn vẫn là lộ ra cười khổ.

Đã muốn lấy lòng vị tiền bối kia, như vậy đối với Dương Phóng, hắn cũng là nhất định phải lấy lòng.

“Không biết hắn rất cần tiền sao? Ngày mai mang chút quà tặng đi xem hắn đi.”

Diệp Huyền nói nhỏ.

Ân, trước đưa hai mươi vạn lễ gặp mặt.

...

Chương 356 : Lắc lư Diệp Huyền! Danh hiệu: Độc Cô Cầu Bại!

Giữa trưa.

Dương Phóng vừa mới lấy xong thức ăn ngoài, một thân một mình tại gian phòng hưởng dụng.

Đột nhiên, tiếng chuông cửa vang lên.

Dương Phóng nhướng mày, đi đến tiến đến, mở cửa phòng, lập tức sắc mặt khế giật mình, trong lòng cổ quái.

Là hấn!

Diệp Huyền!

Gia hỏa này thế mà tới.

Trong lòng của hấn rất nhanh hiểu được, giả bộ như một bộ rất là kinh ngạc đáng vẻ.

“Là người? Người tới làm gì?”

Bên ngoài gian phòng, Diệp Huyền thân thể cao gầy, ước chừng 188 tá hữu, mặc một thân màu đen hươu nhàn âu phục, tóc đen nhánh, chải cái cực kỳ một tóc ngắn, diện mực trắng nõn, mũi cao gầy.

Tại thế giới hiện thực cũng thuộc về tuyệt đối nhỏ thịt tươi.

Lại thêm một thân dây chuyền vàng, kim thủ biểu, hàng hiệu đồ vét, hàng hiệu nước hoa...

Cho dù là Dương Phóng cũng không khỏi đến sinh lòng ghen ghét.

Cuộc sống của người có tiền, quả nhiên là giản dị mà tự nhiên...

“Dương Phóng, có thể mời ta đi vào ngồi một chút sao?”

Diệp Huyền mỉm cười.

Dương Phóng có chút trầm ngâm, nói: “Tốt a.”

Diệp Huyền nghe vậy, lập tức hướng về sau lưng ngoắc.

Chỉ gặp sau lưng khu vực rất đi mau tới một nhóm lớn người mặc đồ tây đen nam tử, trong ngực ôm từng cái hộp quà hoặc là cái túi, hướng về Dương Phóng gian phòng đi đến.

Đông đảo hộp quà, cái túi, lít nha lít nhít, rất mau đem Dương Phóng ghé sofa, cái bàn toàn bộ thả đầy.

Diệp Huyền lần nữa phát phát tay, đám kia đồ tây đen nam tử toàn bộ lui ra, cũng tiện tay đem cửa phòng mang lên.

Bên trong cả gian phòng lập tức chỉ còn lại có Dương Phóng, Diệp Huyền hai người.

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng nhìn xem đầy phòng quà tặng, trực tiếp im lặng.

Cái này Diệp Huyền là đến khoe của?

Diệp Huyền không nói một lời, ánh mắt trực tiếp hướng về trên mặt bàn Dương Phóng ăn chỉ còn một nửa thức ăn ngoài nhìn lại.

Phở phở thông thông tê cay làm nôi.

Menu bên trên viết một nhóm thường gặp món ăn.

Cuối cùng kết riêng là 35 nguyên.

“Người bình thường liền ăn cái này?”

Diệp Huyền hỏi thăm.

“Đúng vậy, người có chuyện gì?”

Dương Phóng một bộ ra vẻ không biết bộ dáng, ngồi trên ghế, tiếp tục cầm đầu ăn cơm.

“Dạng này đồ ăn thật có thể ăn hết sao?”

Diệp Huyền không khỏi nhẹ nhàng lắc đầu, bỗng nhiên ánh mắt lại hướng về Dương Phóng gian phòng nhìn lại, nói: “Người bình thường liền ở tại loại địa phương này?”

“Đúng thế.”

Dương Phóng tiếp tục đáp lại.

“Quá đơn sơ, có bảo mẫu sao?”

Diệp Huyền hỏi thăm.

“Không có, người đến cùng làm gì?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Ngay cả bảo mẫu đều không có, thật không biết người là thế nào sinh hoạt? Có dinh dưỡng sự sao?”

Diệp Huyền tiếp tục hỏi thăm.

“Không có.”

“Có tư nhân bác sĩ sao?”

“Không có!”

“Có thư ký sao?”

“Không có.”

“Ngày bình thường đi làm đều mở cái gì xe?”

“Đi bộ!”

“Kia có công ty của mình sao?”

“Có mẹ nó, người rất cuộc muốn làm gì?”

Dương Phóng phì cười không thôi, trong lòng giận dữ, trực tiếp đập bàn một cái.

“Người. . người dám mắng ta?”

Diệp Huyền kinh sợ.

Nhưng vừa mới chạm tới Dương Phóng ánh mắt, lập tức bản năng trong lòng một sợ, cúi đầu.

Cái này Dương Phóng thể nhưng là vị kia Tiêu tiên bối đệ tử duy nhất, mặc dù mình nhìn hắn rất khó chịu, muốn ở trước mặt hắn tìm một chút cảm giác ưu việt.

Nhưng là!

Vạn nhất thật chọc giận hắn, mình chưa chắc liền có thể đánh qua hắn!

Người này đã bị vị tiên bối kia thu làm đệ tử, làm không

khéo tại dị giới cũng có siêu phẩm cửa thứ hai, hoặc cửa thứ ba thực lực.

Bởi vậy, đánh nhau, mình tuyệt đối không chiếm được lợi ích!

Càng máu chốt chính là!

Hắn lần này tới cũng không phải vì đánh nhau!

Vạn nhất cái này Dương Phóng tại vị kia Tiêu tiền bối bên tai cho mình gió thổi bên tai, vậy mình chẳng phải là được không bù mất.

“Khụ khụ...”

Diệp Huyền lúng túng ho khan hai tiếng, lộ ra gương ngừng tiểu dung, nói: “Cái kia, ta không có ác ý, Dương đại ca, ta chủ yếu là cứu gương đại danh, cố ý đến đây thăm hỏi, đây là tiểu đệ một chút nho nhỏ thành ý, xin hãy nhận lấy!”

Hắn trực tiếp tay lấy ra thẻ ngân hàng, hai tay đưa ra, đưa cho Dương Phóng, nói bổ sung: “Bên trong có hai mươi vạn tiền mặt, mặt mã ba cái một ba cái hai.”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Gia hỏa này!

Hơi vung tay chính là hai mươi vạn!

Mình tân tân khổ khổ lấy tới hiện tại, tại thế giới hiện thực tiền tiết kiệm cũng không có hai mươi vạn.

Mặc dù tại chính dị giới lẫn vào phong thanh thổi lên, nhưng ở thế giới hiện thực y nguyên vẫn là người nghèo rớt mồng tơi.

“Người làm gì muốn đưa ta tiền?”

Dương Phóng ra vẻ không biết, ngữ khí trầm thấp.

“Khụ khụ...”

Diệp Huyền lần nữa ho nhẹ vài tiếng, thần bí hề hề thấp giọng nói: “Thực không dám giấu giếm, ta cũng là sư tôn đệ tử, bất quá ta chỉ là ký danh đệ tử, người là đại sư huynh của ta!”

Hắn cưỡng ép mặt dạn mày dày đem thân phận của mình đề cao.

Nói mình là Tiêu Phóng ký danh đệ tử, dùng cái này cùng Dương Phóng rút ngắn quan hệ!

“Có ý tứ gì?”

Dương Phóng ngữ khí trầm xuống.

Diệp Huyền lần nữa nói nhỏ: “Đại sư huynh, người cũng đừng giả bộ nữa, sư tôn đều nói cho ta biết, hẳn chỉ có người như thế một vị đệ tử chính thức, đúng, ta sư tôn danh hiệu 【 Nguyên Thủy 】, xuất từ Thiên Thần tổ chức, ta nói đúng không?”

Dương Phóng sắc mặt giật mình, mãnh nhưng nhìn về phía Diệp Huyền, thất thanh nói: “Người...”

“Lần này tin tưởng ta đi?”

Diệp Huyền mỉm cười.

Dương Phóng thở sâu, tựa hồ đang nhanh chóng suy tư, thấp giọng nói: “Sư tôn lại thu một vị ký danh đệ tử, người là lúc nào bá sư?”

“Ngay tại lần trước xuyên qua.”

Diệp Huyền mỉm cười, nói: “Đại sư huynh, cái này hai mươi vạn là tiểu đệ một điểm nho nhỏ tâm ý, mong rằng Đại sư huynh nhận lấy, đúng, Đại sư huynh mời hướng bên này!”

Hắn dẫn Dương Phóng hướng về bên cạnh đông đảo nhận lấy đi đến, tiện tay cầm lấy một cái thật dày hộp quà, cười nói: “Đại sư huynh, người là thuộc gà a, đây là ta vừa mới mua tiểu Kim gà, hi vọng Đại sư huynh có thể thích, loại trừ cái này tiểu Kim gà, còn có mới nhất quả 14, còn có một cặp quần áo, đúng, còn có một chiếc xe, không quý, mới 50 vạn.”

Hắn đem một cái hộp quà bên trong vật phẩm hướng về Dương Phóng từng cái biểu hiện ra.

Mỗi một dạng đồ vật đều cực kỳ xa hoa.

Lấy Dương Phóng trước kia kinh tế tiêu chuẩn tới nói, khẳng định là không bỏ được mua.

Kết quả, cái này Diệp Huyền tất cả đều trực tiếp hào đưa.

Dương Phóng phát hiện mình tại thế giới hiện thực thật sự là điệu thấp quá mức.

Mẹ nó!

Cuộc sống của người có tiền, hẳn quả nhiên là một ngày cũng không có hưởng thụ qua.

“Diệp Huyền sư đệ, những vật này cộng lại không rẻ a?”

Dương Phóng cảm khái.

“Yên tâm, với ta mà nói, đều không phải là tiền.”

Diệp Huyền mỉm cười.

Trên trăm vị người xuyên việt đều dựa vào hấn ăn cơm, cần gì tài nguyên, đều nhất định muốn cảm nhân dân tệ đến mua, hấn sao lại thiếu tiền?

Huống chi hấn tại Ma Đô cũng là phú nhị đại, càng thêm không thiếu tiền.

“Đại sư huynh, hi vọng người sau này có thể tại sư tôn trước mặt nhiều hơn xách tiểu đệ nói tốt vài câu, người yên tâm, sau này tại thế giới hiện thực người phàm là có nhu cầu gì, tiểu đệ khẳng định kiệt lực làm được!”

Diệp Huyền vỗ ngực cam đoan.

“Cái này. . tốt a.”

Dương Phóng lộ ra bất đắc dĩ, khẽ mỉm cười nói: “Đã tắt cả mọi người là người một nhà, vậy ta khẳng định sẽ ở sư tôn trước mặt thay người nói tốt hơn nói.”

“Đa tạ Đại sư huynh!”

Diệp Huyền cường hỉ, nói: “Đúng rồi, Đại sư huynh, chúng ta sư tôn cũng quá mức thần bí, lão nhân gia ông ta đến cùng là thực lực gì, người biết không?”

“Không rõ ràng, ta chỉ biết là sư tôn ta thâm bất khả trắc, ngay cả thánh linh thứ ba Thiên Thê đều có thể trực tiếp bóp chết!”

Dương Phóng nói nhỏ.

“Ngay cả thánh linh thứ ba Thiên Thê đều có thể bóp

chết?”

Diệp Huyền trực tiếp trừng to mắt, đơn giản không dám tin.

Thánh linh!

Đừng nói là thứ ba Thiên Thê, chính là đệ nhất Thiên Thê, đều là tuyệt đối kinh khủng tồn tại.

Hắn Diệp gia lão tổ cũng mới đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong!

Nhưng vị kia Tiêu tiền bối có thể bóp chết thánh linh thứ ba Thiên Thê?

Đây là tuyệt đỉnh đi?

“Đại sư huynh, người. . người quá khoa trương đi?”

Diệp Huyền biểu lộ có chút mất tự nhiên.

“Không khoa trương, sau này người nếu là cẩn thận tìm hiểu, nhất định có thể dò thăm.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Thật sao?”

Diệp Huyền trong đầu sôi trào mãnh liệt, khiếp sợ không thôi.

Càng thêm kiên định muốn ôm bắt đùi ý nghĩ!

Lấy tư chất của mình báo lên vị này đùi, chẳng phải là thỏa thỏa cất cánh?

“Mà lại ta cho người biết, kỳ thật ta sư tôn tại Thiên Thần

tổ chức bên trong còn không phải mạnh nhất.”

Dương Phóng đột nhiên thần bí hề hề mở miệng.

“Còn không phải mạnh nhất?”

Diệp Huyền nhăn đồng co vào, không thể tin.

“Đúng thế.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Ta liền từng gặp một vị, ngay cả sư tôn đều không làm gì được hắn.”

Vì sau này thay đổi áo lót thuận tiện, hắn hiện tại nhất định phải cho Diệp Huyền tiếp tục họa bánh nướng.

Cho hắn biết Thiên Thần tổ chức thâm bất khả trắc!

“So sư tôn còn mạnh hơn lời nói, kia. . đây chẳng phải là phóng ra một bước cuối cùng?”

Diệp Huyền thì thào.

“Không có, đều kẹt tại cửa này đi.”

Dương Phóng lắc đầu, nói: “Đến loại cảnh giới này, đã căn bản không phải chúng ta có khả năng tưởng tượng, có lẽ chỉ là đối với lĩnh vực lý giải bất đồng, thực lực liền sẽ bất đồng, nhưng ta nói là thật, thật sự có so sư tôn càng đáng sợ, tên kia danh hiệu 【 Hắc Toàn Phong 】 .”

“Hắc Toàn Phong?”

Diệp Huyền sắc mặt giật mình, nói: “Vì cái gì sư tôn đặt tên gọi 【 Nguyên Thủy 】 , hắn lại gọi 【 Hắc Toàn Phong 】 , không nên thực lực càng mạnh người, danh hiệu mới có thể càng mạnh sao? 【 Hắc Toàn Phong 】 rõ ràng rất yếu a!”

“Cái gọi là danh hiệu đều là loạn lên, cũng không nhất định muốn đối ứng tương ứng thực lực, tựa như trước kia Thông Thiên giáo chủ, hắn mới siêu phẩm cảnh giới!”

Dương Phóng lắc đầu.

“Thì ra là thế.”

Diệp Huyền hiểu được, bỗng nhiên nói nhỏ: “Đại sư huynh, vậy là người Thiên Thần tổ chức thành viên chính thức sao? Người có danh hiệu sao?”

“Ta? Ta hiện tại còn không phải thành viên chính thức, cần khảo hạch mới có thể từng bước một trở thành nhân viên chính thức, bất quá ta cũng bắt đầu có danh hiệu, danh hiệu 【 Độc Cô Cầu Bại 】 !

“

Dương Phóng mở miệng.

“Độc Cô Cầu Bại! ?”

Diệp Huyền sắc mặt thay đổi.

Tên rất hay!

Bức cách tràn đầy!

Trong lòng cũng của hắn cấp tốc phun trào, xuất hiện vô số ý nghĩ.

Nếu là mình có một ngày cũng trở thành thành viên chính thức, như vậy nên đặt tên gì đây đâu?

Tây Môn Xuy Tuyết?

Diệp Cô Thành?

“Đúng rồi Diệp Huyền, ta nói nhiều như vậy, người cũng không nên đem Thiên Thần tổ chức tin tức bán cho chính thức.”

Dương Phóng nói nhỏ.

“Yên tâm, tuyệt đối sẽ không!”

Diệp Huyền lập tức trầm giọng mở miệng.

“Vậy là được.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Đại sư huynh, ta sư tôn mạnh nhất tuyệt học là cái gì? Đại sư huynh có thể học qua?”

Diệp Huyền hiếu kì hỏi thăm.

Dương Phóng lần nữa lắc đầu, nói: “Ta đến nay sở học cũng chỉ bất quá là sư tôn da lông mà thôi, sư tôn học cứu thiên nhân, đủ loại tuyệt học cơ hồ không có không biết.”

...

Chương 357 : Long Hà sơn quái vật sự kiện! !

“Đủ loại tuyệt học không có không biết?”

Diệp Huyền lại lần nữa giật mình.

Nhưng rất nhanh hẳn lần nữa tin tưởng.

Bởi vì tại dị giới thời điểm, đối phương chỉ là tùy ý nhìn thoáng qua kiếm pháp của hắn, liền trực tiếp cho hắn định ra ba cái phiên bản, cái này đều nói rõ, đối phương tầm mắt đã đạt đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Có thể đạt tới loại này tầm mắt, học võ học chắc chắn sẽ không ít.

“Đại sư huynh, vậy chúng ta sư tôn đến cùng phải hay không người xuyên việt?”

Diệp Huyền cảnh giác hỏi thăm.

“Cái này. . khó mà nói.”

Dương Phóng con mắt lóe lên, nói nhỏ.

“Khó mà nói?”

Diệp Huyền nghi hoặc.

“Đúng vậy, bởi vì ta cũng không quá xác định, nếu như hắn thật sự là người xuyên việt, vậy hắn thực lực tăng lên không khỏi cũng quá bất khả tư nghị, cho nên, có lẽ không phải người xuyên việt, có lẽ hắn là từ Thiên Thần

tổ chức những người khác nơi đó biết được 【 Nguyên Thủy 】 truyền thuyết, cho nên mới lấy 【 Nguyên Thủy 】 danh hiệu.”

Dương Phóng nói,

Dù sao người xuyên việt bên trong người mới đông đảo, có rất nhiều người đã đem Thiên Long Bát Bộ, Tây Du Ký viết ra, cho dù có người có thể viết ra Phong Thần Diễn Nghĩa cũng không tính là gì.

“Tốt a.”

Diệp Huyền lập tức trầm mặc xuống dưới, trong lòng suy tư.

Xem ra vị này cái gọi là đại đệ tử đối với vị tiền bối kia hiểu rõ cũng không nhiều.

Vị tiền bối kia không khỏi quá thần bí.

Một lát sau.

Diệp Huyền tiếp tục hướng Dương Phóng hỏi thăm về càng nhiều vấn đề.

Dương Phóng vừa ăn cơm, một bên thuận miệng ứng phó.

Từ đầu đến cuối, Diệp Huyền trên mặt đều mang nồng đậm tiểu dung.

Nói xong lời cuối cùng, hấn bỗng nhiên lần nữa nghĩ tới một chuyện, nói: “Đúng rồi Đại sư huynh. Gần nhất ta tại dị giới bên kia tham gia một lần hội võ giải thi đấu, đã kéo dài ba ngày thời gian, sắp nghênh đón cuối cùng quyết đấu, ta vị kia đối thủ, thực lực mạnh mẽ, chính là Tiềm Long Bằng xếp hạng thứ 148 cường giả, so ta phải

cường đại nửa lần nhiều, sư tôn mặc dù truyền cho ta ba bộ kiếm pháp, nhưng ta lo lắng y nguyên không phải là đối thủ của hắn, hi vọng Đại sư huynh có thể thay chỉ giáo một chút.”

Trong lòng của hắn rất là thấp thỏm.

Lần sau sau khi xuyên việt, hắn liền sẽ nghênh đón Đường gia Tiềm Long Bảng cao thủ, Đường vòng!

Đây chính là một cái xuất kiếm tốc độ ở xa trên hắn cường giả.

Trước đây không lâu hắn lần nữa đi đi tìm Dương Phóng, chỉ bất quá Dương Phóng ngay lúc đó trụ sở sớm đã người đi nhà trống.

“Thật sao? Cái kia sư tôn đều dạy người kiếm pháp gì? Người thi triển một lần, để cho ta nhìn xem, có lẽ ta có thể tham mưu một chút.”

Dương Phóng cố ý nói.

“Tốt, đa tạ Đại sư huynh!”

Diệp Huyền mừng rỡ.

Lúc này trong phòng tìm kiếm được một thanh kiếm gỗ, trực tiếp đem Kim Phong Tế Vũ Kiếm ba cái phiên bản từng cái phát huy ra, hô hô rung động, thanh âm ngọt ngào.

Dương Phóng nhìn từ đầu tới đuôi, trên mặt không khỏi lộ ra mỉm cười, nói: “Diệp sư đệ, kiếm pháp chi đạo, biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất, ta mặc dù không có thấy tận mắt sư tôn là như thế nào diễn luyện, nhưng ta biết bên trong có ba bốn động tác, người là làm sai.”

“Làm sai?”

Diệp Huyền nao nao.

“Đúng vậy, mấy cái này động tác một khi làm sai, đó chính là sai một ly đi nghìn dặm, mà lại muốn đổi chiến tốc độ kiếm pháp nhanh cao thủ, người chỉ có động tác nhanh hơn hẳn, vừa mới có vài chỗ bộ pháp phương diện, đoán chừng người cũng nhớ lắm.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Còn xin Đại sư huynh chỉ giáo!”

Diệp Huyền nghiêm nghị chấp tay.

Dương Phóng tiện tay tiếp nhận Diệp Huyền trong tay kiếm gỗ, lúc này tại khách sảnh nội cấp tốc diễn luyện, đem vừa mới kiếm chiêu lần nữa thi triển một lần.

Diệp Huyền xem xét tỉ mỉ, trong lòng trầm ngưng.

Quả thật như thế!

Cái này Dương Phóng thi triển kiếm pháp cùng vị kia Tiêu tiên bối thi triển cơ hồ một màn đồng dạng.

Trong đầu của hắn lần nữa nhin không được xuất hiện vô số ý nghĩ.

Chẳng lẽ cái này Dương Phóng thực lực còn mạnh hơn chính mình?

Diệp Huyền trong lòng lần nữa nổi lên từng tia từng tia chua xót cùng ghen ghét.

“Đa tạ Đại sư huynh!”

Diệp Huyền chấp tay.

“Không cần khách khí.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Đại sư huynh, thực lực của ngươi. . . hẳn là cũng không thấp a?”

Diệp Huyền thăm dò tính hỏi thăm.

“Ta? Ta chỉ là một cái không có tiếng tăm gì đại phu, ta biết cái gì võ học, ta đối với võ học nhất khiêu bất thông.”

Dương Phóng mỉm cười, nói: “Diệp sư đệ, còn xin ngươi không muốn đem chuyện hôm nay nói ra.”

Diệp Huyền trong lòng trầm xuống, lập tức minh bạch Dương Phóng ý nghĩ.

Đối phương là muốn tiếp tục ẩn núp xuống dưới!

Đồng thời hẳn cũng càng thêm có thể phát giác được Dương Phóng tuyệt đối che giấu thực lực.

Cái này Dương Phóng rất có thể là tất cả người xuyên việt bên trong, ẩn tàng sâu nhất một cái!

Liền ngay cả bọn hắn 【 Ẩn Tàng Giả 】 thành viên, đoán chừng đều không đủ nhìn.

“Tốt, ta hiểu rồi.”

Diệp Huyền phức tạp mở miệng, nói: “Vậy hôm nay ta trước hết cáo từ, Đại sư huynh nếu là sau này đến Ma Đô, nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta, đúng, số di động của ta

còn xin Đại sư huynh ghi lại.”

Hắn rất nhanh nói ra một chuỗi số điện thoại di động.

“Tốt, ta đều nhớ kỹ.”

Dương Phóng mỉm cười.

Cuối cùng Diệp Huyền lần nữa chấp tay, quay người rời đi.

Chỉ để lại đầy phòng quà tặng, lít nha lít nhít, chất đầy cái bàn.

Dương Phóng nhìn xem đồng đảo vật phẩm, lại nhìn một chút thẻ ngân hàng trong tay, không khỏi nhẹ giọng cảm khái.

“Gia hỏa này. . thật đúng là có tiền...”

Tặng thêm đối phương đưa cho thẻ ngân hàng của mình, những vật này cộng lại đến có nhỏ một trăm vạn a?

Hắn xoay người lại, bắt đầu tiếp tục ăn cơm.

...

Hai giờ chiều thời điểm.

Tại Dương Phóng ngay tại gian phòng bên trong hủ đi đóng gói, từng kiện kiểm tra quà tặng thời điểm, bỗng nhiên, Trình Thiên Dã điện thoại lần nữa đánh tới.

“Đặc chiến đội?”

Dương Phóng kinh ngạc nói.

“Đúng vậy Dương Phóng, đây là phía trên an bài, chuẩn bị trước rút ra một nhóm mạnh nhất người xuyên việt, tại thế giới hiện thực tổ kiến đặc chiến đội, dùng cái này đến ứng đối sau này có khả năng xuất hiện càng ngày càng nhiều quái vật sự kiện, người cũng bị chọn trúng, còn xin người ngày mai buổi sáng đến 【 Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát 】 đưa tin, đến lúc đó, ta hội hợp người nói rõ chi tiết chút chi tiết!”

Trình Thiên Dã nói.

“Trình đội trưởng, người có phải hay không sai lầm, rút ra một nhóm mạnh nhất người xuyên việt, cái này 【 mạnh nhất 】 hai chữ làm sao cũng không tới phiên trên đầu ta a? Xuyên qua bên trong người mới xuất hiện lớp lớp, dáng dấp đẹp trai nói chuyện lại dễ nghe còn nhiều, rất nhiều, ta mặc dù là Thiên Thần tổ chức thành viên vòng ngoài, nhưng lại không thể phát huy bất cứ tác dụng gì, cái này đặc chiến đội ta nhìn ta vẫn là không tham gia.”

Dương Phóng mở miệng.

Loại này đặc chiến đội với hắn mà nói, loại trừ lãng phí thời gian bên ngoài, không có bất kỳ cái gì tính thực chất ý nghĩa.

“Dương Phóng, đây là tổ chức bên trên an bài, người nhất nghe tốt từ tổ chức bên trên an bài, đây là vì Trung Quốc tương lai suy nghĩ!

“

Trình Thiên Dã ngữ khí trầm xuống.

“Thế nhưng là ta chân đau...”

“Người!”

Trình Thiên Dã tức giận, thở sâu, lần nữa nghĩ đến vị kia lão lãnh đạo cảnh cáo, nói: “Tốt, như vậy đi, người trước tiên nghĩ một chút, trước không nên gấp gáp cự tuyệt, kỳ thật nếu có thể tham gia loại này 【 đặc chiến đội 】 , chỗ tốt đông đảo, quốc gia đối với chiếu cố của các người cường độ cũng lớn, một khi trở thành đặc chiến đội một viên, tại thế giới hiện thực thì tương đương với cao cấp trụ sở cảnh sát, không quản đến thành thị nào, thành phố này tối cao trụ sở cảnh sát đều muốn vô điều kiện địa phối hợp người, thân phận như vậy cùng địa vị, liền không cần ta nhiều lời a?”

Hắn hướng dẫn từng bước, đem một chút chỗ tốt bên ngoài bày ở Dương Phóng phụ cận.

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Địa vị tương đương với cao cấp trụ sở cảnh sát?

Dụ hoặc xác thực đủ lớn!

“Tốt a, vậy ta suy nghĩ lại một chút.”

Dương Phóng đáp lại.

“Có thể, người suy nghĩ kỹ một chút, nếu như muốn mình bạch lại cho ta điện thoại.”

Trình Thiên Dã mở miệng.

Hai người rất nhanh cúp điện thoại.

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã trở nên đau đầu, nói: “Nguyên bản còn tưởng rằng cái này Dương Phóng là cái người thành thật, nhưng bây giờ xem ra thuần nát là ta nghĩ nhiều

rồi, gia hỏa này thế mà cũng là không thấy thỏ không thả chim ưng hạng người, tất cả trung thực cùng chất phác cũng đều là gia hỏa này giả vờ, không có chỗ tốt, hấn thế mà tình nguyện không tham gia đặc chiến đội!”

Một bên lão lãnh đạo mỉm cười, nói: “Đến cùng vẫn là người trẻ tuổi, coi như lại thế nào cay độc, đối mặt lợi ích cũng hầu như về không chịu nổi, đã hấn thích chỗ tốt, vậy người liền chậm rãi đưa cho hấn chính là.”

“Lão lãnh đạo, nhưng ta cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy.”

Trình Thiên Dã cười khổ một tiếng, nói: “Ta hiện tại cần thận hồi tưởng một chút, từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, ta cùng Nhâm đội trưởng tựa hồ đã cho Dương Phóng đưa không biết nhiều ít chỗ tốt, nhưng gia hỏa này như cũ tại vẫn giấu kín, chưa từng có bất luận cái gì chủ động bại lộ qua, lần trước vẫn là ta tìm tới cửa đi, hấn mới không thể không thừa nhận, theo ta thấy, gia hỏa này hấn là chỉ lấy chỗ tốt, không muốn phụ trách nhiệm, sau lưng ẩn tàng sự tình khẳng định còn có rất nhiều!”

“Thật sao?”

Lão lãnh đạo lần nữa cười, nói: “Vậy người nói rõ chỗ tốt của người còn không có đưa đến vị, chỉ cần chỗ tốt đúng chỗ, lại đem hấn chậm chạp dẫn vào đến một số việc kiện bên trong, hấn liền vô luận như thế nào cũng vô pháp không đếm xỉa đến.”

Trình Thiên Dã lập tức mày nhăn lại, suy tư.

Đúng lúc này!

Lão Ngô điện thoại trực tiếp vang lên.

“Trình đội trưởng, vừa mới Ma Đô Diệp Huyền đi tìm Dương Phóng, mà lại tại Dương Phóng gian phòng bên trong ngăn ngõ chính là hơn một giờ, mang theo rất nhiều lễ phẩm.”

“Cái gì?”

Trình Thiên Dã giật mình, nói: “Diệp Huyền đi tìm Dương Phóng? Làm chuyện gì?”

“Không biết, tựa như là chuyên môn tặng lễ.”

Lão Ngô đáp lại nói.

Điểm này vẫn là máy bay không người lái giám võ xuống tới.

Ngay cả hần đều cảm thấy rất là kinh ngạc.

Ma Đô Diệp Huyền cùng Dương Phóng hẳn là chỉ có gặp mặt một lần, chính là lúc trước người xuyên việt giao lưu hội bên trong nhìn thấy, nhưng bây giờ Diệp Huyền thế mà chủ động tới tìm Dương Phóng, còn đưa nhiều như vậy quà tặng, này làm sao nhìn đều không bình thường!

Phải biết Diệp Huyền thế nhưng là mắt cao hơn đầu, vẫn là phú nhị đại, làm sao lại chủ động tới tìm Dương Phóng?

Trình Thiên Dã thở sâu, lập tức cảm thấy sự tình tựa hồ so với mình nghĩ muốn phức tạp.

“Xem ra sự tình còn muốn nằm ngoài dự đoán của chúng ta.”

Lão lãnh đạo mỉm cười.

“Vậy làm sao bây giờ? Muốn điều tra Diệp Huyền sao?”

Trình Thiên Dã hỏi thăm.

“Không cần, tiếp tục đưa chỗ tốt, ngoài ra để cho Diệp Huyền đảm nhiệm đặc chiến đội phó đội trưởng chức.”

Lão lãnh đạo mỉm cười.

“Phó đội trưởng?”

Trình Thiên Dã giật mình.

“Đúng vậy, trước người cũng đã nói, Diệp Huyền tại dị giới thực lực là siêu phẩm cửa thứ hai, loại thực lực này tại tất cả Trung Quốc người xuyên việt bên trong hẳn là đã biết mạnh nhất, cho nên để hẳn đảm nhiệm phó đội trưởng, cũng không tính cái gì, lần này đặc chiến đội hết thủy thiết lập ba vị phó đội trưởng, một vị chính đội trưởng, toàn bộ để ta tới trực tiếp phụ trách.”

Vị này lão lãnh đạo mỉm cười.

“Vâng, lão lãnh đạo!”

Trình Thiên Dã gật đầu.

.

.

.

Thời gian vượt qua.

Đảo mắt đã qua ba ngày.

Dương Phóng bên này vẫn không có cho Trình Thiên Dã

trở lại điện thoại, tựa hồ vẫn như cũ ở vào cân nhắc bên trong, liên tục hai ngày qua, loại trừ mỗi ngày bình thường tu luyện bên ngoài, thời gian khác đều tại buông lỏng chính mình.

Đồng thời, hắn cũng đang chú ý trên mạng một chuyện khác.

Trước đó hai ngày, quân đội lần nữa xuất động, đem một mảnh sơn lâm một mực vây quanh.

Đại lượng xe cho quân đội, xe cảnh sát tất cả đều dừng ở dưới núi, nghiêm cấm bất luận kẻ nào tới gần, cũng nghiêm cấm bất luận cái gì chụp ảnh, lấy tên đẹp 【 quân sự diễn tập 】 .

Loại trừ những này xe cho quân đội cùng xe cảnh sát bên ngoài, còn có thể nhìn thấy liên tục nhiều chiếc xe cá nhân xuyên qua phòng tuyến, cấp tốc lái vào đến sơn mạch chỗ sâu.

Tin tức này lập tức tại trên mạng đã dẫn phát vô tận xô xao, liên tưởng đến mấy lần trước, đủ loại suy đoán tất cả đều có.

Cơ hồ xoát phát nổ từng cái bình đài.

Bất quá đều không ngoại lệ, từng cái bình đài cơ hồ vừa mới tuôn ra, rất nhanh liền bị phong cấm, đến mức khiến cho một đám ăn dưa quần chúng gấp đến độ vò đầu bứt tai, bị xâu đủ tâm tư.

“Xem ra lại có quái vật xuất hiện.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn thấy được một cái không có bị tới kịp xóa bỏ màn hình.

Một vị Ma Đô người xuyên việt lái xe cá nhân, rất nhanh bị để vào đến phòng tuyến bên trong.

Nói cách khác chính thức tại vận dụng người xuyên việt đối phó những quái vật kia?

Hiện tại xuất hiện quái vật thực lực rõ ràng đã càng ngày càng mạnh.

Mấy lần trước xuất hiện quái vật, rất nhanh liền bị quân đội radar cùng vệ tinh khóa chặt, tiếp theo tiêu diệt, nhưng là cái này hai lần xuất hiện quái vật, lại một lần so một lần khó chơi.

“Long Hà sơn!”

Dương Phóng nhìn thấy địa danh về sau, lập tức ở trên mạng tra tìm.

Dãy núi này ở vào Nam thị cùng Phương thị ở giữa khu vực.

Sông núi liên miên, cây cối thanh thúy tươi tốt, phương viên hơn trăm dặm lớn nhỏ.

Quái vật thế mà núp ở nơi này?

...

Long Hà sơn bên ngoài.

Một chỗ to lớn trong lều vải.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai, Thạch Tĩnh
Nghiêm tất cả đều hội tụ ở đây, sắc mặt nghiêm túc, bị khẩn cấp điều tới.

Loại trừ bọn hấn bên ngoài.

Hiện trường bên trong thành linh vẫn tồn tại hơn mười vị người xuyên việt.

Đều không ngoại lệ, đều là trước mắt đã biết tu vi mạnh nhất một nhóm người xuyên việt.

Đồng dạng cũng là trước tiên tương ứng tổ chức hiệu triệu, cam nguyện trở thành đặc chiến đội đội viên người.

Trong đó, thành linh có Diệp Huyền tồn tại.

Lúc đầu hấn là không nghĩ tới tới, chỉ bắt quá Trình Thiên Dã, Nhậm Quân lại nhất cử nói toạc ra hấn tại dị giới thân phận, hấn sắc mặt khó coi, không thể không tới.

Cũng may chính thức cho hấn đãi ngộ cũng không tệ lắm.

Đi lên liền cho hấn một người đội phó chức vị!

Chỉ gặp phía trước nhất khu vực, vị kia lão lãnh đạo mặc trên người một bộ già dặn thẳng quân trang, tóc hoa râm, diện mục nghiêm túc, nhìn về phía đám người.

“Các vị, lần này để các người đến, thật sự là phát sinh khó lường đại sự, cần khẩn cấp mượn các vị lực lượng, mong rằng các vị có thể gặp lượng!”

Lão lãnh đạo mở miệng, thanh âm to, quanh quẩn toàn trường, sau đó ánh mắt nhìn về phía một bên màn hình lớn.

Bên cạnh trợ thủ, lập tức đặt nhẹ điều khiển từ xa.

Toàn bộ màn hình lớn mở ra, xoát một chút xuất hiện cái thứ nhất màn hình.

Chỉ gặp màn hình bên trong, là một chỗ sơn lâm chỗ.

Chỉ bắt quá trong núi rừng lại xuất hiện bảy tám vị thân thể cao lớn, mặc đủ loại phục sức bóng người, có nhân loại, cũng có quái vật, còn có thậm chí trên đầu mọc sừng, cái móng đuôi dài.

Hình thái khác nhau!

Mọi người đều là nhện không được ánh mắt ngưng tụ.

Dị giới sinh vật!

Thế mà vừa đưa ra nhiều như vậy?

Chỉ gặp bọn này dị giới sinh vật trung ương, thành linh nằm hai cái toàn thân huyết nhục mô hình hồ người hiện đại, tựa hồ là ở tại vùng núi sơn dân, bị bọn hắn một mực vây quanh.

Mỗi người đều vô cùng thâm hiểm, trên người da đều bị lột bỏ tơi, nằm trên mặt đất kêu thảm.

“Tha mạng, tha mạng, van cầu các người ...”

Một vị người hiện đại hoảng sợ nhúc nhích miệng.

Chỉ bắt quá!

Ở trước mặt hắn, một vị sinh ra báo đuôi nữ tử lại mỉm cười, duỗi ra một cây thon dài trắng nõn ngón tay, hướng về vị này người hiện đại trên đầu nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy!

A!

Vị này người hiện đại lập tức kêu thảm một tiếng, toàn bộ thân hình đang nhanh chóng khô quắt, như là bị hút khô tinh khí.

Trong nháy mắt hóa thành thân khô.

Một vị khác người hiện đại vô cùng hoảng sợ, vội vàng giãy dụa lấy muốn chạy trốn.

Nhưng vẫn là rất nhanh liền gặp phải độc thủ.

Trong trướng bông trong lòng mọi người trầm xuống.

Nên giết!

Phần lớn người nắm đấm trong nháy mắt nắm lên.

Rất nhanh, quy tắc này màn hình kết thúc, xuất hiện cái thứ hai màn hình.

Cái thứ hai màn hình cũng là tại trong núi rừng quay chụp.

Bốn phương tám hướng cháy đen một mảnh, cỏ cây không sinh, tràng diện hỗn loạn, khắp nơi đều thiêu đốt quá mức điểm, mặt đất đều bị xốc lên, hư hư thực thực bị đạn đạo oanh tạc qua.

Trung ương nhất khu vực, xuất hiện một chút vụn vặt thi thể.

Bỗng nhiên!

Từ một chỗ hỗn loạn mặt đất khu vực, truyền đến từng đợt hì hì tô tô thanh âm.

Tiếp lấy!

Một cái toàn thân máu tươi bóng người từ lòng đất bò lên ra, mặt mũi tràn đầy oán độc, khí tức hỗn loạn.

Chính là trước đó báo đuôi nữ tử.

Một đầu cánh tay trái đều trực tiếp biến mất, sau lưng cái đuôi cũng gãy mất, huyết thủy không cần tiền tuôn ra.

Cả người như là mới từ trong Huyết Trì bò ra tới đồng dạng.

Nàng leo ra về sau, phát ra thê lương kêu to, thân thể lóe lên, hướng về rừng chỗ sâu cuồn nhanh lao đi.

Đối mặt nàng tốc độ, không trung máy bay không người lái thể mà đều không có đuổi theo, bị nàng mượn nhờ rừng phức tạp cấp tốc hất ra.

Quy tắc này màn hình kết thúc sau.

Rất nhanh lại xuất hiện nơi thứ ba màn hình.

Màn hình bên trong.

Một cái gần như hơi mờ quỷ dị sinh vật, trong rừng hành tẩu, thân thể một hồi hiển lộ, một hồi biến mất, chính như một khối trong suốt pha lê, vô cùng quái dị.

Bỗng nhiên!

Thân thể của nó dừng lại, thấy được một đám đi ngang qua du khách, nguyên bản ẩn hình khuôn mặt lập tức chậm rãi rõ ràng, khoe miệng lộ ra từng tia từng tia quỷ dị đường cong.

Màn hình đến nơi đây, liền đột nhiên kết thúc.

Bởi vì quái vật kia mãnh nhưng ngẩng đầu, lại phát hiện không trung máy bay không người lái, tiện tay một điểm, bộ kia máy bay không người lái liền trực tiếp nổ tung, lâm vào đen nhánh.

Đợi đến hình tượng lần nữa rõ ràng, nguyên bản một đám du khách đã toàn bộ biến mất.

Trong trường bóng, đám người nổi lòng càng thêm ngưng trọng.

Đây là... sinh vật gì?

“Thấy rõ ràng đi các vị.”

Lão lãnh đạo đột nhiên mở miệng, ngữ khí băng lãnh: “Đây chính là lần này xuất hiện tại Trung Quốc dị giới sinh vật, trừ bỏ bị chúng ta dùng đạn đạo tiêu diệt đến một nhóm bên ngoài, hiện tại chỉ còn lại có cái này hai con, chỉ bất quá, cái này hai con dị giới sinh vật lại tất cả đều hoạt động dị thường, như là liền trở thành chim sợ cành cong, ra đa của chúng ta cùng máy bay không người lái đã rất khó lại phát hiện bọn chúng, cho nên, dưới mắt chỉ có thể là dùng phương pháp ngu nhất!”

Đám người hai mặt nhìn nhau.

Phương pháp ngu nhất?

“Phải một đám cường giả đến trong rừng, tìm tới cái này hai con sinh vật!”

Lão lãnh đạo trầm giọng mở miệng.

Xoạt!

Mọi người nhất thời quá sợ hãi.

Đi trong rừng cùng những sinh vật này tự mình chém giết?

...

Chương 358 : Thần bí cao nhân! Trong nháy mắt đánh giết!

Rộng rãi trong lều vải.

Tất cả người xuyên việt đều lộ ra vẻ kinh ngạc, cảm nhận được áp lực thật lớn.

Cái này hai con dị giới sinh vật có thể từ đạn pháo phía dưới mạng sống, không cần nghĩ cũng biết, thực lực tất nhiên kinh khủng.

Mặc dù mọi người tại dị giới thành tựu đều rất bất phàm, đại bộ phận đều đạt đến cửu phẩm, Thập phẩm, nhưng là tại thế giới hiện thực có thể phát huy không được cửu phẩm, thập phẩm thực lực.

Tối thiểu nhất, bọn hắn có thể kháng không được đạn pháo.

Gặp được loại kia sinh vật, ai giết ai còn chưa nhất định đâu.

“Các vị không cần khẩn trương, hai cái này quái vật đều bị trọng thương, thực lực đã không còn phá vỡ, mặc dù cái thứ hai quái vật các người không nhìn thấy nó chân hình, nhưng trên thực tế chúng ta đã từng dùng đạn pháo tập trung oanh sát qua, hủy đi đối phương nửa bên thân thể, cho nên thực lực của bọn nó nhất định hạ xuống lợi hại.”

Vị kia lão lãnh đạo trình trọng mở miệng, bỏ đi đám người cố kỵ.

Cái này hai con chạy thoát dị giới sinh vật, nhất định

phải không tiếc bất cứ giá nào tiến hành diệt sát.

Bọn chúng thụ dạng này trọng thương, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

Sau đó nói không chừng sẽ trả thù xã hội loài người.

Bởi vậy lưu cho đám người thời gian tuyệt đối không nhiều lắm.

“Nhưng dù nói thế nào, đây cũng là có thể chọi cứng đạn pháo tồn tại, mà lại cái thứ hai quái vật năng lực quý dị, hư hư thực thực có thể ẩn hình, nếu là bị nó vô thanh vô tức tiếp cận, đem chúng ta tiêu diệt từng bộ phận, chẳng phải là càng thêm hỏng bét?”

Diệp Huyền cau mày nói.

Dính đến loại đại sự này, hắn cũng không dám tùy tiện đi cướp.

Sớm biết như thế, hắn căn bản liền sẽ không tới.

“Yên tâm, cái thứ hai quái vật bị đạn pháo tập trung oanh sát về sau, loại kia ẩn thân năng lực đã không còn rõ ràng, có thể bị nhìn bằng mắt thường đến.”

Vị kia lão lãnh đạo lần nữa mở ra một cái màn hình.

Màn hình bên trong lại là một phiến đất hoang vu, khắp nơi đều là một mảnh đen nhánh.

Trên mặt đất đồng đá vụn tích, hỏa diễm thiêu đốt.

Ở giữa xuất hiện con kia ẩn thân quái vật chân thân chỗ.

Nó vô cùng quái dị, thân thể cực đại, hình dạng cùng loại bọ cạp, nhưng là nửa người trên lại là thân người,

cánh tay gãy mất một cái, phía sau cái đuôi cùng phía dưới chân cũng đều vỡ vụn mấy đầu.

Liền ngay cả phần eo đều máu thịt be bét, xuất hiện dày đặc hài cốt.

Nhìn ra được, màn hình bên trong nó, y nguyên rất muốn ẩn thân.

Chỉ bắt quá vừa mới ẩn thân, lại bởi vì thương thể quá nặng, lần nữa hiện lên ra.

Cuối cùng ánh mắt nó âm trầm, diện mục dữ tợn, thân thể cấp tốc thoát ra, trốn vào đến chỗ rừng sâu, lưu lại từng mảnh từng mảnh dòng máu màu xanh lam.

“Thấy được chưa, cái này ẩn hình quái vật trong khoảng thời gian ngắn hẳn là không phát huy được nhiều ít thực lực, cho nên, lần này hành động, nguy hiểm hệ số tuyệt đối không cao!”

Lão lãnh đạo mở miệng nói ra.

Nếu không phải sơn lâm phức tạp, đã cách trở tín hiệu truyền, hẳn cũng sẽ không để những người này tự mình mạo hiểm.

Chính là bởi vì tín hiệu bất ổn, khiến cho quân đội các loại công nghệ cao không cách nào phát huy phải có hiệu quả, mới chỉ đến làm cho những người này đi vào.

“Đúng rồi, ta cho các người trang bị một chút cấp cao vũ khí cùng một chút định vị hệ thống, các người hiện tại liền làm quen một chút!”

Lão lãnh đạo nói.

Bên cạnh mấy cái quân nhân lúc này mở ra một bên

mấy cái rương lớn.

Trong ngõ nhỏ thình lình đặt vào một chút pháo hoả tiễn, đánh lén pháo, cùng một chút đương thời tân tiến nhất vũ khí.

Thậm chí còn có một ít vũ khí lạnh.

Dù sao có người chưa chắc sẽ quen thuộc tại sử dụng vũ khí nóng.

Vận dụng vũ khí lạnh ngược lại có thể phát huy thực lực lớn nhất.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, từ mở, Thạch Tĩnh Nghiêm bọn người dẫn đầu gặt đầu, nói: “Tốt, vậy chúng ta liền mau chóng khởi hành.”

“Chờ một chút, Nhậm Quân, Trình Thiên Dã hai người các người tiểu đội người lưu tại nơi này tọa trấn, còn lại hai cái tiểu đội đều đi theo Thạch Tĩnh Nghiêm, từ tiến vào núi.”

Lão lãnh đạo nói, cố ý lưu lại hai cái tiểu đội.

Trong trướng bồng đám người tất cả đều nhú mày.

Được tuyển chọn người, trong lòng cho dù tiếp qua kháng cự, nhưng giờ phút này cũng đã không dám nhiều lời.

Nhất là Diệp Huyền, trong lòng càng là thềm mắng ra.

Liên biết bị chính thức chọn trúng, không có chuyện gì tốt.

Hiện tại quả nhiên muốn đi mạo hiểm!

Trong lòng của hắn cấp tốc phát chìm, bỗng nhiên đứng dậy, hướng về bên ngoài lều đi đến, lấy cơ muốn đi trong xe lấy một vật, kì thực thì là đi mật báo.

“Từ Bưu, người cùng đi tìm ta Đại sư huynh Dương Phóng, hẳn liền ở tại Phương thị bên trong ... “

Diệp Huyền vẻ mặt nghiêm túc, tại vị kia lái xe bên tai nhỏ giọng thầm thì, đồng thời ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chú bốn phía, để phòng bị người nghe được, rất nhanh tay lấy ra thẻ ngân hàng giao cho lái xe trong tay, nói nhỏ: “Đem tấm này thẻ ngân hàng giao cho ta Dương sư huynh, liền nói mật mã cùng trước đó, bên trong có bốn mươi vạn, để hắn nghĩ biện pháp tìm người đến Long Hà sơn cứu ta một mạng!”

Hắn biết hôm nay muốn cự tuyệt chính thức mệnh lệnh, đã nhất định không khả năng.

Cho nên đành phải làm tốt xấu nhất dự định.

“Thiếu gia, người gặp nguy hiểm?”

Vị kia lái xe sắc mặt biến hóa.

“Bớt nói nhảm, nhanh đi!”

Diệp Huyền quát lớn: “Mặt khác việc này tuyệt đối không nên nói cho cha ta biết mẹ ta, coi như nói, quân đội cũng sẽ tìm người phiền phức!”

“Vâng, thiếu gia!”

Vị kia lái xe sắc mặt lại biến, liền vội vàng gạt đầu, cấp tốc rời đi nơi đây.

Diệp Huyền sắc mặt âm u không chừng, lần nữa trở lại, hướng về trong lều vải đi đến.

Để hấn bán mạng cũng không phải đơn giản như vậy.

Hấn cùng lắm thì tìm một chỗ vừa trốn chính là.

Trong trường bùng đám người tất cả đều bắt đầu công việc lu bù lên.

Bốn mươi lăm người riêng phần mình chọn lựa tốt tiện tay binh khí, phân phối bên trên định vị hệ thống, bắt đầu vội vàng xuất phát.

“Lão lãnh đạo, Diệp Huyền lái xe rời đi.”

Trình Thiên Dã bỗng nhiên nói nhỏ.

“Biết.”

Lão lãnh đạo nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Trước đừng để ý tới hấn lái xe đi làm cái gì, hiện tại ta chỉ hi vọng đám người này đừng ra sự tình, dù sao bọn hấn thế nhưng là tất cả người xuyên việt bên trong mạnh nhất một nhóm.”

Nếu là nhóm người này xảy ra chuyện, như vậy đối với tất cả người xuyên việt mà nói, tuyệt đối sẽ là một cái trọng đại đả kích.

Đợi đến đám người lần nữa trở về lúc, lại nghĩ tìm kiếm ” đồng bạn ” xin giúp đỡ, tất nhiên sẽ khó càng thêm khó.

Cho nên!

Hấn đã mệnh lệnh hạ xuống, thời khắc chuẩn bị hỏa lực viện trợ.

.

.
.
Thời gian vượt qua.

Lại là đến trưa vượt qua.

Gian phòng bên trong, Dương Phóng điềm nhiên như không có việc gì, như cũ tại yên lặng tu luyện thể nội 【thánh quyết】, từng đợt vô hình điểm kinh nghiệm ở trên người hần hiển hiện.

Phanh phanh phanh!

Tiếng đập cửa gấp rút vang lên.

Dương Phóng nhướng mày, đành phải dừng lại tu luyện, một mặt bất đắc dĩ, hướng về cửa phòng đi đến, mở cửa phòng, rất nhanh lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Người là?”

“Dương huynh đệ, ta là Từ Bưu, Diệp Huyền thiếu gia lái xe, hần để cho ta đem trương này thẻ ngân hàng giao cho người, bên trong có bốn mươi vạn, mật mã cùng trước đó, nói hi vọng người có thể nghĩ biện pháp đến Long Hà sơn cứu hần một mạng!”

Trước mắt một người mặc âu phục màu đen đại hán, gấp rút nói.

“Long Hà sơn?”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, lắc đầu nói: “Thật có lỗi, Long Hà sơn tình huống ta cũng không hiểu rõ, trước mắt ta cũng cứu không được hần!”

“Thế nhưng là thiếu gia nói người có thể, để người cần phải nhận lấy trương này thẻ ngân hàng!”

Từ Bưu gấp, liền tranh thủ thẻ ngân hàng trong tay nhét vào Dương Phóng trong tay.

Dương Phóng nắm vuốt trương này thẻ ngân hàng, trong lòng cấp tốc suy tư.

“Long Hà sơn hiện tại đến cùng là tình huống như thế nào?”

“Không biết, chỉ biết là quân đội đem nơi đó đã triệt để phong tỏa, còn có rất nhiều tuần cảnh dưới chân núi thả cảnh giới tuyến, thiếu gia nhà ta là bị quân khu người gọi điện thoại cưỡng ép triệu quá khứ.”

Từ Bưu khẩn trương nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng suy tư.

Xem ra lần này quái vật sự kiện viễn siêu đoán trước.

Bằng không chính thức cũng sẽ không như vậy làm việc.

“Ta trước tiên nghĩ một chút.”

Dương Phóng trầm giọng mở miệng, bịch một tiếng, đem cửa phòng lần nữa đóng lại.

Hắn trong phòng đi tới đi lui, trong đầu cấp tốc cân nhắc khởi lợi và hại.

Lấy chính thức đối với mình giám thị cùng suy đoán, một khi bọn hắn phái đi ra cái đám kia người tổn thất nặng nề, đoán chừng Trình Thiên Dã chẳng mấy chốc sẽ đến

tìm chính mình.

Nhưng mình đã từng đánh cho chủ ý là ” đem thực lực một chút xíu cầm tới bên ngoài “, cũng không phải như thể lập tức tất cả đều lấy ra.

Nếu là lập tức đem thực lực toàn bộ lấy ra, đến lúc đó tại chính thức lệnh cưỡng chế dưới, nói không chừng sẽ trở thành đại bộ phận người xuyên việt bảo mẫu.

Đây cũng không phải là mình muốn nhìn đến!

Cho nên!

Vạn nhất Trình Thiên Dã thật tới mời mình, mình vẫn là không thể đáp ứng xuất thủ.

Bất quá!

Không đáp ứng, Long Hà sơn cái chủng loại kia quái vật không biết sẽ còn tạo thành bao lớn động tĩnh, làm không khéo thế giới hiện thực sẽ dẫn đầu đại loạn.

Dưới mắt, quả nhiên là một cái cự đại nan đề.

Bỗng nhiên, Dương Phóng bước chân dừng lại, kịp phản ứng.

“Chờ một chút, nếu không muốn đem thực lực lập tức toàn bộ lấy ra, vậy ta có thể chế tạo ra hai cái mình a.”

Hắn giống như là nghĩ tới điều gì, ánh mắt bên trong tinh quang hiển hiện.

Đột nhiên vận dụng khởi thể nội Hắc Âm thần loại.

Xoát!

Toàn bộ thân hình đang chậm rãi trở nên ảm đạm, sau đó như là nước chảy, một chút dán tại mặt đất.

Liễm tức hóa ảnh!

Cảm thụ được mình bây giờ trạng thái, Dương Phóng cười ha ha.

Hắc Âm thần loại quả nhiên là giúp mình đại ân!

Mặc dù ban ngày liễm tức hóa ảnh sẽ có rất lớn sơ hở, dễ dàng bị cao thủ phát hiện, bất quá nơi này chính là Lam Tinh, Lam Tinh phía trên nhưng không có cao thủ gì.

Hiện tại mình liền đã có hoàn mỹ không ở tại chỗ chứng minh!

Phía ngoài giám sát cùng Diệp Huyền lái xe, đều có thể chứng minh mình chưa từng sinh ra cửa.

Bởi vậy hấn hiện tại chạy tới Long Hà sơn, giải quyết hết nơi đó phiền phức, mình cũng sẽ không lập tức bại lộ, ngược lại có thể đem ánh mắt của mọi người trong nháy mắt từ trên người chính mình hái rời đi ra ngoài.

Sưu!

Dương Phóng thân thể lóe lên, dọc theo cửa sổ khe hở, nhanh chóng lướt đi, biến mất tại phòng hành lang trong bóng tối.

Sau đó Phong luật Thần Chủng cũng theo đó triển khai.

Cả người tốc độ lần nữa tăng tốc.

...

Bên ngoài gian phòng.

Diệp Huyền lái xe các loại nôn nóng không thôi, đi tới đi lui, còn toàn vẹn không biết Dương Phóng sớm đã biến mất.

Chói mắt chính là một đêm quá khứ.

Thời gian trực tiếp đạt đến ngày thứ hai buổi sáng hơn tám giờ.

Sự tình cùng Dương Phóng nghĩ đồng dạng.

Long Hà sơn bên trong tình huống ở ngoài dự liệu.

Một phương diện núi cao rừng rậm, địa thế phức tạp, trên phương diện khác kia hai cái dị giới sinh vật thực lực đáng sợ, tinh thông tại liễm tức chi pháp, đang không ngừng thăm dò cùng trong đụng chạm, rốt cục bạo phát đại chiến.

Đội thứ nhất xông đi vào người xuyên việt rất mau ra hiện trọng đại thương vong.

Đội thứ hai bên kia đổ ra hiện thành tích, bọn hắn vây công lại vị kia mọc ra báo đuôi nữ tử, để vị kia báo đuôi nữ tử tổn thương càng thêm tổn thương.

Tại mười mấy tiếng truy kích cùng chiến đấu bên trong, vị kia báo đuôi nữ tử thương thế đang không ngừng tăng thêm, rốt cục vào hôm nay chín giờ sáng nhiều, được thành công đánh chết.

Bất quá, mặc dù bọn hắn đánh chết vị kia báo đuôi nữ tử, tại vị kia báo vị nữ tử liều mạng phản công phía dưới, đồng dạng tổn thất mấy người.

Ở trên buổi trưa mười giờ hơn thời điểm.

Bọn hấn lần nữa gặp vậy sẽ chỉ ẩn thân quái vật.

Tiểu đội thứ hai người cũng trong nháy mắt gặp to lớn đã kích.

Mọi người tại trong kinh hoảng trực tiếp bắt đầu lung tung chạy trốn.

Rất nhiều người đem trên người định vị nghi đều trốn thoát ném đi.

Kể từ đó, cho dù quân đội đã chuẩn bị xong hỏa lực viện trợ, nhưng bây giờ không xác định đám người phương vị tình huống dưới, cũng đã không dám khai hỏa, để tránh làm bị thương người một nhà.

Cứ như vậy, toàn bộ rừng trong nháy mắt đại loạn.

Trong trường phòng.

Vị kia lão lãnh đạo diện mục trầm xuống, bàn tay trong nháy mắt gắt gao nắm chặt, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm đen nhánh màn hình lớn.

“Xong!”

Nhậm Quân sắc mặt trắng bệch; “Con quái vật này thực lực đáng sợ, nhiều người như vậy cũng không là đối thủ!”

“Diệp Huyền đâu? Diệp Huyền không có xuất thủ!”

Trình Thiên Dã sắc mặt khó coi.

Gia hỏa này siêu phẩm cửa thứ hai, vừa tiến vào sơn lâm, trên người định vị hệ thống liền bị hấn tắt đi.

Người này không khởi quá mức ích kỷ!

Lão lãnh đạo nhẹ nhàng thở hắt ra, trong lòng mãnh liệt, quả quyết mở miệng: “Trình đội trưởng, đi đem cái kia Dương Phóng mời đi theo, ta cùng hắn tự mình nói chuyện!”

“Vâng, lão lãnh đạo!”

Trình Thiên Dã biến sắc, lập tức gạt đầu, sau đó lui ra ngoài.

...

Khoảng cách lều vải trong vòng hơn mười dặm chỗ.

Dương Phóng thân thể hoàn mỹ hóa thành bóng ma, đang lặng lẽ dán tại một chỗ đại thụ trong bóng tối, Phong luật Thần Chủng triển khai, lắng nghe nghe được xa xa các loại thanh âm, không khởi công miệng lên.

Quả nhiên!

Chính thức trong khoảng thời gian này đối với mình không ít suy đoán.

Vẫn là nghĩ mời mình xuất thủ!

Dù sao tại trụ sở của mình phía trên thời khắc đều có mấy cỗ máy bay không người lái tại xoay quanh.

“Hiện tại không thể làm trễ nải, ta cần mau trở về, vạn nhất Trình Thiên Dã đuổi tới trụ sở của ta, phát hiện ta không ở trong nhà, vậy thì phiền toái, cho nên tốc chiến tốc thắng.”

Dương Phóng tự nói.

Dù sao mình thế nhưng là vì chuyển di chính thức ánh mắt mới tới.

Cho nên động xong tay về sau, nhất định phải trở về.

Mà ở bên tai lắng nghe nửa ngày sau, trong lòng của hắn sớm đã đối quái vật kia thực lực làm ra đại khái phán đoán.

Tổng thể mà nói, khẳng định không bằng chính mình.

Bởi vì mấy vị siêu phẩm cửa thứ nhất người xuyên việt, thế mà đều có thể kiên trì bảy tám cái hội hợp.

Mình đường đường thánh linh, nếu là không giải quyết được, kia mới gọi quái.

Sưu!

Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na biến mất, đồng thời Phong luật lần nữa triển khai, thời khắc lắng nghe bốn phía động tĩnh, đơn giản so radar còn muốn tinh vi.

Hai mươi phút sau.

Dương Phóng con mắt lóe lên, rốt cục bắt được một tia động tĩnh.

“Nơi đó!”

Xoát!

Hắn đột nhiên gia tốc, nhanh chóng biến mất.

...

Nồng đậm trong rừng.

Diệp Huyền nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng thăm mắng, tại ẩn núp sau mười mấy tiếng vẫn là bị phát hiện.

Ở trước mặt của hắn, xuất hiện một cái cự kỳ đáng sợ cự hình sinh vật, thân cao hơn ba mét.

Nửa người dưới như là một cái màu đen bọ cạp, nửa người trên lại là hình người, ánh mắt âm hàn, trên người vòng quanh bùng bùng sát khí, rất nhiều nơi đều xuất hiện dữ tợn lỗ hồng.

Bất quá rất lắm lời tử, đều đã xuất hiện kết vảy.

Liên ngay cả gãy mất một tay, thế mà cũng dài đi ra.

Cái này khiến Diệp Huyền trong lòng rung động.

Sinh vật như vậy đến cùng là quái vật gì!

Gãy chi trùng sinh!

Sưu!

Kia cự hình sinh vật không nói một lời, sắc mặt oán độc, trực tiếp hướng về Diệp Huyền hung hăng nhào tới, nâng lên một cái cự đại trên móng vuốt hướng lấy Diệp Huyền thân thể hung hăng đâm tới.

Diệp Huyền một phương diện cấp tốc trốn tránh, một phương diện nhanh chóng mở ra định vị nghi, ý đồ để chính thức tiến hành viện trợ.

Chỉ bất quá cái này sinh vật tốc độ quá nhanh!

Ầm!

Diệp Huyền thân thể lúc này bị chặn ngang đánh trúng.

Đồng thời một cái cự đại mọc từ cái này sinh vật sau lưng hung hăng đâm ra, như là thiểm điện, hướng về Diệp Huyền mi tâm điểm tới.

Diệp Huyền thần sắc biến đổi, vội vàng rút ra trường kiếm, liều lĩnh thi triển kiếm pháp.

Keng keng keng keng!

Thanh âm chói tai, hoả tinh bắn tung toé.

Như là trảm tại thần thiết phía trên.

Trong nháy mắt điên cuồng chém hơn mười kiếm, tại con quái vật này trên thân lưu lại hơn mười đạo nhỏ bé lỗ hồng.

Nhưng cũng tiếc Diệp Huyền chế tạo tổn thương rõ ràng quá thấp.

Bịch một tiếng, thân thể của hắn lần nữa bị quái vật hung hăng quét trúng, đột nhiên bay ngược, phun ra huyết thủy.

Sau đó quái vật như là một cái như vòi rồng, mang theo khí thế không thể địch nổi, cấp tốc hướng về Diệp Huyền bao phủ mà đi.

Diệp Huyền trong lòng kinh dị, vội vàng tránh mau tránh.

Nhưng vẫn là chậm.

Quái vật một móng vuốt hướng về Diệp Huyền mặt hung hăng chộp tới.

“Ta tha mẹ nó!”

Hắn hoảng sợ kêu to.

Hưu!

Ầm!

Bỗng nhiên, một đạo trầm đục truyền ra.

Quái vật thân thể trong lúc đó bay ngược mà ra, như là bị lưu tinh va chạm, trực tiếp hung hăng nện ở nơi xa, oanh một tiếng, phát ra tiếng vang.

Diệp Huyền biến sắc, vội vàng sờ lên gương mặt của mình, sau đó lần nữa nhìn về phía quái vật.

Chỉ thấy quái vật mi tâm khu vực, thành linh xuất hiện một cái cự đại hố sâu.

Bên trong một hạt lớn chừng cái trứng gà cục đá đánh vào trong óc, đem nó toàn bộ mặt cùng não tổ chức đều cho chấn nát như, trong nháy mắt miểu sát!

“Có cao thủ!”

Diệp Huyền chấn động trong lòng, đơn giản không dám tin, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Thành linh phát hiện, ở sau lưng mình không xa.

Một chỗ trắng kiện trên đại thụ.

Chẳng biết lúc nào xuất hiện một bộ khôi ngô bóng người cao lớn, toàn thân bị hắc vụ bao trùm, hoàn toàn thấy không rõ gương mặt, chỉ có hai điểm băng lãnh ánh mắt.

“Thực lực không tệ, trở về đi.”

Người tới khàn khàn nói một câu, thân thể lóe lên, sát na biến mất.

Diệp Huyền rất nhanh kịp phản ứng, kích động dị thường, vội vàng quát to: “Chờ một chút tiền bối, tiền bối là ai?”

Nhưng Dương Phóng thân thể sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Diệp Huyền trong lòng sôi trào mãnh liệt, nhiệt huyết sôi trào.

Thiên Thần tổ chức!

Cái này nhất định là Thiên Thần tổ chức!

Đại sư huynh giúp mình liên hệ cao nhân?

...

Chương 359 : Mạng lưới oanh động, lần nữa xuyên qua!

Rộng rãi trong lều vải.

Mấy chục đài tinh vi máy móc như cũ tại toàn phương vị quét nhìn.

Bỗng nhiên!

Một vị quân sĩ giật mình mở miệng: “Diệp Huyền tung tích phát hiện, vị trí của hắn lần nữa hiển lộ!”

“Cái gì? Mau nhìn xem hắn hiện tại thế nào?”

Nhậm Quân vội vàng mở miệng.

Ngay cả vị kia lão lãnh đạo cũng là lập tức quay đầu, đem ánh mắt nhìn về phía sau lưng màn hình.

Chỉ gặp tại vị kia quân sĩ điều khiển phía dưới, sau lưng màn hình lớn đang nhanh chóng nhảy lên, rất nhanh nổi lên một cái vô cùng rõ ràng hình tượng.

Khi nhìn đến màn này về sau, mọi người nhất thời tất cả đều sắc mặt ngẩn ngơ, không dám tin.

Chết rồi?

Vậy sẽ ẩn thân quái vật chết rồi?

Trong tấm hình.

Diệp Huyền một thân máu tươi, cầm trong tay trường kiếm, thân thể thành linh ngời chung một chỗ màu xanh

trên tảng đá lớn, hồng học thở hổn hển, vô cùng chật vật, trên thân nhiều chỗ quần áo vỡ vụn.

Tại hán không xa, thì là chết không nhắm mắt quái vật to lớn.

Có bộ cạp thân thể, nhân loại nửa người trên.

Toàn bộ mặt bị chấn động đến nát nhừ, không nhúc nhích, đầu phía sau huyết thủy đem mặt đất đều cho xâm ướt đẫm.

Trong trường bóng đêm người tất cả đều lộ ra thật sâu mờ mịt.

Quái vật này tốc độ đáng sợ, ngay cả dày đặc hỏa lực đều có thể bị nó xông ra, hiện tại thế mà chết rồi?

Diệp Huyền là thế nào làm được?

Đây thật là Diệp Huyền giết đến?

Lão lãnh đạo thở sâu, trầm ngưng mở miệng: “Lập tức liên hệ Diệp Huyền, hỏi thăm tình huống, mặt khác thông tri chữa bệnh tổ, phòng cháy tổ toàn bộ lên núi!”

“Rõ!”

Trong trường bóng đêm người cùng hét.

...

Một phương hướng khác.

Đường cao tốc bên trên.

Trình Thiên Dã lái xe Jeep, sắc mặt ngưng trọng, tại một đường hướng về Phương thị khu vực cuồng nhanh tiến

đến, chỉ bất quá tại hấn vừa mới đến thời điểm, liền trực tiếp nhận được Nhậm Quân điện thoại, sắc mặt khế giật mình.

“Cái gì? Cuối cùng một đầu dị giới sinh vật bị một vị cao thủ thần bí giết chết?”

Trình Thiên Dã giật mình nói.

“Đúng vậy, đây là Diệp Huyền nói ra tin tức, người bây giờ có thể lập tức trở về tới.”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến Nhậm Quân thanh âm.

“Tốt, ta lập tức trở về.”

Trình Thiên Dã đáp lại.

Cúp điện thoại, trong lòng của hấn mãnh liệt.

Không thích hợp!

Hấn vẫn là phải chạy tới Phương thị đi xem một chút.

Nhớ kỹ trước đó Diệp Huyền lái xe liền đi tìm Dương Phóng, có lẽ thật sự là Dương Phóng xuất thủ.

Xem trước một chút hấn có ở nhà không bên trong.

Trình Thiên Dã một cước chân ga đạp xuống đi, lần nữa hướng về phía trước bão táp.

Sau một tiếng.

Phương thị.

Dương Phóng trụ sở.

Trình Thiên Dã giẫm mạnh phanh lại, rốt cục cũng ngừng lại.

Chỉ bất quá mới vừa tới đến Dương Phóng trụ sở, liền nhượng mày.

Diệp Huyền lái xe thế mà vẫn một mực đang nơi này.

“Dương Phóng đâu? Còn tại trong phòng?”

Hắn ở ngoài cửa hỏi thăm.

“Đúng vậy, Trình cảnh sát!”

Từ Bưu đáp lại.

Trình Thiên Dã trong lòng hồ nghi, vẫn là tiến lên gõ cửa.

Phanh phanh phanh!

Thanh âm quanh quẩn.

Không bao lâu, cửa phòng mở ra.

Dương Phóng vẻ mặt vô cùng nghi hoặc cùng mờ mịt, nhìn về phía Trình Thiên Dã, nói: “Trình cảnh sát, người lại tới, có chuyện gì không?”

“Người .. Dương Phóng, người .. người một mực tại trong nhà?”

Trình Thiên Dã giật mình nói.

“Đúng vậy a.”

Dương Phóng hồ nghi nói: “Thế nào?”

Trình Thiên Dã thở sâu, nói: “Kia Từ Bưu đến tìm người làm gì?”

“Cái này .. Trình đội trưởng, còn xin vào nhà một lần.”

Dương Phóng bỗng nhiên nói nhỏ.

“Tốt!”

Trình Thiên Dã trực tiếp điể đầu, đi vào trong nhà.

Dương Phóng nhìn thoáng qua Từ Bưu, lần nữa đóng cửa phòng, vô cùng ngưng trọng, nói nhỏ: “Cái này Diệp Huyền thế mà cũng biết ta là 【 Thiên Thần tổ chức 】 thành viên vòng ngoài, hẳn giấy thông hành cơ tới tìm ta, muốn để cho ta liên hệ 【 Thiên Thần tổ chức 】 cao thủ, cứu hẳn tính mệnh.”

“Cái gì?”

Trình Thiên Dã nhướng mày.

Hắn lần này minh bạch vì sao Diệp Huyền loại này cực độ người ích kỷ, sẽ cho Dương Phóng tặng quà.

Tên kia khẳng định là muốn thông qua Dương Phóng liên hệ 【 Thiên Thần tổ chức 】 .

“Tốt a.”

Trình Thiên Dã tự nói.

“Đúng rồi Trình đội trưởng, Long Hà sơn tình huống giải quyết sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vừa mới nhận được tin tức, Long Hà sơn sinh vật bị một vị cao thủ thần bí cho đánh chết, bất quá, những sinh vật này mặc dù chết rồi, nhưng là trước đó lại bị rất nhiều du khách chỗ đập tới, đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ truyền đến trên mạng, hiện tại phiền phức lớn rồi, đến tiếp sau chính thức bác bỏ tin đồn cùng thanh lý, đánh giá Kế Đô muốn hao phí rất lớn tinh lực!”

Trình Thiên Dã đau đầu nói.

“Bị người đập tới rồi?”

Dương Phóng kinh ngạc.

“Đúng thế.”

Trình Thiên Dã gật đầu, sau đó hỏi lại lần nữa: “Đúng rồi, vị kia giết chết Long Hà sơn sinh vật người thần bí, đến cùng phải hay không người liên hệ?”

“Không phải, ta chưa hề đi ra ngoài, cũng không có bọn hắn hiện thực phương thức liên lạc.”

Dương Phóng lần nữa đáp lại.

“Dạng này a.”

Trình Thiên Dã suy tư, bỗng nhiên mở miệng nói: “Long Hà sơn bên kia bây giờ còn có rất nhiều chuyện phải xử lý, ta hiện tại muốn trở về một chuyến, ta liền không ở đây người nơi này ở lâu.”

“Tốt, Trình đội trưởng đi thông thả.”

Dương Phóng nói.

“Ừm.”

Trình Thiên Dã gật đầu, suy nghĩ hỗn loạn, quay người rời đi.

Bất quá hấn rời đi về sau, rất nhanh cho Lão Ngô bên kia gọi điện thoại, tiến hành xác nhận.

“Trình đội, có thể xác nhận, Dương Phóng từ đầu đến cuối không có đi ra ngoài qua nửa bước!”

Lão Ngô đáp lại.

“Tốt a, xem ra thật sự là ta suy nghĩ nhiều, trong khoảng thời gian này đem máy bay không người lái đều ngừng, không muốn tại hấn nơi này bay loạn.”

Trình Thiên Dã phân phó.

Hấn lo lắng sẽ làm tức giận một chút âm thầm tồn tại, bởi vậy đưa tới ảnh hưởng không tốt.

Dù sao ai cũng không biết, loại kia cao thủ thần bí còn có bao nhiêu.

“Vâng, Trình đội!”

Đầu bên kia điện thoại đáp lại.

Trong xe Jeep.

Trình Thiên Dã lông mày chăm chú nhăn lại.

Giết chết quái vật kia người thần bí, đến cùng là ai?

Lần trước người xuyên việt xuyên qua sẽ, cái kia chết mất quái vật, vì sao nội tạng tất cả đều là nát?

Chẳng lẽ cũng là trong bóng tối bị người giết?

...

Long Hà sơn bên trong.

Diệp Huyền một thân chật vật, vừa về đến ngay tại đứng trước một đám người điều tra.

Đủ loại vấn đề không ngừng hỏi ra, để hấn không sợ người khác làm phiền.

Một câu để hấn lặp lại vô số lần.

Thẳng đến chạng vạng tối hấn mới rút cục buông lỏng, ngồi lên xe cứu thương, chạy tới lân cận Phương thị.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng tại nhàm chán xoát lấy thiển cận bình phong, rút cục thấy được Trình Thiên Dã nói loại kia màn hình.

Quả nhiên có du khách đập tới một chút dị giới sinh vật thân ảnh, cũng truyền đến trên mạng, đã dẫn phát sóng to gió lớn.

“Ngọa tào, ta liền biết linh khí muốn khôi phục, thế nào? Ta nói không sai đi, quái vật, cái này nhất định là linh khí khôi phục sau sinh ra viễn cổ quái vật! !”

“Thứ đồ gì, biên tập a? Cái này ps vết tích quá nặng đi!”

“Khẳng định là lộn ngược, nhân loại làm sao có thể nhảy cao như vậy?”

“Cầu thí lộn ngược, đây là linh khí muốn khôi phục, đã chết rất nhiều người, quê nhà ta bên kia liền có rất nhiều người chết thảm!”

“Ai, lão nạp vất vả trần áp nhân gian năm ngàn năm, rốt cục bị lão nạp lần nữa chờ đến linh khí khôi phục ngày, tu sĩ chúng ta, gì tiếc một trận chiến, các đạo hữu, còn không trở về?”

...

Vô số đầu bình luận cấp tốc hiển hiện.

Bất quá cái này mấy đầu thiên cận bình phong cũng đều không có tiếp tục quá lâu, rất nhanh 404.

Ban đêm hơn tám giờ thời điểm.

Tiếng đập cửa vang lên lần nữa.

Chỉ gặp Diệp Huyền sớm đã xuất hiện ở Dương Phóng cửa nhà, mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, đi đến, nói: “Đại sư huynh, lần này thật sự là đa tạ người.”

Dương Phóng đóng cửa phòng, ngữ khí ngưng trọng, nói nhỏ: “Lần này vì mời được cao thủ, thế nhưng là tình hình thực tế lãng phí ta không ít ân nghĩa, bất quá người cũng không nên bán ta, đừng nói là ta mời.”

“Đúng thế, Đại sư huynh mau chóng yên tâm, tiểu đệ tự nhiên không có khả năng nói ra đây hết thảy.”

Diệp Huyền vỗ ngực, lần nữa tay lấy ra thẻ ngân hàng, cung kính đưa ra, mỉm cười nói: “Một điểm nho nhỏ ý tứ, hi vọng có thể đền bù Đại sư huynh chút ơn huệ này.”

Dương Phóng mí mắt cuồn loạn, vẫn là không nhận được thu xuống tới.

Mẹ nó.

Vạn ác nhà tư bản!

“Đại sư huynh, vậy ta liền không tiếp tục quấy rầy, cái này cáo từ.”

Diệp Huyền cười nói.

Hắn lần này tới, lại chuyên là vì cảm tạ.

Dù sao hết thấy đều là bởi vì Dương Phóng, hắn mới có thể thấy cái gì là chân chính cao thủ.

Trong nháy mắt đánh giết quái vật!

Loại thực lực này, sao mà nghịch thiên?

Thật không biết mình lúc nào mới có thể đạt tới loại tình trạng này.

Diệp Huyền lần nữa rời đi.

Sau đó thời gian, đối với Dương Phóng mà nói, bình thản mà tự nhiên, mỗi ngày đều tại buồng lỏng cùng trong tu luyện vượt qua.

Nhưng là trên internet lại nhắc lên động tĩnh to lớn.

Chính thức nơi đó bận bịu sứt đầu mẻ trán.

Liên tục mấy ngày quá khứ, Trình Thiên Dã bọn người không tiếp tục tới tìm Dương Phóng, loại trừ đủ loại hội nghị, đồng dạng còn muốn tổng kết các loại kinh nghiệm.

Đảo mắt bốn ngày quá khứ.

Rất cực!

Lần nữa đến ngày trở về.

Chỗ cánh tay truyền đến từng đợt khó tả nóng rực khí tức, Dương Phóng khẽ nhả một khí tức, lần nữa nằm ở trên giường.

Lần này giết chết Địa Phủ nhân viên, cũng không phải cái gì việc nhỏ.

Trở lại dị giới về sau, hẳn đến mau chóng nghĩ biện pháp.

...

Chương 360 : Tổng Diêm Quân! !

Xoát!

Đen nhánh yên tĩnh trong sơn động.

Dương Phóng hai mắt bỗng nhiên mở ra, như là một đạo thiểm điện, xoay người mà lên, hoạt động một chút thân thể.

Bên ngoài bóng đêm nặng nề, sao lóm đóm đầy trời.

Lần này thân thể cũng không xuất hiện tổn thương gì, chỉ là lực lượng tiêu hao quá độ, có loại cảm giác mệt mỏi, nhưng cũng may tại một chút Hồi Khí Đan tác dụng dưới, giờ phút này cũng đã khôi phục không ít.

Dương Phóng đầu tiên là đứng tại ngoài động, nghiêng tai ở bên ngoài lắng nghe một trận, xác định bốn phương tám hướng không có bất kỳ cái gì dị thường về sau, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, bắt đầu suy nghĩ tiếp xuống nên làm cái gì.

Địa Phủ!

Thần bí mà cường đại.

Ngay cả Thương Khung thần cung, Thiên Linh tháp dạng này thế lực đều bắt bọn hắn không có cách nào.

Bọn hắn càng là trong bóng tối đem mình điều tra dị thường kỹ càng.

Lần này mặc dù đồ sáng khoái nhất thời giết bọn hắn người, nhưng là đến tiếp sau phiền phức tất nhiên sẽ

không nhỏ.

“Nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lập tức rời đi!”

Dương Phóng hạ quyết tâm.

Hắn hiện tại chân khí cũng không triệt để khôi phục, nếu là hiện tại liền đi, vạn nhất gặp được phiền phức, với hắn bất lợi, cho nên vẫn là về trước đây chân khí lại nói, dù sao ở vào trong đêm tối, hắn không cần lo lắng bị người phát hiện.

Bỗng nhiên, Dương Phóng nghĩ tới một chuyện, lật bàn tay một cái, xuất hiện mấy khối vỡ vụn Hoàng sắc ngọc phù, lộ ra từng tia từng tia tiếc hận.

Độn địa phù!

Lần này đã triệt để hủy hoại, cũng không còn có thể dùng.

Vật này sớm tại trước đó đã vết rạn dày đặc, lần này bị mình liên tục sử dụng hai lần về sau, càng là không chịu nổi gánh nặng!

Bất quá cũng may mình còn có một mặt 【thuần tức thiên lý phù】.

Này phù càng nhanh hơn, có thể chớp mắt thoát ra ngàn dặm.

Trước đó một mực vô dụng, đó là bởi vì hắn cảm thấy không tất yếu sử dụng.

Cái này ngọc phù đều là tiêu hao phẩm, không phải là ở vào nguy cơ sinh tử trước mắt, hắn là sẽ không vận dụng.

Chỉ cần có này phù mang theo, dù là bị Địa Phủ đuổi kịp, hấn cũng hoàn toàn không sợ.

“Trước khôi phục chân khí.”

Dương Phóng tự nói, thu hồi ngọc trong tay phù, sau đó lần nữa trở về sơn động, khoanh chân ngồi xuống.

...

Đen nhánh trong rừng.

Bóng người lấp lóe.

Tam đại thế lực cao thủ trong ngày này cơ hồ đều không chút động, mà là một mực tập hợp một chỗ, chờ đợi viện quân.

Tình cảnh lúc trước quá mức đáng sợ.

Để bọn hấn trong lòng kinh nghi, không dám hành động.

Đại danh đỉnh đỉnh sát kiếm Vương Phong thế mà rơi vào kết quả như vậy, lan truyền ra ngoài, ai dám tin tưởng?

Sát kiếm Vương Phong, ma đao Vạn Minh, đây đều là đã bước vào thứ ba Thiên Thê cao thủ.

Nhục thân bất hủ không xấu, phòng ngự áo ngoài sẽ tiến một bước tiến hóa, diễn biến thành một loại quái dị màng, chỉ cần tầng này màng không xấu, dù là thân thể bị chém thành mấy chục đoạn đều có thể lần nữa hợp lại cùng nhau.

Nhưng cũng sợ chính là, sát kiếm Vương Phong bên ngoài thân tầng mô kia, cơ hồ vừa đối mặt liền bị xé nát, kinh khủng sát khí tràn vào thân thể của hấn, tại chỗ hủy

đi hẳn nửa người.

Khiến cho hẳn thân thể căn bản khép lại không được.

Kia nửa bên vỡ vụn thân thể , tương đương với nói là mãi mãi vỡ vụn.

Trừ phi đến tiếp sau có thể dùng một chút thiên tài địa bảo, cấy ghép những người khác thân thể, bằng không, vĩnh viễn chỉ có thể làm cái người tàn tật.

Coi như di thực những người khác thân thể, nhưng là nhục thân cường độ cùng tính linh hoạt cũng khẳng định so ra kém mình vợ cả.

Cái này sát kiếm Vương Phong tương đương trực tiếp bị phế sạch một nửa.

Cũng may kia lông đen Cự Ma móng vuốt cũng không trực tiếp chụp vào Vương Phong đầu lâu.

Nếu không, thời khắc này Vương Phong chẳng phải là hẳn phải chết không nghi ngờ?

Rất nhiều người càng nghĩ càng cảm thấy nghĩ mà sợ.

Mà cái này cả ngày bên trong, bọn hắn loại trừ đang chiếu cố sát kiếm Vương Phong bên ngoài, còn tại bốn phía phát hiện chết mất Ngạ Lang, cùng bị đánh nát đầu lâu Bạch Vô Thường.

Đều ngoại lệ, tất cả đều gồm củ tỏi.

Nhất là Bạch Vô Thường, bên ngoài thân tàng mô kia bị phá hủy triệt để, cơ hồ cùng sát kiếm Vương Phong thân thể một màn đồng dạng.

Thậm chí Bạch Vô Thường thân thể còn ra hiện hư thối.

Có một cỗ khí tẩu sát khí tràn vào trong cơ thể của hắn, đang không ngừng ăn mòn nhục thể của hắn.

Đối mặt khủng bố như thế một màn, tam đại thế lực nơi nào còn dám tiến một bước truy tung? Chỉ cầu có thể ở chỗ này chờ chờ cứu viện quân, chờ những cái kia Thái Thượng trưởng lão tới lại nghĩ biện pháp.

...

Thiên Linh Thành bên trong.

Diệp Huyền lần nữa từ trong phòng mở hai mắt ra, thân thể trong nháy mắt lật lên, nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, lâm vào suy tư.

“Nguyên Thủy, Nguyên Thủy. . vị tiền bối kia thực sự quá sâu không lường được.”

Diệp Huyền trong lòng thở dài.

Ngày mai chính là hắn cùng Đường Hoàn cuối cùng quyết đấu.

Là nhất cử dương danh, vẫn là bị Đường Hoàn đánh bại, đem toàn bộ nhìn lần này!

Ba nhà hội võ giải thi đấu, thất bại cũng không chỉ là thất bại đơn giản như vậy.

Rất có thể sẽ tàn tật!

Càng có khả năng sẽ chết thảm!

Cho nên, nếu nói không khẩn trương là không thể nào.

Xoát!

Diệp Huyền rút ra trường kiếm, lúc này trong phòng cấp tốc diễn luyện, một chiêu một thức đều tràn ngập khó tả vận vị.

...

Bóng đêm vô thanh vô tức ở giữa vượt qua.

Lại qua bốn năm cái canh giờ.

Dương Phóng tự giác chân khí đã khôi phục được không sai biệt lắm.

Mắt thấy sắc trời sắp tảng sáng, hấn vươn người đứng dậy, không còn tiếp tục chờ lâu, mà là thân thể lóe lên, sát na lướt qua, hướng về nơi xa phóng đi.

Đoạn đường này xông qua, phía trước không còn có bất luận kẻ nào ngăn cản.

Một bên vọt tới trước, trong lòng của hấn một bên suy tư sau này sự tình.

Đáng tiếc Thiên Linh Thành bên trong, Liễu Tiên Quyền còn đang giúp mình luyện chế đan dược,

Cứ như vậy đi, những đan dược kia coi như uổng phí.

Không bằng đợi đến danh tiếng quá khứ, mình lại đi thu hồi đan dược!

Mà lại một khi chờ mình đạt tới thứ ba Thiên Thê, không tin Địa Phủ còn có thể làm gì chính mình.

Thứ ba Thiên Thê đã là mảnh thế giới này cho phép cực hạn.

Địa Phủ coi như mạnh hơn, lại há có thể siêu việt được thứ ba Thiên Thê?

Chỉ cần còn cực hạn tại thứ ba Thiên Thê, như vậy mình dựa vào các loại át chủ bài, liền hoàn toàn không cần sợ.

Nghĩ đến nơi đây, Dương Phóng thân thể dừng lại, trực tiếp đổi phương hướng, hướng phụ cận một chỗ thị trấn lao đi.

...

Giữa trưa.

Một chỗ náo nhiệt trong tửu quán.

Lầu hai khu vực.

Dương Phóng sớm đã đổi tám da người mặt nạ, ngay cả thích nhất xuyên áo bào đen cùng thanh bào đều cho đổi, mặc vào một kiện vừa mua bạch bào.

Bạch bào sáng như tuyết, không nhiễm bụi bặm, nổi bật tóc đen đầy đầu, có một phen đặc biệt khí chất.

Toàn bộ trong tửu quán tụ mẫn đến từ bốn phương tám hướng giang hồ khách, đàm luận các địa phương chứng kiến hết thấy.

Trong đó nhất thu hút sự chú ý của người khác không thể nghi ngờ chính là Thiên Linh Thành ba nhà hội võ giải thi đấu.

Toàn bộ khu vực đông bộ, có mặt mũi thế lực cơ hồ tất cả đều bị mời.

Đối với rất nhiều người giang hồ mà nói, loại này thịnh

sự là bọn hắn cả một đời đều không thể tiếp xúc tên cục.

Ngay tại Dương Phóng lẳng lẳng ăn cơm, chuẩn bị chờ đợi ban đêm lần nữa trở về Thiên Linh Thành lúc, bỗng nhiên, từ quán ngoài cửa lớn, một đạo người mặc hắc bào bóng người, vẻ mặt tươi cười xuất hiện tại đây.

Đón lấy, hắn ngẩng đầu lên, bàn chân một bước, như là xuyên toa không gian, trong nháy mắt liền từ cổng khu vực xuất hiện ở quán rượu lầu hai.

Nhưng quái dị chính là, toàn bộ quán rượu bên trong tựa hồ không ai có thể phát hiện hắn như vậy.

Quán rượu ồn ào, đông đảo giang hồ khách như cũ tại thanh âm không ngừng nghị luận sự tình các loại.

Hắc bào nhân ảnh sắc mặt tái nhợt, lộ ra một cái cằm thon thon, trên môi có hai phiến sợi râu, trên cằm cũng có cong lên sợi râu.

Hắn nhìn không ra cụ thể tuổi tác, một trương khuôn mặt tựa hồ lâu dài không thấy ánh nắng, vẻ mặt tươi cười, liếc nhìn toàn trường, cuối cùng bỗng nhiên rơi trên người Dương Phóng, thân thể đi ra, trực tiếp xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận, mỉm cười nói:

“Bằng hữu, không biết tại hạ có thể hay không ngồi xuống?”

Thanh âm hắn truyền ra, ẩn chứa một loại quỷ dị chi lực.

Bốn phương tám hướng loại trừ Dương Phóng, những người khác lại tất cả đều nghe không được mảy may.

Đối với hắn đến, cùng thanh âm của hắn, tất cả mọi người lại giống như không có bất kỳ người nào cảm thấy đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng giật mình, trong nháy mắt bắt được một tầng vô hình tinh thần chi lực.

Thật mạnh tinh thần bí pháp.

Lợi dụng tinh thần bao phủ bốn phía, khiến cho bốn phía đám người tất cả đều nhìn không thấy hắn, nghe không được hắn.

Cái này rất giống là một cái cự đại Tinh Thần lĩnh vực, đem tất cả mọi người bao quát tại cái này Tinh Thần lĩnh vực bên trong, bất kỳ người nào nghe được, nhìn thấy, đều nghiêm trọng nhận lấy không chế của hắn cùng vạ vạ.

“Người là người phương nào?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

Khách sạn nhiều như vậy chỗ ngồi, người này vẫn vẹn lựa chọn mình nơi này.

Nếu nói không có cỗ quái, hắn cũng không tin.

“Hắc vô thường.”

Người tới mỉm cười, ngồi trên ghế, không có bất kỳ cái gì giấu diếm.

Dương Phóng biến sắc, đột nhiên đứng dậy, kém chút muốn động thủ.

Nhưng đối phương rất nhanh mở miệng lần nữa, mỉm cười nói: “Không cần khẩn trương, đừng nói trước người có thể hay không để giết ta, coi như giết ta, người cũng chạy không thoát, không muốn biết ta là vì gì mà tới sao?”

“Người không phải là vì cho Bạch Vô Thường báo thù?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

“Gia hỏa này mình muốn chết, ta vì sao muốn báo thù cho hắn?”

Hắc vô thường mỉm cười, thanh âm truyền ra, y nguyên để bốn phía đám người nghe không được mảy may.

Liền ngay cả Dương Phóng thanh âm cũng bị hắn trực tiếp vụn vụn.

Tại mọi người thị giác nhìn lại, Dương Phóng y nguyên ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, lắng lặng phẩm tửu.

Toàn vẹn không dám tưởng tượng, giờ khắc này ở Dương Phóng đối diện sớm đã xuất hiện một cái bóng hắc nhìn không thấy cùng nghe không được cường giả.

“Có ý tứ gì?”

Dương Phóng nhướng mày.

Hắc vô thường mỉm cười, nói: “Chúng ta điều tra sự tích của người, tổ chức bên trên đối với thiên phú của người đánh giá cực cao, cho nên trước đó phái Bạch Vô Thường đến đây lôi kéo người, chỉ bắt quá Bạch Vô Thường quá mức tự phụ, lại chơi tâm cực nặng, hắn muốn cho người lâm vào trong tuyệt cảnh, sau đó lại tự mình xuất hiện, đối người tiến hành lôi kéo!

Chỉ là không nghĩ tới hắn nghiêm trọng đánh giá thấp người, thế mà chết tại trong tay của người, không thể không nói, Bạch Vô Thường thực sự quá phế đi, đã nhỏ yếu lại chơi vui, dạng này người, chết thì chết, ta không cần vì hắn mà làm to chuyện?

Lần này tới, ta vẫn là vì lôi kéo người, thế nào, có hứng thú hay không gia nhập 【 Địa Phủ 】 ?”

“Ừm?”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Hắc vô thường lời nói để hấn đại xuất sở liệu.

“Địa Phủ đến cùng là cái gì thế lực? Thêm nhập địa phủ, ta có thể được đến cái gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Địa Phủ là cái gì thế lực, ta hiện tại không cách nào nói cho người quá nhiều, chỉ có thể nói, Minh Đế, Mạnh bà, cùng thập đại Diêm Quân kỳ thật đều là từ Hắc Ám âm mai chỗ sâu đi ra sinh vật, về phần gia nhập chúng ta về sau cần làm cái gì? Chỉ có một điểm, nghe theo mệnh lệnh, hoàn thành nhiệm vụ.”

Hắc vô thường mỉm cười.

Dương Phóng trong lòng lần nữa giật mình.

“Từ Hắc Ám âm mai bên trong đi ra sinh vật?”

“Đúng thế.”

Hắc vô thường mỉm cười, nói: “Có thể bị thập đại Diêm Quân bên trong 【 Tổng Diêm Quân 】 nhìn trúng, đây cũng là phúc khí của người, cho nên mới sẽ để cho ta lần nữa tới mời người, nếu là đổi lại những người khác, sớm đã là tình huống tuyệt vọng.”

Dương Phóng trong lòng cấp tốc mãnh liệt.

Không thể tưởng tượng nổi!

Địa Phủ lại là loại này lai lịch?

Từ Hắc Âm âm mai bên trong đi ra?

Hắc Âm âm mai bên trong tất cả đều là vụn vặt lông tóc cùng huyết nhục, càng là có rất nhiều quỷ dị thanh âm cùng mơ hồ không thể gặp thân ảnh, trong này còn sẽ có vật sống?

Mà lại!

Hắc vô thường nói đến đơn giản, nghe theo mệnh lệnh, hoàn thành nhiệm vụ.

Tại dạng này quỷ dị trong tổ chức, nghe theo mệnh lệnh, trên cơ bản thì tương đương với mất đi thân tự do, huống hồ trong địa phủ nhiệm vụ nhất định sẽ không đơn giản!

Bọn hắn thường xuyên cùng Hắc Âm âm mai liên hệ, tất nhiên nương theo lấy nguy cơ to lớn!

“Hắc Âm âm mai đến cùng tồn tại bí mật gì? Có thể nói cho ta biết không?”

Dương Phóng cũng không trực tiếp đáp ứng, mà là lối ra hỏi thăm.

“Không thể, người còn chưa trở thành chúng ta thành viên, coi như trở thành thành viên, cũng cần nhất định quyền hạn mới có thể hiểu rõ.”

Hắc vô thường mỉm cười.

Dương Phóng lần nữa trầm mặc, một lát sau mở miệng: “Người mới vừa nói 【 Tống Diêm Quân 】 để người tới

mời ta?”

“Đúng vậy, mảnh này khu vực đông bộ vừa vặn từ 【
Tống Diêm Quân】 phụ trách, cũng không phải mỗi
người đều có thể tiến vào vị đại nhân này pháp nhãn,
cho nên ta có thể cho người cân nhắc thời gian, một nén
 nhang được rồi?”

Hắc vô thường mỉm cười.

Cong ngón búng ra, phù một tiếng, một cây thiêu đốt
đàn hương sát na cắm vào trên mặt bàn, toát ra khói
 xanh lượn lờ.

Dương Phóng mặt không biểu tình, không nói một lời.

Một nén nhang...

Ý là một khi qua thời gian, đối phương liền muốn cưỡng
 ép động thủ sao?

“Các người Hắc Bạch Vô Thường không phải từ Hắc
 Âm âm mai bên trong đi ra sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không phải, Hắc Bạch Vô Thường chỉ là Tống Diêm
 Quân thủ hạ chân chạy người, cũng coi là việc khổ cực,
 đúng, Bạch Vô Thường chức vị thế nhưng là thường
 xuyên thay đổi, đã từng có ba nhiệm Bạch Vô Thường
 đều đã chết, Tiêu huynh đệ sau này cũng nên cẩn thận,
 người giết chết Bạch Vô Thường, rất có thể cũng sẽ
 thay thế vị trí của hắn.”

Hắn lộ ra biểu tình tự tiếu phi tiếu.

Dương Phóng vẫn như cũ không nói một lời.

Trên bàn đàn hương đang thong thả địa thiêu đốt lên.

Tại đàn hương sắp đốt hết thời điểm, bỗng nhiên, Dương Phóng mở miệng nói: “Có thể, ta nguyện ý gia nhập các ngươi.”

Vẫn là câu nói kia, trước chờ mình phát dục đến thứ ba Thiên Thê lại nói.

Lấy năng lực của mình bây giờ, cho dù có thể giết Hắc vô thường, cũng khẳng định không đối phó được 【
Tống Diêm Quân】.

Thà rằng như vậy, không bằng lui mà cầu toàn.

Về phần Địa Phủ nhiệm vụ, đi trước một bước nhìn một bước.

Dù sao Liễu Tiên Quyền bên kia đan dược lập tức liền muốn luyện chế ra tới.

“Kẻ thức thời mới là tuần kiệt.”

Hắc vô thường mỉm cười, nói: “Đã dạng này, vậy liền xin theo ta đi thôi, ta dẫn ngươi đi gặp một lần chúng ta Diêm Quân đại nhân.”

“Hiện tại?”

Dương Phóng kinh nghi.

“Đúng vậy, ngay tại lúc này.”

Hắc vô thường mỉm cười, từ trên ghế vươn người đứng dậy, đi ra ngoài.

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí, tiện tay ném đi nửa tiền bạc, trực tiếp theo sau lưng.

Hai người như là súc địa thành thốn, thân thể nhoáng một cái, sát na biến mất nơi đây, quả là nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Sau nửa canh giờ.

Cũng đã xuất hiện ở một chỗ thâm sơn trong đạo quan.

Toàn bộ đạo quán cực không đáng chú ý, lãnh lãnh thanh thanh, cũng không có bao nhiêu khách hành hương.

Đại điện bên trong cũng không có cái khác chùa miếu cái chủng loại kia phồn hoa, tựa hồ là lâu dài không thấy ánh nắng nguyên nhân, nhìn có mấy phần che lấp cảm giác.

Ngoài điện khu vực.

Một kẻ thân thể khô ngô, ngồi tại trên xe lăn bóng người, lẳng lặng nhìn qua bên ngoài.

Hắn mặt mũi tràn đầy da đốm mồi, một đầu tóc xám trắng, tuổi tác nhìn không nhỏ, tựa hồ đã tám chín mươi tuổi khoảng chừng, cả người trên thân tản ra một cỗ 【 gần đất xa trời 】 mục nát khí tức.

Dương Phóng lần đầu đến thời điểm, rõ ràng thâm kinh hãi.

Vị này thân thể tê liệt, ngồi tại trên xe lăn lão nhân, chính là thập đại Diêm Quân bên trong tiếng tăm lừng lẫy 【 Tống Diêm Quân 】 ?

“Gặp qua Diêm Quân!”

Hắc vô thường sắc mặt cảnh giác, khom người mở

miệng, cả người dị thường trung thực, nói: “Tiêu Phóng đã mang tới.”

“Tới.”

Trên xe lăn lão giả phát ra một đạo già nua thanh âm bình thản, một đôi ánh mắt trong nháy mắt hướng về Dương Phóng nhìn bên này đến, đen nhánh mà thâm thúy.

Sát na, Dương Phóng toàn thân lông tơ đứng vững.

Có loại bị cái gì không biết ác thú tiếp cận cảm giác.

Thậm chí liền thân bên cạnh nhiệt độ cũng bắt đầu cấp tốc giảm xuống, chính như hai năm trước mình tại Hắc Thiết khu quần cư gặp được Tà Linh, hoàn toàn xuất từ một loại bản năng chống cự.

Hắn nhẹ hút khẩu khí, Lôi Âm hô hấp pháp tại thể nội vận chuyển, cấp tốc bình phục.

Đây chính là từ Hắc Âm âm mai bên trong đi ra sinh vật?

Là người?

Là ma?

“Trên người của người có thánh quyết vết tích, đây là Châu Uyên truyền cho người đi.”

Tống Diêm Quân ngữ khí già nua, nói: “Châu Uyên là cái không tệ hậu sinh, năm đó chỗ khác tại thứ ba Thiên Thê, thọ nguyên gần, liền liên hợp mấy vị đồng dạng thứ ba Thiên Thê cường giả, xâm nhập Hắc Âm âm mai, ý đồ từ Hắc Âm âm mai bên trong tìm tới duyên thọ phương pháp, đáng tiếc bọn hắn không thu hoạch được gì, về sau bọn hắn gặp ta, ta đưa bọn hắn một bộ Thần

Thi, muốn để bọn hấn dung hợp, nhưng cũng tiếc bọn hấn đồng dạng không nắm chắc được.”

Dương Phóng lần nữa bị kinh ngạc.

“Châu Uyên bọn hấn đạt được Thần Thi là Diêm Quân tặng?”

...

Chương 361 : Âm thầm chỉ điểm!

“Đúng vậy, bất quá cái này nhiều năm qua đi, năm đó đám kia dung nhập Thần Thi người, chết thì chết, mê thất mê thất, một cái đều không có may mắn còn sống sót, ngược lại là Châu Uyên sống được dài nhất lâu.”

Tổng Diêm Quân mở miệng, nhìn về phía Dương Phóng, già nua mà nói: “Xem ra ngươi 【 thánh quyết 】 tu luyện được không tệ, xa so với Châu Uyên mấy người tiến triển càng nhanh.”

Ánh mắt của hắn thâm thúy mà sắc bén, giống như là có thể nhìn thấu rất nhiều người không thể nhìn thấy đồ vật đồng dạng.

Bất quá Dương Phóng đối với cái này đã sớm chuẩn bị.

Bởi vì rất sớm trước đó, Châu Uyên liền từng nói qua, tu luyện thánh quyết, dễ dàng bị Địa Phủ thành viên phát hiện.

Tổng Diêm Quân vì thập đại Diêm Quân một trong, có thể phát hiện điểm này, tự nhiên không tính là gì.

“Diêm Quân khách khí, thuộc hạ cũng là đánh bậy đánh bạ mới tu luyện nhập môn.”

Dương Phóng đáp lại, khom người nói: “Diêm Quân, Châu Uyên trước mắt còn sống hay không?”

“Còn sống, bất quá khoảng cách mê thất đã không xa.”

Tổng Diêm Quân đáp lại.

“Vậy hấn ở đâu?”

Dương Phóng thăm dò tính đường.

“Trước đây không lâu ngược lại là tới qua Thiên Long vực, về sau trốn đông trốn tây một đoạn thời gian, hiện tại. . hấn là còn ở khu vực đông bộ đi.”

Tổng Diêm Quân già nua nói.

“Đa tạ Diêm Quân.”

Dương Phóng hai tay chấp lên.

Mặc dù Châu Uyên đã từng đối với hấn xuất thủ qua, bắt quá người này nhưng cũng đã cứu hấn không ít lần, nếu là lần nữa gặp được, hấn không ngại có thể tiện tay trợ giúp một thanh.

“Dọc theo đường, Hắc vô thường đã đem nên nói đều cùng người nói đi.”

Tổng Diêm Quân tiếp tục mở miệng, trên thân tràn ngập một cỗ già nua cùng mục nát khí tức.

Rất khó lấy để cho người ta tưởng tượng, cái này cười xe lăn lão nhân, sẽ là ngay cả Thương Khung thần cung, Thiên Linh tháp cũng vô pháp làm sao tồn tại.

“Đúng vậy, nói.”

Dương Phóng cẩn thận đáp lại.

“Thêm nhập địa phủ, chỉ có một cái yêu cầu, nghe theo mệnh lệnh, hoàn thành nhiệm vụ, không được phản bội.”

Tổng Diêm Quân thanh âm già nua, nói: “Mỗi một vị Địa Phủ thành viên, đều sẽ có một cái danh hiệu, người giết

chết Bạch Vô Thường, từ đó về sau, người liền gọi Bạch Vô Thường đi.”

“Vâng, Diêm Quân!”

Dương Phóng nghiêm nghị mở miệng, nhưng trong lòng cấp tốc chuyển động.

Thật làm cho Hắc vô thường nói đúng.

Mình thế mà dễ dàng như vậy liền thay thế Bạch Vô Thường địa vị.

Nếu để cho Bạch Vô Thường bản thân biết, đoán chừng hẳn chết cũng không nhắm mắt.

Bỗng nhiên, cách đó không xa đi tới một vị diện mục ngọc trệ, làn da trắng nõn đồng tử, ước chừng một mét ra mặt, mặc một bộ quần áo sạch, hai tay dâng một cái màu đen khay, xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận.

Dương Phóng trong lòng cảnh giác, hướng về khay nhìn lại.

Khay bên trong thả ở một cái quyền trục.

Một cây chủy thủ.

Cùng mấy quyển sách.

“Phía trên quyền trục là một loại khế ước quyền trục, người cắt vỡ ngón tay, tại trên quyền trục ký tên của người, từ đó về sau, người chính là Địa Phủ thành viên chính thức.”

Tổng Diêm Quân già nua nói.

Dương Phóng không nói một lời, cuối cùng bàn tay duỗi

ra, trực tiếp mở ra trước mắt quyền trục.

Chỉ gặp toàn bộ quyền trục bên trong, màu sắc đen nhánh, có một loại khí tức ngọt ngào.

Phía trên tràn ngập văn tự, lượn lờ lấy hắc vụ.

Tựa hồ tràn ngập không rõ.

Trong lòng của hắn cấp tốc mãnh liệt, vẫn là gạt đầu, nắm lên chuôi này tiểu đao, nhẹ nhàng cắt vỡ ngón tay, gạt ra một giọt tinh hồng huyết thủy, liền muốn hướng về quyền trục viết đi.

“Chờ chút!”

Bỗng nhiên, Tống Diêm Quân thanh âm vang lên, khàn khàn nói: “Tiêu Phóng không phải tên thật của ngươi a?”

“Đúng vậy, thuộc hạ tên thật gọi là Dương Đạo!”

Dương Phóng đáp lại.

“Dương Đạo!”

Tống Diêm Quân ngẩng đầu lên, một đôi đen nhánh ánh mắt trực tiếp hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Trong nháy mắt Dương Phóng đồng tử co vào, trên thân lông tơ đứng vững, như là bị một tôn vô cùng kinh khủng Cự Ma bỗng nhiên nhìn xuống, trên trời dưới đất tựa hồ chỉ còn lại có tự mình một người đồng dạng.

Oanh!

Tại đỉnh đầu của hắn bỗng nhiên xuất hiện một đôi vô cùng to lớn con mắt màu đen.

Mỗi một khóa đều có phòng ốc lớn như vậy.

Băng lãnh đáng sợ, đen nhánh vô tận.

Cứ như vậy không nhúc nhích nhìn xuống Dương Phóng, khiến cho Dương Phóng nội tâm xuất hiện từng đợt trống rỗng, kinh hoàng, trong suốt cảm giác, theo bản năng liền phải đem trong lòng hết thảy bí mật tất cả đều nói ra.

Nhưng vào lúc này, Dương Phóng thể nội bốn khóa Thần Chủng đột nhiên khẽ run lên, tản mát ra một cỗ thần bí dị lực, trong nháy mắt để hấn tỉnh táo lại, tất cả kinh hoàng cùng trống rỗng tất cả đều biến mất, trong lòng giật nảy cả mình.

Hấn vội vàng thềm vận bốn khóa Thần Chủng, toàn bộ tinh thần đề phòng tiến hành phòng ngự.

Rất nhanh!

Đỉnh đầu khu vực hai viên to lớn con người chậm chạp biến mất.

Tổng Diêm Quân mày nhăn lại, ngữ khí khàn khàn, nói: “Tốt, người ký đi thôi.”

“Vâng, Diêm Quân!”

Dương Phóng lần nữa gật đầu, sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Vừa mới một sát, nhất định là Tổng Diêm Quân đang thử thăm dò chính mình.

Hấn vận dụng bí pháp, ảnh hưởng tới tinh thần của mình, kém chút để cho mình nói ra nói thật.

Trong lòng của hắn càng thêm cảnh giác lên, nâng lên ngón tay, lúc này tại tấm kia màu đen trên quyển trục ký xuống 【 Dương Đạo 】 danh tự.

“Loại trừ quyển trục bên ngoài, còn lại vài cuốn sách đều là Bạch Vô Thường trước đó nắm giữ tuyệt học, người mau chóng học được, về phần khảo hạch của người nhiệm vụ, lập tức liền sẽ an bài.”

Tổng Diêm Quân ngáp một cái, tựa hồ dị thường mỗi một, cả người trên người mục nát khí tức càng tăng thêm, nói: “Ta hiện tại buồn ngủ, cũng không muốn nói nhiều, người một hồi còn có cái gì không hiểu, trước tiên có thể hỏi một chút Hắc vô thường, hắn sẽ cho người giải thích.”

“Diêm Quân, chúng ta cáo lui.”

Hắc vô thường khom người nói.

Hắn ra hiệu một chút Dương Phóng, trực tiếp hướng về hậu phương chậm chạp thối lui.

Dương Phóng thu hồi trên khay ba quyển cổ tịch, cũng đi theo hướng về sau lùi ra ngoài.

Tổng Diêm Quân ngáp một cái, ánh mắt u lãnh, lần nữa hướng về bên ngoài yên lặng nhìn lại.

...

Đạo quán bên ngoài.

Hắc vô thường một đường rời khỏi.

Thẳng đến triệt để thối lui ra khỏi đạo quán, mới rút cục thảm thả lỏng khẩu khí, có loại cảm giác như trút được gánh nặng.

“Thứ ba Thiên Thê cùng thứ ba Thiên Thê, cũng không hoàn toàn giống nhau, mỗi lần đối mặt Diêm Quân, ta đều có loại khó mà chống cự cảm giác.”

Trong miệng hắn cảm khái, nói: “Dương huynh đệ, mấy ngày nay không có chuyện, người có thể nghỉ ngơi thật tốt, đoán chừng Địa Phủ khảo hạch nhiệm vụ chẳng mấy chốc sẽ giáng lâm, đến lúc đó nếu là làm không được, phiền phức nhưng lớn lắm.”

Cho đến lúc này, Dương Phóng mới phát hiện Hắc vô thường sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cũng không biết khi nào bị mồ hôi lạnh chỗ ẩm ướt.

Hắc vô thường nhận áp lực lại so với mình còn lớn hơn?

Hắn làm sao lại như thế sợ hãi?

“Khảo hạch nhiệm vụ? Có khó không?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nói khó không khó, thuyết đơn giản cũng không đơn giản, vô luận là thực lực, vẫn là tâm cơ, đều nhất định muốn đạt đến thượng thừa mới được.”

Hắc vô thường giới thiệu, khẽ mỉm cười nói: “Ta sẽ không quấy rầy người, đằng sau người có việc không hiểu lại dùng lệnh bài liên hệ ta, loại trừ khảo hạch nhiệm vụ người liên lạc không được ta, những nhiệm vụ khác đều có thể liên hệ ta, Dương huynh đệ, tạm thời cáo từ.”

Hắn nhẹ nhàng chấp tay, trực tiếp hướng về nơi xa đi đến, thân thể mấy cái lấp lóe, liền biến mất không thấy.

Dương Phóng trong lòng suy tư, nhìn thoáng qua Hắc

vô thường.

Sau đó vừa nhìn về phía sau lưng thâm sơn miếu cổ.

Tổng Diêm Quân...

Bản thể hấn đến cùng là quái vật gì?

Hắc Âm âm mai chỗ sâu lại chôn giấu bí mật gì?

Bất quá bất kể như thế nào, bước đầu tiên mình là đến đây.

Sau đó chỉ cần vụng trộm đột phá đến thánh linh thứ ba Thiên Thê liền có thể.

“Còn có thánh quyết, ta tu luyện thánh quyết cư nhiên như thế tuy tiện liền bị Tổng Diêm Quân cho nhìn thấu, cái này tại ta rất đổi bất lợi, nhất định phải nghĩ biện pháp lại làm một môn có thể hóa giải Hắc Âm âm mai tuyệt học mới được.”

Dương Phóng trong lòng nói nhỏ.

Hấn cũng không muốn bị Tổng Diêm Quân thời khắc chú ý, cái này thánh quyết có thể tiếp tục tu luyện, nhưng là tốc độ nhất định phải chậm xuống tới, không thể làm làm chủ muốn tâm pháp.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng cúi đầu nhìn về phía trong tay ba quyển bí tịch.

【 Vô Thường Mê Yên 】 .

【 Huyền Minh lĩnh vực 】 .

【 Vô Sinh Chỉ 】 .

Dương Phóng con mắt chớp động, lúc này từng cái lật xem.

Vô Thường Mê Yên, thứ này lại có thể là một chủng loại giống như 【 Túy Hồn hương 】 quái dị mê vụ, lại so 【 Túy Hồn hương 】 càng thêm rất nhỏ.

Trước đó Bạch Vô Thường chính là dựa vào cái này đến tiêu ký mình?

Chỉ gặp quyển sách này bên trong, loại trừ ghi lại Vô Thường Mê Yên phối chế phương pháp cùng hóa giải phương pháp, còn có như thế nào truy tung bị tiêu ký người vân vân.

Cả bản thư tịch giới thiệu dị thường kỹ càng.

Dương Phóng âm thầm lú lỏi, nhìn một lát sau, trực tiếp đem nó thu hồi.

Về phần cuốn thứ hai 【 Huyền Minh lĩnh vực 】 , thì là dạy người như thế nào cô đọng lĩnh vực, mỗi một bước đều dị thường kỹ càng, trước làm cái gì, lại làm cái gì, cuối cùng làm cái gì...

Có quyển sách này, liền có thể trực tiếp giảm bớt Dương Phóng tìm tòi thời gian.

Có thể để lĩnh vực của hắn lĩnh ngộ càng nhanh.

Hắn hiện tại lĩnh vực cũng không triệt để thành hình, chỉ có thể duy trì bảy tám giây, bảy tám giây sau liền sẽ lần nữa tản ra, tại thời khắc máu chót, kiểu gì cũng sẽ cho hắn tạo thành cực kỳ nghiêm trọng ảnh hưởng.

“Sách hay sách hay.”

Dương Phóng liên tục khen.

Nhất là đối đệ nhị Thiên Thê cao thủ mà nói, như thế nào cô đọng lĩnh vực, thường thường là bày ở rất nhiều mặt người trước nan quan.

Không có danh sư chỉ đạo, hết thầy đều chỉ có thể dựa vào tự mình tìm tòi!

Nhưng bây giờ tốt, hẳn có thể tham khảo cuốn sách này, tuyệt đối có thể tại thời gian ngắn lần nữa thực hiện chiến lược bay vọt.

Sau đó Dương Phóng lại lật nhìn lên 【 Vô Sinh Chỉ 】 .

Chỉ gặp đây là một bản chỉ pháp, huyền diệu mà quý dị, có thể xuyên thấu hư không, ẩn chứa tử khí, một mực điếm ra, để cho người ta linh hồn giam cầm, nhục thân giam cầm, một thân tinh khí sẽ trong nháy mắt tan rã.

Dương Phóng một bên quan sát, một bên trong lòng ngạc nhiên.

Địa Phủ nội tình quả nhiên cường đại.

Tùy tiện chính là loại bí tịch này

Bất quá hẳn biết, đối phương đi lên liền tiến hẳn những vật này, khẳng định vẫn là bởi vì hẳn ký cái kia quyền trục nguyên nhân.

Có cái kia quyền trục tại, mình liền căn bản phản bội không được.

Một khi phản bội, khẳng định sẽ bị quyền trục lực lượng xoá bỏ.

Nhưng người nào lại có thể nghĩ đến, mình viết danh tự
【 Dương Đạo 】 kỳ thật cũng là giả danh.

Cái tên giả này từ mình tại Hắc Thiết khu quần cư j liền
đã tại sử dụng.

Coi như Địa Phủ tra được Hắc Thiết khu quần cư, mình
cũng toàn vẹn không sợ.

Hắn thu bí tịch, thân thể lóe lên, cấp tốc biến mất nơi
đây.

Lần này nguy cơ, mặt ngoài xem ra là tạm thời hóa giải,
nhưng phía sau khảo hạch nhiệm vụ, chỉ sợ cũng tuyệt
không đơn giản.

Hiện tại nghi nhanh chóng trở về Thiên Linh Thành, thu
hồi đan dược.

.

.

.

Lúc xế chiều.

Náo nhiệt phần hoa Thiên Linh Thành bên trong.

Ba nhà hội võ giải thi đấu rất cực triệt để đạt đến cao
trào.

Diệp gia tổ trạch bên trong.

Đếm không hết người quan chiến tại hưng phần gọi,
thanh âm to lớn, tiếng người huyên náo.

Nhìn trên đài.

Diệp gia lão tổ, Diệp gia gia chủ, cùng Đường gia lão tổ, Đường gia gia chủ tất cả đều cảm thật chặt nắm đấm, sắc mặt nặng nề, hô hấp gấp gáp, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm trong tràng.

Keng keng keng keng!

Hoả tinh bắn tung toé, hai đạo nhân ảnh đang bay nhanh va chạm cùng di động.

Tùng đạo kiếm khí bén nhọn không ngừng hướng về bốn phương tám hướng kích xạ mà đi.

Diệp Huyền cùng Đường Hoàn, trực tiếp chiến đến gay cấn.

Hai người kiếm thuật cùng thân pháp, tất cả đều là chiến đến cực hạn, đến cuối cùng trong tràng tất cả đều thấy không rõ thân hình của hai người.

“Thật đáng sợ!”

Nhậm Quân giật mình nói.

“Nhìn không thấy, hai người thân thể tất cả đều nhìn không thấy, Diệp Huyền thế mà có thể cùng Đường Hoàn chiến đến loại tình trạng này!”

Trình Thiên Dã sắc mặt chấn động, không thể tưởng tượng nổi.

“Không tốt, chuẩn bị viện trợ Diệp Huyền, vạn nhất Diệp Huyền không địch lại, chúng ta chuẩn bị thời khắc cứu viện!”

Từ Khai nói nhỏ.

Diệp Huyền, hẳn là bọn hắc trước mắt đã biết mạnh nhất người xuyên việt.

Vô luận như thế nào cũng không thể để hắc tại dị giới xảy ra chuyện.

Nhìn trên đài.

Diệp Huyền cắn chặt răng quan, tiếp nhận đến áp lực cực lớn, kiếm pháp trong tay cũng bắt đầu càng ngày càng tán loạn, bộ pháp càng ngày càng lộn xộn, không cách nào tượng trước đó như thế thi triển tự nhiên.

Nói cho cùng, tu vi của hắc vẫn là tra xét một đầu.

Đối phương là cửa thứ hai trung kỳ.

Hắc chỉ là cửa thứ hai sơ kỳ!

Mà lại đối phương cũng là thiên tài, trên kiếm đạo nhận biết không yếu hơn hắc.

“Không cần khẩn trương, trường kiếm đâm hắc huyết Khí Hải, chân đạp thất tinh, đi khảm vị...”

Bỗng nhiên, một đạo ôn hòa bình thanh âm không có dấu hiệu nào tại Diệp Huyền trong đầu vang lên.

Diệp Huyền chấn động trong lòng, đơn giản không thể tin được.

Tiên tiên bối?

Hắc thế mà trong bóng tối chỉ điểm mình?

Diệp Huyền đột nhiên âm ỉ vừa kêu, thanh âm mãnh liệt, cả người trong nháy mắt lòng tin bạo rạn, tiếp lấy thân thể lóe lên, một kiếm đâm thẳng Đường Hoàn huyết Khí

Hải, đồng thời chân đạp thất tinh, thân pháp như điện.

Đối diện Đường Hoàn nguyên bản đã đem Diệp Huyền áp bách đến cực hạn, nhưng lại không nghĩ tới Diệp Huyền lại đột nhiên phát hiện hần một chỗ chỗ sơ hở, kiếm đi lệch chiêu, trực tiếp đâm tới.

Đường Hoàn sắc mặt biến hóa, vội vàng cấp tốc về kiếm ngăn cản.

Chỉ bất quá một kiếm ngăn trở về sau, Diệp Huyền lại trực tiếp từng bước ép sát, một kiếm lại một kiếm, nhanh chóng gió táp, trực tiếp hướng về Đường Hoàn quanh thân khu vực liên hoàn đâm tới, căn bản không cho hần thở dốc thời gian.

Đường Hoàn lúc đầu kiếm pháp lão đạo, một thân sơ hở chỉ có một chỗ 【 huyết Khí Hải 】 chỗ, nhưng đột nhiên bị Diệp Huyền tiến công về sau, khiến cho hần vội vàng ngăn cản, luống cuống tay chân, chỉ muốn đèn bù sơ hở, nhưng cái này một đèn bù, rất nhanh liền xuất hiện đệ nhị chỗ sơ hở.

Đệ nhị chỗ sơ hở sau khi xuất hiện, hần lại vội vàng muốn đèn bù đệ nhị chỗ sơ hở, kết quả lại xuất hiện nơi thứ ba sơ hở...

Cứ như vậy, hần miếng vá càng đánh càng nhiều, sơ hở cũng càng ngày càng nhiều, đến cuối cùng trực tiếp lâm vào bối rối.

Vừa mới bắt đầu Dương Phóng còn tại bí mật truyền âm, chỉ dẫn Diệp Huyền.

Nhưng ở liên tục mấy chục kiếm đâm ra về sau, Đường Hoàn đã một thân sơ hở, căn bản không cần Dương Phóng lại tiếp tục mở miệng, Diệp Huyền liền trực tiếp đem Đường Hoàn đẩy vào hạ phong.

Đột nhiên như thế một màn, lập tức khiến cho bốn phương tám hướng vô số người vì đó xôn xao.

Cũng đang khấn trương bên trong Diệp gia lão tổ cùng Diệp gia gia chủ, tất cả đều sắc mặt vui mừng, đột nhiên lớn tiếng khen hay.

“Tốt!”

Bọn hắn sắc mặt kích động, hung hăng đập vào trên mặt bàn.

Cách đó không xa Đường gia lão tổ, Đường gia gia chủ bọn người thì thần sắc biến đổi, trực tiếp thân thể nghiêng về phía trước, lộ ra khấn trương, thân thể kém chút đứng lên.

Tại sao có thể như vậy?

Trước một khắc Đường Hoàn rõ ràng đã đem Diệp Huyền đẩy vào hạ phong, lập tức liền có thể lấy đem hắn chém giết.

Nhưng sau một khắc, Diệp Huyền lại tuyệt cảnh lật bàn?

Hắn đang một mực ẩn giấu thực lực?

Keng keng keng keng!

Thanh âm chói tai, hỏa tinh hiển hiện.

Liên tục mấy chục kiếm về sau, Đường Hoàn sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh cuồn cuồn, trong lòng hoảng sợ kêu to: “Nhận thua!”

Hắn lo lắng lại tiếp tục sợ rằng sẽ bị Diệp Huyền phế bỏ.

Soạt!

Cơ hồ tại hấn vừa mới mở miệng, Đường gia lão tổ thân thể lóe lên, sát na xuất hiện ở trên chiến đài, một tay lấy Đường Hoàn kéo ra phía sau, một mực bảo vệ.

Diệp Huyền biến sắc, cũng liền bận bịu dừng lại, không dám tiếp tục đâm ra.

Cùng lúc đó, Diệp gia lão tổ, Diệp gia gia chủ nhao nhao thân thể lóe lên, cơ hồ sát na rơi vào chiến đài, đem Diệp Huyền một mực bảo vệ.

“Đường Vân Tiêu, ngươi đây là muốn làm gì?”

Diệp gia gia chủ ngữ khí trầm thấp, khí tức bộc phát, mở miệng hỏi thăm.

“Đạt được người chỗ tạm tha người, một trận chiến này ta Đường gia cầm, ngoài thành quặng sắt là của các ngươi.”

Đường gia gia chủ Đường Vân Tiêu, ngữ khí đăm đăm.

“Hừ!”

Diệp gia gia chủ phát ra hừ lạnh, hung hăng hát lên ống tay áo, bất mãn trong lòng.

Tựa hồ không thể phế bỏ Đường Hoàn, là một kiện cực lớn tiếc nuôi sự tình.

Lấy Đường Hoàn thiên phú, tương lai chưa chắc không có khả năng Thiệp Túc đến thánh linh cảnh giới!

Đám người rung động, xôn xao một mảnh.

Kết thúc!

Ba nhà hội võ giải thi đấu, Diệp gia đoạt được quán quân!

Diệp Huyền danh hào lần này muốn triệt để vang vọng Thiên Linh Thành, tại Tiềm Long Bảng xếp hạng cũng tất nhiên muốn tăng lên rất nhiều.

Trong lúc nhất thời, thanh âm ồn ào, tất cả mọi người đang sôi nổi nghị luận.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai mấy người cũng tất cả đều cảm thấy thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hấn nguyên bản đã chuẩn bị kỹ càng, không tiếc bất cứ giá nào cứu viện Diệp Huyền, thật không nghĩ đến Diệp Huyền thế mà thắng?

“Đi, đi trước tiếp xúc một chút Diệp Huyền.”

Từ Khai nói nhỏ.

Ba người lập tức gạt mở đám người, hướng về nơi xa bước đi.

...

Nơi xa nóc nhà.

Dương Phóng bối cảnh mơ hồ, như đồng hóa vì một hơi gió mát, trong nháy mắt đã biến mất nơi đây.

Sở dĩ muốn cứu Diệp Huyền, không vì cái gì khác, ai bảo người ta tại thế giới hiện thực đưa mình hơn trăm vạn?

Nếu là Diệp Huyền chết ở chỗ này, hoặc là bị người phé ở chỗ này, như vậy sau này tại thế giới hiện thực ai còn

cho mình đưa tiền?

Cho nên về tình về lý, hấn cũng phải giúp đỡ Diệp Huyền.

Không bao lâu.

Dương Phóng đã lần nữa trở về trước đó trụ sở.

Để hấn ngẫm thờ phào chính là, trụ sở bên trong Liễu Tiên Quyền hai cha con y nguyên còn tại, cũng không có bị Thiên Linh tháp trực tiếp bắt đi.

Xem ra trước đó Bạch Vô Thường chỉ là đơn thuần tính toán mình, cũng không nói với Thiên Linh tháp ra Liễu Tiên Quyền hai cha con sự tình.

“Liễu Đan sư, ta đan dược xong chưa?”

Dương Phóng đi hướng hậu viện, đã đem gương mặt thay đổi trở về.

“Tiêu huynh đệ, người trở về, người muốn Hoàng Cực Đan, Định Tâm đan, ta tất cả đều đã luyện chế hoàn tất, cộng lại hết thấy 180 khóa, chính người xem một chút đi.”

Liễu Tiên Quyền dị thường mỗi một, tựa hồ mấy ngày mấy đêm không ngủ qua cảm giác đồng dạng.

Có loại trên tinh thần tiêu hao cảm giác.

“180 khóa?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, lúc này đi vào phòng, lần lượt cầm lên xem xét.

Chỉ gặp mỗi một viên thuốc đều cực kỳ sung mãn, sáng

loáng khéo đưa đẩy, phía trên che kín kỳ dị hoa văn.

Tất cả đều là cực phẩm!

Dương Phóng thở sâu, mỉm cười nói: “Tốt, liễu Đan sư, ta quả nhiên không có nhìn lầm ngươi, ngươi yên tâm, ta người này từ trước đến nay nói lời giữ lời, ngươi giúp ta luyện qua những đan dược này, ta lập tức liền có thể đưa các ngươi ra khỏi thành.”

“Ngươi nói thật chứ?”

Liễu Tiên Quyền con mắt lóe lên.

Cái này Tiêu Phóng thật nguyện ý buông tha bọn hắn?

“Yên tâm, tự nhiên là thật.”

Dương Phóng mỉm cười.

Có những đan dược này, hắn rất nhanh liền có thể tiến vào thứ ba Thiên Thê!

Đằng sau đối với Hoàng Cực Đan nhu cầu cũng sẽ giảm bớt rất nhiều.

Bởi vì đạt đến thứ ba Thiên Thê, hắn cần lắng đọng tự thân, chậm lại tốc độ, để phòng bị Hắc Âm âm mai bên trong nguyên rửa cho xâm nhập.

Thứ ba Thiên Thê, trọng điểm ở chỗ cô đọng lĩnh vực, khai phát Thần Chủng!

...

Chương 362 : Đột phá thứ ba Thiên Thê!

Bóng đêm giáng lâm.

Thiên Linh Thành bên trong phồn hoa vẫn như cũ, đèn đuốc rộng lớn.

Diệp Huyền tại xử lý xong Diệp gia sự tình cùng Trình Thiên Dã, Nhậm Quân đám người sự tình về sau, trước tiên liền hướng về Dương Phóng trụ sở tiến đến, đến đây bái kiến.

Chỉ bất quá, khi hấn lần nữa đến về sau lại phát hiện, toàn bộ trạch viện bên trong, sớm đã người đi nhà trống.

“Tiêu tiền bối...”

Diệp Huyền biến sắc, vội vàng cấp tốc xông ra, tại trong trạch viện kêu lên.

Đáng tiếc đối với hấn thanh âm, cả viện bên trong nhưng không có bất kỳ đáp lại nào.

“Chẳng lẽ Tiêu tiền bối rời đi?”

Diệp Huyền sắc mặt biến đổi.

Thiên Thần tổ chức quá thần bí.

Nếu là đối phương thật cứ vậy rời đi, đối với mình mà nói, tuyệt đối là một kiện tổn thất khổng lồ.

Dù là cái này Tiêu tiền bối trước mặt chờ lâu một ngày, hấn đối với kiếm đạo lý giải cùng cảm ngộ đều sẽ càng

mạnh một phần.

Bỗng nhiên, Diệp Huyền kịp phản ứng, vội vàng hướng đại đường đi đến, đồng tử giật mình, trực tiếp tại trong hành lang ở giữa trên mặt bàn, phát hiện một phong thư.

【 Diệp Huyền thân khai 】 .

Hắn vội vàng mở ra phong thư, cấp tốc liếc nhìn.

Một lát sau.

Diệp Huyền lộ ra từng tia từng tia vẻ mắt mát.

Vị kia thần bí khó lường Tiêu tiên bối quả nhiên rời đi.

“Hắn hẳn là đang chỉ điểm ta một lần cuối cùng qua đi, liền đã triệt để đi ...”

Diệp Huyền sắc mặt phức tạp, lần nữa nhìn một chút trong lòng vẫn tự.

“Đáng tiếc đáng tiếc, không biết có thể hay không thông qua Dương Phóng lần nữa liên hệ với vị tiên bối này...”

Ân, trở lại thế giới hiện thực về sau, lần nữa đi bái phỏng một chút Dương Phóng.

Dù sao thế giới hiện thực dùng tiên liền có thể bãi bình hết thủy!

...

Lúc đêm khuya.

Dương Phóng đem Liễu Tiên Quyên hai cha con, triệt để đưa ra Thiên Linh Thành địa giới, mở miệng nói ra: “Liễu Đan sư, tại hạ liền không tiễn xa, đến tiếp sau nếu có

phiền toái, không ngại đến Thiên Linh Thành tìm Diệp Huyền, đến lúc đó tự sẽ có người cho ta biết.”

“Tốt, đa tạ Tiêu huynh đệ!”

Liễu Tiên Quyên liên tục chấp tay, dị thường vui vẻ.

“Sự tôn, người nhiều hơn bảo trọng.”

Liễu Vân cũng lưu luyến không rời đường.

“Sẽ, các người một đường hướng bắc đi, hẳn là không gặp được Thiên Linh tháp người.”

Dương Phóng đáp lại.

Liễu Tiên Quyên lần nữa gật đầu.

Sau đó bọn hắn đạp vào xe ngựa, lần nữa chấp tay, trực tiếp rời đi nơi đây.

Dương Phóng trong đêm tối lẳng lặng quan sát một trận, xác định không có bất cứ vấn đề gì về sau, mới lần nữa trở về, tiến vào Thiên Linh Thành bên trong.

Bất quá lần nữa tiến vào Thiên Linh Thành, hẳn nhưng không có lại đi trước kia trụ sở.

Mà là trực tiếp đổi một cái khu vực, bắt đầu bế quan tu luyện.

Dù sao Diệp Huyền chuyện bên kia, hẳn đã toàn bộ xử lý thỏa đáng.

...

Hai ngày sau.

Ngoài thành tam đại thế lực vây giết Tiêu Phóng tin tức, rất cực truyền về Thiên Linh Thành, trực tiếp dẫn phát vô tận xông xáo.

Tất cả mọi người giật nảy cả mình.

“Thương Khung thần cung, Thiên Linh tháp, Thần Tích phường ba nhà thế lực ở ngoài thành tổn thất nặng nề?”

“Ba nhà thế lực cộng lại tổn thất chín vị đệ nhị Thiên Thê cao thủ, liên đới lấy sát kiếm Vương Phong cũng bị người trọng thương, nửa bên thân thể biến mất? Cái này sao có thể?”

“Tiêu Phóng? Tiêu Phóng là ai? Bọn hấn tại sao muốn vây giết Tiêu Phóng?”

“Ngọa tào, Địa Phủ Bạch Vô Thường cùng Ngạ Lang cũng bị Tiêu Phóng giết? Cái này Tiêu Phóng đến cùng là ai?”

Xoạt!

Toàn bộ Thiên Linh Thành trong nháy mắt oanh động.

Thế lực khắp nơi đều kinh dị.

Nhất là từng cái môn phái chi chủ, càng là giật nảy cả mình.

Sát kiếm Vương Phong, Ngạ Lang, Bạch Vô Thường...

Đây quả thực để bọn hấn không dám tin.

Tiêu Phóng là bọn hấn tiểu hội bên trong thành viên mới, cho tới nay đều cực kỳ điệu thấp, từ khi vào thành về sau, không có làm ra qua bất luận cái gì khác người hành vi.

Nhưng lần này lại nhất cử giết nhiều người như vậy!

Tam đại thế lực cộng lại tổn thất chín vị siêu cấp cao thủ.

Ngay cả thứ ba Thiên Thê cũng bị trọng thương.

Cái này sao có thể?

Tứ Phương Các Bắc các Các chủ, Thẩm Lăng Tâm nào hải oanh minh, ông ông tác hưởng, như là linh hồn tại bị chấn động, đến nay đều đang hoài nghi tin tức chân thực tính.

Tiêu Phóng làm sao lại kinh khủng như vậy?

Nàng tự mình tiến đến bãi phỏng Thương Khung thần cung người, kết quả đạt được tin tức vẫn như cũ như thế.

Thương Khung thần cung đã hận Tiêu Phóng tận xương, ước gì giết sạch hết thầy cùng Tiêu Phóng có quan hệ người.

Khi biết Tiêu Phóng là Thẩm Lăng Tâm mới mời tới mới mời tới khách khanh trưởng lão về sau, kém chút đem Thẩm Lăng Tâm cũng cho trực tiếp giết chết.

Cuối cùng vẫn các thế lực lớn chi chủ cộng đồng cầu xin tha thứ, mới khiến cho Thẩm Lăng Tâm miễn ở vừa chết, cái này Thẩm Lăng Tâm vừa kinh vừa sợ, cũng không dám lại hỏi thăm, vội vàng làm sáng tỏ tự thân không có quan hệ gì với Dương Phóng.

Tin tức truyền vào Diệp phủ, đồng dạng dẫn phát cự đại mà chấn.

Diệp Huyền trực tiếp trừng to mắt, trong lòng kinh dị.

Tiêu Phóng sức một mình liên sát chín vị đệ nhị Thiên Thê cao thủ?

Thậm chí ngay cả thứ ba Thiên Thê Bạch Vô Thường cũng trực tiếp chết thảm!

“Cái này sao có thể?”

Hắn nghẹn ngào mở miệng.

“Tin tức là thật, là Thương Khung thần cung bên kia cao thủ tự mình truyền tới, Thương Khung thần cung sát kiếm Vương Phong cũng bị thương nặng.”

Diệp gia nhà ở ngũ khí trầm trọng, cực kỳ rung động, nói nhỏ: “Huyền Nhi, còn có những người khác biết người đi theo vị kia Tiêu tiên bối học nghệ sự tình sao?”

“Có, có ta mấy vị hộ vệ.”

Diệp Huyền vội vàng nói nhỏ.

“Diệp Lăng, lập tức tiến đến diệt khẩu!”

Diệp gia gia chủ trầm giọng nói.

“Vâng, gia chủ!”

Sau lưng một đạo màu đen cái bóng chợt lóe lên, trong nháy mắt biến mất.

Chuyện này liên quan tới trọng đại, hơi không cẩn thận, đối với Diệp gia chính là tai họa ngập đầu.

Nếu là bị tam đại thế lực biết được Tiêu Phóng cùng bọn hắn Diệp gia có quan hệ, đoán chừng trong khoảnh khắc, Diệp gia liền sẽ cả nhà chết hết.

Diệp Huyền thở sâu, nội tâm y nguyên cảm thấy trận trận rung động cùng không thể tưởng tượng nổi.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến tại thế giới hiện thực lúc, Dương Phóng lời nói ra.

Hắn nói mình sư tôn, thực lực cao thâm, kinh khủng dị thường, có thể bóp chết thứ ba Thiên Thê...

Lúc đầu hắn còn không tin!

Nhưng bây giờ hắn hoàn toàn tin.

Vị này danh hiệu 【 Nguyên Thủy 】 tồn tại đơn giản nghịch thiên.

“Hắn đến cùng là thế nào giết người? Giết nhiều như vậy siêu cấp cường giả, thế mà còn có rảnh rỗi trở về trong thành, chỉ điểm kiếm pháp của ta? Tiêu tiền bối. . Tiêu tiền bối, người nhưng thật là đáng sợ...”

Diệp Huyền nào hải oanh minh, càng thêm cảm thấy thâm bất khả trắc.

Dạng này người hay là người sao?

Là người sao?

...

Ngoại giới.

Tin tức lên men, đang kéo dài không ngừng lan truyền.

Liên tục mấy ngày quá khứ, đều không thể lắng lại.

Thương Khung thần cung, Thần Tích phùng, Thiên

Linh tháp, tam đại thế lực tựa như cùng ba tòa cao cao đại sơn, tại toàn bộ Thiên Long vực bên trong đều là tiếng tăm lừng lẫy, nâng lên bọn hắn không có không biến sắc.

Thế nhưng là lần này, tam đại thế lực siêu cấp cao thủ bỗng chốc bị diệt nhiều như vậy.

Mà theo đủ loại tin tức truyền ra, rất nhanh, liên quan tới 【 Thiên Thần tổ chức 】 tin tức cũng trực tiếp bị người truyền ra.

Trong lúc nhất thời, thành nội lần nữa xôn xao.

“Thiên Thần tổ chức? Đây là cái gì thế lực?”

...

Thành tây khu vực.

Một chỗ không đáng chú ý trong sân.

Dương Phóng thay đổi gương mặt, chân không bước ra khỏi nhà, bế quan khổ tu, liên thân cao đều áp súc đến chừng một thước tám.

Liên tục mấy ngày quá khứ, từng khóa Hoàng Cực Đan cùng Định Tâm đan bị hắn giao thoa nuốt vào, thực lực bản thân lần nữa bắt đầu đột nhiên tăng mạnh.

Cùng lúc đó, tại môn kia 【 Huyền Minh lĩnh vực 】 trợ giúp phía dưới, hắn đối với lĩnh vực nhận biết cùng chưởng khống cũng bắt đầu tiến một bước thuần thục.

Đảo mắt đã qua bảy tám ngày tả hữu.

Ngoại giới liên quan tới hắn các loại tin tức xôn xao, truyền đi đầy trời đều là.

Mà hấn lại giống như là người không việc gì, một mực tại yên lặng tu luyện.

Rốt cục!

Tại ngày thứ tám lúc ban đêm, Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, thần quang hiển hiện, quanh thân trong nháy mắt bộc phát ra một cỗ vô hình kinh khủng chi lực, trong nháy mắt giam cầm không gian.

“Xong rồi!”

Không chỉ có tự thân đối với lĩnh vực nắm giữ càng sâu một bậc!

Ngay tiếp theo tu vi, cũng rốt cục đột phá thứ ba Thiên Thê.

Dương Phóng trong lòng mừng rỡ, lúc này nhìn về phía trước mắt bằng.

Tính danh: Dương Phóng.

Tuổi thọ: 23/290

Tu vi: Thánh linh 【 22100/30000 】

Tâm pháp: Lôi Âm hô hấp pháp đệ lục trọng 【 22000/24000 】 , thánh quyết tinh thông 【 2300/6000 】 , Thái Nhất hồn quyết đệ nhị trọng 【 8000/9000 】

Thần Chủng: Lôi âm 【 Chấn triệt tâm linh, Chấn nhiếp yêu tà 】 , Phong luật 【 gia tốc, cảm giác 】 , Địa Mẫu 【 chấn động, ruộng tốt 】 , Hắc Âm 【 liễm tức hóa ảnh, Hắc Âm vòng xoáy 】

Tư chất: Ngút trời kỳ tư 【 65/800 】

...

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, ánh mắt chớp động.

“Đến cái này một cảnh giới, đoán chừng tất cả mọi người đã không còn dám đi về phía trước, càng đi về phía trước, rất dễ dàng liền sẽ đột nhiên đột phá, đến lúc đó liền sẽ hóa thân thành khát máu Cự Ma, giết sạch bên người hết thảy.”

Từ thứ ba Thiên Thê đến 【 bắt diệt cảnh giới 】 cũng không có cái gì cửa ải, chỉ cần tu vi đến, nói đột phá đã đột phá, nhưng một khi đột phá liền sẽ tao ngộ nguyên rủa.

Bởi vậy tất cả mọi người tại cửa này bên trong, đều sẽ dị thường cảnh giác!

Mỗi một bước đi ra đều sẽ cẩn thận chặt chẽ, không đến bị bắt đắc dĩ tình huống dưới, không ai chọn triệt để bước ra!

Kỳ thật khó khăn nhất cửa ải chính là đệ nhị Thiên Thê đến thứ ba Thiên Thê ở giữa.

Bởi vì cảnh giới này muốn ngưng kết lĩnh vực, rất nhiều người đối với lĩnh vực đều kiến thức nửa vờ.

Nhưng một khi lĩnh vực ngưng kết thành công, như vậy đến tiếp sau chính là vùng đất bằng phẳng.

“Thứ ba Thiên Thê, so hẳn là đối với lĩnh vực vận dụng, cùng tự thân nhục thân.”

Dương Phóng nói.

Tại tất cả mọi người không còn dám tiếp tục đi lên phía

trước tình huống dưới, khẳng định ai lĩnh vực mạnh, ai thực lực liền mạnh; ai nhục thân tráng, ai cũng liền mạnh nhất.

Dương Phóng người mang tứ đại Thần Chủng, lại có độ thuần thực bằng tại, loại ưu thế này, ai có thể so sánh?

Chỉ cần hắn tiếp tục cầu ở , chờ đến lĩnh vực đại thành hoặc là Kim Cương Hàng Ma Khu đại thành, tuyệt đối có thể thứ ba Thiên Thê vô địch!

Đến lúc đó chính là thập đại Diêm Quân tề xuất, hắn cũng không cần để vào mắt.

Bỗng nhiên!

Bàn tay hắn lật một cái, xuất hiện hé mở thần bí cổ phác Đạo Đồ.

Nhìn chăm chú lên trong tay không trọn vẹn Đạo Đồ, ánh mắt của hắn chớp động, cầm thật chặt Đạo Đồ, lần nữa nhắm mắt cảm thụ.

Thiên Địa Thương Mang.

Não hải trống trải.

Thể nội bốn khóa Thần Chủng đang thông thả vận chuyển, cùng trong tay Đạo Đồ sinh ra hô ứng...

Qua đi tới hồi lâu.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, thần quang lóe lên.

“Khác hé mở Đạo Đồ quả nhiên tại Thiên Long vực!”

Chương 363 : Nhiệm vụ đến!

Trong sân.

Bóng đen như điện, dị thường mơ hồ, cơ hồ không có phát ra bất kỳ thanh âm.

Dương Phóng thân thể thoáng một cái đã qua, vừa đi vừa về biển ảo, đang toàn lực thi triển tự thân tốc độ.

“Ta bây giờ tốc độ, so trước đó tối thiểu tăng lên nhiều gấp đôi.”

Hắn thử mấy lần về sau, thân thể lần nữa dừng lại, trong lòng thâm nghĩ.

Mà đây là không có thực chiến 【 Hư Không Bộ 】 tình huống dưới, nếu là lại thi triển 【 Hư Không Bộ 】 , kia càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

“Về phần phòng ngự.”

Dương Phóng nhìn xem tự thân lóe ra màu đồng cổ trạch da thịt, sau đó lần nữa nhìn về phía bằng.

Kim Cương Hàng Ma Khu 【 độ dung hợp 71% 】

Cực đạo Cự Ma thể 【 độ dung hợp 68% 】

Dung hợp sau tên: Chưa mệnh danh 【 ngay tại dung hợp bên trong 】 .

Hai đại luyện thể công pháp độ dung hợp đều đã đạt tới 60% trở lên, huyết nhục cùng làn da đều có một loại phát sinh chất biến cảm giác, ngón tay nhẹ nhàng bắn

ra, liền có thể phát sinh trện trện tiếng kim loại âm.

“Hiện tại cho dù là không sử dụng chân khí, riêng là dựa vào nhục thân, đoán chừng liền có thể chọi cứng ở đệ nhị Thiên Thê một kích toàn lực.”

Dương Phóng khoe miệng mỉm cười.

Loại này nhục thân cơ hồ có thể sánh được lúc trước Bàn Vạn Chung.

Kỳ thật nhân loại võ giả nhục thân vốn là yếu, phần lớn người đều là dựa vào chân khí mạnh yếu, võ kỹ mạnh yếu đến phân chia trên dưới, có rất ít người sẽ chuyên tu nhục thân.

Đến một lần tu luyện nhục thân, tiến độ sẽ cực kỳ chậm chạp, trả giá gấp mười lần thời gian cũng không bằng người khác tu luyện chân khí đến nhanh, thứ hai trong lúc đó tiếp nhận đủ loại thống khổ, vượt qua tưởng tượng, thứ ba tu luyện nhục thân cần càng thêm vất vả được vật tiến hành đến điều hòa.

Cho nên cho dù là thánh linh cảnh cao thủ cũng sẽ không chuyên tu nhục thân.

Dương Phóng tu vi tại thứ ba Thiên Thê, nhục thân có thể đạt tới loại trình độ này, cái này đã coi như là cực kỳ biến thái.

Đương nhiên, hấn hiện tại thu hoạch lớn nhất, vẫn là đối lĩnh vực cảm ngộ.

Oanh!

Theo hấn tâm niệm khế động, vô hình kinh khủng cự lực trong nháy mắt bao phủ lại toàn bộ viện lạc, phương viên gần trăm mét, tất cả mọi thứ tất cả đều tại lĩnh vực

của hắn bên trong.

Tuyệt đối chưởng khống!

Những này ở vào trong lĩnh vực đồ vật, chính mình nói để bọn chúng hủy diệt, bọn chúng liền sẽ hủy diệt, nói để bọn chúng gây dựng lại, bọn chúng liền sẽ gây dựng lại.

Loại này chưởng khống so với lúc trước mạnh hơn rất rất nhiều.

Mà lại có tứ đại Thần Chủng tại, khiến cho lĩnh vực của hắn đã có được không gian giam cầm năng lực, phương viên gần trăm mét như là bị một tầng vô hình bạch quang nơi bao bọc đồng dạng.

Tự tin!

Vô cùng tự tin!

Từ hôm nay trở đi, Dương Phóng liền đã chính thức tiến vào Chí cường giả hàng ngũ.

Thứ ba Thiên Thê!

Đây là một cái hoàn toàn mới cấp độ, tại toàn bộ Thần Khu thế giới đều là tuyệt đối cường giả.

Rất nhiều đại vực đến bây giờ ngay cả đệ nhất Thiên Thê cường giả đều không có, càng đừng đề cập thứ ba Thiên Thê, liền như là Bạch Trạch vực, bởi vì truyền thừa đoạn tuyệt, tài nguyên khan hiếm, bọn hắn người mạnh nhất chỉ là siêu phẩm cửa thứ ba.

Thứ ba Thiên Thê đối với bọn hắn mà nói, chính là thần!

Còn sống thần!

Cho dù là một chút truyền thừa mấy ngàn năm gia tộc cổ xưa, tại thứ ba Thiên Thê cường giả trước mặt cũng muốn thấp cao quý đầu lâu.

Liên xem như Thương Khung thần cung, Thiên Linh tháp, Thần Tích phường, Tà Đạo tổ chức, đối mặt thứ ba Thiên Thê cường giả, cũng là muốn tiến hành lôi kéo, không nguyện ý tùy tiện là địch.

Đương nhiên, nếu là đã vì địch qua, như vậy thì đương khác tính.

“Thứ ba Thiên Thê a...”

Dương Phóng ngẩng đầu nhìn lên trời.

Nếu là mình bây giờ, lần nữa đối mặt Bạch Vô Thường, tuyệt đối sẽ không lại bị đối phương tùy tiện trêu đùa, riêng là dựa vào lĩnh vực, mình liền có thể trấn áp hẳn.

Bỗng nhiên!

Hắn nghĩ tới hôm qua nhìn thấy Hắc vô thường lúc trăng diện.

Ngay lúc đó Hắc vô thường khi tiến vào tửu quán về sau, lĩnh dùng khổng lồ tinh thần lực bóp méo đám người thị giác, thính giác, làm cho tất cả mọi người đều lựa chọn đối với hắn làm như không thấy, có tai như điếc.

Loại thủ đoạn này, coi là thật huyền diệu khó lường.

“Đây nhất định là đem tinh thần cùng lĩnh vực dung hợp về sau, hình thành kỳ diệu thủ đoạn.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Thứ ba Thiên Thê về sau, tinh thần sẽ ngoại phóng, hồn phách cũng sẽ dần dần thực chất hóa.

Cho nên một chút thứ ba Thiên Thê bên trong ” lão nhân ” đều sẽ đem tự thân tinh thần cũng dung nhập lĩnh vực, theo lĩnh vực triển khai, tự nhiên là tạo thành loại kia làm như không thấy, có tai như điếc hiệu quả.

Dương Phóng hiện tại cũng có thể làm đến bước này.

Bất quá còn không cách nào tượng Hắc vô thường như thế tùy tâm sở dục.

Dù sao đối phương đã tại cảnh giới này tiến dần rất lâu.

Chính như Hắc vô thường nói, thứ ba Thiên Thê cùng thứ ba Thiên Thê, cũng không hoàn toàn giống nhau.

Tượng thập đại Diêm Quân đồng dạng là thứ ba Thiên Thê!

Nhưng Hắc vô thường đối mặt Tổng Diêm Quân lại dọa đến mồ hôi lạnh cuộn cuộn, lông tơ đứng đầy, so Dương Phóng còn khẩn trương, có thể nghĩ, cả hai có bao nhiêu chênh lệch.

Bất quá!

Dương Phóng lại có mười phần tự tin, chỉ cần cho hắn thời gian, cho dù là thập đại Diêm Quân cũng không tính là gì.

Dù sao hắn mới vừa vặn Thiệp Túc đến một bước này.

Đột nhiên, Dương Phóng nhướng mày, cảm giác được không đúng.

Thân thể bốn phía bỗng nhiên xuất hiện từng sợi quỷ dị u lẩn hắc vụ, tại không bị khống chế hướng về thân thể của hắn chui vào.

Một tia quỷ dị hắc vụ, tựa như cùng một cái cái nhỏ bé nhuẩn trùng, mang đến trận trận băng hàn cảm giác.

“Không được!”

Trong lòng hắn giật mình, vội vàng trước tiên vận chuyển thánh quyết.

Oanh!

Từng đợt bạch quang từ hắn trong thân thể phát ra, như là thánh khiết gọn sóng, vì hắn tịnh hóa lấy những này chui vào trong cơ thể hắn hắc vụ.

Hắc Âm âm mai!

Lại còn nói tới thì tới.

Trước đó Dương Phóng tại đột phá lúc, liền đã dị thường cẩn thận, phối hợp Định Tâm đan, nhưng nghĩ không ra tại hoàn chỉnh tiến vào cảnh giới này về sau, nên tới vẫn là tới.

Ô ô ô...

Trong sân truyền đến hàn phong nghẹn ngào thanh âm.

Dương Phóng cảnh sắc trước mắt bắt đầu cấp tốc cải biến.

Nhiều đám bộ lông màu đen cùng huyết nhục ở trong thiên địa bỗng nhiên nổi lên, mạn thiên phi vũ, phô thiên cái địa, mang đến từng đợt âm trầm cùng băng hàn cảm giác.

Trong nháy mắt, thiên địa đại biến dạng.

Viện lạc biến mất, gian phòng biến mất, thành trì biến mất.

Một sát na Dương Phóng giống như là đột nhiên xuất hiện ở một chỗ vô cùng xa lạ khu vực, bốn phương tám hướng không có vật gì, loại trừ mạn thiên phi vũ cùng quét sạch lông tóc cùng huyết nhục bên ngoài, cái gì khác đều không có.

Có chỉ là vô tận đen nhánh cùng tử vong.

Một chút quỷ dị lông tóc cùng huyết nhục, tựa như là bông tuyết, không ngừng mà rơi vào Dương Phóng thân thể, có lông tóc cùng huyết nhục trực tiếp dọc theo Dương Phóng bên ngoài thân chui vào, có thì bị 【 thánh quyết 】 lực lượng trước tiên tan rã.

Những cái kia chui vào trong cơ thể hấn lông tóc cùng huyết nhục, cũng chưa tiếp tục quá lâu thời gian, rất nhanh liền bị 【 thánh quyết 】 chi lực đồng dạng cho tan rã ra.

Dương Phóng trong lòng giật mình, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Nhưng có trận đánh lúc trước Hắc Âm âm mai kinh nghiệm, hấn hiện tại, nhưng lại chưa ở chỗ này xông loạn.

Hấn biết hiện tại nhìn thấy tất cả đều là ảo giác.

Mình bây giờ khẳng định còn ở vào trước đó trong sân.

Một khi hấn tại Hắc Âm âm mai bên trong xông loạn , chờ đến Hắc Âm âm mai tán đi, kia thân thể đem không

biết rời xa viện lạc bao nhiêu dặm.

Tại Hắc Âm âm mai bên trong không gian cùng thời gian đều tựa hồ nhận lấy ảnh hưởng cực lớn.

Thường thường một bước đi ra, trên thực tế đều có thể sai lầm mấy dặm.

Mà lại ở vào Hắc Âm âm mai bên trong, căn bản là không cảm giác được thời gian trôi qua.

Dương Phóng hiện tại duy nhất có thể làm đến, chính là nhắm hai mắt, bảo trì bất động, thậm vận thánh quyết.

Chỉ cần sống qua thời gian nhất định, Hắc Âm âm mai liền sẽ lần nữa tán đi.

Ô ô ô...

Trên trời dưới đất càng ngày càng nhiều bộ lông màu đen cùng huyết nhục bắt đầu nổi lên, phô thiên cái địa, lung tung bay múa, cùng lúc đó, bốn phía đêm tối càng thêm nồng nặc.

Bỗng nhiên!

Quỷ dị một màn xuất hiện.

Âm trầm kinh khủng Hắc Âm âm mai bên trong truyền đến từng đợt kinh khủng tiếng gầm, đình tai nhức óc, thiên băng địa liệt, đồng thời còn có từng đợt phần nổ rống to.

Âm thanh khủng bố khiến cho mặt đất đều lắc lư.

Cùng lúc đó!

Càng là có một cỗ để cho người ta linh hồn rung động

khí tức bắt đầu bộc phát.

Dương Phóng bỗng nhiên mở hai mắt ra, lộ ra kinh nghi, hướng về thanh âm vang lên địa phương nhìn lại.

Cái này xem xét, lập tức giật nảy cả mình.

Quý dị Hắc Âm âm mai dưới, tình linh xuất hiện một cái vô cùng to lớn màu đen gió lốc, ô ô chói tai, hoàn toàn do bộ lông màu đen cùng huyết nhục tạo thành, hướng về phía trước một đạo to lớn bóng người quét sạch mà đi.

Đạo nhân ảnh kia chừng cao mười mấy mét.

Nửa bên thân thể kim hoàng một mảnh, lóe ra chói mắt hoàng kim quang trạch.

Khác nửa bên thân thể thì là bị quý dị bộ lông màu đen nơi bao bọc.

Loại kia bao trùm ở trên người lông đen, giống như là có được hoạt tính, không ngừng nhúc nhích, hướng về khác nửa bên kim màu vàng thân thể xâm nhập mà đi.

Giờ phút này hẳn bị màu đen gió lốc bao phủ, đang điên cuồng rống to, thanh âm to lớn, kinh khủng bàn tay oanh ra từng mảnh từng mảnh giống như như bài sơn đảo hải lực lượng kinh khủng, muốn xé mở màu đen gió lốc.

Nhưng là hoàn toàn không có bất kỳ cái gì tác dụng.

Kinh khủng màu đen gió lốc ô ô chói tai, đem hẳn nhốt ở bên trong.

Đồng thời giữa thiên địa, càng thêm dày đặc bộ lông màu đen cùng huyết nhục, tất cả đều tạt hướng về kia cái cự đại bóng người quét sạch mà đi, lít nha lít nhít,

chui hướng thân thể của hắn.

Thật giống như thân thể của hắn là một khối to lớn nam châm.

Tất cả bộ lông màu đen cùng thịt nát, giống như là bị nam châm hấp dẫn vụn sắt.

Mà theo càng ngày càng nhiều bộ lông màu đen cùng thịt nát chui hướng cái kia đạo to lớn bóng người, một mực bao trùm thân thể của hắn, hắn giãy dụa càng ngày càng yếu, trong miệng gầm thét cũng càng ngày càng tuyệt vọng.

“Ta không cam tâm, ta không cam tâm, âm mưu, đây là âm mưu, đừng đi đột phá một bước cuối cùng. . không muốn đột phá, nhanh nói cho những người khác, phiền thiên địa này có âm mưu, có người đang tính kế chúng ta. . a...”

Xoát!

Bị gió lốc cuốn trúng to lớn bóng người rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Như là bốc hơi đồng dạng.

Ngay tiếp theo thanh âm cũng im bật mà dừng.

Nơi xa, ngay tại điên cuồng tụ tập bộ lông màu đen cùng huyết nhục, cũng lập tức dừng lại, lần nữa khôi phục rải rác trạng thái.

Chỗ kia màu đen gió lốc ở phía xa ô ô vòng xoáy, xoay quanh một trận, đột nhiên hướng về nơi xa quét sạch mà đi.

Tại màu đen gió lốc trước khi đi, bỗng nhiên, Dương

Phóng cảm giác được lông tơ dựng lên, toàn thân trên dưới tất cả làn da đồng thời nhói nhói, như là bị khủng bố đao binh lâm thể!

Hắn theo bản năng hướng về sau lùi gấp.

Quý dị màu đen trong gió lốc, thể mà xuất hiện một đôi băng lãnh âm trầm con người.

Hướng về phía bên mình lạnh lùng nhìn thoáng qua.

Chỉ bắt quá nhìn thoáng qua về sau, đối phương lần nữa cấp tốc biến mất.

Dương Phóng trong lòng thật sâu nghiêm nghị, mồ hôi lạnh đã không bị khống chế trượt xuống.

Là ảo giác?

Vẫn là chân thực?

Vừa mới cái kia đao bị màu đen gió lốc cuốn trúng bóng người là ai!

Là đột phá một bước cuối cùng cường giả?

“Lông đen trong gió lốc có những sinh vật khác? Bọn hắn tại bắt giữ những này sau khi đột phá cường giả?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Mà lại!

Trong thiên địa này trôi nổi bộ lông màu đen cùng màu đỏ huyết nhục, cũng không có đơn giản như vậy!

Bọn chúng, có thể yếu bớt người khác chiến lược!

Vừa mới thời điểm, tôn này to lớn bóng đen bị màu đen gió lốc bao phủ, vốn là có thể xé mở gió lốc, kết quả lại có vô số bộ lông màu đen cùng màu đỏ huyết nhục như là nhận thu hút, hướng về kia chỗ màu đen trong gió lốc cuồng xông mà đi, một nháy mắt để tôn này to lớn bóng đen suy yếu xuống dưới.

Dương Phóng càng nghĩ càng cảm thấy đáng sợ.

Vội vàng lần nữa hướng về sau rút lui, toàn lực địa vận chuyển thánh quyết.

Tranh thủ không bị bộ lông màu đen cùng huyết nhục nhập thể.

“Vừa mới cái kia điều khiển màu đen gió lốc sinh vật, nhìn thấy ta ...”

Dương Phóng nói nhỏ, cảm thấy từng đợt hồi hộp.

Thập đại Diêm Quân cũng là sinh vật như vậy sao?

Không!

Căn cứ Hắc vô thường lời nói, thập đại Diêm Quân cũng không có đột phá đến một bước cuối cùng, y nguyên vẫn là thứ ba Thiên Thê.

Nhưng vừa mới cái kia điều khiển màu đen gió lốc sinh vật, tuyệt đối đã ở vào một bước cuối cùng!

Hắc Âm âm mai bên trong tình huống, xa so với hẳn tưởng tượng bên trong phức tạp!

Dương Phóng không nhúc nhích, tiếp tục vận chuyển thánh quyết.

Lại qua một đoạn thời gian.

Nồng đậm Hắc Âm âm mai bên trong tiếp tục phát sinh một chút cái khác sự kiện quỷ dị.

Đầu tiên là truyền đến từng đợt kỳ kỳ quái quái ma âm, tựa hồ là một chút ma đầu xì xào bàn tán, tiếp lấy Dương Phóng lại cảm thấy đến tựa hồ có đồ vật gì đang giám thị chính mình.

Khi hắn đột nhiên quay đầu nhìn lại về sau, loại kia giám thị tầm mắt của mình, lại lần nữa biến mất không thấy gì nữa.

Cứ như vậy.

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng thân thể từ đầu đến cuối không nhúc nhích, mặc cho bốn phía thanh âm không ngừng vang lên, hắn tắt cả đèn mắt điếc tai ngơ, không biết đi qua bao lâu.

Rất cực!

Bên tai thanh âm bắt đầu dần dần biến mất.

Ngay tiếp theo giữa thiên địa lung tung bay múa bộ lông màu đen cùng huyết nhục cũng bắt đầu cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Hết thảy chậm rãi khôi phục như thường.

Dương Phóng thở ra thật dài khẩu khí hơi thở, ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy sắc trời chẳng biết lúc nào đã chuyển sáng.

Thái Dương cao chiếu.

Đường phố xa xa truyền đến các loại rao hàng thanh âm.

“Giữa trưa. . Hắc Âm âm mai thế mà cũng có thể ảnh hưởng ban ngày...”

Dương Phóng tự nói, cảm thấy khó tả áp lực thật lớn.

...

Sau nửa canh giờ.

Một bóng người từ bên ngoài thoáng hiện mà đến, cực kỳ nhanh chóng, lập tức xuất hiện tại Dương Phóng trong sân, mỉm cười nói: “Dương huynh đệ , nhiệm vụ đến rồi!”

Hắc vô thường!

“Ừm? Là nhiệm vụ gì?”

Dương Phóng đành chỉ đối với nhuyển kiếm tu luyện, mở miệng hỏi thăm.

Hắc vô thường xuất ra một chồng giấy trắng, mỉm cười nói: “Không khó, huyền kinh thành gần nhất ám lưu hung dững, hội tụ không ít cường giả thân ảnh, Địa Phủ bốn vị thành viên vòng ngoài muốn điều tra nguyên nhân, kết quả lại tổn thất nặng nề, mất tích ba người, chỉ còn một người, Dương huynh đệ hiện tại liền muốn tìm tới ba người kia hạ lạc, cũng biết rõ ràng huyền kinh thành cuộn cuộn sóng ngầm nguyên nhân, thuận tiện giữ gìn một xuống Địa phủ uy nghiêm, nói là một kiện nhiệm vụ, kì thực là ba chuyện, thế nào? Ta nói đủ minh xác sao?”

“Huyền kinh thành...”

Dương Phóng lặp lại, nói: “Ở nơi nào?”

“Khu vực đông bộ cùng Bắc Bộ khu vực giao giới chi địa.”

Hắc vô thường mỉm cười, nói: “Đúng rồi , nhiệm vụ kỳ hạn nửa tháng, đủ dài đi, còn có cái khác tư liệu, người cũng nhìn xem.”

Hắn sau đó cầm trong tay giấy trắng ném cho Dương Phóng.

Dương Phóng một thanh tiếp nhận.

Chỉ gặp giấy trắng bên trong thành linh lít nha lít nhít viết đầy chữ viết.

Tất cả đều là bốn vị thành viên vòng ngoài tin tức cận kề.

Bao quát tuổi của bọn hắn, tu vi, mặt ngoài thân phận, học cái gì võ học vân vân.

Còn có bọn hắn trước đó tại huyện kinh thành đặt chân chi địa.

“Tốt!”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Đúng rồi, nếu là hoàn thành nhiệm vụ, sẽ hay không có ban thưởng? Thất bại sẽ như thế nào?”

“Yên tâm, trong địa phủ thưởng phạt phân minh, hoàn thành, tự nhiên sẽ có ban thưởng, về phần thất bại nha, ha ha ha, trong địa phủ cũng sẽ không nuôi người rảnh rồi, cho nên, Dương huynh đệ vẫn là tốt nhất đừng thất bại.”

Hắc vô thường giống như cười mà không phải cười.

Dương Phóng trong lòng run lên, lập tức hiểu được.

Bất quá bây giờ không phải cùng Địa Phủ lúc trở mặt.

Lại đi thử xem nhiệm vụ này!

...

Chương 364 : Vô Thường Tôn giả!

Huyền Kinh thành, địa thế hiểm yếu.

Ở vào Thiên Long vực Đông Bộ cùng Bắc Bộ chỗ giao giới, bốn Chu Đại Sơn liên miên, núi cao rừng rậm, hoàn cảnh cực kỳ phức tạp.

Từ Thiên Long vực Bắc Bộ đến Đông Bộ, ở giữa chỉ có như thế một chỗ thành trì.

Cho nên Thiên Long vực thương khách cũng tốt, giang hồ khách cũng được, hoặc là một chút thế lực khác, muốn từ Thiên Long vực Bắc Bộ tiến vào Đông Bộ, đều nhất định muốn đi Huyền Kinh thành.

Dần dà, Huyền Kinh thành liền dần dần phát triển, nhảy lên trở thành phương viên mấy ngàn dặm một chỗ danh thành, lại thêm núi rừng bốn phía thừa thãi một chút hiểm thấy linh dược, càng là hấp dẫn đại lượng thế lực chú mục.

Thiên Linh tháp, Diệt Tà minh, Tà Đạo tổ chức, quân đội, cự Huyền Môn các thế lực lớn lâu dài ở đây tranh đấu, khó phân cao thấp.

Giờ phút này.

Ồn ào đầu phố bên trong.

Dòng người lui tới, tiếng rao hàng vang lên, dị thường phồn hoa.

Một chỗ tửu quán bên trong.

Dương Phóng lẳng lẳng ngồi ngay ngắn, sớm đã tại hai canh giờ trước liền đã tiến vào Huyền Kinh thành, giờ khắc này ở trước người hấn trên mặt bàn, trưng bày một chút mỹ thực.

Trong tay của hấn lại cầm mấy trương tràn ngập chữ viết giấy trắng, từ vừa tiến đến, ánh mắt liền không có rời đi giấy trắng, tựa hồ giấy trắng bên trong ẩn chứa cái gì lớn lao bí mật.

“Huyền Long đạo nhân...”

Dương Phóng trong lòng nói nhỏ.

Đây chính là vị kia may mắn còn sống sót một vị duy nhất Địa Phủ thành viên vòng ngoài.

Mặt ngoài thân phận, chính là Huyền Kinh thành bên trong một chỗ cực kỳ nổi danh đạo quan 【 Thanh Long quan 】 quán chủ, trong ngày thường khách hành hương như mây, nói liền không dứt.

Bất quá đáng tiếc!

Dương Phóng trước đó khi đi ngang qua thời điểm lại phát hiện đạo quán bên trong sớm đã đóng cửa.

Cái này Huyền Long đạo nhân tựa hồ đã không tại đạo quán, không biết là xảy ra chuyện, vẫn là nói tạm thời rời đi đạo quan.

Nếu là cái sau, hết thầy còn dễ nói, đối phương sớm muộn cũng sẽ trở về.

Nhưng nếu là cái trước, vậy coi như có chút phiền phức.

Sẽ cùng ở hiện tại bốn vị Địa Phủ thành viên vòng ngoài, toàn bộ mất tích, mình lại nghĩ điều tra khẳng định sẽ

khó càng thêm khó.

Dương Phóng không khỏi cảm thấy đau đầu.

Nhiệm vụ lần này nhìn như đơn giản, kì thực tuyệt không đơn giản.

Ánh mắt của hắn rơi vào tấm thứ hai trên tờ giấy trắng, chú ý tới một tin tức khác.

Huyền Long đạo nhân khi còn sống thích cùng Triệu Vương gia uống rượu thưởng thức trà, đồng thời cùng Kim gia gia chủ Kim Chiếu Thiên quan hệ mật thiết.

Hai người này sẽ là đột phá manh mối sao?

Ngay tại Dương Phóng suy tư thời điểm.

Bỗng nhiên, sau lưng một bóng người như gió lốc đập ra, vồ một cái về phía Dương Phóng trong tay giấy trắng, liền muốn trực tiếp thoát đi, nhưng ngay tại bàn tay hắn vồ xuống đi sát na, cả người lại đột nhiên ở giữa như bị sét đánh, lập tức mất đi tất cả khí lực, sắc mặt một giạt mình, tại chỗ xụi lơ trên mặt đất.

Cách đó không xa.

Người này mấy vị đồng bạn biến sắc, lập tức biết Dương Phóng là một vị bọ hấn khó mà trêu chọc tồn tại đáng sợ, liền vội vàng đứng lên, nhanh chóng thoát đi.

Nguyên bản bọn hấn chính là phụ cận nổi danh ăn cắp, có lực phẩm tả hữu thực lực, bởi vì nhìn thấy Dương Phóng vừa lên đến liền nhìn chằm chằm trong tay giấy trắng, lúc này mới nghĩ thuận tới xem một chút.

Lại không nghĩ trực tiếp đá trúng thiết bản.

“Hừ!”

Tại bọn hắn vừa mới muốn chạy trốn, một đạo băng lãnh hừ nặng đột nhiên tại bọn hắn não hải vang lên.

Mấy người lập tức não hải một ông, ngơ ngơ ngác ngác, vừa mới chạy ra không có mấy bước, liền nhao nhao lộ ra ngốc trệ, trực tiếp ngã nhào xuống đất, lâm vào hôn mê.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, không tiếp tục để ý mấy người, ánh mắt tiếp tục hướng về trong tay giấy trắng nhìn lại.

Từ hắn vừa tiến đến, tửu quán bên trong có bao nhiêu người, nói cái gì lời nói, liền đã toàn bộ đều tại trong đầu của hắn hiện ra, mấy người kia vừa lên đến liền tiếp cận mình, trong lúc đó càng là không ngừng điệu bộ, sớm đã bị hắn cảm giác được.

Trong tửu quán đang dùng cơm cái khác giang hồ khách, nhao nhao giật nảy cả mình.

“Là bọn hắn, Kim Trúc giúp gia hỏa!”

“Đám người kia từ trước đến nay thích ăn cắp, hôm nay sao thế nhỉ?”

“Mau nhìn nơi đó, kia là Kim Trúc giúp mặt sẹo, hắn thế mà ngã xuống người kia dưới thân.”

“Cao thủ, đây là cái nào đường cao thủ? Không phải là một vị siêu phẩm cường giả a?”

...

Dương Phóng mày nhăn lại, không còn có tâm tư ở chỗ này chờ lâu, ném đi nửa tiền bạc, thân thể lóe lên, sát

na từ đây địa biến mất.

Tửu quán đám người trong nháy mắt sắc mặt ngốc trệ, sắc mặt mòng bức.

Ngọa tào?

Vừa mới kia là...

Thuần di?

...

Lúc chạng vạng tối.

Dương Phóng một bộ thanh bào, thân thể cao lớn, một tay chấp sau lưng tại sau lưng, đầu đầy đen nhánh như mực tóc lấy một chiếc trâm gỗ nhẹ nhàng cắm lên, xuất hiện lần nữa tại Thanh Long quan trước.

Toàn bộ Thanh Long quan vẫn như cũ đại môn đóng chặt, bên trong không có chút nào thanh âm.

Huyền Long chân nhân vẫn không có trở về.

Dương Phóng có chút suy tư, đành phải lần nữa rời đi nơi đây.

...

Bóng đêm giáng lâm.

Đầy sao đầy trời.

Kim gia, làm Huyền Kinh thành một chỗ trung thượng đẳng gia tộc, gia chủ Kim Chiếu Thiên năm nay tám mươi sáu tuổi, soạt phật tín đạo, làm người thân mật, ba mươi năm trước nâng cả nhà chi lực mới lấy tới một

phần Thánh linh căn, thành tựu đệ nhất Thiên Thê.

Về sau ba mươi năm bên trong, một mực nửa bước không tiến.

Toàn bộ Kim gia tại Huyền Kinh thành, nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, nhưng bởi vì lưng tựa 【Thần Tích phùng】 nguyên nhân, bình thường thế lực cũng không dám quá đắc tội.

Trong sân.

Kim gia gia chủ Kim Chiêu Thiên mặc một thân ngắn nắp tiền tài phục, đầu đội Nguyên bảo mũ, bởi vì bảo dưỡng không tệ, tóc cùng sợi râu đến nay cũng còn một mảnh đen kịt.

Hắn hành tẩu tại hành lang bên trong, từng vị đi ngang qua nha hoàn nhao nhao khom mình hành lễ.

Kim Chiêu Thiên yên lặng gật đầu, không nói một lời.

Không bao lâu đã tiến vào hậu viện một chỗ độc lập viện lạc.

Nơi đây chính là thư phòng của hắn chỗ.

Không có hắn cho phép, tìm trong ngày bất luận cái gì người hầu đều không thể tới gần nơi đây, liền ngay cả đánh quét đều muốn sớm trải qua hắn cho phép.

Chỉ bắt quá!

Tại hắn mới vừa tiến vào viện lạc, đột nhiên, như có mây, lập tức nhìn về phía trước.

Trong sân.

Chẳng biết lúc nào lại xuất hiện một cái cực kỳ cao xa bóng người, thanh sam lồi lạc, tóc đen rối tung, thân thể đứng quay lưng về phía hắn, ngẩng đầu lên, đang xem hướng thiên không minh nguyệt, trên thân tự nhiên mà vậy tản mát ra một cỗ thần bí khí cơ, thật giống như người này cùng bốn phía giả sơn, đình viện, hoa cỏ, phòng ốc hoàn mỹ dung hợp một thể.

Tinh quang vậy xuống.

Cây xanh chập chờn.

Từng đợt sần sạt thanh âm chậm chạp truyền ra, càng là lộ ra người này tĩnh mịch mà cao xa.

“Người là...”

Kim Chiếu Thiên sắc mặt biến hóa.

Không dám mạo hiểm nhưng để cho người.

Dạng này một vị khí cơ cỗ quái cường giả bí ẩn, đột nhiên xuất hiện tại mình viện lạc, tuyệt đối là một vị không cách nào tưởng tượng tồn tại.

“Người chính là Kim Chiếu Thiên?”

Người áo xanh ảnh ngữ khí trầm ổn mà có từ tính, ánh mắt từ trên trời minh nguyệt chuyển qua trước người một góc ngậm nụ nụ hoa bên trên, rộng lượng bàn tay chậm rãi khuấy động lấy nụ hoa.

“Đúng vậy, chính là tại hạ.”

Kim Chiếu Thiên nhẹ hút khẩu khí, vội vàng đáp lại.

Đồng thời não hải nhanh chóng phun trào, suy tư thân phận của người này.

“Nghe nói người cùng Huyền Long đạo nhân quan hệ không tệ, ta là Huyền Long đạo nhân một vị nhiều năm bạn cũ, muốn tìm Huyền Long đạo nhân thương lượng chút chuyện, đáng tiếc Thanh Long quan đã đóng cửa, người cũng đã biết nguyên nhân?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thanh Long quan?”

Kim Chiếu Thiên mặt sắc mặt biến hóa, trung thực đáp lại nói: “Thực không dám giấu giếm, tại hạ cũng không biết là chuyện gì xảy ra, gần nhất Huyền Kinh thành bên trong cuộn cuộn sóng ngầm, xuất hiện không ít mạnh đại võ sư, tượng Thương Khung thần cung, Thần Tích phùng đều có cao nhân xuất hiện, Diệt Tà minh cùng Tà Đạo tổ chức cũng nhao nhao hoạt động tấp nập, tăng thêm quân đội lại tại bên trong cố ý lẫn vào, trước mắt Huyền Kinh thành thế cục khó có thể tưởng tượng, ta đã có ba ngày chưa từng gặp qua Huyền Long đạo nhân.”

“Nói như vậy ba ngày trước, hấn còn tại đạo quán?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Kim Chiếu Thiên gật đầu, dò hỏi: “Đúng rồi, tiền bối muốn tìm Huyền Long đạo nhân làm chuyện gì?”

“Không có gì, một chút chuyện nhỏ mà thôi.”

Dương Phóng bình tĩnh đáp lại, một đôi gương mắt lên nhìn, trực tiếp nhìn về phía Kim Chiếu Thiên.

Xoát!

Kim Chiêu Thiên trong nháy mắt cảm giác được não hải oanh minh, toàn bộ tâm thần đều giống như trực tiếp muốn chìm vào đến Dương Phóng hai mắt bên trong, thật giống như Dương Phóng hai mắt không còn là hai mắt, mà là biến thành hai cái vô cùng quý dị vòng xoáy màu đen, vòng xoáy này đem hấn linh hồn đều nhanh muốn hút ra tới.

Kim Chiêu Thiên trong lòng kinh dị, vội vàng liều lĩnh muốn dời ánh mắt.

Nhưng lại vô luận như thế nào cũng khó có thể làm được.

Đối phương hai mắt đen nhánh mà thâm thúy, giống như là vực sâu vô tận.

Thân thể của hấn đang không ngừng hướng về kia chỗ vực sâu rơi xuống, tựa hồ muốn bị hút vào Vô Gian Địa Ngục bên trong đồng dạng.

Ước chừng qua rất lâu, hấn mới lần nữa khôi phục lại, sắc mặt trắng bệch, kinh hãi dị thường, vội vàng cấp tốc rút lui, toàn thân trên dưới đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

“Tiền bối, ta thật không có gặp qua hấn, nếu là thật sự gặp qua, ta khẳng định sẽ nói ra lời nói thật.”

Kim Chiêu Thiên bờ môi run rẩy, bối rối nói.

Huyền Long đạo nhân lúc nào từng có bằng hữu như vậy?

Dương Phóng sắc mặt bình tĩnh, đã lần nữa gảy lên trước mặt nụ hoa, nói ra: “Vậy hấn mắt tích trước đó có liên lạc hay không qua người? Cùng người nói cái gì sự tình?”

Hắn vốn là muốn động dùng tinh thần chi lực, trực tiếp uy hiếp Kim Chiếu Thiên, để Kim Chiếu Thiên lâm vào mê mang, trực tiếp khống chế lại, nhưng lại phát hiện lấy hắn hiện tại tinh thần lực, muốn trực tiếp khống chế một vị còn sống thánh linh cấp cao thủ cực kỳ khó khăn, cho nên thử nửa ngày về sau, đành phải lần nữa thu tay lại.

Cũng tạo thành Kim Chiếu Thiên vừa mới cái chủng loại kia kinh khủng ảo giác.

“Cái này. . . hắn xác thực liên lạc qua ta, đại khái là ba ngày trước, hắn bản thân bị trọng thương, giống như là cùng người tranh đấu qua, trong đêm tìm ta, hướng ta đòi một chút chữa thương bí dược, ta lúc ấy muốn lưu hắn lại nghỉ ngơi, đáng tiếc hắn khẳng định muốn đi, từ sau đêm đó, ta liền rất cuộc chưa thấy qua hắn.”

Kim Chiếu Thiên sắc mặt biến đổi.

“Thật sao? Vậy hắn có khả năng sẽ đi chỗ nào? Người biết không?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Có lẽ. . . có lẽ đã bí mật rồi, hắn khẳng định là đắc tội cái gì địch nhân cực kỳ cường đại, lúc này mới không muốn ở lâu.”

Kim Chiếu Thiên tiếp tục nói.

“Đắc tội cái gì địch nhân cực kỳ cường đại?”

Dương Phóng lập lại, sau đó tiếp tục hỏi thăm một chút vấn đề khác.

Kim Chiếu Thiên sắc mặt trắng bệch, thành thành thật thật, đem những gì mình biết từng cái nói ra.

Đảo mắt bảy tám phút trôi qua.

Dương Phóng sắc mặt bình tĩnh, bước đi bước chân, chậm chạp hướng về ngoài sân bước đi, thanh âm bình thản truyền ra: “Kim gia chủ, tối nay quấy rầy, mong rằng chớ trách.”

“Không dám không dám.”

Kim Chiếu Thiên vội vàng đáp lại.

Dương Phóng không nói thêm lời, thân thể chậm rãi biến mất tại nồng đậm Hắc Ám bên trong, dần dần mờ hồ, không còn có mảy may khí tức.

Kim Chiếu Thiên trong lòng nghiêm nghị, mồ hôi lạnh cuồn cuộn.

Đây rốt cuộc là cái gì gia hỏa?

Thứ ba Thiên Thê?

Trong lòng của hắn cấp tốc biến ảo, đột nhiên thân thể xông ra, tại trong bóng tối cẩn thận kiểm tra, xác định Hắc Ám bên trong đã không có bất luận bóng người nào, lúc này mới ngậm thở phào, sau đó lần nữa hướng về thư phòng đi đến.

Hắn đẩy cửa phòng ra, tiến vào thư phòng, đầu tiên là ngồi trên ghế, không nhúc nhích.

Ước chừng qua hơn hai canh giờ, xác định bên ngoài đã không người lại thăm dò về sau, lúc này mới lập tức đứng dậy, bắt đầu toàn lực kích hoạt thư phòng nội bộ một chút cỡ nhỏ trận pháp.

Liên tục bảy tám đạo trận pháp bị kích hoạt về sau.

Bàn tay hấn duỗi ra, lập tức chụp vào trước mắt một cái bình ngọc, nhẹ nhàng chuyển động.

Ầm ầm!

Từng đợt ngọt ngào thanh âm truyền ra.

Một cái rộng rãi mà tĩnh mịch mật thất, lập tức hiện lên ở Kim Chiếu Thiên tầm mắt.

Kim Chiếu Thiên cúi người, trực tiếp chui vào đến mật thất, sau đó lần nữa đem mật thất cửa phòng một mực khép kín.

Mật thất chỗ sâu.

Huyền Long đạo nhân sắc mặt tái nhợt, không có chút huyết sắc nào, xếp bằng ở một trương trên Hàn Ngọc Sàn, đang toàn lực chữa thương, trên thân tản mát ra từng đợt khói xanh lượn lờ.

Tại Kim Chiếu Thiên sau khi đi vào, hấn lập tức mở hai mắt ra, hơi có vẻ mệt mỏi, nói: “Đại ca, thế nhưng là lại xảy ra chuyện gì?”

Hô!

Kim Chiếu Thiên khẽ nhả khẩu khí, sắc mặt nghiêm nghị, cắn răng nói: “Vừa mới kém chút bị người phát hiện, những trong năm này, người đến cùng ở bên ngoài đều trêu chọc người nào, vừa mới lại có một vị hư hư thực thực thứ ba Thiên Thê kinh khủng tồn tại đến đây tìm người, may mắn ta ý chí kiên định, bị ta đường lấp quá khứ.”

Hấn cùng Huyền Long đạo nhân đúng là một đôi thân huynh đệ!

“Thứ ba Thiên Thê?”

Huyền Long đạo nhân sắc mặt biến hóa.

Là cừu gia?

Vẫn là Địa Phủ cao tầng?

Ngay tại trong lòng hấn cấp tốc suy tư thời điểm, đột nhiên, một đạo bình thân mà chậm rãi thanh âm ung dung vang lên, nói: “Huyền Long đạo nhân, người thật đúng là để cho ta dễ tìm...”

Huyền Long đạo nhân, Kim Chiếu Thiên tất cả đều thốt nhiên biến sắc.

Nhất là Kim Chiếu Thiên, đơn giản không dám tin.

Là vừa vặn người kia?

Hấn lại trở về rồi?

Hấn làm sao tiến vào mật thất?

“Người!”

Kim Chiếu Thiên vội vàng quay đầu, kinh hãi mở miệng.

Nhưng đập vào mi mắt trực tiếp là một cái trắng nõn bàn tay, nhẹ nhàng phất một cái, Kim Chiếu Thiên trong nháy mắt mất đi ý thức, thân thể lay động, mê mê mang mang, tại chỗ đã hôn mê.

Một bên Huyền Long đạo nhân thì đồng tử co rụt lại, lộ ra vẻ kinh ngạc, trong đồng tử phản chiếu ra một cái vô cùng bóng người cao lớn.

Hấn vừa định xoay người mà lên, liền lĩnh tiến hành

ngăn cản, lại đột nhiên thân thể dừng lại, mặt mũi tràn đầy không thể tin.

Trước mắt, một mặt khoan hậu lệnh bài bị đối phương tiện tay sáng lên, lóe ra trện trện ngân bạch chi sắc.

Trên đó viết một cái đại đại 【 bạch 】 chữ.

“Không. . Vô Thường Tôn giả?”

Môi hấn run rẩy.

Bạch Vô Thường!

Địa Phủ cao tầng một trong?

Thứ ba Thiên Thê cường giả!

“Nói đi, ta muốn biết hết thủy.”

Dương Phóng sáng lên lệnh bài về sau, bình tĩnh mở miệng.

Hấn thân thể cao lớn, một tay chấp sau lưng, trên mặt đã mang lên trên một bộ tiện tay mua được màu đỏ mặt nạ ác quỷ, trên thân tản ra từng đợt mông lung mà khí tức thần bí, vô hạn cao vô hạn xa.

Vì không cho đối phương biết hấn chân thực gương mặt, hấn chỉ có thể mang lên mặt nạ ngụy trang, dù sao sau này hành tẩu thiên hạ, hấn vẫn là phải dựa vào Dương Đạo khuôn mặt.

Cũng không biết Địa Phủ người làm việc, phải chăng cùng Cửu U, đều có chuyên môn mặt nạ.

Hấn hiện tại còn không tính thành viên chính thức, cần hoàn thành món này khảo hạch nhiệm vụ, mới có thể

xem như chân chính chính thức nhân viên.

“Vâng, Tôn giả!”

Huyền Long đạo nhân vội vàng đáp lại, trong đầu y nguyên khó mà bình tĩnh.

Xem ra trước đó tin tức vẫn là thành công truyền đi lên.

Diêm Quân thế mà phái ra Bạch Vô Thường tới.

Có Bạch Vô Thường tại, sự tình hẳn là có thể đạt được giải quyết.

Hắc Bạch Vô Thường, cũng không phải bọn hắn những này thành viên vòng ngoài có khả năng sánh ngang.

Hắn đến nay tu vi cũng mới đệ nhị Thiên Thê, là mấy năm trước bị người kéo vào Địa Phủ, nhưng là nhiều cái nhiệm vụ xuống tới, vẫn không có thành công chuyển chính thức, ngược lại bị Địa Phủ khống chế càng thêm nghiêm trọng.

...

Chương 365 : Đêm khuya tiếng địch! Quỷ dị sơn lâm!

“Chuyện là như thế này...”

Huyền Long đạo nhân than nhẹ, nói: “Đại khái nửa tháng trước, chúng ta nhận được trong địa phủ một kiện nhiệm vụ, nói cho chúng ta biết Huyền Kinh thành bên trong, ám lưu hung dữ, thế lực khắp nơi đang không ngừng hướng về nơi này hội tụ, để chúng ta điều tra rõ ràng Huyền Kinh thành cuộn cuộn sóng ngầm bí mật, vốn cho rằng bằng vào chúng ta bốn người thực lực là không có việc gì, lại không nghĩ tại chúng ta bốn người mới vừa vặn đến không bao lâu, liền đã kết nối xảy ra chuyện!

Cái này Huyền Kinh thành từ khi nửa tháng trước đột nhiên phát sinh một kiện quái sự, cách mỗi ba ngày, tại trời tối người yên thời điểm, thành nội liền sẽ vang lên một loại quỷ dị tiếng địch.

Tiếng địch này chỉ có thánh linh cấp cao thủ có thể nghe được!

Thánh linh cấp trở xuống tất cả đều không cách nào nghe nói!

Mỗi khi tiếng địch vang lên thời điểm, thành nội đông đảo cao thủ đều sẽ cấp tốc hành động, hướng về tiếng địch truyền đến phương hướng đuổi theo, ngay từ đầu thời điểm, chúng ta còn dị thường cảnh giác, cũng không có toàn bộ điều động, mà là chỉ phái ra một người trong đó đối tiếng địch này tiến hành truy tung!

Còn lại ba người thì phụ trách trong thành tiếp tục ẩn tàng, để phòng phát sinh biến cố.

Lại không nghĩ tại vào lúc ban đêm thời điểm, chúng ta phải đi ra ngoài kia, hẳn hẳn đang liên tục tiếp dập tắt.

Chúng ta lúc ấy giật nảy cả mình, phải biết hẳn nhưng là đệ nhị Thiên Thê thực lực, có thể bị Địa Phủ nhìn trúng, cũng lôi kéo vì thành viên vòng ngoài, chí ít đều là đệ nhị Thiên Thê, không có một cái nào hạng đơn giản.

Nhưng hẳn thế mà cứ như vậy chết!

Sau đó chúng ta cẩn thận điều tra qua, thế mà chỉ phát hiện một trường quỷ dị da người, huyết nhục của hẳn, xương cốt tất cả đều biến mất, giống như là bị thứ gì nuốt đồng dạng.

Đón lấy, chúng ta lại chờ đợi ba ngày.

Lúc này, thành nội hội tụ cao thủ đã rõ ràng so trước đó càng nhiều, tất cả đều là đến từ từng cái thế lực đỉnh tiêm tồn tại.

Lần này trời tối người yên thời điểm, loại kia quỷ dị tiếng địch lại một lần xuất hiện.

Cùng trước đó, tiếng địch xuất hiện thời điểm, từng cái thế lực nhân vật tất cả đều trước tiên hành động, hướng về tiếng địch truy tung mà đi.

Ba người chúng ta vì phòng ngừa phát sinh biến cố, lần này cũng quyết định cùng một chỗ hành động.

Nhưng mà!

Tại chúng ta vừa mới truy tung đến trong một chỗ núi rừng lúc, bên người chúng ta lần nữa có một người trực tiếp chết thảm, tử vong của hẳn cùng người đầu tiên một màn đồng dạng, vốn đang là một người sống sờ sờ,

nhưng là trong chớp mắt liền biến thành một trương da người.

Lúc ấy chúng ta giật nảy cả mình.

Không chỉ có là chúng ta, những người khác bên kia cũng nhao nhao phát sinh quái dị sự tình, ngay tại ta cùng một người đồng bạn khác Ngô Ba, do dự phải chẳng muốn tiếp tục truy tung xuống dưới lúc, bỗng nhiên xuất hiện hai vị thần bí cao thủ, trực tiếp thẳng hướng ta cùng Ngô Ba!

Đối phương lại biết chúng ta là Địa Phủ thành viên, trực tiếp có mục đích đối với chúng ta tiến hành săn giết,

Bằng vào ta cùng Ngô Ba thực lực vậy mà rất khó ngăn cản, cuối cùng hai người chúng ta thật vất vả mới thi triển bí pháp, từ đối phương trong tay chạy ra.

Chạy ra về sau, ta liền vẫn giấu kín nơi đây, rốt cuộc không dám từng đi ra ngoài.”

Hắn từ đầu tới đuôi, đem trong khoảng thời gian này kinh lịch hết thảy nói ra.

Dương Phóng không khỏi mày nhăn lại, cảm thấy hồ nghi.

Quý dị tiếng địch?

Đột nhiên tử vong?

“Tiếng địch này là lai lịch gì các người tra ra được chưa?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không có, chúng ta tại lần thứ hai thời điểm liền đã toàn

bộ xảy ra chuyện, căn bản không kịp tra, lúc đầu muốn tìm những người khác hỏi thăm một chút, nhưng là phần lớn người cũng đều không biết chân tướng, bọn hắn cũng đều là một loại từ chúng trong lòng thôi, nhìn thấy những người khác đuổi theo ra, cũng đều đi theo đuổi theo ra, nhưng cụ thể vì cái gì, căn bản không ai không biết.”

Huyền Long đạo nhân cười khổ.

Dương Phóng có chút suy tư, lần nữa mở miệng nói: “VẬY người và Ngô Ba gặp phải kẻ đuổi giết, lại là người nào? Trước đó chết mất cái thứ hai đồng bạn, có phải hay không dám người này làm?”

“Không phải, tuyệt đối không phải.”

Huyền Long đạo nhân lập tức lắc đầu, nói: “Trước đó chúng ta chết mất cái thứ hai đồng bạn, là đột nhiên biến thành da người, một thân xương cốt huyết nhục toàn bộ biến mất, loại thủ đoạn này cùng phía sau kia hai cái kẻ đuổi giết hoàn toàn bất đồng, kia hai cái kẻ đuổi giết nếu là có loại thủ đoạn này, ta cũng tuyệt đối không có khả năng còn sống.”

“Nói như vậy, là có hai loại bất đồng thể lực tại ra tay với các người?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Huyền Long đạo nhân sắc mặt biến đổi, gật đầu nói.

Một loại thể lực, không thể nghi ngờ chính là loại kia để cho người ta đột nhiên hóa thành da người, cốt nhục tan rã kinh khủng tồn tại, loại này tồn tại cũng không phải là chỉ nhằm vào Địa Phủ, cái khác cao thủ cũng đều có

chết như vậy.

Nhưng cái thứ hai thế lực, thì là đặc biệt nhằm vào Địa Phủ!

“Ngô Ba còn sống không?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Còn sống, chúng ta bốn người lúc trước hành động thời điểm, loại trừ lưu lại lẫn nhau hồn đăng bên ngoài, còn loại dụng một loại vô hình hương phấn ở trên người lưu lại tiêu ký, lấy thuận tiện đến tiếp sau xảy ra chuyện lúc có thể truy tung, Ngô Ba hồn đăng đến bây giờ còn không có diệt.”

Huyền Long đạo nhân nói.

“Cái kia có thể truy tung đến hẩn sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hiện tại còn không thể.”

Huyền Long đạo nhân lần nữa cười khổ, nói: “Ngô Ba cùng ta khoảng cách hẩn là rất xa, ta trước đó liền thử qua một lần, loại kia hương phấn chỉ có 【bọ cánh vàng】 có thể nghe được, nhưng ta thả ra bọ cánh vàng lúc, bọ cánh vàng nhưng không có bất kỳ phản ứng nào, điều này nói rõ hẩn khoảng cách khẳng định rất xa, lại hoặc là trên người hẩn mũi bị che giấu.”

“Đem bọ cánh vàng giao cho ta, mặt khác loại này hương phấn cũng lấy ra ta xem một chút.”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vâng, Tôn giả.”

Huyền Long đạo nhân lúc này lấy ra hai cái nhan sắc bất đồng bình ngọc.

Một lớn một nhỏ.

Một đỏ một xanh.

Trong đó lớn màu đỏ trong bình, thành linh chứa một loại quỷ dị giáp trùng, ước chừng móng tay nhỏ, ở bên trong hoạt tính mười phần.

“Loại kia tiếng địch ba ngày xuất hiện một lần, lần trước là xuất hiện lúc nào?”

Dương Phóng hỏi.

“Ngay tại hai ngày trước, tính toán thời gian, hẳn là sẽ vào ngày mai ban đêm xuất hiện lần nữa.”

Huyền Long đạo nhân nói, “Tôn giả, ta nghe gia huynh giảng, hai ngày này bị tiếng địch dẫn tới cường giả đã càng ngày càng nhiều, ngay cả quân đội, Diệt Tà minh, Tà Đạo tổ chức đều phái tới đại nhân vật, loại này tiếng địch phía sau màn khăng định có chúng ta không biết bí mật.”

Hắn có lòng muốn để Dương Phóng tiến hành truy tung, tra đến cùng.

Mặc dù bọn hắn chỉ là Địa Phủ thành viên vòng ngoài, nhưng cũng chưa từng bị thua thiệt lớn như vậy.

“Yên tâm, ta này đến chính là vì truy tung việc này.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Mấy vị kia ra tay với các người người, là lai lịch gì, người có manh mối sao?”

“Không có, chỉ biết là thực lực hơn xa chúng ta, chúng ta ngày đó vội vàng đào vong, căn bản không dám suy nghĩ nhiều.”

Huyền Long đạo nhân khổ sở nói.

Dương Phóng nhíu mày, bỗng nhiên nhìn thoáng qua Huyền Long đạo nhân, nói: “Thương thế của người như thế nào?”

“Còn không có khôi phục, nếu lại chờ một đoạn thời gian.”

Huyền Long đạo nhân nói.

“Nhắm hai mắt, ngũ tâm triều thiên.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng, Tôn giả!”

Huyền Long đạo nhân lúc này làm theo, dọn xong tư thế.

Dương Phóng trong nháy mắt xuất hiện tại Huyền Long đạo nhân bên người, trực tiếp một chưởng hướng về phía sau lưng của hắn đè xuống, kinh khủng chân khí mãnh liệt mà ra, đem Huyền Long đạo nhân thân thể bao khóa.

Hai mươi phút sau.

Dương Phóng mới lần nữa thu về bàn tay, quần áo phiêu động, ngũ khí bình tĩnh, nói: “Thương thế của người ta đã giúp người áp chế xuống, trời tối ngày mai người theo ta cùng nhau nhìn xem loại kia tiếng địch.”

“Đa tạ Tôn giả!”

Huyền Long đạo nhân từ giường đứng dậy, lập tức quỳ xuống lạy.

...

Một đêm quá khứ.

Sáng sớm hôm sau.

Kim Chiếu Thiên mới từ trong mê ngủ mơ màng tỉnh lại.

Chẳng qua là khi hắn tỉnh dậy về sau, lại phát hiện nhà mình huynh đệ sớm đã từ mặt thất biến mất, chỉ để lại một phong thư kiện, đặt ở một bên trên mặt bàn.

Kim Chiếu Thiên sắc mặt biến hóa, cấp tốc cầm lấy thư tín, tiến hành xem.

“Rời đi...”

Kim Chiếu Thiên nói nhỏ.

Vị này nhị đệ, những năm gần đây, đến cùng đều làm cái gì?

Tối hôm qua cái kia thân mang thanh sam người trẻ tuổi lại là cái gì kinh khủng tồn tại?

Tuổi còn trẻ có thể để đệ nhất Thiên Thê mình, không có lực phản kháng chút nào!

Đơn giản không thể tưởng tượng!

Trong tay hắn thư tín vô thanh vô tức hóa thành bột mịn, trong nội tâm thở dài.

.

.

.

Giữa trưa.

Một chỗ trong tửu lâu.

Bóng người đông đảo, thanh âm huyền ảo.

Dương Phóng thân thể lẳng lặng ngồi ngay ngắn đây, một bên nhắm nháp mỹ thực, một bên vận dụng Phong luật, lắng nghe đến từ bốn phương tám hướng các loại động tĩnh.

Tại hán đối diện, thì là ngòi đã dịch dung sau Huyền Long đạo nhân, mặt mũi tràn đầy thấp thỏm, đứng ngòi không yên.

Từ đêm qua về sau, hán liền đi theo Dương Phóng rời đi.

Bây giờ cùng Dương Phóng tại cùng một bàn dùng cơm, coi là thật có chút không quen.

Tại ý thức của hán bên trong, Địa Phủ cao tầng thần bí khó lường, thực lực kinh khủng, những đại nhân vật kia từng cái tính tình đều rất cổ quái, có lẽ trước một khắc còn có thể cười cười nói nói, sau một khắc liền sẽ để hán quỳ rạp xuống đất.

Ngay tại Huyền Long đạo nhân đứng ngòi không yên thời khắc, bỗng nhiên, khẽ di một tiếng, quay đầu nhìn lại, lộ ra vẻ ngạc nhiên.

“Thế nào?”

Dương Phóng thanh âm bình tĩnh, không ngừng đầu,

liền phát hiện dị thường của hắn.

“Tôn giả, quân đội cao thủ.”

Huyền Long đạo nhân truyền âm.

“Ừm?”

Dương Phóng nhướng mày, lập tức dọc theo Huyền Long đạo nhân ánh mắt nhìn sang.

Chỉ gặp cách bọn họ vài trăm mét bên ngoài một chỗ trong tửu lâu.

Trực tiếp xuất hiện một đám bảy tám người thân ảnh, từng cái nhân cao mã đại, không phải bình thường, tại một vị người khoác giáp trụ, tay cầm trường đao nam tử dẫn đầu dưới, hướng về đối diện 【 Vân Dương lâu 】 đi đến.

“Kia người cầm đầu, là quân đội đóng giữ nơi đây đệ nhị cường giả, đổi lại Quách Tử Minh, thánh linh đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong...”

Huyền Long đạo nhân truyền âm, nói: “Cùng sau lưng hắn, bên trái cái kia cái mũi đỏ bưng, tóc nửa trọc tên là sắt huyền, cũng là đệ nhị Thiên Thê, bên phải cái kia thân thể rộng lớn, mặc áo bào đen, gọi là Vân Phong, một tay độc thuật thâm bất khả trắc, nghe nói cùng Thiên Độc sơn có phần không ra quan hệ, lại sau này một cái mặc hắc bào, một cái mặc áo bào trắng chính là đen trắng Nhị lão...”

Hắn vì Dương Phóng nhất nhất giới thiệu đám kia quân đội cường giả.

Dương Phóng yên lặng quan sát.

Bỗng nhiên, hấn sinh ra cảm ứng, đem ánh mắt trực tiếp nhìn về phía một phương hướng khác.

Chỉ gặp một chỗ không đáng chú ý khách sạn chỗ.

Một người mặc áo bào xám, sắc mặt vàng như nến nam tử, đứng bình tĩnh tại phía trước cửa sổ, ngay tại hướng về kia bày quân đội cường giả nhìn lại.

chấp hai tay sau lưng, khí tức tối nghĩa, trên mặt tựa hồ nhìn mặt nạ da người, không có bất kỳ cái gì biểu lộ.

“Lại là đệ nhị Thiên Thê...”

Dương Phóng tự nói.

Huyền Kinh thành, quả nhiên là cuộn cuộn sóng ngầm.

Tìm trong ngày nào có nhiều như vậy đệ nhị Thiên Thê?

Nhưng bây giờ đệ nhị Thiên Thê tựa hồ là khắp nơi có thể thấy được!

“Là báỉ thần giáo!”

Huyền Long đạo nhân cũng chú ý tới cái kia vàng như nến nam tử, vội vàng giải thích: “Báỉ thần giáo là một chỗ cực kỳ thế lực thần bí, đối ngoại hoạt động rất ít, nhưng là mỗi lần xuất hiện, đều là cao thủ, ngay cả đám người kia thế mà cũng bị kinh động đến.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, tiếp tục uống rượu.

Lại qua một hồi.

Hấn nhượng mảy, hướng về quán rượu đầu bậc thang quét tới.

Chỉ gặp đầu bậc thang rất đi mau đi lên bốn đạo nhân ảnh, ba nam một nữ, niên kỷ cũng không nhỏ, quần áo cách ăn mặc cùng Thiên Long vực người khác hẳn bất đồng.

Tựa hồ không phải thuộc về Thiên Long vực đồng dạng.

Bọn hấn xuất hiện về sau, ánh mắt đầu tiên là tại lầu hai khu vực nhìn thoáng qua, sau đó tuyển một chỗ góc tối không người, trực tiếp đi quá khứ.

Đang dưới trướng về sau, trong đó một cái trung niên đạo cô, bàn tay vung lên, một tầng vô hình cấm chỉ chi lực trong nháy mắt khuếch tán mà ra, đem bọn hấn chỗ khu vực một mực bao trùm.

“Loại tin tức này là thật sao? Hi vọng không muốn tính sai.”

“Đúng vậy a, lần này nhận được tin tức về sau, chúng ta vạn dặm xa xôi liền chạy tới, ở giữa liền chuyển hai lần truyền tống trận.”

“Sẽ không có sai, đoạn trước thời gian thần quốc lệnh bài bay khắp nơi đều là, hiện tại thần quốc đại môn xuất hiện cũng không tính là gì, căn cứ cổ tịch ghi chép, mỗi khi thần quốc đại môn xuất hiện thời điểm, đều sẽ có loại kia tiếng dịch thần bí làm điềm báo trước...”

Mấy người vừa mới ngồi xuống, liền bắt đầu truyền âm.

Dương Phóng mắt sáng lên, trong lòng kinh nghi.

“Thần quốc đại môn?”

Hấn tiếp tục nghiêng tai lắng nghe.

Chỉ tiếc mấy người kia dị thường cảnh giác, chỉ là thấp

giọng nói chuyện phiếm vài câu về sau, liền không nói thêm lời.

Điểm tiểu nhị rất nhanh bưng lên đồ ăn, đi tới.

Mấy người kia ăn cơm xong, cũng không chờ lâu, mà là rất nhanh đứng dậy tính tiền, lần nữa rời đi quán rượu.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, yên lặng lưu ý lấy mấy người kia.

...

Thời gian vượt qua.

Trong bất tri bất giác bóng đêm giáng lâm.

Nặng nề mây đen, đêm không trung che đậy, như là một làn thật dày chặn bông, mang đến mấy phần kiềm chế cảm giác.

Chính như Huyền Long đạo nhân nói đồng dạng.

Cơ hồ vừa mới đến đêm khuya.

Một loại chói tai mà quỷ dị tiếng địch liền trực tiếp trong đêm tối yếu ớt truyền ra, thần bí khó lường, từng tia từng sợi, như oán như mộ, như khóc như tố.

Cùng lúc đó.

Từng vị cường giả thân ảnh cấp tốc hành động, từ khắp nơi khách sạn, gian phòng lướt đi.

Bọn hấn xuất hiện về sau, đầu tiên là cẩn thận phân biệt một chút tiếng địch truyền đến phương hướng, sau đó lập tức hành động, hướng về kia loại quỷ dị tiếng địch đuổi theo.

Cao cao mái hiên bên trên.

Dương Phóng mặt không biểu tình, không nhúc nhích, nhìn chăm chú lên đèn nhánh dưới bóng đêm từng đạo bóng người.

Tại bên cạnh người, thì là một mặt biển ảo Huyền Long đạo nhân.

“Tôn giả, trước đó thời điểm chính là như vậy, ba người chúng ta đang đuổi nhập một chỗ rừng rậm về sau, đột nhiên có một người trong nháy mắt khô quắt.”

Huyền Long đạo nhân nói nhỏ.

Dương Phóng không nói một lời, tiếp tục nhìn chăm chú lên một màn này.

Không ngoài sở liệu.

Ban ngày lúc vừa mới nhìn thấy quân đội cường giả, bái thần giáo cường giả, cùng đằng sau xuất hiện ba nam một nữ tổ bốn người, giờ khắc này tất cả đều xông về nơi xa.

“Đi thôi, đi qua nhìn một chút.”

Dương Phóng nói.

Xoát xoát!

Hai người thân thể lóe lên, sát na từ lòng đất biến mất, dọc theo tiếng địch truyền đến phương hướng, một đường hướng về phía trước truy tung.

Toàn bộ bóng đêm dị thường nồng đậm.

Tiếng ịch ô ô, thần bí khó lường, liên tục không ngừng từ tiền phương truyền đến.

Loại trừ thánh linh cảnh cao thủ, quả nhiên không có bất kỳ người nào có thể nghe được.

Tiếng ịch này câu hồn đoạt phách, tựa hồ là chuyên môn vì nhằm vào thánh linh.

Từng đạo bóng người không ngừng chớp động, giữa lẫn nhau không liên quan tới nhau, không nói một lời, tất cả đều nhanh đến cực hạn.

Sau nửa canh giờ.

Mọi người đã lần lượt đi thành trì, cấp tốc chui vào đến một chỗ sương trắng lượn lờ trong rừng, núi cao rừng rậm, nhiệt độ cực thấp, hoàn cảnh rắc rối phức tạp.

Khi tiến vào rừng về sau, phía trước tiếng ịch lập tức trở nên càng thêm rõ ràng.

Đám người bước chân không ngừng, ngược lại tốc độ trở nên càng nhanh.

Trong nháy mắt, rất nhiều người trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

“Tôn giả, lần trước chính là ở chỗ này xảy ra chuyện.”

Huyền Long đạo nhân nói nhỏ.

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Huyền Long đạo nhân, tiếng ịch nếu là từ nơi này truyền ra, như vậy vì sao trước người không trực tiếp dẫn ta tới nơi này, mà là muốn dẫn ta từ thành trì xuất phát? Trực tiếp từ nơi này xuất phát không được sao?”

“Tôn giả có chỗ không biết, tiếng địch này vô cùng quý dị, chỉ có tại thành trì bên trong mới có thể nghe được, cái khác bất kỳ địa phương nào đều nghe không được, mà lại chỉ có từ thành trì bên trong đuổi theo ra, mới có thể tìm được nơi này, từ cái khác bất kỳ địa phương nào đuổi theo ra, cũng không tìm tới nơi đây, nơi này tựa như là một không gian riêng biệt, vô cùng quái dị, không tồn tại trong phiên thiên địa này.”

Huyền Long đạo nhân ngưng tiếng nói.

“Độc lập không gian?”

Dương Phóng ngạc nhiên.

“Đúng thế.”

Huyền Long đạo nhân trầm giọng đáp lại.

A!

Tại bọn hắn tiếp tục hướng về phía trước truy tung thời điểm.

Bỗng nhiên!

Một đạo dị thường tiếng kêu thảm thiết đau đớn từ tiền phương truyền ra, như cùng chết trước khi chết sau cùng giãy dụa, lại giống là gặp phải cái gì vô cùng đáng sợ tra tấn, xé rách nơi đây yên tĩnh.

Truyền vang khắp nơi!

Ngay tại trong khi tiến lên mọi người không khỏi lộ ra kinh dị.

“Lại xảy ra chuyện!”

“Đồng bạn của ta biến thành một trượng da người!”

Nồng vụ che đậy trong rừng rất nhanh truyền đến mấy đạo khiếp sợ thanh âm.

Tiếp lấy Dương Phóng phát hiện bốn phía sương trắng bắt đầu quay cuồng lên, như là nhận vô hình lực lượng thần bí ảnh hưởng, trở nên càng thêm nồng đậm.

Loại kia quỷ dị tiếng địch thì là đang chậm rãi trở thành nhạt.

“Mau đuổi theo quá khứ, tiếng địch muốn tiêu tán!”

“Đi mau!”

Trong sương mù khói trắng có người phát ra kinh uống.

Cái này sương trắng quỷ dị, có thể cách trở thánh linh cấp cao thủ ánh mắt, cho dù là đệ nhị Thiên Thê nhìn thấy cũng cực kỳ có hạn, không cách nào trong nháy mắt xuyên thấu.

Dương Phóng hai người cũng trực tiếp tăng thêm tốc độ, hướng về nồng đậm trong sương mù khói trắng đuổi theo.

Sương trắng càng ngày càng đậm, càng ngày càng dày, tựa hồ vĩnh viễn không nhìn thấy cuối cùng.

Trong quá trình này, lại liên tục truyền đến bốn năm đạo dị thường chói tai kêu thảm.

Thật giống như có cái gì chuyện cực kỳ đáng sợ tại liên tục phát sinh.

Huyền Long đạo nhân ngay tại vọt tới trước ở giữa, cũng bỗng nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt

thống khổ, thân thể dừng lại, hai tay nắm lấy quần áo, trong miệng nhin không được phát ra từng đợt thống khổ thanh âm.

Dương Phóng mí mắt vầy một cái.

Lúc nào trúng chiêu?

“Cút!”

Hắn mở miệng bạo hồng, di hình hoán ảnh, lĩnh vực triển khai, trong nháy mắt xuất hiện tại Huyền Long đạo nhân phụ cận, oanh một tiếng, bàn tay đập vào Huyền Long đạo nhân phía sau lưng, liên tục vỗ trúng hẳn nhiều chỗ đại huyết, chân khí cấp tốc mãnh liệt đi vào.

Rầm rầm!

Từ Huyền Long đạo nhân thể nội bay thẳng ra vô số đạo quỷ dị bộ lông màu đen, sau đó đột nhiên cháy hừng hực, nhao nhao hóa thành bột mịn.

Rốt cục!

Huyền Long đạo nhân lần nữa khôi phục, sắc mặt trắng bệch, miệng lớn thở hỗn hển, một mặt kinh hãi.

“Đa tạ. . đa tạ Tôn giả!”

Dương Phóng ánh mắt trở nên ngưng trọng dị thường.

Bộ lông màu đen!

Tại sao sẽ là như vậy?

Mảnh này quỷ dị sơn lâm đến cùng ẩn giấu bí mật gì?

...

Chương 366 : Thụ ta mười chiêu!

Bóng đêm tĩnh mịch, nồng vụ bao phủ.

Từng tia từng sợi tiếng địch không ngừng từ tiền phương truyền đến, yếu ớt lọt vào tai, chỉ dẫn người tiến lên.

Dương Phóng hai người cũng không dừng lại, rất nhanh lần nữa hành động.

Bất quá theo sương trắng càng ngày càng đậm, phía trước tiếng địch cũng bắt đầu càng ngày càng yếu.

Cũng may Dương Phóng nắm giữ Phong luật năng lực, có thể chính xác khóa chặt loại kia tiếng địch phương hướng.

Lại qua một đoạn thời gian.

Theo bọn hắn tốc độ cao nhất đi đường.

Rốt cục!

Thân thể của bọn hắn bỗng nhiên xông ra sương trắng.

Cảnh sắc trước mắt hoàn toàn đại biến, trực tiếp xuất hiện một mảnh to lớn phế tích.

Khắp nơi sụp đổ vách tường, vỡ vụn mặt đất, nhìn một cái vô tận, tản ra vô hình mục nát khí tức.

Chỉ có một chỗ to lớn miếu cổ, bảo tồn dị thường hoàn chỉnh, đứng vững tại phế tích bên trong.

“Đây là...”

Huyền Long đạo nhân ánh mắt kinh nghi bất định.

“Tiếng địch biến mất.”

Dương Phóng tự nói.

Bỗng nhiên giống như là nghĩ tới điều gì, xoay người lần nữa trở về tới sau lưng trong sương mù trắng, nhưng khi hắn mới vừa tiến vào sương trắng, loại kia quỷ dị tiếng địch nhưng lại xuất hiện lần nữa.

Trong lòng của hắn trong nháy mắt hiểu rõ.

Xem ra chỉ có ở vào phế tích bên ngoài, mới có thể nghe được loại kia tiếng địch.

Tiến vào phế tích về sau, tiếng địch liền sẽ tự động biến mất.

Tiếng địch này quả thật là cố ý thu hút bọn họ chạy tới?

Dương Phóng ánh mắt liếc nhìn, chỉ gặp toàn bộ to lớn phế tích bên trong, một bóng người cũng còn không có.

Bọn hắn không thể nghi ngờ là đợt thứ nhất xuất hiện ở đây.

“Đi thôi, đi qua nhìn một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng, Tôn giả.”

Huyền Long đạo nhân nghiêm nghị gật đầu, nhưng trong lòng dị thường cảnh giác.

Trước đó tại trong sương mù khói trắng lúc, hấn thiếu chút nữa trúng chiêu.

Nếu không phải Dương Phóng cứu hấn, hấn cơ hồ hấn phải chết không nghi ngờ.

Đối với mảnh này tà địa, hấn không dám có chút chủ quan chi sắc.

Bước chân phóng ra, hai người thân thể rất mau tiến vào đến trước mắt trong cổ miếu, ánh mắt nhìn, chỉ gặp toàn bộ miếu cổ bên trong, lít nha lít nhít, khắc đầy Phật tượng.

Mỗi một bộ Phật tượng đều thần sắc bất đồng, tư thái bất đồng.

Có trên mặt từ bi, có trên mặt nụ cười, có thần sắc đau khổ, có bộ dạng phục tùng rủ xuống mắt, còn có ánh mắt tà nghiêng mắt nhìn, lại có trên khóe miệng câu...

Nhưng đều không ngoại lệ, mỗi một cái Phật tượng đều cho người ta một loại rất tà cảm giác.

Không phải bọn hấn tưởng mạo tà, mà là ánh mắt tà.

Ánh mắt của bọn hấn tựa như là chân thật đồng dạng.

Từ vừa tiến đến, Dương Phóng liền trong lòng ngưng tụ, cảm giác được tựa hồ có vô số đạo ánh mắt đang nhìn chăm chú mình, nhưng khi hấn dọc theo những này ánh mắt nhìn sang lúc, nhưng lại phát hiện loại này cảm giác bị nhìn chăm chăm trong nháy mắt biến mất.

Một khi chờ hấn thu hồi ánh mắt, loại kia cảm giác bị nhìn chăm chăm nhưng lại xuất hiện lần nữa.

Như thế lặp đi lặp lại, quỷ dị dị thường.

Đi ở chỗ này, để cho người ta lòng tơ từ từ, hồn phách bất an.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng dừng bước lại, ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước mắt mặt khác mấy tôn Phật tượng, ánh mắt dần dần trở nên ngưng trọng.

“Thế nào Tôn giả?”

Huyền Long đạo nhân nhin không được hỏi thăm.

“Cái này mấy tôn Phật tượng là huyết nhục chi khu.”

Dương Phóng lối ra.

“Huyết nhục chi khu?”

Huyền Long đạo nhân sắc mặt biến hóa.

Phốc!

Dương Phóng một đạo kiếm khí phát ra, nhanh như thiểm điện, trước mắt một tôn Phật tượng trong nháy mắt bị xé ra.

Huyền Long đạo nhân lập tức giật nảy cả mình.

Chỉ gặp Phật tượng nội bộ thành linh tồn tại trong máu thịt bản, xương cốt kinh mạch, vô cùng tươi non. . thật giống như đây là một tôn người sống.

Đây quả thực quỷ dị!

Bề ngoài của bọn hấn rõ ràng là da đá, cùng tượng Phật đá không khác, nhưng là bên trong thể mà mọc ra huyết

nhục, mọc ra nội tạng, có nội tạng thậm chí còn tại đông đông đông nhảy lên không ngừng.

Liên tựa như tôn này Phật tượng là sống đến đồng dạng.

Tại Dương Phóng xé ra trước mắt Phật tượng về sau, bốn phương tám hướng quỷ dị ánh mắt trong nháy mắt trở nên càng thêm nồng đậm, bất quá, tại Dương Phóng hướng về bốn phía lạnh lùng liếc nhìn về sau, những cái kia ánh mắt lại cấp tốc tiêu tán.

Huyền Long đạo nhân cũng là trực tiếp một đạo kiếm khí quét tới.

Phốc!

Lại là một tôn Phật tượng bị xé ra.

Cùng Dương Phóng xé ra đồng dạng.

Bên trong huyết nhục xương cốt, nội tạng kinh mạch, đầy đủ mọi thứ, tinh hồng huyết thủy chảy đầy đất đều là.

Hai người cảm giác sâu sắc quỷ dị, sau đó lập tức ở toà này chùa miếu bên trong tìm tòi.

Bất quá đáng tiếc, toàn bộ chùa miếu loại trừ cái này lít nha lít nhít gần ngàn tòa Phật tượng, tựa hồ đã không có vật khác.

Ngay tại Dương Phóng tiến hành suy tư thời điểm.

Bỗng nhiên, nơi xa trong sương mù, lần nữa truyền đến quỷ dị động tĩnh.

Lại là một bóng người từ trong sương mù cấp tốc vọt

vào, mặc một bộ cổ phác trường bào màu xám, sắc mặt vàng như nến, phán đoán không ra tuổi tác, mới vừa đến đến, chính là sắc mặt đột biến, lập tức nhìn về phía chùa miếu bên trong Dương Phóng hai người.

Lại có người so với hắn còn sớm đến sớm?

“Là hắn, ban ngày bái thần giáo cao thủ!”

Huyền Long đạo nhân lập tức nói nhỏ.

Kia trường bào màu xám nam tử sắc mặt biến huyền, tại đến về sau, đầu tiên là nhìn một chút Dương Phóng hai người, sau đó lại nhìn một chút miếu cổ, nhẹ nhàng chấp tay, lập tức ở chùa miếu một bên quan sát.

Dương Phóng điềm nhiên như không có việc gì, coi như không thấy, không rảnh để ý.

Mà tại cái này hồi bào nam tử đến sau không bao lâu.

Phía ngoài trong sương mù, lần nữa truyền đến động tĩnh.

Lại là liên tục hai đạo nhân ảnh cấp tốc vọt tới.

Người cầm đầu rõ ràng là một cái hoàn toàn xa lạ lão giả, thân thể dị thường rộng lớn, mặc một bộ áo bào đen, lông mày thô to, mặt như điều hâu, ánh mắt dị thường sắc bén.

Bất quá tại thứ năm quan phía trên, lại có một loại khó tả tro tàn chi sắc, tựa hồ lâu dài cùng người chết liên hệ.

Ở sau lưng hắn, thì đứng vững vàng một tôn cao tới hơn ba mét kinh khủng bóng người, sắc mặt lạnh lùng, không nhúc nhích, như là một tòa nặng nề Thiết Tháp đồng dạng.

Lão giả này mới vừa xuất hiện, chính là ánh mắt ngưng lại, hướng về Dương Phóng bọn người nhìn sang.

Sau đó ánh mắt chuyển động, như có điều suy nghĩ, lập tức cắm đầu tại trong cổ miếu tìm tòi.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Bên ngoài lục tục ngo ngoe bắt đầu có người tiến đến.

Mỗi lần tiến đến đều là một người hoặc hai người.

Bóng người càng ngày càng nhiều, tất cả đều là cường giả.

Đảo mắt đạt đến hơn mười người tình trạng.

Mỗi người sau khi đi vào đều không nói một lời, cắm đầu lục soát.

Chỉ tiếc toàn bộ miếu cổ, loại trừ Phật tượng vẫn là Phật tượng.

Hoàn toàn tìm không ra bất luận cái gì vật có giá trị.

Bỗng nhiên!

Có người nhẹ giọng cười nhẹ, thanh âm dễ nghe êm tai, quanh quần nơi đây, như là không cốc truyền vang.

“Hì hì, thật sự là nghĩ không ra, lần này thật vất vả đột phá sương trắng, tiến vào bên trong, lại là lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng, cái gì đều không tìm được, thật không biết là không có bảo bối, vẫn là nói, bên trong bảo bối đã sớm bị một ít người cho sớm được.”

Thanh âm của nàng tựa hồ chỉ, mang theo cười mỉm

thần sắc.

Rõ ràng là một vị thân thể cao gầy, mặc váy đỏ nữ tử.

Nàng tướng mạo thanh tú, một đầu đen nhánh tóc dài, dưới váy bày một mực xẻ tà đến đùi chõ, lộ ra trắng nõn quang nộn làn da, nụ cười trên mặt ngọt ngào, quét về phía đám người.

Bách Hoa lâu Tống Huyền.

Đám người trong nháy mắt biến sắc, minh bạch nàng ý tứ, từng đôi mắt lúc này hướng về bọn hấn trước đó người kia quét tới.

Trước đó người kia lại nhanh chóng hướng về càng trước đó người kia quét tới.

Rất nhanh ánh mắt cấp tốc hội tụ đến vị kia hôi bào nam tử cùng Dương Phóng nơi đó.

Hôi bào nam tử cấp tốc rút lui, vội vàng mở miệng: “Không nên nhìn ta, ta không phải cái thứ nhất đến, tại ta đến về sau, bọn hấn hai vị liền đã sớm đến!”

Hấn trực tiếp chỉ hướng Dương Phóng hai người.

Dương Phóng chấp hai tay sau lưng, không nói một lời, như cũ tại lẳng lẳng nhìn về phía trước mắt Phật tượng.

Đối với lời của mọi người, tựa hồ không có chút nào động dung.

Nhưng hấn bên người Huyền Long đạo nhân lại biến sắc, mở miệng nói ra: “Chúng ta mặc dù sớm đến sớm, nhưng không có tìm tới bất kỳ vật gì, toàn bộ miếu cổ, loại trừ những này Phật tượng, không thu hoạch được gì.”

“Hì hì ha ha, có hay không đồ vật, còn không phải các người nói cái gì chính là cái đó, đáng thương chúng ta hao phí tâm tư tới, lại chẳng được gì.”

Người mặc váy đỏ, thân cao chọn Tống Huyền, một bên doanh doanh mỉm cười, một bên nhìn về phía Huyền Long đạo nhân, nói: “Đạo trưởng, đã đạt được bảo vật, sao lại cần của mình mình quý? Nô gia nghe nói, mỗi lần thần quốc đại môn sắp hiển hiện, đều sẽ có thần bí tiếng địch làm dẫn đường, không biết là thật là giả? Đạo trưởng không ngại đem chỗ bảo vật lấy ra, đại gia cũng tốt cộng đồng tham khảo.”

“Ta nói chúng ta cái gì đều không được đến, người cần gì phải cố ý châm ngòi!”

Huyền Long đạo nhân lạnh giọng mở miệng.

“Ai, xem ra đạo trưởng thật sự là oan uổng nô gia, đáng thương nô gia một cái phụ đạo nhân gia, thấp cổ bé họng, coi như lòng có bất mãn, lại sao có thể làm gì đắc được đạo dài? Huống hồ các người thế nhưng là hai người, nô gia chỉ là khu khu một người, thật sự là tiếc nuối.”

Tống Huyền một mặt ủy khuất, trong miệng thở dài.

Bốn phía mọi người đều là sắc mặt trầm xuống, từng tia ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, hướng về Huyền Long đạo nhân, Dương Phóng hai người thân thể lạnh lùng quét tới.

“Đạo trưởng, phải chăng thanh bạch, có thể hay không để cho chúng ta soát người?”

Một cái diện mục thon gầy, ước chừng một mét sáu mấy lão giả, lạnh giọng mở miệng, trên cằm súc lầy chòm râu

dê rừng, ánh mắt như điện.

“Hừ!”

Huyền Long đạo nhân phát ra hừ lạnh, lạnh giọng nói:
“Các người đừng khinh người quá đáng, lão đạo nói không có phát hiện liền không có phát hiện, muốn soát người, không khỏi ý nghĩ hảo huyền đi!”

“Đạo trưởng, không làm việc trái với lương tâm, không sợ quỷ gõ cửa, đã không có đạt được bảo vật, cần gì phải chột dạ? Để cho chúng ta lục soát một chút chính là.”

“Không tệ, đạo trưởng luôn miệng nói các người là thanh bạch, thế nhưng là ai có thể tin tưởng? Nhiều người như vậy, chỉ có các người là sớm đến, theo ta thấy, bảo vật tất nhiên trên người các người!”

“Đạo trưởng, một người độc tham, cũng không phải cái gì thói quen tốt!”

“Còn xin đạo trưởng để cho chúng ta vừa tìm!”

Đám người mở miệng, ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo, bước lên phía trước.

Từng đợt khí tức vô hình phong tỏa bốn phía, đem Dương Phóng cùng Huyền Long đạo nhân một mực bao khóa.

“Các người!”

Huyền Long đạo nhân sắc mặt giây lát biến.

“Có gì đó quái lạ!”

Bỗng nhiên, tại Huyền Long đạo trưởng sau lưng Dương

Phóng, thanh âm vang lên, đưa lưng về phía đám người, nói: “Huyết nhục Phật tượng số lượng tại tăng nhiều!”

Hắn như cũ tại nhìn về phía trước mắt đông đảo Phật tượng.

Trước đó Phật tượng bên trong chỉ có 14 cỗ có huyết nhục chi khu.

Nhưng bây giờ trực tiếp khuếch trương tăng đến 20 cỗ.

Những này Phật tượng tựa hồ đang không ngừng từ thạch điêu thân thể, chuyển hóa làm huyết nhục chi khu.

Mà lại!

Âm thầm loại kia thăm dò tới ánh mắt trở nên càng thêm dày đặc, tựa hồ xảy ra chuyện gì quỷ dị biến cố.

“Hì hì ha ha, vị tiền bối này, người tựa hồ từ đầu đến cuối đều rất bình tĩnh, hẳn là nơi này bảo vật là bị người được?”

Một thân váy đỏ, thân thể yếu điệu Tống Huyền, một bên doanh doanh cười nhẹ, một bên hướng về Dương Phóng đi tới, vô cùng đáng thương mà nói: “Tiền bối, đã đạt được bảo bối, có thể hay không cũng làm cho thiếp thân nhìn một chút, tiền bối yên tâm, thiếp thân cam đoan nhìn thoáng qua là được, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ tham lam, tiền bối nếu là không tin lời nói, thiếp thân có thể sờ lấy tim thề...”

Phốc phốc!

Lời còn chưa dứt, Dương Phóng bỗng nhiên trở lại, một thanh nắm vuốt Tống Huyền cái cổ, vô cùng đột ngột, ngữ khí băng lãnh, mở miệng nói: “Ồ ào, cút!”

Ầm!

Hắn tiện tay quăng ra, tại chỗ đem Tống Huyền thân thể hung hăng ném bay ra ngoài, như là ném rác rưởi, trong nháy mắt nện ở nơi xa góc tường, tại chỗ rơi Tống Huyền mặt mũi tràn đầy máu tươi, lộ ra kinh hãi.

Những người khác tất cả đều sắc mặt biến hóa, đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng.

Tống Huyền!

Đệ nhị Thiên Thê thực lực, lại bị người này trong nháy mắt ném ra?

“Hừ!”

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm lạnh như băng truyền ra.

Chính là trước đó cái thứ ba tiến đến áo bào đen lão giả.

Hắn thân thể rộng lớn, lông mày thô to, mặt như điều hâu, một đôi ánh mắt lộ ra dị thường sắc bén, lạnh lùng nhìn chăm chú lên Dương Phóng, nói: “Thật là bá đạo thủ đoạn, các hạ chính là như vậy khi dễ yếu thế nữ lưu? Cho dù nơi đây bảo vật thật bị người được, các hạ cũng không nên xuất thủ đả thương người a? Người muốn động thủ, cần gì phải cầm mạnh lạng yếu? Không bằng bồi lão phu chơi một chút thế nào! !”

Sưu!

Bên cạnh hắn vị kia cao hơn ba mét khô ngô bóng người bỗng nhiên xông ra, nhanh đến cực hạn, như là tàn ảnh, trên thân bộc phát ra một cỗ vô cùng kinh khủng khí tức, không nói một lời, nâng quyền liền nện.

Oanh!

Một sát na, thiên địa lay động, không gian vặn vẹo.

Toàn bộ miếu hoang bên trong tất cả khí cơ cơ hồ đều bị một quyền này của hắn hấp dẫn mà đi, thiên băng địa liệt, không gian ảm đạm, tựa hồ tâm thần của mọi người đều bị trong nháy mắt hấp thu.

Mọi người không khỏi trong nháy mắt biến sắc.

Thứ ba Thiên Thê!

Cái này khô ngô bóng người đúng là một bộ thứ ba Thiên Thê cao thủ?

“Không đúng, là khô lỗi!”

Quân đội cường giả Quách Tử Minh nghẹn ngào mở miệng.

Một bộ thứ ba Thiên Thê khô lỗi?

Cái này so thứ ba Thiên Thê cao thủ càng hiếm thấy!

Nhưng mà!

Tại con khô lỗi này một quyền đập tới sát na, lại phát hiện Dương Phóng diện mục lạnh lùng, một bước đi ra, thân thể tựa hồ vô hạn phóng đại, khí thế mãnh liệt, trong nháy mắt lấp đầy giữa thiên địa.

Đây cũng không phải là thân thể của hắn thật biến lớn, mà là một loại khí thể cải biến, là lĩnh vực cùng tinh thần vặn vẹo, khiến cho hắn tại mọi người sinh ra ảo giác.

Thật giống như một nháy mắt Dương Phóng biến thân

làm to mườì mấy mét, khí tức kinh khủng.

Toàn bộ thiên địa đều giống như hướng về thân thể của hắn dung hợp mà tới.

Một cái bàn tay đống ra, ẩn chứa thần bí pháp lý, phẳng phát vỡ vụn thiên địa, tôn này khôì lỗi nhĩn không được phát ra gào thét thanh âm, chỉ cảm thấy bốn phương tám hướng không gian tất cả đều tại âm âm rung động, hướng về hắn nghiền ép mà đi.

Thật giống như đem hắn đột nhiên giam cầm tại một cái lồng giam bên trong đồng dạng.

Đối mặt càng lúc càng lớn bàn tay, hắn đã không có bất luận cái gì sức phản kháng, đành phải giơ lên hai tay, hướng về phía trên ra sức ngăn cản.

Ba!

Một tiếng vang trầm, hàm ẩn tầng mây chực chấn động chi lực.

Lộp bộp!

Trong nháy mắt, cỗ này thứ ba Thiên Thê khôì lỗi tại chỗ bay ngược, hóa thành một bãi bùn nhão, hung hăng nện ở nơi xa, không nhúc nhích, tất cả xương cốt kinh mạch hết thảy vỡ nát.

Hết thảy trước mắt ảo giác rốt cục bắt đầu hết thảy biến mất.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, quần áo bay múa, một tay vác tại sau lưng, một tay đặt ở trước người.

Thật giống như không cần tốn nhiều sức.

Đám người náo hải một đờc, ông ông tác hưởng.

Thứ ba Thiên Thê!

Cái này. . đúng là một tôn ần núp thứ ba Thiên Thê? ?

Vị kia áo bào đen lão giả cũng là mặt mũi tràn đầy trắng bệch, nhận phản phệ, thân thể cấp tốc hướng về sau rút lui, tràn đầy vẻ hoảng sợ, trực tiếp một búng máu phun ra.

“Người. . người...”

Hắn vô cùng hoảng sợ, chỉ vào Dương Phóng, lại là một câu cũng nói không ra.

Còn sống thứ ba Thiên Thê?

“Nơi đây cổ quái, bản tọa cũng không nhìn thấy bất luận cái gì dị bảo, còn có ai muốn tiếp tục hỏi thăm bản tọa?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, nhìn về phía đám người.

Mọi người nhất thời cúi đầu xuống, không nói một lời, mồ hôi lạnh cuồn cuồn.

Bọn hắn vừa mới lại bức bách một vị thứ ba Thiên Thê kinh khủng tồn tại!

“Đã không nghĩ hỏi, thật là đến phiên bản tọa hỏi.”

Dương Phóng lạnh giọng nói ra: “Nơi đây đến tột cùng có cái gì cơ mật? Vì sao các người muốn chạy theo như vịt?”

Ánh mắt của hắn lạnh lùng, giống như là nhìn về phía đám người nội tâm.

Mỗi người đều có loại toàn thân trên dưới đột nhiên trong suốt cảm giác.

Cuối cùng là cái gì lão quái vật?

“Tiền bối. . . tiền bối không biết?”

Quách Tử Minh nhắm mắt nói.

“Ta cần biết không?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

Quách Tử Minh sắc mặt giây lát biến, lập tức cúi đầu xuống, nói: “Tiền bối, văn bối cũng là tìm đọc nhiều mặt cổ tịch mới phát hiện nơi đây quái dị, nơi đây rất có thể là lần trước thần quốc đại môn mở ra lúc môn hộ chỗ,

Bây giờ hơn ngàn năm đi qua, thần quốc đại môn có lẽ sẽ lần nữa mở ra, mà lại căn cứ cổ tịch ghi chép, thần quốc đại môn mỗi lần mở ra, đều sẽ có thần bí thanh âm truyền ra, điểm này trước đó đã được đến nghiệm chứng!

Ngoài ra, còn sẽ có thần quốc khí tức tràn ra, loại khí tức này nếu là hấp thu nhập thể, có thể triệt để thanh trừ thể nội Hắc Âm âm mai!”

“Thần quốc khí tức?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, chỉ bất quá chẳng biết tại sao, hiện tại tựa hồ cũng không có bất kỳ cái gì dị thường.”

Quách Tử Minh đáp lại.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, lần nữa ngẩng đầu nhìn về phía trước mắt đồng đảo Phật tượng.

Một đám huyết nhục Phật tượng bên trong, lại vô thanh vô tức, nhiều hơn ba cái.

Đây tuyệt đối là một loại nào đó không rõ dấu hiệu!

Đúng lúc này!

Đột nhiên, có người khẽ di một tiếng, nói: “A, các người cảm nhận được cái gì không có? Giống như có cỗ thần thánh khí tức xuất hiện?”

“Đúng vậy, là có một loại thần thánh khí tức!”

“Là thật, nhanh hấp thu!”

Đám người nhao nhao ngồi xếp bằng xuống dưới, bắt đầu vận chuyển công pháp.

Một bên Huyền Long đạo nhân cũng thần sắc khẽ biến, truyền âm nói: “Tôn giả, giống như thật có một loại khí tức.”

Dương Phóng lại mày nhăn lại, không nói một lời, tiếp tục xem hướng trước mắt đồng đảo Phật tượng.

Phật tượng nhếch miệng lên, lộ ra thần bí khó lường độ cong.

Vô số đạo quỷ dị ánh mắt như cũ tại âm thầm nhìn về phía Dương Phóng.

Những này ánh mắt so trước đó trở nên càng thêm yêu dị, càng làm thật hơn thực.

“Nơi đây không rõ, đi!”

Hắn ngửi khí lạnh lùng, nhanh chân đi ra, một khắc đồng hồ cũng không muốn chờ lâu.

Về phần Địa Phủ nhiệm vụ?

Hắn nói thẳng phát hiện thần quốc đại môn chính là, cụ thể có phải hay không thần quốc đại môn, hắn đã không muốn tiếp tục truy đến cùng, ai nghĩ đến tra liền để ai đến tra đi.

Huyền Long đạo nhân lập tức đi theo Dương Phóng sau lưng.

Đám người nhao nhao lộ ra hồ nghi, nhìn về phía Dương Phóng.

Quân đội Quách Tử Minh trong lòng suy tư, lập tức nói nhỏ: “Chúng ta cũng đi!”

Dạng này một vị thứ ba Thiên Thê cao thủ, lại một khắc cũng không nhiều đợi, đủ để chứng minh nơi đây cổ quái.

Hắn Quách Tử Minh có thể một đường đi đến hiện tại, cẩn thận chặt chẽ, chưa từng làm hiểm.

Những người khác sắc mặt biến đổi.

Tại kịch liệt giãy dụa về sau, lại có không ít người cấp tốc cùng hướng về phía Dương Phóng.

Ngay tại lúc bọn hắn bước chân vừa mới đi vào mê vụ về sau, bên tai ung dung tiếng địch vang lên lần nữa, câu tâm hồn người, càng lúc càng lớn, tựa hồ truyền vào đám người sâu trong linh hồn.

Dương Phóng không nói một lời, sắc mặt lạnh lùng, chỉ

lo hướng về lai lịch trở về.

Đối với tất cả tiếng địch như là mắt diếc tai ngơ.

Sau lưng đám người cũng nhao nhao tăng tốc bước chân.

Nhưng mà!

Khi bọn hắn một đường đi qua thời điểm, lại phát hiện trước mắt mê vụ giống như là vô biên vô hạn, không ngừng cuộn cuộn, trùng trùng điệp điệp, tràn ngập thiên địa, sớm đã che khuất đường đi.

Bọn hắn đi mấy canh giờ, lại vẫn không có tìm tới đường ra.

“Tại sao có thể như vậy?”

“Đường ra được phong?”

“Trước đó chưa hề xuất hiện qua!”

Đám người giật mình mở miệng.

Dương Phóng bước chân dừng lại, một thân thanh sam, ánh mắt lạnh lùng, hướng về trước mắt sương trắng nhìn lại, nói: “Nghe, không quản người là ai, ta vốn không muốn trêu chọc người, người cũng không cần chọc tới ta, người đi người Dương quan đạo, ta qua ta cầu độc mộc, đừng có lại dây dưa.”

Sương trắng chỗ sâu, mông lung ở giữa, xuất hiện một chiếc ô bông thuyền, vô cùng quý dị, tung bay ở trong sương mù, tựa hồ đem nồng đậm sương trắng trở thành dòng sông đồng dạng.

Phía trên đứng vững vàng một bóng người, chấp hai tay

sau lưng, ngữ khí ung dung.

“Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, chẳng phải là quá mức dễ dàng? Ta hao tổn tâm cơ mới đem người nhóm dẫn tới, người có thể thụ ta mười chiêu, ta liền để người rời đi!”

...

Chương 367 : Thần thông: Tứ Vực Luân Hồi! !

Nồng đậm trong sương mù khói trắng đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm quái dị, phiêu miểu khó lường, ẩn chứa cười nhạt ý, làm cho tất cả mọi người đều thất kinh.

Có sinh vật?

Nơi này lại có sinh vật?

Đối phương đúng là cố ý đem mọi người dẫn tới? !

“Người là ai? Lại dám cùng các thế lực lớn là địch?”

“Người có âm mưu gì?”

“Hiện ra người chân thân!”

Đám người nhao nhao quát chói tai.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, chăm chú nhìn trước mắt mờ lung sương trắng.

Trong sương mù khói trắng ô bông thuyền ung dung lắc lư, dần dần rõ ràng, bại lộ tại đám người tầm mắt.

Toàn bộ thuyền dị thường mục nát, giống như là kinh lịch vô số tuế nguyệt, thân thuyền, boong tàu rất nhiều nơi đều đã mục nát, tràn ngập một cỗ gay mũi khí tức.

Phía trên lại đứng vững một tôn người mặc bạch bào, chấp hai tay sau lưng quỷ dị bóng người.

Đương này quỷ dị bóng người chậm rãi quay đầu thời điểm, lập tức tất cả mọi người trong lòng giật mình, vô ý thức hướng về sau rút lui.

Chỉ gặp đạo nhân ảnh này khuôn mặt vuông vức, không có ngũ quan, vô cùng quỷ dị, ngay cả miệng đều không có.

Nhưng lại hết lần này tới lần khác cho người ta một loại ảo giác, thật giống như tại hấn mặt hướng đám người, lộ ra mỉm cười, có một loại kinh dị cảm giác.

“Người là ai?”

Huyền Long đạo nhân mở miệng kinh thét lên: “Giả thần giả quỷ!”

Hô!

Hấn tay áo vung lên, vô hình lĩnh vực khuếch tán mà ra trực tiếp hướng về kia đạo nhân ảnh bao phủ tới, ý đồ thăm dò sâu cạn.

Nhưng lại căn bản vô dụng.

Lĩnh vực chi lực vừa mới rơi xuống, tựa như cùng bị bọt biển hút nước, xoát một chút, trong nháy mắt biến mất.

Cái kia đạo quỷ dị bóng người mỉm cười, đột nhiên từ trên ván thuyền một bước đi ra, hướng về đám người tiếp cận mà đến, phẳng phát toàn bộ khu vực bỗng nhiên mờ đi.

Liên như là một trương to lớn Thiết Mạc trực tiếp che lòng mà xuống, che lại hết thảy.

Hấn thân thể giống như là tại vô hạn biển lớn, cùng chung quanh lẫn lộn sương trắng, đen nhánh thiên địa,

nồng đậm rừng rậm trực tiếp hoàn mỹ tạo thành một cái chĩnh thể.

Khẽ động, tất cả thiên địa động.

Giờ khắc này giống như không phải một người, mà là cả vùng không gian đều tại hướng về đám người đề xuống.

“Muốn chạy trốn ra lòng bàn tay của ta lại nào có dễ dàng như vậy?”

Cái kia đạo quỷ dị bóng người lên tiếng cười nói.

Một bàn tay trực tiếp hướng về đám người ập đến, hư hư thật thật, giống như thật không phải thật, giống như giả không phải giả, đang nhanh chóng biến lớn, còn muốn nhất cử đem mọi người tất cả đều chụp chết.

Một nháy mắt tất cả mọi người lông tơ đứng vững, cảm giác được giống như là thiên không sụp đổ đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống.

Cái này sinh vật, không biết lai lịch, nhưng không thể phủ nhận, lại vô cùng kinh khủng.

Đối với lĩnh vực cùng tinh thần vận dụng, không kém chính mình, thậm chí càng ẩn ẩn cao chi.

“Hừ!”

Hắn phát ra hừ lạnh, không nguyện ý cùng đối phương quá nhiều dây dưa, một bước đi ra, quần áo phiêu động, thể nội lĩnh vực trong nháy mắt triển khai, toàn bộ thực lực bộc phát.

Ở vào trong sương mù trắng, chung quy là đối phương địa bàn.

Hắn muốn động thủ nhất định phải lấy thể sét đánh lôi đình đánh tan đối thủ!

Tuyệt không thể kéo dài thời gian, nếu không một khi thời gian quá lâu, khó tránh khỏi sẽ phát sinh dị biến!

Oanh!

Không gian giam cầm!

Toàn bộ thiên địa đột nhiên run lên, không gian tựa như đột nhiên đứng im, quỹ dị sức mạnh đáng sợ bộc phát ra, làm cho đối phương vừa mới đạt đến ” thiên địa hợp nhất ” khí thể trong nháy mắt ngưng kết.

Không chỉ có như thế, bốn phương tám hướng không gian rất nhanh lại giống là biến thành tường đồng vách sắt, đột nhiên co vào, hướng về thân thể của hắn nghiền ép mà đi.

Dương Phóng càng là thân thể nhoáng một cái, ánh mắt băng lãnh, trực tiếp xuất hiện tại đối phương phụ cận, bàn tay cổ phác vô hoa, đi lên một chưởng hướng về đối phương thân thể ấn đi.

“A?”

Tôn này sinh vật bỗng nhiên bị giam cầm thân thể, lập tức phát ra nhẹ nghi thanh âm, lộ ra kinh dị, tựa hồ hoàn toàn không ngờ rằng một màn này.

Hắn lúc này chấn động thân thể, ý đồ giãy dụa, toàn thân trên dưới bộc phát ra một cỗ sức mạnh bí ẩn khó lường, muốn phá vỡ Dương Phóng lĩnh vực.

Nhưng vào lúc này, Dương Phóng trực tiếp một đạo bạo hồng truyền ra, lôi âm chấn động, trong nháy mắt chui

vào người này não hải, để đầu óc hẳn oanh minh, ông ông tác hưởng, hồn phách đều rất giống ngấn ngủi ly thể.

Dương Phóng kia cổ phác vô hoa một chưởng tùy theo nhanh chóng phóng đại, trực tiếp rần rần chắc chắc rơi vào hẳn mi tâm chỗ.

Phốc!

Lộp bộp!

Tàng mấy chục chấn động chi lực trong khoảnh khắc tràn vào đến đối phương thể nội, từ trong tới ngoài, đem đối phương xương cốt, kinh mạch, huyết nhục phá hư đến rối tinh rối mù, liên đới lấy phòng ngự lớp màng bên ngoài đều trong nháy mắt vỡ tan.

Sau đó tại vô hình lĩnh vực xé rách dưới, đối phương toàn bộ thân hình tại chỗ chia năm xẻ bảy, phịch một tiếng, bắn tung toé ra mảng lớn huyết quang, biến thành mấy chục khối.

“Đi!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, ống tay áo phiêu động, vô hình lĩnh vực trong nháy mắt tiêu tán, hướng về nơi xa đi đến.

Đám người cho đến lúc này mới rốt cục kịp phản ứng, lần nữa khôi phục hành động.

Từng cái lộ ra vẻ kinh hãi!

Kinh khủng!

Vị này thần bí tiền bối quá mức kinh khủng!

Đối mặt kia thần bí không biết sinh vật, lại cũng có thể một chưởng đánh giết!

Huyền Long lão đạo từ chỗ nào tìm tới loại này bằng hữu?

Nhưng mà!

Mọi người ở đây vừa muốn rời đi, bỗng nhiên, Dương Phóng sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu, trong con ngươi bắn ra hai đạo ánh sáng thần quang.

Đón lấy, đám người cũng tất cả đều biến sắc, không thể tin.

Soạt!

Vừa mới bị Dương Phóng nhất cử xé nát thần bí sinh vật, thế mà lần nữa hướng về ở giữa khép lại, tất cả huyết nhục cấp tốc ngưng tụ, trong nháy mắt lần nữa tạo thành thân thể của hắn.

Hắn khuôn mặt yêu dị, đứng tại giữa không trung, bằng phẳng ngũ quan bên trên phẳng phất có vô hình ánh mắt, tại hướng về Dương Phóng xem ra, ngạc nhiên nói: “A, người vừa mới đó là cái gì thủ đoạn, có thể để cho ta cũng cảm giác được ngây ngô, như có một loại thần linh khí tức, đây là Thần Chủng!”

Dương Phóng diện mục lạnh lẽo.

Không chết!

“Hì hì ha ha, người không giết chết được ta, ta nói có thể thụ ta mười chiêu bất tử, ta mới có thể buông tha các người, nhưng bây giờ ta còn một chiêu đều không có ra người liền muốn đi, chẳng phải là quá dễ dàng sao?”

Cái kia quỷ dị bóng người phát ra trợn trợn tiếng cười.

Hắn tựa hồ không sợ hãi, quần áo phiêu động, lần nữa hướng về Dương Phóng một bước đi tới.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, thân thể trong nháy mắt nghênh tiếp, lĩnh vực bộc phát, lôi âm chấn nhiếp, lại là hàm ẩn tầng mây chực chấn động chi lực một chường trực tiếp khắc ở trên người hắn, oanh một tiếng, để hắn chia năm xẻ bảy.

Sau đó Dương Phóng quanh thân chấn động, ô quang hiển hiện, một cái cự đại Hắc Âm vòng xoáy xuất hiện ở trước mắt khu vực, đối những này huyết nhục nhanh chóng cắn nuốt.

Nhưng bỗng nhiên Dương Phóng nhướng mày, di hình hoán ảnh, trực tiếp từ biến mất tại chỗ, sát na xuất hiện ở một cái khác khu vực.

Chỉ gặp tại hắn vừa mới đất lập thân, cái kia đạo quỷ dị bóng người lần nữa nổi lên, ngũ quan ngay ngắn, khí tức yêu dị, lộ ra từng tia từng tia nụ cười quỷ dị, nói: “Không có ích lợi gì, ngươi vẫn là không giết chết được ta, dù là ta chỉ có một giọt máu tươi vẫn còn, đều sẽ không ngừng phục sinh, thủ đoạn của ngươi thật làm cho ta càng ngày càng cảm thấy hứng thú.”

Đám người nhao nhao kinh hãi.

Chỉ cần có một giọt máu tươi, liền có thể không ngừng phục sinh?

“Ngươi đến tột cùng là cái gì?”

Dương Phóng lạnh giọng hỏi thăm.

“Ta nha? Ta cũng không biết ta là cái gì? Ta tỉnh lại sau giấc ngủ, toàn bộ thế giới liền đại biến dạng, ngay cả ta cũng mất trí nhớ, bất quá, ta chỉ cần biết mỗi thôn phệ một cao thủ, ta liền sẽ cường đại một phần, thôn phệ càng nhiều ta liền có thể càng mạnh.”

Quý dị bóng người nhìn chăm chú lên Dương Phóng, lên tiếng cười nói: “Cho nên ta mới tốt hết tâm kế đem các người dẫn tới, người cũng dừng lại vùng vầy, ngoan ngoãn cùng ta dung hợp làm một, há không càng tốt hơn!”

Hô!

Thân thể của hắn lần nữa hướng về Dương Phóng đi tới, xuyên toa không gian, nhanh đến cực hạn.

Dương Phóng trong lòng phát lạnh.

Quái vật này đúng là gần nhất mới thức tỉnh?

Tỉnh lại sau giấc ngủ, thế giới liền đại biến dạng rồi?

Chẳng phải là nói hắn sống vô số năm?

Ầm!

Dương Phóng lại là một chiêu đem hắn chấn vỡ ra, hóa thành mảng lớn huyết vụ.

Nhưng cùng trước đó, đối phương thân thể xuất hiện lần nữa, quần áo phiêu động, tiếng cười không giảm, toàn vẹn không có bất kỳ cái gì suy yếu chỗ, liền ngay cả Hắc Ám thần chủng thôn phệ cũng vô pháp nhất cử đem hắn nuốt hết.

“Thế nào? Còn muốn tiếp tục đánh sao? Ta biết người ý nghĩ, người cho rằng ta mỗi lần phục sinh đều sẽ hao

phí tinh lực, cho nên mới đem ta lần lượt địa đánh nát, lần lượt tiêu hao tinh lực của ta, nhưng vô dụng, ta mỗi lần phục sinh, không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, coi như chính người lực lượng hao hết, ta cũng vẫn như cũ không có việc gì.”

Hắn chấp hai tay sau lưng, ngữ khí ung dung.

“Thật sao? Ta nhìn chưa hẳn!”

Dương Phóng chăm chú nhìn thân thể của hắn, trong lòng hiện ra một cái ý nghĩ, cười lạnh mở miệng.

“Chưa hẳn?”

Kia quái dị bóng người lần nữa cười, nói: “Nhân loại các người luôn luôn chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, đã dạng này, vậy ta liền để người xem thật kỹ một chút là được.”

Xoát!

Bước chân hắn một bước, lần nữa hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc tiếp cận quá khứ.

Bất quá đúng lúc này!

Dương Phóng bỗng nhiên bạo hồng, lời âm bộc phát.

Ầm ầm!

Bốn phương tám hướng không gian lần nữa giam cầm, đột nhiên ngưng làm một thể, sau đó bốn cái vô cùng quỷ dị vòng xoáy bỗng nhiên hiển hiện, lóe ra tử, thanh, hoàng, hắc bốn loại bất đồng nhan sắc.

Tứ Vực Luân Hồi!

Bốn cái vòng xoáy vừa mới hiển hiện, tựa như cùng kết

nổi hướng về phía bốn phía hoàn toàn bất đồng quỹ dị không gian, tản mát ra từng đợt cuồng mãnh hấp lực, hướng về kia đạo quái dị bóng người cấp tốc nuốt sống xuống dưới.

Cái kia đạo quái dị bóng người bị giam cầm thân thể, lộ ra kinh ngạc, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

“Đây là...”

Rất nhanh hắn lộ ra kinh dị.

Bởi vì hắn phát hiện cái này bốn cái quỹ dị vòng xoáy, lại liên tiếp bốn cái bất đồng không gian, thông hướng vô tận không biết chỗ, đang điên cuồng dất thân thể của hắn, muốn đem hắn thân thể kéo thành bốn phần, phân biệt trấn áp tại bốn cái bất đồng không gian.

Mặc dù hắn có thể Tích Huyết Trùng Sinh, nhưng cũng là có điều kiện, nếu là thân thể bị trấn áp tại bốn cái bất đồng chiều không gian không gian.

Như vậy hắn căn bản không có khả năng lần nữa trùng sinh!

Đối phương làm sao lại nắm giữ khủng bố như vậy thần thông!

Mà lại!

Bốn cái bất đồng không gian bên trong lại tất cả đều truyền đến cực kỳ nồng đậm thần linh khí tức.

Thật giống như có bốn tôn vô cùng kinh khủng 【 công việc thần 】 ẩn tàng trong đó!

Hắn vội vàng liều lĩnh giăng co, toàn thân trên dưới tản mát ra từng đợt thần bí chi lực, muốn tránh thoát Dương

Phóng lĩnh vực, thoát khỏi loại này quỷ dị vòng xoáy
thôn phệ.

Nhưng căn bản vô dụng.

Dương Phóng trực tiếp khống chế lại bốn cái vô cùng
quỷ dị vòng xoáy, hướng về kia đạo quỷ dị bóng người
thân thể nhanh chóng dán tới.

Quỷ dị bóng người lập tức lộ ra trận trận vẻ hoảng sợ.

Bất luận là vòng xoáy bên trong lực lượng kinh khủng,
vẫn là bên trong dị thường nồng đậm thần linh khí tức,
tất cả đều để hấn cảm thấy trận trận tê cả da đầu.

Chẳng lẽ trong này còn có công việc thần?

“Không muốn!”

Trong miệng hấn kêu sợ hãi.

Mắt thấy bốn cái vòng xoáy cấp tốc thôn phệ mà đến,
hấn trực tiếp phát động cấm thuật, thân thể bỗng nhiên
tự bạo, oanh một tiếng, hóa thành một mảnh cực kỳ
khủng bố dòng năng lượng, như là một cái cự đại mây
hình nắm trực tiếp ở chỗ này nổ tung, kinh khủng quang
mang quét ngang bốn phía.

Dương Phóng biến sắc, vội vàng khống chế lại bốn cái
quỷ dị vòng xoáy, nhanh chóng thôn phệ cùng hấp thu
những này năng lượng kinh khủng lưu.

Mảng lớn năng lượng khí tức tại bị cấp tốc hóa giải.

Như là nước sông nghiêng, hết chảy tràn vào đến kia
bốn cái quỷ dị vòng xoáy bên trong.

Quỷ dị bóng người thừa dịp tự bạo trong nháy mắt, liền

tranh thủ tụt thân huyết nhục thoát ra, hướng về bốn phương tám hướng kích xạ mà đi, nhưng cuối cùng như thế, vẫn là có rất nhiều máu thịt bị bốn cái vòng xoáy cấp tốc nuốt mất.

Xoát!

Quý dị bóng người thân thể lần nữa ở phía xa phục sinh, sắc mặt trắng bệch, lộ ra kinh dị, xa xa rời đi Dương Phóng, nói: “Người. . người đây là thủ đoạn gì?”

Dương Phóng nhướng mày, nhìn về phía cái kia đạo quý dị bóng người.

Loại sinh vật này quá quái dị.

Loại trình độ này thế mà còn có thể chạy thoát?

“Người không phải là muốn cùng ta so chiêu sao? Muốn đem ta lưu lại sao? Vì sao còn không qua đây?”

Dương Phóng mở miệng.

“Tên điên, tên điên!”

Cái kia quý dị bóng người lộ ra kinh hãi, nói: “Người cái tên điên này, ta mới không cùng người so chiêu!”

Hắn trực tiếp quay người liền đi, lại một khắc cũng không muốn chờ lâu.

Bốn phương tám hướng nguyên bản sôi trào mãnh liệt nồng đậm sương mù lập tức bắt đầu nhanh chóng tiêu tán.

“Đường ra xuất hiện!”

Đám người kinh hô, vội vàng nhanh chóng hướng về

bên ngoài vọt tới.

“Đi!”

Dương Phóng khẽ quát một tiếng, cũng trực tiếp hướng về bên ngoài nhanh chóng lướt tới.

Tứ Vực Luân Hồi!

Đây là tại hấn triệt để tu thành lĩnh vực đến nay, lần đầu vận dụng!

Quả thật cường đại!

Trước đó mặc dù đã từng động tới, bắt quá thời điểm đó lĩnh vực còn chưa triệt để thành hình, chỉ có thể duy trì bảy tám giây, cho nên Tứ Vực Luân Hồi cũng căn bản không có nhiều tác dụng lớn chỗ.

Nhưng bây giờ, uy lực của nó không thể so sánh nổi.

“Chiếu loại này khu vực phát triển, sau này chưa chắc không thể lấy diễn biến thành trong truyền thuyết 【Lục Đạo Luân Hồi】!”

Dương Phóng con mắt chớp động.

Bốn cái Thần Chủng, đại biểu bốn cái bất đồng vòng xoáy.

Như vậy nếu là sáu cái Thần Chủng, uy lực càng mạnh?

Nói là Lục Đạo Luân Hồi, cũng không phải không thể.

...

Sau nửa canh giờ.

Bóng người lấp lóe.

Từng vị cao thủ cuối cùng từ nồng đậm trong sương mù trắng cấp tốc lao đến, mỗi người đều dị thường chặt vật, lòng còn sợ hãi.

Bọn hấn quay đầu nhìn lại, đều có loại trở về từ cõi chết cảm giác.

Vừa mới cái chủng loại kia sinh vật vô cùng quái dị, ngay cả thứ ba Thiên Thê cao thủ thế mà đều giết không chết hấn!

Thân thể bị đánh nát bao nhiêu lần, đều có thể lần nữa gây dựng lại.

Đơn giản yêu dị.

“Là âm mưu, nơi này tiếng địch căn bản chính là một trận âm mưu, trước đó còn tại trong cổ miếu không có đi ra khỏi người, đoán chừng muốn toàn bộ chết hết!”

Quách Tử Minh sắc mặt biến đổi.

Trong lòng mọi người run lên.

Không tệ!

Thương hại bọn hấn không tiếc vạn dặm xa xôi, đuổi tới nơi đây.

Hiện tại chỉ sợ không có một cái có thể còn sống đi ra!

Nếu không phải bọn hấn đi theo Dương Phóng đi ra, tuyệt đối cũng trốn không thoát vừa chết!

Bỗng nhiên, đám người đem ánh mắt lần nữa hướng về Dương Phóng nhìn lại, muốn cảm ơn, lại phát hiện

Dương Phóng thân thể sớm đã chẳng biết lúc nào rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

“Vị tiên bối kia rời đi?”

“Thực lực thật là khủng khiếp, vị tiên bối này đến tột cùng là thần thánh phương nào?”

“Không phải là Thương Khung thần cung hoặc là Thần Tích phương cao nhân?”

Đám người nhao nhao tự nói.

Bọn hắn lần nữa nhìn thoáng qua sương trắng, rùng mình một cái, cấp tốc rời xa nơi đây.

...

Một phương hướng khác.

Dương Phóng chấp hai tay sau lưng, quần áo phiêu động, hướng về nơi xa đi đến, âm thanh lạnh lùng nói: “Tiếng địch sự tình như vậy mà thôi, tiếp xuống người không cần đi theo ta, về phần Ngô Ba, đằng sau để ta tới tìm kiếm.”

“Vâng, Tôn giả.”

Một bên Huyền Long đạo nhân kính cẩn nói.

Không hổ là thần bí khó lường Bạch Vô Thường.

Tối nay hắn là triệt để mở rộng tầm mắt.

Có đối phương xuất thủ, Ngô Ba hắn là rất nhanh liền có thể bị tìm tới, về phần đánh lén bọn hắn đám kia người thần bí, đoán chừng cũng một cái đều trốn không thoát.

Hai người ở ngoài thành chia tay.

Dương Phóng mặt không biểu tình, sau khi vào thành, trực tiếp trong thành đường đi bên trong chẳng có mục đích hành tẩu.

Dù sao đối phương đã đem loại kia vô hình hương phấn cho hắn, tiếp xuống chỉ cần mở rộng phạm vi tìm kiếm một chút là được.

Một khi chờ nơi này nhiệm vụ hoàn thành, hắn liền có thể tìm kiếm khác hé mở Đạo Đồ.

...

Chương 368 : Dương Phóng xuất hiện!

Hai ngày sau.

Phồn hoa to lớn Huyền Kinh thành bên trong.

Dòng người cuộn cuộn, phi thường náo nhiệt.

Một người mặc áo bào đen, thân thể cao gầy bóng người xuyên qua ngõ rọi, thân thể rẽ trái rẽ phải, thân bí khó lường, trực tiếp hướng về một chỗ vắng vẻ viện tử cư ở đi vào.

Trong sân, sớm đã có ba đạo nhân ảnh chờ đợi đã lâu, hai nam một nữ, khí độ phi phàm, tuổi tác đều đã không nhỏ, nhìn tối thiểu bốn mươi có hơn.

“Ngoài thành tin tức truyền tới, quả nhiên không phải cái gì thần quốc đại môn mở ra, là có một đầu sinh linh cực kỳ đáng sợ quấy phá, nó đang cố ý dẫn tới cường giả khắp nơi tiến hành thôn phệ, hiện tại các thế lực lớn tất cả đều tử vong thảm trọng.”

Người mặc hắc bào cao gầy bóng người, trong miệng cười nhẹ nói.

Trước mắt mấy người lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Cũng may Thiên Toán Tử tính toán không bỏ sót, kịp thời cảm thấy dị thường, để chúng ta toàn bộ rời xa, bằng không sợ là chúng ta cũng sẽ khuynh sào mà động, tiến đến thăm dò một khu vực như vậy.”

Trong mấy người nữ tử, một mặt rung động chi sắc, nói:

“Nơi đó đến tột cùng là sinh vật gì? Nhiều như vậy thánh linh cấp cao thủ quá khứ, đều không thể làm gì được nó sao? Thương Khung thần cung, Thần Tích phường người cũng không được sao?”

“Không biết là sinh vật gì, nhưng Thiên Toán Tử nói qua, ngay cả hắn cũng không tính ra đến đối phương bản thể, chỉ biết là dị thường đáng sợ, tràn ngập không rõ, bất quá, khuya ngày hôm trước tiến vào người, cũng không có Thương Khung thần cung, Thần Tích phường người, bọn chúng cũng không phải toàn bộ chết thảm, có một nhóm người ngược lại là còn sống ra.”

Áo bào đen cao gầy bóng người mỉm cười, nói: “Nhưng coi như còn sống, bọn hắn cũng đều tâm kinh đảm hàn, mượn cơ ồm không ra, không muốn lại dễ dàng gặp người.”

Những người khác nhao nhao gật đầu.

Kinh lịch loại này chuyện quỷ dị, đoán chừng phần lớn người tâm thái đều sẽ xảy ra vấn đề.

Không nguyện ý đi ra ngoài cũng coi như bình thường.

“Đúng rồi, Thiên Toán Tử đâu? Tính ra cái kia Ngô Ba tung tích sao?”

Trong đám người, một vị nam tử khôi ngô cười nói.

“Yên tâm, đã tính tới, gia hỏa này muốn chạy ra lòng bàn tay của chúng ta, không có dễ dàng như vậy, trừ hắn ra, còn có một cái Huyền Long đạo nhân, bất quá lão đạo sĩ này xem thời cơ cơ nhanh, tối hôm qua liền đã chạy mất.”

Áo bào đen cao gầy bóng người cười nói: “Còn có một việc, căn cứ Thiên Toán Tử suy tính, Địa Phủ bên trong

lại phải ra cao thủ, hư hư thực thực là Hắc Bạch Vô Thường bên trong Bạch Vô Thường, mà lại...”

Hắn sắc mặt bỗng nhiên trở nên ngưng trọng, trầm ngâm nói: “Thiên Toán Tử đề nghị chúng ta lập tức từ bỏ truy tung Ngô Ba, bằng không, sẽ có nguy cơ rất lớn, còn nói, loại nguy cơ này hẳn là vị kia Bạch Vô Thường mang tới.”

“Bạch Vô Thường?”

Bên người mấy người lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Địa Phủ Bạch Vô Thường, thánh linh thứ ba Thiên Thê, thế mà đem gia hỏa này cũng cho kinh động đến.”

Một vị lão giả mày nhăn lại, trong miệng nói nhỏ, “Khó trách Thiên Toán Tử khuyên chúng ta từ bỏ...”

Mấy người khác tất cả đều trở nên ngưng trọng lên.

“Chưa chắc nhất định phải từ bỏ.”

Bỗng nhiên, trong đám người vị nữ tử kia cười nhẹ một tiếng, nói: “Ta ngược lại thật ra cảm thấy, chúng ta có thể lợi dụng loại này cảm giác tiên tri năng lực, tính toán một chút cái kia Bạch Vô Thường, hẳn nhưng là thứ ba Thiên Thê, lại là Địa Phủ hạch tâm thành viên, nếu là đem hắn cầm xuống, thắng qua Ngô Ba không biết bao nhiêu lần.”

“Ừm?”

Đám người nhao nhao con mắt lóe lên.

“Cái này chỉ sợ không lớn dễ dàng a?”

Áo bào đen cao gầy bóng người mở miệng.

Thứ ba Thiên Thê, cũng không phải nói một chút mà thôi.

Đối phương bên ngoài thân tồn tại phòng ngự lớp màng bên ngoài, gần như bất tử bất diệt.

Coi như bốn người bọn họ liều chết một trận chiến, cũng không có khả năng giết chết đối phương.

“Lấy thực lực của chúng ta tự nhiên không có khả năng, bất quá nếu là mời được 【Thánh Minh】 những người khác đâu? Lấy vô tâm tính hữu tâm, ta không tin hẳn còn có thể may mắn còn sống sót.”

Nữ tử kia ánh mắt sắc bén, nói: “Thiên Toán Tử danh xưng tính toán không bỏ sót, đây là một cái cơ hội, một khi bỏ lỡ cơ hội này, lại nghĩ khoảng cách gần tính toán Địa Phủ cao tầng, coi như khó càng thêm khó!”

Cái này...

Đám người ánh mắt chớp động, đối mặt.

“Nếu là như vậy, vậy chúng ta hẳn là mau chóng hành động, chậm thì sinh biến, vị kia Bạch Vô Thường đoán chừng cũng đang tìm kiếm Ngô Ba, chúng ta phải lập tức hành động, đem Ngô Ba khống chế lại mới được, chỉ có khống chế lại Ngô Ba mới có thể lợi dụng Ngô Ba, dẫn xuất đối phương!”

Áo bào đen nam tử cao gầy nói.

“Không tệ!”

“Khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, không thể do dự!”

“Ta đi liên hệ 【 Thánh Minh 】 tiên bói!”

“Đi!”

Mấy người lập tức hành động, tốc độ cực nhanh, phân công minh xác.

.

.

.

Nửa ngày sau.

Yên lặng gian phòng bên trong.

Dương Phóng ngồi xếp bằng giường, không nhúc nhích, hai tay tương hợp, kết lấy một loại thần bí khó lường pháp ấn, một loại âm dương chảy xuôi khí tức từ hai tay của hắn ở giữa liên tục không ngừng ra bên ngoài khuếch tán.

Tay trái là dương, tay phải là âm.

Dương giả đại biểu sinh, âm giả đại biểu chết.

Âm dương chuyển hóa, sinh tử khí tức giao hòa, thần bí khó lường.

Theo hai tay của hắn in và phát hành không ngừng cải biến, loại này sinh tử khí tức giao hòa cảm giác cũng càng thêm nồng đậm.

Đến cuối cùng ngay tiếp theo Dương Phóng tự thân khí tức cũng vì đó biến hóa.

Một hồi biến cô quạnh như gỗ mục.

Một hồi biến tràn đầy như mặt trời mới mọc.

Vừa đi vừa về lấp lóe, quỷ dị khó lường, trên người sinh mệnh khí tức một hồi biến mất, một hồi xuất hiện, như cùng ở tại người sống cùng người chết ở giữa vừa đi vừa về biến hóa.

Âm Dương ấn!

Xoát!

Thật lâu.

Dương Phóng mới lần nữa dừng lại, hai mắt mở ra, trong miệng khẽ thở ra một hơi hơi thở, lộ ra mỗi một.

“Cái này Âm Dương ấn quả nhiên cao thâm mạt trắc, luyện đến cực hạn, sinh tử khí tức có thể tùy ý khống chế, đã có thể để cho một cái người sống trong nháy mắt hóa thành người chết, cũng có thể để một cái vừa mới chết không lâu người, lần nữa hóa thành người sống. . thật là không thể tưởng tượng.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Hắn càng là tập luyện, càng là có thể cảm giác được trong đó cao thâm cùng huyền diệu.

Có thể hóa tử vi sinh, hoá sinh vì chết.

Có rất nhiều thần bí diệu dụng.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía bảng, chỉ gặp mặt tám một cột, hiện tại vẫn còn dư lại cuối cùng Ngũ Môn tuyệt học không có triệt để viên mãn.

Nhuẩn kiểm tinh thông đệ nhị trọng 【 6000/7000 】 .

Phục Thiên Thủ đẳng đường nhập thất 【 4000/9000 】 .

Hư Không Bộ đệ tam trọng 【 7500/8000 】 .

Âm Dương ấn đại thành 【 2000/7000 】 .

Khai Thiên ấn nhập môn 【 1500/4000 】 .

...

“Hiện tại khiếm khuyết chỉ là thời gian, nếu là thời gian sung túc, hẳn là không được bao lâu, những vũ kỹ này liền có thể toàn bộ viên mãn.”

Dương Phóng tự nói.

Nếu không phải là có Địa Phủ nhiệm vụ tại kéo lấy mình, hẳn thật muốn tìm một chỗ trực tiếp ẩn cư, trước đem tất cả võ kỹ triệt để viên mãn lại nói.

Nhưng hiện tại Địa phủ nhiệm vụ một mực dây dưa mình, trong mỗi ngày thời gian có bó lớn bó lớn đều đang lãng phí.

Từ khi đêm đó rời đi về sau, đến bây giờ đã là ngày thứ ba.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường, lật bàn tay một cái, xuất hiện một cái màu đỏ bình ngọc, chỉ gặp toàn bộ màu đỏ bình ngọc đang không ngừng rung động, phát ra thanh âm rất nhỏ.

Hắn trực tiếp nhỏ nắp bình.

Chỉ gặp bên trong kim quang lóe lên, trong nháy mắt bay

ra một con to bằng móng tay kim sắc giáp trùng, ông ông tác hưởng, vây quanh gian phòng xoay tròn, sau đó trực tiếp hướng về bên ngoài bay đi.

“Bọ cánh vàng, Ngô Ba hạ lạc xuất hiện.”

Dương Phóng con mắt ngưng tụ.

Hắn trong nháy mắt vươn người đứng dậy, thân thể nhoáng một cái, cùng hướng về phía con kia kim sắc giáp trùng.

...

Ngoài thành.

Dị thường phần hoa tiểu trấn, lấy chăm ngựa, nuôi bò làm chủ.

Thành nội đại bộ phận gia tộc chuồng ngựa, trâu trận, cơ hồ đều là xây ở chỗ này tiểu trấn bên trong.

Trừ cái đó ra, phụ cận một chút giang hồ nhân sĩ cũng đều thích đi vào chỗ này tiểu trấn tự mình chọn lựa một thớt tốt nhất tuần mã, coi như cực lực.

Trải qua thời gian dài, trấn này xa gần nghe tiếng, cơ hồ mỗi ngày đều có thể nhìn thấy vô số giang hồ nhân sĩ bóng dáng.

Giờ phút này.

Ven đường quán trà khu vực, hội tụ không biết bao nhiêu giang hồ khách.

Ngày mùa hè chói chang, bốn phía phân ngựa đắp lên, con ruồi ong ong, xú khí huân thiên, phải nhiều dơ dáy bản thủ có bao nhiêu dơ dáy bản thủ.

“Phi!”

Vương Bôn hung hăng hứ từng ngụm từng ngụm nước, ngừng thở, hướng về phía trước quán trà đi đến, mắng: “Đúng là mẹ nó thối, mẹ nó, nín thở công đều vô dụng, tiểu nhị, mau tới một bình tốt nhất Bích Loa Xuân, cho gia thẩm giọng nói!”

Hắn hung hăng đập vào trên mặt bàn.

“Được rồi!”

Trà quán tiểu nhị gào to một tiếng, cấp tốc chuẩn bị.

Sau lưng Vương Bôn, thì là ý cười đầy mặt Ma Đô người tổng phụ trách Thạch Tinh Nghiêm, cùng với khác hai vị người xuyên việt Lữ Thanh, Mã Nguyên hai người.

“Vương Bôn, cũng đã sớm nói, nơi này là chuồng ngựa, hương vị gay mũi, để người không được qua đây, người hết lần này tới lần khác tới, thế nào, không chịu nổi a?”

Thạch Tinh Nghiêm cười nói.

Giống như hắn, cái này Vương Bôn cũng là một vị người xuyên việt.

Bọn hắn bốn vị người xuyên việt, đều là xuyên qua tại Huyền Kinh thành phụ cận.

Thạch Tinh Nghiêm tại dị giới thân phận, chính là một vị tiêu cục Tổng tiêu đầu trưởng tử, bây giờ tu vi đã tại siêu phẩm cửa thứ nhất sơ kỳ.

Mà bên người cái khác ba vị người xuyên việt, cũng còn không có bước vào siêu phẩm, như cũ tại cửu phẩm, Thập phẩm cảnh giới bồi hồi.

Bởi vì mượn Thạch Tĩnh Nghiêm quan hệ, ba người cũng đều tại tiêu cục nhậm chức.

Mỗi tháng đãi ngộ không ít.

“Vương Bôn, tiêu cục đám kia lão Mã, móng mài mòn nghiêm trọng, đã không thể lại chạy, chúng ta thế nhưng là dâng Tổng tiêu đầu mệnh lệnh tới chọn lựa mới ngựa, chuyện này nhưng không qua loa được.”

Vị kia người xuyên việt bên trong nữ tử, Lữ Thanh mở miệng cười nói.

Nàng thân cao 168 tả hữu, mặc một bộ vừa vặn váy dài, vạt áo rủ xuống tới đầu gối, lộ ra trắng nõn cổ chân cùng bắp chân, cũng không ảnh hưởng đi đường cùng động thủ.

Nhìn có chút mỹ quan!

“Yên tâm, ta đã tới, chắc chắn sẽ không từ bỏ, mẹ nó, cùng lắm thì chính là hun chết mà thôi.”

Vương Bôn nói.

Bên người mấy người đều là phá lên cười.

Bọn hắn ngồi tại trà quán bên trên, bắt đầu lẳng lặng thưởng thức trà, đồng thời huy động trong tay quạt xếp, quạt trước mắt con ruồi cùng mùi thối, loại khí tức này tại mùa hè phát ra, coi là thật để cho người ta khó có thể tưởng tượng.

“Làm sao còn có người tại cái này loại địa phương này mãi nghệ?”

Mã Nguyên nhú mày, quay đầu nhìn về phía một bên

nơi hẻo lánh.

Thạch Tĩnh Nghiêm mấy người cũng đều nhìn sang, trong lòng kinh ngạc.

Cách đó không xa dưới một cây đại thụ.

Một cái hai mắt mù lão giả, quần áo tả tơi, lôi kéo Nhị Hồ, đang ngồi ở nơi đó, kéo thanh âm êm tai, chi chi rung động, cũng không chê thối.

“Có lẽ là cái gì cao nhân ẩn sĩ đâu?”

Lữ Thanh cười nói.

“Cao nhân ẩn sĩ?”

Vương Bôn cười cười, nói: “Cao nhân ẩn sĩ nhưng không có giấu ở cái này, nếu là hẩn cao nhân ẩn sĩ, vậy ta chẳng phải là thành Ngọc Hoàng đại đế, các người đều là tiên thần chuyển thế.”

Bên người mấy người lần nữa nở nụ cười.

“A, người nhìn , bên kia không phải lại tới một cái coi bói?”

Lữ Thanh uống một ngụm trà lạnh, chỉ hướng giao lộ chỗ.

Mấy người sắc mặt kinh ngạc, lần nữa đem ánh mắt nhìn qua.

Chỉ gặp một kẻ thân thể còng xuống, tóc trắng rối tung, mặc màu xám áo choàng lão nhân, hai mắt nhắm nghiền, dẫn theo một mặt 【 Thiết Quái Thần Toán 】 cờ xí, hướng về bên này từng bước một đi tới.

“Hắn điên rồi? Con mắt mù, cái mũi không mù đi, hướng thúì như vậy địa phương tới làm gì?”

Vương Bôn hồ nghi.

“Có lẽ hắn là chuyên môn cho giang hồ nhân sĩ xem bói đây này.”

Lữ Thanh giải thích.

Thạch Tĩnh Nghiêm lại nhíu mày, đem ánh mắt từ vị kia 【 Thiết Quái Thần Toán 】 lão nhân trên thân dời, nhìn về phía một phương hướng khác.

Nơi đó!

Là một mảnh che lấp rừng cây chỗ, cũng không ít giang hồ khách ở nơi đó nghỉ chân.

Một vị thân thể thon gầy, như là cây gậy trúc, mặc một bộ đen nhánh trường bào bóng người, đang từ nơi đó cất bước mà ra, trên người áo bào đen giống như là có thể hấp thu tia sáng, mang đến một cỗ quỷ dị ảo giác.

Càng máu chốt chính là.

Theo đối phương bước chân đi ra, Thạch Tĩnh Nghiêm trực tiếp sinh ra một loại huyền diệu khó lường hùng vĩ cảm giác, một sát na, giống như là không gian vặn vẹo, tia sáng gãy điệt.

Vị kia người mặc áo bào đen, như là gậy cây gậy trúc bóng người, như cùng ở tại nhanh chóng phóng đại đồng dạng.

Một bước đi ra, toàn bộ thân hình trực tiếp biến đến bốn năm mét , chờ bước thứ hai đi ra, thân thể tiến một bước phóng đại, trực tiếp biến thành mười mấy mét.

Hắn thẳng đến vị kia 【 Thiết Quái Thần Toán 】 lão nhân mà đi, nâng lên một bàn tay, khiến cho không gian sụp đổ, thiên địa mông lung, đi lên hướng về kia vị 【 Thiết Quái Thần Toán 】 lão giả hung hăng ép xuống.

Không nói một lời, lại trực tiếp động thủ!

“Thánh linh!”

Thạch Tĩnh Nghiêm kinh hãi xuất khẩu.

“Cái gì?”

Bên người ba người cùng nhau quay đầu, đồng tử co rụt lại, cũng đều cảm thấy được cái này kinh khủng một màn.

Đương nhiên, bọn hắn nhìn thấy cao mườì mấy mét bóng người, không thể nghi ngờ đều là ảo giác, là đối phương lĩnh vực cùng tinh thần gây diệt về sau hình thành cực diện quỷ dị.

Trên thực tế đối phương thân cao y nguyên vẫn là cao như vậy.

Chỉ là, bọn hắn không nhìn thấy chân tướng mà thôi!

Mà để bọn hắn càng thêm giật mình sự tình phát sinh, tại vị kia hắc bào nhân ảnh một chường vồ đi xuống sát na, nguyên bản bị bọn hắn cho rằng là giang hồ phiến tử 【 Thiết Quái Thần Toán 】 lão giả, lại là khí tức biến đổi, cũng giống là trong nháy mắt phóng đại, khí tức bàng bạc, câu thông thiên địa pháp lý, trong tay cờ xí bỗng nhiên nổ tung, một ngục trường kiếm Xuất Khiếu, như là thiểm điện, hướng về áo bào đen lão giả cực tốc điểm tới.

Keng keng keng keng!

Hai thanh âm chói tai, lĩnh vực va chạm, không gian vặn vẹo.

Bốn phương tám hướng trong nháy mắt phát sinh kinh khủng bạo tạc.

Thạch Tinh Nghiêm bọn người tất cả đều lộ ra kinh hãi, vội vàng liều lĩnh cấp tốc rút lui.

Những phương hướng khác giang hồ khách càng là hốt hoảng chạy trốn.

Chết thảm ở hai người lĩnh vực giao phong hạ không biết có bao nhiêu, nhao nhao kêu thảm một tiếng, thân thể nổ tung, hóa thành bột mịn.

Mà đúng lúc này!

Lại là một đạo người khủng bố ảnh trong nháy mắt xông ra.

Thạch Tinh Nghiêm bọn người vội vàng hãi nhiên quay đầu.

Chỉ gặp lao ra cao thủ chính là mới vừa rồi cho bọn hắn đổ nước điểm tiểu nhị!

Điểm tiểu nhị kia một bước xông ra, thân thể nhoáng một cái, giống như là có vô hình thiên địa đại thể đặt ở trên người, lĩnh vực cùng tinh thần tất cả đều khuếch tán mà ra, thiên địa lò mờ, cuồng phong gào thét, như là một nháy mắt Địa Ngục đại môn mở ra, toàn bộ không gian đều trong nháy mắt hóa thành đen nhánh.

Hắn một chưởng vỗ quá khứ, âm trầm rét lạnh khí tức bao phủ bát phương, tựa như đem tất cả mọi người cho

bao khóa ở bên trong đồng dạng.

Thạch Tinh Nghiêm bộn người trong lòng một giạt mình, vội vàng liều lĩnh vận chuyển chân khí chống cự, để phòng bị loại này hàn ý chỗ đóng sát.

Phanh phanh phanh!

Ba đạo nhân ảnh như thiểm điện giao thủ.

Tất cả đều là đệ nhị Thiên Thê, nhanh đến cực hạn.

Bốn phương tám hướng ngựa chấn kinh, hiên ngang hí dài, không biết bao nhiêu ngựa bị đánh chết.

Bị vây công 【 Thiết Quái Thần Toán 】 lão giả, tựa hồ vốn là có tổn thương mang theo, sắc mặt trắng bệch, rất nhanh không chống chịu được, phun máu tươi tung toé, bàn chân đạp mạnh, liền muốn trực tiếp rời đi nơi đây.

Nhưng ngay tại hấn vừa mới rời đi, bỗng nhiên, sau lưng mặt đất hoàng quang lóe lên.

Một nữ tử thân thể trong nháy mắt từ lòng đất nổi lên, doanh doanh cười một tiếng, nhô ra trắng noãn chỉ riêng huỳnh bàn tay, trực tiếp một chưởng vỗ ra.

【 Thiết Quái Thần Toán 】 lão giả sắc mặt đại biến, vội vàng cấp tốc trở lại, nhưng sớm đã không kịp.

Ầm!

Thanh âm ngọt ngào, hấn cuồng phún huyết thủy, tại chỗ bay ngược mà ra, đánh mất chiến lực, hung hăng nện ở nơi xa.

Ba người lĩnh vực xen lẫn, phong tỏa không gian, trực tiếp hiện lên ba cái phương hướng khác nhau, đem kia

【 sát quẻ trực đoạn 】 lão giả một mực áp chế.

“Ngô Ba, bị người chạy trốn lâu như vậy, thật đúng là không dễ dàng.”

Nữ tử kia doanh doanh cười nói.

Nàng thân thể cao lớn, hai chân thon dài hữu lực, mặc một bộ cổ điển cung trang, tóc đen đầy đầu như thác nước.

“Các người. . là các người!”

Ngô Ba sắc mặt trắng bệch, ở vào ba người gãy diệt trong lĩnh vực, khó mà tránh thoát, sợ hãi nói: “Các người rốt cuộc là ai?”

Vạn vạn không nghĩ tới, càng lại lần bị đám người này cho chặn đứng.

“Người nào? Tự nhiên là cùng Địa Phủ có thù người!”

Kia thân thể cao gầy, mặc áo bào đen bóng người lộ ra nòng đậm tiểu dung, “Bất quá, nơi này cũng không phải nói chuyện chi địa, còn xin người theo chúng ta đi một chuyến đi.”

Hắn thân thể nhoáng một cái, sát na tiếp cận mà đến, một cái đại thủ trực tiếp chụp vào Ngô Ba thân thể, liền muốn mang đi.

Nhưng vào lúc này!

Bỗng nhiên, một cái khoan hậu bàn tay trắng nõn từ Ngô Ba sau lưng không có dấu hiệu nào trong nháy mắt nhô ra, đón gió biến lớn, che đậy không gian, trực tiếp vỗ một cái về phía áo bào đen cao gầy bóng người bàn tay.

Áo bào đen cao gầy bóng người biến sắc, tựa hồ sớm đã đoán được sẽ có người đến, vừa mới cầm ra đi bàn tay vội vàng lùi về, thân thể lóe lên, sát na rút lui.

Lại tại nghìn cân treo sợi tóc ở giữa trực tiếp tránh đi đối phương đại thủ.

“Ồ!”

Ngô Ba sau lưng truyền đến nhẹ kêu thanh âm, nói:
“Bùa dịch chuyển tức thời!”

Dương Phóng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nghĩ không ra đám người này thế mà ngay cả loại này phù đều có.

Mà lại dùng cực kỳ quả quyết!

Ngô Ba nghe được thanh âm, trong lòng giật mình, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Nhưng là lần này đầu, trong nháy mắt, trừng to mắt.

“Bạch. . Bạch Vô Thường?”

Trong miệng hấn nghẹn ngào.

Sau lưng khu vực, chẳng biết lúc nào sớm đã xuất hiện một người mặc thanh bào, dị thường khôi ngô, mang theo màu đỏ quý đỏi mặt nạ nhân ảnh thần bí, vô hạn cao, vô cùng lớn, vô hạn xa.

Khí tức sâu thẳm, như là U Minh.

Tại bên hông khu vực, thành linh treo một mặt lệnh bài màu trắng, lấp lóe lập lòe ngân quang.

Ngô Ba trong lòng trong nháy mắt mừng rỡ.

Vô Thường Tôn giả tới?

Quá tốt rồi.

“Tôn giả. . cứu ta!”

Ngô Ba vội vàng mở miệng, thanh âm kinh hoảng.

Đối diện ba người lại mây trôi nước chảy, tựa hồ may mắn đều không lộ vẻ kinh hoảng, lộ ra nồng đậm tiểu dung.

“Bạch Vô Thường , chờ người đã lâu!”

Kia áo bào đen cao gầy bóng người mỉm cười.

Bọn hắn lúc đầu có cái to gan hơn ý nghĩ, nghĩ mời Thiên Toán Tử tính ra Bạch Vô Thường chân thực thân phận cùng trụ sở, sau đó tụ tập cao thủ trước đối phó Bạch Vô Thường.

Chỉ là theo Thiên Toán Tử nói, Bạch Vô Thường trên thân tựa hồ có dị bảo cách trở, để hắn không cách nào tính ra Bạch Vô Thường đến cùng là ai.

Chỉ có thể coi là ra Bạch Vô Thường chắc chắn sẽ tới cứu Ngô Ba.

Cho nên bọn hắn lúc này mới lùi lại mà cầu việc khác, trước đối phó Ngô Ba, lại lợi dụng Ngô Ba, dẫn xuất Bạch Vô Thường, hiện tại xem ra, quả thật để Thiên Toán Tử nói trúng.

...

Chương 369 : Đánh tan!

“Bạch. . Bạch Vô Thường?”

Thạch Tĩnh Nghiêm bốn người trợn mắt hốc mồm, nhìn xa xa đây hết thấy.

Thế giới này tự nhiên cũng có Địa Phủ, cũng có Minh Quân cùng vô thường truyền thuyết.

Điểm này cùng kiếp trước cùng loại, nhưng là Minh Quân danh hào lại không hoàn toàn giống nhau.

Trước mắt thế mà xuất hiện một vị thần bí khó lường Bạch Vô Thường?

Hắn cũng là thánh linh?

“Lại sau này lui.”

Thạch Tĩnh Nghiêm nói nhỏ.

Loại này cường giả giao thủ, dễ dàng nhất tác động đến người khác, lấy tu vi của bọn hắn, ngay cả làm bia đỡ đạn tư cách đều không có.

Dương Phóng quần áo phiêu động, ánh mắt sâu thẳm, như là hai điểm quỷ dị vòng xoáy, hướng về trước mắt ba người nhìn lại.

Không có bất kỳ cái gì lời nói phát ra, cũng không có bất kỳ cái gì động thủ hành vi.

Riêng là hướng cái này vừa đứng, liền cho người ta một loại không lường được, không thể dò xét, không thể cản

quỷ dị ảo giác.

Thật giống như trước mắt không còn là một người.

Mà là một chỗ yên, một chỗ sâu không thấy đáy Đại Uyên.

Trước mắt ba người lộ ra cười lạnh, đều là cấp tốc hướng về sau rút lui.

Thứ ba Thiên Thê cường giả, thực lực cao thâm mật trắc, bọn hắn tự nhiên có tự mình hiểu lấy.

Lấy ba người bọn hắn, tuyệt đối không thể nào là đối phương đối thủ.

Nhưng dưới mắt cũng không phải ba người bọn họ động thủ, bọn hắn chỉ cần tại một bên lợi dụng 【 lĩnh vực 】 tiến hành phụ trợ là đủ.

Ngay tại ba người này hướng về sau rút lui trong nháy mắt, dị biến nảy sinh.

Nguyên bản một mực tại một chỗ dưới bóng cây, kéo động lên Nhị Hồ người, đột nhiên mở hai mắt ra, như là một tôn thần linh khôi phục, thể nội bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ cực kỳ hung hãn khí tức.

Cả người hắn trực tiếp từ dưới đất ngồi dậy, thân thể trở nên cao không thể chạm, một bước phóng ra, xoát một chút, xuất hiện tại Dương Phóng không xa, không nhúc nhích, hai mắt nhìn thẳng Dương Phóng.

Bên người không gian sụp đổ, tia sáng mờ lung.

Cả thể nội giống như là ẩn chứa một cái quỷ dị lỗ đen.

Thạch Tĩnh Nghiêm bốn người lần nữa lộ ra vẻ kinh hãi,

khó có thể tin.

Vừa mới còn bị bọn hắc nôn hồng bét mù mắt lão nhân, lại cũng là một vị cường giả tuyệt thế?

“Đội trưởng Thạch, cái này. . đây là thánh linh cảnh giới gì?”

Lữ thanh run giọng mở miệng.

“Đệ nhị Thiên Thê, ít nhất là đệ nhị Thiên Thê!”

Thạch Tinh Nghiêm ngữ khí nghiêm nghị.

Thứ ba Thiên Thê, quá mức phiêu miểu, hắc kiến thức thiên cận, căn bản không dám nhiều lời.

“Bạch Vô Thường , chờ đợi đã lâu!”

Vị kia Nhị Hồ lão giả ngữ khí bình tĩnh, xuất hiện về sau, mở miệng nói ra.

“Các ngươi biết ta muốn tới?”

Dương Phóng lần đầu mở miệng, mày nhăn lại, cảm thấy hồ nghi.

Biết mình xuất hiện, chỉ có một cái Huyền Long lão đạo.

Hắc bán mình?

“Đương nhiên, vì dẫn ngươi vào cuộc, chúng ta chuyên môn tại đây đợi.”

Vị kia Nhị Hồ lão giả đáp lại.

Bỗng nhiên, Dương Phóng sinh ra cảm ứng, lần nữa quay đầu.

Chỉ gặp ở phía sau hần khu vực, lại là một tôn khô ngô bóng người cao lớn nổi lên.

Đạo này bóng người lại là từ trên trời giáng xuống, như là một tôn cao cao tại thượng cái thể Thần Vương, quanh thân tản mát ra mông lung tử khí, sôi trào mãnh liệt, che khuất bầu trời, có loại khó tả kinh khủng.

trên thân lĩnh vực khuếch tán, triệt tiêu địa tâm lực hút, khiến cho hần thân thể chậm chạp hạ xuống, tay áo lớn đại bào, tóc đen đầy đầu, mặt rộng miệng vuông.

Cho người ta một loại trầm ổn nặng nề cảm giác.

Một đôi ánh mắt sâu thẳm mà sắc bén.

“Ừm?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, nhìn chăm chú lên đạo này khô ngô bóng người cao lớn, trong lòng ngạc nhiên.

Hần ngạc nhiên cũng không phải là đối phương 【 thứ ba Thiên Thê 】 tu vi.

Mà là giờ khắc này, thể nội Thần Chủng cùng trên người hé mở Đạo Đồ tại cộng hưởng, tựa hồ cảm ứng được đồng căn đồng nguyên khí tức.

Đây là...

Kia hé mở Đạo Đồ ở trên người hần?

Chẳng trách mình trong khoảng thời gian này cảm ứng Đạo Đồ, Đạo Đồ vị trí cũng đang không ngừng cải biến.

Thế mà tại trên thân người!

Theo đối phương di động, đang không ngừng di động.

“Các người đến cùng là lai lịch gì? Thế mà có thể có nhiều như vậy cao thủ, để cho ta cũng có mấy phần tò mò!”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng nói ra, “Có thể nói một chút lai lịch của các người?”

“Khó mà làm được, tổ chức của chúng ta xưa nay giữ bí mật.”

Cái kia đạo khôi ngô thân ảnh cao lớn chắp hai tay sau lưng, thân thể vững vàng rơi xuống đối diện, nói: “Người chỉ cần biết, chúng ta là đặc biệt nhằm vào các người Địa Phủ là được.”

“Đặc biệt nhằm vào Địa Phủ?”

Dương Phóng lặp lại, cười nói: “Có chút ý tứ, vậy các người có thể cáo tri, các người là thế nào biết ta sẽ đi qua?”

“Điểm này cũng không thể trả lời!”

Kia khôi ngô bóng người bình thản nói.

“Cái này cũng không thể nói, vậy cũng không thể nói, xem ra chỉ có động thủ.”

Dương Phóng đáp lại.

“Bạch Vô Thường, người ít đi cố làm ra vẻ, hôm nay chúng ta cố ý dẫn người qua đây, người cho rằng người còn có thể chạy thoát sao?”

Nữ tử kia phát ra cười lạnh.

“Xác thực đội hình không nhỏ, hai vị thứ ba Thiên Thê, ba vị đệ nhị Thiên Thê.”

Dương Phóng ánh mắt liếc nhìn, mở miệng nói: “Bất quá, muốn dùng cái này giết ta, chỉ sợ vẫn là chưa đủ!”

“Ừm?”

Trước mắt ánh mắt mọi người lạnh lẽo, đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng.

“Hừ!”

Vị kia Nhị Hồ lão giả dẫn đầu phát ra hừ lạnh, bàn chân đạp mạnh, tỳ thân lĩnh vực sát na bộc phát ra, cuốn lên không gian, hóa thành gợn sóng, mang theo kinh khủng băng hàn chi khí.

Như là một chỗ vô biên vô tận kinh khủng luồng không khí lạnh hướng về Dương Phóng thân thể bỗng nhiên quét sạch mà đi.

Tại vị này Nhị Hồ lão giả bỗng nhiên nổi lên trong nháy mắt, sau lưng khô ngô bóng người cũng là ánh mắt lạnh lẽo, một tầng vô cùng kinh khủng tử sắc trận vực cũng sát na khuếch tán mà ra, hướng về Dương Phóng rơi đi.

Song trọng lĩnh vực!

Cùng nhau trấn áp!

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Kia áo bào đen thon gầy nam tử, điểm tiểu nhị, trung niên nữ tử tất cả đều trong nháy mắt xuất thủ, tỳ thân lĩnh vực trong khoảnh khắc toàn bộ bộc phát, mang theo cường đại tinh thần quấy nhiễu, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng rơi đi.

Một tầng lại một tầng lĩnh vực, như là nặng nề gông xiềng.

Trong nháy mắt, rùng rã năm tầng lĩnh vực một mực rơi vào Dương Phóng thân thể, oanh một tiếng, khiến cho hắc phương viên mấy dặm tất cả không gian bỗng nhiên sụp đổ, như là tiếp nhận trăm vạn quân kinh khủng trọng lực.

Răng rắc răng rắc!

Bốn phương tám hướng mặt đất dẫn đầu sụp đổ, lập tức hướng về phía dưới hung hăng rơi xuống mà đi, tất cả tầng đất, hòn đá bắt đầu hết thảy hóa thành bột mịn.

Toàn bộ trong không gian trọng lực giống như là đột nhiên chột tăng gấp mấy trăm lần, mặt đất tại chỗ hướng xuống lồm bẩy tám mét.

Liên quan cái này Dương Phóng thân thể đều đi theo mặt đất chìm xuống phía dưới rơi.

Thậm chí eo lưng của hắn có loại muốn bị ép cong cảm giác, nhịn không được muốn ngã vào trên mặt đất.

Ngay tại thân thể của hắn hướng về lòng đất rơi xuống thời điểm, hai vị thứ ba Thiên Thê cường giả đồng thời xuất thủ, tay áo vung lên, khống chế lĩnh vực, hóa thành Vô Hình đao cương hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng chém tới.

Lít nha lít nhít, quang mang chói mắt.

Bốn phương tám hướng giống như là trực tiếp xuất hiện một mảnh 【 đao cương mưa 】, đem Dương Phóng bao phủ ở bên trong, ý đồ đem hắn loạn đao phân thân, .

Thứ ba Thiên Thê một khi liên thủ, tràng diện có thể xưng kinh khủng!

Nhưng mà!

Ngay tại cái này vô số đao cương vừa mới hiển hiện, đột nhiên, một tầng làm cho người kinh tâm động phách khí tức khủng bố bỗng nhiên bộc phát, như là từ nơi sâu xa cái gì vô cùng kinh khủng cự thú khôi phục.

Ầm ầm!

Thiên địa đứng im!

Không gian ngưng kết!

Tất cả đao cương tất cả đều trở nên không nhúc nhích.

Tiếp lấy hiển hiện vết rạn, phát ra răng rắc răng rắc chói tai thanh âm, một nháy mắt toàn bộ vỡ nát, bịch một tiếng, tất cả đao cương biến mất.

Không chỉ có như thế!

Áp chế trên người Dương Phóng kia ngũ trọng kinh khủng lĩnh vực chi lực cũng đột nhiên chấn động, lập tức tán loạn rơi mất tam trọng, chỉ còn lại cuối cùng hai trọng.

Bất quá theo bốn cái quỷ dị vòng xoáy hiển hiện, cuối cùng này hai trọng lĩnh vực chi lực, cũng cuối cùng không có lại tiếp nhận được, rất nhanh bị cái này bốn cái quỷ dị vòng xoáy cấp tốc xé rách, tan rã.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, toàn bộ thân hình bỗng nhiên từ sâu bảy tám thước kinh khủng hố to bên trong, nhảy lên mà ra, oanh một tiếng, trực tiếp rơi vào bên ngoài.

Quanh thân lĩnh vực lượn lờ, khí tức kinh khủng, đỉnh đầu bốn cái vô hình vòng xoáy đang thong thả xoay tròn.

“Cùng các người hết lời ngon ngọt, các người không nghe, nhất định phải động thủ, hiện tại cũng nên ta!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Mọi người sắc mặt khẽ biến, cảm thấy giạt mình.

Oanh!

Đỉnh đầu bốn cái vòng xoáy đột nhiên khuếch tán, u thâm quỷ dị, liên tiếp hướng vô tận không biết không gian, lập tức hướng về kia nam tử khôi ngô, Nhị Hồ lão giả cấp tốc nuốt sống quá khứ.

Bốn cái quỷ dị mà vòng xoáy khổng lồ, tựa hồ đại biểu bốn phía hoàn toàn bất đồng không gian.

Có lôi quang mãnh liệt.

Có cương phong gào thét.

Có Hắc Âm vòng xoáy.

Có địa khí bành trướng.

Nhị Hồ lão giả cùng kia nam tử khôi ngô biến sắc, trong nháy mắt cảm thấy không đúng.

Đối phương bốn cái vòng xoáy, giống như là phong tỏa không gian, đem bọn hắn cùng đất trời bốn phía trực tiếp ngăn cách.

Bọn hắn thiên địa đại thế, tựa thân lĩnh vực lại nhanh chóng tiêu tán, thậm chí vòng xoáy khủng bố còn tại xé

rách lấy bọn hấn thân thể, muốn đem bọn hấn thân thể kéo vào vòng xoáy.

Nhị Hồ lão giả quyết định thật nhanh, đột nhiên ầm ỹ vừa kêu, lực lượng bộc phát, sinh sinh sụp ra bị phong tỏa không gian, hai tay cùng nhau đẩy ra, kết xuất Đại Nhật phục ma ấn hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng nghênh đón.

Cùng lúc đó!

Sau lưng nam tử khôi ngô càng là nâng lên một cây ngón tay, sát na trở nên âm tử một mảnh, tử khí bành trướng, toàn bộ không gian cũng thay đổi nhan sắc, trực tiếp một chỉ hướng về Dương Phóng hung hăng điem tới.

Lĩnh vực của bọn hấn, thiên địa đại thế đang nhanh chóng tiêu tán, chỉ có thể tốc chiến tốc thắng, tranh thủ tại lĩnh vực tiêu tán trước đó đem Dương Phóng trấn áp.

Nhưng mà đáng sợ sự tình phát sinh.

Nhị Hồ lão giả Đại Nhật phục ma ấn cũng tốt, nam tử khôi ngô Tử Nhật Đông Lai chỉ cũng được, tất cả đều tại oanh ra ngoài trong nháy mắt, ra phủ đỉnh bốn cái vòng xoáy chỗ cấp tốc hấp thu.

Bốn cái kinh khủng mà quỷ dị vòng xoáy vẫn còn tiếp tục hướng về thân thể của bọn hấn nuốt hết mà đến!

Vạn pháp không thêm thân!

Hết thầy công kích, bị tự động hấp thu!

Nhị Hồ lão giả, nam tử khôi ngô triệt để biến sắc.

Quả thật để Thiên Toán Tử nói trúng.

Bọn hấn chuyên này chỉ có năm thành năm chắc!

Bạch Vô Thường lại có loại thủ đoạn này?

Hai người lúc này biến ảo thân pháp, khí tức bộc phát, từng chiêu nhanh chóng hướng về đỉnh đầu bốn cái vòng xoáy đánh tới, rung động âm âm, thanh âm kinh khủng.

Nhưng là cùng trước đó, mặc kệ bọn hấn oanh ra nhiều ít lực lượng, hết thảy bị bốn cái quỷ dị vòng xoáy chỗ trực tiếp hấp thu, nuốt hết.

Bốn cái vòng xoáy có một loại khó tả nhiếp hồn khí tức.

Qua trong giây lát, hai người đã không biết đánh ra nhiều ít chiêu, một thân trên dưới lực lượng bị tiêu hao đáng sợ.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

“Đi!”

Nam tử khôi ngô mở miệng gào to, thân thể quả nhiên hướng về sau lùi gấp, tản mát ra nồng đậm tử quang.

Chỉ bất quá vừa mới lùi gấp lại phát hiện Dương Phóng lĩnh vực lần nữa giam cầm không gian, phong tỏa bốn phía.

“Phá! !”

Nam tử khôi ngô hét lớn, nâng lên một bàn tay cùng Nhị Hồ lão giả cấp tốc đập tới cùng một chỗ, oanh một tiếng, hai người mượn nhờ cường đại lực phản chấn, trực tiếp làm vỡ nát không gian giam cầm.

Nhưng bốn cái vòng xoáy còn tại hướng về bọn hắn cấp tốc đè xuống.

Lại tại lúc này!

Thổ tia sáng màu vàng lóe lên.

Vị kia trung niên nữ tử lần nữa vận dụng độn địa phù, sát na xuất hiện tại nam tử khôi ngô, Nhị Hồ lão giả phía dưới, hai con trắn nõn đại thủ một phát bắt được, trực tiếp đem hai người bắt xuống lòng đất.

Dương Phóng nhướng mày, đột nhiên bạo hồng.

“Chết!”

Ầm ầm!

Lôi âm bộc phát, sát na rung chuyển, hướng về trung niên nữ tử trong đầu hung hăng rót vào, trung niên nữ tử kêu lên một tiếng đau đớn, trong nháy mắt lâm vào nỗi hải oanh minh, thần sắc ngây ngô.

Nam tử khôi ngô lại bàn tay lớn vỗ một cái, tiếp tục thôi động độn địa phù, mang theo bên người hai người, từ trong lòng đất cấp tốc rời xa.

Mặt khác điểm tiểu nhị, áo bào đen thon gầy lão giả thì là trước tiên từ mặt đất khu vực bắt đầu nhanh chóng thoát đi.

Áo bào đen thon gầy lão giả càng là không tiếc lần nữa vận dụng 【bùa dịch chuyển tức thời】, nắm lấy điểm tiểu nhị thân thể, trực tiếp hướng về nơi xa cực tốc rời đi.

Trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Nơi đây trong nháy mắt chỉ còn lại có Dương Phóng một người.

Khóe miệng của hắn giương lên, nhìn chăm chú lên biển mắt đám người, bỗng nhiên, ánh mắt lãnh đạm, nhìn thoáng qua trên đất Ngô Ba, thản nhiên nói: “Người thế nào? Không sao a?”

“Không có việc gì, đa tạ, đa tạ Tôn giả.”

Ngô Ba kinh hãi nói.

“Ừm, không có việc gì là được, ta đi xem một chút mấy người kia.”

Dương Phóng đáp lại, ánh mắt sâu thẳm, lần nữa nhìn về phía nơi xa.

Mấy người kia lai lịch bí ẩn, kia hé mở Đạo Đồ thế mà trên người bọn hắn.

Thật sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy!

...

Chương 370 : Diệt khẩu Hắc Vô Thường! 【 đại chương 】

Mờ tối trong rừng.

Địa thế phức tạp, lá cây nồng đậm.

Từng cây thô to thân cây, như là mở ra cánh tay, đầy trời mở rộng, phối hợp nồng đậm lá cây, mấy có che khuất bầu trời chi thế.

Trong rừng, hai đạo lưu quang đang nhanh chóng trốn xa, một bước không ngừng, thẳng qua thiểm điện, tại hướng về rừng chỗ sâu nhất một chỗ hỗn loạn Sơn rừng lao đi.

Kia phiến sơn lâm dị thường cổ quái, chung quanh bị hỗn loạn đá vụn rừng bao phủ, rừng đá bên trong lại có nồng đậm sương trắng mãnh liệt mà ra, không ngừng lăn lộn, đem phía trước khu vực toàn bộ che đậy.

Nhìn một cái, khó mà nhìn đến phần cuối.

Càng máu chốt chính là, phiến khu vực này quá yên tĩnh.

Phương viên hơn mười dặm, không có một tia thanh âm.

Càng là không có bất kỳ cái gì sinh vật.

Ngay cả chỉ côn trùng đều không có.

Tựa hồ tất cả sinh vật đều có thể cảm nhận được kia phiến đá vụn rừng quỷ dị, chủ động rời xa.

Xoát! Xoát!

Hai đạo lưu quang một đường vọt tới, rớt cục lần nữa dừng lại, rơi vào bên ngoài rùng đá một chỗ đất trống khu vực, lưu quang tán đi, lộ ra bên trong chân dung.

Chính là trước đó thôi động bùa dịch chuyển tức thời đào tẩu áo bào đen thon gầy lão giả cùng vị kia điểm tiểu nhị.

Hai người chân khí tiêu hao qua kịch, lại bị Dương Phóng lĩnh vực chỗ xung kích, đều là sắc mặt có mấy phần trắng bệch, trong miệng thật dài phun ra một khí tức.

“Thật làm cho Thiên Toán Tử nói trúng, chuyển này nắm chắc chỉ ở tỉ lệ năm năm.”

Kia áo bào đen thon gầy lão giả khẽ thở dài một cái, nói: “Nghĩ không ra chúng ta thỉnh động hai vị thứ ba Thiên Thê cao nhân, thế mà cũng vô pháp làm sao đối phương, còn không duyên cớ lãng phí hết một viên bùa dịch chuyển tức thời!”

Hắn nhìn xem trong tay vỡ vụn thành mấy phần màu xanh ngọc phù, lộ ra đau lòng nhức óc biểu lộ.

Mặt này ngọc phù vốn là đã không chịu nổi gánh nặng, lần này càng là liên tục vận dụng hai lần, rớt cục vẫn là không thể kiên trì nổi.

“Cái này Bạch Vô Thường cùng trước đó có chút không giống, nhớ trước đó Bạch Vô Thường còn không có đáng sợ như vậy thực lực, mà lại trước đó Bạch Vô Thường cũng không có loại thủ đoạn này, gia hỏa này hẳn là gần nhất mới xuất hiện.”

Bên cạnh điểm tiểu nhị ngưng tiếng nói.

Bọn hắn thường xuyên trong bóng tối điều tra Địa Phủ, đối với tiền nhiệm Bạch Vô Thường đã từng âm thầm đo sức qua.

Cũng tương tự biết Bạch Vô Thường chức vị này, tỉ lệ tử vong cực cao.

Riêng là bọn hắn hiểu rõ liền đã đổi ba đời.

Hắn là, bọn hắn lại đổi Bạch Vô Thường?

“Không tệ, ta cũng cảm thấy quái dị.”

Áo bào đen thon gầy lão giả nặng nề gật đầu nói: “Gia hỏa này trong lĩnh vực có một loại đặc biệt chi lực, không chỉ có thể phong tỏa không gian, càng có một loại miễn dịch hiệu quả, khiến cho lĩnh vực của chúng ta và khí thể căn bản là không có cách phát huy tác dụng, thật là cổ quái!”

Cao thủ quyết đấu, lĩnh vực và khí thể tác dụng, không thể làm không nặng.

Nhưng đối phương có thể miễn dịch lĩnh vực, để người khác lĩnh vực mất đi hiệu quả.

Thứ này cũng ngang với đi lên trước thắng một nửa.

Đáng sợ như vậy thủ đoạn, bọn hắn còn chưa bao giờ thấy qua.

“Đúng rồi, trương hồng tiền bối không biết thế nào? Hắn là trốn ra được a?”

Áo bào đen thon gầy nam tử bỗng nhiên mở miệng.

“Yên tâm, trương hồng tiền bối bọn hấn có độn địa phù, lại là thứ ba Thiên Thê thực lực, dù là dầu gì, cũng có thể nhẹ nhõm chạy ra, đối phương lĩnh vực cho dù phong tỏa không gian cũng vô dụng!”

Điểm tiểu nhị đáp lại.

“Vậy là được, dù sao lần này chúng ta không có chút nào tổn thương, đây cũng là một lần mới thăm dò, tối thiểu biết trong địa phủ lại tăng thêm một vị cao nhân, còn nắm giữ loại thủ đoạn này!”

Áo bào đen thon gầy lão giả thanh âm trầm thấp, nói: “Đi, chúng ta về trước cứ điểm!”

Điểm tiểu nhị nhẹ nhàng gật đầu.

Hai người lúc này khởi hành, phóng người lên, hướng về hậu phương to lớn rừng đá lao đi.

Ngay tại lúc bọn hấn vừa mới lướt đi mấy chục mét, đột nhiên, thần sắc biến đổi, thân thể đột nhiên dừng lại, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Phía trước.

Thô to trên cành cây.

Một vị thân thể khôi ngô, mặc áo bào xanh, đầu đội màu đỏ mặt nạ ác quỷ nhân ảnh thần bí, chẳng biết lúc nào đã đợi đợi đã lâu, khí tức tĩnh mịch, ánh mắt Hắc Ám, tựa như một chỗ vực sâu không đáy.

Tay áo phiêu động, không nói một lời.

Tại bên hông khu vực, lóe ra một mặt ngân bạch sắc lệnh bài.

Sáng rực loá mắt!

Bạch Vô Thường?

Áo bào đen nam tử khôi ngô, điểm tiểu nhị trong lòng kinh hãi.

Cái này sao có thể?

Đối phương làm sao lại nhanh như vậy?

Làm sao lại truy tung đến tung tích của bọn hắn?

“Lui!”

Áo bào đen thon gầy lão giả quát chói tai một tiếng, cực kỳ quả quyết, bàn chân đạp mạnh, thi triển ra một cỗ thần bí khó lường thân pháp, sát na rút lui, đồng thời lĩnh vực thi triển, bao khóa quanh thân, thân thể huyền diệu khó lường, như là thoát ra thiên địa quỷ dị, rời rạc chúng sinh bên ngoài.

Ở bên cạnh hắn điểm tiểu nhị cũng giống như thế, chân khí bộc phát, cháy hừng hực, vừa lên đến đem suốt đời sở học khoảnh khắc thi triển, chỉ cầu có thể mau chóng chạy ra, để phòng bị đối phương lĩnh vực bao trùm.

Nhưng mà vẫn là chậm.

Cơ hồ tại bọn hắn vừa muốn rút lui đi xa, bốn phương tám hướng không gian đột nhiên ngưng kết, tựa như hóa thành tường đồng vách sắt, hướng về thân thể của bọn hắn đè xuống.

Hai người thân thể tê rần, trong đầu truyền đến mê muội, phát ra tiếng kêu thảm, bị một cỗ to lớn lực lượng khổng lồ tại chỗ bức lui ra, trực tiếp hung hăng bay ngược, rơi vào Dương Phóng không xa.

“Còn trốn sao?”

Dương Phóng cao cao sừng sững, bình tĩnh hỏi thăm.

Lúc đầu hắn là nghĩ trực tiếp truy tung vị kia nam tử khôi ngô, làm sao đối phương vận dụng độn địa phù, khí tức bị ngăn cách, khiến cho hắn căn bản là không có cách truy tung.

Lúc này mới lùi lại mà cầu việc khác, đến đây truy tung hai người trước mắt.

“Khụ khụ, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được, cần gì phải nhục nhã chúng ta?”

Áo bào đen thon gầy lão giả khoe miệng chảy máu, dị thường chặt vật, nằm trên mặt đất, mở miệng nói ra.

Hắn đã minh bạch hai ở giữa chênh lệch thật lớn.

Lấy hai người bọn họ chi lực, dù là thiêu đốt huyết dịch, kích thích thân thể, cũng quả quyết không uy hiếp được đối phương.

Cho nên trực tiếp từ bỏ chống lại, chỉ cầu chết một lần.

“Yên tâm, ta hiện tại còn không muốn giết người, bắt quá, có thể nói cho ta các người một chút lai lịch? Ta đối với tổ chức của các người cảm thấy hứng thú.”

Dương Phóng mở miệng.

Vị kia điểm tiểu nhị trực tiếp cười lạnh, nói: “Muốn biết lai lịch của chúng ta? Các hạ chẳng lẽ tính làm, người cảm thấy chúng ta sẽ nói cho người biết?”

Dương Phóng nhướng mày, nói: “Ta chỉ muốn biết lai

lịch mà thôi, đây không tính là bí mật gì a? Hấn là ngay cả cái này cũng không thể nói?”

“Hừ!”

Điểm tiểu nhị phát ra hừ lạnh, nói: “Đã quyết ý cùng các người Địa Phủ là địch, người cảm thấy chúng ta sẽ cho người biết nội tình?”

“Dạng này a.”

Dương Phóng tự nói, nói: “Kia nói thật, ta đối với các người kỳ thật cũng không có cái gì ác ý, các người cùng ta cũng không có cái gì khó mà hóa giải cừu địch, ta chỉ là Địa Phủ một cái làm công người mà thôi, các người cũng bắt quá các người tổ chức hạ làm công người, chúng ta làm công người làm gì khó xử làm công người?”

Áo bào đen thon gầy lão giả, điểm tiểu nhị tất cả đều như ống mành.

“Người có ý tứ gì?”

Áo bào đen thon gầy lão giả hỏi thăm.

“Không có ý gì, đại gia bè nước gặp nhau, kết giao bằng hữu, không tính là gì a?”

Dương Phóng bình thản đáp lại.

Hấn nói đúng là nói thật.

Hấn thêm nhập địa phủ, chỉ là bị bức hiếp mà thôi, sớm tối đều sẽ trở mặt. Đã như vậy, vì sao không vì Địa Phủ nhiều lời kéo mấy cái cừu nhân?

Lui một bước nói, kia hé mở Đạo Đồ còn tại nam tử khô

ngô trong tay, hẳn không có khả năng trực tiếp giết hai người này.

“Kết giao bằng hữu?”

Áo bào đen thon gầy lão giả lộ ra cười lạnh, nói: “Người cảm thấy chúng ta sẽ tin tưởng chuyện ma quỷ của người? Thật uổng cho người có thể nói tới ra.”

Hai người trong lòng một trăm cái không tin.

Tại bọn hắn ý nghĩ bên trong, cái này không thể nghi ngờ chỉ là Dương Phóng một cái âm mưu thôi.

“Xem ra các người là thật tuyệt không tin tưởng ta.”

Dương Phóng nhẹ giọng mở miệng, bỗng nhiên quay đầu, hướng về sau lưng kia phiến sương trắng lẫn lộn nồng đậm rừng đá nhìn lại, nói: “Bên kia chính là các người cứ điếm a? Chỗ này cứ điếm xác thực cổ quái, phảng phất là một chỗ thiên nhiên đại trận, nếu là không có người khác chỉ dẫn, chỉ sợ sẽ là thứ ba Thiên Thê đi vào, đều sẽ mê thất.”

Áo bào đen thon gầy lão giả, điếm tiểu nhị tất cả đều trong lòng phát chìm.

Trước mắt gia hỏa này đến cùng tới bao lâu.

Ngay cả đối thoại của bọn họ đều nghe được rõ ràng, còn biết bọn hắn cứ điếm chỗ.

“Phải thì như thế nào?”

Điếm tiểu nhị lạnh giọng mở miệng.

Coi như biết bọn hắn cứ điếm, đối phương cũng đừng nghĩ đánh vào đi vào.

“Không tệ, không tệ.”

Dương Phóng liên tục tán thưởng, nói: “Đúng rồi, các người vừa mới nâng lên 【 Thiên Toán Tử 】, đây cũng là các người người nào? Tựa hồ hành động của các người là thụ hấn chỉ dẫn? Hấn lại có thể tính ra các người lần này xác suất thành công, thậm chí có thể tính ra Ngô Ba sẽ đi đâu con đường, cái này khó tránh khỏi có chút không thể tưởng tượng, có thể hay không vì ta giới thiệu một chút vị này 【 Thiên Toán Tử 】?”

“Nằm mơ!”

Điểm tiểu nhị cười lạnh.

Dương Phóng lần nữa nhíu mày, có chút trầm mặc.

Một lát sau, nhẹ giọng mở miệng: “Thôi được, hôm nay ta có thể buông tha các người, các người đi thôi.”

Bên cạnh hấn lĩnh vực lần nữa tản ra.

Áo bào đen thon gầy lão giả, điểm tiểu nhị trong lòng giật mình, không thể tin.

Gia hỏa này dễ dàng như vậy liền nguyện ý buông tha bọn hấn?

Thật hay giả?

Hai người liếc nhau, nhưng lại chưa mở miệng, cũng không có cậy mạnh, mà là trực tiếp lật lên, bàn chân đạp mạnh, lập tức hướng về rừng đá phương hướng hỏa tốc thoát đi.

Không quản đối phương có âm mưu gì, nhưng bọn hấn cũng không nói đến bất luận cái gì vật có giá trị.

Cho dù đối phương âm mưu lại lớn, cũng so khả năng thực hiện.

Nhưng liền tại bọn hắn vừa mới rời đi!

Đột nhiên, dị biến nảy sinh.

Một tầng mơ hồ quỷ dị hắc vụ trực tiếp nổi lên, vặn và vặn vẹo, âm trầm quỷ dị, đi lên bao quát khắp nơi, một sát na giống như là đem phiến khu vực này trực tiếp hóa thành âm trầm quỷ.

Tất cả cây cối, hoa cỏ hết thảy chết héo, đảo mắt tàn lụi.

Hai vị kia vừa mới muốn chạy trốn áo bào đen thon gầy lão giả, điểm tiêu nhị tất cả đều thần sắc biến đổi, trong nháy mắt nhận to lớn áp chế, vội vàng lần nữa dừng lại.

Ngay cả Dương Phóng cũng là nhướng mày, trực tiếp trở lại.

“Ai nha nha, Dương huynh đệ, tùy tiện thả đi địch nhân, cũng không phải cái gì thói quen tốt, may mắn Diêm Quân không yên lòng, để cho ta trong bóng tối nhìn chăm chăm vào ngươi, bằng không, chỉ sợ còn không biết ngươi làm ra loại chuyện này.”

Một đạo nhàn nhạt tiếng cười khẽ từ trong hư không truyền ra.

Một người mặc áo bào đen, sắc mặt tái nhợt nam tử, mang theo nồng đậm tiêu dung, từ một bên trong hư vô chậm rãi đi ra.

Cái cằm nhọn, ánh mắt yêu dị, trên môi có hai phiết màu đen sợi râu, hướng về Dương Phóng nhìn sang.

Hắc Vô Thường!

Dương Phóng trong lòng trầm xuống.

“Người đang theo dõi ta?”

“Chưa nói tới cái gì theo dõi, chỉ là trong bóng tối quan sát một chút mà thôi, Dương huynh đệ cũng không để ý a?”

Hắc Vô Thường mỉm cười, nói: “Không thể phủ nhận, Dương huynh đệ nhiệm vụ hoàn thành thật sự là quá đẹp, bất quá đáng tiếc, sau cùng phần cuối có chút không tốt, Dương huynh đệ cố ý thả bọn họ rời đi, không phải là nghĩ thả dây dài câu cá lớn? Vẫn là nói, muốn cầu kết địch nhân, phản loạn Địa Phủ?”

Trên mặt của hắn giống như cười mà không phải cười, ánh mắt nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

Dương Phóng một trận trầm mặc.

Một lát sau, khẽ nhả khẩu khí, thản nhiên nói: “Ta đúng là nghĩ thả dây dài câu cá lớn, lúc này mới cố ý bố cục, nhưng hiện tại xem ra, đã bị người cấp giáo.”

“Ai, cố ý bố cục, cố nhiên rất tốt, bất quá cũng muốn phân rõ tình huống.”

Hắc Vô Thường lộ ra tiểu dung, nói: “Hai người này rõ ràng không phải cái gì loại người bình thường, theo ta thấy, không bằng giết được rồi, người cảm thấy thế nào, Dương huynh đệ?”

Hắn một đôi ánh mắt lóe ra yếu ớt quang trạch, nhìn về phía Dương Phóng, nụ cười trên mặt ý vị sâu xa.

“Tốt, liền người thấy, giết bọn hắn.”

Dương Phóng gật đầu.

Hắn một bước đi ra, trực tiếp hướng về kia áo bào đen thon gầy lão giả cùng điểm tiểu nhị lướt tới.

Áo bào đen thon gầy lão giả, điểm tiểu nhị trong lòng kinh sợ, hiển hiện hận ý.

Cái này Bạch Vô Thường quả nhiên không có hảo ý!

Đang cố ý tính toán bọn hắn!

“Hắc Bạch Vô Thường, lão phu làm quý cũng sẽ không bỏ qua các ngươi!”

Áo bào đen thon gầy lão giả gầm thét mở miệng.

Ba!

Một bàn tay rơi xuống, áo bào đen thon gầy lão giả nã hải một ông, trên mặt tử khí tràn ngập, ánh mắt ảm đạm, trong lúc đó ngã nhào xuống đất, không nhúc nhích.

Sau đó Dương Phóng lại là một chưởng, trực tiếp hướng về kia vị điểm tiểu nhị đánh ra.

Điểm tiểu nhị sắc mặt giận dữ, còn muốn tiến hành giãy dụa, nhưng không có may mắn tác dụng, tại chỗ bị Dương Phóng vỗ trúng, phù một tiếng, tử khí lan tràn, tràn vào nội tâm, tại chỗ bao trùm hẳn tất cả sinh cơ, thân thể đồng dạng ngã nhào xuống đất.

Dương Phóng nhìn chăm chú lên trên mặt đất thi thể, bàn chân nhẹ nhàng đạp mạnh.

Ầm!

Tầng đất phun trào, trong nháy mắt lồm xuống một cái vô cùng lỗ to lớn, trực tiếp đem hai người này thân thể nuốt hết ở bên trong, một mực bao trùm, không còn có bất kỳ khí tức gì.

“Thế nào? Được rồi?”

Dương Phóng bình tĩnh.

Ba! Ba! Ba!

Hắc Vô Thường nở nụ cười, bàn tay khẽ vuốt, nói: “Hay lắm, hay lắm, Dương huynh đệ nhiệm vụ hoàn thành viên mãn, có thể theo ta tiến đến yết kiến Diêm Quân.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Làm phiền dẫn đường!”

“Không dám.”

Hắc Vô Thường mỉm cười, bàn chân đạp mạnh, nhẹ nhàng thuận rời đi nơi đây, hướng về phía trước lao đi.

Dương Phóng chớ không biểu lộ, nhìn thật sâu một chút vừa mới mặt đất, lại ngẩng đầu nhìn một chút Hắc Vô Thường, trực tiếp tại sau lưng cấp tốc theo đuôi quá khứ.

Lại bị gia hỏa này một mực tại âm thầm thăm dò, hẳn lại không có bất kỳ cái gì cảm thấy!

Đây là bí bảo?

Vẫn là thủ đoạn khác?

Hai người một trước một sau, cấp tốc biến mất nơi đây.

Toàn bộ rừng lại lần nữa khôi phục tĩnh mịch.

Không còn có bất kỳ thanh âm gì.

Lá rụng phiêu linh, rất mau đem mặt đất bao trùm.

.

.

.

Nửa ngày sau.

Thiên Linh Thành bên ngoài.

Đồng dạng rừng sâu núi thẳm bên trong.

Yên lặng miếu cổ, hương hỏa thừa thốt, vết chân hiếm thấy.

Một chỗ tĩnh mịch bên trong cổ điện.

Hắc Vô Thường thân thể cung lên, thần sắc khẩn trương, mặt hướng mặt đất, toàn thân trên dưới tất cả cơ bắp không chỗ không kín kéo căng, không dám ngẩng đầu nhìn về phía trước mắt Diêm Quân.

Hắn đã đem Dương Phóng nhiệm vụ lần này quá trình, từ đầu tới đuôi nói một lần.

Bao quát đủ loại chi tiết, không có một chỗ giấu diếm.

“Người nói là hắc sức một mình, chặn hai vị thứ ba Thiên Thê liên thủ? Còn tinh thông một loại quỷ dị tuyệt học, có thể thôn phệ lĩnh vực, thôn phệ lực lượng?”

Đại điện bên trong, thân ngồi xe lăn, khí tức mục nát, mặt mũi tràn đầy da đốm mỗi Tổng Diêm Quân, thanh

âm đạm mạc, không có tình cảm chút nào, mở miệng hỏi thăm.

“Đúng vậy, Diêm Quân.”

Hắc Vô Thường kính cẩn gật đầu, “Dương Đạo át chủ bài đáng sợ, không thể không đề phòng.”

“Biết.”

Tổng Diêm Quân thanh âm lạnh lùng, nói: “Hắn còn ở bên ngoài?”

“Đúng thế.”

“Ừm, đem hắn gọi vào đi.”

Tổng Diêm Quân đáp lại.

“Vâng, Diêm Quân.”

Hắc Vô Thường đáp lại, cung kính lui ra, hướng về đi ra ngoài điện.

Đại điện bên ngoài.

Dương Phóng không nhúc nhích, mày nhăn lại, Phong luật Thần Chủng đã yên lặng thi triển, hướng về trong điện nghe qua.

Đáng tiếc toàn bộ bên trong đại điện âm trầm u ám, giống như là bị quỷ dị lực lượng ngăn cách, từ Hắc Vô Thường đi vào, hắn liền không nghe thấy bất kỳ thanh âm gì.

Trong lòng hắn nghi hoặc ở giữa, Hắc Vô Thường từ trong điện đi ra, mở miệng mỉm cười, nói: “Dương huynh đệ, Diêm Quân để người đi vào.”

“Được.”

Dương Phóng gật đầu, trực tiếp hướng về đại điện đi tới.

Âm trầm u ám đại điện bên trong.

Hai bên ánh nến thiêu đốt, yếu ớt nhảy lên.

Ở giữa nhất khu vực, thì là thân thể khôi ngô, ngồi tại ở trên xe lăn Tống Diêm Quân, đầu đầy xám trắng tóc dài, ánh mắt thâm thúy, yêu dị.

Cả người trên thân tản ra một loại nhàn nhạt người chết khí tức.

Thật giống như sớm đã mục nát, chỉ dựa vào tinh thần chèo chống.

“Người đã đến.”

Tống Diêm Quân thanh âm già nua, nói: “Nhiệm vụ sự tình, Hắc Vô Thường đã nói, người lần này hoàn thành coi như không tệ, từ giờ trở đi, người chính là Địa Phủ thành viên chính thức.”

Ầm! Ầm!

Hắn nhô ra già nua thô to ngón tay, hướng về bên người cái bàn gỗ đàn bên trên, nhẹ nhàng điểm hạ đi, thanh âm nặng nề, quanh quẩn bốn phía.

Không bao lâu, một cỗ quỷ dị mà không rõ khí tức từ trong điện đột nhiên khuếch tán ra tới.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, tuần mắt liếc nhìn.

Chỉ gặp cách đó không xa thành linh đi ra một cái sắc mặt ngốc trệ, làn da trắng bệch đồng tử, ngơ ngơ ngác ngác, trong tay bưng một cái màu đen khay.

Khay bên trong thì là thả ba cái màu đen bình ngọc.

Loại kia quỷ dị mà không rõ khí tức, chính là từ trong bình ngọc truyền ra.

“Đây là?”

Dương Phóng bất động thanh sắc, cẩn thận hỏi thăm.

“Hắc Âm thần dịch!”

Tổng Diêm Quân lên tiếng đáp lại, nói: “Phàm ta Địa Phủ thành viên chính thức, đều sẽ đạt được!”

“Hắc Âm thần dịch?”

Dương Phóng mày nhăn lại, nhưng trong lòng cảnh giác vạn phần.

Loại khí tức này âm trầm mà mơ hồ, chỉ sợ tuyệt không phải vật gì tốt!

Hắn cần dị thường cẩn thận mới được.

“Đa tạ Diêm Quân!”

Dương Phóng khom người.

“Không cần cảm ơn ta, đây là cho người Hắc Âm tẩy lễ dùng, người bây giờ liền ăn vào.”

Tổng Diêm Quân thanh âm lạnh lùng, bỗng nhiên đe dọa nhìn Dương Phóng.

Một cỗ vô hình tính nguy hiểm khí tức trực tiếp từ trên người hấn tản ra, tựa như một nháy mắt biến thành cái gì hung mãnh cực thú, toàn bộ trong điện đều trong nháy mắt tràn ngập nguy cơ.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, vô ý thức hướng về sau rút lui.

Nguy hiểm!

Lão già này thực lực, quả nhiên vẫn là kinh khủng dị thường!

Không hổ là Hắc Âm âm mai từ chạy đến sinh vật.

Trong đầu của hắn một nháy mắt hiển hiện vô số ý nghĩ.

Rất nhanh lần nữa buông lỏng, trầm giọng nói: “Vâng, Diêm Quân!”

Vị kia ngốc trẻ đồng tử, bưng khay, một đường đi đến Dương Phóng phụ cận.

Dương Phóng đầu tiên là nắm lên cái thứ nhất bình ngọc, gỡ ra cái nắp, yên lặng ngửi một lát, trong lòng lóe lên.

Quả nhiên có gì đó quái lạ!

Bình ngọc này bên trong chất lỏng, giống như không phải dược vật!

Có loại âm trầm cảm giác lạnh như băng, mà lại bên trong tựa hồ còn có một loại cảm giác cực kỳ quen thuộc.

Đây là...

Thần huyết?

“Không tặc, đúng là thần huyết khí tức, loại này Hắc Ám thần dịch chẳng lẽ là từ thần huyết bên trong rút ra?”

Dương Phóng âm thầm nghi hoặc.

Hắn không nói một lời, trực tiếp đem trong bình ngọc chất lỏng rót vào trong miệng, một ngụm nuốt vào.

Bất quá mặt ngoài là bị hắn nuốt vào trong bụng, kì thực tại nuốt mất về sau, lập tức bị hắn lấy Hắc Ám thần chủng thôn phệ, tiến vào Hắc Ám thần chủng dị độ không gian bên trong.

Cứ như vậy, liên tục ba bình chất lỏng tất cả đều bị hắn nuốt vào.

“Ngày gần đây, khôn chi bản khối tấp nập hoạt động, cố ý xâm lấn càn chi bản khối, giữa hai bên tiểu chiến không ngừng, các thế lực lớn ở giữa đã gây dựng lại 【Huyền Thiên minh】, Bạch Vô Thường, tiếp xuống người liền tiến vào 【Huyền Thiên minh】, thay ta giám thị một chút các thế lực lớn.”

Tổng Diêm Quân già nua mở miệng.

“Tiến vào Huyền Thiên minh?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, cái này Huyền Thiên minh là từ Thương Khung thần cung, Thiên Linh tháp, Thần Tích phùng, Tà Đạo tổ chức tứ đại thế lực tổ kiến, cao thủ nhiều như mây, bản tọa có chút không quá yên tâm bọn hắn.”

Tổng Diêm Quân mở miệng, “Về phần Hắc Vô Thường, thân phận của hắn quá miễn cảm, dễ dàng bị người khác

nhìn thấu, người vừa mới gia nhập, vẫn chưa có người nào biết người, có người xuất động, thích hợp nhất.”

“Tốt, thế nhưng là ta cần làm thế nào mới có thể gia nhập 【 Huyền Thiên minh 】 ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không cần làm cái gì, tin tức ta đã thả ra, người tiến vào nơi này ẩn cư liền có thể, đến lúc đó tự sẽ có người đến đây mời người!”

Tống Diêm Quân đáp lại, cong ngón búng ra.

Một cái chữ nhỏ đoàn bay ra.

Dương Phóng ôm đồm trong tay, triển khai xem xét.

Phía trên thành linh viết một nhóm địa chỉ.

“Vâng, Diêm Quân.”

“Còn có cái khác nghi vấn sao?”

Tống Diêm Quân mở miệng.

“Trước đó đám kia nhằm vào Địa Phủ người, đến cùng ra sao lai lịch? Không biết Diêm Quân có thể hay không cáo tri?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Bọn hấn? Một đám âm u chuột thối, tự xưng 【 Thánh Minh 】 , bản tọa sớm đã nghĩ trừ về sau nhanh.”

Tống Diêm Quân nhàn nhạt đáp lại.

“Thánh Minh.”

Dương Phóng lặp lại, gật đầu nói: “Thuộc hạ cáo lui!”

Hắn trực tiếp rời khỏi nơi đây, hướng về đi ra ngoài điện.

Tổng Diêm Quân ánh mắt tĩnh mịch, yên lặng nhìn về phía ngoài điện, toàn bộ thân hình cũng dần dần bị bóng tối bao trùm, tràn ngập một cỗ quái dị không nói ra được khí tức.

...

“Dương huynh đệ, không biết Diêm Quân nhưng có ban thưởng?”

Ngoài điện không xa, Hắc Vô Thường lộ ra tiểu dung, từ nơi không xa đi tới.

“Có, Diêm Quân cho ta Hắc Âm thần dịch, vô thường huynh nhưng từng biết?”

Dương Phóng mở miệng hỏi thăm.

“Hắc Âm thần dịch?”

Hắc Vô Thường con mắt lóe lên, rõ ràng hiển lộ ra từng tia từng tia nóng bỏng cùng tham lam, chặc chặc nói ra: “Đồ tốt, thật sự là đồ tốt a, không biết Diêm Quân cho người nhiều ít?”

“Ba bình.”

Dương Phóng đáp lại.

“Ba bình?”

Hắc Vô Thường sắc mặt giây lát biến, quan sát tỉ mỉ lấy Dương Phóng, lần nữa lộ ra từng tia từng tia vẻ ghen

ghét, nói: “Loại vật này, ta lập xuống vô số đại công, trước trước sau sau cộng lại cũng mới uống một bình, người thế mà đạt được ba bình, Dương huynh đệ thật sự là tiện sát ta vậy!”

“Vật này có tác dụng gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Rèn đúc nhục thân, chiết xuất tu vi, cô đọng tinh thần, có đủ loại không thể tưởng tượng nổi diệu dụng.”

Hắc Vô Thường than nhẹ.

“Vậy liền không có tác dụng phụ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cái này. . ha ha, Dương huynh đệ ngày sau tự sẽ biết được, cần gì phải hỏi ta?”

Hắc Vô Thường giống như cười mà không phải cười, thần sắc quỷ dị.

Bỗng nhiên, hắn khẽ cười một tiếng, chấp hai tay sau lưng, rời đi nơi đây.

“Ai nha nha, ba bình thần dịch thật là khiến người ta hâm mộ a...”

Nội tâm lại là lộ ra mỉa mai.

Xem ra Diêm Quân cũng là không yên lòng người này.

Nếu không, sao lại đưa ra ba bình thần dịch?

Dương Phóng thật sâu nhìn về phía Hắc Vô Thường bóng lưng, như có điều suy nghĩ, đồng tử chỗ sâu một

vòng vô hình sát cơ lóe lên một cái rồi biến mất.

...

Bóng đêm giáng lâm.

Ngân Nguyệt trong sáng.

Trong rừng lại lần nữa trở nên một mảnh đen kịt.

Một đạo quỷ dị bóng người cực tốc lướt đi, dung nhập Hắc Âm, cùng Hắc Âm cơ hồ hóa thành viên mãn một thể, hướng về một chỗ nồng đậm rừng rậm nhanh chóng lao đi.

Tốc độ không thể tưởng tượng nổi!

Trợn vện xông ra hồi lâu.

Rốt cục!

Đạo nhân ảnh này mới rốt cục hiển hiện, tay áo lớn đại pháo, đầu đội mặt nạ ác quỷ, xuất hiện ở một chỗ trống trải cánh rừng bên trong, hấn đi ở chỗ này, bàn chân đập mạnh.

Oanh!

Mặt đất mãnh liệt, như là lăn lộn gợn sóng hướng về hai bên vỡ ra.

Lập tức lộ ra chôn sâu lòng đất hai cỗ thi thể!

Một bộ là áo bào đen thon gầy lão giả!

Một bộ là điểm tiểu nhị.

Hai cỗ thi thể sau khi xuất hiện, đạo nhân ảnh này bàn

tay lớn vồ một cái, đem bọn hấn trực tiếp từ lòng đất cầm ra, sau đó song chưởng bên trong dương khí tràn ngập, sinh cơ mãnh liệt, trực tiếp hướng về bọn hấn quanh thân đại huyết cấp tốc vỗ tới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Thanh âm ngọt ngào, lực lượng thần bí không ngừng bị hấn đánh vào trong cơ thể của bọn họ.

Âm Dương ấn!

Hóa tử vi sinh!

Liên tục mấy chục cỗ lực lượng đánh ra về sau, theo cuối cùng một cỗ chân khí tràn vào đến hai cỗ thi thể thể nội, hai cỗ thi thể lập tức kêu lên một tiếng đau đớn, trên thân tử khí tiêu hết, lần nữa sống lại, thở hổn hển, lập tức rơi xuống trên mặt đất, mở hai mắt ra, lộ ra trợn trợn vẻ kinh hãi.

Nhưng rất nhanh bọn hấn lại mắt đau nhức co rụt lại.

“Ngươi. . là ngươi, ngươi vì sao lại cứu sống chúng ta?”

Áo bào đen thon gầy lão giả kinh hãi nói.

Người trước mắt đen nhánh, sâu xa, một bộ tay áo lớn đại bào, vẫn là bị bọn hấn một chút nhận ra.

Chính là Dương Phóng!

“Thật sống lại, Âm Dương ấn quả nhiên huyền diệu!”

Dương Phóng tự nói.

Ban ngày mặc dù giết bọn hấn, nhưng là dùng lại là Âm Dương ấn 【 Tử Ấn 】, chỉ là để bọn hấn lâm vào giả

chết mà thôi, ban đêm lại lần nữa trở về, dùng 【sinh ấn】 đến triệt tiêu Tử Ấn.

Này mới khiến bọn hắn lần nữa phục sinh.

Đương nhiên, chính Dương Phóng cũng là tại thí nghiệm mà thôi.

Bởi vì lúc trước chưa hề thi triển qua, hắn cũng không xác định hai người sẽ hay không phục sinh.

Cũng may đại thành Âm Dương ấn, quả nhiên không có để hắn thất vọng.

“Người rốt cuộc muốn làm gì?”

Điểm tiểu nhị sắc mặt trầm thấp, thốt lên hỏi thăm.

“Không có gì, ta nói, ta chỉ là muốn cùng các người kết giao bằng hữu, quen biết một chút thủ lĩnh của các người, đại gia lại không cái gì không thể hóa giải cừu hận, không phải sao?”

Dương Phóng khí tức cao xa, thanh âm bình tĩnh.

“Người!”

Hai người trước mắt trong lòng bị kinh ngạc, lần nữa đối mặt.

Gia hỏa này thật muốn cùng bọn hắn làm bằng hữu?

Nói đùa cái gì!

“Ừm?”

Đột nhiên, Dương Phóng nhướng mày, bỗng nhiên quát chói tai: “Cút ra đây!”

Sưu!

Vô hình trận vực trong nháy mắt lướt đi, hướng về một bên hư vô nhanh chóng tràn vào.

“A?”

Một đạo nhẹ kêu phát ra, hắc quang lóe lên.

Hắc Vô Thường thân thể lần nữa nổi lên, diện mục trắng nõn, cái cảm lạnh lạnh, trên môi giữ lại hai phiết màu đen sợt râu, lộ ra nồng đậm tiểu dung, nói: “Thế mà bị phát hiện rồi? Dương huynh đệ, người thật đúng là để cho ta ngoài dự liệu, mà lại thế mà thật không có hảo ý, nghĩ đối địch với Diêm Quân, hẳn là, không sợ chết sao? !”

Hắn càn lại lần đi theo Dương Phóng.

“A, là người a!”

Dương Phóng ánh mắt đậm mạc, nói: “Nếu biết bí mật này, như vậy, người liền đi chết đi!”

Sưu!

Thân thể của hắn bỗng nhiên xông ra, nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Cơ hồ chớp mắt không đến, vờ một cái về phía Hắc Vô Thường trước mặt, năm cái ngón tay giống như là đồng trụ.

Từ khi ban ngày biết bị Hắc Vô Thường âm thầm theo dõi về sau, hắn liền chuyên môn tại đem Hắc Vô Thường trên thân lưu lại mấy loại khí tức, ngay tại vừa mới sát na, bị hắn bắt được loại khí tức này.

Nếu không phải là loại khí tức này nhắc nhở, hẳn đoán chừng y nguyên không phát hiện được đối phương.

Hắc Vô Thường sắc mặt đột biến, vội vàng nổi giận gầm lên một tiếng, liền lĩnh tiến hành chống cự, lĩnh vực bộc phát, tinh thần bộc phát, chân khí bộc phát, một sát na át chủ bài ra vào.

Nhưng mà Dương Phóng vừa lên đến liền át chủ bài ra hết, đơn giản không cho hắn mấy may cơ hội.

Thô to bàn tay cơ hồ một nháy mắt nắm mặt của hắn.

Ầm ầm!

Huyết nhục nổ tung, lung tung bay múa.

Toàn bộ đầu giống như là nát dưa hấu đồng dạng.

Thi thể không đầu hung hăng bay ngược.

“Không biết sống chết, cho là có điểm át chủ bài, liền có thể muốn làm gì thì làm? Quá ngây thơ rồi.”

Hắn ngữ khí lãnh đạm, lắc lắc lòng bàn tay huyết thủy.

...

Chương 371 : Long thảo lại tiến hóa! ! 【 đại chương 】

Đột nhiên xuất hiện một màn, khiến cho trước mắt áo bào đen thon gầy nam tử, điểm tiểu nhị tất cả đều sắc mặt ngẩn ngơ, lộ ra mờ mịt cùng ngây thơ chi sắc.

Đây là...

Bọn hấn não hải oanh minh, như chỗ mộng cảnh.

Cái này Bạch Vô Thường thể mà xử lý Hắc Vô Thường?

Bọn hấn. . nội loạn rồi?

Là khổ nhục kế? Vẫn là nói Bạch Vô Thường thật muốn cùng nhóm người mình hợp tác?

Trong lúc nhất thời, bọn hấn có chút theo không kịp Dương Phóng động tác.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lông mày khẽ động, bỗng nhiên quay đầu.

Ngay cả áo bào đen thon gầy nam tử cùng điểm tiểu nhị cũng trực tiếp hít một hơi lãnh khí.

Chỉ gặp vừa mới bị hấn bóp nát đầu, chỉ còn lại có một cỗ thi thể không đầu Hắc Vô Thường, lại đột nhiên đại biến dạng, toàn thân trên dưới như là thổi phồng, hô hô rung động, cấp tốc biến lớn, trong chớp mắt biến thành cao bốn, năm mét, toàn thân trên dưới cấp tốc chui ra từng cây nòng đạ mà tinh mịn bộ lông màu đen.

Thi thể của hấn lật người lại mà lên, quay người liền

trốn.

Tại hấn không đầu trên cổ, huyết nhục nhúc nhích, chất nhầy bài tiết, rất nhanh lần nữa mọc ra một viên vô cùng quý dị nhỏ bé đầu lâu.

Đầu lâu này giống như là hài nhi đầu lâu, không có bất kỳ cái gì lông tóc.

Nhưng nhìn gương mặt, rõ ràng lại là Hắc Vô Thường.

Hấn thế mà còn chưa ngỏm củ tỏi?

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, thân thể lóe lên, tốc độ toàn bộ bộc phát, trực tiếp hướng về Hắc Vô Thường thân thể cấp tốc đuổi tới, đồng thời lĩnh vực khuếch tán, vừa lên đến giam cầm không gian.

“Rống!”

Hắc Vô Thường trong miệng phát ra gào thét, cảm thấy đến từ bốn phương tám hướng kinh khủng áp lực, thân thể bên trong bộc phát ra một mảnh kinh khủng tử khí, trực tiếp thúc giục đồng dạng bí bảo, thân thể lóe lên, liền muốn dung nhập hư không.

Nhưng ở hấn vừa mới muốn dung nhập hư không, bốn cái vô cùng quý dị vòng xoáy bỗng nhiên hiển hiện, oanh một tiếng, cắt đứt hư không, đem hấn thân thể sinh sinh cắt xuống tới.

Không chỉ có như thế!

Bốn cái cự đại quý dị thần bí vòng xoáy trực tiếp hướng về thân thể của hấn nuốt sống quá khứ, ô ô xoay tròn, khí tức kinh khủng, giống như là bốn cái kinh khủng ma động, một nháy mắt hướng về Hắc Vô Thường ép tới, đem hấn một mực bao trùm ở bên trong.

A!

Hắc Vô Thường trong miệng lập tức phát ra từng đợt kêu thê lương thảm thiết, toàn thân trên dưới bộ lông màu đen bắt đầu cấp tốc sụp đổ cùng tan rã.

Từng mảnh từng mảnh tinh hồng huyết thủy bắn tung toé mà ra.

Thân thể của hắn phảng phất tại tao ngộ từng khúc lạng lạng, huyết nhục tại xé rách, xương cốt tại đứt đoạn, toàn bộ khí tức trên thân trở nên cấp tốc hỗn loạn.

Nhưng cho dù dạng này, hắn lại còn là không chết.

“Ta muốn cùng người liêu mạng!”

Hắc Vô Thường phát ra kinh khủng rống to, toàn thân trên dưới huyết nhục phiêu tán rơi rụng, khí tức thảm liệt, cao bốn, năm mét kinh khủng thân thể tại bốn cái quỷ dị vòng xoáy bên trong điên cuồng giãy dụa, bành trướng ra từng đợt vô cùng kinh khủng lực lượng.

Hắn tình trạng dị thường quái dị.

Rõ ràng còn là người thân thể, kết quả lại trở thành tình cảnh như vậy.

Cái này khiến Dương Phóng trong nháy mắt nghĩ đến trước đó mình lần thứ nhất thi triển 【Kim Cương Hàng Ma Khu】 cùng 【cực đạo Cự Ma thể】 tràng cảnh!

Ngay lúc đó mình cũng là một nháy mắt, toàn thân trên dưới mọc đầy bộ lông màu đen, không bị khống chế.

“Nguyên rủa!”

Trong lòng hấn ngưng trọng.

Hắc Vô Thường thể mà cũng xúc động đến nguyên rửa.

Phiến thiên địa này ở giữa tồn tại quỹ dị nguyên rửa chi lực, một khi một người lực lượng vượt qua một loại nào đó giới hạn hoặc là vận dụng cái gì không nên vận dụng bí pháp, trên thân liền sẽ mọc ra lông đen, xuất hiện 【 Cự Ma hóa 】 .

Tỉ như hấn lần trước thi triển 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 cùng 【 cực đạo Cự Ma thể 】 , chính là như thế.

Vô luận 【 Kim Cương Hàng Ma Khu 】 vẫn là 【 cực đạo Cự Ma thể 】 , đều không phải là thuộc về bọn hấn nhân loại công pháp.

Mà là thuộc về thần!

Cho nên một khi thi triển, toàn thân trên dưới liền hoàn toàn không bị khống chế mọc ra lông đen , liên đới lực lượng cũng sẽ trong nháy mắt mất khống chế, đạt đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Nhưng nghĩ không ra Hắc Vô Thường thể mà cũng có thể làm được điểm này.

Rất nhanh, Dương Phóng lần nữa cảm thấy khác thường.

“Thần huyết!”

Tại Hắc Vô Thường trên thân, thể mà tản ra cực kỳ nồng đậm thần huyết khí tức.

Hấn dung hợp qua thần huyết?

Đây chính là hấn 【 Cự Ma hóa 】 nguyên nhân?

“Rống!”

Hắc Vô Thường viên kia nhỏ bé đầu lâu, phát ra điếc tai gầm thét, ở vào Dương Phóng Tứ Vực Luân Hồi bên trong điên cuồng giãy dụa, toàn bộ thân hình đang không ngừng sụp đổ.

Từng mảnh từng mảnh huyết thủy cùng thịt nát, tại liên tục không ngừng bị bốn cái quỷ dị vòng xoáy thôn phệ.

Ầm ầm!

Toàn bộ không gian đều đang phát sinh nặng nề mà kinh khủng oanh minh.

Chỗ khác tại bốn cái quỷ dị vòng xoáy giảo sát dưới, nhục thân đang không ngừng sụp đổ cùng gây dựng lại, từng đợt tinh hồng huyết quang chiếu sáng bầu trời đêm.

Đáng sợ năng lượng ba động khiến cho bốn phương tám hướng rùng rậm đều tại run mạnh, tràn ngập một cỗ kinh tâm động phách khí tức.

Thật giống như có một tôn cái thể vô song Cự Ma sống lại đồng dạng.

“Dương Đạo, ta muốn cùng người đồng quy vu tận, Diêm Quân là sẽ không bỏ qua người! !”

Hắc Vô Thường phát ra mơ hồ mà thể lượng kêu to, toàn thân trên dưới vậy mà thiêu đốt hùng hực huyết quang, tựa hồ tại đốt cháy sinh mệnh của mình, dùng cái này thu hoạch được vô song lực lượng.

Dương Phóng trong nháy mắt cảm giác được bốn cái vòng xoáy tại rất nhỏ rung chuyển, bị đối phương lực

lượng kinh khủng chỗ xung kích, có loại hỗn loạn cảm giác.

“A!”

Hắc Vô Thường tiếp tục thể lượng kêu to, hai tay điên cuồng đập động, toàn thân trên dưới huyết quang hùng hực, không ngừng thiêu đốt, muốn tránh thoát vòng xoáy trối buộc.

Bất quá đáng tiếc, từ đầu đến cuối cái này bốn cái vòng xoáy đều chỉ là đang không ngừng rung động, cũng không có chút nào bị phá ra xu thế.

Cái này khiến Dương Phóng thầm thả lỏng khẩu khí.

Không thể không nói, hiện tại Hắc Vô Thường dị thường cổ quái.

Trên người hắn thể mà chảy ra nồng đậm thần huyết khí tức, thân thể xuất hiện 【 Cự Ma hóa 】, thương thể cũng đang không ngừng khép lại.

Này làm sao nhìn đều đã thoát ly nhân loại phạm trù.

Cũng may hắn 【 Tứ Vực Luân Hồi 】 cũng không để cho hắn thất vọng, mà là một mực chặn đối phương.

Oanh!

Bốn cái vòng xoáy càng nhanh hơn xoay tròn, đem Hắc Vô Thường một thân cháy hùng hực huyết quang đều đang nhanh chóng nuốt vào vòng xoáy bên trong, đem nó hóa giải.

Hắc Vô Thường vất vả thiêu đốt sinh mệnh thu hoạch được lực lượng, giờ khắc này, thật giống như tất cả đều thành toàn bốn cái quỷ dị vòng xoáy đồng dạng.

Thời gian dần trôi qua, trong lòng của hắn lần nữa lộ ra hoảng sợ.

“Dương Đạo, người không thể giết ta, Diêm Quân biết ta tới, ta nhục không thể quay về, Diêm Quân sẽ không bỏ qua người, mau dừng lại, người không thể giết ta!”

Thanh âm hắn thê lương.

Ầm ầm!

Bốn cái quỹ dị vòng xoáy cấp tốc ép xuống, tại chia cắt Hắc Vô Thường thân thể.

Phanh phanh phanh!

Thanh âm ngọt ngào, Hắc Vô Thường kêu thảm một tiếng, toàn bộ thân hình tại chỗ bị kéo thành bốn phần, mang theo nồng Hắc Huyết ánh sáng, cấp tốc xông vào đến bốn cái bất đồng vòng xoáy bên trong.

Xoát!

Bốn cái vòng xoáy trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tiếp theo bị lĩnh vực phong tỏa không gian, đều lần nữa giải phong.

Vô hình lĩnh vực cấp tốc hướng về Dương Phóng thể nội quay trở về quá khứ.

Dương Phóng khẽ nhả khẩu khí, khí tức dần dần bình phục.

Nhưng bỗng nhiên, hắn giống như là cảm ứng được cái gì, thần sắc cứng lại.

Rất nhanh, hắn khôi phục lại bình tĩnh, cũng không lập tức so đo, sau đó xoay người lại, một đôi đũa mạc ánh mắt hướng về trước mắt áo bào đen thon gầy nam tử cùng điểm tiểu nhị nhìn lại.

“Hai vị, bây giờ có thể tin tưởng ta là thật tâm hợp tác đi?”

Thanh âm hắn chậm rãi truyền ra.

Hai người nào hải ngờ ngờ ngác ngác, y nguyên có loại cực kỳ ngây thơ cảm giác.

Bỗng nhiên, áo bào đen thon gầy lão giả dẫn đầu kịp phản ứng, rung động nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Người. . người thật giết Hắc Vô Thường? Các hạ đến cùng có mục đích gì, không ngại cùng chúng ta nói thẳng, không nên nói nữa là hợp tác với chúng ta, người ngay cả chúng ta là cái gì theo hầu cũng không biết, làm sao lại đi lên cùng chúng ta hợp tác? Người nếu nói không có mục đích, lão phu một trăm cái không tin.”

“Không tệ!”

Kia bên cạnh điểm tiểu nhị cũng trực tiếp điểm đầu.

Dương Phóng nhướng mày, nhìn một chút trước mắt áo bào đen thon gầy lão giả, có chút suy tư.

Một lát sau.

Nhẹ giọng thở dài: “Ta xác thực tìm các người có chút sự tình khác, bất quá, ta trước đó nói cũng tất cả đều là thật, ta cũng xác thực muốn cùng các người hợp tác.”

Hắn trầm ngâm nói: “Trước đó tại tiểu trấn đào tẩu cái kia nam tử trung niên gọi là trương hồng thật sao? Ta

muốn tìm hấn có chút việc.”

“Tìm trương hồng tiền bối?”

Áo bào đen thon gầy lão giả, điểm tiểu nhị tất cả đều sắc mặt biến hóa.

“Người tìm trương hồng tiền bối làm gì?”

Điểm tiểu nhị hỏi thăm.

“Cụ thể làm cái gì, ta hiện tại không cách nào nói cho các người biết, ta chỉ có thể nói ta tuyệt không ác ý, còn xin hai vị thay ta chuyển đạt một chút hữu hảo, không biết có thể hay không để vị này trương hồng tiền bối ra cùng ta đơn độc tâm sự.”

Dương Phóng mở miệng.

Vậy còn dư lại hé mở Đạo Đồ, chính là ở vào trên người của người này.

Nhưng người này hành tung thành mê, lại là thứ ba Thiên Thê, hấn rất khó truy tung.

Lúc này mới lớn phí trách trở, đem hai người trước mắt giết lại cứu, thậm chí không tiếc diệt khẩu Hắc Vô Thường.

“Cái này...”

Hai người trước mắt lần nữa kinh hãi, đối mặt.

Gia hỏa này muốn cùng trương hồng tiền bối tâm sự?

Hấn rốt cuộc muốn làm gì?

Hai người trong đầu cấp tốc mãnh liệt, càng là vận dụng

một loại truyền âm bí thuật, tại lẫn nhau giao lưu.

Nhưng thật tình không biết, bọn hấn truyền âm bí thuật trước mặt Dương Phóng, căn bản chính là không chỗ che thân.

Như là trước công chúng dùng loa đang gọi đồng dạng.

“Thế nào? Muốn hay không đáp ứng hấn?”

“Người này muốn giết chúng ta, dễ như trở bàn tay, phải nói không phải giả, mà lại, hấn thế mà thật giết chết Hắc Vô Thường.”

“Người này thực lực cao thâm, cực kỳ đáng sợ, có lẽ có thể trở thành chúng ta lôi kéo đối tượng.”

“Không tệ, nhưng bất kể như thế nào, hiện tại trước không nên đắc tội hấn, chờ đến sau khi chúng ta trở về, chuyển đạt cho trương hồng tiền bối, để trương hồng tiền bối tự mình định đoạt!”

Một nháy mắt, hai người bờ môi nhúc nhích, cấp tốc hoàn thành câu thông.

“Tốt!”

Áo bào đen thon gầy lão giả gật đầu, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, nói: “Tiền bối, chúng ta không biết người tìm trương hồng tiền bối làm cái gì, chúng ta cũng không muốn biết, nhưng là người đã không có ác ý, như vậy chúng ta sẽ có thể giúp người chuyển đạt một chút, về phần trương hồng tiền bối có chịu hay không gặp người, chúng ta liền không thể bảo đảm.”

“Có thể.”

Dương Phóng gật đầu.

“Tiền bối, nếu không có sự tình khác, vậy chúng ta liền cáo từ.”

Áo bào đen thon gầy lão giả thăm dò tính đường.

Hắn đến nay có chút không thể tin được hôm nay tao ngộ.

Hai người không ngờ tại trước quý môn quan dạo qua một vòng.

“Chờ một chút, còn có một việc.”

Bỗng nhiên, Dương Phóng mở miệng, ánh mắt lập tức hướng về hai người trước mắt quét tới, thản nhiên nói: “Hai vị nói cho cùng vừa mới là thấy được ta giết chết Hắc Vô Thường sự tình, đây là một kiện tai họa ngầm, nói thật, ta có chút không quá tin tưởng hai vị nhân phẩm.”

Hai người lập tức biến sắc.

“Người muốn làm gì?”

Xùy!

Dương Phóng đưa tay một điểm, vô hình chỉ lực trong nháy mắt hiện lên, xuyên thấu phòng ngực của bọn hắn áo ngoài, tiến vào thân thể của bọn hắn, thản nhiên nói: “Không có gì, ta chỉ là tại hai vị trên thân chừa chút đồ vật thôi, nếu là hai vị khăng khăng bán ta, như vậy những vật này liền có thể tại thời khắc máu chốt, để hai vị đau đến không muốn sống!”

“Người cho chúng ta lưu lại cảm ché?”

Điểm tiểu nhị giật mình nói.

“Một điểm nhỏ nhỏ đề phòng, hai vị sẽ không cảm thấy quá mức a?”

Dương Phóng đáp lại nói.

Vô Sinh Chỉ!

Đây cũng là mình vừa mới học được Địa Phủ tuyệt học, vô sinh có ý tứ là 【 đoạn tuyệt sinh cơ 】 .

Loại trừ cái này chỉ lực bên ngoài, còn có một số thuận tiện truy tung khí tức.

Đề phòng ngừa hai người này thật bán chính mình.

“Tốt, tiền bối có dạng này đề phòng, chuyện đương nhiên!”

Áo bào đen thon gầy lão giả nghiêm nghị gật đầu, nói ra: “Dã dạng này, vậy chúng ta bây giờ có thể đi được chưa.”

“Xin cứ tự nhiên!”

Dương Phóng đáp lại.

Hai người một bước không ngừng, lúc này cấp tốc hành động, thân thể lóe lên, biến mất ở phía xa.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, nhìn một chút hai người thân ảnh, lại ngẩng đầu nhìn trời.

Hôm nay như thế làm việc, thực là bị bắt đắc dĩ.

Loại trừ phương pháp này, hẳn chỉ sợ không có cách nào tiếp cận trương hồng!

Mà lại sớm tối đều muốn cùng Địa Phủ tiến hành xung đột, hẳn nhất định phải mau chóng đạt được tiếp theo khóa Thần Chủng.

Bỗng nhiên, Dương Phóng thân thể nhảy lên, cấp tốc rời đi nơi đây.

...

Mấy canh giờ sau.

Một chỗ ẩn nấp trong huyết động.

Dương Phóng thân thể lóe lên, tiến vào hang động chỗ sâu.

Hắn ngồi xếp bằng, vận chuyển lên Hắc Âm thần chủng.

Trước mắt trong nháy mắt nổi lên một cái u thâm quỷ dị vòng xoáy màu đen, như là chậu rửa mặt lớn như vậy, yếu ớt lấp lóe, thần bí khó lường, bên trong như là ẩn chứa thần bí không gian.

“Hắc Vô Thường, ta biết ngươi còn chưa có chết, ngươi muốn cho ta lập tức giết ngươi sao?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, chậm rãi mở miệng.

Vòng xoáy màu đen bên trong.

Chỉ còn lại một cái đầu lâu Hắc Vô Thường, sắc mặt hoảng sợ, vệt vàng mờ mắt, mở miệng kêu lên: “Đừng, đừng giết ta, Dương Đạo, ngươi nếu là giết ta, Diêm Quân sẽ biết, ta hồn đặng sẽ dập tắt, Diêm Quân sẽ không bỏ qua ngươi.”

“Thật sao?”

Dương Phóng giống như cười mà không phải cười, nói: “Thế nhưng là theo ta được biết, Diêm Quân tựa hồ không biết người đến a?”

“Người...”

Hắc Vô Thường trong nháy mắt lộ ra hoảng sợ, run lẩy bẩy, run giọng nói: “Người rốt cuộc muốn làm gì? Người bây giờ tìm ta nhất định có việc, người còn muốn hỏi cái gì, chỉ cần người không giết ta, ta biết khẳng định đều nói cho người!”

“Trước người loại kia Cự Ma hóa là tình huống như thế nào? Vì cái gì người có thể làm được? Trước đó Bạch Vô Thường tựa hồ liền không cách nào làm được.”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đây là bởi vì. . bởi vì ta dung hợp Hắc Âm thần dịch nguyên nhân, ta đi theo Diêm Quân thời gian, vượt xa quá Bạch Vô Thường đi theo thời gian, cho nên ta mới có thể có đến Hắc Âm thần dịch.”

Hắc Vô Thường cấp tốc đáp lại nói.

“Hắc Âm thần dịch, chính là trước đó Tổng Diêm Quân cho ta loại kia? Kia là cái thứ gì?”

Dương Phóng hỏi thăm

“Cái này...”

Hắc Vô Thường ngữ khí ấp a ấp úng.

“Hắc Vô Thường, người là người thông minh, hẳn phải biết hiện tại nên nói cái gì, mà không nên nói cái gì, sinh tử của người tất cả đều nắm giữ tại trong tay của ta, người chỉ có thể phối hợp.”

Dương Phóng mở miệng.

“Là, là.”

Hắc Vô Thường vội vàng mở miệng, nói: “Loại kia Hắc Âm thần dịch, trên thực tế. . trên thực tế là thần linh huyết dịch tinh hoa tinh luyện, mỗi một giọt thần dịch đều cần gần trăm giọt thần huyết nhắc tới luyện, một bình bên trong hết thấy mười giọt, nhưng là loại vật này ẩn chứa to lớn tệ nạn, một khi phục dụng một lần, đằng sau mỗi cách một đoạn thời gian nhất định phải lần nữa phục dụng, một khi không phục, toàn thân trên dưới liền sẽ ngứa lạ khó nhìn, đồng thời sẽ sa vào đến đáng sợ điên bên trong, đau đến không muốn sống.”

“Ừm?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, đạo; “Nói như vậy có chút giống là tiêu diêu tán?”

“Không, so tiêu diêu tán càng đáng sợ, nó sẽ cho người mang đến bất tử lực lượng, đồng thời sẽ cho người chạm đến thiên địa nguyên rủa, thân thể sẽ dần dần xuất hiện 【 Cự Ma hóa 】 , giống như ta trước đó đồng dạng.”

Hắc Vô Thường cấp tốc mở miệng.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng tự nói.

Trước đó Tống Diêm Quân hết thấy cho mình ba bình.

Hiện tại xem ra quả thật không có hảo ý.

“Người phục dụng nhiều ít Hắc Âm thần dịch?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta. . ta ngay từ đầu chỉ phục dùng một bình, về sau lục tục ngo ngoe đạt được ban thưởng, cộng lại đại khái phục dụng bốn bình.”

Hắc Vô Thường nhắm mắt nói.

Lúc trước hắn lừa gạt Dương Phóng hắn chỉ phục một bình, kì thực chỉ là vì để Dương Phóng buông lỏng cảnh giác.

“Bốn bình.”

Dương Phóng gật đầu, lập tức hỏi: “Kia thập đại Diêm Quân bọn hắn bản thể đến cùng là sinh vật gì? Còn có, tu vi của bọn hắn thật là thứ ba Thiên Thê?”

“Không biết, điểm này ta thật không biết a, ta chỉ biết là Tổng Diêm Quân kinh khủng dị thường, dù là ta đã là thứ ba Thiên Thê, nhưng là đối mặt hắn lúc, ta y nguyên lông tóc dựng đứng, có loại muốn bị hắn tùy thời ăn hết cảm giác, mà lại, ta từng tận mắt qua, hắn ném qua Thần Thi, một ngụm liền nuốt.”

Hắc Vô Thường vội vàng mở miệng.

“Ném qua Thần Thi?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, nói: “Các người nắm giữ Thần Thi rất nhiều sao?”

“Nhiều, mỗi cách một đoạn thời gian, Tổng Diêm Quân đều sẽ từ địa phương khác làm ra Thần Thi, đối với người khác mà nói, là kịch độc thi thể, nhưng là đối với hắn giống như là không có ảnh hưởng đồng dạng.”

Hắc Vô Thường đáp lại nói, “Thần Thi huyết dịch vô cùng đáng sợ, sớm đã lây dính nguyên rủa, người bình thường dù là đụng tới một giọt đều sẽ chết thảm, nhưng Tống Diêm Quân lại có thể trực tiếp nuốt ăn!”

Dương Phóng trong lòng lần nữa trở nên ngưng trọng lên.

Cuối cùng là quái vật gì?

Xem ra chính mình vẫn là coi thường thập đại Diêm Quân!

“Loại trừ Tống Diêm Quân bên ngoài, cái khác Diêm Quân đều ở đâu?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi.

“Bọn hấn phân công bất đồng, phụ trách địa phương cũng không giống nhau, nếu như không có đại sự lời nói, bọn hấn cách mỗi nửa năm mới có thể gặp nhau một lần, cái khác Diêm Quân hiện tại ta cũng không biết đến cùng ở đâu.”

Hắc Vô Thường cấp tốc đáp lại.

“Thật sao?”

Dương Phóng tự nói, sau đó tiếp tục hỏi thăm về những vấn đề khác.

Hắc Vô Thường thanh âm phát run, từng cái trả lời, tựa hồ sợ Dương Phóng sẽ giết chết hấn.

Mười mấy phút sau.

Dương Phóng lâm vào trầm mặc, không nói một lời.

Hắc Vô Thường thì là ngậm miệng không nói, núp ở vòng xoáy nơi hẻm lánh Lise sắt phát run.

Cuối cùng Dương Phóng không tiếp tục tiếp tục để ý tới Hắc Vô Thường, mà là tiện tay vung lên.

Từ vòng xoáy màu đen bên trong liên tiếp nổi lên mấy chục nhỏ âm trầm quỷ dị chất lỏng màu đen!

Hắc Âm thần dịch!

Lúc trước hẳn lấy Hắc Âm thần chủng thôn phệ thần dịch, chỉ là đem nó tạm thời chứa đựng tại Hắc Âm trong không gian, giờ phút này tâm niệm vừa động, liền đem nó lần nữa điều ra.

Loại vật này càng như thế cổ quái!

Hắc Vô Thường ăn vào bốn năm bình, thế mà liền có thể 【 Cự Ma hóa 】 .

Trong đó năng lượng thật là không thể tưởng tượng nổi!

Dương Phóng có chút suy tư, đột nhiên lật bàn tay một cái, từ trong giới chỉ đem con kia màu đen long trảo lấy ra.

Bàn tay nhẹ nhàng lượn quanh tại lân giáp tinh mịn long trảo phía trên.

Toàn bộ màu đen long trảo tựa như cùng một khối tinh mỹ minh thiết đúc thành đồng dạng

Từ khi cảm ngộ ra lĩnh vực đến nay, Huyền Âm long trảo hẳn liền đã rất cuộc chưa bao giờ dùng qua.

Một phương diện Huyền Âm long trảo lực lượng đã cây không lên yêu cầu của mình.

Một phương diện khác.

Thì là Huyền Âm long trảo bộ dáng quá mức kì lạ, dễ dàng dẫn phát chú ý.

“Huyền Âm Ma Long, vừa mới tin tức, người hẳn là đều nghe được a? Bây giờ cơ hội đang ở trước mắt, không biết người là có hay không có can đảm nắm chắc?”

Dương Phóng mở miệng.

Toàn bộ màu đen long trảo lập tức rất nhỏ run lên, phía trên hiện ra từng tia từng sợi quỷ dị hắc khí, như là đột nhiên phục sinh, hiện ra một cỗ âm trầm tà ác khí tức.

“Chúa công có ý tứ là muốn đem Hắc Ám thần dịch giao cho ta?”

Long trảo bên trong truyền ra một đạo khàn khàn quỷ dị thanh âm.

“Người cảm thấy thế nào?”

Dương Phóng đáp lại.

“Hắc Ám thần dịch lại là lấy Thần Thi huyết dịch luyện chế, tiểu long xác thực dị thường cảm thấy hứng thú.”

Huyền Âm long trảo bên trong truyền đến thanh âm khàn khàn.

Bọn hẳn Huyền Âm Ma Long Nhất Tộc, thiên phú độc nhất vô nhị, được trời cao ưu ái, chuyên môn thôn phệ chúng sinh tinh khí dùng cho trưởng thành, đối với Thần Thi huyết dịch, nó còn chưa hề nếm qua.

“Vật này dễ dàng mất khống chế, người cần cẩn thận là

hơn.”

Dương Phóng mở miệng.

“Ha ha ha, Huyền Âm Ma Long Nhất Tộc, khuynh hướng âm u, vô luận là công pháp, vẫn là thiên phú, cũng dễ dàng mất khống chế, chúa công nhưng từng thấy đến tiểu long chân chính mất khống chế qua?”

Huyền Âm Ma Long cười nói.

Làm Thần Khư đại lục cấp cao nhất sinh linh, Huyền Âm Ma Long Nhất Tộc, hầu như không cần tu luyện, dài đến trường thành chính là thánh linh.

Nếu không phải là bọn chúng sinh sôi năng lực quá thấp, nơi nào còn có nhân tộc sự tình?

Nó tại khi còn nhỏ liền bị người chém giết, đem long hồn cùng long trảo dung luyện ở cùng nhau, nhưng dù vậy, chỉ dựa vào long hồn cũng sống hơn ngàn năm, chủng tộc khác ai có thể làm được?

Phải biết nhục thân của nó bị trăm trước đó, nó còn không phải thánh linh!

Không phải thánh linh liền có thể sống lâu như vậy, nếu là thánh linh, chẳng phải là càng đáng sợ?

Đương nhiên!

Nó đáp ứng sáng khoái như vậy, còn có một nguyên nhân.

Đó chính là cho dù nó không đáp ứng, Dương Phóng cũng sẽ đem thứ này cưỡng ép nhét vào trong cơ thể nó, thà rằng như vậy, còn không bằng đáp ứng.

Dương Phóng có chút suy tư, cuối cùng vẫn khống chế trước mắt mấy chục nhỏ chất lỏng màu đen, hướng về long trảo dừng mãnh lao tới, giọt giọt Hắc Âm thần dịch cấp tốc không có vào đến long trảo bên trong.

Một cỗ khó có thể tưởng tượng thần bí phản ứng lập tức bắt đầu cấp tốc sinh sôi mà ra...

...

Chương 372 : Thiên Toán Tử! !

Vô tận rừng đá.

Sương trắng lượn lờ.

Hàm ẩn chu thiên vận số, ẩn Tàng Thiên Cơ, để cho người ta khó mà nhìn xuyên.

Tại rừng đá chỗ sâu nhất, tồn tại một phương liên miên cổ kiến trúc vật, san sát nối tiếp nhau, phong cảnh tươi đẹp.

Ở giữa nhất công trình kiến trúc là một tòa cao ngất bảy tầng bảo tháp, lấy nham thạch lũy thế mà thành, xám xanh nhan sắc, mái hiên tầng tầng điệt điệt, có treo chuông gió.

Gió nhẹ phật đến, tiếng chuông gió lập tức ung dung truyền đến, thanh thúy êm tai.

Tại cái này bảy tầng bảo tháp trên cùng.

Thình lình đứng vững vàng bảy tám đạo bóng người, người mặc trường bào màu đen, thân thể có cao có thấp, có nam có nữ, tuổi tác không hoàn toàn giống nhau, tu vi không hoàn toàn giống nhau.

Trước đó vị kia áo bào đen thon gầy lão giả, điểm tiêu nhị thình lình toàn bộ ở đây.

“Minh chủ, Trương Hoành tiền bối, đây chính là người kia nguyên thoại.”

Áo bào đen thon gầy lão giả mở miệng nói ra.

Ánh mắt mọi người tất cả đều nhìn về phía phía trước nhất hai người.

Một người chính là trước đây không lâu xuất hiện nam tử khô ngô, Trương Hoàn tiền bối!

Một người khác, thì là cái người mặc trường sam màu vàng, ngũ quan phổ thông, mặt mày dài nhỏ người, hấn ngũ quan quá bình thường, thuộc về đứng ở trong đám người, cũng là không chút nào thu hút tồn tại.

Nhưng là khí chất trên người lại độc nhất vô nhị.

Có một loại kì lạ lãnh đạo mị lực.

Hướng kia vừa đứng, tựa hồ liền có thể tự động hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Áo vàng nam tử khoe miệng lộ ra khế cười cho, nói: “Có chút ý tứ, thế mà ngay cả Hắc Vô Thường đều bị đối phương giết, nhìn như vậy đến, người này cùng chúng ta trước đó hiểu rõ Địa Phủ thành viên, quả thật có chút bất đồng.”

“Thế nhưng là hấn vì sao muốn tìm Trương Hoàn trưởng lão đơn độc một lần?”

Bên cạnh một vị lão giả nghi hoặc mở miệng.

Trương Hoàn cũng là mày nhăn lại, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu.

“Ta trước đó chưa bao giờ thấy qua người này.”

“Có lẽ đối với phương chỉ là trùng hợp ở đâu gặp qua Trương huynh, lại hoặc là nói là nhận ủy thác của người, còn có thể là Trương huynh trên người có đối phương

muốn đồ vật.”

Áo vàng nam tử mỉm cười, nhìn về phía Trương Hoàn, nói: “Trương huynh, lấy người chi ý, có nguyện ý hay không cùng hẳn thấy một lần?”

Trương Hoàn có chút suy tư, nói: “Nếu là đối phương thật cùng lúc trước Địa Phủ thành viên bất đồng, đối với chúng ta mà nói, chưa chắc không phải chuyện tốt, nếu là có thể lôi kéo đối phương, làm cho đối phương trở thành nội ứng, chúng ta sẽ dễ dàng hơn làm việc, cho nên, không ngại quá khú thấy một lần!”

“Nhưng vạn nhất nếu có nguy hiểm?”

Bên cạnh lão giả hỏi thăm.

“Ta tùy thân mang theo độn địa phù, một khi gặp được nguy cơ, ta có thể tùy thời rút đi!”

Trương Hoàn đáp lại.

Vị lão giả kia lập tức không cần phải nhiều lời nữa.

Cầm đầu áo vàng nam tử cũng là nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: “Cũng tốt, tự mình gặp một lần, tóm lại muốn biết rõ ràng đối phương rốt cuộc muốn làm gì.”

Hắn bỗng nhiên đem một đôi hộp dài ánh mắt hướng về trước mắt áo bào đen thon gầy lão giả cùng điếm tiểu nhị nhìn lại, cười nói: “Hai người các người trên thân bị lưu lại cấm chế?”

“Đúng vậy, người kia giết Hắc Vô Thường về sau, cũng không yên tâm chúng ta, chuyên môn trên người chúng ta động tay chân.”

Áo bào đen thon gầy lão giả đáp lại.

Áo vàng nam tử nhô ra một con tinh tế bàn tay trắng nõn, trực tiếp hướng về áo bào đen thon gầy lão giả bả vai nhẹ nhàng bắt xuống dưới.

Vừa mới chạm đến, chính là có chút trầm ngâm, nói: “Đây là. . Vô Sinh Chỉ, ta cũng có thể giúp các người áp chế một chút, bất quá cụ thể giải pháp, chỉ sợ vẫn là phải cần đối phương tự mình đến làm.”

“Đa tạ minh chủ!”

Áo bào đen thon gầy lão giả chấp tay nói.

Hắn biết trên đời này có một ít kỳ học, có cực kỳ đặc biệt diệu dụng, đối diện với mấy cái này kỳ học, cũng không phải là tu vi càng cao liền càng có thể giải mở.

Cần một chút đặc biệt pháp môn mới được.

Áo vàng nam tử mỉm cười, lần nữa thu về bàn tay, nói: “Đối phương có hay không nói qua, khi nào cùng các người lần nữa liên hệ?”

“Cái này thật không có, bất quá đối phương đã còn dám thả chúng ta trở về, chỉ sợ tất có thủ đoạn có thể tìm tới chúng ta, đúng, muốn hay không mời Thiên Toán Tử đoán một quẻ? Chúng ta thể nội có người kia lưu lại chỉ lực, có lẽ có thể để Thiên Toán Tử thông qua chỉ lực đến khóa chặt đối phương.”

Áo bào đen thon gầy lão giả trong mắt tinh quang lóe lên.

Thiên Toán Tử, không chỉ có số tính chi đạo thiên hạ vô song.

Càng máu chốt chính là, còn từng đạt được Thần Chung

【 Thiên Diễn 】 .

Cái gọi là 【 Thiên Diễn 】 , chính là thiên địa diễn sinh, sinh sôi.

Đại đạo chi thuật năm mươi, Thiên Diễn bốn mươi chín, ý là vạn sự vạn vật khó mà thập toàn thập mỹ, tóm lại sẽ có lưu một tuyến, coi như sinh cơ.

Nhưng cho dù 【 Thiên Diễn 】 chỉ có thể đạt tới bốn mươi chín số lượng, cũng đủ để tính toán tường tận trong thiên hạ chín thành chín sự tình.

Lúc đầu Dương Phóng trên thân liền có Thần Chủng cách trở, khiến cho Thiên Toán Tử không cách nào kết luận Dương Phóng cụ thể phương vị, nhưng là Dương Phóng lại tại áo bào đen thon gầy trên người lão giả lưu lại chỉ lược, lưu lại dấu vết, liền cho Thiên Toán Tử thôi diễn cơ hội.

Đây cũng là Thiên Diễn!

Áo vàng nam tử có chút trầm ngâm, cười nói: “Cũng tốt, ta đi tự mình nhìn một chút Thiên Toán Tử.”

...

Sáng sớm đến.

Núi rừng bên trong một mảnh u tĩnh.

Yên lặng trong sơn động.

Dương Phóng ánh mắt ngạc nhiên, nhìn chăm chú lên trước mắt đã hoàn toàn đại biến Huyền Âm long thảo.

Toàn bộ Huyền Âm long thảo đang hấp thu ba mươi giọt Hắc Âm thần dịch về sau, quả nhiên lần nữa phát sinh to

lớn biến hóa, đầu tiên là bề ngoài.

Toàn bộ long trảo bề ngoài, nhìn đã đã không giống như là long trảo, mà là dày đặc bộ lông màu đen, ngón tay uốn lượn, nhìn một cái, giống như là một cái to lớn gấu trảo đồng dạng.

Nhất là năm cái thô to ngón tay, giống như là ma đúc bằng sắt liền đồng dạng, ẩn ẩn lượn lờ lấy một loại vô hình không rõ khí tức, giống như là có tà ma đang thức tỉnh.

Nhìn một cái, cũng làm người ta có loại kinh khủng đại hung cảm giác.

Tiếp theo, chính là long trảo vì Dương Phóng phản hồi lực lượng.

Tại thôn phệ cái này ba mươi giọt Hắc Âm thần dịch về sau, toàn bộ long trảo bên trong càng lại lần vì Dương Phóng phản hồi ra một cỗ cực kỳ mênh mông năng lượng.

Khiến cho Dương Phóng tu vi lần nữa cuồn mãnh kéo lên một đoạn.

Nhất cử đạt tới thánh linh 【 24600/30000 】 .

“Không thể tưởng tượng nổi, cái này Hắc Âm thần dịch năng lượng ẩn chứa quả nhiên đủ mạnh.”

Dương Phóng tự nói.

Riêng là phản hồi cho mình lực lượng liền có mạnh như vậy, nếu là toàn bộ nuốt vào, chẳng phải là càng thêm đáng sợ?

“Huyền Âm long hồn, người bây giờ cảm giác được thế

nào?”

Dương Phóng thốt lên hỏi thăm.

“Những này Hắc Âm thần dịch, xác thực cổ quái, ăn vào trong thân thể về sau, bốn phương tám hướng liền có từng đạo quỷ dị hắc vụ, tại hướng về hồn phách của ta bên trong chui đến, chúa công, ta hiện tại có loại buồn ngủ cảm giác.”

Huyền Âm long hồn mơ hồ mở miệng.

“Chờ một chút, quỷ dị hắc vụ?”

Dương Phóng nhướng mày, đột nhiên mở miệng.

“Đúng vậy, loại này quỷ dị hắc vụ tựa hồ là giữa thiên địa cái chủng loại kia vô hình nguyên rủa, ta tại còn nhỏ thời điểm, liền từng nghe trong tộc trưởng bồi nhắc qua, tựa hồ chỉ có đạt tới cảnh giới nhất định, liền sẽ có hắc vụ chui vào thể nội, dần dần cải biến thân thể của bọn hắn.”

Huyền Âm long hồn đáp lại nói.

Dương Phóng trong lòng lập tức hiểu rõ.

Trước đó hắn đột phá thứ ba Thiên Thê, luyện hóa Hoàng Cực Đan lúc, đã từng gặp được tình cảnh như vậy.

Huyền Âm long hồn thể mà cũng đạt tới trình độ này.

Trong khoảng thời gian này gia hỏa này trưởng thành quả nhiên rất nhanh!

“Tốt, người trước tiên ngủ đi.”

Dương Phóng đáp lại.

Toàn bộ long trảo bên trong lập tức khôi phục lại bình tĩnh, đã không còn thanh âm truyền ra.

Bất quá!

Long hồn thanh âm mặc dù biến mất, nhưng là toàn bộ Huyền Âm long trảo biến hóa tại như cũ tại tiếp tục, phía trên khí thể hung ác lượn lờ, tràn ngập không rõ, kinh tâm động phách, có loại khiếp người khí cơ.

Dương Phóng cuối cùng trực tiếp cái long trảo này thu vào Hắc Âm vòng xoáy bên trong, dùng cái này ngăn cách phía trên khí tức. Nếu không, loại này vô hình khí thể hung ác tản ra, cực kỳ dễ dàng bị một chút Chí cường giả cảm giác!

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lần nữa đem Tứ Vực Luân Hồi thi triển mà ra.

Oanh!

Bốn cái nhan sắc bất đồng quỹ dị vòng xoáy trong nháy mắt tại thân thể của hắn bốn phía nổi lên, lôi quang, cương phong, địa khí, Hắc Âm, bốn loại không đồng lực lượng tại vòng xoáy bên trong vừa đi vừa về xen lẫn.

Toàn bộ không gian như là trong nháy mắt đứng im, chỉ còn sót lại bốn cái kinh khủng vòng xoáy.

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Hắn có loại trực giác, 【 Tứ Vực Luân Hồi 】 lực lượng hắn là còn có thể tiến một bước khai phát.

Nếu là đem Tứ Vực Luân Hồi bốn cái vòng xoáy hòa làm

một thể, bốn loại bất đồng nguyên tố lực lượng hợp lại làm một, có phải hay không sẽ càng khủng bố hơn.

“Tứ đại vòng xoáy lẫn nhau tranh đoạt, dễ dàng triệt tiêu lẫn nhau một chút lực lượng, điểm này đại đại không tốt, nhưng nếu là tứ đại vòng xoáy hợp nhất, liền sẽ không có loại này bên trong hao tổn.”

Dương Phóng tự nói,

Trước đó đối phó Hắc Vô Thường lúc, hắn liền có thể rõ ràng cảm nhận được đây hết thảy.

Bốn cái vòng xoáy đều muốn đem Hắc Vô Thường hút đi vào, kết quả bốn cái vòng xoáy tranh đoạt không ngừng.

Thật giống như bốn người tại hướng bốn cái phương hướng khác nhau dùng sức, mặc dù kết quả sau cùng xác thực đem Hắc Vô Thường xé nát, nhưng là lực lượng quá phân tán, cũng không phải chuyện gì tốt.

Một khi Hắc Vô Thường lực lượng so trước đó mạnh hơn một chút, hắn sẽ rất khó nói lại đối phương xé nát.

Nếu là bốn cái lực lượng trộn lẫn thành một, từ một cái phương hướng bộc phát, uy lực tất nhiên gấp đôi bạo tăng.

“Xem ra ta tiếp xuống ta cần ném thử bốn vực hợp nhất, cũng có thể cho thập đại Diêm Quân một kinh hãi.”

Dương Phóng trong mắt tinh quang hiển hiện.

Hắn thu hồi bốn cái vòng xoáy, vươn người đứng dậy, thân thể trong nháy mắt biến mất nơi đây.

...

Lúc xế chiều.

Thiên Linh Thành bên trong, một mảnh náo nhiệt.

Mới vừa vạng hoàng hôn, trên đường phố một chút ra đêm bày quầy hàng cũng đã bắt đầu hành động, từng cái quầy hàng bày đầy đường đi, rao hàng lấy đủ loại đồ vật.

“Thịt dê nướng!”

“Bánh bao, mới vừa ra lò bánh bao!”

“Thịt lừa hỏa thiêu...”

Thanh âm hỗn hợp, một mảnh hồng trần thể tục khí tức, làm cho người khoan thai hướng tới.

Đường trước sạp.

Một chỗ thịt dê quán mỳ bên trên.

Vừa mới ra nồi thịt dê mặt, tản ra lượn lờ khói trắng, tươi hương khí hơi thổi đập vào mặt, để cho người ta muốn ăn đại động, bên trong mì sợi đụn, mềm, mảnh, hương, nhai kinh mùi phần, làm người chỗ nói chuyện say sưa.

Sớm đã có không ít giang hồ khách ngồi xuống ở đây, trong miệng ăn no thỏa mãn.

“Lão bản, một bát thịt dê mặt, ba cái bánh nướng, lại đến một đĩa thức nhắm!”

Dương Phóng từ đằng xa đi tới, thuận thực kéo qua một đầu ghế dài, tại một chỗ chỗ ngồi trống thượng tọa xuống tới.

“Được rồi!”

Lão bản gào to một tiếng, bắt đầu chuẩn bị.

Không bao lâu, nóng hôi hổi thịt dê mặt, bánh nướng thêm thức nhắm, đã toàn bộ bưng lên.

“Tiểu huynh đệ, nơi này có người ngồi sao?”

Bỗng nhiên, một đạo bình thản tiếng cười tại Dương Phóng vang lên bên tai.

Dương Phóng vừa muốn động đũa, lúc này ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp một cái hai mắt mù, mặc màu nâu trường sam, trong tay chống một cây thô to trụ trượng lão giả, xuất hiện ở trước mặt mình, mang trên mặt từng tia từng tia ý cười, một con che kín vết chai bàn tay hướng về trước mắt cái bàn chậm rãi sờ soạng, tựa hồ muốn xác nhận cái bàn cùng cái ghế vị trí cụ thể.

Ở bên cạnh hắn.

Thì là có một vị người mặc trường sam màu vàng, ngũ quan diện mạo cực kỳ phổ thông nam tử, cẩn thận đỡ lấy hắn, nhìn thấy hắn xòe bàn tay ra sờ về phía cái bàn, vội vàng dẫn vị lão giả này, hướng về trên ghế đầu ngồi xuống.

Kia áo vàng nam tử cũng là từ đầu tới cuối duy trì tiêu dung, hướng về Dương Phóng ngượng ngùng gật đầu, tựa hồ cực không có ý tứ.

“Lão tiên sinh biết ta là người trẻ tuổi?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, thốt lên hỏi thăm.

Kia trúc trượng lão giả, tuổi tác rõ ràng không nhỏ, loại trừ hai mắt mù bên ngoài, trên mặt còn sinh trưởng rất nhiều vân, tóc, sợi râu, đều là ngân bạch chi sắc.

Nhìn có loại đặc biệt thư quyền khí tức.

Hắn ngồi xuống về sau, khẽ cười nói: “Lão đầu tử con mắt mặc dù mù, bất quá lỗ tai lại dị thường linh mẫn, chỉ cần nghe xong thanh âm, liền có thể đánh giá ra tiểu huynh đệ tuổi tác không lớn.”

“Thật sao? Lão tiên sinh kia khả năng đoán ra ta năm nay đến cùng bao lớn?”

Dương Phóng cười nói.

“Ừm.”

Lão giả có chút trầm ngâm, thô ráp bàn tay nhô ra, nhẹ nhàng bấm đốt ngón tay, cười nói; “Năm nay không cao hơn ba mươi chi linh, hẳn là hai mươi lăm phía dưới, lão phu nói có đúng không?”

Một bên áo vàng nam tử lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng, tựa hồ không quá tin tưởng Dương Phóng năm nay còn chưa đủ hai mươi lăm.

“Lão tiên sinh sẽ còn đoán mệnh?”

Dương Phóng cười nói.

“Lão phu hơi có đọc lướt qua, tiểu huynh đệ có bằng lòng hay không tính toán?”

Lão giả cười nói.

“Cũng tốt, bất quá ta cần làm sao phối hợp?”

Dương Phóng tới vẻ tò mò, dò hỏi.

“Tiểu huynh đệ chỉ cần lưu một chữ, lão phu tự nhiên có thể bằng chữ suy tính.”

Lão giả mỉm cười.

“Có ý tứ, vậy coi như một chút 【 bạn 】 chữ, bằng 【 bạn 】 【 bạn 】 .”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt một cái bằng hữu bạn.”

Lão giả nhẹ nhàng cảm khái, tiện tay chấm chấm một bên nước trà, ở trên bàn viết xuống 【 bạn 】 chữ, nói: “Này chữ nhìn như bình thường, kì thực hàm ẩn Huyền Cơ, chính diện là 【 bạn 】 , nhưng nếu phản nhìn, kì thực là một cái 【 phản 】 chữ, cái này ngụ ý tiểu huynh đệ, mệnh cách hàm ẩn phản ý, có cực mạnh nghịch phản tâm tính, gặp được không thuận sẽ phản, gặp được áp bách sẽ phản, gặp được các loại bất công, cũng sẽ phản, mà lại này chữ chính là 【 phản 】 chữ ra đầu, chỉ sợ tiểu huynh đệ cả đời cũng sẽ không an bình, nhất định nương theo thi hài cuồn cuộn.”

“Ừm?”

Dương Phóng mí mắt vẩy một cái, nói: “Có chút ý tứ, nghĩ không ra chỉ là một cái bình thường chi chữ, thế mà còn có thể kéo ra nhiều như vậy đạo lý ra, lão tiên sinh không phải người tầm thường a?”

“Lão phu đọc qua mấy năm sách, thuận miệng nói một chút mà thôi, tiểu huynh đệ cũng không cần nhất định coi là thật.”

Lão giả mỉm cười.

“Thật sao? Lời này nếu là bình thường người nói, ta đương nhiên sẽ không coi là thật, bất quá, các hạ là Thánh Minh cao thủ a? Từ các hạ trong miệng nói ra, tại hạ coi như không thể không chăm chú.”

Dương Phóng cảm khái, chủ động điểm phá hai người thân phận

Từ hai người này vừa xuất hiện, hấn cũng đã sinh ra cảm ứng.

Lại thêm hai người cố ý tiếp cận, khí tức tĩn mịch, nếu nói không có quỷ, hấn cũng không tin.

Lão giả tựa hồ sớm có đoán trước, mỉm cười, nhìn thoáng qua bên người áo vàng nam tử.

Kia áo vàng nam tử cũng là vẻ mặt tươi cười, mở miệng hỏi thăm: “Ai có thể nghĩ tới đại danh鼎鼎 Bạch Vô Thường, cư nhiên như thế tuổi trẻ? Tiểu huynh đệ muốn tìm Trương Hoành trưởng lão, không biết rốt cuộc muốn làm gì? Có thể nói rõ?”

Thanh âm của hấn trải qua gãy diệt, trực tiếp tiến vào Dương Phóng não hải.

Bốn phía người hoàn toàn nghe không được mảy may.

“Các người đã có thể tìm tới nơi này, đồng thời hỏi thăm mục đích của ta, nói rõ vị kia Trương Hoành trưởng lão thân phận tất nhiên tại các người phía dưới.”

Dương Phóng có chút suy tư, nói “. Cũng được, vậy ta liền nói thẳng, ta tìm Trương Hoành trưởng lão chủ yếu là vì giao dịch.”

“Giao dịch?”

Hai người nhướng mày.

“Đúng vậy, ta muốn lấy được trên người hắn kia hé mở Đạo Đồ.”

Dương Phóng đáp lại.

“Quả nhiên dạng này, quả nhiên dạng này.”

Thiên Toán Tử nhẹ giọng cảm khái.

Áo vàng nam tử cũng là một bộ không ngoài sở liệu đáng vẻ, mỉm cười nói: “Trước khi tới, chúng ta ngay tại suy đoán, Trương huynh trên thân đến cùng có đồ vật gì đang hấp dẫn ngươi, hiện tại xem ra, xác thực chỉ có vật này, bất quá, tiểu huynh đệ muốn có được cái này hé mở Đạo Đồ, cũng không phải dễ dàng như vậy.”

“Vạn sự vạn vật đều có bằng giá, không biết mấy vị nguyện ý mở ra giá bao nhiêu mã?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Thiên Toán Tử, áo vàng nam tử đối mặt.

Áo vàng nam tử mỉm cười nói: “Việc này chúng ta cần sau khi trở về cùng Trương huynh thương lượng, cụ thể điều kiện, sẽ có Trương huynh tự mình tới cùng tiểu huynh đệ nói, thế nào?”

“Cũng tốt!”

Dương Phóng gật đầu.

Hai người trước mắt quả nhiên là đến xò xét.

Bất quá!

Cái này hai người trước mắt thực lực có thể thực không thấp!

Nhất là cái này áo vàng nam tử, để hẳn khó mà nhìn thấu.

Không biết là người mang dị bảo, hay là thật thâm bất khả trắc.

Hai người trước mắt cũng không tiếp tục chờ lâu, mỉm cười, rất nhanh đứng dậy rời đi.

Dương Phóng không nhúc nhích, bắt đầu tiếp tục dùng cơm.

Nơi xa.

Áo vàng nam tử cùng Thiên Toán Tử song song hành tẩu, thân thể dần dần mơ hồ.

“Thế nào? Có thể lôi kéo sao?”

Áo vàng nam tử hỏi thăm.

“Người này mệnh cách vì 【 phản 】 , không phải bình thường, chú định ăn mềm không ăn cứng, dưới chân sẽ có vô số hài cốt trần cửa hàng, nếu muốn lôi kéo, cũng cần cẩn thận vi thượng, không khả thi tăng áp lực lực, nếu không, rất dễ nhận phản phệ.”

Thiên Toán Tử nói.

“Biết.”

Áo vàng nam tử gật đầu, nói: “Bất quá, trước hết để cho

Trương huynh tới cùng hấn tiếp xúc một chút đi, điều kiện phương diện , mặc cho Trương huynh đi xách.”

Thiên Toán Tử nhẹ nhàng gật đầu, không nói thêm lời.

Hai người hoàn toàn biến mất nơi đây.

Quán mỳ trước.

Dương Phóng rất nhanh sử dụng hết bữa tối, tiện tay ném đi mấy cái đồng tiền lớn, đứng dậy rời đi nơi đây.

Sau đó, hấn trong thành đi dạo tiến đến.

Xuyên qua từng đầu phồn hoa phức tạp đường đi về sau, rốt cục, dừng lại tại một chỗ chiếm diện tích không lớn nghèo khó viện lạc trước đó.

Nơi này!

Chính là Tống Diêm Quân giao cho mình ẩn cư chi địa.

Chỉ cần ở chỗ này, không cần mấy ngày, liền sẽ có người tới mời mình, để cho mình gia nhập 【Huyền Thiên minh】.

“Hiện tại xem ra cái này Địa Phủ nhãn tuyến cũng xác thực không ít, tối thiểu Huyền Thiên minh nội bộ, liền đã có bọn hấn người.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

...

Chương 373 : Hoàng thất báỉ phồng!

Hai ngày về sau, một trận mưa to đột kích, đem giữa thiên địa bụi bặm rửa đi.

Sau cơn mưa trời trong.

Chân trời hiện ra lộng lẫy thất thải chi sắc.

Một chiếc xe ngựa từ đằng xa chậm rãi lái tới, bánh xe cùng mặt đất tiếp xúc, phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt thanh âm, mang theo trận trận bọt nước.

Trong xe ngựa ngồi hai vị dung nhan mỹ mạo nữ tử.

Một người mặc cung trang, đầu đội trâm phượng, mặc một bộ Minh hoàng sắc váy áo, đoan trang vừa vặn, dung nhan tú mỹ, thon dài lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, mơ hồ có một loại khó tả ưu sầu.

Nhưng là ưu sầu phía dưới, nhưng lại là một đôi cực kỳ sắc bén hai con người, như là tinh thần, lại như vực sâu.

Đều chương bày ra lấy nữ tử tính cách cường thế.

Tại bên người nàng, thì là một vị người mặc màu hồng nhạt váy áo nữ tử, mang theo doanh doanh ý cười, ánh mắt cách màn cửa, hướng về bên ngoài nhẹ nhàng nhìn lại, từ đầu đến cuối một bộ nhẹ nhõm thái độ.

“Quận chúa yên tâm chính là, ta vị sư thúc này, tuyệt sẽ không để quận chúa thất vọng, nếu là có thể mời được sư thúc rời núi, linh sâm trấn vấn đề, nhất định có thể giải quyết.”

“Linh sâm trấn can hệ trọng đại, dính đến nhiều mặt thế lực tranh đấu, không phải dễ dàng như vậy liền được giải quyết, tối thiểu. . đối phương muốn đạt tới thứ ba Thiên Thê, mới có sơ bộ tư cách.”

Minh hoàng sắc váy áo nữ tử phức tạp thờ dài.

Hoàng thất bên trong, hiện tại chỉ có hấn phụ hoàng là thứ ba Thiên Thê.

Nhưng hấn phụ hoàng không có khả năng thời khắc đi ra ngoài.

“Hì hì, quận chúa không đi gặp gặp, như thế nào lại biết ta vị sư thúc này, không phải thứ ba Thiên Thê?”

Kia màu hồng phấn váy áo nữ tử doanh doanh cười nói.

“Ừm?”

Minh hoàng sắc váy áo quận chúa, lập tức lộ ra vẻ kinh dị, nhìn về phía bên người đồng bạn, nói: “Hồng Nguyệt, người nói là thật?”

“Là thật là giả, quận chúa chỉ có tự mình đi gặp qua mới biết được.”

Vị kia màu hồng phấn váy áo nữ tử lộ ra nhàn nhạt tiểu dung, nói: “Bất quá, ta vị sư thúc này thế nhưng là tính tình cổ quái vô cùng, cho nên có thể không thể mời được hấn, liền nhìn quận chúa bản sự.”

Bên người quận chúa lập tức nhẹ hút khẩu khí, ngòi nghiêm chỉnh, ngưng âm thanh nói ra: “Nếu thật có thể mời được vị cao nhân này, Hoàng thất nguyện ý nỗ lực cực lớn đại giới.”

Cùng Kinh Thiên vực bất đồng, Thiên Long vực Hoàng thất, cũng không có không lồ như vậy quyền uy.

Hoàng thất lực lượng tất cả đều tại quân đội.

Nhưng quân đội lại không toàn bộ thuộc về Hoàng thất.

Quân đội nội bộ phân làm vài luồng trận doanh, lẫn nhau lục đục với nhau, rất khó đoàn kết, Hoàng thất chỉ là nắm giữ quân đội một cỗ mà thôi.

Cho nên điều này sẽ đưa đến, tại rất nhiều lợi ích vấn đề bên trên, Hoàng thất rất khó nói bên trên nói.

Cho dù nói chuyện, phía sau lưng cũng sẽ bị người làm ra rất nhiều tiểu động tác.

“Hì hì, nói là nói như vậy, liền sợ quận chúa đến lúc đó sẽ đổi ý a, nếu là ta vị sư thúc này, muốn cho quận chúa hiến thân, quận chúa cũng chịu?”

Màu hồng phấn váy áo nữ tử hì hì cười nói.

“Ta...”

Quận chúa sắc mặt biến hóa, sau đó bỗng nhiên kịp phản ứng, buồn bực xấu hổ hai tay bóp hương bên người nữ tử, nói: “Tốt Hồng Nguyệt, ngươi lại dám đùa giỡn với ta.”

“Hì hì...”

Màu hồng phấn váy áo nữ tử lập tức phát ra nhẹ nhàng tiếng cười, một trận trốn tránh.

Xe ngựa chạy qua cứng cõi bàn đá xanh, chậm rãi xuyên qua đám người, xuyên qua đường đi.

Ước chừng qua hơn nửa canh giờ.

Mới rất cục dưng sát ở một chỗ cổ xưa viện tử trước đó.

Hoàn Linh quận chúa từ xe ngựa đi xuống, lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, một đôi ánh mắt hướng về trước mắt không đáng chú ý viện tử chậm rãi nhìn lại.

Bên người, thì là vị kia người mặc màu hồng phấn váy áo nữ tử.

Hai người thân thể đứng ở viện lạc trước đó, tại cả viện bên trong một trận dò xét.

“Chính là chỗ này?”

Hoàn Linh quận chúa hỏi thăm.

“Không tệ!”

Hồng Nguyệt gật đầu.

Hoàn Linh quận chúa có chút suy nghĩ, vẫn là cất bước đi ra, tiến lên gõ cửa.

Phanh phanh phanh!

Thanh âm ngọt ngào, quanh quần bốn phía.

Trong sân cũng không có phản ứng chút nào.

Hoàn Linh quận chúa đôi mi thanh tú hơi nhíu, nói: “Hẳn là không tại?”

Ánh mắt của nàng nhìn không được hướng Hồng Nguyệt nhìn lại.

Hồng Nguyệt cũng là âm thầm hồ nghi, hướng về trước

mắt cửa phòng nhìn lại.

Nàng dựa theo phía trên chỉ dẫn, đem trong hoàng thất quyền lực lớn nhất quận chúa mang đến, nhưng vì sao không người tiếp ứng?

Chẳng lẽ lâm thời có việc ra ngoài?

“Chúng ta đi vào trước chờ!”

Hồng Nguyệt mở miệng nói ra.

“Như vậy không tốt đâu, đối phương tính tình cổ quái, vạn nhất chọc giận đối phương...”

Hoàn Linh quận chúa chần chừ nói.

“Yên tâm, đối với vị sư thúc này tính tình, ta ít nhiều có chút rõ ràng, mặc dù đối với người ngoài cổ quái, bất quá đối với ta mà nói, vẫn là cực kỳ hữu hảo.”

Hồng Nguyệt thốt lên cười nói.

Kẹt kẹt!

Nàng nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, đi vào bên trong, trong lòng càng thêm nghi hoặc.

Cửa phòng chưa khóa, vì sao bên trong không người?

Hoàn Linh quận chúa nhìn thấy Hồng Nguyệt đi vào cửa sân, trong lòng do dự, cuối cùng vẫn bước đi bước chân, đi theo.

Bất quá ngay tại hai người vừa mới đi vào.

Bỗng nhiên, dị biến mọc lan tràn.

Oanh!

Một tầng vô hình khiếp người khí tức trong lúc đó từ chỗ sâu nhất gian phòng truyền đến, từng tia từng sợi, cấp tốc khuếch tán, một sát na tác động đến không gian, khiến cho bốn phương tám hướng tất cả không gian hết thảy ngưng kết.

Giờ khắc này ngay tiếp theo không gian đều trong nháy mắt mờ đi.

Tất cả không khí cùng tia sáng, tựa như nhận lấy kinh khủng xa lánh, lập tức bị đè ép trống không.

Cả viện bỗng nhiên trở nên một mảnh đen kịt, như là lâm vào vô tận U Minh Địa phủ, hàn phong gào thét, xâm xương người tử.

Xâm nhập tiến đến Hoàn Linh quận chúa, Hồng Nguyệt hai người trong nháy mắt trong lòng kinh dị, lông tóc dựng đứng, xuất hiện tai không thể nghe, mắt không thể xem, miệng không thể nói.

Hai người rất nghĩ thông miệng kêu to, nhưng lại vô luận như thế nào đều không phát ra thanh âm nào.

Càng là cảm giác không đến quanh mình bất kỳ vật gì tồn tại.

Thật giống như lập tức thành mù lòa, kẻ điếc, câm điếc.

“Quận chúa!”

Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến kinh uổng thanh âm.

Một mực phụ trách âm thầm bảo hộ một vị áo xám lão giả, sắc mặt đột biến, vội vàng nổi lên, vận dụng lĩnh vực, trực tiếp hướng về Hoàn Linh quận chúa bao phủ

tới, muốn đem Hoàn Linh quận chúa cho lôi ra viện lạc.

Nhưng ngay tại kia áo xám lão giả vừa mới xuất hiện.

Đột nhiên, trong sân quỷ dị lực lượng bỗng nhiên kéo dài, trực tiếp hướng về kia vị áo xám lão giả bao phủ quá khứ.

Áo xám lão giả trong lòng kinh hãi, vội vàng liều lĩnh thi triển thân pháp, vận chuyển bí thuật, quanh thân lĩnh vực bao phủ tự thân, thân thể đằng tung, ý đồ rời đi nơi này.

Nhưng mà vạn vạn không nghĩ tới.

Trong sân vô hình lĩnh vực, giống như là ẩn chứa cái gì lớn lao hấp lực đồng dạng.

Tại hấn vừa mới đứng dậy lướt dọc, kinh khủng hấp lực liền muốn đem hấn thân thể trực tiếp hút trở về, liên đới lấy tự thân lĩnh vực đều bị hút cấp tốc tán loạn.

Áo xám lão giả sắc mặt hoảng hốt.

Quái vật gì?

Hấn liều lĩnh mở miệng tung rít gào, muốn dùng cái này kinh động cái khác cao thủ, càng là kiệt lực vận chuyển tự thân bí pháp, muốn tránh thoát mà ra, nhưng lại hoàn toàn không có chút nào tác dụng.

Từ hấn bị hút vào viện lạc, mình liền trở nên cùng Hoàn Linh quận chúa, Hồng Nguyệt đồng dạng mù lòa, kẻ điếc, câm điếc.

Không quản hấn làm sao thét dài, không quản hấn như thế nào vận chuyển bí thuật, tất cả lực lượng tự động biến mất.

Không cách nào đưa đến mảy may tác dụng.

“Hừ!”

Đột nhiên, một đạo hừ lạnh phát ra, như là lôi đình, chấn vào đến vị lão giả kia trong óc.

Lão giả nguyên bản còn đang kiệt lực giãy dụa, nhưng theo đạo này hừ lạnh vang lên, lập tức trở nên ngơ ngơ ngác ngác, não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, hồn phách đều nhanh phải bay ra.

Tự thân một chút chống cự tử hết thảy tán loạn.

Phốc phốc!

Lực lượng vô hình tác dụng mà xuống, lão giả lúc này lâm vào hôn mê, ngã nhào xuống đất.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng không nhúc nhích, ngồi xếp bằng giường, hai mắt chăm chú khép kín, bên ngoài thân khu vực đang tới loé sáng lại nhấp nháy lấy bốn loại hoàn toàn bất đồng quang mang.

Tử, hắc, thanh, hoàng.

Bốn cái nhan sắc không ngừng biến hóa

Mỗi một lần biến ảo đều có thể tràn ngập ra từng đợt cường đại mà lực lượng kinh khủng.

Theo cái này bốn loại nhan sắc không ngừng biến hóa, hấn bên ngoài thân khu vực bốn cái quỷ dị vòng xoáy,

cũng đang không ngừng tiến hành dung hợp.

Lần lượt thất bại, lần lượt dung hợp.

Mỗi một lần dung hợp đều có thể tạo thành vô hình đáng sợ ba động.

Ròng rã hai ngày quá khứ, hấn trong phòng thử không thua mấy trăm lần.

Mặc dù có độ thuần thực bằng tại, loại dung hợp này cũng cực kỳ không dễ.

Bốn cái vô hình vòng xoáy dung hợp về sau, nhiều nhất bảy tám giây thời gian liền sẽ lần nữa tản ra.

Mà lần này, chính là tại hấn tìm tòi cùng dung hợp bên trong, kia Hoàn Linh quận chúa cùng nữ tử Hồng Nguyệt xâm nhập đến hấn trong sân.

Dương Phóng xuất hiện ở muốn thử một chút bốn vực hợp nhất lĩnh vực, lúc này mới đột nhiên động thủ.

Mắt thấy bên người bốn vực hợp nhất sắp lần nữa tiêu tán, hấn như có may, vẫn là lần nữa thu hồi bao phủ trong sân lĩnh vực.

Xoát!

Trong sân, quỹ dị Hắc Âm giống như là thủy triều, bắt đầu cấp tốc lui bước, trùng trùng điệp điệp, một lần nữa không có vào đến trong phòng.

“Bốn vực hợp nhất, vẫn là quá khó khăn.”

Dương Phóng trong lòng than nhẹ.

“Ừm?”

Bỗng nhiên hắn sinh ra phản ứng, lập tức mở ra bảng, lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Kim Cương Cự Ma thể đệ nhất trọng 【 2500/5000 】 .

“Kim Cương Cự Ma thể. . Kim Cương Cự Ma thể. . trước đó hai môn luyện thể công pháp dung hợp thành công rồi?”

Dương Phóng trong lòng ngạc nhiên.

Trước đó hắn một mực tại nghiên cứu Kim Cương Hàng Ma Khu cùng cực đạo Cự Ma thể, cũng bởi vậy kích phát bằng một chút ẩn tàng công năng.

Hiện tại thời gian dài như vậy quá khứ, hai môn công pháp lại thật hoàn thành dung hợp.

“Cái này mới dung hợp sau công pháp bên trong vẫn là mang theo 【 Cự Ma 】 hai chữ, nói cách khác, loại công pháp này cũng là thuộc về cấm kỵ, một khi tu luyện, đồng dạng sẽ để cho người ta phát sinh Cự Ma hóa.”

Dương Phóng tự nói.

Thế giới này đối với hết thảy cường đại pháp môn, đều có một loại thật sâu ác ý.

Tựa hồ từ nơi sâu xa thật sự có một loại nào đó tồn tại đáng sợ, đang nghiêm mật giám thị lấy đám người.

Bất luận cái gì có khả năng uy hiếp được hắn đồ vật, đều sẽ nhận nguyên rủa.

Một lát sau.

Dương Phóng khẽ nhả khẩu khí, đem ánh mắt cách cửa sổ, hướng về bên ngoài nhìn lại, trong miệng truyền ra đăm đăm băng lãnh thanh âm, nói: “Các người tìm ta chuyện gì?”

Trong sân.

Nữ tử Hồng Nguyệt cùng Hoàn Linh quận chúa, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, sắc mặt trắng bệch, toàn thân trên dưới toàn bộ bị ướt đẫm mồ hôi, có loại từ Quỷ Môn quan dạo qua một vòng cảm giác, thân thể như muốn như nhũn ra.

Vừa mới một nháy mắt, coi là thật vạn phần kinh khủng.

Kêu trời trời không biết!

Kêu đất đất chẳng hay!

Có loại bị thiên địa trực tiếp vứt bỏ cảm giác.

Hoàn Linh quận chúa đột nhiên lộ ra kinh hãi, chú ý tới cách đó không xa đã hôn mê áo xám lão giả.

Liệt lão...

Đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong!

Cũng không biết khi nào lâm vào hôn mê?

“Sự thúc, văn bối Hồng Nguyệt bá kiến sự thúc, vị này là Hoàn Linh quận chúa, có việc đến đây cầu kiến sự thúc!”

Nữ tử Hồng Nguyệt liền vội vàng khom người hành lễ, mở miệng nói ra.

“Văn bối Hoàn Linh, xin ra mắt tiên bối.”

Hoàn Linh quận chúa cũng kịp phản ứng, mở miệng hành lễ.

“Hồng Nguyệt? Đúng là người nha đầu này, người xâm nhập trụ sở của ta, là không muốn sống nữa sao?”

Dương Phóng băng lãnh thanh âm khàn khàn chậm rãi truyền ra.

“Sự thúc thú lỗi, Hồng Nguyệt có việc muốn nhờ, cầu sư thúc xem ở sư tôn phân thưởng, bỏ qua cho Hồng Nguyệt.”

Hồng Nguyệt vội vàng quỳ rạp xuống đất, mở miệng nói ra.

“Hừ!”

Tiếng hừ lạnh truyền ra, trùng điệp chấn động tại Hồng Nguyệt bên tai, khiến cho Hồng Nguyệt sắc mặt trắng nhợt, thân thể lung lay sắp đổ, kém chút bỏ nhào.

“Nói! !”

Thanh âm lạnh như băng truyền ra, ngắn gọn hữu lực.

“Hồng Nguyệt nghĩ mời sư thúc rời núi, trợ giúp ta một vị bằng hữu, sư thúc yên tâm, vị bằng hữu này tất có hậu báo, nàng chính là Hoàng thất người, tài nguyên rất nhiều, nhất định sẽ không keo kiệt.”

Hồng Nguyệt vội vàng mở miệng, lần nữa dập đầu.

“Còn xin tiền bồi tương trợ, nếu là đạt được tiền bồi tương trợ, Hoàn Linh nguyện ý nỗ lực bất cứ giá nào!”

Hoàn Linh quận chúa cắn răng một cái quan, cũng trực

tiếp khom người mở miệng.

“Hoàng thất?”

Gian phòng bên trong truyền ra hờ hững mà băng lãnh thanh âm, nói: “Hoàng thất bên trong lại có thể xuất ra cái gì để bản tọa cảm thấy hứng thú đồ vật?”

Hoàn Linh quận chúa trong đầu cấp tốc biến ảo, mở miệng nói ra: “Hoàng thất bên trong chấp chưởng rất nhiều từ viễn cổ truyền thừa xuống coi bảo, như là Thái Cổ Long máu, viễn cổ thần huyết, còn có các loại thượng cổ bảo dược, thậm chí còn có một ít hiếm thấy duyên thọ thần dược, chỉ cần tiền bối nguyện ý, Hoàn Linh nguyện ý tùy ý tiền bối chọn lựa.”

“Duyên thọ thần dược?”

Gian phòng bên trong truyền đến từng tia từng tia thanh âm lạnh như băng.

Tựa hồ nhân vật ở bên trong đã rất là tâm động.

Dương Phóng hiện tại vai trò là Hồng Nguyệt sư thúc cấp bậc nhân vật, tự nhiên muốn làm ra một chút phù hợp thân phận sự tình, cho nên mới cố ý biểu lộ đối duyên thọ thần dược cảm thấy hứng thú.

Dù sao sư thúc cái này cấp bậc nhân vật, nghe xong chính là lão quái vật, khẳng định thọ nguyên đem khô.

“Đúng vậy, chỉ cần tiền bối rời núi, vẫn bối có thể chấp tay đưa lên.”

Hoàn Linh quận chúa cắn răng nói.

Gian phòng bên trong trong nháy mắt trầm mặc xuống dưới.

Tựa hồ có một tôn vô thượng kinh khủng tồn tại đang tiến hành do dự đồng dạng.

Trong sân hai nữ tất cả đều ngừng thở, không nhúc nhích, trong lòng dị thường khẩn trương, lẳng lặng chờ đợi kết quả.

Thật lâu.

Bên trong mới truyền đến băng lãnh, nói: “Các người đi về trước đi, bản tọa cần cân nhắc một hai.”

Cân nhắc?

Hồng Nguyệt ngẩng đầu lên, lộ ra giạt mình.

Vị này tồn tại vì sao còn muốn cân nhắc?

Diêm Quân bên kia không phải phân phó, để hấn tại đây đợi mình, đi đầu gia nhập Hoàng thất sao?

Nhưng dưới mắt nàng lại như luận làm sao không dám thốt lên hỏi thăm.

“Vâng, sư thúc!”

Hồng Nguyệt cung kính gật đầu.

“Vâng, tiền bối.”

Hoàn Linh quận chúa cũng là sắc mặt phức tạp, lần nữa hành lễ, nói: “Xin hỏi tiền bối, đại khái bao lâu có thể trả lời?”

“Hai ngày.”

Đạm mạc thanh âm truyền đến.

“Hoàn Linh sẽ tại hai ngày sau đó, lại đến bái phỏng tiên bối.”

Hoàn Linh quận chúa hai tay chấp lên.

Gian phòng bên trong không còn có mấy may thanh âm truyền ra, hoàn toàn tĩnh mịch.

Hoàn Linh quận chúa ngậm thở phào, không nói thêm lời.

Nàng đi hướng một bên, xốc lên trên đất áo xám lão giả, quay người rời đi.

Đối phương đã không có ngay tại chỗ cự tuyệt, đã nói lên nhất định có chuyển cơ chỗ trống.

Kinh nghiệm nhiều năm nói với mình, hơn phân nửa vẫn là điều kiện của mình không đủ, hai ngày sau đó, vị tiên bối này khẳng định là nghĩ tăng giá.

Hồng Nguyệt cũng hạ thấp người hành lễ, chậm rãi rời khỏi.

Hai người thẳng đến đi ra viện lạc, mới dám triệt để buông lỏng, liếc nhau về sau, lập tức leo lên xe ngựa, rời đi nơi đây.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng ngồi xếp bằng bất động, trong lòng suy tư.

Nghĩ không ra Địa Phủ bên ngoài nhân viên, lại thẩm thấu đến trong hoàng thất.

Vị này Tống Diêm Quân đến cùng còn có bao nhiêu ám tuyến?

Nếu không phải Tống Diêm Quân cho mình trên tờ giấy ghi chép Hồng Nguyệt người này, chỉ sợ mình thật đúng là không nhất định dám tin tưởng.

“Bất quá, tính toán thời gian, sắp ba ngày, vị kia Trương Hoàn vẫn là không có tới tìm ta, không phải là nghĩ ra trở mặt?”

Dương Phóng nhíu mày.

Hai ngày đến, hấn ẩn cư ở đây, một mực chờ đợi đợi đối phương.

Nhưng cho tới bây giờ cũng không gặp đối phương tới.

Rơi vào đường cùng, Dương Phóng đành phải lần nữa nghiên cứu lên bốn vực hợp nhất ảo diệu.

...

Lại là một ngày trôi qua.

Đang lúc hoàng hôn, dòng người rộn ràng, hồng trần khí tức tràn ngập.

Đồng dạng quán mỳ

Không giống đám người.

Dương Phóng theo thường lệ muốn một bát thịt dê mặt, ba cái bánh nướng, một đĩa thức nhắm, đang lẳng lẳng nhắm nháp.

Bỗng nhiên!

Một cái khôi ngô bóng người từ một bên đi tới, trực tiếp kéo qua băng ghế, ngồi ở Dương Phóng phụ cận, trong miệng hô: “Lão bản, cho ta đến cùng vị quý khách kia đồng dạng phần món ăn!”

“Được rồi!”

Gào to tiếng vang lên.

Tuổi gần năm mươi lão Vu đầu, rất nhanh bưng một bát mới mẻ tô mì, ba cái bánh nướng, một đĩa thức nhắm đi tới, đem nó chính chính tề tề đặt ở trước mắt nam tử trước mặt.

“Mời khách quan chậm dùng!”

Lão Vu đầu cười một tiếng, rời khỏi nơi đây.

Nam tử khôi ngô nắm lên đĩa, giống như không người, trực tiếp bắt đầu ăn như gió cuốn.

Dương Phóng động tác dừng lại, sắc mặt bình thản, lộ ra từng tia từng tia ý cười.

“Trương huynh không phải là ba ngày chưa ăn qua cơm?”

Thanh âm hần vắn vẹo, ẩn chứa lĩnh vực ảo diệu, chỉ có hai người bọn họ có thể nghe được.

Trương Hoàn không đáp, chỉ lo cắm đầu ăn cơm, sột soạt sột soạt rung động, tả hữu khai cung, rất mau đem một chén canh mặt, ba cái bánh nướng, một đĩa thức nhắm toàn bộ ăn.

Thẳng đến triệt để ăn xong, hần mới rốt cục dừng lại, buông xuống bát đĩa, đi thẳng vào vấn đề: “Người muốn

khác nửa tấm Đạo Đồ có thể, giúp ta làm một chuyện, ta liền có thể cho người!”

Hắn không có bất kỳ cái gì quanh co lòng vòng.

Thanh âm cực hạn tại giữa hai người, đồng dạng chỉ có hai người bọn họ có thể nghe được.

“Chuyện gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Giúp ta giết một người.”

Trương Hoàn ngữ khí lạnh lùng.

“Ừm?”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Người nào?”

“Không phải nhân tộc, Huyền Đế tộc đại trưởng lão.”

Trương Hoàn lạnh giọng mở miệng.

“Huyền Đế tộc?”

Dương Phóng hồ nghi, tựa hồ chưa từng nghe qua cái chủng tộc này.

“Người chưa từng nghe qua cũng rất bình thường, cái này một chủng tộc, nhân số không nhiều, rất ít ở bên ngoài hoạt động, nhưng lại từng cái kinh khủng, bọn hắn truyền thừa xa xưa, có thể truy tố đến Thái Cổ Thần Linh trước đó.”

Trương Hoàn giải thích nói.

“So thần linh còn cổ lão?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Rất nhiều chủng tộc đều có thể ngược dòng tìm hiểu đến thần linh trước đó, đây không tính là cái gì.”

Trương Hoàn đáp lại.

“Cũng thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Tối thiểu nhân tộc cũng có thể ngược dòng tìm hiểu đến Thái Cổ Thần Linh trước đó.

“Đối phương là thực lực gì? Vì sao muốn giết chết đối phương?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đồng dạng là thứ ba Thiên Thê, bất quá bởi vì chủng tộc ưu thế, thực lực viễn siêu thứ ba Thiên Thê, ta từng liên hợp hai người đều không thể làm sao đối phương.”

Trương Hoàn đáp lại, nói: “Về phần vì sao muốn giết chết đối phương, tư nhân cừu hận mà thôi, hẳn từng giết cả nhà của ta, ta từng lập chí báo thù, người nương giúp ta, kia nửa tấm Đạo Đồ chính là của người.”

“Dạng này a.”

Dương Phóng trầm tư, ngón tay nhẹ nhàng điểm trên bàn.

Cái này Trương Hoàn thật đúng là lưu lại cho mình một cái cựa đại nan đề.

Vì nửa tấm Đạo Đồ, hẳn là phải đắc tội cái này thần bí

khó lường Huyền Đế tộc?

Bất quá!

Nếu là tương đối Thần Chung, tựa hồ hết thảy cách làm đều là đáng giá.

“Tại sao muốn để cho ta giúp người giết? Các người không phải có minh chủ sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vậy người tại sao muốn tìm ta đổi nửa tấm Đạo Đồ?”

Trương Hoàn ngẩng đầu.

Tốt a.

Dương Phóng im lặng.

“Đối phương ở nơi nào? Trước mắt ở nơi nào?”

“Huyền Đế tộc có lãnh địa của mình, ngay tại Thiên Long vực khu vực đông bộ, vô cùng dễ nhận ra, bọn hắc đại trưởng lão hắc huyền gần đây cùng Tà Đạo tổ chức liên hệ tương đối mật thiết, một mục ẩn hiện tại cách bọn họ lãnh địa không xa 【xuân sông】 phía trên.”

Trương Hoàn mở miệng.

Dương Phóng lần nữa suy nghĩ, nói: “Có địa đồ sao?”

Trương Hoàn trực tiếp từ trong ngực lấy ra địa đồ, nhẹ nhàng triển khai, ngón tay hướng về trên bản đồ điểm đỏ chỉ đi.

Dương Phóng ánh mắt trong nháy mắt rơi vào trên đó.

“Tốt, ta có thể đáp ứng người!”

Hắn trực tiếp đồng ý.

“Yên tâm, sau khi chuyện thành công, Đạo Đồ hai tay dâng lên.”

Trương Hoàn đáp lại nói.

“Ừm, tốt nhất như thế.”

Dương Phóng mở miệng.

Trương Hoàn không còn chờ lâu, lưu lại mấy cái đồng tiền lớn về sau, lúc này đứng dậy rời đi.

...

Sau một ngày.

Không lớn viện lạc trước đó.

Hoàn Linh quận chúa cùng Hồng Nguyệt xuất hiện lần nữa ở đây, trên thân váy dài vừa vặn, sắc mặt cung kính, ở ngoài cửa yên lặng đứng thẳng.

Hoàn Linh quận chúa đã đem điều kiện của mình lần nữa thêm cao, một lần nữa nói với Dương Phóng một lần.

Loại trừ duyên thọ thần dược bên ngoài, mặt khác kèm theo một bình Thái Cổ Long máu.

Cùng một chút Hoàng thất bí tàng điển tịch.

Cả viện bên trong hoàn toàn tĩnh mịch, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Thật lâu.

Mới truyền đến đạm mạc thanh âm, nói: “Hồng Nguyệt nha đầu, người thật đúng là đem bản tọa tâm tư nắm đi thường thấu triệt.”

Hồng Nguyệt cùng Hoàn Linh quận chúa đồng thời nhẹ nhàng thở ra.

Hồng Nguyệt trên mặt lộ ra doanh doanh tiểu dung, nói: “Chủ yếu vẫn là sự thúc cho mặt mũi, nếu không phải sự thúc chịu thưởng hạ mặt mũi, Hồng Nguyệt có tài đức gì có thể mời được sự thúc?”

“Ừm.”

Gian phòng bên trong truyền đến đạm mạc thanh âm, nói: “Nói đi, mời ta rời núi muốn làm gì?”

...

Chương 374 : Linh Tham trấn! 【 sáu ngàn chữ đại chương】

Rừng sâu núi thẳm, hoàn cảnh tĩnh mịch.

Cổ lão đạo quan bên trong.

Tổng Diêm Quân lẳng lặng ngồi tại ở trên xe lăn, mặt mũi tràn đầy lão nhân ban, mặc một bộ quần áo màu đen, có một nửa thân thể đều bị Hắc Ám bao phủ, khó mà thấy rõ gương mặt, tản mát ra một tia kiêu chể mà thâm thúy khí tức.

“Hắc Vô Thường còn không có tìm tới sao?”

“Đúng vậy Diêm Quân, bất quá Hắc Vô Thường hồn đặng vẫn còn, cũng không có dập tắt, hẳn là tuyệt đối không chết.”

Trước mắt một cái nữ tử váy trắng khom người nói.

“Không chết, nhưng lại không tới gặp ta.”

Tổng Diêm Quân phát ra thanh âm già nua, nói: “Xem ra là có người đem hắn giam lại.”

“Giam lại rồi?”

Nữ tử váy trắng kinh hãi, nói: “Khu vực đông bộ có ai có loại này bản sự? Thánh Minh đám người kia sao? Nhưng Hắc Vô Thường nắm giữ hư không phù, có thể tùy thời dung nhập hư không, coi như Thánh Minh cao thủ muốn một chút đem hắn ngăn lại cũng không dễ dàng đi, Diêm Quân khả năng cảm ứng được Hắc Vô Thường vị trí?”

“Không thể, hấn tất cả khí tức bị ngăn cách, tựa hồ là bị người phong ấn.”

Tống Diêm Quân thanh âm già nua, một đôi ánh mắt trở nên tĩnh mịch mà đen nhánh, nói: “Vận dụng minh cầu, đi dò tra trong mấy ngày này, Hắc Vô Thường đều đi qua những địa phương nào, tiếp xúc qua người nào, có lẽ không phải Thánh Minh làm, đối phương không có trực tiếp giết chết Hắc Vô Thường, ngược lại hao tổn tâm cơ đem hấn phong ấn, đây là không muốn để cho chúng ta biết.”

“Không muốn để cho chúng ta biết?”

Nữ tử váy trắng trong lòng suy tư, mơ hồ cảm giác được cái gì, cung kính nói: “Vâng, Diêm Quân.”

“Ừm.”

Tống Diêm Quân biểu lộ hồ hững, không nói thêm lời.

Nữ tử váy trắng hướng về bên ngoài chậm rãi thối lui.

Toàn bộ đại diện lần nữa trở nên một mảnh đen kịt, không thấy một tia sáng, như là không đáy U Minh.

...

Thiên Linh Thành bên trong.

Hồng Nguyệt cùng Hoàn Linh quận chúa hai người, đã lần nữa tiến vào trong sân.

Hoàn Linh quận chúa trong lòng thấp thỏm, không khỏi liên tưởng đến vài ngày trước kinh khủng một màn, theo bản năng nhìn thoáng qua bên người Hồng Nguyệt.

Hồng Nguyệt trên mặt gạt ra tiểu dung, cầm thật chặt Hoàn Linh quận chúa trắng nõn bàn tay, ra hiệu nàng không cần khăn trang.

Hoàn Linh quận chúa nhẹ hút khẩu khí, nhìn về phía trước mắt gian phòng, khom người nói ra: “Vãn bối Hoàn Linh, xin ra mắt tiên bối, hướng tiên bối vấn an.”

“Phàm tục nhục tiết thôi, có việc nói sự tình.”

Gian phòng bên trong truyền ra Dương Phóng thanh âm đậm mạc.

“Vâng, tiên bối.”

Hoàn Linh quận chúa cung kính đứng dậy, mở miệng nói ra: “Vãn bối lần này thỉnh cầu tiên bối rời núi, một là hi vọng tiên bối có thể trợ giúp Hoàng tộc, để cho ta Hoàng tộc tại 【Huyền Thiên minh】 bên trong, chiếm cứ nhất định quyền nói chuyện, hai là cầu xin tiên bối, có thể giúp Hoàn Linh giải quyết cùng một chỗ phiền phức,

Tiên bối yên tâm, chỉ cần tiên bối đáp ứng rời núi, trước đó Hoàn Linh hứa hẹn đủ loại điều kiện, có thể lập tức thực hiện, không chỉ có như thế, nếu là thành công trở về Linh Tham trấn, Hoàn Linh có khác hậu báo!”

Nàng sau khi nói xong, lần nữa nhìn thoáng qua trước mắt cửa phòng đóng chặt gian phòng.

Khôn chi bản khối xâm lấn sắp đến, Hoàng thất không chỉ có muốn bảo đảm tại Linh Tham trấn đã được lợi ích, đồng thời cũng muốn tại Huyền Thiên minh cao tầng bên trong có được nhất định quyền nói chuyện.

Mặc dù nói Huyền Thiên minh là từ tứ đại thế lực cộng đồng tổ kiến, thế lực khắp nơi nhất định phải vô điều kiện nghe theo hiệu lệnh, nhưng là nếu bọn họ có đầy

đủ nhiều 【 thứ ba Thiên Thê 】 cao thủ, như vậy cho dù là tứ đại thế lực cũng không dám quá phận khinh thường, sẽ ở ở mức độ rất lớn tôn trọng cảm thụ của bọn hắn.

Hoàn Linh quận chúa nhìn thấy gian phòng bên trong không có truyền ra bất kỳ lời nói nào về sau, tiếp tục mở miệng: “Linh Tham trấn vị trí cổ quái, chỗ vắng vẻ, bốn phía có lỗi loạn không gian vây quanh, tại bốn mươi năm trước bị ta Hoàng thất phát hiện, bên trong thừa thãi các loại hiếm thấy linh dược, vì có thể chấp chưởng nơi đây, bốn mươi năm trước, Hoàng thất bên trong phái ra hai tên đệ nhị Thiên Thê Đại tướng, chuyên môn trấn thủ nơi đây!

Nhưng mà, bốn mươi năm đi qua, hai vị Đại tướng tựa hồ đã tao ngộ ăn mòn, đối với Hoàng thất không còn trung thành.

Tăng thêm lại có thế lực khác âm thầm nhúng tay Linh Tham trấn, đến mức Linh Tham trấn hiện tại dần dần có loại thoát ly Hoàng thất chưởng khống xu thế.

Hoàng thất trước trước sau sau đã phái ra ba đợt khâm sai đại thần, ý đồ tiến vào Linh Tham trấn, kết quả bọn hắn đều tại nửa đường bên trong bị liên bị tập kích, chết thảm bỏ mạng.

Hi vọng tiền bối trước tiên có thể giúp Hoàn Linh, giải quyết Linh Tham trấn phiền phức!”

“Linh Tham trấn...”

Gian phòng bên trong bỗng nhiên lần nữa truyền ra đạ mạt thanh âm, mở miệng nói ra: “Vì sao các người không điều động đại quân trực tiếp vây quanh, một cái chỉ là tiểu trấn, làm sao cũng có thể dùng đại quân vây quét a?”

Hoàn Linh quận chúa cười khổ một tiếng, nói: “Tiền bối có chỗ không biết, Linh Tham trấn bốn phía có lỗi loạn không gian bao khóa, cực kỳ nguy hiểm, chỉ có một con đường có thể nổi thẳng thị trấn chỗ sâu, cho nên cho dù điều động đại quân, cũng không hề có tác dụng,

Mà lại thị trấn chỗ sâu phản đảng, một khi nhìn thấy đại quân đột kích, liền sẽ lập tức dọc theo cái khác thông lộ rút đi, chờ đến đại quân trở về, bọn hắn lại sẽ xuất hiện lần nữa, như thế lặp đi lặp lại, một mực không cách nào trừ tận gốc.”

“Linh Tham trấn khoảng cách nơi đây bao xa?”

Dương Phóng lạnh lùng hỏi thăm.

“Không xa, cũng tương tự tại khu vực đông bộ, ước chừng ngàn dặm tả hữu.”

Hoàn Linh quận chúa mở miệng giải thích.

“Có thể, bản tọa đáp ứng người.”

Đạm mạc thanh âm tiếp tục truyền ra, nói: “Bất quá trước đó hứa hẹn đồ vật, ta hiện tại liền muốn đạt được.”

“Tiền bối yên tâm, Hoàn Linh cái này để cho người ta chuẩn bị.”

Hoàn Linh quận chúa nói.

“Ừm, đi thôi.”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng lần nữa truyền đến.

Lần này lại là từ phía sau bọn họ truyền ra.

Hai nữ trong lòng giật mình, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Chỉ gặp sau lưng khu vực, chẳng biết lúc nào sớm đã xuất hiện một người mặc áo bào xám, đầu đầy tóc đen thui vĩ ngạn bóng người, đối phương vai rộng lớn, dưới hai tay rủ xuống, thân thể tản mát ra một loại mị lực kỳ dị, thật giống như có thể tự phát hấp dẫn con mắt người khác, để cho người ta ánh mắt không tự kìm hãm được hướng bên trong rơi xuống mà đi.

Hoàn Linh quận chúa có chút ngần ngại.

Mái tóc màu đen?

Trẻ tuổi như vậy?

Nhưng nàng rất nhanh không dám suy nghĩ nhiều.

Có lẽ là có thuật trú nhan, lúc này mới lộ ra tuổi trẻ, số tuổi thật sự, tất nhiên đã không thể thi.

...

Thiên Linh Thành bên ngoài.

Huyền phong trấn.

Hỏa hồng lá phong treo đầy ngọn cây, gió nhẹ phật đến, phát ra rầm rầm thanh âm.

Một đám đội xe sớm đã chờ đợi đã lâu, tinh kỳ phân phật, cờ trượng đứng vững, một vài bức màu vàng nhạt ăn mặc tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng cực kỳ tiên diễm.

Đây là một nhóm Hoàng thất khâm sai đội.

Tổng cộng hơn ba trăm người.

Dâng hoàng mệnh, ở đây chuyên môn chờ đợi Hoàn Linh quận chúa.

Cầm đầu khâm sai, tên là Lục Thiên Phóng, đệ nhị Thiên Thê phá vỡ thực lực, trung với Hoàng thất, năm nay đã 134 tuổi tuổi.

Ở bên cạnh hần tùy hành phó tướng, tên là Cao Hồ, cũng có đệ nhị Thiên Thê sơ kỳ thực lực.

Năm gần 88, một thân đầu hổ che ngực giáp, thân thể cao lớn, tóc đen nhánh, bên hông phối hữu bảo đao một thanh.

“Lục đại nhân, quận chúa thật có thể mời đến cao thủ sao?”

Cao Hồ thấp giọng truyền âm, ánh mắt vẫn không khỏi đến hướng về mười mấy mét bên ngoài một chỗ khác khu vực nhìn lại.

Nơi đó, hội tụ một sóng lớn ngưu quỷ xà thần, ước chừng bảy tám người dáng vẻ, ăn mặc bất đồng, tuổi tác bất đồng, một bộ giang hồ phỉ khí.

Đều không ngoại lệ, đều là trong khoảng thời gian này bị Hoàn Linh quận chúa lôi kéo mà đến giang hồ dị nhân.

Từ đệ nhất Thiên Thê đến đệ nhị Thiên Thê, thực lực không giống nhau.

Đối với bọn này ngưu quỷ xà thần, Cao Hồ từ trong đáy lòng có chút không nhìn trúng bọn hần.

Dùng một cái từ để hình dung đám người này, hần cảm thấy dị thường thỏa đáng.

Đám ô hợp!

“Quận chúa làm việc, xưa nay quả quyết, mình hạ quyết định chú ý, ngoại nhân rất khó sửa đổi, liền ngay cả hoàng thượng có lúc đều cảm nàng không có pháp.”

Khâm sai đại nhân Lục Thiên Phóng, trong miệng than nhẹ, nói: “Bất quá quận chúa cũng không phải tiểu hài tử, tâm trí cực cao, chúng ta cũng không cần quá phận lo lắng, nếu là không rõ lai lịch người, tin tưởng quận chúa cũng sẽ không tùy tiện lôi kéo.”

“Nói thì nói như thế, nhưng trí giả ngàn lo, tất có vừa mắt a...”

Cao Hồ nói nhỏ.

Tại hai người ngay tại nghị luận ở giữa.

Nơi xa truyền đến móng ngựa cùng bánh xe thanh âm.

Đám người lúc này ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp Hoàn Linh quận chúa một thân vừa vắn váy dài, dung nhan ào ào, ngũ quan tuấn mỹ, cưỡi cảm một thớt bạch mã phía trên, đang hướng về bên này đi tới.

Tại bên người, thì là một bộ váy đỏ, dung nhan tuấn mỹ, mang theo doanh doanh ý cười Hồng Nguyệt, đồng dạng cưỡi tại một thớt bạch mã phía trên.

Mà nguyên bản thuộc về quận chúa chuyên môn xe đuổi lại tại hậu phương lặng lẽ theo đuôi.

Lờ mờ có thể cảm giác, xe đuổi bên trong truyền đến trện trện sâu thẳm, thâm trầm quỷ dị khí tức.

Thật giống như xe đuổi nội bộ ngồi một vị bộn hấn sờ tòng chưa thấy qua người đồng dạng.

“Quận chúa!”

Cao Hổ, Lục Thiên Phóng vội vàng cấp tốc nghênh đón.

Đám kia trước đó bị Hoàn Linh quận chúa lôi kéo giang hồ tông sư, cũng cấp tốc cất bước đi tới, nhao nhao hành lễ.

“Ừm, Cao tướng quân, Lục khâm sai, có thể xuất phát.”

Hoàn Linh quận chúa nhẹ nhàng gạt đầu, mở miệng nói ra.

“Quận chúa, này xe ngựa bên trong...”

Cao Hổ thăm dò tính mở miệng.

Đây chính là quận chúa chuyên môn xe đuổi, vậy mà cấp cưỡi?

“Bên trong là ta mời tới Bạch tiền bối, có thể bảo đảm lần này không ngại, đi thôi.”

Hoàn Linh quận chúa nói.

“Bạch tiền bối?”

Cao Hổ trong lòng kinh nghi, cùng Lục Thiên Phóng liếc nhau, vẫn là gạt đầu, nói: “Vâng, quận chúa.”

Hơn ba trăm người đội ngũ lúc này bắt đầu kiên quyết ngoi lên lên đường, hướng về nơi xa bước đi.

...

Rộng lượng xe đuổi bên trong.

Dương Phóng lẳng lẳng ngồi ngay ngắn.

Trước mặt trưng bày một trương tốt nhất gỗ tử đàn điều đúc tinh mỹ bàn gỗ, trên mặt bàn trưng bày các loại vật phẩm, có duyên thọ thần dược 【 Bích Kỳ Lân 】 , cũng có Thái Cổ Chân Long máu.

Còn có một chõng thật dày cổ tịch.

Trong cổ tịch trên cơ bản đều là tiền nhân cảm ngộ, còn có một ít là đối với Hắc Âm âm mai suy đoán.

Hoàn Linh quận chúa chỗ Hoàng thất, tên là 【 thán đũ Hoàng thất 】 , tổ tiên đồng dạng chính là thần linh, truyền thừa vô số năm, mặc dù đại bộ phận nội tình đều đã mất đi, thế nhưng là quanh năm suốt tháng tích lũy xuống điển tịch, cũng rất ít có cái gì thế lực có thể so sánh.

Dương Phóng đầu tiên là nhướng mắt trước cổ tịch, chuẩn bị sau đó nghiên cứu, sau đó nắm lên trên bàn kia bình Thái Cổ Chân Long máu, trong lòng âm thầm ngạc nhiên.

Thật là nồng nặc lực lượng!

Chỉ gặp bình nội bộ lấp lóe đủ mọi màu sắc quang mang.

Một chút nhìn sang, liền làm cho người ta cảm thấy kinh tâm động phách cảm giác.

Trên mặt bàn có khác một trương giấy trắng, ghi chép Thái Cổ Chân Long máu cụ thể cách dùng cùng công dụng.

Vật này có thể rèn luyện nhục thân, cải thiện thể chất.

Sau khi ăn vào, có thể khiến người ta nhục thân gấp đôi tăng vọt, đạt tới không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Vận khí tốt, thậm chí có thể tại thể nội nuôi ra một cỗ Long khí!

Bất quá tệ nạn cũng lớn, nếu là tu vi không đủ người, tùy tiện phục dụng, rất có thể sẽ bị xé nát nhục thân, tại chỗ thịt nát xương tan.

Dương Phóng có chút trầm ngâm, đầu tiên là thu lấy một giọt Chân Long huyết dịch ra, tiến hành cẩn thận nghiên cứu.

Tại xác định phía trên không có bị động hạ cái gì tay chân về sau, trực tiếp đem nó một ngụm nuốt vào.

Oanh!

Nồng đậm mà bá đạo lực lượng kinh khủng trong nháy mắt từ Dương Phóng thể nội bộc phát ra, trùng trùng điệp điệp, trong khoảnh khắc tràn vào toàn thân, lập tức để Dương Phóng thân thể hóa thành tinh hồng huyết sắc.

...

Linh Tham trấn.

Tứ phía không gian rối loạn, chập trùng lên xuống, tràn ngập vô hình lực lượng kinh khủng.

Bên trong thì là liên miên dục điện, nhìn một cái vô tận.

Tại ngoại giới cực kỳ hiếm thấy Hắc Ngọc linh dục, nơi này thế mà rỗng rã bấy tám mẫu nhiều.

Về phần cái khác các loại dược liệu, số lượng càng nhiều.

Toàn bộ Linh Tham trấn tựa như một chỗ thần bí thế ngoại đào nguyên.

Một chỗ chùng năm tầng cao to lớn lầu các phía trên.

Một vị người mặc thiết giáp, thân thể khôi ngô người, đứng thẳng ở đây, rộng lượng bàn tay nhẹ nhàng nhô ra, hướng về giữa không trung một con hồng điều chiêu đi.

Lớn chùng bàn tay hồng điều tựa hồ cảm ứng được cái gì, từ giữa không trung cấp tốc bay tới, trực tiếp an an ổn ổn rơi vào khôi ngô bóng người nơi lòng bàn tay.

Khôi ngô bóng người từ hồng điều móng trái bên trong lấy ra một cái Bạch sắc tờ giấy, đem hồng điều lần nữa thả, sau đó nhẹ nhàng mở ra giấy đầu, ánh mắt quét tới, lập tức ánh mắt ngưng tụ.

“Hoàng thất lại phái khâm sai đến đây, lần này vẫn là từ Hoàn Linh quận chúa dẫn đội!”

“Hoàn Linh quận chúa? Hả? Là cái nha đầu kia, bốn mươi năm trước, ta tựa hồ còn ôm qua nàng a?”

Bên cạnh truyền đến một đạo kinh ngạc thanh âm, khẽ cười nói: “Thật không biết nha đầu này nếu là lần nữa nhìn thấy ta về sau, có hay không còn có thể nhận ra ta đến?”

“Không nên khinh thường, căn cứ những năm này tình huống, Hoàn Linh nha đầu này thật không đơn giản.”

Kia khôi ngô bóng người ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo,

nói: “Đương kim Hoàng đế, dòng dõi đông đảo, có thể thành tài cực kì thừa thớt, cái này Hoàn Linh nha đầu tuyệt đối là trong đó người nổi bật, mà lại thiên phú tu luyện cực cao, từ mười sáu tuổi năm đó liền làm ra qua kinh người sự tình, lão Hoàng đế lần này thế mà đem nàng cho phái đến đây, xem ra lần này là làm thật.”

“Làm thật?”

Bên cạnh tiếp tục truyền đến cười khẽ thanh âm, nói: “Cái nào một lần lão Hoàng đế không phải làm thật, bắt quá, cái nào một lần hẳn thành công? Lần này dám đem Hoàn Linh nha đầu phái tới, là hẳn lớn nhất sai lầm, hẳn đã dám phái, chúng ta lại có cái gì không dám làm, đơn giản là tượng mấy lần trước như thế thôi.”

“Vẫn là để người nửa đường xuất thủ?”

Khôì ngô bóng người lạnh giọng hỏi thăm.

“Không phải đâu?”

Bên cạnh tiếng cười vang lên.

“Ừm, chỉ có thể dạng này, kiên trì một đoạn thời gian nữa, chờ đến như thế đồ vật triệt để hoàn thành, chúng ta liền có thể rời đi nơi đây.”

Khôì ngô bóng người mở miệng.

“Yên tâm, tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện, bọn hắn bên kia đã đem điều kiện đều đã hứa hẹn tốt, chờ rời đi nơi đây, chúng ta hoàn toàn có thể bắt đầu cuộc sống mới, về phần thế lực khác thái độ, chúng ta cũng không cần quá nhiều để ý, dù sao có bọn hắn giúp chúng ta cản trở, sợ cái gì?”

Bên cạnh thanh âm cười nói.

...

Hai ngày sau.

To lớn đội xe một đường hành tẩu, rớt cục dần dần tiếp cận đến một chỗ trong rừng rậm.

Trước mắt hoàn cảnh bắt đầu từ nơi này phát sinh cải biến.

Phía trước không gian vụn vẹo, mê mê mang mang, bốn phía giống như là liên tiếp bất đồng dị độ không gian, các loại hoàn toàn tương phản cảnh vật tạp nhạp nhu hòa cùng một chỗ, tản ra một loại hỗn loạn lực lượng.

Tuyết Sơn cùng nham tương cùng tồn tại.

Ban ngày cùng đêm tối đặt song song.

Thậm chí còn có địa phương là nhìn một cái vô tận biển cả, còn có khó mà nhìn thấy đầu sa mạc.

Giống như là bảy tám cái bất đồng mặt kính cường ép chấp vá đến một khối.

Thị giác nhìn qua dị thường cổ quái.

Chỉ có một đầu đường núi gập ghềnh, từ những này không gian mảnh vỡ bên trong hướng về nơi xa kéo dài, vụn và vụn vẹo, không thấy phần cuối.

Khâm sai Lục Thiên Phóng, phó tướng Cao Hồ đều là trong lòng ngưng tụ, trở nên dị thường cảnh giác.

Phía trước ba lần khâm sai, thế nhưng là đều là chết tại nơi này.

Lục Thiên Phóng thở sâu, mở miệng nói ra: “Bảo hộ quận chúa!”

“Không cần tận lực như thế, trực tiếp đi vào!”

Dung nhan ào ào Hoàn Linh quận chúa thanh thúy mở miệng, thôi động bạch mã, dẫn đầu hướng về trước mắt gặp ghềnh con đường đi tới.

Mọi người sắc mặt biến đổi, vội vàng cấp tốc theo sau lưng.

Trong đội ngũ, thì là Dương Phóng chỗ rộng lớn xe ngựa, bánh xe âm thanh kẹt kẹt kẹt rung động, bên trong từ đầu đến cuối không có bất luận cái gì động tĩnh.

Tại xe ngựa không xa, thì là mấy vị trước đó liền bị Hoàn Linh quận chúa lôi kéo tới giang hồ dị nhân.

Bọn hắn một bên cảnh giác hành tẩu, một bên đem ánh mắt hướng về xe ngựa dò xét mà đi, trong lòng tràn ngập hồ nghi.

“Xe này bên trên gia hỏa đến cùng là lai lịch gì, các người nghe được sao?”

Một cái súc lấy râu ngắn, sắc mặt tối đen nam tử, mày nhăn lại, nhin không được nói nhỏ nói.

“Ai biết lai lịch ra sao, từ thoáng qua một cái đến, an vị lên quận chúa xe đuổi, thật sự là kiêu ngạo thật lớn.”

Bên cạnh một cái mũi to lão giả nhẹ giọng cảm khái.

“Hỏa tiền bối, Tửu tiền bối, các người đều là đệ nhị Thiên Thê cao thủ, ngay cả các người đều không thể ngồi lên quận chúa xe đuổi, hết lần này tới lần khác để tên kia ngồi lên, các người nói có phải hay không là thứ

ba Thiên Thê?”

Một vị mặc nước váy dài màu lam phụ nhân, thấp giọng nói.

Thứ ba Thiên Thê?

Mọi người đều là sắc mặt biến hóa.

Không thể nào?

Hoàn Linh quận chúa thật có thể mời được loại nhân vật này?

“Được rồi, không cần loạn đoán, là thật là có bản lĩnh, còn có chỉ có vẻ bề ngoài, chờ đến Linh Tham trấn liền biết, đến lúc đó quận chúa đừng lại trái lại trông cậy vào chúng ta là được rồi.”

Mũi to lão giả thấp giọng nói.

Mấy người cùng nhau gật đầu.

Cũng không phải bọn hấn không coi nghĩa khí ra gì.

Nếu như ngược lại là thật xảy ra chuyện, bọn hấn nhiều nhất có thể cam đoan quận chúa bắt tử, về phần những người khác, bọn hấn nhưng không có năng lực cùng nghĩa vụ đi quản.

Nhưng lại tại đám người tiếp tục trước Hành Chi ở giữa.

Bỗng nhiên!

Phía trước chật hẹp kéo dài trong thông đạo, dị biến xuất hiện, tia sáng hết thấy biến mất, cấp tốc ảm đạm, như là một cái quỹ dị vòng xoáy đang nhanh chóng địa thôn phệ lấy nơi đây tia sáng.

Lại giống là có một tầng to lớn miếng vải đen từ trên cao che qua.

Nồng đậm khí tức âm lãnh nhanh chóng đánh tới, ô ô chói tai, để cho người ta không rét mà run, có phát ra từ lòng bàn chân ý lạnh nhanh chóng tuôn ra.

Toàn bộ phía trước trong nháy mắt trở nên một mảnh đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón.

Ngay tại tiến lên đám người, tất cả đều thần sắc biến đổi, cùng nhau dừng thân thân thể.

Tọa hạ ngựa càng là phát ra hiên ngang ngang hí dài thanh âm, tràn ngập bất an, tựa hồ muốn quay đầu thoát đi.

“Người nào dám can đảm cản đường?”

Hoàn Linh quận chúa ghìm chặt ngựa thót, mở miệng thanh hát.

Khâm sai Lục Thiên Phóng, phó tướng Cao Hồ càng là trong lòng giật mình, vội vàng bảo hộ ở Hoàn Linh quận chúa hai bên.

Lĩnh vực?

Đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong?

“Bảo hộ quận chúa!”

Lục Thiên Phóng quát chói tai, lập tức quay đầu, hướng về sau lưng đám kia kỳ nhân dị sĩ nhìn lại.

Đám kia kỳ nhân dị sĩ hơi biến sắc mặt, cũng cảm nhận được phía trước truyền đến kiềm chế khí tức, có loại để

bọn hấn kinh tâm động phách cảm giác.

Nguyên bản bọn hấn là không muốn như thế trước thời gian xuất thủ, nhưng bây giờ mới vừa vịn đến, thế mà liền gặp dạng này cường giả ngăn lại, để bọn hấn không thể không từ bỏ trước đó ” thành kiến “, cấp tốc đi ra.

“Thụ ta một kiếm kẻ bất tử, có thể đi vào!”

Âm trầm quỷ dị Hắc Âm bên trong, truyền đến băng lãnh hồ hững thanh âm.

Loáng thoáng ở giữa, hư hư thực thực có một đạo đen nhánh thâm thúy bóng người, từ trước mắt trong mờ tối cất bước đi ra, một thân trường bào màu đen, da mặt trắng nõn, ánh mắt băng lãnh.

Trong tay dẫn theo một ngậm nhỏ máu trường kiếm.

Đám người sắc mặt lại biến.

Từ bóng người này vừa mới đi ra, tầm mắt của bọn hấn liền không bị khống chế bị cấp tốc dẫn dắt quá khứ, thật giống như đối phương nơi đó là một cái quỷ dị vòng xoáy, tự phát hấp thu tinh thần lực của bọn hấn.

Nhất là chiếc kia nhỏ máu trường kiếm, càng là yêu thâm quỷ dị.

Cho bọn hấn một loại núi thây biển máu ảo giác, trước mắt loáng thoáng ở giữa tựa hồ có vô số quỷ mị tại gương nanh múa vuốt.

“Động thủ!”

Mũi to lão giả gào to.

Soạt!

Hắn cùng vị kia râu ngắn nam tử cấp tốc vọt tới, vừa lên đến chính là lĩnh vực triển khai, hướng về đối phương thân thể nghiền ép mà đi.

Bọn hắn bảy tám cái dị nhân bên trong, chỉ có mũi to lão giả cùng râu ngắn nam tử là luyện được lĩnh vực người, cái khác đều căn bản không có luyện được lĩnh vực.

Cho dù tiến lên, cũng là vừa chết.

Nhưng mà đối mặt hai người công kích, cái kia đạo đen nhánh bóng người lại là ánh mắt lạnh lẽo, trong tay nhỏ máu trường kiếm đột nhiên từ trước người nhẹ nhàng xẹt qua.

Phốc phốc!

Trường kiếm quỷ dị, giống như là có thể hấp thu lĩnh vực.

Râu ngắn nam tử, mũi to lão giả lĩnh vực mới vừa vặn khuếch tán ra, tựa như cùng bọt biển hút nước, bị trong tay đối phương trường kiếm cấp tốc hấp thu.

Toàn bộ không gian đang nhanh chóng gãy diệt, sụp đổ.

Tất cả lĩnh vực cùng khí thể tất cả đều tự động tràn vào trường kiếm, trong chớp mắt tiêu tán vô tung vô ảnh.

Không chỉ có như thế!

Càng là có một loại cực kỳ quỷ dị khí thể từ đối phương nhỏ máu trường kiếm bên trong mãnh liệt mà ra, phong tỏa không gian, lập tức gia trì đến râu ngắn nam tử, mũi to trên người lão giả, khiến cho bọn hắn thân thể trong nháy mắt trở nên không cách nào động đậy.

Râu ngắn nam tử cùng mũi to lão giả lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ, toàn thân trên dưới lông tơ hết thảy dựng thẳng lên, trực tiếp cảm nhận được nồng đậm tử vong nguy cơ.

Cái này sao có thể?

Mắt thấy trường kiếm hướng về cổ của bọn hắn quét tới, mũi to lão giả trực tiếp liều lĩnh thể lượng kêu lên.

“Quận chúa, cứu mạng!”

Cái khác người nhao nhao lộ ra vẻ kinh hãi.

Nhưng vào lúc này!

Ầm ầm!

Đột nhiên, Không Gian Tĩnh Chỉ.

Ngay tại huy kiếm đen nhánh bóng người, như là nhận lực lượng thần bí ảnh hưởng, động tác đột nhiên dừng lại, trở nên không nhúc nhích, như là ngưng kết.

Tiếp lấy!

Một bóng người từ xe đuổi bên trong một bước đi ra, như là thuận di, sát na xuất hiện ở cái kia đạo đen nhánh bóng người đỉnh đầu giữa không trung, một cây trắnh nõn ngón tay nâng lên, u thâm lờ mờ, thần bí khó lường.

Trực tiếp hướng về phía dưới đen nhánh bóng người nhẹ nhàng điểm hạ đi.

Ngón tay chậm chạp mà hữu lực, xẹt qua ưu mỹ mà kì lạ quỹ tích.

Tay kia cầm nhỏ máu trường kiếm bóng người, lập tức lộ ra chấn kinh chi sắc, nguyên bản bao trùm ở trên mặt quỷ dị hắc vụ, cũng đột nhiên hết thủy băng tán.

Lộ ra bên trong một trương trắng nõn, hung ác nham hiểm nam tử trung niên gương mặt.

toàn bộ trên gương mặt tràn đầy vẻ kinh hãi, rất nghĩ thông miệng kêu to, nhưng lại vô luận như thế nào đều khó mà hô lên.

Thứ ba Thiên Thê?

Thứ ba Thiên Thê?

Phốc phốc!

Một chỉ rơi xuống, đoạn tuyệt sinh cơ.

Bóng người màu đen lập tức não hải oanh minh, toàn bộ não tổ chức bị phá hư đến vô cùng thâm trọng, ông ông tác hưởng, óc như là sôi trào.

hai mắt trừng lớn, tựa hồ chết không nhắm mắt, thân thể trực tiếp ngửa đầu ngã quy.

Làm sao lại xuất hiện thứ ba Thiên Thê?

Xoát!

Nguyên bản phong tỏa tại phía trước quỷ dị Hắc Ám, lập tức bắt đầu cấp tốc tản ra.

Lần nữa lộ ra hậu phương kéo dài thông đạo, gập ghềnh long đong, không thấy phần cuối.

Mũi to lão giả, râu ngắn nam tử đều là cả người mồ hôi, sắc mặt trắng bệch, thân thể không bị khống chế, cấp

tốc rút lui, trong thần sắc tràn ngập sợ hãi dư sắc.

Vừa mới một cái chớp mắt, bọn hắn kém chút chết thảm!

Bỗng nhiên!

Bọn hắn kịp phản ứng, vội vàng sợ hãi nhìn về phía Dương Phóng.

Đây quả thật là thứ ba Thiên Thê?

Dương Phóng lại là nhú mày, nhìn chăm chú lên trước mắt thi thể, như có điều suy nghĩ.

Tựa hồ thi thể này bên trong ẩn giấu cái gì huyền diệu đồng dạng.

Đột nhiên!

Thi thể trên đất trực tiếp phát sinh biến hóa, lập tức tán loạn ra, biến thành vô số chỉ mạp mạp to lớn Bạch sắc nhuyễn trùng, lít nha lít nhít, nhìn thấy mà giật mình.

Chỉ bất quá đại bộ phận Bạch sắc nhuyễn trùng đều đã chết thảm, chỉ còn lại một phần nhỏ nhuyễn trùng vẫn còn sống.

Còn sống nhuyễn trùng lập tức lít nha lít nhít hướng về trong lòng đất nhanh chóng chui vào.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, bàn chân nhẹ nhàng đạp mạnh.

Chấn động!

Ầm!

Lốp bóp!

Chỉ còn lại một phần nhỏ Bạch sắc nhuộm trùng lập tức gặp phải Địa Mẫu chi lực, hơi run rẩy, thể nội tổ chức một sát na hết thấy sụp đổ, chết thảm bỏ mạng, tản mát đầy đất.

“Khôn chi bản khối?”

Dương Phóng ngưng âm thanh nói nhỏ.

Hắn từ những này Bạch sắc nhuộm trùng trực tiếp cảm nhận được một cỗ cực kỳ khí tức quen thuộc.

Đã từng gặp phải khôn chi bản khối cao thủ tựa hồ chính là như vậy!

Linh Tham trấn sau còn có khôn chi bản khối thể lực tại quấy phá?

...

Chương 375 : Lam Tinh người? Đạo Quả Chi Hoa?

Trước mắt đột nhiên xuất hiện một màn khiến cho mũi to lão giả, râu ngắn nam tử cùng cách đó không xa cái khác thánh linh cấp cao thủ lần nữa biến sắc, lộ ra sợ hãi.

Bọn hắn khó có thể tin nhìn trước mắt một bãi mạt trùng thi thể.

Lít nha lít nhít, dịch nhờn dày đặc, nhìn thấy mà giật mình, đem toàn bộ mặt đất đều cho phủ kín, số lượng nhiều, vượt quá tưởng tượng.

Có loại để cho người ta chính muốn buồn nôn cảm giác.

“Cái này. . đây là cái gì cổ quái bí thuật?”

Mũi to lão giả hãi nhiên nghẹn ngào.

Cái khác thánh linh cấp cao thủ cũng đều sinh ra một loại dày đặc sợ hãi chứng cảm giác, toàn thân trên dưới nổi da gà hết thấy hiển hiện.

Từng cái Bạch sắc mạt trùng thi thể, cho bọn hắn một loại nồng đậm không rõ cảm giác, thật giống như phạm là nhiễm, đều sẽ để bọn hắn vô cùng thê thảm.

Cho dù bọn hắn kiến thức rộng rãi, cũng chưa từng gặp qua loại thủ đoạn này.

Mỗi người đều nhanh chóng lui về phía sau, chỉ sợ nhiễm đến trên thân.

Dương Phóng lần nữa bàn chân đạp mạnh, mặt đất rung động, một tầng bụi đất từ mặt đất hiển hiện, đem những này dày đặc mậi trùng thi thể toàn bộ bao trùm.

“Tiền bối, người khả năng nhìn ra người này đến cùng là lai lịch gì?”

Hoàn Linh quận chúa đi tới, nhin không được ngưng âm thanh hỏi thăm.

Dương Phóng có chút trầm ngâm, nói: “Hu hu thực thực là khôn chi bản khối bí thuật, nhưng đến cùng phải hay không, cần trở ra tiến một bước xác định.”

“Khôn chi bản khối bí thuật?”

Trong lòng mọi người giật mình.

Chẳng lẽ là khôn chi bản khối tại phía sau màn quấy phá?

Dương Phóng tiện tay trao một cái, đem trên mặt đất chiếc kia nhỏ máu trường kiếm nắm ở trong tay, ánh mắt liếc nhìn, thon dài ngón tay nhẹ nhàng bung ra, phát ra thanh thúy kiếm minh, mơ hồ sát khí hiển hiện, huyết quang quán quanh.

Kiếm này, chất liệu xác thực bất phàm.

Hắn cũng không tiếp tục nhiều lời, mà là xoay người lại, lần nữa hướng về xe ngựa đi đến.

Trong lòng mọi người biến ảo, không hỏi thêm nữa, rất nhanh bắt đầu lần nữa xuất phát.

Mũi to lão giả, râu ngắn nam tử đám người đã có chút hồi hận đáp ứng quận chúa lời kéo được.

Thế mà dính đến khôn chi bản khối.

Có thể coi là không đáp ứng, sau này hai đại bản khối một khi khai chiến, bọn hấn vẫn là phải tránh không được trở thành pháo hôi.

...

Linh Tham trấn bên trong.

Rộng rãi cao lớn lầu các đỉnh.

Lầu năm khu vực.

Trọn vẹn bảy tám đạo bóng người ngồi xếp bằng, ngồi vây quanh thành một cái cự đại hình vòng tròn.

Mỗi một đạo bóng người thực lực đều không kém.

Khí tức giao hòa, như là một cái khổng lồ chỉnh thể.

“Đã nhiều năm như vậy, chung quy là muốn đại công cáo thành, đêm nay liền có thể thuận lợi kích hoạt vật kia, đại gia liền có thể rời đi nơi đây.”

Cầm đầu một bóng người từ tốn nói, ánh mắt nhìn về phía một bên trọng giáp nam tử cùng một vị chòm râu dê rừng lão giả, mỉm cười nói: “Những năm gần đây, vất vả các ngươi hai vị tướng quân, 【 khôn chi liên minh 】 tuyệt đối sẽ không bạc đãi hai vị, trước đó tất cả điều kiện tất nhiên sẽ toàn bộ đến nơi.”

“Ngô trưởng lão khách khí, nhận được Ngô trưởng lão qua nhiều năm như vậy một mực coi trọng hai người chúng ta, ta hai người tự nhiên muốn toàn lực hiệu lực.”

Kia chòm râu dê rừng lão giả mỉm cười.

Người cầm đầu rất là hài lòng, tiếp tục cười nói: “Đúng rồi, trước đó các người nói Hoàn Linh quận chúa muốn tới, Kiểm Sát bên kia có tin tức sao?”

“Còn không có truyền đến tin tức, bắt quá tính toán thời gian, hẳn là cũng nên động thủ, Kiểm Sát thực lực phi phàm, nãi đệ hai Thiên Thê đỉnh phong thực lực, trong hoàng thất loại trừ số ít mấy người tự thân xuất mã có thể ngăn cản hẳn bên ngoài, những người khác căn bản không đủ thành đạo, có hẳn xuất thủ, nhưng bảo đảm vạn vô nhất thất.”

Chòm râu dê rừng lão giả cười nói.

“Vậy là được, Linh Tham trấn, Linh Tham trấn, ai có thể nghĩ tới cái này Linh Tham trấn chân chính bí mật?”

Người cầm đầu cảm khái nói.

Mấy người khác cũng đều là lộ ra từng tia từng tia ý cười.

Đúng lúc này!

Bỗng nhiên, bên ngoài xâm nhập một bóng người, cực kỳ bối rối, mở miệng nói ra: “Ngô trưởng lão, Kiểm Sát tiền bối hồn đăng tắt rồi!”

“Ừm?”

Đang ngồi người tất cả đều sắc mặt giật mình.

Kiểm Sát hồn đăng tắt rồi?

“Chẳng lẽ là lão Hoàng để tự thân xuất mã? Hay là mấy vị kia Vương gia xuất động?”

Trọng giáp nam tử nghi ngờ nói.

Liên xem như mấy vị Vương gia xuất động, Kiếm Sát muốn chạy trốn cũng là có thể chạy thoát!

Cả tầng lầu trong nháy mắt một mảnh im lặng.

Mỗi người đều ngưng trọng dị thường.

Một lát sau.

Cầm đầu nam tử lãnh đạm nói ra: “Thôi, sự tình đã đến loại tình trạng này, liền xem như thật có thứ ba Thiên Thê cường giả tới, chúng ta cũng không thể rút lui, việc này cần hảo hảo tính toán, Công Dương tướng quân, Hải tướng quân, còn cần hai người các người tự mình ra mặt.”

“Chúng ta tự mình ra mặt?”

Trọng giáp nam tử, chòm râu dê rừng lão giả lộ ra nghi hoặc, nhìn về phía đối phương.

“Ngô trưởng lão không biết định làm gì?”

Trọng giáp nam tử dò hỏi.

“Đối phương mới đến, cho dù đối với các người sinh ra cực lớn hoài nghi, nhưng không có chứng cứ, cũng sẽ không lên đến liền tóm lấy các người, cho nên các người còn có cơ hội...”

Cầm đầu nam tử ánh mắt thâm thúy, lập tức hướng về hai người bên tai bắt đầu truyền âm.

Hai người con mắt lóe lên, liếc nhau, nhẹ nhàng gật đầu.

“Tốt, toàn bằng Ngô trưởng lão an bài.”

Trọng giáp nam tử cùng Công Dương trưởng lão gật đầu.

Cầm đầu nam tử lộ ra khế cười ý, nói: “Việc này nhược thành, hai vị sẽ làm công đầu!”

...

Một phương hướng khác.

Thâm sơn miếu cổ.

Lờ mờ âm trầm.

Trải qua hai ngày điều tra, người mặc váy trắng, ngũ quan đoan chính nữ tử, xuất hiện lần nữa tại trong đại điện, một mặt cung kính nhìn về phía trước mắt Diêm Quân.

“Diêm Quân, minh cầu đã tra ra, Hắc Vô Thường trước khi mất tích một đêm đi một chỗ rừng rậm, nhưng thật vừa đúng lúc, Bạch Vô Thường khí tức cũng xuất hiện ở chỗ kia rừng rậm.”

“Ồ? Bạch Vô Thường khí tức cũng xuất hiện ở chỗ nào?”

Tổng Diêm Quân lông mày khế nhúc nhích, thân thể giống nhau thường ngày ngồi tại ở trên xe lăn.

Tản ra từng đợt vô hình mục nát khí tức, như là một khối gỗ mục.

“Đúng vậy, ta chuyên môn đi thăm dò nhìn qua, chỗ kia rừng rậm ở vào 【 Phong Thạch lâm 】 không xa, tựa hồ là Thánh Minh tổng bộ chỗ.”

Người mặc váy trắng nữ tử cẩn thận mở miệng, tựa hồ

sợ làm tức giận trước mắt Diêm Quân.

“Thánh Minh tổng bộ.”

Tổng Diêm Quân trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra từng tia từng tia tiểu dung, nói: “Có chút ý tứ, tiếp tục!”

“Loại trừ Hắc Bạch Vô Thường khí tức bên ngoài, hiện trường còn sót lại hai người khác khí tức, bất quá hai người kia khí tức hiện tại cũng tại Thánh Minh tổng bộ, có thể khẳng định là, hai người kia nhất định là Thánh Minh người.”

Người mặc váy trắng nữ tử mở miệng nói ra.

“Thánh Minh... Hắc Bạch Vô Thường...”

Tổng Diêm Quân nhẹ giọng tự nói, nói: “Mấu chốt là Hắc Vô Thường còn biến mất, chỉ còn lại có Bạch Vô Thường một người, cái này nếu nói không có quỷ, lão phu vụn vụn không tin.”

“Diêm Quân, có lẽ sự tình còn chưa tới loại trình độ kia, có phải hay không tồn tại hiểu lầm?”

Nữ tử váy trắng thăm dò tính đường.

“Nếu là hiểu lầm tự nhiên tốt nhất.”

Tổng Diêm Quân trên mặt ý cười không giảm, nói: “Chuyện này giao cho người tiếp tục đi thăm dò, ta muốn biết chuyện toàn bộ trải qua, nếu như Bạch Vô Thường thật sự có vấn đề, bản tọa sẽ đích thân động thủ, thanh lý môn hộ, tuyệt đối đừng để cái khác mấy cái Diêm Quân chê cười.”

“Vâng, Diêm Quân.”

Nữ tử váy trắng cung kính mở miệng, nói: “Đúng rồi Diêm Quân, tần Diêm Quân người bên kia, đã thuận lợi tiến vào Huyền Thiên minh...”

“Biết.”

Tổng Diêm Quân ngữ khí nhàn nhạt.

Nữ tử váy trắng lập tức không nói thêm lời, lần nữa chấp tay, thân thể chậm rãi hướng về sau lùi ra ngoài.

Bên trong đại điện một lần nữa quy về đen nhánh cùng trong yên tĩnh.

...

Linh Tham trấn.

Mặc dù nói là tiểu trấn, kì thực là một mảnh to lớn đồng ruộng.

Từng mảnh từng mảnh được điền lẫn nhau xen lẫn, bốn phía là vô tận hỗn loạn không gian, mỗi một chỗ không gian đều thông hướng khu vực khác nhau, bên trong nguy cơ trùng trùng, hơi không cẩn thận liền sẽ để cho người ta triệt để mê thất, vĩnh viễn đi không ra.

Dược điền bên trên, từng vị trên thân không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động nông phu, tại vất vả cần cù xử lý dược điền.

Mỗi người đều mặt hướng đất vàng lưng hướng lên trời, cả người mồ hôi lâm ly.

Theo Hoàng gia đội xe đi qua, tất cả nông phu đều dừng lại động tác, lộ ra trợn trợn vẻ kinh ngạc.

Tựa hồ chưa bao giờ thấy qua dạng này hùng vĩ tràng

diện.

Hoàn Linh quận chúa một mặt ngưng trọng, cười vượt tại bạch mã phía trên, bên người phân biệt hai bên là Lục Thiên Phóng cùng Cao Hồ, ánh mắt cảnh giác, đem Hoàn Linh quận chúa một mực bảo hộ ở ở giữa, ánh mắt hướng về phía trước nhất nhìn lại.

Đoàn xe của bọn hắn, cũng không trực tiếp tiến vào tiểu trấn chỗ sâu.

Mà là tại đầu trấn khu vực liền ngừng lại.

Trước mắt xuất hiện mảng lớn đám người.

Phụ trách trấn thủ nơi đây Công Dương Cổ, Hải Long, hai vị Đại tướng, suất lĩnh cái khác môn khách, quan viên, trước thời gian ở chỗ này nghênh đón.

Tinh kỳ tế nhạt, chiêm trống vang trời.

“Chúng ta tham kiến quận chúa!”

Công Dương tướng quân, Hải tướng quân dẫn người nhao nhao quỳ lạy trên mặt đất.

“Quận chúa, tình huống không đúng.”

Khâm sai Lục Thiên Phóng ngữ khí ngưng trọng, hướng về Hoàn Linh quận chúa truyền âm, nói: “Công Dương Cổ, Hải Long, thế mà lại chủ động đi ra ngoài nghênh đón.”

Trước đó thế nhưng là liên tục ba nhiệm khâm sai đều chết tại trên đường, nếu nói cùng hai người này không có quan hệ, hắn cũng không tin tưởng.

Mà lại đường xá bên trong, bọn hắn cũng gặp phải cao

thủ chặn đường!

Hoàn Linh quận chúa nhẹ nhàng gạt đầu, đột nhiên nhìn thoáng qua trước mắt cổ kiệu, truyền âm nói: “Tiền bối, nên làm cái gì?”

“Còn có thể làm sao? Đã đưa tới cửa, trực tiếp bắt chính là.”

Trong kiệu truyền đến đăm đăm thanh âm, cực hạn phiến khu vực này, chỉ có Hoàn Linh quận chúa cùng Lục Thiên Phóng, Cao Hồ bọn người có thể nghe được.

Những người khác tất cả đều không cách nào nghe được mảy may.

“Trực tiếp bắt?”

Hoàn Linh quận chúa bọn người lộ ra kinh ngạc.

“Tiền bối, bây giờ còn không có bằng chứng, nhược trực tiếp bắt bọn hắn, vạn nhất dẫn phát chúng nộ...”

Lục Thiên Phóng truyền âm hỏi thăm.

“Ai nói không có bằng chứng, bắt không thì có bằng có căn cứ.”

Dương Phóng thanh âm đăm đăm chậm rãi truyền ra, không muốn cùng những người này quá nhiều lãng phí thời gian, chuẩn bị lấy thể sét đánh lòi đình trần áp hai người, sau đó lại cẩn thận ép hỏi.

Hết thảy đều có thể tra ra manh mối.

Ầm ầm!

Vô hình lĩnh vực trong nháy mắt khuếch tán, không gian

ngưng kết, như là một sát na hóa thành gông xiềng.

Đi lên liền từng khúc khóa tại quỳ lạy trên mặt đất Công Dương Cổ, Hải Long đấm người trên thân.

Công Dương Cổ, Hải Long đấm người sắc mặt biến đổi, lập tức cảm thấy được thân thể khó mà động đậy, kinh khủng tử vong nguy cơ trực tiếp hướng về nội tâm của bọn họ bên trong nhanh chóng đánh tới, để bọn hắn hồn phách đều run rẩy.

Đối phương lại không nói một lời, trực tiếp động thủ?

Bọn hắn không có chứng cứ, sao dám như thế?

Công Dương Cổ, Hải Long hai người vội vàng muốn kêu to oan uổng, kết quả giờ khắc này chỉ có bờ môi nhúc nhích, nhưng không có bất kỳ thanh âm gì truyền ra.

Hai người trực tiếp sa vào đến tai không thể nghe, miệng không thể nói tình trạng.

Về phần cái khác môn khách, quan viên, càng là vô cùng hoảng sợ, một nháy mắt trước mắt thiên địa đều hắc ám xuống dưới, mỗi người đều giống như bị ngăn cách bởi bất đồng tiểu Hắc phòng ở đồng dạng.

Chung quanh âm khí âm u, không có bất kỳ bóng người nào, không có bất kỳ cái gì sinh cơ.

Chỉ có tự mình một người.

Tựa hồ bị thiên địa vứt bỏ, vĩnh thế trầm luân.

Bọn hắn nguyên bản còn muốn hạ quyết tâm, cùng hai vị tướng quân cùng tiến thối, tranh thủ đem Hoàn Linh quận chúa bọn người dẫn vào bẫy, sau đó lợi dụng sớm mai phục tốt sát trận đem bọn hắn toàn bộ giải quyết.

Nhưng giờ khắc này trước mắt trong nháy mắt Hắc Âm, trực tiếp kích phá trong bọn họ tâm chổ sâu phòng ngự, khiến cho tâm linh của bọn hắn lỗ thủng xuất hiện, sắc mặt hoảng sợ, thân thể run rẩy.

Giống như là đặt mình vào tại vô tận vực sâu.

Đột nhiên!

Có người quát to một tiếng, cũng không chịu nổi nữa, thân thể bên trên trực tiếp phát sinh dị biến.

Soạt!

Hắn toàn bộ thân hình cùng trước đó hắc bào nam tử, đột nhiên hóa thành vô số chỉ lít nha lít nhít Bạch sắc nhuyễn trùng, dày đặc dịch nhờn, dị thường buồn nôn.

Mỗi cái nhuyễn trùng đều trắng trắng mập mập, đầu nhọn, trực tiếp hướng về lòng đất chui vào, ý đồ cấp tốc rời xa cái này ” đen nhánh Địa Ngục ” .

Một màn như thế, để Hoàn Linh quận chúa, Lục Thiên Phóng, Cao Hồ, râu ngắn nam tử, mũi to lão giả bọn người tất cả đều sắc mặt kịch biến, hét lên kinh ngạc.

Bọn hắn quả nhiên có vấn đề!

Vô số chỉ Bạch sắc nhuyễn trùng vừa mới hiển hiện, bỗng nhiên một đạo băng lãnh hừ nặng vang lên, ẩn chứa kinh khủng thiên uy, như là chui vào linh hồn của con người chổ sâu, sát na không có vào đến kia vô số chỉ Bạch sắc nhuyễn trùng thể nội.

Oanh!

Ba tức!

Vô số chỉ Bạch sắc nhuyễn trùng bị lôi âm chấn nhiếp, lập tức phát ra quỷ dị tiếng kêu, lập tức co quắp tại địa, thất hồn lạc phách, như là bị chấn nát hồn phách, không nhúc nhích, toàn bộ cứng ngắc.

Tiếp lấy!

To lớn xe ngựa bên trong, người mặc áo bào xám, khuôn mặt lạnh lùng, ánh mắt như là vòng xoáy màu đen Dương Phóng, một bước đi ra, trên thân khí thế vô song, cao cao tại thượng.

Như là một tôn đáng sợ Địa Ngục Diêm Vương.

Ánh mắt băng lãnh, tiếp tục nhìn chăm chú lên trước mắt đám người.

Quy rạp xuống đất người, càng ngày càng hoảng sợ, càng ngày càng nhiều người bắt đầu không chịu nổi, trong miệng kêu to, lập tức biến thành vô số chỉ Bạch sắc nhuyễn trùng, cùng trước đó nam tử, ý đồ chui vào lòng đất.

Nhưng đều không ngoại lệ, những này Bạch sắc nhuyễn trùng vừa mới hiển hiện, Dương Phóng chính là ánh mắt băng lãnh, bàn chân một điểm, trong nháy mắt toàn bộ đánh chết.

Cứ như vậy, một đồng lại một đồng Bạch sắc nhuyễn trùng không ngừng hiển hiện.

Lại một đồng một đồng không ngừng chết thảm, dịch nhờn xen lẫn, hôi thối xông vào mũi, nhìn thấy mà giật mình.

Kinh khủng một màn, nhìn Hoàn Linh quận chúa, Lục Thiên Phóng, Cao Hồ bọn người chính muốn buồn nôn,

sắc mặt dị thường khó coi.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, thân thể cao xa, quần áo trên người không gió mà bay, tiếp tục xem trước mắt quỳ rạp xuống đám người, vô hình lĩnh vực y nguyên còn tại ảnh hưởng bọn hắn thị giác, thính giác, cùng xúc giác.

Mười mấy phút sau.

Mắt thấy không có người tiếp tục hiện ra trùng thể về sau, trên người hắn lĩnh vực lập tức giống như là thủy triều, lần nữa lui bước.

Xoát!

Trước mắt quỳ rạp xuống đất đám người, trong nháy mắt từ trước đó loại kia kinh khủng ảo giác bên trong lập tức khôi phục lại, trên thân mồ hôi đầm đìa, thần sắc hoảng sợ, thở hổn hển.

Mỗi người đều như cùng ở tại trước quỷ môn quan đi vòng vo một vòng.

Một màn kinh khủng, để bọn hắn suốt đời cũng không dám lần nữa kinh lịch.

Nhưng vừa mới khôi phục, bọn hắn rất nhanh chú ý tới trước mắt khu vực từng đống Bạch sắc trùng thi, lập tức thần sắc biến đổi, lộ ra hoảng sợ, phảng phất trong lòng bí mật lớn nhất bị người khám phá, lập tức xụi lơ trên mặt đất, hoảng sợ đến cực điểm.

Cầm đầu Công Dương Cổ, Hải Long càng là hã nhiên biến sắc.

“Quận chúa, chúng ta oan uổng!”

Hai người vội vàng hoảng sợ kêu to.

Ầm! Ầm!

Dương Phóng cong ngón búng ra, lĩnh vực chi lực như là cương đao, từ bọng hấn vai trái khu vực trong nháy mắt hiện lên, lập tức máu tươi như chú, phun ra ngoài.

Hai người kêu thảm một tiếng, một đầu cánh tay trái trong nháy mắt bay ra, đau đớn dị thường.

Tiếp lấy hai người lần nữa bị kéo vào lĩnh vực bên trong, che đậy thị lực cùng ngôn ngữ, chỉ giữ vững bọng hấn thính giác, để bọng hấn có thể nghe thấy ngoại vật.

“Nói, bản tọa phải biết hết thảy, ai dẫn đầu nói ra, miễn cho khỏi chết!”

Dương Phóng thanh âm băng lãnh, như là ngàn năm lão yêu, nhìn chăm chú lên trước mắt quỳ rạp xuống đất những người khác.

Sở dĩ giữ lại Công Dương Cổ, Hải Long hai người thính giác, vì chính là để bọng hấn chính tai nghe được đám người báo cáo, dùng cái này càng nhanh đánh tan nội tâm của bọng hấn, để bọng hấn sau cùng may mắn cũng toàn bộ tiêu tán.

Người trước mắt run lẩy bẩy, hoảng sợ dị thường.

Nguyên bản còn có người muốn do dự, nhưng ở Dương Phóng đem bọng hấn kéo vào lĩnh vực, lần nữa cảm nhận được một loại loại kia đen nhánh vô tận, gọi thiên mắt linh kinh khủng ảo giác về sau, rốt cục có người bắt đầu sụp đổ.

“Đại nhân tha mạng, tiểu nhân là Linh Tham trấn tổng kỳ Công Tôn Nguyên, đều là Công Dương Cổ cùng Hải

Long hai người bức bách, tiểu nhân nếu không tương tử, bọn hần liền giết tiểu nhân cả nhà...”

Bỗng nhiên, một người trung niên nam tử hoảng sợ kêu lớn lên.

Hoàn Linh quận chúa, Lục Thiên Phóng, Cao Hồ bọn người đều là ánh mắt trầm xuống, tiếp tục nghe trước mắt nam tử trung niên kể ra.

Nhưng vào lúc này!

Dị biến tái sinh!

Nơi xa, chợt bộc phát ra một mảnh âm trầm quỷ dị băng lãnh khí tức, trùng trùng điệp điệp, giống như là thủy triều, mang theo dị thường sức mạnh đáng sợ, đâm rách hư không, trực tiếp hướng về kia vị nam tử trung niên bao phủ tới.

Không chỉ có là nam tử trung niên, liên đới lấy bên cạnh hần những người khác cũng tất cả đều bị lĩnh vực của hần tập kích, muốn nhất cử đánh chết.

Nhưng Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, tự thân lĩnh vực sát na hướng về đối phương lĩnh vực tập kích mà đi, bốn cái vòng xoáy bỗng nhiên hiển hiện.

Oanh!

Một nháy mắt, đối phương xâm nhập mà đến lĩnh vực liền bắt đầu cấp tốc tán loạn, bị bốn cái vòng xoáy cấp tốc thôn phệ.

Bốn cái vòng xoáy như là bốn đạo quỷ dị Hải Nhãn đồng dạng.

Hết thủy khí thể cùng tinh thần hết thủy không có vào

trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Âm thầm động thủ người biến sắc, không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi.

Nhưng Dương Phóng lại thông qua đối phương kéo dài lĩnh vực, sớm đã trong nháy mắt khóa chặt đối phương, bàn chân một bước, như là súc địa thành thốn, trực tiếp hướng về đối phương đào tẩu phương hướng cấp tốc điên cuồng đuổi theo.

Hư Không Bộ!

Xoát!

Tàn ảnh lóe lên, Dương Phóng cơ hồ trong nháy mắt xuất hiện ở đối phương sau lưng không xa.

Đây là một cái đầu đầy ngân sắc tóc ngắn, thân thể người cao cao gầy gầy ảnh, mặc một thân trường bào màu bạc, tốc độ cực nhanh, chợt lóe chợt tắt, như là tia chớp màu bạc đồng dạng.

Hắn cảm thấy được Dương Phóng đến về sau, trong lòng ngưng tụ, cực kỳ quả quyết, bên hông một ngậm trường kiếm màu bạc trong nháy mắt ra khỏi vỏ, tụ thân lĩnh vực vô hạn co vào, như đồng hóa vì quỷ dị giáp trụ mặc lên người, bao trùm tại trường kiếm màu bạc phía trên, sau đó trở lại nhanh đậm.

Trường kiếm màu bạc phiêu hốt khó lường, thần bí quỷ dị, như là thoát ly nhưng thiên địa thời không, không ở trước mắt thời không bên trong, làm cho người khó mà bắt giữ.

Dù là Dương Phóng trước tiên khống chế lĩnh vực, hướng về đối phương quét sạch, cũng hoàn toàn vô dụng.

Bởi vì trường kiếm trong tay bỗng nhiên thoát thân, trực tiếp biến mất ở trong hư không, thật giống như không thuộc về cái này một giới, hoàn toàn khó mà bắt giữ.

“Ừm?”

Dương Phóng lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Tựa hồ lần đầu nhìn thấy loại thủ đoạn này.

Đối phương thân thể bị lĩnh vực của hắn ảnh hưởng, nhưng là trường kiếm lại thoát ra hư không, dọc theo đặc thù thiên địa quý tích, trực tiếp hướng về mi tâm của mình đình tới.

Keng!

Dương Phóng trong tay tử sắc nhuễn kiếm sát na ra khỏi vỏ, xẹt qua yêu dị thể mỹ quý tích, dọc theo trong minh minh đặc biệt cảm ứng, hướng về trường kiếm màu bạc quét tới.

Chỉ bất quá quỷ dị chi màn hiển hiện.

Hắn tử sắc nhuễn kiếm vừa mới quét ra, lại trực tiếp từ trường kiếm màu bạc bên trong xuyên thấu quá khứ, thật giống như trường kiếm màu bạc hoàn toàn là hư vô chi thể.

“Có ý tứ!”

Dương Phóng một bên nhanh chóng né tránh, một bên không chế lĩnh vực trực tiếp hướng về ngân bào nam tử thân thể nghiền ép mà đi.

Mặc cho người công pháp lại huyền diệu, chỉ cần đưa người bản thể hủy đi, trường kiếm cũng sẽ tự động

dừng lại.

Ngân bào nam tử bị Dương Phóng lĩnh vực phong tỏa về sau, đem hết toàn lực tiến hành chống cự, huyết mạch thiêu đốt, chân khí thiêu đốt, đồng thời toàn lực phòng lên tự thân lĩnh vực, cũng lấy trường kiếm màu bạc chia cắt Dương Phóng lực chú ý.

Nhưng mà hết thấy toàn diện vô dụng.

Bốn cái vòng xoáy chợt vừa phù hiện, huyết mạch của hắn, chân khí, lĩnh vực liền bắt đầu nhanh chóng tan rã, bị bốn cái vòng xoáy bên trong lực lượng cấp tốc thôn phệ hầu như không còn.

Ngân bào tóc ngắn nam tử lập tức lộ ra vẻ kinh hoảng, khó có thể tin.

“Ta thần phù hộ, hộ ta chu toàn!”

Trong miệng hắn kêu to.

Oanh!

Vô cùng quỷ dị một màn phát sinh.

Nguyên bản hắn bị Dương Phóng bốn cái vòng xoáy nghiền ép, mắt thấy sắp bại vong, chợt từ trong thân thể bộc phát ra một cỗ cực kỳ khí tức thần thánh, bạch quang chói mắt, sôi trào mãnh liệt.

Nhiều đám loá mắt bạch quang tựa như dòng nước bao phủ hắn thân thể, khiến cho hắn thân thể bỗng nhiên thoát ly lĩnh vực ảnh hưởng, dù là bốn cái quỷ dị vòng xoáy cũng vô pháp từ trên người hắn tiếp tục hấp thu lực lượng.

Thật giống như trong cơ thể hắn có một tôn vô hình thần

linh khôi phục đồng dạng.

Một tôn môn lung mà thần thánh hư ảnh từ phía sau hấn khu vực nổi lên, cao cao tại thượng, quan sát nhân gian, giống như là giữa thiên địa công việc thần.

Tản ra một cỗ kinh tâm động phách khí tức.

Thần thánh hư ảnh bao trùm đối phương thân thể, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này cực tốc vọt tới, một con bàn tay lớn màu bạc bỗng nhiên cầm ra, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng bắt tới.

Dương Phóng sắc mặt không thay đổi, một phương diện tiếp tục né tránh trường kiếm màu bạc, một phương diện cấp tốc khống chế bốn cái vòng xoáy, hướng về ngân bào tốc ngắn nam tử nhanh chóng bao khóa mà đi.

Bốn vực hợp nhất!

Oanh!

Bốn cái vòng xoáy bỗng nhiên hóa thành một cái, bên trong lóe ra bốn loại hoàn toàn bất đồng năng lượng quang mang, tràn ngập khó tả khí tức hủy diệt, trực tiếp hướng về ngân bào tốc ngắn nam tử thân thể bao phủ xuống dưới.

Ngân bào tốc ngắn nam tử cơ hồ vừa mới đánh tới, liền biến sắc, vội vàng cấp tốc xoay tay lại, hướng về đỉnh đầu khu vực vòng xoáy khống chế quá khứ.

Nhưng toàn diện vô dụng.

Rất nhanh thân thể của hắn bị khủng bố vòng xoáy cuốn trúng, trong miệng trực tiếp phát ra một đạo dị thường thể lượng kêu to, thân thể bị tứ trọng bất đồng năng lượng gia thân, trong khoảnh khắc chia năm xẻ bảy.

Nhưng ở hấn vừa mới thân thể vừa mới chết thảm, một đạo mơ hồ quang ảnh liền bị phía sau hấn hiện lên ra, tràn ngập thần thánh khí tức, trơn bóng mông lung, tại vòng xoáy khổng lồ bên trong kịch liệt giãy dụa, như là hãm thân vũng bùn.

Muốn xông ra vòng xoáy khổng lồ, nhưng lại càng lún càng sâu.

Nhưng cũng may cái này vòng xoáy tiếp tục thời gian không lâu, vền vện bảy tám giây về sau, vòng xoáy lần nữa chia ra làm bốn, bên trong ngân sắc quang ảnh trong nháy mắt xông ra, như là thiểm điện, trực tiếp xuyên thấu hư không, lầy không thể tưởng tượng nổi độ cong, sát na không có vào đến Dương Phóng thể nội.

Nhưng vừa mới xông đi vào, liền phát ra kinh nghi.

“A, đạo quả hình thức ban đầu. . các người. . các người nhanh như vậy...”

Ngân sắc quang ảnh thanh âm kinh ngạc, tựa hồ không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng rất nhanh thân thể của hấn liền cấp tốc tiêu tán, như là tao ngộ kinh khủng cự lực, bịch một tiếng, sát na vô tung vô ảnh.

Dương Phóng sắc mặt giật mình, vội vàng cấp tốc nội thị thân thể.

Lại phát hiện toàn bộ thân hình bên trong, sớm đã không có bất cứ dị thường nào.

Kia ngân sắc quang ảnh cơ hồ vừa mới xông tới, liền trực tiếp vỡ nát.

“Có ý tứ gì? Đạo quả hình thức ban đầu? Đạo quả hình thức ban đầu?”

Dương Phóng nhíu mày.

Mà lại!

Kia ngân sắc quang ảnh là thế nào tiêu tán.

Liên xem như bị Thần Chủng tiêu diệt, nhưng mình cũng sẽ có điều cảm ứng mới đúng.

Nhưng vừa mới bắt luận cái gì cảm ứng đều không có sinh ra.

Thật giống như tại thân thể của mình xó xỉnh bên trong, ẩn giấu đi một cỗ mình chỗ hoàn toàn không biết lực lượng, tại kia ngân sắc quang ảnh vừa mới tiến đến, liền đem nó trực tiếp chấn vỡ.

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng trong lòng hiện lên vô tận hoài nghi.

Hắn nhắm mắt nội thị, vận dụng tinh thần lực, một lần lại một lần lục soát thân thể mỗi một góc, lại phát hiện toàn bộ thân hình cực kỳ bình thường.

Cùng trước đó cơ hồ một màn đồng dạng.

Cái này khiến trong lòng của hắn càng thêm nặng nề.

“Ồ quái, có gì đó quái lạ, vừa mới ngân sắc quang ảnh nói các người nhanh như vậy? Vì cái gì nói như vậy?”

Dương Phóng lông mày chăm chú nhăn lại.

Qua đi tới hồi lâu.

Hắn mới đưa ánh mắt nhìn về phía rơi xuống mặt đất chiếc kia trường kiếm màu bạc, vấy tay một cái, đem trường kiếm màu bạc vấy lên, ánh mắt dò xét.

Kiếm này chất liệu không tệ, so nhỏ máu trường kiếm còn mạnh hơn một phần.

Nhưng vẫn còn so sánh không lên tử sắc nhuộm kiếm.

Đối phương cái chủng loại kia bí pháp thật là cổ quái, có thể ẩn tàng trường kiếm màu bạc bản thể, để quy về hư vô, khiến cho công kích của mình hoàn toàn vô hiệu.

“Thiên hạ chi lớn, bí thuật nhiều, quả nhiên vượt qua tưởng tượng.”

Dương Phóng tự nói.

Trong lòng của hắn rất nhanh lần nữa nghĩ đến vừa mới cái kia đạo ngân sắc quang ảnh tiêu tán trước lời nói.

Cho nên!

Hắn rốt cuộc là ý gì?

Hắn là thần linh hư ảnh sao?

...

Đầu trấn khu vực.

Tại Hoàn Linh quận chúa đám người bức bách phía dưới, trước mắt đám người rốt cuộc không thể chịu đựng, một năm một mười đem những năm gần đây phát sinh sự tình tất cả đều sợ hãi giao phó.

Công Dương Cổ, Hải Long hai người, càng nghe càng là khủng hoảng, vừa mới bắt đầu còn tại kêu to, tiến hành

giải thích, nhưng theo càng ngày càng nhiều chứng cứ xuất hiện, hai người hồn phách run rẩy, hoảng sợ đến cực điểm, không còn có giải thích dũng khí.

Mắt thấy Dương Phóng chau mày, dẫn theo một ngụm trường kiếm màu bạc, từ đằng xa đi tới, Hoàn Linh quận chúa, Lục Thiên Phóng, Cao Hồ bọn người vội vàng cấp tốc nghênh đón.

“Tiền bối, bọn hần đã toàn bộ bàn giao, quả nhiên là khôn chi bản khối tại quý phá, mười mấy năm trước thời điểm, khôn chi bản khối liền đã nhúng tay nơi đây, nghe nói nơi đây dính đến một cọc to lớn bí mật, bọn hần lúc này mới không tiếc bí quá hoá liều.”

Hoàn Linh quận chúa mở miệng nói ra.

“Bí mật? Bí mật gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Dính đến thần linh, tại Linh Tham trấn dưới có một chỗ cổ lão thần linh di tích, ròng rã mười mấy năm trôi qua, chỗ này di tích mới bị bọn hần mở ra.”

Hoàn Linh quận chúa nói.

“Ồ? Ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm, “Mang ta đi nhìn xem.”

“Vâng, tiền bối.”

Hoàn Linh quận chúa gật đầu, sau đó quay người nhìn về phía đã thành thật khai báo Công Dương Cổ, Hải Long hai người.

Công Dương Cổ, Hải Long khi nhìn đến Dương Phóng

trong tay chiếc kia trường kiếm màu bạc về sau, lập tức trong lòng tuyệt vọng, triệt để bỏ đi sau cùng một ý niệm.

Cái này bội kiếm là Ngô trưởng lão thiếp thân bội kiếm.

Bội kiếm xuất hiện ở đây, Ngô trưởng lão là kết cục gì, đã không cần nhiều lời.

Công Dương Cổ, Hải Long hai người thần sắc sợ hãi, ngơ ngơ ngác ngác, bắt đầu vì Dương Phóng bọn người chủ động dẫn đường, một đường hướng về tiểu trấn chỗ sâu nhất đi đến.

Ngẩn ngủ trong chốc lát, khôn chi liên minh cao thủ toàn bộ chết hết, tựa như một giấc mộng.

Mười mấy phút sau.

Đám người xuất hiện tại một chỗ to lớn trạch viện trước đó.

Vừa mới tới gần, liền cảm thấy một cỗ nhàn nhạt thần thánh khí tức từ trong trạch viện ra bên ngoài khuếch tán, dù là trạch viện bốn phía bị đại trận trùng điệp vây quanh, nhưng là y nguyên ngăn cản không được loại khí tức kia.

Giống như một vòng Đại Nhật trong lòng đất mạnh mẽ.

Tự nhiên mà vậy tản mát ra cao cao tại thượng, khiến vạn vật cạnh phát khí tức.

“Thần linh di tích?”

Dương Phóng như có điều suy nghĩ.

Vận khí của mình không khởi quá tốt rồi.

Từ Bạch Lạc thành đến Thiên Long vực, phàm là cơ duyên thời điểm, luôn có thể để cho mình đụng phải.

Lúc ư?

Vận ư?

...

Một chỗ khác khu vực.

Cao thâm liên miên, u lãnh thần bí.

Giống như là vô tận cung điện dưới đất.

Nơi đây đứng vững rất nhiều quái dị pho tượng.

Có sinh động như thật tiên tử, có tai to mặt lớn quái vật, có ba đầu sáu tay tà ma, có trên mặt nụ cười nam tử. . .
đều không ngoại lệ, đều là tản mát ra nồng đậm khí tức tà ác.

Cái này lại là một đám tà mẫu!

Chính là Tà Đạo tổ chức tổng bộ chỗ.

Giờ phút này, tại cung điện này chỗ sâu nhất, một chỗ ẩn nấp dưới mặt đất khu vực bên trong.

Khoảng cách mặt đất trọn vẹn mấy ngàn trượng khoảng cách.

Đen nhánh u ám, như là vô tận Địa Ngục.

Một người mặc áo xám lão ầu, rất cung kính chính quỳ rạp xuống đất, chắp tay trước ngực, mặt hướng trước mắt một tôn cực kỳ to lớn pho tượng.

Pho tượng kia cao cao ngồi ngay ngắn, thân thể to lớn, trên mặt không có lỗ mũi cùng miệng, chỉ có sáu cái to lớn con mắt, hiện ra hình tròn sắp xếp, ở trên mặt không ngừng mà chuyển động.

Tại pho tượng kia hai tay ở giữa, đang có hai vị người xuyên việt hôn mê ở đây, không nhúc nhích.

Tà Đạo tổ chức vẫn không có từ bỏ xuyên thấu càng người truy tung.

Đoạn thời gian trước lần nữa bị bọn hắn tìm tới hai người, cũng đem nó đưa đến tổng bộ, hảo hảo nghiên cứu.

Giờ phút này!

Kia pho tượng to lớn, sáu viên con mắt bắn ra sáu loại hoàn toàn bất đồng quang mang, hướng về trong tay hai cái người xuyên việt liếc nhìn mà đi.

Lục đạo quang mang như là sáu loại bất đồng laser, từ nhục thân đến tinh thần, tiến hành toàn phương vị quét hình.

Sau nửa canh giờ.

Phốc phốc!

Bỗng nhiên, lục đạo quang mang tất cả đều tán loạn.

Pho tượng khổng lồ đột nhiên lắc lư, trong miệng phát ra kêu rên, khí tức hỗn loạn, sáu cái to lớn con mắt hết thủy tràn ra huyết thủy.

“Tà tổ...”

Lão ẩu lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng mở miệng.

Cái gì lực lượng có thể để tà tổ thụ thương?

Pho tượng khổng lồ duỗi ra một tay nắm, ra hiệu lão ầu đừng lộn xộn.

Chỉ gặp dưới thân hai vị người xuyên việt, trực tiếp vô thanh vô tức bắt đầu cấp tốc vỡ nát, vỡ nát về sau, thì hóa thành từng mảnh từng mảnh cánh hoa đồng dạng đồ vật, lung tung bay múa, lại không một tia vết tích.

Pho tượng khổng lồ chậm chậm thở hỗn hển một khí tức, ánh mắt phức tạp, sáu viên trong ánh mắt thể nhưng chảy ra ngoài chảy máu nước.

“Đạo Quả Chi Hoa. . truyền thuyết quả nhiên là thật. . quả nhiên là...”

“Đạo Quả Chi Hoa?”

Lão ầu lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Không thể nói, không thể xem, không thể truy tung, nếu không tất có đại họa!”

Pho tượng khổng lồ trong miệng tự nói, “Đám người kia cuối cùng muốn trở về.”

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía lão ầu, nói: “Ta bị đối phương gây thương tích, muốn rơi vào trạng thái ngủ say, trong khoảng thời gian này, không nên gây chuyện , chờ ta trở về.”

“Vâng, tà tổ.”

Lão ầu cung kính gật đầu.

...

Chương 376 : Cổ quái vận khí! 【 đại chương】

Thiên Linh Thành.

Diệp gia.

Diệp Huyền mặt mũi tràn đầy vẻ ngạc nhiên, liếc nhìn trong tay một bản cũ nát cổ tịch.

Cổ tịch nhan sắc ố vàng, bề ngoài rách tung toé, nhưng là nội dung bên trong lại bảo tồn hoàn chỉnh, tràn ngập văn tự, có khắc đề án, rõ ràng là một bản khó được thượng cổ bí tịch.

“Nghĩ không ra trong thế giới hiện thực tiểu thuyết ngành thể mà lần nữa bị ta gặp, tùy tiện tại thăm thành phố dạo qua một vòng, liền có thể gặp được người khác khó mà phát hiện bảo vật, ta gần nhất vận thế tựa hồ càng ngày càng mạnh...”

Diệp Huyền tự nói.

Vận thế quá mạnh, chẳng lẽ không phải chuyện tốt?

Từ khi bước vào siêu phẩm cảnh giới đến nay, vận khí của hắn liền một lần so một lần mạnh.

Đầu tiên là bị gia tộc coi trọng, sau đó gặp được các loại truyền thừa, lại sau đó gặp được Thiên Thần tổ chức, lại sau đó thi đấu đoạt được đệ nhất.

Hiện tại lại may mắn đạt được một bản thượng cổ công pháp...

Tất cả chuyện tốt đều tựa hồ tại hướng về mình tới gần.

Một lần so một lần không hợp thói thường!

“Hắn là đây cũng là nhân vật chính khuôn mẫu?”

Diệp Huyền trong miệng phát ra tựa giễu tiếng cười.

Bất quá!

Đừng nói trước có phải hay không nhân vật chính khuôn mẫu, chỉ cần có thể mang đến cho mình chỗ tốt, cần gì phải để ý nó là thể nào xuất hiện?

...

Chuyển Luân tựa bên trong.

Một chỗ Phật quang lượn lờ thượng cổ hang động.

Bốn phía khắc đầy khắp nơi cổ lão đồ án.

Trình Thiên Dã đầu trợ, mang theo Phật châu, người mặc Hoàng sắc tăng bào, chấp tay trước ngực, lẳng lặng ngồi quỳ chân tại một vị khô cạn lão tăng phụ cận.

Lão tăng kia hát lên kim sắc cà sa, lông mày tuyết trắng, thân thể gầy còm, cả người như là da bọc xương, toàn thân trên dưới xương không ra hai lạng thịt.

Hắn nhô ra một tay nắm, nhẹ nhàng vuốt ve tại Trình Thiên Dã trán, trong miệng phát ra tang thương cổ lão thanh âm, “Ta tính qua vận mệnh của ngươi, trước ngươi thời điểm, vận mệnh gặp ghềnh, tràn ngập long đong, so với thường nhân đều có chỗ không bằng, nhưng thẳng đến mấy tháng trước đó lại đột nhiên chuyển biến tốt đẹp, vận thể như là liệt hỏa nấu dầu, bùng nổ, đây cũng không phải là chuyện gì tốt, như là

lục bình không rỗng, không có bằng chứng, giống như là bị người cố ý can thiệp, coi chừng khí vận quá mạnh, phản phệ tự thân, tốt nhất tại phật trong động bế quan diện bích, dùng cái này tránh né càng ngày càng mạnh vận thể.”

Trình Thiên Dã trong lòng hồ nghi.

Hắn vận thể càng ngày càng mạnh?

Chuyện khi nào?

Hắn không phải vẫn luôn rất không may sao?

Từ Bạch Lạc thành bắt đầu vẫn tại chết đồng đội, tại Bạch Lạc thành chết một nhóm, tại Bạch Trạch vực chết một nhóm, tại Kinh Thiên vực lại chết một nhóm.

Hắn cũng hoài nghi mình là Thiên Sát Cô Tinh.

Kết quả lão tăng này lại nói mình vận thể càng ngày càng mạnh?

Trình Thiên Dã tỉnh táo suy nghĩ.

Rất nhanh phát hiện dị thường.

Tựa hồ từ khi Tây Lăng tiểu trấn bắt đầu, vận thể của mình xác thực trở nên không đồng dạng, đầu tiên là gặp Phổ Nhân thần tăng, sau đó đạt được thần tăng chân truyền, tiếp lấy lại cùng thần tăng tiến vào Thiên Long vực, tại Thiên Long vực bên trong lại lấy được đủ loại truyền thừa.

Cuối cùng tức thì bị thần tăng dẫn tiến cho trước mắt lão La Hán...

Trước kia đủ loại chuyện xui xẻo kiện, tựa hồ thật đã

từng cái biến mất.

“Vâng, tiền bối.”

Trình Thiên Dã chấp tay trước ngực, trong miệng đáp lại.

Nhưng là trong óc lại như cũ lơ đãng.

Ta đã xui xẻo lâu như vậy, vận khí mới vừa vận chuyển biến tốt đẹp, người liền nói ta vận thế quá mạnh, muốn tiến hành bóp chết, cái này không khỏi khinh người quá đáng a?

Hẳn là ta chỉ có thể ở dị giới không may cả một đời mới được?

Tại Trình Thiên Dã có ý tưởng này thời điểm.

Một phương hướng khác.

Nhậm Quân, Từ Khai hai vị người xuyên việt lại tại quét dọn Chuyển Luân tự Tàng Kinh Các trên đường, trong lúc vô tình phát hiện một bản giấu ở kinh thư nội bộ bí tịch...

Hai người hai mặt nhìn nhau.

Từ khi đạt tới siêu phẩm cảnh giới về sau, vận khí của bọn hắn tựa hồ cũng biến thành không thích hợp.

Đủ loại chỗ tốt thật giống như chuyên môn ở chỗ này chờ đợi mình đồng dạng...

Đây cũng quá khoa trương?

.

.

.

Linh Tham trấn.

Như Đại Nhật mạnh mẽ, tản ra từng đợt thần thánh cùng suối nước nóng khí tức thần bí cửa hang, hiện ra ở Dương Phóng đám người tầm mắt, ánh mắt nhìn, chỉ gặp bên trong tia sáng vụn vụn, mờ lung, thần bí khó lường.

“Nơi này phong ấn cũng không hề hoàn toàn mở ra?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy tiền bối, vốn nên là tại tối nay sẽ triệt để mở ra.”

Công Dương Cổ cẩn thận đáp lại nói.

“Cần mở thế nào? Có giảng cứu không có?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Có, nơi đây phong ấn đặc thù, theo trước đó Ngô trưởng lão nói, nhất định phải tại mỗi đêm giờ Tý, âm khí thịnh nhất thời điểm tiến hành ném thử, bởi vì vào lúc đó, là nơi đây phong ấn yếu kém nhất thời điểm, nhưng vượt qua giờ Tý, phong ấn liền sẽ lần nữa tăng cường, trải qua thời gian dài, chúng ta chiếm cứ nơi đây, mỗi đêm chỉ có một canh giờ thời gian đến mở ra phong ấn, trọn vẹn vài chục năm, mới rốt cục đem phong ấn mài chỉ còn lại một lớp da.”

Công Dương Cổ đáp lại nói.

“Thì ra là thế, vậy bản tọa liền ở chỗ này chờ đợi.”

Dương Phóng gật đầu.

Lục Thiên Phóng, Cao Hồ bọn người liếc nhau, trong lòng do dự, đang nhanh chóng động lên chú ý.

Nơi đây thế nhưng là triều đình yếu địa.

Theo lý thuyết nơi này cơ duyên cũng nên thuộc về triều đình.

Nhưng bây giờ đối mặt Dương Phóng, bọn hắn sao lại dám tùy tiện đưa ra.

Nhưng không đưa ra việc này, lại ra vẻ mình đối với triều đình bất trung.

Trong lúc nhất thời hai người đâm lao phải theo lao, do dự.

“Tiền bối, vậy vẫn bối liền đem Công Dương Cổ, Hải Long hai người lưu lại, cung cấp tiền bối thúc đẩy, vẫn bối dẫn đầu những người khác, đi đầu chinh lý thị trấn chuyện khác nghì.”

Cuối cùng vẫn Hoàn Linh quận chúa trước tiên mở miệng.

Nàng trước đó đã hứa hẹn Dương Phóng, tiến vào thị trấn về sau, tất có hậu báo, lại thêm Dương Phóng thực lực so với nàng dự liệu còn muốn đáng sợ, cho nên ước gì mở ra cao hơn tăng giá cả đến lưu lại Dương Phóng.

Bây giờ Dương Phóng đối chỗ này phong ấn chi địa cảm thấy hứng thú, vậy dĩ nhiên không còn gì tốt hơn.

Dù sao nếu có bí tịch loại hình cô bảo, mình tới lúc lại vì Hoàng thất sao chép một phần, cũng không tính quá

phận.

Về phần nếu là cái khác thiên tài địa bảo?

Chỉ cần số lượng không nhiều, liền tạm thời đưa cho vị tiền bối này.

“Quận chúa...”

Cao Hồ sắc mặt biến hóa, nhin không được mở miệng.

Hoàn Linh quận chúa nhẹ nhàng lắc đầu, ra hiệu hẳn không cần nhiều lời.

Cao Hồ lập tức ngậm miệng lại, đi theo Hoàn Linh quận chúa bọn người rời đi nơi đây.

Rất nhanh, nơi đây khu vực chỉ còn lại có Công Dương Cổ, Hải Long hai người.

Dương Phóng không nói một lời, như vậy ngồi xếp bằng, trực tiếp sa vào đến nhắm mắt mình tưởng bên trong.

Công Dương Cổ, Hải Long liếc nhau, lại nhin không được lộ ra từng tia từng tia cười khổ.

Ai có thể nghĩ tới sự tình lại đột nhiên phát triển đến loại tình trạng này?

...

Cả ngày công phu cấp tốc quá khứ.

Bóng đêm giáng lâm.

Đầy sao đầy trời.

To lớn trong trần sáng lên mảng lớn bó đuốc, trong đêm tối lộ ra cực kỳ chú mục.

Lại qua trong lúc nhất thời, rốt cực đêm khuya đến.

Nguyên bản mạnh mẽ mãnh liệt, như là Đại Nhật hoá lò đồng dạng cổ quái cửa hang, đột nhiên bắt đầu khí tức nội liễm, tất cả mạnh mẽ khí tức đều đang nhanh chóng tiêu tán.

Ngược lại hóa thành từng sợi âm trầm mỏng manh quái dị khí tức, mang đến trận trận rét lạnh, để cho người ta da lông đứng đầy, trong lòng sợ hãi.

Dương Phóng hai mắt trong nháy mắt mở ra, từ dưới đất vươn người đứng dậy, ánh mắt cẩn thận nhìn chăm chú trước mắt cửa hang.

Chỉ gặp nguyên bản phong ấn lực lượng quả nhiên đang nhanh chóng biến yếu, như là thủy triều lui bước, lộ ra bên trong đen nhánh thâm trầm kỳ dị khu vực.

Keng!

Bên hông hấn nhuyển kiếm bỗng nhiên ra khỏi vỏ, phát ra quỹ dị âm tử sắc quang mang, trực tiếp hướng về trước mắt cửa hang cấp tốc xuyên qua mà đi, từng đạo kiếm ảnh hiện lên, thần bí mà mờ lung.

Phốc phốc phốc!

Lực lượng cường đại xuyên qua mà qua, rơi vào bên trong mỏng manh phong ấn bên trên, trực tiếp phát ra từng đợt trầm thấp mà cường đại oanh minh, rung động âm âm.

Bên người Công Dương Cổ, Hải Long tất cả đều lặng lẽ quan sát, không nói một lời.

Theo Dương Phóng không ngừng ra chiêu.

Hơn nửa canh giờ sau

Ầm ầm!

Trước mắt phong ấn hoàn toàn biến mất, lộ ra phía dưới đen nhánh thần bí cửa hang.

Dương Phóng ánh mắt chớp động, chỗi mi tâm có chút nhảy lên, tinh thần lực giống như thủy triều, hướng về phía dưới cửa hang mãnh liệt mà đi.

Chỉ gặp toàn bộ cửa hang nội bộ mê man, lộ ra màu nâu đen vách động, chỗ sâu nhất khu vực rõ ràng là một chỗ cực kỳ to lớn không gian.

Tại mảnh không gian này trung ương nhất chỗ thì là một mảnh rộng rãi to lớn tử sắc ao.

Mà chỗ kia ao hậu phương, thành linh ngòi một tôn vô cùng to lớn hài cốt, sâm bạch một mảnh, chừng bảy tám mét chi cao, toàn thân trên dưới quần quanh một đạo lại một đạo thô to xiềng xích, lít nha lít nhít, đưa nó một mực khóa tại ao một bên.

Những này xiềng xích phía trên khắc đầy từng đạo kì lạ phù văn, tựa như có một loại hấp hồn phệ xương lực lượng, chính liên tục không ngừng từ cái này hài cốt bên trên rút ra năng lượng, rót vào phía dưới trong hồ.

Quanh năm suốt tháng dưới, từng đợt tinh khí chong chất, lúc này mới tạo thành một mảnh to lớn ao.

Từng sợi mờ mịn tử khí ngay tại từ trong hồ phiêu động mà ra, hướng về phía trên thẩm thấu mà đi, sau đó lại dọc theo phía trên tầng đất, tiến vào toàn bộ thị trấn bên

trong.

Dương Phóng lập tức lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Đây chính là Linh Tham trấn huyền bí?

Toàn bộ thị trấn thổ nhưỡng, bị những này nhân uân tử khí lâu dài cải thiện, cho nên mới có thể trở thành mọc ra các loại linh dược bảo địa?

Bất quá!

Cái này to lớn hài cốt lại là thần thánh phương nào?

Bị rút lấy nhiều năm như vậy tinh khí, thế mà còn tại rút ra?

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí, nhìn về phía bên người Công Dương Cổ, Hải Long hai người, mở miệng nói: “Đi thôi, theo ta đi vào.”

“Vâng, tiền bối.”

Hai người không dám cự tuyệt, thành thành thật thật đi theo Dương Phóng sau lưng.

Xuyên qua đen nhánh cứng cõi hành lang, từng bước một hướng về chỗ sâu nhất bước đi, bốn phương tám hướng không gian bên trong, khí tức âm lãnh càng thêm nồng đậm.

Như là phía trước nhất tồn tại một chỗ rét lạnh hầm băng đồng dạng.

Rất nhanh, một nhóm ba người đi vào con kia to lớn hài cốt khu vực.

“Cái này phong ấn là vật gì, các người biết không? Khôn

chi bản khối đám người kia mở ra phong ấn mục đích lại là cái gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cái này...”

Công Dương Cổ sắc mặt do dự, nói: “Căn cứ Ngô trưởng lão nói, nơi đây phong ấn kì thực là bộn hấn một vị thần linh lão tổ lưu lại, mà bị phong ấn hài cốt thì là cổ lão trong năm một tôn cực kỳ khủng bố ma đầu, ngay cả thần linh đều giết không chết, chỉ có thể đưa nó phong ấn, về phần Ngô trưởng lão mở ra phong ấn mục đích, kì thực chính là muốn lấy được cái này ma đầu tinh khí!”

“Đạt được cái này ma đầu tinh khí?”

Dương Phóng ánh mắt nhìn về phía trước mắt tử quang lấp lóe rộng lớn ao.

“Đúng vậy, những tinh khí này lâu dài tích lũy, ngưng tụ cùng một chỗ, tạo thành linh dịch, mỗi một giọt đều có thể đại đại cải thiện một người tư chất cùng nhục thân, toàn bộ Linh Tham trấn có thể mọc ra linh dược mấu chốt, cũng đều tại những tinh khí này, nếu là có thể đem những tinh khí này mang đi, đối với bộn hấn sẽ có khó có thể tưởng tượng chỗ tốt.”

Công Dương Cổ nhìn trước mắt ao, ánh mắt bên trong cũng hiện ra từng tia từng tia vẻ tham lam.

Hắn sờ dĩ đầu nhập vào đối phương, Ngô trưởng lão uy hiếp là một mặt.

Một phương diện khác cũng là bởi vì hắn nghĩ tới những linh dịch.

Nếu là luyện hóa vào thể, thắng qua không biết bao

nhiều năm khổ tu.

Dương Phóng ánh mắt bên trong từng tia từng tia vẻ khó tin.

“Thứ này hấp thu xuống dưới liền không có tai hoạ ngầm?”

“Cái này Ngô trưởng lão ngược lại là không nói.”

Công Dương Cổ đáp lại, rất nhanh nói bổ sung: “Bất quá bọn hắc tử huấn bên trong nếu đã lưu lại quy tắc này tin tức, cũng phân phó vô số năm sau, để hậu bối đến đây tìm kiếm, chắc hẳn tất nhiên là an toàn.”

“Thật sao?”

Dương Phóng y nguyên ôm cục lớn hoài nghi thái độ.

Dù sao có Tống Diêm Quân 【 Hắc Âm thần dịch 】 phía trước, hắc tử hiện tại đối với phi nhân loại đồ vật, đều có cục lớn lòng cảnh giác.

Mà lại, hắc tử lập tức liền cửa thứ ba viên mãn.

Đối với tu vi phương diện, hắc tử phải cẩn thận hơn.

Bỗng nhiên, Dương Phóng kịp phản ứng, 【 Tứ Vực Luân Hồi 】 trong nháy mắt thi triển mà ra, bốn cái quỹ dị vô hình vòng xoáy trực tiếp xuất hiện tại mảnh này ao phía trên.

Dù là không hấp thu, nhưng là thu lấy một bộ phận nghiên cứu một chút cũng được.

Oanh!

Từng đợt mênh mông lực lượng tản ra, tử khí cuộn

cuộn, trước mắt ao trong nháy mắt sôi trào.

Bất quá dù là phát sinh sôi trào, nhưng bên trong chất lỏng cũng không có lập tức bay ra.

Giống như có một cỗ khác lực lượng vô hình cầm cố lại loại chất lỏng này, khiến cho linh dịch từ đầu đến cuối vây quanh to lớn hài cốt xoay tròn, phát ra bành trướng thanh âm.

“Không hấp thu được?”

Dương Phóng nhíu mày.

Bên người hai người cũng lộ ra ngạc nhiên.

Trước đó Ngô trưởng lão cũng không có nói qua không hấp thu được?

Đột nhiên Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, bốn cái quỹ dị vòng xoáy lần nữa hợp nhất, biến thành một cái càng lớn vòng xoáy, hấp lực lập tức điên cuồng phát ra gấp bội.

Phía dưới cuộn cuộn mênh mông chất lỏng rất cực rất cuộc không chịu nổi, trực tiếp bị hấn lấy vòng xoáy khổng lồ cấp tốc hút ra một bộ phận, hướng về vòng xoáy khổng lồ bên trong mãnh liệt mà đi, phát ra rầm rầm thanh âm.

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Có hi vọng!

Bất quá đúng lúc này!

Khiến Dương Phóng rùng mình sự tình phát sinh.

Một đạo yếu ớt mà cổ lão thanh âm bỗng nhiên vang lên, truyền vào đến hần chỗ sâu trong óc.

“Cứu ta. . cứu ta...”

Xoát!

Nguyên bản ngay tại tuôn hướng vòng xoáy khổng lồ chất lỏng lại một lần nữa bắt đầu sinh sinh dừng lại, như là nhận lấy cái gì đảo ngược hấp lực ảnh hưởng, lần nữa trở về đến ao bên trong, vây quanh to lớn hài cốt rầm rầm xoay tròn.

Giữa không trung vòng xoáy khổng lồ cũng lần nữa chia ra làm bốn, bị Dương Phóng cấp tốc thu hồi.

Trong lòng của hần giật nảy cả mình, khó có thể tin, đem ánh mắt hướng về trước mắt to lớn hài cốt nhìn lại.

Còn sống?

Cái này sao có thể?

“Cứu ta. . cứu ta...”

Mơ hồ mà cổ lão thanh âm y nguyên hướng về Dương Phóng trong đầu mãnh liệt mà đi.

Lần này không chỉ có là Dương Phóng , liên đới lấy bên người hai người cũng tất cả đều có thể rõ ràng nghe được, trong nháy mắt lông tơ dựng thẳng lên, lộ ra sắc mặt đại kinh.

“Cứu ta...”

“Cứu ta...”

Từng đạo mơ hồ mà cổ lão thanh âm đang không ngừng

lặp lại.

Lặp đi lặp lại, chỉ có một câu nói như vậy.

Tựa hồ tôn này to lớn hài cốt cũng không có triệt để khôi phục, lại hình như câu nói này chỉ là hấn một câu chấp niệm.

Bất quá trong hồ chất lỏng màu tím lại mệnh mông càng nhanh hơn.

Tất cả chất lỏng đều tạt vây quanh hấn hài cốt xoay tròn, muốn một lần nữa tràn vào đến hấn hài cốt bên trong, nhưng vừa mới trào lên đi, liền bị hấn bên ngoài thân thô to xiềng xích lần nữa ngăn cản trở về.

Đến mức toàn bộ ao chất lỏng, tại hai cỡ lực lượng giao phong dưới, không ngừng mà bành trướng, phát ra ào ào thanh âm.

Từng đợt hồi hộp mà đáng sợ khí tức liên tục không ngừng địa từ cỡ này to lớn hài cốt bên trong tản ra, cho dù là Dương Phóng đều cảm thấy kinh tâm động phách.

“Đi!”

Hấn cũng không dám lại chờ lâu, nói một tiếng, cấp tốc hướng về hậu phương rút lui mà đi.

Dù sao trước đó đã dùng 【 bốn vực hợp nhất 】 nhiếp thủ một bộ phận chất lỏng màu tím, sau khi trở về có thể chậm rãi nghiên cứu.

Cỡ hài cốt này trạng thái quá quỷ dị.

Giống như là chết cũng không hàng!

Bên người hai người sắc mặt giật mình, cấp tốc cùng

hướng về phía Dương Phóng thân thể.

“Cứu ta. cứu ta. cứu ta...”

Trận trận mơ hồ thanh âm tiếp tục hướng về ba người trong đầu dững mảnh lao tới.

Tựa hồ theo ba người lui càng xa, loại kia thanh âm tái diễn càng nhanh.

Đợi đến Dương Phóng ba người triệt để xông ra địa quật, thanh âm đã tị trong đầu của bọn hắn tạo thành điệt sóng, từng lần một vang lên, lặp lại không ngớt, ông ông tác hưởng, trực tiếp chấn động linh hồn của con người.

“Cút!”

Dương Phóng bạo hồng.

Phốc phốc!

Tất cả thanh âm im bật mà dừng, như là gặp phải quỷ dị ngăn chặn.

Phía dưới con kia to lớn hài cốt khẽ run lên, cứng cỏi xương sọ chỗ trong nháy mắt xuất hiện từng đạo tinh mịn vết rạn, tựa hồ một chút đem nó điếm tỉnh, lộ ra trận trận kinh ngạc.

“Thì ra là thế...”

Tất cả chất lỏng lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Hô!

Địa quật bên ngoài, Dương Phóng dài thở phào, ánh mắt ngưng trọng, quay người hướng về phía dưới Hắc

Ám địa huyết nhìn lại.

Cổ quái!

Cái này to lớn hài cốt coi là thật cổ quái!

Lúc này, trước mặt bóng người chớp động.

Hoàn Linh quận chúa, Lục Thiên Phóng, Cao Hồ bọn người cấp tốc chạy tới, một mặt về giật mình.

“Tiền bối, xảy ra chuyện gì?”

Hoàn Linh quận chúa mở miệng hỏi thăm.

“Không có việc gì, không sao.”

Dương Phóng sắc mặt khôi phục lạnh lùng, giống nhau trước đó, nhìn không ra trước đó bất luận cái gì giật mình, mở miệng nói ra: “Nơi đây địa quật cực kỳ nguy hiểm, lập tức đem nó một lần nữa che lại, không phải vạn bất đắc dĩ, chớ lần nữa mở ra!”

Hoàn Linh quận chúa bọn người lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Vâng, tiền bối!”

Hoàn Linh quận chúa rất mau trở lại ứng.

Dương Phóng lên tiếng, trực tiếp hướng về nơi xa đi đến.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng lẳng lẳng ngồi xếp bằng, mắt thấy trước mắt một chỗ vòng xoáy màu đen.

Hắc Âm thần chủng!

Vòng xoáy bên trong tồn tại độc lập không gian, bên trong chảy xuôi vừa mới có được một bãi ân chất lỏng màu tím, lóe ra từng đợt như mộng ảo kì lạ quang mang.

Xoát!

Hắn trực tiếp nhiếp thủ một giọt chất lỏng màu tím, tại trong lòng bàn tay tinh tế quan sát.

“Thật là tinh thuần lực lượng, bất quá, bộ bạch cốt kia đến cùng sống hay chết?”

Dương Phóng tự nói.

Tùy tiện phía dưới, hắn cũng không dám làm gương tốt đến hấp thu loại chất lỏng này.

Dương Phóng lật bàn tay một cái, lần nữa đem Huyền Âm long trảo lấy ra ngoài, tỉnh lại long hồn, lấy long hồn tiến hành thí nghiệm.

Chỉ cần long hồn không có vấn đề lời nói, loại chất lỏng này chưa chắc không thể dùng đến rèn luyện thân thể.

Dù sao không cần tới trực tiếp tăng cao tu vi không được sao!

Mà lại kia bạch cốt là bị thần linh đại trận rút ra tinh khí, tương đối Tống Diêm Quân ” Hắc Âm thủ đoạn “, thần linh đại trận không thể nghi ngờ lộ ra tương đối chính quy một chút.

...

Ban ngày đến.

Toàn bộ Linh Tham trấn tại Hoàn Linh quận chúa nóng nảy thủ đoạn dưới, bắt đầu bị cấp tốc bình phục.

Tất cả liên quan sự tình quan viên bị hết thầy xử lý.

Ngắn ngủi một ngày công phu, Linh Tham trấn lần nữa quay về triều đình chường khổng.

Lúc xế chiều.

Dương Phóng mắt thấy trước mắt Huyền Âm long thảo.

Chỉ gặp Huyền Âm long thảo tại thôn phệ mấy giọt chất lỏng màu tím về sau, lần nữa có cực kỳ nhỏ biến hóa, móng vuốt phía trên lượn lờ lên từng tia từng tia nồng đậm tử quang.

“Xác định không có vấn đề?”

“Đúng vậy chúa công, những này thần dịch năng lượng cực kỳ tinh thuần, không có bất kỳ cái gì tạp chất, tựa hồ là bị tận lực xử lý qua, cùng lúc trước Hắc Âm thần dịch hoàn toàn bất đồng.”

Huyền Âm long hồn nói.

“Tốt, ta đã biết.”

Dương Phóng đáp lại, lần nữa nhận Huyền Âm long thảo.

Năng lượng tinh thuần...

Không có tạp chất...

Không hồ là bị thần linh đại trận rút ra qua.

Trong mắt của hần tinh quang chớp động, trực tiếp nhiếp thủ một giọt chất lỏng màu tím ra.

Đã không có vấn đề, như vậy vừa vặn dùng để tăng lên 【 Kim Cương Cự Ma thể 】 , bất quá vẫn là phải cẩn thận cho thỏa đáng, trước một giọt một giọt sử dụng nhìn xem.

...

Sau ba ngày.

Trong phòng.

Dương Phóng đã lần nữa xuất quan, trước mặt thì là một mặt kính chắn Hoàn Linh quận chúa.

Hoàn Linh quận chúa hôm nay mặc một bộ màu đen trang phục, tóc dựng đứng lên, mang theo ngọc quan, làm nam tử cách ăn mặc, trên khuôn mặt trắng nõn càng là lộ ra tư thế hiên ngang, mở miệng nói ra:

“Tiền bối, lần này Linh Tham trấn sự tình may mắn mà có tiền bối, nếu không phải là tiền bối tương trợ, Hoàn Linh tuyệt đối không thể nào giải quyết việc này, mà lại việc này thế mà dính đến 【 khôn chi bản khối 】 , ba ngày trước Hoàn Linh đã đem tin tức truyền tống phụ hoàng, phụ hoàng rất là chấn kinh, đối với tiền bối cũng cực kỳ tán thưởng, cho nên Hoàn Linh muốn mời tiền bối, hi vọng tiền bối có thể lấy Hoàng thất danh nghĩa chính thức tiến vào 【 Huyền Thiên minh 】 .”

“Chính thức tiến vào 【 Huyền Thiên minh 】 ?”

Dương Phóng lập lại, nói: “Thế nhân đều nói 【 Huyền Thiên minh 】 từ tứ đại thế lực tổ kiến, thế lực khắp nơi đều muốn vô điều kiện nghe theo hiệu lệnh, vì sao lão phu cùng nhau đi tới, cũng không nhìn thấy bất luận cái

gì Huyền Thiên minh người? Thế lực khắp nơi tựa hồ y nguyên từng người tự chiến?”

“Tiền bối có chỗ không biết, hiện tại chỉ là tổ kiến giai đoạn sơ cấp, tứ đại thế lực y nguyên còn chưa xác định cụ thể lợi ích phân chia, cho nên phía dưới thế lực nhỏ tự nhiên cũng sẽ không đánh lầy 【 Huyền Thiên minh 】 cờ hiệu, ngược lại sẽ thừa dịp hiện tại đặc thù thời khắc, càng thêm nhanh chóng tiến hành thế lực sát nhập, thôn tính, để ở phía sau chiếm cứ càng lớn lợi ích.”

Hoàn Linh quận chúa giải thích.

“Thì ra là thế, kia khi nào xuất phát?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tốt nhất ngày mai liền đi.”

Hoàn Linh quận chúa mở miệng.

“Có thể.”

Dương Phóng nhàn nhạt đáp lại, nói: “Bất quá bản tọa còn có một cái chuyện đời chưa hết, hai ngày này cần tiến đến chấm dứt một chút, người sẽ cùng địa điểm nói cho lão phu, lão phu sau đó lại đi tìm người.”

“Vâng, tiền bối.”

Hoàn Linh quận chúa đáp lại, lúc này nói một cái địa điểm ra.

...

Chương 377 : Đạo Đồ tới tay, cảm ứng Thần Chủng! !

Mênh mông xuân giang, nhìn một cái vô tận.

Hai bên có dãy núi chập trùng, sinh ra nồng đậm rừng rậm, hoàn cảnh phức tạp, thường có các loại yêu vật ẩn hiện.

Nơi đây tiếp cận Huyền Đế Tộc trưởng địa.

Huyền Đế tộc vì thiên địa ở giữa cổ lão chủng tộc một trong, từ trước đến nay ngăn cách, cùng bên ngoài giao lưu cực ít, chỉ là gần nhất hơn mười năm mới dần dần cùng ngoại giới vắng lai.

Xuân giang hạ du.

Một chiếc to lớn lâu thuyền bên trong. ,

Gian phòng bên trong.

Một thân người mặc kim sắc trường quái, làn da ó vàng, như là cổ đồng kim loại đúc thành lão giả, lẳng lẳng xếp bằng ở trên bồ đoàn, trên môi, cái cằm đều có sợi râu, ánh mắt khép mở ở giữa, như dùng hai viên ám kim sắc kim châu, lóe ra khiếp người tâm hồn quang trạch.

Chính là Huyền Đế tộc đại trưởng lão, Hắc Huyền.

Sau lưng hắn.

Thì là một chữ song song đứng thẳng rỗng rã năm tên nhân loại nữ tử.

Mỗi một tên nữ tử đều mỹ mạo Như Hoa, thân thể yếu diệu, mặc mỏng manh quần áo, gục đầu xuống, hoặc e ngại, hoặc thấp thỏm, hoặc khấn trương, ta thấy mà yêu.

Có nữ tử càng đem bàn tay chăm chú bóp cùng một chỗ, sắc mặt trắng bệch, ngay cả không dám thở mạnh một chút.

“Chậc chậc chậc, diệu, thật sự là diệu a!”

Một đạo tiếng cười quái dị, từ Huyền Đế tộc đại trưởng lão Hắc Huyền đối diện truyền đến.

Nói chuyện chính là một cái lông mày rậm, trên mặt dài ban quái dị nam tử, hai con đồng tử bày biện ra một thanh một lục hai loại màu sắc khác nhau quang mang, trên mặt nụ cười quỷ quyệt, tràn ngập một tầng khó tả tà khí.

“Hắc Huyền đại trưởng lão làm việc đến cùng là để cho người ta yên tâm, giờ âm tháng âm năm âm ngày âm ra đời đỉnh lô, thế mà nhanh như vậy liền tập hợp đủ năm vị, thật sự là lão phu lau mắt mà nhìn.”

“Hà Mục trưởng lão khách khí, ta Huyền Đế tộc mặc dù lâu không cùng ngoại giới lui tới, nhưng là chút chuyện nhỏ này, vẫn có thể hoàn thành.”

Hắc Huyền đại trưởng lão thanh âm vang lên, như là kim thạch ma sát, nói: “Chỉ là, giờ âm tháng âm năm âm ngày âm nữ tử, lão phu đã giúp người tìm tới, các người Tà Đạo tổ chức đáp ứng lão phu sự tình phải chăng có thể hoàn thành?”

“Yên tâm là được.”

Kia lông mày rậm nam tử cười một tiếng, nói: “Chúng ta Thánh giáo đáp ứng muốn đem các người dẫn vào 【

Huyền Thiên minh] cao tăng, tự nhiên sẽ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, trong khoảng thời gian này khôn chi bản khối hoạt động tấp nập, tứ đại thế lực cũng đang không ngừng âm thầm đọ sức, chính thức tổ kiến 【Huyền Thiên minh】 thời gian đã không xa, đến lúc đó, các người Huyền Đế tộc có thể quang minh chính đại xuất hiện tại thế nhân trước mắt, mà lại đem đứng hàng cao tăng, chia cắt chỗ tốt.”

“Vậy là được, hết thầy làm phiền Hà Mục trưởng lão.”

Hắc Huyền nhẹ nhàng gật đầu.

“Dễ nói, dễ nói.”

Hà Mục trưởng lão mỉm cười mở miệng, ánh mắt tiếp tục hướng về sau lưng năm tên nữ tử nhìn lại, cười nói: “Hắc Huyền trưởng lão, vậy hôm nay lão phu liền không nhiều chờ đợi, không ngại lão phu hiện tại liền dẫn người rời đi thôi.”

“Hà huynh xin cứ tự nhiên!”

Hắc Huyền nói.

Hà Mục trưởng lão lập tức lộ ra hài lòng mỉm cười, vươn người đứng dậy, ra hiệu kia năm tên nữ tử đi theo sau lưng.

Mấy người xuyên qua boong tàu, đi hướng đuôi thuyền, trực tiếp leo lên một cái khác đầu thuyền lớn, bắt đầu tin nước rời đi.

Hắc Huyền sắc mặt lạnh lùng, không nhúc nhích, tinh thần lực sớm đã thẩm thấu mà ra, đem tình huống bên ngoài thu hết vào mắt.

Mắt thấy Hà Mục dần dần đi xa, hoàn toàn biến mất,

Hắc Huyền hơi nheo mắt lại, trong miệng lập tức phát ra hừ lạnh thanh âm.

Bỗng nhiên!

Boong tàu bên trên một giọt quỷ dị giọt nước, từ bên ngoài chậm rãi chảy xuôi mà ra, dọc theo cửa phòng khe hở, thời gian dần trôi qua chui vào đến trong phòng.

Cả phòng đều trong nháy mắt tràn ngập lên một tầng kỳ dị khí tức.

Như là vô hình uông dương đại hải tràn ngập tại không gian bên trong.

Xoát!

Giọt này quỷ dị giọt nước lập tức bắt đầu vặn và vặn vẹo, vừa đi vừa về gãy điệt, dần dần biến thành một cái cao lớn bóng người.

Bóng người này tướng mạo cực quái, có úy mái tóc màu xanh lam, úy con mắt màu xanh lam, úy Lam sắc sợi râu.

Làn da lộ ra cực kỳ trắng nõn.

Hắn xuất hiện về sau, một đôi ánh mắt trực tiếp rơi vào Hắc Huyền trên thân, mày nhăn lại, mở miệng nói ra: “Những cô gái kia đều giao cho hắn rồi?”

“Đúng vậy, một chút đỉnh lô mà thôi, lão phu vẫn là xuất ra nổi.”

Hắc Huyền lạnh giọng nói.

Nam tử tóc lam nhẹ nhàng gật đầu, ngẫu nhiên hồ nghi nói: “Đạo huynh, ta thực sự nghĩ mãi mà không rõ, các

người đã tị thế nhiều năm như vậy, rất ít cùng ngoại giới vắng lai, vì sao lần này lại nghĩ chủ động tiến vào 【Huyền Thiên minh】? Chẳng lẽ cũng nghĩ theo thể lục khắp nơi cùng nhau chia cắt lợi ích?”

“Ha ha, các người Thủy Tộc không phải cũng tị thế nhiều năm như vậy, lần này vì sao cũng muốn xuất thế?”

Hắc Huyền lộ ra trận trận giễu cợt, một đôi ánh mắt hướng về nam tử tóc lam nhìn lại.

“Cái này...”

Nam tử tóc lam cũng theo đó gượng cười hai tiếng, nói: “Ta Thủy Tộc chỉ là vừa lúc mà gặp, vừa vặn ra hít thở không khí mà thôi.”

“Lão phu cũng thế.”

Hắc Huyền mở miệng.

“Tốt a, không quản đạo huynh cùng ta đến cùng là cái mục đích gì, đại gia đã quyết định hợp tác, còn xin đến tiếp sau có thể thẳng thắn gặp nhau, không được lấy nhân loại đường.”

Nam tử tóc lam nói.

“Tự nhiên như thế.”

Hắc Huyền gật đầu.

“Vậy tại hạ liền không nhiều chờ đợi.”

Nam tử tóc lam cười cười, tựa hồ vừa mới là chuyên môn tiềm phục tại âm thầm, chuẩn bị bất trắc, giờ phút này chấp tay, lần nữa hóa thành giọt nước, thân thể lóe lên, biến mất nơi đây.

Hắc Huyền đại trưởng lão khôi phục trầm mặc, không nhúc nhích, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Sau một lát.

Kim thạch thanh âm từ trong miệng hắn phát ra, nói:
“Đường về!”

Bốn phương tám hướng nhưng không có mảy may thanh âm truyền đến.

Dưới thân thuyền lớn cũng toàn vẹn không có một tia động tĩnh.

Yên tĩnh đáng sợ, tựa hồ tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Hắc Huyền nhướng mày, trong nháy mắt cảm thấy không đúng, đột nhiên đứng dậy, mở miệng quát:
“Huyền Nô ở đâu?”

Bốn phương tám hướng y nguyên lộ ra cực kỳ yên tĩnh.

Sắc mặt hắn biến đổi, thân thể đột nhiên xông lên, từ gian phòng lướt đi.

Đương mới vừa từ gian phòng lướt đi, liền đồng tử co rụt lại, nhìn thấy boong tàu phía trên xuất hiện một đạo người mặc áo bào xám, đầu đội màu đỏ mặt nạ ác quỷ bóng người cao lớn, đang mục quang băng lãnh, hướng về thân thể của hắn nhìn tới.

Cơ hồ tại Hắc Huyền thân thể vừa mới xông ra, một tầng vô hình kinh khủng lĩnh vực liền sát na từ đối phương nơi đó khuếch tán mà ra, phong tỏa không gian, giam cầm thiên địa, trực tiếp hướng về Hắc Huyền đại trưởng lão thân thể nghiền ép mà tới.

Cả lâu thuyền như là bị phong tỏa.

Cùng lúc đó, bốn cái quỹ dị vòng xoáy hiển hiện, giống như là bốn bánh về Địa Ngục.

Hắc Huyền đại trưởng lão thần sắc đột biến.

Lại có người ám sát mình?

Hắn âm ỉ vừa kêu, tự thân lĩnh vực giống như thủy triều mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về Dương Phóng lĩnh vực đánh tới, ý đồ triển khai giam cầm.

Nhưng lại hết thủy vô dụng, tự thân lĩnh vực vừa mới hiển hiện, liền bị bốn cái quỹ dị vòng xoáy cấp tốc hấp thu, như là dòng nước tiến vào sa mạc, biến mất trong nháy mắt không thấy.

Lớn lao nguy cơ cấp tốc hiện lên tại Hắc Huyền đại trưởng lão trong lòng, trước mắt thế giới cũng bắt đầu cấp tốc biến thành đen, tất cả ánh sáng tuyến tất cả đều hết thủy biến mất.

Giống như là đặt mình vào tại không đáy Địa Ngục, âm trầm khó tả.

Để hắn có một loại cảm không thể cảm, tránh cũng không thể tránh cảm giác đáng sợ.

Người nào?

Thủ đoạn gì?

Trong lòng hắn chấn kinh, biết không thể ngồi chờ chết.

Nếu không tiếp tục kéo dài, hắn phải chết không nghi ngờ.

Cơ hồ tại ý nghĩ này vừa mới hiển hiện, hấn sắc mặt dữ tợn, nghiêng răng nghiêng lợi, cũng không tiếp tục làm giữ lại, thân thể bên trên trong lúc đó hiện ra một tầng nồng đậm hắc khí, tràn ngập sa đọa cùng giết chóc.

Oanh!

Cơ hồ tại tầng này hắc khí vừa mới hiển hiện, loại kia bị giam cầm cảm giác liền hết thấy biến mất, thân thể rất cục khôi phục di động, cùng lúc đó, hai tay của hấn kết xuất một đạo kỳ dị ấn pháp, thân thể như là nhận lớn lao thống khổ, trực tiếp phát ra một đạo rên thảm thanh âm.

Phốc phốc!

Hấn toàn bộ phía sau lưng một chút vỡ ra, bên trong huyết quang mãnh liệt, tràn ngập gay mũi mùi huyết tinh, một đạo toàn thân tinh hồng, sinh ra hai cái to lớn cánh chim màu đen sinh vật khủng bố từ phía sau lưng của hấn chui ra.

Gương mặt cùng Hắc Huyền khuôn mặt một màn đồng dạng.

Chỗ duy chỉ có bất đồng chính là, đối phương toàn thân trên dưới tinh hồng loá mắt, chảy xuôi huyết quang, tản ra ô trọc, huyết tinh, giết chóc khí tức, giống như là một cái bị lột đi vỏ da người.

“A?”

Dương Phóng lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Đây cũng là thủ đoạn gì?

Gần nhất gặp phải thứ ba Thiên Thê cường giả, tựa hồ cũng có thường nhân không biết kỳ dị át chủ bài.

Cái kia đạo sinh ra hai cánh sinh vật khổng bố vừa mới chui ra, liền ánh mắt oán độc, băng lãnh đáng sợ, trực tiếp mang theo âm ly huyết thủy, bay ngang qua bầu trời, cấp tốc hướng về Dương Phóng đánh tới.

Toàn bộ không gian cũng vì đó vụn vẹo.

Bốn phương tám hướng trong nháy mắt tràn ngập băng lãnh sát ý.

Nhưng Dương Phóng bàn chân một bước, bên hông tử sắc nhuễn kiếm trực tiếp Xuất Khiếu, như là giữa thiên địa duy nhất tử quang, mới vừa xuất hiện, liền tự động dẫn dắt thiên địa đại thể.

Tự thân lĩnh vực cùng bốn cái vòng xoáy tất cả đều trong nháy mắt dung nhập tử sắc nhuễn kiếm.

Một sát na, khắp nơi yên tĩnh.

Đen nhánh giữa thiên địa, chỉ còn lại có ánh mắt oán độc, cấp tốc đánh tới Hắc Huyền, cùng Dương Phóng cái này miệng tử sắc nhuễn kiếm.

Một người một kiếm giống như là trở thành giữa thiên địa duy nhất.

Hắc Huyền lần nữa lộ ra vẻ kinh hãi.

Đây rốt cuộc là cái gì gia hỏa?

Đối với lĩnh vực cùng vận dụng khí thể, đơn giản đạt đến trình độ đẳng phong tạo cực.

Hắn đã át chủ bài toàn ra, ở trước mặt đối phương, lại y nguyên có một loại lúc nào cũng có thể bị nhuễn kiếm đánh trúng ảo giác.

“Liều mạng!”

Hắc Huyền âm thầm cắn răng, quanh thân huyết quang mãnh liệt, soạt một tiếng, vô số giọt máu từ trên người hắt lít nha lít nhít bắn ra, như đồng hóa vì ám khí, hướng về tử sắc nhuễn kiếm hậu phương mãnh liệt mà đi.

Không quản Dương Phóng làm sao ” ẩn thân “, chân thân tất nhiên đều tại nhuễn kiếm hậu phương.

Không tin không gây thương tổn được Dương Phóng.

Hắn những này huyết thủy, mỗi một giọt đều ẩn chứa kịch độc, cùng hắn tinh thần giao tu.

Một khi bị hắn những này giọt máu dính bên trong, không chỉ có muốn chịu đủ kịch độc nổi khổ, càng là sẽ bị tinh thần của hắn chi phối, lâm vào rối loạn bên trong.

Nhưng mà trong dự đoán một màn nhưng lại chưa xuất hiện.

Tất cả giọt máu cuồng xạ mà ra về sau, cũng không có dẫn phát bất luận cái gì gợn sóng, như là hết thủy tao ngộ thôn phệ, trước mắt tử sắc nhuễn kiếm lại tại cấp tốc biến lớn, xẹt qua đặc biệt mà thần bí quý tích, trực tiếp hướng về Hắc Huyền mặt nhanh đâm mà tới.

Hắc Huyền biến sắc, không chút nghĩ ngợi, hai cái to lớn cánh chim màu đen dùng sức một cái, thân thể liền muốn bay ngược mà ra, tránh nhập không trung.

Nhưng ở hắn vừa mới đến bay, càng thêm khí tức nguy hiểm từ đỉnh đầu của hắn xuyên ra.

Hắc Huyền sắc mặt một giạt mình, vội vàng ngẩng đầu.

“Thứ gì?”

Ầm ầm!

A!

Một đạo trầm thấp oanh minh phát ra, kinh thiên động địa, huyền quang bắn tung toé.

Hắc Huyền toàn bộ thân hình trong nháy mắt bị 【 tú vực hợp nhất 】 sau hình thành vòng xoáy thôn phệ, như là bị nhét vào cối xay hạt đậu, thân thể vỡ nát, thanh âm thê thảm.

Từng mảnh từng mảnh tàn chi đoạn thể, lung tung bay múa.

Trước mắt tất cả Hắc Ám bắt đầu hết thấy biến mất.

Hắc Huyền đại trưởng lão thân thể đã sớm bị vòng xoáy nhai nát, chết được vô cùng thê thảm, boong tàu phía trên lít nha lít nhít rơi xuống từng khối tàn chi đoạn thể.

“Ngươi. . . ngươi là ai?”

Hắc Huyền đại trưởng lão duy nhất bảo tồn hoàn hảo đầu lâu, phát ra gian nan lời nói, con mắt trừng trừng, chấp niệm không tiêu.

“Bạch Vô Thường.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, đưa tay một điểm.

Xùy!

Một đạo chỉ lực tuôn ra, tại chỗ xuyên qua Hắc Huyền đại trưởng lão mi tâm, đem nó cuối cùng chấp niệm

đánh tan, sau đó cong lại một trào, hút lên Hắc Huyền đại trưởng lão đầu lâu, thu nhập chiếc nhẫn.

Bàn chân phóng ra, thân thể cấp tốc rời đi nơi đây.

Bất quá.

Ngay tại Dương Phóng vừa mới rời đi không lâu.

Bỗng nhiên trên mặt nước, một giọt trạ Lam sắc quý dị giọt nước, dọc theo mặt nước từ đằng xa cực tốc lướt đến, tại trên mặt nước trực tiếp lưu lại một đạo thật dài nghịch văn.

Sưu!

Lam quang lóe lên, cái kia đạo quý dị giọt nước trong nháy mắt xuất hiện tại trên thuyền lớn, quang ảnh chớp động, làn nữa biến thành trước đó tóc lam áo lam lam cần nam tử.

Hắn xuất hiện về sau, ánh mắt kinh nghi, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, cấp tốc hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

“Hắc Huyền chết rồi? Cái này sao có thể?”

Trong miệng hắn kinh hô.

Hắc Huyền chính là thứ ba Thiên Thê tu vi!

Huyền Đế tộc đại trưởng lão!

Át chủ bài đông đảo, thực lực cao thâm, ai có thể giết hắn?

Bỗng nhiên, áo lam nam tử cần thận phân rõ trong không khí lưu lại khí tức, con mắt lóe lên, thân thể lần

nữa hóa thành giọt nước, trực tiếp bắn ra, hướng về Đông Bộ cực tốc điên cuồng đuổi theo.

Xoát!

Giọt nước dung nhập mặt nước, nhanh đến cực hạn.

Tựa hồ cùng toàn bộ mệnh môn luân giang hóa thành một thể.

Để cho người ta cảm giác không đến bất luận cái gì khí tức chỗ.

Giờ khắc này, tựa hồ hấn liền luân giang, luân giang chính là hấn.

Một đường điên cuồng đuổi theo, bỗng nhiên, áo lam nam tử hóa thành giọt nước lần nữa dừng lại, không nhúc nhích, yên lặng nhìn phía trước một tòa thuyền cô độc.

Thuyền cô độc phía trên, một cái bóng người áo bào tro lẳng lặng ngồi xếp bằng, không nhúc nhích, phẳng phất lâm vào bế quan.

“Là hấn sao?”

Áo lam nam tử trong lòng sinh ra vô tận nghi hoặc.

Hấn chỉ là dựa theo lưu lại khí tức đại khái đuổi theo, có phải hay không người trước mắt, hấn lại không cách nào khẳng định.

Áo lam nam tử chậm rãi nhô ra tinh thần, vô biên vô hạn, cùng mặt nước giao hòa.

Giờ khắc này, trên mặt nước nổi lên quỹ dị gợn sóng, ba quang lập loè, thần bí khó lường, toàn bộ mặt nước

giống như là biến thành mặt kính, hướng về Dương Phóng khuôn mặt chiếu rọi mà đi.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng mở hai mắt ra, sinh ra cảm ứng, lộ ra thật sâu hồ nghi.

Tinh thần lực khác hẳn với thường nhân hẳn, đột nhiên có loại bị người ta nhòm ngó cảm giác.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía trước mắt mặt nước, mày nhăn lại.

Mênh mông xuân giang, ba quang lập loè, bốn phía thăm dò cảm giác ở khắp mọi nơi.

Thật giống như tại ba quang liễm diễm dưới mặt nước, đang có vô số ánh mắt, tại hướng về thân thể của hắn xem ra, nhưng nếu nhìn thật kỹ, nhưng lại phát hiện dưới mặt nước, thanh tịnh có thể thấy được.

Không có chút nào bóng người.

Thật là cổ quái!

“Hừ!”

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, lời âm giấu giếm, ẩn chứa thiên uy, hướng về trước mắt ba quang liễm diễm mặt nước chấn động mà đi.

Bất kể có phải hay không là bị người ta nhòm ngó, bảo hiểm một chút tóm lại không sai.

Phốc phốc!

Ba quang hiện lên, trên mặt nước loại kia thăm dò cảm

giác trong nháy mắt biến mất.

Nhưng cái này vừa biến mất, lại làm cho Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, càng thêm kết luận trước đó ảo giác.

Thật là bị người ta nhòm ngó?

Thân thể của hắn trong nháy mắt đứng lên, sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, hướng về trước mắt mặt nước nhìn lại.

Chỉ tiếc bốn phía mặt nước ba quang dập dờn, vô biên vô hạn, cũng rất cuộc nhìn không ra bất cứ dị thường nào.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, bàn chân đạp mạnh, dưới chân thuyền nhỏ trong nháy mắt như là mũi tên bắn ra, phá vỡ sóng nước, dùng tốc độ khó mà tin nổi cực tốc đi xa.

Trong nháy mắt biến mất ở trước mắt mặt sông.

Sau lưng khu vực.

Mênh mông vô tận xuân giang đáy sông.

Úy Lam sắc giọt nước nhẹ nhàng lóe lên, cấp tốc rơi vào đáy sông bên trong, lần nữa biến thành nam tử tóc lam, não hải oanh minh, ong ong chấn động, thật vất vả mới lần nữa khôi phục.

Khóe miệng của hắn chảy máu, lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng ngẩng đầu lên, hướng về trên đầu mặt nước nhìn lại.

Cao thủ!

Đây là thủ đoạn gì?

Một đạo hù lạnh thanh âm thể mà liền có thể ảnh hưởng đến mình?

Trong đầu của hắn cấp tốc quay cuồng lên.

“Hắc Huyền chết. . Hắc Huyền chết. . lần này Huyền Đế tộc muốn loạn . . bất quá, Hắc Huyền đến cùng phải hay không hắn giết?”

Nam tử tóc lam lông mày chăm chú nhìn lại, suy tư không chừng.

...

Nơi xa.

Dương Phóng bỏ thuyền lên bờ, thân thể lóe lên, cấp tốc biến mất tại một chỗ trong rừng rậm, mấy cái lấp lóe, cũng đã triệt để đã mất đi tung tích.

Trong lòng của hắn đồng dạng tràn ngập nồng đậm nghi hoặc.

Vừa mới cái chủng loại kia thăm dò cảm giác rốt cuộc là ai?

Có thể ẩn tàng sâu như thế?

Cũng may một đường vọt tới, loại kia thăm dò cảm giác chỉ xuất hiện một lần, đằng sau liền không còn có xuất hiện.

“Hắn là tinh thần lực của ta y nguyên quá thấp?”

Dương Phóng nhíu mày.

Thái Nhất hồn quyết hắn hiện tại mới vừa vận luyện đến

đệ tam trọng 【 1000/12000 】 .

Xem ra đằng sau cần tiếp tục tăng cường Thái Nhất hồn quyết tu luyện.

Thái Nhất hồn quyết chính là vị nữ tử thần bí kia lưu lại.

Nữ tử thần bí xuất từ thần quốc, nàng bí tịch, tất nhiên sẽ không đơn giản.

.

.

.

Hai ngày sau.

Nồng đậm trong rừng rậm.

Đá vụn san sát, mê vụ lượn lờ, hình thành một chỗ thiên nhiên đại trận.

Sau lại bị Thiên Toán Tử cố ý bố trí, khiến cho đại trận uy lực tăng vọt, thời khắc vận chuyển.

Nhìn một cái, trực tiếp cho người ta một loại mênh mông vô tận cảm giác.

Cho dù là thứ ba Thiên Thê lâm vào trong đó, tựa hồ cũng muốn vĩnh cửu mê thất, rốt cuộc đi không ra.

Giờ phút này.

Một chỗ cao ngất trên cành cây.

Dương Phóng yên lặng ngồi xếp bằng, ngay tại thể nội từng lần một vận chuyển 【 Thái Nhất hồn quyết 】 ,

đồng thời lặng yên chờ đợi Thánh Minh trưởng lão đến.

Mi tâm của hắn chậm rãi nhảy lên, thỉnh thoảng rung động.

Từng tia từng sợi tinh thần lực, như là mạng nhện, từ mi tâm khu vực bắt đầu phát tán, chậm rãi dung nhập chung quanh hư không, dù là không cần con mắt đi xem, cũng có thể bắt giữ bốn phía tràng cảnh.

Chính như lớn viên thứ ba mắt dọc.

Đột nhiên!

Nơi xa, một bóng người như là bóng ma, dán đại thụ cùng núi đá cái bóng, một đường hướng về Dương Phóng bên này cấp tốc tiếp cận mà đến, khí tức hư vô, không có chút nào thanh âm.

Một đường hiện lên, hoàn mỹ không một tí vết.

Cơ hồ nhìn không ra bất cứ dị thường nào.

Nhưng ở hắn tiếp cận đến Dương Phóng nhất định phạm vi về sau, Dương Phóng vẫn là trong nháy mắt sinh ra phản ứng, một đôi ánh mắt đột nhiên mở ra, trực tiếp hướng về một chỗ âm u bóng cây nhìn sang.

Trước mặt mình đùa bỡn Hắc Âm chi lực, còn kém chút.

Xoát!

Chỗ kia bóng cây khu vực, chậm rãi đứng lập lên một đạo màu đen nhánh cái bóng, tiếp lấy cái bóng bắt đầu chậm rãi trở thành nhạt, hóa thành bóng người.

Biến thành người mặc áo vàng, thân thể khôi ngô nam tử.

Trương Hoàn!

“Xem ra các hạ đã thuận lợi giết chết Hắc Huyền?”

Trương Hoàn vừa mới hiển hiện, liền mở miệng hỏi thăm.

Bịch!

Dương Phóng bàn tay quăng ra, một cái đầu người trong nháy mắt bay ra, rơi vào Trương Hoàn không xa, con mắt trừng trừng, mi tâm lõm, chết không nhắm mắt.

“Vật của ta muốn đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Trương Hoàn nhướng mày, năm ngón tay vò lấy, đem Trương Hoàn đầu trong nháy mắt nắm trong tay, cẩn thận quan sát, lập tức lộ ra trầm ngưng chi sắc.

Sau đó một đôi ánh mắt lần nữa hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Hắn thật làm được?

Hắc Huyền!

Thật bị hắn giết chết?

“Làm sao? Có vấn đề?”

Dương Phóng nhướng mày, mở miệng hỏi thăm.

“Các hạ thực lực cao thâm, tại hạ bội phục!”

Trương Hoàn mở miệng, nói: “Không biết các hạ...”

“Đủ rồi!”

Dương Phóng bàn tay dựng lên, đánh gãy đối phương lời nói, ngữ khí lãnh đạm, mở miệng nói ra: “Ta muốn Đạo Đồ đâu?”

Hắn không muốn bất luận cái gì nói nhảm, chỉ muốn đạt được Đạo Đồ, lập tức liền đi.

Trương Hoàn trong nháy mắt trầm mặc xuống dưới.

“Hắn là người nghĩ đùa nghịch ta?”

Dương Phóng sầm mặt lại, động sát cơ.

Trương Hoàn than nhẹ một tiếng, lật bàn tay một cái, nửa tấm cổ lão da thú đồ trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay của hắn, tiện tay quăng ra, trong nháy mắt bay ra, hướng về Dương Phóng bay đi.

Dương Phóng một phát bắt được, con mắt lóe lên, trong nháy mắt từ phía trên cảm nhận được quen thuộc mà khí tức thần thánh.

Hắn lập tức lấy ra khác nửa tấm Đạo Đồ, trực tiếp cùng trong tay Đạo Đồ đối cùng một chỗ.

Trước mắt kim quang lóe lên, hai tấm không trọn vẹn Đạo Đồ trong nháy mắt hợp hai làm một.

“Hoàn chỉnh!”

Dương Phóng trong lòng mừng rỡ.

Hắn được Đạo Đồ, quay người liền đi.

“Chờ chút!”

Trương Hoàn kinh uổng, nói: “Đồng bạn của chúng ta trên thân còn có người lưu lại Vô Sinh Chỉ!”

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, quay đầu lại nói: “Bọn hấn ở đâu?”

Trương Hoàn lúc này phóng thích tín hiệu, không bao lâu nơi xa bóng người lướt dọc, tốc độ cực nhanh, bắt đầu hướng về bên này nhanh chóng tiếp cận mà tới.

Chính là trước đó áo bào đen thon gầy lão giả, điểm tiểu nhị!

Dương Phóng không nói hai lời, trực tiếp nâng lên ngón tay, lần nữa hướng về thân thể của bọn hấn điểm tới.

Hai đạo chỉ lực rơi xuống, rất mau đem cấm chế trên người bọn họ toàn bộ triệt tiêu.

Làm xong về sau, Dương Phóng xoay người lần nữa liền đi, hướng về nơi xa lao đi.

“Bằng hữu, độc mộc khó thành rừng, chỉ riêng không thành chuỗi, một người lực lượng mạnh hơn chung quy là một người, không bằng cùng ôm ở cùng một chỗ, mới có thể làm bản thân lớn mạnh, sau này nếu có sự tình, không ngại tiếp tục cùng chúng ta hợp tác.”

Trương Hoàn thanh âm lần nữa truyền ra, hướng về Dương Phóng náo hải khuếch tán mà đi.

Nhưng mà Dương Phóng được Đạo Đồ, lại không lên tiếng phát, rất nhanh hoàn toàn biến mất ở phía xa.

“Thật ngông cuồng.”

Vị kia điểm tiểu nhị có chút cắn răng, chăm chú nhìn phía xa.

Trương Hoàn lại là không nói một lời, nhìn về phía trong tay đầu lâu, sau đó xoay người lại, hướng về sau lưng rừng rậm nhìn lại.

Rừng chỗ sâu.

Một vị người mặc trường bào màu vàng, ngũ quan cực kỳ phổ thông nam tử, mang theo từng tia từng tia ý cười, ngay tại từng bước một đi tới.

“Minh chủ!”

Điểm tiểu nhị, áo bào đen thon gầy lão giả nhao nhao mở miệng.

“Không muốn quá phận cưỡng cầu đối phương, người này thực lực phi phàm, vượt qua tưởng tượng, một khi quá phận cưỡng cầu, sẽ chỉ hoàn toàn ngược lại, chúng ta chỉ cần bảo trì thiện ý, chắc chắn sẽ có cơ hội lần nữa hợp tác.”

Áo bào màu vàng nam tử mỉm cười nói, “Mà lại, hấn sẽ tìm đến chúng ta.”

“Minh chủ vì sao như thế kết luận?”

Áo bào đen thon gầy lão giả hỏi thăm.

“Bởi vì hấn tại trên người của các người đều lưu lại tiêu ký.”

Áo bào màu vàng nam tử mỉm cười.

“Tiêu ký?”

Điểm tiểu nhị, áo bào đen thon gầy lão giả sắc mặt khẽ nhúc nhích, lộ ra ngưng trọng.

...

Trong rừng.

Dương Phóng tốc độ cực nhanh, chọt lóe lên, từ khắp nơi ngọn cây chĩa xuyên qua, không có gây nên mảy may lá rụng phiêu động, cả người tựa hồ cùng thiên địa đã hợp làm một thể.

Rất cực, phía trước xuất hiện một chỗ hang động.

Hắn thân thể lóe lên, sát na tiến vào hang động, ngồi xếp bằng, tay cầm Đạo Đồ, bắt đầu nhắm mắt cảm ứng.

Trong óc quang mang hiển hiện.

Tựa như xuất hiện vô số tinh thần, lóm đóm lấm tấm, thần bí khó lường.

Từng sợi tinh thần lực đang nhanh chóng phát tán, thể nội bốn khóa Thần Chủng cũng đều tại sinh ra cộng minh, hợp thành một cái kỳ dị đồ án, cùng Dương Phóng trên người Đạo Đồ sinh ra phản ứng.

Qua đi tới hồi lâu.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng hai mắt lần nữa mở ra, thần quang lóe lên.

“Tìm được!”

Thứ năm khóa vị trí rất cực xác định.

Bất quá!

Phiến khu vực này lại tựa hồ như lộ ra cổ quái, có loại không nói ra được khí tức, cùng Thiên Long vực địa phương khác tựa hồ phá lệ bất đồng.

Đây là địa phương nào?

Dương Phóng lật bàn tay một cái, đem Thiên Long vực tinh chuẩn địa đồ lấy ra, ánh mắt cấp tốc ở phía trên liếc nhìn, cùng trong đầu cảm ứng vị trí đem so sánh.

“Nơi này, thứ năm khóa Thần Chủng ở chỗ này!”

Dương Phóng nhìn về phía địa đồ một cái tiêu ký, có chút suy tư.

...

Thành Xuân Thu.

Chính là Hoàn Linh quận chúa cùng Dương Phóng ước định chi địa, cũng là lần trước Huyền Thiên minh thành lập thời điểm tổng bộ chỗ.

Lần này khôn chi bản khối tiến công sắp đến, thành Xuân Thu không thể nghi ngờ lần nữa trở thành các thế lực lớn chú mục tiêu điểm.

Liên tục nửa tháng đến, Thiên Long vực các phương cường giả đang không ngừng hội tụ nơi đây, vì cái gì chính là có thể đạt được trực tiếp tin tức, đồng thời bảo đảm tự thân lợi ích không bị hư hao.

Rộng lớn gian phòng bên trong.

Dương Phóng lẳng lặng ngồi ngay ngắn, đã sớm trở về, mặc một thân trường bào màu xám, tóc đen nhánh như mực, trên mặt nhìn không ra mấy may biểu lộ, tiện tay đem chơi lấy một cái chén trà.

“Ta cần một chút tăng trưởng tinh thần loại linh dược hoặc là đan dược, các người Hoàng thất có thể cung cấp nhiều ít? Ngoài ra, còn có các người Hoàng thất dùng để khắc chế Hắc Âm âm mai phương pháp, ta cũng cần nhìn qua!”

Trước mắt là người mặc một thân mình thái sắc váy áo Hoàn Linh quận chúa, sớm đã khôi phục nữ nhi cách ăn mặc, dung mạo tịnh lệ, tuyệt thế vô song, khó nén trên thân quý khí.

Nghe được Dương Phóng lời nói về sau, nàng có chút trầm ngâm, nói: “Tăng lên tinh thần linh dược, từ trước hiếm thấy, một khi xuất hiện, không khỏi là các thế lực lớn chạm tay có thể bùng nổ chi vật, bất quá, Hoàng thất truyền thừa nhiều năm như vậy, xác thực tồn tại một chút, ta có thể đưa cho tiền bối một gốc, về phần Hoàng thất dùng để khắc chế Hắc Âm âm mai công pháp, cũng có thể cùng nhau đưa cho tiền bối, nhưng có một việc cần tiền bối lần nữa hỗ trợ!”

“Nói.”

Dương Phóng đáp lại.

Vẫn cho người một loại thâm bất khả trắc cảm giác.

“Tiền bối, gần nhất thành nội cường giả càng ngày càng nhiều, từng cái thế lực 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả cơ hồ đã toàn bộ tụ tập nơi đây, mà căn cứ chúng ta Hoàng thất sớm đạt được nội tình, lần này 【 Huyền Thiên minh 】 sẽ chọn lựa ra một vị minh chủ, hai mươi bốn vị trưởng lão ra, đến cộng đồng quyết định 【 càn chi bản khối 】 đại sự!

Đối với vị trí minh chủ, chúng ta Hoàng thất không dám có chỗ yêu cầu xa vời, chỉ cầu tiền bối có thể giúp chúng

ta đoạt lấy một vị trưởng lão chi vị là đủ.”

Hoàn Linh quận chúa mở miệng.

“Ồ?”

Dương Phóng lông mày nhíu lại, nói: “Một vị minh chủ, hai mươi bốn vị trưởng lão?”

“Đúng vậy, bất quá cái này hai mươi bốn vị trưởng lão, đã có hai mươi vị là bị tứ đại trong thế lực định, để cho bọn hắn tứ đại thế lực nội bộ nhân viên đảm nhiệm, nói cách khác chúng ta những này thế lực khác, chỉ có thể tranh cử còn lại bốn vị!”

Hoàn Linh quận chúa than nhẹ, nói:

“Nguyên bản phụ hoàng sớm đuổi tới thành này, âm thầm vận hành, tung tóe ra bó lớn tài nguyên, đã lôi kéo được mấy vị thứ ba Thiên Thê cao thủ, cũng hứa hẹn cho bọn hắn đủ loại chỗ tốt, nhưng lại không nghĩ tới, trước đây không lâu, có một vị 【 thứ ba Thiên Thê 】 cao thủ đột nhiên đổi ý!

Không chỉ có tự thân đổi ý, đồng dạng mê hoặc mấy vị khác 【 thứ ba Thiên Thê 】 cao thủ, để Hoàng thất nỗ lực cơ hồ toàn bộ trôi theo dòng nước!

Cho nên Hoàn Linh lúc này mới muốn thỉnh cầu tiền bối, có thể chấn nhiếp một chút đối phương, tối thiểu làm cho đối phương coi là Hoàng thất không phải dễ khi dễ như vậy.

Đối phương sở dĩ dám công nhiên đổi ý, cũng đào Hoàng thất góc tường, đơn giản là Hoàng thất cao thủ số lượng thừa thớt mà thôi, chỉ cần tiền bối có thể chấn nhiếp đối phương, như vậy bị đối phương kéo lũng cái khác cao thủ, tất nhiên sẽ không lại tiếp tục cùng đối

phương buộc chung một chỗ, Hoàng thất mới có thể tồn tại hi vọng.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, trong nháy mắt hiểu được.

“Đối phương tên gọi là gì? Có thủ đoạn gì?”

“Tư liệu của đối phương toàn bộ đều ở nơi này, tiền bối xem xét liền biết.”

Hoàn Linh quận chúa lúc này đem mấy trương tràn ngập chữ viết trang giấy giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp nhận trang giấy, đại khái nhìn thoáng qua, nhàn nhạt mở miệng: “Tặng trượng tinh thần linh dược, khắc chế Hắc Âm âm mai phương pháp, ta hiện tại liền muốn đạt được, ngoài ra, còn có một việc.”

“Tiền bối thỉnh giảng!”

Hoàn Linh quận chúa mở miệng.

“Nơi này là địa phương nào?”

Dương Phóng lấy ra địa đồ, trực tiếp chỉ hướng địa đồ một cái khu vực, mở miệng hỏi thăm.

...

Chương 378 : Thứ năm khóa Thần Chủng: Nguyên Tâm! ! 【 chín ngàn chữ 】

Dương Phóng tiện tay lấy ra địa đồ, ngón tay chỉ hướng về phía ở giữa khu vực, chính là cảm ứng thứ năm khóa Thần Chủng chỗ.

Hoàn Linh quận chúa ánh mắt lập tức nghi ngờ hướng địa đồ nhìn lại, kinh ngạc nói: “Ngũ Sơn thành.”

“Ngũ Sơn thành?”

“Đúng vậy, thành này tới gần khu vực phía nam, nơi đó cùng khu vực đông bộ khác nhau rất lớn, sơn mạch liên miên, vô cùng vô tận, bên trong tồn tại rất nhiều cổ lão bộ lạc, cùng ngoại giới rất ít lui tới, cái này Ngũ Sơn thành chính là khu vực phía nam cùng khu vực đông bộ đầu mối then chốt chi địa.”

Hoàn Linh quận chúa mở miệng giải thích, nói: “Đúng rồi, phụ trách trấn thủ Ngũ Sơn thành cũng là một cái cự đại thể lực, tên là Thiên Độc sơn.”

“Thiên Độc sơn?”

Dương Phóng lặp lại một câu.

Nơi này đúng là Thiên Độc sơn phạm vi thể lực?

Hắn từng nghe Thạch lão nhân nói qua, Thiên Độc sơn là một vị viễn cổ thần linh lưu lại truyền thừa, cực kỳ cổ lão, bên trong độc thuật, độc công, đều chính là thiên hạ nhất tuyệt.

Rất nhiều độc thuật ngay cả thánh linh đều có thể cho hạ độc chết.

Thạch lão nhân một thân độc công, nghe nói tài học Thiên Độc sơn da lông mà thôi.

“Nơi này ngày thường nguy hiểm không? Lần này 【Huyền Thiên minh】 tổ kiến, Thiên Độc sơn có hay không cường giả tới?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tới, bất quá Thiên Độc sơn ngày bình thường chủ yếu phụ trách trấn thủ khu vực phía nam, lần này cho dù người tới, cũng chỉ là đi cái đi ngang qua sân khấu, tương đối 【khôn chi bản khối】 xâm lấn, khu vực phía nam đông đảo cổ lão bộ lạc đồng dạng là cái cự đại tai hoạ ngầm.”

Hoàn Linh quận chúa giải thích nói.

Thiên Độc sơn bằng vào sức một mình trấn thủ khu vực phía nam vô số năm, chưa từng tham dự các thế lực lớn phân tranh.

Đối với điểm này, các thế lực lớn tự nhiên vui lòng nhìn thấy.

Bởi vậy không quản là ai, nhìn thấy Thiên Độc sơn cường giả, đều là cực kỳ khách khí.

“Tiền bối, ngươi vì sao đột nhiên hỏi cái này?”

Hoàn Linh quận chúa hỏi thăm.

“Không có gì, chỉ là gặp được một vị bạn cũ, đột nhiên nghĩ đến nơi đây.”

Dương Phóng đáp lại.

Hoàn Linh quận chúa gật đầu, nói: “Đã dạng này, vậy vẫn bôi cái này xuống dưới vì ngài chuẩn bị đồ vật.”

“Ừm.”

Dương Phóng lên tiếng.

Hoàn Linh quận chúa không nói thêm lời, chậm rãi lui xuống.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, nhìn trước mắt địa đồ, trầm mặc không nói.

Không biết viên này Thần Chủng lại đến cùng có được cái gì công năng?

Nếu là lại được đến một viên, chính là năm viên Thần Chủng mang theo.

Đến lúc đó tạo thành thần thông nên đặt tên gì đây?

Ngũ sắc thần quang?

Dương Phóng cảm thấy rất nhiều làm đầu.

Ngũ sắc thần quang không có gì không xoát, hấn ngũ đại Thần Chủng hợp nhất về sau, cũng chú định sẽ không vật không nuốt.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía tay trái cổ tay.

“Lại nhanh muốn trở về ...”

Trong miệng hắn tự nói.

Còn kém bốn ngày chính là 7 5 ngày kỳ hạn ngày.

Không biết phải chăng là có thời gian đem Thần Chủng lấy ra...

...

Nửa ngày sau.

Hoàn Linh quận chúa đi mà quay lại, lần nữa tìm đến Dương Phóng.

“Tiền bối, ngài muốn đồ vật ta đã mang đến.”

Hoàn Linh quận chúa lộ ra nòng đậm tiểu dung, nói:
“Tăng lên tinh thần linh dược, may mắn Hoàng thất chỗ phụ cận sản nghiệp liền có một gốc, không cần tiến về hoàng cung đi lấy, nếu không đến một lần một lần, tất nhiên muốn chậm trễ không ít thời gian.”

Nàng lấy ra một gốc Nhũ Bạch sắc thần bí linh dược.

Dài ước chừng khoảng ba thước, phía trên phân ra bảy tám cái chạc cây, quang mang mờ lung, màu sắc mộng ảo, tựa như một gốc ngọc chất san hô.

“Vật này tên là 【 Bò Đề linh căn 】, có tăng trưởng tinh thần, cố hóa linh hồn diệu dụng, tiền bối thân là thứ ba Thiên Thê cường giả, tất nhiên biết thứ ba Thiên Thê cao thủ, linh hồn đã bắt đầu dần dần thực chất hóa, chỉ là muốn chân chính đạt tới thực chất hóa, tất nhiên cần lâu dài tu luyện cùng ma luyện mới có thể.

Bất quá có 【 Bò Đề linh căn 】, liền có thể giảm mạnh thời gian tu luyện, để linh hồn cố hóa đến càng thêm cấp

tốc, lại tự thân tinh thần cũng sẽ tùy theo tăng lên trên diện rộng.”

Hoàn Linh quận chúa cười giải thích.

“Ồ?”

Dương Phóng con mắt chớp động, từ trong tay nàng nhận lấy cái này gốc Bồ Đề linh căn, ánh mắt quan sát, dò hỏi: “Vật này có hay không hạt giống?”

“Bồ Đề linh căn so với bình thường thiên sinh địa dưỡng chi vật càng hiếm thấy hơn, chỉ sinh trưởng không lưu loại, cho nên dù là muốn bồi dưỡng đều không thể nào bắt đầu.”

Hoàn Linh quận chúa lộ ra một nụ cười khổ.

Dương Phóng lập tức lộ ra vẻ tiếc nuối.

Rất nhanh Hoàn Linh quận chúa lại cực kỳ ngưng trọng lấy ra một bản màu vàng kim nhạt thư tịch ra, mở miệng nói ra: “Tiền bối, đây cũng là ta Hoàng thất lịch đại tổ truyền áp chế Hắc Âm âm mai phương pháp, tên là 【 Thái Huyền Kinh 】 .”

“Thái Huyền Kinh?”

Dương Phóng đem nó nhận vào tay, bắt đầu cấp tốc lật xem.

Hắn sở tu 【 Thánh Quyết 】 không rõ lai lịch, cùng 【 Địa Phủ 】 quan hệ to lớn, rất là lo lắng bên trong sẽ bị 【 Địa Phủ 】 cường giả động cái gì tay chân.

Coi như vô dụng tay chân, hắn cũng không nguyện ý tiếp tục tu luyện.

Bởi vì tu luyện 【 Thánh Quyết 】 về sau, Địa Phủ cao tầng một chút liền có thể xem thấu trong cơ thể hắc hư thực, vền vẹn điểm này liền để hắc dị thường kháng cự.

Cho nên chỉ có thể tìm kiếm cái khác pháp môn thay thế.

“Tốt, bản kinh thư này ta trước nhận , chờ ta quan sát mấy ngày, tự sẽ trả lại ngươi.”

Dương Phóng mở miệng, nói: “Còn có, việc này không muốn cùng Hồng Nguyệt nha đầu kia nhắc lên.”

Hồng Nguyệt, nói cho cùng là Tống Diêm Quân người.

Hắc cũng không muốn chuyện gì đều để Hồng Nguyệt biết.

“Vâng, tiền bối.”

Hoàn Linh quận chúa cung kính mở miệng, nói: “Đúng rồi tiền bối, không biết tiền bối đêm mai có rãnh hay không? Huyền Thiên minh tổ kiến sắp đến, phụ hoàng bên kia áp lực càng lúc càng lớn, hi vọng tiền bối có thể sớm một chút xuất thủ.”

Dương Phóng có chút trầm ngâm, nói: “Tốt, đêm mai để ngươi phụ thân đến đây tìm ta.”

“Vâng, tiền bối.”

Hoàn Linh quận chúa lần nữa đáp lại, rốt cục ngậm thờ phào.

Chỉ cần vị tiền bối này đáp ứng xuất thủ là đủ.

“Đúng rồi tiền bối, không cần giết chết đối phương, chỉ cần thêm chút chấn nhiếp, làm cho đối phương thần phục là đủ.”

Hoàn Linh quận chúa nói bổ sung.

Mục đích của bọn hắn là làm cho đối phương bỏ phiếu, bao vây Hoàng thất, mà không phải vì giết chết đối phương.

Nếu là giết chết đối phương, Hoàng thất số phiếu không đủ, y nguyên chiếm cứ không được trường lão chi vị.

“Yên tâm, bản tọa biết.”

Dương Phóng lãnh đạm đáp lại.

“Kia Hoàn Linh sẽ không quấy rầy tiền bối nghỉ ngơi.”

Hoàn Linh quận chúa cúi đầu nói.

“Ừm.”

Dương Phóng lên tiếng, không nói thêm lời.

Hoàn Linh công chúa chậm rãi rút lui mà ra, đem cửa phòng khép kín.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng ánh mắt thâm thúy, nhìn chăm chú lên trong tay hai loại vật phẩm, sau đó nhìn một chút trước mắt bằng, hơi suy tư, cuối cùng vẫn quyết định trước luyện hóa 【 BỒ ĐỀ linh căn 】 .

Về phần Thái Huyền Kinh, không phải một ngày hai ngày liền có thể học được.

Đằng sau nhưng chậm rãi nghiên cứu.

.

.
.
Thời gian lặng yên trôi qua.

Hôm sau buổi chiều.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, trong miệng nhẹ nhàng thở hắt ra, ánh mắt bên trong tinh quang hiện lên, sau đó lại lần nữa nội liễm.

Không hổ là Bồ Đề linh căn.

Vền vền một góc liền đem hấn 【 Thái Nhất hồn quyết 】 đẩy cao một cái cực lớn cấp độ.

Trước đó Thái Nhất hồn quyết chỉ là đệ tam trọng 【 1000/12000 】 , nhưng bây giờ đã biến thành đệ tam trọng 【 8000/12000 】 .

Ròng rã tăng lên 7000 Điểm kinh nghiệm.

Hấn căn thận cảm thụ trong thân thể biến hóa rất nhỏ.

“Điểm kinh nghiệm tăng lên 7000 điểm, tự thân giác quan, xúc giác, so trước đó nhạy cảm nhiều gấp đôi, tinh thần lực ngoại phóng phạm vi cũng so trước đó lớn chừng gấp đôi, đối với rất nhiều chi tiết quan sát càng thêm nhập vi, càng máu chốt chính là...”

Dương Phóng có chút suy tư.

Hồn phách của hấn xác thực đã có có chút thực chất hóa dấu hiệu.

Trước kia hồn phách, chỉ là một cái bóng mờ, hoàn toàn

không cảm giác được.

Bây giờ lại có thể rõ ràng cảm nhận được thân thể bên trong như là có được một cái thực chất hóa sinh vật quái dị.

Cái này sinh mệnh cùng mình nhục thân giao hòa, thời khắc khắc nhập thể thân tâm bổ, lại trả lại nhục thân.

Huyền diệu khó lường!

Thủy hỏa giao hòa!

Sau nửa canh giờ.

“Tiền bối, ngài xuất quan sao?”

Bỗng nhiên, ngoài cửa truyền đến Hoàn Linh quận chúa dị thường cẩn thận hỏi thăm thanh âm.

“Xuất quan.”

Dương Phóng thanh âm đạm mạc, tùy theo truyền ra.

Cong ngón búng ra, cửa phòng mở ra.

Một thân hạnh Hoàng sắc váy áo, tóc co lại, cầm kim sắc trâm phượng Hoàn Linh quận chúa lần nữa đến đây bái phỏng Dương Phóng.

Cùng Hoàn Linh quận chúa cùng nhau tới, thành linh còn có một người khác.

thân thể không cao, chỉ có trung đẳng, tóc sợi râu hoa râm, trên mặt nếp nhăn không ít, nhưng một đôi mắt lại sắc bén dị thường, tựa hồ có thể trực thấu lòng người.

Tất cả bí mật tại trước mắt hẳn đều phải phát không chỗ che thân.

Hắn cái mũi hơi câu, trên mặt mặc dù mang theo ý cười, nhưng y nguyên có thể khiến người ta cảm giác được một cỗ khó tả uy nghiêm, tựa hồ ở lâu thượng vị.

Đại Nguyệt Hoàng đế!

Lam Vô Kỳ!

Dương Phóng trong óc trong nháy mắt hiện ra mấy chữ dấu vết.

“Bạch tiên sinh, cửa ngưỡng đại danh, hôm nay rốt cục nhìn thấy, hạnh ngộ hạnh ngộ! !”

Lam Vô Kỳ mỉm cười, cũng không có chút nào giá đỡ, hai tay chấp lên.

“Bệ hạ khách khí.”

Dương Phóng đáp lễ, thái độ không kiêu ngạo không tự ti, cùng thường ngày.

“Trước đó sự tình, chắc hẳn tiểu nữ đều đã toàn bộ nói cho Bạch tiên sinh, chuyện này kỳ thật còn muốn trách ta, đều tại ta chỉ vì cái trước mắt, lôi kéo được mấy cái cũng không quen thuộc cường giả, đến mức trong đó có người giấu giếm tư tâm, ta lại không quan sát, lúc này mới huyên não tình trạng như thế.”

Lam Vô Kỳ trong miệng than nhẹ, không chỉ có lộ ra cười khổ.

“Người không phải thánh hiền ai có thể không qua, bệ hạ làm sao cần tự trách.”

Dương Phóng ngữ khí thanh đậm, nói: “Huống hồ nhận ủy thác của người, hết lòng vì việc người khác, bản tọa từ trước đến nay giảng cứu thành tín, cũng chán ghét hết thảy không thủ tín người.”

“Có tiên sinh lời này, ta an tâm.”

Lam Vô Kỳ mở miệng, nói: “Lần này nháo sự người tên là 【Thất Sát Thủ】 Hàn Vô Tà, người này là Tu La giáo giáo chủ, hai mươi năm trước bước vào 【thứ ba Thiên Thê】, ta kéo lũng bảy vị cường giả bên trong có bốn vị đều đã phản chiến hướng hắn, không thể không nói người này thủ đoạn mạnh, khác hẳn với thường nhân.”

Nói đến đây, hắn cười khổ lắc đầu, có chút tự giễu.

Lập tức dừng một chút, nói: “Tiên sinh, tối nay bọn hắn sẽ tại thành nội có một trận mật hội, dùng cái này trao đổi trên việc tu luyện cần thiết chi vật, tiên sinh không biết có chắc chắn hay không?”

“Nếu chỉ đối phó Hàn Vô Tà một người, đương dễ như trở bàn tay.”

Dương Phóng hờ hững đáp lại.

“Tiên sinh yên tâm, bọn hắn mặc dù ngăn ngừa bảo đoàn, nhưng cũng đều là lợi ích nguyên nhân, chỉ cần thấy được Hàn Vô Tà bị trấn áp, tất nhiên sinh lòng kính sợ, sẽ không mạo hiểm.”

Lam Vô Kỳ nói.

Những người kia có thể bán hắn, tự nhiên cũng có thể bán Hàn Vô Tà!

“Ừm.”

Dương Phóng gạt đầu.

...

Ban đêm giáng lâm.

Lờ mờ tĩnh mịch trong phủ đệ.

Từng dãy Bạch sắc đèn lồng sáng lên, mông lung, lại cũng không có thể soi sáng ra quá xa khoảng cách, tia sáng lấp lóe, khiến cho một chút giả sơn, đình đài tại bóng ma bên trong nhìn lờ mờ, như trong nước tảo huỳnh.

Rộng rãi trong hành lang.

Một loạt ngọn nến lẳng lặng thiêu đốt, lóe ra hơi vàng quang trạch, đem trong hành lang từng đạo bóng người chiếu rọi mà ra.

Trọn vẹn bảy đạo bóng người, hiện ra hình vòng tròn ngồi xếp bằng.

Có nam có nữ, tuổi tác bất đồng.

Mỗi người trước người đều đem thả một chiếc ngọc chất chén rượu, tinh mỹ tuyệt luân, bên trong đựng đầy lấp lóe hồ phách quang trạch thần bí chất lỏng.

Người cầm đầu là cái người mặc trường bào màu đen, hai bên tóc mai hoa râm, dung nhan có mấy phần nho nhã chi sắc nam tử trung niên, mang trên mặt khế cười cho, mở miệng nói ra: “Từ mười hai tròng linh dược bí chế mà thành 【 Huyền Hỏa dịch 】, không chỉ có đối với tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp võ giả có tăng trưởng tu vi diệu dụng, đối với cái khác loại hình võ giả đồng dạng có gạt rửa thân thể, linh hoạt Khí Huyết thần

bí diệu dụng, cho dù là bản tọa, đều là hao phí cực lớn đại giới mới phối chế mà ra, các vị không ngại nhấm nháp nhấm nháp.”

Chính là Tu La giáo giáo chủ.

【 Thất Sát Thủ 】 Hàn Vô Tà!

“Hàn giáo chủ lần này thật sự là phá phí.”

“Đúng vậy a, thế mà ngay cả Tu La giáo bên trong đại danh鼎鼎 【 Huyền Hỏa dịch 】 đều lấy ra, để cho chúng ta thực sự nhận lấy thì ngại!”

“Tối nay chúng ta vô công bắt thụ lộc, sao có ý tốt.”

...

Hàn Vô Tà cười nhạt một tiếng, bàn tay nhẹ nhàng nâng lên, nói: “Các vị nói gì vậy, tất cả mọi người là người một nhà, Hàn mỗi lại há có thể keo kiệt, các vị yên tâm tâm, ngày sau Hàn mỗi nếu là đắc chí, không chừng sẽ có càng thật tốt hơn chỗ dưng lên.”

“Hàn giáo chủ như thế nhân nghĩa lòng mang, thật sự là thiên hạ hiếm thấy, theo ta thấy, để Hàn giáo chủ lên làm cái này trưởng lão chi vị, đối với chúng ta thực sự có lợi thật lớn!”

Một cái mặt mũi nhăn nheo lão giả bỗng nhiên nở nụ cười.

Ba người khác nhao nhao cười phụ họa.

Duy chỉ có có hai người, không khỏi hai mặt nhìn nhau, trong lòng chần chờ.

Cái này Hàn Vô Tà xem ra là quyết tâm muốn cùng Lam

Vô Kỳ đối nghịch.

Bọn hắn trước đó đều đã thu Lam Vô Kỳ chỗ tốt, hiện tại lại đột nhiên chuyển hướng Hàn Vô Tà, khó tránh khỏi có chút bội bạc...

Nhưng bây giờ chỗ tốt trước mắt, đám người lại nhao nhao phù hợp, hai người bọn họ nếu là tùy tiện cự tuyệt, chỉ sợ tối nay khó lấy lòng chỗ.

Trong lúc nhất thời, trong lòng hai người chần chờ.

“Giếng tiên sinh, Hoàng tiên sinh, hai vị nghĩ như thế nào?”

Hàn Vô Tà mỉm cười, nhìn về phía chỉ còn lại hai người.

Hai người lập tức sắc mặt có chút cứng đờ, không biết làm sao.

“Ha ha, tối nay nói này khó tránh khỏi có chút quá sớm, quá sớm, ha ha ha...”

Vị kia giếng tiên sinh bỗng nhiên nở nụ cười.

“Đã không còn sớm, tuyển chọn ngày gần ngay trước mắt, không phải do Hàn mỗ trong lòng không vội a.”

Hàn Vô Tà có chút cảm khái, ánh mắt lại hướng về hai người trước mắt tiếp tục xem đi.

Hai người trong lúc nhất thời trong lòng lăn lộn, cấp tốc cân nhắc.

Lại tại lúc này!

Đám người bỗng nhiên sắc mặt khẽ động, sinh ra phản ứng, cùng nhau quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp đại đường bên ngoài.

Tóc hoa râu, cái mũi hơi câu, trên mặt che kín chung quanh Lam Vô Kỳ từ bên ngoài đi tới, sắc mặt bình tĩnh, chắp hai tay sau lưng, ánh vào đám người tầm mắt.

Hắn lại không mời mà tới?

Không ít người lộ ra kinh ngạc.

Rất nhanh bọn hắn lần nữa phát hiện một bóng người, người mặc áo bào xám, sắc mặt đậm mạc, quanh thân lượn lờ lấy từng tia từng tia tà dị khí tức, cùng sau lưng Lam Vô Kỳ, thân thể cao lớn lạ thường, ánh mắt không một gợn sóng, ngay tại hướng về nơi này từng bước một đi tới.

Lại là thứ ba Thiên Thê?

Đây là người nào?

Lam Vô Kỳ từ chỗ nào lại mời một vị cường giả?

Ngay cả Hàn Vô Tà cũng không nhịn được mày nhăn lại, ánh mắt hướng về Dương Phóng nơi đó dò xét mà đi.

“Các vị, tối nay mật hội, vì sao không mời ta? Hắn là coi là ta trong tay không có đồ tốt?”

Lam Vô Kỳ vừa đến, liền nhàn nhạt mở miệng.

“Bệ hạ nói gì vậy? Cái gì mật hội, đại gia bắt quá là nhàn hạ thoir điểm ngòì cùng một chỗ tâm sự mà thôi.”

Hàn Vô Tà bình tĩnh đáp lại, mây trôi nước chảy.

“Ồ? Kia ta cũng tới tâm sự, các vị không ngại a?”

Lam Vô Kỳ nói.

“Bệ hạ đến, tự nhiên hoan nghênh, chỉ là vị này là?”

Hàn Vô Tà một đôi ánh mắt trên người Dương Phóng dò xét, mở miệng hỏi thăm.

“Đây là ta Hoàng thất một vị ẩn cư nhiều năm tiền bối, lần này vì để cho Hoàng thất thuận lợi đạt được trưởng lão chi vị, không tiếc tự mình xuất quan, vì ta lược trận.”

Lam Vô Kỳ nhàn nhạt đáp lại.

Hoàng thất tiền bối?

Mọi người tại đây đều là nội tâm cổ quái.

Người trong hoàng thất lúc nào còn có vị thứ ba 【 thứ ba Thiên Thê 】 tiền bối?

Nếu là thật sự có cao thủ như vậy, Đại Nguyệt Hoàng thất há lại sẽ luân lạc tới hôm nay một bước cuối cùng?

Hiện tại liền ngay cả quân đội cũng dám cùng Hoàng thất đối nghịch.

“Thì ra là thế, khó trách tại hạ nhìn có chút lạ mắt, vị tiền bối này không biết xưng hô như thế nào?”

Hàn Vô Tà mỉm cười

Hắn hai con mắt bên trong đột nhiên hiện ra quỷ dị vòng xoáy, sơn Hắc Mạc đo, sâu không thấy đáy, hướng về Dương Phóng hai mắt nhìn lại, liền như là bỗng nhiên biến thành một cái vô tận vực sâu, câu tâm hồn người.

Muốn đem tâm hồn của người ta trực tiếp thu hút trong

đó.

Chính là Tu La giáo tinh thần bí pháp.

【 U Minh vô tận 】 .

Vừa lên đến, hắn liền đối với Dương Phóng âm thầm thi triển bí pháp, một lần dò xét.

Nhưng mà!

Dương Phóng biểu lộ bất động, tựa hồ sớm có đoán trước.

Tại Hàn Vô Tà hai mắt vắng lai trong nháy mắt, tựa thân hai mắt cũng đột nhiên ở giữa hướng về Hàn Vô Tà liếc nhìn mà đi.

So đấu tinh thần lực?

Hắn vừa vặn đem tinh thần lực tăng lên một đoạn!

Hơn nữa còn có 【 Thái Nhất hồn quyết 】 tương trợ.

Ông!

Hai người tiếp xúc một chút, không gian bên trong lật qua lật lại vô hình gợn sóng, để cho người ta khó mà bắt giữ.

Hàn Vô Tà chỉ cảm thấy mình trong đôi mắt vòng xoáy, như là đột nhiên nhận lấy cường đại hấp lực ảnh hưởng, từng mảnh nhỏ cấp tốc tán loạn, hướng về đối phương hai mắt bên trong hội tụ mà đi.

Thật giống như đối phương hai mắt bên trong vòng xoáy, so với mình càng lớn, càng sâu.

Trong lòng hấn kinh ngạc, vôi vàng muốn dời ánh mắt, lại tại lúc này phát hiện ánh mắt của mình như là nhận lấy một loại cường đại dính tính.

Lại nghĩ dời, đã là tuyệt đối không thể.

Một nháy mắt, trước mắt giống như là có hai cái vòng xoáy màu đen, đang nhanh chóng phóng đại, hướng về thân thể của mình bao trùm mà tới.

Thân thể của mình thì bắt đầu cấp tốc thu nhỏ.

Một lớn một nhỏ, trực tiếp tại trong tâm linh của hấn chế tạo một loại lớn lao khủng hoảng.

Không chỉ có như thế!

Hấn phát hiện tinh thần lực của mình cùng hồn phách còn tại nhanh chóng tiêu tán, như là muốn giải thể đồng dạng.

Không được!

Bí pháp phản phệ!

Hàn Vô Tà trong lòng kinh dị, lộ ra hoảng hốt.

Mình 【 U Minh vô tận 】 lại bắt đầu phản phệ.

Hấn vôi vàng liều lĩnh dùng sức cắn về phía đầu lưỡi, trong miệng truyền đến nhói nhói, đem đầu lưỡi khu vực đều cho cắn rơi mất một khối lớn, rút cục trước mắt tất cả ảo giác toàn bộ biến mất, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thân thể một chút từ trên chỗ ngồi đứng dậy, cấp tốc lùi ra ngoài.

“Ngươi...”

Sắc mặt hấn phần nộ, trong lòng kinh hoảng.

Đối phương tinh thần lực lại còn cao hơn hấn?

Vừa mới sát na lại kinh lịch bên bờ sinh tử?

Bên người đấm người, đều là lộ ra vẻ kinh ngạc, đồng loạt nhìn về phía Hàn Vô Tà, tựa hồ không rõ hấn vì sao đột nhiên đứng dậy.

Nhưng khi cảm thấy được khoe miệng vết máu về sau, trong lòng chấn động, lập tức minh bạch xảy ra chuyện gì.

Vừa mới hai người không ngờ âm thầm tinh thần giao phong?

Hàn Vô Tà thế mà bại?

Hấn 【 U Minh vô tận 】 xưa nay huyền diệu, để không ít người ném nhiều nhức đầu, giờ khắc này, thế mà mất đi hiệu lực?

“Tiểu hữu 【 U Minh vô tận 】 quả nhiên có mấy phần chỗ huyền diệu, khó trách có can đảm khinh thường Hoàng thất người, thật sự là giang sơn đời nào cũng có tài tử ra a.”

Dương Phóng thanh âm cảm khái, mây trôi nước chảy.

Để cho người ta thấy không rõ sâu cạn.

Nhưng trong miệng lời nói lại làm cho đám người âm thầm kinh hãi.

Chẳng lẽ này quái thật sự là Hoàng thất ẩn tàng nhiều năm lão yêu vật?

Dám xưng hô Hàn Vô Tà vì tiểu hữu?

Mà lại!

Nghe ý nghĩa lời nói, lão quái này rõ ràng là tìm đến
phiền phức.

Muốn cho Lam Vô Kỳ tìm về tràng tử?

Hàn Vô Tà đồng tử đột nhiên co lại, toàn bộ tinh thần đề
phòng, cũng trong nháy mắt minh bạch đối phương ý tứ,
bất quá, trước đó làm đều làm, hiện tại giải thích thế nào
đi nữa, cũng là căn bản không cần.

Đến bọn hắn loại cảnh giới này, giải thích chẳng qua là
rỗng tuếch mà thôi.

Hết thầy đều vẫn là dưới tay chân chương!

Nhớ tới như thế, Hàn Vô Tà sắc mặt âm trầm đáng sợ,
cúi đầu xuống, không còn đi xem bên trên Dương Phóng
hai mắt, nhưng là tự thân lĩnh vực lại bỗng nhiên khuếch
tán mà ra, như là một mảnh núi thây biển máu, trùng
trùng điệp điệp, hướng về Dương Phóng thân thể mãnh
liệt mà đi.

Oanh!

Đại đường bên trong trong nháy mắt gió tanh đập vào
mặt, ô ô chói tai.

Trong không khí tràn đầy sền sệt mà đáng sợ máu tanh
khí tức,

Thật giống như một sát na, đám người thật rơi vào đến
mọt cái biển máu bên trong đồng dạng.

Tất cả mọi người thần sắc biến đổi, vội vàng vận chuyển

tự thân lĩnh vực tiến hành phòng ngự.

Tu La giáo trong giáo hạnh tâm nhất bí pháp vì 【 huyết luyện Tu La Quyết 】 , dùng cái này luyện ra được lĩnh vực, cũng có mấy phần Tu La Thế Giới cái bóng.

Nếu là đem nó luyện đến cực hạn, chưa chắc không thể lấy lấy giả Hóa Chân, trở thành chân chính Tu La Thế Giới.

Nhưng mà!

Kinh khủng sự tình phát ra.

Quý đệ Tu La lĩnh vực vừa mới tuôn hướng Dương Phóng, tựa như đồng tiến vào đến một chỗ thần bí khó lường vực sâu không đáy bên trong đồng dạng.

Dương Phóng thân thể cao lớn, không nhúc nhích, gương mặt bình thản mà an bình, thân thể cứ như vậy lẳng lẳng đứng ở nguyên địa , mặc cho đối phương huyết tinh lĩnh vực điên cuồng gào thét mà tới.

Tất cả mùi huyết tinh đều giống như nhận lấy vô hình hấp dẫn, đang nhanh chóng hướng về Dương Phóng thể nội không có vào mà đi.

Thật giống như Dương Phóng thể nội tồn tại một cái cự đại nam châm.

Mà Hàn Vô Tà Tu La lĩnh vực thì biến thành bị nam châm hấp dẫn dính thép.

Xoát!

Liên miên liên miên lĩnh vực tự động biến mất, hết thảy không có vào Dương Phóng thể nội, rốt cuộc không nổi lên được mấy may gợn sóng.

Không chỉ có như thế!

Nguyên bản tràn ngập tại toàn bộ đại đường bên trong mùi huyết tinh, giờ khắc này, cũng tựa hồ tất cả đều nhận được dẫn dắt, phô thiên cái địa, hướng về Dương Phóng nơi đó nhanh chóng hướng về đi.

Tất cả đều cấp tốc không có vào đến Dương Phóng thân thể.

Đám người thần sắc lại biến.

Đây là cái gì lão quái vật?

Không nhúc nhích, đón đỡ Hàn Vô Tà lĩnh vực? Còn đem hết thủy hóa giải?

Một bên Lam Vô Kỳ, cũng không nhịn được trong lòng kinh hãi.

Nhà mình nữ nhi đến cùng là từ đâu mời tới vị này cường giả tuyệt thế!

Bực này cao thủ, tại thứ ba Thiên Thê bên trong chỉ sợ cũng không thấy nhiều.

“Không tệ.”

Dương Phóng đạm mạc bình tĩnh miệng bên trong, rất cục nói ra hai chữ.

Như cùng ở tại tán thưởng.

Lại giống là tại chỉ điểm.

Hàn Vô Tà trong lòng kinh sợ, cảm giác được thật sâu bất lực cùng rung động.

Mình đã xem lĩnh vực thôi động đến cực hạn, lại đối với đối phương vô dụng?

Đối phương còn giống như là trường bối đối đãi văn bối, tiến hành tán thưởng?

Xoát!

Bỗng nhiên, trước mắt hắn không gian bắt đầu cấp tốc biến thành đen, mất đi một chút tia sáng, mất đi hết thủy tinh vật.

Đại đường biến mất, đám người biến mất.

Ngọn nến biến mất.

Ngay tiếp theo trước mắt Dương Phóng cũng trực tiếp biến mất.

Thậm chí lỗ tai của hắn, miệng, con mắt, giờ khắc này hết thủy mất linh.

Không được!

Hàn Vô Tà trong lòng kinh hãi.

Mình sa vào đến đối phương lĩnh vực bên trong.

Quý dị vô tận Hắc Âm, tựa như đen nhánh không thấy đáy vực sâu, muốn đem vĩnh viễn phong khốn ở đây, khiến cho trong lòng của hắn càng thêm kinh hãi.

Thật giống như không biết từ nơi nào liền sẽ nhô ra một cái đại thủ, một tay lấy hắn đập thành thịt nát.

“Tiền bối tha mạng, văn bối biết sai rồi!”

Hàn Vô Tà trong miệng kinh hoảng hô to.

Lâm vào đối phương lĩnh vực sát na, là hẳn biết mình thua.

Nếu là còn dám do dự, tất nhiên sẽ khoảnh khắc chết thảm, tuyệt không bất luận cái gì ngoại lệ.

“Tha ta mạng, ta nguyện ý tiến cử hiền tài tiền bối trở thành trưởng lão, từ đây hiệu trung Hoàng thất!”

Hàn Vô Tà tiếp tục hoảng sợ hô to.

Thanh âm truyền lại tại đại đường mỗi một nơi hẻo lánh.

Trong lòng mọi người kinh ngạc, không thể tưởng tượng nổi, lần nữa đem ánh mắt nhìn về phía người mặc áo bào xám, thâm bất khả trắc Dương Phóng.

Hàn Vô Tà triệt để thua!

Đối phương từ khi vừa đến, ngay cả bước chân đều không có chuyển một chút, thủ đoạn ngập trời, tâm cơ vô tận Tu La giáo giáo chủ cũng đã thua.

Mà lại!

Thất bại thảm hại!

Xoát!

Vô tận Hắc Âm giống như là thủy triều hướng về hậu phương cấp tốc lui bước.

Hàn Vô Tà thị giác, khứu giác, xúc giác, thính giác, bắt đầu cấp tốc khôi phục, lần nữa thấy được đám người, thấy được đại đường, thấy được ngọn nến.

Thấy được cách đó không xa lẳng lặng đứng thẳng
Dương Phóng...

Hàn Vô Tà toàn thân trên dưới đã triệt để bị mồ hôi lạnh
chỗ ẩm ướt, ngơ ngơ ngác ngác, thân thể kém chút xụi
lơ.

Không có ai biết hẳn vừa mới kinh lịch như thế nào sinh
từ huyền quan?

Lam Vô Kỳ trong lòng âm thầm lớn tiếng khen hay, kém
chút vỗ tay.

Hắn bỗng nhiên lộ ra mỉm cười, nhìn về phía bốn vị khác
bị Hàn Vô Tà lôi kéo người, nói: “Mấy vị, không biết các
ngươi ý như thế nào?”

Bốn người lập tức trong lòng kinh hãi, nhìn nhau.

Sau đó nhao nhao đồng ý.

“Chúng ta cũng nguyện ý tiến cử hiền tài tiền bối, tiến cử
hiền tài Hoàng thất! !”

Bọn hắn trước đó chính là bị Lam Vô Kỳ lôi kéo.

Kéo về phía sau bị Hàn Vô Tà thừa cơ tiêu diệt từng bộ
phận, nắm giữ mỗi người nhược điểm, lại đưa cho mỗi
người bọn họ một bút chổi tốt, bọn hắn lúc này mới lâm
trận phản chiến, quyết định đề cử Hàn Vô Tà.

Nhưng dưới mắt Hàn Vô Tà đã hoàn toàn phục mềm,
bọn hắn nơi nào còn dám tiếp tục kiên trì.

“Tiểu hữu thực lực không tệ, chỗ thiếu người duy chỉ có
hỏa hầu mà thôi, đợi một thời gian, chưa chắc không thể
tên trấn Thiên Địa.”

Dương Phóng thanh âm vang lên, quanh quẩn tại Hàn Vô Tà não hải.

Hàn Vô Tà ngơ ngơ ngác ngác, lần nữa rung động nhìn về phía Dương Phóng.

Sau đó mật hội, bắt đầu tiếp tục cử hành.

Đám người thu liễm trong lòng kinh hãi, bắt đầu lấy ra vật phẩm tùy thân, tiến hành hiến trường trao đổi lên trời.

Dương Phóng sắc mặt bình tĩnh, ngồi ngay ngắn bỏ đoàn, trên thân khí tức lần nữa khôi phục vực sâu, khó mà cảm thấy, lẳng lặng nhìn xem đám người giao dịch.

Giống như là trước đó chưa hề có bất kỳ sự tình phát sinh đồng dạng.

Trong lòng của hắn âm thầm cảm khái.

Tứ đại Thần Chủng, quả nhiên cao thâm huyền diệu.

Mỗi một cái Thần Chủng đơn độc khai phát, đều có không thể tưởng tượng nổi diệu dụng.

Hắn có chút suy tư.

Chờ đến đến thứ năm khóa Thần Chủng về sau, mình không ngại lần nữa lẳng lặng, tranh thủ đem mỗi một cái Thần Chủng năng lực đều khai phát đến cực hạn.

...

Mật hội tán đi.

Sáng sớm đến.

Lam Vô Kỳ cùng Dương Phóng lần nữa trở về trụ sở.

Lam Vô Kỳ liên tục lấy làm kỳ, y nguyên cảm thấy rung động cùng không thể tưởng tượng nổi, nói: “Bạch tiên sinh thực lực cao thâm, thật sự là thiên hạ ít có, làm cho người bội phục, Bạch tiên sinh yên tâm, chỉ cần có thể trợ Hoàng thất nắm giữ một vị trưởng lão chi vị, Hoàng thất đằng sau còn có hậu báo! .”

“Bệ hạ khách khí, bản tọa cũng là chỉ thân có khả năng.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, nói: “Trưởng lão chi vị khi nào tranh cử?”

“Đại khái bốn năm ngày sau sẽ bỏ phiếu!”

Lam Vô Kỳ đáp lại.

“Bốn năm ngày sau? Bản tọa vừa vặn có việc, muốn tạm thời rời đi , chờ đến bốn năm ngày sau, tự nhiên trở về.”

Dương Phóng mở miệng.

“Cái này. . cũng tốt, nhưng còn xin tiền bối không muốn chậm trễ quá nhiều thời gian.”

Lam Vô Kỳ vội vàng mở miệng.

Mặc dù trưởng lão chi vị là lấy bỏ phiếu chế đến tranh cử, nhưng hẳn y nguyên lo lắng, tại Dương Phóng sau khi rời đi, Hàn Vô Tà sẽ không trung thực, có thể hay không tái sinh yêu thiêu thân.

Cho nên hi vọng Dương Phóng tốt nhất có thể trong vòng ba ngày, mau chóng trở về.

“Bản tọa tận lực, nhưng Hàn Vô Tà dám lật lọng, bản tọa tất phải giết!”

Dương Phóng đáp lại.

Sau đó hắn không còn chờ lâu, thân thể hóa thành bóng ma, lạng yên rời, chui vào thâm sơn, cấp tốc hướng về trên bản đồ chỉ dẫn cuồn vút đi.

Khoảng cách ngày trở về càng đến càng gần.

Hắn chuẩn bị quay trở lại lần nữa trước đó, trước tiên đem Thần Chung lấy tới, miễn cho thế giới hiện thực lại có biến cố gì.

...

Một phương hướng khác.

Rừng sâu núi thẳm.

Yên tĩnh đạo quán.

Tổng Diêm Quân mặt không biểu tình, ngồi ngay ngắn ở trên xe lăn, trên mặt lão niên Bambi trước đó càng thêm nồng nặc, tĩnh mịch ánh mắt nhìn về phía trước mắt người mặc váy trắng nữ tử.

“Diêm Quân, đây chính là trước mắt tra được tình huống, chỗ kia trong rừng xuất hiện lần nữa Bạch Vô Thường khí tức, ngoài ra, còn có Thánh Minh mấy đạo khí tức, có thể khẳng định là, Bạch Vô Thường nhất định cùng Thánh Minh có chỗ cấu kết, nếu không sẽ không tấp nập gặp mặt.”

Nữ tử váy trắng cung kính nói.

Nàng cũng không có chân chính truy tung Dương Phóng, chỉ là đối Dương Phóng lưu lại khí tức tiến hành truy tung.

“Bạch Vô Thường, xem ra bản tọa ngược lại là làm.”

Tổng Diêm Quân thanh âm già nua.

“Diêm Quân, Bạch Vô Thường trước đó đạt được mệnh lệnh của ngài, ngay tại nội ứng 【 Huyền Thiên minh 】 , nếu là hiện tại liền động thủ với hắn, trước đó nỗ lực, chỉ sợ đều sẽ...”

Nữ tử váy trắng thăm dò tính đường.

“Một con kiến mà thôi, có gì có đáng giá hay không?”

Tổng Diêm Quân ngữ khí bình thản, nói: “Có thể đem hắn đưa vào 【 Huyền Thiên minh 】 , tự nhiên cũng có thể lại cho một người đi vào, đem Bạch Vô Thường khế ước quyền trực mang tới.”

Bên cạnh hành lang bên trong truyền đến rất nhỏ bước chân thanh âm.

Một cái sắc mặt ngốc trẻ, mặc hoa lệ trường bào đồng tử, hai tay dâng một cái màu đen quyền trực, hướng về Tổng Diêm Quân bên này chậm rãi đi tới.

“Bạch Phượng, người cầm quyền trực, tìm tới Bạch Vô Thường, để hắn tới gặp ta! !”

Tổng Diêm Quân thản nhiên nói.

“Vâng, Diêm Quân!”

Bạch Phượng tâm lắng, trực tiếp điềm đầu.

Đi ra phía trước, hai tay cung kính đem quyền trực tiếp trong tay.

Quyền trực này là một loại khế ước quyền trực.

Lấy máu tươi, tính danh, hai loại kíp nổ dung hợp, mới có thể phát huy tác dụng.

Thập đại Diêm Quân hạ Địa Phủ thành viên, mỗi người đều ký qua loại này quyền trục.

...

Vô tận sơn lâm

Bóng người chớp động.

Dương Phóng dựa theo trong óc chỉ điểm, một đường hướng về nhất khu vực phía nam cuồn vút đi.

Nặng Trọng Sơn rùng từ dưới chân của hắn vượt qua.

Càng đi nam đi, càng là có thể cảm giác được Thiên Long vực mênh mông cùng hiểm trở, sơn mạch tung hoành, vô biên vô hạn, lại có chướng khí lượn lờ, yêu thú ẩn hiện.

Tựa như một mảnh hoàn chỉnh đại thế giới.

Nếu không phải Dương Phóng có trong đầu cảm ứng chỉ dẫn, tuyệt đối sớm đã lạc đường.

Đảo mắt đã là hai ngày vượt qua.

Tại Dương Phóng cực tốc đi đường bên trong, rốt cục tại đêm nay, triệt để tiếp cận đến Ngũ Sơn thành phụ cận.

Bóng đêm càng thâm.

Minh nguyệt giữa trời, tản mát ra trắng noãn quang huy, lờ mờ có thể nhìn thấy bốn phía tầng mây có phần dày,

tinh quang ẩn nấp, chỉ còn lại có nhu hòa ánh trăng, hướng về nhân gian tản mát.

Khiến cho dưới chân đại địa đều phủ thêm một tầng trắng noãn bạc sương.

Dương Phóng giờ phút này cao cao sừng sững tại một chỗ cao ngất trên sườn núi, mày nhăn lại, một đôi ánh mắt hướng về phía trước u thâm Hắc Ám vô tận sơn lâm nhìn lại.

Đồng thời Phong luật triển khai, bên tai khí lưu gào thét, vang sào sạt.

Lắng nghe phương viên trong vòng hơn mười dặm động tĩnh.

“Ngũ Sơn thành, Ngũ Sơn thành, hoàn cảnh nơi này quả nhiên hiểm ác.”

Dương Phóng tự nói.

Ngũ Sơn thành bởi vì địa hình mà gọi tên.

Ở đây thành bốn phía, trọn vẹn năm ngọn núi lớn đứng vững, hiện ra hình khuyển hình dạng, một mực đem thành này bao khỏa, trong dãy núi có nhiều độc trùng ẩn hiện, khắp nơi đều có thể nhìn thấy một chút con rết, nhện, rắn độc, bọ cạp.

Càng là có đủ loại độc thảo.

Chẳng trách hồ Thiên Độc sơn lâu dài trấn thủ nơi đây.

Bọn hấn trấn thủ là một mặt, một phương diện khác chỉ sợ cũng là bởi vì nơi đây độc đạo tài nguyên dị thường phong phú.

Dương Phóng lần nữa nhắm hai mắt, bắt đầu tinh tế cảm ứng.

Lại qua một hồi.

Ánh mắt hần một trương, thân thể lần nữa cực tốc lướt đi.

Sưu!

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng thân thể lóe lên, cùng đêm tối hoàn mỹ dung hợp, trực tiếp rơi vào một chỗ không đáng chú ý đạo quan phía trên, ánh mắt bên trong tinh quang hiển hiện.

Tìm được!

Thứ năm khóa Thần Chủng ngay tại đạo quán này bên trong.

Ánh mắt của hần cấp tốc liếc nhìn, Phong luật triển khai, đồng thời tinh thần lực ra bên ngoài kéo dài, rất nhanh ngằm thở phào.

Đạo quán bên trong, đám người sớm đã ngủ say.

Thật sự là trời cũng giúp ta!

Vừa vặn thừa này đêm khuya đạt được Thần Chủng, thần không biết quỷ không hay!

Ngay tại Dương Phóng chuẩn bị hướng về đại điện lao đi thời điểm, bỗng nhiên, sinh ra phản ứng, dẫm chân xuống, ngạc nhiên ánh mắt đột nhiên hướng về sau lưng nồng đậm sơn lâm nhìn lại.

Từng đợt yếu ớt kinh phong tiếng thét ngay tại đạo quán bên này cấp tốc tiếp cận mà tới.

“Có người?”

Hắn chân mày hơi nhíu lại.

Như thế đêm hôm khuya khoắt, cũng có người tiến vào đạo quán?

Hắn rất nhanh không tiếp tục để ý, thân thể dung nhập đêm tối, chột lóe lên, tiến vào đại điện chỗ sâu, trực tiếp núp ở pho tượng hậu phương, lẳng lặng ngồi xếp bằng, bắt đầu toàn lực cảm ứng Thần Chủng...

Không quản người nào đến, tóm lại không có quan hệ gì với hắn.

Hắn mục đích chỉ có Thần Chủng.

...

Vô tận sơn lâm, dị thường nồng đậm.

Trắng noãn ánh trăng khó mà xuyên thấu, khiến cho núi rừng nội bộ đen kịt một màu.

Liên tục mấy đạo nhân ảnh đang lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị, cực tốc lướt đi, hướng về phía trước đạo quán tiếp cận mà đi, chờ đến triệt để tiếp cận đạo quán về sau, thân thể mới đột nhiên dừng lại.

Chỉ gặp hết thấy ba người.

Ở giữa nhất chính là một cái ước chừng bốn năm mươi trên dưới nam tử trung niên, sắc mặt xanh lét bên trong ổ vàng, thân thể cao gầy, bọc lấy một bộ đen nhánh trường bào, hai con mắt sáng tỏ mà sắc bén.

Hai bên trái phải, đều có một vị thân cao bất đồng lão giả đi theo.

Ánh mắt của bọn hắn quan sát tỉ mỉ, xác định không có vấn đề về sau, thân thể lần nữa xông ra, hướng về đạo quán chỗ sâu lao đi.

Ngay tại Dương Phóng khí tức nội liễm, toàn lực triệu hoán Thần Chủng thời điểm.

Bỗng nhiên, con mắt một trương, lộ ra sắc mặt khác thường.

Tiến đến rồi?

Trước đó trong rừng ba người tiến vào đại điện?

Mà lại loại trừ ba người này bên ngoài.

Thình lình còn có một đạo nhân, thân thể không cao không thấp, mặc một thân đạo bào màu xanh, dung mạo già nua, ước chừng có 170 trên dưới.

Khi nhìn đến đạo nhân này về sau, kia ước chừng bốn mươi năm mươi tuổi trên dưới nam tử trung niên, lập tức nói ngay vào điểm chính: “Lần này Ma Quân rất là tức giận, các người đáp ứng chuyện của chúng ta, hiện tại một cái cũng không có thực hiện, hai đại bản khối khai chiến là các người tuyệt hảo thời cơ, các người nếu là tiếp tục trì hoãn thời gian, Ma Quân đem triệt để tức giận!”

Đạo nhân nghe vậy, trực tiếp nhẹ nhàng nhú mày, nói: “Dựa theo ước định của chúng ta, các người nên đem chúng ta thứ cần thiết tìm tới, chúng ta mới có thể cho các người làm việc, nhưng bây giờ đồ vật nhưng cũng không tới tay.”

“Trò cươi!”

Kia bốn mươi năm mươi tuổi nam tử trung niên cươi lạnh một tiếng, nói: “Đồ vật vị trí cụ thể, chúng ta đã nói cho các người biết, là chính các người không có bản lĩnh cướp đoạt, hiện tại ngược lại oán lên chúng ta? Thiết đạo trưởng, Ma Quân để cho ta nói cho các người biết, hiện tại ngoan ngoãn làm việc, hết thầy còn có chừa chỗ thương lượng, nếu không đợi đến Ma Quân đại nhân tự mình tới, các người liền xem như muốn làm, cũng không kịp.”

“Uy hiếp ta?”

Lão đạo sắc mặt biến hóa.

“Tùy người nghĩ ra sao đi, tóm lại, ta đem Ma Quân nguyên thoại dẫn tới.”

Nam tử trung niên hừ lạnh nói.

Lão đạo ánh mắt che lấp, trong lòng cấp tốc biến ảo, nói: “Tốt, lời này ta sẽ nói cho thượng tầng, kết quả cụ thể như thế nào, các người sau ba ngày lại tới đi.”

“Còn cần ba ngày?”

Nam tử trung niên giận tím mặt, quát: “Hiện tại Ma Quân rất không kiên nhẫn, chậm nhất một ngày, nhất định phải đem đồ vật chuẩn bị kỹ càng! !”

“Đủ rồi, thanh âm to lớn như thế, coi chừng tai vách mạch rừng.”

Lão đạo quát khẽ.

“Tai vách mạch rừng?”

Nam tử trung niên lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, nói:
“Theo ta thấy là người nội tâm có tai a?”

Hắn tay áo hát lên, mang theo bên người Nhị lão, lập tức rời đi nơi đây.

Chỉ còn lại một vị lão đạo, sắc mặt âm trầm, dị thường khó coi.

Trợn vện hồi lâu.

Hắn mới hát lên tay áo, hướng về đi ra ngoài điện.

“Ma Môn? Ta nhổ vào! !”

Lão đạo hướng về nơi xa Hắc Âm hung hăng hứ một ngụm, tựa hồ đối với nam tử trung niên cực kỳ khinh thường.

Ngay tại lão đạo chuẩn bị trở về Thiên Độc sơn, đem tin tức nói cho sơn chủ thời điểm.

Bỗng nhiên!

Oanh!

Sau lưng đại điện đột nhiên đất rung núi chuyển, một chút sụp đổ.

Một vòng gần như trong suốt quỹ dị gợn sóng đột nhiên phóng lên tận trời, tại đêm tối khuếch tán, một sát na phẳng phát ban ngày tiến đến, ánh nắng xuất hiện, cho người ta một loại tâm linh cùng hồn phách bên trên áp lực thật lớn.

Tựa như một cái trong suốt cây nấm đạn bỗng nhiên bạo tạc.

Lão đạo thần sắc biến đổi, vội vàng hỡi nhiên quay đầu.

Đây là...

Thần Chủng: Nguyên Tâm 【 tâm linh khổng chế, tinh thần lổ thủng 】 .

...

Chương 379 : Sửa chữa ký ức! Trở về hiện thực!

Vô hình quang mang phóng lên tận trời, mang trận trện trong suốt gợn sóng, khiến cho không gian vụn vẹo, toàn bộ đạo quán đều tựa hồ phát sinh mơ hồ.

Tất cả đang ngủ say đạo nhân đều trong giấc mộng giật nảy mình rùng mình một cái, có một loại đột nhiên hóa thành trong suốt cảm giác.

Giống như là bị một cỗ vô hình ánh mắt chỗ thăm dò.

Trên thân không còn chút nào nữa bí mật có thể nói.

Dương Phóng kêu lên một tiếng đau đớn, nguyên bản ngồi xếp bằng thân thể, trong lúc đó lão đảo đứng dậy, tựa như nhận to lớn thống khổ, thân thể cùng viên kia trong suốt màu sắc Thần Chủng cấp tốc tương dung.

Thần Chủng: Nguyên Tâm 【 tâm linh khống chế, tinh thần lỗ thủng 】 .

Tâm linh khống chế: Khống chế người khác tâm linh, sửa chữa người khác ký ức, tinh thần chấn nhiếp, hạ bút thành văn.

Tinh thần lỗ thủng: Ở trên cao nhìn xuống, phóng đại người khác tinh thần lỗ thủng, chế tạo tinh thần sơ hở.

Hai cái tác dụng tất cả tin tức, cấp tốc tràn vào Dương Phóng trong óc.

Trong mắt của hắn lộ ra trận trện kinh ngạc quang mang.

Tinh thần loại?

Lại là tinh thần loại Thần Chủng?

Trong đầu của hắn rất nhanh chìm xuống, chỉ cảm thấy tự thân tinh thần lực như là phát sinh ” thức tỉnh “, lập tức mãnh liệt mà ra, so trước đó bạo tăng không ít.

Liên ngay cả Thái Nhất hồn quyết cũng bởi vậy nhất cử đột phá.

Đạt tới đệ tứ trọng 【 500/18000 】 .

Dù là không cần mắt thường đi xem, toàn bộ đại điện trong ngoài tất cả tình huống cũng hết thủy ánh vào trong đầu của hắn, bị tinh thần lực của hắn sở cảm ứng.

Lúc này, ngoài điện đạo nhân, cùng vừa mới rời đi không lâu nam tử trung niên ba người, tất cả đều kịp phản ứng, vội vàng hướng tàn phá trong đại điện phóng đi.

Nhất là vị kia lão đạo, nội tâm sự khiếp sợ, càng là không thể giải thích.

Đây là Thần Chủng?

Bọn hắn chỗ này ẩn tàng cứ điểm lại có Thần Chủng ẩn tàng?

Ngay tại hắn vừa mới nhào về phía đại điện sau thả, Dương Phóng cũng đã từ dung hợp sau ngắn ngủi không vừa phải khôi phục lại, thân thể lóe lên, như là mơ hồ, trong nháy mắt hướng về nơi xa lao đi.

“Người nào? Chạy đi đâu?”

Lão đạo kinh sợ hét lớn, trong hai tay bỗng nhiên huy sai ra vô số độc phấn, khí độc.

Tự thân Thiên Độc lĩnh vực cũng vận chuyển tới cực hạn.

Vô hình lục sắc lĩnh vực nhanh chóng hướng về Dương Phóng thân thể đuổi theo, ý đồ cầm cố lại Dương Phóng thân thể, những nơi đi qua, không gian như là gặp được ăn mòn.

Hết thảy đá vụn, mảnh ngói, thực vật, lá cây bắt đầu hết thảy ăn mòn, toát ra kịch độc bột khí.

Nhưng mà lĩnh vực vừa mới xông ra, liền bắt đầu tự động tiêu tán tại Dương Phóng bên ngoài thân.

Dương Phóng thân thể mơ hồ mà mờ lung, như đồng hóa vì một chỗ thần bí mà tĩnh mịch vực sâu.

Lão đạo đệ nhị Thiên Thê lĩnh vực toàn vẹn không có chút nào tác dụng.

Tất cả lĩnh vực cấp tốc tiêu tán tại Dương Phóng bên ngoài thân, xoẹt xoẹt rung động, bị tự động hấp thu, không có đưa đến mảy may tác dụng.

Dương Phóng thân thể liên hoàn lấp lóe, trong nháy mắt triệt để dung nhập Hắc Âm, không còn chút nào nữa tung tích mà theo.

Lão đạo trong lòng giật mình, lộ ra hãi nhiên.

Tại tự thân lĩnh vực bị đối phương hấp thu sát na, hẳn tiện ý biết đến song phương chênh lệch thật lớn, vội vàng cấp tốc dừng lại, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, trong lòng biến ảo.

“Thứ ba Thiên Thê?”

Đây tuyệt đối là thứ ba Thiên Thê kinh khủng tồn tại.

Mình Thiên Độc lĩnh vực mà ngay cả ảnh hưởng đối phương tư cách đều không có.

Nếu là dám tiếp tục truy kích, tuyệt đối sẽ chết được vô cùng thê thảm.

Tại lão đạo vừa mới dừng lại, sau lưng truyền đến yếu ớt động tĩnh, trước đó rời đi nam tử trung niên tổ ba người cũng nhanh chóng đuổi theo, tàn ảnh hiện lên, cấp tốc xuất hiện ở lão đạo phụ cận.

“Thần Chủng, vừa mới xuất hiện Thần Chủng?”

Nam tử trung niên kinh ngạc nói.

“Là xuất hiện Thần Chủng, bất quá đối phương thực lực đáng sợ, lão đạo lĩnh vực vừa mới kéo dài, lại bị đối phương hết thảy hấp thu, không thể tưởng tượng nổi, thật bất khả tư nghị.”

Lão đạo kia thanh âm thì ào, tựa hồ y nguyên chưa từ trong lúc khiếp sợ kịp phản ứng.

Cùng loại thủ đoạn, hắn còn chưa bao giờ thấy qua.

Đây là cỡ nào tồn tại?

“Cái gì? Người không có để lại đối phương?”

Nam tử trung niên biến sắc, nói: “Trước đó chúng ta nói chuyện, hơn phân nửa đã bị đối phương toàn bộ nghe được.”

Lão đạo cũng bỗng nhiên kịp phản ứng, trong lòng càng

kinh.

Không được!

Vừa mới sự tình nếu là tiết lộ, vô luận đối với Thiên Độc sơn, vẫn là đối phương đều có cực lớn bất lợi.

“Lão đạo lập tức trở về núi, báo cáo sơn chủ.”

Lão đạo vội vàng nói.

“Đáng chết, việc này xuất hiện tại các người Thiên Độc sơn địa đầu, các người nhất định phải cho chúng ta một cái công đạo, nhưng sự tình y nguyên làm không xong, Ma Quân sẽ không còn khách khí!”

Nam tử trung niên phần nộ nói.

“Việc này cũng không thể hoàn toàn oán chúng ta Thiên Độc sơn, là các người nhiều lần ồn ào, lão đạo đã nhắc nhở tai vách mạch rừng, là các người hết lần này tới lần khác không tin.”

Lão đạo phần nộ nói.

...

Sâu trong bóng tối.

Dương Phóng được Thần Chủng, tốc độ cực nhanh, chợt lóe lên, hướng về nơi xa cực tốc lao đi, cũng không có bất kỳ cái gì xuất thủ cùng diệt khẩu dự định.

Dù sao đối phương không rõ ràng hấn chân dung.

Cũng không biết lai lịch của hấn.

Hấn được Thần Chủng liền đi, không đáng bởi vậy đắc

tội Thiên Địch sơn hoặc cái kia thần bí Ma Môn.

Một hơi trực tiếp cuồng cướp gần nửa đêm tả hữu.

Cho đến sáng sớm hôm sau, mặt trời mọc.

Dương Phóng mới rốt cục dừng lại.

Hắn lần nữa tìm được một chỗ sơn động, chui vào trong đó, bắt đầu ngẩn ngủ nghỉ ngơi.

“Đêm nay hẳn là liền có thể chính thức trở về.”

Dương Phóng ngồi xếp bằng nơi đây, suy tư trở về sự tình, nhìn thoáng qua tay trái cổ tay.

Trở về sắp đến, hắn không định lập tức trở về thành Xuân Thu, để phòng về thời gian phát sinh những biến cố khác.

Không bây giờ ngày tạm thời ở đây bế quan.

Đợi đến lần sau sau khi trở về nặng hơn nữa trở lại thành Xuân Thu.

Thuận tiện có thể thừa này hảo hảo nghiên cứu một chút viên này 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng.

Hắn có loại trực giác, một khi đem viên này Thần Chủng cũng dung nhập 【 Tứ Vực Luân Hồi 】, thực lực của hắn tất nhiên còn muốn tiếp tục tăng vọt.

Ngoài ra cũng có thể nghiên cứu một chút ngũ đại Thần Chủng ẩn tàng công năng.

Mặc dù mỗi một cái Thần Chủng xuất thế thời điểm, hậu phương đều sẽ hiển hiện chữ viết, giới thiệu công năng.

Nhưng chỉ là kỳ chủ tranh công có thể.

Có khác một chút ẩn tàng công năng cũng có cực lớn diệu dụng.

Nếu là từng cái khai phát, tuyệt đối chỗ tốt rất nhiều.

Dương Phóng nghỉ ngơi ngắn ngủi về sau, lập tức bắt đầu ở trong sơn động ném thử.

...

Thời gian từng giờ từng phút quá khứ.

Chói mắt đã là hơn nửa ngày tả hữu.

Toàn bộ trong sơn động, khí tức hỗn loạn, tĩnh mịch khó lường, như là nổi thẳng U Minh phủ đệ, từ buổi sáng bắt đầu, mãi cho đến buổi chiều, trong sơn động hỗn loạn khí tức từ đầu đến cuối không có triệt để ngừng qua.

Từng tia từng sợi đáng sợ khí tức lan truyền ra, khiến cho sơn động phương viên bảy tám dặm khu vực đều không có chút nào sinh vật có can đảm xuất hiện.

Tất cả chim thú sâu bọ đều đang nhanh chóng rời xa.

Cũng may phương viên mấy trăm dặm đều là rừng sâu núi thẳm, ít ai lui tới, không có bất kỳ người nào xuất hiện.

Nếu không quỷ dị như vậy khí tức, đoán chừng sớm đã đem một số cao thủ đưa tới.

Mặt trời lặn hoàng hôn.

Đem sơn lâm nhuộm thành kim sắc, tầng tầng điệt đến, mệnh mông bát ngát.

Mấy cái dị thường to lớn quý dị sinh vật, trong rừng cấp tốc tiến lên.

Bọn chúng mỗi một đầu đều có cao hơn năm mét, chiều cao khoảng bảy, tám mét, thân thể hư ảo, như là trong suốt cái bóng, tứ chi chạm đất, sinh ra hai lỗ tai.

Nhìn có chút cùng loại bình thường nông gia chó săn.

Chỉ bắt quá lại so chó săn càng lớn, lại trên thân bộc lộ ra quý dị không nói lên lời khí tức.

SƯU SƯU SƯU SƯU!

Ba đầu to lớn minh cầu trong rừng một đường cuồng vọt.

Thỉnh thoảng dùng thân thân thể, dùng sức người người cái mũi, từng đôi trống rỗng con người đen nhánh hướng về bốn phương tám hướng quét tới, tựa hồ tại phân biệt phương hướng.

Tại xác nhận xong phương hướng về sau, rất nhanh lần nữa cuồng xông mà ra.

Mà tại ba đầu minh cầu về sau, thì là một vị người mặc Bạch sắc váy áo, tóc đen như mực, quanh thân lượn lờ lầy âm lãnh khí chất nữ tử thần bí.

Nàng giống như là không giống với loại kia tránh xa người ngàn dặm cao lạnh, ngược lại có loại nồng đậm người chết khí tức.

Thật giống như một bộ ngâm tại trong nước đá thi thể.

Làn da trơn nhẵn mà lạnh buốt.

ánh mắt bắn phá, thân pháp cực tốc, tại sau lưng chăm chú đi theo lấy ba đầu Minh khuyển.

Gâu! Gâu! Gâu!

Ba đầu Minh khuyển phát ra trầm thấp mà quỷ dị thanh âm, trong rừng quanh quẩn.

Nữ tử váy trắng con mắt lóe lên, thân thể đột nhiên gia tốc.

Tìm được!

...

Trong sơn động.

Dương Phóng hai mắt mở ra, nổi lên từng tia từng tia vẻ mệt mỏi, nhưng trên mặt lại lộ ra nồng đậm tiểu dung.

Thành công.

Hiện tại đã không thể được xưng là 【 Tứ Vực Luân Hồi 】 đi.

Mà là Ngũ Vực Luân Hồi!

Càng máu chốt chính là!

Có 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng gia nhập, sau này lại thi triển lĩnh vực thời điểm, liền có thể tại lĩnh vực bên trong tăng thêm một loại huyền cảnh, vô hạn phóng đại đối thủ tâm linh lỗ thủng.

Từ đó đạt tới không đánh mà thắng chi binh tình trạng.

“Thần Chủng mỗi gia tăng một cái, loại dung hợp này sau uy lực liền sẽ bạo tăng mấy lần không thôi.”

Dương Phóng tự nói.

Thật sự là chờ mong tập hợp Lục Đạo Luân Hồi vào cái ngày đó.

Ngay tại Dương Phóng mặt lộ vẻ mỉm cười, tiếp tục thể nghiệm thời điểm, bỗng nhiên lông mày khẽ nhúc nhích, nghe được nơi xa chỗ rừng sâu truyền đến quỷ dị động tĩnh.

Tại dung hợp 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng về sau, hẳn Phong luật phạm vi cũng theo đó lần nữa tăng cường.

Lắng nghe phạm vi từ trước đó hơn mười dặm biến thành hai mươi mấy dặm.

Thứ gì?

Dương Phóng lộ ra nghi hoặc, thân thể lóe lên, sát na ra hang động.

...

Gâu! Gâu! Gâu!

Quỷ dị Minh khuyến thanh âm như cũ tại từ trong rừng nhanh chóng truyền đến.

Ba đầu Minh khuyến tốc độ cũng bắt đầu đột nhiên tăng tốc.

Tựa hồ cùng trong minh minh nhân quả sinh ra liên hệ đồng dạng.

Cho dù Dương Phóng đã trước tiên rời xa hang động, nhưng này ba đầu Minh khuyến lại tại dọc theo khí tức

bám theo một đoạn, tiếp tục hướng về Dương Phóng bên kia đuôi theo.

Sau lưng đi theo nữ tử váy trắng, lập tức nhướng mày, lộ ra thanh lãnh chi sắc.

“Bạch Vô Thường đang di động?”

Thân thể của nàng cũng đột nhiên tăng nhanh, đuôi tới đằng trước.

...

Rừng chỗ sâu.

Dương Phóng thân pháp thi triển, một đường cực nhanh, muốn tạm thời tránh đi loại kia quỷ dị ba động, bất quá theo thời gian chuyển dời, thời gian dần qua lông mày của hắn nhăn lại.

“Không đúng!”

Thân thể đột nhiên dừng lại, Dương Phóng lộ ra kinh ngạc.

Loại khí tức này tựa hồ là thẳng đến lấy hắn tới.

Không quản hắn hướng phương hướng nào di động, loại nào khí tức đều đang bay nhanh tiếp cận.

Đây rõ ràng là truy tung mình?

Mắt thấy Thái Dương sắp xuống núi, Dương Phóng ánh mắt chớp động, không còn tiếp tục trước cướp, mà là quay đầu hướng về ba con Minh khuyên phương hướng nhìn lại, trực tiếp chủ động tiếp cận quá khứ.

Hắn lập tức liền sẽ lần nữa trở về, tuyệt không thể tại

sau lưng lưu lại vô hình địch nhân.

Nếu không tại hắn trở về sau trong vòng một canh giờ, có trời mới biết đối phương có thể hay không phát hiện thân thể của hắn.

Bởi vậy, nhất định phải giải quyết!

...

Thời gian không lâu.

Kim hoàng sắc rừng chỗ sâu.

Ba đầu quỷ dị Minh khuyến rốt cục cũng ngừng lại, đồng tử trũng lớn, nhe răng nhếch miệng, lỗ tai dựng thẳng lên, đang liều mạng hướng về phía trước một chỗ hư vô khu vực tiến hành chó sủa.

Gâu gâu gâu...

Từng đợt quỷ dị thanh âm không ngừng truyền ra.

Thật giống như ở trước mắt hư vô khu vực bên trong, tồn tại một đầu nhìn không thấy quỷ dị bóng người.

Sau lưng lẳng lặng theo đuôi tới nữ tử váy trắng, mày nhăn lại, ánh mắt ngưng lại, hướng về trước mắt hư vô nhìn lại.

Chuyện gì xảy ra?

Minh khuyến vì sao đột nhiên dừng lại!

Lại đối trước mắt đất trống tiến hành gào thét?

Hắn là Bạch Vô Thường đã rời đi?

Vẫn là nói Bạch Vô Thường giấu ở trong lòng đất?

Nữ tử váy trắng cẩn thận nhìn chăm chú, bỗng nhiên trên thân lĩnh vực khuếch tán, từng tia từng sợi, bốn phương tám hướng hiện ra băng lãnh hơi nước, như là đột nhiên hiện ra một mảnh mệnh môn thủy triều, hướng về phía trước quét sạch.

Nhưng mảnh này thủy triều lại cùng với hấn thủy triều bất đồng.

Như là ngâm qua vô số tử thi, từng tia từng sợi băng lãnh, oán độc, ai oán, hận ý, âm trầm, hỗn tạp tại thủy triều bên trong, khiến cho không gian đều trong nháy mắt tràn ngập một loại ô trọc khí tức.

Quản người có gì đó cổ quái, không tin người không hiện thân.

Nữ tử váy trắng ánh mắt băng lãnh, lợi dụng tự thân lĩnh vực đang nhanh chóng xung kích.

Nhưng mà lĩnh vực của nàng mới vừa vặn hiển hiện.

Bỗng nhiên, đột nhiên xảy ra dị biến.

Oanh!

Vô tận đen nhánh nhanh chóng từ bốn phương tám hướng hướng về thân thể của nàng bao khóa mà đến, trùng trùng điệp điệp, vụn và vụn vụn, tràn ngập thần bí không biết mệnh môn khí tức, lập tức đưa nàng thân thể bao trùm ở bên trong.

Nữ tử váy trắng biến sắc, trong nháy mắt cảm thấy được bên người hoàn cảnh cấp tốc cải biến.

Một sát na, rừng rậm biến mất, minh cầu biến mất, thiên

địa biến mất.

Thân thể của mình trực tiếp xuất hiện một cái vô cùng Hắc Ám vững bền con đường bên trong.

Trước mắt hắc vụ quán, mông lung, thần bí không biết, tràn ngập một cỗ Hắc Ám, ô trọc, vĩnh viễn không thấy đáy khí tức.

Chỉ có một đầu gập ghềnh uốn lượn vững bền đường nhỏ nổi thẳng phương xa, thần bí khó lường.

Nữ tử váy trắng trong lòng giật mình, dưới thân thể ý thức rút lui, nhưng rất nhanh ý thức được cái gì, vội vàng ngừng lại thân thể, không dám lần nữa rút lui.

Đây là...

Lĩnh vực?

Mình sa vào đến người khác lĩnh vực bên trong?

Mà lại đối phương lĩnh vực dễ như trở bàn tay tựu xuyên thấu tự thân lĩnh vực?

Cái này sao có thể?

“Huyền cảnh, khẳng định đều là huyền cảnh.”

Nữ tử váy trắng cấp tốc tỉnh táo lại, băng lãnh ánh mắt hướng về nhìn bốn phía, toàn thân trên dưới lần nữa hiện ra một cỗ khó tả băng lãnh hơi nước, từng tia từng tia oán độc cùng ô trọc khí tức trực tiếp từ thân thể của nàng khuếch tán mà ra.

“Cút ra đây!”

Nàng Bạch sắc tú cầu giày hướng về trên mặt đất giẫm

một cái.

Oanh!

Lĩnh vực khuếch tán, tiếp tục hướng về bốn phía quét ngang, ý đồ xé mở nơi này Hắc Âm, đem hết thầy hồi phục nguyên điểm.

Nhưng mà cùng trước đó đồng dạng.

Lĩnh vực của nàng vừa mới khuếch tán, liền tự động biến mất, giống như là hai bên vô biên trong hắc vụ tồn tại cái gì quý dị ăn thịt người ác thú, đưa nàng lĩnh vực hết thầy thôn phệ, khó mà phát huy hiệu quả.

Nữ tử váy trắng thần sắc lại kinh.

Đây rốt cuộc là tồn tại gì?

Có thể thôn phệ lĩnh vực?

Không phải ảo giác?

Nàng quát lạnh một tiếng, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một ngưng băng lãnh tế kiếm, huy động lên đến, trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc cắt chém mà đi.

Từng đạo kinh khủng kiếm quang lít nha lít nhít, như là mạng nhện, không ngừng hiển hiện.

Nhưng cùng vừa mới đồng dạng.

Tất cả kiếm quang hiển hiện về sau, đều lần nữa biến mất, bị hai bên lẫn lộn hắc vụ hấp thu.

Hết thầy công kích đều không có chút nào hiệu quả!

Nữ tử váy trắng triệt để thay đổi thân sắc.

Bỗng nhiên sắc mặt nàng biến đổi, thân pháp thi triển, sát na biến mất, sau một khắc xuất hiện tại một phương hướng khác, lật bàn tay một cái, xuất hiện một ngậm vết rỉ pha tạp cổ quái đao bổ củi.

Cái này miệng đao bổ củi dài ước chừng nửa thước, cực kỳ cổ lão, nhan sắc hiện ra đỏ sậm chi sắc, phía trên rỉ sắt dày đặc, có một loại khó tả âm lãnh khí tức, băng lãnh nhiếp hồn.

Mới vừa xuất hiện, liền khiến cho bốn phía hắc vụ bắt đầu phát sinh hỗn loạn.

“A.”

Âm thầm Dương Phóng trực tiếp phát ra một đạo nhẹ kêu.

Cái này miệng cổ quái đao bổ củi, ngay cả hắc vụ đều có một loại phía sau lưng đột nhiên đứng vững cảm giác.

Giống như là tràn ngập không rõ.

Nữ tử váy trắng lộ ra một vòng cười lạnh, đột nhiên thôi động lên cổ quái đao bổ củi.

Đao bổ củi bên trên từng mảnh từng mảnh màu đỏ sậm vết rỉ lúc này cấp tốc bay ra, lít nha lít nhít, biến thành từng mảnh từng mảnh nhỏ xíu điểm sáng, hướng về bốn phương tám hướng kích xạ mà đi.

Một sát na, bốn phía hắc vụ bắt đầu lẫn lộn kịch liệt hơn.

Những này cổ quái rỉ sắt cực kỳ đáng sợ.

Mỗi một phiến đều mang theo khó tả âm lãnh.

Lít nha lít nhít, tựa hồ có thể đem không gian đều cho hòa tan, trong không khí thậm chí truyền đến trện trện thể lương tiếng quỷ khóc, mơ hồ có từng mảnh từng mảnh quỷ ảnh tại hiển hiện.

Tựa hồ mỗi một phiến rỉ sắt hậu phương đều có một đạo ẩn tàng quỷ ảnh, băng lãnh, âm trầm, oán độc, không rõ.

Nhưng mà theo thời gian chuyển dời.

Trước mắt hết thảy rất nhanh lần nữa đã bình định xuống dưới.

Tất cả rỉ sắt tất cả đều tự động biến mất, chính như nữ tử váy trắng trước đó lĩnh vực đồng dạng.

Nàng trong lòng trầm xuống, cầm thật chặt đao bồ cùi, hướng về bốn phương tám hướng vòng quét mà đi.

“Lén lén lút lút, cút ra đây!”

Giọng nói của nàng băng lãnh, thốt lên quát khế.

Trước mắt hắc vụ bắt đầu lần nữa lăn lộn, giống như là thủy triều, dần dần hướng về hai bên tán đi.

Nữ tử váy trắng ánh mắt trong nháy mắt bắn phá mà đi, đồng tử có chút co rụt lại, trên thân toàn bộ tinh thần đề phòng.

Chỉ gặp theo hắc vụ tán đi, trước mắt xuất hiện một trượng không lớn bàn đá.

Trước bàn đá, một bóng người lẳng lặng ngồi ngay ngắn, sắc mặt bình tĩnh, cầm trong tay quân cờ, đang chậm rãi hướng về bàn đá rơi đi.

người mặc áo bào xám, vai cồng khô ngô.

Đầu đầy mái tóc đen dài.

Bàn tay dị thường trắng nõn.

“Ta tựa hồ gặp qua người ở nơi nào a?”

Dương Phóng trong miệng lộ ra từng tia từng tia tiểu dung, một bên lẳng lẳng đánh cờ vây, một bên đem ánh mắt hướng về nữ tử váy trắng nhìn tới.

“Bạch Vô Thường!”

Nữ tử váy trắng trong lòng kinh chấn, không thể tưởng tượng nổi, chăm chú nhìn về phía Dương Phóng.

Vừa mới đây hết thầy đều là Bạch Vô Thường đang giữ trò?

Thực lực của hắn không ngờ đạt tới đáng sợ như thế tình trạng?

Cái này sao có thể?

Bỗng nhiên, bàn tay nàng lật một cái, sát na xuất hiện một cái màu đen quyền trục, âm trầm băng lãnh, phía trên hiển hiện vô số kỳ dị hoa văn, lít nha lít nhít, như là mạng nhện tung hoành.

Nàng một tay nắm chặt đao bổ củi, một tay thôi động quyền trục, lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, nói: “Dương Đạo, ta tìm người khắp nơi, người thế mà còn dám chủ động xuất hiện? Quý xuống đến! !”

Trong miệng nàng đột nhiên quát chói tai.

“Ừm?”

Dương Phóng động tác dừng lại, lông mày chăm chú nhíu chung một chỗ, theo bản năng cảm giác được trong óc truyền đến trận trận mê muội cảm giác.

Thật giống như mình cùng kia quyền trục ở giữa tồn tại một loại nào đó quỹ dị liên hệ.

Khế ước quyền trục?

Trong mắt của hắn lộ ra từng tia từng tia kinh ngạc.

Mình dùng chính là giả danh, quyền trục này thế mà y nguyên có thể ảnh hưởng đến mình?

Nhưng rất nhanh Dương Phóng kịp phản ứng.

Là máu!

Chính mình lúc trước là dùng máu viết danh tự, cho nên dù là dùng giả danh, quyền trục này y nguyên có thể phát huy ra nhất định tác dụng.

Dương Phóng không khỏi vượt vượt huyết Thái Dương, cố gắng bình phục trong đầu mê muội, thốt lên nói ra: “Có chút ý tứ, khó trách ta cảm thấy người rất là nhìn quen mắt, thế mà cũng là Địa Phủ thành viên, người là Diêm Quân phái tới a? Hắn là có cái gì chuyện quan trọng hay sao?”

“Dương Đạo, Diêm Quân để cho ta tới tìm người, đi theo ta trở về một chuyến.”

Nữ tử váy trắng lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, trong lòng lại thầm giật mình.

Khế ước này quyền trục thế mà không ảnh hưởng được Dương Phóng?

Hắn thế mà không có quỳ xuống?

Làm sao có thể?

“Trở về một chuyến? Cái này chỉ sợ không được, ta phụng mệnh ra nội ứng, lúc này trở về, sợ rằng sẽ thất bại trong gang tấc.”

Dương Phóng đáp lại.

“Dương Đạo, hắn là người dám vi phạm Diêm Quân mệnh lệnh?”

Nữ tử váy trắng âm thanh lạnh lùng nói.

“Ta cũng không dám, ta chỉ là vì đại cục suy nghĩ mà thôi.”

Dương Phóng tiếp tục đáp lại, nói: “Diêm Quân để cho ta trở về, không phải là có cái gì chuyện quan trọng hay sao?”

“Diêm Quân tìm người tự có Diêm Quân an bài, cái này không nên là người hỏi, Dương Đạo, người quỳ xuống cho ta!”

Nữ tử váy trắng lần nữa thốt lên quát chói tai.

Oanh!

Trong tay chân khí toàn lực mà tràn vào quyền trục, đem quyền trục toàn diện khôi phục, ý đồ mượn nhờ khế ước lực lượng, đem Dương Phóng chế trụ.

Dương Phóng lập tức cảm thấy nồng đậm hơn mê muội, thân thể bên trong không ngừng truyền đến cảm giác không khỏe, tiếp tục xoa hai bên huyệt Thái Dương, mở

miệng nói ra: “Nữ nhân thật sự là phiền phức, xem ra muốn cùng người thật dễ nói chuyện là không thể nào.”

Ông!

Một nháy mắt, bốn phía Không Gian Tĩnh Chỉ.

Từng khúc ngưng kết.

Giống như là hóa thành tường đồng vách sắt.

Nữ tử váy trắng thần sắc biến đổi, bỗng nhiên thi triển thân pháp, cấp tốc né tránh, đồng thời toàn lực thôi động trong tay đao bồ cùi, bắn ra từng đao quỷ dị màu đen đao khí, tràn ngập nồng đậm âm u cùng ô trọc, trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng cuồng quét mà đi.

Từng đợt trầm thấp mà kinh khủng oanh minh không ngừng phát ra.

Dương Phóng chỗ giam cầm không gian, thế mà thật bị nàng cấp tốc bỏ ra.

Khó mà định trụ thân thể của nàng.

Loại kia quỷ dị đao bồ cùi bên trong có một loại âm tà lực lượng, không giống như là bình thường binh khí, liền như là một cái quỷ dị sinh mạng thể đồng dạng.

Nhất là phía trên chất lỏng màu đỏ sẫm, hư hư thực thực là viễn cổ thần linh huyết dịch, lây dính viễn cổ thần linh tàn hồn, khiến cho nàng nơi đó không bị bất kỳ lực lượng nào ảnh hưởng.

Nhưng rất nhanh, nữ tử váy trắng sắc mặt kinh biến.

Theo nàng di động, bốn cái vô cùng quỷ dị vòng xoáy đột nhiên nổi lên, lập tức tuân hướng nàng thân thể,

phân biệt chụp trúng vào nòng tả hữu hai tay cùng hai cái chân chường, đưa nòng thân thể trực tiếp mang lẳng không bay lên.

Nữ tử váy trắng trong lòng hoảng hốt, vội vàng toàn lực giãy dụa, nhưng lại căn bản vô dụng, rất nhanh mất đi đối thân thể chường khổng.

Cho dù là tay cầm đao bồ củi, giờ phút này cũng mất tác dụng.

Tay trái đao bồ củi bị một cái vòng xoáy màu đen cuốn trúng, bên trong không ngừng truyền đến kinh khủng hấp lực, đem đao bồ củi bên trong lực lượng liên tục không ngừng kéo hướng về phía vòng xoáy bên trong.

A!

Nữ tử váy trắng trong miệng phát ra từng đợt thê thảm kêu to, rốt cuộc không chịu nổi.

Tay trái đao bồ củi cùng tay phải quyền trực trực tiếp tuột tay mà đi, bị hai cái vòng xoáy phân biệt thôn phệ, liên đới bàn tay của nàng đều trong khoảnh khắc bị vòng xoáy xoắn nát, hóa thành huyết vụ.

“Xong rồi.”

Dương Phóng mỉm cười, lật bàn tay một cái, màu đen quyền trực cùng cổ quái đao bồ củi, tất cả đều xuất hiện ở trong tay của hắn, nói: ” khế ước quyền trực, đa tạ ngươi vì ta đưa tới vật này, khiến cho ta có thể giải quyết hậu hoạn, hơn nữa còn nhiều một ngậm cổ quái đao bồ củi, thực sự để bản tọa không biết nên như thế nào cảm ơn ngươi.”

“Dương Đạo, ngươi một mực tại ẩn giấu thực lực? Ngươi dám cùng Diêm Quân là địch?”

Nữ tử váy trắng kinh hoảng kêu to, ngoài mạnh trong yếu.

“Chật chạt, đừng ồn ào, ồn ào, coi như không làm người ta yêu thích.”

Dương Phóng khẽ cười nói: “Yên tâm, ta cũng sẽ không giết ngươi, không chỉ có sẽ không giết ngươi, ngược lại sẽ thả ngươi trở về.”

“Ngươi. . . ngươi sẽ còn thả ta trở về? Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?”

Nữ tử váy trắng kinh thanh hỏi, giống như là hoài nghi mình nghe lầm.

“Đơn giản, từ đó về sau, hiệu trung với ta, thay ta nội ứng tại Diêm Quân bên ngươi.”

Dương Phóng nhàn nhạt mở miệng.

“Tốt, ta có thể đáp ứng ngươi!”

Nữ tử váy trắng vội vàng mở miệng.

Chuẩn bị trước mưu cầu thoát thân.

Dương Phóng giống như cười mà không phải cười, nói: “Ngươi sẽ không coi là, đơn giản một câu, ta liền sẽ tin tưởng a? Để cho an toàn, ta chỉ có thể sửa chữa trí nhớ của ngươi!”

Oanh!

Hai con mắt bên trong đột nhiên hiện ra trong suốt quang mang, lập tức nhiếp trúng nữ tử váy trắng hai mắt.

Nữ tử váy trắng sắc mặt ngẩn ngơ, trong nháy mắt trở nên ngơ ngơ ngác ngác, toàn bộ trong đầu toàn bộ trống không.

Dương Phóng không khỏi có chút suy tư.

Làm như thế nào sửa chữa cho thỏa đáng?

Nhất định phải đem cổ sự trở nên viên mãn mới được.

Nếu không lấy Tống Diêm Quân xảo trá, chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ phát hiện dị thường.

“Có.”

Dương Phóng con mắt lóe lên, lập tức tinh thần tập trung, khống chế 【Thần Chủng】 Nguyên Tâm, tại nữ tử váy trắng trong óc bắt đầu xóa cắt giảm giảm.

Đầu tiên đem nàng đối Tống Diêm Quân tuyệt đối trung thành trực tiếp cắt giảm một nửa, sau đó đối nàng đủ loại tao ngộ cũng tiến hành thêm mắm thêm muối...

Từng đợt nồng đậm lực lượng tinh thần liên tục không ngừng hướng về nữ tử váy trắng trong óc mà đi, khiến cho tinh thần của nàng biến cả sôi trào mãnh liệt, như là xuất hiện vô tận sóng lớn

Nữ tử váy trắng ngơ ngơ ngác ngác, não hải oanh minh, đang kéo dài bảy tám phút về sau liền không thể kiên trì được nữa, trực tiếp bất tỉnh đi.

...

Sau nửa canh giờ.

Vô biên sơn lâm, lá rụng Tiêu Tiêu.

Ba đầu Minh khuyển đã sớm bị Bạch Băng thu hồi.

Nàng thần sắc cung kính, một thân trắng nõn váy dài, dung nhan thanh tú, cung kính sùng sững tại Dương Phóng không xa.

Dương Phóng một bên lặng lẽ đánh giá Bạch Băng thân thể, một bên thuận miệng dùng ngôn ngữ tiến hành thử dò xét.

Đương cảm thấy được Bạch Băng ngữ khí, ngôn từ không có bất kỳ cái gì dị thường về sau, lúc này mới ngậm thở phào, lộ ra từng tia từng tia mỉm cười.

“Cho nên nói, lần này Tống Diêm Quân để ngươi đến chủ yếu là bởi vì bắt đầu hoài nghi ta rồi?”

Dương Phóng thốt lên hỏi thăm.

“Đúng vậy chủ nhân, Tống Diêm Quân khiến thuộc hạ vận dụng Minh khuyển tìm kiếm, phát hiện chủ nhân cùng Thánh Minh liên hệ tung tích, đồng thời đã đoán được là chủ nhân giết chết Hắc Vô Thường.”

Nữ tử váy trắng đáp lại.

“Dạng này a.”

Dương Phóng có chút suy tư, nói: “Vậy ngươi sau khi trở về giúp ta tròn một tròn.”

“Chủ nhân yên tâm, thuộc hạ đã có chủ ý.”

Bạch Băng nói.

“Vậy là được, đúng, ngươi cảm thấy Tống Diêm Quân thực lực như thế nào?”

Dương Phóng mỉm cười, nói: “Nghe nói thập đại Diêm Quân đều là Hắc Ám âm mai bên trong đi ra sinh vật, thật sao?”

“Đúng vậy, cái khác Diêm Quân ta không biết, nhưng là Tổng Diêm Quân xác thực cực kỳ khủng bố, ta từng gặp bản thể của hắn, tựa hồ không phải nhân loại, sinh ra bộ lông màu đỏ, cực kỳ to lớn, toàn thân trên dưới mọc đầy thô to chặm tay, mà lại Tổng Diêm Quân đã đơn giản bắt diệt đặc thù.”

Bạch Băng nói.

Dương Phóng lộ ra hồ nghi.

Đây là thứ đồ gì?

Thân thể to lớn, còn rất dài đầy chặm tay?

“Đơn giản bắt diệt đặc thù? Nói như vậy, đối phương còn không phải bắt diệt?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thuộc hạ cũng không dám khẳng định.”

Bạch Băng mở miệng.

Nàng chỉ là Tổng Diêm Quân thủ hạ rất nhiều tâm phúc một trong, mặc dù ngẫu nhiên có thể nhìn thấy Tổng Diêm Quân lộ ra bản thể, nhưng là Tổng Diêm Quân đến cùng là cảnh giới gì, nàng lại nói không ra.

Nàng chỉ biết là, đối phương lĩnh vực đã tiến một bước tiến hóa.

Diễn hóa thành 【 dị tượng 】 .

Loại cảnh giới này bình thường chỉ có 【 bất diệt cảnh 】 viễn cổ đại năng mới có thể làm đến.

Dị tượng, cao thâm mạt trắc, nội bộ đã sơ bộ ẩn chứa quy tắc chi lược, đối với tất cả lĩnh vực đều có nghiền ép tác dụng.

Không quản cái gì lĩnh vực tại dị tượng trước mặt toàn diện không phát huy được tác dụng.

Từ khi giữa thiên địa xuất hiện Hắc Âm âm mai đến nay, có thể tu thành dị tượng đã cực kỳ thừa thớt.

Nhưng Tổng Diêm Quân tuyệt đối là một trong số đó!

Bất quá hần đến cùng phải hay không bất diệt cảnh cao thủ, Bạch Băng cũng không dám xác nhận.

Có lẽ là hần được cái gì kỳ ngộ mới tu hành, ai có thể nói đến chuẩn.

“Dị tượng, dị tượng...”

Dương Phóng tự nói.

Khó trách gọi là đơn giản bất diệt đặc thù.

Lão quái này quả nhiên đáng sợ!

Mà lại ngay cả Bạch Băng cũng không biết bản thể của hần là cái gì.

Dương Phóng trước đó mới thăng lên tự tin, trong nháy mắt lần nữa tan thành mây khói.

Lấy mình bây giờ 【 Ngũ Vực Luân Hồi 】 có thể đối phó Tổng Diêm Quân dị tượng sao?

Chỉ sợ rất khó!

Trừ phi mình thật nắm vược hợp nhất, diễn hóa thành ngũ sắc thần Quang!

“Loại trừ thập đại Diêm Quân bên ngoài, trong địa phủ tựa hồ còn có Minh Đế cùng Mạnh bà a? Hai người này thực lực ta nghe nói so thập đại Diêm Quân kinh khủng hơn, bất quá, bọn hắn như là đã cường đại như thế, làm việc vì sao lại sẽ như thế lén lén lút lút, coi như quang minh chính đại xuất hiện ở trước mắt thế nhân, ai có thể làm sao bọn hắn?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thuộc hạ từng nghe Tống Diêm Quân nhắc qua, Thiên Long vược bên trong cũng không có nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy, rất nhiều đại thế lực phía sau màn, rất có thể sẽ có một ít kéo dài hơi tàn đại năng đến nay chưa chết.”

Bạch Băng mở miệng.

“Ừm?”

Dương Phóng nhíu mày.

Còn có đại năng chưa chết?

“Đã từng Sở Giang Vương, liền vô ý trêu chọc phải một cái thế lực lớn, kết quả tại đối cái kia thế lực lớn tiến hành diệt môn thời điểm, lại không nghĩ rằng cái này thế lực lớn phía sau màn, còn có một vị ngũ say không biết bao nhiêu năm viễn cổ đại năng, vị kia đại năng bị bùng tỉnh về sau, giận tím mặt, tại chỗ liền cùng Sở Giang Vương liền mạng cái đồng quy vu tận!”

Bạch Băng đáp lại.

Khá lắm!

Dương Phóng lộ ra từng tia từng tia dị sắc, trong đầu cấp tốc suy tư.

Khó trách trước đó từng Châu Uyên nhắc lên, thập đại Diêm Quân bên trong Sở Giang Vương biến mất không thấy gì nữa.

Thế mà sớm đã chết thảm!

Mà lại trên đời này thật là có viễn cổ đại năng tồn tại!

Hắn chỉ cảm thấy thế giới này phía sau màn, tựa hồ trở nên càng thêm phức tạp.

“Những này viễn cổ đại năng có thể khỏi bị Hắc Âm âm mai ảnh hưởng?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không thể, bọn hắn hiện tại chỉ có thể kéo dài hơi tàn, thậm chí những này đại năng còn có thể bảo tồn nhiều ít chiến lực đều rất làm cho người ta hoài nghi, lâu dài Hắc Âm âm mai suy yếu tác dụng, khiến cho bọn hắn thực lực sớm đã rơi xuống điểm đáy, nếu không cũng không sẽ cùng Sở Giang Vương đồng quy một tận.”

Bạch Băng giới thiệu.

“Ta nghe nói Hắc Âm âm mai chỗ sâu còn có sinh vật càng đáng sợ, điểm này, Tống Diêm Quân có hay không đề cập qua?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Hắn nghĩ tới từng tại Hắc Âm âm mai bên trong nhìn thấy một màn.

Lúc ấy vô tận huyết nhục cùng lông tóc bên trong, xuất hiện quỹ dị vòng xoáy màu đen, đem một vị 【bất diệt cảnh】 cao nhân trực tiếp cuốn đi.

Lúc ấy vòng xoáy trước khi đi thời khắc, bên trong còn ra hiện một đôi quỹ dị con người, hướng về phía bên mình nhìn tới.

Kia con người đến nay hồi tưởng, đều để trong lòng của hắn nghiêm nghị.

“Cái này ngược lại là không có.”

Bạch Băng có chút suy tư, lắc đầu nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, sau đó lật bàn tay một cái, nói: “Cái này miệng đao bổ củi người lấy về đi, phía trên mặc dù dính qua thần huyết, chẳng qua ở ta mà nói, không cần dùng.”

Hắn đem đao bổ củi ném cho Bạch Băng, để phòng sau khi trở về Tống Diêm Quân sinh ra hoài nghi.

“Vâng, chủ nhân.”

Bạch Băng gạt đầu.

Sau đó Dương Phóng lại hỏi thăm về vấn đề khác.

Bạch Băng từng cái đáp lại.

Mắt thấy trở về thời gian, sắp xuất hiện, Dương Phóng rất cục không hỏi thêm nữa.

“Người sau khi trở về thay ta tiếp tục nội ứng, thập đại

Diêm Quân bên kia nếu vẫn có tin tức khác, nhớ kỹ trước tiên thông báo ta, còn có, nếu là Tổng Diêm Quân hỏi tung tích của ta, người nhớ kỹ giúp ta tròn hoẵng, mặt khác tận lực bỏ đi Tổng Diêm Quân đối ta hoài nghi.”

Dương Phóng phân phó.

“Vâng, chủ nhân.”

“Ừm.”

Dương Phóng đáp lại một tiếng, xoay người lại, hướng về nơi xa nhẹ nhàng lao đi, bóng lưng dần dần dung nhập Hắc Ám.

Bạch Băng cũng không còn chờ lâu, lúc này quay người rời đi, cấp tốc biến mất.

...

Mười mấy phút sau.

Trước đó trong sơn động.

Dương Phóng lần nữa lẳng lặng xếp bằng ở đây, trong đầu bắt đầu cấp tốc suy tư.

Không biết Bạch Băng bên kia, có thể giúp mình ngăn trở bao lâu?

Mình bây giờ vẫn là không có đầy đủ đem ta đến đối mặt Tổng Diêm Quân!

Xem ra lần sau trở về về sau, hẳn muốn càng thêm cố gắng khai phát Thần Chủng mới được.

Tay trái cổ tay rất nhanh truyền đến trận trận khó tả nóng

bỏ, khí tức quen thuộc lần nữa hiện lên ở Dương Phóng trong lòng.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

57 giây.

...

Chương 380 : Thế giới hiện thực phát hiện! 【 tám ngàn chữ đại chương 】

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng hai mắt mở ra, ngấn ngủ thích ứng sau một lát, lập tức xếp bằng ở trên giường, bắt đầu tập trung tinh lực, cảm ứng lên thể nội 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng.

Một lát sau, trong lòng rốt cục ngấm thở phào.

【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng cũng không có vấn đề, đi theo đến hiện thực.

Giờ khắc này ở trong cơ thể của hắn, thành linh đã xuất hiện cái thứ năm quý dị điểm sáng.

Cái này điểm sáng cùng cái khác điểm sáng hoàn toàn bất đồng, hiện ra trong suốt chi sắc, không ngừng ra bên ngoài khuếch tán ra từng mảnh từng mảnh vô hình tinh thần gợn sóng.

Theo những này tinh thần gợn sóng khuếch tán mà ra, Dương Phóng chỉ cảm thấy não hải thanh minh, cảm giác nhạy cảm, dù là nhắm mắt lại bất động, trong phòng các ngõ ngách cũng tất cả đều xuất hiện tại trong đầu của hắn.

Ánh mắt của hắn lần nữa mở ra.

“Không biết tại thế giới hiện thực, Nguyên Tâm Thần Chủng có thể hay không phát huy ra sửa chữa người

khác ký ức, khống chế người khác tâm linh tác dụng.”

Dương Phóng không khỏi lộ ra từng tia từng tia chờ mong.

Nếu như tại thế giới hiện thực cũng có thể sửa chữa người khác ký ức, như vậy thì thật nghịch thiên.

Bởi vì thế giới hiện thực tồn tại vô hình công xiềng, hết thảy mọi người tại thế giới hiện thực đều sẽ bị suy yếu, liên đới lấy Thần Chủng năng lực đều sẽ yếu bớt rất nhiều, cho nên cái này 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng còn có thể giữ lại nhiều ít năng lực, Dương Phóng quả nhiên là không dám hứa chắc.

Bỗng nhiên, hắn toát ra một cái ý nghĩ.

Không bằng tìm đồ thí nghiệm một chút.

Tỉ như một chút mèo hoang, chó lang thang?

Dạng này coi như khống chế thất bại, mình cũng không trở thành nhận khá mạnh phản phê.

Dương Phóng nghĩ đến tức làm, lúc này thay quần áo khác, chậm ung dung ra ngoài phòng, hướng về phía ngoài đường đi đi đến.

Đồng thời hắn liếc nhìn điện thoại, tại quần nội đúng hạn đếm số.

Ánh mắt quét qua, rất nhanh lộ ra vẻ kinh ngạc.

Người xuyên việt quần thể lần nữa tăng lên?

Phương thị giao lưu quần nội xuất hiện lần nữa hơn ba mươi vị thành viên.

Hiện tại thành viên thành lập thành 101.

“Một cái tam tuyến tiểu thành thị liên xuất hiện nhiều như vậy người xuyên việt, đoán chừng Ma Đô, Kinh Sư xuất hiện càng nhiều.”

Dương Phóng suy tư.

Cũng không biết lần này trở về, hiện thực lại có cái gì quý dị biến cố.

Mà lại!

Lần trước kinh lịch Huyền Đế tộc sự tình, để trong lòng của hắn một mực có chỗ lo lắng.

Đạo quả hình thức ban đầu...

Đây rốt cuộc là thứ gì?

Trong thân thể của mình tựa hồ dùng một cỗ không vì mình biết lực lượng khổng lồ, cũng không biết là tốt là xấu.

...

Ban đêm chín giờ.

Chính là sống về đêm vừa mới bắt đầu thời điểm.

Cỗ xe, người đi đường, số lượng đông đảo, hỗn loạn cùng một chỗ.

Khắp nơi chỗ ăn chơi, ăn uống nơi chốn, tất cả đều kín người hết chỗ.

Đường Trường Đình.

Ở vào Phương thị một chỗ lã thành khu nơi hẻo lánh, trong ngày thường có nhiều chó lang thang, mèo hoang ở đây chiếm cứ, dẫn tới không thiếu chủ truyền bá, ở đây trực tiếp.

Cũng không ít lòng mang ý đồ xấu người, ở đây cố ý ngược đãi động vật, dùng cái này tranh thủ thể nhân ánh mắt.

Có quan hệ trực tiếp bây giờ đêm.

Mờ tối trong ngõ nhỏ.

Vừa vặn ở vào giám sát góc chết.

Hai cái mười tám mười chín tuổi thanh niên, một mặt nồng đậm tiểu dung, đem thức ăn cho chó đổ vào trong chậu, ngay tại hướng về cách đó không xa nhẹ nhàng kêu gọi.

“Tối, đến ăn, mau lại đây ăn.”

Nơi xa.

Một chỗ vừa mới lang thang không lâu tiểu Corgi, lông tóc lộn xộn, có dính bùn bẩn, tựa hồ đã đói bụng hai ba ngày tả hữu, nguyên bản co quắp tại một chỗ tường trong động.

Giờ phút này nghe được thức ăn cho chó tại sát trong mâm lặc lự thanh âm, vẫn là không nhìn được thò đầu ra, dùng sức khịt khịt mũi, đen nhánh sáng loáng trong ánh mắt lộ ra nồng đậm vẻ khát vọng.

Trong miệng của nó thấp giọng ô kêu một trận, thận trọng từ tường trong động đi ra, đánh bạo, hướng về kia hai vị thanh niên từng bước một đi đến.

Hai vị thanh niên nhìn thấy tiểu Corgi đi tới về sau, lập tức nụ cười trên mặt càng thêm chói lọi.

“Đến, mau tới, ba ba thương người, bên này có ăn, nhanh lên tới.”

Hai cái thanh niên một bên nhẹ giọng la lên, một bên tới lui thức ăn cho chó.

Một người trong đó càng là nắm lên thức ăn cho chó, thận trọng hướng về tiểu Corgi bên kia đã đánh qua.

Tiểu Corgi đầu tiên là kinh hãi xoay người chạy trốn, sau đó thấy không nguy hiểm về sau, lần nữa quay người trở lại, màu đen nhánh con mắt nhìn một chút hai cái thanh niên, ô ô kêu một tiếng, chậm rãi tiếp cận trên đất thức ăn cho chó.

Theo từng hạt thức ăn cho chó bị nó ăn vào trong bụng, tiểu Corgi dần dần buông lỏng cảnh giác, hướng về hai vị thanh niên càng thêm đến gần đi tới.

Kia hai cái thanh niên vẻ mặt tươi cười, tiếp tục tới lui trong chậu cái khác thức ăn cho chó, cũng đem cái chậu chủ động đẩy hướng tiểu Corgi.

Tiểu Corgi đầu tiên là thăm dò tính ăn hai cái, cảm thấy được không có bất kỳ cái gì nguy hiểm về sau, trực tiếp bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Hai cái thanh niên tám tắc lấy làm kỳ lạ.

Bên trái thanh niên nhô ra bàn tay, ôn nhu vuốt vuốt tiểu Corgi trán, sau đó theo nó sau đầu bắt đầu vuốt ve, một mực mò tới phía sau lưng.

Tiểu Corgi triệt để buông lỏng cảnh giác, phát ra ô thanh âm ô ô, lỗ tai cũng nằm xuống, tựa hồ cực kỳ hưởng thụ

lấy hết thảy trước mắt.

“Vật nhỏ, hai anh em chúng ta sau này phát tài con đường, coi như toàn bộ nhờ người.”

Bên trái thanh niên nụ cười trên mặt, dần dần trở nên tàn nhẫn, sau đó đột nhiên đè lại tiểu Corgi phần gáy, một cái tay khác trực tiếp bắt lấy nó trái chân sau, đột nhiên một tách ra.

Răng rắc!

Ngao...

Tiểu Corgi lập tức phát ra kêu thê lương thảm thiết, toàn bộ trái chân sau tại chỗ bị bẻ gãy ra, gãy xương dày đặc, máu tươi chảy xuôi, dị thường thê thảm.

Hai cái thanh niên vội vàng cấp tốc lui lại, sau đó lấy điện thoại di động ra, bắt đầu thu hình lại.

“Hiện tại người đều như thế không có ái tâm sao? Không yêu xin đừng nên tổn thương, đi ngang qua đường Trường Đình, ngẫu nhiên gặp một đầu chân gãy tiểu Corgi, ai nhẫn tâm như vậy đối đáng yêu như vậy tiểu cầu cầu cũng có thể hạ thủ được, còn có lương tâm sao...”

Bên trái thanh niên lòng đầy căm phẫn mở miệng.

Ngao ô, ngao ô, ngao ô...

Tiểu Corgi kêu thê lương thảm thiết, tràn ngập bất lực cùng hoảng sợ, trên mặt đất điên cuồng lăn lộn, muốn thoát đi, nhưng gãy mất một con chân sau, mấy lần bò lên đều lần nữa bổ nhào.

Bổ nhào về sau, nhưng lại lần nữa chạm đến vết

thương, khiến cho tiểu Corgi trong miệng kêu thảm càng
thê thảm hơn.

“Mọi người trong nhà, nhìn xem, tất cả xem một chút a,
đây đều là bị cái nào súc sinh họa hại? Ô ô ô, tiểu cầu
cầu có tội tình gì qua, tại sao muốn dạng này đối với nó,
vẫn là người sao...”

Bên trái thanh niên tiếp tục phẫn nộ kêu to.

Trực tiếp trong màn hình rất nhanh bắt đầu hội tụ nhân
khí.

Từ lúc mới bắt đầu hơn mười người, trong nháy mắt dài
đến khoảng mấy trăm người, nhân khí số lượng còn tại
không ngừng gia tăng.

Nhìn ra được, hai người này nên có chút fan hâm mộ cơ
sở, nếu không không có khả năng một chút tụ lại nhiều
như vậy nhân khí.

Cách đó không xa trạm xe buýt.

Dương Phóng không nhúc nhích, ánh mắt xuyên thấu
hơn năm trăm mét khoảng cách, đem xa xa hết thấy tất
cả đều dị thường rõ ràng xem ở trong mắt.

Thậm chí liên bình màn bên trong nhấn lại, chính mình
cũng có thể nhìn nhất thanh nhị sở.

Quả nhiên!

Ở đâu đều có buồn nôn người!

Hắn sắc mặt bất động, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn
một chút cách đó không xa giám sát, trong lòng suy tư.

Nếu như chính mình thôi động Thần Chủng 【 Nguyên

Tâm] , có thể hay không đang theo dõi trước mặt, hình thành một loại 【 làm như không thấy 】 hiệu quả?

Nói một cách khác! !

Tại tinh thần lực bao trùm dưới, mình liệu có thể làm được tại thế giới hiện thực ẩn thân?

Dù sao tại dị giới thời điểm, hắn có thể rất dễ dàng liền quay khúc người khác ánh mắt, khiến cho người khác chú ý không đến chính mình.

Bất quá cẩn thận nghĩ nghĩ, hắn vẫn là không dám mạo hiểm.

Vạn nhất bị giám sát đập tới, vậy thì phiền toái.

Nghĩ đến nơi đây, Dương Phóng điềm nhiên như không có việc gì từ những phương hướng khác lướt quanh một vòng, sức mạnh tinh thần vô hình từ mi tâm khu vực thẩm thấu mà ra, từng tia từng sợi, thần bí khó lường, như là gương nanh múa vuốt yêu ma, hướng về trong ngõ nhỏ con kia kêu thê lương thảm thiết tiểu Corgi tiếp cận quá khứ.

Hồ!

Nồng đậm tinh thần lực vắn và vắn vẹo, giống như hư không phải hư, giống như thật không phải thực, lập tức đem con kia tiểu Corgi một mực bao khóa, sau đó dọc theo tai mắt của nó miệng mũi cấp tốc hướng về trong đầu của nó chui vào.

Nguyên bản còn tại kêu thê lương thảm thiết tiểu Corgi đột nhiên dừng lại kêu thảm.

Hai con che kín sợ hãi cùng kinh hoảng con người cũng cấp tốc an bình xuống tới, con mắt trở nên thâm thúy vô

tận, giống như là vô tận vòng xoáy, sâu không thấy đáy.

Chính muốn đem linh hồn của con người đều cho hấp thu xuống dưới.

Nơi xa.

Dương Phóng sắc mặt hơi động một chút.

Tinh thần lực khống chế động vật, xem ra cũng không có bất kỳ cái gì trở ngại.

Cơ hồ vừa đối mặt, liền đem tiểu Corgi đại não khống chế lại.

Bỗng nhiên, Dương Phóng tinh thần lực lần nữa bao trùm mà ra, đem tiểu Corgi toàn bộ thân hình đều cho bao phủ, thao túng thân thể của nó trực tiếp chậm rãi từ dưới đất trôi nổi mà lên.

Trước mắt ngay tại mở trực tiếp hai cái tiểu thanh niên lập tức miệng một chút xiu mở ra, lộ ra trợn mắt hốc mồm chi sắc, thân thể đảo đảo, kém chút ngã sấp xuống.

“Năm. . ngọa tào!”

“Mẹ a, gặp quỷ!”

Hai người kinh hô một tiếng, vội vàng cấp tốc rút lui, quay người liền trốn.

Nhưng liền tại bọn hắn vừa mới muốn chạy trốn, bỗng nhiên thân thể của bọn hắn giống như là đã mất đi khống chế, trực tiếp trở nên động một cái cũng không thể động đậy.

Tiếp lấy để bọn hắn càng thêm hoảng sợ sự tình phát sinh.

Tiểu Corgi vừa mới bị bọn hán vắn gãy một đầu chân sau, giờ khắc này tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc khép lại, gãy xương tiếp tục, huyết mạch nặng ngay cả, cơ bắp một lần nữa điều chỉnh, liên đới lấy chảy ra tới máu tươi đều tại một chút xíu đảo lưu mà quay về...

Hết thấy yêu thâm mà quỷ dị.

Hai cái thanh niên chỉ cảm thấy thân thể run rẩy, não hải oanh minh, đơn giản giống như là gặp lớn lao sợ hãi sự tình, chỉ muốn liều lĩnh tiến hành kêu to.

Nhưng là giờ khắc này, bọn hán lại ngay cả miệng đều không thể động đậy một chút.

Trong nháy mắt.

Con kia tiểu Corgi chân gãy liền đã lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Màn hình điện thoại di động bên trong, nguyên bản ngay tại quan sát trực tiếp đám người, giờ phút này cũng tất cả đều phủ.

Sau đó vô số đầu nhấn lại nhao nhao bắt đầu toát ra.

“Ngọa tào, đặc hiệu?”

“Tình huống như thế nào? Dẫn chương trình đến cùng đang làm gì?”

“Tiểu Corgi làm sao mình bay lên, là đặc hiệu sao?”

“Linh khí khôi phục, ta liền biết là linh khí khôi phục!”

“Dẫn chương trình còn sống không?”

...

Tại vô số người nhả lại bên trong, để kia hai cái tiểu thanh niên càng thêm sụp đổ cùng sợ hãi sự tình phát sinh.

Chỉ gặp con kia phiêu phù ở giữa không trung tiểu Corgi đột nhiên chửi ầm lên, miệng nói tiếng người.

“Ngọa tào mẹ nó!”

Ầm! Ầm!

Nó hai cái chân sau hung hăng đạp hai cái dẫn chương trình mặt một chút, mà hậu thân thân thể bỗng nhiên hướng về nơi xa nhìn cuồng xông mà đi, biến mất trong nháy mắt tại đen nhánh trong ngõ nhỏ.

Trực tiếp trong phòng lập tức càng thêm sôi trào.

Càng nhiều lời đồn đại bắt đầu cấp tốc toát ra.

“? ? ?”

“Dẫn chương trình tại phối âm sao? Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Mẹ nó vô lương dẫn chương trình, các người đang cố ý hấp dẫn ánh mắt a?”

...

Trên mặt đất bị đạp lăn trên mặt đất hai cái thanh niên, sắc mặt trắng bệch, run lẩy bẩy, trên người mồ hôi lạnh diên cuồng tuôn ra, đơn giản giống như là mới vừa từ trong phòng tắm bò ra tới đồng dạng.

Thân thể của bọn hắn rốt cục khôi phục động đậy, trong miệng tất cả đều hoảng sợ kêu lớn lên, dọa đến cút đáai cùng ra, nước mắt biểu tung tóe, liều lĩnh hướng về nơi xa phóng đi.

“Mẹ a, có quý a!”

“Cứu mạng a, gặp được quý!”

...

Nơi xa.

Dương Phóng nhẹ nhàng bĩu môi, lộ ra khinh thường, sau đó vuốt vuốt mi tâm, cảm thấy một tia mỗi mệt.

Bất quá cái này tia mỗi mệt lại tại nhưng trong phạm vi chịu đựng, rất nhanh liền đã tan thành mây khói.

Trên mặt của hắn lộ ra trận trận mỉm cười.

Xem ra Thần Chủng 【 Nguyên Tâm 】 tại thế giới hiện thực, đối phó lên người bình thường là hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì.

Chính là không biết có thể hay không khống chế lại cái khác người xuyên việt?

Nếu không...

Tìm người thử một chút?

Ân, cùng mình quan hệ tốt hơn, biết mình nhất định ” nội tình “, chỉ có một người.

Ma Đô Diệp Huyền!

Dương Phóng có chút suy tư.

...

Hai mươi phút sau.

Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Trình Thiên Dã vừa mới an bài tốt trở về các loại công việc, sau đó tề liệt trên ghế ngồi, dài thở phào, trong đầu không bị khống chế nổi lên trước đó tại Chuyển Luân tự bên trong, lão La Hán đối với mình đám người cảnh cáo.

“Vận thế quá mạnh, vận thế quá mạnh...”

Trong miệng hắn tự nói.

Mới đầu, cũng không để ý.

Về sau lại gọi tới Nhậm Quân cùng Từ Khai, thỉnh cầu lão La Hán hỗ trợ cùng tính một lượt tính.

Kết quả tại lão La Hán coi xong về sau, lại lộ ra dị sắc.

Bởi vì mấy người vận mệnh cùng Trình Thiên Dã, đều là giai đoạn trước gặp ghềnh long đong, đến tiếp sau đột nhiên nhanh quay ngược trở lại phía trên, như là gặp được thần bí can thiệp, các loại cơ duyên cùng chỗ tốt tấp nập xuất hiện, tiến vào tầm mắt của bọn họ.

Hết thủy đều tựa hồ có người tận lực an bài.

“Hắn là từ nơi sâu xa thật sự có thứ gì đang tiến hành can thiệp?”

Trình Thiên Dã suy tư.

Tại hắn cùng Nhậm Quân, Từ Khai bọn người bàn bạc về sau phát hiện, tựa hồ cũng là tại bọn hắn bước vào

siêu phẩm về sau, vận thể mới phát sinh chuyển biến.

Chẳng lẽ cùng siêu phẩm có quan hệ?

“Bằng vào chúng ta hiện tại siêu phẩm cửa thứ nhất thực lực, tại đông đảo Lam Tinh người xuyên việt bên trong đoán chừng đã có thể tính được chân chính hàng đầu.”

Căn cứ chính thức thống kê kết quả đến xem.

Hiện tại Trung Quốc bên trong, chân chính bước vào siêu phẩm cảnh giới cũng mới không đủ hai mươi người mà thôi.

Hắn đã vừa mới cho cái khác siêu phẩm người xuyên việt gọi qua điện thoại.

Những cái kia siêu phẩm người xuyên việt phản ứng cũng cơ hồ như bọn hắn nhất trí, quả thật có thể rõ ràng cảm thấy tự thân vận thể đang nhanh chóng tăng cường.

Đủ loại chỗ tốt, gần nhất tại tập nập xuất hiện.

Để bọn hắn đều có loại không thể tin cảm giác,

Mỗi lần nơi nào đó xuất hiện cơ duyên sự tình, bọn hắn luôn có thể vừa lúc mà gặp.

Cái này không thể không khiến Trình Thiên Dã vì đó lo lắng.

Một người, hai người là như thế này, chỉ có thể nói là trùng hợp.

Nhưng khi tất cả mọi người là như thế này, vậy liền lộ ra dị thường quái dị.

Lại thêm xuyên qua sự tình, thần bí khó lường, luôn luôn có thể khiến người ta cảm giác được phía sau màn bên trong tựa hồ có một đôi ẩn hình đại thủ đang thao túng đây hết thảy.

Vì tiến một bước biết rõ, hắn đã vừa mới cho quốc tế tổ chức gọi điện thoại, muốn quốc tế tổ chức bên kia cũng thống kê một chút, nhìn xem quốc gia khác cường giả phải chăng như thế.

“Vẫn là quá yếu ớt, nếu là cường đại đến trình độ nhất định, có lẽ liền có thể kham phá đây hết thảy.”

Trình Thiên Dã tự nói.

Bỗng nhiên!

Ngoài cửa truyền đến gõ cửa thanh âm.

Lão Ngô trực tiếp vội vội vàng vàng từ bên ngoài đi vào.

“Đội trưởng, lại xảy ra chuyện, người xem một chút cái này?”

Hắn cầm một cái máy tính bảng, đem một cái mạng lưới trực tiếp màn hình ấn mở, trực tiếp giao cho Trình Thiên Dã.

Chính là mới vừa rồi hai tên tiểu thanh niên gặp phải sự tình.

“Miệng nói tiếng người?”

Trình Thiên Dã sắc mặt giật mình.

“Đúng thế.”

Lão Ngô gật đầu, mở miệng nói: “Có thể hay không lại là dị giới thần bí sinh vật? Ta đã thông tri ban ngành liên quan đang nhanh chóng tìm kiếm cái này Corgi chó!”

“Tốt, lập tức tìm tới nó, đổi cái khác lang thang động vật cũng tiến hành lưu ý!”

Trình Thiên Dã nói.

“Vâng, đội trưởng!”

Lão Ngô đáp lại.

...

Hôm sau giữa trưa.

U sâm Hắc Âm dưới mặt đất phé tích bên trong.

Mấy trăm tên cả nước đỉnh tiêm khảo cổ nhân viên, như cũ tại thận trọng dọn dẹp nơi này hết thảy.

Lại có từng đài cao dựng cụ tinh vi trong lòng đất bên trong không ngừng thăm dò cùng chui vào.

Cách nơi này không xa, thì là một thân quân trang lão lãnh đạo.

Cùng nơi đây người tổng phụ trách, Lữ Vinh.

“Lãnh đạo, đây chính là gần nhất phát hiện, trước mắt đào được một chút giáp trụ cùng vũ khí mảnh vỡ, rất khó tưởng tượng những mảnh vỡ này cư nhiên như thế cứng cỏi, lẩy hiện tại khoa học kỹ thuật, thế mà đều rất khó đánh nát.”

Bên cạnh coi là người mặc áo khoác trắng nam tử trung niên một mặt vẻ kích động, nói: “Nếu như đem những

mảnh vỡ này dung luyện, dùng để chế tạo vũ khí, sẽ có uy lực khó mà tin nổi.”

“Vẻn vẹn những mảnh vỡ này sao? Có hay không những vật khác?”

Lão lãnh đạo mặt không biểu tình, thốt lên hỏi thăm.

Đối phương cũng không biết người xuyên việt sự tình, đối diện với mấy cái này mảnh vỡ, cho nên khó tránh khỏi kích động.

“Trước mắt còn đang thăm dò bên trong, nhưng lãnh đạo yên tâm, một khi có phát hiện mới, chúng ta tất nhiên trước tiên báo cáo.”

Lữ Vinh tiếp tục mở miệng.

“Ừm, can hệ trọng đại, tuyệt đối không thể qua loa.”

Lão lãnh đạo gật đầu.

“Vâng, lãnh đạo!”

Lữ Vinh kích động nói.

Răng rắc!

Oanh!

Bỗng nhiên, một trận cực kỳ to lớn thanh âm trực tiếp từ trong lòng đất truyền ra, đất rung núi chuyển.

Tất cả mọi người đem ánh mắt cấp tốc nhìn sang.

“Mũi khoan đoạn mất, giống như lại đào được đồ vật!”

Nơi xa truyền đến một trận gào to thanh âm.

Bốn phương tám hướng đám người lúc này nhanh chóng chạy tới.

Chỉ xem thời cơ khí mũi khoan từ phía dưới đứt gãy, còn lại mũi khoan, y nguyên còn tại trong lòng đất.

“Nhanh, đem mũi khoan treo lên đến, hạ cái người đi nhìn xem là chuyện gì xảy ra?”

Lữ Vinh hét lớn.

Một đám người rất nhanh công việc lu bù lên.

Theo từng đài cao tinh vi máy móc vận hành, đứt gãy mũi khoan rất nhanh bị cần cầu lần nữa điều đi lên, sau đó có người tại hạ đi xem xét về sau, lập tức dọa đến la hoảng lên.

“Ngọa tào, có người!”

“Phía dưới có người!”

Mấy tên quân sĩ lộn nhào từ trong lòng đất leo lên.

Tất cả mọi người giật nảy cả mình.

Còn lại quân sĩ vội vàng cấp tốc cầm giới lao đến.

Ngay cả lão lãnh đạo cũng là hơi biến sắc mặt.

...

Nửa giờ sau.

Trình Thiên Dã lần nữa tiếp vào một thì điện thoại.

“Uy, lão lãnh đạo, cái gì? Đào ra một bộ cổ thi?”

Trình Thiên Dã đơn giản không dám tin.

“Đúng vậy, trước mắt đã đối cổ thi thể này làm ra sơ bộ quét hình, tạm thời không có phát hiện nguy hiểm, ngay tại đem cổ thi thể này chuyển ra, người lập tức tới!”

Lão lãnh đạo bên kia truyền đến lời nói.

“Vâng, lão lãnh đạo!”

Trình Thiên Dã vội vàng đáp lại, không thể tưởng tượng nổi.

Sau đó bắt đầu cấp tốc khởi hành.

Không chỉ có là hắn nhận được điện thoại, liên đới lấy cái khác mấy cái trọng yếu thành thị người xuyên việt người phụ trách tất cả đều nhận được điện thoại.

Trong lúc nhất thời, đám người kinh hãi, tất cả đều trước tiên khởi hành.

...

To lớn trong lòng đất.

Một bộ tóc tai bù xù, hình dung tiều tụy, mặc cực kỳ cổ lão cổ đại phục sức nam tử, bị cần câu từ trong lòng đất chậm rãi treo ra.

Tất cả mọi người lộ ra thật sâu kinh ngạc cùng không thể tưởng tượng nổi.

Thật là một cổ thi thể?

Máu chốt là, vừa mới mũi khoan chui được đầu của hắn, mũi khoan thế mà đứt đoạn rồi?

Đây là vật gì?

Huyết nhục chi khu đứt đoạn mũi khoan?

Mỗi người đều có loại ngờ ngờ ngác ngác cảm giác.

Ngay tại cần cầu chậm rãi đem nam tử kia từ lòng đất
xâu ra thời điểm, bỗng nhiên, nguyên bản không nhúc
nhích thi thể bỗng nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, dưới
thân thể ý thức động đậy một chút.

Sau đó tại mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn chăm chú,
chậm rãi mở ra hai mắt, lộ ra thật sâu mờ mịt cùng nghi
hoặc, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

“Mã Đức sát vách, rất cục. . rất cục bị ta bò vào tới.”

Hắn nói xong một câu, con mắt tối đen, lần nữa bất tỉnh
đi.

Xoạt!

Phía dưới đám người tất cả đều não hải oanh minh, lầy
làm kinh ngạc.

Còn sống?

Cỗ thi thể này còn sống?

.
. .
. . .

Hai ngày sau.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng như cũ tại tinh tế trải nghiệm lấy 【
Nguyên Tâm】 Thần Chủng biến hóa, sức mạnh tinh
thần vô hình mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, so
như thủy triều đồng dạng.

Không chỉ có thể bám vào tại nhân loại trên thân, thậm
chí còn có thể dọc theo dòng điện tiềm hành.

Đây là lần đầu thử thăm dò đem tinh thần lực thăm
dò vào đến tuyến đường bên trong, kết quả toàn bộ tinh
thần lực trực tiếp dọc theo dòng điện thoát ra ngoài
khoảng hơn mười dặm.

Phải biết dưới tình huống bình thường, tại thế giới hiện
thực tinh thần lực của hắn nhiều nhất ảnh hưởng
phương viên hai, ba dặm, kết quả mượn dòng điện thần
bí tác dụng, trực tiếp chọt tăng mấy lần không thôi.

Phát hiện này để trong lòng hắn chấn động, âm thầm
hưng phấn.

Toàn bộ Phương thị dặm mới bao nhiêu lớn?

Cộng lại cũng mới hơn mười dặm!

Nói cách khác tinh thần lực của hắn một khi bám vào
dòng điện bên trong, có thể trong khoảnh khắc tiến vào
rất nhiều người trong nhà.

Loại năng lực này đơn giản nghịch thiên!

Đương nhiên, tinh thần lực kéo dài càng xa, lực khống
chế càng là yếu ớt.

Ngay tại Dương Phóng trong phòng tiến một bước thể
ngộ thời điểm, bỗng nhiên, điện thoại di động kêu lên.

Dương Phóng trực tiếp nắm lên điện thoại nghe.

“Uy.”

“Đại sư huynh là ta, xảy ra chuyện, trước mấy ngày chính thức một đám đội khảo cổ, trong lòng đất bên trong đào ra quái vật. . một bộ còn sống cổ thi...”

Đầu bên kia điện thoại trực tiếp truyền đến Diệp Huyền gấp rút thanh âm.

Cái gì?

Dương Phóng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn vội vàng hỏi thăm tình huống cụ thể.

“Móa nó, chính thức ẩn tàng cực sâu, ta cũng là mới vừa vặn biết, sớm tại mấy tháng trước, chính thức tại một lần nổ núi hành động bên trong liên đào được một chỗ thượng cổ phế tích, cổ thi thể kia chính là tại chỗ kia thượng cổ phế tích bên trong móc ra...”

Diệp Huyền chửi nhỏ.

Nguyên bản chuyện này mức độ bảo mật cực cao, hắn cũng là hoàn toàn không biết.

Nhưng ở cổ thi phục sinh về sau, chính thức sợ áp chế không nổi hắn, lúc này mới thông tri bọn hắn mấy vị này gia nhập 【 đặc biệt hành động tiểu đội 】 thành viên.

Diệp Huyền khi biết đến tin tức về sau, trước tiên liền chạy tới.

Vốn cho rằng cái này cổ thi rất khó câu thông, lại không nghĩ rằng cái này cổ thi đơn giản cùng người nói nhiều

đồng dạng.

Bắt được người liền a a a nói không ngừng.

Diệp Huyền đã từ lúc mới bắt đầu rung động, đến quen thuộc, tiếp theo biến thành dần dần chết lặng.

Hắn hiện tại thật vất vả mới rút ra không đến, lập tức cho Dương Phóng gọi điện thoại, muốn cho Dương Phóng mời cao thủ đến xem bộ cổ thi này.

“Người bây giờ ở đâu?”

“Tại Nam Bộ quân đội, kia cổ thi bị móc ra về sau, vẫn ngốc tại đó, Đại sư huynh, nếu không người để sư tôn tới xem một chút, đúng, kia cổ thi trong miệng nâng lên một cái từ, 【 đạo quả thế giới 】, hắn nói chúng ta nơi này là 【 đạo quả thế giới 】.”

Diệp Huyền tiếp tục mở miệng, “Mà lại cái này cổ thi cùng trước đó xuất hiện quái vật bất đồng, hắn là từ dị giới sinh sinh bò qua tới, chỉ là ở giữa gặp biến cố, kém chút chết thảm, trực tiếp hôn mê vô số năm, lúc này mới bị chúng ta cho móc ra, đi, ta không nói nhiều, người tranh thủ thời gian tới...”

Hắn cúp điện thoại, lần nữa quay người trở lại, hướng về cách đó không xa một cái nghiêm mật phòng thủ gian phòng đi đến.

Gian phòng bên trong, sớm đã hiện đầy bóng người.

Đã có quân đội đại lão, lại có đỉnh cấp người xuyên việt.

Còn có rất nhiều súng ống đầy đủ thám tử.

Phía trước nhất khu vực.

Thì là một cái xếp bằng ở sắt thép trên giường lão giả, tóc tai bù xù, hình tượng không tốt, nhìn không ra cụ thể tuổi tác, giờ phút này chính ôm một đồ dưa hấu tại gặm, ăn miệng đầy nước dưa hấu.

“Không hổ là đạo quả thế giới, ta cái này một thân lực lượng cơ hồ đều bị áp chế không còn một mảnh, bất quá không quan trọng, dù sao lão nhân gia ta thuận lợi đến đây, đám kia vương bát đản đã không nguyện ý mang ta chơi, vậy ta lão nhân gia liền tận mắt tới xem một chút tốt, ha ha ha...”

Lão giả thần bí một bên gặm dưa hấu, một bên nhìn về phía trước mắt đám người, cười nói: “Bất quá các người đám người kia tư chất cũng quá kém, đây quả thật là đạo quả thế giới sao? Đạo quả thế giới người, làm sao lại dẫn sinh ra các người như vậy kỳ chênh lệch vô cùng tư chất, ai, ngay cả những cái kia ngàn năm, vạn năm khó gặp nhân kiệt đều không có, thật sự là thất vọng.”

Trong miệng hắt phun dưa hấu tử.

Phốc phốc phốc phốc!

Từng hạt dưa hấu tử như là đạn đồng dạng cấp tốc bay ra, lít nha lít nhít khảm nạm tại cứng cõi băng lãnh trên mặt đất.

“Tiền bối, ngài rốt cuộc là ai? Ngài thật là từ Thần Khư thế giới tới?”

Trình Thiên Dã khó nhịn rung động, mở miệng lần nữa.

“Thần Khư thế giới? Các người hiện tại hô chỗ nào gọi Thần Khư thế giới?”

Lão giả thần bí lộ ra kinh ngạc, sau đó lại nắm lên một con gà quay, dùng sức gặm, nói: “Thật là thơm, già hơn

ta người ta niên đại đó ăn ngon không biết gấp bao nhiêu lần, ân, lão nhân gia ta năm đó phát hiện dị thường thời điểm, thế giới kia xác thực gặp phải hủy diệt, thần linh vẫn lạc, cường giả chết hết, kinh lịch đến trước nay chưa từng có lớn Hắc Ám, bây giờ có thể được xưng là 【Thần Khư thế giới】 tựa hồ cũng cực kỳ thỏa đáng. Bất quá ta lão nhân gia hôn mê thời gian quá lâu, năm đó bị mấy cái vương bát đản phát hiện tung tích của ta, kém chút đem ta đánh chết, ta hiện tại cũng không biết thế giới kia đến cùng biến thành cái dạng gì?”

Hắn đột nhiên hướng về phía Trình Thiên Dã bọn người, nói: “Uy, thế giới kia hiện tại như thế nào?”

Trong lòng mọi người mãnh liệt, càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

“Thế giới kia trước đó tựa hồ gặp biến cố, thần linh đã toàn bộ biến mất, người mạnh nhất biến thành thánh linh.”

Nhậm Quân đáp lại.

“Thánh linh? Ha ha ha, có chút ý tứ.”

Lão giả thần bí cười ha hả.

“Tiền bối, thế giới kia thật tồn tại nguyên rủa sao? Hồn phách của chúng ta vì sao lại xuyên qua? Còn có, tại sao muốn đem chúng ta nơi này gọi là đạo quả thế giới?”

Trình Thiên Dã nắm lấy cơ hội, vội vàng hỏi thăm.

Lão giả này thần bí khó lường.

Vừa lên đến liền biết đám người có thể xuyên qua sự

tình.

Cho nên hiện tại coi như giấu diếm cũng không có tác dụng gì, không bằng thẳng thắn vài công, dùng cái này thu hoạch được càng có nhiều dùng tin tức.

“Hắc hắc hắc. . cái này cần chính các người đoán.”

Lão giả thần bí lộ ra nòng đậm tiểu dung, nắm lên trên bàn một bình CocaCola, vặn ra cái nắp trực tiếp uống, trong miệng lộ ra vẻ say mê, kinh ngạc nói: “Đây là thứ đồ gì?”

“Chậc chậc, các người đều là người đáng thương a, loại chuyện này ta xác thực biết một hai, bất quá, lão nhân gia ta cũng không dám nói lung tung, năm đó ta là thật vất vả mới bò vào, không muốn bị người khờ ròi, ta ở chỗ này hết ăn lại uống không có việc gì, nhưng nếu là hồng chuyện tốt của bọn hấn, bọn hấn khẳng định sẽ nghĩ biện pháp giết chết ta, ta cũng không dám đối địch với bọn hấn.”

Lão giả thần bí cười nói.

Đám người lần nữa lộ ra vẻ kinh ngạc.

Có ý tứ gì?

Nghe ngữ khí, tựa hồ còn dính đến cái gì vô cùng đáng sợ âm mưu?

“Tiền bối, vậy ngài có thể hay không chỉ điểm một hai?”

Lão lãnh đạo tiếp tục mở miệng.

“Các người có thể hồn xuyên dị giới, chắc hẳn dị giới sinh vật cũng có thể tiến vào các người nơi này đi?”

Lão giả thần bí mỉm cười.

“Đúng thế.”

Đám người gật đầu.

“Kỳ thật điểm này hẳn là trách ta, lúc đầu dị giới sinh vật hẳn là không qua được, đều là ta, năm đó không cẩn thận khiến cho bọn hắn phong ấn ra lỗ thủng, cho nên mới để một chút quái vật bị ngẫu nhiên truyền tống tới.”

Lão giả thần bí mở miệng, bỗng nhiên vỗ vỗ hai tay, cười nói: “Được rồi, hiện tại không nói nhiều, các người mang ta lão nhân gia trước dạo chơi đi, đối với mảnh thế giới này, lão nhân gia ta thế nhưng là hiếu kỳ gấp!”

Đám người trên mặt do dự, sau đó đem từng đôi mắt nhìn về phía lão lãnh đạo.

Lão lãnh đạo nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Đã dạng này, vậy chúng ta liền bồi tiên bối hảo hảo dạo chơi.”

Hắn hướng về bên người người ra hiệu, chuẩn bị mang vị này thần bí khó lường lão giả tại phụ cận đi dạo.

...

Nửa giờ sau.

Trình Thiên Dã thật vất vả mới dành thời gian rời đi, một mặt trầm ngưng chi sắc, cùng lão lãnh đạo lui hướng về phía nơi xa.

Cùng bọn hắn cùng một chỗ lui ra ngoài thành linh còn có Nhậm Quân, Từ Khai, Thạch Tĩnh Nghiêm, Diệp Huyền mấy người.

“Vị lão giả này thần bí khó lường, nhất định cùng dị giới

có thiên ti vạn lý liên hệ, thậm chí đối phương có thể là cái gì sống vô số năm thần linh, cho nên, tiếp xuống phải tất yếu cẩn thận ứng phó.”

Lão lãnh đạo ngữ khí ngưng trọng.

Đám người nhao nhao gật đầu, cũng cảm thấy trịnh trọng.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới thế mà gặp loại biến cố này.

“Lão lãnh đạo, kia cửa đồng lớn nơi đó còn muốn tiếp tục đào sao?”

Nhậm Quân hỏi thăm.

“Không thể, hiện tại lập tức gián đoạn, ta sẽ hướng lên phía trên hồi báo.”

Lão lãnh đạo đáp lại.

Lúc trước quyết định đào móc thanh đồng cửa lúc, hẳn chính là cực kỳ phản đối, chỉ là tán đồng người rất nhiều, thiếu số phục tùng đa số, hẳn cũng không có cách nào.

Hiện tại ra loại chuyện này, hẳn là có thể danh chính ngôn thuận tiến hành phản đối.

“Tốt!”

Đám người lần nữa gật đầu.

“Đúng rồi, còn có một chuyện.”

Lão lãnh đạo nói nhỏ: “Lần trước Trình đội trưởng hướng quốc tế tổ chức hỏi thăm vấn đề, quốc tế tổ chức

bên kia cấp ra trả lời chắc chắn, xem ra Trình đội trưởng lo lắng là chính xác, bởi vì từng cái trong quốc gia, phần lớn siêu phẩm cường giả cũng đều gặp giống như các người vấn đề, một khi bước vào siêu phẩm, vận khí của bọn hắn liền bắt đầu cấp tốc biến tốt, các loại cơ duyên sẽ liên tiếp hiển hiện, vận mệnh quý tích tựa như là ngồi lên hỏa tiễn đồng dạng.”

Siêu phẩm người xuyên việt, tại mỗi một quốc gia đều cực kỳ hiếm thấy.

Cho dù là nước Mỹ, siêu phẩm người xuyên việt cũng mới mười tám mười chín người mà thôi.

Cái gì?

Đám người lộ ra sắc mặt khác thường.

Nhất là Diệp Huyền, càng là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Hắn vốn cho là loại biến cố này chỉ có hắn tự thân xuất hiện.

Nghĩ không ra những người khác cũng là như thế?

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Nhậm Quân ngữ khí thì thào.

“Ta xem xét tỉ mỉ qua quốc tế tổ chức cho ra số liệu, tựa hồ càng là cường đại cường giả, vận khí càng tốt, siêu phẩm cửa thứ hai đạt được chỗ tốt so siêu phẩm cửa thứ nhất, mạnh hơn mấy lần tả hữu.”

Lão lãnh đạo nói.

“Thật chẳng lẽ có âm mưu?”

Diệp Huyền nhú mày, càng thêm cảm thấy bất an.

Hắn cảm thấy đến lập tức lần nữa liên lạc một chút Dương Phóng, để Dương Phóng mời được vị kia thần bí khó lường sư tôn, hoặc là mời được Thiên Thần tổ chức những cao nhân khác tới.

Có lẽ bọn hắn sẽ có phát hiện gì.

Bằng không loại này vô hình nguy cơ, thực sự làm cho lòng người bên trong bất an.

Lão lãnh đạo cũng không tiếp tục nhiều lời, mà là rất mau đem đám người đuổi xuống dưới, để bọn hắn tiếp tục đi bồi vị kia lão giả thần bí.

Thời gian vượt qua.

Suốt cả ngày trôi qua rất nhanh.

Đi dạo một ngày tả hữu, lão giả thần bí lần nữa về tới chính thức chuẩn bị cho hắn trụ sở bên trong, vẻ mặt tươi cười, ngay tại xoát điện thoại di động thiển cận bình phong, tựa hồ phát hiện đến đại lục mới đồng dạng.

Ngay tiếp theo ăn cơm đều trở nên không tích cực.

Bóng đêm giáng lâm.

Quần tinh đầy trời.

Khắp nơi ánh đèn đem toàn bộ quân đội đều cho chiếu trong suốt.

Gian phòng bên trong.

Diệp Huyền cầm trong tay kiếm gỗ, như cũ tại diễn luyện

lấy lần trước Dương Phóng truyền lại kiếm pháp.

Về phần tại dị giới đạt được quyền kia thượng cổ bí tịch, hẳn hiện tại đã có loại thật không dám tu luyện cảm giác.

Không biết rõ ràng tự thân bọn người vận khí biến tốt nguyên do, thật là khiến người trong lòng bất an.

Luôn có một loại cảm giác, tựa như là bị người cưỡng chế cho ăn cơm đồng dạng.

Loại này cho ăn cơm phía sau, tất nhiên rất nhiều âm mưu.

Xoát xoát xoát!

Đột nhiên, gian phòng bên trong ánh đèn một sáng một tối, vừa đi vừa về lóe lên.

Thật giống như gặp điện áp bất ổn đồng dạng.

Một sát na lấp lóe bảy tám lần.

Diệp Huyền sắc mặt giật mình, vội vàng dừng thân thân thể, nhìn về phía bóng đèn.

Tiếp lấy trước mắt dây điện giống như là đột nhiên lửa cháy, từng mảnh từng mảnh dòng điện từ tuyến đường bên trong cấp tốc hiện lên ra, lít nha lít nhít, hội tụ vào một chỗ, phát ra lớp bóp thanh âm, trực tiếp tạo thành một đạo cao lớn dòng điện bóng người.

Đạo nhân ảnh này hoàn toàn là từ dòng điện hội tụ mà thành.

Trên dưới quanh người bành trướng lấy từng đợt nồng đậm điện áp khí tức.

Diệp Huyền trực tiếp lộ ra trợn mắt hốc mồm chi sắc.

“Trước. . trước. . tiền bối...”

Hắn đơn giản không dám tin.

Vị kia Tiêu tiền bối trực tiếp dùng loại phương thức này hiện thân?

Đây là thủ đoạn gì?

Hắn tại thế giới hiện thực cũng có thể có được khổng lồ như thế vĩ lực!

“Diệp Huyền, chuyện ban ngày, Dương Phóng đều nói với ta, cổ kia cổ thi là tình huống như thế nào?”

Dương Phóng trực tiếp mở miệng hỏi thăm.

Hắn cũng không trực tiếp lấy tinh thần lực đi thăm dò quân đội, lo lắng gây nên vị kia cổ thi ứng kích phản ứng, mà là trực tiếp tinh chuẩn xuất hiện tại Diệp Huyền gian phòng.

“Tiền bối, là như vậy...”

Diệp Huyền vội vàng hướng Dương Phóng giải thích, đem ban ngày thời gian cổ thi lời nói tất cả đều cùng Dương Phóng nói một lần, sau đó lại nâng lên Trình Thiên Dã ngờ vực vô căn cứ vân vân.

“Ồ?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Tiền bối, đây có phải hay không là thật có âm mưu gì?”

Diệp Huyền vội vàng hỏi thăm.

Dương Phóng có chút suy tư.

Đạo quả thế giới!

Siêu phẩm người xuyên việt vận khí đang không ngừng biến tốt?

Cái này nghe. . quả thật có chút không thích hợp.

...

Chương 381 : Thanh đồng cửa!

Dương Phóng không nhúc nhích, thân thể cao lớn, trên dưới quanh người dòng điện bành trướng, tràn ngập thần bí mà hư ảo khí tức, giống như là một tôn cửu thiên Lôi Thần, làm cho người không cảm thấy được hấn cụ thể thần sắc.

Hắn bỗng nhiên liên tưởng tới mình đoạn đường này trưởng thành.

Tựa hồ vận khí của mình cũng không biết từ lúc nào bắt đầu đột nhiên biến tốt.

Trên đường đi đủ loại kỳ ngộ, cuối cùng sẽ lấy các loại không thể tưởng tượng nổi phương thức xuất hiện tại trước mắt của mình.

Hiện tại xem ra, cái khác siêu phẩm người xuyên việt cũng là như thế.

Hắn là đây là. . cùng thực lực có quan hệ?

Chỉ cần đạt tới trình độ nhất định liền sẽ như thế?

Hoặc là nguyên nhân khác?

“Diệp Huyền, thực không dám giấu giếm, vận may như thế này biến tốt sự tình, bản tọa cũng xác thực có chỗ phát giác, không chỉ có là bản tọa, Thiên Thần tổ chức những người khác cũng từng cái như thế.”

Dương Phóng nhẹ giọng mở miệng, thanh âm tinh chuẩn tiến vào Diệp Huyền não hải, không có khuếch tán ra mấy may, nói: “Thiên Thần tổ chức thành viên, so

cái khác người xuyên việt đều mạnh hơn ra một đoạn, cũng là thuộc về sớm hơn thăm dò thế giới khác một đám người, từ vừa mới bắt đầu, chúng ta liền phát hiện điểm này, chỉ bất quá cho tới bây giờ chúng ta cũng không thể tìm ra cụ thể nguyên do.”

Dương Phóng bắt đầu thỏa thích lắc lư.

Trong đầu của hắn lần nữa nghĩ tới một chuyện.

Đạo quả hình thức ban đầu!

Lúc trước Huyền Đế tộc cái kia đạo thần ảnh, tại sao muốn nói mình là đạo quả hình thức ban đầu?

Mình là đạo quả hình thức ban đầu, Lam Tinh là đạo quả thế giới.

Cái này nghe xong cũng làm người ta cảm giác được có cái gì lớn lao liên hệ.

Liền như là một cái sắp bị người hái trái cây đồng dạng.

“Ngay cả tiên bối cũng không biết?”

Diệp Huyền giật mình nói.

“Đúng vậy, dị giới cơ mật cực kỳ đông đảo, bằng vào chúng ta lấy Thiên Thần tổ chức lực lượng, hiện tại cũng mới chỉ là thăm dò gần một nửa tả hữu.”

Dương Phóng đáp lại, nói: “Người hai ngày này tiếp tục thăm dò vị kia lão giả thần bí, nhìn xem có thể hay không từ chỗ nào đạt được càng nhiều tin tức.”

“Tốt, ta biết, đúng, tiên bối, ngài nếu không tự mình thăm dò một chút?”

Diệp Huyền hỏi thăm.

Dương Phóng có chút suy tư, nói: “Cũng tốt, thân người thân thể buông lỏng, ta bám vào trên người của người, mượn dùng thân thể của người tiến đến nhìn một chút đối phương.”

“Phụ trên người ta?”

Diệp Huyền lần nữa ngây người.

Đây là thủ đoạn gì?

Còn có thể như thế đến?

Đây là quỷ mị a?

Tại Dương Phóng nhìn chăm chú, hấn rất nhanh kiên trì gặt đầu, dần dần buông lỏng thân thể, buông lỏng tinh thần.

Soạt!

Trước mắt dòng điện bóng người trong nháy mắt tán loạn, từng tia từng sợi tinh thần chi lực sát na hướng về Diệp Huyền thân thể bao khóa mà đi, như là một mảnh ôn nhuận dòng nước ấm, trực tiếp bọc lại Diệp Huyền thân thể.

Diệp Huyền nháy nháy mắt, vội vàng mở miệng: “Tiền bối...”

“Ta ở trên thân thể người, đừng rêu rao, người đi xem một cái vị kia lão giả thần bí.”

Dương Phóng thanh âm tại Diệp Huyền não hải truyền ra.

Diệp Huyền âm thầm nghiêm nghị, lập tức gạt đầu, hướng về ngoài cửa đi tới.

“Ha ha, không tệ, cô nàng này không tệ, thực là không tồi.”

Gian phòng bên trong, tóc hoa râm, mặc một thân áo sơ mi trắng lão giả, không có chút nào bất luận cái gì hình tượng nằm nghiêng tại trên ghế sa lon, một cái tay móc lấy bàn chân, một tay cầm điện thoại, mặt mũi tràn đầy nụ cười thô bỉ, thỉnh thoảng đem móc qua bàn chân ngón tay đặt ở chóp mũi người người, sau đó tiếp lấy hướng phía dưới một cái màn hình hoạt động mà đi.

Diệp Huyền lặng lẽ xuất hiện tại vách tường một bên.

Loại này vách tường là dùng đơn mặt pha lê chế tạo mà thành.

Đứng ở bên ngoài có thể rõ ràng mà nhìn thấy nội bộ, nhưng là đứng tại nội bộ, lại không cách nào nhìn thấy bên ngoài.

Diệp Huyền giờ phút này liền đứng ở chỗ này, hướng về bên trong căn phòng lão giả nhìn lại.

“Tiền bối, ngài nhìn thấy không?”

Diệp Huyền nội tâm mở miệng.

“Thấy được.”

Dương Phóng thanh âm vang lên, mượn nhờ Diệp Huyền ánh mắt đem lão giả này dung mạo, thân thể tất cả đều ánh vào trong óc.

Trên người lão giả không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động.

Nhìn bình thường.

Giống như một cái bình thường lão giả.

Coi như dạng này một cái lão giả, trước đó thế mà ngay cả bọ cánh cam đầu đều bị đứt đoạn.

Hắn mặc dù nói mình trên người lực lượng bị toàn bộ áp chế, nhưng là cụ thể có mấy phần chân thực, ai có thể làm chuẩn.

Mà lại lão giả này chôn ở lòng đất vô số năm, thế mà còn chưa già chết.

Đây tuyệt đối là cái kinh khủng dị thường lão quái vật!

“Hắc hắc, mỹ nữ, thật là đẹp nữ a. . đạo này quả thế giới lại có loại này vật thần kỳ, lão nhân gia ta thật sự là gặp lại hận muộn...”

Lão giả thần bí vẻ mặt tươi cười, nòng đậm cười nói.

Trên điện thoại di động màn hình trực tiếp vì hắn mở ra một cái khác đại môn.

Các loại thiên cận bình phong, trực tiếp, phim truyền hình. . mỗi một dạng đều để hắn thật sâu say mê.

Quan sát nhân gian muôn màu, quan sát hoa văn tuổi tác, quan sát đầy bình phong đời, quan sát các loại dáng người, coi là thật thú vị mọc thành bụi.

“A.”

Bỗng nhiên, lão giả thần bí trực tiếp ngẩng đầu, hướng về Diệp Huyền vị trí xem ra, kinh ngạc nói: “Người nào đang nhìn trộm lão nhân gia ta?”

Diệp Huyền trong lòng run lên, vô ý thức hướng về sau rút lui.

Dương Phóng càng là ánh mắt ngưng tụ, tinh thần lực trong nháy mắt nội liễm, toàn diện ẩn tàng.

Thật quái dị lão giả!

Lão giả này ánh mắt không phải đang nhìn Diệp Huyền, mà là tại nhìn hắn!

Đối phương thế mà cách Diệp Huyền thân thể liền có thể cảm thấy được mình tồn tại, thật là không thể tưởng tượng nổi.

“Đi!”

Dương Phóng thanh âm tại Diệp Huyền não hải vang lên.

Diệp Huyền không chút nghĩ ngợi, lúc này cấp tốc rời đi.

Lão giả ánh mắt ngạc nhiên, cách vách tường, một mực hướng về Diệp Huyền thân thể nhìn lại, lẩm bẩm: “Kỳ quái, kỳ quái, rất quen thuộc thăm dò cảm giác, đây là cái gì gia hỏa? Tên nào tại rình mò lão nhân gia ta, ta lại không gây chuyện, sẽ không có người nào nhảy ra a?”

Ta hiện tại cũng không có đồ nhào bát ăn cơm của các ngươi, không cần đến nhanh như vậy liền cùng ta liều mạng a?

Lão giả kinh ngạc nhìn một hồi Diệp Huyền, sau đó lần nữa thu hồi ánh mắt, hướng về điện thoại nhìn lại, nụ cười trên mặt lần nữa biến nồng nặc lên.

“Hắc hắc...”

...

Một phương hướng khác.

Diệp Huyền một đường rời xa, thẳng đến triệt để đi xa, lúc này mới ngậm thở phào.

“Tiền bối, thế nào? Có thể nhìn ra thực lực của hấn sao?”

Diệp Huyền ở trong lòng hỏi.

“Khó mà nói, hấn có thể cảm thấy được ta tồn tại, bất quá cũng không có để cho ta cảm giác được quá lớn nguy hiểm, xem ra thế giới hiện thực đối với hấn áp chế xác thực cực lớn.”

Dương Phóng mở miệng.

Hấn còn có một câu không nói.

Đó chính là nói lão giả này tựa hồ đem mình làm những người khác?

Hấn vừa mới trong phòng tự nói, tất cả đều bị mình Phong luật chỗ nghe được.

Cũng không biết là cố ý nói cho mình nghe, vẫn là nói hấn thật không chế không nổi thanh âm tiết lộ.

Nhưng tổng hợp cân nhắc, Dương Phóng vẫn là có khuynh hướng cái sau.

Bởi vì thế giới hiện thực đối với cường giả áp chế xác thực cực lớn.

“Đúng rồi tiền bối, quân đội chỗ sâu còn có cái khác cơ

mật.”

Diệp Huyền bỗng nhiên ở trong lòng mở miệng, nói:
“Ban ngày thời điểm, ta gặp được không ít quân nhân cùng khảo cổ nhân viên từ một chỗ rừng rậm rút lui, lão giả kia tựa hồ chính là ở nơi đó bị móc ra, ngài muốn hay không đi xem một chút?”

“Ồ?”

Dương Phóng trong lòng hơi động, nói: “Hiện ra tại đó còn có người sao?”

“Có, còn có một đám quân sĩ, mấy cái khảo cổ nhân viên không có chính thức rút đi.”

Diệp Huyền mở miệng.

“Tốt, ta đi qua nhìn một chút.”

Dương Phóng đáp lại.

Tự thân tinh thần lực trong khoảnh khắc từ Diệp Huyền trong óc tràn ra ngoài, từng tia từng sợi, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

“Tiền bối?”

Diệp Huyền trong lòng lần nữa thấp hô.

Song lần này cũng rất cuộc không có bất kỳ đáp lại nào.

Trong nội tâm im ắng một mảnh, tựa hồ Dương Phóng đã triệt để rời đi.

“Tiền bối?”

Diệp Huyền lần nữa ở trong lòng la lên vài tiếng.

Xác định Dương Phóng đã triệt để đi xa, hẳn không khỏi thần sắc biến ảo, âm thầm kinh nghi.

Đây rốt cuộc là cái gì lớn lao thủ đoạn?

Quá mức yêu dị, quá mức đáng sợ!

Chân chính đến vô hình đi vô tung, so với lần trước cứu mình một mạng cái bóng đen thần bí kia còn muốn đáng sợ!

...

Bảy tám dặm bên ngoài.

Dương Phóng bản thể dung nhập một chỗ Hắc Âm bên trong, liễm tức hóa ảnh, đang nhanh chóng hướng về nơi núi rừng sâu xa mau chóng rút đi.

Nồng đậm đen nhánh chi dạ, giống như là trở thành hẳn sân nhà đồng dạng.

Tự thân khí tức hoàn mỹ liễm giấu, không có bất kỳ cái gì tiết lộ, đồng thời đem tinh thần lực hướng về nơi xa kéo dài.

Khoảng cách chỗ kia phé tích còn có mấy dặm tả hữu, hẳn liền lần nữa ngừng lại.

Sau đó 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng phát động, từng tia từng sợi tinh thần lực trực tiếp hướng về phía trước nhất một quân sĩ mạnh vọt qua. Từng đợt ôn nhuận như là sóng nước lực lượng khuếch tán mà ra.

Rất nhanh, tên kia quân sĩ trở nên ngơ ngơ ngác ngác, sắc mặt ngốc trệ, lộ ra mờ mịt, tiếp lấy một đôi mắt lầy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc

biến thành đen.

Như đồng hóa vì hai điểm quỹ dị vòng xoáy màu đen.

“Ta đi nhà cầu.”

Tên này quân sĩ quay đầu nhìn thoáng qua cách đó không xa đồng bạn, trực tiếp hướng về nơi xa đi tới.

Tên kia đồng bạn không nghi ngờ gì, như cũ tại yên lặng đứng gác.

Quân sĩ một đường tiến vào phế tích, hướng về sâu trong lòng đất đi tới.

Rất nhanh một cái to lớn mà nặng nề cổ lão thanh đồng cửa, lẳng lẳng ánh vào ” Dương Phóng ” tầm mắt.

Pha tạp môn hộ, vết rỉ điểm điểm.

Phía trên khắc dấu vô số chim thú trùng cá cùng các loại phù văn, vắn và vắn vẹo, thần bí khó lường, tràn ngập một loại tuế nguyệt cổ lão khí tức.

Ở giữa nhất hai cái chữ to, rõ ràng là 【 vĩnh trấn 】 .

“Vĩnh trấn...”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Vĩnh trấn cái gì?

Là trấn áp dị giới? Vẫn là trấn áp Lam Tinh?

Thanh đồng trong môn giấu là cái gì?

Chẳng lẽ hậu phương chính là dị giới?

Chính thức thế mà ẩn giấu đi như vậy to lớn bí mật?
Nếu không phải Diệp Huyền nhắc lên, hẳn đến nay cũng
không dám tưởng tượng?

Dương Phóng ánh mắt bỗng nhiên hướng về thanh
đồng môn hạ phương to lớn đường hầm nhìn lại.

Toàn bộ bên trong đường hầm ánh đèn lấp lóe, một mực
hướng về phía dưới kéo dài, đã sớm phủ kín tuyến
đường, đem chỗ sâu chiếu rọi tươi sáng.

Nhìn ra được, chính thức phát hiện nơi đây đã có thời
gian rất lâu.

Mà lại bọn hắn lấy đào đất cơ tiến hành qua đào đất!

Đây là muốn từ thanh đồng môn hạ phương đánh xuyên
qua quá khứ?

“Uy, người ở nơi đó làm gì? Nơi này không cho phép bất
luận kẻ nào tiếp cận, còn không lập tức rời đi?”

Bỗng nhiên, một đạo tiếng hét lớn vang lên.

Một vị người mặc sĩ quan phục sức nam tử từ nơi không
xa đi tới.

“A, tốt, ta lúc này đi.”

Tên này quân sĩ lên tiếng, đen nhánh ánh mắt rất nhanh
khôi phục như thường, trên mặt lộ ra từng tia từng tia vẻ
mờ mịt.

Ta đang làm gì?

Ta làm sao xuất hiện ở nơi này?

Vừa nhìn thấy cách đó không xa sĩ quan đi tới, sắc mặt

hắn biến đổi, vội vàng cúi đầu cấp tốc rời đi nơi này.

Sức mạnh tinh thần vô hình từng tia từng sợi, trực tiếp hướng về kia tên sĩ quan thân thể bao khóa mà đi.

Tên quan quân kia nguyên bản còn một mặt nổi giận ùng ùng, nhưng qua trong giây lát não hải ngờ ngờ ngác ngác, không nhúc nhích, con mắt cấp tốc trở nên đen nhánh.

Dương Phóng thao túng tên này sĩ quan thân thể trực tiếp hướng về thanh đồng môn hạ phương đường hầm đi xuống.

Dưới đường đi đi, kéo dài.

Một hồi lâu công phu, mới rốt cục đi vào sâu trong lòng đất.

“Không thể tưởng tượng nổi...”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên thanh đồng môn hạ phương to lớn phệ tích, trong miệng thì thào.

Mà lại!

Toàn bộ thanh đồng cửa dị thường to lớn, tựa như hai phiến Thiên Dao, từ mặt đất kéo dài đến lòng đất.

Chính thức chui được nơi này, cũng đã đình chỉ chui vào?

Dương Phóng tinh thần lực không khỏi hướng về mảnh này phệ tích quét tới, tiến hành quan sát.

Đáng tiếc, chính thức hiển nhiên đối với nơi này tiến hành qua thăm thức vơ vét.

Bây giờ còn lại cơ hồ đã không có bất luận cái gì hữu dụng chi vật.

...

Mấy ngày nay một mực tại mang hài tử, đổi mới có chút lười biếng, rất là thật có lỗi!

Hài tử hiện tại tiến vào ” tháng hai náo “, thường xuyên cả đêm không ngủ, ta cũng bị chĩnh không có tinh lực.

Cho nên hi vọng các vị lý giải!

...

Chương 382 : Lần nữa xuyên qua! ! Một chút luân hồi! ! 【 tám ngàn chữ đại chương 】

Mười mấy phút sau.

Dương Phóng tinh thần lực cuối cùng từ vị quan quân kia trong óc lần nữa tràn ra ngoài, từng tia từng sợi, như là hơi nước, biến mất không thấy gì nữa.

Vị quan quân kia ý thức rất nhanh lần nữa khôi phục lại, sắc mặt khẽ giật mình, trở nên cùng trước đó quân sĩ, lộ ra vẻ mờ mịt.

Tình huống như thế nào?

Ta làm sao xuất hiện ở nơi này?

Ta không phải ở phía trên tuần tra sao?

Hắn rung mình một cái, lập tức cảm thấy có mấy phần tà ý, lưng đều trở nên có chút lạnh sâm sâm, vội vàng lần nữa hướng về phía trên chạy tới.

Quân đội bên ngoài.

Giấu ở Hắc Ám bên trong Dương Phóng, không khỏi mở hai mắt ra, lộ ra nòng đăm về mặt mỗi, hai tay cẩn thận vuốt vuốt huyết Thái Dương.

Chính thức nội bộ, đến cùng còn ẩn tàng nhiều ít bí mật?

Bọn hắn sao dám đối thanh đồng cửa tiến hành đào

móc?

Liền không sợ đào ra một chút không thể tưởng tượng nổi biến cố?

“Gan lớn, thực sự quá mức lớn gan rồi, nếu thật là đào xuyên dị giới, chỉ sợ toàn bộ hiện thực đều sẽ lọt vào tác động đến, đến lúc đó mới thật sự là tận thế.”

Dương Phóng tự nói.

Bất quá cũng may kia phiến nặng nề thanh đồng cửa cực kỳ cổ quái.

Từ mặt đất khu vực một mực hướng xuống dọc theo mấy ngàn mét, lại y nguyên không thấy phần cuối, mặt ngoài kiên cố càng là không thể tưởng tượng nổi.

Chính thức muốn đoan thời gian đào đoan hoặc là nổ tung căn bản không có khả năng.

Cũng không biết bọn hắn trước đó thời điểm có hay không từ bên trong được cái gì đồ vật?

Dương Phóng bỗng nhiên lộ ra mỉm cười.

Hai ngày này đối với 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng lợi dụng, thật sự là càng thêm thuận thực rồi.

Lấy 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng khống chế lên người bình thường đến, coi là thật có loại giá quen liền nhẹ cảm giác.

Duy nhất không tốt chính là, khó mà bền bỉ!

Một lần nhiều nhất khống chế mười mấy phút.

Nhưng nếu là tại dị giới, thời gian này hẳn là còn có thể

lần nữa kéo dài.

Bởi vì dị giới nhưng không có nhiều như vậy áp chế, mà lại dị giới tinh thần lực khôi phục cũng nhanh.

Dương Phóng thân thể tiếp tục liễm tức hóa ảnh, cấp tốc rời đi nơi đây.

Trong nháy mắt vô tung vô ảnh.

...

Hôm sau giữa trưa.

Diệp Huyền rời đi quân đội, lần nữa hướng về Dương Phóng trụ sở chạy tới.

Tối hôm qua tại quân khu chứng kiến hết thấy, rung động thật sâu lấy nội tâm của hắn, để hắn càng thêm có thể cảm giác được vị kia Tiêu tiên bối kinh khủng cùng đáng sợ.

Trong lòng của hắn lần nữa kiên định trước đó ý nghĩ.

Vô luận như thế nào đều muốn một mực ôm lấy đầu này kim đại thối.

Chỉ cần có Tiêu tiên bối đầu này kim đại thối ở sau lưng mình, cho dù là ngày sau cùng chính thức trở mặt, hắn cũng hoàn toàn không sợ.

Tiêu tiên bối lại có thể nhẹ nhõm bám vào thân người, càng là có thể điều khiển dòng điện, hình thành dòng điện chi thể.

Loại năng lực này sao mà nghịch thiên?

Liên xem như đạn pháo đánh tới đoán chừng đều đánh

không chết hấn!

Không!

Không phải đánh không chết, mà là căn bản đánh không đến, hấn có thể tùy tiện tìm ” lãnh đạo ” một phụ, ai có thể phát hiện?

Phanh phanh phanh!

“Đại sư huynh có ở nhà không?”

Diệp Huyền tại Dương Phóng trước cửa lần nữa bắt đầu gõ cửa.

Trước mắt duy nhất có thể liên hệ đến vị kia thần bí khó lường Tiêu tiên bối người, cũng chỉ có Dương Phóng.

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng mở ra.

Dương Phóng cố ý lộ ra vẻ kinh dị, nói: “Diệp Huyền.”

Hấn lúc này chào hỏi Diệp Huyền đi vào phòng, tiện tay đóng cửa phòng, mở miệng nói: “Đúng rồi, hôm qua sư tôn vừa vặn tới tìm ta, ta quan tướng phương tin tức đều đã nói cho sư tôn, người có hay không gặp được sư tôn?”

“Ừm ân, gặp, gặp.”

Diệp Huyền gà con mổ thóc liên tục gật đầu, bỗng nhiên từ trong ngực lần nữa tay lấy ra thẻ ngân hàng, hai tay cung kính đưa cho Dương Phóng, nói: “Đại sư huynh, đây là ta đưa cho sư tôn một điểm nho nhỏ tâm ý, còn xin Đại sư huynh ngày sau có thể thay ta chuyển giao cho sư tôn.”

“Ồ?”

Dương Phóng con mắt chớp lên, tiếp nhận thẻ ngân hàng, trực tiếp bắt đầu đánh giá, lộ ra biểu tình tự tiếu phi tiếu, nói: “Vì sao chính người không đi đưa?”

“Cái này. . ha ha, kỳ thật ta chỉ là sư tôn ký danh đệ tử, tìm trong ngày rất khó nhìn thấy sư tôn chân dung.”

Diệp Huyền xấu hổ mà xấu hổ mở miệng.

Hắn cũng không phải đối phương chân chính đệ tử.

Chỉ là vì nịnh bợ cả hai quan hệ mới cố ý nói như vậy.

“Tốt a, mật mã là nhiều ít?”

Dương Phóng cười nói.

“Ba số không ba cái một.”

Diệp Huyền vội vàng đáp lại.

“Tốt, chờ ta lần sau gặp được sư tôn, sẽ chuyển giao cho sư tôn.”

Dương Phóng gật đầu.

“Đúng rồi Đại sư huynh, sư tôn ngày bình thường có thu hay không lễ, ta nhượng tùy tiện tiễn hắn cái này, có thể hay không dẫn hắn không vui.”

Diệp Huyền bỗng nhiên kịp phản ứng, thấp giọng hỏi thăm.

Cao nhân như vậy, đã không phải là dùng tiền tài để cân nhắc.

Mình vừa lên đến liền đưa một trương thẻ ngân hàng,

luôn có một loại ” tục khí ” vận vị ở bên trong.

Cũng không biết đối phương có thích hay không.

“Sẽ không, sư tôn lão nhân gia ông ta làm người hiền lành, chỉ cần là đệ tử tặng, hẳn đều sẽ vui vẻ.”

Dương Phóng mỉm cười.

Dẫn hẳn không nhanh?

Nói đùa cái gì?

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.”

Diệp Huyền mặc dù có chút hồ nghi, nhưng vẫn là lộ ra tiểu dung.

Bỗng nhiên, hẳn nhìn thấy Dương Phóng ánh mắt trông mong nhìn mình, như cùng ở tại chờ mong cái gì, lập tức kịp phản ứng, vội cúi, vội vàng từ trong ví tiền lần nữa tay lấy ra thẻ ngân hàng, mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, cung kính dị thường đưa cho Dương Phóng, cười nói: “Đại sư huynh, một điểm nho nhỏ ý tứ, còn xin lão nhân gia ngài cũng nhận lấy, mặt mã cùng trước đó đồng dạng.”

“Ha ha, Diệp sư đệ thật sự là quá khách khí, cái này khiến ta làm sao có ý tứ?”

Dương Phóng cười nói.

“Tất cả mọi người là người trong nhà, có cái gì tốt nung nung, tiểu đệ sau này còn nhiều hơn nhiều trông cậy vào Đại sư huynh, hi vọng Đại sư huynh có thể tại sư tôn trước mặt nhiều hơn nói tốt vài câu.”

Diệp Huyền cười nói.

“Dễ nói, dễ nói.”

Dương Phóng cười ha hả.

Hai người tương hỗ đạt được nhu cầu, tất cả đều dị thường vui vẻ.

“Đúng rồi Đại sư huynh, vậy ta liền không ở nơi này tiếp tục chờ lâu, quân đội bên kia còn có sự tình khác cần ta quá khú kịp thời xử lý.”

Diệp Huyền cười nói.

“Ồ? Là liên quan tới cái gì?”

Dương Phóng hiếu kỳ nói.

“Lần này trở về, lại có mới dị giới sinh vật xuất hiện, ngay tại tối hôm qua mới vừa vặn bị quân đội điều tra đến, thực lực đáng sợ, cực kỳ khó chơi, không so sánh với lần yếu, ta hiện tại là thật vất vả mới nhín chút thời gian tới.”

Diệp Huyền ngưng giọng nói.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Vậy ngươi sớm một chút đi qua đi.”

“Được.”

Diệp Huyền đáp lại, lúc này đi ra ngoài rồi đi.

Tại hấn vừa mới rời đi, Dương Phóng liền lộ ra mỉm cười, nhìn về phía trong tay hai tấm thẻ ngân hàng.

Cửa nhà không xa liền có ngân hàng, vừa vặn có thể đi ra ngoài xem xét một chút.

Dương Phóng thay đổi giày, trực tiếp chậm ung dung hướng về cư xá đi ra ngoài.

Hai tấm thẻ ngân hàng rất nhanh tra ra số dư còn lại, để hẳn lần nữa âm thầm lú lười.

Cái này Diệp Huyền, thủ bút thực sự quá lớn.

Đưa cho "sư tôn" tấm kia bên trong rõ ràng là 8888888 số dư còn lại.

Đưa cho mình tấm kia, thì là 1111111 số dư còn lại.

Như thế khoản tiền lớn, coi là thật để Dương Phóng có loại không biết nên xài như thế nào cảm giác.

Dù là hẳn tại dị giới đã nhìn quen sự kiện lớn, nhưng ở thế giới hiện thực nhưng xưa nay không có thể nghiệm qua cuộc sống của người có tiền.

Tám trăm vạn khoản tiền lớn, xài như thế nào?

Liên hỏi người xài như thế nào?

"Hảo đồ đệ a, người thật là biết hiếu kính sư phó..."

Dương Phóng trong lòng thì ào.

Lần nữa thu hồi hai tấm thẻ, rời đi nơi đây.

Dù sao hiện tại có Diệp Huyền viên này cái đình đình tại chính thức, mình sau này cũng không trở thành hai mắt đen thui.

Sau này chính thức có bất kỳ tin tức mới, mình hẳn là

đều có thể thông qua Diệp Huyền biết.

Bất quá!

Diệp Huyền nói cho cùng không phải vốn có ” trong biên chế ” nhân viên, đoán chừng dính đến một chút hạch tâm cơ mật lúc, vẫn là sẽ bị tạm thời giấu diếm.

Cho nên!

Muốn hay không lại ” thích hợp ” vun trồng mấy cái ” trong biên chế ” nhân viên?

Trong lòng của hắn không khỏi suy tư.

...

Nam Bộ quân đội.

Lão giả thần bí mặt mũi tràn đầy cười hì hì thần sắc, y nguyên như hôm qua, ngồi tại cát cơm bên trên, một bên gặm dưa hấu, một bên xoaát lấy thiền cận bình phong, thánng ngày thản thoi thản thoi, cũng không tiếp tục nguyện ý đi ra ngoài đi dạo.

Dù là hiện tại cầu hắn ra ngoài, hắn cũng tuyệt đối không chịu ở bên ngoài lãng phí mấy may thời gian,

Điện thoại nơi tay, thiên hạ ta có.

Bên trong thế giới xa so với phía ngoài còn muốn đặc sắc mấy lần.

“Tiền bối, ngài liền đại phát một chút từ bi, nói với chúng ta nói đi, tượng loại kia thần bí thanh đồng cửa, chúng ta thế giới này đến cùng có bao nhiêu cái?”

Mặc váy xếp nếp, lộ ra quá gói vớ một vị nữ tính người

xuyên việt, mặc hở hang, một mặt ” thanh thuần ” chi sắc, hai tay nắm lấy lão giả thần bí bả vai, không ngừng lay động, trong miệng nũng nịu kêu lên: “Tiền bối, van cầu ngài a, ngài hãy nói một cái đi.”

Bên ngoài gian phòng.

Thì là một đám chính thức những nhân viên khác, trông mong đứng ở nơi đó nhìn xem.

“Ai ai ai, đừng dao, đừng dao.”

Lão giả thần bí bị dao một trận choáng sữa, con mắt nhìn trừng trừng hướng địa phương không nên nhìn, trong miệng thở dài: “Lão nhân gia ta biết các người đang lo lắng cái gì, bất quá có một số việc, lão nhân gia ta hiện tại căn bản không thể nói, coi như nói, đối với các người cũng không có chỗ tốt,

Ta chỉ có thể nói cho các người biết, theo thời gian chuyển dời, các người khẳng định sẽ có càng ngày càng nhiều người tiến vào thế giới kia, mà bởi vì năm đó bị ta chế tạo ” lỗ thủng ” tại thời khắc khuếch trương, cũng sẽ có càng ngày càng nhiều dị giới sinh vật bị may mắn truyền tống tới.

Nhưng các người yên tâm, đại bộ phận dị giới sinh vật đều là không có khả năng tới, coi như đến đây, qua mấy ngày cũng sẽ bị đạo quả thế giới lần nữa bài xích ra ngoài, cho nên tổng thể mà nói, các người vẫn là an toàn.”

Hắn nhìn như nói là cho trước mắt nữ tính người xuyên việt nghe, kì thực nói là cho hơi mờ tường đối diện chính thức nhân viên nghe.

“Cái gì gọi là tổng thể mà nói, tiền bối kia có hay không biện pháp có thể để chúng ta triệt để thoát khỏi nguy cơ,

tiền bối, người ta van cầu người.”

Nữ tính người xuyên việt tiếp tục lắc quơ lão giả thần bí, thanh âm làm nững, để cho người ta toàn thân lên đỉnh.

Lão giả thần bí bị dao tả hữu lắc lư, cũng rớt cuộc không chịu nhiều lời.

Hơi mờ vách tường đối diện.

Hơn mười vị chính thức nhân viên, trầm mặc đứng thẳng.

Trợn vện quan sát hồi lâu, mới rớt cục lần nữa rời đi.

“Hiện tại càng ngày càng nhiều người xuyên việt xuất hiện, đối với tài chính gánh vác càng lúc càng lớn, đối với xã hội không ổn định cũng càng lúc càng lớn, trường kỳ như thế phong tỏa, cũng không phải gì đó chuyện tốt, mà lại, coi như quốc gia chúng ta tiếp tục phong tỏa, cái khác một chút cỡ trung tiểu quốc gia, cũng đã dẫn đầu không chịu nổi.”

Một vị lãnh đạo sắc mặt nghiêm túc, nói ra gần nhất họp tổng kết kết luận.

Phương thị, chỉ là một cái nhỏ nhỏ tam tuyến thành thị, hiện tại liền xuất hiện 101 vị người xuyên việt.

Mà cái này cũng chưa tính đã tử vong.

Những cái kia tử vong người nên có bao nhiêu?

Những thành thị khác tử vong lại hẳn là ít?

Cho nên nghĩ trường kỳ giấu diếm, đã căn bản không thực tế.

Hiện tại trên quốc tế đã có rất nhiều tiểu quốc gia, bởi vì cho người xuyên việt đặc quyền quá lớn, dẫn đến trong nước cư dân tiếng oán than dậy đất, lại thêm người xuyên việt bỏ mình, tạo thành các loại nghi kỵ, khiến cho rất nhiều nơi đều lòng người bàng hoàng.

Dù sao mỗi cách một đoạn thời gian đều có một số đông người đột nhiên đột tử, ai có thể không sợ?

Hiện tại chính thức đủ loại lý do đều dùng qua, thực sự không biết nên dùng cái gì lấy cớ để giải thích đột nhiên đột tử người.

“Bất kể như thế nào, hiện tại hẳn là vẫn chưa tới để toàn nhân loại đều biết thời điểm, một khi bùng ra, khó mà tránh khỏi khủng hoảng, tốt nhất có thể thuận theo tự nhiên, chờ đến quần chúng một chút xíu phát hiện!”

Vị thứ hai lãnh đạo nói.

“Một chút xíu phát hiện? Hiện tại quái vật sự kiện, tần suất cao như thế, trên mạng đã có rất nhiều người đều đập tới màn hình, lại thêm mạng bên ngoài truyền ra tin tức, hiện tại phần lớn người đều cảm giác được mách khóe!”

Vị thứ ba lãnh đạo nói.

“Cảm thấy là cảm thấy, chỉ cần không có đạt được chính thức chính miệng thừa nhận, phần lớn người hẳn là đều chỉ là bảo sao hay vậy mà thôi!”

Trước đó vị thứ hai lãnh đạo mở miệng.

“Kỳ thật sớm một chút bùng ra, đối với dân chúng cũng có chỗ tốt, tối thiểu gặp được quái vật sự kiện, có thể để bọn hắn có cái sớm chuẩn bị, không đến mức lâm vào bối rối.”

“Không bằng dạng này, lại cùng quốc tế tổ chức câu thông một chút, nhìn xem quốc tế tổ chức bên kia là có ý gì, nếu như toàn cầu phạm vi bên trong thật đã ẩn tàng không ở, chúng ta lại buông ra không muộn!”

“Không tệ!”

“Có thể thực hiện!”

Những người khác nhao nhao gật đầu.

...

Thời gian vượt qua.

Sau đó lại là hai ngày quá khứ.

Liên tục mấy ngày, Diệp Huyền bên kia ngược lại là không có truyền ra tin tức mới.

Lão giả thần bí bên kia cũng mỗi ngày đều đang cày điện thoại di động màn hình, cười toe toét, tháng ngày qua dị thường thanh thoi.

Về phần Dương Phóng thì giống nhau thường ngày trốn ở gian phòng tu luyện, chân không bước ra khỏi nhà, nghiên cứu thể nội Thần Chủng ảo diệu.

Cứ như vậy, đảo mắt lần nữa đến xuyên qua ngày.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây.

57 giây.

.

Thành Xuân Thu bên trong, mưa phùn như châm.

Mê mê mang mang, vì thiên địa ở giữa gia tăng một vòng mới sắc thái.

Dương Phóng người mặc áo bào xám, tết tóc mộc trầm, trong tay chống đỡ một thanh ngàm hoàng sắc ô giấy dầu, lẳng lẳng hành tẩu ở trong mưa phùn, có một loại phiêu nhiên độc lập khí tức từ trên thân phát ra.

Xuyên qua đường đi, xuyên qua đám người, dần dần đi vào một chỗ rộng rãi rộng lớn trong phủ đệ.

“Tiên sinh, ngài rốt cục trở về.”

Vừa mới tiếp cận phủ đệ, Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ liền cấp tốc đón, trong lòng rốt cục buông xuống một tảng đá lớn.

Ngày mai sắp là tuyển chọn trưởng lão chi vị cuối cùng ngày.

Nếu là Dương Phóng không về nữa, hẳn nhưng không có nắm chắc có thể tiếp tục chấn nhiếp Hàn Vô Tà bọn người.

Mà lại, hẳn còn chuẩn bị tại đêm nay tiếp tục hoạt động một chút, ném thử có thể hay không lôi kéo càng nhiều người.

Nếu không có Dương Phóng tương trợ, chỉ bằng vào cá nhân hẳn chi lực, đêm nay coi như đưa ra chỗ tốt, cũng bất quá là bánh bao thịt đánh chó, có đi không về.

“Bản tọa từ trước đến nay thủ tín, nói là ba năm ngày liền về, tự nhiên là ba năm ngày liền về.”

Dương Phóng mỉm cười.

Một bên Hoàn Linh quận chúa âm thầm ngạc nhiên, một đôi ánh mắt hướng về Dương Phóng trên thân cảnh giác nhìn lại.

Chẳng biết tại sao, ngăn ngủi mấy ngày không thấy, trước mắt Bạch tiên bối liền cho nàng một loại càng cao xa hơn cùng cổ phác cảm giác.

Thật giống như cách mê vụ đang nhìn Dương Phóng, mê mê mang mang, càng xem càng xa, sinh ra một loại vĩnh viễn không cách nào tới gần kỳ dị cảm giác.

Chẳng lẽ vị tiên bối này gần nhất mấy ngày lại có đột phá?

“Tiên sinh, còn xin nhập phòng một lần.”

Lam Vô Kỳ cấp tốc dẫn Dương Phóng, tiến vào đại điện.

Dương Phóng thần sắc bình tĩnh, một tay chấp sau lưng, chống đỡ ô giấy dầu, từng bước một hướng về phía trước đại điện đi đến.

Lam Vô Kỳ, Hoàn Linh quận chúa, Hồng Nguyệt đều là theo sát ở phía sau.

“Tiên sinh, đây là hai viên 【 huyền thánh đan 】 , vì Hoàng thất thật vất vả mới lấy được, có tịnh hóa Hắc Âm âm mai, ngăn ngủi Định Tâm kỳ diệu tác dụng, so với bình thường 【 Định Tâm đan 】 hiệu quả còn mạnh hơn ra mấy lần tả hữu, chỉ cần không phải bị Hắc Âm âm mai tại chỗ ăn mòn, đều có thể dùng đan này hóa

giải!”

Lam Vô Kỳ một mặt trịnh trọng đem một cái Bạch sắc bình ngọc giao cho Dương Phóng.

“Ồ?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ nhúc nhích.

So 【 Định Tâm đan 】 hiệu quả càng mạnh?

Hắn mỗi lần đột phá, gặp phải Hắc Âm âm mai đều đã càng ngày càng mạnh.

Lần trước Liễu Tiên Quyền cho mình luyện chế Định Tâm đan, xác thực đã tiêu hao không sai biệt lắm.

Đan này đối với hắn mà nói, có tác dụng cực lớn.

“Bệ hạ đi lên liền đưa ra đất như thế chi vật, thực sự để bản tọa thụ sủng nhược kinh, chắc hẳn bệ hạ còn có sự tình khác a?”

Dương Phóng giống như cười mà không phải cười, trên mặt bày biện ra một loại mỉa mai kỳ dị.

Ánh mắt quét ra, thật giống như có thể đem người một chút nhìn xuyên đồng dạng.

“Đúng là chuyện gì đều không thể gạt được tiên sinh.”

Lam Vô Kỳ cười khở một tiếng, nói: “Ngày mai chính là đông đảo cường giả tề tụ, cộng đồng đề cử trưởng lão chi vị thời gian, loại trừ hai mươi cái trưởng lão chi vị đã bị dự định bên ngoài, còn lại cái này bốn trưởng lão chi vị, nhìn chăm chăm cường giả thật là không ít, theo ta được biết, đã có không ít cường giả âm thầm tặng lễ, để tại ngày mai có thể có được cao hơn đánh giá.”

“Trưởng lão chi vị không phải từ cái khác thứ ba Thiên Thê cường giả đến đề cử sao? Vì sao còn muốn âm thầm tặng lễ?”

Dương Phóng nghi hoặc.

“Tiên sinh có chỗ không biết, loại trừ những cường giả khác đề cử bên ngoài, còn muốn có giám khảo đoàn tán thành mới được, mà cái này giám khảo đoàn không thể nghi ngờ cũng đều là tứ đại thế lực người, nếu là giám khảo đoàn cho rằng người không có thực lực đảm nhiệm trưởng lão chi vị, cho dù nhiều người hơn nữa đề cử người, cũng là toàn vẹn vô dụng, cho nên rất nhiều cường giả đều đã tại hai ngày này cho giám khảo đoàn đưa ra nặng trăn chỗ tốt.”

Lam Vô Kỳ tiếp tục giải thích, nói:

“Ta nguyên bản cũng nghĩ qua đi báỉ phỏng, chỉ là bên người không có giống tiên sinh dạng này cường giả tọa trăn, coi như thật đưa ra kếp xù chỗ tốt, cũng vô pháp bị giám khảo đoàn coi trọng, ngược lại sẽ cuối cùng cả người cả của hai mất, cho nên khẩn cầu tiên sinh, tối nay có thể cùng ta cùng nhau quá khứ báỉ phỏng giám khảo đoàn.”

Dương Phóng nhướng mày.

Phiền toái như vậy?

Còn tưởng rằng chỉ cần giải quyết Hàn Vô Tà, hết thầy liền có thể thuận nước đẩy thuyền.

Nghĩ không ra còn có một cái giám khảo đoàn?

“Có thể, vậy bản tọa tối nay liền theo các người đi một lần.”

Dương Phóng thản nhiên nói.

Dù sao giúp Lam Vô Kỳ chính là đang giúp mình.

Trưởng lão chi vị rơi vào Hoàng thất trong tay, cũng chớ tại rơi vào trong tay mình.

“Như thế rất tốt.”

Lam Vô Kỳ mừng rỡ.

...

Bóng đêm giáng lâm.

Giữa thiên địa phiêu phiêu sái sái lông trâu mưa phùn đã sớm bắt đầu dừng lại.

Phồn hoa chợ đêm lần nữa bắt đầu.

Trên đường phố truyền ra các loại rao hàng đồ vật thanh âm.

Một chỗ to lớn trong phủ đệ.

Hết thấy bốn người một mực ngồi ngay ngắn ở trên bờ đoàn, một chữ ngồi mở, trên thân khí tức mông lung, phiêu miểu khó lường, trước người bày không ít đồ tốt.

Không thể nghi ngờ chính là lần này Huyền Thiên minh xây dựng 【 giám khảo đoàn 】 .

Từ Thương Khung thần cung, Thần Tích phùng, Thiên Linh tháp chờ tứ đại thế lực đều ra một người, lâm thời đảm nhiệm.

Mỗi một vị đều là đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong cường

giả.

“Vô Cực Môn, Ân Thần Tông, nên tặng chỗ tốt đều đã đưa đến, hai nhà này thủ bút cũng không nhỏ, nhất là Ân Thần Tông, thế mà ngay cả 【 Huyền Hoàng máu 】 bực này đất đỏ chi vật đều đã đưa ra, các vị nghĩ như thế nào?”

Bên trái vị thứ nhất lão giả, mở miệng hỏi thăm, thanh âm phiêu miểu.

“Thiện! Ân Thần Tông tông chủ Liễu Phù Tô, thực lực cao thâm, có thể chịu được lớn tạo, lúc nhận được một vị trưởng lão chi vị!”

“Không khác!”

“Không khác!”

Ba người khác bình thản mở miệng, thanh âm truyền ra.

Đã chính thức định ra Ân Thần Tông tông chủ vị trí.

“Vậy cái này Vô Cực Môn môn chủ ” Vô Tướng Kiếm ” Mạc Thái Trùng, nên như thế nào?”

Trước đó lão giả tiếp tục hỏi thăm.

“Mạc Thái Trùng thực lực cao thâm, có trưởng giả chi phong, cũng có thể đảm nhiệm một vị trưởng lão chi vị!”

“Không tệ!”

“Không khác!”

Ba người khác mở miệng lần nữa.

“Kể từ đó, còn sót lại bốn vị trưởng lão chi vị đã triệt để

định ra, những người khác lại không cơ hội!”

Bên trái vị thứ nhất lão giả cười nói.

Hôm qua ban ngày liền đã có người tìm bọn hấn đưa qua chỗ tốt.

Bọn hấn đã đáp ứng đưa lên hai vị trưởng lão chi vị.

Hôm nay lại định ra Liễu Phù Tô, Mạc Thái Trùng , tương đương với nói, bốn vị trưởng lão chi vị đã toàn bộ đủ quân số.

“Bất quá nếu là những người khác tiếp tục đưa tới chỗ tốt, phải làm như thế nào?”

Bên cạnh vị thứ hai lão giả cười nói.

“Còn có thể thế nào? Chúng ta nên thu liền thu, ai có thể làm gì được bọn ta?”

Vị thứ ba lão giả mỉm cười.

Ba người khác liếc nhau, đều là lộ ra hiểu ý mỉm cười.

Ai có thể nghĩ tới, trịnh trọng như vậy trưởng lão chi vị, thế mà muốn từ bọn hấn bốn vị 【 đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong 】 cao thủ đến xác nhận.

Trong ngày thường những cái kia thứ ba Thiên Thê cường giả, thế nhưng là ngay cả mắt nhìn thẳng bọn hấn một chút đều rất ít.

Bây giờ lại từng cái đi cầu bọn hấn!

Thật sự là tạo hóa trêu người!

Đây chính là bọn họ thế lực sau lưng cường đại chỗ tốt!

“Trưởng lão, bên ngoài có người cầu kiến, là Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ!”

Bỗng nhiên, một vị người phục vụ từ bên ngoài đi tới, cung kính nói.

“Để hần tiến đến.”

Tay trái vị thứ nhất lão giả bình thản nói.

“Vâng, trưởng lão!”

Vị thị giả kia cung kính gật đầu, lui xuống.

Không bao lâu.

Một thân Minh hoàng sắc áo bào, tóc sợi râu đều đã hoa râm Lam Vô Kỳ, từ bên ngoài đi tới, trên mặt nếp nhăn đối chọi, con ngươi lại có chút sáng tỏ.

Tại bên người, thì là sắc mặt bình tĩnh, tóc ghim lên Dương Phóng.

“Ngô huynh, Hàn huynh, Triệu huynh, Đinh huynh!”

Lam Vô Kỳ vừa lên đến liền lộ ra mỉm cười, khách khí chấp tay, hướng về bốn vị giám khảo đoàn trưởng lão từng cái chào.

“Lam huynh đêm khuya tới chơi, không biết có chuyện gì?”

Bên trái vị thứ nhất lão giả nhàn nhạt hỏi thăm.

“Ngô huynh, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, tối nay Lam mỗ có một bút chỗ tốt dâng lên.”

Lam Vô Kỳ mỉm cười.

“Ồ? Chỗ tốt gì?”

Trước mắt bốn người đều là lộ ra mỉm cười.

Vừa mới định ra nhân tuyến, liền thật sự có người đưa tới chỗ tốt.

“Các vị mời nhìn.”

Lam Vô Kỳ mỉm cười, lật bàn tay một cái, lấy ra đại lượng thiên tài địa bảo, từng cái đặt ở bốn người trước mắt.

Lam Vô Kỳ đưa ra lễ vật, chính là trải qua dốc lòng chọn lựa mà thành.

Đối bốn người này đều có mùi phần phân tích, coi là hợp ý.

Bên trái Ngô Lục Kỳ, một mực nghiên cứu đao pháp, tạo thành đao pháp lĩnh vực, chỉ là trong lĩnh vực tồn tại cực lớn sơ hở, một mực khó mà viên mãn, hấn chuyên môn đưa ra tương ứng 【 đao pháp lĩnh vực 】 .

Vị thứ hai Hàn Tuyết Lâm, nghe nói năm đó đột phá thời điểm, bị người tập kích, tại thể nội lưu lại qua ám thương, nhiều năm chưa tốt, hấn lần này chuyên môn đưa ra Hoàng thất phong tồn mấy ngàn năm chữa thương bí dược, có thể thuốc đến bệnh trừ.

Vị thứ ba Triệu Bạch Vinh, hấn đưa ra ngàn linh thảo.

Vị thứ tư Đinh Hoài Nghĩa, hấn đưa ra Huyết Sâm đan.

Loại trừ những này đặc biệt nhằm vào mỗi người bọn họ

khuyết điểm chỗ tốt bên ngoài, còn có cái khác đủ loại bảo vật, rục rĩ muôn màu.

Bốn người đều là con mắt lóe lên, lộ ra ngạc nhiên.

“Bảo bối tốt, bảo bối tốt!”

Tay trái vị Ngô Lục Kỳ liên tục lấy làm kỳ, bỗng nhiên nhìn về phía Lam Vô Kỳ, sau đó lại chú ý tới một bên Dương Phóng, hiếu kỳ nói: “Vị này là...”

“Đây là ta Hoàng thất tọa quan nhiều năm một vị hoàng thúc.”

Lam Vô Kỳ mỉm cười.

“Hoàng thúc?”

Bốn người đều là lộ ra hồ nghi.

Đại Nguyệt Hoàng để lúc nào còn có một vị hoàng thúc rồi?

Ánh mắt của bọn hắn lần nữa hướng về Dương Phóng dò xét mà đi, lộ ra mấy phần thận trọng chi sắc.

Dương Phóng mỉm cười, một đôi mắt dẫn đầu hướng về bên trái Ngô Lục Kỳ nhìn lại.

Ngô Lục Kỳ chỉ cảm thấy đối phương con người thâm trầm, tựa hồ cất giấu một mảnh vũ trụ mêh mông, vô biên vô hạn, trống trải thâm trầm, để hắn có chút không tự chủ được hướng bên trong rơi xuống.

Bỗng nhiên!

Oanh một tiếng, Ngô Lục Kỳ nào hải oanh minh, trong nháy mắt về tới hải nhi thời kì.

Bốn phương tám hướng là vô biên vô tận Hắc Âm, truyền đến từng đợt nồng đậm đè nén ngột thở cảm giác.

Trước mắt chỉ có một bộ vừa mới chết thảm nữ tử.

Ngô Lục Kỳ toàn thân trần trụi, thân thể thấp bé, không sinh ra bất lực khí lực gì, trên bụng còn ngay cả có một cây cái rốn, bất lực ngồi tại quan tài bên trong, tại mẫu thân tử thi trước liềm mạng giãy dụa, trong lòng dâng lên vô tận sợ hãi, giống như là bị thế giới vứt bỏ, bị chúng sinh vứt bỏ.

Đây là nội tâm của hắc chổ sâu bí mật lớn nhất.

Giờ phút này vậy mà lần nữa hiển hiện!

Hắc thuở nhỏ bi thảm, cũng không phải là bình thường xuất sinh.

Sinh ra chính là tại quan tài bên trong, là từ mẫu thân trong thi thể sinh sinh bò ra tới, nếu không phải một vị Thần Tích phùng tiền bối vừa lúc đi ngang qua cứu giúp, hắc tuyệt đối sớm đã chết ngột ở quan tài bên trong.

Cho nên mỗi lần nghe được Thần Tích phùng tiền bối nói lên, hắc đều sẽ sinh ra oán hận cùng sợ hãi.

Nhưng giờ khắc này, hắc càng lại lần về tới lúc mới sinh ra.

Hắc Âm, sợ hãi, ngột thở, kiềm chế, bất lực...

Đủ loại cảm xúc trực tiếp tại nội tâm của hắc xen lẫn.

“Ô ô ô...”

Ngô Lục Kỳ đột nhiên ngao gào khóc lớn, trong nháy mắt sụp đổ, nước mắt nước mũi bay khắp nơi vung, thân thể lập tức nằm trên mặt đất, cũng không tiếp tục chú ý mấy may hình tượng.

Bên người ba người sắc mặt kinh hãi, vội vàng cấp tốc nhìn về phía Ngô Lục Kỳ.

Tình huống như thế nào?

“Ngô huynh, người...”

Hàn Tuyết Lâm vội vàng mở miệng.

Nhưng rất nhanh, oanh một tiếng.

Người thứ hai cũng trong nháy mắt về tới còn nhỏ thời điểm, tại Thiên Linh tháp bên trong nhất là Hắc Âm thời gian.

Đen nhánh, kiếm chế, băng lãnh gian phòng bên trong, một đám mười mấy người chơi tương đối tốt đồng bạn, tại Thiên Linh tháp bức bách dưới, vì mạng sống, đành phải tự giết lẫn nhau.

Hắn giết chết mình thân ca ca, giết chết thân muội muội của mình, giết chết mình huynh đệ tốt nhất. . cái này cũng chưa hết, vì đem hắn huấn luyện càng cường đại hơn, càng thêm băng lãnh.

Âm thầm Thiên Linh tháp trưởng lão, trực tiếp đói bụng hắn mười ngày mười đêm.

Hắn vì có thể sống sót, trực tiếp ăn hết hắn ca ca, muội muội, huynh đệ...

Vô tận sợ hãi cùng tuyệt vọng, tại nội tâm của hắn chỗ

sâu tại bị cấp tốc phóng đại.

Lúc đầu đây hết thầy đều đã quá khứ hơn một trăm năm, lúc đầu hẳn đều nên lãng quên đây hết thầy, nhưng lần này lần nữa trở về đến ngày đó.

“Không, đừng, đừng...”

Vị thứ hai trưởng lão cũng trong nháy mắt sụp đổ, hoảng sợ kêu to, nước mắt tú chảy ngang, giống như là gặp cái gì lớn lao sợ hãi đồng dạng.

“Hàn huynh...”

Vị thứ ba trưởng lão vội vàng kêu to.

Nhưng oanh một tiếng, trong đầu của hắn ngỡ ngỡ ngác ngác, cũng trong nháy mắt trở về rốt cuộc lúc nhất là Hắc Âm, nhất là tuyệt vọng trong cuộc sống, ánh mắt ngốc trệ, rất nhanh lộ ra sụp đổ, trực tiếp bắt đầu che mặt khóc lớn, ô ô rung động, nước mắt, nước mũi, bay khắp nơi vung.

“Chuyện gì xảy ra, các người đây là xảy ra chuyện gì...”

Vị thứ tư trưởng lão lộ ra sợ hãi, như cùng sống gặp quỷ đồng dạng.

Nhưng rất nhanh, hắn cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Oanh một tiếng, ý thức trở về, tiến vào nội tâm sợ hãi nhất, nhất là đè nén thời điểm, rất nhanh cùng trước mắt ba người, trực tiếp sụp đổ khóc lớn lên, ô ô rung động.

Bốn vị đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong trưởng lão cứ như vậy trong nháy mắt phát sinh sụp đổ.

Một cái so một cái thâm.

Ngã nhào xuống đất, ngao gào khóc lớn, không còn có mảy may hình tượng, thậm chí có người trực tiếp cút đái cùng ra, lăn lộn đầy đất, trên mặt râu ria, tóc tất cả đều loạn.

Trên mặt của mỗi người đều mang nồng đậm sợ hãi, hoảng sợ đến cực điểm.

Lam Vô Kỳ sắc mặt kinh hãi, không thể tin.

Đây là thế nào?

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trước một khắc bọn hắn không phải là hảo hảo?

Làm sao lại đột nhiên phát bệnh?

“Các vị, các người đến cùng thế nào?”

Lam Vô Kỳ vội vàng hét lớn.

“Bệ hạ, người cảm thấy bọn hắn sau khi tỉnh lại, sẽ đề cử ta làm trưởng lão sao?”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt, khí tức cao xa.

Trên thân tản ra mông lung khí tức, càng thêm để cho người ta khó mà nhìn thấu.

“Người. . là người làm?”

Lam Vô Kỳ kinh hãi nói.

Đây là cái gì yêu dị thủ đoạn?

“Nếu là bọn họ không nguyện ý, ta liền để bọn hấn vĩnh chịu nỗi khổ luân hồi, vĩnh viễn đang sợ hãi bên trong khó mà thoát thân, cả đời ngơ ngơ ngác ngác, không thấy ánh mặt trời.”

Dương Phóng mỉm cười, quay đầu nhìn về phía Lam Vô Kỳ, cười nói: “Người cảm thấy loại điều kiện này dưới, bọn hấn còn dám cự tuyệt sao?”

Lam Vô Kỳ trong nháy mắt rung mình một cái, sâu trong đáy lòng hiện ra từng tia từng tia hãi nhiên.

Vị này Bạch tiên sinh rốt cuộc là ai?

Lần đầu hấn cảm giác được Dương Phóng tiểu dung, giống như ác ma đồng dạng.

Oanh!

Đột nhiên, sức mạnh tinh thần vô hình lần nữa giống như là thủy triều cấp tốc rút về.

Ngay tại ngao gào khốc lớn, cút đáí đủ bằng bốn vị trưởng lão, cuối cùng từ vô tận Hắc Ám cùng trong tuyệt vọng lần nữa khôi phục lại, từng cái che kín nước mắt, sắc mặt ngốc trệ.

Tựa hồ có chút phản ứng không tới.

Bọn hấn vừa mới đây là thế nào?

Ảo giác?

Vẫn là mộng cảnh?

Bỗng nhiên!

Một trương nhàn nhạt khuôn mặt tươi cười ánh vào tầm

mắt của bọn họ, tết tóc mọc trâm, tóc đen rủ xuống tán, da mặt lộ ra trắng nõn dị thường, tràn ngập một loại yêu dị mị lực.

Nhìn thấy khuôn mặt này sát na, bốn vị trưởng lão lần nữa hoảng sợ kêu to lên, liền lĩnh hướng về hậu phương bay nhảy.

“Đừng, đừng...”

“Không được qua đây!”

Như là gặp được nhân gian ác quỷ, biểu lộ sợ hãi, cuồng loạn.

“Bốn vị, các người cảm thấy bốn vị trưởng lão là có phải có ta một vị?”

Dương Phóng mỉm cười.

Ánh mắt thanh tịnh mà bình tĩnh hướng về bốn người nhìn lại.

Chỉ bất quá!

Cái này thanh tịnh mà bình tĩnh ánh mắt chỗ sâu, lại có từng điểm từng điểm tinh không lấp lóe, vô biên vô hạn, thâm thúy vô ngần, tựa hồ còn tại câu người xâm nhập.

【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng phóng đại người khác tinh thần lỗ thủng tác dụng, quả nhiên đáng sợ!

Chỉ cần một ánh mắt, liền có thể để cho người ta lâm vào ở sâu trong nội tâm không muốn nhất nhìn thấy trong sự sợ hãi.

Chỉ cần là người, đều sẽ trong lòng sợ hãi.

Chỉ cần có sợ hãi, liền sẽ bị 【 Nguyên Tâm 】 Thần
Chủng chấn nhiếp, loại năng lực này coi là thật nghịch
thiên.

“Cho người, cho người!”

“Cái gì đều cho người!”

Bốn đại trưởng lão sụp đổ kêu to, thân thể bay nhảy.

Nếu là Dương Phóng trực tiếp giết chết bọn hắn hoặc là
dùng những vật khác uy hiếp bọn hắn, bọn hắn còn sẽ
không e ngại

Nhưng loại này luân hồi không ngừng, sợ hãi vô biên tư
vị, coi là thật để bọn hắn thống khổ vạn phần.

Một khắc cũng không muốn tiếp tục kinh lịch.

Dương Phóng mỉm cười, lần nữa nhìn về phía Lam Vô
Kỳ, nói: “Bệ hạ, có thể rời đi.”

Hắn xoay người lại, khí chất tĩnh mịch, bóng lưng cao
lớn, hướng về bên ngoài từng bước một đi đến.

Càng thêm để cho người ta nhìn không ra sâu cạn.

Lam Vô Kỳ não hải oanh minh, dị thường rung động,
cảm thấy thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Bỗng nhiên kịp phản ứng, vội vàng nhìn về phía bốn vị
trưởng lão, nói: “Các vị, tối nay có nhiều đắc tội, chuộc
tội chuộc tội!”

Hắn lúc này cấp tốc cùng hướng Dương Phóng.

...

Chương 383 : Thần Chủng: Nhân quả! ! 【 tám ngàn chữ đại chương 】

Lam Vô Kỳ sắc mặt rung động, trong lòng oanh minh, thẳng đến triệt để cách xa chỗ kia nơi ở, y nguyên khó mà bình tĩnh trở lại, bỗng nhiên, hấn lộ ra cười khổ, cảm thấy không ổn.

Bốn vị này trưởng lão đều là lưng tựa thế lực lớn.

Theo thứ tự là Thương Khung thần cung, Thần Tích phường, Thiên Linh tháp, Tà Đạo tổ chức cao nhân.

Hiện tại Dương Phóng đối đãi bọn hấn như vậy, vạn nhất lọt vào bọn hấn trả thù, chẳng phải là trưởng lão chi vị càng thêm không đùa?

Bọn hấn cũng không phải bình thường thế lực nhỏ người, có thể bị tùy tiện đe dọa ở.

Phía sau bọn họ bối cảnh ngập trời, sao lại e ngại đe dọa?

“Bạch tiên sinh, người không nên như thế xúc động.”

Lam Vô Kỳ khổ sở nói.

“Bệ hạ, người cảm thấy coi như thỉnh cầu bọn hấn, bọn hấn liền sẽ đem trưởng lão chi vị tặng cho người sao?”

Dương Phóng thanh âm vang lên, bình thản u tĩnh, như là không có tiếng chuông, làm cho tâm thần người an bình, nói: “Trước đó bốn người đã triệt để định ra trưởng

lão nhân tuyển, người tối nay đưa ra tới trọng lễ, chú định đã trôi theo dòng nước.”

“Bọn hấn đã triệt để định ra bốn vị trưởng lão nhân tuyển?”

Lam Vô Kỳ giật mình nói.

Chuyện khi nào?

Bạch tiên sinh là thế nào biết đến?

Cái này bốn người thu hấn nhiều đồ như vậy, hấn là không muốn làm sự tình?

“Ngay tại chúng ta vừa mới đến viện tử, bọn hấn đã quyết định ra đến, rất đáng tiếc, cũng không có Hoàng thất số lượng.”

Dương Phóng thanh âm vang lên, tản ra linh hoạt kỳ ảo khí tức, “Bọn hấn đã nghĩ thu lễ, lại không muốn làm sự tình, đã dạng này, vì cái gì không thể đe dọa bọn hấn?”

“Cái gì?”

Lam Vô Kỳ sắc mặt biến hóa.

Đồng thời càng thêm cảm thấy Bạch tiên sinh thâm bất khả trắc.

Kia bốn vị trưởng lão tại gian phòng chỗ sâu nghị luận, Bạch tiên sinh làm sao nghe được?

Trong phòng đều có đại trận ngăn cách, nhưng phòng ngừa nhìn trộm, lẫn tránh người khác lắng nghe.

Kết quả vẫn là bị vị này Bạch tiên sinh bắt!

Trong lòng của hắn nhất thời có chút kinh nghi, khó mà chân chính tin tưởng.

“Thế nhưng là dạng này đe dọa bọn hắn, vạn nhất bị bọn hắn thông báo riêng phần mình thế lực, có thể hay không lọt vào bọn hắn trả thù?”

Lam Vô Kỳ sắc mặt biến đổi.

“Trả thù?”

Dương Phóng mỉm cười, nói: “Ta chỉ là cho bọn hắn chế tạo một điểm nho nhỏ huyễn cảnh mà thôi, sẽ không trên người bọn hắn lưu lại bất luận cái gì ấn ký, coi như bọn hắn phía sau màn thế lực truy cứu, cũng tìm không ra mảy may thương thế, coi như trả thù, lại có thể trả thù bao lớn?”

Huống hồ!

Mình hai người đều là thứ ba Thiên Thê cường giả.

Tứ đại thế lực thật nguyện ý vì một điểm không để lại dấu vết nho nhỏ ảo giác, liền liều lĩnh đại giới cùng hai vị thứ ba Thiên Thê triệt để vạch mặt sao?

Thứ ba Thiên Thê cường giả rất khó bị giết chết.

Một khi bị bọn hắn chạy thoát hoặc là đầu nhập vào địch quân trận doanh, đó mới là họa lớn ngập trời!

Lại thêm mình vừa mới còn tại bốn người trong óc lưu lại điểm những vật khác, bọn hắn nhất định là không có khả năng đối địch với chính mình.

“Nhưng ta còn là có chút lo lắng...”

Lam Vô Kỳ sắc mặt biến hóa.

Hắn không giống như là Dương Phóng, người cô đơn, có thể nói đi thì đi.

Hắn nhưng là gia đại nghiệp đại, tử tôn đông đảo...

Một cái sơ sẩy, nói không chừng sẽ chết mất rất nhiều tử tôn.

“Bệ hạ yên tâm, nhược thật có địch đến, tự có bản tọa tới chặn.”

Dương Phóng thản nhiên nói.

“Tốt a.”

Lam Vô Kỳ lộ ra cười khổ.

Vị này Bạch tiên sinh thực lực quá mức đáng sợ, làm việc cũng quá mức bá liệt.

Hắn chỉ có thể cầu nguyện ngày mai sẽ không thật phát sinh biến cố.

Hai người dần dần biến mất tại đầu đường khu vực.

...

Rừng sâu núi thẳm.

Vắng vẻ đạo quán.

Một thân tuyết trắng váy trắng Bạch Băng, đã xuất hiện lần nữa tại đạo quán bên trong, thần sắc cung kính, ôm quyền mà đứng, đầu đầy màu đen nhánh tóc dài rủ xuống tán đầu vai, dung nhan có mấy phần thanh lãnh.

“Người không có đem Bạch Vô Thường mang đến?”

Ngồi tại trên xe lăn Tống Diêm Quân, mặt không biểu tình, nửa bên thân thể giấu ở nòng đậm trong mờ tối, quanh thân hắc vụ quần, khí tức thần bí, làm cho người bắt giữ không chừng.

Thật giống như nòng đậm hắc vụ chỗ sâu, ẩn giấu đi cái gì cực kỳ quỷ dị quái vật khổng lồ.

Từng đợt yêu sâm khí tức tràn ngập tại toàn bộ bên trong đại điện, như là vô hình sóng cả, chập trùng không chừng, để cho người ta có loại khó tả ngạt thở cảm giác.

“Đúng vậy, Diêm Quân, Bạch Vô Thường trước mắt ngay tại thành Xuân Thu chỗ sâu, cùng nhiều vị 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả đi khá gần, thuộc hạ không dám tùy tiện động thủ, lo lắng dẫn phát những cái kia 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả chú ý, từ đó phá hư Diêm Quân kế hoạch sau này.”

Bạch Băng mở miệng, nói: “Bất quá Diêm Quân yên tâm, thuộc hạ đã trong âm thầm gặp qua Bạch Vô Thường, chuyện lúc trước có lẽ tồn tại hiểu lầm, tám chín phần mười là 【 Thánh Minh 】 người cố ý tại lừa dối chúng ta, muốn giả tá chúng ta chi thủ, diệt trừ Bạch Vô Thường.”

“Ồ? Hiểu lầm?”

Tống Diêm Quân lông mày chau lên, mở miệng hỏi thăm.

“Căn cứ Bạch Vô Thường nói, lúc trước hắn cùng 【 Thánh Minh 】 cường giả giao thủ qua, kết quả lại bị Thánh Minh cường giả ám toán, lưu lại qua một chút vết máu, y theo 【 Thánh Minh 】 thủ đoạn, rất có thể lợi dụng những này vết máu cố tình bày nghi trận, để chúng ta nghi kỵ Bạch Vô Thường.”

Bạch Băng mở miệng, nói: “Về phần Hắc Vô Thường hạ lạc, Bạch Vô Thường xác thực không biết, hai người đã từng liên thủ dò xét qua 【Thánh Minh】, chỉ bất quá đang dò xét về sau, liền đã lẫn nhau tách ra, từ đó trở đi, Bạch Vô Thường liền rút cuộc chưa thấy qua đối phương, cũng hoàn toàn không biết hắn bị người phong ấn sự tình.”

Tổng Diêm Quân mặt không biểu tình, không nói một lời.

Trên dưới quanh người hắc vụ càng đậm.

Như là không có trăng sao đêm tối, có loại thâm thúy không thấy đáy khí tức.

Toàn bộ bên trong đại điện đều tràn ngập trập trập khó tả kiếm chế cùng băng lãnh.

“Người cảm thấy hắn có mấy phần có thể tin?”

Tổng Diêm Quân thanh âm lạnh lùng.

“Không thể hoàn toàn tin tưởng, nhưng cũng không thể không tin, vạn nhất thật sự là Thánh Minh âm mưu, chúng ta đem từ gãy cánh tay, theo thuộc hạ chi ý, không ngại tiếp tục điều tra đi.”

Bạch Băng mở miệng, nói: “Dù sao Bạch Vô Thường lại thế nào nhảy thoát, cũng không có khả năng chạy ra lòng bàn tay của ngài, là sớm là muộn đối phó hắn, cũng sẽ không ảnh hưởng cái gì, huống hồ hiện tại còn cần hắn cho chúng ta cung cấp 【Huyền Thiên minh】 càng nhiều tin tức, không nên hiện tại liền đem hắn triệu hồi hoặc giết chết.”

Tổng Diêm Quân bàn tay vỗ nhẹ nhẹ tại xe lăn trên lan can, âm thanh lạnh lùng nói: “Tốt, từ người tiếp tục điều

tra!”

“Vâng, Diêm Quân!”

Bạch Băng cung kính nói.

.

.

.

Lốp bốp!

Tùng đọt pháo thanh âm vang lên, liên hoàn điếc tai, một mảnh não nhiệt.

Khắp nơi giăng đèn kết hoa, treo hồng treo xanh.

Một chỗ to lớn phủ đệ chiếu tại trong tầm mắt.

Đại môn hướng nam, rộng lớn minh mông, chùng chín tầng bậc thềm ngọc, một đường kéo dài, hai đầu nặng đến mấy chục tấn Bệ Ngạn pho tượng đứng ở hai bên, trợn mắt mở ra, thần sắc dữ tợn.

Màu sơn đại môn đã mở ra, hơn mười vị đại hán vạm vỡ đứng ở hai bên.

Càng có từng vị đón khách người, trên mặt tiểu dung, đứng ở bên ngoài cửa chính, không ngừng hướng về hội tụ người liên tiếp chấp tay.

Trước cửa phố dài, ngựa xe như nước, người đến người đi.

Hội tụ không biết bao nhiêu thế lực cường giả.

Toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 , từng cái đại vực bên trong, cơ hồ đệ nhất Thiên Thê trở lên cường giả tất cả đều hội tụ tới, lít nha lít nhít, đám người đông đảo.

Không hẳn!

Hôm nay chính là 【 Huyền Thiên minh 】 chính thức tổ kiến ngày.

【 khôn chi bản khối 】 đốt đốt bức bách, liên tục mấy ngày, đã liên tiếp đánh hạ 【 càn chi bản khối 】 chín nơi đại vực, khiến cho 【 càn chi bản khối 】 lãnh thổ đánh mất gần như một phần năm.

Tứ đại thế lực lại khó chịu đặng.

Vào hôm nay chính thức tổ kiến liên minh.

Trong đám người.

Dương Phóng một thân thanh bào, ngũ quan anh tuấn, khí chất nhàn nhạt, có loại vực sâu không cốc cảm giác, hai mắt đen nhánh thâm thúy, như là vô tận tinh không, khó mà nhìn xuyên, thân thể hành tẩu tại phía trước nhất.

Tại thứ nhất bên cạnh, thì là Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ, tóc muối tiêu, hoa râu sợi râu, mặc trên người một kiện trảm trường bào màu xanh lam, lông mi trống rỗng, ánh mắt khắc sâu.

Lại sau này, chính là bị Lam Vô Kỳ kéo lũng cái khác người.

Như là Tu La giáo chủ Hàn Vô Tà, Minh Nguyệt sơn trang trang chủ Âu Dương Chính, Huyền kiếm các Các chủ Trương Thiên Hỏa, Lục Trúc lâm Trúc Hiền lão nhân vân vân.

Trong đó Hàn Vô Tà sắc mặt mấy phần che lấp, nắm đấm núp ở đen nhánh trong tay áo, mí mắt hơi đóng, ần hàm không cam lòng cùng lửa giận, nhưng nghĩ đến mấy ngày trước Dương Phóng chi khủng bố, lập tức lại một bồn lửa giận hết thủy hóa thành bất đắc dĩ.

Lam Vô Kỳ bên người có Dương Phóng tương trợ, mình là chú định không có khả năng đoạt được trưởng lão chi vị.

Vốn cho rằng Dương Phóng mất tích mấy ngày, chú định sẽ không lại tới, nghĩ không ra hôm nay nhưng lại xuất hiện lần nữa.

...

Rộng lớn trong sân, thành linh tồn tại một cái cự đại bình đài, cao cao nhún nhún.

Phía trên lít nha lít nhít, xếp đầy chỗ ngồi.

Loại trừ ở giữa nhất một trương bá khí mùi phân Hoàng Kim Long ý bên ngoài, hai bên các thiết đưa mùi hai tám chỗ ngồi.

Không hề nghi ngờ!

Chính là đại biểu cho minh chủ cùng hai mươi bốn trưởng lão chi vị!

Giờ phút này!

Đám người mãnh liệt, liên tiếp có bốn làn sóng bóng người từ phía dưới đi ra, biểu lộ hờ hững, hướng về trên bình đài chỗ ngồi yên lặng đi đến.

Một sát na, tất cả mọi người tất cả đều bị hấp dẫn.

Đều trong lòng ngưng tụ.

Tứ đại thế lực cường giả!

Những người này chính là bị dự định trường lão!

“Bạch tiên sinh, nhìn thấy sao? Kia đợt thứ nhất người chính là Thương Khung thần cung cường giả, cầm đầu cái kia, kêu là 【 Trích Tinh lão nhân 】, thực lực kinh khủng, chính là Thương Khung thần cung đại trưởng lão!”

Lam Vô Kỳ cẩn thận truyền âm, thanh âm tiến vào Dương Phóng não hải.

Dương Phóng ánh mắt lập tức hướng về bình đài nhẹ nhàng nhìn lại.

Chỉ gặp một vị thân thể thon gầy, màu da đen nhánh lão nhân, bên người mang theo ba người khác, đang lảng lảng đi hướng phía đông bốn tở chỗ ngồi, trực tiếp ngồi xuống.

Trên mặt hấn nếp nhăn sâu nặng, bọc lấy màu xanh khảm trùm đầu, mặt không biểu tình, người mặc một bộ tơ vàng trường quái.

Hai con mắt nhan sắc phá lệ bất đồng.

Một con mắt hiện ra xanh thẳm chi sắc, con mắt còn lại hiện ra màu chàm chi sắc.

Hai con cao cao tại thượng, như là hai nơi thần bí khó lường vực sâu.

“Đợt thứ hai là Thần Tích phường cường giả, người cầm đầu, kêu là 【 Thiên Dao 】 Thượng Quan Sách,

chính là Thần Tích phường hai đại phó phường chủ một trong.”

Lam Vô Kỳ trong miệng tiếp tục giới thiệu.

Dương Phóng ánh mắt quét tới.

Chỉ gặp đợt thứ hai người là cái ông lão mặc áo bào xanh, ngũ quan bình thường, hai bên tóc mai hoa râu, dưới cằm lều ba râu dài, khí chất bên trong ẩn ẩn giấu giếm một tia Vô Hình đao ý.

Nhìn một cái, giống như là một ngậm giấu mà không phát sắc bén ma đao, có thể tùy thời đao ra ngậm hộp.

Hắn mang theo một đợt cao thủ, cũng là trực tiếp chiếm cứ bốn chỗ ngồi.

“Đợt thứ ba thì là Thiên Linh tháp phó tháp chủ, kêu là 【 phiên thiên thủ 】 Trương Huyền Cảm!”

Lam Vô Kỳ ánh mắt nhìn về phía cái thứ ba phương hướng.

Dương Phóng lần nữa tìm mắt quét tới.

Chỉ gặp Trương Huyền Cảm thân thể cao gầy, làn da trắng nõn, cùng hai người khác bất đồng, nhìn như là bình thường lão nhân, sắc mặt nhìn không ra bất luận cái gì hỉ nộ, không ta không khác, làm cho người khó mà bắt giữ.

Nhưng nghĩ đến Thiên Linh tháp bên trong quy củ thâm nghiêm, áp bách trùng điệp, lập tức lại khiến người ta cảm thấy lão giả này không có nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

Dù sao Dương Phóng trước mắt nhận biết Thiên Linh

tháp cường giả bên trong, không có trong mấy người tâm là bình thường.

Chính như trước đó Liễu Tiên Quyền, đem qua Ngô Lục Kỳ.

Tất cả đều tồn tại to lớn tâm lý lỗ thủng.

“Tiên sinh, cái này đột thứ tư thì là Tà Đạo tổ chức, đó chính là Tà Đạo tổ chức tứ đại tế tự một trong, 【 Thánh Mẫu 】 Trương Vong Tâm.”

Lam Vô Kỳ theo sát lấy giới thiệu cuối cùng một đợt người.

Thánh Mẫu?

Dương Phóng lộ ra nghi hoặc.

Chỉ gặp Trương Vong Tâm thân thể thon dài, đẹp mà không nói, mi tâm một điểm chu sa, đầu đầy đen nhánh tóc dài, trên dưới quanh người có một loại để cho người ta khó mà nhìn xuyên mộng lung khí tức, bước đi đùi thon dài hướng về phía trước đi đến.

Nhưng tinh tế cảm ứng, lập tức lại phát hiện trên người đối phương khí tức tựa như dây dưa vô số oan hồn quỷ mị, khiến người ảo giác mọc thành bụi, huyền ảnh trùng điệp.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Tinh thần bí pháp!

Cái này Trương Vong Tâm lại cũng tinh thông một môn cực kỳ cao thâm tinh thần pháp môn.

Bốn làn sóng cường giả dẫn đội người, không thể nghi

ngờ tất cả đều thực lực cao thâm, viễn siêu cùng thế hệ.

Vô luận thân phận, vẫn là thủ đoạn, đều không phải bình thường nấc thang thứ ba có khả năng bằng được.

“Tứ đại thế lực bên trong phải chăng đã có người bí mật phóng ra một bước cuối cùng?”

Dương Phóng truyền âm hỏi thăm.

“Khó mà nói.”

Lam Vô Kỳ sắc mặt nghiêm túc, truyền âm nói:

“Một bước cuối cùng, hung hiểm trùng điệp, nguy cơ to lớn, ta nghe nói có người có thể mượn trợ thần linh bí bảo phóng ra một bước cuối cùng, chỉ bất quá không cách nào duy trì thời gian quá dài, trong thời gian ngắn nhất định phải lần nữa phong ấn trở về mới có thể không bị Hắc Ám xâm nhập, về phần tứ đại trong thế lực sẽ hay không có bước này tồn tại, ta cũng không biết.”

“Kia lại là người nào?”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu.

Chỉ gặp tứ đại thế lực ngồi xuống về sau.

Lại là một bóng người đi tới.

thân thể cao lớn, tóc đen rối tung, khuôn mặt lộ ra có chút anh tuấn, chỉ bất quá tự thân khí chất lại có loại khó tả u buồn cảm giác, tựa hồ sầu trời sầu địa trăm mối lo, trong miệng phát ra nhẹ nhàng thờ dài, nương theo lấy một loại đều hiu khí tức.

Lại đi thẳng tới ở giữa nhất tảm kia Hoàng Kim Long ỷ, trực tiếp ngồi xuống.

Xoạt!

Viện tử bên trong đám người tất cả đều lộ ra xôn xao chi sắc.

Từng cái thể lực cường giả tất cả đều bỗng cảm giác kinh ngạc.

Vị trí minh chủ không phải tứ đại trong thế lực lựa chọn?

Tứ đại thế lực đem minh chủ chấp tay tặng cho cái khác người?

“Là hấn, Huyền Thiên minh Quách gia truyền nhân!”

Lam Vô Kỳ lộ ra từng tia từng tia vẻ kinh ngạc, sau đó cấp tốc giải thích, nói:

“Gần ngàn năm trước, Huyền Thiên minh từng tổ kiến qua một lần, nhưng lúc đó tuyển ra tới minh chủ, cũng không phải là thuộc về tứ đại thế lực người, mà là một cái cực kỳ xa lạ cường giả, gọi là 【 Quách Thiên Hùng 】, hấn thực lực kinh khủng, dị thường nghịch thiên, sức một mình áp đảo tứ đại thế lực, khiến cho tứ đại thế lực không thể không cúi đầu trước hấn, tuyển cử hấn vì minh chủ,

Về sau mấy trăm năm bên trong, Quách Thiên Hùng tọa hóa, Huyền Thiên minh giải tán, nhưng Quách gia lại bí mật truyền thừa xuống tới.

Mà lại mỗi một thời đại Quách gia bên trong đều có 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả xuất hiện, thực lực kinh khủng, làm cho người chấn kinh, cơ hồ mỗi một thời đại đều có thể ngăn chặn tứ đại thế lực.

Nhưng thẳng đến mấy trăm năm trước, Quách gia đột nhiên gặp bất trắc, chỉ có một vị truyền nhân may mắn sống tiếp được, cái khác truyền nhân toàn bộ chết thảm!

Vị này truyền nhân thế mà bị tứ đại thế lực tìm được!”

“Ồ?”

Dương Phóng lập tức ngạc nhiên, nói: “Cường đại như thế thế gia thế mà tao ngộ bất trắc?”

“Đúng vậy, nghe nói là Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật tự mình xuất hiện, đem Quách gia diệt, năm đó một trận chiến, dị thường thảm liệt, cách hơn mười dặm đều có thể nghe được thanh âm, nhìn thấy màu đen gió lốc!”

Lam Vô Kỳ ngưng trọng truyền âm.

Dương Phóng lúc này mày nhăn lại.

Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật?

Bọn chúng lại sẽ chủ động xuất hiện?

“Người này tên là Quách Vinh, đồng dạng là thứ ba Thiên Thê, từ hấn đảm nhiệm minh chủ, thế lực khắp nơi không người không phục, bất quá tứ đại thế lực thế mà cam tâm đem minh chủ nhường ra, thật là không thể tưởng tượng nổi.”

Lam Vô Kỳ tự nói.

Lúc trước Quách gia còn tại thời điểm, tứ đại thế lực thế nhưng là không ít bị Quách gia áp bách.

Mà lại đã từng động tới các loại âm mưu ý đồ diệt đi Quách gia, nhưng cuối cùng đều là thất bại.

Hiện tại đối mặt Quách gia dòng độc đỉnh, bọn hắn lại không chỉ có không thừa cơ diệt sát, ngược lại đem mình chủ chấp tay nhường cho đối phương, thực sự để cho người ta không biết bọn hắn nghĩ như thế nào.

Dương Phóng ánh mắt ngưng lại, chăm chú nhìn về phía đứng tại ở giữa nhất khu vực Quách Vinh.

Cao thủ!

Vị này Quách Vinh tuyệt đối là một vị cực kỳ đáng sợ cường giả!

Vô luận là tinh thần, vẫn là khí chất, đều đã đạt đến thường nhân khó mà vọt tới tình trạng, có một loại phiêu miểu mông lung, giống như thật không phải thật, như ảo không phải huyền cảm giác.

Ngay cả hắn đều cảm thấy từng tia từng tia áp lực, khó mà xem thấu

Cái này Quách gia hắn là thật có cổ quái như vậy, mỗi một thời đại đều có thể xuất hiện cường giả?

“Các vị, tại hạ Quách Vinh, đa tạ tứ đại thế lực cộng đồng đề cử, khiến cho tại hạ trở thành minh chủ...”

Quách Vinh lần nữa đứng dậy, hai tay chấp lên, hướng về đám người mở miệng.

Hắn từ giới lai lịch, làm cho người chấn kinh.

Tất cả cường giả tất cả đều xông xao nghị luận lên.

Tựa hồ không nghĩ tới Quách gia truyền nhân, lại bị người lần nữa tìm tới!

“Loại trừ tứ đại thế lực chiếm cứ hai mươi vị trưởng lão

bên ngoài, còn lại bốn vị trưởng lão theo thứ tự là Thuần Dương Tông tông chủ Trương Hằng, quân đội Tô gia gia chủ Tô Thiên Địa, Ân Thần Tông tông chủ Liễu Phù Tô, Đại Nguyệt Hoàng thất lão hoàng thúc ” Lam Vô Bạch ” !”

Hắn mở miệng tuyên bố, thanh âm quanh quẩn, rõ ràng hiện lên ở mỗi người trong óc.

Thế mà ngay cả tuyển cử cũng sẽ không tiếp tục tuyển cử, mà là trực tiếp định ra bốn vị trưởng lão chi vị.

Phía dưới đám người lại lần nữa lộ ra từng tia từng tia kinh ngạc.

Được tuyển chọn người, tự nhiên mừng rỡ vô cùng, trên mặt vui vẻ.

Không có bị tuyển chọn, đều sầm mặt lại, nắm đấm trong nháy mắt nắm lên, lộ ra vẻ âm trầm.

Bọn hắn mấy ngày nay không chỉ một lần cho giám khảo đoàn bốn đại trưởng lão tặng lễ, kết quả là, thế mà không có phần của bọn hắn?

“Bệ hạ cảm thấy thế nào?”

Dương Phóng thanh âm vang lên, mây trôi nước chảy, tựa hồ hết thảy tất cả đều nằm trong lòng bàn tay.

Lam Vô Kỳ trong lòng chấn động, sôi trào mãnh liệt, bỗng nhiên hít một hơi thật sâu.

“Tiên sinh đại tài, tại hạ bội phục!”

Lam Vô Kỳ nói.

Sau lưng Hàn Vô Tà lập tức sắc mặt trở nên càng thêm

u ám.

Đại Nguyệt Hoàng thất thế mà thật thành công...

Thật bị bọn hắn đạt được một chỗ trưởng lão chi vị! !

“Không phục, lão phu không phục!”

Bỗng nhiên, một tiếng quát chói tai vang lên, quanh quần toàn trường, tràn ngập cường hãn đáng sợ khí tức.

Một thân thân thể khô gầy, sắc mặt vàng như nến người, bỗng nhiên gầm thét, trong con ngươi ẩn chứa hừng hực lửa giận, nhìn về phía trước, quát: “Ta Vô Cực Môn nội tình phong phú, thực lực không yếu, có bốn vị 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả liên danh tiến cử, vì sao không có chúng ta trưởng lão chi vị?”

Những phương hướng khác cũng nhao nhao bắt đầu run run.

Thế lực khắp nơi, cường giả khắp nơi tất cả đều đang sôi nổi nghị luận, châu đầu ghé tai.

Từng tia ánh mắt hướng về sân khấu nhìn lại.

Quách Vinh lại mí mắt hơi đóng, không nói một lời.

Một sợi ánh mắt thần bí thâm trầm, như là hồ nước màu đen, cuốn lên nhàn nhạt gợn sóng, hướng về Vô Cực Môn môn chủ Mạc Thái Trùng nhìn lại.

Đông! Đông! Đông...

Mạc Thái Trùng biến sắc, bỗng cảm giác trái tim không nhận tự thân khống chế, bắt đầu cấp tốc nhảy lên, như là da rỗng trống to, thanh âm điếc tai, hàm ẩn một loại

nào đó thần bí kỳ luật.

Cái này tim đập đồng thời, toàn thân trên dưới huyết dịch cũng bắt đầu không bị khống chế phát sinh ngược dòng, từng mảnh từng mảnh huyết dịch như là phát sáng phát nhiệt, đang toàn lực hướng về trái tim chảy ngược, cho trái tim mang đến khó có thể tưởng tượng áp lực thật lớn.

“Người. . người...”

Mạc Thái Trùng sắc mặt trắng bệch, tâm thần hoảng sợ, vội vàng muốn mở miệng nói chuyện.

Nhưng lại như là bị người giữ lại cái cổ, một câu đều khó mà nói ra.

Chỉ có trái tim như cũ tại không bị khống chế nhảy lên kịch liệt , liên đới lấy trên thân chân khí đều phát sinh hỗn loạn.

Đông! Đông! Đông...

Thanh âm này càng lúc càng lớn, càng ngày càng điếc tai.

Đến cuối cùng trực tiếp trở thành trong óc hấn duy nhất, cái gì đều nghe không được, cái gì đều nhìn không thấy.

Chỉ còn lại có từng lần một nhịp tim thanh âm.

Phốc!

Mạc Thái Trùng cuồng phún huyết thủy, con mắt trừng trừng, toàn bộ thân hình trực tiếp ngửa đầu ngã quy, quẳng xuống đất, không nhúc nhích.

Xoạt!

Tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc, cùng nhau nhìn về phía Mạc Thái Trùng.

Xảy ra chuyện gì?

“Chưởng môn sư huynh!”

“Chưởng môn sư huynh, người tỉnh!”

“Chưởng môn sư huynh qua đời!”

Bên người mấy vị Vô Cực Môn trưởng lão, lộ ra kinh hãi, mở miệng hô to.

Mọi người không khỏi chấn động trong lòng, trên thân lông tơ trong nháy mắt dựng thẳng lên, sau đó ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Quách Vinh.

Làm sao có thể?

Cái này sao có thể

Vô Cực Môn môn chủ Mạc Thái Trùng, chính là trưởng thành nhiều năm thứ ba Thiên Thê cường giả, thực lực cao thâm, thủ đoạn vô số!

Lại đột nhiên chết thảm?

Cái này nếu nói không có cổ quái, ai cũng không tin.

Là mình chủ!

Vị minh chủ này hạ sát thủ?

“Đáng sợ!”

Dương Phóng thanh âm ngưng tụ, trầm trọng dị thường

nhìn về phía Quách Vinh.

Hắn mặc dù không biết Quách Vinh đến cùng dùng thủ đoạn gì giết chết Mạc Thái Trùng.

Nhưng là cao siêu tinh thần lực lại làm cho hắn phát hiện, Quách Vinh đậy mắt tại vừa mới một cái chớp mắt, giống như là biến thành dày đặc mạng nhện, bên trong tia sáng kéo dài, hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Đây là cái gì?

Lần đầu hắn thấy được trừ Tống Diêm Quân bên ngoài cường giả tuyệt thế!

Một ánh mắt liền làm thứ ba Thiên Thê vô tội chết thảm?

Loại này quý dị thủ đoạn, để hắn không thể không phòng.

Quách Vinh ánh mắt đã lần nữa khôi phục như lúc ban đầu, trên thân mang theo nồng đậm u buồn khí tức, trong miệng không tự kìm hãm được phát sinh than nhẹ thanh âm.

Tựa hồ hết thảy trước mắt đều cùng hắn không có bất kỳ cái gì liên quan đồng dạng.

Hắn u buồn nói ra: “Mạc môn chủ xuất sư chưa nhanh, đột nhiên bỏ mình, bản tọa cảm giác sâu sắc tiếc hận, truyền lệnh xuống, hậu táng Mạc môn chủ!”

Tất cả mọi người nào hải chấn động, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Cái này Quách gia, coi là thật quý dị!

Chẳng lẽ có thể liên tục nhiều đời một mực ngăn chặn

tứ đại thế lực!

Mấy vị Vô Cực Môn trưởng lão, thần sắc bi thống, cũng cảm giác được cổ quái, nhưng lại vô luận như thế nào không còn dám tiếp tục nhiều lời, đành phải cố nén nước mắt, giơ lên Mạc Thái Trùng thi thể, cấp tốc rời đi nơi đây.

Sau đó.

Dương Phóng ở bên trong bốn vị trưởng lão bắt đầu chậm rãi đi ra, hướng về bình đài đi đến.

Đối với Dương Phóng thay thế Hoàng thất đảm nhiệm trưởng lão chi vị, điểm này sớm tại trước đó, liền từng có hiệp nghị.

Dương Phóng chỉ cần có thể cam đoan Hoàng thất cố hữu lợi ích, đối với điểm này, Hoàng thất cũng không cái gì ý kiến.

Dù sao để Lam Vô Kỳ tự mình đảm nhiệm, Lam Vô Kỳ cũng vô pháp trấn áp lòng bàn tay người.

Dương Phóng trực tiếp đi vào phải hậu phương một chỗ khắc hoa chỗ ngồi trước, áo bào vén lên, khôi ngô thân thể lúc này vũng vàng ngồi xuống trên đó, sắc mặt bình thản, ánh mắt thâm thúy.

Huyền Thiên minh cao tằng trưởng lão chi vị!

Hôm nay chính thức tới tay!

Từ giờ trở đi, mình cũng coi như được chân chính cao tằng người.

Mọi người dưới đài ánh mắt phức tạp, trong lòng thâm than, từng cái gục đầu xuống đến, tràn ngập không cam

lòng, nhưng lại vô luận như thế nào cũng không dám tiếp tục nhiều lời.

Quách Vinh thủ đoạn quỷ dị, có thể giết người ở vô hình, rõ ràng là nghĩ lập uy! !

Lúc này tiếp tục nhiều lời, sẽ chỉ nhiều hơn một cỗ thi thể!

“Các vị, từ hôm nay, Huyền Thiên minh chính thức tổ kiến, phàm ta đồng minh, đương đồng lòng hợp lực, chung phó đại nạn...”

Quách Vinh nhẹ giọng thở dài, mang theo từng tia từng tia u buồn, tiếp tục mở miệng.

Ầm ầm!

Đột nhiên, đất rung núi chuyển, khí tức kinh khủng.

Toàn bộ phủ đệ đều đột nhiên run rẩy lên.

Tiếp lấy từng đợt cười to thanh âm vang lên, nói: “【 Huyền Thiên minh 】 thành lập, 【 Thiên Sát lâu 】 chuyên tới để chúc mừng, nho nhỏ lễ vật, không thành kính ý, mong rằng Quách minh chủ nhận lấy, ha ha ha...”

Sưu sưu sưu sưu!

Từng cỗ thi thể bị người lấy mạc đại lực lượng, từ xa xôi không biết chỗ cực tốc ném đến, phanh phanh rung động, rất nhanh nện ở mặt đất, phát ra oanh minh.

Đám người tất cả đều thần sắc lập tức biến, cấp tốc né tránh.

Chỉ gặp thi thể rơi xuống đất, mỗi một cái đều hai mắt

trùng trùng, sắc mặt trắng bệch, toàn thân trên dưới không có một tia vết thương, để cho người ta toàn vẹn nhìn không ra nguyên nhân cái chết.

Đám người tất cả đều nhin không được kinh hô lên.

“Tô Vân!”

“Lưu Hoan!”

“Triệu Húc!”

Những này chết mất người, đều không ngoại lệ, tất cả đều lần này từng theo hầu tới các thế lực lớn cầm quyền trường lão, đều là đệ nhị Thiên Thê thực lực.

Đông đảo thi thể, chừng hơn mười người.

“Đáng chết, Thiên Sát lâu khinh người quá đáng!”

“Đạo chích bọn chuột nhắt, cút ra đây!”

“Đời này không diệt thiên sát lâu, thề không làm người!
!”

Các thế lực lớn người cầm lái tất cả đều rống giận, khí tức bộc phát, quanh quẩn tại trong sân, nhấc lên cát bay đá chạy, lẫn nhau xen lẫn, trùng trùng điệp điệp.

“Thiên Sát lâu, bọn hấn thật to gan!”

Dương Phóng sau lưng Lam Vô Kỳ cắn răng mở miệng.

Nhìn thấy Dương Phóng lộ ra nghi hoặc, lúc này truyền âm giải thích, nói:

“Thiên Sát lâu là Thiên Long vực bên trong một chỗ cực kỳ đáng sợ âm u thế lực, cùng loại tổ chức sát thủ, lại so

tổ chức sát thủ kinh khủng hơn, chỉ cần có người ra được giá cả, không quản sự tình gì, bọn hắn đều sẽ ra tay đi làm, từng ngay cả thứ ba Thiên Thê cường giả đều bị bọn hắn thuận lợi ám sát qua, hôm nay 【Huyền Thiên minh】 tổ kiến, bọn hắn thế mà đến đây phá hư, tất nhiên là thụ chỉ thị!”

Dương Phóng ánh mắt hướng về mặt đất thi thể nhìn lại, lộ ra hồ nghi.

“Không phải bình thường nguyên nhân cái chết, hư hư thực thực bị người diệt linh hồn.”

“Đây là Thiên Sát lâu độc môn thủ đoạn, phạm là bị bọn hắn giết chết người, trên thân đều không một tia vết thương, rất nhiều người đều suy đoán, bọn hắn tinh thông linh hồn bí thuật, chỉ tiếc mấy trăm năm bên trong, chưa hề có bất kỳ bắt được người hôm khác sát lâu thành viên chính thức, cũng không biết bọn hắn tổng bộ chỗ, chỉ biết là dị thường thần bí, chưa có người có can đảm trêu chọc.”

Lam Vô Kỳ truyền âm.

Đám người xông xáo, rất nhiều người phần nộ hét lớn.

Trợn vện một hồi lâu mới tại Quách Vinh ra hiệu dưới, khôi phục lại bình tĩnh.

“Minh chủ có biết hạ thủ hung thủ, hiện tại phương nào?”

Bỗng nhiên, một giọng già nua vang lên.

Nói chuyện chính là người mặc kim sắc trường quái Trích Tinh lão nhân, mặt không biểu tình, mặt mũi nhăn nheo, trong đôi mắt lóe sáng quang mang kỳ lạ hơn quý.

Quách Vinh khẽ nhíu mày, một đôi ánh mắt lần nữa hướng về trên mặt đất thi thể nhìn lại, đáy mắt chỗ sâu như là có gợn sóng hiển hiện, lại giống có mạng nhện dày đặc.

Từng đạo thường nhân khó mà nhìn thấy vô hình tia sáng từ trên thi thể kéo dài mà ra, lít nha lít nhít, rắc rối phức tạp, hướng về nơi xa mở rộng, không có vào đến hư không không biết chỗ.

“Hung thủ tung tích đem tại phương bắc.”

Quách Vinh đáp lại.

“Phương bắc?”

Mọi người đều là nhíu mày.

“Có thể khiến người hướng phương bắc tìm kiếm, nhất định có thể tìm tới tung tích.”

Quách Vinh đáp lại.

“Tốt, sau đó chúng ta trưởng lão tiến một bước thương nghị, quyết định nhân tuyển, làm cho người tọa trấn Bắc Bộ, để phòng 【 Thiên Sát lâu 】 tiếp tục làm yêu.”

Trích Tinh lão nhân trầm thấp mở miệng.

Những người khác nhao nhao đồng ý.

Lại qua một trận thời gian.

Rốt cục, đại hội kết thúc.

Đám người nhao nhao tán đi.

...

Lúc chạng vạng tối.

Rộng rãi trong phòng.

Dương Phóng một mình lưu lại, mày nhăn lại, một mặt im lặng.

Trần thủ phương bắc, dự phòng 【 Thiên Sát lâu 】 nhiệm vụ, thế mà cứ như vậy rơi vào trên đầu mình.

Cái này trưởng lão làm cũng quá không bị người để ở trong mắt.

Bất quá!

Tọa trấn phương bắc có chỗ tốt, cũng có chỗ xấu.

Chỗ tốt chính là tối thiểu không cần tiến về tiền tuyến.

Bây giờ 【 khôn chi bản khối 】 thế công lớn dần, ngay tại như hỏa như đồ tiến công 【 càn chi bản khối 】 , hẳn nếu không tọa trấn phương bắc, tất nhiên sẽ bị phá đi tiền tuyến.

Tiền tuyến khu vực, thế nhưng là xa so với tọa trấn hậu phương muốn nguy hiểm hơn nhiều.

Cũng loạn nhiều!

“Lam trưởng lão, có lẽ không nên dạy người Lam trưởng lão đi, người cùng Hoàng thất tựa hồ cũng không cái gì quan hệ máu mủ “

Quách Vinh một mặt u ám chi sắc, ngồi ngay ngắn ở trong phòng, thanh âm chậm chạp vang lên.

“Ừm?”

Dương Phóng nhướng mày, trong nháy mắt nhìn về phía Quách Vinh.

Hắn cảm thấy được lai lịch của mình rồi?

“Minh chủ, ta có phải hay không Hoàng thất người có cái gì khác nhau, coi như cùng Hoàng thất không có quan hệ máu mủ, nhưng ta chung quy là Thiên Long vực người, không phải sao?”

Dương Phóng mở miệng.

Quách Vinh có chút trầm mặc, một đôi thâm thúy con mắt thần bí hướng về Dương Phóng nhìn lại, đáy mắt chỗ sâu lờn nữa hiện ra từng vết sóng gợn lăn tăn, như là mạng nhện lan tràn.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, trong nháy mắt hướng về sau rút lui, toàn thân trên dưới toàn bộ tinh thần đề phòng.

“Trên người của người có Thần Chủng a?”

Quách Vinh u buồn mở miệng.

“Minh chủ lưu lại tại hạ, hẳn là chính là muốn nói chuyện này?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng lại, nhìn về phía Quách Vinh.

“Kỳ thật trên người của ta cũng có Thần Chủng, chỉ là ta Thần Chủng cùng cái khác Thần Chủng hoàn toàn bất đồng, ta nắm giữ Thần Chủng tên là 【 nhân quả 】 .”

Quách Vinh đáp lại.

“Nhân quả?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, bất luận kẻ nào, bất kỳ cái gì vật, phạm là bị ta nhìn một chút, ta đều sẽ tìm nhân quả, tìm tới lai lịch của hắn, thậm chí còn có thể đoạn người nhân quả, làm cho người trong nháy mắt Quy Khu.”

Quách Vinh mở miệng.

Dương Phóng càng thêm ngưng trọng.

Đoạn người nhân quả!

Đây chính là hắn giết chết Vô Cực Môn chủ thủ đoạn?

“Ta lưu người qua đây, là bởi vì ta phát hiện thể chất của người cùng ta, đều là bị tiêu ký người.”

Quách Vinh u buồn thở dài.

“Bị tiêu ký người?”

Dương Phóng lộ ra nghi hoặc, không rõ đối phương ý tứ.

“Quách gia, bản thân tổ tiên xa bắt đầu, liền nắm giữ Thần Chung 【 nhân quả 】, về sau đời đời truyền lại, mỗi một đời gia chủ đều kế thừa 【 nhân quả 】, cho nên Quách gia mỗi một thời đại người đều cường đại dị thường, có thể vững vàng áp chế tứ đại thế lực, bất quá cũng chính là bởi vì đối với 【 nhân quả 】 thăm dò càng ngày càng sâu, cũng khiến cho chúng ta giải càng ngày càng nhiều quý dị sự tình, một trong số đó, chính là 【 đạo tiêu 】.”

Quách Vinh đáp lại.

“Chờ một chút, Thần Chủng chi lực không phải là không thể chuyển di sao? Vì sao các người có thể đòi đòi truyền lại?”

Dương Phóng bỗng nhiên hỏi thăm.

“Thần Chủng xác thực không thể bị động chuyển di, nhưng lại không có nghĩa là không thể chủ động chuyển di.”

Quách Vinh u buồn nói ra: “Ta nhược chủ động nguyện ý, là có thể đem Thần Chủng chuyển dời đến trên người người, nhưng ta nếu không chủ động nguyện ý, cho dù người thi triển bất kỳ thủ đoạn nào đều không dùng chỗ.”

“Có thể chủ động chuyển di?”

Dương Phóng lộ ra ngạc nhiên.

“Đúng vậy, chỉ cần tâm trí chưa chết, lại là chân tâm thật ý, liền có thể hoàn thành chuyển di.”

Quách Vinh đáp lại,

“Chúng ta Quách gia trải qua hơn mười thay mặt, phát hiện 【 đạo tiêu 】, phát hiện giữa thiên địa quỷ dị, lúc này mới vì Quách gia đưa tới diệt môn đại hóa, bây giờ ta ở trên thân thể người thấy được đồng dạng tiêu chí, người cùng ta vận mệnh, nhất định là đồng dạng.”

...

Chương 384 : Tọa trấn Bắc Vực! ! Yên lặng phát dục! ! 【 tám ngàn chữ đại chương 】

“Đạo tiêu? Đây là ý gì?”

Dương Phóng lúc này thốt lên hỏi thăm.

“Cùng loại là một loại viễn cổ thần linh tiêu ký đi.”

Quách Vinh sắc mặt u buồn, tràn ngập một loại khó tả phiền muộn cùng đui hiu, hư hư thật thật, tiêu điều hoang vu, nói: “Trên đời này cấm kỵ quá nhiều, bí ẩn quá nhiều, có nhiều thứ là không thể truy cứu nguyên do, Quách gia chính là không chịu cô đơn, trải qua hơn mười thay mặt, đều đang đuổi tìm thần linh nhân quả, kết quả lại phát hiện giữa thiên địa cấm kỵ, cho nên mới tao ngộ kiếp nạn.”

Cái gì?

Dương Phóng trong lòng chấn động.

Quách gia một mực tại truy tìm thần linh nhân quả?

“Các người phát hiện cấm kỵ chính là đạo tiêu?”

Dương Phóng hỏi thăm, nói: “Đây rốt cuộc là có ý tứ gì? Thần linh tại sao lại lưu lại tiêu ký?”

Quách Vinh có chút trầm mặc, nhẹ giọng mở miệng:

“Thời kỳ viễn cổ, chúng thần san sát, đại năng đông đảo, lại tại trong vòng một đêm, chúng thần biến mất, đại

năng vẫn lạc, thể giới lâm vào phân liệt cục diện, thể nhưng là có thần linh lại chết cũng không hàng, không muốn cứ thế biến mất, cho nên mới sẽ âm thầm lưu lại tiêu ký, một loại là dùng để làm làm quân cờ, cùng đối thủ tiếp tục chống lại, một loại khác chính là coi như ngày sau trở về bằng chứng, người cùng ta trên thân đều có tiêu ký, người là ” quân cờ ” vẫn là ” bằng chứng “, ta liền không được biết rồi, mà lại...”

“Ta ở trên thân thể người cảm nhận được một loại càng thêm khí tức thần bí, mờ mịt mông lung, khó mà bóc nguyên, tựa hồ kéo dài đến mê vụ chỗ sâu, cho dù là nhân quả chi lực cũng vô pháp xuyên qua. . Khụ khụ khụ...”

Đột nhiên, hần thân thể lắc lư, trong miệng kịch liệt ho khan, như là cái gì ẩn tạt phát tác, khí tức tối nghĩa, khóe miệng tràn ra máu tươi, dính ướt vạt áo.

Thậm chí loại này ho khan càng ngày càng kịch liệt, đến cuối cùng hần lồng ngực đập trùng, thân thể cúi xuống, như như muốn đem phổi đều cho ho ra đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng lại càng ngày càng kinh.

Thần linh lưu lại quân cờ?

Thần linh lưu lại ” trở về bằng chứng ” ?

Cái này sao có thể?

Mình thể nhưng là từ thể giới hiện thực xuyên qua người!

Dị giới ” nguyên chủ ” đã sớm chết.

Cái nào thần linh sẽ còn tiếp tục tiêu ký hần?

“Có phải hay không là bởi vì Thần Chủng nguyên nhân?”

Dương Phóng bỗng nhiên lần nữa hỏi thăm.

Quách Vinh lại nhẹ nhàng phát tay, như cũ tại kịch liệt ho khan, thân thể lắc lự, trong mồm huyết dịch càng ngày càng nhiều, qua đi tới hồi lâu, mới dần dần lắng lại.

Hắn thật dài thở dốc một hơi hơi thở, khí tức lại lần nữa khôi phục u buồn, trên thân như trút được gánh nặng, khàn khàn nói: “Thần Chủng cũng không phải là thần linh sau khi chết lưu lại, Thần Chủng hình thành cùng thần linh không có bất cứ quan hệ nào, tốt, việc này không thể nhắc lại, hôm nay để người tới, chỉ là vì điểm tỉnh người, nhược muốn biết chân tướng, không ngại có thể tự mình tìm kiếm.”

Hắn đã không còn dám nói tiếp.

Đến một lần giữa thiên địa quỷ dị chi lực, cực kỳ khủng bố, ngăn trở hắn tiếp tục nhiều lời, nếu là nói tiếp, tất nhiên chết thảm.

Thứ hai, có một số việc ngay cả hắn đều không có triệt để biết rõ ràng,

Lo lắng tùy tiện nói ra, ngược lại sẽ lừa dối Dương Phóng.

Không bằng điểm đến là dừng, còn lại để chính Dương Phóng truy tìm.

Ngày sau hai người có lẽ có thể ấn chứng với nhau, dùng cái này tìm tới càng nhiều chân tướng.

“Ta xem thân thể người thông thấu sạch sẽ, huyết mạch hoàn mỹ, hẳn là tu luyện qua một chút luyện thể bí pháp, ta Quách gia truyền thừa gần ngàn năm, đã từng đạt

được một bản thời kỳ viễn cổ 【 Ngũ Lôi luyện thể quyết 】 , có thể cường đại nhục thân, khắc chế âm mai, hôm nay tặng cho ngươi, vừa vặn còn có thể cùng ngươi Thần Chủng tương hợp, ngươi cầm đi đi.”

Quách Vinh lần nữa thở hỗn hển một khí tức, tiện tay từ trên mặt bàn cầm lên một bản đậm thể ngọc màu xanh, trực tiếp giao cho Dương Phóng trong tay.

Dương Phóng tiếp nhận ngọc giản, trong nháy mắt từ phía trên cảm nhận được một loại đậm đậm uy nghiêm khí tức, chí cương chí dương, vạn tà đều tránh, có loại khó tả hủy diệt lượn lờ.

Ngũ Lôi luyện thể quyết!

Hắn thở sâu, ánh mắt đảo qua, não hải lại tại cấp tốc mãnh liệt, như cũ tại suy tư Quách Vinh lúc trước lời nói.

Thần Chủng thế mà cùng thần linh không có bất cứ quan hệ nào?

Làm sao có thể?

Hắn là cũng là thiên sinh địa dưỡng?

Mà lại!

Trong đầu của hắn không tự kìm hãm được lần nữa nhớ tới 【 đạo quả thế giới 】 , 【 đạo quả hình thức ban đầu 】 , 【 siêu phẩm người xuyên việt vạn khí tại biến tốt 】 mọi việc như thế lời nói.

Từ lần trước bắt đầu, hắn liền ần ần cảm thấy không đúng.

Hiện tại phối hợp thêm Quách Vinh lời nói, để hắn càng là tượng ần ần nắm chắc cái gì.

“Có vấn đề chỉ sợ không chỉ một mình ta.”

Dương Phóng bỗng nhiên nghĩ đến máu chót một điểm.

Có lẽ cái khác Lam Tinh trên thân thể người cũng tồn tại loại này ” đạo tiêu ” .

Bằng không không cách nào giải thích bọn hắn vận khí tại biến tốt sự tình.

“Đa tạ minh chủ, nhưng tại hạ còn có một chuyện muốn nhờ.”

Dương Phóng chấp tay, nói: “Ta có mấy cái bằng hữu, kinh lịch cùng ta cùng loại, không chỉ minh chủ có thể cùng nhau hỗ trợ nhìn xem?”

“Bằng hữu?”

Quách Vinh lộ ra nghi hoặc.

“Đúng thế.”

Dương Phóng gật đầu.

“ 【 đạo tiêu 】 dị thường hiếm thấy, ta đã thấy trong mọi người, chỉ có hai người chúng ta vận mệnh tương tự, những người khác tồn tại 【 đạo tiêu 】 xác suất cực thấp.”

Quách Vinh than nhẹ.

Nhưng có chút suy tư, vẫn là không có cự tuyệt Dương Phóng.

Dương Phóng lúc này ôm quyền, nhận lấy ngọc giản, cấp tốc rời đi nơi đây.

Hắn chuẩn bị trong đêm đi tìm Diệp Huyền, thuận tiện lại làm ra cái khác một chút người xuyên việt, lần lượt để Quách Vinh nhìn xem, dùng cái này đến xác định trong lòng mình suy đoán.

Xoát!

Hắn thân pháp thi triển, cấp tốc biến mất nơi đây.

...

Bóng đêm giáng lâm.

Tinh không như nước.

Tĩnh mạch phủ đệ chỗ sâu.

Tùng tòa hoa sen ngồi đèn, một chữ sắp xếp, lóe ra đạm đạm màu da cam quang mang, sáng tối chập chờn

hạ bốn đạo nhân ảnh lẳng lặng ngồi xếp bằng, khí tức mờ mịt mộng lung, khó mà nhìn xuyên, có loại cách mê vụ cảm giác.

“Họ Quách không phải cái gì cạn dầu chi đèn, vừa lên đến liền giết người lập uy, một ánh mắt liền diệt sát Vô Cực Môn môn chủ, chỉ sợ ý chí không nhỏ, coi chừng đột nhiên phản phệ!”

Thần Tích phờng 【 Thiên Dao 】 Thượng Quan Sách, một thân thanh bào, hai bên tóc mai hoa râm, khí chất như đao, lạnh lùng nói ra: “Trải qua hôm nay ban ngày sự tình, các thế lực lớn rõ ràng đối với hắn tương đối e ngại, nếu là hắn vung cánh tay hô lên, sau này chưa chắc không thể chân chính thành sự, mà lại, họ Quách thực lực cao thâm, ngay cả ta đều nhìn không thấu...”

“Thực lực cao thâm? Chúng ta cần không phải liền là hấn thực lực cao thâm?”

Tại hấn đối diện.

Thánh Mẫu 【 Trương Vong Tâm 】 lộ ra cười khế, một bộ váy dài, đẹp mà không nói, thanh âm nhẹ nhàng dễ nghe, cười nói:

“Nếu là hấn thực lực thấp, tại chúng ta thì có ích lợi gì? 【 khôn chi bản khối 】 minh chủ Nguyên Khải Thiên, thực lực kinh khủng, khó mà ngăn cản, tự thân không chỉ có Thần khí bàng thân, lại dung hợp hai đại Thần Chủng, cường địch như thế, không vừa vạn cần hấn để ngăn cản? Đã hấn nghĩ lập uy, liền để hấn lập uy được rồi, chúng ta chỉ cần tại sau lưng nhìn xem là đủ.”

“Nhưng cũng!”

Thiên Linh tháp phó tháp chủ Trương Huyền Cảm, ngữ khí đậm mạc, lão thân tự tại, xếp bằng ở trên bờ đoàn, nói: “Từ tìm tới Quách Vinh bắt đầu, liền đã chú định vận mệnh của hấn, hấn thực lực cường đại như thế, nếu không thể cùng Nguyên Khải Thiên đồng quy vu tận, đúng là lãng phí, hấn hiện tại cần gì, liền cho hấn là được.”

“Sợ là sợ họ Quách tâm tư xảo trá, không muốn cùng Nguyên Khải Thiên tùy tiện là địch.”

Thương Khung thần cung Trích Tinh lão tiên phát ra thanh âm già nua.

Quách gia truyền thừa hơn mười thay mặt, mỗi một thời đại đều có thể xuất hiện cao thủ tuyệt thế, bọn hấn như thế nào cái gì dễ dàng bị người lợi dụng hạng người?

Nhược thật tốt như vậy lợi dụng, Quách gia sớm đã bị

diệt.

“Lão tiên yên tâm chính là, Trương mỗ tự có biện pháp.”

Thiên Linh tháp phó tháp chủ Trương Huyền Cảm đăm đăm nói.

“Ta Thánh giáo cũng sẽ tại thời khắc máu chốt, dâng ra một chút sức lực.”

Thánh Mẫu Trương Vong Tâm doanh doanh cười nói.

Quách Vinh là bọn hấn Tà Đạo tổ chức cùng Thiên Linh tháp hợp tác tìm tòi.

Sớm đã vì đó định ra đủ loại kế sách.

Cho dù tiếp qua nhảy thoát, cũng chú định không có khả năng trốn qua lòng bàn tay của bọn hấn.

“Như thế tốt lắm!”

Trích Tinh lão tiên, 【 Thiên Đạo 】 Thượng Quan Sách nhao nhao gật đầu.

“Loại trừ việc này bên ngoài, còn có một cái cần các vị chú ý.”

【 Thiên Đạo 】 Thượng Quan Sách bỗng nhiên mở miệng lần nữa, thanh âm đăm đăm: “Gần nhất 【 càn chi bản khối 】 đột nhiên xuất hiện một cái thể lực thần bí, kêu là 【 Thiên Thần tổ chức 】, nhiều lần hoạt động, sát hại ta Thần Tích phường không ít cường giả, tin tưởng các ngươi ba nhà cũng đều có không ít người chết bởi 【 Thiên Thần tổ chức 】 chi thủ đi.”

“Thiên Thần tổ chức?”

Trước mắt ba người lập tức nhú mày, trong lòng suy nghĩ.

Cái thế lực này dĩ vãng xác thực chưa từng nghe qua!

Chỉ là gần nhất nửa năm mới liên tiếp truyền đến tin tức của bọn hắn.

Tứ đại thế lực đều không ngoại lệ, đều bị 【 Thiên Thần tổ chức 】 hại không ít nhân vật trọng yếu.

Càng máu chốt chính là, bọn hắn vẫn luôn trong bóng tối điều tra.

Cho tới bây giờ cũng không có biết rõ ràng tổ chức này cụ thể theo hầu.

“Liên quan tới cái thế lực này, ta Thánh giáo ngược lại là có không ít suy đoán, chúng ta sớm nhất tiếp xúc đối phương thời điểm, còn muốn tại hai năm trước đó, tại một chỗ vắng vẻ thành nhỏ, tên là 【 Bạch Lạc thành 】 .”

Thánh Mẫu Trương Vong Tâm đột nhiên mở miệng, đăm đăm nói ra: “Cũng ngay tại khi đó, chúng ta phát hiện một cái khác sóng kỳ dị người, trong đầu của bọn họ tất cả đều tồn tại linh hồn cấm chế, lai lịch thành mê, ta Thánh giáo đã từng bắt qua trong đó mấy người, tiến hành qua giải phẫu, nhưng đều không ngoại lệ, tất cả đều tự hành sụp đổ, đám người này xuất hiện thời gian vừa lúc cùng 【 Thiên Thần tổ chức 】 tương xứng!

Mà lại 【 Thiên Thần tổ chức 】 từng không chỉ một lần đã cứu bọn hắn, cả hai lai lịch hẳn là giống nhau.”

“Không tệ, ta Thương Khung thần cung đã từng phát hiện qua dạng này người, về sau cũng tiến hành qua lục soát, nhưng cũng tiếc đều bị 【 Thiên Thần tổ chức 】

cứu.”

Trích Tinh lão tiên đạm mạc nói.

“Như thế nói đến, chỉ cần tìm được đám kia trong đầu tồn tại linh hồn cấm chế người thần bí, liền có thể tìm tới 【 Thiên Thần tổ chức 】 ?”

Thiên Linh tháp phó tháp chủ Trương Huyền Cảm nhíu mày nói.

“Tất nhiên như thế!”

Thánh Mẫu Trương Vong Tâm đạm đạm đáp lại.

Nàng cũng sẽ không nói cho trước mắt mấy người, đám kia trong đầu tồn tại linh hồn cấm chế người thần bí, lai lịch quỷ dị, đã từng ngay cả tà tổ muốn truy tìm, đều nhận được ám thương.

Tứ đại thế lực mặt ngoài nhất khí, kì thực cũng có lục đục với nhau.

Thích hợp cho ” đồng đội ” đào một đào hố, cũng không tính là gì.

Tốt nhất để bọn hắn chết đến một nhóm lớn, Tà Đạo tổ chức vừa vặn vận một nhà độc đại.

“Tốt, vậy chúng ta tiếp xuống liền nghĩ biện pháp tìm tới đám kia trong đầu tồn tại linh hồn cấm chế người.”

【 Thiên Đạo 】 Thượng Quan Sách gật đầu.

Bên người người nhao nhao đồng ý.

...

Thiên Linh Thành bên trong.

Diệp Huyền một thân mồ hôi nóng, vừa mới kết thúc xong kiếm pháp tu luyện, từ cảm giác thực lực lần nữa có chỗ tăng lên, nhắc lên trường kiếm, chuẩn bị quay ngược về phòng.

Ngay tại mới vừa tiến vào gian phòng, bỗng nhiên, sắc mặt khẽ giật mình, lộ ra mừng rỡ.

“Tiền bối!”

Trước mắt khu vực.

Một người mặc thanh sam nam tử, đứng chấp tay, tựa hồ chờ đợi đã lâu, tóc đen nhánh, không thấy một tia tóc bạc, lấy một chiếc trâm gỗ tùy ý cắm, cực điểm tiêu sái thái độ, trên người có loại yên tĩnh dửng dưng khí tức đang lượn lờ xoay tròn.

Hắn chậm rãi quay người trở lại, một đôi thâm thúy như là tinh không con ngươi rơi trên người Diệp Huyền, nói: “Diệp Huyền, trừ ngươi bên ngoài, bốn phía phải chăng còn có cái khác người xuyên việt, ngươi gọi tới mấy người, ta có việc phân phó.”

“Cái khác người xuyên việt?”

Diệp Huyền trong lòng giật mình, gật đầu nói: “Tiền bối cần mấy người?”

“Năm sáu người tốt nhất, thực lực không muốn tất cả đều tại siêu phẩm, tuyển mấy cái Thập phẩm trở xuống, lại tuyển mấy cái nhị phẩm, tam phẩm.”

Dương Phóng đáp lại.

“Vâng, tiền bối, ta cái này đi liên lạc bọn hắn.”

Diệp Huyền khom người.

“Ừm.”

Dương Phóng gật đầu.

Diệp Huyền trịnh trọng chấp tay, cấp tốc lui xuống.

Trong lòng của hắn không khỏi tràn ngập nghi hoặc, hiện lên rất nhiều ý nghĩ.

Sau nửa canh giờ.

Diệp Huyền lần nữa từ bên ngoài đi tới.

Bên người theo ròng rã năm vị Lam Tinh người xuyên việt.

Trong đó hai người chính là giấu ở phụ cận người qua đường Giáp, người qua đường Ất, đều chính là siêu phẩm cửa thứ hai sơ kỳ, lại có một người là cửu phẩm tu vi, gọi là Bành Hải.

Còn có hai người là nhị phẩm tu vi, phân biệt gọi Lý Nguyên, Vương Hồ, đều là mới vừa vọt xuyên qua mấy tháng tử hũu.

“Tiền bối...”

Người qua đường Giáp, người qua đường Ất, Bành Hải bọn người tất cả đều lộ ra thận trọng, trên mặt cung kính dị thường, trong lòng tràn ngập kính nghi.

Diệp Huyền mà ngay cả hôm qua tìm bọn hắn, nói có Thiên Thần tổ chức cao thủ muốn gặp bọn hắn.

Diệp Huyền lúc nào cùng Thiên Thần tổ chức đi gần như

vậy?

“Ừm, đều đứng lên đi, Diệp Huyền, người cũng đi với ta một chuyến.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tiền bối muốn đi nơi nào?”

Diệp Huyền cẩn thận hỏi.

“Đi thì biết, đi thôi.”

Dương Phóng đăm đăm mở miệng.

Vô hình lĩnh vực khuếch tán mà ra, giam cầm không gian xung quanh, đem mấy người tất cả đều bao trùm ở bên trong, sau đó Dương Phóng bước chân một bước, xoát một chút, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Bị hấn lĩnh vực bao lại Diệp Huyền bọn người, cũng bắt đầu đồng dạng biến mất, trời đất quay cuồng, như là kinh lịch không gian Đại Na Di đồng dạng.

Mấy người không khỏi trong lòng ngảm giạt mình, hồn phách sợ hãi.

Đây là cái gì kinh khủng thủ đoạn?

...

Mấy canh giờ sau.

Thành Xuân Thu bên trong.

Dương Phóng lần nữa đến đây bái phỏng Quách Vinh.

“Minh chủ, ta mấy vị này đồng bạn, còn xin minh chủ

cùng một chỗ hỗ trợ nhìn xem.”

Dương Phóng hai tay chấp lên, nhìn về phía Quách Vinh, thanh âm lại trải qua tận lực vắn vẹo, dù là Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất chẳng người liền đứng sau lưng hắn, cũng toàn vẹn nghe không được Dương Phóng đang nói cái gì.

Chỉ là mỗi người đều lộ ra thật sâu mờ mịt cùng hiếu kì.

Như thế rộng lớn phủ đệ, tựa hồ cực kỳ hiếm thấy!

Hắn là nơi đây chính là Thiên Thần tổ chức tổng bộ chỗ?

Quách Vinh sắc mặt u buồn, nhẹ giọng thở dài, một đôi đen nhánh thâm trầm con ngươi hướng về trước mắt mấy người nhìn lại, trong đó có từng điểm từng điểm gợn sóng nổi lên, tựa hồ giống như là mạng nhện kéo dài.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, Quách Vinh biến sắc.

Tựa hồ là không thể tin, vội vàng toàn lực thôi động 【 nhân quả chi lực 】, hướng về trước mắt mấy người nhìn lại, một nháy mắt, sắc mặt đại biến, thân thể đập đập lui lại.

“Làm sao có thể?”

Quách Vinh nghẹn ngào mở miệng.

Dương Phóng trong lòng xiết chặt, mở miệng hỏi thăm: “Minh chủ nhìn thấy cái gì? Trên người bọn họ cũng có đạo tiêu?”

“Bọn hấn. . ba người bọn hấn. . trên thân đều tồn tại tiêu ký, so người hơi yếu, mà lại sáu người trên thân đều giống như người, có một loại mê vụ lượn lờ, nhân quả khó mà xuyên thấu...”

Quách Vinh ngón tay lập tức chỉ hướng trong đám người Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất ba người.

Ba người bị Dương Phóng lĩnh vực ảnh hưởng, y nguyên nghe không được Quách Vinh thanh âm, nhưng lại có thể nhìn thấy Quách Vinh thần sắc kinh biến, cũng có thể nhìn thấy Quách Vinh ngón tay tại chỉ hướng chính mình.

Không khỏi càng thêm mờ mịt, hai mặt nhìn nhau.

Tình huống như thế nào?

Hấn là nhóm người mình có làm không đúng địa phương?

Người qua đường Giáp, người qua đường Ất càng là phá lệ khẩn trương, thấp thỏm không yên.

Bọn hấn đoạn thời gian trước thế nhưng là âm thầm góp nhặt không ít Thiên Thần tổ chức tin tức, dùng cái này bán cho 【Thần Tích phường】 , hấn là hiện tại Thiên Thần tổ chức bắt đầu thanh toán đi lên.

Dương Phóng nghe được Quách Vinh lời nói, trong lòng triệt để chìm xuống dưới.

Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất, tất cả đều là siêu phẩm tu vi!

Cũng tất cả đều kinh lịch vận khí đột nhiên biến tốt sự tình.

Hiện tại xem ra, quả nhiên có gì đó quái lạ.

Khó trách bọn hắn cảm khái giống như là có người trong bóng tối ” cho ăn cơm ” .

Ba người thế mà cũng giống như mình, trên thân đều tồn tại 【 tiêu ký 】 .

Cái này khiến hắn không khỏi đem tất cả mọi chuyện nói liền cùng nhau, tiến hành suy tư.

Lam Tinh người xuyên việt hắn là chỉ cần đạt tới siêu phẩm cảnh giới, trên thân sẽ xuất hiện đạo tiêu?

Nhưng vì cái gì?

Loại dấu hiệu này không nên từ lúc mới sinh ra liền bị định ra tới sao?

Vì sao tại trên nửa đường đột nhiên xuất hiện?

Quách Vinh sắc mặt biến huyền, không thể tưởng tượng nổi, ánh mắt chỗ sâu từng đạo vô hình tia sáng hiển hiện, lít nha lít nhít, so như mạng nhện, tiếp tục hướng về trước mắt sáu người nhìn lại, muốn xem thấu sáu người này.

Nhưng theo hắn nhân quả chi lực càng vận càng lớn, càng vận càng sâu, bỗng nhiên, một cỗ khó tả băng lãnh khí tức đột nhiên từ từ nơi sâu xa xâm nhập mà đến, trực tiếp dọc theo đông đảo nhân quả chi tuyến hướng về Quách Vinh thân thể mãnh liệt mà đi.

Phốc phốc!

Quách Vinh tại chỗ một búng máu phun ra, thân thể ngửa đầu ngã quy, hai tay ôm lấy đầu lâu, ngũ quan vận

veo, tựa hồ nhận lớn lao trọng thương.

“Minh chủ!”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, thân thể lóe lên, sát na xuất hiện tại Quách Vinh phụ cận, trực tiếp đỡ dậy Quách Vinh, trên thân chân khí mãnh liệt mà ra, hướng về Quách Vinh thể nội rót vào mà đi.

Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất, Bành Hải bọn người càng thêm kinh tiếc, trợn mắt hốc mồm.

Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Vị này Thiên Thần tổ chức đại lão, làm sao còn đột nhiên thổ huyết rồi?

Bọn hấn nghe không được thanh âm, không khỏi vò đầu bứt tai.

Chỉ cảm thấy giống như có cái gì to lớn bí ẩn sự tình đang gạt bọn hấn đồng dạng.

“Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi.”

Quách Vinh sắc mặt trắng bệch, đã chậm rãi khôi phục lại, một đôi mắt bên trong đều là kinh hoảng cùng rung động chi sắc.

Hấn vừa mới ý đồ truy tìm nhân quả, biết rõ trước mắt mấy người lai lịch, kết quả trực tiếp tao ngộ phản phệ.

Mấy người kia trên người trong sương mù dày đặc, có không thể thăm dò cơ mật!

“Minh chủ người thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Quách Vinh hít một hơi thật sâu, não hải mãnh liệt, lần nữa rung động nhìn thoáng qua Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất, sau đó lần nữa nhìn một chút Dương Phóng.

Tại sao có thể như vậy?

Nhiều như vậy người đều xuất hiện đạo tiêu?

Nhiều như vậy trên thân người đều có khó có thể dùng bị nhân quả xuyên qua mê vụ?

Hắn trực tiếp lắc đầu: “Không thể truy tìm, không thể dò xét, tiếp tục truy tìm xuống dưới, tất có đại họa, Lam trưởng lão, người mang theo bọn hắn rời đi thôi.”

Dương Phóng có chút suy tư, gật đầu nói: “Tốt, đa tạ minh chủ!”

“Không cần khách khí, ngày sau nếu có phát hiện mới, không ngại ẩn chứng với nhau.”

Quách Vinh nói.

Dương Phóng lần nữa gật đầu.

“Đi thôi!”

Hắn quay người nhìn về phía Diệp Huyền bọn người, thanh âm bình tĩnh, hướng về bên ngoài đi đến.

Cho đến lúc này, Diệp Huyền mấy người mới lần nữa nghe được Dương Phóng lời nói, vội vàng đi theo.

Thẳng đến triệt để ra khỏi phòng, Diệp Huyền mới nhận

không được trong lòng nghi hoặc, đánh bạo nói: “Tiền bối, vừa mới đó là cái gì người?”

“Huyền Thiên minh minh chủ.”

Dương Phóng đáp lại.

“Huyền. . Huyền Thiên minh minh chủ?”

“Ngọa tào! Nơi này là Huyền Thiên minh tổng bộ?”

Mấy người tất cả đều biến sắc, kinh hô mở miệng.

Như vậy cao đại thượng Huyền Thiên minh tổng bộ, thế mà bị bọn hần dễ dàng như vậy tiến đến rồi?

Cái này tương đương với kiếp trước công ty nhỏ chủ tịch, đột nhiên gặp người lãnh đạo quốc gia...

Bỗng nhiên!

Bọn hần lần nữa cảm thấy rung động, vội vàng nhìn về phía Dương Phóng.

Vị này Tiêu tiền bối có thể dễ dàng như thế đem bọn hần đưa vào Huyền Thiên minh tổng bộ, chỉ sợ thân phận cũng tuyệt đối không thấp a?

Hần tại Huyền Thiên minh bên trong lại là cái gì chức vị?

Thiên Thần tổ chức không khỏi quá mức thần bí.

“Tiền bối, vậy chúng ta tiếp xuống đi đâu?”

Diệp Huyền nhin không được hỏi thăm.

“Đưa các người trở về.”

Dương Phóng đáp lại.

“Đừng a tiền bối, ngài để chúng ta đi theo ngài đi, chúng ta có thể đi theo làm tùy tùng, bưng trà đổ nước, còn có thể vì người giặt quần áo nấu cơm, van cầu người cho chúng ta một cái cơ hội đi.”

Người qua đường Giáp vội vàng mở miệng.

Hắn nguyên bản đã gia nhập Thần Tích phường, đạt được Thần Tích phường bồi dưỡng.

Nhưng Thần Tích phường bên trong thiên tài vô số, há có thể đem tất cả tài nguyên đều trút xuống cho bọn hắn?

Lại thêm Thần Tích phường bên trong lục đục với nhau ngày càng nghiêm trọng, để bọn hắn mấy người đã dần dần mất đi nhuệ khí, không còn trước đó vừa mới gia nhập lúc hăng hái.

Hiện tại Dương Phóng chẳng khác gì là một đầu mới xuất hiện kim đại thối, vô luận như thế nào đều muốn ôm lấy đầu này kim đại thối.

“Đúng vậy a tiền bối, để chúng ta đi theo ngài đi, ngài yên tâm, không quản sự tình gì chúng ta đều có thể hết sức hoàn thành, tuyệt đối sẽ không để ngài thất vọng.”

Diệp Huyền cũng liền vội mở miệng.

Hắn là thật vất vả mới lần nữa gặp được Dương Phóng, vô luận như thế nào cũng không nguyện ý cứ thế mà đi.

Lần này rời đi, lần sau gặp lại không biết còn muốn tới khi nào.

Dương Phóng có chút suy tư.

“Cũng tốt, bắt quá đi theo ta nhưng không có cái gì an toàn cam đoan.”

Hắn mở miệng nói ra.

Lần này đi tới đi lui Thiên Linh Thành, tối thiểu cần mười cái canh giờ.

Tăng thêm bây giờ sắc trời đã sâu, hắn cũng không nguyện ý tiếp tục lại chạy tới Thiên Linh Thành.

Mấy người kia muốn theo liền để bọn hắn đi theo được rồi.

Mấy người nghe vậy đại hỉ.

“Đa tạ tiền bối!”

“Tiền bối yên tâm, an toàn của chúng ta có thể mình phụ trách, tuyệt không để tiền bối quan tâm!”

.
. .
.

Sau nửa tháng.

Thiên Long vực Bắc Bộ lớn nhất thành trì, Thất Huyền thành nội.

Cô đều cô đều...

Thùng thuốc bên trong, đạm tử sắc được dịch không ngừng ra bên ngoài hiện động lên từng đợt cực đại bọt khí, như là phát sinh sôi trào, bên trong từng tia từng sợi

thần bí dược dịch không ngừng hướng về Dương Phóng thể nội chui vào.

Mùi thuốc nồng nặc mùi tràn ngập cả phòng.

Dương Phóng trên da hào quang điểm điểm, vừa đi vừa về lấp lóe, một hồi như là lưu ly kim thân thể, một hồi lượn lờ từng tia từng tia ma khí, hai loại hoàn toàn bất đồng khí cơ hoàn mỹ tương dung.

Luyện thể bí dược!

Một thân một mình trấn thủ Bắc Vực, chỗ tốt xác thực không nhỏ.

Vừa mới vừa đến, Bắc Vực các thành lớn thành chủ liền liên tiếp đưa tới trọng lễ, trong đó dính đến không ít cực kỳ hiếm thấy luyện thể bí dược, luyện thể thần đan, khiến cho Dương Phóng ngẩn ngủi trong vòng nửa tháng, hai đại luyện thể pháp môn lần nữa có chỗ đột phá.

Hô!

Theo cuối cùng một đợt bí dược chi lực bị hấp triệt để hấp thu, toàn bộ thùng thuốc bên trong chất lỏng tất cả đều rút đi nhan sắc, biến thành thanh tịnh trong suốt chi sắc.

Dương Phóng rất cực mở hai mắt ra, lần nữa nhìn về phía trước mắt bạng.

Kim Cương Cự Ma thể đệ nhị trọng 【 6500/10000 】 .

Ngũ Lôi luyện thể quyết đệ nhất trọng 【 400/8000 】 .

Nhục thân chi lực tại vốn có trên cơ sở lần nữa bạo tăng.

Xoạt!

Dương Phóng cao lớn thân thể từ thùng thuốc bên trong trực tiếp đứng lên, toàn thân làn da lấp lánh cổ đồng quang trạch, dùng sức một băng, từng đợt lưu ly kim sắc cùng hắc ám chi sắc liền tới loé sáng lại nhấp nháy, tràn ngập vô hình hủy diệt tính khí tức.

Oanh! Oanh!

Hắn trực tiếp hướng ra phía ngoài vung ra hai quyền, thanh âm ngọt ngào, cực kỳ to lớn.

Trước mắt không gian đều ẩn ẩn vặn vẹo, xuất hiện khe hở.

“Thật là đáng sợ nhục thân, cái này đã có thể so với một chút bảo binh lợi khí đi?”

Dương Phóng tự nói.

Thần khí trở xuống, hắn là không cái gì binh khí có thể lần nữa làm bị thương hắn nhục thân.

Làn da nhẹ nhàng một băng liền lấp lánh thần quang.

Mà tu vi...

Thánh linh 【 27400/30000 】 .

“Khoảng cách thánh linh đỉnh phong thật sự là càng ngày càng gần...”

Cái này còn không phải hắn chủ động tăng lên tu vi, mà là tu luyện 【 Kim Cương Cự Ma thể 】 , tu luyện 【 Ngũ Lôi luyện thể quyết 】 trên đường, từng tia từng tia được lực tự nhiên mà vậy tầm bổ.

Nếu là hấn chủ động tăng cao tu vi, ở các loại bí dược phía dưới, chỉ sợ hiện tại đã triệt để là thánh linh đỉnh phong.

Bất quá dù là không chủ động tăng lên, đoán chừng tiếp qua mấy tháng, vẫn là tránh không được triệt để tiến vào thánh linh đỉnh phong.

Trừ cái đó ra.

Lĩnh vực của hấn chi lực cũng bị hấn khai thác càng thêm tinh thâm.

Ngũ đại vòng xoáy cao thâm mạt trắc, mỗi người đều mang đặc sắc, tâm niệm vừa động, liền có thể hóa mà vì một, diễn hóa thành ngắn ngủi ngũ sắc thần quang, không có gì không nuốt, không có gì không dung.

Nói tóm lại!

Ngắn ngủi nửa tháng, hấn các phương các mặt lần nữa toàn diện bạo tăng.

Xoát!

Bỗng nhiên, bóng người hiện lên, không đến mấy may vết tích.

Hư Không Bộ lại tăng nhất trọng thiên.

Đạt tới đệ tứ trọng 【 500/15000 】 .

Dương Phóng trực tiếp vô thanh vô tức xuất hiện ở trong sân, như là trống rỗng thuần di.

Trong sân.

Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất đứng người ngay tại lảng lạng chờ đợi.

Cảm thấy được Dương Phóng xuất hiện về sau, nhãn tình sáng lên, vội vàng cấp tốc đón.

“Tiền bối!”

“Tiền bối ngài xuất quan, hôm nay muốn ra ngoài sao?”

Một nhóm sáu người vội vàng mở miệng.

Đi theo tại Dương Phóng bên người, ngăn ngừa nửa tháng, mỗi người đều có đại thu hoạch.

Nhất là Lý Nguyên, Vương Hồ, hai người bọn họ thực lực thấp nhất, tăng lên biên độ cũng lớn nhất, trực tiếp từ nhị phẩm cảnh giới tiến vào tứ phẩm sơ kỳ.

Sinh sinh cất cao hai cái cảnh giới.

Tránh khỏi mấy tháng khổ tu!

Đây cũng không phải là Dương Phóng chủ động giúp bọn hắn tăng lên tu vi, mà là những người khác đến đây bái phỏng Dương Phóng lúc, vì nịnh bợ Dương Phóng, không thể tránh khỏi liên đới với mấy người kia đưa chút chỗ tốt.

Hơi một chút chỗ tốt tràn ra, liền khiến cho bọn hắn tu vi tiến nhanh.

“Đi chuẩn bị ngựa xe.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng, tiền bối.”

Đám người mở miệng.

Không bao lâu, một cỗ cực kỳ rộng rãi xe ngựa liền từ trong phủ đệ chậm chạp lái ra, hướng về bên ngoài đường đi bước đi.

Từ Diệp Huyền tự mình lái xe.

Năm người khác thì cưỡi ở ngựa cao to phía trên, ẩn hiện ngạo nghễ, đi theo hai bên.

Thành nội dòng người phồn hoa, phun trào không ngừng.

Tiến vào Thất Huyền thành đã có nhiều ngày, loại trừ ngay từ đầu hai ngày đi ra ngoài tuần tra, thời gian khác Dương Phóng cơ bản đều đang bế quan tu luyện.

Giờ phút này sau khi ra cửa, vừa vặn tìm hiểu tin tức, để tránh rơi xuống cái gì.

Loại trừ 【 khôn chi bản khối 】 tiến công huyền não xông xao bên ngoài, thành nội tình linh còn tại lưu truyền một chuyện khác.

“Lớn tin tức, Thiên Sát lâu lần nữa hành động, tại hôm qua đêm khuya lại giết chết một Huyền Thiên minh 【 đệ nhị Thiên Thê 】 cường giả!”

“Không thể nào? Đây là nửa tháng đến, Bắc Vực chết mất vị thứ bảy 【 đệ nhị Thiên Thê 】 cao thủ a?”

“Ai nói không phải đâu? Thiên Sát lâu thần bí khó lường, thần long kiến thủ bất kiến vĩ, Huyền Thiên minh đông đảo trưởng lão không ngừng chết thảm, đã sớm dẫn phát lòng người bàng hoàng.”

“Nghe nói tại 【 Huyền Thiên minh 】 tổ kiến ngày đó,

Thiên Sát lâu liền đi đại não qua, nghĩ không ra đến bây giờ đều không thể tìm tới bọn hắn theo hầu.”

“Nào có đơn giản như vậy bị tìm tới, Thiên Sát lâu hoạt động mấy trăm năm, từ trước thần bí, chưa từng bị người phát hiện, có tin tức nói bọn hắn rất có thể không phải 【càn chi bản khối】 người, mà là 【khôn chi bản khối】 cao thủ bí mật tổ kiến, còn có tin tức nói bọn hắn trên thực tế là 【Diệt Tà minh】 cao thủ tại ra về mê hoặc.”

“Diệt Tà minh? Không thể nào?”

“Là thật là giả, ai có thể nói trúng, ta chỉ biết là Bắc Vực bên này có Huyền Thiên minh trưởng lão trấn thủ, bắt quá bây giờ xem ra vị trưởng lão kia tựa hồ cũng không được việc, bằng không, Thiên Sát lâu cũng sẽ không như vậy càn rỡ.”

“Ha ha, trưởng lão? Cái gì trưởng lão, bắt quá là ghé vào đám người đỉnh đầu hút máu máu trùng thôi!”

“Xuyt, coi chừng họa từ miệng mà ra!”

...

Đủ loại thanh âm từ khắp nơi quán rượu, trong quán trà chảy ra, bị Dương Phóng rõ ràng nghe lọt vào tai bên cạnh.

“Thiên Sát lâu.”

Dương Phóng như có điều suy nghĩ.

Nửa tháng, bọn hắn còn không có yên tĩnh?

Hiện tại xem ra, cái này thiên sát lâu tuyệt đối là cùng 【khôn chi bản khối】 có liên quan rồi.

Nếu không sẽ không ở loại thời khắc máu chốt này còn tại hoạt động.

Cái này thiên sát lâu rõ ràng là muốn cố ý kích động bọn hấn 【 càn chi bản khối 】 khủng hoảng cảm xúc, để bọn hấn nội bộ đi đầu não động, đạt tới không chiến tự tan mục đích.

Nguyên bản Dương Phóng còn không muốn xen vào việc của người khác, chỉ muốn yên lặng phát dục, tu luyện mình.

Nhưng bây giờ Thiên Sát lâu liên tục tại hấn ngay dưới mắt làm loạn, không phải do hấn không tiến hành chú ý.

Bằng không, Quách Vinh bên kia hấn cũng vô pháp bàn giao.

“Diệp Huyền, đi vòng phủ thành chủ!”

Dương Phóng đạm mạc thanh âm vang lên.

“Vâng, tiền bối.”

Diệp Huyền run lên, lúc này điều khiển xe ngựa, tại phía trước chuyển biến, hướng về phủ thành chủ phương hướng tiến đến.

...

Rộng lớn phủ đệ, bố cục giảng cứu.

Riêng là đại môn chính là lấy tinh mỹ ngọc thạch điêu đúc mà thành.

Tại Dương Phóng chạy đến thời điểm, rõ ràng sắc mặt khẽ giật mình, lộ ra kinh ngạc.

“Minh chủ!”

Viện tử chỗ sâu, thân thể cao lớn, tóc đen rối tung, mang theo đạm đạm u buồn khí chất Quách Vinh, cũng không biết khi nào đã đi tới nơi này, mang trên mặt khó tả điều hiu.

Tựa hồ trăm mối lo, vẻ u sầu không hiểu.

Ở bên cạnh hắn, thành linh đi theo bốn vị trưởng lão.

Thiên Dao Thượng Quan Sách!

Thiên Linh tháp Trương Huyền Cảm!

Thương Khung thần cung Trích Tinh lão tiên!

Thánh Mẫu Trương Vong Tâm!

“Gặp qua minh chủ!”

Dương Phóng bước nhanh về phía trước hành lễ.

Sau lưng Diệp Huyền sáu người đều trong lòng run lên, cũng liền bận bịu bước nhanh hành lễ.

Lại gặp được bực này đại nhân vật!

“Lam trưởng lão, người phụng mệnh trấn thủ Bắc Vực, bây giờ nửa tháng quá khứ, lại không có chút nào thành tích, người có biết tội của người không?”

Thượng Quan Sách ngữ khí đạm mạc, nhìn chăm chú Dương Phóng.

Một đôi trong ánh mắt không có tình cảm chút nào.

“Thượng Quan trưởng lão hiểu lầm, tại hạ một mực tại bí mật điều tra, chỉ là 【 Thiên Sát lâu 】 từ trước thần bí, để cho người ta khó mà bắt giữ, tại hạ điều tra nhiều ngày, hao phí không ít tinh lực, đều là không có kết quả!”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt một cái điều tra nhiều ngày, Lam trưởng lão thật đúng là sẽ trốn tránh trách nhiệm.”

Một bên Trích Tinh lão tiên bỗng nhiên phát ra hừ lạnh, ánh mắt băng lãnh, hai con hoàn toàn bất đồng con ngươi hướng về Dương Phóng lạnh lùng quét tới, gằn giọng nói: “Theo bản tọa biết, cái này nửa tháng đến nay, Lam trưởng lão tựa hồ cũng đang bế quan tu luyện a?”

“Tại hạ bế quan chỉ là mặt ngoài, kì thực tại âm thầm điều tra.”

Dương Phóng đáp lại.

“Nói như vậy, ngươi là nói bản tọa oan uổng ngươi rồi?”

Trích Tinh lão tiên phát ra cười lạnh.

“Tốt, không cần nói nữa, Thiên Sát lâu sự tình nếu không giải quyết, 【 càn chi bản khối 】 đem rất khó đưa ra toàn bộ tinh lực đối phó 【 khôn chi bản khối 】 , lần này ta tự mình tới, chính là vì giải quyết triệt để 【 Thiên Sát lâu 】 , Lam trưởng lão mời đi theo liền có thể.”

Quách Vinh thanh âm tiêu điều mở miệng nói ra.

“Vâng, minh chủ!”

Dương Phóng chấp tay.

Quách Vinh người này quả thật không tệ.

Loại trừ ngay từ đầu gặp mặt liền đưa bí tịch, hiện tại không ngờ trợ giúp mình giải vây.

Có thể một phát!

...

Chương 385 : Nhân quả bí thuật! !

Thất Huyền thành.

Thành bắc khu vực, từ trước hỗn loạn.

Nơi đây tam giáo cứu lưu tề xuất, các loại thể lực chiếm cứ, trong mỗi ngày các loại âm u sự tình không biết có bao nhiêu.

Cho dù là giữa ban ngày, cũng có thể thường xuyên thấy có người tại lừa bán nhân khẩu.

Thành bắc một con đường, đầu đường khu vực, thì là một cái cự đại thịt heo bày, huyết tinh tràn ngập, dẫn tới vô số con ruồi ông ông tác hưởng.

Chủ quán Triệu Báo, thực lực cao thâm, nhân cao mã đại, bán rượu đồ heo, chuyên tốt kết giao thiên hạ hào kiệt.

Thành bắc khu vực, đường phàm gập rủi ro cao thủ, cơ hồ không có không nhận qua hấn chỗ tốt.

Nhắc lên Triệu Báo, phần lớn người đều muốn giơ ngón tay cái lên.

Giờ phút này.

Nhàn hạ buổi chiều.

Triệu Báo mặt mũi tràn đầy râu quai nón, nằm ngửa tại một trương ghế mây phía trên, trong tay huy động cây quạt nhỏ, nhẹ nhàng vỗ, ánh mắt nhắm lại, như là chớp mắt mãnh hổ, tự nhiên mà vậy phát ra một cỗ hung

mãnh khí tức.

Khiến cho bốn phía con ruồi không có một cái nào có can đảm đến gần.

Bỗng nhiên!

Triệu Báo nhướng mày, bỗng cảm giác trước mắt biến thành màu đen, tia sáng biến mất, thiên địa vạn vật tựa hồ toàn bộ đều tụt xoay tròn, tựa thân lập tức giống như là bị thế giới cách ly, rơi xuống tại Cửu U bên trong.

Trong lòng của hắn kinh hãi, thân thể đột nhiên đứng dậy.

Lĩnh vực?

“Ai? Phương nào cao thủ ở đây hù dọa tại hạ?”

Triệu Báo mở miệng quát chói tai.

Trước mắt Hắc Âm chậm rãi rút đi, như là trời âm áp hoà thuận vui vẻ, xé rách Hắc Âm cùng băng lãnh, quang minh lại xuất hiện, Thái Dương cao chiếu, tại hai mắt của hắn bên trong, thành linh xuất hiện một nhóm sáu người cường giả.

Có cao có thấp, có lão có trung, niên kỷ bất đồng, giới tính bất đồng.

Nhưng mỗi một cái đều có loại khó tả mị lực, khiến người tâm hồn, làm cho người kinh hãi.

Người cầm đầu càng là phá lệ khôi ngô cùng cao lớn, ngũ quan anh tuấn, bờ môi khinh bạc, mang trên mặt một loại nồng đậm đến tan không ra ưu sầu, khiến cho hắn khí chất phá lệ điêu hiu.

Tựa hồ chỉ cần nhìn lên một cái liền có thể đem người đưa vào hần ư sầu bên trong.

“Thiên Sát lâu tổng bộ ở đâu, dẫn chúng ta qua đi thôi.”

Quách Vinh thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp, che kín u buồn.

“Các người. . . cái gì Thiên Sát lâu? Ta không biết các người đang nói cái gì?”

Triệu Báo kinh thanh mở miệng, vô ý thức hướng về sau lùi gáp.

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy sáu người này trong nháy mắt, hần liền có loại trái tim đột nhiên bị bàn tay vô hình hung hăng nắm cảm giác, toàn thân trên dưới tất cả đều không tự kìm hãm được run rẩy lên.

Thật giống như đột nhiên hóa thành trong suốt, muốn liêu lĩnh đem nội tâm cơ mật nói ra.

Quách Vinh ánh mắt hơi đờng, đen nhánh thâm thúy, hướng về Triệu Báo nhẹ nhàng quét qua.

Oanh!

Triệu Báo não hải oanh minh, không bị khống chế, trời đất quay cuồng, trong nháy mắt lâm vào ngơ ngác ngác bên trong, lại khó mà tiến hành giải thích, tiếp lấy tựa như đồng hóa vì con rối, bước đi bước chân, hướng về bên ngoài chậm chạp đi đến.

Sau lưng Thượng Quan Sách, Trương Huyền Cảm, Trích Tinh lão tiên, Trương Vong Tâm bốn người đều là lộ ra cười khế, liếc nhau, tự động theo sau lưng.

Dương Phóng thì là như có điều suy nghĩ, đột nhiên

quay lại đầu đến, hướng về phải hậu phương đầu tường nhìn thoáng qua.

Nhưng rất nhanh lần nữa thu hồi, cất bước đi theo ra ngoài.

Liền tại bọn hắn vừa mới rời đi.

Chỗ kia đầu tường khu vực, lại đột nhiên toát ra một bóng người, sắc mặt trắng bệch, ẩn hiện kinh hãi, nhìn về phía đám người biến mất phương hướng, sau đó không chút nghĩ ngợi, cấp tốc rời xa, thân thể lắc lư, đem tự thân thân pháp thi triển đến cực hạn, hướng về nơi xa khu vực cực tốc cuồng cướp.

...

Một chỗ rộng rãi đình viện bên trong.

Ngói đỏ lục ngói, phong cảnh tú lệ.

Giả sơn đình đài, lục liễu phát phong.

Một nam một nữ hai đạo nhân ảnh ngay tại nơi này cấp tốc luận bàn.

Nam người mặc màu đen trang phục, dung nhan cương dương, mặt mày như đao, hai tay huy động một cây tráng kiện đại thương, đại khai đại hợp ở giữa, thanh âm oanh minh, ông ông tác hưởng.

Nữ thì người mặc một bộ màu đỏ váy áo, hùng hùng hổ hổ, cầm trong tay hai cái Viên Nguyệt Loan Đao, đem tự thân thân pháp cùng đao pháp hoàn mỹ phù hợp, cả người như là dày đặc tàn ảnh, cùng nam tử cấp tốc đụng vào nhau.

Phanh phanh phanh phanh!

Thanh âm oanh minh, kích thích kinh khủng khí kinh.

Toàn bộ mặt đất đều đang không ngừng bạo liệt, tóe lên từng mảnh từng mảnh vỡ vụn hòn đá.

Hai bên sừng sững bảy tám đạo bóng người, ngay tại quan sát, tuổi tác đều có không ít, trẻ tuổi nhất đều tại bốn mươi có hơn, trong đó càng nắm chắc hơn vị râu tóc bạc trắng người.

“Tốt, bách chiến thương pháp, Viên Nguyệt Loan Dao, Chí Thành cùng Uyển nhi xem ra đã thâm chúng ta chân truyền, đợi một thời gian, tất thành đại tài!”

Một vị râu tóc bạc trắng lão giả mở miệng lớn tiếng khen hay.

“Mặc lão, xảy ra chuyện!”

Bỗng nhiên, một cái gậy lùn nam tử leo tường mà đến, lộ ra kinh hoàng, mở miệng quát to: “Triệu trưởng lão bị bắt, xuất hiện mấy vị kinh khủng dị thường tồn tại, mang theo Triệu trưởng lão hướng tổng bộ đi!”

“Cái gì?”

Mọi người tại đây tất cả đều sắc mặt biến hóa, đột nhiên quay đầu.

Ngay tại giao thủ ở giữa một nam một nữ cũng cấp tốc dừng lại, đều là tuổi tác không lớn, ước chừng hai lăm hai sáu, nam anh tuấn, nữ mỹ mạo.

“Triệu trưởng lão như thế bí ẩn thân phận, làm sao lại bị bắt?”

Kia váy đồ nữ tử giật mình quát.

“Không biết, hết thầy xuất hiện sáu người, từng cái vô cùng tà môn, chỉ nhìn một chút Triệu trưởng lão, Triệu trưởng lão liền tựa như mê muội, chủ động mang theo bọn hắn hướng tổng bộ đi.”

Kia gầy lùn nam tử nói.

Cầm đầu râu tóc bạc trắng lão giả cùng một người trung niên nam tử đều là ánh mắt trong nháy mắt phát chìm.

“Không tốt, gặp được cao thủ, đi thông tri kiếm đại hiệp, chúng ta lập tức chếp gần đạo, đi đầu trở về tổng bộ báo tin, đem tổng bộ đại trận toàn bộ mở ra!”

Kia râu tóc bạc trắng lão giả trầm giọng nói.

“Đi, nhanh chóng hành động!”

Nam tử trung niên âm ỉ quát chói tai, dẫn đầu hướng về nơi xa mau chóng vút đi.

...

Triệu Báo ngỡ ngỡ ngác ngác, sắc mặt ngốc trệ, như là một đầu to lớn chim bay, quần áo phần phật, trong rừng cực tốc xuyên thẳng qua.

Nếu là có nhân tinh thông nhân quả chi lực, tất nhiên có thể rõ ràng nhìn thấy, từ trên thân Triệu Báo dọc theo vô số đạo lít nha lít nhít vô hình dây nhỏ, tất cả dây nhỏ tất cả đều hội tụ đến Quách Vinh lòng bàn tay.

Thời khắc này Triệu Báo, tựa như cùng chân chính đề tuyền con rối.

Không quản Quách Vinh muốn làm gì, Triệu Báo đều sẽ ngoan ngoãn phối hợp.

Phật kinh có lời: Hết thầy hữu vi pháp đều do nhân quả mà sinh diệt.

Bởi vì là có thể sinh, quả là sở sinh.

Nắm giữ nhân quả, liền chường không hết thầy.

Xoát xoát xoát!

Bóng người lên xuống.

Không bao lâu.

Triệu Báo liền dẫn Quách Vinh, Dương Phóng bọn người xuất hiện ở một chỗ rừng sâu núi thẳm bên trong.

Rừng chỗ sâu, một chỗ to lớn miếu thờ lẳng lặng đứng vững ở đây, miếu cổ thanh u, hoàn cảnh trang nhã, bên trong truyền đến thanh tịnh tiếng chuông, yếu ớt điếc tai.

Quách Vinh ở bên trong sáu người, tất cả đều lẳng lặng sừng sững tại miếu cổ bên ngoài, ngẩng đầu lên, hướng về trước mắt chùa miếu nhìn lại.

Hoá Sinh chùa!

“Thật lâu không có chân chính hoạt động qua, không biết một thân thực lực còn có thể phát huy mấy thành.”

Quách Vinh thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp, trên thân u ám khí chất khó mà che giấu, như là đa sầu đa cảm từ nhân nhà thơ.

“Minh chủ khách khí, minh chủ thực lực cao thâm, uy áp hết thầy, không cần quan tâm mấy vị nhỏ tiểu mao tặc?”

Trích Tinh lão tiên mỉm cười.

“Đây cũng không phải là nhỏ tiểu mao tặc đơn giản như vậy.”

Quách Vinh nhẹ giọng cảm khái, phát ra một cỗ vô hình tiêu điều, nói: “Ta có thể cảm nhận được bên trong có một vị thứ ba Thiên Thê đỉnh phong tồn tại, nếu là bức bách quá sâu, rất dễ dàng sẽ liều lĩnh đột phá đến một bước cuối cùng!”

“Thứ ba Thiên Thê đỉnh phong?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, loại nhân vật này nhất là khó chọc, hoặc là không gây, nếu là chọc, liền cần phải một kích miểu sát, không thể cho hắn bất cứ cơ hội nào, để tránh hắn liều lĩnh đột phá cảnh giới!”

Quách Vinh nhẹ giọng mở miệng.

Từ 【 thứ ba Thiên Thê đỉnh phong 】 đến 【 Bất Diệt cảnh giới 】 , ở giữa đã mất bất kỳ trở ngại nào.

Thêm chút dùng sức, liền sẽ trong nháy mắt đột phá, trở thành vô cùng kinh khủng tồn tại.

Đến lúc đó đối phương liền sẽ hóa thành lông đen Cự Ma, giết sạch hết thảy.

“Chắc hẳn mình chủ nhất định có biện pháp có thể trấn áp đối phương.”

Thánh Mẫu Trương Vong Tâm doanh doanh cười nói, phong thái yếu điệu.

Quách Vinh có chút trầm mặc, lên tiếng thở dài: “Thôi, nhập gia tùy tục, đi vào đi.”

Tĩnh mịch to lớn miếu cổ, như là một tôn nằm rạp trên mặt đất ác thú, bên trong tràn ngập vô hình nguy cơ, tựa hồ tùy thời có thể lấy bạo khởi ăn người.

Oanh!

Tại bọn hắn vừa mới tới gần, vô hình đại trận liền trong nháy mắt dâng lên, hào quang sáng chói, không gian vụn vụn, tản mát ra kinh khủng mênh mông khí tức, như là hạ đẳng sóng nước, hướng về đám người nghiền ép mà đi.

Chỉ bất quá ở chỗ này đại trận mở ra trong nháy mắt.

Dương Phóng, Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Trương Vong Tâm, Thượng Quan Sách, liền cùng nhau bước ra một bước.

Tự thân lĩnh vực trong nháy mắt bộc phát, lẫn nhau diệt gia, trực tiếp tạo thành một loại so đại trận sức mạnh càng đáng sợ hơn.

Không gian giam cầm!

Đại trận đứng im!

Âm thầm vận chuyển trận nhãn lập tức nhận vô hình cự lực nghiền ép, phát ra răng rắc răng rắc thanh âm, sau đó toàn bộ đại trận lập tức bắt đầu từng mảnh từng mảnh tan rã cùng sụp đổ.

Nguyên bản đại trận quang mang cũng bị năm người tương hỗ diệt gia lĩnh vực, trực tiếp ép hướng về sau rút về, trùng trùng điệp điệp, rút vào miếu bên trong.

“Hừ!”

Miếu thờ bên trong đột nhiên xuyên ra hừ lạnh, như là lời đình, chấn động giữa thiên địa.

Ẩn chứa vô hình thần uy.

“Người nào dám can đảm xâm nhập Hoá Sinh chùa!”

Băng lãnh thanh âm đáng sợ bỗng nhiên vang lên.

“Hoá Sinh chùa?”

Thiên Đạo Thượng Quan Sách dẫn đầu lộ ra tiểu dung, nói: “Ta nhìn nên gọi là 【 Thiên Sát lâu 】 mới đúng chứ? Lâu chủ Nguyên Sơ Thiên, thứ ba Thiên Thê đỉnh phong tu vi, chính là khôn chi bản khối minh chủ Nguyên Khải Thiên sinh đôi bào đệ, 180 năm trước tiến vào 【 càn chi bản khối 】 , liền bắt đầu âm thầm bố cục, lão phu nói có đúng không? Lúc đầu các người ẩn tàng cực hảo, chúng ta tuyệt đối không thể nào phát hiện, đáng tiếc lại gặp minh chủ nhân quả chi lực, bị minh chủ dọc theo nhân quả một đường tìm tới!”

“Nói bậy nói bạ!”

Chùa miếu nội bộ truyền đến thanh âm lạnh như băng.

“Bất kể có phải hay không là nói bậy nói bạ, từ hôm nay, Hoá Sinh chùa đem không còn tồn tại.”

Một bên Trích Tinh lão tiên phát ra từng tia từng tia đậm mạc thanh âm.

Bao quát Dương Phóng ở bên trong năm người, tất cả đều tiếp tục hướng phía trước cất bước.

Trên thân lĩnh vực diệt gia, bộc phát ra sức mạnh cực kỳ khủng bố.

Toàn bộ chùa miếu đều giống như nhận lấy vô hình máy cán nghiền ép, bắt đầu từng tắc từng tắc hóa thành bột mịn, quy về hư vô, một chút xíu tiêu tán ra.

“Giết!”

“Phạm ta Hoá Sinh chùa người, một mực diệt sát! !”

Chùa miếu nội bộ lần nữa truyền ra quát chói tai.

Liên tục mấy chục đạo bóng người nhanh chóng đánh giết ra.

Đồng thời lại có một chỗ đại trận vận chuyển, oanh một tiếng bộc phát ra một tầng quỹ dị thần thánh khí tức, trùng trùng điệp điệp, nương theo lấy trận trận điếc tai tiếng tưng kinh.

Thật giống như từ nơi sâu xa có gì đó cổ quái thần linh khôi phục đồng dạng.

Cường đại mà khí tức thần thánh, cao cao tại thượng, băng lãnh đậm mạc, quan sát chúng sinh.

Loại này trên đại trận đến liền chống đỡ Dương Phóng năm người lĩnh vực chi lực, khiến cho lĩnh vực của bọn hắn chi lực rất khó lấy tái phát vung hiệu quả.

“Ừm?”

Năm người cùng nhau nhíu mày, cảm thấy kinh nghi.

Rất nhanh mấy chục đạo bóng người từ chùa miếu nội bộ đánh tới, hướng về Dương Phóng bọn người trùng sát mà đi.

Hưu!

Dương Phóng bên hông nhuyễn kiếm trong nháy mắt Xuất Khiếu, hóa thành yêu dị bóng tím, quỹ tích huyền diệu, làm cho người bắt giữ không chừng, trực tiếp xuyên thấu hư không, hướng về một vị đánh tới đệ nhị Thiên Thê cường giả tối đỉnh kích xạ mà đi.

Dù là lĩnh vực không thể vận dụng, đối với đệ nhị Thiên Thê cường giả cũng có tuyệt đối nghiền ép tác dụng.

Phốc phốc!

Máu tươi bắn tung toé, tử sắc nhuyễn kiếm thấu xương mà qua, xuyên qua mi tâm, chấn động chi lực sát na đem nó não hải chấn nhão nhoẹt, tai mắt mũi miệng toàn bộ kích xạ huyết thủy, thi thể bay ngược, chết không nhắm mắt.

Bốn người khác bên kia, cũng tất cả đều cấp tốc động thủ.

Đem từng cái vồ giết tới cường giả không ngừng giải quyết, đánh cho thi thể bay tứ tung, vô cùng thâm hiểm.

“Vân Nhược, đi!”

Bỗng nhiên, chùa miếu chỗ sâu truyền đến một đạo già nua quát chói tai thanh âm.

Liên tiếp ba đạo nhân ảnh che chở một vị thanh niên nam tử, trực tiếp đụng nát vách tường, hướng về phía sau núi cực tốc lao vùn vụt.

Sau đó, oanh một tiếng, một chỗ công trình kiến trúc bên trong, khí tức khủng bố bộc phát, trùng trùng điệp điệp, như là minh mông sóng to, quyền mặt đất phiến đá đều rầm rầm rung động, lung tung bay múa.

Một kẻ thân thể hùng tráng, súc có râu ngắn lão giả tóc

trắng trực tiếp từ một chỗ công trình kiến trúc bên trong vọt ra, khí tức quanh người kinh khủng dị thường, lĩnh vực bộc phát, trực tiếp tạo thành thiên hôn địa ám cảm giác.

Vừa lên đến, không hề lĩnh vực liền đem ngay tại xuất thủ Dương Phóng, Thượng Quan Sách, Trương Huyền Cẩm, trương vô tâm, Trích Tinh lão tiên năm người bao phủ ở bên trong.

Lĩnh vực của hắn phá lệ đáng sợ, bao phủ lại năm người sát na, năm người liền không khỏi thần sắc lập tức biến, trong nháy mắt cảm thấy được khó tả tuyệt đại áp lực.

Sau đó tại tầm mắt của bọn họ bên trong, trực tiếp hiện lên từng mảnh từng mảnh quỷ dị khó lường Hoàng sắc gió lốc, tiếp lấy trong lòng đất lại đã chạy ra Hoàng Tuyền, thi xú tràn ngập, khí tức gay mũi, Hoàng Tuyền bên trong lôi cuốn đến không hết thi thể, bị của hư thối trắng bệch, vô cùng thâm.

Tình cảnh như vậy, không biết là chân thực vẫn là hư giả.

Nhưng nồng đậm khí tức hôi thối, lại làm cho năm người cùng nhau ngừng thở, trong lòng chấn động, toàn lực vận chuyển chân khí chống lại.

Sưu! Sưu! Sưu!

Vị kia thân thể hùng tráng lão giả đang thi triển ra lĩnh vực về sau, đột nhiên nhanh chân hướng về phía trước, như là sức địa thành thốn, toàn bộ trong lĩnh vực tất cả Hoàng Tuyền Thủy sóng cùng Hoàng sắc gió lốc, tất cả đều hướng về thân thể của hắn tụ đến.

Hắn tựa như là tại lướt sóng tiến lên.

Liên tục ba bước phóng ra, liền đã đến gần vô hạn năm người.

Đang đến gần tới sát na, thân thể của hắn bắt đầu cấp tốc phát sinh dị biến, toàn thân khớp xương phát ra lộp bộp chói tai thanh âm, bắt đầu từng khúc cất cao cùng bành trướng.

Sau đó từng đợt nồng đậm không rõ cùng băng lãnh từ trong người hắn cấp tốc bạo phát ra, tiếp lấy nhiều đám bộ lông màu đen quét sạch, trong miệng sinh ra bén nhọn răng nanh.

Cả người hoàn toàn đại biến.

Đảo mắt hóa thành ba bốn mét chi cao, vẫn còn tiếp tục tăng vọt bên trong.

“Không tốt, hắn muốn đột phá một bước cuối cùng, mau ngăn cản hắn!”

【 Thánh Mẫu 】 Trương Vong Tâm mở miệng quát chói tai.

Dương Phóng bọn người đều là lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhưng vào lúc này!

Hưu!

Một đạo quỷ dị ngân tuyến từ Quách Vinh nơi đó trong nháy mắt bộc phát ra, nhanh đến cực hạn, như đồng hóa vì giữa thiên địa duy nhất, lại như cùng đem thiên địa đột nhiên một phân thành hai.

Ngân sắc dây nhỏ phiêu miểu mông lung, làm cho người khó mà bắt giữ, trong nháy mắt từ ngay tại dị biến bên

trong khôi ngô lão giả thể nội xuyên thấu mà đi.

Phốc phốc!

Ngay tại dị biến khôi ngô lão giả thân thể dừng lại, một búng máu cuồng phún mà ra, toàn thân trên dưới như là thoát hơi, từ nguyên bản khoảng bốn, năm mét bắt đầu cấp tốc thu nhỏ, trên thân nồng đậm bộ lông màu đen cùng bén nhọn răng nanh cũng bắt đầu nhanh chóng rút về...

Đảo mắt hóa thành nguyên dạng.

Sắc mặt hần ngọc trệ, thất khiếu chảy máu, thân thể không nhúc nhích, như là pho tượng.

“Tốt. . . đao thật là nhanh...”

Khôi ngô lão giả trong miệng nỉ non, thân thể ngửa đầu ngã quy, bịch một tiếng, rơi xuống đất, nhắc lên từng đợt nồng đậm tro bụi.

Bao phủ tại tứ phương quỷ dị lĩnh vực chi lực trong khoảnh khắc hết thủy tiêu tán.

Lại lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Dương Phóng bọn người tất cả đều trong lòng giật mình, vội vàng cấp tốc quay đầu nhìn về phía Quách Vinh.

Nhất là Trích Tinh lão tiên, Trương Vong Tâm, Thượng Quan Sách bốn người, càng là lộ ra kinh nghi, lông tơ đứng vững.

Một kích miểu sát!

Làm sao có thể!

Phốc phốc!

Bỗng nhiên, Quách Vinh cũng là sắc mặt trắng nhợt, một búng máu phun ra, thân thể lay động, lập tức quỳ rạp xuống đất, hai bàn tay cấp tốc chống đỡ mặt đất, tại không bị khống chế có chút run rẩy.

“Minh chủ!”

Dương Phóng năm người thân thể lóe lên, sát na xuất hiện tại Quách Vinh phụ cận, vội vàng đỡ dậy Quách Vinh.

Trích Tinh lão tiên bộn người cấp tốc lấy ra chữa thương đan dược, cho Quách Vinh ăn vào.

“Ta dùng chính là nhân quả bí thuật, đem đối phương nhân quả chuyển dời đến trên người của ta, sau đó một kích trăm diệt, đã thương địch thủ trước tổn thương mình, không cần đến kỳ quái.”

Quách Vinh chật vật thanh âm đột nhiên tại Dương Phóng não hải vang lên, đang chủ động truyền âm, giải thích vừa mới hết thảy.

Nhân quả bí thuật?

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

“Còn có một đám dư nghiệt chạy trốn, từ người đuổi theo, ngoài ra, trước đó trong thành cũng có một đám người là bị ta tận lực thả đi, vì chính là một mẻ hết gòn, đoán chừng đám người kia cũng nên đến đây, người chạy tới hẳn là có thể cùng nhau giải quyết, việc này hoàn thành, có thể đền bù trước người khuyết điểm, dạng này tứ đại thế lực liền sẽ không tiếp tục nhằm vào người!”

Quách Vinh thở hỏn hển, tiếp tục hướng Dương Phóng truyền âm, “Mặt khác, vừa mới đào tẩu trên thân người, tựa hồ có một loại quái dị thần linh khí cơ, trên thân tất nhiên có cùng thần linh có liên quan đồ vật, ta không quá yên tâm tứ đại thể lực!”

Dương Phóng lập tức hiểu được.

Sau đó lập tức chủ động xin đi, mở miệng nói ra: “Minh chủ, bốn vị trưởng lão, các người ở đây trấn thủ, còn lại dư nghiệt từ ta đuổi theo!”

“Người?”

“Lam trưởng lão còn muốn tiếp tục đục nước béo cò sao?”

Trích Tinh lão tiên, Thượng Quan Sách đám người sắc mặt lạnh lẽo, mở miệng nói ra.

“Các vị yên tâm tâm, tại hạ dễ như trở bàn tay!”

Dương Phóng mở miệng.

“Lam trưởng lão có dạng này tâm, liền để hấn đi thôi.”

Quách Vinh thở khẽ khí tức, thanh âm vang lên, ăn vào đan dược về sau, tựa hồ thương thế đã bị áp chế không ít, nâng lên một cây ngón tay, nói: “Hướng đi về hướng đông truy có thể đuổi tới! !”

Bốn vị trưởng lão lập tức phát ra hừ lạnh, liếc mắt nhìn chằm chằm Dương Phóng, không nói thêm lời.

Dương Phóng đứng dậy liền đi, thân thể lóe lên, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Thân thể của hắn tiến vào nồng đậm rừng rậm, trong óc lại như cũ còn tại hồi tưởng đến vừa mới Quách Vinh một chiêu kia.

Quý dị nhân quả bí thuật!

Có thể đem người khác nhân quả chuyển dời đến trên người mình, sau đó lại đao trảm mình, dùng cái này giết địch!

Làm sao phòng?

Hắn ở trong lòng mô phỏng một chút, phát hiện căn bản phòng không thể phòng, trừ phi tận lực ẩn tàng tự thân nhân quả.

Nhưng đối phương chấp chưởng 【 nhân quả 】 Thần Chung, nghĩ ở trước mặt hắn ẩn tàng nhân quả, không khác nghịch đại đao trước mặt Quan công, nói nghe thì dễ?

“Không biết ta đem 【 Hắc Âm 】 Thần Chung tiến một bước khai phát về sau, có thể mượn Hắc Âm đến che dấu tự thân nhân quả.”

Dương Phóng trong lòng suy nghĩ.

Hắn Phong luật triển khai, lắng nghe phương viên hơn mười dặm động tĩnh.

Sau đó đột nhiên tăng thêm tốc độ, hướng về nơi xa cấp tốc lao đi.

...

Rừng chỗ sâu.

Một người mặc Bạch sắc trang phục thanh niên nam tử,

bị ba vị lão giả che chở, một đường hướng về nơi xa gia tốc lao đi, thân pháp mơ hồ, khó mà bắt giữ.

Tại người thanh niên kia tay của nam tử bên trong thành linh còn cầm một khối trắng noãn noãn ngọc.

Chỉ bất quá giờ phút này, khối này noãn ngọc đột nhiên hiện ra vô số vết rạn, sau đó răng rắc răng rắc rung động, trong nháy mắt sụp đổ.

“Thúc phụ chết!”

Thanh niên nam tử trong lòng giật mình.

“Công tử yên tâm, lâu chủ sẽ không chết vô ích, hồn phách tất nhiên quay lại phụ thân ôm ấp!”

Một vị lão giả râu bạc trắng trầm giọng nói ra: “Khoảng cách phụ thân thức tỉnh ngày, đã càng ngày càng gần, ngày khác phụ thân quay lại, tất cả tùy tùng đều đem phục sinh!”

Thanh niên nam tử trịnh trọng gạt đầu, lần nữa tăng thêm tốc độ.

Đột nhiên!

Từ tiền phương của bọn hắn truyền đến dồn dập tiếng kinh phong âm.

Ba người thân thể dừng lại, ánh mắt cấp tốc quét tới, rất mau nhìn thanh người tới, lập tức ngằm thờ phào.

Chỉ thấy phía trước khu vực.

Một đám hơn mười người thân ảnh ngay tại hướng về nơi này cấp tốc chạy đến.

Người cầm đầu, chính là một người mặc áo bào xám, sau lưng cõng một ngậm nặng nề kiếm bản rộng nam tử, hắn có đầu đầy mái tóc dài vàng óng, dị thường chói lọi, như là gợn sóng đồng dạng quấn xoắn, hai mắt sắc bén, cái cằm nhọn, trên thân làn da cũng xa so với thường nhân trắng nõn rất nhiều.

“Kiếm đại hiệp!”

Thanh niên nam tử mở miệng chào hỏi.

Tại kiếm kia đại hiệp sau lưng, thì là trước đó viện lạc đám người.

“Công tử...”

Nam tử tóc vàng lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: “Các người làm sao lại ra rồi? Hắn là trong chùa đã bị phá?”

“Đúng vậy, thúc phụ chết rồi, những người khác dĩ nhiên lành ít, chỉ có ta trốn ra được, nơi đây không nên ở lâu, đi đầu trở về rồi hãy nói!”

Thanh niên nam tử cắn răng nói.

Mặc dù bọn hắn sớm tối muốn trở về phụ thân ôm ấp.

Nhưng giờ khắc này, không duyên cơ hi sinh, không có chút nào ý nghĩa.

Không bằng bảo tồn hữu dụng thân thể, mưu đồ đến tiếp sau tái khởi!

“Cái gì?”

Kiếm đại hiệp bên người Mặc lão, nam tử trung niên đều là thần sắc giật mình.

Bọn hắn nhận được tin tức, đã trước tiên đi tắt chạy đến, lại vẫn là chậm.

Mà lại ngay cả lâu chủ cũng đã chết thảm!

Tại sao có thể như vậy!

“Việc này không nên chậm trễ, lập tức rút lui!”

Nam tử tóc vàng mở miệng nói ra.

Một đám người hợp lại cùng nhau, lần nữa hướng về nơi xa cực nhanh.

Đúng lúc này!

Quỷ dị một màn xuất hiện.

Trời đất quay cuồng, trước mắt cấp tốc biến thành màu đen.

Tất cả tia sáng cùng cảnh vật đều đang nhanh chóng biến mất, oanh một tiếng, như là rơi vào không đáy Địa Ngục, bốn phương tám hướng hiện ra vô tận sương mù màu đen, trùng trùng điệp điệp, băng lãnh yêu dị.

Lĩnh vực?

Một đám người thốt nhiên biến sắc.

“Ai? Liều mạng với hắn!”

Kia hỏa hồng trang phục nữ tử nghiêm nghị hét lớn, nắm chặt song đao.

Phốc phốc!

Đột nhiên, mi tâm của nàng chỗ trực tiếp nhiều hơn một

cái quý dị huyết động, con mắt trừng lớn, thân thể đột nhiên ngã nhào xuống đất, bị vô tận Hắc Ám thôn phệ, trong nháy mắt biến mất.

“Uyển nhi!”

Bên người thanh niên kinh thanh hét lớn.

Lão giả tóc trắng cùng nam tử trung niên bọn người càng là trong lòng tức giận, cắn răng gầm thét.

“Cút ra đây!”

...

Chương 386 : Xong chuyện! Khai phát Thần Chủng!

Dày đặc trong rừng.

Dương Phóng một thân áo bào xám, cao cao sừng sững, đứng tại một chỗ mảnh khảnh trên nhánh cây, như là cùng thiên địa hóa thành một thể, gió núi thổi qua, cũng không để cho y phục của hắn, sợi tóc nhấc lên mấy may ba động.

Giờ phút này!

Tại tầm mắt của hắn bên trong.

Cách đó không xa trong rừng.

Hơn mười đạo bóng người, cuồng loạn, sắc mặt phần nộ, đứng ở nơi đó không ngừng gào thét, binh khí trong tay nắm chặt, trên thân bí thuật vận chuyển, đang khắp nơi oanh kích, như là không có đầu con ruồi đồng dạng.

Rõ ràng Dương Phóng lân cận tại trước mắt của bọn hắn, nhưng bọn hắn lại giống như là toàn vẹn không nhìn thấy.

Tại tầm mắt của bọn họ bên trong, trước mắt là vô tận Hắc Ám, bốn phía tử vong sương mù cuộn cuộn, mơ màng âm thầm, khó mà nhìn xuyên, trước mắt chỉ có một đầu gập ghềnh vũng bùn đường nhỏ.

Cuối con đường nhỏ, thì giống như là thông hướng vô tận U Minh đồng dạng.

Mặc kệ bọn hắn như thế nào oanh kích, như thế nào la

to, từ đầu đến cuối không có bất cứ tác dụng gì, đồng bạn bên cạnh tại liên tiếp chết thảm, âm thầm tồn tại tựa như là coi bọn họ là thành con rối đồng dạng.

Các loại oanh kích đánh đi ra, tất cả đều bị bốn phía quỷ dị sương mù hấp thu.

Dù cho là trong bọn họ kiếm đại hiệp, Mặc lão, cũng hoàn toàn không có biện pháp gì, vô luận là linh hồn bí thuật, vẫn là lĩnh vực công kích, hết thảy vô hiệu.

Trên nhánh cây.

Dương Phóng nhẹ nhàng thở dài.

“Quỷ dị linh hồn chi lực.”

Nếu không phải hắn nắm giữ Hắc Âm thần chủng, có thể tự động thôn phệ hết thảy, đối mặt đám người linh hồn đả kích, hơn phân nửa cũng phải vì đó chết vật.

Thiên Sát lâu cao tầng, quả nhiên nắm giữ linh hồn bí thuật!

Bỗng nhiên, Dương Phóng phát tay.

Lĩnh vực bên trong trong nháy mắt không gian ngưng kết, tất cả không gian như đồng hóa vì tường đồng vách sắt, hướng về ở giữa nghiền ép.

A!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Phanh phanh phanh phanh!

Một tiếng vang trầm, từng đạo bóng người liên tiếp nổ tung, bị chấn không ngừng vỡ nát.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa.

Kia ở giữa nhất thanh niên nam tử lộ ra vẻ phẫn nộ, bỗng nhiên tránh thoát trói buộc, dùng sức kéo một cái, đem trên cổ một viên khiết Bạch sắc cốt cầu nắm ở trong tay.

Kia Bạch sắc cốt cầu ước chừng lớn chừng ngón cái, phía trên có khắc ngũ quan, nhếch miệng lên, giống như cười mà không phải cười, như khóc mà không phải khóc, phía trên đồng thời tồn tại thần thánh cùng âm lãnh hai loại hoàn toàn bất đồng khí tức.

Giống như là ác ma cùng thần linh kết hợp thể.

“Phụ thần ở trên, giúp ta trăm diệt hết thảy ngăn cản chi địch! !”

Thanh niên nam tử trong miệng gầm thét, trực tiếp thôi động lên trong tay Bạch sắc cốt cầu.

Oanh!

Một nháy mắt, Bạch sắc cốt cầu như là phục sinh, phía trên tản mát ra trắng noãn sáng chói loá mắt quang trạch, thần thánh cùng khí tức âm lãnh đồng thời tản ra.

Một đầu khiết Bạch sắc mông lung quang ảnh chậm rãi từ Bạch sắc cốt cầu bên trong nổi lên, ông một tiếng, sừng sững giữa thiên địa.

Rõ ràng là một tôn to lớn bộ xương khô, ánh mắt vô hồn, bạch cốt sâm sâm.

Chừng khoảng bảy, tám mét.

Từng đợt tử vong cùng giết chóc, thần thánh cùng tịnh

hóa, ở ngoài thân thể hấn xen lẫn.

Mới vừa xuất hiện, cái này mông lung quang ảnh liền nhô ra một con cốt chường, hướng về thanh niên nam tử nhẹ nhàng vồ một cái.

A!

Thanh niên nam tử trong miệng phát ra kêu thê lương thảm thiết, toàn bộ gương mặt trong nháy mắt lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ bắt đầu cấp tốc già nua, điên cuồng giãy dụa, thật giống như một sát na đánh mất mấy chục năm thọ nguyên.

Trong nháy mắt.

Hấn tóc đen đầy đầu toàn bộ chuyển bạch, trên mặt che kín vô số nếp nhăn, thân thể lão đảo, lộ ra thống khổ, thân thể trong nháy mắt rút lui ra ngoài.

Cái kia đạo trắng noãn ánh sáng mông lung hình ảnh là đột nhiên đã có được sinh mạng, trống rỗng ánh mắt bên trong trực tiếp hiện ra một vòng khó tả quang trạch, nâng lên một cây cực đại xương tay, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên kia nhấn tới.

Xùy!

Tất cả ảo giác cùng lĩnh vực toàn diện không cách nào ngăn lại căn này sâm bạch ngón tay.

Toàn bộ sâm bạch ngón tay giống như là hóa thành giữa thiên địa duy nhất, tự động hấp thu hết thủy lĩnh vực cùng lực lượng, lượn lờ lấy vô tận khí tức tử vong.

Tựa hồ chỉ là đơn thuần nhìn lên một cái, tựa thân linh hồn liền sẽ bị trực tiếp hấp thu, vĩnh thế trầm luân.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Lại là thần linh hư ảnh!

Oanh!

Ngũ đại vòng xoáy trong nháy mắt hiển hiện, đi lên liền hợp hai làm một, hiện ra ngũ sắc quang mang, trực tiếp hướng về phía dưới mông lung quang ảnh cấp tốc phủ xuống.

Mông lung quang ảnh bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hai con trống trái con mắt lẳng lặng nhìn chăm chú lên cấp tốc nuốt hết mà đến ngũ sắc vòng xoáy, nguyên bản điểm hướng Dương Phóng một chỉ, trực tiếp hướng về vòng xoáy khổng lồ điểm hạ đi.

Phốc phốc!

Ngũ sắc vòng xoáy đột nhiên tiêu tan, kém chút sụp đổ.

Ngay tiếp theo Dương Phóng thân thể đều bỗng nhiên lão đảo.

Nhưng cũng may năm vực hợp nhất sau cũng không để cho hắn thất vọng, rất mau đem cái kia đạo sâm bạch quang ảnh trực tiếp nuốt sống xuống dưới.

Oanh! !

To lớn sâm Bạch sắc quang ảnh ở vào ngũ sắc vòng xoáy bên trong, y nguyên còn tại kịch liệt giãy dụa, tựa như cùng lâm vào vũng bùn cự thú, không ngừng muốn tránh thoát ngũ sắc vòng xoáy chi lực, nhưng lại không ngừng bị xé rách xuống dưới.

“Là các người...”

Sâm Bạch sắc quang ảnh trong miệng bỗng nhiên phát ra một đạo môn lung thanh âm, nói: “Các người nhanh như vậy...”

Ầm!

Thân thể của nó đột nhiên từng khúc vỡ nát, hóa thành bột xương, bị ngũ sắc vòng xoáy triệt để thôn phệ.

Tựa hồ từ nơi sâu xa có cái gì vô cùng quý dị lực lượng tại tổ chức lấy hắn nói ra chân tướng.

Dương Phóng sắc mặt lại biến.

Ngũ sắc vòng xoáy trong nháy mắt lần nữa chia làm năm.

Ánh mắt của hắn âm trầm, mày nhăn lại.

Lại là tình huống như vậy!

Lần trước tại Huyền Đế Tộc trưởng địa, đánh giết Huyền Đế tộc đại trưởng lão, tựa hồ cũng là như thế.

Ngay lúc đó thần linh hư ảnh cũng là nói ra cùng loại lời nói, kết quả vừa nói một nửa, tự hành sụp đổ.

Từ nơi sâu xa thật sự có thứ gì đang dòm ngó chính mình.

Bất luận cái gì ý đồ nói ra chân tướng tồn tại đều sẽ bị diệt sát!

Cái khác Lam Tinh người phải chăng cũng là như thế?

Dương Phóng sắc mặt khó coi, càng thêm cảm giác được thế giới quý dị.

Loại kia trong minh minh lực lượng, sẽ không trực tiếp can thiệp sinh tử của mình, tựa hồ chỉ muốn can thiệp chân tướng.

Nói một cách khác, có người muốn giết mình, ” nó ” là tuyệt đối sẽ không quản.

Nhưng nếu có người dám nói ra chân tướng, ” nó ” tất nhiên xuất thủ.

Đối với ” chân tướng ” coi trọng không thể tưởng tượng!

Đây rốt cuộc là thứ gì?

Dương Phóng ánh mắt lần nữa hướng về lĩnh vực nội bộ đau khổ chèo chống kiếm đại hiệp, Mặc lão cùng thanh niên nam tử nhìn sang.

Nhất là thanh niên kia nam tử, sắc mặt thống khổ, trong tay y nguyên còn tại gắt gao nắm chặt viên kia Bạch sắc cốt cầu.

Ánh mắt của hắn trầm xuống, lực lượng vô hình lần nữa nghiền ép lên đi.

Ầm!

Lần này, ba người cũng không còn cách nào may mắn thoát khỏi.

Dù cho là thứ ba Thiên Thê kiếm đại hiệp, cũng toàn vẹn không đáng chú ý, trong miệng phát ra một đạo gầm thét, thân thể đột nhiên sụp đổ.

Phốc phốc phốc!

Trong nháy mắt, ba người hóa thành bùn nhão.

Dương Phóng vẫy tay một cái.

Quý dị Bạch sắc cốt cầu tại chỗ bị mặt đất bay ra, rơi vào hần trong lòng bàn tay.

Cốt cầu mặt ngoài kỳ dị lực lượng đã toàn bộ tiêu tán, như là nội liễm.

Nắm trong tay, cứng cõi băng lãnh, xa không tầm thường hài cốt muốn còn cứng rắn hơn.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, sau đó nhìn về phía những thi thể khác, đối đông đảo thi thể tiến hành tìm tòi.

...

Hoá Sinh chùa bên trong.

Thượng Quan Sách, Trương Huyền Cảm, Trích Tinh lão tiên, Trương Vong Tâm bốn người, đối còn lại trong chùa người trực tiếp triển khai huyết tẩy, lĩnh vực diệt gia, bao phủ tại chùa miếu bên trong.

To như vậy chùa miếu như đồng hóa vì Tu La Địa Ngục.

Căn bản không cần bọn hần xuất thủ, từng vị Thiên Sát lâu thành viên liên liên tiếp sụp đổ, hóa thành huyết vụ, khắp nơi đều là tàn chi đoạn thể, vô cùng thê thảm.

Đảo mắt, hết thầy bình phục lại.

“Thiên Sát lâu. . Thiên Sát lâu. . từ đó về sau, không còn có cái tên này.”

Trích Tinh lão tiên thanh âm đạm mạc, nhẹ giọng mở miệng.

“Hết thầy đều là bọn hấn gieo gió gặt bão, nếu không phải bọn hấn tại loại này trước mắt tấp nập khiêu khích, chúng ta lại há có thể dễ dàng như thế tìm đến bọn hấn.”

【 Thánh Mẫu 】 Trương Vong Tâm thanh đạm nói.

“Nhưng cũng, Thiên Sát lâu hủy diệt chính là mệnh trung chú định!”

Trương Huyền Cảm thanh âm thanh đạm, đột nhiên quay người trở lại: “Minh chủ, còn có một chuyện, cần minh chủ định đoạt!”

“Chuyện gì?”

Quách Vinh u buồn mở miệng, để cho người ta thấy không rõ sâu cạn.

“Gần đây có một cái tên là 【 Thiên Thần tổ chức 】 thế lực, cùng Thiên Sát lâu, tấp nập khiêu khích, giết chết ta 【 Huyền Thiên minh 】 không ít thành viên, còn xin minh chủ có thể tìm được bọn hấn, cùng nhau quét sạch, kể từ đó, cần chi bản khối bên trong mới tính không uy hiếp nữa!”

Trương Huyền Cảm nói.

“Thiên Thần tổ chức...”

Quách Vinh có chút trầm mặc, nói: “Muốn truy tìm bọn hấn nhân quả, tối thiểu phải có dấu vết mà theo, hoặc là tìm tới một chút bị bọn hấn giết chết thi thể, hoặc là chính là tìm tới cùng bọn hấn có liên quan người, chỉ có dạng này, mới có thể dọc theo nhân quả chi tuyến truy tìm đến đối phương chỗ.”

Trước mắt bốn người lập tức nhíu mày.

Bị bọn hắc giết chết thi thể?

Thi thể nhưng không có.

Thời gian dài như vậy quá khứ, bọn hắc sao lại tiếp tục bảo tồn!

Trước mắt chỉ có đi tìm tới cùng 【 Thiên Thần tổ chức 】 có liên quan người.

Cũng chính là đám kia trong đầu tồn tại linh hồn cấm chế người.

“Tốt, chúng ta sẽ cố gắng tìm kiếm!”

Trương Huyền Cảm mở miệng.

Bỗng nhiên, nơi xa bóng người chớp động.

Dương Phóng thân thể lần nữa giáng lâm mà lên, một thân áo bào xám, sắc mặt bình tĩnh, từ nơi không xa đi tới.

Mấy người lời nói, đều không ngoại lệ, đều bị hắc Phong luật nghe được nhất thanh nhị sở.

Tứ đại thế lực còn không có từ bỏ truy tìm 【 Thiên Thần tổ chức 】 ?

Ý đồ lợi dụng Quách Vinh nhân quả chi lực?

“Minh chủ, may mắn không làm nhục mệnh!”

Dương Phóng dẫn theo mấy khóa đầu người, chấp tay nói.

“Đem bọn hắc đầu lâu mang về, treo thị chúng, đi thôi.”

Quách Vinh đáp lại nói.

“Vâng, minh chủ!”

Dương Phóng chấp tay.

Bốn vị trưởng lão đều là nhú mày, nhìn một chút Dương Phóng, không tiếp tục tiếp tục nhiều lời.

...

Thất Huyền thành nội.

Tin tức oanh động.

Tất cả mọi người lộ ra chấn kinh chi sắc, có chút khó có thể tin.

Huyền Thiên minh minh chủ tự mình dẫn đầu năm đại trưởng lão, liên thủ tiêu diệt 【 Thiên Sát lâu 】 ?

Một ngày trước bọn hắn còn tại đàm luận Thiên Sát lâu đủ loại quỷ dị cùng đáng sợ, tiếp theo thiên cư nhưng liền bị Huyền Thiên minh minh chủ tự mình tìm tới cửa.

Thần bí khó lường 【 Thiên Sát lâu 】 lại thật không phải là bọn hắn 【 càn chi bản khối 】 thế lực!

“Huyền Thiên minh minh chủ thật là đáng sợ, hắn là như thế nào làm được?”

“Thiên Sát lâu thần bí khó lường, thường thường một kích tức động, chưa hề có người phát hiện qua tung tích của bọn hắn, Huyền Thiên minh minh chủ có thể phát hiện bọn hắn theo hầu?”

“Cái này có cái gì? Nghe nói Huyền Thiên minh minh chủ lai lịch to lớn, số lượng trăm năm trước Quách gia

người, đã từng liên tục bảy tám thay mặt đều vững vàng áp chế tứ đại thế lực...”

“Cái gì? Quách gia người?”

“Không thể nào?”

Càng nhiều người ghen hòng nhìn trôn trối.

...

Trời tối người yên.

Trong phòng.

Dương Phóng tránh đi bốn đại trưởng lão tai mắt, thân thể như là quỷ dị bóng ma, tại đêm dài thời gian lặng yên tiến vào Quách Vinh trụ sở.

“Minh chủ.”

“Người đã đến.”

Quách Vinh một mặt mỗi mặt ngồi trên ghế, lên tiếng nói: “Ban ngày thu hoạch như thế nào?”

“Ta đang đào tẩu người trên thân phát hiện cái này.”

Dương Phóng đem ban ngày thu được quỷ dị cốt cầu lấy ra, cũng đem ban ngày tao ngộ xóa cắt giảm giảm, bỏ đi bộ phận trọng yếu nhất, cùng Quách Vinh nói một lần.

“Thần bí quang ảnh, thần thánh cùng khí tức tử vong giao hòa...”

Quách Vinh lộ ra ngưng trọng, có chút suy tư, nói khẽ: “Xem ra lại là một vị chết cũng không hàng thần linh.”

“Ừm?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Sớm tại trước đó, ta liền đã cùng người đã nói giữa thiên địa mảnh khóe, hiện tại nghe người nói lên thứ này ta càng thêm có thể kết luận trong lòng suy đoán, Thiên Sát lâu phía sau màn hơn phân nửa có người gặp chưa chết thần linh.”

Quách Vinh nhẹ giọng mở miệng,

“Bất quá đối phương cho dù chưa chết, cũng khẳng định là đang ngủ say, hoặc là bị người trấn áp, lại hoặc là e ngại giữa thiên địa Hắc Âm âm mai mà không dám chân chính hiện thân.”

“Ta Quách gia truy tìm thần linh nhân quả gần ngàn năm, vượt qua cổ sử bên trong có khả năng tồn tại bất luận cái gì thần linh, căn cứ như lời người nói mặt ngoài đến xem, vị này tồn tại, cùng thời kỳ viễn cổ tồn tại 【 Cữu U chi chủ 】 cực kỳ tương tự.”

“Cữu U chi chủ?”

“Đúng vậy, đây là một vị chưởng khống Cữu U tử giới cùng tử vong chi lực tuyệt cường tổ thần.”

Quách Vinh mở miệng, nhìn xem trong tay Bạch sắc cốt cầu nói: “Thời kỳ viễn cổ, thần linh đông đảo, trong đó có thể được xưng là tổ thần cực kì thừa thốt, mỗi một vị đều có danh tiếng, như là Lôi Tôn, Thủy Tổ, Kim Hoàng, Cữu U chi chủ chờ một chút, mỗi một vị đều cao cao tại thượng, mà trong tay viên này cốt cầu, hẳn là 【 Cữu U chi chủ 】 bằng chứng, cầm trong tay vật này, hẳn là liền có thể tỉnh lại 【 Cữu U chi chủ 】 một phần lực lượng!”

Dương Phóng thở sâu, trong đầu hiển hiện rất nhiều ý nghĩ.

“Vậy lần trước mình chủ nói Thần Chủng cũng không phải là thần linh lưu lại, những lời này là có ý tứ gì?”

“Ta Quách gia đã từng cẩn thận truy tìm qua, phát hiện tại chúng thần chưa vẫn trước đó, giữa thiên địa liền có Đạo Đồ tồn tại, chẳng qua là lúc đó, liền ngay cả tổ thần đều không làm rõ được Đạo Đồ bên trong đến cùng dụng dụng cái gì.”

Quách Vinh nói.

“Là ý nói Thần Chủng là từ Đạo Đồ thai nghén?”

“Đúng thế.”

Quách Vinh gật đầu, cầm trong tay Bạch sắc cốt cầu trả lại Dương Phóng, nói: “Hẳn là tại chúng thần vẫn lạc về sau, Đạo Đồ bên trong thai nghén bên trong đồ vật mới chính thức xuất thế, như thế cũng có thể tùy tiện giải thích, vì sao tại thời kỳ viễn cổ, không có bất kỳ cái gì thần linh từng chiếm được Thần Chủng, bởi vì vào lúc đó, căn bản không có vật này.”

Dương Phóng lộ ra ngưng trọng.

Không thể tưởng tượng nổi!

Không ngờ là thật sự thiên sinh địa dưỡng!

Không phải thuộc về thần linh lưu lại?

“Vậy cái này khóa Bạch sắc cốt cầu nên xử trí như thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vật này tốt nhất vứt bỏ, không phải 【 Cửu U 】 một mạch hơn phân nửa còn sẽ có người đến đây dây dưa, mà lại Thiên Sát lâu sau lưng chính là 【 khôn chi bản khối 】 , Cửu U chi chủ tất nhiên cùng 【 khôn chi bản khối 】 có quan hệ, thậm chí lần này 【 khôn chi bản khối 】 đột nhiên tiến công, đều có thể sẽ có Cửu U chi chủ cái bóng!”

Quách Vinh mở miệng.

“Tốt, đa tạ minh chủ.”

Dương Phóng gật đầu.

Sau đó hắn lại hỏi thăm vấn đề khác, thuận tiện nói bóng nói gió lên 【 Thiên Thần tổ chức 】 .

Thẳng đến sau nửa canh giờ.

Dương Phóng mới lần nữa rời đi.

...

Trời tối người yên.

Rộng rãi gian phòng.

Từng dãy ánh nến sáng lên.

Bốn đạo nhân ảnh hiện ra bốn cái phương hướng khác nhau lẳng lặng ngồi xếp bằng, sắc mặt bình thản, khí tức tối nghĩa, thân thể khi thì cùng hư không giao hòa, ở vào chân thực cùng hư ảo ở giữa.

Chính là Thượng Quan Sách, Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Trương Vong Tâm bốn người.

“Ban ngày sự tình như thế nào?”

Trương Huyền Cảm nhẹ giọng hỏi thăm.

“Đến cùng là Quách gia truyền nhân, quả nhiên không có người tầm thường.”

Trích Tinh lão tiên nhẹ giọng thở dài: “Nguyên Sơ Thiên trước khi chết đột phá, muốn hóa thành Cự Ma, lôi kéo chúng ta chôn cùng, lại cũng bị hấn sinh sinh đánh rớt, nhân quả chi lực, lấy yếu chống mạnh, không thể tính toán theo lẽ thường.”

Thượng Quan Sách mỉm cười, nói: “Bất quá loại này nhân quả bí thuật cũng chú định tồn tại to lớn tệ nạn, mỗi lần làm xong, tựa hồ cũng muốn lâm vào lớn lao suy yếu, cái này không phải liền là cơ hội sao?”

“Tiền tuyến chiến đấu hùng hực khí thế, ngăn ngừa nửa tháng, lại có ba khu đại vực bị mất, chúng ta cũng là thời điểm muốn đi trước tiền tuyến bố cục.”

Trương Vong Tâm ngữ khí thanh đậm, mái tóc đen suôn dài như thác nước, hai đầu thẳng tắp đuôi cuộn tại cùng một chỗ, chậm chạp mở miệng.

“Không tệ, thế lực khắp nơi tại phía trước liền mạng, chúng ta có thể nào an hưởng hậu phương?”

Trích Tinh lão tiên lộ ra tiểu dung, nói: “Vừa vặn ở tiền tuyến thông dong bố trí, dẫn hấn cùng Nguyên Khải Thiên quyết nhất tử chiến.”

“Kia Thiên Thần tổ chức nên làm cái gì?”

Trương Huyền Cảm hỏi thăm.

“Dưới mắt chỉ có thể phái ra những người khác tay, tiến hành âm thầm tìm kiếm.”

Trích Tinh lão tiên mở miệng.

“Một cái Thiên Thần tổ chức không thể ảnh hưởng chúng ta đại kế, kế hoạch ban đầu nhất định phải tiếp tục áp dụng.”

Thượng Quan Sách mở miệng.

Mấy người khác nhao nhao gật đầu.

Thanh âm phiêu miểu, dần dần biến mất.

...

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng ngồi xếp bằng giường, không nhúc nhích, sắc mặt trầm mặc, đang lẳng lặng nhìn chăm chú lên trong tay một phần thẻ ngọc màu đen, ngọc giản bên trên đen nhánh không ánh sáng, thần bí khó lường, lượn lờ lầy từng tia từng tia quỷ dị bí lực.

【 diệt hồn trảm 】 !

Đây cũng là hấn tại thanh niên kia nam tử trên thân tìm thấy được một kiện khác vật phẩm.

Công kích linh hồn bí thuật!

Vật này cùng hấn **【 Thái Nhất hồn quyết 】** vừa vặn phối hợp lẫn nhau.

Thái Nhất hồn quyết chủ phòng ngự.

Diệt hồn trảm chủ tiến công!

Từ đây lại không sơ hở.

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhẹ giọng thở dài, đem ngọc giản thu hồi, thể nội Hắc Âm thần chủng vận chuyển, trước mắt khu vực lập tức xuất hiện một cái quỹ dị vòng xoáy màu đen, yếu ớt xoay tròn, tràn ngập từng tia từng tia khó tả hắc vụ...

“Hắc Âm thần chủng có thể hay không ngăn trở chuỗi nhân quả, quả thực không biết.”

Trong miệng hắn tự nói.

Mỗi một cái Thần Chủng, công năng bất đồng, hiệu quả bất đồng, uy lực cũng không phân mạnh yếu.

Nhất định là chính hắn còn sẽ không dùng!

Mà lại, tùy tiện phía dưới hắn cũng không có khả năng đi tìm Quách Vinh ném thử!

Cho nên, chỉ có thể trước cố gắng khai phát thử một chút.

Muốn khai phát Thần Chủng chỉ có một cái phương thức, đó chính là dùng nhiều!

Dùng nhiều lần, độ thuần thực mới có thể nhiều, một chút ẩn tàng công năng mới có thể lần lượt xuất hiện.

...

Chương 387 : Thánh linh cõi xay thịt! 【 tám ngàn chữ đại chương! 】

Thời gian vượt qua.

Khoảng cách Quách Vinh bọn người rời đi, chói mắt lại là nửa tháng trôi qua.

Nguyên bản tại bốn đại trưởng lão theo đề nghị, Dương Phóng cũng là muốn bị điều đi tiền tuyến, dù sao tiền tuyến khu vực chiến đấu hùng hực khí thế, mỗi ngày đều có vô số người chết thảm, vô cùng cần thiết cường giả trấn thủ, chỉ bất quá Thiên Sát lâu vừa mới được giải quyết, Bắc Bộ khu vực y nguyên bất ổn, khi thì có Thiên Sát lâu dư nghiệt tiếp tục quấy phá, cho nên tại Quách Vinh mệnh lệnh dưới, Dương Phóng lúc này mới có thể tiếp tục ở chỗ này trấn thủ.

Kể từ đó, cũng chính là đại hợp Dương Phóng tâm ý.

Nửa tháng tới.

Hắn loại trừ mỗi ngày ban ngày đúng hạn tuần tra, thời gian khác cơ hồ tất cả đều trong tu luyện.

Kim Cương Cự Ma thể, Ngũ Lô luyện thể quyết mỗi ngày đều đang bay nhanh tăng lên.

Tự thân ngũ đại Thần Chủng cũng đang không ngừng bị khai phát.

Trong khoảng thời gian này, hắn bí mật nghiên cứu Thần Chủng, cơ hồ mỗi một khóa Thần Chủng đều dính đến

một chút ẩn tàng công năng.

Nhất là Hắc Âm thần chủng.

Hiện tại nhiều hơn 【 ăn mòn 】 cùng 【 Hắc Âm chạm tay 】 hai đại năng lực.

Ăn mòn, chỉ là Hắc Âm chi lực u thâm quỷ dị, có thể câu liên Cửu U Minh Khí, lợi dụng giữa thiên địa nhất là âm trầm quỷ dị Cửu U khí tức, đối với nhân loại cùng vật phẩm tiến hành mãnh liệt ăn mòn, khiến người động tác chậm chạp, tư duy hỗn loạn, từ đó lâm vào thực lực đại tổn bên trong.

Mà Hắc Âm chạm tay, thì là Dương Phóng tham khảo Quách Vinh chuỗi nhân quả đưa ra phát ra quỷ dị năng lực.

Hắc Âm chi lực hóa thành âm trầm chạm tay, đã có thể trói buộc người khác, lại có thể nhờ vào đó thôn phệ người khác trên người chân khí cùng sinh mệnh.

Năng lực quỷ dị, gần như tà ma.

Hắn từng cẩn thận thử qua, hiện tại Hắc Âm chạm tay tối thiểu có thể dọc theo khoảng cách mấy chục mét, tâm niệm vừa động, liền có thể đem hết thầy vật sống trong nháy mắt hút khô, phản công tự thân.

Một khi lĩnh vực triển khai, càng là như là yêu ma, phòng không thể phòng.

...

Đêm khuya.

Ngân Nguyệt treo cao, thanh lãnh như nước, vãi xuống trập trập mộng ảo quang trạch.

Ngay tại Dương Phóng tiếp tục tại gian phòng lúc tu luyện.

Bỗng nhiên!

Không trung Ngân Nguyệt trong nháy mắt biến đổi, yêu dị dữ tợn, lật qua lại từng tia từng tia âm trầm chi khí.

Huyết nguyệt vừa mới xuất hiện, bốn phía sương mù tràn ngập, Dương Phóng chỗ trụ sở cấp tốc bị bao khóa ở bên trong, như là có cái gì U Minh Địa Ngục đột nhiên giáng lâm.

Bốn phương tám hướng nhiệt độ kỳ hàng.

Trước mắt một mảnh huyết hồng.

Bên trong căn phòng Dương Phóng bỗng nhiên mở hai mắt ra, rất nhanh ý thức được xảy ra chuyện gì.

Chỉ gặp nồng đậm âm trầm huyết sắc trong thế giới, chậm rãi nhiều hơn một đạo già nua mục nát bóng người, ngồi tại màu đen ở trên xe lăn, mặc một bộ cổ xưa lão nhân bào, một đầu tóc nâu trắng, nhìn tuổi tác không ít, hai mắt lờm, hơi có vẻ thâm trầm cùng tang thương.

Tổng Diêm Quân!

Dương Phóng trong lòng ngưng lại.

Hắn vậy mà tự mình xuất hiện!

Còn có!

Lĩnh vực của hắn càng như thế quỷ dị, ngay cả đỉnh đầu Ngân Nguyệt đều có thể ảnh hưởng.

Không đúng, nói cho đúng, là chỉ có Dương Phóng nhìn thấy nguyệt quang là huyết sắc, những người khác nhìn thấy nguyệt quang y nguyên vẫn là ngân bạch.

Loại này lĩnh vực chỉ nhằm vào chính hấn.

Mà lại ở vào đối phương lĩnh vực dưới, hấn rõ ràng có loại thực lực bị áp chế cảm giác.

Nhìn thật kỹ, bốn phương tám hướng huyết sắc thế giới lại trực tiếp xuất hiện nhiều đám phát phới mái tóc màu đen cùng màu đỏ huyết nhục, chính như cùng Hắc Âm âm mai đồng dạng.

Hấn có thể đem Hắc Âm âm mai hóa nhập tự thân trong lĩnh vực.

Khó trách Bạch Băng nói Tống Diêm Quân đã có bắt diệt đặc thù, lĩnh vực tiến một bước tiến hóa, diễn hóa thành dị tượng.

“Diêm Quân!”

Dương Phóng trung thực hành lễ, bất động thanh sắc.

Tống Diêm Quân khuôn mặt già nua, không nhúc nhích, sau lưng nồng đậm trong bóng tối thì chậm rãi nổi lên Bạch Băng thân ảnh, một bộ Bạch sắc váy áo, tinh tế hai tay lẳng lẳng bưng một cái màu đen khay.

“Bạch Vô Thường, trong khoảng thời gian này người phụng mệnh nội ứng Huyền Thiên minh, cảm giác như thế nào?”

Tống Diêm Quân thanh âm già nua.

“Hồi Diêm Quân, hết thầy đều khi tiến vào quỹ đạo,

thuộc hạ đã âm thầm góp nhặt Huyền Thiên minh đông đảo trưởng lão hết thầy tin tức, mà lại rất được Huyền Thiên minh chủ tín nhiệm.”

Dương Phóng mở miệng.

Hắn hiện tại vẫn không có cùng Tống Diêm Quân trực tiếp trở mặt.

Mà là chuẩn bị tiếp tục trì hoãn.

Dù sao chỉ cần Tống Diêm Quân không động thủ, hắn liền có thể một mực phát dục, phát thêm dục một ngày, thực lực liền có thể tiến thêm bước một ngày!

Còn có một điểm chính là.

Lúc trước hắn sớm đã từ Bạch Băng nơi đó biết được, Địa Phủ nội ứng cũng không phải là chỉ có hắn một cái.

Tần Diêm Quân bên kia cũng đã phái ra cao thủ, tiến vào Huyền Thiên minh.

Cho nên, không biết rõ ràng vị kia nội ứng là ai tình huống dưới, tùy tiện cùng Tống Diêm Quân trở mặt, cho dù giết chết Tống Diêm Quân, cũng khẳng định gặp phải cái khác Diêm Quân trả thù.

“Rất được minh chủ tín nhiệm, hắc hắc, người minh chủ này là Quách gia người a?”

Tống Diêm Quân tràn đầy ý vị nở nụ cười.

“Đúng vậy, dưới mắt Quách gia chỉ còn lại có Quách Vinh một người.”

Dương Phóng đáp lại.

“Quách Vinh, năm đó người này đột nhiên biến mất, Địa Phủ tìm thật lâu đều không thể tìm tới, đã nhiều năm như vậy, có thể thực lãng phí chúng ta không ít thời gian.”

Tổng Diêm Quân phát ra thanh âm già nua.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, nói: “Hắn là năm đó diệt tuyệt Quách gia là chúng ta Địa Phủ thủ bút?”

“Chỉ dựa vào Địa Phủ, là đối phó không được Quách gia.”

Tổng Diêm Quân già nua đáp lại, “Bạch Vô Thường, hiện tại có một nhiệm vụ mới cho người, người đem vật này đeo mang theo, tiến đến cố ý tiếp cận Quách Vinh.”

Hắn cong ngón búng ra, một đạo âm lãnh màu đen lưu quang trong nháy mắt bay ra, trực tiếp hướng về Dương Phóng kích xạ mà đi.

Dương Phóng một phát bắt được, trong nháy mắt cảm giác được từng tia từng tia oán độc cùng khí tức băng hàn từ trong tay lưu quang truyền đến, ánh mắt liếc nhìn, lập tức lộ ra kinh nghi.

Chỉ gặp đạo lưu quang này nội bộ, rõ ràng là một tiết quỷ dị ngón tay.

Cái này ngón tay ước chừng dài mười mấy centimet, một mảnh đen nhánh, móng tay sắc bén, phía trên lít nha lít nhít che kín lân mịn, đứt gãy chỗ địa phương, còn có từng cây tử sắc kinh mạch tại vừa đi vừa về vận vẹo, như là quỷ dị giò bọ.

“Diêm Quân, đây là...”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không cần biết, người chỉ cần đem vật này đeo mang theo, Quách Vinh liền sẽ chậm rãi suy yếu, đến lúc đó ta tự sẽ xuất thủ, triệt để tiêu diệt Quách Vinh.”

Tổng Diêm Quân từ tốn nói.

Dương Phóng trong lòng run lên.

Địa Phủ muốn giết Quách Vinh?

Đây chính là Địa Phủ phái mình nội ứng chân chính mục đích?

“Vâng, Diêm Quân!”

Dương Phóng đáp lại.

“Ừm, nơi này còn có ba bình Hắc Âm thần dịch, người cùng nhau ăn vào đi.”

Tổng Diêm Quân tiếp tục mở miệng.

Sau lưng hắn Bạch Băng, nhẹ bước chân dài, lập tức chậm rãi đi ra.

Chỉ gặp màu đen khay bên trong, chính là ba con quỷ dị màu đen bình ngọc.

“Đa tạ Diêm Quân!”

Dương Phóng cảm ơn.

Tại Tổng Diêm Quân nhìn chăm chú phía dưới, hắn lúc này nắm lên cái bình, nhẹ nhàng mở ra cái nắp, trực tiếp hướng về trong mồm rót xuống dưới.

Liên tục ba bình uống xong, hắn đem bình ngọc lần nữa trả về chỗ cũ.

Tổng Diêm Quân biểu lộ bất động, khí tức thâm thúy, chậm chạp mở miệng: “Bạch Vô Thường, tiếp xuống liền muốn xem người biểu hiện, tiếp cận Quách Vinh sự tình, nhất định phải mau chóng hoàn thành, tuyệt không thể kéo dài.”

“Thuộc hạ minh bạch!”

Dương Phóng chấp tay.

“Ừm, người tự giải quyết cho tốt.”

Tổng Diêm Quân chậm chạp đáp lại.

Màu đen xe lăn chậm rãi quay người, dần dần đi vào hướng sau lưng nồng Hác Huyết sắc bên trong.

Bạch Băng sắc mặt bất động, lẳng lặng đi theo tại Tổng Diêm Quân sau lưng.

Xoát!

Bốn phía lăn lộn huyết vụ lập tức bắt đầu lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ chậm chạp lui bước, liên đới đỉnh đầu huyết nguyệt cũng bắt đầu cấp tốc khôi phục.

Trắng noãn ánh trăng lần nữa hiển hiện.

Bốn phương tám hướng tựa hồ hết thảy đều đang khôi phục như lúc ban đầu.

Chỉ bất quá!

Khi tất cả huyết quang toàn bộ biến mất, Dương Phóng vẫn không khỏi đến ánh mắt lăm liệt, ánh mắt hướng về

bốn phương tám hướng nhìn lại.

Chỉ gặp bốn phương tám hướng, cây cối mọc thành bụi, quái thạch đá lởm chởm, cỏ dại tràn ngập.

Nơi đây lại sớm đã không phải gian phòng của hắn.

Hắn tại trong bất tri bất giác bị Tống Diêm Quân trực tiếp từ trong phòng dờ ra.

“Đây chính là dị tượng. . . dị tượng...”

Dương Phóng suy tư.

Dính đến không gian chi lực?

Có chút cùng loại Hắc Âm âm mai.

Lúc trước hắn tiến vào Hắc Âm âm mai cũng là như thế, mặt ngoài chỉ là đi ra mấy bước, trên thực tế lại trực tiếp chéch đi không biết bao xa.

Hiện tại Tống Diêm Quân cũng có thể làm đến bước này!

Hắn chợt nhớ tới tự thân năng lực.

Lấy lĩnh vực của mình có thể hay không làm được loại này vô hình ở giữa đem người khác chuyển di công năng.

“Ta hắn là cũng có thể làm được, cái gọi là vô hình ở giữa đem người khác chuyển di, đơn giản chỉ là lợi dụng lĩnh vực mê hoặc người khác cảm giác, sau đó lại giam cầm không gian, tiến hành không gian na di.”

Dương Phóng tự nói.

Chính như chính mình lúc trước đem Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất đặng người từ Thiên Linh Thành mang ra đồng dạng.

Lúc ấy mình cũng không vận dụng tinh thần đến mê hoặc mấy người.

Một khi vận dụng tinh thần mê hoặc mấy người, bọn hần đồng dạng sẽ sinh ra một loại chỉ xích thiên nhai cảm giác.

Cho nên!

Không cần đến bị Tống Diêm Quân chiêu này cho hù dọa!

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía trong tay kia một cây quỷ dị ngón tay, âm trầm băng lãnh trên ngón tay còn mang theo từng tia từng tia dòng máu màu tím.

Thứ này thật có thể để Quách Vinh chậm rãi suy yếu?

Dương Phóng ánh mắt chớp động, trong lòng cấp tốc suy tư.

Một lát sau.

Bước chân hần cất bước, bắt đầu rời đi nơi này.

Không bao lâu đã lần nữa quay ngược về phòng.

Chỉ bất quá tại hần vừa mới trở về không lâu, bỗng nhiên, Dương Phóng sắc mặt lạnh lẽo, ánh mắt nhìn về phía nơi hẻo lánh, mở miệng nói: “Ra đi.”

Vô thanh vô tức ở giữa, góc phòng bên trong một đạo

quỷ dị bóng người chậm chạp hiển hiện, từ trong suốt dần dần chân thực, đảo mắt biến thành một bộ người mặc váy trắng nữ tử thân ảnh, thân thể cao gầy, dung nhan tú lệ, mang theo một loại nhàn nhạt người chết khí tức.

Chính là Bạch Băng!

Nàng lại đi mà quay lại, lần nữa trở về.

“Chủ nhân.”

“Người bây giờ tới tìm ta, liền không sợ bị Tống Diêm Quân phát hiện?”

Dương Phóng thanh âm đạm mạc, nhìn về phía Bạch Băng.

“Chủ nhân yên tâm, Tống Diêm Quân hiện tại đang có quý khách tới cửa, không rảnh bận tâm ta.”

Bạch Băng mỉm cười.

“Quý khách?”

“Là cái khác hai vị Diêm Quân, Tàn Diêm Quân cùng Chuyển Luân Diêm Quân.”

Bạch Băng nói.

“Vậy người tới tìm ta chuyện gì?”

Dương Phóng thốt lên.

“Nô tỳ chuyên tới để hướng chủ nhân báo cáo tin tức.”

Bạch Băng lộ ra ngưng trọng, nói ra: “Lần trước sự tình, nô tỳ mặc dù đã vì chủ nhân che giấu qua, nhưng Tống

Diêm Quân tâm tư thâm trầm, cũng không toàn bộ tin tưởng, lần này hẳn đem 【 Chân Ma đoạn chỉ 】 giao cho chủ nhân, để chủ nhân ám toán Quách Vinh, kì thực cũng có đem chủ nhân cùng nhau diệt trừ ý nghĩ , chờ đến Tống Diêm Quân giết chết Quách Vinh. Đến lúc đó chủ nhân cũng sẽ bị cùng nhau diệt trừ.”

“Ồ?”

Dương Phóng biểu lộ bất động, nhìn không ra cụ thể ý nghĩ, tiếp tục vuốt vuốt trong tay đoạn chỉ, nói: “Người vừa mới nói thứ này kêu cái gì? Chân Ma đoạn chỉ?”

Hắn đối với Tống Diêm Quân muốn đối phó mình sự tình tựa hồ không chút nào giật mình.

“Đúng vậy, vật này là từ Hắc Ám âm mai chỗ sâu đoạt được, dị thường thần bí, Tống Diêm Quân bên kia đã từng từng chiếm được Quách gia người huyết dịch, có thể cách không thi triển nguyên rủa, lợi dụng đoạn chỉ ảnh vang đến Quách Vinh.”

Bạch Băng nói.

“Kia có phải hay không ảnh hưởng đến ta?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Sẽ, chỉ là ảnh hưởng trình độ lại so với Quách Vinh nhỏ hơn rất nhiều.”

Bạch Băng nói.

Các loại thi triển nguyên rủa thời điểm, cần lấy huyết dịch hoặc tóc làm môi giới.

Nhưng Tống Diêm Quân tựa hồ cũng không lưu lại qua Dương Phóng huyết dịch hoặc tóc.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, lần nữa nhìn về phía trong tay đoạn chỉ.

“Căn này ngón tay lực lượng có thể hay không che đậy lại?”

“Điểm này nô tỳ cũng không rõ ràng.”

Bạch Bằng mở miệng, “Mà lại nếu là chủ nhân không có dựa theo cố định kế hoạch tiếp cận Quách Vinh, Tống Diêm Quân y nguyên sẽ trực tiếp xuất thủ, dẫn đầu đối phó chủ nhân, cho nên còn xin chủ nhân sớm làm phòng bị!”

“Biết.”

Dương Phóng đăm đăm đáp lại, nói: “Người trở về đi, có tin tức gì tiếp tục cho ta biết.”

“Vâng, chủ nhân.”

Bạch Bằng đáp lại, hai tay chắp lên, thân thể lần nữa chậm rãi trở nên hư ảo, như giống như trong suốt, rất nhanh xuyên tường mà ra, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, nhìn chăm chú lên trong tay đoạn chỉ, đột nhiên tâm niệm vừa động, vòng xoáy màu đen hiện lên ở trong tầm mắt, trực tiếp đem màu đen đoạn chỉ ném vào Hắc Ám không gian bên trong.

Muốn đối phó ta?

Lăn đi vào hít bụi đi.

Đã Tống Diêm Quân đã quyết tâm đối phó mình, vậy mình đương nhiên sẽ không có ngốc hồ hồ nghe theo

mệnh lệnh của hắn.

Đã người trước lật bàn, vậy liền tất cả mọi người chó
ăn!

.

.

.

Đảo mắt lại là nửa tháng trôi qua.

Dương Phóng vẫn là không thể tránh khỏi bị điều đi tiên
tuyến, nguyên bản tại ý nghĩ của hắn bên trong, là chuẩn
bị tiếp tục trì hoãn đi xuống.

Chỉ là tiên tuyến chiến đấu thảm liệt, còn muốn viễn siêu
dự liệu của hắn.

Liên tục nửa tháng, 【 khôn chi bản khối 】 cùng 【 càn
chi bản khối 】 trực tiếp chiến đấu mấy chục trận, chỉ là
chiến trường liền mở ra bốn cái.

Siêu phẩm cảnh giới cao thủ tại liên miên chết thảm.

Siêu phẩm trở xuống, tức thì bị diệt tuyệt không biết bao
nhiều, mỗi ngày đều có vô số võ giả mất mạng.

Mà bởi vì chiến trường chính một mực tại 【 càn chi bản
khối 】 nguyên nhân, cho nên chết mất người, đại bộ
phận đều là xuất từ 【 càn chi bản khối 】 .

Lại thêm từ đối với 【 khôn chi bản khối 】 e ngại, 【
càn chi bản khối 】 rất nhiều thế lực đã căn bản không
dám ngăn cản.

Nửa tháng đến nay, tối thiểu mười mấy nơi thành trì trực

tiếp hiển thành đầu hàng.

Lại có rất nhiều đại thế lực ngay đêm đó đi đường, từ cái khác đại vực cuỡi truyền tống trận, nhao nhao truyền tống đến Thiên Long vực bên trong, dùng cái này tránh né tiền tuyến thảm liệt.

Cứ như vậy, 【 khôn chi bản khối 】 lần nữa có thể quy mô tiến công.

Bất quá tứ đại thế lực tốt xấu là truyền thừa vô số năm, tại ngăn ngừa phần nộ cùng biệt khuất về sau, rất nhanh tổ chức lên hữu hiệu địa phản kháng.

Liên miên siêu cấp cường giả hướng về tiền tuyến hội tụ, tại trải qua hơn nửa tháng chém giết cùng mai phục về sau, rốt cục đem chiến trường chính dần dần ổn định tại một cái tên là 【 Thiên Nguyên cốc 】 địa phương.

Thiên Nguyên cốc, địa thế phức tạp, liên miên vô tận.

Một mực ở vào 【 càn chi bản khối 】 ở giữa khu vực, thuộc về 【 Thần Hoang Vực 】 chỗ.

Chỉ cần Thiên Nguyên cốc bị cầm xuống, 【 càn chi bản khối 】 chẳng khác nào bị chiếm cứ một nửa.

Cho nên hơn nửa tháng thời gian bên trong, tứ đại thế lực điên cuồng hướng về Thiên Nguyên cốc điều động cao thủ.

Ngay từ đầu chỉ là phái ra 【 siêu phẩm 】 cửa thứ hai, cửa thứ ba là đủ rồi, nhưng theo song phương đặt cược càng lúc càng lớn, phái ra cao thủ đẳng cấp cũng càng ngày càng cao.

Đến cuối cùng bắt đầu trực tiếp xuất hiện thánh linh đệ nhất Thiên Thê, đệ nhị Thiên Thê, thứ ba Thiên Thê!

Cho tới bây giờ!

Song phương đã triệt để giết mất đỏ!

Thiên Nguyên cốc bên trong đã lại không thánh linh cảnh trở xuống cao thủ.

Phàm là có thể được phái đến Thiên Nguyên cốc, thấp nhất đều trở thành thánh linh đệ nhất Thiên Thê.

Thánh linh cấp trở xuống nhân vật, coi như tiến vào cũng là không tốt, sẽ chết vô thanh vô tức, ngay cả pháo hôi cũng không bằng.

Chỉ có thánh linh cấp cao thủ, mới có tư cách ở nơi đó sống sót.

To như vậy Thiên Nguyên cốc, trực tiếp trở thành thánh linh cấp cường giả đặc biệt cối xay thịt! !

Giờ phút này.

Dương Phóng chính là lần nữa nhận được minh chủ điều lệnh, để hắn chạy tới Thiên Nguyên cốc trợ giúp.

Không chỉ có là hắn, Huyền Thiên minh bên trong hai mươi bốn vị trưởng lão, loại trừ lưu lại sáu vị trấn thủ địa phương khác bên ngoài, còn thừa mười bảy vị đã toàn bộ tiến vào Thiên Nguyên cốc.

Ngay tiếp theo minh chủ Quách Vinh cũng không thể tránh khỏi tại ba ngày trước, chính thức đến Thiên Nguyên cốc.

Bất quá Thiên Nguyên cốc thảm liệt, vẫn là vượt ra khỏi Dương Phóng đoán trước.

Căn cứ tin tức mới nhất, Huyền Thiên minh phái đi ra 17 vị trưởng lão, ngăn ngừa nửa tháng đã chết thảm hai vị.

Cái khác thứ ba Thiên Thê cường giả, cũng đã vẫn lạc bảy người nhiều.

Tin tức truyền vào hậu phương, lại lần nữa dẫn phát vô tận xôn xao.

Mà loại trừ Huyền Thiên minh minh chủ mệnh lệnh Dương Phóng chạy tới trợ giúp bên ngoài, Tống Diêm Quân bên kia đồng dạng lần nữa thúc giục lên Dương Phóng, ngữ khí băng lãnh, tựa hồ đã có chút không kiên nhẫn.

...

Gian phòng bên trong.

Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất, Bành Hải, Lý Nguyên, Vương Hồ sáu người, một mặt khẩn trương, một chữ cùng tồn tại, hướng về trước mắt Dương Phóng nhìn lại.

“Đây chính là bản tọa gọi các người tới nguyên nhân, bản tọa đạt được điều lệnh, muốn đi trước Thiên Nguyên cốc trợ giúp, đi lần này không biết khi nào mới có thể trở về, từ hôm nay trở đi, các người liền riêng phần mình rời đi thôi, trước mắt đồ vật, là bản tọa đưa cho các người một điểm lễ vật, các người nhìn xem có thể hay không cần dùng đến.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản.

Trên mặt bàn thả mấy quyển bí tịch, đan dược.

Đều là Thất Huyền thành thành chủ cùng các thế lực lớn chỗ đưa.

Với hấn mà nói, cũng không có bất kỳ cái gì tác dụng.

Sáu người trong khoảng thời gian này cho mình quét dọn viện lạc, bưng trà đổ nước, không có công lao cũng có khổ lao, bởi vậy trực tiếp đưa chút đồ vật, dùng cái này đuổi.

Cũng coi như giải quyết xong nhân quả!

“Tiền bối, ngài hôm nay liền muốn chạy tới Thiên Nguyên cốc?”

Diệp Huyền giật mình nói

“Đúng!”

Dương Phóng nhàn nhạt đáp lại.

Mấy người sắc mặt biến đổi, trong lòng khẩn trương.

Thiên Nguyên cốc, thế nhưng là cực kỳ nguy hiểm.

Trong khoảng thời gian này truyền tới đủ loại tin tức, mỗi một cái đều làm lòng người kinh run rẩy.

Ở nơi đó, thánh linh cấp cao thủ cũng sẽ như là rơm rạ đồng dạng...

Bọn hấn nhưng không có tư cách lại tiếp tục đi theo.

“Tiền bối yên tâm, chúng ta nhất định sẽ vì tiền bối lập xuống sinh từ, ngày ngày cầu nguyện!”

Khoẻ mạnh kháu khỉnh Vương Hồ cắn răng một cái, đột nhiên mở miệng.

Dương Phóng nhin không được cười lên.

“Cầu nguyện liền không cần cầu nguyện, ta sau khi đi, các người cũng tận nhanh rời đi, không nên ở chỗ này địa lưu lại, bởi vì bản tọa cũng có một chút cừu gia, những cái kia cừu gia không dám đối phó bản tọa, chưa hẳn không dám đối phó các người.”

“Vâng, tiền bối.”

Mấy người trong lòng run lên, lần nữa ôm quyền.

...

Lúc xế chiều.

Dương Phóng rốt cục bắt đầu khởi hành, trực tiếp từ Thất Huyền thành nội cưỠi truyền tống trận.

Quang mang lóe lên, thân thể cũng đã xuất hiện ở vô số bên trong bên ngoài.

Thần Hoang Vực!

Trước mắt khu vực là một chỗ vô cùng to lớn thành trì, hiện ra màu đen nhánh trạch, tràn ngập khó tả bằng bạc khí tức khủng bố, có một loại kiềm chế cảm giác, như là ngã vào cự thú.

Thành trì bên trong lít nha lít nhít, khắp nơi đều khắc đầy trận văn.

Càng có vô số cường giả tại thành trì bên trong hành tẩu.

Đưa mắt thấy, chỉ thấy được chỗ đều là siêu phẩm cường giả.

Nơi này chính là khoảng cách Thiên Nguyên cốc gần

nhất một chỗ thành lớn.

Nơi đây tình thế mặc dù không có Thiên Nguyên cốc như vậy nghiêm trọng, nhưng là hội tụ nơi đây cường giả, cũng cực kỳ đông đảo, các thế lực lớn siêu phẩm cường giả cơ hồ tất cả đều bị điều đến nơi đây.

Một khi Thiên Nguyên cốc thất thủ, nơi đây chính là Thần Hoang Vực cuối cùng một chỗ phòng ngự.

“Ai?”

Bỗng nhiên, mấy vị phòng thủ truyền tống trận siêu phẩm cường giả, biến sắc, vội vàng quay đầu nhìn lại, cấp tốc vây lại.

Dương Phóng nhíu mày, một thân thanh bào, ánh mắt hướng về đám người nhìn lại, lật bàn tay một cái, đã xuất hiện một mặt lớn chừng bàn tay lệnh bài màu xanh.

Mấy vị siêu phẩm cường giả lập tức lộ ra vẻ cung kính, cấp tốc quỳ rạp xuống đất.

“Bái kiến trưởng lão, không biết trưởng lão giá lâm, mong rằng chuộc tội!”

“Nơi đây người nào phụ trách?”

Dương Phóng thu hồi lệnh bài, bình tĩnh hỏi thăm.

“Hồi trưởng lão, là Trương Hằng Trương trưởng lão phụ trách!”

Một vị siêu phẩm cường giả lúc này đáp lại

“Trương Hằng...”

Dương Phóng trong lòng tự nói, trong đầu hiển hiện ấn

tượng.

Thuần Dương Tông tông chủ.

Cùng hấn, đều là thuộc về tứ đại thế lực bên ngoài trường lão một trong.

Bỗng nhiên, Dương Phóng sinh ra cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa một đạo người mặc tuyết trường bào màu trắng lão giả, đã nhanh nhanh từ đằng xa chạy đến, trên thân khí tức tối nghĩa, tóc hoa râm, tay chân rộng lớn, có một loại Đại Nhật hoà thuận vui vẻ cảm giác, huyết dịch, khí tức đều lộ ra cực kỳ nóng bỏng, như là một vòng hành tẩu hỏa lò.

“Thế nhưng là Lam Vô Bạch Lam trường lão!”

Lão giả mở miệng hét lớn, hướng về Dương Phóng nghênh đón.

Chính là Thuần Dương Tông tông chủ Trương Hằng.

“Trương trường lão, chính là tại hạ!”

Dương Phóng trực tiếp nghênh đón.

“Tốt, thật sự là quá tốt, người rốt cục đến đây.”

Trương Hằng sắc mặt phức tạp, mở miệng nói ra: “Đi, đi trước Thiên Nguyên cốc.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Trương trường lão, Thiên Nguyên cốc tình thế như thế nào?”

“Ai, một lời khó nói hết, tóm lại càng ngày càng nghiêm trọng, thánh linh cấp cao thủ hiện tại chẳng bằng con

chó.”

Trương Hằng lên tiếng thờ dài, dẫn Dương Phóng hướng về ngoài thành tiến đến, bỗng nhiên ngưng trọng truyền âm nói: “Đúng rồi, Lam trưởng lão, còn xin nhiều hơn cẩn thận, tứ đại thế lực chết hai vị trưởng lão, rất có thể sẽ bắt chúng ta mấy người làm bia đỡ đạn.”

“Ồ?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động.

“Huyền Thiên minh 24 vị trưởng lão bên trong, chỉ có người, ta, Tô gia gia chủ Tô Thiên Địa, Ân Thần Tông tông chủ Liễu Phù Tô, bốn vị này là ngoại lai hộ, cái khác đều là bọn hấn tứ đại thế lực người, liền ngay cả tứ đại thế lực đối chính bọn hấn nội bộ đều có lục đục với nhau, huống chi là đối với chúng ta? Hiện tại tình thế như thế nghiêm trọng, bọn hấn đã chết hai vị nhân vật trọng yếu, rất có thể tiếp xuống sẽ sai khiến chúng ta, để chúng ta xung phong!”

Trương Hằng ngưng âm thanh truyền âm.

Có thể đảm nhiệm một tông tông chủ, lại có thể tranh cử đến trưởng lão người, nào có hạng đơn giản?

Cái nào không phải vì tư lợi, lại mưu trí cực cao tồn tại.

Từ thoáng qua một cái đến, Trương Hằng liền lộ ra dị thường cảnh giác, khắp nơi trong bóng tối liên lạc minh hữu, để phòng bị tự thân bị tứ đại thế lực cho nguyên lành nuốt.

“Tốt, đa tạ Trương trưởng lão.”

Dương Phóng mở miệng.

Hai người tăng thêm tốc độ, hướng về nơi xa tiến đến.

Ra cự thành về sau, phía trước rất mau ra hiện một mảnh liên miên sơn mạch.

Toàn bộ sơn mạch đều mơ hồ bị một tầng huyết tinh bao phủ, tràn ngập khó tả sát lục khí tức, dị thường đều hiu cùng băng lãnh, vừa mới tới gần, liền để cho người ta không khỏi huyết mạch phún trương.

Mà tại vùng núi này chỗ sâu nhất, rõ ràng là một chỗ tĩnh mịch to lớn hẻm núi chổ, bên trong hình như có hắc vụ quán, tựa hồ khó gặp phần cuối, lại tựa hồ thông hướng vô tận Cửu U.

Hẻm núi độ rộng cực kỳ khủng bố, một chút khó nhìn phần cuối.

Xoát!

Hai người thân thể rất mau tiến vào đến chỗ kia u thâm thần bí trong hạp cốc.

Dương Phóng ngấm nhìn bốn phía, ánh mắt ngưng lại, đột nhiên hướng về phía trước nhất nhìn lại.

Chỉ gặp phía trước nhất khu vực, mơ hồ đã xuất hiện từng đạo bóng người, tốp năm tốp ba, hội tụ tại một lần, từng cái đều bị thương thật nặng.

Có nhắm mắt đã tọa, ngay tại điều trị.

Có phát ra kêu rên, nằm tại nham thạch bên trên.

Còn có gãy mất cánh tay hoặc đùi, dị thường thâm thảm.

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là thánh linh cấp cao thủ.

Nhưng ngẫm lại cũng đúng, dù sao nơi đây là chuyên môn cho thánh linh cấp cao thủ chuẩn bị chiến trường, hai đại bản khối được ăn cả ngã về không, cơ hồ đã đem song phương tám thành trở lên cao thủ đầu nhập vào nơi đây.

Thắng, thì một trận chiến định càn khôn!

Thua, thì triệt để mất đi tái chiến tư cách!

Chân chính một lần là xong.

“Lam trưởng lão, trước người hẳn là không tới qua nơi đây đi, nơi đây quý dị, không chỉ có diện tích dị thường to lớn, chiếm cứ Thần Hoang Vực một phần mười diện tích, trong đó càng là lâu dài lượn lờ hắc vụ, cái này hắc vụ mỗi tháng đều có cố định mấy ngày lại đột nhiên tăng vọt, bao phủ hết thảy, đến lúc đó tất cả mọi người sẽ mất đi thị giác, thính giác, bất quá cũng may hắc vụ bên trong cũng không những sinh vật khác xuất hiện, cũng là không cần lo lắng sẽ bị đánh lén.”

Thuần Dương Tông chủ giải thích nói.

“Còn có loại sự tình này?”

Dương Phóng hồ nghi.

“Đúng thế.”

Trương Hằng gật đầu.

Hai người tiếp tục hướng về phía trước hành tẩu.

Những cái kia ngay tại điều trị thân thể thánh linh cảnh cao thủ, vừa nhìn thấy hai người tới đến, lập tức bắt đầu nhao nhao đứng dậy hành lễ.

“Ra mắt trưởng lão!”

“Ra mắt trưởng lão!”

Từng đạo bóng người không ngừng vang lên.

Dương Phóng hai người từng cái gật đầu.

“Hoàng thúc, hoàng thúc người đã đến...”

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm quen thuộc vang lên.

Dương Phóng tim mắt nhìn lại, lộ ra kinh ngạc.

Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ!

Hắn thế mà cũng bị điều tới.

Lam Vô Kỳ người mặc một bộ hoàng kim giáp trụ, cấp tốc hướng về bên này chạy đến, lộ ra mừng rỡ, hai tay chấp lên: “Bái kiến hoàng thúc!”

Ở bên ngoài, hắn y nguyên xưng hô Dương Phóng làm bản gia.

“Gần đây như thế nào?”

Dương Phóng nhìn như bình tĩnh hỏi thăm.

“Ta tại mười ba ngày trước đó bị điều tới, đã cùng 【 khôn chi bản khối 】 từng có giao thủ, bọn hắn bí thuật cùng võ học cùng chúng ta 【 càn chi bản khối 】 có rất lớn bất đồng, đủ loại thủ đoạn, không thể tưởng tượng nổi, hơi không cẩn thận liền sẽ ăn được thiệt thòi lớn, may mắn ta đem Hoàng thất tổ truyền chiến giáp mặc lên người, nếu không tất nhiên nguy rồi!”

Lam Vô Kỳ cười khổ nói.

Hắn cũng không nghĩ tới 【 khôn chi bản khối 】 tốc độ tấn công sẽ như thế nhanh chóng.

Thế mà ngay cả hấn vị này Đại Nguyệt Hoàng đế cũng khó có thể phòng ngừa, bị chiêu mộ tới.

Bất quá càng là loại thời khắc máu chốt này, càng là phải gìn giữ cùng Dương Phóng quan hệ, ở chỗ này, thánh linh cấp cường giả cũng sẽ tùy thời vẫn lạc, chỉ có bảo trì tốt cùng Dương Phóng quan hệ, Dương Phóng mới có thể cứu hấn.

“Đều có nào thủ đoạn?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Bọn hấn tinh thông một loại quỷ dị trùng thuật, có thể đem thân thể hóa thành vạn trùng, phàm là có một con côn trùng chạy thoát, thân thể đều có thể lần nữa trùng sinh, dị thường khó giết, ngoài ra, 【 khôn chi bản khối 】 bên trong còn có một loại quỷ dị ám sát thuật, tựa hồ đặc biệt nhằm vào linh hồn, một khi phát động, tỉ lệ chính xác cơ hồ tại hơn chín thành, cho đến trước mắt, chết tại loại bí thuật này hạ thánh linh cảnh cao thủ đã vượt qua hai mươi ba vị nhiều!”

Lam Vô Kỳ nói.

“Đặc biệt nhằm vào linh hồn?”

Dương Phóng nhíu mày.

Cùng Thiên Sát lâu thủ đoạn đồng dạng!

“Loại trừ loại này linh hồn bí thuật bên ngoài, còn có cái khác tà dị pháp môn, tỉ như trực tiếp đem thân thể dung nhập người khác huyết dịch, điều khiển lên người khác

huyết dịch, làm cho người tại thống khổ dị thường bên trong đột nhiên chết thảm, thậm chí còn có người nắm giữ một loại quỷ dị thạch hóa chi thuật, không phải là công lực cao thâm người khó mà hóa giải.”

Lam Vô Kỳ tiếp tục giới thiệu.

“Ồ?”

Dương Phóng càng thêm ngạc nhiên, nghi ngờ nói:
“Chẳng lẽ 【 càn chi bản khối 】 một mực ở vào bị động cục diện?”

“Đó cũng không phải, trong khoảng thời gian này song phương lẫn nhau có tử thương, chỉ bất quá 【 khôn chi bản khối 】 bên kia cao thủ số lượng rõ ràng vượt qua ta nhóm, liền xem như một đổi một tình huống dưới, chúng ta cũng là căn bản đổi bất quá, cứ như vậy tiếp tục đấu, nhiều nhất mấy tháng, chúng ta 【 càn chi bản khối 】 liền phải xong đời, trong khoảng thời gian này bởi vậy diệt môn thế lực, thực sự nhiều lắm!”

Lam Vô Kỳ nói nhỏ nói.

Dương Phóng khẽ nhíu mày.

Tình thế thế mà đã như thế nghiêm trọng!

“Tứ đại thế lực cung chủ, tháp chủ loại hình xuất hiện sao?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

Hắn chỉ là Thương Khung thần cung cung chủ, Thần Tích phường phường chủ, Thiên Linh tháp tháp chủ, Tà Đạo tổ chức lão mẫu.

“Thế thì không có, ta hoài nghi bọn hắn có bảo tồn thực

lực chi ngại!”

Lam Vô Kỳ tiếp tục nói nhỏ.

Tứ đại thế lực truyền thừa vô số năm, ai cũng không biết bọn hắn nội tình bao sâu.

Nhưng bây giờ biểu hiện ra thực lực, cùng bọn hắn góp nhặt nhiều năm uy danh, tựa hồ căn bản không tương xứng.

Rất khó không khiến người ta hoài nghi!

“Tốt, ta đã biết, ta đi vào trước!”

“Hoàng thúc đi thông thả!”

Lam Vô Kỳ vội vàng nói.

Theo tiếp tục chỗ sâu, phía trước sương mù màu đen rõ ràng trở nên càng thêm nồng đậm, từng tia từng sợi, như là chạm tay, trên mặt đất cũng có thể nhìn thấy không ít thi thể, bị tạm thời chôn cất tại nơi đây, còn chưa triệt để vụn ra.

Một cỗ khí tỏa giết chóc mùi huyết tinh, ngay tại liên tục không ngừng từ hẻm núi chỗ sâu phún ra ngoài phát, càng là gần phía trước, càng là có thể cảm giác loại kia kinh khủng sát ý.

Không bao lâu.

Một tòa cự đại thạch điêu công trình kiến trúc xuất hiện tại Dương Phóng hai người trong tầm mắt.

Hai người thân thể trực tiếp tiến vào công trình kiến trúc bên trong.

Người mặc áo bào đen, một mặt u buồn chi sắc Quách Vinh, đang lắng lắng ngồi tại chỗ ngồi chỗ, liếc nhìn trong tay vừa mới hồi báo đi lên tin tức.

Từ một tháng trước song phương tại Thiên Nguyên cốc đầu nhập cao thủ, cho tới bây giờ, bọn hắc 【 càn chi bản khối 】 chết mất thánh linh cấp cường giả đã đạt tới 68 nhân chi nhiều.

Cái khác siêu phẩm cảnh cao thủ càng là đạt tới kinh khủng hơn năm trăm người.

Siêu phẩm trở xuống càng là vô số kể.

Mà 【 khôn chi bản khối 】 tử vong cũng tương tự không ít.

Thánh linh cấp cao thủ, trước mắt chết 61 vị.

Siêu phẩm cảnh giới đến nay còn chưa thống kê tới.

Nhưng trận chiến đấu này đối bọn hắc 【 càn chi bản khối 】 mà nói, tuyệt đối không thể đánh thành tiêu hao chiến!

Bọn hắc 【 càn chi bản khối 】 cao thủ thừa thớt, căn bản tiêu hao không nổi!

Gian phòng bên trong.

Loại trừ Quách Vinh bên ngoài, còn có cái khác hơn mười vị trưởng lão, toàn bộ ở đây, tựa hồ đang đợi mệnh lệnh.

“Gặp qua minh chủ!”

Dương Phóng hai người ôm quyền nói.

“Lam trưởng lão, Trương trưởng lão, các người đã tới.”

Quách Vinh ngẩng đầu lên, lộ ra một tia mỉm cười.

Sau đó trọng điểm nhìn về phía Dương Phóng, nói ra:
“Trong khoảng thời gian này chiến báo, chắc hẳn người cũng nghe nói chứ, 【 càn chi bản khối 】 trước mắt tình thế cực kỳ ác liệt, đã đến không thể đổ lui một bước trình độ, lùi lại một bước, thì cả bàn đều thua, dưới mắt loại trừ chết khiêng bên ngoài, không còn cách nào khác.”

“Vâng, minh chủ!”

Dương Phóng đáp lại.

“Nguyên bản Thiên Nguyên cốc bên trong hết thảy có mười sáu con đội ngũ, phân biệt từ mười sáu vị trưởng lão dẫn đầu, chỉ bất quá phụ trách thứ tám tiểu đội thánh Vân trưởng lão, cùng phụ trách thứ mười tiểu đội ngạo thiên khung trưởng lão đều đã bỏ mình, hiện tại liền có người tiếp tục phụ trách thứ tám tiểu đội, Lam trưởng lão cảm thấy thế nào?”

Quách Vinh vừa lên đến liền an bài nhiệm vụ.

“Toàn bằng minh chủ an bài.”

Dương Phóng chấp tay.

“Vậy là được.”

Quách Vinh nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn về phía trong tay một trương vừa mới tràn ngập chữ viết trang giấy, mở miệng thở dài: “Bây giờ ta lại thu được mật báo, 【 khôn chi bản khối 】 bên kia lại phải có hành động, vì ngăn chặn bọn hắn, hiện tại chúng ta muốn lần nữa phái ra cao thủ hành động, không biết vị kia trưởng

lão nguyên ý dẫn đội tiến về?”

Mọi người tại đây tất cả đều trong nháy mắt trầm mặc.

Tất cả mọi người mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, không nhúc nhích, như giống như không nghe thấy.

Dương Phóng mới đến, tự nhiên cũng sẽ không chủ động xin đi.

Đồng dạng thành thành thật thật đứng đấy, tựa hồ hết thảy không liên quan đến mình.

Quách Vinh đợi thật lâu cũng không thấy có người xin đi giết giặc, nhẹ giọng thở dài, nói: “Đã như vậy, liền do ta tự mình đến điểm tốt, thứ chín tiểu đội vương Thành trưởng lão, cùng thứ mười một tiểu đội Trương Hằng trưởng lão, lần này từ các người tiến đến chặn đường đi.”

Trong đám người hai người lập tức thần sắc lập tức biến.

Vương thành, chính là Thần Tích phường người, bối cảnh cực sâu.

Trước đó chết mất hai vị trưởng lão một trong, liền có bọn hấn Thần Tích phường.

Hiện tại Quách Vinh lại yếu điểm bọn hấn Thần Tích phường người?

Trương Hằng đồng dạng lộ ra kinh sợ.

Từ ngày đầu tiên vừa điều tới bắt đầu, hấn ngay tại căn thận chặt chẽ, một mực tại âm thầm hoạt động, khắp nơi đi quan hệ, nghĩ không ra vẫn là bị mình chủ điểm danh.

Nhưng dưới mắt bọn họ cũng đều biết Quách Vinh kinh khủng thủ đoạn, nào dám cự tuyệt?

Giờ phút này cự tuyệt, chỉ sợ sẽ trước tiên chết được vô cùng thâm hiểm.

“Vâng, minh chủ!”

Vương Thành, Trương hằng âm trầm ôm quyền.

Trong đám người Thiên Linh tháp phó tháp chủ Trương Huyền Cảm, càng là vô ý thức nắm chặt nắm đấm, trong lòng âm trầm.

“Các vị, ta biết các người lẫn nhau ở giữa trong lòng còn có khúc mắc, đều có mình bàn tính, nhưng ta nói cho đúng là, da chi không còn, lông đem chỗ này phụ, nếu là toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 đều đã luân hãm, cho dù các người lại lớn tính toán, cũng bất quá là chó nhà có tang!”

Quách Vinh nhẹ giọng nói ra: “Cho nên bắt đầu từ hôm nay, còn xin các vị cần phải đoàn kết, ngàn vạn không thể lục đục với nhau, nếu không bị ta phát hiện, ta tuyệt sẽ không lưu thủ!”

Ánh mắt của hắn hướng về đám người quét tới.

Đen nhánh trong đồng tử tựa hồ nổi lên nhẹ nhàng gợn sóng.

Từng đạo vô hình chuỗi nhân quả lít nha lít nhít, liền cùng một chỗ, tĩnh mịch mà thần bí.

Mọi người nhất thời trong lòng run lên.

...

Chương 388 : Bất diệt!

Bóng đêm giáng lâm.

Toàn bộ bên trong hạp cốc hắc vụ phun trào, gương
nanh múa vuốt, như là quỷ dị yêu ma.

Thuần Dương Tông tông chủ Trương Hằng lần nữa cấp
tốc hoạt động.

Từng đạo bóng người nhận hấn mời, nhao nhao hướng
về bên trái nhất một chỗ đại điện hội tụ mà đi.

Trong đó tự nhiên cũng bao gồm Dương Phóng.

Đương Dương Phóng đuổi tới về sau, thỉnh linh phát
hiện, toàn bộ bên trong đại điện lại sớm đã hội tụ bảy
tám đạo bóng người.

Loại trừ Thuần Dương Tông chủ Trương Hằng bên
ngoài, còn có quân đội Tô gia gia chủ Tô Thiên Địa, Ân
Thần Tông tông chủ Liễu Phù Tô.

Cùng với hấn năm vị xa lạ thứ ba Thiên Thê cường giả.

“Lam trưởng lão tới, nhanh, mau mời ngồi!”

Trương Hằng cấp tốc mở miệng.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, ngồi xuống tại một
chỗ trên bờ đoàn.

Bốn phía ánh nến lấp lóe, hoàn cảnh u bí.

Tràn ngập một loại khí tức ngọt ngào, để cho người ta có

chút linh hồn khó chịu.

Trương Hằng mặt mũi tràn đầy ưu sầu, nhìn thấy tất cả mọi người đến về sau, không khỏi lộ ra vẻ cười khổ, phát ra thở dài, nói: “Các vị, người đã tới đông đủ, lão phu đã nói, lần này lão phu đột nhiên bị minh chủ điểm danh, tiến về chặn đường 【 khôn chi bản khối 】 cao thủ, chỉ sợ là chân chính dữ nhiều lành ít,

Lão phu hôm nay, chưa chắc không phải các vị ngày mai!

Cho nên lão phu hi vọng các vị có thể hối đoái chút bảo mệnh chi vật cho lão phu, hôm nay các người đổi cho lão phu, ngày khác các người bị minh chủ điểm danh, những người khác cũng sẽ đổi cho các người, chúng ta đều không phải tứ đại thế lực người, không có bối cảnh thâm hậu, nếu không lẫn nhau tương trợ, chỉ sợ tất cả đều sống không được bao lâu.

Mà lại các vị yên tâm tâm, ngày khác ta nhược còn sống trở về, khẳng định sẽ đem bảo mệnh chi vật lần nữa hối đoái cho các người, tuyệt sẽ không chiếm các người bất luận cái gì tiện nghi!”

Những người khác có chút suy nghĩ, toàn bộ gật đầu.

“Bảo mệnh chi vật, trong tay của ta ngược lại là có mấy thứ, không biết Trương trưởng lão chuẩn bị dùng cái gì đến trao đổi?”

Tô gia gia chủ Tô Thiên Địa mở miệng nói ra.

“Ta nguyên bản chuẩn bị ba loại duyên thọ đan dược, hai loại đối kháng Hắc Âm âm mai đan dược, nhưng lần này những vật này ta đều không cần đến, bởi vậy toàn bộ xuất ra, cùng các vị trao đổi.”

Trương Hằng thở dài.

Nhìn ra được, đối với lần hành động này, hắn cũng không cái gì nắm chắc.

Ngay tiếp theo duyên thọ đan cũng không cần.

Có thể nghĩ áp lực tâm lý lớn đến bao nhiêu.

Mà lại hắn cũng không phải là thứ ba Thiên Thê đỉnh phong, trong thời gian ngắn coi như nghĩ đột phá một bước cuối cùng, đến cái đồng quy vu tận cũng căn bản làm không được.

Chỉ có là 【 thứ ba Thiên Thê đỉnh phong 】 cường giả, tại gặp được áp bách thời điểm, mới có thể lựa chọn trong nháy mắt đột phá, từ đó đồng quy vu tận.

“Ồ? Là dạng gì đan dược , có thể hay không xuất ra nhìn xem.”

Ẩn Thần Tông tông chủ Liễu Phù Tô mở miệng nói ra.

Trương Hằng không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp lật bàn tay một cái, lấy ra năm bình đan dược, một chữ xếp tại trước mặt.

Phía trước ba loại theo thứ tự là Thanh La đan, Tử Vân đan, Thiên Linh đan.

Tất cả đều là duyên thọ sở dụng!

Đằng sau hai loại thì là Thánh Hỏa đan, Thiên Lôi đan.

Chính là đối kháng Hắc Âm âm mai sở dụng.

Có thể tại đối mặt Hắc Âm âm mai xâm nhập lúc, cấp tốc thanh trừ hết tự thân lông đen.

“Lại có Thanh La đan, đan này đối ta hữu dụng, ta chỗ này có một trương Độn Địa phù, nguyện ý trao đổi!”

Bỗng nhiên, một vị tóc trắng xoá lão giả nhìn chăm chú lên trong đó một bình đan dược, mở miệng nói ra.

Hắn tên Thiết Quan thượng nhân, năm nay đã là 289 tuổi tuổi.

Khoảng cách thọ nguyên khô kiệt đã không xa.

Đoạn này thời gian một mực tại truy tìm duyên thọ đan dược, chỉ là hắn đã từng nhận qua ám thương, thiêu đốt qua sinh mệnh, đại bộ phận duyên thọ đan dược đều đã đối với hắn vô dụng.

Chỉ có số ít duyên thọ đan dược có thể phát huy hiệu quả.

“Độn Địa phù? Tốt, thượng nhân nguyện ý trao đổi, tại hạ vô cùng cảm kích!”

Trương Hằng mừng thầm, lúc này đem đan dược đẩy ra, đưa cho Thiết Quan thượng nhân.

Thiết Quan thượng nhân tiện tay lấy ra một mặt ngàm Hoàng sắc ngọc phù, giao cho Trương Hằng.

Sau đó, còn thừa người cũng bắt đầu nhao nhao xuất thủ, lấy ra bên người một chút trọng yếu bảo mệnh chi vật, nhao nhao cùng Trương Hằng trao đổi.

Cái gì Hư Không phù, tái sinh phù, phòng ngự phù...

Cứ như vậy, Trương Hằng trước mặt đan dược đang nhanh chóng biến mất.

Dương Phóng từ đầu đến cuối đang lảng lạng quan sát, cũng không xuất thủ.

Trên người hắn chỉ có một viên 【 Thuần Tức Thiên Lý Phù 】 coi là bảo mệnh chi vật, cái khác loại hình tất cả cũng không có.

Coi như muốn đổi cũng là căn bản đổi không được.

Bất quá đối với này Trương Hằng cũng chưa nhiều lời.

Hắn biết mỗi người tình huống không đồng nhất, trên người bảo mệnh chi vật tất nhiên cũng không giống nhau.

Có trên thân người khả năng chỉ có một hai kiện, coi như không đổi cũng thuộc về bình thường.

Hôm nay gọi đại gia tới, chủ yếu vẫn là cảnh giác làm chủ.

“Các vị, ngày mai thật sớm, tại hạ liền muốn tiến về nhiệm vụ, nhiệm vụ lần này chuyển đi, lão phu thực sự có điềm xấu cảm giác, bởi vậy trước khi đi lần nữa thỉnh trọng khuyên bảo các vị, chớ tùy tiện tin tưởng tứ đại thế lực người, bọn hắn chưa chắc không có tọa sơn quan hổ đấu ý nghĩ.”

Trương Hằng thở dài.

Mặc dù Thiên Nguyên cốc đã hội tụ rất nhiều thánh linh cấp cao thủ.

Nhưng đại bộ phận đều là từ từng cái đại vực bên trong bị cưỡng chế điều động tới.

Tứ đại thế lực mặc dù có, nhưng lại cũng không như trong tưởng tượng nhiều như vậy, rất khó không khiến

người ta vì thế lo lắng, không biết tứ đại thế lực đến cùng đánh cho ý định gì.

“Trương trưởng lão yên tâm, chúng ta sẽ chú ý, người tất nhiên sẽ người hiền tự có thiên tướng.”

Dương Phóng an ủi.

“Không tệ!”

Đám người nhao nhao gật đầu.

“Nếu thật có thể bình an trở về, tại hạ nhất định phải thăm tạ các vị!”

Trương Hằng lần nữa chấp tay.

Đám người nhao nhao hoàn lễ.

Sau đó đám người tiện thể lại giao lưu lên cái khác tin tức.

Ước chừng qua mấy canh giờ.

Mọi người mới lần nữa tán đi.

...

Một đêm trôi qua.

Mặt trời mới mọc lần nữa dâng lên.

Từng tia từng sợi ánh nắng cũng rất khó triệt để xuyên thấu Thiên Nguyên cốc bốn phía hắc vụ, nhiều đám quỷ dị sương mù phiêu phiêu miểu miểu, kéo dài không tiêu tan.

Dương Phóng tại Lam Vô Kỳ dẫn đầu dưới, trực tiếp

hướng về Quách Vinh cho hắn phân phối thứ tám tiểu đội đi đến.

“Tiền bối, thứ tám tiểu đội đội viên hết thầy có mười người, trước đó chiến đấu bên trong chết mất bảy cái, đằng sau lại lấy được một lần nữa bổ sung, trong đó có ba vị thứ ba Thiên Thê cường giả, còn lại tất cả đều là đệ nhị Thiên Thê cùng đệ nhất Thiên Thê,

Kia ba vị thứ ba Thiên Thê cường giả, theo thứ tự là thú nhân Hoắc Đô, Tự Nhiên tộc Mông Phóng, còn có một cái là Vấn Đạo tông tông chủ, đều là thực lực cao thâm hạng người, trong đó Hoắc Đô cùng Mông Phóng đều là xuất từ Thiên Long vực một chút cổ lão chủng tộc, tuyệt đối không thể coi thường! ”

Lam Vô Kỳ giải thích nói.

Dương Phóng gật đầu.

Thế giới này bí mật cực lớn.

Thỉnh thoảng lại có người triển lộ ra bài tẩy gì, cũng đơn thuần bình thường.

Chính như lúc trước hắn gặp phải Huyền Đế tộc, trước đó giết chết Thiên Sát lâu thanh niên vân vân.

Bởi vậy hắn tuyệt sẽ không xem nhẹ bất luận cái gì thứ ba Thiên Thê cao thủ.

Tại hai người trong lúc hành tẩu.

Rất nhanh, phía trước xuất hiện một cái cự đại thành lũy.

Thành lũy khu vực hắc vụ quán, lò mờ xuất hiện một chút thân ảnh mờ hồ ở chỗ này đã tọa, khí tức tối nghĩa,

mông lung, có một loại tĩnh mịch cảm giác.

Bỗng nhiên!

Oanh một tiếng.

Một tầng vô cùng cường hoành lĩnh vực chi lực trực tiếp từ chỗ kia pháo đài to lớn khu vực khuếch tán mà ra, trùng trùng điệp điệp, vụn vụn không gian, mang theo vạn thú gào thét khí tức, đi lên hướng về Dương Phóng cùng Lam Vô Kỳ bao phủ quá khứ.

Toàn bộ lĩnh vực bên trong, trong nháy mắt xuất hiện từng đạo mơ hồ mà to lớn yêu thú thân ảnh, có vảy chi chít, đồng tử cực đại, huyết quang lượn lờ, các loại các dạng, cùng chân thực không có gì khác biệt.

Tất cả yêu thú đều đang nhe răng nhếch miệng, thần sắc dữ tợn, hướng về Dương Phóng bọn người hung dữ nhìn lại, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ nhào tới.

“Thú nhân Hoắc Đô!”

Lam Vô Kỳ sắc mặt biến hóa, trên thân lĩnh vực khuếch tán, một tầng tử khí bộc phát ra, trong nháy mắt chống đỡ đối phương lĩnh vực, mở miệng quát:

“Hoắc Đô, ngươi muốn làm gì? Đây là mới đến tới Lam trưởng lão, được bổ nhiệm làm các ngươi thứ tám tiểu đội trưởng, còn không lập tức tới bái kiến!”

“Lam trưởng lão? Cái gì Lam trưởng lão, ta làm sao không biết?”

Một đạo nặng nề mà băng lãnh thanh âm truyền ra, nói:

“Các ngươi lúc trước tổ kiến Huyền Thiên minh, cũng không mời qua bản tôn, cái gọi là trưởng lão bất quá là

các người tương hỗ tặng lễ cùng chấp nói mới tuyền cử ra, muốn để cho ta nhận hấn làm trưởng già, tối thiểu muốn tại trên thực lực thắng qua ta mới có thể, nếu không, bản tọa vì sao muốn nhận hấn làm trưởng già?”

Lĩnh vực bên trong, khí thể hung ác tràn ngập.

Từng đầu yêu thú như cũ tại giương nanh múa vuốt, dị thường hung ác, một mực nhìn chăm chăm Dương Phóng hai người, mơ hồ nương theo lấy từng đợt huyết quang lật múa.

Dương Phóng trên mặt thanh đạm, bất vi sở động.

Quả nhiên! Thứ ba Thiên Thê cường giả, không có một cái nào là tình nguyện khuất tại dưới người hạng người!

Huống chi!

Huyền Thiên minh 24 vị trưởng lão, vốn cũng không phải là dựa vào vũ lực tuyền ra, tự nhiên khó mà để cho người ta phục chúng.

Hấn không nói một lời, bối cảnh cao lớn, thân mang một bộ thanh sam, từ Lam Vô Kỳ tử sắc trong lĩnh vực chậm rãi đi ra.

Lam Vô Kỳ lập tức minh bạch Dương Phóng ý nghĩ, trực tiếp thu hồi tự thân lĩnh vực, cười lạnh nói ra: “Hoắc Đô, ta vị hoàng thúc này thực lực thâm bất khả trắc, ngay cả ta đều không phải là đối thủ của hấn, lĩnh vực của người căn bản không làm gì được hấn, muốn thăm dò hấn, các người thử lỗi người!”

“Hừ!”

Âm thầm thanh âm phát ra hừ lạnh, tựa hồ căn bản

khinh thường tin tưởng.

Vạn thú trong lĩnh vực vô số đầu hung thú đột nhiên gào thét một tiếng, mang theo dày đặc sát khí cùng khí thể hung ác, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng đánh giết tới.

Đen ngịt một mảnh, như là một mảnh kinh khủng thủy triều.

Mỗi một con hung thú đều mang theo không ít cường đại công kích, cũng không phải là toàn bộ đều là ảo giác.

Oanh!

Tất cả hung thú vồ giết tới sát na, tựa như cùng trực tiếp chui vào đến vực sâu không đáy bên trong, không có nhấc lên mảy may gợn sóng.

Một đầu lại một đầu hung thú liên tục không ngừng biến mất tại Dương Phóng bên ngoài thân.

“Hoắc Đô, lĩnh vực của người không làm gì được lão phu!”

Dương Phóng một tay chấp sau lưng, khí chất tiêu sái, trên thân hắc vụ quần, lẳng lẳng sừng sững, đơn giản tựa như một tôn quỷ dị Thần Ma.

Bỗng nhiên!

Hoắc Đô toàn bộ lĩnh vực tựa như nhận được lực lượng vô hình dẫn dắt, trực tiếp biến thành từng chùm ô quang, như là không gian sụp đổ, hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc không có vào mà đi.

Hưu!

Nguyên bản vạn thú trận vực đều tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc biến mất.

Dương Phóng thân thể liền tựa như biến thành một cái kính khủng lồ đen, tự động vạn vạo cùng thôn phệ hết thấy.

Đảo mắt!

Bốn phía lĩnh vực biến mất, vạn thú biến mất.

Lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Trực tiếp lộ ra cách đó không xa trợn mắt hốc mồm thú nhân Hoắc Đô, Tự Nhiên tộc Mông Phóng, Vấn Đạo tông tông chủ bọn người.

Tất cả mọi người tựa hồ không dám tin.

Hoắc Đô vạn thú lĩnh vực, cứ như vậy bị tùy tiện hóa giải?

Hoắc Đô sắc mặt kinh sợ, ánh mắt co vào, thân thể cao tới ba mét nhiều, làn da như sắt, cơ bắp dữ tợn, mặc một thân màu đen da thú, cầm trong tay một ngậm to lớn thiết phủ.

Hắn gầm thét một tiếng, hai ba bước liền trực tiếp bước tới, trong tay thiết phủ huy động, ẩn hàm kỳ diệu mà quỷ dị thiên địa đại thế.

Một búa bổ ra, thiên địa quy tắc tựa như rung chuyển.

Từng tia từng sợi tia sáng tất cả đều tại hướng về trong tay đại phủ tụ đến, toàn bộ đại phủ tựa như hóa thành giữa thiên địa duy nhất, quang mang chói lọi, sát khí dâng lên, mang theo một loại bổ Thiên Diệt địa khí thế khủng bố.

Đã lĩnh vực không thành, vậy liền lấy tự thân nhục thân thử một chút người sâu cạn.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân trên dưới tất cả lực lượng toàn bộ điều động mà lên, từng khối dữ tợn cơ bắp nổi lên mà lên, từng cái từng cái màu xanh đen lớn gân như là con giun đồng dạng nổi lên, trong nháy mắt bò đầy hắn toàn thân trên dưới tất cả khu vực, như là một tôn Ma Thần.

Dương Phóng thân thể bất động, ngũ quan khắc sâu, y nguyên lẳng lẳng sừng sững, hai con thâm thúy vô ngần con ngươi lại như đồng hóa vì cực trú ban đêm, nhìn không thấy bất luận cái gì điểm sáng, lại bao dung vạn vật, lộ ra khó tả mà kỳ dị tinh thần ba động, trực tiếp hướng về Hoắc Đô nhẹ nhàng quét qua.

Đối phương nội tâm không yên, giết chóc đông đảo, vừa vạn bị Thần Chủng 【 Nguyên Tâm 】 khắc chế.

Ông!

Thú nhân Hoắc Đô bỗng cảm giác não hải oanh minh, trời đất quay cuồng.

Nguyên bản tiềm ẩn tại tâm linh chỗ sâu nhất sợ hãi cùng bóng ma, giờ khắc này, tựa như trực tiếp xé toang nhiều năm phong ấn, trùng trùng điệp điệp, lần nữa chiếm cứ tâm linh của hắn biến cả, khiến cho hồn phách của hắn run rẩy, sắc mặt sợ hãi, như giống như sa vào đến nghĩ lại mà kinh kinh khủng trong hồi ức, toàn thân trên dưới run lẩy bẩy, trong miệng trực tiếp phát ra biệt khuất mà phẫn nộ gào thét.

Thuở nhỏ phụ mẫu đều mất, trời sinh cà lăm, cùng muội muội sống nương tựa lẫn nhau. . tại trong bộ lạc nhận hết ức hiếp...

Mỗi ngày đều có tiểu đồng bọn đến đây ầu đả hấn, trào phúng hấn...

Chỉ có bộ lạc tiểu Tuyết đồng tình hấn, thương hại hấn, mỗi ngày tới cửa quan tâm...

Thời gian dần trôi qua cùng tiểu Tuyết sinh ra tình cảm, cũng ưng thuận lời hứa, từ đây không rời không bỏ, thề non hẹn biển...

Nhưng rất nhanh mộng tưởng phá diệt, tiểu Tuyết người nhà tìm đến, trên mặt phẫn nộ, trong miệng gào thét, trực tiếp đem hấn hai chân đánh gãy, cũng đem đã có mang thai tiểu Tuyết cưỡng ép mang đi, liền ngay cả mình muội muội cũng thảm tảo đám người kia làm bản, cuối cùng xấu hổ giận dữ phía dưới tại chỗ tự sát...

Trong vòng một ngày, đau mất hai vị tình cảm chân thành...

Hoắc Đô con mắt đỏ lên, áo choàng phát ra, hai tay ôm đầu, tại thê lương kêu to.

“A. . tiểu Tuyết. . Linh Linh. . a...”

Hấn ném đi đại phủ, quỳ rạp xuống đất, thê thảm khóc thét, ô ô rung động

Một cái hơn ba mét đại hấn khóc tựa như hải đồng, như thể tuyệt vọng, thương tâm như vậy, lấy đầu đập đất, thanh âm phanh phanh, chấn toàn bộ mặt đất đều tại rất nhỏ run run.

Thứ tám tiểu đội tất cả thành viên đều lộ ra vẻ kinh hãi, nao nao nhìn về phía trong ngày thường bưu hấn đáng sợ Hoắc Đô.

Đây là Hoắc Đô sao?

Hoắc Đô khóc?

Bạn hấn sắc mặt mờ mịt, vạn phần không hiểu, ánh mắt
đờ đẫn hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Là hấn?

Hấn để Hoắc Đô trực tiếp hồng mắt?

Cái này sao có thể?

“Đứa ngốc!”

Dương Phóng nhẹ giọng thở dài, khí tức cao xa, có loại
mờ mịt mờ lung, khó mà nắm chắc cảm giác, tựa như
cùng trải qua tang thương thiên cổ Ma Quân, nhìn lướt
thế gian phồn hoa cùng hồng trần, cảm thán nhân gian
vô thường.

Đám người não hải oanh minh, ông ông tác hưởng.

Thật sự là hấn!

Thật sự là hấn!

Hấn khế động liền động liền đem Hoắc Đô làm hồng
mắt?

Xoát!

Nguyên Tâm 【 Thần Chủng 】 lực lượng rất nhanh lần
nữa rút về.

Ngay tại trong tuyệt vọng ngao gào khóc rống Hoắc Đô,
đột nhiên ngừng lại, mặt mũi tràn đầy nước mắt, áo
choàng phát ra, bỗng nhiên kịp phản ứng, bỗng nhiên từ

dưới đất nhảy lên, lộ ra kinh hãi.

Một đôi hung ác ánh mắt trực tiếp nhìn về phía Dương Phóng.

Nhưng nhìn thấy Dương Phóng hai mắt trong nháy mắt, trong lòng phát lạnh, lại vội vàng lần nữa thu hồi ánh mắt, trong lòng khó có thể tin, kinh hãi dị thường.

Quý dị!

Thực sự quá quý dị!

Một ánh mắt liền để mình sa vào đến ấu niên thống khổ cùng trong tuyệt vọng.

Mặc dù về sau mình có cơ duyên khác, làm bản thân lớn mạnh, giết sạch lúc ấy đám kia cướp đi tiểu Tuyết gia hỏa, nhưng là trước đó kinh lịch nhưng như cũ như là đáng sợ bóng ma, bị hấn chôn sâu nội tâm, chưa hề gặp người.

Gia hỏa này có thể lần nữa cấu kết mình đáy lòng bóng ma.

Nếu là hấn vừa mới nghĩ giết mình, chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

“Thế nào Hoắc Đô? Còn muốn tiếp tục thăm dò sao?”

Lam Vô Kỳ mở miệng quát.

Hoắc Đô da đầu tê rần, không còn tiếp tục nhiều lời, trực tiếp quỳ một chân trên đất, cung kính nói ra: “Thuộc hạ Hoắc Đô, bái kiến đội trưởng!”

“Bái kiến đội trưởng!”

Những người khác cũng nhao nhao hành lễ, hai tay ôm quyền.

Hoàn toàn thần phục!

“Đứng lên đi.”

Dương Phóng thân hình đơn bạc, nhẹ giọng mở miệng.

Đám người âm thầm nghiêm nghị.

Cao thủ!

Đây thật là một cái siêu cấp đại cao thủ!

Mỗi người đều âm thầm phấn chấn cùng mong đợi.

Có dạng này một vị cường đại đội trưởng tồn tại, bọn hắn tại sau này nhiệm vụ bên trong, tất nhiên có thể chiếm lợi lớn.

Dù sao đi theo một cái cường đại đội trưởng, nhưng so sánh đi theo một cái nhỏ yếu đội trưởng, tỉ lệ sống sót cao hơn.

Tượng bọn hắn trước đó đội trưởng Thánh Vân, xuất từ Thương Khung thần cung, vốn cho rằng tất nhiên thực lực cao thâm, có thể mang theo bọn hắn tiểu đội bình yên sống sót.

Nhưng ai nghĩ được Thánh Vân người này, cũng bất quá là bình thường thứ ba Thiên Thê thôi.

Hại ... không ít chết mình, cũng tương tự khiến cho trước đó tiểu đội thành viên tổn thất nặng nề.

Nhưng bây giờ Dương Phóng, tuyệt đối so trước đó Thánh Vân mạnh hơn không biết bao nhiêu.

“Đội trưởng, lão phu Vấn Đạo tông tông chủ Khâu Hải, gặp qua đội trưởng!”

Vấn Đạo tông tông chủ dẫn đầu tự giới thiệu.

“Đội trưởng, thuộc hạ đoạn gió, gặp qua đội trưởng!”

Những người khác cũng bắt đầu nhao nhao giới thiệu tự thân.

“Hoàng thúc, vậy ta liền tạm thời cáo từ, ta bị phân phối đến thứ mười tiểu đội, không thể rời đi quá lâu.”

Lam Vô Kỳ mở miệng nói ra.

“Đi thôi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Vâng, hoàng thúc.”

Lam Vô Kỳ hai tay chấp lên, rời đi nơi đây.

Trong lòng của hắn âm thầm rung động.

Nhiều ngày không thấy, vị này thần bí khó lường Bạch tiên bối, thực lực càng thêm quỷ dị.

Thế mà không nhúc nhích liền để Hoắc Đô tại chỗ sụp đổ!

Thậm chí ngay tiếp theo lĩnh vực đều không vận dụng!

Trước đó trấn áp Hàn Vô Tà tốt xấu còn động tới lĩnh vực.

Nhưng bây giờ đối phó Hoắc Đô, chỉ là một ánh mắt liền

để Hoắc Đô buông xuống binh khí, ngao gào khóc rống.

Hắn là Bạch tiên bối là phật môn truyền nhân?

.
. .
.

Thời gian trôi qua.

Trong bất tri bất giác lại là mười ngày quá khứ.

Thời gian mười ngày, Dương Phóng cũng không tiếp vào bất luận cái gì nhiệm vụ.

Nhưng là những tiểu đội khác bên kia, lại lần nữa có hai con tiểu đội đạt được nhiệm vụ, vạn bất đắc dĩ phía dưới, đành phải lần nữa dẫn người ra ngoài.

Toàn bộ Thiên Nguyên cốc đều bao phủ tại một loại vô hình bi thương cùng Huyết Sát bên trong.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng lẳng lặng ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm nghiền, trên thân lưu chuyển một tầng xanh mờ mờ khí tức thần bí, nhìn thật kỹ, chính là từng sợi quỹ dị khí lưu màu xanh.

Thần Chủng: Phong luật.

Đoạn thời gian trước vất vả tu luyện, khiến cho hắn đối với Phong luật chường khổng càng thêm thuần thục.

Từng tia từng sợi gió nhẹ từ trên người hắn khuếch tán mà ra, nhưng nhẹ, nhưng nặng, nhưng cứng rắn, nhưng

mềm.

Càng máu chốt!

Mượn nhờ tinh thần lực cường đại, hấn hiện tại đối với khí lưu điều khiển đã đạt tới dần dần nhập vi tình trạng.

Có thể đem khí lưu ngưng kết thành lưới đao đồng dạng đồ vật.

Tâm niệm vừa động, liền sẽ có vô số khí nhận hiển hiện, lít nha lít nhít, đem không gian đều cho hỗn loạn.

Hấn có một loại trực giác, nếu như chờ hấn cường đại đến đầy đủ trình độ, loại này khí nhận thật có thể xé rách không gian, đến lúc đó liền sẽ hình thành một loại mới thần thông!

Không gian thứ nguyên trăm!

Xoát!

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, trên người xanh mờ mờ khí tức dần dần nội liễm, một đôi đen nhánh sắc ánh mắt hướng về cửa phòng nhìn lại.

Tại cảm giác của hấn bên trong, thú nhân Hoắc Đô ngay tại nện bước rộng lượng bước chân, hướng về nơi này cấp tốc chạy đến.

“Đội trưởng, mình chủ cho người đi qua!”

Hoắc Đô thô kệch thanh âm ở ngoài cửa vang lên.

“Biết.”

Dương Phóng thanh âm từ trong phòng nhàn nhạt vang lên.

Hắn âm thầm nhú mày.

Xem ra vẫn là không cách nào phòng ngừa.

Hơn phân nửa là nhiệm vụ muốn tới.

Bằng không, Quách Vinh sẽ không để cho hắn quá khứ.

Dương Phóng trong lòng đột nhiên suy tư.

Muốn hay không đem Tống Diêm Quân sự tình nói cho Quách Vinh, sau đó mượn Quách Vinh chi thủ diệt trừ Tống Diêm Quân?

Nhưng nếu là trực tiếp ngả bài, Quách Vinh có thể hay không tin tưởng hắn?

Tứ đại thế lực có thể hay không tin tưởng hắn?

Dù sao hắn cũng thuộc về Địa Phủ thành viên, là Bạch Vô Thường.

Chuyện này một khi tiết lộ, lấy tứ đại thế lực bản tính, chưa chắc sẽ không ở phía trên làm mưu đồ lớn.

Trong lúc nhất thời, trong lòng của hắn khó mà quyết định chủ ý.

Một lát sau.

Dương Phóng từ gian phòng đi ra.

“Đội trưởng, nghe nói mười ngày trước ra ngoài nhiệm vụ thứ chín tiểu đội cùng thứ mười một tiểu đội trở về, đều không ngoại lệ, lần nữa tổn thương thảm trọng.”

Hoắc Đô ngưng trọng nói.

“Ồ? Trương Hằng trưởng lão thế nào?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động.

“Trương Hằng trưởng lão trở về, bất quá bản thân bị trọng thương, không chỉ có gãy mất một tay, mà lại linh hồn trọng thương, từ đây thực lực đại tổn, cũng không tiếp tục phục thứ ba Thiên Thê chiến lực.”

Hoắc Đô đáp lại.

Đối với Thuần Dương Tông chủ Trương Hằng, trong lòng của hắn có chút khinh thường.

Hắn thấy, Huyền Thiên minh 24 vị trưởng lão bên trong, thực lực chân chính cao thâm không có mấy cái.

Đơn giản đều là đi quan hệ, đi cửa sau mới lên làm trưởng lão.

Tại đồng bậc bên trong, bọn hắn căn bản tính không được mạnh nhất.

“Gãy mất một tay, linh hồn trọng thương...”

Dương Phóng tự nói.

Trước khi lên đường, Trương Hằng trên thân thế nhưng là đổi bảy tám kiện bảo mệnh chi vật.

Kết quả vẫn là rơi xuống cái bản thân bị trọng thương tình trạng.

Tiền tuyến chiến đấu quả nhiên thảm liệt!

“Vậy hắn tiểu đội thành viên đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Chỉ sống sót hai vị thứ ba Thiên Thê, còn lại toàn bộ chết thảm, hai vị kia thứ ba Thiên Thê cũng đều là bản thân bị trọng thương!”

Hoắc Đô đáp lại.

Chân chính thánh linh như kiến!

Không đến thứ ba Thiên Thê, căn bản không có mạng sống hi vọng!

Coi như thứ ba Thiên Thê cũng không an toàn!

“Mà lại 【 khôn chi bản khối 】 bên kia rõ ràng chính là áp dụng một đổi một sách lược, chúng ta mặc dù chết không ít, bọn hắn bên kia cũng tương tự chết không ít, thật là khiến người ta hoài nghi, chẳng lẽ bọn hắn người bên kia cứ như vậy không sợ chết? Theo lý thuyết càng là thánh linh cấp cường giả, càng hắn là tiếc mệnh mới là, nhưng hết lần này tới lần khác bọn hắn giống như là một điểm không tiếc rẻ tính mạng của mình đồng dạng.”

Hoắc Đô ngưng giọng nói.

Liên quan tới điểm này, lúc trước hắn cùng Tự Nhiên tộc Mông Phóng, Vấn Đạo tông tông chủ đều từng thương nghị qua.

Nhưng thực sự không nghĩ ra bọn hắn bên kia thánh linh cấp cường giả sẽ như thế điên cuồng.

Trừ phi, bọn hắn có cái gì ý vào.

Tỉ như!

Có thể phục sinh!

Chỉ có dạng này mới có thể giải thích bọn hấn không sợ chết nguyên nhân.

Dương Phóng khẽ nhú mày, hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm ấy.

“Thánh linh cấp cường giả, một khi bị triệt để diệt sát, muốn phục sinh, là không thể nào a?”

Vừa dứt lời, bỗng nhiên, Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, nghĩ đến một tháng trước một màn.

Lúc ấy mình phụng mệnh tiến đến giải quyết Thiên Sát lâu người thanh niên kia, lờ mờ nghe được bọn hấn nói chuyện.

Trong đó dính đến ” phụ thần ” .

Căn cứ lời nói của hấn, tựa hồ trước đó chết thảm cao thủ, đều có thể quay lại ” phụ thần ” ôm ấp, ngày khác sẽ theo phụ thần quay lại, lần nữa quay lại.

Bọn hấn phụ thần, không thể nghi ngờ chính là 【 Cửu U chi chủ 】 .

“Không được!”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa.

“Làm sao vậy, đội trưởng?”

Hoắc Đô hỏi thăm.

“Ta đi gặp minh chủ!”

Hấn để lại một câu nói, thân thể cấp tốc biến mất nơi đây.

Chỉ để lại Hoắc Đô một mặt về ngò vực.

...

Rộng rãi đại điện bên trong.

Quách Vinh một thân áo bào đen, tóc dài rối tung, trên thân y nguyên lượn lờ lấy lâu dài không tiêu tan u buồn cùng tiêu điều, tựa hồ cả người đều đắm chìm trong bi thương cố sự bên trong, khó mà tự kèm chế.

Giờ phút này.

Hắn ngồi trên ghế, lắng lắng nghe Dương Phóng hỏi báo.

“Ý của ngươi là 【 khôn chi bản khối 】 cao thủ, hẳn là đều tín ngưỡng Cửu U chi chủ, bọn hắn tại được ăn cả ngã về không, chỉ cần có thể cầm xuống chúng ta 【 càn chi bản khối 】 , ngày khác cao thủ liệu chết đều có thể theo Cửu U chi chủ phục sinh mà phục sinh.”

Quách Vinh mở miệng.

“Hơn phân nửa là.”

Dương Phóng đáp lại.

Nếu không thực sự không cách nào giải thích 【 khôn chi bản khối 】 không sợ chết nguyên nhân.

Quách Vinh mặt lộ vẻ suy tư, năm ngón tay nhẹ nhàng đập vào trên ghế, ngẩng đầu lên, không nói một lời, nhẹ giọng thở dài: “Nếu thật sự là như thế, thật sự là trời vong ta 【 càn chi bản khối 】 .”

Nhưng dưới mắt bọn hắn loại trừ một trận chiến, đã

không còn cách nào khác.

Lui là chết!

Không lui cũng chết!

【 khôn chi bản khối 】 chính là tại cưỡng bức bọn hấn một đổi một.

“Tứ đại thế lực khẳng định còn có át chủ bài, chỉ là bọn hấn hiện tại còn không nguyện ý lấy ra, coi chừng bọn hấn tại thời khắc máu chót giọt nhiên đầu hàng, quay giáo một kích.”

Dương Phóng mở miệng.

Loại thời điểm này, tất cả mọi người là tiến vào sinh tử tồn vong trước mắt.

Ngay cả hấn cũng vô pháp bút ra rút lui.

Một khi bút ra đi, Địa Phủ sẽ tìm hấn, Quách Vinh sẽ tìm được hấn, tứ đại thế lực cũng sẽ không bỏ qua hấn.

Cho nên hấn chỉ có thể tiếp tục ở lại đây.

Quách Vinh tiếp tục trầm mặc, lông mày chăm chú nhăn lại.

Lần đầu cảm thấy trên vai gánh to lớn như thế!

Tứ đại thế lực có chủ ý gì hấn há có thể không biết.

Chỉ bất quá bây giờ cưỡng địch vào đầu, nếu là tùy tiện xử trí tứ đại thế lực, tuyệt đối sẽ để tự thân dẫn đầu đại loạn.

Toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 , tứ đại thế lực cao thủ

cộng lại, vượt qua nhiều lắm là năm thành.

Thời khắc thế này loại trừ trấn an, không còn cách nào khác.

“Lam trưởng lão, nguyên bản tại ta ý nghĩ bên trong là muốn cho người tiếp tục tu luyện đi xuống, dù sao nhìn người bây giờ thành tựu, ngày khác chưa chắc không có khả năng tiến thêm một bước, đem lĩnh vực diễn hóa thành dị tượng, đến lúc đó chính là đơn giản bắt diệt đặc thù, chỉ là hiện tại tình thế nguy cấp, ta không thể không đưa người sớm phái ra. Vì người an bài nhiệm vụ.”

Quách Vinh than nhẹ.

“Lĩnh vực diễn hóa thành dị tượng?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Hắn đã không chỉ nghe qua một lần loại thuyết pháp này.

Chỉ bất quá còn tại tim tòi bên trong, không biết cụ thể phương pháp.

“Đúng vậy, nếu như nói lĩnh vực chỉ là một loại hư ảo, kia dị tượng đã coi như là thực cảnh, mà lại dị tượng sơ bộ dính đến thiên địa pháp tắc chi lực, ngay cả ta cũng là vừa mới tim tòi đến biên giới.”

Quách Vinh nói.

“Minh chủ cũng tim tòi đến dị tượng?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

“Ta dị tượng được xưng là 【 Lưu Ly Tịnh Thổ 】 .”

Quách Vinh nói.

Hô!

Trên người hắn bỗng nhiên tản mát ra nhàn nhạt kim quang, tràn ngập một loại an bình tường hòa khí tức, điểm điểm lưu ly quang mang hướng về bốn phía chậm rãi khuếch tán, khiến cho không gian ngưng kết, phát ra răng rắc răng rắc thanh âm.

Gian phòng trong nháy mắt hóa thành kim sắc.

Một loại đại giải thoát, Đại Thanh chỉ toàn, đại tự tại khí tức tùy theo lan tràn ra.

Cả phòng tựa như biến thành một cái kim sắc vỏ trứng, lượn lờ Phật quang, trở nên không thể phá vỡ, ngoại lực khó lay.

“Phật môn?”

Dương Phóng ngưng tiếng nói.

“Từ mấy trăm năm trước Quách gia thăm tao Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật diệt môn về sau, ta liền một mực tại âm thầm tu luyện Phật môn tuyệt học, luyện ra lĩnh vực tự nhiên cũng là Phật môn lĩnh vực!”

Quách Vinh đáp lại.

Hắn đã từng thấy tận mắt những cái kia Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật đáng sợ, biết đại bộ phận tuyệt học đều đối bọn chúng hiệu quả cực hơi, chỉ có Phật môn tuyệt học cùng lôi điện loại tuyệt học, mới có thể đưa đến to lớn hiệu quả.

Cho nên mấy trăm năm bên trong, một mực tại nghiên cứu cả hai.

“Dị tượng tu luyện dị thường khó khăn, không phải dựa vào bất luận ngoại lực gì liền có thể đạt tới, nhất định phải có đầy đủ ngộ tính mới được, nguyên bản ta là muốn cho người đem tự thân lĩnh vực luyện đến cực hạn, lại chỉ điểm người tiến hành tìm tòi, nhưng dưới mắt đã không có thời gian, đây là ta Quách gia trải qua mấy trăm năm biên soạn ra 【dị tượng chân giải】, người cầm xem một chút đi.”

Quách Vinh tiện tay đem một bản nhan sắc hiện kim cổ thư, đưa cho Dương Phóng.

Dương Phóng có chút trầm mặc.

“Minh chủ vì sao muốn đổi tại hạ tốt như vậy?”

“Ta đổi một người tốt cần lý do sao?”

Quách Vinh hỏi thăm.

Dương Phóng lần nữa nhíu mày.

“Đa tạ minh chủ!”

Hắn vẫn là đem cổ thư nhận được trong tay.

“Tiếp xuống liền nói một chút nhiệm vụ sự tình đi.”

Quách Vinh mở miệng: “Đối với 【khôn chi bản khối】 bên kia, ta không biết người hiểu bao nhiêu, nhưng dưới mắt ta nếu lại cùng người giới thiệu một chút.

Khôn chi liên minh, nội bộ chủ yếu từ tứ đại thế lực cấu thành, điểm này có chút cùng loại chúng ta Huyền Thiên minh, bọn hắn tứ đại thế lực theo thứ tự là 【diệt Thiên Môn】 , 【U Minh cốc】 , 【vạn trùng tông】 cùng 【Cửu U Ma Môn】 , trong đó lấy 【diệt Thiên Môn】 là mạnh nhất!

Bây giờ khôn chi liên minh minh chủ Nguyên Khải Thiên chính là 【 diệt Thiên Môn 】 môn chủ, thực lực cao thâm, tuyệt không thấp hơn ta, mà tại hần sửa trị phía dưới, 【 khôn chi liên minh 】 cấu tạo, cũng xa so với chúng ta 【 Huyền Thiên minh 】 càng mạnh!

Bọn hần nội bộ có cực kỳ thâm nghiêm hệ thống, thân phận đẳng cấp tất cả đều là dựa vào thực lực tới phân chia, tuyệt không giống chúng ta dạng này, dựa vào lẫn nhau đề cử mới lên làm trưởng lão!

Bọn hần tại minh chủ phía dưới, chia làm mười tám vị hộ pháp, ba mươi sáu vị trưởng lão, đều không ngoại lệ, đều là 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả!

Mà lại hộ pháp thực lực, tất cả đều so trưởng lão mạnh hơn!

Đánh đến hiện tại, chúng ta đều không thể giết chết đối phương dù là một vị hộ pháp, ngược lại là trưởng lão bị chúng ta giết chết sáu cái.

Tại ba mươi sáu vị trưởng lão phía dưới, lại phân làm một đám đội trưởng, phó đội trưởng. . chờ chút!

Lần này phân phối đưa cho người nhiệm vụ, thuộc về một loại đại nhiệm vụ, ta đã đạt được mật báo, 【 khôn chi liên minh 】 bên kia sẽ có ba vị hộ pháp cấp cường giả dẫn đầu một đám cường giả, hộ tống một nhóm trọng yếu vật tư từ Thiên Nguyên cốc phía tây khu vực trở về 【 khôn chi liên minh 】 !

Người lần này nhiệm vụ chính là đi chặn giết ba vị này hộ pháp cấp cường giả!

Bất quá người yên tâm, loại nhiệm vụ này quá lớn, không có khả năng từ người đơn độc suất lĩnh tiểu đội

hoàn thành, thứ nhất, hai, ba, bốn, năm, năm cái tiểu đội cũng đều sẽ cùng người cùng nhau xuất phát, tương đương với nói, chúng ta lần này vận dụng ròng rã sáu cái tiểu đội lực lượng, đối với đối phương tiến hành chặn giết!”

“Ồ? Sáu cái tiểu đội?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

“Đúng vậy, hộ pháp cấp nhân vật, thân phận cực kỳ cao quý, dù là có thể giết chết một cái đều có thể cực lớn cổ vũ lòng người, lần này thật vất vả xuất hiện ba vị, nhất định phải đem bọn hắn toàn bộ lưu lại!”

Quách Vinh thanh âm ngưng trọng, nói: “Người tới trước nhìn xem địa đồ!”

Hắn tiện tay điểm hướng về phía trên bàn cực đại da thú đồ.

Toàn bộ da thú đồ nhan sắc ó vàng, vẽ cực kỳ kỹ càng, đem Thiên Nguyên cốc tình huống giới thiệu dị thường rõ ràng.

Dương Phóng ánh mắt quét qua, rất nhanh phát hiện bị Quách Vinh tiêu ký địa phương.

“Nơi này chính là 【 khôn chi liên minh 】 ba vị hộ pháp muốn trải qua địa phương, các người một hồi liền mai phục tại nơi này liền có thể...”

Quách Vinh tiếp tục giới thiệu.

“Tốt, ta cái này chuẩn bị!”

Dương Phóng gật đầu nói.

“Hi vọng người lần này có thể bình an trở về, nhớ kỹ, trên người có 【 đạo tiêu 】 người cũng sẽ chết, rất nhiều thần linh khả năng không chỉ một 【 đạo tiêu 】 , cho nên tuyệt đối không nên chủ quan.”

Quách Vinh trịnh trọng khuyên bảo.

Dương Phóng lần nữa gật đầu.

Rất nhanh hấn rời đi nơi đây, hướng về mình sở thuộc tiểu đội chạy tới.

...

Không bao lâu.

Toàn bộ tiểu đội thành viên tất cả đều nhận được mệnh lệnh, nhao nhao từ trụ sở bên trong hội tụ tới.

“Lại có nhiệm vụ.”

Không ít đội viên sắc mặt biến đổi, trong lòng khẩn trương.

Nói là nhiệm vụ, kì thực chính là đi chịu chết!

Trên cơ bản mỗi lần ra ngoài đều là cực hạn một đội một!

“Không muốn nói nhảm, đi theo đội trưởng, đi!”

Hoắc Đô dẫn đầu hét lớn một tiếng, hướng về điểm tập hợp hội tụ mà đi.

Còn lại người cũng nhao nhao theo sát ở phía sau.

Chỉ gặp rộng rãi vùng đất trung ương chỗ, sớm đã hội tụ đại lượng bóng người, một mảnh đen kịt, tràn ngập khẩn

trương không khí.

Chính là thứ nhất, hai, ba, bốn, năm, năm cái tiểu đội.

Năm cái tiểu đội trưởng trên cơ bản đều là Dương Phóng người quen.

Theo thứ tự là Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Thiên Dao Thượng Quan Sách, Thánh Mẫu Trương Vong Tâm, cùng Tô gia gia chủ Tô Thiên Địa.

Mỗi người thần sắc đều trầm trọng dị thường.

Nhất là Tô Thiên Địa, khi biết mình bị chọn trúng lúc thi hành nhiệm vụ, trực tiếp một hơi đổi bảy tám kiện bảo mệnh chi vật.

Trước đó Trương Hằng thăm trạng, thực sự mang đến cho hắn áp lực thực lớn.

“Lam trưởng lão, người đã đến.”

Trích Tinh lão tiên cười như không cười mở miệng.

“Trích Tinh trưởng lão, người cũng tại.”

Dương Phóng bình thản đáp lại.

Trích Tinh lão tiên có chút trầm mặc, thở dài một tiếng, nói: “Lam trưởng lão, không quản chúng ta trước đó có cái gì không thoải mái, nhiệm vụ lần này, việc quan hệ toàn cục, cũng việc quan hệ chúng ta tự thân tính mệnh, hi vọng Lam trưởng lão tuyệt đối không nên lưu thủ, cũng không cần trong lòng còn có khúc mắc, nếu không chúng ta chỉ sợ đều khó mà còn sống ra!”

“Trích Tinh trưởng lão nói đúng lắm, tại hạ cũng cho rằng như thế.”

Dương Phóng mở miệng.

“Đã Lam trưởng lão cũng cho rằng như thế, vậy là tốt rồi!”

Thiên Linh tháp phó tháp chủ Trương Huyền Cảm gật đầu nói.

“Việc này không nên chậm trễ, vậy chúng ta bây giờ liền đi đi thôi, chậm thì sinh biến a.”

Thiên Dao Thượng Quan Sách khẽ thở dài.

Một đám người nhao nhao gật đầu.

Sau đó trực tiếp bắt đầu xuất phát.

Lần này hết thầy xuất động sáu cái tiểu đội, tương đương với ròng rã sáu mươi tên thánh linh cấp cường giả, đây tuyệt đối là từ khai chiến đến bây giờ, Huyền Thiên minh xúc động quy mô lớn nhất tiến công.

...

Thiên Nguyên cốc phía tây.

Đá vụn san sát.

Hắc vụ quán.

Hoàn cảnh lộ ra u sâm mà trống trải.

Đứng ở nơi này, hướng về nơi xa nhìn ra xa, chỉ gặp nơi xa mơ mơ hồ hồ, lờ mờ, một chút khó mà nhìn thấy phần cuối.

Xoát!

Mấy chục đạo bóng người thu liễm khí tức, áp chế tự thân, không có phát ra cái gì ba động, tất cả đều lặng yên không một tiếng động ở giữa xuất hiện ở nơi này, sau đó từng đôi mắt chớp động, hướng về phía trước nhất khu vực nhìn lại.

Căn cứ tin tức, nơi này chính là 【 khôn chi liên minh 】 kia ba vị hộ pháp khu vực cần phải đi qua.

Xùy!

Bỗng nhiên, Trích Tinh lão tiên cong ngón búng ra, một cỗ cường hãn chỉ lực bắn ra, trong nháy mắt tuôn ra xuống lòng đất.

Không bao lâu, mặt đất buông lỏng, trực tiếp từ trong lòng đất toát ra một bóng người.

Địa Hành tộc cao thủ.

Hắn xuất hiện về sau, lập tức nhìn về phía Trích Tinh lão tiên, cung kính nói ra: “Lão tiên, đối phương còn kém không đủ trăm dặm liền có thể đuổi tới, hết thảy ba mươi hai người, trong đó thứ ba Thiên Thê hết thảy chín người!”

“Chín vị thứ ba Thiên Thê. . . tốt.”

Trích Tinh lão tiên gật đầu, nói: “Lại dò xét lại báo!”

Vị kia Địa Hành tộc cao thủ cung kính ôm quyền, thân thể lóe lên, trong nháy mắt biến mất trên mặt đất bên trong.

“Các vị, đối phương hết thảy xuất động ba mươi hai vị cao thủ, chúng ta cần tính toán cẩn thận một chút.”

Tô Thiên Địa nhin không được nói.

“Số người của chúng ta so với đối phương nhiều, chỉ cần ẩn tàng khí tức, tạm không lộ diện, chờ đến đối phương xuất hiện về sau, lại nhất cử đem nó vây quanh, đây mới là phương pháp tốt nhất!”

Trương Huyền Cảm nói.

“Không tệ, người của chúng ta đếm một lần tại đối phương, tận lực giảm bớt bị đối phương một đổi một cơ hội, nói không chừng có thể đánh cái thắng trận lớn!”

Thượng Quan Sách mở miệng.

Những người khác nhao nhao gật đầu.

Sau đó bọn hắn cấp tốc bàn bạc.

...

Lờ mờ trong sương mù.

Không bao lâu.

Dần dần xuất hiện một nhóm người ảnh tung tích.

Tốc độ của bọn hắn không nhanh không chậm, cũng không có loại kia áp giải vật tư nên có khẩn trương cảm giác, ngược lại đi dị thường tiêu sái, từng bước một, tựa hồ sợ người khác không biết đồng dạng.

Cách đó không xa khu vực.

Trích Tinh lão tiên vận dụng Hư Không phù, ẩn tàng vào hư không bên trong, xa xa quan sát đây hết thảy, lộ ra vẻ ngờ vực.

Kỳ quái!

Bọn hấn vì sao tất cả đều bình tĩnh như thế?

Biết rõ trên thân áp tải trọng yếu vật tư, chẳng lẽ không nên đi nhanh một chút sao?

Không phải là có âm mưu gì?

Coi như là không sợ chết, thế nhưng là loại này vô duyên vô cớ hi sinh cũng không nên a?

Những phương hướng khác, vận dụng bí thuật riêng phần mình ẩn tàng đám người, cũng tất cả đều nhú mày.

Không bình thường!

Đại đại không bình thường!

Nhưng đem ánh mắt nhìn lại, nhưng lại phát hiện trong đám người tựa hồ cũng không dị dạng.

Cầm đầu ba người đều là mặc một bộ thanh kim sắc trường bào, có cao có thấp, tuổi tác đều đã không nhỏ, hành tẩu, khí tức tối nghĩa, ánh mắt tĩnh mịch.

Chính là 【 khôn chi liên minh 】 ba vị hộ pháp!

Sau lưng bọn hấn, thì là đi theo sáu vị nhân vật cấp bậc trưởng lão.

Hết thấy chín vị thứ ba Thiên Thê!

“Thế nào, muốn hay không động thủ?”

Tô Thiên Địa dẫn đầu nhện không được truyền âm.

Tứ đại thế lực trưởng lão đều là liếc nhau, sau đó lại nhìn một chút Dương Phóng.

Nhìn thấy Dương Phóng cũng không có phản ứng về sau, bọn hắn rốt cục quyết định, trong mắt hàn quang lóe lên.

“Động thủ!”

SƯU SƯU SƯU SƯU SƯU!

Bốn phương tám hướng chôn giấu đám người, lại không giữ lại, nhao nhao cuồng xông mà ra, dùng tuyệt đối vây quanh chi thế hướng về kia ba mươi hai vị 【 khôn chi liên minh 】 cao thủ oanh sát mà đi.

Vừa lên đến, tầng tầng lĩnh vực liền trong nháy mắt diệt gia cùng một chỗ.

“Không tốt, có mai phục, mau bỏ đi!”

Một vị hộ pháp cấp cao thủ phát ra kinh uổng.

Bọn hắn không chút nghĩ ngợi, lập tức tập trung toàn bộ lực lượng, hướng về hậu phương cuồng xông mà đi, trước lựa chọn yếu kém khu vực tiến hành phá vây.

Nhưng chuyện đột nhiên xảy ra, cho dù bọn hắn trước tiên lựa chọn phá vây, y nguyên bị cấp tốc oanh sát mấy người, kêu thảm vang lên, máu tươi bay vung.

Hưu!

Dương Phóng càng là trong một chớp mắt, tử sắc nhuyển kiếm Xuất Khiếu, mang theo chấn động, Hắc Âm, Phong luật ba loại bất đồng lực lượng, tại lĩnh vực phối hợp phía dưới, trực tiếp khóa chặt lại đối phương một vị thứ ba Thiên Thê trưởng lão.

Vị kia thứ ba Thiên Thê trường lão lông tơ đứng vững, trong nháy mắt sinh ra một loại lớn lao sợ hãi cảm giác, hấn bị Dương Phóng lĩnh vực bao phủ, trực tiếp có loại ngăn cách cảm giác.

Một sát na, thiên hôn địa ám, cùng bên người đồng bạn mất đi liên hệ.

Chỉ còn lại có tự mình một người đưa thân vào vô tận trong u minh, càng máu chốt chính là, tự thân lĩnh vực giờ khắc này đột nhiên mất đi hiệu lực.

Không tốt, đối phương bên này lại có loại này cường giả!

Kế hoạch của chúng ta còn chưa áp dụng!

“Hộ pháp cứu ta! !”

Hấn liêu lĩnh mở miệng rống to.

Phốc phốc!

Mi tâm máu tươi nở rộ, đầu vỡ vụn.

Vừa đối mặt, tại chỗ chết thảm!

Thứ ba Thiên Thê cũng như sâu kiến.

Dương Phóng lộ ra hồ nghi, tiếp tục hướng về những người khác nhìn lại.

【 khôn chi liên minh 】 đến cùng có ý đồ gì?

Nhiệm vụ lần này cũng quá tùy tiện!

Hấn bảo trì cảnh giác, tiếp tục hướng về vị thứ hai 【

thứ ba Thiên Thê] cường giả cấp tốc tiếp cận mà đi.

【 khôn chi liên minh 】 cường giả hoàn toàn đại loạn, tất cả đều đang bay nhanh rút lui.

Tại bọn hắc liên lĩnh tự bộc thức phá vây bên trong, liên tục chết mất hơn mười vị cường giả về sau, rốt cục một đám người triệt để xông ra Dương Phóng đám người lĩnh vực phong tỏa, hướng về nơi xa cấp tốc bỏ chạy.

“Đuổi theo, một tên cũng không để lại!”

Trương Huyền Cảm mở miệng quát chói tai.

Đám người thần sắc phấn chấn, nhao nhao cuồng xông mà qua.

Nhưng liền tại bọn hắc vừa mới xông ra không xa, bỗng nhiên biến sắc.

Chỉ gặp đám kia ngay tại chạy trốn 【 khôn chi liên minh 】 cao thủ, đột nhiên lấy ra từng mặt ngọc phù, trực tiếp thôi động, mà hậu thân thân thể cấp tốc lấy một loại mất trần có thể thấy tốc độ hóa thành trong suốt, nhao nhao liếm giấu đến trong hư vô.

“Là Hư Không phù, nhanh buộc bọn họ ra!”

Thượng Quan Sách mở miệng hét lớn.

Vừa dứt lời!

Một cỗ âm trầm băng lãnh khí tức trực tiếp từ bọn hắc phía trước nhất con đường bên trong truyền ra.

Một đám người vội vàng dừng lại động tác, cấp tốc quay đầu quan sát.

Chỉ gặp hắc vụ quán con đường bên trong, rất đi mau tới một đạo khô ngô mà bóng người cao lớn, mặc một bộ trường bào màu xám, râu tóc bạc trắng, trên thân tràn ngập trện trện già nua chi khí.

Nhưng khí tức trên thân, thành linh đã là thứ ba Thiên Thê đỉnh phong!

Bóng người này xuất hiện về sau, lập tức thống khổ kêu lên một tiếng đau đớn, sau đó cũng không tiếp tục đang áp chế tu vi, toàn thân chân khí chảy xuôi, kinh khủng khó lường, tách ra từng mảnh từng mảnh hào quang, lại tại chỗ từ 【 thứ ba Thiên Thê đỉnh phong 】 đột phá đến 【 Bất Diệt cảnh giới 】 .

Vừa mới đột phá, thân thể của hắn tựa như cùng thời phồng, nhanh chóng bành trướng, toàn thân trên dưới sinh ra nhiều đám nồng đậm bộ lông màu đen...

Một cỗ khó có thể tưởng tượng kinh khủng không rõ trong nháy mắt quét ngang khắp nơi.

“Không tốt, đi mau!”

Tô Thiên Địa phát ra kinh uống, cơ hồ trong nháy mắt minh bạch xảy ra chuyện gì.

【 khôn chi liên minh 】 đang cố ý dẫn bọn hắn mắc câu, sau đó lại dùng 【 Hư Không phù 】 liễm giấu tự thân khí tức, để một vị 【 thánh linh đỉnh phong 】 cường giả trong nháy mắt đột phá đến bất diệt, đối bọn hắn triển khai đồ sát!

Rất nhanh, tất cả mọi người lộ ra hoảng sợ.

Bởi vì giờ khắc này, bọn hắn thành linh phát hiện thân thể của mình động đậy không được nữa.

Bất Diệt cảnh giới, áp chế hết thảy!

...

Chương 389 : Ngũ sắc thần quang sơ hiển uy! Diễn hóa Thôn Thiên Ma Uyên!

Toàn bộ trống trải khu vực trong, hắc vụ đứng im, không gian vắng vẻ, không lò mà lực lượng quỷ dị một mực áp chế tứ phương, khiến cho tất cả mọi người đột nhiên trở nên không nhúc nhích.

Giờ khắc này, tựa như cùng một san sát vạn quân đại sơn đặt ở trên thân đồng dạng.

Mỗi người đều lộ ra nồng đậm hoảng sợ.

Bất Diệt!

【 khôn chi liên minh 】 thật ác độc thủ đoạn!

Mặc dù loại thủ đoạn này, bọn hắn trước đó cũng từng có ý nghĩ, muốn tìm một vị thọ nguyên đem khô 【 thứ ba Thiên Thê đỉnh phong 】 cường giả, xâm nhập địch quân trận doanh, sau đó lại đột nhiên đột phá một bước cuối cùng, từ đó giết sạch tất cả mọi người.

Nhưng là 【 thứ ba Thiên Thê đỉnh phong 】 cường giả nào có dễ tìm như vậy?

Coi như tìm được, đối phương lại thế nào khả năng trùng hợp như vậy thọ nguyên đem khô?

Càng là cường đại người càng là sợ chết.

Dù là đối phương thật chỉ còn lại có một hai năm thọ nguyên, khẳng định cũng sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp vì

chính mình duyên thọ, ai sẽ cam nguyện vì người khác hi sinh?

Cho nên kế hoạch này một mực không có đạt được áp dụng!

Nhưng nghĩ không ra, 【 khôn chi liên minh 】 bên kia lại dẫn đầu áp dụng.

Bị phong tỏa bên trong Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Thượng Quan Sách, Trương Vong Tâm bốn người, biến sắc, cơ hồ tại vị lão giả kia vừa mới đột phá, khí tức tăng vọt sát na, bốn người liền không chút do dự, thân thể chấn động, từ thể nội chui ra một khối quỷ dị màu đen sự vật.

Sự vật kia như kim mà không phải kim, sắt cũng không phải sắt, thần bí khó lường, mặt ngoài điêu khắc lít nha lít nhít phức tạp phù văn, lò mờ có từng sợi thần linh khí tức quấn quanh trên đó.

Mới vừa xuất hiện, liền đột nhiên bộc phát ô quang, cơ hồ trong chốc lát đem bốn người truyền tống ra ngoài, trực tiếp biến mất nơi đây.

“Thần Hành Phù! Đáng chết tứ đại thế lực, các người chạy thật nhanh!”

Tô Thiên Địa chỗ thủng giận mắng.

Tại Bất Diệt cảnh cao thủ cường chế phong tỏa dưới, loại trừ số ít mấy loại côi bảo có thể làm cho người đột phá phong tỏa, trong nháy mắt thoát đi bên ngoài, phương pháp khác đều đã vô dụng.

Vô luận là Hư Không phù, Độn Địa phù, hoặc là Thuần Tức Thiên Lý Phù, giờ khắc này hết thảy mất đi hiệu quả.

Liên ngay cả bọn hấn tự thân đều không thể động đậy một chút.

“Rống...”

Kinh khủng gào thét thanh âm bỗng nhiên từ tiền phương truyền đến, đỉnh tai nhúc óc, kinh khủng khó lường.

Vị kia thân thể cao lớn lão giả rốt cục triệt để hoàn thành chuyển biến, thân hình chi khổng bố, còn muốn viễn siêu đám người đoán trước.

Chỉ thấy nó thân thể trực tiếp đã tăng tới mười mấy mét chi cao, toàn thân trên dưới khớp xương rộng lớn, cơ bắp nâng lên, trên da lít nha lít nhít mọc đầy nong đậm bộ lông màu đen, miệng đầy bén nhọn răng nanh, một đôi mắt trong nháy mắt hóa thành tinh hồng chi sắc, giống như là hai cái quỹ dị hồ nước màu đỏ ngòm.

Bên trong tràn ngập giết chóc, sa đọa, khát máu, điên cuồng, khắc cốt chờ một chút rất nhiều tâm tình tiêu cực.

Dù là lúc trước hấn tu luyện qua hóa giải Hắc Âm âm mai công pháp, giờ phút này cũng hoàn toàn không trấn áp được tâm linh, cơ hồ tại vừa mới đột phá hoàn tất, nội tâm đã mất khống chế.

“Rống...”

Nó lần nữa gào thét một tiếng, toàn thân trên dưới mang theo cuộn cuộn âm trầm kinh khủng ma khí, thân thể khổng lồ đột nhiên hướng về đám người cuồng nhào tới.

Phốc phốc!

A!

Vừa đối mặt, liền có hai vị thánh linh cấp cường giả tại chỗ bỏ mình, phát ra tiếng kêu thảm, thân thể giống như là dưa hấu nát, trong khoảnh khắc chia năm xẻ bảy, huyết nhục bay múa.

Bất luận cái gì phòng ngự, bất kỳ cái gì át chủ bài tất cả đều vô dụng.

Tại tuyệt đối lực lượng phía dưới, hết thấy lộ ra như vậy buồn cười.

“Không muốn!”

“Ta nguyện đầu hàng!”

Những người còn lại mắt lộ ra hoảng sợ, cơ hồ trước tiên kêu to lên.

Nhưng mà căn bản không có bất cứ tác dụng gì.

Phanh phanh phanh phanh!

Từng vị thánh linh cấp cường giả đang không ngừng nổ tung, tàn chi đoạn thể bốn phía bay múa, máu bắn tứ tung, vô cùng thê thảm.

Đây hết thấy nhanh đến cực hạn.

Cơ hồ ngay cả thời gian trong nháy mắt đều không cần.

Thật giống như thời gian cũng vì đó đình chỉ đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng chấn động, toàn thân trên dưới lông tơ đứng vững, sớm đã tại liệu lĩnh vận chuyển ngũ đại Thần Chủng, năm loại nhan sắc bất đồng quang mang trong cơ thể hần không ngừng lấp lóe, vừa đi vừa

về xen lẫn, năm cái dung hợp sau quỹ dị vòng xoáy đột nhiên khuếch tán, bịch một tiếng, Dương Phóng lại sinh sinh sụp ra loại kia kinh khủng lĩnh vực phong tỏa.

Thân thể của hắn lần nữa khôi phục ngăn ngừi hoạt động.

Vừa mới khôi phục, hắn không chút nghĩ ngợi, thân thể cơ hồ trong nháy mắt hóa thành hắc vụ, trực tiếp cùng mặt đất bóng ma hòa làm một thể.

Liếm tức hóa ảnh!

Đối mặt vị này kinh khủng 【 Bất Diệt Cự Ma 】, cho dù hắn có thể ngăn ngừi sụp ra đối phương lĩnh vực, nhưng cũng không thể là đối phương đối thủ.

Bất Diệt cảnh giới, áp chế hết thảy, tuyệt không phải nói một chút mà thôi.

Hắn chỉ có thể lựa chọn tạm thời tránh mũi nhọn.

Mà tại hắn vừa mới sụp ra đối phương lĩnh vực, tại hắn cách đó không xa Tô Thiên Địa bọn người, đồng dạng bởi vì hắn ngũ sắc vòng xoáy ngăn ngừi khôi phục một tia hành động, sắc mặt một giật mình, không chút nghĩ ngợi, trong tay Độn Địa phù trong nháy mắt thi triển.

Xoát!

Cơ hồ hoàng quang lóe lên, có bốn năm người trực tiếp nắm lấy cơ hội, sát na độn hướng lòng đất.

Nhưng ở bọn hắn vừa mới độn hướng lòng đất, loại kia kinh khủng áp bách chi lực lại lần nữa hiển hiện, đem bọn hắn thân thể một mực giam cầm tại trong lòng đất, không cách nào động đậy.

“Rống...”

Trên mặt đất.

Kinh khủng màu đen Cự Ma tiếp tục phát ra bèn nhọn chói tai ma rít gào, toàn thân trên dưới hắc vụ cuộn cuộn, tràn ngập khó tả tử vong khí tức, tiếp tục hướng về đám người đánh tới.

Phốc phốc phốc phốc!

Nó đang điên cuồng đại khai sát giới.

Không phân địch ta!

Không phân biệt đen trắng!

Phàm là ánh mắt thấy người, tất cả đều chỉ có một con đường chết.

A!

Tùng vị thánh linh cảnh cao thủ kinh hoàng kêu to, thanh âm thâm trầm, như là dē đợi làm thịt, không ngừng sụp đổ, nổ nát vụn ra.

Vừa mới lợi dụng Hư Không phù trốn trong hư không một đám 【 khôn chi liên minh 】 cao thủ, đều thần sắc phấn chấn, sắc mặt đại hỉ.

Tốt!

Giết đến tốt!

Thượng Quan lão gia tử trước khi chết, cũng có thể phát huy nhiệt lượng thừa.

Đáng tiếc Huyền Thiên minh bên kia có đại trận thủ hộ,

lại thêm sau khi đột phá, ý thức sẽ tiến một bước hỗn loạn, lúc nào cũng có thể sẽ lần nữa mất khống chế, cho nên bọn hắn căn bản không dám để cho Thượng Quan lão gia tử xung kích Huyền Thiên minh tổng bộ.

Nhưng dù vậy, lần này cũng đủ để giết chết Huyền Thiên minh năm mươi, sáu mươi người.

Tuyệt đối có thể để bọn hắn nguyên khí đại thương!

Lại không sức đánh một trận!

Ầm ầm!

Đột nhiên, thiên tượng biến động, toàn bộ hẻm núi phía trên đột nhiên nổi lên từng mảnh từng mảnh tinh hồng sắc đám mây, cuộn cuộn bành trướng, dị thường nồng đậm, như là máu tươi nhuộm đỏ, lượn lờ lấy một loại nồng đậm hủy diệt tính khí tức.

Tới vô cùng yêu dị!

Tiếp lấy!

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc...

Liên tục bảy tám đạo huyết hồng sắc thiểm điện trực tiếp hướng về phía dưới màu đen Cự Ma hung hăng bổ xuống.

“Rống...”

Màu đen Cự Ma phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, trên thân ma khí tán loạn, huyết nhục nổ tung, tại huyết hồng sắc thiểm điện oanh sát hạ thân thân thể xuất hiện to lớn tổn thương, ngay cả bạch cốt đều lộ ra.

Kinh khủng thiểm điện tựa hồ kích thích nội tâm của nó,

khuyến cho nội tâm của nó lần nữa ngăn ngừa khôi phục thanh minh.

Trên mặt của nó thể mà lộ ra một tia sợ hãi, tại tia chớp màu đỏ ngòm oanh kích dưới, cũng không dám lại chờ lâu, trực tiếp hướng về nơi xa cực tốc bỏ chạy, kinh khủng thân thể đung không gian đều tùy theo bắt đầu vụn vụn, mặt đất ầm ầm nổ vang, tản ra khí tức mang tính chất huỷ diệt.

Quý dị tia chớp màu đỏ ngòm, cứ như vậy một đường đuổi theo thân thể của nó đang tiến hành chém giết.

Nguyên địa khu vực.

Nguyên bản hơn mười vị Huyền Thiên minh cao thủ, giờ phút này chỉ còn lại có hơn mười người còn sống.

Đều sắc mặt trắng bệch, vô cùng hoảng sợ.

Còn có mấy người đều bị vừa mới màu đen Cự Ma quét trúng, gãy mất cánh tay, nổ tung bả vai.

Mỗi người đều trở về từ cõi chết!

“Đi mau a!”

Hoắc Đô trong miệng phát ra rống to.

Phong tỏa một khi giải trừ, tất cả mọi người đang kinh hoảng chạy trốn.

Dương Phóng cũng cảm giác được cơ hội, thân thể hóa thành bóng ma, cấp tốc hướng về nơi xa bỏ chạy.

Nhưng vào lúc này!

Trước đó dung nhập hư không bên trong đám kia 【

khôn chi liên minh 』 cao thủ, lại một lần nữa cấp tốc hiện lên ra, trọn vẹn hơn hai mươi người, tất cả đều là thánh linh cấp cao thủ.

Dẫn đầu ba vị thành linh đều là hộ pháp cấp cường giả.

Bọn hắn trên mặt nhe răng cười, hiển hiện về sau, trực tiếp vận dụng lĩnh vực, hướng về đám người chèn ép tới.

Ầm ầm ầm ầm!

Hơn hai mươi vị cao thủ lĩnh vực trong nháy mắt diệt gia, đem vừa mới trở về từ cõi chết đám người lần nữa một mực ngăn chặn.

“Giết sạch bọn hắn, một tên cũng không để lại!”

Trong đó một vị hộ pháp cấp cao thủ 【 Hoàng Thiên Hải 』 mở miệng hét to.

Sưu!

Hơn hai mươi vị cao thủ trên mặt lãnh sắc, trong nháy mắt hướng về đám người nhào tới.

Đồng thời có người thôi động Độn Địa phù, trực tiếp hướng về lòng đất chui vào, tiến đến chặn giết vừa mới chạy trốn Tô Thiên Địa bọn người, càng là có người vận dụng bí thuật tại lục soát vừa mới hóa thân bóng đen Dương Phóng.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, rất nhanh bị một vị 【 thứ ba Thiên Thê 』 trưởng lão lấy bí thuật tìm tới.

“Hắn ở chỗ này!”

Vị trưởng lão kia mở miệng quát chói tai, kêu gọi đồng

bạn, muốn đối Dương Phóng tiến hành vây giết.

Hưu!

Dương Phóng bên hông nhuyển kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, phiêu miểu khó lường, quỷ dị mông lung, mang theo Hắc Âm, chấn động, Phong luật ba loại bất đồng lực lượng, trong nháy mắt hướng về kia vị trưởng lão kích xạ mà đi.

Đồng thời 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng thi triển mà ra, oanh một tiếng, để vị trưởng lão kia não hải oanh minh, ngơ ngơ ngác ngác, sa vào đến tuổi thơ bóng ma bên trong, khó mà tự kèm chế.

Nhược tại thường ngày, nội tâm của hắn kiên định, không có chút nào sơ hở, Dương Phóng muốn một chút ảnh hưởng hắn, còn rất không có khả năng.

Nhưng giờ phút này thân ở chiến trường, bị máu tươi cùng thi thể kích thích, bên người lại là khắp nơi đều là thánh linh cấp cường giả, nội tâm của người khó tránh khỏi xao động, không cách nào bảo trì viên mãn tâm tính, một chút liền bị Dương Phóng bắt được lỗ thủng.

Phốc phốc!

Máu tươi bay vung, một viên đại não đầu lâu tại chỗ bay ra, con mắt trừng lớn, như cũ tại còn đắm chìm trong tuổi thơ bóng ma bên trong, toàn vẹn không biết đến mình đã tử vong.

Bị Dương Phóng tam đại Thần Chủng dung hợp một kích quét trúng, đối phương não tổ chức đã sớm bị chấn thành tào phớ, liền ngay cả hóa thành cổ trùng cơ hội thoát đi đều không có, toàn thân trên dưới tất cả trùng cổ tại chỗ bị Dương Phóng chấn động chi lực chấn động đến vỡ nát.

“Tào trưởng lão!”

Vị kia hộ pháp cấp cường giả Hoàng Thiên Hải mở miệng kinh uổng, ánh mắt kinh sợ, khổng lồ lĩnh vực oanh một tiếng, trực tiếp hướng về Dương Phóng chỗ khu vực cấp tốc mãnh liệt mà đi.

Cái khác hai vị hộ pháp cũng không chút do dự, trực tiếp thi triển khổng chế lĩnh vực, trùng trùng điệp điệp, vạn vạo không gian, cát bay đá chạy, hướng về Dương Phóng nơi đó quét ngang mà đi.

Trước đó thời điểm, giống như chính là người này giết chết bọn hắn một vị 【 thứ ba Thiên Thê 】 trưởng lão.

Gia hỏa này lại còn còn sống!

Không có đắp lên quan lão gia tử hóa thành Cự Ma giết chết?

“Buộc hắn ra! !”

Trong đó một vị hộ pháp cấp cao thủ Tháp Ba Nhĩ gầm thét một tiếng, bàn chân giẫm một cái, hai tay nhanh chóng kết ấn, toàn thân trên dưới đột nhiên tách ra một tầng quỹ dị ô quang.

Ông một tiếng, sau lưng hắn trực tiếp xuất hiện một cái vô cùng to lớn màu đen bóng ma, chùng cao hơn năm mét, sinh ra sáu đầu cánh tay, ba cái đầu, âm u không rõ, cao cao tại thượng, trên dưới quanh người quần quanh lấy từng tia từng tia nồng đậm kiềm chế cùng băng lãnh.

Như là một tôn coi thường sinh mệnh Tử thần!

Đạo này khổng lồ màu đen bóng ma vừa mới hiển hiện,

sáu con tinh hồng sắc trong con người liền đột nhiên bắn ra quỹ dị huyết quang, lít nha lít nhít, như là laser, hướng về phía trước bóng ma chi địa kích xạ mà đi.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Ở vào liễm tức hóa ảnh hạ Dương Phóng, rất nhanh mày nhăn lại, cảm giác được một tia âm u không rõ khí tức hướng về linh hồn hấn chỗ sâu dùng đi, để hồn phách của hắn đều tựa hồ không tự kìm hãm được run rẩy.

Sắc mặt hắn khế biến.

Công kích linh hồn?

Đối phương loại thủ đoạn này lại là công hướng linh hồn.

Hắn lúc này vận chuyển 【 Thái Nhất hồn quyết 】, cố thủ tự thân linh hồn, nhưng thân thể cũng không còn cách nào bảo trì viên mãn bóng ma trạng thái, bị trong nháy mắt bức ra.

【 khôn chi liên minh 】 bên trong, có thể đảm nhiệm hộ pháp chức vụ, không khỏi là cao thủ trong cao thủ.

Tuyệt đối là thứ ba Thiên Thê bên trong người nổi bật!

Dương Phóng thân thể vừa mới hiển hiện, ba vị hộ pháp cấp cường giả con mắt phát lạnh, ba loại hoàn toàn bất đồng lĩnh vực sát na khuếch tán mà ra, âm trầm vạn vạn, chấn động không gian, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể tinh chuẩn khóa chặt mà đi.

Lĩnh vực chi lực một khi diệt gia, uy lực chú định sẽ gặp bội bạo tăng.

Huống chi đây là ba vị hộ pháp cấp tồn tại!

Lĩnh vực lẫn nhau diệt gia, uy lực hơn xa bình thường 【
thứ ba Thiên Thê】 không biết bao nhiêu.

Vị kia tinh thông công kích linh hồn Tháp Ba Nhĩ, càng
đem từng đạo quỹ dị hồng quang, trực tiếp dung nhập
lĩnh vực, từng tia từng sợi; vô thanh vô tức, như là dày
đặc mạng nhện hướng về Dương Phóng bao phủ tới,
tranh thủ đem Dương Phóng nhất kích tất sát.

Dương Phóng sắc mặt nghiêm túc, vừa mới hiển hiện,
liền trong nháy mắt cảm giác được một cỗ khó tả to lớn
cảm giác áp bách hướng về thân thể của hắn đánh tới,
càng là nương theo lấy linh hồn đứng vững cảm giác.

Hắn không chút do dự, tự thân lĩnh vực trong nháy mắt
gào thét mà ra, một sát na, từng tia từng tia vô hình vận
vẹn lực trường mang theo khổng lồ khó tả lực lượng
kinh khủng, trực tiếp cùng kia ba vị hộ pháp cấp cường
giả đụng vào nhau.

Oanh một tiếng!

Bốn vị Chí cường giả lĩnh vực phát sinh va chạm, trực
tiếp sinh ra một loại cực kỳ khủng bố hiệu quả, giống
như là U Minh Địa phủ bỗng nhiên giáng lâm.

Bốn phương tám hướng không khí, tia sáng, hết thảy
bên ngoài lực lượng tất cả đều bị trong nháy mắt gạt ra
khỏi đi.

Phương viên vài trăm mét, trong nháy mắt biến thành
một cái cực kỳ đáng sợ hỗn loạn lực trường.

Không chỉ có bốn người bọn họ tao ngộ ảnh hưởng, ở
vào bên cạnh bọn họ giao thủ đám người, cũng không
khỏi thần sắc biến đổi, cảm thấy bốn phương tám

hướng tràn đầy vô tận áp lực, đang nhanh chóng hướng về thân thể của bọn hắn mãnh liệt cùng trấn áp tới.

“Không được!”

Bọn hắn trong miệng kinh hô.

Mỗi người thân thể đều trở nên hành động khó khăn, giống như là lưng đeo đại sơn, hành động trì hoãn mấy chục lần.

Càng đáng sợ chính là, bọn hắn một thân trên dưới lực lượng lại cũng tại không bị khống chế nhanh chóng trôi qua.

Cái này sao có thể?

Mỗi người đều vừa kinh vừa sợ.

Ầm ầm!

Tại cái này bốn cái lĩnh vực đụng vào nhau sát na, Dương Phóng liền kêu lên một tiếng đau đớn, nhận linh hồn xung kích, khớp miệng chảy máu, nhưng rất nhanh ngũ đại vòng xoáy bỗng nhiên xuất hiện, lóe ra năm loại nhan sắc bất đồng quang mang, như là năm cái quý dị bánh xe, đột nhiên hợp nhất, hóa thành một cái càng thêm to lớn ngũ sắc vòng xoáy.

Trực tiếp từ bên trong quét ra ngũ sắc thần quang, hướng về phía dưới ba vị hộ pháp cấp cường giả hung hăng quét tới.

Ba vị hộ pháp cấp cường giả tại cùng Dương Phóng lĩnh vực chạm đến cùng nhau trong nháy mắt, liền đồng dạng cảm giác được không đúng, giờ phút này nhìn thấy một đạo hào quang năm màu quét ngang mà đến, vội vàng cấp tốc xuất thủ, muốn đánh nát cái kia đạo hào

quang năm màu.

Nhưng lại toàn vẹn không có một chút tác dụng nào.

Hào quang năm màu chợt lóe lên, cơ hồ trong nháy mắt kéo lấy thân thể của bọn hắn, tại chỗ hướng về kia cái cự đại ngũ sắc vòng xoáy bên trong hung hăng không có vào mà đi.

Oanh!

Vừa mới đi vào đến cái kia 【 năm vực hợp nhất 】 hình thành vòng xoáy khổng lồ bên trong, ba vị hộ pháp tất cả đều giống như là trúng Định Thân Thuật, thân thể trở nên không cách nào động đậy, tiếp lấy năm loại hoàn toàn bất đồng lực lượng hướng về thân thể của bọn hắn nhanh chóng oanh kích mà đi.

Ba người sắc mặt đại biến, căn bản không dám có bất kỳ do dự, cơ hồ tại rơi vào đến chỗ kia vòng xoáy khổng lồ bên trong sát na, vội vàng liều lĩnh thôi động trên thân át chủ bài.

Huyết dịch thiêu đốt!

Chân khí thiêu đốt!

Hư Không phù!

Phòng ngự phù!

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba người trên thân trực tiếp bạo phát ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng quang mang.

Tháp Ba Nhĩ càng là không ngừng thôi động sau lưng to lớn bóng ma, bắn ra từng đạo đáng sợ công kích linh

hồn.

Dương Phóng ngũ sắc vòng xoáy lập tức trở nên một trận hỗn loạn, ông ông tác hưởng, có chút sáng tối chập chờn, tựa hồ tùy thời có khả năng bị xé mở.

Hắn không chút nghĩ ngợi, bỗng nhiên không chế hào quang năm màu vòng quanh ba người này thân thể, trực tiếp đem bọn hắn thân thể lần nữa từ ngũ sắc vòng xoáy bên trong hung hăng ngã ra, ba một tiếng, nện ở trên mặt đất.

Cái này một ném lập tức khiến cho bọn hắn ngũ tạng lục phủ cùng nhau lắc lự, đầu váng mắt hoa, toát ra hoảng tinh, cơ hồ khổ sở muốn thổ huyết.

“Rống!”

Còn chưa dẫn bọn hắn kịp phản ứng, Dương Phóng đột nhiên rống to, lôi âm phát động.

Sau đó thân thể lóe lên, như là quỷ mị, sát na lao đến.

Một thanh tử sắc nhuyễn kiếm như là Địa Ngục Yêu Dao, mang theo âm trầm đáng sợ khí tức, trực tiếp hướng về một vị hộ pháp cấp cường giả cấp tốc tiếp cận mà đi.

Vị kia hộ pháp cấp cường giả mới vừa vặn rơi xuống đất, liền nhận lôi âm ảnh hưởng, lập tức não hải oanh minh, trong thời gian ngắn mất đi ý thức.

Phốc phốc!

Tử sắc nhuyễn kiếm khẽ quét mà qua.

Vị kia hộ pháp cấp cường giả đại não đầu lâu trong nháy mắt bay ra, ngũ quan ngạc nhiên, không thể tin.

Hắn còn có cái khác át chủ bài không dùng!

Phanh phanh phanh phanh!

Tại đầu của hắn bay ra sát na, toàn thân trên dưới liền phát ra ngọt ngọt thanh âm, như là pháo, bị chấn động chi lực trong khoảnh khắc chấn động một lần.

Đoạn tuyệt tất cả sinh cơ!

Vị thứ nhất hộ pháp cấp cường giả bỏ mình!

Đúng lúc này!

Còn lại hai vị hộ pháp cấp cường giả rốt cục khôi phục lại, biến sắc, phát ra gầm thét, toàn thân trên dưới bộc phát ra càn khôn bố hơ quang mang, hướng về Dương Phóng oanh kích mà đi.

Nhưng Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na tránh đi, lại là một đạo hào quang năm màu hướng về thân thể của bọn hắn quét sạch mà đi.

“Đáng chết!”

“Thảo nê mã!”

Hai người chỗ thừa giận mắng.

Phốc phốc!

Thân thể của bọn hắn lại một lần bị quét vào ngũ sắc vòng xoáy, tại vòng xoáy bên trong kịch liệt giằng co.

Nhưng có vị thứ nhất hộ pháp chết thảm, bọn hắn đã không còn dám do dự, đem tất cả át chủ bài tất cả đều liều lĩnh phát huy ra, trên thân tất cả đan dược cơ hồ tất

cả đều nuốt vào trong miệng.

Nhưng rất nhanh Dương Phóng lần nữa khống chế hào quang năm màu, đem bọn hắn từ vòng xoáy bên trong hung hăng ngã ra, ba một tiếng, lần nữa hung hăng nện ở mặt đất.

Hai người lần nữa ngấn ngủi mê muội, não hải vù vù.

Dương Phóng thân thể cấp tốc tiếp cận mà đi, cùng nhau tử sắc nhuyễn kiếm mang theo kỳ diệu khó lường quỹ tích, trong nháy mắt hướng về trước đó Hoàng Thiên Hải nhanh chóng quét ngang mà đi.

Đinh đinh keng keng!

Liên tục bảy tám lần quét ngang mà ra, hoả tinh bắn tung toé.

Dương Phóng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hoàng Thiên Hải thân thể mặt ngoài lại bị một tầng kim sắc hoàng quang bao phủ, lấy nhuyễn kiếm của hắn chỉ lực vậy mà không có ngay tại chỗ phá vỡ.

Phòng ngự phù!

Trong lòng của hắn trong nháy mắt hiểu được.

Mắt thấy hai người lần nữa từ ngấn ngủi trong mê muội khôi phục lại, trong miệng gầm thét, tiếp tục hướng hắn đánh tới, Dương Phóng lần nữa khống chế hào quang năm màu, lại một lần quét ngang mà đi.

Xoát!

Hai người thân thể lần nữa bị cuốn vào ngũ sắc vòng xoáy, tại vòng xoáy bên trong giện mảng.

Ba!

Không bao lâu, Dương Phóng lần nữa đem bọn hấn hung hăng vung ra.

Xoát!

Dương Phóng lại đem bọn hấn thu vào đi.

Ba!

Dương Phóng lần nữa té ra.

Thu vào!

Té ra!

Thu vào!

Té ra!

...

Tất cả mọi người dị thường hoảng sợ nhìn xem hết thấy, đơn giản không dám tin.

Đây chính là hộ pháp cấp tồn tại!

Mà lại!

Là hai vị hộ pháp liền liền thiêu đốt sinh mệnh, thiêu đốt chân khí, thôi động trên thân tất cả lá bài tẩy tình huống dưới, thế mà không có một tia sức phản kháng.

Đường đường hộ pháp đơn giản giống như là bị chơi đùa, tại vừa đi vừa về đặt vào chơi?

Rốt cục!

Đang kéo dài bảy, tám lần thu vào cùng té ra về sau, trên thân hai người phòng ngự phù chi lực bị triệt để tiêu hao hầu như không còn, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Phốc phốc!

Máu tươi vẩy ra!

Hoàng Thiên Hải trừng to mắt, một viên đầu lâu tại chỗ bay ra.

“Hoàng hộ pháp!”

Tháp Ba Nhĩ kinh hãi kêu to, không dám tin, vội vàng nắm lấy cơ hội, cấp tốc thôi động Hư Không phù, thân thể liền muốn dung nhập hư không, nhanh chóng thoát đi ở chỗ này.

Nhưng vừa mới muốn chạy trốn, lại là một đạo quỷ dị hào quang năm màu hướng về thân thể của hắn cuốn tới.

Thân thể của hắn cơ hồ có một nửa đã dung nhập hư không, nhưng kết quả vẫn là bị sinh sinh quyển ra, trực tiếp ném vào đến ngũ sắc vòng xoáy bên trong.

“Thảo nê mã! A!”

Từng đợt kêu thê lương thảm thiết không ngừng phát ra.

Hắn tại vòng xoáy khổng lồ bên trong điên cuồng oanh kích, từng đợt Linh Hồn Đại Thủ Ấn không ngừng đánh ra.

Ầm ầm!

Máu bắn tứ tung, chia năm xẻ bảy.

Khôi ngô thân hình cao lớn vẫn không thể nào chèo chống, bị ngũ sắc vòng xoáy thôn phệ.

Dương Phóng lần nữa kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt một trận trắng bệch, nhận lấy trong lúc vô hình linh hồn xung kích.

“Ta Hắc Âm thần chủng mặc dù có thể thôn phệ cùng hóa giải đại bộ phận lực lượng, nhưng là tại thôn phệ công kích linh hồn phương diện, tựa hồ y nguyên có rất lớn không đủ!”

Khóe miệng của hắn chảy máu, trong lòng nghiêm nghị.

Mà liền tại mất đi bốn người lĩnh vực bao trùm sát na, những người còn lại cũng rất cực triệt để khôi phục hành động, đều sắc mặt kinh hoảng, cũng không dám lại chờ lâu, vội vàng thôi động trong tay Hư Không phù, cấp tốc rời xa

Xoát xoát xoát xoát!

Từng vị 【 khôn chi liên minh 】 cao thủ vội vàng nhanh chóng thoát đi.

Dương Phóng nhướng mày, tựa thân lĩnh vực lần nữa cấp tốc khuếch tán ra ngoài.

Nhưng cũng tiếc những người kia tốc độ thực sự quá nhanh, lĩnh vực của hắn chỉ tới kịp lưu lại ba bốn, cái khác vẫn là cấp tốc trốn vào hư không bên trong.

Phanh phanh phanh!

Bị hắn lưu lại ba bốn, cũng tất cả cũng không có may mắn thoát khỏi, trong nháy mắt bị lực lượng vô hình hết

thầy chấn vỡ.

Xoát!

Cường đại lĩnh vực chi lực rốt cục bắt đầu cấp tốc tiêu tán.

Toàn bộ khu vực triệt để khôi phục lại bình tĩnh.

Dương Phóng sắc mặt trắng bệch, nhẹ nhàng thở phì phò hơi thở, nhanh chóng lấy ra chữa thương đan dược, hướng về trong mồm nuốt xuống.

Ngũ sắc thần quang lần đầu hiển uy!

Quả nhiên uy lực không tầm thường.

Ba vị hộ pháp cấp tồn tại, tại liền lĩnh thiêu đốt sinh mệnh, thiêu đốt chân khí, dùng xong hết thầy lá bài tẩy tình huống dưới, cũng bị hấn không ngừng chơi điều đến, chơi điều đi, loại năng lực này sao mà đáng sợ!

Duy nhất không đủ chính là linh hồn của hấn phòng ngự, y nguyên rất yếu!

Bỗng nhiên, Dương Phóng kịp phản ứng, vội vàng trên mặt đất bắt đầu vơ vét.

Lần chiến đấu này hết thầy chết mất ba vị hộ pháp, ba vị trưởng lão, trên người của bọn hấn tuyệt đối không thể thiếu bảo vật.

Không nói những cái khác, riêng là Hư Không phù, Độn Địa phù cũng đủ để cho hấn trông mà thèm.

Chỉ còn lại bảy tám vị Huyền Thiên minh cao thủ, đều sắc mặt rung động, não hải oanh minh, ngơ ngác nhìn về phía Dương Phóng.

Không thể tưởng tượng nổi!

Thực sự không thể tưởng tượng nổi!

Vị này Lam trưởng lão chẳng khác gì là sức một mình thay đổi chiến cuộc!

Tại tất cả đội trưởng tất cả đều chạy thoát tình huống dưới, hẳn chỉ dựa vào tự thân thể mà sinh sinh giết tận đám kia 【 khôn chi liên minh 】 cao thủ?

Phải biết từ khai chiến đến bây giờ, khôn chi liên minh bên kia hộ pháp một cái cũng chưa chết.

Nhưng ở hôm nay lại lập tức chết mất ba vị!

Chuyện hôm nay nếu là lan truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ trong nháy mắt truyền vang hai đại bản khối.

Mà lại!

Hắn loại kia ngũ sắc vòng xoáy cũng quá yêu dị!

“Đáng sợ, đáng sợ...”

Thú nhân Hoắc Đô thì thào mở miệng.

Có như thế một vị đội trưởng ở, sau này ai còn dám trêu chọc bọn hắn?

Rất nhanh Hoắc Đô trong ánh mắt nổi lên nồng ** ánh sáng.

Ở bên cạnh hắn Vấn Đạo tông tông chủ mấy người cũng toàn bộ như thế, nhìn nhau, ánh mắt quang mang hừng hực.

...

Từng kiện bảo vật không ngừng bị Dương Phóng từ đám người trên thân tìm tòi ra tới.

Rất nhanh toàn bộ chiến trường quét dọn một vòng.

Hắn trực tiếp đem trên mặt đất ba vị hộ pháp, ba vị trưởng lão đám người đầu lâu toàn bộ cất xuống.

“Nơi đây không nên ở lâu, đi!”

Dương Phóng chào hỏi mở miệng.

Những người còn lại lập tức kịp phản ứng, vội vàng cấp tốc cùng hướng Dương Phóng.

Mặc dù Dương Phóng giết lụi đám kia 【 khôn chi liên minh 】 cao thủ, nhưng rất khó cam đoan bọn hắn có thể hay không lại có cái khác viện quân đến.

...

Ngoài mấy chục dặm.

Tại bọn hắn vừa mới vọt tới nơi đây.

Bỗng nhiên, trên mặt đất hoàng quang lóe lên, Tô Thiên Địa thân thể từ trong lòng đất xông ra, khi thấy đám người chạy ra về sau, biến sắc, không thể tin.

Sau đó hắn lập tức hướng về sau lưng nhìn quanh.

Đương cảm thấy được không có truy binh xuất hiện về sau, lúc này từ trong lòng đất triệt để hiện lên ra.

“Các người đều trốn ra được? Đám kia 【 khôn chi liên minh 】 cao thủ đâu?”

Tô Thiên Địa giật mình nói.

“Hừ, Tô gia chủ, người thật đúng là trốn được rất nhanh a!”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, mở miệng nói ra.

“Tô Thiên Địa, chúng ta tại dự huyết phần chiến, các người lại một mình chạy trốn? Lâm trận lùi bước, người có biết tội của người không?”

Hoắc Đô đột nhiên hét to, khí tức hung hãn, “Nếu không phải là chúng ta đội trưởng thực lực cao thâm, chém giết tam đại hộ pháp, người nghĩ rằng chúng ta bây giờ còn có mệnh xuất hiện ở đây sao?”

Hắn toàn thân máu tươi, gập trọng thương, đối với Tô Thiên Địa cực kỳ khinh thường.

Tô Thiên Địa cùng lúc trước Trương Hằng bọn người, đều là dựa vào chấp nối mới lấy được trưởng lão chi vị, bản thân thực lực thậm chí ngay cả mình cũng không bằng.

Tại thời khắc máu chốt càng là ngay cả chiến đấu cũng khí đều không có.

Loại người này sao có thể làm trưởng lão?

“Cái gì? Lam trưởng lão giết chết tam đại hộ pháp?”

Tô Thiên Địa lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: “Làm sao có thể?”

Hắn rất nhanh ý thức được nói sai, vội vàng mở miệng: “Lam trưởng lão thực lực cư nhiên như thế đáng sợ, tại hạ bội phục bội phục, tại hạ trước đó đột nhiên đào tẩu, cũng là bị tôn này màu đen Cự Ma dọa sợ, mong rằng

các vị thứ lỗi, các vị yên tâm tâm, tại hạ đằng sau nhất định sẽ có đền bù!”

Trong lòng của hắn sóng cả mãnh liệt, y nguyên thật không dám tin tưởng.

Đây chính là khôn chi liên minh hộ pháp cấp tồn tại!

Coi như không phải thứ ba Thiên Thê đỉnh phong, cũng chênh lệch không xa.

Thế mà tất cả đều bị Dương Phóng giết chết?

Cái này Lam trưởng lão đến cùng là Lam Vô Kỳ từ chỗ nào mời đi ra?

Mọi người khác đều là một mặt âm hàn nhìn về phía Tô Thiên Địa, trong lòng băng lãnh, cũng không tiếp tục muốn cùng hắn nhiều lời bất kỳ lời nói nào.

“Đi thôi!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, không còn tiếp tục nhiều lời.

Còn lại đám người lần nữa đi theo hậu phương.

Tô Thiên Địa ngượng ngùng cười một tiếng, cũng nhanh chóng đi theo.

...

Sau một ngày.

Một đám người lần nữa tiếp cận đến Huyền Thiên minh trụ sở bên trong.

Vừa mới đến gần, liền nhìn thấy phía trước bóng người

chớp động.

Minh chủ Quách Vinh sắc mặt trầm mặc, mặc một bộ trường sam màu đen, mang theo trước đó đào tẩu Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Thượng Quan Sách, Trương Vong Tâm bốn người, sừng sững tại cách đó không xa trên núi đá, tựa hồ đang lẳng lẳng chờ đợi.

Bỗng nhiên!

Hắn đảy mắt nhân quả chi tuyến hiển hiện, lít nha lít nhít, như là vô hình điểm sáng, trực tiếp hướng về Dương Phóng đám người phương hướng nhìn sang.

Sau lưng bốn đại trưởng lão, cũng đều là trong lòng ngưng tụ, lộ ra sắc mặt khác thường.

Thế mà lại còn có người sống xuống tới?

Coi như 【 khôn chi bản khối 】 màu đen Cự Ma đằng sau sẽ mất khống chế, nhưng 【 khôn chi bản khối 】 còn có tam đại hộ pháp, sáu đại trưởng lão, vẫn là một chi lực lượng cường đại.

Bọn hắn thế mà có thể từ đối phương lòng bàn tay chạy ra?

“Lam trưởng lão, các người chuyển này vất vả, nghĩ không ra 【 khôn chi bản khối 】 thế mà vận dụng một vị 【 thứ ba Thiên Thê đỉnh phong 】 cường giả.”

Quách Vinh một bước phóng ra, mở miệng than nhẹ.

Chuyện này hắn chuỗi nhân quả cũng không thể phát hiện mảnh khóc.

Lúc này mới khiến đám người kém chút toàn quân bị diệt.

“Minh chủ, lần này chúng ta bị màu đen Cự Ma tập kích là một mặt, một mặt khác là mấy vị này đội trưởng lâm trận bỏ chạy, bằng không chúng ta sẽ không chết nhiều như vậy người!”

Hoắc Đô sắc mặt âm hàn, vừa lên đến liền chỉ hướng Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm bốn người.

Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Thượng Quan Sách, Trương Vong Tâm bốn người, lập tức nhướng mày, trong lòng không vui.

Bỗng nhiên!

Trương Huyền Cảm ngữ khí nhàn nhạt, mở miệng nói ra: “Hoắc tộc trưởng nói gì vậy, đối mặt màu đen Cự Ma tập kích, chúng ta cũng không có bất kỳ biện pháp nào, không nghĩ biện pháp đào tẩu, chẳng lẽ muốn tại nguyên chỗ cùng hấn liều mạng? Một khi tiến vào một bước cuối cùng, thực lực sẽ dị thường đáng sợ, áp chế hết thủy, coi như cưỡng ép lưu lại, cũng bất quá bỗng thêm ra mấy cỗ thi thể mà thôi.”

“Hừ, tham sống sợ chết liền tham sống sợ chết, lại muốn tìm ra nhiều như vậy lấy cớ.”

Hoắc Đô cười lạnh nói.

“Lam trưởng lão, cái kia không biết các người lại là như thế nào chạy ra?”

Trương Vong Tâm giống như cười mà không phải cười, mở miệng nói ra.

“Đúng vậy a, luôn miệng nói chúng ta lâm trận bỏ chạy, các người không phải cũng đồng dạng như thế? Có thể chạy thoát, cũng là bản lãnh của chúng ta, biết rõ không

địch lại còn muốn mạnh mẽ lưu lại, bất quá là không có đầu óc mà thôi.”

Thượng Quan Sách ngữ khí nhàn nhạt.

“Lam trưởng lão, các người giải thích thế nào?”

Trích Tinh lão tiên lộ ra từng tia từng tia ý cười.

“Giải thích? Bản tọa muốn giải thích cái gì?”

Dương Phóng nhướng mày, nghi ngờ nói: “Bản tọa đánh chết tam đại hộ pháp, đánh tan 【 khôn chi liên minh 】 người, chính là quang minh chính đại trở về, ta cần giải thích cái gì?”

Bốn đại trưởng lão sắc mặt ngẩn ngơ, giống như là hoài nghi mình nghe lầm.

“Người nói cái gì? Người đánh chết tam đại hộ pháp? Cái này sao có thể?”

“Lam trưởng lão, người làm càn, báo cáo sai quân công thế nhưng là đại tội!”

“Không tệ, nếu như các người trực tiếp trốn về đến thì cũng thôi đi, hiện tại thế mà còn dám báo cáo sai quân công, cung cấp hư giả tình báo, biết là tội lỗi gì sao? Các người đơn giản gan to bằng trời! !”

Bốn người bỗng nhiên quát chói tai, khí thế hung ác bức người.

“Mấy người các người có phải hay không đầu óc hư mất rồi?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, không quen tại mấy người ngữ khí, nói: “Vừa lên đến liền hoài nghi cái này

hoài nghi kia, hiện tại càng là đối với ta lộ ra loại này khí thể hung ác, có khí thể hung ác làm sao không đối 【 khôn chi liên minh 】 đi phát, ngược lại muốn tại nhà mình trong ổ đi hoành, các người muốn chứng cứ, bản tọa liền cho các người chứng cứ!”

Soạt!

Hắn tiện tay hát lên.

Mấy chục khóa đầu lâu trong nháy mắt bay ra, rơi trên mặt đất, tất cả đều máu me nhầy nhụa, con mắt trừng lớn, chết không nhắm mắt.

Bốn đại trưởng lão tất cả đều đồng tử co rụt lại, ánh mắt cấp tốc liếc nhìn.

“Hoàng Thiên Hải!”

“Tháp Ba Nhĩ!”

“Phương Thành!”

Bọn hắn trong miệng kinh hô, nhận ra trong đó ba cái đầu, sắc mặt trong nháy mắt trở nên ngưng trọng lên.

Ngay tiếp theo Quách Vinh cũng là ánh mắt nhíu lại, trực tiếp nhìn về phía trên mặt đất đầu lâu.

“Thật giết chết. . tốt, tốt. . đây là một cái công lớn, một cái công lớn a...”

Thanh âm hắn ngưng trọng.

Khai chiến đến bây giờ, 【 càn chi bản khối 】 một đường lui lại, khiến lãnh thổ mất đi gần nửa, càng là có không biết bao nhiêu thể lực thảm tạo diệt môn.

Lại có không biết bao nhiêu thế lực trực tiếp đầu nhập vào đối diện.

Bọn hắn còn chưa vào tay qua như vậy to lớn thắng lợi!

Thế mà lập tức chém giết ba vị hộ pháp cấp nhân vật!

Đây đối với cổ vũ lòng người mà nói, tuyệt đối đưa đến lớn lao tác dụng!

“Lam trưởng lão, các người chuyển này vất vả, sau khi trở về, ta tất có trọng thưởng!”

Quách Vinh mở miệng.

“Minh chủ khách khí.”

Dương Phóng đáp lại.

“Bốn vị trưởng lão, các người cảm thấy thế nào?”

Hoắc Đô cười lạnh.

“Tốt, tốt, là chúng ta liêu lĩnh, lỗ mãng, nghĩ không ra Lam trưởng lão lại thật có thực lực thế này, thật là khiến người lau mắt mà nhìn.”

Thiên đạo Thượng Quan Sách bỗng nhiên gạt ra tiểu dung, tràn đầy ý vị đường.

“Hừ!”

Hoắc Đô hừ lạnh, lười nhác lại để ý tới mấy người.

...

Tin tức rất nhanh truyền vào cứ điểm.

Trong nháy mắt dẫn phát oanh động!

Tất cả mọi người trùng to mắt, không thể tin.

Lam Vô Bạch Lam đội trưởng, sức một mình chém giết
【 khôn chi liên minh 】 ba vị hộ pháp, ba vị trưởng lão?

“Tin tức là thật là giả? Chuyện khi nào?”

“Còn cái gì thời điểm sự tình? Tự nhiên là vừa mới, mau qua tới xem một chút đi, những người kia đầu lâu đều đã bị treo lên!”

“Chết là cái nào ba vị hộ pháp? 【 khôn chi liên minh 】 nghe nói có mười tám vị hộ pháp, từng cái thâm bất khả trắc, mỗi một vị đều là thứ ba Thiên Thê người nổi bật, bình thường hai ba cái cùng giai cao thủ cũng khó có thể đối phó bọn hắn một cái!”

“Nghe nói là Hoàng Thiên Hải, Tháp Ba Nhĩ, Phương Thành ba người.”

...

Vô số đạo tiếng nghị luận tại phiến khu vực này vang lên.

Tất cả hội tụ nơi đây cao thủ, tất cả đều tại vọi vàng hướng về phía trước tiến đến, muốn tiến hành quan sát.

Cách đó không xa.

Phụng mệnh đến đây vận chuyển thi thể, kiêm vận chuyển vật liệu Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai bọn người tất cả đều lộ ra từng tia từng tia kinh hãi.

“Vị này Lam trưởng lão thực lực thật đáng sợ, sức một mình thế mà làm ra bực này đại sự, ta nhớ được từ khai

chiến đến bây giờ, chúng ta bên này cũng mới liều rơi đối phương sáu vị 【 trưởng lão cấp 】 nhân vật a? Nhưng vị này Lam trưởng lão thế mà một người liền giải quyết hết đối phương nhiều cường giả như vậy!”

Nhậm Quân giật mình nói.

“Đúng vậy a, bậc này nhân vật thật sự là quá mức nghịch thiên, cũng may loại nhân vật này là chúng ta 【 khôn chi bản khối 】 , không phải thuộc về đối diện, bằng không liền thực sự quá dọa người!”

Trình Thiên Dã ngưng tiếng nói.

“Không tệ! Thật muốn gặp một lần thứ đại nhân vật này, có lẽ đối phương đã nhanh đến thứ ba Thiên Thê đỉnh phong cảnh giới.”

Từ Khai cũng là gật đầu nói.

Thứ ba Thiên Thê đỉnh phong, chênh lệch một bước liền có thể tiến vào 【 Bất Diệt 】 .

Đoán chừng cũng chỉ có loại nhân vật này, mới có thể nhẹ nhõm diệt sát đối phương nhiều cường giả như vậy!

Ba người bọn họ, nguyên bản một mực tại Chuyển Luân tự bên trong tu luyện.

Chỉ bất quá chiến tranh bộc phát, lan đến gần toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 .

【 càn chi bản khối 】 bên trong tất cả thế lực đều muốn vô điều kiện nghe tuyên, bọn hắn Chuyển Luân tự tự nhiên cũng vô pháp ngoại lệ.

Chuyển Luân tự bên trong loại trừ gần đất xa trời lão La Hán cùng một vị trấn thủ chùa miếu chủ trì bên ngoài, từ

trên xuống dưới, phàm là siêu phẩm trở lên cường giả toàn bộ bị điều đến tiền tuyến.

Thánh linh cảnh tự nhiên không cần nói nhiều, muốn gia nhập Thiên Nguyên cốc huyết chiến!

Tượng bọn hắn những này siêu phẩm cảnh, thì phụ trách phòng thủ hậu phương thành trì.

Hôm nay vừa vận đến phiên bọn hắn đến đây vận chuyển vật tư, thuận tiện vận chuyển thi thể...

“Các người nói, loại này chiến tranh bộc phát, cái kia thần bí khó lường 【 Thiên Thần tổ chức 】 có thể hay không cũng phái ra cao thủ đến đây tham chiến?”

Trình Thiên Dã bỗng nhiên nói nhỏ.

Bên người trong lòng hai người ngưng tụ, rất nhanh nhẹ nhàng lắc đầu.

“Khó nói, 【 Thiên Thần tổ chức 】 thần long kiến thủ bất kiến vĩ, xưa nay thần bí, mà lại không thích cùng bất kỳ thế lực nào có chỗ tranh chấp, ta cảm thấy hơn phân nửa không sẽ phái người tới.”

Từ Khai đáp lại.

“Ta cũng cảm thấy khả năng này cực hơi.”

Nhậm Quân ngưng âm thanh mở miệng, “Có lẽ bọn hắn sẽ tượng 【 Diệt Tà minh 】, trốn ở hậu phương, âm thầm quấy làm mưa gió...”

“Xùy, Diệt Tà minh? Một điểm quan niệm đại cục cũng không có gia hỏa.”

Trình Thiên Dã trực tiếp không chút khách khí tiến hành

mỉa mai, nói: “Nguyên bản ta còn tưởng rằng 【 Diệt Tà minh 】 là một đám có lý tưởng, có chí khí, người làm đại sự, hiện tại xem ra, đơn giản cũng là bè lũ xu nịnh hạng người.

Hiện tại đại nạn vào đầu, bọn hần không chỉ có không biết đoàn kết, ngược lại thừa dịp hậu phương trống rỗng, tiếp tục ở hậu phương quấy gió làm mưa, nhắc lên gợn sóng, cầm 【 Thiên Thần tổ chức 】 cùng bọn hần so, đơn giản vũ nhục 【 Thiên Thần tổ chức 】 .”

“Không tệ, gần nhất 【 Diệt Tà minh 】 bên kia xác thực càng làm càng quá phận, rất nhiều môn phái không phải chết tại địch quân chi thủ, mà là bị 【 Diệt Tà minh 】 sinh sinh bức tử, cái thế lực này càng ngày càng làm cho người chán ghét!”

Từ Khai trầm giọng nói.

Tháng gần nhất, Diệt Tà minh tại toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 hoạt động có thể nói hùng hực khí thế, bức tử không biết bao nhiêu người, mê hoặc không biết bao nhiêu quần chúng!

Thật là khiến người ta hoài nghi, bọn họ có phải hay không địch quân nội ứng!

Trong lòng ba người thờ dài, chỉ có một lời khát vọng, đáng tiếc thực lực bản thân không đủ.

Bằng không nhất định phải mở ra sở học!

“A, đội trưởng Thạch? Thế mà gặp đội trưởng Thạch!”

Bỗng nhiên, Từ Khai khẽ di một tiếng, con mắt lóe lên, nhìn về phía cách đó không xa.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân hai người lập tức quay đầu

quét tới.

Chỉ gặp cách đó không xa khu vực, thành linh xuất hiện
mấy người quen, ngay tại dọn dẹp bốn phía chiến
trường.

Chính là Ma Đô người xuyên việt người tổng phụ trách!

Thạch Tĩnh Nghiêm!

Bên người mấy người, cũng tất cả đều là Ma Đô người
xuyên việt!

Bọn hấn lại cũng tiến vào tiền tuyến!

“Đi, mau qua tới!”

Mấy người trong lòng mừng thầm, cấp tốc chạy tới.

Liền biết lần này gặp được không ít người quen!

Bởi vì 【 càn chi bản khối 】 tám thành trở lên siêu
phẩm cường giả đều bị điều đến tiền tuyến, đám người
như thế bí mật, gặp phải xác suất sao mà chi cao?

Đừng nói bọn hấn gặp được bọn hấn Trung Quốc người
xuyên việt, coi như gặp được quốc gia khác người
xuyên việt, cũng căn bản chẳng có gì lạ.

【 càn chi bản khối 】 bên trong thế nhưng là đã bao
hàm hơn hai mươi quốc gia người xuyên việt đâu!

Thật tình không biết!

Giờ phút này!

Tại bọn hấn hậu phương thành trì bên trong, truyền tống
trận chỗ ngay tại sáng lên từng mảnh từng mảnh hào

quang óng ánh.

Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất, người qua đường Bính, người qua đường Đinh chẳng người cũng tất cả đều đang đuổi đến, còn có nước Mỹ người xuyên việt, Nhật Bản người xuyên việt vân vân.

Bọn hấn cuối cùng chạy không khỏi điều lệnh, theo tự thân gia tộc chạy tới tiền tuyến trợ giúp.

Trừ cái đó ra!

Ngay tiếp theo Bạch Trạch vực cao thủ cũng tại hướng về nơi đây hội tụ.

Thần Võ tông, Thanh Long hội đông đảo trưởng lão cũng nhao nhao tiến vào thành trì.

Trong đó thành linh còn bao gồm Trần Thi Nghiênn!

Thời gian hơn một năm quá khứ, Trần Thi Nghiênn tại Thần Võ tông dốc lòng vun trồng phía dưới, rốt cục thuận lợi tiến vào 【 siêu phẩm cửa thứ nhất 】, nhất cử trở thành đỉnh phong người xuyên việt một trong.

...

Chúc mừng yến hội rất nhanh kết thúc.

Đông đảo thánh linh cảnh cao thủ bắt đầu nhao nhao rời đi.

Dương Phóng vừa muốn đứng dậy cáo từ.

Bỗng nhiên, Quách Vinh mở miệng lần nữa: “Lam trưởng lão, người lưu một chút.”

“Ừm?”

Dương Phóng nghi ngờ nhìn về phía Quách Vinh.

“Đi, tuyển cái địa phương, ta mang người tìm tòi dị tượng.”

Quách Vinh mở miệng, từ chỗ ngồi đứng dậy, hướng về bên ngoài đi đến.

Dương Phóng con mắt lóe lên, lúc này tại sau lưng đi theo.

Hai người một trước một sau, rất mau ra cứ điếm, hướng về nơi xa lao đi.

Hắc vụ mông lung.

Ánh nắng vắn vẹo.

Bốn phương tám hướng mọc đầy từng cây màu đen quái thụ, giương nanh múa vuốt, dị thường cứng cõi, lá cây như là sắt lá, không cần ánh nắng tưới nhuần, cũng có thể đáng dấp rất tốt. “

Đây là thuộc về Thiên Nguyên cốc đặc hữu cảnh quan.

Giờ phút này!

Trong rừng trên đất trống.

Quách Vinh một tay chấp sau lưng, khí tức tiêu điều, đầu đầy mái tóc đen dài tại sau thắt lưng rủ xuống tán, đỉnh đầu lấy một chiếc trâm gỗ nhẹ nhàng cắm, ánh mắt thâm thúy, nhìn về phía Dương Phóng, nói:

“Lam trưởng lão, muốn lĩnh ngộ dị tượng, tối thiểu phải biết lĩnh vực của mình sẽ hướng phương hướng nào phát triển, chỉ có dạng này, mới có thể tại vốn có hư ảo

trên cơ sở, đem nó tiến một bước tăng cường, hóa giả làm thật!

Tỉ như ta đã từng nhận biết một vị tu luyện huyết sắc lĩnh vực cao thủ, hẳn liền có thể đem tự thân huyết sắc lĩnh vực diễn hóa thành Tu La dị tượng, một khi thi triển liền có thể xuất hiện Tu La huyết hải, vô biên vô hạn, cùng chân thực huyết hải không hề khác gì nhau!

Hiện tại, người đem tự thân lĩnh vực triển khai, hướng ta tiến công! !”

“Tốt!”

Dương Phóng gật đầu.

Oanh!

Tự thân lĩnh vực trong nháy mắt gào thét mà ra, trùng trùng điệp điệp, trực tiếp hướng về Quách Vinh thân thể nghiền ép mà đi.

Một nháy mắt thiên địa đen nhánh, tia sáng biến mất.

Bốn phía hắc vụ phun trào, trước mắt mê mê mang mang.

Giống như là một nháy mắt rơi xuống không đáy Địa Ngục, mất đi hết thảy thị giác, thính giác, khứu giác, xúc giác.

Ngay tiếp theo không gian cũng trong nháy mắt ngưng kết!

Nồng đậm trong bóng tối phảng phất như có vô hình to lớn nguy cơ trong bóng tối ẩn núp.

Quách Vinh lẳng lặng đứng thẳng, bên ngoài thân hiện

động lưu ly kim quang, hào quang điểm điểm, hướng về bốn phía khuếch tán, hình thành một phương Tịnh Thổ, đem tự thân bao phủ, khỏi bị ngoại giới ảnh hưởng.

Hắn lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

“Thật quái dị lĩnh vực, thật là bá đạo lĩnh vực!”

Hắn vẫn là lần đầu gặp được loại này quý dị lĩnh vực.

Phần lớn người lĩnh vực đều là một loại đối với ” thế ” vận dụng, nhưng Dương Phóng lĩnh vực tựa hồ siêu việt ” thế “, không chỉ có ẩn chứa rất nhiều đặc hiệu, còn có không gian ngưng kết loại hiệu quả.

“Người loại này lĩnh vực là ta cuộc đời ít thấy, tại ta Quách gia ghi chép qua mấy chục loại cường đại trong lĩnh vực cũng chưa từng xuất hiện qua, nếu quả thật muốn diễn hóa thành dị tượng, tuyệt đối sẽ so với ta 【 lưu ly Tịnh Thổ 】 đáng sợ hơn.”

Quách Vinh thanh âm ngưng trọng, nhìn về phía tứ phương, nói:

“Mà lại, người những này hắc vụ tựa hồ còn có thể thôn phệ lực lượng, thôn phệ tia sáng, toàn bộ lĩnh vực tựa như một chỗ thôn phệ hết thảy vực sâu, nếu như diễn hóa thành dị tượng lời nói, hẳn là tiến một bước tăng lớn những công năng này!

Không ngại có thể đem diễn hóa thành một chỗ to lớn Ma Uyên!”

“Ma Uyên?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, một cái Thôn Thiên Ma Uyên, không có gì

không nuốt, không có gì không thu! !”

Quách Vinh thốt lên.

...

Vạn chữ đại chương!

Thân môn, các người nguyệt phiêu đầu ~~

...

Chương 390 : Thôn phệ Tống Diêm Quân! 【 vận chữ đại chương 】

Thiên Nguyên cốc Bắc Bộ.

Vô tận sương mù màu đen lượn lờ.

Trong sương mù sinh trưởng mảng lớn quỹ dị rừng đá,
lít nha lít nhít, nhìn một cái vô tận.

Tại rừng đá chỗ sâu, thì là khắp nơi bị lâm thời thành lập
cung điện, bên trong nhân ảnh đông đảo, đi tới đi lui,
tràn ngập từng đợt hỗn loạn cùng máu tanh khí tức.

Nhìn một cái, tất cả đều là cao thủ.

Đại bộ phận đều là đệ nhất Thiên Thê!

Thỉnh thoảng sẽ có một ít siêu phẩm cường giả phụ
trách vận chuyển vật tư cùng thanh lý vệ sinh.

Nơi đây chính là khôn chi liên minh cứ điểm tạm thời
chỗ.

Từ chiến tranh bộc phát đến bây giờ, bọn hắn một
đường quét ngang, từng bước xâm nhập, trong thời gian
ngắn chiếm cứ 【 càn chi bản khối 】 gần như một nửa
địa phương, thẳng đến nơi này mới bị đối phương ngăn
trở.

Song phương từ tiểu quy mô va chạm, dần dần diễn hóa
thành đại quy mô, siêu cường giả chém giết.

Chết đến hiện tại, ngay cả bọn hắn 【 khôn chi liên minh
】 cũng sắp không chịu đựng nổi nữa.

Dù sao mỗi lần chiến đấu, trên cơ bản đều là một đối một cục diện.

Huyền Thiên minh mặc dù bị bọn hắc liên chết không ít siêu cường giả!

Nhưng bọn hắc khôn chi liên minh chết siêu cường giả cũng đồng dạng không ít.

Mỗi một cái chết đều là đại nhân vật, ai có thể không sợ? Ai không đau lòng?

Bọn hắc đại nhân vật không phải là không một cái thế lực lớn trụ cột vững vàng?

Coi như ngày sau vị kia mờ mịt hư vô 【 Cửu U chi chủ 】 thật sự có thể lần nữa trở về, để bọn hắc phục sinh, nhưng mà ai biết kia là bao nhiêu năm chuyện sau này rồi?

Mà lại bọn hắc một khi bỏ mình, sau lưng mình môn phái, gia tộc còn có thể hay không tồn tại đều là hai chuyện.

【 khôn chi liên minh 】 sức cạnh tranh không thể so với 【 Huyền Thiên minh 】 nhỏ.

Giữa lẫn nhau lục đục với nhau, thường có phát sinh.

Rất nhiều thế lực lão tổ bên này mới vừa vụn chết thảm, bên kia môn phái liền bị thế lực khác cấp tốc chia cắt.

Cho nên chiến đến bây giờ, không ít người đều sinh ra thổ tử hồ bi cảm giác.

Giờ phút này.

Toàn bộ khôn chi liên minh bên này càng là đã dẫn phát không nhỏ bối rối, lòng người táo bạo, nghị luận âm ỉ.

Rất nhiều thánh linh cảnh cao thủ đều lộ ra chấn kinh cùng vẻ khó tin.

Ba vị hộ pháp chết thảm rất cục tại hôm nay triệt để truyền trở về.

Mỗi người đều cảm giác sâu sắc khó có thể tin!

...

Rộng rãi trong đại điện.

Bóng người đông đảo.

Khí tức kiềm chế.

Hết thảy ngòi xuống mấy chục đạo bóng người, mỗi một cái đều sắc mặt âm trầm, nắm đấm nắm chặt, ánh mắt băng hàn đáng sợ.

Bọn hắn có cao có thấp, có béo có gầy, có nam nhân, nữ nhân, cũng có dị tộc cùng nhân tộc.

Chính là 【 khôn chi liên minh 】 đông đảo hộ pháp cùng trưởng lão.

Một người cầm đầu sắc mặt lạnh lùng, cao cao ngời ngay ngắn, thân thể vô cùng to lớn, như là một tôn cái thể vương giả.

Hắn thân cao ba mét năm tả hữu, làn da ngăm đen, thân thể như là làm bằng sắt, khắp khuôn mặt là cương châm màu đen sọc râu, trên thân đơn giản mặc một bộ màu đen giáp trụ, khí tức nặng nề, ánh mắt sắc bén, ngay tại hướng về trong điện lạnh lùng liếc nhìn.

Chính là mình chủ Nguyên Khải Thiên!

Hắn cùng lúc trước Thiên Sát lâu lâu chủ Nguyên Sơ Thiên, chính là một sữa song bào sở sinh.

Chỉ bất quá Nguyên Sơ Thiên lại có vẻ già nua, mà hắn lại có vẻ tuổi trẻ.

Hắn cái đầu cũng xa so với Nguyên Sơ Thiên kinh khủng hơn.

Đó là bởi vì hắn tại lúc tuổi còn trẻ, đã từng rơi vào một chỗ quỷ dị bí quật, từng chiếm được Cửu U chi chủ truyền thừa, bị Cửu U chi chủ huyết dịch xâm nhập thể nội, đại đại cải biến thân thể cấu tạo.

Lúc này mới khiến cho hắn cực khác tại thường nhân.

Không chỉ cho phép nhan không còn già nua, thân thể cường độ càng là đạt tới biến thái trình độ.

Cả người chỉ dựa vào nhục thân cũng đủ để tung hoành 【 khôn chi bản khối 】 .

Chính là 【 khôn chi bản khối 】 danh phù kỳ thực đệ nhất cường giả.

“Hừ! Thật sự là vô cùng nhục nhã!”

Nguyên Khải Thiên thanh âm lạnh lùng, như là lôi đình, chấn động tại tất cả mọi người bên tai bên trong, chấn mỗi người đều não hải oanh minh, màng nhĩ nhói nhói.

Hắn ánh mắt băng lãnh, sắc bén khiếp người, rộng lượng bàn tay hướng về trước mắt mình thiết đúc thành bàn bên trên dùng sức vỗ, ba một tiếng, toàn bộ minh thiết bàn đều bị tại chỗ đập lổm.

“Nhiều như vậy người liên thủ vây công đối phương mười mấy người, thế mà bị đối phương một người liên cho xử lý ba vị hộ pháp cùng ba vị trưởng lão, cái này Lam trưởng lão rốt cuộc là ai, ta cần hẳn hết thầy tin tức!”

Thanh âm hẳn đáng sợ, ánh mắt liếc nhìn toàn trường.

Mọi người đều là sắc mặt dị thường khó coi.

Nhất là Cửu U Ma Môn, U Minh cốc hai thế lực lớn.

Bởi vì cái này chết mất ba vị hộ pháp cấp nhân vật, chính là xuất từ bọn hắn môn phái.

Không khỏi là Thái Thượng trưởng lão cấp bậc.

Chết một cái thiếu một cái!

Bọn hắn cũng dị thường đau lòng.

“Hồi minh chủ, ta cẩn thận điều tra, cái này Lam trưởng lão tên là Lam Vô Bạch, nghe nói là Đại Nguyệt Hoàng thất một vị bề quan nhiều năm lão hoàng thúc, trước đây không lâu Huyền Thiên minh tổ kiến, lúc này mới bị Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ mời ra, đúng, trước đó Thiên Sát lâu hủy diệt, cũng là có người này nhúng tay, thậm chí liên ngay cả ngài công tử đều là bị đối phương giết chết, lần này tiến vào tiền tuyến về sau, hẳn càng là đảm nhiệm thứ tám tiểu đội trưởng chi vị!”

Một vị phụ trách tìm hiểu tình báo trưởng lão, song quyền ôm lấy, đứng dậy nói.

Hắn xuất từ vạn trùng tông, chính là vạn trùng tông đại trưởng lão, đồng dạng là một vị 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả.

“Là hấn!”

Nguyên Khải Thiên hai mắt bên trong đột nhiên hiển hiện hàn quang, tĩnh mạch quỷ dị, bên trong tựa hồ có màu đen Cự Ma hiển hiện, khí tức kinh khủng, làm cho người nhìn mà phát khiếp.

“Ha ha ha ha...”

Nguyên Khải Thiên đột nhiên cười to lên, thanh âm to lớn, quanh quẩn tại toàn bộ đại điện bên trong, khiến cho tất cả mọi người sắc mặt biến hóa, vội vàng dốc hết toàn lực vận chuyển công lực ngăn cản.

“Tốt, đệ đệ ta, nhi tử ta, ta rất nhiều môn nhân, rõ ràng đều là bởi vậy người này chết thảm, bản tọa thể mà cho đến hôm nay mới tra được, hiện tại hấn càng là giết chết ba chúng ta vị hộ pháp, ba vị trưởng lão, cái này Lam Vô Bạch, thật là làm cho bản tọa càng ngày càng ngoài ý muốn.”

Nguyên Khải Thiên không những không giận mà còn cười, trên thân tràn ngập từng đợt nồng đậm tính nguy hiểm khí tức, sầm nhiên cười nói: “Các người nói, nên làm cái gì?”

“Minh chủ, cái này Lam Vô Bạch tuyệt đối không thể lưu, hiện tại liền đã đáng sợ như thế, nếu như hấn lại tiến thêm một bước, đạt tới thứ ba Thiên Thê đỉnh phong, chẳng phải là càng khủng bố hơn?”

Một vị trưởng lão bỗng nhiên đứng dậy nói.

“Không tệ, muốn giết, nhất định phải trước tiên đem cái này Lam Vô Bạch giết chết, tuyệt không thể cho hấn trưởng thành cơ hội!”

“Người này sức một mình liền có thể trực tiếp giết chết ba chúng ta vị hộ pháp, nếu để cho hắn trưởng thành tiếp, thì còn đến đâu, nhất định phải trước đối phó Lam Vô Bạch!”

...

Tất cả mọi người cảm thấy Dương Phóng đáng sợ.

Kia ba vị hộ pháp cấp nhân vật đều là thứ ba Thiên Thê người nổi bật, coi như không phải cùng giai vô địch cũng không xê xích gì nhiều.

Nhưng ba người liên thủ, tại át chủ bài tề xuất, cũng thiêu đốt huyết dịch, chân khí tình huống dưới, vẫn là bị đối phương tùy tiện giết chết.

Công lực như vậy, ai có thể không sợ?

“Hừ, nói dễ dàng, làm như thế nào đem hắn dẫn ra mới là vấn đề, các người nói, muốn làm sao đem hắn dẫn ra?”

Nguyên Khải Thiên hừ lạnh, một đôi sắc bén con người hướng về đám người vòng quét.

Mỗi người đều ở dưới ánh mắt của hắn, tê cả da đầu, làn da nhói nhói.

“Cái này...”

Đám người sắc mặt biến huyền, lúc này bắt đầu cấp tốc bàn bạc.

...

Một phương hướng khác.

Tại khôn chi liên minh thương nghị như thế nào đối phó Dương Phóng thời điểm.

Huyền Thiên minh cứ điểm.

Một chỗ rộng rãi trong đại điện.

Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Thượng Quan Sách, Trương Vong Tâm bốn người, cũng tương tự tại mưu đồ bí mật, thân thể ngồi xếp bằng, khí tức phiêu miểu, làm cho người bắt giữ không chừng.

“Nghĩ không ra a nghĩ không ra, thế mà xuất hiện như thế một cái biến số...”

Trương Huyền Cảm ánh mắt đăm đăm, nhẹ giọng cảm khái, nói: “Cái này Lam Vô Bạch không chỉ có thực lực cao thâm, gần đây cùng Quách Vinh cũng là đi cũng càng ngày càng gần, giữ lại người này, hẳn là tai hoạ a!”

“Cùng Quách Vinh so sánh, người này uy hiếp cũng không tính cái gì, hiện tại khẩn yếu nhất vẫn là Quách Vinh.”

Thượng Quan Sách sắc mặt trầm xuống, mở miệng nói: “Không thể còn như vậy mang xuống, mỗi kéo thêm một ngày, chúng ta đều phải chết mất không ít người, nhất định phải an bài Quách Vinh cùng Nguyên Khải Thiên quyết đấu!”

“Thế nhưng là chúng ta bố trí vừa mới bắt đầu.”

Thánh Mẫu Trương Vong Tâm nhíu mày.

“Vậy liền tăng thêm tốc độ!”

Thượng Quan Sách ngữ khí trầm thấp.

“Không tệ, trải qua một trận chiến này, 【 khôn chi liên minh 】 bên kia cũng khẳng định là gấp, vừa vặn cho chúng ta cơ hội, dưới mắt chúng ta cần tính toán cẩn thận một chút...”

Trích Tinh lão tiên nói.

...

Thiên Khải thành.

Ở vào Thiên Nguyên cốc hậu phương, thuộc về Thiên Nguyên cốc hậu phương đại thành đệ nhất.

Toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 vượt qua tám thành trở lên siêu phẩm cường giả, cơ hồ đều đã hội tụ đến nơi đây, đem nơi đây trở thành đệ nhị phòng tuyến.

Một khi Thiên Nguyên cốc thất bại, Thiên Khải thành đem đứng mũi chịu sào.

Giờ phút này.

Một chỗ to lớn trong tửu lâu.

Rộng rãi bên trong phòng, bị người tiện tay bày ra mấy cái trận pháp, để mà ngăn cách thử nghe.

Chỉ gặp bên trong phòng lít nha lít nhít, thỉnh linh đã hội tụ hơn hai mươi đạo nhân ảnh.

Đều không ngoại lệ, đều là người xuyên việt!

Có Trung Quốc, cũng có quốc gia khác.

Đều là siêu phẩm cảnh giới!

Bọn hấn phụng mệnh đi theo nhà mình thế lực chạy tới

tiền tuyến trợ giúp, không thể tránh khỏi tại Thiên Khải thành gặp nhau, cho nên lẫn nhau liên lạc, lúc này mới ra tụ họp một chút.

Hơn hai mươi vị người xuyên việt bên trong, riêng là Trung Quốc liền chiếm cứ mười bốn vị!

Cái khác người tất cả đều xuất từ quốc tế tổ chức.

Đương nhiên, khẳng định còn có không có bị liên lạc đến người.

Chỉ là Thiên Khải thành quá lớn, trong thời gian ngắn muốn toàn bộ tìm tới, quá gian nan.

Kinh Sư người phụ trách, Ma Đô người phụ trách, Quảng thị người phụ trách, Thâm thị người phụ trách, Khánh thị người phụ trách. . mấy cái thành phố lớn người phụ trách cơ hồ toàn bộ ở đây.

“Các vị, không ai từng nghĩ tới, chiến tranh tới nhanh như vậy, nhớ kỹ mấy tháng trước đó tại thế giới hiện thực, chúng ta mới vừa vặn tụ qua một lần, lúc ấy Blue cũng đã nói 【 khôn chi bản khối 】 cao thủ đột nhiên tiến công 【 càn chi bản khối 】 , để chúng ta cẩn thận một chút,

Nhưng ai nghĩ được vền vẹn mấy tháng, 【 càn chi bản khối 】 liền đã đánh mất một nửa lãnh thổ, vì thế diệt môn thế lực thực sự nhiều lắm.”

Kinh Sư người phụ trách Từ Khai, đứng dậy, một mặt cảm khái, phát biểu nói chuyện, nói:

“Trước mắt còn không biết chúng ta người xuyên việt bên trong có người hay không chết thảm, bất quá nghe nói 【 khôn chi bản khối 】 một đường đẩy đi tới thời điểm, thừa hành phần lớn là diệt môn chính sách, cho

nên chúng ta tốt nhất có chuẩn bị tâm lý, lần này chết
thảm người xuyên việt hơn phân nửa sẽ không thiếu! !”

Mọi người tại đây đều là trong lòng nặng nề, nhao nhao
gật đầu.

Những người khác chết hay không bọn hắn không biết.

Nhưng là một khi Thiên Nguyên cốc thất bại, bọn hắn
Thiên Khải thành những người này cũng toàn bộ không
chiếm được lợi ích.

Đến lúc đó tại 【 khôn chi bản khối 】 nghiền ép dưới,
bọn hắn những người này có mấy cái có thể sống?

Phải biết bọn hắn thế nhưng là thật vất vả mới đạt tới 【
siêu phẩm cảnh giới】 .

Kết quả bây giờ lại đứng trước bực này đại sự.

“Ai, cái gì 【 càn chi bản khối 】 cũng tốt, 【 khôn chi
bản khối 】 cũng tốt, kỳ thật đối với chúng ta người
xuyên việt mà nói cũng không trọng yếu, chúng ta chỉ là
muốn tiếp tục sống mà thôi, nếu như Thiên Nguyên cốc
thật thất thủ, các vị để tay lên ngực nghe thấy, thật muốn
chết tiếp tục gánh vác sao?”

Blue than nhẹ.

“Ta cũng sẽ không chết khiêng, ta là người xuyên việt,
đối với 【 càn chi bản khối 】 lại không có bất luận cái gì
thuộc về chi tâm, 【 càn chi bản khối 】 coi như thật diệt
vong, đối ta mà nói, cũng không tính là gì, cho nên ta
chọn trực tiếp đầu nhập vào 【 khôn chi bản khối 】 !”

Một vị nước ngoài người xuyên việt 【 Saipan 】 lạnh
giọng nói.

“Nói hay lắm, ta cũng sẽ đầu nhập vào 【 khôn chi bản khối 】 , cái này không có gì lớn, cái này lại không phải bán nước, chúng ta tại thực chất bên trong cũng không phải 【 càn chi bản khối 】 người, cho nên ta không có bất kỳ cái gì áp lực tâm lý.”

Diệp Huyền cũng nhàn nhạt mở miệng.

“Không tệ, ta cũng sẽ đầu hàng!”

“Ta cũng đầu hàng!”

Một vị lại một vị người xuyên việt nhao nhao mở miệng.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai, Thạch Tĩnh Nghiêm, Lưu Minh chờ chính thức nhân viên, nhao nhao nhú mào, trong lòng mãnh liệt.

Bọn hấn ngược lại là cũng nghĩ đầu hàng.

Chỉ bất quá!

Loại này đầu hàng lời nói từ bọn hấn những này chính thức lời nói nói ra, không thể nghi ngờ cho người ta một loại ” Hán gian ” đồng dạng cảm giác.

Dù là tại dị giới, cũng không thể dễ dàng như vậy bơi đến chính thức...

Diệp Huyền liếc qua mấy vị đội trưởng, trong lòng cười nhạo.

Vì sao hấn chán ghét như vậy chính thức, nguyên nhân ngay ở chỗ này.

Đã nghĩ đến chỗ tốt, lại sợ hấn người nói.

Đã như vậy sợ người khác nói, vậy các người liền chết

khiêng được rồi.

“Thôi, Diệp Huyền bọn hấn nói rất đúng, chúng ta thực chất bên trong cũng không phải thuộc về 【 càn chi bản khối 】 , cho nên coi như trực tiếp đầu nhập vào đối phương cũng không tính là gì, điểm này, hi vọng đại gia có thể nhận rõ, không cần đến quá mức cổ hủ.”

Thạch Tĩnh Nghiêm đột nhiên nhẹ giọng thở dài, “Chúng ta bây giờ nhiệm vụ chỉ có một cái, đó chính là sống sót!”

Sống sót!

Trong lòng mọi người hơi trầm xuống.

Từ một xuyên qua đến bây giờ, bọn hấn tất cả giấy dựa, không tất cả đều là vì sống sót?

Bây giờ thật vất vả đạt tới siêu phẩm, vận thế tăng lên, đủ loại cơ duyên hiển hiện.

Thời khắc thế này, vì một cái không có bất luận cái gì lòng cảm mến 【 càn chi bản khối 】 đi cùng đối phương sống mái với nhau, căn bản không đáng.

“Đúng rồi, có thể hay không liên lạc một chút tại 【 khôn chi bản khối 】 người xuyên việt, xem bọn hấn có thể hay không cho chúng ta an bài một chút thân phận, tốt nhất có thể để chúng ta sớm lên qua quá độ.”

Bỗng nhiên, người qua đường Giáp con mắt lóe lên, mở miệng nói ra.

“Sớm lên qua?”

Không ít người con mắt chớp lên.

Ý nghĩ này quả thật không tệ, có thể đại đại địa giảm bớt nguy cơ.

“Ta ngược lại thật ra nhận biết mấy cái 【 khôn chi bản khối 】 người xuyên việt, chỉ bất quá trước mắt muốn liên lạc bọn hắn, vẫn là quá khó khăn, nhưng là ta có thể thử một chút.”

Blue có chút trầm ngâm, mở miệng nói.

“Tốt, làm phiền Blue tiên sinh.”

Diệp Huyền nói.

“Nếu có thể lên qua quá khứ, đối với phần lớn người người xuyên việt mà nói, tuyệt đối là một kiện tuyệt hảo tin tức.”

Nhậm Quân nói.

“Ta có một loại dự cảm, chúng ta lần này chưa chắc sẽ chết, phải biết chúng ta vận thế đang không ngừng tăng lên, hiện tại coi như đen đủi đến đâu lại có thể không may đi nơi nào?”

Một vị người xuyên việt nói.

“Đúng rồi Thi Nghiên, người không phải cùng 【 Thiên Thần tổ chức 】 bên kia khá là thân thiết sao? Bọn hắn gần nhất đang làm cái gì? Người có thể hay không liên lạc một chút bọn hắn, nhìn xem để bọn hắn có thể hay không giúp chúng ta an bài một chút đường lui.”

Trình Thiên Dã bỗng nhiên lần nữa nhìn về phía Trần Thi Nghiên.

Những người khác nhao nhao con mắt lóe lên, tất cả đều nhìn sang.

Trong đó Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất ba người càng là đồng tử chớp lên, lộ ra từng tia từng tia kinh nghi.

Trần Thi Nghiên gần nhất cũng cùng Thiên Thần tổ chức khá là thân thiết?

Ba người liếc nhìn nhau.

Bọn hắn đoạn thời gian trước đi theo Dương Phóng sự tình, nhưng một mực bị bọn hắn coi như bí mật, đến nay cũng không có thổ lộ quá phận hào.

“Ta trước đó đã liên lạc qua vị kia Thiết Ma tiền bối, đối phương nói, người tự có cơ duyên, hắn không cách nào can thiệp.”

Trần Thi Nghiên nhẹ nhàng lắc đầu.

Nàng cái gọi là Thiết Ma tiền bối, không thể nghi ngờ chính là bị Dương Phóng cố ý lưu lại khôi lỗi Bàn Vạn Chung!

“Tốt a.”

Trình Thiên Dã bọn người lần nữa lộ ra từng tia từng tia vẻ phức tạp.

Nhớ năm đó tại Bạch Lạc thành thời điểm, đối phương tốt xấu đã cứu bọn hắn mấy lần.

Nhưng từ lúc đi đến Bạch Trạch vực, hết thảy tất cả đều thay đổi...

...

Yên lặng trong rừng.

Quách Vinh đã lần nữa rời đi.

Chỉ còn lại có Dương Phóng một người như cũ tại một mình tìm tòi.

Quách Vinh cho hắn chỉ rõ dị tượng phương hướng, chỉ điểm cô đọng dị tượng cụ thể trình tự, tối thiểu có thể tiết kiệm lại hắn mấy năm tìm tòi, khiến cho hắn chơi đi đường quanh co, trong đầu dần dần có hình thức ban đầu.

Bất quá!

Tại vừa mới thi triển lĩnh vực thời điểm, hắn vẫn là có chỗ bảo lưu lại.

Bởi vì hắn ngũ sắc vòng xoáy, ngũ sắc thần quang cũng không thi triển đi ra.

Nếu là lại phối hợp thêm ngũ sắc vòng xoáy, ngũ sắc thần quang, như vậy hắn dị tượng nên gọi tên gì?

“Thật sự là lấy tên phế, nên gọi tên gì danh tự, thực sự khó nghĩ...”

Dương Phóng nhẹ giọng trầm nghĩ.

Nhưng bây giờ trước đừng quản có thể để tên là gì.

Trước tiên đem dị tượng dần dần lục lọi ra đến lại nói.

Đột nhiên!

Dương Phóng lần nữa nghĩ tới một chuyện, lật bàn tay một cái, lấy ra một viên hỏa hồng sắc đan dược, bề ngoài tràn ngập trập trập nóng bức khí tức, như có hình rồng hư ảnh quay quanh.

Khóe miệng của hắn lộ ra từng tia từng tia mỉm cười.

Lần này ra ngoài nhiệm vụ, quả thực thu hoạch không nhỏ.

Loại trừ đạt được rất nhiều Hư Không phù, Độn Địa phù bên ngoài, thế mà còn tại một vị hộ pháp trên thân lục ra được một viên luyện thể bí dược.

Hỏa Long đan!

Hắn không do dự nữa, trực tiếp ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, một ngụm đem viên đan dược kia nuốt xuống, bắt đầu nhắm mắt luyện hóa.

...

Trời tối người yên.

Mơ hồ mộng lung.

Bốn phương tám hướng lộ ra vạn phần yên tĩnh.

Tại Dương Phóng yên lặng luyện hóa Hỏa Long đan thời điểm, bỗng nhiên, vô thanh vô tức ở giữa, một sợi âm lãnh khí tức chậm rãi từ phía sau hắn hiển hiện.

Dương Phóng hai mắt bỗng nhiên mở ra, ánh mắt lãnh đạm, hướng về sau lưng nhìn lại.

“Ra!”

Bốn phương tám hướng hoàn cảnh vạn vạo.

Từng sợi hắc vụ nổi lên, triệt để che kín hoàn cảnh chung quanh.

Một tôn khôi ngô cao lớn nhân ảnh thần bí chậm rãi hiện hiện, toàn bộ diện mục bị hắc vụ quán, thấy không rõ ngũ quan, chỉ có hai điểm con ngươi băng lãnh hướng về Dương Phóng nhìn lại.

“Bạch Vô Thường, hai vị Diêm Quân để cho ta đến đây hỏi ngươi, để ngươi ám toán Quách Vinh sự tình, ngươi làm sao?”

“Ừm?”

Dương Phóng lập tức nhướn mày.

Địa Phủ?

Quả nhiên loại trừ hẳn cái này một vị ” nội ứng ” bên ngoài.

Địa Phủ còn có cái khác nội ứng!

“Ngươi là người phương nào, ta trước kia tại sao không có gặp qua ngươi?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

“Ta chính là Tần Diêm Quân tọa hạ, ngươi chưa thấy qua ta, không phải cũng bình thường?”

Người tới lạnh giọng nói.

“Nói như vậy ngươi chính là Tần Diêm Quân an bài tại 【 Huyền Thiên minh 】 nội ứng?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đủ rồi, Bạch Vô Thường, 【 Chân Ma đoạn chỉ 】 ở đâu? Ngươi dám vi phạm hai vị Diêm Quân mệnh lệnh? Ngươi không muốn sống nữa sao?”

Khôi ngô bóng người băng lãnh nói.

“Yên tâm, 【 Chân Ma đoạn chỉ 】 một mực trên người ta, phụng mệnh ám toán Quách Vinh sự tình, ta cũng vẫn đang làm.”

Dương Phóng nhàn nhạt đáp lại, nói: “Có thể hay không nói cho ta, trừ người ở ngoài, trong địa phủ phải chăng còn có cái khác nội ứng? Tần Diêm Quân hiện tại lại tại chỗ nào?”

“Điểm này người không cần biết.”

Khôi ngô bóng người ngữ khí lạnh lùng, nói: “Bạch Vô Thường, Tống Diêm Quân để cho ta mang cho người cái lời nói, ba ngày thời gian, hấn muốn để Quách Vinh triệt để suy yếu, nếu như làm không được, tự gánh lấy hậu quả!”

“Tự gánh lấy hậu quả.”

Dương Phóng lặp lại một câu.

“Còn có, người gần đây tựa như càng ngày càng không đem Diêm Quân để ở trong mắt, Diêm Quân hi vọng người, có thể hảo hảo lãnh tĩnh một chút.”

Khôi ngô bóng người phát ra cười lạnh.

“Thật sao? Kia thật là đa tạ Diêm Quân.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, từ dưới đất chậm rãi đứng dậy, thể nội cuối cùng một tia được lực cũng đã bị hấn triệt để luyện hóa, ánh mắt hướng về khôi ngô bóng người nhìn thẳng mà đi.

“Kỳ thật ta một mực rất hiếu kì, người đến cùng là ai?”

Nếu không. . hiện tại liền để ta xem một chút như thế nào?”

“Người...”

Khôi ngô bóng người biến sắc.

Bỗng nhiên, oanh một tiếng, không gian ngưng kết, bốn phương tám hướng hắc vụ tất cả đều đang nhanh chóng biến mất.

Khôi ngô bóng người vừa muốn có hành động, lập tức trở nên khế động đều không thể động đậy, trên mặt hắc vụ đang nhanh chóng tiêu tán, lộ ra phía dưới ngũ quan.

Ngay tiếp theo tự thân lĩnh vực cũng bắt đầu cấp tốc biến mất.

“Bạch Vô Thường, người dám ra tay với ta?”

Khôi ngô bóng người phát ra kinh uổng.

Là cái cực kỳ khuôn mặt xa lạ, sắc mặt vàng như nến, trên cằm súc có râu ngắn, trong ánh mắt tất cả đều là chấn kinh chi sắc.

Phốc phốc!

Bỗng nhiên, ánh mắt hấn trừng lớn, mi tâm khu vực trong nháy mắt thêm ra một cái lỗ máu, trước sau xuyên qua.

Quý dị chấn động chi lực trực tiếp ở trong cơ thể hấn một nháy mắt vang lên mấy chục lần.

Phanh phanh phanh!

Toàn thân sinh cơ khoảnh khắc tiêu tán.

Sau đó trên mặt đất đột nhiên hiện ra từng tia từng tia hắc vụ, hóa thành vòng xoáy, trực tiếp đem đối phương thân thể thôn phệ xuống dưới, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, như giống như bốc hơi.

Dương Phóng sắc mặt đăm đăm, như là làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể, bước đi bước chân, hướng về cứ điểm đi đến.

Ra tay với ngươi?

Ngươi tính là cái gì?

Tổng Diêm Quân đã đã sớm muốn đối phó ta, ta còn cần vì hắn bán mạng?

Trước đó thời điểm, hắn ngay tại ý đồ tìm tới Địa Phủ lưu ở nơi đây nội ứng.

Nghĩ không ra ngươi lại chủ động xuất hiện!

Chính hợp hắn ý!

Sưu!

Dương Phóng bàn chân một điểm, thân thể như là đại bàng phù điêu mà lên, hướng về nơi xa cấp tốc lao đi.

...

Hôm sau giữa trưa.

Cứ điểm bên trong.

Dương Phóng thân thể từ trên trời giáng xuống, vũng vàng rơi vào cứ điểm bên trong.

“Lam trưởng lão người đã đến, xảy ra chuyện, minh chủ muốn cùng Nguyên Khải Thiên quyết nhất tử chiến!”

Vừa mới giáng lâm, Lam Vô Kỳ liền cấp tốc nghênh đón, giật mình nói.

“Cùng Nguyên Khải Thiên quyết chiến?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, “Chuyện khi nào?”

“Ngay hôm nay buổi sáng, khôn chi liên minh chiến thư trực tiếp đưa đến minh chủ trong tay, ước định hai phe minh chủ muốn tại ngày mai trước kia, tại 【 thôn nhật hạp 】 quyết nhất tử chiến, hiện tại Quách minh chủ đã đáp ứng quyết chiến, ngay tại chuẩn bị chạy tới 【 thôn nhật hạp 】 .”

Lam Vô Kỳ nói.

Trong lòng của hắn đã là chờ mong, lại là khẩn trương.

Ngay cả hắn cũng không nghĩ tới song phương minh chủ đại quyết chiến sẽ đến nhanh như vậy!

Nguyên Khải Thiên bên kia trực tiếp phái người đem chiến thư đưa tới!

Đây tuyệt đối là liên quan đến song phương sinh tử tồn vong máu chót nhất một trận chiến.

Vạn nhất Quách Vinh thua, vậy sẽ triệt để xong đời!

“Tốt, ta đi gặp minh chủ!”

Dương Phóng mở miệng, trực tiếp hướng về phía trước đại diện đi đến.

Hắn nguyên bản còn muốn liên hợp minh chủ đối phó

Tổng Diêm Quân, nhưng hiện tại xem ra, sự tình ở ngoài dự liệu.

Toàn bộ bên trong đại điện, bóng người dày đặc.

Hơn mười vị trưởng lão toàn bộ hội tụ.

Còn có từng cái tiểu đội cái khác 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả.

Đầu người tích lũy đầu, khí tức hỗn loạn, một mảnh đen kịt, cộng lại khoảng mấy chục người.

“Lam trưởng lão, người đã đến.”

Quách Vinh nhìn về phía Dương Phóng.

“Minh chủ, Nguyên Khải Thiên tại sao lại đột nhiên như vậy tìm người quyết chiến?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Ta cũng không rõ ràng, bất quá hẳn có thể nguyện ý cùng ta quyết chiến, cũng chính hợp ý ta, trận chiến đấu này không thể kéo dài nữa, lại mang xuống, chúng ta cũng kéo không nổi.”

Quách Vinh một mặt u buồn chi sắc, mở miệng nói ra: “Trong khoảng thời gian này, chúng ta tổn thất quá nhiều cường giả, nhất là lần trước hành động, sáu cái tiểu đội ra ngoài, cuối cùng chỉ có không đến một tiểu đội trở về, khiến cho chúng ta nguyên khí đại thương, coi như Nguyên Khải Thiên không tìm ta quyết chiến, ta cũng sẽ chủ động tìm hắn!”

“Minh chủ có chắc chắn hay không?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Được hay không được, chỉ có thử qua mới biết được.”

Quách Vinh lắc đầu nói: “Nguyên Khải Thiên nắm giữ hai đại Thần Chủng, trên thân lại có Thần khí bàng thân, muốn thắng hẳn không dễ dàng, bất quá ta cũng không phải không nắm chắc bài, chân chính đánh qua mới biết được ai thắng ai mạnh!”

“Lam trưởng lão, lão phu biết người quan tâm Quách minh chủ, nhưng bây giờ không phải không quả quyết thời điểm, hiện tại cùng Nguyên Khải Thiên quyết chiến, là chúng ta lật bàn duy nhất cơ hội!”

Trích Tinh lão tiên bỗng nhiên lạnh giọng nói đến.

“Không tệ, chỉ có minh chủ thắng qua Nguyên Khải Thiên, hết thầy kết cục mới có thể thay đổi biến!”

Trương Huyền Cảm ngữ khí lạnh lùng, nói: “Nếu như lần này không quyết đấu, coi như tiếp tục mang xuống, cũng bất quá là mãn tính tử vong thôi!”

“Vì phòng ngừa 【 khôn chi liên minh 】 tồn tại cái khác âm mưu, ta sẽ dẫn đi một nhóm cao thủ, mặt khác lưu lại một đám người, từ Lam trưởng lão phụ trách dẫn đầu, trấn thủ cứ điểm, để tránh 【 khôn chi liên minh 】 giương đông kích tây.”

Quách Vinh mở miệng nói ra.

Dương Phóng khẽ nhú mày, trong lòng suy tư.

“Tốt, người minh chủ kia cẩn thận!”

Hắn cũng biết Quách Vinh nói có lý.

Lần trước chiến đấu, mặt ngoài hắn giết chết đối

phương ba vị hộ pháp, ba vị trưởng lão.

Nhưng trên thực tế bọn hán bên này cao thủ liễu chết so với đối phương nhiều hơn nhiều.

Coi như lại mang xuống, cũng chỉ là trì hoãn diệt vong tốc độ!

Sau đó đám người bắt đầu bàn bạc.

.

.

.

Bóng đêm giáng lâm.

Hàn phong điều hui.

Toàn bộ Thiên Nguyên cốc màn đêm vừa xuống, liền lộ ra dị thường rét lạnh, nhiệt độ bạo hàng.

Đóng giữ nơi đây một nửa cường giả đều bị Quách Vinh mang đi.

Chỉ còn lại một nửa kia, từ Dương Phóng dẫn đầu.

Giờ phút này, phần lớn người đều đã nghỉ ngơi.

To như vậy trong hạp cốc, chỉ có trận trận hàn phong nghẹn ngào thanh âm.

Dương Phóng cao cao xếp bằng ở một tảng đá lớn phía trên, mặt không biểu tình, ánh mắt hướng về trước mắt bằng nhìn lại.

Tu vi: Thánh linh 【 29100/30000 】

Chỉ kém cuối cùng 900 điểm, hắn liền có thể thánh linh cảnh giới đại viên mãn.

Mà đây là hắn tận lực áp chế kết quả!

“Thánh linh viên mãn. . thánh linh viên mãn...”

Đã từng khi nào.

Hắn cực độ khát vọng trở thành cường giả, chỉ có cường giả mới có thể chính chúa tể vận mệnh.

Nhưng bây giờ!

Hắn tại thánh linh cảnh giới cơ hồ chạy tới phần cuối.

Lại vẫn là khắp nơi bị quản chế tại người...

Đây không phải kết quả hắn muốn!

Vốn là muốn ổn thỏa lý do, liên hợp Quách Vinh đối phó Tống Diêm Quân...

Nhưng bây giờ Quách Vinh ra ngoài quyết đấu, hắn chỉ có thể dựa vào mình.

“Ai?”

Bỗng nhiên, Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, hướng về một bên hắc vụ khu vực nhìn lại.

Chỉ gặp hắc vụ lăn lộn, dần dần hướng về hai bên tán đi.

Một đầu khôi ngô bóng người cao lớn chậm chạp đi ra, chừng cao hơn ba mét, thân thể cường kiện, cơ bắp nhô lên, mặc một thân màu đen da thú, mang trên mặt cười nhạt ý.

Hoắc Đô!

Bất quá!

Dương Phóng rất nhanh ánh mắt ngưng tụ, nhìn về phía Hoắc Đô tay trái.

Chỉ gặp Hoắc Đô to lớn trong tay trái, thành linh mang theo một viên da mặt trắng bệch, ánh mắt trừng trừng, chết không nhắm mắt đầu lâu!

Rõ ràng là...

Bạch Băng!

“Người cũng là Địa Phủ người?”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

“Lam đội trưởng, trong khoảng thời gian này đa tạ người chỉ giáo cùng ân cứu mạng, bất quá, phản bội Địa Phủ, cũng không phải cái gì cử chỉ sáng suốt! !”

Hoắc Đô trên mặt lộ ra nòng đậm tiểu dung.

Bịch!

Hắn tiện tay quăng ra, đem Bạch Băng chết không nhắm mắt đầu lâu trực tiếp hướng về Dương Phóng ném tới.

Dương Phóng mặt không biểu tình, mở miệng nói:
“Người chính là Tần Diêm Quân a?”

“Không, hắn không phải Tần Diêm Quân, Tần Diêm Quân đã đi theo Quách Vinh tiến về 【 thôn nhật hạp 】 , hắn chỉ là Tần Diêm Quân phái ra ám tử một trong.”

Bỗng nhiên, giọng nói lạnh lùng tại phiến khu vực này vang lên.

Nguyên bản còn tại lẫn lộn lượn lờ sương mù màu đen, lập tức lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc biến đổi, như là bị máu tươi chổ nhiễm.

Sau đó không trung Ngân Nguyệt cũng bắt đầu cấp tốc hóa thành tinh hồng.

Một sát na, toàn bộ khu vực ngay tại cấp tốc hóa thành huyết sắc thế giới.

Mà tại này huyết sắc thế giới trung ương.

Một kẻ thân thể khô ngô cao lớn lão nhân, sắc mặt đậm mạc, đầu đầy tái nhợt tóc bay múa, một mặt lão nhân ban, cưỡi tại màu đen trên xe lăn, ngay tại chậm rãi đi tới.

Hắn toàn thân thon gầy, rất không đáng chú ý.

Cả người tràn ngập nồng đậm mực nát cùng già nua khí tức.

Tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ nhập thổ vi an!

Tổng Diêm Quân!

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

“Bạch Vô Thường, ta nguyên lai tưởng rằng đã đủ đánh giá thấp ngươi, nhưng nghĩ không ra, lá gan của ngươi so ta tưởng tượng bên trong còn muốn lớn, không chỉ có đối Bạch Băng động tay chân, liên đới lấy ta trước đó phái đi ra sứ giả, cũng dám trực tiếp giết chết, ngươi nói, ta làm như thế nào xử trí ngươi?”

Tổng Diêm Quân thanh âm vang lên, ánh mắt hờ hững.

Cả người tản ra âm u khí tức, khát máu băng lãnh, cùng bốn phía quỷ dị hoàn cảnh tương dung.

Hoắc Đô vẻ mặt tươi cười, lúc này hướng về Tổng Diêm Quân đi tới, yên lặng đứng tại Tổng Diêm Quân sau lưng.

Dương Phóng khẽ thở ra một hơi hơi thở, chậm rãi từ trên tảng đá lớn vươn người đứng dậy, sau đó ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng tinh hồng nhìn lại, nói: “Nếu là đã đoán đúng, nơi này đã không phải là trước đó cứ đi đi?”

Tổng Diêm Quân lĩnh vực bên trong có một loại không gian quỷ dị chi lực.

Có thể giấu diếm được tự thân cảm giác, nhẹ nhõm đem mình na di ra ngoài.

“Bạch Vô Thường, người biết phạm là có can đảm phản bội Địa Phủ người, cuối cùng đều là kết cục gì sao?”

Tổng Diêm Quân ngữ khí lạnh lùng, tiếp tục mở miệng.

“Không biết, cũng không muốn đoán.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, trên thân áo bào không gió mà bay, cao hơn hai mét thân thể từng bước một hướng về Tổng Diêm Quân chậm chạp đi đến, nói: “Kỳ thật, ta đã sớm muốn hướng Diêm Quân lĩnh giáo một chút, coi như Diêm Quân hôm nay không xuất hiện, ta cũng sẽ tự mình tìm tới cửa, tối nay liền nhìn xem Diêm Quân, là có hay không. . . thâm bất khả trắc!”

“Ừm?”

Tổng Diêm Quân hai con ánh mắt bỗng nhiên chuyển sang lạnh lẽo, băng hàn thâm thúy, không có tình cảm chút nào.

Muốn chết!

Oanh!

Bỗng nhiên!

Bốn phương tám hướng tinh hồng huyết vụ tất cả đều gào thét, lít nha lít nhít, lập tức hướng về Dương Phóng thân thể nghiền ép mà đi, từng tia từng sợi màu đỏ huyết vụ đơn giản nặng hơn đại sơn.

Tại vừa mới lâm thể tới trong nháy mắt, Dương Phóng chính là trong lòng giật mình.

Cho tới nay hẳn đều coi là loại này huyết vụ, chỉ là một loại thị giác bên trên hiệu quả, cũng không uy lực gì.

Nhưng cho tới bây giờ, hẳn mới phát hiện mình sai.

Những huyết vụ này, mỗi một sợi đều trầm trọng dị thường, kinh khủng khó lường, cơ hồ vừa đối mặt liền đem thân thể của hắn một mực áp chế, oanh một tiếng, cao hơn hai mét thân thể trong nháy mắt bị ép cúi người xuống.

Dưới chân mặt đất đều trong nháy mắt rạn nứt, hiện ra từng đạo vô cùng thô to vết rạn, răng rắc răng rắc rung động, khắp nơi đều là đá vụn bắn tung toé.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Càng đáng sợ chính là.

Trước mắt mặt đất đột nhiên kịch liệt run run.

Một cái tinh hồng cánh cửa khổng lồ đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, oanh một tiếng, cự đại môn hộ mở ra, bên trong lật qua lật lại tinh hồng quang mang, dị thường nồng đậm, tựa như huyết thủy đồng dạng.

Một cái vô cùng to lớn ma trảo trong nháy mắt từ nơi này trong cánh cửa hung hăng bắt ra, chừng mười mấy mét lớn như vậy, phía trên gân xanh nhô lên, dữ tợn dị thường, lít nha lít nhít mọc đầy bộ lông màu đỏ ngòm, từng cây bén nhọn móng tay giống như là thú trảo, lấp lóe rét lạnh quang mang.

Đi lên hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng chộp tới.

Dương Phóng lại biến sắc.

Thứ đồ gì?

Dị tượng?

Đây chính là Tống Diêm Quân tu ra tới dị tượng?

“Rống!”

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, hấn đột nhiên rống to, thanh âm to lớn, tựa như một tôn kinh khủng hung thú bỗng nhiên khôi phục.

Oanh một tiếng, bên ngoài thân ngũ trọng quang mang vừa đi vừa về lấp lóe.

Tự thân lĩnh vực trong nháy mắt bộc phát, hóa thành ngũ sắc vòng xoáy, trực tiếp hướng về kia chỉ to lớn huyết sắc ma trảo nhanh chóng hướng về tới.

Mượn ngũ đại Thần Chủng chi lực, thân thể của hấn rất

cục sục ra loại kia huyết hồng sắc sương mù áp bách.

Oanh!

Thanh âm đáng sợ, đất rung núi chuyển.

Vô cùng đáng sợ huyết sắc ma trảo trực tiếp bị ngũ sắc vòng xoáy tại chỗ thôn phệ ở bên trong, phát ra âm âm kinh khủng thanh âm, trong nháy mắt, năm loại hoàn toàn bất đồng lực lượng kinh khủng trực tiếp bộc phát ra, lớp lớp, tất cả đều oanh tạc tại huyết sắc ma trảo phía trên.

Toàn bộ ma trảo như là tao ngộ ngũ sắc cối xay nghiền ép, phát ra từng đợt thể lượng ma rít gào.

Nó tựa như là có được độc lập ý thức chân chính Ma Tôn!

Bất quá huyết sắc ma trảo lực lượng hiển nhiên ở ngoài dự liệu, so trước đó gặp được 【 khôn chi liên minh 】 ba vị hộ pháp liên thủ còn kinh khủng hơn, ở vào ngũ sắc vòng xoáy bên trong đột nhiên chấn động, sâm nhiên năm cái ma trảo dùng sức quét qua, oanh một tiếng, dữ tợn yêu dị móng tay kém chút xé rách ngũ sắc vòng xoáy.

Dương Phóng trực tiếp không chế ngũ sắc thần quang, vòng quanh huyết sắc ma trảo, lần nữa đem nó từ ngũ sắc vòng xoáy bên trong sinh sinh ngã ra.

Ầm!

Ma trảo bị hung hăng đập xuống đất, khiến cho toàn bộ màu đen mặt đất đều trong nháy mắt nổi tung, xuất hiện vô số vết rạn.

Sau đó tại huyết sắc ma trảo còn chưa kịp phản ứng, lần

nữa đem nó cuốn lên, lại một lần ném vào ngũ sắc vòng xoáy.

Lớp bốp!

Lại là từng đợt lực lượng kinh khủng tại huyết sắc ma trảo trong nháy mắt nổ lên.

Nhưng rất nhanh, Dương Phóng lần nữa đem nó ném đi ra.

Cứ như vậy, vừa thu lại một đập, vừa đi vừa về lặp lại.

Hoàn toàn như trước đó đối phó 【 khôn chi liên minh 】 ba vị hộ pháp lúc tình huống một màn đồng dạng.

To lớn huyết sắc ma trảo tại ngũ sắc thần quang quét sạch phía dưới, lại thật một điểm sức phản kháng đều không có, hoàn toàn bị động bị cuốn đến bay tới, đập tới đập tới, không ngừng phát ra từng đợt điếc tai mà kinh khủng ma hồng thanh âm.

Cách đó không xa Hoắc Đô, trực tiếp nhìn trợn mắt hốc mồm.

Bạch Vô Thường loại này quỷ dị bí thuật, có thể để Tống Diêm Quân 【 dị tượng 】 cũng mất đi hiệu quả?

Cái này sao có thể?

Tống Diêm Quân ánh mắt cũng trong nháy mắt âm trầm xuống.

Hắn vất vả tu luyện 【 huyết nguyệt chiếu U Minh 】 lại đối với đối phương vô hiệu!

Mắt thấy to lớn huyết sắc ma trảo tại bị không ngừng đập tới đập tới, phía trên quang mang nổ tung, huyết

nhục bay múa, bị ngũ sắc vòng xoáy quyền sắp nổ tung.

Tổng Diêm Quân nguyên bản ngồi ngay ngắn bất động thân thể đột nhiên bánh xe phụ trên ghế vươn người đứng dậy, đầu đầy tái nhợt tóc lung tung bay múa, một thân nồng đậm lão nhân khí tức, trong miệng trực tiếp ngửa mặt lên trời gào to.

“Rống...”

Tùng đọt vô cùng kinh khủng lực lượng từ trên người hấn nhanh chóng bộc phát ra.

Ầm ầm!

Đỉnh đầu huyết nguyệt chiếu rọi, hóa thành từng tia từng sợi quỹ dị huyết quang, cấp tốc vấy xuống bốn phía, khiến cho không gian vụn vẹo, thiên địa đứng im.

Oanh!

Bốn phương tám hướng giống như là bị trực tiếp cầm giữ đồng dạng.

Hết thấy đồ vật tất cả đều bị định trên không trung.

Hoắc Đô một mặt vẻ kinh hãi, trực tiếp trở nên khế động cũng không thể động dậy.

“Thật. . Chân Ma lĩnh vực!”

Trong miệng hấn kinh hãi mở miệng.

Đây là Tổng Diêm Quân 【 huyết nguyệt chiếu U Minh 】 một cái khác kinh khủng công năng.

Phàm là bị Chân Ma lĩnh vực bao phủ người, tất cả đều sẽ mất đi năng lực hành động, trên người chân khí, lĩnh

vực sẽ bị hết thủy áp chế, chỉ còn lại nhục thân.

Theo huyết sắc nguyệt quang hiển hiện, phiến thiên địa này bị giam cầm.

Con kia vô cùng to lớn huyết sắc ma trảo cũng bắt đầu cấp tốc tiêu tán, một lần nữa mơ hồ.

Trên mặt đất huyết sắc môn hộ cũng trực tiếp chậm rãi chìm xuống lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn tựa hồ không cách nào làm cho hai đại công năng đồng thời xuất hiện.

Dùng 【 Chân Ma lĩnh vực 】, huyết sắc ma trảo liền không cách nào duy kế.

Dùng huyết sắc ma trảo, 【 Chân Ma lĩnh vực 】 liền không cách nào duy kế.

Dương Phóng trực tiếp lộ ra từng tia từng tia vẻ kinh dị.

Không gian giam cầm?

Đối phương thế mà cũng tìm tòi đến đến loại công năng này!

Nhưng ở hán ngũ đại Thần Chủng trước mặt, thi triển không gian giam cầm, chẳng phải là múa rìu qua mắt thợ?

Bỗng nhiên!

Tổng Diêm Quân thân thể bắt đầu cấp tốc biến ảo, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng, thân thể đang nhanh chóng run rẩy, toàn bộ thân hình tựa như tại bị chậm chạp kéo duỗi, thanh âm trở nên khàn khàn mà trầm thấp.

“Tốt một cái Bạch Vô Thường, người thật lần nữa ngoài dự liệu của ta, có thể ngăn trở ta dị tượng, trong khoảng thời gian này, xem ra thực lực của người thật tăng lên không ít a...”

Lần á! Lần á! Lần á!

Tùng cây đen nhánh dữ tợn gai nhọn đâm thủng da của hắn, từ trong người hắn chui ra, tiếp lấy toàn bộ thân hình bỗng nhiên biến lớn, dài ra.

A!

Thanh âm hắn chói tai, phát ra gào thét.

Phản phật!

Một cái dị thường dữ tợn quái vật kinh khủng xuất hiện ở Dương Phóng trước mắt.

Rõ ràng là một đầu vô cùng to lớn con rết!

Thân thể đứng thẳng lên, có hai ba mươi mét cao như vậy!

Toàn thân trên dưới lít nha lít nhít mọc đầy màu đen chạm tay, mỗi một cây chạm tay đều dữ tợn thô to, lóe ra sắc bén hàn quang, giống như là đáng sợ liên đao đồng dạng.

Toàn bộ phía sau lưng khu vực, thì là lít nha lít nhít sinh ra vô số quỷ dị bộ lông màu đỏ.

Quanh thân lượn lờ lấy dày đặc huyết vụ, dữ tợn âm trầm, giống như là mới vừa từ huyết trì bên trong bò ra tới đồng dạng.

Hiển hóa bản thể!

Oanh!

Tổng Diêm Quân to lớn dữ tợn bản thể, trực tiếp mang theo cuồng bạo mà dữ tợn lệ khí cùng khí thể hung ác, hướng về Dương Phóng bên này hung hăng vọt tới, hai con băng lãnh đáng sợ con người giống như là hai ngọn đèn lồng đỏ đồng dạng.

Chỉ bất quá 【 Chân Ma lĩnh vực 】 quá mức cường đại, liên đới lấy hấn tự thân cũng nhận được to lớn ảnh hưởng, xông lên mà đến thời điểm, rõ ràng trở nên chậm chạp rất nhiều.

Nhưng dù vậy, y nguyên kinh khủng đến cực điểm.

Dương Phóng sắc mặt ngưng trọng, thân thể cấp tốc rút lui.

Tại thể nội ngũ đại Thần Chủng năng lượng dưới, hấn cũng không có bị giam cầm thân thể, ngược lại hành động tốc độ cùng trước đó, nhanh như là quang điện.

Tại hấn rút lui sát na, tiện tay quét qua, lại là một đạo hào quang năm màu phát ra, hướng về Tổng Diêm Quân bản thể cấp tốc quét sạch mà đi.

Tổng Diêm Quân hai con tinh con mắt màu đỏ lộ ra vẻ giật mình.

Dương Phóng lại chưa lấy được hấn 【 Chân Ma lĩnh vực 】 ảnh hưởng?

Cái này sao có thể?

【 Chân Ma lĩnh vực 】 một khi thi triển, ngay cả chính hấn đều sẽ gặp ảnh hưởng, hành động khó khăn.

Kết quả đối phương không có việc gì?

“Rống!”

Đối mặt cuốn tới ngũ sắc thần quang, Tống Diêm Quân trực tiếp phát ra một trận kinh khủng gào thét, thân thể khổng lồ tràn ngập vô tận man lực, đầu hát lên, trực tiếp hướng về kia đạo ngũ sắc thần quang va chạm mà đi, ý đồ đem ngũ sắc thần quang đụng nát.

Nhưng mà, ngũ sắc thần quang uy lực lại đại xuất dự liệu của hắn.

Lấy hắn hiện tại hiển lộ bản thể tình huống dưới, vậy mà cũng vô pháp làm sao ngũ sắc thần quang.

Một loại vô cùng quý dị lực lượng kinh khủng trong nháy mắt cuốn trúng thân thể của hắn, tràn ngập to lớn lực đánh cùng hấp lực, bọc lấy thân thể của nó trực tiếp hướng về trên bầu trời ngũ sắc vòng xoáy hung hăng ném đi.

“Đây không có khả năng!”

Tống Diêm Quân mở miệng rống to.

Hắn hiển hóa bản thể, lực lượng lại so với trước đó bạo tăng gấp ba bốn lần tả hữu, có thể miễn dịch thế gian đại bộ phận công kích.

Nhưng thế mà bị ngũ sắc thần quang dễ như trở bàn tay liền cho cuốn lên?

Ầm ầm!

Rống!

Tống Diêm Quân phát ra từng đợt kinh khủng gào thét, dài hơn hai mươi mét thân thể khổng lồ bị toàn bộ ném vào ngũ sắc vòng xoáy bên trong, năm loại không đồng loại hình lực lượng trong khoảnh khắc đánh xuống tại hắn trên thân, khiến cho thân thể của hắn như là bom nổ, phát ra lớp lớp tiếng vang.

Hắn ma thân tại vòng xoáy bên trong điên cuồng giãy dụa, không ngừng chấp trùng, toàn thân trên dưới bộc phát ra cuồng dã lực lượng, chấn ngũ sắc vòng xoáy cũng đang không ngừng lắc lư.

Nhưng rất nhanh, hắn liền cảm nhận được qua xe núi cảm giác!

Giống như trước đó huyết sắc ma trảo đồng dạng.

Thân thể khổng lồ rất nhanh bị Dương Phóng lần nữa ném ra, ném ra về sau lại cuốn lên.

Một chiêu tươi, ăn lượt trời!

Hiện tại Dương Phóng 【 dị tượng 】 còn chưa lục lọi ra đến, đối với 【 dị tượng 】 hiểu rõ cũng đều là ban ngày Quách Vinh mới vừa vặn nói cho hắn biết.

Cho nên hiện tại chỉ có thể lợi dụng mạnh nhất 【 ngũ sắc vòng xoáy 】 đối phó Tống Diêm Quân.

Cũng may một chiêu này uy lực mạnh mẽ, hiếm thấy trên đời, chưa hề để hắn thất vọng.

Ngũ sắc thần quang, không có gì không xoát!

Bất quá!

Tống Diêm Quân bản thể lại quá đáng sợ.

Dù là bị cuốn vào ngũ sắc vòng xoáy bên trong, vậy mà trong thời gian ngắn cũng vô pháp giết chết hắn.

Nhục thể của hắn vượt qua tưởng tượng cường đại, từng mảnh từng mảnh lực lượng kinh khủng mặc dù để phía sau lưng của hắn không ngừng nổ tung, chảy ra tử sắc huyết thủy, nhưng lại một mực không cách nào tổn thương đến hắn bản nguyên.

Hắn gào thét từ đầu đến cuối dị thường to lớn.

Hắn giãy dụa cũng không có giảm bớt chút nào.

Dương Phóng cắn răng một cái, lần nữa đem Tống Diêm Quân ném vào ngũ sắc vòng xoáy thời điểm, đột nhiên từ ngũ sắc vòng xoáy bên trong trực tiếp nổi lên vô số màu đen chạm tay ra, lít nha lít nhít, lập tức cuốn trúng Tống Diêm Quân thân thể, đồng thời còn có đại lượng Cửu U ma khí hướng về Tống Diêm Quân thân thể bao phủ mà xuống.

Hắc Âm chạm tay!

Ăn mòn!

Thôn phệ sinh mệnh!

“Rống...”

Tống Diêm Quân thân thể khổng lồ tại ngũ sắc vòng xoáy bên trong liều mạng giãy dụa, càng thêm kịch liệt rống to, thanh âm chấn người màng nhĩ đều nhanh muốn nứt mở, vô số đầu thô to chạm tay đang bay nhanh nhào động, muốn thoát đi ngũ sắc vòng xoáy, cảm thấy những cái kia màu đen chạm tay quỷ dị.

Cũng cảm thấy tự thân sinh mệnh trôi qua.

Trong lòng của hấn phần nộ dị thường.

Hấn có một thân thủ đoạn còn chưa sử dụng, kết quả là dạng này trực tiếp lâm vào bị động!

Cái này Bạch Vô Thường có thể miễn dịch 【 Chân Ma lĩnh vực 】 ?

Trên mặt đất Hoắc Đô, sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ dị thường.

Tại sao có thể như vậy?

Tại sao có thể như vậy?

Tổng Diêm Quân thế mà không địch lại Bạch Vô Thường?

Sắp bị Bạch Vô Thường chỗ trấn áp?

Hấn toàn thân mồ hôi lạnh cuồn cuộn, rất muốn như vậy chạy trốn, chỉ bất quá Tổng Diêm Quân 【 Chân Ma lĩnh vực 】 giam cầm tứ phương, giờ phút này thân thể của hấn ngay cả động đậy một chút đều trở nên dị thường khó khăn.

Soạt!

Tổng Diêm Quân bản thể lần nữa từ ngũ sắc vòng xoáy bên trong sinh sinh chui ra, ý đồ chạy trốn, nhưng vừa mới muốn chạy trốn, lần nữa bị Dương Phóng ngũ sắc thần quang cuốn trúng, một lần nữa ném đi trở về.

Vô số đầu màu đen chạm tay lần nữa đem hấn thân thể một mực quán quanh.

A!

Lần này, Tống Diêm Quân trong miệng rớt cục phát ra từng đợt thống khổ kêu to.

Đang kéo dài thời gian dài như vậy không ngừng thôn phệ cùng xoay tròn bên trong, hấn tựa hồ cuối cùng đã tới nỗ mạnh hết đà, không cách nào lại tượng trước đó như thế giãy dựa hữu lực.

Toàn bộ thân hình mặc dù còn tại không ngừng giãy dựa, nhưng lại đang chậm rãi hướng về ngũ sắc vòng xoáy chỗ sâu rơi xuống mà đi.

Thật giống như một cái ngũ sắc vũng bùn, tại một chút xíu thôn phệ thân thể của hấn.

Khiến cho hấn giãy dựa trở nên dần dần bất lực!

“Bạch Vô Thường, người chết không yên lành, Tần Diêm Quân sẽ cho ta báo thù, Minh Đế sẽ cho ta báo thù, đối địch với Địa Phủ, người cả đời không được an bình!”

Tống Diêm Quân phát ra âm thanh kêu to.

Lộp bộp!

Từng đợt kinh khủng thanh âm phát ra, ngũ sắc vòng xoáy bên trong khắp nơi đều là sức mạnh mang tính hủy diệt đang cuộn trào, đem Tống Diêm Quân thân thể rớt cục triệt để thôn phệ.

...

Chương 391 : Thứ sáu khóa Thần Chủng

Xoát!

Theo Tống Diêm Quân thân thể khổng lồ một chút xíu không có vào đến ngũ sắc vòng xoáy bên trong, nguyên bản bao phủ tại tứ phương huyết sắc quang mang lập tức như là thủy triều xuống, bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Không trung Ngân Nguyệt khôi phục như lúc ban đầu.

Hai bên hắc vụ khôi phục như lúc ban đầu.

Hết thảy lần nữa trở nên cùng trước đó đồng dạng.

Chỉ có một cái cự đại ngũ sắc vòng xoáy, còn lơ lửng giữa không trung, vô thanh vô tức chuyển động, bộc lộ ra từng sợi làm cho người hồi hộp đáng sợ ba động.

Cách đó không xa Hoắc Đô nhìn nào hải oanh minh, vô cùng hoảng sợ, toàn bộ thân hình đều tại run lẩy bẩy.

Theo 【 Chân Ma lĩnh vực 】 cùng 【 huyết nguyệt chiếu U Minh 】 tản ra, thân thể của hắn rốt cục khôi phục hành động, chỉ bất quá dù là khôi phục hành động, hắn cũng không dám đi đường.

Thực lực mạnh mẽ, gần như nghịch thiên Tống Diêm Quân biến mất?

Bị cái kia vô cùng cổ quái ngũ sắc vòng xoáy nuốt vào đến bên trong?

Thậm chí giờ khắc này, hắn đã không cảm giác được

Tổng Diêm Quân khí tức!

Đây rốt cuộc là cái gì cổ quái tuyệt học?

Bịch!

Hoắc Đô hai cái đầu gối đột nhiên quỳ rạp xuống đất, sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy, nói: “Tha mạng a Bạch Vô Thường, ta là bị buộc, ta từ nhỏ đã bị Địa Phủ khai quật, bị bọn hấn buộc ký huyết sắc thệ ước, ta không thể không đáp ứng cho bọn hấn bán mạng, tha mạng a Bạch Vô Thường!”

Hấn trực tiếp bắt đầu phanh phanh dập đầu.

Năm đó bởi vì tiểu Tuyết cùng nhà mình muội muội chết thảm, hấn lâm vào tuyệt vọng, hận trời Hận Địa hận chúng sinh, vốn là muốn cái chết chi, lại tại may mắn ở giữa gặp Địa Phủ người.

Từ đó về sau, liền đạt được Địa Phủ vun trồng, một đường nghịch tập, cuối cùng giết chết tộc trưởng, thành tựu thứ ba Thiên Thê.

Dương Phóng lại không lên tiếng phát, không để ý đến hấn, mà là ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu ngũ sắc vòng xoáy.

Hấn có thể cảm nhận được vòng xoáy chỗ sâu, Tổng Diêm Quân còn tại thê lương giãy dụa lấy.

Chỉ bất quá hấn giãy dụa cũng đã càng ngày càng nhỏ, sinh mệnh khí tức cũng càng ngày càng yếu.

Vô số đạo Hắc Âm chạm tay gắt gao trói lại Tổng Diêm Quân thân thể, không ngừng hấp thụ tính mạng của hấn tinh hoa cùng toàn thân lực lượng, để hấn chỉ có thể ở vô tận trong thống khổ dần dần chết thảm.

Càng quý dị chính là!

Kia từng đầu Hắc Âm chạm tay bên trong, thế mà bắt đầu hướng về Dương Phóng thế nội phản hồi ra một tia, từng sợi hỗn loạn mà cường đại lực lượng.

Những này Hắc Âm chạm tay bên trong phản hồi lực lượng, cũng không có long hồn phản hồi như thế tinh thuần.

Cũng không có long hồn phản hồi hơn nhiều.

Nhưng lại cũng tại một chút xíu phản hồi!

Điểm này ngược lại hoàn toàn ra khỏi Dương Phóng đoán trước.

Lúc trước hắn khai phát ra đầu này ẩn tàng công năng lúc, còn tưởng rằng Hắc Âm chạm tay chỉ là đơn thuần thôn phệ sinh mệnh người khác cùng tinh khí, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới vật này còn có thể phản hồi.

Bất quá tùy tiện phía dưới, hắn cũng không dám hấp thu quá nhiều lực lượng, chỉ có thể đem những này phản hồi tới lực lượng, hết thầy tràn vào kinh mạch, vận chuyển Ngũ Lô luyện thể quyết, dùng để tăng cường nhục thân.

Lộp bộp!

Từng mảnh từng mảnh sáng chói tử sắc lôi quang rất nhanh tại Dương Phóng bên ngoài thân xuất hiện.

Từng tia từng sợi lôi quang, như đồng du rắn, vây quanh thân thể của hắn không ngừng quán quanh cùng du tẩu, mang đến từng đợt khí tức cường đại, khiến cho huyết nhục của hắn cùng xương cốt lần nữa đạt được thuế biến.

Ngay cả làn da đều loé lên màu đồng cổ quang mang.

Qua đi tới hồi lâu.

Những lôi quang này mới toàn bộ tiêu tán.

Tổng Diêm Quân, triệt để chết thảm.

Dương Phóng ánh mắt lần nữa nhìn về phía bằng.

Ngũ Lôi luyện thể quyết đệ nhị trọng 【 1800/15000 】 .

Tu vi: Thánh linh 【 29400/30000 】 .

Quả nhiên!

Dù là chỉ tu luyện nhục thân, cảnh giới của hấn y nguyên cũng sẽ tăng lên.

“Tha mạng, tha mạng, Bạch Vô Thường tha mạng a...”

Hoắc Đô một mặt hoảng sợ, còn tại không ngừng mà lễ bái, phanh phanh rung động.

“Hoắc Đô, Tàn Diêm Quân là ai?”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm, bỗng nhiên nhìn về phía Hoắc Đô.

Lúc này ánh mắt của hấn bắn phá, phát hiện hoàn cảnh bốn phía quả nhiên đã không phải là trước đó cứ điểm.

Mà là xuất hiện ở cứ điểm hơn mười dặm bên ngoài địa phương.

Bốn phía khắp nơi là nồng đậm sơn lâm cùng hỗn loạn hòn đá.

Tổng Diêm Quân dị tượng mở ra, quả nhiên lần nữa đem hấn vô thanh vô tức dờ ra.

Mà lại loại kia dị tượng năng lực quá cổ quái, có thể từ trong lòng đất hiển hiện huyết sắc môn hộ, từ trong môn hộ nhô ra to lớn ma trảo.

Hấn biết Tổng Diêm Quân dị tượng cũng không triệt để thành hình, nếu là triệt để thành hình, đoán chừng cũng không phải là nhô ra một cái huyết sắc ma trảo đơn giản như vậy.

Rất có thể sẽ từ bên trong chui ra một tôn chân chính cái thể yêu ma!

“Là Thượng Quan Sách, Thiên Dao Thượng Quan Sách!”

Hoắc Đô vội vàng mở miệng.

“Thần Tích phờng Thượng Quan Sách?”

Dương Phóng lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Đúng vậy, chân chính Thượng Quan Sách sớm tại ba tháng trước đó liền bị Tần Diêm Quân giết, về sau một mực là hấn đang mạo danh Thượng Quan Sách.”

Hoắc Đô vội vàng mở miệng.

Gặp!

Quách Vinh gặp nguy hiểm!

Dương Phóng sầm mặt lại, trong đầu nhanh chóng suy tư cùng cân nhắc.

“Tần Diêm Quân thực lực như thế nào?”

“Không biết, thập đại Diêm Quân hẳn là đều không khác mấy, Bạch tiên bồi tha mạng, tha ta, ta còn có cái khác tình báo có thể nói cho người, người thề tha ta, ta sẽ nói cho người biết!”

Hoắc Đô vội vàng tiếp tục mở miệng.

“Hừ!”

Dương Phóng bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, lời âm thành buộc, trực tiếp chấn động tại trong đầu của hắn, khiến cho nguyên bản liền tâm thần hốt hoảng Hoắc Đô lập tức náo hải một ông, khó mà giữ vững tâm thần, lâm vào ngẩn ngủ ngốc trệ.

Dương Phóng ánh mắt hướng về hắn hai mắt quét qua.

Oanh một tiếng, Hoắc Đô toàn bộ tâm linh đều bị trong nháy mắt khống chế!

Từng mảnh từng mảnh ký ức hình tượng bắt đầu từ tâm linh của hắn trong biển rộng cấp tốc nổi lên, lít nha lít nhít, bị Dương Phóng cấp tốc đọc đến.

Rất nhanh, trong lòng hắn trầm xuống.

Phốc phốc!

Tiện tay một điểm, một đạo chỉ lực sát na xuyên qua đến Hoắc Đô đại não, ẩn chứa chấn động cùng Hắc Âm hai loại áo nghĩa, xuyên thấu phòng ngự của hắn lớp màng bên ngoài, ở trong cơ thể hắn trong khoảnh khắc chấn động mấy chục lần.

Lộp bộp!

Hoắc Đô thể nội phát ra từng đợt giòn vang, trực tiếp ngã nhào xuống đất, thất khiếu chảy máu, tại chỗ chết thảm.

Dương Phóng thân thể một bước cũng không có lưu, trong nháy mắt từ lòng đất biến mất.

Tứ đại thế lực quả nhiên có âm mưu!

Loại trừ Tần Diêm Quân muốn giết Quách Vinh, cái khác tam đại thế lực cũng tất cả đều muốn hại chết Quách Vinh!

Lần này Quách Vinh cùng Nguyên Khải Thiên quyết đấu, cũng chính là bọn hắn tận lực an bài!

Muốn cho cả hai đồng quy vu tận!

Chỉ bất quá Địa Phủ còn cao hơn một bậc, không chỉ có muốn cho cả hai đồng quy vu tận, còn muốn nhờ vào đó chế trụ Trương Huyền Cảm, Trích Tinh lão tiên cùng Trương Vong Tâm ba người.

【 thôn nhật hạp 】 tình thế có thể nói dị thường hỗn loạn, đều có tính toán!

Xoát!

Bóng người lóe lên.

Dương Phóng rất mau ra hiện tại cứ điểm bên ngoài, chau mày, trong lòng trầm mặc, ngẩng đầu lên, nhìn về phía không trung minh nguyệt, trong óc lâm vào thiên nhân giao chiến.

Đề tay lên ngực nghe thấy, Quách Vinh đối với hắn quả thật không tệ!

Nhưng bây giờ Quách Vinh gặp được nguy cơ, hẳn là cứu hay là không cứu?

Phải biết hiện tại 【 thôn nhật hạn 】 tam đại thế lực loạn thành một bày, cao thủ nhiều như mây, tình huống phức tạp, muốn từ đó cứu ra Quách Vinh, sao mà khó khăn?

Hơi không cẩn thận, chỉ sợ ngay cả chính hắn đều phải bị rơi vào.

“Ích kỷ, ích kỷ. . làm người người, ai không ích kỷ...”

Dương Phóng than nhẹ, ý đồ thuyết phục chính mình.

Thật lâu, hắn lần nữa lâm vào trầm mặc.

Năm đó, hắn có thể vì một phần 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 , không tiếc gấp rút tiếp viện mấy trăm dặm đi viện trợ Tống Kim Luân.

Bây giờ Quách Vinh đưa hắn 【 dị tượng chân giải 】 cùng 【 Ngũ Lô luyện thể quyết 】 , giá trị há không càng cao hơn hơn 【 Thiên Tinh ngọc tử 】 ?

Bỗng nhiên!

Dương Phóng sinh ra cảm ứng, ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên quay đầu.

Chỉ gặp cứ điểm cách đó không xa, bóng người mờ lung, khí tức tối nghĩa.

Tùng đạo cường đại bóng người từ đằng xa trong hắc vụ nhanh chóng tiếp cận mà đến, từng cái khí tức tinh mịch, mơ mơ hồ hồ, cơ hồ khiến người không cảm ứng được!

【 khôn chi liên minh 】 ?

Bạn hẳn lại còn có tính toán?

Một mặt cùng Quách Vinh quyết đấu, một phương diện dạ tập cú điểm?

“Địch tập!”

Dương Phóng bỗng nhiên thét dài, thanh âm mãnh liệt.

.

.

.

Thôn nhật hạp.

Ở vào Thiên Nguyên đại hạp cốc lấy đông khu vực.

Địa thế phức tạp, không giống với Thiên Nguyên đại hạp cốc khu vực khác.

Nơi đây núi cao rừng rậm, liên miên vô tận.

Hai tòa vừa nhọn vừa dài cao phong, kẹp vào nhau, tạo thành một tòa vừa sâu vừa dài to lớn hẻm núi, cứ xem trọng đi, bên trong tĩnh mịch quỷ dị, sâu không thấy đáy.

Thỉnh thoảng truyền đến ô ô chói tai thanh âm.

Giống như vô số yêu ma lệ quỷ ở bên trong gương nanh múa vuốt đồng dạng.

Giờ phút này.

Sáng sớm đến.

Theo ánh mặt trời vàng chói vung xuống, đại bộ phận khu vực đều trở nên chỉ riêng phản sáng tỏ, nhưng duy chỉ có nơi đây hẻm núi, y nguyên tĩnh mịch khó lường, sâu không thấy đáy.

Một cao một thấp hai đạo nhân ảnh, ngay tại hẻm núi chỗ sâu Dao Dao đối lập, lẫn nhau ở giữa cách xa nhau mấy chục mét, hai người ánh mắt đối mặt, khí tức mãnh liệt.

Cả người cao ba thước năm, mặc đơn sơ chiến giáp, mặt mũi tràn đầy màu đen râu quai nón, từng chiếc như là thép nguội, ánh mắt sắc bén, kinh tâm động phách, cầm trong tay một ngậm tráng kiện đại phủ.

Búa chiều cao hện ba mét, song long quay quanh, lượn lờ lấy từng đợt cổ phác cùng khí tức thần thánh, mơ hồ có thần linh khí tức đang đan xen, linh hoạt kỳ ảo mà mộng ảo.

Một đạo khác bóng người.

Thì là thân cao chừng hai mét, tóc đen rối tung, khuôn mặt anh tuấn, mặc một thân cẩm tú trường bào, trên thân khí chất có loại khó tả u buồn, tựa hồ trầm mồi lo.

Chính là Quách Vinh!

Hai người không nhúc nhích, tựa thân khí thể cùng lĩnh vực tất cả đều tại sau lưng áp ủ.

Từng tia từng sợi quang mang từ thân thể của bọn hắn tản ra, như là từng đạo quỷ dị xiềng xích, thậm thấu đến hư không bên trong, cấu kết hư không, khóa lại bát phương.

Hai loại cường hãn khí tức tương tuôn, tựa như hai đạo

phóng lên tận trời lang yên, giống như tứ phương thiên địa tất cả đều vì đó trì trệ.

Giờ khắc này!

Giữa cả thiên địa liền tựa như chỉ còn lại có hai người bọn họ đồng dạng.

“Ha ha ha ha...”

Đột nhiên, Nguyên Khải Thiên trong miệng trực tiếp phát ra từng đợt thô cuồng mà to lớn tiếng cười, quanh quẩn tại toàn bộ trong hạp cốc.

Ba mét năm tả hữu thân thể, giống như là một tôn cái thể cuồng ma, toàn thân trên dưới cơ bắp hiển hiện, không vũ hữu lực, con người sắc bén mà khiếp người.

“Huyền Thiên minh Quách gia truyền nhân, bản tọa đã sớm nghĩ lĩnh giáo đã lâu, đệ đệ của ta là bị người tự tay giết chết a? Hắc hắc hắc, cảm tạ người cho ta cơ hội này, để cho ta có thể tự tay dùng máu của người để tế điện đệ đệ ta vong linh!”

Nguyên Khải Thiên trong miệng phát ra trận trận rét lạnh tiếng cười.

“Nguyên Khải Thiên, người dù là không tìm đến ta, ta cũng sẽ đánh với người một trận.”

Quách Vinh nhẹ nói.

“Thật sao? Quách Vinh, còn như cái Quách gia truyền nhân bộ dáng, ha ha ha ha, hôm nay ta liền nhìn xem các người Quách gia dựa vào cái gì có thể trấn áp 【càn chi bản khối】 nhiều năm như vậy, chịu chết đi!”

Nguyên Khải Thiên đột nhiên rống to, thanh âm kinh

khủng.

Toàn thân trên dưới khí thể cùng lĩnh vực, bỗng nhiên khuếch tán, trùng trùng điệp điệp, trực tiếp hướng về phía trước xung kích cùng mãnh liệt.

Giờ khắc này, khí thể của hắn cùng lĩnh vực, đột nhiên tương hợp, trong nháy mắt hóa thành 【 dị tượng 】 hình thức ban đầu.

Toàn bộ trong hạp cốc, sóng cả mãnh liệt, thần thánh khí tức tràn ngập, tựa như thương thiên hàng phạt, tràn ngập ra một loại cao cao tại thượng vô thượng khí tức.

Thiên Tâm tức tâm ta!

Ầm ầm!

Giờ khắc này, Nguyên Khải Thiên sau lưng đột nhiên hiện ra một tôn vô cùng to lớn quang ảnh, mông lung, như là thần linh phục sinh, có giống như cổ lão thương thiên hạ xuống phân thân.

Một loại trấn áp hết thảy, ma diệt hết thảy, để vạn vật cúi đầu, để sinh linh nghe lệnh khí tức từ trên người hắn nhanh chóng hạ xuống mà ra.

Ta tức là trời!

Trời tức là ta!

Oanh!

Nguyên Khải Thiên huy động đại phủ, một bước xông ra, hướng về Quách Vinh nơi này nhanh chóng tiếp cận mà đi, sau lưng to lớn quang ảnh như ảnh đi theo, phát ra im ắng đạo âm, kinh khủng áp bách cảm giác trong nháy mắt nồng nặc bảy tám lần, để cho người ta căn bản

không sinh ra bất kỳ kháng cự nào tâm tư.

Thật giống như tự thân đang trở nên vô hạn nhỏ bé, run
lẩy bẩy, linh hồn sợ hãi, tựa như tại một mình lấy lực
lượng cá nhân, đối kháng thương thiên!

Thương thiên chi lực, sao mà kinh khủng?

Quách Vinh sắc mặt ngưng tụ, trên thân bỗng nhiên tách
ra kim hoàng chói mắt lưu ly quang mang, răng rắc răng
rắc rung động, không gian ngưng kết, như đồng hóa vì
hoàng kim đồ bê tông, sau lưng Hắc Ám khu vực tất cả
đều trở nên sáng chói cùng kim hoàng.

Dị tượng!

Lưu ly Tịnh Thổ!

Ầm ầm!

Kinh khủng thương thiên cảm giác áp bách bắt đầu bị
cấp tốc triệt tiêu, từng đợt nồng đậm thiên uy cũng cấp
tốc tán loạn, lập tức giảm bớt rất nhiều lần.

Nhưng dù vậy, loại kia thiên uy y nguyên có thể để rất
nhiều 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả hoảng sợ dị
thường, hồn phách run rẩy, căn bản không sinh ra bất kỳ
kháng cự nào tâm tư.

Cho dù là bọn họ khoảng cách rất xa, cũng có loại liều
lĩnh ngã vào trên mặt đất cảm giác.

Oanh!

Hẻm núi chỗ sâu, hai đạo nhân ảnh trong nháy mắt kịch
liệt đại chiến.

Thiên băng địa liệt, quang mang mãnh liệt.

Từng đợt khó tả hủy diệt tính khí tức tại toàn bộ hẻm núi chỗ sâu hạo đấng, kinh thiên động địa, không gian vặn vẹo, khiến cho ngoại nhân tất cả đều khó mà tiếp cận.

Một chỗ ẩn nấp đỉnh núi khu vực.

Bóng người nhón nháo, số lượng đông đảo.

Đều lòng tin đầu kinh ngạc.

Cầm đầu bốn người chính là Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Thượng Quan Sách, Trương Vong Tâm bốn người.

Bọn hắn ánh mắt ngưng trọng, trong lòng phát chìm, xa xa nhìn chăm chú lên trong hạp cốc kinh khủng chiến đấu.

Quách Vinh cùng Nguyên Khải Thiên thực lực, còn xa hơn viễn siêu ra bọn hắn đoán trước!

Hai người này cảnh giới dù là không phải 【 thứ ba Thiên Thê đỉnh phong 】, nhưng là tự thân thực tế chiến lực, cũng tuyệt đối đã viễn siêu bất luận cái gì 【 thứ ba Thiên Thê đỉnh phong 】.

Bọn hắn lại tất cả đều tìm tòi đến 【 dị tượng 】.

Có Bất Diệt đặc thù?

“Rất cực bắt đầu các vị, Quách Vinh lực lượng cá nhân rất khó giết chết Nguyên Khải Thiên, chúng ta nhất định phải giúp hắn một tay!”

Thượng Quan Sách ngữ khí đậm mạc, đột nhiên nói.

“Không tệ, vì một ngày này, chúng ta đã đợi quá lâu!”

Trương Huyền Cảm lộ ra tiểu dung.

“Vô luận là Quách Vinh, vẫn là Nguyên Khải Thiên, hai người này cũng không thể lưu, trước diệt Nguyên Khải Thiên, lại giết Quách Vinh, trận này nháo kịch nên kết thúc.”

Trương Vong Tâm ngữ khí khinh đạm.

“Ừm, trước hết để cho bọn hấn đánh một hồi lại nói, lá bài tẩy của bọn hấn không ra, chúng ta cho dù xuất thủ, cũng không thay đổi được cái gì!”

Trích Tinh lão tiên trầm thấp nói.

Bọn hấn đồng thời lấy ra bí bảo, chuẩn bị chờ đợi phù hợp thời cơ.

Mặc dù Nguyên Khải Thiên bên kia cũng mang theo không ít cao thủ tới, bất quá bọn hấn tứ đại thế lực trước đó vẫn giấu kín thực lực, vì chính là một ngày này, sớm đã phái ra cái khác cao thủ ngăn chặn đám kia 【khôn chi liên minh】 cường giả, giờ phút này vừa vặn để Nguyên Khải Thiên tứ cố vô thân.

Huống hồ Nguyên Khải Thiên, cuồng vọng tự đại, lần này căn bản không mang nhiều ít người tới.

Hấn phần lớn người ngựa thế mà đều đi ám toán bọn hấn 【Huyền Thiên minh】 tổng bộ đi.

Hấn chú định một con đường chết!

Đồng thời, trấn thủ tổng bộ Dương Phóng, cũng chú định khó thoát 【khôn chi liên minh】 giảo sát.

Đây là một hòn đá ném hai chim!

...

Một phương hướng khác.

Huyền Thiên minh cứ điễm.

Hắc vụ tản ra, huyết tinh tràn ngập.

Kịch chiến sau một đêm, khắp nơi đều là tàn phá thi thể, đứt gãy binh khí.

Máu tươi nhiễm tại trên tảng đá, đem nham thạch đều cho nhuộm đỏ bừng.

Tay cụt, chân gãy, đầu lâu, nội tạng...

Lít nha lít nhít, tràng diện buồn nôn, chính muốn để cho người ta nôn mửa.

Huyền Thiên minh còn sót lại đám người, đều sắc mặt trắng bệch, một thân máu tươi, trong đầu tất cả đều là rung động cùng vẻ sợ hãi, ngơ ngác nhìn về phía trước một bóng người.

Cho dù ai có thể tưởng tượng, đây hết thảy đều là người trước mắt thủ bút!

Tối hôm qua 【 khôn chi liên minh 】 xuất động tám vị hộ pháp, cộng thêm mười hai vị trưởng lão, còn có cái khác hơn mười vị cao thủ.

Kết quả chỉ còn lại có ba vị hộ pháp cùng hai vị trưởng lão còn sống chạy trốn trở về.

Cái khác toàn bộ chết thảm!

Kinh khủng một màn, để 【 Huyền Thiên minh 】 rất

nhều đệ nhất Thiên Thê cao thủ đều trực tiếp nôn mửa.

Đáng sợ!

Thật là đáng sợ!

Vị này Lam Vô Bạch Lam trưởng lão, quả thực là Tu La hóa thân!

Lấy sức một mình đánh tan 【 khôn chi liên minh 】 tinh anh!

Thực lực của người này, sắp siêu việt minh chủ trình độ!

Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ, càng là não hải oanh minh, ngơ ngác đứng thẳng, toàn vẹn không dám tưởng tượng đây hết thảy.

Mình nữ nhi đến cùng từ chỗ nào mời tới vị này sát tinh...

Trước mắt khu vực.

Dương Phóng không nhúc nhích, lẳng lặng nhìn trước mắt một vị hai đầu gối quỳ xuống đất, lâm vào ngây ngô bên trong 【 khôn chi liên minh 】 trưởng lão.

Vị kia 【 khôn chi liên minh 】 trưởng lão bị nhiếp trụ tâm thần, trong đầu ký ức từng mảnh nhỏ hiện lên ở Dương Phóng tầm mắt.

Dương Phóng sắc mặt đăm đăm, đọc đến đối phương ký ức về sau, một chỉ điểm ra.

Phốc phốc!

Lộp bộp!

Chấn động chi lực trong khoảnh khắc tại đối phương thể nội vang lên, một nháy mắt quanh quần mây chực lần, triệt để diệt tuyệt đối phương sinh cơ.

Vị trưởng lão kia sắc mặt ngốc trệ, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

“Các người lưu tại nơi này trấn thủ, bọn hấn cũng không dám lại tiếp tục đến đây, ta đi 【thôn nhật hạp】 một chuyến, minh chủ bên kia, ta có chút yên lòng không hạ.”

Dương Phóng vuốt vuốt mi tâm, lộ ra vẻ mệt mỏi, mở miệng nói ra.

Đêm qua một trận chiến, đối với hấn mà nói, cũng là một loại to lớn hao tổn.

Mặc dù mấy ngày nay thực lực của hấn lần nữa có chỗ tăng lên, nhưng một chút đối mặt nhiều cao thủ như vậy xung kích, khó tránh khỏi sẽ tiêu hao thể lực.

“Vâng, Lam trưởng lão!”

“Lam trưởng lão đi thông thả!”

Đám người vội vàng mở miệng.

Xoát!

Dương Phóng mũi chân điểm một cái, thân thể như là Côn Bằng thẳng lên, mờ mịt mông lung, trong nháy mắt biến mất ở trước mắt khu vực.

...

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, quét sạch tứ phương.

Toàn bộ thôn nhật hạp bên trong khắp nơi đều là nồng đậm hủy diệt tính khí tức.

Hai đạo nhân ảnh giết tới gay cần, 【 Lưu Ly Tịnh Thổ 】 cùng 【 Thiên Tâm tức tâm ta 】 hai đại dị tượng hình thức ban đầu vừa đi vừa về va chạm, đến cuối cùng trực tiếp quán giao ở cùng nhau, định trụ không gian.

Chính như cùng hai khối to lớn nam châm, tương hỗ dính chặt, ai cũng thôn phệ không được ai.

Mà tại cái này hai đại dị tượng hình thức ban đầu định cùng một chỗ thời điểm, Nguyên Khải Thiên phát ra rống to, ba mét năm kinh khủng thân thể, luân động lấy to lớn thần phủ, giống như là một tôn khai thiên tích địa cự nhân, hướng về Quách Vinh thân thể hung hăng bổ xuống.

“Vạn tượng sâm la!”

“Che biển ấn!”

Oanh! Oanh!

Hai đạo nhân ảnh lần nữa hung hăng oanh kích đến cùng một chỗ.

Quách Vinh thế mà lấy một đôi tay không sinh sinh chặn Nguyên Khải Thiên Thần khí đại phủ, lòng bàn tay đập vào đại phủ phía trên, phát ra đé tiếng thanh âm, có một tầng ánh lửa hiển hiện.

Nhìn thật kỹ, hai tay của hắn phía trên rõ ràng có một tầng mỏng như cánh ve trong suốt thủ sáo!

Thủ sáo chất liệu cơ hồ cùng làn da hòa vào nhau.

“Thần khí, Quách Vinh trong tay quả nhiên nắm giữ một kiện hoàn chỉnh Thần khí!”

Trích Tinh lão tiên đồng tử ngưng tụ, nhìn xa xa đây hết thấy.

Thế giới này, tàn phá Thần khí có rất nhiều.

Nhưng là hoàn chỉnh Thần khí, từ trước hiếm thấy.

Dù là giống như là Thương Khung thần cung, truyền thừa vô số năm, hoàn chỉnh Thần khí cũng mới hai kiện.

Về phần thế lực khác càng là cơ hồ không có.

Nhưng Quách Vinh trong tay thế mà liền nắm giữ một kiện.

Năm đó Quách gia đến cùng còn có bao nhiêu bí mật?

Oanh! Oanh! Oanh!

Trong hạp cốc hai đạo kinh khủng bóng người tiếp tục đại chiến, khiến cho hai bên vách núi đều tại kịch liệt lắc lư, vạn quân đại sơn đều tựa hồ muốn bị làm vỡ nát đồng dạng.

Kinh khủng chiến đấu, khiến Trích Tinh lão tiên bọn người càng xem càng kinh, cảm thấy rung động thật sâu.

“Chênh lệch thời gian không nhiều lắm các vị, chúng ta ra tay đi.”

Thiên Dao Thượng Quan Sách đột nhiên trầm thấp nói.

Một đôi mắt bên trong lấp lóe đen nhánh quý dị quang

mang, chăm chú nhìn phía dưới.

“Không tệ, hai người át chủ bài cũng ra không sai biệt lắm, lại tiếp tục đánh xuống, vạn một hai người cảm thấy không đối đột nhiên rút lui coi như phiến toái.”

Trương Huyền Cảm cũng ngưng giọng nói.

Quách Vinh thế nhưng là nắm giữ 【 nhân quả 】 Thần Chủng, có thể kích thích chuỗi nhân quả, sớm phát giác rất nhiều hung cơ.

Mặc dù bọn hắn lần này vận dụng bí bảo, có thể che giấu tự thân nhân quả, nhưng là một lúc sau, vẫn sẽ có bị phát hiện nguy hiểm.

Huống hò!

Nguyên Khải Thiên bên kia còn nắm giữ một cái không biết Thần Chủng!

Hắn hai đại Thần Chủng có một cái đã bại lộ, chính là 【 Quy Khư 】 , có thể làm cho vạn vật Quy Khư , liên đới người khác công kích cũng có thể tiến hành cưỡng ép Quy Khư.

Nhưng hắn một cái khác Thần Chủng là cái gì, lại đến đến nay cũng không có bại lộ.

Nhưng mọi người không nguyện ý tiếp tục chờ đi xuống.

Trương Vong Tâm lật bàn tay một cái, lộ ra cười lạnh, trong tay trực tiếp lấy ra một trương toàn thân đen nhánh, tràn ngập tà dị khí tức màu đen nhỏ cung.

Cung thai so cái khác đại công nhỏ một vòng tả hữu.

Nhưng là phía trên khí tức lại âm u băng lãnh, tràn ngập

không rõ, dù là nhìn thoáng qua, đều có loại để cho người ta choáng đầu nôn mửa cảm giác, thật giống như trước mắt có một cái quỷ dị vòng xoáy đang không ngừng xoay tròn đồng dạng.

“Tâm ma cung!”

Bên người mấy người đồng thời biến sắc.

Đây là Tà Đạo tổ chức một kiện cực kỳ quỷ dị bí bảo, so hoàn chỉnh Thần khí còn muốn tà môn!

Trương Vong Tâm thế mà đem thứ này mang tới.

Khó trách nàng trước đó nắm chắc to lớn như thế?

“Tốt, có cung này tương trợ, Nguyên Khải Thiên hẳn phải chết không nghi ngờ!”

Trích Tinh lão tiên nghe cười, cũng trực tiếp lấy ra một kiện bí bảo.

Đây là một cái chiếc hộp màu đen, thần bí khó lường, một mực đắp lên, mặt ngoài lại khắc đầy vô số hoa văn, nhưng là hộp vừa mới lấy ra, phía trên khí tức, không chút nào không thể so với 【 tâm ma cung 】 yếu nhược.

Thậm chí có loại gương nanh múa vuốt, nhắm người thôn phệ cảm giác.

Thật giống như chiếc hộp màu đen bên trong ẩn giấu đi một vị tuyệt đại yêu ma.

Bên người mấy người đều là lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Chưa bao giờ thấy qua 【 Thương Khung thần cung 】 cái này trọng bảo.

Chỉ gặp Trích Tinh lão tiên mở hộp ra, lập tức tại hộp nội bộ, xuất hiện một khối lớn chừng bàn tay thịt thối, phía trên mọc đầy quỷ dị lông trắng.

Nhìn một cái, liền như là tầm thường nhân gia, một khối mốc meo thịt nhão đồng dạng.

Nhìn không ra bất cứ dị thường nào chỗ.

Trích Tinh lão tiên tiểu dung càng đậm, nhưng lại chưa giải thích, mà là trong miệng mặc niệm chú ngữ, ánh mắt phát lạnh, lấy chân khí nhiếp lên trong hộp thịt thối, trực tiếp hướng về xa xa trong hạp cốc cấp tốc ném tới.

Khối này không đáng chú ý thịt thối tại ném ra về sau, lập tức bắt đầu phát sinh vô cùng quỷ dị biến hóa, từng đợt âm trầm cùng băng lãnh khí tức đột nhiên từ thịt thối bên trong bộc phát ra.

Đang bay đến hai người trong chiến trường ở giữa sát na, bỗng nhiên, bịch một tiếng, trực tiếp bạo liệt.

Đếm không hết lông trắng cùng huyết dịch lung tung bay vung, xuyên thấu hư không, xuyên thấu hết thủy, hướng về đại chiến hai người lâm ly mà đi.

Hai người biến sắc, vội vàng trước tiên tiến hành né tránh cùng phòng ngự.

Nhưng vẫn là chậm.

A!

Nguyên Khải Thiên đột nhiên phát ra từng đợt kêu thê lương thảm thiết, toàn thân trên dưới như là tao ngộ cao cường lưu toan, xuy xuy rung động, cấp tốc hòa tan.

Dù là hấn trải qua 【 Cửu U ma huyết 】 tẩy lễ, cũng gánh không được này quý dị thịt thối ăn mòn.

Càng đáng sợ chính là.

Nhiều đám quái dị lông trắng điên cuồng hướng huyết nhục của hấn bên trong chui vào, khiến cho hấn thân thể trong khoảnh khắc mọc đầy lít nha lít nhít bộ lông màu trắng.

Những này bộ lông màu trắng lại bắt đầu trực tiếp hấp thụ tính mạng của hấn cùng chân khí, khiến cho khí tức của hấn tại lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được cấp tốc suy sụp xuống.

Hấn trợn mắt tròn xoe, mở miệng bạo hồng: “Quách Vinh tiểu nhi, người dám ám toán ta, ta muốn giết người!”

Hấn như là nổi điên, toàn thân trên dưới khí tức bộc phát, quang mang cuồn cuộn, liều mạng giấy dựa, đối kháng người bay đầy trời bắn mưa máu cùng thịt nát.

Nhưng căn bản vô dụng, toàn bộ thân hình như cũ tại hòa tan, bộ lông màu trắng như cũ tại hấp thụ mệnh của hấn có thể cùng chân khí, theo hấn giấy dựa càng liệt, lông trắng sinh trưởng càng nhanh.

Không chỉ có là hấn bên này.

Quách Vinh bên kia cũng giống như thế, dù là Quách Vinh nắm giữ nhân quả chi lực, tại nguy cơ tiến đến một nháy mắt cảm thấy dị biến, nhưng né tránh vẫn là chậm.

Hấn toàn thân trên dưới cũng đang nhanh chóng hư thối, mà hậu sinh ra nhiều đám nồng đậm lông trắng, lít nha lít nhít, đem hấn thân thể bao khóa, đang nhanh chóng thôn phệ tính mạng của hấn.

“Xong rồi!”

Nơi xa dốc núi, Trích Tinh lão tiên sắc mặt mừng rỡ.

Bên người Trương Vong Tâm, Trương Huyền Cảm, Thượng Quan Sách đều là Ruth tia kinh nghi.

Đây là thủ đoạn gì!

Càng như thế quỷ dị!

Mạnh như Nguyên Khải Thiên, Quách Vinh, vậy mà không cách nào chống cự?

Trương Vong Tâm rất nhanh lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, tiêm tay không chững chậm rãi mở ra đen nhánh sắc nhỏ cung, liên đới lấy cung tiễn đều không có dừng, chăm chú nhìn Nguyên Khải Thiên, trực tiếp bắn tới.

Hưu!

Một đạo quỷ dị ô quang chợt lóe lên, nhanh đến cực hạn.

Nếu là tại Nguyên Khải Thiên đỉnh phong thời khắc, huy động thần phủ, chưa chắc không thể ngăn cản.

Nhưng giờ phút này hắn bị lông trắng xâm nhập, bị huyết nhục ăn mòn, một thân lực lượng đang nhanh chóng tiêu tán, căn bản không cảm thấy được ô quang giáng lâm.

Ầm ầm!

Đáng sợ ô quang trong nháy mắt từ Nguyên Sơ Thiên đan điền khu vực xuyên qua.

“A!”

Nguyên Sơ Thiên trong miệng lập tức phát ra từng đợt thống khổ kêu to, toàn thân trên dưới nguyên bản liền hỗn loạn lực lượng, lập tức càng thêm không chịu nổi, thể nội giống như là phát sinh núi lửa đại bạo phát.

Vô số đạo lực lượng kinh khủng tại quay trở về động, không bị khống chế, khiến cho thân thể của hắn cũng bắt đầu lớp lớp rung động, bắn tung toé ra mảng lớn huyết vụ cùng chân khí.

“Minh chủ mau mau giết hắn!”

Trích Tinh lão tiên ở phía xa bỗng nhiên hét lớn, tiến hành truyền âm.

Quách Vinh toàn thân lông trắng, phát ra kêu rên, mặc dù biết tình huống cổ quái, nhưng vẫn là cấp tốc vọt tới.

Tuyệt không thể để Nguyên Khải Thiên chạy thoát!

Oanh!

Hắn huy động song chưởng, kích thích chuỗi nhân quả, hướng về Nguyên Khải Thiên thân thể oanh sát mà đi.

Hai cái Thần khí thủ sáo thôi động đến cực hạn, nở rộ sáng chói bạch quang, như là hai cái to lớn cương khí trường đao đồng dạng.

“A, các người ám toán ta...”

Nguyên Khải Thiên kêu thê lương thảm thiết, huy động đại phủ, liều lĩnh tiến hành ngăn cản.

Chỉ bất quá đan điền bị giáng đòn nặng nề, khiến thân thể của hắn cũng bắt đầu giải thể, từng tắc từng tắc đứt

sụp bại, tại Quách Vinh kịch liệt oanh kích dưới, Nguyên Khải Thiên căn bản không có chút sức chống cự nào.

Trong lòng của hắn hoảng sợ, triệt để không dám chò lâu, toàn thân huyết thủy, liều lĩnh tiến hành phá vây.

...

Hỗn loạn núi đá ở giữa.

Dương Phóng một đường lướt dọc, tốc độ cực nhanh, hướng về 【 thôn nhật hạp 】 phương hướng cấp tốc tiến đến.

Vừa mới giáng lâm nơi đây, bỗng nhiên, sắc mặt khế động, hai lỗ tai trong nháy mắt nghe được ngoài mấy chục dặm truyền đến kinh khủng thanh âm.

Ánh mắt hắn lóe lên, cấp tốc xông qua.

Nhưng ngay tại vừa mới xông ra, thân thể lần nữa dừng lại.

Chỉ thấy nơi đây bóng người lấp lóe, đột nhiên từ bốn phương tám hướng lập tức xông ra hơn mười đạo bóng người ra.

Nhìn thấy Dương Phóng về sau, những người này rõ ràng giật nảy cả mình.

“Là ngươi, Lam Vô Bạch!”

“Ngươi thế nào không chết? Ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Những người này kinh thanh mở miệng, không thể tin.

Chính là trước đó bị Quách Vinh mang đi 【 Huyền

Thiên minh] cao thủ.

Những người này lại cũng tất cả đều bị tứ đại thế lực thu mua.

Dương Phóng sắc mặt trầm xuống, nói: “Ta vì cái gì không thể ở chỗ này? Các người làm sao biết ta nhất định sẽ chết?”

Ánh mắt của hắn hướng về đám người lạnh lùng nhìn lại, trên thân tràn ngập một cỗ vô hình khí tức.

Mọi người sắc mặt đột biến, trong nháy mắt liên tưởng đến hắn lúc trước giết chết 【 khôn chi liên minh 】 tam đại hộ pháp sự tình, vội vàng theo bản năng hướng về sau rút lui.

“Người. . người muốn làm gì?”

Một người trong đó hoảng sợ mở miệng.

Dương Phóng hai mắt trong nháy mắt hướng về hai mắt của hắn quét tới.

Oanh một tiếng.

Vị này thứ ba Thiên Thê sơ kỳ cao thủ, trong đầu ký ức lẫn lộn, bốn phương tám hướng hoàn cảnh đột biến, giống như là xuyên qua thời không, lập tức quay lại đến còn nhỏ nhất là Hắc Âm thời điểm.

Hắn sắc mặt sợ hãi, quỳ rạp xuống đất, trực tiếp liền lĩnh thống khổ khóc lớn lên.

“Ô ô ô, ta đáng chết, ta thật sự là quá đáng chết, ô ô ô, cha a...”

Phanh phanh phanh!

Một bên khóc lớn, một bên liều mạng dập đầu.

Những người khác càng thêm hoảng sợ, vội vàng cấp tốc rút lui.

“Lam đội trưởng tha mạng, là Trích Tinh lão tiên bộn hấn để chúng ta ở đây mai phục, phòng ngừa có Huyền Thiên minh cái khác cao thủ chạy đến, chúng ta cái gì cũng còn không có làm.”

Một người trong đó lập tức kinh hoảng kêu to lên.

“Đúng vậy a, là Trích Tinh lão tiên!”

“Trích Tinh lão tiên bộn hấn ý đồ ám toán Quách minh chủ, còn cấu kết 【 khôn chi liên minh 】, để bộn hấn tiến về cứ điểm cướp giết, chúng ta lúc đầu cũng không muốn đồng ý, Lam tiên bối tha mạng!”

Những người khác nhao nhao kinh hoảng cầu xin tha thứ.

“Lăn đi!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, thân thể đột nhiên từ bên người mọi người lướt qua, lóe lên một cái rồi biến mất, trong nháy mắt biến mất.

Mỗi người đều mồ hôi lạnh cuồn cuộn, sắc mặt trắng bệch, lập tức có một loại từ trước quý môn quan đi qua cảm giác.

Vị này Lam trưởng lão thực sự thật là đáng sợ.

Vừa mới một cái chớp mắt, liền ngay cả trực tiếp đối mặt hấn, đều một loại khắp cả người cảm giác băng hàn.

Cũng may đối phương không có chấp nhặt với bọn họ.

Vị kia ngã xuống đất dập đầu, ngao gào khóc lớn cường giả, cũng rất nhanh từ bóng ma tâm lý bên trong khôi phục lại, mặt đầy nước mắt, cái trán phát xanh, một mặt mờ mịt cùng ngốc trệ chi sắc.

Vừa mới thế nào?

Là ảo giác?

Vẫn là chân thực?

...

Rối loạn trong núi đá.

Hai đạo nhân ảnh một đuổi một chạy, ven đường chỗ qua, huyết vũ bay vung, thanh âm oanh minh, đem từng khối vạn cân lớn nhỏ cự thạch đều đánh cho vỡ nát.

Nguyên Khải Thiên sắc mặt thống khổ, thân thể tại từng tắc từng tắc giải thể.

Tại Quách Vinh bất kể đại giới điên cuồng oanh sát bên trong, rốt cục, tại một chỗ rùng đá khu vực, Nguyên Khải Thiên rốt cuộc không chịu nổi, phát ra một đạo âm thanh kêu to.

Bịch một tiếng, toàn bộ khổng lồ bảo thể trong nháy mắt chia năm xẻ bảy, vỡ ra.

Bất quá hẳn thân thể mặc dù nổ tung, nhưng là cường đại tinh thần nhưng như cũ chưa chết.

Một đoàn trạm hào quang màu xanh lam, trực tiếp bọc lại tinh thần của hắn cùng chiếc kia đại phủ, lúc này

hướng về nơi xa cực tốc gào thét mà đi.

Thần Chung: Tồn thần!

Một sợi tinh thần Bất Diệt, ngàn năm trường tồn!

“Quách Vinh tiểu nhi, ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

Nguyên Khải Thiên phát ra thống khổ mà oán hận kêu to, thân thể cấp tốc biến mất nơi đây.

Quách Vinh toàn thân trên dưới lông trắng nồng đậm, khí tức hỗn loạn, thân thể lay động không ngừng, trong miệng từng ngụm từng ngụm phun máu đen, cũng cảm thấy tự thân sắp đến nỗ lực hết đà biên giới.

Nhưng vào lúc này!

Hưu!

Lại là một đạo kinh khủng mà quỷ dị ô quang từ đằng xa cực tốc gào thét mà đến, mơ mơ hồ hồ, dung nhập không gian, để cho người ta hoàn toàn bắt giữ không đến.

Tăng thêm Quách Vinh thân thể bị lông trắng bao trùm, lại kinh lịch liên tục đại chiến, đối với 【 nhân quả 】 nắm chắc, cũng vô pháp như thế sáng tỏ.

Bịch một tiếng!

Đan điền của hắn bị khủng bố ô quang trong nháy mắt đánh trúng, từ thân thể của hắn bên trong xuyên thấu mà ra.

Quách Vinh một ngụm máu tươi phun ra, nguyên bản liền gần như tan vỡ thân thể, rốt cuộc không chịu nổi, toàn thân trên dưới bắt đầu phát ra bành bành bành

ngọt ngạt thanh âm, huyết nhục bắn tung toé.

Hắn thân thể lắc lư, sắc mặt trắng bệch, bỗng nhiên quay đầu, hướng về ô quang phóng tới phương hướng nhìn lại.

“Các người...”

Nơi xa.

Hơn mười đạo bóng người đang bay nhanh chạy đến.

Người cầm đầu chính là Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, trương vô tâm, Thượng Quan Sách.

Tất cả đều lộ ra từng tia từng tia băng lãnh tiểu dung.

Không chỉ có như thế!

Những phương hướng khác, cũng có từng vị cường giả thân ảnh đang nhanh chóng chạy đến.

Đều không ngoại lệ, đều là tứ đại thế lực thân tín.

Có không ít đều là bọn hắn từ chỗ bản tộc bí mật điều tới.

“A!”

Quách Vinh ngửa mặt lên trời kêu to, triệt để hiểu rõ ra, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ cùng biêt khuất, ráng chống đỡ thân thể bị trọng thương, trực tiếp hướng về nơi xa nhanh chóng hướng về đi.

“Ngăn lại hắn, đừng cho hắn chạy trốn!”

Trích Tinh lão tiên mở miệng quát chói tai.

Bọn hấn là thật vất vả đem Quách Vinh bức đến loại tình trạng này!

Có thể nào để hấn chạy thoát?

Xoát xoát xoát xoát!

Một đạo lại một đạo bóng người, đang nhanh chóng hướng về Quách Vinh thân thể điên cuồng đuổi theo.

...

Một phương khác hướng.

Một đám 【 khôn chi liên minh 】 cường giả, đang bị tứ đại thế lực cao thủ chỗ ngăn chặn, song phương chiến khó bỏ khó phân.

Bọn này 【 khôn chi liên minh 】 cường giả cũng hoàn toàn không nghĩ tới tứ đại trong thế lực thế mà lại đột nhiên toát ra một cỗ sinh lực quân, hướng về bọn hấn đánh tới.

Không phải đã nói song phương minh chủ quyết chiến sao?

Bọn hấn điên rồi?

Tại cường giả song phương anh dũng oanh sát thời điểm, bỗng nhiên, không trung một đạo sáng chói lam quang trực tiếp phá không mà qua, mang theo Nguyên Khải Thiên trận trận oán độc cùng tiếng rống giận dữ, hướng về nơi xa bỏ chạy.

“Quách Vinh tiểu nhi, tứ đại thế lực, các người chết không yên lành!”

“Minh chủ!”

Một vị 【 Cửu U Ma Môn 】 Thái Thượng trưởng lão kinh hoảng kêu to.

Cái khác 【 khôn chi liên minh 】 cao thủ, cũng nhao nhao lộ ra kinh hãi, không dám tin.

Minh chủ nhục thân bị hủy, chỉ còn lại có một sợi tinh thần, cái này sao có thể?

Chẳng lẽ Quách Vinh đã đáng sợ đến loại tình trạng này?

“Đi mau!”

【 khôn chi liên minh 】 cao thủ cũng không dám lại chờ lâu, vội vàng xoay người lại, hướng về nơi xa nhanh chóng bỏ chạy.

...

Trong sơn đạo.

Dương Phóng tốc độ cực nhanh, ánh mắt băng lãnh, Phong luật triển khai, đem phương viên hơn mười dặm động tĩnh tất cả đều nghe rõ ràng, cả người cùng hắc vụ dung hợp, càng là không có một tia khí tức.

Rất cực!

Hắn thấy rõ phía trước một màn.

Chỉ gặp phía trước nhất khu vực, một cái bóng người cao lớn, vô cùng thâm hiểm, toàn thân trên dưới làn da hư thối, máu thịt bên trong lít nha lít nhít mọc đầy nòng đậ lông trắng, ngũ quan vặn vẹo, mặt mũi tràn đầy nùng huyết, cơ hồ đã thấy không rõ gương mặt, tại một đám cao thủ vây công bên trong, đang điên cuồng huy động

hai tay.

Ầm ầm!

A!

Tại từng mảnh từng mảnh đáng sợ ba động bên trong, không ngừng bị hai tay của hắn đánh trúng, cuồng thổ huyết thủy, hướng về sau bay ngược.

Càng là có người bị cái này lông trắng bóng người một phát bắt được thân thể, đang tức giận tiếng rống to bên trong, trực tiếp đem nó tươi sống xé mở, huyết nhục cùng nội tạng bay khắp nơi đều là.

Toàn bộ phía trước hỗn loạn tung bừa.

Quách Vinh!

Đây chính là Quách Vinh?

Dương Phóng trong lòng chấn động.

Dù là Quách Vinh đã trở nên kết quả như vậy, nhưng là khí tức trên thân nhưng không có xuất hiện quá lớn cải biến.

Thế mà ngay cả hắn 【 Lưu Ly Tịnh Thổ 】 đều bị hủ thực?

Oanh! Oanh! Oanh!

Đột nhiên, phía trước lần nữa bộc phát ra đáng sợ ba động.

Trích Tinh lão tiên một đám người lần nữa bắt đầu vận dụng cái khác át chủ bài.

Trọng lực phù!

Hóa đá phù!

Suy yếu phù!

Lĩnh vực diệt gia!

A!

Quách Vinh ở vào trùng điệp mặt trái quang mang bao phủ bên trong, hành động càng thêm khó khăn, trong miệng thống khổ kêu to, thân thể giống như là lưng đeo ngàn vạn đại sơn, toàn bộ thân hình lần nữa bị người phanh phanh liên tục đánh trúng bảy tám lần.

“Mau giết hắn!”

Thượng Quan Sách quát chói tai.

Oanh!

Đột nhiên!

Dị biến nảy sinh!

Toàn bộ thiên địa lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc biến thành đen, một sát na bốn phương tám hướng hắc vụ mãnh liệt, tựa như hóa thành Vô Gian Địa Ngục, làm cho tất cả mọi người đều tại trầm luân, đều tại rơi xuống, cũng cách ly hết thủy thị giác, thính giác, khứu giác...

Dương Phóng xuất thủ!

Lĩnh vực hiển hiện!

Bị hắn bao khóa tại trong lĩnh vực đám người, đều thần

sắc biến đổi.

“Muốn chết!”

Thượng Quan Sách quát chói tai, bên hông một ngậm trường đao màu đen, sát na ra khỏi vỏ, mang theo một cỗ khó tả âm trầm cùng kinh khủng, bộc phát ra vượt xa đám người tưởng tượng lực lượng, trực tiếp một đao hướng về trước mắt lĩnh vực hung hăng bổ tới.

Hắn rất cực khó mà nhẫn nại, chuẩn bị bại lộ toàn bộ thực lực!

Hắn chính là Địa Phủ Tàn Diêm Quân!

Thực lực thông huyền!

Không kém gì Tổng Diêm Quân!

Lần này Quách Vinh tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, tuyệt đối không thể xuất hiện bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Cho nên dù là không tiếc bại lộ, cũng muốn bỏ ra lĩnh vực, giết chết Quách Vinh.

Chỉ bất quá tại đao quang của hắn vừa mới bổ ra, một cái quỷ dị mà to lớn ngũ sắc vòng xoáy liền trong nháy mắt hiển hiện, trực tiếp đem thanh đao này ánh sáng lực lượng thôn phệ chín thành nhiều.

Toàn bộ to lớn ngũ sắc vòng xoáy, cũng bỗng nhiên lay động cùng run rẩy lên, kém chút bị một kích bổ ra.

Dương Phóng quyết định thật nhanh.

Tại lĩnh vực ảnh hưởng đến đám người ngăn ngừa trong nháy mắt, thân thể trực tiếp gào thét mà qua, một bả

nhấc lên Quách Vinh thân thể, lần nữa liễm tức hóa ảnh, dọc theo mặt đất bóng ma, cấp tốc hướng về nơi xa lao đi.

Theo thân thể của hắn đi xa, quỷ dị mà âm trầm lĩnh vực cũng bắt đầu cấp tốc tiêu tán.

Không trung ngũ sắc vòng xoáy cũng biến mất theo.

Thượng Quan Sách nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể cực tốc vọt tới.

“Đuổi theo cho ta!”

Hắn mặt mũi tràn đầy nộ khí, thanh âm to lớn.

Bên người Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Trương Vong Tâm bọn người mặc dù giật mình tại Thượng Quan Sách vừa mới bạo phát đi ra thực lực, nhưng vẫn là gầm thét một tiếng, cấp tốc vọt tới trước tới.

...

Dương Phóng thân pháp cấp tốc, một đường đi xa.

Cơ hồ tại thoát ly đám người lĩnh vực bao trùm trong nháy mắt, trực tiếp thôi động trong tay 【Độn Địa phù】 , thổ hào quang màu vàng nhẹ nhàng lóe lên, sát na từ biến mất tại chỗ.

Thượng Quan Sách ngửa mặt lên trời gào to, trực tiếp một đao hung hăng bổ vào trên mặt đất, oanh một tiếng, chấn toàn bộ mặt đất đều tại kịch liệt lắc lư.

Đếm không hết hòn đá phóng lên tận trời.

“Hắn trốn không thoát, trúng ta 【Thương Khung thần

cung] nguyên rửa, đến chỗ nào đều có thể bị ta cảm giác, theo ta đi!”

Trích Tinh lão tiên bỗng nhiên mở miệng rống to.

Một đám người trực tiếp hướng về phía đông phương hướng nhanh chóng đuổi theo.

...

Đen nhánh cùng mờ tối trong sơn động.

Thổ hào quang màu vàng nhẹ nhàng lóe lên.

Dương Phóng cùng Quách Vinh thân thể trong nháy mắt hiển hiện.

“Khụ khụ...”

Quách Vinh toàn thân hư thối, vô cùng thâm thảm, lít nha lít nhít mọc đầy lông trắng, tràn ngập một cỗ âm lãnh khí tức, trong miệng tại kịch liệt ho khan, bị Dương Phóng vịn ngồi chung một chỗ trên tảng đá lớn.

Nhưng ho ra tới bọt máu cũng đã không phải huyết sắc.

Mà là một loại ám hắc sắc trạch.

Dương Phóng mặt không biểu tình, lấy ra chữa thương đan dược, hướng về Quách Vinh miệng bên trong cho ăn đi, đồng thời bàn tay chống đỡ Quách Vinh phía sau lưng, khống chế chân khí vì đó chuyển vận quá khứ.

“Vô dụng, đừng phí sức.”

Quách Vinh ngăn trở Dương Phóng trong tay đan dược, thanh âm khàn khàn, một đôi mắt đã biến thành màu đỏ sậm.

Khối kia quỷ dị thối, vượt quá tưởng tượng đáng sợ.

Hắn cái này một thân sinh cơ gần như sắp bị thôn phệ hầu như không còn.

“Nghĩ không ra, nghĩ không ra là người đã cứu ta...”

Quách Vinh lần nữa ho khan, “Tứ đại thế lực cố ý bảo tồn thực lực, ta sớm đã biết bọn hắn có âm mưu khác, chỉ là ý có Thần Chung 【 nhân quả 】, một mực không sợ, nhưng nghĩ không ra về sau cũng là Thần Chung hại ta, bọn hắn vận dụng bí bảo, ẩn giấu đi tự thân 【 nhân quả 】, khiến cho ta không cách nào sớm cảm giác sát cơ của bọn hắn, từ bọn hắn ngay từ đầu mời ta rời núi, ta nên cự tuyệt, nhưng bây giờ tất cả đều chậm. . Khụ khụ khụ...”

Hắn thân thể lắc lư, trong miệng huyết thủy ho ra càng nhiều.

Trên thân lít nha lít nhít lông trắng cũng cảm thấy càng sâu.

Thật giống như từng cái quái dị bạch trùng, nhìn nhìn thấy mà giật mình.

“Không được đụng ta, lời nguyên này dị thường đáng sợ, ta đã sắp không áp chế được nữa, người nhược đụng vào, tất nhiên sẽ bị tác động đến.”

Quách Vinh thanh âm gian nan, ngăn cản Dương Phóng chữa thương cho hắn, miệng đầy huyết thủy, khàn khàn nói ra: “Lam trưởng lão, tên thật của người là cái gì? Có thể nói cho ta biết không?”

Dương Phóng có chút trầm mặc.

“Dương Phóng!”

“Tốt, tốt!”

Quách Vinh thở hắt hắt, lộ ra khó được ý cười, nói:
“Dương Phóng, trước ngươi không phải vẫn muốn biết trên người ngươi 【 đạo tiêu 】 là cái gì không? Ta bây giờ sắp chết, đem hết thầy đều nói cho ngươi, trên người của ngươi cùng ta bất đồng, trên người của ngươi đồng thời tồn tại ba loại thần linh tiêu ký!

Một loại là cái 【 hình kiếm tiêu ký 】 !

Một loại là cái 【 chữ Vạn tiêu ký 】 !

Còn có một loại là 【 X tiêu ký 】 !”

Hắn từng cái đem cái này ba loại tiêu ký dùng huyết thủy trên mặt đất vẽ ra, ánh mắt mông lung, thì thào nói ra:
“Ta chưa bao giờ thấy qua trên người một người cùng lúc có ba loại thần linh tiêu ký.

Kiếm này hình tiêu ký tựa hồ là Thái Cổ 【 Kiếm Ma 】 , vô cùng thần bí, ở trong cổ sử lưu lại ghi chép rất ít, chỉ biết là là một vị chân chính có thể cải thiên hoá địa tồn tại!

Nhưng còn lại hai loại tiêu ký là cái gì, ta cũng không biết.

Rất có thể. . là có đại năng ở trên thân thể ngươi đánh cờ...”

“Đại năng đánh cờ?”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

“Đúng vậy, bao quát trước ngươi mang tới những người

kia, trên người bọn họ cũng cực kỳ cổ quái, nhưng bọn hấn trên thân đều chỉ là một cái tiêu ký, duy chỉ có người không giống nhau.”

Quách Vinh tựa hồ dần dần ở vào thời khắc hấp hối, tiếp tục thì thào: “Dương Phóng, nhớ kỹ lời của ta, hảo hảo sống sót, không muốn e ngại, coi như thần linh trở về, người cũng không phải không có hi vọng, thế giới thay đổi, ta có thể cảm giác được những cái kia đại năng cùng thần linh tất cả đều ở vào trước nay chưa từng có trạng thái hư nhược!

Bọn hấn cũng không dám hiện thân, người chỉ cần không ngừng tăng lên mình, cuối cùng cũng có một ngày, sẽ ngay cả thần linh cũng vô pháp làm sao người. . ta không được. . Quách gia đến tận đây, đã đoạn tuyệt, 【 nhân quả 】 Thần Chủng, người. . muốn không?”

“Có thể truyền cho ta sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“ 【 nhân quả 】 Thần Chủng, cùng cái khác Thần Chủng bất đồng.”

Quách Vinh ngữ khí chậm chạp, nói: “Thần Chủng có thể chuyển di, nhưng là trên người ta nguyên bản ” nhân quả ” cũng sẽ chuyển di, đạt được ta 【 nhân quả 】 Thần Chủng, liền muốn gánh vác cừu hận của ta, người, còn nguyện ý?”

“Chưa chắc không thể.”

Dương Phóng mở miệng.

Quách Vinh không nói thêm lời, mi tâm khu vực lập tức bắt đầu chậm rãi hiện ra một cái quỷ dị tiểu tháp trạng ấn ký, tách ra từng sợi quỷ dị quang mang, như là từng

tia từng sợi dây nhỏ, hướng về Dương Phóng trong thân thể thâm thấu mà đi...

Thần Chủng: Nhân quả 【 từng đứt đoạn đi, đoạn tương lai, động quy tắc 】 .

Quách Vinh trên mặt lộ ra từng tia từng tia ý cười.

“Nhớ kỹ, tuyệt đối không nên đi truy cứu quá khứ tương lai. . Quách gia chi diệt, chính là như thế...”

Hắn ý cười cứng đờ, thân thể triệt để bất động.

...

Chương 392 : Đột phá Bất Diệt! ! Cuồng sát! !

“Minh chủ!”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, vội vàng vận chuyển chân khí, tiếp tục hướng về Quách Vinh thể nội mãnh liệt mà đi, 【 Âm Dương ấn 】 dốc hết toàn lực thi triển, hóa tử vi sinh, ý đồ loại trừ Quách Vinh trên người tử khí, để hấn lần nữa toả ra sự sống.

Chỉ bất quá Quách Vinh thương thể quá nặng đi, cho dù là 【 Âm Dương ấn 】 toàn lực thi triển cũng vô pháp để Quách Vinh lần nữa khôi phục như lúc ban đầu, chỉ là để hấn vừa mới u ám, gần như tiêu tán ý thức lần nữa có chỗ thanh tỉnh.

Trong miệng hấn ho ra máu, nụ cười trên mặt gian nan.

“Không có ích lợi gì, ta thương thể quá nặng, bị Tâm Ma Cung bắn trúng, nhục thân cùng linh hồn đồng thời trọng thương, người phải cẩn thận, cẩn thận Trương Vong Tâm trong tay 【 Tâm Ma Cung 】, đó là một thanh Thái Cổ ma cung, bắn ra quang mang, không thể ngăn cản, chỉ cần có tâm ma, đều sẽ bị xuyên qua thân thể...”

“Còn có, ta trên hai tay là ta Quách gia tổ truyền một kiện Thần khí thủ sáo, phòng ngự vô song, người. . người cũng cầm đi đi...”

Ầm! Ầm! Ầm!

Dương Phóng không nói một lời, sắc mặt nặng nề, hai tay kết ấn, không ngừng đập vào Quách Vinh trên thân, phong bế Quách Vinh toàn thân đại huyết, ý đồ ngăn

cản nguyên rửa tiếp tục thẩm thấu, đồng thời tiếp tục
thôi động 【 Âm Dương ấn 】 .

Nhưng Quách Vinh bên ngoài thân cái chùng loại kia
nguyên rửa quá mức quái dị, tựa như liên tục không
ngừng.

Hắn có thể loại trừ mặt ngoài, lại không cách nào loại trừ
căn bản.

Từng đợt nồng đậm bộ lông màu trắng như cũ tại nhanh
chóng sinh trưởng, đồng thời còn có từng đợt hủy diệt
tính âm lãnh lực lượng từ Quách Vinh đan điền phát ra,
khấp đến trên dưới quanh người.

Đến cuối cùng, cho dù là Dương Phóng cũng không thể
không lần nữa dừng lại.

Trong miệng hắn thở dài.

Hắn là mình thật sự là Thiên Sát Cô Tinh?

Bất luận cái gì đối với mình người tốt, đều sẽ rơi cái chết
thảm kết cục?

Loại này bị vận mệnh loay hoay cảm giác, coi là thật để
hắn thống hận tới cực điểm.

Hắn đã phong ấn Quách Vinh thân thể, đem trên người
đối phương nguyên rửa cùng âm lãnh lực lượng ngăn
ngủi áp chế ở khu vực khác, chỉ lưu lại trái tim cùng đại
não không có tao ngộ ăn mòn.

Nhưng Quách Vinh cuối cùng có thể hay không sống sót
đến, hắn cũng không biết.

Muốn triệt để xóa tan lời nguyên này cùng âm lãnh, có lẽ
chỉ có chân chính 【 Bất Diệt cảnh 】 cường giả mới có

thể làm đến.

Nhưng bây giờ Thần Khí thế giới đi đâu mà tìm 【 Bất Diệt 】 ?

Phàm là đến 【 Bất Diệt 】 , đều sẽ mất đi bản thân, biến thành Cự Ma!

Dương Phóng sắc mặt trầm mặc, không nói một lời.

Một lát sau.

Hắn lần nữa than nhẹ, từ Quách Vinh trên hai tay chậm rãi hái xuống một bức cực kỳ trong suốt thần dị thủ sáo.

Toàn bộ thủ sáo mỏng như cánh ve, nhìn cơ hồ như là không khí, nhưng lại nặng dọa người.

Nho nhỏ một bức, tối thiểu nặng đến ngàn cân!

Càng quái dị hơn sự tình, thủ sáo mang tại hai tay về sau, nhưng vẫn động cùng làn da dán vào, thật giống như cùng làn da biến thành một thể đồng dạng.

Keng! Keng! Keng!

Dương Phóng bấm tay đạn hướng mu bàn tay, phát ra từng đợt tiếng kim loại âm, bền bỉ mà cường đại.

“Không hổ là hoàn chỉnh Thần khí, vật này tại phương diện phòng ngự, chỉ sợ trong thiên hạ ít có đồ vật có thể so sánh.”

Dương Phóng trong miệng nói nhỏ.

Hắn cẩn thận cảm thụ một lát sau, đột nhiên bắt đầu trải nghiệm đứng dậy bên trên 【 nhân quả 】 Thần Chủng.

Lít nha lít nhít tin tức tại trong đầu của hấn mãnh liệt không ngừng.

【 nhân quả 】 Thần Chủng, hết thầy có tam đại công năng.

Đoạn Quá Khứ, đoạn tương lai, động quy tắc!

Tựa hồ xa so với lúc trước hấn đạt được Thần Chủng huyền diệu hơn hơn nhiều.

Giờ phút này.

Hấn thôi động nhân quả, chỉ gặp trước mắt khu vực, lít nha lít nhít, đột nhiên nhiều hơn vô số đạo kỳ diệu khó lường vô hình dây nhỏ.

Từng cây dây nhỏ nối tới quá khứ, nối tới tương lai, nối tới vạn sự vạn vật.

Lẫn nhau tung hoành, liền như là một trường vô cùng lớn mạng nhện tại trước mắt hấn hiển hiện đồng dạng.

Không quản thứ gì, cũng đã có đi, có tương lai, có dấu vết mà lần theo.

Tựa hồ chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể tìm tới đối phương cụ thể căn nguyên.

Loại cảm giác này, kỳ diệu mà quái dị.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng bàn tay chậm rãi nhô ra, nhẹ nhàng đụng chạm đến trong đó một đầu chuỗi nhân quả.

Lập tức đại lượng tin tức dọc theo đầu này chuỗi nhân quả hướng về trong đầu của mình dừng mãnh lao tới.

【 Đoạn Quá Khứ 】 :

Đoạn tuyệt quá khứ chi nhân, dọc theo chuỗi nhân quả trở lại quá khứ, có thể đem địch nhân xoá bỏ tại thời khắc yếu đuối nhất, từ đó làm cho hiện tại địch nhân cũng không tồn tại.

Một chiêu này hiển nhiên chính là trước đó Quách Vinh giết chết Thiên Sát lâu lâu chủ Nguyên Sơ Thiên lúc thủ đoạn.

Người đi qua không có, người bây giờ tự nhiên cũng mất.

Bất quá một chiêu này phản phệ cực mạnh.

Dọc theo chuỗi nhân quả tiến công đến quá khứ, tao ngộ nhân quả lực cản cực nặng.

Cho dù có thể giết chết đối phương, tự thân cũng sẽ bị trùng điệp nhân quả quấn quanh.

Đây chính là trước đó vì cái gì Quách Vinh giết chết Thiên Sát lâu lâu chủ Nguyên Sơ Thiên về sau, lập tức miệng phun máu tươi, bản thân bị trọng thương nguyên nhân.

Cho dù thân thể có thể gánh vác được, nhưng nếu là tấp nập vận dụng chiêu này, tính gộp lại trên người mình nhân quả công xiềng cũng sẽ càng ngày càng nhiều, cuối cùng vẫn sẽ nhân quả phản phệ.

Dương Phóng nhẹ nhàng nhíu mày.

Hắn hiện tại cực độ hoài nghi, Quách Vinh hiện tại hạ tràng, rất có thể chính là trường kỳ quay lại quá khứ, tao ngộ nhân quả phản phệ mà xuất hiện.

【 đoạn tương lai 】 :

Đoạn tuyệt tương lai chi quả!

Tương lai có đủ loại khả năng, có phương hướng khác nhau.

Mỗi một loại khả năng, mỗi một loại phương hướng đều đại biểu bất đồng kết cục.

Kích thích chuỗi nhân quả, đem đối phương con đường tương lai một đao chặt đứt , giống như là đoạn tuyệt đối phương tất cả kết cục, chỉ lưu một cái kết cục, chính là 【 chết 】 .

Đoạn tuyệt tương lai cùng đoạn tuyệt quá khứ, đồng đều sẽ gánh vác trùng điệp nhân quả, hung hiểm khó lường!

Giết địch đồng thời, tự thân tiếp nhận nhân quả phản phệ cũng cực kỳ nghiêm trọng.

Càng là khí vận nặng nề người, trên người nhân quả phản phệ càng là nặng nề!

Cái thứ ba công năng, 【 động quy tắc 】 :

Dựa vào nhân quả chi lực, nhìn rõ thiên địa quy tắc, xem thấu vạn sự vạn vật ở giữa kỳ diệu liên hệ.

Cái cuối cùng công năng, cũng sẽ không có cái gì phản phệ.

Xem như an toàn nhất, chính thống nhất năng lực.

Dương Phóng nhẹ nhàng vân vê trong tay căn này vô hình chuỗi nhân quả, trong nháy mắt cảm nhận được tự thân cùng phương thiên địa này ở giữa kỳ diệu liên hệ.

Giờ khắc này!

Tự thân tựa như biến thành thể gian tạo vật chi chủ.

Hết thầy cùng mình từng có xen lẫn, từng có liên hệ người tất cả đều bắt đầu hiện lên ở mình nội tâm.

Muôn vàn nhân!

Mọi loại quả!

Có nguyên nhân mới có quả.

Từng đợt huyền diệu khó lường trải nghiệm liên tục không ngừng tràn vào Dương Phóng trong lòng.

Đây là trước đó ngũ đại Thần Chung sở tòng không có qua trải nghiệm.

Trước đó ngũ đại Thần Chung trên cơ bản đều là 【 phương diện vật chất 】 cùng 【 phương diện tinh thần 】 , mà cái này lại dính đến càng thêm quý dị 【 hư vô phương diện 】 .

Sau nửa canh giờ.

Bỗng nhiên, Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, như đồng cảm đáp lời cái gì, trước mắt tất cả chuỗi nhân quả lần nữa nội liễm, biến mất không thấy gì nữa.

thân thể nhoáng một cái, sát na ra hang động, xuất hiện tại một chỗ cao ngất trên núi đá.

Chỉ gặp bốn phương tám hướng bóng người chớp động, tràn ngập âm lãnh khí tức.

Cái này đến cái khác cường giả bóng người, liên tiếp nổi

lên, lít nha lít nhít, đem toàn bộ sơn động chỗ khu vực một mực bao trùm.

Không chỉ có như thế.

Còn có từng mặt huyết sắc cờ xí bị người không ngừng ném ra, đốt đốt đốt, thanh âm ngọt ngào, định trụ mặt đất, định trụ sơn hà, trực tiếp hợp thành một loại cường hãn đại trận.

“Lam Vô Bạch, người cầu kết 【 khôn chi liên minh 】 , ý đồ mưu hại minh chủ, tội ác tày trời, tội ác tày trời, hôm nay lão phu liền muốn đưa người giải quyết tại chỗ!”

Trích Tinh lão tiên thân thể trực tiếp đi ra, mặt mũi tràn đầy cười lạnh, khiết Bạch sắc sợi râu theo gió bay múa, ánh mắt như điện, khí tức tràn ngập.

“Lam Vô Bạch, minh chủ bị người giấu đi nơi nào? Nhanh lên đem minh chủ giao ra!”

Trương Vong Tâm cũng lạnh giọng quát.

“Lam trưởng lão, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, người biết người cầu kết quân địch, sẽ là kết cục gì sao? Tốt nhất có thể ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, lão phu nói không chừng sẽ tha cho người một mạng!”

Trương Huyền Quan ngữ khí đậm mạc, mở miệng nói ra.

“Lam Vô Bạch, biết người nắm giữ Độn Địa phù, có thể tùy thời độn địa, chúng ta chuyên môn vì người chuẩn bị 【 tuyệt địa đông lạnh thiên đại trận 】 , hôm nay người chấp cánh khó thoát.”

Trương Quan Sách cười lạnh liên tục, nhìn về phía Dương Phóng.

Nhưng trong lòng hấn lại tràn ngập nghi hoặc.

Tối hôm qua thời gian, Tống Diêm Quân không phải đã động thủ sao?

Hấn là Tống Diêm Quân không có giết chết Dương Phóng?

Coi như Tống Diêm Quân không có động thủ, nhưng 【 khôn chi liên minh 】 đông đảo hộ pháp không phải cũng sẽ dạ tập cứ điểm sao?

“Xem ra vì đối phó ta, các người thật sự là nhọc lòng.”

Dương Phóng mặt không biểu tình, tóc dài rối tung, cao hơn hai mét thân thể hướng ra phía ngoài khuếch tán một cỗ vô hình kiềm chế, ánh mắt dần dần chuyển sang lạnh lẽo, nói: “Bất quá, các người tới vừa vặn, tiết kiệm ta từng cái tiến đến tìm. Khác khoác lác ta sẽ không nói, cũng không muốn nói, hôm nay chỉ có một câu, các người một cái cũng không muốn còn sống rời đi!”

Hấn cất bước hướng về phía trước, khí tức trên thân mãnh liệt.

Từng tia từng sợi quỷ dị lực lượng đã từ trong người hấn thẩm thấu mà ra, cấu kết hư không, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn mà đi.

Toàn bộ thiên địa khí cơ như là trong nháy mắt bị hấn chưởng khống!

Ầm ầm!

Vô hình lĩnh vực lần nữa hiển hiện.

Một sát na, trước mắt cấp tốc biến thành màu đen, tất cả

tia sáng cùng không khí hết thấy biến mất.

Đám người tất cả đều sinh ra một loại cảm giác, thân thể của mình tựa như tại vô hạn rơi xuống, hướng về một chỗ sâu không thấy đáy trong vực sâu rơi xuống đất.

Thị giác bị ảnh hưởng, thính lực bị ảnh hưởng, xúc giác bị ảnh hưởng...

Tự thân đối với ngoại giới hết thấy cảm giác đều đang nhanh chóng suy yếu.

Dương Phóng đạt được 【 nhân quả 】 truyền thừa, thực lực bản thân đã lần nữa đột nhiên tăng lên, tu vi một cột khoảng cách chân chính thánh linh cảnh đại viên mãn chỉ kém cuối cùng 1 50 điểm điểm kinh nghiệm.

Mỗi lần đạt được mới Thần Chủng về sau, tu vi của hắn đều sẽ đột nhiên tăng mạnh.

Lần này tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Tứ đại thế lực người cùng nhau biến sắc, trong nháy mắt cảm nhận được một loại so trước đó kinh khủng hơn áp lực, tự thân sở hữu cảm giác đều tại bị cấp tốc vụn vụn cùng bóc lột.

Thậm chí đám người có một loại sắp bị phân tán cảm giác.

“Không muốn do dự, đồng loạt ra tay!”

Thượng Quan Sách bỗng nhiên quát chói tai.

Ầm ầm ầm ầm!

Mọi người cùng đủ đem tự thân lĩnh vực triển khai, cấp tốc diệt gia cùng một chỗ, một tầng lại một tầng, quang

mang chói lọi, lực lượng vạn vạn, như là một vòng kinh khủng thần ngày đột nhiên bay lên.

Lĩnh vực, vốn là có thể tương hỗ diệt gia.

Hai vị thứ ba Thiên Thê lĩnh vực diệt gia cùng một chỗ, cũng đã là phi thường đáng sợ cực diện.

Hướng chi nơi này tối thiểu hai ba mươi vị 【 thứ ba Thiên Thê 】 cao thủ.

Vì có thể ám toán Quách Vinh cùng Nguyên Khải Thiên, tứ đại thế lực đem tự thân trước đó ẩn tàng vốn liếng, cơ hồ điều tới tám thành tả hữu.

Coi như mỗi một nhà chỉ xuất bốn tên lão cổ đồng, cộng lại cũng có mười sáu người.

Lại thêm còn có thế lực khác, bị bọn hấn bức hiếp, bị bọn hấn lôi kéo.

Cho nên thời khắc này 【 thứ ba Thiên Thê 】 cường giả, số lượng trực tiếp đạt đến hơn hai mươi người.

Còn không tính một chút luyện được lĩnh vực 【 đệ nhị Thiên Thê 】 cường giả.

Có thể nói!

Toàn bộ càn chi bản khối, vượt qua năm thành tinh anh lực lượng, tất cả đều hội tụ đến nơi này.

Đám người cùng một chỗ diệt gia lĩnh vực, tràng diện sao mà kinh khủng?

Ầm ầm!

Lực lượng ba động đáng sợ bộc phát ra, trùng trùng

điệp điệp, tạo thành cường đại mà hùng hực lực lượng, lập tức tại Dương Phóng 【Ma Uyên】 trong lĩnh vực sinh sinh chống ra khắp nơi nóng rực quang minh khu vực.

Tại cái này quang minh trong khu vực, đám người khỏi bị hết thấy ảnh hưởng.

Hào quang rùng rục, trùng trùng điệp điệp, như là giữa thiên địa sức mạnh khủng bố nhất.

Cho dù là Dương Phóng Hắc Âm thần chủng, muốn một chút đem bọn hắn đều thôn phệ, cũng không quá khả năng.

“Giết hắn!”

Trích Tinh lão tiên rống to, toàn thân chấn động, khí tức dâng trào.

Toàn bộ thực lực tất cả đều bạo phát ra.

Dù là hắn không phải thứ ba Thiên Thê đỉnh phong, nhưng cũng khoảng cách thứ ba Thiên Thê không xa, át chủ bài đông đảo, chiến lực nghịch thiên.

Ầm ầm!

Mấy chục đạo bóng người, lĩnh vực diệt gia, khí tức bộc phát, chống đỡ to lớn vòng sáng, cấp tốc hướng về phía trước cất bước.

Ven đường chỗ qua, vỡ nát hết thấy vật chất.

Phàm là bất kỳ vật gì, chạm đến bọn hắn cái này vòng sáng đều sẽ trong nháy mắt vỡ nát, phát sinh sụp đổ.

Đám người đơn giản giống như là tại đây một vòng thần

ngày đi đi.

Dương Phóng 【 Ma Uyên 】 lĩnh vực, cũng không còn cách nào ảnh hưởng đến bọn hắn, bốn phương tám hướng hắc vụ đang nhanh chóng tản ra, bị bọn hắn sinh sinh vụn vụn, tách ra ra một đầu vô cùng đường hầm to lớn.

Dương Phóng diện mục trầm xuống, trong nháy mắt cảm nhận được to lớn mà kinh khủng áp lực.

Năm vực hợp nhất!

Oanh!

Một cái cự đại ngũ sắc vòng xoáy bỗng nhiên hiển hiện, bên trong lóe ra từng mảnh từng mảnh sáng chói mà kinh khủng quang mang, đủ loại năng lượng khí tức trực tiếp ở bên trong tràn ngập.

Từ bên trong quét ra hào quang năm màu, hướng về đám người quét sạch mà đi.

Nhưng mà hơn mười người diệt gia hình thành lĩnh vực, thực sự quá đáng sợ.

Đây là hắc ngũ sắc thần quang lần đầu mất đi hiệu lực.

Tại đảo qua về sau, chỉ là để đám người vòng sáng run lấy bầy, cũng không trước tiên sụp đổ.

Bên trong có mấy vị có đệ nhị Thiên Thể cường giả phát ra kêu to, kém chút bị quét ra tới.

Nhưng liền tại bọn hắn thân thể vừa mới bay ra, lại rất nhanh bị bên người thứ ba Thiên Thể cường giả một thanh kéo lại.

“Hắn loại này vòng xoáy có gì đó quái lạ, đại gia cẩn thận!”

Trương Huyền Cảm hét to.

Xoát xoát xoát!

Dương Phóng hào quang năm màu một nháy mắt liên tục quét bảy tám lần.

Khiến cho đám người hình thành vòng sáng cũng tại liên tục run rẩy bảy tám lần, mỗi một lần run rẩy, đều có mấy người không chịu nổi, kém chút bị quét ra.

Nhưng cùng trước đó, bọn hắn vừa mới phải bay ra, rất nhanh lại bị đồng bọn lần nữa kéo xuống.

Dù vậy, cũng khiến cho đám người kinh hãi dị thường.

Đây là cái gì quỷ dị bí thuật?

Bọn hắn nhiều cường giả như vậy diệt gia lĩnh vực, đã mạnh đến biến thái, thế mà còn có thể bị đối phương kém chút quét ra?

Hừng hực vòng sáng tiếp tục bị mọi người đẩy, hướng về Dương Phóng nhanh chóng tiếp cận mà đi, mỗi người đều ánh mắt băng lãnh, hiển hiện dày đặc nhe răng cười.

Trong đám người Thánh Mẫu Trương Vong Tâm, càng là lộ ra tàn nhẫn chi sắc, tinh tế hai tay đã lại một lần nữa bắt đầu chậm rãi mở ra chiếc kia đen nhánh màu sắc Tâm Ma Cung.

Toàn bộ Tâm Ma Cung bên trên dần dần chảy ra từng mảnh từng mảnh mực nước quỷ dị màu sắc.

Dương Phóng nhướng mày, cũng cảm ứng được đám người lực lượng đáng sợ.

Đồng thời, ánh mắt của hắn nhạy cảm, cảm giác được ngay tại chậm rãi kéo cung Trương Vong Tâm.

Tâm Ma Cung!

Chỉ cần có tâm ma người đều sẽ bị bắn trúng.

Cung này quỷ dị, không thể tính toán theo lẽ thường!

Mắt thấy mọi người đẩy lấy to lớn vòng sáng, càng lên càng gần, Dương Phóng rốt cục không còn bảo lưu, dù là 【 nhân quả 】 Thần Chủng chỉ là vừa mới tới tay, giờ phút này cũng hoàn toàn không lo được.

Ầm ầm!

Trong cao không vốn chỉ là ngũ sắc vòng xoáy, nhưng giờ khắc này lại lần nữa nhiều hơn một loại khác quái dị nhan sắc.

Ngân sắc!

Một sát na, vòng xoáy hóa thành lục sắc.

Mà liền tại vòng xoáy hóa thành lục sắc sát na, một loại kinh khủng hơn lực lượng trực tiếp từ vòng xoáy bên trong tán phát ra, kinh khủng khó lường, kinh thiên động địa, khiến cho không gian vặn vẹo.

Phảng phất một ngục quỷ dị Thái Cổ đại hỏa sơn nằm ngang ở đám người đỉnh đầu đồng dạng.

Mỗi gia tăng một cái Thần Chủng, vòng xoáy lực lượng đều sẽ gấp đôi tăng vọt.

Thậm chí giờ khắc này, vòng xoáy có loại muốn mắt không chế cảm giác.

Dương Phóng dù sao chỉ là vừa mới đạt được 【 nhân quả 】 Thần Chủng, trước đó không có trải qua bất luận cái gì dung hợp, giờ phút này tùy tiện tương dung, lực lượng chi khủng bố, không thể tưởng tượng.

Phải biết trước đó hẳn dung hợp Thần Chủng thời điểm, đều là trải qua lặp đi lặp lại thôi diễn cùng luyện tập.

Đây là lần đầu xúc động như vậy.

Nhưng cũng may, quỹ dị mà kinh khủng lực sắc vòng xoáy rất nhanh dần dần an ổn xuống tới, đã không còn sụp đổ dấu hiệu.

Tại cái này lực sắc vòng xoáy ổn định lại sát na, phía dưới đám người liền cùng nhau lộ ra vẻ kinh ngạc, mỗi người đều trong nháy mắt ngẩng đầu.

Cảm giác được từ nơi sâu xa giống như có một đạo vô hình dây nhỏ liên lụy đến thân thể của bọn hắn.

Cùng bọn hắn thân thể dung hợp ở cùng nhau.

Để bọn hắn sinh ra một loại quái dị trong suốt cảm giác.

“Tiếp tục xuất thủ!”

Trích Tinh lão tiên mở miệng rống to.

Vừa dứt lời.

Trên bầu trời lực sắc vòng xoáy, mang theo vô cùng kinh khủng thần bí ba động, trực tiếp hướng về phía dưới đám người hình thành hừng hực vòng sáng hung hăng đè ép xuống.

Đám người cùng nhau gầm thét, vội vàng đỉnh lầy hùng hực vòng sáng, cùng cái kia lục sắc vòng xoáy hung hăng va chạm đến cùng một chỗ.

Ầm ầm!

Hai loại hoàn toàn bất đồng lực lượng kinh khủng va chạm, không gian vặn vẹo, phát sinh hỗn loạn, đất rung núi chuyển, khắp nơi đều là khí tức mang tính chất huỷ diệt.

Tràng diện khó mà dùng lời nói mà hình dung được.

Lục sắc vòng xoáy cùng hùng hực vòng sáng ở giữa vừa đi vừa về xung kích, lẫn nhau thôn phệ, khiến cho nguyên bản ở vào lục sắc quang trong vòng đám người tất cả đều cảm thấy vô cùng đáng sợ áp lực.

A!

Từng đợt thống khổ kêu to phát ra.

Một chút tu vi yếu tiểu nhân 【 đệ nhị Thiên Thê 】 cao thủ, dẫn đầu không chịu nổi loại này kinh khủng nghiền ép, thân thể giống như bị vô số đại thủ chà đạp, từng cái phát sinh sụp đổ, huyết nhục bay vung.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Tràng diện thảm liệt.

Khắp nơi đều là huyết thủy cùng thịt nát.

Vừa đối mặt trực tiếp có bảy tám cái 【 đệ nhị Thiên Thê 】 cao thủ bốn phần lâu năm.

Liên ngay cả thứ ba Thiên Thê bên trong cũng có người

trực tiếp thổ huyết, phát ra tiếng kêu thảm, cánh tay cùng đùi đều bị lực trường chỗ xoắn nát, dị thường rục rĩ liệt.

Nhưng cũng may tại bọn hắn liều chết chống lại bên trong, hừng hực vòng sáng cũng không tiêu tán, mà là một mực chống đỡ lực sắc vòng xoáy thôn phệ.

Hai loại hoàn toàn bất đồng kinh khủng lực trường trực tiếp giằng co ở giữa không trung bên trong.

Hỗn loạn năng lượng vừa đi vừa về xung kích, đem toàn bộ không gian đều cho nhuộm đủ mọi màu sắc.

Trong lúc nhất thời, lại dù ai cũng không cách nào làm sao ai.

“Giết hắn!”

“Không muốn cho hắn cơ hội!”

“Nhanh xông!”

Đám người tất cả đều gầm thét, con mắt đỏ lên, khí tức lạnh thấu xương, liều lĩnh từ hừng hực vòng sáng bên trong vọt ra, hướng về Dương Phóng đánh tới.

Thừa dịp hừng hực vòng sáng cùng lực sắc vòng xoáy giữ lẫn nhau, đây là tốt nhất đánh giết Dương Phóng cơ hội.

Hưu!

Ô quang hiện lên, nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Trương Vong Tâm con mắt băng lãnh, vẫn là buông lỏng ra 【 Tâm Ma Cung 】 dây cung.

Quý dị ô quang trong nháy mắt hướng về Dương Phóng thân thể gào thét mà đi.

Dương Phóng nguyên bản đang toàn lực khống chế lục sắc vòng xoáy, thẳng đến phát hiện lục sắc vòng xoáy cùng hùng hực vòng sáng giữ lẫn nhau, dần dần mất đi khống chế, lần này không thể không thu hồi ánh mắt.

Bỗng nhiên, hấn lông tơ dựng thẳng lên, cảm giác được ô quang kích xạ mà tới.

Dương Phóng thân thể lóe lên, trước tiên tiến hành trốn tránh, đồng thời năm ngón tay mở ra, năm cái thô to đầu ngón tay như là long trảo, mang theo vô cùng kinh khủng lực lượng, trực tiếp hướng về kia đạo ô quang bắt tới.

Tâm Ma Cung bắn ra quang mang, chỉ dựa vào trốn tránh liền không khả năng tránh rơi.

Chỉ cần tồn tại tâm ma người, đều sẽ bị ô quang tự động truy tung.

Phốc phốc!

Vừa đối mặt, quý dị ô quang trong nháy mắt xuyên thấu Dương Phóng lòng bàn tay, như giống như hư vô, dọc theo Dương Phóng cánh tay trực tiếp hướng về trong người hấn nhanh chóng chui vào.

Dương Phóng trong óc trong nháy mắt vang lên đủ loại thanh âm, ông ông tác hưởng, trước mắt huyền ảnh xuất hiện, tâm ma xuất hiện, quý xuất hiện.

Trước mắt khắp nơi đều là yêu ma lệ quỷ.

Đồng thời còn có một cỗ âm trầm dị thường lực lượng kinh khủng dọc theo cánh tay của hấn trực tiếp hướng

về thân thể của hắn chui vào, ý đồ đóng băng thân thể của hắn, để thân thể của hắn như vậy mất đi tri giác.

“Rống!”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng rống to.

Lôi âm phát động!

Ầm ầm!

Chấn nhiếp yêu ma!

Chấn nhiếp nội tâm!

Kinh khủng thiên uy trong nháy mắt chật ních phiến khu vực này, ong ong điếc tai, khiến cho không gian đều trực tiếp run rẩy.

Trước mắt huyền ảnh tiêu tán, tâm ma tiêu tán, quỷ tiêu tán...

Hết thấy ảnh hưởng trái chiều hết thấy tiêu tán.

Đồng thời chui hướng hắn thân thể chỗ sâu kia cỗ âm trầm cùng băng lãnh, cũng bị hắn lôi âm chấn đột nhiên run lên, sau đó lôi điện cùng Hắc Ám hai loại hoàn toàn bất đồng lực lượng trực tiếp từ trong cơ thể hắn bắn ra, đối kia cỗ âm lãnh lực lượng tiến hành cấp tốc cắn nuốt.

Ánh mắt của hắn băng lãnh, khí tức bộc phát, như là một tôn cái thể Ma Chủ, bước nhanh đến phía trước, hướng về đám người nghênh kích mà đi.

Trong đám người Trương Vong Tâm lộ ra vẻ giật mình.

Hắn không có việc gì?

Thế mà triết tiêu 【 Tâm Ma Cung 】 ảnh hưởng?

“Là Thần Chủng, trên người hắn cũng có Thần Chủng!”

Trương Vong Tâm lên tiếng quát chói tai.

Ầm ầm!

Dương Phóng bắt đầu cấp tốc xuất thủ, đâm ra một quyền, mang theo Thần khí thủ sáo nắm đấm, không gì không phá, lực lượng đáng sợ, đánh cho không gian đều bóp méo, trực tiếp cùng một vị thứ ba Thiên Thê cao thủ đánh vào cùng một chỗ.

Vị kia thứ ba Thiên Thê cao thủ tại chỗ phát ra tiếng kêu thảm, toàn bộ nắm đấm giống như là bùn nhão, trong nháy mắt sụp đổ.

Dương Phóng lực lượng kinh khủng thẳng tiến không lùi, đánh nát cánh tay của hắn về sau, rất nhanh rơi vào trán của hắn, mấy chục loại chấn động chi lực trong chốc lát bộc phát ra.

Lộp bộp!

Một vị thứ ba Thiên Thê cao thủ trong nháy mắt chết thảm!

“Giết!”

Còn lại người người tất cả đều hướng về Dương Phóng xung phong liều chết tới.

Từng cái không giữ lại chút nào, trực tiếp đem tất cả át chủ bài toàn bộ thôi động.

Trọng lực phù!

Hóa đá phù!

Ăn mòn thuật!

Nguyên rửa thuật!

...

Đủ loại quang mang nhao nhao hướng về Dương Phóng thân thể oanh sát mà đi.

Dương Phóng âm ỉ thét dài, Hắc Âm thần chủng lực lượng thôi động ra, như là một cái quỹ dị vòng xoáy màu đen tại bên ngoài thân hiển hiện, tiến hành vì hắn hóa giải cùng thôn phệ lấy hết thủy ngoại lai ảnh hưởng.

Lục sắc vòng xoáy, chỉ là Thần Chủng biểu hiện bên ngoài!

Thần Chủng bản nguyên còn tại trong cơ thể của hắn.

Cho nên giờ phút này, hắn y nguyên có thể vận dụng Thần Chủng lực lượng.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng quang mang, vượt qua tám thành tả hữu, đều bị Dương Phóng Hắc Âm thần chủng thôn phệ cùng tan rã, hóa quy vô hình.

Trong miệng của hắn lần nữa rống to, lời âm thanh âm quanh quần bốn phía.

Tất cả mọi người bị chấn não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, trong lòng kinh hãi, thời gian ngắn mất đi ý thức, ngư ngư ngác ngác.

Phàm là phương viên mười dặm trong vòng người, bất

kể là ai, cơ hồ đều khó mà ngăn cản lôi âm ảnh hưởng.

Cho dù thực lực mạnh hơn, cũng sẽ lâm vào ngấn ngủi trống không.

Dương Phóng thân thể nhanh chóng hướng về qua, thân pháp triển khai, như là quỷ dị tàn ảnh, đồng thời, thân thể của hắn cũng đang phát sinh đáng sợ biến hóa.

Toàn bộ thân hình lớp lớp rung động, từng đạo đáng sợ lôi điện quán quanh, khí tức kinh khủng, làn da lóe ra màu đồng cổ quang mang.

Thân thể như là thổi phồng, nhanh chóng biến lớn.

Trong nháy mắt, thân thể của hắn cao tới bốn mét năm chi cao, toàn thân trên dưới tất cả làn da đều lóe ra kinh tâm động phách lực lượng kinh khủng.

Kim Cương Cự Ma thể!

Cơ hồ tại Dương Phóng vừa mới triển lộ ra loại này kinh khủng hình thái, nhiều đám nồng đậm mà quỷ dị bộ lông màu đen liền bắt đầu từ trong người hắn nhanh chóng chui ra, lít nha lít nhít, như là màu đen giòi bọt.

Rất nhanh bò đầy thân thể.

Từng cây dữ tợn thô to gân xanh theo sát lấy nổi lên, lực lượng cùng khí tức trực tiếp bạo tăng đến không thể tưởng tượng nổi hình thái.

A!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, huyết nhục bay vung.

Dương Phóng đang thi triển ra loại này kinh khủng hình thái về sau, càng thêm không ai có thể ngăn cản được,

lại thêm hai tay của hắn phía trên vẫn xúng có hoàn
chỉnh Thần khí thủ sáo.

Loại kia thủ sáo có chút thần dị, đeo nơi tay về sau, lại
có thể theo bàn tay biến lớn mà biến lớn.

Giống như là biến thành cái thể ma trảo.

Phanh phanh phanh phanh!

Cái này đến cái khác bóng người không ngừng bị
Dương Phóng bàn tay oanh trúng, phát ra tiếng kêu
thảm, thi thể bay múa.

Mỗi một chiêu đều ẩn chứa chấn động cùng thôn phệ
hai loại bất đồng áo nghĩa.

Tăng thêm thủ sáo kiên cố, giờ khắc này Dương Phóng,
đơn giản không thể ngăn cản.

Đụng liền chết, sát liền tổn thương.

Mà đây là tại hắn đỉnh lấy 【 trọng lực phù 】 cùng 【
suy yếu phù 】 biểu hiện.

Nếu là không có những này ảnh hưởng trái chiều, thực
lực của hắn đem đáng sợ hơn.

Bất quá!

Dù hắn như thể cuồng mãnh, nhưng là bốn phía cao thủ
dù sao nhiều lắm, vẫn là bị rất nhiều công kích đánh vào
trên thân, phanh phanh rung động.

Dù là vận dụng 【 Kim Cương Cự Ma thể 】, trên người
hắn y nguyên không thể tránh khỏi nhận lấy trọng
thương, từng mảnh từng mảnh tinh hồng sắc huyết thủy
từ trên người hắn bắn tung toé mà ra.

Từng cây bộ lông màu đen tất cả đều bắt đầu dựng ngược lên.

“Rống!”

Dương Phóng lần nữa ngửa mặt lên trời gào thét.

Lôi âm thanh âm, chấn tâm hồn người!

Phanh phanh phanh!

Lần nữa có mấy tên cao thủ bị hấn nắm đấm oanh ra, bị hấn chưởng lực quét trúng, thân thể nổ tung, hướng về sau bay ngược.

Sức một mình đối kháng hơn mười vị cao thủ vây công!

Mặc dù ngàn vạn người, ta tới vậy!

Nhưng rất nhanh, Dương Phóng cảm giác được không đúng.

Hấn Hắc Ám thần chủng vào giờ phút như thế này thế mà lần nữa cho hấn phản hồi ra từng mảnh từng mảnh hỗn loạn mà cường đại lực lượng.

Bởi vì cao thủ đông đảo, hấn chỉ có thể át chủ bài tề xuất, cho nên ngay từ đầu lại quên đi Hắc Ám thần chủng ” phản hồi ” công năng.

Giờ phút này, theo từng vị cường giả bị thôn phệ sinh mệnh, không ngừng có từng lớp từng lớp lực lượng mạnh mẽ bị phản hồi mà tới.

Hấn chỉ có thể đem những lực lượng này lần nữa đưa vào kinh mạch, theo 【 Ngũ Lôi luyện thể quyết 】 hành tẩu.

Soạt! Soạt! Soạt!

Bỗng nhiên!

Tùng cây thô to xiềng xích bị Thượng Quan Sách, Trích Tinh lão tiên bộn người nhanh chóng ném ra.

Xiềng xích đen nhánh băng lãnh, phía trên khắc dấu rất nhiều nhỏ bé phù văn, đâm người ánh mắt.

Lập tức khoảng chừng sáu cái thô to xiềng xích, đem Dương Phóng trong nháy mắt một mực nhốt ở bên trong.

Bốn phương tám hướng tất cả đều là tàn chi đoạn thể, sền sệt huyết thủy.

Những người còn lại cơ hồ kinh hãi dị thường, bị Dương Phóng loại này thực lực kinh khủng hù dọa ngược lại.

Hôm nay đến đây, thế nhưng là có 【 càn chi bản khối 】 gần năm thành tinh nhuệ cường giả, không khỏi là chường giáo cấp nhân vật!

Kết quả lại bị một người kém chút giết tán.

Một màn như thế, ai dám tưởng tượng?

“Câu hồn xiềng xích, luyện phách mắt hồn, luyện hóa cho ta!”

Thượng Quan Sách trong miệng rống to.

Ong ong ong!

Sáu cái thô to xiềng xích tất cả đều đang lóe lên từng mảnh từng mảnh quỷ dị ô quang, thế mà dính đến từng

đột cường đại công kích linh hồn, đem Dương Phóng nhốt ở bên trong, mang đến từng đợt linh hồn nhói nhói.

Dù là Dương Phóng thân thể to lớn, đang điên cuồng giãy dụa, y nguyên cảm thấy trong óc như là giãy dụa đồng dạng.

Từng mảnh từng mảnh quái dị lực lượng dọc theo xiềng xích, không ngừng hướng về thân thể của hắn dững mãnh lao tới.

Hưu!

Đúng lúc này!

Trương Vong Tâm lần nữa kéo động nhỏ bé đen nhánh 【 Tâm Ma Cung 】 , lại là một đạo vô cùng quý dị ô quang hướng về Dương Phóng đan điền hung hăng vọt tới.

Ầm ầm!

Băng lãnh sức mạnh đáng sợ trực tiếp chui vào Dương Phóng thể nội, khiến cho thân thể của hắn một trận run rẩy.

“Rống!”

Dương Phóng trong miệng rống to, thanh âm chấn thiên.

Cơ hồ tại cái kia đạo quý dị ô quang, xông vào hắn đan điền sát na, trên người hắn lực lượng cường đại lập tức mất đi khổng chế.

Nguyên bản bị 【 Hắc Âm thần chủng 】 phản hồi lực lượng, bị hắn cưỡng ép chở vào 【 Ngũ Lô luyện thể quyết 】 , sợ những lực lượng này sẽ để cho hắn đột phá 【 Bất Diệt cảnh giới 】 .

Nhưng bây giờ hắn bị 【 Tâm Ma Cung 】 lần nữa bắn trúng, lập tức cũng không còn cách nào khống chế cỗ lực lượng kia.

Từng lớp từng lớp lực lượng cường đại lập tức hướng về tu vi của hắn dũng mãnh lao tới.

Tu vi của hắn cuối cùng từ thánh linh 【 29850/30000 】 nhất cử đạt tới Bất Diệt 【 800/100000 】 .

Ầm ầm!

Trong nháy mắt!

Một cỗ khó có thể tưởng tượng khí tức lập tức từ trong người hắn bắt đầu cấp tốc khuếch tán mà ra, như là Địa Ngục đại môn đột nhiên mở rộng.

Toàn bộ thiên địa trong nháy mắt ngưng kết.

Tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, lộ ra một tia khó nói lên lời hoảng sợ, tràn đầy không thể tin.

Đây là...

Làm sao có thể?

Mọi người không khỏi lông tơ đứng vững, hoảng sợ đến cực điểm, vội vàng muốn liều lĩnh thoát đi nơi đây.

Chỉ bất quá đám bọn hắn thân thể lại tất cả đều trở nên khế động đều không thể động đậy.

Khổng lồ khí cơ một mực khóa chặt thân thể của bọn hắn, để bọn hắn cảm giác được linh hồn đều giống như bị một cái cự đại bàn tay cho trong nháy mắt cầm.

“Bất Diệt! !”

“Tiền bối tha mạng!”

Rất nhiều thứ ba Thiên Thê, đệ nhị Thiên Thê cao thủ trong nháy mắt hoảng sợ kêu lớn lên.

Bọn hắn nguyên bản là bị tứ đại thế lực chỗ bức hiếp tới.

Trước đó nhìn thấy Dương Phóng ở vào yếu thế, liền muốn thuận nước đẩy thuyền, giết chết Dương Phóng.

Nhưng bây giờ, Dương Phóng đột nhiên đạt tới một bước cuối cùng, tất cả mọi người sợ hãi đến cực hạn.

Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Thượng Quan Sách, Trương Vong Tâm bốn người cùng nhau biến sắc, cơ hồ tại loại khí tức này vừa mới bộc phát, bọn hắn kinh thanh kêu to, thân thể chấn động.

Trước đó loại kia che kín kỳ dị phù văn màu đen thần bí sự vật liền lần nữa từ trong người bọn họ hiện lên ra.

“Đi!”

Xoát xoát xoát!

Bốn người thân thể trong nháy mắt biến mất, bị truyền tống ra ngoài.

“Trưởng lão!”

“Tháp chủ!”

“Thánh Mẫu!”

Những người còn lại tất cả đều sợ hãi kêu to.

Trong bọn họ đại bộ phận đều là tứ đại thế lực bản tộc người, là thuộc về tứ đại thế lực ” nội tình ” chỗ, mỗi một cái đều là lão cổ đồng, nhưng bây giờ lại nói bị ném bỏ liền bị ném bỏ.

Tại Bất Diệt cảnh cao thủ trước mặt , bất kỳ cái gì thủ đoạn , bất kỳ cái gì võ kỹ đều vô dụng, chỉ có thể chạy!

Đây là từ cao vĩ đối thấp vĩ nghiền ép.

Rầm rầm!

Dương Phóng thân thể đón gió căng phồng lên, không bị khống chế, tại nguyên bản cao bốn, năm mét trình độ bên trên, lần nữa biến lớn, đảo mắt biến thành kinh khủng cao hơn mười mét, từng đợt nồng đậm mà âm trầm màu đen khí tức quán quanh ở thân thể của hắn phía trên, mơ mơ hồ hồ, thần bí khó lường.

Thật giống như phủ thêm một tầng quỷ dị sương mù.

Trên người hắn khí tức kinh khủng hơn, đỉnh thiên lập địa, cái thế Cự Ma.

Ngay tiếp theo hai con mắt đều biến thành tinh hồng chi sắc.

Từng đợt giết chóc, khát máu, điên, âm trầm ý chí không ngừng tại đầu óc hắn quán giao.

“Ha ha ha. . đều là các người ép, đều là các người ép. . toàn bộ các người đi chết!”

Thanh âm hắn kinh khủng, cơ hồ có chút khống chế không nổi.

Một cái cất bước trong nháy mắt lao đến, trên người sáu

cái thô to xiềng xích tại chỗ toàn bộ sụp đổ.

Ngay tiếp theo tác dụng ở trên người hẳn các loại 【 bí phù 】 cũng hết thấy bị hẳn sụp ra.

Ầm ầm!

Một cái như đồng môn khung to lớn ma trảo màu đen trực tiếp hướng về đám người trùm xuống, mang theo ngập trời thảm liệt sát khí, toàn bộ không gian đều lổm.

“Không muốn!”

“Tha mạng a!”

Đám người hoảng sợ kêu to.

Ba tức!

A!

Vừa đối mặt, tại chỗ có bốn năm người trực tiếp chết thảm.

Sau đó Dương Phóng đại khai sát giới.

Ầm ầm ầm ầm!

Chỉ còn lại người một cái cũng không có chạy thoát, bị phong tỏa thân thể, cầm giữ không gian, từng đạo bóng người không ngừng nổ tung, huyết vụ bắn tung toé.

Hôm nay đối với 【 càn chi bản khối 】 mà nói, tuyệt đối là từ trước tới nay nhất là Hắc Âm một tở.

Toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 vượt qua năm thành siêu cấp cường giả, bị toàn bộ giết chết.

Tứ đại thế lực nội tình trực tiếp tổn thất hơn phân nửa!

Bất quá!

Dương Phóng cũng không có dự định buông tha đào tẩu Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Trương Vong Tâm, Thượng Quan Sách bốn người.

“Rống!”

Trong miệng của hắn phát ra từng đợt kinh thiên động địa ma tiếng khóc, toàn thân trên dưới hắc khí cuộn cuộn, bóng ma khổng lồ, khí thế kinh khủng, đày mắt bên trong lại lần nữa xuất hiện lít nha lít nhít, vô số đạo vô hình dây nhỏ.

Trong đó có bốn cái, phá lệ rõ ràng, hướng về nơi xa lan tràn.

Chính là Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Trương Vong Tâm, Thượng Quan Sách bốn người.

Trong miệng của hắn kêu rên, cảm thấy đại não từng đợt nhói nhói, nhưng lại cũng không bị sát ý triệt để khống chế lại tâm thần.

Cùng lúc trước 【 khôn chi liên minh 】 vị kia thứ ba Thiên Thê đỉnh phong bất đồng, hắn giờ phút này có thể miễn cưỡng khống chế lại ý nghĩ của mình.

Trong cơ thể hắn, ba loại bất đồng huyền công tại từng lần một vận chuyển.

Mỗi một lần vận chuyển đều có thể vì hắn mang đến từng đợt thanh minh chi khí, giống như là một tia nước nhỏ chảy qua.

Một cái là Thánh Quyết!

Một cái là Thái Huyền Kinh!

Cái cuối cùng, thì là từ Thiên Linh tháp đạt được quyền kia vô danh hô hấp pháp.

Lúc ấy Thiên Linh tháp tiến hành qua bí mật thí nghiệm.

Loại kia vô danh hô hấp pháp có thể để tự thân trong thời gian ngắn bảo trì thanh tỉnh.

Bây giờ xem ra, quả nhiên có hiệu quả.

Nhưng Dương Phóng y nguyên lo lắng thời gian càng lâu, sẽ càng là khống chế không nổi mình, trong tay đột nhiên xuất hiện một mặt bị hấn bảo tồn thật lâu 【 Thuần Tức Thiên Lý Phù 】, trực tiếp thôi động mà lên, to lớn ma thân trong nháy mắt biến mất nơi đây.

...

Huyền Thiên minh cứ điễm bên trong.

Quang mang lóe lên.

Trích Tinh lão tiên, Trương Huyền Cảm, Trương Vong Tâm, Thượng Quan Sách bốn người thân thể lần nữa nổi lên.

Mỗi người sắc mặt trắng bệch, che kín kinh hãi, trên thân khí tức hỗn loạn, khóe miệng chảy máu.

Dương Phóng thế mà đột phá!

Tại thời khắc mấu chốt tiến vào một bước cuối cùng!

Tại sao có thể như vậy?

Tại sao có thể như vậy?

Sớm tại trước đó, hắn cũng đã là 【 thứ ba Thiên Thê đỉnh phong 】 cường giả?

Cái này sao có thể?

“Nhanh mở ra trận pháp!”

Thượng Quan Sách đột nhiên gầm thét.

Dù là hắn là Địa Phủ Tàn Diêm Quân, nhưng giờ phút này cũng không dám đối mặt Dương Phóng.

Sợ Dương Phóng sẽ truy sát tới.

Bất Diệt cảnh, nghiền ép hết thảy.

Bên trong cứ điểm đám người tất cả đều giật nảy cả mình, không thể tin.

“Chuyện gì xảy ra? Minh chủ cùng Lam trưởng lão đâu?”

Lam Vô Kỳ cấp tốc vọt ra, giật mình quát.

“Lăn đi, nhanh mở ra trận pháp!”

Thượng Quan Sách trực tiếp đánh bay Lam Vô Kỳ, liều lĩnh mở ra đại trận.

Nhưng mà!

Tại hắn vừa mới đánh bay Lam Vô Kỳ trong nháy mắt.

Ầm ầm!

Một cỗ khó có thể tưởng tượng kinh khủng cảm giác áp bách sát na giáng lâm, như là một tôn Thái Cổ ma nhạc

trực tiếp đặt ở đám người nội tâm.

Toàn bộ bên trong cứ điểm tất cả mọi người sắc mặt một giật mình, trong nháy mắt mất đi năng lực hành động.

Khó có thể tưởng tượng kinh khủng cảm giác áp bách trực tiếp xuất hiện trong lòng của hắn, giờ khắc này, cảm giác được hồn phách của mình đều đang run sợ.

“Nhất. . một bước cuối cùng?”

Đám người hoảng sợ kêu to.

Vô cùng to lớn bóng ma xuất hiện ở cứ điểm bên trong.

Dương Phóng một thân lông đen dày đặc, thân thể kinh khủng, toàn thân trên dưới bò đầy từng đầu dữ tợn như là mãng xà đồng dạng kinh khủng kinh mạch, toàn thân trên dưới tràn ngập giết chóc, điên cuồng vô tận kinh khủng.

” các người. . các người để cho ta đau đầu quá a...”

Dương Phóng trong miệng phát ra thống khổ mà thanh âm đáng sợ.

“Lam trưởng lão, đây là hiểu lầm, là hiểu lầm! !”

Trích Tinh lão tiên hoảng sợ kêu to.

Thần Hành Phù mỗi lần vận dụng đều muốn sớm bổ sung năng lượng.

Bọn hắn đã vừa mới sử dụng qua, nhất định phải lần nữa bổ sung năng lượng mới được.

Phốc phốc!

Đáp lại Trích Tinh lão tiên trực tiếp là một cái vô cùng to lớn ma trảo màu đen, dữ tợn đáng sợ móng tay giống như là ma đao, xuyên thấu thân thể của hắn, đột nhiên bóp.

A!

Trích Tinh lão tiên cao hơn hai mét thân thể tại chỗ sụp đổ, nổ tung, vô cùng thâm hiểm.

Còn lại Trương Vong Tâm, Trương Huyền Cảm, Thượng Quan Sách tất cả đều kinh hãi dị thường, vội vàng liều lĩnh tiến hành giãy dụa.

Nhất là Trương Vong Tâm, điên cuồng đem chân khí tràn vào 【 Tâm Ma Cung 】 , ý đồ mượn nhờ 【 Tâm Ma Cung 】 quý dị, trợ năng phá vỡ Dương Phóng khí thể phong tỏa.

Toàn bộ 【 Tâm Ma Cung 】 cũng tại ông ông tác hưởng, tựa hồ muốn khôi phục đồng dạng.

Nhưng mà Dương Phóng trực tiếp vọt qua, to lớn ma trảo tại chỗ bắt lấy Trương Vong Tâm thân thể, cắn một cái dưới, Trương Vong Tâm hoảng sợ kêu to.

“Lam trưởng lão, tha ta mạng!”

Thổi phù một tiếng, nửa cái thân thể hoàn toàn biến mất.

Ngay tiếp theo 【 Tâm Ma Cung 】 cũng bị Dương Phóng một ngụm nuốt vào.

Kinh khủng một màn, trực tiếp dọa đến tất cả mọi người thân thể run lên, hoảng sợ đến cực điểm.

Đầu này kinh khủng Cự Ma là Lam Vô Bạch Lam trưởng lão?

Hắn giết chết tứ đại thế lực chưởng quyền nhân vật?

Hắn điên rồi?

“Lam trưởng lão tha mạng, ta là bị buộc, bị buộc a! !”

Trương Huyền Cảm hoảng sợ kêu to, nước mắt bão tố vung.

Thượng Quan Sách thân thể liều mạng gãy dựa, vừa kinh vừa sợ, đột nhiên soạt một tiếng, cả người trực tiếp cởi sạch túi da, hóa thành một đầu vô cùng to lớn tê tê, toàn thân trên dưới mọc đầy bộ lông màu đỏ, tràn ngập âm lãnh cùng không rõ khí tức, vô cùng hoảng sợ, trực tiếp song trào đào địa, cấp tốc chui hướng lòng đất.

Nó vậy mà lần nữa khôi phục một tia hành động.

Dương Phóng tinh hồng sắc trong con người hiện ra kinh khủng âm độc chi sắc, nổi giận gầm lên một tiếng, kinh khủng ma thân trong nháy mắt vọt tới, soạt một tiếng, Trương Huyền Cảm thân thể tại chỗ bị hắn đâm đến vỡ nát.

Huyết nhục bay vung!

Chết không thể chết lại!

“Rống!”

Hắn ngửa mặt lên trời ma rít gào, toàn thân trên dưới hắc vụ cuộn cuộn, kinh thiên động địa, thanh âm đáng sợ đè ép ở toàn bộ cứ điểm.

Loại này ma rít gào bên trong còn ẩn chứa kinh khủng lôi âm chi uy!

Tất cả mọi người che lỗ tai, run lấy bầy, tâm thần thất thủ, hồn phách đều nhanh muốn tản ra.

Dương Phóng tay lấy ra Độn Địa phù, thân thể lần nữa biến mất, dọc theo chuỗi nhân quả cấp tốc đuổi tới.

Hắn có thể cảm giác được mình sắp áp chế không nổi não hải hỗn loạn.

Mắt không chế đã gần ngay trước mắt!

Nhất định phải tại mắt không chế trước đó, đem Tàn Diêm Quân triệt để giết chết.

...

Tại Dương Phóng rời đi cứ điếm thật lâu, toàn bộ bên trong cứ điếm đám người, mới bắt đầu chậm rãi khôi phục lại.

Mỗi người đều sắc mặt trắng bệch, sợ hãi dị thường, có loại trở về từ cõi chết cảm giác.

Không chết?

Kia Lam trưởng lão hóa thành kinh khủng Cự Ma không có giết chết bọn hắn?

Lam trưởng lão còn không có triệt để mắt không chế?

Hôm nay đến cùng xảy ra chuyện gì?

Minh chủ đâu?

Lam trưởng lão vì sao đột nhiên mắt không chế?

Đúng lúc này!

Nơi xa bóng người lắc lư.

Liên tiếp hơn mười đạo bóng người nhanh chóng hướng về nơi này chạy về.

Chính là Dương Phóng ngay từ đầu tiếp cận thôn thiên hạ lúc, gặp phải kia hơn mười vị cao thủ.

Giờ phút này bọn hắn một đường trốn về, trong miệng phát ra hoảng sợ kêu to.

“Xảy ra chuyện, Lam trưởng lão giết sạch tất cả mọi người, 【Huyền Thiên minh】 sắp xong rồi!”

“Lam trưởng lão đại khai sát giới, chạy tới thôn nhật hạ cao thủ tất cả đều chết hết!”

” Lam trưởng lão lực lượng một người, giết chúng ta vô số cao thủ!”

Rất nhiều người kêu thê lương thảm thiết.

...

Vắng vẻ hoang vu trong cổ miếu.

Mặt đất cấp tốc phá vỡ.

Một con có vẩy chi chít, vô cùng to lớn, toàn thân trên dưới mọc đầy âm trầm tóc đỏ tê tê, từ trong lòng đất nhanh chóng leo ra, sắc mặt hoảng sợ, cấp tốc hướng về trong cổ miếu phóng đi.

Ngay tại lúc nó chân trước vừa mới bò vào miếu cổ.

Bỗng nhiên!

Mặt đất nổ tung, hắc khí mãnh liệt.

Một cái dũ tợn kinh khủng lông đen đại thủ trực tiếp ló ra, bắt lại tê tê cái đuôi, đem tê tê vô cùng thân thể khổng lồ lần nữa sinh sinh kéo ra ngoài.

“Ô ô ô ô. . Dương Đạo, tha ta mạng, ta là Địa Phủ người, ta có Minh Đế mệnh lệnh! !”

Tê tê thê lương khóc thét.

Ầm ầm!

Đột nhiên!

Thiên tượng biến động.

Nguyên bản sáng sủa không mây thiên không, đột nhiên huyết vân hội tụ, tràn ngập trận trận nồng đậm âm trầm cùng không rõ, giống như là một mảnh to lớn huyết trì đột nhiên xuất hiện ở trong cao không.

Đỏ âm trầm, đỏ chói mắt...

Răng rắc răng rắc!

Bảy tám đạo tinh hồng như máu thiểm điện trong nháy mắt giáng lâm, đánh xuyên hư không, hướng về Dương Phóng biến thành cái thể ma thân hung hăng bổ tới.

Chỉ bất quá!

Huyết sắc lôi điện vừa mới hiển hiện, một đạo vô cùng to lớn lục sắc vòng xoáy liền theo sát lấy nổi lên, ô ô xoay tròn, đem những cái kia tia chớp màu đỏ ngòm toàn bộ thôn phệ.

A!

Vòng xoáy phía dưới rất nhanh vang lên 【 Tần Diêm Quân 】 thê lương mà chói tai tiếng kêu thảm thiết, tràn ngập tuyệt vọng, sợ hãi cùng khí tức tử vong, quanh quẩn tại phương viên bảy tám dặm...

Đón lấy, từng đợt ” cờ rộp băng ” thanh âm vang lên.

Hư hư thực thực xương cốt nhám nuốt thanh âm...

Thật giống như có gì có thể sợ Cự Ma tại nuốt sống thứ gì đồng dạng.

...

Chương 393 : Thế giới hiện thực! !

Mười ngày sau.

Thế giới hiện thực.

Lao vút trên xe buýt.

Dương Phóng sắc mặt trầm mặc, trên người mặc mặc Bạch sắc áo thun, thân dưới mặc quần jean, tựa ở một trương trên chỗ ngồi, lẳng lẳng mà nhìn xem ngoài cửa sổ phong cảnh hiện lên.

Từng màn phong cảnh như là cưỡi ngựa xem hoa.

Thật lâu.

Trong miệng hán than nhẹ, dần dần lấy lại tinh thần.

Hôm nay đã là quay lại hiện thực ngày thứ ba.

Từ ngày đó tại dị giới vô ý đột phá đến 【 Bất Diệt cảnh giới 】 về sau, hán đầu tiên là giết chết Trích Tinh lão tiên, Trương Vong Tâm chờ cả đám, sau còn giết chết bỏ chạy Tần Diêm Quân.

Cuối cùng thì là thừa dịp ý thức còn có thể thanh tỉnh, cấp tốc trở về trước đó Quách Vinh chỗ hang động, ý đồ cứu trợ Quách Vinh.

Chỉ bất quá!

Hán vẫn là coi thường Quách Vinh trên người nguyên rủa.

Dù là hấn lúc ấy đột phá đến 【 Bất Diệt cảnh giới 】 cũng vô dụng, không cách nào triệt để trừ tận gốc Quách Vinh trên người lông trắng.

Không chỉ có như thế!

Trên người mình quỷ dị lông đen, lại ngược lại dọc theo bàn tay, trực tiếp hướng về Quách Vinh thể nội chui vào.

Lại thêm trên bầu trời huyết sắc lôi điện càng để lâu càng nhiều, càng để lâu càng khủng bố hơn, ý đồ đem hấn cùng Quách Vinh đồng thời chém thành mảnh vỡ.

Hấn bắt đắ dĩ lần nữa dừng lại.

Mà theo sát lấy!

Đầu óc của hấn liền bắt đầu càng ngày càng loạn, sát ý càng ngày càng khổng chế không nổi, trước mắt thế giới trực tiếp nổi lên vô số bộ lông màu đen cùng tinh hồng huyết nhục.

Cả người liền tựa như tắm rửa tại dòng máu đỏ tươi bên trong đồng dạng.

Vì phòng ngừa thân thể tiến một bước mất khống chế, hấn dưới sự bắt đắ dĩ, chỉ có thể tạm thời phong bế lục cảm, để linh hồn cùng nhục thân ở vào bản thân trong phong ấn.

Nhưng kể từ đó, thân thể của hấn liền giống như là trở thành người chết sống lại đồng dạng.

Hiện tại hấn chính mình cũng không biết thân thể của mình đến cùng biến thành dạng gì.

Một câu!

Hắn tại dị giới thân thể, hiện tại hoàn toàn là ở cạnh lấy bản năng tại hoạt động.

Nhưng hắn bản năng đến cùng là cái gì?

Dương Phóng có chút suy tư.

Mình cũng không biết mình bản năng là cái gì?

Có lẽ thân thể đã tại dị giới đại khai sát giới!

Lại có lẽ tìm cái huyết động, ngấn ngủi lâm vào ngủ say.

Nhưng có một chút có thể khẳng định.

Tối thiểu mình không chết.

Nếu không, hắn là không thể nào lần nữa quay lại hiện thực.

Mình bây giờ không chỉ có an toàn trở về hiện thực, càng máu chốt chính là!

Tại thế giới hiện thực nhục thân cùng lực lượng so trước đó lại chột tăng mười mấy lần không thôi.

Đây là khái niệm gì?

Điều này nói rõ mình tại dị giới đột phá, lần nữa tác dụng đến thế giới hiện thực.

Hắn hiện tại, dù là tại thế giới hiện thực đoán chừng đều có thể ngoạn kháng đạn pháo.

Làn da chi cứng cỏi, ngay cả sắc bén nhất dao phay đều hóa không ra bất kỳ ấn ký.

Cong ngón búng ra, liền có thể đem cục đá bắn ra đạn

hiệu quả!

Bất quá!

Dương Phóng vẫn là không nhịn được nhẹ giọng thở dài.

Hiện tại lại thế nào mạnh thì có ích lợi gì?

Lần sau quay lại về sau, mình lục cảm cùng linh hồn y nguyên ở vào bản thân trong phong ấn.

Hắn hiện tại căn bản không dám mở ra phong ấn.

Một khi mở ra phong ấn, thân thể vẫn là phải tiến một bước dị biến, huyết sắc lôi điện vẫn là phải tiếp tục bổ về phía thân thể của hắn.

Chỉ có bản thân phong ấn, mới có thể ngừng lại dị biến.

Trừ phi hắn lựa chọn không trở về.

Nhưng cái này, khả năng sao?

Thời gian vừa đến, không có bất kỳ người nào có thể kháng cự...

“Tiếp tục như vậy không được, nhất định phải nghĩ cách...”

Dương Phóng nội tâm suy nghĩ.

Toàn bộ Thần Khư thế giới, 【 Bất Diệt 】 cơ hồ là ngăn ở tất cả mọi người đỉnh đầu to lớn cửa ải.

Từ xưa đến nay, có quá nhiều kinh tài tuyệt diệu hạng người, đột phá đến cảnh giới này, nhưng cuối cùng đều là khó thoát vận mệnh, sẽ hóa thân thành cái thể Cự Ma,

giết sạch hết thầy, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Liên ngay cả các thế lực lớn đều nghiên cứu không thấu nên như thế nào mới có thể an ổn vượt qua cửa này.

Chỉ dựa vào một mình hấn, bây giờ muốn an ổn vượt qua, sao mà dễ dàng?

Dương Phóng trong đầu ý nghĩ xôn xao.

Đột nhiên!

Chuông điện thoại di động vang lên lần nữa.

Dương Phóng ánh mắt xem xét, lại là lão mù đánh tới.

“Uy, lão mù, ta nhanh đến, cha thế nào?”

“Không sao không sao, trước đó đã nói, cha người chỉ là bệnh cũ lại phạm vào, hiện tại bác sĩ đã đề xuất viện, về nhà tĩnh dưỡng liền có thể, đúng, người một hồi tới thời điểm, thuận tiện từ trên đường mua chút hoa quả trở về, lần này may mắn mà có người bạch a di nhà Linh Linh phát hiện, cho nên, nhiều ít cho người ta biểu thị một chút.”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến Dương mẫu thanh âm.

“Tốt, xuất viện là được, chờ ta đến lại nói.”

“Ừm, nhớ kỹ mua hoa quả.”

Dương mẫu liên tục cường điệu.

Hai người lần nữa cúp điện thoại.

Sáng hôm nay thời gian, Dương mẫu đột nhiên vội vàng

cho Dương Phóng gọi điện thoại, nói cho hẳn biết dương cha nhập viện rồi, dọa đến Dương Phóng một khắc đồng hồ cũng không dám chờ lâu, kém chút trực tiếp chạy tới.

Nhưng cũng may theo sát lấy Dương mẫu lại đánh cái cái thứ hai điện thoại, nói cho hẳn biết dương cha đã không sao, chỉ là bệnh cũ, nhưng Dương Phóng không yên lòng, vẫn là lựa chọn trở về một chuyến.

Cỗ xe một đường hành sử.

Không bao lâu đã triệt để đến trạm.

Dương Phóng hạ xe buýt, hướng về trong trí nhớ phiên chợ đi đến.

Tại phiên chợ bên trên đi một vòng lớn, mua hơn ba trăm đồng tiền hoa quả, hướng về quê quán tiến đến.

Mặc dù lần trước Diệp Huyền cho mình đưa một cỗ năm mươi vạn xe, nhưng mình kỹ thuật lái xe không được, khoảng cách ngắn mở một chút còn có thể, chạy đường dài, khó tránh khỏi không chú ý được đến, bởi vậy chỉ có thể đi xe buýt.

“Mẹ, ta trở về.”

Dương Phóng mang theo mấy túi lớn hoa quả, hướng về một chỗ rộng rãi viện lạc đi đến.

“Tới nhanh như vậy.”

Một người mặc váy dài màu đỏ trung niên phụ nhân, nhãn tình sáng lên, bước nhanh đón, cười nói: “Nhanh, người bạch a di nhà Linh Linh còn chưa đi, nhanh đi cùng người ta biểu thị một chút.”

Dương Phóng lập tức im lặng, có chút minh bạch mẹ nhà hắn ý nghĩ.

Cái này sẽ không lại là muốn cho mình ra mắt a?

“Nhanh, ranh con, có phải hay không cánh cứng cáp rồi.”

Dương mẫu nhìn thấy Dương Phóng thờ ơ, giận tím mặt.

Dương Phóng chạy trốn chết, vội vàng hướng đại sảnh tiến đến.

Không bao lâu.

Chỉ gặp bên trong đại sảnh thành linh xuất hiện một kẻ thân thể thon dài, ước chừng một mét sáu tám tả hữu nữ tử, đang giúp cha hắn lượng lấy huyết áp.

Dáng dấp duyên dáng yêu kiều, cực kỳ thanh tú, đầu đầy lại hắc lại thẳng tóc dài, làn da trắng nõn, mặc trên người một kiện vệ sinh đứng áo khoác trắng.

Từ khía cạnh nhìn lại, ngũ quan trội hơn, mũi cao đột, gương mặt rất nhỏ.

Là loại kia điển hình tiểu gia bích ngọc hình.

Nữ tử kia nghe được động tĩnh, quay đầu nhìn lại, nhãn tình sáng lên, gạt ra hai cái nhàn nhạt lúm đồng tiền, cười nói: “Người chính là Dương thúc thúc nhà Dương Phóng đi, ta nghe Dương thúc thúc nhắc qua người, giống như người là trong thành bệnh viện lớn đi làm đi.”

“Đúng đúng đúng, nhà ta Tiểu Phóng là tại Thanh Long sơn bệnh viện tâm thần đi làm, đãi ngộ khá tốt, hiện tại một người điều quản mười mấy cái bệnh nhân đâu.”

Còn chưa chờ Dương Phóng lên tiếng, Dương mẫu mặt mũi tràn đầy nhiệt tình tiểu dung, vội vàng mở miệng.

“Mẹ, ta từ chức.”

Dương Phóng im lặng.

“Nghiệt súc, người chừng nào thì từ chức? Phản người!”

Dương mẫu giận dữ.

Ngay cả dương cha cũng là đột nhiên ngừng đầu, tức giận đến thân thể run rẩy, bờ môi cắn cắn, kinh sợ nhìn về phía Dương Phóng.

“Nửa năm đi.”

Dương Phóng ngược ngừng đáp lại.

“Người. . người nhất định phải tức chết ta và mẹ của người không thành, người. . người nhanh lên cho lãnh đạo gọi điện thoại, ngày mai cút trở về cho ta đi làm...”

Dương cha thở không ra hơi, tức giận mở miệng.

“Dương thúc thúc, đừng kích động, ngay tại lượng huyết áp đâu!”

Nữ tử kia nhìn xem huyết áp nghi, vội vàng mở miệng.

Dương cha thở hổn hển, hồng học rung động, cưỡng ép để cho mình bình phục lại đi, nhưng một đôi ánh mắt vẫn là che kín lửa giận nhìn về phía Dương Phóng.

Cái này ranh con!

Công việc tốt như vậy cũng từ!

Hắn đến cùng thế nào nghĩ?

“188/102, huyết áp vẫn còn rất cao, Dương thúc thúc, gần nhất tuyệt đối không nên tức giận, cũng không thể vận động dữ dội, mặt khác rượu cùng thịt cũng đừng ăn, muối loại đồ vật cũng ít ăn, nếu không rất dễ dàng xảy ra vấn đề.”

Nữ tử kia ôn nhu nói.

“Cái kia. . . đã tạ người, đúng, người tên là gì?”

Dương Phóng tại Dương mẫu bức hiếp dưới, cười ha ha, vội vàng mở miệng.

“Ta gọi Tần Linh linh!”

Nữ tử lộ ra tiểu dung, quay đầu nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Các người những này thi đậu bệnh viện lớn, thật sự là không biết nghĩ như thế nào, đãi ngộ tốt như vậy, cũng có thể lí do thoái thác liền cho từ, ta cũng không dám tùy tiện từ chức.”

“Chỉ là gần nhất có chút việc, cho nên mới cho từ.”

Dương Phóng đáp lại.

Bỗng nhiên, trong lòng hắn ngưng tụ, thừa dịp Tần Linh linh quay người thu thập bao khóa thời điểm, ánh mắt cẩn thận nhìn chăm chú lên Tần Linh linh.

Người xuyên việt?

Lấy hắn hiện tại thị lực, dễ như trở bàn tay liền có thể phát hiện Tần Linh linh trắng nõn dưới làn da ẩn tàng lực lượng cường đại.

Vô luận cơ bắp tính cân đối, vẫn là hô hấp tính cân đối đều viễn siêu người bình thường không biết bao nhiêu.

Nhất là hô hấp của nàng, không cần thận đi nghe, cơ hồ nghe không hiểu.

Thế giới hiện thực mặc dù không có chân khí, nhưng nếu tại dị giới thực lực cường đại, thế giới hiện thực nhục thân cũng sẽ cải biến.

Lấy Tần Linh linh tình huống trước mắt đến xem, nàng tại dị giới thực lực, tối thiểu muốn tại thất phẩm, bát phẩm tả hữu!

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Trước đó tại Phương thị xuyên qua trong đám tựa hồ chưa bao giờ thấy qua Tần Linh linh tư liệu.

Chẳng lẽ nàng vẫn luôn không có bại lộ?

Cũng không thêm nhập qua cái gì bày?

Phải biết tại hấn về sau, Phương thị bên trong lại lục tục ngo ngoe xuất hiện mấy sóng người mới người xuyên việt.

Phương này Linh Linh hiện tại chỉ có thất phẩm, bát phẩm thực lực, hơn phân nửa thuộc về kẻ đến sau.

Trong lúc nhất thời, Dương Phóng cũng lên mấy phần vẻ tò mò.

“Ranh con, sắp Wechat!”

Dương mẫu gấp không ngừng dùng con mắt ra hiệu.

“Tần bác sĩ, có thể hay không lưu cái Wechat, thuận tiện

đăng sau câu thông?”

Dương Phóng bỗng nhiên cười nói.

Tần Linh linh mỉm cười, lúc này lấy điện thoại cầm tay ra, tương hỗ tặng thêm Wechat.

“Dương bác sĩ, nếu như Dương thúc thúc còn có chuyện gì, người có thể tùy thời liên hệ ta, đúng, chính người cũng là bác sĩ, đơn giản một chút cấp cứu hẳn là cũng thạo a.”

Tần Linh linh cười nói.

“Này, Tiểu Phóng hiểu là hiểu chút, nhưng là các người có thể tương hỗ thảo luận một chút học thuật nha.”

Dương mẫu vội vàng cười nói.

Tần Linh linh mỉm cười, nhẹ nhàng gật đầu.

Thu thập xong đồ vật, bắt đầu quay người rời đi.

“Ai, Linh Linh, hoa quả, mau đưa hoa quả xách bên trên...”

Dương mẫu nói một tiếng, vội vàng mang theo mấy cái túi, nhanh chóng truy hướng bạch Linh Linh.

“Tiểu Phóng, người đến cùng nghĩ như thế nào? Êm đẹp tại sao phải từ chức?”

Dương cha một mặt thở dài, bất đắc dĩ nói: “Ta nhiều năm như vậy cao huyết áp, nói không chừng ngày nào nhắm mắt lại không tranh, đời này liền đi qua, người có thể hay không để cho ta ôm cái lớn cháu trai lại đi, không ôm cái lớn cháu trai, ta làm quỷ đều sẽ không bỏ qua người!”

Dương Phóng lần nữa im lặng.

“Cha, ta gần nhất sự tình thực sự quá nhiều, căn bản hoàn mỹ công việc, về phần ra mắt sự tình, người bây giờ trước đừng quan tâm, tóm lại sẽ không để cho các người lão Dương nhà tuyệt hậu.”

Dương Phóng đáp lại.

Dương cha cũng đầy mặt im lặng.

Sẽ không để cho ta lão Dương nhà tuyệt hậu?

Vậy người ngược lại là tìm a!

Người không tìm đối tượng, ta hẳn a có thể yên tâm?

“Muốn ta nhìn vừa rồi Linh Linh cũng không tệ, dù sao Wechat cũng lưu lại, người ngày mai liền hẹn người ta đi ăn cơm.”

Dương cha rất quả quyết.

“Người ta ngày mai phải đi làm.”

“Yên tâm, ta đã hỏi qua, nàng vừa vặn ngày mai nghỉ ngơi, không cần đi làm!”

Dương cha nói đến.

“Ngày mai nghỉ ngơi?”

Dương Phóng sửng sờ.

“Đúng vậy, việc này quyết định như vậy đi, người nếu dám cự tuyệt, hừ hừ!”

Dương cha hừ lạnh hai tiếng, nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng lập tức mặt đen lại.

...

Ban đêm giáng lâm.

Nguyên bản liền dòng người không nhiều trong trấn, càng là lộ ra tịch mịch.

Dương Phóng thật sớm liền rửa mặt hoàn tất, xếp bằng ở trên giường, bắt đầu suy tư sau này con đường.

Trong cơ thể hắn, lục đại Thần Chủng lóe ra trện trện mờ mờ lung mà thần bí quang mang.

Như là sáu cái kỳ dị vòng sáng.

Lúc trước hắn ném thử qua, 【 lĩnh vực 】 tại hiện thực không cách nào vận dụng.

【 lục sắc vòng xoáy 】 tại hiện thực cũng vô pháp vận dụng.

Tại hiện thực có thể sử dụng, chỉ có hai cái.

Một là nhục thân.

Hai là Thần Chủng bản thân năng lực.

Tỉ như lời âm rỗng to, Phong luật lắng nghe, Nguyên Tâm không chế...

Những này là không có vấn đề.

Nhưng muốn lợi dụng chân khí đưa chúng nó dung hợp

thành lục sắc vòng xoáy, hiển hóa ra ngoài, căn bản không có khả năng.

Bất quá!

Cho dù không cách nào hiển hóa, nhưng là vô hình điểm kinh nghiệm y nguyên sẽ gia tăng.

Giờ phút này, Dương Phóng chính là thử nghiệm Thần Chủng tương dung, dùng cái này gia tăng độ thuần thực.

...

Một phương hướng khác.

Cách hấn chỗ 【 tinh hồ trần 】 không xa.

Một chỗ đen như mực trong thôn trang, bộc phát ra từng đợt kịch liệt tiếng oanh minh âm.

Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất, người qua đường Bính, người qua đường Đinh, cùng với hấn một chút tinh anh người xuyên việt, dị thường chặt vật, toàn thân bốc lên máu, cầm trong tay các loại bất đồng vũ khí, trong miệng nghiến răng nghiến lợi, hướng về phía trước ba đầu quái vật cấp tốc trùng sát mà đi.

Một bên trùng sát, còn vừa mắng ra một chút cực kỳ lời khó nghe.

“Thảo nê mã Diệp Huyền, nhất định phải bán chúng ta!”

“Đồ chó hoang Diệp Huyền, chính thức làm sao tìm được bên trên chúng ta? Khẳng định là người đồ chó hoang đem chúng ta bán!”

“Đại gia nói xong muốn làm 【 Ân Tàng Giả 】 , người đồ

chó hoang nhất định phải đương đặc chiến đội đội trưởng, hiện tại còn đem chúng ta bán, người đơn giản chính là chính thức ưng khuyển!”

Mấy người một bên mắng to, một bên anh dũng cùng kia vài đầu quái vật giết tới cùng một chỗ.

Bốn phương tám hướng, không ít lưu thủ lão nhân, từng cái lộ ra vẻ hoảng sợ, nhìn về phía trước mắt bị vây giết quái vật.

“Mẹ. . mẹ a, có quỷ a!”

“Nhanh về nhà bên trong a!”

Rất nhiều lão nhân hoảng sợ dị thường, vội vàng hướng trong nhà chạy tới.

Diệp Huyền hừ một búng máu ra, cầm trong tay một ngưng thép tinh tạo thành tám mặt hán kiếm, mắng: “Thảo, đều nói không phải ta bán, không phải ta bán, các người làm sao còn tại bức bức, sớm tại 【 Thiên Khải thành 】 thời điểm, chính thức liền biết các người, bây giờ trở về về hiện thực, bắt quá là tìm hiểu nguồn gốc thôi, tốt, chớ nói nữa, trước đối phó quái vật lại nói, ta sắp không chống nổi.”

Xoát xoát xoát!

Trong tay hán kiếm pháp phát huy đến cực hạn, hướng về một đầu quái vật yếu hại liên tục công tới.

Nhưng này quái vật toàn thân giáp trụ, dị thường cứng rắn.

Trường kiếm của hắn nhiều lần đâm trúng quái vật yếu hại, đều không có đem nó đâm xuyên.

“Các người những này đáng chết nhân loại!”

Quái vật kia thống khổ gầm thét, tựa như phát cuồng, càng thêm toàn lực hướng về đám người đánh giết mà đi.

Mà tại liên tục chiến đấu mấy trăm hiệp về sau.

Ba đầu quái vật vẫn là lựa chọn lần nữa rút lui.

Bọn hấn mơ mơ hồ hồ bị truyền tống tới, căn bản không có biết rõ xảy ra chuyện gì, liền tao ngộ nhân loại hỏa lực, sau đó lại gặp Diệp Huyền đám người vây giết.

Ba đầu quái vật trong đầu tất cả đều tràn đầy thật sâu lửa giận.

“Bọn hấn muốn chạy, mau đuổi theo đi!”

Diệp Huyền kinh uống.

Một đám người nghiêng răng nghiêng lợi, trên thân mang máu, cấp tốc điên cuồng đuổi theo mà qua.

...

Cách bọn họ ngoài mấy chục dặm.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai mấy người cũng đang đuổi tìm một đám quái vật, phát ra phanh phanh phanh giao thủ thanh âm.

Những quái vật này cực kỳ khôn khéo, căn bản không cho bọn hấn tiếp tục thi triển vũ khí nóng cơ hội, chuyên chọn một chút thôn trang, thị trấn phóng đi.

Cho nên Trình Thiên Dã bọn hấn chỉ có thể lựa chọn vật lộn!

Lần trước xuyên qua, bọn hấn kinh lịch sự tình thực sự nhiều lắm.

Vốn cho rằng chú định sẽ tổn thất nặng nề, nhưng là kết quả lại đại đại nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Thảm thiết nhất sự tình cũng không phát sinh!

Hai đại bản khối chiến đấu, thế mà bị một vị 【 tuyệt thế Cự Ma 】 sinh sinh ngăn cản lại!

Vị kia 【 tuyệt thế Cự Ma 】, bằng vào sức một mình, trực tiếp giết chết hai đại bản khối vượt qua sáu bảy thành 【 siêu cấp cao thủ 】.

Trong vòng một đêm, làm hai đại bản khối tổn thất nặng nề!

Nguyên bản còn tại vất vả giằng co hai đại bản khối, trực tiếp tại đêm đó liền bắt đầu vội vàng triệt binh.

Bọn hấn 【 càn chi bản khối 】 trong vòng một đêm lùi gấp sáu ngàn dặm.

【 khôn chi bản khối 】 thảm hại hơn.

Trực tiếp cấu trúc đại trận, đêm đó liền rút ra Thần Hoang Vực.

Nghe nói phía sau trong bảy ngày, bọn hấn càng là điên cuồng triệt thoái phía sau.

Nguyên bản bị bọn hấn thôn tính lãnh thổ, ngăn ngừa bảy ngày tất cả đều cho lần nữa phun ra.

Tuyệt thế Cự Ma chi uy, đơn giản khoáng cổ tuyệt kim, không thể tưởng tượng!

Mà căn cứ bọn hấn nghe ngóng, vị kia tuyệt thế Cự Ma đương nhiên đó là bọn hấn 【Huyền Thiên minh】 một vị trưởng lão.

Lam Vô Bạch Lam trưởng lão!

Nghe nói ngay tiếp theo hai đại minh chủ đều là bị hấn giết đi.

Nhưng tin tức là thật là giả, bọn hấn liền không biết được.

Bây giờ duy nhất có thể xác nhận là được!

Hiện tại dị giới rất loạn!

Loạn đến cực hạn!

Khắp nơi đều là vô chủ thành trì, vô chủ đất hoang, vô chủ sản nghiệp!

Trong ngày thường cao cao tại thượng một chút siêu cấp thế lực, theo môn phái cường giả chết thảm, trong vòng một đêm bị đánh rơi đám mây, bị rất nhiều thế lực tới cửa chia cắt.

Toàn bộ dị giới hiện tại khắp nơi đều tại chinh chiến, tại cướp đoạt bần.

Huyền Thiên minh tại ngày thứ năm thời điểm, liền đã chia năm xẻ bảy!

Một câu!

Hiện tại chỉ cần là có bản lĩnh người, cơ hồ đều có thể tại dị giới cướp đoạt một phần sản nghiệp ra.

Mà hết thầy này căn nguyên!

Chính là vị kia thần bí khó lường 【 Lam trưởng lão 】 !

Bây giờ trở về về hiện thực về sau, Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai cũng nhận được Kinh Sư hội nghị thông tri, để bọn hắn chạy tới họp.

Hư hư thực thực là muốn tổ kiến người xuyên việt đồng minh, tại dị giới tùy thời mà động!

Bất quá!

Suy nghĩ một chút dị giới kinh khủng, bọn hắn vẫn là tình nguyện tiếp tục cầu phát dục, cũng không muốn ra ngoài chiếm địa bàn.

“Quái vật kia lại đi phía trước chạy trốn, mau đuổi theo!”

Trình Thiên Dã nói nhỏ.

Tối nay chú định sẽ không bình tĩnh!

Khắp nơi thôn xóm, trong trấn thỉnh thoảng vang lên trầm muộn giao thủ thanh âm.

Trên bầu trời radar, máy bay không người lái càng là thời khắc quét nhìn.

...

Sáng sớm hôm sau.

Dương Phóng mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, vẫn là cố chấp không ở Dương mẫu yêu cầu, hẹn Tần Linh linh ra.

Hai người tại trong trấn tìm nhà không tệ phòng ăn.

Vừa ăn cơm, một bên nói chuyện phiếm.

Trong lúc đó Dương Phóng phá gỗ đánh thọc sườn lấy Tần Linh linh khác hẳn với thường nhân một mặt.

Nhưng Tần Linh linh nở nụ cười, luôn luôn có thể đem chủ đề vô hình ở giữa lần nữa mang lệch.

Nửa giờ quá khứ.

Tần Linh linh cười nói: “Dương đại phu, người ăn xong sao? Nếu không chúng ta đi vườn bách thú dạo chơi có được hay không?”

Dương Phóng có chút trầm ngâm, nói: “Tốt a!”

Dù sao hẳn hiện tại ban ngày không có việc gì.

Lại là dưng Dương mẫu mệnh lệnh chuyên môn ra.

Coi như thư giãn một tí.

Dương Phóng đứng dậy giao xong trưởng về sau, trực tiếp cùng Tần Linh linh đi ra phòng ăn.

Không bao lâu.

Hai người leo lên xe buýt, hướng về Phương thị vườn bách thú chạy tới.

Phương thị vườn bách thú, ở vào Phương thị vùng ngoại thành vị trí.

Cách bọn họ tinh hồ trấn cũng không quá xa, ở giữa chỉ có mười mấy đứng đường.

Dọc theo đường cây cối mọc thành bụi, đập chứa nước đồng đảo, phong cảnh tú lệ, cũng là có một phong cách

riêng.

Buổi trưa, trên xe cũng không có bao nhiêu người.

Hai người câu được câu không tán gẫu.

Ngay tại xe buýt vừa muốn trải qua phía trước một cây cầu mặt lú.

Đột nhiên!

Ầm ầm!

Trầm muện tiếng oanh minh trực tiếp từ tiền phương bộc phát ra, dọa đến xe buýt lái xe biến sắc, trước tiên đạp mạnh phanh lại.

Thành nội mơ màng ngủ ngủ người, tất cả đều bị đột nhiên xuất hiện một màn sở kinh tởm, kém chút quăng lật ra đi.

Bọn hấn phát ra xôn xao, tiếp lấy giận mắ.

Nhưng rất nhanh đám người ngậm miệng lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Ngọa tào, đó là cái gì?”

“Quái vật, lại là quái vật!”

“Mẹ a, đó là vật gì?”

“Còn nói không có linh khí khôi phục? Không có linh khí khôi phục, đó là vật gì?”

Rất nhiều người kinh hãi kêu to lên.

Phía trước mặt cầu phía trên, mùi mấy mặc vũ trang

phục nhân loại, cầm trong tay hán kiếm, Mịch Dao nhóm vũ khí, hướng về phía trước ba đầu có vảy chi chít quái vật vây công mà đi.

Tốc độ của bọn hấn cực nhanh, công kích âm thanh phanh phanh rung động.

Mỗi một chiêu mỗi một thức đều có thể tạt mặt cầu phía trên lưu lại từng đạo khắc sâu lỗ hổng.

Kia ba đầu quái vật càng là dị thường đáng sợ, trên thân giống như là đao thương bất nhập, bị hán kiếm, Mịch Dao chém vào trên thân, keng keng rung động, hoả tinh bắn tung toé.

Toàn bộ xe buýt bên trong tất cả mọi người xôn xao, vội vàng cấp tốc lấy điện thoại di động ra, bắt đầu thu hình lại.

Dương Phóng bên người Tần Linh linh, gương mặt xinh đẹp biến đổi, thân thể đột nhiên đứng lên, giật mình hướng về phía trước nhìn lại.

Tựa hồ không thể tưởng tượng, thế giới hiện thực lại thật sự có quái vật!

Hơn nữa còn có những cường giả khác tồn tại?

“Diệp Huyền. . lại là bọn hấn.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Phía trước kia mười cái mặc vũ trang phục sức, cầm đao kiếm trong tay nhân loại, rõ ràng là Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất đẳng một đám tinh anh người xuyên việt!

Bọn hấn thế mà ở chỗ này chặn giết quái vật?

“Diệp Huyền, đừng để bọn hấn lần nữa chạy, nhanh cản bọn họ lại!”

Bỗng nhiên, lại là một trận tiếng hét lớn truyền đến,

Chỉ gặp Diệp Huyền đám người hậu phương, lần nữa cấp tốc xông lại hơn mười đạo bóng người, từng cái toàn thân nhuốm máu, cầm trong tay đủ loại vũ khí, hướng về chiến trường trùng sát mà tới.

Xe buýt bên trong, tất cả mọi người nhìn dị thường rung động, không thể tin.

“Móa nó, ta liền biết quốc gia chúng ta có ngành đặc biệt!”

Một cái thanh niên tại xe buýt bên trong hưng phấn kêu to, kếm chút nhảy lên.

“Đáng chết nhân loại, lấy nhiều khi ít, ta muốn cùng các người đồng quy vu tận!”

Bỗng nhiên, trong đó một cái quái vật phát ra bèn nhọn chói tai gào lớn, kinh khủng thân thể trực tiếp lao nhanh ra, hướng về xe buýt bên này vọt tới.

Nhưng hấn vừa mới vọt tới, Diệp Huyền liền lần nữa một kiếm đem hấn bức trở về.

Về sau Trình Thiên Dã, Từ Khai đám người công kích rất nhanh vọt tới, đem cái này ba đầu quái vật trực tiếp một mực bao vây lại.

Ba đầu quái vật tả xung hữu đột, phanh phanh rung động, không ngừng cùng mọi người va chạm.

Mắt thấy sắp không địch lại.

Bỗng nhiên!

Trong đó một đầu quái vật thân thể bắt đầu cấp tốc biến lớn, hô hô rung động, không có dấu hiệu nào, như là khí cầu, bỗng nhiên vỡ ra.

“Không được!”

Trình Thiên Dã bọn người kinh hô.

Ầm ầm!

Kinh khủng nổ lớn.

Mặt cầu lắc lư, kịch liệt lay động.

Từng mảnh từng mảnh cực kỳ khủng bố ba động trực tiếp hướng về mặt đất bát phương quét sạch mà đi.

Đập chứa nước bên trên cầu lớn tại chỗ bị tạc đứt gãy ra.

Trên xe người tất cả đều hét lên kinh ngạc thanh âm.

Lái xe sắc mặt hoảng sợ, vội vàng trước tiên gấp treo ngược lại ngăn, đạp mạnh chân ga, toàn bộ xe buýt nhanh chóng hướng về sau rút lui mà đi.

Cũng may xe buýt khoảng cách trung tâm vụ nổ khá xa, cũng không có tạo ngộ tác động đến.

Nếu không một xe người chỉ sợ đều sẽ rơi xuống trong nước.

Bất quá xe buýt mặc dù miễn ở bạo tạc, nhưng lại có một đầu quái vật trực tiếp vượt qua khu vực nổ, hướng về đám người bên này cực tốc lao đến.

Một cái cựa đại bàn tay, như là nôi sắt, vừa lên hướng lấy xe buýt cửa trước hung hăng bắt tới.

Răng rắc một tiếng, toàn bộ cửa trước pha lê trong nháy mắt vỡ nát.

Lái xe lộ ra vẻ hoảng sợ, né tránh không kịp, như cũ tại diên cuồng đập mạnh chuyển xe chân ga bên trong.

Trên xe đám người lần nữa hét lên kinh ngạc.

Bởi vì xe buýt tốc độ cực nhanh, mắt thấy liền muốn đổ vào hậu phương đập chứa nước.

Tần Linh linh sắc mặt trắng bệch, cắn răng một cái quan, nắm lên trong xe bình chữa lửa, cấp tốc hướng về kia đầu chụp vào lái xe quái vật hung hăng vọt tới.

Bất quá đầu kia quái vật thực lực quá mức kinh khủng, dù chỉ là trên thân khí tức đều làm Tần Linh linh run lẩy bẩy.

Keng!

Bình chữa lửa nện ở quái vật đại thủ bên trên, phát ra tiếng tai thanh âm.

Cũng không làm quái vật dừng lại mấy may, bàn tay khổng lồ y nguyên tiếp tục chụp vào xe buýt lái xe.

Đúng lúc này!

Ông!

Đột nhiên, một tầng vô hình quỷ dị lực lượng trực tiếp không có dấu hiệu nào khuếch tán mà ra, âm trầm yêu dị, từng tia từng sợi, giống như là vô số đạo vô hình dây

nhỏ, trong chốc lát đem đầu kia quái vật trùng điệp trôi buộc.

Đầu kia quái vật chỉ nghe được một trận ” nhảy nhảy nhảy ” thanh thúy thanh âm vang lên.

Như là cái gì dây nhỏ trực tiếp gãy mất.

Tiếp lấy!

Phốc!

Đầu óc hấn mê muội, thất khiếu chảy máu, toàn bộ thân hình đột nhiên mất đi tất cả khí lực, như là bị một nháy mắt rút khô, toàn bộ thân hình sinh sinh dừng lại, con mắt trừng lớn, lộ ra hoảng sợ, thân thể cao lớn trực tiếp ngửa đầu ngã sấp xuống.

Bịch một tiếng, đập xuống đất, không nhúc nhích!

Triệt để chết thảm!

Thần Chung: Nhân quả!

Đoạn Quá Khứ!

Cùng lúc đó!

Ngay tại đập mạnh chân ga, tiếp tục hoảng sợ chuyển xe xe buýt lái xe, cũng lập tức mất đi khống chế, bàn chân giống như là không nghe sai khiến, bỗng nhiên giảm hướng phanh lại.

Kít!

Toàn bộ xe buýt đột nhiên lắc lư, sinh sinh dừng lại.

Rốt cục dừng bước tại đập chứa nước biên giới.

Đoạn tương lai!

Đoạn tuyệt đám người sắp chết đi tương lai, chỉ lưu sinh cơ!

Dương Phóng khoe miệng, lỗ mũi, đột nhiên toát ra mảng lớn huyết thủy, não hải ngo ngoe ngác ngác, truyền đến khó tả âm nhói.

Hắn vội vàng cấp tốc lau lau miệng, lỗ mũi, cẩn thận xoa mình mi tâm.

Đoạn tuyệt quá khứ tương lai, gặp phải nhân quả trở ngại quả nhiên to lớn!

Đám người này vốn là hẳn phải chết!

Là hẳn lợi dụng 【 nhân quả 】 chi lực đem đám người này cấp cứu.

Kể từ đó , tương đương với nghịch thiên mà đi!

Thiên địa đương nhiên sẽ không cho phép hứa!

Cho nên sẽ xuất hiện 【 nhân quả 】 phản phệ.

“Mau trốn a!”

“Mẹ a!”

Trong xe đám người rốt cục kịp phản ứng, vội vàng hoảng sợ dị thường hướng về bên ngoài bò đi.

Tần Linh linh trực tiếp bị đám người chen lấn một trận lay động, kém chút ngã sắp xuống.

Nàng trừng to mắt, nhìn ra phía ngoài đột nhiên ngửa

đầu ngã quy quái vật thi thể.

Chết rồi?

Khủng bố như thế quái vật làm sao lại đột nhiên chết rồi?

Dương Phóng thân thể lắc lư, cảm giác được trong đầu hỗn loạn cùng đau đớn y nguyên còn tại tiếp tục, trong thời gian ngắn chỉ sợ sẽ không tiêu trừ, lúc này cũng đứng dậy, hướng về bên ngoài đi đến.

“Tần đại phu, chúng ta cũng nhanh lên ra ngoài đi.”

Hắn mở miệng chào hỏi.

Lúc đầu hắn là chuẩn bị vận dụng 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng, chỉ là lo lắng quái vật kia thực lực quá mạnh, đối với 【 Nguyên Tâm 】 bài xích cũng mạnh, cho nên vô dụng.

Mà 【 lôi âm 】 Thần Chủng lại đặc thù quá rõ ràng!

Cho nên lúc này mới dùng 【 nhân quả 】 .

Tất cả mọi người tranh nhau chen lấn trốn ra phía ngoài đi.

Rốt cục, toàn bộ xuất hiện ở bên ngoài.

Mà lúc này!

Cầu gãy một bên khác.

Tại Diệp Huyền, Trình Thiên Dã, Từ Khai, người qua đường Giáp Ất Bính Đinh đẳng người điên cuồng vây đánh bên trong, chỉ còn lại đầu kia quái vật cũng cuối cùng không có chịu được.

Bị Diệp Huyền một kiếm bêu đầu!

“Xử lý đến tiếp sau, dàn xếp đám người!”

Từ Khai bỗng nhiên hét lớn.

Lưu lại mấy người trông coi quái vật thi thể, những người còn lại tất cả đều dùng sức nhảy lên, từ cầu gãy một bên khác càng đến bên này, lập tức vọt xa bảy, tám mét.

Nhìn thấy đám người huyết khí bùng bùng chạy đến, mới từ trên xe buýt xuống tới đám người, lập tức lộ ra hoảng sợ.

Có mấy cái thanh niên không chút nghĩ ngợi, quay người liền trốn.

“Móa nó, chạy chỗ nào?”

Diệp Huyền giận dữ, cấp tốc lao đến, một cước một cái, tất cả đều đập mạnh trở về.

“Tha mạng, tha mạng a đại hiệp, chúng ta cái gì cũng không thấy, ta là mù lòa!”

“A! Ta cũng mù, tha chúng ta!”

“Đại hiệp đừng có giết chúng ta!”

Mấy cái kia thanh niên vội vàng hét lớn.

“Diệp Huyền, không nên đánh người!”

Nhậm Quân gầm thét.

“Móa nó, đưa di động thu hình lại đều xóa!”

Diệp Huyền trực tiếp quát chói tai, khí tức hung lệ, hướng về đám người trợn mắt nhìn lại.

Tăng thêm tay hấn xách hán kiếm, trên thân nhuốm máu, coi là thật cho người ta một loại tuyệt thế hung nhân cảm giác.

“Xóa, chúng ta đều xóa!”

Đám người vô cùng hoảng sợ, vội vàng nhanh chóng xóa bỏ màn hình.

Càng là có người liền tranh thủ điện thoại cũng ném cho Diệp Huyền.

“Diệp Huyền, đủ rồi, không muốn hù dọa quần chúng!”

Trình Thiên Dã cũng đi theo gằm thét.

“Thảo!”

Diệp Huyền căn bản không để ý tới Trình Thiên Dã, quát: “Hôm nay ai cũng không muốn đi, trước cùng chúng ta về ngành đặc biệt, chờ các người ký hiệp nghị bảo mật mới có thể...”

Bỗng nhiên, thanh âm hấn im bật mà dừng, lập tức thấy được trong đám người Dương Phóng, sắc mặt vui mừng.

“Ngọa tào, đại sư. . không đúng, Dương Phóng?”

Trong lòng hấn phần chấn, kém chút một câu Đại sư huynh kêu lên.

Người khác không biết tại dị giới gây nên động tĩnh to lớn Lam Vô Bạch Lam trưởng lão là ai, nhưng là hấn

nhưng biết!

Chính là vị kia thần bí khó lường Tàn trưởng lão!

Cũng chính là Dương Phóng sư tôn!

Đại danh đỉnh đỉnh 【 Thiên Thần tổ chức 】 tuyệt đại cao thủ!

Lần này 【 Thiên Thần tổ chức 】 thật sự là sức một mình, hoàn toàn thay đổi hai đại bản khối cách cục.

Có thể nói!

Đây là tuyệt đối nhân vật nghịch thiên.

Diệp Trần hận không thể lập tức chạy tới ôm lấy đùi!

“Dương Phóng!”

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân mấy người cũng cùng nhau lộ ra kinh dị.

“A, là các người a, thật là đúng dịp a.”

Dương Phóng mỗi một đáp lại, lần nữa vuốt vuốt mi tâm.

Một bên Tàn Linh linh, trực tiếp một mặt mờ mịt nhìn về phía đám người, lại nhìn về phía Dương Phóng.

Dương bác sĩ nhận biết bọn này dị nhân?

“Dương Phóng, người làm sao cũng ở nơi đây?”

Trình Thiên Dã mừng rỡ hỏi thăm.

Đối với 【 Thiên Thần tổ chức 】 lôi kéo, hẳn đến nay không hề từ bỏ qua.

Bất kể lúc nào nhìn thấy Dương Phóng, đều sẽ trước tiên ân cần thăm hỏi.

“Ta quê quán liền tại phụ cận, vừa vặn liền về nhà một chuyến.”

Dương Phóng đáp lại.

“Thì ra là thế, lần này may mắn mà có người ở chỗ này.”

Trình Thiên Dã mừng rỡ.

Lúc này, những người khác đã cấp tốc kiểm tra lên trên đất đầu kia quái vật thi thể.

“Đội trưởng, con quái vật này chết rồi?”

Một người trong đó bỗng nhiên kinh uống.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân bọn người vội vàng cấp tốc vọt tới, bắt đầu cẩn thận kiểm tra.

“Trên thân không có trí mệnh thương thế!”

“Bên ngoài thân phần lớn người khu vực hoàn hảo, chỉ có rất nhỏ thương thế!”

“Cổ quái, thực sự cổ quái, đây là chết như thế nào?”

Đám người kinh hãi.

Quái vật trước mắt, thân thể khổng lồ, chừng hai mét, ngã trên mặt đất, con mắt trũng lớn, thất khiếu toát ra huyết thủy, chết không hiểu thấu.

Diệp Huyền trong lòng giật mình, bỗng nhiên lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

Không thể nào!

Là vị đại sư huynh này làm?

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân mấy người cũng là trong lòng ngưng tụ, liếc nhau, sau đó vô ý thức liếc nhìn Dương Phóng, trong đầu lộn không ngừng.

Toàn bộ xe buýt bên trong, loại trừ Dương Phóng, tất cả đều là người bình thường.

Nhưng quái vật này lại chết vô thanh vô tức!

Hắn quả nhiên tại ẩn giấu thực lực.

“Đem thi thể tất cả đều chở về đi!”

Trình Thiên Dã ngữ khí trầm xuống, nói: “Mặt khác lập tức xử lý hiện trường!”

Ánh mắt của hắn nhìn về phía còn lại đám người, đạo: “Các người cũng không cần sốt ruột trở về, trước cùng chúng ta về ngành đặc biệt một chuyến.”

Hắn cũng không có trực tiếp điểm phá Dương Phóng, mà là tùy ý tiếp tục ẩn tàng.

Nếu là trực tiếp điểm phá, rất có thể sẽ bởi vậy đắc tội đối phương, ngược lại không đẹp.

Tần Linh linh trong lòng càng thêm mờ mịt.

Đám người này rốt cuộc là ai?

Cho tới nay!

Xuyên qua dị giới sự tình, đều là trong nội tâm nàng bí

mặt lớn nhất, chưa hề đối với người ngoài thổ lộ.

Nàng cũng chưa từng cho rằng thế giới hiện thực tồn tại siêu tự nhiên lực lượng.

Nhưng bây giờ xem ra, tựa hồ. . không thích hợp?

“Dương Phóng, vị này là?”

Nhậm Quân đi tới, nghi hoặc hỏi thăm.

“Là ta một vị bằng hữu.”

Dương Phóng đáp lại.

“Thì ra là thế.”

Nhậm Quân nhẹ nhàng gật đầu, nhìn chăm chăm nhìn Tần Linh linh, khẽ nhíu mày, mở miệng nói; “Nếu là bằng hữu của ngươi, nàng hẳn là cũng sẽ không nhiều lời đi, Dương Phóng, vậy các ngươi trước rời đi thôi.”

“Tốt, đa tạ!”

Dương Phóng gật đầu.

Nhưng rất nhanh lộ ra bất đắc dĩ, nói: “Nhâm đội trưởng, cầu gãy, không có xe.”

“Tốt a, vậy ta gọi máy bay trực thăng đưa các ngươi đi.”

Nhậm Quân lấy ra bộ đàm, trực tiếp la lên.

Không bao lâu.

Một cỗ quân dụng máy bay trực thăng, chuyển động cánh quạt trực tiếp từ xa không trung cấp tốc bay tới, ông ông tác hưởng, hướng về nơi này hàng lâm xuống.

Tần Linh linh trợn mắt hốc mồm, không thể tưởng tượng nổi.

Cái này đem máy bay trực thăng gọi tới?

Vị này Dương đại phu tựa hồ. . cũng không đúng kình?

“Tần đại phu, chúng ta còn đi dạo sao?”

Dương Phóng nhìn về phía Tần Linh linh.

“Cái này. . cái này...”

Tần Linh linh có chút phản ứng không kịp, đến bây giờ trong đầu đều là che, “Nếu không, để cho ta trở về lắng lắng?”

“Tốt a, ta vừa vặn cũng nghĩ trở về.”

Dương Phóng gạt ra mỉm cười.

Hai người leo lên máy bay trực thăng, rất nhanh bắt đầu rời đi.

Tần Linh linh nào hải mờ mịt, ông ông tác hưởng.

...

Lúc chạng vạng tối.

Phương thị.

Trình Thiên Dã, Từ Khai bọn người rốt cục đem tất cả mọi chuyện xử lý hoàn tất, cũng đem quái vật thi thể thành công chở trở về.

Đám người riêng phần mình về đến trong nhà.

Giờ phút này.

Một chỗ khách sạn năm sao.

Người qua đường Giáp Ất Bính Đinh, từng cái sắc mặt âm trầm, một mực đem Diệp Huyền ngăn ở gian phòng.

“Nói đi Diệp Huyền, người đến cùng còn có bao nhiêu sự tình giấu diếm chúng ta?”

“Không tệ, đêm nay nếu là không nói ra, đừng trách chúng ta bốn cái!”

“Nói!”

Bốn người lạnh giọng mở miệng, trên thân cơ bắp hiển hiện, dị thường cường tráng, đem Diệp Huyền một mực ngăn chặn.

Diệp Huyền bị thoát đến tinh quang, hai tay vây quanh, một mặt im lặng.

Mẹ trứng!

Các người muốn làm gì?

“Tốt a, ta nói, kỳ thật các người trước đó tại dị giới nhìn thấy vị kia Lam Vô Bạch Lam trưởng lão, hẳn chính là Thiên Thần tổ chức thành viên, mà lại, hẳn cũng là Dương Phóng sư tôn...”

Diệp Huyền bất đắc dĩ mở miệng.

Dù sao trước đó người qua đường Giáp, người qua đường Ất đều gặp Dương Phóng.

Điểm này coi như nói ra, cũng không tính là gì.

“Cái gì?”

“Ngọa tào, 【 tuyệt thế Cự Ma 】 Lam trưởng lão, là Dương Phóng sư tôn?”

“Lam trưởng lão hiện tại đến cùng thế nào?”

“Đúng a, Lam trưởng lão hóa thân tuyệt thế Cự Ma, giết chết hai đại bản khối hơn mười vị 【 cao thủ tuyệt thế 】, sức một mình đánh tan hai đại bản khối, hắn hiện tại đi nơi nào?”

“Nghe nói chỉ có đột phá một bước cuối cùng mới có thể hóa thành 【 tuyệt thế Cự Ma 】, về sau liền sẽ mất lý trí, lâm vào điên cuồng giết chóc bên trong...”

Đám người thốt nhiên biến sắc, vội vàng mở miệng.

“Đủ rồi!”

Diệp Huyền bàn tay vung lên, âm trầm nói: “Chuyện này là cái bí mật, các người ai cũng không cho phép đối chính thức thổ lộ, bằng không sư tôn ta sẽ không bỏ qua cho các người, còn có, ta hiện tại cũng không biết sư tôn ta ở nơi nào, càng không biết hắn là trạng thái gì, chỉ sợ chỉ có Dương Phóng mới biết được sư tôn đến cùng tình huống như thế nào.”

Toàn bộ dị giới hiện tại hoàn toàn đại loạn.

Thế lực khắp nơi lâm vào vô tận phân tranh!

Tất cả đều bái vị này thần bí khó lường Lam trưởng lão đến ban tặng!

Tên của hắn bây giờ tại dị giới trở thành danh phù kỳ thực cấm kỵ!

Tứ đại thế lực hận hấn tận xương, nghe nói thương
khung cung chủ, Thiên Linh tháp chủ, tà đạo lão mẫu
mỗi ngày đều tại ngựa mặt lên trời kêu to...

Trận này đồ sát khiến tứ đại thế lực gần như tàn phế!

...

Chín ngàn chữ!

....

Chương 394 : Lần nữa xuyên qua! ! Kinh khủng Dương Phóng! !

Hai ngày sau.

Dương Phóng rất cực cáo biệt Dương mẫu, lấy bận rộn công việc lục làm lý do, lần nữa quay trở về Phương thị, trong lòng thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Bất quá!

Tại hấn vừa mới trở về không bao lâu, Diệp Huyền liền vẻ mặt tươi cười, dẫn đường người giáp, người qua đường Ất tự thân lên cửa báỉ phỏng.

Về phần còn lại người qua đường Bính, người qua đường Đinh, bởi vì tại dị giới chưa bao giờ thấy qua ” Lam trưởng lão “, cùng ” Lam trưởng lão ” không quen, cho nên Diệp Huyền căn bản không mang bọn hấn.

“Đại sư huynh, để ta giới thiệu một chút, hai vị này là Khương Nhân, Thẩm Đào, cũng đều là ta sư tôn ký danh đệ tử.”

Diệp Huyền nở nụ cười, vội vàng giới thiệu, nói: “Đúng rồi, Khương Nhân trong nhà là bán phòng tắm, Ma Đô lớn nhất phòng tắm sản nghiệp chính là nhà bọn hấn mở, Thẩm Đào trong nhà là làm bất động sản, để hấn đưa hai người phòng nhỏ, căn bản không thành vấn đề...”

“Đại sư huynh tốt!”

“Gặp qua Đại sư huynh.”

Khương Nhân, Thẩm Đào vội vàng xoay người cười nói.

Một bộ mười phần chó săn bộ dáng.

“Ồ? Các người cũng là sư tôn ký danh đệ tử?”

Dương Phóng lộ ra tiểu dung.

Người qua đường Giáp, người qua đường Ất, hai người này hẳn tự nhiên biết.

Mình mới vào 【Huyền Thiên minh】, tọa trấn Bắc Vực thời điểm, Diệp Huyền liền mang theo hai người này, tại bên cạnh mình phục thị hơn một tháng.

“Đúng vậy a, Lam trưởng lão tại dị giới chỉ đạo chúng ta thời gian rất lâu, đúng, lần đầu gặp mặt, hi vọng Đại sư huynh chỉ giáo nhiều hơn, một chút lòng thành, Đại sư huynh đừng nên trách!”

Thẩm Đào lộ ra tiểu dung, trực tiếp lấy ra một trương thẻ ngân hàng, cung kính đưa cho Dương Phóng.

“Mời Đại sư huynh vui vẻ nhận!”

Một bên Khương Nhân, cũng liền bận bịu đưa ra thẻ ngân hàng.

Dương Phóng lập tức nhin không được cười lên.

Mấy cái này gia hỏa!

Đều đem mình làm người nào?

Mình là loại kia thấy tiền sáng mắt người sao?

Hắn một mặt bình thản đem hai tấm thẻ ngân hàng nhận lấy, nói: “Các người có chuyện gì không?”

“Đại sư huynh, sư tôn tình huống đến cùng thế nào, ngài biết không?”

Diệp Huyền vội vàng hỏi thăm, “Từ ngày đó sư tôn giết hai đại bản khối bảy tám phần siêu cấp cường giả về sau, thật giống như mất tích, không còn có bất cứ tin tức gì, thật là khiến người lo lắng, sư tôn có thể hay không cũng cùng cái khác một bước cuối cùng cao thủ, lâm vào mê thất, biến mất không thấy?”

Bên người Khương Nhân, Thẩm Đào cũng liền bận bịu nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra vẻ tò mò.

Không hề nghi ngờ, hiện tại Lam trưởng lão cụ thể hạ lạc, không có người không chú ý.

Không chỉ có là bọn hắn muốn biết, dị giới các thế lực lớn đồng dạng muốn biết.

Dù sao Dương Phóng chế tạo động tĩnh quá lớn.

Sức một mình, khiến cho hai đại bản khối siêu cấp cường giả kém chút đứt gãy!

Nhân vật như vậy, không biết rõ tung tích của hắn, rất nhiều người đều sẽ ăn không vô, ngủ không yên.

“Cái này ta cũng không rõ ràng.”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Từ khi sư tôn tiến vào Thiên Nguyên cốc về sau, ta cũng chưa từng thấy qua sư tôn, bất quá, có một chút có thể khẳng định, sư tôn khẳng định không chết, bởi vì trước đây không lâu 【 Thiên Thần tổ chức 】 những cường giả khác đến đây đi tìm ta, hắn tại quay lại trước còn gặp qua sư tôn.”

“Sư tôn không có việc gì?”

Diệp Huyền mừng rỡ mở miệng.

Bên người hai người cũng đều là trong lòng mừng rỡ.

“Tốt, sư tôn không có việc gì thật sự là quá tốt!”

“Không tệ, 【 Thiên Thần tổ chức 】 thực sự quá thần bí thật là đáng sợ, chỉ cần sư tôn không có việc gì, vậy chúng ta tại dị giới liền cái gì đều không cần sợ.”

“Bất quá các người cũng không cần quá đặc ý, sư tôn mặc dù không có việc gì, nhưng là sư tôn trạng thái lại khá là quái dị, nghe vị kia Thiên Thần tổ chức cao thủ nói, sư tôn hiện tại lâm vào bản thân trong phong ấn, ý thức ngủ say, hoàn toàn ở dựa vào nhục thân bản năng tại hoạt động, cho nên, làm không cẩn thận sư tôn sẽ còn tiếp tục đại khai sát giới!”

Dương Phóng nhẹ giọng thở dài, “Nếu như các người ngày nào tại dị giới thấy được sư tôn, tuyệt đối không nên dựa vào tiến đến, tùy tiện tiến lên, sợ là ngay cả các người cũng khó thoát khỏi cái chết!”

“Cái gì? Bản thân trong phong ấn?”

“Không thể nào?”

Đám người giật mình.

“Là thật, một bước cuối cùng nào có dễ dàng như vậy có thể phóng ra? Dị giới truyền thừa nhiều năm như vậy, cũng chưa từng thấy qua ai có thể an toàn đi ra một bước cuối cùng, sư tôn lần này tùy tiện đột phá, chỉ có thể cam đoan mình trong thời gian ngắn không mê thất, nhưng là một lúc sau, chỉ sợ vẫn là không quá lạc quan, cho nên hẳn chỉ có thể bản thân phong ấn.”

Dương Phóng mở miệng.

Mấy người lập tức sắc mặt biến đổi.

Bước cuối cùng này càng như thế hung hiểm?

Nhưng bọn hắn rất nhanh cảm thấy Dương Phóng nói rất nhiều đạo lý.

Không tệ!

Từ xưa đến nay, mê thất tại một bước cuối cùng cao thủ thực sự nhiều lắm.

Nhược thật có dễ dàng như vậy liền vượt qua, vậy cái này loại phương pháp khẳng định đã sớm phổ cập ra.

Xem ra đến bây giờ, cửa này y nguyên giống như lạch trời đồng dạng.

“Đúng rồi Đại sư huynh, hai ngày trước xâm nhập trên xe buýt đầu kia quái vật là người giết a?”

Diệp Huyền hiếu kì hỏi thăm.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu: “Đúng vậy, đây là sư tôn dạy cho ta bí pháp, các người chớ nói ra ngoài là được rồi.”

Trước mắt mấy người lập tức lộ ra nồng đậm vẻ hâm mộ.

Loại bí pháp này, bọn hắn liền không có từng chiếm được truyền thụ!

Có thể vô thanh vô tức ở giữa liền giết chết một đầu thực lực đáng sợ quái vật, cái này Dương Phóng thực lực, cũng khẳng định không có nhìn từ bề ngoài đơn

giản như vậy.

“Đại sư huynh, hiện tại dị giới đã loạn thành một bầy, không có thánh linh cấp cường giả trấn áp, các thế lực lớn bây giờ tại điên cuồng đoạt địa bàn, nghe nói 【 quốc tế tổ chức 】 bên kia đã bắt đầu tổ chức nhân thủ, quyết định tại dị giới làm lớn một thanh, mà chúng ta Trung Quốc chính thức hiện tại cũng đang họp, tựa hồ cũng cố ý làm như thế, chuyện này người thấy thế nào?”

Khương Nhân bỗng nhiên hỏi thăm.

“Đúng vậy a Đại sư huynh, hiện tại dị giới rất loạn, tựa hồ chỉ cần là có thực lực đều có thể cướp được một phần địa bàn!”

“Thánh linh cảnh cao thủ chết được nhiều lắm, hiện tại siêu phẩm cảnh giới đều có thể trở thành đại lão!”

Thẩm Đào, Diệp Huyền vội vàng mở miệng.

“Ồ?”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động.

Dị giới đã loạn như vậy rồi?

Hắn thật đúng là không rõ ràng điểm này.

Đêm đó đại khai sát giới, đến cùng giết chết nhiều ít người, hắn cũng không biết.

Có lẽ hắn bản thân phong ấn về sau, còn giết chết một nhóm thánh linh cảnh cao thủ.

Hiện tại thế mà ngay cả siêu phẩm đều có thể trở thành đại lão rồi?

“Được rồi, liên quan tới điểm này, ta không có đề nghị, các người dựa theo ý nghĩ của mình đến là được, phương pháp của ta không nhất định thích hợp các người.”

Dương Phóng đáp lại.

“Đừng a Đại sư huynh, chúng ta liền nghe người!”

Diệp Huyền mở miệng.

“Đúng vậy a Đại sư huynh, người nói làm sao xử lý, chúng ta liền làm sao xử lý.”

Thẩm Đào cũng cấp tốc mở miệng.

“Ta? Ta khẳng định tiếp tục cầu, chính thức muốn cướp địa bàn, liền để bọn hắn đoạt được rồi, dù sao ta không tham dự.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Vậy chúng ta cũng không tham dự!”

“Đúng, từ vừa mới bắt đầu ta liền nói, đại gia muốn một mực cầu đến sau cùng.”

“Hiện tại dị giới loạn tới cực điểm, coi như thánh linh cấp cao thủ giảm bớt, nhưng là còn có siêu phẩm cửa thứ ba cường giả, lấy thực lực của chúng ta liền muốn đoạt địa bàn, gần như không có khả năng.”

Ba người rất nhanh mở miệng.

“Đại sư huynh, người tại dị giới ngụ ở chỗ nào, lần sau xuyên qua, chúng ta quá khứ tìm người!”

Diệp Huyền mở miệng.

“Đừng, trụ sở của ta là cái bí mật, ta cũng không muốn tùy tiện bại lộ, các người vẫn là đừng đến tìm ta.”

Dương Phóng lập tức cự tuyệt.

Mấy người trong nháy mắt im lặng.

Tốt a.

Bọn hắn tiếp xuống tiếp tục đàm luận lên chủ đề.

Dương Phóng thì bắt đầu vô tình hay cố ý hỏi thăm về dị giới tình thế.

Một buổi chiều nhanh chóng vượt qua.

...

Một phương hướng khác.

Kinh Sư.

Cao ngất nhà chọc trời bên trong.

Đến từ từng cái thành thị người xuyên việt người phụ trách, cơ hồ toàn bộ hội tụ ở đây, từng cái sắc mặt ngưng trọng, không nói một lời, hướng về phía trước nhất màn hình lớn nhìn lại.

Từ khi ba ngày trước, bọn hắn liền đã toàn bộ hội tụ nơi đây.

Mục đích đúng là vì thảo luận tại dị giới tổ kiến đồng minh, chiếm đoạt địa bàn khả năng.

Một câu!

Hiện tại dị giới tuyệt đối là nhất loạn thời đại.

Đồng thời cũng là tốt nhất thời đại.

Từng cái thể lực lớn thánh linh cấp cường giả tồn thất nặng nề, siêu phẩm cường giả nhảy lên trở thành giữa thiên địa lực lượng chủ yếu.

Tại một chút phần hoa đại vực bên trong, đoạt địa bàn phong hiểm mặc dù cực cao, nhưng là bọn hắn hoàn toàn có thể thừa cơ tiến vào một chút tiểu nhân địa vực.

Tỉ như Bạch Trạch vực, long ngâm vực, lửa Huyền Vực.

Thậm chí trước đó Bạch Lạc thành, Hắc Thiết khu quần cư...

Đây đều là địa phương nhỏ.

Có nhiều chỗ càng là trước đó bị 【 khôn chi liên minh 】 chiếm lĩnh qua.

Theo 【 khôn chi liên minh 】 rút lui, những địa phương này càng là trở thành vô chủ đất hoang.

Nếu là bọn họ trước tiên quá khứ chiếm lĩnh, lúc có rất lớn khả năng đem nó nắm giữ.

Chỉ cần có thể nắm giữ một khối thuộc về bọn hắn Trung Quốc đất đai của mình, bọn hắn hoàn toàn hảo hảo kinh doanh, đem nơi đây chế tạo thành thuộc về Trung Quốc Thánh Vực.

Sau này lại có những người khác xuyên qua, liền có thể trực tiếp tiến hành hệ thống hóa huấn luyện.

“Các vị, quốc tế tổ chức bên kia thái độ đã dị thường minh xác, hiện tại 【 cần chi bản khối 】 bên trong lấy

nước Mỹ cầm đầu, tăng thêm Hàn Quốc, Thái Lan các cái khác quốc gia, chính thức tổ kiến đồng minh, bắt đầu ở dị giới chiếm đoạt địa bàn!

Đây chính là thời đại mới 【 hàng hải phát hiện lớn 】 !

Sớm tại hơn mấy trăm năm trước, quốc gia chúng ta cũng bởi vì bế quan toả cảng, bỏ qua lúc ấy Lam Tinh bên trên tiếng tăm lừng lẫy 【 thời đại Đại hàng hải 】 , đến mức quốc gia chúng ta bởi vậy lạc hậu mấy trăm năm, chịu đủ các loại khuất nhục cùng đả kích.

Bây giờ lịch sử tái diễn, cùng mấy trăm năm trước sao mà tương tự!

Dị giới địa bàn chiếm lĩnh, chính là 【 thời đại Đại hàng hải 】 tái diễn!

Đã có nguy cơ, cũng có cơ duyên!

Nếu là lần này, chúng ta không hăng hái hướng lên, không cố gắng đi chiếm lĩnh địa bàn, như vậy ngày khác chúng ta Trung Quốc người mới người xuyên việt khẳng định sẽ oán hận chúng ta, từ đó về sau tại dị giới đem cũng không còn có chúng ta đất cắm dùi!

Vì hậu bối, vì tương lai, một bước này không quản nhiều khó khăn, chúng ta đều nhất định muốn đi ra ngoài!”

Một vị năm hơn sáu mươi lãnh đạo, đứng tại trên giảng đài, thần sắc sục sôi, tiến hành diễn thuyết.

Tại dị giới chiếm lĩnh địa bàn nguy hiểm không?

Nguy hiểm!

Nhưng mấy trăm năm trước thời đại Đại hàng hải nguy hiểm không?

Đồng dạng nguy hiểm!

Nhưng khi đó người vì cái gì có can đảm bước ra?

Chỉ có bước ra, mới có không giống thiên địa!

Nếu là bọn họ Trung Quốc tiếp tục một vị gìn giữ cái đã có, một vị cầu ổn, như vậy ngày khác, Trung Quốc đem tiếp tục lạc hậu hơn nước Mỹ, Nhật Bản các quốc gia!

Đây là bọn hấn tuyệt không nguyện nhìn thấy!

Trung Quốc trong lịch sử đã bỏ qua một cơ hội!

Lần này!

Sẽ tại không cho phép bỏ lỡ!

Tại cái khác quốc gia mạo hiểm thăm dò thời điểm, bọn hấn lại sợ hãi rụt rè, lo trước lo sau, chờ đến quốc gia khác có thành tựu, lại nghĩ phần khởi tiến lên, quá trình của nó tất nhiên dị thường gian khổ.

Trên chỗ ngồi.

Tất cả mọi người thần sắc nặng nề, không nói một lời, nắm tay chặt chẽ nắm lên.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, trần thế nghiên bọn người thì là nhú mày, trong lòng thở dài.

Tại bọn hấn ý nghĩ bên trong.

Loại này dị giới chiếm địa bàn, vẫn là quá sớm.

Nên tiếp tục quan sát một chút.

Nhưng bây giờ số ít phục dựng đa số, bọn hấn cũng không có cách nào.

Huống hò!

Quốc tế tổ chức bên kia hành động quá nhanh.

Bọn hấn không thể không theo sát lấy bộ pháp.

Bằng không thật để quốc tế tổ chức bởi vậy thành công, bọn hấn Trung Quốc chú định sẽ hối hận.

“Khoảng cách lần sau xuyên qua còn có hai ngày thời gian, hi vọng sau khi xuyên việt, hết thủy thuận lợi...”

Trình Thiên Dã nhẹ nói.

“Thực sự không được cũng chỉ có thể mời Phổ Nhân thần tăng hỗ trợ xuất thủ.”

Nhậm Quân nói nhỏ.

“Ta cũng có thể mời Thiên Thần tổ chức 【 Thiết Ma tiền bối 】 xuất thủ.”

Trần Thi Nghiên mở miệng.

Bên người mấy người nhẹ nhàng gật đầu.

Hội nghị tiếp tục tiến hành.

Trên đài lão lãnh đạo, kích tình dâng trào, thanh sắc cũng mậu, không ngừng động viên lấy đám người.

...

Cư xá trước.

Dương Phóng đã đưa tiễn Diệp Huyền ba người, lần nữa quay trở về tới gian phòng bên trong.

Mới vừa vào đi gian phòng, hắn liền nghe được điện thoại chấn động.

Cầm điện thoại di động lên, quan sát.

“Dương bác sĩ, buổi chiều tốt a.”

Một đầu tin tức gửi đi đến hắn điện thoại di động Wechat bên trên.

Nương theo lấy một khuôn mặt tươi cười.

Chính là Tàn Linh Linh gửi tới.

Dương Phóng có chút suy tư, vẫn là đơn giản trả lời một câu quá khứ.

Sau đó liền bắt đầu ngồi xếp bằng giường, tiếp tục nghiên cứu lên thể nội Thần Chủng.

Hắn hiện tại tâm sự nặng nề, không thể không sầu.

Khoảng cách xuyên qua còn có hai ngày thời gian.

Hai ngày sau đó, hắn lại muốn tiến vào dị giới.

Nhưng hắn tại dị giới linh hồn, hiện tại ở vào bản thân trong phong ấn, coi như xuyên việt rồi, cũng là đen kịt một màu, toàn vẹn không biết đến mình đang làm cái gì.

Cái này giống như là cái xác không hồn đồng dạng...

“Thần Chủng. . ta hiện tại có khả năng dựa vào cũng chỉ có Thần Chủng ...”

Dương Phóng tự nói.

Có lẽ đem Thần Chung nghiên cứu triệt để, thật sự có không tưởng tượng được hiệu quả!

Thời gian cấp tốc.

Phía sau hai ngày qua cực nhanh.

Cơ hồ thời gian trong nháy mắt, liền lần nữa đến xuyên qua ngày.

Lúc chạng vạng tối.

Ráng chiều đem chân trời nhuộm thành kim sắc.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng không nhúc nhích, một mặt bắt đắc dĩ, lần nữa nhìn về phía tay trái cánh tay vị trí.

0 ngày 0 giờ 9 phút 59 giây.

58 giây!

...

Xuyên qua đúng hạn mà tới.

Cũng không có bởi vì hắn đột phá hoặc bản thân phong ấn, mà đình trệ hoặc kết thúc.

Mắt thấy trên cánh tay không ngừng biến hóa số lượng, Dương Phóng bỗng nhiên sắc mặt ngưng lại, trong đầu chẳng biết tại sao lần nữa nhớ tới trước đó Quách Vinh lời nói.

Trên người mình tồn tại ba loại tiêu ký.

Một cái hình kiếm tiêu ký.

Một chữ “Vạn” tiêu ký.

Một cái x tiêu ký!

Cái khác Lam Tinh người, cũng đều tồn tại tiêu ký.

Hẳn là những dấu hiệu này, mới là đám người xuyên qua nguyên nhân?

Trước mắt dần dần trở nên đen nhánh, ý thức bắt đầu nhanh chóng tiến vào không đáy vòng xoáy.

.
. .
.

Vô tận sơn lâm, nhìn một cái vô tận.

Trong cao không, đen ngịt mây đen không ngừng hội tụ, như là nặng nề bông, bốn phương tám hướng cuồng phong gào thét, ô ô rung động.

Nhiệt độ trở nên kỳ thấp vô cùng.

Chính vào lúc đêm khuya, liền tựa như bốn phương tám hướng trong đêm tối có vô số lệ quỷ đang gào khóc đồng dạng.

Từng cây tại trong cuồng phong múa đại thụ, chính như từng đầu giương nanh múa vuốt yêu ma.

Âm trầm, Hắc Âm, băng lãnh, bất an...

Rầm rầm!

Bỗng nhiên, trong cao không rơi ra to lớn mưa đá.

Một khối lại một khối mưa đá, to đến bằng nắm đấm, rơi trên mặt đất, đem đại địa đều cho ném ra từng cái lổm xuống tới.

Toàn bộ vô tận sơn lâm đều đang phát ra trận trận trầm muện thanh âm.

Nơi xa.

Hai đạo nhân ảnh một thân máu tươi, sắc mặt trắng bệch, trong rừng thật nhanh chạy thực mạng, quần áo trên người lam lũ, tóc dài rối tung, bả vai, ngực tất cả đều xuất hiện vết đao sâu hoắm, gần như có thể thấy xương.

Dù là phục dụng trên nhất tốt thuốc cầm máu, nhưng bởi vì kịch liệt chạy nguyên nhân, y nguyên khiến cho miệng vết thương huyết thủy không ngừng tràn ra.

Lại thêm nhiệt độ chợt hạ xuống, mưa đá như mưa, hai người càng là chặt vật dị thường.

Đây là hai nam tử.

Tuổi tác cũng không lớn.

Ước chừng dáng vẻ chừng hai mươi, nhìn hẳn là sơ nhập giang hồ không lâu.

Thực lực đều tại cửu phẩm bồi hồi.

Bọn hắn sắc mặt khó coi, một bên chạy trốn, một bên quay đầu hướng về sau lưng nhìn lại.

Liên tựa như sau lưng bọn hắn, có cái gì kẻ địch cực kỳ đáng sợ đang đuổi giết đồng dạng.

“Móa nó, đám khốn kiếp này thật đúng là có đủ nghị lực, chúng ta không phải liền là từ 【 Tử Vân Thần Cảnh 】 được một thanh bảo kiếm chém sắt như chém bùn sao? Về phần dạng này đuổi giết chúng ta sao? Thảo, ba ngày ba đêm, còn không ngừng hơi thở!”

Trong đó một thanh niên chồm thủng máng.

“Đừng nói nữa, nhanh, phía trước có một mảnh bụi cỏ, hướng bụi cỏ đi trốn!”

Bên người đồng bạn mở miệng.

Hai người vội vàng thật nhanh hướng về bụi cỏ phóng đi.

Ào ào mưa đá nện ở trên người bọn họ, khiến cho bọn hắn không ngừng phát ra kêu rên, chạy trốn chết, rất là thống khổ.

Liên tại bọn hắn vừa mới trốn vào bụi cỏ không lâu.

Bỗng nhiên!

Sau lưng khu vực, bóng người lấp lóe, khí tức hỗn loạn, liên tiếp xuất hiện bảy tám đạo bóng người, xách đao mang kiếm, nhanh chóng truy sát mà tới.

Lại tại tới gần bụi cỏ sát na, một đám người tất cả đều trong nháy mắt dừng lại.

Từng cái ánh mắt rất lạnh, chăm chú nhìn trước mắt tối như mực, một người cao bụi cỏ.

Gặp rừng không có vào!

“Hừ, đừng sợ, bọn hắc chạy không thoát, ta Hắc Sát thần chưởng ẩn chứa kịch độc, bọn hắc trúng ta Hắc Sát thần chưởng, còn dám một đường chạy xa như vậy, kịch độc sớm đã công tâm, dù là có mai phục, cũng không có cái gì uy lực!”

Trong đó một cái râu quai nón đại hán đột nhiên lạnh giọng nói.

Hắn thân thể cao lớn, một thân áo bào đen, con mắt trong đêm tối rất là sắc bén.

Hai bàn tay rộng lớn nặng nề, dày đặc gân xanh, nhìn trầm ổn hữu lực.

Rõ ràng là cửu phẩm đỉnh phong tu vi!

“Liễu huynh đệ 【 Hắc Sát thần chưởng 】, lão phu cũng nghe thấy đã lâu, xác thực uy lực to lớn.”

Bên trái một vị tay trụ màu đen Bàn Long quái trượng lão giả, phát ra thanh âm già nua, nói: “Bất quá đang quyết định giết chết hai người này trước đó, chúng ta có phải hay không cũng nên nói rõ ràng, kia thanh thần kiếm đến cùng nên thuộc về ai? Miễn cho một hồi giết hai người về sau, mọi người còn phải chém giết lẫn nhau!”

“Ừm?”

Lời vừa nói ra, mọi người tại đây đều là mắt sáng lên, lộ ra ngưng trọng.

Người nhìn ta, ta nhìn hắn, đột nhiên phòng bị lẫn nhau.

Hắc Sơn lão quái nói rất đúng.

Thần kiếm chỉ có một ngụm!

Bọn hấn thế nhưng là có bảy tám người!

“Các vị không cần như thế? Muốn thần kiếm thuộc về còn không đơn giản, kia thanh thần kiếm là bị cái kia tên là 【 Cổ Kiếm Nhất 】 gia hỏa đạt được, ai giết chết Cổ Kiếm Nhất, thần kiếm liền về ai, đại gia cảm thấy thế nào?”

Bỗng nhiên, một vị người mặc màu xanh váy dài yêu diễm nữ tử nở nụ cười.

Nàng tuổi tác không lớn, ước chừng ngoài ba mươi, ngũ quan mỹ lệ, ý cười mê người, có một loại thành thực thiếu phụ vận vị.

“Phương pháp kia không tệ, ta thích.”

Bỗng nhiên, một người đầu trọc nam tử nở nụ cười, một đôi ánh mắt lại tràn ngập tham lam cùng dục vọng tại cái kia thành thực thiếu phụ trên thân hung hăng quét tới, tựa hồ hận không thể đem nó lập tức chà đạp tại dưới thân.

Những người khác có chút suy tư, rất nhanh lên một chút đầu.

Dưới mắt loại trừ biện pháp này, cũng không có biện pháp tốt hơn.

Bất quá!

Cũng may bọn hấn trước đó tới thời điểm, đã sử dụng bí mật thủ đoạn, liên hệ phụ cận tông môn cùng đồng bạn.

Tính toán thời gian, bọn hấn hẳn là sớm đã biết được tin tức.

Chỉ cần mình tông môn hoặc đồng bạn sớm đuổi tới, kia thanh thần kiếm đem vẫn là thuộc về mình.

“Truy!”

Trước đó râu quai nón đại hán quát lên.

Sưu sưu sưu!

Một đám người cấp tốc hướng về trước mắt nòng đậ**u** bụi cỏ nhanh chóng hướng về đi, toàn bộ tinh thần đề phòng, quanh thân vận chuyển chân khí, một mực bảo vệ tốt thân thể, đồng thời đao kiếm vung vẩy, hướng về phía trước bụi cỏ cấp tốc quét ngang mà đi.

Phốc phốc phốc phốc!

Mảng lớn bụi cỏ bị đao kiếm của bọn họ chỗ chém bay, lộn xộn bay múa.

Bỗng nhiên!

Tên kia người mặc màu xanh váy dài nữ tử con mắt lóe lên, phát hiện hai người tung tích, quát lên: “Ở nơi đó!”

Soạt!

Bàn tay nàng hất lên, một cây đ**en** nhánh thon dài nhuyễn tiên, phát ra từng đợt bén nhọn thanh âm dồn dập, trong nháy mắt bay đi, hướng về trong bụi cỏ một cái góc hung hăng vung đi.

Giấu ở trong bụi cỏ Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người, biến sắc.

“Đi!”

Hai người không chút nghĩ ngợi, liền vội vàng xoay người liền trốn.

Nhưng váy xanh nữ tử tốc độ xuất thủ quá nhanh, tại hai người vừa mới quay người thoát đi, Vân Phi Dương phía sau lưng vẫn là bị màu đen nhuyền tiên hung hăng quất một cái.

Ba!

Thanh âm điếc tai, huyết quang hiển hiện.

Vân Phi Dương yết hầu một tinh, một búng máu phun ra ngoài, thân thể trực tiếp đánh ra trước mà ra, hướng về nơi xa bụi cỏ hung hăng đập tới.

“Bay lên!”

Cổ Kiếm Nhất kinh uống, vội vàng nhanh chóng vọt ra, một cái nhấc lên Vân Phi Dương thân thể, liền đem khinh công triển khai, hướng về phía trước cực tốc bỏ chạy.

“Đi đâu?”

“Mau đuổi theo!”

“Vật nhỏ, mau đưa thần kiếm giao ra!”

Sau lưng đám người lộ ra nhe răng cười, vội vàng thật nhanh hướng về hai người thân thể đuổi theo,

Dù là sắc trời đen nhánh, dù là mưa đá như đao, y nguyên không cách nào ngăn cản đám người.

“Móa nó, muốn lão tử thần kiếm, ăn phân đi thôi!”

Cổ Kiếm Nhất quay đầu mắng to, tiếp tục chạy như điên.

Nếu là đem thần kiếm giao ra liền có thể đổi lấy mình hai người an toàn, vậy hẳn tự nhiên đã sớm giao ra.

Nhưng cái này sau lưng gia hỏa là một đám chân chính tả đạo người.

Việc ác bất tận, làm việc đều dùng cứng!

Thần kiếm chỉ có một thanh, chú định chỉ có một người đạt được, không quản ai đạt được, những người còn lại khẳng định sẽ còn giết bọn hắn cho hả giận.

“Đừng nói chuyện, chạy mau!”

Vân Phi Dương miệng đầy bọt máu, toàn bộ phía sau lưng đều che kín huyết thủy.

Đây là mặc vào bên trong phòng ngự giáp tình huống dưới!

Nếu là không có mặc nội giáp, cái này một roi chí ít có thể muốn hắn nửa cái mạng!

Bất quá!

Theo bọn hắn không ngừng vọt tới trước, rất nhanh bọn hắn vẫn là bị lần nữa đuổi kịp, theo từng đợt phanh phanh giao thủ thanh âm truyền đến.

Hai người thân thể lần nữa bay ngược mà ra, bị đánh cuồng phún huyết thủy, hướng về trong rừng đập tới.

Hai người vội vàng bò lên, lần nữa chạy trốn.

Nhưng là theo sát ở phía sau râu quai nón đại hán, vọt người bắn lên, lại là một cái 【 Hắc Sát thần chưởng 】 hung hăng đánh ra.

Hai người sắc mặt một giạt mình, vội vàng cùng nhau trở lại, vận chuyển công lực, cộng đồng chống cự.

Ầm!

Một trận cuồng mãnh kinh lực từ ba người ở giữa trong nháy mắt quét ngang mà ra, kinh thiên động địa, tựa như gợn sóng, khiến cho bốn phương tám hướng đếm không hết mưa đá hướng về hai bên đập tới.

Phốc! Phốc!

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương lần nữa phun ra huyết thủy, thân thể tựa như như điều đứt dây, lại một lần hung hăng bay ngược mà ra, hướng về trong rừng đập tới.

Ầm! Ầm!

Đột nhiên, trầm đục âm thanh truyền đến.

Hai người thân thể giống như là hung hăng đụng phải cái gì vật nặng, lại bị lần nữa gãy xuống tới.

Vật nặng không nhúc nhích tí nào, tựa như cách mặt đất cắm rễ đồng dạng.

Tại sau lưng theo sát mà đến đám người, biến sắc, lập tức trong miệng quát chói tai.

“Ai?”

“Người nào?”

“Ở đâu ra gia hỏa, dám quản chúng ta nhàn sự?”

...

Ngã xuống đất thổ huyết Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người, nghe được thanh âm, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy hai người đụng vào lại không phải cái gì vật nặng.

Rõ ràng một người!

Một kẻ thân thể dị thường khôi ngô người!

Hắn mặc một thân trường sam màu xanh, tóc đen đầy đầu rối tung, che khuất dung nhan, hoàn toàn thấy không rõ gương mặt dung mạo ra sao.

Nhưng là hắn cái đầu rất cao.

So với người trong đám cao nhất râu quai nón đại hán còn phải cao hơn một cái đầu.

Mà lại!

Cơ thể của hắn rất rắn chắc.

Lòng ngực khu vực lộ ra làn da, lờ mờ lóe ra một loại màu đồng cổ quang trạch.

Hắn cứ như vậy lẳng lẳng địa đứng ở đó.

Tựa như một cái tượng gỗ.

Lại tựa như một khối đá.

Không nhúc nhích, giống như là đang suy tư, lại giống là ngủ say.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người đâm vào trên

người hấn, lại không có để thân thể của hấn có chút động đậy.

Cũng không biết hấn đứng ở nơi này bao lâu.

Hai người trong lòng giật mình, liếc nhau.

Cao thủ!

“Tiền bối cứu mạng!”

“Tiền bối, bọn hấn đều là tả đạo yêu nhân, chúng ta cùng bọn hấn không oán không cừu, bọn hấn muốn giết chúng ta, cầu tiền bối chủ trì công đạo!”

Hai người không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng nhanh chóng nhào tới, trực tiếp quỳ rạp xuống bóng người cao lớn phụ cận.

Nhưng bóng người cao lớn lại giống như là không nghe thấy, không nhúc nhích.

“Tiền bối, cứu lấy chúng ta, vãn bối nguyện ý đem cái này thanh thần kiếm dâng lên!”

Cổ Kiếm Nhất vội vàng mở miệng.

Vân Phi Dương cũng lập tức ôm lấy bóng người cao lớn đùi.

“Tiểu tử, người rút cuộc là ai? Lập tức thối lui, không cần nhiều xen vào chuyện bao đồng!”

Kia râu quai nón đại hán mở miệng quát.

“Bằng hữu, lão phu vô ý người là địch, nhưng là hai người kia cùng bọn hấn kiếm trong tay, người không thể mang đi, nhất định phải lưu cho chúng ta!”

Cầm trong tay màu đen Bàn Long trượng lão giả, bỗng nhiên dừng lại quải trượng, phát ra bịch một tiếng trầm đục, trầm thấp nói.

Trước mắt quái nhân, không rõ lai lịch.

Bọn hắn cũng không tại trên người đối phương cảm nhận được bất luận là sóng năng lượng nào, cũng không có cảm nhận được bất luận cái gì tu vi ba động, liền tựa như một cái người chết sống lại đồng dạng.

Tinh tế nghe qua, thậm chí liền hô hấp đều không có.

Rất dễ bọn hắn hoài nghi, đây có phải hay không là một cái khôi lỗi?

Đối với râu quai nón đại hán cùng màu đen Bàn Long trượng lời nói của ông lão, bóng người cao lớn vẫn không có bất kỳ đáp lại nào, hắn không nhúc nhích, tóc dài tán loạn, hoàn toàn để cho người ta không biết nội tâm của hắn là thế nào nghĩ.

“Bằng hữu, không biết người đến cùng xưng hô như thế nào? Tiểu nữ tử chính là Hải Long Bang Phó đả chủ, hai người kia đối với ta Hải Long Bang trọng yếu vô cùng, hi vọng tiền bối có thể bán cái mặt mũi cho chúng ta Hải Long Bang!”

Kia người mặc màu xanh váy dài nữ tử đột nhiên nhẹ giọng cười nói, một đôi mắt đẹp lại tại cao lớn thân ảnh trên thân không ngừng dò xét, trong lòng hồ nghi, muốn xác định thân phận của đối phương.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương trong lòng khẩn trương, vội vàng ôm lấy đối phương đùi, tiếp tục mở miệng cầu xin tha thứ.

“Tiền bối, cứu lấy chúng ta, chúng ta đều là vô tội!”

“Bọn hấn ý đồ giết người đoạt bảo, không phải người tốt!”

...

“Bằng hữu, có việc nói sự tình, người đến cùng là ai?”

Râu quai nón đại hán lần nữa trầm thấp hỏi thăm.

“Không tệ, ra vẻ trầm mặc cũng không phải cái gì thói quen tốt!”

Một vị khác đại hán cũng lạnh giọng mở miệng.

Mắt thấy bóng người cao lớn từ đầu đến cuối không có bất luận cái gì hồi phục, cái này bảy tám đạo bóng người cũng không khỏi đến dần dần nhú mày, lộ ra băng lãnh, mắt kiên trì, bắt đầu cấp tốc câu thông.

“Gia hỏa này giống như có chút không đúng, không có hô hấp, cũng cảm giác không đến tu vi!”

“Không tệ, xem ra giống như là cái người chết sống lại!”

“Người chết sống lại?”

“Đúng vậy, lão phu trước kia gặp qua một chút người chết sống lại, cùng người này trạng thái cực kỳ tương tự!”

Vị kia cầm trong tay màu đen Bàn Long trượng lão giả thấp giọng đáp lại, sau đó trong ánh mắt hàn quang chớp động, mở miệng nói: “Không bằng mọi người cùng nhau thăm dò một chút hấn, nếu thật là người chết sống lại, vậy dĩ nhiên tốt nhất, nếu không phải người chết sống lại, đại gia liền liên thủ giết hấn! Như thế nào?”

Mọi người nhất thời trong lòng mãnh liệt, cấp tốc suy tư.

Đối mặt như thế một cái cực kỳ cổ quái người, tùy tiện xuất thủ, có thể hay không không tốt lắm?

Bất quá!

Vừa nhìn thấy Cổ Kiếm Nhất trong tay chiếc kia trường kiếm màu xanh, tất cả mọi người vẫn là khó tránh khỏi kìm nén không được dụ hoặc.

Đây chính là 【 Tử Vân Thần Cảnh 】 bên trong chiếm được cô bảo.

Nếu là cứ thế từ bỏ, bọn hắn nhiều ít không cam lòng.

“Tốt!”

Đám người cắn răng một cái, toàn bộ gật đầu.

Nếu quả thật có vấn đề, bọn hắn cùng lắm thì quay người liền đi chính là.

Dù sao bọn hắn phía sau màn thế lực đã bắt đầu cấp tốc chạy đến, đến lúc đó coi như bị đối phương truy sát, cũng có thể thông dong ứng đối.

Oanh!

Một nháy mắt, tám đạo bóng người tất cả đều trong nháy mắt xuất thủ, hướng về trước mắt khu vực hung hăng đánh tới.

Có xuất chưởng, có ra quyền.

Còn có oanh ra ám khí.

Vừa lên đến cát bay đá chạy, không khí gào thét, tựa như vô hình cự chùy hung hăng đập tới.

“Tiền bối tránh mau!”

Vân Phi Dương kinh hoàng kêu to.

Cổ Kiếm Nhất lộ ra kinh hãi, sớm đã một thanh kéo lấy thân thể của hắn, vội vàng hướng một bên hung hăng lăn lộn mà đi, tiến hành tránh né.

Soạt!

Vô cùng kinh khủng một màn phát sinh.

Râu quai nón đại hán, váy xanh nữ tử, Hắc Sơn lão quái bọn người đánh ra công kích, tại tiếp xúc đến bóng người trước mắt trong nháy mắt, tựa như cùng bọt biển hút nước, cấp tốc biến mất, hết thấy không có vào đối phương thể nội.

Thật giống như có một cái vô hình vòng xoáy tại thôn phệ lấy đây hết thấy đồng dạng.

Càng máu chốt chính là!

Da của đối phương dị thường cứng cõi.

Váy xanh nữ tử bắn ra ám khí, tại rơi vào bóng người cao lớn lồng ngực cùng mi tâm sát na, liền phát ra ” đình đình keng keng ” chói tai thanh âm.

Lấy Cửu U huyền thiết đúc thành ám khí như đồng hóa vì gỗ mục, vừa đối mặt hết thấy vỡ nát.

Kinh khủng một màn, trực tiếp để râu quai nón đại hán, váy xanh nữ tử, Hắc Sơn lão quái bọn người tất cả đều hít một hơi lãnh khí, lông tơ đứng vững, lộ ra vẻ kinh

ngạc.

Đây không có khả năng!

Người này chỉ dựa vào nhục thân vậy mà đem Cửu U huyền thiết ám khí đều cho chấn vỡ?

“Ngọa tào!”

Cổ Kiếm Nhất kinh hãi kêu lên.

Trước mắt một màn đại đại đánh sâu vào nội tâm của hắn.

Đây là 【 siêu phẩm 】 a?

Không!

Không chỉ là siêu phẩm!

Liền xem như siêu phẩm, cũng không có khả năng nhục thân khủng bố như thế?

“Người đến cùng là ai?”

Váy xanh nữ tử lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Đi!”

Râu quai nón đại hán lông tơ đứng vững, trong lòng hoảng sợ, không chút nghĩ ngợi, sớm đã quay người hướng về nơi xa nhanh chóng thoát đi.

Loại thời điểm này còn muốn hỏi đối phương đến cùng là ai?

Chẳng phải là muốn chết!

Những người khác cũng liền bận bịu chạy trốn.

“Các vị đừng hoảng hốt, hấn trạng thái có gì đó quái lạ, tuyệt không phải người sống!”

Vị kia Hắc Sơn lão quái kinh thanh hét lớn, muốn đem đám người lưu lại.

Ngay tại quay người chạy trốn đám người tất cả đều lần nữa dừng lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Không phải người sống?

“Hấn tình trạng tuyệt đối không bình thường, đại gia không muốn kinh động hấn, từ một bên đem Cổ Kiếm Nhất trực tiếp chộp tới, nhưng cùng một chỗ động thủ!”

Hắc Sơn lão quái thấp giọng mở miệng.

Đám người thần sắc biến ảo, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn về phía bóng người cao lớn.

Chờ đợi thật lâu.

Bóng người cao lớn từ đầu đến cuối không có mảy may động tĩnh.

Rốt cục!

Đám người triệt để yên lòng, tin tưởng Hắc Sơn lão quái lời nói.

Gia hỏa này giống như quả nhiên sẽ không động?

Sưu sưu sưu!

Đám người rất nhanh lần nữa lao đến, hướng về Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương đánh tới.

“Tiền bối cứu mạng!”

Cổ Kiếm Nhất kinh uống, vội vàng hướng bóng người cao lớn sau lưng tránh khỏi.

Vân Phi Dương cũng liền vội vàng đi theo trốn tránh.

Râu quai nón đại hán, Hắc Sơn lão quái, váy xanh nữ tử bọn người vây quanh bóng người cao lớn, không ngừng hướng về Cổ Kiếm Nhất bọn người công kích mà đi, phanh phanh rung động, thanh âm ngột ngạt.

Có lẽ là đám người công kích quấy rầy đến bóng người cao lớn.

Lại hoặc là bọn hán trước đó hành vi mạo phạm đến bóng người cao lớn,

Bỗng nhiên!

Bóng người cao lớn nguyên bản không nhúc nhích thân thể rất cục có phản ứng.

Ánh mắt của hán trống rỗng, chậm rãi quay đầu, hướng về ngay tại tốc độ cao nhất xuất thủ Hắc Sơn lão quái nhẹ nhàng quét tới.

Hắc Sơn lão quái một mặt tàn nhẫn chi sắc, đại thủ liên hoàn cầm ra, tàn ảnh dày đặc, kinh phong gào thét, đang lấy mình độc môn tuyệt học 【 Hắc Long Thập Bát Trảo 】 chụp vào Cổ Kiếm Nhất.

Đúng lúc này, hán như bị sét đánh, trực tiếp phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, thân thể không có dấu hiệu nào bịch một tiếng ngã nhào xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Một màn như thế, khiến cho ngay tại xuất thủ những người khác tất cả đều giật nảy mình, vội vàng cấp tốc dừng lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Xảy ra chuyện gì?

Quái nhân này chỉ là nhìn thoáng qua Hắc Sơn lão quái, Hắc Sơn lão quái liền chết?

Nói đùa cái gì?

A!

Phốc phốc!

Trong đám người váy xanh nữ tử cũng trực tiếp kêu thảm một tiếng, một búng máu phun ra, không có dấu hiệu nào trực tiếp ngửa đầu ngã quỵ, chết thảm bỏ mạng.

Nàng đồng dạng là bị bóng người cao lớn nhìn thoáng qua, trong nháy mắt chết thảm.

“Mau trốn a!”

“Tiền bối tha mạng a!”

Còn lại râu quai nón đại hán bọn người hoảng sợ kêu to, không chút nghĩ ngợi, vội vàng cấp tốc hướng về nơi xa nhanh chóng bỏ chạy.

Mỗi người đều dọa đến hồn phi phách tán, sợ hãi dị thường.

Đại danh đỉnh đỉnh Hắc Sơn lão quái cùng Yến Thanh Y, lại bị đối phương một ánh mắt trực tiếp trừng chết?

Hoang đường như vậy một màn, ai dám tin tưởng?

Đám người chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới mồ hôi lạnh cuộn cuộn, hận không thể sinh ra tám đầu chân hướng về nơi xa bỏ chạy.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương cũng tất cả đều lộ ra ngốc trệ cùng kinh hãi.

Không thể tin nhìn về phía bóng người cao lớn.

Cái này...

Đây rốt cuộc là tồn tại gì?

Nhục thân kiên cố, không gì không phá thì cũng thôi đi.

Một ánh mắt trực tiếp lườm chết hai vị cứu phẩm đỉnh phong cao thủ?

“Tiền bối. . ngài. . ngài thật đúng là công việc tổ tông!”

Cổ Kiếm Nhất xụi lơ trên mặt đất, thì thào mở miệng.

“Đa tạ tiền bối ân cứu mạng, đại ân đại đức, vẫn bối suốt đời khó quên!”

Vân Phi Dương trực tiếp quỳ rạp xuống đất, hai tay ngã vào, trịnh trọng dập đầu.

“Tổ tông, đa tạ lão tổ tông ân cứu mạng!”

Cổ Kiếm Nhất cũng kịp phản ứng, vội vàng đi theo ngã nhào xuống đất, phanh phanh dập đầu.

Nhưng đối với đây hết thảy, bóng người cao lớn lại như cũ không có bất kỳ cái gì biểu thị.

Hắn giống như là chỉ còn lại có một bộ xác không.

Nghe không được thanh âm của mọi người, cũng không biết mọi người tại làm cái gì.

Hắn cứ như vậy ngơ ngác đứng thẳng, mặc cho hàn phong gào thét, mưa đá vầy xuống.

Thật giống như trên trời dưới đất, chỉ còn lại có một mình hắn đồng dạng.

Thật lâu.

Bóng người cao lớn nhẹ nhàng bước đi bước chân, hướng về phía trước đi đến.

“Lão tổ tông, lão tổ tông lão nhân gia ngài hướng đi đâu, chết cóng ta!”

Cổ Kiếm Nhất run lẩy bẩy, cóng đến bờ môi phát tím, vội vàng kéo lên đồng bạn, nhanh chóng cùng hướng bóng người cao lớn.

“Tiền bối, mưa đá càng rơi xuống càng lớn, muốn hay không tìm một chỗ trước ẩn áp một chút!”

Vân Phi Dương cũng liền vội mở miệng.

Hai người vốn là bản thân bị trọng thương, tại cái này băng thiên tuyết địa bên trong cuồng đông lạnh, càng thêm không chịu nổi.

...

Một phương hướng khác.

Râu quai nón đại hán một đám người vô cùng hoảng sợ, não hải oanh minh, hồn phi phách tán, liều lĩnh hướng về nơi xa bỏ chạy.

Yêu thuật!

Vừa mới đây tuyệt đối là yêu thuật a!

Nếu không phải bọn hấn chạy rất nhanh, giờ khắc này, khẳng định đã sớm chết thảm.

Bọn hấn còn chưa bao giờ thấy qua loại này quỷ dị thủ đoạn.

Một ánh mắt trừng chết hai vị cứu phẩm đỉnh phong cao thủ?

“Liễu Phong, người nói hai người kia ở đâu?”

Bỗng nhiên, một đạo hét to tiếng vang lên.

Phía trước lập tức xông lại hơn mười đạo bóng người, nhanh hướng về râu quai nón đại hán đánh tới.

Râu quai nón đại hán sắc mặt đại hỉ.

“Bàng hộ pháp, ngài rốt cuộc đã đến!”

Liễu Phong lệ nóng doanh tròng, kích động kêu to, sau đó lúc này đem vừa mới kinh lịch một màn trước mắt xuất hiện hơn mười đạo bóng người lặp lại một lần.

Một người cầm đầu là cái qua tuổi sáu mươi lão giả, trái lông mày tăng lên một nốt ruồi, mặt trắng không râu, mặc trường bào màu vàng, nghe vậy biến sắc.

“Cái gì? Một cái quái nhân, một chút liền lườm chết hai vị cứu phẩm cường giả tối đỉnh?”

Kia Bàng hộ pháp kinh dị nói.

“Đúng vậy, Cổ Kiếm Nhất bọn hấn bây giờ đang ở cùng quái nhân ở cùng một chỗ, quái nhân kia toàn thân trên dưới còn đao thương bất nhập, không gì không phá, ngay cả ám khí đều đánh không thương tổn!”

Râu quai nón đại hán vội vàng mở miệng.

“Lẽ nào lại như vậy! Dám cùng chúng ta 【 Bạch Linh Giáo 】 là địch, chú định một con đường chết, Từ Lỗi, lập tức trở về thông tri giáo chủ, để giáo chủ bọn hấn mang đến người chạy đến, lão phu trước đi qua kiến thức một chút quái nhân này đến cùng có gì đó cổ quái!”

Kia Bàng hộ pháp mở miệng quát.

Hấn chính là siêu phẩm cửa thứ hai!

Hoành hành tại vùng đất này.

Loại trừ số ít siêu phẩm cửa thứ ba nhân vật bên ngoài, những người khác hấn đều không cần đi sợ hãi.

Thậm chí bằng vào bí pháp, liền ngay cả siêu phẩm cửa thứ ba cũng đừng nghĩ tùy tiện giết chết hấn!

Từ hơn mười ngày trước, hai đại bản khối triệt binh đến nay, bọn hấn 【 Thần Hoang Vực 】 loạn thành một bầy, còn không có người nào có thể để cho hấn con mắt nhìn nhau?

Muốn hỏi 【 Thiên Nguyên cốc 】 trước đó cao thủ đâu?

Vậy khẳng định là ai về nhà nấy, trở về tranh đoạt địa bàn a.

Ai còn lưu tại bọn hấn căn cứ 【 Thần Hoang Vực 】 ?

【 Thần Hoang Vực 】 trước kia cao thủ càng là sớm đã

chết cả rồi.

Hiện tại Thần Hoang Vực cơ bản cũng là bọn hắn một đám siêu phẩm cường giả thiên hạ, thánh linh cấp cực kỳ hiếm thấy.

“Bàng mây, người cũng tới, chẳng lẽ các người cũng là đến cướp đoạt thần kiếm?”

Bỗng nhiên, một trận quát chói tai tiếng vang lên.

Một phương hướng khác lại là hơn mười vị cao thủ nhanh chóng hướng về đi qua.

Dẫn đội chính là một vị 【 siêu phẩm cửa thứ hai đỉnh phong 】 lão giả.

“A, là người! Hắc Ma Thủ Ngô lão ma, người tới được cũng nhanh, hẳn là Yến Thanh Y thông tri người đi, đáng tiếc, hắc hắc, các người Hải Long Bang Yến Thanh Y đã sớm để cho người ta giết đi!”

Bàng hộ pháp quay đầu cười lạnh.

“Người nói cái gì? Áo xanh chết rồi, ai làm?”

Kia cầm đầu Ngô lão ma kinh sợ quát.

“Ai làm? Tự nhiên không phải lão phu.”

Bàng hộ pháp hừ lạnh, sau đó đem trước sự tình cấp tốc cùng Ngô lão ma nói một lần.

Quái nhân kia cổ quái như vậy, hẳn cũng không có nắm chắc có thể đối phó.

Cho nên nhiều kéo một cái thế lực hạ tràng!

“Cái gì?”

Ngô lão ma biến sắc, trở lại phần nộ quát: “Lập tức phái người đi thông tri bang chủ, lão phu tự mình gặp một lần quái nhân kia, đi!”

Soạt!

Hai sóng cao thủ tất cả đều nhanh chóng hướng về tới, hướng về phía trước đuổi theo.

...

Rừng rậm trong rừng.

Bóng người cao lớn áo choàng phát ra, một thân áo xanh, như cũ tại từng bước từng bước đi về phía trước đi.

Không có mục đích, không có lời nói.

Tựa hồ hoàn toàn nương tựa theo thân thể bản năng.

Sau lưng thì là run lấy bảy Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người.

Một bên hành tẩu, một bên ôm thân thể, không ngừng thấp giọng nghị luận.

Quái nhân này thực sự quá thần bí.

Cái này không phải là một vị trong truyền thuyết thánh linh a?

Nếu thật là thánh linh, vậy bọn hắn đã có thể phát tài rồi!

Bất quá!

Nếu là thánh linh, kia vì sao đối phương từ đầu đến cuối không nói một lời?

“Kiếm Nhất, vị tiên bối này thân thể rất có thể là xảy ra vấn đề, nếu là hoàn hảo trạng thái, không đến mức như thế!”

Vân Phi Dương nói nhỏ.

“Không tệ!”

Cổ Kiếm Nhất thật sâu gật đầu.

“Bay lên, bất kể như thế nào, đây đều là chúng ta cơ duyên, chỉ cần chúng ta cùng ở vị tiên bối này, liền chắc chắn sẽ không có nguy hiểm, đây chính là một vị công việc tổ tông, có hấn tại, ai có can đảm trêu chọc?”

Cổ Kiếm Nhất cười nhẹ, nói: “Ta hiện tại ước gì các thế lực lớn cấp tốc chạy tới, ta muốn thấy xem xét bọn hấn đối mặt vị này tổ tông lúc sắc mặt, hắc hắc hắc.”

Vân Phi Dương cũng mỉm cười, mơ hồ có mấy phần chờ mong.

“Cổ Kiếm Nhất, các người quả nhiên ở đây, hôm nay ai cũng đừng nghĩ đi!”

Bỗng nhiên, một trận phấn nộ quát chói tai âm thanh từ đằng xa vang lên.

Liên tiếp mấy chục đạo bóng người đỉnh lầy cuồng phong cùng mưa đá nhanh chóng cuồng xông mà tới.

Rất nhanh rơi vào bốn phía, trên thân khí tức cường đại, ánh mắt rất lạnh, đem Vân Phi Dương bọn người một mực làm chủ.

Vân Phi Dương hai người lộ ra vẻ kinh dị.

Trước một khắc bọn hắn còn tại nhắc tới các thế lực lớn.

Nhanh như vậy đối phương liền đến tới?

“Người chính là quái nhân kia, chính là người dùng tà thuật giết chết ta Hải Long Bang Yến Thanh Y!”

Ngô lão ma ngữ khí thâm nhiên, vừa lên đến liền tập trung vào bóng người cao lớn.

Bóng người cao lớn như là không nghe thấy, như cũ tại từng bước một tiến về phía trước hành tẩu, tóc dài rối tung, thấy không rõ gương mặt, làm theo ý mình, dị thường cao lớn.

“Làm càn, cho lão phu dừng lại!”

Ngô lão ma tiếp tục quát chói tai, muốn ngừng lại bóng người cao lớn.

Bàng hộ pháp cũng là lộ ra bằng hàn chi sắc, chăm chú nhìn bóng người cao lớn.

Không biết sống chết!

Thật sự là không biết sống chết!

Đối mặt bọn hắn cái này nhiều người, vẫn còn giả bộ khàng làm bộ?

Nếu như không phải trên người người này không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động, hắn đều coi là đây là một vị thánh linh.

“Trưởng lão, trước hết để cho ta đến sờ sờ thăm dò người này!”

Bên người một vị siêu phẩm cửa thứ nhất cường giả rét lạnh mở miệng.

Sưu!

Hắn thân thể lóe lên, căn bản không nói nhảm, thân thể trong nháy mắt nhào tới.

Đây là một vị dị tộc, trên thân mọc đầy lân giáp, nhục thân rất là cường đại, trong tay một ngậm phác đao nặng đến hơn bốn trăm cân, vô luận lực lượng vẫn là tốc độ, đều kinh khủng dị thường.

Soạt!

Hắn một đao hướng về bóng người cao lớn đầu lâu hung hăng bổ tới, khí tức kinh khủng, hắc quang bạo dũng, khắp khuôn mặt là nhe răng cười chi sắc, phảng phất đã trông thấy đối phương bị hắn một đao kia chém thành hai khúc.

Nhưng mà!

Ầm!

Một tiếng vang trầm truyền ra.

Không có người nhìn thấy bóng người cao lớn là như thế nào xuất thủ.

Vị kia cầm trong tay phác đao dị tộc liền trong nháy mắt bạo liệt, hóa thành huyết vụ, chết được triệt để.

Ngay cả một điểm cận bã đều không có thừa.

Một màn như thế, trực tiếp để trước mắt Bàn hộ pháp cùng Ngô lão ma, tất cả đều biến sắc, lông tơ đứng

vững, không thể tin được.

“Cùng một chỗ động thủ!”

Ngô lão ma đột nhiên rống to.

Ầm ầm!

Hơn mười vị cao thủ trong nháy mắt oanh ra, quang mang mãnh liệt, khí tức đáng sợ, cùng nhau hướng về bóng người cao lớn mạnh vọt qua.

Bên cạnh Bàn hộ pháp mấy người cũng cảm thấy không đúng, căn bản không dám do dự, theo sát lấy cùng nhau xuất thủ.

Quang mang chói lọi, kinh phong gào thét.

Toàn bộ sơn lâm đều rung chuyển.

Ông!

Đều không ngoại lệ.

Tất cả công kích đều giống như là thủy triều, trùng trùng điệp điệp, cấp tốc biến mất tại bóng người cao lớn bên ngoài thân bên trong, hơn mười vị cao thủ liên thủ một kích, liền đối phương một cộng lông tóc đều không có làm bị thương.

Tất cả đều bị tự động hấp thu.

“Ai da, tổ tông, thật là sống tổ tông.”

Cổ Kiếm Nhất lần nữa thì thào mở miệng.

Ngay tại xuất thủ Ngô lão ma, Bàn hộ pháp bọn người rất cực cảm giác được không đúng, trong lòng chấn

động, muốn rách cả mí mắt, giống như là như thấy quỷ đồng dạng.

Đây là cái gì gia hỏa?

Thánh linh?

“Mau lui lại!”

Bàng hộ pháp ngửa mặt lên trời kêu to, hoảng sợ dị thường.

Nhưng mà!

Bóng người cao lớn động tác chậm chạp, giơ chân lên chưởng, hướng về mặt đất nhẹ nhàng giẫm mạnh.

Phốc!

Chấn động!

Lộp bộp!

Phương viên ba dặm, không có gì ngoài phía sau hấn Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương bên ngoài, tất cả mọi người, vật sở hữu đều không ngoại lệ, trong nháy mắt từ nội bộ tại chỗ vỡ nát.

Trước mắt mấy chục đạo bóng người đồng thời cuồng phún huyết thủy, thể nội xương cốt, kinh mạch, nội tạng trong nháy mắt hóa thành bột mịn, con mắt tái đi, cùng nhau ngửa đầu ngã quy, phanh phanh rung động, chết thảm bỏ mạng.

Tê hô!

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hít một hơi lãnh khí, não hải lạnh buốt.

Hai người tất cả đều ngờ ngờ ngác ngác, hoảng sợ dị thường.

...

Ngoài ba bốn dặm.

Ngay tại cực tốc chạy đến, vừa mới xuất hiện đến đây Hải Long Bang bang chủ, Bạch Linh Giáo giáo chủ cùng nhau dừng bước, sắc mặt một giật mình, ngừng đầu nhìn lại.

Kia là...

Làm sao có thể?

“Lui!”

Hải Long Bang bang chủ hoảng sợ kêu to.

Lần nữa lấy tốc độ nhanh hơn hướng về nơi xa chạy trốn.

Sau lưng chúng mạnh đều không ngoại lệ, tất cả đều dọa đến tè ra quần, bắp chân đều đang run rẩy.

...

Một vạn một ngàn chữ!

...

Chương 395 : Kinh động thiên hạ! Một thanh bốp chết!

Bóng đêm đen nhánh.

Hàn phong gào thét.

To lớn mưa đá y nguyên lớp bốp rơi không ngừng, đem mặt đất đều cho ném ra từng cái sâu cạn không đồng nhất hố to.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương tất cả đều não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, mặt mũi tràn đầy như thấy quỷ biểu lộ.

Thật là đáng sợ!

Quá quỷ dị!

Đây chính là một đám đại cao thủ!

Người mạnh nhất chính là siêu phẩm cửa thứ hai đỉnh phong a!

Kết quả!

Bị vị này thần bí tiền bối nhẹ nhàng giậm chân một cái, trong nháy mắt chết hết!

Tình cảnh như vậy nếu là lan truyền ra ngoài, ai dám tin tưởng.

“Bay lên, hần. . hần là thánh linh, đây tuyệt đối là thánh linh a!”

Cổ Kiếm Nhất sắc mặt ngốc trệ, thì thào mở miệng.

“Đúng vậy, ít nhất là đệ nhất Thiên Thê, làm không khéo vẫn là đệ nhị Thiên Thê...”

Vân Phi Dương cũng thì thào mở miệng.

Hai người tất cả đều rùng mình một cái, trong lòng rung động.

Một vị trong truyền thuyết thánh linh đang ở trước mắt!

“Hắc hắc hắc...”

Đột nhiên, Cổ Kiếm Nhất thấp giọng nở nụ cười, rất là vui vẻ, miệng liệt rất lớn.

Thế mà bị bọn hắn gặp dạng này một vị công việc tổ tông!

Có dạng này một vị thần nhân ở bên người, liền xem như 【 Thần Hoang Vực 】 các thế lực lớn toàn bộ đến, bọn hắn cũng không sợ hãi.

Hắn hiện tại có chút ước gì, những đại thế lực kia chi chủ tất cả đều tới công kích bọn hắn.

Nếu là như vậy, liền có trò hay để nhìn.

Luôn luôn trung thực ổn trọng Vân Phi Dương cũng trực tiếp nở nụ cười.

Toàn bộ 【 Thần Hoang Vực 】 hiện tại còn thừa thánh linh, cộng lại cũng không có mấy vị.

Hiện tại bọn hắn bên người liền có một cái!

Đi theo tại vị này tiền bối bên người, to như vậy 【 Thần

Hoang Vực] còn có chỗ kia đi không được?

“Bay lên, ta cảm thấy chúng ta hẳn là mang theo vị tiên bối này, đi các thế lực lớn đi vài vòng, coi như là bài phỏng một chút những đại thế lực kia, người cảm thấy thế nào?”

Cổ Kiếm Nhất kìm nén chủ ý xấu, mở miệng cười nói.

“Đi các thế lực lớn tổng bộ bài phỏng, không khỏi quá mức cần rõ, có chút không tốt, ta đề nghị có thể mang vị tiên bối này đi 【 Tử Vân Thần Cảnh 】 đi vài vòng, dù sao 【 Tử Vân Thần Cảnh 】 nơi đó thế nhưng là hội tụ càng nhiều cao thủ.”

Vân Phi Dương cười nói.

“Tử Vân Thần Cảnh, khá lắm, khá lắm, vẫn là người điên rồi, hắc hắc hắc...”

Cổ Kiếm Nhất lần nữa nở nụ cười.

Nếu như đem vị này đại thần dẫn tới 【 Tử Vân Thần Cảnh 】 , thật không biết đám người kia sắc mặt sẽ là cái dạng gì.

Chỉ sợ đến lúc đó tất cả mọi người đến ngoan ngoãn tiến lên hành lễ.

“Tiền bối, vẫn bối biết một chỗ tuyệt thế cơ duyên chi địa, ngay tại mở ra, bên trong rất có thể cùng thần linh trong truyền thuyết có quan hệ, vẫn bối nguyện ý đem cơ duyên chi địa hiến cho tiền bối, không biết tiền bối ý như thế nào?”

Cổ Kiếm Nhất cấp tốc tại bóng người cao lớn trước mặt mở miệng, rất là cung kính.

“Đúng vậy, chúng ta cái này thanh thần kiếm, chính là tại chỗ kia cơ duyên chi địa đạt được, chém sắt như chém bùn, dẫn tới các thể lực lớn gấp nghe, bên trong nói không chừng sẽ có càng nhiều đồ tốt!”

Vân Phi Dương cũng liền vội mở miệng.

Nhưng mà!

Đối mặt hai người lời nói, bóng người cao lớn lại giống như là làm như không nghe thấy.

Khuôn mặt y nguyên bị mái tóc đen dày tóc dài chỗ che khuất.

Thân thể không nhúc nhích, không có một chút phản ứng.

Nhưng nếu là có tinh thông 【 nhân quả 】 chi lực siêu cấp cường giả ở chỗ này, tất nhiên có thể rõ ràng nhìn thấy.

Tại đạo này bóng người cao lớn thân thể bốn phía, sớm đã dày đặc từng cây mắt thường khó mà thấy rõ vô hình dây nhỏ, lít nha lít nhít, như là mạng nhện đồng dạng.

Một mặt nói tới vô tận thiên địa, một chỗ khác thì kết nối hướng bóng người cao lớn sâu trong linh hồn.

【 chuỗi nhân quả 】 !

Sớm tại lâm vào bản thân phong ấn cùng ngày, Dương Phóng cũng đã suy nghĩ một cái bản thân bảo hộ biện pháp.

Vì phòng ngừa nhục thân của mình bị người công kích hoặc là bị người vây khốn, hẳn chuyên môn vận dụng 【 nhân quả 】 chi lực, đem thân thể của mình một mực

bao trùm.

Cứ như vậy, bất kể là ai ra tay với mình, đều sẽ cùng hấn sinh ra nhân quả.

Loại này nhân quả chi lực liền sẽ dọc theo 【 chuỗi nhân quả 】 phản hồi đến linh hồn của hấn chỗ sâu cùng thân thể chỗ sâu, từ đó thân thể của mình liền sẽ dọc theo loại cảm ứng này, đem đến xâm phạm chi địch toàn bộ đánh giết!

Một câu!

Có loại này 【 chuỗi nhân quả 】 tại, ai ra tay với hấn, thân thể của hấn liền sẽ tự động giết ai!

Cho nên vừa rồi đám người kia, một cái cũng không có chạy mất.

Bởi vì tất cả mọi người cùng hấn sinh ra nhân quả, bị thân thể của hấn tự động khóa chặt!

Đây cũng là Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương có thể may mắn còn sống sót nguyên nhân.

Nếu là vừa mới hai người cũng ráp tâm không trúng, dù chỉ là tiện tay đập hấn một chút, đoán chừng cũng sẽ bị hấn tại chỗ đánh chết.

Khôi ngô cao lớn thân thể đang lẳng lẳng đứng thẳng.

Giống như là một cây thẳng tắp tiêu thương, so bên cạnh Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương cao hai cái đầu không thôi.

Từ xa nhìn lại, đang không ngừng cười ngây ngô Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người liền như là hai cái hài đồng.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa bước đi bước chân, hướng về phía trước không mục đích chậm rãi đi tới.

“Tiền bối. . . tiền bối ngài đi nơi nào?”

Cổ Kiếm Nhất sắc mặt kinh ngạc, vội vàng mở miệng, nhanh chóng cùng hướng Dương Phóng, “Chúng ta còn có một chỗ tuyệt thế cơ duyên chi địa...”

Vân Phi Dương cũng cấp tốc đi theo.

Đáng tiếc!

Đối với hai người lời nói, Dương Phóng lại giống như là làm như không nghe thấy, ngơ ngơ ngác ngác, ánh mắt vô hồn, khô ngô thân thể đang từng bước đi về phía trước đi.

Bóng đêm càng sâu.

Hàn phong lớn hơn.

Lớp bớp mưa đá từ đầu đến cuối không ngừng, đập Vân Phi Dương, Cổ Kiếm Nhất hai người ôm lấy đầu, liên tục giơ chân.

Cứ như vậy.

Suốt cả đêm công phu đang nhanh chóng vượt qua.

Một bên khác.

Hải Long Bang bang chủ, Bạch Linh Giáo giáo chủ bọn người, sớm đã trốn ra không biết bao nhiêu xa, sắc mặt trắng bệch, não hải hỗn loạn, tập hợp một chỗ thương nghị.

“Thấy rõ sao? Đó là cái gì người? Ta giúp Ngô lão ma cùng các người Bạch Linh Giáo Bàng hộ pháp, đều là siêu phẩm cửa thứ hai đỉnh phong, kết quả tất cả đều chết!”

Hải Long Bang bang chủ kinh ngạc mở miệng: “Hắn là đây là trong truyền thuyết 【 lĩnh vực 】 chi lực?”

Bọn hắn hiện tại đã đoán được vị kia bóng người cao lớn tuyệt đối là một vị thánh linh.

Bởi vì loại kia thuần sát tất cả mọi người năng lực, ngay cả hắn đều làm không được.

Mình thế nhưng là 【 nửa bước thánh linh 】 .

“Hơn phân nửa là, hơn phân nửa là.”

Bạch Linh Giáo giáo chủ sắc mặt biến đổi, nói: “Thiên Nguyên cốc một trận chiến về sau, phần lớn thánh linh cấp cao thủ không phải tất cả đều rời đi sao, làm sao sẽ còn bị chúng ta đụng phải?”

Hiện tại 【 Thần Hoang Vực 】 mặc dù cũng có thánh linh, bất quá, cộng lại cũng liền hai người mà thôi.

Không khỏi là có danh tiếng.

Bọn hắn sớm đã biết rõ.

Nhưng vừa mới cái kia khôi ngô bóng người, bọn hắn tuyệt đối chưa bao giờ thấy qua.

“Làm sao bây giờ? Hắn giết chết chúng ta nhiều cao thủ như vậy, có thể hay không tìm tới chúng ta tổng bộ, đem chúng ta cũng cho xử lý!”

Hải Long Bang bang chủ trong lòng khẩn trương, mở

miệng hỏi thăm.

Bản thân hắn chính là một vị tâm ngoan thủ lạt tồn tại, chuyện xấu làm nhiều rồi, phạm là có một việc vượt qua hắn nắm giữ, đều sẽ nghi thần nghi quỷ, khẩn trương không thôi.

“Có khả năng!”

Bạch Linh Giáo giáo chủ cũng cảm thấy da đầu run lên.

Bàng hộ pháp mang theo nhiều cao thủ như vậy đi giết đối phương, hiện tại giết thất bại, đối phương nếu có thể buông tha bọn hắn, kia mới gọi quái.

Để tay lên ngực nghe thấy, cho dù có người muốn giết mình giết thất bại, mình cũng sẽ không bỏ qua bọn hắn.

“Nếu không. . nếu không đem tin tức nói cho Thiên Linh tháp người?”

Hải Long Bang bang chủ thăm dò tính mở miệng.

Hiện tại 【Thần Hoang Vực】 bên trong chỉ còn lại hai vị thánh linh, một trong số đó chính là Thiên Linh tháp.

Một vị khác thì là một vị ẩn thế nhiều năm lão cổ đồng, không có mấy năm có thể sống.

Lúc trước Thiên Nguyên cốc huyết chiến, tứ đại thế lực đều không có mời qua hắn.

Bởi vì lo lắng đối phương tùy thời tọa hóa, không chỉ có chưa có xếp hạng công dụng, ngược lại sẽ liên lụy đồng bạn.

“Tốt, cứ như vậy.”

Bạch Linh Giáo giáo chủ liền vội vàng gặt đầu.

Hai người bắt đầu trong đêm hương về Thiên Linh tháp
cứ điễm tiến đến, chuẩn bị cầu kiến vị kia lão tiên bối.

.

.

.

Hôm sau giữa trưa.

Ánh mặt trời chiếu sáng.

Gào thét nửa đêm mưa đá rất cực cũng ngừng lại.

Thành đá bên trong.

Đập vào mắt thấy, một mảnh thảm đạm.

Không biết bao nhiêu người trong nhà bị nện nát óc
nhà, dê bò gà súc toàn bộ chết thảm, thậm chí liền ngay
cả một chút đang ngủ say người cũng bị sụp đổ phòng
ốc sinh sinh đè chết.

Một cỗ nồng đậm bi thương bầu không khí bao phủ tại
toàn bộ thành đá bên trong, cơ hồ mọi nhà đồ trắng, hộ
hộ khóc rống.

Không lớn trên đường phố.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người, vừa ăn bánh
bao, một bên cấp tốc đi theo đầu kia khô ngô bóng
người hậu phương, trong miệng như cũ tại ba ba không
ngừng.

“Tiền bối, ngài đều đi một đêm, ngài rất cuộc muốn đi

nơi nào?”

“Đúng vậy a tiền bối, muốn hay không chúng ta trong thành nghỉ ngơi một chút? Còn như vậy đi xuống, chúng ta sắp không chịu nổi.”

“Tiền bối, ngài tối hôm qua một chiều kia thật sự là quá lợi hại, có thể hay không dạy một chút chúng ta. . tiền bối, nếu không ngài liền thu chúng ta làm đồ đệ được rồi.”

“Tiền bối, ngài không nói lời nào, chúng ta coi như khi ngài đáp ứng a, sư tôn ở trên, thụ đệ tử ba bái...”

Trên đường đi, hai người không biết bao nhiêu lần nhắc lên muốn bái sư ý nghĩ.

Chỉ bất quá, khi ngô bóng người y nguyên cùng trước đó đồng dạng.

Từ đầu đến cuối không có bất kỳ phản ứng nào.

Thân thể của hắn từ tối hôm qua đến bây giờ, một mực tại đi về phía trước đi.

Xuyên qua rừng rậm, xuyên qua hồ nước, xuyên qua tiểu trấn, xuyên qua thành trì...

Y nguyên còn tại tiếp tục hành tẩu.

Không nói một lời, một bước không ngừng.

Không có ai biết hắn phải biết đi tới chỗ nào.

Chỉ biết là hắn vĩ ngạn mà thân hình cao lớn, giống như là một tôn Thần Ma, không quản phía trước là gì ngăn cản, đều khó mà ngăn trở thân thể của hắn.

Đi đến hiện tại, Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người đã sớm sắp không chịu đựng nổi nữa.

Cho dù là bọn hắn cứu phẩm tu vi, cũng cảm thấy chân khí hao hết, hai chân cơ hồ đều không thuộc về mình đồng dạng.

Nhưng là bọn hắn lại không muốn dễ dàng buông tha.

Thật vất vả mới gặp được dạng này một vị siêu cấp đại cao thủ.

Cho dù là theo tới chết, bọn hắn cũng muốn theo sau lưng.

“Sự tôn, thời điểm không còn sớm, hiện tại ngày thứ hai cũng đã gần qua hết, ngài muốn hay không dừng lại ăn một chút gì?”

Cổ Kiếm Nhất mặt dạn mày dày mở miệng nói: “Nếu không ta đi thuê cỗ xe ngựa, chúng ta ngồi xe đi được không? Ngài muốn đi đâu, chúng ta có thể đưa ngài quá khứ!”

“Đúng vậy a tiền bối, phía trước giống như liền có bán xe, chúng ta tới đó mua cỗ xe ngựa đi!”

Vân Phi Dương cũng liền vội mở miệng.

Trên đường phố, đám người hỗn tạp, bóng người đông đảo.

Không ít bang phái đệ tử ở chỗ này ẩn hiện.

Trong đám người.

Mấy tên lục phẩm tu vi hán tử, ánh mắt âm lãnh, giấu ở trong dòng người, xa xa nhìn về phía Cổ Kiếm Nhất,

Vân Phi Dương thân thể.

“Hai người này lại xuất hiện, nhanh đi thông tri giáo chủ!”

Trong đó một cái hán tử nói nhỏ.

Bên người hai người lúc này gật đầu, cấp tốc quay người, mấy cái lấp lóe, biến mất tại đám người chỗ sâu.

“Tù lão đại, kia cầm đầu hán tử không phải là tối hôm qua giết chết Bằng hộ pháp cao nhân a? Hắn xuất hiện ở thành đá, chẳng lẽ là thật mà tính sổ sách tới?”

Bên cạnh một cái hán tử sắc mặt giật mình.

“Trước không cần nói, chờ giáo chủ đến lại nói, giáo chủ đã bí mật thông tri 【 Thiên Linh tháp 】 cao nhân, kia cầm đầu gia hỏa mạnh hơn, lại há có thể mạnh hơn 【 Thiên Linh tháp 】 ?”

Cầm đầu hán tử nói nhỏ.

“Không tệ!”

Bên người mấy người nhẹ nhàng gật đầu.

Thiên Linh tháp, đây chính là thế lực lớn siêu cấp!

Bọn hắn tiếp tục nhìn chăm chăm phía trước Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người.

Trên đường phố.

Dương Phóng thân thể như cũ tại chỗ, chẳng có mục đích đi về phía trước, tóc dài tản mát, thấy không rõ dung nhan, một đường đi qua, trên người trường bào lại không dính một tia bụi bặm.

Thật giống như tất cả bụi bặm đều đang chủ động né tránh lấy thân thể của hắn.

Tại Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người ba ba âm thanh bên trong, Dương Phóng một đường hành tẩu, dần dần xuyên qua đường đi, xuyên qua thành trì.

Cuối cùng từ Tây Môn khu vực chậm rãi đi ra.

Tại hắn đang đi ra không xa về sau, thân thể đột nhiên dừng lại.

Tựa hồ là đi mệt, lại tựa hồ là lạc đường, lần nữa trở nên không nhúc nhích.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người lập tức thở dài một hơi, dùng thân thể, từng ngậm từng ngậm thở hổn hển, mệt lòng bàn chân đau nhức, bấp chập khó chịu.

Vị này công việc tổ tông thật sự là rất có thể đi!

Đi tiếp nữa, bọn hắn coi như thật gánh không được.

“Bay lên, thành đá. . thành đá tựa như là 【 Bạch Linh Giáo 】 tổng bộ a?”

Bỗng nhiên, Cổ Kiếm Nhất giống như là nhớ ra cái gì đó, quay đầu mở miệng.

Vân Phi Dương sắc mặt khẽ giật mình, cẩn thận hồi tưởng lại.

Một lát sau, con mắt lóe lên: “Không tệ, thành đá chính là Bạch Linh Giáo tổng bộ!”

Trước đó bọn hắn vừa mệt vừa đói, một đường đi theo Dương Phóng đi tới, căn bản không có suy nghĩ nhiều.

Nhưng bây giờ dừng lại về sau, suy nghĩ kỹ một chút, giống như 【 Bạch Linh Giáo 】 đúng là tại thành đá phát nhà.

“Hắc hắc, người nói Bạch Linh Giáo gia hỏa có thể hay không lần nữa tới?”

Cổ Kiếm Nhất nhếch miệng cười nói.

“Vậy ai biết, ta ngược lại thật ra ước gì bọn họ chạy tới.”

Vân Phi Dương cũng cười theo.

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng thân thể y nguyên không nhúc nhích, áo choàng phát ra, thân thể trắng tấp, như là một tòa đứng vững ma nhạc, trên thân tràn ngập một loại đặc biệt khí chất.

Bất động không dao, tuyên cổ triền miên nay.

Đảo mắt chính là đến trưa quá khứ.

Hoàng hôn giáng lâm, ánh tà dương đỏ quạch như máu.

Toàn bộ thành đá tại ánh nắng chiều dưới, cũng biến thành kim quang xán lạn.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương xếp bằng ở Dương Phóng bên người, nắm chặt nghỉ ngơi.

Đến trưa quá khứ, trên người chân khí rốt cục khôi phục bảy tám phần tả hữu.

Điều này cũng làm cho hai người lần nữa thảm thã lỏng khẩu khí.

Bất quá rất nhanh, bọn hắn lần nữa mở hai mắt ra, hướng về phía trước nhìn lại.

Cách đó không xa, lờ mờ có từng đạo bóng người hiện lên.

Từng đạo ánh mắt sắc bén, cơ hồ không che giấu chút nào hướng về bọn hắn nhìn tới.

Hai người lập tức đứng dậy, vội vàng tụ cùng một chỗ, lần nữa thương nghị.

“Quả nhiên có người đến.”

“Còn giống như tới không ít.”

“Bạch Linh Giáo, Hải Long Bang. . kia là hắc thần giáo...”

Hai người lộ ra kinh nghi, nhận ra không ít thế lực.

Cái này đều là gần nhất tại 【 Thần Hoang Vực 】 nhắc lên rất sòng lớn lan thế lực.

Bọn gia hỏa này tất cả đều đến đây.

Chẳng lẽ còn không sợ chết?

Chuyện tối ngày hôm qua cũng nên truyền ra ngoài mới đúng!

“Tới tốt lắm, buồn chính là bọn hắn không đến, tất cả đều tới cho phải đây, hắc hắc...”

Cổ Kiếm Nhất rất nhanh cười nhẹ.

Xoát!

Bỗng nhiên, cách đó không xa bóng người chớp động.

Một đạo khôi ngô bóng người, trực tiếp xuất hiện tại ba người cách đó không xa.

Mặc một thân sạch sẽ bạch bào, sắc mặt ngay ngắn, súc lấy râu dài, giống như là một vị nho sinh, ước chừng bốn mươi năm mươi tuổi tả hữu, hai tay cung kính, đầu lâu buông xuống.

“Vãn bối 【 Quân Tử lâu 】 lâu chủ Quân Bất Hối, bái kiến tiền bối.”

Người tới hai tay chấp lên, trực tiếp hướng về Dương Phóng cung kính hành lễ.

“Quân Tử lâu?”

“Nguyên lai là hấn, nghe nói 【 Quân Tử lâu 】 là hấn một tay sờ kiến, bên trong chỉ lấy quân tử, từ trước lấy 【 thay trời hành đạo 】 rêu rao mình!”

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương nhãn tình sáng lên, nhìn về phía đối phương.

Đối với vị này trong truyền thuyết quân tử, bọn hấn nghe thấy đã lâu.

Bất quá!

Dương Phóng thân thể nhưng như cũ không nhúc nhích, tóc đen che mặt, một mực đứng sừng sững, không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Quân Bất Hối nhú mày, không có đạt được cho phép, đành phải tiếp tục gục đầu xuống.

“Quân lâu chủ, vị tiên bối này không muốn cùng ngoại nhân có gặp nhau, người vẫn là rời đi thôi?”

Vân Phi Dương cười nói.

Quân Bất Hối không nhúc nhích, tiếp tục cung kính đứng thẳng.

“Ai, quân lâu chủ, cùng người nói thật đi, đừng lại đứng, sư tôn ta là sẽ không để ý đến người.”

Cổ Kiếm Nhất cũng đành chịu mở miệng.

“Người sư tôn?”

Quân Bất Hối lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Đúng vậy, vị tiên bối này đúng là chúng ta sư tôn!”

Cổ Kiếm Nhất ngạo nghễ mở miệng.

Quân Bất Hối mày nhăn lại, không quá tin tưởng, trong lòng suy nghĩ, chấp tay nói: “Tiên bối, Bạch Linh Giáo, Hải Long Bang cao thủ đã mời tới 【 Thiên Linh tháp 】 tồn tại, muốn đối phó người, còn xin tiên bối coi chừng.”

Hắn thân thể hướng về sau chậm chạp rút lui, trực tiếp rời đi.

Bịch!

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương thân thể mềm nhũn, kém chút ngã sấp xuống.

Thiên Linh tháp?

Hai người lộ ra kinh hãi.

Đây tuyệt đối là thế lực lớn siêu cấp, trong ngày thường thuộc về cao không thể chạm cái chũng loại kia.

Đạn đạn ngón tay là có thể đem bọn hấn giết chết vô số lần.

Thế mà kinh động đến loại này tồn tại.

Sư tôn có thể ngăn cản sao?

Hai người vội vàng bò lên, nhanh chóng đi vào Dương Phóng bên người.

“Sư tôn. . đến cao thủ, chúng ta đi nhanh một chút đi!”

“Đúng vậy a sư tôn, Thiên Linh tháp tồn tại đã bị kinh động.”

Hai người kinh hoảng mở miệng, khẩn trương không thôi.

Nhưng cùng trước đó đồng dạng.

Dương Phóng vẫn không có phản ứng gì, thân thể khổng vĩ hữu lực, dị thường thẳng tắp, cùng một tòa thiết tháp đồng dạng.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương lập tức trở nên trong lòng lạnh buốt, thấp thỏm không thôi.

Xong!

Tôn thần này người y nguyên vô cùng chết lặng.

Lần này xong con bê.

Bọn hấn rất muốn như vậy đi đường, thế nhưng là bốn phía bóng người lấp lóe, đã sớm âm thầm hội tụ không

biết bao nhiêu người.

Một khi bọn hắn có can đảm đi đường, khẳng định chết cũng không biết chết như thế nào.

Dưới mắt chỉ có thể tiếp tục cùng Dương Phóng ở chung một chỗ.

Tại hai người nôn nóng khẩn trương bên trong.

Đột nhiên!

Nơi xa bóng người lấp lóe, một người mặc áo bào xám lão giả từ đằng xa cất bước đi tới, thân thể như là súc địa thành thốn, một bước hơi biến hóa diệt.

Mấy cái lấp lóe, liền xuất hiện ở ba người phụ cận,

Dù là không có tận lực tản mát ra cái gì uy áp, y nguyên khiến cho Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương dọa đến sắc mặt trắng nhợt, thân thể cấp tốc rút lui, vội vàng tránh sau lưng Dương Phóng.

Đến rồi!

Thiên Linh tháp tồn tại lại còn nói đến liền đến?

“Bằng hữu, ngươi là người phương nào, vì sao muốn giết chết Bạch Linh Giáo cùng Hải Long Bang nhiều cao thủ như vậy? Lấy bằng hữu thánh linh cảnh tu vi, ở chỗ này lạm khai sát giới, quá không nên nên đi.”

Lão giả ngữ khí băng lãnh, nhìn về phía Dương Phóng.

Trực tiếp lựa chọn không nhìn Cổ Kiếm Nhất cùng Vân Phi Dương.

Hắn thân thể không cao, rất là nhỏ gầy, tuổi thật sớm đã

cao tới 188 tuổi, chính là Thiên Linh tháp 【 đệ nhị Thiên Thê 】 có ít cường giả một trong.

Đêm đó Thiên Nguyên cốc bên trong, Dương Phóng đại khai sát giới, hấn cũng không ở đây.

Lúc này mới may mắn trốn được một kiếp.

Sau đó, 【 càn chi bản khối 】 thế lực lớn tẩy bài, hấn phụng mệnh trấn thủ Thần Hoang Vực, chuẩn bị tại thời khắc mấu chốt, đem Thần Hoang Vực nhất cử đặt vào Thiên Linh tháp bản đồ.

Chỉ là không nghĩ tới, vào giờ phút như thế này, lại có cái khác thánh linh cảnh cao thủ chen chân 【 Thần Hoang Vực 】 .

Há có thể cho phép?

Đối mặt hấn lời nói, Dương Phóng giống như là giống như không nghe thấy, thẳng tắp thân thể sừng sững bất động, trên thân không có bất kỳ cái gì tu vi ba động.

“Người cũng quá bá đạo!”

Áo xám lão giả ngữ khí băng lãnh, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, nói: “Cần biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, thánh linh cảnh cao thủ tại một chút thế lực lớn trong mắt, cũng không đáng kể chút nào.”

Dương Phóng vẫn như cũ không nói một lời, lẳng lặng đứng sừng sững.

Giống như là căn bản không nghe thấy lời nói đồng dạng.

Áo xám lão giả ánh mắt dần dần trở nên lạnh, mở miệng

nói ra: “Lựa chọn trầm mặc là có thể tránh khỏi đây hết
thảy sao? Lộ ra dung nhan của người!”

“Tiền bối, không cần cùng hấn nhiều lời, trực tiếp đem
hấn cầm xuống, tiến hành ép hỏi, liền biết lai lịch của
hắn!”

Hải Long Bang bang chủ xuất hiện ở áo xám lão giả phụ
cận.

“Không tệ, gia hỏa này lai lịch không biết, ra vẻ cao
thâm, hiện tại đối mặt 【 Thiên Linh tháp 】 còn dám
cuồng vọng như vậy, thực sự quá không nên nên.”

Bạch Linh Giáo giáo chủ cũng xuất hiện ở nơi này, thấp
giọng nói.

Thiên Linh tháp là cái gì thế lực?

Đây chính là cao cao tái sinh!

Thuộc về 【 càn chi bản khối 】 có ít tứ đại thế lực một
trong.

Ra cái kia Diệt Tà minh, ai dám cùng người bọn hắn
chống lại?

Thiên Linh tháp trưởng lão, không quản xuất hiện ở đâu,
thế lực khắp nơi đều muốn lấy lễ để tiếp đón.

“Hừ!”

Áo xám lão giả nhìn thấy Dương Phóng y nguyên không
nói một lời, đột nhiên phát ra hừ lạnh.

Băng lãnh thanh âm ẩn chứa cường đại sóng âm, như là
quỷ dị máy khoan điện, trực tiếp chui vào Dương Phóng
hai lỗ tai, tại Dương Phóng trong đầu chấn động.

Dương Phóng không nhúc nhích thân thể rốt cục có chút cảm ứng, chậm rãi ngẩng đầu lên, trống rỗng ánh mắt xuyên thấu qua dày đặc tóc, hướng về áo xám lão giả nhìn lại.

“Rốt cục bỏ được ngẩng đầu, lộ ra dung nhan của ngươi!”

Áo xám lão giả quát chói tai.

Dương Phóng không nói một lời, trực tiếp nâng lên một con rộng lớn nặng nề bàn tay, hướng về áo xám lão giả thân thể nơi đó trống rỗng bắt tới.

Áo xám lão giả ánh mắt băng lãnh, nguyên bản còn cực kỳ khinh thường, lộ vẻ khiếp.

Nhưng bỗng nhiên, hấn thốt nhiên biến sắc, lộ ra kinh dị.

Đơn giản không dám tin.

Giữa thiên địa một cái vô cùng to lớn lông đen bàn tay bỗng nhiên xuất hiện, dữ tợn kinh khủng, nổi gân xanh, chừng mười mấy mét lớn như vậy, che khuất bầu trời, trực tiếp cùng Dương Phóng hướng về phía trước cầm ra bàn tay dung hợp.

Thật giống như cái này lông đen đại thủ là Dương Phóng nhô ra tới, một thanh hướng về áo xám lão giả bắt xuống dưới.

Càng máu chốt chính là!

Cái này kinh khủng dữ tợn to lớn bàn tay, chỉ có áo xám lão giả có thể nhìn thấy.

Ở bên cạnh hấn Hải Long Bang chủ, Bạch Linh Giáo

chủ căn bản nhìn không thấy mảy may.

Hai người lộ ra kinh ngạc.

Chỉ gặp trước mắt quái nhân chỉ là đưa bàn tay tìm tòi, vị này cao thâm mạt trắc Thiên Linh tháp cao thủ liên liền lĩnh rộng to, toàn thân trên dưới quang mang bộc phát, lĩnh vực triển khai, tuyệt học triển khai.

Điên cuồng hướng về trước mắt khu vực cấp tốc oanh sát mà đi.

Nhưng mà hấn oanh ra ngoài tất cả quang mang cùng năng lượng, tất cả đều giống như là bọt biển hút nước đồng dạng.

Hết thấy biến mất không thấy gì nữa.

Con kia vô cùng to lớn lông đen đại thủ trong lúc đó một trào mà xuống.

Vừa đối mặt vỡ nát áo xám lão giả lĩnh vực chi lực, kinh khủng dữ tợn năm con đại thủ trực tiếp đem áo xám lão giả hung hăng chộp vào ở giữa.

A!

Áo xám lão giả trực tiếp phát ra một đạo kêu thê lương thảm thiết, khàn cả giọng.

Giờ khắc này, quang mang tiêu tan ở giữa, bên người Hải Long Bang chủ, Bạch Linh Giáo chủ rốt cục thấy rõ con kia dữ tợn kinh khủng to lớn lông đen bàn tay, hắc khí cuồn cuộn, gân xanh quấn quanh.

Đơn giản giống như là phòng ốc lớn như vậy.

Gắt gao nắm lấy áo xám lão giả.

Hai người dọa đến kinh hãi gan giật mình, đơn giản không thể tin được đây hết thảy.

Tránh sau lưng Dương Phóng Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương, nghe được động tĩnh, vội vàng đưa đầu nhìn lại, cũng tất cả đều dọa đến sợ hãi dị thường.

“Ngọa tào!”

Hai người kinh hãi kêu lên.

Phốc phốc!

Huyết vụ bắn tung toé, mạn thiên phi vũ.

Đường đường 【 đệ nhị Thiên Thê 】 tuyệt đỉnh cao thủ, Thiên Linh tháp nhân vật cấp bậc trưởng lão tại chỗ chết thảm.

Bị trực tiếp nắm nát.

Xoát!

Lông đen đại thủ trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, làn nữa dung nhập hư không, không thấy bất cứ dấu vết gì.

Dương Phóng nhô ra trắng nõn bàn tay cũng làn nữa để xuống.

Thật giống như vừa mới hết thảy bất quá là đám người ảo giác mà thôi.

Duy nhất bất đồng, chính là trước mắt nhiều hơn một bãi thịt nát...

Hải Long Bang chủ, Bạch Linh Giáo chủ run lẩy bẩy,

hoảng sợ dị thường, hồn phách đều nhanh bay ra ngoài, sợ hãi đến cực điểm nhìn về phía Dương Phóng.

Giờ khắc này nhục thể của bọn hắn đang run rẩy, hồn phách đang run rẩy.

Cút đái đều trực tiếp ra.

Nhìn thấy Dương Phóng không có hướng bọn hắn động thủ về sau, liền lĩnh quay người chạy trốn.

“Đi mau!”

“Toàn bộ rút lui!”

Hai người hoảng sợ kêu to, thanh âm run rẩy, sau lưng hôi thối trùng thiên.

Tượng bọn hắn như vậy đại nhân vật, ngày bình thường cao cao tại thượng, uy nghiêm vô tận, ai từng thấy bọn hắn dọa ra cút đái?

Nhưng hôm nay Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương liền kiến thức đến.

Không chỉ có như thế!

Một vị chỉ có trong truyền thuyết mới có thể thấy được Thiên Linh tháp cường giả tuyệt đỉnh, lại bị trước mắt cường giả bí ẩn một thanh nắm nát.

Đây là thủ đoạn gì?

Đây là thủ đoạn gì?

“Cha, cha ruột a!”

Cổ Kiếm Nhất bịch một chút lần nữa quỳ xuống, trực tiếp

ôm lấy Dương Phóng đùi, khóc rờn rờn, ngoa gào khóc lớn: “Cha, hài nhi tìm ngài hơn hai mươi năm, rốt cuộc tìm được ngài, cha ruột a, ô ô ô...”

Vân Phi Dương sắc mặt ngốc trệ, mờ mịt nhìn về phía Cổ Kiếm Nhất.

Đây là tiểu Cổ cha ruột?

Hắn làm sao không biết?

Muốn hay không khoa trương như vậy?

Nơi xa, đám người hoảng sợ.

Tất cả mọi người không thể tin.

Vừa mới một nháy mắt, quang mang tiêu tan, tất cả mọi người thấy được con kia kinh thiên động địa lông đen đại thủ.

Thế này sao lại là người?

Đây rõ ràng là quái vật?

“Mau trốn a!”

“Thiên Linh tháp cao thủ bị giết!”

Nơi xa mọi người không khỏi xôn xao, nhao nhao hoảng sợ đào vong.

Không hề nghi ngờ, sự tình hôm nay nhất định oanh động tứ phương.

Toàn bộ 【 Thần Hoang Vực 】 đều muốn rung lên ba lần.

Phải biết Thiên Linh tháp vị trưởng lão kia, thế nhưng là thánh linh đệ nhị Thiên Thê!

Loại thực lực này, làm sao lại không chịu được như thế một kích?

Quân Tử lâu Quân Bất Hối, sắc mặt kinh ngạc, chấn động dị thường.

“Đệ tam Thiên Thê. . chẳng lẽ hấn là đệ tam Thiên Thê?”

Bỗng nhiên, hấn giống như là nhớ ra cái gì đó, liền vội vàng xoay người chạy trốn, một bước cũng không dám chờ lâu.

Tai họa rồi!

Tên kia giết chết Thiên Linh tháp tuyệt đỉnh cao thủ, Thiên Linh tháp tháp chủ cùng các trưởng lão khác khẳng định sẽ biết được tin tức, . Đến lúc đó biết hấn cùng vị kia ” tiên bối ” nói chuyện qua, khẳng định cũng sẽ không bỏ qua chính mình.

Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể mau trốn vong, phải sạch quan hệ.

Soạt!

Trong nháy mắt, bốn phương tám hướng, bóng người biến mất.

Không còn có bất kỳ thế lực nào có can đảm dừng lại.

Mà Dương Phóng tại tiện tay nắm chết vị kia Thiên Linh tháp cao thủ về sau, trống rỗng ánh mắt chậm rãi nhìn về phía trước, thật thà thân thể lần nữa hành động, bước đi bước chân, từng bước một hướng về nơi xa chẳng có mục đích đi lại.

“Cha, ngài muốn đi nơi nào, hài nhi cùng ngài cùng đi.”

Cổ Kiếm Nhất vội vàng ôm trường kiếm, nhanh chóng cùng hướng Dương Phóng sau lưng.

Vân Phi Dương thì còn bảo trì mấy phần thanh tỉnh, trong lòng thiên nhân giao chiến, biến ảo không ngừng.

Lần này xong!

Vị tiên bối này giết chết Thiên Linh tháp vô thượng cường giả, Thiên Linh tháp kinh khủng trả thù khẳng định lập tức liền sẽ tới.

Đến lúc đó hai người chẳng phải là vạn kiếp bất phục?

Nhưng bây giờ liền xem như muốn chạy, cũng là hoàn toàn không còn kịp rồi.

“Tiểu Cổ, bình tĩnh một chút.”

Vân Phi Dương vội vàng đi theo, khẩn trương khuyên nhủ.

...

Tin tức truyền đi rất nhanh.

Thiên Linh tháp trưởng lão bị giết tin tức trong vòng một ngày truyền vang tứ phương, gây nên vô số xôn xao.

Sau đó lại lấy một loại tốc độ cực nhanh, hướng về Thiên Long vực truyền đi.

Phải biết đóng giữ nơi đây Thiên Linh tháp môn nhân cũng không chỉ một vị trưởng lão, còn có mấy vị đệ tử tồn tại.

Giờ phút này những đệ tử kia biết được tin tức về sau, trước tiên liền thôi động truyền tống trận, hướng về Thiên Linh tháp tổng bộ đuổi ra ngoài.

Thiên Linh tháp tổng bộ tại ban đêm hôm ấy liền biết được tin tức, tất cả trưởng lão, Thái Thượng trưởng lão tất cả đều giật nảy cả mình.

Từ khi Thiên Nguyên cốc một trận chiến, bọn hấn chết thảm 21 vị siêu cấp cường giả về sau, Thiên Linh tháp nội tình lập tức tổn thất tám thành nhiều.

Bọn hấn tháp chủ cơ hồ mỗi ngày đều tại lửa giận bên trong.

Riêng là bị bọn hấn tháp chủ tự tay tiêu diệt thế lực liền nhiều đến bảy chỗ.

Tại loại thời khắc máu chốt này, thế mà còn có người dám giết chết bọn hấn Thiên Linh tháp cao thủ!

Mà lại chết còn là một vị 【 đệ nhị Thiên Thê 】 tồn tại.

Phải biết hiện tại Thiên Linh tháp, đệ nhị Thiên Thê cao thủ cộng lại chỉ còn lại có sáu vị!

Đệ tam Thiên Thê cao thủ, càng là chỉ còn lại hai vị!

Mỗi một vị đều là cô bảo bên trong cô bảo!

Hiện tại lần nữa bị người giết chết, có thể nghĩ, tháp chủ lửa giận trong lòng nặng bao nhiêu.

Ầm ầm!

Một tiếng vang trầm truyền ra, Thiên Linh tháp tháp chủ tại chỗ đập nát một chỗ cổ điện.

“Người kia hiện tại ở đâu?”

Thiên Linh tháp tháp chủ Trương Cửu Dương, mở miệng gầm thét, khí tức trên thân rất nặng.

“Hồi tháp chủ, còn tại Thần Hoang Vực, còn chưa đi xa!”

Một vị đệ tử kinh hoảng đáp lại.

“Đi!”

Trương Cửu Dương hét giận dữ một tiếng, tự thân xuất mã, dẫn đầu một vị 【 đệ tam Thiên Thê 】 , năm vị 【 đệ nhị Thiên Thê 】 , trực tiếp cưỡi truyền tống trận, hướng về Thần Hoang Vực tiến đến.

Về phần còn lại một vị 【 đệ tam Thiên Thê 】 , thì phải trấn thủ tổng bộ, để phòng ngừa thế lực khác, thừa cơ tập kích.

...

Toàn bộ Thiên Long vực chấn động.

Những phe khác thế lực rất nhanh cũng đều biết được Thiên Linh tháp bên trong 【 đệ nhị Thiên Thê 】 cường giả chết thảm sự tình, cũng thông qua thủ đoạn khác, hỏi thăm đến rất nhiều chi tiết.

“Một người mặc áo xanh quái nhân?”

“Chỉ là bàn tay tìm tòi, giữa thiên địa liền xuất hiện một cái bàn tay lớn màu đen?”

“Thân cao hai mét hai ba, tóc đen che khuất dung nhan, thấy không rõ gương mặt, cảm giác không đến khí tức. . cái này sao có thể?”

Rất nhiều người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Từng cái chi tiết ghép lại với nhau.

Càng nghĩ càng là kinh dị.

Không thể nào?

Gia hỏa này làm sao càng lúc càng giống là người kia?

Người kia đột phá đến một bước cuối cùng, giết tứ đại thể lực bảy thành trở lên siêu cấp cường giả, trong vòng một đêm biến mất không thấy gì nữa.

Hắn liền thích người mặc áo xanh...

Hơn nữa còn từng hóa thân lông đen Cự Ma...

Có thể hắn không nên lâm vào mê thất, bị Hắc Âm âm mai thôn phệ sao?

Làm sao có thể sẽ còn xuất hiện lần nữa?

“Lập tức phái người đi một chuyến Thần Hoang Vực, xác nhận một chút người kia!”

Thương Khung thần cung cung chủ tự mình lên tiếng, ngữ khí băng lãnh.

Còn lại Thần Tích phùng, Tà Đạo tổ chức, Diệt Tà minh, Thánh Minh cơ hồ cũng tất cả đều tuyên bố ra tương tự mệnh lệnh.

Hiện tại hai đại bản khối cao thủ thừa thớt, mỗi một vị thánh linh cấp cao thủ chết thảm, đều sẽ gây nên đám người mười phần ánh mắt.

Hiện tại đột nhiên bị người dễ dàng như thế liền xoá bỏ một vị 【 đệ nhị Thiên Thê 】 , bọn hắn tự nhiên lộ ra dị thường quan tâm.

Nhất là Thánh Minh phương hướng.

Thần Toán Tử chau mày, đang không ngừng vận dụng 【 Thiên Diễn 】 Thần Chủng, tiến hành suy tính.

Càng tính càng là cảm giác mờ lung.

Trên người đối phương nhân quả trùng điệp, che đậy bản nguyên.

Hắn căn bản không thể nào xác nhận thân phận của đối phương.

“Người kia căn bản không có khả năng xuất hiện lần nữa, đột phá một bước cuối cùng, không ai có thể may mắn thoát khỏi tại khó, sẽ hóa thân lông đen Cự Ma, mất lý trí, tiếp theo biến mất, có lẽ chỉ là đáng dấp tương tự.”

Thần Toán Tử lên tiếng nói.

“Đáng dấp tương tự?”

Bên người áo bào màu vàng nam tử như có điều suy nghĩ, nói: “Nhưng nếu là đáng dấp tương tự, vì cái gì bàn tay hắn nhô ra, giữa thiên địa sẽ còn xuất hiện lông đen đại thủ? Không bằng. . khoảng cách gần quan sát một chút.”

Thần Toán Tử có chút suy tư, gật đầu nói: “Có thể!”

Hai người lúc này bắt đầu hành động.

Càn chi bản khối bên trong, lần nữa gió nổi mây phun.

...

Một đêm trôi qua.

Mặt trời mới mọc dâng lên.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương lần nữa mệt quá sức.

Bọn hắn xem như phát hiện, vị tiên bối này căn bản chính là vô ý thức, một đường đi qua, không quản là núi đao biển lửa, tất cả đều lựa chọn không nhìn.

Độc đường, cái gì đầm lầy, đại sơn, độc bụi gai, độc trùng ổ, bọn hắn tất cả đều trải qua.

Vị tiên bối này tự nhiên là một chút sự tình đều không có.

Có thể cái này khổ bọn hắn.

Hành tẩu một đêm, hai người lần nữa bị giày vò trừ đi nửa cái mạng.

Giờ phút này.

Tiến vào một chỗ thị trấn thời điểm, Dương Phóng thân thể rất cực lần nữa dừng lại.

“Cha ruột, chúng ta chớ đi, chớ đi được không, ta đi mua bánh bao, cha, người muốn ăn cái gì?”

Cổ Kiếm Nhất thở hổn hển.

Nhìn thấy Dương Phóng không có trả lời, hắn lập tức chạy tới, bắt đầu cấp tốc mua sắm.

Một bên Vân Phi Dương, cũng biến thành miệng đắng lưỡi khô, toàn thân nhói nhói.

Tối hôm qua trải qua độc trùng ồ, bọn hấn kém chút không có bị cắn chết quá khứ.

Cho tới bây giờ, một thân đều vẫn là màu đỏ bao lớn.

“Hi vọng không muốn thật kinh động 【 Thiên Linh tháp 】 thể lực.”

Vân Phi Dương yên lặng cầu nguyện.

Ầm ầm!

Đột nhiên, dị biến mọc lan tràn.

Giữa thiên địa cát bay đá chạy, không gian vặn vẹo.

Tất cả ánh sáng tuyến cùng không khí tất cả đều bị cấp tốc bài xích ra ngoài.

Một tầng áp lực kinh khủng trong nháy mắt giáng lâm mà ra, trong chốc lát phong tỏa ngăn cản thiên địa bốn phía, trực tiếp đem Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương cùng Dương Phóng thân thể trong nháy mắt phong tỏa ở bên trong.

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng sát na xuất hiện một tòa lại một tòa cự hình bảo tháp.

Lít nha lít nhít, u quang lấp lóe, như là từng tòa cự hình mộ bia đồng dạng.

Mỗi một tòa cự hình bảo tháp phía trên đều một mực sừng sững một vị kẻ đáng sợ ảnh, ánh mắt băng lãnh, thân thể cao lớn, hướng về bọn hấn nhìn xuống mà tới.

Đây là...

Vân Phi Dương sắc mặt hoảng sợ, hận không thể một bàn tay hút chết chính mình.

Trương này miệng quạ đen!

Nhìn trước mắt từng cái bảo tháp trạng hư ảnh, không cần nghĩ cũng biết là cái gì thể lực.

Thiên Linh tháp!

Bọn hấn lại tới nhanh như vậy?

“Hừ!”

Một vị 【 đệ tam Thiên Thê 】 trưởng lão trực tiếp phát ra hừ lạnh, băng lãnh đáng sợ, chấn động tại ba người trong óc.

Nhưng hấn hừ lạnh vừa mới phát ra.

Cầm đầu Thiên Linh tháp tháp chủ cảm thấy được không đúng, ánh mắt ngưng trọng, không thể tưởng tượng nổi, chăm chú tập trung vào phía trước nhất bóng người cao lớn.

Bỗng nhiên, thốt nhiên biến sắc.

“Không được! Đi mau!”

Trong miệng hấn kinh uống, tiến hành thét dài, liều lĩnh vận chuyển dị tượng hình thức ban đầu, mang đi bên người đông đảo trưởng lão.

Làm tứ đại thể lực một trong 【 Thiên Linh tháp 】 tháp chủ, hấn tự nhiên xa không phải bình thường đệ tam Thiên Thê có thể so sánh, lĩnh vực của hấn sớm đã diễn hóa thành dị tượng hình thức ban đầu.

Có Bất Diệt đặc thù.

Điểm này cùng thập đại Diêm Quân là giống nhau.

Cho nên ánh mắt của hắn cũng cực kỳ độc đáo, một chút liền có thể nhìn ra Dương Phóng cổ quái.

Trước mắt Dương Phóng, không chỉ có để hắn đều nhìn không ra mảy may sâu cạn.

Càng máu chốt chính là, tại Dương Phóng bên ngoài thân thành linh còn quán quanh vô số 【 chuỗi nhân quả 】 .

Cái này mang ý nghĩa ai muốn ra tay với hắn, tất nhiên liền sẽ tạo ngộ nhân quả phản phệ, sẽ tiếp nhận đối phương lời đing một kích.

Bọn hắn 【 Thiên Linh tháp 】 bên trong hiện tại chỉ còn lại hai vị 【 đệ tam Thiên Thê 】 , tuyệt không thể lại tiếp tục chết đi xuống.

Đông đảo trưởng lão tất cả đều lộ ra ngạc nhiên, đơn giản còn không có kịp phản ứng, liền bị nhà mình tháp chủ cuốn tại dị tượng bên trong, hướng về nơi xa bỏ chạy.

Xảy ra chuyện gì?

Tháp chủ vì sao đột nhiên thoát đi?

Bất quá!

Thiên Linh tháp tháp chủ động tác vẫn là chậm.

Tại hắn quay người thoát đi sát na, vị kia 【 đệ tam Thiên Thê 】 cường giả nhân quả đã sinh ra.

Thực lực càng mạnh cao thủ, uy hiếp càng lớn, bởi vậy bị 【 chuỗi nhân quả 】 phản hồi năng lượng cũng càng lớn.

Cho nên, Dương Phóng phản ứng cũng nhanh!

Phản phật!

Một nháy mắt, thiên địa đứng im.

Ngay tại đem mọi người quán tại dị tượng bên trong, tiến hành hốt hoảng thoát đi Thiên Linh tháp tháp chủ, cũng bỗng nhiên lộ ra vẻ kinh hãi, tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Giờ khắc này, mà ngay cả thân thể của hắn đều không thể nhúc nhích.

Một cái vô cùng dữ tợn to lớn bàn tay đột nhiên nổi lên, lông đen dày đặc, gân xanh quán quanh, trực tiếp hướng về hắn dị tượng bên trong hung hăng bắt tới.

Một thanh bóp hướng về phía vị kia 【 đệ tam Thiên Thê 】 cường giả.

Vị kia 【 đệ tam Thiên Thê 】 cường giả trong nháy mắt vô cùng hoảng sợ, từ linh hồn đến nhục thân, cơ hồ tất cả đều tại run lẩy bẩy, nhưng lại hết lần này tới lần khác không cách nào động đậy mảy may.

“Tháp chủ cứu mạng!”

Phốc phốc!

Huyết nhục bay múa!

Sinh cơ miễn diệt.

Một chiêu bóp chết!

Dương Phóng bàn tay lần nữa thu hồi, tóc đen rối tung, thân thể không nhúc nhích, tựa như làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương lần nữa xụi lơ trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, não hải ong ong.

Thiên Linh tháp tháp chủ cùng các trưởng lão khác, cũng tất cả đều thân thể nhoáng một cái, kém chút bỏ nhào.

Mỗi người đều trong lòng sợ hãi, mồ hôi lạnh cuồn cuộn.

Giống như mới vừa từ tử vong trước cổng chính lượn quanh một vòng...

“Bất Diệt. . Bất Diệt...”

Thiên Linh tháp tháp chủ thanh âm thì thào, cả người như giống như mất hồn.

Tại sao có thể có còn sống Bất Diệt cảnh tồn tại?

...

Chín ngàn chữ!

...

Giải thích một chút.

Đổi mới đại chương là nghĩ xong một lần đồng đều định.

Lúc đầu nghĩ đặt trước sáu bảy ngàn chữ là được, kết quả phát hiện sáu bảy ngàn chữ cũng không thể đem một cái hoàn chỉnh kịch bản viết ra.

Cho nên chỉ có thể viết đến hơn chín ngàn, hơn một vạn.

Nhưng là cứ như vậy, số lượng từ lại quá nhiều, giá cả liền sẽ quý.

Cho nên ta liền xóa rất nhiều chi tiết, nhưng dạng này liền dẫn đến nhân vật đối thoại phương diện lộ ra hơi có hàng trí ~~

Tốt!

...

Chương 396 : Là hấn! !

Kinh khủng một màn, khiến cho rơi xuống ở phía xa Thiên Linh tháp tháp chủ lạnh cả người, não hải oanh minh, linh hồn cùng nhục thân tất cả đều đang run sợ.

Dù hấn diễn hóa ra 【 dị tượng hình thức ban đầu 】 , sơ bộ có 【 Bất Diệt đặc thù 】 , nhưng ở vừa mới một nháy mắt, cũng có loại hồn phi phách tán cảm giác.

Con kia vô cùng kinh khủng lông đen đại thủ, lại vừa đối mặt liền xé mở mình dị tượng.

Mình vất vả diễn hóa dị tượng hình thức ban đầu, một tia tác dụng đều không có đưa đến.

Đây tuyệt đối là chân chính Bất Diệt cảnh tồn tại.

Từ viễn cổ thần linh biến mất, giữa thiên địa bị nguyên rủa gia trì, xuất hiện Hắc Âm âm mai, còn có ai có thể đột phá đến một bước cuối cùng?

Phàm là có can đảm đi ra một bước kia, đều sẽ hóa thành lông đen Cự Ma, giết thân giết bạn, giết sạch hết thảy, sau đó liền sẽ bị Hắc Âm âm mai thôn phệ, sẽ không còn xuất hiện.

Nhưng bây giờ!

Lại có một vị hoàn chỉnh Bất Diệt xuất hiện?

Có thể nào không xung kích tâm linh của hấn?

“Hải trưởng lão!”

Bên người cái khác năm vị 【 đệ nhị Thiên Thê 】
trưởng lão, cùng nhau kinh hãi kêu to.

Bọn hấn Thiên Linh tháp còn sót lại hai vị 【 đệ tam
Thiên Thê 】 , hiện tại càng lại lần chết một vị.

Thiên Linh tháp nội tình bị lại trăm một đao!

“Lui!”

Bỗng nhiên, Thiên Linh tháp tháp chủ kịp phản ứng, dị
tượng mở ra, bao trùm cái khác không người, như là
súc địa thành thốn, cấp tốc hướng về nơi xa lao đi.

Cái này vút qua ra, Dương Phóng liền không còn có xuất
thủ.

Thẳng đến xuất hiện tại bảy tám dặm bên ngoài, Thiên
Linh tháp tháp chủ mới lần nữa dừng lại, đem năm vị
trưởng lão toàn bộ buông xuống, trong lòng mãnh liệt,
ánh mắt ngưng trọng, hướng về Dương Phóng thân thể
nhìn lại.

Không thích hợp!

Vị này tồn tại không có đuổi giết bọn hấn?

Mà lại!

Đối phương toàn thân trên dưới giống như không có bất
kỳ cái gì năng lượng ba động, ngay cả sinh cơ cùng hô
hấp đều cảm giác không đến.

Thân thể của hấn càng là không nhúc nhích, lẳng lặng
đứng vững, tựa hồ liền nhìn mình một chút đều không
thấy.

Coi như hấn tự kiềm chế thân phận, khinh thường tại

chấp nhận với mình, vậy cũng không đúng.

“Thân thể của hấn có vấn đề!”

Thiên Linh tháp tháp chủ ánh mắt trầm xuống, đột nhiên phát hiện không đúng, chăm chú nhìn bảy tám dặm bên ngoài Dương Phóng.

Làm tứ đại siêu cấp thể lực một trong Thiên Linh tháp tháp chủ, hấn kiến thức rộng rãi, tri thức uyên bác, thông hiểu rất nhiều cổ lão cơ mật, giờ phút này rất cực phản ứng lại.

“Thân thể có vấn đề?”

Bên người năm vị trưởng lão giật mình nói.

“Đúng vậy, giữa thiên địa không ai có thể hoàn chỉnh đột phá 【 Bất Diệt cảnh giới 】, hấn cũng sẽ không ngoại lệ.”

Thiên Linh tháp tháp chủ lạnh giọng mở miệng, “Thân thể của hấn không nhúc nhích, một điểm sinh cơ cũng không có, hơn phân nửa là cái người chết sống lại, chỉ lưu lại lấy thân thể bản năng!”

“Cái gì?”

Bên người năm người giật nảy cả mình.

Chỉ lưu lại lấy thân thể bản năng?

“Nói như vậy, đây là một bộ 【 Bất Diệt cảnh 】 cường giả nhục thân?”

Một vị đệ nhị Thiên Thê trưởng lão trong ánh mắt quang mang hiển hiện, mở miệng nói ra.

Bốn người khác cũng tất cả đều trong mắt tinh quang hiển hiện.

Bất Diệt cảnh cường giả nhục thân!

Đây tuyệt đối là nghịch thiên côi bảo!

Nếu là có thể lấy ra luyện khí, hoặc là luyện chế khô lồi, tuyệt đối có thể quét sạch tứ phương, không đâu địch nổi!

Thiên Linh tháp tháp chủ hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, trong lòng cấp tốc mãnh liệt.

Nhưng sau một lát, hấn vẫn là quả quyết dẫn người rời đi.

Thiên Linh tháp hiện tại cao thủ đã còn thừa không có mấy, chịu không được giày vò.

Muốn bắt được cỗ này cường giả nhục thân, nói nghe thì dễ?

Chỉ sợ nhục thân bắt giữ không đến, bọn hấn Thiên Linh tháp sẽ còn tổn thất nặng nề.

Xoát!

Thiên Linh tháp tháp chủ mang theo bên người năm người rất nhanh biến mất tại nơi xa, vô tung vô ảnh.

Dương Phóng bên người Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người, sắc mặt rung động, ngờ ngác nhìn về phía nơi xa, lại ngờ ngác nhìn về phía Dương Phóng.

Trong truyền thuyết Thiên Linh tháp cứ như vậy xám xịt địa thoát đi?

Vị tiên bối này rốt cuộc là ai.

“Cha, ta lúc nào rời đi?”

Cổ Kiếm Nhất mở miệng lần nữa.

Khôi ngô cao lớn thân thể y nguyên lẳng lặng đứng vững, áo choàng phát ra, khí tức hư vô, giống như là lấp kín không nhỏ ma nhạc, không nhúc nhích.

“Không thể tưởng tượng nổi, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, đây là đệ tam Thiên Thê sao? Vẫn là nói. . . càng mạnh?”

Một bên Vân Phi Dương cũng sắc mặt mờ mịt, khó mà nghĩ thông suốt.

Nhưng không hề nghi ngờ, hai người bọn họ lần nữa nổi danh.

Lần này triệt triệt để để dương danh 【 Thần Hoang Vực 】 .

Không chỉ có dương danh 【 Thần Hoang Vực 】 , còn theo Thiên Linh tháp cường giả rút đi, trực tiếp oanh động toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 .

Các thế lực lớn, đều giật mình.

“Một vị còn sống Bất Diệt? Chỉ lưu lại khi còn sống bản năng?”

“Một chiêu liền vồ chết Thiên Linh tháp 【 đệ tam Thiên Thê 】 cường giả, ngay cả Thiên Linh tháp tháp chủ cũng kinh hoảng thoát đi?”

“Bất Diệt cảnh cường giả nhục thân? Cái này sao có thể?”

...

Tất cả thế lực cũng vì đó chấn động.

Phàm là dính đến Bất Diệt, đều hung hăng dẫn động tới chúng nhân tâm linh.

Không biết bao nhiêu người muốn biết rõ ràng ảo diệu trong đó.

Hiện tại xuất hiện dạng này một vị đại thần, mà lại trạng thái cổ quái, chỉ còn nhục thân, có thể nào không khiến người ta sinh lòng ý nghĩ.

Toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 tại oanh động.

Ngắn ngủi một ngày công phu, thị trấn bên ngoài, tiện nhân ảnh lắc lư, khí tức thâm thúy.

Một vị lại một vị cường giả nổi lên, hướng về trong trấn liếc nhìn mà tới.

Có đến tìm tòi hư thực, hữu tâm nghi ngờ làm loạn, cũng có đến đây tham gia náo nhiệt...

Đều không ngoại lệ, đều là cường giả!

Loại tin tức này truyền đi, có thể nói đem 【 càn chi bản khối 】 chỉ còn lại ba bốn thành thánh linh cảnh cường giả cơ hồ tất cả đều cho kinh động đến.

Từng đạo môn lung thân ảnh, khí tức xen lẫn, mê mê mang mang, nương theo lấy vô hình lĩnh vực, ánh mắt thâm thúy, vắn vẹo không gian.

Giống như là từng tôn đáng sợ Thần Ma.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương, lần nữa dọa đến sắc mặt trắng bệch, bờ môi khô ráo.

Xong!

Thiên Linh tháp mặc dù đi, kết quả lại đưa tới càng nhiều gia hỏa!

Bọn gia hỏa này đều đang làm gì?

Bọn hấn mạnh hơn còn có thể còn mạnh hơn Thiên Linh tháp sao?

“Bay lên, còn thế nào xử lý?”

Cổ Kiếm Nhất bờ môi run rẩy, nhìn về phía Vân Phi Dương.

Vân Phi Dương lộ ra cười khở.

Làm sao bây giờ?

Vị tiên bối này một lần lại một lần nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Bọn hấn hiện tại loại trừ đi theo một bên, đã không còn đường lui.

Phàm là dám đi, khẳng định sẽ chết đến vô cùng thâm, có thể bị những này kinh khủng tồn tại trực tiếp ăn sống nuốt tươi.

Một phương hướng khác.

Hải Long Bang, Bạch Linh Giáo, hắc thần giáo chờ một bang thế lực nhỏ chi chủ, sắc mặt khẩn trương, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, toàn thân trên dưới đến nay đều còn tại lạnh lẽo địa.

Bọn hắn dị thường rung động nhìn về phía nơi xa, kia từng đạo như rất giống ma kinh khủng bóng người...

Lão thiên!

Những này đều là thánh linh cấp tồn tại.

Lập tức kinh động đến nhiều như vậy thánh linh cảnh tồn tại.

Quái nhân kia rốt cuộc là ai?

Liên tưởng đến bọn hắn trước đó còn cùng quái nhân là địch, bọn hắn lập tức thân thể xụi lơ, tứ chi không còn chút sức lực nào, giọt giọt mồ hôi lạnh càng thêm điên cuồng cấp tốc tiết ra.

...

Giờ phút này.

Trong đám người.

Thương Khung thần cung cung chủ, Thần Tích phường phường chủ, cùng Tà Đạo tổ chức Đại hộ pháp, đã toàn bộ xuất hiện, khí tức quanh người mờ lung, chấp hai tay sau lưng, xa xa hướng về Dương Phóng phương hướng băng lãnh nhìn lại.

“Thấy không rõ gương mặt, có phải hay không người kia?”

Thần Tích phường phường chủ lạnh giọng mở miệng.

“Chuỗi nhân quả. . chuỗi nhân quả...”

Thương Khung thần cung cung chủ thân thể cao lớn,

một bộ khảm viền vàng trường bào màu đen kịt, ánh mắt thâm thúy, đen như mực, hướng về Dương Phóng từ xa nhìn lại.

Hắn thực lực cùng Thiên Linh tháp tháp chủ tương tự.

Đều là có 【 Bất Diệt đặc thù 】 , diễn hóa ra 【 dị tượng hình thức ban đầu 】 , có thể rõ ràng nhìn thấy Dương Phóng bên ngoài thân kia từng cây vô hình quỷ dị dây nhỏ.

“Người này hoặc là tu luyện qua cái khác nhân quả bí thuật, hoặc là chính là từng chiếm được nhân quả Thần Chủng, nếu là cái sau, như vậy, hắn nhất định là trước kia Lam Vô Bạch!”

Thương Khung thần cung cung chủ lạnh giọng mở miệng.

Lam Vô Bạch trước đó cứu đi Quách Vinh, Quách Vinh tại trước khi chết, đem nhân quả Thần Chủng đưa cho đối phương, cũng coi là hợp tình hợp lý.

“Thân thể của hắn rất cổ quái, tựa hồ không có bất kỳ cái gì ý thức, chỉ là đang tiến hành bản năng hoạt động, một khi có người xúc động hắn 【 chuỗi nhân quả 】 , liền sẽ bị thân thể của hắn tự động khóa chặt, từ đó giết chết.”

Tà Đạo tổ chức Đại hộ pháp, cũng đang tiến hành cẩn thận phân tích.

Tà Đạo tổ chức lão mẫu, tùy tiện phía dưới, chưa từng ra ngoài, tại lão mẫu phía dưới, chính là hắn thực lực mạnh nhất.

Lần này cũng là hắn đại biểu Tà Đạo tổ chức chạy đến.

“Kia hai tên gia hỏa là ai? Vì sao cùng đối phương đi được gần như vậy?”

Thần Tích phờng phờng chủ mày nhăn lại, chú ý tới Dương Phóng bên người Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương.

Bên người mọi người đều là nhú mày.

“Đi một người, không chế lại kia hai tên gia hỏa, để kia hai tên gia hỏa xốc lên đối phương tóc dài, nhìn một chút đối phương hình dáng!”

Thương Khung thần cung cung chủ băng lãnh nói, “Nhớ kỹ, không nên chủ động tiến công tên kia, không phải sẽ nhiễm nhân quả, bị đối phương giết chết!”

Hắn cực kỳ quả quyết, chuẩn bị khai thác nhất định biện pháp.

“Vâng, cung chủ!”

Một vị đệ nhất Thiên Thê cường giả cung kính ôm quyền, xoay người lại, nhìn về phía Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người, ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, thân thể trực tiếp cất bước đi tới.

Vân Phi Dương, Cổ Kiếm Nhất hai người rất nhanh cảm thấy không đúng.

Một người mặc kim sắc trường bào nam tử trung niên, không gây sợ vị tiên bối này, lần nữa hướng về bọn hắn bên này tiếp cận tới.

“Cha, lại có người đến. . chúng ta đi nhanh đi...”

Cổ Kiếm Nhất khẩn trương ôm lấy Dương Phóng đùi, muốn thúc đẩy Dương Phóng rời đi nơi đây.

Dương Phóng nguyên bản đờ đẫn không nhúc nhích thân thể, đột nhiên cúi đầu nhìn thoáng qua quỳ gối trước mặt mình Cổ Kiếm Nhất, có chút trầm mặc, lần nữa lâm vào không nhúc nhích bên trong.

“Cha, thực sự có người tới.”

Cổ Kiếm Nhất che kín khăn trướng, tiếp tục mở miệng.

Ngay tại hướng về bên này đi tới vị kia 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả, bỗng nhiên biến sắc, đột nhiên dừng lại, có chút kinh nghi bất định, cẩn thận nhìn chăm chú Cổ Kiếm Nhất.

Hắn nói cái gì?

Cha?

Quái nhân này là cha hắn?

Vị này 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả trong nháy mắt trong lòng nói thầm, thật không dám tiếp tục tiến lên.

Đây thật là cha hắn, mình đi lên đuổi bắt đối phương, chẳng phải là muốn chết?

“Không cần phải sợ, hắn không có ý thức, người chỉ cần không đi động đến hắn, hắn là sẽ không động tới người.”

Thương Khung thần cung cung chủ băng lãnh truyền âm.

Vị này 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả, thở sâu, đành phải kiên trì, tiếp tục hướng phía trước hành tẩu, mở miệng nói ra: “Hai vị tiểu huynh đệ, vị tiền bối này rất như là chúng ta Thương Khung thần cung một vị cố

nhân, không biết hai vị tiểu huynh đệ có thể giúp chúng ta xác nhận một chút?”

Hắn cũng không lập tức động thủ, mà là hảo ngôn khuyên bảo.

“Cố nhân?”

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương sắc mặt biến hóa.

Vị tiên bối này chẳng lẽ còn cùng Thương Khung thần cung có quan hệ?

“Được rồi, chúng ta không giúp được.”

Vân Phi Dương quả quyết tiến hành cự tuyệt, “Vị tiên bối này ngay tại cái này, chính người sang đây xem là được rồi.”

“Không tệ, cha ta ngay tại cái này, chính người đi xác nhận đi.”

Cổ Kiếm Nhất cũng liên liên lắc đầu.

Vị này 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả, nhướng mày, mở miệng nói ra: “Hai vị tiểu huynh đệ, còn xin cho chúng ta 【 Thương Khung thần cung 】 một bộ mặt, 【 Thương Khung thần cung 】 đi tại thế bên trên, vẫn chưa có người nào dám cự tuyệt chúng ta!”

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương lập tức trong lòng xoắn xuýt, âm thầm kêu khổ.

Thương Khung thần cung!

Cái này đồng dạng là bọn hắn cả một đời cũng không chọc nổi thế lực lớn siêu cấp.

Đổi lại dĩ vãng, Thương Khung thần cung để bọn hấn làm chuyện gì, bọn hấn đều sẽ không chút do dự trực tiếp đi làm.

Nhưng bây giờ loại này quỷ dị tình huống, bọn hấn nơi nào còn dám làm loạn?

“Tiền bối, người không nên ép chúng ta, chúng ta thật gấp cái gì đều không giúp được.”

Vân Phi Dương cười khở nói, “Chúng ta cùng vị tiền bối này cũng chỉ là quen biết không đến ba ngày mà thôi, người nghĩ xác nhận cái gì, mình tiến lên xác nhận là được, không cần thông qua chúng ta.”

Hấn xưa nay vững vàng, cảm thấy được những này thế lực lớn đáng sợ, rất lo lắng cho mình sẽ bị làm vũ khí sử dụng.

Lấy mình cùng Cổ Kiếm Nhất thực lực, nếu thật là bị người làm vũ khí sử dụng, khẳng định chết cũng không biết chết như thế nào.

“Tiểu huynh đệ, loại biện pháp này chỉ có các người mới có thể làm, lão phu cũng không thuận tiện xuất thủ, các người coi như là giúp đỡ lão phu, chẳng lẽ cái này cũng không được sao?”

Vị này 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả tiếp tục mở miệng, ánh mắt đã ẩn chứa mấy phần áp bách chi ý.

“Tiền bối thứ tội, chúng ta thật không giúp được.”

Vân Phi Dương nói.

“Hừ, không biết điều!”

Vị này 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả phát ra hừ

lạnh, chuẩn bị dùng sức mạnh.

Nhưng vào lúc này!

Dị biến tái sinh!

Dương Phóng nguyên bản không nhúc nhích thân thể, lại một lần nữa bắt đầu có hành động, rộng lượng bàn chân trực tiếp không có dấu hiệu nào hướng về phía trước phóng ra, lần nữa hành tẩu.

Ôm chặt lấy hán bấp đùi Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người, lập tức bị Dương Phóng thân thể mang theo, giống như là ngồi xe cáp treo, nâng lên hạ xuống.

Vị kia đệ nhất Thiên Thê cường giả, biến sắc, vô ý thức hướng về sau rút lui, toàn thân lông tơ đều dựng lên, sợ đối phương sẽ động thủ.

Nhưng nhìn thấy Dương Phóng không có xuất thủ về sau, lập tức ngảm thở phào, ánh mắt cấp tốc biến ảo, lần nữa quay đầu nhìn một chút nhà mình cung chủ, cắn răng một cái, bỗng nhiên xuất thủ.

“Theo ta đi!”

Soạt!

Hán thân thể lóe lên, một phát bắt được Cổ Kiếm Nhất bả vai, đột nhiên một hao, liền phải đem Cổ Kiếm Nhất trực tiếp hao đi.

Nhưng lại không nghĩ tới Cổ Kiếm Nhất gắt gao ôm lấy Dương Phóng đùi, vị kia 【 đệ nhất Thiên Thê 】 lần thứ nhất cứng rắn hao, lại không thể có thể hao đi Cổ Kiếm Nhất.

Trong lòng hán giật mình, vội vàng vận dụng mình thân

thể mạnh mẽ, cấp tốc chụp vào Cổ Kiếm Nhất cổ tay, muốn đem Cổ Kiếm Nhất bàn tay đẩy ra, đồng thời, một đôi ánh mắt càng là dị thường khẩn trương hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Sợ mình động tác này, sẽ dẫn tới Dương Phóng oanh sát.

Ngay tại hần sắp đẩy ra Cổ Kiếm Nhất bàn tay thời điểm, vị này 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả chợt kinh hô một tiếng, như bị sét đánh, lộ ra hoảng sợ, thân thể trong nháy mắt lùi ra ngoài.

Lập tức lùi gấp hơn mười mét!

“Là hần. . là hần. . a. . là hần...”

Vị này 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả, hoảng sợ kêu to, liều lĩnh xoay người thoát đi.

Tại vừa mới tách ra hướng Cổ Kiếm Nhất bàn tay thời điểm, gió nhẹ thổi tới, lại khiến cho Dương Phóng trên mặt tóc đen tự động tản ra một sợi, bị hần thấy rõ ràng hậu phương hình dáng.

Vị này 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả, đơn giản hù đến sụp đổ.

Một bên hoảng sợ kêu to, một bên cuồng trốn mau rời đi.

Đêm đó Thiên Nguyên cốc huyết chiến một màn, hai đại bản khối siêu cấp cường giả tử thương vượt qua bảy thành trở lên.

Cái này cái thể Ma Nhân thể mà còn sống!

Không có cái gì so chuyện này càng làm cho hần cảm

thấy sợ hãi!

Nơi xa.

Ngay tại quan sát đây hết thầy thương khung cung chủ, Thần Tích phùng chủ, Tà Đạo tổ chức Đại hộ pháp, đều là thần sắc biến đổi, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc xuất thủ, trực tiếp đem vị kia 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả cấp tốc nhiếp đi qua.

“Nhìn thấy cái gì? Hắn là ai?”

Thương Khung thần cung cung chủ mở miệng quát chói tai, thanh âm như sấm.

Oanh một tiếng, chấn động tại vị kia 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả trong óc, vì hắn xưa tan sợ hãi, cưỡng ép khiến cho hắn bảo trì thanh tỉnh.

Bốn phương tám hướng cái khác thánh linh cấp cao thủ, cũng tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc, đồng loạt nhìn tới.

“Lông đen Cự Ma, là cái kia lông đen Cự Ma, hắn là Lam Vô Bạch, là Thiên Nguyên cốc kẻ cầm đầu, Lam Vô Bạch!”

Vị kia 【 đệ nhất Thiên Thê 】 cường giả mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, liềm lĩnh mở miệng kêu to.

Cái gì?

Mọi người không khỏi biến sắc, trong lòng cùng chấn động.

Từng cái lạnh từ đầu đến chân, đều kinh dị.

Lam Vô Bạch!

Gia hỏa này còn sống!

Hắn giết hai đại bản khối nhiều như vậy người, hắn không có bị Hắc Âm âm mai nuốt hết?

Vậy mà xuất hiện lần nữa trên thế gian!

Cái này sao có thể?

“Lam Vô Bạch xuất hiện lần nữa!”

“Hắn chặn lại Hắc Âm âm mai!”

“Cái này Ma Nhân lại trở về!”

Rất nhiều thánh linh cảnh cường giả kinh hoàng kêu to, trước tiên hướng về sau cuồn rút lui.

Không thể nghi ngờ!

Đây đều là đêm đó tự mình trải qua thảm liệt đại chiến tồn tại, tại một đêm kia bên trong lưu lại khắc sâu bóng ma tâm lý, mỗi người đều là trở về từ cõi chết.

Lần này, lần nữa gặp được cái kia tuyệt thế cường ma, có thể nào không sợ?

Cái này tương đương với tâm linh của bọn hắn bóng ma lần nữa bị phóng ra.

Càng xa xôi.

Rất nhiều thế lực nhỏ siêu phẩm cường giả, cũng tất cả đều lộ ra trận trận vẻ kinh hãi.

Lam Vô Bạch?

Xoạt!

Đám người trong nháy mắt xông vào, rất nhiều người kinh hoảng chạy trốn, căn bản không dám ở lâu.

Người tên, cây có bóng, vị này sức một mình cải biến hai đại bản khối cách cục tồn tại, không thể nghi ngờ đã trở thành hai đại bản khối bên trong chân chính cấm kỵ tồn tại.

Giờ khắc này càng lại lần nghịch thiên trở về, từ Hắc Âm âm mai bên trong sinh sinh giết ra!

Đây là công việc tổ tông cấp bậc nhân vật!

“Là hấn, vậy mà thật là hấn...”

Thần Toán Tử ngữ khí thì ào, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía phương xa.

“Từ xưa cùng nay, phạm là đột phá đến một bước cuối cùng đều sẽ rất nhanh mê thất, đánh mất lý trí, tiếp theo bị Hắc Âm âm mai thôn phệ, hấn thế mà còn có thể sống động giữa phiến thiên địa này.”

Bên người áo bào màu vàng nam tử sắc mặt chấn kinh.

Từ cổ chí kim, có quá nhiều cường giả, nghĩ hết các loại biện pháp muốn loại kia nguyên rủa, như là bản thân phong ấn vân vân.

Nhưng tất cả đều vô dụng!

Một khi lâm vào nguyên rủa, bản thân phong ấn là căn bản không phong được.

Thân thể làm như thế nào biến mất, sẽ còn làm sao biến mất.

Bọn hấn không thể lý giải, Dương Phóng cư nhiên trở thành duy nhất ngoại lệ!

Thần Toán Tử ngón tay cấp tốc bấm đốt ngón tay, trên trán rất nhanh nổi lên tầng tầng mồ hôi lạnh.

Tiền đồ hỗn độn!

Một mảnh mê mang!

Không thể thôi diễn!

Hiện tại Lam Vô Bạch đến cùng có bao nhiêu đáng sợ?

Ngay cả hấn 【 Thiên Diễn 】 Thần Chủ, đều không thể lại tiếp tục thôi diễn?

“Mau nhìn, vị kia cuồng ma lại đi đi về trước!”

Bỗng nhiên, có thánh linh cấp cao thủ kinh hoàng kêu to.

Tất cả mọi người cấp tốc nhìn lại.

Chỉ gặp Dương Phóng tóc đen che mặt, thân thể chết lặng, khôi ngô cao lớn thân thể kéo lấy hai cái vương vúi, hướng về nơi xa từng bước một đi đến, dần giảm biến mất tại mọi người trước mắt.

Không ít thánh linh cấp cao thủ, não hải mãnh liệt, trong lòng tại kịch liệt giãy dụa.

Tại làm đủ tư tưởng tranh đấu về sau, bọn hấn thân thể nhoáng một cái, cấp tốc đi theo.

Giờ khắc này, không có người không hiểu kỳ Dương Phóng rốt cuộc muốn làm gì?

Cũng không có người không hiểu kỳ, hấn đến cùng là

trạng thái gì?

Đương nhiên, bọn hắn cũng không dám cùng quá gần, chỉ có thể là xa xa treo.

Mỗi người đều rung động dị thường.

Mà tại những này thánh linh cấp cao thủ theo tới về sau, không ít siêu phẩm cửa thứ hai, cửa thứ ba cường giả cũng đang nhanh chóng địa gãy dựa, cuối cùng cắn răng một cái, đồng dạng theo đuôi quá khứ.

Ngay tại ôm lấy Dương Phóng tả hữu hai đầu đuôi, như là nhảy dây đồng dạng Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương, lần nữa lộ ra thật sâu mê mang.

Lam Vô Bạch?

Cái gì Lam Vô Bạch?

Bọn hắn lại là chưa từng nghe nói qua Dương Phóng sự tích.

Tu vi người khác nhau, tiếp xúc đến cấp độ tự nhiên cũng không giống nhau.

Tượng bọn hắn loại này không có chút nào bối cảnh tán tu, tìm trong ngày tiếp xúc nhiều nhất cũng đều là giống như bọn họ người, ngay cả siêu phẩm cửa thứ nhất đều rất ít có thể gặp được.

Hướng chi đi tìm hiểu Thiên Nguyên cốc huyết chiến tân bí.

Đêm đó Thiên Nguyên cốc huyết chiến, sớm đã thành các thế lực lớn trong lòng bóng ma, không phải là một chút siêu phẩm trở lên cường giả không thể giải.

...

Nơi xa.

Thương Khung thần cung, Thần Tích phờng, Tà Đạo tổ chức người cầm quyền, đều sắc mặt chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi, xa xa hướng về Dương Phóng thân thể nhìn lại.

Là hấn!

Thật là hấn!

“Đáng chết!”

Thương Khung thần cung cung chủ nhin không được rét lạnh mở miệng, nắm đấm nắm lên.

Bên người dị tượng hiển hiện, xuất hiện từng tòa mơ hồ công trình kiến trúc, lít nha lít nhít, ẩn chứa thần uy, giống như thật không phải thật, như ảo không phải huyền, cùng hư không nối liền cùng một chỗ, bộc lộ ra trận trận kinh khủng uy áp.

Bất quá!

Hấn cũng chỉ dám ở nơi xa triển lộ dị tượng, căn bản không dám dựa vào tiến đến.

Phàm là lực lượng của hấn có một chút tác dụng đến Dương Phóng thân thể, hấn đều sẽ bị Dương Phóng tự động cảm ứng, một quyền oanh sát.

Nằm trong loại trạng thái này Dương Phóng, đến cùng còn có bao nhiêu thực lực, ai cũng không thể xác định.

Thương Khung thần cung giống như Thiên Linh tháp, nội tình tổn thất bầy thành nhiều.

Còn như vậy tổn thất nữa, rất có thể muốn từ thế lực lớn siêu cấp địa vị rớt xuống.

“Nghiệt súc. . cái này nghiệt súc, làm sao có thể sẽ còn tiếp tục xuất hiện?”

Thần Tích phường phường chủ, sắc mặt chấn kinh, đầy trong đầu đều là không thể tin.

Một đêm kia chết cao thủ nhiều lắm!

Ngay cả Địa Phủ Diêm Quân đều chết mất hai vị!

Khó trách trước đó Thiên Linh tháp tháp chủ, dị thường quả quyết, bị giết một vị 【 đệ tam Thiên Thê 】 về sau, một câu không dám nói, quay người liền đi.

Lại là gia hỏa này!

Thiên Linh tháp Trương Cửu Dương khẳng định đã sớm biết thân phận của đối phương!

Đây là muốn cố ý để bọn hắn hướng trong hố lớn đi nhảy.

“Kỳ thật trạng thái của hắn bây giờ cũng không nhất định vẫn là vô địch, hướng hồ, muốn đối phó hắn, cũng không nhất định nhất định phải chúng ta xuất thủ.”

Tà Đạo tổ chức Đại hộ pháp ngữ khí lạnh lùng, trên dưới quanh người nổi lên một tầng quỷ dị sương mù xám, đem thân thể của mình một mực bao trùm, chỉ lộ ra hai điểm đáng sợ ánh mắt, hướng về Dương Phóng từ xa nhìn lại.

“Địa Phủ tổn thất hai vị Diêm Quân, hơn mười ngày đến, động không ít giận, nếu là bọn hắn biết được tin tức này,

ta tin tưởng bọn họ sẽ rất vui lòng thay ta xuất thủ, mà chúng ta cũng có thể bởi vậy nhìn một chút đối phương đến cùng còn lại nhiều ít lực lượng.”

Đại hộ pháp lạnh giọng cười nói.

Trước khi đến, bọn hắn lão mẫu liền liên tục phân phó, tà tổ rơi vào trạng thái ngủ say, Tà Đạo tổ chức không nên tiếp tục gây chuyện, lại thêm lần trước Thiên Nguyên cốc một trận chiến, bọn hắn đồng dạng tổn thất bảy thành trở lên siêu cấp cường giả, liền càng thêm không nguyện ý xuất thủ.

Nhưng bây giờ!

Bọn hắn không xuất thủ, có thể đem tin tức cáo tri Địa Phủ!

Cáo tri 【 khôn chi bản khối 】 .

Tin tưởng Địa Phủ cùng 【 khôn chi bản khối 】 một chút lão cổ đồng, sẽ rất vui lòng muốn tới đây thăm dò một đợt.

“Không tệ!”

Thần Tích phờng phờng chủ cũng rất nhanh kịp phản ứng, nhìn chăm chăm Dương Phóng, nói: “Gia hỏa này, tuyệt không thể để bọn hắn như thế còn sống, dù chỉ là nhục thân!”

“Cũng tốt, liền để Địa Phủ đám kia tên điên đi thử một chút hắn, thuận tiện đem tin tức mang đến 【 khôn chi bản khối 】 , nhìn xem 【 khôn chi bản khối 】 bên kia còn có hay không cái gì người muốn báo thù.”

Thương Khung thần cung cung chủ cũng lạnh giọng mở miệng.

Tứ đại thế lực tổn thất nặng nề, dù là biết hiện tại Dương Phóng trạng thái không đúng, cũng không dám tùy tiện động thủ.

Nhưng bọn hắn không động thủ, không có nghĩa là người khác cũng không động thủ.

Địa Phủ, kia là một đám chân chính tên điên!

Làm việc không thể theo lẽ thường để cân nhắc!

...

【 tuyệt thế Cự Ma 】 Lam Vô Bạch lần nữa hiện thế tin tức, trực tiếp lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ, hướng về bốn phương tám hướng thật nhanh truyền ra tới.

Thế lực khắp nơi đều xôn xao.

Thiên Nguyên cốc một trận chiến kẻ cầm đầu, càng lại lần xuất hiện.

Vị này kinh khủng tồn tại, khắc phục Hắc Âm âm mai ảnh hưởng?

“Cũng không hề hoàn toàn vượt qua, cái kia Ma Nhân trạng thái cực kỳ cổ quái, tựa hồ gặp to lớn vấn đề, chỉ còn lại có thân thể bản năng tại hành tẩu, thế lực khắp nơi tất cả đều đã chạy tới.”

“Phụ trợ phụ trợ, 【 Thần Hoang Vực 】 bên trong cường giả càng tụ càng nhiều, siêu phẩm cường giả số lượng cộng lại vượt qua trăm người!”

“Tin tức mới nhất, Lam Vô Bạch Lam trưởng lão trải qua một chỗ đại sơn lúc, thân thể bản năng phát tác, một

quyền đánh nát một tòa núi lớn!”

“Lam Vô Bạch Lam trưởng lão đi ra 【 Thần Hoang Vực 】 !”

...

Đủ loại tin tức đang bay nhanh lan truyền.

Mỗi một bản đều làm người chấn động, khiên động tất cả mọi người lòng người.

Hỏa Long Vực bên trong.

Mới vừa từ địa phương khác vất vả truyền tống tới mấy trăm vị Trung Quốc người xuyên việt, giờ phút này, cũng rất cực biết được tin tức, đều giật nảy cả mình.

Nhất là trong đám người Diệp Huyền, người qua đường Giáp, người qua đường Ất ba người, càng là trong lòng xiết chặt.

Lam trưởng lão lần nữa hiện thân?

Hắn quả nhiên còn sống!

“Lam trưởng lão hiện tại thế nào?”

Diệp Huyền liền vội hỏi hướng một vị giang hồ khách.

Bởi vì thế giới hiện thực chính thức quyết định 【 đoạt địa bàn 】 chính sách, bọn hắn không thể không đoàn kết cùng một chỗ, ngàn dặm xa xôi truyền tống đến chim không thêm ị 【 Hỏa Long Vực 】 bên trong, chuẩn bị trước tiên ở 【 Hỏa Long Vực 】 tranh đoạt căn cứ địa.

Lại không nghĩ rằng ở chỗ này, thế mà trực tiếp nghe được Lam trưởng lão tin tức.

“Không biết, chỉ biết là mới vừa đi ra 【 Thần Hoang Vực 】 , hiện tại ngay tại hướng chúng ta bên này đi tới, chúng ta nhanh đi triều thánh!”

Vị kia giang hồ khách đáp lại một câu, liền theo đồng bạn, nhanh chóng hướng về nơi xa tiến đến.

“Cái gì? Hướng chúng ta tới bên này?”

Diệp Huyền giật mình nói.

“Đi, đi bái kiến Lam trưởng lão!”

Người qua đường Giáp một mặt hưng phấn, trở nên kì nén không được.

“Lam trưởng lão? Diệp Huyền, hẳn chính là vị kia thần bí khó lường 【 Thiên Thần tổ chức 】 cao thủ?”

Trình Thiên Dã cũng liền bận bịu hỏi thăm.

“Đúng vậy, đi, đi bái kiến sư tôn ta!”

Diệp Huyền rốt cuộc kiềm chế không được, chào hỏi đám người, hướng về nơi xa chạy đi.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, tại cái này chim không thềm ị 【 Hỏa Long Vực 】 có thể lần nữa gặp được Dương Phóng!

.

.

.

【 Hỏa Long Vực 】 cùng 【 Thần Hoang Vực 】 tiếp

giáp, ở giữa cách xa nhau liên miên mấy vạn dặm rừng rậm nguyên thủy, bên trong yêu thú từ ra, nguy cơ trùng trùng, ẩn chứa không biết nhiều ít ma địa, cấm địa, Yêu địa...

Trong ngày thường liền ngay cả thánh linh cấp cường giả cũng không dám xâm nhập quá sâu, chỉ sợ gặp bất trắc.

Nhưng ở nửa tháng này đến, toàn bộ rừng rậm nguyên thủy lại kinh lịch long trời lở đất cải biến, trong mỗi ngày đều truyền đến âm âm âm thanh minh, kinh động tứ phương, không biết bao nhiêu yêu thú kinh hoảng chạy trốn.

Dương Phóng một đường đi qua, hoàn toàn dựa vào thân thể bản năng, dọc theo đường bị hấn tiện tay phá hủy đại sơn không biết có bao nhiêu.

Không có bất kỳ vật gì có thể ngăn trở cước bộ của hấn!

Không quản là cấm địa, ma địa, Yêu địa, hết thảy lợi bình.

Trực tiếp tại toàn bộ to lớn rừng rậm nguyên thủy bên trong tạo thành một đầu cực kỳ kéo dài an toàn thông đạo ra.

Đi theo sau lưng hấn cường giả, cũng đã càng ngày càng nhiều, mỗi ngày đều có thể gia tăng mấy trăm người, hiện tại đã sớm trở nên một mảnh đen kịt, giống như là thủy triều đồng dạng.

Đủ loại tin tức mỗi ngày đều tại từ nơi này hướng về tứ phương phát ra.

Lòng của mọi người thái dã bắt đầu dần dần cải biến.

Từ lúc mới bắt đầu xem náo nhiệt, đến to lớn rung động, đến cuối cùng phần lớn người đều biến thành triều thánh tâm tính.

Dọc theo đường, bọn hấn tận mắt thấy Dương Phóng nhục thân bản năng đều nhiều kinh khủng.

Trong ngày thường bọn hấn không dám đụng vào, không dám đi cấm địa, trước mặt Dương Phóng, đơn giản giống như là không tồn tại đồng dạng.

Liền ngay cả những hấn kia không dám trêu chọc siêu cấp yêu thú, cũng trực tiếp bị một quyền oanh sát.

Ven đường chỗ qua, xuyên qua Man Hoang, trải qua rừng rậm, đơn giản chính là không đâu địch nổi!

Đám người riêng là nhật bảo, liền nhật được không biết bao nhiêu.

Cáo mượn oai hùm số lần, càng là nhiều đến mấy chục lần.

Những cái kia dã ngoại yêu thú, bộ lạc, không khỏi bị Dương Phóng tùy ý chà đạp.

Quả thực là sức một mình dẹp yên cả tòa rừng rậm nguyên thủy!

Cái thế vô địch!

...

Hỏa Long Vực bên trong.

Một chỗ cổ lão thành trì phía trước.

Dương Phóng khôi ngô thân hình cao lớn rất cực lần

nữa dừng lại, thanh sam phát động, tóc dài rối tung, thân thể không nhúc nhích, giống như là một cây thẳng tắp định địa thần trụ.

Nắm lấy hấn tả hữu hai chân Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương, sắc mặt rung động, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp sau lưng bọn hắn, biển người phun trào, lít nha lít nhít, khí tức hỗn loạn cùng một chỗ.

Cơ hồ tất cả đều là siêu phẩm trở lên cường giả!

Nhìn một cái, tối thiểu nhiều đến bảy tám trăm người!

Mỗi người đều một mặt nóng bỏng, ánh mắt sáng rực.

Tất cả đều là tại nửa tháng này bên trong, từ 【 càn chi bản khối 】 các nơi chạy tới.

Lại sau này, thậm chí còn có người đang lục tục chạy đến.

“Cha ruột, lão nhân gia ngài rốt cuộc là ai?”

Cổ Kiếm Nhất thì thào mở miệng.

Nhưng Dương Phóng cái này dừng lại, liền lần nữa cùng trước đó, không biết muốn ở chỗ này đứng bao lâu.

Bất quá đám người cũng đều biết Dương Phóng trạng thái cổ quái, đều tại nhìn xa xa, cũng không hấp tấp.

Rất nhiều người thậm chí trực tiếp nguyên địa ngồi xếp bằng, tiến hành kiên nhẫn chờ đợi.

Có thể nói, đoạn đường này đi tới, Dương Phóng nơi này tựa như trở thành một cái cự đại vòng xoáy, đem toàn bộ 【 càn chi bản khối 】 cao thủ liên tục không

ngừng địa hấp dẫn tới.

Mỗi ngày chạy đến xem náo nhiệt không biết có bao nhiêu.

Tất cả đều là cường giả!

Bỗng nhiên!

Trên bầu trời không có dấu hiệu nào trực tiếp đen lại, từng sợi âm trầm quỷ dị sát cơ đột nhiên nổi lên, từng tia từng sợi, làm cho tất cả mọi người cũng không khỏi đến lông tơ đứng vững, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tiếp lấy!

Từng mảnh từng mảnh cánh hoa màu đen bắt đầu bay xuống, mỗi một phiến đều vô cùng cực đại, giống như là mặc ngọc đồng dạng.

Nhiễm lấy tơ máu!

Tràn ngập không rõ.

Trong lúc nhất thời, giữa thiên địa cũng bắt đầu ô ô rung động, nhiệt độ đang nhanh chóng giảm xuống, tất cả ánh sáng tuyến đều đang nhanh chóng biến mất.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Chuyện gì xảy ra?”

“Lạnh quá a, trời làm sao đen?”

“Thật là nhiều màu đen bông tuyết!”

Rất nhiều người kinh hô.

“Đến rồi!”

Trong đám người, Thương Khung thần cung cung chủ lộ ra cười lạnh.

Địa Phủ!

Bọn hấn cuối cùng vẫn là biết được tin tức.

“Là hào nhoáng bên ngoài? Hay là thật cái thể nghịch thiên? Liền nhìn hấn lần này biểu hiện.”

Thần Tích phờng phờng chủ lạnh giọng nói.

Đẹp yên một chỗ rừng rậm nguyên thủy không tính là gì.

Có thể cùng Địa Phủ cường giả so chiêu, mới xem như kinh khủng!

Thập đại Diêm Quân, mỗi một vị đều có Bất Diệt đặc thù, thực lực không kém gì bọn hấn.

Hướng hồ!

Lần này tới, còn chưa nhất định là Diêm Quân, vẫn là Minh Đế?

Tam đại thế lực chi chủ đều là người ấn dấu bầy, lộ ra cười lạnh, đang quan sát trò hay.

Từng tia từng sợi màu đen bông tuyết không ngừng hiển hiện, sát cơ dày đặc, dị thường khắc cốt.

Đây là một loại dị tượng!

Đã bị diễn hóa dị thường đáng sợ.

Mỗi một phiến bông tuyết đều mang mùi phần sát cơ,

hướng về Dương Phóng thân thể mãnh liệt mà đi, không chỉ có ẩn chứa nhục thân công kích, đồng thời ẩn chứa công kích linh hồn.

Có thể giết người ở vô hình!

“Bay lên, chuyện gì xảy ra, tại sao ta cảm giác có chút chóng mặt!”

Cổ Kiếm Nhất ôm lấy Dương Phóng đùi, cảm giác được từng đợt mê muội.

Quý dị màu đen bông tuyết, không chỉ có để nhục thể của hắn dị thường băng lãnh, linh hồn cũng rất giống bị đông lại đồng dạng.

“Ta cũng là, tiểu Cổ, những này bông tuyết giống như có gì đó quái lạ!”

Vân Phi Dương cũng liền vội mở miệng.

Lúc này, xa xa những người khác cũng tất cả đều cảm giác được không đúng, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ầm ầm!

Đột nhiên, một mảnh vô cùng quý dị ô quang hiển hiện, trùng trùng điệp điệp, như là màu đen thủy triều, từ vô tận trong hư không hiện ra tới.

Ẩn chứa kịch độc, ăn mòn, già yếu, mục nát lực lượng, vô cùng quý dị, hắc phát sáng, đồng dạng hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng dũng mãnh lao tới, muốn đem Dương Phóng thân thể trực tiếp bao phủ ở bên trong, hóa thành hư vô.

Nơi xa đám người xông xáo, rất cục kị phản ứng.

“Thật sự có người tại động thủ!”

“Người nào còn dám động thủ?”

Trên đường đi, Lam trưởng lão biểu hiện gần như nghịch thiên!

Ngay cả tứ đại thế lực đều không muốn trêu chọc, còn có những người khác so tứ đại thế lực còn mạnh hơn?

“Địa Phủ!”

Áo bào màu vàng nam tử ngũ khí trầm xuống, lạnh lùng nhìn chằm chằm nơi xa, thể nội khí cơ mãnh liệt, muốn xuất thủ.

Nhưng vào lúc này!

Vô cùng quỷ dị một màn xuất hiện.

Oanh!

Tất cả ô quang cùng màu đen bông tuyết tất cả đều tự động biến mất tại Dương Phóng bên ngoài thân.

Thật giống như Dương Phóng thân thể tồn tại một chỗ vô hình vòng xoáy, đang điên cuồng hấp xả lấy đây hết thảy, không chỉ có tuôn đi qua ô quang cùng màu đen bông tuyết toàn bộ biến mất.

Ngay tiếp theo đối phương toàn bộ dị tượng cũng đang nhanh chóng mơ hồ, như là phát sinh gãy diệt cùng vụn vụn, không bị khống chế hướng về Dương Phóng thân thể mãnh liệt mà tới.

Vạn pháp bất xâm!

Tất cả dị tượng cùng lĩnh vực một mực vô hiệu!

Liền ngay cả trước mắt không gian đều tại không bị khống chế hướng về Dương Phóng thân thể dũng mãnh lao tới, trở nên từng đợt mơ hồ cùng hỗn loạn, giống như là thoát ly toàn bộ thiên địa đồng dạng.

Nơi xa ngay tại nhìn chăm chăm đây hết thấy Thương Khung thần cung cung chủ, Thần Tích phượng chủ bọn người, tất cả đều đồng tử co rụt lại.

Làm sao có thể?

Tiếp lấy!

Dương Phóng bàn tay bỗng nhiên cảm ra, hướng về đám người phương hướng hung hăng bắt tới.

Tất cả mọi người vội vàng rút lui, lông tơ đứng vững, sợ tạo ngộ tác động đến.

Đây cũng không phải là nói đùa!

Đây là một vị chân chính 【 Bất Diệt cảnh 】 tồn tại, mặc dù bàn tay của hắn nhìn không ra bất cứ dị thường nào, nhưng có trời mới biết bên trong ẩn chứa như thế nào nghịch thiên sát thuật.

Trước mọi người, toàn bộ không gian bỗng nhiên một trận mơ hồ.

Hai đạo nhân ảnh trực tiếp bị ép ra, sắc mặt biến hóa, cấp tốc rút lui, đem tự thân thân pháp cùng tuyệt học phát huy đến cực hạn, tựa hồ cực kỳ không thể tưởng tượng nổi.

Một bên trốn tránh, một bên tiện tay phát ra quỷ dị mà kinh khủng công kích, tiếp tục hướng về Dương Phóng nơi đó oanh kích mà đi.

Bạn hẳn vận chuyển bí thuật, ẩn núp hư vô, vậy mà cũng có thể bị đối phương thân thể điều tra đến!

【 nhân quả 】 Thần Chủng thật chẳng lẽ giống như này đáng sợ?

“Là thái Diêm Quân cùng vương Diêm Quân!”

Áo bào màu vàng nam tử ngưng âm thanh mở miệng.

Địa Phủ hai đại Diêm Quân đều tới!

Giờ phút này, bạn hẳn tại âm ỉ thét dài, thân thể không ngừng biến ảo, tàn ảnh trùng điệp, lít nha lít nhít, đồng thời hai tay không ngừng huy động, đủ loại sát thuật không muốn sống địa hướng phía trước tuôn ra.

Đám người trực tiếp nhìn kinh ngạc dị thường.

Bởi vì trong mắt bạn họ, chỉ thấy Dương Phóng vô cùng đơn giản địa nhô ra bàn tay, hướng về phía trước nhẹ nhàng đè ép, hai vị này nhân vật tuyệt đỉnh liền đang điên cuồng thét dài, không ngừng biến ảo chiêu số, không ngừng bộc phát chân khí.

Thật giống như tại đứng trước cái gì kinh khủng nguy cơ sinh tử đồng dạng.

Nhưng bây giờ nhìn rõ ràng không có dị thường ba động a...

Bất quá rất nhanh, đám người tất cả đều hít một hơi lãnh khí, rất cục phát hiện dị thường.

Mỗi người đều lộ ra nồng đậm vẻ hoảng sợ, tóc gáy trên người đều đứng vững.

Ngay tại điên cuồng biến ảo chiêu số, không ngừng âm ỉ thét dài thái Diêm Quân cùng vương Diêm Quân, giống như là bị đột nhiên ở giữa cầm giữ thân thể, trở nên không nhúc nhích.

Tiếp lấy hai người tất cả đều phát ra từng đợt dị thường thể thảm kêu to, thân thể đang nhanh chóng vặn vẹo cùng biến hình, phát ra lớp lớp thanh âm.

Tại cái này vặn vẹo cùng biến hình bên trong, một cái vô cùng dữ tợn lông đen đại thủ rất cực triệt để hiện lên ở đám người trong tầm mắt, chừng mười mấy mét lớn như vậy, gân xanh quấn quanh, hắc vụ cuồn cuộn, móng tay giống như là lưỡi đao, trực tiếp gắt gao nắm lấy hai vị Diêm Quân thân thể, để bọn hắn kêu thể lương thảm thiết.

Mặc kệ bọn hắn phòng ngự lớp màng bên ngoài mạnh bao nhiêu, bên ngoài thân giáp trụ dày bao nhiêu, giờ khắc này thật giống như trở thành hai con trùng đáng thương đồng dạng.

“A!”

Từng đợt chói tai kêu thảm không ngừng phát ra.

Phanh phanh hai tiếng, hai vị thực lực kinh khủng, có Bất Diệt đặc thù Diêm Quân tại chỗ bạo liệt.

Huyết nhục bay múa!

Chết đến mức không thể chết thêm!

Tê!

Giấu ở trong đám người Thương Khung thần cung cung chủ, Thần Tích phờng phờng chủ, Tà Đạo tổ chức Đại hộ pháp, đồng thời hít một hơi lãnh khí, lạnh từ đầu

đến chân.

Lần đầu xuất hiện nồng đậm kinh hãi.

Bọn hấn liếc nhau, không hện mà cùng, lách mình liền trốn.

“Đi!”

Bọn hấn xem như triệt để minh bạch Thiên Linh tháp tháp chủ tại sao lại một khắc đồng hồ cũng không dám chờ lâu.

Hiện tại Lam Vô Bạch, không thể tính toán theo lẽ thường!

Hấn rõ ràng chỉ còn lại có nhục thân, lại vẫn khủng bố như thế!

...

Chương 397 : Khôi phục ý thức! Tiến vào Hắc Âm âm mai!

Thương Khung thần cung cung chủ, Thần Tích phường phường chủ, Tà Đạo tổ chức Đại hộ pháp bọn người, tất cả đều đã không còn dám tiếp tục chờ lâu, trước tiên cuốn đi môn nhân, sợ rút lui chậm.

Dương Phóng biểu hiện để bọn hắn cảm giác sâu sắc kinh hãi, lòng tư đều tại đứng vững.

Rõ ràng hắn tình trạng đã xuất hiện vấn đề, chỉ còn lại có một bộ dựa vào bản năng thể xác, thế mà còn có thể như thế nghịch thiên!

Cái này quá mức yêu dị.

Bất Diệt cảnh giới, thật chẳng lẽ liền không thể ngăn cản?

Để bọn hắn hốt hoảng thoát đi nguyên nhân còn có một cái, đó chính là Dương Phóng chuỗi nhân quả.

Những cái kia chuỗi nhân quả quá nặng, quá mật, tung hoành cùng một chỗ, so nghiêm mật nhất mạng nhện còn muốn dày đặc, bọn hắn rất là lo lắng một chút 【 nhân quả 】 sẽ nhiễm đến trên người bọn họ, từ đó vì bọn họ trêu chọc sát kiếp.

Dù sao Dương Phóng trước đó tại Thiên Nguyên cốc thời điểm, liền giết chết bọn hắn không biết nhiều ít siêu cấp cường giả.

Nhược hỏi ai cùng Dương Phóng nhân quả nặng nhất, vậy khẳng định vẫn là bọn hắn.

Hiện tại Dương Phóng thân thể lần nữa bị xúc động, rất dễ dàng sẽ dẫn phát một chút những biến cố khác.

Cho nên giờ phút này, tam đại thế lực đã căn bản không dám tiếp tục chờ lâu.

Những người còn lại cũng tất cả đều rung động dị thường, nghị luận âm ỉ.

Bọn hắn đã từ một chút 【 đệ tam Thiên Thê 】 cường giả trong miệng, biết được kia chết mất hai người là thân phận gì.

Đúng là trong truyền thuyết Địa Phủ!

Toàn bộ Thần Khư thế giới, nếu bàn về thần bí nhất thế lực, tuyệt đối trừ Địa Phủ ra không còn có thể là ai khác.

Thập đại Diêm Quân tung hoành thiên hạ, dám nhúng tay bất cứ chuyện gì.

Liền ngay cả tứ đại thế lực cũng tại Địa phủ trong tay ăn không biết nhiều ít thiệt thòi lớn.

Nhưng bây giờ!

Hai vị Địa Phủ Diêm Quân cứ như vậy bị vị tiền bối này trực tiếp tươi sống bóp chết rồi?

“Vừa mới đó là cái gì? Thật là đáng sợ lông đen cự chưởng!”

“Ma thủ a!”

Rất nhiều người xôn xao một mảnh.

Trong đám người Thần Toán Tử, áo bào màu vàng nam

tử, cũng đều là ánh mắt run lên, đối mặt.

“Không thể tưởng tượng nổi, hẳn tình trạng đã như thế không tốt, thực lực còn có thể nghịch thiên như vậy?”

Áo bào màu vàng nam tử cả kinh nói.

“Bất Diệt cảnh giới, quả thật không thể tính toán theo lẽ thường, người thấy được sao? Vừa mới con kia lông đen đại thủ tối thiểu dài mười mấy mét, nhớ kỹ từ đệ tam Thiên Thê vừa mới đột phá đến Bất Diệt cảnh giới lúc, nhân thể nhiều nhất lại biến thành cao mười mấy mét, nhưng bây giờ, hẳn riêng là một bàn tay liền có dài mười mấy mét, điều này nói rõ cái gì? Thân thể của hẳn cùng lực lượng mỗi ngày cũng đều tại tăng vọt bên trong!”

Thần Toán Tử ngưng tiếng nói.

Bọn hẳn bây giờ thấy Dương Phóng chỉ là người bình thường hình dạng thái, đó là bởi vì Dương Phóng tại bản thân phong ấn, lực lượng không tiết.

Chỉ có hẳn lúc động thủ, trên thân lực lượng mới có thể tiết ra ngoài, tiếp theo để cho người ta thấy rõ hẳn chân thực bộ dáng.

Vừa mới lông đen đại thủ chính là dạng này hình thành.

“Cái gì?”

Áo bào màu vàng nam tử lại lần nữa giật mình.

Chỉ còn lại có thể xác, thân thể cùng lực lượng y nguyên còn tại tăng vọt?

Đây là cái gì yêu dị trạng thái?

Áo bào màu vàng nam tử trong lòng rất nhanh trở nên trở nên nặng nề, cấp tốc suy tư.

Bất Diệt cảnh giới!

Đây thật là đặt ở tất cả mọi người đỉnh đầu đại sơn.

Hắn cách cảnh giới này cũng đã không xa.

Nếu như không phải chủ động áp chế tự thân, nhiều nhất mấy năm công phu, hắn liền có thể đạt tới.

Nếu như hắn cũng đạt tới loại cảnh giới này, có thể hay không cũng như Dương Phóng?

“Sự tôn!”

Trong đám người, truyền đến kinh hô thanh âm.

Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào bọn người cuối cùng từ nơi xa chạy tới.

Ở bên cạnh họ, còn có đại lượng Trung Quốc người xuyên việt, như là Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai, Trần Thi Nghiênn vân vân.

Giờ phút này, mỗi người đều tại hướng về đám người chen tới.

Không ít người kinh dị quay đầu, hướng về Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào ba người nhìn lại.

Mấy cái này tiểu gia hỏa hô cái gì?

Sự tôn?

“Tiểu huynh đệ, cơm có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được, người gọi vị tiền bối này là cái gì?”

Một vị thánh linh đệ nhất Thiên Thê râu quai nón đại hán, kinh nghi bất định nhìn về phía Diệp Huyền.

Những người khác cũng tất cả đều ánh mắt là lạ.

Lam trưởng lão đến cùng thu nhiều ít đệ tử?

Kia hai cái treo ở trên đui hấn gia hỏa thì cũng thôi đi, hiện tại lại toát ra nhiều như vậy người.

“Đương nhiên là sư tôn, Lam trưởng lão là sư tôn ta, đối ta có truyền đạo thụ nghiệp chi ân!”

Diệp Huyền hào phóng thừa nhận, hướng về phía trước đi đến.

“Không tệ, sư tôn, ngài thế nào!”

Khương Nhân cũng rất nhanh mở miệng, hướng về phía trước tiến đến.

Đám người lập tức một trận buông lỏng, nhao nhao cho Diệp Huyền mấy người nhường đường ra.

Loại chuyện này ai biết là thật là giả?

Nhưng không quản là thật là giả, bọn hấn cũng không dám khó xử Diệp Huyền ba người.

Vạn nhất là thật đây này?

Dương Phóng bây giờ tại lòng của mọi người bên trong tuyệt đối đã trở thành Thần Ma đồng dạng tồn tại, đệ tử của hấn, đáng giá đám người tôn kính.

Ngay tại ôm lấy Dương Phóng bấp đui Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương hai người, cũng trực tiếp quay đầu, lộ ra

kinh ngạc.

Cái gì?

Bọn hấn cũng là vị tiên bối này đệ tử?

“Đệ tử Diệp Huyền, bái kiến sư tôn!”

Diệp Huyền ba người mới vừa đến đến, liền cung kính quỳ rạp xuống đất.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương liền vội vàng đứng lên, buông lỏng ra Dương Phóng đùi.

Người ta thật sự là vị tiên bối này đệ tử.

Cũng không giống như mình hai người là nửa đường cứng rắn dính sát.

Bởi vậy vẫn là không muốn ngăn cản cho thỏa đáng.

Bất quá!

Đối mặt Diệp Huyền ba người lời nói cùng động tác, Dương Phóng lại như cũ không có bất kỳ cái gì động tác, không nhúc nhích, tóc đen che mặt, giống như là làm như không nghe thấy.

“Sư tôn?”

Diệp Huyền ba người lần nữa thăm dò tính địa mở miệng, hồ nghi nhìn về phía Dương Phóng.

“Vị huynh đệ kia, vị tiên bối này trạng thái giống như cực kỳ không đúng, các người nếu không vẫn là được rồi.”

Vân Phi Dương mở miệng nói ra.

“Đúng vậy a, cha ta hẳn không biết nói chuyện, các người dạng này quý đi xuống là vô dụng.”

Cổ Kiếm Nhất nói.

Diệp Huyền ba người là vị tiên bối này đệ tử, bọn hắn tự nhiên muốn cùng Diệp Huyền mấy người chủ động lấy lòng, có thể lộ ra một chút tin tức, tự nhiên sẽ nhiều hơn lộ ra.

Diệp Huyền ba người liếc nhau, nhíu mày.

Cuối cùng đành phải từ dưới đất đứng dậy.

Tại thế giới hiện thực lúc, bọn hắn liền từ Dương Phóng nơi đó nghe nói qua đây hết thảy.

Hiện tại xem ra, quả thật như thế.

Vị tiên bối này trạng thái rất quái dị, không thể bảo trì bản thân thanh tĩnh.

Cuối cùng Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai mấy người cũng tất cả đều đi tới, tập hợp một chỗ, bắt đầu thương nghị.

Ngay tiếp theo Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương cũng chủ động gia nhập tiến đến.

Đáng tiếc thương nghị nửa ngày, bọn hắn cũng thương nghị không ra bất kỳ kết quả tới.

Muốn đem Dương Phóng khiêng đi, đặt ở địa phương an toàn?

Kia căn bản không có khả năng!

Đừng nói căn bản nhắc không nổi, coi như nhắc động,

Dương Phóng thân thể y nguyên sẽ còn lâm vào không mục đích hành tẩu bên trong, thậm chí làm không khéo sẽ còn trực tiếp động thủ.

Phải biết ven đường bên trong bị hấn trực tiếp san bằng cổ lão bộ lạc, không biết có bao nhiêu.

“Huynh đệ, ngươi là thế nào nhận biết sư tôn ta? Ngươi thật sự là sư tôn ta nghĩa tử?”

Diệp Huyền một mặt phức tạp, nhìn về phía Cổ Kiếm Nhất.

Hấn hiện tại ngay cả Lam tiên bối ký danh đệ tử đều là tự xưng, kết quả kẻ trước mắt này lại trở thành Lam tiên bối nghĩa tử, thật là khiến người hâm mộ.

Cổ Kiếm Nhất lập tức hơi đỏ mặt, tăng hắng một cái.

“Đúng vậy a, vị tiên bối này nửa tháng trước thu ta làm nghĩa tử!”

Hấn trực tiếp đáp lại, trong lòng đồng dạng hâm mộ Diệp Huyền ba người.

Nên dạng gì vận khí, mới có thể bị dạng này tiên bối thu làm đồ đệ a!

Thật là khiến người hướng tới!

Một bên Vân Phi Dương mặt mũi tràn đầy im lặng, trực tiếp quay đầu đi chỗ khác.

Tiểu Cổ gia hỏa này, ngay trước người ta đệ tử trước mặt, cũng dám tự xưng là người ta nghĩa tử.

Da mặt quá dày.

“Mau nhìn, vị tiền bối kia lại hành động!”

Bỗng nhiên, đám người run run, tất cả đều phát ra xô xao.

Cổ Kiếm Nhất, Vân Phi Dương, Diệp Huyền bọn người vội vàng cấp tốc quay đầu nhìn lại,

Chỉ gặp Dương Phóng khôi ngô cao lớn thân thể, lần nữa nhắc chân lên, hướng về phía trước đi lại quá khứ.

“Đi, theo tới!”

Diệp Huyền quát.

“Diệp Huyền, nhớ kỹ nhiệm vụ!”

Từ Khai vội vàng nhắc nhở mở miệng.

“Sư tôn ta ở chỗ này, ta muốn biết rõ sư tôn ta đi nơi nào!”

Diệp Huyền đáp lại.

Mảng lớn đám người cấp tốc đi theo.

Cứ như vậy, mảng lớn đám người lần nữa bắt đầu hành động, rầm rầm theo sau lưng.

Chính như trước đó tình huống giống nhau như đúc.

Dương Phóng một đường đi qua, bước chân không ngừng, không quản phía trước là núi đao biển lửa, vẫn là các loại hung địa, một mực lợi bình, hoàn toàn dựa vào thân thể bản năng tại tới trước.

Không có bất kỳ vật gì có thể ngăn trở hấn một quyền.

Đảo mắt lại là nửa tháng trôi qua.

Nửa tháng đến, Dương Phóng từ Hỏa Long Vực đi tới Thái Thương vực, từ Thái Thương vực đi tới Đại Hoang vực.

Lại từ Đại Hoang vực xuyên qua mấy vạn dặm rừng rậm nguyên thủy.

Một đường chỗ qua, cũng không bình tĩnh.

Xuất hiện lần nữa rất nhiều cao thủ muốn thăm dò Dương Phóng.

Có xuất từ 【 Địa Phủ 】 , có đến từ 【 khôn chi bản khối 】 , còn có chính là một chút cổ lão bộ lạc, thậm chí còn có một ít siêu cấp yêu thú.

Nhưng đều không ngoại lệ, phàm là có can đảm động thủ, toàn bộ bị tiện tay oanh sát.

Một đường đi qua, thầy nằm ngã xuống đất siêu cấp cường giả nhiều không kể xiết.

Nhưng không quản dạng gì cường giả, từ đầu đến cuối không cách nào ngăn cản Dương Phóng mảy may.

Mà đi theo sau lưng Dương Phóng đám người, cũng đã càng ngày càng nhiều, mỗi qua một chỗ đều có thể dẫn phát vô tận oanh động, sẽ có vô số người gia nhập tới.

Nửa tháng trôi qua, Dương Phóng sau lưng nghiêm nhiên đã hội tụ một đầu nhiều đến mấy vạn người đội ngũ, đen nghịt một mảnh, một chút không nhìn thấy đầu.

Mạnh nhất đã là đệ tam Thiên Thê.

Yếu nhất thì là lục phẩm, thất phẩm cảnh giới.

Cơ hồ phần lớn người đều là mặt mũi tràn đầy rung động, ánh mắt nóng bỏng.

Từng cái cờ xí trong đám người bay múa, như là 【 võ lâm minh chủ 】 , 【 thiên hạ đệ nhất 】 , 【 thực chí danh quy 】 , 【 cái thế Ma Nhân 】 , các loại xưng hào.

Nghiễm nhiên đã trở thành hai đại bản khối một chỗ kỳ quan!

Mấy ngàn năm không thấy một lần!

Đến mức vô số năm sau, y nguyên bị người chỗ nói chuyện say sưa!

...

Thời gian vượt qua.

Lại qua hơn mười ngày tả hữu.

Theo Dương Phóng một đường hành tẩu, lực lượng của hắn y nguyên còn tại mỗi ngày bạo tăng bên trong, bất quá gần nhất hơn mười ngày quá khứ, hắn tình trạng lại càng thêm để cho người ta có chút nhìn không thấu.

Dương Phóng tại cái này hơn mười ngày bên trong, thường xuyên sẽ vừa đi vừa nghĩ.

Thậm chí dừng lại thời gian lại so với đi lại thời gian càng dài.

Hắn sẽ thường xuyên lâm vào trầm tư, ngưỡng vọng không trung.

Tùy ý Thái Dương hoặc mặt trăng quang mang chiếu xuống trên thân.

Hắn tựa như là một vị triết nhân, lâm vào trong yên lặng, có khi nhìn một cái chính là rờn rã một ngày hoặc là một đêm.

Nhục thể của hắn bắt đầu trầm tư, chết lặng đại não tựa hồ bắt đầu linh hoạt.

Ta là ai?

Ta từ đâu tới đây?

Ta muốn đi nơi nào?

Ta đang làm gì?

Từng cái vấn đề tại trong đầu của hắn xoay quanh, khiến cho hắn thường xuyên lâm vào mê mang, lâm vào thống khổ, tựa hồ bị phong ấn đã lâu linh hồn có xúc động.

Thân hình của hắn lộ ra càng thêm cao không thể chạm, trên thân khí chất cũng biến thành càng thâm thúy hơn.

Trùng điệp chuỗi nhân quả quán quanh, khiến cho thân thể của hắn mờ mịt mông lung, giống như lấp kín vô thượng Vân Phong đồng dạng.

Trong khoảng thời gian này, sau lưng theo đuôi đám người, cũng tất cả đều phát hiện Dương Phóng cổ quái.

Mỗi người đều chăm chú nhíu mày, lộ ra hồ nghi.

Nhưng bọn hắn lại không dám áp sát quá gần, chỉ có thể làm quan sát từ đằng xa.

...

Một ngày này.

Dương Phóng thân thể xuất hiện ở hai đại bản khối chỗ giao giới.

Đây là một mảnh to lớn trường hà, trùng trùng điệp điệp, nhìn một cái vô tận.

Chính vào lúc đêm khuya.

Không trung trăng tròn hiển hiện, quần tinh sáng chói.

Từng mảnh từng mảnh lao nhanh bọt nước đem trong sáng nguyệt quang vò nát, hóa thành vô số điểm lộng lẫy, làm cho người trầm mê.

Trường hà bên trên vách núi chỗ.

Dương Phóng thân thể lẳng lặng sừng sững , mặc cho gió đêm thổi tới, trên mặt tóc dài bay múa, cao lớn thẳng tắp thân thể có một loại nói không nên lời mị lực.

Sau lưng hắn, là đếm không hết 【 càn chi bản khối 】 cao thủ, xa xa hội tụ, ánh mắt hùng hực, giơ cao lên đủ loại đại kỳ, như là triều thánh, cung kính mà cuồng nhiệt.

Tại hắn đối diện.

Thì là vô tận 【 khôn chi bản khối 】 cao thủ, từng cái dị thường khấn trương, trong lòng kinh dị, lông tơ đều tại đứng vững, mồ hôi lạnh đang không ngừng lưu lại.

Cái này cái thể Ma Nhân!

Hắn cuối cùng vẫn là bước vào đến 【 khôn chi bản khối 】 .

Trong khoảng thời gian này, liên quan tới Dương Phóng

truyền thuyết, bọn hấn mỗi ngày đều có thể từ đủ loại con đường nghe được.

Lại thêm!

Hai tháng trước thời điểm.

Cái này cái thể Ma Nhân thể nhưng là sức một mình giết chết bọn hấn bảy vị hộ pháp và mấy chục vị trưởng lão.

Hấn lúc đó liền đã đáng sợ như thế, hưởng chi là hiện tại?

Hiện tại Dương Phóng tuyệt đối là tất cả mọi người ác mộng, đủ để quét ngang trên đường lớn bất kỳ thế lực nào, trừ phi bọn hấn có thể mời ra một chút kéo dài hơi tàn đại năng.

Nhưng là nói đến đơn giản, ai biết đại năng hiện tại cũng ở nơi nào ngủ say?

Coi như tìm được, đối phương cũng khẳng định không nguyện ý tùy tiện ra.

Vì một cái nho nhỏ hậu bối sự tình, để bọn hấn cùng một vị Bất Diệt cảnh tương bính, cái này nói đùa cái gì?

Bọn hấn cũng không có chán sống!

“Tiền bối, vẫn bối 【 U Minh cốc 】 Trương Trác, bái kiến tiền bối.”

Một vị nam tử trung niên kiên trì, tiến lên mở miệng.

Hấn chính là 【 U Minh cốc 】 nhân vật số hai.

U Minh cốc cốc chủ bởi vì quá mức e ngại, không dám tự mình xuất hiện, chỉ có thể ủy thác hấn đến đây trao

đôi.

Trừ hấn ra, còn có 【 Diệt Thiên Môn 】 phó môn chủ, 【 Vạn Trùng Tông 】 phó tông chủ, 【 Cửu U Ma Môn 】 phó môn chủ. . không khỏi là lòng tơ đứng vững, mồ hôi lạnh cuộn cuộn.

Trong lòng của bọn hấn đã hồi hận cuống quít.

Sớm biết 【 càn chi bản khối 】 có dạng này quái vật tọa trấn, trước đó thời điểm, bọn hấn lại thế nào dám đi tiến công càn chi bản khối.

Làm cao thủ chết hết thì cũng thôi đi, hiện tại còn bị loại quái vật này tìm tới cửa tới.

“Tiền bối, văn bối 【 Diệt Thiên Môn 】 Châu Hải, nguyện ý cùng 【 càn chi bản khối 】 vĩnh đế hữu hảo minh ước, tuyệt không quay lưng, nếu có trái với, trời tru đất diệt!”

Diệt Thiên Môn phó môn chủ cũng kiên trì nói.

“Văn bối Vạn Trùng Tông cũng thế.”

“Cửu U Ma Môn cũng là...”

Nhưng mà!

Đối với bọn hấn lời nói, Dương Phóng cũng không đáp lại, thân hình cao lớn không nhúc nhích, thanh phong từ đến, khiến cho quần áo của hấn nhẹ nhàng cuộn lên, lộ ra rắn chắc hữu lực lồng ngực.

Một đôi trống rỗng đen nhánh giương mắt lên nhìn, ngay tại lắng lặng địa nhìn về phía không trung Ngân Nguyệt.

Thật giống như...

Kia Ngân Nguyệt bên trong có không nói ra được bí mật.

Hắn lần nữa lâm vào ngây ngưòi.

“Tiền bối...”

Trước mắt bốn ngưòi sắp sợ quá khóc.

Ngài rốt cuộc là ý gì?

Đồng ý liền nói câu nói a, ngài nhìn như vậy mặt trắng làm gì?

Không chỉ có là bọn hắn khẩn trương, nơi xa tỵ đến 【 khôn chi bản khối 】 các lộ cao thủ, đồng dạng khẩn trương dị thường.

Bọn hắn sợ vị này còn sống Bất Diệt, lại đột nhiên động thủ, đem bọn hắn tất cả đều xử lý.

Một bên khác.

Càn chi bản khối đông đảo cao thủ, thì từng cái lộ ra phần chấn chi sắc.

Mấy năm ngọt ngọt cùng khuất nhục phun một cái hết sạch!

Các ngưòi khôn chi bản khối, không phải khinh ngưòi quá đáng sao?

Không phải tiến công chúng ta sao?

Các ngưòi cũng có như thế hạ tràng?

Bọn hắn ước gì Dương Phóng lập tức động thủ, đem đối phương tất cả đều xử lý.

Mười phần yên lặng.

Dương Phóng tóc, quần áo đang không ngừng cuốn lên, thân thể hát lên một tầng nhu hòa nguyệt quang, cả người càng thêm lộ ra sâu không lường được.

Đột nhiên, từng mảnh từng mảnh ánh trăng không bị khống chế hướng về thân thể của hắn tụ đến, trắng nõn như ngọc, từng tia từng sợi, hướng về thân thể của hắn mãnh liệt mà đi.

Nguyệt quang càng tuôn ra càng nhiều, càng tuôn ra càng dày.

Đến cuối cùng trực tiếp tạo thành từng mảnh từng mảnh kinh thiên động địa quang mang.

Sau đó trong người hắn giống như là được mở ra cái gì phong ấn đã lâu đại môn.

Dương Phóng không nhúc nhích thân thể, đột nhiên lần nữa có phản ứng.

Nguyên bản trống rỗng con người đen nhánh, giờ khắc này bắt đầu chậm rãi xuất hiện sáng chói ánh sáng trạch, sau đó đột nhiên biến thâm thúy vô tận, một chút bắn ra đáng sợ thần quang.

Ý thức của hắn bỗng nhiên thanh tỉnh.

Nguyên bản thêm tại sâu trong linh hồn phong ấn, nhưng vẫn động mở ra.

Sắc mặt hắn khẽ biến, vội vàng nhìn về phía tứ phương.

Đây là nơi nào?

Một vài bức hình tượng rất nhanh tràn vào đến đầu óc của hắn, tất cả đều là tại hắn trong hai tháng này toàn bộ kinh lịch.

“Nhục thể của ta một mực tại hành tẩu? Nhục thân cưỡng chế tĩnh lại linh hồn?”

Hắn thềm kinh hãi.

Nguyên bản linh hồn của hắn cùng thân thể đều ở vào bản thân trong phong ấn.

Nhưng hai tháng qua không ngừng hành tẩu, nhục thân lại không ngừng mạnh lên, cũng thông qua nhân quả liên quan, cưỡng ép tĩnh lại tự thân, tiếp theo lại tĩnh lại trong phong ấn linh hồn.

Đây quả thực không thể tưởng tượng!

Rất nhanh!

Dương Phóng trong miệng phát ra kêu rên, cảm giác được bốn phương tám hướng từng mảnh từng mảnh vô hình âm lãnh lực lượng, như là từng chuỗi quỷ dị ma đao đột nhiên mãnh liệt mà ra, hướng về thân thể của hắn hội tụ mà đi.

Một cỗ người khác nhìn không thấy Hắc Âm âm mai tất cả đều tại hướng về Dương Phóng thân thể gào thét mà tới.

Những này Hắc Âm âm mai so dĩ vãng tới càng nhanh, càng nhiều.

Trong miệng của hắn trực tiếp nhịn không được ngửa mặt lên trời thét dài.

“Rống...”

Từng đợt vô cùng kinh khủng ba động chấn động mà ra, xuyên thấu không biết bao nhiêu dặm, trời cao run rẩy, kinh động bát phương.

Toàn bộ sông lớn đều tại kịch liệt oanh minh.

Không biết bao nhiêu cột nước trong nháy mắt phóng lên tận trời, âm âm nổ tung.

Đứng ở trước mặt hấn Trương Trác, Châu Hải bọn người đều cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, hai tay trực tiếp gắt gao che lỗ tai, thân thể giống như là rách rưới, nhao nhao bay ngược.

Không chỉ có như thế!

Tại trước người hấn sau lưng hai đại bản khối người, cơ hồ tất cả đều tại phun ra huyết thủy, che hai lỗ tai, phát ra tiếng kêu thảm.

Giờ khắc này, quả thực là một trận kinh khủng tai nạn đồng dạng.

Không biết bao nhiêu người ngã ngựa trên mặt đất, diên cuồng lăn lộn, lấy đầu đập đất.

“Đại gia đi mau, vị tiền bối kia muốn không kiểm soát!”

Một vị đệ tam Thiên Thê hoảng sợ kêu to.

“Toàn bộ rời đi, ta muốn đại khai sát giới!”

Dương Phóng trong miệng rống to, đầu đầy nòng đậm tóc dài đen nhánh tất cả đều vì đó cuồng vũ.

Nguyên bản hùng vĩ thân hình cao lớn, trực tiếp giống như là thổi phồng, bắt đầu cấp tốc biến lớn, hô hô tăng

vọt, đồng thời còn có nhiều đám quỷ dị bộ lông màu đen bắt đầu từ trong người hắn điên cuồng chui ra, vô cùng kinh khủng âm lãnh lực lượng từ nhục thể của hắn bên trong đang nhanh chóng bộc phát, trùng trùng điệp điệp.

Phía dưới đỉnh núi đều nhanh muốn hỏng mắt.

Đếm không hết Bạch sắc bọt nước xông lên trời.

Dù là Dương Phóng đem hết toàn lực áp chế, bản thân phong ấn, đều hoàn toàn vô dụng.

Lần này Hắc Âm âm mai quá mức kinh khủng!

Quá mức mãnh liệt.

Khiến cho hắn áp chế hoàn toàn thành không, thân thể biến rồi lại biến, còn tại cấp tốc biến hóa bên trong.

Hai đại bản khối đám người, tất cả đều vô cùng hoảng sợ, rốt cuộc biết xảy ra chuyện gì.

“Mau trốn a!”

“Đào mệnh đi a!”

“Lam tiên bối muốn đại khai sát giới!”

“Tiền bối tha mạng a!”

“Sự tôn...”

“Diệp Huyền chạy mau!”

Đủ loại thanh âm loạn thành một bầy.

Sông lớn hai bên bờ đếm không hết người đang kinh hoảng chạy trốn, một bên chạy trốn, một bên quay đầu

nhìn lại.

Trong sáng dưới ánh trăng, mảng lớn màu đen khí tức bộc phát ra, trùng trùng điệp điệp, băng lãnh âm trầm, giống như là giữa thiên địa căn nguyên nhất Hắc Ám, phô thiên cái địa, che long hết thủy.

Mà tại cái này vô tận trong bóng tối.

Một cái vô cùng dữ tợn Cự Ma còn tại ngựa mặt lên trời thét dài, đôi mắt tinh hồng, bàn tay khổng lồ như muốn trèo trời, dày đặc móng tay giống như là trường đao đồng dạng.

Lông đen Cự Ma!

Một khi hóa thân lông đen Cự Ma, giết thân giết mình, giết sạch hết thủy!

“Trốn a!”

Không biết bao nhiêu người từ tương chà đạp, phát ra tiếng kêu thảm, hóa thành huyết vụ.

Tình cảnh như vậy thật sâu xúc động trong bọn họ tâm, để bọn hấn hồn phách đều nhanh dọa ra.

“Rống!”

Càng khủng bố hơn tiếng rống to truyền ra, Dương Phóng tại không có triệt để mê thất trước đó, một móng vuốt đánh gãy vách núi, oanh một tiếng, toàn bộ thân thể khổng lồ tính cả lấy vô số đá vụn, trực tiếp hung hăng rơi vào đến phía dưới to lớn dòng sông bên trong.

Tóe lên mảng lớn sóng bạc.

Lần này bất đồng trước đó.

Trước đó lần thứ nhất hóa thân lông đen Cự Ma lúc, gặp phải nguyên rửa vẫn là nhẹ, hẳn Thánh Quyết, Thái Huyền quyết, thần bí tâm pháp đều có thể trợ giúp hẳn tạm thời bảo trì thanh tỉnh, chống cự lại Hắc Âm âm mai, để hẳn lâm vào bản thân phong ấn.

Nhưng bây giờ lần nữa từ bản thân trong phong ấn sau khi tỉnh dậy, xuất hiện Hắc Âm âm mai đã so lúc trước lần thứ nhất càng mãnh liệt hơn, kinh khủng hơn, cả hai căn bản không thể so sánh nổi.

Cho dù là bản thân phong ấn đều làm không được.

Thánh Quyết, Thái Huyền quyết, thần bí tâm pháp một mực không cách nào áp chế!

Giờ khắc này Dương Phóng, so dĩ vãng bất cứ lúc nào đều muốn kinh khủng.

Có thể nói, trước đó áp chế càng hung ác, hiện tại bộc phát càng bản ngược liền càng mạnh!

Mười mấy phút sau.

Soạt!

Vô tận sóng bạc từ đại giang bên trong xông lên trời.

Dương Phóng vẫn không thể nào ngăn chặn tự thân, bị Hắc Âm âm mai bao phủ, giống như là một tôn bàng bạc bóng ma, vọt qua, nhìn không rõ, trực tiếp hướng về khôn chi bản khối phương hướng cuồng vọt tới.

Vừa mới chạy ra bên ngoài mấy trăm dặm đám người, giờ khắc này tất cả đều cảm thấy sau lưng truyền đến kinh khủng mà kinh dị khí tức, không gian đều rung chuyển.

Dù là cách xa nhau mấy trăm dặm, hồn phách của bọn hấn đều nhanh muốn tản ra.

Tại sao có thể như vậy?

Vị tiên bối này trước một khắc vẫn là hảo hảo địa.

Sau một khắc làm sao lại đột nhiên mất khống chế!

Vị này trong truyền thuyết 【 Bất Diệt 】 nếu là đại khai sát giới, ai có thể cản?

Coi như đem những cái kia kéo dài hơi tàn đại năng từ lòng đất móc ra, cũng chưa chắc có thể ngăn cản!

“Mau trốn!”

Bốn Đại Ma Môn cao thủ hoảng sợ kêu to.

Ầm ầm!

Vô cùng to lớn ma thân trong nháy mắt từ phía sau hung hăng vọt tới, tràng diện đơn giản dọa người, cao không thể chạm, tối thiểu gần trăm mét lớn nhỏ, mang theo ngập trời huyết tinh sát khí, một móng vuốt bắt tới.

Che khuất bầu trời, lông đen dày đặc, riêng là móng tay đều giống như trường đao đồng dạng.

“Tha mạng a!”

Bịch một tiếng, đếm không hết người nổ bễ ra tới.

Huyết vụ bay vung, vô cùng thâm thẳm.

Vừa mới đột phá Bất Diệt lúc, biến thành lông đen Cự Ma bất quá mới hơn mười mét lớn.

Nhưng bây giờ Dương Phóng đã biến thành gần trăm mét.

Một mặt là trong khoảng thời gian này lực lượng tại tự động tăng trưởng, một phương diện khác cũng là trước đó phong ấn quá độc ác.

Áp chế càng hung ác, bắn ngược càng mạnh mẽ!

Hắc Âm âm mai bên trong nguyên rửa đang điên cuồng tăng cường!

A!

Toàn bộ khôn chi bản khối, một mảnh thảm liệt, gió tanh mưa máu, kêu thảm không ngớt.

Dương Phóng kinh khủng ma thân tại đại khai sát giới, hoàn toàn không bị khống chế, không ai cản nổi, đập vào mắt thấy, liên miên liên miên cao thủ đang không ngừng bạo liệt.

Đơn giản liền cùng thu hoạch rơm rạ đồng dạng.

Đây là một trường giết chóc, trực tiếp khiến cho khôn chi bản khối lực lượng trung kiên cơ hồ tổn thất hầu như không còn, về sau mấy trăm năm bên trong, khôn chi bản khối đều không có khôi phục nguyên khí.

Các lộ cao thủ trực tiếp xuất hiện đứt gãy, từ cường thịnh thời đại nhất cử ngã vào thung lũng.

Liền ngay cả khôn chi bản khối người xuyên việt đều chết mất không biết bao nhiêu.

Phải biết khôn chi bản khối người xuyên việt đồng dạng có không ít, đại khái bao gồm hơn hai mươi quốc gia.

Bọn hấn nguyên bản còn hào hứng hùng hực, tổ kiến đồng minh, chuẩn bị tại dị giới làm một vỏ lớn, tranh đoạt địa bàn, dùng cái này làm căn cứ địa.

Chỉ là lần này, không ít người đi theo sư môn trưởng bối tới thấy chút việc đời, muốn nhìn một chút vị kia Lam trưởng lão.

Kết quả tất cả đều không có thể sống lấy rời đi!

Thảm liệt!

Toàn bộ sông lớn biên giới, dị thường thảm liệt.

Khắp nơi đều là tàn chi toái thể cùng kinh khủng huyết vụ, kinh khủng ma tiếng gào quanh quẩn không biết bao nhiêu dặm.

Chuyện này không thể nghi ngờ triệt để chấn động toàn bộ Thần Khư thế giới.

Tứ đại bản khối đều chấn kinh, đều kinh dị.

Các thế lực lớn trong điển tịch tất cả đều thanh cắt ghi chép đây hết thảy.

Mà từ một ngày này về sau, liền không còn có người gặp qua Lam trưởng lão.

Chính như cùng trực tiếp bốc hơi.

Chỉ để lại vô tận truyền thuyết, cung cấp người truy tìm cùng tưởng nhớ.

.

.

Nồng đậm mà vô biên Hắc Âm cấp tốc lôi cuốn mà đến, khiến cho nguyên bản mất lý trí, ngay tại đại khai sát giới Dương Phóng, một lần nữa bắt đầu tỉnh táo lại.

Thân thể của hắn như là nhận lấy trong minh minh triệu hoán, không bị khống chế hướng về vô tận Hắc Âm bên trong nhanh chóng rơi đi.

Hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp nguyên bản Thần Khư thế giới, tại lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ tại rời xa chính mình.

Mà thân thể của mình thì tại hắc vụ bao khóa bên trong không ngừng mà hướng về chỗ càng sâu dững mãnh lao tới.

Đây chính là Hắc Âm âm mai bên trong thị giác?

Đứng tại Hắc Âm âm mai bên trong, nhìn về phía ngoại giới, chính như cùng cách một tầng mê vụ đồng dạng.

Dương Phóng thân thể không ngừng hướng về mê vụ thân thể rơi đi...

Rời xa, rời xa...

Không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục!

Bịch một tiếng!

Thân thể của hắn triệt để dừng lại, loại kia quỷ dị Triệu Hoán chi lực bắt đầu tiêu tán.

Hắn đột nhiên trở lại, tiếp tục hướng về hậu phương nhìn lại,

Chỉ gặp xa xôi khu vực, kia phiến Thần Khu thể giới đang nhanh chóng biến mờ hồ...

Giống như là trở thành hoa trong gương, trắng trong nước...

Thẳng đến. . triệt để tiêu tán...

“Hắc Âm âm mai, ta tiến vào chân chính Hắc Âm âm mai...”

Dương Phóng nhíu mày, sau đó nhìn về phía mình thân thể.

Thân thể y nguyên vẫn là lông đen Cự Ma hình thái.

Bất quá, tại loại này hình thái dưới, mình thể mà đã lần nữa có thể bảo trì thanh tỉnh.

Nói cách khác, chỉ cần đi vào Hắc Âm âm mai, là có thể thanh tỉnh!

Bỗng nhiên, ánh mắt của hắn ngưng tụ, hướng về trước mắt vô tận bộ lông màu đen cùng tinh hồng huyết nhục nhìn lại.

Chưa hề có bất kỳ thời điểm, hắn nhìn như thể rõ ràng.

Đầy trời trên dưới huyết nhục bay múa, lông tóc mảnh liệt, tràn ngập huyết tinh cùng gay mũi khí tức...

Nhộn nhạo hủy diệt cùng không rõ ba động...

Chính như cùng lâm vào một chỗ thần bí mà âm trầm

Địa Ngục...

Ánh mắt của hắn thật sâu mê mang, không mục đích hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Nhìn một chút.

Đột nhiên!

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, trở nên cảnh giác vạn phần.

Nhớ kỹ trước đó hắn đã từng ngộ nhập qua một lần Hắc Âm âm mai.

Tại lần kia hắn thấy được một cái kinh khủng màu đen gió lốc, đem một vị vừa mới đột phá Bất Diệt cảnh giới cao thủ cuốn đi, lúc ấy vị kia cao thủ còn tại thể lượng gào thét, " không muốn đột phá đến một bước cuối cùng, đó là cái âm mưu " .

Âm mưu gì?

Hắc Âm âm mai chỗ sâu, có sinh vật tại bắt giữ Bất Diệt cảnh cường giả?

Mà lại nhớ đến lúc ấy, loại kia màu đen trong gió lốc còn ra hiện một đôi mắt, nhìn mình.

Dương Phóng càng nghĩ càng là trong lòng ngưng trọng.

Không thể phủ nhận!

Hắc Âm âm mai bên trong tuyệt đối có vượt qua bản thân dự báo đồ vật.

Loại đồ vật này tại bắt giữ hết thảy đột phá đến một bước cuối cùng người.

Dương Phóng lần nữa tại thể nội ném thử lên Thánh Quyết, Thái Huyền Kinh, vô danh tâm pháp, phát hiện tại cái này tam đại tâm pháp tất cả đều vận chuyển không trở ngại.

Không chỉ có như thế, trên người chân khí khôi phục, các loại võ học đều tại.

Ngay tiếp theo Thần Chủng cũng có thể tùy thời điều động.

Ở vào nằm trong loại trạng thái này, lực lượng của hắn không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì.

Hắn lần nữa nhìn về phía bảng.

Tính danh: Dương Phóng.

Tuổi thọ: 24/4000

Tu vi: Bất Diệt 【 6800/100000 】

Tâm pháp: Lôi Âm hô hấp pháp đệ thất trọng 【 20000/36000 】 , Thánh Quyết tinh thông 【 5700/6000 】 , Thái Nhất hồn quyết đệ tứ trọng 【 1500/18000 】 , Thái Huyền Kinh tinh thông 【 1500/5000 】 , vô danh tâm pháp tinh thông 【 800/6000 】

Võ kỹ: Kim Cương Cự Ma thể đệ tam trọng 【 17500/18000 】 , Ngũ Lôi luyện thể quyết đệ tam trọng 【 20000/28000 】

Thần Chủng: Lôi âm 【 Chấn triệt tâm linh, Chấn nhiếp yêu tà 】 , Phong luật 【 gia tốc, cảm giác, loạn phong lưỡi đao 】 , Địa Mẫu 【 chấn động, ruộng tốt 】 , Hắc Âm 【 liễm tức hóa ảnh, Hắc Âm vòng xoáy, ăn mòn, Hắc Âm chạm tay 】 , Nguyên Tâm 【 tâm linh khổng

chế, tinh thần lỗ thủng] , nhân quả 【 Đoạn Quá Khứ, đoạn tương lai, động quy tắc 】

Tư chất: Ngút trời kỳ tư 【 365/800 】

...

“Lực lượng, trạng thái tất cả cũng không có chịu ảnh hưởng, thậm chí so lần thứ nhất đột phá lúc còn mạnh hơn không biết nhiều ít...”

Dương Phóng tự nói.

Trong khoảng thời gian này, thân thể của hắn mặc dù không có bất kỳ ý thức nào, nhưng là lực lượng trong cơ thể vẫn còn đang không ngừng trưởng thành.

Dương Phóng lần nữa kịp phản ứng, lập tức nhìn về phía mình thân thể, sau đó trực tiếp vận chuyển công pháp, bắt đầu áp chế thân thể.

Thánh Quyết, Thái Huyền Kinh tất cả đều tại phát động.

Trong thân thể tản mát ra từng đợt mông lung bạch quang, tràn ngập nồng đậm thánh khiết khí tức.

Hắn nguyên bản tiếp cận trăm mét cao bao nhiêu to lớn ma thân lập tức bắt đầu lần nữa bị chậm rãi áp chế xuống, bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ, áp súc.

Từng đợt bạch quang hiện lên, rất nhanh, thân thể của hắn lần nữa khôi phục như thường, sắc mặt tái nhợt, thân thể lão đảo, quần áo trên người nát tận.

Hắn lập tức từ trong giới chỉ lấy ra một bộ sạch sẽ trường sam màu xanh ra, một lần nữa mặc lên người.

“Xem ra tại Hắc Âm âm mai bên trong, ta có thể lần nữa

khôi phục lại.”

Dương Phóng quay đầu lần nữa hướng về xa xôi hậu phương nhìn lại.

Mông lung Thần Khư thế giới đã sớm không có mây may vết tích.

Không biết có phải hay không bị Hắc Âm âm mai trở ngại, vẫn là nói nguyên nhân khác.

“Ta muốn trở lại Thần Khư thế giới!”

Dương Phóng trong ánh mắt để lộ ra kiên định quang mang, nắm đấm nắm lên, phát ra lớp bóp thanh âm.

Loại này quỷ dị Hắc Âm, không phải là nơi trở về của hắn.

Hắn nhất định có thể nghĩ đến biện pháp triệt để thoát khỏi Hắc Âm âm mai.

Đột nhiên!

Dương Phóng vận chuyển liễm tức hóa ảnh, thân thể như đồng hóa vì bóng ma, sát mặt đất, bắt đầu tiềm hành.

Nồng đậm Hắc Âm âm mai, đối với hắn Hắc Âm thần chủng tới nói, là thiên nhiên phát huy sơn bãi.

Không quản nơi này có hay không nguy hiểm, tóm lại, hắn muốn lấy cẩn thận làm chủ.

...

Tại Dương Phóng vừa mới rời đi nơi đây.

Nơi xa đột nhiên truyền đến cực kỳ âm lãnh kinh khủng ba động.

Nồng đậm bộ lông màu đen cùng huyết nhục bên trong, một mảnh quỷ dị Hắc Ám Gió Xoáy nổi lên, ô ô chói tai, giống như là đao, tại hướng về bên này khu vực cuốn tới, phô thiên cái địa, mang đến cực kỳ khí tức ngọt ngào.

Nó xuất hiện về sau, trực tiếp tại phiến khu vực này du đãng, rung động âm âm, tựa hồ đang tìm Dương Phóng tung tích đồng dạng.

Nhưng mà trọn vẹn du đãng nguyên một vòng, nó cũng không thể phát hiện Dương Phóng tung tích.

“Rời đi? Khí tức biến mất?”

Quỷ dị Hắc Ám Gió Xoáy bên trong truyền đến khàn khàn mà hồ nghi thanh âm.

Tựa hồ có cái gì sinh vật cực kỳ khủng bố giấu ở trong đó đồng dạng.

Mơ hồ ở giữa, một đôi lạnh lẽo yêu dị con người tại Hắc Ám Gió Xoáy bên trong nổi lên, băng lãnh đáng sợ, như đao, hướng về bốn phương tám hướng quét tới.

Một lát sau.

Nó tiếp tục hướng về phía trước quét sạch mà đi.

Bốn phương tám hướng đếm không hết bộ lông màu đen cùng huyết nhục, hướng về nó bên này cuốn tới.

Khiến cho Hắc Ám Gió Xoáy nhìn càng thêm yêu dị, càng thêm âm trầm.

...

Nơi xa.

Dương Phóng liễm tức hóa ảnh, một đường du đãng.

Ven đường chỗ qua, khắp nơi đều là tĩnh mịch, âm trầm cùng băng lãnh.

Nhìn không thấy bất luận cái gì sinh mệnh, cũng không có chút nào thanh âm.

Giống như là bị vĩnh hằng vứt bỏ.

Trước đó hẳn tại thánh linh cảnh giới lúc, ngộ nhập Hắc Âm âm mai, còn có thể Hắc Âm âm mai nghe được đến các loại thanh âm, nhìn thấy rất nhiều thứ không nên thấy.

Nhưng bây giờ hẳn đột phá đến một bước cuối cùng, chân chính tiến vào Hắc Âm âm mai về sau, đây hết thảy tất cả đều biến mất.

“Chẳng lẽ trước đó nhìn thấy đều là ảo giác, bây giờ thấy được mới là đúng?”

Dương Phóng suy tư, tiếp tục tại mảnh này Hắc Âm thế giới du đãng.

Ở chỗ này thậm chí ngay cả thời gian đều cảm giác không đến.

Một người du tẩu ở chỗ này, thời gian dài, coi là thật sẽ cho người cảm thấy sụp đổ.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Dương Phóng cũng không biết mình ở chỗ này đến

cùng du đăng mấy ngày.

Khắp nơi đều là vô biên vô tận bộ lông màu đen, tinh hồng huyết nhục, một bóng người không nhìn thấy, một điểm thanh âm cũng không có, hấn cảm thấy mình sắp hỏng mắt.

“Đáng chết, đến cùng là nơi quái quỷ gì!”

Trong miệng hấn mắng to, thân thể lần nữa từ liễm tức hóa ảnh trạng thái dưới khôi phục lại.

Hấn cảm thấy mình cần tĩnh táo, thở sâu, ánh mắt lần nữa hướng về cánh tay trái nhìn lại.

Không cần lo lắng.

Chỉ cần thời gian vừa đến, mình nhất định còn sẽ quay lại.

Mình tại ngoại giới đã vượt qua khoảng một tháng rưỡi.

Không bao lâu, khẳng định liền sẽ trở về.

Dương Phóng cưỡng ép tự an ủi mình, tiếp tục liễm tức hóa ảnh, hướng về phía trước du đăng.

Lại qua không biết bao lâu.

Rốt cục!

Trước mắt hoàn cảnh bắt đầu dần dần cải biến.

Xuất hiện một chút không trọn vẹn đại sơn, tổn hại cổ kiến trúc vật, liên miên rộng lớn, tràn ngập bi thương, nói ngày xưa huy hoàng, nhìn một cái vô tận.

Tại Dương Phóng lộ ra hồ nghi, âm thầm quan sát lấy

đây hết thầy thời điểm.

“Rống...”

Cách đó không xa không biết khu vực, đột nhiên truyền đến từng đợt làm cho người da đầu tê dại kinh khủng thét dài, âm trầm kinh khủng, mang theo khó tả uy áp, khiến cho Hắc Âm âm mai đều đang vụn vụn.

Dù là khoảng cách rất xa, Dương Phóng đều cảm giác được cường đại.

Sắc mặt hấn khế biến.

Có vật sống!

Đây là tồn tại gì?

Loại lực lượng này hẳn là tuyệt không thấp hơn mình!

Tại hấn thân thể dừng lại, cảm thấy khiếp sợ sâu sắc thời điểm.

Sau lưng, một phương hướng khác.

Quỷ dị màu đen gió lốc, lại một lần nữa xuất hiện ở lúc trước hấn hiển lộ bản thể địa phương.

Gió lốc to lớn, ô ô chói tai, mang theo cực kỳ khủng bố ba động, ngừng lại, phía trên một đôi ánh mắt hướng về tiếng thét dài vang lên phương hướng lạnh lùng nhìn lại.

“Hừ!”

Nó phát ra hừ lạnh, thao túng màu đen gió lốc, cấp tốc rời đi nơi đây.

Tựa hồ đối với loại kia phát ra thể lượng thét dài tồn tại,

cực kỳ kiêng kỵ.

...

Bên trong phế tích bên trong.

Dương Phóng thân thể dừng lại, trong lòng do dự, xa xa nhìn chăm chăm nơi xa tiếng thét dài vang lên phương hướng.

Cuối cùng vẫn không có ở lâu, mà là lựa chọn một phương hướng khác, bắt đầu rời đi.

Hắn mới đến, đối với Hắc Âm âm mai không ăn ý, không rõ ràng đối phương là địch hay bạn tình hưởng dưới, thực sự không nên tùy tiện quá khứ.

Hướng hồ, vạn nhất đối phương là loại kia Hắc Âm Gió Xoáy bên trong tồn tại, vậy thì phiền toái.

...

Lần nữa không mục đích đi về phía trước một đoạn thời gian.

Trước mắt phế tích dần dần biến mất.

Dương Phóng lại một lần nữa lâm vào vô tận tóc đen lông tóc cùng huyết nhục bên trong.

Hắn khắp nơi thăm dò, y nguyên không cách nào thăm dò đến loại này Hắc Âm âm mai phần cuối.

Thời gian dần trôi qua, cho dù là hắn cũng cảm giác được bức bối, chuẩn bị tìm một chỗ dừng lại.

Mà lại, trên thân chân khí tiêu hao quá nhanh.

Ở chỗ này khôi phục chân khí tốc độ, tựa hồ so ngoại giới muốn chậm rãi nhiều.

Hắn không còn dám tiếp tục liễm tức hóa ảnh, lo lắng chân khí sẽ khó mà bổ sung.

Ngay tại hắn chuẩn bị tìm một chỗ tiến hành lúc tu luyện, bỗng nhiên, một loại đặc thù thanh âm truyền vào bên tai của hắn.

“Rắc rắc rắc rắc...”

Giống như là nhấm nuốt đồ vật thanh âm.

Rất là yếu ớt, rất là đột ngột.

“Ừm?”

Dương Phóng trong lòng giật mình, cẩn thận cảm ứng.

Loại này thanh âm quái dị không khó để cho người ta liên tưởng, có phải hay không có cái gì vô cùng kinh khủng Cự Ma, trong bóng tối thôn phệ hài cốt.

Hắn sắc mặt ngưng trọng, nghiêng tai cảm giác.

Một lát sau, lần nữa nhú mào.

Cũng không cảm giác được cái gì cực kỳ cường đại ba động.

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Cuối cùng vẫn chậm chạp tới gần tới, chân khí trong cơ thể vận chuyển, lục đại Thần Chủng tại thân thể bên trong lóe ra sáu loại màu sắc khác nhau, có thể tùy thời xuất thể.

“Rắc rắc rắc rắc...”

Thanh thúy nhấm nuốt thanh âm càng ngày càng gần, càng ngày càng rõ ràng.

Rốt cục!

Dương Phóng thấy rõ phía trước.

Một chỗ hỗn loạn núi đá ở giữa.

Một bộ da bọc xương bóng người co quắp tại nơi đó, hai tay ôm một cây tàn phá xương cốt, tại từng ngụm gặm nuốt, áo choàng phát ra, hai con mắt lóe ra xanh rờn quang mang, thân thể gầy đáng sợ.

Giống như là một bộ hắt lên da người hài cốt đồng dạng.

Hắn tại cảm giác được Dương Phóng về sau, lập tức sắc mặt ngần ngại, lạch cạch một tiếng, trong tay thi hài rơi xuống, trong miệng phát ra ôi ôi thanh âm khàn khàn.

“Người sống người sống... ôi ôi . . ta đã rất lâu chưa từng ăn qua người sống. . đói...”

Hô!

Thân thể của hắn trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng nhào tới.

...

Chương 398 : Tuần Thủ Giả! ! Thần thôn!

Một đầu da bọc xương bóng người, từ Hắc Âm núi đá ở giữa hướng về Dương Phóng nơi này cấp tốc đánh tới, nhanh đến mức tựa như tia chớp, con mắt lấp lóe xanh mơn mơn quang mang, trực tiếp một móng vuốt quét về phía Dương Phóng.

Dương Phóng mặt lộ vẻ ngưng trọng, không chút nghĩ ngợi, một chưởng vỗ tới.

Kết quả cổ này da bọc xương bóng người không chịu nổi một kích, oanh một tiếng, tại chỗ bị hấn đánh bay ra ngoài, nện ở nơi xa, sau đó vèo một tiếng, lần nữa từ dưới đất lật lên, khí tức mãnh liệt, chăm chú nhìn Dương Phóng.

Bị hấn một chưởng vỗ bên trong, thế mà không có ngay tại chỗ vỡ nát?

Dương Phóng nhướng mày, cấp tốc tiếp cận quá khứ.

“Người là ai?”

Hắn âm lãnh truyền âm, tiến vào đối phương não hải.

“Ôi ôi . . . đau quá a, thật là có chút ý tứ, bản tọa đã bao nhiêu năm chưa từng gặp qua người dạng này cường giả, thật là khiến người hoài niệm a.”

Da bọc xương bóng người thanh âm khàn khàn, tiếp tục mở miệng, đầu đầy rối bời tóc, giống như là cỏ dại, tại sau lưng bay múa, trên thân tràn ngập một cỗ đặc biệt khí thế.

“Hôm nay kỳ phùng địch thủ, người đáng giá bản tọa tôn kính, bản tọa. . . liền lấy ra bảy thành thực lực tới đối phó người, để người chết cũng chết nhắm mắt một chút.”

Oanh!

Thân thể của hắn chấn động, trên dưới quanh người cuồng phong quét sạch, ô ô chói tai.

Tự thân khí tức vậy mà tại nhanh chóng kéo lên.

Từng hạt hòn đá nhỏ trực tiếp từ dưới đất bay lên, không bị khống chế vây quanh hắn xoay tròn, mỗi một hòn đá nhỏ tại hắn được trao cho lực lượng đặc biệt về sau, đều trở nên trầm ngưng đáng sợ, như đồng hóa vì từng hạt nhỏ tinh thần, quang mang mờ lung.

Dị tượng!

Dương Phóng không khỏi ánh mắt ngưng tụ.

“Tiếp ta một chiêu, vạn hướng lên trời la!”

Da bọc xương bóng người sâm nhiên hét lớn.

Sau đó!

Vèo một tiếng, hắn quay người liền chạy, tốc độ phải nhiều gấp có bao nhiêu.

Nguyên bản vây quanh hắn thân thể xoay tròn từng hạt hòn đá nhỏ cũng đột nhiên rơi xuống, không còn có bất luận cái gì thanh thế.

Dương Phóng sắc mặt khẽ giật mình, trong nháy mắt kịp phản ứng, không còn gì để nói.

Mẹ nó!

Sưu!

Thân thể của hắn trực tiếp tại sau lưng điên cuồng đuổi theo tới, Hư Không Bộ thi triển, mơ hồ mà quỷ dị, cơ hồ chợt lóe lên, xuyên thấu trùng điệp Hắc Ám, cấp tốc tiếp cận quá khứ.

Kia da bọc xương bóng người một bên trốn, một bên quay đầu nhìn lại, lập tức dọa đến lông tơ đứng vững, trong miệng trực tiếp kinh hoảng kêu lên.

“Ngọa tào đại ca, người làm sao còn tại truy, bởi vì cái gọi là oan gia nên giải không nên kết, ta đã rơi hoảng mà chạy, người có thể hay không có chút phong độ?”

Lộn xộn cái gì!

Dương Phóng lo lắng thanh âm đối phương quá lớn, sẽ đem loại kia Hắc Ám Gió Xoáy bên trong tồn tại dẫn tới, đột nhiên lĩnh vực thi triển, trực tiếp hướng về đối phương thân thể cấp tốc bao phủ quá khứ, như là một cái quỷ dị vòng xoáy, định trụ không gian, muốn đem da bọc xương bóng người trực tiếp kéo vào trong đó, trấn áp lại.

Da bọc xương bóng người biến sắc.

“Dị tượng hình thức ban đầu? Nhìn ta vạn pháp bất xâm!”

Trong miệng hắn kinh uống, hai tay hợp lại, bộc phát ra chỉ riêng mật mờ thổ hào quang màu vàng, muốn dùng cái này chống lại Dương Phóng dị tượng hình thức ban đầu.

Nhưng căn bản vô dụng.

Oanh một tiếng, thân thể của hắn bị giam cầm, sau đó lại hô một tiếng, bị Dương Phóng tại chỗ giật tới, phát ra từng đợt kinh hoàng tiếng kêu.

Phốc phốc!

Dương Phóng một phát bắt được đối phương cái cổ, cao cao cầm lên, sát na cầm cố lại đối phương thân thể.

“Nói đi, ngươi là ai?”

Hắn lạnh giọng mở miệng.

“Đại ca tha mạng...”

Da bọc xương vội vàng kêu rên, dị thường quả quyết: “Ta gọi Tần Thiên Lý, nhà ở búp da cầu, vô số năm trước tiến vào Hắc Âm âm mai...”

“Tần Thiên Lý? Chưa nghe nói qua, ngươi tới nơi này bao lâu? Làm sao không nghĩ biện pháp trở về?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta cũng không biết ta tới đây bao lâu, chỉ biết là vô số năm trước liền đến, về phần trở về, kia càng thêm không có khả năng, mảnh này quỷ thế giới chính là chúng ta 【 Bất Diệt cảnh 】 cường giả lồng giam,

Tiến đến dễ dàng, muốn ra ngoài, cơ hồ muôn vàn khó khăn, mà lại liền ngay cả tu luyện cũng biến thành dị thường khó khăn, đại ca, tha ta mạng, tất cả mọi người là Bất Diệt cảnh thiên tài, làm không khéo tất cả mọi người là đồng hương, không cần đến dạng này chém giết...”

Da bọc xương bóng người tiếp tục khóc gào to.

Hắn ở chỗ này quá lâu, đã sớm mơ hồ khái niệm thời gian.

Tự thân cũng đã suy yếu đến cực hạn.

Loại trừ Kim Cương Bất Hoại nhục thân, một thân thực lực cơ hồ không phát huy được bao nhiêu.

“Người nói cái gì? Tu luyện rất khó khăn?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy đại ca, không chỉ có như thế, nơi này còn có Tuần Thủ Giả, mẹ nó, tuyệt đối đừng bị Tuần Thủ Giả phát hiện, bằng không liền sẽ đem chúng ta trực tiếp bắt đi, bị bọn hắn bắt đi, đây chính là sống không bằng chết, ta đã từng liền bị bắt đi qua một lần, phí sức sức chín trâu hai hổ mới thoát ra đến, ô ô, nói nhiều rồi đều là nước mắt...”

Da bọc xương bóng người khóc thút thít nói.

“Tuần Thủ Giả?”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Loại kia trốn ở Hắc Âm Gió Xoáy bên trong tồn tại?”

“Đúng vậy, đại ca, người cũng gặp phải bọn hắn rồi?”

Da bọc xương bóng người lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng hỏi thăm.

“Trước đó gặp được một lần.”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, nói: “Cái gọi là Hắc Âm âm mai là cùng bọn hắn có quan hệ? Chẳng lẽ là bọn hắn chế tạo?”

“Cái rắm, cùng bọn hấn có cọng lông quan hệ, bọn hấn cũng là một đám lẩn thiện sợ ác vương bát đản mà thôi.”

Da bọc xương bóng người trực tiếp mắng to, hung hăng hứ một ngụm, nói: “Hắc Âm âm mai đến cùng là thế nào hình thành, không ai có thể biết, hình thành tuế nguyệt sớm đã không thể khảo chứng, rất nhiều tiên bói đều từng phỏng đoán qua, cái gọi là Hắc Âm âm mai hấn là chỉ là nhằm vào 【Bất Diệt cảnh】 lồng giam, phạm là đi đến một bước này, đều sẽ bị tự động kéo vào tiến đến, mà một khi trở về, đều sẽ lần nữa mê thất bản thân!”

“Vậy cái kia bày Tuần Thủ Giả lại là cái gì tồn tại?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không biết, có lẽ là nào đó một đám viễn cổ đại năng xây dựng thế lực, tóm lại, bị bọn hấn bắt được sẽ rất phiền phức, bất kỳ cái gì tiến vào Hắc Âm âm mai Bất Diệt cảnh cao thủ, đều sẽ trước tiên gây nên chú ý của bọn hấn, tiếp theo phái ra cường giả tiến hành đuổi bắt.”

Da bọc xương bóng người nói.

“Nói như vậy thực lực của người không tệ? Thế mà có thể trốn đến hiện tại?”

Dương Phóng hồ nghi nói.

Lấy thực lực của người này có thể tránh lâu như vậy, hấn có chút không tin lắm.

Da bọc xương bóng người lập tức ngượng ngùng mở miệng: “Bằng vào ta thực lực tự nhiên không có khả năng, thực không dám giấu giếm, trước đó ta một mực trốn ở thần trong thôn, chỉ là mấy chục năm trước tại

thần thôn phạm tội tình, mới bị chạy ra.”

“Thần thôn?”

Dương Phóng lần nữa nghe được một cái danh từ mới.

“Đúng vậy, tiến vào Hắc Âm âm mai Bất Diệt cảnh cường giả, hết thầy sẽ có ba con đường đường có thể lựa chọn, một là trốn ở bên ngoài chờ chết, tựa như ta như bây giờ.

Hai là tiến vào Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất, nhưng càng đi chỗ sâu càng đáng sợ, hơi không cẩn thận, chết cũng không biết chết như thế nào, bất quá nếu là vận khí không tệ, nói không chừng cũng có thể tìm tới một con đường sống.

Thứ ba!

Chính là tiến vào thần thôn , chờ đợi thần quốc mở ra, sau đó lại tiến vào thần quốc, đến lúc đó liền có thể mượn nhờ thần quốc khí tức tẩy đi trên thân nguyên rửa, thu hoạch được tân sinh.

Cái này thần thôn, chính là một đám viễn cổ thần linh hậu duệ chỗ xây dựng.

Rất nhiều bị Tuần Thủ Giả đuổi bắt cường giả, cùng đường mặt lộ dưới, đều sẽ đầu nhập vào thần thôn.”

Dương Phóng lẳng lẳng nghe.

“Thần thôn bên trong cao thủ rất nhiều sao?”

“Cái kia còn phải hỏi, tất cả mọi người là bị Hắc Âm âm mai nuốt vào tới, đã nhiều năm như vậy, coi như lại thế nào thừa thốt, hai ba mươi cao thủ cũng là có đi.”

Da bọc xương bóng người đáp lại nói.

Dương Phóng trong đầu cấp tốc tiêu hóa đây hết thấy.

Nghĩ không ra Hắc Âm âm mai chỗ sâu còn có bực này thể lực.

“Vậy người có nghe hay không qua Địa Phủ cái thể lực này?”

Hắn bỗng nhiên hỏi thăm.

“Địa Phủ? Cái quỷ gì? Chưa từng nghe qua.”

Tần Thiên Lý trực tiếp lắc đầu.

Dương Phóng lập tức hiểu được.

Xem ra Địa Phủ cũng hẳn là gần nhất mấy trăm năm thậm chí gần ngàn năm mới xây dựng.

“Gần nhất thần thôn ở đâu? Có thể mang ta tới sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Có thể, bất quá đại ca người có thể thả ta đi? Đừng có lại nắm vuốt ta, ta sợ hãi...”

Tần Thiên Lý run giọng nói.

“Bớt nói nhảm, tới chỗ sau tự nhiên có thể buông tha người.”

Dương Phóng đáp lại.

Tần Thiên Lý lập tức không dám nhiều lời.

Hai người bắt đầu cấp tốc đi đường.

Trong lúc đó Dương Phóng lần nữa hướng đối phương hỏi thăm về làm sao trở về vấn đề.

“Cụ thể phương pháp trở về ta thật không biết, người có thể trở về thần thôn đi hỏi một chút thôn trưởng, đúng, thôn trưởng đã bế quan rất lâu, người có thể hay không nhìn thấy hắn, ta cũng không biết, nhưng là người có thể hỏi một chút những người khác, bọn hắn đều đang đợi thần quốc mở ra, khẳng định biết làm sao trở về.”

Tần Thiên Lý vội vàng mở miệng: “Đúng rồi đại ca, người đến từ cái nào bản khối, ta xuất từ 【 càn chi bản khối 】 , người đây?”

“Càn chi bản khối.”

Dương Phóng đáp lại một câu.

“Ngọa tào, đại gia thật đúng là đồng hương, đại ca, xem ra đều là đồng hương phân thượng, người hắn là sẽ không giết ta đi...”

Tần Thiên Lý mừng rỡ mở miệng.

Dương Phóng không để ý đến hắn, lông mày dần dần nhăn lại.

Từ đối phương nơi này giải càng nhiều, nghi hoặc liền càng nhiều.

Thần bí Hắc Âm âm mai lại là giam giữ cường giả lòng giam , bất kỳ cái gì tiến vào Bất Diệt cảnh giới người, đều sẽ bị hút vào...

Thật là không thể tưởng tượng nổi.

Bỗng nhiên.

Hắn nhớ tới trong giới chỉ khối kia thần quốc lệnh bài.

Mình cũng có một mặt thần quốc lệnh bài, không biết tại sau này thần quốc mở ra thời điểm, có thể bằng này tiến vào thần quốc.

Chỉ cần đi vào thần quốc, liền có thể tẩy đi nguyên rủa, triệt để siêu thoát...

Hai người một đường tiến lên.

Nồng đậm trong bóng tối, khắp nơi đều là máu đỏ tươi thịt cùng quỷ dị lông tóc.

Tràn đầy bệnh trạng cùng yêu dị.

Một đường lúc đi qua, Dương Phóng lần nữa nghe được một chút vô cùng kinh khủng rống tiếng gào âm, kinh thiên động địa, tại Hắc Âm âm mai bên trong chấn động.

Căn cứ Tàn Thiên Lý thuyết pháp, Hắc Âm âm mai bên trong tồn tại một chút sinh vật khủng bố cùng cổ bảo, lai lịch xa xưa, liền ngay cả thần thôn cùng Tuần Thủ Giả cũng không muốn tùy tiện trêu chọc.

Mà lại càng là hướng chỗ sâu đi, tồn tại các loại cấm kỵ càng nhiều, có rất nhiều đồ vật đều là nói không rõ, không nói rõ, dù cho là thần thôn thôn trưởng cũng không muốn nhắc lên.

Hai người lần nữa đi không biết bao lâu sau.

Dương Phóng dần dần lộ ra hồ nghi, theo bản năng nhìn về phía tay trái của mình cổ tay.

Từ tiến đến đến bây giờ, đã qua bao lâu.

Trên cổ tay quay lại tiêu chí thể mà còn chưa có xuất hiện.

Chẳng lẽ nhìn như thời gian rất dài, trên thực tế vẫn chưa tới một tháng?

Vẫn là nói.

Hắc Âm âm mai ảnh hưởng tới mình quay lại!

“Thần thôn còn bao lâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cũng nhanh, vượt qua trước mặt đại sơn lại đi không xa liền có thể thấy được.”

Tần Thiên Lý nói.

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhướng mày. Quay đầu nhìn lại.

Tần Thiên Lý cũng không khỏi đến biến sắc, mở miệng kinh hô: “Là Tuần Thủ Giả, đi mau!”

Dương Phóng nhắc lên Tần Thiên Lý thân thể, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp liễm tức hóa ảnh, hướng về phía trước lao đi.

Sau lưng bọn hắn, truyền đến âm âm oanh minh, một mảnh màu đen nhánh kinh khủng vòng xoáy từ phía sau khu vực nhanh chóng gào thét mà đến, kinh thiên động địa, mang theo nồng đậm không rõ cùng âm trầm.

Giống như là một cái cự đại màu đen phong trụ, bốn phương tám hướng không biết bao nhiêu bộ lông màu đen cùng huyết nhục bị bao phủ tới.

Mơ hồ ở giữa, có thể nhìn thấy một đôi âm trầm băng lãnh cực đại con người, tại màu đen phong trụ ở giữa hiển hóa, hướng về phía trước lạnh lùng quét tới.

Bất quá!

Theo Dương Phóng liễm tức hóa ảnh, rất nhanh hấn lần nữa đã mất đi Dương Phóng khí tức.

“Có chút ý tứ, lại biến mất, loại khí tức này. . là cái người mới. . ngoài ra, còn có một cái gần đất xa trời lão nhân...”

Màu đen phong trụ bên trong tồn tại, phát ra khàn khàn băng lãnh thanh âm.

Đối phương nơi đó khẳng định nắm giữ bí bảo.

Lại hoặc là!

Nắm giữ một chút liễm tức phương pháp.

Nếu không, tuyệt không có khả năng giấu diếm được hấn lục soát.

Phong trụ bên trong kinh khủng tồn tại, phát ra hừ lạnh, thao túng vô cùng to lớn phong trụ, tiếp tục hướng về phía trước khu vực, một đường tìm tòi.

Hấn đã có thể đoán được đối phương muốn đi địa phương nào.

...

Nơi xa.

Dương Phóng liễm tức hóa ảnh, tốc độ cực nhanh, dẫn theo da bọc xương bóng người, một đường hướng về

cực đi.

Đảo mắt, lần nữa có mấy ngàn bên trong đi qua.

Dương Phóng thân thể lần nữa từ Hắc Âm bóng ma trạng thái khôi phục lại, dẫn theo Tần Thiên Lý thân thể, ánh mắt hướng về trên tay của hắn quét tới.

“Người khối ngọc bội này, giống như có chút cổ quái.”

Hắn tập trung vào Tần Thiên Lý trong tay cổ ngọc.

Đối phương thôi động khối này cổ ngọc thời điểm, thế mà cũng có thể đạt tới hoàn mỹ liễm tức hiệu quả.

“Đại ca, người muốn làm gì? Người sẽ không cướp đoạt ngọc bội của ta a? Cầu đại ca cho ta một con đường sống...”

Tần Thiên Lý vội vàng cầu xin tha thứ.

“Ta xem một chút!”

Dương Phóng trực tiếp đoạt lấy, cầm trong tay, cẩn thận quan sát.

Rất nhanh ánh mắt ngưng tụ.

Đây không phải cổ ngọc.

Mà là một khối di cốt.

Đen sì, bị bàn ra bao tương, còn có một tầng thần thánh khí tức sâu liễm.

“Thần linh di cốt?”

Dương Phóng ngưng âm thanh.

“Đại ca, đây là ta bảo mệnh chi vật, người không thể cùng ta đoạt...”

Tần Thiên Lý trong miệng tru lên, không có hình tượng chút nào.

Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, nói: “Cái gì người, ngay cả người cũng là ta!”

Hắn triển lộ uy nghiêm, chấn nhiếp Tần Thiên Lý.

Bất quá hắn quan sát một lát sau, vẫn là đem thứ này lần nữa còn đưa đối phương.

Hắn có Hắc Âm thần chủng, thứ này với hắn mà nói cũng không cái gì tác dụng.

Tần Thiên Lý lập tức cảm kích dị thường.

Sau đó bọn hắn lần nữa cấp tốc tiến lên, rất nhanh sau lưng loại kia kinh khủng gió lốc lần nữa đuổi đi theo.

Dương Phóng lần nữa liễm tức hóa ảnh, dẫn theo Tần Thiên Lý, nhanh chóng tiến lên.

Tại không biết đối phương sâu cạn tình huống dưới, hắn cũng không nguyện ý cùng đối phương trực tiếp giao thủ, hướng hồ nồng đậm Hắc Âm âm mai bên trong, có lẽ che giấu cái khác không biết nguy hiểm.

Rất dễ dàng đem một chút không rõ chi vật hấp dẫn tới.

...

Lại qua mấy trăm dặm, phía trước hoàn cảnh rốt cục dần dần cải biến.

Xuất hiện một chỗ u thâm hẻm núi, hai bên sơn phong đứng vững, sinh trưởng rất nhiều quái dị cự mộc.

Những này cự mộc dị thường tráng kiện, mỗi một cái đều có mùi mấy người vây quanh lớn như vậy, một mảnh đen nhánh, mặt ngoài thế mà mọc ra lân giáp.

“Đại ca, thần thôn đến, là ở chỗ này!”

Tần Thiên Lý vui vẻ kêu lên.

Tại Dương Phóng hai người nhích tới gần thời điểm, bỗng nhiên, phía trước nhất bảy tám khóa đại thụ bắt đầu cấp tốc biến hóa, phía trên trực tiếp xuất hiện từng cái uy nghiêm mà già nua khuôn mặt.

Sau đó toàn bộ nhánh cây bắt đầu cấp tốc lắc lư, rầm rầm rung động.

Đảo mắt!

Biến thành bảy tám cái vô cùng to lớn thụ nhân, ánh mắt băng lãnh, cao cao sừng sững, mỗi một cái đều nắm chắc cao mười mét, nhìn xuống Dương Phóng hai người.

“Tần Thiên Lý, ngươi còn dám trở về?”

“Tần Thiên Lý, nhanh chóng quỳ xuống!”

Bảy tám cái thụ nhân uy nghiêm quát, khí tức trên thân rất thịnh.

“Móa nó, các ngươi còn có hết hay không, năm đó ta không phải liền là muốn trộm lấy một viên đan dược sao? Lại nói, kia đan dược ta cũng không có trộm lấy thành công, các ngươi về phần nghèo như vậy truy không thả sao?”

Tần Thiên Lý mắng to.

“Người là trộm lấy đan dược sao? Người đã quấy rầy Thập Lâm đan sư, làm Thập Lâm đan sư tại luyện chế thần đan trọng yếu quá trình bên trong, tẩu hỏa nhập ma, tự thiêu mà chết, tội lỗi của người lớn!”

Trong đó một vị thụ nhân lửa giận.

Tần Thiên Lý lập tức sắc mặt ngẩn ngơ.

Thập Lâm đan sư chết rồi?

Làm sao lại như vậy?

“Đây không có khả năng!”

Tần Thiên Lý cả kinh kêu lên.

“Tần Thiên Lý, tới đây cho ta!”

Oanh!

Một cái cự đại thụ nhân một bước phóng ra, đi lên về một cái về phía Tần Thiên Lý.

Tần Thiên Lý vội vàng nhanh chóng rút lui, trong miệng kêu to: “Đại ca cứu ta, ta là bị oan uổng.”

Dương Phóng mày nhăn lại, nhưng không có xen vào việc của người khác.

Mà là đem ánh mắt hồ nghi nhìn về phía cái này bảy tám vị thụ nhân.

Những này thụ nhân cũng không phải thật sự là Bất Diệt, thực lực tương đối nhiều nhất vu thánh linh đệ tam

Thiên Thê đỉnh phong, có thể bọn chúng thế mà có thể tại Hắc Âm âm mai bên trong sinh trưởng?

Chẳng lẽ là Hắc Âm âm mai bên trong thổ dân?

Bỗng nhiên!

Dương Phóng phát hiện một cái khác đồ vật, đồng tử co rút lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tại mấy vị này thụ nhân hậu phương, xuất hiện một khối to lớn bia đá, cổ phác nặng nề, không biết tồn tại bao nhiêu năm, tràn ngập một loại tang thương.

Phía trên thành linh viết một cái cự đại chữ cổ.

【 phong 】 .

Kiểu chữ xuyên vào lòng người, tràn ngập một cổ dị thường lẳng lẽ khí tức.

Tại cái này to lớn 【 phong 】 chữ phía dưới, thì là một cái cổ quái tiêu ký, tựa hồ đại biểu cho chủ nhân thân phận.

Cái này tiêu ký, là một cây kiếm.

Đen nhánh âm u, chuôi kiếm rộng lớn, thân kiếm thon dài, giống như là một đầu giao long cuộn tại trên thân kiếm.

Dù chỉ là ấn ký, y nguyên để cho người ta có loại ánh mắt nhói nhói cảm giác.

“Hình kiếm ấn ký.”

Dương Phóng trong lòng chấn động.

Trên người hắn liền bị người lưu lại ba loại ấn ký.

Một cái là hình kiếm ấn ký.

Một cái là chữ Vạn ấn ký.

Còn có một cái là x hình ấn ký.

Ở chỗ này thế mà thấy được hình kiếm ấn ký?

“Dừng tay!”

Đột nhiên, hẻm núi chỗ sâu truyền đến gào to thanh âm.

Mấy vị thụ nhân tất cả đều ngừng lại.

Tần Thiên Lý cũng mệt mỏi trực suyễn thô khí, hét lớn:
“Ta oan uổng, căn bản không phải ta hại chết Thập Lâm đan sư...”

Bên trong hạp cốc rất nhanh xông ra hơn mười đạo bóng người ra.

Khí tức có mạnh có yếu, mặc không giống nhau.

Cầm đầu là một cái lão nhân, nhìn tuổi tác rất lớn, nhưng là hành động như gió, vừa lên đến liền phức tạp nói ra: “Không nên làm khó hắn, Thập Lâm đan sư xác thực không phải hắn hại chết.”

“Đại trưởng lão...”

Mấy tên thụ nhân vội vàng mở miệng.

“Sau đó chúng ta cẩn thận tra xét Thập Lâm đan sư thân thể, trên người hắn nguyên rửa quá nặng đi, cụ hiện thành ma ảnh, đây mới là Thập Lâm đan sư tử vong chân tướng, hết thảy không có quan hệ gì với Tần Thiên

Lý.”

Vị lão nhân kia thở dài.

“Xem đi, ta liền nói không phải ta hại chết.”

Tần Thiên Lý vội vàng mở miệng.

Mấy vị thụ nhân tất cả đều hướng hẳn trọn mắt nhìn.

Tần Thiên Lý dọa đến rụt cổ lại, lần nữa ngậm miệng lại.

Nếu là hẳn đỉnh phong thời kì, đương nhiên sẽ không e ngại những này thụ nhân, nhưng bây giờ hẳn trạng thái không tốt, thực lực đại tổn, tại những này thụ nhân trên thân căn bản không chiếm được lợi lộc gì.

Mấy ngàn năm Hắc Âm sinh hoạt, sớm đã san bằng hẳn nhuệ khí cùng góc cạnh.

Không còn như lúc trước bá đạo như vậy!

“Vị này là?”

Vị lão nhân kia hồ nghi nhìn về phía Dương Phóng.

“Đại trưởng lão, đây là ta trên đường gặp phải cường giả, cũng là vừa mới đột phá Bất Diệt liền bị Hắc Âm âm mai cuốn vào, bởi vì nghe ta nói lên thần thôn, lúc này mới chạy đến bãi phẳng.”

Tần Thiên Lý đáp lại.

Sau đó lại lập tức hướng Dương Phóng giới thiệu lão giả cùng bên cạnh hẳn những người khác.

Lão giả tên là vô danh, chính là chỗ này thần thôn lâm thời người cầm lái, đảm nhiệm đại trưởng lão chức.

Tại thôn trưởng bế quan về sau, liền một mực là hấn phụ trách trong thôn sự vật.

“Nguyên lai là Tiêu huynh đệ, hạnh ngộ!”

Đại trưởng lão thành tâm nói.

“Đại trưởng lão khách khí.”

Dương Phóng đáp lễ.

Đối mặt hấn gia nhập, đại trưởng lão đám người cũng không có bất kỳ ngăn trở nào, mà là rất nhiệt tình mời hấn tiến vào thôn xóm.

Liền tại bọn hấn quay người rời đi thời điểm.

Bỗng nhiên, một đám người sinh ra cảm ứng, trực tiếp quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp to lớn màu đen phong trụ từ đằng xa phô thiên cái địa cuốn tới, ô ô rung động, âm trầm kinh khủng, mang theo vô số lông đen cùng huyết nhục, khiến cho không gian đều mơ hồ, trực tiếp dừng sát ở hẻm núi bên ngoài.

“Hừ!”

Màu đen phong trụ bên trong trực tiếp truyền đến thanh âm lạnh như băng.

Một đôi âm trầm cay nghiệt con người tại màu đen phong trụ nổi lên hiện ra, hướng về đám người lạnh lùng quét tới.

Cực đại, kinh khủng, tràn ngập một loại kiềm chế.

Như là đáng sợ vô thượng Cự Ma.

Đương cảm thấy được Dương Phóng về sau, hấn con người nhú lại, phía dưới lộ ra một trướng sâm nhiên miệng, nhe răng cười, nói: “Ta tưởng là ai! Nguyên lai là người, ta nhớ được người, một năm trước thời điểm, người từng may mắn xâm nhập Hắc Âm âm mai, lúc ấy ta thời điểm ra đi còn nhìn người một chút, người thế mà nhanh như vậy liền bước vào Bất Diệt, hắc hắc hắc. . . thật sự là một cái may mắn a, ha ha ha ha...”

Tiếng cười của hấn rất là đáng sợ, khí tức mãnh liệt, quanh quẩn tại phiến khu vực này.

“Tuần Thủ Giả! Nơi này không phải người nên tới địa phương, rút về!”

Đại trưởng lão vô danh ngữ khí trầm thấp, khí tức mãnh liệt, nhìn thẳng đối phương.

“Hắc hắc hắc, thần thôn. . . đã nhiều năm như vậy, để các người một mục phách lối quá lâu, ta nhìn tộc trưởng của các người còn có thể che chở các người bao lâu, các người tốt nhất có thể cầu nguyện tộc trưởng của các người có thể bình yên vượt qua cửa này, bằng không, ha ha ha ha...”

Màu đen phong trụ bên trong tồn tại, lần nữa phát ra cực kỳ đáng sợ tiếng cuồng tiếu, âm độc băng hàn con người nhìn chăm chú về phía Dương Phóng, cười nói: “May mắn, sau này chúng ta sẽ còn tiếp tục gặp nhau, hảo hảo trải nghiệm này nháy mắt an bình đi, đột phá Bất Diệt, nhất định là người vĩnh hằng ác mộng, hôm nay các người thế lớn, ta trước hết cáo từ, ha ha ha...”

Hấn tiếu dung nồng đậm, mang theo mười phần cảnh cáo ý vị, lần nữa điều khiển lên to lớn phong trụ, bắt đầu rời đi nơi đây, rung động âm âm, phô thiên cái địa, cuốn

lên đầy trời lông tóc cùng huyết nhục.

Đến nhanh, biến mất càng nhanh.

Tựa hồ chỉ là vì xác nhận Dương Phóng vị trí.

“Hắn đến tột cùng là ai?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Một đám chuyên môn đi săn cường giả tồn tại đáng sợ!”

Đại trưởng lão trầm giọng nói.

“Đi săn cường giả? Có làm được cái gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Bọn hắn đem cường giả giam giữ, lợi dụng cường giả huyết nhục cùng hồn phách, vì bọn họ phục sinh một vị cực kỳ nghịch thiên lão tổ. . vị lão tổ kia, là ngay cả cổ thần linh đều muốn vì đó rơi lệ kinh khủng tồn tại...”

Đại trưởng lão thở dài nói.

“Đúng vậy, ta liền đã từng bị bọn hắn bắt qua, trải qua thiên tân vạn khổ, vứt bỏ nửa cái tính mệnh mới thoát ra tới.”

Tần Thiên Lý hồi hộp nói.

Năm đó hắn mới vào Hắc Âm âm mai, thực lực siêu tuyệt, nắm giữ đủ loại át chủ bài, trong lòng khó tránh khỏi tự phụ cùng tự ngạo, cho dù là tiến vào Hắc Âm âm mai, cũng tin tưởng vững chắc mình có một ngày chung quy sẽ lần nữa nghịch thiên quay lại.

Có thể hiện thực lại hung hăng đánh hấn một bạt tai,

Hấn bị Tuần Thủ Giả bắt lấy, giam giữ tại kinh khủng Ma Ngục bên trong, trải qua ngàn khó nạn khổ...

Đây tuyệt đối là một đoạn hấn vĩnh viễn cũng không muốn hồi ức ác mộng.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, sau đó dò hỏi: “Đại trưởng lão, thần thôn hậu nhân thật sự là thần linh hậu duệ sao? Vậy các người cùng Thương Khung thần cung phải chăng có liên quan?”

“Chúng ta cùng Thương Khung thần cung không có quan hệ.”

Đại trưởng lão trực tiếp lắc đầu, nói: “Thần Khu đại lục ở bên trên hết thảy, đều không có quan hệ gì với chúng ta, loại trừ một chút đặc thù thời khắc, chúng ta cả đời cũng vô pháp đặt chân Thần Khu đại lục, Hắc Âm âm mai chính như cùng một cái kinh khủng lồng giam, đem bên trong hết thảy sinh vật một mực ngăn cách, chỉ có tại thần quốc mở ra thời điểm, chúng ta mới có thể ngăn ngừa xuất hiện tại Thần Khu đại lục, trong thôn có rất nhiều người giống như người, đều là mấy ngàn năm qua, trốn ở chỗ này, bọn hấn nghĩ hết các loại biện pháp kéo dài tuổi thọ, vì chính là có thể đợi đến thần quốc mở ra, tiến vào thần quốc.”

“Vậy các người có thể tiến vào thần quốc sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không, chúng ta thuở nhỏ sinh hoạt tại Hắc Âm âm mai bên trong người, là vĩnh viễn cũng vô pháp tiến vào thần quốc.”

Đại trưởng lão sắc mặt phức tạp, “Nơi này là chúng ta

cả đời nhà, sinh ở nơi này, chết ở chỗ này, một khi rời đi, liền sẽ gánh vác nguyên rủa, vô cùng thâm trọng, chỉ có kẻ ngoại lai mới có thể rời đi...”

Dương Phóng lần nữa trầm mặc, trong lòng suy tư.

Thập đại Diêm Quân lại là cái gì lai lịch?

Bọn hắn vì sao có thể từ Hắc Âm âm mai chỗ sâu đi tới?

“Hẻm núi bên ngoài tấm bia đá kia là ai lưu lại? Phía trên vì sao viết một cái 【 phong 】 chữ? Là tấm bia đá này hạn chế các người sao?”

Hắn tiếp tục mở miệng.

Đại trưởng lão nhẹ giọng thở dài, nói: “Kia là một vị viễn cổ Kiếm Ma lưu lại, cùng Tuần Thủ Giả muốn phục sinh lão tổ, đều là một vị ngay cả cổ thần linh đều muốn rơi lệ tồn tại, từ thôn của chúng ta sinh ra thời điểm, tấm bia đá kia vẫn tồn tại, về phần có phải hay không vì trần phong chúng ta, ta cũng không rõ ràng.”

“Vì sao không nghĩ biện pháp đem nó dời đi?”

Dương Phóng hỏi.

“Dời không được.”

Đại trưởng lão lắc đầu, nói: “Phàm là có lực lượng cường đại tác dụng trên đó, ấn ký phía trên đều sẽ phục sinh, chém hết hết thầy tới gần người.”

“Đáng sợ như vậy?”

Dương Phóng giật mình.

Hắn mày nhăn lại.

Không biết đại trưởng lão có biết hay không trên người mình chữ Vạn ấn ký cùng x hình ấn ký.

Hắn cảm thấy một hồi phải cẩn thận thỉnh giáo một chút.

Hẻm núi chỗ sâu, xuất hiện một mảnh tổn hại thôn xóm, diện tích cũng không lớn, ước chừng gần trăm hộ gia đình, tất cả đều là chất gỗ phòng ở.

Trên đường phố có người thành niên, cũng có nhi đồng, có chút náo nhiệt.

Bất quá đối diện với mấy cái này nhi đồng, Dương Phóng cũng sẽ không khinh thường mấy may.

Có thể sinh hoạt tại Hắc Âm âm mai bên trong gia hỏa, tuyệt đối không có một cái nào người bình thường, yếu nhất đều là siêu phẩm cửa thứ ba.

“A, lại tới người mới!”

“Hai vị này thúc thúc là ai a? Một cái kia nhìn tựa như là ác quỷ, xấu quá à!”

“Đúng, một cái thúc thúc rất đẹp trai, một cái khác thực sự quá xấu.”

“Xấu quá quái thúc thúc, hì hì ha ha...”

Không ít hài đồng vây quanh Dương Phóng, Tàn Thiên Lý nhảy nhót.

Tàn Thiên Lý sắc mặt biến thành màu đen, sờ lên cái mũi.

Mẹ nó.

Bản tọa năm đó lúc đi vào, cũng là khí chất nho nhã, nam nhân vị mười phần.

Còn không phải những năm này bị Hắc Âm âm mai cho giày vò.

“Tiêu huynh đệ, mời vào bên trong!”

Đại trưởng lão đem Dương Phóng dẫn vào một chỗ tương đối rộng rãi viện lạc.

Ven đường bên trong hẳn vì Dương Phóng giới thiệu rất nhiều chuyện, lộ ra có chút nhiệt tình.

Điều này cũng làm cho Dương Phóng dần dần bỏ đi lo lắng.

“Đúng rồi tiền bối, loại trừ loại kia hình kiếm ấn ký bên ngoài, vẫn bối còn tại địa phương khác thấy được mặt khác hai cái ấn ký, không biết tiền bối có thể biết lai lịch của bọn nó?”

Dương Phóng mở miệng.

Hắn dùng ngón tay thấm nước trà, tại bàn bên trên khắc họa.

Đại trưởng lão lộ ra nghi hoặc, nhìn về phía trên bàn ấn ký, rất nhanh sắc mặt kinh dị, nhìn về phía Dương Phóng.

“Ngươi là ở nơi nào nhìn thấy những này ấn ký?”

“Tại ngoại giới một chỗ trong di tích, làm sao? Những này ấn ký lai lịch rất lớn?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cái này chữ Vạn ấn ký cùng trong truyền thuyết một vị cổ Phật tiêu chí rất giống, mà cái này x hình ấn ký thì là một vị nghịch thiên Ma Quân, cả hai tồn tại tuế nguyệt khoảng cách hiện tại cũng đã cực kỳ xa xôi, gần như không thể truy tra, liên quan tới bọn hắn truyền thuyết cũng đều rất mơ hồ.”

Đại trưởng lão nói.

“Đại trưởng lão có thể hay không cụ thể nói một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

“Ta chỉ biết là vị kia cổ Phật cùng Ma Quân sinh động niên đại, phải cùng Kiếm Ma không sai biệt lắm, đều tại viễn cổ thần rơi thời kì, niên đại đó đến tột cùng xảy ra chuyện gì, đã không người nào biết, chỉ biết là cường giả vẫn lạc như mưa, dù là như cao cao tại thượng thần linh đều tại liên miên ngã xuống, mà đây cũng là Hắc Ám âm mai hình thành ban sơ giai đoạn, cổ Phật, Ma Quân cùng Kiếm Ma, đều là thời đại kia người nổi bật, thuộc về đứng đầu nhất nhân loại đại năng.”

Đại trưởng lão mở miệng, nói: “Bất quá vô số năm qua đi, ngay cả thần linh đều đã bụi về với bụi, đất về với đất, cổ Phật cùng Ma Quân hẳn là cũng đã vẫn lạc.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Vẫn lạc?

Chưa chắc!

Nếu là vẫn lạc, trên người mình làm sao lại tồn tại ấn ký?

Mà lại!

Hắn từng nghe Quách Vinh nhắc lên, cái khác Lam Tinh trên thân người cũng đều tồn tại ẩn ký, chỉ là không có mình nhiều như vậy.

Cái khác Lam Tinh trên thân người ẩn ký lại là cái gì?

“Tiền bối, kia rốt cuộc như thế nào làm mới có thể từ Hắc Âm âm mai bên trong rời đi? Ta đã từng nhìn thấy một chút thánh linh đệ tam Thiên Thê sinh vật, chính là từ Hắc Âm âm mai bên trong đi ra, vô cùng cổ quái.”

Dương Phóng nói.

Hắn lần nữa nhắc lên Địa Ngục, hỏi thăm rời đi phương pháp.

“Thánh linh đệ tam Thiên Thê?”

Đại trưởng lão hồ nghi, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Vậy người khẳng định là bị lừa, Hắc Âm âm mai bên trong thổ dân sinh vật sinh vật là vô luận như thế nào cũng vô pháp rời đi, chỉ có kẻ ngoại lai có thể rời đi, nhưng kẻ ngoại lai chỉ ít đều là 【 Bất Diệt cảnh giới 】.”

Nói đến đây, hắn bỗng nhiên có chút trầm ngâm, nói: “Bất quá có lẽ người nói những người kia, bọn hắn là mấy nhân vật phân thân.”

“Phân thân?”

“Đúng vậy, một chút Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất kinh khủng tồn tại, là có thể ngưng luyện ra thân ngoại hóa thân, đánh đổi một số thứ, liền có thể đem thân ngoại hóa thân đưa ra Hắc Âm âm mai, loại này hóa thân thực lực cũng chỉ có thánh linh đệ tam Thiên Thê, nhiều nhất sẽ giữ lại một chút Bất Diệt đặc thù!”

Đại trưởng lão nói.

Cái gì?

Dương Phóng kinh nghi.

Chẳng lẽ thập đại Diêm Quân tại Hắc Âm âm mai chỗ sâu còn có cái khác thân phận?

Bọn hấn chỉ là một chút siêu cấp cường giả hóa thân?

Trong lòng của hấn xuất hiện lần nữa vô số nghi vấn.

“Tiền bối, kia giống chúng ta dạng này kẻ ngoại lai, lại đến cùng như thế nào mới có thể rời đi?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

“Hiện tại thời cơ còn chưa tới, một khi rời đi, liền sẽ mê thất lý trí, chỉ có đến thời cơ, mới có thể đi ra Hắc Âm âm mai, đến lúc đó sẽ xuất hiện một đầu thần bí cổ lộ, thông hướng Thần Khư thế giới, chúng ta những này thổ dân cũng có thể vào lúc đó, ngăn ngừa tiến vào Thần Khư thế giới hoạt động mấy ngày.”

Đại trưởng lão nói, “Thời cơ này, chính là thần quốc mở ra ngày!”

“Thần quốc mở ra?”

Dương Phóng tự nói.

Từ khi hơn nửa năm trước, hấn ngay tại nghe người ta nói đến thần quốc mở ra, có thể cho tới bây giờ tựa hồ cũng chưa từng nhìn thấy.

Đến cùng còn cần chờ đợi bao lâu?

Loại trừ thần quốc mở ra, chẳng lẽ không có những biện

pháp khác?

“Không hơn vạn sự tình vạn vật, cũng không phải tuyệt đối.”

Đại trưởng lão rất nhanh lần nữa lắc đầu, kiên nhẫn nói ra: “Nếu như thực lực của người đã cường đại đến cực hạn, cũng có thể xuyên qua Hắc Âm âm mai, cường thế đi đến bên ngoài, từng tại rất nhiều năm trước, Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất, liền có ba vị kinh khủng dị thường tồn tại, cường thế đánh xuyên Hắc Âm âm mai, từ Hắc Âm âm mai bên trong đi ra ngoài, bất quá...”

“Bọn hấn ở bên ngoài cũng không có chiếm được nhiều ít chỗ tốt, tại bỏ ra một chết hai thương đại giới về sau, lần nữa chạy về.”

“Bọn hấn tại ngoại giới gặp phải nguy hiểm?”

Dương Phóng giật mình.

“Nghe nói là một chút kéo dài hơi tàn đại năng từ lòng đất bò lên ra, cùng bọn hấn cưỡng ép một đổi một.”

Đại trưởng lão nói, “Nhưng cụ thể tình huống như thế nào, ta cũng không hiểu rõ, liên quan tới ngoại giới rất nhiều thứ, ta đều chỉ là tin đồn.”

Dương Phóng trong lòng không cách nào bình tĩnh.

Sau đó bọn hấn tiếp tục đàm luận lên sự tình khác.

Thẳng đến đi qua hồi lâu, Dương Phóng mới lần nữa đi ra.

“Đúng rồi, người nhớ kỹ, những ngày này không nên tùy tiện đi ra ngoài, vị kia Tuần Thủ Giả sẽ không bỏ qua người, bất kỳ cái gì bị hấn nhớ kỹ tức người, đều rất

khó trốn qua hấn đuổi bắt.”

Đại trưởng lão nhắc nhở nói.

“Đa tạ đại trưởng lão!”

Dương Phóng lần nữa hành lễ.

Hấn đành phải tạm thời tại trong thôn lạc cư ngụ xuống tới.

Dưới mắt đối với Hắc Âm âm mai không ăn ý, tuy có vô số vấn đề tồn tại trong lòng, nhưng lại chỉ có thể chờ đợi sau này từng cái khai quật.

Vì kế hoạch hôm nay, là phải không ngừng làm bản thân lớn mạnh.

Chỉ có dạng này, mới có thể lần nữa giết trở lại.

...

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng an tâm tại trong thôn lạc tu luyện, thời gian dần trôi qua cùng trong thôn cổ đám người bắt đầu quen thuộc, thường xuyên sẽ cùng một chút cường giả bắt chuyện.

Đồng thời, hấn cũng đang không ngừng diễn hóa lấy tự thân dị tượng.

Tại những này tiền bối chỉ điểm phía dưới, hấn thu hoạch rất lớn, tự thân dị tượng đang không ngừng hoàn thiện, Thần Chủng dung hợp cũng thuận lợi đến kỳ lạ, lục sắc vòng xoáy trở nên càng thêm yêu dị.

Tựa hồ thật tại hướng về cổ lão thần thông 【 Lục Đạo

Luân Hồi] chuyển biến.

Bất quá!

Theo cuộc sống ngày ngày trôi qua, hấn vẫn là không nhận được sinh lòng lo lắng.

Lâu như vậy, trên cổ tay quay lại tiêu chí vẫn không có xuất hiện.

Hấn là Hắc Âm âm mai thật ngăn trở hấn quay lại?

Vẫn là nói!

Hắc Âm âm mai bên trong tốc độ thời gian trôi qua so ngoại giới chậm hơn?

Có lẽ ngoại giới hiện tại mới vừa vắn quá khứ mười ngày?

“Hi vọng đừng ra vấn đề gì.”

Dương Phóng vuốt ve cánh tay trái, lần nữa tại thần trong thôn tu luyện.

Lại qua một đoạn thời gian, thực lực của hấn tăng lên càng nhanh.

Không chỉ có Thần Chủng cùng dị tượng nắm giữ càng thêm đơn thuần , liên đới lấy nhục thân cũng biến thành dị thường đáng sợ.

Nhất là Hắc Âm thần chủng thôn phệ ngoại vật, trả lại tự thân công năng, coi là thật nhất tuyệt!

Hấn 【 Kim Cương Cự Ma thể 】 tại loại này trả lại phía dưới, lại nhất cử đạt tới đệ tứ trọng thiên 【 15000/30000 】 .

Nhục thân cường đại, không thể tưởng tượng!

“Đại ca, hai trăm năm một lần hồ thị muốn mở ra, muốn hay không đi xem một chút?”

Bỗng nhiên, một trận kêu la thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Chính là Tàn Thiên Lý.

Trong khoảng thời gian này hắn tại thần thôn bên trong, đạt được khôi phục, không còn như trước đó như thể suy yếu, thân thể nhìn đã trở nên sung mãn rất nhiều.

“Hồ thị?”

Dương Phóng kinh ngạc, đi ra, nói: “Hắc Âm âm mai bên trong cũng có hồ thị?”

“Kia là tự nhiên, nơi có người đều sẽ có hồ thị, dù sao rất nhiều tài nguyên trong tay của mình không có, chỉ có thể cùng những người khác tiến hành trao đổi.”

Tàn Thiên Lý cười nói.

Những này ra hồ thị người nhưng không có hạng đơn giản.

Đại bộ phận đều là Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật.

Trong tay bọn họ nắm giữ đủ loại cổ quái cô bảo, rất dễ dàng từ bọn hắn nơi đó thu hoạch.

Đương nhiên, cũng rất dễ dàng bị bọn hắn cướp giết!

Nhưng lần này bọn hắn cùng đại trưởng lão một đám người đi, chắc chắn sẽ không có bất luận cái gì nguy cơ.

“Tốt, ta cũng nghĩ qua đi thấy chút việc đời.”

Dương Phóng đáp lại.

...

Chương 399 : Quay về càn chi bản khối! !

Hắc Âm âm mai bên trong hồ thị, ở vào chỗ sâu một chỗ thần bí trong hạp cốc.

Cần đi thật lâu đường mới có thể đến địa phương.

Thần thôn thôn dân đối với hồ thị rất là nhiệt tình.

Nghe tới muốn tham dự hồ thị thời điểm, tất cả hài đồng đều hưng phấn gào thét.

Đối với chưa từng thấy qua hồ thị, trong đầu của bọn họ tràn đầy quá nhiều ước mơ.

Đại trưởng lão vẻ mặt tươi cười, cũng không cự tuyệt những hài đồng này yêu cầu, mà là đồng ý bọn hắn có thể toàn bộ đi theo.

Thần trong thôn có chuyên môn xe ngựa, từ dị thú lôi kéo.

Những dị thú kia đều là Hắc Âm âm mai chỗ sâu đặc hữu sinh vật, hỗn trên thân hạ mọc đầy lân giáp, dày đặc bộ lông màu đỏ, thân thể cực đại, như là tê giác đồng dạng.

Da của bọn nó chất thô ráp, phòng ngự kiên dày, từ trước đến nay lấy sức chịu đựng lấy xưng.

“Hai trăm năm một lần hồ thị, khẳng định rất náo nhiệt đi.”

“Kia là tự nhiên, có lẽ sẽ bán rất thật tốt ăn, chơi vui.”

Rất nhiều hài đồng ngồi tại xe thú bên trên, chít chít trách trách không ngừng.

Dương Phóng lại chau mày, sắc mặt âm trầm, yên lặng nhìn về phía trước mắt bằng.

Bởi vì hắn đột nhiên phát hiện một vấn đề.

Tuổi của mình một cột chẳng biết lúc nào càng lại lần phát sinh cải biến.

Từ trước đó 24/4000, biến thành 25/4000.

Chẳng lẽ cái này thời gian một năm đi qua?

Mình tại Hắc Âm âm mai bên trong vượt qua một năm?

“Đáng chết, Hắc Âm âm mai thật ngăn trở ta quay lại?”

Trong lòng hắn thảm mắng.

Nếu như mình ở chỗ này vượt qua một năm, lúc đó thực thể giới nhục thân của mình sẽ như thế nào?

Có thể hay không bị coi như tử vong, trực tiếp hoá táng?

Lại hoặc là bị chính thức cầm đi nghiên cứu.

Hắn cưỡng ép tỉnh táo, tiến hành suy tư.

Bởi vì mình bây giờ mỗi ngày đều đang mạnh lên, thể giới hiện thực nhục thân của mình cũng khẳng định sẽ mỗi ngày đều đang mạnh lên.

Muốn hoá táng mình là căn bản không thể nào.

Bởi vì chính mình nhục thân vạn kiếp không thương tổn,

coi như nghiên cứu cũng không phá nổi phòng ngự của mình.

Nói cách khác!

Nhục thân của mình hiện tại có lẽ còn là tuyệt đối ở vào an toàn bên trong.

Hắn nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, càng thêm muốn bức thiết quay trở về.

“Đại ca, trước mặt hẻm núi chính là hồ thị địa điểm.”

Tần Thiên Lý rất là vui vẻ.

Dương Phóng ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp trần ngập bộ lông màu đen cùng huyết nhục âm u trong hạp cốc, lờ mờ, khí tức hỗn loạn, sớm đã xuất hiện không ít bóng người.

Bọn hắn rất thừa thốt, tản mát ở chỗ này.

Mỗi người trước người đều bày biện không ít thứ, thân hình có cao có thấp, có béo có gầy, đại bộ phận đều bao phủ tại nồng đậm hắc vụ bên trong, thấy không rõ chân dung, ngẫu nhiên chỉ lộ ra từng mảnh từng mảnh đen nhánh lân giáp, hiện động lên dữ tợn quang trạch.

Tựa hồ có rất ít người loại.

Đại đa số đều là tướng mạo cổ quái dị tặc.

“Tiểu Bạch, các người không nên chạy loạn, hảo hảo đi theo Phương thúc thúc, ta cùng đại trưởng lão đi giao dịch một vài thứ!”

Một người trung niên nam tử lộ ra tiểu dung, phân phó

lấy một đám hài đồng.

“Biết!”

Một đám hài Đồng Hưng phấn gật đầu.

“Tiêu huynh đệ, các người cũng nhìn xem có hay không vật mình cần a?”

Đại trưởng lão lộ ra tiểu dung, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Bất quá nhớ kỹ, tại trong hạp cốc không nên gây chuyện, nơi này tồn tại một vị dị thường đáng sợ lãnh chúa, ngay cả Tuần Thủ Giả cũng không dám trêu chọc.”

“Được.”

Dương Phóng gật đầu.

Sau đó, hắn tại Tần Thiên Lý đồng hành, tại trong hạp cốc bắt đầu đi dạo.

Toàn bộ hẻm núi rất là u dài, xuất hiện ở đây gia hỏa, cơ hồ không có một cái nào hạng đơn giản.

Phần lớn người trên thân đều tràn ngập âm lãnh khí tức, ánh mắt giống như như rắn độc.

Nếu không phải thần thôn cường giả đông đảo, bọn hắn tuyệt đối sẽ trở thành bọn gia hỏa này trong mắt con mồi.

Dương Phóng một đường đi qua, cũng không có mua sắm bất kỳ vật gì dự định.

Lần này tới, chủ yếu lấy kiến thức việc đời làm chủ.

“A, âm minh cỏ!”

Bỗng nhiên, Tần Thiên Lý nhãn tình sáng lên, dừng sát ở một cái trước gian hàng, nhìn về phía vài cọng đèn sì cỏ loại.

Chủ quán là cái thân thể khổng lồ, chung quanh bao trùm hắc vụ tồn tại, chỉ lộ ra một đôi mắt, băng lãnh thâm thúy, nhìn thoáng qua Tần Thiên Lý, khàn khàn nói:

“Chỉ đổi Viêm Dương thạch!”

“Được rồi, Viêm Dương thạch thứ này quá là hiếm thấy.”

Tần Thiên Lý lắc đầu, bỗng nhiên hướng về Dương Phóng truyền âm nói, “Đại ca, âm minh cổ có thể tăng cường linh hồn, đối với hồn phách tu luyện trọng yếu vô cùng, đến Bất Diệt cảnh giới, loại trừ tu ra dị tượng bên ngoài, trọng yếu nhất chính là củng cố linh hồn, bỏ qua lần này, lần sau sẽ rất khó gặp, trên người ngươi có hay không Viêm Dương thạch.”

Hắn biết Dương Phóng mới từ ngoại giới tiến đến không lâu, trên người tài nguyên rất định rất nhiều.

“Giống như có mấy khối.”

Dương Phóng gật đầu.

Trước đó tại Thiên Nguyên cốc giết nhiều người như vậy, vơ vét đủ loại đồ vật.

Trong nhãn của hắn, cất rất nhiều tài nguyên.

Nhưng loại này tăng cường linh hồn âm minh cổ lại là chưa bao giờ thấy qua.

“Làm sao đổi?”

Dương Phóng nhìn về phía chủ quán.

“Một khối dương Viêm Thạch đổi một gốc âm minh cỏ.”

Chủ quán dựng thẳng lên một cây đen sì ngón tay.

“Tốt!”

Dương Phóng lật tay lấy ra bốn khối đồ rục tảng đá, đưa cho chủ quán, tại chủ quán mừng rỡ ánh mắt dưới, từ chỗ của hắn nhận lấy bốn cây âm minh cỏ.

Hắn đầu tiên là mình ăn vào một gốc, vận chuyển chân khí, yên lặng thể vị.

Sau đó tại Tàn Thiên Lý trông mong nhìn chăm chú, tiện tay đưa hắn một gốc.

“Đa tạ đại ca!”

Tàn Thiên Lý đại hỉ.

Linh hồn cường đại, cũng có thể sống đến càng lâu.

Đến lúc đó dù là nhục thân mục nát, linh hồn y nguyên có thể tồn tại thời gian rất lâu.

Một lát sau.

Dương Phóng ánh mắt mở ra, lộ ra kinh dị, lần nữa nhìn về phía bảng.

Thái Nhất hồn quyết đệ tứ trọng 【 3000/18000 】 .

Tặng 1500 Điểm kinh nghiệm.

“Thật mạnh âm minh cỏ.”

Trong lòng của hắn tự nói, sau đó nhìn về phía chủ quán, nói: “Người còn có cái khác âm minh cỡ sao? Hoặc là hạt giống cũng được, giá cả dễ thương lượng!”

“Không có, vật này dị thường hiếm thấy, há có thể tùy tiện thu hoạch.”

Vị kia chủ quán thanh âm khàn khàn, lắc đầu nói.

Dương Phóng đành phải từ bỏ dự định, đem còn lại hai gốc cũng tất cả đều cho ăn vào.

Hỗ thị thời gian rất dài.

Dương Phóng cùng Tàn Thiên Lý bốn phía đi dạo, lần nữa phát hiện không ít đồ tốt, rất nhiều thứ đều đối với hắn có tác dụng cực lớn.

Dương Phóng không tiếc rẻ tài nguyên, tiến hành từng cái trao đổi lên tới.

Thấy một bên Tàn Thiên Lý, hâm mộ dị thường, chảy nước miếng.

“Tiêu tiên sinh...”

Một cái mặt mũi tràn đầy ngây thơ hài đồng bỗng nhiên chạy tới Dương Phóng bên người, rất là khẩn trương nói ra: “Trên người người có Huyền Hỏa thạch sao? Có thể hay không cho ta mượn một khối, ta muốn đổi một cây đao!”

Dương Phóng lộ ra mỉm cười, nhận ra tiểu gia hỏa này.

Tên là Tiểu Ất.

Tại thần thôn một đám hài đồng bên trong, tư chất coi như không tệ.

“Cái gì đao, ta giúp người đổi.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Quá tốt rồi.”

Tiểu Át trực tiếp cao hứng nhảy dựng lên.

Dương Phóng đi theo hấn đi hướng nơi xa, tại một đồng hải đồng bao vây dưới, thấy được một cái quầy hàng.

Trước gian hàng lại lít nha lít nhít, bày đầy đủ loại vũ khí, rất nhiều vũ khí đều đã không trọn vẹn, chỉ có cực thiếu số coi như hoàn chỉnh.

Bất quá hoàn chỉnh vũ khí, phía trên cũng sinh ra rất nhiều vết rỉ.

Dương Phóng cẩn thận phân biệt, thăm kinh hãi.

Thần khí!

Những vũ khí này tất cả đều là không trọn vẹn Thần khí!

Nếu là cầm tới ngoại giới, mỗi một chiếc đều đủ để dẫn phát oanh động.

Chính như Nguyên Linh giáo kia ngậm máu sắc đoạn Kiếm Nhất dạng.

Nhưng nơi này thế mà lập tức xuất hiện nhiều như vậy!

“Tiêu tiên sinh, chính là cây chủ thủ này.”

Tiểu Át chỉ vào trước gian hàng một cây chủ thủ.

Toàn bộ chủ thủ, đen nhánh tỏa sáng, rất là sắc bén,

bất quá đỉnh vị trí, lại xuất hiện vết lõm, phá hủy chủ thủ mỹ quan cùng sắc bén.

Nhưng dù vậy, tại cái này một đồng vũ khí bên trong, cũng tuyệt đối thuộc về thượng thượng phẩm.

Dương Phóng rất nhanh lấy ra Huyền Hỏa thạch, tiến hành trao đổi lên tới.

Cái khác hài đồng gặp đây, cũng tất cả đều vây quanh Dương Phóng kêu la, lanh lợi, cực kỳ hoạt bát, thỉnh cầu Dương Phóng vì bọn họ đổi lấy mình xem trọng đồ vật.

Dương Phóng cũng không cự tuyệt, từng cái giúp bọn hắn đổi lấy xuống tới.

“Đủ rồi, tiểu Bạch, Tiểu Ất, các người sao có thể để Tiêu tiên sinh cho các người đổi lấy đồ đâu? Mau đưa đồ vật còn cho Tiêu tiên sinh!”

Đột nhiên, một trận thanh âm tức giận vang lên.

Một vị trung niên đại hán nét mặt đầy vẻ giận dữ đi tới.

Một đám hài đồng lập tức sắc mặt đáng ghét, mặt trắng hơn quả cà đồng dạng.

“Nhị trưởng lão, không có chuyện gì, chỉ là một chút vật nhỏ, coi như là ta đưa cho bọn họ, trong khoảng thời gian này tại thần trong thôn, quá mức quấy rầy các người.”

Dương Phóng nói.

“Ai, Tiêu huynh đệ, người không nên dạng này chiều hắn nhóm, sau này bọn hắn sẽ dưỡng thành không tốt thói quen.”

Trung niên đại hán thở dài.

“Không có việc gì, một điểm nhỏ đồ chơi thôi.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Rống...”

Đúng lúc này, u ám hẻm núi bên ngoài truyền đến trận trận kinh khủng tiếng rống, kinh thiên động địa, nương theo lấy âm âm âm thanh minh, khiến cho đầy trời phát phối huyết nhục cùng lông tóc tất cả đều hỗn loạn.

Trong hạp cốc đám người nhao nhao giật nảy cả mình, cấp tốc ngẩng đầu lên.

Càng là có người trong nháy mắt đứng lên.

“Lại là thanh âm này!”

“Lại xuất hiện!”

...

“Đây là. . vị kia đáng sợ vương giả còn chưa đi?”

Trung niên đại hán lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó cấp tốc hướng Dương Phóng giải thích, “Đoạn thời gian trước không biết xảy ra chuyện gì, thường xuyên sẽ có một vị kinh khủng dị thường sinh vật xuất hiện, hư hư thực thực là một vị Hắc Âm âm mai chỗ sâu vương giả, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì đồ vật.”

“Thật sao?”

Dương Phóng kinh nghi.

Loại kia đáng sợ gào thét, cực kỳ kiểm chế.

Ngay cả hấn đều cảm thấy một loại linh hồn rung động.

Loại thực lực này, tuyệt đối dị thường nghịch thiên!

“Hoắc thanh, Tiêu huynh đệ, sự tình chỉ sợ có biến, chúng ta không thể ở chỗ này quá lâu, cứ việc đổi lấy đồ vật, sau đó trở về thần thôn đi.”

Đại trưởng lão vô danh đi tới, một mặt ngưng trọng, mở miệng phân phó.

“Tốt!”

Nhị trưởng lão Hoắc thanh, Dương Phóng bọn người tất cả đều gật đầu.

Không chỉ có là bọn hấn đang tăng nhanh tốc độ, trong hạp cốc những người khác cũng đều là như thế.

Có khủng bố như vậy sinh vật ẩn hiện, để bọn hấn cảm thấy nồng đậm không rõ, lo lắng kéo thời gian quá lâu, đến lúc đó không ai kết bạn trở về.

Toàn bộ hẻm núi đều trong nháy mắt công việc lu bù lên.

Không bao lâu.

Thần thôn đám người bắt đầu thắng lợi trở về.

Những người khác cũng đều là thu dọn đồ đạc, tốp năm tốp ba đứng dậy rời đi.

Trong quá trình này, loại kia kinh khủng gào thét, như cũ tại không ngừng vang lên.

Mỗi một đạo thanh âm đều kinh tâm động phách, quanh quần vô số bên trong, giống như là có một tôn không

cách nào tưởng tượng Cự Ma ở phía xa đại chiến, vô hình ba động cách vô số bên trong đều có thể cảm giác.

“Không tốt, nghe cái này ba động tựa hồ là từ lúc chúng ta tới tại trên con đường kia truyền đến.”

Đại trưởng lão vô danh sắc mặt giật mình, nhìn về phía nơi xa, nói: “Con đường này không thể đi, đổi đường!”

Hắn không muốn tùy tiện đổi mặt bực này kinh khủng tồn tại.

Cho dù mình có thể ứng phó, nhưng mình người bên cạnh coi như phiền toái.

Một đám người lúc này bắt đầu chuyển đổi con đường.

Một con đường khác càng thêm gập ghềnh cùng xa xôi, cần đi vòng không ít đại sơn, thậm chí càng xuyên qua cấm địa mới được.

Bất quá cũng may ven đường bên trong bọn hắn lại gặp cái khác một chút trở về sinh vật, cùng bọn hắn kết bạn mà đi.

Những sinh vật này cũng không phải là tất cả đều là Bất Diệt cảnh cao thủ, có không ít đều chỉ là thánh linh cảnh giới, đi theo nhà mình cường giả ra từng trải.

Giờ phút này, mọi người đều đang sôi nổi nghị luận, thảo luận loại kia âm thanh khủng bố.

“Vị này đáng sợ vương giả đã tại phiến khu vực này bởi hời rất lâu, không phải đã sớm rời đi sao? Tại sao lại xuất hiện?”

“Có lẽ là muốn tìm đồ vật không tìm được a? Đoạn thời gian trước hắn không phải một mực tại tìm đồ sao?”

“Hi vọng không nên chọc giận vị vương giả kia!”

...

Tiếng nghị luận bên trong, đám người một đường hướng về phía trước.

Lại qua một đoạn thời gian.

Kinh khủng rống tiếng gào dần dần biến mất.

Đám người yên lòng, tiếp tục tăng thêm tốc độ.

Bất quá, đương trải qua một chỗ to lớn núi hoang lúc, tất cả mọi người trở nên dị thường cảnh giác lên.

Liên nói chuyện âm thanh đều trong nháy mắt biến mất.

Mỗi người đều ngừng thở, tranh thủ bằng nhanh nhất tốc độ thông qua nơi này.

Thật giống như nơi đây có cái gì cực lớn không rõ.

Cái này khiến Dương Phóng âm thầm hồ nghi.

“Đại ca, biết đây là địa phương nào sao?”

Tần Thiên Lý đột nhiên nói nhỏ, nói: “Nơi này chính là phương viên vô số bên trong một chỗ cấm địa, được xưng là 【 ma quỷ quật 】, nghe nói vô số năm trước thời điểm, là một vị tuyệt đỉnh vương giả phân mộ, bên trong nguy cơ trùng trùng, dị thường đáng sợ, lan tràn không biết bao nhiêu dặm, phàm là có can đảm thăm dò, tất cả đều chết được im ắng không, bất quá. Chúng ta lần này chỉ là từ bên ngoài trải qua, sẽ không có vấn đề.”

“Tốt, không cần nói.”

Bỗng nhiên có một vị Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật, thấp giọng quát lớn, ngăn lại Tần Thiên Lý lời nói, nói nhỏ: “Đọc đường địa phương này, phải gìn giữ yên tĩnh, trong lòng còn có kính sợ, bằng không sẽ chọc giận trong ngủ mê vương giả vong linh, sẽ có đại sự phát sinh.”

Tần Thiên Lý âm thầm bĩu môi, xem thường.

Bất quá!

Đại bộ phận Hắc Âm âm mai bên trong thổ dân, đều đối với chỗ này cung kính dị thường, rất là mê tín.

Hắn cũng không tốt mạnh miệng!

...

Màu nâu đen đại địa, nhìn một cái vô tận.

Hàn phong ô ô rung động.

Phiến khu vực này xác thực tồn tại cổ quái, ngay cả Hắc Âm âm mai đều ít đi rất nhiều, trôi nổi bộ lông màu đen cùng huyết nhục, cũng không có địa phương khác như thế nồng đậm.

Tựa hồ có một tầng lực lượng quý dị cản trở phần lớn Hắc Âm âm mai.

Phần lớn người đều bảo trì mười phần yên tĩnh, một mặt kính cẩn, cố gắng từ bên ngoài xuyên thẳng qua.

Nhìn ra được, bọn hắn đối loại địa phương này xác thực kính sợ, ngay cả đi đường thanh âm đều ép tới rất thấp.

Vị kia trong truyền thuyết vương giả, cho bọn hắn áp lực

quá lớn.

“Rống...”

Bỗng nhiên, lại là một đạo vô cùng kinh khủng rống tiếng gào từ tiền phương của bọn hắc truyền ra, kinh tâm động phách, kinh khủng vạn phần, để bọn hắc hồn phách đều nhanh muốn bị đánh tan.

Tất cả mọi người hoảng hốt giật mình, thân thể lắc lư, kém chút bổ nhào.

Bọn hắc vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Dương Phóng cũng là lộ ra vẻ kinh ngạc.

Là trước kia cái chủng loại kia rống rít gào!

Thế mà từ bọn hắc phía trước truyền đến.

“Hông, muốn xảy ra chuyện!”

Đại trưởng lão vô danh dừng thân lại.

Mặc dù đã đang tận lực trốn tránh, thế mà còn là không thể tránh rơi.

Vị kia đáng sợ vương giả xuất hiện tại bọn hắc phía trước.

Rất nhanh, đám người liền phát hiện, tại bọn hắc cách đó không xa, từng mảnh từng mảnh Hắc Âm âm mai giống như là thủy triều tại quét sạch, một mảnh đen kịt, trực tiếp hướng về chỗ này vương giả phần mộ xung kích tới.

Tại kinh khủng Hắc Âm âm mai bên trong, lờ mờ có một đạo vô cùng kinh khủng cái bóng, đen sì, chùng ngàn

trượng cao bao nhiêu, con mắt như là to lớn hồ nước, rất là băng lãnh.

Nó không nhìn chỗ này vương giả phần mộ, vọt qua, tựa hồ muốn đem vị vương giả này mộ địa xốc lên.

Lại tựa hồ nó muốn tìm kiếm đồ vật, ngay tại chỗ này trong phần mộ.

Oanh!

Kinh khủng dị thường ba động trực tiếp từ đám người cách đó không xa bạo phát ra.

Đáng sợ năng lượng ba động như là màu đen như thủy triều, quét sạch bát phương.

Trong lúc đó nương theo lấy kinh khủng dị tượng, đủ loại cảnh vật nổi lên, giống như thật không phải thật, như ảo không phải huyền, ẩn chứa to lớn uy áp.

Giống như là mở lại tiểu thế giới.

Tất cả mọi người bị cái này đáng sợ ba động vén quần áo phần phật, sắc mặt trắng bệch.

“Đi mau!”

Đại trưởng lão vô danh gào to nói.

Bọn hấn phải thừa dịp hiện tại không có dị biến xuất hiện, mau rời khỏi vùng đất thị phi này.

Oanh!

Vừa lên đến hấn triển lộ mình dị tượng, bao phủ lại bên người đám người, thân thể nhảy lên, hướng về nơi xa lao đi.

Những người khác cũng nhao nhao như thế.

Chỉ bắt quá!

Chỗ này trong truyền thuyết mộ địa quá mức đáng sợ.

Từ phía sau bộc phát ra kinh thiên ba động, cuộn cuộn bành trướng, trực tiếp quét ngang vô số bên trong, định trụ không gian, khiến cho đám người nhao nhao hét lên kinh ngạc, trên người dị tượng cũng không còn cách nào phát huy tác dụng.

Không chỉ có như thế, càng là có một cỗ cực kỳ đáng sợ hấp lực xé rách lấy đám người, tựa hồ muốn đám người hướng về mộ địa chỗ sâu hấp dẫn mà đi.

Đại trưởng lão vô danh thần sắc biến đổi.

“Đi!”

Hắn phát tay liền níu, đem bên người từng vị thần thôn cao thủ nắm lên, ra sức ném về bên ngoài.

Nhưng này loại hấp lực thật là đáng sợ.

Đợi đến hắn phát tay chụp vào Dương Phóng cùng Tần Thiên Lý thời điểm, hai người đã rút cuộc ngăn cản không nổi, bị khủng bố hấp lực trực tiếp kéo hướng về phía chỗ sâu nhất.

“Tiêu huynh đệ, Tần huynh đệ!”

Đại trưởng lão vô danh kinh uống, sau đó ầm ĩ thét dài, hướng về đám người truyền âm: “Các người nhanh chóng rời đi, ta đi tìm bọn họ!”

Hô!

Hắn thân thể nhảy lên, trực tiếp chủ động nhào về phía mộ địa chỗ sâu.

Mộ địa chỗ sâu, vô cùng kinh khủng hấp lực vẫn còn tiếp tục bộc phát.

Giống như là bị xúc động cái gì cấm chế.

Bốn phương tám hướng đếm không hết đồ vật đều tại bị hấp dẫn mà tới.

“Vương giả tha mạng a!”

“Chúng ta vô tội, cầu vương giả buông tha một con đường sống!”

“A!”

Bị hút vào tới đông đảo sinh vật tất cả đều hoảng sợ kêu to.

“Rống!”

Từng đợt vô cùng kinh khủng thanh âm tiếp tục từ chỗ sâu truyền đến, cuồn cuộn bành trướng, làm cho người kinh hãi.

Dương Phóng giật mình phát hiện, trước đó cái kia xâm nhập mảnh này mộ địa chỗ sâu kinh khủng cự ảnh cũng bị cầm cố lại thân thể, quanh thân bị một tầng trong suốt lực lượng bao phủ, từng mảnh từng mảnh mờ hồ hư ảnh đặt ở trên người hắn, khiến cho khó mà động đậy, chỉ có thể không ngừng mà phát ra gào thét.

“Chết vô số năm, còn có oan hồn bất tán, cho bản tọa phá!”

Cái kia đạo kinh khủng cự ảnh tại rỗng to, đang giãy dụa.

Thân thể lắc lư, bộc phát ra vô tận kinh khủng chi lực, bên người dị tượng càng là đang toàn lực thi triển.

Chỉ bất quá ép ở trên người hắn những bóng mờ kia lại dị thường đáng sợ, khiến cho hắn dị tượng không cách nào thấu thể mà ra, thân thể càng lún càng sâu, như là rơi vào vũng lầy bên trong.

Tùy ý hắn không ngừng giãy dụa, từ đầu đến cuối không làm nên chuyện gì.

“Người khốn không được ta!”

To lớn ma ảnh tiếp tục rỗng to.

Một phương hướng khác.

Dương Phóng, Tàn Thiên Lý bọn người vẫn còn tiếp tục bị hút hướng chỗ sâu, cho dù là Dương Phóng lục đại Thần Chung cũng đã mất đi tác dụng, hắn cố gắng nghĩ xong ở không gian, dùng đi thể đi, nhưng không có bất cứ tác dụng gì.

Cái này khiến hắn cũng trong nháy mắt khẩn trương lên.

“Lão tổ tông tha mạng a!”

Tàn Thiên Lý hoảng sợ kêu to.

Phanh phanh phanh phanh!

Tại từng đợt oanh minh bên trong, bọn hắn bị hút vào chỗ sâu nhất một chỗ vực sâu khổng lồ bên trong, trong nháy mắt biến mất tại vô tận Hắc Ám bên trong.

Một đường cuồng xông tới đại trưởng lão, rất nhanh sinh sinh ngừng thân thể, sắc mặt biến đổi, không còn dám tiếp tục đuổi ra.

Mảnh này mộ địa quá mức đáng sợ!

Ngay cả vị vương giả kia đều bị giam cầm.

Hắn nếu là lại tiếp tục đuổi tiếp, khẳng định cũng sẽ gặp bất trắc.

Vô danh trong miệng thở dài, đành phải ở chỗ này quan sát.

...

Đen nhánh vô tận Ma Uyên chỗ sâu.

Dương Phóng đám người thân thể cuối cùng từ không trung rơi xuống, phanh phanh rung động, hung hăng đập vào dưới đáy.

Rất nhiều người bị ngã đến phát ra kêu rên, đứt gân gãy xương.

Càng có rất nhiều người tại trên nửa đường thời điểm liền treo ở trên vách đá hai bên, bị vách đá nhô ra đá nhọn sinh sinh đâm xuyên, chết thảm bỏ mạng.

Chân chính rơi xuống dưới đáy, còn có thể tiếp tục sống chỉ còn lại có sáu bảy.

“Xong, chúng ta bị hút vào vương giả mộ địa!”

Một vị tướng mạo quái dị, như là thụ nhân đồng dạng lão giả, kinh hoàng mở miệng.

“Tại sao có thể như vậy? Vương giả tha mạng, chúng ta

vô ý mạo phạm!”

“Cầu vương giả tha cho chúng ta một con đường sống!”

Không ít thổ dân sinh vật, trước tiên quỳ rạp xuống đất, dập đầu cầu xin tha thứ.

Cho dù là bọn họ đều là Bất Diệt cảnh cao thủ, nhưng ở nơi này, cũng không có bất luận cái gì tôn nghiêm, trực tiếp tiến hành quỳ lạy.

Không có cách, liên quan tới chỗ này mộ địa truyền thuyết nhiều lắm.

Tại bọn hắn lúc rất nhỏ liền thường xuyên nghe theo trưởng bối nói lên.

Sớm đã tạt tâm linh chỗ sâu lạc ấn ấn tượng thật sâu.

Nếu không phải trước đó phía ngoài loại kia kinh khủng rống tiếng gào, bọn hắn vô luận như thế nào là sẽ không đi qua từ nơi này.

“Lão tổ tông, vẫn bối cũng là người ân huệ tôn a!”

Tần Thiên Lý cũng trực tiếp quỳ rạp xuống đất, không có hình tượng chút nào, tiến hành cầu xin tha thứ.

Bất quá, có người cũng không tin tà, bay thẳng thân bắn lên, muốn hướng về phía trên bay đi, chạy khỏi nơi này.

Nhưng nơi đây quỷ dị vượt qua đám người đoán trước.

Tại bọn hắn vừa mới bay lên, liền nhận lấy một cỗ vô cùng kinh khủng lực lượng ảnh hưởng, lần nữa hung hăng rơi xuống đất, phanh phanh rung động.

“Nhảy không lên, nơi đây áp chế chân khí của chúng ta,

mà lại phía trên không gian bị phong tỏa!”

“Không chỉ là chân khí bị áp chế, ngay cả chúng ta nhục thân cũng tại suy yếu, tinh khí bên ngoài tiết!”

Mấy cái kia ném thử rời đi người kinh hô kêu to.

“Cái gì?”

Đám người càng thêm hoảng loạn lên, vội vàng kiểm tra.

Dương Phóng cũng cấp tốc kiểm tra tự thân.

Phát hiện quả thật như thế!

Chân khí tiết ra ngoài, tinh khí tiết ra ngoài.

Cả người giống như là một cái rách rưới lỗ thủng, lực lượng trong cơ thể lại hướng trào ra ngoài đi, mà lại có thể động dụng chân khí ít đến thương cảm.

Mỗi lần vận dụng, đều sẽ tăng tốc trên người tinh khí tiết ra ngoài.

Hắn vội vàng vận chuyển Hắc Âm thần chủng, hình thành Hắc Âm lao tù, một mực khóa lại tự thân tinh khí, đồng thời cái khác ngũ đại Thần Chủng làm bạn, tại thể nội hình thành giản dị Lục Đạo Luân Hồi.

Lập tức, loại kia chân khí tiết ra ngoài, tinh khí tiết ra ngoài tốc độ bắt đầu cấp tốc chậm lại, chậm mấy chục lần tả hữu.

Nhưng cuối cùng như thế, tình huống y nguyên không thể lạc quan.

Nơi đây tồn tại một loại nào đó cực kỳ đáng sợ cấm chế, trở ngại bọn hắn rời đi, nếu là bị vây ở nơi đây thời gian

quá lâu, hấn đồng dạng sẽ khó thoát suy yếu mà chết kết cục.

Lúc này, bên người đấm người tất cả đều tại vận chuyển bí pháp, ý đồ phong ấn tỵ thân.

Nhưng không có bất cứ tác dụng gì.

Bọn hấn không có Thần Chủng, không cách nào tượng Dương Phóng như thế áp chế.

“Xong, chúng ta sống không nổi nữa!”

“Cầu vương giả tha mạng a, chúng ta vô ý xâm nhập tiến đến, cầu vương giả lòng dạ từ bi!”

“Đại từ đại bi vô thượng vương giả, tha mạng a!”

Rất nhiều người lần nữa hoảng sợ quỳ rạp xuống đất.

Dương Phóng khóa lại trên thân tinh khí về sau, bắt đầu cẩn thận quan sát bốn phía, trong lòng kinh nghi.

Đây là một chỗ to lớn phế tích, liên miên vô tận.

Bốn phía mọc đầy nhiều đám màu đen cỏ hoang, tường đổ, hàn phong gào thét, một mảnh thê lương.

Ở chỗ này cũng không có Hắc Âm âm mai.

Ngoại giới bộ lông màu đen cùng huyết nhục, tựa hồ không cách nào thổi nhập nơi này.

Đưa mắt thấy, loại trừ khắp nơi sụp đổ phế tích bên ngoài, chính là vô tận hài cốt, lít nha lít nhít, sâm bạch chói mắt, cũng không biết có bao nhiêu.

Thật giống như tại vô số năm trước, nơi này đã từng

phát sinh qua cái gì cực kỳ đáng sợ đại chiến,

Rất nhiều hài cốt đều hiện đầy vết rạn.

Cũng có cá biệt hài cốt đến nay lóe ra nhàn nhạt hà huy, giống như là thần kim đồng dạng.

“Tàn Thiên Lý, đừng có lại quỳ, đến bốn phía nhìn xem, cũng có thể tìm tới đường ra.”

Dương Phóng mở miệng.

Tàn Thiên Lý sắc mặt trắng bệch, một chút từ dưới đất bò dậy.

Những người khác đau khổ cầu xin tha thứ một lát sau, cũng bắt đầu lần lượt đứng dậy.

Cứ như vậy, đám người thận trọng ở chỗ này tìm tòi.

...

Tàn phá chiến giáp.

Mục nát binh khí.

Nhìn một cái vô tận hài cốt.

Rất nhiều binh khí tràn ngập dấu vết thán năm, nhẹ nhàng giã mạnh liền đã trở thành bột mịn.

Toàn bộ khu vực tràn đầy hoang vu, điêu hiu, cổ lão.

Để Bất Diệt cảnh cao thủ cũng không khỏi lạnh cả sống lưng.

Đám người càng chạy càng là kinh hãi.

Những này hài cốt đều là vô số năm qua, bị vương giả phần mộ hút tới sinh vật?

“Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?”

Một cái thổ dân sinh vật ngữ khí thì thảo, lộ ra bi quan cùng tuyệt vọng.

Nhiều như vậy người đều chết rồi.

Bạn hẳn làm sao có thể công việc?

Hô!

Đột nhiên, một cỗ âm lãnh khí tức từ phía sau bọn họ chợt lóe lên, cực kỳ nhanh chóng, để đám người lông tơ đều dựng lên.

Mọi người sắc mặt biến đổi, vội vàng cấp tốc quay đầu.

“Thứ gì? Các người cảm ứng được cái gì sao?”

Một cái mọc ra đầu trâu, thân thể to lớn thổ dân, nghẹn ngào nói.

“Giống như. . có cái gì cái bóng hiện lên.”

Tần Thiên Lý giật mình nói.

Trong lòng mọi người giật mình.

Chẳng lẽ loại trừ bọn hắn, nơi này còn có cái khác tồn tại?

Hắn là thật sự là vương giả oan hồn?

Không ít người sau lưng lông tơ từ từ dựng thẳng lên, nổi da gà lên một thân.

Mỗi người đều trở nên dị thường cảnh giác, sau đó bắt đầu tiếp tục tại phiên khu vực này tìm tòi.

Lại qua một đoạn thời gian.

Bỗng nhiên!

Vị kia thụ nhân một chút dừng lại, kinh hãi nói: “Chờ một chút, vừa mới vị kia đầu trâu huynh đệ đâu?”

Đám người lúc này mới cảm thấy không đúng, cấp tốc quay đầu, lập tức đồng tử co rụt lại.

Vừa mới mở miệng nói chuyện Ngưu Đầu Nhân, quả nhiên không thấy.

Đám người hướng về hậu phương nhanh chóng đi đến, tiến hành lục soát.

Rất nhanh, có người kinh hô lên.

Tại bọn hấn cách đó không xa, chỉ còn lại có một bộ chết không nhắm mắt thây khô, toàn thân trên dưới tinh khí tiêu tán, da bọc xương, hốc mắt lõm, giống như là bị thứ gì sinh sinh hút khô đồng dạng.

“Đầu trâu huynh đệ chết!”

“Ai giết đầu trâu huynh đệ!”

Đám người lần nữa hoảng loạn lên.

Như thế một người sống sờ sờ, cứ như vậy chết được vô thanh vô tức!

Hấn nhưng là Bất Diệt cảnh cao thủ!

Coi như phía sau màn kịch nhân mạnh hơn, hẳn tốt xấu cũng có thể ngăn cản một hai a?

“Nơi này áp chế dị tượng, áp chế chân khí, hẳn thi triển không xuất lực lượng, bị người trong nháy mắt giết chết cũng thuộc về bình thường.”

Dương Phóng đột nhiên mở miệng.

Nhưng nói thì nói như thế, hẳn vẫn là khó tránh khỏi khẩn trương, trong lòng giữ vững mười hai phần cảnh giác, Lục Đạo Luân Hồi chuẩn bị tùy thời tế ra.

Tại vị này Ngưu Đầu Nhân chết thảm thời điểm, cho dù là hẳn, thế mà cũng không thể cảm giác được bất cứ ba động gì.

Thật là cổ quái!

Đám người sắc mặt xiết chặt, lần nữa trở nên khẩn trương dị thường.

Bất quá!

Chuyện quỷ dị cũng không như vậy kết thúc.

Tại bọn hắn tiếp tục tiến lên sau một thời gian ngắn.

Đột nhiên, dị biến tái sinh.

Đi tại Dương Phóng bên người một vị cường giả, đột nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, toàn bộ thân hình không có dấu hiệu nào trong nháy mắt khô quắt xuống dưới, giống như là đột nhiên thoát hơi đồng dạng.

Xoát!

Đảo mắt, đối phương hóa thành một bộ khô héo thây

khô, ngã nhào xuống đất.

Lần này đám người thấy dị thường rõ ràng, tất cả đều kinh hô lên.

“Lại có người đã chết!”

“Quả nhiên là vương giả oán linh a!”

“Cầu vương giả tha cho chúng ta một mạng!”

Đám người lần nữa kinh hoảng kêu to lên.

Dương Phóng ánh mắt kinh nghi.

Lần này, hấn đồng dạng không thấy rõ đối phương là thể nào chết.

Một vị cái thể cường giả, cứ như vậy đột nhiên khô quắt?

“Đại ca. . nếu không, muốn đi chúng ta vẫn là quỳ lạy đi.”

Tần Thiên Lý ngữ khí bồi rối, rất là khẩn trương, muốn lần nữa quỳ xuống.

Dương Phóng nhíu mày, cũng không để ý tới hấn.

Bỗng nhiên, hấn vận chuyển lên nhân quả Thần Chủng, đáy mắt nổi lên từng đạo vô hình dây nhỏ, lít nha lít nhít, như là mạng nhện, tung hoành dày đặc, hướng về bốn phía kéo dài.

Không ít dây nhỏ, trực tiếp cùng mọi người ở đây nối liền cùng một chỗ.

Toàn bộ thế giới trong mắt hấn đều trở nên không đồng dạng.

Dương Phóng tinh tế liếc nhìn.

Đột nhiên!

Hắn lông tơ đứng vững, cảm giác được sau lưng truyền đến một cỗ lớn lao nguy cơ, đột nhiên quay đầu, một chưởng vỗ tới, một cái mơ hồ lông đen đại thủ nổi lên, cùng bàn tay của hắn chông vào nhau, hướng về sau lưng đánh ra.

Oanh một tiếng!

Sau lưng khu vực truyền đến oanh minh.

Dương Phóng đồng tử dựng thẳng lên, càng thêm kinh dị.

Tại hắn nhân quả Thần Chủng thấy rõ dưới, trước mắt thành linh xuất hiện một ngum nhìn không thấy quan tài đồng thau cổ, vô cùng cực đại, chừng dài mười mấy mét, trầm ngưng nặng nề, phía trên che kín màu xanh đồng.

Giờ phút này nắp quan tài đã nứt ra một cái khe, đang có một con sâm bạch bàn tay nhô ra, cùng hắn lông đen đại thủ va vào nhau.

Dương Phóng thân thể lão đảo, trực tiếp nhanh chóng lùi ra ngoài.

Cảm giác được giống như là bị một tòa núi lớn đụng, kém chút ngã sấp xuống.

Đồng thời, hắn lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ thấy mình vừa mới đánh ra tay phải, lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc khô quắt, giống như phía

trên tinh khí bị đối phương trực tiếp hút đi đồng dạng.

Hắn gào to một tiếng, Hắc Âm thần chủng vận chuyển, bắt đầu cướp lại tinh khí, từ đây địa không gian bên trong hút đến đại lượng tinh khí, phản công tự thân, để vừa mới khô quắt đi xuống bàn tay lần nữa chậm rãi đầy đặn.

To lớn quan tài đồng thau cổ sau một kích, lần nữa cấp tốc rút về, xuất hiện trong góc.

Bên người Tần Thiên Lý, Lão Thụ Nhân bọn người tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng nhìn về phía Dương Phóng.

Giờ phút này, loại trừ Dương Phóng, ai cũng không nhìn thấy chiếc kia quan tài cổ bí ẩn tồn tại.

Bọn hắn chỉ thấy Dương Phóng sau đó đánh ra một chưởng, thanh âm oanh minh, tiếp lấy bàn tay liền khô héo đi, sau đó lại lần nữa khôi phục bình thường.

Nhìn cực kỳ cổ quái.

“Đại ca, người. . người đang làm gì?”

Tần Thiên Lý khẩn trương mở miệng.

“Bị tập trung vào.”

Dương Phóng ngưng âm thanh mở miệng, chăm chú nhìn thối lui đến một bên xó xỉnh bên trong to lớn cổ quan.

“Bị tập trung vào?”

Tần Thiên Lý trừng to mắt, “Không. . sẽ không thật sự là vương giả tàn hồn a?”

“Không, một cái quan tài lớn bằng đồng thau!”

Dương Phóng thốt lên.

Mọi người tại đây tất cả đều lông tơ đứng vững, sinh lòng kinh hoảng.

Mẹ nó, thật hay giả.

Vì sao bọn hấn tất cả đều không nhìn thấy.

“Nơi này có chỗ quái dị, thay cái phương hướng lục soát, đi mau!”

Một cái toàn thân mọc đầy lân giáp đại hán đột nhiên kinh quát một tiếng, chào hỏi đồng bạn, quay người rời đi.

Bên người những người khác cũng đều dị thường bối rối.

Phần lớn người đều đi theo.

Chỉ có Lão Thụ Nhân một mặt kinh hoảng, không biết nên như thế nào cho phải.

“Bọn hấn phải chết!”

Dương Phóng trầm thấp mở miệng, tiếp cận đám kia rời đi cường giả.

“Cái gì?”

Tần Thiên Lý lần nữa lộ ra kinh hãi.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, hữu tâm không đi xen vào việc của người khác, nhưng là nhanh chóng cân

nhắc ở giữa, vẫn là đuổi theo quá khứ, đi lên chính là một cái 【 Lục Đạo Luân Hồi 】 .

Hắn lo lắng trong quan tài lớn tồn tại hấp thu đám người tinh khí, sẽ trở nên càng thêm khó chơi, bởi vậy tuyệt không thể để nó lại hấp thu xuống dưới.

“Người muốn làm gì?”

Toàn thân mọc đầy lân giáp đại hán, biến sắc, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

A!

Hắn bỗng nhiên phát ra tiếng kêu thảm, toàn bộ thân hình lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ trong nháy mắt khô quắt.

Da bọc xương, chết thảm bỏ mạng.

Bên người những người khác tất cả đều sắc mặt một giật mình.

“Làm sao có thể?”

Xoát!

Dương Phóng Lục Đạo Luân Hồi đi lên quét tới, hướng về đột nhiên xuất hiện sau lưng bọn hắn quan tài lớn bằng đồng thau quét tới.

Chiếc kia quan tài lớn bằng đồng thau tựa hồ cũng đã đến lục sắc quang mang đáng sợ, chợt lóe lên, lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ sát na né qua, xuất hiện tại một phương hướng khác.

“Các người bị tập trung vào, âm thầm cự quan tài muốn giết sạch các người!”

Dương Phóng mở miệng.

“Cái gì?”

“Người. . người nói là thật hay là giả?”

Đám người kinh hãi.

“Người này hạ tràng các người đã thấy, ta không cần thiết lừa các người!”

Dương Phóng mở miệng.

Hắn lần nữa nhìn chăm chăm chiếc kia quan tài lớn bằng đồng thau, trong lòng cấp tốc mãnh liệt.

Đối phương rút lui.

Nó e ngại mình Lục Đạo Luân Hồi?

Nói một cách khác, e ngại Thần Chủng?

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng, “Tần Thiên Lý, chúng ta hướng chỗ càng sâu đi!”

Cái này miệng quan tài đồng thau cổ như thế ngăn cản bọn hắn, chỗ sâu tuyệt đối có giấu bí mật.

Đối phương càng là ngăn cản, hắn càng là muốn đi qua.

Tần Thiên Lý bọn người không dám cự tuyệt, vội vàng lần nữa cùng hướng Dương Phóng.

Kẹt kẹt...

Đột nhiên, sau lưng truyền đến cực kỳ quỷ dị thanh âm, giống như là cái gì cái nắp từ từ mở ra đồng dạng.

Nguyên bản quan tài đồng kể nứt trở nên càng thêm to lớn...

Bên trong trắng bệch bàn tay bắt đầu lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ mọc ra lông đen, sinh ra móng tay, lít nha lít nhít, dữ tợn đáng sợ, rất nhanh biến thành khung cửa lớn như vậy.

Sưu!

Quý dị quan tài đồng thau cổ lần nữa biến mất không thấy.

Sau một khắc vô cùng đột ngột xuất hiện tại hai đạo nhân ảnh sau lưng, tốc độ đáng sợ cho dù là Dương Phóng đều không có kịp phản ứng.

A!

A!

Kia hai đạo nhân ảnh trực tiếp kêu thê lương thảm thiết, thanh âm dị thường chói tai, bị bàn tay khổng lồ trực tiếp bắt lấy, sồng sờ nắm võ đi ra.

Dương Phóng đột nhiên quay đầu, lộ ra vẻ kinh ngạc, trước tiên lục đại Thần Chủng tề xuất, oanh một tiếng, sáu cái vô cùng quý dị vòng xoáy hiện lên ở giữa không trung, định trụ không gian.

Từng đợt khó tả thần thánh khí tức liên tục không ngừng địa từ lục đại Thần Chủng bên trong bộc phát ra, sau đó sáu cái vòng xoáy đột nhiên hợp nhất, trực tiếp từ bên trong quét ra một đạo lục sắc hào quang, hướng về quan tài đồng thau cổ bao phủ tới.

Tất cả mọi người lộ ra sợ hãi.

Giờ khắc này quang mang tiêu tan ở giữa, bọn hắn rốt cục thấy được chiếc kia vô cùng to lớn quan tài đồng thau cổ.

“Thứ đồ gì?”

“Vương giả tha mạng a!”

...

“Còn không giúp đỡ?”

Dương Phóng rống to.

Trong lòng mọi người càng thêm kinh hoàng.

Tần Thiên Lý mắng to một tiếng, vội vàng chào hỏi đám người, lấy ra vũ khí, hướng về kia miệng quan tài đồng thau cổ hung hăng đánh tới.

To lớn quan tài đồng dị thường đáng sợ, kịch liệt giãy dụa, thế mà ngăn ngừa triệt tiêu ở lục sắc thần quang thôn phệ.

Bỗng nhiên, từ bên trong lần nữa nhô ra hai cái đại thủ, lại một lần bắt lấy hai người.

A! A!

Kêu thảm vang lên.

Bị bắt lại sát na, hai người cùng trước đó mấy người, tất cả đều trong nháy mắt khô héo, da bọc xương.

Mà tại nó xuất thủ trong nháy mắt, Dương Phóng nắm lấy cơ hội, một chưởng vỗ ra, oanh một tiếng, đưa nó đánh cho ly khai mặt đất, bị lục sắc thần quang quét

sạch, trực tiếp không có vào đến kinh khủng lục sắc vòng xoáy bên trong, bắt đầu tiếp nhận lục sắc vòng xoáy tàn phá.

Từng đợt lực lượng kinh khủng tại lục sắc vòng xoáy bên trong bộc phát, rung động âm âm, dị thường đáng sợ, chấn lục sắc vòng xoáy đều lay động.

Nhiều lần quan tài đồng thau cổ muốn lao ra, đều bị Dương Phóng lần nữa giật vào.

Hiện tại Lục Đạo Luân Hồi, so trước đó ngũ sắc thần quang mạnh hơn quá nhiều.

Nhất là nhân quả Thần Chủng gia nhập, khiến cho uy lực của nó tăng gấp bội.

Vô số đạo chuỗi nhân quả trùng điệp vây khốn quan tài đồng thau cổ, không ngừng đưa nó hướng lục sắc vòng xoáy chỗ sâu kéo đi.

Nó giãy dựa càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng yếu.

Đến cuối cùng trực tiếp triệt để không có vào đến lục sắc vòng xoáy bên trong.

Dương Phóng trong miệng kịch liệt thở hổn hển, cảm giác được lực lượng tiêu hao qua kịch, vội vàng lấy ra đan dược, cấp tốc ăn vào.

Hắn cũng không dám chờ lâu, mà là tiếp tục hướng về chỗ sâu đi đến.

Tàn Thiên Lý sắc mặt trắng bệch, nhìn một chút trống rỗng bốn phía, rùng mình một cái, vội vàng cùng hướng Dương Phóng.

Người tiến vào tất cả đều chết hết.

Chỉ còn lại có hai người bọn họ.

“Đó là cái gì?”

Đột nhiên, Tần Thiên Lý kinh hô lên.

Tại tiền phương của bọn hắn truyền đến một cỗ thần bí ba động.

Xuất hiện một cái cự đại mặt kính đồng dạng đồ vật, bên trong quang mang mông lung, hiện ra một màn lại một màn hình tượng, không ngừng biến hóa, thần bí khó lường.

Đương Dương Phóng cẩn thận nhìn chăm chú về sau, trong lòng giật mình.

Trong mặt gương cảnh tượng, rõ ràng là . . . càn chi bản khối!

Không chỉ càn chi bản khối, phía trên xuất hiện ở biển ảo, loại trừ càn chi bản khối, rất nhanh lại xuất hiện cái khác bản khối hình tượng.

“Chẳng lẽ là lạc ấn?”

Dương Phóng trong lòng kích động, nhưng lại không thể tin được, cuối cùng lật bàn tay một cái, tử sắc nhuyển kiếm hiển hiện, trực tiếp huy động lên đến, hướng về trước mắt mặt kính gõ đi.

Ngoài dự liệu, toàn bộ tử sắc nhuyển kiếm lại trong nháy mắt xuyên thấu mặt kính.

Thật giống như mặt kính hậu phương thật tồn tại một cái thế giới.

Dương Phóng biến sắc,

Có thể mặc quá khứ?

Hắn lần nữa thu hồi tử sắc nhuộm kiếm, trong lòng cấp tốc lẫn lộn, cuối cùng đưa bàn tay ra.

Xoát!

Quang mang lóe lên, nửa người trong nháy mắt xuyên qua mặt kính.

“Đại ca!”

Tần Thiên Lý kinh hô.

Dương Phóng tiện tay trao một cái, kéo lấy Tần Thiên Lý, đem hắn cũng trực tiếp giật qua.

Xoát một chút, hai người trong nháy mắt biến mất.

Sau một khắc!

Oanh!

Vô cùng nồng đậm nặng nề khí tức đập vào mặt, cuộn cuộn bành trướng.

Không giống với Hắc Âm âm mai, nơi này khí tức có một loại bàng bạc cùng cổ lão cảm giác.

Đưa mắt thấy, chỉ gặp trước mắt là liên miên sông núi, vô tận rừng cây.

Không trung có Đại Nhật, có trời xanh, có mây trắng, có chim bay.

Bốn phía tràn đầy đủ loại dã thú gào thét.

Có một cỗ nòng đạm sinh mệnh khí cơ!

Một chỗ to lớn đỉnh núi chổ.

Dương Phóng cùng Tần Thiên Lý tất cả đều xuất hiện ở nơi này, sắc mặt rung động, khó có thể tin.

“Càn chi bản khối. . càn chi bản khối...”

Tần Thiên Lý ngữ khí thì ào, nước mắt tung hoành.

Hắn thế mà về tới càn chi bản khối?

Giờ khắc này, hắn có loại ngửa mặt lên trời thét dài cảm giác.

Vô số năm trước hắn liền bị Hắc Âm âm mai thôn phệ, lại có lần nữa quay lại một ngày?

Ngay cả Dương Phóng cũng trong lòng bành trướng, khó mà bình tĩnh.

Trở về!

Hắn thế mà thật trở về!

Không được!

Nhất định phải tìm Diệp Huyền đi hỏi một chút, mình tại thế giới hiện thực nhục thân thế nào.

Nếu không hỏi rõ ràng, hắn thực sự khó mà yên tâm.

“Đi!”

Dương Phóng bàn chân đạp mạnh, mang theo Tần Thiên Lý, hướng về nơi xa cuồng cướp.

Chương 400 : Hấn, lần nữa trở về? !

Thiên không tối tăm mờ mịt, mưa to sắp tới, cuồng phong gào thét.

Từng mảnh từng mảnh mây đen ép tới rất thấp.

Vì cái này nóng bức mùa hạ mang đến từng đợt sáng khoái cảm giác.

Hỏa Long Vực!

Phồn hoa trong trấn.

Một chỗ ven đường tửu quán.

Giờ phút này sớm đã hội tụ không ít đặt chân giang hồ khách.

Tửu quán đại môn rộng mở, cửa sổ thông gió, mặc cho từng đợt cuồng phong tràn vào tiến đến, không ít người nghị luận âm ỉ, đàm luận gần nhất phát sinh đủ loại đại sự.

“Ai, hiện tại thế đạo thật sự là càng ngày càng loạn, đám kia Ma Môn gia hỏa xuất thủ ác độc, không lưu tình chút nào, ngăn ngừa hơn một năm, đã quét sạch gần phân nửa càn chi bản khối, tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ toàn bộ càn chi bản khối đều muốn lưu lạc trong tay bọn họ!”

“Ai nói không phải đâu, cái này Ma Môn yên lặng vô số năm, thế mà lại lần nữa xuất thế, thật sự là vượt quá tưởng tượng!”

“Nguyên bản Ma Môn một mực là co đầu rút cổ tại Thiên Long vực Nam Cương bên trong, từ Thiên Độc sơn cường giả tiến hành trấn áp, chỉ là không biết vì sao, cái này Thiên Độc sơn cường giả thế mà đột nhiên cùng Ma Môn hợp tác, mở ra quan ải, khiến cho Ma Môn quét sạch thiên hạ, hiện tại xem ra, cái này Thiên Độc sơn chỉ sợ sớm đã mưu kế đã lâu!”

“Loại trừ Ma Môn, còn có Thủy Tộc, Diệt Tà minh, đơn giản một cái so một cái khó chơi a, tứ đại thế lực thời đại vĩnh viễn đi qua...”

“Đúng rồi lão gia tử, lại nói hai năm trước thời điểm, đến tốt cùng xảy ra chuyện gì, vì cái gì các người cũng không nguyện ý nhắc lên? Tứ đại thế lực tựa như là trong vòng một đêm liền suy yếu đi?”

“Đúng vậy a, tại chúng ta từ tiểu nhân trong ấn tượng, tứ đại thế lực từ trước đến nay vô địch, cao thủ nhiều như mây, trấn áp thiên hạ, không ai cản nổi, làm sao lại nói suy sụp liền suy sụp?”

“Lão gia tử, các người hôm nay nói với chúng ta đạo nói thôi?”

Một đám xuất nhập giang hồ người trẻ tuổi, con mắt chớp động, lộ ra hiếu kì, từ chỗ ngồi đứng dậy, đi tới một đám lão giả phụ cận, tiến hành hỏi thăm.

“Không thể nói, không thể nói, đây là thiên hạ tối kỵ, không thể hỏi thăm, cũng không thể nhiều lời, bằng không sẽ có đại họa!”

Một cái lão giả dị thường trịnh trọng khuyên bảo.

“Không tệ, các người còn trẻ, không nên đánh nghe loại chuyện này!”

Một lão giả khác cũng cực kỳ nặng nề cảnh cáo.

Đây tuyệt đối là một đoạn như ca chuyện cũ, có thể xưng xúc động lòng người, đến nay hồi tưởng lại, đều để bọn hán lông tơ sợ hãi.

Nhưng là chuyện này lại căn bản không ai dám cùng nhắc lên.

Bởi vì dính đến tứ đại thế lực, dính đến rất nhiều cao thủ.

Có ít người không nguyện ý để người ta biết.

“Này, có thể có cái gì? Chúng ta cái trấn nhỏ này từ ngày bình thường có ai tới, coi như nói thì phải làm thế nào đây?”

“Đúng đấy, lão gia tử, các người quá nhát gan a?”

“Ta nghe nói là có một vị cái thế Cự Ma, giết sạch hai đại bản khối tám thành trở lên siêu cấp cường giả, về sau càng là sức một mình đem 【 khôn chi bản khối 】 cho diệt tuyệt, không biết là thật là giả?”

Những người tuổi trẻ này muốn tiến hành chứng thực.

“Không thể nói, các người cũng không cần hỏi, mau trở về đi thôi!”

Một cái lão giả sắc mặt nặng nề, không nguyện ý thừa nhận, để bọn hán cấp tốc thoái lui.

Một đám người trẻ tuổi trong lòng ngứa lạ khó nhịn, như là trăm trảo cào tâm.

“Hừ!”

Đột nhiên, một đạo tiếng hừ lạnh âm từ nơi không xa truyền đến.

Xó xĩnh bên trong, một người mặc thanh bào, thân thể cao lớn thanh niên, ngữ khí lạnh lùng, vỗ bàn, nói: “Có cái gì không thể nói, chuyện này các thế lực lớn ai không biết? Cái nào không hiểu? Là bọn hán cá biệt mấy người nghĩ phong tỏa liền có thể phong tỏa sao? Năm đó nếu không phải là vị tiền bối kia phát uy, những này cái gì Ma Môn, Diệt Tà minh sớm đã bị diệt tuyệt, hiện tại được chỗ tốt, liền muốn phong tỏa đoạn này quá khú sao?”

Một đám lão nhân lộ ra vẻ kinh ngạc, quay đầu quan sát.

“Người là?”

“Tiểu huynh đệ, người cũng không nên nói lung tung!”

...

“Vị huynh đài này, người biết chân tướng?”

Đám người tuổi trẻ kia con mắt tỏa sáng, vội vàng hỏi thăm.

“Ta há biết biết chân tướng, ta còn tự thân trải qua!”

Nam tử áo bào xanh ngữ khí lạnh lùng, nói: “Không chỉ có là ta trải qua, còn chi bản khối có danh tiếng người, ai không có trải qua? Ai không có qua chỗ tốt? Chỉ tiếc, hắc hắc, có chút thế lực tâm thuật bất chính, tại vị tiền bối kia mất tích về sau, liền không muốn lại đề lên chuyện cũ, cũng ngăn chặn người khác nhắc lên.”

Hắn rất là khinh thường.

“Huynh đài có thể cụ thể nói với chúng ta nói?”

Một vị người trẻ tuổi mừng rỡ hỏi thăm.

“Cái này có cái gì? Năm đó khôn chi bản khối xâm lấn, cao thủ nhiều như mây, trong vòng nửa năm liên tục cầm xuống chúng ta hơn phân nửa lãnh thổ, cuối cùng tại Thiên Nguyên cốc song phương giằng co, siêu phẩm cao thủ như là sâu kiến đồng dạng liên miên vẫn lạc, thánh linh cấp cường giả cũng như rơm rạ không ngừng chết thảm, cũng chính là vào lúc đó, một vị cái thế kỳ nhân xuất thế, sức một mình giết chết hai đại bản khối bầy thành trở lên siêu cấp cường giả...”

Nam tử áo bào xanh ngũ khí băng lãnh, từ đầu tới đuôi, bắt đầu cụ thể nói tới.

Một đám người trẻ tuổi tất cả đều vênh tai, lộ ra hiếu kì, cố gắng lắng nghe.

Ngày xưa thời khắc, bọn hắn hao tổn tâm cơ tìm hiểu bực này cơ mật, chỗ nào có thể đánh tìm được mấy may?

Nhưng bây giờ lại có thể có người trực tiếp nhắc lên, mà lại biết đến còn dị thường rõ ràng.

Một đám lão nhân thốt nhiên biến sắc, nghe được nam tử áo bào xanh êm tai nói, đều rất khẩn trương, vội vàng lần nữa tiến hành khuyên giải.

“Tiểu huynh đệ im ngay, không cần nói nhiều, coi chừng rước lấy tai nạn!”

“Diệt Tà minh cao thủ thường xuyên tại phụ cận ẩn hiện, coi chừng bị bọn hắn nghe được!”

“Mau dừng lại!”

...

Nhưng nam tử áo bào xanh sắc mặt lạnh lùng, toàn vẹn không để ý, y nguyên mỗi chữ mỗi câu êm tai nói.

Đến mức trong khách sạn tất cả mọi người vểnh tai, cẩn thận lắng nghe, sợ lọt mất mảy may.

“Năm đó vị tiền bối kia danh tự chính là Lam Vô Bạch Lam trưởng lão, liền ngay cả Hỏa Long Vực bên ngoài rừng rậm nguyên thủy, đều là bị Lam tiền bối sức một mình trực tiếp san bằng, về sau hai tháng, Lam tiền bối đi khắp càn chi bản khối hơn phân nửa lãnh thổ, một đường chỗ qua, quét ngang hết thầy, tứ đại thế lực toàn bộ nghe tin đã sợ mất mật, khôn chi bản khối bị thứ nhất mình chi lực trực tiếp san bằng, tứ đại thế lực trong vòng một đêm toàn bộ phế bỏ, hẳn được công nhận võ lâm minh chủ, thiên hạ thứ nhất, trường bối của các người ai không có từng đi theo hắn? !”

Nam tử áo bào xanh càng nói càng kích động, mở miệng quát nhẹ, vỗ án vì tiết.

Tất cả người trẻ tuổi đều lộ ra kinh ngạc chi sắc.

Đây chính là hai năm trước chân tướng?

Hỏa Long Vực bên ngoài rừng rậm nguyên thủy đúng là bị một người sinh sinh mở ra tới?

Lão thiên!

Đây rốt cuộc là thực lực mạnh cỡ nào?

Còn có!

Các thế lực lớn năm đó thế mà đều từng đi theo vị tiền bối kia?

“Sau đó thì sao? Về sau vị tiền bối kia đi nơi nào?”

Một chỗ sơ nhập giang hồ thiếu nữ đôi mắt đẹp mông lung, nhìn về phía nam tử áo bào xanh, mở miệng hỏi thăm.

Bên người đồng bạn cũng từng cái trong lòng mãnh liệt, nhiệt huyết sục sôi, đồng loạt nhìn về phía nam tử áo bào xanh.

Hai năm trước lại phát sinh loại đại sự này!

Đáng hận bọn hắn lúc ấy còn chưa nhập giang hồ, khó mà kiến thức!

“Đi nơi nào? Hắc hắc hắc, năm đó là chết không có chỗ chôn!”

Bỗng nhiên, trong khách sạn một đạo khàn khàn âm lãnh thanh âm vang lên, quanh quẩn tại tất cả mọi người bên tai.

Đám người nhao nhao biến sắc, vội vàng theo tiếng nhìn lại.

Chỉ gặp lầu hai khu vực.

Một vị người mặc áo bào xám, thân thể gầy yếu lão giả, lẳng lẳng địa ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, sắc mặt băng lãnh, bên cạnh đối đám người, tóc, sợi râu đều đã hoa râm.

“Phá vỡ tâm trào lạc phong!”

Không ít người nghẹn ngào mở miệng.

Đây là Diệt Tà minh bên trong gần nhất hai năm một vị

đanh tiếng so sánh thịnh đường chủ.

Thập phẩm tu vi, cực kỳ đáng sợ!

Trong bóng tối làm ra rất nhiều đại sự, tuyệt đối là gần nhất nhân vật phong vân.

Nam tử áo bào xanh sầm mặt lại, nhìn về phía lầu hai khu vực lạc phong, lạnh giọng nói: “Vị tiền bối kia không có chết, hẳn nhất định còn sống thật tốt!”

“Sống thật tốt? Ha ha, nếu là sống thật tốt, vì sao gần hai năm vẫn chưa xuất hiện?”

Lầu hai khu vực lạc phong ngữ khí băng hàn, cầm trong tay một ly rượu, âm lãnh nói ra: “Vân Phi Dương, trong khoảng thời gian này người từ trước đến nay chúng ta Diệt Tà minh đối nghịch, hiện tại còn dám tùy ý nhắc lên cái này cấm kỵ danh tự, người biết tội sao?”

“Thả người mẹ nó cái rắm!”

Nam tử áo bào xanh sắc mặt giận dữ, đá ngã lẩn cái bàn, đứng dậy, trường kiếm trong tay trực chỉ lạc phong, quát lên: “Cái gì cấm kỵ danh tự, vị tiền bối kia danh tự có cái gì không thể nhắc lên? Năm đó nếu không phải vị tiền bối kia đại sát tứ phương, làm tứ đại thế lực trong vòng một đêm suy sụp xuống, bằng các người bọn này trong khe cống ngầm chuột, cũng có thể có thành tựu ngày hôm nay? Quả thực là thiên đại tiểu thoại!”

“Vân Phi Dương, người đang tìm cái chết?”

Lạc phong ngữ khí cũng đột nhiên băng hàn xuống dưới.

Sưu!

Bàn tay hắn ném một cái, chén rượu trong nháy mắt phá không mà đến, phát ra bèn nhọn chói tai tiếng thét, trực tiếp hướng về Vân Phi Dương thân thể hung hăng bay tới.

Cùng lúc đó, lạt phong bàn chân đạp mạnh, thon gầy thân thể như là một đầu màu đen chim ưng, từ lầu hai khu vực bỗng nhiên đánh tới, ánh mắt sắc bén, năm ngón tay uốn lượn, ngón tay trong nháy mắt che kín hào quang màu đen, như đồng hóa vì thép ròn đúc thành.

Trời đánh tuyệt tình chỉ!

Hô hô hô hô!

Vừa lên đến, chính là dày đặc kinh khủng chỉ lực, như là gió táp mưa rào, hướng về Vân Phi Dương thân thể trong nháy mắt bao phủ tới.

Vân Phi Dương âm ỉ vừa kêu, trường kiếm ra khỏi vỏ, kiếm ảnh hóa thành kinh khủng lưu quang, trực tiếp hướng về lạt phong thân thể cấp tốc nghênh kích mà đi.

Phanh phanh phanh phanh!

Song phương trong nháy mắt tại trong tửu quán kịch liệt đại chiến.

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng kinh khủng khí mang quét sạch mà ra, khiến cho trong tửu quán bàn ghế trực tiếp bắt đầu cấp tốc nổ tung.

Tất cả mọi người tại vội vàng né tránh, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Người trẻ tuổi kia là Vân Phi Dương?”

“【 phi vân kiếm 】 Vân thiếu hiệp?”

“Là hấn, Vân thiếu hiệp cố lên!”

Không ít tuổi trẻ người quát lớn.

Phanh phanh phanh phanh!

Toàn bộ trong khách sạn thanh âm oanh minh.

Đảo mắt, hai người giao thủ hơn mười chiêu, bất phân thắng bại.

Đột nhiên!

Lầu hai khu vực, lại là một bóng người nhảy lên mà ra, nhanh như tàn ảnh, bắt được khe hở, trực tiếp một cái cương mãnh chưởng lực hướng về Vân Phi Dương phía sau lưng hung hăng vỗ xuống, năm cái ngón tay đều biến thành ám kim sắc.

Vân Phi Dương biến sắc, muốn phản ứng, nhưng sớm đã không kịp, đành phải nổi lên chân khí, cương ép tràn vào phía sau lưng, lựa chọn về sau lưng ngạnh kháng.

Ầm!

Thanh âm ngọt ngào, Vân Phi Dương tại chỗ cuồng phún huyết thủy, thân thể hung hăng đập ra, nện ở nơi xa, sau đó lần nữa đứng dậy, tay cầm trường kiếm, sắc mặt trắng bệch, nhìn về phía vị kia đánh lén mình cao thủ.

Chỉ thấy đánh lén mình một chưởng bóng người, thân thể nhẹ nhàng lật một cái, thành linh đã rơi vào cách đó không xa.

Biến thành một cái làn da vàng như nến, hô hấp tinh mịn lão giả.

Thân thể dấp dấp cực kỳ hùng tráng.

Nhất là một đôi tay không, càng là rộng lớn nặng nề.

“Không hổ là đại danh đỉnh đỉnh phi vân kiếm, quả nhiên thực lực bất phàm, có thể thụ ta một chiêu Đại Lực Kim Cương Chưởng còn có thể đứng lên, hạng người thảo mãng cũng không thiếu có thiên tư hơn người người!”

Lão giả kia thanh âm nặng nề, như là hồng chung, nói: “Vân Phi Dương, người nhược lựa chọn gia nhập ta Diệt Tà minh, lão phu hôm nay cũng có thể tha cho người một mạng, người cảm thấy thế nào?”

“Phi, tiểu nhân hèn hạ, âm thầm đả thương người!”

Vân Phi Dương sắc mặt trắng bệch, hung hăng phi ra.

Lão giả kia sầm mặt lại, mở miệng nói: “Xem ra Vân thiếu hiệp là chủ động muốn chết!”

“Công nhiên cùng chúng ta Diệt Tà minh đối đầu, còn dám nhiều lần nhắc lên cái này cấm kỵ danh tự, Vân Phi Dương, cơ hội chúng ta đã cho người, chính người không hiểu được trân quý, cũng liền đừng trách chúng ta!”

Một vị khác lão giả ngữ khí băng lãnh, đi về phía trước ra.

Sưu!

Hắn thân thể lóe lên, làn nữa cực tốc di động, thân pháp như điện, khí kinh gào thét, mười cái ngón tay từng chiếc như là thép ròng, lóe ra đen nhánh quang mang, xoẹt xoẹt rung động.

Trực tiếp hướng về Vân Phi Dương yếu hại hung hăng

chộp tới.

Vân Phi Dương trong miệng ho ra máu, vệt vàng nhấc lên trường kiếm, liền muốn lần nữa phản kích.

Nhưng vào lúc này!

“Hừ!”

Đột nhiên!

Một đạo băng lãnh đáng sợ hừ nặng âm thanh không có dấu hiệu nào tại lão giả kia vang lên bên tai, rõ ràng không có bất kỳ cái gì lực lượng, lại làm cho hắn có loại trong nháy mắt hồn phi phách tán, lòng tư đứng vững cảm giác.

Giờ khắc này, thậm chí ngay tiếp theo chân khí trong cơ thể, đều đột nhiên ngừng vận chuyển.

Có một loại chưa hề kinh lịch, chưa hề cảm thụ sợ hãi lóe lên trong đầu.

Loại này sợ hãi căn bản là không có cách dùng ngôn ngữ hình thành.

Thật giống như một chiêu này tiếp tục vồ xuống đi, mình tất nhiên sẽ chết được vô cùng thâm.

Hắn kinh hô một tiếng, nổi da gà hiển hiện, không chút nghĩ ngợi, thân thể trong nháy mắt rút lui mà ra, một chút xuất hiện trong góc, ánh mắt kinh hãi, nhìn về phía tứ phương.

“Ai? Vị tiền bối nào ở chỗ này? Là ai?”

Lạc phong kinh thanh quát.

Trong tửu quán tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau.

Còn có cao thủ?

Vân Phi Dương cũng là lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng nhìn về phía bốn phương tám hướng.

Có cường giả đang trợ giúp mình?

Là ai?

Vì sao mình không có cảm giác được?

Tại lạc phong bên người sát Hoàng lão người, cũng là nhướng mày, ánh mắt cấp tốc hướng về tửu quán bên trong từng cái phương hướng quét tới, nhưng cùng những người khác, cũng không có phát hiện ra cái gì dị thường.

“Lạc huynh, chuyện gì xảy ra?”

Kia sát Hoàng lão người ngữ khí trầm xuống, thốt lên hỏi thăm.

Đúng lúc này!

Nguyên bản tối tăm mờ mịt thời tiết, đột nhiên phát sinh cải biến.

Từng mảnh từng mảnh quỷ dị mây đen không có dấu hiệu nào từ bốn phương tám hướng cấp tốc tụ đến, xuất hiện ở tửu quán trên không, bên trong hiện ra từng mảnh từng mảnh tinh hồng sắc thiểm điện, lớp lớp rung động, ẩn chứa từng đợt ba động khủng bố.

Răng rắc!

Một mảnh tia chớp màu đỏ ngòm trực tiếp bổ xuống, tại

chỗ đem nóc nhà đánh cho nổ tung.

Tất cả mọi người giật nảy mình, hét lên kinh ngạc, kém chút nhảy dựng lên.

Đứng tại tửu quán chính giữa Dương Phóng, lại chau mày, thân thể trở nên một trận mông lung, tại hư ảo cùng hiện thực ở giữa không ngừng lấp lóe.

Giờ khắc này!

Đám người rớt cục tất cả đều thấy được thân thể của hắn.

“Đó là ai?”

“Có người?”

“Làm sao lại đột nhiên thêm ra một người?”

“Tia chớp màu đỏ ngòm, thiên không đánh xuống tia chớp màu đỏ ngòm!”

Rất nhiều người kinh hoảng kêu to.

Lại nguyên lai, Dương Phóng từ Hắc Âm âm mai xuất hiện lần nữa về sau, vốn cho rằng hết thấy bình thường, hướng về nơi xa lao đi, kết quả lại tại xông ra không xa về sau, rất nhanh phát hiện không đúng.

Đó chính là hắn thân thể lâm vào quỷ dị hư ảo trạng thái.

Loại trừ mình cùng Tàn Thiên Lý có thể nhìn thấy lẫn nhau bên ngoài.

Càn chi bản khối những người khác tất cả đều không cách nào nhìn thấy bọn hắn.

Bọn hấn tựa như là trở thành trong suốt quỹ ảnh đồng dạng.

Ven đường đi qua, thân thể có thể tùy ý xuyên thẳng qua đại sơn, xuyên thẳng qua tường thành, xuyên thẳng qua đường đi, nói ra ngữ cùng kêu đi ra thanh âm tất cả cũng không có bất luận kẻ nào có thể cảm thấy.

Tình cảnh như vậy, không thể nghi ngờ để hai người trong lòng trở nên dị thường lạnh buốt.

Bọn hấn hao tổn tâm cơ, muốn trở lại Thần Khu đại lục, kết quả lại giống như là biến thành quỹ ảnh, ngoại nhân tất cả đều không cách nào nhìn thấy bọn hấn, vậy làm sao có thể tiếp nhận?

Mà tại bọn hấn xông ra thật lâu về sau, liền tiến vào chỗ này trong trấn.

Chỉ là để Dương Phóng vạn vạn không nghĩ tới chính là, tại chỗ này thị trấn thế mà gặp Vân Phi Dương.

Đối với gia hỏa này, hấn đương nhiên là có ấn tượng.

Càng thêm không nghĩ tới chính là!

Tại hấn theo bản năng vận dụng lôi âm, muốn chấn nhiếp hai vị kia Thập phẩm cao thủ lúc, thân thể của hấn vậy mà ngẩn ngủ từ hư ảo trạng thái lần nữa biến thành chân thực.

Phát hiện này để trong lòng hấn chấn động.

Hấn là chỉ cần vận dụng Thần Chung lực lượng liền có thể để cho mình Hóa Hư làm thật?

Mà tại hấn thân thể ngẩn ngủ biến thành thực thể sát na, trên bầu trời liền cấp tốc hạ xuống từng mảnh từng

mảnh tia chớp màu đỏ ngòm, tiếp lấy bốn phương tám hướng trong không khí xuất hiện lần nữa nồng đậm Hắc Âm âm mai, âm trầm quỷ dị, như là vô số đạo băng lãnh khu trùng, hướng về toàn thân cấp tốc phóng đi.

Phiến thiên địa này đối với Bất Diệt cảnh cao thủ áp chế còn tại!

Một khi từ hư hóa thực, hẳn vẫn là phải bị Hắc Âm âm mai xâm thể!

Vẫn là phải bị tia chớp màu đỏ ngòm chém giết!

Bất quá!

Ngấn ngủi hiển hiện về sau, cũng làm cho Dương Phóng trong đầu sát na xuất hiện vô số ý nghĩ.

Phảng phất thấy được một cái hoàn toàn mới môn hộ.

Sớm muộn cũng có một ngày, mình nhất định có thể triệt để trở về.

Lộp bộp!

Tàn phá quán rượu nhỏ bên trong, huyết sắc lôi điện đan xen, lít nha lít nhít, hướng về phía dưới bổ tới.

Toàn bộ quán rượu nhỏ bị đánh một mảnh nổ tung.

Tất cả mọi người vô cùng hoảng sợ, chạy trốn chết, rít gào lên.

Dương Phóng thân thể tại hư ảo cùng chân thực ở giữa không ngừng biến ảo, bên ngoài thân sáng lên từng tầng từng tầng lục sắc vòng xoáy, lấp lóe không ngừng, trực tiếp lấy Lục Đạo Luân Hồi nghênh đón những cái kia huyết sắc lôi điện.

“Rống!”

Trong miệng của hắn trực tiếp nhin không được ngửa mặt lên trời thét dài.

Ầm ầm!

Từng đợt dị thường đáng sợ ba động, trực tiếp khiến cho toàn bộ quán rượu nhỏ đều trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

Đám người tất cả đều bị hắn chấn ôm lấy đầu, phát ra tiếng kêu thảm, trong miệng thổ huyết.

Vân Phi Dương trong lòng chấn động, miệng mũi chảy máu, quay đầu nhìn lại, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Hắn hung hăng bóp lấy bắp đùi của mình, chỉ cảm thấy toàn tâm đắm chìm không ngừng truyền đến, trong miệng kém chút kêu to lên.

Là tiền bối!

Là vị kia Lam trưởng lão!

“Lam trưởng lão!”

Vân Phi Dương kích động rống to.

Bị tiếng thét dài chấn ngã trái ngã phải, không ngừng thổ huyết lạc phong cùng một vị khác lão giả, tất cả đều hoảng sợ dị thường, run lẩy bẩy, hồn phách đều nhanh bay ra ngoài.

Là người kia!

Người kia lại trở về!

Hắn từ kinh khủng Hắc Âm âm mai bên trong, lần nữa giết ra đến rồi!

Làm sao có thể?

“Hắn trở về!”

Lạc phong hoảng sợ kêu to, cứt đá đủ bằng, liều lĩnh quay người chạy trốn.

Một vị khác lão giả cũng toàn thân ướt đẫm, sắc mặt trắng bệch, vội vàng đi theo chạy trốn, hai chân run rẩy, không có chạy mấy bước liền lần nữa bỏ nhào, bỏ nhào về sau lần nữa hoảng sợ bò lên.

“Tiền bối tha mạng a! !”

Vị lão giả kia nước mắt bão táp.

Hai năm trước một màn, bọn hắn đến nay dị thường khắc sâu.

Đây là tuyệt đối Ma Nhân, kinh khủng khó lường, sức một mình giết phế đi khôn chi bản khối, đánh phế đi tứ đại thế lực.

Nếu không phải hai năm trước trận chiến kia, bằng bọn hắn Diệt Tà minh nghĩ có hôm nay địa vị, căn bản là không thể nào.

Có thể cái này vốn nên chết đi Ma Nhân, thế mà xuất hiện lần nữa?

Hắc Âm âm mai cũng không thể vây khốn hắn!

Hai vị lão giả chỉ cảm thấy hồn phách đều nhanh muốn

dọa tử, liễu lĩnh kêu rên cùng kêu to, tứ chi đủ dùng, hướng về nơi xa lộn nhào.

Lốp bốp!

Lần nữa có mảng lớn mảng lớn tia chớp màu đỏ ngòm gào thét mà xuống, lít nha lít nhít, đem toàn bộ tàn phá tửu quán đều bao phủ lại ở bên trong.

Một cỗ cường đại khước từ chi lực từ trên thân Dương Phóng bộc phát ra, đem tất cả mọi người cho đẩy đi ra.

Phương viên vài trăm mét, không có người nào.

Dương Phóng thân thể ở vào nồng đậm tia chớp màu đỏ ngòm bên trong, một thân thanh bào, màu đen nồng đậm, vai cũng dị thường cao lớn, như là một vị cao cao tại thượng Ma Thần, tấm rùa lẩy đáng sợ tia chớp màu đỏ ngòm.

Ở ngoài thân thể hắn, lục sắc quang mang lấp lóe, cường đại Lục Đạo Luân Hồi không ngừng mà hóa giải những này tia chớp màu đỏ ngòm lực lượng.

Chỉ bắt quá!

Tia chớp màu đỏ ngòm quá mức quỷ dị, quá mức âm trầm.

Tăng thêm bốn phương tám hướng còn có liên tục không ngừng Hắc Âm âm mai hướng về trong người hắn vọt tới, hắn cũng không thể lâu dài bảo trì loại này chân thực trạng thái.

Bằng không hắn vẫn là phải hóa thành lông đen Cự Ma, vẫn là phải bị tia chớp màu đỏ ngòm chém giết.

Một đạo nhẹ nhàng tiếng thở dài từ trong miệng của hắn

phát ra, quanh quẩn tại phương viên hơn mười dặm.

Tất cả mọi người có thể nghe được dị thường rõ ràng, lòng tơ đứng vững, cảm thấy thật giống như có người tại trong đầu của bọn họ than nhẹ đồng dạng.

“Cầu Trường Sinh, ao ước bất tử, nhưng ai lại biết, sinh tử gắn bó, thoáng qua trao đổi, là đạo? Là ma? Bất quá là một ý niệm!”

Dương Phóng nhẹ giọng tự nói, thanh âm rõ ràng.

Thân thể của hắn lần nữa từ vừa mới chân thực trạng thái, bắt đầu chậm rãi hóa thành trong suốt, một chút xíu hư vô, biến mất không thấy gì nữa.

Trên bầu trời điên cuồng gào thét mà xuống tia chớp màu đỏ ngòm, cũng đột nhiên lần nữa dừng lại.

Nồng đậm huyết sắc đám mây, cũng tựa hồ đã mất đi mục tiêu, bắt đầu chậm rãi tản ra.

Toàn bộ thiên địa lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Duy nhất bất đồng, chính là vừa mới tửu quán đã hóa thành đất bằng, tràn ngập một cỗ khó tả hủy diệt tính ba động.

Tất cả mọi người phủ, não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, thân thể lay động, lập tức xụi lơ trên mặt đất.

Vừa mới đó là cái gì?

Là tiên?

Là thần?

“Là hắn, là hắn. cái kia sát nhân ma vương lần nữa trở

về ...”

Một vị lão giả ngữ khí run rẩy, thanh âm thì thào.

Bên người cái khác đồng bạn cũng đều là mặt mũi tràn đầy sợ hãi, hồn bất phụ thể.

Chẳng lẽ. . là bọn hấn nghị luận, đánh thức người kia vong linh?

Khiến cho hấn lần nữa trở về?

Không!

Không có khả năng!

Đây không phải vong linh, rõ ràng chính là người sống!

Người kia thế mà một mực không chết?

“Tiền bối, ta liền biết tiền bối còn chưa có chết!”

Vân Phi Dương sắc mặt phẫn chấn, liềm lĩnh mở miệng hét lớn.

Bên người một đám người trẻ tuổi, tất cả đều rung động dị thường, không thể tưởng tượng nổi.

Vừa mới hết thảy đối bọn hấn tới nói, tựa như là giống như nằm mơ, có loại cảm giác không chân thật.

“Hấn chính là hai năm trước Lam trưởng lão?”

“Thật là đáng sợ, không phải nói hấn hóa thành lông đen Cự Ma sao?”

“Không hổ là sức một mình san bằng 【khôn chi bản khối】 cái thế cường giả!”

...

Rất nhiều người trẻ tuổi một mảnh xô xao.

Trước đó phá vỡ tâm trào lạc phong, cùng một vị khác
lão giả Ngô thành, đã sớm dọa đến hồn bất phụ thể, sắc
mặt trắng bệch, thân thể tê liệt trên mặt đất.

Đột nhiên, lạc phong hai tay ở trên người cùng trên đầu
hồ loạn mạc tác, vội vàng sợ hãi hỏi thăm: “Ngô huynh,
ta còn sống không? Ta còn sống không?”

“Còn sống, chúng ta cũng còn còn sống, hấn không có
giết chúng ta, không có giết chúng ta...”

Kia Đại Lực Kim Cương Chưởng lão giả thanh âm run
rẩy.

“Không có giết chúng ta?”

Lạc phong lộ ra đấng chát.

Có lẽ tại trong mắt đối phương, mình hai người chỉ là có
cũng được mà không có cũng không sao côn trùng.

Chỉ là Thập phẩm tu vi, tại nhân vật như vậy trong mắt
tính là gì?

Vễn vện loại kia tia chớp màu đỏ ngòm liền có thể tùy
tiện đánh chết bọn hấn vô số lần.

“Nguy rồi, nhanh, nhanh đi báo cáo minh chủ!”

Lạc phong khùng hoảng mở miệng.

Chuyện hôm nay, tuyệt đối sẽ tại toàn bộ Thần Khu thể
giới lần nữa dẫn phát to lớn ba động.

Quá khứ hai năm bên trong, cơ hồ tất cả mọi người coi là đối phương chết rồi.

Nhưng bây giờ hẳn thế mà lần nữa trở về!

Cái này chú định sẽ để cho hai đại bản khối cách cục lần nữa sửa.

Bọn hẳn Diệt Tà minh đoạn thời gian trước sở tác sở vi, rất có thể sẽ làm tức giận đối phương!

Hai người lộn nhào, hướng về nơi xa bỏ chạy.

...

Tổn hại tửu quán khu vực.

Dương Phóng thân thể lần nữa biến thành trạng thái hư vô, lông mày chăm chú nhăn lại, như cũ tại cảm ngộ vừa mới hết thủy.

Tại bên cạnh hẳn, thì là một mặt mờ mịt Tần Thiên Lý.

“Đại ca. . người. . người vừa mới đột nhiên từ hư hóa thực rồi? Làm sao làm được?”

Hắn vội vàng mở miệng hỏi thăm, rất là bức thiết.

Hắn đã vô số năm chưa có trở về qua gia tộc, cấp thiết muốn phải hóa thành chân thực, trở về nhìn một chút.

“Ta cũng không có nghiên cứu triệt để , chờ ta triệt để hiểu rõ lại cùng người nói đi.”

Dương Phóng lắc đầu, nói: “Đi thôi, đi một địa phương khác!”

Hắn quay người rời đi, tiếp tục lấy chuỗi nhân quả tìm kiếm Diệp Huyền đả người tung tích.

Tần Thiên Lý vội vàng cấp tốc đi theo sau lưng.

...

Toàn bộ càn chi bản khối oanh động.

Nơi này tin tức trực tiếp một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ hướng ra phía ngoài lan truyền.

Một truyền mười, mười truyền trăm.

Rất nhanh thông qua đủ loại con đường truyền đến rất nhiều đại vực.

Khi biết được Dương Phóng còn sống tin tức về sau, tất cả thế lực đều thất kinh, rất nhiều thánh linh cấp cường giả lòng tư đều dựng đứng lên.

Không có người so với bọn hắn rõ ràng hơn hai năm trước một màn kia đáng sợ!

Lam Vô Bạch lấy sức một mình đẩy ngang hai đại bản khối.

Những nơi đi qua, hết thảy trở ngại đều không chịu nổi một kích.

Cuối cùng càng là tại hai đại bản khối chỗ giao giới hóa thân thành cái thể Cự Ma, giết sạch 【khôn chi bản khối】 đại bộ phận cường giả tuyệt đỉnh, hắn không phải đã bị Hắc Âm âm mai thôn phệ sao?

Càng lại lần trở về?

Không hề nghi ngờ, tất cả mọi người biến sắc.

Cái tên này đối với rất nhiều người mà nói, đều là cấm kỵ, chính là hai năm trước công nhận võ lâm minh chủ, thiên hạ đệ nhất!

Nhất là tứ đại thế lực người, càng là dọa đến can đảm đều rách ra.

Trước tiên dâng lên tổng bộ phòng ngự đại trận, vận dụng hết thủy thủ đoạn đến nghe ngóng Dương Phóng tung tích.

“Hắn bây giờ ở nơi nào?”

“Không rõ ràng, chỉ biết là tại Hỏa Long Vực hiện thân, đưa tới tia chớp màu đỏ ngòm, bao trùm phương viên mấy dặm, đúng, Diệt Tà minh còn bị hắn đã cảnh cáo!”

“Cái gì? Diệt Tà minh xúc phạm đến hắn trong tay, tốt, Diệt Tà minh, đám kia một đám chuột đồng dạng đồ vật, rốt cục phạm đến trong tay đối phương, nếu không phải chúng ta tứ đại thế lực bị cái kia Ma Nhân làm hại tổn thất nặng nề, há có thể để bọn hắn càn rỡ!”

“Cảnh cáo tất cả môn nhân, hết thầy ẩn núp ở nhà, ai cũng không cho phép đi ra ngoài, càng là không cho phép gây chuyện, ai dám gây chuyện, bản tọa tự mình giết hắn!”

“Tất cả môn nhân hết thầy trở về cứ điểm, bế quan ba tháng!”

Tùng đạo mệnh lệnh từ Thương Khung thần cung, Thần Tích phùng, Thiên Linh tháp tổng bộ cấp tốc tuyên bố ra, truyền khắp thiên hạ.

Liền ngay cả có tà tổ trấn giữ Tà Đạo tổ chức, giờ khắc này cũng lạ thường giữ vững bình tĩnh!

Thiên hạ xôn xao!

Hai năm trước, Dương Phóng vô ý thức ở trong thiên địa hành tẩu, sau lưng theo không biết bao nhiêu tùy tùng, lần này Dương Phóng xuất hiện lần nữa, không thể nghi ngờ lại giảo động tất cả mọi người lòng người.

Toàn bộ bản khối đều bởi vì hấn danh tự, trực tiếp trở nên náo động.

Khẽ động mà thiên hạ sợ!

An cư mà thiên hạ tất!

...

Hỏa Long Vực lấy đông.

Nguyên bản mệnh mộng rừng rậm nguyên thủy, từ khi bị Dương Phóng vô ý thức dẹp yên về sau, liền bị đám người dần dần khai phát ra.

Mỗi ngày đều có không biết nhiều ít giang hồ nhân sĩ, tiến vào rừng rậm nguyên thủy, tìm kiếm linh dược.

Giờ phút này.

Một chỗ hỗn Loạn Sơn trong rừng.

Một bóng người từ đằng xa lướt đến, người mặc tử sắc váy áo, tóc đen nồng đậm, diện mục trắng nõn, khuôn mặt lộ ra cực kỳ tinh xảo, ước chừng hai mươi trên dưới tuổi tác, triều khí phồn thịnh, sức sống mười phần.

Kinh công của nàng có chút bất phàm.

Từ trong rừng hiện lên, bàn chân đạp ở trên ngọn cây,

khuyến cho ngọn cây không động chút nào một chút.

Nàng một đường lướt qua, cực kỳ cảnh giác.

Thỉnh thoảng lại đem ánh mắt hướng về sau lưng nhìn lại, tựa hồ sợ có gì có thể sợ cường giả trong bóng tối truy tung đồng dạng.

Đi vòng rất xa, nàng mới rút cục lướt vào một chỗ ẩn nấp trong huyết động.

Thẳng đến triệt để tiến vào hang động, nàng mới rút cục ngằm thở phào.

Trong huyết động.

Ngồi xếp bằng hai đạo nhân ảnh.

Một cái cằm y đai lưng ngọc, tóc tai rối bời, sắc mặt tái nhợt, giữa lông mày lại có mấy phần âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi, tựa hồ rất là phần nộ.

Chính là Diệp Huyền!

Một cái khác thì mặc một bộ trường bào màu vàng, mang theo vài phần ổn trọng, có loại lão thành cảm giác, chỉ bất quá, khí tức trên thân cũng rất loạn, khoe miệng còn sót lại lầy từng tia từng tia vết máu.

Chính là Nhậm Quân!

“Thi Nghiên, tình huống thế nào, Trình đội trưởng tin tức dò thăm sao?”

Nhậm Quân hỏi thăm.

“Dò thăm, bọn hắn đã thuận lợi phá vây, quay trở về cứ điểm, Nhậm đội trưởng, Diệp Huyền, thương thế của

các người thế nào?”

Trần Thi Nghiên Quan Thiết hỏi thăm.

“Trình đội trưởng bọn hấn thuận lợi trở về là được, thương thế của ta không sao, chỉ là bị chấn Khí Huyết hỗn loạn, điều trị một chút liền tốt, Diệp Huyền thương thế cũng không nặng!”

Nhậm Quân nói.

“VẬY là tốt rồi.”

Trần Thi Nghiên yên lòng.

Hai năm trước thời điểm, Trung Quốc liền định ra chính sách, tập trung một đám ưu tú người xuyên việt, lựa chọn một chỗ thực lực yếu nhất đại vực, đem nó đánh xuống, coi như căn cứ địa.

Bây giờ hai năm qua đi, Hỏa Long Vực bị bọn hấn chiếm cứ một phần ba!

Nhưng bọn hấn tử thương đồng dạng không nhỏ.

Cho dù đã vạn phần cẩn thận, nhưng vẫn là khó đảm bảo bị người mưu hại.

Bất quá cũng may bọn hấn không ít người xuyên việt tại dị giới đều có bối cảnh, tỉ như Diệp Huyền, lưng tựa Thiên Long vực Diệp gia, có thể tùy thời mời đến Diệp gia thánh linh tương trợ.

Lại tỉ như Nhậm Quân cùng Trình Thiên Dã, lưng tựa Chuyển Luân tự, có thể mời đến Chuyển Luân tự cao tăng tương trợ.

Lại thêm, bọn hấn vận thế đang không ngừng tăng

cường.

Gần thời gian hai năm, một đám Lam Tinh người đạt được cơ duyên và chỗ tốt càng nhiều, thực lực tất cả đều đang tăng nhanh như gió bên trong.

Nhất là Diệp Huyền hiện tại đã là siêu phẩm cửa thứ ba!

Trình Thiên Dã cùng Nhậm Quân cũng đều là đạt tới cửa thứ hai đỉnh phong.

Tại cái này nho nhỏ Hỏa Long Vực, bọn hắn tuyệt đối được cho một cỗ không thể khinh thường lực lượng đáng sợ!

“Móa nó, ngày ngày nhớ chiếm địa bàn chiếm địa bàn, nếu là hảo hảo hèn mọn phát dục, nói không chừng ta đều nửa bước thánh linh, thao đản! !”

Diệp Huyền thầm mắng.

Đối với chính thức chiếm địa bàn hành vi, hắn đến nay đều lòng có bài xích.

Phải biết lấy hắn hiện tại thiên phú, tại Diệp gia tuyệt đối là muốn gió đến gió, muốn mưa được mưa.

Kết quả đặt vào hảo hảo đại thiếu gia không làm, nhất định phải chạy tới chiếm địa bàn, hắn đúng là điên.

“Đúng rồi Diệp Huyền, Hỏa Long Vực thiên kiều bång ra, người cùng Nhâm đội trưởng xếp hạng lần nữa tăng lên không ít!”

Trần Thi Nghiên nhàn nhạt cười một tiếng, từ trong ngực lấy ra một cái thổ hoàng sắc bãng danh sách.

“Ồ? Ta xem một chút!”

Diệp Huyền hồ nghi.

Đây là duy nhất có thể để cho hắn cảm thấy hứng thú sự tình.

Kết quả bảng danh sách đực lỗ quét qua.

Không ít Trung Quốc người xuyên việt thế mà đều đã lên bảng.

Cái này thiên kiều bảng là Hỏa Long Vực chỗ đặc biệt, chuyên môn bày ra ba mươi tuổi trở xuống thanh niên thiên tài.

Lấy thực lực của hắn thành linh xếp tại người thứ mười một!

Xuống chút nữa thì là Khương Nhân, Thẩm Đào bọn người.

Về phần Nhậm Quân!

Xếp tại thứ ba mươi một vị.

“Coi như không tệ, xem ra ta trong khoảng thời gian này biểu hiện coi như có thể.”

Diệp Huyền không nhịn được lộ ra từng tia từng tia mỉm cười.

Bất quá, đương vừa nghĩ tới vị kia thần bí khó lường Lam tiên bối về sau, hắn vẫn là không khỏi trong lòng thở dài.

Mình cùng đối phương so sánh thật sự là kém đến quá xa!

Mà lại từ khi hai năm trước kia một sự kiện , liên đới lấy Thiên Thần tổ chức tin tức đều nghe không được.

Thậm chí!

Đại sư huynh của mình Dương Phóng nơi đó, cũng xuất hiện từng tia từng tia dị thường.

...

Bên ngoài sơn động.

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, mày nhăn lại, thân thể lỏng lẻo sừng sững tại một chỗ trên ngọn cây, ngay tại căn thận quan sát đến Diệp Huyền ba người.

Tại đáy mắt của hắn, từng đạo vô hình chuỗi nhân quả hiển hiện, lít nha lít nhít, như là mạng nhện.

Chỉ gặp Diệp Huyền, Nhậm Quân, Trần Thi Nghiên, ba người sâu trong linh hồn, tất cả đều nổi lên một cái cực kỳ quỷ dị ấn ký!

Theo thứ tự là hình kiếm ấn ký, đầu lâu ấn ký, bông tuyết ấn ký!

Trong đó Diệp Huyền trên người hình kiếm ấn ký, cùng mình trên người hình kiếm ấn ký, lại một màn đồng dạng.

Tất cả đều là Kiếm Ma lưu lại!

Nhưng Nhậm Quân trên người đầu lâu ấn ký, Trần Thi Nghiên trên người bông tuyết ấn ký, lại là người nào lưu lại?

Dương Phóng nguyên bản bình tĩnh nội tâm lần nữa trở nên sóng cả mãnh liệt.

Đột nhiên!

Hắn tiếp cận Diệp Huyền, lần nữa tại thể nội vận dụng lên Thần Chủng lực lượng, khiến cho thân thể từ hư hóa thực, đưa tới từng mảnh từng mảnh huyết sắc lôi điện cấp tốc hội tụ.

Sau đó trên người hắn dị tượng trong nháy mắt khuếch tán mà ra, tại Diệp Huyền ngay tại quan sát bảng danh sách thời điểm, đột nhiên bao phủ lại hắn thân thể, trực tiếp đem hắn thân thể từ trong sơn động nhiếp ra.

Bên người Nhậm Quân, Trần Thi Nghiên tất cả đều giật nảy mình.

Chỉ gặp Diệp Huyền đột nhiên từ trước mắt biến mất, không có chút nào dấu hiệu.

Giống như là trong nháy mắt bốc hơi đồng dạng.

“Diệp Huyền!”

Trong miệng hai người kêu sợ hãi.

...

Xa xôi trong núi rừng.

Huyết sắc lôi điện hội tụ, lớp lớp không ngừng bổ xuống, mang đến từng đợt vô cùng kinh khủng năng lượng ba động, tất cả đều bị Dương Phóng đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy thôn phệ.

Dương Phóng một thân thanh bào, sắc mặt lạnh lùng, đầu đầy màu đen nhánh tóc dài trên vai sau bay múa, toàn bộ thân hình tại đây trời thiểm điện làm nổi bật dưới có một loại đặc biệt yêu dị mỹ lực.

Trước mắt Diệp Huyền, trợn mắt hốc mồm, thân thể xụi lơ, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

“Sư. . sư. . sư tôn...”

Trong miệng hắn kêu sợ hãi, vội vàng dùng sức bóp bóp bấp đùi mình, đau thẳng hút hơi lạnh.

“Diệp Huyền, gần nhất hai năm, ta lâm vào tai kiếp, không cách nào hiện thân, Thiên Thần tổ chức vì nghĩ cách cứu viện ta, tổn thất quá rất mạnh người, trong khoảng thời gian này, ngoại giới tin tức, ta cũng đều có chỗ nghe thấy, bất quá thế giới hiện thực sự tình, ta lại có chút chiếu cố không đến, ta hỏi người một sự kiện, Đại sư huynh của người Dương Phóng như thế nào?”

Dương Phóng thanh âm vang lên, cả người trên thân tràn ngập một loại thâm thúy mà tĩnh mịch khí tức.

Hắn tại lấy một loại nhanh nhất, cũng phương thức trực tiếp nhất hỏi thăm Diệp Huyền.

Bởi vì hắn thân thể đỉnh không được bao lâu, lập tức liền sẽ bị hồng sắc thiểm điện gia thân.

Đến lúc đó khẳng định vô cùng thâm hiểm!

Cho nên tuyệt đối không thể chậm trễ thời gian, đã muốn bỏ đi Diệp Huyền hoài nghi, lại muốn cho mình hỏi được hợp lý.

Nếu là thực sự không được, vậy hắn cũng chỉ có cưỡng ép sửa chữa Diệp Huyền ký ức, quan sát đầu óc của hắn.

“Sư tôn, Đại sư huynh bên kia cũng xảy ra chuyện!”

Diệp Huyền vội vàng mở miệng, bịch một chút quỳ rạp xuống đất, “Hai năm trước lần kia chúng ta quay lại về sau, ta đi vụng trộm đi tìm Đại sư huynh, kết quả phát hiện Đại sư huynh nằm ở trên giường, không nhúc nhích, ta lúc ấy giật nảy mình, còn tưởng rằng hẳn tại dị giới chết mất, nhưng ta rất nhanh phát hiện không có đơn giản như vậy, Đại sư huynh nhục thân còn bảo tồn hô hấp, bảo tồn nhịp tim, cùng người sống, tuyệt không phải chết mất, ta lúc ấy giật mình phía dưới, cũng không dám nói cho ngoại nhân, mà là trực tiếp đem Đại sư huynh thân thể vụng trộm chuyển đến Ma Đô, giấu ở nhà của ta!”

“Ồ? Giấu ở trong nhà người?”

Dương Phóng hỏi thăm, ngược lại là ngoài dự liệu.

Rất nhanh hẳn kịp phản ứng.

Mình tại dị giới không chết, chỉ là không cách nào quay lại, cho nên nhục thể của hẳn tự nhiên sẽ giữ lại nhịp tim, giữ lại hô hấp.

Hắn rất cục nhẹ nhàng thờ ra.

Chỉ cần nhục thân còn tại là được!

Nói thật ra, vợ cả nhục thân, hẳn khẳng định không muốn tùy tiện bỏ qua!

“Diệp Huyền, Đại sư huynh của ngươi là cái người cơ khổ, hai năm trước vì phối hợp cứu ta, Đại sư huynh của ngươi bị người thi triển linh hồn bí thuật, đã thương linh hồn, cho nên linh hồn của hẳn ở vào ngủ say bên trong, không cách nào quay lại! Trong khoảng thời gian này, ngươi phải chiếu cố thật tốt Đại sư huynh của ngươi thân thể!”

Dương Phóng than nhẹ.

“Bị người đả thương linh hồn? Khó trách như thế!”

Diệp Huyền kinh nghi.

Bất quá Đại sư huynh nhục thân, cũng thực sự kinh khủng!

Nhắc sau khi trở về, hẳn từng cẩn thận tìm tòi qua, phát hiện có thể so với Kim Cương!

Cái này Dương Phóng ẩn tàng quá sâu.

“Chính thức bên kia có hay không hoài nghi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hoài nghi, sau đó chính thức Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, phí sức các loại thủ đoạn tìm kiếm Đại sư huynh, cũng may đều bị ta qua loa tắc trách rơi mất.”

Diệp Huyền đáp lại.

Thậm chí Trình Thiên Dã một mực chắc chắn, Dương Phóng chính là Thiên Thần tổ chức thành viên chính thức.

Cũng không biết từ chỗ nào có được tin tức.

“Thật sao?”

Dương Phóng như có điều suy nghĩ.

Xem ra chính thức hoài nghi đối với mình từ đầu đến cuối không có giảm bớt qua.

Bỗng nhiên!

Hắn nhìn thoáng qua Diệp Huyền, cau mày nói: “Người thụ thương, nhắm hai mắt!”

“Vâng, sư tôn!”

Diệp Huyền vội vàng nhắm lại.

Xùy!

Dương Phóng đưa tay một điểm, một cỗ cực kỳ tinh thuần lực lượng cấp tốc mãnh liệt mà ra, hướng về Diệp Huyền trong thân thể không có vào mà đi.

Cùng lúc đó, càn là tiện tay ném ra hai quyển bí tịch.

Phục Thiên Thủ cùng Hư Không Bộ!

Coi như là đối phương chiếu cố mình nhục thân thù lao.

Làm xong đây hết thảy, Dương Phóng thân thể rốt cuộc không chịu nổi, trong nháy mắt một trận tiêu tan, cấp tốc hóa thành hư ảo.

“Diệp Huyền, người là người phương nào gây thương tích?”

“Là Diệt Tà minh! Sư tôn, người vẫn còn chứ?”

Diệp Huyền vội vàng ngẩng đầu, kinh thanh hỏi thăm.

Nhưng mà trước mắt, sớm đã không có Dương Phóng bất kỳ tung tích nào.

Ngay tiếp theo trong cao không không ngừng áp ủ tia chớp màu đỏ ngòm cũng bắt đầu cấp tốc tiêu tán.

Hết thảy tựa như cũng chưa từng xảy ra!

Diệp Huyền sắc mặt biến đổi, trong lòng lẫn lộn không ngừng, bỗng nhiên, ánh mắt ngưng tụ, chú ý tới trước người hai quyền bí tịch...

...

Chương 401 : Hắc thủ! Lam Tinh!

“Phục Thiên Thủ, Hư Không Bộ?”

Diệp Huyền vội vàng nhặt lên bí tịch, trong lòng giật mình, lần nữa hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, nói: “Sư tôn, sư tôn...”

Hắn liên tục gào thét nhiều lần.

Lại phát hiện bốn phía cũng đã không có bất kỳ đáp lại nào.

“Sư tôn không chết, thế mà lần nữa từ Hắc Âm âm mai bên trong trở về?”

Diệp Huyền càng nghĩ càng là cảm thấy rung động.

Theo tu vi không ngừng cường đại, hắn đối với thế giới này cơ mật cũng biết càng ngày càng nhiều.

Một khi tiến vào thánh linh, liền sẽ cảm giác được giữa thiên địa không rõ, tiếp nhận giữa thiên địa nguyên rủa, sẽ thường xuyên nhìn thấy một chút thường nhân khó mà nhìn thấy đồ vật, tục xưng 【 Hắc Âm âm mai 】 .

Mà một khi từ thánh linh cảnh giới đột phá đến một bước cuối cùng, thì sẽ hóa thân thành lông đen Cự Ma, giết thân giết mình giết sạch hết thầy, tiếp theo bị Hắc Âm âm mai thôn phệ, vĩnh viễn không cách nào xuất hiện.

Thế nhưng là!

Vị này thần bí khó lường sư tôn, thế mà xuất hiện lần

nữa?

Hắn đánh xuyên Hắc Âm âm mai?

Phá vỡ giữa thiên địa nguyên rủa?

“Thiên Thần tổ chức. . khó trách gần nhất một mực nghe không được tin tức của bọn hắn, bọn hắn tại nghĩ cách cứu viện sư tôn?”

Diệp Huyền trong miệng nói nhỏ.

Nhìn xem trong tay bí tịch, hắn thở sâu, lúc này cẩn thận lật xem.

Hai quyển bí tịch bên trong nội dung tất cả đều cao thâm mật trắc, dị thường huyền diệu.

Cũng phải cần tiến vào thánh linh cảnh giới mới có thể Tham Ngộ bí tịch!

Lấy hắn tu vi hiện tại, coi như tu luyện, cũng không phát huy ra nhiều ít uy lực.

“Cái này chỉ sợ mới là sư tôn chân truyền.”

Diệp Huyền sắc mặt phức tạp, nhẹ giọng thở dài.

Đã nhiều năm như vậy, mình rốt cục đạt được tán thành.

Bị đối phương ban thưởng hạch tâm bí tịch!

Cái này cũng không uổng công lúc trước hắn đưa nhiều đồ như vậy.

Diệp Huyền dị thường trân trọng đem cái này hai quyển bí tịch thu vào trong ngực, sau đó cẩn thận phân biệt phương hướng, trực tiếp hướng về trước đó sơn động

lướt tới.

Nơi đây khoảng cách trước đó sớn động, lại trọn vẹn cách xa nhau hơn mười dặm!

Tương đương nói, sự tôn một ý niệm liền đem hấn từ ngoài mấy chục dặm nhiếp đi qua.

Thủ đoạn như thế, thần hồ kỳ thần!

...

Xa xa sớn lâm.

Nhậm Quân, Trần Thi Nghiên một mặt khấn trương, tại tìm kiếm khắp nơi Diệp Huyền hạ lạc.

Dù là biết rõ Diệp Huyền có thể là bị cái gì siêu cấp cường giả mang đi, nhưng bọn hấn cũng không muốn cứ thế từ bỏ, chuẩn bị sống thì gặp người, chết phải thấy xác.

“Nhâm đội trưởng, ta ở chỗ này!”

Diệp Huyền sắc mặt âm trầm, từ nơi không xa đi tới.

“Diệp Huyền, vừa mới xảy ra chuyện gì? Người làm sao đột nhiên biến mất không thấy?”

Trần Thi Nghiên vội vàng hỏi thăm.

“Không có gì, gia tộc một vị tiên bối đem ta bức ra ngoài, phân phó một chút sự tình.”

Diệp Huyền mở miệng nói.

Hấn cũng không định nói cho bọn hấn chân tướng.

Cũng không định đem kia hai quyển bí tịch cùng mọi người chia sẻ.

“Diệp gia tiền bối tới?”

Nhậm Quân hồ nghi.

“Đúng vậy, đi thôi, chúng ta mau chóng trở về cứ đi đi.”

Diệp Huyền thốt lên, dẫn đầu hướng về nơi xa đi tới.

Nhậm Quân có chút trầm mặc, lúc này mang theo Trần Thi Nghiên, đi theo phía sau.

Nói thật ra, đối với Diệp Huyền một chút bí mật nhỏ, bọn hắn căn bản không muốn truy cứu.

Bao quát thế giới hiện thực Dương Phóng cũng giống vậy.

Dương Phóng mất tích hai năm, bọn hắn loại trừ tượng trưng âm thầm điều tra một chút, căn bản không có tiếp tục truy cứu.

Dù sao Thiên Thần tổ chức mạnh bao nhiêu, bọn hắn đều là rõ như ban ngày.

Có một số việc, đối phương nếu không muốn để bọn hắn biết, bọn hắn nếu vẫn tiếp tục điều tra, kết quả sau cùng, chỉ có thể tự chịu diệt vong.

...

Hậu phương trong rừng.

Dương Phóng yên lặng đứng thẳng, nhìn xem đỉnh đầu từng mảnh từng mảnh tiêu tán màu đỏ kiếp vân, thân

thể lóe lên, sát na rời đi nơi đây.

Sau một khắc, hấn xuất hiện ở hai mươi dặm bên ngoài.

“Đại ca, người trở về.”

Tần Thiên Lý liền vội vàng đứng lên.

“Ừm, đi thôi, đi tới một chỗ.”

Dương Phóng thốt lên.

Trong lòng của hấn, y nguyên có thật nhiều lo nghĩ hơi tiêu.

Chuẩn bị lần nữa tìm một chút Lam Tinh người nhìn xem.

Chuyện này nếu không biết rõ ràng, hấn rất khó an tâm.

Có lẽ, đám người xuyên qua thật sự là một trận âm mưu to lớn...

Hai người thân thể lóe lên, lần nữa biến mất không thấy.

Lần này, Dương Phóng hai người trực tiếp xuất hiện tại Trung Quốc người xuyên việt một chỗ cứ điểm bên trong.

Đây là một chỗ to lớn thành trì, chiếm diện tích bao la, kinh tế phồn hoa.

Trên viết: Bạch Vân Thành.

Thuộc về Trung Quốc người xuyên việt chiếm cứ tam đại thành trì một trong.

Bên trong hội tụ mấy trăm vị tinh anh người xuyên việt,

cái khác không phải tinh anh người xuyên việt cũng có hơn nghìn người.

Bởi vì bọn họ tiên tiến quản lý lý niệm, độc đáo phương thức kinh doanh, khiến cho bạch Vân Thành gần gũi thời gian hai năm liền đã tiếng tăm lừng lẫy, các loại sản nghiệp cực kỳ phát đạt.

Chỉ riêng về điểm này, dị giới thổ dân là vô luận như thế nào cũng so ra kém.

Từng cái thế lực, từng cái đại vực, đưa mắt thấy, tất cả bóc lột.

Duy chỉ có nơi này, ca múa mừng cảnh thái bình, thương nghiệp phồn hoa, cổ vũ sản xuất, cùng dân đồng tu...

Tại Hỏa Long Vực cả đám trong lòng, tựa như thánh địa đồng dạng.

Trên đường phố.

Dương Phóng hai người thân thể hành tẩu ở chỗ này.

Tần Thiên Lý liên tục lấy làm kỳ, ánh mắt liếc nhìn, tại khắp nơi trà quán, tửu quán, quày hàng bên trên không ngừng liếc nhìn.

“Chậc chậc, cái này Hỏa Long Vực, địa phương cứt chim cũng không có, thế mà còn có loại này thành trì? Những năm gần đây, xem ra ta bỏ qua quá nhiều đồ vật.”

Hắn dừng ở một chỗ tửu quán trước, dùng sức ngửi ngửi bên trong mùi rượu khí tức, mặt mũi tràn đầy vẻ say mê.

“Thơm quá, tốt thuần rượu!”

Hắn mặt mũi tràn đầy tán thưởng, ánh mắt quét tới.

Rượu bài bên trên thành linh treo 【 hồng tinh rượu xái
】 .

Tần Thiên Lý không khỏi lau đi khóe miệng, dựa vào tiến
đến, cẩn thận ngửi.

Một bên Dương Phóng lại không lên tiếng phát, mà
nhẫn nại, trong lòng càng ngày càng nặng nặng.

Một đường đi qua, quan sát không thua gần ngàn vị Lam
Tinh người.

Quả nhiên!

Mỗi một vị Lam Tinh linh hồn của con người chỗ sâu đều
có ấn ký.

Có ấn ký khắc sâu, có ấn ký mơ hồ.

Nhưng không thể nghi ngờ, tu vi càng mạnh người, ấn
ký liền càng sâu.

Mà lại!

Đám người ấn ký tuy nhiều, nhưng là cuối cùng cũng chỉ
có lục đại loại!

Kiểm hình ấn ký, chữ Vạn ấn ký, x ấn ký, đầu lâu ấn ký,
bông tuyết ấn ký, thiểm điện ấn ký.

Rất nhiều người ấn ký đều là tái diễn.

Nhưng lặp lại đến lặp lại đi, đều vẫn là cái này lục đại ấn
ký.

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Dương Phóng trong lòng u ám, rất là bất an.

Trong thành trì cũng không phải là chỉ có Trung Quốc một nước người xuyên việt.

Còn có một số tiểu quốc người xuyên việt.

Nhưng bọn hấn trên thân cũng giống như thế!

Đều là cái này lục đại ấn ký một trong.

Sáu cái ấn ký, khẳng định là đại biểu sáu vị cực kỳ khủng bố viễn cổ đại năng...

Bọn hấn trong bóng tối đánh cờ?

Dương Phóng suy nghĩ ngàn vạn, cuối cùng bàn chân một bước, lần nữa từ nơi này rời đi.

Hấn quyết định muốn đi tìm quốc gia khác Lam Tinh người xem rõ ngọn ngành.

Chỉ có dạng này mới có thể hiểu rõ càng nhiều.

“Đại ca...”

Tần Thiên Lý hô một tiếng, vội vàng đi theo.

Cứ như vậy, tiếp xuống lại là hai ngày quá khứ.

Toàn bộ càn chi bản khối đang kéo dài oanh động bên trong.

Từng cái đại vực, từng cái thành trì tất cả đều tại lan truyền lấy Dương Phóng xuất hiện lần nữa tin tức, đã

dẫn phát vô tận xông xáo.

Chỉ bắt quá!

Đối mặt đây hết thầy, Dương Phóng lại căn bản thờ ơ.

Thân thể của hắn tại toàn bộ bản khối xuyên thẳng qua, đem mặt khác quốc gia người xuyên việt, cơ hồ tất cả đều nhìn một lần, càng xem càng là kinh hãi.

Cùng hắn tưởng tượng, tất cả người xuyên việt trên thân đều là cái này lục đại ấn ký.

“Nói cách khác Lam Tinh người xuyên qua, chính là sáu người này trong bóng tối giờ trò?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, não hải phân loạn.

Sáu người có mục đích gì?

Tại sao muốn kéo nhiều như vậy Lam Tinh người tới?

Hắn có loại trực giác, hiện tại nếu là không nghĩ biện pháp thoát khỏi đây hết thầy, ngày khác nhất định sẽ dị thường hối hận.

Một lát sau.

Lông mày của hắn đột nhiên nhăn lại, cảm thấy một cỗ vô hình hấp lực từ trong minh minh hư vô truyền đến, khóa chặt lại thân thể của hắn, tựa hồ muốn thân thể của hắn dẫn dắt ra đi.

Không chỉ có là hắn.

Ngay tiếp theo một bên Tần Thiên Lý cũng cảm nhận được loại này trong minh minh dẫn dắt chi lực.

“Không tốt, là Hắc Âm âm mai, Hắc Âm âm mai tại dẫn dắt chúng ta?”

Tần Thiên Lý biến sắc.

“Ba ngày.”

Dương Phóng tự nói.

Sau khi ra ngoài ba ngày thời gian liền sẽ bị Hắc Âm âm mai lần nữa dẫn dắt trở về sao?

Hắn thân thể chấn động, muốn triệt tiêu loại này dẫn dắt chi lực.

Nhưng lại phát hiện cũng không nhiều lớn hiệu quả.

Nồng đậm dẫn dắt chi lực còn tại liên tục không ngừng truyền đến, liền như là từng cái bàn tay vô hình đồng dạng.

Bất quá!

Tại chính thức trở về Hắc Âm âm mai trước đó, hắn còn có một chuyện muốn làm.

Diệt Tà minh!

Dương Phóng thở sâu.

Hắn chính là như thế một cái người hẹp hòi!

Không quản đến cảnh giới gì, y nguyên như thế.

“Đi, đi Diệt Tà minh tổng bộ!”

Hắn dắt Tần Thiên Lý, trực tiếp xông về phía trước.

Nhưng mà!

Tại hắn vừa mới xông ra không lâu, loại kia đáng sợ dẫn dắt chi lực liền một chút tăng cường mười mấy lần, vô cùng nồng đậm, một mực khóa chặt hai người, khiến cho bên cạnh hắn Tần Thiên Lý dẫn đầu không chịu nổi, phát ra một đạo kinh hô, cái thứ nhất bị giật trở về.

Dương Phóng nhướng mày, lần nữa vận dụng Thần Chủng lực lượng.

Nguyên bản ở vào hư ảo thân thể, lại một lần nữa hóa thành chân thực, nhưng vừa mới ngưng thực, liền trong nháy mắt đưa tới vô số đạo tia chớp màu đỏ ngòm cùng Hắc Âm âm mai ăn mòn.

Tại lúc này, loại kia quỷ dị lực kéo thế mà cấp tốc tiêu tán.

Trong lòng hắn trong nháy mắt hiểu được.

Một khi hóa thành chân thực về sau, lại có thể triệt tiêu Hắc Âm âm mai dẫn dắt?

Nhưng thời gian không cho phép hắn suy nghĩ nhiều, thân thể của hắn đang nhanh chóng xông ra.

Loại trạng thái này không cách nào kéo dài.

Hóa thành chân thực về sau, huyết sắc lôi điện quá kinh khủng, thời gian càng lâu, hắn liền càng nguy hiểm.

Mà lần sau trở về, còn không biết là lúc nào.

Có một số việc, tốt nhất có thể duy nhất một lần giải quyết.

Lộp bộp!

Một đường xông qua, trong cao không từng đạo tia chớp màu đỏ ngòm không ngừng hiển hiện.

Lít nha lít nhít, như là huyết sắc thác nước, phát ra âm thanh âm, kinh thiên động địa, xuyên qua mười dặm phương viên.

Từng đợt sức mạnh đáng sợ, cho dù là hấn Lục Đạo Luân Hồi đều nhanh phải thừa nhận không ở.

Đến cuối cùng, Dương Phóng trực tiếp ngửa mặt lên trời thét dài, giống như là đỉnh lấy một mảnh to lớn lôi hải tại tới trước đồng dạng.

Âm thanh khủng bố, chấn động thập phương thiên địa.

Không biết bao nhiêu người lộ ra kinh hãi, hồn phi phách tán.

“Mau nhìn, đó là cái gì? !”

“Thật là nồng nặc tia chớp màu đỏ ngòm!”

“Trời ạ, bên trong có người, tránh mau!”

Vô số người phát ra kêu sợ hãi.

Phía trước.

Xuất hiện một chỗ cực kỳ nồng đậm sơn lâm, đại trận vờn quanh, sương trắng mông lung, dị thường thần bí.

Trong ngày thường dễ thủ khó công.

Chính là Diệt Tà minh tổng bộ chỗ.

Diệt Tà minh từng đầu chính lệnh đều là từ nơi này phát

ra.

Đã từng, tứ đại thế lực nhiều lần muốn san bằng nơi đây, tất cả đều không công mà lui.

Diệt Tà minh bên trong có trận pháp đại sư, tinh thông đại trận chi lực, dựa vào nơi đây, có thể chống lại bất luận cái gì đệ tam Thiên Thê cường giả tiến công.

Cho dù là phóng ra một bước cuối cùng, cũng rất khó phá vỡ nơi đây.

Nhưng mà hôm nay.

Diệt Tà minh tổng bộ lại nghênh đón hủy diệt tai ương.

Dương Phóng thân thể cấp tốc tiến lên, đỉnh đầu huyết sắc kiếp vân càng để lâu càng nặng, càng để lâu càng đáng sợ, liên miên tia chớp màu đỏ ngòm như là lôi hải, lớp lớp hướng phía dưới hội tụ.

Dương Phóng đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy đã xuất hiện hỗn loạn, bắt đầu một chút xiu sụp đổ.

Kinh khủng khó lường ba động, dù là cách xa nhau trong vòng hơn mười dặm, đều để đại trận hậu phương Diệt Tà minh tổng bộ cao thủ rõ ràng bắt giữ.

Bọn hắn đều biến sắc, vội vàng cấp tốc xông ra, hướng về nơi xa nhìn ra xa.

“Tình huống như thế nào?”

“Không tốt, nhanh mở ra đại trận!”

“Tất cả mọi người nhanh chóng rút lui!”

Rất nhiều trưởng lão liền mở miệng kêu to.

“Đi!”

Dương Phóng âm ỉ vừa kêu, thanh âm mãnh liệt, quanh quần phương viên không biết bao nhiêu dặm, lấy Lục Đạo Luân Hồi cưỡng ép cải biến những này tia chớp màu đỏ ngòm thế đi, lôi cuốn lấy huyết sắc tránh Điện Chi Lực trực tiếp hướng về phía trước nồng đậm sơn lâm hung hăng oanh kích tới.

Từ xa nhìn lại, giống như là một mảnh huyết sắc tầng mây hung hăng xuyên qua mà qua.

Không biết bao nhiêu người hoảng sợ trừng to mắt, như là đứng trước tận thế đến.

Mà tại Dương Phóng tế ra cái này vô cùng kinh khủng một chiêu về sau, thân thể cấp tốc hóa thành hư vô, rốt cuộc không chịu nổi kinh khủng hấp dẫn, trong nháy mắt từ biến mất tại chỗ.

Ầm ầm!

Trong núi rùng, lập tức đất rung núi chuyển, thanh âm kinh khủng.

Như là núi lửa bộc phát.

Lại giống là siêu cấp địa chấn.

Trong lúc đó nương theo lấy vô cùng nồng đậm hủy diệt tính khí tức, ba động không biết bao nhiêu dặm.

Tại cái này vô tận oanh minh bên trong, Diệt Tà minh tổng bộ trực tiếp vang lên một đạo kinh thiên động địa thảm liệt thét dài, quanh quần trong vòng hơn mười dặm phương viên, lò mờ có một đầu vô cùng to lớn ma ảnh vọt thẳng ra...

.
. .
.
Xoát!

Âm trầm Hắc Âm Ma Uyên chỗ sâu.

Quang mang lóe lên.

Dương Phóng thân ảnh lần nữa từ朦胧 lung trong mặt gương lấp lóe ra, quần áo phản phật, khí tức hỗn loạn, sắc mặt có mấy phần trắng bệch.

Hắn xuất hiện về sau, lập tức xoay người lại hướng về sau lưng mặt kính nhìn lại.

“Đại ca, người rốt cục trở về!”

Tần Thiên Lý vội vàng đón.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, lần nữa thử một chút, dùng bàn tay đụng vào trượng này mặt kính.

Lại phát hiện bàn tay vô luận như thế nào cũng không còn cách nào lọt vào trong đó.

Tại mặt kính phía trên gặp cường đại trở ngại.

“Vô dụng, ta vừa mới thử qua, giống như chỉ có lần thứ nhất có thể mặc quá khứ, lại hình như có thời gian hạn chế.”

Tần Thiên Lý lắc đầu nói.

Hắn tại bị hút tới về sau, liền lập tức hướng về lần nữa xuyên qua.

Kết quả lại phát hiện căn bản không có đơn giản như vậy.

“Có thời gian hạn chế? Cái gương này chúng ta mang đi!”

Dương Phóng thốt lên, trực tiếp nắm lên to lớn tấm gương, hướng về trong giới chỉ thu đi.

Như thế Thần khí, đối với hắn mà nói, có cực kỳ trọng đại tác dụng.

Tuyệt không thể để ở chỗ này bị long đong.

Bất quá!

Rất nhanh Dương Phóng phát hiện không đúng.

Tấm gương này lại là không trọn vẹn.

Giống như là từ một trương hoàn chỉnh trên mặt kính vỡ vụn ra đồng dạng.

Trong lòng hắn thất kinh.

Không trọn vẹn mặt kính liền đã quỷ dị như vậy.

Nếu là hoàn chỉnh lại nên cái dạng gì?

Xoát!

Quang mang lóe lên, to lớn tấm gương trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

“Đại ca, chúng ta phải mau chóng nghĩ biện pháp từ nơi

này quỹ địa Phương Ly đi, ta có thể cảm giác được trên người tinh khí cùng lực lượng tiêu tán nhanh hơn, cứ theo đà này, chỉ sợ không cần mấy ngày, ta liền phải bị hút khô.”

Tần Thiên Lý khẩn trương nói.

“Tốt, tìm tiếp nhìn, nhìn có hay không cái khác mạnh mới.”

Dương Phóng thốt lên.

Hai người lần nữa tại phiến khu vực này tìm tòi.

Chỉ bất quá toàn bộ địa phương đen nhánh âm lãnh, loại trừ nhìn một cái vô tận hài cốt bên ngoài, cơ hồ không nhìn thấy cái khác dị thường.

Hai người ở chỗ này trực tiếp lục soát không biết bao lâu.

Rốt cục!

Bọn hấn lộ ra chân kinh, nhìn về phía trước, lần nữa có phát hiện.

Tại trước mắt của bọn hấn, lại trực tiếp xuất hiện một đầu tinh mạch hẻm núi.

Hạp cốc này càng quỷ dị hơn, càng thêm Hắc Âm.

Dù là lấy tu vi của bọn hấn, đều không thể đem ánh mắt nhìn thấy bên trong, thật giống như bên trong ẩn giấu đi cái gì đáng sợ Cự Ma, tự động thôn phệ hết thảy.

“Đại ca, người nói vị vương giả kia thi thể sẽ không liền táng ở chỗ này a?”

Tần Thiên Lý đột nhiên khẩn trương nói.

“Không có khả năng, nếu là vị vương giả kia táng tại nơi này, như vậy chúng ta trước đó gặp phải quan tài đồng táng lại là người nào?”

Dương Phóng mở miệng, nhưng bỗng nhiên ngữ khí dừng lại, giống như là nghĩ tới điều gì.

Tần Thiên Lý cũng là biến sắc, lông tơ trong nháy mắt dựng thẳng lên.

“Kia quan tài không phải là từ bên trong này chạy đến a?”

Chẳng lẽ vương giả thi thể xuất hiện biến cố, thao túng quan tài, chạy tới bên ngoài?

Dương Phóng sắc mặt kinh nghi, hiển nhiên cũng là nghĩ đến điểm này.

Bất quá kia quan tài dị thường quý dị, thật vất vả mới bị hấn thu nhập lục sắc vòng xoáy.

Hấn cũng không dám đem nó phóng xuất chứng thực.

“Đó là cái gì?”

Đột nhiên, Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, tại hẻm núi thân thể thấy được một chỗ mơ hồ cự ảnh.

Lờ mờ là một khối to lớn bia đá,

Lẳng lẳng đứng vững, bị bóng tối bao trùm.

“Phía trên giống như có chữ viết!”

Tần Thiên Lý thất thanh nói.

Hai người tại thận trọng thăm dò về sau, trực tiếp đi thẳng về phía trước, bắt đầu quan sát bia đá.

Bia đá cao tới hơn hai mươi mét.

Phía trên móc sắt bạc họa, xuất hiện mấy cái cổ lão chữ viết.

Lóe ra nhàn nhạt quang mang.

“Bản tọa Lô Tô, tao ngộ ám toán, tọa hóa ở đây, hận! Hận! Hận!”

Cổ lão chữ viết, tràn ngập thấu xương uy áp, làm lòng người thần rung động.

Tại hàng chữ này dấu vết phía dưới, thành linh còn tồn lấy một cái thần bí ấn ký.

Tựa hồ tỏ rõ lấy chủ nhân thân phận.

Nhưng khi Dương Phóng cẩn thận quan sát, lập tức lần nữa giật mình.

Kia đạo ấn ký. . rõ ràng là thiểm điện ấn ký!

Rất nhiều Lam Tinh trên thân thể người đều xuất hiện một màn đồng dạng thiểm điện ấn ký.

Đây là Lô Tô tiêu ký?

Tại sao có thể như vậy?

“Hắn còn chưa có chết, còn sống...”

Dương Phóng trong lòng lạnh buốt.

Bằng không, không có khả năng cho Lam Tinh người lưu lại tiêu ký!

Hắn là kia sáu cái hắc thủ một trong?

Mình tiến vào hắn mộ địa?

“Lôi Tôn? Đây là người nào? Giống như chưa từng nghe qua?”

Tần Thiên Lý hồ nghi, vây quanh bia đá chuyển động.

Dương Phóng sau lưng mồ hôi lạnh cuồn cuộn.

Trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy giống như là có cái gì vô cùng quý dị ánh mắt trong bóng tối nhìn mình chăm chăm đồng dạng.

“Đại ca, nếu không. . vào xem?”

Tần Thiên Lý thăm dò tính đường.

Dù sao ở tại bên ngoài cũng là chờ chết.

Đơn giản là thời gian sớm tối mà thôi.

Tiến vào chỗ sâu, nói không chừng còn có thể tìm tới một chút hi vọng sống.

Dương Phóng lâm vào trầm mặc, trong lòng cấp tốc lăn lộn.

“Tốt!”

Hắn cắn răng một cái, cuối cùng đồng ý.

Hai người bốc lên vô tận Hắc Ám, hướng về phía trước chậm rãi đi đến.

Trong lúc đó Dương Phóng Phong luật Thần Chung lần nữa phát động, dọc theo nòng đăm Hắc Ám, hướng về phía trước phát động, để phòng xuất hiện biến cố gì xuất hiện.

Bất quá!

Một đường tìm tới, toàn bộ hẻm núi yên tĩnh đáng sợ.

Không có bất kỳ cái gì thanh âm.

Cũng không có một tia ba động.

Chỉ có thể nghe được lẫn nhau hô hấp cùng tiếng bước chân.

Cũng không biết đi được bao lâu.

Toàn bộ quỹ dị hẻm núi, vẫn không có đi đến phần cuối.

Thời gian dần trôi qua, hai người có chút kiểm chế không được.

Đi ở chỗ này, giống như là hành tẩu tại vũ trụ biên giới, bị vĩnh viễn trục xuất, thực sự để cho người ta có loại khó tả tâm hoảng.

“Móa nó, rốt cuộc muốn đi bao lâu mới có thể đi đến đầu?”

Tần Thiên Lý nhin không được mắng lên.

Nhưng là thanh âm vang lên, lại ngay cả chính hấn giật nảy mình.

Thanh âm của mình chẳng biết lúc nào trở nên âm trầm, lạnh buốt khắc cốt, nghe hoàn toàn không giống như là

mình đang nói chuyện.

“Thanh âm của ta thay đổi thế nào?”

Tần Thiên Lý kinh hô.

“Đừng nói chuyện, càng đi về phía trước đi!”

Dương Phóng mở miệng.

Nhưng thanh âm vang lên, cùng Tần Thiên Lý thanh âm đồng dạng.

Đồng dạng lộ ra âm khí âm u, có chút khàn khàn cùng băng lãnh.

Hai người trở nên dị thường cẩn thận, tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Lại không biết đi qua bao lâu.

Tại hai người kiên nhẫn lần nữa muốn tiêu hao hầu như không còn thời điểm, đột nhiên, phía trước xuất hiện trận trận mông lung quỷ dị tử quang, lộ ra cực kỳ loá mắt.

“Phía trước có cái gì!”

Tần Thiên Lý kinh hô.

Hai người nhanh chóng tiếp cận quá khứ.

Đợi đến bọn hắn đi đến phần cuối, thành linh phát hiện, nơi đây giống như là một cái cự đại lòng núi, rất là trống trải, bốn phía khảm nạm từng khối to lớn tử sắc dạ minh châu, như là tinh thần, lóng lánh quang mang.

Tại mảnh này lòng núi trung ương, tồn tại một ngục

thạch đài to lớn.

Bệ đá bốn phía lít nha lít nhít khắc đầy phức tạp văn tự.

Chỉ bất quá phía trên bệ đá, lại trống rỗng không có bất kỳ cái gì quan tài.

Dương Phóng nhẹ nhàng thở hắt ra hơi thở, sắc mặt nghiêm túc.

“Xem ra trước đó ở bên ngoài chiếc kia cự quan tài đúng là từ nơi này chạy đến.”

Ánh mắt của hắn ở chỗ này quan sát.

“Đại ca, mau nhìn phía trên, có thông đạo!”

Đột nhiên, Tần Thiên Lý giật mình nói, chỉ hướng đỉnh đầu.

Dương Phóng bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp đỉnh đầu trên cùng, một đạo vô cùng to lớn vết kiếm từ vô tận không biết chỗ thâm thấu mà xuống, tĩnh mịch quái dị, hướng về phía khu vực này kéo dài mà tới.

Thật giống như tại vô số năm trước, có một vị vô cùng đáng sợ tồn tại từ bên ngoài chém một kiếm, xuyên thấu vương giả mộ địa, trực tiếp chém vào quan tài đồng bên trong đồng dạng.

Đạo này to lớn vết kiếm, đến nay cũng còn tản ra từng đợt vô song kiếm ý.

“Đi, đi lên xem một chút!”

Dương Phóng mở miệng.

Dưới mắt bọn hắn không có lựa chọn nào khác.

Hai người chống lên công lực, dọc theo đỉnh đầu to lớn vết kiếm hướng về bên ngoài bò đi.

Toàn bộ vết kiếm phá hư hết nơi này tất cả trận văn, khiến cho bọn hắn một đường bò qua, không còn có gặp được bất kỳ trở ngại nào.

Phát hiện này để hai người trong lòng kinh hãi.

Bọn hắn tăng thêm tốc độ, dọc theo to lớn vết kiếm, một đường đi lên trên.

Bất quá càng lên cao bò, càng là có thể cảm nhận được đạo này vết kiếm bên trong ẩn chứa kinh khủng sát ý.

Tuyên cổ, xa xôi, tang thương, lẳng lẽ...

Giống như là có một vị cổ lão tồn tại, cách thời gian trường hà tại hướng bọn hắn huy kiếm.

Loại này quanh thân cảm giác băng hàn, dùng bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung.

Cũng không biết bò lên bao lâu.

Rốt cục, tại đỉnh đầu của bọn hắn dần dần xuất hiện sáng ngời, không còn cùng với Ma Uyên chỗ sâu nhất Hắc Âm.

“Ra!”

Tàn Thiên Lý vui vẻ kêu to, cái thứ nhất từ vết kiếm trong cái khe cấp tốc thoát ra.

Dương Phóng theo sát lấy nhảy lên mà ra, vững vàng

rơi vào bên ngoài.

Ánh mắt của bọn hắn lập tức hướng về bốn phương tám hướng quét tới.

Chỉ gặp bốn phía sơn mạch liên miên, một mảnh đen nhánh, chập trùng lên xuống, chiếm diện tích không biết bao nhiêu dặm.

Mà dưới chân của bọn hắn, thì là một đạo to lớn vết kiếm, vô cùng u dài, thẩm thấu đến chỗ sâu nhất.

“Nơi này vẫn là vương giả mộ địa phạm vi!”

Dương Phóng mở miệng, cẩn thận phân biệt phương hướng, trực tiếp tuyến một cái phương hướng cấp tốc xông ra.

“Đi!”

Hai người tất cả đều tăng nhanh tốc độ, hướng về nơi xa phóng đi.

Từ chỗ kia to lớn Ma Uyên thoát thân về sau, loại kia quỷ dị sức áp chế đã triệt để tiêu tán.

Trên người bọn họ chân khí cùng dị tượng, đều đã lần nữa khôi phục, tốc độ cũng tăng lên không biết bao nhiêu.

“Rống...”

Ngay tại vọt tới trước ở giữa, từng đợt vô cùng kinh khủng ma tiếng gào như cũ tại từ xa xôi một phương hướng khác không ngừng truyền đến, cuồn cuộn chấn động, khiến cho mặt đất run rẩy.

“Là trước kia người vương giả kia? Hắn còn không có

thoát khốn?”

Tần Thiên Lý giật mình mở miệng.

Hai người vòng qua loại kia kinh khủng ma rít gào truyền đến phương hướng, lần nữa lựa chọn một cái an toàn phương hướng tăng tốc rời đi.

Tại xông ra không biết bao nhiêu dặm khoảng cách sau.

Trước mắt rất cực xuất hiện một mảnh nhìn một cái vô tận màu nâu đen hoang nguyên, cuồng phong gào thét, bộ lông màu đen cùng màu đỏ huyết nhục bay múa...

Cho đến lúc này, hai người mới rất cực nhẹ nhàng thở ra.

Trốn ra được!

Trải qua thiên tân vạn khổ, rất cực cách xa cái địa phương quỷ quái kia.

Tại bọn hấn không xa.

Đại trưởng lão vô danh, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, như cũ tại lắng lắng chờ đợi.

Đột nhiên, hấn mở hai mắt ra, hướng về hai người bên này quét tới.

Sau đó lộ ra kinh dị, đứng dậy, trực tiếp bước tới.

“Các người trốn ra được?”

“Đúng vậy, kém chút chết ở bên trong.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt, ta trước đó còn đi vào đi tìm các người, nhìn thấy các người rơi vào Ma Uyên, còn tưởng rằng các người dữ nhiều lành ít, các người có thể trở về cũng quá tốt, đi thôi, rời đi trước nơi đây.”

Đại trưởng lão vô danh nói.

Hai người gật đầu, lúc này đi theo vô danh hướng về nơi xa lao đi.

Trong lúc đó, từng đợt cực kỳ đáng sợ ma tiếng gào, như cũ tại liên tục không ngừng truyền đến.

“Đại trưởng lão, cái kia Ma Tổ tông sẽ không thật bị nhốt rồi a?”

Tần Thiên Lý gật mình.

“Không rõ ràng, ta chỉ thấy được hấn bị một mảnh trận văn bao trùm, nhưng có thể đi ra hay không đến, ta cũng không biết.”

Đại trưởng lão lắc đầu nói.

“Hi vọng đừng cho hấn ra, bằng không hấn nhược phát cuồng, phiền phức nhưng lớn lắm.”

Tần Thiên Lý nói.

Ba người tăng thêm tốc độ, cấp tốc biến mất nơi đây.

...

Thần thôn bên trong.

Rộng rãi gian phòng bên trong.

Dương Phóng hai người trùng điệp ngồi xuống ở phòng

khách bên trong, tất cả đều nhẹ nhàng thở ra.

“Lần này thật sự là hiếm tượng hoàn sinh.”

Tần Thiên Lý nói.

“Đúng rồi, đại trưởng lão, ta lại nghĩ tới mấy loại mới ấn ký, muốn thỉnh giáo một chút đại trưởng lão.”

Dương Phóng mở miệng.

Hắn trực tiếp thấm nước trà ở trên bàn vẽ ra đầu lâu ấn ký, bông tuyết ấn ký cùng thiểm điện ấn ký.

“Đại trưởng lão nhưng biết lai lịch của bọn nó?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Đại trưởng lão ánh mắt ngưng tụ, lần nữa lộ ra vẻ giật mình.

“Tuyết này hoa ấn ký, rất như là viễn cổ năm trước một vị Băng Hoàng, mà lôi điện ấn ký thì là viễn cổ Lôi Tôn, Lôi Tôn cùng Băng Hoàng chính là Tiên Thiên thần linh, sinh ra tới chính là thần, tại cái kia chúng thần tề xuất thời đại, đồng dạng thuộc về giữa thiên địa người nổi bật.”

“Ồ? Kia đầu lâu ấn ký đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không biết, chưa bao giờ thấy qua.”

Đại trưởng lão lắc đầu, nói: “Viễn cổ bí sử theo Hắc Âm âm mai xuất hiện bị vĩnh hằng phong cấm, liền điểm ấy tin tức, ta cũng là may mắn từ địa phương khác nhìn thấy.”

“Đại trưởng lão, chúng ta vừa mới còn chứng kiến Lôi Tôn phân mộ, chính là trước đó người vương giả kia phân mộ!”

Tần Thiên Lý nói.

“Cái gì?”

Đại trưởng lão sắc mặt biến hóa, nói: “Nơi đó là Thái Cổ Lôi Tôn mộ địa?”

“Đúng vậy, dù sao phía dưới là viết như vậy, cụ thể có phải thật vậy hay không, chúng ta liền không được biết rồi.”

Tần Thiên Lý nói.

Trong đầu của hắn do dự, cuối cùng vẫn không có đem kia mặt quỷ dị tấm gương sự tình nói ra.

Dù sao đại trưởng lão bọn hắn đều là Hắc Âm âm mai Trung Thổ lấy sinh linh, loại trừ đặc thù thời khắc, những thời khắc khác đều là không cách nào tiến vào Thần Khu thể giới.

Coi như biết thần kính tồn tại cũng không có ý nghĩa.

Vạn nhất tin tức để lộ, bị ẩn cư tại trong thôn những cường giả khác biết được, ngược lại sẽ cho bọn hắn mang đến phiền phức.

“Thái Cổ Lôi Tôn thế mà một mực táng ở chỗ này?”

Đại trưởng lão ngữ khí rất là giật mình.

Lôi Tôn cùng Kiếm Ma, đều là thời kỳ viễn cổ tồn tại cực kỳ khủng bố, tại cái kia chứng thần đủ rơi thời khắc, bọn

hắn đều là thuộc về chọi mắt nhất sao chổi.

Chỗ bắt đồng chính là!

Kiểm Ma là nhân loại!

Lôi Tôn lại là Tiên Thiên thần linh!

Đối phương mộ địa tại Hắc Âm âm mai bên trong?

Sau đó, Dương Phóng lại tiếp tục hỏi thăm về vấn đề khác.

Đại trưởng lão đem tự mình biết đồ vật, không giữ lại chút nào, đều cáo tri Dương Phóng.

Qua đi tới hồi lâu.

Dương Phóng hai người mới lần nữa đứng dậy rời đi.

“Đại ca, lần sau lại lúc trở về, nhớ kỹ nhất định phải gọi ta, ta còn không có về gia tộc của ta đi xem một chút.”

Tần Thiên Lý vội vàng đuổi kịp Dương Phóng, tiến hành truyền âm.

“Tốt!”

Dương Phóng đáp lại.

Hai người như vậy tách ra.

Dương Phóng trực tiếp quay trở về gian phòng, bắt đầu nhắm mắt ngồi xếp bằng, chỉ cảm thấy áp lực trùng điệp.

Nửa ngày sau.

Hắn nhẹ giọng thở dài, bỏ đi phiền não, lấy ra kia mặt

thần bí cổ kính, tiến hành nghiên cứu.

Toàn bộ cổ kính hào quang lấp lóe, bên trong hình tượng không ngừng hiển hiện, lúc nào cũng biến ảo, tỏa ra Thần Khí thế giới các ngõ ngách.

Bất quá đáng tiếc tiếp xuống liên tiếp mấy ngày, Dương Phóng đều không thể lần nữa chui qua lại.

Hắn rơi vào đường cùng, cuối cùng ném thử lấy tinh thần lực hướng về trong mặt gương thăm thấu mà đi.

Mà liền tại tinh thần lực của hắn hướng về cổ kính nội bộ cẩn thận thăm dò thời điểm, lại mơ hồ trong đó chạm đến một chỗ cực kỳ thần bí lĩnh vực.

Tại cổ kính nội bộ, thành linh tồn tại một mảnh cực kỳ hùng hậu năng lượng bình chướng.

Tâm hắn sinh hiếu kì, lúc này bắt đầu cố gắng thăm dò.

Nguyên Tâm Thần Chủng lực lượng phát huy, tại từng đợt oanh ra về sau, rốt cục, đem đoàn kia năng lượng bình chướng, đánh ra một đạo nhỏ bé khe hở ra.

Hắn một sợi tinh thần lực lập tức dọc theo đạo này khe hở cấp tốc mạnh vọt qua.

Một nháy mắt, hắn giống như là xuyên qua vô tận không gian.

Lại giống là kinh lịch kéo dài tuế nguyệt.

Xoát!

Tại trước mắt của hắn, trực tiếp xuất hiện một cái vô cùng to lớn quang đoàn, bề ngoài bị vô số phù văn lượn lờ, thần bí khó lường, thai nghén tạo hóa, quấn quanh

lấy nồng đậm tử khí.

Có một loại vô thượng, siêu thoát, thần thánh, mệnh
mông thần bí khí cơ.

Giống như là thiên địa hạch tâm, vạn vật khởi nguyên.

Khiến cho hồn phách của hắn cũng vì đó rung chuyển.

Nhưng khi cẩn thận quan sát, tiến hành nhìn chăm chú
lúc, lại đột nhiên ở giữa trong lòng giật mình.

Cái này đoàn to lớn quang đoàn nội bộ, rõ ràng là . . một
viên úy tinh cầu màu xanh lam.

Kia là...

Lam Tinh!

Dương Phóng trong lòng chấn kinh.

Nhưng ngay tại trong một chớp mắt, hắn cái này sợi tinh
thần lực trong nháy mắt tán loạn, biến mất không thấy gì
nữa.

Hắn liền tranh thủ tham dự tinh thần lực thu hồi, sắc mặt
tái nhợt, cẩn thận vượt vượt mi tâm.

Vừa mới kéo ra khe hở quá mức bé nhỏ, trong nháy mắt
liền đã khép kín, hắn căn bản không kịp tiến hành càng
nhiều quan sát.

Mặc dù như thế, trong lòng của hắn y nguyên che kín
kinh hải, không thể tưởng tượng nổi.

Vừa mới hắn thấy được Lam Tinh?

Cái gương này nội bộ loại trừ có thể thông hướng Thần

Khu đại lục, còn có thể thông hướng Lam Tinh?

Lam Tinh, Thần Khu đại lục, Hắc Âm âm mai đến cùng tồn tại cái gì liên hệ?

Mà lại!

Bao phủ tại Lam Tinh bên ngoài tử sắc quang đoàn, lại là cái gì?

Dương Phóng chỉ cảm thấy trong lòng tràn ngập vô tận câu đố.

Bất quá, điều này cũng làm cho hắn lần nữa thấy được hi vọng.

Chỉ cần mình cường đại đến trình độ nhất định, hắn là liền có thể triệt để xé mở trong mặt gương cái chủng loại kia năng lượng bình chướng, đến lúc đó, nói không chừng liền có thể triệt để quay lại Lam Tinh.

Nghĩ đến nơi đây, hắn lập tức trở nên càng thêm bức thiết, tựa như thấy được một mục tiêu đồng dạng.

Cứ như vậy, Dương Phóng lần nữa lâm vào khắc khổ trong tu luyện.

Đảo mắt lại qua một đoạn thời gian.

Tám gương mặt ngoài lần nữa biến thành có thể mặc toa trạng thái.

Dương Phóng không chút do dự, lúc này truyền âm cho Tàn Thiên Lý, trước tiên để Tàn Thiên Lý đi vào phòng.

Hai người cẩn thận đem gian phòng từ nội bộ phong ấn về sau, lần nữa tiến vào trong mặt gương.

Xoát!

Quang mang lóe lên.

Một mảnh mênh mông hùng hồn khí tức bắt đầu cuộn cuộn đập vào mặt...

...

Càn chi bản khối.

Hỗn loạn mênh mông trong núi rừng.

Khắp nơi đều là tường đổ, cháy đen thổ mộc.

Đập vào mắt thấy, phương viên trong vòng hơn mười dặm, một mảnh thảm đạm, vô cùng bừa bộn.

Càng xa xôi, là từng mảnh từng mảnh sụp đổ công trình kiến trúc, khuynh đảo sơn mạch.

Không ít giang hồ khách cùng tên ăn mày đều tại cái này to lớn phế tích bên trong vùi đầu lục soát, muốn tìm kiếm vật gì có giá trị.

Cẩn thận nhìn lại, chính là trước đó Diệt Tà minh tổng bộ chỗ.

Dương Phóng ánh mắt vòng quét, trong lòng hồ nghi.

“Hai lần khi trở về địa điểm bất đồng!”

Chẳng lẽ mỗi lần trở về, đều sẽ trở lên lần lúc rời đi địa điểm vị chuẩn?

Lần trước ở đâu rời đi, lần này liền sẽ ở đâu xuất hiện?

Nhớ kỹ lần trước, hẳn chính là dẫn tia chớp màu đỏ

ngòm, một đường vọt tới, xa xa hướng về Diệt Tà minh tổng bộ đánh một cái, kết quả hiện tại xuất hiện lần nữa tại nơi này!

“Đại ca, cái này không phải là bút tích của người a?”

Tần Thiên Lý liên tục líu lười, khiếp sợ không thôi.

Dương Phóng cũng không nói chuyện, cũng không có phủ nhận, mà là nghiêng tai nghe rõ, muốn từ đám người đàm luận bên trong phán đoán thời gian trôi qua bao lâu.

“Quá khốc liệt, nửa tháng trước một trận chiến, Diệt Tà minh nguyên khí đại thương, một chút từ trạng thái đỉnh phong bị đánh rơi xuống, cường giả tử thương vô số, chỉ sợ trong vòng mấy chục năm, cũng khó khăn có thành tích!”

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Thật chẳng lẽ là người kia trở về?”

“Ta nghe nói chính là cái kia sát nhân ma vương...”

“Im lặng, người dám gọi hắn sát nhân ma vương, coi chừng kinh động hắn, tiện tay đưa người diệt đi!”

“Sẽ không như thế tà dị a?”

“Làm sao không biết, Diệt Tà minh có hôm nay hạ tràng, chính là giống như người tâm thái, người kia hai năm trước đại sát tứ phương, diệt đi vô số người, Diệt Tà minh lúc này mới bởi vậy quật khởi, nhưng ở quật khởi sau không chỉ có không cảm kích người kia, ngược lại cảm chỉ có người nhắc lên tên của hắn, phạm là cùng người kia có liên quan đều bị xử tử, lúc này mới chọc giận người kia!”

“Nói như vậy Diệt Tà mình có kết quả này cũng là đáng đời?”

“Đám khốn kiếp này sớm nên bị tiêu diệt, tên là diệt tà, kì thực tự thân mới là lớn nhất tà! Ta đã sớm ngóng trông bọn hần được giải quyết!”

“Chớ nói lung tung, Diệt Tà mình mình chủ còn chưa có chết, coi chừng bị hần nghe được!”

“Đúng rồi, vị tiên bối kia về sau đi nơi nào?”

“Không biết, nửa tháng trước, hần tại một chiêu phá hủy Diệt Tà mình tổng bộ về sau, liền lần nữa biến mất, cũng không biết sống hay chết, nhưng các thế lực lớn, đoán chừng đã không ai dám cựa...”

Rất nhiều người nghị luận âm ỉ.

Dương Phóng lông mày dần dần nhăn lại.

Nửa tháng trôi qua rồi?

Nhanh như vậy.

Bất quá cũng may không phải nửa năm!

Xem ra kia cái gương khôi phục chu kỳ, vẫn là cực nhanh.

“Người muốn đi xem người gia tộc liền đi xem đi, ta muốn đi ra ngoài tùy tiện đi một chút.”

Dương Phóng phân phó một câu, bước đi bước chân, hướng về nơi xa đi đến.

Hần không lo lắng Tàn Thiên Lý sẽ nháo ra chuyện gì.

Dù sao đối phương cũng hiển lộ không ra thực thể, không phát huy ra lực lượng, ở trong mắt người khác, tựa như là trong suốt đồng dạng.

“Tốt!”

Tần Thiên Lý gật đầu, trực tiếp tuyển một cái phương hướng, bực thiết rời đi.

...

Từng mảnh từng mảnh đại địa bị Dương Phóng đi qua.

Hắn tại lại đi trước đó người chết sống lại trạng thái lúc đi qua con đường.

Ven đường chỗ qua, như là một con như u linh, trong lòng dâng lên khác cảm xúc.

Ai có thể nghĩ tới, một ngày kia mình sẽ lấy loại này hình thái xuất hiện.

Đã từng hắn đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, bây giờ lại như là quỷ hồn đồng dạng tuần sát đại địa.

“Đúng rồi, thần thôn sinh hoạt từ trước đến nay đơn sơ, lần này không biết có thể hay không mang một ít tài nguyên trở về.”

Dương Phóng tự nói.

Nếu nói người hắn quen biết, ai tài nguyên nhiều nhất?

Vậy khẳng định vẫn là Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ.

Cũng không biết cái kia bên cạnh như thế nào?

Có thể hay không nhận mình liên luy?

Nếu là Lam Vô Kỳ xảy ra chuyện, vậy hẳn nói không chừng phải đi tú đạì thế lực nơi đó mượn một mượn tài nguyên.

Nghĩ tới đây, hẳn lập tức nhin không được cười lên.

...

Chín ngàn chữ!

...

Chương 402 : Chiến bảo xuất thế! Đại khai sát giới!

Thần Khu thế giới địa lý, vô biên vô hạn.

Từng cái đại vực bởi vì lâu dài bỗng bênh cùng khuếch trương, khiến cho lẫn nhau ở giữa khoảng cách càng ngày càng xa, địa thế cũng càng ngày càng phức tạp.

Từ một chỗ đại vực đi đến một chỗ khác đại vực, hoặc là cần xuyên qua vô tận rừng rậm nguyên thủy.

Hoặc là liền cần xuyên qua mênh mông mặt hồ.

Dương Phóng một đường đi qua, nổi lòng mãnh liệt, như là một vị giữa thiên địa khách qua đường, yên lặng quan sát lấy trước đó tại người chết sống lại trạng thái dưới, bị hấn một đường chảy xuống tới đủ loại vết tích.

Mặc dù hấn lúc ấy cũng không biết mình đang làm cái gì, nhưng là sau đó linh hồn giải phong về sau, nhục thân trải qua hết thảy, vẫn là cấp tốc tràn vào đến hấn não hải.

Ven đường chỗ qua, toàn bộ cần chi bản khối cũng không bình tĩnh.

Thiếu đi tứ đại thế lực trấn áp, từng cái đại vực, từng cái thành trì cỡ trung tiểu thế lực, như là mọc lên như nấm, mọc lên như nấm, mỗi qua một chỗ, đều có thể nhìn thấy đại lượng giang hồ khách đang chém giết lẫn nhau.

Gió tanh mưa máu!

Đao quang kiếm ảnh!

Giả dối quỷ quyệt!

Phong vân khó lường!

Toàn bộ giang hồ loạn đến cực hạn.

Tại cái này vô tận lớn tầy bài bên trong, hiện ra Ma Môn, Thủy Tộc, Thiên Độc sơn ba cái Cự Vô Phách, nhất là Ma Môn, quét sạch thiên hạ, cơ hồ có không thể ngăn cản chi thể.

Ngoài ra, còn có trước đây không lâu Diệt Tà minh.

Bất quá từ khi Diệt Tà minh tổng bộ bị Dương Phóng một chiêu phá hủy về sau, toàn bộ Diệt Tà minh liền trong nháy mắt điệu thấp rất nhiều.

Cùng nhau đi tới, tin tức liên quan tới Diệt Tà minh, đã càng ngày càng ít.

Mặc dù có người nhắc lên, cũng đều là đang cảm thán, tại tiếc hận.

Càng nhiều bị người nhắc lên, thì là Lam Vô Bạch.

Không hề nghi ngờ!

Lam trưởng lão danh tự, tại từng cái giang hồ khách trong miệng, lần nữa nhảy lên tới một cái mới cao phong.

Cơ hồ tất cả mọi người đã biết, hấn cũng chưa chết đi.

Ngược lại từ Hắc Âm âm mai bên trong giết ra.

Hấn kích phá giữa thiên địa vô số năm qua kinh khủng nguyên rủa, chỉ trong một chiêu liền đã thương nặng

Diệt Tà minh, đủ loại tin tức để vô số người cảm thấy phấn chấn, cho dù là thánh linh cấp cao thủ cũng thật sâu thở dài.

Nhất là thánh linh đệ tam Thiên Thê!

Bọn hắn đối với một bước cuối cùng e ngại cực kỳ to lớn, áp chế mấy chục năm, sợ sẽ không cẩn thận trực tiếp đột phá, nhưng bây giờ Dương Phóng xuất hiện, không thể nghi ngờ mang cho bọn hắn cực lớn hi vọng.

Lần nữa hiện ra một nhóm người lớn, tự động tổ chức cùng một chỗ, giờ cao cờ xí, biểu thị nguyện ý đi theo Lam trưởng lão.

Ngắn ngủi nửa tháng, liền tại từng cái bản khối kéo ra khối rất dài đội ngũ.

Phải biết, tại Dương Phóng trước đó lâm vào người chết sống lại trạng thái lúc, sau lưng liền tự phát theo mấy vạn người.

Hiện tại hắn lại lần nữa nghịch thiên trở về, một lần nữa hiển lộ tung tích, há lại sẽ khuyết thiếu tùy tùng?

Rất nhiều người tìm không thấy Dương Phóng, trực tiếp tiến đến đầu nhập vào Đại Nguyệt hoàng triều.

Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ cười miệng đều nhanh sai lệch.

Đoạn thời gian trước Dương Phóng phạm phải ngập trời huyết án, đột nhiên biến mất về sau, hắn còn vì này lo lắng thời gian rất lâu, sợ các thế lực lớn sẽ bắt bọn hắn trút giận.

Thậm chí hắn không tiếc hao phí to lớn tài nguyên, lần nữa lung lạc một nhóm lớn cường giả.

Nhưng bây giờ ngắn ngủi hai năm ở giữa, cần khôn
nghịch chuyển, công thủ trao đổi.

Lam trưởng lão thế mà lần nữa trở về.

“Đại Nguyệt trung hưng có hi vọng!”

Lam Vô Kỳ vẻ mặt tươi cười, hai tay vỗ tay, hưng phấn
dị thường.

“Phụ hoàng, vị kia Lam tiên bối đến cùng là cảnh giới gì,
thật là một bước cuối cùng sao?”

Thân thể yếu diệu Hoàn Linh quận chúa thốt lên hỏi
thăm, thanh âm thanh thúy, như là lớn châu Tiểu Châu
rơi khay ngọc.

“Ta có thể khẳng định nói cho ngươi, hẳn nhất định là
một bước cuối cùng, bằng không không có khả năng có
như thế biểu hiện, chỉ là hẳn thế mà có thể lần nữa từ
Hắc Âm âm mai bên trong đi ra, Lam trưởng lão thực lực
quá mức cao thâm, có thể xưng khoáng cổ tuyệt kim!”

Lam Vô Kỳ cười nói.

“Thế nhưng là hẳn đã xuất hiện, vì sao không trở lại tìm
chúng ta?”

Hoàn Linh quận chúa hồ nghi.

“Linh Nhi, Lam trưởng lão có lẽ có sự tình khác, lại có lẽ
không nguyện ý lại cầm tay thiên hạ sự tình, không tìm
đến chúng ta, lại có cái gì kỳ quái, hướng hồ, đối phương
đã giúp chúng ta không biết bao nhiêu.”

Lam Vô Kỳ cảm khái nói.

“Vâng, phụ hoàng, chỉ là nữ nhi gần nhất nghe được một chút lưu ngôn phỉ ngữ.”

Hoàn Linh quận chúa cung kính đáp lại.

“Lời đồn đại gì chuyện nhảm?”

Lam Vô Kỳ hỏi thăm.

“Một chút Ma Môn cùng Thủy Tộc cường giả, đều đang đàm luận, nói Lam trưởng lão trạng thái cổ quái, không cách nào chân chính xuất hiện giữa thiên địa, mỗi lần xuất hiện, chỉ có thể duy trì ngắn ngủi một lát, lại sẽ tiếp nhận giữa thiên địa nguyên rủa oanh kích, chỉ cần cần thận ứng phó, căn bản không đáng để lo.”

Hoàn Linh quận chúa chần chờ một lát, đem mình tìm hiểu tin tức nói ra.

“Nói bậy nói bạ!”

Lam Vô Kỳ phát ra hừ lạnh, nói: “Diệt Tà minh cũng cho rằng như thế, người xem một chút Diệt Tà minh tổng bộ, bây giờ còn đang sao?”

“Vâng, nữ nhi cũng cho rằng bọn họ nói không đúng.”

Hoàn Linh quận chúa nói.

Nhưng Lam Vô Kỳ cũng rất nhanh nhú mảy, trong lòng mãnh liệt.

Ma Môn, Thủy Tộc...

Đây chính là hai cái cực kỳ cổ lão kinh khủng thế lực!

Nghe nói hai thế lực lớn bên trong, đều có viên cổ lớn có thể trả không chết, một mực tại trong nhà ngủ say...

Nếu nói toàn bộ bản khối, đối với Hắc Âm âm mai hiểu rõ sâu nhất chính là ai, kia hơn phân nửa là thuộc cái này hai thế lực lớn.

Dù sao nhà bọn hắn bên trong viễn cổ đại năng, liền có thể né qua Hắc Âm âm mai.

Bất quá, loại tin tức này là thật là giả hắn liền không được biết rồi.

“Vô Tận Hải chuyện bên kia thế nào?”

Lam Vô Kỳ bỗng nhiên hỏi thăm.

“Hồi phụ hoàng, hiện tại chạy tới cao thủ đã càng ngày càng nhiều, dần dần đã bắt đầu vượt qua chướng không, ngay cả chân chi bản khối, tổn chi bản khối cao thủ đều bị hấp dẫn tới, bên kia mỗi ngày đều có hào quang ngút trời, ba động càng ngày càng lớn, có thể kết luận, tuyệt đối là một kiện hoàn chỉnh Thần khí!”

Hoàn Linh quận chúa nói.

“Hoàn chỉnh Thần khí.”

Lam Vô Kỳ sắc mặt ngưng tụ.

Toàn bộ Thần Khí đại lục, nhưng không có mấy cái thế lực có thể xuất ra hoàn chỉnh Thần khí!

Như là trước đó tứ đại thế lực, truyền thừa vô số năm, mỗi một nhà cũng mới nhiều nhất hai kiện, không có chỗ nào mà không phải là nội tình bên trong nội tình.

Bất luận cái gì hoàn chỉnh Thần khí xuất thế, đều đủ để oanh động toàn bộ đại lục.

Nắm giữ một kiện hoàn chỉnh Thần khí, tuyệt đối có thể nhẹ nhõm sáng tạo ra một thế lực khổng lồ tới.

“Đi, chúng ta cũng đi qua nhìn một chút.”

Lam Vô Kỳ trầm thấp nói.

Vô Tận Hải, là Thiên Long vực một chỗ đặc biệt cảnh quan.

Cũng không phải là ngoại hải.

Mà là một chỗ nội hải.

Vừa vắn vào chỗ tại bọn hắn Đại Nguyệt hoàng triều trong phạm vi thế lực, mặt biển vô biên vô hạn, phía trên hòn đảo đông đảo.

Đây là thuộc về cửa nhà mình coi bảo, hắn nói cái gì cũng phải nỗ lực tranh thủ.

...

Một đường đi qua.

Dương Phóng yên lặng quan sát, trong lòng cảm khái, chứng kiến quá nhiều chém giết.

Toàn bộ giang hồ cơ hồ không có một khắc là an bình.

Thậm chí còn có rất nhiều người đánh lấy hắn cò xí, trực tiếp sáng lập một thế lực khổng lồ.

Cũng không ít danh xưng Ma Môn gia hỏa, ở các nơi làm loạn, tạo thành huyết tinh thống trị.

Lấy người đứng xem góc độ quan sát, coi là thật có loại thế sự biến ảo cảm giác.

Bất quá đối với đây hết thủy, Dương Phóng cũng không can thiệp.

Chỉ là đơn thuần hợp lý cái khách qua đường!

Ngày thứ ba buổi sáng.

Hắn rút cục lần nữa tại Thiên Long vực bên trong, sừng sững tại một chỗ cao lớn trên lầu các, đưa mắt trông về phía xa, đem vô tận sơn hà thu hết vào mắt.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lộ ra hồ nghi, chú ý tới xa xôi khu vực, trên bầu trời sắc thái mông lung, khí tức quét sạch, tầng mây lao nhanh, biến ảo ngàn vạn.

Ngoài ra, còn có đại lượng bóng người từ bốn phương tám hướng hướng về kia bên trong tiến đến.

Không ít người đều thực lực cường đại, khí cơ rất sâu.

“Đó là cái gì?”

Dương Phóng nhíu mày.

Thân thể lóe lên, sát na từ nơi này biến mất.

...

Mênh mông nhưng lại bình tĩnh trên mặt biển.

Một chiếc treo 【 tôn nhớ cá thăm 】 thuyền lớn lẳng lẳng địa tung bay, cùng cái khác thuyền lớn cùng nhau đi thuyền tại chỗ này tiếng tăm lừng lẫy trên biển mênh mông.

Thuyền lớn bên trong.

Một đám Trung Quốc tinh anh người xuyên việt, toàn bộ hội tụ ở đây.

Trên cơ bản đều là thế giới hiện thực từng cái thành thị người phụ trách.

Như là Ma Đô, Kinh Sư, Quảng thị, Thâm thị, thành thành phố, Nam thị vân vân.

“Diệp Huyền, người giấu diếm thật là đủ thâm, loại chuyện này vì sao cũng không nói cho chúng ta một tiếng?”

Quảng thị người phụ trách, Vương Đức biển, một mặt cười khổ, nhìn về phía Diệp Huyền.

“Đúng vậy a, vị kia Lam tiên bối lại lần nữa trở về sự tình, người phải cùng chúng ta chào hỏi.”

Thâm thị người phụ trách Lưu lâm, cũng phức tạp nói.

“Ta vì sao muốn nói? Chuyện này các người có biết hay không, lại có cái gì quá không được? Huống hồ, coi như ta nói, các người cho là ta sự tôn thật sẽ giúp các người?”

Diệp Huyền trong giọng nói ẩn chứa từng tia từng tia mỉa mai, không chút nào nề tình.

Làm cho mấy lớn người phụ trách đều là sắc mặt xấu hổ, không biết nên như thế nào nói tiếp.

Duy chỉ có Ma Đô người phụ trách, Nam thị người phụ trách, trong lòng thầm than, biết rõ Diệp Huyền ” khó chơi ” .

Gia hỏa này ẩn tàng bí mật nhiều lắm.

Hắn chưa từng đem bọn hắn chính thức chân chính đặt ở xem qua ngọn nguồn?

Có thể hết lần này tới lần khác thực lực đối phương lại mạnh, tại dị giới bối cảnh lại thâm sâu, bọn hắn cuối cùng còn muốn dựa vào Diệp Huyền, cho nên căn bản không dám quá độ bức bách.

“Tốt, đại gia đừng lại xoắn xuýt, Diệp Huyền không nói cũng có Diệp Huyền đạo lý.”

Trình Thiên Dã ra hoà giải, mở miệng cười nói: “Tối thiểu Diệp Huyền, Thẩm Đào, Khương Nhân, Trần Thi Nghiên, đều từng cùng Thiên Thần tổ chức quan hệ mật thiết, coi như Lam tiên bối không nguyện ý giúp chúng ta, nhưng tối thiểu cũng sẽ không đối địch với chúng ta không phải sao?”

Đám người nhao nhao gật đầu.

“Các vị yên tâm tâm, nếu có hướng một ngày chúng ta gặp được khó khăn, ta nhất định sẽ ném thừ thuyết phục Thiên Thần tổ chức, để bọn hắn ra tay giúp đỡ.”

Trần Thi Nghiên mở miệng nói.

“Vậy là tốt rồi.”

“Chỉ cần có các người cái này mấy đầu tuyến tại, tối thiểu chúng ta cùng đối phương cơ bản không liên lạc được sẽ gãy mất!”

“Không tệ, làm phiền Thi Nghiên!”

Đám người nhao nhao cười nói.

Duy chỉ có Diệp Huyền, mặt mũi tràn đầy khinh thường.

“Vẫn là trước nói một câu lần này Vô Tận Hải sự kiện đi, căn cứ chúng ta đạt được tin tức, hiện tại đã có trăm phần trăm nắm chắc có thể kết luận, đây là một kiện hoàn chỉnh Thần khí!”

Kinh Sư người phụ trách Từ Khai, nhìn về phía đám người, mở miệng nói ra: “Hoàn chỉnh Thần khí, ý vị như thế nào, chắc hẳn các người đều biết, nếu như chúng ta Trung Quốc người xuyên việt có thể nắm giữ một kiện hoàn chỉnh Thần khí, như vậy sau này chúng ta tại dị giới thế lực sẽ không thể tưởng tượng!”

Lần này chúng ta mời tới Chuyển Luân tự Phổ Nhân thần tăng, cùng một vị nhiều năm chưa từng xuất thủ qua lão La Hán!

Lại thêm Diệp Huyền mời tới Diệp gia lão tổ, Vương Đức biến mời tới Vương gia lão tổ.

Trọn vẹn bốn vị thánh linh cấp cường giả!

Trong đó Phổ Nhân thần tăng là đệ nhị Thiên Thê, lão La Hán vì đệ tam Thiên Thê!

Chiếu loại tình huống này nhìn, chúng ta đoạt được cái này hoàn chỉnh Thần khí nắm chắc, vẫn là tương đối to lớn!”

Mọi người đều là trong lòng mãnh liệt, lộ ra trận trận chờ mong.

Từ khi Lam Vô Bạch diệt sát thiên hạ đại bộ phận siêu cấp cao thủ về sau, đệ tam Thiên Thê cường giả đã như lông phượng vảy đồng dạng thưa thớt, cho dù là các thế lực lớn cũng không có còn mấy tôn.

Mà bọn hán bên này liền có một tôn!

Chỉ cần thời cơ thoả đáng, hảo hảo nắm chắc, chưa chắc liền không có cơ hội.

Sau đó bọn hán trực tiếp ở chỗ này mật nghị.

...

Cách bọn họ không xa.

Dương Phóng thân thể một đường đi qua, lướt sóng mà đi, thân thể hư ảo, giống như là một vị Lâm Ba mà đi thần nhân đồng dạng.

Bỗng nhiên!

Hắn sinh ra cảm ứng, quay đầu nhìn lại.

Ánh mắt rơi vào kia chiếc 【 tôn nhớ cá phượng 】 trên thuyền lớn.

“Trung Quốc người xuyên việt?”

Hắn sắc mặt cổ quái.

Đám người kia thế mà cũng chạy tới.

Bất quá, khi hắn cẩn thận lắng nghe về sau, vẫn là không có tiến hành để ý tới.

Đám người kia mời tới Phổ Nhân thần tăng cùng lão La Hán tọa trấn, hắn là sẽ không gặp được nguy hiểm.

“Hoàn chinh Thần khí!”

Dương Phóng tự nói, ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn lại.

Khó trách nơi này sẽ hội tụ ra nhiều cường giả như vậy?

Khó trách trên bầu trời tầng mây lặn lộn, sắc thái mông lung?

Lại là một kiện hoàn chỉnh Thần khí!

Dương Phóng thân thể lóe lên, cấp tốc lướt tới.

...

Một phương khác hướng.

Rộng rãi to lớn màu đen lâu thuyền.

Phá vỡ trùng điệp mặt nước, hướng về phía trước hành sử mà đi.

Lâu thuyền nội bộ.

Bóng người hội tụ, xuất hiện hơn hai mươi đạo cường đại bóng người.

Lại tất cả đều là đệ tam Thiên Thê!

Loại trừ số ít mấy người, những người còn lại ăn mặc đều là cùng 【 càn chi bản khối 】 có rất lớn bất đồng.

Người cầm đầu là cái người mặc hắc bào nam tử trung niên, sắc mặt yêu dị, mang theo khó tả mị lực, thân thể rất là cao lớn, đầu đầy mái tóc đen dài tùy ý tản mát đầu vai, khoe miệng thỉnh thoảng mang theo từng tia từng tia mỉm cười.

Nếu là có người quen tại đây, tất nhiên có thể giật mình nhận ra người này.

Chính là gần nhất hai năm qua, uy danh hiển hách Ma Môn môn chủ.

Ứng Thiên Hùng!

Ở bên cạnh hẳn mọi người ảnh, một phần là bọn hẳn Ma Môn Thái Thượng trưởng lão.

Một bộ phận khác, thì là xuất từ chấn chi bản khối cùng tổn chi bản khối.

“Tứ đại bản khối bên trong, vẫn là càn chi bản khối càng thích hợp ở lại, nơi này tùy tiện một nơi, đều không khí trong lành, dị thường phồn hoa, thật là làm cho chúng ta hâm mộ a!”

Một kẻ thân thể thon gầy, mặc lông chồn áo khoác lão giả, thanh âm khàn khàn, mở miệng cảm khái.

Hắn tên La Thiên Long, xuất từ chấn chi bản khối, chính là tiếng tăm lừng lẫy huyết y giáo giáo chủ.

Mấy chục năm trước liền đã bước vào đệ tam Thiên Thê.

“Đúng vậy a, hi vọng quản môn chủ nhưng muốn nói nói giữ lời, cái này đồ vật chúng ta giúp người chiếm, sau đó, người cũng không nên lại tiếp tục ngăn cản chúng ta.”

Bên cạnh, một cái khác thân thể to con nam tử, chế nhạo chế nhạo đường.

Hắn thân cao ba bốn mét, một thân khô ngô cơ bắp, dị thường cường tráng, tóc đen đầy đầu biến thành từng cây bím tóc hình thái, một thân hình xăm.

Cho dù là ngồi đều có người bình thường đứng đấy cao.

Chính là tởn chi bản khối siêu cấp cường giả!

Chiến thần cung cung chủ tào hồng liệt!

“Các vị yên tâm tâm, ta cùng quản môn chủ quen giao mấy chục năm, biết rõ cách làm người của hấn, hấn tuyệt đối nói lời giữ lời, không có khả năng lừa bịp đại gia.”

Người thứ ba ảnh mở miệng cười nói.

Rõ ràng là cái Bạch Y Tú Sĩ.

Nhìn hào hoa phong nhã, cầm trong tay một thanh quạt giấy trắng, đôi mắt rất là hẹp dài.

“Ha ha ha...”

Ngồi ở chủ vị ứng Thiên Hùng đột nhiên cười to lên, nói: “Chư vị yên tâm, ứng người nào đó đã mời đại gia tới, như thế nào lại không chân tâm thành ý, chỉ cần cái này đồ vật tới tay, ngày sau các vị muốn vào ở càn chi bản khối cùng khôn chi bản khối, ứng nào đó tuyệt đối không có bất kỳ cái gì ý kiến, mấy ngàn năm, đây là lần đầu hai đại bản khối lâm vào suy yếu lâu ngày tình trạng, các vị nếu không thừa cơ khởi sự, lại đợi khi nào?”

Nụ cười của hấn rất là nồng đậm.

Tựa hồ không lo lắng chút nào tương lai càn chi bản khối, tởn chi bản khối sẽ cùng bọn hấn tranh đoạt địa bàn.

Dù sao tứ đại thế lực chết cũng không hàng, vển vển dựa vào bọn hấn Ma Môn một nhà, vẫn là rất khó gặm động tứ đại thế lực.

Những người khác cũng đều là lộ ra từng tia từng tia tiểu dung.

Cho tới nay, tứ đại bản khối âm thầm giằng co, nhiều lần có giao phong, mặt ngoài người này cũng không thể làm gì được người kia.

Nhưng bây giờ!

Hai đại bản khối một khi suy sụp, đúng là bọn họ tuyệt hảo thời cơ!

“Lại nói cái kia Lam Vô Bạch Lam trưởng lão, thật còn sống không?”

Chiến thần cung cung chủ tào hồng liệt, một mặt nghiền ngẫm, trong tay đem lộng lấy một cái chén ngọc.

“Căn cứ đủ loại truyền ngôn đến xem, hẳn là còn sống, bất quá, ta đoán hẳn coi như còn sống, cũng khẳng định tồn tại vấn đề.”

Một vị đầu đội chân cao mũ lão giả, cầm trong tay quả trượng, hơi bạc sợi râu, mở miệng cười nói: “Giữa thiên địa nguyên rủa nào có dễ dàng như vậy liền có thể thoát khỏi? Căn cứ chúng ta 【băng Tuyết Thần cung】 cổ tịch ghi chép, cho dù có người có thể may mắn trở về, cũng căn bản không có khả năng thời gian dài trú lưu,

Lưu thời gian càng dài, tao ngộ nguyên rủa càng lớn, hẳn đã xuất thủ qua mấy lần, đằng sau nếu là tiếp tục xuất thủ, sẽ chỉ gặp càng ngày càng mạnh nguyên rủa, thẳng đến bị nguyên rủa triệt để giết chết, cho nên, chỉ cần đại gia hữu tâm phòng bị, hẳn là căn bản không làm gì được chúng ta.”

“Quả là thế!”

“Lão phu cũng sớm có suy đoán!”

“Ha ha, cái gì Lam trưởng lão, mặc ngươi khi còn sống uy danh chấn thiên, cái thế vô địch, một khi chết rồi, còn không phải một đồng thối bùn!”

“Ngươi cái này có thể nói sai, hắn còn không chết, bất quá, cho dù không chết, cũng cùng một đồng thối bùn không sai biệt lắm!”

“Ha ha ha...”

Mọi người đều là cười ha hả.

“Đáng tiếc, đáng tiếc!”

Chiến thần cung cung chủ tào hồng liệt, mặt mũi tràn đầy cảm khái, tiếp tục vuốt vuốt trong tay chén ngọc, cười nói: “Ta nguyên bản liền muốn tiến vào 【càn chi bản khối】, Kiếm Thí Thiên Hạ cao thủ, nếu như hắn không có đột phá một bước cuối cùng, nhất định là khối cực tốt đá mài đao, chỉ tiếc, sẽ không còn được gặp lại hắn!”

“Tào huynh không cần tiếc hận, muốn tìm người giao thủ, còn sợ không có người sao?”

La Thiên Long ha ha cười nói.

“Cái kia Lam trưởng lão đúng là đáng tiếc, hắn nếu không đột phá một bước cuối cùng, lấy hắn đủ loại nội tình cùng võ học, chưa chắc không thể tại đệ tam Thiên Thê vô địch, có thể hết lần này tới lần khác đột phá một bước cuối cùng, tâm cao khí ngạo, không cam lòng cúi đầu, trong vòng ba năm rưỡi hắn phải chết không nghi ngờ!”

Ứng Thiên Hùng mở miệng than nhẹ, rất có một loại chỉ

điểm thiên hạ khí chất.

Những người khác đều là nhẹ nhàng gật đầu, vẻ mặt tươi cười, chuyện trò vui vẻ.

Bỗng nhiên!

Một cỗ vô cùng thần bí khí cơ từ đằng xa bộc phát ra, trùng trùng điệp điệp, cấu kết thiên địa, một nháy mắt khuếch tán phương viên hơn mười dặm.

Khiến cho to như vậy mặt biển, cơ hồ tất cả thánh linh cấp cao thủ tất cả đều sinh ra cảm ứng, biến sắc, không chút nghĩ ngợi, thân thể cấp tốc liền xông ra ngoài, rơi vào khắp nơi boong tàu bên trên.

Bọn hắn ánh mắt trông về phía xa.

Chỉ gặp phía trước nhất trên mặt biển, hào quang bộc phát, âm âm sóng dậy, giống như là một chỗ lòng đất núi lửa bạo phát, toàn bộ trên mặt biển dâng lên vô tận gợn sóng.

Từng mảnh từng mảnh sóng lớn ngập trời liên tiếp phóng lên tận trời!

Nương theo lấy sóng lớn dâng lên, thành linh còn có từng đạo kinh khủng quang mang, ẩn chứa nồng đậm hủy diệt tính thần uy, quét ngang bát phương.

“Thần khí sắp xuất thế!”

“Đó là cái gì? Một thanh chiến phủ! !”

Rất nhiều người la hoảng lên, một mảnh xôn xao.

Sau đó từng vị thánh linh cấp cao thủ, trong lòng chấn động, bắt đầu nhao nhao hành động, xông về phía

trước, chân đạp sóng nước, tốc độ như điện, muốn cái thứ nhất nhích tới gần.

Bạn hẳn chỉ sợ cái này chiến bảo nghịch thiên bị người khác cướp đi.

Ầm ầm!

Từng mảnh từng mảnh vô cùng kinh khủng ba động không ngừng tại phía trước bộc phát.

Quang mang hỗn tạp sóng nước, khiến cho nguyên bản bình tĩnh biển cả nhấc lên thao thiên ba lan.

Dương Phóng cũng là ánh mắt ngưng tụ, hướng về phía trước nhìn lại.

Từng mảnh từng mảnh hào quang xông ra, ở trên không hội tụ, thế mà trực tiếp hợp thành một cái cự đại chiến phủ hư ảnh, chừng gần trăm trượng lớn nhỏ, nằm ngang ở không trung, thần uy vô tận.

Đây chỉ là Thần khí uy năng huyện khác!

chân chính bản thể, còn tại biển cả chỗ sâu.

Quả nhiên!

Cái kia đạo to lớn chiến phủ hư ảnh cũng không có duy trì quá lâu thời gian, rất nhanh lần nữa hóa thành một đạo đạo lưu quang, tiêu tán ra.

Cùng lúc đó, phía dưới sóng biển mãnh liệt càng mãnh liệt hơn, gợn sóng cuồn cuộn, thanh âm oanh minh.

Giống như là kéo theo toàn bộ thiên địa đồng dạng.

Ầm ầm!

Thanh âm to lớn.

Một cái cổ lão búa đá bắt đầu từ đáy biển bên trong chậm rãi thẳng lên, mặt ngoài bao trùm nặng nề cáu bẩn, không biết tại đáy biển nằm bao nhiêu năm.

Nếu không phải mặt ngoài tản ra trận trận thần uy, cơ hồ rất khó để cho người ta tin tưởng, đây là một kiện hoàn chỉnh Thần khí!

“Xuất thủ!”

Đột nhiên, có người kêu to.

Trong đám người một chút xông ra bốn năm đạo nhân ảnh, nhanh chóng thiểm điện, hướng về kia chuôi vết rỉ pha tạp, bị nặng nề cáu bẩn bao trùm chiến bảo bắt tới.

Đại bộ phận đều tại thờ ơ lạnh nhạt, để phòng chiến phủ bốn phía còn có cái gì cấm chế lợi hại.

Bất quá rất nhanh, bọn hắn cũng ngồi không yên.

Bởi vì tiến lên kia bốn năm đạo nhân ảnh, đã thay chúng ta chảy qua con đường, thân thể tại tiến lên về sau, cũng không có gặp được bất cứ dị thường nào.

Lần này tất cả mọi người sôi trào.

“Phụ hoàng coi chừng!”

Hoàn Linh quận chúa kinh uống.

Lam Vô Kỳ đã suất lĩnh hai vị Hoàng thất cao thủ, cấp tốc vọt tới.

Trên người hắn mặc một bộ sáng chói giáp trụ, cầm

trong tay một thanh hoàng kim kiếm gãy, biểu hiện dị thường anh dũng, tóc trắng phơ bay múa, khí tức rung chuyển.

Tự thân lĩnh vực tại hoàng kim kiếm gãy gia trì dưới, đạt được to lớn phát huy.

“Đây là Hoàng thất trọng địa, người không có phận sự, hết thảy thối lui! !”

Lam Vô Kỳ quát chói tai, huy động hoàng kim kiếm gãy, vừa đối mặt đánh bay một vị đệ nhị Thiên Thê cường giả.

“Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ! Người còn dám xuất hiện? Các người dung túng Lam Vô Bạch lạm sát kẻ vô tội, vô số người bởi vì các người mà chết, thiên hạ thế lực đều nghĩ ăn sống người thịt, người còn dám xuất hiện?”

Một vị đệ nhị Thiên Thê cường giả kinh sợ mở miệng.

Hắn xuất từ càn chi bản khối một vị cường đại môn phái, ngay lúc đó lão môn chủ chính là đệ tam Thiên Thê cao thủ, chỉ tiếc chết thảm ở Dương Phóng lòng bàn tay, là hấn hận thấu Đại Nguyệt hoàng triều.

“Đại Nguyệt Hoàng thất, tội nghiệt ngập trời, đáng chém!”

“Lạm sát kẻ vô tội, nhiễm nhân mạng, Lam Vô Kỳ, các người Đại Nguyệt Hoàng thất đáng chết!”

Có người mở miệng quát chói tai, trong đám người truyền âm, tiến hành mang tiết tấu.

Lam Vô Kỳ trong lòng giật mình, trong nháy mắt dâng lên không ổn.

Hồng hét!

Hắn ra quá sớm, trong nháy mắt trở thành mục tiêu công kích!

“Nợ máu đương cần trả bằng máu, Lam Vô Kỳ, còn chúng ta môn chủ mệnh đến!”

Một vị đệ tam Thiên Thê sơ kỳ cao thủ quát chói tai, cấp tốc vọt tới.

Theo hắn xuất thủ, bốn phương tám hướng rất lo xa nghi ngờ làm loạn người, trước tiên cấp tốc đập ra, hướng về Lam Vô Kỳ cùng nhau giết ra.

Nghịch thiên chiến phủ chỉ có một thanh, bọn hắn tự biết thực lực, căn bản không có khả năng cướp đoạt.

Thà rằng như vậy, không bằng giết chết Lam Vô Kỳ, đoạt được trên người hắn chiến giáp cùng hoàng kim kiếm gãy.

Sau đó thậm chí còn có thể chia cắt Đại Nguyệt hoàng triều.

Sao lại không làm?

“Làm càn!”

Lam Vô Kỳ mở miệng gầm thét, thôi động trên thân giáp trụ, huy động kiếm gãy, đem lĩnh vực phát huy đến cực hạn, cùng mọi người ác chiến đến cùng một chỗ.

Cùng lúc đó!

Một phương hướng khác, cũng rất nhanh bạo phát ra đáng sợ ba động.

Bị Trình Thiên Dã, Nhậm Quân mời tới lão La Hán, Phổ Nhân thần tăng tất cả đều đang xuất thủ.

Chỉ bất quá đám bọn hán cũng rất sắp bị tổn chi bản khối mấy vị cường giả chặn.

Lấy chiến thần cung cung chủ tào hồng liệt cầm đầu.

Hán thân cao ba mét bốn, một thân cơ bắp khô ngô, lóe ra màu đồng cổ quang mang, trong miệng cười ha ha, chấn động thương khung, giống như là một vị cái thể Ma Thần đồng dạng.

Lĩnh vực của hán cùng lão La Hán lĩnh vực trực tiếp triệt tiêu cùng một chỗ, mà ngửa ra sau ỷ vào tự thân thân thể mạnh mẽ từng bước xông ra, một quyền lại một quyền, trực tiếp hướng về lão La Hán thon gầy thân thể khẳng kheo đập tới, tựa hồ muốn đánh chết tươi lão La Hán.

“Chuyển Luân tự Kim Cương thần công, bản tọa nghe thấy đã lâu, hôm nay lĩnh giáo, mời lão La Hán không tiếc chỉ điểm!”

Tào hồng liệt thanh âm to lớn, chấn động thương khung, tùy tiện lúc.

Song quyền huy động như gió, ầm ầm nổ vang, đất rung núi chuyển, kinh khủng khó lường.

Giống như là một tôn đáng sợ cự nhân.

Mỗi một quyền ném ra, đều ẩn chứa kinh thiên thần lực.

Lão La Hán bất động không dao, thân thể hóa thành vàng nhạt chi sắc, bên người tựa hồ lại lưu ly Phật giới hiển hiện, dù là tự thân lĩnh vực bị đối phương lĩnh vực

triệt tiêu, hấn cũng vẫn không có ở vào hạ phong.

Dị tượng hình thức ban đầu: Lưu ly Phật giới!

Tại tào hồng liệt công kích đến, hấn đã Tiên Thiên đứng ở thế bất bại!

Bất quá tào hồng liệt mục đích, lại không phải là chân chính đánh chết hấn, mà là nâng hấn.

Chỉ cần nâng hấn, chính là thắng lợi!

Về phần Phổ Nhân thần tăng bên kia, hấn chỉ có đệ nhị Thiên Thê thực lực, đối mặt một đám đột nhiên giết ra tới chấn chi bản khối, tổn chi bản khối, lập tức sắc mặt giật mình.

“Không được!”

Bọn hấn càn chi bản khối, chân chính đệ tam Thiên Thê đã sớm chết không sai biệt lắm, giờ phút này đối mặt chấn chi bản khối, tổn chi bản khối siêu cấp cường giả căn bản không có khả năng ngăn trở.

Tùy tiện xông ra, sẽ chỉ thăm tao đồ sát!

Bây giờ còn có thể xuất động đại quy mô 【 đệ tam Thiên Thê 】 cường giả thế lực, đoán chừng chỉ còn lại có Ma Môn, Thiên Độc sơn, Thủy Tộc cùng tứ đại thế lực.

Nhưng tứ đại thế lực từ lần trước về sau, sớm đã ẩn遁!

Ma Môn thì cấu kết chấn chi bản khối, tổn chi bản khối.

Thiên Độc sơn, thái độ không rõ.

Thủy Tộc càng không khả năng cùng bọn hấn một lòng.

“Mau lui lại!”

Phổ Nhân thần tăng thét dài, muốn báo cho người khác.

Ầm! !

Vừa dứt lời, hấn phun máu tươi tung toé, sau lưng bị giáng đòn nặng nề.

Nếu không phải lão La Hán ban cho hấn một kiện Thần khí cà sa, một chiêu này hấn hấn phải chết không nghi ngờ.

Dù là như thế, cũng là ngũ tạng lệch vị trí, thân thể trong nháy mắt nhào tới.

“A?”

Ầm thầm cho hấn một chưởng huyết y giáo giáo chủ La Thiên Long lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tựa hồ không nghĩ tới Phổ Nhân thần tăng chỉ là đệ nhị Thiên Thê thực lực, có thể tại mình một chưởng này hạ còn sống?

Bất quá rất nhanh hấn cười âm hiểm một tiếng, tựa thân lĩnh vực cơ hồ trong nháy mắt bao trùm quá khứ.

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, huyết tinh quét sạch, màu đỏ sậm trạch thay thế hết thảy.

Phổ Nhân thần tăng trước mắt lập tức đại biến dạng.

Thiên địa biến mất, đám người biến mất, mặt biển biến

mắt...

Trước mắt là vô tận núi thây biển máu, lít nha lít nhít, huyết dịch sền sệt, hương vị sang tị, giống như là tiến vào một chỗ đáng sợ Tu La Địa Ngục.

Phổ Nhân thần tăng vừa mới rơi vào nơi xa, liền trong lòng kinh hãi, mồ hôi lạnh cuồn cuộn.

Lĩnh vực!

Đây là đệ tam Thiên Thê cường giả lĩnh vực!

Hắn vội vàng chuyển động phật châu, cố thủ nội tâm, chấp tay trước ngực, liền lĩnh niệm động lên Địa Tạng Vương Bồ Tát bản nguyện kinh.

Nếu không tại cái này vô tận trong núi thây biển máu, không đọai đối phương công kích hắn, hắn liền phải bị sát khí xâm nhập, biến thành chỉ biết là giết chóc tên điên.

...

Mấy phương hướng khác.

Chiến đấu âm thanh oanh minh điếc tai, cực kỳ hỗn loạn.

Mặc dù càn chi bản khối lần này cũng tới mấy vị đệ tam Thiên Thê cường giả, bất quá đại bộ phận đều là nhà đờn, đang kịch liệt chiến đấu âm thanh bên trong, rất nhanh gặp phải chấn chi bản khối, tổn chi bản khối cường giả đánh lén, đều sắc mặt giật mình.

“Là các ngươi!”

“Các ngươi không phải càn chi bản khối!”

“Là Ma Môn mang các người tiến đến? Ứng Thiên Hùng, người dám cầu kết cái khác bản khối!”

Những này nhà đơn đệ tam Thiên Thê cường giả nhao nhao kinh thanh hét lớn.

Đám người chiến đấu hậu phương.

Ứng Thiên Hùng vẻ mặt tươi cười, một thân áo bào đen, thân thể lộ ra cao lớn anh vĩ, mang theo một loại đặc biệt mị lực, tóc đen đầy đầu lấy một chiếc trâm gỗ tùy ý cắm, trên thân cực điểm tiêu sái thái độ.

“Cái gì câu không cầu kết, thiên hạ chí bảo, người có đức ở lại, các người đoạt được, bọn hấn cũng có thể đoạt được, bao quát mảnh này càn chi bản khối, các người có thể ở lại, bọn hấn cũng có thể ở!”

Ứng Thiên Hùng ung dung mở miệng.

“Nói bậy nói bạ!”

“Ứng Thiên Hùng, người muốn trở thành tội nhân thiên cổ!”

Mấy vị kia đệ tam Thiên Thê cường giả phần nộ quát.

“Bản tọa làm việc, từ trước đến nay không câu nệ tại tâm, các người nói là, đó chính là đi.”

Ứng Thiên Hùng chấp tay mỉm cười, hướng về kia cây chiến phủ nơi đó chậm chạp đi đến.

Ở bên cạnh hấn, còn theo bảy tám vị đệ tam Thiên Thê cường giả không có động thủ, mà là đối mặt cười lạnh, hướng về bốn phương tám hướng quét tới.

Một chút ẩn tàng âm thầm cao thủ, từng cái kinh tâm động phách, cũng không dám lại tiếp tục xông ra.

Ma Môn thế lớn, vốn là cao thủ đông đảo, hiện tại lại cấu kết cái khác hai cái bản khối đệ tam Thiên Thê cường giả, chú định không người có thể cản.

Bọn hắn nếu dám tiếp tục xông ra, chỉ là muốn chết mà thôi.

Nơi xa.

Boong tàu bên trên Trình Thiên Dã, Diệp Huyền, Nhậm Quân bọn người tất cả đều trong lòng lạnh buốt, cảm thấy khẩn trương.

Thời khắc máu chốt, lại đột nhiên xuất hiện chấn chi bản khối cùng tồn chi bản khối siêu cấp cường giả!

Ai có thể địch?

“Sư tôn. . sư tôn bị nhốt rồi!”

Trình Thiên Dã kinh thanh mở miệng, nhìn về phía xa xa Phổ Nhân thần tăng.

“Gia gia của ta. . cũng bị bị thương nặng.”

Diệp Huyền khắp cả người băng hàn.

Diệp gia lão tổ chỉ là đệ nhất Thiên Thê đỉnh phong.

Kết quả vừa đối mặt bị người trọng thương, gần như sắp chết!

Nguyên bản bọn hắn có tám thành nắm chắc đoạt bảo, nhưng bây giờ hiện thực lại hung hăng cho bọn hắn một lỗ tai.

“Rút lui, nhanh về sau rút lui!”

Nhậm Quân dẫn đầu kịp phản ứng, vội vàng kinh thanh quát.

...

Đám người hỗn loạn phía trước nhất.

Dương Phóng đứng chấp tay, một thân thanh bào, lẳng lẳng đứng ở trên mặt nước, một đôi ánh mắt ngay tại lẳng lẳng đánh giá trước mắt cổ lão búa đá, yên lặng suy tư.

Đúng là một thanh hoàn chỉnh Thần khí.

Bất quá đáng tiếc, mặt trên còn có một tầng ẩn nắp cấm chế chưa tiêu.

Một khi dùng tay dây vào, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Chỉ có chờ nó mặt ngoài cấm chế tự động tản ra mới được.

Tại Dương Phóng lẳng lẳng quan sát thời điểm, ứng Thiên Hùng cũng là vẻ mặt tươi cười, đi tới phụ cận.

Hắn nhô ra trắng nõn khoan hậu bàn tay, vừa muốn đưa tay đi lấy chuôi này chiến phủ, chợt ở giữa động tác dừng lại, lộ ra kinh nghi, như thiếu điện rụt trở về.

“Thế nào? Quản môn chủ?”

Bên người Bạch Y Tú Sĩ hỏi thăm.

“Không thích hợp, mặt trên còn có cấm chế, cực kỳ ẩn nắp!”

Ứng Thiên Hùng ngữ khí ngưng tụ, nói: “Lui!”

“Cái gì?”

Bên người trong lòng mọi người giật mình.

Bọn hắn không cần nghĩ ngợi, tất cả đều cấp tốc lui ra ngoài.

Sự thật chứng minh, bọn hắn rút lui đúng là chính xác.

Bởi vì vừa mới qua đi mươi mấy phút, chuôi này cổ lão búa đá đột nhiên chấn động kịch liệt, sau đó đột nhiên bộc phát ra vô song hào quang, oanh một tiếng, quét ngang trên trời dưới đất.

Phương viên bảy tám dặm tất cả đều bị đáng sợ chùm sáng bao phủ.

Toàn bộ to lớn mặt biển trực tiếp dâng lên kinh khủng mây hình nấm, rất nhiều các đảo, núi nhỏ trực tiếp nổ tung.

Cho dù là Dương Phóng đều lông tơ đứng vững, cảm giác được khí tức tử vong, thân thể lóe lên, sát na phiêu thối mà ra.

Mà liền tại tầng này quang mang vừa mới tiêu tán.

Cũng không biết là ai đột nhiên hét lớn một tiếng, bốn phương tám hướng vừa mới còn tại ẩn núp cao thủ, rốt cuộc không chế không nổi, tất cả đều liêu lĩnh nhanh chóng nhào tới.

Thần phủ uy năng để bọn hắn hồi hộp, bỏ đi trong lòng bọn họ sợ hãi.

Như thế cô bảo, một khi chấp chưởng nơi tay, dù là đối mặt lại nhiều cao thủ vây công, cũng không cần e ngại!

“Muốn chết!”

Ứng Thiên Hùng đột nhiên bạo hồng.

Bên người bảy tám vị 【 đệ tam Thiên Thê 】 siêu cấp cường giả tất cả đều đang nhanh chóng xuất thủ.

Tầng tầng kinh khủng lĩnh vực trong nháy mắt diệt gia đến cùng một chỗ.

Cùng lúc đó, những phương hướng khác chấn chi bản khối, tổn chi bản khối cũng tất cả đều phối hợp với cùng nhau xuất thủ.

Tràng diện đơn giản kinh thiên động địa.

Oanh một tiếng, tại vô tận gợn sóng bên trong, từng vị nguyên thuộc về 【 chấn chi bản khối 】 cao thủ tất cả đều cuồng phún huyết thủy, sắc mặt phẫn nộ, thân thể tại chỗ bay ngược ra ngoài.

Trong lòng của bọn hắn che kín lửa giận, tràn ngập không cam lòng.

Không cam lòng là, như thế nghịch thiên cô bảo, lại rơi vào Ma Môn chi thủ! Rơi vào cái khác hai đại bản khối chi thủ!

Nếu không phải hai năm trước, Lam Vô Bạch huyết tẩy càn chi bản khối, bọn hắn càn chi bản khối há có thể không người?

“Đều là Lam Vô Bạch!”

“Là Lam Vô Bạch hại càn chi bản khối!”

“Đại Nguyệt Hoàng thất, các người đáng chết a!”

Rất nhiều người không cam lòng gầm thét.

“Ứng Thiên Hùng, người dám câu dẫn cái khác bản khối, nhất định là tội nhân thiên cổ!”

Lam Vô Kỳ cũng rống to.

“Ha ha ha...”

Ứng Thiên Hùng trong miệng cuồng tiếu, rớt cuộc khổng chế không nổi, tóc dài bay múa, áo bào phàn phật, sắc mặt hơi có vẻ cổ quái, cười nói: “Lam Vô Kỳ, những người khác có thể nói như vậy, duy chỉ có các người Đại Nguyệt Hoàng thất không thể, nếu không phải các người hoàng thúc huyết tẩy hai đại bản khối, bản tọa há có hôm nay?”

Hắn vòng quét đám người, cười nói: “Các người muốn hận, liền hận Lam Vô Kỳ đi!”

Bước chân đi ra, hướng về kia cây chiến phủ đi đến.

Lam Vô Kỳ trong nháy mắt trong lòng mát lạnh, lần nữa cảm thấy bốn phương tám hướng tràn ngập nguy cơ.

“Các vị, không muốn thụ hấn khiêu khích!”

Lam Vô Kỳ vội vàng hét lớn.

“Hắc hắc. . cái gì Lam Vô Bạch, cho dù có thể từ Hắc Âm âm mai bên trong ra, cũng vô pháp chân chính hiện thân, ở tại chúng ta trong mắt, bất quá là cái người đáng thương thôi, ngay cả một đồng thối bùn cũng không bằng.”

Huyết y giáo giáo chủ La Thiên Long mở miệng cười nói.

“Nếu là hấn áp chế cảnh giới, vĩnh thế không đột phá, có lẽ còn có thể vô địch tại phương thế giới này, đáng tiếc, bị buộc lấy đột phá một bước cuối cùng, căn bản tính không được anh hùng, dạng này người, có thể sống một năm, hai năm, trong vòng ba năm rưỡi, hấn phải chết không nghi ngờ!”

Một vị đầu đội chân cao mũ lão giả mở miệng cười nói.

“Đáng tiếc, hấn đột phá quá sớm, nếu không, ở vào cùng một cảnh giới, bản tọa cũng không ngại lãnh giáo một chút!”

Vị thứ ba cường giả cười nhạt nói.

Bọn hấn chỉ điểm giang sơn, một đường đi qua.

Tựa hồ toàn vẹn không có đem Dương Phóng để vào trong mắt.

Bốn phương tám hướng rất nhiều cường giả trong lòng bi thương, tràn ngập phẫn nộ, nắm đấm gắt gao giữ tại cùng một chỗ.

Biệt khuất!

Phẫn nộ!

Sỉ nhục!

Các loại cảm xúc tất cả đều tràn ngập bọn hấn não hải.

Bất quá!

Ngay tại ứng Thiên Hùng vừa mới chụp vào chuôi này

ngịch thiên chiến phủ, đột nhiên nụ cười trên mặt cứng đờ, trước mắt chiến phủ trực tiếp hóa thành lưu quang, cấp tốc bay về phía một bên.

Hắn vội vàng cấp tốc quay đầu liếc nhìn.

Nhưng sau một khắc, trong lòng giật mình.

Không chỉ có là hắn, bên người tất cả mọi người đều đồng tử đột nhiên co lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đơn giản không thể tin được.

Lộp bộp!

Nguyên bản sáng sủa không mây thiên không, đột nhiên cấp tốc hóa thành huyết sắc, tinh hồng chói mắt, đếm không hết lời điện trực tiếp không có dấu hiệu nào bỏ xuống.

Giống như là một mảnh kính khủng Lôi Điện hải dương.

Tại vô tận lôi quang bên trong.

Một đạo người mặc thanh bào, vai cũng khôi ngô, như ma giống như thần kính khủng bóng người, xuất hiện tại mọi người tầm mắt, quang mang sáng tối chập chờn, bàn tay một trào, chiếc kia nghịch thiên chiến phủ liền vũng vàng rơi vào hắn trong tay.

“Bản tọa xác thực không tính là gì, bất quá, cũng không phải là cái gì a miêu a cầu, đều có thể vũ nhục bản tọa?”

Từng chữ nói ra thanh âm lạnh như băng, từ Dương Phóng trong miệng chậm rãi truyền ra.

Nương theo lấy vô tận tia chớp màu đỏ ngòm, đơn giản giống như là một vị nghịch thiên hủy diệt giả đồng dạng.

Ứng Thiên Hùng cập thân bên cạnh tất cả cường giả tất cả đều trong lòng phát lạnh, lòng tư đứng vững, hồn phách đều nhanh phải bay ra.

Người kia!

Hắn thế mà xuất hiện lần nữa!

Làm sao có thể?

“Đi mau!”

Ứng Thiên Hùng rống to, liều lĩnh thôi động bí bảo.

Bên người tất cả đệ tam Thiên Thê cao thủ cũng đều lộ ra kinh dị, trước tiên làm lấy giống nhau động tác.

Nhưng Dương Phóng cầm trong tay chiến phủ, tiếp dẫn lấy đầy trời tinh hồng thiểm điện, trực tiếp hướng về đám người hung hăng một bổ.

Tràng diện đơn giản như là diệt thế.

Soạt!

A!

Vừa đối mặt, tại chỗ có tám chín vị đệ tam Thiên Thê cường giả trong nháy mắt nổ tung, hóa thân tro bụi.

Giờ khắc này, bọn hắn ngay cả Hư Không phù đều không vận dụng được.

Bởi vì Dương Phóng dị tượng phong tỏa không gian!

Ầm ầm!

Lại là kinh khủng một búa quét ra.

Dù là La Thiên Long, Bạch Y Tú Sĩ đám người đã chạy trốn tới nơi xa, vẫn là bị một cỗ sức mạnh mang tính hủy diệt quét trúng, phát ra tiếng kêu thảm, nổ bể ra tới.

Dương Phóng đỉnh đầu huyết sắc lôi điện, như là kinh khủng vô thượng chúa tể, cất bước hướng về phía trước, tiếp tục hướng về đám người chém giết.

“Tứ đại bản khối, vốn là lực lượng cân đối, bởi vì một mình ta, trở nên này lên kia xuống, hôm nay, bản tọa giết sạch mặt khác hai đại bản khối cao thủ, làm tứ đại bản khối lực lượng lần nữa khôi phục đều đều, tất cả đều chết đi cho ta!”

Soạt!

Soạt!

A!

“Lam trưởng lão, tha ta mạng!”

Cao ba bốn mét chiến thần cung chủ tào hồng liệt hoảng sợ kêu to, cũng không tiếp tục phục trước đó cuồng vọng.

Bịch một tiếng, thân thể nổ tung, chết được triệt để, một tia sinh cơ đều không có.

Dương Phóng huy động chiến phủ, âm ỉ thét dài, lần nữa đại khai sát giới.

Kinh khủng một màn, khiến cho trước đó thối lui đến xa xôi chỗ đông đảo siêu phẩm cường giả, tất cả đều lộ ra kinh hãi, vội vàng quay đầu nhìn lại.

“Kia là...”

“Lam trưởng lão! Lam trưởng lão lại xuất hiện thế gian!”

“Là võ lâm minh chủ!”

...

Chín ngàn chữ!

...

Chương 403 : Chấn động thiên hạ! Đi tới đi lui Lam Tinh!

Toàn bộ Vô Tận Hải hoàn toàn đại loạn.

Kinh khủng tia chớp màu đỏ ngòm ở trên không bốc hơi, lớp lớp rung động, đem hơn phân nửa thiên không đều cho nhuộm thành huyết sắc, tràn đầy âm trầm, không rõ, quỷ dị cùng băng lãnh.

Giống như là giữa thiên địa đáng sợ nhất nguyên rủa.

Vô số trong lòng người kinh hãi, không dám tin vào hai mắt của mình.

Mà tại cái này vô tận tia chớp màu đỏ ngòm bên trong, Dương Phóng một thân thanh bào, màu đen rối tung, ánh mắt lãnh khốc, mang theo đặc biệt khí chất, đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy xoay tròn không ngừng, điên cuồng tiếp dẫn cùng hóa giải đầy trời thiểm điện, theo trong tay hấn thần phủ bổ ra, giữa cả thiên địa khắp nơi đều là đáng sợ quang mang tại tung hoành.

A!

A!

A!

“Lam trưởng lão tha mạng!”

“Mau dừng tay a!”

Từng vị Ma Môn cao thủ, chấn chi bản khối, tôn chi bản khối cao thủ tất cả đều tại kêu thê lương thảm thiết, thân

thể căn bản không chịu nổi một kích.

Tại kinh khủng lôi điện cùng phủ quang xen lẫn dưới, thân thể của bọn hắn giống như là gỗ mục làm thành đồng dạng.

Cũng có người muốn liều lĩnh đột phá một bước cuối cùng, thân thể mọc ra lông đen, trong miệng phát ra gào thét, nhưng là không đợi hắn chân chính đột phá, kinh khủng phủ quang liền dẫn huyết sắc lôi điện cấp tốc giáng lâm, đem hắn thân thể bao phủ ở bên trong, oanh một tiếng, trong khoảnh khắc chia năm xẻ bảy.

Giờ khắc này, Dương Phóng đơn giản biến thành Tu La ma vương đồng dạng.

Không có bất kỳ người nào , bất kỳ cái gì vũ khí có thể ngăn trở hắn.

Hắn dị tượng phong tỏa bốn phía, những này Ma Môn, chân chi bản khối, tổn chi bản khối cao thủ, ngay cả trốn tránh đều không thể trốn tránh, chỉ có thể ở kinh khủng quang mang dưới, chia năm xẻ bảy.

Liền ngay cả một chút núp trong bóng tối cao thủ, cũng bị Dương Phóng phát giác, cách vài trăm mét, một búa bổ tới.

Nơi xa vô số người cảm giác sâu sắc kinh hãi, trong lòng rung chuyển.

Thời gian qua đi nửa tháng, Lam trưởng lão xuất hiện lần nữa.

Ai nói Lam trưởng lão trạng thái quý dị, không cách nào lại hiện thế ở giữa?

Ai nói Lam trưởng lão thân thể không tốt, sắp bỏ mình?

Đây rõ ràng chính là lời đồn!

“Sự tôn! !”

Nơi xa, Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào ba người đều tại kích động rống to.

“Là vị kia Lam tiên bối!”

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai mấy người cũng mặt mũi tràn đầy rung động.

“Lam trưởng lão!”

Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ cũng kinh hãi mở miệng.

Vị tiên bối này vẫn luôn tại!

Về phần trước đó bị ứng Thiên Hùng bọn người trọng thương 【 đệ tam Thiên Thê 】 cao nhân, thì từng cái trong lòng lạnh buốt, sinh ra sợ hãi, thân thể run lẩy bẩy.

Xuất hiện lần nữa nồng đậm bóng ma tâm lý.

Cái này Ma Nhân!

Hắn lại trở về!

Biến mất nửa tháng, tại thế nhân đều cho là hắn thân thể xảy ra vấn đề, không cách nào lại hiện thế ở giữa lúc, hắn lại trở về!

Nghe vừa mới ngữ khí, hắn rõ ràng là nghe được trước mọi người lời oán giận!

“Tha mạng, Lam tiên bối tha mạng a!”

Mấy vị trước đó tràn ngập lời oán giận 【 đệ tam Thiên Thê 】 cao nhân vội vàng khùng hoảng cầu xin tha thứ.

Giờ khắc này, thiên địa bị phong tỏa, cho dù là bọn hắc cũng vô pháp thoát đi.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn trước mắt so như diệt thế một màn.

Bất quá, theo Dương Phóng không ngừng huy động chiến phủ, lại phát hiện giữa thiên địa nguyên rủa càng ngày càng mạnh, càng ngày càng kinh khủng, không trung huyết vân cùng bốn phía Hắc Âm âm mai, đơn giản vô khổng bất nhập đồng dạng.

Dù là hắc Lục Đạo Luân Hồi cũng sắp gánh không được.

“Ma Môn môn chủ, ngươi cũng đi chết đi!”

Hắc ngũ khí băng lãnh, huy động chiến phủ, lại là một búa hướng về ứng Thiên Hùng nơi đó bổ tới.

Ứng Thiên Hùng sắc mặt sợ hãi, thân thể đã sớm đã trốn vào một ngậm to lớn màu đen quan tài bên trong, cái này quan tài dị thường cổ quái, chừng dài mười mấy mét, lưu chuyển lên khí tức âm lãnh, là bị hắc từ trong giới chỉ ném ra.

Hắc thao túng quan tài, vậy mà có thể phá vỡ Dương Phóng dị tượng phong tỏa, ý đồ thoát đi nơi đây.

Nhưng mà!

Theo Dương Phóng một búa bổ ra, vô tận huyết sắc lôi điện cùng đáng sợ phủ quang, vẫn là nhanh chóng đem chiếc kia màu đen quan tài che mắt xuống dưới.

Ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, thiên địa rung chuyển.

Khí tức mang tính chất huỷ diệt hướng về bát phương quét ngang.

Màu đen quan tài tại chỗ nổ tung, không chịu nổi một kích.

Bên trong lập tức bộc phát ra cuộn cuộn tử khí, phô thiên cái địa, sôi trào mãnh liệt, giống như là một cái tử vong núi lửa phun trào.

“Rống!”

Tiếng gầm gừ vang lên, một đầu dị thường dữ tợn già thi lập tức từ quan tài bên trong phóng lên tận trời, chừng khoảng mười mét, hỗn trên thân hạ mọc đầy sâm bạch vẩy xương, mang theo cuộn cuộn tử khí, phô thiên cái địa, trong miệng gào thét, hướng về Dương Phóng nhào tới.

Tại già thi dưới thân thể phương, thì là sắc mặt trắng bệch, quần áo vỡ vụn ứng Thiên Hùng.

Dù là có quan tài ngăn cản, có già thi thay hấn ngăn cản một cái, hấn y nguyên bị chấn khóe miệng chảy máu, sắc mặt trắng bệch, vội vàng lần nữa ném ra một cái quyền trực, thôi động quyền trực, liều lĩnh hướng về nơi xa bỏ chạy.

Dương Phóng nhướng mày.

Thần linh thi thể!

Cái này già thi lại là một bộ thần linh thi thể, đã có thành

tựu, biến thành cương thi!

Bất quá!

Đối mặt thời khắc này Dương Phóng, dù cho là thần linh thi thể hóa thành cương thi cũng không đáng chú ý.

Soạt!

Soạt!

Soạt!

Hắn liên tục mấy đạo vô cùng kinh khủng phủ quang vô xuống, tiếp dẫn lấy đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm, so như diệt thế, trực tiếp đem đầu kia cao hơn mười mét thần linh thi thể bao phủ ở bên trong.

“Rống!”

To lớn thần linh thi thể tại kinh khủng quang mang bên trong gào thét, liều mạng xé rách ra từng cái to lớn trào ánh sáng, nương tựa theo khoáng cổ tuyệt kim nhục thân, muốn chống cự phủ quang cùng tia chớp màu đỏ ngòm.

Nhưng mà căn bản không có bất kỳ chỗ dùng nào.

Thần phủ cùng tia chớp màu đỏ ngòm uy lực tất cả đều vượt qua đoán trước.

Ầm ầm!

Tại kinh khủng oanh minh bên trong, cổ này cao hơn mười mét vô địch Thần Thi tại chỗ nổ tung, chia năm xẻ bảy, từng khối thi thể tại tia chớp màu đỏ ngòm bọc vào, hướng về bốn phương tám hướng kích xạ mà đi.

Phải biết hấn sớm đã chết rơi mất vô số năm, trống không kế tiếp thể xác, có khả năng phát huy lực lượng cũng chỉ là tại đệ tam Thiên Thê đỉnh phong mà thôi.

Phàm là siêu việt đệ tam Thiên Thê đỉnh phong, hấn đồng dạng sẽ dị biến, sẽ tao ngộ nguyên rửa.

Chỉ dựa vào thân thể mạnh mẽ, muốn ngăn cản không thiếu sót Thần khí, không thể nghi ngờ quá khó khăn.

Huống hồ còn có đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm!

Những này tia chớp màu đỏ ngòm đặc biệt nhằm vào bất luận cái gì đệ tam Thiên Thê trở lên tồn tại!

Tại chỗ ra một kích cuối cùng về sau, Dương Phóng thân thể lắc lư, đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy rối cuộc không chịu nổi, không cách nào tiếp tục hóa giải.

Lại thân thể của hấn đã lần nữa dị hoá xu thế.

Xoát!

Hấn lúc này tán đi tất cả lực lượng, chủ động hóa thành hư vô, trong nháy mắt từ nơi này biến mất không thấy gì nữa.

Theo thân thể của hấn thuộc hư vô, đỉnh đầu khu vực điên cuồng đánh rớt thiểm điện, cũng lập tức cấp tốc ngừng xuống dưới, sau đó đầy trời huyết vân lần nữa tản ra.

Loại kia liên tục không ngừng đánh úp về phía Dương Phóng thân thể nguyên rửa, cũng im bật mà dừng.

Thân thể của hấn từng lần một vận chuyển Thánh Quyết, Thái Huyền Kinh, đem vừa mới xâm nhập thể nội nguyên rửa, từng lần một địa hóa giải.

“Đáng tiếc. . Ma Môn môn chủ lại làm cho hấn chạy thoát rồi.”

Dương Phóng trong miệng tự nói.

Gia hỏa này, thủ đoạn nhiều lắm.

Loại trừ mang theo một ngục quan tài sắt, còn có một trương thần bí quyền trục!

Bảo mệnh át chủ bài đông đảo.

Bất quá!

Một trận chiến này tối thiểu đem chín thành chín đệ tam Thiên Thê cao thủ tất cả đều oanh sát.

Chấn chi bản khối, tổn chi bản khối người tới hấn là toàn bộ chết hết.

Liền xem như một chút núp trong bóng tối gia hỏa, cũng bị hấn một búa bổ cái hình thần câu diệt.

“Từ đó về sau, thiên hạ thái bình, sẽ không có người mắng nữa ta đi?”

Dương Phóng nói.

Trước đây không lâu, mấy vị kia 【 càn chi bản khối 】 cao thủ, bị người trọng thương, mặt mũi tràn đầy phần nộ, tại oán hận chính mình.

Hận mình đem 【 càn chi bản khối 】 huyết tẩy, khiến cho bọn hấn đánh mất chống cự ngoại địch năng lực.

Nhưng bây giờ!

Mình trực tiếp đem tất cả mọi người diệt, từ đó về sau, đại gia sống chung hòa bình.

Rốt cuộc không cần lo lắng có người gây sự.

Cũng không cần lo lắng có người nói này nói kia.

“Cái này miệng chiến phủ uy lực quả nhiên đáng sợ, so Quách Vinh Thần khí thủ sáo còn mạnh hơn!”

Dương Phóng trong mắt tinh quang chớp động, nhìn chăm chú lên trong tay cỗ lão búa đá.

Toàn bộ lưỡi búa dài đến hơn một mét, hoàn toàn do làm bằng đá cấu thành.

Phía trên dơ bản cùng tro bụi đã toàn bộ giải tán.

Ánh mắt nhìn, có một loại cỗ lão cùng thần bí ý vị.

Hắn cầm búa đá, cẩn thận ngắm nghía, càng xem càng là hài lòng.

Toàn bộ trên biển mênh mông không, gợn sóng tuôn ra, máu tươi tràn ngập.

Trên mặt biển phiêu bạt mảng lớn tàn chi đoạn thể.

Những cái kia trước đó trọng thương 【càn chi bản khối】 cao thủ, từng cái nào hải oanh minh, sắc mặt trắng bệch, y nguyên còn có loại không có kịp phản ứng cảm giác,

Cái kia Ma Nhân lần nữa biến mất rồi?

Hắn không có giết nhóm người mình?

Chỉ là giết chết Ma Môn cùng cái khác hai cái bản khối

cao thủ?

“Lam trưởng lão. . Lam trưởng lão, người đến cùng đạt tới cảnh giới gì?”

Một vị đệ tam Thiên Thê cường giả ngữ khí thì thào, thân thể lắc lư.

Chẳng lẽ đối phương thật đạt tới, ở khắp mọi nơi, không lúc nào không tại, không khắc không có ở đây phiêu miểu cảnh giới?

Đám người chỉ là oán hận hấn một chút, hấn thế mà cũng có thể xuất hiện lần nữa?

“Lão La Hán, vừa mới. . kia là Lam Vô Bạch Lam trưởng lão?”

Phổ Nhân thần tăng kinh hãi mở miệng.

“A Di Đà Phật.”

Lão La Hán thân thể khô gầy, bộ dạng phục tùng rũ xuống mắt, nhưng trong lòng không biết đang suy nghĩ viết cái gì.

“Ta liền biết, ta liền biết vị tiền bối kia sẽ xuất hiện lần nữa.”

Ô bồng trong thuyền, Vân Phi Dương ngữ khí thì thào, mở miệng nói ra.

Ở bên cạnh hấn Cổ Kiếm Nhất, thẳng rùng mình, lông tơ đều tại đứng đấy.

Vị này cha ruột, thật đúng là một vị sát thần!

“Diệp Huyền, lần trước vị tiền bối kia đến cùng cùng

người nói cái gì? Người có thể hay không liên lạc một chút đối phương?”

Quảng thị người phụ trách Vương Đức biển, vội vàng mở miệng.

Loại này nghịch thiên chiến lược, nếu là nguyện ý trợ giúp bọn hắn, dù chỉ là nói câu nào, đều có thể để bọn hắn tránh khỏi rất lớn khí lực.

“Không thể, ta liên lạc không được sư tôn ta, chỉ có sư tôn ta có thể liên hệ ta.”

Diệp Huyền lắc đầu liên tục, trong lòng rung động.

Đây là lần thứ hai nhìn thấy đối phương phát uy.

Trước đó là tại hai đại bản khối chỗ giao giới, Dương Phóng hóa thân lông đen Cự Ma, huyết tẩy khôn chi bản khối.

Lần này, lại là đỉnh lấy vô tận huyết sắc lôi điện xuất hiện trên thế gian...

Coi là thật như rất giống ma!

Nếu có được hắn tương trợ, còn cần e ngại cái gì?

“Phụ hoàng, ngài không có sao chứ?”

Hoàn Linh quận chúa một mặt khăn trương, đi tới Lam Vô Kỳ phụ cận.

“Không có việc gì, món kia hoàn chỉnh Thần khí bị Lam trưởng lão mang đi.”

Lam Vô Kỳ trên mặt rung động chưa tiêu, mở miệng nói ra.

“Mang đi cũng tốt, dựa vào chúng ta lực lượng căn bản không gánh nổi.”

Hoàn Linh quận chúa nói.

Lam Vô Kỳ sắc mặt phức tạp, nhẹ nhàng gật đầu.

Vừa mới một cái chớp mắt, hấn nhưng là kém chút liền bị người vây công đến chết!

Bỗng nhiên, hấn hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Chỉ gặp trước đó còn đối với hấn xuất thủ qua cường giả, giờ khắc này nhao nhao sắc mặt trắng bệch, như cùng sống gặp quỷ, điên cuồng rời xa nơi này.

Bọn hấn nhìn về phía Lam Vô Kỳ ánh mắt, như cùng ở tại nhìn yêu nghiệt.

Rất là hoài nghi trước đó Lam trưởng lão xuất hiện, có phải hay không bị Lam Vô Kỳ triệu hoán tới?

Bọn hấn chỉ sợ tao ngộ Lam Vô Kỳ thanh toán, chỉ muốn liều lĩnh tiến hành thoát đi.

Nhưng cũng không ít trong lòng người giãy dụa phía dưới, chủ động hướng về Lam Vô Kỳ bên này đi tới.

“Bệ hạ, ngài không có sao chứ?”

“Cần chi bản khối có bệ hạ trông coi, quả nhiên là chúng sinh chi phúc a!”

“Đúng vậy a, Đại Nguyệt hoàng triều nội tình thâm hậu, thực sự để cho chúng ta khâm phục.”

Bọn hấn sắc mặt biến huyền, chủ động lấy lòng, đồng thời muốn thăm dò tình huống.

Nhưng cũng tiếc đối với bọn hấn lời nói, Lam Vô Kỳ chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không nhiều lời.

...

Toàn bộ thiên hạ oanh động.

Vô Tận Hải sự tình, một ngày ở giữa lợi dụng một loại cực nhanh con đường truyền khắp Thiên Long vực, tiếp theo lấy Thiên Long vực làm trung tâm, hướng về cái khác đại vực lan truyền mà đi.

Trong thiên hạ lần nữa gây nên sóng to gió lớn.

Nửa tháng trước phá hủy Diệt Tà minh tổng bộ Lam trưởng lão, thế mà xuất hiện lần nữa.

Không chỉ có như thế!

Càng là nhất cử oanh sát xâm phạm chấn chi bản khối, tổn chi bản khối hơn mười vị siêu cấp cường giả.

Ngay tiếp theo Ma Môn lá tổ thất nặng nề, chỉ còn lại môn chủ một người hốt hoảng mà chạy.

Tin tức vừa ra, vô số người cảm thấy rung động.

Nhất là tứ đại thế lực, càng là sắc mặt khó coi, không nói một lời, đồng thời lại cảm giác sâu sắc may mắn.

May mắn lần này bọn hấn chưa từng xuất hiện.

Bằng không đồng dạng khó thoát khỏi cái chết.

Dương Phóng tồn tại, đã như là một thanh treo tại đỉnh

đầu bọn họ lợi kiếm, để bọn hấn thời khắc kinh hãi, căn bản không dám tùy tiện rời núi.

...

Thiên Long vực phía Nam.

Vô tận núi hoang bên trong.

Quang mang lóe lên, một đầu vô cùng chặt vật hắc bào nhân ảnh từ trong hư không nổi lên, sắc mặt trắng bệch, tóc dài rối tung, khoe miệng mang theo từng tia từng tia vết máu, trong miệng liên tục ho khan.

Hấn quay đầu nhìn lại, trong lòng cười khổ.

Lần này Ma Môn thật sự là tổn thất nặng nề!

Tùy hành bốn vị Thái Thượng trưởng lão toàn bộ chết thảm!

Ngay tiếp theo mạnh nhất nội tình, cũng hư hại hai kiện.

Một kiện là cỗ kia bị bọn hấn Ma Môn tiên hiền tế luyện vô số năm thần linh cổ thi.

Một kiện khác thì là hấn vừa mới tiêu hao hết truyền tống quyền trục.

Mỗi một dạng đều để trong lòng của hấn nhỏ máu.

“Lam Vô Bạch, Lam Vô Bạch, hấn làm sao lại xuất hiện lần nữa? Hắc Âm âm mai bên trong Tuần Thủ Giả chưa bắt lại hấn sao?”

Ma Môn môn chủ ứng Thiên Hùng trong miệng tự nói, cảm giác sâu sắc bất an.

Hắn thân thể nhoáng một cái, cấp tốc hướng về phía trước vô tận núi hoang lướt tới.

Quang mang chớp liên tục, hắn vọt thẳng vào đến sâu trong núi lớn một tòa u ám đại điện bên trong.

Nơi đây, chính là Ma Môn tổng bộ chỗ.

Địa hình hiểm ác, dễ thủ khó công, bốn phía lâu dài lượn lờ hắc vụ, trên vách tường khắc họa rất nhiều hình dạng quái dị cổ lão Thần Ma, gương nanh múa vuốt, thần thái đáng sợ.

Toàn bộ đại điện liền như là một chỗ tĩnh mịch ma động, ra bên ngoài tản ra thâm trầm ác ý cùng tà ác, không ngừng làm cho người sa đọa, câu dẫn người dục vọng.

“Môn chủ, người trở về rồi? Người thụ thương rồi? Phong vũ lôi điện tứ đại Thái Thượng trưởng lão đâu?”

Đại điện bên trong, một vị lão nhân lộ ra vẻ kinh ngạc, cấp tốc xuất hiện tại Ứng Thiên Hùng phụ cận.

“Tất cả đều chết rồi, bị ta lôi kéo chấn chi bản khối, tổn chi bản khối cao thủ cũng không có sống sót, tương lai thiên địa tất có đại biến, cáo tri môn nhân, lập tức thu nạp, đừng lại tiếp tục khuếch trương địa bàn!”

Ứng Thiên Hùng ngữ khí trầm trọng, kịp thời quả quyết.

“Cái gì?”

Vị lão nhân kia hoảng hốt giật mình, đơn giản không dám tin.

Tất cả đều chết rồi?

Đây chính là hơn hai mươi vị đệ tam Thiên Thê siêu cấp

cường giả!

Đủ để tùy tiện quét ngang càn chi bản khối, ai có thể địch?

Kết quả tất cả đều chết rồi?

Hắn có loại như mộng ảo cảm giác!

“Là cái kia biến mất nửa tháng Lam Vô Bạch, hắn xuất hiện lần nữa, hắn tình trạng so với chúng ta tưởng tượng còn đáng sợ hơn, chúng ta trước đó dự đoán tất cả đều sai.”

Ứng Thiên Hùng sắc mặt khó coi, không có giấu diếm vị này thạc quả cận tồn Thái Thượng trưởng lão, trầm giọng nói: “Người đem mệnh lệnh lập tức truyền xuống, ta muốn đi gặp lão tổ!”

“Vâng, môn chủ!”

Vị lão giả kia trong lòng rung động, không dám nhiều lời, vội vàng lui xuống.

Ứng Thiên Hùng thân thể nhoáng một cái, hướng về u ám đại điện chỗ sâu nhất lao đi.

Trùng điệp hắc vụ quán quanh ở giữa, xuất hiện một chỗ cổ lão mà to lớn màu đen vách đá.

Trên vách đá, khắc hoạ một trương quái dị pho tượng.

Đạo này pho tượng sinh ra người khuôn mặt, lại có ba con mắt.

Ba con mắt một mực khép kín, không nhúc nhích, từng đợt tà ác, sa đọa, âm đạm, ô trọc khí tức liên tục không ngừng từ trên người hắn khuếch tán mà ra.

Thật giống như hắc là giữa thiên địa tà ác căn nguyên, sa đọa nguồn suối.

“Lão tổ, cái kia Lam Vô Bạch xuất hiện lần nữa, còn giết chết ròng rã bốn vị Thái Thượng trưởng lão, đệ tử lồi kéo chân chi bản khối, tổn chi bản khối cao thủ cũng tất cả đều bị hắc giết chết, gia hỏa này tựa hồ thật có thể tự do vãng lai tại Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư thế giới!”

Ứng Thiên Hùng vừa tiến đến, liền cung kính mở miệng.

Dương Phóng cho hắc bóng ma tâm lý quá lớn.

Không đem Dương Phóng trấn áp xuống dưới, hắc chỉ sợ cả đời cũng không dám ra ngoài hiện tại trước mắt người đời.

Bởi vì ai cũng không biết, Dương Phóng sẽ ở khi nào xuất hiện.

Pho tượng mặt ngoài, hắc vụ phun trào, tản ra trận trận u thâm khí tức.

Ba con chăm chú khép kín con mắt, đột nhiên chậm rãi mở ra, như là không đậy vòng xoáy, làm cho người xâm nhập, muốn thôn phệ linh hồn của con người.

“Có thể tự do vãng lai tại Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư thế giới. . có chút ý tứ, đây là ngay cả đông đảo vương giả đều làm không được sự tình.”

Cái kia màu đen pho tượng thanh âm cảm khái, mở miệng nói ra: “Trên người hắc tất nhiên có không thể cho ai biết bí mật.”

“Ngay cả vương giả đều không thể làm được?”

Ứng Thiên Hùng giật mình.

Vương giả, là một loại xưng hào, càng là một loại thực lực biểu hiện hình thức.

Tại Hắc Âm âm mai thế giới, thuộc về tuyệt đối chúa tể một trong!

Chưởng khống vô số bên trong, hoành hành trong thiên hạ.

Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật đều muốn đối cú đầu.

Nhân vật như vậy đều không thể tự do vãng lai, Lam Vô Bạch làm sao làm được?

“Khẩn cầu lão tổ mời người đem hấn trấn áp!”

Ứng Thiên Hùng cúi đầu nói.

“Muốn đem hấn trấn áp cũng không dễ dàng.”

Màu đen pho tượng tiếp tục đáp lại, nói: “Viễn cổ một trận chiến về sau, đại năng cùng thần linh tử thương vô số, bây giờ còn có thể lưu tại mảnh này Thần Khư thế giới, cơ hồ tất cả đều tại kéo dài hơi tàn, không có bất kỳ người nào chọn ở thời điểm này ra, chỉ có thể nghĩ biện pháp liên hệ những cái kia trốn ở Hắc Âm âm mai bên trong gia hỏa.”

Trong lòng của hấn suy tư, mở miệng nói ra: “Địa Phủ không phải xuất từ Hắc Âm âm mai sao? Người đi liên hệ Địa Phủ người, xem bọn hấn có biện pháp hay không?”

“Địa Phủ? Là, lão tổ!”

Ứng Thiên Hùng khom người nói.

“Còn có, nếu như lần này không có tiêu diệt hắn, cũng không cần lại tiếp tục đối địch với hắn, chờ ta chân chính trở về ngày đó.”

Màu đen pho tượng bỗng nhiên mở miệng, nói: “Ta có thể dự cảm đến, thần quốc mở ra đã càng ngày càng gần, đến lúc đó trong ngủ mê đại nhân vật khẳng định sẽ lần lượt thức tỉnh, vào lúc đó, ta cũng có thể xuất hiện lần nữa, sẽ từ ta tự mình xuất thủ, đem hắn chém giết!”

“Thần quốc mở ra?”

Ứng Thiên Hùng ngẩng đầu lên, giật mình nói: “Chẳng lẽ thần quốc mở ra sẽ ảnh hưởng những cái kia đại năng trạng thái? Để những cái kia đại năng lần nữa hành tẩu thiên địa?”

“Không tệ, mỗi lần thần quốc mở ra, đều sẽ có thần thánh khí tức phát ra, sẽ ngăn ngừa ngăn chặn Hắc Ám âm mai, vào lúc đó, không ít tồn tại đều sẽ thừa cơ hấp thu thần quốc khí tức.”

Màu đen pho tượng đáp lại.

“Đã dạng này, vậy bọn hắn vì sao không tuyển chọn trực tiếp tiến vào thần quốc?”

Ứng Thiên Hùng hỏi thăm.

“Tiến vào thần quốc? Ha ha. . có đôi khi tiến vào thần quốc, cũng không phải là chuyện gì tốt, nhất là bọn hắn xa như vậy chỗ tồn tại, biết đến càng nhiều, liền càng là tị huý.”

Màu đen pho tượng giống như cười mà không phải cười, nói: “Được rồi, người lui ra đi.”

“Vâng, lão tổ!”

Ứng Thiên Hùng cung kính đáp lại.

Cho dù trong lòng còn có vô số nghi vấn, hắn cũng đành phải dần xuống đi.

...

Thiên Long vực.

Đại Nguyệt hoàng triều.

Lam Vô Kỳ rốt cục lần nữa quay trở về tới trong hoàng cung.

Cho đến lúc này, sóng cả mãnh liệt nội tâm mới bắt đầu dần dần bình phục lại.

“Lam trưởng lão, thật sự là quá sâu không lường được.”

Trong miệng hắn thở dài.

Nếu như nửa tháng trước, đám người còn đối với hắn trạng thái có chỗ nghi kỵ.

Nhưng lần này hắn xuất hiện lần nữa, không thể nghi ngờ triệt để phá vỡ đám người huyền tượng.

Không còn có bất kỳ thế lực nào có can đảm chỉ trích, có can đảm chỉ trích.

Hắn đem triệt để trở thành cấm kỵ nhân vật!

Bỗng nhiên, Lam Vô Kỳ khước miệng lộ ra từng tia từng tia tiếu dung.

Lam trưởng lão lần này đại khai sát giới, nếu nói đến lợi lớn nhất, không thể nghi ngờ vẫn là bọn hắn Đại Nguyệt hoàng triều.

Hắn mới vừa vặn trở về, liền có đại lượng cao thủ tìm tới, biểu thị nguyện ý hiệu trung hoàng triều , mặc cho phân công.

Lần này, hoàng triều là chân chính kiếm tề.

Đột nhiên!

Trong sân huyết sắc lôi điện hiển hiện, cuồng phong gào thét, rung động âm âm.

Lam Vô Kỳ biến sắc, sinh ra cảm ứng, vội vàng cấp tốc đi ra.

Nhưng sau một khắc, trước mắt hoàn cảnh cải biến, đen nhánh mông lung, công trình kiến trúc biến mất, giữa thiên địa khoảnh khắc đưa tay không thấy được năm ngón.

Đợi đến Hắc Âm tán đi, hắn lập tức giật nảy cả mình.

Chỉ thấy mình cũng không biết khi nào đã xuất hiện ở một chỗ rừng sâu núi thẳm bên trong.

Ở trước mặt của hắn, huyết sắc kiếp vân hội tụ, liên tục không ngừng hướng lấy Dương Phóng thân thể bổ tới, tất cả đều bị đỉnh đầu hắn lực sắc vòng xoáy một mực ngăn trở.

“Lam tiên bối...”

Lam Vô Kỳ vội vàng mở miệng.

Mặc dù biết Dương Phóng trước đó họ Bạch, nhưng hắn

vẫn là la lên đối phương vì Lam tiên bối, dùng cái này rút ngắn quan hệ.

“Lam Vô Kỳ, bản tọa có mấy chuyện cần ngươi xử lý.”

Dương Phóng thốt lên, cong ngón búng ra, một trường ngọc chất quyền trực bị lực sắc quang mang bao khóa, trong nháy mắt bay ra, hướng về Lam Vô Kỳ vọt tới.

Lam Vô Kỳ một phát bắt được, trực tiếp triển khai, ánh mắt liếc nhìn, chỉ thấy phía trên lít nha lít nhít viết đầy chữ viết.

Tất cả đều là một chút sinh hoạt vật phẩm.

Cùng không ít kì lạ dược liệu.

Cùng loại tơ lụa, đồ sứ, lá trà, gia vị, hoa quả, ngon chất thịt chờ một chút...

“Lam tiên bối, đây là...”

“Đem phía trên đồ vật thu sạch đủ, một hồi ta tới lấy, có thể hay không hoàn thành?”

Dương Phóng thanh âm bình tĩnh.

Hắc Âm âm mai thế giới, điều kiện cực kỳ ác liệt.

Thần thôn thôn dân mặc cơ bản đều là da thú quần áo, hoặc là chính là làm thô ma bào, sử dụng trà khí, bát cơm cũng đều là bức tượng đá.

Về phần các loại gia vị càng là không có.

Cho nên hẳn trực tiếp để Lam Vô Kỳ đại lượng chuẩn bị những vật này.

Ngoài ra, còn có một số dương thuộc tính dược liệu.

Sinh hoạt tại Hắc Âm âm mai bên trong người, lâu dài nhận vô hình âm lãnh khí tức ảnh hưởng, thân thể tiếp nhận nguyên rửa sẽ càng ngày càng sâu, cần một chút dương thuộc tính dược liệu mới có thể làm sơ làm dịu.

Nhưng Hắc Âm âm mai vốn là chí âm chi tà chi địa, như thế nào lại sinh ra dương thuộc tính dược liệu?

Cho nên Dương Phóng trực tiếp để Lam Vô Kỳ chuẩn bị.

“Vâng, Lam tiên bối, tại hạ ổn thỏa hoàn thành nhiệm vụ!”

Lam Vô Kỳ cung kính nói.

“Ừm.”

Dương Phóng đáp lại một tiếng, thân thể lần nữa biến mất không thấy.

Đỉnh đầu lớp bóp rung động huyết sắc kiếp vân cũng lại một lần nữa tiêu tán.

Lam Vô Kỳ trong lòng rung động, mãnh liệt không ngừng, trong đầu không khỏi hiện ra một cái thành ngữ.

Ở khắp mọi nơi!

Vị này Lam tiên bối thật chẳng lẽ đạt đến loại cảnh giới này?

Toàn bộ thiên hạ còn có cái gì địa phương, là hẳn không đi được?

Dương Phóng từ nơi này rời đi về sau, lần nữa không mục đích tại trong thiên hạ hành tẩu, quan sát thế gian

muôn màu, lắng nghe thể nhân chấn kinh cùng nghị luận.

Giờ khắc này, hắn coi là thật có loại tuần sát giang sơn cảm giác.

Duy nhất không tốt chính là, hắn bây giờ tại Thần Khu thể giới chỉ có thể đợi ba ngày thời gian.

Bất quá, tiếp xuống hắn cũng không có đi xa, mà là xa xa nhìn chăm chú lên Diệp Huyền chờ một đám người xuyên việt, muốn từ đám người này trong lúc nói chuyện với nhau đánh giá ra bọn hắn rời đi quay lại còn có bao nhiêu ngày.

Trong bóng tối quan sát sau gần nửa ngày, mới rốt cục biết được, bọn hắn lần này xuyên qua đã vượt qua 4 8 ngày, nói cách khác còn có hai mươi bảy ngày liền sẽ lần nữa quay lại.

“Hai mươi bảy ngày. . không biết cái này hai mươi bảy ngày thời gian, ta có thể thông qua Thần cảnh, trở lại Lam Tinh?”

Dương Phóng suy nghĩ.

Hoàng hôn đến.

Loại kia đến từ Hắc Ám âm mai chỗ sâu dẫn dắt chi lực, lại một lần nữa bỗng nhiên xuất hiện, từng tia từng sợi, như là vô số chỉ trong suốt đại thủ, lập tức bắt lấy Dương Phóng thân thể.

Hắn như mộng mị, biết trở về thời gian đến.

Dương Phóng không chút do dự, trực tiếp cấp tốc vọt tới trước, tiến vào hoàng thành, không tiếc lần nữa hiển hóa thân thể, đối kháng đầy trời lôi điện, từ Lam Vô Kỳ bên

kia nhận lấy một viên không gian giới chỉ.

Chiếc nhẫn không gian không nhỏ, gần mấy trăm lập phương, bên trong tất cả đều là Lam Vô Kỳ chuẩn bị các loại đồ vật.

Xác nhận không sai về sau, Dương Phóng thân thể lóe lên, lần nữa biến mất không thấy.

Nhưng không thể nghi ngờ!

Hắn xuất hiện tại hoàng thành tin tức rất nhanh lấy một loại mọc cánh phương thức, cấp tốc truyền khắp Thiên Long vực các ngõ ngách, lại lần nữa gây nên vô số xô xao.

...

Thần thôn bên trong.

Hoàn cảnh ác liệt, cuồng phong gào thét, từng mảnh từng mảnh bộ lông màu đen cùng màu đỏ huyết nhục, không ngừng quét sạch, mang đến nồng đậm không rõ cùng âm trầm.

Một căn phòng bên trong.

Dương Phóng cùng Tần Thiên Lý, cơ hồ cùng một thời gian mở hai mắt ra, từ trên chỗ ngồi đứng lên.

Tần Thiên Lý thì là sắc mặt phức tạp, không khỏi thốt lên thở dài.

“Như thế nào? Hắn là gia tộc của người đã không tại?”

Dương Phóng kinh ngạc nói.

Gia hỏa này tìm trong ngày thế nhưng là lạc quan vô

cùng, điển hình da mặt dày, rất khó có cái gì bị thương thời điểm.

Nhưng bây giờ lại rõ ràng mang theo một loại tiêu điều.

“Vẫn còn, chỉ là cảnh còn người mất, sớm đã không còn năm đó.”

Tần Thiên Lý lắc đầu cười khổ, có loại trải qua tuế nguyệt biến thiên cảm giác.

Năm đó hắn đột phá một bước cuối cùng lúc, Tần gia chỗ 【 vọng nguyệt sơn trang 】, thế nhưng là danh phù kỳ thực đệ nhất sơn trang, nhưng bây giờ hơn ngàn năm quá khứ, cái gọi là vọng nguyệt sơn trang sớm đã rách nát.

Nguyên bản Tần gia cũng rớt xuống ngàn trượng, ngay cả một vị siêu phẩm cao thủ đều bồi dưỡng không ra.

Trong gia tộc, càng là không có hắn bất luận cái gì thân cận người.

Cái này khiến hắn có loại không biết làm sao cảm giác.

“Bình thường, trên đời này nào có cái gì trăm đời ông nhà giàu, giàu chuyển nghèo, nghèo chuyển giàu, luân hồi không ngừng, mới là chuyển vận!”

Dương Phóng an ừ.

Sau đó phá vỡ phong ấn, hướng về bên ngoài đi tới.

Hắn thở ra thật dài khẩu khí hơi thở, vẫn còn có chút chịu không được Hắc Âm âm mai bên trong không khí.

Rất nhanh hắn tìm tới đại trưởng lão vô danh, đem trong tay chiếc nhẫn giao cho vô danh.

Đương vô danh nhìn thấy trong giới chỉ đồ vật về sau, lập tức giật nảy cả mình.

“Những này là...”

“Đều là ta trước đó bảo tồn, gần nhất mới vừa vặn nhớ tới, hi vọng có thể đối thần thôn có chút tác dụng.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, thật sự là quá tốt, những vật này đối với thần trong thôn đám người mà nói, có cực kỳ to lớn tác dụng, Tiêu huynh đệ, lão hủ thực sự không biết nên như thế nào cảm tạ người.”

Đại trưởng lão vô danh cảm khái nói.

“Đại trưởng lão khách khí, nếu không phải thần thôn thu lưu, ta khả năng sớm đã bỏ mình, những vật này tính không được cái gì.”

Dương Phóng nói.

“Những vật này nhiều lắm, ta chuẩn bị cầm một bộ phận ra, nói không chừng còn có thể đổi được một chút trân quý dị thường bảo dưng!”

Đại trưởng lão nói.

“Có thể!”

Dương Phóng gật đầu.

Toàn bộ Hắc Ám âm mai bên trong, đoán chừng tất cả sinh vật đối với những vật này đều dị thường cần.

Nhất là dương thuộc tính dưng liệu.

Cơ hồ có thể đổi được bất luận cái gì tài nguyên.

“Tốt, việc này không nên chậm trễ, ta cái này dẫn người ra ngoài giao dịch.”

Đại trưởng lão hưng phấn nói.

“Đúng rồi, lần trước hồ thị không phải mới vừa vặn quá khú sao?”

Dương Phóng nghi hoặc.

“Không tệ, bất quá lần này chúng ta dự định đi chỗ xa hơn, càng là hướng chỗ sâu đi, hối đoái bảo vật liền càng nhiều.”

Đại trưởng lão cười nói.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu.

Nhưng nghĩ nghĩ, hắn vẫn là không có theo tới.

Dưới mắt hắn nhất định phải xuất ra toàn bộ tinh lực dùng để tu luyện.

Tranh thủ có thể sớm ngày xé rách Thần cảnh bên trong tầng kia mơ hồ kết giới.

Đối với cái này đại trưởng lão cũng không nói thêm cái gì, chỉ là an bài Dương Phóng nghỉ ngơi cho tốt.

Hắn rất là phấn chấn, cầm trong giới chỉ đồ vật, đi ra ngoài.

Đầu tiên là gọi tới nhị trưởng lão, đem bên trong đại bộ

phận tài nguyên giao cho nhị trưởng lão bảo tồn, sau đó đem một phần nhỏ tài nguyên xuất ra đi, dùng để giao dịch.

Đương nhị trưởng lão nhìn thấy bên trong tài nguyên về sau, rõ ràng cũng giật nảy cả mình.

Rất nhanh bọn hắn phân công minh xác, từ đại trưởng lão dẫn đầu một bộ phận người ra ngoài giao dịch.

Nhị trưởng lão thì cùng một nhóm cường giả lưu lại trấn thủ thần thôn.

...

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng bắt đầu ổn định lại tâm thần, tại thần thôn chi Nenou lực tu luyện, tăng lên bản thân.

Trước đó không dám ăn Hoàng Cực Đan, giờ phút này bị hắn xem như hạt đậu hướng miệng bên trong gặm.

Bất quá đáng tiếc, khi tiến vào đến Bất Diệt cảnh giới về sau, Hoàng Cực Đan dược hiệu đã cực kỳ bé nhỏ, một viên Hoàng Cực Đan cũng mới chỉ có thể gia tăng mấy điểm điểm kinh nghiệm mà thôi.

Tại khổ tu bên trong, Dương Phóng không chỉ một lần đem tinh thần lực thăm dò vào thần kính, lần nữa đối chỗ kia năng lượng kết giới tiến hành oanh kích.

Nhưng cũng tiếc mỗi lần oanh ra khe hở, tinh thần lực của mình đều không thể đi vào quá lâu, cơ hồ vừa mới đến gần Lam Tinh mặt ngoài, phía trên khe hở liền lần nữa khép lại.

Thẳng đến nửa tháng sau.

Trên người hắn tất cả Hoàng Cực Đan ăn hết tất cả, cường đại tinh thần lực rốt cục có thể ngăn ngừa duy trì một đoạn thời gian, hắn lúc này không kịp chờ đợi hướng về Lam Tinh khu vực tiếp cận mà đi.

Nửa tháng này đến, hắn không chỉ một lần tại đỉnh vị Trung Quốc phương hướng.

Giờ phút này vừa mới tiến đến, liền trực tiếp dọc theo chuỗi nhân quả, hướng về Trung Quốc Ma Đô cường xông mà đi.

Rốt cục, hắn tiến vào Diệp Huyền trạch viện.

Bất quá thời khắc này Diệp Huyền, không thể nghi ngờ còn không có quay lại.

Thân thể ở vào ngủ say bên trong.

Dương Phóng cũng không để ý tới Diệp Huyền, mà là trực tiếp xuyên thấu một chỗ nặng nề cánh cổng kim loại, tại chỗ kia cánh cổng kim loại bên trong chú ý tới một bộ bị đặt ở trong quỳ kiếng thân thể.

Nhìn thấy cỗ thân thể này sát na, Dương Phóng lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Hô hấp tinh mịn, nhịp tim bình thường, như là lâm vào giấc ngủ đồng dạng.

Dương Phóng cẩn thận lục lợi thân thể của mình, sau đó trực tiếp nhập chủ đi vào, từ trong quỳ kiếng nhảy lên, cẩn thận cảm thụ được thân thể trạng thái cùng thân thể lực lượng, xác nhận không có bất cứ vấn đề gì về sau, triệt để yên lòng, đem thân thể một lần nữa nằm sấp quỳ thủy tinh về sau, tinh thần lực rốt cuộc duy trì không ở, bắt đầu cấp tốc trở về.

Bất quá tại hấn vừa mới trở về.

Kinh Sư phương hướng.

Mặc đui xái, áo sơmi hoa, ngay tại bên bể bơi nhìn mỹ nữ lão giả thần bí, bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên ngẩng đầu lên.

“Ai?”

Hấn lộ ra kinh nghi, “Tên nào trở về?”

“Tiền bối, người nói cái gì?”

Bên người một cô gái đẹp vội vàng hỏi thăm.

“Không đúng, có khí tức quen thuộc!”

Lão giả thần bí ngưng trọng, vèo một tiếng, thân thể vọt thẳng trời mà lên.

Hướng về không trung cực tốc lao đi.

Giờ khắc này, tất cả mọi người không cách nào nhìn thấy thân thể của hấn, nhận hấn dị tượng ảnh hưởng, đối với hấn sinh ra làm như không thấy, có tai như điếc hiệu quả.

Bất quá khi lão giả thần bí xông ra về sau, Dương Phóng kia sực ý thức đã sớm cấp tốc quay lại.

Nguyên bản xé rách ra một đạo nho nhỏ khe hở, cũng lần nữa khép lại.

Lão giả thần bí trong con người đột nhiên bắn ra hai đạo dị thường lăng lệ quang mang, hướng về khe hở tồn tại phương hướng lạnh lùng quét tới.

Tựa hồ quỷ dị khe hở không có cách nào giấu diếm được thân thể của hắn.

Bất quá, tại lạnh lùng quan sát chỉ chốc lát về sau, hắn cuối cùng vẫn là không có tiến một bước phát hiện cái gì dị thường, lông mày chăm chú nhăn lại.

“Thật chẳng lẽ chính là cái nào đó gia hỏa sớm quay lại, thế nhưng là không nên a, nuôi cá cũng không phải như thế nuôi?”

Trong miệng hắn tựa nói, trăm mối vẫn không có cách giải.

Cuối cùng thân thể lần nữa từ trên cao cấp tốc rơi xuống.

...

Thần thôn bên trong.

Dương Phóng cẩn thận vuốt vuốt mi tâm, cảm thấy nồng đậm mỗi mệt cảm giác.

“Thật hắn a mệt mỗi a.”

Tinh thần lực trở về Lam Tinh một lần, đơn giản so cùng siêu cấp cao thủ đại chiến một lần đều muốn mỗi mệt.

Máu chốt còn không cách nào ngốc quá lâu.

Chỉ có thể duy trì ba bốn mươi giây.

Bất quá điều này cũng làm cho hắn thấy được hi vọng.

Tối thiểu lần này hắn chân chính gặp được thân thể của mình.

“Diệp Huyền gia hỏa này đến gõ một cái, mẹ nó, cũng không biết cho ta mặc một bộ quần áo.”

Dương Phóng một mặt im lặng.

Nhục thân của mình cứ như vậy không mảnh vải che thân nằm tại trong tử chén, thật sự là tức chết hẳn.

Sau đó!

Dương Phóng lần nữa lâm vào khắc khổ trong tu luyện.

Đối với Thần Khư thế giới, hẳn cũng không lập tức lựa chọn trở về, mà là đem thế giới toàn bộ dùng để tu luyện, chuẩn bị nhiều trở về Lam Tinh mấy chuyến, tối thiểu đến cho mình mặc vào một bộ y phục mới được đi.

...

Tại trong yên tĩnh tu luyện.

Tại cô độc bên trong häng hái.

Đây là một cái cực kỳ khô khan quá trình.

Nhưng tốt ở trên người hẳn có độ thuần thực bằng, tu luyện lên Thái Nhất hồn, diệt hồn trăm, cực kỳ nhanh chóng, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy kinh nghiệm của mình giá trị tại từ từ dâng lên.

Lại qua mười ngày công phu.

Dương Phóng rốt cực lần nữa xé rách Thần cảnh bên trong bình chướng, một sợi tinh thần lực cấp tốc hướng về Lam Tinh phóng đi.

Lần này, hẳn nhập chủ nhục thân của mình về sau,

trước tiên trước từ trong phòng lấy một bộ quần áo cho mình cấp tốc mặc vào, sau đó trong phòng lần nữa huy động lên nắm đấm, hô hô rung động, cảm thụ được tự thân lực lượng.

“Diệp Huyền, đừng lại nghiên cứu thân thể của ta, không phải ta giết chết người!”

Hắn nhìn về phía xó xỉnh bên trong một cái giám sát, giận tím mặt.

Cái này giám sát liên hướng về phía Diệp Huyền tư nhân máy tính.

Loại trừ hắn, không ai sẽ thấy.

Dương Phóng cũng không cần lo lắng hình tượng sẽ bị những người khác nhìn thấy.

Làm xong đây hết thầy, hắn lần nữa nằm sẽ ngán tử, tinh thần lực lần nữa cấp tốc trở về.

Kinh Sư phương hướng lão giả, sắc mặt kinh nghi, lại một lần cấp tốc bay ra ngoài.

Bất quá cùng trước đó, vẫn như cũ không thể phát hiện bất kỳ vật gì.

“Là ai, đến cùng là ai? Loại trừ mấy tên kia, chẳng lẽ cũng có cái khác đại năng trong bóng tối bố cục?”

Lão giả thần bí ngữ khí thì ào.

Càng nghĩ càng là ngạc nhiên.

...

Thần thôn bên trong.

Dương Phóng chậm chậm nhẹ nhàng thở ra, lần nữa nhào nặn lên mi tâm.

Tính toán thời gian, Lam Tinh đoán người kia hẳn là cũng mau trở lại thuộc về.

Hi vọng Diệp Huyền có thể nhìn thấy mình nhấn lại.

Phanh phanh phanh!

“Tiêu huynh đệ, còn đang bế quan sao? Mau ra đây, xảy ra chuyện!”

Tần Thiên Lý lớn loa đồng dạng thanh âm ở ngoài cửa vang lên.

Dương Phóng nhướng mày, mở cửa phòng, đi ra ngoài.

“Thế nào?”

“Trước đó đại trưởng lão mang theo một nhóm người ra ngoài giao dịch, đến bây giờ còn chưa có trở về, rất có thể gặp phiền toái, nhị trưởng lão chuẩn bị triệu tập cường giả, tiến đến tìm kiếm đại trưởng lão, người trong thôn đều tị báo danh.”

Tần Thiên Lý nói.

“Đại trưởng lão còn chưa có trở lại?”

Dương Phóng giật mình.

Cái này đều đi qua bao lâu?

“Đúng vậy, đi thôi, đi trước gặp nhị trưởng lão!”

Tần Thiên Lý nói.

Hai người ra viện tử, rất mau tới đến thần thôn Trương Lão điện bên trong.

“Tiêu huynh đệ, người cũng tới, đại trưởng lão đã rời đi quá lâu, ta lo lắng hẳn có thể sẽ gặp được sự tình, chuẩn bị gọi mấy cái hảo thủ cùng đi ra xem xét, những người khác lại lưu lại trấn thủ thôn, không biết người tính thế nào?”

Nhị trưởng lão sắc mặt lo lắng, mở miệng nói.

Đại trưởng lão thế nhưng là có rất ít muộn như vậy không trở lại tình huống.

Dương Phóng trong lòng cấp tốc cân nhắc, hiện ra vô số ý nghĩ.

“Tốt, ta cũng cùng người cùng đi!”

Hắn nắm giữ hai đại Thần khí, lại có lục đại Thần Chung, thực lực lại so với bình thường Bất Diệt cảnh cường giả càng mạnh!

Lại thêm gần nhất tu vi lại có đột phá!

Từ hẳn quá khứ, lại so với những người khác quá khứ càng tốt hơn.

“Còn có ta, đại trưởng lão đối ta ân trọng như núi, ta nói cái gì cũng phải quá khứ, ai cũng không thể cùng ta đoạt!”

Tần Thiên Lý mở miệng ồn ào.

Cuối cùng nhị trưởng lão mang theo bốn người ra ngoài, không có gì ngoài Dương Phóng, Tần Thiên Lý, còn có hai vị thôn xóm cao thủ.

Một đám người hướng về Hắc Âm âm mai chỗ sâu,
chính thức xuất phát.

...

Chín ngàn chữ!

...

Chương 404 : Tuần Thủ Giả! Quỷ dị bảo tháp!

Lông tóc bay múa.

Huyết nhục quét sạch.

Hắc Âm âm mai bên trong thế giới vô biên vô hạn, ẩn chứa quá nhiều bí ẩn cùng nguy cơ.

Càng đi chỗ sâu, gặp phải nguy cơ càng là đáng sợ.

Dương Phóng một đoàn người dị thường cẩn thận tại Hắc Âm âm mai bên trong xuyên qua.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Một đám người rốt cục xuất hiện ở chỗ sâu một cái cự đại trong hạp cốc.

Toàn bộ hẻm núi ẩn chứa một cỗ cường đại lực lượng, cực lớn cản trở Hắc Âm âm mai ăn mòn.

“Nơi này chính là đại trưởng lão chuẩn bị tới giao dịch địa phương, bên trong hạp cốc ẩn giấu đi một vị cường đại lãnh chúa, cùng chúng ta Thần thôn thôn trưởng có chút giao tình, chúng ta đi hướng vị lãnh chúa kia tìm hiểu một chút thử một chút.”

Nhị trưởng lão che kín thần sắc lo lắng, mở miệng hướng về phía trước.

Bên người người tất cả đều đi theo.

Duy chỉ Dương Phóng mày nhăn lại, lộ ra suy tư, đậy

mắt bên trong chuỗi nhân quả hiển hiện, lít nha lít nhít, tung hoành xen lẫn, trong đó có mấy đạo chuỗi nhân quả phá lệ thô to, một mực hướng về nơi xa kéo dài.

Nhìn phương hướng, hẳn là còn ở Hắc Âm âm mai chỗ càng sâu.

“Đại trưởng lão không ở chỗ này ư?”

Trong lòng của hắn tự nói.

Bất quá hắn vẫn là chủ động đi theo.

Hẻm núi kéo dài, hai bên tồn tại không ít cửa hang.

Đại bộ phận cửa hang đều đã không ai.

Rất nhanh, bọn hắn đã tiến vào hẻm núi chỗ sâu nhất.

Thấy được một chỗ tĩnh mịch hang cổ.

“Lão hủ Thần thôn nhị trưởng lão Hoắc Thanh, đến đây cầu kiến lãnh chúa, có việc hỏi thăm, hi vọng lãnh chúa tạo thuận lợi.”

Nhị trưởng lão một mặt cung kính, đứng tại hang cổ trước đó, thanh âm xa xa xuyên qua.

“Hoắc Thanh? Nguyên lai là người a, người có chuyện gì?”

Hắc Âm hang động chỗ sâu truyền đến tang thương cùng cổ lão thanh âm, ở chỗ này quanh quẩn.

“Trước đây không lâu, ta Thần thôn đại trưởng lão vô danh, mang theo một nhóm vật tư đến đây nơi đây giao dịch, nhưng đi qua lâu như vậy, y nguyên không thấy đại trưởng lão trở về, không biết lãnh chúa đại nhân phải

chẳng nhìn thấy?”

Hoắc Thanh hỏi thăm.

“Vô danh? Ngô, ta trước đó xác thực gặp qua hấn, bất quá, hấn không phải đã sớm rời đi sao? Làm sao? Còn không có trở lại Thần thôn?”

Trong huyết động tồn tại mở miệng hỏi thăm.

“Đúng vậy, thời gian dài như vậy, y nguyên không thấy đại trưởng lão trở về, không biết lãnh chúa nhưng biết đại trưởng lão hướng phương hướng nào đi.”

Hoắc Thanh sắc mặt biến đổi, lo âu trong lòng sâu hơn mấy phần.

“Như vậy đi, ta giúp người thôi diễn một chút thử một chút.”

Trong sơn động tồn tại mở miệng nói ra.

Toàn bộ cửa hang bên trong lập tức bắt đầu tản mát ra từng đợt thần bí mà mông lung khí tức, huyền chi lại huyền, thâm ảo tối nghĩa, thật giống như không ngớt cơ đều bị nhiễu loạn.

Có một loại vân vụ phiêu miểu, vạn sự biến ảo cảm giác.

“Hấn cũng hiểu được thuật tính toán?”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Hấn 【 nhân quả 】 Thần Chủng có thấy rõ quy tắc tác dụng, từ một điểm này nhìn, cùng thôi diễn bí thuật khác thường khúc cùng công hiệu quả.

Duy nhất bất đồng chính là, thôi diễn bí thuật thôi diễn

đồ vật khả năng càng cẩn thận.

Hắn nhân quả Thần Chủng chỉ có thể định vị ra đại khái phương hướng.

Không bao lâu.

Trong sơn động cổ lão tồn tại, rốt cục thối diễn hoàn tất, truyền đến một đạo tang thương thanh âm: “Hoắc Thanh, ta đã đoán ra được, vô danh trưởng lão tung tích, tại chỗ sâu một chỗ vương thành, người chỉ có hướng chỗ kia vương thành đi tìm.”

“Vương thành?”

Nhị trưởng lão biến sắc.

Có thể được xưng là vương thành, không cần nghĩ cũng biết, bên trong tất có vương giả trấn thủ.

“Đúng vậy, chỗ kia vương thành ở vào tây nam phương hướng, xem ra hẳn là đám kia Tuần Thủ Giả chỗ vương thành, người phải làm cho tốt chuẩn bị tâm lý.”

Trong sơn động tồn tại mở miệng nói ra.

“Chẳng lẽ là bọn hắn bắt đại trưởng lão? Đại trưởng lão thực lực cường đại, thâm bất khả trắc, dù cho là Tuần Thủ Giả cũng không làm gì được đại trưởng lão, làm sao lại như vậy? Bọn hắn vương giả tự mình xuất thủ?”

Hoắc Thanh sắc mặt biến đổi.

“Ta đây cũng không biết, có lẽ là bọn hắn dùng cái khác âm mưu, đem vô danh trưởng lão dẫn tới.”

Trong sơn động tồn tại mở miệng nói ra.

“Tốt, đa tạ lãnh chúa đại nhân.”

Hoắc Thanh trong lòng lẩn lộn, trịnh trọng ôm quyền.

Trong sơn động tồn tại không còn tiếp tục nhiều lời.

Dương Phóng chân mày hơi nhíu lại.

Cái này mấy đạo thô to chuối nhân quả, lại là nói tới vương thành, cùng Tuần Thủ Giả có quan hệ?

“Làm sao bây giờ? Chúng ta còn muốn tiếp tục thâm nhập sâu sao?”

Một vị nam tử mở miệng hỏi.

“Cái này còn phải hỏi, mẹ nó, cho dù là chết, cũng phải tìm về đại trưởng lão!”

Tần Thiên Lý nói.

“Tuần Thủ Giả chỗ vương thành...”

Hoắc Thanh trong miệng thở dài, thân hình đều hiu, đột nhiên mở miệng nói: “Như vậy đi, Tiêu huynh đệ, Tần huynh đệ, Thạch huynh đệ, các người về trước đi, các người đều là từ Thần Khư thế giới tiến đến, khí tức trên thân đã sớm bị Tuần Thủ Giả nhớ kỹ, một khi lộ diện, rất dễ dàng bị Tuần Thủ Giả nhằm vào, liền để ta cùng Lạc Vân đi qua đi.”

Lần này ra cường giả bên trong, chỉ có hắn cùng Lạc Vân là Thần thôn thổ dân sinh vật, không cần lo lắng bị Tuần Thủ Giả nhớ kỹ khí tức.

Ba người khác đều là kẻ ngoại lai.

Một khi tiến vào Tuần Thủ Giả chỗ vương thành, tất

nhiên sẽ bị trước tiên phát hiện.

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu, nói: “Không, ta và người cùng đi, ta tự có bí pháp có thể ẩn tàng tự thân khí tức, ngay cả Tuần Thủ Giả cũng vô pháp điều tra ra.”

“Ta cũng là, ta có bí bảo hộ thân, không cần e ngại Tuần Thủ Giả, trước đó ta tại dã ngoại né vài chục năm, không phải cũng không có việc gì.”

Tần Thiên Lý nói.

Một vị khác trung niên đại hán Thạch Long Tử, có chút trầm tư, nói: “Đại trưởng lão đợi ta ân trọng như núi, để cho ta một người trở về, ta làm không được, ta có thể tại vương thành bên ngoài chờ các người.”

“Dạng này cũng tốt!”

Hoắc Thanh sắc mặt phức tạp.

Một đám người lần nữa bắt đầu khởi hành.

Bất quá Hắc Âm âm mai bên trong chỗ sâu xác thực kinh khủng, tồn tại đủ loại nguy cơ.

Có rất nhiều vượt quá tưởng tượng sự tình.

Nếu không phải nhị trưởng lão vị này thổ dân dẫn đường, chỉ bằng vào Dương Phóng mấy người bọn hắn, cho dù có thể an toàn đến chỗ sâu, cũng khẳng định sẽ dị thường chật vật.

Tại Hắc Âm âm mai chỗ sâu, thường thường trong bình tĩnh ẩn chứa to lớn sát cơ, ngay cả Bất Diệt cảnh cao thủ đều rất khó ngăn cản.

Không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục, tại tiền phương của bọn hắn, xuất hiện một chỗ to lớn vương thành.

Trên viết: Tuần tra!

Toàn bộ thành trì đứng vững tại nồng đậm bộ lông màu đen cùng màu đỏ huyết nhục bên trong, như là một tôn phủ phục Hoang Cổ cự thú, đen nhánh âm lãnh, tràn ngập kinh khủng kiềm chế khí tức, chấn nhiếp lòng người.

Bốn phương tám hướng là nhìn một cái vô tận màu đen đại hoang nguyên, thỉnh thoảng có từng mảnh từng mảnh quỷ dị gió lốc cuốn qua, ô ô chói tai, khí tức yêu dị.

Hoắc Thanh bọn người đã sớm xa xa dừng lại, núp ở phía xa ẩn núp.

Từng đôi mắt hướng về vương thành phương hướng cảnh giác nhìn lại.

Trong lúc đó Dương Phóng lần nữa vận dụng bắt nguồn từ thân nhân quả Thần Chủng, nhíu mày.

“Đại trưởng lão đúng là bên trong, không chỉ có là hắn, tùy hành Thần thôn cái khác cao thủ cũng đều ở bên trong.”

Trong miệng hắn nói nhỏ.

“Tiêu huynh đệ, ngươi có thể hay không xác định?”

Hoắc Thanh vội vàng hỏi thăm.

“Xác định.”

Dương Phóng gật đầu.

“Yên tâm đi, ta vị đại ca kia, tuyệt đối sẽ không nói láo!”

Tần Thiên Lý vội vàng nói nhỏ.

“Phiền toái...”

Hoắc Thanh sắc mặt biến đổi.

Thế mà thật ở chỗ này!

“Đúng rồi, thôn trưởng lúc nào xuất quan, nếu không. .
chúng ta trở về mời thôn trưởng xuất thủ?”

Tần Thiên Lý bỗng nhiên mở miệng.

Hoắc Thanh lắc đầu liên tục, nói: “Thôn trưởng ở vào bế
tử quan bên trong, tuyệt đối không cho phép quấy rầy,
một khi quấy rầy, hậu quả khó mà lường được, chúng ta
bây giờ chỉ có thể dựa vào chính mình.”

Trong lòng của hắn suy tư, quay đầu nói ra: “Lạc Vân,
Thạch Long Tử, hai người các người lập tức lui ra ngoài,
ở phía xa chờ đợi trợ giúp, ta cùng Tiêu huynh đệ, Tần
huynh đệ trước trà trộn vào đi, xem xét tình huống.”

Lúc này, nhân số quá nhiều, ngược lại không phải là
chuyện tốt.

Dương Phóng cùng Tần Thiên Lý phân biệt có bí thuật
cùng bí bảo có thể che dấu khí tức, lặng yên trà trộn vào
đi, xác suất thành công cao hơn.

“Được.”

Lạc Vân, Thạch Long Tử không có kiên trì, nhẹ nhàng
gật đầu, trực tiếp dọc theo đường lui trở về.

Hoắc Thanh, Dương Phóng, Tần Thiên Lý, lúc này thu liễm khí tức, vận chuyển riêng phần mình bí thuật cùng bí bảo, hướng về nơi xa mông lung mà khổng lồ cổ thành tiếp cận mà đi.

Vừa mới xuyên qua không xa khoảng cách, đột nhiên, Hoắc Thanh, Dương Phóng, Tần Thiên Lý ba người lần nữa dừng lại.

“Không đúng, phía trước có cấm chế! !”

Dương Phóng nói nhỏ.

Hoắc Thanh cũng là ánh mắt ngưng tụ, xa xa thấy được những cái kia giấu ở trong hư vô cấm chế.

Tại đây trời huyết nhục cùng lông tóc bên trong, không gian tựa hồ đang vận vẹo, tồn tại từng tầng từng tầng kỳ dị lực lượng, tùy tiện tiếp cận quá khứ, tất nhiên sẽ phát động cỗ lực lượng kia.

“Là một tầng không gian chi lực, ta đến phá giải!”

Hoắc Thanh nói nhỏ.

Nhưng bỗng nhiên, bọn hắn sắc mặt biến hóa, nghe được động tĩnh, vội vàng cấp tốc lẫn trốn đi.

Chỉ gặp vương thành một phương hướng khác, đột nhiên bộc phát ra vô cùng kinh khủng ma tiếng khóc, thanh âm điếc tai, cuộn cuộn bành trướng, để cho người ta màng nhĩ đều nhanh muốn nứt mở.

Ầm ầm!

Một mảnh vô cùng kinh khủng mây đen từ đằng xa cuộn cuộn hạo đặng mà đến, phô thiên cái địa, đen nghịt một mảnh, giống như là mực nước đồng dạng.

Mây đen nội bộ tồn tại một kẻ thân thể to lớn, cao tới vài trăm mét bóng đen, toàn thân trên dưới mọc đầy nòng đậm bộ lông màu đen, đồng tử tinh hồng, mang theo uy áp ngập trời, hướng về vương thành đánh thẳng tới.

“Tuần Thủ Giả, tất cả đều cút ra đây cho ta! !”

Cái kia đạo cao tới vài trăm mét kinh khủng bóng đen, phát ra điếc tai thanh âm.

Oanh! Oanh! Oanh!

Vương thành bốn phía cấm chế bị hấn ma thân xông qua, bắt đầu nhao nhao kích hoạt, sáng lên từng mảnh từng mảnh sáng chói hào quang, nhưng mà tất cả đều không cách nào ngăn cản thân thể của hấn.

To lớn ma trào như cùng phòng phòng lớn nhỏ như vậy, xé rách ra một mảnh yêu dị ma quang, trực tiếp hướng về phía trước quét ngang mà qua, tại từng đợt kinh khủng tiếng oanh minh bên trong.

Tất cả tuôn đi qua quang mang đều bị hấn sinh sinh chấn vỡ.

Bất quá!

Vương thành phòng ngự hiển nhiên dị thường đáng sợ.

Một đợt cấm chế bị xé nát về sau, theo sát lấy lại toát ra đợt thứ hai, đợt thứ ba, liên tục không ngừng, hướng về kia đạo cự đại bóng đen đánh thẳng tới.

“Rống...”

Cái kia đạo kinh khủng bóng đen ngửa mặt lên trời ma rít gào, thanh âm đình tai nhức óc, kinh khủng ma trào

trực tiếp huy động cùng một chỗ, xuất hiện một cái vô cùng quỷ dị vòng xoáy màu đen, đem tất cả tuôn đi qua quang mang hết thấy thôn phệ.

“Tuần tra thành chủ, rút ra đây gặp ta!”

Đạo này kinh khủng bóng đen phát ra rống to, khí tức đáng sợ dị thường.

Toàn bộ vương thành đều tựa hồ rung chuyển.

Nội bộ rất nhiều người giật nảy cả mình.

Liên tiếp mấy đạo bóng người mạnh mẽ vọt ra.

“Là người, Thiên Yêu Vương, người dám mạnh mẽ xông tới địa bàn của chúng ta?”

“Làm càn, còn không lập tức lui ra!”

Những người này quát chói tai.

“Hắc hắc, các người bắt đi ta hậu nhân, còn muốn cho ta lui ra? Nào có đơn giản như vậy, hôm nay chính là các người vương giả tự mình xuất hiện, cũng phải cấp ta một cái thuyết pháp!”

Đạo này kinh khủng bóng đen phát ra nhe răng cười, quanh thân khí tức đang cuộn trào.

Đầy trời màu đỏ huyết nhục cùng bộ lông màu đen tất cả đều nhận lấy lực lượng của hắn ảnh hưởng, trở nên một trận vụn vẹo.

“Người lớn mật!”

Mấy vị cường đại bóng người mở miệng quát.

“Ai da, bản thể của hấn thể mà dài đến loại trình độ này? Đây là chuẩn vương giả sao?”

Nơi xa, Tần Thiên Lý ngữ khí thì thào, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía cái kia đạo kinh khủng bóng đen.

Thân thể to lớn, sinh ra lông đen, là bọn hấn những này kẻ ngoại lai đặc hữu đặc thù.

Chớ nhìn hấn cùng Dương Phóng hiện tại cũng là nhân loại bình thường hình thái, trên thực tế loại này hình thái cũng không phải là bọn hấn bản thể.

Loại kia lông đen Cự Ma mới là bọn hấn bản thể.

Vừa mới đột phá Bất Diệt, thân thể chỉ có cao mười mấy mét.

Nhưng là theo thực lực không ngừng tăng trưởng, thân thể liền sẽ không ngừng biến lớn, lông đen cũng sẽ càng thêm nồng đậm.

Đồng thời, trên thân tiếp nhận nguyên rửa cũng sẽ càng thêm mãnh liệt.

Sớm muộn cũng có một ngày, liền sẽ từ thể nội dẫn sinh ra ma ảnh, đem mình thôn phệ.

Thần thôn tháp Lâm trưởng lão chính là chết như vậy.

Trước mắt Thiên Yêu Vương, thân thể đã cao tới vài trăm mét, nói rõ hấn thực lực tuyệt đối đến không cách nào mức tưởng tượng.

“Thiên Yêu Vương, là hấn.”

Nhị trưởng lão Hoắc Thanh sắc mặt ngưng trọng, nói: “Khu vực đông bộ một vị tuyệt thế lãnh chúa, hấn người

thế mà cũng bị bắt đi, những này Tuần Thủ Giả thực sự gan lớn.”

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng, nhìn xa xa đầu kia thân cao vài trăm mét to lớn bóng đen.

Không biết mình nếu là triển lộ bản thể, hiện tại sẽ có bao nhiêu lớn?

Phải biết lúc trước hấn bản thân phong ấn lúc, thực lực chỉ tại không ngừng tăng trưởng.

Hiện tại tiến vào Hắc Âm âm mai hơn hai năm, thực lực tuyệt đối sẽ so khi đó càng thêm cường đại.

Dương Phóng theo bản năng nhìn về phía trước mắt bằng.

Tu vi: Bất Diệt 【 27800/100000 】 .

Mà Bất Diệt đỉnh phong, chính là vương giả!

“Ta bây giờ cách vương giả còn kém xa...”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Bất quá hấn có hoàn chỉnh Thần khí cùng lục đại Thần Chung, thực lực bản thân đương nhiên sẽ không tương đương mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy.

Hấn một đôi ánh mắt tiếp tục hướng về nơi xa quét tới.

Đầu kia thân cao vài trăm mét kinh khủng ma ảnh, đen ngịt, quanh thân quán quanh nồng đậm hắc vụ, trên người mỗi một tác lông tóc đều dữ tợn đáng sợ, giống như là cái thể Ma Thần, thét dài một tiếng, to lớn móng vuốt trực tiếp hướng về phía trước vương thành hung hăng ép xuống.

Vương giả giận dữ, thân năm ngàn dặm, thiên hạ đồ trắng.

Dù là hấn không phải chân chính vương giả, chỉ là một vị chuẩn vương, nhưng nhất cử nhất động, y nguyên tràn ngập vô cùng kinh khủng ma uy.

Ầm ầm!

Toàn bộ thành trì đang rung chuyển, Hắc Âm âm mai đều tại băng tán.

Mấy vị cường giả sắc mặt đại biến, vội vàng muốn ngăn cản đối phương, nhưng căn bản vô dụng, tại to lớn ma trảo phía dưới, mấy vị cường giả hết thấy công kích đều lộ ra không có ý nghĩa.

Mảng lớn ma khí mãnh liệt mà ra, như là mệnh mông thủy triều, lập tức đem bọn hấn quán tại bên trong, tiếp lấy bọn hấn lộ ra nồng đậm vẻ hoảng sợ, bốn phương tám hướng hoàn cảnh đang nhanh chóng cải biến.

Mấy vị cường giả tất cả đều rơi vào đến đối phương dị tượng bên trong, bị một mực phong tỏa.

Tiếp theo bị vị này kinh khủng tồn tại, dùng sức một trảo.

“Thành chủ cứu mạng!”

A!

Mấy vị cường giả đều tại kêu thảm, phát ra chói tai thanh âm, thân thể phanh phanh phanh, nổ bễ ra đến, hóa thành huyết vụ.

“Ha ha ha...”

Thiên Yêu Vương trong miệng cuồng tiếu, dị thường càn rỡ, nói: “Dám bắt đi bản tọa hậu nhân, đây chính là hạ tràng! Tuần tra thành chủ, còn không ra?”

Ông!

Đúng lúc này, đột nhiên, dị biến xuất hiện.

Một mảng lớn vô cùng nồng đậm hắc vụ trực tiếp từ vương thành phương hướng bộc phát ra, trùng trùng điệp điệp, che khuất bầu trời, trong nháy mắt hướng về Thiên Yêu Vương thân thể quét sạch mà đi.

Thiên Yêu Vương ngửa mặt lên trời ma rít gào, toàn thân trên dưới bành trướng ra vô cùng kinh khủng sức mạnh ma quái, sâm nhiên ma thảo tạo nên kinh khủng quang mang, trực tiếp hướng về kia phiến hắc vụ quét ngang tới.

Bất quá hắc vụ vô biên vô hạn, ẩn chứa kì lạ mà lực lượng thần bí, lấy Thiên Yêu Vương thực lực lần thứ nhất thể mà không có thể đem chấn vỡ.

Không chỉ có như thế.

Tại hắc vụ quét sạch sau khi đi ra, trong đó vọt thẳng ra một ngum to lớn bảo tháp, có hơn ngàn mét cao, đen nhánh trầm ngưng, mang theo yêu dị khí tức âm lãnh, trực tiếp hướng về Thiên Yêu Vương vài trăm mét thân thể chậm rãi ép xuống.

Bảo tháp phía dưới, tản ra vô cùng nồng đậm hấp lực, bên trong tựa hồ ẩn chứa một phương vũ trụ.

Thiên Yêu Vương ma rít gào không ngừng, thanh âm to lớn.

Các loại kinh khủng tuyệt học liên tiếp thi triển mà ra, ma

trảo, ma quang, không ngừng hướng về kia toà bảo tháp quét ngang mà đi, thậm chí vận dụng một kiện cường đại Thần khí mảnh vỡ.

Nhưng mà tất cả tuyệt học tất cả đều không cách nào phát huy tác dụng.

Tại đối mặt toà kia quỷ dị bảo tháp thời điểm, tự động bị hấp thu.

Thiên Yêu Vương triệt để thay đổi thần sắc.

Đến cuối cùng toàn bộ bảo tháp trực tiếp hướng về thân thể của hắn vững vàng ép xuống.

“Đây là vật gì?”

Trong miệng hắn kinh uống.

Ầm ầm!

Từng đợt kinh khủng oanh minh bộc phát ra, Thiên Yêu Vương vài trăm mét thân thể lại sinh sinh bị trước mắt bảo tháp ngăn chặn, tiếp theo một trượng trượng thu nhập trong đó, mặc cho điên cuồng gầm thét, kịch liệt giãy dụa, tất cả cũng không có mảy may tác dụng, bảo tháp tại một chút xíu đem hắn nuốt hết xuống dưới.

Rất nhanh, Thiên Yêu Vương thân thể hoàn toàn biến mất.

Sau đó to lớn bảo tháp chậm rãi bay trở về, lần nữa trở xuống to lớn thành trì bên trong, bắt đầu cấp tốc thu nhỏ, biến thành bình thường cao mấy chục mét lớn.

“Đây là bảo bối gì?”

Tần Thiên Lý giật nảy cả mình.

“Đại trưởng lão cũng tại bảo tháp bên trong!”

Dương Phóng ngữ khí ngưng tụ, nhìn chăm chăm nơi xa, mở miệng nói ra.

Trước mắt từng cây vô hình chuỗi nhân quả, tất cả đều kết nối hướng về phía toà kia to lớn bảo tháp.

Loại trừ đại trưởng lão, còn có Thần thôn cái khác cao thủ.

“Cái gì?”

Tần Thiên Lý giật mình.

“Hồng, Tuần Thủ Giả món kia bảo vật luyện chế thành công.”

Nhị trưởng lão sắc mặt biến đổi, sau đó hướng về Dương Phóng, Tần Thiên Lý giải thích, nói: “Vài ngàn năm trước, bọn này Tuần Thủ Giả vẫn muốn luyện chế ra một kiện chiến bảo nghịch thiên, có thể đem người thu nhập trong đó, tiếp theo lại lợi dụng chiến bảo uy năng, hấp thu đối phương tinh khí cùng hồn phách, đến tầm bổ bọn hắn vị lão tổ kia, đã nhiều năm như vậy, thế mà thật bị bọn hắn thành công.”

“Nói như vậy đại trưởng lão hiện tại khả năng dữ nhiều lành ít?”

Tần Thiên Lý vội vàng hỏi thăm.

“Không, ta có thể cảm nhận được đại trưởng lão cùng những người khác còn sống.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Cái này bảo tháp xác thực đáng sợ, mạnh như chuẩn vương giả đều không thể ngăn cản.

Nhưng là trong đó bộ luyện hóa tác dụng, tựa hồ cũng không có nhanh như vậy.

Tối thiểu thời gian dài như vậy đến nay, đại trưởng lão cùng những người khác chuỗi nhân quả y nguyên còn tại.

Chỉ là hơi có vẻ suy yếu.

“Tiêu huynh đệ, Tàn huynh đệ, cái này miệng bảo tháp dị thường cổ quái, ngay cả ta cũng không có nắm chắc chống cự, các người đều trở về đi, ta một thân một mình đi xem một chút.”

Hoắc Thanh ngữ khí trầm thấp.

Mạnh như đại trưởng lão cùng vừa mới Thiên Yêu Vương đều bị bảo tháp cho thu, cho dù Dương Phóng cùng Tàn Thiên Lý lưu lại, đoán chừng cũng không có một chút tác dụng nào.

Hắn không muốn để quá nhiều người hi sinh, dự định một mình tiến đến thăm dò.

“Không, ta và người cùng đi, ta mặc dù không có nắm chắc đối mặt bảo tháp, bất quá lại có thể thử nghiệm đem bảo tháp đánh cắp.”

Dương Phóng con mắt chớp động, nhìn chăm chăm nơi xa.

Hiện tại bảo tháp co lại thành mấy chục mét lớn nhỏ, hắn hoàn toàn có thể lợi dụng Hắc Âm thần chủng, đem nó thôn phệ vào Hắc Âm trong không gian.

Chỉ cần có thể đem bảo tháp đánh cắp, sau này còn sầu không có cách nào cứu ra đại trưởng lão sao?

“Đem bảo tháp đánh cắp?”

Nhị trưởng lão sắc mặt khẽ giật mình.

Tần Thiên Lý cũng phủ, vội vàng nhìn về phía Dương Phóng.

Gia hỏa này còn có loại thủ đoạn này?

“Đúng vậy, bất quá bây giờ muốn mời nhị trưởng lão trước tiên đem trước mắt cấm chế phá vỡ.”

Dương Phóng nói nhỏ.

“Tốt!”

Nhị trưởng lão gật đầu, sau đó phân phó Tần Thiên Lý đi đầu lui ra ngoài.

Hắn thận trọng hướng về phía trước tiếp cận, hai tay kết ấn, hiện ra nhàn nhạt thần bí tử quang, hướng về trước mắt vụn và vụn vụn không gian đè xuống.

Xuy xuy xuy!

Nguyên bản bị cấm chế phong tỏa không gian lập tức bắt đầu chậm rãi lổm.

Trước mắt cấm chế tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiêu tán lấy...

“Đi!”

Nhị trưởng lão nói nhỏ, thân thể hóa thành bóng đen, chọt lóe lên.

Dương Phóng càng là sớm đã cấp tốc đi theo.

Nhị trưởng lão quay đầu nhìn thoáng qua Dương Phóng, âm thầm ngạc nhiên.

Vị này Tiêu huynh đệ thủ đoạn coi là thật quỷ dị!

Thân thể thu liễm không có một tia khí tức, cơ hồ cùng Hắc Âm hoàn mỹ dung hợp.

Hai người thận trọng nhanh chóng lướt qua, dọc theo bị vừa mới Thiên Yêu Vương xé rách ra cửa thành tử, chợt lóe lên, cấp tốc tiến vào to lớn thành trì bên trong.

Bọn hắn tìm đúng phương hướng, lập tức hướng về vừa mới bảo tháp phương hướng lao đi.

Bất quá vừa mới tới gần bảo tháp, hai người liền cấp tốc ngừng lại, sắc mặt biến huyền, cảm thấy một cỗ kiềm chế mà tối nghĩa khí tức.

Toàn bộ bảo tháp, đen nhánh, trầm ngưng, lẳng lẳng đứng sừng sững.

Như là một tòa Thái Cổ Ma Sơn, có một loại không thể ngăn cản khí thế!

Giờ phút này.

Tại cái này ma tháp phụ cận, đang có mấy vị lão giả lẳng lẳng sừng sững, mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung.

“Không hổ là hao phí chúng ta mấy ngàn năm tinh lực mới luyện chế thành công cô bảo, quả nhiên cường đại, ngay cả một vị chuẩn vương giả đều cho thu vào, từ đó về sau, còn có ai có thể ngăn cản?”

“Ta có thể dự cảm đến tương lai không lâu, vị kia thần bí mà cường đại lão tổ tất nhiên sẽ bởi vì cái này cô bảo nguyên nhân, mà triệt để trở lại trên đời này.”

“Không tệ, bất quá cũng không thể chủ quan, chúng ta vương giả bây giờ còn đang bế quan bên trong, vạn nhất có cái khác vương giả đột kích, chúng ta nhưng không có niềm tin tuyệt đối!”

“Không sao, có vương thành đại trận tồn tại, dầu gì cũng có thể kéo tới chúng ta vương giả từ bế quan bên trong tỉnh lại, chỉ cần từ vương giả tự mình thôi động cái này bảo tháp, cho dù đối mặt cái khác vương giả, cũng có thể nhẹ nhõm đem đối phương thu nhập đi vào.”

Mấy người mở miệng cười nói.

...

Dương Phóng cùng Hoắc Thanh đều là ngậm thở phào, tại cách đó không xa lắng lắng quan sát.

Dưới mắt tin tức tốt duy nhất chính là, Tuần Thủ Giả vị vương giả kia còn đang bế quan, cũng không tỉnh lại.

Đây là bọn hắn lớn nhất cơ hội.

Hai người trong bóng tối ẩn núp , chờ đợi thời cơ.

Sau đó không lâu, mấy vị kia lão giả nở nụ cười, rốt cục rời đi nơi đây, chỉ phái phái mấy vị bình thường Bất Diệt cảnh cao thủ phụ trách thủ hộ bảo tháp.

Dương Phóng cùng Hoắc Thanh quyết định thật nhanh, lập tức bắt đầu cấp tốc xuất thủ.

Oanh! Oanh!

Hai người dị tượng trong nháy mắt dọc theo đi, lẫn nhau điệt gia, không gian vụn vẹo, uy lực không thể tưởng tượng, lập tức gào thét mà đến, trong nháy mắt đem mấy vị kia Bất Diệt cảnh cao thủ bao phủ ở bên trong.

Mấy vị kia Bất Diệt cảnh cao thủ biến sắc, muốn kinh hô, nhưng lại liên âm thanh đều bị tước đoạt không còn một mảnh.

Sau đó quang mang lóe lên, mấy vị Bất Diệt cảnh cao thủ bị trước tiên na di ra ngoài, sát na vung ra mấy ngàn dậm bên ngoài.

Bất Diệt cảnh cường giả, sinh mệnh lực dị thường tràn đầy, không phải dễ giết như vậy.

Dù là nhị trưởng lão cũng không có nắm chắc đem bọn hấn thuần sát, chỉ có thể lấy dị tượng chi lực đem bọn hấn na di ra ngoài.

“Động thủ!”

Hoắc Thanh chào hỏi.

Dương Phóng thân thể sớm đã lao nhanh ra, như là thuần di.

Vừa lên đến Hắc Âm thần chủng trong nháy mắt bộc phát.

Oanh!

Một cái vô cùng quỷ dị vòng xoáy màu đen không có dấu hiệu nào ở trước mặt hấn xuất hiện, sau đó nhanh chóng phóng đại, từ bảo tháp ngọn tháp khu vực bắt đầu hướng về phía dưới thôn phệ mà tới.

Từ xa nhìn lại, như là một cái quỷ dị hồ nước màu đen

hiện lên ra, tản ra u thâm, mờ tối thần bí khí cơ, khiến cho toàn bộ bảo tháp đều tại một chút xiu biến mất.

Bất quá!

Nơi đây động tĩnh trước tiên đưa tới trong vương thành những cao thủ kia chú mục.

Từng vị cường giả sắc mặt kịch biến, cấp tốc vọt ra.

“Thứ gì?”

“Không tốt, có người đang đến gần bảo tháp!”

...

Nhị trưởng lão không chút nghĩ ngợi, tự thân dị tượng trong nháy mắt triển khai, soạt một chút, tử khí hạo đặng, lập tức đem nhào tới từng vị cường giả bao phủ ở bên trong, sau đó trực tiếp na di ra ngoài.

Xoát xoát xoát!

Từng vị cường giả không ngừng bị hấn na di mà ra, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

“Làm càn!”

Gầm thét thanh âm rất nhanh vang lên.

Trước đó rời đi mấy vị lão giả, sắc mặt phẫn nộ, cấp tốc từ chỗ sâu lao đến.

Vừa mới xông ra, thân thể của bọn hắn liền bắt đầu cấp tốc biến lớn, như là thổi phồng, mọc ra vô số bộ lông màu đen, dữ tợn kinh khủng, hô hô rung động, trong nháy mắt hóa thành gần trăm mét lớn nhỏ.

Lông đen Cự Ma hình thái!

Rống!

Mấy vị kinh khủng lão giả phát ra phẫn nộ tiếng rống, hướng về nhị trưởng lão bắt tới.

Nhị trưởng lão sắc mặt nghiêm túc, thân thể gầy ốm bên trong lại bộc phát ra tuyệt cường lực lượng, mỗi một tắc da thịt đều đang lóe lên ánh sáng chói mắt.

Bàn tay hấn lật một cái, xuất hiện một cây trường thương màu tím, huy động lên đến, trực tiếp cùng mấy vị này Cự Ma giết tới cùng một chỗ.

“Là người, Thần thôn Hoắc Thanh!”

“Người đang tìm cái chết, dám chủ động xuất hiện!”

Mấy vị lông đen Cự Ma gầm thét.

“Tuần Thủ Giả làm nhiều chuyện bất nghĩa, dám ám toán ta Thần thôn đại trưởng lão, liền không sợ bị ta Thần thôn trưởng tới cửa thanh toán sao?”

Hoắc Thanh quát lạnh, thân thể gầy ốm bên trong bộc phát ra kinh thiên lực lượng, trường thương quét ra, đem từng vị lông đen Cự Ma công kích tiện tay hóa giải.

“Thôn trưởng? Hắc hắc. . hấn đến bây giờ còn có sống hay không lấy đều là hai chuyện, nhiều năm như vậy có lẽ đã sớm tọa hóa, người dám xuất hiện, đó chính là một con đường chết!”

“Hoắc Thanh, hôm nay để người tới đi không được!”

Mấy vị lông đen Cự Ma phát ra nhe răng cười, cấp tốc công hướng Hoắc Thanh, rung động âm âm.

Trong quá trình này, cự thành bên trong bộ còn tại có cao thủ cấp tốc chạy đến.

“Đi!”

Dương Phóng nói một tiếng, thân thể hóa thành bóng ma, dẫn đầu hướng về nơi xa lướt tới.

Hắc Âm vòng xoáy đã thành công đem toà kia bảo tháp thu lấy trong đó.

“Là người, người là cái kia may mắn, người dám xuất hiện tại vương thành?”

Lại là một trận tiếng hét phẫn nộ vang lên.

Cơ hồ tại Dương Phóng vừa mới lấy đi bảo tháp, một người trung niên nam tử liền cấp tốc vọt ra, nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể cấp tốc biến lớn, hô hô rung động, sinh ra vô số đạo bộ lông màu đen, đảo mắt biến thành gần trăm mét cao, hướng về Dương Phóng thân thể bắt tới.

Kinh khủng ma trảo, màu đen âm trầm, chỉ Giáp trưởng đạt đến mấy mét, lập tức quét ra vô số đạo ma quang, âm âm nổ vang, muốn bức ra Dương Phóng.

Chỉ bất quá Dương Phóng thân thể quá nhanh, lại liễm tức hóa ảnh, để hẳn rất khó bắt giữ đạt được.

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng công kích đem mặt đất đều cho xốc lên.

Dương Phóng thân thể vẫn còn tiếp tục vọt tới trước.

“Lưu lại cho ta!”

Nam tử trung niên gào thét, kinh khủng thân thể mang theo khó có thể tưởng tượng áp bách tính khí hơi thở, quét ra từng mảnh từng mảnh ô quang, hướng về phía trước liên hoàn oanh sát mà đi.

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng ma quang bao phủ hết thảy.

Nhưng mà Dương Phóng thân thể cực tốc, vô thanh vô tức, sớm đã xông ra không biết bao xa.

Cùng lúc đó, nhị trưởng lão bên này cũng tại vừa đánh vừa lui, hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Từng vị kinh khủng lông đen Cự Ma phát ra gầm thét thanh âm, tại sau lưng không ngừng hướng về nhị trưởng lão oanh sát mà đi.

“Người về trước Thần thôn, ta sau đó liền đến!”

Hoắc Thanh hướng về Dương Phóng truyền âm.

Bên người kẻ đuổi giết nhiều lắm.

Hắn trong thời gian ngắn căn bản là không có cách thoát khỏi đối thủ, chỉ có thể nghĩ biện pháp đem bọn hắn dẫn hướng khu vực khác.

Nhưng vào lúc này!

Dị biến nảy sinh.

Ngay tại liễm tức hóa ảnh, cực tốc vọt tới trước Dương Phóng, đột nhiên biến sắc, cảm giác được một cỗ lớn lao nguy cơ.

Sau đó Hắc Ám vòng xoáy lần nữa hiển hiện ở trước mặt của hắn.

Toàn bộ vòng xoáy một trận vận vẹo, biến lớn.

Trước đó bị hấp thu nhập vòng xoáy bên trong bảo tháp vậy mà nhận một cỗ lực lượng thần bí ảnh hưởng, xông phá Hắc Âm không gian, từ Hắc Âm vòng xoáy bên trong sinh sinh vọt ra.

Sau đó bảo tháp cấp tốc tăng vọt, phía dưới bộc phát ra một cỗ tuyệt cường hấp lực, trực tiếp hướng về Dương Phóng bao phủ tới.

“Không được!”

Trong lòng hấp kinh hô.

Cơ hồ không có bất kỳ cái gì phản ứng, hô một tiếng, trong nháy mắt bị hút tới.

Sau đó to lớn bảo tháp bay ngang qua bầu trời, lại hướng về nhị trưởng lão nơi đó nhanh chóng ép tới.

Nhị trưởng lão thần sắc giật mình, vội vàng huy động trường thương màu tím, đồng thời đem tự thân dị tượng phát huy đến cực hạn, hướng về bảo tháp dũng mãnh lao tới, ý đồ đem bảo tháp na di ra ngoài.

Nhưng mà căn bản không có bất cứ tác dụng gì.

Kinh khủng bảo tháp lập tức ép xuống, tại chỗ đem hấp thu nhập trong đó.

Cái này cũng chưa hết.

To lớn bảo tháp trên không trung một trận bồi hồi, xác nhận bốn phía không có cái khác đối thủ về sau, lần nữa hướng về vương thành nội bộ bay đi, cấp tốc thu nhỏ, một mực đứng vững tại quảng trường bên trong.

Một cái diện mục mông lung nam tử trung niên, ánh mắt lạnh lùng, thân thể cao lớn, mặc một bộ kim sắc trường bào, xuất hiện tại quảng trường một bên.

Tùng vị lông đen Cự Ma bắt đầu cấp tốc thu nhỏ, hóa thành nguyên dạng, cấp tốc lao đến.

“Bái kiến thành chủ!”

“May mắn mà có thành chủ xuất thủ, nếu không hậu quả khó mà lường được!”

Một đám lão giả cùng cái kia nam tử trung niên đều là cung kính mở miệng.

“Được rồi, chuyện này cũng cho chúng ta một cái cảnh báo, vương thành bên trong cũng không phải tuyệt đối an toàn, tuyệt đối không thể như vậy lười biếng.”

Kim bào nam tử lạnh giọng nói.

“Vâng, thành chủ!”

Một đám trưởng lão mở miệng nói ra.

“Thành chủ, Thần thôn đại trưởng lão, nhị trưởng lão đều bị chúng ta chỗ cầm, sao không nhân cơ hội này, giết vào Thần thôn, lấy bảo tháp đem tất cả mọi người thu lại, lấy dòng máu của bọn họ bên trong thần tính lực lượng, nói không chừng có thể tăng tốc lão tổ phục sinh!”

Vị trung niên nam tử kia ngẩng đầu lên, đột nhiên mở miệng nói ra.

“Thần thôn lão thôn trưởng, đến nay còn không cách nào xác định hẳn sống hay chết, tùy tiện phía dưới, tốt

nhất đừng xâm nhập, hướng hồ bảo tháp lực lượng còn chờ khảo thí, không biết trong đó bộ đến cùng có thể giả bộ nhiều ít người, cần quan sát một đoạn thời gian.”

Kim bào nam tử nói.

“Vâng, thành chủ!”

Nam tử trung niên cung kính mở miệng, không còn tiếp tục nhiều lời.

“Ừm, chữa trị một chút tường thành, đừng cho những người khác lại lẫn vào tiến đến!”

Kim bào nam tử mở miệng.

Mọi người đều là gậy đầu.

Kim bào nam tử thân thể nhoáng một cái, làn nữa biến mất nơi đây.

Nơi xa.

Dựa vào bí bảo trốn ở nòng đậm trong bóng tối Tần Thiên Lý, Lạc Vân, Thạch Long Tử ba người đều là sắc mặt biến đổi, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Xong đời, nhị trưởng lão cùng Tiêu Phóng cũng đều được thu vào bảo tháp!”

Tần Thiên Lý đánh lầy lạnh run.

“Không tốt, đại đại không được!”

Thạch Long Tử mở miệng nói ra.

“Làm sao bây giờ? Chúng ta phải nghĩ biện pháp cứu trở về đại trưởng lão cùng nhị trưởng lão.”

Lạc Vân khẩn trương nói.

“Làm sao cứu? Kia bảo tháp vô cùng quái dị, đi một người, thu một người, chúng ta thực lực cho dù quá khú, cũng là chủ động chịu chết!”

Tần Thiên Lý thần sắc khó coi.

“Nhưng chúng ta cứ như vậy không hề làm gì sao?”

Lạc Vân sắc mặt trắng bệch.

“Đáng chết, nếu không. . ở chỗ này trước quan sát một chút?”

Tần Thiên Lý cắn răng nói.

Cái này bảo tháp thật sự như thế yêu dị!

Rõ ràng đều đã bị Tiêu Phóng lấy đi, thế mà còn có thể tuyệt địa phản kích!

“Mẹ nó!”

Tần Thiên Lý trực tiếp mắng lên.

.

.

.

Bảo tháp nội bộ.

Vô biên vô tận sương mù xám, sóng cả mãnh liệt, sương mù trùng điệp, ẩn chứa vô cùng quỷ dị lực lượng, tựa hồ có thể luyện hóa hết thảy.

Vừa mới được thu vào tiến đến, Dương Phóng liền cảm giác xem xét không đúng, trước tiên chống lên chân khí phòng hộ, kết quả tự thân chân khí phòng hộ mới vừa vận chống lên, liền bắt đầu phát ra xuy xuy xuy quỷ dị thanh âm.

Toàn bộ lồng phòng ngự tử tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được trở nên mỏng manh, bị sương mù bên trong lực lượng hấp thu.

Sắc mặt hấn giật mình.

Những này sương mù xám, so ngoại giới Hắc Âm âm mai còn quỷ dị.

Dương Phóng vội vàng vận dụng lên Hắc Âm thần chủng lực lượng, quanh thân hiện ra nồng nặc nhất ô quang, thân thể tựa như biến thành không đáy lỗ đen, bắt đầu cướp lại sương mù xám bên trong lực lượng.

Muốn từ sương mù xám bên trong hấp thu lực lượng, trả lại tự thân.

Nhưng mà đáng sợ sự tình phát sinh.

Sương mù xám bên trong như là tồn tại một loại nào đó quỷ dị cấm chế, cho dù là lấy hấn Hắc Âm thần chủng đều không thể từ sương mù xám bên trong hấp thụ một tia lực lượng.

“Hồng bét!”

Nếu là không cách nào từ sương mù xám bên trong hấp thụ lực lượng, chẳng phải là nói không được bao lâu, hấn liền sẽ bị sương mù xám hút thành bột phấn?

Trừ phi hấn không cần động bất luận cái gì chân khí!

Có thể ở vào nơi đây, không cần bất luận cái gì chân khí lời nói, quỷ dị sương mù xám liền sẽ trực tiếp ăn mòn nhục thể của hắn, dù là hắn dùng Lục Đạo Luân Hồi khóa lại tinh khí đều vô dụng.

Tinh khí có thể bị khóa lại, nhưng là làn da lại bị ăn mòn.

Kết quả sau cùng vẫn khó thoát khỏi cái chết!

Dương Phóng chống lên chân khí phòng hộ, hành tẩu tại vô biên sương mù xám bên trong, vận chuyển nhân quả Thần Chủng, ý đồ tìm tới đại trưởng lão, nhị trưởng lão tung tích.

Nhưng mà sương mù xám thế giới phẳng phát vô biên vô hạn đồng dạng.

Bốn phương tám hướng trống rỗng, hắn chuỗi nhân quả lúc đứt lúc nối, giống như bị che đậy điện thoại tín hiệu đồng dạng.

Trong bất tri bất giác, Dương Phóng đã ở chỗ này đi lại không biết bao lâu.

Trên người chân khí phòng hộ ở vào không ngừng phá diệt cùng gây dựng lại ở giữa, kinh khủng sương mù xám tựa hồ muốn đem hắn triệt để luyện hóa, thời thời khắc khắc đều đang hấp thu lấy lực lượng của hắn.

Thời gian dần trôi qua Dương Phóng trong lòng trở nên khẩn trương.

Hắn dừng thân lại, không nghĩ thêm muốn tiếp tục tìm kiếm đại trưởng lão, nhị trưởng lão, mà là cúi đầu nhìn về phía dưới chân mặt đất, lật bàn tay một cái, cổ phác búa đá xuất hiện tại trong lòng bàn tay của hắn, bị hắn xoay tròn lên, trực tiếp hướng về dưới chân mặt đất

hung hăng bổ tới.

Nơi đây đã ở vào bảo tháp nội bộ, vậy hẳn sẽ không ngại bổ ra bảo tháp.

Chỉ cần bổ ra bảo tháp, tuyệt đối có thể thoát khốn mà ra.

Oanh! Oanh! Oanh!

Từng đợt kinh khủng oanh minh từ lòng bàn chân truyền ra, chấn động tứ phương.

Ngay tiếp theo bốn phía sương mù đều trở nên phun trào, như thủy triều.

Càng thêm đáng sợ sự tình phát sinh.

Dưới chân mặt đất, cứng cỏi có chút tà dị.

Cho dù là lấy hoàn chỉnh Thần khí thể mà đều không thể phá vỡ mảy may.

“Ta cũng không tin tà!”

Dương Phóng kinh sợ, cắn răng một cái, thôi động lên búa đá, tiếp tục hướng về dưới chân hung hăng bổ tới.

Oanh! Oanh! Oanh!

Thanh âm điếc tai nhức óc tiếp tục truyền ra.

Lại qua một đoạn thời gian.

Dương Phóng vẫn không thể nào bổ ra dưới chân mặt đất.

Trên mặt của hắn triệt để thay đổi.

“Đáng chết, cái này bảo tháp đến tột cùng là làm bằng vật liệu gì?”

Bỗng nhiên!

Hắn sinh ra cảm ứng, vội vàng nắm chặt búa đá, hướng về một bên sương mù xám khu vực nhìn sang.

Nồng đậm sương mù xám bên trong, truyền đến tiếng bước chân nặng nề âm.

Lạch cạch lạch cạch rung động.

Một cỗ cực kỳ hung hãn khí tức cấp tốc vọt tới.

Rất nhanh, một tôn thân thể khô ngô, chùng cao hơn hai mét kinh khủng bóng người, một mặt chặt vật, xuất hiện ở Dương Phóng phụ cận.

“Tiểu tử, là người đang oanh kích bảo tháp? Còn không lập tức dừng lại!”

Hắn mở miệng gầm thét.

“Thiên Yêu Vương!”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

Dù là đối phương biến thành bình thường hình thái, hắn cũng liếc mắt nhận ra đối phương khí tức.

“A, Thần khí? Đưa cho ta!”

Thiên Yêu Vương khẽ di một tiếng, một cái to lớn lông đen bàn tay trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể bắt tới.

Dương Phóng cấp tốc rút lui, luân động lên búa đá, trực tiếp một búa quét tới.

Lấy hấn tu vi hiện tại, phối hợp hoàn chỉnh Thần khí, uy lực tuyệt đối không thể khinh thường.

Ầm ầm!

Cực kỳ khủng bố oanh minh phát ra.

Thiên Yêu Vương bàn tay cấp tốc thu hồi lại, máu me đầm đìa, thân thể rút lui, lộ ra kinh sợ.

“Người dám đả thương ta?”

“Thiên Yêu Vương đây là muốn làm cái gì?”

Dương Phóng âm trầm mở miệng.

“Làm càn!”

Thiên Yêu Vương quát chói tai, nguyên bản ngay tại nơi nóng, giờ phút này càng là giận tím mặt.

Soạt!

Tự thân dị tượng trong nháy mắt hướng về Dương Phóng gào thét mà ra, trực tiếp diễn hóa thành một cái kinh khủng ma điện, đem Dương Phóng vây ở ma điện, bốn phương tám hướng tất cả đều là từng tôn dữ tợn đáng sợ ma ảnh, lơ mờ, vô cùng to lớn, hướng về Dương Phóng thân thể xé rách mà tới.

Dương Phóng nhướng mày, Lục Đạo Luân Hồi trong nháy mắt bộc phát ra.

Oanh!

Lục sắc vòng xoáy lên đỉnh đầu hiển hiện, định trụ không gian, miễn dịch hết thủy dị tượng.

Cho dù Thiên Yêu Vương dị tượng dị thường đáng sợ, nhưng cũng hoàn toàn không phát huy ra tác dụng, tất cả ma ảnh đang đến gần sát na, đều bị lục sắc vòng xoáy thôn phệ ở bên trong.

Tại Thiên Yêu Vương dị tượng bên trong bị sinh sinh mở ra một cái khu vực an toàn.

Thiên Yêu Vương sắc mặt khế giật mình.

“Đây là thứ đồ gì?”

Xoát!

Một đạo lục sắc hào quang trong nháy mắt cuốn tới, hướng về Thiên Yêu Vương thân thể đánh tới.

“Muốn chết!”

Thiên Yêu Vương giận dữ, một móng vuốt xé rách mà đi.

Nhưng mà quỷ dị lục sắc hào quang cũng không có tiêu tán, ngược lại là tiếp tục cuốn qua, trực tiếp hướng về Thiên Yêu Vương đánh tới.

Thiên Yêu Vương liên tục rút lui, liên tục quét ra mấy kích mới rốt cục đem lục sắc hào quang triệt để chấn vỡ.

Hắn lộ ra ngạc nhiên, lần đầu nhìn thẳng vào lên Dương Phóng.

...

Chương 405 : Thực lực tăng nhiều! ! Xông ra bảo tháp! !

“Thiên Yêu Vương còn muốn tiếp tục động thủ sao? Ở chỗ này vận dụng lực lượng càng lớn, nhận luyện hóa liền càng lớn, hẳn là Thiên Yêu Vương thật chán sống?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, nhìn xa xa Thiên Yêu Vương.

Đỉnh đầu Lục Đạo Luân Hồi còn tại xoay tròn.

Đột nhiên, trong lòng của hắn hơi kinh hãi.

Lục Đạo Luân Hồi ở chỗ này thế mà cũng có thể định trụ không gian.

Tại lục sắc vòng xoáy hiển hiện sát na, đến từ sương mù xám luyện hóa chi lực thế mà lập tức giảm bớt rất nhiều lần, thậm chí loại này lục sắc vòng xoáy còn có thể trái lại hấp thu sương mù xám chi lực.

Cái này triệt để vượt qua dự liệu của hắn.

Phải biết trước đó hắn lấy ” Hắc Ám vòng xoáy ” thôn phệ những này sương mù xám thời điểm, thế nhưng là một chút tác dụng đều không có, nhưng bây giờ lục sắc vòng xoáy xuất hiện, có thể từ sương mù xám bên trong cướp lại lực lượng.

Đây tuyệt đối là một cái làm cho người ngạc nhiên phát hiện.

“Người. . hảo tiểu tử, thật sự là hảo tiểu tử!”

Thiên Yêu Vương thối lui đến nơi xa, không những không giận mà còn cười, chăm chú nhìn Dương Phóng, nhưng cũng biết Dương Phóng nói đúng.

Mảnh này quý dị địa phương, luyện hóa hết thầy ngoại lai chi lực.

Ở chỗ này vận dụng lực lượng càng mạnh, bị tốc độ luyện hóa liền càng nhanh.

Mà lại!

Tu vi càng mạnh người, bị tốc độ luyện hóa cũng càng nhanh!

Hắn từ khi sau khi đi vào, vẫn nghĩ như thế nào chạy ra nơi đây, không chỉ một lần oanh kích mặt đất, dẫn đến thân thể của hắn lực lượng xói mòn nghiêm trọng.

Tuyệt đối không thể lại tiếp tục xuất thủ.

Nếu là lại tiếp tục xuất thủ, kết cục của hắn tất nhiên vô cùng thảm.

“Tiểu tử, ngươi là lúc nào tiến đến? Đừng lại tiếp tục oanh kích mặt đất.”

Thiên Yêu Vương gầm thét.

“Ta là vừa tới không lâu, vì cái gì không thể oanh kích mặt đất?”

Dương Phóng mở miệng.

“Đáng chết, phiên khu vực này cực kỳ cổ quái, càng là oanh kích mặt đất, bốn phía sương mù xám liền càng là nồng đậm, trước đó sương mù xám còn không có mạnh như vậy, đều là người tại lung tung oanh kích duyên cớ!”

Thiên Yêu Vương gầm thét.

Hắn cũng là trước đây không lâu mới vừa vận phát hiện, sương mù xám cùng mặt đất tương quan.

Cho nên nghe được có người oanh kích mặt đất, trước tiên liền cấp tốc chạy tới.

“Cái gì? Oanh kích mặt đất, sương mù xám sẽ càng đậm?”

Dương Phóng lộ ra kinh nghi.

“Đúng vậy, từ giờ trở đi, người nhất định phải thành thành thật thật nghe ta chỉ huy!”

Thiên Yêu Vương tức giận mở miệng.

Dương Phóng mày nhăn lại, càng thêm ngạc nhiên.

Toà bảo tháp này coi là thật dị thường cổ quái.

“Đúng rồi, người có thấy hay không thần thôn đại trưởng lão, nhị trưởng lão, còn có những người khác?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không có gặp, tiểu tử, người có nghe hay không? Người bây giờ lập tức nghe ta chỉ huy, chỉ có dạng này, chúng ta mới có thể chạy ra nơi này.”

Thiên Yêu Vương quát, “Trong tay người cái này hoàn chỉnh Thần khí, cực kỳ hiếm thấy, tại trong tay của người căn bản không phát huy được uy lực, chỉ có giao cho ta, ta mới có thể mang người phá cấm rời đi.”

“Nói đùa cái gì? Người biết làm sao rời đi?”

Dương Phóng lắc đầu.

“Làm càn, bản tọa tự nhiên biết.”

Thiên Yêu Vương gầm thét.

“Vậy người nói càn làm thế nào, mới có thể rời đi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Liên quan tới điểm này, bản tọa không thể trả lời, chỉ có thể nói cho người, người nhượng tín nhiệm ta, liền đem Thần khí cho ta, mọi người cùng nhau hợp tác, bản tọa tuyệt đối có thể mang người rời đi.”

Thiên Yêu Vương âm trầm nói.

“Vậy quên đi, ta không có chút nào tín nhiệm người, cáo từ!”

Dương Phóng quay người liền đi, hướng về nơi xa sương mù xám bên trong đi đến.

“Tiểu tử, chạy đi đâu?”

Thiên Yêu Vương biến sắc, tự thân lĩnh vực lại một lần nữa quét sạch mà đi.

Oanh!

Lục Đạo Luân Hồi quét sạch, vạn pháp bắt xâm, khiến cho Thiên Yêu Vương dị tượng xuất hiện lần nữa lỗ thủng.

Sau đó, Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, lại là mấy đạo lục sắc hào quang cấp tốc quét sạch ra ngoài.

Thiên Yêu Vương di động như điện, đồng thời huy động ma quang, nhanh chóng hướng về kia chút lục đạo hào quang xé rách mà đi.

“Người nghĩ hao tổn, ta liền bồi người hao tổn đến cùng, nhìn xem ai chết!”

Dương Phóng hét lớn.

Một đạo lại một đạo lục sắc hào quang không ngừng hướng về Thiên Yêu Vương bao phủ tới.

Dù sao hấn Lục Đạo Luân Hồi có thể từ sương mù xám bên trong cướp lại lực lượng, tương đương với không có nỗi lo về sau.

Sao lại cần e ngại cái gì Thiên Yêu Vương?

Xoát xoát xoát!

Liên tục bảy tám đạo lục sắc hào quang cuốn qua, khiến cho Thiên Yêu Vương thần sắc kịch biến, vội vàng hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp hướng về nơi xa sương mù xám bên trong cực tốc bỏ chạy.

Dương Phóng Lục Đạo Luân Hồi mặc dù không có gì không xoát, bất quá nếu là đối phương tốc độ quá nhanh, hấn đồng dạng không có bất kỳ biện pháp nào.

Mắt thấy Thiên Yêu Vương biến mất ở chỗ này, hấn phát ra hừ lạnh, cũng không truy kích, mà là đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy, hành tẩu tại phiến khu vực này, bắt đầu tiếp tục tìm kiếm lên đại trưởng lão, nhị trưởng lão bọn người.

“Đáng chết!”

Nơi xa, Thiên Yêu Vương dị thường chật vật, thở hổn

hển, trên người lực lượng tiêu hao nhanh hơn.

Liên tục bảy tám đạo chân khí bình chương đều bị sương mù xám trực tiếp thôn phệ.

Ngắn ngủi trong chốc lát, hấn biến mất một phần năm chân khí.

Tiếp tục như vậy nữa, hấn tuyệt đối một con đường chết.

“Gia hỏa này thần thông làm sao lại cổ quái như vậy, rõ ràng tu vi nhỏ yếu như vậy, lại có thể thôn phệ ta dị tượng, để cho ta chân khí cũng rất khó phát huy tác dụng.”

Thiên Yêu Vương mắng.

Hấn rơi vào đường cùng, đành phải tiếp tục hành tẩu ở chỗ này, tìm kiếm những phương pháp khác ra ngoài.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Lại qua không biết bao lâu.

Thiên Yêu Vương lực lượng tiêu hao nhanh hơn.

Lại là đại lượng chân khí bị sương mù xám thôn phệ sạch sẽ.

Cái này khiến hấn triệt để kinh hoàng, sau lưng mồ hôi lạnh cuồn cuộn.

Cứ theo đà này, dù là hấn là chuẩn vương giả, cũng sống không được bao lâu, trong giới chỉ đàn dục đều không đủ bổ sung.

“Tuần tra thành chủ, ngươi ở đâu? Đại gia có việc dễ

thương lượng, mau thả ta ra ngoài!”

Thiên Yêu Vương không khỏi kêu to lên.

Mà đổi thành một cái phương hướng.

Dương Phóng lại trở nên càng thêm cường đại, hành tẩu ở chỗ này, như cùng ăn thập toàn đại bổ hoàn, đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy tại liên tục không ngừng hấp thu người sương mù xám bên trong lực lượng cường đại.

Từng lớp từng lớp lực lượng không ngừng phản hồi tới, khiến cho hắn có loại không bỏ được rời đi cảm giác.

Bỗng nhiên!

Hắn nghe được Thiên Yêu Vương thanh âm, nhướng mày, cẩn thận phân biệt, sau đó thân thể cấp tốc vọt tới, không nói một lời, luân động lên búa đá, trực tiếp hướng về Thiên Yêu Vương nơi đó hung hăng bổ tới.

Thiên Yêu Vương sắc mặt đại biến, phản ứng cực nhanh, vội vàng đánh ra một cái bàn tay lớn màu đen, hướng về Dương Phóng hung hăng bắt tới.

Ầm ầm!

Thanh âm to lớn, máu tươi bắn tung toé.

Thiên Yêu Vương sắc mặt tức giận, con mắt trừng lên.

“Là ngươi, tiểu tử, ngươi còn chưa có chết!”

“Thiên Yêu Vương, ngươi còn chưa có chết, ta như thế nào lại chết?”

Dương Phóng cầm trong tay búa đá, hướng về sau rút lui, mở miệng quát lạnh.

“Đủ rồi, đại gia không nên ở chỗ này tiếp tục bên trong hao tổn, bằng không khẳng định đều là một con đường chết, chúng ta cũng không phải có cái gì không thể hóa giải cừu hận, cùng một chỗ nghĩ biện pháp rời đi nơi này mới là vương đạo!”

Thiên Yêu Vương quát.

“Làm sao? Thiên Yêu Vương trước đó không phải đã tìm tới biện pháp sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ngươi. . . hừ!”

Thiên Yêu Vương hừ lạnh một tiếng, mở miệng nói ra: “Bản tọa phát hiện phương pháp này cũng không đáng tin, cần tìm kiếm một cái biện pháp mới, chúng ta cùng một chỗ hợp lực tìm kiếm, nắm chắc lớn hơn.”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Gia hỏa này trước đó quả nhiên là đang gạt mình!

Bất quá!

Để trong lòng của hắn lo lắng là, đại trưởng lão, nhị trưởng lão đến bây giờ cũng không thể tìm tới.

Phiến khu vực này quá mức mênh mông, chung quanh sương mù xám vô biên vô hạn, giống như là vĩnh viễn cũng không nhìn thấy phần cuối, rất nhiều nơi hắn đều đã đi nhiều lần.

“Như vậy đi, ngươi trước giúp ta tìm tới thần thôn đại trưởng lão, nhị trưởng lão, nhiều người, nói không chừng càng tìm thật kĩ hơn tìm ra đường.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt!”

Thiên Yêu Vương gật đầu, đã không có bất luận cái gì tính tình.

Sau đó, bọn hắn lần nữa tại sương mù xám bên trong tìm kiếm.

Nhưng bọn hắn mặc dù ngăn ngừa liên thủ, lẫn nhau ở giữa đề phòng nhưng lại chưa giảm xuống.

Hai người đều là chống lên chân khí phòng hộ, thời khắc phòng bị đối phương.

Lại qua một đoạn thời gian.

Bốn phía vô biên vô tận sương mù xám giống như là rốt cục đi đến cuối con đường.

Phía trước hoàn cảnh đột nhiên tối sầm lại, trở nên âm trầm kiềm chế, đen sì một mảnh, lộ ra nồng đậm sát khí.

Dương Phóng cùng Thiên Yêu Vương đều là bước chân dừng lại, đối mặt, hai mặt nhìn nhau.

Mảnh này bảo tháp thế giới, chẳng lẽ còn có nhiều tầng không gian?

Trước mắt Hắc Ám cùng bên cạnh sương mù xám, giới hạn rõ ràng, giống như là hai cái hoàn toàn thế giới khác nhau đồng dạng.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lông mày khẽ động, mở miệng nói nhỏ:

“Phía trước có người, mà lại không ít, có người đang đào đồ vật!”

Hắc Phong luật đã dọc theo đi, rõ ràng nghe được phía trước ngoài mấy chục dặm động tĩnh.

Thiên Yêu Vương không khỏi trong lòng lấy làm kỳ, nhìn về phía Dương Phóng.

Mảnh này không gian quỷ dị áp chế hết thảy, lấy mình thính giác đều không thể nghe được phía trước quá xa động tĩnh, tiểu gia hỏa này làm sao nghe được?

“Cái thằng này trên thân còn có bí mật!”

Thiên Yêu Vương trong lòng ám đạo, theo bản năng nhìn một chút Dương Phóng đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy.

Hai người hướng về phía trước Hắc Âm cấp tốc lướt tới.

Trong lúc đó Dương Phóng không kết luận vị, không ngừng nghiêng tai lắng nghe, chỉ cảm thấy thanh âm càng ngày càng gần.

Ánh mắt hắc lóe lên, nghe được nhị trưởng lão thanh âm.

Là thần thôn cao thủ!

Hô!

Dương Phóng trực tiếp tăng thêm tốc độ vọt tới.

“Tiểu tử cái nào chạy?”

Thiên Yêu Vương giận dữ, tại sau lưng cấp tốc theo đuôi.

Đào mắt, bọn hắn vọt tới phía trước thanh âm vang lên địa phương.

Chỉ gặp đen nhánh ẩm ướt cự đại không gian bên trong, giờ phút này, đang có một nhóm người lớn đang ra sức quật thổ, một bên đã chất đống cao cao giống như núi nhỏ màu đỏ thẫm thổ nhưỡng.

Thổ nhưỡng bên cạnh, còn có một đám người phụ trách chuyên môn vận thổ.

Lại có một đám người phụ trách cảnh giới.

Mà tại cái này chông chát thổ nhưỡng không xa, thành linh còn có một cái cự đại hang động, bên trong truyền đến sa sa sa quật thổ thanh âm, tựa hồ còn có không ít người ngay tại đào móc.

Dương Phóng cùng Thiên Yêu Vương trong lòng kinh dị.

Nơi này tầng đất có thể bị phá ra?

“Người nào?”

“Ai!”

Đột nhiên, kinh tiếng quát vang lên.

Từ đống kia màu đỏ thẫm thổ nhưỡng một bên, lập tức xông ra bảy tám đạo da bọc xương bóng người, áo choàng phát ra, hướng về Dương Phóng hai người nhìn lại.

“Hừ!”

Thiên Yêu Vương phát ra hừ lạnh, thân thể cao lớn, rất là lạnh lùng, hướng về đám người nhìn lại.

“Người là. . Thiên Yêu Vương?”

Đám người này tất cả đều dọa đến lông tơ dựng lên, cấp tốc rút lui.

“Lão tổ, là lão tổ đại nhân!”

Bỗng nhiên, một người trung niên nam tử kích động mở miệng, cấp tốc nghênh đón, hấn sớm đã gầy địa như là khô lâu, trên người tinh khí tổn thất nghiêm trọng, nhìn người không ra người, quỷ không quỷ.

Không hề nghi ngờ, hấn chính là Thiên Yêu Vương vị kia không may hậu đại.

Trước đây không lâu bị bảo tháp thu vào.

Thiên Yêu Vương chính là vì cứu hấn, mới không tiếc đại não vương thành, đồng dạng bị bảo tháp chỗ trấn áp.

“Phế vật đồ vật, nếu không phải vì cứu người, lão tổ ta như thế nào rơi vào kết quả như vậy?”

Thiên Yêu Vương sắc mặt rất là khó coi, cắn răng mắng.

“Vâng, lão tổ nói đúng lắm.”

Nam tử trung niên sắc mặt rất trắng, kinh sợ, sau đó lập tức nói với Thiên Yêu Vương lên phát hiện của bọn họ.

Mà tại lúc này, thần thôn nhị trưởng lão cũng đã phát hiện Dương Phóng, cấp tốc đi tới.

“Tiêu huynh đệ, người thế nào, người không sao chứ?”

Nhị trưởng lão vội vàng hỏi thăm.

“Ta không sao, những người khác đâu? Đại trưởng lão đã tìm được chưa?”

Dương Phóng mở miệng.

“Đều tại đây địa, bất quá trạng thái đều không tốt, đại trưởng lão ngay tại phía dưới đào hang, chúng ta phát hiện phiến khu vực này cùng kia phiến sương mù xám khu vực có chỗ bất đồng, nơi này thổ nhưỡng có thể bị đào mở, có lẽ đào được cực hạn, có thể đánh xuyên qua nơi này.”

Nhị trưởng lão nói.

“Ồ?”

Dương Phóng lộ ra ngạc nhiên, nhìn về phía chỗ kia cửa hang lớn.

“Đi, ta mang người tới nhìn xem!”

Nhị trưởng lão Hoắc thanh nói.

Hai người trực tiếp hướng về kia chỗ đào mở cửa hang đi đến.

Thiên Yêu Vương cũng tại trung niên nam tử dẫn đầu dưới, cấp tốc tiếp cận quá khứ.

Bọn hắn dọc theo móc ra địa huyết trực tiếp nhảy xuống.

Toàn bộ cửa hang đã đào cực kỳ tĩnh mịch, hướng xuống xâm nhập khoảng mấy trăm mét, chờ đến Dương Phóng bọn hắn nhảy xuống thời điểm, thành linh phát hiện cửa động địa phương, càng thêm âm trầm, càng thêm âm ướt.

Trong lớp đất tràn ngập một loại nồng đậm huyết tinh.

Nơi này thổ nhưỡng giống như là bị máu tươi nhuộm thành đồng dạng.

“Tiêu huynh đệ, người cũng tới.”

Đại trưởng lão buông xuống trong tay động tác, cất bước đi tới, mở miệng nói ra.

“Đại trưởng lão.”

Dương Phóng chủ động hành lễ.

“Cái này chiến bảo vô cùng cổ quái, bên trong chia làm nhiều tầng không gian, đến cùng có thể hay không từ nơi này đào ra đi, ta cũng không có bất kỳ nắm chắc nào.”

Đại trưởng lão vô danh mày nhăn lại, ngưng trọng đáp lại: “Bất quá đây cũng là chúng ta biện pháp duy nhất, ở lại đây thời gian càng dài, trên thân tinh khí bị hấp thu liền càng nhanh, sớm nhất người là bốn tháng trước bị thu vào tới, hiện tại đã hóa thành hài cốt, triệt để bụi về với bụi, đất về với đất.”

“Đáng sợ như vậy?”

Một bên Thiên Yêu Vương dẫn đầu biến sắc.

Dù là hấn là chuẩn vương, giờ phút này cũng kinh ngạc.

Bình thường Bất Diệt cảnh cao thủ chỉ có thể tiếp nhận bốn tháng, chuẩn như vậy Vương cấp cao thủ, đoán chừng cũng chính là mấy năm liền sẽ chết thảm.

“Móa nó, bản tọa cùng người cùng một chỗ đào!”

Thiên Yêu Vương trực tiếp đi quá khứ.

“Thiên Yêu Vương không nên kích động, nơi này tầng đất rất có thể tồn tại cấm chế, coi như có thể đào ra đi, ở giữa cũng tất nhiên sẽ có cạm bẫy, chúng ta nhất định phải mười phần cảnh giác, cần sớm dùng chân khí thăm dò, chờ đến xác nhận phía dưới không có vấn đề, mới có thể tiếp tục hạ đào.”

Đại trưởng lão mở miệng.

“Biết, ít nói lời vô ích, nhanh lên đào!”

Thiên Yêu Vương mắng một tiếng, đầu tiên là từ chân khí hướng về lòng đất chậm chạp thăm thấu.

Bất quá hần chân khí ở chỗ này lại nhận lấy ảnh hưởng nghiêm trọng, nhiều nhất chỉ có thể thăm dò ra xa ba mét, vượt qua ba mét liền không cách nào tiếp tục thăm dò.

Cho nên hần chỉ có thể ba mét ba mét hướng xuống đào.

Phốc phốc! Phốc phốc!

Một đám người tiếp tục làm việc lục.

Duy chỉ có Dương Phóng đứng ở chỗ này, không nhúc nhích, tiếp tục trải nghiệm lấy Lục Đạo Luân Hồi.

Đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy như cũ tại không ngừng vận chuyển, từ vô tận trong hư không hấp thụ ra một tia lục lượng.

“Nơi này lục lượng so sương mù xám khu vực phải thiếu rất nhiều.”

Dương Phóng nhíu mày.

Chẳng lẽ nơi này lực lượng đều giấu ở những này màu đỏ thẫm thổ nhượng bên trong?

Hắn chụp một khối thổ nhượng, cẩn thận cảm thụ, sau đó ném vào lực sắc vòng xoáy.

Quả nhiên!

Lực sắc vòng xoáy tại thôn phệ khối này thổ nhượng về sau, lập tức từ khối này thổ nhượng bên trong hấp thụ đến một tia lực lượng.

Trong lòng hắn ngưng lại, nhìn bốn phía tầng đất.

Những này trong lớp đất sẽ không thật tồn tại cái gì cấm chế a?

“Tiểu tử, ngươi làm sao không đào?”

Thiên Yêu Vương đột nhiên ngẩng đầu, kinh sợ nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Ngươi còn tại chống đỡ cái kia lực sắc vòng xoáy còn làm cái gì? Không sợ chân khí bị hút khô hầu như không còn?”

“Thiên Yêu Vương, đại trưởng lão, những này thổ nhượng bên trong ẩn chứa lực lượng, vạn nhất chọc giận tới cái gì cấm chế, rất có thể sẽ đem chúng ta toàn bộ mai táng.”

Dương Phóng nói ra mình lo lắng.

“Điểm này ta cũng phát hiện, cho nên mới để phần lớn người ra ngoài trông coi.”

Đại trưởng lão vô danh gật đầu nói.

Hắn chính là lo lắng sẽ bị chôn sống, mới không có làm

cho tất cả mọi người gia nhập đào móc.

Hắn là chuẩn Vương cấp chiến lược, coi như bị chôn sống, hắn là cũng có thể leo ra.

“A, đây là cái gì? Huyết thủy, phía dưới đào ra máu đến rồi!”

Bỗng nhiên, một cái áo choàng phát ra, da bọc xương bóng người hét lên kinh ngạc.

Đám người tất cả đều đem ánh mắt nhìn sang.

Chỉ gặp nguyên bản đen nhánh ẩm ướt thối nhưỡng phía dưới, giờ phút này ngay tại liên tục không ngừng hướng mặt ngoài toát ra huyết thủy, ùng ục ùng ục rung động, dị thường sền sệt, khí tức gay mũi, giống như là huyết sắc suối phun đồng dạng.

A!

Một vị da bọc xương bóng người vô ý bị huyết thủy nhiễm, lập tức phát ra kêu thê lương thảm thiết, xuy xuy bốc khói, như là gặp cái gì cực kỳ đáng sợ cường toan, thân thể cấp tốc hòa tan.

“Lui!”

Đại trưởng lão kinh thanh hét lớn, cấp tốc bảo vệ đám người, trực tiếp hướng về phía trên phóng đi.

Sền sệt huyết thủy giống như là có được ý thức, vọt thẳng trời mà lên, rầm rầm rung động, tinh hồng yêu dị, hướng về đám người hung hăng kích xạ mà đi.

“Phá!”

Thiên Yêu Vương quát chói tai một tiếng, dị tượng quét

sạch, trực tiếp hướng về kia phiến sền sệt huyết thủy
cản lại.

Phốc phốc phốc phốc!

Căn bản vô dụng.

Từng mảnh từng mảnh tinh hồng giọt máu cấp tốc đánh
xuyên hấn dị tượng, để hấn dị tượng vì đó vụn vẹo.

Mảng lớn huyết thủy tiếp tục hướng về thân thể của hấn
phun tới.

Trong lòng hấn giật mình, như thiểm điện biến ảo thân
pháp, dẫn theo hậu nhân, trong nháy mắt hiện lên, trực
tiếp từ trong lòng đất vọt tới.

Oanh!

Mảng lớn huyết quang dọc theo Hắc Âm địa quật nhanh
chóng hướng bên trên dâng trào.

Tất cả mọi người dọa đến chật vật chạy trốn, cấp tốc né
tránh.

Dù vậy, từng mảnh từng mảnh lung tung bắn ra huyết
châu, y nguyên vấy vào không ít trên thân người.

A!

Mảng lớn mảng lớn tiếng kêu thảm thiết không ngừng
vang lên.

Phàm là bị huyết châu tung tóe đến, tất cả đều xuy xuy
bốc khói, che lấp thân thể, đau đến không muốn sống.

Dương Phóng cấp tốc rơi vào nơi xa, mắt thấy một
mảnh tinh hồng giọt máu kích xạ mà đến, theo bản năng

vận dụng lực sắc vòng xoáy trong nháy mắt nằm ngang ở trước mặt.

Phốc phốc!

Tinh hồng giọt máu tại chỗ bị hấn Lục Đạo Luân Hồi thôn phệ, ngay cả một cái bọt nước đều không có tóe lên đến, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Trong lòng của hấn thềm run, cẩn thận trải nghiệm lấy Lục Đạo Luân Hồi mang cho hấn phản hồi.

Thôn phệ giọt này tinh hồng huyết châu về sau, từng mảnh từng mảnh khó tả âm lãnh lực lượng lập tức hướng về thân thể của hấn mạnh vọt qua, hấn lập tức vận chuyển lên Ngũ Lôi luyện thể quyết, đem cỗ này âm lãnh lực lượng cấp tốc luyện hóa ra.

“Thật quý dị huyết châu.”

Dương Phóng nhìn về phía trước.

Chỉ gặp vừa mới phun ra ngoài huyết thủy, cũng không tiếp tục quá lâu, tất cả huyết thủy đều giống như có ý thức, rất nhanh lần nữa rút về tới.

Oanh!

Từng mảnh từng mảnh huyết quang lần nữa không có hướng vừa mới địa quật, cuộn cuộn bành trướng, mùi tanh gay mũi, trong nháy mắt lần nữa biến mất không thấy.

Toàn bộ khu vực lần nữa khôi phục bình thường.

Chỉ còn lại có một cái cự đại địa quật.

Nơi xa, tất cả mọi người một mặt chấn kinh, chăm chú

nhìn xem đây hết thấy.

“Liền biết sẽ có cấm chế!”

Vô danh nói nhỏ.

Bên người không ít người đều đang đau khổ rên thảm.

Bọn hắn đều là vừa mới bị giọt máu tung tóe đến người, dù là may mắn sống tiếp được, cũng là thụ thương nghiêm trọng, thân thể bị đánh xuyên.

Có người càng là ngay cả cánh tay cũng đã biến mất.

“Đồ chết tiệt, bản tọa không tin không thể rời đi nơi này!”

Thiên Yêu Vương cắn răng mở miệng.

“Đại trưởng lão, những này huyết thủy ta cũng có biện pháp có thể lấy đi bọn chúng, nếu là đưa chúng nó thu sạch đi, có lẽ còn có thể tiếp tục đào sâu.”

Dương Phóng con mắt chớp động, đột nhiên mở miệng.

“Người có thể lấy đi những này huyết thủy?”

Đại trưởng lão nhìn về phía Dương Phóng.

“Đúng vậy, bất quá có thể thu lấy nhiều ít, ta hiện tại cũng không rõ ràng, cần cẩn thận ném thử.”

Dương Phóng nói.

Đây có lẽ là một cái tặng lên mình tuyệt hảo cơ hội.

Bỏ lỡ lần này, coi như rất khó lại tìm đến!

“Tốt, vậy liền thử một lần nữa.”

Đại trưởng lão gật đầu.

“Tiểu tử, ngươi cái này lục sắc vòng xoáy có thể thôn phệ huyết thủy?”

Thiên Yêu Vương cũng sắc mặt giật mình, nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng cũng không để ý tới hắn, mà là cùng đại trưởng lão lần nữa hướng về phía trước địa quật đi tới.

Thiên Yêu Vương thân thể lóe lên, cấp tốc đi theo.

Toàn bộ đen nhánh địa quật phía dưới, lần nữa khôi phục tình huống trước, thật giống như vừa mới huyết thủy chỉ là đám người ảo giác, bàn chân đạp xuống đi, mềm mại mà âm lãnh.

Bất quá theo Thiên Yêu Vương một móng vuốt đánh xuống đi,

Vừa mới biến mất huyết thủy lần nữa từ lòng đất thẩm thấu mà ra, tiếp theo dâng trào mà lên, xông lên phía trên đi.

Đại trưởng lão, Thiên Yêu Vương tất cả đều trong nháy mắt phóng lên tận trời.

Dương Phóng tại xông ra đồng thời, trước tiên lấy Lục Đạo Luân Hồi ngăn tại trước người.

Oanh!

Mảng lớn mảng lớn huyết thủy hướng về lục sắc vòng xoáy dũng mãnh lao tới, rầm rầm rung động, như là rót vào một cái vô cùng thần bí trong hố sâu, không thấy bất kỳ tung tích nào.

Một màn như thế, để đại trưởng lão, Thiên Yêu Vương đều là thâm kinh hãi.

Dương Phóng lần nữa toàn lực vận chuyển lên Ngũ Lôi luyện thể quyết, đối cố lực lượng này tiến hành luyện hóa, thực sự không luyện hóa được, thì tẫn vào kinh mạch, chuẩn bị đằng sau lại lấy Lôi Âm hô hấp pháp tiến hành luyện hóa.

Cứ như vậy, tinh hồng sắc huyết thủy liên tục không ngừng địa phun ra, liên tục không ngừng hướng về Dương Phóng lục sắc vòng xoáy bên trong dũng mãnh lao tới, kiên trì chừng hơn nửa canh giờ tả hữu.

Đến cuối cùng những này huyết thủy tựa hồ ý thức được lục sắc vòng xoáy cổ quái, còn lại huyết thủy rất cục không còn tiếp tục phun ra, sau đó lần nữa sẽ rơi xuống mặt đất, dọc theo mặt đất cấp tốc thẩm thấu, biến mất nơi đây.

Dương Phóng thân thể lắc lư, rơi vào bên ngoài, lập tức thường thường nhẹ nhàng thở ra.

Cường đại!

Hắn hiện tại có loại cường đại dị thường cảm giác.

Nhục thân lực lượng bị đại đại tăng cường!

Tự thân tu vi cũng tăng lên trên diện rộng.

Trong mắt của hắn trực tiếp lộ ra nồng đậm tinh quang, lần nữa nhìn về phía trước mắt địa quật.

“Huyết thủy này hạ xuống, có thể tiếp tục đào!”

“Đi!”

Đại trưởng lão dẫn đầu hướng về lòng đất vọt tới.

Thiên Yêu Vương sắc mặt biến đổi, theo sát ở phía sau.

Oanh!

Theo Thiên Yêu Vương một trảo này ném ra, lòng đất phát ra nặng nề oanh minh, bị phá ra hơn hai mét thâm tầng đất, lần này cũng rốt cuộc không có bất luận cái gì huyết thủy chảy ra.

Thật giống như vừa mới bị Dương Phóng hút quá nhiều, còn lại huyết thủy không còn dám tiếp tục lao ra ngoài đồng dạng.

“Có hi vọng, nhanh đào!”

Thiên Yêu Vương mừng rỡ.

Đại trưởng lão huyền hóa ra một ngậm tử sắc quang kiếm, trực tiếp hướng về lòng đất không ngừng bổ tới, âm âm rung động.

Nhị trưởng lão thì trực tiếp chào hỏi đám người, bắt đầu tiếp tục vận chuyển thổ nhưỡng.

Cứ như vậy, đại gia phân công minh xác, tiếp tục làm việc lục.

Đảo mắt, lại đi xuống đào khoảng mấy trăm mét.

Vừa mới biến mất huyết thủy, lại một lần nữa từ lòng đất thẩm thấu mà ra, tiếp theo hướng bên trên dâng trào.

Dương Phóng sớm đã có kinh nghiệm, trước tiên lấy Lục Đạo Luân Hồi cấp tốc đưa ngang trước người, lần nữa hấp thu mảng lớn huyết thủy, còn lại huyết thủy lại

một lần nhanh chóng hạ xuống, thấm xuống lòng đất.

Một đám người lần nữa công việc lu bù lên.

Cứ như vậy, tới tới lui lui, lặ đi lặ lại.

Huyết thủy không ngừng xông ra, không ngừng bị hấp thu.

Đại khái kéo dài năm lần tả hữu.

Đám người sớm đã đào hơn ba ngàn mét sâu.

Dương Phóng đạt được chỗ tốt không thể tưởng tượng, Ngũ Lôi luyện thể quyết bị hấn nhất cử đẩy lên đệ lục trọng 【 62000/74000 】 cảnh giới.

Tu vi thì trực tiếp tiến vào Bất Diệt 【 39800/100000 】 .

Đoán chừng nhục thể của hấn sắp tiếp cận chuẩn vương giả!

“Phía dưới có cấm chế!”

Đại trưởng lão bỗng nhiên mở miệng.

“Phá vỡ hấn!”

Thiên Yêu Vương quát, một cái ma quang trực tiếp quét tới.

Oanh một tiếng, lòng đất lắ lư.

Phía dưới mông lung cấm chế lại không nhúc nhích, không có chút nào tổn thương.

Đại trưởng lão cũng theo sát lấy xuất thủ, huyền hóa ra tử sắc quang kiếm cấp tốc biến lớn, mang theo ngậ trời

thần uy, trực tiếp hướng về phía dưới hung hăng bổ xuống.

Đông!

Thanh âm oanh minh, năng lượng cuộn cuộn.

Cường đại cấm chế loại trừ rất nhỏ lung lay, cũng không có bất kỳ cái gì bị phá ra dáng vẻ.

“Ta có thần khí, để cho ta tới!”

Dương Phóng mở miệng, thôi động lên trong tay búa đá, xoay tròn lên, trực tiếp hung hăng đánh xuống.

Răng rắc!

Thanh âm càng thêm to lớn, như là lôi đình, quanh quẩn ở sâu dưới lòng đất, bốn phía tầng đất đều đang rung chuyển, phía trên đám người tất cả đều có thể rõ ràng cảm giác.

Nhưng mà hấn tạo thành hiệu quả cùng đại trưởng lão gần như giống nhau.

Trong lòng hấn kinh nghi.

“Đại trưởng lão, người đến thôi động Thần khí, không tin không phá nổi nơi này! !”

Dương Phóng đem búa đá đưa cho đại trưởng lão.

Đại trưởng lão tu vi còn mạnh hơn Thiên Yêu Vương một phần, có hấn thôi động Thần khí, uy lực khẳng định viễn siêu chính mình.

“Tốt!”

Đại trưởng lão gạt đầu, tiếp nhận búa đá, toàn lực thôi động, tiếp tục hướng về phía dưới bổ tới.

Răng rắc!

Uy lực kinh khủng, quang mang bốc hơi.

Cường đại cấm chế đang run lên bần bật, mặt ngoài một tầng lực lượng cấp tốc tiêu tán.

“Hữu dụng, nhanh, tăng thêm tốc độ!”

Thiên Yêu Vương đại hỉ.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Đại trưởng lão từng chiêu một không ngừng hướng phía dưới bổ tới, quang mang kinh khủng, một mảnh chói lọi.

Lực lượng cường đại không thể tưởng tượng.

Phải biết đại trưởng lão vốn là chuẩn vương đỉnh phong, hiện tại có hoàn chỉnh Thần khí phối hợp, tuyệt đối có thể phát huy ra chân chính vương giả chi lực.

Cũng không biết bổ nhiều ít hạ.

Phía dưới cấm chế rốt cục bị hung hăng đánh ra một lỗ hổng.

Thiên Yêu Vương vội vàng liền muốn chui xuống dưới, nhưng bỗng nhiên kịp phản ứng, ánh mắt phát lạnh, phát tay từ phía trên cuốn xuống một vị áo choàng phát ra, so như quỷ đói đồng dạng nam tử.

“Ngươi vào xem!”

Hắn không nói lời gì, trực tiếp đem nam tử này hướng

về lòng đất lỗ hồng hung hăng lấp quá khứ.

“Thiên Yêu Vương tha mạng a!”

Người kia hoảng sợ kêu to, bị cưỡng ép theo nhập trong đó.

“Người thấy được cái gì?”

Thiên Yêu Vương hét lớn, hướng về phía dưới truyền âm.

“Hài cốt, vô biên vô tận hài cốt...”

Nam tử kia thanh âm từ phía dưới lỗ hồng truyền đến.

“Nguy hiểm hay không?”

“Còn không biết, bốn phía âm trầm một mảnh, hoàn toàn không nhìn thấy phần cuối!”

Nam tử trung niên tiếp tục gọi hô.

Dương Phóng, đại trưởng lão, Thiên Yêu Vương đều là nhíu mày.

Sau đó trực tiếp lựa chọn chui quá khứ.

Vừa mới xuyên qua chỗ này lỗ hồng, bọn hắn liền có loại thân thể vô hạn hạ xuống cảm giác, rất muốn lại hướng một chỗ đen nhánh vực sâu rơi đi.

Từng đợt âm trầm băng lãnh khí tức liên tục không ngừng địa từ phía dưới truyền đến.

Qua đi tới thật lâu, bọn hắn mới lần nữa có loại cước đạp thực địa cảm giác.

Vừa hạ xuống địa, phía dưới liền truyền đến răng rắc răng rắc thanh âm, đưa mắt thấy, chỉ gặp bốn phương tám hướng lít nha lít nhít đang nằm không biết bao nhiêu hài cốt.

Rất nhiều hài cốt đã che kín vết rạn, giống như là bị rút khô tinh khí.

Bàn chân giẫm mạnh, trực tiếp biến thành bột xương.

Không chỉ có như thế, một cỗ càng cường đại hơn luyện hóa chi lực trực tiếp từ bốn phương tám hướng truyền ra, để Thiên Yêu Vương, đại trưởng lão sắc mặt hoàn toàn thay đổi, tinh khí trong cơ thể biến mất nhanh hơn.

“Người không phải nói không có nguy hiểm không? Người dám âm ta?”

Thiên Yêu Vương giận dữ, vồ một cái về phía vừa mới cái kia da bọc xương bóng người.

Đạo nhân ảnh kia kinh thanh kêu to, vội vàng cấp tốc cầu xin tha thứ.

“Tốt Thiên Yêu Vương, tất cả mọi người tại trên một cái thuyền, vẫn là tiết kiệm một chút lực lượng đi.”

Đại trưởng lão mày nhăn lại.

Càng là động thủ, thể nội lực lượng tiêu tán liền càng nhanh.

“Hừ!”

Thiên Yêu Vương hận cắn răng, cuối cùng lần nữa ném ra đối phương.

“Đại trưởng lão, những này hài cốt. . chỉ sợ đều là trải

qua thời gian dài, bị Tuần Thủ Giả bắt lấy, ném vào tới cường giả.”

Dương Phóng sắc mặt kinh nghi.

“Rất có thể, Tuần Thủ Giả cái này chiến bảo tại mấy ngàn năm liền bắt đầu luyện chế, qua nhiều năm như vậy, khẳng định không chỉ một lần thí nghiệm qua, những này hài cốt rất có thể đều là thí nghiệm qua trình bên trong, chết thảm nơi đây.”

Đại trưởng lão ngưng âm thanh mở miệng.

Ba người tập hợp một chỗ bàn bạc, cuối cùng lần nữa đi ra, quyết định tìm một chút phiến khu vực này.

Trong lúc đó Dương Phóng huy động lên trong tay búa đá, lần nữa hướng về mặt đất hung hăng bổ tới.

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, kịch liệt rung chuyển.

Toàn bộ mặt đất không hề động một chút nào, lần nữa trở nên cùng trước đó sương mù xám khu vực một màn đồng dạng.

“Bổ bất động!”

Sắc mặt của hắn rất là ngưng trọng.

Bốn người hướng về phía trước vô tận Hắc Ám đi tới.

Liên miên liên miên hài cốt bị bọn hắn giẫm qua.

Càng đi về trước đi, loại kia quỷ dị luyện hóa chi lực liền càng là đáng sợ, tựa hồ đang không ngừng tiếp cận với phiến khu vực này hạch tâm.

Tùy hành ở bên cạnh họ vị nam tử kia, cũng không chịu nổi nữa, sắc mặt trắng bệch, mở miệng nói: “Vô danh trưởng lão, Thiên Yêu Vương, ta không chịu nổi, ta không thể càng đi về phía trước, càng đi về phía trước, ta sẽ chết, ta chịu không được!”

“Tốt, người liền lưu tại nơi này, hoặc là trở về cũng được, chúng ta tiếp tục tiến lên!”

Đại trưởng lão mở miệng nói ra.

Hắn nhìn chằm chằm nơi xa, quyết tâm muốn làm đến tột cùng.

Dương Phóng, Thiên Yêu Vương đều là quyết định cái chủ ý này.

Bất tri bất giác, lại qua một đoạn thời gian.

Tối thiểu xâm nhập mấy vạn mét.

Dương Phóng ba người tất cả đều không khỏi bước chân dừng lại, lộ ra kinh nghi.

Con đường phía trước bị ngăn cách, xuất hiện mảng lớn hắc vụ, tràn ngập cường đại nguy cơ, tại kia hắc vụ chỗ sâu tựa hồ có gì có thể sợ ánh mắt đang nhìn chăm chú bọn hắn, lộ ra khí tức âm lãnh.

Ba người tất cả đều cảm thấy nồng đậm nguy cơ.

Bỗng nhiên!

Ầm ầm!

Một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng trực tiếp từ tiền phương khu vực phun ra ngoài, trùng trùng điệp điệp,

cát bay đá chạy, trực tiếp hướng về đám người bao phủ mà tới.

Dương Phóng ba người tất cả đều biến sắc, trước tiên cấp tốc rút lui.

“Phương nào tiểu bối dám nhiều ta nghỉ ngơi?”

Một trận băng lãnh hùng vĩ thanh âm theo sát lấy vang lên, trùng trùng điệp điệp, đình tai nhức óc, mang theo cực kỳ mãnh liệt ba động.

“Người là ai?”

Thiên Yêu Vương quát.

“Ta là ai, ta là ai, ta là ai...”

Cái kia đạo băng lãnh hùng vĩ thanh âm dần dần lộ ra nghi hoặc, trong miệng không ngừng lặp lại lên câu nói này.

Tựa hồ triệt để mất phương hướng đồng dạng.

Một lát sau.

Hắn đột nhiên phát ra kinh khủng gào thét.

“Ta là mảnh thế giới này Chúa Tể Giả!”

Oanh!

Toàn bộ không gian đều đang rung chuyển, khí tức kinh khủng, hắc vụ lẫn lộn.

Khí tức so vừa mới mãnh liệt hơn mười lần.

Dương Phóng ba người lần nữa trong lòng chấn động,

cho dù cách nhau rất xa, đều có thể cảm nhận được da thịt nhói nhói.

Vương giả!

Đây tuyệt đối là có vương giả chiến lược!

Nhưng mà!

Âm thanh kia vang lên về sau, rất nhanh lại bắt đầu lần nữa bình tĩnh, liên đới lấy sóng cả lẫn lộn khí tức cũng bắt đầu cấp tốc bình tĩnh.

Thật giống như vừa mới không có cái gì phát sinh đồng dạng.

Đại trưởng lão sắc mặt biến đổi, trong lòng đột nhiên xuất hiện một cái cực kỳ đáng sợ ý nghĩ.

“Ta đã biết, là hắn, cái này hơn phân nửa chính là Tuần Thủ Giả muốn phục sinh lão tổ, ý thức của đối phương còn chưa triệt để khôi phục, ở vào trong hỗn loạn.”

“Cái gì?”

Dương Phóng, Thiên Yêu Vương đều là giật nảy cả mình.

Tuần Thủ Giả muốn phục sinh lão tổ?

Còn chưa phục sinh, liền có vương giả chiến lược!

Nếu là phục sinh, thì còn đến đâu?

Khó trách Tuần Thủ Giả vẫn muốn phục sinh đối phương?

Phía trước hắc vụ đang nhanh chóng tản ra, tựa hồ bị

đối phương vừa mới cái kia đạo tiếng gầm gừ chỗ chấn nát.

“Đối phương không có triệt để khôi phục, đây chính là chúng ta cơ hội, có lẽ phía trước thật tồn tại thốt lên, đi!”

Thiên Yêu Vương nghe răng cười một tiếng, dẫn đầu lướt tới.

Dương Phóng cùng đại trưởng lão cũng đều không có nhiều lời, theo sát lấy vọt tới.

Rất nhanh, bọn hắn thần sắc biến đổi.

Chỉ thấy phía trước thiên địa, lít nha lít nhít, xuất hiện hơn mười cỗ cỗ lão thi thể, đều không ngoại lệ, đều là treo ở trên không bên trong, lóe ra tinh hồng quang mang, hai mắt nhắm nghiền, một cỗ nồng đậm tinh khí từ những thi thể này bên trong không ngừng ra bên ngoài phát ra.

Sau đó tất cả tinh khí, đều tại hướng về ở giữa nhất một ngưng máu sắc cỗ quan hội tụ mà đi.

Kia ngưng máu sắc cỗ quan vô cùng cực đại.

Chừng dài mười bảy, mười tám mét, phía trên lít nha lít nhít, khắc đầy huyết sắc phù văn, chảy xuôi máu đỏ tươi ánh sáng, có một loại chấn nhiếp lòng người uy năng.

Giờ phút này, từ kia trong quan tài máu còn tại liên tục không ngừng truyền đến nỉ non thanh âm.

“Ta là ai, ta là ai, ta là ai...”

“Thần linh thi thể, còn có. . viễn cổ đại năng thi thể!”

Thiên Yêu Vương sắc mặt rung động, không thể tưởng

tượng nổi.

Trước mắt treo hơn mười cỗ cỗ thi, mỗi một bộ đều lai lịch to lớn.

Có thuộc về xa xôi thần linh.

Có thì là tiếng tăm lừng lẫy đại năng.

Tuần Thủ Giả thủ đoạn kinh thiên, đem những thi thể này làm ra, bố thành đại trận, lấy thi nuôi thi, dùng tinh khí của bọn hắn đến tẩm bổ ở giữa Huyết quan.

Thậm chí trên mặt đất đã nằm hơn mười bộ xương khô.

Hắn là đã sớm bị hút khô thi thể.

Bỗng nhiên, Dương Phóng ánh mắt giật mình, tại đông đảo huyền không cỗ thi bên trong phát hiện một cái chỉ có nửa đoạn dưới thi thể, mặt sinh lông đen, vô cùng cực đại, lơ lửng giữa không trung.

Chỉ bất quá đại trận đối với nó thôn phệ, lại vô cùng yếu ớt.

Cái khác thi thể đều tại bị liên tục không ngừng ra bên ngoài rút ra tinh khí.

Duy chỉ có nó nơi đó, không nhúc nhích, giống như là miễn dịch hết thủy lực lượng.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, đột nhiên cảm giác được lực sắc vòng xoáy run run một hồi.

Tiếp lấy!

Soạt!

Một ngậm to lớn quan tài đồng thau cổ trực tiếp từ lục sắc vòng xoáy bên trong hung hăng vọt ra, sau đó hóa thành một đạo lưu quang, cấp tốc xông về kia nửa đoạn dưới thi thể.

Nửa đoạn dưới thi thể tựa hồ cảm ứng được cái gì, cũng bỗng nhiên chấn động kịch liệt, oanh một tiếng, bộc phát ra vô cùng kinh khủng khí tức.

Quan tài đồng thau cổ nắp quan tài bỗng nhiên mở ra, bên trong vô số huyết vụ phun ra ngoài, trùng trùng điệp điệp, hướng về kia nửa đoạn dưới thi thể bao phủ quá khứ.

Giống như là gây nên phản ứng dây chuyền.

Cách đó không xa huyết sắc quan tài cũng đột nhiên chấn động, bên trong phát ra một tiếng kinh khủng gào thét.

“Làm càn!”

Ầm ầm!

Một cái huyết sắc đại thủ huyễn hóa mà ra, trực tiếp hướng về quan tài đồng bắt tới.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

“Kia nửa đoạn dưới thi thể thuộc về Lôi Tôn!”

Hắn đơn giản không dám tin.

Tuần Thủ Giả thế mà không biết từ chỗ nào đào ra Lôi Tôn một nửa thi thể, đem nó treo ở nơi đó, hấp thu tinh khí?

“Lôi Tôn!”

Đại trưởng lão cũng trong lòng giật mình.

“Rống!”

Nửa đoạn dưới thi thể cùng quan tài đồng bên trong tàn thi tương hợp, lập tức bộc phát ra càng thêm đáng sợ ba động, trực tiếp phát ra to rõ chói tai thanh âm.

Mảng lớn kinh khủng hắc khí nổi lên, cuồn cuộn bành trướng, tạo thành kinh khủng bàn tay lớn màu đen, hướng về huyết sắc đại thủ chộp tới.

Oanh!

Phiến khu vực này trong nháy mắt phát sinh đại động đặng, trời sập địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Hai cái đại thủ đồng thời tiêu tán.

Sau đó huyết sắc quan tài nơi đó lần nữa phát ra chói tai ma rít gào.

Một cái vô cùng to lớn huyết sắc ma ảnh từ quan tài bên trên hiển lộ ra, mang theo kinh thiên động địa kinh khủng uy năng, trực tiếp hướng về quan tài đồng bắt tới.

Quan tài đồng bên trong cũng truyền tới vô cùng thanh âm đáng sợ, theo sát lấy hiện lên đồng dạng to lớn hắc sắc ma ảnh, gào thét một tiếng, cấp tốc nghênh đón.

Đông!

Thanh âm điếc tai.

Tại dạng này đáng sợ ba động dưới, cho dù là Thiên Yêu Vương, đại trưởng lão cái này cấp bậc đều cảm thấy nồng đậm nguy cơ.

Thái Cổ Lôi Tôn, Tuần Thủ Giả lão tổ, đây là thời kỳ viễn cổ liền lấy tiếng tăm lừng lẫy tồn tại.

Có thể truy tố đến thần linh thời kì.

Ngay cả thần linh cũng không nguyện ý đối mặt bọn hắn.

Hiện tại cho dù đều chỉ là thân thể tàn phế, tàn hồn, nhưng cũng dị thường đáng sợ.

Răng rắc răng rắc!

Bốn phương tám hướng đại trận trong nháy mắt bị xé nát, phát ra kinh khủng thanh âm, xuất hiện vết nứt không gian.

Tất cả thần linh thi thể, đại năng thi thể đều bị hút bay ra ngoài.

Dương Phóng, đại trưởng lão, Thiên Yêu Vương vội vàng lùi nửa rút lui, toàn thân trên dưới lông tơ đứng vững, toàn thân đề phòng.

Kinh khủng giao thủ đang kéo dài bộc phát, rung động âm âm, trời sập địa liệt, tràng diện không thể tưởng tượng, từng mảnh từng mảnh huyết thủy, sát khí khắp nơi quét sạch.

Toàn bộ khu vực một mảnh hỗn độn, vô cùng thâm hiểm.

Thật giống như hai cái siêu cấp cự nhân tại giao chiến.

Bất quá!

Vô luận là Lôi Tôn, vẫn là Tuần Thủ Giả lão tổ, dù sao đều không phải là hoàn chỉnh trạng thái.

Đang điên cuồng chém giết mấy trăm chiêu về sau, cả hai đồng thời phát ra tiếng tai gào thét, lần nữa cấp tốc tách ra.

Một cái trốn đến huyết sắc quan tài bên trong, lần nữa trở nên mờ mịt, không ngừng lặp lại lấy ” ta là ai, ta là ai ” như vậy lời nói.

Một cái khác thì rút vào quan tài lớn bằng đồng thau bên trong, không nhúc nhích.

Cả hai khí tức cấp tốc bình tĩnh xuống dưới.

Toàn bộ khu vực bị phá hư mấp mô.

Đầy đất đều là thần linh cùng đại năng thi thể.

Dương Phóng, đại trưởng lão, Thiên Yêu Vương thở sâu, vội vàng nhanh chóng hướng về ra ngoài, không chút nghĩ ngợi, nhanh chóng nắm lên những thi thể này, hướng về trong giới chỉ thu lấy.

Thần linh thi thể cùng đại năng thi thể, dị thường hiếm thấy.

Trong ngày thường muốn gặp đến một tôn đều cực kỳ khó khăn.

Nơi đây có nhiều như vậy, nếu có thể đề luyện ra chân huyết, đối với rèn luyện thân thể có khó có thể tưởng tượng chỗ tốt.

Hơn mười bộ thi thể rất nhanh bị chia cắt hoàn tất.

“Bốn phía luyện hóa chi lực tiêu tán.”

Đại trưởng lão thanh âm trầm xuống, dẫn đầu phát hiện dị thường.

“Thật tiêu tán, nói không chừng có thể rời đi, nhanh
đào!”

Thiên Yêu Vương đại hỉ.

Dương Phóng cũng cảm giác được điểm này, luân động
lên búa đá, lần nữa hướng về mặt đất hung hăng bổ tới.

Răng rắc!

Cái này một bổ, nguyên bản cường đại cứng cỏi mặt đất
quả nhiên bị hấn bổ ra một cái cự đại u dài khe hở.

“Có hi vọng!”

Hấn trực tiếp tăng thêm tốc độ, hướng phía dưới bổ tới.

Đại trưởng lão lập tức hướng về phía trên truyền âm, để
nhị trưởng lão bọn người tới.

Một đám người vui đầu mãnh đào lên.

Trên bầu trời hai cái quan tài đều là không nhúc nhích.

Rất nhanh nhị trưởng lão bọn người chạy tới, cũng gia
nhập vào đào móc bên trong.

Cứ như vậy, tại bọn hấn không ngừng đào móc bên
trong, địa động càng đánh càng sâu, đến cuối cùng lần
nữa chạm đến một tầng bình chướng, tại bọn hấn vừa
mới phá vỡ tầng bình chướng này, lập tức cảm nhận
được nồng đậm ngoại giới khí tức.

“Đi!”

Một đám người trong lòng đại hỉ, vội vàng dọc theo khe
hở, nhanh chóng hướng về ra ngoài.

Chương 406 : Lại trở về càn chi bản khối! Đạo Đồ mảnh vỡ

Tại Dương Phóng bọn người vừa mới xông ra toà kia cự hình bảo tháp, đại trưởng lão liền dị tượng mở ra, bao phủ lại tất cả mọi người, sau đó lập tức lấy một loại cực kỳ nhanh chóng độ, sát na rời xa.

Thiên Yêu Vương cũng là cũng giống như thế.

Mà liền tại bọn hắn vừa đi không xa, to lớn bảo tháp đột nhiên biến sáng tối chập chờn, phía trên quang mang lấp lóe không ngừng, cường đại uy năng đang nhanh chóng tiêu tán.

Một màn quỷ dị, rất nhanh đưa tới cái khác Tuần Thủ Giả chú ý.

Tiếp lấy tuần tra thành thành chủ cùng một đám trưởng lão, Thái Thượng trưởng lão tất cả đều vọt ra.

Bọn hắn sắc mặt giật mình.

“Không đúng, chiến bảo uy năng tại tiêu tán!”

Một vị trưởng lão nghẹn ngào mở miệng.

Răng rắc!

Đột nhiên, một tiếng nổ vang, không có dấu hiệu nào.

Một ngum dài hơn hai mươi mét quan tài lớn bằng đồng thau lập tức từ bảo tháp bên trong vọt ra, chấn vỡ ngọn tháp, trong nháy mắt phá không mà qua, oanh một tiếng, biến mất ở phía xa.

Một đám người tất cả đều thốt nhiên biến sắc.

“Thứ gì?”

“Bảo tháp bị hủy!”

“Đây không có khả năng!”

Oanh!

Tuần tra thành thành chủ dẫn đầu phóng lên tận trời, tay áo quét qua, dị tượng mãnh liệt mà ra, lực lượng bành trướng, vụn và vụn vụn, hướng về kia tòa cự đại bảo tháp bao phủ xuống dưới.

Hắn dị tượng vô khổng bất nhập, hóa thành vô tận thủy triều, như là mệnh mông biển xanh, mỗi một phiến bọt nước đều tương đương với ý thức của hắn giáng lâm, đem toàn bộ bảo tháp bao trùm, từ đầu kiểm trắc đến đuôi.

Rất nhanh, sắc mặt của hắn triệt để chìm xuống dưới.

Bảo tháp phía dưới, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo cự kỳ nhỏ khe hở.

Là bị người từ nội bộ đánh ra tới.

Đánh tan bên trong trận văn, khiến cho bảo tháp uy năng tổn hao nhiều.

Thậm chí bọn hắn Tuần Thủ Giả tân vật và Khổ Vô mấy năm đào móc mà đến thần linh thi thể, Đại Năng thi thể, cũng toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Đây quả thực không thể tưởng tượng!

“Vô Danh!”

Tuần tra thành thành chủ bỗng nhiên rống giận, khí tức kinh khủng, trong con ngươi ẩn chứa căm giận ngút trời.

Oanh một tiếng, bên người biển xanh lẫn lộn, trùng trùng điệp điệp, phóng lên tận trời.

Sau lưng lờ mờ có một tôn vô cùng to lớn ma ảnh, tại giữa mặt lên trời gào thét.

Đây là bản thể của hắc cái bóng, tại cực độ phần nộ phía dưới, kinh khủng bản thể triển lộ ra cái bóng, chùng cao mấy trăm thước, đen ngịt giống như núi nhỏ.

“Thành chủ, Vô Danh bọn hắc đào thoát?”

Một vị Thái Thượng trưởng lão kinh sợ mở miệng.

“Vô Danh! Trốn liền trốn, dám xấu ta coi bảo, còn có Thiên Yêu Vương, các ngươi đáng chết!”

Tuần tra thành chủ phần nộ quát.

“Thành chủ, muốn hay không báo cáo vương giả, để vương giả xuất quan!”

Vị kia Thái Thượng trưởng lão cắn răng mở miệng.

“Không, vương giả ở vào bế quan bên trong, tuyệt đối không thể quấy nhiễu, mở ra đại trận, tất cả mọi người cùng ta cùng một chỗ truy kích Vô Danh!”

Tuần tra thành chủ giận dữ hét.

Oanh!

Vương thành nội bộ một chỗ cổ lão trận đài bị kích hoạt,

lóe lên sáng chói mà ánh sáng chói mắt.

Tuần tra thành thành chủ, lấy dị tượng bao phủ lại đám người, trực tiếp đạp ở trận đài bên trên, quang mang lóe lên, thuần gian truyền tống mà ra.

Một phương hướng khác.

Đại trưởng lão Vô Danh, thân thể hóa thành mông lung tử quang, sát mặt đất, dung nhập vô tận Hắc Âm, một đường hướng về nơi xa cực tốc lao đi.

Ngắn ngủi mấy canh giờ, xông ra không biết bao xa.

Bỗng nhiên!

Hắn thốt nhiên biến sắc, đột nhiên quay đầu.

Sau lưng truyền đến khí tức cực kỳ kinh khủng.

Một mảng lớn nòng đậm bích sắc thủy triều, trực tiếp từ trong hư không đánh sâu vào ra, oanh một tiếng, khiến cho bay múa đầy trời huyết nhục cùng lông tóc tất cả đều chịu ảnh hưởng, bắt đầu cấp tốc vụn vụn, tán loạn.

Trong đó một đạo cao tới vài trăm mét kinh khủng ma ảnh, đang phát ra phần nộ gào thét, hướng về Vô Danh bên này cấp tốc đánh thẳng tới.

“Vô Danh, hủy ta chiến bảo, còn muốn rời đi? Lưu lại cho ta!”

Tuần tra thành chủ hiển lộ ra kinh khủng bản thể, nổi giận gầm lên một tiếng, đỉnh tai nhúc óc, toàn thân trên dưới chiếm hết lít nha lít nhít bộ lông màu đen, dữ tợn kinh khủng, gân xanh quắn quanh, giống như là một mảnh màu đen ma nhạc, một móng vuốt hướng về Vô Danh bên này vồ tới.

“Đại trưởng lão, dùng thần khí, tốc chiến tốc thắng!”

Dương Phóng mở miệng, cầm trong tay búa đá đưa cho Vô Danh.

Vô Danh bị bảo tháp luyện hóa thời gian rất lâu, tự thân tu vi khẳng định đã không phải là trạng thái đỉnh phong.

Vô Danh cũng không cự tuyệt, một thanh tiếp nhận búa đá, âm ỉ vừa kêu, phối hợp bắt nguồn từ thân dị tượng, xoay tròn lên, đem Thần khí uy lực phát huy đến cực hạn, một búa bổ xuống.

Đông!

Thanh âm kinh khủng, thiên băng địa liệt.

Thân thể thon gầy, như là kiến hôi Vô Danh, lại đánh ra kinh thiên động địa cái thế một kích, kinh khủng phủ quang đem tuần tra thành chủ đại thủ đánh cho máu me đầm đìa, lông tóc dựng đứng, phát ra gầm thét, thân thể khổng lồ cấp tốc hướng về hậu phương lùi ra ngoài, âm ầm nổ vang.

“Không thiếu sót Thần khí, tốt, tốt, tốt một cái Vô Danh a!”

Tuần tra thành chủ thanh âm kinh khủng, ẩn chứa lửa giận.

Nhục thể của hắn đã sớm bị hắn luyện được dị thường đáng sợ.

Thế gian này đại bộ phận hoàn chỉnh Thần khí đều đã không cách nào tổn thương đến nhục thể của hắn.

Dựa theo hiện tại chiến lực phân chia, chuẩn vương giả

thì tương đương với viễn cổ chúng thần, cho nên muốn dùng Thần khí đem hấn nhục thân kích thương, là gần như không có khả năng.

Nhưng bây giờ lại chân thực phát sinh.

Chỉ có thể nói rõ Vô Danh trong tay thần khí, đẳng cấp cao hơn, uy năng viễn siêu bình thường Thần khí!

“Tuần tra thành chủ, không muốn quá phận bức bách, Thần thôn chưa chắc liền sợ các người, nếu là thật sự cá chết lưới rách, chỉ sợ các người vất vả tụ tập lão tổ tàn hồn, cũng sẽ bị như vậy hủy đi!”

Vô Danh ngữ khí băng lãnh, con người rất là lẳng lẹ, đứng tại trong hư không, nhìn thẳng tuần tra thành chủ.

Tuần tra thành chủ đồng tử co rụt lại, trong lòng kinh sợ dị thường.

Nhưng hấn cũng biết Vô Danh là thật.

Vô Danh hiện tại dựa vào cái này miệng hiếm thấy Thái Cổ Thần khí, hấn tuyệt đối lưu không được Vô Danh.

Nếu là bởi vậy chọc giận Thần thôn thôn trưởng, đem Thần thôn thôn trưởng từ bế quan bên trong gây ra, tuần tra thành tất nhiên phải bỏ ra giá cả to lớn.

“Tốt, Vô Danh, sau này chờ xem!”

Tuần tra thành chủ phát ra kinh khủng ma rít gào, khí tức quanh người lẫn lộn, giống như là thủy triều, lực lượng kinh khủng bao phủ lại hậu phương một đám trưởng lão, Thái Thượng trưởng lão, cấp tốc rời xa, hướng về Thiên Yêu Vương cùng những người khác phương hướng truy kích mà đi.

“Đi!”

Vô Danh quay đầu nói một câu, dị tượng bao phủ lại đám người, lần nữa rời xa.

Trong lúc đó hắn đem búa đá trả lại Dương Phóng, khí tức quanh người hỗn loạn, khoe miệng đều tràn ra huyết thủy.

Hiển nhiên, cùng tuấn tra thành chủ một kích, hắn cũng chưa chiếm được bao lớn tiện nghi.

Dù sao lúc trước hắn bị luyện hóa quá nhiều lực lượng, căn bản không tại đỉnh phong.

“Đại trưởng lão, người thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không sao, tu dưỡng một đoạn thời gian, liền có thể khôi phục!”

Vô Danh mở miệng.

“Đại trưởng lão, cái gọi là viễn cổ Đại Năng cùng viễn cổ thần linh, đến cùng có liên hệ gì?”

Ven đường bên trong, Dương Phóng hỏi trong lòng nghi hoặc.

“Thần linh cùng những sinh vật khác bất đồng, chính là trời sinh mà thành, hậu thế cường giả bất kể thế nào tu luyện, cũng không thể gọi thần linh, chỉ có thể gọi là làm Đại Năng, dù là cấp thấp nhất thần linh đều có chuẩn vương giả chiến lược, bình thường mà nói, những sinh vật khác chỉ cần tu luyện tới chuẩn Vương giả cảnh giới, liền có thể bị trở thành Đại Năng, nhưng Đại Năng lại là một cái không rõ ràng khái niệm, chuẩn vương giả,

vương giả, siêu thoát, đều có thể được xưng là Đại Năng!”

Vô Danh giới thiệu nói.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu, đột nhiên hồ nghi nói: “Bất quá ta nghe nói Thần Khư đại lục còn ẩn núp một chút kéo dài hơi tàn Đại Năng, bọn hấn đã từng bị một chút đệ tam Thiên Thê đỉnh phong người liền cho liều chết, nhìn như vậy đến, thương thế của bọn hấn tựa hồ quá nghiêm trọng.”

Địa Phủ Sở Giang Vương chính là vô ý đã quấy rầy một vị trong ngũ mê Đại Năng, bị vị kia Đại Năng liều mạng cái đồng quy vu tận.

“Kỳ thật tình huống không có đơn giản như vậy.”

Vô Danh nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Trốn ở Thần Khư đại lục bên ngoài thần linh cũng tốt, Đại Năng cũng tốt, bọn hấn hiện tại là không thể lộ ra ngoài ánh sáng, một khi thấy hết, sẽ chết, không liên quan tới thực lực bản thân!”

“Thấy hết sẽ chết?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, bọn hấn một mặt là bản thân bị trọng thương, một phương diện khác cũng là bởi vì giữa thiên địa nguyên rửa quá nặng đi, càng là cường giả, nhận nguyên rửa càng đáng sợ, bọn hấn một mực tại bên ngoài ngũ say, là không có việc gì, phạm là có can đảm tỉnh lại, đều sẽ tại chỗ chết thảm, cho nên liền xuất hiện viễn cổ Đại Năng bị thánh linh cấp cao thủ liều chết kết cục, kỳ thật thánh linh cấp cao thủ căn bản tính không được cái gì, rất có thể một chiêu liền bị đối phương miểu

sát, nhưng giết chết đối phương, vị kia viễn cổ chính Đại Năng cũng sẽ tại chỗ tử vong, phong đều không phong được.”

Đại trưởng lão mở miệng.

“Còn có loại sự tình này?”

Dương Phóng ngạc nhiên.

Khó trách ngoại giới một mực chưa nghe nói qua, cái nào viễn cổ Đại Năng dám nhảy ra.

Lại có loại này ước thúc!

Cũng khó trách phàm là có người quấy nhiễu đến bọn hắn, bọn hắn đều sẽ liều lĩnh đại khai sát giới.

Quấy nhiễu đến bọn hắn, sẽ cùng tại muốn mạng của bọn hắn!

Không mở ra sát giới mới là lạ.

Nếu là có khả năng, bọn hắn chỉ sợ sẽ làm cho toàn bộ bản khối chôn cùng.

Mấy ngày sau.

Một đoàn người mới rốt cục trở về Thần thôn.

Thần thôn bên trong một đám lưu thủ người tất cả đều mừng rỡ đón.

“Đại trưởng lão, các người trở về!”

“Tiêu huynh đệ, các người không có sao chứ!”

...

“Đại ca, thật sự là làm ta sợ muốn chết, xem lại các người bị bảo tháp lấy đi, ta còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại các người!”

Tần Thiên Lý vỗ ngực, hồi hộp mở miệng.

Tại Dương Phóng bọn người được thu vào trở ra, mấy người bọn họ tại vương thành bên ngoài bồi hồi thật lâu, cuối cùng vẫn không có có can đảm tiếp cận, đành phải hốt hoảng trốn về.

Nhưng nghĩ không ra thời gian qua đi nhiều ngày, Dương Phóng bọn người vậy mà mình vọt ra.

“Lần này cứu tử nhất sinh, kém một chút liền chôn vùi tại tuần tra thành nội.”

Vô Danh than nhẹ, nói: “May mắn mà có Tiêu huynh đệ, nếu không phải là hắn, sợ là chúng ta không có dễ dàng như vậy thoát khỏi!”

Vô luận là bảo tháp bên trong quỹ dị huyết dịch, vẫn là bảo tháp bên trong huyết sắc quan tài, tất cả đều là bởi vì Dương Phóng mới được giải quyết.

Không có Dương Phóng, bọn hắn xác thực không có khả năng chạy ra.

Sau đó, đám người bắt đầu thu xếp đồ ăn, chúc mừng đại trưởng lão đám người trở về.

Sau khi cơm nước xong, Dương Phóng cũng không chờ lâu, trước tiên quay ngược về phòng.

Bàn tay hắn lật một cái, đem kia mặt thần kính lấy ra, đầu tiên là không kịp chờ đợi đem tinh thần lực tràn vào cảnh nội, tiến về Lam Tinh nhìn một chút.

Dù sao hấn bị vây ở bảo tháp bên trong, cũng không biết bị vây bao lâu.

Lam Tinh bản thể, thời khắc để trong lòng của hấn lo lắng, sợ xảy ra vấn đề.

Bất quá rất nhanh, Dương Phóng lần nữa yên lòng.

Bản thể của hấn y nguyên thành thành thật thật nằm tại trong tử chén, hô hấp đều đều, nhịp tim hữu lực, mặc trên người hoàn hảo quần áo.

Hấn nhập chủ thân thể của mình về sau, lần nữa cẩn thận cảm thụ một chút, sờ lên trên người các lớn linh kiện, xác nhận không có bất cứ vấn đề gì.

“Xem ra lần trước về sau, Diệp Huyền không tiếp tục tiếp tục nghiên cứu ta.”

Dương Phóng tự nói.

Trong lòng của hấn bỗng nhiên suy tư.

Không biết có thể hay không nghĩ biện pháp, đem mình bản thể cũng vận chuyển đến dị giới.

Nếu như đem mình bản thể vận chuyển đến dị giới, sẽ là kết cục gì?

Đáng tiếc, hấn bây giờ tại trong mặt gương kéo ra khe hở vẫn là quá nhỏ, chỉ có thể cho phép một sợi tinh thần thông qua, có lẽ chờ mình cường đại tới đâu một chút, liền có thể đem bản thể cũng chuyển vào đến dị giới.

Dương Phóng không chế thân thể, một lần nữa nằm lại trong tử chén, sau đó tinh thần lực nhẹ nhàng nhoáng một cái, xuất hiện ở Diệp Huyền thân thể phụ cận.

Diệp Huyền vẫn không có quay lại, nằm ở trên giường, lâm vào ngủ say.

Dương Phóng trong lòng hơi động, tinh thần lực trực tiếp tràn vào đến Diệp Huyền thể nội, khống chế lên Diệp Huyền thân thể, chỉ cảm thấy cực kỳ tùy tiện, thật giống như cỗ thân thể này biến thành mình đồng dạng.

Duy nhất không cân đối chính là, cỗ thân thể này quá yếu.

“Diệp Huyền hiện tại có lẽ còn là siêu phẩm cửa thứ ba, không vào thánh linh.”

Dương Phóng một chút liền phán đoán ra.

Hắn đem Diệp Huyền thân thể lần nữa nằm trở về, sau đó không còn tiếp tục chờ lâu, tinh thần lực lần nữa dọc theo vô hình chuỗi nhân quả, hướng lên cấp tốc bay ra ngoài.

Bất quá, lần này vừa mới bay ra, Dương Phóng liền sắc mặt biến hóa.

Trong cao không, chẳng biết lúc nào đứng một vị mặt mũi tràn đầy vẻ tò mò lão giả, ghim trâm gài tóc, mặc một thân Bạch sắc áo thun, màu đỏ lớn quần cộc, ngay tại hướng về mình cái này sọi tinh thần lực nhìn tới.

“Có ý tứ, ta còn tưởng rằng là cái nào đó bố cục gia hỏa lạng lẽ trở về, nguyên lai là cái tiểu gia hỏa, a, không đúng, trên người của ngươi, thật là nhiều ấn ký, tiểu tử, trên người ngươi có cái gì bí mật, làm sao lại bị nhiều như vậy người đồng thời nhìn trúng!”

Trong miệng hắn ngạc nhiên.

Dương Phóng trong đầu cấp tốc lẫn lộn, cơ hồ trong nháy mắt liền nhận ra lão giả này.

“Tiền bối có thể nhìn thấy trên người của ta tồn tại nặng bao nhiêu ấn ký?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, Kiếm Ma, cổ Phật, còn có một cái Ma Quân, ba tên này đều không phải cái gì hạng đơn giản, người làm sao lại bị ba người đồng thời để mất tới? Thật là có chút ý tứ, những người khác trên thân chỉ tồn tại một cái ấn ký thôi, đến người nơi này, thế mà trọn vẹn ba cái.”

Lão giả cười nói.

“Tiền bối nhưng có dạy ta? Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra? Cầu tiền bối chỉ điểm sai lầm!”

Dương Phóng vội vàng mở miệng.

Thật vất vả gặp được một cái hư hư thực thực biết nội tình người, Dương Phóng cũng không tiếp tục nghi trang, trực tiếp liền lĩnh tiến hành cầu cứu.

“Hắc hắc, ta cũng không dám tùy tiện cứu người, ta vụng trộm xông tới, bọn hắc sẽ không theo ta liều mạng, lo xa nhất bên trong không vui mà thôi, nhưng ta nếu dám xuất thủ xấu chuyện tốt của bọn hắc, bọn hắc sau này khẳng định cùng ta liều mạng, bất quá...”

Lão giả cười ha ha, nói: “Mấy tên này năm đó cũng tính kế qua ta, lão nhân gia ta lại không nghĩ nhìn xem bọn hắc thuận lợi như vậy...”

Hắn nhãn châu xoay động, cười nói: “Nói thật cho người biết, kỳ thật người cũng không phải liền không có hi vọng, bởi vì mấy tên kia hiện tại cũng tại trọng thương

bên trong, có thậm chí bị người phong ấn, có thể vận dụng lực lượng cực kỳ có hạn, ta cũng có thể cho người chỉ một cái đường sáng, có thể hay không tự cứu liền nhìn chính người, người biết thần quốc sao? Người nghĩ biện pháp tiến vào thần quốc, tại thần quốc bên trong có một chỗ rơi xuống Thánh Điện, người tiến vào Thánh Điện, đến lúc đó khẳng định sẽ có không tưởng tượng được sự tình phát sinh, ha ha...”

“Rơi xuống Thánh Điện?”

Dương Phóng lặp lại.

Sau đó hắn cái này sợi tinh thần lực lần nữa tao ngộ bài xích, bị Lam Tinh lực lượng cấp tốc chen ra ngoài.

Xoát!

Trong nháy mắt biến mất ở chỗ này.

“Có ý tứ, thật sự là có ý tứ.”

Lão giả thần bí lộ ra tiểu dung, nhẹ nhàng lắc đầu, quay trở về Kinh Sư bên trong.

...

Thần thôn chỗ.

Dương Phóng cái này sợi tinh thần lực lần nữa quay lại, bàn tay cẩn thận vuốt vuốt mi tâm.

“Thần quốc. . rơi xuống Thánh Điện...”

Hắn mày nhăn lại.

Một loại không nói ra được áp lực bao phủ tại nội tâm.

Dĩ vãng chỉ là hoài nghi Lam Tinh người xuyên qua có âm mưu, nhưng bây giờ trải qua lão giả kia lời nói, hẳn có thể trăm phần trăm kết luận, tuyệt đối là âm mưu.

Bỗng nhiên, hắn lần nữa nhìn về phía trước mắt thần kính, trực tiếp vươn người đứng dậy, nhẹ nhàng một bước, lần nữa tiến vào thần kính.

Lần này, lại là tiến vào Thần Khư đại lục,

Từ lần trước trở về, đã là không biết đi qua bao lâu.

Hắn rất muốn bức thiết đi qua nhìn xem xét.

Có lẽ thần quốc mở ra đã đến.

Xoát!

Đảo mắt!

Dương Phóng thân thể xuất hiện lần nữa tại Đại Nguyệt trong hoàng cung, bởi vì lần trước là từ nơi này rời đi, cho nên lần này xuất hiện, cũng là tại phiến khu vực này.

Ánh mắt của hắn vòng quét, thân thể trực tiếp trong hoàng cung đi lại.

Không bao lâu, hắn thấy được một vị hoàng tử, phát ra hừ lạnh, sau lưng theo bảy tám vị siêu phẩm cường giả.

Còn có hai vị chân chính thánh linh.

“Hoàn Linh cái này tiểu tiện nhân, dám nhiều lần bác bỏ ta mặt mũi, năm đó ta nên đưa nàng chết chìm tại hồ nước bên trong, cũng sẽ không có hôm nay một màn này, thật sự là nuôi hổ gây họa, hiện tại còn dám cùng ta tranh đoạt lên hoàng vị!”

Vị hoàng tử này nghiêng răng nghiêng lợi, sắc mặt tái xanh.

“Nhị hoàng tử nói cẩn thận, coi chừng bị Hoàng Thượng nghe được.”

Bên cạnh một vị lão giả nói nhỏ.

“Sợ cái gì, phụ hoàng cũng là già nên hồ đồ rồi, thế mà dựng lên Hoàn Linh cái này tiểu tiện nhân vì Thái tử, sau này là muốn đem hoàng vị truyền cho nàng sao? Ta cái nào điếm so ra kém tiện nhân kia!”

Vị hoàng tử này giọng căm hận mở miệng.

“Nghe nói Hoàn Linh quận chúa cùng năm đó vị kia Lam tiền bối có thiên ti vận lý liên hệ, Hoàng Thượng lập Hoàn Linh quận chúa vì Thái tử, đoán chừng cũng là có vị tiền bối kia quan hệ.”

Bên cạnh vị lão giả kia nói nhỏ.

Vị hoàng tử này lập tức sắc mặt biến hóa.

Lam tiền bối!

Nhưng rất nhanh, thần sắc hấn lần nữa trở nên âm trầm, lạnh giọng nói: “Vị kia Lam tiền bối đã lần nữa biến mất hơn một năm, ai biết hấn là sống lấy vẫn phải chết, phụ hoàng vì một cái hư vô mờ mịt người, liền sẽ ta Lam gia giang sơn truyền cho nữ tử, thật sự là trò cười!”

“Nhị hoàng tử không thể nhiều lời.”

Bên cạnh lão giả trong lòng giật mình, vội vàng mở miệng: “Vị tiền bối kia là cái cấm kỵ, danh tự tuyệt đối không thể nhắc lên, một khi nhắc lên, sẽ có đại họa giáng lâm.”

Một năm trước, Vô Tận Hải một màn, hấn nhưng là tận mắt nhìn thấy.

Lại hướng phía trước đây, còn có Diệt Tà minh tổng bộ sự tình!

Hiện tại là người đều biết, vị tiên bối kia danh tự trở thành cấm kỵ, không thể tùy tiện xúc phạm, bằng không, rất có thể đem hấn lần nữa dẫn xuất.

Hơn một năm, thế nhân đối với vị kia Lam tiên bối cơ bản đều là e ngại.

Rốt cuộc không người dám tại chính diện chửi bới cùng xúc phạm!

“Đại họa giáng lâm?”

Vị hoàng tử kia lộ ra cười lạnh, nói: “Ta nhìn không thấy a, hấn còn có thể hay không xuất hiện, vẫn là hai chuyện đâu, ta được đến tin tức, Ma Môn đã liên hệ Địa Phủ, để Địa Phủ cao thủ đối người kia tiến hành ám sát, cái này Lam trưởng lão hơn một năm không xuất hiện, rất có thể sớm đã chết tại Địa Phủ chi thủ.”

“Địa Phủ?”

Bên người lão giả sắc mặt lại biến.

Cách đó không xa Dương Phóng cũng khẽ nhú mày.

Địa Phủ người ám sát qua mình?

Hấn làm sao không biết?

Bất quá, rất nhanh hấn kịp phản ứng.

Mình trong khoảng thời gian này, một nửa là tại Thần thôn bế quan bên trong, một nửa khác là bị nhốt vào bảo tháp, Địa Phủ người coi như muốn tìm mình, cũng không có khả năng tìm tới.

Lui một bước nói, Hắc Âm âm mai như thế lớn, bọn hấn lại thế nào khả năng biết mình ở nơi nào.

“Xem ra cái này Ma Môn không có cam lòng a...”

Dương Phóng tự nói.

Mà lại!

Địa Phủ Diêm Quân quả nhiên có khác thân phận!

Thần Khư đại lục Diêm Quân cùng Minh Đế, hẳn là đều chỉ là hóa thân...

Nghĩ đến nơi đây, Dương Phóng trong lòng hơi động, lần nữa vận dụng lên Thần Chứng chi lực.

Lộp bộp!

Giữa thiên địa, hồng sắc thiểm điện hiển hiện, không có dấu hiệu nào, cuồng phong đột khởi, ô ô chói tai.

Trên bầu trời từng mảnh từng mảnh tinh hồng sắc tầng mây nhanh chóng tụ tập.

Tại vô tận hồng sắc thiểm điện bên trong, Dương Phóng thân thể tiêu tan không chừng, lần nữa hiển lộ ra, đỉnh đầu một chỗ lục sắc vòng xoáy, ô ô xoay tròn, hóa giải đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm.

Hắn một thân thanh bào, thân thể cao lớn, sắc mặt lạnh lùng mà đậm mạc, một đôi ánh mắt như là sâu thăm hải dương, sâu không thể gặp, tóc đen đầy đầu rối tung,

tràn ngập vô thượng khó tả khí tức.

Ngay tại hành lang bên trong, đầy bụng lời oán giận vị hoàng tử kia, cặp thân bên cạnh một đám lão giả trong nháy mắt sinh ra cảm ứng, vội vàng quay đầu nhìn lại, lập tức trừng mắt, đơn giản không thể tin được.

“Lam. . lam. . Lam tiền bối!”

Vị lão giả kia dẫn đầu hoảng sợ kêu to, lập tức quỳ rạp xuống đất, phanh phanh dập đầu, “Lam tiền bối tha mạng a, vẫn bối cái gì cũng không biết, vẫn bối không hề nói gì, đều là Nhị hoàng tử a...”

Những người khác cũng liền bận bịu cấp tốc quỳ rạp xuống đất, vô cùng hoảng sợ, đi theo dập đầu.

“Lam tiền bối tha mạng a!”

Trong lòng bọn họ đơn giản cùng như thấy quỷ đồng dạng.

Trước một khắc còn tại đàm luận Lam tiền bối, sau một khắc, đối phương liền thật xuất hiện.

Thật chẳng lẽ ứng câu nói kia, tên của đối phương tuyệt đối không thể nhắc lên?

Một khi nhắc lên, tất có đại họa?

Nhị hoàng tử dọa đến hồn phi phách tán, giống như là giống như nằm mơ, bịch một chút quỳ rạp xuống đất, liềm mạng dập đầu.

“Tha mạng, tiền bối tha mạng, ta là ăn mỡ heo làm tâm trí mê muội, tuyệt đối không phải ta lúc đầu ý tứ, tiền bối, tha mạng a!”

Hắn sợ hãi dị thường.

Vô luận cũng không nghĩ tới cũng không nghĩ tới, thế mà thật quý quý như thế.

Dương Phóng mày nhăn lại, ngẩng đầu lên, hướng về đỉnh đầu càng tụ càng nhiều kinh khủng huyết vân nhìn sang.

Quả nhiên!

Theo tu vi càng ngày càng mạnh, mỗi lần xuất hiện tiếp nhận thiên địa nguyên rủa cũng sẽ càng lúc càng lớn.

Lần này thiếu điện so với lúc trước mạnh mấy lần tả hữu.

Mà lại!

Bốn phương tám hướng, cuộn cuộn đánh tới Hắc Âm âm mai cũng càng ngày càng nhiều, có loại khó mà ngăn cản cảm giác.

“Lam Vô Kỳ ra gặp ta!”

Dương Phóng thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Hoàng cung chỗ sâu, ngay tại xử trí trong tay đại sự Lam Vô Kỳ, đã sớm sinh ra cảm ứng, liền lĩnh cấp tốc vọt ra, thần sắc kinh hãi, mới vừa đến đến, liền cấp tốc quỳ rạp xuống đất.

“Bái kiến hoàng thúc!”

“Gần nhất có hay không thần quốc tin tức truyền ra?”

Dương Phóng thanh âm vang lên, quanh quần nơi đây.

“Có, đại khái ba tháng trước, liên quan tới thần quốc tin tức càng ngày càng nhiều, mà lại một năm nay, thần quốc lệnh bài cũng càng ra càng nhiều, thẳng đến nửa tháng trước, có tin tức truyền đến, nói thần quốc cửa vào sẽ tại Nam Cương khu vực mở ra!”

Lam Vô Kỳ vội vàng mở miệng, “Hiện tại rất nhiều người cũng đã chạy tới Nam Cương chỗ.”

“Nam Cương...”

Dương Phóng lặp lại, “Cái khác bản khối đây này?”

“Tứ đại bản khối, mỗi một cái bản khối đều có đơn độc thần quốc cửa vào, hiện tại cái khác bản khối cũng đều cùng chúng ta 【cần chi bản khối】, lưu truyền ra thần quốc tin tức.”

Lam Vô Kỳ cấp tốc đáp lại.

Dương Phóng cảm thụ được đỉnh đầu lực lượng càng ngày càng mạnh, càng ngày càng kinh khủng, mày nhăn lại, không còn dám tiếp tục chờ lâu, cấp tốc thu hồi Thần Chủng lực lượng, thân thể lần nữa chậm rãi quy về hư vô.

“Lam Vô Kỳ, người vị hoàng tử này tựa hồ cấu kết Ma Môn, rất có ý nghĩa...”

Cuối cùng một thanh âm truyền ra, Dương Phóng thân thể hoàn toàn biến mất không thấy.

Đầy trời oanh minh tia chớp màu đỏ ngòm cũng lập tức tán loạn ra.

Khôi phục sáng sủa trời trong.

Vị kia Nhị hoàng tử thân thể mềm nhũn, tại chỗ tê liệt

ngã xuống trên mặt đất, mồ hôi lạnh như mưa, sợ hãi dị thường.

“Cha. . phụ hoàng, ta. . ta không phải hữu tâm...”

Hắn vội vàng kêu rên lên.

Lam Vô Kỳ sầm mặt lại, trong lòng băng hàn đáng sợ, vươn người đứng dậy, nói: “Người tới, đem Nhị hoàng tử dẫn đi, chờ đợi xử trí!”

Xoát!

Bóng người nhoáng một cái, mấy vị lão giả xuất hiện ở đây, diện mục âm trầm, cầm lên xui lơ trên mặt đất Nhị hoàng tử.

Dương Phóng điềm nhiên như không có việc gì, bước đi bước chân, hướng về nơi xa đi đến.

Tốt a!

Hắn chính là một cái lòng dạ hẹp hòi người!

Xuất hiện lần nữa tại càn chi bản khối, Dương Phóng có một loại dị thường cảm giác thân thiết, hành tẩu trên đường phố, cảm thụ được đường đi bên trong người lưu phần hoa cùng ngựa xe như nước, giật mình có loại cách một thể hệ đồng dạng cảm giác.

Hắc Âm âm mai bên trong hoàn cảnh, liên miên bất tận.

Không có thời gian khái niệm.

Cũng không có bất kỳ cái gì hồng trần khí tức.

Duy chỉ có đi ở chỗ này, hắn mới có thể cảm giác được mình lần nữa còn sống.

Nếu là có khả năng, hẳn quả nhiên là không muốn lại trở về về Hắc Âm âm mai.

Một đường đi qua, Dương Phóng hướng về Nam Cương khu vực không ngừng tiếp cận mà đi.

Đọc theo đường, lần nữa gặp được đại lượng giang hồ nhân sĩ.

Cùng Lam Vô Kỳ nói đồng dạng.

Trong khoảng thời gian này, Thiên Long vực bên trong cơ hồ khắp nơi đều tại lưu truyền có quan hệ thần quốc khí tức, từng cái cỡ trung tiểu thế lực tất cả đều tại xao động.

Thời gian qua đi hơn một năm, Thiên Long vực bên trong giang hồ biến ảo khó lường, lần nữa hiện ra không ít nhân vật thành danh.

“Viêm Long minh đám người kia, quả nhiên không kém a, nhất là cầm đầu cái kia Diệp Huyền, siêu phẩm cửa thứ ba thực lực, sau lưng còn có thánh linh cấp cường giả vì đó hộ đạo, trong khoảng thời gian này, nâng lên đại lượng phong vân!”

“Cái kia Diệp Huyền, trước đó là Thiên Long vực Diệp gia người, trong những năm gần đây, cũng không biết được cơ duyên gì, trở thành Viêm Long minh trưởng lão.”

“Nghe nói Viêm Long minh sau lưng còn có Chuyển Luân tự cao tăng tọa trấn, cũng không biết là thật là giả.”

“Đây coi là cái gì? Cái kia Diệp Huyền nghe nói còn được đến qua Lam trưởng lão truyền thừa...”

“Không thể nào? Lam trưởng lão truyền thừa?”

...

Nam Cương bên ngoài một chỗ bên trong tòa thành cổ, rất nhiều người giật nảy cả mình.

Thời gian hơn một năm bên trong, một đám Trung Quốc người xuyên việt sáng tạo Viêm Long minh, sớm đã thông qua đủ loại con đường, từ Hỏa Long Vực lưu truyền tới, bị từng cái thế lực biết được.

Nhất là bọn hấn lượng tựa Chuyển Luân tự sự tình, gần như không có khả năng giấu diếm.

Trong những năm gần đây, thánh linh cấp cao thủ càng ngày càng ít, bất kỳ cái gì một cái thánh linh xuất hiện, đều sẽ gây nên các lộ thế lực chú ý, muốn giấu diếm đều không gạt được.

Mà cùng Viêm Long minh đem đối ứng thế lực, còn có một cái, chính là Diệt Tà minh.

Lấy nước Mỹ, Hàn Quốc cầm đầu người xuyên việt, cơ hồ tất cả đều gia nhập Diệt Tà minh.

Mặc dù lần trước bị Dương Phóng phá hủy tổng bộ, nhưng Diệt Tà minh chết cũng không hàng, thế lực khổng lồ, ngăn ngừa thời gian một năm, lần nữa có phục hưng xu thế.

“Diệp Huyền đám người kia thật sự là gặp vận may a!”

Một chỗ quán rượu bên trong phòng, mặc một thân màu đen váy bào Hàn Quốc người xuyên việt, Park Anan mở miệng thờ dài.

“Ai nói không phải đâu, nguyên bản bọn hấn bọn này

Trung Quốc người xuyên việt, cực kỳ phân tán, chú định khó mà xoay người, nhưng ai có thể nghĩ đến bọn hấn thể mà cùng cái kia Lam trưởng lão có quan hệ, cũng có thể cùng Chuyển Luân tự dính líu quan hệ, hiện tại bọn hấn thành lập Viêm Long minh, đã nhanh thống nhất Hỏa Long Vực!”

Kim Dong-yi sắc mặt tái xanh, rất là không cam lòng.

Nhìn thấy Trung Quốc người xuyên việt động tác nhanh như vậy, chiếm đoạt địa bàn to lớn như thế, bọn hấn những người “xuyên việt” này nhưng không có một cái trong lòng sáng khoái.

“Yên tâm, bọn hấn phách lối không được bao lâu, chúng ta Diệt Tà minh sáu đại trưởng lão lập tức sắp chạy tới, chỉ cần sáu đại trưởng lão vừa đến, Diệt Huyền bọn hấn một cái cũng đừng nghĩ đến còn sống rời đi Nam Cương!”

Park Yun nói nhỏ.

“Nói thì nói thế, có thể vạn nhất bởi vậy đắc tội cái kia Lam trưởng lão...”

Park Anan sắc mặt biến đổi.

“Người sẽ không thật sự cho rằng Diệt Huyền bọn hấn cùng Lam trưởng lão có quan hệ a? Lại nói, Lam trưởng lão đều biến mất hơn một năm, lần sau xuất hiện ai biết lúc nào, ta nghe minh chủ nói, Ma Môn môn chủ sớm đã mời cao thủ, đối phó cái kia Lam trưởng lão...”

Park Yun ánh mắt chớp động.

“Ồ?”

Mấy người sắc mặt khẽ động,

Bỗng nhiên bọn hắn nghe được tiếng bước chân, đem cửa sổ đẩy ra một cái khe, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Chỉ gặp nơi cửa thang lầu.

Một kẻ thân thể cao lớn, mặc kim sắc trường bào nam tử, từ dưới lầu khu vực chậm rãi đi tới, đầu đầy mái tóc đen dài, khuôn mặt lạnh lùng, sau lưng còn theo hai ba tên tùy tùng.

Trong tửu lâu nguyên bản ngay tại nghị luận người, tất cả đều đột nhiên dừng lại, đem từng đôi mắt hội tụ quá khứ.

“Là hắn!”

“Thương Khung thần cung. . Thánh Phạm Thiên!”

“Thương Khung thần cung mới phát độ nhất cao thủ, hắn thế mà cũng xuất hiện, là vì thần quốc mà tới sao?”

Rất nhiều người nói nhỏ, trong lòng kinh nghi.

Trong khoảng thời gian này, tứ đại thế lực thế nhưng là điệu thấp vô cùng.

Cơ hồ rất khó lại nhìn thấy bọn hắn.

Nhưng bây giờ thần quốc tin tức bay lên đầy trời, bọn hắn thế mà lần nữa đã bị kinh động!

“Thánh đại nhân, công tử nhà ta cho mời!”

Một vị tóc hoa râm, thân thể càng xuống lão giả, rất nhanh cất bước đi ra, xuất hiện tại Thánh Phạm Thiên không xa, thân thể cung lên, mở miệng nói ra.

“Dẫn đường!”

Thánh Phạm Thiên bình tĩnh đáp lại.

“Vâng, mời tới bên này!”

Lão giả kia xoay người lại, hướng về cách đó không xa một chỗ phòng đi đến.

“Thánh Phạm Thiên, lại là hấn.”

Một chỗ chỗ ngồi trống chỗ, Dương Phóng lẳng lặng ngồi ngay ngắn, lông mày khẽ nhúc nhích.

Từng có lúc, trong mắt hấn cực kỳ đáng sợ kinh dị, hien tại xem ra vẫn là như cũ.

Đã nhiều năm như vậy, Thánh Phạm Thiên y nguyên còn tại đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong.

Hấn có chút suy tư, thân thể nhoáng một cái, xuyên thấu vách tường, xuất hiện ở Thánh Phạm Thiên tiến vào chỗ kia bên trong phòng, không khỏi lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Chỉ gặp phòng bên trong, thành linh còn có một đạo khác bóng người.

Đại Uyên Thái tử!

Đã từng gián tiếp hại chết Bàn Vạn Chung gia hỏa!

Hấn thế mà cũng ở nơi đây.

Hơn nữa còn sống được thật tốt địa.

Chỉ gặp vị này Đại Uyên Thái tử, mặc trên người áo vải, trên mặt đã không có đã từng cao quý cùng ung dung, giữa lông mày có một loại tuế nguyệt biến thiên cảm

giác, ngồi ngay ngắn ở chỗ mình, nhẹ giọng thở dài:
“Thánh huynh, người đã đến!”

“Lần này Thiên Độc sơn có tin tức gì?”

Thánh Phạm Thiên ngồi trên ghế, mở miệng hỏi thăm.

“Thần quốc tin tức là thật, trước mắt thần quốc đại môn vị trí đã sơ bộ xác định, tại vô tận đại sơn biên giới, những ngày này, nơi đó không ngừng có thần thánh khí tức ra bên ngoài khuếch tán, mặc dù có chúng ta Thiên Độc sơn cùng Ma Môn cộng đồng phong tỏa, nhưng vẫn không có bao lớn tác dụng, không cần mấy ngày, đoán chừng thần thánh khí tức đem triệt để dâng lên, rất có thể, một chút trong ngũ mê Đại Năng đều sẽ bởi vậy thức tỉnh!”

Đại Uyên Thái tử bình tĩnh mở miệng.

“Ừm?”

Thánh Phạm Thiên nhướng mày, mở miệng nói ra:
“Nghe nói thần thánh khí tức một khi khuếch tán, có áp chế Hắc Âm âm mai tác dụng, nói như vậy, một khi thần quốc đại môn mở ra, trước đó những cái kia tiến vào Hắc Âm âm mai bên trong tồn tại, cũng đều có khả năng một lần nữa trở về, bao quát. . người kia!”

“Đúng thế.”

Đại Uyên Thái tử gật đầu, tiếp tục nói ra: “Bất quá người kia còn sống hay không, đã là hai chuyện, ta được đến tin tức, Ma Môn mời Địa Phủ cường giả đối phó người kia, bây giờ hơn một năm quá khứ, từ đầu đến cuối không thấy người kia tin tức truyền đến, rất có thể thật đã bị Địa Phủ trấn áp.”

“Địa Phủ? Bọn hấn cùng Hắc Âm âm mai chỗ sâu có

quan hệ?”

Thánh Phạm Thiên nhíu mày.

Liên quan tới điểm này, ngay cả bọn hấn Thương Khung thần cung đều không hiểu rõ.

Thiên Độc sơn thế mà lại rõ ràng như vậy!

“Tự nhiên, Địa Phủ Minh Đế, Mạnh bà, Diêm Quân, đều là một chút kinh khủng tồn tại tại ngoại giới hóa thân, người kia giết chết bọn hấn hóa thân, bọn hấn sao lại bỏ qua?”

Đại Uyên Thái tử mỉm cười.

“Vậy ta hi vọng hấn thật chết đi, tên của người này, ta không muốn lần nữa nghe được!”

Thánh Phạm Thiên âm trầm mở miệng.

Bọn hấn Thương Khung thần cung bị Dương Phóng giết chết quá rất mạnh người.

Dương Phóng tồn tại, tựa như cùng một cái to lớn bóng ma bao phủ tại bọn hấn Thương Khung thần cung trong lòng mọi người.

Một ngày chưa trừ diệt, liền một ngày không được an bình!

“Yên tâm, Địa Phủ tồn tại, xưa nay không phải người chịu thua thiệt.”

Đại Uyên Thái tử mỉm cười, nhẹ nhàng nâng chung trà lên, mở miệng nói ra: “Ta nghe nói gần nhất các người Thương Khung thần cung ra một tên phản đồ, lại đánh cắp một trương Đạo Đồ mảnh vỡ, là thật là giả?”

“Đúng vậy, chúng ta bây giờ đã khóa chặt hẳn đại khái phương hướng, bất quá đáng tiếc tin tức để lộ, hiện tại nhất cử nhất động của chúng ta, đều đưa tới thế lực khắp nơi mười phần chú mục, vì trương này trộm đồ mảnh vỡ mà đến thánh linh cấp cường giả, không phải số ít!”

Thánh Phạm Thiên âm trầm nói.

“Ngô, trương này Đạo Đồ mảnh vỡ đối ta hữu dụng, các người không ngại đem nó cho ta, coi như là chúng ta giao dịch một cái khâu, sau đó, ta sẽ tiếp tế các người một chút những vật khác, như thế nào?”

Đại Uyên Thái tử mở miệng nói.

“Người muốn trương này Đạo Đồ mảnh vỡ?”

Thánh Phạm Thiên nhíu mày.

“Đúng vậy, không nói gạt người, trên người của ta cũng có một trương, ta muốn thấy nhìn hai tấm có thể hay không hợp nhất!”

Đại Uyên Thái tử nhấp một miếng nước trà, trung thực mở miệng.

“Trên người người cũng có một trương?”

Thánh Phạm Thiên con người ngưng tụ.

“Không tệ!”

Đại Uyên Thái tử đặt chén trà xuống.

Thánh Phạm Thiên trong lòng mãnh liệt, nhanh chóng suy tư.

Thương Khung thần cung trước mắt tình thế cực kỳ ác liệt, cao thủ thừa thốt, lâm vào từ trước tới nay suy yếu nhất thời khắc, nếu là có thể đạt được Thiên Độc sơn ủng hộ. . chưa chắc không phải chuyện tốt...

“Có thể, ta cũng có thể làm chủ giao cho ngươi, bất quá, Thiên Độc sơn sau này muốn cùng Thương Khung thần cung cùng tiến lùi!”

Thánh Phạm Thiên lạnh giọng mở miệng.

“Không có vấn đề.”

Đại Uyên Thái tử mỉm cười.

Ầm ầm!

Đột nhiên, nơi xa truyền đến trầm thấp oanh minh, động tĩnh cực kỳ to lớn, lực lượng bành trướng.

Thánh Phạm Thiên trong lòng giật mình, đột nhiên nhìn về phía ngoài cửa sổ, cẩn thận cảm thụ một lát, thần sắc biến đổi, khẽ quát một tiếng: “Phát hiện hấn, đi!”

Hô một tiếng, hấn trong nháy mắt liền xông ra ngoài, hướng về nơi xa lao đi.

Đại Uyên Thái tử không nói một lời, cũng thân thể lóe lên, tại mấy tên lão giả bảo vệ dưới, cấp tốc cùng qua.

Một bên.

Dương Phóng lẳng lặng đứng dậy, sắc mặt bình tĩnh, như là một sợi gió nhẹ, theo sau lưng, chắp hai tay sau lưng, khí tức khoan thai.

Đạo Đồ mảnh vỡ?

Nghĩ không ra đã cách nhiều năm, lại còn có loại thu hoạch này!

Mãnh liệt động tĩnh, khiến cho bên trong tòa thành cổ những người khác cũng nhao nhao giật nảy cả mình.

Nhưng rất nhanh bọn hắn tìm hiểu xảy ra chuyện ngọn nguồn.

“Là Thương Khung thần cung vị kia phản đồ hiện thân!”

“Cái gì?”

“Vị kia phản đồ nghe nói trộm một trượng Đạo Đồ mảnh vỡ, đã dẫn phát rất nhiều siêu cấp cường giả chú mục, hắn thế mà trốn vào Nam Cương!”

“Không thể nào, đi, đi qua nhìn một chút!”

Không biết người già chuyện, cấp tốc đi theo.

Đại bộ phận đều là một chút siêu phẩm cao thủ.

...

Cổ thành một góc.

Hỗn loạn trong khu ổ chuột.

Một cái trọng thương thổ huyết bóng người, bị buộc ở đây, áo choàng phát ra, sắc mặt tái xanh, ánh mắt hướng về đám người nhìn lại.

Chỉ gặp bốn phương tám hướng liên tiếp xuất hiện bảy tám đạo bóng người, đều không ngoại lệ, đều là thánh linh.

Tại thánh linh cấp cường giả vô cùng thừa thớt hôm nay, lập tức xuất hiện bảy tám vị thánh linh, tuyệt đối được cho một cỗ sức mạnh nghịch thiên.

“Đoạn thụy, lúc đến hôm nay, người chẳng lẽ còn không muốn hoàn toàn tỉnh ngộ sao? Muốn tiếp tục sai xuống dưới? Đem Đạo Đồ mảnh vỡ giao cho lão phu!”

Một vị người mặc áo bào đen, chống thô to quải trượng lão giả, âm trầm mở miệng, trong tay quải trượng hung hăng động trên mặt đất bên trên, phát ra nặng nề oanh minh.

Chính là Thương Khung thần cung một vị trọng lượng cấp trưởng lão!

“Hắc hắc, tỉnh ngộ? Cái gì tỉnh ngộ? Ta tỉnh ngộ, các người liền có thể buông tha ta sao? Đừng hấn a lừa gạt lão tử, từ các người đoạt thể tử của ta, giết nữ nhi của ta một khắc này, lão tử liền không nghĩ tới các người sẽ bỏ qua ta!”

Cái kia máu me khắp người bóng người mở miệng mắng to.

“Hắc hắc, Đoàn huynh đệ, người không bằng đem Đạo Đồ mảnh vỡ giao cho ta, giao cho ta lời nói, ta cam đoan có thể lưu người một mạng, hơn nữa còn có thể khí nhất khí bọn này Thương Khung thần cung gia hỏa!”

Một cái khôi ngô đại hán nở nụ cười, nhìn chăm chú lên máu me khắp người bóng người.

“Giao cho ta, ta có thể giúp người giết chết một vị Thương Khung thần cung cường giả!”

“Vẫn là giao cho ta đi!”

Từng vị thánh linh cấp tồn tại từng bước ép sát, ánh mắt sắc bén.

Đoạn thụy bị buộc liên tục rút lui, sắc mặt biến đổi, đột nhiên nhẹ răng cười một tiếng, nói: “Các người muốn Đạo Đồ mảnh vỡ, tốt, ta thành toàn các người!”

Hô!

Hắn trực tiếp đem Đạo Đồ mảnh vỡ hướng về giữa đám người hung hăng quăng ra.

Đám người biến sắc, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc nhào tới.

Oanh một tiếng, lẫn nhau đại chiến đến cùng một chỗ.

Đoạn thụy quay người liền trốn, tốc độ cực nhanh.

Bốn phương tám hướng càng ngày càng nhiều cường giả cấp tốc đánh tới, chụp vào tầm kia Đạo Đồ mảnh vỡ, âm âm nổ vang, sơn băng địa liệt.

Đến cuối cùng!

Trương này Đạo Đồ mảnh vỡ trực tiếp bị một người mặc áo đen, cực kỳ khôi ngô bóng người, một phát bắt được, cũng nhất cử đánh bay tất cả mọi người.

Bất quá bắt lấy trương này Đạo Đồ mảnh vỡ sát na, sắc mặt hắn khẽ biến, trong nháy mắt đem nó chấn động đến vỡ nát.

“Là giả, bị lừa!”

Áo đen khôi ngô bóng người ngữ khí băng lãnh, lần nữa hướng về đoạn thụy tiếp tục đuổi tới.

“Ma Môn môn chủ, ngươi là ứng Thiên Hùng!”

Vị kia Thương Khung thần cung trưởng lão sắc mặt kinh biến.

Cái gì?

Ứng Thiên Hùng?

Không ít người thốt nhiên biến sắc.

Một chút thánh linh cấp cao thủ lòng tơ đứng vững, trong lòng kinh dị, trước tiên lựa chọn rút lui, không dám tiếp tục tranh đoạt.

Duy chỉ có Thương Khung thần cung, Thủy Tộc, Thần Tích phùng cường giả tiếp tục đuổi ra ngoài.

Sau lưng theo tới đám người, đều giật nảy cả mình.

Ma Môn môn chủ xuất hiện lần nữa?

Một năm nay, Ma Môn môn chủ danh hào thế nhưng là một điểm không có giảm bớt.

Tuy nói tại một năm trước, Ma Môn cũng bị người kia giết tổn thất nặng nề, nhưng Ma Môn môn chủ thế nhưng là thuận lợi chạy trốn trở về.

Mà lại trong năm ấy, nhắc lên phong vân, nhiều lần ẩn hiện, uy danh không chỉ có không có giảm, ngược lại càng ngày càng tăng.

Giờ phút này!

Hắn càng lại lần xuất hiện!

“Ma Môn môn chủ. . được rồi, chúng ta vẫn là không cần

tiếp tục tranh đoạt!”

Trình Thiên Dã sắc mặt biến đổi, ngừng lại Phổ Nhân thần tăng.

Cao thủ tuyệt tích thời đại, Ma Môn môn chủ cơ hồ đã tương đương với đỉnh cao nhất tồn tại.

Lấy Phổ Nhân thần tăng thực lực, dám tiếp tục đuổi xuống dưới, khẳng định hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nơi xa.

Đoạn thụy toàn thân máu tươi, một đường đào vong, trong miệng kịch liệt thờ hỗn hển, cảm nhận được sau lưng truyền đến càng ngày càng mạnh đáng sợ ba động, không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi.

“Đáng chết, phát hiện thật nhanh!”

Bùm bùm!

Đột nhiên, phía trước gió nổi mây phun, tia chớp màu đỏ ngòm hiển hiện.

Lít nha lít nhít, như là thủy triều, mảng lớn mảng lớn tinh hồng đám mây hội tụ mà xuống.

Phía dưới.

Một đạo người mặc thanh bào, khuôn mặt yêu dị thân ảnh, tiêu tan không chừng, chậm rãi hiển hiện, đỉnh đầu một cái lục sắc vòng xoáy, hướng về đoạn thụy nhìn tới.

“Đạo Đồ mảnh vỡ ở đâu?”

Hắn nhẹ giọng mở miệng.

Oanh một tiếng, đoạn thụ não hải oanh minh, dờn sông lấp biển, cả người như là trong nháy mắt mất đi ý thức, trở nên ngờ ngờ ngác ngác, như là con rối, dưới bàn tay ý thức hướng về trong ngực móc đi.

Sau lưng, cực tốc chạy tới Ma Môn môn chủ ứng Thiên Hùng, biến sắc, đột nhiên ngừng lại.

Đương cảm thấy được kia đầy trời huyết vân về sau, hấn hoảng sợ đến cực điểm, đơn giản cùng gặp quỷ đồng dạng.

“Là người!”

Hấn kinh hô một tiếng, không chút nghĩ ngợi, quay người liền trốn, hồn phách đều nhanh bay ra ngoài.

Những phương hướng khác thánh linh cấp cao thủ, cũng cùng nhau dừng lại, trờng mắt, lạnh từ đầu đến chân, không một không sợ, không một không sợ, hoảng sợ quát to một tiếng, như là như bị điên, quay người liền bộ.

“Người kia, người kia lại xuất hiện!”

“Lam tiên bối tha mạng a, ta không có vì không phải làm bậy!”

“Tha ta mạng! !”

Trong ngày thường cao cao tại thượng thánh linh cấp cao thủ, giờ khắc này trực tiếp hồng mắt, trong miệng tru lên, nước mắt bão táp, cái mông nước tiểu lưu, hoảng sợ đến cực điểm.

Hơn một năm!

Phần lớn người đều hi vọng hấn chết.

Kết quả!

Hẳn lại xuất hiện!

...

Chương 407 : Đặc thù sinh vật! Kinh khủng tồn tại!

Trong cao không huyết sắc tầng mây hội tụ, lít nha lít nhít.

Sấm sét vang dội, âm lãnh khí tức hạo đặng.

Tất cả thánh linh cấp cao thủ đều đang kinh hoảng chạy trốn.

Nơi xa theo tới một đám siêu phẩm cường giả càng là từng cái trừng to mắt, lộ ra kinh hãi.

“Là hắn, là vị tiền bối kia!”

“Lam trưởng lão lại xuất hiện thế gian!”

Không biết bao nhiêu người phát ra kêu to.

Ngay tại đuổi theo Thánh Phạm Thiên, Đại Uyên Thái tử, sắc mặt đột biến, thân thể đột nhiên dừng lại, toàn thân trên dưới lỗ chân lông một nháy mắt toàn bộ mở ra, lộ ra sợ hãi, không chút nghĩ ngợi, quay người liền trốn.

Cái quái vật này!

Hắn thế mà còn sống!

Ma Môn không phải đã mời cao nhân đối phó hắn?

“Đáng chết, Ma Môn tình báo có sai!”

Đại Uyên Thái tử kinh hoảng chạy trốn, một khắc cũng không dám ở lâu.

Nồng đậm kiếp vãn phía dưới, Dương Phóng thân thể tiêu tan, lẳng lẳng sừng sững, đầu đầy đen nhánh nồng đậm mái tóc đen dài tại sau lưng bay múa, sấm sét vang dội, tựa như vạn kiếp không thương tổn, ánh mắt lẳng lẳng rơi vào Đoạn Thụy trên thân.

Đoạn Thụy ngờ ngờ ngác ngác, mất đi tất cả ý thức, bị 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng chấn nhiếp, trong tay rất nhanh mọc ra một trượng tàn phá Đạo Đồ mảnh vỡ.

Hô!

Dương Phóng bấm tay một trảo, mảnh vỡ rơi vào trong tay, ánh mắt liếc nhìn, xác nhận không sai về sau, trên thân lực lượng thu liễm, thân thể lần nữa liền biến thành hư vô.

Đầy trời điên cuồng phun trào tia chớp màu đỏ ngòm lập tức bắt đầu lần nữa tiêu tán ra.

Mây trôi nước chảy, giống như là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra đồng dạng thả.

Qua đi tới hồi lâu, Đoạn Thụy mới rốt cục từ ngờ ngờ ngác ngác bên trong tỉnh lại.

Trong lòng hấn giật mình, tiếp lấy bỗng nhiên nhìn bốn phía.

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

Bốn phía địch nhân tất cả đều không có?

Hấn vội vàng sờ về phía trong ngực, lập tức sắc mặt đột biến.

Đạo Đồ mảnh vỡ biến mất?

Là ai?

Cái nào tiền bối cùng mình đùa giỡn?

Đoạn Thụy mồ hôi lạnh cuồn cuộn, hoảng sợ dị thường, nhưng lại không dám chờ lâu, vội vàng chống đỡ tổn thương thân thể, cấp tốc thoát đi nơi đây.

...

Một phương hướng khác.

Đại Uyên Thái tử sắc mặt khó coi, một đường hướng về nơi xa cực tốc bỏ chạy.

Hai vị lão bộc rất nhanh đón, sắc mặt giật mình.

“Không nên hỏi, đi mau, người kia không chết, lại xuất hiện giang hồ!”

Đại Uyên Thái tử kinh quát.

Cái gì?

Hai người chấn động trong lòng, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Người kia chỉ là ai?

Toàn bộ thiên hạ chỉ sợ không ai không biết, không người không hiểu.

Hắn thế mà còn sống?

Ba người cấp tốc thoát đi, hướng về Thiên Độc sơn cứ điễm tiến đến.

Nhưng ngay tại vừa mới xông ra không xa, bỗng nhiên, bọn hấn phía trước sấm sét vang dội, từng mảnh từng mảnh tinh hồng sắc tầng mây bắt đầu cấp tốc hội tụ, bộc phát ra từng đợt kinh khủng khó lường khí tức.

Ngay tại cấp tốc đào vong Đại Uyên Thái tử, hai vị lão bộc tất cả đều trong nháy mắt ngừng lại, sắc mặt trắng bệch, lộ ra hoảng sợ, tại chỗ quỳ xuống trước trên mặt đất.

“Tiền bối tha mạng a, vãn bối chưa hề đắc tội qua tiền bối, cũng chưa từng nói qua tiền bối nói xấu, cầu tiền bối tha mạng a...”

Đại Uyên Thái tử liêu lĩnh kinh hoàng cầu xin tha thứ.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới Dương Phóng thế mà lại tìm tới hấn?

“Đạo Đồ mảnh vỡ cho ta!”

Dương Phóng thanh âm bình tĩnh, từ tiền phương truyền đến.

Một đôi ánh mắt trực tiếp rơi vào Đại Uyên Thái tử trên thân.

Oanh một tiếng, Đại Uyên Thái tử trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, mất đi ý thức, bàn tay hoàn toàn không bị khống chế từ trong giới chỉ lấy ra một trương nhật hoàng sắc Đạo Đồ mảnh vỡ.

Hô!

Dương Phóng bấm tay một trào, tám thứ hai Đạo Đồ mảnh vỡ rơi vào trong tay, lần nữa tán đi lực lượng, thân thể cấp tốc quy về hư vô, biến mất không thấy gì nữa.

Bất quá tựa hồ là hấn loại này nhiều lần xuất hiện, nhiều lần biến mất hành vi, chọc giận trong minh minh kinh khủng tồn tại, trên bầu trời huyết sắc kiếp vân nhưng lại chưa trước tiên tiêu tán, mà là rung động âm âm, tản ra từng đợt cường đại mà khí tức hủy diệt,

Ước chừng qua thật lâu mới bắt đầu một chút xú tán đi.

Dương Phóng ngẩng đầu nhìn lại, như có điều suy nghĩ.

Kiếp vân tăng cường tốc độ giống như vượt ra khỏi mình đoán trước?

Chẳng lẽ này huyết sắc kiếp vân phía sau màn còn có người đang thao túng hay sao?

Rất nhanh hấn không tiếp tục để ý, mà là đem ánh mắt nhìn về phía trong tay hai tấm Đạo Đồ, đem nó cẩn thận đối cùng một chỗ, trên mặt lập tức lộ ra nồng đậm tiêu dung.

Hai tấm mảnh vỡ quả nhiên xuất từ cùng một trương Đạo Đồ.

Hợp lại cùng nhau sát na, liền hợp thành một trương hoàn chỉnh Đạo Đồ.

“Không biết trương này Đạo Đồ đối ứng Thần Chủng lại là cái nào?”

Dương Phóng kìm nén không được, lúc này nắm chặt Đạo Đồ, cố gắng cảm ứng.

Thể nội lực đại Thần Chủng xoay tròn, tách ra từng đợt mông lung mà khí tức thần thánh, thật giống như trong lòng ngực tích chứa một phương vô tận mà vũ trụ mênh mông.

Tại cái này vô tận thần thánh bên trong, dần dần xuất hiện một cái thần bí điểm sáng, yếu ớt lấp lóe.

Bất quá!

Cái này thần bí điểm sáng bốn phía lại lượn lờ lấy từng tia từng tia âm lãnh khí tức, có loại lộn lao không rõ, âm trầm Hắc Âm, sát khí lượn lờ, khí cơ khó tả.

Ánh mắt của hắn bỗng nhiên mở ra, lộ ra nghi hoặc.

“Đây là địa phương nào?”

Cái này một viên Thần Chung chỗ khu vực, tựa hồ phá lệ cổ quái.

Cho dù lấy hắn tu vi hiện tại, thế mà đều cảm thấy một loại vô hình nguy cơ.

Cái này có chút khó tin.

Dương Phóng trong lòng suy tư, cuối cùng vẫn thu hồi Đạo Đồ, bước đi bước chân, quần áo trên người phần phật, khôi ngô thân thể giống như là nơi xa đi đến.

Nguyên địa khu vực, chỉ còn lại có một vị thân thể xụi lơ, sắc mặt trắng bệch Đại Uyên Thái tử...

...

Toàn bộ Nam Cương oanh động.

Dương Phóng lần nữa xuất thế tin tức lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ cấp tốc lan truyền ra.

Không biết bao nhiêu tụ đến cường giả, giật nảy cả mình, khó có thể tin.

“Người nói cái gì? Cái kia sát nhân ma vương xuất hiện lần nữa?!”

“Im lặng, người chán sống rồi, dám nói như thế hử?”

“Lam tiên bối ta sai rồi, ngài đại nhân có đại lượng, tuyệt đối không nên chấp nhậ với ta, miệng ta khét mỡ heo, cầu ngài tha mạng...”

“Không thể tưởng tượng nổi, năm đó cấm kỵ nhân vật xuất hiện lần nữa.”

“Ta liền biết vị tiên bối này không có việc gì, buồn cười trước đó còn truyền ra tin tức ngầm, nói vị tiên bối này bị người trấn áp, nói đùa cái gì...”

“Lam tiên bối uy vũ...”

“Người tên, cây có bóng, hử vừa mới vừa xuất hiện, liền đem Ma Môn môn chủ dọa đến chạy trốn chết!”

“Ma Môn có phiền toái, một năm qua này, ứng Thiên Hùng không chỉ một lần nhắc lên mưa gió, hơn nữa còn cùng Địa Phủ cấu kết, ý đồ đối phó vị tiên bối kia, hiện tại vị tiên bối kia còn chưa có chết, ứng Thiên Hùng khẳng định không chiếm được lợi ích.”

“Không tệ, chờ lấy nhìn Ma Môn trò hay a...”

...

Vô số người nghị luận âm ỉ.

Rất nhiều người ma quyền sát chưởng, hưng phấn trong lòng, muốn chờ đợi đại sự phát sinh.

Tin tức rất nhanh truyền vào đến đám kia người xuyên việt trong tai.

Lập tức tất cả người xuyên việt đều trong lòng giật mình.

“Người nói cái gì? Cái kia Lam tiên bối xuất hiện lần nữa?”

Hàn Quốc tổ bốn người một trong Park Anan, kinh thanh kêu to.

“Đúng vậy, thiên chân vạn xác, ngay tại cổ thành bên trong, tất cả thánh linh cấp cao thủ đều thấy được, hẳn là vì Đạo Đồ mà đến, tằm kia Đạo Đồ mảnh vỡ bị hấn được!”

Một vị Diệt Tà minh trưởng lão sắc mặt trắng bệch, vẫn chưa hết sợ hãi, vội vàng mở miệng nói: “Tòa cổ thành này không thể ở lại, đi mau, hiện tại liền đi!”

“Thông tri tất cả mọi người, lập tức rút lui!”

Một vị trưởng lão khác cũng liền vội mở miệng.

Bọn hấn là ứng Park Anan bốn người mời, bí mật chạy tới, chuẩn bị đối phó Diệt Huyền, Trình Thiên Dã đám người.

Nhưng bây giờ thế mà tại trong cổ thành thấy được Dương Phóng, hồn phách đơn giản muốn dọa rơi mắt.

Cái quái vật này làm sao còn chưa có chết?

Hơn một năm trước kia, bọn hấn Diệt Tà minh tổng bộ chính là bị thứ nhất phá hủy rơi, cao thủ tử thương hơn phân nửa.

Nếu không phải một vị bề quan nhiều năm Thái Thượng trưởng lão liền lĩnh đột phá đến một bước cuối cùng, chặn Dương Phóng kia kinh khủng một kích, bọn hấn tất

nhiên toàn bộ chết hết.

Nhưng bây giờ hấn lại xuất hiện?

Rất nhiều người hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại không dám bộc lộ mảy may.

Cái khác người xuyên việt nơi đó, cũng không khởi chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

Nhất là Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào bọn người, càng là phấn chấn không thôi.

“Sư tôn tới, ta liền biết sư tôn vẫn luôn tại!”

Diệp Huyền nắm đấm hung hăng nện ở lòng bàn tay.

“Lam tiên bối nhất định là vì Thần Quốc đại môn mà đến, ta tại một chút cổ tịch bên trên nhìn qua, nghe nói Thần Quốc mỗi lần mở ra, đều sẽ có thần thánh khí tức khuếch tán, đến lúc đó sẽ dẫn phát rất nhiều không thể tưởng tượng nổi biến cố, rất nhiều cổ lão tồn tại khả năng đều sẽ từ trong ngủ mê tỉnh lại!”

Khương Nhân mở miệng nói ra.

Hấn đã từng là Thần Tích phường đệ tử, tại Thần Tích phường bên trong đọc qua qua các loại sử tích.

Đối với Thần Quốc tin tức, hiểu rõ cũng so với thường nhân càng nhiều.

“Không tệ, điểm này ta tại Chuyển Luân tự trong tàng kinh các cũng thấy qua, thật không biết đối với chúng ta là tốt hay xấu.”

Một bên Trình Thiên Dã sắc mặt biến đổi, nhin không được mở miệng.

Ngay tại nửa năm trước đó, bọn hắn tại Hỏa Long Vực, đã từng may mắn từng chiếm được hai cái Thần Quốc lệnh bài.

Lúc này mới không tiếc mấy vạn dặm chạy tới nơi đây.

Nếu như tại Thần Quốc đại môn mở ra lúc, thật sẽ có rất nhiều không thể tưởng tượng nổi biến cố phát sinh, vậy bọn hắn khẳng định vẫn là muốn lấy bảo thủ làm chủ, tuyệt đối không thể tiến vào Thần Quốc.

Dù sao lần này tới, chỉ là lấy tìm hiểu tin tức làm chủ.

“Đúng rồi, còn có một chuyện, Chuyển Luân tự lão La Hán cho chúng ta tính qua, chúng ta vận thể vẫn còn tiếp tục tăng cường, đã đạt tới liệt hỏa nấu dầu tình trạng, điểm này, tuyệt đối không phải chuyện gì tốt, Diệp Huyền, Thẩm Đào, các người phải chú ý.”

Trình Thiên Dã nghĩ tới một chuyện, vội vàng nhắc nhở Diệp Huyền bọn người.

“Ồ? Vận thể vẫn còn tiếp tục tăng cường?”

Diệp Huyền bọn người tất cả đều nhíu mày.

Giờ khắc này, cho dù là bọn họ có ngốc, trong lòng cũng dần dần phân biệt ra không thích hợp.

Chỉ cần là người xuyên việt, tựa hồ một khi đạt tới siêu phẩm, tự thân vận thể đều sẽ nhanh chóng tăng cường.

Ngoài ra!

Những cái kia không có đạt tới siêu phẩm, đều sẽ tăng thêm tốc độ tử vong!

Không tệ!

Cho đến trước mắt, siêu phẩm trở xuống người xuyên việt tỉ lệ tử vong cao hơn.

Ngắn ngủi một năm, chết mất hơn ba thành.

Cùng những người kia tử vong đem đối ứng, nhóm người mình thì tại không ngừng mà khởi động máy duyên, mở bảo hạp, giống như là bật hack đồng dạng...

Tựa hồ mỗi chết một cái Lam Tinh người, bọn hấn vận thể đều sẽ tăng cường một phần.

“Diệp Huyền, người có thể hay không liên hệ đến vị kia Lam tiên bối, hướng vị kia Lam tiên bối hỏi thăm một chút, nhìn xem đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Từ Khai nhịn không được nói.

“Không được, ta không liên lạc được hấn, chỉ có hấn có thể liên hệ ta, điểm này ta đã sớm nói.”

Diệp Huyền lắc đầu.

Dù sao tình huống bây giờ không có đạt tới ác liệt nhất thời điểm.

Chết chỉ là siêu phẩm trở xuống.

Siêu phẩm trở lên, từng cái đều tại cát cánh, hấn cũng không cần đến lo lắng.

Coi như đằng sau thật xảy ra vấn đề, cũng khẳng định có cao hơn tại đỉnh lấy.

Nói không chừng hấn sư tôn đã đang nghĩ biện pháp.

...

Vô tận đại sơn, xanh um tươi tốt.

Ma Môn môn chủ ứng Thiên Hùng một mặt hoảng sợ, không chút nào dừng lại, một đường hướng về chỗ sâu nhất trốn như điên mà đi, rất nhanh xông vào đến chỗ sâu nhất một chỗ đen nhánh đại điện bên trong.

Khi tiến vào đến chỗ này đại điện về sau, hấn vội vàng trước tiên cấp tốc mở ra trận pháp, đem tất cả phòng ngự đại trận hết thảy mở ra, đem tổng bộ một mực ẩn tàng.

Thẳng đến tối hôm qua đây hết thảy, hấn mới rốt cục nhẹ nhàng thở ra, sau lưng lạnh buốt một mảnh, đã sớm bị mồ hôi chỗ ẩm ướt.

“Đáng chết, hấn làm sao sẽ còn xuất hiện? Làm sao sẽ còn xuất hiện?”

Ứng Thiên Hùng nghiến răng nghiến lợi, trong lòng run rẩy.

Cũng may mình trốn được nhanh, dù cho dùng hết tâm thứ hai truyền tống quyền trục.

Nếu không lần này chết cũng không biết chết như thế nào.

“Môn chủ, thế nào?”

Một vị lão giả cấp tốc nghênh đón, giật mình hỏi thăm.

“Cái kia Lam Vô Bạch. . Lam Vô Bạch lại xuất hiện!”

Ứng Thiên Hùng cắn răng mở miệng.

“Cái gì?”

Lão giả kia trong lòng chấn kinh, nói: “Không phải nói Địa Phủ người đã xuất động sao?”

“Khẳng định còn không có giải quyết hẳn!”

Ứng Thiên Hùng mắng, ” người ở chỗ này trông coi, ta đi gặp lão tổ!”

Hắn thân thể nhoáng một cái, cấp tốc hướng về đại điện chỗ sâu cực tốc vọt tới.

Đen nhánh đại điện bên ngoài.

Dương Phóng thân thể nhẹ nhàng xuất hiện ở nơi này, bàn chân phóng ra, muốn trực tiếp xuyên qua đại trận, kết quả lại tại hắn vừa mới phóng ra sát na, oanh một tiếng, trước mắt đại trận trong nháy mắt sinh ra cảm ứng, từng mảnh từng mảnh ma quang bộc phát ra, sôi trào mãnh liệt, hướng ra phía ngoài quét ngang, nương theo lấy từng đợt khí tức khủng bố.

“Ừm?”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường.

Đại trận này. . không thích hợp!

Có thể đối với mình cái này cấp bậc tạo thành uy hiếp?

Trong lòng của hắn suy tư, vây quanh trước mắt đại điện tiến hành quan sát.

Cuối cùng không có chút nào do dự, lần nữa hiển hoá ra ngoài, trong cao không lập tức nổi lên vô cùng nồng đậm kinh khủng kiếp vân, trùng trùng điệp điệp, tinh hồng một mảnh.

So vừa mới kinh khủng hơn, như là máu tươi, đổ chói mắt, đổ sền sệt.

Thật giống như thật là có một mảnh kinh khủng huyết hải lên đỉnh đầu lơ lửng đồng dạng.

Dương Phóng đỉnh đầu trực tiếp xuất hiện một cái cự đại lục sắc vòng xoáy.

Lục Đạo Luân Hồi vận chuyển tới cực hạn, đang toàn lực dẫn dắt đầy trời huyết hồng sắc lôi điện, từng đợt kinh khủng khó lường khí tức bộc phát ra, khiến cho toàn bộ đại điện đều tại kịch liệt run rẩy.

Bốn phương tám hướng rất nhiều sơn mạch cũng vì đó oanh minh.

Đại điện bên trong vị lão giả kia, rất nhanh ý thức được xảy ra chuyện gì, lộ ra kinh hãi, bước chân lão đảo, từ từ lùi gáp, vội vàng liêu lĩnh xoay người chạy trốn.

“Môn chủ. . mau đào mạng a, người kia. . người kia giết tới!”

Hắn mở miệng bạo hồng, lông tơ đều đứng vững.

Viễn cổ tổ sư lưu lại đại trận cũng ngăn không được hắn sao?

Cách đại trận thế mà đều có thể chấn động đại điện.

Từng vị Ma Môn cao thủ, sắc mặt giật mình, vội vàng cấp tốc từ khắp nơi gian phòng bên trong xông ra, khi thấy rõ bên ngoài âm trầm kinh khủng hồng vân về sau, tất cả mọi người đều có một loại hủy diệt thêm đỉnh cảm giác.

“Đại gia đi mau!”

“Đào mệnh a!”

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Dương Phóng không chế Lục Đạo Luân Hồi, dẫn dắt vô tận huyết sắc lôi điện, trực tiếp hướng về trước mắt đại trận hung hăng oanh kích tới.

Lập tức khó có thể tưởng tượng hủy diệt tính khí tức lấy nơi này làm trung tâm cấp tốc hướng về bốn phương tám hướng quét sạch ra ngoài.

Vô tận đại sơn đều tựa hồ run mạnh lên.

Bất quá!

Vượt quá Dương Phóng dự liệu sự tình phát sinh.

Chỗ này đại trận uy lực vượt quá tưởng tượng.

Bị mình một kích toàn lực, thế mà không thể triệt để chấn vỡ, còn tại lấp lóe quang mang, vững vàng bảo vệ hậu phương đại điện.

“Có chút ý tứ!”

Hắn không do dự nữa, lật bàn tay một cái, đem chuôi này búa đá lấy ra, trực tiếp luân động lên búa đá, bộc phát ra vô tận quang mang, lần nữa tiếp dẫn lấy đầy trời lôi điện, hướng về trước mắt ma điện hung hăng bổ tới.

“Phá cho ta!”

Soạt! Soạt! Soạt!

Liên tục ba lưỡi búa hung hăng bổ xuống.

Thân thể của hắn vội vàng lần nữa thu liễm lực lượng, cấp tốc biến mất.

Vô cùng kinh khủng quang mang trong nháy mắt xé rách mà ra, kinh thiên động địa, hung hăng tác dụng tại trước mắt trong ma điện, bạo phát ra kinh khủng hơn quang mang.

Trước mắt đại trận rốt cục rốt cuộc khó có thể chịu đựng, răng rắc một tiếng, bị sinh sinh xé rách.

A!

Đại trận hậu phương, từng mảnh từng mảnh thâm trầm tiếng kêu trong nháy mắt vang lên.

Huyết vụ không ngừng nổ tung.

Dương Phóng thân thể thoáng một cái đã qua, cấp tốc tiến vào ma điện bên trong, thân thể ở vào hư ảo ở giữa, tìm kiếm lên Ma Môn môn chủ.

...

Đại điện chỗ sâu nhất.

Một chỗ cực kỳ căn phòng bí ẩn bên trong.

Ma Môn môn chủ ứng Thiên Hùng, một mặt cung kính, chính thành thành thật thật quý gồi một chỗ tam nhãn pho tượng trước mặt, sắc mặt thành kính, đem chuyện bên ngoài thành thành thật thật hướng lão tổ tự thuật.

“Như vậy sao. . . tốt a, xem ra chúng ta vẫn là đánh giá thấp hắn, vậy thì tìm giữ nguyên kế hoạch đi, đừng lại

tiếp tục đối phó hấn, Thần Quốc đại môn đã sơ bộ hiển hiện, nứt ra khe hở, không cao hơn nửa thàng, khẳng định sẽ triệt để xuất hiện, đến lúc đó, thần thánh khí tức tràn đầy, ta cũng có thể ngăn ngửi trên thế gian đi lại.”

Trước mắt tam nhãn pho tượng bình tĩnh nói.

“Vâng, lão tổ!”

Ứng Thiên Hùng cung kính đáp lại.

Ầm ầm!

Đột nhiên, toàn bộ đại điện đều chấn động, rung động ầm ầm, mặt đất lay động.

Từng đợt hủy diệt tính ba động trực tiếp từ bên ngoài khuếch tán mà ra, hướng về nơi này đánh tới.

Ứng Thiên Hùng thốt nhiên biến sắc, đột nhiên đứng dậy, cấp tốc xông ra, “Xảy ra chuyện gì?”

Nhưng hấn vừa mới xông ra, lập tức trong lòng kinh dị, toàn thân trên dưới lông tơ hết thấy dựng thẳng lên, thân thể không chút nghĩ ngợi, cấp tốc hướng về sau lùi gấp mà đi.

“Ngươi. . . ngươi. . . Lam Vô Bạch... .”

Hấn đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Gia hỏa này thế mà xông vào?

Làm sao có thể?

Trước mắt khu vực, quang mang tiêu tan.

Một đầu thân thể cao lớn, mặc trường sam màu xanh

khôi ngô bóng người, lẳng lẳng sừng sững, đỉnh đầu một cái lục sắc vòng xoáy, tại hướng về bên này chậm rãi đi tới.

“Có chút ý tứ, cái kia tam nhãn pho tượng là ai? Ma Môn bên trong cũng có Đại Năng đang ngủ say?”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường, trực tiếp nhìn về phía toà kia đen sì pho tượng.

“Ha ha ha...”

Tam nhãn pho tượng nhưng không có chút nào ngoài ý muốn, ngược lại phát ra từng đợt nồng đậm tiếng cười, nói: “Người cuối cùng vẫn là đi tìm tới, Trường Giang sóng sau đê sóng trước a. . người tuổi trẻ bây giờ, so với chúng ta thời đại kia mạnh hơn nhiều, nhất là ở trong môi trường này, còn có thể trưởng thành đến một bước này, càng không dễ dàng.”

“Thật sao?”

Dương Phóng mở miệng.

Nhưng cảm thụ được đỉnh đầu khu vực càng ngày càng mạnh tia chớp màu đỏ ngòm, vẫn là quyết định không còn nói nhảm, lựa chọn đi thẳng vào vấn đề.

“Kỳ thật ta này đến chủ yếu là vì mấy món sự tình, còn xin tiền bồi làm sơ giải đáp, chỉ cần có thể giải quyết trong lòng ta nghi hoặc, tại hạ quay người liền đi, tuyệt không chờ lâu.”

“Có thể, người phạm là hỏi thăm, ta biết tất nhiên có thể toàn bộ nói cho người!”

Tam nhãn pho tượng bình tĩnh mở miệng.

Trạng thái của hắn bây giờ căn bản không thể ra tay.

Dưới mắt pho tượng chỉ là hắn một bộ hóa thân, cũng không ẩn chứa bất kỳ lực lượng nào.

Bản thể của hắn, thấy hết tức tử, không cần đến cùng Dương Phóng liều mạng.

“Địa Phủ thập đại Diêm Quân ở đâu? Bọn hắn tại Hắc Âm âm mai bên trong là thân phận gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thập đại Diêm Quân? Ha ha ha. . kỳ thật nói cho người cũng không sao, theo ta được biết, cái này mười cái gia hỏa, đều là thuộc về Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất tồn tại, mà lại, cũng không phải là thuộc về một phe cánh, mà là xuất từ mấy cái bất đồng trận doanh, mỗi người đều là đứng đầu một thành, về phần bọn hắn đến cùng là tu vi gì, ta cũng không rõ ràng, mà cái kia càng cường đại hơn Minh Đế, thì có chút thần long kiến thủ bất kiến vĩ, ngay cả ta cũng không biết hắn theo hầu.”

Tam nhãn pho tượng mở miệng cười nói.

“Đứng đầu một thành?”

Dương Phóng lộ ra ngưng trọng.

Vẫn là Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất...

Cái này thấp nhất cũng là chuẩn vương thực lực!

“Thần Quốc sắp mở ra, tiền bối có nghe hay không qua ở vào Thần Quốc bên trong Trụy Lạc thần điện?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Trụỵ Lạc thần điện?”

Tam nhấn pho tượng lộ ra kinh dị, nói: “Làm sao người biết loại địa phương này?”

“Còn xin tiền bói giải đáp.”

Dương Phóng ngạnh khắg đầỵ trời lồi điện, mở miệng nói ra.

“Đầỵ cũg không phải là địa phương tốt gì, trong đó ẩn chứa to lớn không rõ, cho dù là vươg giả vô ý đi vào, cũg sẽ mất đi một thân chiến lược, trở nên giống như người bình thường, nghe nói. . tại viển cổ thần rơi trong năm, này điện là từ thiên ngoại rơi xuống, lượg lờ lấy huyết quang, vừa mới hạ xuống, liền đánh chết một vị cực kỳ nghịch thiên kinh khủng tồn tại, bên trong đến nay còn có đối phương tàn hồn chưa tiêu.”

Tam nhấn pho tượng mở miệng thờ dài.

“Ồ?”

Dương Phóng ánh mắt khế nhúc nhích, lại cảm giác đượg đĩnh đầu tia chớp màu đỏ ngòm càng khủng bố hơn.

Lục sắc vòng xoáy cũg có loại khó mà hóa giải cảm giác.

Ở vào bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

“Tiền bói kia có biết hay không Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân ba người, có biết hay không bọn hắg tình huống hiện tại như thế nào?”

Dương Phóng cấp tốc hỏi thăm.

“Người nói cái gì? Người làm sao lại hỏi cái này ba người?”

Tam nhãn pho tượng kinh dị mở miệng.

Tựa hồ nghe đến cái gì cực kỳ đáng sợ danh tự đồng dạng.

Pho tượng mặt ngoài cũng không khỏi đến chấn động, lượn lờ lên từng tia từng tia quỷ dị hắc vụ.

“Làm sao? Ba cái tên này rất đặc thù? Thực không dám giấu giếm, ta cũng là tại cổ tịch bên trên nhìn thấy, nhất thời hiếu kì, cho nên muốn hỏi thăm một hai.”

Dương Phóng mày nhăn lại.

“Ba tên này, đều là cấm kỵ, danh tự tốt nhất đừng tùy tiện nhắc lên.”

Tam nhãn pho tượng có chút kiêng kị, thần sắc rất mất tự nhiên, nói: “Ta biết ngược lại là biết bọn hắn, chỉ là, cùng bọn hắn không quen, cái này ba cái. . ba cái tồn tại, đều có Loạn Thiên động địa thực lực, cho dù tại thời kỳ viễn cổ, cũng là đỉnh tiêm tồn tại, về phần bọn hắn tình huống hiện tại. . ta không rõ ràng, người hỏi nhằm người.”

“Người không rõ ràng?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Thực lực của ba tên này đáng sợ như vậy sao?

Thế mà để vị này thần bí Ma Môn lão tổ cũng kiêng kỵ như vậy?

Răng rắc răng rắc!

Từng mảnh từng mảnh tia chớp màu đỏ ngòm bắt đầu đánh rớt tại to lớn ma điện bên trong.

Dương Phóng đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy bắt đầu một chút xiu sụp đổ, cũng không còn cách nào dẫn dắt ở đây trời tia chớp màu đỏ ngòm, khiến cho tia chớp màu đỏ ngòm năng lượng tại lung tung bắn tung toé.

Mỗi một phiến thiểm điện bắn tung toé mà ra, đều đem mặt đất đánh ra một cái vô cùng lỗ to lớn, hủy diệt tính khí tức tràn ngập, khe hở tung hoành xen lẫn.

Ma Môn môn chủ dọa đến kinh hoàng dị thường, cấp tốc trốn tránh, sợ bị kinh khủng thiểm điện lan đến gần.

“Một vấn đề cuối cùng, thời kỳ viễn cổ đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Tại sao lại chúng thần tề tụy, Đại Năng vẫn lạc như mưa?”

Dương Phóng cấp tốc mở miệng.

“Vấn đề này, người cũng hỏi sai, ta đồng dạng không rõ ràng, ta mặc dù sống được đầy đủ xa xưa, trải qua niên đại đó, bất quá ta chỉ là niên đại đó tiểu nhân vật thôi, năm đó ta còn đang bế quan bên trong, liền bị một viên từ trên trời giáng xuống sao băng đánh trúng, tiếp lấy liền lâm vào giả chết, thẳng đến gần vạn năm mới thanh tỉnh lại.”

Tam nhãn pho tượng mở miệng nói ra.

“Cái gì?”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Cường đại như đối phương, thế mà cũng không biết lúc ấy xảy ra chuyện gì?

Răng rắc răng rắc!

Kinh khủng thiểm điện triệt để chấn nát lục sắc vòng xoáy, như là huyết sắc thác nước, trút xuống.

Dương Phóng vội vàng tán đi toàn thân lực lượng, thân thể cấp tốc thuộc hư vô, một lần nữa biến mất không thấy gì nữa.

Ầm ầm!

Vô biên vô tận tia chớp màu đỏ ngòm trong nháy mắt đem hơn phân nửa ma điện đều bao phủ lại ở bên trong.

Đất rung núi chuyển, không gian run rẩy.

Khắp nơi đều là hủy diệt tính khí tức.

Một bên ứng Thiên Hùng ôm lấy đầu, hoảng sợ dị thường, trong miệng phát ra liên tục kêu to, liều lĩnh trốn ở tam nhãn pho tượng hậu phương.

Tam nhãn pho tượng thì thần sắc đậm mạc, không nhúc nhích, mặc cho đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm giáng lâm.

Qua đi tới hồi lâu.

Kinh khủng thiểm điện mới hết thủy biến mất không thấy gì nữa.

Hơn phân nửa ma điện hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Ma Môn, tử thương thảm trọng!

“Hoảng cái gì hoảng, cho dù chết, lão tổ cũng sẽ đem ngươi lần nữa phục sinh.”

Tam nhãn pho tượng bình thản mở miệng.

“Vâng, lão tổ.”

Ứng Thiên Hùng sắc mặt trắng bệch.

Tam nhãn pho tượng lặng lẽ nhìn trước mắt hư vô, không xác định Dương Phóng phải chăng rời đi, không còn tiếp tục nhiều lời, cứ như vậy lặng lẽ nhìn xem.

Dương Phóng mày nhăn lại, đứng tại đối phương không xa, đem đối phương thần thái thu sạch vào đáy mắt.

Đảo mắt hai ngày quá khứ.

Đối phương vẫn như cũ không nói một lời.

Dương Phóng trầm than một tiếng, đành phải quay người rời đi.

Vốn còn muốn từ đối phương nơi này nghe lén một chút cái khác cơ mật.

Nghĩ không ra đối phương càng như thế cẩn thận!

Về phần ứng Thiên Hùng, hẳn coi như giết cũng vô dụng.

Bởi vì kia tam nhãn pho tượng nói đến rất rõ ràng, coi như ứng Thiên Hùng chết rồi, hẳn cũng có thể đem nó lần nữa phục sinh.

Cái này mang theo một chút cảnh cáo ý vị.

...

Dương Phóng tòng ma điện đi ra, thanh sam phiêu

động, mày nhăn lại, như cũ tại trở về chỗ kia tam nhãn pho tượng lời nói.

Càng nghĩ càng là tâm sự nặng nề.

Trong bất tri bất giác, hấn đi tới một chỗ to lớn giữa sơn cốc.

Toàn bộ sơn cốc cực kỳ minh mông, lượn lờ sương trắng.

Giờ phút này lại xuất hiện không ít võ giả bóng người, từng cái chủng tộc đều có, đều tại phụ cận ẩn hiện, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì đồng dạng.

Nhìn một cái, cơ hồ không có một cái nào kẻ yếu.

Yếu nhất đều là siêu phẩm cửa thứ hai.

“Nơi này chính là Thần Quốc đại môn sắp xuất hiện địa phương?”

Dương Phóng tự nói, cẩn thận cảm thụ, quả thật có thể ở trong sơn cốc cảm nhận được một cỗ vô hình thần thánh khí tức, đối với hấn thân thể có một loại vô hình tẩy lễ.

Dù là hấn hiện tại ở vào hư ảo trạng thái, y nguyên cảm thấy trận trận ám áp chi ý.

Bất quá!

Loại này thần thánh khí tức còn rất yếu.

Dị thường mỏng manh.

Căn cứ kia tam nhãn pho tượng nói, hiện tại Thần Quốc đại môn chỉ là mở ra một đầu kẽ nứt, xa không đủ để để

cho người ta đi vào trong đó.

Mà lại!

Ánh mắt nhìn, cũng không thể nhìn thấy bất cứ dị thường nào.

“Ta hiện tại không cần đến ở chỗ này tử thủ, dù sao ta có Thần Quốc lệnh bài, chờ đến Thần Quốc chân chính mở ra, Thần Quốc lệnh bài tất nhiên sẽ sinh ra cảm ứng, đến lúc đó lại chạy tới chính là, ta hiện tại lúc này lấy đại sự làm trọng, trước tìm Thần Chủng.”

Dương Phóng thầm nghĩ.

Hắn quay người rời đi nơi đây.

Nhưng bỗng nhiên, bước chân hắn dừng lại, sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên quay đầu.

Cách đó không xa trong sương mù trắng.

Xuất hiện một cái cực kỳ bóng người cao lớn, áo choàng phát ra, mặt không biểu tình, mặc trên người một kiện cực kỳ cổ lão phục sức, tràn ngập một loại nhàn nhạt mục nát khí tức, ở chỗ này ẩn hiện.

“Kia là...”

Dương Phóng trong lòng kinh nghi.

Viễn cổ Đại Năng?

Thật sự có viễn cổ Đại Năng nhảy ra ngoài?

Sớm như vậy liền theo không nén được?

Hắn không có thấy hết chết?

“Không đúng, là hóa thân, cũng không phải là bản thể!”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

Đối phương hai mắt rất trống vắng, giống như là không có linh hồn.

Nhưng đối phương kinh khủng lại nằm ngoài dự đoán của hắn, một đôi mắt giống như là lợi Kiếm Nhất, lại trực tiếp khám phá hư không, nhìn thẳng bản nguyên, lập tức rơi vào Dương Phóng trên thân.

“Người không phải người của thế giới này, xuất từ Hắc Âm âm mai!”

Vị này áo choàng tán phát bóng người cao lớn ngưng giọng nói.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Vẫn là lần đầu có người đem hắn trong nháy mắt nhìn thấu.

“Không tệ, ta xác thực xuất từ Hắc Âm âm mai, tiền bối là ai? Sớm như vậy ra, liền không sợ thấy hết chết?”

Dương Phóng mở miệng.

“Ta tên Cổ Thiên, đây chỉ là một bộ phân thân mà thôi, tại cái này Thần Quốc lối vào là có thể tùy ý hoạt động, hướng hồ, cũng không phải là tất cả mọi người hội kiến chỉ riêng chết, có một ít đặc thù chủng tộc, bọn hắn thiên phú dị bẩm, khôi phục cực nhanh, có thể chống cự Hắc Âm âm mai, nhất là tại Thần Quốc mở ra trước thời khắc, cho dù sớm hoạt động, cũng không hội kiến chỉ riêng chết!”

Bóng người cao lớn mở miệng nói ra:

“Người lại có thể đi tới đi lui tại Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư đại lục, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam, nếu là bị một chút người hữu tâm chú ý tới, rất có thể sẽ vì người dẫn tới sát sinh chi kiếp!”

“Vẫn bối biết, nhưng vẫn bối cũng vô pháp bình thường đi tới đi lui, cần hao phí cái giá cực lớn, lại mỗi lần dạo chơi một thời gian đều rất có hạn.”

Dương Phóng đáp lại.

“Vậy là được.”

Bóng người cao lớn mở miệng, không nói thêm lời, tiếp tục hướng về phía trước đi đến, khẽ thở dài: “Thần Quốc. . thể nhân đều nói Thần Quốc tốt, thật tình không biết, tiến vào Thần Quốc, mới thật sự là làm người tuyệt vọng sự tình...”

Thân thể của hắn chậm rãi hư ảo, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Đây tuyệt đối là một cái tồn tại cực kỳ khủng bố

Đối phương là như thế nào rời đi, hắn thế mà đều cảm giác không đến.

“Tiến vào Thần Quốc, là làm người tuyệt vọng sự tình...”

Dương Phóng tái diễn lời nói của đối phương.

Đây cũng không phải là hắn lần đầu tiên nghe được tương tự ngôn ngữ.

Chẳng lẽ Thần Quốc bên trong thật nguy hiểm như vậy!

Có thể hẳn hiện tại gánh vác tam trọng ấn ký, không thể không tiến vào Thần Quốc...

Dương Phóng cuối cùng lần nữa rời đi, dựa theo trong đầu chỉ dẫn, hướng về thứ bảy khóa Thần Chủng vị trí đi tới.

Thứ bảy khóa Thần Chủng địa điểm, dị thường cổ quái, có loại khó tả âm trầm.

Giống như là một mảnh mệnh mỏng Ma Thổ, cho dù chỉ là xa xa cảm ứng, đều đủ để cảm giác được không rõ.

Qua đi tới hồi lâu, Dương Phóng mới lần nữa dừng lại.

Hắn lộ ra kinh nghi, mắt nhìn phía trước.

Nơi này chính là hẳn cảm ứng bên trong địa phương.

Chỉ thấy phía trước bình nguyên bằng phẳng, nhìn một cái vô tận, nhưng lại có loại khó tả âm khí.

Cả mặt đất đều là một loại màu nâu đen, giống như là bị huyết thủy thấm ướt, ra bên ngoài bốc lên từng tia từng tia sát khí.

Thiên Long vực thế mà còn có loại địa phương này?

Dương Phóng hành tẩu tại phiến khu vực này, ánh mắt liếc nhìn.

Chỉ gặp màu nâu đen trên mặt đất, mọc đầy rất nhiều cổ quái cỏ dại, bạch cốt lít nha lít nhít, rất là phổ biến.

Giống như là một mảnh cự hình bãi tha ma.

Dương Phóng nhắm hai mắt, tiếp tục tiến hành cảm ứng.

Thứ bảy khóa Thần Chủng khí tức còn tại phía trước...

Hắn bước đi bước chân, tiếp tục hướng phía trước bước đi, nhưng rất nhanh sắc mặt của hắn thay đổi.

Bởi vì đột nhiên có một loại mệnh mông khó lường thần bí chi lực, bao phủ tại phía trước, ảnh hưởng ở phiến thiên địa này, ngay cả hắn đều trở nên bước đi liên tục khó khăn.

Hắn đỉnh lấy áp lực cực lớn, tiếp tục hướng phía trước.

Cứ như vậy, lại qua mấy canh giờ.

Toàn bộ cự hình bình nguyên, giống như là vô biên vô hạn, lại thêm loại kia thần bí chi lực ảnh hưởng, coi là thật có loại để cho người ta muốn lạc đường cảm giác.

Đi đến hiện tại, Dương Phóng đã triệt để không phân biệt đồ vật.

Lại qua một đoạn thời gian.

Sắc mặt hắn ngưng tụ, vẫn là dừng lại.

Bởi vì, bị tập trung vào.

Dương Phóng quay đầu, nhìn về phía sau lưng khu vực một đầu cao lớn ma ảnh.

Đầu kia ma ảnh như ẩn như hiện, tựa hồ từ khi mình tiến vào phiến khu vực này, hắn vẫn tại sau lưng theo đuôi, khí tức âm lãnh, rất là bất thiện.

Hiện tại càng là trực tiếp lộ ra tung tích, mặt mũi tràn đầy

cười lạnh, nhìn mình.

Đây là một cái cục kỳ to lớn ba đầu quái vật.

Hắn chừng cao hơn sáu mét, khí tức kinh khủng, trên dưới quanh người bộc lộ ra một loại như là Thái Sơn kinh khủng uy áp, toàn thân trên dưới che kín nồng đậm bộ lông màu đen, có loại không nói ra được âm trầm.

Nhất là hắn ba cái đầu, mỗi một khỏa đều bất đồng.

Bên trái nhất là một viên đầu trâu.

Ở giữa chính là một cái đầu người.

Bên phải thì là một cái đầu sói.

Ba viên đầu người đều là mang theo từng tia từng tia nhe răng cười, màu mắt không giống nhau, chăm chú tiếp cận chính mình.

“Người là ai?”

Dương Phóng ngưng âm thanh mở miệng.

Hắn toàn thân đề phòng, chuẩn bị thời khắc xuất thủ, liên tưởng đến vừa mới vị kia Cổ Thiên tiên bối đối với mình khuyên bảo.

Cũng không phải là tất cả mọi người hội kiến chỉ riêng chết.

Có một ít đáng sợ chủng tộc, thiên phú dị bẩm, khôi phục cực nhanh, có thể ngăn cản Hắc Âm âm mai...

Cho dù sớm tỉnh lại, cũng sẽ không có sự tình!

“Người là Lam Vô Bạch, ta biết người, ta theo người một

đường, đáng tiếc người cũng không có phát hiện ta!”

Đạo này cao lớn ma ảnh âm trầm cười nói.

“Người muốn làm cái gì?”

Dương Phóng nhú mày.

“Có người tốn hao giá cao, để cho ta giết người!”

Kia ba đầu quái vật cười gằn nói.

“Là ai để người giết ta?”

“Một cái tên là Mạnh bà gia hỏa!”

Ba đầu quái vật gạt ra tiểu dung, hai bên đầu trâu cùng đầu sói đều là nhìn không được lè lưỡi, liếm môi một cái, trong con người lóe ra hào quang màu bích lục, “Cho nên, người nên đi chết!”

Oanh!

Chân tay hấn đập mạnh, kinh khủng thân thể trong nháy mắt lao đến, mang theo mùi phần nồng đậm sát khí, đen sì một mảnh, để phiến thiên địa này đều rất giống trong nháy mắt biến thành đen đồng dạng.

Một móng vuốt hướng về Dương Phóng hung hăng xé rách mà tới.

Năm ngón tay bên trong bắn ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng lục quang, xuyên thấu không gian, có thể ảnh hưởng hư vô, trực kích bản nguyên, lực lượng kinh khủng mang theo mùi phần âm lãnh khí tức, sát na tác dụng đến Dương Phóng bản thể phía trên.

Khiến cho Dương Phóng bản thể như bị sét đánh, lại

một lần nữa hiển lộ ra.

Bất quá vừa mới hiển lộ, đầy trời huyết hồng sắc mây đen liền bắt đầu lần nữa tụ tập.

Từng mảnh từng mảnh tinh hồng sắc thiểm điện hướng về phía dưới rơi đi.

Chỉ là, phiến khu vực này vô cùng cổ quái, lại giống như có thể ảnh hưởng thiên địa nguyên rủa.

Thiểm điện rơi xuống quy mô rõ ràng so bên ngoài nhỏ đi rất nhiều.

“Chết đi cho ta!”

Ba đầu quái vật dị thường tàn khốc, một chiêu bức ra Dương Phóng về sau, sâm nhiên đại thủ mang theo dữ tợn sức mạnh đáng sợ, trực tiếp hướng về mặt của hắn hung hăng chụp tới.

Không nói ra được tàn bạo cùng dữ tợn.

Xem Dương Phóng vì không có gì!

Tựa hồ có thể một chiêu vồ chết!

Càng máu chốt chính là, đầy trời bổ xuống dưới tia chớp màu đỏ ngòm, rơi vào trên người hắn, nhưng vẫn động tiêu tán, tựa hồ căn bản là không có cách ảnh hưởng đến hắn.

Dương Phóng trong lòng trầm ngưng.

Quả nhiên là đặc thù sinh vật!

Có thể chống cự Hắc Âm âm mai cùng nguyên rủa!

Nhất là tại cái này Thần Quốc mở ra thời khắc máu chót, đối phương loại thiên phú này đạt được đại đại tăng cường.

Nhưng Dương Phóng cũng toàn vẹn không sợ, đột nhiên miệng uống lời âm, kinh khủng thanh âm như là Thái Cổ Lôi Tôn chân ngôn, mang theo khó tả xung kích chi lực, cấp tốc tuôn hướng bộ não của đối phương.

Oanh một tiếng, đối phương sắc mặt có chút kinh ngạc, động tác chịu ảnh hưởng.

Dương Phóng vung đầu nắm đấm, đi lên một quyền cùng đối phương hung hăng nện ở cùng một chỗ.

Một cái đen sì, sinh ra vô số lông tóc to lớn cánh tay theo sát lấy nổi lên, cùng hấn cùng nhau ra quyền.

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, kinh khủng khó lường.

Toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Hai người đồng thời rút lui mà ra.

Chỉ bất quá Dương Phóng rõ ràng rút lui càng nhiều, gần như về sau bay ngược, rơi vào hai mươi mét bên ngoài.

Đối phương chỉ là liên tục rút lui hơn mười mét xa mà thôi.

Trong lòng hấn kinh nghi.

Quái vật này nhục thân hảo hảo kinh khủng!

Tối thiểu là chuẩn vương cấp bậc!

“Tốt, người lại còn nắm giữ Thần Chủng, vậy người càng nên đi chết!”

Kia ba đầu quái vật rút lui sau khi ra ngoài, lộ ra tức giận, thân thể khổng lồ rất nhanh cấp tốc đánh tới, hai bên trái phải đầu trâu cùng đầu sói đồng thời phát ra đáng sợ gào thét.

“Rống!”

“Rống!”

Tùng đột kinh khủng sóng âm hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc đánh tới, trùng trùng điệp điệp, lại thẳng xuyên linh hồn, không nói ra được kinh khủng.

Dương Phóng lần nữa lựa chọn lấy lối âm chống lại, cùng lúc đó, lục sắc vòng xoáy bên trong trực tiếp xoát ra một đạo lục sắc hào quang, hướng về đối phương thân thể quét sạch mà đi.

Ầm ầm!

Toàn bộ khu vực cát bay đá chạy.

Đối phương thân thể khổng lồ tại chỗ bị lục sắc thần quang cuốn trúng, trực tiếp hướng về to lớn lục sắc vòng xoáy bên trong kéo đi.

Đối phương thần sắc biến đổi, bỗng nhiên giăng co.

Toàn bộ thân hình bên trong ẩn chứa ngập trời ma lực, kinh thiên động địa, kinh khủng khó lường, giống như là một ngọn núi lửa đồng dạng.

“Phá cho ta a!”

Trong miệng hấn rống to.

Dương Phóng không chút do dự, trực tiếp huy động búa đá, dẫn dắt đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm, hướng về đối phương nơi đó hung hăng bổ tới.

Oanh!

Thanh âm kinh khủng.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, con quái vật này lại sinh sinh vỡ nát lục sắc hào quang trói buộc, tại búa đá bổ tới hấn thân thể sát na, một cái vô cùng to lớn móng vuốt hướng về búa đá hung hăng bắt tới.

Keng!

Vô tận quang mang hướng về bốn phía hoành quyền, phối hợp với đầy trời thiểm điện, khiến cho toàn bộ khu vực giống như là tao ngộ thiên kiếp, bốn phương tám hướng mặt đất nổ tung, không gian hỗn loạn.

Khắp nơi đều là khí tức khủng bố.

“Hắc hắc hắc, liền biết kiện thần khí này bị người được, Thần khí, Thần Chủng, đây đều là đồ tốt, người còn không cho ta đi chết!”

Ba đầu quái vật nhe răng cười liên tục, toàn thân trên dưới ô quang chói mắt, lực lượng kinh khủng, từng đạo ma trảo không ngừng hướng về Dương Phóng bao phủ mà đi, đánh Dương Phóng liên tục rút lui, tựa hồ hoàn toàn không có sức hoàn thủ.

Liền ngay cả Lục Đạo Luân Hồi đều hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Đương nhiên, còn có một bộ phận nguyên nhân là,

Dương Phóng Lục Đạo Luân Hồi lực lượng, cần đại bộ phận dẫn dắt không trung hồng sắc thiểm điện, không cách nào toàn bộ dùng để đối phó đối phương.

Nếu không, tuyệt sẽ không là loại cục diện này.

Dương Phóng hiện tại chỉ có thể dựa vào Thần khí, tạm thời giữ cho không bị bại.

Không quá lớn này dĩ vãng, không trung thiểm điện, giữa thiên địa Hắc Âm âm mai, vẫn là sẽ muốn hấn mệnh.

Bỗng nhiên!

Hấn cảm thấy một cỗ nòng đậm dẫn dắt chi lực từ từ nơi sâu xa cấp tốc truyền đến, giống như là bàn tay vô hình bao phủ lại hấn thân thể.

Hấn rút cục ngằm thờ phào.

Đã đến giờ!

Bắt đầu quay lại Hắc Âm âm mai!

Tại lâm quay lại trước, Dương Phóng hét lớn một tiếng, như là không muốn sống, đột nhiên đem tất cả công pháp toàn bộ vận chuyển, cũng không tiếp tục tiến hành trốn tránh, trực tiếp hung hăng một búa hướng về ba đầu quái vật trán bồ tói.

“Đi chết!”

Oanh! Oanh!

Rống!

Liên tục hai đạo tiếng vang truyền ra, nương theo lấy

từng đợt phần nộ gào thét, đình tai nhức óc.

Một đạo tiếng vang là Dương Phóng một búa bổ vào đối phương trán phát ra thanh âm.

Một đạo khác tiếng vang, thì là ba đầu quái vật một chưởng vỗ tại Dương Phóng lồng ngực phát ra thanh âm.

Bất quá!

Tại đối phương một chưởng kia đánh tới sát na, Dương Phóng thân thể không thể nghi ngờ đã đại bộ phận hư hóa.

Chỉ có một số nhỏ lực lượng tác dụng đến Dương Phóng trên thân.

Phốc phốc!

Máu tươi bắn tung toé, Dương Phóng thân thể hoàn toàn biến mất không thấy.

Chỉ còn lại có ba đầu quái vật, ở chỗ này ngửa mặt lên trời gào thét, phần nộ dị thường.

Hắn ở giữa nhất viên kia đầu người, bị suýt nữa từ giữa đó bổ ra, đầu óc cũng bay ra.

“Ta muốn giết ngươi, ta nhất định phải giết ngươi, đồ chết tiệt, chờ ngươi lần sau xuất hiện, ta nhất định nuốt sống ngươi!”

Ba đầu quái vật oán độc kêu to, tại nguyên chỗ giờ chân.

...

Vạn chữ đại chương!

...

Chương 408 : Thứ bảy khỏa Thần Chủng: Tụ hồn! !

Trong phòng.

To lớn cổ kính trước đó, quang mang có chút lóe lên.

Dương Phóng thân thể lần nữa từ cổ kính bên trong vọt ra, khí tức hỗn loạn, sắc mặt trắng bệch, khớp miệng tràn ra đầy vết máu, lồng ngực không nói ra được đau đớn.

“Thật là đáng sợ quái vật!”

Trong lòng của hắn nghiêm nghị, nội thị lấy thân thể của mình.

Xương ngực đứt gãy.

Xương sườn gãy mất ba cây.

Nội tạng cũng nhận tác động đến.

Mà đây là mình bị trước tiên dẫn dắt đi kết quả, nếu không, khẳng định thương thế rất nặng.

Những cái kia tia chớp màu đỏ ngòm rơi vào trên người đối phương, vậy mà rất khó có được tác dụng, đại bộ phận tự động tiêu tán.

Loại thiên phú này thật là dị thường cổ quái!

Lần này có phiền toái.

Nếu là đối phương ở lại nơi đó không đi, như vậy chờ

mình lần sau trở về, khẳng định sẽ còn tiếp tục gặp được đối phương.

Trừ phi trong khoảng thời gian này, thực lực của hắn lần nữa có chỗ tăng lên.

Dương Phóng thở sâu, thu hồi cổ kính, trực tiếp xếp bằng ở trên giường, bắt đầu khôi phục lên thương thế, Lôi Âm hô hấp pháp từng lần một địa vận chuyển, thể nội từng đầu lôi điện chân khí như là Chân Long, đang lao nhanh mãnh liệt.

Qua đi tới hồi lâu, Dương Phóng mới lần nữa mở hai mắt ra, ra khỏi phòng, tìm được đại trưởng lão.

“Một cái mọc ra ba cái đầu quái nhân? Ba cái đầu còn đều có bất đồng?”

Đại trưởng lão Vô Danh nghi ngờ nói.

“Đúng vậy, đại trưởng lão có thể rõ ràng đây là chủng tộc gì? Có gì chỗ khác thường? Đối phương tựa hồ có thể chống cự Hắc Âm âm mai!”

Dương Phóng mở miệng.

Vô Danh có chút suy tư, mở miệng nói; “Lại là gia hỏa này, đã nhiều năm như vậy, hắn còn sống.”

Hắn nhìn thoáng qua Dương Phóng, lộ ra trầm ngưng, nói: “Đây là một đầu cực kỳ khủng bố ba đầu Thần Ma, luận bối cảnh, rất khó trêu chọc, nghe nói mẹ của hắn là một tòa Thái Cổ Ma Sơn, bởi vì sinh ra linh trí, huyền hóa thành hình, cùng một vị Cửu U Ma Thần kết hợp, liền sinh hạ hắn, sinh ra, thiên phú của hắn liền có thể xưng nghịch thiên, cực đại kế thừa mẫu thân hắn năng lực, cho nên sinh ra tới liền có thể ngăn cản được thiên địa nguyên rủa, ta nguyên lai tưởng rằng đã nhiều năm

như vậy, hấn chết sớm, nghĩ không ra còn sống.”

Năm đó Hắc Âm âm mai mới xuất hiện thời điểm, đại trưởng lão liền nhìn thấy qua đối phương.

Cái này ba đầu Thần Ma xâm nhập qua Hắc Âm âm mai, tại Hắc Âm âm mai bên trong đại não một trận, kém chút bị một vị vương giả trấn áp.

Về sau vị vương giả kia nhận ra lai lịch của hấn, lúc này mới không có đối với hấn thống hạ sát thủ, mà là đem hấn đuổi ra khỏi Hắc Âm âm mai, cũng nói cho hấn biết cả đời không được lần nữa bước vào Hắc Âm âm mai, không phải tất bị trấn áp.

Hấn là giữa thiên địa ít có mấy loại có thể ngăn cản được Hắc Âm âm mai sinh vật khủng bố.

Cho dù tại viễn cổ thần rơi trong năm cũng ít có người có can đảm trên chọc.

Nhất là hấn vị kia thần bí mẫu thân.

Là một tôn Thái Cổ Ma Sơn huyễn hóa thành hình, có thể xưng vạn kiếp không thương tổn!

“Cái gì?”

Dương Phóng lộ ra vẻ giật mình.

Đúng là loại này lai lịch!

Xem ra phiền phức so với mình trong tưởng tượng muốn lớn,

Địa Phủ người thật là thật độc, thế mà mời ra kẻ như vậy đối phó chính mình.

Bọn hắn không biết mình núp ở Hắc Âm âm mai cái góc nào, cho nên chỉ có thể ở Thần Khu đại lục mời ra cao thủ đối phó mình, nhưng vậy mà đào ra như vậy lão quái vật.

“Tốt, đa tạ đại trưởng lão.”

Dương Phóng cảm ơn.

“Không có gì, nếu như người thật đắc tội dạng này một vị tồn tại, ta ngược lại thật ra có thể thử nghiệm trợ giúp một chút người, năm đó vị này ba đầu Thần Ma xâm nhập Hắc Âm âm mai, kém chút bị người giết chết, vẫn là ta Thần thôn thôn trưởng thay hắn ngăn cản một kích trí mạng, ta chỗ này có một mặt tàn thuẫn, chính là hắn năm đó vật lưu lại, chắc hẳn hắn trông thấy mặt này tàn thuẫn liền sẽ rõ ràng.”

Đại trưởng lão vươn người đứng dậy, từ gian phòng hậu phương lấy ra một mặt màu đen nhánh cổ thuẫn, hoa văn lượn lờ, cổ phác thần bí, hướng về Dương Phóng đi tới, đem cổ thuẫn nhẹ nhàng đặt lên trên mặt bàn.

Dương Phóng sắc mặt ngưng lại.

Tốt nồng sát khí!

Đây chính là con kia ba đầu quái vật lưu lại vũ khí?

Dương Phóng cầm trong tay, tiến hành quan sát, lại phát hiện ngón tay bóp ở phía trên, cứng cỏi hữu lực, như là bóp tại thần thiết phía trên, khó dễ hư hao mảy may.

“Cái này không phải là từ mẫu thân hắn trên thân chặn lại đến một khối, luyện chế mà thành a?”

Dương Phóng toát ra một cái ý nghĩ, mở miệng hỏi.

“Đúng vậy, đây là mẫu thân hấn trên người một khối tinh hoa bộ vị, chỉ tiếc hấn không cách nào phát huy ra cái này cổ thuần chân chính uy lực, lúc này mới bị người tìm được cơ hội, trực tiếp đánh nát.”

Đại trưởng lão mở miệng nói, “Nếu như đối phương khăng khăng không cùng người hoà giải, người cũng không cần lo lắng, chỉ cần trốn ở Hắc Âm âm mai bên trong, hấn liền không làm gì được người, chờ đến Thần Quốc đại môn lần nữa khép kín, hấn khẳng định vẫn là muốn rơi vào trạng thái ngủ say, cái này một chủng tộc mặc dù nghịch thiên, có thể tạm thời ngăn trở thiên địa nguyên rủa, nhưng lại không có đạt tới không nhìn thiên địa nguyên rủa tình trạng, một lúc sau, hấn đồng dạng xảy ra vấn đề.

Ta có thể cảm nhận được ngoại giới Thần Quốc đại môn tựa hồ sắp mở ra, có một loại mỏng manh thần thánh khí tức đang hướng ra bên ngoài tràn ngập, nghĩ đến không được bao lâu, chúng ta cũng đều có thể ngăn ngừa ra ngoài hoạt động, Thần Khu thế giới thật là khiến người hoài niệm a.”

“Đại trưởng lão có thể cảm nhận được Thần Quốc khí tức?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta đã từng nói, chúng ta là một đám thần linh hậu nhân, mặc dù trên người huyết mạch đã mỏng manh, nhưng là đối với Thần Quốc khí tức y nguyên dị thường miễn cảm.”

Đại trưởng lão mỉm cười nói: “Một khi Thần Quốc đại môn mở ra, chỉ sợ không ít trong ngũ mê gia hỏa cũng đều sẽ lần lượt khôi phục, ngay cả người cũng có thể lần nữa trở về, lần này Thần Khu đại lục muốn nao nhiệt.”

“Kia Thần Quốc đại môn mỗi lần mở ra, đại khái sẽ kéo dài bao lâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nói không chính xác, lần trước mở ra chính là kéo dài nửa tháng, mỗi lần thời gian cũng đều không giống.”

Đại trưởng lão nói.

“Nửa tháng.”

Dương Phóng lặp lại một câu, nói: “Vì sao phần lớn người cũng không nguyện ý tiến vào Thần Quốc? Chẳng lẽ Thần Quốc bên trong thật ẩn chứa khác loại nguy cơ?”

“VẬY ta cũng không rõ ràng.”

Đại trưởng lão lắc đầu nói.

Sau đó bọn hắn lại tiếp tục đàm luận lên những lời khác đề.

Sau nửa canh giờ, Dương Phóng mới mang theo kia mặt tàn phá cổ thuẫn rời đi nơi đây.

Con kia ba đầu quái vật, bối cảnh khổng lồ như thế, hắn cũng không thể đem hi vọng toàn bộ ký thác vào mặt này cổ thuẫn bên trên.

Vạn nhất đối phương không nhận mặt này tám chắn, cũng là vô cùng có khả năng.

Dù sao đều là đã nhiều năm như vậy.

Cho nên!

Hắn vẫn là phải dựa vào chính mình.

Nghĩ đến đây, Dương Phóng trực tiếp đem trước tại bảo tháp bên trong cướp được ba bộ thi thể lấy ra ngoài.

Trong đó hai cỗ viển cổ Đại Năng thi thể!

Một vị viển cổ thần linh thi thể.

Bởi vì bị hút vô số năm tinh khí, ba bộ thi thể ít nhiều có chút khô quắt.

Nhưng dù vậy, y nguyên cứng cõi hữu lực, tràn ngập thường nhân khó có thể tưởng tượng lực lượng.

“Không biết lấy Lục Đạo Luân Hồi tiến hành cưỡng ép luyện hóa lời nói, có thể hay không hấp thu hết bọn hắn lực lượng.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Hắn đầu tiên là đối cỗ kia viển cổ thần linh thi thể tiến hành luyện hóa.

Oanh!

Lục sắc vòng xoáy trong nháy mắt hàng lâm xuống, ô ô xoay tròn, lập tức đem cỗ kia thần linh thi thể cuốn trúng, kéo vào đến lục sắc vòng xoáy bên trong, bắt đầu toàn lực địa nghiền ép.

Lục sắc vòng xoáy đã bao hàm sáu loại bất đồng Thần Chủng năng lực.

Tự nhiên có Hắc Âm thần chủng thôn phệ công năng.

Giờ phút này!

Cổ này thần linh thi thể bị cuốn vào lục sắc vòng xoáy về sau, lập tức bắt đầu kịch liệt run rẩy lên, toàn thân trên dưới không ngừng run run, sau đó đột nhiên mở hai mắt ra, bắn ra như là ngọn đuốc kinh khủng chùm sáng.

Cái này hoàn toàn là thi thể bản năng tại quỷ phá.

Chết đi vô số năm, cảm ứng được nguy cơ, bản năng tiến hành chống cự.

Nhưng hẳn dù sao không có chút nào ý thức, rất nhanh lần nữa ngừng lại, toàn bộ thân hình đều đang tỏa ra thần huy, bị Hắc Ám thần chủng lực lượng bao phủ, bên ngoài thân khu vực giống như là bốc cháy lên hừng hực thánh hỏa đồng dạng.

thể nội vô tận tinh khí đều tại bị Hắc Ám thần chủng toàn lực thôn phệ, từ trong lỗ chân lông sinh sinh nghiền ép ra.

Viễn cổ thần linh lực lượng, không thể nghi ngờ là kinh khủng dị thường.

Cho dù hồn phách sớm đã tiêu tán, cho dù nhục thân bị rút mấy ngàn năm tinh khí, nhưng là giấu tại thể xác bên trong vô tận tiềm năng y nguyên khó mà đánh giá.

Oanh!

Dương Phóng thân thể nở rộ lên quang mang, Ngũ Lôi luyện thể quyết tại vận chuyển, từng lần một lôi điện chân khí vận chuyển lấy từ Hắc Ám thần chủng phản hồi mà đến tinh khí, hướng về thân thể toàn thân vận chuyển mà đi.

Thân thể của hắn đồng dạng bị một chùm sáng buộc bao phủ.

Bên trong cả gian phòng, thỉnh linh tồn tại một lớn một nhỏ hai đoàn chùm sáng.

Từng đợt nồng đậm quang mang không ngừng nở rộ.

Từng mảnh từng mảnh đáng sợ ba động hướng về tứ phía quét sạch.

Nếu không phải Dương Phóng sớm bày ra cấm chế, nơi này ba động tuyệt đối sớm đã kinh động tứ phương.

Thân thể của hắn tựa như là khi lấy được một loại nào đó thần thánh mà cường đại tấy lể, toàn thân trên dưới tất cả huyết nhục đều đang lóe lên quang mang.

Tu vi của hắn cũng tại nước lên thì thuyền lên, cấp tốc kéo lên.

Thời gian vượt qua.

Cỗ thi thể này bên trong ẩn chứa tinh khí quá mức kinh khủng.

Dù là trước đó đã bị rút lấy mấy ngàn năm, Dương Phóng y nguyên hao phí ròng rã chín ngày thời gian, mới rốt cục đem cỗ thi thể này bên trong lưu lại tinh khí hấp thu sạch sẽ.

Ầm ầm!

Một tiếng vang trầm, lục sắc vòng xoáy chậm rãi tiêu tán ở đỉnh đầu đồng dạng.

Cỗ kia khô ngô cao lớn thần linh thi thể lập tức bay tứ tung ra ngoài, lập tức chia năm xẻ bảy, trở nên triệt để khô quắt.

Dương Phóng tự thân nhục thân, lóe ra khó tả quang huy, từng tắc từng tắc huyết nhục cùng làn da đều đang phát sáng, vô luận là nhục thân vẫn là chân khí, tất cả đều nhảy lên tới một cái cảnh giới toàn mới.

Xoát!

Đảo mắt!

Trên người hấn quang mang bắt đầu cấp tốc nội liễm, hết thả quy về thể nội.

Rất nhanh khôi phục như thường.

Hai mắt của hấn mở ra, tinh quang chớp động, nhìn về phía cánh tay của mình, nắm đấm nắm lên, phát ra lớp bóp tiếng vang, toàn bộ làn da tựa như đạt được một loại nào đó thần thánh tăng cường, từng khúc da thịt đều đang lóe lên màu đồng cổ quang mang.

Nắm chắc quả đấm, liền ẩn chứa cường đại dị thường lực lượng.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía bảng.

Tính danh: Dương Phóng.

Tuổi thọ: 28/4000

Tu vi: Bất Diệt 【 50100/100000 】

Tâm pháp: Lôi Âm hô hấp pháp đệ thất trọng 【 34000/36000 】 , Thánh Quyết đường nhập thất 【 7700/10000 】 , Thái Nhất hồn quyết đệ tứ trọng 【 6000/18000 】 , Thái Huyền Kinh tinh thông 【 4500/5000 】

Võ kỹ: Kim Cương Cự Ma thể đệ tứ trọng 【

15000/30000】 , Ngũ Lôi luyện thể quyết đệ thất trọng
【 3700/100000】 ,

...

“Tu vi một cột lần nữa nhiều hơn hơn một vạn Điểm kinh nghiệm.”

Dương Phóng tự nói.

Mà đây vẫn chỉ là một bộ Thần Thi!

Nếu là lại đem kia hai cỗ viễn cổ Đại Năng thi thể cũng cho hấp thu, tuyệt đối có thể ở trên một tầng lầu.

Nghĩ tới đây, Dương Phóng trong mắt tinh quang hiển hiện, có chút bách không chờ mong, trực tiếp khống chế lên lục sắc vòng xoáy, đem còn lại hai cỗ viễn cổ Đại Năng thi thể tất cả đều cho quét sạch mà lên, tiến hành hấp thu.

Oanh!

Từng đợt vô cùng nồng đậm quang mang lần nữa từ trong người hắn bộc phát ra.

Hai cỗ viễn cổ Đại Năng thi thể, bị thần quang bao khóa, tại lục sắc vòng xoáy bên trong chập trùng lên xuống, con người mở ra, bên trong chùm sáng đáng sợ, giống như là muốn sống lại đồng dạng.

Trước đó bọn hắn bị bố thành trận pháp, mỗi ngày rút ra tinh khí, đều là một loại chậm chạp mà nhỏ xíu quá trình, cho nên khó mà gây nên bọn hắn ứng kích.

Nhưng Dương Phóng đi lên lấy Hắc Âm thần chủng tiến hành thôn phệ, quá mức bá liệt, quá mức tàn bạo, lúc này mới đưa tới phản ứng của bọn hắn.

Thời gian lần nữa vượt qua.

Dương Phóng không ngừng vận chuyển Ngũ Lôi luyện thể quyết lực lượng, thân thể không nhúc nhích, mặc cho vô tận tinh khí hướng về thân thể của hắn phản hồi mà tới.

Phải biết lần trước từ trong bảo tháp thoát khốn, nhục thể của hắn cũng đã bắt đầu tiếp cận chuẩn vương.

Lần này lại liên tục hấp thu một bộ hoàn chỉnh Thần Thi, hai cỗ viễn cổ Đại Năng thi thể, nhục thể của hắn bắt đầu lần nữa kéo lên, thật giống như phá vỡ một loại nào đó cực hạn.

Thể nội liên tiếp vang lên răng rắc răng rắc ngọt ngọt thanh âm, tràn ngập không có gì sánh kịp lực lượng.

Rốt cục!

Nhất cử siêu việt chuẩn vương!

Oanh!

Lục sắc vòng xoáy bên trong hai cỗ viễn cổ Đại Năng thi thể, cũng rốt cục bị hút khô tinh khí, lập tức chia năm xẻ bảy, phun ra ngoài.

Tu vi: Bất Diệt 【 63100/100000 】

Ngũ Lôi luyện thể quyết đệ thất trọng 【 83700/100000 】

...

Dương Phóng khí tức trên thân rốt cục bắt đầu chậm rãi tiêu tán ra, từng mảnh nhỏ quy về thể nội.

Hắn há miệng đột xuất một ngụm trọc khí, nhìn về phía trước mắt bằng.

“Thần linh thi thể, viễn cổ Đại Năng thi thể, quả nhiên thật là đáng sợ, cái này hai cỗ thi thể khi còn sống, nhất định không phải nhân vật đơn giản.”

Nếu là bình thường thần linh thi thể, không có khả năng cung cấp khổng lồ như vậy lượng lượng.

Phải biết bọn hắn trước đó đều là bị hấp thu mấy ngàn năm, cho dù là chậm rãi hấp thu, mấy ngàn năm tính gộp lại xuống dưới, cũng khẳng định hấp thụ đại lượng tinh khí.

Nhưng lần này bị mình hấp thu, thế mà còn có thể từ bên trong hấp thu không ít tiềm lực.

Mà lại!

Thân thể của bọn hắn tinh khiết vô ngần, dù là sau khi chết nhiều năm, tinh khí vẫn không có từ thân thể bên trong triệt để tán đi, điểm này liền cực kỳ khủng bố.

Lúc trước hắn cũng đã gặp cái khác thần linh thi thể.

Nhưng đều không ngoại lệ, thể nội tinh khí sớm đã khô cạn, tại vô số năm tuế nguyệt bên trong, trôi qua sạch sẽ.

Nhưng duy chỉ có cái này mấy từ trong bảo tháp lấy được, cùng người khác bất đồng.

“Đúng rồi, hiện tại trải qua bao lâu? Thần kính công năng hắn là lần nữa khôi phục đi.”

Dương Phóng trong lòng khẽ động, kịp phản ứng.

Hắn luyện hóa cỗ thứ nhất Thần Thi, liền hao phí gần mười ngày.

Đằng sau lại luyện hóa hai vị Đại Năng, khẳng định không chỉ mười ngày.

Dương Phóng cũng không thời gian lấy ra thần kính, mà là trước từ trong phòng đi ra.

Toàn bộ Thần thôn bên trong tràn đầy một loại hưng phấn khí tức.

Rất nhiều thôn dân tại vừa múa vừa hát.

Không ít hài đồng tại hưng phấn phanh phanh nhảy nhót, tựa hồ có cái gì đáng giá chúc mừng sự tình đồng dạng.

“Tiểu Bạch, xảy ra chuyện gì?”

Dương Phóng bắt lấy một vị hài đồng, mở miệng hỏi thăm.

“Tiêu tiên sinh, người rốt cục xuất quan, đại trưởng lão nói Thần Quốc sắp mở ra, thần thánh khí tức đã cực kỳ nồng đậm, hắn đã dẫn đầu đi qua thăm dò, có lẽ phải không được mấy ngày, chúng ta liền có thể tiến vào Thần Khư đại lục hoạt động.”

Tiểu Bạch cao hứng mở miệng.

Bọn hắn bọn này hài đồng, cũng còn chưa bao giờ thấy qua Thần Khư đại lục.

Có quan hệ Thần Khư đại lục hết thảy, đều là từ trưởng bối trong miệng nghe được, trong lòng dị thường ước mơ, muốn nhìn một chút xanh thẳm thiên không, đám

mây trắng muốt, còn có lục sắc lâm hải...

“Thần Quốc muốn mở ra? Đại trưởng lão đi nơi nào?”

Dương Phóng tiến một bước hỏi thăm.

“Hướng phía đông đi, còn có trong làng những người khác.”

Tiểu Bạch cao hứng nói.

Bức thiết hi vọng đại trưởng lão có thể mang đến tin tức tốt.

“Tốt, ta đi qua nhìn một chút.”

Dương Phóng mở miệng, trực tiếp hướng về bên ngoài lướt tới.

Ra thôn xóm, một đường hướng đông, đảo mắt đã là đi qua mấy trăm dặm.

Dương Phóng diện mục ngưng tụ, cũng đột nhiên sinh ra cảm ứng.

Trước đó tại Thần Quốc chỗ cửa lớn cảm nhận được sự ám áp đó khí tức, ở chỗ này thế mà cũng cảm ứng được.

Nhưng tương tự dị thường yếu ớt.

Cước bộ của hắn lần nữa tăng tốc, chợt lóe lên, xuất hiện ở xa xa một chỗ hắc sắc sơn mạch ở giữa.

Chỉ gặp chỗ này sơn mạch ngọn núi bên trên.

Đại trưởng lão Vô Danh, cao cao sừng sững, hướng về phía trước nồng đậm Hắc Âm nhìn lại, trên mặt lộ ra

mỉm cười, nói: “Nhanh, nhanh, không được bao lâu, đoán chừng thần thánh khí tức liền sẽ triệt để tràn đầy, rốt cục lại đợi đến Thần Quốc đại môn mở ra.”

“Tiêu huynh đệ, ngươi cũng tới.”

Một bên nhị trưởng lão mở miệng cười nói.

“Tình huống thế nào? Hiện tại có thể trực tiếp đi ra sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Bây giờ còn chưa được, thần thánh khí tức không có triệt để tràn đầy, Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật còn phải lại chờ lâu một đoạn thời gian, bất quá, Thần Khư trong đại lục những cái kia tồn tại, đoán chừng đã có thể dẫn đầu ra.”

Hoắc Thanh cười nói.

Dù sao Thần Quốc đại môn vào chỗ tại Thần Khư thế giới, khẳng định là Thần Khư thế giới người đợt thứ nhất đạt được chỗ tốt.

Đợi đến Thần Quốc khí tức khuếch tán đến Hắc Âm âm mai thời điểm, tất nhiên muốn muộn mấy ngày.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, cũng đứng tại đỉnh núi khu vực, hướng về nơi xa nhìn sang

Từng tia từng sợi âm áp khí tức, đang không ngừng thẩm thấu mà tới.

Như là từng sợi ánh nắng, sắp chiếu phá Hắc Âm.

“Thần Khư thế giới sắp biến thiên.”

Dương Phóng khẽ nói.

Những này viển cổ gia hỏa, lập tức tỉnh lại, có trời mới biết sẽ tạo ra bao lớn động tĩnh.

Đối với người bình thường mà nói, chính là khó có thể tưởng tượng.

Đồng thời!

Trong lòng của hắn áp lực lớn hơn.

Không biết Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân ba người, có thể hay không cũng thừa cơ thức tỉnh.

Nếu là bọn họ cũng tại lần này thức tỉnh, như vậy phiền phức của mình, khẳng định lớn hơn.

Ba tên này lưu lại cho mình ấn ký, rõ ràng không có hảo ý.

Duy nhất phá cục chi pháp, chính là . . . tiến vào Thần Quốc!

“Đi thôi, chúng ta không nên ở chỗ này ở lâu, ngắn thì ba ngày, lâu là mười ngày, loại khí tức này tất nhiên có thể thâm thấu đến Hắc Âm âm mai.”

Đại trưởng lão cao hứng cười nói.

Bên người người nhao nhao gật đầu.

Một đám người quay người rời đi nơi đây.

Dương Phóng cũng đi theo đám người rời đi.

Sau khi trở lại phòng, hắn lần nữa phong cấm lại gian phòng, từ trong giới chỉ lấy ra thần kính.

Nhìn xem hình tượng không ngừng biến ảo thần kính, trong lòng của hắn trầm tư.

Một lát sau, vẫn là quyết định lần nữa tiến vào Thần Khu thể giới.

Thứ bảy khóa Thần Chung, mình nhất định phải đạt được!

Nếu như lại kéo dài thêm , chờ đến Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật đều có thể đi ra lúc, vậy khẳng định sẽ tăng lớn biến số.

Hiện tại là thời cơ tốt nhất.

Xoát!

Dương Phóng bàn chân một bước, nhẹ nhàng xuyên qua thần kính, từng mảnh từng mảnh mông lung mênh mông khí tức từ bốn phương tám hướng không ngừng đánh tới, trùng trùng điệp điệp.

Đảo mắt, hắn xuất hiện lần nữa tại trước đó khu vực.

Nhìn một cái vô tận màu nâu bình nguyên.

Giữa thiên địa tràn ngập vô hình kiềm chế cùng khí tức âm trầm.

Sát khí lượn lờ, không phân biệt phương hướng, giống như là một chỗ cựa hình bãi tha ma.

Dương Phóng ánh mắt cấp tốc liếc nhìn, cảm thấy được con kia ba đầu quái vật rời đi về sau, lúc này ngậm thở phào, nhưng rất nhanh hắn cảm thấy được không đúng.

“Thân thể của ta. . không còn là hư ảo trạng thái, hiển vì chân thực?”

Dương Phóng kinh dị.

Thần Khư đại lục ở bên trên thần thánh khí tức, quả nhiên đã tràn đầy, chế trụ thiên địa nguyên rủa?

Hắn rất nhanh nhắm hai mắt, nắm chặt Đạo Đồ, lần nữa cảm ứng lên Thần Chủng.

Từng đợt mông lung mà khí tức thần thánh tại hắn cảm ứng bên trong, từ tiền phương liên tục không ngừng đánh tới...

Một lát sau.

Dương Phóng hai mắt hé ra, lộ ra mừng rỡ, nhắc chân đi tới.

Nhưng bỗng nhiên, bước chân hắn dừng lại, lần nữa quay đầu.

“A, không tệ, quả nhiên bản lĩnh phi phàm, cái này đều có thể phát hiện!”

Đúng lúc này, bình thản tiếng cười nhớ tới.

Một tầng quái dị dị tượng chi lực tại Dương Phóng cách đó không xa chậm rãi triển khai, mông lung, như là bóp méo không gian, hiện ra tầng tầng dãy núi hư ảnh.

Tại núi này loan hư ảnh ở giữa khu vực, một người mặc trường sam màu trắng, sắc mặt bình tĩnh nam tử trung niên hiện lên ra, hai bên tóc mai hoa râm, tóc dài buộc lên.

Ước chừng hơn bốn mươi tuổi dáng vẻ, tu vi thâm hậu, ánh mắt thâm thúy.

Bất Diệt!

Dương Phóng trong lòng ngưng lại.

“Người là người phương nào? Ở chỗ này chuyên môn chờ ta?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, ta đã từng cẩn thận tìm hiểu qua người ẩn hiện địa phương, phát hiện người mỗi lần rời đi về sau lại xuất hiện, địa điểm thường thường giống nhau, hoặc là chính là cách xa nhau không xa, cho nên ta liền ở chỗ này chờ đợi, nghĩ không ra thật bị ta đợi đến.”

Nam tử trung niên cảm khái.

“Người đến cùng là ai? Muốn làm cái gì?”

Dương Phóng mở miệng.

“Ta là ai? Ta chỉ là Địa Phủ chôn ở phía ngoài một viên cái đình, năm đó thập đại Diêm Quân loại trừ đem phân thân của mình đưa vào Thần Khư, còn có mấy vị người hộ đạo, chỉ bất quá đại bộ phận người hộ đạo đều đã chết, chỉ có một mình ta sống tiếp được, ta bị phong ấn đến nay, thẳng đến trước đây không lâu Thần Quốc hiển hiện, thần thánh khí tức bốn phía, ta mới dám hồi phục lại.”

Nam tử trung niên mở miệng thờ dài: “Bất quá, một ngủ mấy ngàn năm, coi là thật có loại phảng phất giống như cách một thể hệ cảm giác, đáng tiếc, cái kia ba đầu Thần Ma quá không đáng tin cậy, nguyên lai tưởng rằng hẳn có thể nhẹ nhõm nắm người, lại không nghĩ hẳn cũng không dám xâm nhập Hắc Âm âm mai!”

“Người là Địa Phủ người?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo.

Nam tử trung niên mỉm cười: “Làm gì khẩn trương như vậy? Ta muốn giết ngươi, bất quá là trong trở bàn tay, đến nay còn không có động thủ, đơn giản là không muốn giết ngươi thôi, đi với ta một chuyến đi.”

“Đi nơi nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tự nhiên là đi gặp Diêm Quân.”

“Thập đại Diêm Quân bản thể xuất hiện?”

Dương Phóng hỏi.

“Cũng không có, nhưng là cũng không trở ngại chúng ta liên hệ đến bọn hắn, có lẽ Diêm Quân nhất thời cao hứng, còn có thể tha cho ngươi khỏi chết, đi thôi.”

Nam tử trung niên mỉm cười, rất là tự tin.

“Nếu như ta không nói gì?”

“Ha ha, ngươi không nên như thế ngu xuẩn.”

Nam tử trung niên nở nụ cười, nói: “Ta thương tiếc ngươi là nhân tài, mới không có đi lên liền động thủ, hi vọng ngươi không muốn không biết điều, nếu không...”

Xùy!

Một hạt cục đá từ hắn trước mặt trong nháy mắt bay lên, nhẹ nhàng trôi nổi tại hắn trước mặt.

“Cùng là Bất Diệt, kỳ thật cũng là có khoảng cách, ta đã

đạt đến chuẩn vương, người mới đột phá bao lâu, ta muốn giết người, chỉ cần. . một ý niệm!”

Nam tử trung niên tiểu dung nồng đậm.

Hưu!

Trước mắt cục đá trong nháy mắt hóa thành một đạo lưu quang, hướng về Dương Phóng cực tốc vọt tới.

Càng quý dị chính là, toàn bộ cục đá mặt ngoài trực tiếp lượn lờ tầng tầng dị tượng, mơ hồ có dãy núi hiển hiện.

Thật giống như đây không phải một viên phổ thông cục đá!

Mà là một viên rút nhỏ vô số lần tinh cầu khổng lồ.

xuyên thấu hư vô, trực tiếp mang đến một tầng khó có thể tưởng tượng kinh khủng uy áp, khiến cho phiến khu vực này đều trong nháy mắt cuồng phong gào thét, phát ra âm âm kinh khủng âm thanh minh.

Nhưng mà!

Ầm!

Một tiếng vang trầm, cục đá bị Dương Phóng một phát bắt được.

Năm ngón tay dùng sức bóp, thổi phù một tiếng, tại chỗ vỡ nát, hóa thành bột mịn.

Nam tử trung niên sắc mặt kinh ngạc, đơn giản không thể tin được.

Cái này sao có thể?

Gia hỏa này lại tay không bắt lấy mình một kích toàn lực?

“Loạn thất bát tao, chẳng lẽ ba đầu Thần Ma không có nói người, ngay cả hắn bị ta một kích bổ tổn thương!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Không có thiên địa nguyên rủa áp chế, hắn xuất thủ sẽ không còn cố kỵ.

Ầm ầm!

Một cái vô cùng to lớn lông đen đại thủ trong nháy mắt đánh xuống.

Phía trên lít nha lít nhít mọc đầy bộ lông màu đen, kinh mạch bạo khởi, khí tức kinh khủng, lượn lờ lấy nồng đậm không rõ, giống như là viễn cổ Thần Ma chi thủ.

Nam tử trung niên biến sắc, tự thân dị tượng trong nháy mắt bộc phát ra.

Sau lưng giống như là có vô tận núi lửa đang phun trào.

Từng mảnh từng mảnh dãy núi dị tượng, đại giang hồ lớn dị tượng đang nhanh chóng xông ra, rầm rầm rung động, như là tự thành một phương tiểu thế giới, ẩn chứa đặc biệt mà thần dị quy tắc.

“Phá!”

Oanh!

Kinh khủng đại thủ bổ vào những này đáng sợ dị tượng bên trên, lập tức phát ra từng đợt kinh thiên động địa oanh minh, từng mảnh từng mảnh dãy núi sụp đổ, hồ nước nổ tung.

Đồng thời, bốn phương tám hướng đột nhiên hiện ra vô tận Hắc Ám.

Tia sáng biến mất, vạn vật biến mất.

Tất cả dị tượng hết thảy biến mất.

Nam tử trung niên trong lòng giật mình, thân thể tựa như tại vô hạn hạ xuống, bên tai ô ô rung động, giống như là tại rơi vào không đáy Ma Uyên.

Không được!

Chỉ là đối phương dị tượng?

Hắn lâm vào đối phương dị tượng bên trong?

Gia hỏa này trước đó che giấu thực lực?

“Tam Sơn Ngũ Hồ, bảo vệ ta thân!”

Nam tử trung niên mở miệng hét lớn.

Bên người vừa mới biến mất dị tượng lại một lần nữa nổi lên, cao ngất sơn mạch, liên miên hồ nước tất cả đều vây quanh thân thể của hắn xoay tròn.

Giống như là có một mảnh thế giới hư ảnh tại che chở hắn.

Chỉ bất quá những này vừa mới hiển hiện dị tượng, rất nhanh lần nữa bị Hắc Ám nuốt hết, một lần nữa biến mất không thấy gì nữa.

Nam tử trung niên trong nháy mắt cảm giác được một cỗ vô cùng áp lực cực lớn từ đỉnh đầu truyền đến, sắc mặt đột biến, vệt vàng liềm lĩnh hướng lên oanh kích.

Nhưng rất nhanh, hắn phát ra tiếng kêu thảm.

A!

Một cái vô cùng to lớn lông đen bàn tay trong nháy mắt cầm thân thể của hắn, như là nắm chặt một cái gà tử, đột nhiên bóp, lớp bóp rung động.

Hắn toàn bộ thân hình giống như là tiếp nhận nhanh vô tận áp lực, bị bóp xương cốt nổ tung, đứt đoạn thành từng tấc, thể thảm vô cùng.

Nhưng dù vậy, hắn cũng không có chết đi.

Bất Diệt cảnh sở dĩ gọi Bất Diệt cảnh, tự nhiên là có đạo lý riêng.

Phải biết trước đó ngay cả nhị trưởng lão cũng vô pháp thuấn sát một chút Bất Diệt cảnh cường giả, chỉ có thể lợi dụng dị tượng đem nó na di ra ngoài.

Dương Phóng như muốn một thanh nắm chết, không thể nghi ngờ là không có khả năng.

Trừ phi hắn có vương giả chiến lực, có thể không nhìn quy tắc!

Phốc phốc!

Đột nhiên, nam tử trung niên thân thể ở trong tay của hắn trực tiếp vỡ ra, vô số huyết nhục giống như là biến thành chất lỏng, từ hắn lông đen đại thủ bên trong tràn ra, hướng về nơi xa phóng đi, rất nhanh lần nữa hợp thành thân thể của hắn.

Nhưng cho dù lần nữa gây dựng lại, hắn vẫn không có chạy ra Dương Phóng dị tượng.

Bốn phương tám hướng đen kịt một màu.

Tự động thôn phệ hết thảy.

Tất cả ánh sáng tuyến biến mất, thanh âm biến mất, ngay cả hấn dị tượng cũng khó có thể phát huy tác dụng.

“Dương Đạo, người thật muốn cùng thập đại Diêm Quân là địch? Còn không lập tức dừng lại, hết thảy đều có thương lượng, người nỡ giết ta, sẽ triệt để vạn kiếp bất phục! !”

Nam tử trung niên phát ra gầm thét.

Ầm ầm!

Kinh khủng lông đen đại thủ lại một lần nữa nổi lên, phô thiên cái địa, đen ngịt, giống như là thượng cổ ma thủ, tại trung niên nam tử liêu lĩnh trong lúc kháng cự, lần nữa đem hấn một phát bắt được, một mực giam cầm.

“Đa tạ người nói cho ta điểm này, ta càng phải giết người! Bất Diệt cảnh xác thực khó giết, nhưng cũng không có nghĩa là giết không chết!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, nắm chặt nam tử trung niên.

Trong cao không đột nhiên nổi lên một cái vô cùng to lớn lục sắc vòng xoáy, ô ô xoay tròn.

Từ bên trong tản mát ra trận trận khí tức kinh khủng.

Loại khí tức này ngay cả trung niên nam tử cũng thay đổi nhan sắc.

Dương Phóng đem nam tử trung niên thân thể trực tiếp ném vào.

Nam tử trung niên trong lòng giật mình, vừa muốn tiến hành chống cự, lập tức bị hút vào.

A!

Hắn lần nữa kêu thê lương thảm thiết.

Thân thể giống như là tiếp nhận Thiên Địa Đại Ma Bàn nghiền ép, ở bên trong không ngừng chập trùng, không ngừng gãy dựa, như là ngâm nước phàm nhân, đến cuối cùng toàn bộ nhục thân trực tiếp sụp đổ.

Nhưng là hắn những này huyết nhục còn tại kịch liệt gãy dựa.

Vô số huyết nhục giống như là có linh, muốn liều mạng chạy ra lục sắc vòng xoáy, nhưng lại căn bản không có bất cứ tác dụng gì.

Lục sắc vòng xoáy bên trong ẩn chứa vô cùng kinh khủng hấp lực, giống như là một cái vực sâu không đáy, đem những này vô số huyết nhục không ngừng hướng về chỗ sâu nhất hấp thụ.

“Dương Đạo, Dương Đạo, Diêm Quân sẽ không bỏ qua ngươi, mau dừng lại, dừng lại a...”

Từng đợt mơ hồ mà thê thảm tiếng kêu to không ngừng từ lục sắc vòng xoáy bên trong truyền ra.

Rất nhanh!

Tất cả huyết nhục tất cả đều bị hút xuống dưới.

Nhưng dù vậy, Dương Phóng y nguyên có thể cảm nhận

được đối phương sinh mệnh ba động vẫn còn ở đó.

Cũng không lập tức chết đi!

Chỉ là bị vây ở lục sắc vòng xoáy chỗ sâu, cần một chút xiu luyện hóa.

“Bất Diệt. . coi là thật danh bất hư truyền.”

Dương Phóng tự nói.

Dạng này đều giết không chết hẳn!

Xem ra chính mình nhất định phải tu luyện một đòn sát thủ mới được,

Một cái đặc biệt nhằm vào Bất Diệt đòn sát thủ.

Tốt nhất có thể đem Bất Diệt cảnh cao thủ cũng cho thuận sát!

Dương Phóng thu hồi lục sắc vòng xoáy, không còn chờ lâu, cấp tốc hướng về chỗ sâu nhất chạy vội quá khứ.

Hắn lo lắng còn có những biến cố khác, vội vã cắt tìm tới thứ bảy khỏa Thần Chủng.

Vị này thập đại Diêm Quân người hộ đạo, đã thức tỉnh, nói rõ cái khác viễn cổ tồn tại, cũng có thể sẽ lần lượt tỉnh lại.

Bọn hắn chưa chắc sẽ ở thế gian hành tẩu.

Nhưng tóm lại sẽ là một cái biến số.

Chỉ có chờ đến Thần Quốc lần nữa biến mất, mấy người này mới sẽ một lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say.

Nhưng có trời mới biết bọn hắc trong đoạn thời gian này, có thể hay không làm ra cái đại sự gì?

Hô!

Dương Phóng một đường xông ra , dựa theo trong đầu cảm ứng, đi tới mảnh này hoang nguyên chỗ sâu nhất.

Phiến khu vực này càng thêm âm trầm, giống như là một mảnh to lớn phế tích, có thể nhìn thấy rất nhiều tường đổ, còn có rất nhiều tàn phá nền tảng.

Chỉ bất quá nơi này nhan sắc càng thêm ảm đạm.

Trong không khí Huyết Sát khí tức cũng càng nồng.

Tất cả mọi thứ đều hiện ra một loại màu đỏ sậm, giống như là bị đại nhân vật gì huyết thủy xâm nhiễm đồng dạng.

Nơi đây kiềm chế khí tức nặng hơn.

Cho dù là hắc cảnh giới bây giờ, đều cảm thấy khó chịu.

Nếu là Bất Diệt cảnh trở xuống cao thủ xông tới hẳn phải chết không nghi ngờ!

Bỗng nhiên, Dương Phóng mắt sáng lên, chú ý tới một khối cổ lão to lớn bia đá.

【 phong ấn Ma Quân tàn thi nơi này! 】

Mấy cái cổ lão chữ lớn đập vào mi mắt.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Ma Quân tàn thi?

Cái này sao có thể?

Ma Quân bị người giết?

“Không đúng, Ma Quân khẳng định không chết, bằng không không có khả năng trên người ta lưu lại ấn ký, cuối cùng là địa phương nào, chẳng lẽ đã từng Ma Quân bị người phong ấn, còn kém chút chết thảm?”

Có thể khẳng định, Ma Quân ngay lúc đó trạng thái tất nhiên vô cùng thâm hiểm.

Bằng không đối phương sẽ không lưu tại dạng này chữ viết.

Nhưng về sau đối phương khẳng định lại sống đến giờ.

Dương Phóng nắm chặt Đạo Đồ, bắt đầu cẩn thận cảm ứng, thể nội lục đại Thần Chủng tất cả đều tại vận chuyển, ẩn chứa từng đợt thần thánh mà cường đại khí tức, cùng từ nơi sâu xa một viên thần thánh điểm sáng phát sinh hô ứng.

Qua đi tới hồi lâu.

Oanh một tiếng!

Mặt đất rung động.

Một mảnh kim tử sắc quang mang trực tiếp từ trong lòng đất vọt ra, như là sáng chói lưu tinh, mang theo một cỗ cường đại khí tức, hung hăng hướng về Dương Phóng vọt tới.

Dương Phóng nắm lấy đi, lại biến sắc, giống như là linh hồn bị trọng kích, rên lên một tiếng thâm hiểm, tại chỗ ngã nhào xuống đất.

A!

Thần Chủng: Tụ hồn 【 triệu hoán chiến hồn, lấy hồn dưỡng hồn 】 .

Ông!

Vô cùng nồng đậm tin tức cấp tốc hướng về trong đầu của hắn mãnh liệt mà ra, bị đầu óc của hắn thần kinh chỗ nhanh chóng hấp thu.

Triệu hoán chiến hồn: Triệu hoán từ viễn cổ đến nay tất cả chết mất cường giả tàn hồn, để bản thân sử dụng, trợ mình giết địch.

Lấy hồn dưỡng hồn: Hấp thu lưu lại ở trong thiên địa Bất Diệt hồn lực, gia trì tụ thân, lớn mạnh tụ thân thần hồn, làm tụ thân hồn phách tiến vào bất tử bất diệt hoàn cảnh.

Hồng học! Hồng học...

Dương Phóng trong miệng thở hổn hển, sắc mặt trắng bệch, cảm thấy hồn phách chỗ sâu từng đợt đau đớn, thân thể run rẩy, có loại khó mà khó tả cảm giác.

Mỗi lần Thần Chủng tương dung, đều sẽ đau kịch liệt.

Nhất là lần này!

Hồn phách đều nhanh tản.

“Lại là linh hồn Thần Chủng.”

Khó trách sẽ để cho hắn có loại cảm giác này.

Dương Phóng nhìn xem mảnh này không rõ khu vực, cũng không tiếp tục chờ lâu, mà là rất nhanh rời đi nơi

đây.

...

Hơn nửa ngày công phu sau.

Hắn rút cục triệt để xông ra phiến khu vực này, trong miệng thật dài nhẹ nhàng thờ ra, loại kia linh hồn nói nói cảm giác cũng bắt đầu dần dần biến mất.

Bất quá hắn cũng không có lập tức tiến vào xã hội loài người, mà là trực tiếp tại phụ cận tìm một chỗ rừng sâu núi thẳm, bắt đầu lâm vào tiềm tu.

Hắn chuẩn bị đem cái này thứ bảy khóa Thần Chủng triệt để hiểu rõ về sau, lại tiến vào bên ngoài.

Dạng này thực lực của mình, khẳng định sẽ còn tăng thêm một bước.

Thần Chủng mỗi lần tương dung, mang tới chỗ tốt cũng không chỉ một điểm nửa điểm.

Chiến lực đều sẽ gấp đôi bạo tăng.

“Bảy viên Thần Chủng tương dung, không biết nên kêu cái gì thần thông tốt? Thần quang bảy màu? Thất Bảo Diệu Thụ? Vẫn là nói. . tiếp tục gọi Lục Đạo Luân Hồi?”

Dương Phóng suy tư, lộ ra từng tia từng tia mỉm cười.

Hắn nhắm hai mắt, bắt đầu toàn lực nghiên cứu lên viên này Thần Chủng.

Đỉnh đầu lục sắc vòng xoáy hiển hiện, bao lại thân thể của mình, cùng thể nội mới được tới thứ bảy khóa Thần Chủng không ngừng hô ứng, tản ra từng đợt thần thánh mà cường đại vĩ lực...

Thời gian vượt qua.

Đảo mắt chính là hai ngày quá khứ.

Có trước đó sáu viên Thần Chủng dung hợp kinh nghiệm.

Lần này Thần Chủng dung hợp, trở nên càng thêm thuận lợi.

Một cái hoàn toàn mới bảy sắc vòng xoáy lập tức hiện lên ở đỉnh đầu của hắn khu vực, vô thanh vô tức xoay tròn không ngừng, tản ra trận trận khó mà miêu tả hủy diệt tính khí tức.

Dù là không nhúc nhích, đáng sợ khí tức, đều nhanh để không gian vì đó vỡ nát.

Giống như là một cái quỷ dị vũ trụ lỗ đen, bao phủ tại đỉnh đầu.

Từng tia từng sợi quang mang tản ra, liền ngay cả Dương Phóng tự thân đều cảm thấy lông tơ đứng vững.

“Đáng sợ, đáng sợ, một chiêu này tuyệt đối uy lực nghịch thiên!”

Dương Phóng kinh nghi.

Một khi thả ra, chỉ sợ ngay cả chuẩn vương đô khó mà ngăn cản.

Bỗng nhiên, trong lòng của hắn khẽ động, lần nữa cảm ứng lên trước đó bị hắn hút vào đi vào nam tử trung niên.

Giờ khắc này nam tử trung niên cực kỳ thâm trầm, yếu ớt

tiếng kêu thảm thiết từ bảy sắc vòng xoáy bên trong
truyền đến, tiến vào Dương Phóng tâm linh chỗ sâu.

“Tha mạng, tha mạng, Dương Đạo tha mạng, a...”

Thanh âm im bật mà dừng.

Triệt để tiêu tán.

...

Chín ngàn chữ!

...

Chương 409 : Nuôi cỏ? Lam Tinh người bí mật! !

Mênh mông sơn lâm.

Xanh um tươi tốt.

Dương Phóng một thân thanh bào, vai rộng thẳng tắp, tóc đen đầy đầu có một loại khó tả ánh sáng, thân thể hành tẩu ở chỗ này, hướng về xa xa một chỗ sơn động đi đến.

Quả nhiên!

Càng đến gần Thần Quốc nơi cửa chính, thần thánh khí tức càng là nồng đậm.

Hắn một đường đi qua, tựa như một phàm nhân, không bao lâu đã tiếp cận đến một chỗ sơn động chỗ.

Cảm thấy được ngoài sơn động phong ấn còn tại thời điểm, hắn lập tức ngậm thở phào, hai tay kết ấn, đánh ra óng ánh khắp nơi chùm sáng.

Lập tức toàn bộ ngoài sơn động phong ấn chi lực cũng bắt đầu cấp tốc tiêu tán.

Không bao lâu.

Dương Phóng phá vỡ phong ấn, triệt để tiến vào sơn động nội bộ.

Chỉ gặp sơn động nội bộ, Quách Vinh ngồi xếp bằng, không nhúc nhích, y nguyên ở vào bị phong ấn bên trong, thể nội sinh cơ yếu ớt, như là nền tàn trong gió,

tùy thời có dập tắt khả năng.

Còn tốt không chết.

Dương Phóng yên lòng.

Lúc trước mình hóa thân thành lông đen Cự Ma, không chỉ một lần nghĩ tới cứu vớt Quách Vinh, đáng tiếc thiên địa nguyên rủa quá nặng, không chỉ có không có thể cứu công việc Quách Vinh, ngược lại để Quách Vinh trên thân cũng lây dính thiên địa nguyên rủa, cuối cùng bắt đắc dĩ dưới, mới đưa hấn phong ấn tại nơi này.

Hiện tại Thần Quốc xuất hiện, thần thánh khí tức tràn đầy, ngăn ngừa đem Hắc Âm âm mai cùng thiên địa nguyên rủa áp chế xuống, vừa lúc là cứu trợ Quách Vinh tuyệt hảo thời cơ.

Dương Phóng đi đến Quách Vinh sau lưng, bàn tay nhấn ra, lập tức tách ra từng mảnh từng mảnh hào quang óng ánh, nồng đậm mà cường đại lôi điện chân khí trực tiếp hướng về Quách Vinh thể nội mãnh liệt mà đi.

Lấy hấn hiện tại Bất Diệt cảnh tu vi, dễ như trở bàn tay liền đem Quách Vinh thương thể trên người trấn áp xuống, khiến cho thương thể của hấn đang nhanh chóng chuyển biến tốt đẹp, trên người kịch độc tất cả đều tại bị Dương Phóng bức ra.

Ở trong quá trình này, hấn vận chuyển 【 nhân quả 】 Thần Chủng, quan sát Quách Vinh thân thể, muốn tìm ra Quách Vinh trên người đạo tiêu.

Rất nhanh, trong lòng hấn ngưng tụ.

Quả nhiên tại Quách Vinh sâu trong linh hồn phát hiện một đạo mơ hồ ấn ký.

Đây là một cái quỹ dị bọ cạp hình ấn ký.

Ngay từ đầu còn rất là mơ hồ, nhưng là theo Quách Vinh thương thể trên người một chút xiu chuyển biến tốt đẹp, đạo này bọ cạp hình ấn ký cũng đang nhanh chóng trở nên thanh tịnh.

Đến cuối cùng trực tiếp tách ra từng mảnh từng mảnh hào quang màu Bích lục.

Loại này quang mang nhược lấy mắt thường đi xem, căn bản không nhìn thấy.

Chỉ có lợi dụng nhân quả chi lực, mới có thể bắt giữ.

Chỉ gặp hấn sâu trong linh hồn bọ cạp ấn ký, càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng chói, giống như là sống lại, tách ra trận trận yêu dị khí tức.

Dương Phóng trong lòng vừa sợ lại kinh ngạc, vô ý thức dừng tay lại chường.

Trước mắt một màn quá mức quái dị.

Để hấn có loại không rõ cảm giác.

Không phải là phía sau màn tiêu ký Quách Vinh gia hỏa, phải thuộc về tới a?

Tại Dương Phóng động tác dừng lại về sau, loại kia lực sắc bọ cạp ấn ký cũng không có lập tức ảm đạm xuống, mà là như cũ tại lóe ra trận trận hào quang óng ánh.

Không chỉ có như thế!

Càng quái dị hơn sự tình phát sinh.

Quách Vinh nhục thân tại khô héo, tóc đang nhanh chóng chuyển bạch.

Bên ngoài thân tinh khí tựa hồ tại bị dẫn dắt, hướng về sâu trong linh hồn bọ cạp ẩn ký mạnh vọt qua.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, lần nữa lấy một cỗ chân khí mạnh vọt qua, phòng ngừa Quách Vinh thân thể thật phát sinh khô héo.

Nhưng vào lúc này!

Xoát!

Quách Vinh hai mắt đột nhiên mở ra, bắn ra hai đạo u thâm xanh biếc chùm sáng, vừa mới còn tại khô héo, thân thể khảng kheo lập tức bắt đầu lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ lần nữa tràn đầy.

Dương Phóng lập tức thu hồi thủ chưởng, cấp tốc rút lui, trong lòng kinh nghi, nhìn về phía Quách Vinh.

Quách Vinh ánh mắt rất lạnh, rất thâm thúy, cùng lúc trước trạng thái hoàn toàn bất đồng, giống như là trực tiếp biến thành một người xa lạ đồng dạng.

Hắn đột nhiên đứng dậy, hoạt động thân thể của mình, sau đó đột nhiên cuồng tiếu lên.

“Ha ha ha...”

Thanh âm điếc tai, toàn bộ sơn động khí lưu đột nhiên cuồng quyển.

Không chỉ có như thế!

Sơn động bên ngoài thiên địa nguyên khí cũng đột nhiên ở giữa giống như là nhận dẫn dắt, trực tiếp hóa thành

một cỗ cuồng phong, hướng về toàn bộ sơn động nội bộ mãnh liệt mà tới.

Oanh một tiếng, Quách Vinh thân thể đang điên cuồng hấp thu những này thiên địa nguyên khí.

Sơn động bên ngoài, liên miên liên miên cỏ cây trùng chim cấp tốc chết thảm, tất cả sinh mệnh tinh khí đều đang nhanh chóng tụ đến.

Phương viên hơn mười dặm, đảo mắt trở nên khô héo một mảnh.

“Người là ai?”

Dương Phóng mở miệng kinh uống, vô cùng cảnh giác nhìn về phía hắn.

Quách Vinh y nguyên còn tại tiếp tục cuồng tiếu, trong thân thể lục quang mãnh liệt, đang điên cuồng hấp dẫn lấy giữa thiên địa cuồn cuộn nguyên khí, đột nhiên đình chỉ cuồng tiếu.

“Ta là thượng cổ đại thần, Hỗn Thiên Đạo Tổ!”

Quách Vinh ngữ khí rất là lãnh khốc, nhìn chăm chăm Dương Phóng, nói: “Tu vi của ngươi không tệ, nhưng gặp được ta, chỉ có một đường chết!”

“Người là cho Quách Vinh lưu lại đạo tiêu người?”

Dương Phóng vẻ mặt nghiêm túc.

Đối phương nhanh như vậy liền trở về.

Không phải nói nhân vật như vậy không chỉ một đạo tiêu sao?

Tại sao lại chọn trúng Quách Vinh?

Chẳng lẽ là Quách Vinh tại tất cả đạo tiêu bên trong, tu vi mạnh nhất?

“Người liền nói tiêu cũng biết?”

Hỗn Thiên Đạo Tổ lộ ra cười lạnh, nói: “Nhất định là Quách Vinh tên tiểu bối này nói cho người, a, không đúng, trên người hắn nhân quả Thần Chủng không có, chuyển di cho người?”

Hắn rất nhanh cảm thấy dị thường, nghiêm nghị quát: “Tiểu tử, người dám đụng đến ta cơ duyên?”

“Cái gì động tới người cơ duyên? Người thì tính là cái gì, dám đoạt xá bằng hữu của ta.”

Dương Phóng sắc mặt triệt để âm trầm xuống.

Hôm nay Quách Vinh trên thân phát sinh hết thủy, rất có thể tại tương lai cũng sẽ phát sinh ở trên người mình.

Trong lòng của hắn rất là bi thương, tràn ngập lửa giận.

“Sâu kiến đồng dạng đồ vật, người tại nói chuyện với ta sao?”

Hỗn Thiên Đạo Tổ ngữ khí băng lãnh, nói: “Cho người một cái cơ hội, đem nhân quả Thần Chủng lập tức chuyển di tới, ta có thể tha cho người khỏi chết, để người đi theo tại lão tổ sau lưng, nếu không, người đem hình thần câu diệt!”

“Trò cười, cái gì a miêu a cầu hiện tại cũng dám nhảy ra, nhân quả Thần Chủng bây giờ đang ở trên người của ta, người có bản lĩnh không ngại tới cướp đoạt tốt.”

Dương Phóng thốt lên, xoát một chút, trực tiếp một cái thất thải hào quang quét tới.

Nhưng Quách Vinh tốc độ cực nhanh, sát na xuất hiện ở một phương hướng khác.

Sắc mặt của hắn triệt để âm trầm xuống.

“Người cái này hèn mọn hậu bối, dám trước mặt ta làm càn, từ xưa đến nay, còn không có nhiều ít người dám dạng này ra tay với ta, người thật muốn tìm cái chết không được sao?”

Thân thể của hắn lóe ra từng đợt màu đỏ thẫm quang mang, vừa đi vừa về tiêu tan, có một loại khó tả kinh khủng uy thế.

“Từ xưa đến nay không có nhiều người dám hướng người động thủ? Ta xem là không có nhiều người sẽ giống như người huênh hoang, để cho ta đoán xem người bây giờ có thể phát huy ra nhiều ít thực lực?”

Dương Phóng mỉa mai.

Xoát một chút, lại là một đạo thất thải hào quang quét tới.

“Làm càn!”

Quách Vinh gào to.

Sưu!

Thân thể của hắn lần nữa biến mất.

Theo sát lấy Dương Phóng thần sắc biến đổi, như thiểm điện hướng về sau lùi gấp, nhưng vẫn là chậm, ngực như bị sét đánh, tại chỗ bay ngược mà ra.

Ầm!

Thân thể của hắn hung hăng nện ở nơi xa.

Tốc độ của đối phương quá nhanh, lại để hắn đều có chút không cách nào bắt giữ cảm giác.

“Thứ không biết chết sống, bằng người cũng dám ở lão tổ trước mặt làm càn, lão tổ tung hoành thiên hạ thời điểm, người còn không biết ở đâu luân hồi chuyển thế đâu? Lặp lại lần nữa, đem nhân quả Thần Chung giao ra!”

Hỗn Thiên Đạo Tổ thân thể lần nữa nổi lên, ngữ khí băng lãnh, tràn ngập một cỗ khó tả kinh khủng uy thế.

“Có chút ý tứ, bắt quá, lực lượng còn kém xa lắm!”

Dương Phóng cười lạnh, thân thể lần nữa từ dưới đất vươn người đứng dậy, bàn tay tùy ý vỗ vỗ ngực, “Hỗn Thiên Đạo Tổ? Người là ai đạo, ai tổ?”

Ầm ầm!

Dương Phóng không chút do dự, đi lên chính là một đạo bảy sắc vòng xoáy, ô ô chói tai, kinh khủng khó lường, để không gian đều nhanh muốn vỡ vụn, trực tiếp hướng về Quách Vinh thân thể hung hăng bao phủ quá khứ.

Từng đạo lít nha lít nhít bảy sắc hào quang trong nháy mắt từ bên trong quét ngang ra, phô thiên cái địa, cuốn về phía Quách Vinh.

Nguyên bản hắn là không định vận dụng bảy sắc vòng xoáy, lo lắng sẽ đem Quách Vinh nhục thân hủy đi.

Nhưng bây giờ hắn không có lựa chọn nào khác.

Thực lực đối phương cường đại, không cần chiêu này, căn bản không đối phó được đối phương.

Huống hồ!

Quách Vinh đã bị đối phương đoạt xá, coi như lưu lại nhục thân cũng đã triệt để không cứu được.

Trong lòng của hắn phần nộ, trước đó trơ mắt nhìn đối phương thân thể bị đoạt xá nhưng không có biện pháp, hiện tại chỉ có thể tận lớn nhất khả năng hủy đi đối phương thân thể.

Hỗn Thiên Đạo Tổ thần sắc biến đổi, đột nhiên mở miệng quát chói tai.

“Vạn tượng Quy Khư!”

Oanh!

Thân thể của hắn trực tiếp tách ra từng mảnh từng mảnh quý dị màu đỏ thẫm quang mang, từng mảnh từng mảnh tiểu thế giới hư ảnh nổi lên, vây quanh thân thể của hắn xoay tròn không ngừng.

Mà thân thể của hắn tại tiểu thế giới này hư ảnh che giấu dưới, thì tại nhanh chóng hư ảo, mờ lung, biến mất không thấy gì nữa, không ở chỗ này bờ, không tại bỉ ngạn, không ở chính giữa du lịch.

Miễn dịch hết thủy công kích.

Không nhìn bất kỳ thủ đoạn nào.

“Ngươi cái này sâu kiến, lão tổ lời hữu ích cùng ngươi nói tận, ngươi còn không biết cái gọi là, đã dạng này, cũng đừng trách lão tổ tâm ngoan thủ lạt, ngươi một cái

chỉ là Bất Diệt, ngay cả tự thân pháp tắc đều không có luyện ra, cũng dám cùng lão tổ động thủ!”

Hỗn Thiên Đạo Tổ ngữ khí băng hàn, tại trong sơn động quanh quần.

Nhưng rất nhanh!

Thần sắc hấn lại biến, hét lên kinh ngạc.

Bởi vì dù là thân thể của hấn biến mất, nhưng bảy sắc hào quang như cũ tại hướng về thân thể của hấn cuốn tới, quỹ dị bảy sắc vòng xoáy mang theo vô cùng kinh khủng khí tức, tiếp tục hướng hấn quay đầu trùm tới.

Vô hình nhân quả chi lực một mực khóa chặt hấn thân thể, không quản hấn như thế nào nhảy thoát, đều từ đầu đến cuối còn tại nhân quả bên trong, liền ngay cả chung quanh hấn không gian đều bị khóa định, đang nhanh chóng vỡ nát.

Hấn tựa như là lâm vào một cái cự đại lồng giam bên trong đồng dạng.

“Đáng chết, nhân quả Thần Chủng, tiểu bối, ta muốn giết ngươi, phá!”

Hỗn Thiên Đạo Tổ thân thể lần nữa bị ép ra, mở miệng quát chói tai.

Bên người hai trọng màu đỏ thẫm trạch tiểu thế giới hư ảnh, nổi lên, tách ra vô cùng kinh khủng quang mang, đột nhiên khuếch trương, hướng về kia đạo cấp tốc bao phủ xuống bảy sắc vòng xoáy phóng đi.

Nhưng căn bản vô dụng.

Tất cả thế giới hư ảnh vừa mới xông ra, tất cả đều cấp

tốc tán loạn.

Dương Phóng thân thể quang mang nở rộ, giống như là bắt đầu cháy rừng rực, toàn lực khống chế lại bảy sắc vòng xoáy, phong tỏa không gian, hướng về Hỗn Thiên Đạo Tổ hung hăng đè xuống.

Từng mảnh từng mảnh vô cùng kinh khủng ba động, kịch liệt chập trùng, giống như là biển cả đang gầm thét, khiến cho không gian đều đang nhanh chóng sụp đổ.

Hỗn Thiên Đạo Tổ triệt để giết mình.

Cái này quỷ dị vòng xoáy, như là vạn pháp bất xâm.

Không quản lực lượng của hắn như thế nào đánh tới, từ đầu đến cuối không cách nào đem nó phá vỡ.

Đơn giản quỷ dị!

Phản phạt!

Hơn mười đạo bảy sắc hào quang lập tức cuốn trúng Quách Vinh thân thể, đem hắn toàn bộ thân hình đưa vào đến đáng sợ bảy sắc vòng xoáy bên trong.

Đáng sợ lực xoắn bộc phát ra, khiến cho Hỗn Thiên Đạo Tổ tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi.

“Làm sao có thể?”

Hắn rất là chấn kinh, xương cốt lớp lớp bốp rung động, thân thể sắp bị vỡ nát đồng dạng.

Hắn gầm thét một tiếng, hai tay hợp lại, toàn thân tinh huyết giống như là bốc cháy lên, toàn thân tách ra cực kỳ hào quang sáng chói.

“Thần thánh bản nguyên, bảo hộ ta thân!”

Cho dù mạnh như Hỗn Thiên Đạo Tổ, cũng không thể không toàn lực đối kháng.

Trạng thái của hắn bây giờ cũng không phải là trạng thái đỉnh phong, mình bản thể cùng đại bộ phận thần hồn đều còn tại ngũ say, chỉ là phân ra một bộ phận hồn lực ra, ý đồ chiếm cứ đạo tiêu, lấy cái này một phần nhỏ hồn lực lại tu một cái tuyệt thể thân thể ra.

Cho nên có thể động dụng lực lượng cực kỳ có hạn.

Ầm ầm!

Nhưng mà kinh khủng bảy sắc hào quang lại nằm ngoài dự đoán của hắn, bên trong vòng xoáy năng lượng đem không gian đều cho vỡ vụn, cho dù hắn cực lực phản kháng cũng toàn vẹn vô dụng.

Trên dưới quanh người quang mang đang nhanh chóng tán loạn, như là tao ngộ thôn phệ.

Phốc phốc!

Máu bắn tứ tung.

Trong miệng của hắn phát ra gầm thét, thân thể như là rạn nứt đồ sứ, nổi lên vô số đạo vết rạn, trong miệng trực tiếp ngửa mặt lên trời thét dài.

“Hèn mọn côn trùng, ngươi không giết chết được ta!”

Thanh âm hắn kinh khủng, thân thể như cũ tại bảy sắc vòng xoáy bên trong kịch liệt giãy dụa, toàn thân trên dưới tinh huyết tất cả đều bắt đầu cháy rùng rục, khí thể kinh thiên động địa, liên tục hô lên tuyệt thể sát thuật.

Nhưng mà căn bản vô dụng.

Hết thấy công kích tại bảy sắc vòng xoáy bên trong tất cả đều cấp tốc vỡ nát.

“A!”

Hỗn Thiên Đạo Tổ rốt cục kêu to lên tiếng, thân thể triệt để không chống đỡ được, tiếp nhận áp lực vượt quá tưởng tượng, bỗng nhiên nứt toác ra, bịch một tiếng, hóa thành vô số huyết vụ.

Trong lòng của hắn tràn ngập lửa giận, đơn giản không dung tưởng tượng.

Đường đường một vị viễn cổ đại thần, vậy mà tại hậu thế tiểu bối trong tay ăn thiệt thòi lớn như vậy!

Cái này tại quá khứ là không cách nào tưởng tượng!

Cho dù tại viễn cổ thần linh thời kì, cũng không có bao nhiêu người dám đối xử với hắn như thế!

Hắn vất vả bồi dưỡng ra được đạo thể, lại trực tiếp bị người vỡ nát.

“Tiểu bối, ta muốn giết ngươi!”

Hỗn Thiên Đạo Tổ gầm thét.

Oanh!

Đúng lúc này, kinh khủng bảy sắc vòng xoáy xoay tròn đến kinh khủng hơn, bỗng nhiên co vào, bên trong lực lượng lập tức cường đại không biết bao nhiêu.

Mệnh mệnh sức mạnh đáng sợ đang nhanh chóng thôn phệ lấy Hỗn Thiên Đạo Tổ thần hồn cùng huyết dịch.

Toàn bộ không gian đều tại từng đợt mãnh liệt lay động.

Lớn như vậy sơn động đều trong nháy mắt sụp đổ.

Nơi đây tựa như khai thiên tích địa đồng dạng.

A!

Hỗn Thiên Đạo Tổ kêu to, nguyên bản nát bấy thân thể tại bị cấp tốc hấp thu, bị lực lượng vô hình nghiền ép, như là muốn đem trong máu mỗi một tấc sinh cơ đều cho hủy diệt.

“Đây là Thần Chủng, tiểu tử, trên người của ngươi không chỉ một viên Thần Chủng, ngươi đến tột cùng là ai?”

Hỗn Thiên Đạo Tổ kinh hoàng kêu to, rốt cục phát giác ra không đúng.

Hắn vội vàng liều lĩnh thi triển ra một môn tuyệt thế cấm thuật, còn sót lại tàn hồn trực tiếp bắt đầu cháy rùng rục, oanh một tiếng, bạo phát ra một loại so trước đó cường hoành hơn mười lần đáng sợ khí tức.

Cho dù là Dương Phóng bảy sắc vòng xoáy đều khó mà lại áp chế ở hắn.

Ầm!

Bảy sắc vòng xoáy mãnh liệt lay động, trở nên hỗn loạn, không cách nào lại tiếp tục duy kế.

Vèo một tiếng, Hỗn Thiên Đạo Tổ cháy hừng hực thân hồn trực tiếp từ bảy sắc vòng xoáy bên trong bay ra, biến thành cao ba bốn mét, quang mang hừng hực, trong sơn động bộc phát ra vô cùng kinh khủng ba động.

Trùng trùng điệp điệp, giống như là thủy triều.

Dương Phóng trong lòng giật mình, thân thể cấp tốc rút lui.

Không hổ là viễn cổ thần linh!

Lực lượng thật đáng sợ!

Dạng này cũng có thể làm cho hắn thoát khốn.

Còn có một loại để hắn cũng vì đó tim đập nhanh khí tức.

“Người thế mà có thể được đến nhiều như vậy Thần Chung? Tiểu tử, người là ai đạo tiêu?!”

Hỗn Thiên Đạo Tổ kinh sợ mở miệng, đột nhiên quát chói tai: “Phản bản trở lại như cũ!”

Oanh!

Hai mắt của hắn bên trong trực tiếp bắn ra hai đạo cực kỳ khủng bố chùm sáng, rơi trên người Dương Phóng, muốn xem thấu Dương Phóng hồn phách.

Chợt quát to một tiếng, trong mắt chùm sáng một chút sụp đổ, đang thiêu đốt thần hồn cũng bỗng nhiên run rẩy lên, như là nhận trọng thương.

“A!”

Trong miệng hắn kêu thảm, vô cùng kinh hãi: “Là ba tên này? Mẹ nhà hắn, ba tên này còn chưa chết, đây không có khả năng!”

Hắn nhìn về phía Dương Phóng đơn giản như cùng

sống gặp quỷ đồng dạng.

“Móa nó, xúi quẩy, thật sự là hấn a xúi quẩy, ba cái lão bắt tử, các người còn chưa chết!”

Hỗn Thiên Đạo Tổ tức giận đến giơ chân, vừa kinh vừa sợ, quay người liền trốn.

Lại một khắc cũng không muốn chờ lâu.

Dương Phóng sắc mặt khế giật mình, rất nhanh âm trầm xuống.

Hỗn Thiên Đạo Tổ phát hiện linh hồn hấn tiêu ký.

Cái này ba cái tiêu ký, ngay cả Hỗn Thiên Đạo Tổ cũng vì đó kinh hãi, không còn dám có ý đồ với mình.

“Mẹ nó!”

Trong miệng hấn cũng trực tiếp mắng lên.

Kiểm Ma!

Cổ Phật!

Ma Quân!

Ba tên này rốt cục mạnh đến mức nào!

Hấn thở sâu, thu đỉnh đầu bảy sắc vòng xoáy, để cho mình cưỡng ép tỉnh táo lại.

Không thể hoảng!

Coi như kinh hoảng cũng vô dụng.

Càng hoảng càng loạn.

Nhất định phải tiến vào Thần Quốc, tìm kiếm phá cục chi pháp.

Dương Phóng nhìn xem xúc xích sơn động, mày nhăn lại, thở dài trong lòng.

Đáng tiếc Quách Vinh...

Hắn cuối cùng vẫn là không có thể cứu công việc đối phương.

Dương Phóng đi ra sơn động, vung tay áo quét qua, oanh một tiếng, toàn bộ sơn động kịch liệt lay động, cấp tốc sụp đổ, đem nguyên bản hang động triệt để vùi lấp.

Làm xong đây hết thảy, Dương Phóng lộ ra suy tư, đột nhiên nghĩ đến một chuyện.

Cái khác Lam Tinh trên thân người ẩn ký, không biết có hay không lần nữa mạnh lên?

Nhớ kỹ lúc trước quan sát đông đảo Lam Tinh người lúc, rất nhiều trên thân người cũng đều tồn tại Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân ẩn ký.

Chỉ bất quá không có trên người mình rõ ràng.

Thật chẳng lẽ cùng mình đoán đồng dạng.

Thực lực càng mạnh người, càng gặp phải bọn hắn đoạt xá?

Bọn hắn là đang tiến hành nuôi cổ?

Dương Phóng mang theo loại này nghi hoặc, lần nữa đi ra ngoài.

Đáy mắt bên trong, từng cây vô hình chuỗi nhân quả nổi lên, lít nha lít nhít, như là mạng nhện, hướng về nơi xa kéo dài.

...

Thiên Long vực phía tây.

Lại là một năm rét đậm quý.

Gió bắc gào thét, ô ô chói tai, trong không khí xen lẫn mấy phần bông tuyết, khiến cho tất cả giang hồ khách đều chăm chú bọc lấy trên người áo bông, thân thể có mấy phần run rẩy chi ý.

Nhưng dù vậy, y nguyên căn không dám người nhiệt huyết chi tâm.

Một đám cửu phẩm, Thập phẩm, thậm chí siêu phẩm giang hồ khách, tất cả đều tạt hướng về phía trước một chỗ to lớn sơn lâm tiến đến, tựa hồ có cái gì to lớn náo nhiệt muốn phát sinh đồng dạng.

“【 trăm nghiệp phật đao 】 Trình Thiên Dã, hôm nay sắp đại chiến Diệt Tà minh 【 tái thế Kim Cương 】 Tống Vạn, có trò hay để nhìn!”

“Trình Thiên Dã chính là Viêm Long minh bầy đại trưởng lão một trong, lại là Chuyển Luân tự cao đồ, nghe nói sớm đã là siêu phẩm cửa thứ hai đỉnh phong.”

“【 tái thế Kim Cương 】 Tống Vạn, nghe nói đã bí mật đột phá đến siêu phẩm cửa thứ ba cảnh giới, tự thân Kim Cương Bất Hoại thần công đã luyện đến lô hỏa thuần thanh tình trạng, có thể tay không đón đỡ binh khí mà không thương tổn!”

“Cái gì? Tống Vạn Tống đại hiệp đã đạt tới siêu phẩm

cửa thứ ba rồi?”

“Cửa thứ ba a? Tổng đại hiệp năm nay mới ba mươi sáu tuổi a...”

“Trình Thiên Dã muốn phiên toái...”

Rất nhiều giang hồ khách công đến gương mặt đỏ bừng, đang sôi nổi nghị luận.

Thần Quốc đại môn mở ra sự tình mặc dù khiên động tất cả đại nhân vật nội tâm.

Nhưng là bọn hắn thân là tầng dưới chót tiểu nhân vật, quan tâm hơn vẫn là giang hồ sự tình.

Lui một bước nói, rất nhiều người đều còn căn bản hiểu rõ không đến Thần Quốc sự tình, thực lực quá thấp, không đạt được cấp bậc kia.

Ngược lại là Viêm Long minh, cùng bọn hắn cùng một nhịp thở.

Mỗi một chuyện đều đủ để khiên động đám người nội tâm.

To lớn trong núi rừng, đám người mãnh liệt, đen nghịt một mảnh, tất cả đều là xem náo nhiệt giang hồ khách.

Còn có một số được mời tới duy trì hiện trường bô lão danh túc.

“Trình Thiên Dã gia hỏa này, lần này làm sao nghĩ như vậy không ra, trực tiếp cùng Tổng Vạn quyết đấu? Mặc dù hắn cũng bí mật đột phá đến cửa thứ ba sơ kỳ, bất quá khoảng cách Tổng Vạn, hắn là còn có một số chênh lệch a?”

Trong đám người Khương Nhân không nhin được nói thầm.

Ở bên cạnh hấn hội tụ đại lượng Trung Quốc người xuyên việt, lít nha lít nhít, cơ hồ tất cả đều là tinh nhuệ.

“Ai biết hấn là thế nào nghĩ, bất quá chính thức hành vi, chúng ta xưa nay chi phối không được, hấn thích quyết đấu liền để hấn quyết đấu chính là, ta ngược lại thật ra lo lắng Hàn Quốc cùng nước Mỹ gia hỏa, bọn hấn sẽ có hay không có chỗ mai phục?”

Diệp Huyền nhin không được hướng về nhìn bốn phía, lộ ra ngưng trọng.

Gần nhất trong một năm, Hàn Quốc cùng nước Mỹ người xuyên việt, không chỉ một lần muốn dựa thế đã kích mình bọn này Trung Quốc người.

Mặc dù đến đại bộ phận đều bị tan rã.

Nhưng rất khó bảo đảm bọn hấn sẽ có hay không có cái khác âm mưu?

Hiện tại Lam Tinh người xuyên việt ở giữa cạnh tranh đã càng lúc càng lớn, liên lụy đến đủ loại âm mưu cùng bố cục, bọn hấn tính kế lẫn nhau số lần nhiều đến hơn mười lần.

Vì thế chết thảm người xuyên việt nhiều đến khoảng mấy trăm người.

Tại Diệp Huyền, Khương Nhân bọn người hướng về bốn phía ngưng trọng nhìn lại thời điểm.

Nơi xa.

Một gốc cao ngất trên tán cây.

Dương Phóng lẳng lẳng sừng sững, một thân thanh sam, khí tức trên thân nhỏ bé không thể nhận ra, cơ hồ cùng không gian hòa làm một thể, ánh mắt đăm xa xa hết thấy thu hết vào mắt.

Nhất là nhìn thấy Diệp Huyền, Khương Nhân chờ một đám Trung Quốc người xuyên việt về sau, càng là như có điều suy nghĩ.

“Hơn một năm không thấy, Lam Tinh người số lượng giống như không đúng, có lưu Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân ấn ký Lam Tinh người, giảm bớt rất nhiều.”

Một năm trước hắn đi quan sát Lam Tinh người thời điểm, vẫn là có không ít người trên thân đều tồn tại Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân ấn ký.

Nhưng hơn một năm quá khứ, trên thân có lưu Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân ấn ký người, một chút biến mất khoảng bảy phần mười.

Bạn hắn là không đến?

Vẫn là nói đã chết thảm?

Dương Phóng lần nữa vận chuyển lên nhân quả Thần Chủng, tiến hành quan sát.

Chỉ gặp trước mắt khu vực, từng đạo vô hình chuỗi nhân quả lít nha lít nhít, hướng về bốn phương tám hướng kéo dài mà đi, tại cái này vô số chuỗi nhân quả bên trong thành linh có gần trăm đạo chuỗi nhân quả, đã hoàn toàn mờ đi, một mặt nổi tới mình, một cái khác đoạn thì nổi tới vô tận hư vô.

Từng đoàn từng đoàn tin tức từ những này chuỗi nhân quả bên trên hướng về mình phản hồi mà tới.

Dương Phóng chấn động trong lòng.

“Bọn hấn tất cả đều chết rồi? Bọn hấn chết thảm cùng ta có quan hệ?”

Dương Phóng giật mình.

Làm sao lại như vậy?

Mình lại không giết bọn hấn?

Chẳng lẽ trên thân tồn tại cùng một ấn ký người, sẽ lẫn nhau tương khắc?

Mình mạnh hơn bọn họ, cho nên mình khắc chết bọn hấn? Đem bọn hấn ấn ký hút tới trên người mình?

Nếu là dạng này!

Đây chẳng phải là nói còn lại Lam Tinh người sẽ còn tiếp tục chết thảm.

Thẳng đến bọn hấn chết chỉ còn lại cuối cùng sáu cái!

Dương Phóng sắc mặt trong nháy mắt biến âm tình bất định.

Bỗng nhiên, hấn nhướng mày, nghe được thanh âm, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp hỗn loạn trong rừng, ba đạo nhân ảnh tại một đường đào vong.

Hai nam một nữ, đều là cả người đầy vết máu, tại hướng về đám người xa xa phóng đi.

Ở giữa một người nam, ước chừng bốn mươi trên dưới,

người mặc áo bào đen, thương thế trên người nghiêm trọng nhất, chỗ sau lưng sâu đủ thấy xương, chảy ra dòng máu đen.

Hiển nhiên thân trúng kịch độc!

Bên trái người nam kia, thì chỉ có chừng hai mươi, một thân áo bào đen, sắc mặt trắng bệch, trong tay cầm một ngậm trường kiếm, cũng là thụ thương không nhẹ, tại một mực đỡ lấy nam tử trung niên.

Bên phải nữ tử kia, tuổi tác càng nhỏ hơn.

Ước chừng mười bảy mười tám tuổi dáng vẻ, Như Hoa đóa đồng dạng tuổi tác, cầm trong tay một ngậm màu xanh bảo kiếm, đồng dạng tại đỡ lấy nam tử trung niên.

“Kha đại hiệp, lại kiên nhẫn một chút, lập tức liền có thể lấy nhìn thấy đám người, chỉ cần xông vào đến đám người chỗ sâu, Kim Dao giúp người tất nhiên không dám tiếp tục làm loạn!”

Nữ tử kia thở dốc mở miệng.

Bọn hấn tại một đường đào vong.

Dương Phóng thấy âm thầm nhíu mày.

Kỳ quái!

Nữ tử này trên thân cũng có một đạo chuỗi nhân quả, cùng mình tương liên.

Mình lúc nào nhận biết nàng?

Nàng cùng mình cũng có nhân quả?

Dương Phóng có chút suy tư, tiện tay cầm lên căn này

chuỗi nhân quả, tiến hành cảm thụ.

Một lát sau.

Hắn lập tức hiểu được.

“Đông Phương sơn trang, nàng là Đông Phương sơn trang người?”

Chính mình cũng suýt nữa muốn quên mất Đông Phương sơn trang chuyện.

Lúc trước quay về Bạch Trạch vực thời điểm, hắn cùng Thạch lão nhân từng xâm nhập qua một chỗ động phủ, chính là Bất Diệt cảnh cường giả lưu lại, lúc ấy gặp được nguy cơ, chính là một vị tên là 【 Đông Phương Thác 】 Bất Diệt cảnh cường giả cứu mình hai người.

Nhưng cũng tiếc đối phương vẫn là rất nhanh tao ngộ nguyên rủa, hồn phi phách tán.

Lúc ấy mình đã đáp ứng đối phương, muốn đi trước Đông Phương sơn trang nhìn xem.

Nhưng nhoáng một cái nhiều năm qua đi, mình một mực không có cơ hội.

Hiện tại thể mà trực tiếp gặp Đông Phương sơn trang hậu nhân.

Xoát!

Dương Phóng thân thể lóe lên, nhẹ nhàng xuất hiện ở mấy người con đường trước đó, một thân thanh bào, tóc đen rối tung, trên mặt lộ ra một tia mỉa mai kỳ dị.

Ngay tại chỗ chạy vội ba người tất cả đều biến sắc, đột nhiên dừng thân thể.

Nhất là ở giữa nhất người kia, càng là miệng phun huyết thủy, Khí Huyết táo bạo, thương thế trên người nặng hơn.

“Người là ai?”

Nữ tử kia giọng dịu dàng quát, sắc mặt trắng bệch.

Cửu phẩm đỉnh phong tu vi!

“Chỉ có cửu phẩm cảnh giới sao?”

Dương Phóng tự nói, mở miệng hỏi thăm: “Đông Phương Thác là gì của người?”

Nữ tử kia trong lòng kinh hãi, nhìn về phía Dương Phóng.

Gia hỏa này lai lịch ra sao?

Vừa lên đến liền hỏi nhà mình tổ tiên xa danh hào?

“Người đến cùng là ai?”

Đông Phương Văn văn mở miệng kinh uống.

Một bên hai tên nam tử cũng lấy làm kinh hãi, ánh mắt trên người Dương Phóng dò xét.

Chỉ tiếc, trẻ tuổi điểm nam tử đồng dạng không thể nhận ra Dương Phóng, tu vi của hắn rất thấp, cũng chỉ có cửu phẩm tả hữu, căn bản tiếp xúc không đến giang hồ đại sự.

Ở giữa nam tử trung niên, ngược lại là siêu phẩm tu vi.

Một đôi ánh mắt kinh nghi bất định dò xét, có mấy phần

không thể tin cảm giác.

Dương Phóng không cần phải nhiều lời nữa, đưa tay một điểm.

Xùy!

Ba đạo hào quang trong nháy mắt bay ra, trực tiếp không có vào đến ba người trong thân thể, đem ba người thương thể tại chỗ chữa trị, thể nội bị trúng kịch độc toàn bộ bài trừ.

Ba người chấn động trong lòng, cảm giác được như là trong nháy mắt đầy máu nhục sinh.

Đây là thủ đoạn gì?

“Tiền bối rốt cuộc là ai? Tại hạ đông Phương Văn văn, Đông Phương Thác chính là gia tổ!”

Nữ tử kia vội vàng mở miệng, hai tay chấp lên.

“Vậy liền không sai.”

Dương Phóng tự nói, nói: “Ta từng chịu đến Đông Phương Thác nhắc nhở, để cho ta thích hợp chiếu cố một chút hậu nhân, nơi này có mấy bình đan dược, người cầm đi đi.”

Hắn cong ngón búng ra, ba cái Bạch sắc bình sứ trong nháy mắt bay ra, tự động lơ lửng tại nữ tử phụ cận.

Nữ tử lộ ra vẻ kích động.

“Tiền bối, chẳng lẽ gia tổ còn sống?”

Đông Phương Thác đã mất tích gần ngàn năm.

Hiện tại thế mà còn tại?

“Không, hắn đã sớm tiêu tán, ta là tại thật lâu trước đó nhìn thấy hắn.”

Dương Phóng lắc đầu.

Nữ tử lập tức lộ ra bi thương chi sắc.

“Đa tạ tiền bối!”

Nàng vẫn là trịnh trọng chấp tay.

Bỗng nhiên, từ phía sau bọn hắn truyền đến từng đợt kinh phong tiếng thét, liên tiếp năm đạo bóng người từ phía sau khu vực cấp tốc đuổi theo.

Loại trừ cầm đầu một cái là siêu phẩm cảnh giới bên ngoài, cái khác đều là Thập phẩm tả hữu.

“Bọn hắn ở nơi đó, mau đuổi theo đi!”

Vị kia siêu phẩm cao thủ mở miệng quát chói tai.

“Tiền bối cứu mạng, bọn hắn là Kim Dao giúp người!”

Nữ tử hoa dung thất sắc, vội vàng mở miệng.

Bên người nam tử trẻ tuổi cũng lập tức lộ ra vẻ khẩn trương, vội vàng nắm chặt trường kiếm, tùy thời chuẩn bị trở về thân phản kích.

Dương Phóng nhíu mày, thân thể lại không nhúc nhích.

Ngay tại nữ tử này ba người cho rằng Dương Phóng sẽ không xen vào việc của người khác thời điểm, đột nhiên, quỷ dị sự tình phát sinh, sau lưng ngay tại cấp tốc đuổi theo năm người tổ, chớp mắt biến mất không thấy gì

nữa.

Như là bốc hơi, trong nháy mắt vô tung vô ảnh.

Ba người tất cả đều nheo mắt, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Tình huống như thế nào?

“Tiền bối, ngài. . . ngài rốt cuộc là ai?”

Nữ tử thất thanh nói.

“Ta chỉ là một khách qua đường thôi.”

Dương Phóng mở miệng, nói: “Đông Phương sơn trang như thế nào?”

Nữ tử lần nữa lộ ra thương xót, cắn môi, nói: “Từ khi gia tộc mất tích, Đông Phương sơn trang nước sông ngày một rút xuống, hiện tại ngay cả siêu phẩm cao thủ đều không thể bồi dưỡng được tới.”

Siêu phẩm cao thủ, cần phục dụng Thiên Tinh ngọc tủy.

Nhưng Thiên Tinh ngọc tủy từ trước hiếm thấy, bị một chút thế lực cường đại cầm giữ, há lại sẽ dễ dàng như vậy đạt được?

“Thiên Tinh ngọc tủy...”

Dương Phóng tự nói, cong ngón búng ra, lại là một cái Bạch sắc bình ngọc bay ra, nói: “Các người đi thôi, nơi đây cũng không an bình.”

Nói xong, thân thể của hắn trong nháy mắt biến mất.

“Tiền bối!”

Đông Phương Văn vẫn vọi vàng kính uống, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Nhưng chỗ nào còn có thể nhìn thấy Dương Phóng mấy may tung tích.

Trong nội tâm nàng lập tức hiện ra từng tia từng tia thất lạc chi ý, một phát bắt được trước mắt Bạch sắc bình ngọc, tiến hành quan sát, lập tức trong lòng giật mình.

Thiên Tinh ngọc tử!

Vị tiên bối này rốt cuộc là ai?

Sống gần ngàn năm lão tiên bối?

“Là hấn, chúng ta thế mà gặp hấn.”

Ở giữa nam tử trung niên sắc mặt phức tạp, bụi ngùi thờ dài, cũng không biết là cảm khái, vẫn là may mắn.

“Kha đại hiệp, hấn rốt cuộc là ai?”

Bên trái tuổi trẻ nam tử vọi vàng hỏi thăm.

“Người nào? Toàn bộ thiên hạ cầm ky, lấy sức một mình phá hủy hai đại bản khối, đánh phế tứ đại thế lực, phá hủy Ma Môn cùng Diệt Tà minh tổng bộ, danh tự đã căn bản không người dám nhắc lên...”

Nam tử trung niên cười khổ.

Cái gì?

Bên người hai người trong lòng một giật mình.

Là hấn?

Nhân vật như vậy cùng Đông Phương sơn trang có quan hệ?

Đông Phương Văn vẫn trong lòng vừa sợ lại lay, lại mừng rỡ.

...

Tại Dương Phóng rời đi sát na, trực tiếp thuận tay cuốn đi trong đám người Diệp Huyền.

Diệp Huyền chỉ cảm thấy trước mắt quang mang lóe lên, liền thành linh xuất hiện ở bên ngoài mấy chục dặm, trong lòng giật mình, vội vàng hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, rất nhanh lộ ra mừng rỡ.

“Sư tôn!”

“Diệp Huyền, gần nhất Lam Tinh người bên kia xảy ra chuyện gì? Tựa hồ. . . tổn thất nặng nề.”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Là sư tôn, gần nhất đã qua một năm, không, không phải gần nhất một năm, là gần nhất ba năm qua, Lam Tinh người tử thương vô số, càng quái dị hơn chính là, mỗi chết một cái Lam Tinh người, đều sẽ có một người vận thể bạo tăng, chết được càng nhiều, vận thể tăng cường đến càng nhanh, liền lấy ta tới nói, ta hiện tại vận thể đơn giản nghịch thiên, tùy tiện đi ra ngoài đều có thể nhặt được tiền...”

Diệp Huyền vội vàng mở miệng.

“Ồ?”

Dương Phóng nhíu mày.

Tình huống so với mình trong tưởng tượng phải gặp.

Người xuyên việt quan hệ trong đó, quả nhiên so như nuôi cở.

Mỗi chết một cái, trên thân có đồng dạng tiêu ký người kia, vận thể đều sẽ cấp tốc tăng cường...

“Sự tôn, ngài nhưng biết đây là có chuyện gì?”

Diệp Huyền hỏi thăm.

“Ta cũng đang điều tra, chỉ có thể nói cho người, Lam Tinh người xuyên qua tựa hồ là một cái âm mưu.”

Dương Phóng trầm ngâm, nói: “Người phải làm cho tốt chuẩn bị, ngày sau, các người có thể sẽ chết càng nhiều.”

“Chết càng nhiều?”

Diệp Huyền trong lòng giật mình.

“Đúng vậy, bao quát người ta, chỉ sợ đều khó mà may mắn thoát khỏi.”

Dương Phóng mở miệng, nghĩ nghĩ, nói: “Tựa hồ có người tại bắt chúng ta nuôi cở, cường giả sẽ trực tiếp hấp thu kẻ yếu, nếu như người không muốn chết đến nhanh như vậy, nhất định phải cam đoan, tại tất cả Lam Tinh người bên trong, người là một trong mấy người mạnh nhất, chỉ có dạng này, người mới có thể sống đến lâu.”

Chỉ có tựa thân mạnh hơn những cái kia cùng mình có đồng dạng tiêu ký người, mới có thể đem trên người bọn họ vận thể hấp thu.

Phàm là mình so với bọn hắc yếu, chính mình cũng sẽ bị phản hấp thu.

Cho nên!

Dương Phóng cùng nhau đi tới, càng ngày càng mạnh, kỳ ngộ trùng điệp...

Bởi vì không có bất kỳ cái gì Lam Tinh người còn mạnh hơn hắc.

Những cái kia trên người có Cổ Phật ấn ký, Kiếm Ma ấn ký, Ma Quân ấn ký, cuối cùng đều đem từng cái chết thảm, bị hắc hấp thu hầu như không còn.

“Cái gì?”

Diệp Huyền trong lòng trong nháy mắt lạnh buốt.

Tại sao có thể như vậy?

“Vậy nhưng có phá cục chi pháp?”

Diệp Huyền vội vàng hỏi thăm, có chút bối rối.

“Ta cũng đang tìm kiếm, tạm thời còn không có đầu mối, lần này chỉ là vì sớm thông tri người, người tốt nhất chuẩn bị sớm.”

Dương Phóng thốt lên, nhìn chăm chú Diệp Huyền sâu trong linh hồn.

Diệp Huyền trên người tiêu ký cùng mình bất đồng.

Kia là một cái đầu lâu!

Ngay cả Thần thôn đại trưởng lão cũng không biết bộ

xương này đầu đại biểu cái gì!

Diệp Huyền trong lòng càng thêm lạnh buốt.

Bất quá, Dương Phóng cũng không có tiếp tục nhiều lời, dị tượng lóe lên, lần nữa đem Diệp Huyền đưa trở về.

Hắn nên làm đã làm được.

Bọn này Lam Tinh người còn có thể sống sót mấy cái, hắn cũng không xác định.

Bởi vì ngay cả chính hắn đều đang tìm kiếm phương pháp.

Dương Phóng xoay người lại, lần nữa hướng về nơi xa đi đến, thanh sam lổn lác, tóc đen nồng đậm, thân thể tắm rửa tại trời chiều quang huy bên trong, từng bước một hướng về Thần Quốc đại môn tiếp cận mà đi.

...

Sau nửa canh giờ.

Thần bí mà mông lung trong sơn cốc.

Dương Phóng thân thể xuất hiện lần nữa ở đây, cẩn thận cảm thụ được trong không khí ẩm áp chi lực, ánh mắt hướng về phía trước nhất nồng đậm sương mù nhìn lại.

Nơi đây thần thánh khí tức quả nhiên càng đậm!

Chỉ bất quá Thần Quốc đại môn, vẫn không có triệt để hiển hiện.

Tựa hồ vẫn còn trong hư vô.

Dương Phóng lật bàn tay một cái, đem một mặt lớn chừng bàn tay lệnh bài lấy ra ngoài, cẩn thận lượn quanh.

Thần Quốc lệnh bài!

Lệnh bài đang phát sáng, xuy xuy rung động, cùng Thần Quốc đại môn kêu gọi lẫn nhau.

“Hắn là hiện tại còn không phải đi vào thời cơ?”

Dương Phóng suy tư.

Ánh mắt của hắn hướng về bốn phía nhìn chăm chú, tại nồng đậm trong sương mù rất nhanh phát hiện mấy đạo cường đại dị thường bóng người, ẩn tàng âm thầm, tại hướng về Dương Phóng nhìn trộm.

Hiển nhiên, đều là sớm thức tỉnh lão quái vật!

Đột nhiên!

Dương Phóng sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên quay đầu.

Chỉ gặp sau lưng khu vực, một tôn to lớn ma ảnh nổi lên, sinh ra ba cái đầu, trên mặt nhe răng cười, vây quanh hai tay, tại cách đó không xa chăm chú nhìn chính mình.

“Là người, ta đợi người nhiều ngày như vậy, người lại xuất hiện!”

Ba đầu Thần Ma lộ ra cười lạnh, nói: “Lần này không có bất kỳ người nào lại có thể cứu người, ta muốn xé sống người!”

Trên người hắn sát khí rất nặng, sắc mặt hung tàn.

Nhất là ở giữa nhất viên kia đầu người bên trên, âm hàn oán độc, có một đạo to lớn vết sẹo.

“Ba đầu Thần Ma!”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Sự tình lần trước nhưng thật ra là cái hiểu lầm, người cần gì phải nhất định phải nắm lấy ta không thả!”

“Hiểu lầm? Hắc hắc, hiểu lầm gì đó, ta muốn giết người, người liền ngoan ngoãn nhận lấy cái chết, nơi nào sẽ tồn tại hiểu lầm?”

Ba đầu Thần Ma cười to, hướng về phía trước đi tới. .

“Ba đầu Thần Ma, người còn nhận biết cái này sao?”

Dương Phóng lật bàn tay một cái, lấy ra một mặt màu đen cổ thuẫn, ở trước mặt hắt lạnh lòng ra hiệu.

Ba đầu Thần Ma thân thể dừng lại, trong con người trong nháy mắt bắn ra lục đạo vô cùng sáng chói sáng chói, lập tức gắt gao tiếp cận màu đen tấm chắn, quát: “Đây là ta cổ thuẫn, người từ chỗ nào tới? Trả lại cho ta!”

“Hắc Ám âm mai bên trong Thần thôn trưởng lão cho ta, nói người nhìn thấy mặt này cổ thuẫn liền sẽ minh bạch.”

Dương Phóng mở miệng.

Đem mặt này tàn phá cổ thuẫn ném cho đối phương.

Ba đầu Thần Ma một phát bắt được cổ thuẫn, sắc mặt trong nháy mắt trở nên âm trầm không chừng, toàn thân trên dưới sát khí lượn lờ, lông tóc đen nhánh, không nhúc nhích, không biết suy nghĩ cái gì.

Một lát sau!

Hắn bỗng nhiên bóp cổ thuấn, trên mặt đột nhiên lộ ra tàn nhẫn tiểu dung.

“Người nói đây là Thần thôn trưởng lão đưa cho người? Ta hết lần này tới lần khác không tin, ta nói là người từ Thần thôn trộm được? Người dám trộm đi ta cổ thuấn, còn muốn châm ngòi ta cùng Thần thôn quan hệ trong đó, vật nhỏ, ta càng phải xé nát người!”

“Ừm?”

Dương Phóng lông mày nhíu lại.

Gia hỏa này là đang cố ý giả bộ hồ đồ?

Cổ thuấn quả nhiên đối với hắn vô dụng!

“Chết đi cho ta!”

Ba đầu Thần Ma quát chói tai một tiếng, cao sáu, bảy mét kinh khủng thân thể lập tức đánh tới, oanh một tiếng, toàn thân trên dưới ô quang nở rộ, kinh khủng khó lường, thân thể còn tại đón gió căng phồng lên, từ sáu bảy mét thân cao tiếp tục biến lớn, đảo mắt hóa thành kinh khủng cao mấy chục mét.

Răng rắc răng rắc!

Trên bầu trời trong nháy mắt hiện ra từng đạo đáng sợ tử sắc thiểm điện, kinh thiên động địa, kinh khủng khó lường, trực tiếp một quyền hướng về Dương Phóng hung hăng đập tới.

“Rống!”

Hắn ba cái đầu toàn bộ tại rống to, mang theo kinh khủng công kích linh hồn, đem người hồn phách đều nhanh cho đánh tan.

Vừa lên đến, toàn bộ thực lực ngang nhiên bộc phát.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, theo sát lấy lôi âm bộc phát, thanh âm bạo tạc, oanh một tiếng, trong nháy mắt chống đỡ đối phương rống to thanh âm.

Toàn bộ không gian trong nháy mắt xoay chuyển.

Vô tận sương trắng bị tại chỗ bốc hơi, không khí đều bị chen ra ngoài.

Bảy sắc vòng xoáy lập tức nổi lên, kịch liệt xoay tròn, ô ô chói tai, trực tiếp hướng về ba đầu Thần Ma thân thể hung hăng trùm xuống.

Ngay cả bảy sắc hào quang đều không sử dụng.

Đi lên chính là thủ đoạn mạnh nhất, đem bảy sắc hào quang trở thành nôi hơi, hung hăng phủ xuống.

Ba đầu Thần Ma trong nháy mắt cảm thấy được một cỗ nồng đậm nguy cơ, biến sắc, nguyên bản đánh phía Dương Phóng nắm đấm bỗng nhiên thu hồi, một quyền đánh tới hướng bảy sắc vòng xoáy.

Đồng thời một cái khác đại thủ cũng hung hăng bắt tới, như muốn xé mở.

“Rống!”

Trong miệng của hắn trong nháy mắt phát ra vô cùng điếc tai rống to, dị thường thể lượng.

Toàn thân trên dưới tất cả lông tóc tất cả đều bắt đầu

dựng ngược lên, trên thân như bị sét đánh, hai đầu cánh tay cũng bắt đầu nổ tung, huyết thủy vẩy ra.

“Đồ chết tiệt, ngươi dám đả thương ta, ta muốn xé sống ngươi!”

Ba đầu Thần Ma tức hỗn hển, gầm thét không ngừng.

Lần trước bị Dương Phóng chặt tổn thương, hắn đã đánh giá thấp Dương Phóng, lần này vừa lên đến liền toàn bộ thực lực bộc phát, thế mà còn là bị hút vào cánh tay.

Đối phương loại này vòng xoáy, uy lực lại so với lần trước càng mạnh!

Dương Phóng toàn thân hào quang bộc phát, trong miệng quát chói tai, đem hết toàn lực thôi động bảy sắc vòng xoáy, hướng về ba đầu Thần Ma thân thể hung hăng đóng đi.

“Ngươi chết đi cho ta!”

Răng rắc răng rắc!

Vòng xoáy khủng bố như đồng hóa vì cối xay thịt, từ trên xuống dưới nhanh chóng thôn phệ lấy ba đầu Thần Ma, để cánh tay của hắn nổ tung, trong miệng kêu to, thân thể lại vô luận như thế nào cũng di động không được.

Thân thể của hắn ở vào bảy sắc vòng xoáy dưới, như là bị khóa định đồng dạng.

“Vạn pháp bất xâm, thạch hóa chi thuật!”

Ba đầu Thần Ma gầm thét.

Ầm ầm!

Dương Phóng lấy ra búa đá, trực tiếp mấy lưỡi búa hung hăng bổ tới, để ba đầu Thần Ma trên thân huyết thủy bắn tung toé, phát ra gầm thét, thân thể rất cuộc không chịu nổi, bị hung hăng hút vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong.

“Ta muốn giết ngươi, a!”

Hắn kêu thê lương thảm thiết, thân thể tại bảy sắc vòng xoáy bên trong điên cuồng gãy dựa, khí tức kinh khủng.

Toàn bộ không gian đều đang không ngừng vỡ nát.

Khắp nơi đều là năng lượng kinh khủng khí tức.

...

Vạn chữ đại chương!

.... ~

Chương 410 : Luyện hóa Thần Ma! Thực lực lại tăng!

Toàn bộ trong sơn cốc, khí tức hạo đặng, năng lượng hỗn loạn.

Bảy sắc vòng xoáy tại kịch liệt xoay tròn, hạo đặng ra từng mảnh từng mảnh vỡ nát không gian lực lượng, đưa tới rất nhiều người chú mục, nhất là âm thầm những cái kia lão cổ đồng, đều sắc mặt giật mình, lộ ra ngưng trọng.

“Là ba đầu Thần Ma!”

“Đó là cái gì người? Thế mà có thể kích thương ba đầu Thần Ma?”

“Ba đầu Thần Ma bị nhốt rồi!”

...

Không nói cái này ba đầu Thần Ma tự thân sức chiến đấu đáng sợ, liền đơn thuần bối cảnh của hắn, liền không có nhiều người có can đảm trêu chọc hắn.

Cha mẹ của hắn đều không ngoại lệ, đều là cực kỳ khủng bố đại nhân vật.

Nhất là mẹ của hắn.

Chính là một tòa Thái Cổ Ma Sơn huyền hóa thành hình, lực phòng ngự tuyệt thế vô song, tại viễn cổ chúng thần trong năm đều ít có người có can đảm trêu chọc.

Nhưng này người trẻ tuổi cũng dám đối ba đầu Thần Ma

xuất thủ?

To lớn bảy sắc vòng xoáy bên trong, ba đầu Thần Ma đang không ngừng gào thét, thân thể kịch liệt gãy dựa, toàn thân trên dưới lớp lớp rung động, từng mảnh từng mảnh tinh hồng huyết quang không ngừng mà từ trên người hắn bắn tung toé mà ra.

Huyết nhục tại vỡ nát, xương cốt tại nổ tung, như là tiếp nhận khó có thể tưởng tượng cực hình.

Nhưng không thể không nói, cái này ba đầu Thần Ma thực lực kinh khủng, cho dù đến loại trình độ này, vẫn không có bị vỡ nát thân thể, ngược lại càng thêm liều mạng hướng ra phía ngoài bò đi.

“Dương Đạo, Dương Đạo, người giết không được ta!”

Trong miệng hắn rống to: “Ma huyết Bá Thể!”

Ầm ầm!

Thân thể ở trong chớp mắt tăng vọt, lập tức biến thành cao mấy trăm thước kinh khủng cự nhân, đem toàn bộ bảy sắc vòng xoáy đều cho chống đỡ nhanh chóng phóng đại, nhô ra cơ bắp cường kiện hữu lực, toàn thân trên dưới tất cả lông tóc tất cả đều đứng đấy.

Càng đáng sợ chính là, trên người hắn lập tức lít nha lít nhít bò đầy hoa văn bí ẩn, như là quỷ dị ma văn, tràn ngập một loại cường đại mà đáng sợ khí tức.

Chỗ khác tại bảy sắc vòng xoáy bên trong đang liều mạng gãy dựa, lực lượng kinh khủng làm người ta kinh ngạc lạnh mình, bàn tay xé rách mà ra, để không gian đều tại lay động.

“Phá cho ta a!”

Ba đầu Thần Ma gầm thét, hai cái to lớn nắm đấm giống như là đủ để vỡ nát hết thủy.

Nguyên bản cánh tay của hắn đều đã bị bảy sắc vòng xoáy xoắn nát, chỉ còn lại có hài cốt, nhưng theo thân thể của hắn biến lớn, cánh tay lần nữa trùng sinh.

Tất cả đều loé lên một tầng chói mắt hồng quang.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, đem hết toàn lực thôi động bảy sắc vòng xoáy, gắt gao vây khốn thân thể của hắn, không quản đối phương như thế nào oanh kích, từ đầu đến cuối chưa từng buông lỏng.

Cùng lúc đó, hắn miệng uống lời âm, xung kích về đằng trước.

Trong tay búa đá càng là liên tiếp bổ ra từng đạo hào quang óng ánh.

Bảy sắc vòng xoáy bên trong càng là xông ra vô số đạo màu đen chạm tay cùng vô hình chuỗi nhân quả, lít nha lít nhít, hướng về đầu này ba đầu Thần Ma thân thể quán chặt lại mà đi.

Ba đầu Thần Ma gãy dựa càng thêm kịch liệt, thê thảm kêu to, liềm mạng lắc lư, đem những này màu đen chạm tay cùng vô hình chuỗi nhân quả đều cho kéo đứt không biết bao nhiêu.

Hắn như là một tôn dã thú phát cuồng, lực lượng vô cùng kinh khủng, bốn phương tám hướng không gian tất cả đều đang vụn vẹo, đang cuộn trào, phát ra sụp đổ.

Nhưng cho dù dạng này, hắn lại như cũ không có từ bảy sắc vòng xoáy bên trong lao ra.

Màu đen chạm tay cùng chuỗi nhân quả không thành thật nứt, lại không ngừng gây dựng lại.

A!

Ba đầu Thần Ma lần nữa thê thảm rống giận, song chưởng bộc phát ra trận trận hào quang sáng chói, như là chống lên một cái ngăn ngại năng lượng bình chướng.

Nửa người trên của hắn gần như sắp muốn leo ra ngoài bảy sắc vòng xoáy, nhưng là nửa người dưới vẫn còn bị bảy sắc vòng xoáy gắt gao hút lấy, cả hai lực lượng tựa hồ sa vào đến cân đối.

Hắn chỉ có thể dạng này duy trì lấy thân thể không còn tiếp tục hạ xuống, muốn tiếp tục leo ra đi, đã muôn vàn khó khăn.

Giờ khắc này, bàn chân của hắn, bắp chân, đùi tất cả đều tại từng mảnh từng mảnh vỡ nát.

“Mở cho ta a, nhanh mở cho ta!”

Ba đầu Thần Ma đau cơ hồ muốn nổi điên, liên tục rống to.

Ngay tại hắn sắp không chịu nổi thời điểm.

Bỗng nhiên!

Nồng đậm nguy cơ từ Dương Phóng sau lưng cấp tốc vọt tới.

Một đạo dị thường chói lợi kiếm quang, tựa như tia chớp, mang theo kinh khủng sát cơ, thoáng một cái đã qua, hướng về Dương Phóng sau lưng hung hăng bổ tới.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, bỗng nhiên cấp tốc trở lại, một búa hung hăng bổ tới.

Oanh!

Quang mang bộc phát, óng ánh khắp nơi.

Đáng sợ ba động trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi.

Dương Phóng thân thể tại chỗ bị một cỗ kinh khủng dị thường lực lượng cấp tốc hất bay ra ngoài, hung hăng rơi vào vài trăm mét bên ngoài, cánh tay run lên, hổ khẩu chảy máu.

Mà nguyên bản kịch liệt xoay tròn bảy sắc vòng xoáy, cũng bởi vì hất bay ngược, trong nháy mắt trở nên một trận hỗn loạn, rốt cục bị cái này ba đầu Thần Ma từ bên trong trốn thoát.

Bất quá cho dù ba đầu Thần Ma từ bên trong trốn thoát, nhưng cũng dị thường thâm hiểm, thân thể tất cả đều là huyết thủy, hai chân máu thịt be bét, cơ hồ đứt gãy.

Dù là hấn là Bất Diệt cảnh tồn tại, giờ khắc này cũng rất khó tái sinh máu thịt.

Ba đầu Thần Ma sắc mặt oán độc, cấp tốc xuất hiện ở phía xa, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng, trực tiếp ngửa mặt lên trời gào to.

“Dương Đạo, ta muốn giết sạch tất cả cùng ngươi có liên quan người!”

Hấn tức hỗn hển, sắp điên rồi.

“Người nào ra tay với ta?”

Dương Phóng hướng về trước mắt vô tận hư vô nhìn sang.

“Người trẻ tuổi, đến tha người chỗ tạm tha người, người đã chiến thắng, làm gì còn muốn đót đót bức bách, cái gọi là làm người lưu một tuyến, ngày sau dễ nói chuyện, chuyện này không bằng như vậy được rồi, coi như là cho ta lão nhân gia một bộ mặt, như thế nào?”

Một giọng già nua đột nhiên từ vô tận trong hư vô chậm rãi truyền tới.

“Cho người một bộ mặt? Nói đến đơn giản, người đây tính toán là cái gì người? Ta lưu hẳn một mạng, hẳn nguyện ý lưu ta một mạng sao? Tiền bối thân là đại nhân vật, cư nhiên như thế không muốn mặt đối ta tiến hành đánh lén, đây mới là hùng hổ dọa người đi! Nếu không phải ta phản ứng cực nhanh, chỉ sợ hiện tại chết chính là ta, người muốn giết ta, còn để cho ta nể mặt người, tiền bối, làm người không phải làm như vậy, người quá phận!”

Dương Phóng ngữ khí âm trầm.

“Lão phu chỉ là hảo ngôn khuyển bảo, cũng là vì người tốt, mặc dù lão phu xuất thủ hơi nặng chút, bắt quá, người không phải cũng không có chuyện gì sao? Chuyện này như vậy quên đi thôi.”

Cái kia đạo thanh âm già nua ngữ khí bình thản.

“Dựa vào cái gì như vậy tính toán? Người đánh lén ta, còn nói muốn đối ta tốt? Người không cảm thấy người có chút mặt dày vô sỉ sao?”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

“Người trẻ tuổi, ngữ khí của người nghiêm trọng, lão phu hi vọng người có thể xem xét thời thế, không muốn làm đánh nhau vì thể diện, cần biết quá cứng rắn thì dễ gãy, đối người không có cái gì chỗ tốt, lão phu cách làm cũng là vì người, hi vọng người đừng cho lão phu khó xử.”

Cái kia đạo thanh âm già nua tiếp tục mở miệng.

Dương Phóng sắc mặt triệt để âm trầm xuống.

“Người đánh lén ta còn là vì ta? Nói câu dễ nghe, ta gọi người một tiếng lão tiền bối, nếu là nói câu khó nghe, người tính là gì đông XZ đầu lộ đuôi bọn chuột nhất, một cái mặt dày vô sỉ lão bang đồ ăn, người cút ra đây cho ta!”

“Người trẻ tuổi, người làm càn!”

Thanh âm già nua đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo, ẩn chứa mấy phần âm trầm chi ý.

“Già đông XZ đầu lộ đuôi ồn ào không ngừng, thật có năng lực, liền quang minh chính đại đứng ra!”

Dương Phóng cười lạnh, “Cái này ba đầu Thần Ma ta giết định, loại trừ hẳn lão mẫu tó, ai đến đều vô dụng!”

Sưu!

Thân thể của hắn lần nữa hành động, cấp tốc hướng về kia chỉ ba đầu Thần Ma nhào tới.

Vừa lên đến chính là bảy sắc vòng xoáy, ô ô chói tai, khí tức kinh khủng, để không gian cũng vì đó vỡ nát, lần nữa hung hăng đóng hướng về phía ba đầu Thần Ma.

Ba đầu Thần Ma biến sắc, phát ra gầm thét, vài trăm mét lớn nhỏ thân thể vội vàng chấn động, toàn thân phát

sáng, hướng về bảy sắc vòng xoáy đánh tới.

Đồng thời thân thể di chuyển nhanh chóng, muốn tránh đi cái này vòng xoáy khủng bố.

Nhưng lại căn bản không có mảy may tác dụng, mấy chục đạo bảy sắc hào quang cuốn qua, vẫn là đem hẳn thân thể hung hăng ném vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong, phát ra từng đợt phần nộ kêu to.

“Hừ!”

Cái kia đạo thanh âm già nua đột nhiên phát ra băng lãnh hừ nặng.

Lại là liên tục bảy tám đạo kiếm khí bay tứ tung mà ra, kinh thiên động địa, mang theo kinh khủng dị tượng, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng chém quá khứ.

Mỗi một đạo kiếm khí đều giống như mang theo đầy trời tinh thần, dị thường sáng chói.

Đem giữa thiên địa chiếu rọi một mảnh sáng ngời, một mực khóa chặt Dương Phóng, sát cơ khắc cốt, kinh thiên động địa.

Dương Phóng huy động trong tay búa đá, hét lớn một tiếng, trực tiếp hướng về những này sáng chói kiếm khí hung hăng chém quá khứ.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh...

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng oanh minh không ngừng phát ra.

Thiên băng địa liệt, không gian lay động, khắp nơi đều là hủy diệt tính khí tức.

Liên tục bảy tám đạo kiếm khí tất cả đều bị Dương Phóng vỡ vụn.

Thân thể của hắn cũng lần nữa bị chấn hướng về sau bay ngược, lập tức bay ra vài trăm mét.

Nhưng dù vậy, hắn cũng như cũ tại một mực duy trì được bảy sắc vòng xoáy.

Đang bị đánh bay về sau, hắn thu hồi bảy sắc vòng xoáy, quay người liền đi, hướng về nơi xa cực cướp.

Cách đó không xa hư không lắc lư.

Một kẻ thân thể cao gầy, mặc cổ lão quần áo màu vàng lão giả, từ trong hư không hiện lên ra, sắc mặt âm trầm, sợi tóc hoa râm, trên mặt có một loại bất cận nhân tình đậm đặc.

Nhất là phía sau hắn, lưng đeo một đen một trắng hai cái bảo kiếm.

“Người trẻ tuổi không biết mùi vị, tóm lại phải bỏ ra đại giới, lão phu hảo ngôn khuyên bảo, đã cho người cơ hội, người còn không biết trân quý, đây chính là lấy chết có đạo, lão phu nhiều năm chưa từng hoạt động, không muốn tái tạo sát nghiệt, nhưng hôm nay không thể không phá giới.”

Ngữ khí của hắn băng lãnh, bước đi bước chân, hướng về phía trước đi đến.

Như là thuận di, tàn ảnh lóe lên, soạt một chút, xuyên thấu hư không không biết bao nhiêu dặm, hướng về Dương Phóng hồi hải đảo theo.

Một chút núp trong bóng tối lão cổ đồng, không khỏi lộ ra

kinh nghi.

“Kiếm chủ!”

“Là cái này cuồng nhân, Chúng Thần Thời Đại thời kì cuối một vị hậu khởi chi bối.”

Rất nhiều lão cổ đồng nói nhỏ.

Trong lòng bọn họ rất nhanh kịp phản ứng.

Cái này Kiếm chủ nhất định là nghĩ tịch này giao hảo tôn này Thái Cổ ma nhạc, cho nên mới thay ba đầu Thần Ma ra mặt.

Nếu không hẳn cùng ba đầu Thần Ma vô thân vô cố, sao lại lung tung xuất thủ?

“Tôn này Thái Cổ ma nhạc hơn phân nửa cũng còn sống, hẳn là ít có mấy vị chân chính biết Hắc Âm âm mai lai lịch tồn tại.”

“Không tệ, không biết đã nhiều năm như vậy, tôn này Thái Cổ ma nhạc đến cùng đạt đến cảnh giới gì?”

Một chút lão cổ đồng ngưng tiếng nói.

Bọn hắn mặc dù đều là từ viễn cổ thời kì ngủ say tồn tại, bất quá nhưng lại chưa chân chính kinh lịch đại kiếp.

Phần lớn người đều cùng Ma Môn tam nhãn pho tượng, vô duyên vô cố bị sao băng đánh trúng, tiếp theo rơi vào trạng thái ngủ say, một ngủ chính là vô số năm.

Cho nên!

Bọn hắn căn bản không hiểu rõ chúng thần tề tựu chân tướng.

Cũng không biết Hắc Âm âm mai đến cùng là nguyên nhân gì sinh ra.

Chỉ có sống được đầy đủ xa xưa, như là tôn này Thái Cổ ma nhạc đồng dạng tồn tại, mới có tư cách biết nắm đó chân tướng.

“Người trẻ tuổi, người tu luyện đến nay, cực không dễ dàng, vì một điểm đánh nhau vì thể diện, liền chủ động tìm chết, thật sự là quá uổng phí.”

Kiểm chủ ngửi khí băng lãnh, ngón tay một điểm.

Xuýt một tiếng, liên tục hơn mười đạo kinh khủng kiếm khí lập tức bay ra, hướng về Dương Phóng bao phủ tới, lít nha lít nhít, như là có được ý thức, có thể tự động chuyển biến, hướng về Dương Phóng xuyên qua.

Dương Phóng nhướng mày, bảy sắc vòng xoáy lần nữa nổi lên, bỗng nhiên biến lớn, bao phủ lên đỉnh đầu khu vực, quét ra bảy sắc hào quang, hướng về những này kiếm khí đánh tới.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt kinh khủng oanh minh phát ra.

Một đạo lại một đạo kiếm khí liên tiếp bị hấn vỡ nát, toàn bộ không gian đều tại một trận rung chuyển.

Kiểm chủ phát ra hừ lạnh, sau lưng hai thanh trường kiếm đột nhiên phóng lên tận trời, một đen một trắng, lấp lóe ánh sáng chói mắt trạch, trực tiếp diễn hóa thành một cái cổ phác mà to lớn Thái Cực Đồ.

“Có chút bản sự liền không đem người trong thiên hạ để ở trong mắt, người trẻ tuổi, người thật ngông cuồng, cần

biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, có đôi khi một bước đạp sai, chính là cả đời đi nhầm!”

Hô!

Toàn bộ Thái Cực Đồ bỗng nhiên biến lớn, hướng về Dương Phóng phóng đi.

Âm dương trong hai mắt, theo thứ tự là một đen một trắng hai cái trường kiếm, bộc phát ra vô tận kiếm khí, lít nha lít nhít, như là mưa to đồng dạng.

Dương Phóng lập tức khống chế bảy sắc vòng xoáy, lần nữa biến lớn, đón lấy Thái Cực Đồ.

Ầm ầm!

Thanh âm to lớn, đình tai nhức óc.

Tất cả kiếm khí đều không ngoại lệ, hết thảy bị to lớn bảy sắc vòng xoáy thôn phệ, chấn toàn bộ bảy sắc vòng xoáy đều đang run lên bần bật, rung động ầm ầm.

Bị vây ở bảy sắc vòng xoáy bên trong ba đầu Thần Ma, càng là phát ra từng đợt thể lượng gào thét.

Thân thể của hắn vốn là tiếp nhận bảy sắc vòng xoáy giảo sát, hiện tại lại bị vô số kiếm khí kích thể, lập tức toàn bộ thân hình đang nhanh chóng băng liệt, máu tươi bay vung, vô cùng thể thảm.

Kiểm chủ ánh mắt ngưng tụ, rất nhanh cảm thấy được không đúng, trong con ngươi trực tiếp bắn ra hai đạo cực kỳ đáng sợ kiếm quang, lập tức tiếp cận bảy sắc vòng xoáy.

“Không đúng! Đây là. . Thần Chủng? Làm sao có thể? Nhiều như vậy Thần Chủng!”

Sắc mặt hấn giật mình.

Sau đó giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên tập trung tinh lực, hướng về Dương Phóng thân thể trực tiếp nhìn sang.

Tại một sát na giống như là xảy ra đại sự gì, Kiếm chủ đột nhiên quát to một tiếng, hai mắt chảy máu, thân thể một chút bay ngược ra ngoài.

“Không có khả năng, là ba người, ba tên này còn sống?”

Hấn máu me đầy mặt nước, vừa kinh vừa sợ, gần như không thể tin.

Lần nữa nhìn về phía Dương Phóng ánh mắt lúc, như cùng sống gặp quỷ, lông tơ đứng vểnh, quay người liền đi, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

To lớn Thái Cực Đồ cấp tốc biến mất.

Phía trên đen trắng song kiếm, cũng hóa thành hai đạo lưu quang, bay ngược mà ra, phóng tới nơi xa.

Bốn phương tám hướng một chút kẻ nhìn lên, đều là nhú mào, lộ ra kinh nghi.

Tình huống như thế nào?

Kiếm chủ nhìn thấy cái gì?

Làm sao lại đột nhiên rời đi?

Không ít người thân thể nhoáng một cái, trong nháy mắt biến mất, truy hướng về phía Kiếm chủ.

“Kiếm chủ, người thấy được cái gì?”

Một vị toàn thân bao phủ tại chỉ riêng ai bên trong tồn tại, mở miệng hỏi thăm.

“Không nên hỏi ta, ta không biết, ta cái gì cũng không biết, ta cũng không thấy được, ta cái này đi...”

Kiểm chủ thất kinh, một bước cũng không dám ở lâu, cấp tốc hướng về nơi xa bỏ chạy.

Hắn vậy mà thấy được loại đại sự này.

Đụng chạm đến viễn cổ cấm kỵ.

Nhân vật như vậy muốn bóp chết hắn, quả thực là dễ như trở bàn tay a...

Đám người càng thêm giật mình.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Lại để Kiểm chủ nói liên tục cũng không dám nói?

Phải biết Chúng Thần Thời Đại thời kì cuối, Kiểm chủ cũng là một vị nhân vật phong vân, cường thế nhất thời, lưu lại qua uy danh hiển hách, nhưng bây giờ lại chỉ muốn vội vàng mà chạy, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Không ít người trong lòng kinh nghi, quay đầu nhìn về phía Dương Phóng.

Bọn hắn rất muốn đuổi theo quá khứ tìm tòi hư thực, nhưng nghĩ đến Kiểm chủ chặt vật, trong lòng vẫn còn do dự.

Từ Thái Cổ đến bây giờ, giữa thiên địa có quá nhiều cơ mật.

Có cơ mật là không thể đi tìm tòi nghiên cứu.

Dù là biết rõ có gì đó quái lạ, cũng không thể truy cứu, ai đi truy cứu, ai liền chết...

Một lát sau, những nhân vật này cuối cùng vẫn là tán đi, không dám tiến đến quan sát.

“Ba đầu Thần Ma bị bắt, có lẽ đằng sau còn sẽ có đại sự phát sinh.”

“Không quản người trẻ tuổi kia trên thân ẩn giấu cái gì cơ mật, hấn khốn trụ ba đầu Thần Ma, đoán chừng ba đầu Thần Ma phía sau gia hỏa muốn ngồi không yên.”

“Quản hấn có gì đó cổ quái, gây ra con bé biến thái kia người, chú định có trò hay để nhìn!”

...

Rất nhiều đại nhân vật nói nhỏ, cấp tốc biến mất nơi đây.

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, nhìn thấy Kiếm chủ đi xa, cũng không tiếp tục truy kích, mà là thu bẫy sắc vòng xoáy, quay người liền đi.

Hôm nay giấu ở âm thầm đại nhân vật nhiều lắm.

Hấn cũng không dám quá phận bức bách.

Vạn nhất lại dẫn xuất cái khác cường giả, được không bù mất!

Bất quá!

Trên người hấn tiêu ký, lại một lần nữa nằm ngoài dự

đoán của hắn...

Lại một vị cổ lão tồn tại bị trên người hắn tiêu ký bị dọa cho phát sợ...

Nghĩ đến nơi đây, Dương Phóng trong lòng càng thêm âm trầm, nắm đấm nắm chặt, chỉ cảm thấy phía sau màn giống như là có cái gì vô cùng quỷ dị ánh mắt tại lạnh lùng nhìn mình chằm chằm đồng dạng.

“Không được, nhất định phải mau chóng tiến vào Thần Quốc!”

Trong lòng của hắn tự nói.

Không bao lâu, đến từ Hắc Âm âm mai chỗ sâu dẫn dắt chi lực xuất hiện lần nữa, cấp tốc bao phủ lại hắn thân thể, sau đó để thân thể của hắn một chút xíu ảm đạm, cho đến hoàn toàn biến mất.

...

Trong phòng.

Quang mang lóe lên, Dương Phóng thân thể lần nữa từ thần trong kính đi ra, mày nhăn lại, não hải suy tư, xuất hiện vô số ý nghĩ.

Lần này tiến vào ngoại giới, phát sinh sự tình nhiều lắm.

Đầu tiên là Hỗn Thiên Đạo Tổ, sau đó lại là Kiếm chủ. . đều là bị tự thân ấn ký hù dọa ngược lại.

Áp lực cường đại như là bao phủ ở trong lòng đại sơn đồng dạng.

“Thần kính lần sau khôi phục cần tại mười lăm ngày sau đó, bất quá, có lẽ phải không được mười lăm ngày, thần

thánh khí tức liền sẽ khuếch tán đến Hắc Âm âm mai, đến lúc đó, không tá trợ thần kính, ta cũng có thể tiến vào Thần Khu đại lục.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn đột nhiên thu hồi thần kính, xếp bằng ở trên giường, bảy sắc vòng xoáy lần nữa tại trước mắt của hắn hiển hiện.

Bên trong ba đầu Thần Ma y nguyên chưa chết, đang tức giận rống to, toàn thân trên dưới tất cả đều là huyết thủy, đều nhanh không thành hình người, ba cái đầu đều bị nghiền bạo liệt ra.

Nhưng không thể không nói, gia hỏa này sinh mệnh lực tràn đầy đáng sợ.

Muốn nhất thời bán hội đem luyện hóa, thực sự quá khó khăn.

“Ba đầu Thần Ma, ta vốn không muốn đối địch với người, là người nhiều lần bức bách, muốn giết sạch hết thầy cùng ta có liên quan người, đã dạng này, người cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt, ta liền một chút xíu mài chết người, để người hình thần câu diệt!”

Dương Phóng quyết tâm.

Hắn sắp bị ba vị đại nhân vật đoạt xá, hiện tại nơi nào còn có điều kiêng kị gì.

Cho dù là ngập trời tai họa, hắn cũng dám đi xông.

Muốn trách thì trách cái này ba đầu Thần Ma, xen vào việc của người khác, mình muốn chết.

“Dương Đạo, mau thả ta, người dám giết ta, mẫu thân

của ta nhất định sẽ không bỏ qua người!”

Ba đầu Thần Ma triệt để kinh hãi, mở miệng gầm thét.

“Ta x người m hôn!”

Dương Phóng không chút khách khí.

Trực tiếp quan bế bảy sắc vòng xoáy , mặc cho ba đầu Thần Ma ở bên trong điên cuồng gào thét cũng sẽ không tiếp tục để ý tới, vận chuyển Thần Cung, đang toàn lực tiến hành luyện hóa.

...

Ngoại giới.

Một chỗ thần bí mà âm u chỗ.

Đây là một chỗ cổ lão phế tích.

Cổ lão đến cơ hồ không có ai biết nơi này tồn tại.

Phế tích chỗ sâu nhất, ước chừng mấy vạn dặm khu vực, tồn tại một cái cự đại vực sâu.

Tại mảnh này vực sâu bên trong, có một tòa cự đại ma nhạc bị một mực xích ở đây, trên dưới quanh người quần đầy từng đạo thô to xiềng xích.

Mỗi một đầu trên xiềng xích đều có vạc nước lớn như vậy, phía trên lít nha lít nhít khắc đầy phù văn, thần bí khó lường, ẩn chứa chói mắt quang trạch.

“Rống...”

Từng đợt kinh thiên động địa ma tiếng gào, bỗng nhiên từ toà này ma nhạc bên trong phát ra, Ma Vân cuộn

cuộn, kinh thiên động địa, khiến cho toàn bộ vực sâu khổng lồ đều bị ma khí cho lấp kín, khắp nơi đều là khí tức tử vong.

Trên người nó tất cả xiềng xích đều đang phát sáng, tựa hồ bị kích thích, tại toàn diện khôi phục, đối với nó tiến hành áp chế.

“Hài nhi của ta, ta đáng thương hài nhi a. . rống...”

Ma nhạc bên trong lần nữa phát ra từng đợt thể lượng mà âm thanh khủng bố.

Cả ngọn núi đều tại kịch liệt bùng nổ.

Từng mảnh từng mảnh ma khí không ngừng hướng về bốn phía quét sạch.

Riêng là kinh khủng ma khí, liền để một chút Bất Diệt cảnh cao nhân không thở nổi, run lẩy bẩy, hình thể đều nhanh muốn hỏng mất.

“Các người giúp ta lan truyền ra ngoài, ai có thể giết chết Dương Đạo, cứu ra hài nhi của ta, ta ma la nữ liền thiếu hẳn một cái nhân tình, ngoài ra, ta đem dùng trên người của ta tinh hoa nhất bộ vị, tự tay vì hắn luyện chế một kiện vũ khí.”

Tôn này kinh khủng ma nhạc bên trong truyền đến oán hận thanh âm.

Trước người mấy vị Bất Diệt cảnh cao nhân, tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc, liên tục gật đầu.

“Tốt, Ma Tôn đại nhân, chúng ta sẽ đem tin tức lan truyền ra ngoài!”

“Đúng, cam đoan cái kia Dương Đạo sống không được!”

Bọn hấn cấp tốc rời đi nơi đây, biến mất không thấy gì nữa.

Có thể được đến tôn này Thái Cổ ma nhạc một cái nhân tình, vậy sẽ là cực kỳ không thể tưởng tượng nổi sự tình.

Cho dù là những cái kia chân chính lão quái vật, đoán chừng cũng sẽ có người nhảy ra.

Thế gian phong vân, nhất định vì vậy mà biến ảo.

...

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng một mực trốn ở Thần thôn bên trong, vất vả luyện hóa ba đầu Thần Ma thân thể, chói mắt mấy ngày quá khứ, cứ việc gia hỏa này nhục thân đã bị mình triệt để xoắn nát, nhưng là hồn phách của hấn lại núp ở một cái quỷ dị thạch giới bên trong.

Cho dù là lấy Dương Phóng bảy sắc vòng xoáy, đều không thể luyện hóa cái này mai thạch giới.

Không quản mạnh cỡ nào lực lượng tác dụng trên đó, đều sẽ bị tự động bắn ra.

Đơn giản như là một cái cứng sỏi mai rùa.

“Cái này thạch giới hấn là cũng là tôn này Thái Cổ ma nhạc thân thể tinh hoa luyện chế mà thành?”

Dương Phóng có chút giật mình.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc đối đãi hấn cái này Tứ Bất Tượng nhi tử, thật là thật tốt.

Bởi vì luyện chế bực này nghịch thiên coi bảo.

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí, cuối cùng không thể không tạm thời từ bỏ.

Lấy hẳn lực lượng bây giờ, đoán chừng là không có khả năng đánh nát thạch giới.

Coi như tiếp tục luyện hóa xuống dưới, cũng là uổng phí hết thời gian thôi.

Hắn cuối cùng thu hồi bảy sắc vòng xoáy, lần nữa hướng về bên ngoài đi tới.

Mấy ngày quá khứ, ngoại giới thần thánh khí tức càng đậm.

Thần thôn bên trong người càng thêm cao hứng. .

Tất cả mọi người tại vui mừng khôn xiết.

Cho dù là một chút hài đồng đều có thể cảm nhận được từng đợt âm áp khí tức.

“Lập tức liền có thể lấy đi bên ngoài nhìn một chút.”

“Ta muốn ăn mút quả!”

“Ta muốn đi câu lan nghe hát!”

“Ta muốn ăn bánh nướng!”

...

Rất nhiều hài đồng cao hứng trên đường phố đi lại.

Dương Phóng khẽ thở dài một cái, lượn quanh trong tay

một mặt Thần Quốc lệnh bài.

“Thần Quốc, Thần Quốc. . hi vọng có thể sớm một chút tiến vào...”

Hắn bỗng nhiên lần nữa nghĩ đến một sự kiện, bước chân phóng ra, cấp tốc đi ra Thần thôn, trực tiếp xuất hiện tại khoảng cách Thần thôn ngoài mấy trăm dặm một chỗ Hắc Âm âm mai bên trong.

Từ khi đạt được Thần Chủng 【 Tụ hồn 】 , hắn còn không có tốt để dùng dùng qua.

Không biết tại cái này hắc âm mai bên trong, có thể hay không tụ lại ra một chút cường đại tàn hồn.

Nhĩ đến nơi đây, Dương Phóng trong mắt tinh quang lóe lên, lúc này thôi động lên 【 Tụ hồn 】 .

Ầm ầm!

Giữa thiên địa cát bay đá chạy, cuồng phong gào thét, ô ô chói tai.

Một cỗ âm lãnh lạnh lùng lực lượng trong nháy mắt từ bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đến, trùng trùng điệp điệp, giống như là thủy triều, có một loại không nói ra được cổ quái khí tức.

Trong nháy mắt!

Đếm không hết màu đen hồn ảnh lập tức xuất hiện ở Dương Phóng trước mặt, lít nha lít nhít, nhìn một cái vô tận, hàng ngàn hàng vạn, tất cả đều là cổ lão chiến hồn, lờ mờ, mơ mơ hồ hồ, không nhìn thấy phần cuối.

Tựa như một nháy mắt đi vào viễn cổ Minh giới bên trong.

Dương Phóng tại chỗ giật nảy mình.

Cái này tới quá nhanh.

Để hấn một điểm chuẩn bị tâm lý đều không có.

Hắc Âm âm mai bên trong, đã từng chết mất mạnh nhiều như vậy?

Ầm ầm!

Đột nhiên, lại là dị biến xuất hiện.

Một tôn vô cùng to lớn ma ảnh từ trên trời giáng xuống, chừng vài trăm mét cao như vậy, đen nghịt, kinh khủng khó lường, lập tức nện ở vô số hồn ảnh bên trong, lập tức tạo thành vô tận cương phong.

Bên người cái khác nhỏ yếu hồn ảnh tại chỗ bị hấn đập một trận lất lự, có vài chục đạo hồn ảnh trực tiếp ngã nhào xuống đất, một trận tiêu tan, kém chút tiêu tán.

Dương Phóng trợn mắt hốc mồm, nhìn về phía trước mắt đen nghịt kinh khủng hồn ảnh.

Ta đi!

Thật chẳng lẽ triệu hoán ra một vị đã từng cái thế cường giả?

Chết mất vô số năm, tàn hồn y nguyên khổng lồ như thế!

Chỉ gặp cái này ma ảnh thân thể mơ hồ, một mảnh đen nhánh, lơ mơ có thể nhìn ra, tựa hồ không phải nhân loại, đầu nó sinh ra thô to sừng thú, giện cảm thương khung.

Toàn bộ thân hình đứng ở nơi đó, tựa như một tôn cái thể Ma Tôn, dù là thân thể rất là mơ hồ, nhưng cũng so cái khác hồn ảnh mạnh hơn nhiều lắm, quanh thân có một loại ma khí lượn lờ.

Hàng ngàn hàng vạn hồn ảnh ở trước mặt của hắn, tựa như từng cái hài nhi đồng dạng.

“Rống...”

Tôn này to lớn ma ảnh đột nhiên ngửa mặt lên trời ma huyết lên đến, phát ra từng đợt trầm thấp mà âm thanh khủng bố, ma uy hạo đãng, hướng về bốn phía quét sạch.

Mảng lớn mảng lớn ma khí từ hắn nơi này bộc phát, trùng trùng điệp điệp, giống như là mực nước, hướng về bốn phía quét sạch, tự động hấp thu lên bốn phương tám hướng cái khác tàn hồn.

Chỉ gặp cái này vô số tàn hồn, tựa như trở thành hắn chất dinh dưỡng, phô thiên cái địa hướng về thân thể của hắn cấp tốc không có vào mà đến, trùng trùng điệp điệp, từng mảnh từng mảnh không có vào thân thể của hắn.

Tụ hồn!

Dương Phóng trong lòng giật mình, lẳng lặng nhìn xem một màn này phát sinh.

Triệu hoán ngàn vạn hồn phách, trong đó mạnh nhất mấy tôn sẽ tự động thôn phệ cái khác hồn phách, đem mặt khác hồn phách coi như chất dinh dưỡng, điểm này, hắn sớm đã biết, cũng không có ngoài ý muốn.

Hắn rất muốn nhìn một chút tôn này được triệu hoán ra viễn cổ chiến hồn, có thể đạt tới trình độ gì?

Nếu là có thể triệu hoán hơn ra một chút cường đại như vậy chiến hồn, như vậy hẳn nói không chừng có thể tại Hắc Ám âm mai bên trong đi ngang đều vô sự.

Ầm ầm!

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng oanh minh không ngừng phát ra, sóng lớn vỗ bờ, ma khí cuộn cuộn.

Hàng ngàn hàng vạn tàn hồn từng lần một không ngừng tràn vào cái kia đạo to lớn ma ảnh bên trong, khiến cho toàn bộ Hắc Ám âm mai đều hỗn loạn.

Giữa thiên địa rất nhiều lông tóc cùng huyết nhục, đều tại lộn xộn, lung tung bay múa...

Kéo dài đến hồi lâu.

Rốt cục!

Ngàn vạn tàn hồn tất cả đều bị thôn phệ hầu như không còn.

Trước mắt Hắc Ám ma ảnh trở nên càng thêm to lớn, càng thêm âm trầm, toàn thân trên dưới đen sì một mảnh, chừng hơn một ngàn mét cao, Thông Thiên Động Địa, sừng sững giữa thiên địa, có loại không nói ra được vĩ ngạn.

Dương Phóng ánh mắt ngưng lại, lúc này thử nghiệm khổng chế lên tôn này ma ảnh.

Một loại vô hình liên hệ trong nháy mắt từ giữa hai bên sinh ra.

Tôn này to lớn ma ảnh thật giống như trở thành mình một cánh tay, chỉ huy tùy ý.

Oanh!

To lớn ma ảnh một quyền ném ra, ma khí bốn phía, năng lượng mãnh liệt, hung hăng rơi vào một tòa hoang phế trên gò núi, lập tức đem toàn bộ gò núi đánh cho núi đá nổ tung, đất rung núi chuyển.

“Tiếp cận chuẩn vương!”

Dương Phóng thở sâu, trong ánh mắt hiện ra từng tia từng tia khó tả tinh quang.

Đi đại vận!

Có thể phát huy ra chuẩn vương uy lực!

Nếu là nhược làm mấy cỗ dạng này ma ảnh, tạo thành chiến trận, thì còn đến đâu?

Nghĩ đến nơi đây, hấn lúc này lần nữa vận dụng lên Thần Chủng 【 Tụ hồn 】, chỉ bất quá tựa hồ là vừa mới động tới, lần này loại trừ cát bay đá chạy bên ngoài, không còn có bất luận cái gì hồn ảnh xuất hiện.

Hấn không tin tà, bước chân phóng ra, lập tức đổi một chỗ, xuất hiện tại bên ngoài mấy chục dặm, lần nữa vận chuyển Thần Chủng 【 Tụ hồn 】.

Trước mắt rất nhanh nổi lên mấy chục đạo đen sì hồn ảnh ra, đều là mơ mơ hồ hồ, lơ lơ, trên cơ bản đều là phổ thông chiến hồn.

Rất khó lại có cùng vừa mới tôn này ma ảnh đồng dạng tồn tại.

Dương Phóng tiếp tục đổi chỗ, tiếp tục triệu hoán.

Cứ như vậy thời gian vượt qua.

Hắn tại Thần thôn phương viên mấy ngàn dặm, không ngừng vận dụng Thần Chủng.

Liên miên liên miên hồn ảnh bị hắn triệu tập mà tới.

Nhưng cũng tiếc loại trừ lần thứ nhất triệu tập hồn ảnh nhiều nhất bên ngoài, đằng sau lần nữa triệu tập hồn ảnh đều trở nên thưa thớt, tối đa cũng mới mấy trăm cổ.

Lại bên trong không còn có cùng tôn này ma ảnh mạnh như nhau lớn tồn tại.

“Hắc Âm âm mai càng đi chỗ sâu, càng là đáng sợ, càng đi chỗ sâu cảm địa càng nhiều, không biết ta nhược hướng chỗ sâu tiếp tục đi, có thể hay không đụng phải mạnh hơn hồn ảnh.”

Dương Phóng suy tư.

Nhìn phía sau đen sì, trở nên càng thêm to lớn hồn ảnh, trong đầu của hắn đang nhanh chóng gãy đổ.

Cuối cùng vẫn quyết định mạo hiểm hướng chỗ sâu đi xem một chút.

Bất quá Hắc Âm âm mai hoàn cảnh rất quái người, một mình hắn hành tẩu, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện lạc đường.

Nghĩ đến nơi đây, Dương Phóng trực tiếp trở về Thần thôn, gọi lên Tàn Thiên Lý.

“Đại ca ngươi muốn đi Hắc Âm âm mai chỗ sâu?”

Tàn Thiên Lý có chút giật mình.

“Cũng không tính quá sâu, hơi hướng bên trong xâm nhập một điểm liền có thể, tốt nhất có thể tại một chút cấm địa bên ngoài đi dạo.”

Dương Phóng nói đến.

“Cấm địa bên ngoài?”

Tần Thiên Lý sắc mặt biến đổi, nói: “Phương viên mấy vạn dặm, lớn nhất cấm địa chính là chỗ kia Lôi Tôn mộ địa, đại ca ngươi còn muốn đi xem một chút?”

“Tốt, mang ta tới!”

Dương Phóng gật đầu.

Cuối cùng tại Tần Thiên Lý dẫn đầu dưới, bọn hắn ra Thần thôn, lần nữa hướng về Lôi Tôn mộ địa tiến đến.

Nhưng cùng trước đó, lần này vẫn không có dám chân chính đặt chân.

Lôi Tôn mộ địa kinh khủng dị thường, vô số năm qua, chết ở bên trong cường giả nhiều lắm.

Cho dù là bọn họ lần trước may mắn sống sót, vẫn như cũ không dám khinh thường.

Nhìn một cái vô tận màu nâu đất cát, cương phong gào thét, ô ô chói tai, tràn ngập băng lãnh đáng sợ khí tức.

Dương Phóng mày nhăn lại.

Không biết có phải hay không là ảo giác, theo càng thêm cường đại, ngược lại có thể càng thêm cảm giác được chỗ này mộ địa kinh khủng.

“Không giống độ cao, nhìn thấy đồ vật cũng không giống

sao?”

Dương Phóng tự nói.

Hắn hướng về phía trước đi mấy chục bước, lần nữa vận dụng lên Thần Chủng chi lực.

Ầm ầm!

Giữa thiên địa lần nữa cát bay đá chạy, cuồng phong gào thét.

Dưới chân nát cát cũng bắt đầu run rẩy lên, ô ô chói tai.

Trong nháy mắt, đếm không hết hồn ảnh trong nháy mắt nổi lên, lít nha lít nhít, so trước đó ở bên ngoài lần thứ nhất triệu hoán còn nhiều hơn.

Tần Thiên Lý biểu hiện cùng Dương Phóng lần thứ nhất, tại chỗ giật nảy mình, kém chút xoay người bỏ chạy.

“Ngọa tào!”

Hắn kinh thanh kêu to, vội vàng nhìn xem bốn phía lít nha lít nhít bóng đen.

“Đại ca, người làm cái gì?”

Tần Thiên Lý thất thanh nói.

Dương Phóng ngẩng đầu nhìn lại, trong lòng vui mừng.

Chỉ gặp trước mắt đếm không hết màu đen hồn ảnh bên trong, xuất hiện lần nữa ba tôn dị thường to lớn, quanh thân lượn lờ tại nồng đậm ma khí bên trong, ngờ ngờ ngác ngác, ánh mắt trống rỗng, chừng cao mấy trăm thước, chết mắt không biết bao lâu.

Cuối cùng Dương Phóng không chế lại cái này ba tôn to lớn hồn ảnh, trực tiếp hướng về còn lại tàn hồn cắn nuốt.

Giữa cả thiên địa ô ô chói tai, ma khí bành trướng.

Ba tôn dị thường to lớn ma ảnh như là thôn tính nóc ừng ực, đang nhanh chóng biến lớn, mạnh lên, đem mặt khác hồn ảnh tất cả đều trở thành chất dinh dưỡng, bành trướng ra từng mảnh từng mảnh vô cùng đáng sợ khí tức.

Rất nhanh, cái này lít nha lít nhít hồn ảnh tất cả đều bị thôn phệ trống không.

Ba tôn vô cùng to lớn ma ảnh, lực lượng kinh khủng, khí tức trầm ngưng, lẳng lẳng địa sừng sững giữa thiên địa, cũng tất cả đều dài đến hơn một ngàn mét.

Dương Phóng trong lòng phấn chấn.

“Lại đến!”

Mảnh này Lôi Tôn mộ địa đơn giản tương đương với mình bảo địa đồng dạng.

Tùy tiện hơi triệu hoán, thế mà liền triệu hoán ra ba tôn cường đại như vậy tồn tại.

Nói không chừng còn có thể đái đưa ra hấn côi bảo.

Soạt!

Cát bay đá chạy, âm phong gào thét, khí tức tử vong cuộn cuộn bành trướng.

Lần thứ hai triệu hoán, lần nữa triệu hoán ra mấy vạn đầu hồn ảnh ra.

Bất quá lần này nhưng không có xuất hiện cao tới vài trăm mét hòn ảnh.

Dương Phóng không khỏi lộ ra vẻ thất vọng, lúc này không chế bốn tôn to lớn ma ảnh, hướng về trước mắt lít nha lít nhít hòn ảnh cấp tốc nuốt quá khứ.

Đáng sợ một màn, để Tần Thiên Lý nhìn trọn mắt hốc mồm.

Đây cũng quá khoa trương!

Đây là bí thuật gì?

Ngay tại Dương Phóng coi là cái này mấy vạn đạo hòn ảnh tất cả đều là chất dinh dưỡng thời điểm, ngoài ý muốn xuất hiện lần nữa.

Trong đó một đạo cực không đáng chú ý hòn ảnh, tại đứng trước tứ đại ma ảnh thôn phệ lúc, đột nhiên trên thân bắn ra một cỗ vô cùng cường đại khí thế.

Nguyên bản trống rỗng không ánh sáng con người trực tiếp hiện ra từng tia từng tia đáng sợ tinh quang, giống như là một nháy mắt biến thành thiên địa chúa tể, như muốn cao bằng trời.

Tứ đại ma ảnh lập tức tất cả đều động tác dừng lại, tựa hồ cảm ứng được khí tức của hắn, cùng nhau dừng lại, trực tiếp ngửa mặt lên trời rống huyết lên tới.

Ầm ầm!

Liên miên liên miên ma khí từ trên người bọn họ bộc phát ra, trùng trùng điệp điệp, giống như thủy triều, hướng về kia tôn không đáng chú ý hòn ảnh bao phủ tới, ý đồ đem hắn luyện hóa.

Nhưng cũng sợ sự tình phát sinh.

Tất cả ma khí cùng ô quang tại tiến lên sát na, đều bị tụ động hấp thu.

Tôn này không đáng chú ý hồn ảnh, thể nội giống như là ẩn chứa hang không đáy, đủ loại công kích tất cả đều tụ động tán loạn.

Hắn thân thể không cao, ước chừng một mét tám mấy.

Nhưng khí thể lại dị thường vĩ ngạn, có kinh thiên chi thể.

Tựa hồ thiên địa vạn vật ở trước mặt của hắn, đều là lộ ra không có ý nghĩa.

“Ta đi, đại ca, không phải là Lôi Tôn tàn hồn bị người triệu hoán đi ra đi?”

Tần Thiên Lý giật mình.

Dạng này một tôn hồn ảnh nhìn quá mức nhỏ gầy, không chút nào thu hút.

Nhưng là khí thể trên người, lại so kia tứ đại ma ảnh còn kinh khủng hơn, có loại trèo thiên chi thể.

Tứ đại ma ảnh đều có hơn một ngàn mét cao, đen nghịt, như là ma nhạc, nhưng đối mặt cái này nhỏ gầy hồn ảnh, nhưng không có biện pháp gì.

Dương Phóng trong con người cũng trực tiếp lộ ra tinh quang.

Lại nhật được bảo!

Dạng này một tôn hồn ảnh, tuyệt đối địa vị to lớn.

Hắn muốn thử xem tôn này hồn ảnh cực hạn ở nơi nào, lúc này không chế lại tứ đại ma ảnh, lần nữa hướng về tôn này hồn ảnh tạo áp lực, càng khủng bố hơn ma khí cùng ô quang, hướng về đạo này hồn ảnh mãnh liệt tới.

Nhưng cùng trước đó đồng dạng.

Không quản có bao nhiêu ma khí cùng ô quang tiến lên, tất cả đều tự động biến mất, bị hấp thu.

Tương phản!

Tôn này nhỏ gầy hồn ảnh lại có vẻ càng thêm ngưng thật, trong con người quang mang cũng càng vì thâm thúy, trên thân khí tức trùng trùng điệp điệp, băng lãnh đáng sợ, lại trái lại áp bách lên tứ đại ma ảnh.

“Bảo bối tốt!”

Dương Phóng kinh tán, vội vàng ngừng lại tứ đại ma ảnh thể công.

Sau đó hắn không chế lại tôn này nhỏ gầy ma ảnh, trực tiếp đánh ra một quyền.

Kết quả đâm ra một quyền, lực lượng kinh thiên, trực tiếp một cỗ hắc sắc ma khí xông lên trời, đem không gian đều đánh hỗn loạn, Hắc Âm âm mai đều đang vận vẹo.

“Lại đến!”

Dương Phóng mừng rỡ, lại một lần vận chuyển lên Thần Chung Tự hồn.

Cứ như vậy, hắn tại phiến khu vực này không ngừng

đào bảo, không ngừng triệu hoán.

Mảng lớn mảng lớn hồn ảnh liên tiếp nổi lên.

Trợn vện ba ngày quá khứ.

Dương Phóng mới rớt cục dừng lại.

Toàn bộ mộ địa tàn hồn tựa hồ đã bị hấn triệu hoán hầu như không còn.

Sau lưng Dương Phóng, xuất hiện rờng rã bảy bộ cao tới hơn một ngàn mét kinh khủng ma ảnh.

Ngoài ra!

Còn có một tôn, chỉ có một mét tám mấy, như là thường nhân đồng dạng nhỏ gầy ma ảnh.

Nhưng chính là dạng này một tôn nhỏ gầy ma ảnh, lại làm cho cái khác bảy bộ ma ảnh tất cả đều vì đó kiêng kị.

Hợp bảy tôn ma ảnh toàn bộ lực lượng, cũng vô pháp làm gì được hấn.

“Đại ca, ta còn biết một chỗ, che kín vô tận hài cốt, đồng dạng là trong cấm địa cấm địa, tại Hắc Âm âm mai chỗ càng sâu, nơi đó có vô biên Cốt Hải.”

Tàn Thiên Lý phấn chấn nói.

Dương Phóng loại bí thuật này quá mức cường đại.

Để hấn mở rộng tầm mắt.

Nếu là đến vô biên Cốt Hải nơi đó, đoán chừng có thể tạo thành động tĩnh lớn hơn.

“Ồ? Vô biên Cốt Hải? Đi, đi xem một chút!”

Dương Phóng hai mắt tỏa sáng.

Nhưng liền tại bọn hắn vừa mới cất bước đi ra, đột nhiên thân thể dừng lại, sắc mặt đột biến, đột nhiên quay đầu.

Một cỗ không nói ra được thần bí khí cơ từ đằng xa gào thét mà đến, trùng trùng điệp điệp, tràn ngập thần thánh, âm áp, gột rửa hết thảy tội ác vô thượng khí tức...

Toàn bộ Hắc Âm âm mai đều tựa hồ vì đó dừng lại.

Giữa thiên địa trôi nổi bộ lông màu đen cùng huyết nhục, tất cả đều dừng lại ra, sau đó một chút xiu tiêu tán, bốc hơi, hóa thành từng sợi ô quang.

“Thần Quốc xuất hiện.”

Tần Thiên Lý thanh âm ngưng trọng.

Xuy xuy xuy!

Dương Phóng trên người Thần Quốc lệnh bài, phát ra càng thêm mãnh liệt quang nhiệt.

Từ nơi sâu xa tựa hồ có cái gì vô thượng khí cơ đang triệu hoán lấy hắn...

“Có thể tiến vào Thần Quốc.”

Dương Phóng tựa nói.

Cùng tiến về vô tận Cốt Hải so sánh, tiến vào Thần Quốc, không thể nghi ngờ càng thêm để tâm hắn động.

Bởi vì kia ba vị tồn tại, chẳng biết lúc nào liền sẽ động thủ.

Chính như treo tại đỉnh đầu hắc lợi Kiếm Nhất dạng.

“Đi, trở về nhìn xem!”

Dương Phóng mở miệng.

Khi bọn hắc lần nữa trở về Thần thôn thời điểm, phần lớn người đều đã dẫn đầu chạy tới Thần Khu đại lục.

Chỉ còn lại có số ít mấy vị thủ thôn nhân còn không có rời đi.

Dương Phóng hai người cũng không chậm trễ, rất nhanh chạy tới ngoại giới.

...

Chương 411 : Lưng tựa đại môn, ai cùng ta quyết nhất tử chiến!

Mênh mông núi rừng bên trong.

Quang mang nhẹ nhàng lóe lên.

Dương Phóng hai người thân thể từ hư hóa thực, giống như là xuyên qua không gian, lập tức xuất hiện ở ngoại giới, ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, lộ ra từng tia từng tia sợ hãi thán phục chi sắc.

Từ Hắc Âm âm mai trực tiếp trở về ngoại giới, cùng từ thần trong kính trở về ngoại giới, cả hai xuất hiện địa điểm là hoàn toàn bất đồng.

Cái trước xuất hiện lại là mảnh này lạ lẫm sơn lâm.

“Trở về, ta thật trở về, thân thể của ta ngưng thật?”

Tần Thiên Lý cực kỳ kích động, nhìn hướng tay của mình chưởng.

Hai lần trước hắn theo Dương Phóng trở về ngoại giới, nhưng lại chỉ có thể ở vào hư ảo trạng thái.

Lần này thân thánh khí tức tràn đầy thiên địa, hắn rốt cục có thể hóa thành thực thể, có thể chân chính thể nghiệm một chút nhân gian hồng trần.

“Đại ca, ta muốn đi gia tộc của ta một chuyến, ngươi không ngại a?”

Tần Thiên Lý vội vàng mở miệng, đến nay còn tại tưởng niệm lấy gia tộc mình.

“Đi thôi, ta cũng có việc muốn làm.”

Dương Phóng mở miệng.

Thần Quốc mở ra, hấn một khắc đồng hồ cũng không muốn chậm trễ, chỉ muốn mau chóng đi vào trong đó.

Lần này cùng hấn có giống nhau ý nghĩ tuyệt đối không phải số ít.

Dù sao trước đó Thần thôn bên trong thế nhưng là né hơn mười vị Bất Diệt cảnh cao thủ, phần lớn người thợ Nguyên Đô đã gần như khô kiệt, dù là biết rõ Thần Quốc bên trong có gì đó quái lạ, bọn hấn cũng không thể không tiến vào.

Chỉ có tiến vào Thần Quốc, mới có thể kéo dài tính mạng!

“Đại ca, chính người bảo trọng, ta đi trước.”

Tần Thiên Lý đáp lại một tiếng, không kịp chờ đợi hướng nơi xa vọt tới.

Dương Phóng quần áo phần phật, bước đi bước chân, theo sát lấy hướng về Thiên Long vực đi đến.

Thần thánh khí tức tràn đầy thiên địa, so với hấn trước mấy ngày khi đi tới, còn muốn nồng nặc nhiều gấp mấy lần.

Loại này ám áp chi lực, để cho người ta có loại huyết mạch thăng hoa cảm giác.

Thân thể của hấn như là súc địa thành thốn, quang mang tiêu tan, hướng về Thiên Long vực cấp tốc tiếp cận mà đi.

Sau một ngày.

Dương Phóng rút cục lần nữa đến Thiên Long vực.

Có thể rõ ràng cảm giác được giữa thiên địa quả nhiên nhiều hơn không ít tối nghĩa mà khí tức cổ xưa, dù là giấu giếm rất sâu, nhưng y nguyên bị hấn nhân quả Thần Chủng bắt.

“Ra cường giả quả nhiên không ít...”

Dương Phóng tự nói.

Ngay tại hấn tiếp tục cất bước hướng về Thần Quốc đại môn đi đến thời điểm, đột nhiên nhưng mảy, thân thể trong nháy mắt dừng lại.

Bốn phương tám hướng hoàn cảnh đang nhanh chóng cải biến.

Thái Dương biến mất.

Mặt đất biến mất.

Hết thảy trước mắt hoàn cảnh hết thảy biến mất.

Bốn phương tám hướng trực tiếp xuất hiện một mảnh mênh mông hoang nguyên, nhìn một cái vô tận, hiện ra một loại màu đỏ thắm, trước mắt tất cả đều là từng khối mộ bia, tang thương, cổ lão, âm lãnh, huyết tinh.

Đều không ngoại lệ, tất cả mộ bia phía trên vậy mà tất cả đều viết cùng một cái danh tự.

Dương Đạo!

Dương Đạo!

Dương Đạo!

...

Lít nha lít nhít, hàng ngàn hàng vạn.

Dương Phóng giống như là một nháy mắt sa vào đến một cái thuộc về mình mộ bia hải dương.

“Dị tượng?”

Trong lòng hấn ngưng tụ, bàn chân hướng về đột nhiên đạp mạnh: “Cút ra đây!”

Oanh!

Tụ thân dị tượng đột nhiên thi triển, vực sâu màu đen nổi lên, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi.

Nồng đậm lẫn lộn hắc vụ trùng trùng điệp điệp, không có gì không nuốt, không có gì không thôn phệ, giống như là liên tiếp vực sâu không đáy, đem những này mộ bia cấp tốc bao phủ xuống dưới.

Lập tức bị khói đen che phủ mộ bia, tất cả đều đang nhanh chóng ảm đạm, lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ biến mất.

Dương Phóng lập thân khu vực, như đồng hóa vì một chỗ không đáy Ma Uyên.

“Người nào dám can đảm tính toán ta? Lén lén lút lút cút ra đây!”

Hấn mở miệng quát lạnh.

Đáy mắt bên trong từng đạo vô hình chuỗi nhân quả cấp tốc nổi lên.

Lít nha lít nhít, như là mạng nhện, tung hoành xen lẫn, trong đó có mấy đạo chuỗi nhân quả trực tiếp ngay cả đến nơi xa, nhưng lại giữa đường thời điểm lại đột nhiên đứt gãy, làm hấn không cách nào cảm giác.

“Che đậy nhân quả!”

Dương Phóng ánh mắt triệt để băng lãnh.

Người tới tuyệt đối là một vị chân chính đại cao thủ.

Tinh thông nhân quả bí thuật, có thể chặt đứt tự thân nhân quả, làm hấn nhân quả Thần Chủng cũng cảm giác không đến.

“Nguyên lai Dương Đạo không phải tên thật của người, là giả danh? Có chút ý tứ, khó trách dám đối ba đầu Thần Ma xuất thủ, người trẻ tuổi, ta càng thêm đối người tò mò.”

Bốn phương tám hướng không gian bên trong đột nhiên vang lên một đạo âm trầm cười quái dị thanh âm, nói: “Có thể từ ta mộ bia dị tượng bên trong ngăn ngừa giải thoát ra, cũng coi như có mấy phần bản sự, ở đời sau thiên địa đại biến tình huống dưới, còn có thể đạt tới loại trình độ này, rất là không tầm thường, nếu là tại tầm thường thời khắc, ta tuyệt đối sẽ cùng người đem rựu ngôn hoan, nhưng cũng tiếc, người đắc tội không nên đắc tội người, có một vị vô thượng tồn tại lên tiếng, muốn ta đưa người thi thể mang về, người trẻ tuổi, hôm nay coi như đừng trách lão phu.”

“Là tôn này Thái Cổ ma nhạc để người tới?”

Dương Phóng băng lãnh mở miệng.

“Không tệ.”

Cái kia đạo cười quái dị thanh âm tiếp tục vang lên, nói: “Ai nếu có thể giết người, người đó liền có thể đạt được nàng một cái nhân tình, ngoài ra, nàng sẽ đem tự thân thân thể tinh hoa bộ vị lấy ra ra, vì người kia luyện chế một kiện coi bảo, người trẻ tuổi, chỉ có thể nói người quá không ra mắt.”

“Khẩu khí thật lớn!”

Dương Phóng hừ lạnh.

Đã dám làm, hẳn liền chuẩn bị tốt đối mặt hết thảy.

Ầm ầm!

Không gian chấn động, bộc phát ra khí tức cực kỳ kinh khủng.

Bảy sắc vòng xoáy lần nữa hiện lên ở Dương Phóng đỉnh đầu, trực tiếp quét ra mấy chục đạo sáng chói chùm sáng bảy màu, hướng về chung quanh cái khác mộ bia cấp tốc quét tới.

Từng mảnh từng mảnh mộ bia liên tiếp bị vỡ vụn.

Toàn bộ thiên địa rất nhanh triệt để khôi phục thanh minh.

Ngay tại thiên địa khôi phục thanh minh sát na.

Cách đó không xa không gian lắc lư.

Một kẻ thân thể gầy còm, mặc trường bào màu đen lão giả, trực tiếp một bước từ trong hư vô đi ra, mặt mũi tràn đầy da đốm mồi, khí tức trên thân rất là mụ nát, giống

như là chôn sâu dưới mặt đất không biết bao nhiêu năm, sắc mặt đăm đạc, con ngươi sâu thẳm, có loại cổ lão khí tức.

“Hậu thế bên trong có thể xuất hiện người dạng này tồn tại, rất không dễ dàng, luận bản lĩnh, người không thể so với lão phu yếu bao nhiêu, nhưng hôm nay lão phu đến giết người, tự nhiên cũng không phải một người tới, hai vị đạo hữu, các người cũng nên hiện thân.”

Hắn ngữ khí lãnh đạm, hướng về hai bên hư vô nhìn sang.

Hai bên trái phải không gian, lần nữa phát sinh khó khăn trắc trở, một trận vận vẹo.

Lại là hai đạo nhân ảnh đi ra.

Bên trái cái kia đạo áo choàng phát ra, che khuất dung nhan, vai công rất là khô ngô, thân thể ước chừng chừng hai mét, trong tay dẫn theo một ngậm cự kiếm.

Bên phải một đạo, lại không phải nhân loại.

Mà là một cái dị tộc.

sau lưng mọc lên hai cánh, làn da màu chàm, quanh thân che kín lân giáp, thân thể cao cao sừng sững, phiêu phù ở giữa không trung, sắc mặt lãnh khốc.

“Vật nhỏ, ta nghe nói qua người, biết trước người tại càn chi bản khối tạo thành rất lớn động tĩnh, lại có thể tự do đi tới đi lui tại Hắc Ám âm mai cùng Thần Khư đại lục, đủ phách lối, ta đã sớm nghĩ diệt người!”

Cái kia sau lưng mọc lên hai cánh, làn da màu chàm dị tộc lộ ra cười lạnh, nhìn về phía Dương Phóng.

“Quá cứng rắn thì dễ gãy, người trẻ tuổi, người làm không nên làm sự tình, hôm nay đáng chém!”

Kia áo choàng tán phát bóng người cũng băng lãnh mở miệng, tựa hồ tại tuyên bố Dương Phóng vận mệnh.

“Trò cười, từ các người đến quyết định vận mệnh của ta sao?”

Dương Phóng lộ ra cười lạnh.

Hắn sắp tiến vào Thần Quốc, trên thân còn có tam đại tiêu ký, hiện tại cho dù là đem trời cho thọc, hắn còn không sợ.

Bởi vì hắn ngay cả mình có thể sống sót hay không cũng không biết, còn không cần bận tâm những vật khác?

Liên xem như tôn này Thái Cổ ma nhạc tự mình tới, hắn cũng dám một búa vỡ xuống.

“Ba cái lão bất tử, muốn động thủ liền cứ tới đi! Không cần nói nhảm nhiều như vậy!”

Dương Phóng mở miệng.

Ầm ầm!

Đỉnh đầu bảy sắc vòng xoáy chuyển động, trực tiếp bị hắn té ra ngoài, bộc phát ra kinh thiên động địa kinh khủng ba động, phối hợp bắt nguồn từ thân dị tượng, dẫn đầu hướng về kia cái sau lưng mọc lên hai cánh, làn da màu chàm dị tộc hung hăng che đậy tới.

Từng đợt đáng sợ ba động lóe ra, không gian đều nứt toác ra.

Sau lưng mọc lên hai cánh, làn da màu chàm dị tộc, tự

nhiên biết Dương Phóng thực lực, ngay cả ba đầu Thần Ma đều bị cuốn vào cái này bảy sắc vòng xoáy, tự nhiên không có khả năng chủ quan, trực tiếp ầm ĩ vừa kêu, trước người trong nháy mắt nổi lên một đầu vô cùng kinh khủng sóng máu, trùng trùng điệp điệp, diễn hóa thành một cái biển máu, kinh thiên động địa, hướng về kia cái bảy sắc vòng xoáy đánh tới.

“Còn chưa động thủ?”

Sau lưng mọc lên hai cánh dị tộc rồng to.

Lấy cá nhân hấn chi lực muốn chống lại cái này bảy sắc vòng xoáy, không thể nghi ngờ vẫn là quá khó khăn.

Thực lực của hấn cùng Kiếm chủ không khác nhau chút nào.

Ngay cả Kiếm chủ đều không thể chấn vỡ cái này vòng xoáy, hấn tự nhiên không thể nào làm được.

Thân thể gầy còm lão giả, cùng áo choàng tán phát nam tử, cũng không chút do dự, cơ hồ tại Dương Phóng tế ra đi bảy sắc vòng xoáy sát na, đồng loạt ra tay.

Ầm ầm!

Vừa lên đến chính là cái thế đại thủ đoạn, đều sắc mặt tàn nhẫn, khí tức trùng thiên.

Lão giả kia bàn tay vung lên, giữa thiên địa trực tiếp xuất hiện ròng rã ba tôn mộ bia, mang theo vô cùng đáng sợ nguyên rửa chi lực, hướng về Dương Phóng bản thể hung hăng đập tới.

Áo choàng tán phát nam tử thì là đột nhiên giương kiếm, không gian giống như là trong nháy mắt băng liệt.

Giữa thiên địa xuất hiện vô số đạo lít nha lít nhít màu đen dây nhỏ, tựa như tia chớp hướng về Dương Phóng xen lẫn mà đi.

Nhìn thật kỹ, thế này sao lại là từng đạo màu đen dây nhỏ, rõ ràng là từng đạo vết nứt không gian.

Đây là bọn hấn thương lượng xong hợp kích chi pháp.

Từ một người lựa chọn ngạnh kháng Dương Phóng bảy sắc vòng xoáy, hai người khác bất kể đại giới công hướng Dương Phóng bản thể.

Chỉ cần đem Dương Phóng bản thể oanh sát, không quản kia bảy sắc vòng xoáy có bao nhiêu cổ quái, cuối cùng rồi sẽ tiêu tán ra.

Nhưng mà chú ý của bọn hấn đánh cho không tề, nhưng lại căn bản không biết Thần Chủng đáng sợ.

Cái kia bảy sắc vòng xoáy vọt qua, lực lượng kinh khủng, đem không gian đều cho xoắn nát, sau lưng mọc lên hai cánh dị tộc đánh ra tới vô tận sóng máu căn bản không có đưa đến may mắn tác dụng, vừa đối mặt bị toàn bộ chấn nát.

Đón lấy, to lớn bảy sắc vòng xoáy hung hăng hướng về thân thể của hấn trùm xuống.

Cho dù cái kia sau lưng mọc lên hai cánh dị tộc liền lĩnh tiến hành trốn tránh, nhưng vẫn là vô dụng.

Nhân quả Thần Chủng lực lượng một mực khóa chặt hấn thân thể, không quản hấn trốn đến cái hướng kia, đều bị bảy sắc vòng xoáy đuổi tới, các loại sát thuật tất cả đều không có tác dụng.

Hấn giống như là một cái sắp bị lao tù trong lưới chim

tước.

Cùng lúc đó.

Dương Phóng bản thể nơi đó trực tiếp huy động lên cổ lão búa đá, hướng về gầy còm lão giả cùng áo choàng tán phát nam tử hung hăng bổ tới.

Lôi âm bộc phát, dẫn đầu cùng lão giả mộ bia va vào nhau, oanh một tiếng, thiên băng địa liệt, vang lên như kinh lôi nổ vang.

Trong tay hấn búa đá thì hung hăng bổ về phía trước mắt vô tận vết nứt không gian.

Toàn bộ búa đá vỡ xuống đồng thời, sớm đã ẩn chứa Hắc Âm thần chủng thôn phệ chi lực.

Răng rắc một tiếng!

Lít nha lít nhít màu đen dây nhỏ bị Dương Phóng nhất cử bỏ ra.

Tất cả vết nứt không gian đều bị Hắc Âm thần chủng chỗ cấp tốc thôn phệ.

Dương Phóng khí tức bộc phát, kinh khủng khó lường, chủ động thẳng hướng trước mắt hai vị địch nhân.

Bởi vì không rõ ràng phía sau màn phải chăng còn sẽ có tồn tại càng khủng bố hơn đang dòm ngó, cho nên hấn cũng không có vừa lên đến át chủ bài tề xuất, mà là trước dùng bảy sắc vòng xoáy cùng cái khác Thần Chủng tiến hành đối địch.

Bảy đạo ma ảnh sự tình, chuẩn bị bị hấn tại chỗ đòn sát thủ, để tránh còn sẽ có người tiếp tục nhảy ra.

“Phá cho ta a!”

Sau lưng mọc lên hai cánh dị tộc nam tử nơi đó phát ra rống to, thanh âm kinh khủng.

Trên người ba động để vùng trời này đều lắng lại, âm âm nổ vang, dưới chân mặt đất tại liên miên sụp đổ.

Hắn phát hiện còn đánh giá thấp Dương Phóng bảy sắc vòng xoáy.

Loại này quỷ dị vòng xoáy có thể tự động tỏa hồn.

Ầm ầm ầm ầm!

Đủ loại sát thuật như cũ tại liên hoàn oanh ra, nhưng hết thảy bị đáng sợ vòng xoáy hấp thu.

To lớn bảy sắc vòng xoáy hung hăng trùm xuống, cách hắn thân thể đã không đủ một mét.

Sau lưng mọc lên hai cánh nam tử đang điên cuồng di động, sắc mặt đã triệt để kinh hãi.

Gầy còm lão giả, áo choàng tán phát nam tử, nhìn thấy bảy sắc vòng xoáy sắp đem đồng bạn thôn phệ xuống dưới, sắc mặt biến hóa, trong tay sát chiêu càng khủng bố hơn thi triển ra.

“Thất Sát thần bia, hóa đá, suy yếu, diệt hồn, ba bia đủ trấn!”

Gầy còm hai tay huy động, trong miệng quát chói tai.

Kia ba mặt cổ lão mộ bia lập tức bắt đầu quang mang đại thịnh, tách ra từng mảnh từng mảnh yêu dị mà khí tức âm lãnh, cuộn cuộn bành trướng, giữa cả thiên địa trong nháy mắt nhiều hơn một loại nồng đậm không rõ.

Mỗi một mặt trên tám bia đá đều hiện lên ra vô số quái dị ngân sắc văn tự, lít nha lít nhít, như là từng cái con giun, làm cho người cảm thấy bất an.

Ba tôn mộ bia phân biệt đại biểu ba loại bất đồng nguyên rủa.

Theo thứ tự là hóa đá, suy yếu cùng diệt hồn.

Cái này ba mặt bia đá, là một loại chí bảo, lai lịch không rõ, vì cái này gầy còm lão giả may mắn từ một chỗ cấm địa đoạt được.

Tương truyền giữa thiên địa tổng cộng có bảy loại dạng này mộ bia, mỗi một loại mộ bia có nguyên rủa cũng không giống nhau.

Tên cổ Thất Sát!

Hắn hiện tại mới đến ba mặt mà thôi.

Nhưng cho dù chỉ là ba mặt, toàn bộ khôi phục, y nguyên rất là kinh khủng.

Dương Phóng trong lòng giật mình, trong nháy mắt cảm giác được thân thể một cái lão đảo, đột nhiên lắc lư, kém chút ngã nhào xuống đất.

Quý dị nguyên rủa chi lực quán giao mà đến, để thân thể của hắn có loại gánh vác Thập Vạn Đại Sơn cảm giác, tứ chi hoạt động dị thường cực khổ, hai đầu bả vai vừa trầm lại nặng.

Càng máu chốt chính là, có một cỗ Thứ Hồn lực lượng, như là vô hình gai nhọn hướng về linh hồn của hắn chỗ sâu cấp tốc đâm tới, vì hắn mang đến linh hồn nhói nhói.

Nhưng Dương Phóng đột nhiên rống to, 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng phát động, tự thân hồn phách bỗng nhiên nở rộ thần quang, bị một tầng lực lượng thần bí bao trùm, lập tức triệt tiêu ở loại này đáng sợ linh hồn nhói nhói.

Chỉ là linh hồn nhói nhói có thể bị triệt tiêu, nhưng trên người hóa đá cùng suy yếu, lại như cũ vẫn còn ở đó.

Hưu!

Kia áo choàng tán phát nam tử ánh mắt băng lãnh, lại là một kiếm chém tới.

Giữa thiên địa lít nha lít nhít tất cả đều là hủy diệt tính kiếm khí, như là mưa to, không để lại dấu vết, ẩn tàng hư vô, toàn bộ thiên không trong nháy mắt tối sầm xuống, tựa hồ là từ tương lai chém tới, từ quá khứ chém tới, từ hiện tại chém tới.

Những này kiếm khí ở khắp mọi nơi! Không lúc nào không tại!

Không quản núp ở chỗ nào, đều muốn đối mặt!

Phòng không thể phòng!

Tránh không thể trốn!

Tránh hiện tại kiếm khí, tránh không xong quá khứ cùng tương lai kiếm khí.

Dương Phóng huy động búa đá, liên tục rút lui.

Mắt thấy bị kia ba mặt bia đá hung hăng đập tới, vô tận kiếm khí từ quá khứ, tương lai cùng hiện tại cùng nhau kích xạ mà tới, thân thể của hắn đột nhiên cấp tốc ảm đạm, một chút biến mất.

Lại không bất kỳ tung tích nào.

Không tại hiện tại!

Không trong tương lai!

Tựa hồ từ thời không bên trong thoát ly.

Nhưng rất nhanh, kia áo choàng tán phát nam tử sắc mặt đột biến, phát ra kêu rên, thân thể cấp tốc rút lui, trong tay đại kiếm liên tục không ngừng huy động, trước người hư không tại âm âm nổ vang, không ngừng sụp đổ.

“Người không giết chết được ta!”

Hắn đột nhiên rống to, khí tức bộc phát, như là gặp cái gì vô cùng đáng sợ biến cố đồng dạng.

Đột nhiên xuất hiện một màn, khiến cho gầy còm lão giả sắc mặt giật mình, có chút khó tin.

Trong nháy mắt, áo choàng tán phát nam tử huy động thành trăm mấy ngàn kiếm ra ngoài.

Nhưng tất cả kiếm quang vung ra đến về sau, tất cả đều tự động biến mất không thấy gì nữa.

Thật giống như cái này vô số kiếm quang căn bản không có tác dụng đến bây giờ.

Thổi phù một tiếng!

Áo choàng tán phát nam tử thân thể tại chỗ từ giữa đó tách ra, máu tươi bắn tung toé, vụn vặt nội tạng khắp nơi bay múa, thi thể hung hăng nện ở nơi xa.

Cùng lúc đó.

Dương Phóng biến mất thân thể lại một lần nữa từ đằng xa nổi lên, khoe miệng chảy máu, thân thể lay động, sắc mặt có mấy phần tái nhợt, ngăn ngừa thoát khỏi Thất Sát bìa đá khóa chặt.

【 nhân quả 】 Thần Chủng!

Vừa mới sát na, hắn trở về quá khứ giết địch.

Đem từ quá khứ chém tới vô số kiếm khí tất cả đều băng diệt, cũng đem cái này áo choàng tán phát nam tử diệt sát ở trong quá khứ.

Chỉ bất quá nhân vật như vậy, quá mức đáng sợ.

Nhất là quá khứ của hắn, hung hiểm khó lường, dính đến thời viễn cổ không.

Nơi đó thời không giống như là bị người động tay chân, từ thời không bên trong thẩm thấu ra lực lượng kinh khủng, kém chút đem Dương Phóng đập vụn, để linh hồn của hắn đều tạt rung động.

Nhưng cũng may hắn thành công chém giết áo choàng tán phát nam tử.

Chỉ là, hắn tiếp nhận nhân quả phản phệ cũng dị thường nghiêm trọng.

Chưa hề có bất kỳ thời khắc, nhận qua thương tổn như vậy, so với Quách Vinh nhận phản phệ còn mạnh hơn.

“Kiếm Hoàng!”

Gày còm lão giả đột nhiên kinh uống, tựa hồ căn bản không thể tin được đây hết thảy.

Đường đường sau thời kỳ cổ Kiếm Hoàng cứ như vậy chết rồi?

Làm sao có thể?

Kiếm Hoàng cùng hấn, đều là Chúng Thần Thời Đại thời kì cuối đại biểu tính cường giả.

Kinh lịch Hắc Âm âm mai nồng nặc nhất niên đại cũng chưa chết, ngược lại đang thức tỉnh sau một lần ra ngoài hoạt động lúc, bị người chém giết!

“Nhân quả chi lực, vừa mới là nhân quả chi lực!”

Gầy còm lão giả trong lòng giật mình, bỗng nhiên phản ứng lại.

Cho tới bây giờ hấn mới bắt được giữa thiên địa lưu lại nhân quả.

Cái này hậu bối người còn tinh thông nhân quả bí thuật?

“Không đúng, là nhân quả Thần Chủng!”

Gầy còm lão giả sắc mặt trở nên triệt để âm trầm xuống.

Nếu không phải trên người hấn có ngăn cách nhân quả bí bảo, chẳng phải là nói, hấn cũng rất có thể bị cái này hậu bối tìm nhân quả, diệt sát ở suy yếu nhất thời khắc.

Cái này hậu bối không thể lưu!

Cùng hấn kết thù kết oán, chính là cực kỳ đáng sợ sự tình.

“Thất Sát bia đá, vang dội cổ kim, giết! Giết! Giết!”

Gày còm lão giả đột nhiên quát chói tai, hai tay huy động.

Ba mặt cổ phác mà tang thương bia đá, lần nữa bộc phát ra vô cùng sáng chói ngân quang, trùng trùng điệp điệp, kinh khủng khó lường, nghiền nát hư không, lần nữa hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đập tới.

Dương Phóng liên tục rút lui, loại kia gánh vác Thập Vạn Đại Sơn cảm giác sợ hãi xuất hiện lần nữa, để hắn di động khó khăn, thân thể lão đảo, đành phải huy động búa đá, tiếp tục hướng phía trước oanh sát.

A!

Đột nhiên, nơi xa một đạo phát ra tiếng gào thảm thiết.

Gày còm lão giả thần sắc lại biến, đột nhiên quay đầu, đồng tử trực tiếp hung hăng co vào.

Chỉ gặp bọn họ đồng bạn một trong, vị kia sau lưng mọc lên hai cánh dị tộc nam tử, cuối cùng không có chạy thoát bầy sắc vòng xoáy thôn phệ, bị to lớn bầy sắc vòng xoáy hung hăng trùm lên phía dưới, thân thể tại từng mảnh nhỏ vỡ nát, hóa thành huyết vụ, lớp lớp rung động, như là chịu đủ cực kỳ đáng sợ cực hình.

“Ba ngàn đại thế giới!”

Sau lưng mọc lên hai cánh nam tử còn tại chặt vật hô lên tự thân dị tượng.

Từng mảnh từng mảnh thế giới hư ảnh tại hắn lượn lờ, như đồng hóa giả làm thật, muốn chống ra bầy sắc vòng xoáy.

Nhưng không có bất kỳ chỗ dừng nào.

Bảy sắc vòng xoáy kịch liệt xoay tròn, rung động âm âm, rất nhanh triệt để xoắn nát hẳn bên ngoài thân thể giới hư ảnh, đem sau lưng mọc lên hai cánh nam tử triệt để nuốt hết tại bên trong.

Sau lưng mọc lên hai cánh nam tử liên tục kêu thảm, ở bên trong chập trùng lên xuống, liều mạng giãy dụa.

Chính như dĩ vãng lâm vào bảy sắc vòng xoáy bên trong người, các loại thủ đoạn tất cả đều không có tác dụng.

Ngay cả trên người hẳn một kiện cực kỳ đắt đỏ thần thánh giáp trụ đô hộ không được hẳn, bị một chút xíu xoắn nát.

Kia gầy còm lão giả triệt để kinh hãi, theo bản năng cấp tốc rút lui.

Ba người bọn họ ra chặn giết Dương Phóng, trong nháy mắt đã tổn thất thứ hai!

Cái này hậu sinh quá mức quý dị.

Nhất là hẳn bảy sắc vòng xoáy ngay cả hẳn ba mặt mộ bia đoán chừng cũng đỡ không nổi.

“Tam thập lục kế chạy là thượng sách, đi!”

Gầy còm lão giả dị thường quả quyết, quay người liền tránh, xoát một chút, biến mất trong hư không.

“Đi đâu? Trở về!”

Dương Phóng hét lớn.

Kinh khủng bảy sắc vòng xoáy trực tiếp té ra, hướng về lão giả biến mất phương hướng hung hăng đập tới.

Ầm ầm!

Không gian sụp đổ, từng mảnh từng mảnh cực kỳ khủng bố hấp lực từ bảy sắc vòng xoáy bên trong bạo phát ra ngoài, muốn đem kia gầy còm lão giả cho hút trở về.

Chỉ bất quá gầy còm lão giả tốc độ cực nhanh, chớp mắt đã vô tung vô ảnh.

Ngay cả Dương Phóng nhân quả Thần Chủng đều không thể truy tung.

“Thật là giảo hoạt lão già!”

Dương Phóng khoe miệng chảy máu, sắc mặt nghiêm túc.

Lão già này không chỉ có nắm giữ ba mặt cực kỳ quý dị mộ bia, trên thân còn có ngàn cách nhân quả bí bảo.

Thật là hiếm thấy!

Nhất là kia ba mặt mộ bia, để hấn rất là đau đầu.

Nếu không phải hấn nắm giữ Thần Chủng 【 Tụ hồn 】 , hồn phách chi lực tăng mạnh, tại đối mặt kia ba mặt mộ bia lúc, tuyệt đối phải bị ăn phải cái thiệt thòi lớn.

Dương Phóng nhìn xem hãm sâu bảy sắc vòng xoáy, còn tại không ngừng gầm thét cùng giãy dựa dị tộc nam tử, trong lòng lạnh lẽo, thu liễm khí tức, thân thể cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc quả nhiên đã tìm người đối phó mình.

Lúc này mới vừa mới tới gần Thiên Long vực liền xuất

hiện dạng này cường giả.

Đằng sau hơn phân nửa còn sẽ có cái khác cao thủ xuất hiện.

Hắn không thể như thế cao điệu, chuẩn bị trước tiên đem cái này dị tộc nam tử triệt để luyện hóa, sau đó lại bí mật chạy tới Thần Quốc đại môn.

Hắn mặc dù không sợ các phương cường giả, nhưng cũng không cần thiết để cho mình lâm vào vây công.

Nhất là lần này Thần Quốc đại môn mở ra, Hắc Âm âm mai bên trong một chút vương giả, khả năng đều muốn xuất hiện...

Xoát!

Dương Phóng thân thể lóe lên, trở nên vô tung vô ảnh.

...

Không bao lâu.

Dương Phóng thân thể xuất hiện ở một chỗ ẩn nấp trong huyết động, thu liễm khí tức, ngăn cách nhân quả, làm mình lẩn tránh tất cả thôi diễn.

Hắn xếp bằng ở trong huyết động, đầu tiên là khôi phục một chút thương thế, sau đó bắt đầu toàn lực vận chuyển Thần Chủng, luyện hóa lên bảy sắc vòng xoáy bên trong dị tộc nam tử.

Kia dị tộc nam tử lập tức phát ra thảm thiết hơn kêu to.

Thân thể đang không ngừng vỡ nát cùng giãy dụa, mỗi một giọt máu bên trong lực lượng tựa hồ cũng bị nghiền ép ra, cường đại tinh khí tại bị cấp tốc hấp thu.

“Dương Đạo, người chết không yên lành, kết quả của người nhất định sẽ so ta thảm liệt mấy trăm, mấy ngàn lần, a...”

Dị tộc nam tử kêu thê lương thảm thiết.

Nhưng mà Dương Phóng thờ ơ, bảy sắc vòng xoáy chuyển động, Hắc Âm thần chủng đang nhanh chóng thôn phệ lấy lực lượng của đối phương.

Toàn bộ sơn động đều bị hấn sớm phong cấm, khiến cho dị tộc nam tử thanh âm không cách nào để lộ ra đi mấy may.

Đảo mắt!

Mấy ngày quá khứ.

Cái này dị tộc nam tử thực lực so với ba đầu Thần Ma còn muốn đáng sợ!

Luyện hóa ba đầu Thần Ma mới bỏ ra ba ngày tả hữu.

Mà luyện hóa đối phương lại tại bốn ngày thời gian.

Tại thuận lợi luyện hóa hết dị tộc nam tử về sau, Dương Phóng đạt được chỗ tốt cũng là cực kỳ to lớn.

Tu vi nhất cử đạt tới Bất Diệt 【 68700/100000 】 .

Đương nhiên! Vẫn là câu nói kia.

Thực lực của hắn bây giờ đã căn bản không thể dùng tu vi để cân nhắc.

Nắm giữ bảy đại Thần Chủng hắn, tuyệt đối có siêu việt chuẩn vương cường hãn thực lực!

Dương Phóng dài thở phào, lần nữa đứng dậy, nhẹ nhàng phát tay, giải trừ trong sơn động cấm chỉ, đi ra ngoài.

Tại hấn đáy mắt bên trong, vô hình chuỗi nhân quả lại lần nữa nổi lên.

Lít nha lít nhít, hướng về nơi xa kéo dài.

Hiển nhiên, xuất hiện lần nữa bảy tám đạo dị thường bắt mắt chuỗi nhân quả, từ vô tận hư không kéo dài mà đến, cùng hấn nối liền cùng một chỗ.

“Xem ra ta giết chết ba đầu Thần Ma sự tình, huyên náo quả nhiên đủ lớn, toà kia Thái Cổ ma nhạc lời nói, khiến cho không ít lão cổ đồng đều nhảy ra ngoài.”

Dương Phóng tự nói.

Thêm ra cái này mấy cây chuỗi nhân quả, rõ ràng không phải thường nhân.

Mà đây là hấn bây giờ thấy được.

Còn có một ít là người mang bí bảo, có thể ẩn tàng nhân quả.

Có thể tưởng tượng, lần này tiến về Thần Quốc đại môn chú định sẽ không bình tĩnh.

Bất quá!

Hấn cũng không muốn lấy quang minh chính đại quá khứ, trước liễm tức hóa ảnh, lặng lẽ tiến lên lại nói.

Thực sự không được, lại giết ra một đường máu, không tin đám người kia dám cùng nhập Thần Quốc.

Sưu!

Dương Phóng thân thể lóe lên, hóa thành bóng ma, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

...

Tình huống cùng Dương Phóng dự liệu đồng dạng.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc lời nói, dị thường có phân lượng, sớm đã tại một chút lão cổ đồng bên trong lưu truyền ra.

Lại thêm trước đó vị kia gầy còm lão giả tận lực tuyên truyền, khiến cho không ít lão cổ đồng đều rất là ý động.

Nhất là những cái kia từ Hắc Âm âm mai bên trong đi ra cường giả, bọn hắn sát khí rất nặng, trên thân cũng cơ hồ không có cái gì thương thế.

Không giống như là ngoại giới lão cổ đồng, ngủ say vô số năm, linh hồn cùng nhục thân che kín ám thương.

“Tôn này Thái Cổ ma nhạc ân tình? Có chút ý tứ!”

“Đã nhiều năm như vậy, cái kia lão bà quả nhiên còn sống, năm đó ở Chúng Thần Thời Đại, chính là không người dám tại trêu chọc gia hỏa a, cái này Dương Đạo là ai, dám trêu chọc nàng?”

“Có thể để cho Thái Cổ ma nhạc ghi nợ ân tình, đồng thời cam nguyện lấy ra trên người tinh hoa luyện chế ra một kiện vũ khí, cái này mua bán vô luận như thế nào đều là đáng giá.”

“Dương Đạo, xem ra gia hỏa này trên người bí mật không ít a, ha ha ha...”

Không ít từ Hắc Ám âm mai bên trong đi ra kinh khủng tồn tại, đều là cười nhẹ.

Không thể nghi ngờ!

Dương Phóng hành vi, đã tại Bất Diệt cảnh cường giả quần thể bên trong, tạo thành một đợt không nhỏ oanh động.

...

Một chỗ âm u trong huyết động.

Kiểm chủ lộ ra cười lạnh, rất là khinh thường, có loại xem kịch vui cảm giác.

Từ khi hôm đó cùng Dương Phóng giao thủ qua về sau, hắc liên hoảng sợ không chịu nổi một ngày, vừa về đến liền tự phong dưới lòng đất mấy vạn mét, sợ ba cái kia vô cùng kinh khủng tồn tại sẽ giết hắc diệt khẩu.

Bất quá hắc mặc dù tự phong, nhưng là mấy cỗ phân thân như cũ tại nhìn chăm chú lên ngoại giới.

“Bọn gia hỏa này muốn giết chết Dương Đạo, hắc hắc, chú định sẽ nhắc lên thao thiên ba lan, thiên địa đều muốn vì đó đảo ngược, ngay cả ba cái kia tồn tại dự định người đều dám động, ta đã có thể dự cảm đến thiên băng địa liệt cục diện.”

Kiểm chủ thấp giọng cười nói.

Thật nhược chọc tới ba tên kia, cho dù là Thái Cổ ma nhạc tự mình hiện thân đều vô dụng.

Kia là ba cái chân chính nhiều loạn qua càn khôn tồn tại.

Tại mình tung hoành niên đại, bọn hán liền đã trở thành truyền thuyết.

Lúc đầu bọn hán đều đã chết mất vô số năm, nhưng nghĩ không ra thế mà còn tại một mực bí mật còn sống...

Bất quá ba tên này như thế bố cục, phía sau bí mật tất nhiên trọng đại.

“Kiếm chủ, xuất quan thấy một lần!”

Đột nhiên, ngoài động phủ truyền đến một đạo nam tử thanh âm.

“Không thấy, ta cái gì cũng không biết, cái gì cũng không muốn biết, mời trở về đi.”

Kiếm chủ trầm thấp đáp lại.

...

Một phương hướng khác.

Ma Môn tổng bộ.

Tàn phá phế tích bên trong.

Tam nhãn pho tượng đã thuận lợi ” phục sinh “, huyễn hóa thành một người mặc hắc bào thanh niên nam tử, khuôn mặt tuấn mỹ, đầu đầy mái tóc đen dài, chõ mi tâm sinh ra một đạo mắt dục màu tím.

“Vẫn là sống tới cảm giác tốt.”

Tam nhãn pho tượng trong miệng cảm khái, cẩn thận hoạt động thân thể.

“Lão tổ, cái kia Lam Vô Bạch...”

Ma Môn môn chủ ứng Thiên Hùng cẩn thận địa mở miệng.

“Không cần đến chúng ta xuất thủ, tên kia đắc tội một tôn Thời Đại Thái Cổ kinh khủng tồn tại, chú định không có đường sống, hưởng hồ, thập đại Diêm Quân bản thể nói không chừng cũng sẽ xuất hiện, chờ lấy xem kịch vui là được. .”

Tam nhãn pho tượng nhàn nhạt mở miệng.

“Vâng, lão tổ.”

Ứng Thiên Hùng trung thực mở miệng.

Hắn hiện tại ước gì Thần Quốc đại môn duy trì đến càng lâu càng tốt.

Bởi vì duy trì đến càng lâu, nhà mình lão tổ tại ngoại giới hoạt động thời gian mới càng lâu...

Bằng không, thế giới này thực sự quá nguy hiểm.

Trong khoảng thời gian này, tựa hồ không chỉ một vị kinh khủng tồn tại từ Hắc Âm âm mai bên trong đi tới.

...

Nơi xa.

Dương Phóng liễm tức hóa ảnh, một đường tiến lên, chuyên chọn nồng đậm sơn lâm hành tẩu.

Đảo mắt đã qua không biết bao nhiêu dặm.

Rất cục!

Thân thể của hắn lần nữa dừng lại, giấu ở một vị thánh linh cấp cao thủ cái bóng bên trong, ngay tại hướng về hẻm núi chỗ sâu xa xa nhìn lại.

Chỉ gặp mênh mông trong hạp cốc.

Bầu trời trở nên dị thường thanh tịnh.

Mơ hồ ở giữa có một cái vô cùng to lớn cánh cửa vàng óng, giữa không trung bên trong hiển hiện, như là Hải Thị Thận Lâu, mong muốn không thể thành.

Nhưng tinh tế cảm thụ, nhưng lại có thể cảm nhận được traten traten thần thánh, uy nghiêm, to lớn, vô biên khí tức.

Nhưng quái dị chính là.

Tại cánh cửa vàng óng bên trong, lại là bạch cốt trái đường, nhìn một cái vô tận, nhìn có mấy phần âm trầm cảm giác.

Cùng loại kia cảm thụ bên trong uy nghiêm cùng thần thánh, hoàn toàn bất đồng.

“Đây chính là Thần Quốc đại môn...”

Dương Phóng nhíu mày.

Có một loại đối lập mà thống nhất hoang đường cảm giác.

Rõ ràng bên trong ẩn chứa vô tận bạch cốt, nhưng lại có thần thánh khí tức hiển hóa.

Dương Phóng cẩn thận nhìn chăm chú.

Rất nhanh phát hiện bên ngoài cửa chính, xuất hiện

không ít lão cổ đồng thân ảnh.

Những này lão cổ đồng khí tức nội liễm, mặc trường bào, bề ngoài nhìn qua cơ hồ cùng thường nhân không có khác nhau.

Thậm chí có người còn đối với một chút giang hồ khách khúm núm, lộ ra tiểu dung, may mắn nhìn không ra có bất kỳ thượng vị giả uy nghiêm.

Nhưng càng như vậy, Dương Phóng càng là sinh lòng ngưng trọng.

Những lão già này không biết là du lịch nhân gian, vẫn là tận lực chờ mình...

Dương Phóng bỗng nhiên trong lòng hơi động, Nguyên Tâm Thần Chủng phát động, trong nháy mắt khổng chế lại vị này thánh linh cấp cao thủ.

Vị này thánh linh cấp cao thủ sắc mặt khẽ giật mình, lộ ra tiểu dung, bước đi bước chân, hướng về Thần Quốc đại môn đi tới.

Dương Phóng giấu ở đối phương cái bóng bên trong, một đường tiến lên, cười thầm.

“Người sống há có thể để ngọn nước tiểu chết, chỉ cần nghĩ biện pháp tóm lại vẫn phải có.”

Ai có thể nghĩ tới, mình sẽ lấy loại phương thức này tiến vào Thần Quốc.

Coong!

Đột nhiên, từng đợt mờ mịt mà mông lung tiếng đàn ở trong sơn cốc vang lên, ẩn chứa kỳ dị nào đó ba động, cùng hư không tương hợp, quanh quần tại phiến khu

vực này,

Vừa mới bắt đầu nghe lúc, vẫn còn không có cảm thấy có cái gì.

Bất quá!

Coong! Coong! Tranh...

Theo tiếng đàn từng lần một vang lên, rất nhanh Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, phát hiện không đúng.

Trong sơn cốc không gian đang chấn động.

Từng đạo thần bí mà nhỏ xíu phù văn, từ không gian nội bộ nổi lên, lít nha lít nhít, như là nòng nọc, đến cuối cùng tiếng đàn đột nhiên gấp rút, như là kim qua thiết mã, làm cho người huyết dịch sôi trào, không trung khoa đầu văn lập tức chột tăng gấp mấy chục lần.

Lại trực tiếp hướng về vị này thánh linh cấp cao thủ cùng cái bóng của hắn lao qua.

Dương Phóng sắc mặt đột biến.

Bại lộ!

Ầm!

Vị này thánh linh cấp cao thủ tại chỗ không có dấu hiệu nào nổ bể ra đến, hóa thành bột mịn.

Nát vô cùng triệt để.

Mỗi một tác máu thịt đều biến mất không thấy.

Như là trống không tan biến mất.

Ngay cả cái bóng đều trong nháy mắt biến mất.

Dương Phóng àm ỉ vừa kêu, thân thể trong nháy mắt nổi lên, vừa lên đến chính là bảy sắc vòng xoáy, ô ô chói tai, treo lên đỉnh đầu khu vực, cấp tốc chặn vô số phô thiên cái địa tuôn đi qua khoa đầu vắn.

“Cút ra đây!”

Hắn mở miệng hét lớn, lời âm chấn động.

Thể nội vô số chuỗi nhân quả đã cấp tốc kéo dài mà ra.

Trong sơn cốc cường giả khắp nơi rất nhanh chú ý tới Dương Phóng, đều trong lòng giật mình.

Coong! Coong! Coong! Tranh...

Quỷ dị du dương tiếng đàn vẫn còn tiếp tục vang lên.

Càng nhiều khoa đầu vắn cấp tốc hướng về Dương Phóng phóng đi.

Nhưng Dương Phóng thân thể đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, liên đới lấy không trung bảy sắc vòng xoáy cũng lập tức vô tung vô ảnh, rốt cuộc cảm giác không biết mảy may.

Một bên không gian tại chỗ phát sinh sụp đổ, truyền đến âm âm kinh khủng thanh âm.

Đồng thời, vô tận tiếng đàn vang lên, lít nha lít nhít, sát cơ sôi trào.

So vừa mới còn muốn đáng sợ.

Tựa hồ nơi đó xảy ra chuyện gì cực kỳ đáng sợ chiến đấu.

Trong nháy mắt!

Một người mặc tử kim trường bào ông lão tóc xám trực tiếp từ trong hư không vọt ra, miệng thổ huyết, vừa sợ vừa giận, mi tâm chỗ hiển hiện một đạo vết máu, một mực hướng xuống kéo dài, nứt đến cằm, sắc mặt kinh sợ, trong tay cổ cầm đều vỡ nát.

Cùng lúc đó!

Dương Phóng thân thể cũng lần nữa nổi lên, đồng dạng sắc mặt trắng bệch, khoe miệng chảy máu, trong lòng chấn động.

Ông lão tóc xám này thực lực thật là khủng khiếp.

Cho dù trở lại quá khứ, cũng không thể giết chết hắn!

Chỉ là đem hắn trọng thương.

Bất quá tại hiển hiện sát na, Dương Phóng bàn tay vung lên, bảy sắc vòng xoáy đã sớm trước tiên hoành kích mà ra, ô ô chói tai, hướng về ông lão tóc xám hung hăng úp tới.

Bên trong từng đạo bảy sắc hào quang cấp tốc xen lẫn, như là mưa to, để ông lão tóc xám biến sắc, vội vàng cấp tốc trốn tránh, trong tay đủ loại sát thuật cấp tốc quét sạch mà ra, hướng về bảy sắc hào quang dừng mãnh lao tới.

“Còn chưa động thủ!”

Trong miệng hắn rống to.

Ầm ầm!

Hắn phát ra các loại sát thuật đang nhanh chóng băng diệt.

Dương Phóng thân thể vọt qua, bảy sắc vòng xoáy không nhìn hết thấy trở ngại, trực tiếp hung hăng phủ lên thân thể của hắn, vô số đạo màu đen chạm tay cùng chuỗi nhân quả xông ra, lập tức quấn lấy thân thể của hắn, đem hắn cưỡng ép kéo vào bảy sắc vòng xoáy, sau đó quay người liền đi, hướng về Thần Quốc đại môn cấp tốc phóng đi.

A!

Lão giả kêu thê lương thảm thiết trong nháy mắt phát ra.

“Hừ!”

Một đạo băng lãnh hừ nặng thanh âm đột nhiên vang lên.

Hừ!

Người chưa tới, một đạo sát cơ cái thể chùm sáng liền hung hăng xông ra, hướng về Dương Phóng thân thể đình đi.

Dương Phóng biến sắc, trước tiên huy động búa đá, hướng về trước người cuồng bổ.

Oanh!

Đáng sợ quang mang bộc phát ra.

Dương Phóng thân thể lần nữa lùi ra ngoài.

Chuẩn vương!

Ở phía trước của hắn, xuất hiện ở một cái như là to như

cột điện nam tử, người mặc trường bào màu đen, khuôn mặt bị kim sắc hào quang che lại, trong tay nắm một cái dị thường thô to cổ mâu.

Không nói một lời, trực tiếp hướng về Dương Phóng cấp tốc vọt tới.

Nhưng Dương Phóng không nhiều không tránh, hét lớn một tiếng, huy động búa đá, trực tiếp hướng về kia người nam tử nhào tới, đỉnh đầu bảy sắc vòng xoáy trước tiên tể ra, quét ra mấy chục đạo bảy sắc hào quang.

Hắn không nhìn hết thấy, dù là lấy thương đổi thương, cũng muốn đem hắc bào nam tử kéo vào bảy sắc vòng xoáy.

Bất quá đúng lúc này!

Bốn phương tám hướng, không gian lắc lư.

Một vị lại một vị cường đại tồn tại nhao nhao ló đầu ra đến, thủ đoạn âm tàn, hướng về Dương Phóng bản thể hung hăng đánh tới, chuẩn bị thừa dịp hắn không có bảy sắc vòng xoáy hộ thân, đem hắn oanh sát.

Nhưng vào lúc này!

Một đạo vô cùng kinh khủng ma tiếng khóc đột nhiên từ Dương Phóng sau lưng bộc phát ra.

Ầm ầm!

Trọn vẹn bảy đạo cao tới hơn ngàn mét, như núi lớn kinh khủng ma ảnh trực tiếp nổi lên, một mực ngăn tại Dương Phóng bốn phía, vì hắn ngăn trở tuyệt đại bộ phận công kích.

Thừa này thời cơ, Dương Phóng bầy sắc vòng xoáy hung hăng đóng ra, nhất cử đem kia hắc bào nam tử hung hăng chiếu ở trong đó.

Hắc bào nam tử biến sắc.

“Không muốn!”

Phốc phốc!

A!

Thống khổ dị thường kêu thảm từ trong miệng hắc trong nháy mắt phát ra.

Cùng ông lão tóc xám kia, lâm vào giãy dựa cùng vỡ nát bên trong.

Dương Phóng mượn nhờ bầy đại ma ảnh bảo vệ, thân thể vọt qua, lấy bầy sắc vòng xoáy mở đường, khiến cho địch nhân phía trước nhao nhao biến sắc, vội vàng trốn tránh, sợ bị hắc cho hút vào đi vào, chỉ có thể thi triển công kích từ xa, hướng về thân thể của hắc cấp tốc đánh tới.

Dương Phóng bên người ma ảnh bị đánh đến phanh phanh rung động, như muốn tiêu tán.

Tại hắc lúc sắp đến gần Thần Quốc đại môn thời điểm, càng là có một cái vô cùng kinh khủng bàn tay lớn màu đen ôm đồm dưới, muốn đem hắc trực tiếp bắt đi.

Dương Phóng biến sắc, trực tiếp đem bầy sắc vòng xoáy hung hăng đụng tới.

Oanh!

Lông đen đại thủ tại chỗ bị đâm đến một trận lắc lư, máu

tươi bắn tung toé, phát ra một đạo kêu rên, cấp tốc rút trở về.

Dương Phóng thân thể nhoáng một cái, triệt để tiếp cận Thần Quốc đại môn.

Hắn rốt cục ngằm thở phào, ngược lại không còn sốt ruột, mà là sắc mặt âm hàn, quay người trở lại, hướng về vừa mới hướng về hắn xuất thủ đám người quét tới.

“Một đám phế vật!”

Dương Phóng cười lạnh, nói: “Muốn giết ta? Tốt, hôm nay ta liền đứng ở chỗ này, ngược lại muốn xem xem, ai dám cùng người ta quyết nhất tử chiến!”

Hắn lưng tựa Thần Quốc, hăng hái, không còn lo lắng bị người ám toán.

Muốn lần nữa nuốt đi mấy người lại nói!

...

Có việc tới chậm, thật có lỗi!

...

Chương 412 : Tiến vào Thần Quốc! Nhân họa đặc phúc!

Cổ lão mà cánh cửa khổng lồ trước đó.

Dương Phóng thân thể lẳng lẳng sừng sững, ánh mắt lạnh lùng, tóc đen bay lên, khí thế trên người lừng lự, sắc bén, không nhìn thiên hạ.

Dám cùng chư thần là địch!

Tại đỉnh đầu của hắn, bảy sắc vòng xoáy xoay tròn, bên trong tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

Lão giả tóc xám, hắc bào nam tử, hai vị chuẩn Vương cấp cường giả, đều là hãm sâu trong đó, khó mà tự kèm chế.

Sau lưng Dương Phóng càng là xuất hiện rờng rã bảy đạo to lớn ma ảnh, mỗi một đạo đều có hơn một ngàn mét cao, đen nghịt, tại giữa mặt lên trời thét dài.

Bọn hắn vốn là hồn thể, trước đó dù là bị đánh đến gần như tán loạn, nhưng theo Dương Phóng Thần Chủng vận chuyển, thân thể của bọn hắn lập tức lần nữa khôi phục tới.

Đen nghịt ma ảnh, song song đứng chung một chỗ, cho người ta một loại kinh thiên động địa cảm giác.

Từng đợt kinh khủng hắc khí, liền cùng một chỗ, như là tạo thành sóng lớn, cuộn cuộn bành trướng, hướng về bốn phía quét sạch, khiến cho không gian tại kịch liệt bành trướng.

Giờ khắc này, Dương Phóng trên thân tán phát khí tức đơn giản kinh thiên.

Tất cả mọi người biến sắc.

Dĩ vãng đám người chỉ biết là hắn có bảy sắc vòng xoáy, có thể thôn phệ hết thảy, ngay cả ba đầu Thần Ma cùng Kiếm chủ đều cầm cái kia vòng xoáy không có cách nào, cho nên nghĩ hết tất cả biện pháp, muốn tại Dương Phóng tế ra bảy sắc vòng xoáy thời điểm, công kích bản thể của hắn.

Nhưng lại không nghĩ tới, hắn bảy sắc vòng xoáy tế ra về sau, sau lưng thể mà theo sát lấy xuất hiện bảy đạo vô cùng cao lớn hồn ảnh.

Cái này hồn ảnh, mỗi một vị đều cho người ta một loại vô biên vô tận mệnh môn cảm giác.

Rõ ràng có tương đương với chuẩn vương khí tức!

“Người trẻ tuổi này không đơn giản, loại trừ bảy sắc vòng xoáy, còn có loại bí thuật này!”

“Những này hồn ảnh loại trừ không có riêng phần mình thần thông cùng dị tượng bên ngoài, hồn lực không thể so với chuẩn vương yếu!”

“Rõ ràng bảy tôn có thể so với chuẩn vương hồn ảnh...”

“Không thể tưởng tượng nổi.”

Âm thầm rất nhiều cổ lão tồn tại đều lộ ra kinh nghi.

Bình thường bên trong, có thể gặp được một tôn dạng này hồn ảnh, đều đã là muôn vạn khó khăn.

Hắn lại lập tức tập trung bảy tôn!

Đây quả thực là côi bảo!

Nhưng mà, đám người rất nhanh lần nữa phát hiện không đúng.

Tại cái này bày tôn vô cùng to lớn hơn ảnh hưởng trên đỉnh đầu, theo sát lấy xuất hiện lần nữa một đạo hồn ảnh.

Chỉ bất quá đạo này hồn ảnh rất là nhỏ gầy.

Cùng kia bày tôn to lớn hơn ảnh so sánh, thì tương đương với con kiến, chỉ có bình thường nam tử cao lớn.

Hắn xuất hiện ở trên không bên trong, trực tiếp đứng chấp tay, ngẩng đầu nhìn trời.

Một loại bế nghệ thiên hạ, không nhìn hết thấy tuyệt thế khí tức trực tiếp từ trên người hắn tản ra.

Đám người nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đạo này hồn ảnh lại là cái gì lai lịch?

Dám không nhìn chuẩn vương?

Dương Phóng cũng là nhướng mày, phát hiện tôn này hồn ảnh dị thường.

Đạo này hồn ảnh vậy mà trực tiếp đứng ở tầng cao nhất.

Bất quá rất nhanh hắn không tiếp tục để ý, mà là đem ánh mắt nhìn về phía trước mắt khu vực.

Vừa mới ra tay với hắn cường giả, giờ phút này đại bộ phận đã lần nữa ẩn tàng tại hư không bên trong, chỉ có một số nhỏ còn đứng ở bên ngoài, quanh thân bị chỉ

riêng ai bao phủ, che lại dung nhan.

Dương Phóng trực tiếp lộ ra cười lạnh.

“Làm sao? Không tiếp tục xuất thủ? Không ai dám tiếp tục tiến lên sao? Hôm nay phàm là xuất thủ qua, ta đã hết thầy ghi lại, chúng ta sau này có nhiều thời gian có thể tính sổ sách, Thần Quốc mở ra ngày hôm nay có hạn, một khi Thần Quốc khép kín, đừng trách ta lật tung các người ngủ say chi địa, để các người từng cái chết được vô cùng thâm hiểm!”

Hắn ngữ khí băng lãnh, đứng tại bên ngoài cửa chính, cực kỳ phách lối.

Vừa mới bị đám người vây đánh, để hắn nhẫn nhịn một bụng lửa giận.

Nếu là như vậy tiến vào Thần Quốc, tâm hắn có không cam lòng.

Trước khi đi chuẩn bị lại thôn phệ mấy cái nhân tài đi.

Người trước mắt lập tức sắc mặt toàn bộ âm trầm xuống.

Cái này Dương Đạo nắm giữ tự do đi tới đi lui Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư đại lục phương pháp, hôm nay nếu là giết không chết hắn, ngày sau tuyệt đối là họa lớn ngập trời.

Thần Quốc đại môn một khi quan bế, hắn thật có thể sẽ từng cái tìm tới cửa.

Đến lúc đó, đám người coi như nguy rồi.

Không có thần thánh khí tức, bọn hắn đều sẽ thấy hết chết...

“Người trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng, cho là có mấy trượng bảo mệnh át chủ bài liền có thể không đem hết thầy để vào trong mắt sao, người đã lâm vào tình thế chắc chắn phải chết, hôm nay giãy giụa thế nào đi nữa, cũng khó có thể đào thoát, trong mắt của chúng ta, người bất quá là một cái vùa đi vùa về nhảy nhót châu chấu thôi!”

Bỗng nhiên, một đạo băng lãnh hờ hững thanh âm từ âm thầm vang lên, quanh quần nơi đây.

“Cái nào lão bất tử đúng, giấu đầu giấu đuôi, cút ra đây!”

Dương Phóng bỗng nhiên quát.

“Các vị, đã nghe chưa, người trẻ tuổi này đã điên rồi, mọi người cùng nhau xuất thủ, đem hắn đập chết đi, nếu không giết hắn, nhất định là hậu hoạn vô tận!”

Cái kia băng lãnh hờ hững thanh âm tiếp tục vang lên, muốn cổ động đám người tiếp tục xuất thủ.

Hắn xác thực sợ, lo lắng Dương Phóng sẽ thu được về tính sổ sách.

Bất quá!

Phần lớn người như cũ tại trầm mặc, đang suy tư.

Dương Phóng hiện tại lưng tựa Thần Quốc, trên thân át chủ bài lại như thế đông đảo, muốn giết hắn, sao mà dễ dàng?

Nếu là không cẩn thận bị hắn kéo vào Thần Quốc, đó mới là ngập trời phiền phức...

Người khác không biết Thần Quốc có cái gì, bọn hắn thế

nhưng là biết được một hai.

Dưới mắt bọn hắn trực tiếp có loại đâm lao phải theo lao cảm giác.

Tiến thối không được!

Trừ phi!

Dương Phóng chủ động tiến vào Thần Quốc, vĩnh viễn không xuất hiện...

“Các vị, các người còn đang do dự sao? Đó là cái tên điên, không giết hắn, ngày sau thật muốn bị hắn từng cái lật tung ngũ say chi địa sao?”

Cái kia đạo băng lãnh hờ hững thanh âm mở miệng lần nữa.

“Lão bất tử, liền người nhảy nhất hoan, ta sau này nhất định cái thứ nhất đi tìm người, đừng cho là ta không biết người là ai, ta tinh thông nhân quả bí thuật, người dù là giấu ở âm thầm, ta cũng có thể khóa chặt người!”

Dương Phóng cười lạnh.

“Các vị, hắn hôm nay có thể uy hiếp như vậy ta, ngày khác nhất định cũng có thể uy hiếp người nhóm, các người nghe được, hắn nắm giữ nhân quả, phàm là ra tay với hắn người, hắn cũng sẽ không buông tha, cùng một chỗ đem hắn đẩy vào Thần Quốc, để hắn vĩnh thế không được hiện thân, đây mới là vương đạo!”

Kia băng lãnh hờ hững thanh âm tiếp tục mở miệng.

“Lão bất tử, ta liền nhìn người có thể cổ động ra bao nhiêu người? Muốn ra tay với ta, không ngại cùng một chỗ đứng ra!”

Dương Phóng quát.

Bốn phương tám hướng y nguyên một mảnh trầm mặc.

Đám người hiển nhiên đều không phải là đồ đàn.

Bọn hấn sống không biết bao nhiêu năm, lông mi đều là trống không, loại tình huống này cho dù xuất thủ, cũng không chiếm được chỗ tốt.

Bọn hấn cũng sẽ không đàn độn bị người làm vũ khí sử dụng.

Dương Phóng lập tức cười lạnh không thôi.

Nhưng vào lúc này.

Đột nhiên xảy ra dị biến.

Toàn bộ trong hạp cốc không gian như là trong nháy mắt phát sinh gãy diệt, giống như là có một tầng vô hình sóng nước cấp tốc cuốn qua, rầm rầm rung động, tất cả mọi người thần sắc giật mình, tiếp lấy thân thể như là lâm vào vũng lầy, hành động khó khăn.

Ngay cả những cái kia giấu ở trong hư không người, cũng không bị khống chế, quát to một tiếng, thân thể trực tiếp hiển hoá ra ngoài, rầm rầm như là hạ sủi cỏ đồng dạng.

Một sát na, bọn hấn giống như là lâm vào to lớn gì vũng bùn bên trong đồng dạng.

“Không tốt, là không gian chi lực, thân thể của ta không động được!”

“Không gian dị tượng! Đây là không gian Đại Năng Lạc

Phong!”

“Đến gần vô hạn vương giả Lạc Phong!”

“Lạc Phong xuất hiện!”

Rất nhiều người kêu sợ hãi.

Như là cái tên này có được cái gì đáng sợ ma lực!

Mặc dù đại bộ phận người dị tượng đều dính đến không gian chi lực, nhưng là có thể đem không gian chi lực nghiên cứu đến như thế thấu triệt trình độ, tuyệt đối chỉ có Lạc Phong một cái.

Hắn trên không gian lĩnh vực tạo nghệ, vượt quá tưởng tượng, có thể so với vương giả.

Loại trừ không có ngưng kết vương giả đạo cơ bên ngoài, đã cùng vương giả không có gì khác biệt.

“Đủ rồi, cuộc nháo kịch này nên kết thúc, một cái chỉ là hậu bối liền để các người tổn thất nặng nề, đơn giản rút sạch mặt mũi! Còn thể thống gì!”

Một đạo dị thường uy nghiêm to lớn thanh âm từ đằng xa truyền đến.

Cường đại không gian chi lực trùng trùng điệp điệp, nhanh chóng cuốn tới.

Một cái tóc bạc trắng, rất có uy nghiêm, thân thể cao lớn nam tử trung niên, từ đằng xa cấp tốc đi tới, một bước hơi biến hóa diệt, không gian đều đang vặn vẹo.

Dương Phóng phản ứng cực nhanh, tại cảm thấy dị thường sát na, liền cấp tốc rút lui, ý đồ tránh nhập Thần Quốc.

Nhưng vẫn là chậm.

Một tầng vô cùng quý dị không gian chi lực trong nháy mắt bao phủ lại hấn thân thể bốn phía.

Soạt!

Sau một khắc!

Trước mắt hấn một hoa, thân thể trực tiếp xuất hiện tại trong đám người ở giữa.

Bị tất cả mọi người bao bọc vây quanh.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Không được!

Bị na di ra!

Đám người vừa nhìn thấy Dương Phóng xuất hiện, lập tức sắc mặt đại hỉ.

Rất nhanh để bọn hấn càng thêm đại hỉ sự tình phát sinh.

Nguyên bản áp chế trên người bọn hấn không gian chi lực lại đột nhiên biến mất.

Thân thể của bọn hấn lần nữa khôi phục như thường.

Duy chỉ có Dương Phóng nơi đó còn tại bị một mực áp chế, như là lâm vào vũng lầy, hành động chậm chạp.

“Mau giết hấn, đây là Lạc Phong đang giúp chúng ta, khế động động thủ!”

Trước đó cái kia đạo băng lãnh hờ hững thanh âm đột nhiên hét lớn, cái thứ nhất đánh tới đằng trước.

Những người khác lập tức kịp phản ứng, nhao nhao bắt kể đại giới đem sát thuật oanh ra, lít nha lít nhít, cùng nhau tuôn hướng Dương Phóng.

“Giết!”

“Huyết Hải Vô Nhai!”

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, quang mang kinh khủng.

Dương Phóng vừa mới kia lời nói không thể nghi ngờ đã đắc tội tất cả mọi người.

Đám người sợ hãi sau này sẽ lật tung đám người ngủ say địa, đem mọi người từ trong ngủ mê bắt tới, cho nên không tiếc bất cứ giá nào đều muốn giết hắn.

Đủ loại kinh khủng sát thuật, trong nháy mắt đem Dương Phóng bao phủ.

Dương Phóng trong lòng tức giận, làm sao hành động trở nên dị thường khó khăn, thân thể giống như là chậm thả mười mấy lần.

Đây là có bảy sắc vòng xoáy hỗ trợ tình huống dưới.

Nếu là không có bảy sắc vòng xoáy tại, hắn lo lắng cho mình có thể sẽ bị trong nháy mắt giam cầm, trở thành chân chính bia sống.

Dương Phóng âm ỉ thét dài, từ bảy sắc vòng xoáy bên trong chặt vật quét ra hào quang, hướng về đám người quét tới.

Đồng thời khổng chế sau lưng bảy đạo cự ảnh, hành động, đem mình một mực bảo vệ.

Chỉ bất quá những này cự ảnh thân thể không thể nghi ngờ cũng biến thành dị thường chậm chạp.

Mỗi một bước đều phát sinh chậm chạp.

Còn chưa chờ đến bọn hắn tạo thành phòng ngự, Dương Phóng thân thể liền liên tiếp bị oanh trúng, ầm ầm nổ vang, trong miệng thổ huyết, hướng về sau lưng bay ngược.

Đám người càng thêm không muốn mạng hướng về Dương Phóng đánh tới.

Toàn bộ thiên địa trong nháy mắt sôi trào khắp chốn.

Không gian đều bị đánh hỗn loạn.

Tóc bạc trắng, diện mục uy nghiêm Lạc Phong, mặt mũi tràn đầy cười lạnh, đứng tại viễn không, như là một vị cao cao tại thượng vương giả tại lạnh lùng nhìn xem đây hết thảy, bên người từng tầng từng tầng cường đại không gian chi lực không ngừng ra bên ngoài khuếch tán.

“Có chút ý tứ, bảy sắc vòng xoáy, chuẩn Vương cấp ma ảnh, còn có thể tự do đi tới đi lui tại Hắc Âm âm mai...”

Đủ loại cô bảo, đều hiếm thấy.

Lại thêm Thái Cổ ma nhạc lời hứa.

Như thế đủ loại, thực lực của hắn nhất định nâng cao một bước.

“Rống!”

Dương Phóng trong miệng rống to, lời âm chấn động, nương theo lấy cuộn cuộn thiên uy, hướng về đám người đánh tới, làm sao xuất thủ cường giả quá nhiều, đem hấn thân thể oanh vừa đi vừa về bay múa, máu vẩy trời cao.

Cho dù là lời âm cũng vô pháp phát huy tác dụng quá lớn.

Bảy sắc vòng xoáy di động chậm chạp, căn bản quét không đến đám người.

Đám người thế công càng thêm uy mãnh, đem Dương Phóng đánh tới đánh lui, phanh phanh rung động, đem hấn thân thể như là trở thành bao tải.

Cũng may nhục thể của hấn cường đại, khác thường nhân, lúc này mới không có bị đám người đi lên liền cho đánh nát.

Nhưng dù vậy, y nguyên để Dương Phóng bản thân bị trọng thương.

Hấn biết không thể tiếp tục như vậy, nếu không hấn phải chết không nghi ngờ.

Loại kia không gian quỷ dị chi lực một mực cầm giữ mảnh không gian này, để hấn biệt khuất đến cực hạn.

Bỗng nhiên, Dương Phóng thân thể đang nhanh chóng biến lớn, nhiều đám bộ lông màu đen từ trong người hấn nhanh chóng chui ra, lít nha lít nhít, chống đỡ áo vụn phục, trực tiếp biến thành khoảng mấy trăm mét.

Loại kia cường đại giam cầm chi lực như cũ tại một mực khóa chặt hấn thân thể, khiến cho thân thể của hấn dị

thường chậm chạp, tựa hồ cũng không có bởi vì hấn biến lớn liền yếu bớt ra.

Bất quá, Dương Phóng rất nhanh vận dụng một môn cấm thuật.

“Nghịch chuyển càn khôn, Khí Huyết thiêu đốt, mở cho ta!”

Dương Phóng trong miệng rống to.

Trên thân tiếp nhận công kích càng nhiều, phanh phanh rung động, để trên người hấn huyết nhục vẩy ra.

Thân thể biến lớn, không thể nghi ngờ khiến cho mục tiêu của hấn cũng lớn hơn.

Hấn thân thể khổng lồ lần nữa bị đám người đánh bay.

Thậm chí trước đó cái kia âm thầm xúi giục người, càng là một kiếm hướng về mi tâm của hấn hung hăng đâm tới, muốn đem hấn linh hồn xuyên qua.

Nếu không phải đỉnh đầu hấn bảy sắc vòng xoáy đang liềm mạng quét ra bảy sắc hào quang, tuyệt đối phải bị đối phương cho đâm trúng.

Oanh!

Đột nhiên, Dương Phóng thân thể bốc cháy lên một tầng hừng hực huyết quang, một loại so trước đó khí tức càng khủng bố từ trong người hấn trực tiếp bạo phát ra.

Trùng trùng điệp điệp, như là thủy triều lẫn lộn, một sát na giống như là đột phá đến cái nào đó cực hạn.

Răng rắc răng rắc!

Kinh khủng khó lường ba động bộc phát ra.

Thân thể của hắn thu hoạch được đến vô cùng lực lượng cường đại, rốt cục sinh sinh vỡ nát bao phủ tại không gian bốn phía chi lực, ngăn ngừa khôi phục hành động, trong miệng gầm thét, khổng chế lấy bảy sắc vòng xoáy, trực tiếp hướng về người trước mắt hung hăng oanh kích mà đi.

Hắn lấy thiêu đốt Khí Huyết làm đại giá, để lực lượng đạt tới cực hạn, dùng cái này ngăn ngừa chống lại không gian chi lực.

Đám người tất cả đều thần sắc biến đổi, vội vàng cấp tốc rút lui.

Càng là có người lựa chọn ẩn tàng hư vô.

Nhưng Dương Phóng sau lưng bảy đạo cự ảnh đồng thời nhanh chóng nhào tới, cùng nhau ra quyền, oanh một tiếng, đem bọn hắn sinh sinh đánh ra.

Dương Phóng bảy sắc vòng xoáy trực tiếp hướng về đám người hung hăng đóng đi.

Một chút có bốn vị siêu cấp cường giả vội vàng không kịp chuẩn bị, bị hắn bảy sắc vòng xoáy bao phủ.

Thình lình bao gồm trước đó vị kia một mực xúi giục người.

Trong lòng hắn giật mình.

“Hắn khôi phục hành động, Lạc Phong mau ra tay, a!”

Ầm ầm!

To lớn bảy sắc vòng xoáy hung hăng trùm xuống.

Bốn đạo nhân ảnh tất cả đều tại kêu thê lương thăm thiết, huyết nhục sụp đổ, thống khổ dị thường.

Dương Phóng đối với cái này một mực tại xúi giục lão giả hận đến cực hạn,

Thân thể tại vừa mới khôi phục động đậy sát na, liền đem bảy sắc vòng xoáy hung hăng trùm lên trên người hắn, sắc mặt tàn nhẫn, khí tức kinh khủng.

Tóc dài màu bạc, diện mục uy nghiêm Lạc Phong, lập tức ánh mắt ngưng tụ, rất nhanh phát ra quát chói tai, bàn chân hướng về dưới thân giẫm một cái.

Oanh một tiếng, không gian rung chuyển.

Càng thêm mãnh liệt không gian chi lực trùng trùng điệp điệp, hướng về Dương Phóng bao phủ tới.

Dương Phóng phát ra phản nộ rống to, lôi âm rung khắp thiên địa này, đỉnh đầu bảy sắc vòng xoáy đang nhanh chóng biến lớn, như là phát cuồng, Khí Huyết thiêu đốt, liều mạng hóa giải kia không ngừng bao phủ mà đến không gian chi lực.

Trong quá trình này, lần nữa có không ít người công kích cấp tốc đánh phía Dương Phóng.

Nhưng cũng may bảy tôn ma ảnh hợp thành nghiêm mật phòng ngự, đem Dương Phóng một mực bảo hộ ở ở giữa.

Hắn Khí Huyết còn đang thiêu đốt, Ngũ Lôi luyện thể quyết, Kim Cương Cự Ma thân thể tất cả đều vận chuyển tới cực hạn, điều khiển bảy sắc vòng xoáy lần nữa hướng về trước mắt đám người trùm xuống.

Đám người thần sắc đại biến.

“Đi mau!”

“Tránh!”

Phốc phốc phốc!

A!

Lập tức lại có ba người phát ra kêu to, bị khủng bố bảy sắc hào quang cuốn trúng, trực tiếp kéo vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong.

“Làm càn!”

Lạc Phong gầm thét.

Dương Phóng biểu hiện để hấn giận tím mặt, đem hết toàn lực tiến hành trấn áp.

Nhưng Dương Phóng đột nhiên bỏ qua đám người, trực tiếp hướng về Lạc Phong bên kia cấp tốc nhào tới.

Bảy sắc vòng xoáy trực tiếp bay ngang qua bầu trời, hướng về Lạc Phong hung hăng đập tới.

Lạc Phong biến sắc, vội vàng vận dụng cường đại không gian chi lực, trước mắt không gian bắt đầu gãy điệt, từng tầng từng tầng từng vòng từng vòng, như là vô số thế giới hư ảnh ngăn ở trước mặt.

Đồng thời thân thể của hắn bắt đầu dẫn vào hư không, mượn nhờ cường đại không gian chi lực tiến hành ẩn núp, trong hư không càng là hiện lên vô số vết nứt không gian.

Nhưng Dương Phóng nhân quả chi lực sớm đã khóa

chặt hấn thân thể.

Vô số chuỗi nhân quả nối tới thân thể của hấn.

Cho dù hấn trước tiên trốn tránh, tiến hành nhảy vọt đều vô dụng.

Cường đại bảy sắc vòng xoáy theo sát mà tới, hướng về thân thể của hấn hung hăng phủ xuống.

Dương Phóng càng là dọc theo nhân quả chi lực vọt thẳng đến hấn phụ cận, to lớn móng vuốt một chưởng quét ngang tới.

Lạc Phong thét dài, không nhìn Dương Phóng công kích, hai tay tách ra xán lạn vô cùng ngân quang, trực tiếp hướng về bảy sắc vòng xoáy liên tục vỗ tới.

Dương Phóng bàn tay trực tiếp xuyên thấu thân thể của hấn.

Thân thể của hấn tựa như trong suốt, không có chút nào ba động.

Chỉ bắt quá!

Hấn mặc dù tránh đi Dương Phóng công kích, nhưng lại không cách nào tránh đi không trung bảy sắc vòng xoáy.

Đếm không hết chuỗi nhân quả kéo lấy thân thể của hấn, đem hấn cấp tốc hướng bảy sắc vòng xoáy bên trong đưa đi.

“Không gian ngưng kết, cho ta định!”

Lạc Phong gầm thét.

Ầm ầm!

Vô cùng đáng sợ bảy sắc vòng xoáy giống như là bị dừng ở trên không.

Giống như là thật bị không gian của hắn chi lực sở định ở.

Liên bên trong hấp lực càng đổi nhỏ đi rất nhiều.

“Các người còn đứng ngây đó làm gì, còn không cùng lúc giết hắn, hắn thiêu đốt Khí Huyết, không cách nào tiếp tục, cùng một chỗ động thủ!”

Lạc Phong kêu to.

Mọi người sắc mặt biến đổi, rất nhanh lại có mấy người hướng Dương Phóng đánh tới.

Nhưng Dương Phóng bên người bảy đạo cự ảnh lại một mực chặn đám người công kích, khiến cho đại bộ phận công kích lần nữa mất đi hiệu lực.

Đến cuối cùng Dương Phóng nổi giận gầm lên một tiếng, liền lĩnh chấn động bảy sắc vòng xoáy, rung động âm âm, rốt cục một lần nữa phá vỡ Lạc Phong không gian giam cầm.

Lạc Phong trừng mắt, quát lên: “Không Gian Đại Liệt Trảm!”

Vô số đạo vết nứt không gian hiển hiện, lít nha lít nhít, hướng về bốn phía kéo dài, nhanh chóng bay về phía bảy sắc vòng xoáy, muốn tiếp tục ngăn cản bảy sắc vòng xoáy.

Nhưng không có hiệu quả gì.

Bảy sắc vòng xoáy một chút phủ xuống, tại Lạc Phong

kinh sợ ánh mắt dưới, đem hấn trong nháy mắt nuốt vào.

A!

Lạc Phong trong miệng kêu to, ở bên trong phần nộ giãy dụa.

“Các người dám phế vật này, còn không giết hấn!”

Lạc Phong gầm thét.

Hấn liền lĩnh hiện ra thân đến, chỉ vì cho đám người sáng tạo cơ hội, để bọn hấn chém giết Dương Phóng.

Có thể đám phế vật này thủ đoạn tề xuất, cũng không thể giết chết đối phương, ngược lại để hấn cũng lâm vào này quỹ dị vòng xoáy bên trong.

Cái này khiến hấn kém chút giận điên lên.

Đám người vừa nhìn thấy Lạc Phong bị bảy sắc vòng xoáy thôn phệ, lập tức lông tơ đứng vểnh, trong lòng kinh dị.

“Đi!”

“Tránh mau!”

Bọn hấn trước tiên kêu to, cấp tốc thoát đi.

Nhưng Dương Phóng há có thể dung hứa bọn hấn rời khỏi, tại thôn phệ hết Lạc Phong sát na, hấn nhảy lên mà ra, khổng chế bảy sắc vòng xoáy, trực tiếp hướng về đám người hung hăng đánh tới.

“Chuyện gì cũng từ từ!”

“Dương Đạo, không nên ta!”

Phốc phốc!

A!

Lại là mấy vị trốn được chậm thẳng xui xẻo bị hấn bảy sắc vòng xoáy hung hăng che lại, bảy sắc hào quang như là thác nước, lập tức đem bọn hấn cuốn trúng, cấp tốc ném vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong.

Đây là đám người trốn được đủ phân tán, nếu không thoáng một cái cũng không chỉ che lại mấy người đơn giản như vậy.

Dương Phóng không chút do dự, che lại cuối cùng hai người về sau, cực kỳ quả quyết, trực tiếp hướng về Thần Quốc đại môn bên kia cấp tốc phóng đi.

Cuộc chiến đấu này tuyệt đối không lỗ.

Mặc dù hấn bị đánh trọng thương, thiêu đốt Khí Huyết.

Nhưng là tối thiểu hơn mười vị siêu cấp cường giả bị hấn nuốt vào bảy sắc vòng xoáy.

Chỉ cần hảo hảo luyện hóa, thực lực của hấn tất nhiên còn muốn trên diện rộng kéo lên.

Dưới mắt không nên tiếp tục chờ lâu, để tránh rước lấy chân chính vương giả!

Nơi xa, không ít xem náo nhiệt lão cổ đồng, nhao nhao lộ ra vẻ giật mình.

“Không gian Đại Năng Lạc Phong bị nhốt rồi!”

“Cái này hậu sinh, tốt biến thái thực lực!”

“Hắn cái kia bảy sắc vòng tròn tuyệt không bình thường, nhiều như vậy người đều bị nuốt tiến vào, không gian chi lực cũng không có tác dụng, giống như có loại quái dị khí tức!”

...

Ngay tại Dương Phóng hướng về Thần Quốc đại môn cấp tốc phóng đi thời điểm, xa xôi bên trên bầu trời đột nhiên truyền đến từng đợt vô cùng kinh khủng thét dài thanh âm, kinh thiên động địa, sóng cả cuộn cuộn.

Toàn bộ hẻm núi đều chấn động lên.

Tất cả mọi người tâm thần chấn động.

Vương giả!

Chân chính vương giả!

Bọn hắn đột nhiên quay đầu, cấp tốc rút lui, hướng về nơi xa nhìn lại.

Đáng sợ vương giả khí tức trùng trùng điệp điệp, trực tiếp xuyên qua mà đến, người còn chưa tới, lực lượng cường đại đã hướng về hẻm núi quét tới, hướng về Dương Phóng bao phủ mà đi.

Nhưng Dương Phóng không chế bảy sắc vòng xoáy, trực tiếp nằm ngang ở đỉnh đầu, thân thể như cũ tại nhanh chóng hướng về đại môn phóng đi.

Từng mảnh từng mảnh sức mạnh đáng sợ xung kích mà xuống, đều bị hắn bảy sắc vòng xoáy thôn phệ, chấn toàn bộ bảy sắc vòng xoáy cũng bắt đầu run rẩy kịch liệt, như là phát sinh sụp đổ, quang mang sáng tối chập chờn.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Thật là khủng khiếp gia hỏa!

Vương giả thực lực, lại đáng sợ như thế!

Ngay cả hấn bảy sắc vòng xoáy đều hóa giải không được.

Hấn vọt qua, thân thể không có chút nào dừng lại.

Rốt cục tại vị kia kinh khủng vương giả giáng lâm trước đó, quang mang lóe lên, cấp tốc xông vào đến Thần Quốc trong cửa lớn.

Thân thể của hấn như là xuyên qua một chỗ thần bí bình chướng, không gian nhẹ nhàng dập dờn, sát na ngăn cách.

Phóng tầm mắt nhìn tới, bốn phương tám hướng tất cả đều là một hướng vô tận hài cốt, lít nha lít nhít, có lớn có nhỏ, giống như là một mảnh sâm bạch hải dương.

Hấn lần nữa quay đầu, hướng về bên ngoài cửa chính nhìn lại.

Chỉ gặp nơi xa, mảng lớn mảng lớn tinh hồng sắc gió lốc đang nhanh chóng cuốn tới, trùng trùng điệp điệp, ô ô chói tai, rất nhanh đã triệt để tiến vào bên trong hạp cốc.

Một kẻ thân thể cao lớn, khuôn mặt lạnh lùng, mặc trường bào màu đỏ như máu nam tử trung niên, xuất hiện ở trước mắt mọi người, bên người tất cả màu đỏ gió lốc đều đã cấp tốc tiêu tán.

“Tổng Diêm Quân!”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa.

Mẹ nó, thập đại Diêm Quân quả nhiên là vương giả cấp tồn tại!

Đây chính là Tổng Diêm Quân bản thể.

Nhưng hắn rất nhanh lại nhẹ nhàng thở ra, liên tưởng đến từ Thần thôn biết được một chút bí ẩn.

Đối với rất nhiều kinh khủng tồn tại mà nói, tiến vào Thần Quốc là một kiện cực kỳ đáng sợ sự tình.

Chỉ có thọ nguyên đem khô người, mới có thể lựa chọn tiến vào.

Những người khác tình nguyện trốn Hắc Âm âm mai.

“Tổng Diêm Quân, hôm nay ta liền đứng ở chỗ này, người nếu có bản lĩnh, sẽ không ngại liền tiến đến tốt, ha ha ha...”

Dương Phóng cười to.

Tổng Diêm quyền sắc mặt lạnh lùng, sừng sững không trung, hướng về Thần Quốc bên trong lạnh lùng quét tới.

“Tiến vào Thần Quốc, một con đường chết, cả đời đem không cách nào ra!”

Hắn ngữ khí băng lãnh, tựa hồ tại tuyên án Dương Phóng vận mệnh.

Nơi xa, không ít núp trong bóng tối tồn tại, đều là âm thầm rung động.

Đáng tiếc người trẻ tuổi này.

Thiên phú nghịch thiên, nếu là hảo hảo tu luyện, tương lai thành tựu không thể đoán trước.

Nhưng bây giờ tiến vào Thần Quốc, chú định vĩnh thế không cách nào xoay người.

Bất quá!

Hắn hôm nay tạo thành động tĩnh thật là đáng sợ!

Nhiều như vậy siêu cấp cường giả, thế mà đều bị hắn nuốt xuống.

Không hề nghi ngờ, chuyện hôm nay tất nhiên sẽ oanh động tứ phương.

Tất cả lão cổ đồng đều có thể bị giết mình.

Những này siêu cấp cường giả ẩn núp vô số thời đại, không ngờ rằng lát nữa có tình cảnh như vậy?

“Lão tổ, Thần Quốc. . thật không thể tiến vào?”

Nơi xa, Ma Môn môn chủ ứng Thiên Hùng kinh hãi hỏi thăm.

“Hắc hắc, thế sự không có tuyệt đối, cũng phải nhìn tình huống, thọ nguyên gần người đi vào trong đó, nghe nói là có thể đạt được vĩnh hằng thọ nguyên.”

Tam nhãn nam tử cười nói, “Bất quá, có chiếm được liền tất nhiên có nỗ lực, trả ra đại giới, chính là bị vĩnh khốn Thần Quốc!”

“Vĩnh khốn Thần Quốc?”

Ma Môn môn chủ ứng Thiên Hùng sắc mặt biến huyền.

Sau đó triệt để yên lòng.

Lần này tốt.

Cái này Ma Nhân sẽ không lại xuất hiện.

Đợi đến Thần Quốc một khi quan bế, các lộ lão cổ đồng lần nữa ngủ say, hấn đồng dạng vẫn là thiên hạ đệ nhất.

Đến lúc đó!

Toàn bộ càn chi bản khối, có ai là đối thủ của hấn?

Ma Môn môn chủ lập tức lộ ra nòng đậm tiểu dung.

Dương Phóng đứng tại Thần Quốc bên trong, như cũ tại cất tiếng cười to.

Nhưng hấn rất vui vẻ cảm giác đến từ thân thể chỗ sâu truyền đến trận trận suy yếu cảm giác, trong miệng thở hổn hển, thân thể lay động, có loại nòng đậm mỗi mệt.

Từ khi tiến vào thánh linh cảnh giới đến nay, hấn đã rất ít lại thiêu đốt Khí Huyết đối địch.

Hôm nay bị buộc bắt đắc dĩ, càng lại lần thi triển chiêu này.

Hấn nhìn xa xa Thần Quốc bên ngoài Tống Diêm Quân cùng cường giả khắp nơi, lộ ra cười lạnh, cuối cùng không cần phải nhiều lời nữa, quyết định trước tìm địa phương chữa thương, sau đó lại cẩn thận thăm dò một chút Thần Quốc.

Hôm nay mặc dù bị trọng thương, nhưng hấn đã rất thỏa mãn chiến quả như vậy.

Phải biết hấn tiến vào Bất Diệt mới bao lâu?

Những người kia tu luyện bao lâu?

Cho hẳn thời gian, dù cho là vương giả, hẳn cũng không sợ.

Dương Phóng sắc mặt ngưng trọng, cấp tốc hành tẩu ở trước mắt vô tận hài cốt bên trong.

Liên miên liên miên hài cốt bị bàn chân của hắn giẫm nát.

Một đầu đường gập ghềnh nổi thẳng nơi xa, phía trên đã xuất hiện đại lượng dấu chân.

Không hề nghi ngờ, tại lúc trước hẳn, đã có không ít người từng tiến vào trong đó.

Dương Phóng hiện tại trạng thái không tốt, vì phòng ngừa bị người mưu hại, cũng không tiếp tục đi đến phía trước, mà là rất nhanh ở bên cạnh tìm cái gò hoang, trực tiếp trốn, bắt đầu kiểm tra thương thế.

Cái này tra một cái nhìn, lập tức lộ ra cười khổ.

Thương thế lần này thực sự nghiêm trọng.

Trừ bỏ bị nhân quả Thần Chủng phản phệ bên ngoài, còn bị đám người xem như bia sống oanh đến đánh tới, tiếp theo lại thiêu đốt huyết khí, thương thế chi trọng, không thể tưởng tượng.

“Căn cơ bị hao tổn, chỉ sợ không phải tốt như vậy khôi phục.”

Dương Phóng sắc mặt biến đổi.

Bất kể như thế nào, trước thử một chút, có thể khôi phục

nhiều ít là bao nhiêu.

Hắn đem trong giới chỉ một chút chữa thương đan dược tất cả đều lấy ra ngoài, hướng về trong mồm lấp đầy, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, vận chuyển lên lôi điện chân khí.

...

Ngoại giới sôi trào khắp chốn.

Thần Quốc ngoài cửa lớn một trận chiến rất nhanh lan truyền ra ngoài.

Lần nữa dẫn phát ra vô tận xôn xao.

Vô luận là một chút lão cổ đồng, vẫn là càn chi bản khối những người khác, đều là giật nảy cả mình.

“Dương Đạo chính là Tiêu Phóng? Hắn giết chết ba đầu Thần Ma, còn khốn trụ không gian Đại Năng Lạc Phong?”

Thần thôn đại trưởng lão sắc mặt biến hóa, từ một chỗ con đường nhận được tin tức.

“Đúng vậy, vị này Tiêu huynh đệ ẩn tàng quá sâu, Thần Quốc trước cổng chính một trận chiến chú định oanh động tứ phương, chuẩn Vương cấp cao thủ vẫn lạc bảy tám vị, mấy ngàn năm qua tuyệt đối là lần đầu!”

Nhị trưởng lão Hoắc Thanh thở hắt hắt, mở miệng nói ra.

Hắn là phé đi rất nhiều sức lực mới nghe được tin tức, trong lòng sợ hãi khiếp sợ, không thể tưởng tượng.

Tiêu Phóng trước đó tại Thần thôn thời điểm, cũng

không biểu hiện ra quá mạnh chiến lược.

Nhưng lần này, lại trực tiếp nuốt lấy nhiều như vậy chuẩn Vương cấp tồn tại!

Ngay cả đến gần vô hạn vương giả Lạc Phong, cũng bị hấp cuốn đi?

Lúc nào, chuẩn Vương cấp cất ở đây a yếu đi?

“Ghê gớm, ghê gớm, xem ra chúng ta vị này Tiêu huynh đệ cùng cái khác trốn Thần thôn cao thủ, hoàn toàn bất đồng a.”

Đại trưởng lão sắc mặt biến đổi.

Đây mới thực là nhân kiệt!

Sau này thành tựu chú định không thể tưởng tượng.

“Đúng rồi, còn có tin tức nói Tiêu Phóng nắm giữ tự do xuất nhập Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư đại lục phương pháp.”

Hoắc Thanh mở miệng nói ra.

“Việc này không thể truy cứu, người ta cái gì cũng không biết, không quản ai hỏi, đều như thế trả lời chắc chắn hẳn!”

Đại trưởng lão cực kỳ quả quyết, trầm thấp mở miệng.

“Tốt, ta cũng là nghĩ như vậy.”

Hoắc Thanh gật đầu.

...

Tin tức tiếp tục lên men.

Tứ đại bản khối tất cả đều trở nên cực không bình tĩnh.

Mấy ngày sau.

Thần Quốc bên trong.

Dương Phóng lần nữa mở ra hai mắt, sắc mặt y nguyên lộ ra trắng bệch.

Bên ngoài thân thương thể ngược lại là tốt khôi phục, ngắn ngủi mấy ngày đã bắt đầu khép lại.

Duy chỉ có thương thể bên trong cơ thể, cùng bị nhân quả Thần Chủng phản phệ thương thể dị thường gian nan.

Cứ như vậy nhìn, tối thiểu còn phải đợi thêm một đoạn thời gian.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, đem bảy sắc vòng xoáy lần nữa kêu gọi ra.

“Dương đạo huynh đệ, chuyện gì cũng từ từ, chúng ta nguyện ý vì người đi theo làm tùy tùng, đừng có giết chúng ta...”

“Nể tình chúng ta tu luyện nhiều năm không dễ phân thượng, cầu người thả chúng ta một con đường sống.”

“Dương đạo huynh đệ, ta biết sai rồi...”

“Van người Dương đạo huynh đệ, tha ta một mạng!”

Bị vây ở vòng xoáy bên trong siêu cấp cường giả, tất cả

đều tại thê thảm cầu xin tha thứ, thân thể đang không ngừng vỡ nát cùng nổ tung.

Dù là không có Dương Phóng tận lực luyện hóa, bảy sắc vòng xoáy cũng tại tự động hấp thu tinh khí của bọn hắn, nghiền ép thân thể của bọn hắn.

“Tha các người một mạng? Các người trước đó đối phó ta thời điểm, thật không nghĩ qua tha ta một mạng, bây giờ ta Khí Huyết hao tổn, vô cùng cần thiết tinh khí, liền để các người hi sinh một chút tốt!”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

Hắn trực tiếp bắt đầu luyện hóa lên người ở bên trong ảnh.

Lập tức bảy sắc vòng xoáy bên trong tiếng kêu thảm thiết càng thêm chói tai.

Toàn bộ vòng xoáy bên trong đều đang phát tán ra từng đợt nồng đậm mà mênh mông lực lượng kinh khủng, khiến cho Thần Quốc bên trong không gian đều tựa hồ phát sinh hỗn loạn.

Nhưng nhiều như vậy siêu cấp cường giả muốn một chút luyện hóa, không thể nghi ngờ cũng là cực kỳ khó khăn.

Nhoáng một cái không biết bao lâu quá khứ.

Hơn mười vị siêu cấp cường giả, trực tiếp bị hắn cưỡng ép luyện chết một nửa trở lên.

Chỉ còn lại có ba vị cường đại dị thường còn tại đau khổ kiên chống đỡ.

Nhưng dù vậy, thân thể của bọn hắn cũng vỡ vụn vô số

lần, tinh khí trong cơ thể bị nghiền ép dị thường nghiêm trọng.

Nồng đậm mà mênh mông tinh khí bị bảy sắc vòng xoáy trả lại tới, cấp tốc tràn vào Dương Phóng thể nội, như là một mảnh Sinh Mệnh Nguyên Tuyền, khiến cho thương thể của hắn đang nhanh chóng khôi phục.

Khi lấy được như thế đông đảo siêu cấp cường giả sinh mệnh tinh khí về sau, Dương Phóng tựa như ăn thập toàn đại bổ đan đồng dạng.

Thể nội thương thể rất cực triệt để khép lại.

Cùng lúc đó!

Nhục thể của hắn cũng tại loại này tinh khí rèn luyện dưới, trở nên kinh khủng dị thường.

Tráng kiện thân thể, lóe ra lập lòe quang huy, như là ẩn chứa sức mạnh vô cùng vô tận, nhẹ nhàng một kéo căng, liền sinh ra khó tả kinh khủng khí cơ.

Dương Phóng không khỏi trong mắt kỳ quang đại thịnh.

Có như thể nhục thân, e là cho dù là bình thường hoàn chỉnh Thần khí cũng không có khả năng làm bị thương hắn thân thể!

So với lúc trước, nhục thân chi lực lần nữa tăng lên nhiều gấp mấy lần.

Chân chính nhân họa đắc phúc!

“Đáng tiếc, tu vi vừa xem tăng trưởng quá chậm.”

Dương Phóng thầm nghĩ.

Lần này luyện hóa sinh mệnh tinh khí trên cơ bản đều dùng để khôi phục thương thế.

Nếu không toàn bộ dùng để tu luyện, tất nhiên có thể để cho tu vi đạt tới không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Hắn nhìn bằng.

Tu vi: Bất Diệt 【 75800/100000 】 .

Hắn hiện tại, tại tu vi bên trên đã là chân chính chuẩn vương!

Nhưng ở nhục thân bên trên, tuyệt đối hơn xa chuẩn vương không biết bao nhiêu.

“Đáng tiếc chưa thấy qua vương giả toàn lực xuất thủ là cái dạng gì, nếu không tối thiểu có thể biết bây giờ cách vương giả vẫn còn rất xa.”

Dương Phóng lời nói trong lòng.

“Hắc hắc hắc. . hắc hắc hắc...”

Bỗng nhiên, bảy sắc vòng xoáy bên trong truyền đến từng đợt nồng đậm tiếng cười.

Chỉ gặp thân thể khô quắt, thê thảm vô cùng Lạc Phong, áo choàng phát ra, thân thể tại vỡ nát cùng gây dựng lại ở giữa, thỏa thích cười to.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, quét mắt một chút Lạc Phong.

“Dương Đạo, ta mặc dù rơi vào ngươi trên tay, nhưng là ngươi cũng đừng nghĩ sống sót, tiến vào Thần Quốc, chú định sẽ bị vĩnh thế vây chết ở chỗ này, ha ha ha...”

Lạc Phong thống khổ cười to.

Bên người hai người khác nghe nói lời ấy, cũng đều là thống khổ nở nụ cười.

“Tốt, Dương Đạo, người chung quy sẽ gặp báo ứng!”

“Người giết chúng ta, chính người cũng không ra được, ha ha ha...”

...

“Thật sao? Ra không được càng tốt hơn, ra không được mới cùng tâm ý ta!”

Dương Phóng đáp lại, sắc mặt lãnh đạm.

“Người. . người là có ý gì?”

Lạc Phong giật mình nói.

“Lạc Phong, uổng người còn bị xưng là vương giả phía dưới đệ nhất nhân, chẳng lẽ người không có cảm giác đến trên người của ta cùng những người khác có cái gì dị thường sao?”

Dương Phóng mỉa mai.

“Có ý tứ gì?”

Lạc Phong mở miệng, rất nhanh thôi động công lực, hướng về Dương Phóng nhìn chăm chú mà đi.

Nhưng hấn công lực vừa mới xông ra, liền bị bảy sắc vòng xoáy tự động thôn phệ, căn bản là không có cách để lộ ra tới.

“Nói thật cho người biết đi, ta là Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma

Quân ba cộng đồng đạo tiêu, Thần Khư đại lục đối ta mà nói mới thật sự là nguy hiểm.”

Dương Phóng mở miệng, “Chỉ có tiến vào Thần Quốc, ta mới có thể thoát khỏi ba!”

“Người nói cái gì? Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân?”

Lạc Phong bén nhọn nghẹn ngào.

Bên người hai người khác cũng tất cả đều sắc mặt một giật mình, đơn giản không thể tin được.

“Kiếm Ma còn sống?”

“Ba cộng đồng đạo tiêu? Đây không có khả năng!”

“Không quản các người tin hay không, đây chính là sự thật, bằng các người cũng nghĩ cùng ta đấu? Người cảm thấy phía sau màn Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân có thể buông tha các người?”

Dương Phóng giấu cợt, “Coi như cuối cùng các người thật cảm nã ta, các người cũng không giết chết ta, bởi vì phía sau màn tồn tại căn bản sẽ không để cho ta chết, biết vì cái gì Kiếm chủ nhanh như vậy liền chạy sao? Cũng là bởi vì hắn phát hiện điểm này, buồn cười một đám người bọn người, còn tại không biết sống chết đưa tới!”

Lạc Phong ba người lập tức mồ hôi lạnh cuồn cuộn, càng thêm kinh hãi.

Cái này sao có thể?

Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân...

Cái này ba cái sớm đã chết đi vô số năm siêu nhiên tồn

tại, còn có ấn ký lưu tại thế gian?

Bạn hẳn làm cái gì?

“Những lời khác liền không nói với các người, cố mà trân quý các người cuối cùng mấy ngày đường sống đi, ta muốn đi thăm dò Thần Quốc.”

Dương Phóng cười lạnh, từ dưới đất vươn người đứng dậy, thu hồi bảy sắc vòng xoáy.

Hắn đi ra mảnh này hoang khâu, lần nữa đi tới vô tận bạch cốt con đường bên trong.

Quay đầu nhìn lại, sắc mặt ngưng lại.

Chỉ gặp Thần Quốc đại môn chẳng biết lúc nào, y nguyên quan bế.

“Xem ra ta lần này bế quan thời gian không ngắn a...”

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía vô tận bạch cốt con đường, trong lòng ngưng tụ, vận chuyển lên Thần Chủng Tụ hồn.

Soạt!

Trước mắt khu vực, cuồng phong gào thét, ô ô chói tai, nhiệt độ cấp tốc bạo hàng.

Nhưng không có bất luận cái gì hồn phách xuất hiện.

Toàn bộ bạch cốt con đường, một mảnh trống rỗng.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa.

Không có tan nát chiến hồn.

Chết ở chỗ này người, đều chết được dị thường triệt để!

Phiến khu vực này quả nhiên có gì đó quái lạ!

...

Chương 413 : Trụy Lạc Thánh Điện! !

Nhìn một cái vô tận hoang vu khu vực.

Chỉ có thật thưa thớt vài toà núi đá sừng sững, một mảnh trống không, không có một chút lục sắc.

Dưới núi đá phương, vẫn như cũ có thể nhìn thấy sâm bạch hài cốt, đại bộ phận đã phong hoá, cũng không biết là bao nhiêu năm trước lưu lại.

Đưa mắt trông về phía xa, chỉ gặp xa xôi giữa thiên địa lượn lờ lấy từng tia từng tia hắc vụ, yêu dị mà sâm nhiên.

Dương Phóng một mình đi ở chỗ này, mày nhăn lại, dọc theo đường không chỉ một lần động tới 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng, nhưng cùng trước đó, từ đầu đến cuối đều không có bất kỳ cái gì tan nát hồn phách xuất hiện qua.

“Quý dị, chỗ này Thần Quốc coi là thật quý dị...”

Dương Phóng suy tư.

Tiếp tục hướng phía trước hành tẩu, bỗng nhiên giống như là dẫm lên cái gì cứng cỏi chi vật, ánh mắt nhìn, tại nát bấy bạch cốt phía dưới là một chút sớ đã ăn mòn đến không còn hình dáng vũ khí.

Hắn cúi người xuống, tiện tay nhặt lên một ngum đứt gãy trường đao.

Cái này cây trường đao vết rỉ pha tạp, không biết kinh lịch bao nhiêu năm tháng, đến nay cũng còn ẩn chứa

một nguồn sức mạnh không yếu.

Có thể tưởng tượng, đây tuyệt đối không phải một ngụm phàm binh!

Năm đó có lẽ là thần binh bảo đao.

Keng!

Hắn ngón tay nhẹ nhàng gảy tại phía trên, lập tức vang lên thanh âm thanh thúy dễ nghe, phía trên vết rỉ bắt đầu hết chảy tróc ra, toàn bộ đoản đao bắn ra một mảnh cực kỳ hào quang chói sáng.

Nhưng ở quang mang qua đi, trường đao cuối cùng vẫn là cấp tốc vỡ nát, biến thành vô tận mảnh vụn, triệt để tiêu tán.

“Quả nhiên, thời gian mới là lớn nhất sát thủ, không có bất kỳ vật gì có thể gánh vác được thời gian ma luyện.”

Dương Phóng thở dài.

Dạng này vũ khí cũng chung quy sẽ bụi về với bụi, đất về với đất.

Dương Phóng ngẩng đầu lên, phong chi rung động triển khai, cẩn thận lắng nghe đến từ bốn phương tám hướng kỳ dị ba động.

Một lát sau.

Thân thể của hắn lần nữa đi ra, hướng về nơi xa tiến đến.

Một thân một mình đi ở chỗ này, nhiều ít có mấy phần bất an cảm giác.

Hắn nhất định phải mau chóng thăm dò rõ ràng nơi đây tình trạng.

Tốt nhất có thể tìm người hỏi thăm ra Trụ Lạc Thánh Điện chỗ.

Mấy ngàn dặm lộ trình tại Dương Phóng dưới chân vượt qua.

Hắn xuất hiện lần nữa tại một chỗ hoang vu trên gò núi, đưa mắt trông về phía xa, bỗng nhiên lộ ra sắc mặt khác thường.

Chỉ gặp tại xa xôi phía trước, phát hiện liên miên xanh biếc, tựa hồ là một mảnh mênh mông ốc đảo.

Lại tựa hồ nơi đó mới là Thần Quốc chân diện mục.

Dương Phóng lúc này hướng về kia khu vực chạy tới.

Nhưng ngay tại hắn vừa mới lại ra một khoảng cách về sau, bỗng nhiên thần sắc biến đổi, bảy sắc hào quang trong nháy mắt quét ra ngoài.

Một đầu độc quỷ dị rấn ẩn tàng vào hư không bên trong, hướng về thân thể của hắn hung hăng cắn.

Kết quả tại rấn độc cắn qua tới sát na, bị hắn trực tiếp quét vào bảy sắc vòng xoáy, trong nháy mắt sụp đổ, hóa thành vô số điểm sáng, tiêu tán không thấy.

“Thật quái dị sinh vật!”

Dương Phóng nhíu mày.

Không có tinh khí!

Không có huyết nhục!

Giống như là tạo thành không khí đồng dạng!

Đây là ảo giác? Vẫn là chân thực?

Dương Phóng trở nên cảnh giác lên, cảm thấy được không thích hợp, búa đá nơi tay, đáy mắt bên trong từng đạo chuỗi nhân quả nổi lên, tiếp tục hướng phía trước cất bước.

Sau đó hấn lần nữa gặp được nguy cơ, bảy sắc hào quang cấp tốc quét ngang mà ra.

Từ hư không bên trong trực tiếp toát ra một đầu kinh khủng Ma Hồ, chừng vài trăm mét lớn nhỏ, một móng vuốt hướng hấn phủ xuống, lực lượng kinh khủng khó lường, ma uy cái thế.

Nhưng cùng vừa mới con độc xà kia, bị hấn bảy sắc hào quang trong nháy mắt cuốn trúng, trực tiếp quét vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong.

Phốc phốc!

Màu đen Ma Hồ cũng lập tức sụp đổ ra, hóa thành vô số điểm sáng, tiêu tán không thấy.

Dương Phóng triệt để giật mình.

Nơi này sinh vật đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Không giống như là gốc Cacbon sinh vật!

Hoàn toàn giống như là ảo giác đồng dạng.

Dương Phóng tăng tốc bước chân, rốt cục không lâu sau triệt để đến đến kia phiền mêh mông ốc đảo bên trong, hấn phi thân lên, rơi vào trên ốc đảo một chỗ trèo

thiên đại trên cây, đưa mắt trông về phía xa.

Chỉ gặp mảnh này ốc đảo vô biên vô hạn, nhìn một cái vô tận.

Không nói ra được to lớn.

“Tốt a, trước hết từ nơi này thăm dò một chút đi, không quản nơi này có gì đó cổ quái, chỉ cần tìm người hỏi một chút liền có thể biết.”

Dương Phóng thăm nghĩ.

Thần Quốc bên trong, tuyệt đối không thiếu một chút thổ dân.

Mà lại vô số năm qua, có quá nhiều cường giả cùng đường mặt lộ xâm nhập nơi đây.

Hắn thân pháp thi triển, tại khắp nơi trên tán cây lướt qua.

Phong chi rung động thi triển, bao phủ phương viên hơn ba mươi dặm, thời khắc lắng nghe bốn phương tám hướng thanh âm quái dị.

Tại trong lúc này lại có không ít quỷ dị sinh vật hướng hắn đánh tới, đều là bị hắn cấp tốc giảo sát.

Mấy canh giờ sau.

Dương Phóng trong lòng hơi động, nghe được một chút tiếng thờ dốc dồn dập, giống như là có người nào đang nhanh chóng chạy đồng dạng.

Hắn trực tiếp hướng về kia bên trong cấp tốc chạy tới.

Xuyên qua trùng điệp rừng rậm, rốt cục thấy được một

cái toàn thân khô quắt, thậm không nỡ nhìn bóng người.

Đối phương sắc mặt thống khổ, một đường chạy trốn, trực tiếp té nhào vào một chỗ giữa rừng núi.

Dương Phóng lộ ra giật mình.

Người này hẳn nhận biết.

Là trốn ở Thần thôn Bất Diệt cảnh cao thủ một trong, tên là Ngô xương.

“Ngô tiên bối!”

Dương Phóng rơi vào đối phương bên người, cấp tốc mở miệng.

“Có. . có quái vật. . nơi này có quái vật. . chết. . tất cả mọi người chết...”

Kia toàn thân khô quắt bóng người trong miệng ôi ôi rung động, thở ra thì nhiều, hít vào thì ít, ngữ khí gian nan, nói: “Chạy. . chạy. . chạy mau...”

Hắn phun ra mấy chữ cuối cùng, triệt để chết thảm.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa.

Chỉ thấy đối phương hai cái nơi bả vai, xuất hiện hai cái đen nhánh thủ ấn, dị thường rõ ràng.

Thật giống như có đồ vật gì bắt lấy hắn bả vai, trong nháy mắt đem hắn một thân tinh khí toàn bộ hút sạch.

Dương Phóng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Nơi này còn có cái khác nguy cơ?

Cuối cùng hắn mở ra mặt đất, đem đối phương thi thể táng xuống dưới, sau đó liễm tức hóa ảnh, thận trọng tránh đi nơi đây, hướng về mặt khác phương hướng chạy tới.

Không bao lâu, Dương Phóng lần nữa dừng thân thể, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mặc dù hắn đã kiệt lực tránh đi, nhưng là không nghĩ tới, vẫn là thấy được không ít thi thể.

Đều không ngoại lệ.

Cùng Ngô xương tử trạng dị thường tương tự, đều là toàn thân khô quắt, hai cái nơi bả vai xuất hiện đen nhánh thủ ấn, một thân tinh khí biến mất hầu như không còn.

“Rốt cuộc là thứ gì?”

Dương Phóng lời nói trong lòng.

Hắn lập tức rời đi nơi đây, lần nữa thay đổi phương hướng.

Nhưng vào lúc này!

Đột nhiên!

Dương Phóng trong lòng xiết chặt, cho dù là ở vào hóa ảnh trạng thái, y nguyên cảm thấy nồng đậm nguy cơ.

Giống như là có đồ vật gì hướng về thân thể của hắn cấp tốc đánh tới.

Sau lưng lông tơ tất cả đều đứng vững lên, tràn ngập không rõ.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, thân thể trong nháy mắt hiển hóa, bảy sắc vòng xoáy trực tiếp nổi lên, một mực bao phủ lại tự thân đỉnh đầu, từ bên trong quét ra mảng lớn thất thải hào quang, hướng về bốn phương tám hướng quét ngang mà đi.

Một đạo quỷ dị bóng người màu xám phát ra kêu rên, trong nháy mắt từ trong hư vô hiển lộ, trên thân khí tức âm trầm, yêu dị, tràn ngập oán độc, giống như là kinh khủng ác quỷ.

Hắn bị bảy sắc hào quang bao phủ, lại rất nhanh lần nữa sụp đổ bảy sắc hào quang, thân thể lóe lên, sát na biến mất, không còn có mảy may tung tích.

Nhưng Dương Phóng lại lông tơ dựng lên, sắc mặt nghiêm túc.

Đối phương mặc dù biến mất.

Nhưng là một loại quỷ dị âm độc ánh mắt lại một mực rơi vào trên người mình.

Giống như là từ bên trái truyền đến, từ bên phải truyền đến.

Từ phía sau truyền đến...

Giống như là. . ở khắp mọi nơi.

“Đáng chết, vật kia tiếp cận ta!”

Dương Phóng sắc mặt khó coi, quay người liền đi, hướng về nơi xa lao đi.

Nhưng là không quản hắn như thế nào cuồng cướp, loại kia quỷ dị âm độc ánh mắt y nguyên ở khắp mọi nơi, để hắn toàn thân trên dưới lông tơ từ đầu đến cuối dựng

thăng lên.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lần nữa dừng lại, sắc mặt âm trầm, hướng về sau lưng hư vô cùng bốn phương tám hướng nhìn lại.

“Người tốt cuộc là thứ gì, không cần đi theo nữa ta!”

Hắn ngữ khí băng lãnh.

Tại đáy mắt của hắn bên trong, từng đạo vô hình chuỗi nhân quả nổi lên, tung hoành xen lẫn, óng ánh lấp lóe, như là dày đặc mạng nhện, liên tiếp hướng vô tận thiên địa.

Tại cái này vô số mạng nhện bên trong, phía bên phải khu vực.

Một người mặc áo bào xám, thân thể lượn lờ lấy quỹ dị khí xám bóng người lẳng lặng sừng sững, áo choàng phát ra, diện mục mờ lung, trên thân tản ra nồng đậm ác ý cùng âm trầm.

Giống như là cái gì vô cùng đáng sợ ác quỷ.

Hắn cứ như vậy không nhúc nhích, nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng lần nữa hướng về sau lưng cấp tốc rút lui.

Nhưng là cái kia đạo quỷ dị bóng người áo bào tro cũng Như Ảnh Tùy Hình, cấp tốc cùng hướng Dương Phóng.

Dương Phóng trong lòng giận dữ, bảy sắc vòng xoáy trong nháy mắt tế ra, trực tiếp hướng về kia đạo bóng

người áo bào tro ẩn thân chỗ cấp tốc hoành kích mà đi, từng mảnh từng mảnh sáng chói bảy sắc hào quang từ bên trong quét ngang mà ra, lít nha lít nhít, hướng về đối phương thân thể bao phủ mà đi.

Đối phương kinh hô một tiếng, như thiểm điện hướng về sau rút lui.

Nhưng vẫn là có mấy đạo bảy sắc hào quang quấn lấy hấn thân thể.

Chỉ bất quá cùng trước đó đồng dạng.

Bảy sắc hào quang mặc dù quấn lấy hấn thân thể, nhưng lại rất nhanh bị hấn lần nữa sụp đổ, thân thể của hấn như là phát sinh không gian khiêu dục, sát na xuất hiện ở một phương hướng khác.

Ngay cả bảy sắc vòng xoáy đều không thể khóa chặt đối phương.

Đây là đầu vừa xuất hiện bảy sắc vòng xoáy không thể tỏa định địch nhân.

Dương Phóng triệt để giết mình.

Đây quả thật là ác quỷ sao?

Hấn quay người liền đi, tiếp tục hướng về nơi xa cuồng cướp, trong lúc đó nhân quả Thần Chủng thi triển, lít nha lít nhít, có thể từ đầu đến cuối bắt được đối phương thân thể.

Tại cuồng vọt lên không biết bao nhiêu dặm sau.

Rốt cục, Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại.

Sau lưng ác quỷ biến mất, không tiếp tục tiếp tục theo

tới.

Mà ở phía trước của hẻm, lại xuất hiện một chỗ không lớn thôn xóm, ước chừng gần trăm hộ gia đình, khắp nơi chất gỗ phòng ốc san sát nối tiếp nhau, kề cùng một chỗ.

Dương Phóng ngậm thở phào.

Rốt cục thấy được vết chân.

Hẻm trực tiếp hướng về thôn xóm đi tới.

Tại hẻm vừa mới đến gần, trong thôn liền có mấy người một chút ngẩng đầu lên, ánh mắt ngưng tụ, bắn ra cực kỳ đáng sợ chùm sáng.

“Người là Dương Đạo? Cái kia tại ngoại giới đại nào Dương Đạo!”

Một vị nam tử trung niên mở miệng.

“Người biết ta?”

Dương Phóng nhíu mày, nhìn về phía đối phương.

“Đúng vậy, chúng ta là tại phía sau người tiến vào Thần Quốc, không nên suy nghĩ nhiều, chúng ta không có ác ý!”

Vị trung niên nam tử kia rất nhanh giải thích.

“Dương huynh đệ, người ở bên ngoài hành động vĩ đại, chúng ta đều thấy được, nghĩ không ra trùng hợp như vậy ngay ở chỗ này gặp nhau, ta tên đồ huyền, hạnh ngộ!”

Bên cạnh một người nam tử mở miệng cười.

Hai người khác cũng nhao nhao giới thiệu chính mình.

Theo thứ tự là La Anh cùng Vong Trần.

Bọn hắn đều là thọ nguyên đem khô người, khi tiến vào Thần Quốc về sau, cũng là tìm thật lâu mới tìm được thôn xóm, cũng nghe được một ít chuyện, lúc này mới quyết tâm ở tạm xuống tới.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng gật đầu.

“Đúng rồi Dương huynh đệ, người qua đây thời điểm, có hay không gặp được chuyện quái dị gì, tỉ như có cái gì kinh khủng tồn tại trong bóng tối truy sát?”

La Anh hỏi thăm.

“Gặp, các người cũng gặp phải?”

Dương Phóng mở miệng.

“Đúng vậy, chúng ta vốn là bảy tám người cùng nhau tiến đến, nhưng cuối cùng cũng chỉ có ba người chúng ta sống tiếp được, cái kia âm thầm tồn tại, vô cùng đáng sợ, tựa hồ đem chúng ta trở thành con mồi, chúng ta thật vất vả mới chạy trốn tới chỗ này thôn xóm, nếu không phải thôn trưởng kịp thời xuất hiện, kinh sợ thối lui con quái vật kia, sợ là chúng ta đều muốn bị hút khô tinh khí.”

La Anh thở dài.

“Kia đến tột cùng là quái vật gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nghe nói, nó là một tôn từ Trụy Lạc Thánh Điện bên trong trấn tới kinh khủng tồn tại, rất có thể là viễn cổ oán linh.”

Một bên Vong Trần sắc mặt biến đổi, đột nhiên mở miệng.

“Trụy Lạc Thánh Điện?”

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, cấp tốc hỏi thăm: “Trụy Lạc Thánh Điện tại phương hướng nào?”

Hắn tới nơi đây chủ yếu chính là vì tìm kiếm Trụy Lạc Thánh Điện.

Nghĩ không ra vừa lên đến liền nghe đến có quan hệ tin tức của thánh điện.

“Chúng ta cũng không biết đến cùng ở đâu, đây là thôn trưởng nói cho chúng ta biết.”

Đỗ huyền lắc đầu, nói: “Nếu như người nghĩ muốn hiểu rõ, chúng ta có thể mang người tiến đến bái kiến thôn trưởng, thôn trưởng bọn hắn là vô số năm trước liền tiến vào Thần Quốc, đối với rất nhiều thứ cũng biết.”

“Tốt, làm phiền ba vị.”

Dương Phóng chấp tay.

“Không cần khách khí, theo chúng ta đi đi.”

Đỗ huyền nói.

“Dương huynh đệ, thật sự là không nghĩ tới người còn trẻ như vậy, cũng sẽ lựa chọn tiến vào Thần Quốc, ẩn lý thuyết người hắn là còn rất dài thọ nguyên mới là, cần gì

phải tại lúc này tiến vào nơi đây?”

La Anh hỏi thăm.

“Ta có sự tình khác, không thể không tiến vào Thần Quốc.”

Dương Phóng mở miệng.

Ba người nhẹ nhàng gật đầu, không hỏi thêm nữa.

Không bao lâu, bọn hắn đã gặp được thôn xóm thôn trường.

Đây là một vị thực lực cực cao trí giả, bề ngoài nhìn qua rất là già nua, trên mặt hiện đầy nếp nhăn, sợi râu cùng tóc đều đã tuyết trắng, mặc trên người cây đay phục sức, cầm trong tay một cây cây gỗ khô quả trượng.

Tên là khô long Tôn giả.

“Người cũng nghĩ tiến về chỗ kia Trụy Lạc Thánh Điện? Ai, vậy nhưng thật sự là một chỗ chỗ không may, vì cái gì mỗi một lần có người từ bên ngoài tiến đến, đều muốn đánh chỗ kia Thánh Điện chú ý?”

Khô long Tôn giả thở dài nói.

“Tiền bối, chẳng lẽ còn có những người khác cũng nghe qua chỗ kia Thánh Điện?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, tại các người tiến vào thôn xóm trước đây không lâu, liền có một đợt cường giả xuất hiện, hướng lão hủ tìm hiểu Thánh Điện phương vị, mỗi một lần Thần Quốc mở ra, đều sẽ có thật nhiều người tiến đến, lại sẽ có rất nhiều người chết đi, nhưng dù cho như thế, vẫn là

giảm miễn không được các người đối chỗ kia Thánh Điện hiểu kì.”

Khô long Tôn giả nói,

“Còn xin tiên bối chỉ điểm sai lầm, chỗ kia Thánh Điện đối vấn bối thật sự có trọng yếu vô cùng tác dụng.”

Dương Phóng mở miệng.

Khô long Tôn giả chậm rãi lấy ra một quyển phát hoàng cổ đồ, ngón tay nhẹ nhàng điểm vào cổ đồ phía trên, nói: “Thánh Điện khoảng cách thôn xóm cũng không xa, hướng tây một mực tiến lên liền có thể nhìn thấy, bất quá, người tốt nhất làm tốt tử vong chuẩn bị, nơi đó dị thường tà tính, có rất ít người có thể toàn thân trở ra.”

Dương Phóng chăm chú tiếp cận cổ đồ, đem trọn trượng cổ đồ tất cả đều khắc ở trong óc.

“Nghe nói trước đó có một tôn cực kỳ đáng sợ oán linh, từ bên trong thánh điện đào thoát ra? Là thật là giả?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

“Là thật, con kia oán linh có thể là chết tại trong Thánh điện lịch đại cường giả oán niệm xen lẫn mà thành, vừa ra tới liền có được bất tử đặc thù, nếu không phải trong thôn lạc cung phụng một kiện cổ bảo, ngay cả lão hủ cũng lấy nó không có cách, người muốn đi trước Thánh Điện, nhất định cẩn thận cái kia oán linh.”

Khô long Tôn giả mở miệng.

“Thực không dám giấu giếm, ta trước đó liền tao ngộ qua con kia oán linh.”

Dương Phóng sắc mặt phức tạp.

“Người đã gặp đối phương?”

Khô long Tôn giả hai mắt bên trong bắn ra một vòng chùm sáng, nói: “Nghĩ không ra, nghĩ không ra người vẫn là một cái cường giả chân chính, xem ra là lão hủ làm.”

“Tiền bối, chẳng lẽ liền không có thần linh thăm dò qua chỗ kia Trụy Lạc Thánh Điện?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Khô long Tôn giả nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Thần Quốc bên trong đã không có thần linh.”

“Không có thần linh?”

Dương Phóng kinh dị.

“Đúng vậy, từ vô số năm trước bắt đầu, Thần Quốc thần linh liền chết, Thần Quốc, Thần Quốc, ai có thể nghĩ tới, nơi này Thần Quốc sớm đã hoang vu, thủ hộ Thần Quốc thần linh từ lâu bụi về với bụi, đất về với đất.”

Khô long Tôn giả thở dài, mở miệng nói: “Duy nhất còn giữ lại chính là Thần Quốc bên trong không vật chết chất, chỉ cần không phải bị người tại chỗ giết chết, ở chỗ này có thể sống đến thiên trường địa cửu, nhưng lại vĩnh viễn cũng không thể rời đi nơi đây một bước, một khi rời đi, liền sẽ triệt để hôi phi yên diệt, Thần Quốc. . đem tiến đến tất cả mọi người khóa kín tại bên trong.”

Dương Phóng giật mình không thôi.

Bỗng nhiên, hắn hỏi lại lần nữa, “Chỗ kia Trụy Lạc Thánh Điện bên trong đến cùng ẩn chứa cái gì cơ mật, vì sao lại sẽ có nhiều người như vậy thăm dò chỗ kia địa

phương?”

“Điểm này, người không nên hỏi thăm mình sao?”

Khô long Tôn giả mở miệng.

“Ta cùng những người kia không giống, ta là vì giải trừ trên người phiền phức, mới không thể không tiến vào Thần Quốc.”

Dương Phóng lắc đầu.

Khô long Tôn giả tiếp tục mở miệng, “Nghe đồn, năm đó Thánh Điện từ phía trên rơi xuống dưới thời điểm, đem Thần Quốc bên trong thần linh tất cả đều đánh chết tại phía dưới, vô số năm qua đi, những thần linh kia thần lực cũng không hoàn toàn tiêu tán, mà là ngưng tụ thành một mảnh thần suối, ai nếu có thể là đạt được chỗ kia thần suối, sẽ kế thừa đến viễn cổ lực lượng của chư thần, đến lúc đó, cũng sẽ chường không Thần Quốc, trở thành thiên địa chúa tể một trong.”

“Cái gì?”

Dương Phóng chấn kinh.

Hắn từng nghe nói Thánh Điện từ trên trời giáng xuống, đánh chết một vị thực lực nghịch thiên bất hủ tồn tại, nhưng lại không nghĩ tới đánh chết lại là Thần Quốc bên trong tất cả thần linh!

Đây quả thực nghe rợn cả người! !

Người nào có lớn như vậy khí phách! ?

Sau đó, Dương Phóng tiếp tục hướng khô long Tôn giả hỏi thăm về vấn đề khác, bao quát ven đường bên trong gặp phải những cái kia quái dị sinh linh.

Khô long Tôn giả cũng không ẩn tàng, đem tự mình biết hiểu từng cái bả m báo.

Những cái kia quái dị sinh linh là mảnh này Thần Quốc đặc hữu đặc thù, không có biết bọn chúng là lai lịch gì, chỉ cần cẩn thận là hơn, trên cơ bản không có cái gì sinh mệnh nguy cơ.

Sau nửa canh giờ.

Dương Phóng mới lần nữa đứng dậy rời đi, như có điều suy nghĩ

Trong lòng của hắn xuất hiện một cỗ vô hình áp lực, có một loại tiền đồ khó dò cảm giác.

Bất quá!

Cho dù chỗ kia Thánh Điện lại nguy hiểm, hắn đều phải quá khứ.

Không đi qua, màn này sau ba vị hắc thủ sớm muộn cũng sẽ đem hắn đoạt xá.

“Dương huynh đệ, người thật muốn đi chỗ kia Trụy Lạc Thánh Điện sao?”

La Anh ba người đi tới, mở miệng hỏi thăm.

“Các vị, đa tạ các người dẫn tiến, nếu là sau này bất tử, đại gia một lần nữa gặp nhau.”

Dương Phóng mở miệng.

“Một khu vực như vậy hiện tại thế nhưng là náo động vô cùng, chúng ta bây giờ cũng không giúp được người gấp cái gì, hi vọng người cẩn thận là hơn, nếu là thực

sự không thể làm, nhớ kỹ kịp thời trở về!”

La Anh nói.

“Sẽ.”

Dương Phóng gật đầu.

Tâm hấn sự tình trùng điệp, cuối cùng vẫn hướng về ngoài thôn đi tới.

Bất quá!

Ngay tại hấn vừa mới rời đi thôn xóm không xa, loại kia quỷ dị âm độc cảm giác lần nữa từ phía sau truyền đến.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống.

Con kia ác quỷ thật là âm hồn bất tán.

Xem ra là triệt để tiếp cận mình.

Hấn trực tiếp tăng thêm tốc độ, hướng về nơi xa cực cướp, đồng thời nhân quả Thần Chủng thôi động, xuất hiện lần nữa vô số đạo lít nha lít nhít chuỗi nhân quả, nối tới bốn phương tám hướng.

Trong lúc đó con kia ác quỷ cùng trước đó, mấy lần hướng về Dương Phóng đánh tới, ý đồ từ phía sau bắt hấn lại thân thể, lại đều bị Dương Phóng bảy sắc vòng xoáy lần nữa bức lui ra ngoài.

Liên tục bảy tám lần về sau, con kia ác quỷ tựa hồ biết không làm gì được Dương Phóng, không còn tiếp tục xuất thủ, mà là tại sau lưng lảng lạng theo đuôi.

Âm trầm quỷ dị ánh mắt từ đầu đến cuối tại Dương Phóng bên người lượn lờ, để Dương Phóng trong lòng

băng lãnh tới cực điểm.

Trong quá trình này, hư không bên trong còn không ngừng có cái khác nguy cơ xuất hiện.

Nhưng tất cả đều bị Dương Phóng thuận lợi hóa giải.

Không biết đi qua bao lâu.

Rất cực!

Ở phía trước của hắn, hoàn cảnh đại biến.

Không còn là xanh um tươi tốt rừng rậm, mà là xuất hiện một chỗ màu đỏ thẫm đất cát, vô biên vô hạn, u thâm xa xưa, trên mặt đất khắp nơi đều là sâm bạch hài cốt.

Một loại không nói ra được thể lượng khí tức tại phía trước tràn ngập.

Càng máu chột chính là!

Phiến khu vực này có một loại dị thường tà dị lực lượng, tựa hồ có thể áp chế hết thảy.

Thị lực của hắn nhận lấy cực lớn ảnh hưởng, chỉ có thể nhìn thấy phía trước khoảng cách bảy tám dặm.

“Cũng nhanh đến chỗ rồi.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn nghe lão thôn trưởng nhắc lên.

Trụỵ Lạc Thánh Điện ngay tại cái này vô tận màu đỏ thẫm đất cát bên trong.

Nghe nói toàn bộ đất cát đều là thần linh huyết dịch chỗ

nhuộm đỏ.

Nguyên bản nơi này là một mảnh thần thánh Thánh Vực, lại tại Thánh Điện áp xuống tới trong nháy mắt, sinh linh chết hết, vô số năm không có một ngọn cỏ.

Dương Phóng tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Đột nhiên, xa xôi giữa thiên địa truyền đến ba động khủng bố, ù ù điếc tai, có từng đạo ánh sáng chói mắt buộc ở quét ngang.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, cấp tốc hướng về phía trước tiếp cận mà đi, trong lòng thất kinh.

Tại hần phía trước nhất, xuất hiện một đợt cỡ nhỏ chiến trường.

Hơn mười vị thực lực siêu cường tồn tại đang tiến hành hỗn chiến, từng mảnh từng mảnh đáng sợ chùm sáng, hướng về khắp nơi kích xạ, mỗi người đều đem riêng phần mình dị tượng phát huy đến cực hạn.

Từng mảnh từng mảnh lực lượng pháp tắc không ngừng hoành quyền, để phía trước không gian đều đang chấn động.

Dương Phóng lẳng lặng quan sát, cũng không có nhúng tay dự định, Phong luật sớm đã thi triển, lẳng nghe đến phía trước lời nói.

“Bản tôn chính là Thiên Kiếm Tôn giả, ai dám cùng người ta tranh đoạt? Thánh bài thuộc về bản tọa, kiếm khí!”

Một vị thân thể cao lớn, mặc cổ lão quần áo cường giả tồn tại tại quát chói tai, oanh một tiếng, trên thân đột nhiên bắn ra vô tận kiếm khí.

Mỗi một đạo kiếm khí bên trong tựa hồ cũng ẩn chứa
sơn mạch rừng cây, Nhật Nguyệt Tinh thần.

Uy lực đáng sợ, khó mà hình dung.

Toàn bộ khu vực trong nháy mắt bị kiếm khí của hắn bao
phủ, đánh thành một đoàn đay rói.

Tất cả mọi người đang nhanh chóng phòng ngự.

Không ít người phát ra gầm thét, thân thể bị kiếm khí
xuyên qua, máu tươi bắn tung toé, hướng về sau bay
ngược.

Bọn hắn dị tượng cùng pháp tắc, tại những này kiếm khí
trước mặt tựa hồ không chịu nổi một kích.

Duy chỉ có số ít mấy người có thể chống lại cái này dày
đặc kiếm khí.

Bọn hắn gầm thét một tiếng, lập tức tập trung toàn lực,
hướng về phía trước nhất Thiên Kiếm Tôn giả oanh sát
mà đi.

Nhưng Thiên Kiếm Tôn giả thực lực lại dị thường đáng
sợ, người cũng như tên, cả người thật giống như là một
ngụm đột ngột từ mặt đất mọc lên vô thượng cự kiếm,
phong mang sáng chói, để thiên địa vạn vật tất cả đều
triều bái.

Giờ khắc này, thiên địa vạn vật giống như là tất cả đều
biến thành kiếm của hắn.

Càng thêm sáng chói kiếm khí hướng về đám người gào
thét mà đi.

Mỗi một sợi kiếm khí đều giống như mang theo Thế Giới

chi lực, có đặc biệt mà đáng sợ pháp tắc.

“Chuẩn vương!”

Dương Phóng nói nhỏ.

Vị này Thiên Kiếm Tôn giả không phải ngoại giới lão cổ đồng, hẳn thực lực cùng không gian Đại Năng Lạc Phong cơ hồ tương xứng.

Đây tuyệt đối là vô số năm trước liền tiến vào Thần Quốc tồn tại!

Nếu là ngoại giới cường giả, Lạc Phong không có khả năng trở thành chuẩn vương đệ nhất nhân!

“Thiên Kiếm Tôn giả, thánh bài chỉ có một khối, bằng người cũng nghĩ tranh đoạt, lấy ra!”

Bỗng nhiên, hỗn loạn không gian bên trong lần nữa truyền đến một đạo kinh khủng thanh âm.

Oanh một tiếng, mặt đất sụp đổ.

Một vị thân cao vài trăm mét thổ Hoàng sắc cự nhân trực tiếp từ trong lòng đất nhảy lên mà ra, thân thể thực sự quá mức kinh khủng, quán quanh lấy thổ tia sáng màu vàng, một cái đại thủ như là có thể hát trăng bắt sao, hướng về Thiên Kiếm Tôn giả phía sau lưng hung hăng bổ xuống.

Thiên Kiếm Tôn giả vội vàng không kịp chuẩn bị, tại chỗ bị bàn tay lớn kia bổ trúng, cuồng phún huyết thủy, hung hăng bay tứ tung ra ngoài.

Cho đến lúc này, Dương Phóng mới chú ý tới bọn hắn tranh đoạt là cái gì.

Kia là một mặt cổ lão thạch bài.

So bàn tay muốn lớn hơn một chút.

Từ xám Bạch sắc nham thạch điêu khắc thành, phía trên khắc dấu một chút cổ phác hoa văn.

Có một loại tang thương cùng cảm giác thần bí.

“Đại Địa Hoàng!”

Thiên Kiếm Tôn giả phát ra gầm thét thanh âm, muốn rách cả mí mắt.

Thổ hoàng sắc cự nhân một chưởng đánh bay Thiên Kiếm Tôn giả về sau, một cái đại thủ trực tiếp hướng về trong đám người ở giữa kia mặt xám Bạch sắc thạch bài hung hăng bắt tới.

Nhưng Thiên Kiếm Tôn giả hét giận dữ một tiếng, thân thể bắn ra vô tận quang mang, toàn bộ thân hình đột nhiên biến thành một ngum vô thượng cự kiếm, hào quang chói mắt, trực tiếp hướng về thổ Hoàng sắc cự nhân hung hăng bổ tới.

Những người khác cũng nhao nhao xuất thủ, liều lĩnh tiến hành oanh kích.

Toàn bộ khu vực trong nháy mắt loạn cả một đoàn.

Xám Bạch sắc thạch bài tại dạng này kinh khủng ba động bên trong, lại vẫn không có hủy diệt.

hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp bị đánh bay mà ra, hướng về Dương Phóng bên này kích xạ mà tới.

Dương Phóng con mắt lóe lên, theo bản năng ôm đồm ra, đem thạch bài trực tiếp nắm trong tay.

Toàn bộ thạch bài trầm trọng dị thường.

Nho nhỏ một mặt, cầm trong tay, lại giống như là bắt được một đỉnh núi nhỏ đồng dạng.

Cho người ta một loại không thể tưởng tượng nổi cảm giác.

“Làm càn!”

“Giao ra thánh bài!”

“Thôn tính thánh bài, giết không tha!”

Đám người nhao nhao giận dữ, bỏ qua địch thủ, cùng một thời gian hướng về Dương Phóng cùng nhau đánh tới.

Oanh!

Vừa lên đến đám người tất cả đều thi triển có khả năng, hướng về Dương Phóng hung hăng công tới.

Dương Phóng cấp tốc rút lui, luân động lên màu đồng cổ nắm đấm, trực tiếp một quyền hướng về đám người hung hăng đập tới.

Đông!

Vô song nhục thân bộc phát ra.

Nắm đấm bên trong tản mát ra loá mắt chùm sáng, giống như lưu tinh, phá diệt tất cả công kích.

Không quản là đám người dị tượng, vẫn là pháp tắc, giờ khắc này hết thảy sụp đổ.

Tuyệt đối lực lượng, nghiền ép hết thảy.

Một tiếng oanh minh, trời đất quay cuồng.

Dương Phóng tự thân cũng bị một cỗ sức mạnh cực kỳ đáng sợ chấn động đến bay ngược mà ra, như là lá rụng trong gió, hướng về nơi xa rơi đi, nhịn không được Khí Huyết xao động.

Hắn thở sâu, vận chuyển chân khí, cấp tốc khôi phục như lúc ban đầu.

Đám người công kích toàn bộ phá diệt, tất cả mọi người giật nảy cả mình, nhưng vẫn là cấp tốc nhích lại gần.

“Người là ai?”

“Tiểu tử, giao ra trên tay thạch bài!”

Đám người nhao nhao gầm thét.

Dương Phóng hoạt động ra tay cổ tay, làm dịu bắt đầu cánh tay tê dại, nhìn chăm chú lên đám người, mở miệng nói ra: “Ta không có ác ý, chỉ là đi ngang qua mà thôi, mặt này thạch bài là lai lịch gì?”

“Hừ, đã chỉ là đi ngang qua, sao lại cần hỏi đến nhiều như vậy, giao ra thạch bài, người có thể rời đi!”

Thiên Kiếm Tôn giả phát ra hừ lạnh, ánh mắt băng lãnh, nhìn xem Dương Phóng.

Thân thể của hắn giống như là một ngọm cự kiếm, cho dù không nhúc nhích, có một loại phong mang chói mắt cảm giác.

Ở phía sau hắn, còn lưng đeo một ngọm chưa ra khỏi vỏ kiếm sắt.

Cho dù là trước đó đứng trước vây công, hắn cũng chưa từng rút ra kiếm sắt.

Có thể nghĩ, chiếc kia kiếm sắt tất nhiên phi phạm.

Nói rõ cũng không phải là tất cả mọi người đáng giá hắn xuất kiếm.

“Nói không sai, người trẻ tuổi, người không nên xen vào việc của người khác, đem nó giao ra, người đi đi!”

Tôn này thổ hoàng sắc cự nhân cũng là ánh mắt rất lạnh, phát ra oanh minh thanh âm.

Dương Phóng có chút suy tư, nhìn xem trong tay thạch bài.

“Vật này từ trên trời giáng xuống, chính là vật vô chủ, lại may mắn rơi vào trong tay của ta, ẩn lý thuyết, ta thích xử trí như thế nào liền xử trí như thế nào, bây giờ ta chỉ muốn biết lai lịch của nó, các vị cần gì phải dạng này nói lời ác độc?”

“Vị cường giả này, người muốn biết lai lịch của nó, ta cũng có thể nói cho người!”

Bỗng nhiên, trong đám người một vị nữ tử trước tiên mở miệng, cười nói: “Vật này tên gọi thánh bài, chính là Thần Quốc bên trong tự nhiên ngưng tụ chi vật, cách mỗi vô số năm sẽ xuất hiện một lần, cụ thể có tác dụng gì, lại không người biết, chỉ biết là vật này dị thường cứng cõi, không dùng được bao lớn lực lượng đều không thể phá hủy, nhưng càng như vậy, mới càng là khiến người ta cảm thấy thần bí, cho nên mỗi lần xuất hiện, đều sẽ dẫn phát cường giả tranh đoạt.”

Nàng tự biết đã vô vọng tranh đoạt vật này, cũng không

muốn nhìn thấy những người khác đạt được, lựa chọn nói thẳng ra lịch, dẫn dụ Dương Phóng động thủ.

Như vậy, tất cả mọi người không chiếm được, nàng cũng không tính quá thua thiệt.

Lấy nàng thị lực, một chút liền có thể nhìn ra Dương Phóng trên thân loại kia sức mạnh đáng sợ.

Đây là một vị tuyệt đối không kém gì Thiên Kiếm Tôn giả cùng Đại Địa Hoàng kinh khủng tồn tại!

“Không ai biết tác dụng?”

Dương Phóng tự nói, bàn tay lại tại hung hăng nắm vật này.

Phát hiện cùng vị nữ tử này nói đồng dạng.

Vật này cứng cõi đáng sợ, lấy nhục thể của hần thể mà đều không thể nắm.

“Người trẻ tuổi, ngươi có thể đem vật này giao ra!”

Thiên Kiếm Tôn giả băng lãnh mở miệng, lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Phóng.

“Giao ra vật này đi, ngươi không gánh nổi nó!”

Thổ hoàng sắc cự nhân cũng là lạnh giọng mở miệng.

“Ta muốn lưu, chưa hẳn không gánh nổi.”

Dương Phóng cũng không để ý tới mấy người, mà là tiếp tục tại nắm thạch bài.

Trực giác nói cho hần biết, vật này giá trị phi phàm, vô cùng có khả năng dính đến bí mật gì.

Hắn không muốn cứ thế từ bỏ.

“Nói tới nói lui, người vẫn là muốn nuốt một mình vật này, tiểu tử, muốn nuốt một mình vật này, tối thiểu muốn nhìn bản lãnh của người.”

Trong đám người, lần nữa có người phát ra âm trầm thanh âm.

Là cái thằng lùn, chỉ có một mét sáu mấy tả hữu.

Xích hồng tóc, xích hồng sợi râu, khí tức âm trầm.

“Không tệ, trừ phi người có thể ngăn lại tất cả chúng ta!”

“Giao ra thạch bài!”

Đám người nhao nhao quát chói tai.

“Vật này ta lưu lại, các người ai có ý kiến, liền cũng có thể xuất thủ tốt.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, nhận vật này, cũng không để ý tới đám người.

“Làm càn!”

Thiên Kiếm Tôn giả bỗng nhiên quát chói tai.

Tất cả mọi người đều giận tím mặt, không chút do dự, trong nháy mắt lựa chọn xuất thủ.

Oanh!

Từng mảnh từng mảnh đáng sợ chùm sáng trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi này mãnh liệt mà tới.

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, bảy sắc vòng xoáy trong nháy mắt nổi lên, bị hấn trực tiếp tể ra, hướng về đám người quét ngang mà đi.

Lại tại hấn bảy sắc vòng xoáy vừa mới tể ra, trước đó loại kia lông tơ sợ hãi cảm giác lại lần nữa hiển hiện.

Tại Dương Phóng đáy mắt bên trong, con kia ác quỷ ánh mắt âm lãnh, hiển hiện nhe răng cười, cấp tốc hướng về thân thể của hấn cực tốc đánh tới.

“Cút!”

Hấn đột nhiên quay đầu, lôi âm phát động, thiên uy hạo đặng.

Oanh! Oanh! Oanh!

Kinh khủng thanh âm kinh thiên động địa, như đồng hóa vì một ngụm vô hình cự chùy, hung hăng nện vào ác quỷ lồng ngực, để nó xuy xuy bốc khói, thân thể trong nháy mắt bay ngợc mà ra.

Nó ánh mắt hồi hộp, rơi vào nơi xa, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Dương Phóng.

Vừa đúng lúc này!

Dương Phóng bảy sắc vòng xoáy đã cùng đám người công kích hung hăng đụng vào nhau.

Ngàn vạn công kích như là trâu đất xuống biển, hết thủy không có vào đến hấn bảy sắc vòng xoáy bên trong, ô ô chói tai, biến mất không thấy gì nữa, cùng lúc đó, từng mảnh từng mảnh bảy sắc hào quang cấp tốc quét ra, như là gió lốc, hướng về đám người bao phủ tới.

Lập tức có hơn phân nửa người hét lên kinh ngạc, trong

nháy mắt được thu vào bảy sắc vòng xoáy, trong miệng kêu thảm.

Đáng sợ bảy sắc vòng xoáy còn tại hung hăng hướng về những người khác cấp tốc đóng đi.

Thiên Kiếm Tôn giả, Đại Địa Hoàng đều là biến sắc, liều lĩnh phát ra thét dài, đủ loại kinh khủng công kích, tất cả đều đánh về phía bảy sắc vòng xoáy.

Nhưng tất cả đều vô dụng.

Đến cuối cùng Thiên Kiếm Tôn giả trực tiếp rút ra sau lưng chuôi này thiết kiếm màu đen.

Chợt vừa gãy ra, toàn bộ kiếm sắt trực tiếp tản ra một cỗ cực kỳ hào quang chói sáng, như là ẩn giấu đi một vòng thần ngày, đăm mắt người đều nhanh mù.

Trong miệng hấn thét dài, thanh âm chói tai, vô cùng đáng sợ kiếm sắt hướng về bảy sắc vòng xoáy hung hăng bổ tới.

Nhưng vẫn là vô dụng, tất cả kiếm quang bị nhất cử thôn phệ.

Đáng sợ bảy sắc vòng xoáy từ trên trời hạ xuống, trực tiếp đem hấn cả người đều bao trùm ở bên trong.

Thiên Kiếm Tôn giả thần sắc biến đổi, rốt cục phát ra một đạo kêu thê lương thảm thiết.

A!

Lộp bộp!

Thân thể của hấn trong nháy mắt bắt đầu bạo liệt, bị từng khúc nghiền ép, huyết vụ bắn tung toé, tàn không

đành lòng thấy.

Tôn này thổ hoàng sắc cự nhân, lộ ra kinh dị.

Tại phát hiện tất cả tiến công tất cả đều vô dụng về sau, sớm đã bắt đầu cấp tốc trốn rời.

Oanh!

Hắn chân thân từ lòng bàn chân bên trong cấp tốc thoát ra, chui vào đến sâu trong lòng đất, dọc theo lòng đất, cấp tốc biến mất ở phía xa.

Mà nguyên địa tôn này thân thể khổng lồ, thì bị bảy sắc vòng xoáy cấp tốc thôn phệ ở bên trong.

Xoát!

Trong nháy mắt, trước mắt khu vực, lại không một địch nhân.

Tất cả mọi người bị hấp thu nhập bảy sắc vòng xoáy, tại kêu thê lương thảm thiết.

“Tiền bối, tiền bối tha ta một mạng, ta cũng không ra tay với người...”

Trước đó nữ tử thê thảm kêu to.

Dương Phóng nhướng mày, một chùm bảy sắc vòng xoáy quán lấy nữ tử kia, đem nó cấp tốc cuốn đi ra.

Nữ tử sắc mặt trắng bệch, toàn thân huyết vụ, trong lòng kinh hãi dị thường.

Dù chỉ là bị cuốn đi một lát, nàng liền tối thiểu đánh mất gần trăm năm công lực.

Đây là thần thông gì?

“Trụỵ Lạc Thánh Điện ở đâu?”

Dương Phóng thốt lên hỏi thăm.

“Tại phía trước, đã không xa, vẫn bói có thể mang tiền bói quá khứ.”

Nữ tử kia vội vàng mở miệng.

“Đẫn đường!”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng, tiền bói.”

Nữ tử run lấy bầy, vội vàng tại phía trước dẫn đường.

To lớn bầy sắc vòng xoáy bị Dương Phóng một lần nữa thu hồi, tất cả mọi người biến mất không thấy gì nữa.

Trong tay hắn nắm vuốt thạch bài, như cũ tại cẩn thận ném thử.

Sau đó không lâu.

Phía trước khí tức lần nữa cải biến.

Màu đỏ thẫm vô tận đất cát bên trong, một tòa cổ xưa thạch điện lẳng lặng đứng sừng sững, cực kỳ to lớn, giống như cự nhân phủ đệ, cao tới khoảng mấy trăm mét.

Bề ngoài từng cây cổ lão mà tráng kiện cột đá chống đỡ lấy toàn bộ thạch điện.

Thạch điện đại môn ở vào ở giữa bên trong, phía dưới

là từng dãy rộng lượng bậc thang kéo dài mà xuống.

Một loại tang thương, xa xưa, nặng nề khí tức tại liên tục không ngừng tản ra.

Riêng là nhìn một chút, liền cho người ta một loại linh hồn rung động cảm giác, tựa hồ nhục thân bị trấn áp, hồn phách bị trấn áp, từ trong tới ngoài muốn bị hết thảy trấn áp.

Trụ Lạc Thánh Điện?

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

Rất nhanh phát hiện tại kia cổ lão thạch điện bên ngoài.

Sớm đã xuất hiện mấy đợt cường giả, tại giằng co với nhau.

Bóng người đông đảo, ước chừng gần trăm người tả hữu.

Có từ ngoại giới vừa mới tiến tới.

Cũng có vô số năm trước liền tiến vào Thần Quốc.

Đối với rất nhiều cổ lão tồn tại mà nói, Thần Quốc đều là bọn hắn kéo dài thọ nguyên phương pháp duy nhất, có thể nghĩ, cái này vô số năm qua, hội tụ tại Thần Quốc bên trong cường giả đến cùng có bao nhiêu.

Từng đợt rối loạn mà cường đại khí tức, không ngừng từ trên thân mọi người tản ra.

Nhưng khiến Dương Phóng kinh hãi chính là.

Kia vốn nên nên chăm chú khép kín thạch điện đại môn, giờ phút này không biết nguyên nhân gì, thế mà nứt ra

một đạo rộng lượng khe hở, vừa lúc có thể thông qua một người.

Xuyên thấu qua khe hở, có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong hắc vụ lẩn lộn, lờ mờ.

Tựa hồ có vô tận ma vụ đang cuộn trào.

Thật giống như bên trong liên tiếp đến cái gì vô cùng đáng sợ vực sâu, có một loại thôn phệ hết thảy cảm giác.

Trừ cái đó ra!

Giữa không trung, thành linh còn treo một ngậm vô cùng to lớn đồng quan, dài hơn hai mươi mét, nằm ngang giữa không trung, tản ra trận trận khí tức khủng bố.

“Là Lôi Tôn đồng quan!”

Dương Phóng giật mình.

Cái quan tài đồng này thế mà cũng không biết khi nào tiến vào Thần Quốc.

Bọn gia hỏa này chẳng lẽ đều đối Thánh Điện cảm thấy hứng thú?

Hắn quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp trước đó một mực theo đuôi hắn Vô Danh ác quỷ, giờ phút này sớm đã ngừng lại, xa xa đứng ở đằng xa, không nhúc nhích, khí tức trên thân cũng biến thành an bình xuống dưới.

Tựa hồ bị Thánh Điện lực lượng chấn nhiếp.

“Hắn cũng e ngại Thánh Điện?”

Dương Phóng tự nói.

Bỗng nhiên, hắn theo bản năng rùng mình một cái, phảng phất từ nơi sâu xa có cái vô cùng kinh khủng sinh mệnh đang thông thả thức tỉnh, một đạo băng lãnh đáng sợ con người cách vô tận hư không trực tiếp rơi vào hắn trên thân.

Dương Phóng chấn động trong lòng, vội vàng hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, nhân quả Thần Chủng thi triển, ý đồ bắt giữ nhân quả.

Nhưng hắn lại phát hiện, tất cả chuỗi nhân quả toàn bộ đứt gãy.

Dùng trong lúc nhất thời!

Ngay tại ngoài thánh điện giăng co đông đảo siêu cấp cường giả, cũng toàn bộ sinh ra cảm ứng, cùng nhau ngẩng đầu lên, hướng về không trung nhìn lại.

Liền ngay cả đóng chặt Thánh Điện đại môn bên trong, đều trực tiếp truyền đến một đạo điếc tai tiếng gầm

Một đạo đỏ sậm sắc điểm sáng trong nháy mắt sáng lên.

Giống như là cái gì vô cùng đáng sợ tồn tại khôi phục, kinh tâm động phách, hướng về ngoại giới vô tận hư không nhìn lại.

Dương Phóng lưng phát lạnh, mồ hôi lạnh rơi xuống.

“Là ai? Kiếm Ma vẫn là Cổ Phật, hoặc là Ma Quân?”

Có người trở về?

Bị vị kia lão giả thần bí nói trúng, tiến vào Trụy Lạc

Thánh Điện, sẽ phát sinh không tưởng tượng được sự tình.

Hiện tại mình còn chưa tiến vào, phía sau màn hắc thủ tựa hồ liền phát hiện đến cái gì, đang thông thả khôi phục.

Dương Phóng biết thời gian không thể trì hoãn, dù là trong Thánh điện lại có cái gì cổ quái, hẳn cũng phải đi xông.

Nếu không, một khi ba cái kia hắc thủ, triệt để khôi phục, mình liền không còn có cơ hội.

...

Chương 414 : Hồn loạn! ! Hắc thủ xuất hiện! !

Xoát!

Dương Phóng lao nhanh ra, hướng về Thánh Điện phương hướng tiến đến.

Lại tại hấn vừa mới xông ra, một đạo đĩnh tai nhức óc hét to thanh âm đột nhiên truyền ra.

“Làm càn!”

Ngay tại giảng co mấy đợt thể lực một trong, có một vị râu tóc bạc trắng lão giả bỗng nhiên xuất thủ, hai tay vạch một cái, óng ánh khắp nơi chói mắt ngân quang bộc phát ra, trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi này cấp tốc mạnh vọt qua.

Dương Phóng biến sắc, nâng lên năm đấm, trực tiếp một quyền đập tới.

Ầm ầm!

Kinh khủng nhục thân cùng kia phiến ngân quang đụng vào nhau, phát ra oanh minh, lại trực tiếp bị vén lui ra ngoài, hung hăng rơi vào nơi xa.

Dương Phóng thở sâu, ổn định thân thể, lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Vương giả!

“Người là người phương nào? Vì sao muốn ra tay với ta?”

“Chúng ta là Thánh Điện thủ hộ giả, bên trong thánh điện trấn áp vạn ác nguồn suối, bất kỳ người nào không được tiếp cận!”

Vị kia râu tóc bạc trắng lão giả một quyền bức lui Dương Phóng, âm trầm quát.

“Thánh Điện thủ hộ giả?”

Dương Phóng nhú mày.

Trước đó thôn trưởng tựa hồ cũng không nói cho hắn biết điểm này.

Trụỵ Lạc Thánh Điện, thế mà còn có thủ hộ giả!

“Hắc hắc, thật không biết xấu hổ, ai sắc phong các ngươi là Thánh Điện thủ hộ giả? Vô số năm, các ngươi một mực lấy thủ hộ giả tự cho mình là, có trời mới biết các ngươi từ bên trong thánh điện đạt được như thế nào chỗ tốt, Huyền Thiên lão đạo, các ngươi quá bá đạo, cũng nên phun ra một chút!”

Bỗng nhiên, một trận cười lạnh thanh âm truyền đến.

Cách bọn họ cách đó không xa.

Một đám có đủ mọi màu sắc tóc khô ngô bóng người, mặt mũi tràn đầy cười lạnh, ngay tại chăm chú nhìn vị kia râu tóc bạc trắng lão giả.

Đều không ngoại lệ.

Đều là cường giả chân chính.

“Lôi Điện Pháp Vương, ta biết ngươi nhiều năm như vậy một mực đang có ý đồ với Thánh Điện, nhưng ta phải

nói cho người, Trụy Lạc Thánh Điện bên trong trấn áp không rõ, ẩn giấu đi chân chính tai nạn, một khi mở ra Thánh Điện, tạo thành hậu quả không phải là các người có thể tiếp nhận!”

Râu tóc bạc trắng lão giả thanh âm phẫn nộ, nhìn chăm chú lên bọn này khô ngô bóng người.

Người cầm đầu, thân cao chừng hơn năm mét, mặc một bộ màu đen nhánh chiến giáp, khí tức trên thân rất là cuồng dã, bá khí mà kinh khủng.

Có loại không nhìn hết thấy cảm giác.

“Ha ha ha, cụ thể là dạng gì hậu quả, tự do bản tọa mình phụ trách, liền xem như tai nạn to lớn, bản tọa cũng không sợ, ngược lại là các người, lặp đi lặp lại nhiều lần ngăn cản bản tọa, đến cùng ra sao rắc tâm?”

Tôn này cao hơn năm mét bóng người tiếp tục cười to.

“Lôi Điện Pháp Vương nói rất đúng, bên trong thánh điện đến cùng có cái gì, ba huynh đệ chúng ta cũng rất là hiếu kì, Huyền Thiên đạo nhân, các người bảo vệ Thánh Điện nhiều năm như vậy, Thánh Điện mỗi một năm đều đang chậm rãi vỡ ra, bây giờ thật vất vả có thể cho phép người thông qua, các người sao lại cần tiếp tục ngăn cản? Coi như thật ẩn chứa nguy cơ, chúng ta xông đi vào, chết cũng là chính chúng ta, không cần người đến quản nhiều!”

Lại là một trận thanh âm lạnh lùng vang lên.

Rõ ràng là cách đó không xa mặt khác ba tổ hợp.

Cái này ba tổ hợp vô cùng quái dị.

Tất cả đều không phải nhân loại.

Mà là ba đầu dị thú.

Sinh ra vẩy rồng, thân thể khổng lồ, bên ngoài thân lượn lờ sát khí, có vẩy chi chít, khí tức kinh khủng, đứng sừng sững ở giữa không trung, mỗi một vị đều chừng vài trăm mét lớn nhỏ.

Tất cả đều là tồn tại trong truyền thuyết.

Quy Ngưu, Thao Thiết, Bộ Ngạn.

Đồng đều chính là Hoang Cổ dị chủng!

“Lão đạo nói, Thánh Điện trấn áp không rõ, một khi mở ra, liên lụy chính là toàn bộ Thần Quốc, đây không phải tự thân các người chết mất vấn đề, mà là toàn bộ Thần Quốc luân hãm!”

Râu tóc bạc trắng lão giả trầm thấp mở miệng.

“Tiền bối, ta cũng không muốn mở ra Thánh Điện, ta chỉ là nghĩ đơn thuần đi vào, chẳng lẽ cái này cũng không thể?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vô luận tiến vào, vẫn là mở ra, kết quả cũng giống nhau, đều sẽ tạo thành kinh thiên biến cố!”

Râu tóc bạc trắng lão giả mở miệng đáp lại, “Vì Thần Quốc suy nghĩ, lão phu tuyệt không có khả năng để các người tiếp cận nơi đây!”

“Huyền Thiên lão đạo, người quá khoa trương, coi như thật ẩn chứa tai nạn, người cảm thấy các người lại có thể thủ hộ bao lâu? Thánh Điện đại môn hàng năm đều tại vỡ ra, không cần mười năm, trăm năm, sẽ triệt để mở

rộng, nếu quả như thật có tai nạn, người cảm thấy các người có thể ngăn cản sao? Còn không bằng hiện tại để bản tọa đi vào, nếu quả thật có tai nạn, nói không chừng bản tọa sẽ đem sớm trấn áp, bóp chết tại trong trứng nước.”

Lôi Điện Pháp Vương lạnh giọng mở miệng.

“Đủ rồi, Lôi Điện Pháp Vương, người đánh chính là ý định gì, lão đạo so với ai khác đều rõ ràng, lão đạo minh xác nói cho người, bên trong thánh điện căn bản không có cái gọi là thần suối, người thật vất vả tu tới Vương giả cảnh giới, lão đạo khuyên người cố mà trân quý, không cần thiết tùy ý đùa lừa, phải biết Vương giả cảnh giới, cũng không phải tuyệt đối vô địch!”

Huyền Thiên lão đạo ngữ khí băng lãnh.

“Hắc hắc, người nếu là nói như vậy, vậy bản tọa liền hết lần này tới lần khác không tin, Huyền Thiên lão đạo, chúng ta hôm nay nói cái gì cũng muốn đi đến một trận, ngược lại muốn xem xem, người là có hay không thật có thể ngăn lại bản tọa?”

Lôi Điện Pháp Vương cười lạnh thành tiếng.

“Hừ!”

Huyền Thiên đạo nhân phát ra băng lãnh hừ nặng, nói: “Lôi Điện Pháp Vương, nói tới nói lui người vẫn là muốn động thủ, cũng được, hôm nay lão đạo liền bồi người đi đến một trận, bất quá, người nếu là ngay cả lão đạo của này đều qua không được, coi như đừng trách lão đạo thống hạ sát thủ!”

Bàn tay hấn lật một cái, xuất hiện một thanh ngân quang sáng chói kỳ dị thần kiếm.

Toàn bộ thân kiếm như đồng du như rắn, vắn và vắn vẹo, dày đặc lân mịn, tản ra hừng hực quang huy, đem tự thân bên người một chỗ không gian đều cho chiếu sáng chói chói mắt.

“Cuồng vọng, nhìn người có bản lĩnh gì!”

Lôi Điện Pháp Vương ngữ khí băng lãnh, oanh một tiếng, bên người đột nhiên xuất hiện một mảnh kinh khủng Lôi Điện hải dương.

Trùng trùng điệp điệp, thần lôi bay múa, lớp lớp rung động, nổi lên đất trời, khí tức kinh khủng, trực tiếp hướng về Huyền Thiên đạo nhân hung hăng xung kích tới, phát ra kinh khủng oanh minh.

Huyền Thiên đạo nhân thay đổi già nua lợm khộm thái độ, khí thế trên người đột nhiên trở nên bề ngỗ thiên hạ, duy ngã độc tôn, con người sắc bén đáng sợ, giống như là biến thành hai vòng sáng chói thần ngàn.

“Thời gian tuế nguyệt!”

Hắn đột nhiên hét to, bàn chân một bước, thân thể như đồng hóa vì lưu quang, trở thành thời gian một bộ phận, hướng về đầy trời lôi hải một bước đi tới.

Soạt!

Trong tay thần kiếm màu bạc đột nhiên tản mát ra vô song lực lượng, đột nhiên chém ngang, mơ hồ có thời gian khí tức đang lưu chuyển!

Thiên địa mục nát!

Vạn vật mục nát!

Trong một ý niệm, thời gian qua mau.

Oanh!

Tất cả lôi điện tự động sụp đổ, như là trong khoảnh khắc kinh lịch vô số tuế nguyệt cọ rửa, bắt đầu cấp tốc tán loạn, nổ tung, hóa thành hư vô, hết thảy không có vào hư không, biến thành đám mây, khí lưu.

Đáng sợ Quang Âm Chi Lực, vẫn còn tiếp tục hướng về Lôi Điện Pháp Vương cuốn tới, ý đồ đem hắn kéo vào thời gian bên trong, vĩnh rơi luân hồi bên trong, vĩnh thế thoát thân không được.

Lôi Điện Pháp Vương biến sắc, bỗng nhiên bạo hồng một tiếng, thân thể bắt đầu đón gió căng phồng lên, một trượng trượng nhanh chóng biến lớn, trong nháy mắt biến thành kinh khủng vài trăm mét, khí tức kinh thiên động địa.

“Lôi Tâm Thiên Pháp!”

Ầm ầm!

Tại hắn vài trăm mét kinh khủng thân thể về sau, không gian rung chuyển, bộc phát ra một loại càn mãnh liệt hơn khí tức, không gian đều kịch liệt lắc lư.

Đột nhiên có một cái vô cùng to lớn bóng người hiện lên ra, hoàn toàn do lôi điện tạo thành, kinh thiên động địa, kinh khủng khó lường, chừng mấy ngàn mét lớn nhỏ.

Vừa mới hiển hiện, đạo nhân ảnh này ngửa mặt lên trời gào to.

“Rống!”

Toàn bộ thiên địa trong nháy mắt tràn ngập lôi âm, đình tai nhức óc.

Không Gian Tĩnh Chỉ, thời gian đình chỉ.

Huyền Thiên đạo nhân thời gian bí thuật tựa như đã mất đi tác dụng, tất cả Quang Âm Chi Lực hết thảy nổ tung.

Huyền Thiên lão đạo sắc mặt biến hóa, nhưng rất người nhanh nhẹn trúng kiếm pháp biến đổi, thân thể du tẩu, mông lung, thời gian chi lực càng thêm nồng đậm, toàn bộ trên thân kiếm như là bao phủ lên từng mảnh từng mảnh tiểu thế giới hư ảnh đồng dạng.

Mỗi một cái tiểu thế giới hư ảnh đều có thời gian chi lực đang chảy.

Thiên địa tại biến ảo.

Hư không đang vặn vẹo.

Dù chỉ là một tia thời gian chi lực cát bay mà ra, đều dễ sa mạc trong nháy mắt hóa thành hơi nước, tựa như kinh lịch vài vạn năm chìm nổi, tất cả cát bụi tự động tiêu tán, trở thành nhỏ bé nhất hạt.

Kinh khủng va chạm rất nhanh phát sinh, toàn bộ khu vực đều đang rung chuyển.

Hai vị siêu cấp cường giả trong nháy mắt va chạm đến cùng một chỗ.

Đây mới thực là vương giả!

Tìm trong ngày rất ít gặp đến bọn hắn toàn lực xuất thủ.

Nhưng bây giờ hai người lại tại sinh tử giao nhau.

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng dị thường ba động liên tục không ngừng mà từ giữa hai người bộc phát ra.

Hai người thân pháp di động như điện, ở trên không bên trong không đoạn giao kích, quả là nhanh đến làm cho người thấy không rõ, mỗi một chiêu mỗi một thức đều ẩn chứa thần diệu khó lường biến hóa.

Đây là Dương Phóng lần đầu nhìn thấy vương giả toàn lực sống mái với nhau.

“Đây chính là vương giả...”

Trong lòng của hắn tự nói, lộ ra ngưng trọng.

Chuẩn vương cùng vương giả, xác thực có không thể vượt qua hồng cầu.

Tu vi bên trên giảng, hai cùng thuộc tại Bất Diệt cảnh đỉnh phong.

Nhưng trên lực lượng, chuẩn vương cùng vương giả lại ngày đêm khác biệt.

Wang giả đã ngưng tụ 【 đạo cơ 】, đem tự thân dị tượng hoàn mỹ diễn hóa thành một loại pháp tắc, trong một ý niệm, có thể tùy ý địa cải biến thiên địa vạn vật.

Bạn hắn có thể lấy tự thân pháp tắc phạm vi nhỏ thay thế thiên địa đại pháp thì.

Mà chuẩn vương, vẫn chỉ là tại sơ bộ tìm tòi pháp tắc giai đoạn.

Chỉ có nắm giữ pháp tắc, mới có thể chạm đến đại đạo, cho nên lại được xưng là 【 đạo cơ 】.

Dương Phóng mặc dù dựa vào thôn phệ những cường giả khác tinh khí, phá vỡ mà vào đến chuẩn Vương cảnh giới, nhưng là hắn đối với tự thân dị tượng vẫn không có

khai phát thấu triệt.

Tối thiểu đến bây giờ ngay cả pháp tắc hình thức ban đầu đều không có lục lợi ra tới.

Tượng cái khác chuẩn vương, đa số đều đã lục lợi ra pháp tắc hình thức ban đầu.

Cái này cũng cùng hấn gần nhất thực lực tăng lên quá sắp có quan.

Thực lực tăng lên quá nhanh, căn bản hoàn mỹ ổn định lại tâm thần cảm ngộ tự thân.

Bổng nhiên!

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, hướng về bốn phương tám hướng hư vô nhìn lại.

Theo Lô Điện Pháp Vương cùng Huyền Thiên đạo nhân kịch liệt đại chiến, bốn phương tám hướng rất nhanh lần nữa truyền đến từng đạo tối nghĩa mà cường đại khí tức.

Một đạo lại một đạo bóng người lần lượt hiển lộ ra, quanh thân bao phủ sương mù, hướng về Lô Điện Pháp Vương cùng Huyền Thiên đạo nhân bên này lạnh lùng nhìn tới.

Hiển nhiên!

Thánh Điện nơi này hấp dẫn không chỉ đám bọn hấn cái này mấy đợt người.

Còn có cái khác cường giả ẩn tàng âm thầm.

Giờ phút này nhìn thấy Lô Điện Pháp Vương cùng Huyền Thiên đạo nhân giao thủ, những người này đều

kiềm chế không được.

Mắt thấy những cường giả này từng cái xuất hiện, Lôi Điện Pháp Vương cười lạnh một tiếng, đột nhiên mở miệng quát: “Các vị, ta biết các người động đến ý định gì, đã đều xuất hiện ở nơi này, tất nhiên cũng là vì Thánh Điện mà đến, đã nhiều năm như vậy, Huyền Thiên tông một mực tử thủ Thánh Điện, bây giờ cũng là thời điểm nhường một chút chỗ ngồi, Huyền Thiên lão đạo bên này từ bản tọa đến ngăn chặn, các vị đạo hữu có thể thỏa thích tiến vào Thánh Điện!”

Hắn hữu tâm khu sói nuốt hổ, lợi dụng quần hùng chi lực mạnh mẽ xông tới Thánh Điện.

Thứ nhất có thể đánh tan Huyền Thiên tông thủ hộ.

Thứ hai cũng có thể lợi dụng những cường giả này vì hắn mở đường.

Nếu như trong Thánh điện thật tồn tại nguy cơ, những người này chính là hắn tốt nhất đá dò đường.

Huyền Thiên đến mặt người mắt âm trầm, y nguyên toàn lực xuất thủ, nói: “Các vị, lão đạo lặp lại lần nữa, bên trong thánh điện tuyệt đối không có cái gì thần suối, bên trong phong ấn Vạn Ác Chi Nguyên, ẩn chứa ngập trời tai nạn, một khi tiến vào, không chỉ có đem tự thân chết thảm, đồng thời cũng sẽ khiến Thần Quốc hủy diệt, các người chẳng lẽ đều muốn làm tội nhân thiên cổ sao?”

Trên người hắn Quang Âm Chi Lực trở nên kinh khủng hơn, kiếm pháp thi triển đến cực hạn, đã đem Lôi Điện Pháp Vương một mực áp chế đến hạ phong.

Chỉ bất quá muốn chém giết Lôi Điện Pháp Vương, không thể nghi ngờ dị thường khó khăn.

Tu luyện đến bọn hán loại cảnh giới này, lẫn nhau không kém bao nhiêu, lại đồng thời có bất tử bất diệt đặc thù, muốn ngăn ngừa mấy chiêu giết chết căn bản không có khả năng.

Hắn chỉ có thể dạng này bị Lôi Điện Pháp Vương hao tổn.

Bốn phương tám hướng đám người, lại không nhúc nhích, ánh mắt lạnh lùng, đang yên lặng nhìn chăm chú lên đây hết thấy.

Tựa hồ Lôi Điện Pháp Vương lời nói căn bản không có đưa đến bất cứ tác dụng gì đồng dạng.

Bọn hán đều là sống vô số năm tồn tại, cái nào không phải tâm trí cao tuyệt?

Ai sẽ đàn độn cái thứ nhất xông vào?

“Kẻ này không phải muốn đi vào sao? Không bằng chúng ta thành toàn một chút hắn!”

Bỗng nhiên, một người mặc áo bào xám, mọc ra ba con mắt nam tử, lộ ra cười lạnh, nâng lên một cây khô gãy ngón tay, hướng về Dương Phóng chỉ đi.

Một sát na, bốn phương tám hướng rất nhiều ánh mắt trực tiếp rơi trên người Dương Phóng.

Dương Phóng sầm mặt lại, trong nháy mắt cảm giác được một cỗ vô hình áp lực, vai cũng nặng nề, quần áo phần phật.

Hắn đúng là muốn đi vào, bất quá, không phải bị người buộc đi vào!

Chính hắn đi vào, cùng bị người mưu hại lấy đi vào, kia

là hai chuyện khác nhau.

“Tiểu hữu, lão hủ thành toàn một chút người như thế nào?”

Một người mặc cổ lão phục sức, tay trụ một cây quả trượng lão giả đăm đăm mở miệng.

Ánh mắt nhìn xuống, như là đem Dương Phóng coi là tùy ý làm thịt dê bò.

“Không làm phiền tiên bối hao tâm tổn trí, ta sự tình chính ta làm chủ, tiên bối vẫn là quản tốt mình đi.”

Dương Phóng lạnh giọng nói.

“Chính người làm chủ? Chỉ sợ người hôm nay không làm chủ được.”

Vị kia tay trụ quả trượng lão giả ngữ khí bình thản, nói: “Liên từ lão phu đến thay người làm chủ tốt, giúp người làm niềm vui, xưa nay là lão phu bản phận.”

Xùy!

Hắn nhắc chỉ một điểm, một sợi chùm sáng trực tiếp hướng về Dương Phóng cực tốc phóng đi.

Nội uẩn hoàn chỉnh lực lượng pháp tắc, quỷ dị khó lường, như là có được tiểu thế giới hư ảnh.

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, thân thể cấp tốc né tránh, như là tàn ảnh.

Chỉ bất quá kia sợi chùm sáng lại giống như là có được ý thức, nhanh đến cực hạn, chói mắt liền tới, mang theo áp lực lớn lao, đem không gian đều phong tỏa.

Dương Phóng lần nữa té ra bảy sắc vòng xoáy, quang mang lóe lên, trong nháy mắt đem chùm sáng kia thu vào.

Toàn bộ bảy sắc vòng xoáy một trận rung động kịch liệt, sau đó cấp tốc khôi phục như thường.

“A?”

Bốn phương tám hướng đám người nhao nhao lộ ra vẻ kinh dị.

Một cái chỉ là chuẩn vương lại có thể ngăn trở Đông Lê lão quái một kích?

“Đông Lê lão quái, hẳn là nhiều năm không thấy, tu vi của ngươi suy yếu, thế mà ngay cả một cái hậu bối đều không thể làm sao, ha ha.”

Kia tam nhãn nam tử giống như cười mà không phải cười, mang theo vài phần không hiểu ý vị.

Đông Lê lão quái sắc mặt đậm mạc, cũng vì nhiều lời, mà là y nguyên điểm ra ngón tay, hướng về Dương Phóng thân thể tiếp tục điểm tới.

Xùy!

Lại là một đạo ẩn chứa lực lượng pháp tắc chùm sáng hướng về Dương Phóng rơi đi.

Chỉ bất quá đạo ánh sáng này buộc lại so trước đó cái kia đạo thô to nhiều hơn, ẩn chứa lực lượng pháp tắc cũng càng vì nồng đậm, đem không gian đều cho kéo ra một đạo đen nhánh khe hở.

Như là một cái quỷ dị Hắc Âm đại hạp cốc, hướng về Dương Phóng thân thể bao phủ mà đi, tựa hồ muốn hôn

phách của hắn đều cho trực tiếp hấp thu đi vào.

Dương Phóng một bên cấp tốc trốn tránh, một bên khống chế bảy sắc vòng xoáy, tiếp tục hướng về kia chùm ánh sáng chống cự mà đi.

Cùng trước đó đồng dạng.

Vô luận là đạo ánh sáng này buộc, vẫn là bị xé rách mà ra đen nhánh khe hở, tất cả đều như là trâu đất xuống biển, cấp tốc không có vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong, soạt một chút biến mất không thấy gì nữa.

Lần này tất cả mọi người cảm giác được không thích hợp, nhao nhao nhú mày.

“Có gì đó quái lạ, đây là thần thông gì?”

“Cái kia bảy sắc vòng xoáy có thể hóa giải vương giả pháp tắc?”

...

“Trên người người này có bí mật, ta đến bắt giữ nhìn xem!”

Tam nhãn nam tử nhìn chằm chằm Dương Phóng, bỗng nhiên hừ lạnh, mi tâm mắt dọc cấp tốc mở ra, từ bên trong để lộ ra màu vàng kim nhạt quang trạch, sau đó một sợi kim sắc thần quang trong nháy mắt xông ra, như đồng hóa vì một thanh vô thượng thánh kiếm, hướng về Dương Phóng thân thể cấp tốc chém tới.

Dương Phóng trên thân lông tơ trong nháy mắt đứng vững.

Đạo này thần quang tuyệt đối so trước đó lão giả kia điểm ra chùm sáng còn muốn đáng sợ.

Hắn thân thể cấp tốc bay ngược, cực lực khống chế bảy sắc vòng xoáy, lần nữa ngăn ở trước người.

Phốc phốc!

Tam nhãn nam tử bắn ra kim sắc thần quang cũng rất nhanh bị thôn phệ rơi mất.

Lực lượng cường đại chấn bảy sắc vòng xoáy mãnh liệt run rẩy, như là muốn phát sinh sụp đổ, nhưng vẫn là rất nhanh ổn định.

“Chuyện hôm nay, tại hạ khắc trong tâm khảm, như nhược bất tử, ngày khác nhất định phải gấp trăm lần đòi lại!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, Hư Không Bộ thi triển, trực tiếp hướng về Thánh Điện đại môn cấp tốc vọt tới.

Một đám Huyền Thiên tông lão giả biến sắc, vội vàng lần nữa hướng về Dương Phóng ngăn cản mà đi.

“Nhanh chóng dừng lại!”

“Không thể tới gần!”

Bọn hắn tạo thành chiến trận, bộc phát ra sáng chói hào quang, trực tiếp hướng về Dương Phóng đánh ra.

Một cái vô cùng to lớn quang chưởng nổi lên, phương viên trăm ngàn trượng, hung hăng ấn ra.

Dương Phóng khống chế bảy sắc vòng xoáy, cấp tốc biến lớn, trực tiếp hướng về kia cái cự đại quang chưởng nghênh đón.

Ầm ầm!

Một tiếng oanh minh, khí lưu quét sạch.

Khiến cho mọi người đều giật mình sự tình phát sinh.

Kia vô cùng to lớn quang chường vậy mà cũng bị cái kia quỷ dị bảy sắc vòng xoáy cấp tốc nuốt xuống, năng lượng cuồn cuộn, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Tựa hồ thật có thể không có gì không nuốt!

Không có gì không dung!

“Tiểu tử, còn không có để người đi? Đi đâu!”

Tam nhãn nam tử ngữ khí băng lãnh, đột nhiên một cái đại thủ trực tiếp bắt xuống dưới, oanh một tiếng, trời xa địa rung động, bàn tay đáng sợ giống như dãy núi.

Cùng lúc đó.

Trước đó Đông Lê lão quái cũng là sắc mặt đăm đăm, một mảnh càng thêm sáng chói hào quang cấp tốc xông ra, hướng về Dương Phóng bao phủ quá khứ.

Hắn bắt đầu toàn lực xuất thủ, đã không còn giữ lại chút nào.

Cái này bảy sắc vòng xoáy có chút cổ quái, hắn hữu tâm tiến hành nghiên cứu một hai.

Tuyệt không thể để Dương Phóng rơi vào trong tay đối phương.

Dương Phóng giờ phút này chỗ cảm thụ đến áp lực là khó có thể tưởng tượng, tiến lên không gian tựa hồ bị phong tỏa lại, đỉnh đầu cùng sau lưng khu vực cũng tất cả đều ngưng kết.

Liên ngay cả đỉnh đầu bảy sắc vòng xoáy đều có một loại khuynh hướng hư hỏng.

Hai vị vương giả toàn lực xuất thủ, tràng diện căn bản không dung tưởng tượng.

Lấy trước mắt hấn chi lực, chống lại một cái vương giả cũng khó khăn, hướng chi là hai cái?

Đột nhiên, Dương Phóng sau lưng trực tiếp truyền đến kinh thiên ma khiếu.

Oanh một tiếng, hắc khí mãnh liệt, cuồn cuộn bành trướng.

Liên tục bảy tôn vô cùng bóng đen to lớn nổi lên, Thông Thiên Động Địa, thân thể như núi lớn, khí tức nguy nga, đồng loạt ra tay, bộc phát ra núi kêu biển gầm ba động, bắt đầu đối cứng mảnh này bị phong tỏa không gian.

Đồng thời!

Dương Phóng bản thể đang toàn lực vận chuyển bảy sắc vòng xoáy, muốn hóa giải hai vị chân chính Vương giả thể công.

Quanh người hấn trên dưới tất cả đều sáng lên từng mảnh từng mảnh bảy sắc hào quang.

Liên ngay cả cái kia đạo nhỏ gầy ma ảnh cũng lần nữa bị hấn kêu gọi ra, sừng sững tại bảy tôn bóng đen to lớn trên không.

Đạo này ma ảnh hoàn toàn như trước đây thẳng tắp vĩ ngạn, cao cao sừng sững, giống như là trở thành giữa thiên địa duy nhất, bề ngỗ thiên hạ, tuyệt thế vô song.

Ngay tại đạo này ma ảnh xuất hiện sát na!

Trong cao không, toà kia không nhúc nhích to lớn quan tài đồng đột nhiên phát ra một đạo đình tai nhức óc kinh khủng ma khiếu thanh âm.

“Rống!”

Thanh âm kinh thiên động địa, chấn không gian đều run rẩy lên.

Làm cho tất cả mọi người đều thất kinh, cùng nhau ngẩng đầu.

Tiếp lấy kinh khủng to lớn quan tài đồng trực tiếp từ trên cao lao xuống, mang theo vô thượng khí tức, hướng về kia đạo nhỏ gầy ma ảnh hung hăng vồ xuống đi, giống như là gặp cái gì cừu gia đồng dạng.

Sức mạnh đáng sợ đâm vào Đông Lê lão quái, tam nhãn nam tử công kích, trực tiếp để bọn hắn công kích trong nháy mắt mất đi hiệu lực.

Nhất là tam nhãn nam tử, kêu lên một tiếng đau đớn, toàn bộ bàn tay đều bị xem như đụng nút toác ra, huyết nhục bay vung, như là bị Thái Cổ ma nhạc đập một cái, lộ ra kinh sợ, cấp tốc rút lui.

Cái kia đạo nhỏ gầy ma ảnh nguyên bản còn không nhúc nhích.

Nhưng cảm thấy được to lớn quan tài đồng hung hăng vồ xuống đến, nguyên bản trống rỗng đen nhánh hai con ngươi, lập tức chậm rãi hiển hiện thần quang, chiếu sáng rạng rỡ, đồng dạng phát ra một đạo đình tai nhức óc kinh khủng thanh âm.

“Rống!”

Ầm ầm!

Chuyện cực kỳ kinh khủng phát sinh.

Thân thể của hắn bắt đầu đón gió căng phồng lên, cấp tốc biến lớn, hắc khí cuộn cuộn, vô biên vô hạn, hạo đặng ra kinh thiên ba động, khiến cho bảy tôn to lớn ma ảnh tất cả đều run lẩy bẩy.

Giống như là gặp cái gì siêu cấp kinh khủng Ma Tổ tông, hoảng sợ dị thường, phát ra trầm thấp rống rít gào, chủ động thần phục, lễ bái trên mặt đất.

Kia nhỏ gầy ma ảnh trong nháy mắt biến thành vô biên to lớn, tối tăm rậm rạp khí tức giống như thủy triều, hướng về to lớn quan tài đồng bao phủ tới.

Đáng sợ hắc khí thậm chí bao lấy bên cạnh bảy tôn to lớn ma ảnh.

Để cái này bảy vị chuẩn Vương cấp ma ảnh cũng phát ra hoảng sợ kêu to, thân thể một chút xíu tiêu tán ra, chủ động dung nhập vô tận trong hắc khí.

Oanh một tiếng!

Phiến khu vực này triệt để náo động.

Quan tài lớn bằng đồng thau cùng cái kia đạo kinh khủng ma ảnh trực tiếp giết tới cùng một chỗ.

Dương Phóng lộ ra kinh sợ.

Đạo này ma ảnh là hắn từ Lôi Tôn mộ địa triệu hoán đến.

Quan tài đồng cũng là từ Lôi Tôn mộ địa lao ra.

Chẳng lẽ cả hai tồn tại tức thù?

Bất quá, Dương Phóng biết, Lôi Tôn tuyệt đối còn chưa có chết.

Kia quan tài đồng bên trong đưng chính là không phải Lôi Tôn, đều rất khó nói rõ.

Hắn nhìn thấy phong tỏa biến mất, quyết định thật nhanh, lần nữa khởi hành, hướng về Thánh Điện đại môn lao đi.

Một đám Huyền Thiên tông lão nhân cùng nhau biến sắc, vội vàng lần nữa ngăn cản lên Dương Phóng.

Tam nhãn nam tử cùng Đông Lê lão quái nhìn thấy quan tài đồng cùng ma ảnh kia chiến đến cùng một chỗ, đầu tiên là lấy làm kinh hãi, sau đó phát ra hừ lạnh, lần nữa hướng về Dương Phóng toàn lực xuất thủ.

Nhưng vào lúc này!

Lại là đột nhiên xảy ra dị biến!

Thánh Điện đại môn chỗ, nguyên bản vỡ ra trong khe hở, đột nhiên hạ xuống ra một tầng vô cùng kinh khủng uy áp, tiếp lấy đồng dạng vang lên một đạo đinh tai nhức óc thét dài thanh âm.

“Rống!”

Không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động.

Cũng không có bất kỳ cái gì chùm sáng bộc phát.

Nhưng lại mang đến một loại vượt qua tưởng tượng tinh thần uy áp, lập tức bao phủ phương viên mấy trăm dặm.

Tất cả mọi người thần sắc biến đổi, toàn thân trên dưới trong nháy mắt toàn bộ bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

“Vạn ác đầu nguồn, thiên địa không rõ, nó muốn khôi phục!”

Một vị Huyền Thiên tông lão giả tóc trắng hoảng sợ mở miệng.

“Lôi Điện Pháp Vương, lập tức dừng tay, không phải người sẽ thành tội nhân thiên cổ!”

Ngay tại đại chiến Huyền Thiên lão đạo vội vàng gào to.

Hai người cấp tốc trên không trung ngừng lại, cùng nhau hướng về Thánh Điện đại môn nhìn lại.

Ngay cả tam nhãn nam tử cùng Đông Lê lão quái cũng ngừng lại, kinh nghi bất định, sắc mặt biến đổi.

Vô cùng đáng sợ tinh thần uy áp tại trùng trùng điệp điệp, không ngừng tràn ngập.

Tất cả mọi người cảm nhận được áp lực lớn lao, cẩn thận nhìn chăm chú cửa đá nội bộ.

Hoảng hốt ở giữa, bọn hắn thấy được hắc vụ đang lẫn lộn.

Một tôn vô cùng kinh khủng ma ảnh đang ngưng tụ.

Con người băng lãnh tinh hồng yêu dị, xuyên thấu qua cửa đá, tại lạnh lùng nhìn về phía đám người.

“Đây là tồn tại gì?”

Một mực tại không trung ngắm nhìn Bộ Ngạn, mày nhăn

lại, kinh nghi hỏi thăm.

Đây là tất cả mọi người vấn đề!

Cổ lão cửa đá nội bộ, tựa hồ thật cất giấu không thể tưởng tượng cơ mật.

“Đây là vạn ác nguồn suối, một khi đem nó thả ra, toàn bộ Thần Quốc đều đem luân hãm, các người cũng đều sẽ thành lịch sử tội nhân!”

Huyền Thiên lão đạo ngũ khí trầm thấp.

“Ta nhìn chưa hẳn đi.”

Lôi Điện Pháp Vương còn tại mạnh miệng, nói: “Hôm nay tới nhiều như vậy vương giả, là cơ hội trời cho, ta không thạch tín trong môn bộ tồn tại thật có thể chống lại chúng vương liên thủ, cho dù thật sự có cổ quái lại có thể thế nào? Bị Thánh Điện trấn áp nhiều năm như vậy, liền xem như năm đó chúng thần phục sinh, chúng ta cũng có thể đem hẳn đánh nổ!”

Lời của hắn cũng không phải là bắn tên không đích.

Vương giả chiến lược, dù là đặt ở Thái Cổ Thần Linh niên đại, cũng là khinh thường một phương tồn tại.

Chuẩn vương liền tương đương với thần linh!

Vương giả, đã là thần linh bên trong người nổi bật.

Hắn có tuyệt đối vốn liếng nói ra lời như vậy ngũ.

Cửa đá nội bộ tồn tại, ánh mắt băng lãnh, tinh hồng sắc con người hướng về bên ngoài lạnh lẽo lạnh quét tới, nhưng không có tiến một bước động tác, mà là bắt đầu chậm rãi lui lại, lần nữa không có vào đến vô tận Hắc

Ám bên trong.

Toàn bộ cửa đá lại lần nữa khôi phục đen nhánh, băng lãnh.

Sâu không thấy đáy.

Đám người tất cả đều nhú mào.

“Liền để kẻ này quá khứ xông xáo một cái đi.”

Bỗng nhiên, Đông Lê lão quái lần nữa hờ hững mở miệng, chỉ hướng Dương Phóng.

Hắn biết hôm nay đã không có khả năng độc chiếm Dương Phóng trên người bí mật.

Thà rằng như vậy, không bằng đem Dương Phóng đưa vào Thánh Điện.

Dạng này tất cả mọi người không chiếm được bí mật trên người hắn, còn có thể thuận tiện vì mọi người dò đường.

Dương Phóng trong lòng băng lãnh, sát cơ khó mà ngăn chặn.

Nếu là hắn có được vương giả chiến lược, tất nhiên sẽ không bỏ qua đối phương.

“Không tệ, hắn có như thế bản lĩnh, thật sự là thí nghiệm tuyệt hảo nhân tuyển!”

Tam nhãn nam tử cũng cười.

“Các vị, lão đạo lặp lại lần nữa, nội bộ thánh điện ẩn chứa không rõ, bất kỳ người nào không được tiếp cận!”

Huyền Thiên lão đạo lần nữa âm trầm mở miệng.

“Huyền Thiên đạo nhân, chúng ta không ăn trộm không đoạt, chỉ là đem người đưa vào đi, người liền đủ kiểu ngăn cản, hẳn là thật sự cho rằng người có thể chống lại nhiều như vậy vương giả?”

Lôi Điện Pháp Vương nhàn nhạt mở miệng.

“Tiến hẳn đi vào đi!”

Lại một vị vương giả lãnh đạm mở miệng.

“Không tệ, đã nhiều năm như vậy, Thánh Điện hàng năm đều đang biến hóa, ba huynh đệ chúng ta cũng nghĩ nhìn xem trong đó bộ đến cùng có cái gì cơ mật.”

Tôn này Thao Thiết mở miệng nói ra.

“Tiểu tử, người là mình đi vào, vẫn là từ ta tự mình đưa người đi!”

Tam nhãn nam tử cười nói.

“Ta tự mình đi.”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, đi về phía trước đi.

“Ngăn lại hẳn!”

Huyền Thiên đạo nhân gầm thét.

Một đám Huyền Thiên tông lão giả tóc trắng lần nữa cấp tốc xuất thủ.

Nhưng rất nhanh bị tam nhãn nam tử, Thao Thiết, Bộ Ngạn mấy vị vương giả đánh tan.

Huyền Thiên lão đạo thì là bị Lôi Điện Pháp Vương gắt gao ngăn chặn, không rảnh phân thân, chỉ có thể không ngừng phát ra gầm thét.

“Các người đây là tại đùa lừa, cuối cùng rồi sẽ tự thiêu, xúc phạm cổ lão cấm kỵ, toàn bộ Thần Quốc đều muốn bị các người hủy hoại chỉ trong chốc lát, đợi một thời gian, các người tất nhiên sẽ vô tận hối hận!”

“Vô tận hối hận? Từ điển của ta bên trong chưa từng có hối hận hai chữ!”

Con kia Thao Thiết lộ ra tàn nhẫn chi sắc.

“Phong tỏa Thánh Điện nhiều năm như vậy, hôm nay rốt cục có thể tìm tòi hư thực, người trẻ tuổi, tốc độ người nhanh lên đi.”

Lại một vị vương giả băng lãnh mở miệng.

Dương Phóng thân thể dừng lại, quay đầu nhìn về phía đối phương.

“Người tên là gì?”

Hắn lạnh giọng hỏi thăm.

Vị vương giả kia sắc mặt đậm mạc, cao cao tại thượng, mắt cũng không nhìn thẳng hắn một chút.

Tựa hồ trong mắt hắn, Dương Phóng căn bản chính là sâu kiến, là không khí.

“Thế nào, hắn là người vẫn còn muốn tìm hắn báo thù?”

Tam nhãn nam tử lần nữa nở nụ cười, nói: “Bản tọa cũng có thể nói cho người, người này tên là Diệt Dục Ma Tôn, về phần bản tọa, tên là Tam Mục Tà Quân, thế nào,

đủ chưa?”

Hắn vì để cho Dương Phóng đi ” nhắm mắt “, rất là nhẹ nhõm đem tụy thân danh hào cùng đối phương danh hào cáo tri Dương Phóng, tựa hồ căn bản không lo lắng hắn sau này trả thù.

Dương Phóng không nói một lời, quay người liền đi, hướng về Thánh Điện đại môn tiếp tục bước đi.

Bàn chân xuyên qua từng tầng từng tầng bậc thang, ánh mắt mọi người đều hướng về thân thể của hắn hội tụ quá khứ, không nhúc nhích, hết sức chăm chú.

Dương Phóng trong lòng lại càng ngày càng ngưng trọng.

Phía trước đen sì cổ lão cửa đá, giống như là ẩn chứa cái gì vô cùng kinh khủng nguy cơ, u thâm Hắc Ám, vĩnh viễn không thấy đáy, cho nó một loại linh hồn sợ hãi cảm giác.

Nhưng là hắn lại không đến lựa chọn.

Loại trừ mượn nhờ Trụ Lạc Thánh Điện, hắn căn bản nên như thế nào thoát khỏi trên thân ấn ký.

Hiện tại, hắn chỉ có thể hi vọng vị kia lão giả thần bí lời nói là thật.

Nếu như đối phương thật hồ hắn, như vậy hắn đem vạn kiếp bất phục!

“Cùng những cái kia cổ lão tồn tại so sánh, ta có khả năng tiếp xúc đến đồ vật thật là không đáng nhắc tới!”

Dương Phóng trong lòng thầm than.

Từ đầu đến cuối, đôi mắt trên người ấn ký, hấn đều rất bị động.

Dù là kiệt lực truy tìm phương pháp, thế nhưng là hỗn loạn hậu thế, lại có phương pháp gì có thể chế ước ở những cái kia cổ lão tồn tại?

Thậm chí liền ngay cả trên người hấn bằng, đều tồn tại kỳ quặc...

“Chờ một chút, bằng?”

Dương Phóng bỗng nhiên bàn chân dừng lại, hư hư thực thực nghĩ tới điều gì.

Vì cái gì mình sẽ có bằng, cái khác Lam Tinh người tất cả cũng không có?

Đây là mình cùng những người khác chỗ không giống địa phương!

Hấn chau mày, khổ sở suy nghĩ, giống như là bắt được thứ gì.

Nhưng cũng không cách nào triệt để biết rõ.

Giống như là có cái gì chỗ máu chốt một mực bị hấn lãng quên.

“Vì sao dừng lại? Còn không tiếp tục hành tẩu?”

Đông Lê lão quái hờ hững thanh âm đột nhiên nhớ tới.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, quay đầu nhìn thoáng qua.

“Gấp cái gì? Ngừng lại không được sao?”

“Lập tức đi vào!”

Đông Lê lão quái lạnh giọng mở miệng.

Dương Phóng hừ lạnh, lần nữa bước lên phía trước, trong đầu lại tại sóng cả mãnh liệt.

Hắn tại một lần nữa phân tích Lam Tinh người xuyên qua sự kiện...

Nếu như kia sáu vị phía sau màn tồn tại thật tại nuôi cổ, như vậy ngay từ đầu, mình tư chất phổ thông, thường thường không có gì lạ, cùng những người khác so ra, hẳn là tầm thường nhất một cái.

Có thể hết lần này tới lần khác dạng này mình lại có một cái khác người đều không có bằng, cũng cấp tốc thực hiện nghịch tập.

Cái này bằng là kia sáu vị hắc thủ cho mình an bài?

Không có khả năng!

Bọn hắn cùng cho mình an bài một cái bằng, không bằng trực tiếp cho mình an bài một cái nghịch thiên tư chất, chẳng phải là tốt hơn?

Hoặc là cho mình an bài một cái tuyệt thế bối cảnh cũng được.

Vì sao nhất định phải cho mình bật hack?

Chẳng lẽ bật hack càng có thể thuận tiện lịch luyện mình?

Lời giải thích này căn bản không làm được!

Lui một bước nói!

Cái này 【 treo 】 hơn phân nửa không phải kia sáu vị hắc thủ thủ đoạn.

Mà lại trên người mình có tam trọng ấn ký, theo thứ tự là Kiếm Ma, Cổ Phật cùng Ma Quân, điều này nói rõ ba tên này là trong cùng một lúc nhìn trúng chính mình.

Trước đó bọn hắc hắc là căn bản không có thương lượng qua.

Nói cách khác, bọn hắc căn bản không biết thế mà lại xuất hiện mình như thế một cái khác loại, lúc này mới liều lĩnh cướp đoạt chính mình.

Kết quả là, trên người mình lúc này mới trực tiếp xuất hiện tam trọng ấn ký.

Phải biết cái khác Lam Tinh người trên thân đều chỉ là một cái ấn ký...

“Trên người ta bằng có gì đó quái lạ, không phải sáu vị hắc thủ thủ đoạn!”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, triệt để kết luận xuống tới.

Đây là vượt qua sáu vị hắc thủ nắm giữ sự tình!

Chẳng lẽ sáu vị hắc thủ phía sau màn, còn có cái khác tồn tại?

Vẫn là nói!

Sáu vị hắc thủ bố cục xảy ra vấn đề!

Giờ phút này!

Hắn cách đại môn đã càng ngày càng gần, trên bờ vai áp lực cũng càng lúc càng lớn, mỗi đi một bước, liền giống như là nhiều hơn nhất trọng đại sơn đồng dạng.

Một bước một Trọng Sơn!

Ngay tại hắn cách cửa đá còn có không đến hai mươi mét thời điểm, toàn bộ thiên không đột nhiên cấp tốc mờ đi, tất cả quang mang đều giống như bọt biển hút nước, cấp tốc biến mất.

Trước đó biến mất cái chủng loại kia kinh khủng thăm dò cảm giác, càng lại lần giáng lâm phiến khu vực này.

Tựa như từ nơi sâu xa có cái gì vô cùng đáng sợ tồn tại khôi phục đồng dạng.

Không chỉ có là Dương Phóng, cái khác rất nhiều vương giả cũng cùng nhau biến sắc, đột nhiên ngừng đầu.

“Ai? Người nào đang dòm ngó?”

“Lén lén lút lút, cút ra đây!”

“Ra!”

Bọn hắn mở miệng gào to.

Trước đó thời điểm, bọn hắn liền sinh ra cảm ứng, biết có một cái tồn tại cực kỳ cường đại từ đỉnh đầu bọn họ thoáng qua, cũng phóng xuống ánh mắt.

Hiện tại càng lại lần xuất hiện!

Bất quá!

Đối mặt đám người gào to, trong cao không cũng không có bất kỳ cái gì thanh âm xuất hiện.

Chỉ có vô tận Hắc Âm đang lẫn lộn.

Loại này Hắc Âm là một loại thuần túy hắc.

Hấp thu hết thủy tia sáng.

Hắc thâm thúy, hắc triệt để, che khuất bầu trời, mang đến mùi phần cảm giác áp bách, cho dù là vương giả đều cảm thấy áp lực.

“Giả thần giả quỷ, phá diệt!”

Tôn này Thao Thiết đột nhiên hét lớn.

Oanh!

Từ hai mắt của hắn bên trong trong nháy mắt bắn ra hai đạo cực kỳ đáng sợ chùm sáng, hướng về không trung đánh tới, trong đó ẩn chứa hoàn chỉnh lực lượng pháp tắc, có thể giới hư ảnh đang lóe lên.

Nhưng mà công kích của hắn đánh vào trên bầu trời Hắc Âm, nhưng không có nhắc lên bất luận cái gì gợn sóng.

Loại kia quỷ dị Hắc Âm, băng lãnh, âm trầm, vô cùng nồng đậm.

Đại biểu một loại chính tông nhất hắc.

Cho dù là Hắc Âm ma khí, trước mặt nó cũng hơi có vẻ kém.

Một đám vương giả triệt để giết mình.

Cuối cùng là tồn tại gì?

“Không thích hợp, nhị đệ, trước đừng xuất thủ!”

Tôn này to lớn Quỷ Ngưu tiếp cận không trung, ngưng âm thanh mở miệng.

Như thế lỗ mãng đối một vị không biết ngọn ngành cường giả động thủ, tuyệt đối không phải cái gì lý trí hành vi!

Tất cả mọi người trong lòng ngưng trọng, chăm chú nhìn xem đây hết thấy.

Đúng lúc này!

Chiếc kia to lớn quan tài đồng đột nhiên kịch liệt run run, trực tiếp cường thế cùng tôn này ma ảnh tách ra, sau đó bên trong phát ra đing tai nhức óc kinh khủng thanh âm, giống như là có cái gì cái thể Cự Ma sắp thoát khỏi, toàn bộ quan tài nhanh chóng biến lớn, trực tiếp hướng về không trung hung hăng đập tới.

Ầm ầm!

Cho dù là quan tài ném ra, cũng không có rung chuyển loại kia nồng đậm Hắc Âm mảy may.

Bỗng nhiên!

Toàn bộ nắp quan tài trực tiếp mở ra, từ bên trong phun ra vô tận huyết vụ, tinh hồng kinh khủng, một cái dữ tợn lông đen đại thủ từ trong huyết vụ lộ ra, trực tiếp hướng về không trung chộp tới.

Phốc phốc!

Trên bầu trời nồng đậm Hắc Âm rốt cục không cách nào lại tiếp tục duy trì, cấp tốc tán loạn ra.

Bất quá Hắc Âm tán loạn về sau, tất cả mọi người giật nảy cả mình.

Chỉ gặp Hắc Âm hậu phương, rõ ràng là một viên vô cùng to lớn đầu lâu.

Hoàn toàn có hắc khí ngưng tụ mà thành.

Chừng trăm ngàn trượng lớn như vậy, tựa như có linh, không nhúc nhích, ánh mắt băng lãnh nhìn xuống phía dưới.

Dương Phóng lập tức nhin không được mí mắt một trận nhảy lên.

Viên này đầu lâu đang nhìn hướng mình!

Là ai?

Ma Quân vẫn là Kiếm Ma?

Quả nhiên đem đối phương hấp dẫn đến đây.

Dương Phóng cắn răng một cái, kiên trì cấp tốc hướng về cửa đá nhanh chóng đi đến, đồng thời đem bảy sắc vòng xoáy chống đỡ trước người, để tùy thời ứng phó đến từ trong cửa đá kinh khủng nguy cơ.

Bất quá trong tưởng tượng công kích nhưng lại chưa xuất hiện.

Một cỗ vô cùng cường đại hấp lực đột nhiên từ cửa đá nội bộ bạo phát ra, khóa chặt hấn thân thể, trực tiếp đem hấn hút hướng cửa đá.

Viên kia vô cùng to lớn đầu lâu rất cục không cách nào tiếp tục bảo trì, phát ra im ắng gào thét, mang theo ngập trời uy áp, cấp tốc lao xuống xuống dưới.

Tất cả vương giả đều cảm thấy vô tận áp lực, nhao nhao biến sắc, không chút nghĩ ngợi, đồng loạt ra tay, hướng về không trung đánh tới.

Oanh!

Vô cùng chùm sáng chói mắt bộc phát ra, đem cái đầu kia đánh cho một trận hỗn loạn.

Đại bộ phận công kích vậy mà tất cả đều bị thôn phệ.

Nhưng to lớn đầu lâu vẫn còn tiếp tục hướng về Dương Phóng đánh tới, im ắng gào thét chấn rất nhiều vương giả đều ngã trái ngã phải, phát ra rên thảm.

Có người càng là trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Đến cuối cùng!

Viên này to lớn đầu lâu trực tiếp đi theo Dương Phóng cấp tốc xông vào đến đen nhánh cửa đá bên trong.

Tất cả mọi người lộ ra kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi.

“Thứ gì? Vừa mới đó là vật gì?”

“Đầu lâu, kia tựa như là người nào đầu lâu!”

Hôm nay thấy, đơn giản vượt ra khỏi dự liệu của tất cả mọi người.

...

Chương 415 : Bảg lai lịch! Lam Tinh bí mật!

Vô cùng cường đại hấp lực từ cổ lão trong Thánh điện bộc phát ra, âm trầm yêu dị, kéo lấy Dương Phóng thân thể, khiến cho thân thể của hắn không bị khống chế, tại cực tốc vọt tới trước.

Thật giống như xuyên qua khắp nơi thời không đồng dạng.

Không ngừng có nòng đạm hắc vụ đập vào mặt đánh tới.

Dương Phóng hãi hùng khiếp vía, áp lực to lớn, cơ hồ bị kéo vào trong nháy mắt, vội vàng đem thần kính nắm ở trong tay, chuẩn bị tùy thời thông qua thần kính, xuyên việt về Thần Khu thể giới.

Xoát!

Trong nháy mắt, tất cả hấp lực toàn bộ biến mất.

Dương Phóng thân thể rốt cục cũng ngừng lại, rơi vào một chỗ to lớn phế tích bên trên, toàn bộ tinh thần đề phòng, bắt lấy thần kính, thân thể cấp tốc rút lui, hướng về trước mắt khu vực nhìn lại,

Hắc vụ lượn lờ, phiêu miểu khó lường.

Trước mắt khu vực, là đứt gãy mặt đất, sụp đổ phòng ốc, cùng vô tận thi hài.

Nhìn một cái, không nói ra được cô độc, tịch liêu, âm trầm.

Tại cái này phế tích phía trên, thì là từng mảnh từng mảnh hắc vụ phiêu miểu, âm lãnh quỷ dị, mang theo mùi phần băng lãnh.

Như cùng chỗ tại vạn ác nguồn suối bên trong.

Đây chính là Thánh Điện nội bộ?

Đột nhiên, Dương Phóng sắc mặt đột biến.

Hắn phát hiện trên người tất cả chân khí, tinh thần toàn bộ bị áp chế, thân thể trống rỗng, loại trừ cường hoành nhục thân, thể nội không còn có bất kỳ lực lượng nào.

Giống như là trở thành người bình thường.

Hắn lúc này vận chuyển Thần Chủng, triệu hoán bảy sắc vòng xoáy.

Lại phát hiện ngay cả Thần Chủng cũng bị áp chế, không có một tia phản ứng.

Hắn cảm thật chặt thần kính, toàn bộ tinh thần đề phòng, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Nhớ kỹ viên kia to lớn đầu lâu cũng đi theo vào.

Cái đầu kia đâu?

Đi nơi nào?

Trong lòng của hắn tràn ngập không rõ, không thể vận dụng chân khí cùng bảy sắc vòng xoáy, tựa như bị bẻ gãy hai tay, không có an tâm cảm giác.

Bỗng nhiên, Dương Phóng cúi đầu xuống, nhìn về phía trong tay thần kính mảnh vỡ, sắc mặt biến hóa.

Thần trong kính, chỉ riêng ai mông lung, không còn cùng trước đó, làm nổi bật rời núi nước hình tượng.

Mà là mặt ngoài hiện động lên một tầng hào quang bảy màu.

Tựa như cầu vồng, có một loại thần bí khó lường chi lực.

Dương Phóng cúi người xuống, đưa tay nhặt lên một viên cục đá, thận trọng nhét vào thần kính bên trên, lại phát hiện quang mang lóe lên, toàn bộ cục đá trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Trong lòng của hắn ngẫm thờ phào.

Thần kính công năng vẫn còn ở đó.

Y nguyên còn có thể truyền tống!

Chỉ bất quá!

Bây giờ lại không biết dị biến sau thần kính cụ thể thông hướng chỗ nào?

Là an toàn?

Vẫn là nguy hiểm?

Dưới mắt tình huống yêu dị, hắn cũng không dám ở chỗ này cẩn thận nghiên cứu thần kính, để tránh phát sinh những biến cố khác.

Hắn nhưng là biết, tại cái này cửa đá nội bộ còn có một tôn cục kỳ khủng bố bóng đen ẩn tàng.

Có lẽ đối phương liền núp ở một góc nào đó, tại nhìn

chăm chú chính mình.

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng, nắm lấy thần kính, thận trọng hành tẩu ở chỗ này.

Hắn bây giờ tại gặp phải song trọng nguy cơ.

Một cái đến từ nội bộ thánh điện bản thân bóng đen.

Một cái khác thì là theo vào tới viên kia hắc thủ đầu lâu.

Vô luận cái nào, đều tuyệt đối có đem hắn đưa vào chỗ chết năng lực.

Nhất là cái kia hắc thủ đầu lâu.

Một khi bị đối phương tìm tới, rất có thể sẽ bị trực tiếp đoạt xá!

Từng mảnh từng mảnh phiêu miểu hắc vụ ở trước mắt lượn lờ.

Ở vào nơi này, căn bản không phân rõ phương hướng.

Mênh mông phế tích bên trong có một loại khó tả kiềm chế khí tức đang tỏa ra.

Dương Phóng ngay tại trong lúc hành tẩu, bỗng nhiên, từng đợt cùng loại xích sắt chấn động thanh âm từ nơi không xa truyền đến, để trong lòng hắn giật mình, một chút ngừng lại.

Hắn diện mục kinh nghi, hướng về thanh âm vang lên phương hướng nhìn lại.

Chỉ gặp cách đó không xa một mảnh nồng đậm hắc vụ, đang không ngừng phun trào, bên trong rầm rầm chói tai, chấn toàn bộ mặt đất đều đang run rẩy.

Một loại vô hình bàng bạc áp lực lóe ra, trực tiếp hung hăng tác dụng đến hấn trên thân.

Thật giống như nơi đó khóa lại một tôn vô cùng kinh khủng Cự Ma.

Dương Phóng dị thường quả quyết, trực tiếp lựa chọn rút lui, hướng về một phương hướng khác bỏ chạy, ngay cả đầu cũng không quay lại một chút.

Bất quá cực kỳ đáng sợ sự tình phát sinh.

Hấn giống như là gặp quỷ đả tường.

Chạy ra không bao xa khoảng cách, lần nữa nghe được loại kia chói tai xiềng xích thanh âm, chấn động trong lòng, vội vàng lần nữa dừng lại, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp vừa mới kia phiến quỷ dị hắc vụ xuất hiện lần nữa tại hấn phía trước.

Như cũ tại chấn động không ngừng.

Như cũ tại phát ra áp lực.

Mà lại, thân thể của hấn khoảng cách hắc vụ càng gần.

Thật giống như vừa mới chạy một vòng, đang không ngừng tiếp cận nơi đó.

Dương Phóng thần sắc lập tức biến, lần nữa hướng về sau lưng cực tốc rút lui.

Nhưng cùng tình cảnh vừa nãy đồng dạng.

Hấn càng là hướng về sau rút lui, khoảng cách kia phiến hắc vụ càng là tiếp cận.

Rầm rầm chói tai thanh âm không ngừng ghé vào lỗ tai hấn vang lên, giống như là cùng hấn nhịp tim dung hợp làm một thể, để huyết dịch của hấn xao động, hô hấp khó khăn, tiếp nhận khó có thể tưởng tượng áp lực.

Dương Phóng vội vàng lần nữa dừng lại.

Giờ phút này, hấn cách hắc vụ đã không đủ ba mươi mét, toàn thân trên dưới mồ hôi lạnh cuộn cuộn, toàn bộ phía sau lưng hoàn toàn ướt đẫm.

Yêu dị!

Quá yêu dị!

Mảnh này quỷ dị hắc vụ, tựa hồ đang không ngừng triệu hoán hấn.

Nồng đậm hắc vụ phun trào càng nhanh, bên trong áp lực như là sóng cả sóng to, đến cuối cùng, một cái mơ hồ bóng đen chậm rãi tại trong hắc vụ hiển hoá ra ngoài, lộ ra một đôi tinh hồng yêu dị con người, hướng về Dương Phóng lạnh lùng nhìn lại.

Dương Phóng lông tơ dựng thẳng lên, trong lòng giật mình. .

Bóng đen này chính là tại cửa đá nội bộ hiển lộ tôn này?

Cước bộ của hấn lại một cử động nhỏ cũng không dám, hai tay tại gắt gao nắm lấy thần kính mảnh vỡ, chuẩn bị tùy thời liền lĩnh trốn trong đó.

Không quản cái này thần kính hiện tại phát sinh cỡ nào dị biến, hấn là đều so ở tại nơi đây càng thêm an toàn.

Bống nhiên!

Tôn này mơ hồ bóng đen ánh mắt quét qua, lập tức rơi vào Dương Phóng trong tay kia mặt thần trong kính, hai mắt bên trong lập tức bắn ra hai đạo chùm sáng màu đỏ ngòm.

Tựa hồ nhận ra thần kính lai lịch!

Sau đó lần nữa nhìn về phía Dương Phóng, trong mắt chùm sáng màu đỏ ngòm trở nên nồng đậm hơn, khí tức kinh tâm động phách.

Thân thể của hắn tại kịch liệt giãy dụa, sau lưng khu vực xiềng xích thanh âm càng thêm chói tai, rầm rầm không ngừng vang lên, thật giống như sau lưng hắn có cái gì vô cùng to lớn xiềng xích, gắt gao kéo lấy hắn như vậy.

Từng đợt vô cùng bàng bạc tinh thần áp lực lóe ra, khiến cho Dương Phóng hô hấp khó khăn, thân thể lay động, toàn thân trên dưới mồ hôi lạnh như là nước mưa, không ngừng chảy ra.

Đến cuối cùng, đạo này mơ hồ bóng đen trực tiếp phát ra một đạo chấn thiên gào thét.

“Rống!”

Toàn bộ khu vực cát bay đá chạy, mây cuốn mây bay.

Tất cả hắc vụ cùng phế tích tất cả đều đang run rẩy.

Vô số cục đá lung tung bay múa.

Dương Phóng trực tiếp bị một cỗ đáng sợ áp lực làm cho cấp tốc ngược lại trượt, thân thể nhói nhói, như là phát sinh băng liệt, trong lòng vừa kinh vừa sợ.

Bất quá, tại đạo hắc ảnh kia gào thét vừa mới nghĩ lên,

phía sau hắn to lớn xiềng xích cũng tại càng thêm toàn lực kéo lấy thân thể của hắn.

Cuối cùng, bóng đen này vẫn không thể nào gánh vác xiềng xích, toàn bộ mơ hồ thân thể một lần nữa không có vào đến nồng đậm trong hắc vụ.

Bàng bạc áp lực cực lớn chậm rãi tiêu tán.

Trước mắt khu vực lần nữa trở nên cùng trước đó đồng dạng.

Hồng học! Hồng học! Hồng học...

Dương Phóng sắc mặt trắng bệch, miệng lớn thở hổn hển, ánh mắt kinh hãi.

Không có ai biết hắn tại vừa mới tiếp nhận như thế nào áp lực thật lớn!

Bóng đen này công lực tuyệt đối khoáng cổ tuyệt kim!

Đây mới thực là siêu việt vương giả tồn tại!

Nhưng cũng may đối phương thân thể, tựa hồ cũng không thể di động.

Dương Phóng không ngừng thở hổn hển, bàn chân cũng không dám tiếp tục cất bước.

Hắn lo lắng tiếp tục cất bước, sẽ còn khoảng cách bóng đen này càng ngày càng gần.

Dù sao tình huống trước, có thể rõ mồn một trước mắt.

Cứ như vậy, hắn đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Cũng không biết quá nhiều đi bao lâu.

Nồng đậm hắc vụ bên trong, xiềng xích thanh âm đang không ngừng truyền đến, khí tức tràn ngập, một đạo vô hình băng lãnh ánh mắt cách hắc vụ, đang không ngừng hướng hắc nhìn tới.

Dương Phóng lộ ra cười khổ, bất đắc dĩ đến cực điểm.

Dưới mắt tình huống quả nhiên là đâm lao phải theo lao.

Tiến lại không dám tiến, lui lại không dám lui.

Chỉ có thể dạng này ngốc tại chỗ bất động.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa nghĩ tới một chuyện.

“Bảng!”

Hắn lúc này không kịp chờ đợi cấp tốc mở ra bảng.

Kết quả tình huống lại đại xuất đoán trước.

Trước mắt quang mang lóe lên, hiện ra lại không phải là trước kia bảng, mà là một cái trước đây chưa từng gặp cửu sắc vòng xoáy, xoay chậm chậm, từ bên trong tản mát ra từng đợt thần bí mông lung khí tức.

Dương Phóng triệt để giật mình.

Đây là mặt của hắc tấm?

Tại sao có thể như vậy?

Trong lòng của hắn không tin, lúc này ném thử quan bệ bảng.

Kết quả cửu sắc vòng xoáy quang mang lóe lên, lần nữa biến mất.

Nhưng hần lần nữa mở ra bảng thời điểm, cửa sổ vòng xoáy lại lần nữa xuất hiện.

Cứ như vậy, hần vừa đi vừa về ném thử.

Mở ra, đóng lại.

Quan bé, mở ra.

Liên tục bảy tám lần, Dương Phóng trong lòng chấn kinh đến tột đỉnh.

Đây mới là bảng chân diện mục?

Nòng đậm băng hàn ánh mắt lần nữa từ trong hắc vụ truyền đến.

Trước đó đạo hắc ảnh kia lại một lần hiển lộ mà ra, lạnh lùng nhìn về phía Dương Phóng, tựa hồ đối với trên người hần cửa sổ vòng xoáy sớm có đoán trước.

Dương Phóng cuối cùng cúi người xuống, lần nữa nhặt được một hạt cục đá, hướng về trước mắt cửa sổ vòng xoáy bên trong ném đi.

Cục đá chợt lóe lên, rất nhanh biến mất tại cửa sổ vòng xoáy bên trong.

“Đằng sau là một vùng không gian, cái này vòng xoáy có thể đi vào?”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Cho tới nay, ở trên người hần hack, lại là một chỗ cửa sổ vòng xoáy biến thành?

Trong lòng của hần cấp tốc suy tư, cuối cùng lần nữa

nhìn về phía cửa sắc vòng xoáy, hàm răng khể cắn, vẫn là quyết định chui vào nhìn xem.

Bàn chân đạp mạnh, toàn bộ thân hình dễ như trở bàn tay trong nháy mắt xuyên thấu vòng xoáy.

Như là gặp một cỗ thần bí quái lực ảnh hưởng, xoát một chút, xuất hiện ở một mảnh hoàn toàn mới không gian bên trong.

Nhìn một cái vô tận xám Hoàng sắc đất cát.

Khắp nơi đều là khắp nơi cổ lão mộ bia.

Mỗi một khối trên bia mộ đều khắc dấu lấy một chút danh tự, tựa hồ an táng cái gì đỉnh cấp đại nhân vật.

Loại trừ cái này vô tận mộ bia bên ngoài, giữa không trung càng là có vô tận thi thể.

Lít nha lít nhít, nhìn một cái vô tận.

Tựa hồ trên đất không gian có hạn, không cách nào chôn xuống quá nhiều người.

Có thi thể chỉ có thể treo ở giữa không trung.

Tại thi thể này cùng thi thể ở giữa, càng là hiện đầy từng kiện vũ khí mảnh vỡ.

Có đứt gãy thần đao, tổn hại thần kiếm, che kín dấu vết giáp trụ, vỡ vụn tấm chắn...

Đủ loại vũ khí, cho dù đã bị hao tổn nghiêm trọng, nhưng nguyên còn tại lóe ra nhàn nhạt quang mang.

Bỗng nhiên, Dương Phóng đồng tử co rụt lại, lộ ra giật mình.

Tại cái này đầy trời phát phối vũ khí bên trong mảnh vỡ, thành linh còn ra hiện một mặt cùng trong tay hẳn một màn đồng dạng thần kính mảnh vỡ.

Chỉ bất quá quy mô lớn hơn.

Hắn lúc này dùng sức nhảy lên, muốn đụng chạm đến kia mặt thần kính mảnh vỡ, lại tại hắn vừa mới có ý nghĩ này sát na, giữa không trung thần kính mảnh vỡ, tự động xuất hiện ở trong tay của hắn.

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ, cẩn thận đem hai khối thần kính mảnh vỡ đối cùng một chỗ, trong lòng chấn kinh.

Thật hợp hai làm một.

Bất quá!

Cái này y nguyên còn không phải hoàn chỉnh thần kính.

Xem ra, tựa hồ còn có một góc di thất bên ngoài!

“Có chữ viết, đây là. . . bỉ ngạn?”

Dương Phóng tự nói, chú ý tới thần kính phần sau có khắc cổ lão chữ viết.

Bỉ ngạn kính!

Đây chính là nó tên gọi?

Thần kính hẳn là còn có một số hẳn không có thăm dò tác dụng!

Tuyệt không chỉ là đi tới đi lui Thần Khư đại lục cùng Lam Tinh đơn giản như vậy?

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa ngẩng đầu lên, cẩn thận nhìn chăm chú, đồng tử kinh ngạc.

Chỉ gặp tất cả mộ bia, thi thể, vũ khí mảnh vỡ bên trong, tất cả đều dọc theo từng đạo vô hình dây nhỏ, giống như là chuỗi nhân quả, nhưng cũng không phải chuỗi nhân quả, tất cả dây nhỏ ở trên không hội tụ, thế mà hợp thành một cái vô cùng to lớn hình tượng.

Rõ ràng là. . Lam Tinh!

Chỉ bất quá!

Thời khắc này Lam Tinh lại có vẻ cực kỳ quái dị.

Bề ngoài biểu đang không ngừng cải biến, biến ảo hình dạng.

Một hồi là Lam Tinh trạng thái, một hồi hóa thành một viên mặt ngoài sinh ra vô số hoa văn kỳ dị đồ vật.

Dương Phóng chăm chú nhìn viên kia sinh ra vô số hoa văn vật quái dị, càng ngày càng là kinh nghi.

Hắn thế nào cảm giác cái này giống như là một viên trái cây.

Một viên vô cùng cực đại, lượn lờ lấy nồng đậm tử khí thần bí trái cây!

“Đạo quả...”

Theo bản năng, trong đầu hắn nổi lên hai chữ này, chấn động trong lòng, trong con ngươi hết sức kinh hãi.

Không tệ!

Cái này là đạo quả!

Toàn bộ Lam Tinh chính là một viên đạo quả!

Mà tất cả sinh tồn trên Lam Tinh nhân loại, cũng đều là đạo quả diễn sinh chi vật!

Trong đầu hấn dĩ vãng nghi hoặc, giống như là lập tức toàn bộ đạt được giải thích.

Khó trách kia sáu vị hắc thủ lại không ngừng đem Lam Tinh người kéo qua, tiến hành nuôi cở.

Lam Tinh người là tại đạo quả phía trên dựng dựng sinh linh.

sinh ra tới, tất nhiên cùng thế giới này người có chỗ bất đồng.

Có lẽ chỉ cần đoạt xá Lam Tinh người, liền có thể triệt để nắm giữ viên này to lớn đạo quả!

Đây mới là kia sáu cái hắc thủ mục đích?

Dương Phóng càng nghĩ càng là chấn kinh.

Nơi đây nhiều như vậy thi thể, côi bảo, chẳng lẽ đều là dùng để tẩm bổ đạo quả?

Đây là hội tụ chư thiên đại bộ phận tinh hoa mới tạo thành viên này đạo quả?

Dương Phóng đi về phía trước đi, ánh mắt tiếp tục hướng về không trung nhìn lại.

Bỗng nhiên, hấn đụng vào một tấm bia đá, ánh mắt nhìn.

Chỉ gặp cở lão thân bia phía trên, thành linh viết hai cái

chữ to.

Vô cùng quen thuộc!

【 vĩnh trấn 】 .

Cùng Lam Tinh lòng đất thanh đồng cửa cơ hồ một màn đồng dạng.

Ngay tiếp theo bút ký đều không có sai biệt.

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, vây quanh bia đá quan sát, ánh mắt giật mình.

Chỉ gặp bia đá đằng sau cũng có chữ viết.

【 siêu thoát con đường, chôn cùng chư thiên 】 !

Tại cái này mình phía dưới, thành linh in sáu cái bất đồng ấn ký.

Hình kiếm ấn ký, chữ Vạn ấn ký, x tiêu ký, đầu lâu ấn ký, bông tuyết ấn ký, thiểm điện ấn ký.

“Quả nhiên là bọn hấn sáu cái.”

Dương Phóng sắc mặt biến đổi.

Bất quá!

Cái này vô tận thi thể cùng các loại cô bảo, chẳng lẽ đều là sáu người này giết chết cũng đánh nát sao?

Nếu là như vậy, kia không khỏi thật là đáng sợ.

Dương Phóng ôm thần kính, tiếp tục ở chỗ này hành tẩu.

Toàn bộ khu vực vô biên to lớn, giống như là căn bản đi không đến cùng đồng dạng.

Trong lòng của hắn lần nữa hiện lên cái khác nghi hoặc.

Bảng làm sao lại biến thành loại này hình thái?

Trên người mình lại tại sao lại xuất hiện bảng?

Hắn khổ sở suy nghĩ, lại không chiếm được đáp án.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng trên thân lông tơ đứng vững, vội vàng cấp tốc trở lại, một loại cảm giác bị người dòm ngó từ phía sau truyền đến.

“Ai? Ra!”

Hắn mở miệng quát.

Một đạo sâu kín tiếng thở dài không có dấu hiệu nào từ phía sau vang lên.

“Người vẫn là phát hiện bí mật này?”

Từng sợi hắc vụ nổi lên, lẫn nhau quán giao, khí tức tối nghĩa, chậm rãi hợp thành một đạo mơ hồ bóng người, sau đó chậm rãi ngưng thực.

Cho đến triệt để rõ ràng.

Rõ ràng là một cái vô cùng cao lớn nam tử trung niên.

Ánh mắt mang theo nồng đậm tang thương, hai bên tóc mai hoa râm, ngũ quan anh lãnh, hai tay tự nhiên rủ xuống, mặc một bộ trường bào màu đỏ tím, cả người có một loại không nói ra được cổ lão ý vị, giống như là từ

thời gian trường hà bên trong đi ra người tới ảnh.

“Người là ai?”

Dương Phóng quát.

“Ta? Danh tự sớm đã quên, chỉ biết là người hậu thế, thích đem ta xưng là Ma Quân.”

Nam tử trung niên tang thương mở miệng.

Ma Quân?

Dương Phóng trong lòng như là lồi đình chấn động, ù ù điếc tai, lông tơ đứng vững.

Lại là hắn!

Hắn chính là viên kia cùng nhập vào tới đầu lâu!

Hắn một mực tại đi theo mình, mình không chút nào không biết rõ tình hình.

“Người nghĩ đối ta đoạt xá? Các người tại bí mật bồi dưỡng đạo quả? Đoạt xá ta, người liền có thể nắm giữ đạo quả?”

Dương Phóng mở miệng quát.

Chân chính đối mặt lên đối phương, hắn ngược lại không có như vậy e ngại.

Chỉ muốn biết hết thầy chân tướng!

Cho dù là chết, cũng muốn để lộ hết thầy mạng che mặt.

“Làm gì khẩn trương như vậy, kỳ thật đạo quả cũng không có dễ dàng như vậy đạt được.”

Ma Quân thanh âm vang lên, khí tức phiêu miểu, cũng không nóng lòng động thủ, giống như là cách một cái thế giới màn hình đang đọc diễn văn, tràn ngập cảm khái, nói:

“Lúc đầu dựa theo chúng ta bố cục, các người nhóm người này sẽ có tương đối lớn một bộ phận, tại tương lai không lâu, bước vào Bất Diệt cảnh giới, vào lúc đó, các người đem quyết định sinh tử, chỉ có thể sống xuống tới sáu cái, chúng ta cũng sẽ tại khi đó ra tay với các người, nhưng cũng tiếc, tình huống vượt ra khỏi chưởng khống, chúng ta cũng không nghĩ tới thế mà xuất hiện người như thế một cái biến cố, người xuất hiện, đánh nát chúng ta đại bộ phận kế hoạch, khiến cho chúng ta tại về thời gian rất nhiều chuyện đều đã không kịp đi làm.”

“Có ý tứ gì? Sự xuất hiện của ta là một cái ngoài ý muốn?”

Dương Phóng lập tức hỏi thăm.

“Người cảm thấy thế nào?”

Ma Quân cảm khái, nói: “Đây hết thầy, cuối cùng còn phải tính tại một cái lão bất tử trên thân, năm đó chúng thần đại kiếp kết thúc, chúng ta sáu cái may mắn sống sót, hao phí vô tận lực lượng mới bố cục thành công, chế tạo bồi dưỡng đạo quả nhà ấm, về sau. . chúng ta lại bởi vì sự tình khác, lần lượt gặp nạn, lúc này mới bị lão già kia bắt được khe hở, thừa dịp chúng ta không sẵn sàng, đem chúng ta vất vả bố trí đồ vật, cưỡng ép đánh ra một cái khe, mình chui vào, mặc dù đạo quả cuối cùng vẫn thành công dựng dựng ra, nhưng cũng tiếc, ở giữa quá trình lại phát hiện một chút sai lầm, to lớn bộ phận tinh hoa lại hội tụ cùng một chỗ, diễn dịch vì một cái cữu sắc vòng xoáy...”

“Cửu sắc vòng xoáy là đạo quả tinh hoa?”

Dương Phóng giật mình.

Đây chính là bảng lai lịch?

Bảng là đạo quả tinh hoa?

Rất nhanh hẳn kịp phản ứng đối phương nói lão già kia là ai.

Tuyệt đối cái kia Trung Quốc chính phủ từ sâu trong lòng đất móc ra lão nhân thần bí!

Cũng chính là cái kia chỉ điểm mình tiến vào Thánh Điện tồn tại!

Hẳn quả nhiên lai lịch to lớn!

Vậy mà thừa dịp sáu người không sẵn sàng, cưỡng ép đánh xuyên qua sáu người bố trí.

“Nói đến lão già kia, hiện tại hẳn là còn trốn ở đạo quả thế giới, đáng tiếc, ta hiện tại bản thể không tiện xuất thủ, nếu không, nói cái gì cũng phải tính cả tính toán.”

Ma Quân tiếp tục mở miệng, trên thân tản ra một cỗ nhu nhã yêu dị khí chất.

Như là một vị thời gian dài Hà Trung văn sĩ.

“Chúng thần đại kiếp không phải là của các ngươi thủ bút?”

Dương Phóng theo sát lấy hỏi thăm.

“Tự nhiên không phải, thời kỳ viễn cổ cao thủ liều chết

nhiều lắm, chúng ta làm sao đức gì có thể là lấy chế tạo ra chuyện như vậy, chúng ta chỉ là chúng thần đại kiếp người được lợi mà thôi.”

Ma Quân nhàn nhạt mở miệng, nói: “Các người đều là đạo quả bên trong dựng dựng sinh linh, đoạt xá các người, cũng không thể để chúng ta chân chính nắm giữ đạo quả, nhưng lại có thể để chúng ta biến thành tiên thiên đạo thể, vô hạn thân cận đạo quả, cái này cùng đạt được đạo quả là giống nhau.”

“Tiên thiên đạo thể?”

“Đúng vậy, bất quá bây giờ các người cùng người bình thường không có gì khác biệt, chân chính thời gian còn chưa tới, lúc đầu tại chúng ta suy tính bên trong, còn phải lại qua một đoạn thời gian, các người mới có thể lộ xác thành công, chỉ tiếc, người sớm thức tỉnh, đồng tiến vào đến mảnh này ngay cả viễn cổ chư thần cũng theo đó nhưc đầu Trụy Lạc Thánh Điện, khiến cho ta không thể không sớm xuất hiện, bất quá, hiện tại hết thủy đều nên kết thúc.”

Ma Quân ung dung nói.

Nếu như Dương Phóng chỉ là rất nhiều Lam Tinh người bên trong một cái, Ma Quân căn bản sẽ không để ý tới sống chết của hắn.

Dương Phóng không có, một lần nữa bồi dưỡng một cái chính là.

Nhưng hết lần này tới lần khác trên người hắn bằng, là đạo quả lớn tinh hoa hội tụ mà thành.

Cho nên, dù là biết gặp nguy hiểm, Ma Quân cũng không thể không Thiệp Túc.

“Chờ một chút, cho dù chết cũng muốn để cho ta chết cái nhắm mắt, ba người các người đồng thời trên người ta lưu lại tiêu ký, vì sao chỉ có thấy được người xuất hiện? Hai người khác đâu? Bọn hấn cứ như vậy cam tâm đem ta nường ra?”

Dương Phóng rất hỏi mau nói.

Có chút vấn đề, không hỏi ra rõ ràng lời nói, dù có chết, hấn cũng không cam chịu tâm.

“Người nói là Kiếm Ma cùng Cổ Phật? Tình trạng của bọn họ có chút quái dị, Kiếm Ma từ viễn cổ một trận chiến hậu thân bị thương nặng, núp ở một cái ngay cả ta cũng không biết địa phương, về phần Cổ Phật...”

Ma Quân khí chất tĩnh mịch, ngữ khí bình thản, “Hấn càng thêm không có khả năng tại lúc này xuất hiện, năm đó chúng ta sáu người bố trí xong về sau, ta tại hấn Niết Bàn thời điểm, thừa cơ đánh lén hấn, cũng đem hấn phong ấn tại một chỗ trong tuyệt địa, mặc dù những trong năm này, hấn lộ ra không ít lực lượng đến, bất quá bây giờ hấn, là không tranh nổi ta, hấn chỉ có thể chờ đợi đến cái khác đạo quả sinh linh thành thực về sau, lại tiến hành đoạt xá trùng sinh, nhưng ở khi đó, ta sớm đã dung hợp đạo quả.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, âm thầm nghiêm nghị.

Lục đại hắc thủ ở giữa cũng tồn tại cạnh tranh?

Bọn hấn cũng tại tính kế lẫn nhau?

Là.

Đạo quả chỉ có một viên, ai cũng muốn được.

Những người khác há lại sẽ cam tâm?

“Kia cái khác ba người đâu? Bọn hấn liền không nghĩ tới động thủ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Âm Tuyền, Băng Hoàng cùng Lôi Tôn, ba người bọn hấn đều có các phiền phức, nhìn thấy chúng ta ba cái lưu lại ấn ký, căn bản hoàn mỹ cùng chúng ta tranh đoạt, tốt, nên biết người cũng đã biết, cũng nên là thời điểm bắt đầu.”

Ma Quân thanh âm nhàn nhạt, lộ ra vẻ mỉm cười.

Thân thể của hấn như là sương mù tạo thành đồng dạng.

Lần nữa biến thành từng sợi tĩn mịn đen nhánh sương mù, hắc thâm trầm, hắc đáng sợ, phẳng phát có thể thôn phệ trong thiên địa tất cả tia sáng.

Chợt vừa xuất hiện, toàn bộ cửu sắc vòng xoáy bên trong đều cấp tốc trở nên đen nhánh.

Hô!

Vô tận sương mù màu đen trong nháy mắt hướng về Dương Phóng thân thể trực tiếp bao phủ tới.

Dương Phóng toàn thân trên dưới lông tơ đứng vững, không có khả năng ngồi chờ chết, nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, trực tiếp hướng về trong tay thần kính nát mặt dùng sức vừa chui.

Soạt!

Thân thể của hấn trong nháy mắt tan biến tại đây.

Bất quá!

Ma Quân biến thành hắc vụ, theo sát lấy hướng về thần kính mảnh vỡ mạnh vọt qua, phô thiên cái địa, trùng trùng điệp điệp, như là một mảnh nước thủy triều đen kịt, cấp tốc xông vào trong đó.

Xoát!

Quang mang lóe lên.

Dương Phóng thân thể lần nữa nổi lên, vội vàng hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, trong lòng giật nảy cả mình.

Chỉ gặp hấn thân thể xuất hiện lần nữa thời điểm, rõ ràng là từ một cái khác khối thần kính mảnh vỡ bên trong chui ra ngoài.

Nơi này còn có một khối thần kính mảnh vỡ?

Mà lại!

Nơi đây khí tức quá mức bị đè nén, vừa mới chui ra ngoài, cũng cảm giác được trái tim giống như là tiếp nhận cái gì vô cùng đáng sợ cự lực, thở dốc khó khăn.

Dưới mắt tình huống nhưng không để hứa hấn suy nghĩ nhiều, cho dù là Ma Quật hấn cũng phải tiếp tục hướng phía trước.

Dương Phóng bước đi bước chân, cấp tốc hướng về bên ngoài phóng đi.

Rầm rầm!

Bỗng nhiên, từng đợt quen thuộc chói tai xiềng xích

thanh âm từ ngoài điện truyền đến, nương theo lấy từng đợt khí tức kinh khủng cùng tiếng bước chân nặng nề.

Giống như là có một cái vô cùng đáng sợ Cự Ma đang nhanh chóng hướng về nơi này vọt tới.

Dương Phóng sắc mặt đại biến, đột nhiên dừng lại.

Nơi này không phải là trước đó cái kia ma ảnh hang ổ chỗ a?

Không phải làm sao lại nghe được như vậy quen thuộc xiềng xích thanh âm.

Đúng lúc này!

Sau lưng thần kính mảnh vụn bên trên hắc quang lóe lên, mảng lớn mảng lớn đen nhánh ma khí cấp tốc bùng lên, trùng trùng điệp điệp, như là nồng đậm thủy triều, cấp tốc hướng về Dương Phóng đánh tới.

Dương Phóng không dám suy nghĩ nhiều, tiếp tục vọt tới trước.

Trước mặt xiềng xích thanh âm càng ngày càng gần, càng ngày càng đáng sợ, nương theo lên từng đợt phần nộ gào thét.

“Rống!”

Ma âm nứt tai, một loại để cho người ta linh hồn run rẩy thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Soạt!

Xiềng xích chói tai.

Một tôn kinh khủng dữ tợn ma ảnh, bị trùng điệp xiềng

xích cuốn lấy, từ bên ngoài nhào tới trong điện, khí tức kinh khủng, một đôi mắt tinh hồng đáng sợ, khiếp người tâm hồn.

Xuất hiện về sau, hấn đầu tiên là nhìn thoáng qua Dương Phóng, sau đó bạo hồng một tiếng, chọt lóe lên, to lớn ma chưởng hung hăng chụp về phía kia phiến đánh thẳng mà đến nồng đậm hắc khí.

Ầm!

Ma Quân biến thành nồng đậm hắc khí tại chỗ bị tôn này kinh khủng ma ảnh chỗ đánh tan.

Tất cả hắc khí đều trực tiếp đảo lưu mà quay về, hung hăng nện ở nơi xa.

Từng sợi hắc khí lần nữa hướng về ở giữa hội tụ, một lần nữa hợp thành Ma Quân thân ảnh.

Ánh mắt của hấn ngưng tụ, lạnh lùng nhìn chằm chằm trước mắt bị trùng điệp xiềng xích cuốn lấy đen nhánh ma ảnh.

“Người là ai?”

Ma Quân băng lãnh mở miệng.

“Rống!”

Cái kia đạo ma ảnh phát ra kinh khủng gào thét, đồng tử tinh hồng, mang theo thô to xiềng xích cấp tốc hướng về Ma Quân lao đến, không nói một lời, cực kỳ phẫn nộ, vừa lên đến liền toàn lực xuất thủ, tựa như nổi điên, hướng về Ma Quân đánh tới.

Ma Quân hừ lạnh một tiếng, quanh thân trong nháy mắt bộc phát ra vô cùng kinh khủng kinh khủng ma khí, thân

thể đón gió căng phồng lên, lập tức biến thành vài trăm mét kinh khủng hình thái, hướng về đạo này ma ảnh nhào tới.

Hắn được người tôn xưng là Ma Quân, chính là Ma trung chi Ma, ma bên trong quân vương.

Như thế nào lại e ngại dạng này một tôn không rõ lai lịch ma ảnh!

Hắn mặc dù biến thành vài trăm mét hình thái, cũng không phải là mang ý nghĩa chỉ có thể hóa thành vài trăm mét, thật sự là thạch điện quá nhỏ, không chứa được thân thể của hắn.

Nếu không đỉnh thiên lập địa, thân thể đâu chỉ ngàn vạn trượng?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai cái vô cùng đáng sợ tồn tại trong nháy mắt tại chỗ này thần bí đại điện bên trong chiến đấu kịch liệt lên, thanh âm kinh thiên động địa, kinh khủng khó lường.

Đây tuyệt đối là siêu việt vương giả lực lượng, cho dù là vương giả đến, cũng chú định không đáng chú ý.

Dương Phóng trong lòng chấn động.

Hắn quả nhiên đi tới hắc vụ nội bộ!

Đạo này ma ảnh chính là trước đó kia một tôn!

Rất nhanh Dương Phóng lộ ra mừng rỡ, bức thiết hi vọng tôn này vô cùng thần bí bóng đen có thể chiến thắng Ma Quân, coi như không giết được hắn, đem hắn vây chết ở chỗ này cũng được.

Lão nhân thần bí chỉ điểm hấn tiến vào Trụ Lạc Thánh Điện, quả nhiên là có đạo lý!

Bất quá!

Theo thời gian chuyển dời, Dương Phóng lần nữa lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì tôn này ma ảnh trạng thái không tốt, thân thể bị thô to xiềng xích vây khốn, nhận lấy ảnh hưởng cực lớn, cũng không thể chân chính ngăn chặn Ma Quân, mà lại không biết có phải hay không là bởi vì xiềng xích nguyên nhân, ma ảnh cũng không thể vận dụng một chút cao thâm sát thuật tại, chỉ có thể vận dụng một chút man lực.

Trái lại Ma Quân bên kia, hai tay huy động, đủ loại cổ lão bí thuật liên tục không ngừng mà từ trong tay hấn phát ra, đem ma ảnh áp chế liên tục bạo hống, căn bản không làm gì được hấn.

“Rống!”

Ma ảnh kia triệt để nổi điên, lần nữa phát ra vô tận gào thét, điên cuồng chấn động ma khí, thân thể đồng dạng bắt đầu biến lớn, từng mảnh từng mảnh đáng sợ hơn khí tức đang nhanh chóng bộc phát ra.

Nhưng mà theo hấn biến lớn, quán quanh ở trên người hấn trùng điệp xiềng xích đột nhiên nở rộ hào quang, từng mảnh từng mảnh phù văn màu vàng nổi lên, lít nha lít nhít, rơi vào ma ảnh trên thân, trực tiếp để trong miệng hấn kêu thê lương thảm thiết.

Những này xiềng xích quả nhiên đang trấn áp lực lượng của hấn.

Để hấn chỉ có thể phát huy ra một bộ phận thực lực.

Một khi vượt qua nhất định giới hạn, liền sẽ kích phát cảm chế.

Ầm ầm ầm ầm!

Ma Quân nắm lấy cơ hội, lại là liên tục mấy đạo cực kỳ khủng bố công kích, hướng về tôn này ma ảnh hung hăng đánh qua, đem ma ảnh oanh bay ngược, phát sinh sụp đổ.

Bất quá tu luyện đến loại cảnh giới này, không có khả năng thật bị như vậy tùy tiện giết chết.

Ma ảnh thân thể sụp đổ về sau, rất nhanh ở phía xa lần nữa gây dựng lại.

Soạt!

Ánh mắt của hắn tinh hồng, băng lãnh đáng sợ, tựa hồ dần dần khôi phục lý trí, đứng ở đằng xa, chăm chú nhìn Ma Quân, lại nhìn chăm chăm Dương Phóng.

“Đạo quả hình thức ban đầu, thủ bút thật lớn!”

Hắn ngữ khí băng lãnh.

“Người đến cùng là ai? Ta vì sao ở trên thân thể người cảm giác được một cỗ khí tức quen thuộc, người nhất định là ta biết rõ người.”

Ma Quân nhìn chăm chú trước mắt ma ảnh, lạnh giọng mở miệng.

Hắn cũng không phải là chân thân đến đây, có thể động dụng lực lượng có hạn.

Nhưng dù vậy, cũng có thể cảm giác được trước mắt ma ảnh cường đại.

Nếu không có xiềng xích trói buộc, người này nhất định là một vị không kém gì hấn trạng thái đỉnh phong tồn tại.

Nhưng hấn lại bị người khóa tại Thánh Điện!

“Người chỉ muốn thoát khỏi người này?”

Ma ảnh không để ý đến Ma Quân, mà là nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra cười lạnh, nói: “Chỉ có bảo sơn mà không biết đào móc, lực lượng làm gì hướng ra phía ngoài đòi hỏi, người tự thân liền có được lực lượng vô tận, tại bên trong thánh điện, đủ để chống lại bất luận kẻ nào.”

Dương Phóng giật mình, vội vàng mở miệng.

“Cầu tiên bồi chỉ điểm sai làm!”

“Trên người người hội tụ phần lớn đạo quả tinh hoa, tại tầm thường thời khắc, căn bản là không có cách phát huy, nhưng ở bên trong thánh điện, lại đủ để cho người không kiêng nể gì cả, chỉ cần người tiến vào đạo quả tinh hoa không gian, người tâm lớn bao nhiêu, phát huy lực lượng liền lớn bấy nhiêu.”

Ma ảnh chỉ điểm.

“Cửu sắc vòng xoáy!”

Dương Phóng kịp phản ứng.

Sau đó lần nữa mở ra bảng, thân thể trực tiếp hướng về cửu sắc vòng xoáy vọt tới.

Ma Quân diện mục trầm xuống, thân thể hóa thành vô cùng nồng đậm hắc khí, trong nháy mắt hiện lên, lần nữa theo sát lấy tiến vào cửu sắc vòng xoáy bên trong.

Ầm ầm!

Dương Phóng thân thể lần nữa tiến vào đến cửa sắc vòng xoáy không gian.

Sau lưng khu vực, vô tận hắc khí phun trào, lần nữa hợp thành Ma Quân bóng người, sắc mặt lạnh lùng, hai bên tóc mai hoa râm, một thân trường bào màu đỏ tím không gió múa.

“Nên kết thúc, người cho rằng nương tựa theo nơi này, thật sự có thể chống lại ta sao?”

“Không quản có thể hay không, ta không muốn như vậy chờ chết!”

Dương Phóng nhìn chằm chằm trước mắt Ma Quân.

“Không biết chỗ sợ, cùng ta dung hợp, người đem trong nháy mắt thu hoạch được khó có thể tưởng tượng lực lượng, sẽ trực tiếp đăng lâm tuyệt đỉnh, kinh thường quần hùng, trở thành giữa thiên địa mạnh nhất chúa tể một trong!”

Ma Quân bước lên phía trước.

“Cùng người dung hợp, người sẽ giữ lại ý thức của ta sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Sâu kiến không cần ý thức, ta có thể để người nhục thân vang dội cổ kim, lưu danh sử xanh!”

Ma Quân lạnh giọng mở miệng.

“Đã dạng này, vậy liền một trận chiến đi!”

Dương Phóng trong miệng bạo hồng, thân thể đột nhiên chấn động, oanh một tiếng, toàn bộ thân hình đón gió căng phồng lên, khí tức kinh khủng, nhiều đám bộ lông màu đen từ trên người hất nhanh chóng chui ra.

Trong nháy mắt biến thành vài trăm mét lớn nhỏ, gào thét một tiếng, trực tiếp hướng về Ma Quân hung hăng nhào tới.

“Giám cầm!”

Ma Quân bỗng nhiên quát lạnh, trong con ngươi bắn ra hai chùm sáng.

Trong nháy mắt đánh trên người Dương Phóng.

Dương Phóng thân thể lập tức trở nên động một cái cũng không thể động đạn, như đồng hóa vì pho tượng, thân bất do kỷ, hoàn toàn không khống chế được mảy may.

“Sâu kiến chính là sâu kiến, không cần giấy dựa, cho dù không cam lòng, cũng không cải biến được vận mệnh, bị ta dung hợp, là người trăm ngàn đời đã tu luyện vận khí!”

Ma Quân ngữ khí lạnh lùng, bước lên phía trước, thân thể lần nữa hóa thành hắc vụ, hướng về Dương Phóng thân thể bao khóa mà đi.

“Nhớ kỹ ta, tâm lớn bao nhiêu, lực lượng của người liền lớn bấy nhiêu, tại đạo quả tinh hoa bên trong, không có người có thể làm sao người!”

Bỗng nhiên, cái kia đạo ma ảnh thanh âm lần nữa từ bên ngoài lạnh lùng truyền đến.

Dương Phóng thân thể y nguyên không nhúc nhích, nhưng là ở sâu trong nội tâm, lại tại toàn lực cảm ứng Thần Chủng, nôn nóng nội tâm đang điên cuồng gào thét.

Quả nhiên bị cái kia đạo ma ảnh nói trúng, tại mình liễu lĩnh cảm ứng bên trong, nguyên bản biến mất bảy đại Thần Chủng lần nữa hiện lên ở trong lòng của hắn.

Dương Phóng không chút do dự, lúc này toàn lực vận chuyển 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng, bắt đầu thôi miên tự thân.

Oanh!

Ta là vô địch...

Ta là Nguyên Thủy Thiên Tôn...

Ta là chư thiên bắt đầu...

Ta là hết thủy đầu nguồn...

Ta vô địch...

Ta từng khai thiên tích địa...

Ta là phiến thiên địa này vĩ đại nhất chúa tể...

【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng thôi miên chi lực từng lần một phát huy, không ngừng tác dụng tại Dương Phóng sâu trong linh hồn, ong ong chấn động.

Đột nhiên!

Dương Phóng đóng chặt hai mắt đột nhiên trợn trừng, trực tiếp bắn ra hai đạo vô cùng đáng sợ chùm sáng, trong miệng phát ra kinh thiên động địa rống to thanh

âm.

“Ta chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn!”

Ầm ầm!

Cả người khí tức trên thân đột nhiên tăng vọt.

Trước mắt trong không gian Thần Thi cũng tốt, phần mộ cũng tốt, vũ khí cũng tốt, tất cả tinh hoa tất cả đều tại hướng về Dương Phóng thể nội mãnh liệt mà đi, quang mang vạn trượng, khí lưu mãnh liệt.

Một sát na, khí thể của hắn vô hạn trèo cao, tuyên cổ xa xưa, thể lượng vô tận, giống như là đại biểu hư vô, đại biểu mệnh mông, đại biểu từ không tới có.

Đại biểu thiên địa bắt đầu.

Oanh!

Nhục thân một băng, vừa mới nhào về phía trên người hắn, đem hắn bao khóa ở bên trong vô tận hắc vụ đột nhiên bị hắn chấn trong nháy mắt tán loạn.

Sau đó tất cả hắc vụ hết thủy đảo lưu, soạt một chút xuất hiện ở phía xa.

Hắc vụ phun trào, lần nữa hóa thành Ma Quân thân thể.

Hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía Dương Phóng.

Tựa hồ không thể tin được.

Trước mắt Dương Phóng lại thật tựa như là biến thành người khác đồng dạng.

Cho dù là hắn, đều trên người Dương Phóng cảm thấy

linh hoạt kỳ ảo, cảm thấy mênh mông.

Giống như thật không phải thật.

Như ảo không phải huyền.

Mênh mông xa xưa.

Tuyên cổ triền miên nay.

“Đây không có khả năng.”

Ma Quân tự nói.

Không có đạo lý.

Dương Phóng chưa bao giờ thấy qua cường giả chân chính, coi như chỉ dựa vào tưởng tượng, lại có thể trong tưởng tượng mạnh cỡ nào tồn tại ra?

Con kiến coi như cảm tưởng tượng, cũng nhiều nhất có thể tưởng tượng mình có thể nâng lên voi.

Có thể Dương Phóng há lại chỉ có từng đó là nâng lên voi.

Hắn giống như là nâng lên toàn bộ vũ trụ!

...

Chín ngàn chữ!

....

Chương 416 : Thoát khỏi Ma Quân! Xông ra Thánh Điện!

Trước mắt khu vực tại sụp đổ.

Tất cả phần mộ, thi thể, vũ khí mảnh vỡ, tất cả đều đang toả ra hào quang, từng mảnh từng mảnh ánh sáng óng ánh huy xông ra, hướng về Dương Phóng trong thân thể không ngừng mãnh liệt mà đi,

Giờ khắc này, Dương Phóng thân thể nơi đó tựa như biến thành một cái kinh khủng Hải Nhãn, giống như là trở thành chân chính thiên địa bắt đầu, trên dưới quanh người đang điên cuồng hấp thu cứu sắc vòng xoáy bên trong lực lượng.

Khí thể của hắn đang nhanh chóng kéo lên, ánh mắt lạnh lùng, thân thể từ cao lớn ma thân hình thái, cấp tốc thu nhỏ, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hóa thành nguyên dạng.

Nguyên bản xé rách quần áo tại ý niệm của hắn bên trong, lần nữa trùng sinh.

Hắn thanh sam bay múa, tóc dài phiêu tán, mang trên mặt uy nghiêm, trên thân tản ra nồng đậm tuế nguyệt vết tích, giống như là thanh niên, giống như là trung niên, giống như là lão niên.

Mọi cử động tràn ngập cổ lão trường tồn, khai thiên tích địa khí tức.

Tại trong ánh mắt của hắn, càng là có Nhật Nguyệt Tinh thần chảy xuôi, có vũ trụ hỗn độn dâng lên, còn có vô tận thế giới tiêu tan.

Hắn giống như là chân chính biến thành Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Trở thành Lam Tinh trong truyền thuyết thần thoại cổ lão tồn tại.

【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng bản thân thối miên, ở chỗ này đạt đến cực hạn.

Tâm lớn bao nhiêu, lực lượng liền lớn bấy nhiêu!

Hắn chưa thấy qua cường giả chân chính, nhưng lại quan sát qua các loại thần thoại tiểu thuyết, huyền huyền tiểu thuyết.

Biết tại tất cả trong tiểu thuyết, có một vị công nhận chư thiên người mạnh nhất!

Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Cường đại không biết khí tức không ngừng từ Dương Phóng trên thân tản ra, khiến cho Ma Quân cũng không thể không lộ ra ngưng trọng, cảm thấy yêu dị.

Đây coi là tình huống như thế nào?

Gia hỏa này giống như là đột nhiên biến thành người khác.

“Có chút ý tứ, bất quá muốn dùng cái này chống lại, còn xa xa không đủ.”

Ma Quân phát ra thanh âm lạnh lùng, trực tiếp một chưởng vỗ tới, một cái vô cùng to lớn màu đen quang chưởng trong nháy mắt nổi lên, ô quang mãnh liệt, hướng về Dương Phóng phóng đi.

Bên trong diễn hóa một phương thể giới, tự thành quy tắc, có kinh thiên động địa chi thể.

Nhưng mà!

Dương Phóng ánh mắt đậm mạc, đôi mắt đóng mở, chỉ là lạnh lùng quét qua.

Oanh!

Một loại khai thiên tích địa lực lượng kinh khủng trong nháy mắt từ đôi mắt của hắn bên trong bắn ra, trực tiếp tác dụng tại cái này to lớn màu đen quang chưởng bên trên.

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, không gian rung chuyển.

Dưới chân vô tận lớn cát tại lung tung bay múa, phát ra kinh thiên oanh minh.

To lớn màu đen quang chưởng bị Dương Phóng một ánh mắt trực tiếp đánh nát.

Áo quần hắn bay múa, bước chân phóng ra, tựa như từ thời không dài Hà Trung đi ra, bên người mang theo từng mảnh từng mảnh bọt nước, mỗi một phiến bọt nước đều diễn hóa thể giới hư ảnh, mang theo chưa từng có khí tức.

Cuộn cuộn mênh mông mạnh đại năng lượng lưu, cũng không có ngăn cản thân thể của hắn mấy may.

Chân tay hắn phóng ra, từng bước một tiến lên, hỗn loạn dòng năng lượng tự động từ hắn bên ngoài thân tản ra.

Phảng phất vạn pháp không thêm thân!

Ngàn cướp không thương tổn thể!

Ma Quân lần đầu lộ ra vẻ kinh dị.

Không thể tưởng tượng nổi!

Gia hỏa này...

Quá không bình thường!

Hắn lấy một ánh mắt liền đánh nát mình một kích?

Quý dị một màn, để Ma Quân cũng nhú mày.

Thật giống như đối mặt không phải Dương Phóng, mà là một cái khác cổ lão mà kinh khủng trường tồn người.

“Người là ai?”

Ma Quân quát.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn!”

Dương Phóng thanh âm uy nghiêm, quần áo phiêu động, thân thể như cũ tại từng bước một hành tẩu, cùng trước đó, mỗi một đi một chút ra, bên người đều có thời không trường hà tại hiển hóa, từng mảnh từng mảnh bọt nước lẫn lộn không ngừng.

Liền ngay cả phía ngoài cái kia đạo ma ảnh, cũng lộ ra kinh nghi, xuất hiện ngưng trọng.

“Bản thân thôi miên.”

Trong miệng hắn tự nói.

Nhưng liền xem như bản thân thôi miên, cũng không thể nào là thôi miên đến loại trình độ này a?

Nguyên Thủy Thiên Tôn...

Đây là tồn tại gì?

“Không quản người là ai, động bản tọa bố cục, bản tọa liền nói cái gì cũng phải cùng người vượt qua một trận.”

Ma Quân ngữ khí âm trầm, chăm chú nhìn Dương Phóng.

Hắn thân thể chấn động, trong miệng bỗng nhiên phát ra một đạo vô cùng kinh khủng ma khiêu thanh âm.

Oanh một tiếng, vô số kinh khủng ma khí từ phía sau hắn khu vực bộc phát ra, cuộn cuộn bành trướng, tựa như nước thủy triều đen kịt, trùng trùng điệp điệp.

Mỗi một phiến ma khí đều hắc đến thâm trầm, hắc kinh khủng, hắc tỏa sáng, đại biểu giữa thiên địa cực hạn hắc, thuần nát hắc.

Ở trên người hắn ma khí chợt một vận chuyển, từng đạo vô cùng kinh khủng to lớn ma ảnh liền từ phía sau hắn nổi lên, kinh thiên động địa, thân thể nguy nga, giương nanh múa vuốt, rống rít gào không ngừng.

Mỗi một vị ma ảnh đều có trăm ngàn trượng lớn như vậy, tản ra có thể so với vương giả khí tức khủng bố, lít nha lít nhít, chừng mấy chục vị.

Cái thế Ma Quân lần đầu triển lộ ra thủ đoạn chân chính của hắn!

Tình cảnh như vậy, đơn giản kinh người.

“Rống!”

Hắn lần nữa ma khiếu một tiếng, chủ động hướng về Dương Phóng nhào tới, sau lưng vô tận hắc khí đang lẫn lộn, mấy chục vị có thể so với vương giả kinh khủng ma ảnh cùng nhau xuất thủ, trào ảnh rét lạnh, băng liệt thiên địa, mỗi một cái móng vuốt bên trong đều ẩn chứa pháp tắc khác nhau.

Sa đọa, ăn mòn, xơ cứng, ngây ngô, nhập mộng, chặt đầu, đoạt hồn, thời gian, không gian...

Mấy chục loại áo nghĩa cùng nhau hướng về Dương Phóng thân thể bao phủ tới.

Lực lượng kinh khủng, có thể xưng cái thế tuyệt luân!

Bất quá!

Dương Phóng thân thể y nguyên không nhúc nhích, khí tức phiêu miểu cao xa, rõ ràng chỉ có chừng hai mét thân cao, nhưng lại có một loại nghiêng trời lệch đất cảm giác, tựa như vô biên vô tận thương khung, không thể rung chuyển.

Đối mặt Ma Quân kinh khủng một kích, hấn sắc mặt đậm mạc, trong con người có Nhật Nguyệt Tinh thần tại sụp đổ, tay phải nâng lên, giữa thiên địa bỗng nhiên trở nên mê man, trong lòng bàn tay nổi lên từng mảnh từng mảnh thế giới hư ảnh.

Mỗi một đạo thế giới hư ảnh, đều ẩn chứa lực lượng quỷ dị, đem Ma Quân sau lưng tầng mấy chục ma ảnh công kích từng cái hóa giải.

Một cái thế giới đối ứng một đạo ma ảnh.

Ma Quân cuồng phong gió bão công kích, tại tới gần

Dương Phóng trong nháy mắt, hết thấy biến mất.

Ngay tiếp theo phía sau hắn từng đạo ma ảnh đều phảng phát bị khống chế, phát ra từng đạo kinh thiên động địa ma khiêu thanh âm.

Đồng thời, một áp lực trầm trọng bao phủ tại Ma Quân tâm linh.

Dương Phóng một chưởng này rõ ràng còn không có chân chính rơi vào đỉnh đầu của hắn, hắn đã sinh ra ảo giác, giống như đã bị này chưởng đánh trúng, xương sọ sụp đổ, linh hồn sụp đổ, thân thể chết thảm.

Trong lòng hắn giật mình, không chút nghĩ ngợi, thân pháp triển khai, cấp tốc rời xa.

Chỉ bất quá, tại hắn rút lui thời điểm, Dương Phóng thân thể cũng tại như bóng với hình.

Không quản hắn làm sao lui, cùng Dương Phóng khoảng cách từ đầu tới cuối duy trì không thay đổi.

Dương Phóng con kia trắng noãn như ngọc bàn tay như cũ tại chậm chạp nhô ra, hướng về đầu của hắn đánh xuống.

Tuyên cổ triền miên nay!

Thiên Nhai Chỉ Xích!

Ma Quân âm ỉ thét dài, thân thể đang nhanh chóng biến lớn, ma khí mãnh liệt, khí tức kinh khủng, song chưởng trực tiếp hướng lên nghênh đón, phảng phát biến thành thương thiên, ma nuốt vạn vật.

Kinh khủng to lớn bàn tay màu đen bên trong ẩn chứa đủ loại kinh khủng nguy cơ, thiên băng địa liệt, không

gian lồm, muốn dùng tuyệt đối lực lượng đánh nát hết thầy!

Răng rắc!

Dương Phóng kia ẩn chứa thế giới, bao trùm hết thầy trắng noãn bàn tay, rớt cục cùng Ma Quân va chạm đến cùng một chỗ, ép hẳn song chưởng ” thương khung ” vỡ tan, pháp tắc sụp đổ, khí lưu mãnh liệt.

Ầm!

Ma Quân thân thể tại chỗ bay ngược mà ra, trong nháy mắt sụp đổ, hung hăng nện ở nơi xa, hóa thành một đoàn hỗn loạn ma khí, nhưng cái này đoàn hỗn loạn ma khí rất nhanh lần nữa gây dựng lại.

Từng mảnh từng mảnh hội tụ vào một chỗ, trong nháy mắt lần nữa hóa thành Ma Quân.

Hắn khuôn mặt âm lãnh, hai bên tóc mai hoa râm, một thân trường bào màu đen đỏ, hai tay tự nhiên rủ xuống, khoe miệng tràn đầy từng tia từng tia vết máu, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Dương Phóng.

“Tuyệt học gì?”

“Phiên Thiên Ân!”

Dương Phóng quần áo phần phật, ngũ khí nhẹ nhàng, dung mạo giống như lão niên, giống như trung niên, giống như thanh niên, quanh thân tuế nguyệt khí tức tràn đầy, như cũ tại hướng về phía trước cất bước.

“Phiên Thiên Ân. . . tốt một chiêu Phiên Thiên Ân!”

Ma Quân ngũ khí băng lãnh, sau lưng từng mảnh từng mảnh màu đen nhánh ma khí phun trào, trùng trùng điệp

điệp, nhanh chóng huyễn hóa ra một mặt màu đen nhánh cờ xí.

Soạt một tiếng, màu đen đại kỳ xuất hiện ở trong tay của hắn, trong nháy mắt từ phía trên khuếch tán ra từng mảnh từng mảnh nồng đậm hủy diệt tính khí tức, kinh thiên động địa, cuồn cuộn bành trướng.

Chợt vừa xuất hiện, liền để mảnh không gian này bắt đầu vụn vụn.

Vô tận sát khí đang tràn ngập, toàn bộ khu vực trong nháy mắt rung chuyển.

“Phệ thần cờ!”

Cửu sắc vòng xoáy bên ngoài, tôn này thần bí ma ảnh hai mắt bên trong trong nháy mắt bắn ra tinh hồng huyết quang, nhận ra mặt này thần bí cờ xí, “Đúng là đã từng luyện hóa gần vạn thần linh viễn cổ phệ thần cờ!”

Thái Cổ Thần Linh thời kì, từng có một vị cái thể Ma Nhân, ý đồ luyện được một kiện nghịch thiên sát khí, bí mật đồ sát thần linh, rút ra thần linh hồn phách tiến hành luyện khí.

Mặc dù về sau bị người phát hiện, rước lấy đông đảo Thần Vương cùng nhau xuất thủ, nhưng là món kia nghịch thiên sát khí cũng bị luyện chế ra chín thành nhiều.

Một trận chiến phía dưới, máu chảy bầu mái chèo.

Thần Vương cấp cao thủ bị sinh sinh đánh giết ba vị.

Vị kia cái thể Ma Nhân cùng trong tay nghịch thiên sát khí, cũng biến mất theo không thấy.

Nghĩ không ra thời gian qua đi vô số năm, mặt này kinh khủng cỡ xí càng lại lần hiển hiện thế gian.

Đen nhánh băng lãnh đại kỳ tại Ma Quân trong tay phần phật bay múa, giống như là đại biểu hủy diệt, đại diện cho cái chết, có một loại cực hạn kinh khủng, tràn ngập bốn phía.

“Hôm nay cùng người chậm trễ thời gian đủ nhiều, không quản người có gì đó cổ quái, đều chú định khó mà đào thoát cố định số mệnh!”

Ma Quân bàn tay phê thần cờ, ngữ khí băng lãnh.

Soạt!

Trong tay hấn màu đen nhánh cổ lão đại kỳ bỗng nhiên huy động lên đến, hướng về Dương Phóng quét sạch mà đi, ngập trời màu đen nhánh ma khí cấp tốc mãnh liệt mà ra, kinh thiên động địa.

Vô tận ma khí bên trong, trong nháy mắt nổi lên từng tôn Thái Cổ Thần Linh hư ảnh.

Lít nha lít nhít, vô biên vô hạn, chừng mấy ngàn đạo nhân ảnh.

Mỗi một vị Thái Cổ Thần Linh đều là tinh anh trong tinh anh.

Bọn hấn nổi lên, bộ pháp nhất trí, vây khốn Dương Phóng, vậy mà tại cùng một thời gian thi triển ra cái thế đại sát thuật.

Đạo này ma cờ coi là thật có hủy thiên diệt địa chi uy!

Hậu thế thời đại, dù là một tôn thần linh đều khó mà gặp được.

Nơi này lại trực tiếp xuất hiện mấy ngàn vị.

Đơn giản như là viễn cổ Chúng Thần Thời Đại, một lần nữa giáng lâm.

Đại kỳ chỉ là nhẹ nhàng một quyển, liền tương đương với mấy ngàn vị Thái Cổ Thần Linh cùng nhau xuất thủ, mảnh không gian này trong nháy mắt sôi trào, tại kịch liệt lay động.

Nếu không phải mảnh không gian này là đạo quả chỗ tinh hoa, hội tụ thời kỳ viễn cổ vô số thi thể cùng vũ khí, cấu tạo đặc thù, chỉ sợ mảnh không gian này thật muốn bị dao nát.

Dù vậy, ở vào mấy ngàn thần linh hư ảnh ở giữa nhất Dương Phóng, cũng trực tiếp cảm giác được một cỗ vô biên vô tận kinh khủng sát ý.

Một cỗ sắp bị luyện hóa cảm giác hiện lên trong lòng của hắn bên trong, kém chút đem hắn từ bản thân thối miên bên trong đánh rơi xuống.

Nhưng Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, rất nhanh khôi phục, ở phía sau hắn Hỗn Độn khí tức mãnh liệt, hoa sen vàng nở rộ, từng mảnh từng mảnh Hỗn Độn khí tức, hoa sen vàng khắp nơi hiện lên, đem hắn một mực bảo hộ ở ở giữa.

Tất cả công kích đánh vào trên người hắn, khiến cho thân thể của hắn mãnh liệt lay động, Khí Huyết mãnh liệt, thân thể kém chút bị đánh lật ra đi!

Viễn cổ phệ thần cờ uy lực, đơn giản không thể tính toán theo lẽ thường.

Bất quá, Dương Phóng phản ứng cực nhanh.

Tại bị kém chút đồ nhào về sau, thân thể của hắn cũng mãnh liệt lay động, sau lưng Hỗn Độn khí tức bên trong đột nhiên cũng nổi lên một cây to lớn cờ xí, kim hoàng một mảnh, có khắc phù văn, lưu chuyển lên vạn vật quy nguyên, khai thiên tích địa cổ lão khí tức.

Bàn Cổ Phiên!

Hắn một phát bắt được mặt này đại kỳ, đột nhiên lay động, một cổ khí tức càng khủng bố trong nháy mắt dâng lên mà ra, phô thiên cái địa hướng về trước mắt vô số thần linh quét tới.

Tâm lớn bao nhiêu, lực lượng liền có mạnh bấy nhiêu!

Giờ khắc này, ta chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Chư thiên thần ma, hết thảy trấn áp!

Oanh!

Một tiếng kinh thiên động địa kinh khủng oanh minh.

Bàn Cổ Phiên cùng phệ thần cờ hai cái hoàn toàn không tại cùng một thời không kinh khủng sát khí trực tiếp va chạm đến cùng một chỗ.

Chính như Quan Công chiến Tàn Quỳnh!

Răng rắc!

Từng vị thần linh hồn ảnh như là đồ sứ làm thành, vừa đối mặt che kín vết rạn, sau đó trực tiếp vỡ nát, cấp tốc tiêu tán, từng mảnh từng mảnh khai thiên tích địa, gia nguyên bắt đầu lực lượng cấp tốc hoành quyền, như là bài sơn đảo hải, trùng trùng điệp điệp, nhất cử xông nát phệ thần cờ quét ra tới lực lượng, tại Ma Quân thần sắc

đại biến bên trong, hung hăng tác dụng đến hần trong thân thể.

Oanh một tiếng, Ma Quân thân thể tại chỗ bay tứ tung, đập vào nơi xa, lần nữa hóa thành mảng lớn ma khí.

Sau đó từng mảnh từng mảnh ma khí cấp tốc gây dựng lại, lần nữa hợp thành thân thể của hắn.

Phệ thần cò cũng lại lần nữa khôi phục xuất nhập.

Bị quét nát vô số thần ảnh tại lại lần nữa khôi phục, một lần nữa ngưng tụ tại hần bên người.

“Đây là vũ khí gì, người đến cùng là ai?”

Ma Quân lên tiếng lần nữa, bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn!”

Dương Phóng ngữ khí đăm đạc, cầm trong tay Bàn Cổ Phiên, trên dưới quanh người thời gian trường hà trùng trùng điệp điệp, không ngừng cọ rửa.

“Cái gì Nguyên Thủy Thiên Tôn, chưa từng nghe qua!”

Ma Quân gầm thét.

“Không sao, từ giờ trở đi, thẳng đến người chết đi, người cũng đem ghi khắc.”

Dương Phóng mở miệng, thanh âm không vui không giận, tiếp tục hướng phía trước, trong tay Bàn Cổ Phiên lần nữa lay động mãnh liệt, lại là một mảnh khai thiên tích địa lực lượng kinh khủng bộc phát ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về Ma Quân thân thể mãnh liệt mà đi.

Ma Quân nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân trên dưới

bắn ra vô tận ma quang, ôm lấy phệ thần cò, liều mạng lay động, điều khiển gần vạn thần linh, hướng về Dương Phóng cấp tốc quét tới.

Ầm ầm!

Giữa hai bên trực tiếp bạo phát ra như là lôi đình đồng dạng tiếng vang cực lớn.

Từng mảnh từng mảnh không gian vạn vạo, đại địa vỡ nát.

Vô số thi thể lung tung bay múa.

Đầy trời coi bảo mảnh vỡ cũng bị đánh bốn phía kích xạ.

Cả hai chiến đấu không thể tưởng tượng.

Bất quá cho dù Ma Quân đã đem phệ thần cò thôi động đến cực hạn, nhưng ở "Nguyên Thủy Thiên Tôn" trước mặt y nguyên không chiếm được chỗ tốt gì, bị áp chế gắt gao.

Từng mảnh từng mảnh lực lượng kinh khủng đem hấn thân thể không ngừng đánh nát, quét bay, hấn tất cả công kích đơn giản so như một loại trò đùa.

Kinh lịch mấy chục lần, Ma Quân quả là nhanh muốn điên.

Hấn chính là đường đường thiên cổ Ma Quân, chấp chưởng phệ thần cò, lại bị một cái tên không kinh truyền gia hỏa áp chế gắt gao, có thể nào cam tâm?

Ngay cả cửu sắc vòng xoáy bên ngoài ma ảnh, cũng lần nữa lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn. . Nguyên Thủy Thiên Tôn, đây

rốt cuộc là vị kia tồn tại?”

Thái Cổ Thần Linh thời đại, thật có dạng này một vị cái thể cường giả sao?

“Rống!”

Ma Quân lần nữa phát ra vô cùng chói tai tiếng gầm, thân thể ở phía xa lại một lần tiến hành gậy dựng lại.

Nói cho cùng hấn vị này thân thể cũng không phải là chân thân, chỉ là hấn phân hoá ra một cỗ lực lượng, liên tục mấy chục lần vỡ nát về sau, đã không cách nào lại tiếp tục duy trì.

Hấn rất là phẫn nộ, nếu là lại vỡ nát mấy lần, cỗ này phân thân đem triệt để hủy diệt.

Mà đối phương cũng đem thừa cơ tiêu trừ hấn ấn ký!

Hấn chưa hề nghĩ tới, mình gặp phải thất bại.

Dương Phóng sắc mặt đăm đăm, không vui không buồn, như cũ tại bước lên phía trước, trong tay đại kỳ tiếp tục hướng phía trước cuốn đi.

Đối phương không phải thật sự thân, hấn cũng không phải chân chính Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy chỉ là một vị thần thoại nhân vật, đến cùng có cái gì thủ đoạn, hấn cũng không rõ ràng, hấn biết đến chỉ có Bàn Cổ Phiên.

Nhưng Bàn Cổ Phiên có cái gì uy lực, cũng toàn bộ nhờ tưởng tượng của hấn.

Hấn tưởng tượng mạnh bao nhiêu, liền sẽ thật sự có mạnh cỡ nào!

Soạt!

Lại là một lần mãnh liệt lay động.

Ma Quân phát ra gầm thét, thân thể lại một lần nữa bị hung hăng đánh bay, sụp đổ ra.

Vô số ma khí một lần nữa hội tụ, lần nữa tạo thành thân thể của hắn.

“Ta sẽ còn trở lại!”

Hắn ngửi khí băng lãnh, nhìn về phía Dương Phóng.

Sau đó một khắc cũng không nhiều đợi, cuốn lên phê thần cờ, cấp tốc xông ra cửa sắc vòng xoáy.

Cỗ này phân thân là hắn thật vất vả mới ngưng tụ, nếu là tổn thất ở đây, giống như tiêu hao hắn mấy ngàn năm công lực, đồng thời, hắn cũng làm mất đi đối phiến đại lục này giám sát, tương đương với lột hết ra hai mắt.

Bất quá ngay tại hắn vừa mới xông ra cửa sắc vòng xoáy, đột nhiên xảy ra dị biến.

Trước đó cái kia đạo ma ảnh vọt qua, toàn thân trên dưới xiềng xích âm thanh rầm rầm vang lên, dị thường chói tai, khí tức kinh khủng, nâng lên một cái cự đại quang chưởng, trực tiếp hung hăng bổ về phía Ma Quân.

Ầm ầm!

Ầm!

Ma Quân phân thân bị tại chỗ đánh tan, lần nữa biến thành vô tận ma khí loạn lưu, hung hăng chảy ngược

nhập cửa sắc vòng xoáy bên trong.

Những này ma khí đang nhanh chóng hội tụ, muốn gây dựng lại thân thể, từng đợt phần nộ rống to trực tiếp từ mảnh này ma khí bên trong hướng ra phía ngoài truyền ra.

“Người dám ám toán ta, rống...”

Hắn đơn giản muốn chọc giận điên rồi!

Thời khắc máu chốt, lại bị kia thần bí ma ảnh ám toán!

Kinh khủng một chưởng bên trong ẩn chứa khó có thể tưởng tượng uy lực, khiến cho Ma Quân thân thể không cách nào lại lần tượng trước đó đồng dạng tùy tiện gây dựng lại, tại sóng cả lẫn lộn, không ngừng hướng về ở giữa tụ hợp.

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, lần nữa lay động mảnh liệt Bàn Cổ Phiên.

Soạt!

Không gian vặn vẹo, vô cùng sức mạnh đáng sợ lập tức bao phủ lại Ma Quân biến thành hắc sắc ma khí, từng đợt khai thiên tích địa khí tức khủng bố liên tiếp hạ xuống mà ra.

“Rống...”

Ma Quân tiếng rống giận dữ đang không ngừng vang lên, đình tai nhức óc, quanh quần tại phiến khu vực này, như cũ tại hết sức giãy dụa.

Nhưng cũng tiếc bị cái kia đạo ma ảnh ám toán một cái, đánh mất tiên cơ, ngay cả phệ thần cò đều bị đánh bay đi ra.

Không có phệ thần cò nơi tay, tự nhiên không có khả năng chống lại ở Bàn Cổ Phiên lực lượng.

“Dương Phóng, ngươi là trốn không thoát, ta sẽ còn trở lại, chờ ta bản thể thoát khỏi, ngươi cuối cùng sẽ trở thành ta một bộ phận!”

Ma Quân gầm thét đang không ngừng truyền đến.

Phốc phốc!

Hắn cố này phân thân vẫn là cấp tốc tán loạn, biến thành vô tận năng lượng loạn lưu, bị Bàn Cổ Phiên luyện hóa.

Từng mảnh từng mảnh vô cùng đáng sợ năng lượng loạn lưu tại phiến khu vực này mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, chấn động đến thiên địa rung chuyển.

Dương Phóng thân thể rất cực cũng ngừng lại.

Mảnh này kịch liệt rung chuyển khu vực, cũng bắt đầu chậm rãi khôi phục như thường.

Hai mắt của hắn hướng về Ma Quân lưu lại phệ thần cò nhìn lại, bàn tay một trào, liền muốn đem phệ thần cò thu hút trong tay, nhưng lại tại hắn xuất thủ sát na, phệ thần cò đột nhiên mất đi khổng chế, trực tiếp phá vỡ hư không, trong nháy mắt biến mất.

“Phệ thần cò đã bị Ma Quân luyện hóa, bản thể của hắn còn sống, ngươi là lưu không được này cò.”

Cửu sắc vòng xoáy bên ngoài, cái kia đạo thần bí ma ảnh lần nữa mở miệng yếu ớt.

Dương Phóng nhíu mày, cuối cùng trực tiếp từ cửu sắc

vòng xoáy bên trong một bước đi ra.

Nhưng ngay tại hấn mới vừa đi ra cửa sắc vòng xoáy, nguyên bản một thân mệnh môn kinh khủng ” Nguyên Thủy Thiên Tôn ” lực lượng lập tức bắt đầu cấp tốc tiêu tán, trùng trùng điệp điệp, quy về hư vô.

Hấn tự thân cũng lập tức từ bản thân thôi miên bên trong khôi phục lại.

Dương Phóng trong lòng giật mình, lần nữa nhìn về phía cửa sắc vòng xoáy.

Chẳng lẽ chỉ có tại cửa sắc vòng xoáy bên trong mới có thể bản thân thôi miên?

Ra cửa sắc vòng xoáy, lực lượng liền sẽ biến mất.

“Đơn thuần đạo quả tinh hoa cũng không thể để người phát huy quá lớn lực lượng, người thôi miên mình tiền đề, là nhất định phải tại bên trong thánh điện.”

Cái kia đạo thần bí ma ảnh mở miệng nói ra.

“Muốn tại bên trong thánh điện?”

Dương Phóng mở miệng, đột nhiên kịp phản ứng.

Khó trách trước đó vị kia lão giả thần bí muốn để mình tiến vào Trụ Lạc Thánh Điện.

Nguyên lai hấn sớm đã nhìn ra, trên người mình có giấu đạo quả tinh hoa.

Chỉ có tiến vào Thánh Điện, chính mình mới có thể mượn dùng đạo quả tinh hoa lực lượng, thoát khỏi trên thân ấn ký.

Đột nhiên, Dương Phóng nhắm mắt nội thị, hướng về sâu trong linh hồn quét tới.

Chỉ gặp tại linh hồn hần chỗ sâu nhất, nguyên bản thuộc về Ma Quân x hình ấn ký, giờ khắc này ở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được chậm rãi ảm đạm, sau đó một chút xiu tiêu tán.

Cho đến hoàn toàn biến mất!

Nhưng bên cạnh mặt khác hai cái ấn ký, nhưng như cũ vẫn còn ở đó.

Kiểm Ma cùng Cổ Phật!

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, nhưng không có tượng trước đó như thế khủng hoảng cùng bất lực.

Hôm nay cùng Ma Quân giao thủ, để hần ý thức được rất nhiều thứ.

Đối diện với mấy cái này cổ lão tồn tại, hần cũng không phải là một tia hi vọng đều không có.

Đạo quả tinh hoa giấu ở trên người hần, đây chính là lớn nhất coi bảo, có thể để hần trong thời gian ngắn phi tốc tăng lên.

Ngoài ra, Kiểm Ma cùng Cổ Phật trạng thái đều so Ma Quân muốn hồng việc!

Bọn hần tất cả đều người bị thương nặng!

Đây chính là cơ hội của mình.

Từ đó về sau, công thủ dịch hình!

Theo mình dần dần cường đại, thậm chí có thể tìm được

nơi ở của bọn hắn, cường thế tiêu trừ bọn hắn ẩn kỹ!

“Đa tạ tiền bối chỉ điểm sai lầm, nếu không có tiền bối tương trợ, vẫn bối tất nhiên khó thoát!”

Dương Phóng thu liễm tâm tình, đi đến cái kia đạo thần bí ma ảnh phụ cận, hai tay chấp lên, mở miệng nói ra.

“Người đi đi, nơi này không phải người nên đợi địa phương, rời đi nơi đây!”

Ma ảnh ngưng khí băng lãnh, thái độ đại biến.

“Tiền bối, vẫn bối còn có...”

“Lập tức đi!”

Ma ảnh băng hàn quát.

“Vâng, tiền bối, bất quá, vẫn bối nên đi đi đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Trước đó hắn là thông qua thần kính mảnh vỡ xuất hiện nơi đây, hiện tại chỉ sợ còn muốn dựa vào thần kính mảnh vỡ mới có thể ra đi, chỉ là một cái khác khối thần kính mảnh vỡ bị cái này ma ảnh trông coi, hắn tất nhiên muốn chào hỏi.

“Nơi đó!”

Ma ảnh nâng lên ngón tay, điểm hướng cách đó không xa thần kính mảnh vỡ.

Dương Phóng đành phải gật đầu, cất bước đi ra.

Cho dù trong lòng của hắn còn có vô số nghi vấn, nhưng giờ phút này cũng không dám tùy tiện hỏi thăm.

Không tại cửa sắc vòng xoáy bên trong, hấn coi như thôi miên mình, cũng không có khả năng phát huy ra ” Nguyên Thủy Thiên Tôn ” lực lượng như vậy.

Cửa sắc vòng xoáy phối hợp Thánh Điện, mới có thể để cho hấn mộng tưởng trở thành sự thật.

Cho nên hiện tại cùng ma ảnh động thủ, căn bản không thực tế.

Cái này ma ảnh trước trước sau sau thái độ giống như là hai cái người khác nhau, hỉ nộ không lộ.

“Sau khi rời khỏi đây không cần nhiều đợi, trong Thánh điện nguy cơ trùng trùng, lưu thêm một khắc, người cũng khó thoát khỏi cái chết!”

Ma ảnh ngữ khí băng lãnh, cố ý chỉ điểm.

“Đa tạ!”

Dương Phóng lần nữa gật đầu, cuối cùng vẫn cất bước đi hướng thần kính mảnh vỡ.

Xoát!

Quang ảnh lóe lên, như là xuyên qua vô tận không gian.

Thân thể của hấn xuất hiện lần nữa tại một mảnh nồng đậm sương mù màu đen trước đó.

Dương Phóng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nơi đây chính là trước đó hấn dừng lại địa phương.

Vừa mới thạch điện quả nhiên là khói đen nội bộ.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, lần nữa hướng về

hắc vụ chấp tay, lập tức quay người liền đi, hướng về nơi xa tiến đến.

Lần này, hắn không còn có gặp được trước đó loại kia cùng loại quỷ đả tường sự kiện.

Một đường xông ra, toàn bộ khu vực vô tận hoang vu, khắp nơi đều là tàn phá phế tích, khô nứt đại địa, có một loại vô biên tịch liêu cùng xào xạc cảm giác.

Đảo mắt!

Dương Phóng đã xông ra không biết bao xa.

Trong miệng hắn khẽ nhả khẩu khí, trong lòng ngưng trọng.

Trụỵ Lạc Thánh Điện nội bộ đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Vừa mới ma ảnh vị trí tựa hồ còn không phải hạch tâm.

Hắn đi ở chỗ này, hoàn toàn có một loại mê thất cảm giác.

Dương Phóng kịp phản ứng, trực tiếp vận chuyển lên chuỗi nhân quả, từng đạo vô hình dây nhỏ từ hắn đáy mắt khu vực kéo dài mà ra, lít nha lít nhít, hướng về xa xa vô tận hư không dũng mãnh lao tới.

Hắn đang lợi dụng nhân quả thôi diễn thốt lên.

Nhưng bỗng nhiên, Dương Phóng trong lòng giật mình.

Một cỗ nồng đậm bị thăm dò cảm giác từ phía sau hắn bỗng nhiên truyền đến.

Dương Phóng đột nhiên quay đầu.

Nhân quả xen lẫn, từng đạo vô hình dây nhỏ tại sau lưng phun trào.

Cách hấn ngoài ba bốn dặm địa phương, một đạo trong suốt cái bóng lẳng lặng sừng sững, hướng về hấn bên này lạnh lùng nhìn tới.

“Còn có những sinh linh khác?”

Không đúng!

Không chỉ một!

Chỉ gặp cái kia đạo trong suốt cái bóng sau khi xuất hiện, tại bên người, liên tiếp rất mau ra hiện một đạo lại một đạo trong suốt cái bóng, ánh mắt băng lãnh, như là quỷ hồn, tại xa xa hướng về hấn nhìn tới.

Một cỗ nồng đậm cảm giác nguy cơ trực tiếp nổi lên Dương Phóng trong lòng.

Hấn không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi.

Chỉ bắt quá loại kia cảm giác nguy cơ lại như bóng với hình, giống như là có đồ vật gì cấp tốc hướng hấn đánh tới.

“Làm càn!”

Hấn mở miệng gào to, đỉnh đầu khu vực bảy sắc vòng xoáy xuất hiện, kịch liệt xoay tròn, tản mát ra hủy diệt tính lực lượng kinh khủng, ngăn cách hết thấy nhìn trộm.

Dương Phóng trên người loại kia cảm giác nguy cơ cấp tốc biến mất.

Nhưng hấn cũng không dám ở lâu, mà là dọc theo chuối

nhân quả chỉ dẫn, tiếp tục hướng phía trước.

Trong lòng của hắn cấp tốc cuộn cuộn, xuất hiện các loại ý nghĩ.

Trước đó tại Thánh Điện bên ngoài, gặp phải cái kia ác quỷ tựa hồ chính là từ Thánh Điện chạy đi.

Những này trong suốt hư ảnh chính là ác quỷ nguyên hình?

Dương Phóng trong lòng phát chìm, tiếp tục vọt tới trước.

Trong quá trình này, những cái kia trong suốt hư ảnh bắt đầu hướng hắn tiến công, từng cái trong miệng gào thét, cấp tốc đánh tới.

Dương Phóng bảy sắc hào quang rất nhanh quét ngang mà ra, hướng về những này trong suốt hư ảnh rơi đi.

“Rống!”

“Rống!”

Từng đạo điếc tai tiếng rống truyền ra, không ngừng có từng đạo trong suốt hư ảnh bị hắn quét vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong.

Dương Phóng ngậm thở phào.

Cũng may những này trong suốt hư ảnh cũng không có ác quỷ đáng sợ như vậy.

Bọn hắn so với phía ngoài ác quỷ, kém không chỉ một bậc hai trù.

Nếu quả thật có ác quỷ lực lượng như vậy, hắn hôm nay

tất nhiên nguy rồi.

Bất quá Dương Phóng lại cũng không dám ở lâu, lo lắng sẽ dẫn xuất cái khác kinh khủng tồn tại.

Dưới mắt hắn chỉ muốn liều lĩnh rời đi nơi đây.

Một đường cuồng xông, mảng lớn mảng lớn phế tích từ lòng bàn chân hắn vượt qua, thê lương, xa xưa, sức mạnh mang tính hủy diệt ở chỗ này lan tràn, Dương Phóng có loại một thân một mình chạy tại tận thế hoang thổ cảm giác.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Bỗng nhiên!

“Rống!”

Từ xa xôi phía trước trực tiếp truyền đến từng đợt kinh thiên động địa tiếng gầm, chấn mảnh không gian này đều tựa hồ lay động, mặt đất tại kịch liệt run run.

Nồng đậm sát khí tại phía trước dâng lên, tựa như núi lửa đồng dạng.

Dương Phóng biến sắc, đột nhiên dừng lại.

Nguy hiểm!

Đây là. . vương giả!

Hắn cũng không có dám tiếp tục tiến lên, mà là rất nhanh liễm tức hóa ảnh, che giấu.

Bởi vì thanh âm này vang lên phương hướng, tựa hồ ngay tại Thánh Điện lối vào khu vực.

Có một tôn khó có thể tưởng tượng sinh vật ngăn ở nơi đó.

Tùy tiện phía dưới, Dương Phóng cũng không nguyện ý cùng đối phương sống mái với nhau.

Có lẽ trốn lên một thời gian, đối phương liền sẽ rời đi.

Thời gian vượt qua.

Hắn lặng lẽ giấu ở một chỗ bóng đen bên trong, thân thể gần như hoàn mỹ thương hơi thở.

Trong quá trình này, phía trước khí tức khủng bố cũng không có tiêu tán, mà là lục tục ngo ngoe không ngừng tăng nhiều, thật giống như có một tôn lại một tôn tồn tại bí ẩn, hội tụ tại thạch điện chỗ cửa lớn đồng dạng.

Mỗi một vị kinh khủng tồn tại xuất hiện, đều sẽ phát ra cực kỳ điếc tai thanh âm,

Bất quá bọn hắn tựa hồ bị quản chế tại Thánh Điện lực lượng, không cách nào chân chính xông ra, chỉ có thể hội tụ ở nơi đó, không ngừng gào thét.

Cứ như vậy, một hồi hội tụ một hồi rời đi.

Phía trước khu vực từ đầu đến cuối có khí tức kinh khủng đang tràn ngập.

Lại qua một đoạn thời gian.

Đột nhiên, một đạo đỉnh tai nhức óc ma hồng thanh âm vang lên.

“Rống...”

Cuộn cuộn sát khí bộc phát, hướng về phía trước đại

môn khu vực ép tới, cát bay đá chạy, không gian rung chuyển, toàn bộ thạch điện thế giới đều tựa hồ đang rung chuyển, nương theo lấy từng đợt điếc tai xiềng xích thanh âm, rầm rầm rung động.

Lập tức, nguyên bản tụ tại đại môn chỗ đám kia sinh vật khổng bố, từng cái lộ ra hoảng sợ, vội vàng nhanh chóng tản ra, riêng phần mình đào vong.

Ma khí nồng nặc tại cửa đá khu vực lẫn lộn.

Rầm rầm xiềng xích âm thanh không ngừng vang lên.

“Là cái kia đạo thần bí ma ảnh, hẳn từ thạch điện ra rồi?”

Dương Phóng mừng rỡ.

Có cái kia đạo thần bí ma ảnh tại, mình tất nhiên có thể rời đi nơi đây.

Hắn lúc này cấp tốc hướng về phía trước tiếp cận mà đi.

Không bao lâu.

Dương Phóng quả nhiên thấy được phía trước, mảng lớn mảng lớn hắc vụ đang cuộn trào, trùng trùng điệp điệp, như là thủy triều, bên trong chói tai xiềng xích thanh âm không ngừng vang lên.

Một đạo đen nhánh mơ hồ kinh khủng bóng đen, bị trùng điệp xiềng xích cuốn lấy, sừng sững tại đại môn hậu phương, ánh mắt băng lãnh, tại hướng về Thánh Điện bên ngoài cửa chính lạnh lùng nhìn lại.

Nho nhỏ một cái khe, tựa hồ cách xa nhau hai thế giới.

Đem hẳn cùng ngoại giới vĩnh thế cách ly!

Đột nhiên!

Hắn sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu, một đôi tinh hồng sắc con người trực tiếp nhìn về phía Dương Phóng hóa thành bóng đen, bắn ra hai đạo ma quang.

“Là người, người còn không có rời đi?”

Dương Phóng thân thể lần nữa hiển lộ mà ra, lộ ra cười khổ, chấp tay nói: “Tiền bối thứ lỗi, trước đó nơi đây bị một đám sinh vật ngăn chặn, vấn bối cũng không cảm giác quá mức tới gần!”

“Người đi đi!”

Ma ảnh ngũ khí băng lãnh, trực tiếp tránh ra một con đường.

“Đa tạ tiền bối!”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, lần nữa chấp tay, mà là cấp tốc hướng về cửa đá khe hở phóng đi.

Xoát!

Thân thể lóe lên, hắn triệt để xông ra cửa đá.

Sau đó một bước không ngừng, tiếp tục vọt tới trước, thẳng đến cách xa bảy tám dặm khu vực mới lần nữa dừng lại.

Giờ phút này, đã là sau nửa đêm.

Thiên địa lờ mờ, ánh trăng như nước.

Bốn phương tám hướng không có một tia thanh âm.

Dương Phóng xoay người lại, lần nữa hướng về thạch

điện nhìn lại.

Xuyên thấu qua cửa đá khe hở, lò mờ có thể nhìn thấy bên trong hắc vụ phun trào, một đạo mơ hồ ma ảnh tại lạnh lùng hướng về bên ngoài xem ra...

Dương Phóng quay người liền đi, cấp tốc biến mất nơi đây.

Hắn bảy sắc vòng xoáy bên trong trước đó thôn phệ hơn mười vị cao thủ, chờ đến đêm đêm người này triệt để luyện hóa, hẳn là liền khoảng cách vương giả không xa.

Đến lúc đó liền có thể tìm trước đó những người kia lần lượt tính sổ sách.

“Tam nhãn Tà Quân, Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Quân, các ngươi cần phải chờ ta!”

Dương Phóng nói nhỏ.

...

Chương 417 : Thực lực tăng nhiều! Thôn phệ Lô Điện Pháp Vương! !

Dương Phóng liễm tức hóa ảnh, cấp tốc tiến lên.

Thần Quốc thế giới thực sự quá mức mêh mông, thần bí mà trống trải, giữa cả thiên địa tràn ngập một cỗ trước nay chưa từng có khí thế mêh mông.

Tại triệt để cách xa Thánh Điện về sau, Dương Phóng trực tiếp tuyến một cái phương hướng cấp tốc vọt tới trước.

Hắn chuẩn bị trước tìm một chỗ an toàn bế quan chi địa, đem bảy sắc vòng xoáy bên trong kia hơn mười vị siêu cấp cao thủ đi đầu luyện hóa lại nói.

Chỉ bất quá ven đường bay qua, khắp nơi đều là màu đỏ thẫm lớn cát, nhìn một cái vô tận, rất khó coi đến cái gì sơn mạch.

Hắn cảm nhận được mảnh này cổ lão thế giới đặc hữu thần vận!

Như là một chỗ thượng cổ chiến trường.

Tại liên tục cuồng cướp hơn phân nửa dạ chi về sau, rốt cục, Dương Phóng phát hiện một chỗ to lớn cự sơn, liên miên chập trùng, giống như là Thương Long xoay quanh cùng một chỗ.

Mơ hồ còn có kinh khủng mùi huyết tinh tại phát tán.

Giống như là chỗ sâu ẩn giấu đi cái gì siêu cấp kinh khủng Hoang Cổ cự thú đồng dạng.

Dương Phóng chợt lóe lên, rơi vào một chỗ trên ngọn núi, ánh mắt liếc nhìn, chuối nhân quả hiển hiện, xác định bốn phía không có nguy hiểm về sau, thân thể lóe lên, cấp tốc lướt vào đến một chỗ trong huyết động.

Hắn dài thở phào, trực tiếp tại cửa hang khu vực lưu lại một chỗ cường hoành cấm chế, sau đó ngay tại chỗ bàn làm, vận chuyển Thần Chủng, bảy sắc vòng xoáy lần nữa hiện lên ở hắn trước mắt.

Vòng xoáy chỗ sâu, mơ hồ ẩn chứa mùi máu cổ cường thịnh sinh mệnh, như cũ tại thống khổ giấy dựa, phát ra yếu ớt cầu xin tha thứ thanh âm.

“Không cần lại vùng vẫy, hôm nay liền để toàn bộ các người giải thoát!”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên bảy sắc vòng xoáy, mở miệng nói ra.

“Đừng có giết ta, ta có trọng bảo tương hiến...”

Thiên Kiếm Tôn giả thống khổ mà mơ hồ thanh âm từ bảy sắc vòng xoáy bên trong gian nan truyền ra.

Bất quá Dương Phóng lại căn bản không có để ý tới, mà là toàn lực thôi động Thần Chủng, tiến hành luyện hóa.

Oanh!

A!

Từng đợt kêu thê lương thăm thiết trực tiếp từ vòng xoáy chỗ sâu truyền đến ra.

Tất cả mọi người giống như là tiếp nhận vô cùng đáng sợ cực hình, thân thể bị một chút xúu nghiền ép cùng

nghiền ép, tinh khí trong cơ thể cùng mệnh năng như là nước sông tuyết địa, hướng về bảy sắc vòng xoáy dừng mãnh lao tới.

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng xếp bằng ở chỗ này trong huyết động, quanh thân bảy sắc hào quang nở rộ, một cỗ cường đại tinh khí không ngừng từ bảy sắc vòng xoáy bên trong phản hồi ra, tiến vào thân thể của hắn.

Một bộ phận tinh khí bị hắn luyện hóa vào trong đến nhục thân bên trong.

Một bộ phận tinh khí thì biến thành tu vi của hắn.

Giờ khắc này, thân thể của hắn đang thăng hoa, huyết nhục đang phát sáng.

Một cỗ tinh thuần lôi điện chân khí trong cơ thể hắn không ngừng vận chuyển, hơn mười vị siêu cấp cường giả tinh khí là cực kỳ hải lượng, liên tục không ngừng địa bị nghiền ép ra.

Bất quá muốn lập tức đem cái này hơn mười vị cao thủ toàn bộ luyện hóa, không thể nghi ngờ là cực kỳ khó khăn.

Huống hồ còn có bị hắn thôn phệ hơn mười vị trong suốt thân ảnh.

Tình cảnh như vậy, trực tiếp kéo dài hơn một tháng tả hữu.

Bị hắn vây ở bảy sắc vòng xoáy bên trong cường đại tồn tại mới nhao nhao bị hắn luyện chết quá khứ.

Mỗi người trước khi chết đều tiếp nhận khó có thể tưởng

tượng dày vò cùng thống khổ, một thân trên dưới tinh khí bị hút không còn một mảnh, cốt tủy đều sắp bị ép ra.

Rốt cục!

Toàn bộ trong sơn động, khí tức kinh khủng dần dần yên tĩnh xuống.

Dương Phóng thể nội trùng trùng điệp điệp, chân khí mãnh liệt, có loại Giang Lưu mệnh mông cảm giác, toàn bộ thân hình tràn ngập vô biên vô tận lực lượng kinh khủng, nhất là nhục thể của hắn, tại Ngũ Lôi luyện thể quyết, Kim Cương Cự Ma thể gia trì dưới, lại lần nữa kéo lên mấy lần không thôi.

Dương Phóng khí tức trên thân mãnh liệt, thân thể cuồng bá, toàn bộ thân hình trực tiếp từ trong sơn động đứng lên, oanh một tiếng, lực lượng vô hình tản ra, khiến cho trên người thanh sam trong nháy mắt vỡ vụn.

Cơ thể của hắn nhô lên, thân thể hùng vĩ, trên da lóe ra từng mảnh từng mảnh cứng cõi màu đồng cổ quang trạch, đầu đầy đen nhánh rối tung, thân thể không nói ra được khôi ngô cùng vĩ ngạn.

Đây là một tôn chân chính Ma thể!

Mỗi một tác máu thịt đều tràn ngập vô tận cự lực.

Giữa lúc giờ tay nhắc chân, liền có loại đánh nát đại sơn, đánh rách tả tơi giang hà khí thế khủng bố.

Một đôi mắt tựa như tinh thần, chiếu sáng rạng rỡ.

Đây là cực hạn nhục thân!

Phần lớn thần linh vũ khí đều đem khó mà tổn thương hắn!

“Nhục thể của ta triệt để đạt đến vương giả chi cảnh, thậm chí càng siêu việt vương giả!”

Dương Phóng tự nói, bàn tay nhẹ nhàng địa nắm lại.

Cảm giác toàn bộ lòng bàn tay tựa như cầm một cái cỡ nhỏ thế giới, đều dùng phá hủy kéo hủ, băng diệt hết thủy cảm giác.

Hắn bỗng nhiên lần nữa mở ra bằng, ánh mắt nhìn.

Giờ khắc này bằng vẫn là trước kia hình thái, cũng không có lập tức hóa thành cửu sắc vòng xoáy.

Tựa hồ chỉ có ở vào bên trong thánh điện hoặc là nhận thần bí gì lực lượng ảnh hưởng, bằng mới có thể hóa thành nguyên thủy nhất hình thái.

Tính danh: Dương Phóng.

Tuổi thọ: 30/5000

Tu vi: Bất Diệt 【 90900/100000 】

Tâm pháp: Lôi Âm hô hấp pháp đệ bát trọng 【 12000/48000 】 , Thánh Quyết đường nhập thất 【 4700/10000 】 , Thái Nhất hồn quyết đệ tứ trọng 【 17000/18000 】 , Thái Huyền Kinh đường nhập thất 【 6700/8000 】

Võ kỹ: Kim Cương Cự Ma thể đệ ngũ trọng 【 5000/60000 】 , Ngũ Lôi luyện thể quyết đệ lục trọng 【 70000/74000 】

Dị tượng: Màu đen Ma Uyên

...

“Tuổi thọ 30, ta tiến vào Thần Quốc về sau, bên ngoài lại qua hai năm?”

Dương Phóng nhíu mày.

Thần Quốc bên trong thời gian cùng ngoại giới bất đồng?

Tại trong cảm nhận của hắn, thật giống như mới vừa vạn quá khứ mấy tháng đồng dạng.

Mà lại!

Ở vào Thần Quốc cùng ở vào Hắc Âm âm mai là giống nhau.

Cũng không trở về về Lam Tinh!

Có một cỗ lực lượng thần bí ngăn trở hắn quay lại!

“Tu vi của ta quả nhiên đạt đến Vương giả cảnh giới, bất quá ta cùng chân chính vương giả y nguyên còn có chênh lệch, vương giả đã đem tự thân dị tượng đã luyện thành hoàn chỉnh pháp tắc, có thể ta ngay cả cơ bản nhất pháp tắc hình thức ban đầu cũng không có lực lợi ra tới.”

Dương Phóng suy tư.

Thực lực của hắn tăng lên quá nhanh.

Nhanh đến căn bản không có thời gian đến tìm tòi pháp tắc.

Cái khác Bất Diệt cảnh cường giả một đường tu luyện qua đến, cái nào không phải kinh lịch thời gian hàng ngàn, hàng vạn năm, mới chậm rãi lực lợi ra dị tượng

bên trong ẩn chứa pháp tắc?

Duy chỉ có hắc không có thời gian dài như vậy tích lũy, thực lực như là uống nước, một ngày một cái dạng, cấp tốc dâng lên, điều này sẽ đưa đến hắc căn bản không tĩnh tâm được.

Bất Diệt đỉnh phong chính là vương giả, hắc hiện tại thanh điểm kinh nghiệm đã đạt đến 90900, đây tuyệt đối đã coi như là vương giả hàng ngũ.

Chỉ bất quá không có luyện được pháp tắc, hắc y nguyên chỉ có thể gọi là chuẩn vương.

Đương nhiên, lấy hắc bảy sắc vòng xoáy cường đại, hắc hiện tại tuyệt đối có thể chống lại bất luận cái gì chân chính vương giả.

Bảy sắc vòng xoáy, không kém gì bất luận một loại nào pháp tắc.

Thậm chí còn có thể cưỡng ép thôn phệ pháp tắc.

Dạng này vừa so sánh, hắc vẫn là vương giả.

“Thần Chủng lực lượng quá khó lường thái, mỗi nhiều dung hợp một viên Thần Chủng, thực lực đều sẽ gấp đôi tăng vọt, đáng tiếc, Thần Chủng không thể trực đoạt, chỉ có thể dựa vào mình một chút xú tìm kiếm, nếu không cực đủ mùi máu khỏa Thần Chủng, khẳng định vô địch thiên hạ.”

Dương Phóng tự nói.

Bất quá!

Thần Chủng lực lượng cuối cùng thuộc về ngoại lực.

Mà lại Thần Chung lai lịch cũng vô cùng quỷ dị, hẳn không thể đem bảo toàn bộ đặt ở Thần Chung phía trên.

Đối với tự thân dị tượng, hẳn cũng phải nhất định phải tăng thêm tốc độ tham tường mới được.

Cứ như vậy, cho dù sau này thật đã xảy ra biến cố gì, hẳn cũng hoàn toàn không sợ.

Dương Phóng rất muốn nhìn một chút mình màu đen Ma Uyên đến cùng có thể diễn hóa xuất dạng gì lực lượng pháp tắc.

“Ta có bảng tương trợ, lĩnh ngộ pháp tắc tốc độ tuyệt đối không phải những người khác có thể tưởng tượng.”

Dương Phóng trong mắt tinh quang hiển hiện,

Chỉ cần có thể để hẳn lực lợi ra dù là một tia pháp tắc, hẳn liền có thể không ngừng đổi mới độ thuần thực, trong thời gian ngắn nhất để pháp tắc cấp tốc đại thành.

Nghĩ đến nơi đây, trong lòng của hẳn lập tức sóng cả mãnh liệt, hận không thể lập tức tiến hành Tham Ngộ.

Bất quá rất nhanh hẳn nhướng mày, từ bảy sắc vòng xoáy bên trong cảm ứng được cái gì.

Bàn tay vung lên, một cái cổ lão thạch tháp bị hẳn từ bảy sắc vòng xoáy bên trong nhiếp ra.

“Đây là cái gì?”

Dương Phóng hồ nghi.

Thứ này thế mà không có bị luyện hóa?

Một khi bị nuốt vào vòng xoáy, vô luận là người hay là

vật, cũng khó khăn trốn nát bấy hạ tràng.

Có thể thứ này lại hoàn hảo không chút tổn hại?

“Đây là Thiên Kiếm Tôn giả lưu lại?”

Dương Phóng cảm nhận được vật này phía trên quần quanh trùng điệp chuỗi nhân quả, chính là đối ứng Thiên Kiếm Tôn giả.

Thiên Kiếm Tôn giả trước đó nói đến mình có cô bảo đưa tiễn, hẳn là chính là vật này?

Thạch tháp bất quá lớn chừng bàn tay.

Bên ngoài lít nha lít nhít khắc đầy rất nhiều cổ lão nhỏ bé văn tự.

Dương Phóng một trận quan sát.

Bỗng nhiên, ánh mắt ngưng tụ.

Tại thạch tháp khía cạnh lại dán một trương vô cùng cổ lão phù triện, bề ngoài đã mục nát, dính đầy bùn đất, cơ hồ dính tại thạch tháp mặt ngoài, không cần thận quan sát, căn bản nhìn không ra.

Cái này thạch tháp hẳn là còn phong ấn thứ gì?

Dương Phóng hữu tâm để lộ phù triện, nhưng lại lo lắng bên trong sẽ xuất hiện biến cố gì.

Nhưng cẩn thận suy tư, cuối cùng vẫn không thể kèm chế, bàn tay nhẹ nhàng trừ đi phù triện bề ngoài bùn đất, nắm phù triện một góc, nhẹ nhàng bóc xuống dưới.

Theo phù triện bị bóc rơi, thạch tháp mặt ngoài cũng không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Như là sự tình gì đều không có phát sinh.

Dương Phóng lộ ra hồ nghi, đối thạch tháp tiến một bước quan sát, đột nhiên, sắc mặt hắn biến đổi, trực tiếp cảm thấy một cỗ nồng đậm không rõ khí tức, giống như là mệnh môn thủy triều, đột nhiên từ thạch đá nội bộ vọt ra.

Oanh!

Không có cái gì kinh khủng ba động, cũng không có bất kỳ cái gì ma khí.

Có chỉ là một loại khó tả tinh thần uy áp, trùng trùng điệp điệp, hướng về hồn phách của hắn đánh tới, làm cho không người nào có thể chống cự.

Dù cho là Dương Phóng, cũng không nhịn được kêu lên một tiếng đau đớn, cảm thấy hồn phách chỗ sâu giống như là đột nhiên nhiều hơn một đoàn to lớn bóng ma, một mực đè lại hồn phách của hắn đồng dạng.

Trong lòng hắn kinh hãi, vội vàng cấp tốc dán lên phù triện, một lần nữa đặt ở thạch tháp mặt ngoài.

Oanh!

Loại kia vô cùng kinh khủng tinh thần uy áp lập tức như là bị lớn áp áp đoạn, bỗng nhiên tiêu giảm, hết thảy tiêu tán thành vô hình.

Nhưng cho dù chỉ là ngăn ngừa một lát, Dương Phóng thân thể cũng đã bị mồ hôi lạnh thấm thấu.

“Trong này trấn áp một vị ma vương?”

Cái này thạch tháp cùng phù triện nhìn năm tháng tuyệt

đổi không thấp.

Có thể đã nhiều năm như vậy, bên trong ma vương còn chưa ngòm củ tỏi?

Còn có thể tản mát ra dạng này khí tức.

Dương Phóng sắc mặt trong lúc nhất thời trở nên cực kỳ đặc sắc.

Quả nhiên, thế giới này y nguyên có rất nhiều cơ mật là hẩn khó mà biết rõ.

Vương giả thực lực, cũng không nhất định có thể triệt để tung hoành phương này đại địa.

Phải biết ngay cả cổ lão thần linh đều bị diệt tuyệt, vương giả, cũng chỉ bất quá tương đương với thần linh bên trong tinh anh thôi!

Hô!

Dương Phóng khẽ nhả khẩu khí, lòng còn sợ hãi, không còn dám tiếp tục đụng vào giấy niêm phong.

Tay hẩn cầm thạch tháp, lần nữa bắt đầu đánh giá.

Đáng tiếc thạch tháp mặt ngoài nhỏ bé văn tự, hẩn một cái đều nhận không ra.

Cái này giống như là một loại đặc biệt văn tự, ẩn chứa phong ấn chi lực.

Một lát sau, Dương Phóng như có điều suy nghĩ, đem thạch tháp trực tiếp thu nhập bảy sắc vòng xoáy bên trong.

Thứ này không rõ lai lịch, dùng để âm người, tuyệt đối

có không tưởng tượng nổi hiệu quả.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía trước mắt bảng, tập trung tinh thần, muốn để bảng lần nữa hóa thành cửa sắc vòng xoáy, đáng tiếc lại căn bản vô dụng.

Hắn lại duỗi ra bàn tay, hướng về bảng tìm kiếm.

Nhưng bàn tay cũng dễ như trở bàn tay xuyên qua bảng, từ phía sau ló ra.

Dương Phóng lộ ra bất đắc dĩ.

“Quả nhiên, tại Thánh Điện bên ngoài, bảng cũng chỉ là bảng.”

Sau đó, hắn quan bế bảng cùng bảy sắc vòng xoáy, nhắm mắt suy tư, bắt đầu tham tường bắt nguồn từ thân dị tượng, ý đồ từ dị tượng bên trong ngộ ra thuộc về mình pháp tắc.

Lại qua một đoạn thời gian.

Tại Dương Phóng lâm vào bế quan, cẩn thận suy tư thời điểm.

Đột nhiên!

Ngoại giới truyền đến mãnh liệt động tĩnh, giống như là có người nào tại giao thủ, thanh âm oanh minh, phanh phanh rung động, chấn toàn bộ sơn mạch đều đang run rẩy.

Dương Phóng bị từ bế quan bên trong bừng tỉnh.

Hắn thân thể lóe lên, xuất hiện ở sơn động bên ngoài, ánh mắt viễn thị, rất nhanh lóe lên.

Phát hiện một người!

Hơn nữa còn là người quen!

Lôi Điện Pháp Vương!

Lại là hắn!

Bất quá thời khắc này Lôi Điện Pháp Vương lại tại cùng người động thủ, chuẩn xác mà nói, là đang đuổi giết người khác, quanh thân lôi hải mãnh liệt, phát ra cườì to, từng mảnh từng mảnh đáng sợ Lôi Điện chi lực hướng về phía trước dũng mãnh lao tới.

Bị hắn truy sát chính là hai trung niên nam tử.

Một cái có chuẩn vương thực lực.

Một cái khác chỉ là Bất Diệt trung kỳ!

Bọn hắn lực lượng không yếu, chỉ tiếc đối mặt chân chính vương giả, căn bản không có chút nào sức chống cự, không quản đánh ra dạng gì chiêu số, đều bị Lôi Điện Pháp Vương nhẹ nhõm hóa giải.

A! A!

Thân thể của bọn hắn lần nữa bị Lôi Điện Pháp Vương lực lượng kinh khủng đánh trúng, phát ra chói tai kêu thảm, thân thể như là khét lẹt, phun máu tươi tung toé, một mảnh đen nhánh.

Vị kia Bất Diệt cảnh trung kỳ cao thủ tại chỗ chết thảm, bị đáng sợ Lôi Điện chi lực diệt tuyệt một thân sinh cơ.

Bất Diệt cảnh cao thủ mặc dù khó giết, nhưng cũng phải nhìn là ai giết.

Tại chính thức vương giả trước mặt, cái gọi là Bất Diệt, cũng bất quá là chuyện tiểu lâm.

“Lôi Điện Pháp Vương, người không nên ép người quá đáng, ta đã xem thánh bài giao ra, vì sao còn muốn giết ta? !”

Vị kia chuẩn Vương cảnh cao thủ phần nộ hét lớn, toàn thân huyết thủy.

“Ha ha ha, bản tọa ép người quá đáng? Đối với người dạng này sâu kiến, bản tọa muốn giết cứ giết, nghĩ diệt liền diệt, nói chuyện gì ép người quá đáng? Sâu kiến cũng muốn hỏi mình tại sao muốn chết sao?”

Lôi Điện Pháp Vương phát ra cười to, tùy ý tùy tiện, cao hơn năm mét cái thể ma thân ẩn chứa khó có thể tưởng tượng lực lượng đáng sợ, bỗng nhiên quát:

“Hủy diệt!”

Ầm ầm!

Một mảnh ẩn chứa lực lượng pháp tắc lôi điện chùm sáng, trong nháy mắt bị hấn đánh ra, kinh khủng khó lường, đánh xuyên không gian, trực tiếp hướng về kia vị chuẩn vương thân thể xuyên qua mà đi.

Đây là thật sự quyết tâm, uy lực so trước đó cái kia đạo lôi điện chùm sáng mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Một khi chịu bên trong, hấn phải chết không nghi ngờ!

Vị này chuẩn vương tại đem hết toàn lực chống lại, toàn thân trên dưới quang mang bộc phát, cuộn cuộn bành trướng, giống như là thủy triều vừa lên, hai tay ngay cả đập, đem tự thân dị tượng vận chuyển tới cực hạn.

Nhưng lại toàn diện vô dụng.

Tất cả lực lượng tại Lôi Điện Pháp Vương đạo này thiểm điện phía dưới, hết thảy biến mất.

Mắt thấy vị này chuẩn vương sắp bị giết.

Bỗng nhiên!

Oanh một tiếng, một mảnh cực kỳ khủng bố chùm sáng từ đằng xa vọt tới, ẩn chứa lực lượng kinh thiên động địa, hung hăng đánh vào đạo này Lôi Điện chi lực bên trên.

Giữa hai bên, quang mang mãnh liệt, sóng cả bành trướng.

Đem dây núi đều cho chấn lay động.

Lôi Điện Pháp Vương cái này một thì kinh khủng lôi điện tại chỗ bị chấn nát, cấp tốc tiêu tán ra.

“Người nào?”

Hắn mở miệng quát chói tai, ánh mắt như điện, đột nhiên quét ngang.

Rất nhanh hắn phát hiện Dương Phóng, sắc mặt giật mình, “Là người, người từ bên trong thánh điện trốn thoát?”

Từ ngày đó Dương Phóng tiến vào Thánh Điện về sau, bọn hắn lại tại bên ngoài giằng co rất nhiều thời gian, cuối cùng vẫn không dám vào nhập Thánh Điện, bị nội bộ thánh điện ma ảnh một tiếng ma hống cho toàn bộ kinh sợ thối lui.

Về sau một đoạn thời gian, bọn hắn lại tại bốn phía bồi

hồi hồi lâu, xác định Dương Phóng cũng không còn cách nào đi ra về sau, bọn hắn lúc này mới lần lượt rời đi.

Nhưng nghĩ không ra cái này vốn nên đã chết người xuất hiện lần nữa.

Tôn này ma ảnh không có giết hắn?

“Vật nhỏ, ngươi tới được vừa vặn, bản tọa vừa muốn có rất nhiều vấn đề muốn hỏi ngươi, hiện tại không có người bên ngoài, ha ha ha, thật sự là trời cũng giúp ta, đầu tiên là để bản tọa biết được rời đi mở Thần quốc phương pháp, sau là để bản tọa gặp trong Thánh điện người sống sót, bản tọa thật là Thiên Vận người!”

Lôi Điện Pháp Vương chột cười to, quanh thân lôi quang mãnh liệt.

“Rời đi phương pháp? Ngươi tìm được phương pháp rời đi mở Thần quốc?”

Dương Phóng ngạc nhiên.

“Tự nhiên, loại này thạch bài mỗi cách một đoạn thời gian sẽ xuất hiện một lần, nguyên bản bản tọa còn không có tham tường trong đó cơ mật, nhưng gần nhất lại truyền ra một đạo tin tức, phàm là tập hợp đủ lục đạo thạch bài, đều có thể lựa chọn tại luân hồi trong cốc, triệt để thoát khỏi Thần Quốc.”

Lôi Điện Pháp Vương lộ ra cười lạnh, đưa ra một mặt lớn chừng bàn tay thạch bài, cũng không có bất kỳ cái gì ẩn tàng ý nghĩ.

Đến một lần trong mắt hắn Dương Phóng so như người chết, coi như nói cũng không có ảnh hưởng gì.

Thứ hai việc này cũng không phải cái gì cơ mật.

Một chút lão cổ đồng sớm đã nhận được tin tức.

“Tập hợp đủ lực đạo thạch bài liền có thể rời đi?”

Dương Phóng giật mình.

“Mặc dù tin tức này trước mắt còn không người chứng minh tính chân thực, bất quá, cũng không ảnh hưởng bản tọa tập hợp đủ thạch bài, tiểu tử, ngươi là chính mình nói ra nội bộ thánh điện tình huống, vẫn là ta buộc ngươi nói ra tới.”

Lôi Điện Pháp Vương từng bước một tiến về phía trước cất bước, trên dưới quanh người lôi quang mãnh liệt.

Thật như là một vị điều khiển lôi điện vô thượng Thần Vương, khí tức kinh khủng.

Dương Phóng nhẹ nhàng thở ra một hơi hơi thở.

“Nói ra rất không ý tứ, ta càng thêm muốn cùng ngươi chiến đấu một trận, muốn nhìn một chút cái gọi là vương giả, đến cùng là cái gì chiến lực, Lôi Điện Pháp Vương, hi vọng ngươi hôm nay cần phải thỏa mãn ta, có thể tuyệt đối đừng khiến ta thất vọng.”

Hắn bước lên phía trước, hùng vĩ thân thể bên trong để lộ ra một loại phiến giang đảo hải lực lượng kinh khủng.

Kia cao hơn hai mét thân thể tựa như hóa thành một tòa kinh khủng Thái Cổ núi lửa, trong lỗ chân lông dâng lên vĩ lực, khiến cho không gian đều đang vặn vẹo.

“Ừm?”

Lôi Điện Pháp Vương ánh mắt ngưng tụ, lập tức bắn ra thần quang, nói: “Ngươi đột phá? Đây là. . vương giả

cấp nhục thân!”

“Không tệ! Hôm nay còn xin Pháp Vương chỉ giáo.”

Dương Phóng khí tức nở rộ, tóc đen như mực, giống như là dây kẽm đồng dạng rối tung đầu vai.

“Cho dù có vương giả cấp nhục thân lại có thể thế nào? Người vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu, lực lượng pháp tắc đối với vương giả tầm quan trọng, Lôi Tiêu Cửu Diệt!”

Lôi Điện Pháp Vương bỗng nhiên quát chói tai.

Oanh!

Một cỗ cực kỳ khủng bố lực lượng pháp tắc trong nháy mắt tuôn ra, trùng trùng điệp điệp, hóa thành hào quang, trực tiếp hướng về Dương Phóng nhục thân bao phủ tới.

Dương Phóng cũng không vừa lên đến liền vận dụng bảy sắc vòng xoáy, mà là muốn thử xem mình trước mắt nhục thân rốt cuộc mạnh cỡ nào, hấn âm ỉ vừa kêu, thanh âm đình tai nhức óc.

Toàn bộ nhục thân đều tãi bắn ra hào quang, giống như là một tôn Hồng Hoang cự thú lập tức từ thân thể của hắn bên trong thức tỉnh, đáng sợ khí tức chấn động không biết bao nhiêu dặm.

Một quyền ném ra, không có bất kỳ cái gì kỹ xảo, cũng không có bất kỳ cái gì pháp tắc.

Chính là thuần thuần chính chính nhục thân chi lực.

Giữa thiên địa trực tiếp hiện ra một cái cự đại dữ tợn lông đen thú trảo, cùng hắn cánh tay dung hợp, một quyền đánh về phía Lôi Điện Pháp Vương cái kia đạo lực lượng pháp tắc.

Ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, kinh thiên động địa.

Chấn động phương viên hơn mười dặm thiên địa.

Đáng sợ lực lượng pháp tắc khiến cho con kia lông đen thú trảo một trận run rẩy dữ dội, tất cả bộ lông màu đen hết thảy đứng đậy mà lên, từng đợt nồng đậm Lôi Điện chi lực dọc theo lông đen thú trảo cấp tốc tác dụng đến Dương Phóng bản thể phía trên, khiến cho bản thể của hắn cũng đang run lên bần bật, hào quang sáng chói, giống như là biến thành một khối thần thiết, trải qua ngàn mài vụn kích, bất hủ Bất Diệt.

Dương Phóng lần nữa phát ra rống to một tiếng.

Oanh một tiếng!

Tất cả tác dụng ở trên người hắn Lôi Điện chi lực hết thảy băng diệt, hóa thành hỗn loạn năng lượng khí tức hướng về bốn phương tám hướng hoành quyền, chấn không gian lay động, mặt đất nổ tung.

Thân thể của hắn nhịn không được nhẹ nhàng lắc lư, rút lui một bước tả hữu.

Giữa không trung cái kia đạo lực lượng pháp tắc cũng theo đó tán loạn, triệt để không thấy.

Dương Phóng hít một hơi thật sâu, thu hồi nắm đấm.

Trước mắt con kia hiển hiện ra lông đen thú trảo, cũng lần nữa biến mất.

Hắn cảm giác được toàn bộ cánh tay đều đang đồn đến ê ẩm sưng, có loại kiếp trước bị điện giật kích qua cảm

giác.

“Lôi Điện Pháp Vương, danh bất hư truyền!”

Hắn mở miệng tán thưởng.

Lôi Điện Pháp Vương lại diện mục âm trầm, gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng.

Cái này hậu bối lần này xuất hiện, cùng quá khứ không đồng dạng.

Hiện tại hắn chỉ bằng mượn nhục thân, thế mà liền ngạnh kháng pháp tắc của mình một kích!

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Chẳng lẽ hắn thật tại bên trong thánh điện thu được một loại nào đó không cách nào tưởng tượng chỗ tốt?

“Tốt, người thật là làm cho bản tọa lau mắt mà nhìn!”

Lôi Điện Pháp Vương ngữ khí băng hàn, cao hơn năm mét thân thể tại bước lên phía trước, trên thân bị lôi điện bao trùm, liên đới lấy sợi tóc đều tựa hồ biến thành lôi điện.

“Càng như vậy, càng là để bản tọa muốn bắt giữ người nghiên cứu đến tột cùng!”

Soạt!

Càng khủng bố hơn Lôi Điện chi lực từ trong người hắn bộc phát ra, mỗi một phiến Lôi Điện chi lực đều ẩn chứa cực kỳ đáng sợ pháp tắc, lít nha lít nhít, như đồng du rần, hướng về Dương Phóng thân thể xuyên qua mà đi.

Ngàn vạn pháp tắc cùng nhau mãnh liệt, mỗi một đạo

lực lượng pháp tắc đều có thể dễ như trở bàn tay đánh giết Bất Diệt!

Dương Phóng không muốn lại lấy nhục thân ngạnh kháng, nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, bảy sắc vòng xoáy lần nữa nổi lên, kịch liệt xoay tròn, ô ô chói tai, trực tiếp hướng về vô tận Lôi Điện chi lực cấp tốc cắn nuốt.

Oanh!

Từng mảnh từng mảnh đáng sợ Lôi Điện chi lực như là trâu đất xuống biển, trùng trùng điệp điệp, cấp tốc không có vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong, bị bảy sắc vòng xoáy cấp tốc hấp thu cùng luyện hóa.

Toàn bộ bảy sắc vòng xoáy tại run nhè nhẹ, bành trướng ra từng mảnh từng mảnh lực lượng cường đại, tựa hồ có loại hỗn loạn xu thế, nhưng rất nhanh bảy sắc vòng xoáy lần nữa ổn định, thỏa thích hấp thu tất cả Lôi Điện chi lực.

Chớp mắt!

Ngàn vạn Lôi Điện chi lực hết thảy biến mất.

Lôi Điện Pháp Vương biến sắc, đơn giản không dám tin.

Cái này hậu bối làm sao lại khủng bố như thế?

Đứng tại chỗ bất động, trực tiếp hấp thu toàn lực của mình một kích!

Đây không có khả năng!

“Lôi Điện Pháp Vương, người cũng bất quá như thế!”

Dương Phóng lưu lại băng lãnh lời nói, thân thể cấp tốc xông ra, nhanh đến cực hạn.

Hắn trực tiếp lựa chọn tốc chiến tốc thắng, không chể bả sắc vòng xoáy trực tiếp hướng về Lôi Điện Pháp Vương thân thể hung hăng trùm xuống, toàn bộ bảy sắc vòng xoáy đang nhanh chóng phóng đại.

Tựa như biến thành một cái thôn phệ hết thảy to lớn cái bát đồng dạng.

Lôi Điện Pháp Vương thần sắc đột biến, cảm thấy yêu dị cùng hủy diệt.

Một khi bị hút vào cái này vòng xoáy, hạ tràng đem thiết tưởng không chịu nổi.

“Lôi Hành điện diệt!”

Hắn lần nữa hét to, thân thể cực tốc rút lui, triệt để liễm nhập hư không, đồng thời bốn phương tám hướng vô số đáng sợ lôi quang bắn ra, hướng về Dương Phóng thân thể cực tốc oanh sát mà đi.

Lại là một môn cái thể đại thủ đoạn!

Đồng dạng là hắn từ tự thân dị tượng bên trong lĩnh ngộ ra tới.

Có tốc độ cùng diệt sát song trọng đặc hiệu.

Dương Phóng nhướng mày, một phương diện lấy chuỗi nhân quả khóa chặt Lôi Điện Pháp Vương thân thể, một phương diện khác thì tại toàn lực vận chuyển bảy sắc vòng xoáy, ô ô chói tai, cấp tốc vọt tới trước.

Tất cả từng đánh chết tới lôi điện cùng vừa mới, đang đến gần Dương Phóng sát na, liền hết thảy biến mất, bị hắn bảy sắc vòng xoáy thôn phệ cùng tan rã.

Vạn pháp không thêm thân!

Lôi Điện Pháp Vương còn tại cực tốc rút lui.

Trong quá trình này, Dương Phóng cùng hấn khoảng cách cũng không có giảm bớt mấy may.

Theo hấn rút lui, Dương Phóng cũng đang không ngừng tiếp cận.

Mắt thấy chính mình thủ đoạn không làm gì được Dương Phóng bầy sắc vòng xoáy, Lôi Điện Pháp Vương trong lòng tức giận, sát khí mãnh liệt, tựa hồ triệt để chấn kinh.

Hai tay của hấn đột nhiên kết ấn, một viên màu đen nhánh đầu lâu đột nhiên từ trong cơ thể hấn nổi lên, mang theo âm trầm quỷ dị khí tức, lạnh buốt, yêu dị, kinh khủng.

Giống như là liên tiếp Minh giới, có một loại để cho người ta hồn phách bất an khí tức.

Mới vừa xuất hiện, đem không gian bốn phía đều cho nhuộm đen, trở nên mờ lung che một mảnh, thiên hôn địa ám, hắc vụ quẩn, tràn ngập lớn lao không rõ.

“Giết!”

Lôi Điện Pháp Vương quát chói tai một tiếng, trực tiếp té ra bộ xương màu đen đầu.

Hô một tiếng, đầu lâu đón gió căng phồng lên, trong nháy mắt hóa thành sơn nhạc lớn như vậy, đen nghịt một mảnh, chật ních thiên không, nguyên bản con người trống rỗng bên trong trực tiếp nổi lên thế giới hư ảnh, âm trầm đáng sợ khí tức một chút nồng nặc không biết bao nhiêu lần.

“Rống!”

Bộ xương màu đen đầu chột vừa xuất hiện, trực tiếp ngửa mặt lên trời gào thét.

Một tầng vô cùng kinh khủng linh hồn ba động trong nháy mắt từ đầu lâu trong miệng khuếch tán mà ra, trùng trùng điệp điệp, hóa thành một cỗ màu đen gợn sóng, quét sạch phương viên hơn mười dặm.

Toàn bộ không gian đều tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc biến thành đen.

Trước đó vị kia bị Dương Phóng cứu được chuẩn vương, biến sắc, phát ra kêu thê lương thảm thiết, giống như là đột nhiên tao ngộ tai hoạ ngập đầu.

Hắn cuồng phún huyết thủy, con mắt trực tiếp ảm đạm, thân thể từ giữa không trung cấp tốc rơi xuống, bịch một tiếng, đập xuống đất, chết thảm bỏ mạng.

Linh hồn tán loạn!

Cùng lúc đó, Dương Phóng bên kia cũng thốt nhiên biến sắc, trực tiếp cảm thấy một cỗ cực kỳ đáng sợ công kích về phía lấy linh hồn của hắn đánh tới.

Tại cỗ này cường đại công kích phía dưới, linh hồn của hắn tựa như biến thành yếu ớt đồ sù đồng dạng.

Dương Phóng vội vàng liền lĩnh vận chuyển Thần Chủng 【 Tụ hồn 】, từng mảnh từng mảnh thần thánh mà mênh mông lực lượng liên tục không ngừng tác dụng tại tụ thân linh hồn phía trên, một mực bảo vệ tụ thân linh hồn.

Đồng thời, bảy sắc vòng xoáy cũng trực tiếp bị hắn triệu

hồi, cấp tốc treo lên đỉnh đầu.

Nhưng dù vậy, loại kia kinh khủng linh hồn xung kích vẫn là tiến vào trong cơ thể của hắn.

Phanh phanh phanh!

Từng lớp từng lớp linh hồn phòng tuyến lần lượt sụp đổ.

Linh hồn của hắn biến cả trong nháy mắt nhấc lên kinh đào hải lãng, nguyên bản thuộc về hắn linh hồn lập tức bị chấn thành ba phần, nhưng ở bị chấn khai sát na, lại tại Thần Chung 【 Tụ hồn 】 tác dụng dưới, cấp tốc khép lại.

Dù là như thế, Dương Phóng cũng phun ra một búng máu, thân thể trong nháy mắt bay ngược, sắc mặt trắng bệch, một chút rơi vào nơi xa.

Hắn lộ ra kinh ngạc, không thể tin.

“Công kích linh hồn!”

Chưa bao giờ thấy qua bất luận một loại nào công kích linh hồn, như khủng bố như vậy!

Cái này bộ xương màu đen đầu tuyệt đối lai lịch to lớn!

Lôi Điện Pháp Vương nhìn thấy một kích không thể rống chết Dương Phóng về sau, cũng là sắc mặt lại biến, nhưng rất nhanh hai tay của hắn kết ấn, điều khiển lên bộ xương màu đen đầu, tiếp tục hướng về Dương Phóng đánh tới.

Hô một tiếng, bộ xương màu đen đầu như là xuyên qua không gian, xuất hiện lần nữa tại Dương Phóng đỉnh đầu, bỗng nhiên phát ra rống to.

“Rống!”

Lại là một tầng vô cùng đáng sợ linh hồn xung kích, hướng về Dương Phóng thân thể quét sạch mà qua.

Thiên hôn địa ám.

Từng lớp từng lớp ám hắc sắc gợn sóng, che khuất bầu trời, khiến cho toàn bộ không gian đều rung chuyển lên.

Dương Phóng phát ra rống to, lôi âm thôi động, liều lĩnh tiến hành chống cự, 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng y nguyên một mực bảo vệ hồn phách, bảy sắc vòng xoáy đang điên cuồng tiến hành hóa giải.

Phốc phốc!

Hắn lần nữa phun ra huyết thủy, thân thể hung hăng bay ngược.

Linh hồn băng liệt lại lần nữa gây dựng lại.

Sắc mặt hắn rung động, triệt để kinh hãi.

Cái này cái gì côی bảo!

Ngay cả bảy sắc vòng xoáy cũng không thể hoàn toàn hóa giải!

Mỗi một lần linh hồn vỡ vụn đều đau đến điên cuồng, làm cho người khó mà chịu đựng.

Dương Phóng quay người liền đi, cấp tốc rời xa.

Nhưng Lôi Điện Pháp Vương giống như là quyết định Dương Phóng, điều khiển lên viên kia to lớn bộ xương màu đen đầu, cấp tốc hướng về Dương Phóng đuổi theo, như bóng với hình, một lần lại một lần hô lên kinh

khủng màu đen gợn sóng.

Dương Phóng liên tục thổ huyết, nhưng thủy chung bất tử.

Đến cuối cùng Lôi Điện Pháp Vương cũng gấp, lại một búng máu phun ra, thân thể lão đảo, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

Hắn lộ ra kinh hãi, nhìn về phía giữa không trung bộ xương màu đen đầu.

Không được!

Cái này cô bảo muốn phản phệ!

Từ khi đạt được cái này cô bảo đến nay, hắn liền chưa hề chân chính chưởng khống qua.

Mỗi lần sử dụng đều sẽ xuất hiện phản phệ tình huống.

Lôi Điện Pháp Vương cắn nát đầu lưỡi, liên tục phun ra ba miệng tâm huyết, vội vàng mặc niệm chú ngữ, cấp tốc ngăn chặn viên này bộ xương màu đen đầu phản phệ, vội vàng liền muốn đưa nó gọi trở về.

Bất quá!

Tại hắn áp chế xuống bộ xương màu đen đầu sát na, Dương Phóng bên kia cũng trực tiếp cảm thấy không đúng, vội vàng dừng lại, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp trước đó còn tại điên cuồng gào thét đầu lâu, lung lay sắp đổ, trong hốc mắt thế giới tại tiêu tan không ngừng.

Dương Phóng trong nháy mắt kịp phản ứng, nắm lấy cơ hội, vội vàng trước tiên đem bảy sắc vòng xoáy trong

nháy mắt tế ra ngoài, vèo một tiếng, xuyên thấu không gian, trực tiếp hướng về kia khóa bộ xương màu đen đầu hung hăng đóng đi.

Phốc phốc!

To lớn bộ xương màu đen đầu lập tức bị bảy sắc vòng xoáy đóng bên trong, như là lâm vào bùn nhão trũng, một chút xíu chìm vào trong đó.

Lôi Điện Pháp Vương biến sắc, nổi giận gầm lên một tiếng, vội vàng khống chế lại bộ xương màu đen đầu, lần nữa phát ra linh hồn gào thét.

Nhưng Dương Phóng hàm răng khể cắn, đem bảy sắc vòng xoáy thôi động đến cực hạn, một chút đem viên kia to lớn bộ xương màu đen đầu triệt để nuốt xuống.

“Ta coi bảo!”

Lôi Điện Pháp Vương kinh sợ hét lớn: “Tiểu tử, người trả cho ta coi bảo!”

Ầm ầm!

To lớn bảy sắc vòng xoáy trực tiếp hướng về Lôi Điện Pháp Vương thân thể cấp tốc trùn xuống.

Lôi Điện Pháp Vương lông tóc dựng đứng, vội vàng lần nữa cấp tốc chạy trốn.

Dương Phóng trực tiếp tại sau lưng nhanh chóng điên cuồng đuổi theo.

“Đi đâu!”

Sưu sưu sưu sưu!

Từng đạo bảy sắc hào quang không ngừng từ vòng xoáy bên trong quét ra, hướng về Lôi Điện Pháp Vương thân thể liên hoàn quét ra.

Lôi Điện Pháp Vương lộ ra kinh sợ, muốn mắng chửi người.

Mẹ nhà hấn, tiểu tử này làm sao lại trở nên cổ quái như vậy?

Mình không chỉ có coi bảo di thất, tức thì bị tiểu tử này cho khóa chặt!

“Lôi quang vạn giới!”

Lôi Điện Pháp Vương phát ra gầm thét, trên dưới quanh người lần nữa bộc phát ra vô tận lôi quang, trùng trùng điệp điệp, giống như là kinh khủng thác nước, hướng về đỉnh đầu bảy sắc vòng xoáy cuồng vọt tới.

Ầm ầm!

Từng mảnh từng mảnh đáng sợ lôi quang lực lượng cấp tốc bị bảy sắc vòng xoáy nuốt hết ở bên trong, chấn bảy sắc vòng xoáy run rẩy dữ dội, không gian sụp đổ, nhưng y nguyên không thể triệt để chấn vỡ vòng xoáy.

Lôi Điện Pháp Vương sắc mặt kinh hãi, tiếp tục quay người chạy trốn.

Bất quá đúng lúc này, Dương Phóng đột nhiên kích thích chuỗi nhân quả.

Ầm!

Phốc phốc!

Lôi Điện Pháp Vương trực tiếp một búng máu phun ra,

phát ra thống khổ kêu to, chạy trốn thân thể bỗng nhiên
lảo đảo không thôi, kém chút mới ngã xuống đất.

Cùng một thời gian, Dương Phóng cũng là trực tiếp
phun ra huyết thủy, sắc mặt trắng bệch, nhận lấy mãnh
liệt phản phệ.

Vì có thể triệt để lưu lại Lôi Điện Pháp Vương, hấn tại
vừa mới sát na, lần nữa vận dụng nhân quả chi lực, trở
về quá khứ, đem Lôi Điện Pháp Vương trọng thương.

Soạt!

Thừa dịp Lôi Điện Pháp Vương thổ huyết trọng thương
thời cơ, Dương Phóng không chế bảy sắc vòng xoáy
cấp tốc hướng về Lôi Điện Pháp Vương trùm xuống.

Lôi Điện Pháp Vương nhận nhân quả công kích, mặc dù
không có trực tiếp tử vong, nhưng lại lâm vào cực kỳ
ngắn ngủi trong mê muội, giờ phút này vừa mới kịp phản
ứng, liền nhìn thấy to lớn bảy sắc vòng xoáy trực tiếp
trùm lên đỉnh đầu của hấn, che khuất bầu trời, hướng về
hấn hung hăng áp xuống tới.

Sắc mặt hấn biến đổi, quát to một tiếng, toàn thân trên
dưới vô tận lôi điện tại bốc lên, đủ loại sát thuật cùng bí
bảo, không cần tiên hướng về bảy sắc vòng xoáy đánh
tới.

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Tất cả sát thuật cùng bí bảo đều hoàn toàn tràn vào đến
bảy sắc vòng xoáy bên trong, hoàn toàn biến mất không
thấy.

“Tiểu huynh đệ có chuyện dễ thương lượng, không

muốn. . a!”

Lôi Điện Pháp Vương trực tiếp phát ra một trận thê thảm mà phần nộ tiếng kêu to.

Hắn toàn bộ thân hình rốt cục bị bảy sắc vòng xoáy hung hăng đóng bên trong, đem nửa người trong nháy mắt nuốt vào tại bên trong, chỉ còn lại có hai cái đùi, còn ở bên ngoài điên cuồng giãy dụa.

Nhưng là giấy dụa lấy một lát, hai cái đùi cũng rất nhanh bị tuyền vào đến bên trong.

“Người trẻ tuổi chuyện gì cũng từ từ!”

Lôi Điện Pháp Vương gầm thét, thân thể lần nữa từ bảy sắc vòng xoáy bên trong lộ đầu ra đến, toàn thân trên dưới lôi điện bao khóa, cùng một chỗ một nằm, như là ngâm nước người.

Bảy sắc vòng xoáy lực xoắn, lại không có đem hắn tại chỗ xoắn nát.

Dương Phóng trong lòng giật nảy cả mình.

Bình thường siêu cấp cường giả một khi bị hút vào trong đó, trên cơ bản cũng là tại chỗ bắn nổ kết cục.

Cái này Lôi Điện Pháp Vương lại vẫn có thể bảo vệ thân thể!

Bất quá Dương Phóng rất nhanh đem hết toàn lực thôi động lên bảy sắc vòng xoáy, khiến cho bảy sắc vòng xoáy lực lượng trở nên càng mãnh liệt hơn, Lôi Điện Pháp Vương tiếng kêu thảm thiết rất nhanh vang lên, thân thể cũng không còn cách nào duy kế, giống như là gặp phải máy cán nghiền ép đồng dạng.

A!

Tứ chi của hắn tại từng khúc vỡ nát.

Vỡ nát vừa trọng tổ!

Dương Phóng vận dụng toàn lực, trực tiếp đem Lôi Điện Pháp Vương triệt để hút vào đến bảy sắc vòng xoáy chỗ sâu nhất.

“Người trẻ tuổi thả ta ra ngoài, ta nguyện ý đem ta suốt đời tích lũy toàn bộ cho ngươi, thả ta...”

Lôi Điện Pháp Vương thống khổ mà mơ hồ thanh âm từ bảy sắc vòng xoáy chỗ sâu truyền đến.

Dương Phóng ngằm thở phào, trên mặt rốt cục lộ ra tiếu dung.

“Ha ha ha ha!”

Hắn tiếng cười trương dương mà tùy ý, quanh quần tại phiến khu vực này bên trong, chấn thiên địa run run, khí lưu bành trướng.

“Lôi Điện Pháp Vương, không nên gấp, ngươi chính là ta thôn phệ vị thứ nhất vương giả!”

Dương Phóng mở miệng nói ra.

“Chuyện gì cũng từ từ, mau thả ta, ngươi muốn cái gì ta đều đáp ứng ngươi...”

“Ngây thơ, coi như luyện hóa ngươi, ngươi đồ vật cũng toàn bộ thuộc về ta!”

Dương Phóng cười nói.

Bất quá, hiện tại hắc xác thực còn có lời muốn hỏi Lôi Điện Pháp Vương.

Dương Phóng trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, cấp tốc đi xa, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Tại Dương Phóng vừa mới rời đi không lâu.

Bốn phương tám hướng truyền đến cường hãn khí tức.

Một đạo lại một đạo mơ hồ bóng người, lần lượt nổi lên, ánh mắt ngưng trọng, khí tức thâm thúy, quanh thân giống như là có thể giới hư ảnh tại xoay tròn, ánh mắt hướng về phía trước nhìn tới.

“Lôi Điện Pháp Vương khí tức, hắc tại cùng người đại chiến!”

“Kết cục như thế nào? Lôi Điện Pháp Vương khí tức. . giống như biến mất?”

Một đám lão cổ đồng lộ ra kinh nghi.

Vừa mới ba động cực kỳ mãnh liệt.

Lôi Điện Pháp Vương ngay cả hắc kia một kiện Cẩm Bảo cũng vận dụng.

Nhưng bây giờ Lôi Điện Pháp Vương khí tức lại biến mất không thấy gì nữa.

Hắc là. . hắc bị diệt?

...

Chương 418 : Đáng sợ đầu lâu!

Trước đó trong sơn động.

Dương Phóng thân thể lóe lên, liễm tức hóa ảnh, xuất hiện lần nữa tại sơn động chỗ sâu, bàn tay vung lên, dị tượng tuôn ra, cấp tốc phong tỏa ngăn cản sơn động cửa vào.

Hắn ngồi xếp bằng, lần nữa đem bảy sắc vòng xoáy tể ra.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới lại nơi này gặp Lôi Điện Pháp Vương, đồng thời thành công đem nó thôn phệ, đây quả thực là đạt được lợi ích khổng lồ.

Thôn phệ một vị chân chính vương giả, tối thiểu tương đương với hơn mười vị chuẩn vương.

Vương giả trên người lực lượng pháp tắc, ẩn chứa không có gì sánh kịp tinh khí, có thể xưng tiểu thế giới hình thức ban đầu, căn bản không phải chuẩn Vương sở có thể sánh được.

“Lôi Điện Pháp Vương, ngươi là muốn chết vẫn là muốn sống?”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên bảy sắc vòng xoáy, mở miệng hỏi thăm.

Cái này Lôi Điện Pháp Vương thực lực nghịch thiên, cực kỳ khủng bố, bị hắn nhét vào vòng xoáy chỗ sâu nhất vậy mà y nguyên còn có thể bảo trì tràn đầy sinh mệnh lực.

Không chỉ có như thế, bảy sắc vòng xoáy muốn hấp thu lực lượng của hắn lại cũng vô cùng gian nan.

Hắn tựa hồ có thể khóa lại tinh khí!

Khiến cho bảy sắc vòng xoáy luyện hóa trở nên dị thường chậm chạp.

“Tiểu huynh đệ, chuyện gì cũng từ từ, thả ta ra ngoài, ta cái gì đều có thể đáp ứng ngươi, ta nguyện ý cùng ngươi kết làm kết bái chi giao, ta lôi đình Thánh giáo cũng đều có thể phụng ngươi làm chủ, mau thả ta ra ngoài!”

Lôi Điện Pháp Vương mơ hồ mà thanh âm thống khổ từ vòng xoáy chỗ sâu truyền đến.

Như là cách một cái thế giới màn hình đang đọc diễn văn, dị thường phí sức.

“Ta hỏi ngươi, trước ngươi nói tập hợp đủ sáu mặt thạch bài liền có thể tại luân hồi cốc rời đi nơi đây, như vậy có người hay không thành công rời đi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta không rõ ràng, ta chỉ biết là có mấy vị chuẩn vương đã từ luân hồi cốc biến mất, không rõ ràng là thành công rời đi, vẫn là bị truyền tống đến địa phương khác, ta đang chuẩn bị tập hợp đủ thạch bài, tìm người ném thử.”

Lôi Điện Pháp Vương gian nan đáp lại: “Ngươi mau thả ta ra ngoài đi, ngươi ta ở giữa cũng không có tuyệt đối cừu địch, chúng ta là có thể ở chung hòa thuận, tiểu huynh đệ, tha ta một mạng. . a!”

Hắn kêu thăm bắt đầu truyền đến.

Dù là không có Dương Phóng có thể thôi động, bảy sắc vòng xoáy chỗ sâu nhất lực lượng y nguyên cực kỳ đáng sợ, tại thời khắc xoay tròn, như là cối xay đồng dạng.

“Không biết là đã rời đi vẫn là bị truyền tống đến địa phương khác? Vậy là người làm sao biết được tập hợp đủ thạch bài có thể rời đi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đây là Thần Quốc bên trong một vị cực kỳ cổ lão tồn tại nói ra được cơ mật, hắn sống vô tận tuế nguyệt, có thể truy tố đến thượng cổ thần linh trong năm, trước đây không lâu từ trong ngủ mê tỉnh lại, phát ra thét dài, kinh động thiên hạ, sau đó hắn trong âm thầm nói cho mình mấy vị hậu bối, nói tương lai không lâu, Thần Quốc tất có lớn tai, để hắn hậu bối tập hợp đủ thạch bài, chỉ là sự tình lại bị tiết lộ ra...”

Lôi Điện Pháp Vương gian nan mở miệng.

“Thần Quốc tất có lớn tai?”

Dương Phóng nhíu mày.

Chẳng lẽ thời kỳ thượng cổ hủy diệt thần linh cùng viễn cổ Đại Năng lực lượng muốn lại xuất hiện?

Trên người mình ẩn giấu thần kính mảnh vỡ, có thể kết nối hai cái thế giới khác nhau, không biết có thể hay không từ Thần Quốc trực tiếp trở lại Thần Khư đại lục.

Bất quá, cũng có khả năng trực tiếp từ Thần Quốc lần nữa quay trở về tới chỗ kia Thánh Điện chỗ sâu.

Dù sao Thánh Điện chỗ sâu cũng có một khối thần kính mảnh vỡ.

Trước đây không lâu, hấn liền từng từ khối kia thần kính mảnh vỡ bên trong chui ra ngoài qua!

“Còn có một chuyện, trước đó bức ta tiến vào Thánh Điện tam nhãn Tà Quân, Đông Lê lão quái cùng Diệt Dục Ma Tôn, bọn hấn bây giờ ở nơi nào? Phải chăng đã rời đi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Đối với ba tên này, hấn nhưng là tâm tâm niệm niệm vô cùng.

“Không có, bọn hấn cũng tại quan sát, tam nhãn Tà Quân cùng Đông Lê lão quái đã liên thủ, liền ở tại Thương Long trong thành.”

Lôi Điện Pháp Vương vội vàng đáp lại, nói: “Tiểu huynh đệ, ta đã nói ra người muốn biết sự tình, người có thể hay không buông tha ta, trên người ta các loại tài nguyên tất cả đều có thể cho người...”

“Để nói, kia Diệt Dục Ma Tôn đâu? Hấn bây giờ ở nơi nào?”

Dương Phóng mở miệng.

“Diệt Dục Ma Tôn độc lai độc vãng, tính cách quái gở, ta cũng không biết tung tích của hấn, nhưng là tam nhãn Tà Quân nhất định biết, tam nhãn Tà Quân từng cùng hấn nhiều lần giao dịch.”

Lôi Điện Pháp Vương mở miệng: “Tiểu huynh đệ, đừng lại vận chuyển thần thông, ta tinh khí tại thời khắc tiết ra ngoài...”

“Lôi Điện Pháp Vương, người yên tâm , chờ ta giải quyết ba người này, nhất định sẽ thả người ra ngoài,

người liền ở bên trong nghỉ ngơi cho tốt, không cần nhiều quần áo phía ngoài nữa.”

Dương Phóng mở lời an ủi, lại đột nhiên toàn lực vận chuyển Thần Chủng, tiến hành luyện hóa.

A!

Lôi Điện Pháp Vương đột nhiên phát ra từng đợt càng thêm thống khổ kêu thảm.

“Tiểu huynh đệ, ngươi đang làm gì? Vì sao lật lọng?”

“Tiểu huynh đệ tha ta một mạng, chuyện gì cũng từ từ, ta biết sai ...”

“Thảo mẹ ngươi, ta liều mạng với ngươi...”

“A!”

Ầm ầm!

Toàn bộ bảy sắc vòng xoáy tại một trận run run, phát ra oanh minh, ong ong điếc tai, như có một đầu siêu cấp cự thú bị vây ở bên trong đồng dạng.

Lôi Điện Pháp Vương tại không muốn sống tiến hành giãy dụa, huyết dịch khắp người đều bắt đầu cháy rùng rục.

Nhưng là bảy sắc vòng xoáy quỷ dị nhưng lại xa xa nằm ngoài dự đoán của hắn.

Mặc dù hắn thi triển ra các loại thủ đoạn, muốn tránh thoát vòng xoáy, kết quả lại hết thảy thất bại.

Đáng sợ vòng xoáy tại chuyển động, để thân thể của hắn không ngừng ở vào sụp đổ cùng gây dựng lại bên

trong.

Theo thời gian vượt qua, Dương Phóng cũng dần dần giật mình.

Luyện hóa vương giả quả nhiên không phải dễ dàng như vậy.

Liên tục nhiều ngày quá khứ, Lôi Điện Pháp Vương sinh mệnh khí tức từ đầu đến cuối không có giảm bớt bao nhiêu.

Kéo dài gần mười ngày, cũng chỉ là rút lấy gần một phần mười ra mà thôi.

Đến cuối cùng, hắn không thể không tạm thời dừng lại.

“Móa nó, gia hỏa này sinh mệnh lực thật đúng là mạnh.”

Dương Phóng sắc mặt biến đổi.

Hắn hiện tại không thể đem tất cả thời gian đều chậm trễ ở phía trên, chỉ có thể chờ đợi về sau chậm rãi luyện hóa.

Đột nhiên, Dương Phóng nghĩ tới một chuyện, lật bàn tay một cái, từ bảy sắc vòng xoáy bên trong lấy ra một cái màu đen đầu lâu cùng tứ phía thạch bài tới.

Đối với tứ phía thạch bài, hắn nhìn thoáng qua liền thu nhập chiếc nhẫn.

Cái này tứ phía thạch bài cùng hắn trước đó đạt được cơ hồ một màn đồng dạng, chất liệu đặc thù, khắc dấu hoa văn, khó mà bóp nát, cũng đều là Lôi Điện Pháp Vương từ những người khác nơi đó giành được.

Dương Phóng trực tiếp trọng điểm bắt đầu nghiên cứu

viên kia bộ xương màu đen đầu.

Thời khắc này đầu lâu chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, một mảnh đen kịt, như là mực nhiễm, cầm trong tay cảm giác được âm trầm, hai con trống rỗng trong ánh mắt, đen nhánh thâm thúy, giống như không đáy lỗ đen đồng dạng.

Nhìn thẳng lên ánh mắt của hắn, càng là có thể khiến người ta cảm giác được một trận khó tả kinh dị.

Tựa như hai cái này hốc mắt phía sau, có cái gì tồn tại cực kỳ khủng bố, tại hướng về mình băng lãnh chậm rãi đến, để hắn lông tơ đều dựng lên.

“Cổ quái, cái này khô lâu đầu coi là thật cổ quái.”

Dương Phóng kinh nghi, đột nhiên mở miệng hỏi thăm, “Lôi Điện Pháp Vương, cái này khô lâu đầu là lai lịch gì?”

“Bộ xương màu đen đầu là ta từ một chỗ cổ lão trong cấm địa có được, lúc ấy ta trải qua cửa tử nhất sinh, bị vây ở cấm địa bên trong, nguyên lai tưởng rằng hẳn phải chết không nghi ngờ, liền muốn muốn đào ra hang động, đến mai táng mình, kết quả đào ra mấy chục mét sau liền đào ra như thế một viên đầu lâu, tiểu huynh đệ tha mạng a, đừng có lại luyện hóa ta ...”

Lôi Điện Pháp Vương chật vật tiếng thở dốc âm từ bảy sắc vòng xoáy chỗ sâu lần nữa truyền đến.

“Trong cấm địa mọc ra?”

Dương Phóng càng thêm ngạc nhiên.

Liên tưởng đến trước đó Lôi Điện Pháp Vương không chế vật này tràng cảnh, Dương Phóng càng thêm cảm giác được vật này đáng sợ.

Bỗng nhiên, hấn lấy ra búa đá, huy động lên búa đá, hướng về bộ xương màu đen đầu hung hăng đập tới, keng keng rung động.

Cả hai va vào nhau, hoả tinh tràn ngập.

Cái này bộ xương màu đen đầu trình độ bền bỉ lại vượt quá tưởng tượng.

Không dùng được búa đá làm sao đập chém, thế mà ngay cả một cái dấu đều không để lại tới.

Phải biết búa đá thế nhưng là hoàn chỉnh Thần khí!

Tại thần linh thời kì, cũng là rất nhiều lai lịch chi vật.

Kết quả lại bỏ bất động đầu lâu mảy may.

Dương Phóng mừng thầm trong lòng.

Nhặt được bảo!

Như vậy một kiện đồ vật không quản là dùng đến nện người, vẫn là dùng tới làm làm linh hồn Thần khí, tuyệt đối không có gì bất lợi.

Dương Phóng trực tiếp đưa vào một cỗ chân khí đi vào, thử nghiệm tiến hành tế luyện, muốn đem thứ này luyện thành một gian thuộc về mình coi bảo.

Bất quá theo chân khí tràn vào, Dương Phóng dần dần cảm thấy không đúng.

Bộ xương màu đen đầu nội bộ, tựa hồ có một đoàn môn lung Hắc Ám thế giới, vô biên to lớn, tràn ngập thể lượng khí tức, không quản chân khí của hấn như thế nào tràn vào, từ đầu đến cuối không cách nào đem bộ

xương màu đen đầu triệt để luyện hóa.

Không chỉ có như thế!

Từ mảnh này mộng lung Hắc Âm trong thế giới, càng là mơ hồ truyền ra từng đợt cổ lão mà tang thương mơ hồ thanh âm.

“Ta là ai? Ai là ta? Ta là ai? Ai là ta...”

Cổ lão âm tiết đang không ngừng lặp lại.

Cùng linh hồn của con người tựa hồ phát sinh cộng hưởng, có một loại để cho người ta linh hồn sợ hãi cảm giác.

Thật giống như kia phiến mộng lung Hắc Âm trong thế giới, ẩn giấu đi một vị cực kỳ khủng bố cổ lão tồn tại.

Dương Phóng trong lòng kinh nghi, đành phải đình chỉ luyện hóa.

“Lôi Điện Pháp Vương, cái này khô lâu trước mặt còn có tàn niệm chưa tiêu?”

“Không biết, ta được đến vật này, chưa hề đem nó chân chính luyện hóa...”

Lôi Điện Pháp Vương gian nan đáp lại.

Dương Phóng cẩn thận quan sát, cuối cùng vẫn bỏ đi triệt để luyện hóa vật này ý nghĩ.

Thứ này quá mức quái dị, nếu là tiếp tục luyện hóa lời nói, làm không khéo sẽ kích thích đến bên trong tồn tại.

Dù sao hẳn chỉ cần có thể phát huy đối phương một bộ phận lực lượng là được rồi.

Không nói những cái khác, trước đó cái chủng loại kia linh hồn gào thét tuyệt đối là một loại tuyệt sát!

Dù là đối với vương giả, đều có to lớn ảnh hưởng.

Dương Phóng trực tiếp tế ra vật này, cấp tốc bay ra sơn động, hướng về xa xa một chỗ sơn phong hung hăng đập xuống, mặc dù không có triệt để luyện hóa vật này, nhưng là cự ly ngắn điều khiển lại không phải vấn đề.

Oanh!

Vô cùng điếc tai oanh minh phát ra, đất rung núi chuyển.

Cao ngất sơn mạch tại chỗ bị nện sụp đổ ra, vô tận hắc khí trùng trùng điệp điệp, từ đầu lâu bên trong tràn ra, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch, nói không rõ đá vụn bốn phía kích xạ.

Toàn bộ không gian đều trở nên một trận hỗn loạn.

Giống như bị cái gì vô cùng đáng sợ ma vương cho đập một chưởng đồng dạng.

Uy lực kinh thiên!

Dương Phóng mừng rỡ, lần nữa không chế bộ xương màu đen đầu, toàn bộ bộ xương màu đen đầu đang nhanh chóng phóng đại, đảo mắt biến thành phòng ốc lớn như vậy, ngửa mặt lên trời gào thét.

“Rống...”

Từng đợt màu đen gợn sóng từ cái này bộ xương màu đen đầu trong mồm phát ra, trùng trùng điệp điệp, che khuất bầu trời, để không trung đều trong nháy mắt phai nhạt xuống.

Cát bay đá chạy, khí lưu quét sạch, ô ô chói tai, thiên băng địa liệt.

Kinh khủng linh hồn gào thét trực tiếp bao trùm phương viên hơn mười dặm.

Dương Phóng đại hỉ.

Bảo bối tốt!

Viên này bộ xương màu đen đầu quả nhiên là một kiện cái thể đại sát khí!

Vô luận là vật chất công kích, vẫn là công kích linh hồn, tất cả đều đạt tới cực hạn.

Dùng để đối phó địch nhân, tất nhiên sẽ có không thể tưởng tượng nổi kỳ hiệu.

Bất quá rất nhanh Dương Phóng sắc mặt biến hóa, cảm giác được một cỗ cỗ lão sóng ý niệm từ bộ xương màu đen trong đầu phát ra, lập tức hướng về linh hồn của hắn quét tới.

Dương Phóng tóc gáy trên người dựng lên, trong nháy mắt toàn bộ tinh thần đề phòng.

Nhưng rất nhanh loại kia cỗ cỗ lão sóng ý niệm lần nữa cấp tốc thu về, trong nháy mắt vô tung vô ảnh.

“Bên trong tồn tại còn sống?”

Dương Phóng kinh nghi.

Khó trách Lôi Điện Pháp Vương trước đó đột nhiên tao ngộ phản phệ!

Cái này bộ xương màu đen đầu càng như thế yêu dị!

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí, cuối cùng đem cái kia màu đen đầu lâu lần nữa chiêu trở về, cấp tốc thu nhỏ, một lần nữa rơi vào trong tay của hắn.

Hắn cẩn thận lượn quanh.

Cuối cùng không dám tiếp tục thí nghiệm.

Thứ này vận dụng số lần, nhất định phải nghiêm ngặt khống chế.

Bằng không, hơn phân nửa muốn rơi vào giống như Lôi Điện Pháp Vương hạ tràng.

Dương Phóng có chút suy tư, cuối cùng thu hồi bộ xương màu đen đầu.

Bàn tay hắn lật một cái, đem trước thần kính mảnh vỡ lần nữa lấy ra ngoài.

To lớn thần kính mảnh vỡ bên trong như cũ tại lấp lóe từng đợt mờng lung thần bí hào quang bảy màu, cũng không khôi phục trước đó dáng vẻ, cái này khiến Dương Phóng không khỏi nhíu mày.

Chẳng lẽ tại Thần Quốc bên trong, thần kính chịu ảnh hưởng?

Hắn cuối cùng thận trọng nhô ra bàn tay, hướng về thần kính mặt ngoài chạm đến tới, sau đó thân thể lóe lên, lần nữa tiến vào thần kính.

Sau một khắc, như là xuyên qua không gian, quang mang lóe lên, thân thể của hắn xuất hiện lần nữa.

Bất quá khi nhìn thấy hoàn cảnh chung quanh về sau,

Dương Phóng biến sắc.

Quả nhiên là lần nữa tiến vào Thánh Điện chỗ sâu.

Hắn hiện tại chính là từ một cái khác khối thần kính mảnh vỡ bên trong ra!

Tại Thần Quốc bên trong, thần kính không cách nào liên thông ngoại giới.

Từ một mặt thần kính đi vào, chỉ có thể từ mặt khác thần kính ra!

Hắn không dám chờ lâu, vội vàng cấp tốc quay người, lần nữa chui vào thần kính, sợ gây nên cái kia đạo ma ảnh chú ý, mặc dù đối phương đối với hắn cũng vô ác ý, thế nhưng tuyệt đối không có gì hảo ý.

“Rống!”

Tại Dương Phóng vừa mới rời đi, thạch điện bên ngoài liền truyền đến một trận cực kỳ khủng bố ma hồng thanh âm, nương theo lấy từng đợt rầm rầm chói tai xiềng xích thanh âm, khí tức khủng bố đang nhanh chóng hướng về thạch điện vọt tới.

Đảo mắt, cái kia đạo kinh khủng ma ảnh xuất hiện lần nữa tại thạch điện bên trong, con người băng lãnh, hướng về trong điện quét tới, cuối cùng rơi vào ở giữa nhất thần kính mảnh vụn bên trên, không nhúc nhích, lâm vào trầm mặc.

Sơn động nội bộ.

Dương Phóng xuất hiện lần nữa, lòng còn sợ hãi.

Cũng may hắn kịp thời trở về.

Nếu như bị ma ảnh kia bắt lấy, đối phương coi như không nhất định sẽ tùy tiện buông tha hẳn.

Dương Phóng rất nhanh lần nữa lộ ra suy tư.

“Phiền phức lớn rồi, thần kính thế mà không cách nào liên thông ngoại giới, xem ra muốn rời đi mở Thần quốc, chỉ có thể thông qua chỗ kia luân hồi cốc.”

Có thể luân hồi cốc là có hay không có thể liên thông ngoại giới, ai có thể nói được rõ ràng?

Vạn nhất là tử lộ, chẳng phải là hổ mình?

Nhưng nếu không thông qua luân hồi cốc, thật chẳng lẽ muốn ở chỗ này gốc cả một đời?

Lui một bước nói, Thần Quốc thế nhưng là sắp phát sinh lớn tai...

Dương Phóng tâm sự nặng nề, cuối cùng trực tiếp thu hồi thần kính mảnh vỡ, thân thể liễm tức hóa ảnh, cấp tốc ra hang động.

Bất kể như thế nào, vẫn là đến tập hợp đủ sáu mặt thạch bài lại nói.

Vạn nhất thật có thể rời đi, hẳn cũng không trở thành bồi rối.

...

Toàn bộ Thần Quốc bên trong mưa gió nổi lên, khắp nơi oanh động.

Đủ loại tin tức đang không ngừng lan truyền.

Tất cả đều là liên quan tới luân hồi cốc.

Các loại tin tức nhanh chóng lan truyền đồng thời, cũng trực tiếp mang đến tàn nhẫn chém giết sự kiện.

Các lộ cao thủ vì có thể được đến ròi đi tư cách, nhao nhao bắt đầu toàn lực xuất thủ cướp đoạt thánh bài, phàm là có bất kỳ thánh bài tin tức xuất hiện, đều sẽ dẫn phát rất nhiều cường giả chú ý.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thần Quốc thế giới một hồi gió tanh mưa máu, tình cảnh bi thảm.

Đáng sợ chiến đấu ba động, cơ hồ thường cách một đoạn khoảng cách đều có thể nghe được.

...

Giờ phút này.

Một chỗ mênh mông mà cổ lão thành trì bên ngoài, Dương Phóng thân thể nhẹ nhàng xuất hiện ở nơi này, ngẩng đầu nhìn lại.

Thương Long thành!

Đã muốn đối phó tam nhãn Tà Quân, lại muốn tập hợp đủ thạch bài, thành này là lựa chọn tốt nhất.

Hắn cất bước đi vào thành trì, chỉ gặp cổ lão cự thành bên trong, phồn hoa náo nhiệt, dòng người chen chúc, chen vai thích cánh, khắp nơi đều là quán nhỏ,

Nơi này ăn bán chơi, tất cả đều ngoài người ta dự liệu.

Rất nhiều ngoại giới vô cùng thừa thớt dư thừa, ở chỗ này lại khắp nơi đều là.

Bất quá nơi này giao dịch tiền tệ, cũng không phải bình

thường vàng bạc.

Mà là một loại Thần Tinh.

Nghe nói bên trong ẩn chứa một loại năng lượng tinh thuần, có thể bị nhân thể hấp thu, là dùng tới tu luyện tuyệt hảo chi vật, mà lại thứ này chỉ có Thần Quốc mới có.

Ngoại giới tìm không thấy một viên.

Dương Phóng hành tẩu tại đường phố phồn hoa bên trong, nội tâm cảm khái, có một loại đã lâu hồng trần khí tức.

Coi như hắn đã bao lâu không có nghỉ ngơi thật tốt qua.

Từ khi tiến vào Hắc Âm âm mai đến, ngay cả khách sạn đều rất ít tiến vào.

Ngay tại hắn cất bước tiếp tục hướng về phía trước hành tẩu thời điểm, bỗng nhiên sau lưng truyền đến trầm thấp tiếng oanh minh, nương theo lấy từng đợt tiếng gào thét âm, khí thế hung ác tràn ngập, toàn bộ trên đường phố hoàn toàn đại loạn.

“Tránh ra tránh ra, giẫm chết đáng đời!”

“Toàn diện tránh ra!”

Chỉ gặp một người mặc áo tím thanh niên, cư ở tại một đầu màu xanh cự thú trên thân, sắc mặt hung ác, đang nhanh chóng vọt tới trước, ven đường chỗ qua, rất nhiều người kinh hoảng trốn tránh, nhưng vẫn là bị màu xanh cự thú chỗ đụng vào, phanh phanh rung động, phát ra tiếng kêu thảm, rất nhiều người bị trực tiếp giẫm chết quá khứ.

Đảo mắt, vị kia thanh niên áo tím không chế cự thú đã cấp tốc đi xa.

Đám người xông xáo, hoàn toàn phần nộ.

“Là tam mục Thần Phủ người!”

“Ta biết hấn, hấn là Tam Mục Tà Quân nhi tử tam mục Ma Quân người hầu, quá phách lối!”

“Huynh đệ im lặng, tuyệt đối đừng bị người nghe được, tam mục Ma Quân hẹp hòi nhất, coi chừng rước lấy sát giới...”

“Tam Mục Tà Quân một nhà khinh người quá đáng, chỉ là một nô bộc cũng dám tung hoành vi man rợ hung, còn sợ người khác nói hay sao?”

...

Tam nhãn Tà Quân nhi tử người hầu?

Dương Phóng lông mày khẽ động, nhìn thoáng qua màu xanh cự thú rời đi phương hướng.

Cuối cùng hấn nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không lập tức động thủ.

Đã chi, vậy thì yên ổn mà ở thôi.

Hấn chuẩn bị đi đầu ăn no nê, ăn uống no đủ về sau, lại đi tìm tam nhãn Tà Quân tính toán nợ cũ!

Dương Phóng quay người bước vào một chỗ rộng lớn quán rượu, tiến vào quán rượu lầu hai một chỗ vị trí cạnh cửa sổ, muốn cả bàn thức ăn ngon, bắt đầu cẩn thận nhâm nhi thưởng thức.

Bất quá ngay tại hấn ngồi xuống không lâu.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến một đạo kêu thê lương thảm thiết, thanh âm cực kỳ quen thuộc, chính là trước đó nghị luận những người kia.

Dương Phóng nhướng mày, ánh mắt quét tới.

Chỉ gặp trước đó kia cười tại màu xanh cự thú trên người thanh niên áo tím, chẳng biết lúc nào đã trở về, bên người còn bao vây cái khác bảy tám đạo bóng người, sắc mặt lãnh khốc, đem lúc trước bày phía sau nói xấu người, tất cả đều đổ nhào trên mặt đất.

“Thứ không biết chết sống, ngay cả tam mục Thần Phủ cũng dám nghị luận, các người đã không quản được đầu lưỡi của mình, vậy liền để bản tọa đến thay các người quản tốt!”

Thanh niên mặc áo tím kia thần sắc lạnh lùng, rõ ràng chỉ là một cái người hầu, nhưng lại đối ngoại tự xưng bản tọa, tay hấn cầm một cây chủy thủ, trực tiếp đâm vào một người miệng bên trong, dùng sức xoắn một phát.

Người kia đau phát ra tiếng kêu thảm, cơ hồ muốn bất tỉnh đi.

Một đầu đẫm máu đầu lưỡi trực tiếp từ miệng hấn bên trong rơi xuống ra.

“Hắc hắc, Vương huynh hảo thủ đoạn, ta cũng tới thử một chút!”

Tại bên cạnh hấn, một vị thanh niên áo trắng lộ ra tiểu dung, bàn tay chủy thủ đồng dạng như thiểm điện đảo qua.

A!

Lại là một đạo kê thê lương thảm thiết phát ra.

Bên cạnh một người toàn bộ cái cầm tại chỗ bị hấn vạch xuống đến, lộ ra bên trong máu me đầm đìa hài cốt cùng huyết nhục, đau con mắt trực phiên.

“Ha ha ha...”

Bên người người tất cả đều cười ha hả.

Bốn phương tám hướng đám người thần sắc hoảng sợ, chỉ sợ tránh không kịp, cấp tốc tản ra.

Mặc dù là thủ thanh niên áo tím chỉ là một vị người hầu, nhưng là tam mục Ma Quân người hầu, thân phận quý nhất, cao cao tại thượng, lưng tựa Tam Mục Tà Quân, không ai dám trêu chọc.

“Thật sự là mất hứng.”

Thanh niên áo tím xử quyết rơi mất mấy vị lăm miệng giang hồ khách về sau, ném đi chủy thủ, võ võ song chưởng, mỉm cười nói: “Mấy vị, không bằng ngay tại tửu lâu này bên trong, từ tại hạ cho các người bày tiệc mời khách đi.”

“Dễ nói!”

“Toàn bằng Vương huynh an bài!”

“Vương huynh hiện tại leo lên tam mục Ma Quân quan hệ, sau này cần phải nhiều hơn chiếu cố chúng ta!”

Bên người người nhao nhao cười nói.

Bọn hấn nhắc chân lên, hướng về quán rượu đi đến.

Vừa mới đi vào quán rượu.

Chưởng quỹ liền kinh sợ, cấp tốc đón.

“Các vị đại nhân...”

“Nghe, chuẩn bị cho ta một kiện thượng đẳng phòng, mùi hơi bên trong, ta cần nhìn thấy quán rượu bên trong không có một ai, nếu như mùi hơi bên trong còn có những người khác tại, ta liền để người nhìn không thấy ngày mai Thái Dương!”

Thanh niên áo tím ngửi khí bình thản.

Hắn loại trừ trừ lên tam mục Ma Quân quan hệ bên ngoài, nhà mình gia tộc tại Thương Long thành cũng có không ít địa vị, toàn bộ thành nội loại trừ riêng lẻ vài người hắn không thể trêu vào, những người khác hắn tất cả đều không để trong mắt.

“Là, là, tiểu nhân cái này xử lý!”

Chưởng quỹ thần sắc kinh hoảng, vội vàng mở miệng.

Sau đó cấp tốc phân phó hỏa kế, bắt đầu xua đuổi đám người.

Thanh niên áo tím mặt mỉm cười, mang theo bên người bảy tám vị bằng hữu, hướng về trên lầu đi tới.

Lầu trên lầu dưới tất cả mọi người lộ ra kinh hoảng, cấp tốc rời đi chỗ ngồi, ước gì mau rời khỏi nơi đây, không có bất kỳ người nào có can đảm chờ lâu.

Duy chỉ có Dương Phóng bên kia, y nguyên lẳng lặng ngồi ngay ngắn, thần sắc bình thản, thượng thức rượu, giống như là làm như không nghe thấy.

“Vị đại gia này, cầu ngài rời đi thôi, ngài cho chúng ta một con đường sống đi, ngài không đi nữa, chúng ta liền bị giết, van cầu ngài!”

Tiểu nhị kinh hoàng không thôi, vội vàng đi vào Dương Phóng bên này, đau khổ kêu rên.

“Cơm còn chưa ăn no, rượu còn chưa tận hứng, cái này muốn cho ta đi, nào có đơn giản như vậy.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, tiếp tục thưởng thức rượu ngon.

“Đại gia, ngài đi ra bên ngoài ăn được không, tất cả thịt rượu chúng ta toàn bộ miễn phí, ngài thích ăn cái gì ăn cái gì, van cầu ngài, nhanh lên rời đi đi.”

Tiểu nhị kêu rên.

Dương Phóng y nguyên bất vi sở động.

“Nhanh, mau đưa hắc khiêng đi ra.”

Chưởng quỹ một mặt mồ hôi lạnh, lộ ra kinh hoàng, vội vàng mở miệng phân phó.

Một đám hỏa kế vội vàng cấp tốc xông ra, hướng về Dương Phóng đánh tới.

Nhưng Dương Phóng chỉ là tinh thần lực nhẹ nhàng quét qua, một đám hỏa kế lập tức lâm vào ảo giác bên trong, đối cái này một mảnh hư vô vẫn là ra sức dùng sức, từng cái một mồ hôi đầm đìa.

“Ừm?”

Thanh niên áo tím ánh mắt lạnh lẽo, một chút chú ý tới

Dương Phóng bên này.

Còn có cao thủ?

Là cái đầu đầu?

Bên người những người khác cũng tất cả đều con mắt lóe lên, lộ ra tiểu dung.

“Vương huynh, xem ra người uy nghiêm không được a.”

Một vị thân thể buồn bã nam tử thốt lên cười nói.

“Chưởng quỹ, hoặc là hấn đi, hoặc là người chết, chính người lựa chọn!”

Thanh niên áo tím ngũ khí băng lãnh, trực tiếp mở miệng.

“Đại gia, đại gia van cầu ngài rời đi thôi.”

Chưởng quỹ hoảng sợ dị thường, vội vàng nhanh chóng đập ra, liền lĩnh quỳ rạp xuống Dương Phóng phụ cận, bắt đầu đau khổ kêu rên: “Ta trên có già dưới có trẻ, ta không thể chết a, van cầu ngài, cho ta một con đường sống đi.”

“Sinh lộ là tự chọn, hấn có thể giết người, ta cũng có thể giết người, người là muốn chết trong tay hấn, vẫn là muốn chết trong tay ta?”

Dương Phóng bất vi sở động, nhẹ nhàng thưởng thức chén rượu.

Chưởng quỹ lập tức lộ ra hoảng sợ, lâm vào tuyệt vọng.

Hai bên hấn đều đắc tội không dậy nổi...

Hôm nay làm sao lại toát ra như thế một cái đại thần?

Thanh niên áo tím đăm người nhất thời lộ ra cười lạnh, nhìn về phía Dương Phóng, ánh mắt băng lãnh.

Thứ không biết chết sống!

Thực sự có người dám ở trước mặt bọn hắn làm loạn!

“Người đi cho hắn một bàn tay, ta bảo đảm người không chết!”

Dương Phóng ngữ khí bình thản.

“Ta. . ta...”

Chưởng quỹ bờ môi run rẩy.

“Đi thôi.”

Dương Phóng tiếp tục mở miệng.

Sau một khắc, chưởng quỹ trừng to mắt, lộ ra kinh hãi, cảm giác được toàn bộ thân hình lại đột nhiên mất đi khống chế, đang nhanh chóng quay người hướng về thanh niên áo tím nhanh chóng đánh tới.

Thanh niên áo tím vừa nhìn thấy chưởng quỹ đánh tới, lập tức lộ ra tàn nhẫn chi sắc.

“Muốn chết!”

Soạt!

Hắn vận chuyển chân khí, trên thân tử khí bốc hơi, quần áo bay múa, trực tiếp một chưởng hướng về chưởng quỹ bổ tới, chuẩn bị đem hắn trực tiếp chụp chết.

Cùng lúc đó, chưởng quỹ cũng đang sợ hãi kêu to, nhanh chóng bỏ ra bàn tay.

Ba!

A!

Vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn phát ra, huyết vụ bắn tung toé, xương vỡ bắn ra bốn phía.

Chưởng quỹ lại một chưởng đánh nát thanh niên áo tím toàn bộ cánh tay, khiến cho toàn bộ cánh tay biến thành vô số huyết vụ, tiếp lấy một chưởng này uy lực không giảm, cấp tốc rơi vào thanh niên áo tím trên thân, để hắn không có phản ứng chút nào, bịch một tiếng, nửa người trong nháy mắt biến mất.

Thanh niên áo tím phát ra một đạo kêu thảm, tại chỗ bay ngược mà ra, hung hăng nện ở nơi xa, chết không thể chết lại.

Bên người cái khác thanh niên tất cả đều trừng mắt, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

“Vương huynh!”

“Cát chưởng quỹ, người thế mà giết Vương huynh!”

“Cát Thiên Phương, người nhất định phải chết, cả nhà các người đều chết chắc!”

Một đám thanh niên liều lĩnh rống to, vừa kinh vừa sợ.

Cái này Cát chưởng quỹ làm sao dám?

Làm sao lại có được đáng sợ như vậy lực lượng!

Vương huynh thế nhưng là thánh linh đệ nhị Thiên Thê

a!

“Không phải ta, thật không phải là ta, ta không chế không chỉ chính ta a!”

Chưởng quỹ hoảng sợ dị thường, phát ra kêu to, tại một chưởng võ chết thanh niên áo tím về sau, thân thể theo sát lấy còn tại cấp tốc đập ra, hướng về cái khác mấy cái thanh niên phóng đi.

Cái khác mấy cái thanh niên vừa nhìn thấy chưởng quỹ đánh tới, lập tức lộ ra sợ hãi, vội vàng cấp tốc rút lui.

Chỉ bất quá thời khắc này lão chưởng quỹ đơn giản kinh khủng đến dọa người.

Mấy cái thanh niên tốc độ trong mắt hẳn chậm giống như ốc sên.

Ầm! Ầm! Ầm!

A a a!

Một chưởng một cái, huyết vụ bắn tung toé, tràng diện tàn nhẫn.

Kêu thảm chói tai.

Một đám trong tiệm hỏa kế tất cả đều bị hù hoảng sợ dị thường.

Bọn hẳn chưởng quỹ lúc nào càng trở nên đáng sợ như vậy?

Hẳn dám giết chết tam mục Ma Quân người hầu?

Đảo mắt, một đám thanh niên bị lão chưởng quỹ toàn bộ đánh chết, chỉ còn lại có một người còn sống, nhưng lại

gãy mất một tay, vô cùng hoảng sợ, toàn thân bị mồ hôi lạnh thấm ướt, dọa đến cú t đái đũ băng.

“Tha mạng, tha mạng a Cát chũởng quũ...”

Thanh niên kia hoảng sợ kêu rên.

“Ngũời lập tức tiến về tam nhãn Tà Quân phủ, nói cho tam nhãn Tà Quân, có một vị cố nhân ở chỗ này chờ hấn, để hấn lập tức tới, hấn nếu không tới, ta liền tự mình đánh lên đi, đi thôi!”

Dương Phóng đột nhiên mở miệng, ngữ khí lãnh đạm, nói: “Nhớ kỹ, không muốn chạy trốn, ngữời dám chạy trốn, cả nhà ngữời đều chết!”

Ngũời thanh niên kia lập tức hoảng sợ dị thường địa rùng mình một cái, vội vàng xác nhận, sau đó cấp tốc bò lên, liêu lĩnh hướng về bên ngoài chạy trốn quá khứ.

Lão chũởng quũ lúc này rất cục khôi phục đối thân thể chũởng khổng, sắc mặt trắng bệch, nhìn xem trong khách sạn kinh khủng máu thịt vụn, hồn phách đều run rẩy, cả ngữời lung la lung lay, tại chỗ xụi lơ trên mặt đất.

“Tiền bối. . tiền bối, ngài có thể hại khổ ta.”

Lão chũởng quũ kêu rên lên.

Dương Phóng đũa lưng về phía lão chũởng quũ, không nói một lời, như cũ tại lắng lắng phẩm tửu dùng bữa, tựa hồ hết thủy đều không có quan hệ gì với hấn đồng dạng.

Quán rượu bên ngoài, sớm đã dẫn phát mảng lớn xô xao.

Rất nhiều ngữời thấy rõ ràng bên trong tửu lâu hết thủy.

“Tai họa rồi, cái kia chưởng quỹ gặp rắc rối, hẳn thế mà giết chết tam mục Ma Quân người hầu, lần này cả nhà của hắn đều muốn chôn cùng!”

“Người sai, không phải cái kia chưởng quỹ giết, theo ta thấy hẳn là trên bàn cái kia hắc bào nam tử, là hắn dùng thần bí lực lượng khống chế được Cát chưởng quỹ!”

“Bất kể như thế nào, Cát chưởng quỹ cùng nam tử kia một cái đều chạy không thoát!”

“Đúng vậy a, tam nhãn Tà Quân nhưng là chân chính vương giả, con của hắn tam mục Ma Quân cũng là Bất Diệt cảnh cao nhân...”

Rất nhiều người nghị luận âm ỉ, cách xa xa.

Không bao lâu!

Một đạo phản nộ rồng to thanh âm trực tiếp từ đằng xa truyền đến, khí thế kinh thiên động địa, chấn toàn bộ đường đi đều tại run mạnh.

“Người nào dám giết ta người hầu!”

Oanh!

Rất nhiều người bị chấn sắc mặt trắng bệch, khí huyết cuồn cuộn, thân thể cấp tốc lùi ra ngoài.

Một cái cư ỡi Bạch Ngọc Long ngựa, thân thể hùng vĩ, mặc tử sắc giáp trụ thanh niên, mang theo một nhóm cường giả cấp tốc vọt ra.

Hắn mặt mũi tràn đầy phản nộ, mi tâm sinh mắt, song mi đứng đấy.

Nhất là ở giữa nhất mắt dọc bên trong, quang mang lấp

lóa, tràn ngập kinh khủng khó lường khí tức, tựa hồ phải tùy thời từ bên trong bắn ra huyền quang.

Tại bên người, còn có một vị lão giả, râu tóc hoa râm, tức đến xanh mét cả mặt mày, nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng sát ý sôi trào, kém chút phát điên.

Không hề nghi ngờ, chính là Vương công tử phụ thân.

Biết được nhi tử bị hại, hấn trước tiên liền chạy tới.

“Ma Quân đại nhân, còn xin ngài vì khuyên tử báo thù a!”

Lão giả cắn răng mở miệng, nội tâm bi thương, hận không thể đem Dương Phóng cùng Cát chưởng quỹ bọn người toàn bộ chặt thành thịt muối.

Bốn phương tám hướng lần nữa xôn xao.

Tất cả mọi người đang nhanh chóng rút lui, sắc mặt trắng bệch.

Tam mục Ma Quân đến rồi!

Lần này người thanh niên kia phải xong đời!

Ngay tiếp theo Cát chưởng quỹ cùng nhau hỏa kế, cũng muốn toàn bộ chết thảm!

“Tha mạng, tha mạng a Ma Quân đại nhân, không liên quan chuyện ta, không liên quan chuyện ta a...”

Cát chưởng quỹ hoảng sợ quỳ rạp xuống đất, đau khổ cầu xin tha thứ.

Một đám hỏa kế càng là toàn bộ quỳ xuống, liều mạng dập đầu.

“Người là tam mục Ma Quân? Cha người đâu? Để người cha tới, người còn chưa đủ tư cách!”

Dương Phóng ngữ khí bình thản.

“Làm càn!”

Tam mục Ma Quân bỗng nhiên hét lớn, như là phích lịch, chấn tất cả mọi người hai lỗ tai mất thông, phun ra huyết thủy, diện mục âm trầm, băng hàn đáng sợ.

“Giết ta người hầu, còn dám đối ta vô lễ, người là ai?”

Hắn mở miệng quát chói tai, tiến hành hỏi thăm.

Đối mặt hắn cường thế uy hiếp, đối phương còn có thể bảo trì thường sắc.

Đây cũng không phải là người bình thường!

“Ta là ai? Tên của ta ngay cả cha người cũng không biết, nhưng cha người thoáng qua một cái đến liền nhất định có thể nhận ra ta, để người cha tới!”

Dương Phóng mở miệng lần nữa, tựa lo rót rượu.

“Ma Quân đại nhân, không nên cùng hắn nhiều lời, giết hắn, nhất định phải giết hắn, chúng ta nhiều như vậy người, còn có Tà Quân chỗ dựa, cần gì phải e ngại hắn, bất kể như thế nào, đều muốn giết hắn a!”

Bên cạnh lão giả vội vàng thúc giục, nghiêng răng nghiêng lợi.

“Lặp lại lần nữa, người đến cùng là ai?”

Tam mục Ma Quân tiếp tục quát chói tai, mi tâm mắt dục

tại khep mở, bên trong chùm sáng cơ hồ muốn xông ra tới, khí tức kinh khủng tại mảnh này dường đi tràn ngập, khiến cho tất cả mọi người sinh lòng hoảng sợ, cấp tốc rút lui.

“Thôi, cùng người nói nhiều như vậy vô dụng, dù sao ta muốn tìm người cha tính sổ sách, cha người không ra, vậy người liền đi chết đi, Cát chường quý, giết hẳn!”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm, giống như là phân phó một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Sau một khắc!

Cát chường quý phát ra hoảng sợ tiếng kêu, thân thể của mình càng lại lần mất đi khống chế, nhanh chóng đập ra, hướng về bên ngoài vọt tới.

“Ma Quân tha mạng, chuyện không liên quan đến ta, ta khống chế không nổi chính ta...”

Hắn liền lĩnh kêu rên lên, nước mắt bão tố vung.

“Muốn chết!”

Tam mục Ma Quân giận dữ, chõi mi tâm tia sáng kia trạch rớt cục bắn ra ngoài.

Oanh một tiếng, chùm sáng đáng sợ, hiện ra một loại kim Hoàng sắc trạch, mang theo khó tả khí tức khủng bố, cơ hồ đem toàn bộ quán rượu đều bao phủ lại ở bên trong, muốn đem chường quý trực tiếp vỡ nát.

Nhưng chường quý trong miệng kêu rên, thân thể lại tại nở rộ hào quang, lại miễn dịch tất cả tổn thương, trực tiếp vọt qua, sát na xuất hiện tại tam mục Ma Quân trước mặt, một bàn tay vỡ xuống.

Tam mục Ma Quân biến sắc, phản ứng nhanh vô cùng, một phát bắt được bên người lão giả, đem nó như thiểm điện đẩy hướng trước người, sau đó đột nhiên phóng lên tận trời.

“Ma Quân, người...”

Vị lão giả kia lộ ra hoảng sợ, phát ra kêu to.

Ầm!

Thân thể của hắn tại chỗ chia năm xẻ bảy, phát ra tiếng kêu thảm, mảng huyết vụ lớn bắn tung toé ra, hắn chính là Bất Diệt cảnh cao thủ, mà ngay cả một chiêu đều ngăn cản không nổi.

Tự thân dị tượng liền thi triển cơ hội đều không có.

Huyết nhục của hắn đang ngọ nguậy, muốn nhanh chóng hướng về ở giữa tụ hợp, nhưng đột nhiên thiên hôn địa ám, tại hắn cảm ứng bên trong, bốn phương tám hướng trở nên đen kịt một màu, như đồng hóa vì vực sâu không đáy, tràn ngập âm trầm kinh khủng đáng sợ khí tức.

Hắn trực tiếp đã mất đi đối với tất cả máu thịt vụn cảm ứng.

Tiếp lấy!

Một cái chỉ có hắn có thể nhìn thấy lông đen đại thủ trong nháy mắt nhô ra, một thanh nắm chặt hồn phách của hắn, tại hắn kêu thê lương thảm thiết thanh âm, đem hắn sinh sinh luyện chết, tại chỗ hồn phi phách tán.

Hết thảy nhanh đến cực hạn.

Ngoại nhân căn bản không phân biệt được.

Bọn hắn chỉ thấy lão chưởng quỹ xông ra, một bàn tay đem Vương gia gia chủ đánh cho vỡ nát, tiếp lấy Vương gia gia chủ phát ra tiếng kêu thảm, trực tiếp hồn phi phách tán.

Căn bản không biết tại vừa mới một sát na, Dương Phóng dị tượng sớm đã triển khai.

Mà liền tại tam mục Ma Quân phóng lên tận trời sát na, lão chưởng quỹ thân thể sớm đã tại Dương Phóng khống chế dưới, theo sát lấy phóng lên tận trời, so tam mục Ma Quân nhanh hơn không biết bao nhiêu.

Một cái cự đại bàn tay tại chỗ phủ xuống, hướng về tam mục Ma Quân hung hăng đánh tới.

Tam mục Ma Quân biến sắc, phát ra kêu to, mi tâm chỗ liên tiếp bắn ra bảy tám đạo thần quang, hai tay liền mạng vung vẩy, khắp nơi đều là quang ảnh, đem tự thân tuyệt học phát huy đến cực hạn.

“Ta chính là tam mục...”

Ầm!

Lão chưởng quỹ một bàn tay phủ xuống, tại chỗ đánh nát hẳn tất cả công kích, rơi vào trên người hắn, để hắn nửa người trong nháy mắt nổ tung, hóa thành huyết vụ.

A!

Tam mục Ma Quân phát ra tiếng kêu thảm, thân thể từ giữa không trung hung hăng rơi xuống, đập xuống đất, đánh mất chiến lực.

Lão chưởng quỹ như cũ tại thống khổ kêu rên, “Tha mạng a Ma Quân, ta không phải cố ý, ta khống chế

không chỉ chính ta, cầu người tha cho ta đi...”

Tất cả mọi người lộ ra hoảng sợ, cảm giác được yêu dị.

Cái này Cát chường quỹ đang nói đùa gì vậy?

Hắn tại bạn trư ăn lão hổ hay sao?

Một bên hô hào không phải cố ý, một bên cấp tốc xuất thủ, đem tam mục Ma Quân, Vương gia gia chủ toàn bộ đánh cho vô cùng thê thảm.

“Công tử!”

Một đám bị tam mục Ma Quân mang tới người lộ ra hoảng sợ, vội vàng lao nhanh ra, muốn nghĩ cách cứu viện đi nhà mình công tử, nhưng đột nhiên giữa không trung xuất hiện một đạo bầy sắc hào quang, một chút cuốn trúng tất cả mọi người, trong nháy mắt đem bọn hắn toàn bộ cuốn đi.

Ngay tiếp theo nửa chết nửa sống tam mục Ma Quân cũng bị cùng nhau cuốn đi.

Dương Phóng quần áo phần phật, rốt cục vươn người đứng dậy, hướng về nơi xa nhìn lại, đáy mắt bên trong, từng đạo vô hình dây nhỏ cấp tốc kéo dài mà ra, lít nha lít nhít, nối tới nơi xa.

“Thôi được, vẫn là ta tự mình ra tay đi!”

Hắn ngữ khí bình tĩnh, thân thể nhoáng một cái, trong nháy mắt rời đi nơi đây.

Sau một khắc, trực tiếp khóa chặt Tam Mục Tà Quân bế quan chi địa, đem một viên bộ xương màu đen đầu hung hăng ném tới, âm trầm yêu dị bộ xương màu đen đầu tại bị ném ra về sau, lập tức nhanh chóng phóng đại, bành

trường ra từng mảnh từng mảnh âm lãnh khí tức quý dị, đem thiên không đều cho nhuộm đen.

Oanh!

To lớn bộ xương màu đen đầu tại chỗ hung hăng đập vào tam mục Thần Phủ bên trong, sức mạnh đáng sợ trùng trùng điệp điệp, tại chỗ đem toàn bộ tam mục Thần Phủ san thành bình địa.

Không biết bao nhiêu người phát ra gầm thét, cấp tốc từ tam mục Thần Phủ bên trong xông ra.

Nhưng vào lúc này.

Viên kia to lớn màu đen đầu lâu bỗng nhiên phát ra linh hồn gào thét.

“Rống!”

Từng mảnh từng mảnh màu đen gợn sóng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc hướng về bốn phương tám hướng quét sạch, như là gợn sóng, lập tức từng cái lao ra cuồn cuộn giả nhao nhao phát ra tiếng kêu thảm, cuồn cuộn huyết thủy.

Từng cái linh hồn băng diệt, ánh mắt ảm đạm, thân thể như là hạ sủi cỏ đồng dạng cấp tốc từ giữa không trung rơi xuống phía dưới, rầm rầm rung động.

Đảo mắt!

Toàn bộ chết hết!

Chỉ còn lại có Tam Mục Tà Quân một người, lộ ra kinh sợ, khóe miệng chảy máu, cấp tốc vọt ra.

Nhìn thấy giữa không trung to lớn bộ xương màu đen

đầu, hấn đơn giản muốn nổi điên.

“Lôi Điện Pháp Vương!”

Tam Mục Tà Quân gầm thét.

“Rống!”

To lớn bộ xương màu đen đầu theo sát lấy phát ra linh hồn gào thét, hướng về Tam Mục Tà Quân hung hăng xung kích tới.

Tam Mục Tà Quân biến sắc, vội vàng nhanh chóng trốn tránh, thân thể như điện, cấp tốc biến mất nơi đây.

Dương Phóng rất nhanh triệu hồi bộ xương màu đen đầu, thân thể nhoáng một cái, cấp tốc hướng về Tam Mục Tà Quân đuổi tới.

...

Chương 419 : Luân Hồi cốc! ! Thành công ám toán Đông Lê lão quái!

Toàn bộ thành nội một mảnh xôn xao.

Vô số người giật nảy cả mình, con mắt trừng lớn.

Xảy ra chuyện gì?

Có người san bằng Tam Mục Tà Quân phủ, giết sạch Tam Mục Tà Quân phủ tất cả mọi người?

Ngay cả chính Tam Mục Tà Quân đều chạy trốn?

“Ta không nhìn lầm đi, Tam Mục Tà Quân phủ đệ bị người san bằng!”

“Thương Long thành sắp biến thiên!”

...

Quán rượu lão chưởng quỹ ngơ ngơ ngác ngác, đứng trên mặt đất, ngơ ngác nhìn về phía nơi xa vang lên oanh minh, đến nay y nguyên không thể tưởng tượng.

Cường đại khó lường, không người dám tại trêu chọc Tam Mục Tà Quân phủ cứ như vậy bị người san bằng rồi?

Tại sao có thể như vậy?

Tại sao có thể như vậy

Hắn lộ ra mờ mịt, lần nữa nhìn hướng tay của mình chững.

Vừa mới mình có phải thật vậy hay không bị người khống chế rồi?

Tại sao lại bộc phát ra khổng lồ như vậy lực lượng?

Bàn tay của hắn hướng về trước mắt không khí hung hăng huy động, lại phát hiện không có bất kỳ cái gì phản ứng, lập tức rùng mình một cái, lộ ra kinh hoảng, vội vàng chuẩn bị thu dọn đồ đạc đi đường.

Nơi xa.

Tam Mục Tà Quân một đường trốn như điên, sắc mặt phần nộ, thỉnh thoảng quay người trở lại, chổ mi tâm bắn ra đáng sợ chùm sáng hướng về sau lưng đánh tới.

Thời gian dần trôi qua, hắn rốt cục phát hiện không đúng.

“Người không phải Lôi Điện Pháp Vương, người là ai?”

Hắn mở miệng hét lớn.

“Ta là người như thế nào? Ta là người mất tích nhiều năm lão phụ thân, Tam Mục Tà Quân, người còn không qua đây bái kiến lão phụ!”

Dương Phóng thân thể lóe lên, lần nữa tể ra bộ xương màu đen đầu, hướng về Tam Mục Tà Quân hung hăng gào thét mà đi.

Vô hình màu đen gợn sóng nhanh chóng quét sạch mà qua, rầm rầm rung động, che khuất bầu trời, để không gian đều phai nhạt xuống.

Tam Mục Tà Quân biến sắc, rốt cục nhận ra Dương Phóng, đồng thời dốc hết toàn lực tiến hành trốn tránh, trong mi tâm liên tiếp bắn ra mấy đạo kinh khủng chùm sáng.

Ầm ầm ầm ầm!

Đáng sợ vang lên ầm ầm, giữa thiên địa khắp nơi đều là cực kỳ đáng sợ năng lượng ba động.

Cho dù toàn lực ngăn cản, Tam Mục Tà Quân y nguyên bị chấn thành trọng thương, thổ huyết bay ngượng.

“Là người, người thế mà còn sống từ trong Thánh điện chạy ra?”

Hắn đơn giản không thể tin được.

Hai năm.

Thời gian hai năm, không có Dương Phóng bất cứ tin tức gì.

Bọn hắn tất cả đều coi là người trẻ tuổi này chết mất.

Cũng không có nghĩ đến, hắn lại một lần xuất hiện.

Gia hỏa này thực lực trở nên mạnh hơn.

Hắn làm sao lại có được Lôi Điện Pháp Vương coi bảo?

Đối với cái này đầu lâu, hắn quá xem qua quen, là Lôi Điện Pháp Vương từ một chỗ cấm địa đạt được, bị hắn coi như mệnh căn tử, tuyệt không có khả năng mượn bên ngoài người khác.

“Tam Mục Tà Quân, còn nhớ rõ ta lúc đầu cùng lời của người nói sao?”

Dương Phóng cười to, không dám quá mức tấp nập thôi động linh hồn gào thét, mà là khống chế bộ xương màu đen đầu hung hăng hướng về Tam Mục Tà Quân đập tới.

“Phá!”

Tam Mục Tà Quân hét lớn, hai tay kết ấn, chổ mi tâm bộc phát ra cực kỳ chùm sáng chói mắt.

Oanh một tiếng, bộ xương màu đen đầu bị hung hăng chấn đến bay ra ngoài.

Không phát động linh hồn gào thét, chỉ dựa vào đầu lâu nện người lực lượng, không thể nghi ngờ vẫn là kém xa.

“Tiểu tử, ngươi còn dám xuất hiện, ngươi tại trong Thánh điện đạt được cái gì?”

Tam Mục Tà Quân quát chói tai.

“Bản tọa ở bên trong phát hiện ngươi qua đời nhiều năm lão gia gia, hẳn ủy thác ta ra giúp hẳn giáo huấn cháu trai, Tam Mục Tà Quân, ngươi lại ăn ta một cái!”

Dương Phóng khống chế bộ xương màu đen đầu lại một lần hướng về Tam Mục Tà Quân hung hăng đập tới.

“Làm càn!”

Tam Mục Tà Quân quát chói tai, biết viên này bộ xương màu đen đầu không cách nào vận dụng thời gian quá dài, chổ mi tâm chùm sáng áp ủ, trực tiếp bắn ra một đạo ngũ thải hà quang, uy lực so trước đó kim sắc hào quang mạnh hơn gấp năm lần không thôi.

Hưu!

Ầm ầm!

Một tiếng oanh minh, màu đen đầu lâu lần nữa bị đánh trúng.

Nhưng lại bị đánh trúng sát na, lần nữa phát ra một tiếng cực kỳ đáng sợ linh hồn gào thét, từng mảnh từng mảnh màu đen gợn sóng giống như là thủy triều, hướng về Tam Mục Tà Quân cấp tốc che mắt xuống dưới.

Tam Mục Tà Quân vội vàng trước tiên nhanh chóng trốn tránh.

Nhưng vẫn là chậm, lại một lần bị đáng sợ linh hồn gợn sóng tác động đến, trong miệng cuồn cuộn huyết thủy.

Cùng lúc đó.

Dương Phóng chuẩn bị đã lâu bảy sắc vòng xoáy, đột nhiên bị hấn tể ra, hô một tiếng, hướng về Tam Mục Tà Quân hung hăng úp tới.

Tam Mục Tà Quân biến sắc, vội vàng cấp tốc hô lên pháp tắc của mình.

“Vô Lượng Thế Giới!”

Xoát xoát xoát!

Từng mảnh từng mảnh quỹ dị thế giới hư ảnh ở trước mặt của hắn hiển hiện, lít nha lít nhít, tương hổ diệt gia, trực tiếp hướng về kia chỗ bảy sắc vòng xoáy nhanh chóng mạnh vọt qua.

Bản thân hắn thì là dành thời gian cực tốc lùi gáp.

Bất quá hắn thế giới hư ảnh, chính như trước đó Lôi

Điện Pháp Vương lôi điện pháp tắc, đang tràn vào quá khứ sát na, tất cả đều bị bảy sắc vòng xoáy cấp tốc thôn phệ.

Bảy sắc vòng xoáy tiếp tục hướng về Tam Mục Tà Quân hung hăng đóng đi, bên trong bạo phát ra to lớn hấp lực.

Tam Mục Tà Quân trong lòng giật mình, không dám tin.

Cái này bảy sắc vòng xoáy bị gia hỏa này luyện được càng thêm yêu dị rồi?

Soạt!

Tam Mục Tà Quân thân thể nhoáng một cái, đột nhiên hóa thân bảy tám cái, mỗi một cái hóa thân đều trực tiếp dung nhập hư không, trở nên ảm đạm, cấp tốc hướng về bốn phương tám hướng bỏ chạy.

Thật thật giả giả, làm cho người khó mà bắt giữ.

Thật giống như mỗi một bộ đều là thật.

Mỗi một bộ đều nhanh đến cực hạn.

Cho dù có nhân quả tuyến đều phân biệt không rõ, bởi vì mỗi một bộ hóa thân bên trên đều có nhân quả tuyến tương liên.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, vội vàng đem bảy sắc vòng xoáy nhanh chóng biến lớn, trực tiếp hướng về trong đó một cái gần nhất hóa thân hung hăng trùm xuống.

Phốc phốc!

A!

Cỗ kia hóa thân phát ra một đạo phần nộ kêu thảm, bị cấp tốc nuốt vào bảy sắc vòng xoáy bên trong, cùng chân thực không có gì khác biệt, kịch liệt giãy dụa, cấp tốc chìm vào phía dưới cùng.

Dương Phóng trong lòng ngạc nhiên, vội vàng hướng còn lại phân thân điên cuồng đuổi theo tới.

Bảy sắc hào quang quét ra, lần nữa bị hấn liên tục nuốt lấy ba đạo hóa thân.

Còn lại hóa thân thì tất cả đều đã chạy trốn tới vô tung vô ảnh.

Dương Phóng lần nữa ngừng lại, mày nhăn lại, hướng về bảy sắc vòng xoáy bên trong nhìn lại.

Chỉ gặp bị hấn nuốt vào trong đó bốn đạo hóa thân, giờ khắc này ở phát ra tiếng kêu thảm, tiến vào bảy sắc vòng xoáy sau rất nhanh hợp bốn là một, ở vào bảy sắc vòng xoáy chỗ sâu nhất, đang kịch liệt giãy dụa, thân thể từng lần một vỡ nát, lại từng lần một gây dựng lại.

“Tất cả đều là thật?”

Dương Phóng kinh hãi.

“Lôi Điện Pháp Vương, người thế mà cũng cầm nã Lôi Điện Pháp Vương, đồ chết tiệt, ta sẽ không bỏ qua người...”

Tam Mục Tà Quân phát ra thống khổ kêu to, tại bảy sắc vòng xoáy chỗ sâu chịu đủ giãy dụa.

“Hừ!”

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, nói: “Tam Mục Tà Quân, người cho rằng ta sẽ bỏ qua người sao? Người kia mấy

cổ phân thân một cái đầu trốn không thoát, ta sẽ lần lượt đem bọn hắc bắt tới!”

“Người!”

Tam Mục Tà Quân lộ ra kinh hoàng, vội vàng muốn mở miệng ổn định Dương Phóng.

Kết quả Dương Phóng trực tiếp quan bế bảy sắc vòng xoáy, quay người liền đi, cấp tốc biến mất nơi đây.

Một phương hướng khác.

Hắn thân thể lóe lên, tiến vào một chỗ trong sơn động, tiện tay phong bế cửa hang, lần nữa nghiên cứu lên bảy sắc vòng xoáy.

Hoàn chỉnh vương giả hắc không luyện hóa được.

Nếu là hiện tại loại này không trọn vẹn vương giả, hắc hắc là có thể luyện hóa a?

Hắn nhìn ra được, trước đó Tam Mục Tà Quân vì đào thoát, chia ra làm tám, liên chiến lực cũng giảm bớt rất nhiều, hắc khốn trụ đối phương bốn đạo thân ảnh, giống như là nửa cái Tam Mục Tà Quân.

Thực lực của đối phương cùng sinh mệnh lực tất nhiên giảm bớt đi nhiều, nói không chừng rất tốt luyện hóa.

Oanh!

A!

Bảy sắc vòng xoáy bên trong rất nhanh vang lên từng đạo càng thâm hơn tiếng kêu.

Tam Mục Tà Quân thân thể lập tức bắt đầu tao ngộ

nghiền ép, thể nội từng lớp từng lớp tinh khí cùng sinh mệnh lực bắt đầu nhanh chóng trào ra ngoài, bị bảy sắc vòng xoáy thôn phệ.

Dương Phóng mừng rỡ.

Quả nhiên để hấn đoán trúng.

Chỉ còn một nửa thực lực Tam Mục Tà Quân quả nhiên trở nên rất tốt luyện hóa.

Không hề giống Lôi Điện Pháp Vương như thế, giống như là cái đồng đậu hà lan đồng dạng.

...

Tại Dương Phóng đối Tam Mục Tà Quân phân thân tiến hành luyện hóa thời điểm.

Một chỗ rộng lớn trong phủ đệ.

Tam Mục Tà Quân còn lại bốn đạo thân ảnh một đường trốn đến, rút cục lần nữa hợp lại cùng nhau, cấp tốc biến thành một đạo.

Vừa mới hội tụ vào một chỗ, hấn liền biến sắc, lại là một búng máu phun ra, giống như là cảm ứng được cái gì, phát ra gầm thét.

“Thân thể của ta, đồ chết tiệt!”

Mặt khác bốn đạo thân thể thể mà tại bị đối phương nhanh chóng luyện hóa, từng đợt đau đớn kịch liệt cảm giác cùng cảm giác suy yếu không ngừng từ trong mình minh hư vô truyền đến, để hấn có thể cảm thấy tự thân lực lượng trôi qua thật nhanh.

Hấn đơn giản tức nổ phổi.

Lúc đầu hấn bí mật luyện chế ra tám đạo phân thân, là chuẩn bị đem mỗi một bộ phân thân đều cho luyện đến Vương giả cảnh giới, dạng này đợi đến tám cỗ hợp nhất, thực lực tất nhiên có thể đạt tới vô cùng vòng so tình trạng.

Kết quả hiện tại một chút Dương Phóng khốn trụ bốn đạo, tương đương với thực lực cùng hồn phách tất cả đều bị chém rụng một nửa.

Trong thời gian ngắn, hấn căn bản không có khả năng khôi phục lại.

Đây là thù không đội trời chung!

“Tam mục đạo hữu, đã xảy ra chuyện gì?”

Bỗng nhiên, phủ đệ chỗ sâu, một thân ảnh hiện lên.

Xuất hiện một kẻ thân thể cao lớn, tay trụ quả trượng lão giả, một mặt uy nghiêm chi sắc.

“Đông lê đạo hữu, xảy ra chuyện, trước đó bị chúng ta đẩy vào Thánh Điện người trẻ tuổi kia xuất hiện lần nữa, đáng chết hỗn đản, hấn khốn trụ ta bốn cỗ phân thân!”

Tam Mục Tà Quân cắn răng thống mạ.

“Ừm?”

Đông Lê lão quái ánh mắt ngưng tụ.

Cái kia tiến vào Thánh Điện hơn hai năm người trẻ tuổi xuất hiện lần nữa?

“Thực lực của hấn lại có thể làm bị thương người?”

“Thiên chân vạn xác, ta tuyệt đối không có nói sai, ngay cả Lôi Điện Pháp Vương cũng bị hấn khốn trụ, Lôi Điện Pháp Vương trong tay món kia côi bảo tức thì bị hấn đoạt được, gia hỏa này cũng nhất định sẽ tới tìm người, chúng ta nhất định phải liên thủ mới được.”

Tam Mục Tà Quân cấp tốc nói.

Đông Lê lão quái thần sắc động dung.

Lôi Điện Pháp Vương thế mà cũng bị giam giữ?

“Sớm biết như thế, lúc trước liền nên đập chết hấn!”

Đông Lê lão quái sắc mặt âm tình bất định, nắm chặt quyền trượng, nhìn về phía Tam Mục Tà Quân, nói: “Người nói nên làm cái gì?”

“Ta hiện tại bản thân bị trọng thương, bằng vào chúng ta hai người chi lực hơn phân nửa không chống lại được hấn, đi, đi tìm Diệt Dục Ma Quân, thuận tiện đem tin tức nói cho Quỷ Ngưu, Bệ Ngạn, Thao Thiết bọn hấn, ta muốn để gia hỏa này chịu không nổi!”

Tam Mục Tà Quân hận nghiêng răng.

Lúc trước nhìn Dương Phóng tiến vào Trụ Lạc Thánh Điện có khối người, bây giờ đối phương lần nữa ra, đám người kia tuyệt đối tránh không được hiếu kì, tất nhiên có thể cho đối phương chế tạo ra to lớn phiền phức.

“Tốt!”

Đông Lê lão quái cũng ngưng trọng gật đầu.

Hấn tự hỏi thực lực cũng sẽ không so Lôi Điện Pháp Vương cùng Tam Mục Tà Quân cao minh nhiều ít, dưới mắt nhất định phải liên thủ.

Xoát xoát!

Hai người thân thể lóe lên, cấp tốc biến mất nơi đây.

...

Thời gian vượt qua.

Toàn bộ Thần Quốc thượng tầng rất nhanh vì thế mà chấn động.

Một người trẻ tuổi từ Truy Lạc Thánh Điện bên trong lần nữa trốn thoát?

Hơn nữa còn khốn trụ Lôi Điện Pháp Vương, đả thương Tam Mục Tà Quân?

Tin tức vừa ra, lập tức đã dẫn phát rất nhiều vương giả chú mục.

Nhất là lúc trước tận mắt thấy Dương Phóng tiến vào Thánh Điện tồn tại, càng là giật mình không thôi, sau đó cấp tốc phái người tìm hiểu tin tức.

Cái này đánh dò xét, lập tức từ một chút kẻ ngoại lai trong miệng biết hết thảy.

“Người nói cái gì? Hắn tên Dương Đạo, vốn là Thần Khu đại lục người, về sau tiến vào Hắc Âm âm mai, thế mà có thể từ Hắc Âm âm mai tự do đi tới đi lui Thần Khu đại lục?”

“Hắn tiến vào Hắc Âm âm mai thời gian chỉ có ngắn ngủi mấy năm, lại cấp tốc đạt đến chuẩn Vương cảnh giới, khi tiến vào Thần Quốc trước đó, từng nhất cử thôn phệ hơn mười vị chuẩn vương?”

“Ngay cả con kia ba đầu Thần Ma cũng bị đối phương cắn nuốt hết? Gia hỏa này thật to gan!”

“Ngoại giới tôn này Thái Cổ ma nhạc còn chưa có chết sao? Hấn thế mà tự mình treo thưởng lên gia hỏa này!”

“Không thích hợp, người trẻ tuổi này trên thân tất nhiên có bí mật!”

Tin tức tại lưu truyền.

Rất nhiều cổ lão vương giả đều lộ ra ngưng trọng.

Nhất là bọn hấn biết tôn này Thái Cổ ma nhạc duy nhất hậu đại, bị Dương Phóng thôn phệ về sau, càng là giết nầy cả mình.

Đối với tôn này Thái Cổ ma nhạc, bọn hấn thế nhưng là rất kiêng kỵ.

Cái nữ nhân điên này tuyệt đối là giữa thiên địa tồn tại khủng bố nhất một trong!

Đã từng vô địch tại một thời đại.

Nàng loại tồn tại này hấn là đã sớm chết mới đúng.

Kết quả bây giờ còn đang thế gian?

“Chỉ cần có thể bắt lấy Dương Đạo, liền có thể đạt được nàng một cái nhân tình, mà lại nàng sẽ còn lấy ra trên người tinh hoa, vì người kia tự mình luyện khí, nữ nhân này thủ bút thật lớn! !”

Một vị vương giả giết mình nói.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc thật sự là bỏ hết cả tiền vốn.

Vô luận là nàng ân tình, vẫn là nàng tự mình luyện chế vũ khí, tuyệt đối đều có khó có thể dùng tưởng tượng giá trị!

Mặc dù bọn hấn hiện tại còn không xác định là có hay không có thể rời đi mở Thần quốc, nhưng vạn nhất thật có thể từ Luân Hồi cốc trở lại ngoại giới, có thể được đến Thái Cổ ma nhạc ân tình, tất nhiên là lợi ích khổng lồ!

...

Ẩn nấp trong huyết động.

Dương Phóng ngồi xếp bằng, ngay tại vận chuyển bảy sắc vòng xoáy, đang toàn lực luyện hóa Tam Mục Tà Quân.

Một tháng công phu trong chớp mắt.

Rất cực!

Bị hấn khốn nhập bảy sắc vòng xoáy bên trong Tam Mục Tà Quân phân thân bị hấn triệt để luyện hóa, phát ra cuối cùng một đạo không cam lòng kêu thảm, thân thể cấp tốc tiêu tán tại giữa thiên địa.

Ngay tiếp theo một bên Lôi Điện Pháp Vương, cũng lần nữa tổn hao một phần mười tinh khí.

Dương Phóng mở hai mắt ra, lộ ra mừng rỡ, lần nữa mở ra bằng, tiến hành quan sát.

Tính danh: Dương Phóng

Tuổi thọ: 30/5000

Tu vi: Bất Diệt 【 98900/100000 】

Tâm pháp: Lôi Âm hô hấp pháp đệ bát trọng 【 36000/48000 】 , Thánh Quyết đăng đường nhập thất 【 7000/10000 】 , Thái Nhất hồn quyết đệ tứ trọng 【 17000/18000 】 , Thái Huyền Kinh đăng đường nhập thất 【 6700/8000 】

Võ kỹ: Kim Cương Cự Ma thể đệ ngũ trọng 【 15000/60000 】 , Ngũ Lôi luyện thể quyết đệ thất trọng 【 24000/90000 】

Dị tượng: Màu đen Ma Uyên

...

“Khoảng cách Bất Diệt cảnh viên mãn càng ngày càng gần, lực lượng cùng nhục thân so trước đó lần nữa tăng lên trên diện rộng!”

Dương Phóng cảm nắm đấm, cẩn thận cảm thụ.

Nhất là nhục thể của hắn, so lúc trước lần nữa tăng lên một cảnh giới không thôi.

Nhẹ nhàng một nắm, liền bắn ra không có gì sánh kịp lực lượng.

“Tiểu huynh đệ, tha cho ta đi, người đến cùng cần gì, đừng có lại luyện hóa ta ...”

Lôi Điện Pháp Vương thanh âm thống khổ từ bảy sắc vòng xoáy bên trong truyền ra.

Loại này như là bọt biển chen nước cảm giác, đơn giản để hắn dày vò đến cực hạn.

“Lôi Điện Pháp Vương người yên tâm, ta cuối cùng chắc chắn sẽ không giết người, người trong khoảng thời gian

này coi như là nghỉ ngơi thật tốt, đừng có áp lực quá lớn.”

Dương Phóng an ủi một câu, lần nữa thu hồi bảy sắc vòng xoáy.

“Mả mẹ nó mẹ nó...”

Lôi Điện Pháp Vương oán hận mắng to, thanh âm lại cấp tốc mơ hồ.

Dương Phóng lộ ra suy tư, nhìn hướng tay của mình chưởng, đột nhiên vận chuyển lên nhục thân.

Lập tức toàn bộ cánh tay đang nhanh chóng bành trướng, từng khối cơ bắp nâng lên, gân xanh hiển hiện, mặt ngoài lít nha lít nhít mọc ra nhiều đám bộ lông màu đen, lượn lờ lấy khí tức khủng bố...

“Không phải nói tiến vào Thần Quốc về sau, liền có thể mượn nhờ thần thánh khí tức tẩy đi tự thân nguyên rửa sao? Vì sao nhục thể của ta vẫn là mọc đầy lông đen?”

Dương Phóng tự nói.

Hắn một bên vận chuyển Thánh Quyết, một bên nhìn về phía mình nhục thân.

Thánh Quyết tại thể nội nở rộ bạch quang, thần thánh mà trơn bóng, ẩn chứa một cỗ tâm linh yên tĩnh, loại trừ hết thủy khí tức, nhưng cũng tiếc tác dụng đến bên ngoài thân khu vực, lại cực kỳ bé nhỏ.

Cuối cùng hắn lần nữa thả ra bảy sắc vòng xoáy, hướng Lôi Điện Pháp Vương hỏi thăm.

“Hắc hắc, người muốn biết? Ta liền hết lần này tới lần khác không nói cho người, a...”

Lôi Điện Pháp Vương lập tức kêu thê lương thảm thiết lên, bị Dương Phóng gia tốc luyện hóa.

“Không muốn, ta nói, tiểu huynh đệ, có chuyện dễ thương lượng...”

Dương Phóng lần nữa đình chỉ luyện hóa.

Lôi Điện Pháp Vương thở hổn hển, ngữ khí hồi hộp, chịu đủ thống khổ, mở miệng nói ra, “Từ khi thần linh chết hết về sau, Thần Quốc bên trong thần thánh khí tức liền nhận lấy ô nhiễm, mặc dù y nguyên có thể chống cự nguyên rửa, nhưng ở gột rửa nguyên rửa phương diện năng lực lại giảm bớt rất nhiều, người muốn tẩy đi trên người nguyên rửa, trừ phi kinh lịch mấy trăm năm thời gian đi chậm rãi lắng đọng...”

“Mấy trăm năm thời gian?”

Dương Phóng nhíu mày, nhìn xem mình vô cùng cực đại, dài đến mấy chục mét tráng kiện cánh tay, trong lòng một trận ngọt ngọt.

Tại Thần Quốc ngây ngốc mấy trăm năm, hấn nhưng không có kia phần kiên nhẫn!

“Đa tạ người!”

Dương Phóng lần nữa thu hồi bảy sắc vòng xoáy, liên đới lấy lông đen bịt kín tráng kiện cánh tay cũng bắt đầu một chút xiu khô phục, lần nữa biến thành nguyên dạng.

Dương Phóng vươn người đứng dậy, xuất hiện ở sơn động bên ngoài.

Mình luyện hóa Tam Mục Tà Quân một nửa phân thân, lại khốn trụ Lôi Điện Pháp Vương, đoán chừng tin tức đã

sớm bị Tam Mục Tà Quân cho truyền ra ngoài.

Làm không khéo hẳn hiện tại trực tiếp trở thành một cái danh nhân...

Nghĩ tới đây, Dương Phóng lần nữa vận dụng lên 【 nhân quả 】 Thần Chủng.

Chỉ gặp trước mắt khu vực lít nha lít nhít, lần nữa nổi lên vô số đạo dây nhỏ, tung hoành xen lẫn, hướng về nơi xa kéo dài.

Trong đó có mấy đầu phá lệ thô to.

“Tam Mục Tà Quân, Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Quân, ba tên này chuỗi nhân quả thông hưởng cùng một nơi? Bọn hắn bây giờ tại cùng một chỗ?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Là, Tam Mục Tà Quân bị mình nuốt lấy một nửa phân thân, hơn phân nửa đã dọa cho bề mặt gần chết.

Không cùng những người khác liên thủ mới gọi quái.

Dương Phóng tiếp tục dọc theo 【 nhân quả 】 Thần Chủng cảm ứng.

Phát hiện ba tên này chuỗi nhân quả kéo dài vô hạn, tựa hồ tiến vào một chỗ thể lượng mệnh mông cổ lão khu vực, có một loại vô biên vô tận cảm giác.

Dương Phóng hồ nghi.

Đây là địa phương nào?

Bọn gia hỏa này hiện tại trốn đến chỗ nào?

Không phải là Luân Hồi cốc a?

Cuối cùng Dương Phóng vẫn là thu liễm khí tức, hóa thành bóng ma, cấp tốc rời đi nơi đây.

Hắn chuẩn bị bí mật chạy tới nhìn xem.

Nếu thật là Luân Hồi cốc, tự nhiên tốt nhất.

Nếu không phải Luân Hồi cốc, như vậy hắn cũng không thể chờ lâu, trước bí mật cuốn đi Tam Mục Tà Quân, quay người lại đi là được.

Một đường dọc theo chuỗi nhân quả trước cướp.

Mấy ngày sau.

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, lộ ra kinh nghi.

Phía trước xuất hiện một mảnh cực kỳ to lớn hẻm núi, tràn ngập vô hình kiềm chế khí tức, giữa không trung nổi lơ lửng từng mảnh từng mảnh màu đen nhánh mây đen, không ít bóng người mạnh mẽ hướng về chỗ sâu nhất hội tụ mà đi.

“Luân Hồi cốc, thật là Luân Hồi cốc.”

Dương Phóng nhíu mày, nhìn về phía nơi miệng hang một tấm bia đá.

Bỗng nhiên!

Hắn lần nữa vận dụng nhân quả Thần Chủng, đáy mắt khu vực mấy cây chuỗi nhân quả tiếp tục hướng về phía trước ánh mắt.

Bất quá lại tại kéo dài sau đó không lâu, trực tiếp đứt gãy.

“Nơi này ngăn cách nhân quả!”

Dương Phóng ngữ khí ngưng tụ.

Thật quỷ dị địa phương!

Hắn hóa thành bóng ma, hướng về phía trước hành tẩu, bốn phía quan sát.

Toàn bộ to lớn hẻm núi, tựa như một chỗ cổ lão chiến trường, màu đỏ sậm mặt đất lượn lờ lấy một cỗ nồng Hác Huyết sát, cho người ta mang đến khó tả bất an.

“Đi mau, Tiêu gia cao thủ lại muốn vận dụng thánh bài!”

“Luân Hồi cốc đến cùng có thể hay không rời đi mở Thần quốc, tin tức này là thật là giả? Từ chỗ nào truyền đến?”

“Ai biết là thật là giả, có lẽ nhìn xem liền biết, Tiêu gia truyền thừa vô số năm, ngay cả bọn hắn đều tin tưởng có thể rời đi, theo ta thấy hơn phân nửa không có vấn đề!”

“Không tệ, các đại vương giả đều tại sưu tập thánh bài, đủ để chứng minh tin tức chuẩn xác.”

Rất nhiều người nghị luận âm ỉ, cấp tốc tiến lên.

Đương Dương Phóng đi vào mảnh này hẻm núi chỗ sâu nhất lúc, thành linh phát hiện ở phía trước của hắn, xuất hiện mấy đợt bóng người mạnh mẽ.

Mỗi một đợt đều nắm chắc khoảng mười người, khí tức hỗn loạn.

Làm cho người ta chú ý nhất một đợt, rõ ràng là một

đám người mặc trường bào màu tím bóng người, có nam có nữ, khí chất đặc biệt, rất là làm người khác chú ý.

Người cầm đầu, là cái thân thể cao lớn, có mái tóc tím dài, tử sắc sọc râu nam tử trung niên, ánh mắt thâm thúy, ngay tại giữa đầu nhìn về phía hẻm núi trước một mặt to lớn vách đá.

Tiêu gia gia chủ, Tiêu Thiên chiến!

Trước đây không lâu đúng là bọn họ nhà một vị lão tổ từ trong ngủ mê tỉnh lại, kinh động đến thiên hạ, cũng nói ra Luân Hồi cốc bí mật.

Mấy tháng trước, bọn hắn liền vận dụng toàn cả gia tộc lực lượng, tìm đầy đủ qua sáu mặt thạch bài, cũng thuận lợi đem một vị hậu đại đánh vào trước mắt vách đá bên trong.

Mấy tháng về sau, bọn hắn càng lại lần tập hợp đủ thạch bài, hai lần chạy đến.

Ở bên cạnh hắn, còn có cái khác hai đám người ảnh, một đợt mặc trường bào màu đen, khí tức hơi có vẻ yêu dị, một cái khác sòng thì là mặc đủ mọi màu sắc quần áo, cũng không thống nhất.

“Là Đoạn Hồn Sơn cùng ma Thần Cốc, bọn hắn cũng tới.”

“Cái này hai đại siêu cấp thế lực chẳng lẽ cũng tập hợp đủ sáu diện thánh bài, muốn thí nghiệm một chút?”

“Đoạn Hồn Sơn cùng ma Thần Cốc, đều là không kém gì Tiêu gia cổ lão thế lực a...”

“Mau nhìn , bên kia tựa như là Quỷ Ngưu, Bộ Ngạn,

Thao Thiết ba vị đáng sợ vương giả...”

“Ngay cả cái này ba cái chủ cũng xuất hiện.”

“Bên kia còn có cường giả, khí tức mông lung, nhìn không rõ.”

“Điều thấp, hơn phân nửa cũng là vương giả cấp tồn tại...”

Rất nhiều mặt người biến sắc huyễn.

Trong khoảng thời gian này Luân Hồi cốc thật có thể nói là phong vân hội tụ.

Trong ngày thường vậy sẽ có nhiều như vậy cường giả xuất hiện?

Nhưng trong khoảng thời gian này, từng lớp từng lớp vương giả liên tiếp giáng lâm, mỗi một vị đều có thể dẫn tới mười phần oanh động.

Phải biết trải qua thời gian dài, hội tụ tại Thần Quốc cường giả nhiều không kể xiết.

Từ trước đến nay là chỉ có vào chứ không có ra, sinh sôi không biết bao nhiêu thay mặt, hiện tại thật vất vả có thể rời đi hi vọng, ai không kích động?

Dương Phóng sau khi xuất hiện, ánh mắt liếc nhìn, nhân quả Thần Chủng tiếp tục vận chuyển, đáng tiếc ở vào nơi này, tất cả chuỗi nhân quả tất cả đều đoạn mất.

“Tam nhãn Tà Quân, Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Quân, bọn hấn nhất định cũng tới.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Bởi vì ở vào hẻm núi bên ngoài thời điểm, bọn hắn chuỗi nhân quả chính là hướng nơi này kết nối.

Ba tên này khẳng định núp trong bóng tối.

Dương Phóng cũng không nóng nảy, tiếp tục thương hơi thở hóa ảnh, lẳng lặng quan sát.

Dù sao ba tên này sớm muộn cũng sẽ lộ ra chân ngựa.

“Mắt hồn Ma Quân, Đại Ma Thần, là các người tới trước, vẫn là chúng ta tới trước?”

Tiêu gia gia chủ mắt thấy trước mắt vách đá, tang thương mở miệng, trên thân tản ra một loại tuế nguyệt khí tức.

“Tiêu gia chủ khách khí, chuyện này các người có kinh nghiệm, vẫn là các người tới trước tốt.”

Đại Ma Thần cười nói.

Hắn thân thể vĩ ngạn, cao lớn ba mét nhiều, một thân áo bào đỏ, tóc đen nhánh, làn da giống như là cỏ đồng, tản ra khí tức cường đại.

“Ta cùng Đại Ma Thần ý nghĩ, còn xin Tiêu gia chủ tới trước.”

Đoạn Hồn Sơn mắt hồn Ma Quân mỉm cười nói.

Tiêu gia gia chủ có chút trầm ngâm, cuối cùng không có nhiều lời.

“Tiêu nguyệt!”

“Gia chủ!”

Trong đám người, một vị nữ tử đi ra, thần sắc trang nghiêm, ngũ quan trang nghiêm, hai tay ôm lấy.

“Người có thể nguyện đổi ý?”

Tiêu gia gia chủ diện mục uy nghiêm.

“Vì Tiêu gia, Tiêu nguyệt cam nguyện xông pha khói lửa!”

Nữ tử kia mở miệng nói ra.

“Ừm, người chuẩn bị kỹ càng!”

Tiêu gia gia chủ nhẹ nhàng gật đầu, tiện tay vung lên, sáu mặt cực kỳ cổ phác thạch bài từ tay áo của hắn bên trong bay ra, thần bí khó lường, mặt ngoài khắc đầy vô số phù văn, tự động đi tới giữa không trung.

Mới vừa xuất hiện, liền đưa tới tất cả mọi người chú mục.

Chỉ gặp Tiêu gia gia chủ cấp tốc động thủ, đánh ra từng đạo hào quang màu tím, hướng về sáu mặt thạch bài cấp tốc mãnh liệt mà đi, sáu mặt thạch bài tất cả đều tách ra từng mảnh từng mảnh trắng noãn quang mang.

Sau đó nhanh chóng xoay tròn.

Từng đạo quang mang trực tiếp ở giữa không trung hợp thành một cái hình lục giác to lớn đồ án, che kín thánh khiết cùng không linh khí tức, bỗng nhiên hướng về một bên vách đá hung hăng một ấn.

Oanh!

Một mảnh kịch liệt oanh minh truyền ra, đất rung núi chuyển.

Như là mở ra cái gì vô cùng kinh khủng phong ấn đồng dạng.

Nguyên bản mặt ngoài cứng cõi, gập ghềnh to lớn vách đá, giờ khắc này thế mà tại khoảng cách lay động, khiến cho vô số người giật nảy cả mình.

Chỉ gặp trên thạch bích bắt đầu chậm rãi xuất hiện một đạo to lớn khe hở, bên trong hắc khí cuộn cuộn, ra bên ngoài phát ra, từng lớp từng lớp sát khí giống như là hải triều.

Khe hở càng mở càng lớn, đến cuối cùng triệt để mở rộng, như là một cái cự đại cửa đá.

Cửa đá về sau, đen nhánh yêu dị, sát khí mãnh liệt.

Tựa như không đáy lỗ đen đồng dạng.

Một bên tản ra từng đợt âm trầm quỷ dị băng lãnh khí tức, một bên lại tản ra từng đợt thánh khiết cùng an bình linh hoạt kỳ ảo khí tức.

Vô số người xông xao một mảnh.

Ngay tiếp theo Dương Phóng cũng không nhịn được ánh mắt ngưng tụ.

“Tiêu nguyệt!”

Tiêu gia gia chủ ngữ khí trầm xuống.

“Vâng, gia chủ!”

Nữ tử kia cắn răng, hai tay ôm lấy, trực tiếp hướng về phía trước vách đá cấp tốc vọt tới.

Tại nàng vừa mới xông ra, vách đá bên trong liền có một cỗ cường đại hấp lực, trong nháy mắt đem hắc cuốn trún, hút vào đến vách đá nội bộ, biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó giữa không trung sáu mặt thạch bài cũng theo sát lấy hóa thành lưu quang, cấp tốc sờ vào đến vách đá bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Tại cái này sáu mặt thạch bài tiến vào vách đá nội bộ về sau, toàn bộ trên vách đá khe hở, lần nữa bắt đầu chậm rãi khép kín, phát ra âm âm ngọt ngọt thanh âm, trong nháy mắt triệt để bế thực, khôi phục như lúc ban đầu!

Bốn phương tám hướng tất cả vương giả, đều là ánh mắt ngạc nhiên.

“Tiêu gia chủ, người tộc Tiêu nguyệt cứ như vậy đi ra?”

Đại Ma Thần y nguyên có mấy phần kinh nghi, tiến hành hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Tiêu gia gia chủ nhẹ nhàng nói.

Đại Ma Thần, mắt hồn Ma Quân lập tức nhin không được hai mặt nhìn nhau.

Âm thầm cái khác vương giả cũng đều đang suy tư, ánh mắt không ngừng hướng về nơi này quét tới.

Nghĩ không ra. . vách đá mở ra về sau, lại là loại cục diện này.

“Thế nhưng là người nên như thế nào xác nhận, Tiêu nguyệt đã thuận lợi đến ngoại giới?”

Đại Ma Thần hỏi thăm.

“Tiêu nguyệt trên người có tộc ta luyện chế cô bảo, có thể tiến hành liên hệ.”

Tiêu gia gia chủ mở miệng.

“Ba cái kia nguyệt trước bị các người đưa qua người đâu?”

Đại Ma Thần tiếp tục hỏi thăm.

“Trên người hắn cũng không cô bảo, liên lạc không được, ta cũng không biết hắn ra sao tình huống.”

Tiêu gia gia chủ lắc đầu nói.

“Vậy người bây giờ còn không liên lạc một chút Tiêu nguyệt, nhìn nàng một cái đã đến chỗ nào?”

Một bên mắt hồn Ma Quân mở miệng hỏi thăm.

“Không vội, luân hồi cửa xuyên thẳng qua cần thời gian.”

Tiêu gia gia chủ nói.

Mắt hồn Ma Quân, Đại Ma Thần đều là nhíu mày, kiên nhẫn đợi.

Cái khác trốn ở trong tối vương giả, cũng đều là không nói một lời, yên lặng quan sát đến.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Mặt trời lên mặt trời lặn.

Toàn bộ Luân Hồi cốc bên trong không ngừng có người chạy đến, ồn ào một mảnh.

Bất quá khi nhìn thấy chỗ sâu hội tụ rất nhiều vương giả về sau, lập tức biến sắc, cấp tốc trung thực xuống dưới.

Đảo mắt đã là bảy ngày trôi qua.

Tiêu gia gia chủ trong tay xuất hiện một khối lệnh bài màu đen, che kín hoa văn bí ẩn, bị hấn nhẹ nhàng thôi động, nhộn nhạo lên từng mảnh từng mảnh sức mạnh bí ẩn khó lường.

“Gia chủ, ta xuất hiện ở...”

Tiêu nguyệt thanh âm bỗng nhiên từ lệnh bài màu đen truyền ra, truyền đến tất cả mọi người thần sắc biến đổi.

Nhưng giống như là tín hiệu bất ổn, Tiêu nguyệt thanh âm đứt quãng.

“Tiêu nguyệt, ngươi xuất hiện ở đâu rồi?”

Đại Ma Thần dẫn đầu nhìn không được, mở miệng quát chói tai.

“Ta xuất hiện ở...”

Lệnh bài bên trong tiếp tục truyền ra thanh âm.

“Tiêu nguyệt!”

Tiêu gia gia chủ mở miệng gào to.

“... ta xuất hiện ở...”

Thanh âm lại một lần tin tức.

Mọi người sắc mặt kinh nghi.

Nghe không rõ!

Cái kia địa danh có gì đó quái lạ, ẩn chứa cấm kỵ!

“Người là an toàn sao?”

Tiêu gia gia chủ trầm thấp hỏi thăm.

“Đúng vậy, ta là an toàn...”

Tiêu nguyệt thanh âm tiếp tục truyền ra.

Tất cả mọi người thở dài một hơi, tựa hồ đạt được hi vọng nhất đáp án.

“Ta đi thử một chút!”

Mắt hồn Ma Quân quát, đi về phía trước, bàn tay vung lên.

Đồng dạng có sáu mặt thạch bài cấp tốc phóng lên tận trời, bị hấn đánh vào từng mảnh từng mảnh chùm sáng màu đen.

Toàn bộ sáu mặt thạch bài lập tức lần nữa tách ra loá mắt bạch quang, bắt đầu cấp tốc xoay tròn, đồng dạng hợp thành một cái hình lục giác đồ án, hướng về cổ lão vách đá hung hăng ẩn đi qua.

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, khí tức kinh khủng, chấn nửa cái hẻm núi đều đang run rẩy.

Vừa mới một màn xuất hiện lần nữa.

Một cái âm trầm Hắc Âm cửa hang xuất hiện, ra bên ngoài tản ra âm trầm cùng thánh khiết hai loại hoàn toàn

bất đồng khí tức, từng lần một hắc khí đang nhanh chóng mà bốc lên.

“Long Thần!”

Mắt hồn Ma Quân ngũ khí trầm xuống, hô lên mình một vị đệ tử đắc ý.

“Vâng, sư tôn!”

Long Thần sắc mặt khó coi, vẫn là ôm quyền đi ra, hướng về kia cái cửa hang bay đi.

Cùng tình cảnh vừa nãy cơ hồ một màn đồng dạng.

Long Thần thân thể bị trong nháy mắt hút vào.

Tiếp theo giữa không trung sáu mặt thạch bài cũng theo sát lấy hóa thành lưu quang, biến mất ở bên trong.

Thần bí cổ phác vách đá, lại một lần cấp tốc hợp bích.

Lần này đám người lần nữa bắt đầu đợi.

Nhoáng một cái lại là bảy ngày trôi qua.

Mắt hồn Ma Quân vội vàng lấy ra một khối cổ ngọc, tiến hành liên hệ.

Kết quả cổ ngọc bên kia nhưng không có bất luận cái gì động tĩnh.

Không quản như thế nào thôi động, từ đầu đến cuối không thấy sáng lên.

“Bình thường thông tin cổ ngọc là không phát huy ra tác dụng, chỉ có đặc thù chất liệu cô bảo mới có thể liên hệ với đối phương.”

Tiêu gia gia chủ tiến hành giải thích.

Bọn hắn lúc trước đưa tiễn vị thứ nhất hậu đại thời điểm, cũng dùng chính là cổ ngọc, thẳng đến về sau liên lạc không được, mới sau khi trở về chuyên môn luyện chế côi bảo.

Mắt hồn Ma Quân thần sắc lập tức trở nên dị thường khó coi.

Nhưng vào lúc này, để thần sắc hắn càng thêm khó coi sự tình phát sinh.

Một vị đệ tử cấp tốc từ đằng xa chạy đến, lộ ra kinh hoàng.

“Ma Quân, Long Thần sư huynh hồn đãng tắt rồi!”

Xoạt!

Mọi người tại đây tất cả đều giật nảy cả mình.

Hồn đãng dập tắt, mang ý nghĩa người đã chết thảm!

“Long Thần chết rồi?”

Mắt hồn Ma Quân ghen ngào mở miệng, đơn giản không dám tin.

Tiêu gia gia chủ cũng nhíu mày, mở miệng nói: “Vách đá nội bộ, có lẽ thật tồn tại nguy cơ, truyền tống cũng không phải là bảo đảm sẽ không xảy ra chuyện.”

Hắn lần nữa nhìn về phía trong tay lệnh bài, liên hệ Tiêu nguyệt.

Tiêu nguyệt bên kia như cũ tại truyền đến thanh âm.

Mang ý nghĩa Tiêu nguyệt thật ở vào một cái chỗ an toàn.

“Đáng chết!”

Mắt hồn Ma Quân hận cắn răng.

Thật vất vả tập hợp đủ sáu mặt thạch bài, còn đưa một vị đệ tử quá khứ, kết quả vô thanh vô tức cứ như vậy chết!

“Ta đi thử một chút!”

Đại Ma Thần thần sắc âm trầm, cũng tới trước mở miệng.

Oanh!

Sáu mặt thạch bài bị hấn tiện tay ném ra ngoài, bắt đầu nở rộ hào quang, hợp thành hình lục giác đồ án, hướng về trên thạch bích tiếp tục đánh tới.

Vách đá chi môn lại một lần bị hấn mở ra.

Đại Ma Thần trực tiếp để một vị đệ tử bay đi.

Một dải hào quang hiện lên, vị kia đệ tử ngay tiếp theo sáu mặt thạch bài tất cả đều theo sát lấy không có vào đến vách đá nội bộ.

Lần này kết quả lần nữa ngoài người ta dự liệu.

Không đợi đến ngày thứ mấy, mới vừa vặn quá khứ ngày thứ hai thời gian, liền có người báo cáo tên đệ tử kia hồn đặng tắt rồi.

Tình cảnh như vậy, để Đại Ma Thần trừng mắt, lộ ra vẻ

giận dữ.

“Tiêu Thiên chiến, người có phải hay không đang đùa chúng ta?”

Hắn gầm thét nhìn về phía Tiêu gia gia chủ.

“Ta cũng không có đang đùa các người, Tiêu nguyệt xác thực còn sống, mà lại luân hồi cửa tồn tại nguy cơ không phải rất bình thường? Gia tổ từng nói qua luân hồi cửa lực lượng bất ổn, từng tại viễn cổ thần linh thời kì bị người đả thương qua, cho nên không thể xác định trăm phần trăm truyền tống thành công!”

Tiêu gia gia chủ nói.

“Người!”

Đại Ma Thần khí thân thể phát run.

Bốn phương tám hướng vương giả đều là tại nhú mào, tại cân nhắc.

“Có chút ý tứ, nói như vậy, vậy chúng ta ba huynh đệ cũng muốn thử một chút!”

Không trung Bộ Ngạn lộ ra cười lạnh, mở miệng nói ra.

Hắn há mồm phun ra sáu mặt thạch bài, cấp tốc phát sáng, tạo thành hình lục giác đồ án, oanh một tiếng, lần nữa mở ra vách đá chi môn, sau đó để một vị yêu tộc đệ tử nhanh chóng bay đi.

Trên vách đá môn hộ rất nhanh lần nữa khép kín.

Đám người lần nữa vất vả đợi.

Chói mắt lại là chừng bảy ngày.

Bệ Ngạn nguyên bản một mực đang nhắm mắt dưỡng thần, bỗng nhiên, hần mở hai mắt ra, bắn ra thần quang, mở miệng quát: “Đệ tử của ta thành công đi ra, hần xuất hiện ở Hắc Âm âm mai!”

Tất cả mọi người giật nảy cả mình, vội vàng nhìn tới.

“Tam đệ, người có thể xác định?”

Quỳ Ngưu, Thao Thiết cấp tốc nhìn về phía đối phương.

“Thiên chân vạn xác, ta vị này đệ tử bị ta luyện hóa thành thân ngoại hóa thân, hần chính là ta, ta chính là hần, hần hiện tại xuất hiện ở Hắc Âm âm mai một cái góc, thật đi ra!”

Bệ Ngạn mở miệng quát.

Xoạt!

Tất cả mọi người chấn kinh.

Thành công rồi đi?

Xuất hiện ở Hắc Âm âm mai!

Đón lấy, núp trong bóng tối cái khác vương giả cũng bắt đầu chịu không được, một cái tiếp một cái hiện thân, ném ra sáu mặt thạch bài, bắt đầu cấp tốc thôi động, sau đó đem mình hóa thân ném vào đi vào.

Toàn bộ trước vách đá một mảnh rung chuyển, cuộn cuộn hắc khí liên tục bộc phát, từ đầu đến cuối chưa từng yên tĩnh.

Duy chỉ có Dương Phóng bên kia, tiếp tục quan sát.

Xuất hiện ở Hắc Âm âm mai?

Rất tốt.

Nếu như mình thật cũng có thể xuất hiện tại Hắc Âm âm mai, liền có thể lần nữa mượn nhờ thần kính, tự do đi tới đi lui tại Thần Khư đại lục cùng Lam Tinh.

Đối với Lam Tinh, hẳn nhưng là hận không thể lập tức trở về.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, chú ý tới mấy người quen, khóe miệng lộ ra đường cong.

“Đông Lê lão quái, Tam Mục Tà Quân, còn có Diệt Dục Ma Quân!”

Ba tên này rốt cục bỏ được hiện thân.

Chỉ gặp bọn họ ba người xuất hiện tại vách đá trước đó về sau, cũng là lập tức ném ra sáu mặt thạch bài, thôi động, sau đó Tam Mục Tà Quân cắn răng một cái, để cho mình một tôn phân thân cấp tốc vọt vào.

Hắn vốn là bị Dương Phóng tiêu diệt một nửa phân thân, hiện tại lại tổn thất một bộ, thỏa thỏa từ Vương giả cảnh giới bị đánh rơi xuống.

Nhưng dưới mắt ngoại trừ chính hắn đi vào, người khác cũng không thích hợp.

Tối thiểu Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Quân là sẽ không để cho mình môn nhân quá khứ thí nghiệm.

Sưu!

Sáu mặt thạch bài theo sát lấy cấp tốc không có vào đến cửa đá bên trong.

Cái này chờ đợi rờng rã bảy tám ngày quá khứ.

Tam Mục Tà Quân sắc mặt đột nhiên trắng bệch, thân thể lắc lư, trong miệng phát ra kêu rên.

“Thế nào?”

Đông Lê lão quái hỏi thăm.

“Phân thân của ta. . phân thân chết!”

Tam Mục Tà Quân sắc mặt khó coi.

“Lại thí nghiệm!”

Diệt Dục Ma Quân lạnh giọng mở miệng, lại một lần ném ra sáu mặt thạch bài.

Tam Mục Tà Quân sắc mặt tái xanh, cắn răng một cái, lần nữa phân ra một bộ phân thân, cấp tốc tiến vào vách đá bên trong.

Trong lòng của hắn đối với Diệt Dục Ma Quân, Đông Lê lão quái thống hận đến cực hạn.

Từ khi bị Dương Phóng diệt một nửa phân thân, thực lực đại tổn về sau, hắn liền trực tiếp bị hai tên gia hỏa chỗ bắt, trở thành hai người này nghiền ép đối tượng.

Sớm biết như thế, hắn tình nguyện cùng Dương Phóng hợp tác.

“Tam Mục Tà Quân muốn cho bọn hắn đối phó ta, kết quả mình dẫn đầu bị hai người hổ, quả nhiên, không quản lúc nào, thực lực mới là vương đạo.”

Dương Phóng cười lạnh.

Tam Mục Tà Quân không có vương giả cấp thực lực, tại Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Quân trong mắt, chính là quả hồng mềm.

Có thể tùy ý nắm!

Lại là bảy ngày trôi qua.

Tam Mục Tà Quân chấn động trong lòng, lộ ra mừng rỡ, nói: “Phân thân của ta thuận lợi đi ra, xuất hiện ở Hắc Âm âm mai!”

Bên người Diệt Dục Ma Quân, Đông Lê lão quái ánh mắt ngưng tụ, bắn ra thần quang.

“Đi, tiếp tục sưu tập thạch bài!”

Hai người không chút nghĩ ngợi, bao lấy Tam Mục Tà Quân, cấp tốc đi xa.

Dương Phóng xa xa nhìn thoáng qua, lập tức ở sau lưng cấp tốc theo đuôi quá khứ.

Trong lòng của hắn cấp tốc cân nhắc, cuối cùng định ra chiến lược.

Đối với ba tên này, nhất định phải ra tay độc ác, lấy thế sét đánh lôi đình giải quyết chiến đấu!

Tuyệt không thể cho bọn hắn bất cứ cơ hội nào!

Mắt thấy ba người ra hẻm núi, hướng về nơi xa lao đi, Dương Phóng đột nhiên tăng thêm tốc độ, lấy ra bộ xương màu đen đầu, đem bảy sắc vòng xoáy lạng lẽ vụn ra, giấu ở đầu lâu hậu phương, sau đó bỗng nhiên bắn

ra.

Hưu!

Ầm ầm!

Toàn bộ bộ xương màu đen đầu nhanh chóng phóng đại, lập tức hướng về ba người hung hăng đập xuống.

Đang đập đi xuống trong nháy mắt, liền phát ra đing tai nhức óc linh hồn gào thét.

“Rống...”

Dù là ba người phản ứng cực nhanh, cũng không nhận được thần sắc đại biến.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba người cùng nhau phun máu, tao ngộ trọng thương.

Tam Mục Tà Quân càng là tại chỗ linh hồn vỡ vụn, chết thảm bỏ mạng.

Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Quân đồng thời não hải hỗn loạn, phát ra tiếng kêu thảm, thân thể vội vàng muốn nhanh chóng rút lui, nhưng giấu ở hậu phương bảy sắc vòng xoáy đã sớm trước tiên nhanh chóng đóng hướng hai người.

Hai người thần sắc giận dữ, vội vàng liền tiến hành ngăn cản, nhưng ở vào linh hồn gào thét bên trong bọn hắn, động tác không thể nghi ngờ chậm chạp rất nhiều, vẫn là bị bảy sắc vòng xoáy che lại.

Phốc phốc hai tiếng, hai người triệt để bị thôn phệ ở bên trong.

Dương Phóng trong lòng mừng rỡ, triệu hồi đầu lâu,
quay người liền đi.

Hết thầy nhanh đến cực hạn!

...

Vạn chữ đại chương!

...

Chương 420 : Lĩnh ngộ pháp tắc! Bắt đầu rời đi!

Từ Dương Phóng quyết định ám toán ba người, đến đem bọn hắn thu nhập bảy sắc vòng xoáy, hết thảy nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Thuận lợi ngay cả chính Dương Phóng cũng không dám tin tưởng.

Đây chính là vương giả!

Là Bất Diệt cảnh đỉnh phong tồn tại, từ dị tượng bên trong ngộ ra được pháp tắc, thực lực cao thâm, ở bên ngoài, tuyệt đối đều là chúa tể một phương.

Nhưng bây giờ như thế dễ như trở bàn tay liền bị mình ám toán thành công, chứa vào bảy sắc vòng xoáy.

Sưu!

Dương Phóng liễm tức hóa ảnh, trong nháy mắt biến mất nơi đây, sợ bị người phát hiện.

Nhưng ngay tại hắn vừa mới rời đi, nơi xa vẫn là tản ra từng đợt khí tức kinh khủng, ở vào bốn phía một chút vương giả cấp tốc lao đến.

Dù sao loại kia linh hồn gào thét, quá mức đáng sợ, động tĩnh kinh người.

Cách xa nhau trong vòng hơn mười dặm, bọn hắn cũng có thể cảm giác.

“Là Tam Mục Tà Quân, hắn chết!”

Một vị vương giả xuất hiện ở đây, ánh mắt giật mình, nhìn về phía cách đó không xa thi thể.

Chỉ gặp Tam Mục Tà Quân sắc mặt trắng bệch, ánh mắt vô hồn, nằm trên mặt đất, không nhúc nhích, ánh mắt bên trong sớm đã không có bất luận cái gì quang trạch.

Hiển nhiên là bị người một kích diệt sát linh hồn.

“Tam Mục Tà Quân trước đó tại cái kia Dương Đạo dưới tay bị nhiều thua thiệt, bị diệt bốn tôn phân thân, sau đó lại từ trước đến nay Diệt Dục Ma Tôn, Đông Lê lão quái ở chung một chỗ, dưới mắt hấn chết tại nơi này, kia Diệt Dục Ma Tôn, Đông Lê lão quái đâu?”

Vị thứ hai vương giả xuất hiện, nhú mày mở miệng.

“Không cảm giác được khí tức của bọn hấn, hơn phân nửa cũng gặp tai kiếp, mà lại vừa mới loại kia linh hồn gào thét, tựa hồ là Lôi Điện Pháp Vương món kia cô bảo!”

Vị thứ ba vương giả trầm giọng nói.

Trong lòng mọi người ngưng tụ.

Là cái kia Dương Đạo đang xuất thủ?

Hấn ám toán ba người?

“Truy!”

Có người mở miệng, cấp tốc hướng về phía trước đuổi tới.

Bên người cái khác vương giả tại khế làm do dự về sau, cũng là cấp tốc vọt tới.

Hiện tại Dương Phóng có thể nói khiên động không ít nội tâm của người.

Trụ Lạc Thánh Điện bên trong đến cùng ẩn chứa cái gì cơ mật, dưới mắt loại trừ Dương Phóng, không có bất kỳ người nào biết.

Lại thêm tôn này Thái Cổ ma nhạc từng phát ra qua treo thờ.

Vô luận là cái nào, đều đủ để để cho người ta rất là tâm động.

Nơi xa.

Dương Phóng liễm tức hóa ảnh, chỉ lo vọt tới trước, tốc độ mau lẹ vô cùng.

Bất quá tại vừa mới xông ra mấy trăm dặm về sau, bỗng nhiên, sắc mặt hắn biến đổi, cảm giác được thể nội bảy sắc vòng xoáy tại kịch liệt xao động, bên trong truyền đến từng đợt vô cùng kinh khủng khí tức, khiến cho toàn bộ bảy sắc vòng xoáy đều hỗn loạn.

Thậm chí kéo theo hắn toàn thân Khí Huyết đều tại xao động.

“Không tốt, ba vị vương giả đồng thời ở vào bảy sắc vòng xoáy, bảy sắc vòng xoáy khó mà áp chế!”

Hiện tại bảy sắc vòng xoáy bên trong, loại trừ Diệt Dục Ma Tôn, Đông Lê lão quái, còn có trước đó Lôi Điện Pháp Vương.

Hiện tại ba vị vương giả đồng thời ở bên trong xuất thủ, để Dương Phóng trực tiếp có loại mất khống chế cảm giác.

Oanh!

Đột nhiên!

Bảy sắc vòng xoáy vọt thẳng ra thân thể của hắn, trên không trung nhanh chóng phóng đại, run lẩy bẩy.

Thật giống như bên trong có cái gì vô cùng đáng sợ quái vật đang giãy dụa, từng đạo đáng sợ công kích đánh cho bảy sắc vòng xoáy đang không ngừng vặn vẹo cùng run rẩy, hạo đặng ra từng mảnh từng mảnh khí tức cực kỳ đáng sợ, ngay cả không gian cũng vì đó vặn vẹo.

“Dương Đạo, Dương Đạo, người khốn không được chúng ta!”

“Phá cho ta!”

Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Tôn, Lôi Điện Pháp Vương tại đồng thời rống to, không muốn mạng tại bảy sắc vòng xoáy bên trong oanh kích.

Các loại cấm pháp tất cả đều phát huy ra, rung động âm âm.

Lại ngạnh sinh sinh thật bị bọn hắn từ bảy sắc vòng xoáy chỗ sâu nhất xông ra, đem đầu cùng nửa khúc trên thân thể xông ra.

Bọn hắn một mặt lửa giận, thân thể phát sáng, huyết nhục tất cả đều đang thiêu đốt, giống như là ba tôn cự thú đồng dạng.

Dương Phóng sắc mặt kinh sợ.

Ba vị vương giả liên thủ lực lượng, quả nhiên dị thường đáng sợ.

“Cho ta trở về!”

Hắn mở miệng gào to.

Soạt!

Bảy sắc vòng xoáy bên trong xông ra vô số đao màu đen chạm tay, lít nha lít nhít, hướng về thân thể của bọn hắn quán quanh mà đi, đồng thời còn có từng cây chuỗi nhân quả tại quán giao, liều mạng đem bọn hắn hướng xuống kéo.

Dương Phóng lại lập tức tế ra bộ xương màu đen đầu, cấp tốc phóng đại, trực tiếp đập tới.

“Cứu mạng, mau tới người cứu mạng a!”

Lôi Điện Pháp Vương liều lĩnh rống to, thanh âm chấn động hơn mười dặm.

“Dương Đạo ở chỗ này, có hay không đạo hữu tại phụ cận, mau tới cứu mạng!”

Đông Lê lão quái cũng rống to, thân thể giống như là biến thành một hỏa nhân đồng dạng.

Khí tức kinh khủng hùng hực dâng lên, đem không gian đều cho đốt rung động ầm ầm.

“Rống...”

Bộ xương màu đen đầu lần nữa đối bọn hắn hô lên linh hồn gào thét, từng mảnh từng mảnh màu đen gợn sóng cấp tốc hướng về bốn phương tám hướng cuốn sạch láy, hung hăng tác dụng đến linh hồn của bọn hắn chỗ sâu.

Phốc! Phốc! Phốc!

Kịch liệt giã dựa bên trong ba người đồng thời phun ra huyết thủy, linh hồn bị thương, phát ra tiếng kêu thảm.

Tiếp lấy thân thể bị vô số đạo màu đen chạm tay cùng chuỗi nhân quả bọc lấy, một lần nữa hướng về bảy sắc vòng xoáy chỗ sâu rơi xuống dưới.

“Cứu mạng, mau tới người cứu mạng a...”

Lôi Điện Pháp Vương như cũ tại thế lương kêu to, huyết nhục thiêu đốt, tràn ngập sự không cam lòng.

Bọn hắn tại đã vừa mới trốn ra nửa người, mắt thấy liền muốn xông ra bảy sắc vòng xoáy, kết quả vẫn là lần nữa bị hút xuống dưới.

Cái kia màu đen đầu lâu vốn là hắn coi bảo!

Bây giờ lại thành toàn Dương Đạo!

A!

Ba người đồng thời phát ra kêu to, đảo mắt lần nữa bị kéo vào bảy sắc vòng xoáy bên trong.

Bất quá cho dù bị giật vào, ba người y nguyên còn tại điên cuồng giã dựa, không ngừng mà bộc phát ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng khó lường khí tức.

Dương Phóng vừa sợ vừa giận, quay người liền đi, tốc độ cực nhanh.

Hắn có thể cảm nhận được bảy sắc vòng xoáy đang không ngừng chấn động.

Ba tên này dù là bị một lần nữa hút vào, như cũ tại điên

cuồng giã dựa.

Hắn hiện tại ngay cả liễm tức hóa ảnh đều làm không được, lúc cần phải khắc vận chuyển bảy sắc vòng xoáy.

Điều này cũng làm cho hắn ý thức được bảy sắc vòng xoáy trước mắt cực hạn!

Một khi đồng thời thu nhập ba cái vương giả, bảy sắc vòng xoáy là rất khó ngăn chặn bọn hắn.

“Luyện hóa cho ta!”

Dương Phóng quyết tâm, một bên vọt tới trước, một bên cực lực vận chuyển Thần Chủng, thể nội hào quang bảy màu vừa đi vừa về chớp động.

Đỉnh đầu bảy sắc vòng xoáy lập tức chuyển động càng thêm lợi hại.

A!

Ba người kêu thảm lập tức thể lượng gấp bội không thôi.

Ngay tiếp theo giã dựa chi lực đều cấp tốc yếu bớt.

Dương Phóng không dám khinh thường, như cũ tại một bên luyện hóa, một bên nhanh chóng vọt tới trước.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn khế biến, quay đầu nhìn lại.

Tại hắn Phong luật cảm giác bên trong, sau lưng truyền đến khí tức cực kỳ kinh khủng.

Mấy sóng vương giả hướng về nơi này lao đến.

Ba tên này cầu cứu thật tạo nên tác dụng!

Đưa tới cái khác vương giả chú ý.

Dương Phóng trong lòng phát chìm, Hư Không Bộ phối hợp Phong luật, tốc độ lập tức bắt đầu tăng mạnh, hướng về nơi xa cực tốc cuồng cướp.

Trạng thái của hắn bây giờ tuyệt đối không thích hợp cùng cái khác vương giả giao thủ.

Bảy sắc vòng xoáy đằng không xuất thủ, chỉ dựa vào hắn tự thân lực lượng, là rất khó chống lại vương giả.

Sau lưng khu vực.

Liên tục bốn năm đạo người khủng bố ảnh, tại cực tốc vọt tới, ánh mắt thâm thúy, ẩn chứa như thiểm điện quang mang, tốc độ tất cả đều nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hắn không nghĩ tới thế mà thật gặp cái này Dương Đạo!

Còn tại vừa mới nghe được Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Tôn, Lôi Điện Pháp Vương thanh âm.

“Hắn cái kia bảy sắc vòng xoáy không thích hợp!”

Một vị vương giả lạnh giọng mở miệng.

“Xem ra bảy sắc vòng xoáy thôn phệ người là có hạn, nếu không Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Tôn gãy dựa sẽ không như vậy mãnh liệt!”

Vị thứ hai vương giả băng lãnh nói.

Nhưng vì phòng ngừa bị đối phương bảy sắc vòng xoáy thôn phệ, bọn hắn vẫn là cấp tốc phân tán ra, giữa lẫn

nhau cách xa nhau bảy tám dặm, ý đồ muốn đem Dương Phóng cho giữ lại xuống tới.

Cứ như vậy, một đuổi một chạy.

Trong nháy mắt đã không biết xông ra bao nhiêu dặm.

Dương Phóng toàn vẹn là không phân biệt phương hướng, vẹn đường bên trong chỉ lo luyện hóa ba tên kia.

Hắn không cầu có thể đem ba tên này toàn bộ luyện chết, chỉ cầu đem bọn hắn luyện thành trọng thương, không muốn giã dựa như vậy mãnh liệt cũng đã đủ.

Ba ngày quá khứ.

Sau lưng điên cuồng đuổi theo mà đến vương giả từ đầu đến cuối không có dừng lại qua.

Rốt cục!

Tại Dương Phóng toàn lực luyện hóa bên trong, ba cái kia thiêu đốt huyết dịch, liều mạng giã dựa gia hỏa, vẫn là cấp tốc uể oải xuống tới, giã dựa lực lượng lập tức giảm bớt mấy chục lần.

Dương Phóng quyết định thật nhanh, cấp tốc thu bảy sắc vòng xoáy, sau đó lập tức liễm tức hóa ảnh, dọc theo một vùng núi bóng ma cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Một đường điên cuồng đuổi theo mà đến mấy vị vương giả, lập tức sắc mặt biến hóa, đã mất đi Dương Phóng khí tức.

Bọn hắn dừng sát ở một chỗ sơn phong bên trong, ánh mắt liếc nhìn, tiến hành cảm giác, diện mục trong nháy mắt âm trầm xuống.

“Xem ra hấn có liễm tức bí pháp!”

Một vị vương giả mở miệng.

“Hậu sinh khả úy a, hấn mới bước vào Bất Diệt cảnh giới bao lâu, tiến vào Thần Quốc thời gian cũng mới hơn hai năm mà thôi, liền đem Lôi Điện Pháp Vương, Diệt Dục Ma Tôn, Đông Lê lão quái dạng này thành danh cường giả toàn bộ vây khốn, thật là khiến người khó có thể tưởng tượng!”

Vị thứ hai vương giả than nhẹ.

Những người khác đều là không nói một lời, suy nghĩ ngàn vạn.

...

Nửa ngày sau.

Một chỗ yên lặng trong sơn động.

Dương Phóng phong bế cửa hang, lần nữa đem bảy sắc vòng xoáy hiển hóa ra ngoài.

Hấn thật dài thở phào, ánh mắt quyết tâm.

Lần này kém chút liền bị ba tên này cho hại!

Ba tên này liên thủ giãy dụa, để bảy sắc vòng xoáy đều kém chút sụp đổ.

May mắn lúc trước hấn thực lực lần nữa có chỗ tăng lên, nếu không tuyệt đối sẽ bị ba tên này cho tránh thoát.

“Dương Đạo, người đến cùng muốn làm gì? Kỳ thật chúng ta cũng không quá đại thù hận, chúng ta mặc dù phạm sai lầm, nhưng là có thể giải thích với người,

người không đáng như thế đối đãi với chúng ta, người cần gì? Bất kỳ giá nào chúng ta đều có thể nỗ lực, chỉ cầu người có thể thả chúng ta ra ngoài!”

Đông Lê lão quái thở hổn hển, ngữ khí gian nan.

Thiên đốt Khí Huyết không có thể kiếm thoát bảy sắc vòng xoáy về sau, khiến cho hắn hiện tại suy yếu tới cực điểm.

Tăng thêm bảy sắc vòng xoáy thời khắc thôn phệ, coi là thật đau đến không muốn sống.

“Bất kỳ giá nào? Thật có lỗi, từ giờ trở đi, các người trên người hết thảy đều là ta.”

Dương Phóng lắc đầu, tâm niệm vừa động, trực tiếp đem Đông Lê lão quái cùng Diệt Dục Ma Tôn chiếc nhẫn lấy ra ngoài.

Chỉ thấy hai người trong giới chỉ rực rỡ muôn màu, tràn đầy đủ loại thiên tài địa bảo.

Trong đó thành linh còn có ba mặt thạch bài.

Dương Phóng lập tức lấy ra cái này ba mặt thạch bài, phối hợp trên người mình năm mặt, hết thảy góp đủ tám mặt.

Lần này mở ra Luân Hồi môn tư cách là có.

Bất quá!

Luân Hồi môn cũng không ổn định, bị truyền tống đi qua người, đa số chết thảm, chỉ có số ít là sống lấy, cái này để hắn không thể không lần nữa cân nhắc.

Dễ dàng như thế đặt mình vào nguy hiểm, thật không

phải cử chỉ sáng suốt!

“Có lẽ ta hẳn là kiếm đủ mười hai mặt hoặc là mười tám mặt, trước tìm người thí nghiệm một chút , chờ đến Luân Hồi môn lực lượng triệt để ổn định, lại tự mình quá khứ.”

Dương Phóng suy tư.

Đây mới là ổn thỏa chi pháp.

Ngoài ra, đối với tự thân pháp tắc, hẳn cũng muốn tăng thêm tốc độ lĩnh ngộ mới được.

Liên tục cùng vương giả đại chiến, khiến cho hẳn khắc sâu ý thức được hiện tại nhược điểm.

Bị vây ở bảy sắc vòng xoáy bên trong ba vị vương giả, trong thời gian ngắn căn bản không có khả năng luyện chết.

Đằng sau hẳn nhược lại tiếp tục đối địch, liền không thể tái sử dụng bảy sắc vòng xoáy, một khi tiếp tục thôn phệ người khác, rất dễ dàng liền sẽ triệt để no bạo bảy sắc vòng xoáy.

Nghĩ đến nơi đây, hẳn lập tức trở nên đau đầu.

Không có bảy sắc vòng xoáy, thực lực của hẳn thì tương đương với trực tiếp chém đứt một nửa!

“Thử trước một chút có thể hay không đem Lôi Điện Pháp Vương luyện chết, Lôi Điện Pháp Vương trước đó đã bị ta hấp thu một phần năm tinh khí, lần này lại thiêu đốt nhiều như vậy tinh khí, hẳn là sẽ tốt hơn luyện hóa!”

Dương Phóng tự nói.

Không quản như thế nào, hắn tuyệt không thể để bảy sắc vòng xoáy bị ba tên này lôi ở.

Bảy sắc vòng xoáy là hắn đòn sát thủ, nhất định phải thời khắc có thể phát động mới được.

Oanh!

Dương Phóng thôi động lên Thần Chủng, bảy sắc vòng xoáy lập tức lần nữa thật nhanh xoay tròn, bộc phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

...

Thời gian vượt qua.

Ngoại giới xôn xao.

Dương Phóng xuất hiện lần nữa tin tức, rất nhanh bị truyền khắp nơi đều là, rước lấy vô số người chú mục.

Đồng thời Luân Hồi cốc chuyện bên kia kiện cũng lần nữa dẫn phát oanh động.

Liên tục nửa tháng trôi qua, thành công bị đưa ra ngoài người càng đến càng nhiều.

Chết mất người càng đến càng ít.

Tin tức này vừa ra, lập tức khiến cho toàn bộ Thần Quốc bên trong lần nữa sôi trào.

Các lộ vương giả, chuẩn vương, cơ hồ tất cả đều tại bất kể đại giới tìm kiếm thạch bài.

Luân Hồi môn lực lượng tại ổn định, xác suất thành công không ngừng đề cao, cái này khiến rất nhiều vương giả đều có mạo hiểm tâm tư.

...

Một tháng sau.

Dương Phóng rút cục đình chỉ luyện hóa, mỗi một trên khuôn mặt hiện ra từng tia từng tia tiểu dung.

Không uổng công hấn như thế hao hết tâm lực luyện hóa.

Lôi Điện Pháp Vương bị hấn luyện rơi mất hơn chín thành tinh khí, chỉ còn lại có một đạo hồn phách còn tại đau khổ giãy dụa, trong lúc nhất thời khó mà luyện chết.

Mà hấn cũng rút cục triệt để đạt đến Bất Diệt cảnh giới viên mãn.

Tu vi: Bất Diệt 【 100000/100000 】

Võ kỹ: Kim Cương Cự Ma thể đệ ngũ trọng 【 28000/60000 】 , Ngũ Lôi luyện thể quyết đệ thất trọng 【 80000/90000 】

Dị tượng: Màu đen Ma Uyên

...

“Lôi Điện Pháp Vương hiện tại là không đủ gây sợ, mặc dù còn không có bị luyện chết, nhưng là cũng cùng chết không khác nhau nhiều lắm, tiếp xuống chính là chậm rãi luyện hóa Đông Lê lão quái cùng Diệt Dục Ma Tôn.”

Dương Phóng tự nói.

Bất quá, hai người này trạng thái có thể mạnh hơn Lôi Điện Pháp Vương ra nhiều lắm.

Muốn luyện hóa bọn hắc, không thể nghi ngờ lại là một kiện chuyện cực kỳ thống khổ.

Dương Phóng lập tức lộ ra bất đắc dĩ.

Hắn mắt thấy trước mắt bằng, trong lòng mãnh liệt.

Trong khoảng thời gian này, hắn mặc dù một mực tại luyện hóa Lô Điện Pháp Vương, nhưng trong óc cũng tại thời khắc suy tư màu đen Ma Uyên bên trong ẩn chứa con đường.

“Màu đen Ma Uyên có thể thôn phệ hết thảy, ảnh hưởng người thị giác, thính giác, xúc giác, còn có thể tự động hấp thu hết thảy công kích, lại có thể hấp thu người khác tinh khí, ta pháp tắc hắc là hướng phương diện này phát triển...”

Dương Phóng tự nói.

Trong đầu của hắn dần dần xuất hiện một cái mơ hồ ý nghĩ.

Ma Uyên đại biểu Hắc Âm.

Hắc Âm thì cùng hỗn độn có quan hệ...

Trong mắt của hắn quang mang chớp động, cấp thiết muốn muốn ném thử mình một cái ý nghĩ, thân thể lóe lên, sát na ra hang động, lập tức đi vào ngoại giới một chỗ giữa rừng núi.

Mới vừa xuất hiện, Dương Phóng liền bàn tay giơ cao, màu đen Ma Uyên trong nháy mắt hiển hiện, bao phủ tại phương viên vài trăm mét khu vực, sau đó màu đen Ma Uyên bị hắn nhanh chóng áp súc, từ to lớn dị tượng hình thái cấp tốc áp súc thành một cái chỉ lớn cỡ lòng bàn tay mơ hồ hư ảnh.

“Hỗn độn Quy Khu!”

Dương Phóng thanh hát một tiếng, đem trong tay đạo này mơ hồ hư ảnh hướng về phía trước dùng sức vung lên.

Hô!

Lập tức, vô cùng đáng sợ một màn phát sinh.

Trước mắt khu vực nguyên bản vẫn là xanh um tươi tốt, mọc đầy cỏ xanh cây cối, nhưng ở bị Dương Phóng trong tay mơ hồ hư ảnh vung qua về sau, lập tức tất cả cỏ xanh cây cối bắt đầu hết thảy khô héo, toàn bộ khu vực giống như là bị một loại đặc biệt Hắc Âm không gian bao phủ, cấp tốc bắt đầu vụn vẹo.

Không chỉ có cỏ xanh cây cối hết thảy khô héo, liên đới lấy phía dưới nham thạch cũng đang nhanh chóng biến mất, hóa thành hạt cát, sau đó ngay tiếp theo hạt cát cũng đang nhanh chóng tiêu tán.

Đến cuối cùng!

Toàn bộ phương viên mấy chục mét khu vực, hoàn toàn biến thành sa mạc hình thái.

Thậm chí hóa thành sa mạc trạng thái về sau, vẫn còn tiếp tục dị biến, muốn hướng về càng thêm quỷ dị trong suốt trạng thái cải biến.

Chỉ bất quá Dương Phóng lực lượng rõ ràng không đủ.

Đến mức phiến khu vực này tại vừa đi vừa về biến ảo, cuối cùng không có tan vì trong suốt trạng thái, mà là triệt để ổn định tại sa mạc trạng thái.

Dù vậy, Dương Phóng cũng là lộ ra mừng rỡ.

Đoán đúng!

Hắn thật từ màu đen Ma Uyên bên trong lục lọi ra một loại đặc biệt pháp tắc.

Có thể đem một phiến khu vực trong nháy mắt quy về hư vô, để sơn lâm biến sa mạc, sa mạc biến không khí!

Cái này nếu là một chiêu đánh vào trên thân thể người, tất nhiên có không thể tưởng tượng nổi hiệu quả.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía bảng.

Chỉ gặp dị tượng một cột phía dưới, thành linh chậm rãi nhiều hơn một nhóm mới chữ viết.

Pháp tắc: Hỗn độn Quy Khu 【 nhập môn 【 1/80000 】
】

“Quả nhiên, đạt được bảng tán thành!”

Chỉ cần đạt được bảng tán thành, tiếp xuống hẳn liền có thể không ngừng đổi mới độ thuần thực, trong khoảng thời gian ngắn, đem cái này đạo pháp thì luyện đến cảnh giới cực cao.

Mà lại, hắn có thể cảm thấy, loại này pháp tắc xa không chỉ tại đây.

Vừa mới trước mắt khu vực thể nhưng là kém chút biến thành trong suốt, đáng tiếc bởi vì hắn lực lượng không đủ, dẫn đến lần nữa thay đổi trở về.

Có lẽ hắn đem pháp tắc luyện đến cực hạn, thật có thể đem một phiến khu vực trong nháy mắt biến thành trong suốt trạng thái.

Dương Phóng lập tức dâng lên mười phần chờ mong.

“Hỗn độn Quy Khu!”

Hắn thanh hát một tiếng, dị tượng triển khai, lần nữa cấp tốc áp súc, lại là một chiêu quét tới.

Hô!

Tình cảnh vừa nãy xuất hiện lần nữa.

Cứ như vậy, Dương Phóng ở chỗ này không ngừng luyện tập.

Một lần lại một lần quét ra, thả ra tốc độ cùng lực lượng cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Đảo mắt lại là mấy ngày quá khứ.

Dương Phóng lần nữa ngừng lại.

Pháp tắc: Hỗn độn Quy Khu 【 nhập môn 【 2800/80000 】 】 .

“Vẫn là quá chậm, thời gian ngắn muốn đem nó xoát đến viên mãn, vẫn là rất không có khả năng, cứ như vậy nhìn, tối thiểu đến một hai năm tả hữu.”

Dương Phóng tự nói.

Đến loại tình trạng này, hắn cũng không nóng nảy.

Dù sao đằng sau có thời gian có thể chậm rãi xoát là được.

Dương Phóng lộ ra mỉm cười, cuối cùng từ đây đi ra, hướng về ngoại giới đi tới.

Lại là hơn một tháng không có ra ngoài, không biết hiện tại ngoại giới tin tức như thế nào.

Hắn hiện tại được nhiều tập trung một chút thạch bài, nhiều thí nghiệm hai lần mới được.

...

Không bao lâu.

Dương Phóng tiến vào một chỗ tới gần cự thành, nghe được một chút tin tức mới, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Luân Hồi cốc lực lượng tại ổn định!

Tháng gần nhất, càng ngày càng nhiều vương giả thành công đưa ra hậu nhân.

Hiện tại toàn bộ Thần Quốc đều đã sôi trào.

Khắp nơi đều là cường giả đang tìm kiếm thạch bài.

Ngoài ra, còn có một tin tức để hắn giật mình.

Không biết từ chỗ nào truyền tới ngôn luận, tương lai không lâu, Thần Quốc sắp phá diệt, chỉ có rời đi mở Thần quốc, mới có thể tìm được sinh cơ.

Không thể nghi ngờ, cái thứ hai tin tức càng thêm kinh động lòng người.

Tất cả mọi người lộ ra hoảng loạn.

“Thật chẳng lẽ có một trận đại kiếp tiến đến?”

Dương Phóng suy tư, không có chậm trễ thời gian, rất

nhanh bắt đầu khởi hành, tìm kiếm lên cái khác thạch bài.

Chói mắt lại là hơn mười ngày quá khứ.

Tại Dương Phóng vương giả cấp tu vi cố ý tìm kiếm dưới, hơn mười ngày thời gian lần nữa bị hắn tìm được 10 mặt thạch bài, thuận lợi tập hợp đủ 18 mặt, loại này thạch bài số lượng nhiều, vượt quá dự liệu của hắn.

Ngay tại hắn chuẩn bị tạm thời thu tay lại, tìm người thí nghiệm một chút thời điểm, bỗng nhiên, Dương Phóng thân thể dừng lại, lộ ra ngạc nhiên.

Phát hiện hai người quen.

Trung Quốc người xuyên việt!

Nhậm Quân!

Khương Nhân!

Hai người này thế mà cũng tiến vào Thần Quốc? ?

Bọn hắn không muốn sống nữa?

Tiến vào Thần Quốc Bất Diệt cảnh cường giả nhiều không kể xiết, hai người bọn họ chỉ là siêu phẩm tu vi, thế mà cũng dám tiến vào Thần Quốc?

Hơn nữa nhìn ra, hai người này hiện tại lẫn vào tựa hồ cũng không tốt.

Thế mà tại một chỗ quán rượu làm sai vặt?

Dương Phóng thoáng chút đăm chiêu, cuối cùng vẫn tiếp cận quá khứ.

...

Duyệt Lai quán rượu.

Nhậm Quân, Khương Nhân hai người một thân đoản đả, thân thể điều hui, bụng hai cái đĩa, đang không ngừng bận rộn, đối mặt bất luận cái gì khách nhân đều khúm núm, một mặt cười bồi chi sắc.

Hơn hai năm.

Từ khi hai năm trước tiến vào Thần Quốc, bọn hắn đã hơn hai năm chưa có trở lại qua Lam Tinh.

Thần Quốc bên trong lại ẩn chứa một loại lực lượng quý dị, ngăn trở bọn hắn quay lại!

Càng máu chốt chính là, ở vào nơi đây, chưa quen cuộc sống nơi đây, cùng bọn hắn trong ấn tượng Thiên quốc một chút cũng bất đồng.

Nơi đây cũng rất xã hội, rất Hắc Ám.

Bất luận cái gì tài nguyên đều cần dùng Thần Tinh tới mua!

Bọn hắn không có Thần Tinh, lại không dám tùy tiện đem trên thân mang tới tài nguyên bán thành tiền, bắt đắc dĩ dưới, đành phải tại một chỗ quán rượu tìm công việc.

Nhưng cũng tiếc, chỗ này quán rượu lão bản đồng dạng không phải một cái loại người bình thường, lại bọn hắn hợp đồng phía trên động tay chân, khiến cho bọn hắn biến tướng ký bán thân khế, nhất định phải làm đầy trăm năm, mới có thể có đến tự do.

Trong lúc đó loại trừ cơ bản tiền sinh hoạt, cái khác bất

kỳ vật gì đều không có.

Cái này khiến trong lòng hai người đắng chát đến cực điểm.

Nhưng lấy hai người tu vi, căn bản không dám tự mình chạy trốn.

Bởi vì ở chỗ này, bọn hắn thế nhưng là không có bất kỳ cái gì bối cảnh, một khi dám chạy, coi như bị người đánh chết tươi cũng có thể.

Bọn hắn đành phải một bên yên lặng tu luyện, một bên tiếp tục tại quán rượu chế tác, để một ngày kia có thể rời đi nơi đây.

Bất quá!

Gần nhất Thần Quốc các loại tin tức, lại lần nữa khiến động hai người nội tâm.

Tương lai Thần Quốc sẽ có lớn tai, một chút vương giả đã bắt đầu chuẩn bị đi đường?

“Móa nó, ta liền nói không nên tiến vào Thần Quốc, không nên tiến vào Thần Quốc, các người hết lần này tới lần khác không nghe, chuyện gì đều nghĩ nhúng một tay, hiện tại thấy hối hận đi?”

Khương Nhân trong lòng thống mạ.

Đều là đám kia nào tàn lãnh đạo, mê hoặc bọn hắn điều động hai người tiến vào Thần Quốc.

Mà hắn vô ý được tuyển chọn!

Đúng là mẹ nó thao đản!

Nếu như hắn có thể quay về Lam Tinh, hắn nhất định phải níu lấy đám kia lãnh đạo đánh cho một trận!

Ầm!

Bỗng nhiên, một trận võ bàn thanh âm vang lên.

“Tiểu nhị, rượu của ta làm sao còn chưa lên? Nhanh lên bên trên rượu của ta!”

Một cái đại hán vạm vỡ dùng sức võ bàn, mở miệng gầm thét, khí thế hung ác tràn ngập.

“A, đến rồi đến rồi, ta cái này đến!”

Khương Nhân vội vàng gào to một tiếng, nhanh chóng ôm lấy vò rượu, chạy tới.

Đáng hận hắn thế giới hiện thực là cái phú nhị đại, ở chỗ này lại trở thành chân chạy gã sai vặt!

Phốc phốc!

Bỗng nhiên!

Vị kia đại hán vạm vỡ tiện tay trao một cái, một chút nắm chặt Khương Nhân vạt áo, trên mặt lộ ra cười quái dị, nói: “Nhỏ tức phụ, bộ dáng ngược lại là rất tuấn, đêm nay bồi bồi gia mấy cái thế nào?”

Ngồi cùng bàn cái khác đại hán đều là cười quái dị lên, ánh mắt trên người Khương Nhân lưu luyến.

“Đại gia, ta. . ta là nam, là nam...”

Khương Nhân vội vàng mở miệng, sắc mặt trắng bệch.

“Nam? Ta làm sao không nhìn ra? Người rõ ràng là nữ,

đại gia nói có đúng hay không a? Ha ha ha...”

Kia đại hán vạm vỡ cuồng tiếu.

“Nhỏ tức phụ, tới, bồi gia uống hai chén!”

Bên cạnh một đại hán cười nói.

“Ta. . ta không biết uống rượu...”

“Nói như vậy là không cho gia gia mặt mũi?”

Đại hán kia nghe răng cười.

“Không phải, không phải...”

Khương Nhân vội vàng bối rối mở miệng.

“Các vị đại gia, hẳn thật không biết uống rượu, ta thay hẳn uống...”

Nhậm Quân sắc mặt trắng bệch, cấp tốc chạy tới.

“Ngươi? Ngươi còn chưa đủ tư cách, lão tử chính là muốn để hẳn uống, cho lão tử hát!”

Kia đại hán vạm vỡ để chén rượu xuống, lạnh lùng nhìn về phía Khương Nhân.

Một bộ ngươi nếu là không uống, ngươi liền chết chắc đáng về.

Khương Nhân lập tức dọa đến thân thể phát run, não hải trống không.

Lúc này, quán rượu chưởng quỹ đã bị kinh động, cấp tốc đón, khi biết được hết thầy về sau, sầm mặt lại, nói:

“Khương Nhân, còn đứng ngây đó làm gì? Còn không

bồi Ngô gia mấy cái uống một chén?”

“Ta. . ta sẽ không uống...”

Khương Nhân đặng chát cười nói.

“Uống!”

Chưởng quỹ trầm thấp mở miệng.

“Ta... ta thật sẽ không uống...”

“Lưu chưởng quỹ, xem ra người ngự hạ không nghiêm a...”

Kia đại hán vạm vỡ nhẹ răng cười, nói: “Nếu không, để mấy ca thay người điều giáo điều giáo, yên tâm, cam đoan không chết được.”

Lưu chưởng quỹ sắc mặt biến đổi, hung tợn nhìn về phía Khương Nhân, mối hận trong lòng cắn răng.

Đồ chết tiệt!

Đắc tội ai không tốt, nhất định phải đắc tội Ngô lớn sọ cái này đau đầu!

Ngay cả bang chủ của bọn hắn đều không muốn đắc tội đối phương!

“Khương Nhân, Nhậm Quân, theo ta đi!”

Bỗng nhiên, quán rượu bên ngoài, một đạo thanh âm bình thản không có dấu hiệu nào truyền ra, trực tiếp quanh quần tại toàn bộ trong tửu lâu.

Khương Nhân, Nhậm Quân nguyên bản đã sa vào đến tuyệt vọng, nhưng chợt nghe quy tắc này thanh âm,

chấn động trong lòng, cảm giác có chút quen thuộc, sau đó Khương Nhân dẫn đầu kịp phản ứng, đơn giản không dám tin, vội vàng hướng ngoài cửa sổ cấp tốc nhìn sang, lập tức lộ ra vẻ kích động.

Chỉ gặp quán rượu bên ngoài, đường phố phồn hoa bên trên.

Một đạo thanh sam bóng người xuất hiện, đưa lưng về phía quán rượu, đứng tại trước một gian hàng, ngay tại quan sát một chút đồ chơi nhỏ.

“Sư tôn!”

Khương Nhân kích động kêu to.

Nhậm Quân cũng là trong lòng oanh minh.

Là hấn!

Thật là hấn!

“Đi!”

Dương Phóng tiếp tục mở miệng, như cũ tại đùa bỡn trong tay đồ chơi nhỏ.

“Sư tôn cứu ta!”

Khương Nhân vội vàng kêu to.

Quán rượu chưởng quỹ, cùng Ngô lớn sẹo bọn người tất cả đều nhướng mày.

Gia hỏa này còn có sư tôn?

Chưởng quỹ rất nhanh sầm mặt lại, lộ ra cười lạnh.

Khương Nhân, Nhậm Quân đều đã cùng bọn hấn Liệt Hỏa bang ký bán thân khế, không phải đối phương nói mang đi liền mang đi?

“Khương Nhân, Nhậm Quân, ta nhìn các người ai dám đi?”

Lưu chưởng quỹ ngữ khí lạnh lùng.

Khương Nhân sắc mặt biến đổi, cắn răng một cái, vẫn là cấp tốc liền xông ra ngoài.

Nhậm Quân cũng lập tức theo sát phía sau.

“Cản bọn họ lại!”

Chưởng quỹ giận dữ.

Soạt!

Cái khác điểm tiểu nhị, Võ sư, gầm thét một tiếng, trực tiếp hướng về Khương Nhân, Nhậm Quân hai người cấp tốc nhào tới.

Nhưng vào lúc này!

Khương Nhân trên thân đơn giản như có thần trợ, đột nhiên trở nên cực kỳ khủng bố, lực lớn vô cùng, phanh phanh mấy chiêu, đem tất cả nhào tới người tất cả đều đánh bay ra ngoài.

Ngô lớn mặt theo sắc biến đổi, quát chói tai một tiếng, cũng trực tiếp vồ giết tới.

Nhưng Khương Nhân thân thể mất đi khống chế, trở tay một bàn tay phiến tại Ngô lớn sọc trên thân, ba một tiếng, đem Ngô lớn sọc toàn bộ đầu tất đến vỡ nát.

Thi thể không đầu hung hăng bay tứ tung ra, huyết nhục vấy ra.

Tất cả mọi người dọa đến sắc mặt một giật mình, kềm chút nhẩy dựng lên.

“Khương Nhân, người...”

Chưởng quỹ lộ ra hoảng sợ, không dám tin.

“Mả mẹ nó, ta không chế không nổi mình!”

Khương Nhân kinh hô.

Cảm giác này quá sung sướng!

“Sư tôn, giết cái kia chưởng quỹ!”

Khương Nhân kêu to, đã kịp phản ứng.

Đây tuyệt đối là Dương Phóng đang trợ giúp mình?

Sưu!

Thân thể của hắn không bị khống chế, cấp tốc trở lại, trực tiếp hướng về chưởng quỹ đánh tới.

“Khương Nhân, ta là các người chưởng quỹ...”

Phốc phốc!

Lưu chưởng quỹ thân thể trong nháy mắt chia năm xẻ bảy, bị Khương Nhân một chiêu từ giữa đó quán xuyên ra ngoài.

Khương Nhân sắc mặt kinh tiếc, nhìn xem bàn tay của mình.

Đây cũng quá đáng sợ!

Quán rượu bên trong, hoàn toàn đại loạn, tất cả mọi người lộ ra kinh hoàng.

Cuối cùng Khương Nhân, Nhậm Quân hai người tất cả đều xông ra quán rượu.

“Theo ta đi!”

Dương Phóng thả ra trong tay đồ chơi nhỏ, chắp hai tay sau lưng, hướng về ngoại giới bước đi, thân thể như là súc địa thành thốn, một cỗ lực lượng thần bí tuôn ra, bọc lại Khương Nhân, Nhậm Quân hai người, khiến cho hai người hoàn toàn không bị khống chế, như là làm xe cáp treo, cấp tốc tiến lên, biến mất nơi đây.

Đảo mắt!

Dương Phóng đã đi không biết bao nhiêu dặm.

“Các người tại sao lại xuất hiện ở đây?”

Dương Phóng thanh âm bình tĩnh, tiến hành tiến lên.

“Sự tôn, chúng ta cũng may mắn đạt được hai mặt Thần Quốc lệnh bài, tại một ít lãnh đạo an bài xuống, chúng ta liền tiến vào đến Thần Quốc, lúc đầu ta là không muốn vào tới, mẹ nhà hấn, đám kia lãnh đạo tại dùng cái mộng làm quyết định.”

Khương Nhân nhin không được mắng.

“Tiền bối, ngài nhưng biết nên như thế nào rời đi? Hi vọng tiền bối có thể giúp giúp chúng ta!”

Nhậm Quân cũng mở miệng nói ra.

“Rời đi phương pháp cũng không bảo hiểm, ta cũng đang nghiên cứu, có thể sẽ tùy thời bỏ mình, các người dám cược sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Tùy thời bỏ mình?

Hai người kinh hãi.

“Sự tôn, ngay cả lực lượng của người cũng che chở không được chúng ta?”

Khương Nhân hỏi thăm.

“Đúng vậy, ta cũng không có nắm chắc, các người nếu là muốn lưu ở Thần Quốc, ta có thể cho các người một bộ phận tài phú, để các người nửa đời không lo, nếu là muốn rời đi, cần bốc lên nguy hiểm tính mạng, chính các người lựa chọn.”

Dương Phóng mở miệng.

Hai người trong đầu cấp tốc quay cuồng lên.

“Ta nguyện ý rời đi.”

Nhậm Quân mở miệng.

“Móa nó, ta cũng đi, địa phương quỷ quái này một ngày ta cũng không muốn chờ lâu!”

Khương Nhân mắng.

“Vậy là được, đi thôi, đi Luân Hồi cốc!”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

Bước chân hần không ngừng, tiếp tục hướng về nơi xa đi đến.

Hai ngày sau.

To lớn trong hạp cốc.

Dương Phóng thu liễm khí tức, liễm giấu nhân quả, khuôn mặt bị một tầng hắc vụ che đậy, mang theo Nhậm Quân, Khương Nhân hai người xuất hiện ở to lớn vách đá trước đó.

Chỉ gặp hư không bên trong đứng thẳng mấy đạo mơ mơ hồ hồ thân ảnh, phẳng phát cùng phiến thiên địa này hòa thành một thể, khí tức thâm thúy.

Tại dưới thân thể của bọn hần thì là hội tụ đại lượng bóng người, lít nha lít nhít, chừng gần ngàn hào tử hữu.

“Nhiều như vậy người?”

Khương Nhân giật mình.

“Nghe nói Thần Quốc sau đó không lâu sẽ có lớn tai, những vương giả này đều đang chuẩn bị đem riêng phần mình tinh anh môn nhân đưa ra sao?”

Nhậm Quân ngưng âm thanh mở miệng.

“Sáu mặt thạch bài mới có thể đưa đi một cái người, bọn hần mang theo nhiều như vậy người tới, thật chẳng lẽ tập hợp đủ nhiều như vậy thạch bài? Vẫn là nói, bọn hần lại nắm giữ những phương pháp khác?”

Dương Phóng tự nói.

Cũng không sót ruột hành động, mà là đi đầu quan sát.

Hiện tại cường giả nhiều lắm, bọn hắn căn bản dựa vào không đi lên.

Các thế lực lớn một chút tập hợp đủ nhiều cao thủ như vậy, rõ ràng có gì đó quái lạ.

...

Chương 421 : Chấn nhiếp quần hùng! ! Quay về ngoại giới! !..

To lớn hẻm núi chỗ sâu, sương mù xám phun trào, đám người hội tụ.

Đen nghịt một mảng lớn.

Nhất là giữa không trung mấy đạo nhân ảnh, phá lệ thu hút sự chú ý của người khác.

Lại tất cả đều là Dương Phóng trước đó thấy qua cường giả.

Như là Tiêu gia gia chủ, Đoạn Hồn Ma Quân, Đại Ma Thần, Quỷ Ngưu, Bệ Ngạn, Thao Thiết chờ một chút...

Giờ phút này, bọn hắn hội tụ vào một chỗ, như cũ tại thương nghị không ngừng.

“Tiêu gia chủ, tin tức của các người là thật là giả, chân chính Luân Hồi môn thật tại vách đá nội bộ? Đánh nát vách đá sẽ không hư hao Luân Hồi môn?”

Đại Ma Thần lộ ra hồ nghi, mở miệng hỏi thăm về tới.

“Các vị yên tâm tâm, đây là gia tổ truyền ra lời nói, quả quyết sẽ không lừa gạt các vị.”

Tiêu Chiến thiên khai miệng nói.

“Thật sao?”

Đám người vẫn là nhú mày.

“Tiêu gia chủ, quý tộc lão tổ chẳng lẽ lần này không định rời đi?”

Bỗng nhiên, vị kia Đoạn Hồn Ma Quân trực tiếp nở nụ cười.

Những người khác lập tức cùng nhau nhìn về phía Tiêu gia gia chủ.

Tiêu gia lão ma vương, thế nhưng là một vị chân chính kinh khủng siêu cấp cường giả, từ viễn cổ thần linh thời kì sống đến nay, có thể xưng hoá thạch sống đồng dạng tồn tại.

Không có người không đối hẳn cảm thấy hiếu kì.

Chỉ bất quá vị này lão ma vương tuyệt đại đa số thời điểm đều đang ngủ say, chỉ có tại một chút đặc thù thời khắc mới có thể tỉnh lại, nhưng dù vậy, cũng không ai dám khinh thường Tiêu gia.

Đã từng Tiêu gia đứng trước qua một lần diệt tộc đại kiếp, bị mấy vị vương giả đánh đến tận cửa đi, thời khắc mấu chốt, vị kia lão ma vương trực tiếp từ trong ngủ mê bị đánh thức.

Không có người sẽ quên trận chiến kia đáng sợ.

Từ đó về sau, rốt cuộc không người dám khiêu khích Tiêu gia, một trận chiến vì Tiêu gia đặt vững mấy ngàn năm hòa bình, đến nay nhớ lại, đều làm không ít vương giả trong lòng phát lạnh.

“Gia tổ hiện tại còn không thích hợp tiến vào ngoại giới, sẽ lựa chọn tại thời cơ thích hợp nhất lại đi qua, hiện tại để cho chúng ta dẫn đầu mở đường.”

Tiêu gia gia chủ mở miệng nói ra.

“Đáng tiếc, còn tưởng rằng có thể nhìn thấy lão ma vương sau khi rời khỏi đây một lần nữa đại phát ma uy đâu.”

Đại Ma Thần nở nụ cười.

“Các vị không nên coi thường ngoại giới, gia tổ từng minh xác nói cho ta biết, phía ngoài Hắc Âm âm mai bên trong ẩn giấu đi cường giả chân chính, càng đi chỗ sâu càng đáng sợ, có một ít người ngay cả hắn cũng không muốn trêu chọc, lần này các vị sau khi rời khỏi đây, nhớ lấy tùy ý gây chuyện.”

Tiêu gia gia chủ mở miệng nói.

“Ồ? Hắc Âm âm mai bên trong thật đáng sợ như vậy?”

Bộ Ngạn nhin không được thốt lên hỏi thăm.

Bọn hắn ba huynh đệ là tại Thần Quốc bên trong thổ sinh thổ trưởng tồn tại, đời này đều không có đi ra Thần Quốc, đối với Thần Quốc bên ngoài thế giới, trên cơ bản đều là từ một chút ngoại lai nhân khẩu bên trong hiểu biết.

“Nghe nói, Hắc Âm âm mai là diệt thế căn nguyên, thời kỳ viễn cổ, thần linh đủ rơi, ức vạn thần linh toàn bộ chết hết, mới hình thành hiện tại Hắc Âm âm mai, có thể từ chúng thần tề tựu bên trong may mắn còn sống sót, đa số đều là tộc ta lão tổ cái kia cấp bậc.”

Tiêu gia gia chủ nói.

Trong lòng mọi người run lên.

“Kia Hắc Âm âm mai bên trong đại khái sẽ có bao nhiêu dạng này cường giả?”

Bệ Ngạn tiếp tục hỏi thăm.

“Không rõ ràng, có lẽ một hai tôn, có lẽ sẽ có càng nhiều.”

Tiêu gia gia chủ lắc đầu.

“Tốt, chúng ta sẽ ghi lại, bất quá Tiêu gia chủ, chúng ta đến cùng còn phải đợi thêm bao lâu, mới có thể mở ra chân chính luân hồi chi môn.”

Đoạn Hồn Ma Quân lần nữa cười nói.

“Không vội, còn có một số cao thủ không tới, chờ đến bọn hắn toàn bộ chạy đến, liền có thể đem nó mở ra, chỉ bằng vào chúng ta những người này lực lượng, cho dù có thể mở ra, cũng vô pháp ổn định Luân Hồi môn, vương giả cấp cao thủ càng nhiều càng tốt, thạch bài càng nhiều càng tốt.”

Tiêu gia gia chủ nói.

Từ lần trước đem Tiêu nguyệt thành công đưa ra không lâu, bọn hắn vị lão tổ kia càng lại lần từ trong ngủ mê tỉnh lại, ngơ ngơ ngác ngác nói ra Luân Hồi môn chân chính phương pháp sử dụng.

Cũng chính là từ khi đó, Tiêu gia gia chủ mới cấp tốc liên lạc đông đảo vương giả.

Bên người người đành phải kiên nhẫn tiếp tục chờ đợi.

Cách đó không xa Dương Phóng, khế nhú mà, lợi dụng Phong luật đặc thù, rõ ràng nghe được lời của bọn hắn.

“Mở ra chân chính Luân Hồi môn? Chẳng lẽ trước đó

phương pháp sử dụng không đúng?”

Dương Phóng suy tư, tiến hành yên lặng lắng nghe.

Lại qua một đoạn thời gian, nơi xa lần nữa truyền đến một cỗ cường đại khí tức.

Chỉ trong mấy trăm người bóng người từ đằng xa hiển hiện.

Người cầm đầu là cái người mặc áo bào đen, tóc đen nhánh, toàn thân trên dưới khí chất rất là đặc biệt một người, phân biệt không ra niên kỷ, có loại một chút khó mà nhìn xuyên thâm thúy.

“Linh Giáo giáo chủ đến rồi!”

“Là hấn, Thần Quốc bên trong thần bí nhất Linh Giáo chi chủ!”

“Nghe đồn Linh Giáo giáo chủ đã bước ra vương giả lĩnh vực, tìm tòi đến cảnh giới cao thâm hơn.”

Không ít vương giả đều lộ ra kinh dị.

Linh Giáo, tại Thần Quốc bên trong, tuyệt đối là thuộc về thần bí nhất một đợt thế lực, cường đại, bí ẩn, làm cho người không cách nào bắt giữ, thế lực khắp nơi đối bọn hấn hiểu rõ đều cực kì thừa thốt.

“Đạo hữu!”

Đối phương mới vừa đến đến, Tiêu gia gia chủ liền tiến lên hành lễ.

“Đạo hữu!”

Linh Giáo giáo chủ cũng chấp tay hành lễ, mở miệng thờ

dài: “Vài ngàn năm trước, ta giáo từng mạo hiểm sử dụng qua Luân Hồi môn, chỉ là khi đó năng lượng bất ổn, đưa ra ngoài mười một người, cuối cùng chỉ có ba người còn sống ra ngoài.”

Đám người nhao nhao lộ ra kinh dị.

Linh Giáo tại vài ngàn năm trước liền biết thạch bài cách dùng?

Ngay cả Dương Phóng cũng là nhướng mày.

Linh Giáo?

Hắn rất nhanh kịp phản ứng.

Ban đầu ở Kinh Thiên vực bên trong gặp phải vị nữ tử thần bí kia, tựa hồ chính là xuất từ Thần Quốc, xuất từ Linh Giáo!

Trên người mình 【 Hư Không Bộ 】 chính là Linh Giáo tuyệt học!

“Lại là bọn hắn.”

Dương Phóng tự nói.

Đám người rất nhanh bắt chuyện.

Lại qua không lâu.

Nơi xa lại có từng đạo bóng người xuất hiện, khí tức cường hãn, rước lấy đám người chú mục.

Đều không ngoại lệ, đều là chân chính vương giả.

Bọn hắn mang theo riêng phần mình đệ tử tinh anh, tụ đến.

Có Kim Trúc đảo đảo chủ, Lục Cực Ma Tôn, Thiên Thần Điện điện chủ, Huyết Thần Giáo giáo chủ...

Đều là Thần Quốc bên trong truyền thừa vài vạn năm cổ lão thế lực.

Lần này mở ra Luân Hồi môn, đa số người không phải là vì mình, mà là chuẩn bị trước tiên đem một chút hậu bối đưa ra ngoài, tiến hành sớm bố cục.

“Nhân số tới không sai biệt lắm đi.”

Đại Ma Thần mở miệng.

Nhiều như vậy vương giả, cơ hồ đã hội tụ Thần Quốc tuyệt đại bộ phận lực lượng.

Tiêu gia gia chủ ánh mắt quan sát, có chút suy tư, nói: “Mặc dù tới không ít vương giả, bất quá, nếu là có thể lại thêm một người tốt nhất, ít nhất phải hội tụ mười tám vị vương giả, mới có thể đem chân chính luân hồi ổn định.”

“Đạo hữu không cần sầu lo, dưới mắt không vừa vạn liền có một người.”

Thần bí khó lường Linh Giáo giáo chủ nhẹ nhàng mở miệng.

“Ồ?”

Tiêu gia gia chủ sắc mặt khẽ động.

“Đạo hữu, đã tới, sao không hiện thân gặp mặt?”

Linh Giáo giáo chủ thanh âm vang lên, quanh quẩn ở trong sơn cốc.

Tất cả mọi người mày nhăn lại, lộ ra kinh nghi.

Còn có vương giả núp trong bóng tối?

Linh Giáo giáo chủ thấy đến không người phản ứng, đột nhiên nâng lên một cây ngón tay, nhẹ nhàng điểm một cái, xùy một tiếng, một vết sáng xông ra, ẩn chứa tiểu thể giới hư ảnh, chợt lóe lên, trực tiếp hướng về Dương Phóng nơi này đánh tới.

Dương Phóng con mắt lóe lên, quanh thân quang mang bao phủ lại Khương Nhân, Nhậm Quân, thân thể nhoáng một cái, sát na biến mất, trực tiếp xuất hiện tại một địa phương khác.

Nhưng này đạo thần quang giống như là có thể tự động khóa chặt, một cái lượn vòng, tiếp tục hướng về Dương Phóng kích xạ mà đi.

Dương Phóng thân thể chớp liên tục, phiêu hốt khó lường, không có bất kỳ cái gì vết tích.

Nhưng này đạo thần quang lại như bóng với hình, giống như là có được sinh mệnh, không quản hấn như thế nào biến ảo, từ đầu đến cuối sau lưng hấn đi theo.

Đông đảo vương giả thần sắc đột biến.

“Là hấn, gia hỏa này!”

“Cái kia từ trong Thánh điện còn sống đi ra thanh niên!”

“Trước đây không lâu hấn vây khốn qua Lôi Điện Pháp Vương, ám toán qua Tam Mục Tà Quân!”

...

Không ít vương giả trong lòng trầm xuống, tiếp cận

Dương Phóng, có loại tùy thời muốn xuất thủ cảm giác.

Vô luận là Trụy Lạc Thánh Điện bên trong ẩn chứa bí mật, vẫn là tôn này Thái Cổ ma nhạc ân tình, đều thật sâu hấp dẫn lấy bọn hắn.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng nhìn thấy lui không thể lui, bảy sắc vòng xoáy lần nữa nổi lên, trực tiếp đưa ngang trước người, trong nháy mắt đem cái kia đạo thần quang nuốt quá khứ, xoát một chút, biến mất không thấy gì nữa.

“Viên mãn Hư Không Bộ!”

Linh Giáo giáo chủ nhẹ giọng thở dài, nói: “Nghĩ không ra, nghĩ không ra người thế mà đem ta giáo đỉnh cấp khinh công Hư Không Bộ, luyện đến cao thâm như vậy cảnh giới!”

“Cái gì? Viên mãn Hư Không Bộ?”

“Hắn học qua Hư Không Bộ?”

Đông đảo vương giả lần nữa kinh dị.

Bảy sắc vòng xoáy rất nhanh lần nữa từ Dương Phóng trước mắt biến mất không thấy gì nữa.

Thần sắc hắn bình tĩnh, một thân áo bào đen, tóc đen đầy đầu nồng đậm mà thô to, mở miệng nói ra: “Không hổ là Linh Giáo giáo chủ, quả nhiên cường đại!”

“Tiểu hữu, người Hư Không Bộ là từ chỗ nào học được?”

Linh Giáo giáo chủ hỏi thăm.

“Tại hạ may mắn từ trong một động phủ đoạt được.”

Dương Phóng đáp lại.

“Trong động phủ đoạt được, tất nhiên là Yêu Yêu lưu lại.”

Linh Giáo giáo chủ than nhẹ.

Vài ngàn năm trước bị hấn đưa ra ngoài ba người, một trong số đó chính là Yêu Yêu, chỉ tiếc lại vĩnh viễn lưu tại bên ngoài.

“Dương Đạo, đông lê đạo hữu người ở phương nào? Là người ám toán hấn? Còn không đem hấn phóng xuất!”

Bỗng nhiên, một đạo âm trầm thanh âm vang lên.

Một cái tóc trắng xoá, cầm trong tay thiết quả lão ầu, chăm chú nhìn Dương Phóng, mở miệng quát.

“Còn có Diệt Dục Ma Tôn, Diệt Dục Ma Tôn cùng bản tọa nhiều năm giao tình, trước đây không lâu tựa hồ cũng bị tiểu hữu cho khốn trụ, tiểu hữu là thời điểm nên thả người a?”

Lại một vị vương giả, Lục Cực Ma Tôn trầm thấp mở miệng.

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu, nói: “Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Tôn đã từng nghĩ làm cho ta vào chỗ chết, cùng ta ở giữa có đại thù, bọn hấn bản sự không tốt, bị ta vây khốn, cũng là bọn hấn trúng đích nên có kiếp nạn này!”

“Khẩu khí thật lớn, Dương Đạo, người hôm nay thả cũng phải tha, không thả cũng phải tha!”

Kia tóc trắng xoá lão ầu băng hàn mở miệng.

“Dương tiểu hữu, làm việc không thể quá phận, cần biết quá cứng rắn thì dễ gãy, Diệt Dục Ma Tôn, đông Lê Lão người đều là thành danh nhiều năm Đại Năng, bằng hữu bạn cũ trải rộng thiên hạ, người đắc tội không nổi!”

Lục Cực Ma Tôn cũng là ngữ khí hờ hững.

“Theo ta thấy, trên người người này quả thật có chút bí mật, giữ lại hẳn hơn phân nửa là cái tai họa, không bằng một lần giải quyết được rồi.”

Tôn này Bộ Ngạn đột nhiên lạnh lùng mở miệng, to lớn đồng tử nhìn về phía Dương Phóng.

“Trụỵ Lạc Thánh Điện bên trong đến cùng có gì cơ mật, dưới mắt loại trừ người trẻ tuổi này, chỉ sợ thật không ai biết, có thể hết lần này tới lần khác người trẻ tuổi này thực lực tăng nhiều, tựa hồ cũng đạt tới Vương giả cảnh giới, cái này không thể không khiến người nghĩ sâu xa.”

Đại Ma Thần cũng giống như cười mà không phải cười.

Từng tia ánh mắt hướng về Dương Phóng nhìn lại, hoặc là băng lãnh, hoặc là chế nhạo, hoặc là tiết lộ một loại muốn xem mặc hết thầy phong mang.

Dương Phóng bên người Khương Nhân, Nhậm Quân, tất cả đều bị nhìn thân thể băng hàn, tê cả da đầu.

Xong.

Nhiều như vậy vương giả tựa hồ cũng cùng Dương Phóng có thù.

“Sa đọa trong Thánh điện cũng không có bất kỳ vật gì, ta cũng chỉ là may mắn tại trong môn bồi hồi một vòng mà

thôi, các người muốn biết, không ngại mình đi qua nhìn một chút chính là.”

Dương Phóng đáp lại.

“Tốt một cái đi xem một chút, chúng ta nhưng không có các hạ như vậy vận khí tốt, theo ta thấy, còn không bằng để các hạ chủ động nói ra, chẳng phải là tốt hơn? Chủ động nói ra, tất cả mọi người hiện lên người một cái nhân tình, đạo hữu cảm thấy thế nào?”

Đoạn Hồn Ma Quân cũng cười.

Dương Phóng lần nữa lắc đầu, nói: “Các người hiểu làm ta, nếu quả thật có bí mật, ta khẳng định chủ động nói ra, nhưng cũng tiếc không có bất kỳ cái gì bí mật.”

“Cố lộng huyền hư!”

Tôn này Bộ Ngạn ngữ khí lạnh lùng, tiếp tục nhìn chăm chăm Dương Phóng.

“Bộ Ngạn đạo hữu trước đó nói rất đúng, bỏ mặc kẻ này tiếp tục còn sống, tất nhiên là một cái nguy hại, ta nghe nói hần cái kia bảy sắc vòng xoáy không có gì không nuốt, ngay cả một chút vương giả vôi vàng không kịp chuẩn bị hạ đều sẽ bị nuốt vào đi, ngoài ra, còn chiếm được Lôi Điện Pháp Vương món kia Cẩm Bảo, cả hai hợp nhất, sẽ chỉ càng thêm đáng sợ, các vị, không thể không phòng lấy người này, theo lão thân nhìn, vẫn là nhanh chóng đập chết đi!”

Cái kia tóc trắng xoá lão ầu âm hàn mở miệng.

“Đông Hải bà bà ý tứ giống như ta nghĩ, kẻ này tâm tính ác độc, cùng chúng ta thực sự không phải cùng một cái trên đường người, đã nhiều năm như vậy, chúng ta mặc dù lẫn nhau tranh chấp, nhưng cho tới bây giờ không có

chân chính giết chết qua đối phương, người này lại đi lên liền đã mưu hại bốn vị vương giả, các vị chẳng lẽ liền không có cảm giác đến cái gì sao?”

Lục Cực Ma Tôn lạnh giọng mở miệng.

Những người khác cũng đại đa số ánh mắt phát chìm, tiếp tục hướng về Dương Phóng nhìn tới.

“Các vị, tại hạ từ trước đến nay không thích gây chuyện, nhưng cũng không sợ sự tình, các vị nhất định phải đối phó ta, nói rõ chính là, cần gì phải tìm một chút lý do?”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, nhìn về phía đám người: “Chỉ bất quá muốn giết chết tại hạ, chỉ sợ ở đây bên trong ít nhất phải có hai vị vương giả cùng ta chôn cùng, mà lại, các người môn nhân nhất định toàn bộ chết hết, điểm này, tại hạ có trăm phần trăm nắm chắc, không biết các vị tin hay không?”

“Người...”

Đông đảo vương giả đồng tử co rụt lại.

Gia hỏa này thật có dạng này lực lượng?

Chỉ ít hai người cùng hấn chôn cùng?

“Giả thần giả quỷ!”

Bệ Ngạn tiếp tục cười lạnh, rất nhớ đệ nhất cái xông ra thử một lần Dương Phóng, nhưng lại bị nhà mình lão đại Quỷ Ngưu một mực đè lại.

“Hắn cái kia bảy sắc vòng xoáy có gì đó quái lạ, đừng đi thăm dò!”

Vừa mới hấn nhưng là tận mắt nhìn thấy, Dương Phóng

bảy sắc vòng xoáy nhất chuyển, liền đem Linh Giáo giáo chủ một chiêu công kích hóa giải thành vô hình.

Một chiêu kia công kích, cho dù là hấn nghĩ hóa giải, cũng sẽ không nhẹ nhàng như vậy.

“Tốt các vị, cũng là vì rời đi nơi đây, không cần cãi lộn?”

Bỗng nhiên, Tiêu gia gia chủ mở miệng lần nữa, ngữ khí trầm trọng: “Bây giờ chúng ta nhất định phải tập trung mười tám vị vương giả lực lượng mới có thể triệt để ổn định Luân Hồi môn, tại không có ổn định trước đó, ta không hi vọng các vị vì không cần thiết tranh đấu đưa xong tính mệnh!”

“Tiêu gia chủ, người thật cho là hấn có thể chống lại chúng ta nhiều như vậy người?”

Cái kia tóc trắng xoá lão ầu lộ ra cười lạnh, nói: “Hấn cái kia bảy sắc vòng xoáy thôn phệ vương giả có hạn, trước đây không lâu, lão thân từng chính tai nghe được đông lê đạo hữu cùng Diệt Dục Ma Tôn từ bên trong phát ra qua thanh âm, hấn là nhiều nhất có thể dung nạp ba vị vương giả, vượt qua ba vị, liền bị triệt để no bạo, bây giờ chúng ta nhiều như vậy vương giả ở đây, chính là bắt giữ hấn thời cơ tốt nhất, bỏ qua lần này, coi như rất khó thu được!”

“Ồ?”

Đông đảo vương giả sắc mặt khế động, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

“Bà già đáng chết, nói đến đơn giản, không bằng người tự mình tới thử một chút như thế nào? Bảy sắc vòng xoáy ngay ở chỗ này, người nếu là chủ động đi tới còn có thể đi ra, người muốn cái gì, ta đều có thể tặng cho người.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm, to lớn bảy sắc vòng xoáy lần nữa hiện lên ở đỉnh đầu của hấn khu vực, nói: “Không chỉ có là lão thái bà này, các vị đang ngồi, bất kỳ người nào đều có thể đi vào, nếu ai có thể vào, còn có thể ra, tại hạ tùy ý chỗ khác đưa!”

Hấn gánh vác bàn tay, quần áo phiêu động, một bộ bình tĩnh đáng vẻ.

To lớn bảy sắc vòng xoáy tung bay ở giữa không trung, lộ ra từng đợt khí tức cực kỳ kinh khủng, không gian bốn phía đều đang vặn vẹo.

Lực lượng cường đại, cho dù để một chút vương giả đều cảm thấy không đúng.

Bọn hấn hai mặt nhìn nhau, trong lòng mãnh liệt.

Nhưng cuối cùng không người nào dám phóng ra một bước.

Đây cũng không phải là đùa giỡn, nếu quả như thật bị nhốt vào tiến vào, chỉ sợ sẽ bị luyện chết tươi.

Xùy!

Bỗng nhiên, con kia Bệ Ngạn nâng lên một cây thú thảo, trực tiếp điểm một vết thần quang quá khứ, sát na hiện lên, ẩn chứa đặc biệt pháp tắc, trực tiếp tràn vào đến bảy sắc vòng xoáy.

Thần bí khó lường bảy sắc vòng xoáy tại chỗ nuốt lấy Bệ Ngạn cái kia đạo công kích, lắc liên tiếp đều không có lắc một chút.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, tay áo múa, nói: “Bệ Ngạn đạo hữu, muốn thăm dò, cũng có thể đi vào chính

là, cách xa như vậy tính là gì?”

Trong lòng của hắn đối đầu dị thú này sinh ra sát cơ.

Ban đầu ở Thánh Điện bên ngoài thời điểm, cái này dị thú liền bức bách qua chính mình.

Hiện tại còn dám nhảy thoát!

Con kia Bệ Ngạn lộ ra cười lạnh, lại không lên tiếng phát, tiếp tục nhìn chăm chăm giữa không trung bảy sắc vòng xoáy.

Xùy! Xùy!

Bỗng nhiên, lại có vương giả không tin tà, theo sát lấy oanh ra quang mang, hướng về bảy sắc vòng xoáy đánh qua.

Mỗi một đạo công kích đều dị thường đáng sợ, để không gian cũng vì đó vặn vẹo.

Bất quá cùng trước đó, hai đạo quang mang tất cả đều tự động không có vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong, không có tóe lên một tia ngọn sóng.

Dương Phóng biết, hắn nhất định phải chấn nhiếp bọn này vương giả.

Hơi lộ ra một tia khiếp ý hoặc là chống đỡ hết nổi xu thế, liền sẽ bị bọn hắn cùng chia cắt.

Cho nên dù là lại gian nan, hắn cũng muốn ra vẻ trấn định, lơ đãnh.

Thật tình không biết, theo đám người từng đạo oanh kích đánh tới, mang cho hắn phản phệ cũng đồng dạng không kém, mỗi một kích hắn đều muốn cực lực tiến

hành hóa giải, đồng thời lại không thể để đám người nhìn ra bảy sắc vòng xoáy có bất kỳ run run vết tích, coi là thật hao phí to lớn tinh lực.

Xùy! Xùy! Xùy! Xùy...

Lại là liên tục bảy tám đạo công kích đánh tới.

Tựa hồ còn lại vương giả đều nghĩ thăm dò một chút cái này bảy sắc vòng xoáy quỷ dị, muốn biết đến cùng có thể tiếp nhận mạnh cỡ nào năng lượng.

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, từ đầu đến cuối chấp hai tay sau lưng, nhưng thể nội Khí Huyết cũng đang không ngừng hỗn loạn, đủ loại tao ngộ chỉ có hấn tự thân biết.

“Đủ rồi, các vị, ta để các người đi tới nhìn xem, các người đây là muốn làm gì, coi là dựa vào công kích từ xa liền có thể xé nát ta bảy sắc vòng xoáy sao?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, đột nhiên vận chuyển bảy sắc vòng xoáy, khiến cho bảy sắc vòng xoáy cấp tốc thu nhỏ, như đồng hóa vì một cánh cửa, dọc tại trước mắt.

“Ai đến ném thử cái thứ nhất!”

Hấn mở miệng hét lớn, ầm chứa lôi âm, ầm ầm nổ vang.

Vương giả trở xuống người, không khỏi bị chấn não hải oanh minh, ông ông tác hưởng, có loại hồn phách trong nháy mắt ly thể cảm giác, trong thời gian ngắn trực tiếp đánh mất hết thầy trực giác.

Cho dù đông đảo vương giả, cũng không nhịn được biến sắc.

Nhưng bọn hấn rất nhanh từ não hải mất tích bên trong

kịp phản ứng, trong lòng nghiêm nghị.

Gia hỏa này đến cùng nắm giữ nhiều ít bí thuật?

Loại trừ cái này bảy sắc vòng xoáy, còn có một môn âm ba công cũng đáng sợ như thế sao?

Bất quá, đối mặt trước mắt cái này vô cùng quý dị bảy sắc vòng xoáy, bọn hắn chung quy là không dám tự mình vượt qua.

Vừa mới bọn hắn đều đang thử thăm dò, trên cơ bản đều bí mật đánh ra tuyệt học của mình.

Kết quả cái này bảy sắc vòng xoáy lắc liên tiếp đều không hoảng hốt một chút.

Cái này đủ để chứng minh vấn đề!

Vạn nhất thật bị nuốt đi vào, đó cũng không phải là nói đùa.

“Các vị, Tiêu gia gia chủ nói đúng, đại gia tới đây cũng là vì mở ra Luân Hồi môn, làm gì lẫn nhau tranh đấu, có chuyện gì không thể chờ lấy sau này đang nói.”

Linh Giáo giáo chủ ngữ khí nhẹ nhàng nói.

Đám người nhao nhao gật đầu.

“Ta không có ý kiến.”

“Ta cũng là nghĩ như vậy.”

“Vẫn là sớm một chút mở ra Luân Hồi môn đi.”

...

Dương Phóng cười lạnh không thôi, núp ở trong tay áo bàn tay lại chăm chú siết ở cùng một chỗ.

Đám khốn kiếp này công kích quả nhiên đáng sợ!

Nhìn như thường thường không có gì lạ, kì thực mỗi một kích đều kinh thiên động địa.

Đoán chừng bọn hắn vừa mới đánh đi ra công kích, đều là riêng phần mình tuyệt học mạnh nhất!

Bằng không, hắn không có khả năng nhận mãnh liệt như vậy phản phệ!

“Làm sao? Không ai nguyện ý thử? Bà già đáng chết, nếu không người tiến đến thử một lần?”

Dương Phóng cười lạnh, nhìn về phía cái kia tóc trắng xoá lão ầu.

Bà lão kia sắc mặt âm hàn, phát ra hừ lạnh, trực tiếp quay đầu đi chỗ khác.

“Bệ Ngạn đạo hữu, người có muốn hay không thử một chút?”

Dương Phóng tiếp tục cười lạnh, nhìn về phía một phương hướng khác.

Bệ Ngạn không nói một lời, diện mục âm trầm.

Dương Phóng trong lòng tiếp tục cười lạnh.

Đầu này Bệ Ngạn liên tục muốn tìm mình phiền phức, mình đã toàn bộ ghi lại, có nhiều thời gian chậm rãi tính sổ sách.

Còn có lão thái bà kia cũng thế.

“Dương đạo huynh đệ, còn xin thu thần thông đi, hôm nay chúng ta hợp lực mở ra Luân Hồi môn mới là vương đạo.”

Tiêu gia giáo chủ nói.

“Không tệ, Dương huynh đệ, còn xin thu thần thông đi.”

Linh Giáo giáo chủ cũng tiến hành khuyên giải.

“Tiêu gia chủ, Linh Giáo giáo chủ, hôm nay tại hạ liền cho các người một bộ mặt, hi vọng bọn họ cũng hiểu được trân quý!”

Dương Phóng đáp lại, lạnh lùng tại mọi người trên thân đảo qua.

Xoát!

Thần bí khó lường bảy sắc vòng xoáy lần nữa ảm đạm, chậm rãi tiêu tán.

Bên người Khương Nhân, Nhậm Quân hai người, đều trong lòng rung động, mãnh liệt không thôi.

Hóa giải?

Một trận thiên đại nguy cơ cứ như vậy hóa giải?

Đây chính là một đám cực kỳ đáng sợ vương giả!

Thế mà hợp lực cũng vô pháp thay vào đó vị tiền bối.

“Các vị, lão phu lần nữa nói một câu, lập tức mở ra chân chính luân hồi chi môn, hi vọng đại gia đừng lại tính kế lẫn nhau, nếu không, lão phu cái thứ nhất sẽ không bỏ qua hẳn!”

Tiêu gia gia chủ mở miệng hét lớn.

Đông đảo vương giả toàn bộ gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

Oanh!

Tiêu gia gia chủ thân thể chấn động, bộc phát ra xán lạn vô cùng hào quang màu tím, tiếp theo từ trong người hắn cấp tốc bay ra một lá cờ, thần bí khó lường, lượn lờ tử quang, cấp tốc phóng đại, trong nháy mắt hóa thành mấy chục mét, mặt cờ bên trên lượn lờ lấy từng cái mông lung thế giới hư ảnh, vừa đi vừa về biển ảo, khí tức mãnh liệt.

“Toái Thiên kỳ!”

“Đã từng chí bảo Toái Thiên kỳ!”

“Là món kia tuyệt thế hung khí!”

Mọi người không khỏi kinh hô, đơn giản không thể tin được.

Trong truyền thuyết Thái Cổ hai đại hung khí một trong Toái Thiên kỳ, lại tái hiện thế gian.

“Toái Thiên kỳ một mực bị tộc ta lão tổ nắm giữ, lần này chỉ là cấp cho lão phu tạm thời chấp chưởng, này cờ tại thời kỳ viễn cổ từng cùng phệ thần cờ tướng nổi danh, có vỡ vụn không gian, định trụ thời không thần bí tác dụng, các vị giúp ta cùng một chỗ thôi động Toái Thiên kỳ!”

Tiêu gia gia chủ mở miệng quát.

Oanh!

Trên thân chân khí tuôn ra, nhanh chóng không có vào đến Toái Thiên kỳ bên trong.

Cả mặt thần bí cờ xí lập tức bắt đầu nở rộ hào quang, phía trên từng cái thế giới hư ảnh như đồng hóa vì thực chất hóa, phun ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng khó lường khí tức, hướng về trước mắt vách đá dững mảnh lao tới.

Đám người không chút nào do dự, lúc này đi theo đồng loạt ra tay.

Hơn mười cỗ sức mạnh mạnh mẽ mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, cùng nhau rót vào mặt này cỗ lão cờ xí bên trong, lập tức toàn bộ cỗ lão cờ xí phảng phát phục sinh, hạo đặng ra càng thêm sức mạnh đáng sợ.

Trước mắt vách đá đang run lên bần bật, rung động âm âm, phía trên trực tiếp nổi lên từng đạo thô to vết rạn.

“Thạch bài!”

Tiêu gia gia chủ mở miệng hét lớn.

Trên thân dẫn đầu bay ra hai mươi bốn mặt thạch bài, hướng về trước mắt vách đá dững mảnh lao tới.

Cái khác vương giả không nói lời gì, cũng đều nhao nhao đem tụy thân thạch bài đánh về phía vách đá.

Dương Phóng hơi do dự, cũng theo sát lấy đem tụy thân mười tám diện thánh bài cấp tốc kích xạ tới.

Hưu hưu hưu hưu!

Từng đạo cỗ phác thạch bài cấp tốc không có vào đến trước mắt vách đá bên trong, lập tức toàn bộ cỗ lão vách

đá run run càng thêm lợi hại, rung động ầm ầm.

Rất nhanh toàn bộ vách đá như là một khối rạn nứt như đồ sứ, bắt đầu hướng xuống rì rào rơi thổ, từng khối đá vụn rầm rầm rung động, bắt đầu nhao nhao bong ra từng mảng.

Theo toàn bộ vách đá bong ra từng mảng, bên trong lập tức tản ra từng mảnh từng mảnh cực kỳ khủng bố cổ lão khí tức, thật giống như vách đá nội bộ ẩn chứa cái gì đáng sợ đại thế giới, tang thương, xa xưa, hỗn loạn, vô biên vô hạn, làm cho người cảm giác không đến phần cuối.

Một cái cự đại vòng xoáy màu đen ánh vào đến đám người trong tầm mắt.

Tất cả mọi người hô hấp dồn dập, trong lòng nhảy lên.

Luân Hồi môn!

Đây chính là trong truyền thuyết Luân Hồi môn.

đến cùng có tác dụng gì, đông đảo vương giả cấp cao thủ sớm đã tại lịch sử trong cổ tịch hiểu rõ một hai, nghe đồn là cùng thiên địa cộng sinh, chính là giữa thiên địa nhất không thể lý giải sự vật một trong.

Từ Thái Cổ Thần Linh thời kỳ bắt đầu, liền gồm có đủ loại thần bí khó lường tác dụng.

Không chỉ có thể vãng lai tại từng cái Thần Quốc ở giữa, càng là có luân hồi chuyển thế, làm cho người tái sinh thần bí tác dụng.

Chỉ bất quá từ Thái Cổ một trận chiến về sau, Luân Hồi môn tổn hại, từ đó biến mất, cho tới bây giờ mới một lần nữa xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Từng đợt kinh khủng khó lường khí tức cường đại từ toàn bộ môn hộ bên trong mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, phún ra ngoài mỏng, tại liên tục mấy chục mặt thạch bài kích xạ sau khi đi vào, toàn bộ Luân Hồi môn khí tức lập tức bắt đầu dần dần ổn định.

Từng mảnh từng mảnh thần bí khó lường ô quang không ngừng từ Luân Hồi môn bên trong ra bên ngoài phát ra.

Mỗi một phiến khí tức đều kinh tâm động phách.

Toái Thiên kỳ rầm rầm rung động, từng mảnh từng mảnh lực lượng cường đại không ngừng tràn vào Luân Hồi môn vòng xoáy bên trong.

Qua đi tới hồi lâu, Luân Hồi môn khí tức mới bắt đầu dần dần biến mất.

Trước mắt vòng xoáy, không còn làm cho người cảm thấy đáng sợ, trở nên nhu hòa cùng ôn nhuận.

Tiêu gia gia chủ ánh mắt trầm xuống, mở miệng nói ra: “Các vị, luân hồi đã định, tiếp xuống ai nguyện ý cái thứ nhất tiến hành ném thử!”

Trong lòng mọi người ngưng tụ, chăm chú nhìn trước mắt thần bí vòng xoáy, nhưng không có bất cứ người nào có can đảm phát biểu.

Thật giống như trước mắt vòng xoáy kết nối hướng về phía không đáy Địa Ngục.

Đại Ma Thần bỗng nhiên nở nụ cười, nói: “Tiêu gia chủ, Luân Hồi môn là các người Tiêu gia phát hiện trước, cách sử dụng cũng là các người Tiêu gia dẫn đầu để lộ ra tới, không bằng, liền để các người Tiêu gia đi đầu

thăm dò như thế nào?”

“Lời ấy có lý, Tiêu gia chủ, còn xin người trước làm làm gương mẫu!”

Tam đại dị thú bên trong Quỷ Ngưu trầm thấp mở miệng.

Cái khác vương giả đều là đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu gia gia chủ.

Tiêu gia gia chủ mặt không biểu tình, trầm giọng nói ra: “Đã dạng này, ta Tiêu gia nguyện ý dám vì thiên hạ trước!”

Hắn trực tiếp mệnh lệnh lên đông đảo Tiêu gia hậu nhân.

Một đám Tiêu gia hậu nhân tê cả da đầu, âm thầm cắn răng, vẫn là cấp tốc bay ra ngoài.

Xoát xoát xoát xoát!

Rất nhanh bọn hắn cấp tốc không có vào đến trước mắt vòng xoáy màu đen bên trong.

Đám người thần sắc kinh nghi, nhìn chăm chăm màu đen nhánh vòng xoáy, đều là lẳng lặng đợi.

Ngay cả Dương Phóng cũng là không nhúc nhích, nhìn chăm chú lên thần bí khó lường luân hồi vòng xoáy.

Chói mắt bảy tám ngày quá khứ.

Đương Tiêu gia gia chủ lấy ra đặc chế thông tin cổ ngọc, tiến hành liên hệ thời điểm, cổ ngọc bên trong quả nhiên truyền đến báo cáo an toàn lời nói.

Toàn bộ bên trong hạ cốc trong nháy mắt một mảnh

xôn xao.

Tất cả mọi người đều sôi trào lên.

Thành công!

Tiêu gia tộc nhân quả nhiên thành công tiến vào ngoại giới, đã tới Hắc Âm âm mai.

“Đã dạng này, ba huynh đệ chúng ta cũng nguyện ý tìm một chút đường, nhị đệ, tam đệ, đi!”

Đầu kia Quỷ Ngưu ngữ khí trầm thấp, trước tiên mở miệng.

Hắn hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp không có vào đến trước mắt màu đen nhánh vòng xoáy bên trong.

Bên người Thao Thiết, Bệ Ngạn, theo sát lấy theo đuôi ở phía sau.

Biến mất trong nháy mắt không thấy.

“Đông Hải bà bà, Lục Cực Ma Quân, chúng ta cũng qua xem một chút đi, như thế nào?”

Đại Ma Thần ngữ khí bình thản, mở miệng nói ra.

“Lão thân không có ý kiến, bất quá, luân hồi đã định, chúng ta có phải hay không cũng nên đối phó kẻ này.”

Tóc trắng xóa lão ầu mở miệng, một đôi ánh mắt lần nữa hướng về Dương Phóng nhìn lại, “Bỏ mặc kẻ này còn sống ra ngoài, tại chúng ta mà nói, tuyệt không phải chuyện gì tốt.”

“Bà già đáng chết, người muốn động thủ, cứ việc tới chính là, không cần mê hoặc người khác, ta bầy sắc

vòng xoáy tùy thời vì người rộng mở!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

Oanh một tiếng, bảy sắc vòng xoáy lần nữa lên đỉnh đầu xuất hiện, xoay tròn không ngừng.

Tóc trắng xoá lão ầu lập tức sắc mặt âm hàn, không nói một lời.

Bên người Lục Cực Ma Quân, Đại Ma Thần, Đoạn Hồn Ma Quân bọn người đều là nhướng mày, trong lòng suy tư.

“Đông Hải bà bà, đối phó người này, không cần nóng lòng nhất thời, sau này có rất nhiều cơ hội, dưới mắt, vẫn là đi vào thông qua luân hồi mới là vương đạo.”

Đại Ma Thần giống như cười mà không phải cười, dẫn đầu hướng về Luân Hồi môn đi tới.

Dương Phóng thực lực, hẳn lúc trước đã có lĩnh giáo, loại kia thần bí vòng xoáy có thể tự động thôn phệ hết thảy, liên tục tiếp nhận nhiều như vậy vương giả oanh kích đều từ đầu đến cuối bất vi sở động, muốn đối phó Dương Phóng, tuyệt không phải đơn giản như vậy.

Hắn cũng sẽ không đặt mình vào nguy hiểm.

“Ta cảm thấy Đại Ma Thần nói rất đúng, Đông Hải bà bà, có một số việc vẫn là trước thả một chút cho thỏa đáng!”

Đoạn Hồn Ma Quân cười nói, cũng đi ra ngoài.

Xoát xoát!

Hai người bọn họ theo sát lấy dẫn đầu môn nhân không có vào đến Luân Hồi môn bên trong, biến mất không

thấy gì nữa.

Đông Hải bà bà lập tức sắc mặt âm trầm, trong tay cầm thật chặt quyền trượng.

“Bà già đáng chết, trợ thủ của người đã đi, người còn muốn tiếp tục xuất thủ sao? Không bằng, liền để ta đưa người nuốt như thế nào?”

Dương Phóng vận chuyển bảy sắc vòng xoáy, lộ ra mĩa mai, nhìn về phía Đông Hải bà bà.

Đông Hải bà bà sắc mặt khó coi, hất lên tay áo, theo sát lấy cấp tốc không có vào đến vòng xoáy màu đen bên trong, xoát một chút, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng cười lạnh không thôi.

“Dương huynh đệ, luân hồi đã định, còn xin sáng nay khởi hành, bằng không, chậm thì sinh biến!”

Tiêu gia gia chủ cũng mở miệng nói ra.

“Không tệ, có thể tại lúc này tiến vào ngoại giới là lựa chọn tốt nhất, nếu là đến tiếp sau lại nghĩ mở ra Luân Hồi môn cũng không phải là dễ dàng như vậy.”

Linh Giáo giáo chủ mở miệng nói ra, sau đó dẫn đầu môn nhân, quang mang lóe lên, không có vào đến vòng xoáy màu đen bên trong.

Dương Phóng không nói một lời, thoáng qua bao lấy Nhậm Quân, Khương Nhân, hóa thành một đạo lưu quang, cũng trực tiếp hướng về Luân Hồi môn vọt tới.

Oanh!

Vừa mới tới gần, một cỗ vô cùng nồng đậm Hắc Âm lực

lượng liền mãnh liệt mà ra, trong nháy mắt bao vây lấy hấn toàn thân trên dưới, tiếp lấy tựa như cùng xuyên qua vô tận không gian, cảm giác được từng đợt thể lượng cùng xa xưa, liên đới lấy thời gian đều giống như đình chỉ.

Bọn hấn bị một cỗ thời không loạn lưu lôi cuốn lấy cấp tốc vọt tới trước.

Rất nhanh, ở bên cạnh hấn Khương Nhân, Nhậm Quân hai người, phát ra kêu sợ hãi, như là bị một cỗ lực lượng thần bí ảnh hưởng, trong nháy mắt bị quăng ra ngoài.

Dương Phóng biến sắc, vội vàng huy động bảy sắc hào quang, muốn chặn đứng hai người, nhưng vẫn là quá chậm, quang mang lóe lên, hai người hoàn toàn biến mất không thấy.

Sau đó lại là một cỗ lực lượng thần bí tuôn ra, Dương Phóng thân thể cũng trực tiếp bị truyền tống mà ra.

Xoát!

Trước mắt khu vực lập tức xuất hiện vô tận Hắc Âm.

Mặt đất màu đen liên miên vô tận, khắp nơi đều là màu đỏ thẫm lớn cát.

Giữa thiên địa tràn ngập nhiều đám nồng đậm bộ lông màu đen cùng màu đỏ huyết nhục, một loại tuyên cổ xa xưa cùng thể lượng khí tức liên tục không ngừng từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Hắc Âm âm mai!

Hấn quả nhiên lần nữa bị truyền tống đến Hắc Âm âm mai.

Dương Phóng ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng quét tới.

“Nhậm Quân cùng Khương Nhân tại trên nửa đường bị quăng ra ngoài? Bọn hấn không có tiến vào Hắc Âm âm mai? Là, tu vi của bọn hấn chỉ có siêu phẩm, là không có tiến vào Hắc Âm âm mai tư cách!”

Dương Phóng hiểu được, lập tức vận dụng chuỗi nhân quả, thôi diễn lên hai người tung tích, phát hiện hai người chuỗi nhân quả kéo dài vô hạn, nối tới xa xôi vô tận, nhưng cũng may cũng không đứt gãy.

Ý vị này hai người này tuyệt đối cũng còn còn sống.

Dương Phóng đình chỉ thôi diễn, sau đó nhìn về phía bốn phương tám hướng.

Chỉ gặp nơi xa xuất hiện đại lượng hài cốt, một hướng vô tận, trắng hếu một mảnh, lượn lờ lầy nồng đậm tử khí, cùng dĩ vãng xuất hiện khu vực phá lệ bất đồng.

Nơi này tựa hồ là một mảnh hoàn toàn xa lạ khu vực.

Thân thể của hấn hành tẩu ở chỗ này, ý đồ phân biệt ra được nơi này phương hướng.

Chỉ bất quá bốn phương tám hướng hài cốt vô tận, giống như là vĩnh viễn không thấy phần cuối đồng dạng.

Tại hấn dự đoán bên trong, tối thiểu trôi qua hơn phân nửa ngày tầm đó, hấn mới rốt cục xuyên qua mảnh này vô tận hài cốt.

Mới vừa xuất hiện, Dương Phóng lần nữa quay lại đầu đến, trực tiếp đã vận hành lên 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng, oanh một tiếng, trước mắt lờ mờ, trực tiếp nổi lên hàng ngàn hàng vạn đạo màu đen hồn ảnh, lít nha lít

nhít, nhìn một cái vô tận, trong đó có bảy tám tôn phá lệ kinh khủng, đen nghịt một mảnh, tản mát ra chuẩn Vương cấp ba động.

Dương Phóng lúc này không chế kia tám tôn chuẩn Vương cấp hồn ảnh, thôn phệ lên cái khác hồn ảnh.

Tại đem tất cả hồn ảnh thôn phệ hoàn tất về sau, cái này tám tôn hồn ảnh lập tức trở nên vô cùng cường đại, ngay cả hồn phách đều trở nên ngưng thật rất nhiều, hạo đãng ra từng mảnh từng mảnh khí tức cực kỳ đáng sợ.

Dương Phóng lộ ra mỉm cười, nhận lấy cái này tám tôn hồn ảnh, xoay người lại, hướng về khu vực khác nhìn lại, tiếp lấy tiếp tục cất bước, muốn tìm người hỏi thăm bốn phía một cái hoàn cảnh.

Chỉ bất quá, bốn phương tám hướng vô cùng thâm lương.

Khắp nơi đều là màu đỏ thẫm thổ nhượng, cực kỳ điều hui.

Tại liên tục đi một ngày sau đó, Dương Phóng mới rốt cục lần nữa nhìn thấy bóng người.

Nhưng ở nhìn thấy đối phương sát na, hấn lại nhịn không được con mắt lóe lên.

Đông Hải bà bà!

Lại thật như thế oan gia ngõ hẹp?

...

Chương 422 : Quay về Thần Khư đại lục! ! Trở thành truyền thuyết! !

Vô tận thể lương bên trong lòng đất, khắp nơi đều là tinh hồng sắc huyết nhục cùng màu đen nhánh lông tóc, giữa thiên địa tràn ngập kiềm chế cùng khí tức kinh khủng.

Một ngọn núi dưới chân.

Đông Hải bà bà tóc trắng xoá, tay trụ một cây thiết quả, ngay tại hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Tại bên cạnh nàng hội tụ không ít đệ tử, đều là theo nàng cùng nhau tới, ước chừng có khoảng hơn mười người.

Mỗi một vị đệ tử trên mặt lộ ra đều từng tia từng tia kinh hãi, che kín bất an, hướng về chung quanh nhìn lại.

“Bà bà, Đoạn Hồn Ma Quân cùng Đại Ma Thần thật có thể tìm đến sao? Chúng ta muốn hay không chuyển sang nơi khác chờ đợi?”

Một vị đệ tử thấp thỏm hỏi thăm.

Bọn hắn thuở nhỏ tại Thần Quốc lớn lên, chưa hề từng tiến vào ngoại giới, đối với ngoại giới Hắc Ám âm mai cũng là lần đầu nhìn thấy.

Giờ phút này nhìn thấy dạng này khu vực, coi là thật có loại thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Trong thiên địa này trôi nổi vô tận huyết nhục cùng lông tóc, chẳng lẽ đều là xuất từ viễn cổ thần linh cùng viễn cổ Đại Năng?

Kia đoạn thời kì, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Vì sao giữa thiên địa chúng thần biến mất, Thần Quốc phá diệt?

“Căn cứ thông tin cổ ngọc chỉ thị, bọn hấn xác thực đều tại phụ cận, kiên nhẫn chờ đợi là được, ta nghĩ Đoạn Hồn Ma Quân cùng Đại Ma Thần, giờ phút này cũng nhất định cực kỳ chấn kinh, không dám lung tung xông xáo!”

Đông Hải bà bà mở miệng nói ra.

Khí tức của nàng thâm thúy, quanh thân có mơ hồ pháp tắc hư ảnh tại hiển hóa, cùng thiên địa cơ hồ hòa làm một thể, không phải vương giả cấp tu vi, căn bản nhìn không ra tung tích của nàng.

Đối với trước mắt Hắc Âm âm mai, trong lòng của nàng đồng dạng không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Dạng này khu vực thật sự là vượt quá tưởng tượng!

Tại bọn hấn kiên nhẫn chờ đợi thời điểm.

Nơi xa, một đạo mơ hồ bóng đen sát mặt đất, hoàn mỹ liễm tức, trên thân cơ hồ không có một tia ba động phát ra, đang nhanh chóng hướng về bọn hấn bên này tiếp cận mà tới.

Dương Phóng Phong luật đặc hiệu phát động, đem Long bà bà mấy người lời nói nghe được nhất thanh nhị sở.

Bọn hấn đang chờ đợi đồng bạn?

Đại Ma Thần cùng Đoạn Hồn Ma Quân cũng tại phụ cận?

“Xem ra cần phải tốc chiến tốc thắng.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, đang đến gần đến Đông Hải bà bà khoảng cách nhất định về sau, đột nhiên hiển lộ mà ra, lấy ra bộ xương màu đen đầu, trực tiếp tế ra ngoài.

Hô!

Toàn bộ bộ xương màu đen đầu nhanh chóng phóng đại, ô quang cuộn cuộn, khí tức kinh khủng, đem Hắc Âm âm mai đều cơ hồ cho đánh tan, mang theo như sơn tự nhạc lực lượng kinh khủng, trực tiếp hướng về Đông Hải bà bà nơi đó cuồng nện mà đi.

Đông Hải bà bà sắc mặt biến hóa, cấp tốc quay đầu, vội vàng quét ra pháp tắc của mình, đồng thời bảo vệ bên người người, thân thể lóe lên, cực tốc rút lui, dưới chân như là sức địa thành thốn, nhưng ngay tại nàng pháp tắc vừa mới oanh ra, toàn bộ bộ xương màu đen đầu bỗng nhiên điên cuồng hét lên.

“Rống...”

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng màu đen gợn sóng trong nháy mắt khuếch tán mà ra, trùng trùng điệp điệp, phô thiên cái địa, đem không gian đều bao trùm, mang kỳ tích lực lượng kinh khủng, chui thẳng trong linh hồn người.

“Không được!”

Đông Hải bà bà trong lòng kêu sợ hãi, trong nháy mắt bị chấn não hải phát chìm, hồn phách rung chuyển, há mồm một ngụm máu tươi cuồng phun mà ra.

Tại bên người nàng một đám đệ tử càng là trực tiếp kêu

thảm một tiếng, nhao nhao linh hồn tổn hại.

Vừa đối mặt, toàn bộ chết thảm.

Ầm ầm!

Bộ xương màu đen đầu một cái linh hồn gào thét về sau, theo sát lấy hướng về Đông Hải bà bà nơi đó hung hăng đập xuống, như núi lớn, oanh một tiếng, hung hăng đập vào Đông Hải bà bà trên thân.

Phốc phốc!

Đông Hải bà bà lần nữa cuồng phún huyết thủy, toàn bộ thân hình tại chỗ bị nện xuống lòng đất.

Nàng áo choàng phát ra, so như ác quỷ, toàn thân máu tươi, trực tiếp từ mặt đất một phương hướng khác cấp tốc vọt ra, sắc mặt tức giận, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Lại tại nàng quay đầu sát na, trên bầu trời một cái cự đại bảy sắc vòng xoáy nhanh chóng hướng về thân thể của nàng gào thét mà đến, bên trong ô ô chói tai, tản mát ra cực kỳ khủng bố lực lượng ba động, đem không gian cơ hồ đều cho vỡ nát.

Bốn phương tám hướng Hắc Âm âm mai tất cả đều đang động đặng, rì rào rung động, hết thầy tiến vào bảy sắc vòng xoáy bên trong.

“Dương Đạo, ngươi dám ám toán ta?”

Đông Hải bà bà cuồng loạn thét lên, toàn thân trên dưới khí tức kinh khủng, lực lượng pháp tắc như là không muốn mạng hướng về không trung đánh tới, đồng thời nàng thân thể nhoáng một cái, hóa thân thành ba, cấp tốc hướng về ba cái phương hướng khác nhau cuồng xông mà đi.

Chỉ bắt quá giữa không trung bộ xương màu đen đầu lại một lần hô lên linh hồn gào thét.

“Rống...”

Phốc! Phốc! Phốc!

Đông Hải bà bà ba đạo hóa thân đồng thời cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm.

Ba đạo hóa thân lần nữa hợp lại làm một, biến thành một đạo.

Tại nàng vừa mới hợp lại làm một, to lớn bảy sắc vòng xoáy lần nữa hướng về thân thể của nàng hung hăng trùm xuống.

“Vô vọng chi hỏa!”

Đông Hải bà bà thể lượng gọi.

Soạt!

Trên dưới quanh người vô số trong suốt sắc hỏa diễm bắt đầu trong nháy mắt tuôn ra, cuồn cuộn bành trướng, như là núi lửa bộc phát, kinh khủng khó lường, hướng về bảy sắc vòng xoáy mãnh liệt mà đi.

Nhưng lại hết thảy không có bất kỳ cái gì tác dụng.

To lớn bảy sắc vòng xoáy trực tiếp hướng về thân thể của nàng hung hăng phủ xuống.

Phốc phốc!

Đông Hải bà bà thân thể tại chỗ bị nuốt xuống dưới, phát ra tiếng kêu thảm, biến mất không thấy gì nữa.

Bất quá tại nuốt mắt Đông Hải bà bà về sau, Dương Phóng biến sắc, vội vàng triệu hồi bảy sắc vòng xoáy.

Không thích hợp!

Bị nuốt đi vào Đông Hải bà bà, thực lực quá yếu.

Hắn vội vàng cẩn thận quan sát.

Lại phát hiện vừa mới bị nuốt vào đi vào Đông Hải bà bà, thành linh biến thành một đoạn gỗ, cũng không phải là chân chính bản thể, bản thể sớm đã mượn nhờ cái khác thời cơ, cấp tốc trốn xa.

“Muốn đi?”

Dương Phóng đậy mắt bên trong lập tức hiện ra vô số đạo tinh mịn chuỗi nhân quả.

Trong đó một đạo phá lệ thô to, cấp tốc hướng về phải phía trước xuyên qua mà đi.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, thu hồi bảy sắc vòng xoáy cùng bộ xương màu đen đầu, trong nháy mắt liền xông ra ngoài.

Nơi xa.

Đông Hải bà bà dọc theo lòng đất, một đường cuồng xông, tốc độ cực nhanh, khoe miệng chảy máu, áo choàng phát ra, như là ác quỷ, trong lòng tràn ngập thật sâu oán độc cùng kinh sợ.

Tại trong tay nàng thì là nắm vuốt một khối lục sắc cổ ngọc.

Cổ ngọc sớm đã vỡ vụn, phía trên thần uy tiêu hết.

“Đáng chết Dương Đạo, làm hại ta vận dụng chết thay chi ngọc!”

Đông Hải bà bà nghiêng răng nghiêng lợi.

Đồng thời, trong lòng của nàng thật sâu kinh hãi.

Bảy sắc vòng xoáy phối hợp bộ xương màu đen đầu, coi là thật kinh khủng khó lường.

Khó trách Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Tôn một điểm phản kháng đều không có, liền bị đối phương trực tiếp lấy đi.

Nếu không phải nàng có được chết thay chi ngọc, tuyệt đối cũng sớm đã bị khốn trụ.

“Đoạn Hồn Ma Quân, Đại Ma Thần, mau tới giúp ta, ta cùng Dương Đạo tạt đại chiến!”

Đông Hải bà bà một bên trong lòng đất vọt tới trước, một bên lấy ra thông tin cổ ngọc, kinh hoảng truyền âm.

Oanh!

Lại là một mảnh cực kỳ khủng bố ba động tản ra.

Bộ xương màu đen đầu lần nữa bị Dương Phóng hung hăng ném ra ngoài, cấp tốc biến lớn, hướng về phía trước một chỗ trong lòng đất hung hăng đập tới.

Bịch một tiếng, cả vùng bị nện một trận rạn nứt, đếm không hết cát bụi phóng lên tận trời.

“Rống...”

Từng mảnh từng mảnh đáng sợ màu đen gợn sóng lần

nữa khuếch tán mà ra, hướng về trong lòng đất thăm thẳm mà đi.

Phốc phốc!

Vọt tới trước bên trong Đông Hải bà bà lại một lần cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, hai tay gắt gao ôm lấy đầu, trong lòng đất bên trong điên cuồng lăn lộn.

Đáng sợ linh hồn gào thét, để hồn phách của nàng quá là nhanh muốn vỡ vụn, thống khổ đến không thể tưởng tượng.

Nhưng dù vậy, nàng vẫn không có từ lòng đất chui ra.

Nàng khắc sâu biết, một khi từ lòng đất chui ra, tất nhiên sẽ bị Dương Phóng bảy sắc vòng xoáy thôn phệ, đến lúc đó chỉ có một con đường chết.

Giấu ở trong lòng đất, mặc dù cũng sẽ tiếp nhận linh hồn gào thét, nhưng này chủng linh hồn gào thét không thể nghi ngờ sẽ bị cắt giảm rất nhiều.

Càng máu chốt chính là!

Viên kia bộ xương màu đen đầu nghe nói không thể vận dụng quá nhiều số lần, một khi vận dụng quá nhiều số lần, ắt gặp phản phệ!

Cho nên, đây là nàng cơ hội duy nhất.

“Đại Ma Thần, Đoạn Hồn Ma Quân, nhanh chóng đến đây giúp ta, ta đã khốn trụ Dương Đạo, sắp đem hắc luyện chết, mau tới giúp ta!”

Đông Hải bà bà còn tại điên cuồng hướng về thông tin cổ ngọc bên trong truyền âm.

Chỉ bắt quá trong tay hai khối thông tin cổ ngọc nhưng không có bất kỳ đáp lại nào, quang trạch nội liễm, cực kỳ cổ phác.

Cổ ngọc bên kia Đại Ma Thần, Đoạn Hồn Ma Quân lại tất cả đều lựa chọn giả không nghe thấy.

Dương Phóng có bao nhiêu cổ quái, bọn hắn lúc trước liền kiến thức qua.

Lại thêm bọn hắn lần đầu tiên vào Hắc Âm âm mai, lo lắng sẽ xúc động cái gì cấm chế, càng thêm không có khả năng tùy ý xuất thủ. “Rống...”

To lớn bộ xương màu đen đầu tiếp tục ở giữa không trung phát ra linh hồn gào thét, hướng về trong lòng đất khuếch tán mà đi.

A!

Đông Hải bà bà kêu thê lương thảm thiết âm thanh, cách mặt đất đều bị Dương Phóng rõ ràng nghe được.

Ngay tại Dương Phóng chuẩn bị tiếp tục thôi động linh hồn gào thét, buộc nàng ra lúc, đột nhiên, một cổ vô cùng khí tức ngọt ngào trực tiếp từ bộ xương màu đen trong đầu tuôn ra, trong nháy mắt đặt ở Dương Phóng hồn phách chỗ sâu, như là một tôn cực kỳ đáng sợ đại sơn đè lại linh hồn của hắn.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Không được!

Bộ xương màu đen đầu bắt đầu phản phệ?

Hắn vội vàng không dám tiếp tục thôi động, gãy mất tự thân cùng bộ xương màu đen đầu hết thủy liên hệ, lộ ra

ngưng trọng, cấp tốc rút lui.

Qua đi tới mấy phút tả hữu.

Bộ xương màu đen trong đầu cái chủng loại kia kinh khủng kiêu chế mới bắt đầu chậm rãi lui bước, Dương Phóng ngằm thở phào, vội vàng thu hồi bộ xương màu đen đầu, sau đó nhìn về phía mặt đất, trực tiếp từ giữa không trung hung hăng lao xuống, một cước hướng về mặt đất hung hăng đập mạnh tới.

Địa Mẫu chấn động!

Phốc phốc!

Một sát na mấy chục loại kinh khủng chấn động chi lực dọc theo mặt đất, nhanh chóng lan tràn, lập tức tác dụng đến Đông Hải bà bà trong thân thể.

A! !

Đông Hải bà bà lần nữa phát ra kêu thê lương thảm thiết, toàn bộ nhục thân giống như là tao ngộ tai họa ngập đầu, lớp lớp rung động, nội tạng kinh mạch cơ hồ toàn bộ đứt gãy.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Dương Phóng giơ chân lên chưởng, không ngừng hướng về lòng đất đập mạnh đi.

Phốc phốc! Phốc phốc! Phốc phốc...

Một cước chân cuồng đập mạnh mà xuống, mỗi một chân đều ẩn chứa mười phần lực lượng kinh khủng.

Đông Hải bà bà liên tục kêu thảm, thanh âm chói tai, trong tay thông tin cổ ngọc đều bị trực tiếp làm vỡ nát,

đến cuối cùng nàng rốt cục không chịu nổi, nhục thân gần như sắp bị chấn bể.

“Dừng lại động thủ, ta nguyện ý ra...”

Nàng thê thảm kêu to, liễu lĩnh từ lòng đất xông ra.

Nhưng ngay tại nàng vừa mới xông ra, Dương Phóng bảy sắc vòng xoáy sớm đã hướng về thân thể của nàng quét sạch mà đi, mấy chục đạo bảy sắc hào quang cuốn qua, tại chỗ đưa nàng cuốn vào đến bảy sắc vòng xoáy bên trong.

Cho đến lúc này, Dương Phóng mới rốt cục dừng lại, lộ ra cười lạnh.

“Đông Hải bà bà, người cũng sẽ có hôm nay?”

Hắn thu bảy sắc vòng xoáy, quay người liền đi, cấp tốc biến mất tại phiến khu vực này.

...

Một phương hướng khác.

Khoảng cách nơi đây đại khái khoảng mấy ngàn dặm.

Nồng đậm Hắc Âm âm mai chỗ sâu.

Đại Ma Thần, Đoạn Hồn Ma Quân bọn người đều hợp ở đây, ở bên cạnh họ đi theo mấy trăm vị đệ tử tinh anh.

Giờ phút này, bọn hắn sắc mặt kinh nghi, cầm trong tay thông tin cổ ngọc, dán tại bên tai, đang lắng nghe.

Nhưng cũng tiếc, loại trừ vừa mới bắt đầu còn tại truyền đến tiếng kêu thảm thiết đau đớn bên ngoài, lại sau này, liền không có bất kỳ thanh âm gì truyền ra.

“Đông Hải bà bà chết rồi?”

Đại Ma Thần ngạc nhiên.

“Không có khả năng, vương giả cấp cường giả không dễ dàng như vậy chết, hơn phân nửa cũng là bị cái kia Dương Đạo cho khốn vào bẫy sắc vòng xoáy.”

Đoạn Hồn Ma Quân ngưng tiếng nói.

“Cái gì?”

Đại Ma Thần sắc mặt biến hóa, nói: “Cái này Dương Đạo, thật đúng là đáng sợ, cái kia bẫy sắc vòng xoáy thật chẳng lẽ không cách nào phá giải không thành.”

Cái kia bẫy sắc vòng xoáy đến bây giờ đã thôn phệ nhiều ít vương giả rồi?

Đơn giản phá vỡ vương giả khó giết thần thoại!

Dĩ vãng bọn hắn lẫn nhau tranh đấu, đấu vô số năm đều rất khó triệt để giết chết một vị vương giả, kiểu gì cũng sẽ bị đối phương lấy các loại thủ đoạn chạy thoát.

Nhưng cái này Dương Phóng tiến vào Thần Quốc mới bao lâu, đã thôn phệ Thần Quốc bốn vị vương giả!

Tại không có nghĩ đến gì phá giải bẫy sắc vòng xoáy trước đó, bọn hắn cũng không dám lại tùy tiện đối địch với Dương Phóng.

...

Ba ngày sau.

Nhìn một cái vô tận Hắc Âm âm mai chỗ sâu.

Dương Phóng trải qua không ngừng thôi diễn cùng bồi hồi về sau, hao phí to lớn tinh lực, rốt cục tại ngày thứ tư buổi sáng, xuất hiện ở Thần thôn phạm vi.

Mắt thấy trước mắt khu vực dị thường quen thuộc Thần thôn, trên mặt của hắn lộ ra từng tia từng tia mỗi một tiểu dung.

Trở về.

Có trời mới biết dọc theo đường, hắn kinh lịch như thế nào phong hiểm?

Bởi vì bị Luân Hồi môn truyền tống ra, có cực lớn ngẫu nhiên tính, lúc trước hắn căn bản không biết mình vị trí cụ thể phương vị.

Cũng may lúc trước hắn cùng Thần thôn đại trưởng lão, nhị trưởng lão sinh ra nhân quả, lúc này mới dọc theo chuỗi nhân quả, một đường tìm tới.

“Tiểu Bạch, tới, cho người tần sư phó chùy cái lưng, đổi mình tần sư phó mang người ăn ngon uống say.”

Cửa thôn dưới đại thụ, Tần Thiên Lý không có hình tượng chút nào nằm tại một trương trên ghế mây, bên người thả một chén trà hoa nhài, nhin không được mở miệng muốn uống.

Có thể rõ ràng nhìn thấy, toàn bộ Thần thôn tiêu điều rất nhiều.

Lần trước Thần Quốc mở ra, cơ hồ tất cả trốn ở Thần Quốc Bất Diệt cảnh cao thủ đều thuận lợi tiến vào Thần Quốc, duy chỉ có Tần Thiên Lý gia hỏa này, thọ nguyên sung túc, cũng không nghĩ tiến vào Thần Quốc ý nghĩ, y nguyên lựa chọn mặt dày mày dạn lưu tại Thần thôn.

“Tần sư phó, người nói có biện pháp trở về ngoại giới, có thể lâu như vậy, người làm sao còn không mang theo chúng ta hành động?”

Tiểu Bạch một mặt bất đắc dĩ, đi tới.

Ở bên cạnh hắn còn theo cái khác mấy cái hài đồng, đều là kêu la.

“Đúng đấy, tần sư phó, người sẽ không phải đang khoác lác a?”

“Người ngay cả tiểu hài tử đều lừa gạt, người cũng quá không phải người?”

“Người nếu là thật gạt chúng ta, chúng ta sau này cũng không tin người nữa, lập tức sẽ đem tin tức nói cho đại trưởng lão!”

...

“Ai ai ai, biệt giới a.”

Tần Thiên Lý liền vội vàng đứng lên, khua tay nói: “Gấp cái gì, cái này không mất cơ hội cơ còn chưa tới, chờ đến thời cơ vừa đến, bản sư phó tự nhiên sẽ mang các người trở về, đừng quên, lúc trước Thần Quốc không có mở lên thời điểm, ta coi như cùng Tần huynh đệ cùng một chỗ từng tiến vào ngoại giới.”

“Tần tiên sinh sao?”

“Lại nói Tần tiên sinh hiện tại cũng không biết trôi qua thế nào?”

“Tần tiên sinh thật sự là quá lợi hại, ban đầu ở Thần Quốc trước công chính một trận chiến, đến nay đều làm

người nói chuyện say sưa, sức một mình chống lại hơn mười vị chuẩn vương liên thủ, ngay cả đại trưởng lão đều nói thẳng không phải là đối thủ!”

“Lấy Tàn tiên sinh thực lực, bây giờ nghĩ tất đã tại Thần Quốc lẫn vào phong sinh thủy khởi a?”

...

Một đám hài đồng nghị luận âm ỉ.

Không thể nghi ngờ!

Trong khoảng thời gian này, Dương Phóng danh tự đã tại Thần thôn bên trong trở thành một cái truyền kỳ.

“Cái kia còn phải hỏi? Bất quá, các người vĩnh viễn cũng không biết, kỳ thật vị này Tàn huynh đệ, đã từng cùng ta học qua nghệ, nếu không ta dạy hắn một hai chiêu, chỉ bằng hắn, hắc hắc...”

Tàn Thiên Lý yên tâm thoải mái nằm ở trên ghế mây, nhẹ lay động quạt xếp, nở nụ cười.

“Chỉ bằng hắn thế nào?”

Một đạo thanh âm quen thuộc vang lên.

“Chỉ bằng hắn nghĩ đối kháng nhiều như vậy chuẩn vương liên thủ, không khác người si nói mộng.”

Tàn Thiên Lý cười nhạt nói.

“Cái kia không biết người dạy hắn cái gì tuyệt chiêu?”

Thanh âm kia vang lên lần nữa.

“Cái gì tuyệt chiêu tạm thời còn không thể nói cho

người, chỉ có thể nói, người sau này thành thành thật thật vì ta phục vụ, bản tọa đương nhiên sẽ không bạc đãi người.”

Tần Thiên Lý lắc đầu nói.

“Thật sao?”

“Nhưng cũng!”

Tần Thiên Lý gật đầu.

Nhưng bỗng nhiên hắn cảm thấy được không đúng, sắc mặt khế giật mình.

Thanh âm này làm sao như thế quen tai?

Còn có!

Những hài đồng khác làm sao đều không nói?

Hắn theo bản năng quay đầu quan sát, xem xét phía dưới, trong nháy mắt từ trên ghế mây một chút nhảy lên, cọ một chút, lông tơ đứng vững, trong lòng kinh dị.

“Mẹ a, quý a!”

Tần Thiên Lý vèo một cái thối lui ra khỏi bảy tám mét, một mặt kinh hãi, con mắt trừng lớn, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Nhưng khi hắn cẩn thận phân biệt về sau, nhưng lại phát hiện khuôn mặt này rõ ràng chính là trước đó tám kia.

“Người. . người. . yêu nghiệt to gan, người là cái gì yêu nghiệt, lại dám giả mạo bằng hữu của ta? Còn không hiện ra nguyên hình?”

Tần Thiên Lý hét lớn.

Là người đều biết, tiến vào Thần Quốc về sau, sau này cũng không còn cách nào đi ra, sẽ bị vĩnh viễn vây chết ở bên trong.

Nhưng bây giờ Dương Phóng thế mà xuất hiện lần nữa?

Làm sao có thể?

“Quý gào gì, một đoạn thời gian không thấy, người lão tần ngược lại là học được bản sự rồi?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, bảy sắc hào quang quét qua, sát na đem Tần Thiên Lý cuốn tới, trực tiếp rơi tại cửa thôn trên đại thụ.

“Bọn nhỏ, gia hỏa này liền giao cho các người xử lý.”

Dương Phóng phân phó một câu, trực tiếp hướng về Thần thôn đi tới.

Một đám hài đồng chấn kinh thời khắc, rất nhanh vui sướng kêu la.

“Tần tiên sinh trở về ...”

“Người tới đây mau, Tần tiên sinh trở về.”

“Nhanh nói cho đại trưởng lão...”

...

Cũng có hài đồng, một mặt hắc hắc hắc nụ cười thô bỉ, đi vào Tần Thiên Lý phụ cận, tại Tần Thiên Lý lòng tơ sợ hãi biểu lộ dưới, trực tiếp nằm xuống quần của hắn, bắn lên.

“Ngọa tào...”

Tần Thiên Lý thống khổ kêu to.

“Ngươi là . . Dương Đạo?”

Đại trưởng lão, nhị trưởng lão tất cả đều từ Thần thôn bên trong thoáng hiện ra, sắc mặt ngưng tụ, trong con ngươi bắn ra thần quang, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Trước đó Thần Quốc mở lên thời điểm, bọn hắn liền đã biết Dương Phóng ở bên ngoài danh tự.

“Đại trưởng lão, nhị trưởng lão, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.”

Dương Phóng mỉm cười.

“Ngươi. . ngươi làm sao lại. . làm sao lại lần nữa trở về?”

Nhị trưởng lão Hoắc Thanh một mặt không thể tin.

“Việc này nói rất dài dòng, loại trừ ta, chỉ sợ cũng phải có những người khác lần lượt trở về, thời gian kế tiếp, Hắc Âm âm mai hơn phân nửa muốn náo nhiệt.”

Dương Phóng đáp lại.

Hắn rất nhanh bị đại trưởng lão Vô Danh mời đến trong đại sảnh, bắt đầu cẩn thận hỏi thăm về tới.

Dương Phóng đem Thần Quốc bên trong phát sinh biến cố bắt đầu từng cái hướng hai người nói rõ, cũng nói thẳng có một nhóm lớn vương giả cùng chuẩn vương đã tiến vào Hắc Âm âm mai.

Mà lại đây cũng không phải là toàn bộ.

Đến tiếp sau khả năng còn sẽ có rất nhiều cao thủ tràn vào tới.

Vô Danh, Hoắc Thanh hai người lập tức thần sắc biến ảo.

“Thần Quốc bên trong lại phát sinh biến cố như vậy.”

Vô Danh khẽ nói, nói: “Thật sự là thời buổi rối loạn.”

“Làm sao? Bên ngoài cũng chẳng lẽ phát sinh đại sự?”

Dương Phóng hồ nghi.

“Đúng vậy, Hắc Âm âm mai chỗ sâu cũng xuất hiện rung chuyển.”

Vô Danh thở dài, nói: “Năm trước đó, có một thì lớn tin tức từ Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất truyền ra, nghe nói, có một kiện chiến bảo nghịch thiên sắp xuất thế, đưa tới Hắc Âm âm mai chỗ sâu thế lực lớn chú ý, đoạn thời gian trước, không chỉ một vị vương giả tiến hành quá mức liều.”

“Chiến bảo nghịch thiên? Dạng gì chiến bảo nghịch thiên?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không rõ ràng, chỉ biết là có năng lực hủy thiên diệt địa, năm đó viễn cổ thần rơi thời kì, có người tay cầm cái này chiến bảo, liên tục vỡ vụn tám chỗ Thần Quốc, chết tại hạ thần linh không thể đếm, danh xưng từ trước tới nay đáng sợ nhất vũ khí một trong!”

Đại trưởng lão nói.

“Đáng sợ như vậy?”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa.

Tại trong sự nhận thức của hắn, Toái Thiên kỳ, phệ thần cờ liền đã đủ đáng sợ.

Cái này hung khí xem ra tựa hồ không thua tại cả hai.

“Cái này chiến bảo nghịch thiên ở nơi nào xuất thế?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đến nay không người có thể xác định, có người nói tại Lôi Tôn mộ địa, có người nói tại vô tận Cốt Hải, còn có người nói tại Ác Nhân cốc, các loại thuyết pháp đều có, thậm chí còn có người đánh lên Thần thôn chú ý.”

Đại trưởng lão lắc đầu.

Nếu không phải bọn hắn Thần thôn thôn trưởng tại thời khắc mấu chốt tán phát một sợi ý thức, kinh sợ thối lui đám người, chỉ sợ thật đã có vương giả đánh vào tiến đến.

Bất quá!

Bọn hắn có thể ngăn cản nhất thời, lại không đảm đương nổi một thế.

Có ít người tìm kiếm nghịch thiên chiến bảo là giả, đối phó Thần thôn mới là thật.

Dương Phóng trong lòng suy nghĩ.

Sau đó đại trưởng lão lại hướng Dương Phóng hiểu rõ một chút tin tức khác, thuận tiện bâng xao trắc kích một

chút Dương Phóng trước đó trở về Thần Khư đại lục sự tình.

“Ta mượn một mặt thần kính mới miễn cưỡng làm được, bắt quá mặt này thần kính ta đến nay còn hữu dụng chỗ, chỉ sợ không cách nào lấy ra đến, còn xin đại trưởng lão thứ lỗi!”

Dương Phóng nói.

“Không sao, ta chỉ là tìm hiểu một chút mà thôi.”

Đại trưởng lão mở miệng.

Hắn rất nhanh bắt đầu vì Dương Phóng sắp xếp chỗ cư trú.

Dương Phóng lần nữa chấp tay, quay người rời đi đại sảnh.

Sau khi trở lại phòng, hắn trước tiên phong bế gian phòng, bảo đảm sẽ không bị người quấy rầy, sau đó lần nữa đem bảy sắc vòng xoáy hiển lộ ra.

Mắt thấy bên trong ba tôn nửa cường hãn sinh mạng thể, hắn trực tiếp đem pháp tắc của mình hình thức ban đầu đánh vào đi vào, tiến hành luyện hóa tới.

Lập tức toàn bộ bảy sắc vòng xoáy bên trong lần nữa truyền đến từng đợt kêu thê lương thảm thiết.

Lôi Điện Pháp Vương hồn phách cuối cùng không thể gánh vác.

Tại lại kéo dài mười ngày sau, hắn vẫn là bị dần dần luyện chết, triệt để hồn phi phách tán.

Không chỉ có như thế!

Ngay tiếp theo Đông Lê lão quái, Diệt Dục Ma Tôn, Đông Hải bà bà cũng tất cả đều dị thường thâm hiểm, mỗi người đều bị tước đoạt hai ba thành tinh khí ra.

Bảy sắc vòng xoáy phối hợp pháp tắc hình thức ban đầu, quả thật có tác dụng không tưởng tượng nổi.

Bất quá vẫn là câu nói kia, muốn trong thời gian ngắn triệt để luyện chết bọn hắn, vẫn là rất không có khả năng.

Cần một chút xíu địa gặm ăn.

Dương Phóng luyện hóa thời gian mười ngày, đạt được đại lượng tinh khí bổ dưỡng, lại phát hiện bảng bên trên tu vi vừa xem, cũng không có bất kỳ cái gì gia tăng.

Vẫn là Bất Diệt 【 100000/100000 】 .

Duy nhất có biến hóa chính là hắn Kim Cương Cự Ma thể cùng Ngũ Lôi luyện thể quyết.

Hai đại công pháp luyện thể lần nữa đột nhiên tăng mạnh.

Kim Cương Cự Ma thể đệ ngũ trọng 【 58200/60000 】

Ngũ Lôi luyện thể quyết đệ bát trọng 【 12000/140000 】

“Xem ra tu vi của ta là đạt đến bình cảnh, tại không có nắm giữ hoàn chỉnh pháp tắc trước đó, hắn là sẽ không từ Bất Diệt tiến vào cao thâm hơn cảnh giới.”

Dương Phóng tự nói.

Vài ngày trước đến, hắn mặc dù một mực tại xoát pháp

tắc độ thuần thực.

Có thể pháp tắc tiến cảnh vẫn như cũ quá chậm.

Hỗn độn Quy Khư 【 nhập môn 【 12000/80000 】 】 .

“Thôi được, trước tiên đem pháp tắc luyện đến 【 tinh thông 】 tình trạng, sau đó lại trở về Thần Khư đại lục nhìn xem tình huống đi!”

Dương Phóng hạ quyết tâm.

Hoặc là về trước Lam Tinh cũng được.

Dương Phóng quan bế bảy sắc vòng xoáy, thu bên trong căn phòng cấm chế, thân thể lóe lên, từ gian phòng lướt đi, hướng về ngoài thôn chạy tới.

Dọc đường cửa thôn thời điểm, phát hiện Tàn Thiên Lý y nguyên bị dán tại cửa thôn trên đại thụ, bị một đám hài đồng lột sạch sành sanh, ở trên người hắn các loại thí nghiệm.

“Dương huynh đệ, cứu ta. . nhanh cứu ta a Dương huynh đệ...”

Tàn Thiên Lý kinh hoảng kêu to.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, cảm giác được mắt mặt xấu hổ, bảy sắc hào quang quét qua, lúc này Tàn Thiên Lý ném trở về thôn xóm, sau đó lần nữa lóe lên, triệt để ra Thần thôn.

Hắn đi vào Thần thôn bên ngoài mấy trăm dặm một mảnh hoang vu.

Mắt thấy trước mắt khu vực nhìn một cái vô tận màu đỏ thẫm lớn cát, lúc này mở miệng hét lớn.

“Hỗn độn Quy Khu!”

Màu đen Ma Uyên lần nữa tại hấn lòng bàn tay hiển hiện, vô hạn áp súc về sau, trực tiếp bị hấn quét ra ngoài.

Xoát!

Trước mắt khu vực lập tức bắt đầu phát sinh lên biển hóa nghiêng trời lệch đất.

Hạt cát bốc hơi, đá vụn bốc hơi.

Liền ngay cả Hắc Âm âm mai bên trong lông tóc cùng huyết nhục, đều đang nhanh chóng trong suốt, hướng về hư vô chuyển biến.

Hết thấy đồ vật đều đang nhanh chóng biến mất, quy về hư vô.

“Hỗn độn Quy Khu!”

Xoát!

...

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng không ngừng tại phiến khu vực này đổi mới pháp tắc, một lần lại một lần pháp tắc quét ra, trước mắt khu vực đang bay nhanh biến hóa.

Toàn bộ màu đỏ thẫm lớn cát giống như là kinh lịch ngàn vạn năm thương hải tang điền, một tầng lại một tầng bị Dương Phóng bốc hơi.

Tại trong lúc này, Hắc Âm âm mai chỗ sâu, quả nhiên

cùng đại trưởng lão nói, chưa từng chút nào bình tĩnh.

Ngắn ngủi nửa tháng, không chỉ một đợt thể lực xuất hiện ở Thần thôn phụ cận, tiến hành thăm dò.

Chỉ bất quá đều không ngoại lệ, tất cả đều bị Dương Phóng dùng để thí nghiệm lên tự thân pháp tắc.

Một cái 【 hỗn độn Quy Khư 】 đánh tới, cho dù là chuẩn vương cũng bị tại chỗ cắt rơi một nửa tu vi.

Đòn thứ hai đánh tới thời điểm, tại chỗ đem nó đánh cho chỉ còn lại có thánh linh cảnh tu vi.

Đòn thứ ba đánh tới, liền khiến cho triệt để Quy Khư, biến thành trong suốt, chết không thể chết lại.

Pháp tắc uy lực, sơ bộ hiển lộ mảnh khóe!

Hiệu quả như vậy khiến Dương Phóng dị thường mừng rỡ, có thể xưng nghịch thiên.

Nửa tháng trôi qua.

Hắn 【 hỗn độn Quy Khư 】 rốt cục được thành công xoát đến tinh thông 【 1400/160000 】 .

“Không sai biệt lắm, dù sao trong thời gian ngắn cũng không trông cậy vào có thể đem triệt để viên mãn.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn mắt thấy trước mắt to lớn khe rãnh, nhẹ nhàng lắc đầu.

Nửa tháng đến, trước mắt màu đỏ thẫm lớn cát bị hắn sinh sinh đánh cho lổm mấy ngàn mét không thôi.

Dương Phóng lần nữa đi vào Thần thôn, về đến phòng, trước tiên phong bế lên cửa phòng, sau đó lần nữa lấy ra thần kính mảnh vỡ.

Mắt thấy trước mắt thần kính mảnh vỡ, Dương Phóng trong lòng cấp tốc suy tư.

Cuối cùng vẫn quyết định trước hướng Thần Khu đại lục đi xem một chút, dù sao mình tại Lam Tinh nhục thân không lo lắng sẽ bị hủy đi.

Hắn chuẩn bị thừa cơ thu thập nhiều mấy khóa Thần Chủng.

Thần Chủng uy lực, đối với hắn mà nói có không thể tưởng tượng nổi tác dụng.

Hiện tại bảy sắc vòng xoáy cũng đã đáng sợ như thế.

Nếu là biến thành tám sắc vòng xoáy, cửu sắc vòng xoáy, tất nhiên càng thêm nghịch thiên.

Nghĩ đến nơi đây, Dương Phóng bàn chân một bước, trong nháy mắt biến mất tại mặt gương nội bộ.

...

Nhìn một cái vô tận trong biển rộng.

Sóng biếc hạo dăng, đá vụn bắn tung trời, cuốn lên ngàn đồng tuyết.

Phóng mắt nhìn, bốn phương tám hướng tất cả đều là vô tận nước biển, không có bất kỳ bóng người nào.

Dương Phóng thân thể xuất hiện ở biển cả trung ương, sừng sững tại trên mặt biển, mày nhăn lại, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Nơi này là...

Thế mà xuất hiện ở một vùng biển rộng bên trên?

Hắn lộ ra hồ nghi, cẩn thận phân biệt phương hướng, sau đó chân đạp sóng biển, hướng về nơi xa cực tốc đi tới.

Giờ phút này thân thể của hắn vẫn là trong suốt trạng thái.

Không có bất kỳ người nào có thể cảm thấy được hắn.

Theo hắn cấp tốc tiến lên, rốt cục, Dương Phóng ý thức được nơi này là địa phương nào.

Vô Tận Hải!

Lại là Thiên Long vực Vô Tận Hải.

Trên người hắn chiếc kia búa đá chính là tại vùng biển này đoạt được.

“Lần này thế mà xuất hiện ở Vô Tận Hải.”

Dương Phóng tự nói.

Không bao lâu, nơi xa xuất hiện ra đại lượng thuyền, hội tụ tại một vùng biển bên trong, phía trên xuất hiện không ít bóng người, có xách đao mang kiếm giang hồ nhi nữ, cũng có hào hùng đại phát văn nhân mặc khách.

Còn có một số cưỗi thuyền nhỏ tiểu than tiểu phiến.

Cũng có không ít Đại Nguyệt hoàng triều bộ khoái.

Giờ phút này, đám người quan sát mảnh này khu hải

vực, đều đang tiến hành tương như.

“Năm năm trước thời điểm, vị kia Lam tiền bối chính là ở chỗ này đại khai sát giới, một trận chiến phía dưới, diệt sát chấn chi bản khối, tổn chi bản khối một nửa tinh anh, từ đó hai đại bản khối lại không lực xâm lấn chúng ta càn chi bản khối! Nhìn thấy phía trước vỡ vụn các đảo sao, đó chính là bị Lam tiền bối một chiêu sinh sinh bỗ ra tới.”

Một vị lão giả mặt mũi nhăn nheo, ánh mắt tang thương, chỉ vào nơi xa một chỗ trống trải mặt biển, lộ ra nòng đậi hồi ức chi sắc.

Một đám giang hồ nhi nữ và văn nhân mặc khách, đều là đem ánh mắt nhìn lại, lộ ra từng tia từng tia kinh hãi.

Trống trải trên mặt biển, chỉ có mấy tôn không đáng chú ý mảnh vụn thạch, nơi đó đã từng đúng là một chỗ các đảo chỗ?

“Thật là đáng sợ đi!”

“Vị kia Lam tiền bối về sau không phải nói tiến vào Thần Quốc sao? Cái này đều hơn hai năm, thật không biết lão nhân gia ông ta tại Thần Quốc bên trong như thế nào?”

“Vị tiền bối này công lực cao thâm, thâm bất khả trắc, cho dù tại Thần Quốc bên trong cũng khẳng định là nhân vật phong vân!”

Rất nhiều người nghị luận âm ỉ.

Một chỗ không đáng chú ý ô bồng trong thuyền.

Trần Thi Nghiên không nói một lời, lẳng lặng ngồi ngay ngắn, xa xa nhìn qua nơi xa vô tận mặt biển, tựa hồ đang tiến hành hồi ức.

Lam Vô Bạch. . Dương Đạo. . Dương Phóng...

Cái này thật chỉ là một người sao?

Trong lòng của nàng nổi lên trận trận cười khổ.

Trải qua thời gian dài, bọn hắn bị đối phương lừa gạt quá thâm rồi!

Bất quá!

Dù là đoán được đối phương chân chính thân phận, bọn hắn cũng không dám vào đi chứng thực, lại không dám tùy tiện nói ra.

Bởi vì, thực lực của đối phương quá mạnh, quá mạnh!

Mạnh đến để chính thức cảm thấy trình độ khủng bố.

Nếu quả như thật cường ép vạch trần thân phận của đối phương, lấy đối phương thực lực, cho dù đem bọn hắn toàn bộ diệt khẩu, cũng không phải việc khó gì...

Cho dù bây giờ đối phương tiến vào Thần Quốc, vậy ai lại có thể cam đoan, đối phương vĩnh viễn sẽ không xuất hiện...

“Thi Nghiên tử, vị kia Lam tiên bối thật cũng là người xuyên việt sao? Thực lực như vậy cũng quá đáng sợ a?”

Trần Thi Nghiên bên cạnh, ngồi ngay ngắn ba vị thiếu nữ, đôi mắt sáng liếc nhìn, mặc váy dài, trong đó một thiếu nữ hiếu kì hỏi thăm.

Đều là gần nhất trong hai năm xuất hiện người mới người xuyên việt.

Tại cái khác xuyên qua bên trong tư chất không thấp, bị chuyên môn lựa đi ra, từ Trần Thi Nghiên tiến hành huấn luyện.

“Ta nghe nói vị kia Lam tiền bối chính là Dương Đạo, cũng là hai năm trước tại Thần Quốc trước cổng chính đại chiến tứ phương tồn tại, một trận chiến phía dưới diệt hơn mười vị cực kỳ đáng sợ lão cổ đồng, dạng này người thế mà cũng là người xuyên việt?”

Một vị khác thiếu nữ cũng là giật mình mở miệng.

“Thi Nghiên tỷ, cái kia Thiên Thần tổ chức có phải hay không chính là đối phương sáng tạo?”

Vị thứ ba thiếu nữ hỏi thăm.

Trần Thi Nghiên khẽ nhả khẩu khí, nói: “Đúng vậy, ta có thể khẳng định nói cho các người biết, hắn chính là người xuyên việt, mà lại cũng là Thiên Thần tổ chức thành viên trọng yếu một trong, bất quá hắn hiện tại đến cùng đạt đến cảnh giới gì, ta cũng không rõ ràng, tóm lại, hắn đã trở thành chân chính cấm kỵ, không chỉ có là Lam Tinh chính thức cấm kỵ, đồng dạng, cũng là Thần Khư đại lục cấm kỵ, vô số người xách chi mà táng đảm!”

“Đáng sợ như vậy?”

Ba vị thiếu nữ líu lười.

“Nghe nói Thi Nghiên tỷ cùng hắn còn có qua một đoạn tình cảm, đúng hay không?”

Một thiếu nữ bỗng nhiên trêu ghẹo nở nụ cười.

Thiếu nữ khác cũng đều là hì hì ha ha nhìn về phía Trần Thi Nghiên.

Trần Thi Nghiêן đôi mi thanh tú hơi nhú, liền muốn quát lớn ba người.

Nhưng vào lúc này!

Cách đó không xa sóng lớn vọt tới, mang theo một cỗ cường đại bóng ma, phô thiên cái địa, như là liên miên núi thiếu hướng về thuyền nhỏ của bọn họ ðề xuống.

Trần Thi Nghiêן cảm thấy không ðúng, lúc này ra thuyền nhỏ, hướng về phía trước nhìn lại.

Chỉ gặp một chiếc vô cùng to lớn lâu thuyền, dựng thẳng lên cờ phướn, rầm rầm rung ðộng, mang ðến một cỗ mùi phần áp lực, ngay tại hướng về bọn hãן cấp tốc va chạm mà tới.

Hơn mười mặt cờ phướn bên trên, tất cả ðều viết kim hoàng sắc kiêu chữ.

Vui vẻ!

“Hoan Hỉ giáo!”

Trần Thi Nghiêן sắc mặt biến hóa.

“Ha ha ha, thế mà ở chỗ này may mắn gặp ðược Trần tiên tử, thật sự là thương thiên không tệ với ta!”

Một trận cười to thanh âm từ thuyền lớn boong tàu truyền ðến.

Phía trên ðứng vững vàng một người mặc áo trắng, cầm trong tay quạt giấy trắng thanh niên, một mặt nồng ðậm tiểu dung.

“Vui vẻ thần tử, phí thanh!”

Trần Thi Nghiên giật mình.

Sau đó bàn chân đạp mạnh, chân khí tuôn ra, thôi động dưới chân thuyền nhỏ, hướng về hậu phương cực tốc thối lui.

Chỉ bắt quá!

Quỷ dị một màn phát sinh.

Không quản các nàng thuyền nhỏ như thế nào rút lui, cùng đối phương khoảng cách lại từ đầu đến cuối không thay đổi, không chỉ có như thế, còn tại chủ động hướng về đối phương thuyền lớn tiếp cận mà đi.

Thật giống như nhận một cỗ lực lượng thần bí ảnh hưởng.

“Lĩnh vực!”

Trần Thi Nghiên biến sắc.

Đây không phải phí thanh lực lượng, còn có lực lượng mạnh hơn!

Đây là Hoan Hỉ giáo chủ!

Soạt!

Thuyền lớn lều ba một chỗ cửa phòng cửa sổ mở, lập tức lộ ra bên trong một cái bụng phệ, cởi trần, như là núi thịt đồng dạng nam tử khô ngô, cho dù là ngòi, đều có ba mét chi cao.

Toàn thân tản ra đoàn tụ, vui vẻ, yin loạn khí tức.

Bảy tám cái quả thân nữ tử quần quanh trên đó.

Hắn mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, mở miệng cười nói: “Thật sự là bốn tôn thượng tốt đỉnh lô, tiểu tiên tử, đã để bản tọa gặp, sao không tiến lên một lần?”

“Hoan Hỉ giáo chủ, chúng ta là Viêm Long minh...”

“Ha ha ha, chớ nói các ngươi là Viêm Long minh, dù cho là năm đó cái kia cuồng nhân tái hiện, bản tọa thì sợ gì cũng có?”

Hoan Hỉ giáo chủ cười to nói.

Lực lượng vô hình sôi trào mãnh liệt, phù hợp thiên địa, một mực phong tỏa ngăn cản bốn phía, cầm cố lại Trần Thi Nghiên bốn người thân thể, đưa các nàng ngay cả người mang thuyền hướng về lầu thuyền rút ngắn mà tới.

Lập tức vũng vàng rơi vào boong tàu phía trên.

Trần Thi Nghiên bốn người lập tức sắc mặt trắng bệch, lộ ra nồng đậm tuyệt vọng.

Đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong!

Lại gặp được loại này cường giả?

Boong tàu phía trên.

Dương Phóng thân thể vô thanh vô tức xuất hiện ở nơi này, mày nhăn lại, hướng về bên trong căn phòng to lớn núi thối nhìn lại.

“Hoan Hỉ giáo, lại là bọn hắn?”

Đã nhiều năm như vậy, bọn hắn còn không có bị diệt?

Rất nhanh, Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, một đôi

ánh mắt mang theo quỹ dị tinh thần chi lực, trực tiếp
hướng về kia tòa cự đại núi thịt mạnh vọt qua.

...

Chương 423 : Đạo Đồ mảnh vỡ! Diệt Thương Khung thần cung!...

Nếu là đổi lại trước kia, Dương Phóng ra ngoài tự thân an toàn cân nhắc, quả quyết sẽ không xen vào việc của người khác.

Nhưng hắn hiện tại tu vi dần dần cao, đạt đến cái khác Lam Tinh người khó mà với tới độ cao, sớm đã trở thành Thần Khư đại lục ở bên trên truyền thuyết, tâm tính cũng ít nhiều phát sinh cải biến.

Có loại phản phác quy chân cảm giác.

Đối với trước đó cố nhân, có thể giúp đỡ hắn tự nhiên là không ngại tiện tay giúp một cái.

Thần Chủng: Nguyên Tâm!

Oanh!

Sức mạnh tinh thần vô hình trùng trùng điệp điệp, giống như thực chất hóa, hướng về lâu thuyền bên trên Hoan Hỉ giáo chủ nhanh chóng lan tràn mà đi.

Chỉ bất quá!

Tại Dương Phóng vừa mới vận dụng lên Thần Chủng chi lực, giữa thiên địa lập tức phong vân biến ảo, cuồng phong gào thét, toàn bộ không trung lấy mắt thường có thể thấy được cấp tốc biến đổi.

Từng mảnh từng mảnh tia chớp màu đỏ ngòm không có dấu hiệu nào nổi lên, lít nha lít nhít, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể oanh kích mà đi.

Dương Phóng nguyên bản hư ảo thân thể, cũng lần nữa trở nên chân thực.

Hắn mày nhăn lại, bảy sắc vòng xoáy bỗng nhiên nổi lên, cấp tốc hóa giải không trung thiểm điện.

Thiên địa nguyên rủa!

Xuất hiện lần nữa!

Bất quá lần này thiên địa nguyên rủa, so trước đó càng mãnh liệt hơn, quang mang mãnh liệt, tràn ngập không rõ, huyết sắc tầng mây đem nửa cái thiên không đều cho che đậy.

Uy lực tăng cường mấy lần không thôi.

“Là trước kia bị Thần Quốc áp chế nguyên nhân sao?”

Dương Phóng tự nói.

Loại này thiên địa nguyên rủa, ép càng hung ác, tựa hồ bản ngược liền càng hung ác.

Ầm ầm!

Thiên địa rung chuyển, cảnh tượng kinh người, bốn phương tám hướng biến cả trực tiếp vì đó oanh minh.

Đếm không hết con sóng lớn màu trắng phóng lên tận trời.

Lập tức bốn phương tám hướng bóng người, tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc, cùng nhau địa quay đầu nhìn lại, hét lên kinh ngạc.

“Trời ạ, mau nhìn!”

“Đó là cái gì?”

...

“Tia chớp màu đỏ ngòm? Đây không có khả năng!”

Một vị tóc trắng xoá lão giả, sắc mặt một giật mình, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Trong thoáng chốc hấn lần nữa về tới mấy năm trước.

Mấy năm trước thời điểm, vị kia cuồng nhân chính là đỉnh đầu tia chớp màu đỏ ngòm, giáng lâm tại Vô Tận Hải, một chiêu phía dưới chém giết chấn chi bản khối, tổn chi bản khối nhiều hơn phân nửa tinh anh.

Nhưng bây giờ tia chớp màu đỏ ngòm càng lại thứ trọng hiện?

Chẳng lẽ người kia lại trở về rồi?

Lâu thuyền phía trên, bụng phệ, thân thể to lớn Hoan Hỉ giáo chủ, cũng da đầu tê rần, trong nháy mắt cảm thấy khó tả hủy diệt tính khí tức, toàn thân trên dưới lỗ chân lông tất cả đều kinh dị co vào.

Tiếp lấy!

Hấn liền thấy được mình suốt đời khó quên một màn.

Boong tàu phía trên.

Một vị người mặc áo bào đen, vai cũng khô ngô, sắc mặt có mấy phần tang thương thanh niên, chẳng biết lúc nào xuất hiện tại tầm mắt của hấn bên trong, đỉnh đầu một cái bầy sắc vòng xoáy, tiếp dẫn lấy đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm...

Một đôi thâm thúy vô ngần, tựa như vòng xoáy con người trực tiếp hướng về hấn nơi này lẳng lẳng nhìn lại.

Là hấn!

Hoan Hỉ giáo chủ trong nháy mắt hoảng sợ không thôi, cút đáí đủ bằng.

“Tiền bối tha...”

Oanh một tiếng, đầu óc hấn oanh minh, trong nháy mắt sa vào đến vô tận trong sự sợ hãi, tuổi thơ bóng ma tâm lý tại trong đầu của hấn không ngừng diễn hóa.

Trong miệng hấn lời nói còn chưa nói xong, trong óc liền đã cấp tốc lâm vào vô cùng đáng sợ trong hồi ức, thật thật giả giả, làm hấn cuồng loạn, liều lĩnh khóc lớn lên.

Boong tàu phía trên vui vẻ thần tử, càng là dọa đến hồn phách cũng bay đi ra, nhưng lại không dám có chút chạy trốn, mà là trực tiếp ngã nhào xuống đất, phanh phanh dập đầu, trong miệng kêu rên.

“Tiền bối tha mạng, vãn bối phí thanh, cả đời tích đức hướng thiện, soạt phật tín đạo, chưa hề làm qua bất luận cái gì chuyện xấu, cầu tiền bối từ bi vì...”

Oanh một tiếng, đầu óc hấn oanh minh, trong nháy mắt xuất hiện ở tuổi thơ nhất là Hắc Ám thời điểm, lưu lạc đầu đường, bụng ăn không no, bị người ức hiếp, tuyệt vọng khóc lớn...

Dương Phóng ánh mắt tang thương, đầu đội lên vô số tia chớp màu đỏ ngòm, lẳng lẳng sừng sững tại boong tàu phía trên, ánh mắt hướng về xa xôi mặt biển nhìn lại, phát ra nhẹ giọng cảm khái.

“Nhân gian, lại dơ bẩn.”

Hắn không có chờ lâu, mà là đỉnh đầu tia chớp màu đỏ ngòm, bàn chân mở ra, hướng về vô tận mặt biển hành tẩu mà đi, ven đường chỗ qua, vô số tia chớp màu đỏ ngòm oanh minh mà xuống, rung động âm âm, sóng lớn trùng thiên, cuồng phong gào thét, một phái tận thế tràng diện.

Đối với bên người Trần Thi Nghiêן tứ nữ, hắn cũng không quá để ý tới.

Như là một cái khách qua đường.

“Dương. . Dương tiền bối!”

Trần Thi Nghiêן vội vàng kinh uống.

Sau đó cắn răng một cái, thi triển tuyệt đỉnh khinh công, chân lướt mặt biển, hướng về Dương Phóng rời đi phương hướng điên cuồng đuổi theo tới.

“Thi Nghiêן tử!”

Bên người tam nữ kinh hô một tiếng, vội vàng nhanh chóng huy động thuyền nhỏ, hướng về Trần Thi Nghiêן đuổi theo.

Chỉ bất quá Dương Phóng tốc độ nhanh chóng biết bao.

Bước chân phóng ra, nhìn như chậm chạp, kì thực như là súc địa thành thốn đồng dạng.

Mấy cái lấp lóe, liền biến mất ở vô tận trên mặt biển, chỉ lưu lại mảng lớn bọt nước, oanh minh bành trướng.

Trần Thi Nghiêן sắc mặt rung động, không thể không lần nữa dừng lại, sau đó một cái xoay người, rơi vào ô

bồng thuyền bên trên.

“Thi Nghiên tử, vừa mới đó là cái gì người?”

Một vị cô gái trẻ tuổi cả kinh nói.

“Là hấn, là hấn, hấn lại trở về.”

Trần Thi Nghiên sắc mặt biến đổi, không dám tin.

“Chẳng lẽ là Lam tiên bối?”

“Dương Đạo?”

Mấy nữ tử giật nảy cả mình.

“Đúng vậy, chính là hấn!”

Trần Thi Nghiên đặng chát cười một tiếng.

Mạnh như Thần Quốc cũng không thể vây khốn hấn!

Vậy mà lần nữa ở nhân gian hiển hóa!

Đối phương đến cùng đạt đến cảnh giới gì?

Đây cũng quá qua đáng sợ!

Trần Thi Nghiên sắc mặt phức tạp, quay đầu nhìn thoáng qua hậu phương to lớn lâu thuyền, chỉ gặp lâu thuyền bên trên Hoan Hỉ giáo chủ, vui vẻ thần tử như cũ tại khóc rống cùng kêu rên bên trong, tựa hồ lâm vào vô tận sợ hãi, khó mà tự kèm chế.

“Đi, rời đi nơi này!”

Trần Thi Nghiên mở miệng.

Nàng biết xảy ra chuyện lớn.

Toàn bộ Thần Khử đại lục tất nhiên bởi vì người kia xuất hiện, muốn lại nổi sóng gió!

Vô số thế lực đều muốn trở nên khiếp sợ!

Tại các nàng rời đi về sau, sau lưng cái khác giang hồ khách cũng tất cả đều một mảnh xôn xao.

Các loại thanh âm nhao nhao vang lên.

Hôm nay thấy tất nhiên sẽ là bọn hắn đời này lớn nhất đề tài câu chuyện!

Lại thật lần nữa gặp vị kia Ma Nhân!

lại lần nữa trở về?

...

Nơi xa.

Nhìn một cái vô tận trên đại dương bao la.

Dương Phóng chân đạp sóng lớn, đỉnh đầu bảy sắc vòng xoáy, tại một đường hướng về phía trước hành tẩu, ven đường chỗ qua, đỉnh đầu tia chớp màu đỏ ngòm càng ngày càng kinh khủng, càng ngày càng dày đặc.

Rầm rầm rung động, như là huyết sắc giao long, ở trên không loạn vũ.

Vô tận sóng lớn đang cuộn trào.

Thời gian dần trôi qua Dương Phóng cảm thấy không đúng.

Trong lòng hắn ngưng tụ, đột nhiên ngẩng đầu lên.

Tại một khắc, hắn có thể cảm giác được tia chớp màu đỏ ngòm phía sau màn giống như là cái gì tồn tại cực kỳ khủng bố, đang thông thả địa mở ra con người, một loại băng lãnh mà làm cho người lòng tơ đứng vững khí tức trực tiếp lan tràn xuống tới.

“Tia chớp màu đỏ ngòm phía sau màn thật sự có người đang thao túng?”

Trong miệng hắn tự nói.

Hắn nguyên bản còn muốn thử một chút mình có thể ngạnh kháng bao lâu tia chớp màu đỏ ngòm, nhưng giờ khắc này, hắn trực tiếp thu hồi Thần Chủng chi lực, thân thể lần nữa hóa thành hư vô.

Ầm ầm!

Vô tận tia chớp màu đỏ ngòm lung tung oanh mở mà xuống, đánh cho mặt biển run rẩy kịch liệt, đếm không hết nước biển trực tiếp bốc hơi, biến thành hơi nước.

Sau đó đỉnh đầu khu vực vô tận huyết sắc đám mây bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Chốc lát sau.

Cũng đã triệt để khôi phục như thường.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, giống như là xúc động cái gì quỷ dị cơ mật đồng dạng.

Thế giới này, bí mật quá nhiều, cấm kỵ quá nhiều.

Dù là lấy hắn tu vi hiện tại, đối với rất nhiều chuyện đều

không thể Tham thấu.

Nếu là khăng khăng kiên trì, chỉ sợ chết cũng không biết chết như thế nào.

“Tia chớp màu đỏ ngòm phía sau màn người điều khiển, chỉ sợ cùng chế tạo Hắc Âm âm mai tồn tại là cùng một người, coi như không phải cùng một người, cũng khẳng định là cùng một nhóm người.”

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng.

Cuối cùng hấn thu liễm khí tức, lần nữa hướng về phía trước đi tới.

Tin tức truyền nhanh chóng.

Dương Phóng hiện thân Vô Tận Hải tin tức, trực tiếp một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ, hướng về bốn phía phóng xạ, Thiên Long vực bên trong vô số người giật nảy cả mình, xôn xao một mảnh.

“Người kia xuất hiện lần nữa?”

“Làm sao có thể? Truyền thuyết tiến vào Thần Quốc sẽ bị vĩnh phong, hấn thế mà xuất hiện lần nữa?”

“Cái này có cái gì kỳ quái đâu, vị tiên bối kia trước đó có thể từ Hắc Âm âm mai tiến vào Thần Khư đại lục, hiện tại cũng khẳng định có biện pháp lại từ Thần Quốc trở về Thần Khư đại lục.”

“Vô Tận Hải một màn, vô số người đều nhìn ở trong mắt, trên mặt biển huyết vân hội tụ, xâm nhiễm hơn mười dặm, tia chớp màu đỏ ngòm đan xen, như là thác nước, đây là căn bản không có khả năng giấu diếm được đi!”

“Nhìn thật là náo nhiệt, Đại Nguyệt hoàng triều gần nhất trong hai năm bị tứ đại thế lực chèn ép nghiêm trọng, hiện tại vị này lão hoàng thúc trở về, tất nhiên sẽ dẫn phát vô tận oanh động!”

“Cái kia cấm kỵ trở về ...”

“Võ lâm minh chủ lại xuất hiện thế gian!”

...

Dương Phóng thân thể hư vô, hành tẩu tại Thiên Long vực bên trong, đối với đây hết thảy lại căn bản không có để ý tới.

Giờ phút này hẳn tại chẳng có mục đích tìm kiếm.

Nửa ngày thời gian liền đem toàn bộ Thiên Long vực đi lại một lần.

Đáng tiếc vẫn không có nghe được bất luận cái gì tin tức liên quan tới Đạo Đồ.

Cuối cùng hẳn dừng thân lại, vẫn là quyết định tìm người đặc biệt hỏi một chút.

Không bao lâu.

Dương Phóng lại xuất hiện tại Đại Nguyệt hoàng thành phạm vi, mắt thấy trong hoàng thành hoàn toàn đều hiu, hẳn một trận trầm mặc.

Xem ra trong hai năm này, Hoàng thất trôi qua cũng không thế nào.

Tại mình tiến vào Thần Quốc về sau, hơn phân nửa có một ít lão cổ đồng gõ qua Đại Nguyệt Hoàng thất.

Nếu không Đại Nguyệt Hoàng thất không có khả năng dạng này rút xuống ngàn trượng.

Rất nhanh Dương Phóng tiến vào hoàng cung, lần nữa gặp được Đại Nguyệt Hoàng đế Lam Vô Kỳ.

Chỉ bất quá bây giờ Lam Vô Kỳ, so với hấn trong tưởng tượng còn muốn không chịu nổi.

Cả người rõ ràng già nua mấy chục tuổi, tóc sợi râu toàn bộ tuyết trắng, trán đã nửa lồi, liên phát trâm đều khó mà buộc lại, cả người như là một cái gàn đất xa trời lão nhân.

Ở bên cạnh hấn Hoàn Linh quận chúa, cũng là không còn năm đó, dung nhan tiêu tụy, cắn môi, cúi đầu xuống, không dám nhìn hướng đối diện ba người.

“Lam Vô Kỳ, đây chính là các người lần này tiến cống? Không khỏi cũng quá ít, người còn có hay không đem chúng ta để ở trong mắt, nếu là trên đến cung chủ giận dữ, người biết là kết cục gì sao, trên người người Tu La đan có còn muốn hay không giải rồi?”

Một đạo băng lãnh thanh âm vang lên.

Tại Lam Vô Kỳ đối diện, ba vị người mặc áo bào màu vàng, khuôn mặt lạnh lùng nam tử trung niên, sừng sững ở đây, mặt mũi tràn đầy băng lãnh cùng không kiên nhẫn.

“Cầu sứ giả tha thứ tha thứ, lần này thời gian quá mức vội vàng, ta chỉ tới kịp thu thập nhiều tài liệu như vậy, sứ giả yên tâm, ta nhất định sẽ trong thời gian ngắn nhất đem còn lại vật liệu toàn bộ bổ sung, khẩn cầu sứ giả nói tốt vài câu.”

Lam Vô Kỳ vội vàng mở miệng.

“Đủ rồi!”

Ở giữa nhất nam tử trung niên đột nhiên quát chói tai:
“Lần trước thay người nói ngọt, lần này còn muốn thay người nói ngọt, người đến cùng còn muốn chúng ta cho người nói ngọt bao lâu, theo ta thấy, người là cố ý như thế.”

“Không có, ta tuyệt đối không có...”

Lam Vô Kỳ sắc mặt bối rối, vội vàng mở miệng.

“Quỳ xuống!”

Ở giữa nhất nam tử trung niên ngữ khí băng lãnh, ản chứa không thể nghi ngờ.

Lam Vô Kỳ chấn động trong lòng, ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước mắt nam tử trung niên.

Đương cảm thấy được đối phương hai mắt bên trong băng lãnh cùng hờ hững về sau, Lam Vô Kỳ không nói một lời, trong lòng đắng chát, chậm rãi cúi đầu, cuối cùng trực tiếp hai đầu gối quỳ xuống.

“Phụ hoàng...”

Hoàn Linh quận chúa khuôn mặt bi phẫn, vội vàng nâng hướng Lam Vô Kỳ.

“Còn phụ hoàng? Các người Đại Nguyệt Hoàng thất chỉ còn trên danh nghĩa, hần hiện tại lại công lực tấn phế, ngay cả một ông già bình thường cũng không tính, xem ra các người vẫn là không có đem các người thân phận chuyển biến tới, các người nếu là không có chuyển biến tới, ta cũng có thể giúp các người chuyển biến một chút.”

Bên trái nam tử trung niên lộ ra cười lạnh.

Ba!

Đột nhiên, một bàn tay phiến ra, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, tại chỗ đem Hoàn Linh quận chúa quạt bay bầy tám mét, kêu thảm một tiếng, hung hăng nện ở một bên trên vách tường.

Như ngọc trên hai gò má, lúc này nhanh chóng nâng lên một cái sưng đỏ thủ ấn, miệng đầy huyết thủy, răng đều sụp đổ mấy khỏa.

“Nhị đệ, người cũng quá không hiểu được thương hương tiếc ngọc, như thế một cái nữ nị đại mỹ nhân, sao có thể đánh như vậy?”

Ở giữa nhất nam tử trung niên mở miệng nói ra.

“Hắc hắc, đại mỹ nhân? Trong mắt ta bất quá Hồng Phấn Khô Lâu mà thôi, đại ca, hẳn là người cũng đối nữ nhân cảm thấy hứng thú?”

Kia nhị đệ ha ha cười nói.

“Ta cũng không phải đối với nữ nhân cảm thấy hứng thú, chỉ là làm hồng chung quy không tốt, vạn nhất làm hồng không ai thay chúng ta thu thập vật liệu làm sao bây giờ?”

Nam tử ở giữa lắc đầu nói.

“Cũng là!”

Vị kia nhị đệ gạt đầu, sau đó như thiểm điện một thanh nắm Lam Vô Kỳ cái cầm, cười nhẹ: “Lam Vô Kỳ, nghe, cho người tối đa là ba ngày thời gian, trong vòng ba

ngày, nếu là trù không đủ chúng ta muốn đồ vật, hắc hắc. . coi như đừng trách chúng ta đối người làm một chút chuyện không tốt.”

“Ha ha ha...”

Bên cạnh hai trung niên nam tử tất cả đều cười ha hả.

Đột nhiên!

Một đạo tang thương thờ dài, không có dấu hiệu nào tại ba tên nam tử trung niên bên tai vang lên, để bọn hắn trên thân lông tơ trong nháy mắt đứng vững mà lên.

Đón lấy, gian phòng bên ngoài trực tiếp vang lên từng đợt kinh khủng oanh minh, khí tức mang tính chất hủy diệt tràn ngập, toàn bộ thiên địa giống như là đột nhiên biến thành huyết sắc.

Từng đạo tia chớp màu đỏ ngòm trong sân lấp bớp vang lên không ngừng.

Cả phòng đều trực tiếp run mạnh lên, giống như là biến thành trong biển rộng thuyền cô độc.

“Ai?”

Ba tên nam tử trung niên biến sắc.

Sau một khắc, bọn hắn phát ra kêu sợ hãi, cảm giác được thân thể mất đi khống chế, trực tiếp bị một đạo bầy sắc hào quang cuốn trúng, tại chỗ biến mất ở chỗ này.

“Lam Vô Kỳ, ra!”

Dương Phóng than nhẹ tiếng vang lên.

Lam Vô Kỳ tâm thần run rẩy, bờ môi run run, đơn giản

không thể tin.

Thanh âm này...

Lam tiền bối?

Là cái kia Lam tiền bối?

“Phụ hoàng!”

Hoàn Linh quận chúa vội vàng đánh tới, cấp tốc đỡ dậy Lam Vô Kỳ.

Hai người nhanh chóng hướng về trong sân tiến đến.

Chỉ gặp rộng rãi trong sân.

Dương Phóng thân thể cao lớn, một bộ trường bào màu đen, hai tay tự nhiên rủ xuống, đỉnh đầu một cái cự đại bầy sắc vòng xoáy, ngay tại đỉnh cuồng thôn phệ lấy đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm.

Là hấn!

Thật sự là hấn!

Cha con hai người đều là kích động không thôi.

“Văn bối Lam Vô Kỳ, mang theo tiểu nữ Hoàn Linh, bái kiến tiền bối!”

Lam Vô Kỳ kích động quỳ xuống.

Bên người Hoàn Linh quận chúa cũng liền bện bịu quỳ xuống, mở miệng nói: “Cầu tiền bối thay chúng ta làm chủ.”

“Ta chỉ là đi hai năm, vì sao các người sẽ rơi vào kết quả

như vậy?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tiền bối, từ khi người tiến vào Thần Quốc về sau, một chút Đại Năng biết không làm gì được người, liền đem lửa giận vấy vào trên người chúng ta, bọn hắn điều tra tất cả cùng người có quan hệ người, cuối cùng tìm được chúng ta, chỉ là thời gian của một câu nói, liền để chúng ta Đại Nguyệt hoàng triều sụp đổ, ngay cả ta cũng bị phế bỏ chân khí, chỉ còn lại có nhục thân...”

Lam Vô Kỳ thương xót nói.

“Ừm?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, nói: “Điều tra tất cả cùng ta có liên quan người? Điều tra người nào? Cụ thể nói một câu.”

“Bọn hắn một đường tra được Bạch Trạch vực, tìm được Bạch Trạch vực một cái tên là Thần Võ tông địa phương, toàn bộ Thần Võ tông bị diệt, có hay không người sống ta cũng không biết, về sau bọn hắn vừa tìm được Viêm Long minh, kém chút hủy diệt Viêm Long minh, thời khắc mấu chốt, vẫn là Chuyển Luân tự một vị Đại Năng thức tỉnh, lúc này mới bảo vệ Viêm Long minh, nếu không ngay cả Viêm Long minh đều muốn bị hủy diệt, tiếp theo, còn có cái khác một chút cỡ trung tiểu thể lực, cũng nhao nhao tao ngộ tác động đến.”

Lam Vô Kỳ nói.

Chuyển Luân tự, truyền thừa xa xưa, trải qua không biết bao nhiêu năm, từ trước đến nay điệu thấp.

Cũng chính là tại một lần kia, mọi người mới biết chùa miếu bên trong lại một mực có viễn cổ Đại Năng ngũ

say.

Mà lại hấn thực lực đáng sợ, chấn nhiếp rồi đám người.

Lúc này mới không người nào dám đối Viêm Long minh động thủ.

Nhưng bọn hấn Đại Nguyệt hoàng triều cùng Thần Võ tông, nhưng không có Đại Năng tọa trấn, tất cả đều gặp phải tai họa ngập đầu.

“Thật sao?”

Dương Phóng trong mắt càng thêm băng lãnh.

Thần Võ tông bị diệt?

Nói đến, đây chính là hấn tại dị giới đánh xuống cái thứ nhất địa bàn.

Cũng là nhất làm cho hấn dùng qua tâm địa bàn!

Là hấn vung mạnh máu, chảy qua mồ hôi nước địa bàn!

Nhưng cái này địa bàn lại thảm tao hủy diệt?

“Đều là người nào hạ thủ?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

“Có Thương Khung thần cung phía sau màn Đại Năng Thương Khung lão nhân, cũng có không gian Đại Năng Lạc Phong hảo hữu, còn có thập đại Diêm Quân bên trong Tổng Diêm Quân, về phần cái khác Đại Năng, ta cũng không biết tên, đúng, về sau Thần Quốc quan bế, những này Đại Năng mặc dù trở về ngủ say, nhưng là bọn hấn lại liên hợp ở cùng nhau, chuẩn bị kiến tạo một chỗ thông thiên tế đàn, nhưng toà tế đàn này có làm

được cái gì, ta liền không được biết, loại trừ những người này bên ngoài, cái khác Đại Năng cũng không ít người tại tạo dựng tế đàn, tỉ như Thủy Tộc lão tổ, Ma Môn lão tổ, Thiên Độc sơn lão tổ, đều là như thế.”

Lam Vô Kỳ nói.

“Cấu trúc tế đàn?”

Dương Phóng nhíu mày.

Đỉnh đầu tia chớp màu đỏ ngòm càng thêm mãnh liệt, lớp bớp vang lên không ngừng.

Liên tục không ngừng hướng lấy Dương Phóng đỉnh đầu đánh xuống mà đi, bị hấn bảy sắc vòng xoáy hấp thu.

“Bọn hấn tạo dựng tế đàn ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Cùng nhau đi tới, hấn cũng không nhìn thấy có bất kỳ tế đàn tồn tại.

“Ngay tại Thương Khung thần cung tổng bộ, cực kỳ bắt mắt, đến nay đã cấu tạo hơn phân nửa, tiêu hao vô số thiên tài địa bảo.”

Lam Vô Kỳ nói.

“Tốt, ta đã biết.”

Dương Phóng gật đầu, chuẩn bị một hồi đi qua nhìn một chút.

“Lam Vô Kỳ, trong hai năm này, Thần Khư đại lục có hay không tin tức liên quan tới Đạo Đồi?”

Hắn đột nhiên mở miệng.

“Có, ngay tại tiền bối mới vừa tiến vào Thần Quốc không lâu, liền có mấy khối Đạo Đồ mảnh vỡ lưu truyền ra, cuối cùng đa số đều bị Thương Khung thần cung thu hoạch, chỉ có một mặt đã rơi vào Chuyển Luân tự trong tay.”

Lam Vô Kỳ vội vàng mở miệng, “Đúng rồi, còn có khôn chi bản khối, nghe nói cũng có mấy khối Đạo Đồ mảnh vỡ hiển hiện.”

“Ồ? Đồ là mảnh vỡ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Lam Vô Kỳ gật đầu.

Dương Phóng trong lòng suy tư.

Hiện tại xuất hiện Đạo Đồ, rõ ràng đều là lấy mảnh vỡ hình thức xuất hiện.

Nhớ kỹ lúc trước hắn vừa mới thu hoạch thời điểm, đều là hoàn chỉnh Đạo Đồ.

Những này Đạo Đồ hình thành phương thức đến nay đều vẫn là mê!

Hắn là đến tiếp sau xuất hiện Đạo Đồ, đều bị người tận lực đánh nát qua?

“Lam Vô Kỳ, ta đi Thương Khung thần cung nhìn xem, trong khoảng thời gian này các người không nên gây chuyện.”

Dương Phóng lần nữa phân phó một câu.

“Tiền bối, còn xin mau cứu phụ hoàng ta, phụ hoàng bị phé sạch chân khí, khẩn cầu tiền bối tương trợ!”

Hoàn Linh quận chúa vội vàng mở miệng.

Dương Phóng nâng lên một cây ngón tay, hướng về Lam Vô Kỳ đan điền khu vực nhẹ nhàng một chỉ.

Xùy!

Một cỗ nòng đậm chân khí tuôn ra, trong nháy mắt rơi vào Lam Vô Kỳ nơi đan điền, để chiếm cứ tại hần đan điền chỗ sâu một cỗ âm lãnh lực lượng trong nháy mắt tán loạn.

Sau đó Lam Vô Kỳ đan điền lập tức bắt đầu cấp tốc khép lại.

Dương Phóng thân thể lần nữa trở nên mơ hồ, hóa thân hư vô.

Đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm không có ngăn cản, lập tức lớp lớp hướng về trong sân oanh sát mà xuống.

Lam Vô Kỳ, Hoàn Linh quận chúa vội vàng nhanh chóng hướng về sau rút lui.

Trên bầu trời lôi điện rất nhanh bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

“Đa tạ tiền bối, Lam mỗ vô cùng cảm kích!”

Lam Vô Kỳ rung động mở miệng.

...

Nơi xa.

Dương Phóng trong lòng rất lạnh, quần áo phiêu động, tại hướng về Thương Khung thần cung tổng bộ đi đến.

Bây giờ không có nghĩ đến, những cái kia viễn cổ Đại Năng càng như thế thấp kém.

Thế mà đối một đám võ giả bình thường xuất thủ!

Thần Võ tông là hấn hao tổn tâm cơ sở kiến, dạng này một bút nhân quả, hấn có thể nào buông tha?

Thời gian nửa ngày không đến, Dương Phóng liền thông qua chuỗi nhân quả tác dụng, tìm được Thương Khung thần cung tổng bộ.

Đây là một chỗ liên miên sơn mạch, tràn ngập linh vận, thần bí khó lường, cực kỳ thích hợp tu luyện.

Sơn mạch bên ngoài, xuất hiện đại lượng Thương Khung thần cung đệ tử, đứng ở chỗ này trấn giữ.

Dương Phóng mặt không biểu tình, thân thể hư vô, dễ như trở bàn tay xuyên qua Thương Khung thần cung bên ngoài phòng ngự, bất quá, khi hấn đi đến chỗ sâu thời điểm, vẫn là dừng bước, ánh mắt lạnh lùng.

Quả nhiên để Lam Vô Kỳ nói trúng.

Chỉ gặp đứng vững dãy núi ở giữa, đứng vững vàng một tôn vô cùng to lớn tế đàn, một mảnh đen kịt, tối thiểu cao mấy ngàn trượng, chiếm diện tích hơn mười dặm, nguy nga mà nặng nề.

Từ xa nhìn lại, giống như là một tôn kinh khủng như người khổng lồ.

Tại mảnh này tế đàn bốn phía, đếm không hết dân phu

ngay tại chọn gánh, mồ hôi đầm đìa, mặt hướng đất vàng, hướng về bên trên tế đàn vận chuyển lấy vật liệu.

Hai bên, thì là đại lượng Thương Khung thần cung đệ tử, một mặt băng lãnh, huy động roi, đang không ngừng hướng về kia chút nông phu trên thân rút đi.

“Làm nhanh lên, không muốn lười biếng!”

“Lão già, còn không mau một chút!”

Ba ba ba!

Từng đợt roi quất vào huyết nhục bên trên thanh âm không ngừng vang lên.

“Dừng lại đánh, ta sắp không chịu nổi!”

“Đại nhân mau dừng lại, đừng có lại đánh!”

A!

Bỗng nhiên, có người quát to một tiếng, hai tay buông lỏng, cũng không chịu nổi nữa.

Nguyên bản một khối nặng mùi máu tẩn tảng đá lớn thật vất vả bị đám người kéo đến nửa đường, giờ phút này lập tức trượt xuống, mang theo vô cùng kinh khủng thanh thế, hướng về phía dưới hung hăng đập tới.

Lập tức tất cả mọi người kinh hô lên.

Đám kia Thương Khung thần cung đệ tử, càng là vừa kinh vừa sợ, đổ ngầu cả mắt.

“Muốn chết!”

“Người dám hủy hoại tế đàn!”

Bọn hấn huy động roi, mang theo mảnh liệt kinh lực, lần nữa hướng về kia bày nông phu rút đi, chuẩn bị đem bọn hấn tươi sống hút chết.

Nhưng vào lúc này!

Ầm ầm!

Thiên tượng dị biến, toàn bộ không trung lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc biến đổi, hóa thành yêu dị huyết sắc.

Giữa thiên địa trực tiếp tràn ngập một loại không rõ.

Vô số tia chớp màu đỏ ngòm lấp bớp nổi lên, lít nha lít nhít, khí tức kinh khủng.

Tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc.

Đón lấy, bọn hấn hét lên kinh ngạc.

“Trời ạ, tia chớp màu đỏ ngòm!”

“Thiểm điện dưới có người xuất hiện!”

...

Một vị Thương Khung thần cung thánh linh cấp cao thủ nghe được động tĩnh, cấp tốc vọt ra.

Vừa mới nhìn thấy tia chớp màu đỏ ngòm cùng thiểm điện người phía dưới ảnh về sau, lập tức đồng tử co rụt lại, lông tơ đứng vũng, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

“Là hấn, cái này sao có thể?”

Vị trưởng lão này cấp cao thủ, liềm lĩnh mở miệng kêu to.

Hắn hồn phách đều nhanh phải bay đi ra, trong lòng hoảng sợ không cách nào nói rõ.

Không phải nói người kia tiến vào Thần Quốc, vĩnh viễn sẽ không lại xuất hiện sao?

Nhưng vì sao càng lại lần xuất hiện!

Mà lại tiến vào Thương Khung thần cung tổng bộ?

“Thương Khung thần cung, ta vốn không muốn chấp nhật với các người, có thể các người, ngàn vạn lần không nên, không nên diệt sát ta tông môn, khiến cho ta vạn cổ chết thảm, tâm ta bị thương, ai ngờ ta ai!”

Dương Phóng nhẹ giọng mở miệng, lại truyền khắp toàn bộ sơn lâm.

Vô số trong lòng người kinh dị nhanh chóng hướng về ra.

Nhưng nhìn thấy vô tận tia chớp màu đỏ ngòm cùng cái kia đạo người khủng bố bóng dáng, tất cả Thương Khung thần cung cao thủ đều hoảng sợ, con mắt trừng lớn, hồn phi phách tán, đơn giản giống như là tại đứng trước cái gì siêu cấp kinh khủng cự thú đồng dạng.

“Tiền bối dừng tay, có chuyện dễ thương lượng!”

“Tiền bối tha mạng a, chúng ta vô tội!”

“Tha cho chúng ta một mạng...”

Không biết bao nhiêu Thương Khung thần cung trưởng lão hoảng sợ kêu to, thanh âm to lớn.

Nhưng mà!

Đối với đây hết thấy, Dương Phóng cũng không có mấy may để ý tới, chỉ là than khế.

Đỉnh đầu bảy sắc vòng xoáy, dẫn dắt vô tận tia chớp màu đỏ ngòm, trong nháy mắt gào thét mà qua, phát ra âm âm kinh khủng âm thanh minh, đơn giản thiên băng địa liệt.

Tại đem bảy sắc vòng xoáy tể ra đi về sau, Dương Phóng lần nữa lựa chọn quy về hư vô.

Oanh!

Đất rung núi chuyển.

Kiến trúc vỡ nát.

Đếm không hết sơn lâm trong nháy mắt nổ tung.

Từng mảnh từng mảnh tia chớp màu đỏ ngòm tựa như rắn trườn, lung tung nhốn nháo, rơi vào từng vị Thương Khung thần cung trường lão trên người, trong nháy mắt để bọn hắn phát ra tiếng kêu thảm, tại chỗ bốc hơi.

Có trường lão thậm chí ngay cả kêu thảm cũng không kịp phát ra, liền trong nháy mắt biến mất, chết không thể chết lại.

Đây là một trận đại kiếp, lực hủy diệt vượt qua tưởng tượng.

Bất Diệt cảnh trở xuống người căn bản không có tư cách ngạnh kháng, đụng liền chết.

Oanh!

Cuối cùng một tiếng oanh minh, toàn bộ Thương Khung thần cung tổng bộ trong nháy mắt vỡ vụn , liên đới lấy toà kia cao tới mấy ngàn trượng kinh khủng tể đàn đều bị lôi điện đánh cho đứt gãy, sụp đổ trên mặt đất.

Phóng mắt nhìn, vô số công trình kiến trúc vỡ nát.

Khắp nơi đều là nồng đậm huyết tinh.

Tất cả nông phu cùng một chút Thương Khung thần cung ngoại môn đệ tử, tất cả đều hoảng sợ.

Từng cái thân thể phát run, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Hết rồi!

Thương Khung thần cung không có?

“Là hấn, là người kia, hấn là người kia a!”

Một vị ngoại môn đệ tử hoảng sợ mở miệng, hồn phách cũng bay đi ra.

Đáng sợ một màn làm cho tất cả mọi người đều sợ hãi đến cực điểm.

Uy danh hiển hách Thương Khung thần cung, chỉ trong một chiêu, triệt để tiêu tán?

Tại sao có thể như vậy?

Trong góc, vừa mới lao ra Thương Khung thần cung chủ, sắc mặt trắng bệch, não hải oanh minh, nhìn xem như là phế tích đồng dạng Thương Khung thần cung, trong lòng chính muốn ngửa mặt lên trời thét dài.

Nhưng hấn biết hấn không thể lưu thêm, nhất định phải

thừa dịp đối phương không có chú ý, chạy ra nơi đây.

Nhưng ngay tại hấn vừa mới chạy trốn.

Đỉnh đầu, dị tượng lại xuất hiện.

Vô số huyết sắc lôi điện lấp bớp nổi lên, mảng lớn mảng lớn huyết sắc tầng mây tụ đến, khí tức kinh khủng.

Dương Phóng thân thể lần nữa hiển hiện, phát ra than nhẹ.

“Đạo Đồ mảnh vỡ ở đâu? Giao ra đi.”

Thanh âm của hấn chậm chạp ôn hòa, rõ ràng vang ở Thương Khung thần cung cung chủ trong tai.

Từ vừa mới bắt đầu, hấn liền phát hiện đối phương, cũng không giết chết đối phương, mà là lưu lại người sống, hỏi thăm Đạo Đồ mảnh vỡ.

Thương Khung thần cung cung chủ thân thể trong nháy mắt trở nên động một cái cũng không thể động đạn, như đồng hóa vì thạch tổ, vô cùng hoảng sợ, hồn phi phách tán.

Hấn rất muốn cự tuyệt, nhưng lại phát hiện một cỗ cường đại lực lượng tinh thần trong nháy mắt xâm lấn trong đầu của hấn.

“Tiền bối không muốn...”

Oanh một tiếng, toàn bộ thế giới tinh thần lẫn lộn, vô số mảnh vỡ kí ức nổi lên, lít nha lít nhít, tràn ngập các loại tin tức, tất cả đều bị Dương Phóng chỗ đọc đến.

Nhưng rất nhanh, hấn ánh mắt lạnh lẽo.

Cảm giác được toà kia tế đàn ra sao tác dụng.

Đám kia viễn cổ Đại Năng vì có thể ngăn ngừa chống cự thiên địa nguyên rửa, thuận tiện tùy thời nhúng tay nhân gian sự tình, chuyên môn kiến tạo tế đàn, dùng để thôn phệ chúng sinh tinh huyết.

Chỉ cần mười vạn người cộng đồng cung cấp tinh khí, bọn hắn liền có thể tùy ý xuất thủ một lần.

“Thật ác độc thủ đoạn.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Vì một lần cơ hội ra tay, không tiếc huyết tế mười vạn người.

Đây là một chỗ trung đẳng thành trì nhân khẩu.

Bỗng nhiên!

Một cỗ kiếm chế mà tối nghĩa khí tức, trực tiếp không có dấu hiệu nào từ trong lòng đất tán phát ra, cát bay đá chạy, kinh khủng khó lường, mang đến trận trận chói tai gió lốc.

Đón lấy, từng mảnh từng mảnh sáng chói hào quang từ trong lòng đất nhanh chóng bùng lên, cuộn cuộn bành trướng, trực tiếp hợp thành một tôn cao tới mấy ngàn mét kinh khủng thân ảnh.

Đạo thân ảnh này hoàn toàn là từ thần quang tạo thành, khí tức phát ra, cát bay đá chạy, để không gian đều đang vạn vạn, như là kinh khủng Thần Ma.

Mới vừa xuất hiện, ánh mắt của hắn liền hướng về phía dưới quét tới, rất nhanh sắc mặt biến hóa.

“Là người!”

Cao tới ngàn mét kinh khủng thân ảnh mở miệng hét lớn, thanh âm oanh minh.

“Người chính là Thương Khung thần cung Thương Khung lão nhân? Ta Thần Võ tông là bị người tiêu diệt?”

Dương Phóng ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm ỨC VẠN LÔI ĐIỆN, ngữ khí băng lãnh.

“Làm càn, người dám hủy ta Thương Khung thần cung?”

Cao tới ngàn mét kinh khủng bóng người tiếp tục uống đạo, chấn dãy núi run run, nổi giận dị thường.

“Hủy người Thương Khung thần cung người liền tức giận, người hủy ta Thần Võ tông, ta lại nên tìm ai tính sổ sách?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, nói: “Các người dám làm lần đầu tiên, cũng đừng trách ta làm mười lăm, rất sớm trước đó ta cũng đã nói, làm phát bực ta, ta đem các người từng cái tất cả đều từ lòng đất móc ra, để các người thấy hết chết thảm, đây là các người tự tìm! !”

“Làm càn!”

Kia to lớn thân ảnh gầm thét một tiếng, chấn động thiên địa, một bàn tay cực kỳ lớn giữa trời ẦM XUỐNG TỚI.

Toàn bộ bàn tay chừng phương viên mười mấy mét, giống như là núi nhỏ, phô thiên cái địa, lực lượng kinh khủng, đánh cho không gian đều bóp méo, muốn đem Dương Phóng đập vào phía dưới, làm hấn lồi kiếp phản phệ mà chết.

Chỉ bất quá!

Dương Phóng trực tiếp một đạo bầy sắc hào quang, trong nháy mắt cuốn tới, oanh một tiếng, bao phủ lại cái kia to lớn bàn tay, liên đới lấy sau lưng cự ảnh đều bị quét trúng.

Kia cự ảnh biến sắc, không chút nghĩ ngợi, trong nháy mắt gãy mất cánh tay, thân thể khổng lồ đột nhiên lóe lên, sát na na di ra ngoài bầy tám dặm, xuất hiện ở phía xa khu vực.

Hắn gãy mất bàn tay thì bị bầy sắc vòng xoáy tại chỗ thôn phệ ở bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

“Nguyên lai chỉ là một tôn hóa thân, chỉ là một tôn hóa thân cũng dám ở trước mặt ta làm càn, không chỉ có cái hóa thân này muốn trở thành ta chất dinh dưỡng, ngay cả bản thể của người cũng khó có thể đào thoát, Thương Khung lão nhân, người nếu là không thả ra hóa thân, ta còn muốn hao phí một phen thủ đoạn mới có thể tìm được người, nhưng người thả ra hóa thân, liền triệt để bại lộ vị trí của người!”

Dương Phóng cười lạnh.

Đáy mắt bên trong đếm không hết chuỗi nhân quả hiển hiện, lít nha lít nhít, kéo dài hướng cái kia đạo cự ảnh, lại từ cái kia đạo cự ảnh trên thân kết nối hướng về phía sâu trong lòng đất cái nào đó khu vực.

Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na tiếp cận đến cái kia đạo cự ảnh phụ cận, trực tiếp hơn mười đạo bầy sắc hào quang cấp tốc quét tới.

Cái kia đạo cự ảnh cũng là chuẩn Vương cấp tu vi, không khỏi liên tục rống to, cấp tốc rút lui, trực tiếp đánh ra từng đạo lực lượng pháp tắc, hướng về Dương Phóng thân thể dũng mãnh lao tới.

Nhưng mà căn bản không có bất cứ tác dụng gì, tất cả công kích đều bị bảy sắc vòng xoáy thôn phệ.

Đến cuối cùng ngay tiếp theo đạo này cự ảnh cũng trực tiếp bị hào quang cuốn trúng, hướng về giữa không trung bảy sắc vòng xoáy bên trong lấp quá khứ.

Dương Phóng vì tốc chiến tốc thắng, trực tiếp đi lên vận dụng toàn lực.

Tại nuốt lấy tôn này cự ảnh về sau, lật bàn tay một cái, bộ xương màu đen đầu xuất hiện lần nữa tại trong lòng bàn tay của hắn, thân thể phóng lên tận trời, thôi động bộ xương màu đen đầu, trực tiếp hướng về lòng đất cái nào đó khu vực hung hăng đập xuống.

Oanh!

Mặt đất sụp đổ, như là phát sinh siêu cấp động đất, thanh âm đáng sợ vang vọng không biết bao nhiêu dặm.

Đếm không hết ma khí từ bộ xương màu đen trong đầu tán phát ra ngoài.

Toàn bộ mặt đất tại chỗ bị bộ xương màu đen đầu đập lõm vài trăm mét.

“Rống!”

Sau đó một đạo cự kỳ khủng bố linh hồn gào thét, dọc theo mặt đất lõm tiếp tục hướng về sâu trong lòng đất cuồn hồng mà đi, mang theo từng tầng từng tầng vô cùng kinh khủng linh hồn gợn sóng.

Toàn bộ sâu trong lòng đất trong nháy mắt phát ra từng đợt thê thảm tiếng kêu, cùng phần nộ rống to.

“Dương Đạo, người dám hủy ta bế quan chi địa, ta cùng người không đội trời chung!”

“Dương Đạo, người dám trêu chọc chúng ta, đừng ép ta nhóm cùng người đồng quy vu tận!”

“Dương Đạo, người nên bầm thây vạn đoạn!”

Liên tục mấy đạo phản nộ tiếng rống từ lòng đất truyền ra.

“Cút ra đây!”

Dương Phóng hét lớn một tiếng, vận chuyển bảy sắc vòng xoáy, tiếp dẫn lấy đầy trời lôi điện, trực tiếp hướng về vừa mới lòng đất khu vực hung hăng đập tới.

Soạt!

Đếm không hết tia chớp màu đỏ ngòm bị hấn dẫn dắt mà ra, như là huyết sắc giang hà, dọc theo mặt đất cấp tốc chui vào đến sâu trong lòng đất.

“Rống!”

Liên tục ba bốn đạo kinh khủng tiếng rống to truyền đến, đất rung núi chuyển.

Từng đợt thuộc về vương giả khí tức bộc phát ra, đem mặt đất đều cho trong nháy mắt làm vỡ nát.

Liên tục ba đạo vô cùng mục nát bóng người từ sâu trong lòng đất chui ra, oanh một tiếng, đều áo choàng phát ra, khuôn mặt trắng bệch, khóe miệng thổ huyết, quần áo trên người nổ tung, dị thường chặt vật.

Sau lưng bọn hấn, thành linh còn theo một ngum to lớn màu đen quan tài.

Chỉ bắt quá!

Chiếc quan tài này cũng bị vừa mới lôi điện đánh cho vô cùng thâm, mấp mô, bên trong tồn tại tựa hồ nhận lấy ảnh hưởng, đang phát ra tiếng kêu chói tai, như là mèo kêu đồng dạng.

Soạt!

Tại bọn hắn vừa mới nổi lên, giữa thiên địa kinh khủng nguyên rủa, liền trong nháy mắt hướng về thân thể của bọn hắn mãnh liệt mà đi, càng thêm đáng sợ tia chớp màu đỏ ngòm lít nha lít nhít, hướng về thân thể của bọn hắn oanh sát tới.

Thần Quốc mở ra ngày đã qua, tất cả viễn cổ Đại Năng đều muốn lần nữa ngủ say.

Phàm là có can đảm tỉnh lại người, đều sẽ bị thiên địa phản phệ!

Tục xưng: Thấy hết chết!

“Dương Đạo, ta và ngươi liều mạng!”

Một cái lão nhân tự biết hắn phải chết không nghi ngờ, con mắt đỏ lên, phát ra rống to, liều lĩnh hướng về Dương Phóng đánh tới, muốn lôi kéo Dương Phóng đồng quy vu tận.

Bên người ba người khác, cũng từng cái như thế, trong miệng rống to, thân thể phát sáng, lôi cuốn lấy vô số thiểm điện, nhào về phía Dương Phóng.

Nhưng liền tại bọn hắn vừa mới đánh tới, Dương Phóng liền phát ra cười to, thanh âm chấn thiên, khí tức trên thân cấp tốc nội liễm, trong nháy mắt hóa thành hư vô.

Cả người giống như là trong nháy mắt bốc hơi, từ đám người ngay dưới mắt biến mất.

Oanh!

Đám người công kích lập tức đánh vào hư vô chỗ, thiên băng địa liệt, không gian vạn vạn, kinh khủng khó lường, nhưng không có làm bị thương Dương Phóng mảy may.

Ba cái lão nhân trong miệng rống to, liều mạng chống cự lên đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm, mỗi người đều bị đánh thân thể nổ tung, huyết quang hiển hiện, càng có từng đợt âm lãnh chi lực từ trong hư vô không ngừng mà chui vào trong cơ thể của bọn hắn.

“Dương Đạo, Dương Đạo, ngươi rút ra đây cho ta!”

“Dương Đạo tiểu nhi, nhanh lên ra a!”

Ba cái lão nhân giống như nổi điên, con mắt tinh hồng, liều lĩnh hướng về bốn phương tám hướng đánh tới.

Bọn hắn vốn là đang ngủ say, vốn nên rời xa vòng xoáy, yên lặng chờ lần sau thiên địa dị biến.

Nhưng lại không nghĩ tới cái này Dương Đạo, càng lại lần từ Thần Quốc bên trong chạy ra, đem bọn hắn từ trong ngủ mê bừng tỉnh, khiến cho bọn hắn bị thiên địa phản phệ, sắp thấy hết chết.

Càng máu chốt chính là!

Cái này Dương Đạo biến mất!

Hoàn toàn bắt giữ không đến bất luận cái gì khí tức!

“Dương Đạo, mau ra đây a, ta van ngươi, ra!”

Một vị lão nhân bi phẫn rống to, biệt khuất đến nay.

“Ha ha ha, ba cái lão bất tử, các người liền hảo hảo thể nghiệm một chút tuyệt vọng, chờ đến các người bị lôi điện chém giết thời điểm, ta tự sẽ hiện thân cho các người nhật xác!”

Dương Phóng tiếng cười to từ một phương hướng khác truyền đến, lần nữa đưa tới đáng sợ thiên địa nguyên rủa.

Chỉ bất quá loại kia nguyên rủa vừa mới xuất hiện, Dương Phóng thân thể lần nữa biến mất, quy về hư vô.

Oanh!

Ba cái lão nhân cực tốc đánh tới, hướng về Dương Phóng vừa mới hiện thân khu vực hung hăng đánh tới.

Dương Phóng lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, ở vào trong hư vô, lạnh lùng nhìn xem ba người.

Diệt ta Thần Võ tông, còn muốn dễ dàng như vậy kết thúc, nào có đơn giản như vậy?

Bổng nhiên!

Hắn đem ánh mắt nhìn về phía chiếc kia to lớn màu đen quan tài bên trên, chỉ gặp màu đen quan tài bên trên ô quang lập loè, khắc rất nhiều phù văn, giờ khắc này ở kiệt lực ẩn tàng tự thân.

Lại thật tránh thoát không ít tia chớp màu đỏ ngòm oanh kích.

“Người cái lão bất tử còn ở lại chỗ này giả, một hồi lại thu thập người!”

Dương Phóng cười lạnh.

Hắn có thể cảm nhận được Đạo Đồ mảnh vỡ, ngay tại kia quan tài bên trong!

Không thể nghi ngờ!

Bên trong nằm hẳn là Thương Khung lão nhân!

...

Chương 424 : Thứ tám khóa Thần Chủng: Phần Linh!....

Toàn bộ Thương Khung thần cung một khi trực tiếp bị diệt, trong cao không khắp nơi đều là tinh hồng sắc huyết vân, từng đạo thô to tia chớp màu đỏ ngòm như là giao long, hướng về phía dưới điên cuồng bổ tới, đơn giản tựa như tận thế hàng lâm.

Nơi xa, vô số người bình thường dọa đến kinh hoàng di thường, nhanh chóng chạy trốn.

Ba cái vương giả cấp lão nhân, phát ra gầm thét, toàn thân phát sáng, đang điên cuồng chống cự lấy đầy trời huyết sắc lôi điện, nhưng bọn hắn càng là chống cự, tia chớp màu đỏ ngòm uy lực càng là kinh khủng.

Từng đợt âm âm thanh minh liên tục phát ra, đánh cho không gian đều nhanh muốn băng liệt.

Ba vị lão nhân trên thân tất cả đều bị toác ra huyết thủy, áo choàng phát ra, xương cốt nổ tung, có thể xưng vô cùng thâm.

“Dương Đạo, ra, gần cùng ta quyết nhất tử chiến, ngươi ra a, ta van cầu ngươi, nhanh lên ra a!”

Một vị lão nhân thể lượng rộng to, nước mắt đều nhanh chảy ra.

Loại cảm giác này quá oan uổng.

Hắn chính là đường đường vương giả, là Bất Diệt cảnh đỉnh phong tồn tại, ngộ ra được tự thân pháp tắc cường giả.

Vốn nên là đỉnh cao nhất của thế giới này.

Lại không nghĩ rằng bị người từ trong ngủ mê bừng tỉnh, đứng trước thiên địa nguyên rửa oanh sát, ngay cả địch nhân diện mạo đều không có gặp.

Loại này chết thảm phương thức, để hấn trực tiếp ngửa mặt lên trời thét dài.

Ầm ầm!

Ba vị lão nhân đang điên cuồng chống lại lấy đầy trời thiểm điện.

Không thể không nói vương giả cấp chiến lược kinh khủng, tại loại này nồng đậm tia chớp màu đỏ ngòm oanh sát dưới, lại y nguyên còn có thể tiếp tục đến bây giờ bất tử.

Trên người bọn họ huyết nhục đều bị đánh tảo, lộ ra sâm bạch khung xương.

Thậm chí có một vị lão nhân ngay tiếp theo khung xương đều nổ tung, đỉnh đầu đều bị xốc lên.

Nhưng sinh mệnh lực lại lạ thường tràn đầy, như cũ tại thể thảm kêu to.

“Dương Đạo, ngươi muốn cho chúng ta chết, ta liền lôi kéo toàn thế giới cùng một chỗ chôn cùng!”

Một vị lão giả bỗng nhiên cuồng hồng một tiếng, thân thể bị lôi điện chém nát một nửa, một nửa khác cũng máu thịt be bét, trực tiếp mang theo vô tận kinh khủng huyết sắc lôi điện, hướng về nơi xa cuồng xông mà đi.

Hấn chuẩn bị thừa dịp hiện tại chưa chết, đem này huyết

sắc thiểm điện dẫn hướng đấm người, làm cho tất cả mọi người chết thảm, tái dẫn hướng phụ cận thành trì, có thể chết nhiều ít người liền chết bao nhiêu người.

Oanh!

Ngay tại hấn vừa mới xông ra, bỗng nhiên giữa không trung một đạo kinh khủng quyền quang không có dấu hiệu nào bộc phát ra, lần nữa đưa tới mảng lớn tia chớp màu đỏ ngòm, lập tức đánh vào trên người hấn.

Vị lão nhân kia thê thảm kêu to, tại chỗ bị Dương Phóng đạo này quyền quang đánh cho chia năm xẻ bảy.

Nhưng dù vậy, hồn phách của hấn còn sống, lôi cuốn lấy tàn toái huyết nhục, đang không ngừng kêu thảm, ý đồ hướng về ở giữa tụ hợp.

Kết quả vô số thiểm điện hướng về hấn những này tan nát huyết nhục cùng linh hồn bổ tới.

A!

Vị lão nhân kia Linh Hồn ẩn ký tại bị một chút xíu ma diệt.

Loại trừ tia chớp màu đỏ ngòm mang tới tổn thương, còn có từng lớp từng lớp âm lãnh lực lượng từ trong hư vô khuếch tán, hướng về linh hồn của hấn phóng đi.

Loại này âm lãnh lực lượng vô hình vô tướng, nhưng lại so tia chớp màu đỏ ngòm đáng sợ hơn, có thể trực tiếp vỡ nát linh hồn.

Đối phương cuối cùng không thể gánh vác bao lâu, tại kinh khủng thiên địa nguyên rửa bên trong bị sinh sinh ma diệt.

Vương giả cấp cao thủ, ngay cả Dương Phóng đều cần hao phí nửa tháng thời gian mới có thể luyện chết, kết quả tại "thấy hết" về sau, ngay cả mười mấy phút đều nhịn không được đã chết thảm.

Có thể nghĩ, thiên địa nguyên rủa đáng sợ.

Dương Phóng một quyền đánh ra về sau, thân thể lần nữa hóa thành hư vô, sau đó lập tức nhìn về phía còn lại hai vị lão nhân, chỉ gặp còn lại hai người đồng dạng bị đánh thê thảm vô cùng, huyết nhục vấy ra.

Nhưng hai người lại rất nhanh thi triển một môn cấm thuật.

Thân thể của bọn hắn cấp tốc phóng tới lẫn nhau, đang tiến hành dung hợp, trong nháy mắt, liền tại nguyên chỗ biến thành một tôn càng cao to hơn bóng người, đầu đầy tinh hồng sắc tóc, gương mặt như là đầu lâu, thân thể cao gầy, khí tức lập tức kéo lên gấp bội.

"Rống!"

Đối phương phát ra thống khổ rống to, mang theo vô số tia chớp màu đỏ ngòm, phô thiên cái địa, cấp tốc hướng về nơi xa đánh tới.

Hiển nhiên cũng là đánh lấy để thế giới chôn cùng ý nghĩ.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, cơ hồ tại hai người vừa mới xông ra, trong tay bộ xương màu đen đầu lần nữa bị hắn hung hăng tế ra ngoài.

Hô!

Oanh!

Toàn bộ bộ xương màu đen đầu nhanh chóng phóng đại, giống như núi nhỏ, mang theo vô tận tia chớp màu đỏ ngòm, trực tiếp hung hăng đập vào trên người đối phương.

Phốc!

Đối phương phun máu tươi tung toé, hướng về sau bay ngược, đồng thời bị linh hồn gào thét ảnh hưởng, toàn bộ thân hình kém chút tan ra thành từng mảnh.

Dương Phóng lập tức triệu hồi bộ xương màu đen đầu, thân thể lần nữa hóa thành hư vô.

“Dương Đạo, có việc dễ thương lượng, diệt người Thần Võ tông không phải chúng ta, là Thương Khung lão nhân cùng Tống Diêm Quân, đều là bọn hắn làm ra!”

Tôn này to lớn bóng người phát ra rống to.

Chỉ bất quá Dương Phóng lại không rảnh để ý, đứng ở trong hư vô, lạnh lùng nhìn xem đây hết thảy.

Bỉ Ngạn kính, quả nhiên là một kiện nghịch thiên chi bảo!

Không chỉ có thể để hắn tự do đi tới đi lui Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư đại lục, càng là có thể làm được tùy thời ẩn tàng hư vô, chỉ riêng cái này một cái công năng, liền hơn xa cái khác Thần khí không biết bao nhiêu.

Đạo này to lớn bóng người cuối cùng vẫn là không thể gánh vác.

Đối phương mấy lần muốn chạy trốn, đều bị Dương Phóng đánh trở về.

Đến cuối cùng thần sắc hắn oán độc, tiến hành nguyên rửa, không tiếc tiêu đốt linh hồn cũng muốn nguyên rửa

Dương Phóng, nhưng cũng tiếc hấn nguyên rủa chi lực đồng dạng không phát huy ra hiệu quả.

Thời khắc này Dương Phóng tựa như cùng cùng hấn cách xa nhau hai cái thời gian không gian khác nhau, hấn hết thầy công kích, nguyên rủa tất cả đều không cách nào ngược dòng tìm hiểu đến Dương Phóng thân thể.

Cuối cùng tại Dương Phóng trơ mắt nhìn chăm chú, đối phương bị tia chớp màu đỏ ngòm bao phủ, từng mảnh nhỏ hóa thành tro bụi, triệt để chết thảm.

Trên bầu trời huyết sắc đám mây, như cũ tại tràn ngập, trùng trùng điệp điệp, tràn ngập nồng đậm không rõ.

Chỉ còn lại có tôn này màu đen nhánh quan tài, mặt ngoài phủ văn chớp động, thần bí khó lường, lại tạm thời chống cự lại thiên địa nguyên rủa.

Vừa mới bắt đầu còn có một số tia chớp màu đỏ ngòm rơi vào trên đó, nhưng về sau trên của hấn màu đen phủ văn càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật, lại khiến cho cái này miệng màu đen quan tài cũng giống là biến thành hư vô.

Tất cả tia chớp màu đỏ ngòm đều không thể lại rơi vào mặt ngoài.

Chỉ bất quá tia chớp màu đỏ ngòm mặc dù không cách nào khóa chặt nó, nhưng huyết sắc kiếp vân vẫn như cũ chưa tán, mà là tại bốn phía bồi hồi, tựa hồ có thể cảm giác nó tồn tại đồng dạng.

Dương Phóng nhướng mày, lập tức cảm giác được chiếc kia màu đen nhánh quan tài quái dị.

“Dương Đạo, có việc dễ thương lượng, người Thần Võ

tông không phải ta diệt, là Tống Diêm Quân hạ độc thủ, người muốn tìm phiến toái, ta có thể nói cho người hẳn ở nơi nào, ngoài ra, ta còn có thể cùng người cùng một chỗ liên thủ đối phó Tống Diêm Quân, hi vọng chúng ta biến chiến tranh thành tư lự, không muốn vào đi tiếp tục tranh đấu, nếu không, người ta cũng sẽ không có cái gì tốt hạ tràng!”

Màu đen nhánh quan tài bên trong truyền đến một giọng già nua.

Dương Phóng nhưng không có bất kỳ đáp lại nào.

Y nguyên ở vào trong hư vô, hướng về màu đen quan tài lạnh lùng nhìn lại.

“Dương Đạo, ta biết ta hiện tại nói cái gì đều vô dụng, nhưng ta có thể nói cho người, ta cái này miệng ma quan dị thường cổ quái, chính là Thái Cổ thời kì một vị Ma Sư quan tài, bên trong tự thành một phương tiểu thế giới, ta hiện tại chính là núp ở vùng thế giới nhỏ này bên ngoài, người căn bản không giết chết được ta, người nhược khăng khăng xuất thủ, rất có thể sẽ kinh động Ma Sư vong hồn, đến lúc đó, người ta cũng khó khăn thoát khỏi cái chết!”

Chiếc kia màu đen quan tài bên trong lần nữa truyền đến thanh âm già nua.

“Ma Sư?”

Dương Phóng nhướng mày, nhưng lại chưa bao giờ nghe qua cái tên này.

Nhưng có thể khẳng định, hơn phân nửa lại là một cái siêu cấp lão cổ đồng.

Nếu không lưu lại quan tài không có khả năng cổ quái

như vậy!

“Dương Đạo, thế nào? Người còn chưa tin sao? Người ta dạng này tiêu hao xuống dưới là sẽ không có kết quả tử tế, giữa thiên địa nguyên rủa sẽ càng ngày càng mạnh, nếu là kinh động đến trong minh minh hủy diệt giả, người ta đều đem triệt để hồn phi phách tán.”

Màu đen quan tài bên trong lần nữa truyền ra Thương Khung lão nhân thanh âm.

Dương Phóng đang lẳng lặng quan sát hơn nửa canh giờ về sau, vẫn là từ trong hư vô lần nữa hiển lộ ra.

Mới vừa xuất hiện, vô tận tia chớp màu đỏ ngòm liền hướng về thân thể của hắn đánh xuống mà đến, lớp lớp rung động, lít nha lít nhít giống như thủy triều.

Dương Phóng trước tiên vận chuyển bảy sắc vòng xoáy, cấp tốc tiếp được đầy trời thiểm điện, tiến hành toàn lực địa hóa giải.

“Thương khung lão quái, ta Thần Võ tông thật không phải bị người tiêu diệt?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

“Đúng vậy, tuyệt không phải là ta hạ độc thủ, chính là Tống Diêm Quân làm, ta có thể cùng người cùng một chỗ đối phó hắn.”

Màu đen quan tài bên trong Thương Khung lão nhân, vừa nghe đến thanh âm, vội vàng mở miệng.

Dương Phóng cười lạnh, nhưng trong lòng căn bản không tin.

“Ta nghe nói trên người người tập hợp vài lần Đạo Đồ

mảnh vỡ, ở nơi nào, giao nó cho ta!”

Dương Phóng mở miệng.

“Người muốn Đạo Đồ mảnh vỡ? Tốt, ta có thể toàn bộ cho người, bất quá người muốn thề sẽ không còn động thủ với ta mới được.”

Màu đen quan tài bên trong thanh âm tiếp tục vang lên.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, trong đầu sấm sét vang dội, rất nhanh hiện ra một ý kiến.

“Tốt, hôm nay Dương Đạo ngay tại này thề, người đem Đạo Đồ mảnh vỡ giao ra về sau, ta sẽ không còn ra tay với người.”

Hắn lạnh giọng mở miệng.

Quan tài bên trong tồn tại nghe được Dương Phóng thành công thề về sau, lập tức trầm mặc xuống dưới.

Hắn biết đứng tại thiên địa nguyên rủa phát xuống thề, tiếp nhận nhân quả đáng sợ nhất.

Không quản người nào chỉ cần phát lời thề, phạm là có can đảm vi phạm, đều sẽ tiếp nhận nghìn lần gấp trăm lần nguyên rủa phản phệ.

Ầm ầm!

Đen nhánh trầm ngưng nắp quan tài khu vực lập tức phát ra từng đợt trầm thấp điếc tai tiếng oanh minh, giống như là một cái cổ lão thể giới từ từ mở ra khe hở.

Dương Phóng không khỏi ánh mắt ngưng tụ, toàn lực hướng về quan tài nội bộ nhìn lại.

Nhưng gặp bên trong ô quang nồng đậm, vỉnh viễn không thấy đáy, giống như là liên thông U Minh, quán xuyên Địa Phủ, có một loại để cho người ta lông tơ sợ hãi khí tức.

Trần ngập lớn vô biên, lớn thê lương, lớn mênh mông.

Dương Phóng trong lòng thất kinh.

Chiếc quan tài này như thế yêu dị?

Tại quan tài mở ra một đạo đầy đủ rộng khe hở về sau, một mặt lóe ra ngòm tia sáng màu vàng Đạo Đồ trực tiếp từ quan tài bên trong bay ra, hướng về Dương Phóng bên này cấp tốc lao đi.

Sau đó quan tài lần nữa cấp tốc khép kín.

“Ta hết thấy đạt được ba khối mảnh vỡ, ba khối bị ta hợp lại cùng nhau, liền tạo thành trước mắt cái này một khối, còn có một khối, rơi vào Chuyển Luân tự Đại Năng trong tay, người chỉ có thể đi tìm bọn họ muốn.”

Thương Khung lão nhân mở miệng lần nữa.

Dương Phóng một thanh tiếp được Đạo Đồ, cẩn thận cảm ứng.

Xác định Đạo Đồ không phải giả về sau, lần nữa nhìn về phía quan tài, từng đạo vô hình chuỗi nhân quả tại hấn đáy mắt nổi lên, lít nha lít nhít, quán quanh quan tài, bên trong quả nhiên không có cái khác Đạo Đồ mảnh vỡ.

“Thương Khung lão nhân, người vừa mới nói chiếc quan tài này xuất từ Thái Cổ thời kỳ một vị Ma Sư? Vị kia Ma Sư người nào? Hấn là hấn còn sống?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vị này Ma Sư công lực nghịch thiên, đủ để cải thiên hoán địa, cho dù tại viễn cổ thần linh thời kì cũng là tuyệt đối chúa tể một trong, hấn còn có sống hay không lấy ta cũng không xác định, ta chỉ là may mắn mới đến cái này miệng ma quan, nhưng ta có thể cảm nhận được ma quan chỗ sâu một mực có một loại kinh khủng dị thường khí tức, một khi đem nó kinh động, tuyệt đối sẽ có hủy diệt thế giới năng lực.”

Thương Khung lão nhân lời nói thật thật giả giả, làm cho người khó mà bắt giữ.

“Thật sao?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, tiếp tục nhìn chăm chăm quan tài.

“Ta có thể dự cảm đến, thế giới này sắp nghênh đón mới một vòng đại kiếp, đến lúc đó tất cả trong ngũ mê cổ lão đại nhân vật, chỉ sợ đều sẽ một lần nữa chậm rãi tỉnh lại, đem hủy diệt cùng giết chóc truyền bá đến phiến thiên địa này mỗi một cái phần cuối, có lẽ, Ma Sư cũng đang chờ đợi thời cơ.”

Thương Khung lão nhân tiếp tục mở miệng.

“Thiên địa sắp nghênh đón đại kiếp?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, ta từng mượn nhờ bí bảo, bói toán qua một lần, mặc dù ta nhìn không rõ lắm, nhưng là vẫn như cũ rất đáng sợ, toàn bộ thế giới đều tại trầm luân, sinh linh khắp huyết, Đại Năng vẫn lạc, thiên hạ liền không còn có một chỗ an bình chi địa.”

Thương Khung lão nhân nói.

“Đến cùng là dạng gì đại kiếp?”

Dương Phóng tiếp tục mở miệng.

“Không rõ ràng, thiên địa Huyền Cơ bị Hắc Âm âm mai bao phủ, có một loại cường hoành sức mạnh đáng sợ cắt đứt ta thôi diễn.”

Thương Khung lão nhân đáp lại.

“Kia Hắc Âm âm mai đến cùng là như thế nào sinh ra, người biết không?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

Thật vất vả gặp được một vị cổ lão vương giả, hẳn có rất nhiều sự tình muốn hỏi thăm rõ ràng.

Bao quát liên quan tới Ma Quân, Kiếm Ma cùng Cổ Phật sự tình.

“Liên quan tới Hắc Âm âm mai hình thành đầu nguồn, chỉ sợ loại trừ kia một chút mấy vị, không có bất kỳ người nào có thể biết, ta mặc dù kinh lịch Thái Cổ Thần Linh niên đại, nhưng cũng không có tư cách dính đến loại này cơ mật, ta chỉ biết là, lúc trước Hắc Âm âm mai xuất hiện rất đột ngột, từ đằng xa lan tràn mà đến, mang đến hủy diệt cùng tuyệt vọng, tiếp theo chính là vô số thần linh cùng Đại Năng chết thảm, kia là một đoạn nghĩ lại mà kinh ký ức...”

Thương Khung lão nhân nói.

Thời đại kia rất đáng sợ, rất tuyệt vọng.

Hẳn cái kia thời điểm mới vừa vạn thành tựu vương giả, hăng hái, vốn cho rằng rất nhiều một phen hành động,

lại không nghĩ gặp thiên địa hủy diệt.

Kinh khủng Hắc Âm âm mai cuốn tới, che mắt hết thấy.

Phàm là có can đảm đi truy cứu Hắc Âm âm mai đầu nguồn, tất cả đều chết rồi.

Hắn cũng là vào lúc đó núp ở Ma Sư quan tài bên trong, mới may mắn trốn qua một kiếp, chỉ là, tại hắn từ quan tài bên trong lần nữa lúc đi ra, toàn bộ thiên địa đã đại biến dạng.

Thánh linh cảnh trở lên tồn tại, cũng không còn cách nào ở trong thiên địa hoạt động.

Hắn về sau mượn nhờ bí pháp, luyện chế ra một bộ phân thân, lúc này mới thành lập Thương Khung thần cung, chỉ tại thu nạp còn sót lại thần linh huyết mạch hậu nhân...

Đương nhiên, trong thời gian này kinh lịch tuế nguyệt nhiều không thể đếm, ngay cả chính hắn cũng không biết trải qua bao nhiêu năm.

Dương Phóng lông mày chăm chú nhìn lại.

Hắc Âm âm mai lai lịch đáng sợ như vậy?

Hắn rất nhanh lại hỏi thăm về liên quan tới Ma Quân, Kiếm Ma cùng Cổ Phật truyền thuyết.

“Ma Quân, Kiếm Ma, Cổ Phật?”

Thương Khung lão nhân thanh âm già nua, nói: “Đây thật là ba cái vô cùng xa xưa danh tự, tại ta thành danh thời đại, bọn hắn đã là giữa thiên địa đỉnh cao nhất một trong, trong đó Ma Quân, từ trước đến nay được xưng là Ma Sư thứ hai, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém...”

“Ma Sư đệ nhị? Hẳn so Ma Sư niên đại thêm gần?”

Dương Phóng hỏi.

“Đúng vậy, tại bọn hấn tồn thế niên đại, Ma Sư đã sớm vẫn lạc vô số năm, bất quá cái này ba cái tồn tại tựa hồ cũng không có từ đại kiếp bên trong chạy ra, tại Hắc Âm âm mai sau khi xuất hiện, ta liền rút cuộc chưa từng nghe qua bọn hấn truyền thuyết, nghĩ đến cũng là sớm đã bụi về với bụi, đất về với đất.”

Thương Khung lão nhân nói.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Cát bụi trở về với cát bụi?

Nếu quả thật đơn giản như vậy liền tốt!

“Ba người này đều là cảnh giới gì? Có cái gì tuyệt học?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Điểm này ta cũng không rõ ràng, ba người đều đã đạt đến không lường được, không thể dò xét, không cũng biết tình trạng, loại trừ đạt tới bọn hấn cảnh giới kia, chỉ sợ những người khác ai cũng không biết bọn hấn rốt cục mạnh đến mức nào.”

Thương Khung lão nhân mở miệng.

Dương Phóng não hải suy tư.

Ba tên này, coi là thật như là một mảnh to lớn ám ảnh trong lòng, thoát khỏi không xong!

Không đúng!

Lúc trước hắn giống như gặp qua Ma Quân mộ địa, trên đó viết 【 phong ấn Ma Quân tàn thi nơi này 】 !

Hắn là bản thể của hắn liền trốn ở chỗ nào?

Nếu là tiến về nơi đó, không biết có thể hay không đem Ma Quân bưng tỉnh, từ đó dẫn tới Hắc Âm âm mai đem nó oanh sát?

Dương Phóng càng nghĩ càng là cảm thấy có thể thử một lần.

Mặc dù lần trước hắn loại trừ Ma Quân ấn ký, nhưng là đối phương chắc chắn sẽ không tùy tiện buông tha hắn, một khi đợi đến đối phương thoát khỏi, tất nhiên còn muốn tiếp tục động thủ với hắn.

Hắn nhất định phải tiên hạ thủ vi cường!

Bỗng nhiên, hắn cảm giác được đỉnh đầu tia chớp màu đỏ ngòm, uy lực càng ngày càng mạnh, rung động âm âm, kinh động phương viên hơn mười dặm, giống như là biển lớn màu đỏ ngòm, chấn bảy sắc vòng xoáy cũng bắt đầu hỗn loạn, sắp phát sinh sụp đổ.

Dương Phóng không còn tiếp tục lãng phí thời gian, lập tức mở miệng nói ra: “Thương Khung lão nhân, trước người nói diệt ta Thần Võ tông chính là Tống Diêm Quân? Tống Diêm Quân hiện tại ở đâu?”

“Thập đại Diêm Quân tất cả đều trốn ở Hắc Âm âm mai chỗ sâu, trong đó Tống Diêm Quân vị trí, ngay tại Thất Sát trong thành, hắn chính là Thất Sát thành thành chủ một trong, thập đại Diêm Quân cũng không phải là ở vào cùng một đội hình, lẫn nhau ở giữa cũng có cạnh tranh.”

Thương Khung lão nhân tiếp tục nói.

“Tốt, đa tạ người.”

Dương Phóng mở miệng, đột nhiên một đạo bầy sắc hào quang quét ra, trực tiếp cuốn lên chiếc kia màu đen nhánh quan tài, tại Thương Khung lão nhân kinh hô bên trong, trực tiếp đem nó hướng về không trung huyết sắc kiếp vân hung hăng ném đi.

Dương Phóng tự thân thì lập tức tản mất lực lượng, thân thể cấp tốc quy về hư vô, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Ầm ầm!

Đếm không hết tia chớp màu đỏ ngòm, một chút hướng về màu đen nhánh quan tài bổ tới, chắn mặt ngoài phù văn sáng tối chập chờn, nói không rõ văn tự nổi lên.

“Dương Đạo, người còn dám xuất thủ?”

Thương Khung lão nhân phần nộ tiếng kêu to trực tiếp từ quan tài bên trong truyền ra.

Dương Phóng cười lạnh không thôi, thối lui đến nơi xa, chăm chú nhìn tại tia chớp màu đỏ ngòm bên trong chìm nổi màu đen quan tài.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn khẽ biến.

Kinh khủng thiểm điện đánh rơi tại quan tài bên trên, tựa hồ thật xúc động cái gì vô cùng đáng sợ cấm kỵ, một cỗ kinh tâm động phách khí tức trực tiếp từ quan tài nội bộ khuếch tán ra.

Đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm đều hứng chịu tới ảnh hưởng, lớp lớp rung động, bị tự động hướng về hai bên thối lui, càng là có một cỗ cực kỳ khí tức âm lãnh, dọc

theo hư không, cấp tốc hướng về Dương Phóng bên này vọt tới, như là quỷ dị ma đao, thế không thể đỡ.

Dương Phóng trên thân lông tơ đều dựng lên.

Không được!

Hắn không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi, nhanh đến cực hạn, sát na xông ra cách xa mấy chục dặm.

Loại kia khí tức kinh khủng cũng không tiếp tục truy kích, tại dọc theo hơn mười dặm về sau, liền bắt đầu dần dần tiêu tán, quy về hư vô.

Mà bị Dương Phóng ném vào tia chớp màu đỏ ngòm bên trong màu đen quan tài, cũng một lần nữa từ trên không trung hăng rớt xuống, đùng một tiếng, nện ở trên mặt đất, khiến cho toàn bộ mặt đất đều trong nháy mắt băng liệt, vô số đá vụn phóng lên tận trời.

...

Nơi xa.

Dương Phóng ngằm thở phào, thân thể rốt cục dừng lại, quay đầu nhìn lại, lộ ra kinh nghi.

Chiếc kia ma quan quả nhiên có gì đó quái lạ!

Vễn vẹn để lộ ra khí tức thế mà giống như này đáng sợ, để vị vương giả này đều cảm thấy kinh dị.

Cái này sao có thể?

“Tại vương giả phía trên chính là siêu thoát, hẳn là vị kia Ma Quân đã là siêu thoát? Vẫn là nói. . đáng sợ hơn?”

Dương Phóng nói nhỏ.

Thời kỳ viễn cổ, quả nhiên là một đoạn không thể tưởng tượng nổi tuế nguyệt.

Có trời mới biết đến cùng ra đời nhiều ít kinh khủng đại nhân vật.

Hắn cũng không chờ lâu, mà là cấp tốc rời đi nơi đây.

...

Dãy núi thanh thúy tươi tốt.

Cây cối đông đảo.

Ánh nắng xuyên thấu qua cành lá, trên mặt đất tung xuống một đạo lại một đạo quầng sáng.

Rậm rạp nơi núi rừng sâu xa, một chỗ pha tạp cổ phác chùa miếu, lẳng lẳng đứng vững, rời xa hồng trần, tự có một phen yên tĩnh cùng ồn ào náo động.

Từng đợt thanh tịnh cổ chung âm thanh, du dương truyền đến, làm cho người suy nghĩ sâu xa.

Chuyển Luân tự!

Giờ phút này.

Chùa miếu chỗ sâu, một chỗ phật trong động.

Nhậm Quân tại nửa ngày trước đó liền đã bình an trở về, tại lúc trước bị Hắc Âm âm mai vung ra đến về sau, hắn trực tiếp xuất hiện tại Thiên Long vực phía Nam khu vực, hao phí tới tận hơn một tháng mới bí mật trở về Chuyển Luân tự.

Trong lúc đó, hắn cũng không dám có bất kỳ tương

dương, càng là không dám có chút lộ diện, mà là toàn bộ hành trình dịch dung trở về, sợ bị người phát hiện.

Dù sao hấn bình yên từ Thần Quốc bên trong quay trở về, tin tức như vậy nếu là truyền ra, ai có thể không sợ hãi?

Khẳng định sẽ có người bắt lấy hấn tiến hành khảo vấn.

“Đây chính là ta tại Thần Quốc bên trong toàn bộ kinh lịch, cái gọi là tiến vào Thần Quốc, đạt được siêu thoát, cũng bất quá là cái mỹ hảo truyền thuyết thôi.”

Nhậm Quân nhẹ giọng thờ dài.

“Thần Quốc bên trong thế mà cũng như thế Hắc Âm?”

Trình Thiên Dã, Từ Khai đều là trong lòng chấn kinh.

Vài ngày trước bọn hấn liền nhận được Nhậm Quân chim bồ câu truyền tin, sau đó trước tiên từ Viêm Long minh tổng bộ đuổi sẽ Chuyển Luân tự, cùng Nhậm Quân hội hợp.

“Đúng rồi, cái kia dương. . Dương Đạo, thật đã đạt đến đáng sợ như vậy hoàn cảnh? Ngay cả vương giả đều không thể tại làm sao hấn?”

Từ Khai nhin không được hỏi thăm.

“Thiên chân vạn xác, việc này là chúng ta tận mắt nhìn thấy.”

Nhậm Quân mở miệng.

Tại Luân Hồi môn trước kinh lịch một màn, hấn suốt đời cũng sẽ không quên.

Thần Quốc bên trong đông đảo đại nhân vật tề tụ trong cốc , bất kỳ cái gì một tôn đều có hủy thiên diệt địa năng lực, có thể hết lần này tới lần khác nhiều như vậy đại nhân vật đều không thể làm sao đối phương.

Thật là không thể tưởng tượng nổi.

“Hắn đến cùng phải hay không Dương Phóng?”

Trình Thiên Dã trong miệng nở non, xuất hiện lần nữa thật sâu hoài nghi.

Bọn hắn lần lượt địa suy luận, lại một lần lần phủ định, mỗi lần cho là mình đến gần vô hạn chân tướng thời điểm, chân tướng lại kiêu gì cũng sẽ như thế không hợp thói thường.

Mấy người đến bây giờ đã căn bản không còn dám tùy ý hạ quyết định.

“Lần trước Diệp Huyền nói sự tình, người hỏi qua lão La Hán sao? Bọn hắn có cái gì hồi phục?”

Bỗng nhiên, Nhậm Quân mở miệng lần nữa.

Lần trước Diệp Huyền bị Dương Đạo đơn độc mang ra, cáo tri hắn một cái kinh thiên đại bí, tất cả xuyên qua tới Lam Tinh người trên thân đều bị người lưu lại tiêu ký.

Giống nhau tiêu ký người đem sẽ lẫn nhau thôn phệ, thẳng đến cuối cùng chết chỉ còn lại sáu cái.

Tin tức truyền ra, coi là thật để bọn hắn giật nảy cả mình.

“Hỏi, lão La Hán chuyên môn dẫn ta đi gặp Chuyển Luân tự Đại Năng, hắn đúng là trên người của chúng ta phát hiện quỹ dị ấn ký, chỉ bất quá loại kia ấn ký quá mạnh,

ngay cả hần cũng vô pháp loại trừ, chỉ có thể dựa vào chính chúng ta!”

Trình Thiên Dã trầm thấp mở miệng.

“Cái gì?”

Nhậm Quân sắc mặt biến hóa, nói: “Nói như vậy, chúng ta sẽ còn tiếp tục người chết?”

Lúc đến hôm nay, bọn hần Lam Tinh người siêu phẩm trở xuống cao thủ, đã chết rất rất nhiều, tại thế giới hiện thực đều đã đưa tới oanh loạn.

Liên ngay cả siêu phẩm trở lên cao thủ tại nửa tháng trước cũng bắt đầu tử vong.

Tin tức này, không thể không khiến bọn hần kinh hãi.

“Đúng thế.”

Trình Thiên Dã sắc mặt khó coi, tiến hành gạt đầu.

Cho dù là bọn họ trở về hiện thực, hỏi thăm về vị kia lão giả thần bí, lão giả thần bí cũng chưa nói cho bọn hần biết giải quyết phương án, chỉ nói hết thầy đã được quyết định từ lâu.

Chẳng lẽ tử vong của bọn hần thật là mệnh trung chú định?

Ầm ầm!

Đột nhiên, thiên tượng biến động, toàn bộ Chuyển Luân tự trên không không có dấu hiệu nào ở giữa hiện ra mảng lớn mảng lớn huyết sắc tầng mây, che khuất bầu trời, tràn ngập không rõ, trong nháy mắt khuếch tán hơn mười dặm.

Đếm không hết tia chớp màu đỏ ngòm từ trên cao giáng lâm, lít nha lít nhít, hướng về phía dưới đánh rớt.

Đáng sợ động tĩnh, khiến cho Chuyển Luân tự bên trong tất cả mọi người giật nảy cả mình.

Một đám tăng nhân tất cả đều vọt ra.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai mấy người cũng vội vàng cấp tốc xông ra, lập tức biến sắc.

“Dương. . Dương Đạo!”

Trình Thiên Dã ghen ngào mở miệng.

Trước một khắc còn tại đàm luận đối phương, sau một khắc lại đột nhiên xuất hiện?

Nồng đậm tia chớp màu đỏ ngòm dưới, Dương Phóng quần áo phiêu động, thân thể khô ngô, đỉnh đầu một cái bầy sắc vòng xoáy, ánh mắt hướng về đông đảo tăng nhân nhìn lại.

“A Di Đà Phật!”

Thân thể khô gầy, như là da bọc xương lão La Hán, cấp tốc đi ra, một tay dựng thẳng lên, tụng một tiếng phật kinh, mở miệng nói ra: “Dương thí chủ đột nhiên giáng lâm, không biết cần làm chuyện gì?”

“Nghe nói quý tự trước đây không lâu từng từng chiếm được một khối Đạo Đồ mảnh vỡ, ta nguyện ý lấy vật đổi vật, khẩn cầu đại sư đem khối kia Đạo Đồ mảnh vỡ cho ta, đại sư nghĩ như thế nào?”

Dương Phóng mở miệng.

“Thiện tai thiện tai, Dương thí chủ nếu là vì Đạo Đồ mảnh vỡ mà đến, lão nạp tự nhiên không ràng buộc đưa tặng, không cần bất kỳ điều kiện gì!”

Lão La Hán mở miệng nói ra.

“Ồ? Đại sư thật nguyện ý cho ta?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, bỏ đi một khối Đạo Đồ mảnh vỡ, có thể miễn một trận sinh linh tại ương, lão nạp gì tiếc?”

Lão La Hán mở miệng.

Dương Phóng kịp phản ứng.

Xem ra cái này lão La Hán là cho là mình muốn đồ chùa?

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không giải thích, mở miệng nói ra: “Đa tạ đại sư.”

Lão La Hán lần nữa tụng một tiếng phật hiệu, tay lấy ra thỏ hoàng sắc da thú cổ đồ, bay về phía Dương Phóng.

Dương Phóng bàn tay một trảo, đem da thú cổ đồ nắm trong tay, sau đó cùng trong tay khác nửa bên Đạo Đồ hợp lại cùng nhau, trong nháy mắt hợp hai làm một, hóa thành một trượng hoàn chỉnh Đạo Đồ.

“Ngày sau đại sư nhưng có phiền phức, tại hạ tự nhiên tương trợ.”

Dương Phóng mở miệng.

“Thiện tai thiện tai, thí chủ khách khí.”

Lão La Hán chấp tay trước ngực.

Dương Phóng nhìn thoáng qua trong đám người Trình Thiên Dã, Từ Khai bọn người, như có điều suy nghĩ, thân thể lần nữa chậm rãi hóa thành hư vô, biến mất không thấy gì nữa.

“Dương tiên bối, đa tạ ân cứu mạng của ngươi.”

Nhậm Quân lần nữa nhịn không được quát.

Trên bầu trời huyết sắc tầng mây đang nhanh chóng tản ra, trùng trùng điệp điệp, trong nháy mắt liền biến mất một tia không dư thừa.

Một đám tăng nhân nghị luận âm ỉ, đều là cảm thấy rung động dị thường.

Hôm nay lại gặp được nhân vật trong truyền thuyết?

...

Nơi xa.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, tay cầm Đạo Đồ, hướng về phía trước hành tẩu.

Kiểm Ma cùng Lôi Tôn tiêu ký!

Thế mà tại Trình Thiên Dã trên thân cũng nhìn thấy Kiểm Ma tiêu ký.

Mà Từ Khai trên thân thì là Lôi Tôn.

Xem ra Kiểm Ma không chỉ có tiêu ký tự mình một người, còn tại bí mật bồi dưỡng Trình Thiên Dã?

Đối phương là lo lắng đoạt không qua Ma Quân, cho

nên lưu thêm một tay?

“Bất quá, nếu là dựa theo trước đó kết luận, ấn ký giống nhau sẽ lẫn nhau tương khắc, kia Trình Thiên Dã chẳng phải là sớm tối cũng phải bị ta khắc chết?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng lại.

Trình Thiên Dã người này coi như không tệ, mặc dù thường xuyên thích đem đại nghĩa treo ở bên miệng, có đôi khi sẽ làm cho người chán ghét, nhưng bản tâm cũng không xấu.

Tại thế giới hiện thực lúc, Dương Phóng cũng không chỉ một lần lợi dụng qua đối phương.

Nếu là trơ mắt nhìn đối phương bị mình khắc chết, hẳn ít nhiều có chút không muốn.

Vì kế hoạch hôm nay, hẳn chỉ có thể mau chóng thoát khỏi Kiếm Ma.

Chỉ có mình thoát khỏi Kiếm Ma, mới có thể cho Trình Thiên Dã tranh thủ nhiều thời gian hơn, nếu không đối phương chỉ sợ luyện không đến thánh linh liền phải chết thảm.

Dương Phóng lần nữa nổi lên, vận chuyển Thần Chủng, bắt đầu cẩn thận cảm ứng lên trong tay Đạo Đồ, không bao lâu, trong óc quang mang điểm điểm, xuất hiện vô hạn mệnh môn tinh thần.

Một viên thần bí khó lường điểm sáng, tại xa xôi chỗ cùng hẳn thân thể lẫn nhau hô ứng.

“Phía đông.”

Dương Phóng con mắt lóe lên, thân thể lần nữa hóa

thành hư vô, hướng về kia đi vào trong tới.

...

Toàn bộ Thiên Long vực oanh động.

Thương Khung thần cung tổng bộ bị diệt tin tức, tại lấy đủ loại phương thức cấp tốc lan truyền, trong vòng một ngày, liền truyền khắp từng cái khu vực.

Không khác hẳn với một trận siêu cấp động đất.

Mà tại mọi người nghị luận bên trong, Dương Phóng sớm đã cách xa Thiên Long vực, một ngày công phu, liền xuất hiện ở một chỗ hoàn toàn xa lạ đại vực.

Rộng rùng vực!

Địa như kỳ danh, toàn bộ đại vực bên trong khắp nơi đều là vô biên rừng già nguyên thủy, từng cây thô to cây cối phóng lên tận trời, tùy tiện một gốc đều có mấy người ôm hết lớn như vậy.

Giờ phút này!

Dương Phóng sừng sững tại một chỗ nồng đậm giữa núi rừng, trong miệng thật dài nhẹ nhàng thở ra.

“Là nơi này.”

Thứ tám khóa Thần Chủng chỗ phương vị!

Hắn lúc này lần nữa đem thân thể hiển lộ ra, lập tức đưa tới thiên tượng kịch liệt biến động, vô tận huyết sắc tầng mây trùng trùng điệp điệp, nhanh chóng tụ đến.

Chỉ bất quá ngay tại Dương Phóng tay cầm Đạo Đồ, tiến một bước cảm ứng thời điểm, đột nhiên, dị biến nảy

sinh.

“Rống!”

Một đạo vô cùng kinh khủng gầm thét thanh âm trực tiếp từ sơn lâm chỗ sâu truyền ra, đất rung núi chuyển, mang đến một cỗ vô cùng đáng sợ hung hãn khí tức, để dãy núi đều run rẩy lên.

Dương Phóng sắc mặt giật mình.

Còn có những cường giả khác có thể xuất hiện?

Oanh!

Một cái áo choàng tán phát quái nhân, chừng 2m3 bốn, so Dương Phóng còn cao hơn một cái đầu, quần áo tả tơi, làn da hiện ra màu đồng cổ trạch, hét lớn một tiếng, trực tiếp một quyền hướng về Dương Phóng bên này hung hăng đập tới.

“Gia hỏa này...”

Dương Phóng tiện tay một quyền đập tới.

Đông!

Thân thể của hai người va chạm, đất rung núi chuyển, cuồng phong quét sạch, truyền đến nổ vang rung trời.

Mạnh như Dương Phóng vậy mà cũng lập tức bay ngược ra ngoài, hung hăng nện ở mấy ngàn trượng bên ngoài.

Sắc mặt hấn chấn kinh, đơn giản không thể tin.

Làm sao có thể?

Đối phương làm sao có thể ngăn cản được thiên địa nguyên rủa?

Đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm thê mà không có một đạo bổ về phía đối phương?

Cái này nói đùa cái gì?

Tại hấn giết mình thời điểm, tôn này kinh khủng quái vật lần nữa cấp tốc nhào tới, con mắt như là chuông đồng, hét lớn một tiếng, lại là một quyền cuồng mãnh đập tới.

Không gian cũng vì đó lổm, dữ dội rối tinh rối mù.

Dương Phóng cấp tốc rút lui, mấy chục đạo bảy sắc hào quang sát na cuốn qua, trực tiếp hướng về đối phương thân thể quét tới, kết quả tại ở gần sát na, bảy sắc vòng xoáy tất cả đều tự động biến mất.

Khó mà tổn thương mấy may.

Dương Phóng trong lòng triệt để giết mình.

Thiên địa nguyên rủa bao phủ xuống hôm nay, làm sao còn sẽ có loại này cường giả?

Quái nhân kia trong miệng rống to, như là nổi điên, song quyền huy động, liều lĩnh hướng về Dương Phóng điên cuồng đuổi theo mà đến, muốn đem hấn nện chết.

“Mẹ nó!”

Dương Phóng thân thể lóe lên, lần nữa hóa thành hư vô, hoàn toàn biến mất không thấy.

“Rống!”

Quái nhân ngửa mặt lên trời gào to, song quyền nắm

chặt, giờ lên cao cao, cảm tức nhìn đầy trời huyết sắc tầng mây.

“Hắn tại cảm hận tia chớp màu đỏ ngòm? Cho là ta là tia chớp màu đỏ ngòm người điều khiển?”

Dương Phóng giật mình.

Cuối cùng là tồn tại gì?

Đơn giản yêu dị!

Thực lực kinh khủng, lại không nhìn thiên địa nguyên rủa.

Để cho người ta khó có thể lý giải được.

Dĩ vãng đều là hắn để cho người ta khó có thể lý giải được, nhưng hôm nay hắn lại gặp dạng này quái nhân, bất kỳ cái gì thủ đoạn, sát thuật tất cả đều vô dụng.

“Không thể trêu vào ta lẫn mắt lên.”

Dương Phóng tự nói.

Quái nhân này quá mạnh, hắn không muốn tới xúc động, mà là mượn nhờ hư vô, nhanh chóng hướng về sơn lâm chỗ sâu phóng đi, dù sao đối phương không nhìn thấy hắn.

Không bao lâu, Dương Phóng đã đi tới chỗ sâu.

Chỉ gặp hoàn cảnh nơi này càng quái, nồng đậm rừng rậm nguyên thủy, có giấu đếm không hết hài cốt, một mảnh trắng xóa, bị sương mù bao phủ.

Cái này đúng là một mảnh chưa hề bị người phát hiện cấm địa.

Từng khối hài cốt rõ ràng bất phàm, có không ít đến nay lấp lóe hào quang, đều lộ ra khi còn sống thân phận.

Đây là. . thần linh di cốt!

Lít nha lít nhít, đơn giản làm cho người chấn kinh.

“Quái nhân kia là từ nơi này lao ra?”

Dương Phóng trong lòng suy tư, không muốn chậm trễ thời gian, lần nữa nắm chặt Đạo Đồ, một lần nữa hiển hóa ra ngoài, bắt đầu cẩn thận cảm ứng.

Từng mảnh từng mảnh ánh sáng óng ánh điểm từ thân thể của hắn xông ra, lít nha lít nhít, cùng trong minh minh một khối khu vực phát sinh cảm ứng.

Lực lượng vô hình ba động đang nhanh chóng lan tràn.

Một lát sau!

Dương Phóng hai mắt hé ra, tinh quang bạo phát.

Oanh một tiếng, đất rung núi chuyển, một khối tinh hồng sắc quang mang từ trong lòng đất phóng lên tận trời, sau đó như là sao băng, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể kích xạ mà đi.

Cùng lúc đó!

Sau lưng khu vực lần nữa truyền đến phần nộ rống to.

Trước đó quái nhân, ánh mắt kinh khủng, khí tức bộc phát, giống như là một đầu Man Long, hướng về Dương Phóng nơi này nhanh chóng lao tới.

Hắn giống như không biết nói chuyện, trực tiếp phần nộ

một quyền ném ra, cuồng phong hạo đãng, muốn đem Dương Phóng trực tiếp oanh sát.

Dương Phóng vừa mới bị Thần Chung nhập thể, tiếp nhận đến liệt hỏa đốt tâm đâm nhói, nhìn thấy quái nhân vọt tới, lại đấm một quyền đập tới.

Ầm!

Hắn lần này bay tứ tung càng xa, lập tức bay ra bảy tám dặm, đụng gãy không biết bao nhiêu đại thụ, cổ tay nhói nhói, xương cốt kém chút đứt đoạn, một ngụm lão huyết phun tới.

“Mẹ nó!”

Hắn lần nữa mắng lên.

Lại tại vị kia quái nhân nào tới sát na, thân thể lần nữa hóa thành hư vô.

“Rống!”

Quái nhân lần nữa mất đi Dương Phóng tung tích, nhin không được ngửa mặt lên trời gào to, sợi tóc run run, mắt như thiểm điện, thanh âm đáng sợ chấn dãy núi đều lay động.

“Quái vật, cái này hẳn a chính là quái vật!”

Dương Phóng sắc mặt trắng bệch.

Nhục thân của mình tại vương giả bên trong, cũng là người nổi bật.

Kết quả bị quái nhân này một quyền đập bay, cánh tay đều kém chút đứt đoạn.

Ai dám tưởng tượng?

Thần Khư đại lục làm sao còn sẽ có loại đồ chơi này?

Bất quá cũng may Thần Chủng đã tới tay, dù là thụ lớn hơn nữa tổn thương, cũng là đáng.

Thần Chủng: Phần Linh 【 đốt diệt nhục thân, đốt diệt linh hồn 】 !

Hai loại công năng, liếc qua thấy ngay!

Đúng là Hỏa thuộc tính Thần Chủng!

...

Chương 425 : Thực lực lại tăng! Tám sắc vòng xoáy!....

Thứ tám khóa Thần Chủng dung nhập thể nội, mang đến một cỗ lực lượng cường hãn, bị Dương Phóng thân thể cấp tốc hấp thu.

Hỏa thuộc tính Thần Chủng, lấy công kích làm chủ.

Hai đại công năng một cái nhằm vào nhục thân, một cái nhằm vào linh hồn, lửa này cũng không phải là phạm hỏa, mà là một loại đạo hỏa , bất kỳ cái gì chất lỏng đều không thể giới tắt, chỉ có thể dùng chân khí tiến hành triệt tiêu, dù là nhiễm một tia, đều cần hao phí tự thân hải lượng chân khí.

Một khi bị đạo hỏa quán thân, cho dù là vương giả, cũng vô pháp tùy tiện thoát khỏi.

Bất quá Dương Phóng nhưng lại chưa ở chỗ này tiếp tục chờ lâu, mà là cấp tốc hướng về nơi xa lui ra ngoài.

Cánh tay của hắn đến nay còn tại đau nhức, có một loại khó tả cuồng bạo lực lượng hướng về thân thể của mình chui vào.

Quái vật kia lực lượng đơn giản không thể tính toán theo lẽ thường!

Vô luận phương thức tồn tại, vẫn là thân thể mạnh mẽ, đều vượt qua lý giải, cùng một đầu Thái Cổ Man Long đồng dạng.

“Móa nó, thế gian này làm sao còn sẽ có loại tồn tại này.”

Dương Phóng thầm mắng, cẩn thận hoạt động cánh tay.

Hắn đi vào sơn lâm bên ngoài về sau, đột nhiên lần nữa dừng bước lại, quay đầu nhìn lại, toát ra một cái ý nghĩ.

Rừng chỗ sâu, thần linh hài cốt nhìn một cái vô tận, nếu là lấy Thần Chủng 【 Tụ hồn 】 tiến hành triệu hoán, không biết có thể triệu hồi ra nhiều ít cái hồn ảnh? Phải chăng còn sẽ có chuẩn Vương cấp hồn ảnh?

Nhưng hắn rất nhanh vẫn là vứt bỏ ý nghĩ.

Quái vật kia quá yêu dị, để hắn không muốn trêu chọc, vẫn là nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện tốt.

Dù sao Thần Chủng đã thuận lợi tới tay.

Lần này ra chỉ cần mục đích đã đạt thành!

...

Tầm nửa ngày sau.

Bạch Trạch vực nội.

Thần Võ tông ở dưới chân núi.

Dương Phóng thân thể hư vô, một thân áo bào đen, lẳng lẳng sừng sững ở trước sơn môn to lớn đá xanh trước, nguyên bản viết có 【 Thần Võ tông 】 ba chữ đá xanh đã vỡ nát.

Đá xanh hậu phương thêm đá, cũng tàn tạ phá đến vô cùng thâm thẳm.

Trong đó đủ loại công trình kiến trúc, càng là sụp đổ vô số, khắp nơi đều là sâm bạch hài cốt, âm trầm oán khí,

nhều đám cỏ dại dáng dập thanh thúy tươi tốt đến cực điểm...

Dương Phóng chớ không biểu lộ, một thân một mình hành tẩu ở chỗ này, đem toàn bộ võ nát Thần Võ tông hết thả thu vào đáy mắt.

Trước kia bên trong đủ loại ký ức, bắt đầu từng cái hiển hiện trong lòng.

Hết thấy đủ loại, phảng phất giống như hôm qua.

Chỉ tiếc...

Chung quy là tới chậm.

Dương Phóng bỗng nhiên dừng thân lại, lần nữa từ trong hư vô hiển hóa, mà hậu vận chuyển 【 nhân quả 】 Thần Chủng tiến hành quan sát, chỉ gặp đáy mắt khu vực xuất hiện bảy tám đạo yếu ớt chuỗi nhân quả, từ đây địa lan tràn hướng về nơi xa kéo dài.

“Ừm? Thần Võ tông còn có đệ tử còn sống?”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Thân thể của hắn lần nữa hóa thành hư vô, sau đó dựa theo 【 nhân quả 】 chỉ dẫn, hướng về nơi xa bước đi.

Không bao lâu.

Dương Phóng xuyên qua hơn mười dặm không gian, xuất hiện ở một chỗ không đáng chú ý tiểu trấn bên trong.

Yên lặng trong sân.

Gãy mất một tay Trần Bưu, sắc mặt tái nhợt, quần áo tả

toại, như là một cái Phong lão nhân, ngồi tại một chỗ cánh cửa chõ, trong tay cầm một cái bầu rượu, đang không ngừng hướng về trong mồm rót vào, cả người say khướt, tràn ngập một loại nồng đậm rượu rãnh khí tức.

“Trần gia gia, trước người kia mấy chiêu, chúng ta đã toàn bộ học xong, lúc nào lại giao cho chúng ta một chút mới chiêu số?”

Ba cái cầm trong tay đao gỗ hài đồng, đi vào Trần Bưu phụ cận, thanh thúy kêu lên.

“Đúng vậy a Trần gia gia, luôn luyện cái này mấy chiêu, chúng ta đã sớm luyện ngán, cũng nên gọi chúng ta một điểm mới mẻ đồ chơi đi!”

“Đúng đấy, người đừng chỉ cố lấy uống rượu a!”

...

“Hắc hắc hắc. . luyện dĩnh?”

Trần Bưu áo choàng phát ra, lộ ra cười lạnh, miệng đầy Bạch sắc gốc râu cằm, lạnh lùng quét về phía ba người, như là ác quỷ, nói: “Lão phu luyện hơn bảy mươi năm cũng không dám nói luyện ngán, các người liền dám nói luyện ngán? Đối với một chút chân chính địch nhân mà nói, các người toàn thân trên dưới tất cả đều là sơ hở, tùy tiện liền có thể điểm chết các người.”

“Trần gia gia, cũng không thể nói như vậy, tốt xấu chúng ta bây giờ cũng là tam phẩm cao thủ.”

Một đứa bé con không phục nói.

“Tam phẩm tính là cái gì chứ! Tiếp tục luyện.”

Trần Bưu ôm bầu rượu, sống mơ mơ màng màng, băng lãnh mở miệng.

Ba cái hài đồng lập tức sắc mặt buồn rầu, không nói thêm lời.

Lại tại lúc này!

Cửa phòng bị đẩy ra.

Một người mặc váy dài trắng, làm thiếu phụ ăn mặc nữ tử, từ ngoài cửa chậm rãi đi tới, mang theo một cái giỏ thức ăn, nhìn cả người tửu khí chính là Trần Bưu, đôi mi thanh tú nhăn lại, mềm mại nói ra: “Trần sư thúc, người lại uống say như chết.”

“Không có say, ta không có say.”

Trần Bưu ngữ khí nỉ non, tiếp tục hướng về trong mồm rót vào.

Lão lệ không tự kìm hãm được chảy xuôi mà xuống.

Nghĩ hấn Thần Võ tông, truyền thừa hơn tám trăm năm, kinh lịch vô số chập trùng lên xuống, từng có huy hoàng, từng có cơn sóng nhỏ, thật vất vả đạt tới trước nay chưa từng có trình độ, lại tại một khi ở giữa bị người tiêu diệt.

Thân nhân của hấn, đệ tử, bằng hữu, toàn bộ chết hết.

Chỉ có hấn cùng Tống Thục Mai, Trần Thi Nghiên cùng số ít người còn sống.

Đến nay hồi tưởng, hết thấy giống như mộng cảnh.

“Hắc hắc...”

Trần Bưu một bên cười thầm một bên tiếp tục rót rượu.

Địch nhân cường đại, căn bản không thể dùng ngôn ngữ mà hình dung được, cho dù cho hẳn một ngàn năm thời gian tu luyện, hẳn cũng khó có thể luyện đến loại trình độ kia.

Muốn báo thù, không khác si tâm vọng tưởng.

“Chỉ còn lại ta một cái lão phế vật a, ha ha ha...”

“Trần sư thúc, đừng lại uống.”

Tống Thục Mai lo lắng nói.

“Đúng vậy a Trần gia gia, đừng có lại uống!”

“Sẽ dạy chúng ta mấy tay đi.”

Ba cái hài đồng mở miệng nói ra.

“Im ngay, lão phu nói, ta không có say!”

Trần Bưu gầm thét, tiếp tục hướng về trong miệng rót vào.

Ầm ầm!

Đột nhiên, thiên tượng biến động, huyết sắc tầng mây trùng trùng điệp điệp, như là máu tươi, hướng về không trung hội tụ, trong khoảnh khắc dẫn tới vô số đạo tia chớp màu đỏ ngòm, lớp lớp rung động.

Không gian như là vỡ nát, tràn ngập từng đợt dị thường đáng sợ khí tức.

Ngay tại sống mơ mơ màng màng, lâm vào chết lặng Trần Bưu, đột nhiên trừng mắt, toàn thân lông tơ tất cả đều dựng lên, sau đó vội vàng nhìn về phía viện tử.

Khi thấy một thân ảnh như ẩn như hiện, hiện lên ở tia chớp màu đỏ ngòm phía dưới về sau, hắn càng là như cùng sống giống như gặp quý.

“Tiêu. . Tiêu Tông chủ! !”

“Tiêu Tông chủ!”

Tổng Thục Mai cũng kinh thanh mở miệng.

“Trần trưởng lão, Tổng sư tỷ, ta cũng không phải là một cái hợp cách tông chủ, thật sự là nhận lấy thì ngại.”

Dương Phóng trong miệng thở dài.

Bảy sắc vòng xoáy lên đỉnh đầu xoay tròn, tiếp dẫn lấy đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm.

“Ngươi. . ngươi là cái kia Dương Đạo?”

Trần Bưu kinh hãi mở miệng, thấy được đầy trời thiểm điện cùng bảy sắc vòng xoáy, một chút nghĩ đến rất nhiều thứ.

“Đúng vậy, tông môn bị diệt, ta bị nhốt Thần Quốc, chung quy là tới chậm.”

Dương Phóng tiếp tục thở dài: “Năm đó ta một lòng vì truy cầu võ đạo đỉnh phong, không để ý đến tông môn chỗ, đến nay hồi tưởng, rất là thương tiếc, hai ngày trước, ta đã tự tay diệt đi Thương Khung thần cung cùng ba vị Đại Năng, hắn là không được bao lâu, tin tức liền có thể truyền đến nơi này, cũng coi là cho Thần Võ tông chết mất môn nhân một cái công đạo.”

“Cái gì, ngươi tiêu diệt Thương Khung thần cung?”

Trần Bưu, Tống Thục Mai đều là trong lòng chấn động, không thể tin được.

Đại địch như vậy, trong mắt bọn họ tựa như cùng một chấn thiên khung, căn bản không phải bọn hắn có khả năng làm sao.

Nhưng lại dễ dàng như thế bị Dương Phóng tiêu diệt.

Bất quá vừa nghĩ tới Dương Phóng trước đó đủ loại cử động, hai người lập tức kích động dị thường, thân thể run rẩy.

Đoạn thời gian trước, Lam trưởng lão danh hào truyền khắp thiên hạ, kinh động tứ đại bản khối, cơ hồ trở thành tất cả mọi người thần tượng, dạng này siêu cấp cường giả lại một mực là bọn hắn Thần Võ tông tông chủ giả trang?

“Tông chủ, còn xin gây dựng lại Thần Võ tông!”

Trần Bưu sắc mặt kích động, mở miệng hét lớn, lập tức quỳ rạp xuống đất.

Bên người Tống Thục Mai, cũng lập tức chào hỏi ba cái hài đồng, đi theo cùng nhau quỳ xuống, hô hấp dồn dập, nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng lại nhẹ nhàng lắc đầu, thanh âm tang thương: “Gây dựng lại Thần Võ tông sự tình, ta làm không được, ta ở trong thiên địa hiển hóa thời gian có hạn, chỉ có thể giao cho các người mình tới làm.”

Hắn nâng lên một cây ngón tay, hướng về Trần Bưu, Tống Thục Mai riêng phần mình nhấn một ngón tay.

Xuy xuy hai tiếng, hai đạo dị thường tinh tú chân khí tràn vào đến trong cơ thể hai người, cấp tốc vì hai người

phạt mao tủy tủy, đem trong cơ thể hai người dơ bẩn cùng tạp chất hết thảy bức ra.

Hai người chỉ cảm thấy thân thể chợt nhẹ, giống như là lập tức thoát thai hoá cốt đồng dạng.

Nhất là Trần Bưu, liền thân bên trên mùi rượu đều trong nháy mắt tán loạn.

“Nơi này có một chiếc nhẫn, bên trong chứa không thua mười phần Thiên Tinh ngọc tủy, có khác ba phần Thánh linh căn cùng một chút liên quan tới thánh linh cảnh cảm ngộ, các người cầm đi đi, lấy các người tu vi hẳn là cần dùng đến.”

Dương Phóng mở miệng, trong tay xuất hiện một viên Càn Khôn Giới chỉ, sau đó cấp tốc bay về phía Trần Bưu, dừng ở hẳn phụ cận.

“Đa tạ tông chủ!”

Trần Bưu kích động dị thường đường.

Hắn mấy năm trước đó đã là siêu phẩm cửa thứ ba cảnh giới, đáng tiếc một mực không có Thánh linh căn, dẫn đến chậm chạp không cách nào đột phá, về sau lại bởi vì Tà Đạo tổ chức phản loạn, hắn bị người tổn thương rơi căn cơ, càng thêm không có khả năng tiến vào thánh linh.

Nhưng vừa mới Dương Phóng một chỉ điểm ra, không chỉ có đem hắn thể nội tạp chất hết thảy bức ra, càng đem hắn ám thương chữa trị, cái này để hắn có lần nữa tiến vào thánh linh hi vọng.

Dương Phóng có chút suy tư, đột nhiên 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng vận chuyển, oanh một tiếng, sau lưng xuất hiện rỗng rã tám đạo vô cùng cao lớn mà đen nhánh hồn

ảnh.

Hắn tiện tay một chiêu, trong sân một cây gỗ mục cấp tốc bay tới.

Bị Dương Phóng một phát bắt được, sau đó chập chỉ thành kiếm, cấp tốc gọt khắc, đảo mắt chẻ thành hình người.

Sau đó Dương Phóng không chế trong đó một đạo hồn ảnh lập tức nhập chủ cục gỗ này điếu, trong tay mộc điếu như là đột nhiên sống lại, nguyên bản đờ đẫn con người bỗng nhiên trở nên thâm thúy đen nhánh.

Nhưng rất nhanh loại này thâm thúy đen nhánh lại lần nữa nội liễm, khôi phục như thường

Dương Phóng nhìn thoáng qua mộc điếu, sắc mặt âm tình bất định, sau đó trực tiếp rút vào một cỗ tinh thần lực vào trong đó, đem mộc điếu cùng nhau đưa cho Trần Bưu, nói ra:

“Cục gỗ này điếu bên trong bị ta phong ấn một đạo dị thường đáng sợ hồn ảnh, đối với các người mà nói, có uy lực khó mà tin nổi, một khi phóng thích, có thể tùy tiện ở giữa đồ diệt toàn bộ Bạch Trạch vực, ngay cả Bất Diệt cảnh cao thủ cũng sẽ chết thảm, các người cầm đi, coi như trấn tông nội tình, không phải vạn bất đắc dĩ, ngàn vạn không thể thôi động, càng không thể bằng làm ác, bên trong có ta một sợi tinh thần, nếu có hướng một ngày, các người lấy làm ác, bên trong hồn ảnh tự sẽ tiêu tán! !”

“Vâng, tông chủ!”

Trần Bưu lần nữa rung động dị thường.

Cái này mộc điếu lại đáng sợ như thế?

Có thể tùy tiện đồ diệt toàn bộ Bạch Trạch vực?

“Ừm.”

Dương Phóng gật đầu, đột nhiên ánh mắt nhìn về phía trong sân ba vị hài đồng, hồ nghi hỏi thăm: “Bọn hấn là ai?”

“Hồi tông chủ, bọn hấn đều là không nhà để về hài đồng, ta bởi vì nhìn thấy bọn hấn tư chất tốt nhất, lúc này mới thu ở bên người, tiến hành dạy bảo.”

Trần Bưu đáp lại.

“Nói như vậy, cũng coi là Thần Võ tông môn nhân.”

Dương Phóng suy tư, nâng lên ngón tay một điểm.

Xùy!

Liên tục ba đạo chân khí tuôn ra, trong nháy mắt không có vào đến ba cái hài đồng thể nội, vì bọn họ cấp tốc phạt mao tẩy tủy, đem bọn hấn một thân kinh mạch toàn bộ đả thông, từ đó về sau, ba cái hài đồng tu luyện lên nội công, chú định sẽ làm ít công to.

Làm xong đây hết thảy về sau, Dương Phóng thân thể lần nữa chậm rãi biến mất, thanh âm mơ hồ truyền ra: “Trần trưởng lão, Tổng sư tỷ, ta hiện tại chỉ có thể đến giúp các người nơi này, tiếp xuống thật lâu, ta chỉ sợ cũng sẽ không xuất hiện lần nữa, trùng kiến Thần Võ tông sự tình liền muốn dựa vào chính các người.”

Ầm ầm!

Đỉnh đầu vô tận thiểm điện cùng huyết sắc tầng mây bắt đầu cấp tốc tản ra.

Trong nháy mắt!

Thiên địa lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

“Tông chủ!”

Trần Bưu, Tống Thục Mai mở miệng hét lớn.

Nhưng mà lại đã không có bất kỳ đáp lại nào.

Ba cái hài đồng sắc mặt ngọc trệ, não hải oanh minh, y nguyên không có từ vừa mới trong rung động kịp phản ứng, tình cảnh lúc trước, là bọn hắn suốt đời đều không thể quên được một màn.

Chú định tại bọn hắn tâm linh nhỏ yếu bên trong gieo xuống cực sâu hạt giống!

“Rời đi, Tiêu Tông chủ rời đi.”

Tống Thục Mai sắc mặt phức tạp.

...

Dương Phóng quy về hư vô, lần nữa quan sát một chút viện lạc đám người, sau đó trực tiếp quay người, rời đi nơi đây.

Không bao lâu.

Đến từ Hắc Âm âm mai hấp dẫn lần nữa bắt đầu xuất hiện.

Dương Phóng bước chân dừng lại, thân thể như là bị vô số chỉ trong suốt đại thủ cộng đồng bắt lấy, dắt thân thể của hắn, cấp tốc biến mất tại nơi này.

Trong phòng.

Quang mang lóe lên, Dương Phóng thân thể lần nữa từ thần kính mảnh vỡ bên trong hiện lên ra.

Hắn lần nữa nhìn thoáng qua thần kính, trong lòng than nhẹ.

Từ đó về sau, Thần Võ tông sự tình như vậy có một kết thúc, cũng coi là kết thúc hẳn cuối cùng một tia lo lắng...

Sau đó!

Hắn liền muốn tiếp tục tăng lên thực lực của mình.

Dương Phóng ánh mắt kiên định, lúc này ngồi xếp bằng giường, bắt đầu cẩn thận trải nghiệm thể nội thứ tám khóa Thần Chủng, sau đó ném thử đem thứ tám khóa Thần Chủng cũng dung nhập vào bảy sắc vòng xoáy bên trong.

Toàn bộ bảy sắc vòng xoáy lập tức trở nên một trận hỗn loạn, tràn ngập lên một cỗ vượt quá tưởng tượng năng lượng ba động, nguyên bản bị phong vây ở bảy sắc vòng xoáy bên trong ba vị vương giả, lập tức phát ra từng đợt hoảng sợ kêu thảm, như là gặp phải tai họa ngập đầu đồng dạng.

“Dương Đạo, ngươi đang làm gì? Mau dừng tay!”

“Dương Đạo dừng lại, chuyện gì cũng từ từ!”

“Mau mau dừng lại, a...”

Bất quá thứ tám khóa Thần Chủng dung hợp, cũng không như trong tưởng tượng thuận lợi như vậy, bảy sắc vòng xoáy năng lượng bất ổn, nhiều lần đều kém chút sụp đổ.

Ròng rã quá khứ ba ngày thời gian, Dương Phóng mới đưa cái này thứ tám khóa Thần Chứng triệt để dung nhập trong đó.

Trước mắt vòng xoáy, lập tức biến thành một loại quỹ dị tám sắc vòng xoáy, yếu ớt xoay tròn, tràn ngập kinh thế tuyệt luân hủy diệt tính khí tức.

Thật giống như bên trong ẩn chứa nghiền nát thế giới năng lực.

Riêng là nhìn lên một cái, liền để cho người ta hồn phách rung động cảm giác.

Tám sắc vòng xoáy, uy lực tại vốn có trên cơ sở, lần nữa chợt tăng mấy lần tả hữu.

Bên trong ba vị vương giả, tại kêu thê lương thảm thiết, thân thể tại một chút xiu vỡ nát.

Vền vền chỉ một lát sau công phu, trên thân tinh khí liền bị nghiền ép ra một phần mười.

Phải biết dĩ vãng, chưa được mấy ngày thời gian, căn bản không có khả năng đạt tới loại trình độ này.

Nhưng tám sắc vòng xoáy vừa mới hình thành, mấy phút tả hữu liền hấp thu bọn hắn tiếp cận một phần mười năng lượng.

Loại tốc độ này vượt qua tưởng tượng, có thể xưng yêu dị!

“Đáng sợ, loại này tám sắc vòng xoáy lực lượng quả nhiên đáng sợ.”

Dương Phóng thầm run, rất nhanh mừng rỡ.

Có cái này tám sắc vòng xoáy, hấn tại vương giả bên trong đem có thể càng thêm lập ở chân.

Cùng giai bên trong, hầu như không cần đi sợ hãi bất luận kẻ nào.

Oanh!

Dương Phóng gia tốc vận chuyển tám sắc vòng xoáy, bắt đầu toàn lực luyện hóa ba vị vương giả, đem vòng xoáy bên trong phản hồi ra tinh khí tất cả đều lấy Ngũ Lôi luyện thể quyết đạo nhập thân thể.

Lập tức thân thể của hấn mặt ngoài như là tắm rửa một tầng thánh quang, trên người mỗi một cái lỗ chân lông đều đang tràn ngập lên lực lượng kinh khủng.

Dương Phóng bên ngoài thân, quang mang lấp lóe, như là trăm luyện thần kim, trong mạch máu cũng bắt đầu vang lên tiếng sấm nổ thanh âm, rung động âm âm, thể nội giống như là có sóng cả biển cả đang cuộn trào mãnh liệt.

“Dương Đạo, ta nguyện ý phụng người làm chủ, không muốn luyện chết ta, ta còn có rất nhiều bảo bối, có thể tất cả đều hiến cho người, mau dừng tay a!”

Đông Hải bà bà như cũ tại kêu thê lương thảm thiết.

Nhưng cũng tiếc, bọn hấn bất luận cái gì cầu xin tha thứ tất cả đều đã không có tác dụng.

Dương Phóng không quản không hỏi, đang tiến hành toàn lực luyện hóa.

Ròng rã ba ngày thời gian.

Tám sắc vòng xoáy bên trong động tĩnh mới bắt đầu hết thấy biến mất.

Ba vị vương giả, đều không ngoại lệ, toàn bộ luyện chết, vĩnh viễn vẫn lạc.

Xoát!

Trước mắt tám sắc vòng xoáy bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Dương Phóng lập tức thật dài phun ra khẩu khí, nhục thân nhẹ nhàng chấn động, liền bạo phát ra sôi trào mãnh liệt lực lượng.

“Ngũ Lôi luyện thể quyết đại thành, tương lai đều có thể!”

Dương Phóng tự nói, nhẹ nhàng nắm chặt nắm đấm, lớp bắp rung động, lần nữa nhìn về phía bảng.

Tu vi một cột, vẫn như cũ là Bất Diệt viên mãn, cũng không phát sinh bất kỳ thay đổi nào.

Biến hóa chỉ có nhục thể của hắn cùng Ngũ Lôi luyện thể quyết.

Ngũ Lôi luyện thể quyết trực tiếp biến thành đệ cửu trọng 【 10800/180000 】 .

Sau đó, hắn chỉ cần đi xoát pháp tắc độ thuần thực là được rồi.

Chỉ cần pháp tắc đại thành, như vậy tu vi của hắn sẽ trực tiếp từ Bất Diệt viên mãn, chính thức tiến vào siêu thoát.

Nghĩ đến nơi đây, hắn lập tức nhin không được lộ ra từng tia từng tia ý cười.

Ngay tại Dương Phóng cẩn thận trải nghiệm lấy trên thân lực lượng thời điểm, đột nhiên, hấn nhướng mày, cảm ứng được một cỗ không nói ra được kiềm chế khí tức, lập tức rút về bên trong căn phòng cấm chế, thân thể lóe lên, mở cửa phòng, đi ra.

Toàn bộ Thần thôn bên trong một mảnh bộn rộn, tất cả mọi người như lâm đại địch, hướng về bên ngoài tiến đến.

“Thế nào?”

Dương Phóng kéo lấy một người, mở miệng hỏi thăm.

“Ngoại giới xuất hiện rất nhiều người, bao vây Thần thôn, đại trưởng lão, nhị trưởng lão tất cả đều đi qua.”

Vị kia thôn dân hướng phía gia hỏa, mở miệng nói ra.

“Cái gì?”

Dương Phóng nhíu mày, theo sát lấy hướng về bên ngoài đi tới.

Cửa thôn khu vực.

Từng mảnh từng mảnh thần quang lấp lóe, bốn phương tám hướng vách đá, trên trụ đá tất cả đều lóe lên phù văn, toàn bộ Thần thôn phòng ngự đại trận tại bị toàn diện kích hoạt.

Đại trưởng lão Vô Danh, nhị trưởng lão Hoắc Thanh tất cả đều xuất hiện ở cửa thôn khu vực.

Những thôn khác bên trong cường tráng, cũng nhao nhao xuất hiện ở đây, từng cái sắc mặt âm trầm.

“Đại trưởng lão, nhị trưởng lão.”

Dương Phóng cất bước đi tới.

“Tiêu huynh đệ, người đã đến.”

Vô Danh gật đầu, hướng về nơi xa nhìn lại, ngưng tiếng nói: “Thôn xóm lần nữa bị người để mắt tới, rờng rã sáu vị vương giả, có Tuần Thủ Giả, cũng có người xa lạ.”

“Ồ?”

Dương Phóng một chút đem ánh mắt hướng về bên ngoài quét tới.

Chỉ gặp thôn xóm đại trận bên ngoài, điểm sáu cái phương hướng, riêng phần mình đứng không ít bóng người.

Ở giữa nhất phương hướng, thành linh xuất hiện mảng lớn màu đen gió lốc, ô ô chói tai, bên trong tràn ngập từng đợt kinh khủng khó lường khí tức, thật giống như bên trong đứng thẳng cái gì cực kỳ to lớn ma ảnh, gió lốc nội bộ để lộ ra một đôi mắt lạnh lẽo, hướng về bên này lạnh lùng quét tới.

Tuần Thủ Giả!

“Hắn là tuần tra thành vị vương giả kia?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, nghĩ không ra hắn thế mà sớm xuất quan!”

Vô Danh trầm thấp mở miệng.

Dương Phóng ánh mắt tiếp tục hướng về những phương hướng khác nhìn lại.

Nhưng rất nhanh, ánh mắt của hắn ngưng tụ.

Bệ Ngạn!

Thế mà lần nữa gặp được con kia Bệ Ngạn thân ảnh.

Quả nhiên là oan gia ngõ hẹp!

Giờ phút này, đối phương đứng ở giữa không trung, quanh thân mây đen nồng đậm, che khuất thân thể, chỉ lộ ra vụn vặt, thân thể to lớn, con người băng lãnh.

Đen ngịt như là lấp kín núi lớn, tản ra áp sập thiên địa đáng sợ khí tức, dưới chân cát bụi đều tại không gió cuồng vũ.

Tại nó không xa, thì là một vị khác vương giả.

Đối phương một thân thanh bào, áo choàng phát ra, tóc dài che khuất dung nhan, làm cho người khó mà thăm dò, sừng sững giữa không trung bên trong, quanh thân hoàn cảnh âm u, không gian sụp đổ.

Giống như là đặt chân ở một chỗ không gian vòng xoáy bên trong đồng dạng.

Khí tức trên thân, so đầu kia Bệ Ngạn chỉ mạnh không yếu.

“Hắn là điên đạo nhân, mấy ngàn năm thời điểm, cùng chúng ta Thần thôn thôn trưởng từng có một trận chiến, về sau bị thôn trưởng đánh thành trọng thương, lúc đầu ta cho là hắn đã sớm chết, lại không nghĩ rằng, qua nhiều năm như vậy, hắn vẫn luôn còn sống.”

Đại trưởng lão sắc mặt khó coi

“Cái kia gánh vác đại cung đây này?”

Dương Phóng nhìn về phía đạo thứ tư bóng người.

Đối phương sau lưng cũng một ngum màu đen đại cung, người mặc áo bào đen, tóc dài đen nhánh, khuôn mặt âm lãnh, hai tay tự nhiên rủ xuống, cả người cho người ta một loại đen kịt tuyệt vọng khí tức.

Thật giống như bên người lượn lơ lầy tầng tầng oan hồn quỷ ảnh.

“Ta cũng không nhận ra hấn, không biết tuần tra thành vương giả từ chỗ nào mời tới, hơn phân nửa là từ Hắc Âm âm mai chỗ sâu.”

Đại trưởng lão cắn răng, “Về phần hấn bên cạnh cái kia, người nhất định nhận biết, hấn tên Tần Diêm Quân!”

“Ừm?”

Dương Phóng mí mắt vẩy một cái, nhìn về phía cái kia màu đen đại cung cái khác một bóng người.

Chỉ thấy đối phương người mặc một bộ Âm Dương đạo chạy, đầu đội màu đen đạo quan, không nói một lời, khí tức hư vô, trên thân tràn ngập mục nát khí tức cổ xưa, giống như là mới vừa từ lòng đất bò ra tới đồng dạng.

Tần Diêm Quân!

Đây chính là Tần Diêm Quân bản thể!

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Quả nhiên có chút quỷ môn nói.

“Cái thứ sáu là ai?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Tại Tần Diêm Quân bên cạnh, còn có một bóng người, khí tức mông lung, quanh thân lượn lờ lấy một tầng thể giới hư ảnh, giống như thật giống như thật, như ảo không phải huyền, làm cho người khó mà bắt giữ.

“Hắn tên Thần Thương, là từ Thái Cổ Thần Linh thời đại kết thúc về sau, vị thứ nhất tiến vào vương giả cao thủ, nghe đồn, hắn tại mình thời đại kia, chưa hề bại qua!”

Đại trưởng lão trầm thấp nói.

“Nhiều cường giả như vậy?”

Dương Phóng tự nói, lần nữa nhìn về phía con kia Bệ Ngạn, nói: “Bọn hắn tới đây làm gì?”

“Còn có thể làm gì? Khẳng định là tới đối phó Thần thôn!”

Tần Thiên Lý cắn chặt răng quan, nói: “Đám khốn kiếp này công khai là tìm đến chiến bảo nghịch thiên, trên thực tế chỉ là mượn chiến bảo nghịch thiên có, muốn diệt trừ Thần thôn!”

Tuần Thủ Giả cùng Thần thôn ân oán, từ xưa đến nay.

Lần này bọn hắn vương giả xuất quan, tụ tập nhiều cường giả như vậy, rõ ràng là muốn đối phó thôn trưởng.

“Thật sao?”

Dương Phóng tiếp tục nhìn chăm chăm phía trước.

“Là người! Dương Đạo!”

Bỗng nhiên, đầu kia thân thể to lớn Bộ Ngạn nhận ra Dương Phóng, ngữ khí băng lãnh, một đôi to lớn con người bắn ra tinh hồng sắc chùm sáng, hướng về bên này trông lại, khí tức trên thân trùng trùng điệp điệp, giống như là thủy triều.

“Bộ Ngạn, người hai vị kia huynh trưởng đâu? Bọn chúng không có cùng một chỗ tới?”

Dương Phóng trực tiếp mở miệng, thanh âm truyền ra.

Bên người Vô Danh, Hoắc Thanh trong lòng giật mình.

Đầu này đáng sợ cự thú còn có hai vị huynh trưởng?

“Đối phó các người, không cần ta người huynh trưởng kia xuất thủ?”

To lớn Bộ Ngạn cười lạnh mở miệng.

“Thần đình vương, các người nên đủ rồi, lời nói ta đã nói qua không chỉ một lần, Thần thôn bên trong cũng không các người muốn chiến bảo nghịch thiên, còn xin các người trở về đi, không muốn tại tiếp tục lãng phí thời gian.”

Đại trưởng lão Vô Danh sắc mặt phát chìm, mở miệng lần nữa, hướng về ngoại giới truyền âm.

“Có hay không chiến bảo nghịch thiên, cho bản tọa đi vào nhìn qua, tự nhiên sẽ hiểu, người sao lại cần nhiều lời?”

Màu đen trong gió lốc to lớn ma ảnh phát ra băng lãnh mà vô tình thanh âm.

“Thần thôn chính là phương ngoại chi địa, từ trước đến

nay lấy thanh tịnh làm gốc, không quá hoan nghênh một chút kẻ ngoại lai, hi vọng Thần đình vương thứ lỗi, ngày sau thôn trưởng sẽ từng cái bái phỏng.”

Đại trưởng lão tiếp tục mở miệng, muốn lấy thôn trưởng chấn nhiếp đám người.

“Thật sao? Kia vì sao kẻ này sẽ ở bên trong?”

Màu đen trong gió lốc cự ảnh tiếp tục băng lãnh mở miệng, tập trung vào Dương Phóng.

“Tiêu huynh đệ là ta Thần thôn quý khách, tự nhiên có quyền cư trú ở đây.”

Vô Danh đáp lại.

“Quý khách? Vô Danh, người quá nhiều lời, hôm nay cái này Thần thôn, ta nhất định phải đi vào nhìn qua, người, vẫn là để mở đi, hoặc là, để các người thôn trưởng tự mình nói chuyện với ta.”

To lớn ma ảnh thanh âm băng lãnh, vô số màu đen gió lốc ở bên người cuốn lên.

“Cái này đáng chết vương bát đản, hôm nay là quyết tâm muốn đánh vào Thần thôn.”

Tàn Thiên Lý cắn răng mắng, ” đại trưởng lão, thôn trưởng đâu? Làm sao còn không xuất quan?”

Đại trưởng lão không nói một lời, như giống như không nghe thấy.

Nhị trưởng lão thì sắc mặt âm trầm, cầm thật chặt nắm đấm.

Dương Phóng trong nháy mắt cảm thấy không đúng.

Hắn là...

Thôn trưởng lại đến bế quan khẩn yếu quan đầu?

Oanh!

Đột nhiên, từng đợt đất sụp núi nứt thanh âm truyền ra.

Đầu kia Bộ Ngạn trên mặt nhe răng cười, xuất thủ trước, trực tiếp nhô ra đến một con máy chục mét lớn nhỏ móng vuốt, tối tăm rậm rạp một mảnh, băng lãnh dữ tợn, vẫy sáng lóng lánh, trực tiếp hướng về thôn xóm phòng ngự đại trận hung hăng vỡ xuống đi, một đôi đồng tử bên trong lóe ra sâm nhiên huyết quang, tràn ngập tàn nhẫn cùng băng lãnh, muốn xé mở đại trận, đem tất cả mọi người hủy diệt.

Nó là lần thứ nhất tiến vào Hắc Âm âm mai, lại là lần thứ nhất cùng ngoại giới người cùng nhau liên thủ, tự nhiên muốn tại bọn này ” đồng bạn ” trước người khoe khoang một hai.

Tốt dạy bọn họ biết, Thần Quốc bên trong, cũng không kẻ yếu!

Đông!

Toàn bộ phòng ngự đại trận lập tức bị chấn kịch liệt lắc lư, to như vậy hẻm núi đều tại cộng hưởng, hai bên vách đá rì rào rung động, cơ hồ muốn sụp xuống.

Vô tận thần quang từ phía trên đại trận bay lên, lít nha lít nhít, chiếu rọi không trung, giống như là một tầng Thần Hỏa đang thiêu đốt đồng dạng.

“Chỉ là một cái đại trận, ngăn không được ta!”

Bệ Ngạn ngữ khí băng lãnh, không nhìn đại trận bản ngược, nâng lên to lớn móng vuốt lần nữa hướng về đại trận hung hăng rơi xuống.

Ông!

Mấy chục mét màu đen móng vuốt ô quang lấp lóe, mấy có che khuất bầu trời cảm giác, đánh xuống thời điểm, không gian đều đang vặn vẹo, uy thế không dung tưởng tượng.

Cửa thôn chỗ phần lớn người cũng không khỏi sắc mặt trắng bệch, có loại thiên băng địa liệt cảm giác.

“Móa nó, cái này quái vật gì?”

Tần Thiên Lý kinh ngạc.

Mắt thấy đem đầu Bệ Ngạn kích thứ hai liền muốn hung hăng rơi xuống, bỗng nhiên, Dương Phóng thân thể lóe lên, trực tiếp từ trong thôn lạc đi ra ngoài.

“Tiêu huynh đệ!”

Vô Danh, Hoắc Thanh kinh uống, vội vàng liền muốn xuất thủ, đem Dương Phóng kéo trở về.

Nhưng một cỗ sức mạnh bí ẩn khó lường từ Dương Phóng phía sau lưng đập dòn mà ra, trong nháy mắt đem bọn hắn bàn tay chấn ra ngoài, để bọn hắn thân thể lảo đảo, rút lui về Thần thôn bên trong.

Bệ Ngạn cười lạnh một tiếng, to lớn móng vuốt còn tại hung hăng rơi xuống, muốn đem Dương Phóng trực tiếp chụp chết.

Người khác e ngại hắn kia bảy sắc vòng xoáy, nó cũng không sợ.

Trong cơ thể nó có Tiên Thiên Chân Long Bảo huyết, lực lớn vô cùng, bất tử bất diệt, xa không phải bình thường vương giả có thể so sánh.

Nhưng bỗng nhiên, nó lộ ra kinh dị, trực tiếp từ phía dưới cảm thấy một cỗ khí nói lên lời tính nguy hiểm khí tức, để nó lên giáp đều dựng lên.

Thật giống như sắp phát sinh cái gì không tốt sự tình.

Nó vội vàng liền muốn thu hồi móng vuốt, nhưng vẫn là quá chậm.

Oanh!

Dương Phóng một quyền ném ra, tựa như một viên kinh khủng lưu tinh phóng lên tận trời, màu đồng cổ nắm đấm lóe ra quang mang trong suốt, tản ra khí tức khủng bố, trực tiếp xuyên qua thiên không, đánh vào Bệ Ngạn con kia trên móng vuốt.

Cùng lúc đó!

Giữa thiên địa, hiện ra một cái vô cùng to lớn lông đen đại thủ, chừng mấy chục mét lớn như vậy, trực tiếp cùng Dương Phóng cùng nhau ra quyền.

Phốc!

“Rống...”

Đầy trời huyết vũ bay vung, từng khối thịt nát xương cốt, lung tung bắn tung toé.

Đầu kia Bệ Ngạn phát ra vô cùng to lớn gào thét, khàn cả giọng, con mắt đỏ lên, thống khổ dị thường, toàn bộ móng vuốt bị Dương Phóng một quyền đánh cho nát

nhừ, to lớn móng vuốt tựa như trứng gà, chia năm xẻ bảy.

Tình cảnh như vậy, để nó đơn giản không thể tin được.

Trong lòng vừa sợ vừa giận, rống tiếng gào rung khắp hơn mười dặm.

Cách đó không xa cái khác vương giả cũng tất cả đều ánh mắt ngưng tụ, trong nháy mắt bắn ra thần quang.

Nhưng mà còn chưa chờ đến bọn hắn có tiến một bước phản ứng, Dương Phóng theo sát lấy phóng lên tận trời, không nói một lời, tám sắc vòng xoáy cơ hồ trong nháy mắt té ra, trực tiếp hướng về kia đầu Bộ Ngạn hung hăng úp tới.

Kinh khủng tám sắc vòng xoáy vô luận là tốc độ, vẫn là thôn phệ lực lượng, đều xa so với trước đó bảy sắc vòng xoáy mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Đầu kia Bộ Ngạn nguyên bản còn tại thống khổ rống to bên trong, rất nhanh liền lần nữa cảm thấy để nó rùng mình khí tức, không khỏi cuồng hồng một tiếng, sau lưng trực tiếp xuất hiện một đầu vô cùng to lớn Tiên Thiên Chân Long hư ảnh, lẫn lộn lao nhanh, giống như đúc, như là chân thực, trực tiếp phát ra điếc tai long ngâm.

Tầng này long ngâm mới vừa xuất hiện, liền để Dương Phóng sắc mặt biến hóa, trong nháy mắt cảm thấy được linh hồn tao ngộ xung kích, não hải lẫn lộn, hồn phách gần như sắp phải bay rời khỏi người thân thể.

Nó vội vàng trước tiên vận chuyển Thần Chủng 【Tụ hồn】 tiến hành chống lại, đồng thời lấy ra bộ xương màu đen đầu, lấy linh hồn gào thét đối linh hồn gào thét.

Hai loại vô cùng đáng sợ linh hồn gợn sóng trong nháy mắt xung kích đến cùng một chỗ, hư không bắt đầu vô thanh vô tức ở giữa vỡ nát, màu đen gợn sóng giống như là thủy triều, lẫn nhau triệt tiêu.

Mà đúng lúc này!

Tám sắc vòng xoáy cũng rốt cục hung hăng trùm lên con kia Bệ Ngạn trên thân.

Hết thấy nói đến chậm chạp, kì thực chính là trong điện quang hỏa thạch.

“Rống...”

Thân cao vài trăm mét Bệ Ngạn phát ra một đạo vô cùng điếu tai gào thét, thân thể bị vòng xoáy khổng lồ nơi bao bọc, vừa đối mặt liền bắt đầu cấp tốc vỡ nát, hoàn toàn không nhận khống chế của nó, thật giống như có vô số đại thủ đang điên cuồng dất nó đồng dạng.

Nó vẫn lấy làm kiêu ngạo long huyết, vẫn lấy làm kiêu ngạo nhục thân, giờ khắc này lại toàn bộ mất đi hiệu lực.

Toàn thân trên dưới lân giáp vừa đối mặt liền đã mất đi quang trạch, cả người như là bị vô số ác quỷ đang ăn uống, tinh khí thần đang nhanh chóng biến mất.

“Mau tới cứu ta!”

Bệ Ngạn phát ra thống khổ rống to, tại tám sắc vòng xoáy bên trong chập trùng lên xuống, kịch liệt gãy dựa.

Không trung một đám vương giả lần nữa thay đổi thần sắc.

“Giết kẻ này, cứu nó xuống tới!”

Màu đen trong gió lốc kinh khủng tồn tại phát ra băng lãnh thanh âm.

Oanh!

Tiếng nói mới vừa vụn rơi xuống, vị kia gánh vác màu đen đại cung cường giả bí ẩn, sau lưng đại cung sớm đã xuất hiện ở trong lòng bàn tay, dựng vào một cây màu đen nhánh mũi tên, trực tiếp dùng sức kéo mở.

Một cỗ khó có thể tưởng tượng kinh khủng nguy cơ trong nháy mắt tràn ngập giữa thiên địa.

Phương viên hơn mười dặm Hắc Âm âm mai tất cả đều vì đó rung động, sau đó nhiều đám bộ lông màu đen, màu đỏ huyết nhục tất cả đều đang nhanh chóng thiêu đốt, hóa thành một cỗ tinh hồng huyết quang.

Những này huyết quang nhanh chóng hướng về kia cây màu đen nhánh mũi tên tụ đến, tinh hồng quỷ dị, tràn ngập không rõ, trong nháy mắt đem cây kia màu đen nhánh mũi tên triệt để biến thành huyết sắc.

Ánh mắt của hắc lạnh lẽo, huyết sắc mũi tên trong nháy mắt bắn ra.

...

Chương 426 : Tám sắc vòng xoáy hiển uy!

Hưu!

Thanh âm điếc tai, khí tức kinh khủng.

Giữa cả thiên địa đang nhanh chóng biến đổi, tràn ngập âm trầm băng lãnh khí tức, Hắc Âm âm mai đang nhanh chóng thiêu đốt, quỹ dị huyết quang đem thiên địa đều cho chặt ních, sát cơ khắc cốt, mang theo vô thượng ma uy.

Giờ khắc này, giữa thiên địa thậm chí vang lên cổ lão ma âm, lít nha lít nhít, rót vào màng não, làm cho người linh hồn rối loạn, ảo giác mọc thành bụi, tựa như trước mắt lập tức xuất hiện vô số đạo ma ảnh.

Toàn bộ mũi tên giống như là thể không thể đỡ huyết sắc lưu tinh, hướng về ngay tại xoay tròn tám sắc vòng xoáy hung hăng bắn tới, muốn đem tám sắc vòng xoáy trực tiếp bắn nát, cứu ra bên trong Bệ Ngạn.

Cảnh tượng bực này, đơn giản không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Thần thôn bên trong tất cả mọi người biến sắc, cảm thấy linh hồn run rẩy.

Một tiễn này lực lượng, tuyệt đối so con kia Bệ Ngạn mạnh hơn không biết bao nhiêu.

“Tiêu huynh đệ cẩn thận!”

Đại trưởng lão quát.

Dương Phóng nhướng mày, cũng cảm thấy một tiễn này bên trong ẩn chứa lực lượng kinh khủng, không chỉ có âm trầm bá đạo, đồng thời tràn ngập không rõ, tựa như ẩn chứa nguyên rủa đồng dạng.

Nhưng hẳn nhưng không có bất luận cái gì né tránh ý nghĩ.

Đang muốn kiểm nghiệm một chút tám sắc vòng xoáy chân chính uy lực.

Dương Phóng trực tiếp khổng chế lên to lớn tám sắc vòng xoáy, cấp tốc xoay tròn, đi lên hướng về kia đạo cực tốc xông tới huyết sắc mũi tên cấp tốc quét tới.

Ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, không gian đều đang run sợ.

Một tiễn bắn xuyên qua, tựa như Thiên Ngoại Lưu Tinh hung hăng nhập vào tám sắc vòng xoáy bên trong, mang theo tới gợn sóng năng lượng đều đủ để tùy tiện hủy đi bất luận cái gì chuẩn Vương cấp tồn tại.

Từng mảnh từng mảnh hủy diệt tính ba động giống như là thủy triều hướng về bốn phương tám hướng quét sạch.

Nhưng mà đáng sợ một màn phát sinh.

Cho dù một tiễn này kinh khủng dị thường, nhưng là tại bắn vào tám sắc vòng xoáy về sau, lại như cũ không có bắn nát tám sắc vòng xoáy, chỉ là chấn tám sắc vòng xoáy hơi run rẩy.

Tám sắc vòng xoáy bên trong ẩn chứa không có gì sánh kịp kinh khủng hấp dẫn, tựa như thôn tính nốc ừng ực,

không chỉ có đem cái kia đạo huyết sắc mũi tên cấp tốc nuốt xuống , liên đới lấy đầy trời hồng quang cùng gợn sóng năng lượng cũng đều không ngoại lệ, nhanh chóng hướng về trong đó bộ vọt tới.

Đầy trời gợn sóng năng lượng, trùng trùng điệp điệp, tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng biến mất.

Toàn bộ tám sắc vòng xoáy chỉ là nhẹ nhàng run rẩy mấy lần, liền lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Kinh khủng một màn, làm cho tất cả mọi người sắc mặt giật mình.

Nhất là bị vây ở nội bộ con kia Bộ Ngạn, gào lên đau đớn thanh âm càng thêm thảm liệt, trên người tinh khí tại không cầm được tiết ra ngoài, như là cuộn cuộn giang hà, ngay cả lân giáp cũng bắt đầu tróc ra.

Ngắn ngủi trong chốc lát, giống như là tổn thất mấy ngàn năm tinh khí.

“Mau mau cứu ta...”

Nó lần nữa rống to, thanh âm thảm liệt.

“Không thích hợp, xuất thủ một lượt đi!”

Tay kia cầm màu đen đại cung cường giả bí ẩn, ngữ khí băng lãnh, trước tiên mở miệng.

Hắn một tiến này, uy lực tuyệt luân, dù là cùng là vương giả, cũng không có khả năng tiếp xuống.

Nhưng lại bị đối phương tám sắc vòng xoáy dễ dàng như thế nuốt chửng lấy.

Đủ để chứng minh thực lực của đối phương, vượt qua tưởng tượng.

Coi như dò xét xuống dưới, hắn cũng không có khả năng đánh nát tám sắc vòng xoáy.

“Tốt một cái Vô Danh, Thần thôn bên trong thế mà còn ẩn tàng bực này nhân vật, thật là làm cho bản tọa ngoài ý muốn.”

Màu đen trong gió lốc kinh khủng ma ảnh, phát ra băng lãnh thanh âm, một đôi cay nghiệt ánh mắt bỗng nhiên hướng về Dương Phóng thân thể quét tới, “Người là cái kia tiến vào Thần Quốc chưa chết may mắn?”

Lúc trước Dương Phóng bị ép vào Thần Quốc, hắn còn chưa chưa thức tỉnh.

Tại Thần Quốc quan bế về sau, hắn mới từ bế quan bên trong tỉnh lại, nghe nói không ít tin tức của ngoại giới.

“Lão tổ, thần tháp bị hủy liền có một phần của hắn chi lực.”

Bên cạnh, tuần tra thành thành chủ sắc mặt khó coi, mở miệng nói ra.

“Ừm?”

Kinh khủng ma ảnh trên thân khí tức một hung, trong hai con ngươi trong nháy mắt bắn ra băng hàn thâm thúy quang mang.

“Giết hắn!”

To lớn ma ảnh phát ra băng lãnh thanh âm.

Giữa không trung bốn vị vương giả sắc mặt lạnh lùng,

trực tiếp bắt đầu lựa chọn đồng thời xuất thủ.

Vị kia cầm trong tay màu đen đại cung, ánh mắt băng lãnh, lần này trong tay trực tiếp duy nhất một lần xuất hiện bốn cái màu đen mũi tên, âm trầm băng lãnh, đi lên khoác lên trên giây cung.

Oanh!

Dây cung mạnh mẽ kéo ra, phiến thiên địa này lập tức sôi trào, từng mảnh từng mảnh Hắc Âm âm mai đang nhanh chóng thiêu đốt, hóa thành tinh hồng huyết quang, giống như là có cái gì siêu cấp đáng sợ nguyên rủa giáng lâm, âm trầm đáng sợ khí tức chui vào linh hồn của con người, để cho người ta linh hồn đều nhanh muốn tán loạn.

Bốn cái mũi tên thanh thế so một cây mũi tên mạnh hơn nhiều lắm, huyết quang chói mắt, để cho người ta mắt mở không ra, hấn giống như là biến thành nhất đại huyết hải Tu La.

Tại bên cạnh hấn, nguyên bản không nhúc nhích, áo choàng tán phát điên đảo nhân, cũng là đột nhiên hai mắt bên trong bắn ra băng hàn quang mang, che khuất gương mặt tóc dài trong nháy mắt từ trên mặt tản ra, lộ ra bên trong một trương vàng như nến, băng lãnh gương mặt.

Trong miệng của hấn trực tiếp ngửa mặt lên trời dài rống.

“Rống...”

Tựa như siêu cấp cự thú giáng lâm nhân gian, bốn phương tám hướng thiên địa tất cả đều tại kịch liệt run rẩy.

Thân thể của hắn thể mà đang nhanh chóng biến lớn, biến cao, từng khối cơ bắp hiển hiện, lông đen sinh ra, thân thể tựa như biến thành cái thể ma thân, đang nhanh chóng trưởng thành, ngay cả răng nanh đều dài ra, sâm bạch kinh khủng, phóng lên tận trời, tựa như lợn rừng răng nanh.

Trong nháy mắt, liền biến thành kinh khủng cao mấy ngàn thước.

Chỉ bất quá tại hóa thành mấy ngàn mét hình thái về sau, mi tâm phát sáng, ẩn chứa nồng đậm sinh mệnh ba động, giống như là ẩn chứa một cái thần thai.

Một cái khác điên đảo nhân từ mi tâm của hắn bên trong, cấp tốc chui ra, quanh thân nở rộ kim sắc hào quang, chỉ có phổ thông thành thân người cao, sừng sững giữa không trung bên trong, ánh mắt băng lãnh, nâng lên một cây ngón tay, hướng về phía trước một điểm.

Phía dưới, tôn này cao mấy ngàn thước kinh khủng ma thân lập tức bước đi to lớn bước chân, nhanh chóng hướng về Dương Phóng thân thể nơi này cuồn mãnh vọt tới, dưới chân mặt đất âm âm nổ vang, đất rung núi chuyển.

Ma thân bên trong đơn giản ẩn chứa không có gì sánh kịp lực lượng.

“Ma thân dưỡng thần đại pháp, hắn thật đã luyện thành!”

Thần thôn đại trưởng lão Vô Danh lộ ra vẻ kinh ngạc, mở miệng quát.

Điên đảo nhân mấy ngàn năm thời điểm, vẫn tại lại tinh nghiên môn bí pháp này, nghe nói phương pháp này chính là xuất từ thượng cổ thần linh, có thể dưỡng thành

một cái cái thể ma thân, tại ma thân bên trong lại thai nghén một cái thần thai.

Một khi luyện đến đại thành, có thể một phân thành hai.

Cả hai đều sẽ có được nghịch thiên chiến lực!

Càng máu chốt chính là!

Thần thai cùng ma thân một khi tách ra, là căn bản giết không chết, giết chết thần thai, ma thân sẽ lần nữa sinh ra thần thai, giết chết ma thân, thần thai sẽ lần nữa sinh ra ma thân.

Chỉ có đem thần thai cùng ma thân tập trung đến cùng một chỗ, mới có thể giết chết đối phương.

Bằng không, bất kỳ thủ đoạn nào đều vô dụng.

Điên đạo nhân một chút biến mất nhiều năm như vậy, càng đem môn này viển cổ bí pháp trực tiếp luyện thành.

Ầm ầm ầm ầm!

To lớn ma thân tốc độ kinh khủng, ở bên cạnh người kia mũi tên còn chưa bắn ra thời điểm, liền đã bỏ nhào phụ cận, dị thường bá đạo, trực tiếp nâng lên một cái cự đại bàn chân, hướng về Dương Phóng hung hăng đập mạnh xuống dưới, oanh một tiếng, thiên băng địa liệt, cuồng phong gào thét, tựa như một cái Thái Cổ ma nhạc đập xuống, thiên địa đều trong nháy mắt biến thành đen.

Dương Phóng nhượng mảy, không tránh né chút nào, trực tiếp ầm ỹ vừa kêu, lại là một quyền hướng về không trung đánh tới.

So đấu nhục thân, hấn sẽ không sợ hãi tại bất luận kẻ nào.

Đông!

Nắm đấm cùng bàn chân va chạm, toàn bộ không trung trong nháy mắt khuếch tán ra một cỗ vô cùng kinh khủng năng lượng ba động, tựa như một cái siêu cấp núi lửa ở giữa không trung phun trào.

Khí tức mang tính chất huỷ diệt quét ngang thập phương, không gian đều cơ hồ sụp đổ.

Phốc phốc!

To lớn bàn chân vừa đối mặt bị Dương Phóng đánh nát, vô kiên bất tồi nắm đấm ẩn chứa vượt quá tưởng tượng cực lực, khiến cho con kia to lớn bàn chân huyết quang văng khắp nơi, ở trên không trung chia năm xẻ bảy.

Mà đúng lúc này!

Trước đó vị vương giả kia bốn cái mũi tên cũng rất cực áp ủ hoàn tất, ngón tay buông lỏng, hừ một tiếng, bốn đạo hoàn toàn hóa thành tinh hồng chi sắc kinh khủng mũi tên, trong nháy mắt mang theo âm trầm không rõ lực lượng kinh khủng, vỡ vụn không gian, cực tốc vọt tới, thời gian đều giống như đột nhiên dừng lại.

Bốn cái mũi tên tốc độ nhanh đến không dung tưởng tượng, thẳng xâu Dương Phóng thân thể mà đi.

Nhưng Dương Phóng đã sớm tại dự phòng lấy thủ đoạn của đối phương.

Cơ hồ tại bốn đạo huyết sắc mũi tên vừa mới vọt tới, Dương Phóng tám sắc vòng xoáy liền đột nhiên ở giữa vọt qua, nhanh chóng phóng đại.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Kinh khủng oanh minh phát ra, liên tục bốn đạo huyết sắc mũi tên cùng nhau đánh vào quỹ dị tám sắc vòng xoáy bên trong, bộc phát ra khó mà hình dung lực lượng hủy diệt, lại bị tám sắc vòng xoáy thôn phệ không còn một mảnh.

Tất cả gợn sóng năng lượng, tinh hồng huyết quang, tất cả đều không cách nào bỏ chạy, thậm chí liền ngay cả không gian đều đang vụn vẹo, phiến thiên địa này đều hướng về tám sắc vòng xoáy bên trong đổ sụp mà đi, sắp bị nó nuốt hết.

Quỹ dị một màn cùng trước đó thời điểm, cơ hồ một màn đồng dạng.

Bốn cái huyết sắc mũi tên tề xuất, lại cũng không thể làm gì được ở tám sắc vòng xoáy mảy may, bên trong giống như là liên tiếp dị độ không gian, hết thủy đánh tới không gian đều bị tự động thôn phệ.

Bị vây ở trong đó Bộ Ngạn, càng thêm điên cuồng rống to, thân thể giống như là tiếp nhận tác vấy chi hình, hết thủy thủ đoạn, bí thuật tất cả đều không cách nào phát huy tác dụng, thân thể tổn thất ba bốn thành tinh khí.

Vị kia bắn ra huyết sắc mũi tên cường giả, lần nữa biến sắc, khó có thể tin!

Hắn bốn mũi tên tề phát, uy lực cái thế, lại đồng dạng không làm gì được đối phương?

Cái này sao có thể?

Dương Phóng tại nhất cử thôn phệ bốn cái huyết sắc mũi tên về sau, không chút nào dừng lại, lại một lần nữa khống chế lên tám sắc vòng xoáy, kịch liệt vòng xoáy, khí tức kinh khủng, tựa như thông suốt thiên khung, liên

tiếp Địa Phủ, mang theo dị thường dọa người khí thể, trực tiếp hướng về kia tôn to lớn ma thân hung hăng nuốt xuống.

Tôn này to lớn ma thân bị Dương Phóng một quyền đánh nát bàn chân, phát sinh một tiếng kinh thiên động địa rống to, vỡ nát bàn chân cơ hội qua trong giây lát liền khôi phục như lúc ban đầu.

Hắn cúi người xuống, phiến ra một cái cự đại bàn tay, muốn thừa dịp Dương Phóng đối phó bốn cái mũi tên thời điểm, đem Dương Phóng thân thể phiến nát.

Nhưng lại không nghĩ tới Dương Phóng tám sắc vòng xoáy lại trong nháy mắt nuốt lấy bốn cái mũi tên, trực tiếp hướng về thân thể của hắn hung hăng bao khóa tới.

Phốc phốc!

Con kia ma thân hơn nửa người trong nháy mắt bị tám sắc vòng xoáy che lại, thân thể tại kịch liệt giãy dụa, toàn thân trên dưới tinh khí tất cả đều tại trùng trùng điệp điệp, không bị khống chế hướng về tám sắc vòng xoáy bên trong mãnh liệt mà đi, trên người lông tóc lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang nhanh chóng tróc ra.

“Rống...”

Hắn phát ra điếc tai ma khiếu, thân thể đang kịch liệt giãy dụa, bàn chân giẫm ra, âm âm nổ vang, toàn bộ mặt đất đều tại bạo tạc, muốn dùng cái này thoát khỏi tám sắc vòng xoáy.

Nhưng cũng tiếc không có một chút tác dụng nào, vòng xoáy khủng bố che lại thân thể của hắn, như là giò trong xương, đang nhanh chóng đem hắn hướng về bên trong hút đi.

Da của hắn, mạch máu trong nháy mắt liền khô quắt, thân thể đang nhanh chóng trở nên thon gầy, đến cuối cùng Dương Phóng tám sắc vòng xoáy tiến một bước mở rộng, lập tức đem hắn thân thể triệt để nuốt xuống.

Oanh!

Nhưng vào lúc này!

Dương Phóng bản thể bên kia lần nữa tao ngộ vô cùng đáng sợ công kích.

Tàn Diêm Quân bên kia bỗng nhiên xuất thủ, trong tay xuất hiện một ngưng tinh hồng sắc trường kiếm, lượn lờ lấy kinh khủng lực lượng pháp tắc, một kiếm chém ra, đáng sợ kiếm mang vỡ vụn không gian, tự mang tiểu thế giới hư ảnh, hướng về Dương Phóng thân eo hung hăng chém tới.

Hắn thời cơ xuất thủ nắm chắc dị thường thoả đáng.

Thừa dịp Dương Phóng liên tiếp ứng phó bốn cái mũi tên cùng điên đảo nhân công kích, lực cũ vừa tận lực mới chưa sinh thời điểm, bỗng nhiên xuất thủ, hết sức toàn lực chém ra một kích mạnh nhất.

Đơn giản giống như là một cái tiểu thế giới màu đỏ hung hăng đánh ra, tự mang mục nát, khô quắt, âm trầm các loại quỷ dị đặc hiệu.

“Dùng danh nghĩa của ta, ban thưởng ngươi hủy diệt!”

Tàn Diêm Quân ngữ khí băng lãnh.

Đồng dạng tại lúc này xuất thủ, còn có vị kia thần bí khó lường Thần Thương, cùng màu đen trong gió lốc to lớn bóng đen.

Xùy!

Thần Thương ánh mắt băng lãnh, đưa tay nhấn một ngón tay, hình thành một loại màu xám pháp tắc, nhìn như không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động, nhưng ở xông tới sát na, lại làm cho Dương Phóng sinh ra một loại lớn lao nguy cơ.

Đạo này lực lượng pháp tắc, vượt quá tưởng tượng, tuyệt đối so ở đây bất luận người nào công kích đều mạnh hơn.

Mà màu đen trong gió lốc ma ảnh thì là nhô ra hai cái đại thủ, dùng sức một phần, bao phủ tại bên ngoài thân khu vực màu đen gió lốc trong nháy mắt phóng lên tận trời, lộ ra bên trong bản thể.

Chỉ gặp hấn bản thể kinh khủng hơn, to lớn, so diên đạo nhân trút bỏ tới ma thân còn muốn làm cho người kinh tâm động phách, bên ngoài thân mọc đầy từng mảnh từng mảnh đen nhánh lân giáp, lân giáp cùng lân giáp ở giữa vừa dài đầy tóc đỏ, xanh um tươi tốt, tựa như cái thể Ma Chủ trùng sinh.

Ánh mắt của hấn tinh hồng, bàn tay lớn vỗ một cái, vừa mới phóng lên tận trời màu đen gió lốc, trong nháy mắt bị hấn thao túng, nhẹ nhàng nhất chuyển, màu đen gió lốc trong nháy mắt cấp tốc biến lớn, đen nhánh yêu dị, khiến cho toàn bộ thiên địa đều rung chuyển, vang lên kinh khủng oanh minh.

Sau đó dùng sức hất lên, to lớn màu đen gió lốc mang theo vượt quá tưởng tượng lực lượng trực tiếp hướng về Dương Phóng bên kia hung hăng vọt tới.

Ba vị cái thể cường giả, lại lựa chọn trong cùng một lúc xuất thủ.

Tràng diện kinh thiên động địa, có thể xưng tuyệt sát.

Nhưng Dương Phóng phản ứng cũng cực nhanh, cơ hồ tại tám sắc vòng xoáy vừa mới bao trùm ở diên đạo nhân tôn này ma thân, liền trực tiếp đem trong tay bộ xương màu đen đầu hung hăng ném ra, cấp tốc phóng đại, trực tiếp hướng về ba người công kích hung hăng đập tới.

“Rống...”

Bộ xương màu đen trong đầu lần nữa phát ra từng đợt kinh khủng dị thường linh hồn gào thét, bên trong ẩn tàng tàn hồn tựa như sóng lại, một loại cực độ đè nén khí tức khủng bố trong nháy mắt tản ra, lập tức bao phủ tại thiên địa thập phương, tất cả mọi người biến sắc.

Có loại bị nặng nề đại sơn ngăn chặn cảm giác.

Răng rắc!

Tàn Diêm Quân chém ra tới đạo kiếm mang kia cùng to lớn ma ảnh ném ra màu đen gió lốc, dẫn đầu vỡ vụn, bắt quá Thần Thương điểm ra tới kia một chỉ lại dị thường yêu dị, màu sắc mờ lung, trực tiếp xuyên qua bộ xương màu đen đầu, năng lượng chỉ là hơi giảm bớt, tiếp tục hướng về Dương Phóng bên này vọt tới.

Dương Phóng nhướng mày, tự thân pháp tắc đi lên quét tới.

Xùy! Xùy! Xùy!

Liên tục quét ba đạo pháp tắc quá khứ.

Chỉ bắt quá Thần Thương điểm ra tới cái kia đạo công kích lại vượt quá tưởng tượng đáng sợ, bị Dương

Phóng ba đạo pháp tắc đảo qua đi đều không có lập tức biến mất, mà là như cũ tại cấp tốc vọt tới trước.

Dương Phóng vội vàng cấp tốc rút lui, nhanh chóng thiểm điện, tiếp tục đem pháp tắc quét ra.

Cuối cùng tại lại liên tục quét ra bốn đòn về sau, luồng hào quang màu xám kia mới tiêu tán ra.

Cũng liền tại lúc này!

Tám sắc vòng xoáy triệt để nuốt lấy diên đạo nhân trút bỏ ma thân!

Nhưng rất nhanh Dương Phóng cảm thấy không đúng, đột nhiên ngừng đầu.

Chỉ gặp cái kia đạo to lớn ma thân bị thôn phệ về sau, rất nhanh tại tám sắc vòng xoáy bên trong nhanh chóng sụp đổ, hóa thành vô số điểm sáng biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, diên đạo nhân bên kia, thân thể phát sáng, phù văn nở rộ, dưới chân hắn càng lại lần ngưng kết ra một tôn mới ma thân.

Chỉ bất quá vừa mới ngưng kết ma thân, lại so vừa mới ma thân yếu đi rất nhiều.

Tựa hồ bị tám sắc vòng xoáy thôn phệ đại lượng tinh khí, trong thời gian ngắn không cách nào đền bù.

Dương Phóng lập tức sầm mặt lại, hướng về năm vị cái thể vương giả nhìn sang.

“Bệ Ngạn a Bệ Ngạn, xem ra trong sáu người, người vẫn là cái người yếu nhất.”

Trong miệng hắn tự nói.

Cái này còn lại năm vị, mỗi một cái đều có không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn, vô luận công kích vẫn là ráp tâm, đều xa không phải Bộ Ngạn đầu này có khả năng so sánh.

Cho nên, nó bị cái thứ nhất thôn phệ, tuyệt không đủ là lạ.

“Chuẩn bị cùng một chỗ liên thủ sao?”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm.

“Kẻ này đương chết, không thể trở nãi nữa.”

Tần Diêm Quân thanh âm băng lãnh, trên thân tràn ngập mục nát khí tức, nhìn về phía giữa không trung bộ xương màu đen đầu, nói: “Tôn này đầu lâu không phải hắn luyện chế cô bảo, hắn không chế không nổi, cho nên không cần lo lắng thứ này!”

“Các ngươi đồng loạt ra tay, hắn cái kia đạo tám sắc vòng xoáy để ta tới định trụ!”

Thần Thương đột nhiên mở miệng, quanh quần bốn phía.

“Làm phiền Thần Thương tiên bối.”

Tuần tra thành vương giả trầm thấp mở miệng, to lớn con ngươi lại tại lạnh lùng nhìn về phía Dương Phóng.

Hôm nay hắn xoắn xuýt nhiều cường giả như vậy ở đây, mục đích là vì đối phó Thần thôn thôn trưởng, nhưng dưới mắt lại bị tiểu tử này ngăn cản, thậm chí còn tổn thất Bộ Ngạn, làm hắn động sát cơ.

“Tốt, Thần Thương đạo hữu, còn xin người ra tay đi.”

Tay kia cầm màu đen đại cung cường giả ngũ khí băng lãnh, trong tay xuất hiện lần nữa một cây mũi tên.

Chỉ bất quá, mũi tên này lại là một cây mũi tên gỗ.

Cực kỳ mục nát!

Phía trên nắp mô, giống như là kính lịch không biết bao nhiêu năm, nhìn không chút nào thu hút.

Nhưng hết lần này tới lần khác dạng này một cây không chút nào thu hút kính khủng mũi tên gỗ, tại khoác lên màu đen đại cung bên trên về sau, lập tức tản ra một loại so trước đó bốn cái mũi tên càng thêm yêu dị khí tức.

Chỉ cần tám sắc vòng xoáy bị định trụ, hẳn có cực lớn nắm chắc có thể một mũi tên bắn giết đối phương.

Bởi vì, đây mới thực là cấm khí! !

Xùy!

Thần Thương mặt không biểu tình, đưa tay một điểm, giữa thiên địa lập tức hiện lên hai khối cổ lão kính khủng bia đá, tràn ngập tang thương xa xưa khí tức, cấp tốc phóng đại, hướng về Dương Phóng bên kia nhanh chóng rơi xuống quá khứ.

Oanh! Oanh!

Mới vừa xuất hiện, toàn bộ thiên địa đều tựa hồ đột nhiên đọng lại, thời gian đình chỉ, Không Gian Tĩnh Chỉ.

Liền ngay cả trốn ở Thần thôn bên trong người, cũng không khỏi đến sắc mặt biến đổi.

“Thất Sát bia! Đây mới thực là Thất Sát bia!”

Vô Danh mở miệng quát, “Tiêu huynh đệ, coi chừng!”

Mấy năm trước, đã từng có người từng chiếm được Thất Sát bia phảng phất, tại Thần Quốc đại môn trước đó đối phó qua Dương Phóng, ngay lúc đó phảng phất cũng đã dị thường đáng sợ.

Hiện tại chính chủ rốt cục chân chính xuất hiện.

lại bị Thần Thương nắm giữ ở trong tay.

Thất Sát bia, tuyệt đối là từ xưa đến nay đến nay đáng sợ nhất vũ khí một trong, hết thủy bầy mặt, nghe nói bầy mặt bia đá tập trung ở cùng một chỗ, có hủy diệt thế giới năng lực.

Chỉ bất quá từ xưa tới nay, bầy mặt bia đá chưa hề bị chân chính tập hợp đủ qua.

quá mức nghịch thiên, tao ngộ nguyên rủa, từ đó vĩnh thế phân tán.

Cho dù nắm giữ một mặt, hai mặt, cũng đủ để tung hoành thế gian.

Hai mặt to lớn bia đá vừa hạ xuống dưới, liền nhanh chóng biến lớn, một cái hạo đặng ra sinh mệnh tước đoạt lực lượng, một cái hạo đặng ra không gian ngưng kết lực lượng.

Hai cỗ lực lượng cực kỳ cường đại, đi lên hướng về tám sắc vòng xoáy nghiền ép tới, muốn định trụ tám sắc vòng xoáy.

“Thất Sát bia...”

Dương Phóng ánh mắt ngưng lại, tiếp cận trên bầu trời hai khối bia đá, xác thực cảm nhận được khí tức cực kỳ đáng sợ.

Hắn tám sắc vòng xoáy giống như là bị vô hình ảnh hưởng chỗ cầm giữ, hoạt động khó khăn.

“Phá!”

Hắn mở miệng hét lớn, tám sắc vòng xoáy trực tiếp cấp tốc chấn động.

Thần Thương bên kia ánh mắt lạnh lẽo, ngón tay chỉ ra, bắn ra đáng sợ thần quang, hướng về kia hai khối bia đá kích xạ mà đi, cấp tốc ổn định lại hai khối bia đá lực lượng.

“Thần Thương tiền bối quả nhiên lợi hại, mà ngay cả Thất Sát bia cũng có thể được.”

Tuần tra thành vương giả phát ra cười lạnh, nói: “Vãn bối đến trợ một trợ tiền bối!”

Xùy!

Hắn trực tiếp nâng lên ngón tay, cấp tốc bắn ra một cỗ âm trầm kinh khủng ô quang, hướng về kia hai khối cỗ lão bia đá lao qua.

Thiên địa ngưng kết tốc độ, lập tức nhanh hơn.

Hai khối trên tám bia đá phù văn chớp động, ngân quang chói lọi, yêu dị tới cực điểm.

“Các người còn không xuất thủ, lập tức giết hắn!”

Thần Thương duy trì được Thất Sát bia lực lượng, băng

lãnh nói.

Còn lại ba vị vương giả cười lạnh một tiếng, lập tức bắt đầu toàn lực xuất thủ.

Oanh!

Vị kia cầm trong tay màu đen đại cung cường giả bí ẩn, con mắt lạnh lẽo, rút cục đem trong tay quý dị mũi tên gỗ bắn ra ngoài, một tiễn này không có tại tạo thành bất luận cái gì quý dị thiên địa dị tượng, có chỉ là một loại trực chỉ linh hồn kinh khủng sợ hãi, chợt lóe lên, biến thành ô quang, thật giống như chuyên môn diệt sát linh hồn.

Cùng lúc đó, bên cạnh Tần Diêm Quân, điên đảo nhân, cũng đều là không nói một lời, đi lên đánh ra công kích mạnh nhất, hướng về Dương Phóng thân thể cùng nhau oanh sát tới.

Dương Phóng diện mục trầm xuống, trên thân khí tức lập tức trở nên hỗn loạn.

“Có chút ý tứ a, là cái gì ảo giác để các người cho rằng, các người có thể định trụ ta tám sắc vòng xoáy?”

Thanh âm của hắn trầm thấp mà kinh khủng, thật giống như thể nội có cái gì cực kỳ khủng bố Thái Cổ hung thú lập tức thức tỉnh, trong miệng bỗng nhiên rống to một tiếng.

Thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Phương này không gian đều đột nhiên run rẩy lên.

Ầm ầm!

Sau đó Dương Phóng thân thể nhanh chóng biến lớn,

tựa như thổi phồng, cát bay đá chạy, mặt đất run mạnh, vô số bộ lông màu đen nhanh chóng từ trong cơ thể hấn xông ra, lít nha lít nhít, kinh khủng yêu dị.

Đảo mắt biến thành kinh khủng mấy ngàn mét hình thái.

Bản thể hiển lộ!

Hô!

Vừa mới triển lộ ra bản thể, Dương Phóng lực lượng liền bắt đầu vô hạn kéo lên, trùng trùng điệp điệp, vô biên vô hạn, sau đó khổng chế lại tám sắc vòng xoáy đột nhiên phóng đại.

Nguyên bản bị định trụ tám sắc vòng xoáy lại một lần nữa run rẩy kịch liệt, oanh một chút, triệt để sụp ra hai mặt to lớn bia đá phong tỏa, lập tức biến lớn bảy tám lần, hướng về kia hai mặt bia đá cấp tốc nuốt xuống.

Thần Thương biến sắc, lập tức hết sức toàn lực thôi động bia đá, bộc phát ra sáng chói ngân quang, dùng cái này chống lại tám sắc vòng xoáy.

Bên người tuần tra thành vương giả càng là cùng hấn cùng nhau xuất thủ, điếm ra kinh khủng chùm sáng.

Chỉ bất quá vẫn không có bất cứ tác dụng gì.

Hô một tiếng.

Vòng xoáy khổng lồ hung hăng đem hai mặt bia đá trùm xuống, không quản bia đá như thế nào nở rộ hào quang, như thế nào bộc phát sát thuật đều từ đầu đến cuối vô dụng, tám sắc vòng xoáy tự động thôn phệ hết thảy, thật giống như đem hai khối bia đá kéo vào đến dị thứ nguyên không gian, sau đó Dương Phóng đột nhiên nhấc quyền, một quyền ném ra, hướng về bản tới trước

mắt cái kia đạo quỷ dị mũi tên gỗ đập tới.

Răng rắc!

Quỷ dị mục nát mũi tên gỗ tại chỗ bị Dương Phóng một quyền nện đến nổ tung.

Nhưng là mũi tên gỗ mặc dù nổ tung, trong đó lại có một đạo màu đen ô quang, chợt lóe lên, trực tiếp hướng về Dương Phóng sâu trong linh hồn hung hăng phóng đi.

“Rống!”

Dương Phóng lần nữa hô lên lời âm, thiên uy vô tận, cuộn cuộn bành trướng, không gian đều trực tiếp nổ tung.

Bản thể hình thái hấn, thi triển lời âm, đơn giản chính là quái vật, so Thái Cổ Man Thú còn giống như là Thái Cổ Man Thú.

Ầm ầm!

Tại trong người hấn vang lên từng đợt kinh khủng khó lường khí tức, để hấn toàn thân lông tóc tất cả đều bắt đầu dựng ngược lên, thân thể thất tha thất thểu, nhanh chóng rút lui.

Rốt cục, đem đạo này màu đen ô quang triệt để hóa giải, khoe miệng chảy máu, linh hồn nhói nhói, cả người khí tức trên thân dị thường hỗn loạn, lông tóc bên trên đều lay dính huyết thủy.

“Thật là khiến người phiền chán, các ngươi. . làm đau ta!”

Dương Phóng thanh âm trầm thấp mà kinh khủng, thân thể đen sì một đoàn, lượn lờ lấy kinh khủng dị thường

khí tức, con mắt như là tia chớp màu đỏ ngòm.

Hắn điều khiển lên không trung tám sắc vòng xoáy, trực tiếp hướng về năm vị tuyệt đỉnh vương giả nhanh chóng nhào tới.

Tốc độ kinh khủng dị thường, to lớn hình thể vậ mà không có ảnh hưởng đến thân thể của hắn mảy may.

Cơ hồ lập tức xuyên thấu không gian, sát na xuất hiện ở đám người phụ cận, tám sắc vòng xoáy đi lên liền hung hăng trùm xuống.

Cầm trong tay màu đen đại cung cường giả sắc mặt đột biến, không chút nghĩ ngợi, cái thứ nhất cấp tốc rời xa, lấy một loại cực kỳ khủng bố tốc độ tiến hành thoát đi, cũng không tiếp tục suy nghĩ nhiều đợi mảy may.

Cùng lúc đó!

Cái khác vương giả cũng tất cả đều không còn chờ lâu, sắc mặt âm trầm, quay người liền đi, nhanh đến cực hạn.

Trong lòng của bọn hắn triệt để chấn kinh, tràn ngập không thể tưởng tượng nổi.

Nhất là Thần Thương, càng là phần nộ đến cực điểm.

Hắn hai mặt Thất Sát bia bị nuốt vào vòng xoáy, lại mất đi cảm ứng, giống như là hoàn toàn biến mất.

Cái này khiến hắn căn bản là không có cách tiếp nhận.

Cái này hai khối bia đá thể nhưng là hắn hao tổn to lớn đại giới mới lấy được!

Chỉ bất quá!

Dương Phóng tám sắc vòng xoáy sớm đã cái thứ nhất khóa chặt Thần Thương, dù là tốc độ của hắn lại nhanh đều vô dụng, tại Dương Phóng tuyệt đối nhục thân tốc độ xuống, y nguyên bị cấp tốc đuổi kịp.

Ầm ầm!

To lớn tám sắc vòng xoáy hung hăng trùm xuống, bên trong bộc phát ra vô tận hấp lực, để không gian đều vỡ vụn, vô số chuỗi nhân quả, màu đen chạm tay một chút duỗi ra, dính chặt Thần Thương thân thể.

“Sát na vĩnh hằng!”

Thần Thương phát ra phản nộ hét lớn, thân thể bộc phát ra sáng chói thần quang.

Cả người giống như là biến thành một vệt ánh sáng, vĩnh hằng không chùng.

Không quản ngoại lực như thế nào gia thân, từ đầu tới cuối duy trì bất động, Bất Diệt, không dao, đây mới thực là vô địch pháp, cùng loại với vạn pháp bất xâm, đem mình quy về thời không, miễn dịch hết thảy tổn thương, đồng thời trong tay hắn liên tiếp quét ra từng đạo quỷ dị màu xám pháp tắc.

Chỉ bất quá tám sắc vòng xoáy lại vượt ra khỏi thiên địa lẽ thường, không thuộc về hắn hiểu biết bất kỳ lực lượng nào, cũng không thuộc về hắn hiểu rõ bất luận cái gì hình thức, hắn quét ra tới tất cả pháp tắc tất cả đều bị cấp tốc thôn phệ.

Toàn bộ tám sắc vòng xoáy run rẩy kịch liệt, bộc phát ra hủy thiên diệt địa khí tức, y nguyên còn tại hướng về thân thể của hắn cấp tốc phủ xuống, vô số chuỗi nhân quả dắt thân thể của hắn, đem hắn thân thể từ thời

không bên trong sinh sinh tách rời ra, trong miệng phát ra kêu to, không bị khổng chế hướng về tám sắc vòng xoáy phóng đi.

Phốc phốc!

Rốt cục!

Danh xưng chưa hề bại qua Thần Thương, bị triệt để hút vào đến tám sắc vòng xoáy, phát ra điếc tai kêu to.

Thần thôn đám người tất cả đều giật mình, thật sâu rung động.

Thần Thương, một thời đại truyền kỳ!

Hôm nay triệt để kết thúc!

Dương Phóng điều khiển tám sắc vòng xoáy, thân thể tiếp tục vọt tới trước, hướng về những người khác cực tốc vọt tới.

Lần này hẳn tởa định mục tiêu trực tiếp là Tàn Diêm Quân cùng vị kia cầm trong tay đại cung cường giả bí ẩn, tám sắc vòng xoáy vừa lên đến liền hướng về thân thể của bọn hắn hung hăng tế quá khứ.

Cho dù tốc độ của hai người đã dị thường đáng sợ, nhưng vẫn là bị Dương Phóng đuổi kịp.

Hai người thần sắc biến đổi.

Tàn Diêm Quân trở tay đánh ra mấy cái bàn tay lớn màu đen, tràn ngập mục nát khí tức, nhanh chóng chụp về phía tám sắc vòng xoáy, vị kia cầm trong tay màu đen đại cung cường giả bí ẩn, càng là liên tục kéo động dây cung, bắn ra một đạo lại một đạo lưu quang.

Hắn mũi tên lúc trước thời điểm toàn bộ sử dụng hết, giờ phút này chỉ có thể lấy pháp tắc ngưng tiến, bắn về phía Dương Phóng.

Chỉ bất quá!

Ngay cả trước đó Cẩm Bảo đều không thể làm sao Dương Phóng, pháp tắc của hắn ngưng tiến càng thêm không có khả năng phát huy tác dụng.

Phốc phốc phốc!

Từng đạo lưu quang liên tiếp bị tám sắc vòng xoáy hấp thu, giống như là trâu đất xuống biển, hết thủy biến mất không thấy gì nữa.

Đến cuối cùng hai người cực kỳ quả quyết, trực tiếp ngay tại chỗ tách ra, cấp tốc phóng tới hai cái phương hướng khác nhau.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, dẫn đầu hướng về cầm trong tay đại cung cường giả bí ẩn vọt tới, huy động tám sắc vòng xoáy, trực tiếp hướng về thân thể của hắn cấp tốc trùm xuống.

“Chuyện gì cũng từ từ...”

Cầm trong tay đại cung cường giả bí ẩn phát ra kêu to, đem hết khả năng tiến hành chống cự, ném ra một ngậm chuông đồng, tách ra chói lọi quang mang, muốn làm thế thân, vì chính mình tranh thủ cơ hội bỏ chạy.

Nhưng này miệng chuông đồng lại vừa đối mặt liền bị tám sắc vòng xoáy hấp thu.

Mấy chục đạo tám sắc quang mang quét sạch mà ra, một mảnh chói lọi, trực tiếp đem phía dưới cường giả bí ẩn cuốn trúng, cấp tốc ném về tám sắc vòng xoáy.

“Không muốn, a...”

Cường giả bí ẩn kêu to , bất kỳ cái gì thủ đoạn đều vô dụng, trực tiếp bị nhanh chóng dung nhập tám sắc vòng xoáy bên trong, phát ra tiếng kêu thảm, thân thể trong khoảnh khắc bắt đầu vỡ nát, vỡ nát sau lại lần nữa gây dựng lại...

Trực tiếp gặp cùng Bộ Ngạn, Thần Thương đồng dạng tao ngộ.

Dương Phóng quay người liền đi, đáy mắt bên trong hiện ra chuỗi nhân quả, hướng về Tần Diêm Quân phương hướng cực tốc đuổi tới.

Trong lòng của hắn cười lạnh.

Ai cũng có thể buông tha, duy chỉ có Tần Diêm Quân tuyệt không thể buông tha.

Thập đại Diêm Quân mấy vị, cùng hắn đều có huyết hải thâm cừu, là không thể nào tùy tiện hóa giải.

Hôm nay tám sắc vòng xoáy sơ bộ hiển uy, triệt để nằm ngoài dự đoán của hắn.

Cùng giai bên trong, dù cho là sáu vị vương giả liên thủ, cũng không phá nổi hắn tám sắc vòng xoáy.

Oanh!

Dương Phóng nhanh chóng vọt tới trước, đáy mắt bên trong nhân quả hiển hiện, rất nhanh đã lần nữa khóa chặt Tần Diêm Quân.

“Dương Đạo tiểu hữu, nhanh chóng dừng lại, ta cùng người ở giữa cũng không quá đại ân oán, hôm nay làm,

không phải ta bản ý, trước đó người giết chết ta hóa thân sự tình, đại gia có thể xóa bỏ, người muốn đối phó Tống Diêm Quân, ta cũng có thể giúp người một tay, mau mau dừng lại!”

Tần Diêm Quân mở miệng, thân thể đang nhanh chóng vọt tới trước.

Khí tức của hắn mục nát, liễm giấu ở Hắc Âm âm mai bên trong, cùng đầy trời lông tóc cùng thịt nát cơ hồ dung hợp làm một thể, nhưng dù vậy, vẫn là chạy không thoát nhân quả.

Chỉ cần tại nhân quả bên trong, đều sẽ bị Dương Phóng truy tung.

Dương Phóng không đáp, tám sắc vòng xoáy gào thét mà ra, trực tiếp hướng về Tần Diêm Quân thân thể hung hăng trùm xuống.

Tần Diêm Quân biến sắc, trên người Âm Dương đạo bào lập tức từ hắn bên ngoài thân bay ra, nhanh chóng biến lớn, phía trên âm dương đồ án như cùng sống, phóng tới tám sắc vòng xoáy.

Đồng thời hắn hiển lộ bản thể, hóa thành một con vô cùng to lớn tê tê, cấp tốc đào lên mặt đất, hướng về trong lòng đất cực tốc chui vào.

Dương Phóng nhướng mày, trên thân lực lượng pháp tắc trong nháy mắt đánh qua.

Xoát xoát xoát!

Liên tục số nhớ lực lượng pháp tắc đánh ra, trực tiếp đem mặt đất bốc hơi mấy trăm trượng, đem đầu kia to lớn tê tê lần nữa bại lộ ra.

Tám sắc vòng xoáy rút cục thôn phệ hết Âm Dương đạo bào, hướng về kia đầu tê tê hung hăng bao trùm xuống dưới.

Tê tê phát ra phần nộ rống to, đem hết toàn lực giãy dụa, nhưng vẫn là bị tám sắc vòng xoáy chỗ cấp tốc thôn phệ, biến mất tại vòng xoáy bên trong.

Dương Phóng rút cục dừng lại, trên thân khí tức mãnh liệt.

Trận chiến ngày hôm nay, thu hoạch to lớn!

Sáu vị cái thế vương giả, bị hấn trực tiếp nuốt lấy bốn vị, riêng là các loại côi bảo liền có mấy kiện.

Loại này chiến tích, được cho kinh thiên động địa.

Loại trừ đầu kia Bộ Ngạn thực lực hơi có vẻ yếu ớt bên ngoài, cái khác ba vị đều là cường giả chân chính, cho dù tại vương giả bên trong cũng là người nổi bật, xa không phải trước đó người có thể so sánh với.

“Đáng tiếc lại làm cho tuần tra thành thành chủ cùng diên đạo nhân chạy thoát rồi.”

Dương Phóng tự nói.

Đỉnh đầu hấn tám sắc vòng xoáy, một bên luyện hóa, một bên trở về Thần thôn, thẳng đến triệt để tiếp cận Thần thôn, mới lần nữa thu tám sắc vòng xoáy.

Toàn bộ Thần thôn rung động.

Tất cả thôn dân đều giật mình không thôi.

Dương Phóng chiến tích có thể nói là một phần hành động vĩ đại, sức một mình, đánh tan lục đại cái thế

vương giả liên thủ, lại sinh sinh khôn trụ mấy vị vương giả.

Thực lực như vậy, làm cho người động dung, đủ để truyền vang phương viên vô số bên trong.

“Tiêu huynh đệ, lần này thật sự là may mắn mà có người!”

Thần thôn đại đường, đại trưởng lão Vô Danh, sắc mặt phức tạp, mở miệng nói ra.

Nếu không phải là Dương Phóng giải vây, chỉ bằng vào bọn hắn Thần thôn bên ngoài kia mấy môn đại trận là căn bản không có khả năng ngăn trở nhiều cường giả như vậy, bọn hắn đều đem khó thoát khỏi cái chết.

“Đại trưởng lão khách khí, bất quá, thôn trưởng đến cùng như thế nào?”

Dương Phóng hồ nghi.

Thần thôn đứng trước loại nguy cơ này, thôn trưởng thế mà vẫn không có xuất quan.

Hắn là thật đến không dung quấy rầy trước mắt?

Đại trưởng lão lên tiếng thờ dài: “Thôn trưởng cũng không có chuyện gì, chỉ là, lại căn bản không thể chú ý đến Thần thôn.”

“Ồ?”

Dương Phóng nhìn về phía đại trưởng lão.

“Tiêu huynh đệ, trước ngươi phải chăng từng có nghi hoặc, cửa thôn chỗ chỗ kia bia đá vì sao viết 【 phong 】 chữ, lúc đầu chúng ta cũng đang nghi ngờ, nhớ kỹ tại

ta rất nhỏ thời điểm, tấm bia đá này liền đứng vững tại cửa thôn khu vực, không ai nói rõ được là lúc nào lập xuống tới, cũng không ai nói rõ được dưới tấm bia đá có phải thật vậy hay không phong ấn cái gì, thẳng đến. . hơn nửa tháng trước thời điểm, thôn trưởng đột nhiên hướng ta truyền âm, nói cho ta biết ta một kiện dị thường đáng sợ cơ mật.”

Đại trưởng lão Vô Danh nói ra:

“Thần thôn lòng đất, lại một mực phong ấn một vị cực kỳ khủng bố ma vương, vô số năm, lại y nguyên còn sống, mà con kia ma vương gần nhất càng là có phá phong dấu hiệu, cho nên thôn trưởng chỉ có thể tập trung toàn bộ tinh lực đến trấn áp đối phương, lại không nghĩ, con kia ma vương thực lực cao thâm mạt trắc, dù là được phong vô số năm, y nguyên bảo tồn nghịch thiên chiến lực, lại cùng thôn trưởng trực tiếp giằng co ở cùng nhau, cả hai giống như là đặt thành ngăn ngại cân bằng, dù ai cũng không cách nào làm sao ai...”

“Lại có việc này?”

Dương Phóng giật mình.

Thần thôn lòng đất một mực phong ấn một vị ma vương?

“Vị kia ma vương là Kiếm Ma phong ấn?”

“Có lẽ vậy.”

Vô Danh sắc mặt khó coi.

“Thôn trưởng kia hiện tại như thế nào, ngoại nhân có thể hay không tương trợ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tình huống hiện tại ta cũng không hiểu rõ, nói thật, ta ngay cả thôn trưởng bây giờ ở nơi nào cũng không biết.”

Vô Danh cười khở.

Trước đó lời nói, tất cả đều là thôn trưởng truyền âm nói cho hắn biết.

Về phần thôn trưởng bản thể ở đâu, căn bản là không có cách xác định.

Có lẽ ngay tại lòng đất một góc nào đó

Nguyên bản thôn trưởng là để hắn lập tức dẫn người toàn bộ dời xa, chỉ là đại trưởng lão không yên lòng, trong lòng còn tại cân nhắc bên trong liền bị tuần tra thành vương giả tìm tới cửa tới.

...

Chương 427 : Thần Chủng lai lịch cùng truyền thuyết!

Một phương hướng khác.

Ô quang lấp lóe, màu đen gió lốc một đường vọt tới trước, cát bay đá chạy, khí tức kinh khủng, trợn vụn xông ra hồi lâu, mới rốt cục dừng lại, gió lốc tản ra, lộ ra bên trong cao tới mấy ngàn mét kinh khủng ma ảnh.

Hắn một thân lân giáp cùng lông tóc, thân thể lượn lờ hắc khí, sắc mặt âm trầm, cắn chặt hàm răng, trong lòng phần nộ đến cực điểm.

Chính là tuần tra thành vương giả!

Bàn tay hắn vung lên, bên người rớt xuống mấy đạo nhân ảnh, rơi vào mặt đất, biến thành tuần tra thành thành chủ cùng mấy vị trưởng lão đáng vẻ, từng cái sắc mặt trắng bệch, kinh hãi không thôi.

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, lần này lão tổ tự mình xuất quan, liên hợp năm vị cái thể vương giả, thế mà cũng không thể làm sao Thần thôn!

Thậm chí ngay cả thôn trưởng mặt đều không có gặp liền bị cái kia Dương Đạo cho ngăn lại.

Sớm biết đối phương đáng sợ như thế, bọn hắn tại lúc trước liền nên bất kể bất cứ giá nào đánh vào Thần thôn, đem đối phương giết chết.

“Lão tổ, những người khác bên kia...”

Tuần tra thành thành chủ thanh âm phát run.

“Các người đi về trước đi, sự tình ta sẽ xử lý.”

Tuần tra thành vương giả âm trầm mở miệng, lộ ra khí tức khủng bố.

“Vâng, lão tổ!”

Tuần tra thành thành chủ cùng một đám trưởng lão cung kính chấp tay, sau đó cấp tốc hướng về nơi xa bay đi.

Tại bọn hắn vừa mới rời đi không lâu.

Tuần tra thành vương giả trên thân liền tản ra một cỗ càng thêm khí tức quỷ dị, hiện ra nồng đậm tử sắc, lít nha lít nhít, từ hắn toàn thân lông tóc bên trong tràn ra, tại sau lưng nhanh chóng hội tụ, thời gian dần qua hợp thành một đạo cái bóng hư ảo, mơ hồ không chừng, khó mà bắt giữ.

Đúng là một đạo tàn hồn.

“Sự tình người cũng thấy được, Thần thôn bên trong thế mà ra như thế một cái biến số, thế mà ngay cả Thần Thương đều bị cái kia quỷ dị vòng xoáy cho nuốt lấy.”

Tuần tra thành vương giả Thần Đình Vương, âm trầm mở miệng.

“Thấy được, bất quá không cần lo lắng, lúc đầu ta còn không xác định chủ công của ta còn sống hay không, nhưng thẳng đến các người động thủ một khắc này, ta mới sinh ra cảm ứng, chủ công của ta nhất định còn sống.”

Cái kia đạo tàn hồn mở miệng nói ra.

“Ừm? Người cảm ứng được?”

Tuần tra thành vương giả híp mắt lại.

“Đúng vậy, đây cũng là vì cái gì Thần thôn thôn trưởng không có hiện thân nguyên nhân, hấn khẳng định là cùng ta vị chúa công kia dây dưa đến cùng một chỗ, ta vị chúa công kia công lực nghịch thiên, đã sớm đạt đến siêu thoát tạo hóa chi cảnh, liền xem như thời gian cũng phong bất tử hấn.”

Cái kia đạo tàn hồn nói.

Thần Đình Vương mặt không biểu tình, mở miệng nói ra: “Thế nhưng là Thần thôn bên trong có tên kia tại, không phải dễ đối phó như vậy, người cũng nhìn thấy, hấn tám cái vòng xoáy dị thường quỷ dị, tựa hồ có thể thôn phệ hết thảy công kích, bằng vào ta thực lực, là không làm gì được hấn.”

Trước đó Dương Phóng biểu hiện quá mức yêu dị, để hấn đến nay đều có loại trong lòng phát chìm cảm giác.

Tám sắc vòng xoáy, không có gì không nuốt.

Vô luận là Huyền Hải Thiên Ma Cung, vẫn là Thần Thương Thất Sát bia, thế mà đều bị thôn phệ.

Đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Hấn rất là hoài nghi, cho dù là hấn đem tuần tra thành thần tháp chuyển đến, chỉ sợ cũng phải bị đối phương thôn phệ xuống dưới.

“Loại kia tám sắc vòng xoáy thực tế là tám khóa 【 Thiên Chủng 】 hội tụ mà thành, tự nhiên đáng sợ.”

Cái kia đạo tàn hồn mở miệng nói ra.

“Tám khóa Thiên Chủng? Có ý tứ gì?”

Thần Đình Vương hỏi thăm.

“Thiên Chủng, nói trắng ra là, chính là các người người đời sau lời nói Thần Chủng, chỉ bất quá, tại chúng ta niên đại đó, càng ưa thích đem nó xưng là Thiên Chủng, chỉ tiếc, tại chúng ta thời đại kia, Thiên Chủng cũng không tới kịp thành thực, chúng ta liền tạo ngộ thiên địa chi kiếp, vô số năm qua đi, Thiên Chủng thành thực, tản mát bốn phía, nghe nhầm đồn bậy dưới, lúc này mới bị các người xưng là Thần Chủng, tưởng rằng thần linh sau khi chết lưu lại, nhưng thật ra là mười phần sai.”

Cái kia đạo tàn hồn nói.

“Thì ra là thế.”

Thần Đình Vương ánh mắt chớp động, mở miệng nói:
“Kia Thiên Chủng đến cùng là thế nào hình thành?”

“Thái Cổ thời kì, giữa thiên địa có đại đạo, đại đạo trải qua thời gian dài thai nghén, ở phía trên tạo thành một trường hoàn chỉnh Thiên Đờ, cái gọi là Thiên Chủng chính là tại Thiên Đờ phía trên kết xuất trái cây, chỉ tiếc, khi đó Thiên Đờ mới vừa vụn hình thành, phía trên Thiên Chủng cũng không đạt tới chân chính thành thực tình trạng, về sau. . chính là thiên địa chi kiếp, chúng thần tề tựu, lại sau đó, ta liền lâm vào tĩnh mịch!

Trước đây không lâu ta đang thức tỉnh thời điểm, từng lấy bí pháp cảm ứng qua Thiên Đờ, rất đáng tiếc Thiên Đờ chẳng biết lúc nào đã vỡ vụn, phía trên Thiên Chủng cũng tiêu tán các nơi, thẳng đến ta vừa mới nhìn thấy cái kia tám sắc vòng xoáy mới phản ứng được, đó chính là tám khóa Thiên Chủng hội tụ mà thành a.”

Tàn hồn thở dài, nói:

“Một mực truyền ngôn, Thiên Chủng ba mươi sáu, năm giữ thứ nhất, liền có thể chạm đến đại đạo, năm giữ thứ tám, liền có thể câu thông thiên địa, nếu là năm giữ nhiều hơn phân nửa, hắc hắc, liền có thể triệu hồi ra hoàn chỉnh Thiên Đồ, đến lúc đó , bất kỳ cái gì coi bảo, công kích, tại Thiên Đồ trước mặt đều đem tự động tiêu tán, trong thiên hạ liền không còn có bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì lực lượng có thể giết chết người, sẽ cùng đại đạo hợp nhất, thân tồn vạn cổ!”

“Ồ?”

Thần Đình Vương trong lòng đại động.

Thiên Đồ!

Thiên Chủng!

Đúng là loại này lai lịch!

Khó trách quỷ dị như vậy!

Khó trách ngay cả Thất Sát bia đều có thể thôn phệ?

Kẻ này thật là lớn vận khí, lại một chút tập hợp đủ nhiều như vậy Thiên Chủng?

“Thiên Chủng nghe nói không thể tước đoạt, có phải thật vậy hay không?”

Thần Đình Vương âm trầm hỏi thăm.

“Đúng vậy, nhưng vạn sự vạn vật cũng không có tuyệt đối, Thiên Chủng dung nhập từ sau lưng, tức chủ có thể lựa chọn đem nó chủ động đưa ra, đưa cho người đó là ai, tiếp theo, nếu là tức chủ không nguyện ý đưa ra, cũng có thể giết chết tức chủ, chỉ cần tức chủ vừa chết, Thiên

Chúng liền sẽ trở lại thiên địa, đến lúc đó, lấy người tuàn tra thành thực lực, tùy tiện phái ra mấy người, thời khắc lưu ý Thần Khư đại lực, đem nó lần nữa tìm tới, lại có gì khó.”

Tàn hồn ung dung nói.

Thần Đình Vương trong đầu cấp tốc lăn lộn, trong đôi mắt quang mang chớp động.

Một lát sau, lần nữa lắc đầu.

“Bằng vào ta chi lực, không làm gì được hẳn.”

“Không cần lo lắng, có lẽ không cần đến chúng ta động thủ, những người khác tự sẽ trợ giúp chúng ta.”

Cái kia đạo tàn hồn mỉm cười, nói: “Các người không phải đang tìm món kia chiến bảo nghịch thiên sao? Kỳ thật món kia chiến bảo nghịch thiên cũng tại Thần thôn lòng đất.”

“Ồ? Kia là một kiện bảo vật gì? Thật là Lượng Thiên Xích sao?”

Thần Đình Vương con mắt lóe lên.

Nghe đồn Lượng Thiên Xích uy lực to lớn, kinh khủng khó lường, tại viễn cổ thần linh thời kì bị người nắm giữ, từng liên tục vỡ nát tám chỗ Thần Quốc, lưu lại qua uy danh hiển hách.

“Lượng Thiên Xích cố nhiên cường đại, bất quá cùng thứ này so sánh, vẫn là phải yếu đi một bậc.”

Cái kia đạo tàn hồn cười nói, “Đây là thượng cổ chí bảo, Cửu U đồ!”

“Cửu U đồ!”

Thần Đình Vương trong lòng giật mình, nói: “Món kia chiến bảo nghịch thiên đúng là Cửu U đồ?”

Món bảo vật này danh xưng thật đúng là quá lớn.

Tại viễn cổ thần linh thời đại liền từng dẫn phát rung chuyển, chính là Cửu U bên trong một vị Ma Thần luyện, nghe nói vì luyện chế bảo vật này, đối phương đem toàn bộ Cửu U một phần không hai, một nửa Cửu U đều bị hấn luyện vào này đồ, uy lực có thể xưng nghịch thiên.

Là đủ để cùng Thí Thần cờ, Toái Thiên kỳ cùng so sánh chí bảo.

Thứ này dĩ nhiên thẳng đến đều tại Thần thôn?

“Ta cũng là tại vừa mới đến gần Thần thôn thời điểm, mới cảm ứng được món chí bảo này, nghĩ đến vật này hẳn là có lẽ là trước đó liền di thất tại nơi này, nếu như tin tức này lan truyền ra ngoài, người nói, có thể hay không dẫn phát Hắc Âm âm mai chỗ sâu một chút tồn tại.”

Cái kia đạo tàn hồn cười nói.

Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất, xưa nay thần bí mà nguy hiểm, ẩn giấu đi một chút chân chính Thái Cổ cự hung, những cái kia là chân chính Ma Nhân.

Nói một cách khác, giống như Thần Đình Vương, điên đạo nhân, Thần Thương những người này, sở dĩ ở tại bên ngoài, không có tiến vào Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất, đơn giản là thực lực hơi yếu thôi.

Phàm là thực lực mạnh, đều sẽ lựa chọn tiến vào chỗ sâu.

“Thế nhưng là nếu thật là đưa tới một chút Thái Cổ cự hung, chỉ sợ kia Thiên Chủng cùng Cửu U đồ, ta một cái cũng không chiếm được đi.”

Thần Đình Vương trầm thấp mở miệng.

“Nếu quả thật có thể dẫn tới cường giả, giúp ta chúa công thoát khỏi, Thiên Chủng cùng Cửu U đồ coi như đưa người lại có làm sao?”

Tàn hồn nói.

“Người có thể làm chủ?”

Thần Đình Vương lạnh giọng mở miệng.

“Ta cùng chúa công, tên mặc dù chủ tớ, kì thực cũng là bằng hữu, ta nhược khần cầu, hấn tất sẽ không cự tuyệt.”

Tàn hồn mở miệng.

“Thật sao?”

Thần Đình Vương trong lòng cười lạnh, lại đối với cái này tàn hồn căn bản không tin tưởng.

Hấn cùng đối phương chỉ là lợi dụng lẫn nhau quan hệ.

Đối phương nói đem hai món chí bảo này đưa cho hấn, hấn nói cái gì cũng không tin.

Bất quá!

Hấn xác thực muốn lợi dụng một chút các cường giả lực lượng mới được.

Thần Đình Vương náo hải lãn lộn, xuất hiện đủ loại ý nghĩ, một lát sau, mở miệng nói: “Đã dạng này, chúng ta liền đi lập tức rải tin tức đi.”

Hô!

Quý dị tàn hồn lãn nữa hóa thành từng tia từng sợi tử khí, hướng về Thần Đình Vương trong thân thể không có vào mà đi.

Thần Đình Vương điều khiển màu đen gió lốc, cấp tốc biến mất nơi đây.

...

Thần thôn bên trong.

Rộng rãi trong hành lang.

Dương Phóng từ đầu tới đuôi từ đại trưởng lão nơi đó giải được rất nhiều chuyện, khi biết được đại trưởng lão bọn hắn không cách nào xác định thôn trưởng vị trí cụ thể, lông mày của hắn lập tức nhăn lại, trong lòng cấp tốc cân nhắc.

“Thực không dám giấu giếm, kỳ thật ta ngược lại thật ra tinh thông một chút suy tính chi pháp, có lẽ có thể thôi diễn ra thôn trưởng vị trí cụ thể.”

Dương Phóng mở miệng.

“A, Tàn huynh đệ nói thật chứ?”

Đại trưởng lão, nhị trưởng lão vội vàng hỏi thăm.

“Đúng vậy, bất quá có thể hay không trợ đến thôn trưởng ta cũng không rõ ràng, như vậy đi, trước hết để cho ta thử một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, làm phiền Tàn huynh đệ!”

Đại trưởng lão, nhị trưởng lão mở miệng.

Dương Phóng lập tức thảm vận lên 【 nhân quả 】 Thần Chủng, khí tức cả người trong nháy mắt phát sinh cải biến, tối nghĩa thâm trầm, thần bí khó lường, đáy mắt bên trong như là ẩn chứa một mảnh vô tận tinh thần.

Từng đạo vô hình dây nhỏ từ hần đáy mắt hiển hiện, tung hoành xen lẫn, giống như mạng nhện, lóe ra nhàn nhạt óng ánh quang mang, kéo dài hướng bốn phương tám hướng.

Trong đó có mấy đạo dây nhỏ phá lệ thô to, cùng hần kết nối, cùng đại trưởng lão, nhị trưởng lão kết nối, càng là cùng toàn bộ Thần thôn đan xen kẽ.

Dương Phóng khí tức tối nghĩa, không nói một lời, dọc theo cái này mấy đạo chuỗi nhân quả, bỗng nhiên vươn người đứng dậy, hướng về bên ngoài đi đến.

Đại trưởng lão, nhị trưởng lão hai mặt nhìn nhau, lúc này cấp tốc cùng hướng Dương Phóng.

Ngoài cửa khu vực, ngay tại chạy tới Tàn Thiên Lý, vừa muốn mở miệng nói chuyện, liền bị đại trưởng lão cấp tốc ngăn lại.

Tàn Thiên Lý sắc mặt hồ nghi, lập tức nhìn về phía Dương Phóng, sau đó cấp tốc đi theo.

Chỉ gặp Dương Phóng một đường đi ra, xuyên qua đình viện, khí tức tĩnh mịch, rất mau tới đến một chỗ không đáng chú ý công trình kiến trúc trước, đẩy ra công trình

kiến trúc, hướng về trong đó bộ đi đến.

“Thôn trưởng trụ sở?”

Tần Thiên Lý nhú mày.

Không bao lâu.

Dương Phóng mở ra thôn trưởng gian phòng một chỗ mật thất, thân thể rất cục dừnɡ lại, cúi đầu xuống, hướng về lòng đất nhìn lại, từng đầu óng ánh dây nhỏ trực tiếp hướng về lòng đất ngay cả đi.

Chỉ bắt quá tại kéo dài sau đó không lâu, nhân quả đứt gãy, khó mà duy kế, phiêu phiêu đặng đặng, tựa như trong gió dây nhỏ.

Nhưng nếu cẩn thận cảm ứng, lại có thể cảm ứng được đứt gãy chuỗi nhân quả phía dưới tràn ngập một cỗ khó tả âm lãnh lực lượng, âm trầm quỷ dị, ẩn chứa kinh khủng.

Dương Phóng trong lòng suy tư, trên người tối nghĩa khí tức lập tức cấp tốc biến mất, khôi phục như thường, mở miệng nói ra: “Ở chỗ này.”

“Thôn trưởng chẳng lẽ dùng Độn Địa phù, tiến vào lòng đất?”

Nhị trưởng lão Hoắc Thanh hồ nghi.

“Hơn phân nửa là.”

Vô Danh ngưng trọng gật đầu, nói: “Chúng ta còn có Độn Địa phù sao?”

“Có.”

Hoắc Thanh lật bàn tay một cái, lấy ra mấy khối Độn Địa phù, một người cho một mặt.

“Đại trưởng lão, nhị trưởng lão, phía dưới chỉ sợ dị thường nguy hiểm, tốt nhất sớm chuẩn bị.”

Dương Phóng đột nhiên mở miệng.

Có thể gãy mất hần nhân quả, loại lực lượng này tuyệt đối không thấp.

“Ta mang tới trong thôn cô bảo, tự vệ cũng không có vấn đề.”

Đại trưởng lão nói.

“Không thể nào, thôn trưởng một mực tại lòng đất.”

Tần Thiên Lý kinh dị.

Dương Phóng lúc này cùng bên người mấy người bắt đầu vận chuyển lên Độn Địa phù, từng mảnh từng mảnh thổ Hoàng sắc từ trong tay của bọn hắn tản ra, thần bí mờ lung, bao phủ lại thân thể của bọn hắn, tiếp lấy liền bắt đầu hướng về phía dưới chậm rãi rơi xuống mà đi.

Nặng nề tầng đất tựa như biến thành một mảnh nước biển.

Trong lúc đó, Dương Phóng lần nữa vận dụng nhân quả Thần Chủng, mang theo mấy người, dọc theo nhân quả vết tích, hướng về lòng đất một đường lặn xuống.

Trong bất tri bất giác, đã sâu xuống lòng đất vài trăm mét khu vực, y nguyên không tới vừa mới nhân quả đứt gãy địa phương.

Lại qua chỉ chốc lát công phu.

Tại tâm nhập mấy ngàn mét về sau, rốt cục, bên người mấy người tất cả đều cảm giác được không đúng.

Một cỗ âm trầm tối nghĩa khí tức từ sâu trong lòng đất phát ra, để bọn hắn trên thân lông tơ đứng vững, sinh ra một loại nồng đậm bất an.

Dương Phóng chuối nhân quả, cũng rốt cục lần nữa đứt gãy.

“Ngay tại phía dưới.”

Thân thể của hắn chậm dần tốc độ, tiếp tục chìm xuống.

Bên người ba người đều là toàn bộ tinh thần đề phòng, để ứng phó tùy thời xuất hiện nguy cơ.

Bỗng nhiên!

Thổ hào quang màu vàng lóe lên, bọn hắn tựa như đã thông thế giới bình chướng, lập tức đi tới một chỗ vô cùng đen nhánh thần bí hẻm núi phía trên.

Ánh mắt nhìn xuống, chỉ gặp toàn bộ bên trong hạp cốc âm trầm Hắc Âm, khó mà thấy đáy, bên trong truyền đến âm trầm khí tức, hàn phong gào thét, ô ô chói tai, tựa như ác quỷ ô minh.

“Thần thôn tại sao có thể có loại địa phương này?”

Tần Thiên Lý thất thanh nói.

Dương Phóng cẩn thận nhìn chăm chú, màu đen nhánh hẻm núi tại đáy mắt của hắn bên trong dần dần trở nên rõ ràng, chỉ gặp hẻm núi tình trạng che kín xương khô, nhìn một cái vô tận.

Khí tức âm sâm tựa như một ngậm lợi kiếm trực chỉ linh hồn của con người, sâm nhiên bức người.

“Không thể tưởng tượng nổi.”

Trong miệng hắn nói nhỏ.

Bỗng nhiên, ánh mắt ngưng tụ, nhìn về phía xương khô ở giữa một chỗ khu vực.

Nơi đó đứng vững một khối cự hình bia đá, dị thường khoa trương, chừng vài trăm mét lớn nhỏ, mặt ngoài che kín vết rạn, giống như là tùy thời có thể làm sụp đổ sập, phía trên viết một cái cự đại 【 phong 】 chữ.

Tại tám bia đá kia phía dưới.

Thì có một đạo khô gầy bóng người, lẳng lặng ngồi xếp bằng, tuyên cổ triền miên nay, khí tức hư vô, cùng chung quanh cơ hồ hòa làm một thể, khó mà phân biệt.

“Thôn trưởng!”

Đại trưởng lão, nhị trưởng lão cũng cảm giác được đạo nhân ảnh kia, kinh hô thốt lên.

“Thật là thôn trưởng!”

Tần Thiên Lý giật mình.

Một đoàn người hướng về phía dưới cấp tốc bay đi.

Đen nhánh trong hạp cốc cũng không có bất kỳ cái gì nguy cơ, loại trừ ngay từ đầu khí tức làm cho người sợ hãi bên ngoài, tựa hồ cũng không tồn tại những sinh vật khác.

Rất nhanh, bọn hắn rơi vào tấm bia đá kia phụ cận, sắc mặt nghiêm nghị, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ có chân chính tiếp cận bia đá, mới có thể phát hiện tấm bia đá này quái dị.

Vừa mới bọn hắn ở vào hẻm núi phía trên, nhìn thấy bia đá, chỉ có vài trăm mét lớn nhỏ.

Nhưng khi bọn hắn chân chính đi vào bia đá trước mặt, lại phát hiện bia đá không ngờ cao tới vạn trượng, phía trên che kín phù văn thần bí, tràn ngập một cỗ làm cho người khí tức ngột ngạt.

Chỉ bất quá phía trên rất nhiều phù văn đều đã ảm đạm, đã mất đi thần lực.

Chỉ có một số nhỏ phù văn còn tại lấp lóe hào quang.

Nhìn coi là thật quái dị!

“Các người không nên tiến đến.”

Một giọng già nua bỗng nhiên từ tiền phương thon gầy bóng người nơi đó truyền ra.

Thôn trưởng trạng thái dị thường không tốt, xếp bằng ở dưới tấm bia đá, đầu lâu buông xuống, áo khoác màu đen bao lấy toàn thân, trên người huyết nhục đều khô quắt.

Tựa hồ tại cái này trong thời gian ngắn tiêu hao hải lượng tinh khí.

“Thôn trưởng, người thế nào?”

Đại trưởng lão, nhị trưởng lão vội vàng liền muốn xông lên phía trước.

Nhưng Dương Phóng cảm thấy không đúng, trước tiên giữ chặt hai người, ra hiệu hai người hướng về thôn trưởng bên người nhìn lại.

Hai người lập tức biến sắc.

Chỉ gặp tại thôn trưởng một bên, lại xuất hiện một cái vô cùng yêu dị cửa hang.

Nhìn như là bình thường giếng cổ, nhưng là bên trong lại tản ra từng đợt khó tả khí tức, có một loại làm cho người kinh dị lực lượng đang tràn ngập.

“Không được qua đây, vị kia thượng cổ Đại Ma Vương lộ ra lực lượng, không phải là các người có thể ngăn cản, lấy các người thực lực, tùy tiện tiếp cận, chỉ có một con đường chết!”

Thôn trưởng thanh âm già nua tiếp tục vang lên.

“Thôn trưởng, vị tiểu huynh đệ này tên là Tiêu Phóng, là chúng ta Thần thôn quý khách, có vương giả cấp chiến lực, có thể giúp thôn trưởng!”

Đại trưởng lão vội vàng mở miệng.

“Thôn trưởng, vị kia ma đầu lực lượng bây giờ như thế nào? Tại hạ nguyện ý tận một phần tâm lực!”

Dương Phóng mở miệng.

“Vị này ma đầu bản thể còn tại bị phong ấn bên trong, chỉ là lâu dài tuế nguyệt đến nay, phong ấn lực lượng dần dần yếu bớt, bị hấn để lộ ra một phần lực lượng, trải qua quanh năm suốt tháng làm hao mòn, lộ ra lực lượng đã càng ngày càng nhiều, giờ phút này, đang cùng lực lượng của ta đạt thành giằng co, tiểu huynh đệ, nếu như

người thật sự có vương giả cấp lực lượng, hẳn là có thể giúp được ta!”

Thôn trưởng đáp lại nói.

“Tốt, tại hạ thử một chút.”

Dương Phóng mở miệng, lúc này hướng về phía trước đi đến.

Khi thật sự đi vào cái kia quỷ dị cửa hang phụ cận lúc, trong lòng hắn ngưng tụ, hai lỗ tai rõ ràng nghe được từng đợt quái dị tiếng gào từ trong động khẩu truyền đến, ô ô chói tai, loạn tâm hồn người.

Thật giống như có cái gì vô cùng đáng sợ sinh mệnh trong lòng đất điên cuồng gào thét đồng dạng.

Thậm chí còn có thể nghe được từng đợt rầm rầm chói tai xiềng xích âm thanh.

Dương Phóng trấn định tâm thần, đi vào thôn trưởng trước người, mở miệng nói: “Ta phải nên làm như thế nào?”

“Đem người lực lượng, rót vào trong cơ thể của ta.”

Thôn trưởng già nua nói.

Dương Phóng lúc này vận chuyển công lực, hướng về thôn trưởng bả vai vỗ tới.

Ầm!

Vô tận tinh khí vận chuyển mà ra, như là cháy hừng hực thánh hỏa, tràn ngập một loại vô hình năng lượng khí tức, hướng về thôn trưởng thân thể mãnh liệt mà đi.

Thôn trưởng nguyên bản thân thể khỏe khoắn, lập tức dần dần có sung mãn xu thế, quần áo trên người cũng bắt đầu không gió từ run, nguyên bản hẳn không nhúc nhích thân thể, rốt cục khôi phục hành động.

Chỉ gặp thôn trưởng nâng lên hai con bàn tay khô gầy, trước người chậm chạp huy động, một sát na, một cỗ thần bí khó lường kinh khủng khí cơ trong nháy mắt từ trong người hẳn bộc phát ra, mãnh liệt hạo đấng, đem toàn bộ hẻm núi đều cho tràn ngập, dưới thân mặt đất càng là trực tiếp sáng lên óng ánh khắp nơi hào quang.

Một cái bích màu xanh bát quái đồ nổi lên, cực kỳ to lớn, phương viên mấy chục mét, đem bên người quỷ dị hang động một mực bao trùm.

Trong huyết động lập tức truyền ra càng thêm chói tai tiếng gào, khí tức kinh khủng, xiềng xích âm thanh rầm rầm điếc tai, bên trong tồn tại tựa hồ tại nổi điên, tại kịch liệt giãy dụa.

Màu xanh bát quái đồ lúc ẩn lúc hiện, không ngừng run rẩy.

Tựa hồ căn bản là không có cách ngăn chặn mặt đất run run.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, đành phải đem toàn bộ chân khí hướng về thôn trưởng thân thể thua đi, thôn trưởng hai tay huy động, bộc phát ra đáng sợ hơn động tĩnh.

Dưới thân bát quái đồ tựa như bốc cháy lên, nở rộ hùng hực quang mang, tràn ra từng mảnh từng mảnh đáng sợ phong ấn chi lực, không ngừng hướng về huyết động màu đen bên trong thẩm thấu mà đi.

Thông qua thôn trưởng thân thể cảm ứng, Dương

Phóng giờ khắc này thế mà cũng có thể rõ ràng cảm giác được, trong lòng đất chỗ sâu, tồn tại một cái vô cùng to lớn bóng đen, khí tức kinh khủng dị thường, đang tức giận giãy dụa, từng mảnh từng mảnh màu xanh phù vân liên tục không ngừng hướng về thân thể của hắn đánh xuống, khiến cho thân thể của hắn tại một chút xíu trở về thẳng đi.

Hắn đang điên cuồng gào thét, thanh âm điếc tai, khí tức bộc phát, tựa hồ tràn ngập sự không cam lòng.

Bất quá!

Cái này dù sao cũng là tập hợp Dương Phóng cùng thôn trưởng cộng đồng lực lượng, trình độ kinh khủng viễn siêu tưởng tượng.

Cái kia đạo khổng lồ bóng đen bị áp chế từng tắc từng tắc thu nhỏ, thân thể tại một chút xíu tán loạn, cuối cùng trực tiếp rút về đến trong khắp ngõ ngách.

Nhưng hắn vừa mới thôi lui đến nơi hẻo lánh, bỗng nhiên hai tay vạch một cái, thi triển ra một loại quỷ dị bí pháp, trước mắt như là xuất hiện một cái thần bí vòng xoáy, đem bát quái đồ bên trong tràn ra tới phong ấn chi lực trực tiếp dẫn dắt, cấp tốc dẫn hướng sau lưng một chỗ vách đá.

Oanh!

Vách đá oanh minh, phát ra huyền quang, thừa tồn phong ấn chi lực lập tức bị bát quái đồ lực lượng chỗ kích thích, trực tiếp cùng bát quái đồ lực lượng chống lại.

Thôn trưởng cùng Dương Phóng đều là biến sắc.

Bóng đen này muốn lợi dụng bọn hắn phá giải phong

ấn?

Thôn trưởng diện mực trầm xuống, hai tay huy động, toàn lực địa không chế bát quái đồ, tiếp tục hướng về bóng đen trấn áp tới.

Bóng đen kiệt lực dẫn dắt bát quái đồ lực lượng, liên tục không ngừng địa phóng tới sau lưng vách đá, trên thạch bích hào quang sáng chói, từng mảnh từng mảnh phù văn không ngừng hiển hiện, như cùng sống đến đây đồng dạng.

Đồng thời, thôn trưởng bên người khối kia to lớn bia đá, cũng đang phát sáng, sáng rực loá mắt, khí tức yêu dị.

Tám bia đá này, hang động, trong huyết động vách đá, tất cả đều là nối liền thành một thể, đều là phong ấn một bộ phận, kẽ động toàn động, rút dây động rừng.

Oanh!

Toàn bộ khu vực trong nháy mắt đều sôi trào.

Theo trên vách đá bắn ngược phong ấn chi lực càng ngày càng mạnh, thôn trưởng cùng Dương Phóng cảm giác lên càng ngày càng phí sức, bọn hắn đánh ra tới lực lượng tựa hồ cùng mảnh này phong ấn chi lực dây dưa đến cùng một chỗ.

Cái bóng đen kia thủ đoạn, quỷ dị khó lường, cho dù chỉ là để lộ ra bộ phận lực lượng, thế mà đều có thể thi triển bí thuật như vậy, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Lúc này, dù cho là thôn trưởng cũng không dám tùy tiện rút về lực lượng.

Bởi vì trên vách đá còn sót lại phong ấn chi lực bị hắn kích hoạt lên, đang cùng hắn kiệt lực chống lại, một khi

lúc này thu tay, tất nhiên sẽ nhận dị thường đáng sợ phản phệ, đến lúc đó bóng đen tuyệt đối sẽ tịch này thoát khỏi.

Hiện tại, hắn chỉ cầu có thể mau chóng thoát khỏi phong ấn chi lực dây dưa, từ đó đem bóng đen lần nữa trấn áp xuống dưới.

Thôn trưởng trong lòng thở dài.

Hắn biết mình vừa mới chủ quan.

Nhìn thấy bóng đen bị áp chế, hắn coi là đã nắm chắc thắng lợi trong tay, lúc này mới bị đối phương thừa lúc, lấy cao thâm bí pháp đem bọn hắn lực lượng dẫn hướng vách đá.

Nếu là hắn bảo trì mười phần cảnh giác, căn bản sẽ không như thế.

Oanh!

Thôn trưởng hai tay kết ấn, khí tức bộc phát, bắt đầu toàn lực thoát khỏi phía dưới phong ấn chi lực dây dưa, chỉ bất quá đạo hắc ảnh kia hiển nhiên không dễ dàng như vậy cam tâm, đang cất lực dẫn đạo hai chống lại.

Toàn bộ trong huyết động nghiêng trời lệch đất, không ngừng mà phun ra từng mảnh từng mảnh hủy diệt tính ba động.

“Nguy rồi!”

Dương Phóng cũng là trong lòng trầm xuống.

Bóng đen kia đang mượn lực đánh lực!

Giờ phút này hắn cùng thôn trưởng làm tất cả đều làm

vô dụng công.

Dù là cuối cùng thoát khỏi trên vách đá phong ấn dây dưa, cũng sẽ đem phong ấn rất là suy yếu, chú định khôn không được đạo này ma ảnh bao lâu.

Nhưng bọn hắn bây giờ lại không thể không một con đường đi đến đen.

Cứ như vậy, ba ở giữa trực tiếp giằng co đến cùng một chỗ.

Cách đó không xa đại trưởng lão, nhị trưởng lão, Tàn Thiên Lý tất cả đều giạt mình.

“Thôn trưởng, đại ca, các người cảm giác như thế nào?”

Tàn Thiên Lý mở miệng hô.

Nhưng bây giờ Dương Phóng cùng thôn trưởng đều đang toàn lực áp chế trên vách đá phản lực, căn bản hoàn mỹ nói nhiều một câu, lại hoặc là bọn hắn nói, bọn hắn tại hết sức chăm chú dưới, là căn bản nghe không được bất kỳ thanh âm gì.

Giờ khắc này ở Dương Phóng cùng thôn trưởng trong mắt, chỉ còn lại có hang động chỗ sâu phong ấn, giống như là cùng ngoại giới cô lập đồng dạng.

Đến cuối cùng, vẫn là Dương Phóng dẫn đầu kịp phản ứng.

“Tàn Thiên Lý, tới tương trợ!”

Dương Phóng quát.

Hiện tại bọn hắn cần gấp càng nhiều lực lượng rót vào tiến đến, giúp bọn hắn thoát khỏi vách đá phong ấn chi

lực.

Tần Thiên Lý biến sắc, tê cả da đầu, cuối cùng vẫn đi tới.

Bất quá tại hấn hành động trước đó, đại trưởng lão, nhị trưởng lão đã dẫn đầu vọt tới.

Hai người không chút do dự, trực tiếp đem trên thân chân khí, hướng về Dương Phóng thân thể dũng mãnh lao tới.

Tần Thiên Lý cắn răng một cái, cũng theo sát lấy rót vào chân khí.

Oanh!

Hang động chỗ sâu cực diện lần nữa cải biến.

Nhưng là muốn lập tức thoát khỏi vách đá dây dưa, không thể nghi ngờ vẫn là cực kỳ khó khăn.

Thời gian trôi qua.

Hai ngày hai đêm đi qua.

Dương Phóng cùng thôn trưởng vẫn không có thoát khỏi phía dưới phong ấn dây dưa.

Theo thời gian chuyển dời, Dương Phóng cũng dần dần phát hiện tôn này bóng đen bản thể chỗ, bản thể lại một mực tại vách đá hậu phương, tại vách đá phát sáng thời khắc, vách đá chỗ sâu, như ẩn như hiện xuất hiện một bộ thân thể khẳng kheo, giống như là da bọc xương, gầy dọ người, tóc đều biến thành khô Bạch sắc.

Nhưng hết lần này tới lần khác chính là như thế một bộ thân thể, lại lộ ra một loại khí thể kinh thiên động địa, để

hắn cảm thấy thân thể run lên.

Không hề nghi ngờ!

Đây tuyệt đối là siêu cấp Ma Tổ tông cấp bậc.

Bị trấn áp nhiều năm như vậy, nhục thân vẫn còn ở đó.

Lại qua một đoạn thời gian, thời gian dần trôi qua đạo hắc ảnh kia lộ ra chóng đờ hết nổi dấu hiệu, không cách nào ở giữa tiếp tục toàn lực dẫn đạo.

Dù sao hắn chỉ là bản thể để lộ ra tới một phần nhỏ lực lượng, lại không cách nào đạt được thiên địa tinh khí bổ sung, tự nhiên khó mà duy trì quá lâu, bắt đầu một chút xú tiêu tán.

Thôn trưởng cùng Dương Phóng lập tức chấn động trong lòng, biết cơ hội tới.

Bọn hắn bắt đầu toàn lực thoát khỏi phong ấn.

Lại qua hai ngày hai đêm.

Thôn trưởng, Dương Phóng tất cả đều cảm giác được thể xác tinh thần đều mệt, dù là cái bóng đen kia đã tiêu tán, nhưng là phong ấn lực lượng y nguyên không phải tốt như vậy thoát khỏi.

Phía trên này phong ấn tựa hồ tự động khóa chặt người khác, một khi tiếp nhận bất luận ngoại lực gì công kích, đều sẽ bắt kẻ đại giới đem nó vỡ nát.

Hiện tại bọn hắn hoàn toàn bị lợi dụng.

Ngay tiếp theo bên người đại trưởng lão, nhị trưởng lão, Tàn Thiên Lý mấy người cũng lộ ra kinh hãi.

Bạn hẳn tu vi yếu nhỏ, không cách nào thông qua thôn trường thân thể cảm ứng xuống phương tình huống, chỉ biết là tự thân chân khí giống như là thủy triều rút xuống, đã sớm đem thân thể của bạn hẳn móc không còn một mảnh.

Hiện tại vẫn không có dừng lại xu thế.

“Đại ca, chừa chút cho ta.”

Tần Thiên Lý kêu rên nói.

Tại bạn hẳn ở sâu dưới lòng đất, toàn lực phong ấn bóng đen thời điểm.

Ngoại giới, gió nổi mây phun, tin tức lan truyền.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai cũng vì đó chấn động, giống như là đã dẫn phát siêu cấp địa chấn.

Vô số cường giả vì đó kinh động.

Càng là có một ít siêu cấp cự hung từ trong ngủ mê tỉnh lại.

Thượng cổ chí bảo Cửu U đồ, lại xuất hiện thế gian!

Tin tức vừa ra, bên trên thông cửu thiên, hạ triệt Cửu U, phong vân vì đó biến ảo, đại địa vì đó run rẩy, tất cả cường giả cơ hồ đều kiểm chế không được.

Cửu U đồ thanh danh, thực sự quá vang dội.

Tại Thái Cổ Thần Linh thời đại, là nhất đẳng côi bảo, đủ để cùng phệ thần cò, Toái Thiên kỳ tướng đặt song song, thuộc về tuyệt đối sát khí một trong, chấp chưởng nơi tay, sẽ có không thể tưởng tượng nổi lực lượng.

Loại vật này, lại được xưng là cực đạo vũ khí!

Mang ý nghĩa vũ khí bên trong cực hạn, ít có có thể vượt trên nó, coi như mạnh hơn, cũng chỉ có thể tương đặt song song.

Cửu U đồ xuất thế, không có bất kỳ người nào có thể kiềm chế.

Ầm ầm!

Một chỗ vực sâu kinh khủng bên trong, hắc khí cuộn cuộn, vô tận Hắc Âm âm mai đang rung chuyển, giữa thiên địa huyết sắc thịt nát cùng bộ lông màu đen tất cả đều đang thiêu đốt, biến thành một cỗ kinh khủng tinh khí, hướng về trong vực sâu hội tụ mà đi, trùng trùng điệp điệp, bị vực sâu lực lượng toàn bộ hấp thu.

Thời gian dần trôi qua.

Vực sâu chỗ sâu, để lộ ra hai đạo kinh khủng dị thường điểm đỏ, khí tức kiềm chế, để cho người ta kinh tâm động phách, hồn phách đều nhanh muốn tản.

“Cửu U đồ, Cửu U đồ, thời gian qua đi nhiều năm như vậy, còn có thể nhìn thấy thứ này sao?”

Ầm trầm âm thanh khủng bố từ đối phương kinh khủng phát ra.

Vô cùng bóng đen to lớn chậm rãi từ trong vực sâu hiển hiện, Thông Thiên Động Địa, cao không biết bao nhiêu trượng, quanh thân lượn lờ vô số hắc khí, tử khí, đen ngịt, cơ hồ muốn đem thiên địa đều cho chạt rách.

“Lão tổ, tin tức là tuần tra thành truyền đến, sẽ không có giả.”

Một vị chuẩn vương tê cả da đầu, trung thực đáp lại.

“Thật sao? Nói như vậy, ta muốn đích thân đi xem một cái.”

Kinh khủng thanh âm trầm thấp từ đối phương trong miệng phát ra.

Ầm ầm!

Thanh âm vang lên, không gian vặn vẹo.

Trước mắt như có vô tận thủy triều đang trùng kích, lại giống là có vô tận tử khí đang cuộn trào, mang thời gian đều tại tiêu tan, vị kia chuẩn vương sắc mặt kinh hãi, cảm giác được hồn phách cũng bay đi ra.

Một sát na tựa như đã mất đi hết thảy thị giác, khứu giác, thính giác, xúc giác, cả người giống như là trong nháy mắt quy về hư vô, trực tiếp biến mất, cũng không tiếp tục biết mình tồn tại.

Nhưng loại cảm giác này rất nhanh biến mất.

Đợi đến hần lần nữa kịp phản ứng lúc, trước mắt trong vực sâu hắc khí tiêu tán, cự ảnh biến mất.

Vừa mới tồn tại, sớm đã không biết tung tích.

Hần toàn thân trên dưới toàn bộ ướt đẫm, mồ hôi lạnh cuộn cuộn, mồ hôi đầm đìa, tựa như mới vừa từ trong nước hồ bò ra tới đồng dạng.

“Lão tổ!”

Vị kia chuẩn vương vội vàng hét lớn, cấp tốc hướng về nơi xa đuổi theo.

...

Một phương hướng khác.

Vô tận phần mộ, đếm không hết mộ bia, đen nhánh băng lãnh, lượn lờ tử khí.

Tìm trong ngày tuyết đổ là không người dám đặt chân kinh khủng cắm đũa một trong.

Nhưng giờ khắc này, toàn bộ to lớn đám phần mộ đều đang run rẩy, rung động ầm ầm, tản mát ra cuộn cuộn hắc khí, từng khối mộ bia giống như là tất cả đều sống đồng dạng.

Trong lòng đất càng là liên nhị liên tam phát ra từng đợt thể lượng thâm rít gào, giống như bị mai táng đã lâu cường giả còn không có triệt để đều chết hết, ngay tiếp theo mặt đất đều rung động.

Một vị mới vừa tới này báo cáo tin tức vương giả, không khỏi thần sắc kinh biến, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Răng rắc một tiếng, mảnh này đám phần mộ ở giữa nhất vỡ ra.

Từ bên trong leo ra ngoài một tôn cao tới mười trượng, toàn thân trên dưới mọc đầy bộ lông màu đỏ, âm trầm yêu dị to lớn thân ảnh, toàn bộ thân hình tựa như từ một chỗ huyết trì bên trong vừa mới bò ra tới đồng dạng.

Thân thể của nó chậm rãi đứng lên, toàn thân trên dưới nồng đậm mùi huyết tinh, áp bách bốn phía, khiến cho không gian đều tại ngưng kết, cho dù là vương giả đều biến thở dốc khó khăn.

“Hắc hắc hắc, đã nhiều năm như vậy, ngay cả thời gian đều không giết chết được ta, thế giới này còn có ai có

thể làm gì ta, Cữu U đồ, Cữu U đồ, nhất định về bản tọa quản lý, ha ha ha ha... .”

Cao mười trượng kinh khủng ma ảnh phát ra từng đợt chấn thiên cười to thanh âm.

Vị vương giả kia sắc mặt kinh hãi, lại phát hiện thân thể của mình đột nhiên động đậy không được nữa, tựa như biến thành bức tượng đá.

“Tiên Lăng đạo hữu, ngươi. . a!”

Vị vương giả kia trong miệng bỗng nhiên phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Toàn thân trên dưới huyết thủy tất cả đều tại không bị khống chế tuôn ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về kia vị kinh khủng tóc đỏ cự ảnh đánh tới.

Tóc đỏ cự ảnh như cũ tại ngựa mặt lên trời cười to, thanh âm điếc tai.

Thật giống như cái gì cũng không làm.

Lại hình như cái gì đều làm.

Một vị đường đường vương giả ở trước mặt của hắn, liền ngay cả chạy trốn thoát cơ hội đều không có.

...

Toàn bộ Hắc Âm âm mai tại kịch liệt chấn động.

Theo tin tức khuếch tán, khắp nơi cấm địa, ma địa, nguyên bản đã không người khu vực, giờ khắc này tất cả đều đang tản ra khí tức khủng bố.

Không ít đáng sợ cự hung cũng bắt đầu leo ra, không

tiếc bại lộ mình chưa chết cơ mật, cũng muốn đạt được Cửu U đồ.

Liên ngay cả những cái kia từ Thần Quốc người tiến vào, cũng đều giật nảy cả mình, không thể tin.

Cửu U đồ!

Cho dù là bọn họ Thần Quốc bên trong, đã từng nghe qua thứ này nghe đồn.

Nghĩ không ra từ Thái Cổ thần rơi về sau, vật này y nguyên chưa huỷ, mà lại ngay tại Hắc Âm âm mai?

Lần nữa có không ít vương giả bắt đầu khởi hành.

Một chỗ ngọn núi to lớn bên trên, Hắc Âm âm mai bao phủ, thiên địa tràn ngập không rõ.

Hai đầu vô cùng to lớn thú ảnh, tại giữa mặt lên trời gào thét, thanh âm to lớn, rống Hắc Âm âm mai đều nhanh muốn tản ra, phương viên hơn mười dặm đều tại nổ tung.

“Tam đệ a!”

Đầu kia to lớn Quỷ Ngưu phát ra tiếng tai gầm thét, tựa như lôi đình đồng dạng.

Đây mới thực là Quỷ Ngưu rống!

Dù là tại Thái Cổ Thần Linh thời kì, đều là chí cao tuyệt học.

“Nhất định phải cứu ra tam đệ, giết chết Dương Đạo!”

Bên cạnh Thao Thiết cũng tại rống to, thanh âm kinh khủng, khí tức trên thân bốc hơi.

Bọn hấn ba huynh đệ, lấy lão đại Quỷ Ngưu thực lực mạnh nhất, lão tam Bộ Ngạn, thực lực yếu nhất.

Nghĩ không ra bọn hấn chỉ là vừa mới tiến vào Hắc Âm âm mai không lâu, tam đệ liền đã gặp cướp.

“Rống...”

Đáng sợ tiếng rống lần nữa từ trong miệng của bọn hấn phát ra.

Đối với ngoại giới hết thảy, Dương Phóng, thôn trưởng bọn người còn toàn vẹn không biết.

Lại qua đã hơn nửa ngày.

Rốt cục!

Dương Phóng cùng thôn trưởng dần dần nhẹ nhàng thở ra, bọn hấn đã đang thông thả thoát khỏi phong ấn, tại chằm chằm địa rút ra từ thân lực lượng.

Liên tục bốn ngày bốn đêm dày vò, coi là thật kinh khủng dị thường!

Để Dương Phóng cũng không tiếp tục nguyện kinh lịch lần thứ hai.

Xoát!

Theo cuối cùng một cỗ lưu quang rút khỏi, rốt cục, Dương Phóng cùng thôn trưởng triệt để rút ra lực lượng của mình, tất cả đều cảm thấy thân thể hư thoát, miệng lớn thở hổn hển, toàn thân trên dưới che kín mồ hôi lạnh, cơ bắp đều tấy đau nhức.

Nhưng bọn hấn cũng không dám chần chừ, lo lắng phía

dưới ma vương lần nữa ngưng tụ ra phân thân.

Dương Phóng lúc này phối hợp thôn trường, lần nữa đánh ra mới phong ấn, hướng về hang động đen kịt dững mảnh lao tới.

Tùng đạo lưu quang liên tiếp tuôn hướng phong ấn, đem phong ấn lần nữa tăng cường, sau đó thôn trường càng đem trước đó màu xanh bát quái đồ cũng chậm rãi ấn xuống dưới.

Cho đến lúc này!

Bọn hắn mới rốt cục nhẹ nhàng thở ra, thân thể xụi lơ, ngồi ở một bên, toàn thân trên dưới kịch liệt run rẩy, phổi như là rách rưới ổng bề đồng dạng.

“Tiểu huynh đệ, lần này là lão hủ chủ quan, kém chút hại tiểu huynh đệ không thể tự thoát ra được, lão hủ cảm giác sâu sắc thật có lỗi.”

Thôn trường phát ra thở dài.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, thừa dịp thể nội còn có một bộ phận chân khí, lúc này vận chuyển lên tám sắc vòng xoáy, bắt đầu hết sức từ bên trong hấp thu tinh khí, khôi phục tự thân.

Thôn trường cũng là lấy ra bí dược, ăn vào.

Bên người đại trưởng lão, nhị trưởng lão bọn người đều không ngoại lệ, đều là như thế.

Tất cả đều tại thừa cơ khôi phục.

...

Chương 428 : Vương giả phía trên!

Mấy cái canh giờ trôi qua.

Dương Phóng hao tổn chân khí, rốt cục lần nữa đạt được bổ sung.

Bị hấn vây ở tám sắc vòng xoáy bên trong siêu cấp cường giả, như là trở thành đại bổ tiên đan, có thể tùy thời tùy chỗ vì hấn cung cấp cường hoành tinh khí.

Tại hấn khôi phục sau đó không lâu, thôn trưởng, đại trưởng lão, nhị trưởng lão bên kia cũng khôi phục không ít lực lượng.

Bất quá đang khôi phục về sau, thôn trưởng lần nữa đứng dậy, thi triển bí pháp, lại một lần hướng về hang động đen kịt phong ấn xuống dưới.

Ngay tiếp theo Dương Phóng, cũng là trực tiếp giao đấu hơn đạo phong ấn xuống dưới.

Đem toàn bộ trong huyết động ngoại lai vừa đi vừa về về phong ấn bảy, tám lần mới rốt cục dừng lại.

“Đi, rời đi trước nơi đây!”

Thôn trưởng mở miệng nói ra.

Một đám người nhao nhao gật đầu, lúc này hướng về đỉnh đầu phóng đi.

Sau đó bọn hấn lấy ra Độn Địa phù, hóa thành từng chùm thổ hào quang màu vàng, cấp tốc biến mất nơi đây.

Không bao lâu!

Một đám người mới xuất hiện lần nữa tại Thần thôn bên trong.

Thôn trưởng rút cục nhẹ nhàng thở ra, quần áo chật vật, diện mục trắng bệch, mở miệng thở dài: “Lần này thật sự là may mắn mà có vị tiểu huynh đệ này, nếu không phải vị tiểu huynh đệ này hỗ trợ, Thần thôn bên trong tất nhiên sẽ tao ngộ chân chính đại kiếp!”

“Thôn trưởng khách khí, tại hạ chỉ là hơi lấy hết sức mọn mà thôi.”

Dương Phóng đáp lại.

“Không cần khiêm tốn, người có thực lực như thế, tuyệt không yếu tại ta, thật sự là Trường Giang sóng sau đê sóng trước, làm cho người xấu hổ.”

Thôn trưởng mở miệng.

Hắn bắt đầu hướng về Dương Phóng tự giới thiệu, hắn tên dương nghi ngờ, có lẽ là trước đó, Thần thôn liền đứng sững ở đây, cho tới nay, Thần thôn phía dưới có phong ấn sự tình, đều là thuộc về thôn trưởng mới biết cơ mật, nhiều đời truyền thừa, đến hắn thế hệ này đã truyền năm đời.

Không phải bọn hắn không muốn rời đi, mà là tại xa xôi thời kỳ Thượng Cổ, đời thứ nhất thôn trưởng liền cùng một vị cái thể Ma Nhân ký kết khế ước, muốn ở chỗ này một mục trấn thủ, thẳng đến trấn thủ không ở mới có thể rời đi, nếu không, liền sẽ tao ngộ khế ước phản phệ, toàn thôn thôn dân đều muốn chết thảm bỏ mạng.

“Đây là một cái nguyên rủa, đặc biệt nhằm vào chúng ta

Thần thôn nguyên rửa, vô số năm, khoảng cách nguyên rửa bài trừ đã càng ngày càng gần, thật không biết là tốt là xấu.”

Thôn trưởng thở dài.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

“Cùng một vị cái thể Ma Nhân ký kết khế ước? Là ai? Hẳn là chính là Kiếm Ma?”

“Đúng vậy, chính là hẳn.”

Thôn trưởng phức tạp gật đầu.

Chỉ tiếc lúc trước ký kết khế ước không lâu, đời thứ nhất thôn trưởng liền xảy ra biến cố, rất nhanh tọa hóa mà chết, về sau lịch đại thôn trưởng cũng đều từng cái bị chịu chết rồi.

Nhưng mà thời gian vượt qua, thương hải tang điền, phía dưới phong ấn ma vương nhưng thủy chung bất tử, mà lại có càng ngày càng mất khống chế xu thế.

Hẳn có loại trực giác, vị kia cái thể ma vương chắc chắn sẽ tại hẳn cái này một nhiệm kỳ bên trên triệt để xé rách phong ấn.

Đến lúc đó, chỉ sợ sẽ là Thần thôn tai nạn giáng lâm thời điểm.

Kiếm Ma một tờ khế ước, đem bọn hẳn tất cả đều trói buộc lại.

Dương Phóng chấn động trong lòng, hỏi thăm về càng nhiều tin tức.

Chỉ tiếc thôn trưởng cũng biết chi không rõ.

Sự tình phát sinh quá xa xưa, rất nhiều chuyện đời thú nhất thôn trưởng đều không có giao xuống, lại thêm phía sau mấy đời thôn trưởng lại thất lạc không ít.

Đến hẳn nơi này, loại trừ biết cùng Kiếm Ma ký kết qua khế ước bên ngoài, cái khác đã tất cả đều không rõ ràng, hiện tại cho dù bọn hắn nghĩ rời đi, cũng không có khả năng rời đi.

Dương Phóng trong lòng trầm mặc.

Một lát sau phát ra thở dài.

“Thôn trưởng kia tiếp xuống chuẩn bị làm sao bây giờ?”

“Bây giờ nghĩ đi là đi không nổi, thời gian kế tiếp, ta sẽ tiếp tục gia cố phong ấn, hi vọng có thể nhiều chi chống đỡ một đoạn thời gian, nếu có hướng một ngày, ta thật chống đỡ không nổi, hi vọng tiểu huynh đệ có thể dẫn đầu ta thôn dân rời đi, lão hủ đi đầu cảm ơn qua.”

Thôn trưởng trịnh trọng đứng dậy, hướng về Dương Phóng hành lễ.

Dương Phóng cấp tốc đỡ dậy thôn trưởng.

Bên người đại trưởng lão, nhị trưởng lão bọn người đều là lấy làm kinh hãi.

Nghĩ không ra Thần thôn đến có dạng này lai lịch!

Thế mà cùng viễn cổ Kiếm Ma ký kết qua khế ước?

Bất quá đáng tiếc niên đại quá xa xưa, lúc trước nội tình hiện tại đã không có người có thể nói rõ.

Lại qua một hồi.

Dương Phóng bọn người tâm sự nặng nề, từ thôn trường trụ sở đi ra.

Về đến phòng bên trong.

Dương Phóng liền trực tiếp ngồi xếp bằng giường, bắt đầu thanh điểm lên lần này thu hoạch.

Lần này tám sắc vòng xoáy liên tục thôn phệ bốn vị cái thể vương giả, đạt được chỗ tốt không dung tưởng tượng.

Trong đó nhất làm cho tâm hấn động, không thể nghi ngờ chính là chiếc kia màu đen nhánh đại cung cùng hai mặt Thất Sát bia.

Bàn tay hấn lật một cái, dẫn đầu đem chiếc kia màu đen đại cung lấy ra ngoài.

Toàn bộ đại cung đen nhánh thâm trầm, như kim mà không phải kim, gỗ cũng không phải gỗ, chất liệu đặc thù, cầm trong tay có loại khó tả nặng nề cảm giác, cung thai bên trên lít nha lít nhít khắc họa rất nhiều phù văn, chữ như là gà bới.

Màu đen dây cung có loại không cách nào nói rõ ma lực, hơi chút chạm đến, đều có thể cảm giác được trước mắt ảo giác trùng sinh, tựa như xuất hiện vô số quỷ ảnh đồng dạng.

Băng!

Dương Phóng nhẹ nhàng kéo ra, toàn bộ dây cung lập tức phát ra trầm thấp mà điếc tai thanh âm, ông ông tác hưởng, giống như ma âm, bên trong cả gian phòng đều trong nháy mắt nhiều hơn một loại quỷ dị không rõ.

Không gian đều phát sinh vận vẹo.

Tiếp lấy!

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, phát hiện chân khí trong cơ thể khổng chế không nổi, bắt đầu tự động tuôn hướng ma cung, tại trên giây cung cấp tốc tạo thành một đạo màu đen nhánh mũi tên, tối tăm băng lãnh, lộ ra trận trận khí tức mang tính chất huỷ diệt.

Ánh mắt của hắn kinh nghi, cẩn thận cảm thụ được cung thai bên trên lực lượng, sau đó chậm rãi buông ra dây cung, lập tức phía trên màu đen nhánh mũi tên bắt đầu cấp tốc tiêu tán, lần nữa quy về hư vô.

“Thật quỷ dị đại cung, dù là không có cung tiễn, thế mà cũng có thể tự động hội tụ lực lượng.”

Bỗng nhiên!

Hắn nhớ tới vòng xoáy bên trong còn có sáu cái mũi tên, lật bàn tay một cái, đem nó toàn bộ lấy ra.

Năm cái thanh đồng mũi tên.

Một cây chất gỗ mũi tên.

Đều không ngoại lệ, cầm trong tay thời điểm, đều có một loại khó tả hung sát chi khí, nắm trong tay có loại cảm giác không chân thật.

Thậm chí năm cái thanh đồng mũi tên bên trên, còn có thể nhìn thấy rất nhiều máu nước đọng.

Có thể tưởng tượng, những này mũi tên tại xa xôi thời kì tất nhiên uống no qua huyết thủy.

【 Âm Tuyên 】 .

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, tại tất cả thanh đồng mũi tên bên trên đều phát hiện dạng này khắc chữ, lộ ra ngạc nhiên.

Hắn là những vũ khí này đã từng thuộc về một vị tên là Âm Tuyên cường giả?

Rất nhanh!

Hắn tại chiếc kia màu đen nhánh đại cung bên trên cũng nhìn thấy đồng dạng chữ viết, bất quá đại cung bên trên chữ viết rất là mơ hồ, mà lại không chút nào thu hút, dễ dàng để cho người ta xem nhẹ.

“Xem ra đây thật là vị này vũ khí chủ nhân.”

Dương Phóng tụ nói.

Một lát sau, hắn đem đại cung cùng mũi tên thu hồi, ngón tay một điểm, hai mặt Thất Sát bia từ tám sắc vòng xoáy bên trong bay ra, tự động rơi vào gian phòng bên trong.

Hai mặt bia đá sớm đã biến thành nửa mét lớn nhỏ, nặng nề cổ phác, không chút nào thu hút, giống như là bình thường hòn đá, nhưng là rơi vào gian phòng sát na, liền có hai loại hoàn toàn bất đồng khí thể khủng bố trong nháy mắt tản ra.

Một loại làm hắn Khí Huyết đều đang lắng lự, thể nội sinh mệnh khí tức tại tuôn ra, tựa hồ nhện không được đang hướng ra bên ngoài phóng đi.

Một loại khác, thì khiến cho không gian bốn phía bắt đầu ngưng kết, làm cho người thở dốc đều trở nên khó khăn.

Hai mặt Thất Sát bia đại biểu công năng, hoàn toàn bất

đồng.

Một mặt là sinh mệnh tước đoạt!

Một mặt là không gian ngưng kết.

“Không thể tưởng tượng nổi, nếu như chỉ riêng mặt ngoài công năng xem ra, một tấm bia đá kỳ thật thì tương đương với một viên Thần Chủng đồng dạng.”

Dương Phóng tự nói.

Một viên Thần Chủng cũng bất quá là đại biểu một loại năng lực!

Nhưng một tấm bia đá đồng dạng có thể làm được.

Hắn là luyện chế Thất Sát bia tồn tại, đã từng quan sát qua Thần Chủng?

Hắn là lấy Thần Chủng vì khuôn mẫu luyện chế Thất Sát bia?

Mà lại, đây vẫn chỉ là hai mặt bia đá mà thôi.

Nghe đồn rằng, Thất Sát bia hết thảy bảy mặt, mỗi một mặt công năng đều không giống nhau, bảy mặt tập trung ở cùng một chỗ, uy lực nghịch thiên, có thể trấn áp hết thảy.

Chính là bởi vì quá mức kinh khủng, lúc này mới bị người nguyên rửa, vĩnh thế phân tán, quá khứ chưa hề có người tập hợp đủ qua, tương lai cũng chú định sẽ không có người có thể tập hợp đủ.

“Hai mặt bia đá, cộng thêm cái này miệng đại cung, từ đó về sau, thủ đoạn công kích của ta sẽ trở nên càng nhiều hơn dạng, át chủ bài cũng sẽ càng thêm đông

đảo.”

Dương Phóng mỉm cười.

Tám sắc vòng xoáy, làm một loại cái thế lớn át chủ bài, một khi bị lan truyền ra ngoài, sau này sẽ lại khó đưa đến xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Có tám bia đá này cùng đại cung, liền có thể che giấu hấn chân chính át chủ bài, khiến người ta khó mà phòng bị.

Dương Phóng lần nữa nhìn về phía tám sắc vòng xoáy.

Vòng xoáy chỗ sâu, bốn cỡ cường đại dị thường sinh mệnh ba động còn tại đau khổ giãy dụa.

Bốn người đã tại vòng xoáy chỗ sâu liên thủ, muốn xông phá vòng xoáy phong tỏa, chỉ bất quá tám sắc vòng xoáy uy lực viễn siêu tưởng tượng, mặc cho bọn hấn các loại thủ đoạn đều từ đầu đến cuối vô dụng.

“Dương Đạo, mau thả ta ra ngoài, bằng không, đại ca của ta, nhị ca sẽ không bỏ qua ngươi.”

Đầu kia Bệ Ngạn tại gào lên đau đớn.

Nó là sớm nhất bị hút vào tiến đến, trên thân sinh mệnh khí tức hao tổn nghiêm trọng, một thân lân giáp đều tróc ra, giống như là già mấy vạn tuổi, huyết nhục đều đã khô quắt, khoảng cách tử vong không xa.

Nhưng mà đối mặt nó cầu xin tha thứ, Dương Phóng nhưng không có mảy may đáp lại, mà là cười lạnh một tiếng, trực tiếp vận chuyển lên tám sắc vòng xoáy toàn lực luyện hóa.

Hấn cũng sẽ không cho rằng, nếu như mình đã rơi vào

trong tay đối phương, đối phương liền sẽ buông tha mình.

Đã muốn đối phó mình, như vậy thì muốn sớm làm tốt bị diệt giác ngộ.

Oanh!

Tám sắc vòng xoáy bên trong hạo đặng ra một cỗ sức mạnh mang tính hủy diệt, bên trong bốn vị vương giả tất cả đều phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Đầu kia Bộ Ngạn cuối cùng vẫn là không thể thừa nhận, bị vỡ vụn nhục thân, chỉ còn lại có tàn hồn, bị một đoàn Thái Cổ Chân Long máu bao vây lấy, trong thời gian ngắn khó mà luyện hóa.

Đồng thời, ba người còn lại cũng đều đang nhanh chóng mục nát, trên người tinh khí hao tổn nghiêm trọng.

Dương Phóng nhục thân lần nữa đạt được đại phúc kéo lên, toàn bộ thân hình chiếu lấp lánh, huyết nhục bên trong ẩn chứa kinh thiên lực lượng, mỗi một tác lỗ chân lông đều đang toả ra hà huy, triệt để siêu việt vương giả!

Bất quá!

Ngay tại Dương Phóng tiến hành toàn lực luyện hóa thời điểm, dị biến phát sinh.

Hai đạo vô cùng kinh khủng rống to thanh âm, từ ngoài thôn truyền đến, kinh thiên động địa, cơ hồ muốn Hắc Âm âm mai đều cho rống tản, sơn cốc tại lay động, đại trận tại oanh minh.

“Dương Đạo tiểu nhi, rút ra đây cho ta!”

“Rống...”

Âm thanh khủng bố xuyên qua thời không, chấn nát đại địa, như là giữa thiên địa cổ xưa nhất ma âm, xuyên qua nhập linh hồn của con người, gây nên thiên địa oanh minh, khiến cho Thần thôn bên trong hoàn toàn đại loạn.

“Thôn trưởng xảy ra chuyện!”

“Hai đầu dị thường đáng sợ Thú Vương xuất hiện!”

“Lại có vương giả giáng lâm!”

“Tới rất nhiều người!”

...

Trong thôn đám người tất cả đều bị kinh động, nhao nhao từ trong phòng xông ra.

Ngay cả Dương Phóng cũng là nhướng mày, đình chỉ luyện hóa, thân thể lóe lên, ra gian phòng.

“Là con kia Bộ Ngạn huynh trưởng, Quỷ Ngưu cùng Thao Thiết!”

Hắn mở miệng nói ra.

Sớm đã đoán được đối phương là tới!

“Không chỉ có là hai đầu Thú Vương, còn có cái khác vương giả, số lượng đông đảo, không thua lần trước!”

Một vị thôn dân hốt hoảng mở miệng.

“Cái gì?”

Dương Phóng lần nữa nhíu mày.

Những người khác cũng đều là lấy làm kinh hãi.

Rất nhanh bọn hắn cất bước đi ra, hướng về cửa thôn khu vực hội tụ mà đi.

Chỉ gặp cửa thôn đại trận bên ngoài, khí tức hỗn loạn, bóng người lấp lóe.

Nơi xa sừng sững không ít bóng người mạnh mẽ, dung nhập giữa thiên địa, khí tức xen vào hư vô cùng chân thực ở giữa, thần bí mông lung, khó mà bắt giữ, có tiểu thể giới hư ảnh đang lóe lên.

Không thể nghi ngờ, tất cả đều là vương giả.

Ngoài ra!

Phía trước nhất khu vực, càng là xuất hiện hai đầu vô cùng kinh khủng cự thú, mỗi một đầu đều cao tới vài trăm mét, có vảy chi chít, khí thế hung ác tràn ngập, trên người sát khí đều muốn ngưng tụ thành chất lỏng, uy phong凛冽, cái thể vô song.

Một cái sinh ra độc chân, bộ dáng quái dị, quanh thân chảy xuôi lôi quang, đỉnh thiên lập địa.

Một cái khác miệng đầy răng nanh, sinh ra long ngâm, trong mồm giống như là không đáy lỗ đen, tựa như có thể đem thiên địa đều cho nuốt vào.

“Dương Đạo, giao ra ba chúng ta đệ!”

Đầu kia Thao Thiết băng hàn rống to, ánh mắt tinh hồng, trên người sát khí giống như là núi lửa đồng dạng.

“Giao ra tam đệ, nếu không, không chết không thôi!”

Bên cạnh Quỷ Ngưu cũng băng lãnh mở miệng, to lớn

con người nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng đi cũng không để ý đến bọn hắn, mà là đem ánh mắt nhìn về phía những phương hướng khác.

Lúc trước hắn đã đại khai sát giới, ngay cả Thần Thương đều bị hắn lấy tám sắc vòng xoáy nuốt chửng lấy, ẩn lý thuyết dạng này chiến tích đủ để chấn nhiếp tứ phương, để bất luận cái gì vương giả cũng không dám tùy tiện lại đặt chân nơi đây mới là.

Nhưng vì sao không có qua mấy ngày, lần nữa tới nhiều như vậy vương giả?

“Các vị, các người là vì cái gì tới?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, nhìn về phía đám người.

Xa xa vương giả, khí tức hư vô, nhược cho dù hiện, lộ ra cười lạnh, nhưng không có bất luận kẻ nào tiến hành đáp lại.

“Làm sao? Không muốn nói sao?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Lão phu dương nghi ngờ, các vị là tới đối phó lão phu? Vẫn là nói, có khác cái khác mục đích? Giấu đầu lộ đuôi, có cái gì không thể gặp người?”

Thôn trưởng băng lãnh gào to, quanh quần bốn phía.

Không ít vương giả đều là nhíu mày.

Cuối cùng vẫn có người lựa chọn bậm báo.

“Truyền thuyết thượng cổ chí bảo Cửu U đồ, chôn giấu

tại Thần thôn lòng đất, chúng ta đến đây, chỉ là vì chúng thực mà thôi.”

Một vị vương giả truyền âm.

“Cửu U đồ?”

Thôn trưởng đồng tử hơi co lại, phát ra hừ lạnh, nói:
“Nói bậy nói bạ, Thần thôn bên trong loại trừ cư dân bên ngoài, không có các người cần bất kỳ vật gì, các người đến nhằm địa phương!”

“Thôn trưởng, người nói chúng ta tới sai, chúng ta liền đến sai rồi? Nếu là thật sự đến nhằm, thôn trưởng sao lại cần như vậy khẩn trương? Hẳn là, các người thật sự có cái gì nhận không ra người cơ mật? Theo ta thấy, chỉ sợ chí bảo đã sớm bị thôn trưởng cho trong âm thầm giấu đi.”

Một vị vương giả phát ra cười lạnh, núp trong bóng tối, thanh âm lúc đông lúc tây, khó mà bắt giữ.

“Đủ rồi, đừng ở chỗ này chằm ngòi ly gián!”

Thôn trưởng quả quyết hét lớn, nói: “Lão phu lời nói đã minh xác, Thần thôn bên trong loại trừ thôn dân, không có vật khác, mời lập tức rút lui, nếu không lão phu đem đại khai sát giới!”

Không ít vương giả sắc mặt trầm xuống, không nói một lời.

Nhưng lại vẫn không có lựa chọn rời đi, mà là tại quan sát từ đằng xa.

Phía trước nhất kia hai đầu cự thú, trong lòng băng hàn, trên người sát khí mãnh liệt, khó mà kiềm chế, cuối cùng lần nữa phát ra kinh thiên động địa gào thét, tựa như lôi

đình đồng dạng.

Nhất là đầu kia Quỷ Ngưu, thanh âm xuyên qua vạn cổ, có thể xưng không thể tưởng tượng nổi.

“Dương Đạo tiểu nhi, ta tam đệ ở đâu, lập tức giao ra!”

Nó mở miệng rống to, nhìn về phía Thần thôn.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh...

Kinh khủng sóng âm như là nước thủy triều đen kịt, xen lẫn thiểm điện lực lượng, hướng về đại trận oanh kích mà đi, chấn toàn bộ Thần thôn đại trận đều tại kịch liệt lắc lư, sáng tối chập chờn.

Một đám thôn dân tất cả đều sắc mặt trắng bệch, hai lỗ tai nhói nhói, dù là có đại trận cách trở, y nguyên cảm giác được màng nhĩ nhói nhói, óc đều nhanh phải bay ra.

“A!”

Không ít thôn dân thống khổ kêu to, che hai lỗ tai, một chút ngã ngửa trên mặt đất, kịch liệt lăn lộn.

Dương Phóng, thôn trưởng biến sắc.

Thôn trưởng vung tay lên, một đạo to lớn màu xanh bát quái đồ nổi lên, lập tức bao phủ lại tất cả thôn dân, đem bọn hắn cấp tốc cách biệt.

Lập tức loại kia kinh khủng thanh âm chói tai cấp tốc tiêu tán.

Mỗi cái thôn dân đều sắc mặt trắng bệch, thất khiếu chảy máu, miệng lớn thở hổn hển, kinh hãi dị thường.

Nhưng mà loại này cách ly lại chỉ là ngăn ngừa.

Đầu kia Quỷ Ngưu ánh mắt băng lãnh, rất nhanh phát ra càn mãnh liệt hơn rống to, đơn giản như là Thái Cổ thiên ma thanh âm, đem không gian đều cho rống nổ, đầy trời tinh thần đều hiện lên ra.

Hai bên vách núi đều tại ù ù nổ vang.

Uy lực có thể xưng không thể tưởng tượng nổi.

Tất cả vương giả đều là biến sắc, cùng nhau cảm thấy não hải nhói nhói, linh hồn nhói nhói, vội vàng liều lĩnh vận chuyển pháp tắc, cấp tốc bảo vệ quanh thân, hướng về sau lùi gấp.

Vừa mới bị cách biệt thôn dân, lại một lần nữa tiếng kêu thảm thiết đau đớn, huyết thủy cuồng phún, không ngừng ngã lộn nhào, mỗi người đều thống khổ dị thường.

Thôn trưởng bát quái đồ thể mà cũng vô pháp cách ly.

“Dương Đạo, mau mau thả ra ta tam đệ!”

Quỷ Ngưu rống to, như cũ tại gào thét, tại lấy sóng âm chấn động.

Dương Phóng tức giận, đồng dạng cảm thấy không được có thể tư nghị.

Quỷ Ngưu tiếng rống để hẳn cảm giác được sóng âm cực hạn.

Âm ba công lại có thể luyện đến loại trình độ này.

Kinh khủng tiếng rống phát ra, ngay cả pháp tắc cũng đỡ không nổi, mọi loại công kích đều sẽ bị thứ nhất rống

chấn vỡ, tinh thần đều bị rít gào rơi , bất kỳ cái gì phòng ngự đều vô dụng.

Liền ngay cả mình người mang tám sắc vòng xoáy, cũng cảm thấy màng nhĩ đau đớn.

“A!”

Phốc phốc phốc phốc!

Rất nhiều thôn dân không chịu nổi, tươi sống đau ngất đi.

“Đủ rồi, nhanh chóng dừng lại!”

Dương Phóng bạo hồng, lấy lời âm đối kháng.

“Dương Đạo, ta không muốn vì ngươi là địch, nhưng hôm nay, ta tam đệ ta nhất định phải mang đi!”

Đầu kia Quỷ Ngưu gầm thét, đình chỉ gào thét.

Vừa mới hiển hiện tinh thần lại một lần nữa chậm rãi biến mất, Hắc Âm âm mai tái hiện, bộ lông màu đen cùng màu đỏ huyết nhục lung tung bay múa, âm trầm kinh khủng, lít nha lít nhít.

Nó thực sự quá uy vũ, chiến lực nghịch thiên, tiếng rống cơ hồ không ai có thể ngăn cản.

Thực lực chân chính, tuyệt đối so với kia Thần Thương còn mạnh hơn!

Đây tuyệt đối là một vị bị nghiêm trọng đánh giá thấp cái thể vương giả!

Hắn thực lực hơn phân nửa đã đạt đến nửa bước siêu thoát!

Dương Phóng ánh mắt âm trầm, hướng về Quỳ Ngưu nhìn lại, sau đó vừa nhìn về phía nơi xa lơ mờ cái khác vương giả.

Hôm nay nhìn chăm chăm Thần thôn người thực sự quá nhiều, những này chỉ sợ còn không phải toàn bộ.

Nói không chừng âm thầm còn có càng thêm kẻ đáng sợ ẩn tàng.

Hôm nay hẳn không nên cùng cái này Quỳ Ngưu là địch, cho dù có thể chiến thắng Quỳ Ngưu, hơn phân nửa cũng sẽ bị người khác thừa lúc.

Chỉ dựa vào hai mặt Thất Sát bia cùng hắc sắc ma cung, căn bản không làm gì được cái này dị thú.

Nhất định phải vận dụng tám sắc vòng xoáy mới được!

“Quỳ Ngưu, người tam đệ nhiều lần va chạm tại ta, lần này càng muốn hơn làm cho ta vào chỗ chết, kết quả bị ta bắt, lúc đầu ta là muốn trực tiếp giết chết nó, nhưng là người đã tự mình cầu tình, ta liền cho người một bộ mặt, bắt quá ta muốn các người thề, ta thả ra Bộ Ngạn, các người lập tức rời xa, cũng không tiếp tục đến đối địch với Thần thôn!”

Dương Phóng băng lãnh mở miệng.

Con kia Bộ Ngạn đã bị hắn hút khô tinh khí, chỉ còn lại có hồn phách cùng một đoàn Thái Cổ Chân Long Bảo huyết, coi như thả nó, trong thời gian ngắn, đối phương cũng luyện không trở lại.

Hôm nay trước lấy lui địch làm đầu!

Không phải coi như hắn thật có thể chiến thắng Quỳ

Ngưu, Thần thôn thôn dân cũng muốn chết thảm không ít!

“Tốt, ta Quỷ Ngưu thề, người nhược thả lại ta tam đệ, ta ba huynh đệ lập tức đi xa, tuyệt không chờ lâu!”

Quỷ Ngưu trầm thấp mở miệng, trên thân thanh quang lấp lóe, rất là kinh khủng.

Một bên Thao Thiết cũng là diện mục âm trầm, đồng dạng thề.

Dương Phóng xác nhận bọn hắn lời thề không có vấn đề về sau, tám sắc vòng xoáy lần nữa hiển hiện, một đạo tám sắc thần quang trực tiếp cuốn một đạo tàn hồn, cấp tốc hướng về Thần thôn bên ngoài ném tới.

“Tam đệ!”

“Tam đệ!”

Quỷ Ngưu, Thao Thiết gầm thét, muốn rách cả mí mắt, lửa giận trong lòng hừng hực, đơn giản muốn điên rồi.

Bọn hắn tam đệ lại bị hủy đi nhục thân, chỉ còn lại có hồn phách?

“Dương Đạo, người dám như thế!”

Thao Thiết rống to, muốn nổi giận.

“Đủ rồi, hắn là quên mất các người lời thề?”

Dương Phóng hét lớn.

“Người muốn chết!”

Thao Thiết gầm thét.

“Tốt, tốt, Dương Đạo, chúng ta nhớ kỹ, nhị đệ, đi!”

Quy Ngưu gầm thét, giả thành Bộ Ngạn hồn phách cùng Bảo huyết.

“Đại ca!”

Thao Thiết gầm thét, dị thường không cam lòng.

“Lập tức rút lui, đi!”

Quy Ngưu rống to, trên thân bắn ra thanh quang, trực tiếp đem Thao Thiết cuốn lên, cấp tốc rời đi nơi đây.

Nó cũng không phải là đồ đàn, Dương Phóng trước đó chiến tích, nó sớm đã nghe nói.

Có thể lấy sức một mình hóa giải sáu vị cái thể vương giả liên thủ, trong đó còn có Thần Thương, điên đạo nhân đáng sợ như vậy cường giả, hẳn thực lực tất nhiên không kém.

Lần này coi như bọn chúng không có thể, nó cũng không có tuyệt đối nắm chắc có thể ứng phó Dương Phóng, cái kia tám sắc vòng xoáy nghe nói không có gì không nuốt, thắng bại sẽ tại không thể biết được.

Hai đầu dị thú cấp tốc biến mất ở phía xa.

Dương Phóng diện mục phát chìm, chăm chú nhìn hai đầu dị thú biến mất thân ảnh.

Sau đó lại đem ánh mắt nhìn về phía cái khác vương giả bên kia.

“Các vị, các ngươi lại là cái gì ý tứ?”

Hắn mở miệng quát lạnh.

Bốn phương tám hướng vương giả một trận trăm mặc, hai mặt nhìn nhau.

Vừa mới có kia hai đầu Thú Vương phía trước, bọn hắn lúc này mới có can đảm nhảy thoát, cũng tiến hành lời nói lạnh nhạt.

Nhưng bây giờ kia hai đầu kinh khủng Thú Vương rời đi, bọn hắn đem không dám nhìn thẳng Dương Phóng cùng thôn trưởng.

Không nói trước thôn trưởng thực lực đáng sợ, chỉ riêng Dương Phóng cái chủng loại kia tám sắc vòng xoáy cũng đủ để làm cho người e ngại, trước đó sáu vị cái thể cường giả tề xuất, đều không thể làm sao cái kia tám sắc vòng xoáy.

Bọn hắn cũng không cho rằng mình so kia sáu vị cái thể cường giả còn mạnh hơn!

Huống chi!

Tám sắc vòng xoáy đem Thất Sát bia đều nuốt, nói rõ Thất Sát bia hiện tại cũng tại Dương Phóng trong tay.

Hắn thực lực tất nhiên càng thêm khó chơi!

“Làm sao? Không ai dám tại nói chuyện sao?”

Dương Phóng quát chói tai, “Đã không ai dám nói chuyện? Còn không mau mau rời đi?”

“Các vị, ta vị tiểu huynh đệ này đã nói đến dị thường minh xác, các người còn tại đồ thừa không đi, hắn là thật đang ép lão phu cùng vị tiểu huynh đệ này đại khai sát giới!”

Thôn trưởng ngữ khí băng hàn, trên thân khí tức mãnh liệt, Thông Thiên Động Địa, nhìn chăm chú lên xa xa một đám vương giả.

Mọi người sắc mặt biến ảo, lập tức nhịn không được lòng tư đứng vững, nhịn không được hướng về sau rút lui.

Nhưng vào lúc này!

Oanh!

Sau lưng bọn hắn, phía chân trời xa xôi, bỗng nhiên truyền đến một cỗ phô thiên cái địa đáng sợ khí tức, đang lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ hướng về nơi này đánh thẳng tới, khiến cho sau lưng Hắc Âm âm mai đều rung chuyển, rung động âm âm, tựa như thủy triều đang trùng kích.

Người còn chưa tới, kinh khủng oanh minh liền đã truyền vang vô số bên trong.

Tất cả vương giả đều là nhịn không được trong lòng giật mình, cùng nhau quay đầu.

Có Thái Cổ cự hung xuất thế!

“Rống...”

To rõ điếc tai ma khiêu âm thanh, từng tiếng lọt vào tai, kinh khủng khó lường, chấn một đám vương giả hồn phách đều nhanh phải bay đi ra, mặc dù không có Quỷ Ngưu thiên phú thần thông Quỷ Ngưu rống lợi hại, nhưng cũng là tuyệt đối có thể miểu sát hết thảy vương giả.

Phải biết đây là chỉ là đối phương tùy tiện vừa hô.

Không hề giống Quỷ Ngưu như thế là toàn lực rống to.

Ầm ầm!

Mấy tức ở giữa công phu, vị kia kinh khủng tồn tại liền từ xa xôi chân trời, xuất hiện ở Thần thôn bên ngoài.

Cuộn cuộn hắc khí, nhìn một cái vô tận, phủ lên thiên không, phủ lên Hắc Âm âm mai, vô tận sát khí tại chập trùng lên xuống, làm cho tất cả mọi người đều có loại hồn phách run rẩy, muốn cảm giác nôn mửa.

Từng đợt điên, huyết tinh, giết chóc, hỗn loạn khí tức đang không ngừng xen lẫn.

Một sát na!

Tất cả mọi người cảm giác được kinh tâm động phách, từ đáy lòng thẳng ra từng đợt sợ hãi khó tả, thân thể nhện không được nhanh chóng rút lui.

Càng là có người dẫn đầu nhận ra vị này kinh khủng tồn tại.

“Cái này. . đây là trong truyền thuyết vị tiền bối kia, trời ạ, hửn còn sống!”

“Trong truyền thuyết cái thế điên dại, cái này sao có thể?”

“Thần linh thời đại hậu kỳ giết thân giết mình, giết hết thiên hạ điên dại, hửn thế mà cũng tại Hắc Âm âm mai bên trong?”

...

Rất nhiều vương giả đều kinh hãi ghen ngào, cảm

nhận được thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Người tên, cây có bóng.

Có người dù là chỉ dựa vào danh tự đều đủ để chấn nhiếp vạn cổ.

“Điên đại!”

Thôn trưởng hai mắt giật mình, bắn ra đáng sợ chùm sáng.

Nghe đồn điên đại, lấy điên thành ma, vì ma mà điên, là Thái Cổ Thần Linh trung hậu kỳ cái thể ma đầu, điên đáng sợ, không thể tính toán theo lẽ thường.

Gia hỏa này thể mà vẫn luôn còn sống!

Đây tuyệt đối là một cái kinh khủng dị thường tồn tại, sớm đã vượt ra khỏi Vương giả cảnh giới.

“Ha ha ha ha!”

Chấn thiên điên cuồng gào thét thanh âm từ trước mắt kinh khủng trong hắc khí mãnh liệt mà ra, cuồn cuộn bành trướng, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch, mang đến cát bay đá chạy.

Tất cả mọi người bị một cỗ vô hình điên ý ảnh hưởng, có loại sắp khống chế không nổi cảm giác, vội vàng lần nữa nhanh chóng rút lui.

Cuồn cuộn hắc khí tản ra, bên trong xuất hiện một tôn cao tới mấy chục trượng màu đen cự ảnh.

Hắn cũng không tượng cái khác vương giả như thế, mở ra hiện bản thể liền có mấy ngàn mét cao.

Tượng hần loại này cường giả, đã có thể tự do khống chế bản thể thân cao, sẽ lấy mạnh nhất cùng nhất không thể lý giải phương thức tồn tại, mấy chục trượng chính là hần trạng thái đỉnh cao nhất.

“Nghĩ không ra bản tọa nhiều năm chưa từng xuất thế, trên đời này chung quy còn có bản tọa truyền thuyết, tiểu bối, rút lui mở đại trận, đem Cửu U đồ giao ra!”

Cao mấy chục trượng màu đen cự ảnh mở miệng quát.

“Điên đại, nơi này không có người muốn Cửu U đồ, người bị người đùa bỡn!”

Thần thôn thôn trưởng diện mục âm trầm, mở miệng nói ra.

“Nói láo, ta rõ ràng cảm thấy Cửu U đồ khí tức, người dám gạt ta?”

Điên đại đột nhiên gào to, con người tinh hồng.

Một loại điên chi ý ở bên người lượn lờ.

Đông đảo vương giả trong lòng giật mình.

Thật sự có Cửu U đồ!

Tin tức lại bị điên đại chứng thực?

Ngay cả Thần thôn thôn trưởng cũng thốt nhiên biến sắc.

Chẳng lẽ trấn áp đầu kia ma vương địa huyết chỗ sâu, đồng thời còn chôn giấu thượng cổ chí bảo Cửu U đồ?

Làm sao có thể?

Trong lòng của hắn mãnh liệt, trong lúc nhất thời không biết nên làm sao bây giờ.

Nếu là đem phong ấn sự tình nói cho diên đại, diên đại sợ rằng sẽ cái thứ nhất xúc lên phong ấn, lấy ra Cửu U đồ, dù sao đó là cái tên diên, làm việc khác hẳn với thường nhân.

Đến lúc đó cái kia cái thể ma vương nhất định sẽ bởi vậy thoát khỏi.

Thần thôn thôn dân tất nhiên không thể tránh khỏi cái chết.

Nhưng nếu không nói cho hắn, cái tên diên này nhận định sự tình, cũng nhất định sẽ tự mình chứng thực!

“Diên đại, người không nên ép người quá đáng!”

Thần thôn thôn trưởng mở miệng gầm thét.

Dương Phóng cũng cảm thấy trước nay chưa từng có áp lực thật lớn.

“Làm càn, hèn mọn sâu kiến cũng dám gào thét bản toạ!”

Diên đại quát chói tai.

Ầm ầm!

Không có người nhìn thấy hắn là như thế nào động tác, chỉ thấy nguyên bản thủ hộ tại Thần thôn bên ngoài đại trận, lập tức phát ra điếu tai oanh minh, bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Tất cả toàn bộ phía trên đại trận một sát na xuất hiện vô số đạo lít nha lít nhít vết rạn, thật giống như rạn nứt đồ

sứ, răng rắc răng rắc rung động, sắp bạo liệt.

Thần thôn thôn trưởng thốt nhiên biến sắc, trước tiên rút vào lực lượng, tràn vào trận đài.

Điên đại chi lực, quả thật không thể tưởng tượng.

Thần thôn đại trận kinh lịch vô số năm, bị năm vị thôn trưởng gia trì qua không biết bao nhiêu lượt, ngăn cản đếm không hết công kích đều không có hư hao.

Kết quả tại điên đại trước mặt, trong nháy mắt liền xuất hiện vết rạn, sắp hủy diệt.

“Nho nhỏ đại trận? Cũng có thể ngăn lại bản tọa? Phá!”

Ma khí ngập trời mãnh liệt mà ra, cuồn cuộn bành trướng, trực tiếp đem toàn bộ Thần thôn đại trận bao trùm ở bên trong, khiến cho toàn bộ đại trận đều tại kịch liệt lắc lư, sơn cốc đều tại oanh minh.

Cho dù là thôn trưởng kiệt lực tiến hành duy trì, y nguyên không cách nào ngăn cản đại trận phá diệt.

Toàn bộ đại trận tại bị ma khí ăn mòn, răng rắc răng rắc rung động.

Đang kéo dài chỉ chốc lát về sau, vẫn là trực tiếp nổ tung.

Một cỗ vô cùng kinh khủng hắc khí, trực tiếp hóa thành một đạo lợi kiếm, đi lên hướng về thôn trưởng nơi này nhanh chóng bổ tới, chọt lóe lên, nhanh đến cực hạn.

Thôn trưởng nguyên bản ngay tại kiệt lực duy trì trận đài, theo đại trận vỡ nát, tự thân cũng nhận phản phệ, thổ huyết rút lui, đối mặt cái này miệng ma kiếm căn bản ngăn cản không tới.

Ầm ầm!

Đột nhiên, tám sắc vòng xoáy hiển hiện, lập tức đem cái kia đạo ma kiếm nuốt hết ở bên trong, kịch liệt xoay tròn, vỡ nát ra.

Dương Phóng diện mục âm trầm, cuối cùng xuất thủ.

“Ừm?”

Điên đại ánh mắt băng lãnh, thân thể to lớn, đen nghịt ma thân bên trong ẩn chứa khó tả kinh khủng, hai mắt nhìn xuống Dương Phóng, “Người cũng nghĩ muốn chết sao?”

Hắn nhìn về phía tám sắc vòng xoáy, đột nhiên lộ ra hồ nghi, sau đó đi lên nhô ra một cái đại thủ, hướng về tám sắc vòng xoáy hung hăng bắt tới.

“Lấy tới!”

Một đạo quát chói tai, như là phích lịch, to lớn ma trảo trong nháy mắt trùm xuống.

Dương Phóng bất vi sở động, tám sắc vòng xoáy bỗng nhiên cấp tốc phóng đại, trực tiếp hướng về đối phương ma trảo hung hăng thôn phệ mà đi, một cỗ kinh khủng khó lường hấp lực liên tục không ngừng từ tám sắc vòng xoáy bên trong bộc phát ra, đem không gian đều cho xoắn nát, trực tiếp bao lại con kia to lớn ma trảo.

Ma trảo bị thôn phệ tám sắc vòng xoáy, lập tức phát ra từng đợt ầm ầm tiếng vang, như là tao ngộ sét đánh, mặt ngoài ma khí hỗn loạn, nhanh chóng tán loạn, hướng về tám sắc vòng xoáy bên trong phóng đi, như là bị tám sắc vòng xoáy hấp thu đồng dạng.

Điên dại bên kia cảm thấy được không đúng, trực tiếp phát ra một đạo kinh thiên ma khiếu, thanh âm đình tai nhức óc, quanh quần phương viên không biết bao nhiêu dặm, đang cực lực giãy dụa, quanh thân vô tận hắc khí mãnh liệt mà ra, đem toàn bộ hẻm núi đều bao phủ lại.

Dương Phóng lần nữa đem tám sắc vòng xoáy cấp tốc phóng đại, treo trên bầu trời Thần thôn, điên cuồng thôn phệ lấy đầy trời hắc khí, đồng thời một mực khóa chặt con kia ma trảo, không ngừng mà tòng ma trảo bên trong hấp thu tinh khí.

Bất quá phong ma thực lực cuối cùng quá mức đáng sợ.

Vẫn là bị đem ma trảo sinh sinh thu hồi lại.

Oanh!

Bên cạnh hấn hắc khí mãnh liệt, sóng cả lẫn lộn, khiến cho thiên địa đều tại lay động, bàn tay bị thu hồi tới trong nháy mắt, rõ ràng mờ đi rất nhiều lần.

Giống như là vừa mới một cái chớp mắt tổn hao đại lượng tinh khí đồng dạng.

Hấn diện mục âm trầm, nhìn hướng tay của mình chường.

“Đây là. . Thiên Chủng, Thiên Chủng lực lượng!”

Thanh âm hấn băng hàn, rất là không thể tưởng tượng nổi, một đôi huyết sắc ánh mắt lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

Âm đạm bàn tay đang nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu, giống như là không có nhận ảnh hưởng chút nào đồng dạng.

Đáng sợ một màn, khiến Dương Phóng dăng lên không rõ.

Tám sắc vòng xoáy cứ nhiên như thể tùy tiện liền bị đối phương tránh thoát!

Đây là...

Vương giả phía trên!

...

Chương 429 : Kiếm Ma cùng Cổ Phật!

Đáng sợ giao phong, trong nháy mắt lần nữa tách ra.

Nơi xa tất cả vương giả cũng vì đó thật sâu hoảng sợ, nhìn về phía Dương Phóng cái kia tám sắc vòng xoáy.

Bọn hắn đã sớm nghe nói cái này tám sắc vòng xoáy vô cùng đáng sợ, từng đem Thần Thương cao thủ như vậy đều nuốt chửng lấy, nhưng lại không nghĩ tới ngay cả Phong Ma loại tồn tại này, cũng không có xé mở cái kia tám sắc vòng xoáy.

Thậm chí tại vừa mới một sát na, bị tám sắc vòng xoáy dính trụ, con kia ma trảo bên trong rõ ràng bị kéo ra rất nhiều lực lượng.

Hắn thể mà có thể tại Phong Ma một cái dưới, để Phong Ma vì đó ăn thiệt thòi!

Đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi sự tình.

Có người, danh chấn vạn cổ, sớm đã trở thành tám bia to đồng dạng tồn tại, không nói có thể cùng so chiêu, riêng là có thể tại đối phương dưới tay tiếp nhận một chiêu bất tử, cũng đủ để dương danh lập vạn.

Không thể nghi ngờ!

Phong Ma chính là như vậy cường giả.

Dương Phóng thông dong hóa giải đối phương ma trảo, đủ để lần nữa chứng minh thực lực của hắn.

“Hắc hắc hắc. . ha ha ha ha...”

Phong Ma nhìn xem bàn tay của mình, phát ra từng đợt tiếng cuồng tiếu, quanh thân hắc khí mãnh liệt, cuộn cuộn bành trướng, tiếng cười càng lúc càng lớn, càng ngày càng điếc tai.

Đến cuối cùng quanh quần tại toàn bộ trong hạp cốc.

Tất cả thôn dân đều sắc mặt trắng bệch, vội vàng lần nữa cấp tốc rút lui.

Thôn trưởng trước tiên vận chuyển lên bát quái đồ, nhanh chóng ngăn tại đông đảo thôn dân trước mặt, vì bọn họ cực lực hóa giải loại này tiếng cười ảnh hưởng.

Dương Phóng càng đem pháp tắc đánh vào bát quái đồ, trợ lực thôn trưởng, cùng nhau suy yếu loại này đáng sợ tiếng cười.

“Thật sự là thương thiên không tệ với ta, bản tôn ngũ say nhiều năm như vậy, không chỉ có gặp thượng cổ chí bảo Cửu U đồ, càng là gặp Thiên Chủng hàng thế...”

Thanh âm của hắn oanh minh, quanh quần thiên địa, một đôi mắt bên trong bỗng nhiên bắn ra tinh hồng quang mang, quanh thân hắc khí phun trào, che khuất toàn bộ khu vực, sâm nhiên mở miệng: “Tiểu tử, đem người cái kia tám sắc vòng xoáy giao cho bản tọa, bản tọa thu người làm đồ, từ đó về sau, bảo đảm người dương danh lập vạn, không người có thể địch!”

“Đa tạ Phong Ma tiên bối hảo ý, ta nhìn vẫn là không cần, tại hạ đã có sư thừa, cũng không thích tùy tiện bái người khác làm thầy, càng không thích dương danh lập vạn.”

Dương Phóng cười lạnh.

“Người dám cự tuyệt?”

Phong Ma thanh âm to lớn, khí tức kinh khủng, chấn động phiến khu vực này.

Tất cả mọi người lại lần nữa giật mình không thôi.

Cự tuyệt phong ma mời chào?

Gia hỏa này, lá gan đủ lớn.

Nếu là đổi lại bình thường vương giả, dù là có thể may mắn ngăn trở Phong Ma một kích, đối mặt Phong Ma mời chào, cũng tất nhiên kìm nén không được, sẽ thuận cột trèo lên trên.

Dù sao báỉ Phong Ma vi sư, chẳng khác nào có một tòa vạn cổ không nhỏ núi dựa lớn!

“Không phải tại hạ cự tuyệt, mà là tại hạ sư thừa, chưa hẳn liền so Phong Ma tiền bối yếu nhược.”

Dương Phóng thốt lên.

“Hắc hắc, có ý tứ, thật sự là có ý tứ a, người lại nói ra để bản tọa nhìn xem, người sư thừa đến tột cùng là người phương nào?”

Phong Ma mở miệng cười to, quanh thân hắc khí mãnh liệt, kinh khủng khó lường, giống như là Thông Thiên Động Địa ma nhạc, mang cho người ta một loại sâu trong linh hồn kiềm chế.

Cùng lúc đó!

Nơi xa khu vực lần nữa truyền đến một đạo kinh khủng dị thường thanh âm.

“Phong Ma đạo hữu nói rất đúng, người sư thừa đến tột cùng là người phương nào, bản tọa cũng dị thường hiểu kì, lại nói ra, để bản tọa cùng nhau nghe một chút!”

Oanh!

Từng mảnh từng mảnh điếc tai oanh minh truyền đến, tựa như sắt thép trào lưu đang trùng kích, xa xa Hắc Âm âm mai lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng biến đổi, huyết quang yêu dị, mang đến khó mà hình dung khí tức.

Thanh âm chấn rất nhiều người đều thân thể lắc lư.

Tất cả mọi người lộ ra kinh dị, cấp tốc tản ra.

Lại có siêu cấp cự hung xuất hiện?

Đây cũng là người nào?

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, tinh hồng sắc quang mang cấp tốc vọt tới phụ cận, từng mảnh từng mảnh hạ đẳng huyết quang xâm nhiễm trên trời dưới đất, đem không gian nhuộm đỏ, đem đại địa nhuộm đỏ, tựa như máu đỏ tươi sóng đồng dạng.

Sóng máu tản ra, lộ ra bên trong một tôn thân cao mười trượng, toàn thân trên dưới mọc đầy bộ lông màu đỏ, âm trầm yêu dị to lớn bóng người, toàn bộ thân hình tựa như mới từ huyết thủy bên trong leo ra đồng dạng.

Lộ ra sát khí, huyết khí, hàn khí, âm khí, khó mà hình dung.

Rất nhanh có thân người thân thể phát run, nhận ra vị

này.

“Thần Thi vương, trời ạ, hắn là trong đồn đãi vị kia Thần Thi vương!”

“Cái gì, trong truyền thuyết Thần Thi đắc đạo, cái thể vô song. . . hắn thể mà cũng còn sống, một mực trốn ở Hắc Âm âm mai!”

Tất cả mọi người một mảnh xôn xao.

Hôm nay thấy, thực sự đại đại rung động nội tâm của bọn hắn.

Trước có cái thể Phong Ma còn sống, lại có cổ lão Thần Thi Vương Trọng hiện thể ở giữa.

Mỗi một bản tin tức đều cực độ bất khả tư nghị.

Thần Thi vương, tuyệt đối là một vị không kém gì phong ma tồn tại đáng sợ.

Nghe đồn, hắn là từ một vị cái thể Thần Thi sinh ra linh trí, từng bước một tu luyện mà thành, tự xưng Thần Thi vương, tại thần linh thời đại bên trong thời kỳ cuối cũng là chân chính đại nhân vật, cuốn lên qua vô tận phong vân.

“Hắc hắc, Thần Thi vương đã chết, từ đó về sau, bản tọa tự xưng Tiên Lăng vương, từ Tiên Lăng bên trong leo ra, tập hợp đủ ngàn vạn tiên thần tinh hoa, thành tựu tự thân đại đạo!”

Cao mười trượng màu đỏ cự ảnh mở miệng cười lạnh.

Oanh!

Bống nhiên!

Lại là một mảnh kinh thiên động địa khí tức từ đằng xa cấp tốc gào thét mà đến, trùng trùng điệp điệp, cơ hồ không kém chút nào trước mặt cả hai, nương theo lấy từng đợt trầm thấp rống rít gào, chấn tất cả mọi người tai xương run lên.

“Thật náo nhiệt tràng diện, hôm nay ngẫu nhiên thức tỉnh, trên đường đi qua nơi đây, lại gặp được bực này tràng diện, thật là có chút ý tứ, bản tọa cũng tới góp một góp, Độc Giác Quỷ Vương đến vậy!”

Một đạo dài rống thanh âm, đất sụp núi nứt, nương theo lấy cuồng mãnh âm phong, lộ ra dày đặc quỷ khí, làm cho người tê cả da đầu.

Tất cả mọi người cùng nhau quay đầu nhìn lại.

Đáng sợ khí tức thoáng qua đến phụ cận.

Mơ hồ ở giữa có một đạo vô cùng bóng đen to lớn đứng sừng sững ở giữa thiên địa, bên người nương theo lấy vô số quỷ ảnh, lò mờ, quán quanh ở hấn quanh thân.

Từng tiếng quỷ khiếu, loạn tâm hồn người.

Trong lòng mọi người lạnh buốt một mảnh, cấp tốc rút lui.

Lại là một cái công việc tổ tông cấp bậc.

Cái này không thể nghi ngờ cũng là siêu cường tồn tại, có thể so với Thần Thi Vương cùng Phong Ma.

Giờ phút này, tất cả vương giả đều sợ hãi.

Hôm nay đến cùng là ngày gì, làm sao đem những này lão quái vật tất cả đều nổ ra.

Bọn hấn không phải đã sớm bụi về với bụi, đất về với đất rồi? Vì sao sẽ còn xuất hiện?

Phiến khu vực này nhất định đại loạn.

Phong Ma trong ánh mắt huyết quang bắn ra, lộ ra thâm nhiên cười lạnh, không nói một lời.

Thần Thi vương cũng là hắc hắc rung động, đứng vững giữa thiên địa.

“Nghe nói người sư thừa không kém gì Phong Ma, người trẻ tuổi, người lại nói nói chuyện, người sư thừa rốt cuộc là ai? Có này làm sao lai lịch?”

Độc Giác Quỷ Vương ngữ khí băng lãnh, để lộ ra to lớn con người, cách tầng tầng hắc vụ hướng về Dương Phóng thân thể nhìn lại.

Phong Ma cùng Thần Thi vương, cũng là cười lạnh không thôi, cùng nhau nhìn tới.

Dương Phóng trong lòng phát chìm.

Một cái Phong Ma, đã để hấn hết sức toàn lực, hiện tại lại tăng thêm hai vị không kém chút nào phong ma tồn tại đáng sợ.

Cục diện hôm nay, quả nhiên là tiền đồ khó dò.

Ngay tiếp theo thôn trưởng cũng là diện mục âm trầm đến cực hạn, hướng về Dương Phóng, đại trưởng lão, nhị trưởng lão bọn người bí mật truyền âm, “Tiêu huynh đệ, Vô Danh, Hoắc Thanh, các người hiện tại lập tức dẫn đầu thôn dân chạy tới Tổ Từ bên trong, Tổ Từ bên trong có năm đó đời thứ nhất thôn trưởng bí mật lưu lại vô thượng pháp trận, có thể tạm thời ngăn trở vương giả

phía trên công kích, ta đến cùng bọn hấn quần nhau, dẫn đạo bọn hấn phá vỡ phong ấn, để vị kia vô thượng ma vương đào được, để bọn hấn đồng quy vu tận.”

Dương Phóng bọn người trong lòng khế động.

Một lát sau, Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu.

“Quá nguy hiểm.”

Cái này không khác hẳn với chơi với lửa có ngày chết cháy!

Một cái không lắm, bọn hấn sẽ chỉ chết được càng thêm thâm.

Ngay cả một tia hi vọng đều không thừa.

“Dưới mắt đã không còn biện pháp, đây là duy nhất hi vọng, các người lập tức triệt thoái phía sau.”

Thôn trưởng nặng nề truyền âm.

“Người trẻ tuổi, người sư tôn rốt cuộc là ai a?”

Phong Ma thanh âm băng lãnh, theo sát lấy vang lên, âm âm vang lên, uy áp hết thảy.

“Bản tọa giống như bọn họ hiểu kì, người trẻ tuổi, người không ngại nói một câu đi.”

Thần Thi vương cũng là cười lạnh mở miệng, nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

Tam đại cái thể cường giả, sừng sững tại ba cái phương hướng khác nhau, khí tức kinh khủng, không giống nhau, mỗi người khí tức đều giống như một mảnh độc lập thiên địa.

Hoặc là điên, hoặc là âm trầm, hoặc là quỷ khí quần quanh.

Dương Phóng trong lòng phát chìm, bị bọn hấn nơi nhằm vào, cảm thấy đáy mắt ảo giác mọc thành bụi, hồn phách đều lại bị vụn vụn vết tích.

Ba vị cái thế cường giả, quá mức đáng sợ.

Cho dù là không nhúc nhích, riêng là khí tức đều có thể ảnh hưởng người khác tâm linh, để vương giả vì đó rối loạn.

“Rống!”

Dương Phóng đột nhiên rống to, lời âm phát động, thiên uy cuộn cuộn, ẩn chứa khí tức khủng bố, như là Lô Thần hàng thế, cưỡng ép xua tan tâm linh hỗn loạn, trấn áp đáy lòng bất an.

Hấn ánh mắt lạnh lùng, mở miệng nói ra: “Ba vị tiền bối, cần gì phải dạng này ép người quá đáng? Các người nhất định để văn bối nói ra sự thừa, văn bối coi như nói ra lại có thể thế nào? Văn bối sự thừa hai vị cái thế đại nhân vật, một vị là viễn cổ Kiếm Ma, một vị là viễn cổ Cổ Phật!”

Thanh âm hấn vang lên, quanh quần nơi đây.

Nơi xa đông đảo vương giả cùng nhau biến sắc, đơn giản không thể tin.

Kiếm Ma?

Cổ Phật?

Cái này sao có thể?

Nói đùa cái gì?

Loại tồn tại này còn có truyền nhân tại thế?

Hắn là bọn hắn cũng còn sống?

Ba vị cái thể cường giả khí tức trên thân, cũng đột nhiên ở giữa sôi trào mãnh liệt, tựa như thủy triều cuộn cuộn, giống như núi lửa cuộn cuộn, nổi liền đất trời, bao trùm vô số bên trong.

“Kiếm Ma cùng Cổ Phật? Bọn hắn ở đâu?”

Phong Ma quát chói tai, trên người điên chi ý rất nặng, tựa hồ không có bất kỳ cái gì e ngại.

“Kiếm Ma cùng Cổ Phật? Không có khả năng, chuyện này không có khả năng lắm!”

Thần Thi vương trong mắt hồng quang lấp lóe, lắc đầu liên tục.

“Hắc hắc, có chút ý tứ, coi như xé da hổ làm áo khoác, người không ngại cũng kéo tới tượng một điếm, thế mà kéo tới Kiếm Ma cùng Cổ Phật trên thân, người trẻ tuổi, người quá không biết chết sống.”

Độc Giác Quỷ Vương ngữ khí lạnh lùng, căn bản không tin.

Ngay tiếp theo bên người thôn trưởng, đại trưởng lão, nhị trưởng lão mấy người cũng tất cả đều giật mình, đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng, tựa như đầu một ngày nhận biết Dương Phóng đồng dạng.

Hắn sư thừa Kiếm Ma cùng Cổ Phật?

“Các vị không tin?”

Dương Phóng cười lạnh, quát: “Nếu không tin, cũng có thể tự mình nhìn xem là được.”

Oanh!

Hắn đột nhiên vận chuyển Thần Chủng 【 Tụ hồn 】 , đem tụ thân hồn phách hiển hóa, đen nghịt một đoàn, xuất hiện tại sau lưng khu vực, tràn ngập ra từng đợt kinh khủng khó lường khí tức, dị thường hắc chìm cùng cao lớn, ô quang tĩnh mịch, quý dị khó lường.

Tại đạo này to lớn hồn ảnh cái trán, phân biệt có hai đạo quỷ dị ấn ký.

Một đạo là hình kiếm ấn ký.

Một đạo là chữ Vạn ấn ký.

Sáng rực lấp lóe, dị thường rõ ràng.

“Đạo tiêu? Đây không có khả năng!”

Thần Thi vương đồng tử co rụt lại, ghen ngào quát.

“Phản bản trở lại như cũ, tái hiện chân thực!”

Độc Giác Quỷ Vương quát chói tai một tiếng, hai mắt bên trong bắn ra tinh hồng huyết quang, lập tức nhìn về phía Dương Phóng trên người kia hai đạo ấn ký, lại tại tiếp xúc đến kia hai đạo ấn ký sát na, trong mắt tinh hồng huyết quang bỗng nhiên băng tán, phanh phanh nổ vang, khó mà ngưng tụ, còn có một cỗ tối nghĩa khó tả khí tức, dọc theo vô hình nhân quả, hướng về thân thể của hắn nhanh chóng tập kích tới.

Độc Giác Quỷ Vương cấp tốc rút lui, trong lòng kinh dị,

một sát na liên tiếp biến ảo mười tám cái phương hướng, thật vất vả chặt đứt nhân quả.

Trong lòng của hắn cực độ không thể tưởng tượng nổi.

Là thật!

Loại này ấn ký là thật!

Kiểm Ma cùng Cổ Phật còn sống!

“Thế nào? Ba vị tiền bối hiện tại tin tưởng?”

Dương Phóng quát.

“Tiểu tử, người nói người là đồ đệ của bọn hắn? Ta nhìn người là muốn chết, người biết loại dấu hiệu này là có ý gì sao? Người sau này một con đường chết!”

Độc Giác Quỷ Vương gầm thét mở miệng.

“Ta quản nó là có ý gì, Kiểm Ma tại Cổ Phật tại trên người của ta lưu lại ấn ký, cũng là để mắt tại hạ, các vị nếu có đảm lược, không ngại liền giết tại hạ thử một chút, lại nhìn một chút Kiểm Ma cùng Cổ Phật có thể hay không tìm các vị tính sổ sách, đúng, loại trừ hai vị này bên ngoài, còn có một vị Ma Quân, cũng cùng ta có nhân quả dây dưa.”

Dương Phóng quát.

Ma Quân?

Nơi xa đám người lần nữa lộ ra kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi.

Gia hỏa này đến cùng là lai lịch gì?

Lại cùng loại này trong truyền thuyết gia hỏa dính líu quan hệ.

Cái này nói đùa cái gì?

Kiểm Ma, Cổ Phật, Ma Quân, một cái kia đơn độc xách ra, vậy cũng là để viễn cổ chư thần đều muốn run rẩy tồn tại.

Độc Giác Quỷ Vương, Thần Thi vương bên kia lập tức sắc mặt biến đổi, thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Gia hỏa này đồng thời trở thành ba người đạo tiêu?

Làm sao có thể!

Bọn hắn nhìn chăm chú Dương Phóng, rất nhanh trong lòng biến ảo, cảm giác được mình phát hiện cái gì cơ mật.

Là!

Nhất định là Thiên Chủng!

Khó trách gia hỏa này lập tức có thể tập hợp đủ tám khóa Thiên Chủng?

Thiên Chủng quý giá như thế, người bình thường ngay cả một viên đều rất khó chiếm được, hắn lại đạt được tám khóa.

Hiện tại xem ra rõ ràng là có người đang cố ý điều khiển, có người cho hắn đưa cơm a.

Nói cách khác, hiện tại Dương Phóng chỉ là Kiểm Ma, Cổ Phật, Ma Quân con mồi, sẽ đem hắn bồi dưỡng tới trình độ nhất định thời điểm, đem nó một ngụm nuốt mất.

Chỉ là, đến lúc đó là Kiếm Ma nuốt mất Dương Phóng, vẫn là Cổ Phật nuốt mất Dương Phóng, hoặc là Ma Quân nuốt mất Dương Phóng, vậy phải xem ai thủ đoạn cao minh hơn.

Nhưng không hề nghi ngờ!

Cái này đem là ba vị siêu cấp cấm kỵ ở giữa quyết đấu.

Cho dù là viễn cổ Thần Vương tùy tiện chen chân đi vào, cũng sẽ chết không có chỗ chôn.

Nếu ai dám sớm đem Dương Phóng giết chết, đây chính là đồng thời đắc tội tam đại cấm kỵ.

Từ đó về sau, tuyệt đối sẽ sống được thống khổ dị thường...

“Người trẻ tuổi, người tiền đồ rộng rãi, làm cho người xấu hổ, bản tọa coi trọng người!”

Thần Thi vương giống như cười mà không phải cười, mở miệng nói ra.

“Tốt một cái người trẻ tuổi, bản tọa hôm nay cũng không thể nói gì hơn.”

Độc Giác Quỷ Vương cười lạnh.

Hôm nay vô luận như thế nào, bọn hắn là không dám động Dương Phóng, cho dù là lại thêm nhỏ dải tại kia tám khóa Thiên Chủ cũng không được.

Nơi xa đám người xôn xao.

Ba vị cái thể cường giả thỏa hiệp?

Quả nhiên!

Đối mặt cái kia viễn cổ bên trong ba vị truyền thuyết cấp tồn tại, dù là mạnh như Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương cái này cự hung, cũng không dám sờ uy nghiêm!

Cường trung tự hữu cường trung thủ!

Núi cao còn có núi cao hơn!

Ba vị này cái thể cường giả cho dù rất hung, rất ngông cuồng, nhưng cũng phải nhìn cùng người nào so.

“Có ý tứ, thật sự là có ý tứ a.”

Một mực không nói một lời Phong Ma nơi đó, đột nhiên phát ra trầm thấp mà thật lớn thanh âm, ánh mắt tinh hồng, hiện ra từng vết điên chi ý.

“Cái này Thần thôn nên diệt, Cửu U cờ bị phong nhiều năm, nên tái hiện thế gian.”

Hắn to lớn ma thân đi về phía trước đi, bên người vô tận hắc khí đang cuộn trào mãnh liệt, như là minh mông thủy triều, trực tiếp hướng về toàn bộ Thần thôn phương hướng bỗng nhiên mãnh liệt mà tới.

Ầm ầm!

Thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang.

Toàn bộ Thần thôn đỉnh đầu lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc biến thành đen, vô hình kinh khủng cự lực trùng trùng điệp điệp, hướng về Thần thôn các ngõ ngách đánh tới.

Tất cả mọi người sắc mặt một giạt mình, trong nháy mắt cảm giác được thân thể nhói nhói, tựa như muốn vỡ nát

đồng dạng.

Đáng sợ hắc khí còn không có chân chính áp xuống tới, bọn hắn liền sinh lòng tuyệt vọng.

Dương Phóng âm ỉ vừa kêu, tám sắc vòng xoáy cấp tốc biến lớn, ô ô chói tai, phát ra nặng nề mà đáng sợ oanh minh, tại hết sức toàn lực thôn phệ đầy trời hắc sắc ma khí, bên trong phát ra âm âm điếc tai âm thanh minh.

Trong nháy mắt, tám sắc vòng xoáy đem toàn bộ Thần thôn đều cho bảo hộ ở phía dưới, toàn lực thôn phệ lấy đầy trời hắc khí.

Phong Ma diện mục âm trầm, khí tức trên thân như là núi lửa dâng trào, khó có thể chịu đựng, tinh hồng ánh mắt nhìn chăm chăm Dương Phóng, ẩn chứa đáng sợ điên ý.

“Tiểu tử, ngươi là muốn chết, người khác e ngại Kiếm Ma cùng Cổ Phật, bản tọa cũng không e ngại, ngươi muốn tìm cái chết, ta liền thành toàn ngươi, coi như bọn hắn thật phục sinh, bản tọa cũng muốn cùng bọn hắn đọ sức một hai!”

Rống...

Nương theo lấy một đạo điếc tai kinh khủng ma khiêu thanh âm, Phong Ma nâng lên hai cái vô cùng to lớn hắc sắc ma chưởng, trực tiếp hướng về tám sắc vòng xoáy cùng Dương Phóng thân thể hung hăng bắt tới.

Hắn tên Phong Ma, vì ma mà điên, bởi vì điên như ma, làm việc vốn cũng không có thể theo lẽ thường mà độ chi.

Tựa như thế giới hiện thực bệnh tâm thần đồng dạng.

Bất luận cái gì bình thường tư duy đều không thể để cân nhắc đối phương.

Oanh! Oanh!

Hai cái vô cùng to lớn ma chưởng lập tức bao trùm ở tám sắc vòng xoáy cùng phía dưới Thần thôn, đón lấy, điếc tai rống tiếng khóc từ Phong Ma trong miệng truyền ra.

Đen ngịt khí tức phô thiên cái địa, như là không cần tiền, hướng về phía dưới mãnh liệt mà đi.

Lực lượng của hắn cường mãnh mà bá đạo, vô cùng vô tận, tựa như vũ trụ sự mệnh mông, muốn sống công việc luyện hóa tám sắc vòng xoáy, luyện chết tươi Thần thôn chi đám người.

Dương Phóng xác thực cảm thấy vô biên vô tận kinh khủng áp lực, trùng trùng điệp điệp, từ đỉnh đầu khu vực không ngừng truyền đến, dù là vận chuyển tám sắc vòng xoáy điên cuồng thôn phệ, cũng rất khó toàn bộ thôn phệ hoàn tất.

Song phương chênh lệch quá xa!

Vô biên vô tận luyện hóa chi lực truyền đến, để hắn xương cốt đều tại chi chi rung động, toàn bộ Thần thôn đều tại âm âm run run, tựa như phát ra động đất đồng dạng.

Tất cả thôn dân đều hết sức kinh hãi.

Dương Phóng đỉnh đầu tám sắc vòng xoáy đang không ngừng vận vẹo cùng bành trướng, tựa hồ khó mà duy trì, lóe ra từng mảnh từng mảnh sáng chói hào quang, có loại bị no bạo cảm giác.

Đến cuối cùng hắn trực tiếp phát ra từng đợt kinh khủng rống to.

Trên dưới quanh người bộc phát ra trận trận tám sắc thần quang, ở phía sau hắn khu vực lập tức nổi lên rờn rã bảy đạo bóng đen to lớn, quay chung quanh tại thân thể của hắn chung quanh, ngửa mặt lên trời tru lên, đi theo cùng nhau hướng về tám sắc vòng xoáy bên trong quán đầu lực lượng.

Cùng lúc đó.

Tám sắc vòng xoáy bên trong giờ khắc này cũng đang lóe lên ô quang, từng đợt cực kỳ đáng sợ sát khí phun ra ngoài, trùng trùng điệp điệp, lại lập tức từ tám sắc vòng xoáy bên trong phun ra ra mấy chục đạo bóng đen to lớn ra.

Mỗi một vị bóng đen, đều nguy nga to lớn, ngơ ngơ ngạc ngạc, sừng sững bất động.

Nhìn thấy những bóng đen này sát na, Dương Phóng trong lòng giật mình, rất nhanh kịp phản ứng.

Những bóng đen này lại tất cả đều là trước đó bị tám sắc vòng xoáy luyện hóa chuẩn vương cùng vương giả cấp cao thủ.

Bọn hắn tại chết thảm về sau, còn có tàn hồn chưa diệt, vào giờ phút như thế này bị ép ra.

“Là, tám sắc vòng xoáy bên trong có 【 Tụ hồn 】 công năng, những cao thủ kia dù là bị ta triệt để luyện chết, nhưng tóm lại có một sợi hai sợi tàn hồn, bị 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng giữ lại.”

Giờ phút này!

Bị 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng giữ lại tàn hồn thể mà tất cả đều bị bức ra, chỉ là bọn hấn thân ảnh ảm đạm, không cách nào cùng Dương Phóng sau lưng bảy đạo thân ảnh so sánh, bởi vì bọn hấn không có thôn phệ qua cái khác hồn lực, chỉ là đồ cụ cường đại xác ngoài mà thôi.

Nhưng dù vậy, một chút nhiều hơn mấy chục đạo đáng sợ xác ngoài, cũng là một cỗ cường đại sinh lực quân.

Dương Phóng ngửa mặt lên trời thét dài, trên thân khí tức bộc phát, cực lực vận chuyển tám sắc vòng xoáy, kéo theo bên người mấy chục đạo bóng đen tất cả đều đi theo cuồng vũ.

Mấy chục đạo bóng đen cùng nhau hướng về tám sắc vòng xoáy chuyển vận lực lượng.

Tám sắc vòng xoáy bên trong trong nháy mắt bạo phát ra từng đợt càng thêm sức mạnh đáng sợ.

Phong Ma ánh mắt trầm xuống, đi theo phát ra to rõ điếc tai rống rít gào.

Hấn cảm giác được mình cái này một đôi đại thủ tại bị tám sắc vòng xoáy chỗ kịch liệt thôn phệ, rung động âm âm, lần nữa có không ít tinh khí bị hút đi.

Bàn tay khổng lồ lại một lần ảm đạm, hư ảo xuống dưới.

“Tiểu bối, ngươi làm ta thực sự tức giận!”

Phong Ma thanh âm kinh khủng, ánh mắt dị thường rét lạnh, to lớn ma thân trèo trời động địa, có hủy diệt nhật nguyệt chi uy.

Tất cả mọi người giật mình.

Dương Phóng biểu hiện lần nữa làm bọn hấn chấn động.

Phong Ma đã vận dụng hai bàn tay, y nguyên không làm gì được tám sắc vòng xoáy.

Thực lực của đối phương đã không thể tưởng tượng.

“Phá cho ta!”

Phong Ma rống to, to lớn ma chưởng bên trong bộc phát ra kinh khủng hơn lực lượng, trùng trùng điệp điệp, tản mát ra chói lọi ô quang, làm cho cả tám sắc vòng xoáy vận vẹo kịch liệt hơn.

Nhưng Dương Phóng rất người nhanh nhẹn chưởng khế đảo.

Màu đen đại cung xuất hiện nơi tay trong lòng bàn tay, dựng vào một cây thanh đồng mũi tên, trực tiếp dùng sức kéo lên, một sát na, một cỗ lớn lao không rõ trực tiếp hiện lên ở giữa thiên địa.

Phương viên hơn mười dặm Hắc Âm âm mai tất cả đều đang nhanh chóng thiêu đốt, hóa thành âm trầm yêu dị huyết quang, kinh tâm động phách, sáng rực lấp lóe, giống như là thủy triều, cấp tốc hướng về thanh đồng mũi tên tụ đến.

“Đây là. . . cấm khí!”

Thần Thi vương trong hai con ngươi phát ra huyết quang.

“Càng đến càng có ý tứ, hắc hắc.”

Độc Giác Quỷ Vương cười lạnh.

Hưu!

Toàn bộ màu đen đại cung bị Dương Phóng kéo căng, vô tận huyết quang tụ đến, khiến cho toàn bộ thanh đồng mũi tên hoàn toàn biến thành huyết sắc, phía trên tức thì bị Dương Phóng lạng lể bao trùm lên một tầng lực lượng pháp tắc.

“Giết!”

Oanh!

Tinh hồng huyết quang trong nháy mắt xông ra, chùng dài mười mấy mét, xẹt qua thiên không, từ tám sắc vòng xoáy bên trong một cái lỗ hồng bên trong nhanh chóng bắn ra, hướng về phong ma thân thể xuyên qua mà đi.

Âm trầm khí tức kinh khủng trong nháy mắt tràn ngập tại ngày này địa chi ở giữa, để tất cả vương giả đều thất kinh.

Cho dù là Phong Ma cũng cảm giác được một tia khí tức nguy hiểm.

Màu đen đại cung tại Dương Phóng trong tay, cùng phía trước một nhiệm kỳ trong tay của chủ nhân, uy lực không thể so sánh nổi.

“Thật can đảm!”

Phong Ma phát ra thanh âm rung trời, hai cái to lớn ma chưởng ngạnh sinh sinh từ tám sắc vòng xoáy bên trong rút ra, rõ ràng lần nữa ảm đạm rất nhiều, sau đó bỗng nhiên chụp vào cây kia tinh hồng sắc huyết quang.

Oanh!

Thanh âm to lớn, quanh quẩn không biết bao nhiêu dặm,

nương theo lấy từng đợt kinh thiên rống to thanh âm, vô luận huyết quang lực lượng, vẫn là pháp tắc lực lượng tất cả đều bị Phong Ma sinh sinh chặn.

Bất quá, cho dù chặn huyết quang xung kích cùng pháp tắc lực lượng, nhưng là hấn cũng cảm thụ không được tốt cho lắm.

Hấn ma chưởng vốn là bị tám sắc vòng xoáy thôn phệ không ít tinh khí, còn chưa tới kịp bổ sung, lại gắng đón đỡ dạng này một kích, khiến cho hấn ma chưởng bị hao tổn càng thêm nghiêm trọng.

Vô luận thanh đồng mũi tên, vẫn là Dương Phóng pháp tắc đều là vượt qua dự liệu cường hấn.

Nhất là Dương Phóng pháp tắc, lần nữa sinh sinh đem Phong Ma ma chưởng bên trong lực lượng lột không ít.

Ầm ầm!

Phong Ma thân thể khổng lồ đột nhiên lóe lên, sát na xuất hiện ở một phương hướng khác, không gian sụp đổ, hắc khí quét sạch, thiên địa trùng trùng điệp điệp.

Thanh đồng sức mạnh của mũi tên rốt cục bị hấn hoàn toàn tháo bỏ xuống.

“Hôm nay không có người có thể cứu người!”

Phong Ma ngữ khí băng hàn, gắt gao nắm chặt trong tay thanh đồng mũi tên.

Uy lực to lớn một tiễn cứ như vậy bị hấn sinh sinh hóa giải, huyết quang tán loạn, bị đánh trở về nguyên hình!

...

Chương 430 : Ma vương thoát khốn! Cửu U đồ hiện!

Cái thế Phong Ma, không thể địch nổi.

Sức mạnh đáng sợ làm cho tất cả mọi người đều trong lòng kinh tiếc.

Phong Ma chính là Phong Ma, bất kể lúc nào, đều kinh khủng khó lường.

Không chỉ có quỷ dị tám sắc vòng xoáy không làm gì được hắn, liên đới lấy đối phương bắn ra cấm khí đều có thể bị trong nháy mắt tiếp được, vô địch lực lượng, xâu tuyệt thế ở giữa.

Có thể nói, loại trừ số ít người, đã không người là phong ma đối thủ.

Nhưng mọi người rất nhanh lần nữa lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì vô luận như thế nào nhìn, Dương Phóng trên người ấn ký đều không bình thường.

Đó là một loại đạo tiêu, là siêu cấp Đại Năng quay lại tiêu ký, Phong Ma thực sự quá điên, ngay cả siêu cấp Đại Năng dự định đồ vật cũng dám cướp đoạt.

Liên không sợ ngày sau bị siêu cấp Đại Năng tìm tới cửa?

Mà lại phía sau hắn kia mấy chục đạo bóng đen, nhìn cũng quỷ dị khó lường.

Mỗi một bộ bóng đen thế mà đều bộc lộ ra chuẩn vương

khí tức!

Đây là như thế nào tuyệt chiêu?

Nhưng rất nhanh đám người liền không nghĩ nhiều nữa, mà là tiếp tục hướng về Thần thôn nhìn lại.

Phong Ma quanh thân hắc khí mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, cao mấy chục trượng thân thể tràn ngập vô tận lực lượng, ánh mắt băng lãnh, diện mục mông lung, giống như là một tòa không nhỏ đại sơn.

Nguyên bản ảm đạm mơ hồ hai tay, giờ khắc này lần nữa lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc khôi phục, đen nhánh trầm ngưng, ô quang lấp lóe, trở nên cùng trước đó đồng dạng.

Hắn thu hồi thanh đồng mũi tên, thân thể khổng lồ lần nữa hướng về Dương Phóng nơi đó cất bước đi tới.

Tựa hồ chính như lúc trước hắn lời nói đồng dạng.

Hôm nay không ai có thể cứu Dương Phóng.

Dương Phóng trong lòng cảm giác nặng nề, tám sắc vòng xoáy treo ở đỉnh đầu, lần nữa lấy ra một cây thanh đồng mũi tên, khoác lên màu đen đại cung bên trên, bỗng nhiên lần nữa kéo căng.

Oanh!

Phương viên hơn mười dặm Hắc Âm âm mai lần nữa vì đó bốc cháy lên, hùng hực sáng chói, hóa thành vô tận huyết quang, trùng trùng điệp điệp, hướng về Dương Phóng bên này tụ đến.

Nhưng Phong Ma đột nhiên hét dài một tiếng, ma âm xâu tai, chấn động thập phương thiên địa, quanh thân

bộc phát ra dị thường đáng sợ khí tức, tạo thành tiểu thể giới hư ảnh, lập tức bao phủ phương viên hơn mười dặm.

Oanh một tiếng, vô tận huyết quang tất cả đều bị hấn chế trụ, không cách nào lại tiếp tục đánh thẳng tới.

Ngay tiếp theo thiêu đốt Hắc Âm âm mai cũng bị hấn nhanh chóng dập tắt.

Tình cảnh như vậy, đơn giản kinh người.

Giống như lấy sức một mình cắt đứt thanh đồng sức mạnh của mũi tên nguồn suối.

“Ta nói, hôm nay không ai có thể cứu người!”

Phong Ma thanh âm băng lãnh, khổng lồ đáng sợ thân thể đang từng bước đi về phía trước, mang theo vô biên uy áp, trùng trùng điệp điệp.

Dương Phóng không nói một lời, lần nữa lấy ra còn lại ba cây thanh đồng mũi tên, cùng nhau khoác lên màu đen đại cung bên trên, tám khóa Thần Chủng lực lượng toàn bộ vận chuyển, sau lưng mấy chục đạo bóng đen tất cả đều tại giữa mặt trời tru lên, từng cái gương nanh múa vuốt, hạo đặng ra vô tận hắc khí.

Giờ khắc này, hấn tựa như biến thành vạn ma chung chủ.

Mấy chục đạo bóng đen tất cả đều tại hướng về bốn cái mũi tên bên trên rót vào lực lượng, đồng thời tám sắc vòng xoáy đang nhanh chóng xoay tròn, cũng tại hướng về thanh đồng mũi tên rót vào lực lượng.

Bốn cái thanh đồng mũi tên tất cả đều loé lên yêu dị tám sắc thần quang.

Giữa thiên địa một mảnh điếc tai oanh minh.

Nguyên bản bị Phong Ma cầm cố lại Hắc Âm âm mai, lần nữa có thiêu đốt xu thế.

Giờ khắc này, bốn phần thanh đồng mũi tên tựa hồ bị triệt để kích hoạt lên đồng dạng.

“Giết!”

Dương Phóng trong miệng quát chói tai, ngón tay dùng sức buông lỏng, bốn cái thanh đồng mũi tên trong nháy mắt biến thành bốn đạo dị thường sáng chói tám sắc thần quang, trực tiếp xuyên qua mà ra.

Phong Ma tựa hồ ý thức được cái này bốn cái mũi tên đáng sợ, hai mắt bên trong bắn ra cực kỳ đáng sợ huyết quang, vậy mà không còn lựa chọn lấy man lực nghênh đón, mà là trực tiếp lấy cường hoành chi lực xé rách không gian, cấp tốc dẫn dắt đến cái này bốn cái thanh đồng mũi tên xông vào đến vô tận vết nứt không gian,

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Liên tục bốn đạo đinh tai nhức óc oanh minh phát ra, kinh thiên động địa, quanh quần phương viên hơn mười dặm, toàn bộ thiên địa đều đang sôi trào.

Bốn đạo thanh đồng sự kiện đều không ngoại lệ, cấp tốc biến mất tại trước mắt khu vực.

Không có thương tổn đến phong ma thân thể mảy may.

Thân thể của hắn đen nghịt một đoàn, khí tức băng lãnh đáng sợ, ánh mắt lạnh lùng, trước mắt vết nứt không gian lần nữa cấp tốc khép kín, thân thể hướng về cất bước.

“Còn có thủ đoạn gì nữa, tiếp tục xuất ra.”

Thanh âm hần lạnh lùng, làm người tuyệt vọng.

Tất cả mọi người run rẩy.

Phong ma lực lượng thực sự thật là đáng sợ.

Hắc Âm âm mai không gian nói xé rách liền xé rách.

Dương Phóng bắn ra mũi tên tất cả đều làm vô dụng công.

“Dương Đạo, mau lui.”

Thôn trưởng truyền âm, đã an trí xong thôn dân, một cỗ lực lượng phóng tới Dương Phóng, lôi kéo hần nhanh chóng rút lui.

Hần đã làm tốt nhất dự định.

Đã bọn hần muốn lục soát Thần thôn, vậy liền để bọn hần lục soát chính là, thật muốn thả ra ma đầu, xui xẻo không nhất định là bọn hần.

Dương Phóng trong lòng phát chìm, đi theo thôn trưởng, cấp tốc rút lui.

Nhưng phong ma một con kinh khủng ma chưởng sớm đã nhanh chóng đè xuống, nương theo lấy cuộn cuộn chói tai ma khiêu, để cho người ta màng nhĩ đều nhanh muốn nổ tung, vô tận hắc khí mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, như là hắc vụ che long đại địa.

Thời gian lâu như vậy không cách nào cầm xuống một tên tiểu bối, đã làm hần uy áp tổn hao nhiều, há có thể để Dương Phóng tùy tiện rút lui?

Dương Phóng trực tiếp khống chế tám sắc vòng xoáy cấp tốc xoay tròn, điên cuồng thôn phệ lấy phong ma lực lượng, đồng thời đang tăng nhanh nhanh đội hướng về sau lùi gấp.

Chỉ bất quá cả hai chênh lệch quá lớn.

Cho dù có tám sắc vòng xoáy liên tục không ngừng thôn phệ cùng bổ sung, Dương Phóng cũng khó có thể cùng Phong Ma cấp tốc kéo ra chênh lệch.

Tại từng đợt kinh khủng oanh minh bên trong, Dương Phóng cùng thôn trường thân thể vẫn là cấp tốc trốn đến Thần thôn Tổ Từ bên trong.

Ầm ầm!

Vô tận hắc khí mãnh liệt mà xuống, cấp tốc bao trùm ở toàn bộ Thần thôn, lớn như vậy Thần thôn giống như là đột nhiên biến thành trong mưa gió thuyền cô độc, kịch liệt rung chuyển.

Khắp nơi công trình kiến trúc liên tiếp vỡ nát.

Từng khối mặt đất không ngừng xốc lên.

Toàn bộ to lớn Thần thôn đang phát ra oanh minh, tựa như bị hải khiếu xung kích, nói không rõ bụi đất gạch ngói vụn bay khắp nơi đều là, lâm vào tuyệt đối hủy diệt bên trong.

Tất cả vương giả đều đem ánh mắt chăm chú tập trung vào Thần thôn, hi vọng có thể phát hiện cái gì.

Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương, càng là trong ánh mắt bắn ra huyết quang, cẩn thận nhìn chăm chú Thần thôn.

Tại từng mảnh từng mảnh kinh khủng oanh minh bên trong, lớn như vậy Thần thôn vừa đối mặt liền triệt để nổ tung, chỉ còn lại có trung ương Tổ Từ đang lóe lên mịt mờ thanh quang, toàn lực chống cự lại phong ma tứ ngược.

“Hắc hắc hắc...”

Phong Ma cười lạnh, thân thể to lớn, tối tăm rậm rạp khí tức lượn lờ thiên địa, tràn ngập tại mỗi một góc.

Cho dù đám người trốn đến Tổ Từ, hấn y nguyên không muốn buông tha đám người.

Tại phá hủy Thần thôn về sau, bên người vô tận hắc khí cấp tốc ngưng tụ, trực tiếp biến thành hai cái to lớn bàn tay màu đen, đi lên hướng về toàn bộ Tổ Từ hung hăng ép xuống.

“Mở cho ta! !”

Oanh! !

Tổ Từ tại kịch liệt lắc lư, phát ra oanh minh.

Bốn bề mặt đất liên miên liên miên nổ tung, vô tận nát cát quét ngang bát phương.

Tổ Từ bên trong đám người tất cả đều sắc mặt trắng bệch, lộ ra kinh hoàng.

Tất cả thôn dân đều cảm thấy nồng đậm tử vong nguy cơ.

Dương Phóng trong lòng phát chìm, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tổ Từ bên ngoài Phong Ma.

Phiền toái.

Mình cùng Tàn Thiên Lý cho dù có thể thông qua thần trước gương hướng Thần Khu đại lục, tạm thời tránh thoát một kiếp, nhưng là Thần thôn thôn dân là không thể tiến về Thần Khu đại lục.

Loại trừ đặc thù thời khắc, bọn hắn cả một đời ở tại Hắc Âm âm mai.

Phàm là dám Thiệp Túc Thần Khu đại lục, đều sẽ một con đường chết.

Trong lòng của hắn đang nhanh chóng suy tư.

Bỗng nhiên, hắn nghĩ tới một kiện đồ vật, trong lòng bàn tay xuất hiện một tòa quý dị thạch tháp, phía trên có dán giấy niêm phong, rất là cổ phác, giống như là bình thường thạch khí.

Bên trong tòa thạch tháp này có phải hay không cũng phong ấn ma vương?

Có thể hay không đưa nó tế ra, dẫn dụ bên trong ma vương đánh với Phong Ma một trận?

Bất quá, vạn nhất ma vương xuất thế dẫn đầu nhằm vào chính là Thần thôn, kia há không càng hồng bét.

Thôn trưởng, đại trưởng lão, nhị trưởng lão bọn người, tất cả đều ánh mắt phát chìm, ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn xem trên đỉnh đầu Phong Ma.

Tháp bé Tổ Từ tựa như một cái không đáng chú ý thuyền cô độc, tại Phong Ma ngập trời lực lượng dưới, run rẩy kịch liệt, rung động âm âm, Tổ Từ mặt ngoài đại trận tại bị không ngừng phá vỡ.

Đồng thời, bốn phía mặt đất cũng tại kịch liệt rung chuyển.

Ngấn ngủi trong chốc lát, đại địa đã băng liệt vài trăm mét chi sâu, vẫn còn tiếp tục lõm.

Tất cả mọi người nội tâm đều gấp nhấc lên.

Thôn trưởng bọn người đã là hi vọng Phong Ma xúc động lòng đất phong ấn, lại là hi vọng hấn vĩnh viễn không phát hiện được phong ấn, ngấn ngủi một lát, là một trận trước nay chưa từng có dày vò.

Rốt cục!

Tại phong ma toàn lực oanh kích dưới, theo cuối cùng một tiếng oanh minh truyền ra, Thần thôn bốn phía mặt đất, trực tiếp bị chấn khai mấy ngàn mét tầng đất, cuộn cuộn sát khí tựa như núi lửa đồng dạng từ Thần thôn lòng đất dâng trào ra ngoài ra.

Tất cả mọi người giật nảy cả mình.

“Mau nhìn, Thần thôn phía dưới quả nhiên có cái gì!”

“Đó là cái gì? Thật là nồng nặc sát khí!”

“Một hướng vô tận bạch cốt!”

“Cửu U đồ là ở chỗ này!”

Rất nhiều người quát lớn.

Liên ngay cả Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương cũng là trên thân khí tức mãnh liệt, trong con ngươi bắn ra đáng sợ chùm sáng.

Giờ khắc này, bọn hấn tất cả đều cảm ứng được Cửu U

đồ khí tức.

Ngay tại phía trước nhất toà kia viết có 【 phong 】 chữ dưới tấm bia đá phương!

Oanh! Oanh!

Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương hai vị siêu cấp cường giả trong nháy mắt nhào tới, hướng về kia tòa bia đá phóng đi, Phong Ma càng là đứng mũi chịu sào, một chút bỏ đi Tổ Từ bên trong đám người, nhanh chóng nhào hướng bia đá.

Ba vị cái thể cường giả trong nháy mắt rơi vào bia đá phụ cận, trên thân khí tức mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, vô cùng vô tận thi khí, tử khí, ma khí đang không ngừng xen lẫn, kinh thiên động địa, chấn nhiếp vạn cổ.

Cái khác vương giả đều là lộ ra rung động.

Thần thôn bên trong quả nhiên hữu cơ mật a!

“Cái này phong ấn không đúng, phía dưới còn phong lại những người khác!”

Thần Thi vương ngữ khí lạnh lùng, trước tiên mở miệng, “Bất quá vô tận năm tháng trôi qua, đối phương sinh cơ đã gần với hư vô, sắp bị phong kín!”

“Hắc hắc, Cửu U đồ bị chôn giấu nhiều năm, cũng là thời điểm nên một lần nữa xuất thế.”

Độc Giác Quỷ Vương cười lạnh nói.

“Giả thần giả quý, mở!”

Phong Ma trầm thấp rống to, vô tận hắc khí bộc phát ra, kinh thiên động địa, theo sát lấy hướng về dưới chân

mặt đất hung hăng đập mạnh đi.

Bên cạnh toà kia bia đá cuối cùng không có duy trì được.

Sớm tại trước đó thời điểm, bia đá liền đã che kín vết rạn, phong ấn nói lỏng, giờ phút này lại thụ cái thế Phong Ma một kích toàn lực, toàn bộ bia đá đều đang rung chuyển, mà đi sau ra kinh khủng oanh minh, trong nháy mắt nổ bễ ra tới.

Đông!

Ồ quang kinh khủng, tựa như một phương tinh thần nổ nát.

Ngay tiếp theo dưới chân mặt đất đều tại liên miên liên miên vỡ nát, dọc theo đen như mực hang động, một đường hướng phía dưới kéo dài, rung động âm âm, âm thanh chấn vô số bên trong.

Tổ Từ bên trong đám người tất cả đều có thể rõ ràng mà nghe được loại này oanh minh.

“Bọn hấn phát hiện phong ấn!”

Đại trưởng lão sắc mặt khẩn trương.

Vị kia ma vương bị trấn phong lại vô số năm, phải chăng còn bảo tồn nhất định thực lực?

Có thể hay không là Phong Ma đám người đối thủ?

Đây hết thầy đều là không thể biết được.

Tại Dương Phóng đám người trong khi chờ đợi, càng thêm đáng sợ sát khí từ trong lòng đất dâng trào lên, trùng trùng điệp điệp, trực tiếp để cho người ta có loại

hồn phi phách tán khí tức.

Loại sát khí này quá nặng, quá nặng, tựa như Thái Sơn đặt ở linh hồn, làm cho tất cả mọi người đều lộ ra bất an.

Phảng phất muốn phát sinh chuyện gì đó không hay.

Huyết động màu đen cuối cùng bị xé nát, một đường hướng về càng sâu xa hơn lan tràn mà đi, trực tiếp đem sâu trong lòng đất khối kia vách đá bại lộ mà ra.

“Hắc hắc hắc...”

Phong Ma phát ra đáng sợ tiếng cười, quanh thân hắc khí nồng đậm, ô quang cuồn cuộn, khí tức vô biên vô hạn, lẳng lặng quan sát cực đại vách đá.

Bên người cái khác hai vị cái thể cường giả, cũng đều là trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, không nói một lời.

Tu luyện đến bọn hắc loại trình độ này, ánh mắt sắc bén, gần như có thể nhìn rõ hết thảy.

Cho dù trước mắt vách đá, còn không có bị bọn hắc xé rách, bọn hắc y nguyên có thể nhìn thấy vách đá hậu phương, tồn tại một cái toàn thân khô gầy, áo choàng tán phát sinh linh, trên thân bao trùm một trương cổ lão quyền trục, gầy như là khô lâu, khí tức trên thân ba động gần với hư vô.

“Kia là. . . Cửu U đồ! Trời ạ! Cửu U đồ thật xuất hiện!”

“Thần thôn lòng đất phong ấn sinh linh, Cửu U đồ chính choàng tại sinh linh kia trên thân!”

“Đó là cái gì tồn tại, bị Cửu U đồ trấn áp vô số tuế nguyệt, hình thể còn không có vỡ nát!”

Nơi xa, rất nhiều vương giả hét lên kinh ngạc.

Kia khô gầy sinh linh trên người quyền trục, chính là trong truyền thuyết thượng cổ chí bảo Cửu U đồ!

Vô số năm trước lại có thứ chí bảo này, trấn áp một người?

Ầm ầm!

Tam đại cái thể cường giả đồng loạt ra tay, không chút do dự, trực tiếp hướng về trước mắt vách đá hung hăng oanh kích tới.

Trên thạch bích lưu lại phong ấn chi lực căn bản ngăn không được ba vị cái thể cường giả một kích toàn lực, cơ hồ vừa đối mặt, toàn bộ vách đá liền trực tiếp nổ tung.

Đếm không hết đá vụn phóng lên tận trời.

Một loại âm trầm, oán hận, băng lãnh, máu tanh khí tức trực tiếp từ sau vách đá phương bộc phát ra, tựa như thủy triều, hướng về bốn phía xung kích.

Nhưng ba vị cái thể cường giả lại trực tiếp xem loại khí tức này vì không có gì, trong nháy mắt đập ra, hướng về kia tôn sinh linh trên người cổ lão quyền trục bắt tới.

Oanh!

Vô tận ô quang bành trướng mà ra, hướng về không trung quét sạch, cổ phác quyền trục bị sinh sinh bắn bay, hóa thành ô quang, phóng lên tận trời.

Ngay tiếp theo phía dưới cổ kia sinh Linh khu thể đều bị trực tiếp tung bay, giống như là rơm rạ, bị hung hăng đập vào nơi xa.

“Rống!”

Ba vị cái thế cường giả tất cả đều phát ra tiếng tai rống rít gào, khí tức kinh khủng khó lường, giống như là biến thành ba cái cái thế Ma Thần, không tiếc bất cứ giá nào hướng về Cửu U đồ chớp tới.

Trong lúc đó tất có mấy vị vương giả ý đồ lấy hạt dẻ trong lò lửa, quét ra pháp tắc, muốn thu đi Cửu U đồ, kết quả lực lượng pháp tắc mới vừa vận tuôn ra, liền bị trực tiếp gào vỡ.

Mấy vị vương giả không khỏi lộ ra kinh hãi, quay người liền trốn.

Ba vị cái thế cường giả đơn giản chính là biến thái.

Chỉ có chân chính cùng bọn hắn giao thủ qua, mới có thể cảm nhận được tuyệt vọng.

Bọn hắn rất là không thể tưởng tượng nổi, trước đó Dương Phóng là như thế nào có thể tại phong ma thủ hạ duy trì lâu như vậy mà giữ cho không bị bại.

Đây quả thực là không thể lý giải sự tình.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba vị cái thế cường giả cùng nhau nhô ra ma chưởng, hướng về Cửu U đồ chớp tới, đem Cửu U đồ giam cầm tại chính giữa, sau đó ba vị cái thế cường giả cùng nhau rống rít gào, phát ra thanh âm tiếng tai nhức óc, quanh quần phương viên vô số bên trong, càng mãnh liệt hơn giao thủ với nhau.

Cho dù là vương giả đều bị loại này thanh âm đáng sợ cho chấn phun ra huyết thủy, một mặt kinh hãi.

Loại này động tĩnh quá lớn.

Ba vị cái thế cường giả trực tiếp đánh nhau thật tình, riêng là tiếng rống đều nhanh có thể rống chết vương giả.

Toàn bộ Tổ Từ tựa như là bấp bênh bên trong thuyền cô độc, không ngừng lắc lư, tựa như lúc nào cũng có thể phá diệt.

Tất cả vương giả đều lui ra ngoài, sắc mặt trắng bệch, cũng không dám lại tiếp cận mảy may.

Một phương hướng khác.

Tuần tra thành vương giả, vẻ mặt âm trầm, giấu ở ẩn nấp nơi hẻo lánh, xa xa nhìn chăm chú lên bị ba vị cái thế cường giả tranh đoạt vô thượng chí bảo Cửu U đồ, toàn bộ trong lòng đang rỉ máu, nắm đấm gắt gao giữ tại cùng một chỗ.

“Đều là người trở ra ý kiến hay!”

Hắn ngữ khí thâm nhiên, “Nếu không phải người để cho ta đem tin tức truyền ra, cũng sẽ không dẫn tới cái này ba cái lão ma, hiện tại có cái này ba cái lão ma ở đây, ta nên như thế nào đạt được Cửu U đồ? Mà lại, cái kia Dương Đạo lại là Kiếm Ma, Cổ Phật đạo tiêu, thật là đáng chết!”

Hắn rất là phẫn nộ, có loại lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng cảm giác.

Muốn tại ba vị lão ma trong tay lấy hạt dẻ trong lò lửa, cơ hồ là không thể nào.

Bên cạnh cái kia đạo tử sắc tàn hồn, lại không lên tiếng

phát, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm bị ba vị lão ma tiện tay vãi ra cổ kia khô xẹp thi thể.

“Chủ công của ta còn sống, người đem ta đưa đến chúa công trước mặt, ta có bí pháp tỉnh lại chúa công, đến lúc đó từ chúa công xuất thủ, sẽ đem Cửu U đồ đoạt ra đến tặng cho người!”

Tử sắc tàn hồn nói.

Thần Đình Vương lập tức lộ ra trận trận cười lạnh, trong lòng một trăm hai mươi cái không tin.

“Ta nhìn vẫn là thôi đi, dưới loại cục diện này, bản tọa có thể không phúc tiêu thụ!”

Hắn ngữ khí băng lãnh, mặc dù trong lòng phẫn nộ, nhưng lại không ngốc.

Thời khắc đều tại phòng bị đạo này tử sắc tàn hồn.

“Xem ra người vẫn là chưa tin ta.”

Tử sắc tàn hồn nói.

“Có ba vị này lão ma ở đây, coi như chủ công của người thật thức tỉnh, lại có thể thế nào? Có thể làm gì bọn hắn sao?”

Thần Đình Vương lạnh giọng mở miệng, “Huống hồ, ta có thể cảm nhận được, dòng suy nghĩ của người không yên, tựa hồ rất là kích động.”

“Chúa công đã thoát khỏi, tâm ta sinh kích động, há không bình thường?”

Tử sắc tàn hồn nói.

“Thật sao?”

Thần Đình Vương cười lạnh.

Xa xa giao thủ ba động càng thêm mãnh liệt, thanh âm kinh khủng, đem không gian đều đánh nát, từ trên trời đánh tới dưới mặt đất, từ đằng xa đánh tới phụ cận, vô tận hắc khí, tử khí cùng thi khí đang phun trào.

Những nơi đi qua, phá hủy hết thảy ngăn cản.

Không có bất kỳ vật gì có thể cản bọn họ lại.

Nguyên bản bọn hắn đánh bay ra ngoài khô quắt thân thể, cũng tại bọn hắn kịch liệt trong lúc giao thủ, lần nữa bị cuốn vào không trung, sau đó bị một đoàn ô quang đánh trúng, hướng về nơi xa bay đi.

Cái kia đạo tử sắc tàn hồn vừa nhìn thấy thân thể kia lần nữa bị ném ra ngoài, lập tức rút cuộc kìm nén không được, vội vàng hóa thành một đạo Tử sắc lưu quang, cấp tốc vọt tới.

“Đi đâu? Trở lại cho ta!”

Thần Đình Vương ngữ khí băng lãnh, vừa lên đến liên tục mấy đạo lực lượng pháp tắc, hướng về tử sắc tàn hồn cuồng mãnh đánh tới.

Tử sắc tàn hồn nương mảy, thân thể vụn vụn, phiêu miểu khó lường, như ảo không phải huyền, lấy một loại cực kỳ huyền diệu tư thái tiến hành trốn tránh.

Thần Đình Vương hét lớn một tiếng, thân thể nhanh chóng biến lớn, một cái cự đại ma trảo trực tiếp hướng về tử sắc tàn hồn hung hăng bắt tới.

“Muốn đi hỏi qua ta không có!”

Ầm ầm!

Ma trảo đột phá không gian, hướng về tử sắc tàn hồn hung hăng ấn quá khứ, đem hấn trực tiếp ép đến trên mặt đất, kinh khủng sức mạnh khó lường hướng về thân thể của hấn mãnh liệt mà đi.

Tử sắc tàn hồn thân thể trực tiếp bị hấn theo vào lòng đất mấy chục mét.

Bất quá rất nhanh Thần Đình Vương lộ ra vẻ băng lãnh.

Bởi vì tử sắc tàn hồn cuối cùng vẫn là chạy thoát rồi.

Bị hấn theo vào lòng đất về sau, lại phá vỡ lòng đất không gian, trong nháy mắt rời xa chính mình.

Hấn phát ra hừ lạnh, hướng về nơi xa nhìn lại.

Chỉ gặp tử sắc tàn hồn lần nữa từ trong lòng đất chui ra ngoài, thân thể mơ hồ, giống như thật không phải thật, như ảo không phải huyền, rốt cục triệt để tiếp cận đến thân thể kia, chỉ bất quá hấn đang đến gần cái kia đạo thân thể về sau, lại trực tiếp chủ động chui vào.

Thần Đình Vương biến sắc, đơn giản không thể tin được.

“Đáng chết!”

Hấn kinh hô một tiếng, lại quay người liền trốn.

Cỗ kia Bất Diệt thân thể không phải tử sắc tàn hồn chúa công!

Mà là tử sắc tàn hồn hấn tự thân?

Cái này sao có thể?

Lúc trước hắn một mực tại lừa gạt mình?

Thần Đình Vương vừa sợ vừa giận, nhanh chóng rời xa, lập tức trốn ra không biết bao xa, một bên chạy trốn một bên quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp tử sắc tàn hồn chui vào đến cổ kia khô quắt thân thể về sau, nguyên bản ánh mắt đóng chặt khô quắt khu vực, trong nháy mắt mở hai mắt ra, tựa như kim sắc thiểm điện, kinh khủng dị thường, có loại kinh tâm động phách cảm giác, thật giống như có hai vòng thần ngày lập tức dâng lên.

Một loại không nói ra được khí tức khủng bố bỗng nhiên khuếch tán mà ra, tràn ngập tứ phương.

Thân thể của hắn đột nhiên đứng lên.

Đáng sợ một màn rất mau đem xa xa đám người tất cả đều kinh động, từng vị vương giả ánh mắt cấp tốc quét tới.

Tổ Từ bên trong đám người, cũng tất cả đều là biến sắc.

“Thoát khốn, đầu kia ma vương thoát khốn!”

Thôn trưởng nghẹn ngào mở miệng.

Ngay tại chiến đấu kịch liệt ba vị cái thế cường giả, cũng là sắc mặt lạnh lẽo, phát ra hừ nặng, cùng nhau quay đầu, hướng về kia cổ khô quắt thân thể nhìn sang.

“Cái xác không hồn, chỉ còn lại có một hơi còn muốn giãy dụa, ban thưởng người tử vong!”

Thần Thi vương ngữ khí băng lãnh, đi lên đánh ra cái

thể thần tác.

Oanh! Oanh!

Từ hai mắt của hắn bên trong trong nháy mắt xông ra hai đạo kinh khủng hắc khí, vắn và vắn vẹo, biến thành hai đạo màu đen rần trườn, lập tức phá không mà qua, đánh vào cổ kia khô quắt trên người.

Ầm!

Khô quắt thân thể tại chỗ bị đánh giữa đầu ngã quy, bay ngược mà ra, hung hăng nện ở nơi xa.

Thần Thi Vương Lộ ra cười lạnh, rất là khinh thường.

Chỉ còn một hơi còn muốn nghịch chuyển càn khôn, chết không có gì đáng tiếc!

Bên cạnh hai vị cái thể cường giả như cũ tại cấp tốc xuất thủ, kinh khủng khí tức trùng trùng điệp điệp, cơ hồ có che đậy nhật nguyệt chi uy thể.

“Không thích hợp, cổ kia khô quắt thân thể giống như không thích hợp, khí tức lập tức biến mất!”

Đại trưởng lão sắc mặt biến đổi.

Chẳng lẽ cái này vô số năm đến nay, kỳ thật cổ kia ma vương đã sớm bị phong kín!

Lần trước giãy dựa cũng đã là hồi quang phản chiếu!

Nếu là như vậy, bọn hắn quả nhiên là bỏ qua cơ hội tốt nhất!

“Không đúng, khí tức vẫn còn, hắn tại một chút xíu mạnh lên, tại kén phá sinh bươm, không được!”

Dương Phóng biến sắc, dẫn đầu cảm giác được dị dạng.

Tại trong cảm nhận của hắn, một loại kinh khủng dị thường sinh mệnh ba động đang nhanh chóng phun trào, kinh tâm động phách, làm hắn hồn phách đều sợ hãi.

Ngay tại kịch liệt đại chiến ba vị cái thể cường giả, cũng tất cả đều sinh ra cảm ứng, cùng nhau quay đầu.

Chỉ gặp vừa mới bị đánh bay đi ra khô quắt thân thể, chẳng biết lúc nào lần nữa đứng lên, thon gầy khô xẹp thân thể tựa như một cây chống trời thần trụ, tản ra khó nói lên lời quỷ dị khí tức.

Một loại làm lòng người đầu cảm giác nặng nề bỗng nhiên khuếch tán mà ra, vô biên vô hạn, cuồn cuộn rung chuyển.

Như là xảy ra chuyện gì không tốt sự tình đồng dạng.

Sau một khắc!

Miệng của hắn mở ra, lộ ra bên trong khô quắt hóa đá bựa lười, cùng tối tăm rậm rạp thực quản, bỗng nhiên dùng sức khế hấp.

Oanh!

Vô cùng kinh khủng một màn xuất hiện.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai trong nháy mắt rung chuyển.

Vô số bộ lông màu đen cùng tinh hồng huyết nhục, không bị khống chế rung chuyển, bắt đầu cháy hừng hực, hóa thành vô tận huyết quang, hướng về miệng

của hắn bên trong hội tụ mà đi.

Hai mắt của hắn bên trong bắn ra kim sắc thiểm điện, chói lọi chói mắt, xông lên trời, thân thể khăng kheo bên trong tựa hồ ẩn chứa vô tận hấp lực.

Phương viên mấy trăm dặm, mấy ngàn dặm, mấy vạn dặm Hắc Âm âm mai tất cả đều tụ đến.

Từng mảnh từng mảnh Hắc Âm âm mai thiêu đốt, hóa thành nồng đậm huyết quang.

Toàn bộ thiên địa giống như là bị tế tụ.

Tất cả vương giả đều lộ ra sợ hãi, cảm giác được hồn phách phát run.

Bọn hắn bị hù dọa.

Trải qua thời gian dài, vương giả đã là Hắc Âm âm mai trúng thầu phối cường giả, đủ để chấp chưởng một phương, dám xưng vô địch, nhưng là hôm nay, vương giả lại ngay cả rơm rạ cũng không bằng.

Nhất là vị này vừa mới xuất hiện khô quắt thân thể, đơn giản yêu tà đến cực hạn!

Giữa thiên địa tinh hồng một mảnh.

Vô tận huyết quang điên cuồng tụ đến, không gian đều trực tiếp đọng lại, vô số huyết quang đang cuộn trào mãnh liệt, tựa như một cái biển máu treo ngược mà tới.

Tổ Từ bên trong đám người tất cả đều rung động.

Dương Phóng, thôn trưởng đều là trong lòng thật sâu phát lạnh.

Cái thể ma vương thoát khốn!

Có thể từ Hắc Âm âm mai bên trong cướp lại tinh khí!

Đây là đạt đến loại cảnh giới nào?

Trước đó xuất thủ qua Thần Đình Vương, càng là sợ hãi dị thường, cảm giác được hồn phách đều nhanh phải bay đi ra.

Hắn dị thường quả quyết, tiếp tục chạy trốn.

Ba vị cái thể ma vương cũng là đồng tử co rụt lại, lần đầu cảm giác được bất an, sau đó không chút nghĩ ngợi, cấp tốc xuất thủ, hướng về kia cổ khô quắt thân thể cùng nhau tiến công mà đi.

Bọn hắn đều đã ý thức được cổ này khô quắt thân thể là bực nào đáng sợ.

Tuyệt không thể cho đối phương thu nạp tinh khí, bổ sung thân thể cơ hội.

Nếu như bị triệt để khôi phục, Cửu U đồ bọn hắn đem rất cuộc không chiếm được.

Vô tận hắc khí, tử khí, thi khí, hướng về kia cổ thân thể khẳng kheo đánh tới, đánh vào trên người hắn, phát ra âm âm tiếng vang, bị một đoàn dị thường sáng chói kim quang chỗ ngăn lại.

Hắn thân thể lắc lư, tựa như đứng không vững.

Nhưng như cũ tại giữa đầu thôn tính vô tận huyết quang.

Không chỉ có trước mắt không trung đang run rẩy, liền ngay cả xa xôi thiên địa đều phun trào, từng tòa sơn

phong trực tiếp bị hút sụp đổ.

Có thể nghĩ, ẩn chứa sức mạnh khủng bố cỡ nào.

Nơi xa quan sát vương giả, không khỏi lộ ra kinh hãi, thân thể cấp tốc rút lui.

Bất quá ba vị cái thể ma vương toàn lực xuất thủ tràng diện, quả nhiên đáng sợ, lại ngạnh sinh sinh đem cỗ kia khô quắt thân thể mặt ngoài ngưng tụ kim quang cho đánh tan.

Nhưng hắn như cũ tại điên cuồng hút vào vô tận Hắc Âm âm mai, trong miệng phát ra khàn khàn mà âm thanh khủng bố, nói: “Hôm nay ta nhược thuận lợi rời đi, sẽ không tìm các người phiền phức, các người nhược tiếp tục xuất thủ, đều sắp chết đường một đầu!”

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba vị cái thể ma vương không đáp, vô tận khí tức khủng bố y nguyên hướng về thân thể của hắn xuyên qua mà đi, đem hắn đánh lần nữa bay tứ tung, liên tiếp đụng nát không biết bao nhiêu đại sơn.

Đầy trời nồng Hắc Huyết chỉ riêng bị ngạnh sinh sinh cắt đứt.

Cỗ kia khô quắt thân thể bị đánh bay về sau, như cũ tại ngửa mặt lên trời cuồng hút, muốn một lần nữa hội tụ đầy trời tinh khí.

Chỉ tiếc ba vị cái thể ma vương tựa hồ cũng không chuẩn bị cho hắn bất cứ cơ hội nào, khí tức kinh khủng, một lần nữa mạnh mẽ đâm tới mà đến, đem hắn đánh tiếp tục bay tứ tung, phun ra máu đen.

Thân thể khảng kheo hung hăng nện ở nơi xa, rất cục

triệt để tức giận, trong ánh mắt hung quang lấp lóe, ngửa mặt lên trời kêu to: “Hôm nay các người không có một cái nào có thể rời đi nơi này, tất cả đều đi chết đi!”

“Rống!”

Hắn phát ra rống to, loạn phát bay múa, thon gầy thân thể khăng kheo bên trong tựa hồ ẩn chứa lực lượng vô tận, trực tiếp một quyền hung hăng ném ra.

Oanh!

Phong Ma phát ra gầm thét, to lớn ma chưởng điên cuồng chống cự, bạo phát ra vô tận hắc khí, muốn chống lại, nhưng vẫn là bị khủng bố toàn chỉ riêng trực tiếp xuyên qua, đánh cho thân thể trước sau trong suốt, hung hăng bay ngược.

Loại này trong suốt bên trong ẩn chứa quỷ dị lực lượng pháp tắc, ngăn trở thương thể của hắn khép lại, đồng thời còn tại liên tục không ngừng suy yếu phong ma lực lượng.

Thân thể khăng kheo một quyền đánh bay Phong Ma, lại tại một sát na gặp phải Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương cuồng mãnh tiến công, bị to lớn ma trảo từ giữa không trung đánh rớt, hung hăng đâm vào trên mặt đất.

Độc Giác Quỷ Vương càng là nhấn ra một cái thanh âm thâm đại thủ, trực tiếp bắt lấy cỗ kia thân thể khăng kheo, đem nó trong lòng đất bên trong điên cuồng ma sát, vô tận pháp tắc tuôn ra, muốn luyện chết tươi hắn.

Nhưng rất nhanh Độc Giác Quỷ Vương biến sắc, hét lên kinh ngạc.

Một cỗ càng cường đại hơn lực lượng pháp tắc từ cỗ kia thân thể khăng kheo bên trong khuếch tán mà ra, một

mực dính trụ hấn bàn tay, khiến cho hấn tránh thoát không được, trên người lực lượng bị nhanh chóng cắt giảm.

Cổ kia thân thể khằng kheo lại từ trong lòng đất sinh sinh đứng lên, nhờ yếu thân thể ẩn chứa vô tận cự lực, vậy mà luân động lấy Độc Giác Quỷ Vương đại thủ, đem hấn ngạnh sinh sinh xoay chuyển được.

Một bên Thần Thi vương vẫn còn tiếp tục tiến công, chụp vào cổ kia khô quắt thân thể, lại bị con kia khô quắt thân thể trở tay một trảo, đồng dạng bắt lấy hấn cự trảo.

“Rống!”

Khô quắt thân thể tựa như phát cuồng, khí tức rung chuyển, kinh thiên động địa, một tay một cái, luân động lên Độc Giác Quỷ Vương cùng Thần Thi vương, tại đây trời vung vẩy, âm âm đập loạn, đánh thiên địa đều vỡ vụn.

Hai vị cái thể đại ma đầu tại lòng bàn tay của hấn liên tục rống to, lại may may tránh thoát không được.

Đây quả thực là một cái làm cho tất cả mọi người cũng vì đó kinh hãi tràng diện.

Phong Ma phát ra kinh khủng gào thét, con mắt tinh hồng, tựa như triệt để nổi điên, từ phía sau nhanh chóng đánh tới, tiếp tục hướng về khô quắt thân thể oanh sát mà đi.

Khô quắt thân thể bị Phong Ma một móng vuốt bổ trúng, lần nữa hung hăng bay nhào ra ngoài, trong tay Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương cũng toàn bộ thừa cơ thoát khỏi.

Ba vị cái thể ma đầu vây quanh khô quắt thân thể, cấp

tốc oanh sát.

Toàn bộ tràng diện náo động đến cực hạn.

“Thôn trưởng, đại trưởng lão, nhị trưởng lão, đi, thừa dịp hiện tại, đi mau.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Đám người tất cả đều kịp phản ứng.

Thôn trưởng lúc này đem Tổ Từ đại trận lạng lẽ mở ra một cái lỗ hồng, lấy dị tượng cuốn lên tất cả thôn dân, lập tức cùng Dương Phóng cùng nhau hướng về nơi xa thoát đi.

Ma đầu thoát khốn, nguyên rửa đã phá!

Dưới mắt vừa lúc là bọn hắc ròi đi thời cơ tốt nhất!

Nhưng mà!

Đúng lúc này!

Không người chú ý tới, bị giam cầm ở trong cao không Cửa U đồ, giờ khắc này ở chậm rãi nở rộ u quang, lóe lên lóe lên, thần bí khó lường, hạo đặng ra kỳ dị năng lượng.

Cùng lúc đó!

Cửa thôn khu vực.

Khối kia có lưu Kiếm Ma tiêu chí bia đá, cũng đang chậm rãi phát sáng, lưu động lên từng mảnh từng mảnh tối nghĩa tĩnh mịch quỷ dị khí tức.

Xùy!

Từng mảnh từng mảnh lưu quang từ cái kia hình kiếm ẩn ký chảy xuôi mà ra, nhanh chóng hội tụ đến cùng một chỗ, thời gian dần trôi qua hội tụ thành một cái mơ hồ bóng người.

Bóng người tiếp theo dần dần ngưng thực, triệt để hiển hóa.

Đây là một người mặc áo bào xám, tướng mạo phổ thông nam tử cao lớn, chấp hai tay sau lưng, đôi mắt tang thương, không nói một lời, lẳng lặng nhìn về phía cách đó không xa chiến đấu kịch liệt.

Tựa hồ hết thảy đều tại dự liệu của hắn cùng trong lòng bàn tay.

Khí tức của hắn như ảo không phải huyền, giống như thật không phải thật, cả người tựa như một ngậm giấu tại vỏ kiếm thần kiếm.

Mặt ngoài nhìn lại, thường thường không có gì lạ.

Nhưng càng là cảm thụ, càng có thể cảm thấy được khó tả hồi hộp.

Tựa như một ngậm Loạn Thiên động địa vô thượng ma phong!

Không động thì thôi, khẽ động trời kinh!

...

Chương 431 : Trực diện Kiếm Ma!

Dương Phóng, thôn trưởng xông ra từ đường về sau, lấy một loại nhanh chóng tốc độ hướng về nơi xa bao táp, cơ hồ cùng xuyên toa không gian đồng dạng, cũng không quay đầu lại một chút.

Hận không thể lập tức rời xa vô số bên trong.

Bất quá liền tại bọn hắn vừa mới xông ra thôn xóm, đột nhiên biến sắc, thân thể lần nữa cùng nhau ngừng lại.

“Ai?”

“Người nào?”

Bọn hắn mở miệng quát.

Trống rỗng cửa thôn khu vực, chẳng biết lúc nào xuất hiện một vị người mặc áo bào xám, diện mạo người bình thường nam tử, thân thể cao lớn, hai mắt tang thương, chấp hai tay sau lưng, đang lẳng lặng nhìn về phía xa xa đại chiến.

Nhưng một cỗ khó tả khí tức, sớm đã từ đối phương trên thân khuếch tán mà ra, vô hình vô tướng, một mực phong tỏa ngăn cản bốn phương tám hướng.

Một cỗ quỷ dị linh hồn áp bách chi lực, như là giòi trong xương, đặt ở Dương Phóng hai người trong lòng, để hai người không thể không toàn bộ tinh thần đề phòng.

Đối mặt hai người quát hỏi, hô bào nam tử cũng không có bất kỳ lời nói nào phát ra, mà là như cũ tại nhìn về phía xa xa đại chiến.

“Giả thần giả quỷ!”

Dương Phóng ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

Oanh!

Tám sắc vòng xoáy bỗng nhiên nổi lên, kịch liệt xoay tròn, ô ô chói tai, hạo đãng ra dị thường sức mạnh đáng sợ, trực tiếp hướng về hôi bào nam tử thân thể hung hăng úp tới.

Đi lên chính là thủ đoạn mạnh nhất!

Không quản đối phương là ai, hấn nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Đối mặt Dương Phóng tám sắc vòng xoáy, hôi bào nam tử tựa hồ sớm có đoán trước, không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, sắc mặt bình thản, nâng lên một cây thon dài ngón tay, nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy!

Vô hình thần bí chi lực trong nháy mắt khuếch tán mà ra, một chút cầm cố lại không gian, khác cái kia đạo tám sắc vòng xoáy cũng trực tiếp phát sinh ngưng kết, đứng tại giữa không trung.

Dương Phóng sắc mặt đột biến, thân thể từ từ rút lui.

Đại cao thủ!

Tuyệt đối là siêu cấp đại cao thủ!

Không kém gì Phong Ma loại kia cấp độ, thậm chí càng cao chi.

Lại một chiêu liền cầm cố lại mình tám sắc vòng xoáy, cái này sao có thể?

Ngay cả thôn trưởng cũng lông tơ lập lên, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Dương Phóng tám sắc vòng xoáy, hấn nhưng là thấy tận mắt có bao nhiêu đáng sợ, nhưng bây giờ tại đối phương lòng bàn tay, lại không phát huy ra bất cứ tác dụng gì.

Thôn trưởng ánh mắt kinh nghi, cẩn thận ngóng nhìn đối phương, trong lòng chấn động, lộ ra vẻ kinh hãi.

“Kiếm Ma, hấn là Kiếm Ma!”

Tại vô số năm trước thời điểm, hấn đã từng may mắn gặp qua Kiếm Ma một tôn chân dung, cùng nam tử trước mắt, cơ hồ một màn đồng dạng.

Kiếm Ma phá phong mà ra?

Dương Phóng càng là trong lòng chấn động, đơn giản không dám tin.

Cái gì?

Nam tử này là Kiếm Ma?

Làm sao có thể?

“Đi mau!”

Thôn trưởng kinh hô, chào hỏi Dương Phóng quay người liền trốn.

Dương Phóng càng là không cần nghĩ ngợi, lập tức đem tốc độ phát huy đến cực hạn, cùng thôn trưởng cùng

nhau xông về phía trước.

Nhưng quỷ dị một màn phát sinh.

Thiên địa tựa như chịu ảnh hưởng, biến thành một cái quái dị vòng tròn, mặc kệ bọn hắn như thế nào xông ra, lại từ đầu đến cuối không cách nào không cách nào đào thoát cái vòng tròn này.

Mặc kệ bọn hắn hướng phương hướng nào trốn, kiếm Ma Đô từ đầu đến cuối tại trước mặt của bọn hắn.

“Liều mạng!”

Dương Phóng cắn răng, trực tiếp đem hai mặt Thất Sát bia cùng viên kia bộ xương màu đen đầu, hướng về Kiếm Ma hung hăng đập tới.

Hai mặt bia đá cấp tốc phóng đại, phát ra ngân quang, tựa như biến thành hai tòa nặng nề cự nhạc, một cái tản mát ra sinh mệnh tước đoạt công năng, một cái tản mát ra không gian ngưng kết công năng.

Cái kia màu đen đầu lâu càng là đi lên liền hô lên năng lượng màu đen gợn sóng, cuộn cuộn bành trướng, hướng về Kiếm Ma sâu trong linh hồn đánh tới.

“A?”

Kiếm Ma lần đầu phát ra âm thanh, nhìn về phía viên kia bộ xương màu đen đầu, lộ ra sắc mặt khác thường, tựa hồ nhận ra lai lịch của đối phương.

Ầm! Ầm!

Hắn cong ngón búng ra, bắn bay hai mặt bia đá, duy chỉ có lưu lại bộ xương màu đen đầu, bàn tay một trảo, đem nó giam cầm trong tay.

“Là ai?”

Kiểm Ma trong miệng tự nói, nhìn chăm chú lên đầu lâu, cảm thấy cổ nhân khí tức, nhưng lại không cách nào nhớ tới đến tột cùng là ai.

Hai mắt của hắn bên trong bắn ra kiếm quang, hướng về bộ xương màu đen đầu hai mắt ngóng nhìn mà đi, ý đồ xem thấu đối phương hai mắt bên trong tiểu thế giới.

Lại phát hiện hắn kiếm quang khi tiến vào về sau, trong nháy mắt bị một cỗ cường đại lực lượng chỗ băng tán, căn bản là không có cách duy trì.

“Hắn tại Niết Bàn sao?”

Kiểm Ma tự nói, tiện tay đem chơi lầy trong tay bộ xương màu đen đầu, mở miệng nói ra: “Hết thầy đều là số mệnh, người là trốn không thoát.”

Hắn nhẹ giọng cảm khái, tựa hồ là đang chỉ vào Dương Phóng.

Sau đó đem ánh mắt hướng về nơi xa ngay tại kịch liệt đại chiến bốn vị ma đầu nơi đó nhìn lại, mở miệng nói ra: “Nghĩ không ra năm đó ta tùy ý cử động, vậy mà trở thành ta hôm nay thoát khỏi máu chốt, hậu thế thời đại có thể xuất hiện các người loại thực lực này nhân vật, cũng coi là không yếu, hấp thu lực lượng của các người, vừa vặn có thể để cho ta tích lũy đủ nguyên khí.”

Rầm rầm!

Trên bầu trời, nguyên bản bị một mực cầm cố lại Cửu U đồ, đột nhiên rung động kịch liệt, tách ra từng đợt yêu tà băng lãnh khí tức, cấp tốc hạo đặng hướng bốn phương tám hướng.

Nguyên bản cầm cố lại Cửu U đồ lực lượng trong nháy mắt băng tán.

Cửu U đồ ô quang nở rộ, bắt đầu cấp tốc biến lớn, như là một mảnh tia chớp màu đen, bên trong chiếu rọi rời núi sông xã tắc, vũ trụ tinh thần, lập tức bay ngang qua bầu trời, hướng về bốn vị ngay tại kịch liệt đại chiến ma đầu bao phủ tới.

Tại Cửu U đồ sụp ra giam cầm trong nháy mắt, Phong Ma, Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương liền cùng nhau sinh ra cảm ứng, biến sắc, quay đầu quét tới, trong lòng giật nảy cả mình.

Đang cùng bọn hắn kịch liệt đại chiến khô gầy bóng người, càng là trong ánh mắt bắn ra ô quang, đầu đầy loạn phát rối tung, giống như là kịp phản ứng, trong miệng phẫn nộ gào thét.

“Kiếm Ma, ngươi đang lợi dụng ta!”

Ầm ầm!

Màu đen Cửu U đồ, khí tức cuồn cuộn, sóng cả mãnh liệt, tựa như một cái lỗ đen thật lớn, lập tức hướng về bốn người hung hăng ép xuống.

Cho dù cường như Phong Ma, cũng lộ ra kinh sợ, cảm giác được không đúng.

Cửu U đồ có chủ nhân!

Có người âm thầm điều khiển Cửu U đồ!

Là âm mưu!

Đây là một trận âm mưu!

Cố ý thả ra Cửu U đồ tin tức, dẫn tới bọn hắc kịch liệt tranh đoạt, ở chỗ thời khắc máu chót, lấy Cửu U đồ đem bọn hắc toàn bộ thôn phệ.

Thật là lòng dạ độc ác!

“Phá!”

Phong Ma gào thét, toàn bộ thân hình ô quang cuộn cuộn, đang nhanh chóng biến lớn, khí tức trùng thiên, tựa như cái thế Ma Tôn phục sinh, nhục thân cấp tốc tăng vọt, trực tiếp hóa thành mấy ngàn trượng, sâm nhiên ma thảo hướng về Cửu U đồ hung hăng xé đi.

“Mở!”

Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương cũng đều đang gào thét, hướng về đỉnh đầu bao trùm mà xuống Cửu U đồ hung hăng đánh tới.

Kia khô xẹp bóng người càng là nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân trên dưới kim quang chói lọi, tựa như sáng chói thần ngày, hung hăng đánh về phía Cửu U đồ.

Chỉ bất quá Cửu U đồ làm thượng cổ đại sát khí một trong, uy lực mạnh, xa không phải bọn hắc có thể rung chuyển, hướng hồ lại là Kiếm Ma phân thân tại tự mình điều khiển.

Sự mạnh mẽ, căn bản không thể dùng ngôn ngữ mà hình dung được.

“Kiếm Ma, Kiếm Ma, người đi ra cho ta!”

Khô xẹp bóng người trong miệng điên cuồng rống to, kịch liệt giãy dụa, vô tận kim quang tại bộc phát, nói: “Người đang tính kế ta, người năm đó cố ý lưu ta một

hơi, chính là muốn cho ta cho người dẫn tới đám người, thuận tiện để người thôn phệ, người tốt xấu độc tâm!”

Ầm ầm!

Toàn bộ Cửu U đồ nội bộ, thanh âm oanh minh, ô quang cuộn cuộn, tứ đại ma đầu toàn lực công kích cơ hồ không có nổi chút tác dụng nào, ô quang dâng lên, che lòng thiên địa.

Toàn bộ Cửu U đồ nội bộ giống như là có vô tận lỗ đen, bất luận cái gì công kích toàn bộ mất đi hiệu lực.

Tứ đại ma đầu tất cả đều ngửa mặt lên trời gào to, muốn rách cả mí mắt, thân thể tiếp tục tại tầng vọt bên trong, ý đồ dựa vào thân thể bành trướng, đến chống ra Cửu U đồ

Dương Phóng hai người trong lòng giật mình.

Cái kia khô xẹp bóng người, là Kiếm Ma năm đó cố ý lưu lại chuẩn bị ở sau?

Mục đích đúng là để hấn tản bộ Cửu U đồ xuất thế tin tức, tốt dẫn tới cường giả tranh đoạt, hấn lại điều khiển Cửu U đồ, đem người tới toàn bộ thôn phệ, bổ sung tự thân?

Thật ác độc tính toán!

Dương Phóng đột nhiên nghĩ tới một chuyện, trong lòng run lên.

Là, Kiếm Ma bản thể tao ngộ trọng thương, từ chúng thần tề trụ về sau, liền biến mất không thấy gì nữa, ngay cả Ma Quân cũng không biết bản thể của hấn ở đâu.

Có thể tưởng tượng bản thể của hấn tất nhiên thụ khó có thể tưởng tượng trọng thương.

Bằng không năm đó cũng sẽ không cho mình lưu lại loại này chuẩn bị ở sau.

Dương Phóng lần nữa nghĩ tới một chuyện.

Kiểm Ma bản thể bị trọng thương, như vậy hấn cỗ này phân thân là như thế nào xuất hiện?

Hấn chẳng lẽ đã có thể tượng Ma Quân như thế, đem phân thân hình chiếu ra sao?

Dương Phóng trong lòng cấp tốc lẫn lộn, trong tay theo bản năng lần nữa gắt gao cầm một cái nho nhỏ thạch tháp.

Dưới mắt lui không thể lui, hấn tựa hồ loại trừ thả ra trong tháp đá tồn tại, đã không còn cách nào khác.

Trừ phi hấn bỏ qua thôn trưởng cùng Thần thôn đám người, thông qua thần kính mảnh vỡ trốn vào ngoại giới, bất quá, hấn có thể xuyên qua thần kính mảnh vỡ, Kiểm Ma tất nhiên cũng có thể.

Cho nên thông qua thần kính đào vong, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Nơi xa, vô số vương giả lộ ra vẻ kinh ngạc, không dám tin.

Bọn hấn căn bản không có phát giác được Kiểm Ma tồn tại, chỉ thấy bốn Đại Ma Vương tranh đoạt không ngừng, trên bầu trời Cửu U đồ lại đột nhiên ở giữa mắt khổng lồ, biến thành to lớn tấm màn đen, che khuất không trung, đem bốn Đại Ma Vương tất cả đều hung hăng trùm lên phía dưới, không chỉ có như thế, kia Cửu U đồ

còn tại cấp tốc phóng đại cùng kéo dài, như là che trời cụp chướng, hướng về bọn hắc cái phương hướng này lan tràn mà tới.

Trong lúc nhất thời, tất cả vương giả tất cả đều cảm thấy nồng đậm sợ hãi.

Một loại lớn âm trầm, đại hủy diệt tính khí tức bành trướng mà ra, hướng về thân thể của bọn hắc nhanh chóng hướng về kích mà đến, để bọn hắc hồn phách đều nhanh phải bay đi ra.

“Mau trốn a!”

“Cửu U đồ không kiểm soát!”

“Đi!”

Đông đảo vương giả đều kinh dị.

Nhưng mà càng thêm đáng sợ sự tình phát sinh.

Tại bọn hắc muốn quay người chạy trốn thời điểm, một cỗ vô hình giam cầm chi lực từ Cửu U đồ bên trong nhanh chóng lan tràn mà ra, lập tức khóa chặt lại hư không, khiến cho phần lớn người đều đột nhiên ở giữa trở nên động một cái cũng không thể động đậy.

Chỉ có một số nhỏ người khoảng cách xa xôi, không bị ảnh hưởng, trước tiên chạy trốn ra, đơn giản dọa đến hồn phi phách tán.

Mà đám kia bị giam cầm ở vương giả, rất nhanh phát ra hoảng sợ kêu to, từng cái không bị khống chế, hướng về Cửu U đồ nhanh chóng bay ngược mà đi, bị Cửu U đồ cường mãnh hấp thu.

A a a a!

Từng vị vương giả nhanh chóng không có vào đến Cửu U đồ bên trong, ngay cả cái bọt nước đều không có tóe lên.

Xa xa vương giả dọa đến càng thêm kinh dị, hận không thể sinh ra tám trăm chân, một đường phá vỡ không gian, cũng không quay đầu lại cực tốc đào vong.

Hôm nay thấy đơn giản để bọn hắc đười này cũng không dám tưởng tượng.

Đường đường vương giả, tên trấn Hắc Âm âm mai kinh khủng tồn tại, thế mà bị Cửu U đồ lập tức hấp thu nhiều như vậy.

Lan truyền ra ngoài, ai dám tin tưởng!

Kiểm Ma mắt thấy nơi xa có không ít người đào thoát ra, không khỏi nhẹ giọng thở dài, “Đáng tiếc, ta thân thể này cuối cùng chỉ là một đạo ấn ký, cũng không phải là phân thân, cũng không phải bản thể, nếu không, coi như không có một người có thể sống thoát đi.”

Dương Phóng cùng thôn trưởng chấn động trong lòng.

Chỉ là một đạo ấn ký?

“Ta đã biết, là Thần thôn cửa thôn tám bia đá kia. . tám bia đá kia chính là người lưu ấn ký?”

Thôn trưởng hải nhiên mở miệng.

“Không tệ, vô số năm trước ta lưu lại Tinh Thần lạc ấn, lúc đầu chỉ là tùy ý mà vì, muốn nhìn một chút có thể hay không đánh đến cá lớn, nhưng hiện tại xem ra, hiệu quả coi như không tệ.”

Kiểm Ma nhẹ giọng mở miệng.

“Người muốn làm gì?”

Dương Phóng nhìn chằm chằm đối phương.

“Cố định số mệnh, không người có thể thoát đi.”

Kiểm Ma mở miệng.

“Vậy ta hết lần này tới lần khác muốn chạy trốn đâu.”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, rốt cuộc không lo được, nâng lên trong bàn tay trái thần bí thạch tháp, tay phải lập tức bắt lấy thạch tháp mặt ngoài phù triện, xoay một tiếng, dùng sức để lộ.

“Ừm?”

Kiểm Ma nhướng mày, bỗng nhiên quét về phía Dương Phóng trong tay thạch tháp.

Không biết hẳn dùng thủ đoạn gì, Dương Phóng chỉ cảm thấy bàn tay không còn, thạch tháp trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc lại trực tiếp xuất hiện tại Kiểm Ma phụ cận.

Oanh!

Đột nhiên!

Một cỗ vô cùng nồng đậm tinh thần uy áp, trong nháy mắt từ bên trong thạch tháp khuếch tán ra, trùng trùng điệp điệp, trực tiếp hướng về đám người linh hồn đánh tới.

Một sát na, tất cả mọi người cảm thấy thân thể trầm xuống, hồn phách chỗ sâu giống như là đột nhiên nhiều

hơn một đoàn vô cùng to lớn bóng ma đồng dạng.

Liền ngay cả kịch liệt giãy dụa Phong Ma, Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương mấy người cũng tất cả đều xuất hiện loại cảm giác này.

“Đây là!”

Kiểm Ma trong lòng ngưng tụ, trong con người trong nháy mắt bắn ra ô quang, tiếp cận trước mắt thần bí thạch tháp.

Một sát na, thời không giống như là dừng lại.

Thiên địa đột nhiên ảm đạm.

Tựa hồ chỉ còn lại có Kiểm Ma cùng thạch tháp.

Cổ phác thần bí thạch tháp tại Kiểm Ma trong mắt bắt đầu đại biến dạng, toàn bộ trên thân tháp run rẩy dữ dội, rì rào rung động, bên trong bắt đầu truyền đến rầm rầm xiềng xích thanh âm, càng ngày càng điếc tai, càng ngày càng kinh khủng.

Giống như là vang ở tâm linh của người ta chỗ sâu.

Thạch tháp mặt ngoài từng đạo phù văn thần bí, nổi lên, lít nha lít nhít, run rẩy kịch liệt, toàn bộ thạch tháp càng là lập tức xuất hiện vô số đạo vết rạn.

Sau đó!

Ầm ầm!

Một cái dữ tợn to lớn, khoáng cổ tuyệt kim huyết sắc tóc đỏ đại thủ lập tức từ bên trong ló ra, tráng kiện dữ tợn, từng đạo kinh khủng kinh mạch tựa như huyết sắc Thương Long, chung quanh nương theo lấy vô tận

sương mù màu máu, một thanh hương về Kiếm Ma ấn ký cực tốc bất tới.

Kiếm Ma sắc mặt trầm xuống, quanh thân bộc phát ra sáng chói ô quang, kinh tâm động phách, hóa thành ức vạn đạo Hỗn Động Kiếm Khí, lít nha lít nhít, hương về kia chỉ huyết hồng sắc đại thủ xuyên qua mà đi.

Mỗi một đạo Hỗn Động Kiếm Khí bên trong đều có thể giới hư ảnh đang lóe lên.

Tựa như ức vạn thể giới cùng nhau hoành kích mà qua, kinh thiên động địa, càn khôn run rẩy, uy lực không thể hình dung.

Nhưng mà tất cả kiếm khí xuyên qua mà ra, tất cả đều bị con kia tinh hồng sắc đại thủ hết thảy hấp thu, mặc cho kiếm khí vô tận, pháp tắc nghịch thiên, hết thảy không cách nào tổn thương đến bàn tay lớn kia mảy may.

Huyết hồng sắc duỗi bàn tay mà qua, giống như là dọc theo vô số bên trong, đột nhiên bóp hương Kiếm Ma.

“Làm càn!”

Kiếm Ma quát lạnh, thân thể đột nhiên hóa thành một ngưng mấy vạn trượng lớn nhỏ hắc sắc cự kiếm, phóng lên tận trời, mang theo vô tận phong mang cùng hắc khí, toàn bộ thiên địa đều giống như bị hấn trong nháy mắt hấp dẫn đến đây, mang theo phương này thiên địa chi lực, hương về huyết sắc đại thủ hung hăng chém tới.

Keng!

Hoả tinh bắn tung toé, đất rung núi chuyển.

Giữa hai bên trong nháy mắt bắn ra vô tận hủy diệt tính ba động, trùng trùng điệp điệp, bao phủ không biết bao

nhiều dặm thiên địa.

Dương Phóng biến sắc, trước tiên vận chuyển hai khối Thất Sát bia, đem hai khối bia đá nhanh chóng phóng đại, ngăn tại trước người, đồng thời tám sắc vòng xoáy xoay tròn, ô ô chói tai, ngăn tại Thất Sát bia sau lưng.

Đồng thời thôn trưởng bên kia, cũng đang cất lực xuất thủ, màu xanh bát quái đồ hiển hiện, hợp thành một đạo lại một đạo phòng ngự, sợ sẽ bị năng lượng kinh khủng sóng cho quét trúng.

Ầm ầm!

Thanh âm kinh khủng, không gian vỡ nát.

Một cỗ khó mà hình dung năng lượng ba động xung kích mà ra, đơn giản như là phải diệt thế.

Cho dù Dương Phóng bọn hắn cực lực chống cự, y nguyên bị đáng sợ sóng năng lượng chấn hướng về sau bay ngược, bị lật ngược không biết bao xa.

Kiểm Ma trong lòng ngưng trọng, lần đầu lộ ra vẻ giật mình.

Hắn cực lực chém ra một kiếm thế mà không thể làm sao con này huyết sắc đại thủ!

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Dù là hắn chỉ là một đạo Tinh Thần lạc ấn, thế nhưng không phải người bình thường có khả năng tưởng tượng.

Cái này trong tháp đá phong ấn tồn tại, quả nhiên có lai lịch lớn.

“Hừ!”

Kiểm Ma phát ra hừ lạnh.

Đã bỏ không ra đối phương, vậy liền ở đâu ra để hấn về đi đâu đi.

“Chư thiên phong ma ấn!”

Kiểm Ma lần nữa hóa thành nhân hình, ngũ khí băng lãnh, phóng lên tận trời, hai tay bắt đầu cấp tốc kết ấn, một đạo lại một đạo màu đen phù văn nổi lên, lít nha lít nhít, tựa như hạt mưa, hướng về phía dưới huyết hồng sắc đại thủ đánh tới.

Hấn loại trừ kiếm thuật khoáng cổ tuyệt kim bên ngoài, một mình sáng tạo chư thiên phong ma ấn đồng dạng là một môn cái thế kỳ học, là chuyên môn phong ấn loại tuyệt chiêu.

Danh xưng không có gì không phong.

Oanh!

Đếm không hết màu đen phù văn sáng lên, quang mang hừng hực, tựa như vô tận màu đen tinh thần, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ thiên địa, mỗi một phiến phù văn đều mang theo đặc biệt mà yêu dị lực lượng.

“Rống!”

Tinh hồng sắc đại thủ bên trong lập tức phát ra một đạo kinh thiên động địa dài rống thanh âm, nương theo lấy cuộn cuộn thần uy, vang vọng vô số bên trong.

Đồng thời cổ phác nhỏ bé thạch tháp, còn tại run rẩy dữ dội không ngừng, rầm rầm rung động, thanh âm oanh minh, chấn toàn bộ thân tháp đều tại lay động.

Tùng đạo thô to khe hở trực tiếp tại trên thân tháp hiện lên ra, khí tức kinh khủng, rung sục không gian.

Xa xa Dương Phóng thấy rõ ràng phía trước một màn, trong lòng thật sâu nghiêm nghị.

Xem ra thiếu đi ngọc phù trấn áp, trong tháp đá tồn tại thật muốn triệt để thoát khỏi.

Thật không biết hôm nay sở tác sở vi, đến cùng là đúng, vẫn là sai.

“Rống!”

Lại là một đạo điếc tai kinh khủng dài tiếng rống xuyên ra, dị tượng thảm liệt, tựa như Thái Cổ ma âm, quán xuyên vô số thời không, kích sập vạn cổ tuế nguyệt.

Riêng là thanh âm, cũng làm người ta hồn phi phách tán.

Trước đó Phong Ma, Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương, khô quắt thi thể tạo thành ba động, cùng cái này trong tháp đá tồn tại tạo thành ba động so sánh, đơn giản tựa như là tiểu vu gặp đại vu.

Ầm ầm!

Tùng đọt kinh khủng oanh minh phát ra, lại là một con tinh hồng sắc đại thủ từ thạch tháp bên trong ló ra, đón gió căng phồng lên, mang theo vô tận huyết vụ, che khuất bầu trời.

Giống như là một cái Tu La Thế Giới từ trong tháp đá tránh thoát ra.

Nguyên bản tại Kiếm Ma 【chư thiên phong ma ấn】

dưới, trước đó tinh hồng sắc đại thủ đã bị áp chế sắp lui trở về trong tháp đá, nhưng là theo cái thứ hai tinh hồng sắc đại thủ nhô ra, một cỗ càng thêm lực lượng cuồng bạo trực tiếp bị hấn quét về Kiếm Ma.

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Trong cao không vô số màu đen phù vân tất cả đều bị sinh sinh quét nát, bắt đầu cấp tốc sụp đổ, biến thành vô tận hỗn loạn năng lượng khí tức.

Chư thiên phong ma ẩn, cáo phá!

Hai con tinh hồng yêu dị đại thủ tất cả đều ló ra, gương nanh múa vuốt, tựa như chống lên thương khung, tinh hồng yêu dị, lông tóc nồng đậm, mang theo ngập trời huyết quang.

“Rống...”

Tùng đọt đỉnh tai nhức óc rống to như cũ tại từ tháp đá nội bộ phát ra, rầm rầm vang lên không ngừng.

Vị này tồn tại toàn bộ thân thể lại vẫn không có triệt để chui ra ngoài.

Chỉ là nhô ra hai đầu thô to cánh tay, liền cho người ta một loại không thể ngăn cản uy lực.

Ầm ầm ầm ầm!

Hai cái to lớn bàn tay màu đỏ ngòm, trực tiếp hướng về Kiếm Ma thân thể cuồng mãnh oanh kích mà đi, một bên oanh kích, một bên cực lực chấn động thạch tháp, tựa hồ muốn đem thạch tháp triệt để sụp ra.

Kiểm Ma hóa thành một đạo ô quang, cực tốc trốn tránh, nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Một đường chỗ qua, không gian nổ tung, hư không vỡ nát.

Giữa cả thiên địa vô cùng thâm thẳm.

Kiểm Ma sắc mặt càng ngày càng nặng, càng ngày càng băng lãnh.

Rốt cục!

Tâm hấn sinh cảm ứng, Cửu U đồ đã đem kia bốn cái ma đầu triệt để bao trùm, hút vào đến bên trong.

Kiểm Ma âm ỉ vừa kêu, lần nữa điều khiển lên Cửu U đồ, trực tiếp bay ngang qua bầu trời, hóa thành một mảnh màu đen thương khung, bên trong ô quang sáng chói, giống như là mười vạn vòng màu đen Đại Nhật tại chiếu rọi, âm trầm kinh khủng, hắc nhiếp hồn, trực tiếp hướng về kia tòa thạch tháp cùng hai con huyết sắc đại thủ hung hăng bao phủ tới.

Ầm ầm!

Giống như một mảnh màu đen vũ trụ hung hăng ép xuống, ô quang vô biên vô hạn, khí tức kinh tâm động phách, nhanh chóng thôn phệ lấy cái kia thạch tháp cùng hai đầu cánh tay màu đỏ ngòm.

Cùng một thời gian!

Dương Phóng, thôn trưởng đã lần nữa khôi phục hành động, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp đem tốc độ triển khai, hướng về nơi xa cực tốc bão táp mà đi.

“Các người muốn đi hướng nào?”

Kiểm Ma ngữ khí băng lãnh, tại lấy Cửu U đồ ngăn chặn thạch tháp đồng thời, Cửu U đồ vẫn còn tiếp tục biến lớn, một mảnh yêu dị ô quang hiện lên, trực tiếp như là tia chớp màu đen, hướng về Dương Phóng cùng thôn trưởng thân thể cực tốc quét tới.

Dương Phóng hét lớn một tiếng, liềm lĩnh vận chuyển tám sắc vòng xoáy cùng hai mặt bia đá, hướng về Cửu U đồ oanh kích mà đi, bên cạnh thôn trưởng càng là vận chuyển lên màu xanh bát quái đồ, phối hợp lên trong thôn Tổ Khí, cùng nhau hướng về không trung đánh tới.

Nhưng mà căn bản vô dụng bất cứ tác dụng gì.

Kinh khủng Cửu U đồ, uy lực không thể tưởng tượng.

Xoát! Xoát!

Ô quang lóe lên, hai người thân thể tất cả đều bị cuốn vào đến vô biên vô tận Cửu U đồ bên trong.

Trong nháy mắt!

Dương Phóng chỉ cảm thấy cùng thế giới cách ly, cùng thiên địa cách ly.

Giống như một sát na đặt mình vào tại một chỗ vực sâu không đáy, bốn phương tám hướng lẻ loi trơ trọi một mảnh, không có bất kỳ cái gì thanh âm, không có bất kỳ cái gì tia sáng, cũng không có bất kỳ cái gì sinh mệnh ba động.

Chỉ có vĩnh hằng cô tịch cùng đen nhánh.

Nồng đậm Hắc Ám, giống như là câu hồn ma chường, chính muốn móc ra người linh hồn chỗ sâu nhất sợ hãi.

Dương Phóng trong lòng xiết chặt, vô ý thức lấy ra thần kính mảnh vỡ, liền muốn chui vào bên trong mảnh vỡ.

Nhưng bỗng nhiên, hấn sinh ra cảm ứng, vệt vàng mở ra bảng, chấn động trong lòng.

Chỉ gặp trước mắt bảng càng lại lần biến thành cửa sắc vòng xoáy hình thái, yếu ớt xoay tròn, từ bên trong tản mát ra từng đợt thần bí cổ phác khí tức.

Tại Cửa U bên trong, bảng cũng có thể hóa thành đạo quả hình thái?

Dương Phóng trong lòng vừa mừng vừa sợ, đơn giản không dám tin.

“Cửa U đồ, đây là lấy ra một nửa Cửa U luyện chế cô hồn bảo, chẳng lẽ là chỉ ở vào Cửa U bên trong, bảng đều sẽ hóa thành đạo quả?”

Dương Phóng não hải cấp tốc lẫn lộn.

Bất kể như thế nào, chỉ cần trốn đạo quả mảnh vỡ, chính mình là vô địch.

Xoát!

Bóng người lóe lên.

Dương Phóng thân thể trong nháy mắt biến mất, chui vào đến trước mắt cửa sắc vòng xoáy bên trong.

Tại hấn vừa mới đi vào không lâu.

Nơi xa.

Thế giới màu đen bên trong, Kiếm Ma một thân áo bào xám, diện mục tang thương, từ đằng xa chậm rãi đi đi

mà đến, chắp hai tay sau lưng, như là một vị cổ lão đế
vương.

“Đạo quả tinh hoa. . đạo quả tinh hoa...”

Kiểm Ma trong miệng tự nói.

Vì thứ này, năm đó bọn hắn có thể thực hao phí to lớn
đại giới.

Nhưng bây giờ!

Thứ này cuối cùng thuộc về mình.

...

Chương 432 : Thoát khỏi Kiếm Ma! Quay về Lam Tinh!

Nhìn một cái vô tận thê lương cát vàng bên trong.

Khắp nơi đều là liên miên mộ bia, trôi nổi thi thể, còn có từng khối đứt gãy vũ khí, tuyên cổ triền miên nay, tồn tại không biết bao nhiêu năm.

Trần ngập một loại tuế nguyệt trôi qua cảm giác.

Dương Phóng thân thể xuất hiện lần nữa tại chỗ này thần bí không gian bên trong, ánh mắt cấp tốc liếc nhìn. Chỉ thấy nơi đây khu vực cùng lần trước lúc đi vào cơ hồ một màn đồng dạng.

Lần trước hắn cùng Ma Quân đại chiến, đem nơi đây phá hư đến vô cùng thê thảm, nhưng là nơi đây giống như là có thể tự động chữa trị, nguyên bản bị phá hư vết tích đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng lúc này cấp tốc cảm ứng Thần Chủng.
Rất nhanh!

Tám sắc vòng xoáy lần nữa tại đỉnh đầu của hắn khu vực nổi lên, ô ô xoay tròn, thần bí khó lường, đồng thời, hắn đem hai khối Thất Sát bia cũng trực tiếp té ra, vũng vàng rơi vào trước chân.

Võ trang đầy đủ , chờ đợi Kiếm Ma! Quả nhiên!

Tại hắn tiến vào cửa sắc vòng xoáy không lâu.

Trước mắt khu vực liên quang ảnh chớp động, theo sát lấy nổi lên một vị người mặc áo bào xám, diện mục tang

thương nam tử trung niên, cả người như là một thanh gấu tạc trong vỏ sắc bén ma kiếm.

“Còn không nguyện ý từ bỏ sao? Hết thầy giầy dựa đều là phí công, cố định số mệnh, không có người có thể cải biến, số mệnh bên trong, người chung quy là ta một bộ phận.”

Kiểm Ma ung dung mở miệng.

“Đánh rắm! Lấy ở đâu nhiều như vậy số mệnh?” Dương Phóng âm trầm quát mắng.

“Xem ra người hay là không muốn tin tưởng.”

Kiểm Ma mở miệng, nói: “Ta từng nhìn thiên bích, gặp qua tương lai, trong tương lai, người cùng ta hợp hai làm một, người chính là ta, ta chính là người.”

“Cầu thí, ta là đại gia người!” Dương Phóng mắng.

Đến nơi này, mình coi như không sợ. Hắn sẽ để cho Kiểm Ma biết, ai mới là chủ nhân.

“Mắng chửi đi, mắng xong về sau, người liền nên biến mất.”

Kiểm Ma ngữ khí bình thản, thân thể tựa như biến thành sương mù tạo thành, bắt đầu một chút xíu phân giải ra đến, hóa thành một tia mỏng manh hắc vụ, hướng về Dương Phóng thân thể lan tràn mà đi.

“Có thể cùng ta hợp hai là người, là vinh hạnh của người, từ đó về sau, người ta không phân khác biệt, cuối cùng rồi sẽ đạt tới xưa nay chưa từng có cảnh giới, hô!

Mảng lớn hắc vụ đánh thẳng tới, mang theo một cỗ kiếm

ché tối nghĩa khí tức, vô khồng bất nhập, nhanh chóng hướng về Dương Phóng lỗ chân lông chui vào.

Dương Phóng trong mắt tinh quang nở rộ, quát chói tai một tiếng, một thanh quơ lấy một khối Thất Sát bìa, xoay tròn lên, lực lượng phát huy đến cực hạn, trực tiếp hướng về trước mắt hắc vụ hung hăng trùm xuống.

Ầm!

Vô cùng chắc chắn một kích, thanh âm ngọt ngào, quanh quẩn bốn phía. Kiếm Ma biến thành hắc vụ bị sinh sinh đánh tan.

Toàn bộ hắc vụ lập tức bay ngược mà ra, ngay cả không gian đều lổm.

Hắc vụ lần nữa biến thành Kiếm Ma thân ảnh, hung hăng nện ở nơi xa, áo choàng phát ra, khoe miệng chảy máu, gương mặt đều bị đánh biến hình. Hắc tựa hồ bị đánh mộng, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, sờ lấy vết máu ở khoe miệng, trong ánh mắt bắn ra ô quang.

Mình thụ thương rồi? Đây không có khả năng! Hô!

Không đợi hắc kịp phản ứng, Dương Phóng giơ cao bìa đá, trực tiếp hướng về Kiếm Ma lao đến, lại là một tấm bìa đá hung hăng đóng hướng về phía Kiếm Ma.

“Làm càn!”

Kiếm Ma âm trầm gào to, trên thân bộc phát ra một cỗ thần bí khó lường lực lượng pháp tắc, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể quét sạch mà đi, ý đồ cầm cố lại thân thể của hắc.

Nhưng mà pháp tắc của hắc chi lực mới vừa vặn tuân

ra, liền bị một cỗ lực lượng thần bí ảnh hưởng, lập tức tự động tiêu tán. Âm!

Dương Phóng bia đá hung hăng nện ở trên đầu của hắn, tại chỗ đem Kiếm Ma đánh cái té ngã, áo choàng phát ra, đầu đầy huyết thủy, lộ ra chân kinh chi sắc.

Hắn thân thể lóe lên, cấp tốc xuất hiện ở phía xa. Pháp tắc của mình mất hiệu lực?

“Người phát hiện đạo quả tinh hoa tác dụng?” Hắn mở miệng kinh uống.

“Người cho rằng đâu?” Dương Phóng cười lạnh.

Kiếm Ma đồng tử co rụt lại, sau đó mở miệng nói ra: “Ma Quân ẩn ký là bị chính người tiêu trừ?”

Hắn nguyên lai tưởng rằng Dương Phóng là mượn Thần Quốc lực lượng xóa đi Ma Quân ẩn ký, nhưng bây giờ xem ra, tựa hồ cũng không có đơn giản như vậy “Đoán đúng!”

Dương Phóng luân động bia đá, lần nữa hướng về Kiếm Ma thân thể hung hăng đánh tới.

Trong đầu của hắn đang nhanh chóng huyền tưởng, huyền tưởng mình là phương thiên địa này chúa tể, bất kỳ cái gì ngoại nhân tại phiến thiên địa này đều không thể vận dụng pháp tắc cùng chân khí.

Đây là một mảnh cấm thần lĩnh vực.

Loại trừ mình, tất cả mọi người muốn bị cấm.

Bởi vì cái gọi là tâm lớn bao nhiêu, lực lượng liền có mạnh bấy nhiêu.

Đây là từ lần trước về sau, mình tổng kết tốt hơn phương pháp sử dụng. Âm!

Lại là nặng nề một kích, lập tức hung hăng quét vào Kiếm Ma mũi, đem hấn xương mũi đều cắt đứt, Kiếm Ma thân thể trực tiếp hung hăng bay ngược mà ra.

Hấn áo choàng phát ra, máu me đầy mặt nước, triệt để tức giận. “Đủ rồi!”

Kiếm Ma gầm thét, đơn giản muốn chọc giận điên rồi, còn chưa có bất kỳ thời điểm chặt vật như thế. Lại bị một cái trong mắt của hấn con mồi gây thương tích.

Liên tiếp bị đánh trúng hai gò má, đây là không thể tiếp nhận sự tình.

Mắt thấy Dương Phóng thân thể lần nữa vọt tới, Kiếm Ma diện mục âm trầm, trong tay trong nháy mắt xuất hiện một ngum màu đen nhánh kiếm sắt, cổ phác ô quang, tự kiếm phi kiếm, tự đao phi đao, mới vừa xuất hiện, liền tràn ngập ra một loại vô cùng nồng đậm kinh khủng sát ý.

Hấn lấy kiếm thuật xưng hùng, danh xưng Kiếm Ma, tại Thái Cổ Thần Linh thời đại, một tay kiếm thuật mai táng không biết bao nhiêu thần linh, thiết kiếm trong tay sớm đã thông linh.

Xùy!

Kiếm Ma huy động kiếm sắt, nghiêng bổ xuống, toàn bộ kiếm sắt ở trong tay của hấn tựa như sống lại, nặng nề vô cùng, mang theo một tầng không cách nào ngôn ngữ kinh khủng đại thế.

Dù là không cách nào vận dụng chân khí, không cách nào vận dụng pháp tắc, hấn vẫn như cũ là vô địch. Chỉ

dựa vào kiếm thuật cũng đủ để vang dội cổ kim!

Keng!

Dương Phóng trong tay bìa đá trực tiếp cùng Kiếm Ma kiếm sắt va vào nhau, chấn Kiếm Ma thân thể lắc lư, sắc mặt đột biến, trực tiếp hướng về sau lùi gấp ra ngoài.

Dương Phóng lực lượng cư nhiên như thể chi lớn.

Hắn thật nắm giữ đạo quả tinh hoa tác dụng?

Ở chỗ này, hắn có thể tùy ý phát huy ra nghịch thiên chi lực. Trong đầu nghĩ đến mình mạnh cỡ nào, mình liền có mạnh bấy nhiêu!“Đi đâu!”

Dương Phóng hét lớn, một bên huy động bìa đá hướng về Kiếm Ma hung hăng đập tới, một bên khống chế tám sắc vòng xoáy hướng về Kiếm Ma thân thể cuồng mãnh thôn phệ mà đi.

Kiếm Ma trong lòng tức giận, huy động trong tay kiếm sắt, một bên ứng phó Dương Phóng bìa đá chi lực, một bên thời khắc phòng bị kia tám sắc vòng xoáy, đồng thời thân thể của hắn chấn động, đang cất lực vận chuyển một môn bí thuật, càng lại lần điều động ra một tia lực lượng pháp tắc.

Xùy!

Trong tay hắn sắt Kiếm Nhất điểm, một đạo quỷ dị ô quang trong nháy mắt phóng tới Dương Phóng.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, vội vàng khống chế tám sắc vòng xoáy cấp tốc đưa ngang trước người, phù một tiếng, đem Kiếm Ma điểm ra tới cái kia đạo ô quang thôn phệ.

Kiếm này ma quả nhiên có chút quỷ môn đạo!

Tại hấn huyền tướng cảm thần trong lĩnh vực, thế mà vẫn như cũ có thể vận dụng một bộ phận pháp tắc.

Hấn rất nhanh kịp phản ứng.

Nhất định là mình huyền tướng ra lỗ thủng, không có cụ thể bản gốc làm tham khảo, cho nên, không cách nào hình thành tuyệt đối áp bách chi thế

Mình lần trước huyền tướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, đó là bởi vì mình thật tại truyền hình điện ảnh kịch cùng trong tiểu thuyết thấy qua Nguyên Thủy Thiên Tôn mạnh bao nhiêu, cho nên mới có thể làm cho mình thật “Biến thành” Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Mà mình lần này căn bản chưa thấy qua “Cảm thần lĩnh vực”, thuộc về thuần toái không nghĩ, cho nên xuất hiện lỗ thủng, không cách nào cầm cố lại Kiếm Ma dạng này cường giả.

Nhưng rất nhanh Dương Phóng trong miệng hét lớn, huy động bia đá, lần nữa hướng về Kiếm Ma đánh tới. Dù là huyền tướng xuất hiện lỗ thủng, hấn cũng không sợ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai người lấy gần như vật lộn phương thức ở chỗ này đại chiến.

Kiếm Ma thân thể liên tiếp bị bia đá quét trúng, đánh tới vỡ tới, trong miệng thổ huyết, đơn giản giống như là người bù nhìn đồng dạng. Hấn vừa hận vừa giận, liên tiếp hét dài, lại căn bản không có biện pháp gì.

Rốt cục!

Kiểm Ma không còn chờ lâu, mà là quay người liền đi, hướng về bên ngoài lao đi.

Chỉ bất quá cửu sắc vòng xoáy lại đã sớm bị Dương Phóng phong bế, giờ phút này lại nghĩ rời đi, không khác người si nói mộng. “Trở lại cho ta!”

Dương Phóng không chế lấy hai mặt bia đá, hướng về Kiểm Ma thân thể hung hăng đập tới.

Kiểm Ma âm ỉ thét dài, trên thân lực lượng chấn động, liên lụy vô số bên trong, huy động kiếm sát trực tiếp hướng về hai mặt bia đá ra sức chọi đi. Keng! Keng!

Lực lượng kinh khủng, chấn thiên địa run rẩy, cuồng phong gào thét.

Liên tiếp hai mặt bia đá tất cả đều bị hấn sinh sinh đâm bay ra ngoài, nhưng Kiểm Ma cũng bởi vậy bị chấn lún nửa rút lui, dưới chân mặt đất bị hấn giẫm dọc theo từng đạo vô cùng to lớn vết rạn, tựa như siêu cấp động đất đồng dạng.

Nhưng hấn vừa mới đánh bay ra ngoài hai mặt bia đá, tám sắc vòng xoáy liền trực tiếp gào thét mà đến, quét ra từng mảnh từng mảnh tám sắc hào quang, hướng về Kiểm Ma thân thể hung hăng bao phủ mà đi.

Kiểm Ma sắc mặt âm trầm, trong tay kiếm sát huy động, lực lượng vận chuyển tới cực hạn, đánh về phía những này tám sắc hào quang, tại từng đợt phanh phanh phanh nặng nề oanh minh bên trong, Kiểm Ma lần nữa bị buộc bay ngược mà ra.

Nhưng rất nhanh! Răng rắc!

Phía sau lưng của hấn chỗ lún nửa vệt vàng không kịp

chuẩn bị bị một tấm bia đá đánh trúng, nặng nề sức mạnh đáng sợ kém chút đem hấn thân thể đều cho chấn vỡ.

Hấn mới vừa vận bay tứ tung, lại là một tấm bia đá đối diện bay tới, hung hăng trùm lên trán của hấn, bịch một tiếng, đem hấn đập xuống trên mặt đất.

Sau đó hai mặt bia đá bị Dương Phóng thao túng, bắt đầu thay phiên hướng về Kiếm Ma thân thể đánh tới, phanh phanh rung động, làm cho Kiếm Ma áo choàng phát ra, không ngừng bay tứ tung, trong lòng chính muốn điên cuồng gào thét.

Nhưng cũng tiếc hấn nhưng không có biện pháp gì.

Hấn Cửu U đồ giờ phút này ngay tại trấn áp thạch tháp cùng kia bốn vị ma vương, hấn căn bản không vận dụng được, cho dù có thể động dụng, tại khối này đạo quả tinh hoa không gian bên trong, cũng là rất khó phát huy tác dụng. “Đủ rồi!”

Kiếm Ma cấp tốc rút lui, sắc mặt âm hàn, vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại bị một tấm bia đá từ trên trời giáng xuống, hung hăng đập vào trên đầu, tại chỗ đánh cái té ngã.

Cái này cũng chưa tính cái gì, Dương Phóng rất nhanh khống chế hai mặt bia đá, cấp tốc phóng đại, như đồng hóa vì sơn nhạc, trực tiếp đặt ở Kiếm Ma trên thân, đem hấn hung hăng đặt ở phía dưới.

Kiếm Ma không những không giận mà còn cười, tóc đen đầy đầu rối tung, nói: “Có chút ý tứ, ngươi thật là làm cho ta cảm thấy ngoài ý muốn, bất quá, ngươi là trốn không thoát số mệnh, số mệnh bên trong đã được quyết định từ lâu, ngươi sẽ cùng ta dung hợp!”

“Đánh rắm, lão tử xưa nay không tin tưởng cái gì số mệnh!” Dương Phóng lạnh giọng nói.

“Không tin cũng vô dụng, thiên bích bên trên xuất hiện số mệnh là bất luận kẻ nào đều không thể chạy trốn kết cục, không quản là Thần Vương, vẫn là chúng sinh.”

Kiểm Ma cười lạnh.

“Thiên bích? Có ý tứ gì?” Dương Phóng hỏi thăm.

“Không có ý gì, thiên bích chiếu rõ tương lai, hiển hiện số mệnh, số mệnh nhất định, bất kỳ người nào đều đào thoát không xong, ta chờ người, đừng tưởng rằng hôm nay cứ tính như thế, hết thầy tất cả, sau này tự sẽ thanh toán.”

Kiểm Ma nói.

“Thanh toán cái đầu mẹ người, người hôm nay không làm gì được ta, chú định sau này cả một đời không làm gì được ta, ăn cái rắm a người!” Dương Phóng trực tiếp đặt móng ngòi tại Kiểm Ma trên mặt, dùng sức ma sát.

Kiểm Ma trong mắt lửa giận hừng hực, đơn giản muốn chọc giận điên rồi. “Đủ rồi!”

Nhưng mà đối mặt hấn gằm thét, Dương Phóng lại làm tầm trọng thêm tiến hành nhục nhã, phát tiết áp lực.

Kiểm Ma sắc mặt âm trầm, muốn cực lực giãy dụa, lại phát hiện hai tòa bia đá ép tới hấn không cách nào động đậy, ngay tại liên tục không ngừng trừ bỏ lấy hấn đạo này dấu ấn tinh thần.

Tăng thêm hấn đạo này dấu ấn tinh thần, thời gian đã lâu, từ lâu đến nỗ mạnh hết đà biên giới. Hấn cưỡng ép tỉnh táo, phát ra cười lạnh.

“Chờ lấy đi, chờ lấy cố định số mệnh giáng lâm, người cùng ta cuối cùng rồi sẽ triệt để dung hợp, hi vọng đến lúc đó, người còn có thể lớn lối như thế. Thân thể của hấn bắt đầu chậm rãi ảm đạm, dần dần mơ hồ.

Xoát!

Rất khoái kiếm ma cái này đạo ấn ký hoàn toàn biến mất không thấy, nguyên bản chỉ còn lại có một viên bộ xương màu đen đầu.

Tại hấn vừa mới biến mất, nguyên bản kiếm sát liền trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, trong nháy mắt xông ra cửa sắc vòng xoáy, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, nguyên bản đem Dương Phóng nuốt vào tiến đến Cửu U đồ cũng bởi vì không có người điều khiển, trở nên run rẩy dữ dội, rầm rầm rung động.

Ầm ầm!

Ô quang lóe lên, trước đó tất cả bị nuốt vào Cửu U đồ cường giả, tất cả đều thừa cơ từ bên trong cuồng vọt ra, tiếp lấy toàn bộ Cửu U đồ trực tiếp nhận vô hình triệu hoán, cấp tốc phá không mà qua, biến mất nơi đây.

Dương Phóng biến sắc, tại Cửu U đồ phóng lên tận trời sát na, vội vàng từ Cửu U đồ bên trong vọt ra. Lạch cạch! Lạch cạch!

Như là hạ sỏi cỏ đồng dạng.

Từng vị vương giả cấp tốc rơi xuống mặt đất, từng cái sắc mặt trắng bệch, khí tức chật vật, trên thân tinh khí hao tổn nghiêm trọng, tóc đều tuyết trắng.

Bị Cửu U đồ thôn phệ ngăn ngừa trong chốc lát, bọn hấn

tối thiểu tổn hao mấy ngàn năm tuổi thọ, kém chút bị luyện chết quá khứ. Đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi sự tình.

“Đi!”

“Mau trốn!”

Tùng vị vương giả hoảng sợ kêu to, quay người liền trốn. Cùng lúc đó.

Phong Ma, Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương, khô quắt thân thể nơi đó, cũng tất cả đều gặp phải trước nay chưa từng có tổn thương, từng cái thân thể lắc lư, làn da khô quắt, có loại trở về từ cõi chết cảm giác.

Bọn hắn toàn vẹn không biết xảy ra chuyện gì, chỉ biết là Kiếm Ma đột nhiên thu tay lại, Cửu U đồ thôn phệ nhỏ vô số lần, bọn hắn lúc này mới tịch này thoát khỏi.

Bất quá dưới mắt, bọn hắn đồng dạng không dám chờ lâu.

Cho dù như Phong Ma như thế tên điên, cũng không có lưu thêm, toàn thân hắc khí mãnh liệt, cấp tốc rời đi. “Rống!”

Một phương hướng khác, kinh khủng tiếng gào thét vẫn còn tiếp tục truyền đến.

Toà kia thạch tháp cũng bị Cửu U đồ run lên ra, trong Thạch tháp hai cái to lớn bàn tay màu đỏ ngòm, ở trên không trung điên cuồng múa, phát ra từng đợt đinh tai nhức óc âm thanh minh.

Bàn tay lớn màu đỏ ngòm cũng bị Cửu U đồ thôn phệ không ít lực lượng, rõ ràng nhìn thấy phía trên tóc đỏ ảm đạm rất nhiều, nhưng hắn như cũ tại cực lực giãy dụa.

Toàn bộ thạch tháp mặt ngoài vết rạn càng nhiều, bên trong trên xiềng xích cũng càng vì chói tai, từng mảnh từng mảnh giống như nước thủy triều lực lượng tại từ bên trong hạo đấng mà ra.

Dương Phóng lập tức sắc mặt biến hóa.

Trong lòng của hắn kịch liệt giãy dụa, lần nữa đem trước ngọc phù lấy ra, cuối cùng cắn răng một cái, trực tiếp đem ngọc phù tế ra ngoài. Hưu!

Thần bí ngọc phù nhanh chóng bay qua, tách ra từng mảnh từng mảnh yêu dị phù văn, lập tức một lần nữa dán tại trên thạch tháp. Phốc!

Trong nháy mắt tháp đá nội bộ kinh khủng tiếng rống to toàn bộ biến mất.

Tựa như một tòa nặng nề đại môn rơi xuống, ngăn cách bên trong hết thủy thanh âm, liên đới lấy kia hai con trèo trời động địa huyết sắc đại thủ cũng biến thành một trận mơ hồ cùng vụn vụn, như là nhận thần bí gì chi lực ảnh hưởng, bắt đầu nhanh chóng hướng về trong tháp đá thẳng đi.

Nguyên bản tràn đầy ở trên không bên trong lực lượng kinh khủng, chính như cùng thủy triều xuống, hướng về tháp đá nội bộ nhanh chóng rút về mà đi. Trong nháy mắt, biến mất hầu như không còn!

Toàn bộ thạch tháp lần nữa khôi phục nguyên dạng, không nhúc nhích, rơi xuống mặt đất. Chỉ bất quá!

Dương Phóng lại có thể rõ ràng nhìn ra, thạch tháp mặt ngoài xuất hiện rất nhiều tinh mịn vết rạn, lít nha lít nhít, tựa như mai rùa đồng dạng. Rất nhiều vết rạn thậm chí sâu đạt mấy centimet tả hữu.

Trong lòng của hắn kinh nghi, nhanh chóng lướt tới, thận trọng từ dưới đất nhặt lên thạch tháp, xem xét tỉ mỉ.

“Ngọc phù này phong ấn cường đại như vậy, chỉ là dán một chút, liền đem con kia sinh linh đáng sợ lần nữa phong ấn trở về, thực sự không thể tưởng tượng nổi.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Bất quá hắn nhìn ra, cái này thạch tháp chỉ sợ chèo chống không được bao lâu.

Nếu là lại đem phía trên ngọc phù bóc đến mấy lần, bên trong tồn tại khẳng định phải triệt để thoát khỏi, thạch tháp tất nhiên muốn vỡ nát. Trong này tồn tại tất nhiên là một vị công lực nghịch thiên nhân vật đáng sợ!

Dương Phóng đem thạch tháp trực tiếp đưa vào tám sắc vòng xoáy, xoay người lại, bắt đầu tìm kiếm thôn trường.

Không bao lâu, Dương Phóng tại một chỗ đen nhánh khe rãnh bên trong phát hiện khí tức chật vật, một thân khô quắt thôn trường. “Thôn trường, người thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không có việc gì, chỉ là tổn hao mấy ngàn năm tinh khí, Tiêu huynh đệ, người thật giống như không có hao tổn tinh khí!” Thôn trường giật mình nói.

“Đúng vậy, ta tự có bí pháp, tạm thời chặn Cửu U đồ thôn phệ, việc này không nên chậm trễ, chúng ta vẫn là mau rời khỏi đi.” Dương Phóng nói.

“Tốt, chúng ta đi!” Thôn trường gật đầu.

Hai người hóa thành lưu quang, cấp tốc biến mất nơi

đây. Toàn bộ Thần thôn bị triệt để hủy.

Phương viên hơn mười dặm, hoàn toàn sụp đổ, biến thành mấy ngàn mét khe rãnh, một mảnh đen kịt, lượn lờ lấy khí tức hủy diệt, chuyện hôm nay nhất định chấn động toàn bộ Hắc Âm âm mai.

Tất cả chạy đi vương giả đều cảm thấy hồn phách rung động. Bởi vì hôm nay bọn hắn chứng kiến quá nhiều chuyện. Mỗi một kiện đều làm người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Bất khả tư nghị nhất chính là Kiếm Ma!

Trong truyền thuyết cái thế cường giả vậy mà thật còn sống!

Hôm nay đủ loại, chú định để rất nhiều vương giả đời này đều khó mà quên.

Mà Dương Phóng danh tự cũng theo Thần thôn sự kiện, lần thứ nhất tại Hắc Âm âm mai bên trong bắt đầu phạm vi lớn truyền bá. ..

Mấy ngày sau. Một chỗ yên lặng trong hạp cốc.

Dương Phóng cùng Thần thôn thôn dân, tạm thời ở chỗ này an nhà.

Nơi đây hẻm núi tại mấy trăm năm trước vốn là một cái phiên chợ chỗ, về sau phiên chợ phá diệt, nơi đây liền tạm thời vắng vẻ xuống dưới. Vừa mới dàn xếp, Dương Phóng cùng thôn trưởng liền kiếm có bắt đầu bế quan không ra.

Đại trưởng lão, nhị trưởng lão thì dẫn đầu còn lại Thần thôn thôn dân ở chỗ này kiến thiết, một mảnh khí thế ngất trời. An tĩnh trong huyệt động.

Dương Phóng lấy hai mặt bia đá phong bế hang động đại môn, thềm thả lỏng khẩu khí, bắt đầu kiểm trắc trước mắt trạng thái. Cũng may thân thể cũng không cái gì quá lớn tổn thương.

Lần này một trận chiến lần nữa để hắn rõ ràng nhận thức được thực lực bản thân. Vương giả cảnh, đã không ai có thể làm gì chính mình.

Nhưng vương giả phía trên, mình còn vụn vụn không phải là đối thủ.

Bất quá nương tựa theo tám sắc vòng xoáy cùng bộ xương màu đen đầu, cho dù là vương giả phía trên, hắn cũng chưa hẳn không thể một trận chiến.

“Nếu như chờ ta tập hợp đủ thứ chín khóa Thần Chủng, đoán chừng liền có thể cùng vương giả phía trên giỡn lẫn nhau bình, hay là đem tự thân pháp tắc luyện đến viên mãn, ta cũng có thể trực tiếp đột phá đến vương giả phía trên.”

Dương Phóng tự nói.

So ra mà nói, đem tự thân luyện đến viên mãn, tựa hồ là càng nhanh đường tắt. Bởi vì Thần Chủng, cũng không phải là mỗi lần đều có thể gặp được.

Cũng cần chờ thêm mấy năm đều không cách nào đụng tới một cái.

Có thời gian này, hoàn toàn có thể đem pháp tắc luyện đến viên mãn.

Bỗng nhiên, Dương Phóng nhắm hai mắt, cẩn thận cảm ứng lên linh hồn chỗ sâu ẩn ký, một lát sau, con mắt mở ra, tinh quang bạo phát. Kiếm Ma ẩn ký quả nhiên biến

mất!

Còn thừa lại cái cuối cùng Cổ Phật ấn ký!

Chỉ cần đem Cổ Phật ấn ký loại trừ, hấn thì tương đương với khôi phục thân tự do, sau này rốt cuộc không cần lo lắng sẽ tùy thời bị Đại Năng ra tay.

“Bất quá cái này Cổ Phật, thần bí khó lường, lại làm như thế nào thoát khỏi hấn ấn ký? Mà lại trước đó Kiếm Ma nói tới số mệnh lại là cái gì ý tứ? Hấn tại thiên bích bên trên thấy được ta cùng hấn dung hợp là thật là giả? Cái này cái gì thiên bích lại là vật gì?”

Dương Phóng lông mày suy tư, trong lòng xuất hiện lần nữa từng tia từng tia âm mai.

Những này viễn cổ cường giả, thủ đoạn nhiều lần ra, tính toán trùng điệp, thực sự để cho người ta không thể không phòng. Suy nghĩ thật lâu.

Dương Phóng lần nữa đem thần kính mảnh vỡ lấy ra, tập trung tinh thần lực trực tiếp hướng về thần trong kính bộ dũng mãnh lao tới, lập tức lần nữa thấy được cái kia thần bí khó lường phong ấn.

Dương Phóng lập tức tập trung tinh thần, hướng về phong ấn xé rách mà đi.

Trước đó thời điểm, hấn liền từng tụ tập tinh thần, xé mở một nhỏ sợi khe hở, hiện tại hấn so trước đó mạnh hơn không biết bao nhiêu, xé rách khe hở không thể nghi ngờ lớn hơn.

Qua đi tới hồi lâu. Rốt cục!

Một cái đủ để thông qua một người to lớn lỗ hồng, bị Dương Phóng lấy tinh thần lực sinh sinh xé ra. Lỗ hồng

hậu phương, thì là nhìn một cái vô tận tinh thần.

Ở giữa nhất vị trí, một viên úy tinh cầu màu xanh lam yếu ớt lấp lóe, mỹ lệ động lòng người, tràn ngập cổ lão, tang thương, nặng nề, bàng bạc khí tức.

Lam Tinh!

Dương Phóng trong mắt tinh quang chớp động, vốn là muốn đem thân thể trực tiếp vượt qua, lại phát hiện thân thể tại ở gần sát na, cũng không phải là tiến vào Lam Tinh, mà là tiến vào Thần Khư đại lục.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, hấn lần nữa thu chân về chưởng, trong lòng cấp tốc suy tư.

Xem ra cái này thần kính hậu phương Lam Tinh, chỉ có dựa vào tinh thần lực mới có thể đi vào. Nhục thân là không thể nào thông qua.

Nhưng thoáng qua, Dương Phóng lộ ra tiểu dung.

Hấn tại Lam Tinh phía trên tự có một bộ nguyên bản nhục thân, căn bản không lo lắng, đến Lam Tinh không có nhục thân có thể dùng. Xoát!

Hấn phân ra một bộ phận tinh thần lực, nhanh chóng hướng về hướng về phía viên kia úy Lam sắc tinh thần. Trong lòng có của hấn lấy đủ loại nghi hoặc.

Bức thiết muốn tìm được vị kia lão giả thần bí tiến hành hỏi thăm. Dưới mắt chỉ có vị kia lão giả thần bí có thể giúp chính mình. Oanh!

Dương Phóng ý thức bắt đầu nhanh chóng giáng lâm, như là một viên chói lọi tử sắc tinh thần, từ trên cao xẹt qua, khóa chặt Trung Quốc, cấp tốc hướng về mình nhục thân vị trí tiếp cận quá khứ.

Nhìn một cái vô tận trên bờ cát màu vàng.

Lão giả thần bí mặc lớn quần cộc, đang phơi Thái Dương, bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, ngẩng đầu lên, không khỏi con mắt lóe lên. “A, là tiểu tử này, hẳn lại trở về!”

Rất nhanh, lão giả thần bí nhẹ nhàng lắc đầu, thu hồi ánh mắt, nói: “Hi vọng sau này Kiếm Ma, Ma Quân mấy tên kia không muốn tìm ta liều mạng, bắt quá, coi như liều mạng lại có thể thế nào? Ai bảo bọn hắn trước đó trước tính toán lão phu tới, hắc hắc hắc. .”

Hắn tiếp tục hướng về bãi cát nhìn lại, tại từng vị dáng người mỹ lệ mỹ thiếu nữ trên thân đảo qua, lỗ mũi đỏ máu, vẻ mặt tươi cười hèn mọn. “Phi, lão biến thái, ngươi nhìn thấu không có?”

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm phản nộ vang lên.

Một vị thân thể cao gầy thiếu nữ, lộ ra sắc mặt giận dữ, mang theo mấy tên côn đồ, ngăn chặn lão giả, thanh âm thanh thúy mắng: “Ca, chính là cái này lão biến thái, xem chúng ta đã nửa ngày.”

“Lão đầu, ngươi nhìn đã nghiên sao?”

Một cái đầy người hình xăm đại hán một mặt bất thiện, ngón tay đâm tại lão giả thần bí ngực khu vực. Lão giả thần bí sắc mặt khế giật mình, nói: “Đã nghiên!”

“Móa nó, đã nghiên mẹ ngươi a, đánh cho ta!”

Hình xăm đại hán giận tím mặt, chào hỏi mấy cái tiểu đệ, đi lên hướng về lão giả thần bí thân thể nện xuống đi. Ma Đô chỗ.

Hợp kim đúc lâu trong phòng.

Dương Phóng thân thể nguyên bản chính không nhúc nhích nằm tại trong tủ lạnh, hô hấp tự nhiên, sắc mặt hồng nhuận, nhìn cùng bình thường ngủ cơ hồ không có gì bất đồng.

Nhưng bỗng nhiên. Một vòng tử quang hiện lên.

Dương Phóng nguyên bản chăm chú khép kín hai con ngươi, một chút mở ra, như là có tử sắc thiểm điện xẹt qua, sau đó tử quang lần nữa nội liễm, cấp tốc tiêu tán không thấy.

Hắn nâng lên một con mạnh gân có lợi trắng nõn bàn tay, nhẹ nhàng đẩy ra tủ lạnh, toàn bộ thân hình trực tiếp từ tủ lạnh nội bộ chậm rãi đứng lên vừa mới đứng lên, hắn liền nhẹ nhàng chấn động một cái thân thể.

Lập tức nguyên bản ngưng kết ở trên người nhỏ bé bằng tinh, bắt đầu nhao nhao tróc ra, rơi đến đầy đất đều là. Hắn nhẹ nhàng hoạt động hạ thân thân thể, trong lòng dài thở phào.

Rốt cục trở về!

Nhục thân quả nhiên tăng lên trên diện rộng, tràn ngập lực lượng vô tận.

Loại trừ chân khí cùng pháp tắc không cách nào phát huy bên ngoài, bát đại Thần Chủng lực lượng tất cả đều theo một bộ phận tới. Loại cảm giác này vô cùng huyền diệu.

Bởi vì hắn đại bộ phận ý thức đều là tại dị giới, chỉ có một phần nhỏ ý thức về tới hiện thực, cho nên giờ khắc này, hắn có thể cảm giác được rõ ràng hai cỗ thân thể bất đồng thị giác.

Liền như là mắt trái mắt phải, đặt hai cái bất đồng sân bãi đồng dạng. Dương Phóng lộ ra mỉm cười, hướng về hợp kim đại môn đi tới.

Lần này trở về thật là khéo, vừa lúc đụng phải Lam Tinh người quay lại.

Vừa mới trở về thời điểm, vừa vặn gặp được Diệp Huyền bọn người ngay tại gian phòng mưu đồ bí mật, thương nghị cái gì.

Dương Phóng lẳng lẳng nhìn về phía trước mắt chăm chú khép kín hợp kim đại môn, đột nhiên nhô ra một tay nắm, nhẹ nhàng ấn về phía trước mắt hợp kim đại môn.

Thần Chung: Phần Linh. Xùy!

Toàn bộ hợp kim đại môn lập tức lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ bắt đầu cấp tốc hòa tan, lốm, trực tiếp bị đốt ra một người lỗ lớn ra.

Cả phòng tiếng còi cảnh sát lập tức vang lên, ô ô chói tai, một sát na quanh quẩn tại toàn bộ trong khu nhà cao cấp. Trong khu nhà cao cấp.

Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào bọn người, nguyên bản ngay tại nơi này mưu đồ bí mật, chợt nghe tiếng còi cảnh sát âm, biến sắc, từ từ đứng dậy. “Ra tặc rồi?”

“Thật can đảm, dám trộm được ta chỗ này!” Diệp Huyền tức giận.

Đầy mình lửa giận chính không có địa phương phát tiết đâu. Lại có ma tặc dám xông vào nhập hấn hào trạch.

Một đám người rầm rầm lao nhanh ra, hướng về Dương

Phóng vị trí phóng đi. Không bao lâu, Diệp Huyền mấy người triệt để đi tới hợp kim đại môn trước đó.

Chỉ bất quá, khi bọn hắn đến về sau, lập tức lộ ra chân kinh cùng vẻ khó tin, đơn giản như cùng sống gặp quỷ đồng dạng.

Nguyên bản cứng cỏi, sáng ngời hợp kim đại môn, chẳng biết lúc nào bị đốt ra một cái cự đại lỗm, một cái toàn thân thiêu đốt lên ngọn lửa màu tím bóng người cao lớn từ bên trong đi ra.

Vừa mới đi ra, trên người ngọn lửa màu tím liền bắt đầu cấp tốc nội liễm, từng mảnh nhỏ một lần nữa lùi về thể nội, lộ ra chân dung. “Dương. . Dương Phóng!”

Diệp Huyền nghẹn ngào kêu lên. Đơn giản không dám tin.

Nằm lâu như vậy Dương Phóng, thế mà lần nữa trở về rồi?

Khương Nhân, Thẩm Đào mấy người cũng tất cả đều là trừng mắt, lộ ra vẻ kinh ngạc. “Đại sư huynh?”

“Diệp Huyền, thế nào? Làm gì như thế đại hỏa khí?”
Dương Phóng nhíu mày, thuận lợi đi ra, mở miệng hỏi thăm. Như là làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể đồng dạng. “Ngươi. ngươi thật sống lại?”

Diệp Huyền kinh ngạc nói. “Còn có thể là giả?”

“Ngươi. ngươi đến cùng là Dương Phóng, vẫn là Dương Đạo?” Diệp Huyền sắc mặt biến đổi, cắn răng mở miệng.

Hắn không phải người ngu, lâu như vậy, cũng từ chính thức nơi đó giải được rất nhiều tình huống, cẩn thận một

lần nghĩ, xác thực tồn tại chuyện ẩn ở bên trong. “Người cứ nói đi?”

Dương Phóng sắc mặt bình thản, nhìn về phía Diệp Huyền, nói: “Gọi sư tôn!” Ông!

Sau một khắc, Diệp Huyền cảm giác được thân thể mất khống chế, não hải mất khống chế, miệng mất khống chế, trực tiếp không bị khống chế nói ra hai chữ. “Sư tôn!”

Nhưng lời nói vừa ra, hấn lập tức lộ ra kinh hãi, vội vàng che miệng ba. Ngọa tào! Xảy ra chuyện gì?

Miệng của mình làm sao đột nhiên mất khống chế? Yêu tà!

Đơn giản quá yêu tà.

Đối phương có thể khống chế lại thân thể của mình?

Nhưng hấn cũng rất cục triệt để minh bạch người trước mắt đến cùng là ai. “Sư. . sư tôn?”

Diệp Huyền âm thanh run rẩy, lần này là phát ra từ nội tâm xưng hô.

Dương Phóng vẫn là Dương Đạo, đều không trọng yếu, trọng yếu là, đối phương thật sự có nghịch thiên chiến lược.

Phải biết nhục thể của hấn cũng đã sớm đạt đến ngạnh kháng đạn trình độ, kết quả bị đối phương một câu liền cho khống chế. Đây là năng lực gì?

Có thể so với viễn cổ thần linh! “Sư tôn!”

Bên người Khương Nhân, Nhậm Đào cũng tất cả đều

rung động mở miệng.

“Ừm, gần nhất Thần Khư đại lục thế nào? Vì cái gì các người vừa về đến phát như thế lớn hỏa khí?” Dương Phóng hỏi thăm.

“Nói rất dài dòng, tóm lại, hiện tại Thần Khư đại lục lần nữa trở nên không yên ổn tĩnh, tứ đại bản khối vì tranh đoạt bá chủ địa vị, đánh túi bụi, nhất là có mấy cái thế lực, phía sau màn đều có viễn cổ Đại Năng tại chỗ dựa, mượn nhờ viễn cổ Đại Năng uy danh, nhắc lên không ít sóng gió, khiến cho chúng ta tổn thất đại lượng đồng bạn.”

Diệp Huyền cười khổ. “Thật sao?” Dương Phóng như có điều suy nghĩ.

Lần trước mình tại trở về Thần Khư đại lục lúc, quả thật có thể nhìn ra, không ít thế lực đều tại tu kiến tế đàn, trắng trợn vơ vét mồ hôi nước mắt nhân dân, hiện tại xem ra, tình huống càng thêm nghiêm trọng.

“Chuyện này để nói sau, đến lúc đó ta sẽ thuận tay giúp các người một tay.”

Dương Phóng mở miệng, bỗng nhiên nhìn chăm chú trước mắt Diệp Huyền, hai mắt như là ngọn đuốc, nhân quả Thần Chủng lực lượng tại vận chuyển, nhìn thẳng Diệp Huyền linh hồn chỗ sâu nhất.

Diệp Huyền lập tức bị Dương Phóng nhìn lông tơ một lập, sinh ra bất an, vô ý thức hướng về sau rút lui. “Thế nào sư tôn?”

“Trên người người ấn ký tại tầng cường!” Dương Phóng ngưng âm thanh mở miệng.

Diệp Huyền trên người ấn ký là loại kia thần bí đầu lâu

ấn ký. Hấn từng nghe Ma Quân nhắc qua, loại kia ấn ký vì Âm Tuyên tất cả. “Cái gì? Vậy phải làm thế nào?”

Diệp Huyền vội vàng hỏi thăm. “Người tiến vào thánh linh rồi?” Dương Phóng nhíu mày.

“Đúng vậy, mới vừa tiến vào đệ nhất Thiên Thê.” Diệp Huyền đáp lại.

Dù sao đã nhiều năm như vậy, lại có viễn cổ Đại Năng cho ăn cơm, không tiến vào thánh linh mới gọi quái. “Cụ thể thoát khỏi phương pháp ta cũng không nghĩ tới, dưới mắt chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.”

Dương Phóng than nhẹ.

Ngay cả chính hấn trên thân cũng còn có Cổ Phật ấn ký không có tiêu, lại có thể nào trợ giúp Diệp Huyền? Lần này trở về, chính là vì thỉnh giáo lão giả thần bí.

“Sư tôn, vậy chúng ta trên người ấn ký là cái gì?” “Đúng vậy a sư tôn!”

Khương Nhân, Thẩm Đào bọn người vội vàng mở miệng. Dương Phóng từng cái nhìn chăm chú, trong lòng nặng nề.

“Trong các người chỉ có một người có thể còn sống sót, bởi vì các người trên người ấn ký là giống nhau!” Hấn trầm thấp mở miệng.

Cái gì? Mấy người trong nháy mắt biến sắc... .

...

Chương 433 : Thần Khư đại lục cùng Lam Tinh bí mật!

Kim hoàng sắc trên bờ cát.

Thủy triều lên xuống.

Không ít du khách ở chỗ này hì hì.

Dương Phóng mang theo Diệp Huyền mấy người, một đường đi qua, giẫm tại bãi cát mềm mại bên trên, lưu lại từng cái nhàn nhạt dấu chân. “Sự tôn, chúng ta tới nơi này làm gì?”

“Nơi này có cái gì không đúng sao?”

Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào mấy người hồ nghi mở miệng. “Một hồi liền biết.”

Dương Phóng thanh âm vang lên, tiếp tục đi đến phía trước. Không bao lâu.

Chen chúc trong đám người ương.

Một đám tịnh lệ thiếu nữ, ngay tại hì hì cười không ngừng, bưng lên một chậu bồn nước biển, đem lẫn nhau thân thể tưới ướt đầm, lộ ra bên trong từng cỗ màu lúa mì khỏe mạnh da thịt.

Một vị người mặc quần cộc hoa lão giả, mang theo kính râm, không ngừng mà sát máu mũi, mặt mũi tràn đầy nụ cười thô bỉ, hướng về đông đảo thiếu nữ nhìn lại.

Bỗng nhiên!

Tâm hấn sinh cảm ứng, mày nhăn lại, quay đầu quét tới. “Tiền bối. ..”

Dương Phóng vừa nhìn thấy lão giả thần bí, lập tức cung kính mở miệng. “Là hấn!”

“Vị tiền bối này tại sao lại ở chỗ này?” Diệp Huyền mấy người lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tại bọn hấn trong nhận thức, vị này lão giả thần bí hấn là bị cấm túc tại Kinh Sư mới là, thế mà xuất hiện ở phương nam một chỗ trên bờ biển.

Dương Phóng không chút nào chẳng có gì lạ.

Đến lão giả loại cảnh giới này, sớm đã có thể dễ như trở bàn tay làm được 【 có tai như diếc 】 , 【 làm như không thấy 】 hiệu quả. Tùy tiện hạ điểm tinh thần huyền thuật, liền không có bất luận kẻ nào có thể kham phá.

“Tiểu tử, ngươi đã đến.”

Lão giả thần bí lộ ra tiểu dung, lần nữa nằm ở trên ghế mây, ánh mắt tại từng vị thân thể mỹ lệ thiếu nữ trên thân đảo qua. “Tiền bối, vấn bối đến đây khẩn cầu tiền bối chỉ điểm sai lầm.”

Dương Phóng hai tay chấp lên, mở miệng nói ra.

“Làm sao? Ngươi lần trước tiến vào Thánh Điện, còn không có giải quyết triệt để?” Lão giả biết rõ còn cố hỏi, mở miệng cười nói.

“Đúng vậy, hiện tại vấn bối trên thân còn có Cổ Phật ấn ký chưa tiêu.” Dương Phóng cung kính mở miệng.

“Vậy ta có thể không giúp được ngươi, hắc hắc, lần

trước giúp người một lần, liền để lão nhân gia ta một chút đắc tội Kiếm Ma cùng Ma Quân, nếu là ta lại tùy tiện thốt lên, làm không khéo ba tên kia lập tức liền sẽ nhảy ra, muốn giết chết ta, đây cũng không phải là chơi vui, không giúp được không giúp được.”

Lão giả thần bí mở miệng cười nói.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, lâm vào trầm mặc.

Một lát sau, mở miệng lần nữa: “Tiền bối, vậy ngài có thể nghe qua thiên bích?” “Ừm? Người hỏi cái này để làm gì?”

Lão giả thần bí kinh ngạc nói.

“Vãn bối muốn thỉnh giáo một chút thiên bích sự tình.”
Dương Phóng mở miệng.

Bên người Diệp Huyền mấy người cũng nhao nhao lộ ra hồ nghi, vểnh tai lắng nghe.

“Thiên bích? Nghe là nghe qua, bất quá thứ này thế nhưng là có rất dài tuệ nguyệt chưa từng xuất hiện.”

Lão giả thần bí bỗng nhiên lộ ra tiểu dung, nói: “Nghe nói tại Thái Cổ Thần Linh thời kỳ, giữa thiên địa từng từng sinh ra một khối cực kỳ thần bí vách đá, có chiếu rõ tương lai, dự báo thiên địa đại thế tác dụng,

Đã từng rất nhiều Thần Vương đều từng gặp thiên bích, tại thiên bích bên trên dự báo đến không ít sự tình, bởi vậy khiến cho bọn hắn tránh đi tai họa, đến mức thiên bích thanh danh càng lúc càng lớn, bất quá từ khi Thái Cổ chúng thần tề tựu về sau, thiên bích tin tức liền biến mất, rốt cuộc chưa từng xuất hiện.”

“Chiếu rõ tương lai, dự báo thiên địa đại thế.”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Đã dạng này, vì sao không ai nhìn thấy chúng thần tề trụ sự tình.”

“Tại sao không ai nhìn thấy? Coi như thấy được thì phải làm thế nào đây? Cố định tai kiếp, ai cũng tránh không được.” Lão giả thần bí cười nói.

“Tiền bối, kia Thời Đại Thái Cổ đến cùng chuyện gì xảy ra, tại sao lại phát sinh chúng thần tề trụ, Đại Năng vẫn lạc sự tình?” Diệp Huyền bỗng nhiên mở miệng hỏi thăm.

Dương Phóng mấy người cũng tất cả đều nhìn về phía lão giả thần bí, lộ ra hồ nghi. Loại chuyện này là bọn hắn chuyện muốn biết nhất.

Từ khi hiểu rõ chúng thần sau khi ngã xuống, không có một khắc, bọn hắn không muốn biết chân tướng sự tình.

“Tiểu tử, loại chuyện này thế nhưng là không thể tùy ý nói lung tung, nói ra không chỉ có đối với các người không có chỗ tốt, đối lão nhân gia ta tự thân cũng không có chỗ tốt.”

Lão giả thần bí lắc đầu liên tục, cười nói: “Cứ như vậy nói cho các người biết đi, toàn bộ thời không đều bị người động tay chân, Thái Cổ cùng hiện đại đều tràn ngập nguy cơ, tại trong vùng không thời gian này nói ra bất luận cái gì đề tài cấm kỵ, đều sẽ dẫn tới trong lúc vô hình can thiệp lực lượng, cho nên chỉ có thể dựa vào tự thân các người đi thăm dò, đúng, nếu như các người một ngày kia thực lực mạnh lên, tốt nhất cũng không cần tại hiện đại thời không gây người, duy nhất an toàn khu vực chính là tương lai thời không.”

“Tương lai thời không?”

Dương Phóng bọn người lộ ra kỳ dị, có chút khó có thể lý giải được.

“Đúng vậy, nếu như đem thời không cho rằng thành ba bộ phận, Thái Cổ thời kì là một bộ phận, hiện đại thời kì là một bộ phận, tương lai thời kì cũng là một bộ phận, Thái Cổ thời kì bị người ngăn cách, nơi đó là nguy hiểm nhất, cũng là đáng sợ nhất, hiện đại thời không bị người phong ấn, lập tức liền sẽ phát sinh một trận đại kiếp, đến lúc đó không còn cực hạn tại thần linh, mà là tất cả mọi người trốn không thoát, chỉ có tương lai, hiện tại không có bị lực lượng can thiệp, được cho tạm thời an toàn.”

Lão giả thần bí cười nói: “Các người không phải đang hồ nghi, Thái Cổ thần rơi về sau, rất nhiều cường giả đều đi nơi nào sao? Nói thật cho các người biết, loại trừ một bộ phận người bị người phong ấn bên ngoài, còn lại cơ bản đều trốn vào tương lai, núp ở tương lai cái nào đó tiết điểm bên trong.” “Cái gì?”

Dương Phóng thật sâu giật mình, càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

“Chờ một chút, kia như Phong Ma, Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương dạng này người vì gì còn lưu tại Hắc Âm âm mai?” Dương Phóng hỏi thăm.

“Bọn hấn? Xùy, bọn hấn lúc nào coi là cường giả? Đối mặt chân chính cấm kỵ nhân vật, bọn hấn cũng bất quá là người đáng thương thôi.”

Lão giả thần bí lộ ra cười nhạt, nói: “Tiểu tử, tại lớn tai kiếp không có giáng lâm trước đó, cường giả chân chính là sẽ không xuất hiện, hiện tại phạm là xuất hiện, đều chỉ là tôm tép, lật không nổi cái gì bọt nước.”

Tôm tép! Dương Phóng trong lòng thật sâu nghiêm nghị.

Như Phong Ma, Thần Thi vương loại tồn tại này, thế mà cũng chỉ là tôm tép? Thế giới này nước đến cùng sâu bao nhiêu?

“Kia Hắc Âm âm mai chỗ sâu đến cùng có cái gì? Nơi đó còn có không có cường giả ẩn tàng?” Dương Phóng hỏi thăm.

“Hắn là cũng có mấy cái cá lớn a? Bất quá, tổng thể nói đến, nơi đó quá tà dị, ta không thích, cũng không có chân chính đi đến qua phần cuối, có lẽ còn có những biến cố khác đi.”

Lão giả thần bí nói. “Quá tà dị?”

Dương Phóng giật mình, nói: “Tiền bối, Hắc Âm âm mai đến cùng là như thế nào hình thành?”

“Làm sao hình thành? Các người không phải đã đoán được sao? Chính là thần linh cùng viễn cổ Đại Năng huyết nhục, bị người nghiền xương thành tro thôi, bất quá, có gia hỏa chết cũng không hàng, dù là bị nghiền xương thành tro, đều thỉnh thoảng sẽ xác chết vùng dậy một chút, cho nên ta mới nói bên trong có chút tà.”

Lão giả thần bí cười nói. “Có người còn chưa ngẫm củ tỏi?” Dương Phóng hỏi thăm.

“Chết hay không thấu không biết, dù sao sẽ thỉnh thoảng xác chết vùng dậy một chút, người nếu là không có chuyện, không ngại đi thăm dò thăm dò chính là.” Lão giả thần bí cười nói.

“Tiền bối, người vừa mới nói hiện đại thời không bị người phong ấn, lập tức sẽ có một trận kinh thiên đại kiếp, là thật là giả?” Dương Phóng vội vàng hỏi thăm.

Trước đó thời điểm, hắn đã từng nghe người ta nhắc

qua.

Có người dự báo đến một trận đại kiếp muốn đến, đến lúc đó toàn bộ sinh linh đều đào thoát không xong, hiện tại lão giả thần bí thế mà cũng nói ra lời nói tương tự, không thể không khiến lòng người kinh.

“Gần như là thật sự đi.”

Lão giả thần bí nói ra: “Thật không biết, lần này lại còn có thể có bao nhiêu người còn sống, lão nhân gia ta tay chân lấm cặn, bây giờ có thể sống một ngày là một ngày, có lẽ ngày nào liền bỗng nhiên bị người giết chết.”

“Lão nhân gia, kia rốt cuộc là dạng gì đại kiếp.” Khương Nhân nhin không được hỏi thăm.

“Đúng vậy a lão tiên bối, người liền nói một cái đi.” Thẩm Đào cũng mở miệng nói ra.

“Nói một chút? Hắc hắc, liền sợ các người mất mạng khiêng, chuyện này riêng là nghe một chút, cũng có thể nhận phản phệ, các người xác định muốn biết?”

Lão giả thần bí giống như cười mà không phải cười.

Khương Nhân, Thẩm Đào hai người lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc. Nghe một chút cũng phải bị phản phệ?

Hai người rung mình một cái, lắc đầu liên tục.

Dương Phóng trong lòng cấp tốc mãnh liệt, không nói một lời. Bất quá hắn vẫn là không muốn cứ thế từ bỏ.

Cổ Phật sự tình, còn phải rơi vào vị này lão giả thần bí trên thân. Loại trừ hắn, không ai có thể chỉ điểm mình.

Mà lại đối phương trước đó lời nói, cũng thực làm cho

người kinh hãi. Một chút cường giả chân chính đều núp ở tương lai!

Hiện tại cùng quá khứ thời không, cũng không an toàn.

“Tiền bối, vậy người cảm thấy hiện tại thời không trận này đại kiếp đại khái khi nào sẽ xuất hiện?” Dương Phóng hỏi thăm.

“Cũng nhanh thôi, có lẽ chỉ có ba năm năm, có lẽ phải không được một năm, tóm lại, hiện tại là được chẳng hay chớ.” Lão giả thần bí nói.

“Đại kiếp tiến đến, Ma Quân cùng Kiếm Ma bản thể, hẳn là cũng sẽ triệt để thoát khỏi a?” Dương Phóng hỏi thăm.

“Nào chỉ là bọn hắn, tất cả bị phong ấn tồn tại, cũng sẽ ở khi đó lại xuất hiện, khôi phục lại trạng thái đỉnh cao nhất, dùng cái này nghênh đón đại kiếp, bất kể nói thế nào, đến lúc đó người bình thường đều có tai nạn, bọn gia hỏa này bị phong ấn vạn cổ, một khi thoát khỏi, đem cần vô tận tinh khí đến bổ sung, riêng là ngấm lại, chính là một bức làm cho người làm cho người không đành lòng nhìn thẳng hình tượng.”

“Nào chỉ là bọn hắn, tất cả bị phong ấn tồn tại, cũng sẽ ở khi đó lại xuất hiện, khôi phục lại trạng thái đỉnh cao nhất, dùng cái này nghênh đón đại kiếp, bất kể nói thế nào, đến lúc đó người bình thường đều có tai nạn, bọn gia hỏa này bị phong ấn vạn cổ, một khi thoát khỏi, đem cần vô tận tinh khí đến bổ sung, riêng là ngấm lại, chính là một bức làm cho người làm cho người không đành lòng nhìn thẳng hình tượng.”

Lão giả thần bí chặc chặc nói.

Dương Phóng mấy người lập tức trở nên trong lòng

nặng nề, cảm thấy mình tiếp xúc đến một bí mật lớn. Nhưng cũng tiếc, biết đến càng nhiều, càng là bất lực.

Cuối cùng bọn hắn lại hỏi thăm một vài vấn đề. Mười mấy phút sau, mấy người mới cáo từ rời đi... .

Nơi xa.

“Sự tôn, người cảm thấy lão giả kia là thật là giả? Sẽ có hay không có chút nói chuyện giật gân rồi?” Diệp Huyền nhin không được thấp giọng nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu.

“Chỉ sợ không phải giả, từ hiện tại mở ra, chúng ta nhất định phải chuẩn bị kỹ càng nghênh đón đại kiếp.”

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua cái kia mặt mũi tràn đầy nụ cười thô bỉ, lau máu mũi lão giả thần bí, trong lòng mãnh liệt, trực tiếp tại Diệp Huyền bên tai phân phó một ít chuyện.

Diệp Huyền nhin tình sáng lên, quay đầu nhìn thoáng qua lão giả thần bí.

“Tốt, chuyện này giao cho ta đến, cam đoan từ trong miệng hắn moi ra tới.” “Ừm, nhớ kỹ, không nên quá phận.”

Dương Phóng phân phó.

Vạn nhất chọc giận lão giả này, đó mới là đại phiền toái.

Lão giả này tuyệt đối là cùng Kiếm Ma, Ma Quân một cái cấp độ nhân vật. Chọc giận hắn, đoán chừng Lam Tinh đều có thể bị lật tung quá khứ.

Diệp Huyền lãn nữa gạt đầu. Mấy người triệt để rời đi

nơi đây. Không bao lâu.

Hơn mười vị quần áo bại lộ, thân thể cao gầy thiếu nữ, hì hì cười không ngừng âm thanh bên trong, hướng về mảnh này bãi cát đi tới, mỗi một vị đều màu da trắng nõn, mùi thơm nức mũi, có như ma quỷ đáng người, đi chân đất chường, vây quanh lão giả thần bí quay vòng lên.

Lão giả thần bí lập tức trợn cả mắt lên, ngạc nhiên nhìn về phía hơn mười vị tuyệt mỹ thiếu nữ. “Lão bản, muốn hay không cùng nhau chơi đùa nha.”

“Hì hì, lão bản tốt gọi cảm ria mép.”

“Lão bản bụng nhỏ nạm thật đáng yêu nha, có thể hay không sờ một chút nha...”

Lão giả thần bí lập tức bị một đám tuyệt đối thiếu nữ mê đến thần hồn điên đảo, đại não sung huyết, nụ cười trên mặt đều trở nên si ngốc. “Hắc hắc, tốt.”

“Móa nó, lão sắc quỷ!”

Nơi xa, Diệp Huyền đang dùng kính viễn vọng nhìn xem hết thấy, thầm mắng.

Sau lưng hắn không xa, thì là Dương Phóng, ngay tại lẳng lặng ngồi xếp bằng, không ngừng xoát tân pháp tắc độ thuần thực. Hắn phát hiện có được hai cỗ thân thể chỗ tốt.

Hai cái thân thể thể mà tất cả đều có thể đổi mới độ thuần thực, kể từ đó, đơn giản làm ít công to. Vốn cho là chỉ ít một năm hai năm, mới có thể đem pháp tắc luyện đến viên mãn.

Nhưng bây giờ Dương Phóng cảm thấy nhiều nhất nửa

năm, pháp tắc của hắn liền muốn viên mãn.

Ngay tại xoát tâm vô hình điểm kinh nghiệm lúc, Dương Phóng cũng đang suy tư trước mắt Lam Tinh tình huống. Toàn bộ Lam Tinh đều là một viên to lớn đạo quả.

Tất cả sinh linh đều là từ đạo quả tinh khí hình thành. Không biết viên này đạo quả nội bộ lại là cái gì dạng?

Nghĩ đến nơi đây, Dương Phóng trong mắt tinh quang lóe lên, đem tinh thần lực phân ra một sợi, hóa thành cái dùi, trực tiếp hướng về sâu trong lòng đất chui quá khứ.

Vừa mới chui qua, lập tức liền gặp từng đợt cường đại lực cản.

Nặng nề tầng đất tựa như từng tầng từng tầng như gợn sóng, không ngừng suy yếu hắn luồng tinh thần lực này, khiến cho tinh thần lực của hắn tại chỗ nhô ra vài trăm mét về sau, liền bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Dương Phóng không cam lòng, lần nữa phân ra mạnh hơn tinh thần lực, hướng về lòng đất kéo dài mà đi.

Kết quả lần này tinh thần lực cũng không thể đem mặt đất triệt để xuyên thấu, tại chỗ kéo dài đến hơn một vạn mét về sau, cuối cùng bắt đầu nhịn không được cấp tốc tản ra.

Càng là hướng chỗ sâu kéo dài, càng là có thể cảm nhận được một cỗ áp lực cường đại. Mỗi tiến lên trước một bước đều giống như là tại đỉnh lầy sơn nhạc tiến lên đồng dạng.

“Hô...”

Dương Phóng thở hắt ra, chau mày, bắt đầu toàn lực khôi phục vừa mới hao tổn tinh thần lực, trong đầu lần

nữa toát ra một cái ý nghĩ.

“Lòng đất chui không thấu, vũ trụ hẳn là chui thấu, không biết trong thái không lại có cái gì.”

Mỗi lần tinh thần lực của hắn giáng lâm, đều là trực tiếp xuất hiện tại tầng khí quyển trên không, đối với càng xa xôi quá chỉ có cái gì, nhưng lại chưa bao giờ thăm dò qua.

Nhoáng một cái hai ngày quá khứ.

Dương Phóng chờ đợi tinh thần lực gần như hoàn toàn khôi phục về sau, lần nữa khống chế lên tinh thần lực, trực tiếp hướng về trong cao không mãnh liệt tới. Lần này, không còn có gặp được trở lực gì.

Thật giống như tại cõi cổ máy thời gian xuyên thẳng qua đồng dạng.

Có thể rõ ràng cảm giác, trời vô hạn cao, vô hạn xa, tựa hồ vô biên vô hạn...

Ngắn ngủi trong chốc lát, Dương Phóng ý thức liền đã xông ra Lam Tinh tầng khí quyển, tiến vào vô tận trong hư không vũ trụ, giờ phút này cúi đầu lần nữa nhìn về phía Lam Tinh.

Chỉ gặp to lớn Lam Tinh lóe lên lóe lên, lóe ra mỹ lệ mê người quang trạch, một hồi hóa thành đạo quả hình thái, một hồi lại hóa thành Lam Tinh hình thái, khí tức thần bí, làm cho người mê mẩn.

Dương Phóng ngẩng đầu lên, lần nữa hướng về không trung nhìn lại.

Chỉ gặp vũ trụ vô ngần, đen ngịt, tựa hồ căn bản không nhìn thấy phần cuối. Hắn cắn răng một cái, kiệt lực thôi

động tinh thần lực hướng về không trung cuồng xông.

Đồng thời, ở vào dị giới thân thể, cũng lần nữa đưa ra một cỗ tinh thần lực, chui vào thần kính, cùng luồng tinh thần lực này hợp hai làm một, cộng đồng thăm dò lên mảnh này vũ trụ mêh mông.

Cái này vừa bay, trọn vẹn ba ngày quá khứ. Rốt cục!

Dương Phóng cái này sợi tinh thần lực ngừng lại.

Ở phía trước của hắn xuất hiện một chỗ nặng nề thế giới hàng rào, tựa như vỏ trứng, một mực chặn hắn con đường phía trước. Dương Phóng lộ ra kinh nghi.

Hắn là tầng này hàng rào đánh nát, hậu phương chính là dị giới?

Trong lòng của hắn đang do dự, cuối cùng vẫn tập trung một sợi tinh thần lực, thi triển diệt hồn trảm, hướng về tầng này thế giới hàng rào chém quá khứ.

Theo từng đợt trầm thấp cộng minh phát ra, chỗ này thế giới hàng rào tại rất nhỏ lay động, phát ra trầm muộn cự âm, bị hắn từ từ mở ra một tia khe hở.

Bất quá theo khe hở mở ra, một cỗ âm trầm băng lãnh khí tức lập tức từ khe hở một chỗ khác nhanh chóng truyền tới. Dương Phóng biến sắc.

Hậu phương không phải liên thông dị giới?

Hắn khổng chế một sợi tinh thần lực, cấp tốc chui quá khứ, muốn nhìn một chút đối diện là cái gì, kết quả cái này xem xét, lập tức dọa đến lông tơ đứng vững, rung động dị thường.

Cái này sợi tinh thần lực cũng giống là nhận lấy lực

lượng vô hình ảnh hưởng, bỗng nhiên vỡ nát. Dương Phóng cấp tốc rút lui, lộ ra kinh nghi, nhìn về phía cái kia đạo bị xé nứt khe hở. Chỉ gặp cái khe kia đang nhanh chóng khép lại, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

“Thi thể, cái này sao có thể?” Dương Phóng một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Tại tầng này thế giới hàng rào hậu phương, là một mảnh càng thêm Hắc Ám tinh không, bên trong nằm vô số cổ thi, lít nha lít nhít, vô biên vô hạn, bị màu đen sương mù chõu lượn lờ, tất cả đều tản ra trận trận mục nát cùng ô trọc khí tức.

Đơn giản một chút không nhìn thấy bờ.

Mà tại cái này đám kia cổ sử chỗ sâu nhất, lại lấp lóe trận trận mộng ảo ánh sáng mông lung mang, mơ hồ có thể giới hư ảnh đang lượn lờ. Loại này thế giới hư ảnh rõ ràng chính là Thần Khư đại lục!

Mà lại!

Những thi thể này tất cả đều tại cung cấp tinh khí, hướng Thần Khư đại lục phóng đi.

Nói đùa cái gì?

“Hắc hắc, tiểu tử, ngươi vẫn là phát hiện chân tướng rồi?”

Bỗng nhiên, một trận làm cho người rùng mình tiếng cười trực tiếp sau lưng Dương Phóng vang lên. Dương Phóng trong lòng giật mình, bỗng nhiên quay đầu.

Chỉ gặp trước đó lão giả thần bí, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở phía sau hắn, vẻ mặt tươi cười, mặc Bạch sắc áo thun, quần cộc hoa, nhìn về phía Dương Phóng.

“Tiền bối, đây là có chuyện gì?” Dương Phóng vội vàng hỏi thăm.

“Chuyện gì xảy ra? Người không phải đều thấy được sao?” Lão giả thần bí cười nói.

“Có thể cái này thật bất khả tư nghị, làm sao lại xuất hiện nhiều như vậy thi thể? Thần Khư đại lục tại cái này vô số thi thể trung ương nhất?” Dương Phóng giật mình nói.

“Cái này có cái gì không thể tưởng tượng nổi, theo người chậm rãi cường đại, sớm muộn cũng sẽ tiếp xúc đến càng quái dị hơn chân tướng.”

Lão giả thần bí mở miệng cười nói: “Người không phải đang suy nghĩ viễn cổ chư thần vì cái gì bị diệt sao? Đây chính là nguyên nhân, người có hay không nghĩ tới, người chỗ Lam Tinh là một viên đạo quả, vậy người chỗ Thần Khư đại lục, có thể hay không cũng là một viên đạo quả? Thần Khư đại lục ở bên trên sinh linh lại là cái gì?”

“Thần Khư đại lục cũng là đạo quả?” Dương Phóng sắc mặt giật mình.

“Nói là đạo quả, kỳ thật đã là cốt nhục Thần Khư đại lục.”

Lão giả thần bí lộ ra tiểu dung, nói: “Có người tâm ngoan thủ lạt, từ thần thoại niên đại liền bắt đầu bố cục, vì có thể truy cầu vĩnh hằng siêu thoát, đối toàn bộ Thần Khư đại lục động tay chân, hấn nghị bằng vào sức một mình, đem Thần Khư đại lục luyện thành đạo quả, sẽ cùng tự thân cùng một,

Bất quá cái này nhất định là một cái vô cùng dài quá

trình, người vừa mới nhìn thấy thi thể, kì thực đại bộ phận đều là thần thoại trong năm cường giả, bọn hắn bị tế sống ra, tinh khí tràn vào Thần Khư đại lục, lúc này mới nảy sinh Thần Khư đại lục đến tiếp sau đại bộ phận sinh linh!

Về sau, Thần Khư đại lục tiến vào Thái Cổ chư thần niên đại, vị kia hắc thủ lại một lần xuất thủ, hủy diệt chúng thần cùng phần lớn viễn cổ Đại Năng, đem bọn hắn thân thể cũng tất cả đều vận chuyển về nơi này, tiến hành tế tự!

Hiện tại tế tự muốn đến hồi cuối, còn kém cuối cùng một đợt tinh khí, Thần Khư đại lục liền muốn hóa thành đạo quả, thành tựu viên mãn. Cho nên!

Lập tức toàn bộ Thần Khư đại lục cùng Hắc Âm âm mai sinh linh đều sẽ gặp nạn!

Trời sinh vạn vật lấy nuôi người, người không một vật lấy báo trời, tất cả sinh hoạt tại Thần Khư đại lục cùng Hắc Âm âm mai người, đều sẽ bị thanh toán, không ai trốn được.”

Lão giả thần bí cảm khái không thôi.

Dương Phóng càng nghe càng là kinh hãi, càng nghe càng là không thể tưởng tượng nổi. Thần Khư đại lục cùng Hắc Âm âm mai đúng là loại này lai lịch!

Có người muốn đem toàn bộ Thần Khư đại lục đều cho luyện thành đạo quả!

“Chờ một chút, kia Lam Tinh lại là chuyện gì xảy ra? Chế tạo đạo quả, không phải chỉ cần tượng Lam Tinh như thế là được rồi? Vì cái gì đối phương muốn như vậy điên cuồng?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Kiểm Ma, Ma Quân sáu người chế tạo đạo quả, cũng không có phiền toái như vậy.

“Lam Tinh? Hắc hắc, đây cũng là đạo quả, bất quá, đạo quả cùng đạo quả ở giữa là bất đồng, chính như thế gian quốc gia, có người lập quốc chỉ có mấy ngàn dặm, có người lập quốc lại là mấy ngàn vạn dặm, còn có người lập quốc vô biên vô hạn, người nói đúng sao?”

Lão giả thần bí nói.

Dương Phóng thở sâu, lập tức hiểu được.

Kiểm Ma, Ma Quân bọn người chế tạo đạo quả, chỉ sợ tại vị kia hắc thủ trong mắt, chung quy là tiểu đả tiểu nháo! Tựa như là chỉ có mấy ngàn dặm phạm vi tiểu quốc thôi.

“Kiểm Ma bọn hắc chế tạo đạo quả, vị kia hắc thủ chẳng lẽ không có phát hiện, vậy mà tùy ý bọn hắc làm như thế?” Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

“Vị kia hắc thủ sớm đã rơi vào trạng thái ngủ say, hắc mỗi lần phạm vi lớn xuất thủ một lần về sau, đều sẽ ngủ say một đoạn thời gian, đây chính là Kiểm Ma, Cổ Phật cơ hội của bọn hắc.”

Lão giả thần bí nói, “Bất quá, cái kia hắc thủ lại lập tức phải thức tỉnh, Kiểm Ma, Ma Quân, Cổ Phật bọn hắc, cũng đều tại gia tốc thoát khốn, một trận trước nay chưa từng có đại kiếp muốn tới, đến lúc đó tất cả mọi người muốn đem tinh khí trả lại Thần Khư đại lục, hiện tại duy nhất coi như an toàn cũng chỉ có tương lai, bất quá, tương lai thời không chỉ sợ cũng duy trì không được bao lâu.”

“Tương lai.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, sắc mặt biến đổi.

Khó trách lão giả thần bí trước đó muốn để hắn trốn tương lai. “Vị kia hắc thủ là ai?”

“Ta cũng không rõ ràng, từ thần thoại trong năm đến bây giờ, không có bất kỳ người nào gặp qua hắn chân dung, coi là từ xưa đến nay thần bí nhất tồn tại.”

Lão giả thần bí than nhẹ, nói: “Thái Cổ Thần Linh thời kì, tất cả mọi người là vì tăng lên mình, có người luyện chế ra Toái Thiên kỳ, có người luyện chế ra Cửu U đồ, đây hết thảy đều là không gì đáng trách, dù sao đối mặt loại này làm người tuyệt vọng sự tình, ai không muốn sống sót, một ngày kia, ngay cả Lam Tinh đều sẽ bị luyện hóa.”

Một khi chờ Kiếm Ma, Ma Quân, Cổ Phật bọn hắn thoát khỏi, tất nhiên muốn đem Lam Tinh phân liệt, thu hồi tinh khí, đến thành toàn tự thân.

Dù sao toàn bộ Lam Tinh đều là một viên to lớn đạo quả, ẩn chứa vô tận tạo hóa, có thể để bọn hắn tùy tiện khôi phục đỉnh phong, đồng tiến vào đến một cái càng cao chỗ hơn vực.

Dương Phóng trong lòng lập tức trở nên trầm trọng dị thường.

Một loại không nhìn thấy hi vọng cảm giác hiện lên ở tầm mắt của hắn bên trong, không khỏi ngửa mặt lên trời thở dài.

Nguyên lai tưởng rằng chỉ cần thoát khỏi Kiếm Ma, Ma Quân, Cổ Phật ấn ký, hắn liền có thể biển rộng mặc cá bơi. Nhưng bây giờ xem ra!

Hết thầy đều là suy nghĩ nhiều.

Trùng điệp âm mưu, một vòng phủ lấy một vòng.

Chính như tầng tầng gông xiềng đem hấn một mực giam cầm.

Hấn hết thầy nhảy thoát đều là tại một cái còng lớn gông xiềng bên trong, cho dù là Kiếm Ma, Ma Quân đổi mặt dạng này gông xiềng, cũng căn bản không đáng chú ý.

“Kiếm Ma, Ma Quân làm không được, ta chưa chắc liền làm không được, ta không tin, ta không cải biến được tự thân vận mệnh!” Dương Phóng thanh âm trầm thấp.

“Tiểu tử, có lòng tin là chuyện tốt, tối thiểu chứng minh người còn chưa tới cái xác không hồn tình trạng, đã nhiều năm như vậy, lão nhân gia ta cũng nên hoạt động một chút.”

Lão giả thần bí bỗng nhiên mở miệng, ngữ khí bình thản, cánh tay nhẹ nhàng lắc lư. Dương Phóng sắc mặt khẽ giật mình, nhìn về phía lão giả thần bí.

Bỗng nhiên, hấn sinh ra cảm ứng, trong lòng ngưng tụ, bỗng nhiên quay đầu nhìn lại. Chỉ gặp vừa mới thế giới hàng rào chổ, hào quang màu xám lấp lóe.

Có mấy cái thần bí nhô lên đang chậm rãi hiển hiện.

Tiếp lấy nhô lên chổ, quang mang lóe lên, biến thành mấy đạo người mặc áo bào xám, diện mục băng lãnh bóng người, áo choàng phát ra, khí tức quỷ dị, xuất hiện về sau, không nói một lời, trực tiếp hướng về lão giả thần bí cùng Dương Phóng nơi này nhanh chóng hướng về ra.

“Thấy không, đây chính là xúc phạm cấm kỵ hạ tràng, có mấy lời đề, có một số việc, là không thể đi xúc phạm, một khi xúc phạm, liền sẽ rước lấy sát cơ.”

Lão giả thần bí cười chỉ hướng mấy vị kia người mặc áo bào xám bóng người, đột nhiên quát chói tai một tiếng, nâng lên nắm đấm, trực tiếp một quyền đánh tới.

“Đi chết!”

Oanh!

Vô cùng kinh khủng chùm sáng trực tiếp từ thần bí lão giả nắm đấm bên trong bắn ra ra ngoài, quang mang kinh khủng, giống như là Tinh Hà, lập tức bao phủ ở kia mấy đạo bóng người áo bào tro.

Không gian vũ trụ đều sắp bị xé rách.

Một kích này lực lượng đơn giản không thể tưởng tượng.

Kia mấy đạo bóng người áo bào tro vừa đối mặt liền trực tiếp nổ bể ra đến, tàn chi đoạn thể lung tung bay múa.

Bất quá bọn hắn đoạn thể mới vừa vụn bay ra, lập tức lần nữa gây dựng lại cùng một chỗ, sắc mặt băng lãnh, không nói một lời, cấp tốc hướng về lão giả thần bí đánh tới.

“Cái xác không hồn, cũng dám cùng lão nhân gia độ sức? Các người vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu pháp tắc tu luyện tới cực hạn biểu hiện, càn khôn luân chuyển “

i

Lão giả thần bí bỗng nhiên hét lớn.

Vừa mới còn nặng tổ cùng một chỗ mấy cái người áo bào tro, đột nhiên không có dấu hiệu nào lần nữa nổ tung, hóa thành vô số tàn chi đoạn thể, tiếp lấy tất cả tàn chi đoạn thể đều giống như nhận một cỗ lực lượng thần bí ảnh hưởng, bắt đầu cấp tốc hóa đá, hiển hiện vết rạn, liền muốn vỡ nát ra.

Nhưng vào lúc này!

Bọn hấn tàn chi đoạn trong cơ thể bắn ra một đoàn chói mắt hào quang, lập tức làm vỡ nát lão giả thần bí lực lượng pháp tắc, sau đó lần nữa gây dựng lại cùng một chỗ.

“Ừm? Hắc thủ tinh huyết!”

Lão giả thần bí hai mắt bên trong bắn ra đáng sợ thần quang, phát ra hừ lạnh, nói: “Coi như có được hắc thủ một giọt tinh huyết lại có thể thế nào? Cái xác không hồn, chung quy chỉ là cái xác không hồn, đưa các người tiến về tương lai, để đám người kia hảo hảo áp chế áp chế các người! Thiên địa càn khôn, thời không trôi qua!”

Oanh!

Lão giả thần bí lần nữa hô lên mình tuyệt thế pháp tắc, hai tay huy động, đại lượng sáng chói hào quang tuôn ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về kia mấy vị xông tới bóng người áo bào tro phóng đi.

Mấy vị bóng người áo bào tro lập tức có loại như hãm vũng lầy cảm giác, kịch liệt giãy dụa, tiếp lấy bên người không gian bắt đầu lổm, thời gian tại gia tốc.

Bọn hấn trong miệng phát ra từng đợt gào thét thanh âm, trực tiếp không bị khống chế cấp tốc chui vào đến không gian vòng xoáy bên trong, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Lão giả thần bí sắc mặt băng lãnh, khí tức trên thân lập tức bắt đầu dần dần nội liễm. Thoáng qua khôi phục như lúc ban đầu.

“Bọn hấn là ai?” Dương Phóng hỏi thăm.

“Người nào? Lệ thuộc vào hắc thủ, hoặc là chủ động hoặc là bị động, giao ra hồn phách của mình, để cầu có thể có được ngàn người an bình, dạng này người, đã không xứng đáng là võ giả.”

Lão giả thần bí nói.

“Là phía sau màn hắc thủ thủ hạ?” Dương Phóng mở miệng.

“Đúng thế.”

Lão giả thần bí xoay người lại, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Đây chính là người vừa mới xé rách không gian bích lũy hạ tràng, hôm nay nên nói lão phu đều đã nói, cụ thể làm thế nào, chỉ có thể nhìn chính người.”

Hấn xoay người lại, lần nữa hướng về Lam Tinh đi đến. “Tiền bối chờ một chút, tin tức liên quan tới Cổ Phật...” Dương Phóng cấp tốc đuổi tới.

“Lão tặc ngốc kia bị người ám toán, sinh lòng sợ hãi, tùy tiện phía dưới đã không dám hiện thân, ta cũng không tính ra hấn cụ thể hạ lạc, bắt quá, chỉ cần người không ngừng làm bản thân lớn mạnh, hấn là không dám xuất hiện, một lúc sau, chính người liền có thể ma diệt hấn ẩn ký.”

Lão giả thần bí lời nói truyền ra.

Dương Phóng dừng thân thân thể, trong lòng nghiêm

ngợi. “Đa tạ tiền bối!” Hắc lần nữa ôm quyền.

Bất kể như thế nào, lần này quay về Lam Tinh, thu hoạch to lớn! Bất quá!

Trên người áp lực cũng lớn hơn.

Trùng điệp âm mưu, coi là thật để cho người ta không thở nổi, có một loại căn bản không nhìn thấy hi vọng cảm giác.

Nhưng điều này cũng làm cho Dương Phóng càng thêm kiên định phải tăng tốc tu luyện quyết tâm.

Hắc Âm âm mai. Trong phòng.

Dương Phóng nhẹ nhàng phun ra một khí tức, ánh mắt chớp động, lần nữa nhìn về phía trước mắt bảng. Pháp tắc: Hỗn độn Quy Khu 【 tinh thông 【 88700/160000 】 】

“Cứ như vậy nhìn, tối đa một tháng hẳn là liền có thể lần nữa đột phá đi.” Trong miệng hắc tự nói.

Thời gian vượt qua, Dương Phóng trực tiếp bắt đầu lâm vào toàn thân toàn ý trong tu luyện. Chói mắt đã là nửa tháng.

Nửa tháng đến, Hắc Âm âm mai bên trong động tĩnh cũng không yếu bớt bao nhiêu.

Ban đầu ở Thần thôn một trận chiến, như cũ tại không ngừng lên men, đủ loại tin tức liên tiếp bị người phát tán ra, mỗi một bản đều làm người kinh tâm động phách.

Nhưng rất nhanh lại là một tin tức lan truyền mà ra.

Phong Ma xuất quan, muốn huyết tẩy Thần thôn, hiện tại

ngay tại tìm kiếm khắp nơi lấy Thần thôn thôn dân hạ lạc, càng là đã phái người liên hệ Thần Khư đại lục, muốn tra ra Dương Đạo theo hầu.

Tin tức vừa ra, vô số người cảm thấy chấn kinh.

“Phong Ma chung quy là Phong Ma, không dung mạo phạm a!”

“Cái kia Dương Đạo gây ai không tốt, nhất định phải gây cái tên điên này, đây chính là ngay cả Thái Cổ chư thần đều muốn nhức đầu gia hỏa!” “Dương Đạo trên người có Kiếm Ma ấn ký, Phong Ma còn dám tìm Dương Đạo phiền phức, hắn không muốn sống nữa.”

“Người đây liền không hiểu được, Phong Ma sở dĩ là Phong Ma, cũng là bởi vì làm việc hoàn toàn không có lễ thường.” Rất nhiều người nghị luận âm ỉ.

Tin tức rất nhanh truyền đến Thần thôn, đông đảo thôn dân đều giật nảy cả mình. Phong Ma gia hỏa này còn không nguyện ý yên tĩnh?

Muốn huyết tẩy bọn hắn?

Dương Phóng biết được tin tức về sau, cũng là giận tím mặt, một bàn tay đập nát một khối núi đá. Hắn hiện tại áp lực trùng điệp, chính là không có chỗ phát tiết thời điểm.

Phong Ma cái tên điên này, còn dám tìm hắn xúi quẩy!

“Hắn muốn tìm chết, ta liền thành toàn hắn, Phong Ma tính là gì? Ta để hắn vĩnh thế thoát thân không được!”
“Tiêu huynh đệ tỉnh táo, Phong Ma đã đạt đến vương giả phía trên, không được đối đầu!”

Thôn trưởng vội vàng khuyên giải.

Dương Phóng hít một hơi thật sâu, lửa giận trong lòng lẫn lộn. Hắn nhìn trước mắt bằng.

Nhanh!

Pháp tắc của mình đã luyện đến đẳng đường nhập thất, khoảng cách đại thành càng ngày càng gần. Liền xem như vương giả phía trên, cũng có thể một trận chiến!

Nhiều nhất nửa tháng, hắn liền có thể đồng dạng đạt tới cảnh giới kia!

... .

Chương 434 : Quyết đấu Phong Ma!

Dương Phóng tại cương ép tinh táo, thở sâu, một lần nữa trở nên yên ắng, tiếp tục xoát tân pháp tắc độ thuần thực.

Lam Tinh cùng dị giới hai cỗ thân thể, tại đồng thời tu luyện.

Mỗi một ngày trên người pháp tắc độ thuần thực đều đang nhanh chóng tăng lên, thời thời khắc khắc đều có thể nhìn thấy tiến bộ của mình.

Chói mắt lại qua một đoạn thời gian.

Cuối cùng vẫn là xảy ra chuyện.

Phong Ma vậy mà tìm được Thần Khư đại lục tế đàn, cách tế đàn, tại hướng về Thần Khư đại lục xuất thủ, liên tiếp vỡ ra mấy cái to lớn thủ ấn, vỡ vụn Lam Tinh người không ít cứ điếm, dọa đến Diệp Huyền bọn người thất kinh, trước tiên hướng Dương Phóng cầu cứu.

Ngay cả Diệp Huyền chỗ Diệp gia đều bị một chưởng vỡ nát.

Cùng một thời gian, phong ma đệ tử hướng về Hắc Âm âm mai truyền ra lời nói, yêu cầu Dương Phóng hiện thân gặp mặt, bằng không Thần Khư đại lục ở bên trên tất cả cùng hấn có quan hệ người, còn muốn tiếp tục gặp nạn.

Tin tức truyền ra, Dương Phóng lần nữa giận tím mặt.

Bất quá nhìn thấy sắp viên mãn pháp tắc về sau, hấn

vẫn là ẩn nhẫn ở.

Đối mặt Phong Ma loại này Thái Cổ thời kỳ cuồng nhân, hấn nhất định phải cam đoan mình trạng thái đỉnh phong, tuyệt không thể có chút qua loa cùng chủ quan.

Nhưng mà hấn ẩn nhẫn, cũng không có đổi lấy đối phương nhân từ nương tay.

Phong ma đệ tử như cũ tại cách tế đàn, hướng về Thần Khu đại lục đánh ra bàn tay, vỡ vụn một chỗ lại một chỗ Lam Tinh người cứ điếm.

“Dương Đạo tiểu nhi, lập tức xuất hiện, không phải, ngươi đem hối hận cả đời!”

“Ra cùng ta quyết nhất tử chiến, cùng ngươi có liên quan người, mới có thể may mắn thoát khỏi tại khó!”

“Đây vẫn chỉ là bắt đầu, Dương Đạo, ngươi muốn nhìn lấy bằng hữu toàn bộ chết hết sao?”

Băng lãnh thanh âm truyền khắp Thần Khu đại lục bên ngoài.

Từng cái hình ảnh bị người dùng Thần thạch tận lực ghi chép lên, truyền khắp từng cái khu vực.

Toàn bộ Thần thôn đều sôi trào.

Cho dù là thôn trưởng đều giận tím mặt.

Bất quá hấn vì phòng ngừa Dương Phóng chịu chết, cũng không có có can đảm đem hình ảnh cáo tri Dương Phóng, nhưng thật tình không biết Dương Phóng sớm đã thông qua Diệp Huyền nơi đó biết được hết thảy.

Trong phòng, trong lòng của hấn rất lạnh, mắt điếc tai

ngờ ngoài cửa sổ sự tình, như cũ tại cấp tốc xoát tân pháp tắc độ thuần thực.

Lại qua mấy ngày.

Cuối cùng vẫn là có người phát hiện Thần thôn chỗ, cũng đem tin tức cấp tốc hồi báo cho phong ma đệ tử.

Phong ma cửu đại đệ tử, cùng nhau xuất động, trực tiếp hướng về Thần thôn phương hướng gào thét mà tới.

Mỗi người trên thân đều mang ngập trời hắc khí, cuộn cuộn bành trướng, ngút trời động địa, giống như là một mảnh vô tận thủy triều, khiến cho Hắc Âm âm mai cũng vì đó náo động.

Làm viễn cổ phong ma đệ tử, trong chín người, có năm người đều đã trở thành vương giả, những người còn lại cũng tất cả đều là chuẩn Vương cấp cường giả.

Không hề nghi ngờ, đây là một đợt sức mạnh cực kỳ khủng bố.

“Đối phó Dương Đạo, không cần ta sự xuất tay, bản tọa xuất mã, cũng có thể dễ như trở bàn tay!”

Đây là phong ma đại đệ tử, nhỏ phong ma bằng lãnh lời nói.

Hắn chính là đỉnh phong Vương giả cảnh giới, thực lực thâm bất khả trắc.

Chỉ cần tiến thêm một bước, liền có thể bước vào siêu thoát, có được tuyệt đối vốn liếng, có thể không đem bất luận kẻ nào để vào trong mắt.

Dù là Phong Ma không ra, hắn có thể hoành hành tại Hắc Âm âm mai đại bộ phận khu vực.

“Dương Đạo tiểu nhi, người nhiều lần vũ nhục thầy ta, hôm nay đáng chém!”

Nhị đệ tử Hắc Ma ngữ khí băng lãnh, quanh thân đen nghịt một mảnh, chừng trăm ngàn trượng cao như vậy, hướng về Thần thôn phương hướng đánh thẳng tới.

“Hôm nay vì thầy ta dựng nên uy nghiêm, cho dù người là viễn cổ Kiếm Ma đạo tiêu, cũng không thể hoành hành bá đạo!”

Tam đệ tử huyết ma mang theo vô tận huyết hồng sắc tầng mây, đem gần phân nửa Hắc Âm âm mai đều cho nhuộm đỏ, thanh âm lạnh lùng, quanh quần bốn phía.

Cửu đại đệ tử tề xuất, khí thế hung ác cuồn cuộn, Thông Thiên Động Địa.

Coi là thật có một loại không ai cản nổi cảm giác.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai trong nháy mắt rung chuyển.

Vô số người giật nảy cả mình.

Rất nhiều người hướng về Thần thôn phương hướng tiến đến, chuẩn bị xem náo nhiệt.

Phong ma cửu đại đệ tử lại tất cả đều xuất hiện, đây tuyệt đối là mấy ngàn năm khó gặp một lần.

Nhất là đại đệ tử 【nhỏ Phong Ma】, hấn thực lực chi sâu, sớm đã đạt đến không thể ước đoán tình trạng.

Riêng là thông qua hấn tên hiệu liền có thể nhìn ra một hai.

Người bình thường vì sao lại có dạng này tên hiệu?

Rất nhiều người đều từng nói hần sau này tất nhiên trò giỏi hơn thầy, siêu việt Phong Ma căn bản không phải việc khó.

Ầm ầm!

Trời xa địa lắc, toàn bộ màu đỏ sậm mặt đất đều đang run rẩy, đủ loại hắc khí, tử khí, thi khí tại vừa đi vừa về xung kích, đem toàn bộ đại địa đều cho ăn mòn.

Chín vị kinh khủng dị thường bóng người rút cục toàn bộ xuất hiện ở Thần thôn bên ngoài.

Thần thôn thôn trưởng biến sắc, cái thứ nhất xuất hiện tại Thần thôn cửa thôn, quần áo trên người phần phật, khí tức mãnh liệt, mở miệng quát: “Nhỏ Phong Ma, các người muốn làm gì?”

“Nguyên lai là lão thôn trưởng, lão thôn trưởng, vô số năm trước, ta liền từng nghe qua uy danh của người, biết được người tại Hắc Âm âm mai bên trong có nhất định địa vị, bị đông đảo vương giả chỗ tôn sùng, cho tới nay, ta đều muốn cùng người luận bàn một hai, hôm nay chúng ta rút cục gặp mặt, lão thôn trưởng, hi vọng người có thể thỏa mãn ta yêu cầu này a.”

Nhỏ phong ma thân thể đen nghịt một mảnh, quanh thân hắc vụ quần, cuồn cuộn bành trướng, tựa như một chỗ màu đen miệng núi lửa đang phun trào đồng dạng.

Vô hình sức mạnh mang tính chất hủy diệt tại bốn phía quanh quần.

Thần thôn thôn trưởng sầm mặt lại, lạnh giọng nói ra: “Nhỏ Phong Ma, người thật ngông cuồng, lão phu đã mấy ngàn năm không cùng người luận bàn qua, hôm nay cũng không muốn cùng người luận bàn.”

“Hắc hắc, hôm nay chỉ sợ không phải người có muốn hay không vấn đề, mà là người không thể không làm, chiến thắng ta, người chỉ cần chiến thắng ta, ta liền bỏ qua Thần thôn, nếu không toàn bộ Thần thôn đem toàn bộ chết hết, chó gà không tha!”

Nhỏ Phong Ma phát ra băng lãnh thanh âm đáng sợ.

“Đủ rồi!”

Thần thôn thôn trưởng gào to, ngữ khí băng lãnh, nói: “Lập tức lui về, lão phu có thể coi như cái gì cũng không có xảy ra.”

“Hắc hắc hắc. . ha ha ha ha...”

Nhỏ phong ma trong miệng trực tiếp phát ra từng đợt kinh thiên động địa tiếng cuồng tiếu, cuốn lên vô tận gợn sóng, trùng trùng điệp điệp, tạo thành màu đen liên y, đem Hắc Âm âm mai đều cho xua tan.

Oanh!

Hắn ánh mắt lóe ra tàn khốc chi quang, một con to lớn ma chưởng trực tiếp hướng về Thần thôn thôn trưởng nơi này cuồng đập đi qua, đơn giản giống như là một mảnh màu đen thiên khung bỗng nhiên giáng lâm đồng dạng.

Vô tận sức mạnh mang tính chất hủy diệt tại trong lòng bàn tay của hắn bộc phát, đem không gian đều cho chấn vỡ, phát ra nổ thật to.

Thần thôn thôn trưởng trong hai con người bắn ra sáng chói thần quang, quát chói tai một tiếng, trực tiếp một chưởng đối đập mà qua.

Xán lạn vô cùng chưởng lực từ lòng bàn tay của hắn phát ra, hóa thành một đạo to lớn bàn tay màu xanh, trực tiếp cùng nhỏ Phong Ma đánh tới cùng một chỗ.

Oanh!

Giữa hai bên trong nháy mắt bộc phát ra không có gì sánh kịp lực lượng kinh khủng, vô tận gợn sóng năng lượng quét sạch bốn phía, trùng trùng điệp điệp, không cách nào hình dung.

“Rống!”

Nhỏ Phong Ma rống rít gào một tiếng, thanh âm to lớn, đôi mắt đỏ lên, tựa hồ hoàn toàn hóa thân Phong Ma bản thể, so sư còn muốn điên cuồng, cuốn lên vô tận hắc khí, nhanh chóng hướng về Thần thôn thôn trưởng đánh giết đi qua.

Thần thôn thôn trưởng sầm mặt lại, di động như điện, bắt đầu cấp tốc xuất thủ, từng đạo chùm sáng màu xanh liên tiếp phát ra, âm âm nổ vang, cùng nhỏ Phong Ma trực tiếp giết tới cùng một chỗ.

Giữa hai bên trong nháy mắt long trời lở đất.

“Hắc hắc hắc...”

Đệ tử khác ở giữa đều là phát ra trận trận sầm nhiên cười lạnh, từng cái ôm lấy hai tay, thân thể hoặc là một mảnh đen kịt, hoặc là tinh hồng một mảnh, cực kỳ to lớn, khí tức kinh khủng.

“Đại sư huynh, ta đến giúp người một tay tốt, nhìn một chút cái kia Dương Đạo có hay không tại Thần thôn bên trong.”

Tam đệ tử huyết ma phát ra nhe răng cười thanh âm.

Oanh!

Bên cạnh hắn đột nhiên hiện ra vô số sóng máu, rầm rầm rung động, phóng lên tận trời, huyết hồng sắc chỉ riêng đầy che khuất thiên khung, giống như là một cái biển máu đồng dạng.

Toàn bộ thân hình trực tiếp biến thành một cái cự đại huyết sắc đầu lâu, dữ tợn đáng sợ, hai mắt trống rỗng, phát ra một tiếng kinh khủng rống rít gào, trực tiếp hướng về Thần thôn phương hướng hung hăng nhào tới.

Đang cùng nhỏ Phong Ma kịch liệt đại chiến Thần thôn thôn trưởng biến sắc.

“Âm dương!”

Hắn mở miệng gào to.

Oanh! Oanh!

Thần thôn bên trong trực tiếp hiện ra một âm một dương hai đạo chùm ánh sáng lộng lẫy, cấp tốc tổ hợp lại với nhau, hình thành một cái cự đại Âm Dương Ngư, kịch liệt xoay tròn, xông lên trời, hướng về huyết ma cản lại.

Chỉ bất quá thôn trưởng đại bộ phận lực lượng đều tại ứng phó nhỏ Phong Ma, vội vàng phát ra một kích, lại căn bản là không có cách ngăn cản huyết ma quá lâu.

Toàn bộ Thần thôn đều bị khủng bố huyết quang bao phủ.

Tất cả mọi người run lấy lấy, hoảng sợ dị thường.

Đơn giản như là tận thế hàng lâm.

Sáng chói âm dương đồ tại ngăn ngủ chặn huyết sắc đầu lâu về sau, vẫn là bị một cỗ vô cùng lực lượng cuồng bạo xé nát.

Thần thôn thôn trưởng biến sắc, vội vàng di động, xuyên toa không gian, hướng về huyết ma ngăn cản mà đi, nhưng nhỏ Phong Ma lại cười lạnh một tiếng, thân thể như ảnh như hình, nhanh chóng đánh giết mà qua, từng đạo kinh khủng hắc khí liên tiếp bao phủ hướng Thần thôn thôn trưởng, khiến cho hắn phân thân thiếu phương pháp.

Mắt thấy toàn bộ Thần thôn liền bị kinh khủng huyết quang bao phủ.

Đúng lúc này!

Một đạo vô cùng kinh khủng rống tiếng khóc trực tiếp từ Thần thôn bên trong tán phát ra.

Cuốn cuộn rung chuyển, gào vỡ Hắc Âm âm mai, chấn động thiên địa thời không.

Giống như là cái gì Thái Cổ cự hung hoành trống đi thể đồng dạng. ,

Ngay tại hướng về Thần thôn hung hăng thôn phệ mà xuống huyết ma, biến sắc, đột nhiên cảm giác được một cỗ vô cùng kinh khủng khí cơ, khiến cho linh hồn của hắn trong nháy mắt run rẩy.

Lại sinh ra một loại ảo giác, tựa như ngay tại đối mặt mình sự tôn đồng dạng.

Hắn không chút nghĩ ngợi, vội vàng liền muốn phóng lên tận trời, cấp tốc rời xa.

Nhưng vẫn là quá chậm!

Một cái vô cùng dữ tợn lông đen đại thủ, cơ hồ trong nháy mắt phóng lên tận trời, oanh một tiếng, hướng về huyết ma thân thể hung hăng bắt tới, phía trên mọc đầy nhiều đám kinh khủng lông tóc, móng tay sâm nhiên, một mảnh đen kịt.

Tựa như cái gì Thái Cổ cự yêu chi thủ.

Huyết ma trong miệng phát ra kinh khủng rống to, vội vàng liều lĩnh thi triển ra từng đạo kinh khủng sát thuật, huyết quang như điện, hướng về phía dưới oanh kích mà đi,

Nhưng mà hết thảy không có một chút tác dụng nào.

Kinh khủng đại thủ trong nháy mắt xuyên qua.

Ầm ầm!

A!

Huyết ma trong miệng phát ra vô cùng thể lượng chói tai kêu to, toàn bộ thân hình trực tiếp bị con kia kinh khủng lông đen đại thủ bắt lại.

Tiếp lấy dị thường đáng sợ sự tình phát sinh.

Bị nắm ở trong lòng bàn tay huyết ma, thân thể quang mang lấp lóe, như là nhận lấy cái gì vô cùng đáng sợ ảnh hưởng, thân thể đang nhanh chóng thu nhỏ, một thân tu vi đang nhanh chóng biến mất.

Hỗn độn Quy Khư!

“A...”

Huyết ma hoảng sợ kêu to.

Ngắn ngủi trong chốc lát, một thân tu vi bị hóa giải hầu như không còn, đồng thời thân thể khô quắt, làn da biến mất, lập tức biến thành một bộ sấm bạch hài cốt.

Sau đó hài cốt phía trên sinh ra vô số đạo tinh mịn vết rạn, răng rắc răng rắc rung động, trong nháy mắt vỡ vụn, hóa thành vô số bột xương, tiêu tán ra.

Hình thần câu diệt!

Những người khác tất cả đều biến sắc, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

“Tam sư huynh!”

“Huyết ma!”

Bọn hắn trong miệng kinh uống, trong lòng chấn động.

Tiếp lấy!

Con kia vô cùng kinh khủng lông đen đại thủ bắt đầu cấp tốc lùi về, ô quang cuồn cuộn, khí tức nội liễm, biến mất trong nháy mắt không thấy.

Cửa thôn khu vực, không gian vắn vẹo, bóng người lóe lên.

Xuất hiện một đạo dị thường bóng người cao lớn, khuôn mặt lạnh lùng, vai rộng lớn, chùng cao hơn hai mét, tóc dài rối tung, ánh mắt băng lãnh, hướng về trước mắt một đám Phong Ma đệ tử nhìn lại.

Chính là Dương Phóng!

“Là người, Dương Đạo!”

Hắc Ma trong miệng nghiêm nghị rống to.

Những người khác cũng tất cả đều vừa sợ vừa giận, muốn rách cả mí mắt.

Nhưng mà Dương Phóng căn bản một câu đều chẳng muốn để ý tới bọn hắn, cơ hồ vừa mới xuất hiện, liền trực tiếp nhanh chóng hướng về tới, trong miệng đột nhiên hét lớn, đi lên chính là một đạo 【 hỗn độn Quy Khư 】 cấp tốc quét tới.

Còn lại bảy người tất cả đều biến sắc, vội vàng nổi giận gầm lên một tiếng, liền lĩnh đi theo quét ra pháp tắc, hướng về Dương Phóng công kích nghênh đón.

Oanh!

Kinh khủng lực lượng pháp tắc trong nháy mắt đụng vào nhau, phát ra trầm thấp oanh minh, tiếp lấy càng thêm đáng sợ sự tình phát sinh, đám người quét ra pháp tắc lại tất cả đều đang nhanh chóng tán loạn, biến mất.

Dương Phóng pháp tắc vọt qua, cơ hồ lập tức liền bao phủ lại thân thể của bọn hắn.

“A!”

Trong đám người, có bốn vị chuẩn Vương cấp cao thủ dẫn đầu không chịu nổi, lộ ra hoảng sợ, phát ra kêu to.

Thân thể của bọn hắn đang nhanh chóng già đi, tinh khí biến mất, huyết nhục biến mất, hóa thành xương khô, tiếp lấy xương khô sinh ra vết rạn, vết rạn hóa thành vô số mảnh vụn.

Phanh phanh phanh phanh!

Cùng trước đó huyết ma cơ hồ một màn đồng dạng.

Liên tục mấy đạo trầm đục phát ra, kia bốn vị chuẩn Vương cấp cao thủ tất cả đều biến thành bột mịn, vĩnh viễn biến mất không thấy gì nữa.

Ba người còn lại cũng tất cả đều phát ra kinh thanh kêu to, thân thể giống như là một nháy mắt tiếp nhận vài vạn năm biển cả chìm nổi, quang mang lóe lên, lập tức bị đánh rơi xuống Vương giả cảnh giới.

Bọn hấn lộ ra hoảng sợ, đơn giản không thể tin.

Cái này Dương Đạo làm sao lại đột nhiên khủng bố như thế?

Chỉ là một chiêu liền đem bọn hấn toàn bộ đánh rớt Vương giả cảnh giới?

Đây không có khả năng?

“Đi mau!”

“Đại sư huynh cứu mạng!”

Chỉ còn lại ba người hoảng sợ kêu to, quay người chạy trốn.

Nhưng mà Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, lại là một đạo kinh khủng pháp tắc quét ngang tới.

Xoát!

Lần này ba người còn lại cuối cùng không thể trốn qua chết thảm vận rủi, lâm vào cùng trước đó bốn người kết cục giống nhau, trong miệng thê thảm kêu to, thân thể tinh khí biến mất, huyết nhục biến mất, nhanh chóng hóa thành xương khô...

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba vị vương giả toàn bộ nổ tung, hóa thành bột xương, biến mất không thấy gì nữa.

Đang cùng Thần thôn thôn trưởng kịch liệt đại chiến nhỏ Phong Ma, đồng tử kinh dị, lông tơ đứng vững, đơn giản không thể tin được đây hết thảy.

Làm sao có thể?

Cái này sao có thể?

Dù là hấn lại tự phụ, giờ phút này cũng không dám chờ lâu, vội vàng hóa thành một đạo hắc khí, quay người liền trốn, tốc độ phải nhiều gấp có bao nhiêu.

Dương Đạo biểu hiện, triệt để nằm ngoài dự đoán của hấn.

“Đi đâu?”

Thần thôn thôn trưởng hét lớn một tiếng, một cái màu xanh bát quái đồ trong nháy mắt quét ngang tới, muốn phong bế đường đi của đối phương.

Nhỏ Phong Ma thân thể lóe lên, sát na hóa thành tia chớp màu đen, lấy một loại cực kỳ yêu dị phương thức, cấp tốc xuyên thấu màu xanh bát quái đồ, tiếp tục hướng về nơi xa bỏ chạy.

Nhưng Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, bàn chân một bước, thân thể xuyên thấu không gian, nhanh chóng tạt sau lưng đuổi tới.

Trong lòng của hấn rất là băng lãnh, tràn ngập vô tận lửa giận, muốn bắt mấy người kia khai đao.

Hắn muốn phát tiết áp lực!

Oanh!

Dương Phóng trực tiếp vận chuyển lên tám sắc vòng xoáy, ô ô chói tai, lượn lờ lấy hủy diệt tính ba động, nhanh chóng hướng về nhỏ phong ma thân thể hung hăng cắn nuốt.

“Hồn tận phách tán, vạn cổ Quy Khu!”

Nhỏ Phong Ma trong miệng thể lượng rỗng to, hai tay vung vẩy, vô tận quang mang hướng về tám sắc vòng xoáy phóng đi, phát ra từng đợt kinh khủng oanh minh, âm âm điếc tai.

Nhưng mà tất cả công kích tất cả đều bị tám sắc vòng xoáy thôn phệ.

Toàn bộ tám sắc vòng xoáy run nhè nhẹ, mang theo dị thường đáng sợ uy thế, tiếp tục hướng về nhỏ phong ma thân thể hung hăng trùm xuống.

“Người không giết chết được ta, vạn cổ không diệt ma thân thể, trướng!”

Oanh! Oanh! Oanh!

Nhỏ phong ma thân thể vậy mà tại nhanh chóng tăng vọt, ô quang cuộn cuộn, kinh khủng khó lường, trong nháy mắt biến thành mấy ngàn trượng lớn nhỏ, mặt xanh nanh vàng, trong miệng gào thét, hai cái to lớn ma chưởng trực tiếp hướng về tám sắc vòng xoáy hung hăng bắt tới.

Không hổ là Phong Ma đệ tử đặc ý nhất!

Nhỏ Phong Ma thủ đoạn tàng ra, mỗi một cái đều làm người chấn kinh.

chiến lược mạnh, tuyệt đối siêu việt chín thành chín trở lên vương giả.

Khoảng cách chân chính siêu thoát, đã không xa.

“A!”

Nhỏ phong ma trong miệng rất nhanh phát ra từng đợt kêu thê lương thảm thiết, toàn thân trên dưới bị chấn rung động âm âm, hai cái ma chưởng bị giảo nhập tám sắc vòng xoáy, phát ra trận trận trầm muộn thanh âm, cảm giác được hai đạo ma chưởng giống như là không thuộc về mình đồng dạng.

Hắn muốn rách cả mí mắt, đang liều mạng giãy dụa, huy động hai tay, muốn đem tám sắc vòng xoáy tươi sống xé mở, nhưng lại căn bản không có bất kỳ chỗ dùng nào.

Rất nhanh toàn bộ tám sắc vòng xoáy lập tức biến lớn bảy tám lần, trực tiếp hướng về hắn toàn bộ thân hình hung hăng bao khóa tới.

“Sư tôn, cứu ta! !”

Nhỏ Phong Ma trong miệng rống to, thống khổ dị thường, truyền vang không biết bao nhiêu dặm.

Ầm ầm!

Tám sắc vòng xoáy bao khóa mà xuống, trực tiếp đem nhỏ phong ma thân thể một mực bao khóa ở bên trong, nhanh chóng cắn nuốt , khiến cho trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Đúng lúc này!

“Rống!”

Nơi xa tản mát ra một cỗ cực kỳ khủng bố ba động, phô thiên cái địa, truyền đến oanh minh, khiến cho thiên địa đều tựa hồ đảo lộn, vô tận hắc khí đang trùng kích, rầm rầm rung động, đầy trời cát bụi bay múa.

Nương theo lấy từng đợt điếc tai gào thét, để cho người ta màng não đều nhanh nổ tung, phát ra ầm ầm kinh khủng thanh âm.

Phong Ma giáng lâm!

Cao mấy chục trượng kinh khủng ma thân, như là xuyên toa không gian, mang theo một loại cực kỳ khủng bố ” thể “, không có bất kỳ cái gì lời thừa thãi, trực tiếp vọt qua, hướng về thiểm điện, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng xé rách mà đi.

Dương Phóng sắc mặt đột biến, trước tiên lấy tám sắc vòng xoáy ngăn tại trước người.

Oanh!

Toàn bộ tám sắc vòng xoáy bị Phong Ma oanh kích một trận run rẩy kịch liệt, rung động ầm ầm.

Sau đó Phong Ma hét lớn một tiếng, đột nhiên biến lớn, hai tay dùng sức nâng lên một chút, đem toàn bộ tám sắc vòng xoáy hung hăng húc bay ra ngoài, trong miệng gào thét, con người tinh hồng đáng sợ, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể tiếp tục xé rách mà tới.

Người khác như kỳ danh, đơn giản liền như là chân chính người điên, lực lớn vô cùng, ma uy cái thể, đáng sợ tám sắc vòng xoáy thể mà ngăn không được thân thể của hắn.

Nhưng Dương Phóng trong lòng nhưng không có bất luận cái gì về sợ hãi, toàn bộ thân hình cũng tại đón gió căng phồng lên, toàn thân trên dưới nhiều đám bộ lông màu đen đang nhanh chóng chui ra, gào thét một tiếng, hóa thành một đạo lưu quang nhanh chóng hướng về đi lên.

Tốc độ nhanh chóng, vượt qua tưởng tượng.

Nhục thể của hắn tại trải qua vô số tình khí trả lại, đã sớm đạt đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Ầm ầm ầm ầm!

Vừa đối mặt, hai người liên hoàn oanh kích, thanh âm điếc tai.

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, trực tiếp một quyền ném ra, đông một tiếng, rần rần chắc chắc địa rơi vào phong ma cái cảm chổ, phát ra điếc tai oanh minh, đem Phong Ma mấy ngàn mét thân thể đánh cho bay lên cao cao, hung hăng đập vào nơi xa khu vực.

Tận đến giờ phút này, nơi xa chạy đến tham gia nào nhiệt người, mới cảm thấy phụ cận, không khỏi lộ ra vẻ chấn động, trợn mắt hốc mồm.

Cường đại khó lường Phong Ma tại Dương Đạo trong tay bị thiệt lớn?

Cái này sao có thể!

Bất quá!

Phong Ma nhưng lại chưa chân chính bị thương, oanh một tiếng, màu đen khí tức phóng lên tận trời, hắn vô cùng to lớn ma thân lần nữa đứng vững giữa thiên địa,

đồng tử tinh hồng, băng lãnh đáng sợ, nhìn chăm chú lên Dương Phóng thân thể, nói: “Thực lực của người tăng lên, nhục thân chi lực so trước đó còn mạnh hơn, không hổ là bị Kiếm Ma nhìn trúng đạo tiêu, bất quá, hôm nay không ai có thể cứu người, đại kiếp tiến đến, ngay cả Kiếm Ma cùng Cổ Phật cũng vô pháp tự vệ, bọn hắn nhìn trúng đạo tiêu, ta muốn!”

Oanh!

Thân thể của hắn đột nhiên chấn động, kinh khủng hơn màu đen khí tức phóng lên tận trời, bên người giống như là xuất hiện vô số đạo hồn ảnh, cùng nhau vây quanh thân thể của hắn, gương nanh múa vuốt, phát ra chói tai rống rít gào.

Phong Ma ánh mắt băng lãnh, thao túng bên người vô số hồn ảnh, lần nữa hướng về Dương Phóng bên này cấp tốc lao đến.

Ầm ầm ầm ầm!

Hai người lấy nhanh đánh nhanh, trong nháy mắt lần nữa oanh sát không biết bao nhiêu lần.

Tốc độ khủng khiếp làm cho tất cả mọi người đều đã không cách nào thấy rõ.

Đông đảo vương giả, đều trong lòng kinh hãi.

Hôm nay bọn hắn chứng kiến một cái truyền kỳ mới!

Một cái tuổi trẻ hậu bối, lại thật cùng viễn cổ Phong Ma lực lượng ngang nhau.

Ầm ầm!

Một vùng không gian nổ tung, hai cái vô cùng to lớn ma

thân lần nữa từ bên trong giết ra, mang theo vô tận không gian phong bạo, đáng sợ ba động đem rất nhiều đại sơn đều cho vỡ vụn.

Oanh! Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, bàn tay hai người hung hăng bắt được cùng một chỗ.

Ô quang cuộn cuộn ma thân bên trong ẩn chứa không thể hình dung uy lực.

Hai người lại cùng thời khắc đó thi triển ra mình tuyệt thế pháp tắc.

“Không gian nát loạn!”

“Hỗn độn Quy Khu!”

Tại một sát na, trên người của hai người ô quang mãnh liệt, kinh khủng lực lượng pháp tắc như là mệnh mông thủy triều, hướng về lẫn nhau thân thể đánh tới.

Thiên băng địa liệt, không gian vô thanh vô tức vỡ nát.

Từng đợt quỷ dị gợn sóng đang nhanh chóng cuộn về phía bốn phương tám hướng.

Tất cả vương giả đều lộ ra kinh hãi, nhanh chóng lùi gáp.

Bọn hắn có thể nhìn ra được, loại kia kinh khủng gợn sóng tuyệt đối có thể thuận sát bất luận cái gì vương giả!

Bất quá!

Dương Phóng đang kêu ra pháp tắc về sau, tám sắc vòng xoáy theo sát lấy từ trên trời giáng xuống, hướng

về phong ma thân thể hung hăng trùm xuống. Phong Ma sớm đã tại phòng bị tám sắc vòng xoáy.

Tại tám sắc vòng xoáy từ trên trời giáng xuống thời điểm, trước tiên bứt ra rút lui.

Nhưng vào lúc này!

Từ tám sắc vòng xoáy bên trong bay thẳng ra hai mặt to lớn bia đá, như núi lớn, hung hăng đập vào Phong Ma trên thân, ầm ầm hai tiếng, đem hắn đánh bay tứ tung mà ra.

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, lần nữa quét ra pháp tắc của mình chi lực.

“Rống!”

Phong ma trong miệng phát ra từng đợt kinh khủng gào thét, nhọn nhọn lên vô tận ma khí, toàn bộ thân hình mông lung đi, kịch liệt gãy dựa, bị Dương Phóng pháp tắc rắn rắn chắc chắc địa quét trúng.

Thân thể của hắn tựa như thật phải thuộc về tại hư vô đồng dạng.

Bất quá hắn lực lượng thực sự quá mạnh.

Tại từng đợt điên cuồng gào thét cùng gãy dựa về sau, thân thể lần nữa hiển lộ mà ra, tốc độ như điện, xuất hiện ở một phương hướng khác, ánh mắt băng lãnh, hướng về Dương Phóng bên này lạnh lùng quét tới.

Hỗn độn Quy Khư giết không chết hắn!

Tám sắc vòng xoáy nuốt không xong hắn!

Cái thể Phong Ma, có thể xưng vô địch!

“Dương Đạo, ta sẽ cho người biết tổn thương kết quả của ta, tất cả cùng người có liên quan người, một cái đều trốn không thoát, người thân thể này chú định thuộc về ta!”

Phong Ma trong miệng phát ra âm thanh khủng bố, thân thể bỗng nhiên chấn động kịch liệt, vô tận hắc khí từ hắc trong thân thể bộc phát ra.

“U Minh luân hồi!”

Oanh!

Cuộn cuộn hắc khí kinh thiên động địa, khiến cho toàn bộ thiên địa cấp tốc biến thành màu đen, đưa tay không thấy được năm ngón.

Không chỉ có là Dương Phóng, liên đới lấy Thần thôn cũng trong nháy mắt bị hắc khí bao trùm.

Toàn bộ thiên địa lâm vào tuyệt đối đen nhánh bên trong.

Liền ngay cả Dương Phóng cũng lần đầu biến sắc.

Ở vào loại này quỷ dị đen nhánh bên trong, hắc cảm giác được thị giác của mình, thính giác, khứu giác, chân khí bị toàn diện áp chế, nhìn thấy, nghe được tất cả đều cực kỳ có hạn.

Chỉ còn lại có phương viên ba bốn mét.

Chân khí trong cơ thể càng là giống như là lập tức biến mất.

Ở vào loại hoàn cảnh này, liền như là ở vào tự thân màu đen Ma Uyên bên trong đồng dạng.

Nhưng là đối phương loại thủ đoạn này lại so với hấn màu đen Ma Uyên mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Dương Phóng lập tức toàn lực cảm ứng Thần Chủng, tám sắc vòng xoáy một lần nữa lên đỉnh đầu nổi lên, ô ô xoay tròn, cấp tốc thôn phệ bốn phía nồng đậm hắc khí.

Chỉ bắt quá hắc khí vô tận, giống như là căn bản thôn phệ không hết đồng dạng.

Không quản như thế nào thôn phệ, hoàn cảnh bốn phía từ đầu đến cuối không thay đổi.

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, mở miệng cười lạnh: “Làm sao? Không dám chính diện cùng ta quyết đấu sao? Đường đường Phong Ma, cũng cần kiêng kị ta một tên tiểu bối!”

Hấn đang toàn lực vận dụng nhân quả Thần Chủng, đáy mắt bên trong hiện ra vô số đạo quỹ dị chuỗi nhân quả.

Nhưng rất nhanh!

Hấn lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì trước mắt chuỗi nhân quả rất loạn, rất phức tạp, khắp nơi đều là phong ma chuỗi nhân quả.

Thật giống như phong ma thân thể ở khắp mọi nơi.

Đột nhiên!

Sau lưng một đạo quỹ dị ma ảnh chợt lóe lên, nhô ra to lớn ma trảo, hướng về Dương Phóng hậu tâm hung hăng cắm tới.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, cấp tốc trở lại, một móng vuốt cuồng bắt tới.

Chỉ bắt quá ma ảnh kia nhưng trong nháy mắt biến mất, thật giống như hoàn toàn là ảo giác đồng dạng.

Trước mắt chuỗi nhân quả y nguyên rất loạn, rất mật, khắp nơi đều là.

Bỗng nhiên, lại là một đạo quỷ dị ma ảnh từ bên trái đánh tới, hướng về thân thể của hắn hung hăng bắt tới.

Dương Phóng nhanh chóng trở lại, tiến hành chống cự.

Nhưng đạo này ma ảnh cùng trước đó cái kia đạo, tất cả đều trong nháy mắt biến mất, như là hư ảo.

Sau đó bốn phương tám hướng, lít nha lít nhít. Khắp nơi đều là ma ảnh, tất cả đều tại hướng về thân thể của hắn cấp tốc công tới.

Dương Phóng cấp tốc xoay tay lại, cùng những này ma ảnh đánh vào cùng một chỗ.

Đông đảo hư ảo ma ảnh bên trong, đột nhiên hiện ra một đạo chân thực ma ảnh, một móng vuốt xé tại bộ ngực của hắn, thổi phù một tiếng, tại chỗ đem hắn lồng ngực xé rách ra một cái cự đại lỗ hồng, hung hăng bay ngược.

Một cỗ đáng sợ lực lượng pháp tắc dọc theo miệng vết thương của hắn, cấp tốc chui vào đến hắn thân thể.

Dương Phóng biến sắc, vội vàng toàn lực vận chuyển chân khí, tiến hành chống lại, đồng thời nhanh chóng rút lui.

Chỉ bắt quá bốn phía ma ảnh nhiều lắm, như cũ tại liên tục không ngừng vọt tới.

Thật thật giả giả, làm hấn thân thể liên tiếp bị thương.

Dương Phóng liên tục rút lui, đảy mắt bên trong nhân quả dây nhỏ lần nữa nổi lên, quát chói tai một tiếng, trực tiếp dọc theo phát động nhân quả Thần Chủng ảo diệu, thân thể trong nháy mắt biến mất.

Hấn trực tiếp dọc theo trong đó một đạo chuỗi nhân quả, trở lại quá khứ, đối Phong Ma tiến hành chém giết.

Ầm ầm!

Trước mắt hắc vụ phát ra từng đợt kịch liệt run run.

Mấy phút sau.

Dương Phóng thân thể lần nữa hiện lên ra, khoe miệng chảy máu, lại lộ ra cười lạnh, đảy mắt bên trong tinh quang chớp động, nói: “Ta đã biết, ngươi hóa thân ngàn vạn, giấu tại hắc vụ, lúc này mới ở khắp mọi nơi, bất quá cái này cũng cho ta cơ hội, ta để ngươi hình thần câu diệt!”

Dương Phóng thân thể lần nữa biến mất, lại một lần dọc theo một đạo chuỗi nhân quả nhanh chóng quay lại quá khứ.

Phong ma loại này tuyệt học dị thường cổ quái, có thể hóa thân ngàn vạn, nhưng tự thân lực lượng cũng tương đương với lập tức phân chia mấy ngàn phần.

Dương Phóng trở lại quá khứ, dễ như trở bàn tay liền tiêu diệt phong ma một tôn hóa thân.

Hấn liên tục xuất thủ, toàn bộ hắc vụ đang không ngừng run run.

Phong Ma tại quá khứ phân thân đang không ngừng bị

diệt.

Bỗng nhiên!

Một đạo phẫn nộ rống tiếng khóc truyền ra, tất cả hắc vụ tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, phong ma thân thể lần nữa nổi lên, khí tức quanh người hỗn loạn, thân thể to lớn, một đôi ánh mắt tinh hồng như máu, băng lãnh thâm nhiên nhìn chăm chăm Dương Phóng.

“Tốt một cái nhân quả chi lực!”

...

Chương 435 : Thân phệ Phong Ma! Thần Chủng lại xuất hiện!

Trước mắt khu vực rất là náo động.

Hai cái vô cùng bóng đen to lớn đứng sừng sững ở nơi này.

Một cái thuộc về Phong Ma.

Một cái khác thì là Dương Phóng.

Hiện tại Dương Phóng, bản thể cực kỳ to lớn, nguy nga đứng vững, mặt sinh lông đen, trên dưới quanh người tràn ngập từng đợt hủy diệt tính khí tức, cực kỳ khủng bố.

Khóe miệng của hắn chảy máu, trên mặt cười lạnh không chút nào không giảm.

Bởi vì hắn thật đã thương nặng Phong Ma.

Liên tiếp diệt sát đối phương mấy chục đạo phân thân, đối phương thương tích tuyệt đối so với hắn còn nặng.

Viễn cổ Phong Ma, chưa chắc không phải không thể chiến thắng người.

Nắm chặt cơ hội, đồng dạng có thể đánh bại!

Ngắn ngủi giằng co về sau, Phong Ma đấm mắt bên trong hồng quang càng ngày càng thịnh, càng ngày càng đáng sợ, trầm thấp mở miệng: “Xem ra cho tới nay ta đều khinh thường người, khó trách có thể bị Kiếm Ma cùng Cổ Phật xem như đạo tiêu, nếu là bình thường thời

điểm, ta nhất định sẽ không trêu chọc người, bất quá thiên địa đại kiếp sắp xảy ra, tất cả mọi người tại tầng lên mình, ta cũng sẽ không ngoại lệ, dù cho là lấy hạt dẻ trong lò lửa, bản tọa cũng không quan tâm!”

Hắn ngửa mặt lên trời phát ra một đạo điếu tai gào thét, lần nữa điều khiển lên vô số hắc khí, hướng về Dương Phóng tiếp tục đánh giết mà đi.

Ở trong tay của hắn, bí thuật nhiều lần ra, thanh âm oanh minh, đem không gian đều cho chấn vỡ.

Chỉ bất quá phần lớn bí thuật đều bị Dương Phóng lấy tám sắc vòng xoáy tiến hành thôn phệ, sau đó huy động hai khối to lớn bia đá, hướng về phong ma thân thể hung hăng đập tới.

Hai người lần nữa bắt đầu kịch liệt vật lộn.

Cho tới bây giờ, trên người của hai người tất cả đều hiện đầy máu tươi, thân thể vỡ vụn mấy lần, nhưng là lẫn nhau thân thể đều quá mức đáng sợ, gần như bất tử bất diệt.

Bọn hắn công kích đều rất khó triệt để giết chết đối phương.

Từng mảnh từng mảnh tàn chi đoạn thể từ trên người của bọn hắn không ngừng bay ra, lại không ngừng gây dựng lại.

Hai người thân thể quá lớn, mỗi một khối thân thể nổ tung, đều có thể chấn bốn phía oanh minh, đại sơn đều đang đổ nát.

“Hỗn độn Quy Khu!”

Dương Phóng lần nữa hét lớn một tiếng, nắm lấy cơ hội,

kinh khủng pháp tắc trực tiếp hướng về phong ma thân thể cấp tốc quét tới.

“Rống!”

Phong Ma phát ra rống to, thân thể trúng chiêu, đồng thời đem tự thân pháp tắc hướng về Dương Phóng quét tới.

Hai người lẫn nhau đối oanh, không chút nào thêm trốn tránh.

Tựa hồ hoàn toàn là tại lấy mạng đổi mạng.

Cho tới bây giờ, trên người của hai người át chủ bài tất cả đều đều đã bại lộ, giữa lẫn nhau máu tươi phiêu tán rơi rụng, đang kịch liệt chém giết.

Đáng sợ một màn làm cho tất cả mọi người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bọn hắn thực sự không cách nào tưởng tượng, một cái tuổi trẻ hậu bối lại thật có thể tu luyện tới loại tình trạng này!

Có thể chống lại viễn cổ Phong Ma!

Cái này nhất định là một cái truyền kỳ mới.

Thần thôn thôn trưởng sắc mặt biến đổi, nhìn xa xa đây hết thảy, đột nhiên bàn tay hắn lật một cái, lấy ra một cái cổ phác hộp đá, đem hộp đá mở ra, lộ ra bên trong một nửa màu đen lưỡi dao.

“Thôn trưởng, đây là cái gì?”

Đại trưởng lão Vô Danh ngạc nhiên nói.

“Là đời thứ nhất thôn trưởng truyền lại xuống tới đồ vật, nghe nói vì viễn cổ một kiện cấm kỵ vũ khí mảnh vỡ, Phong Ma thực lực đáng sợ, Tiêu huynh đệ cho dù có thể đánh bại hắn, cũng rất khó giết chết hắn, ta đến giúp hắn một tay!”

Thôn trưởng ngưng âm thanh nói nhỏ.

“Cái gì?”

Bên người người đều là lấy làm kinh hãi.

Chỉ gặp lão thôn trưởng trong miệng mặc niệm khẩu quyết, trong mắt quang mang chớp động, đột nhiên tay bấm ấn quyết, hướng về hộp đá bên trong vũ khí mảnh vỡ một điểm.

Xùy!

Màu đen lưỡi dao hóa thành một đạo quỷ dị ô quang, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Phong Ma bên kia phát ra kinh thiên rống to, toàn thân trên dưới bí bảo cũng tất cả đều phát huy ra, vô số đầu lâu tại bên cạnh hắn bay múa, tạo thành đại trận, đen nghịt một mảnh, hướng về Dương Phóng thân thể bao khóa mà đi.

Dương Phóng toàn lực khống chế tám sắc vòng xoáy, lấy tám sắc vòng xoáy tiến hành chống lại.

Giữa hai bên quang mang mãnh liệt, đang không ngừng lẫn nhau thôn phệ.

Trong thời gian ngắn, lại dù ai cũng không cách nào làm sao ai.

Từng đợt ba động khủng bố từ giữa hai người bộc phát

ra, đơn giản có quét sạch thiên địa chi uy.

Nhưng vào lúc này!

Quý dị màu đen lưỡi dao chọt lóe lên, nhanh đến cực hạn, trong nháy mắt xuyên qua vô số đầu lâu, từ phong ma thân thể sát na xẹt qua.

Phốc phốc!

Phong ma thân thể tại chỗ bị cắt thành hai nửa, cực kỳ tinh tế.

Hai nửa trong thân thể tất cả đều nhận lấy một loại quý dị lực lượng ảnh hưởng, càng không có cách nào làm được khép lại.

Phong Ma một trận kinh sợ, cảm thấy mình hai nửa thân thể, giống như là phân biệt đặt mình vào tại hai cái thời gian không gian khác nhau bên trong đồng dạng.

Hai nửa thân thể rõ ràng giữa lẫn nhau khoảng cách rất gần, nhưng lại không cảm ứng được thân thể mình tồn tại.

“Rống!”

Hắn ngửa mặt lên trời rống rít gào, hoàn toàn nổi điên, nói: “Dương Phóng, ngươi dám ám toán ta? Ta để các ngươi một cái điều không thể sống sót, những thủ đoạn này hết thấy đối ta vô dụng, các ngươi tất cả đều muốn chết!”

Oanh!

Hắn điên cuồng giãy dụa, trên thân hắc khí cuộn cuộn, kinh khủng khó lường, cho dù bị cắt thành hai nửa, hai tay hai chân như cũ tại cực lực hướng về tám sắc vòng

xoáy oanh kích mà đi.

Toàn bộ không gian đều bị lực lượng của hắn chấn vỡ nát, vô tận hắc khí phun trào, thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang, làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi.

“Tiêu huynh đệ, mau mau xuất thủ!”

Thần thôn thôn trưởng gầm thét, tóc trắng phơ đều tróc ra, nếp nhăn trên mặt càng nhiều.

Giống như là một sát na tồn thất mấy ngàn năm thọ nguyên.

“Thôn trưởng, người...”

Đại trưởng lão, nhị trưởng lão giật nảy cả mình.

“Còn chưa động thủ! !”

Thần thôn thôn trưởng tiếp tục rống to.

Dương Phóng thốt nhiên biến sắc, nắm lấy cơ hội, lập tức toàn lực thôi động tám sắc vòng xoáy, hướng về phong ma hai nửa thân thể hung hăng trù xuống, sau đó huy động huy động hai mặt bia đá, hung hăng đánh tới hướng hắn hai nửa thân thể.

Oanh! ! Oanh! !

Hai nửa thân thể bị đánh đến bay tứ tung.

Bộ xương màu đen đầu cũng tại lúc này bị Dương Phóng tế ra, phát ra kinh khủng linh hồn gào thét, hướng về phong ma sâu trong linh hồn đánh tới.

Cái này cũng chưa hết, Dương Phóng lại theo sát lấy bốn năm đạo pháp tắc quá khứ.

Từng đợt kinh khủng oanh kích, một mạch hướng về Phong Ma bao phủ xuống dưới, nhưng không thể không nói phong ma đáng sợ, lâm vào loại này kinh khủng oanh kích bên trong, thế mà vẫn như cũ duy trì sức chiến đấu đáng sợ.

Hắn điên cuồng rống to, thanh âm đáng sợ, quanh quẩn không biết bao nhiêu dặm, đang cực lực cảm ứng đến thân thể của mình, hai tay liên tục oanh kích, không ngừng chống lại lấy tám sắc vòng xoáy.

Đối mặt cái khác công kích, hắn càng nhìn cũng không nhìn, tất cả công kích tất cả đều tạt đánh phía tám sắc vòng xoáy.

Bởi vì chỉ có tám sắc vòng xoáy có thể để cho hắn cảm nhận được chân chính uy hiếp.

“Ta là giết không chết, Dương Đạo, Dương Phóng, ta muốn để toàn bộ các người chết không có chỗ chôn, vạn cổ Bất Diệt thân thể!”

Phong Ma phát ra từng đợt kinh khủng rống to.

Tại trải qua dị thường cuồng mãnh giãy dụa về sau, hai nửa thân thể càng lại lần có khép lại dấu hiệu.

Dương Phóng cũng không nhịn được lòng có giật mình, đối mặt phong ma cực lực giãy dụa, ánh mắt của hắn càng ngày càng đỏ, trong lòng cũng trở nên có mấy phần điên cuồng lên.

“Tám sắc vòng xoáy, cho ta nuốt!”

Ầm ầm!

Từng mảnh từng mảnh càng thêm đáng sợ oanh minh,

không cần tiền hướng về phong ma thân thể đánh tới.

Cùng lúc đó!

Thôn trưởng bên kia cũng là sắc mặt trắng bệch, cắn răng một cái, triệu hồi cấm khí mảnh vỡ, lần nữa thúc giục, lại một lần hóa thành kinh khủng lưu quang, hướng về Phong Ma chém tới.

Hưu!

Phong Ma vừa mới khép lại đến cùng nhau thân thể, lại một lần nữa bị thôn trưởng từ giữa đó xé ra.

“Dương Phóng, ta muốn giết ngươi! !”

Phong Ma phát ra kinh khủng gào thét, cuồng loạn.

Rốt cục!

Tại Dương Phóng toàn lực oanh kích dưới, tám sắc vòng xoáy trực tiếp vỡ vụn phong ma hết thủy ngăn cản, đem hấn một nửa thân thể hung hăng thôn phệ tại nội bộ.

Nhưng không thể không nói phong ma dữ dội.

Hấn thực sự quá kinh khủng, tại nửa bên thân thể bị thôn phệ trở ra, y nguyên không muốn mạng hướng về tám sắc vòng xoáy đánh tới, toàn thân trên dưới huyết khí tất cả đều bắt đầu cháy rùng rục, bộc phát ra tinh hồng quang mang.

Tựa hồ không tiếc thi triển cấm pháp, cũng muốn đánh nát tám sắc vòng xoáy, cứu vớt ra bản thân nửa bên thân thể.

Nhìn thấy bây giờ, trong lòng mọi người đều trở nên một

mảnh lạnh buốt, sợ hãi đến cực điểm.

Hôm nay bọn hắn đem chứng kiến một cái thần thoại phá diệt!

Phong Ma rất có thể thật muốn bị trấn áp.

Hắn nửa cái thân thể lại bị nuốt lấy!

Ầm ầm!

Tại Phong Ma kiệt lực oanh sát dưới, toàn bộ tám sắc vòng xoáy tại kịch liệt run run, có thể lượng biến đến bất ổn, bốn phương tám hướng không gian đều tại vỡ vụn.

Tựa hồ toàn bộ tám sắc vòng xoáy thật muốn bị Phong Ma cho đánh nát đồng dạng.

Dương Phóng vừa sợ vừa giận, huy động hai mặt bia đá, bộ xương màu đen đầu, tiếp tục hướng về Phong Ma còn sót lại nửa bên thân thể hung hăng đập tới.

Trong lòng của hắn nghiêng răng nghiêng lợi, triệt để phát hung ác.

Không tin liền đối phương nửa bên thân thể, hắn đều không làm gì được.

“Chết đi cho ta!”

Hắn phát ra rống to, đủ loại kinh khủng công kích không cần tiên đánh về phía Phong Ma.

Ầm! Ầm! Ầm!

Thanh âm kinh khủng, không gian nổ tung.

Trong nháy mắt Dương Phóng ngạnh sinh sinh oanh sát

ra mấy trăm đòn, rút cục tựa hồ triệt để thương tổn tới Phong Ma.

Đem Phong Ma chỉ còn lại nửa bên thân thể hung hăng đánh bay, bên ngoài thân huyết quang hoàn toàn tan vỡ.

Phong ma nửa bên thân thể nện ở nơi xa, đồng tử tinh hồng, nhìn chăm chặp Dương Phóng, lần này hắn không còn có tiếp tục xông lại, mà là xoay người rời đi, cũng không quay đầu lại, như là xuyên toa không gian, hướng về nơi xa bỏ chạy.

Tất cả mọi người lộ ra xôn xao, trong lòng kinh hãi.

Phong Ma chạy trốn!

Hắn không địch lại Dương Đạo, bị đánh đến triệt để chạy trốn?

Dương Phóng toàn thân máu tươi, thở hổn hển, nhưng lại quát chói tai một tiếng, khổng chế tám sắc vòng xoáy cùng hai mặt bia đá, một viên bộ xương màu đen đầu, trực tiếp hướng về phong ma nửa bên thân thể đuổi tới.

Hắn biết tuyệt đối không thể lấy để cái tên điên này chạy thoát.

Nếu không hậu quả khó mà lường được!

Cái tên điên này vì báo thù, chuyện gì đều có thể làm ra.

Nhất định phải trăm thảo trừ căn!

Oanh!

Hai đạo cực kỳ khủng bố hắc sắc quang mang, hướng về Hắc Ám âm mai chỗ sâu cuồn xông mà đi, khí tức đáng sợ, ba động vô số bên trong, khiến cho tất cả

vương giả đều không thể tin.

Cho dù như là Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Tiêu huynh đệ, người muốn coi chừng, bách túc chi trùng, chết cũng không hàng!”

Thần thôn thôn trưởng nhanh chóng đuổi theo ra, trong miệng phát ra hét lớn, tiến hành nhắc nhở.

Ầm ầm!

Dương Phóng huy động bia đá, hướng về Phong Ma còn sót lại nửa bên thân thể hung hăng đập tới, ẩn chứa sinh mệnh tước đoạt đặc hiệu, lần nữa đem phong ma nửa bên thân thể đánh cho một trận ảm đạm.

“A, ta muốn giết, ta muốn giết sạch hết thầy cùng người có liên quan người!”

Phong Ma đang điên cuồng kêu to.

Bất quá hấn xác thực khủng hoảng, cảm thấy sinh mệnh uy hiếp.

Nửa bên thân thể biến mất, chỉ còn lại nửa bên thân thể đã không cách nào bảo trì quá mạnh chiến lực.

Hấn nhất định phải mau chóng tìm kiếm địa phương chữa thương.

Nếu không, hôm nay thật muốn đưa tại cái kia tám sắc vòng xoáy bên trong.

Hôm nay với hấn mà nói xuất hiện quá nhiều ngoài ý muốn!

Hắn chưa từng cảm tưởng tượng Dương Phóng thật có thể uy hiếp được mình!

Vô luận đối phương tám sắc vòng xoáy, vẫn là pháp tắc, tất cả đều có thể cùng mình phân đình chống lại, hơn nữa đối với phương nắm giữ đủ loại coi bảo, đều thật sâu uy hiếp được chính mình.

Đáng hận nhất chính là Thần thôn thôn trưởng đánh lén!

Đối phương vậy mà nắm giữ một loại bí bảo mảnh vỡ, tại thời khắc mấu chốt ám toán hắn.

Nếu không, hắn hôm nay tuyệt không phải dạng này hạ tràng.

Trong lòng của hắn ôm hận, muốn huyết tẩy hết thảy, cần không lồ sinh mệnh chi năng để đền bù tự thân tiêu hao.

Hôm nay nhất định phải chạy khỏi nơi này.

Chỉ có chạy khỏi nơi này, hắn mới có thể khôi phục nguyên khí, tiến hành trả thù.

Oanh!

Dương Phóng té ra tám sắc vòng xoáy, lần nữa hướng về phong ma nửa bên thân thể hung hăng quét ngang tới.

“Mệnh ta do ta không do trời, người không giết chết được ta!”

Phong Ma thể lượng rộng to, liền lĩnh hướng về tám sắc vòng xoáy đánh tới, âm âm nổ vang, tám sắc vòng xoáy lần nữa bị đánh bay tứ tung mà ra.

Nhưng là Phong Ma cũng tương tự bị hấp thu không ít lực lượng.

Hắn chật vật chạy trốn, tiếp tục hướng về nơi xa cực tốc phóng đi.

Đang đuổi giết quá trình bên trong, bỗng nhiên, một bên không gian bỗng nhiên băng liệt.

Một cái đen nhánh kinh khủng đại thủ trực tiếp từ một bên không gian vòng xoáy bên trong hung hăng ló ra, đen nhánh yêu dị, vồ một cái về phía hai mặt Thất Sát bìa cùng bộ xương màu đen đầu, như muốn trực tiếp bắt đi.

Hiển nhiên, âm thầm cũng có cường giả tuyệt thế.

Hắn nhìn ra hai kiện coi bảo cường đại, muốn trực tiếp bắt đi, chiếm làm của riêng.

Dương Phóng sắc mặt phát lạnh, tự thân pháp tắc cấp tốc quét ngang mà qua, tiếp lấy tám sắc vòng xoáy trực tiếp hướng về kia chỉ bàn tay lớn màu đen hung hăng trùm xuống.

Bàn tay lớn màu đen đầu tiên là ăn hắn mấy cái 【 hỗn độn Quy Khu 】 , trở nên một trận ảm đạm, sau đó bị tám sắc vòng xoáy bao phủ, trực tiếp đã hấp thu không ít tinh khí.

Đại thủ hậu phương truyền đến một trận kêu rên thanh âm, cấp tốc rút về tới.

“Hôm nay là ta cùng phong ma ân oán , bất kỳ người nào chỉ cần nhúng tay, tại hạ tất cùng hắn không chết không thôi!”

Dương Phóng hét lớn, tiếp tục hướng về Phong Ma truy

sát mà đi.

Âm thầm cường giả không còn có bốc lên quá mức.

Tựa hồ thật bị Dương Phóng cho chấn nhiếp đến đồng dạng.

“Giết!”

Dương Phóng quát chói tai một tiếng, tám sắc vòng xoáy lần nữa hướng về Phong Ma hung hăng trùm xuống.

Phong Ma phát ra thê lương rống rít gào, lần nữa vận dụng kinh khủng bí thuật hướng về tám sắc vòng xoáy hung hăng oanh kích mà đi.

Nhìn ra được, hẳn đối với cái này tám sắc vòng xoáy rất là khủng hoảng.

Cái khác công kích tất cả đều có thể không ngăn cản.

Nhưng riêng duy chỉ có cái này tám sắc vòng xoáy, hẳn không thể không kiệt lực chống lại.

Tại Phong Ma khàn cả giọng rống rít gào bên trong, tám sắc vòng xoáy lần nữa bị hẳn oanh bay ngang ra ngoài, nhưng Dương Phóng cái khác công kích cũng như dày đặc bảo tố, liên tiếp hai ba rơi vào Phong Ma trên thân.

Nhất là Dương Phóng 【 hỗn độn Quy Khư 】 , liên tiếp mấy lần đảo qua, mỗi lần đều từ phong ma trên thân mang đi đại lượng sinh mệnh tinh khí.

Phong ma trong lòng phẫn nộ, triệt để cảm nhận được nguy cơ tử vong.

Hắn biết dù là không có bị tám sắc vòng xoáy thôn phệ,

nhưng là liên tục bị Dương Phóng thủ đoạn khác công kích, y nguyên sẽ để cho hắn cuối cùng chết thảm.

Hắn kết cục tựa hồ đã chú định!

Bỗng nhiên!

Phong ma nửa bên thân thể ngừng lại, không còn tiếp tục chạy trốn.

Hắn đồng tử tinh hồng, quanh thân hắc khí mãnh liệt, che khuất thân thể, sầm nhiên nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Đủ rồi, ngươi thật sự cho rằng giết định ta rồi? Đem ta bức đến loại tình trạng này, ngươi chết không có gì đáng tiếc!”

“Ít nói lời vô ích, còn có thủ đoạn gì nữa sử hết ra đi.”

Dương Phóng quát.

Nhưng hắn rất là tỉnh táo, toàn bộ tinh thần đề phòng, cũng không dám chủ quan.

Bởi vì hắn biết rõ nhân vật như vậy có bao nhiêu đáng sợ.

Phong Ma sống vô số tuế nguyệt, lại là bước vào siêu thoát, trong tay làm sao lại không nắm chắc bài?

“Tiểu tử, đây là ngươi bức ta, ta muốn để ngươi hối hận.”

Phong Ma trong miệng phát ra thanh âm đáng sợ.

Oanh!

Một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng lan tràn ra, bao phủ phương thiên địa này, giống như có một cỗ không hiểu

khí cơ xông ra, lập tức khóa chặt Dương Phóng.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, toàn thân trên dưới công lực vận chuyển tới cực hạn, hai mặt bia đá toàn bộ dọc tại trước người, sau lưng mấy chục đạo bóng đen nổi lên, tại cộng đồng ngửa mặt lên trời gào thét.

Đỉnh đầu khu vực thì là một cái cự đại tám sắc vòng xoáy, ô ô xoay tròn.

“Hợp đạo! !”

Phong ma trong miệng đột nhiên rống to.

Oanh một tiếng, thân thể của hắn bỗng nhiên nổ tung, hóa thành một đoàn kinh khủng dị thường năng lượng quang mang, đem không gian đều cho làm vỡ nát.

Đáng sợ năng lượng quang mang trực tiếp quét sạch thập phương, khiến cho Dương Phóng biến sắc, vội vàng cấp tốc rút lui, đem tám sắc vòng xoáy cùng hai mặt bia đá nhanh chóng hướng về phía trước đánh tới.

Nhưng ở cái này vô tận năng lượng chi quang bên trong, phong ma tinh hoa lực lượng lại hóa thành một cái lớn chừng quả đấm màu đen lưu quang, mang theo người âm trầm khí thế khủng bố, chợt lóe lên, hướng về Dương Phóng cực tốc đánh tới.

Dương Phóng trong nháy mắt cảm thấy một cỗ để hắn lông tơ đứng vững khí tức.

Thật giống như sắp đứng trước cái gì không thể tưởng tượng nổi chuyện xấu đồng dạng.

Quý dị ô quang trực tiếp xuyên thấu tám sắc vòng xoáy cùng Thất Sát bia, cấp tốc hướng về Dương Phóng thân thể kích xạ mà tới.

Dương Phóng đem tốc độ phát huy đến cực hạn, liều lĩnh quét ra pháp tắc, đánh ra từng đạo sáng chói năng lượng quang mang.

Nhưng dù vậy, cái kia đạo ô quang như cũ tại nhanh chóng tiếp cận.

Thật giống như bất kể thế nào đánh, đều không thể đem đối phương triệt để chôn vùi đồng dạng.

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Dương Phóng vội vàng vận dụng chuỗi nhân quả, nhanh chóng xuyên thẳng qua, xuất hiện tại một phương hướng khác, sau đó đem tám sắc vòng xoáy lần nữa bao trùm quá khứ.

Ầm ầm!

Lần này, phong ma cái này đoàn ô quang cuối cùng không thể chạy thoát, bị tám sắc vòng xoáy thôn phệ, chấn toàn bộ tám sắc vòng xoáy đều tại kịch liệt run rẩy.

Hắn hai nửa thân thể tựa hồ tại tám sắc vòng xoáy bên trong lần nữa đạt được dung hợp, bộc phát ra từng đợt núi kêu biển gầm kinh khủng ba động.

Toàn bộ tám sắc vòng xoáy đều tựa hồ muốn tán loạn đồng dạng.

“Tiểu tử, ta muốn để ngươi hình thần câu diệt!”

Phong Ma thể lượng kêu to từ tám sắc vòng xoáy bên trong xông ra.

Thân thể của hắn lại một lần nữa từ tám sắc vòng xoáy bên trong lộ đầu ra ngoài, chấn tám sắc vòng xoáy phát ra oanh minh, ù ù điếc tai.

Dương Phóng biến sắc, trực tiếp huy động hai mặt Thất Sát bia hướng về phong ma thân thể hung hăng đập tới.

Oanh! Oanh!

Phong Ma bị đánh gằm thét, thanh âm thâm thẳm.

Tám sắc vòng xoáy hạ nổi lên vô số đạo màu đen chạm tay cùng chuỗi nhân quả, lít nha lít nhít, quán chặt lấy phong ma thân thể.

Chưa hề có bất kỳ thời điểm, Dương Phóng cảm giác được địch nhân là đáng sợ như vậy cùng khó chơi.

Phong Ma dưới loại tình huống này, lại còn có thể tại tám sắc vòng xoáy bên trong gây dựng lại thân thể.

Đây quả thực không thể tưởng tượng!

Tại hấn điên cuồng oanh kích phía dưới, phong ma thân thể bị lằn nữa hung hăng đánh vào tám sắc vòng xoáy chỗ sâu.

Nhưng là Dương Phóng cũng không yên tâm, đem hai mặt Thất Sát bia tất cả đều đánh vào đi vào, gắt gao trấn áp Phong Ma.

Toàn bộ tám sắc vòng xoáy nội bộ bộc phát ra từng đợt kinh khủng dị thường ba động.

Phong ma sinh mệnh chi lực đang nhanh chóng cắt giảm, nhưng là hấn nhưng thủy chung bất tử, co đầu rút cổ tại tám sắc vòng xoáy chỗ sâu trong khắp ngõ ngách.

“Tiểu tử, ta sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi không giết chết được ta, ta sớm muộn cũng sẽ xé rách vòng xoáy, sớm muộn cũng sẽ giết ra ngoài!”

Phong Ma phát ra thê lương thanh âm.

Dương Phóng thần sắc lần nữa thay đổi.

Đạt tới Siêu Thoát Cảnh giới cường giả, đơn giản không thể theo lẽ thường đến độ chi.

Phong Ma liên tiếp tiếp nhận mình không biết bao nhiêu công kích, lại bị nuốt phệ nhập tám sắc vòng xoáy, lại vẫn có thể có dạng này lực lượng.

Khó trách một chút cường giả chỉ có thể phong ấn, không thể giết chết.

Thật sự là quá khó giết!

Chỉ có chân chính quyết đấu, mới có thể cảm nhận được sự đáng sợ của bọn họ.

“Phong Ma, ta có thể trấn áp ngươi, liền nhất định có thể luyện hóa ngươi, tiến vào ta tám sắc vòng xoáy, ngươi sớm tối đều là một con đường chết!”

Dương Phóng mở miệng, liên tiếp đánh ra số nhớ 【 hỗn độn Quy Khư 】 tràn vào đến tám sắc vòng xoáy bên trong.

Tám sắc vòng xoáy bên trong lập tức truyền đến phong ma từng đợt kêu thê lương thảm thiết.

Tiếp lấy hấn sâm nhiên cười ha hả.

“Tiểu tử, ta chờ ngươi, ta cũng không tin ngươi không có bụng lỏng thời điểm, một khi bị ta thoát khỏi, ta tất nhiên nếu không tiếc bất cứ giá nào trả thù ngươi, ha ha ha, a!”

Hấn lần nữa tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, tại nguyên chỗ luyện hóa Phong Ma, thôi động 【 hỗn độn Quy Khu 】 , khiến cho tám sắc vòng xoáy bên trong thanh âm oanh minh, liên miên bất tuyệt.

Đảo mắt ba ngày quá khứ.

Hắn tựa hồ thật luyện bất tử Phong Ma.

Phong ma sinh mệnh tinh khí khóa rất nghiêm.

Không quản hắn như thế nào luyện hóa, đều khó mà lại tiếp tục hấp thu tinh khí.

Dương Phóng trong lòng phát chìm, không thể không lần nữa ngừng lại.

Hắn biết trước mắt mình quả thật khó mà giết chết Phong Ma.

Trừ phi hắn có thể đạt tới chân chính siêu thoát.

Nhưng mà pháp tắc của hắn còn kém cuối cùng hơn tám vạn Điểm kinh nghiệm mới có thể viên mãn.

Hắn nhất định phải chờ pháp tắc viên mãn, mới có thể thuận lợi đột phá.

Dương Phóng thu hồi tám sắc vòng xoáy, quay người liền đi, hướng về Thần thôn phương hướng bay đi.

...

Toàn bộ Hắc Âm âm mai chấn động.

Hôm nay một trận chiến chú định kinh động đến không biết nhiều ít cao thủ.

Đường đường Phong Ma, Thái Cổ Thần Linh trung hậu kỳ nhân vật truyền kỳ, lại đưa tại một tên tiểu bối trong tay, tin tức như vậy để vô số người vì đó kinh hãi.

Cơ hồ tất cả mọi người biết Dương Phóng đáng sợ, thấy được Dương Phóng tám sắc vòng xoáy.

Loại kia tám sắc vòng xoáy không có gì không nuốt, coi là thật có vô địch chi tư.

Theo tin tức lên men, rất nhanh có người truyền ra tám sắc vòng xoáy lai lịch.

“Loại kia tám sắc vòng xoáy, kỳ thật cũng không phải gì đó thần thông, mà là tám khóa viễn cổ Thiên Chủng, tại xa xôi cổ đại, giữa thiên địa từng sinh ra một bức mệnh môn Thiên Đồi, phía trên ra đời ba mươi sáu khóa Thiên Chủng, nắm giữ tám cái liền có thể cấu thông thiên địa, nắm giữ nhiều hơn phân nửa, liền có thể triệu hồi ra hoàn chỉnh Thiên Đồi...”

“Cái gì? Thiên Chủng?”

“Chính là các người cái gọi là Thần Chủng, cái kia Dương Đạo trên thân có được nghịch thiên tạo hóa a!”

Vô số người vì đó chấn động, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thần Chủng lai lịch đúng là như vậy?

Rất nhiều Bất Diệt cảnh cao thủ, đều căn bản không biết còn có dạng này bí ẩn.

Bọn hắn cùng người đời sau, đều cho rằng Thần Chủng là thần linh sau khi chết lưu lại.

Nhưng nghĩ không ra đúng là thiên sinh địa dưỡng, là cổ lão Thiên Đồ chỗ dựng dục.

“Kia Thiên Đồ có tác dụng gì?”

“Ai chấp chưởng Thiên Đồ, ai liền có thể chân chính vạn cổ Bất Diệt, trở thành từ xưa đến nay tồn tại mạnh nhất, dù là Thần Vương, Thần Hoàng đều không đủ gây cho sợ hãi!”

Tin tức vừa ra, Hắc Âm âm mai càng thêm sôi trào.

Rất nhiều cường giả đều tại sử dụng bí pháp, tích cực liên lạc Thần Khư đại lục bên kia thế lực, phát động nhân thủ, giúp bọn hắn tìm kiếm Thiên Chủng.

Loại tin tức này vừa ra, không có người tại có thể ngồi được vững.

Dương Phóng chỉ là tập hợp đủ tám cái, liền có thể trấn áp Phong Ma.

Bọn hắn nếu là tại tập hợp đủ mấy cái, chẳng phải là thực lực càng mạnh?

Đây quả thực là nghịch thiên tạo hóa!

Đáng hận trước đó nhưng không có bất luận kẻ nào lưu ý qua!

Toàn bộ Thần Khư đại lục đều trong nháy mắt rung chuyển lên.

Rất nhiều Bất Diệt cảnh cao thủ, tại thông qua trước đó thành lập tế đàn, tích cực liên lạc phía ngoài thế lực, khiến cho Thần Khư lớn Lục Phong lên vân dũng, nhắc lên vô tận gợn sóng.

...

Thần thôn chỗ trong hạp cốc.

Dương Phóng tại cảm ơn qua thôn trưởng về sau, lập tức trở về đến một chỗ trong huyết động, từng lần một đổi mới lên pháp tắc độ thuần thực.

Trước mắt đối với hắn mà nói, không có bất kỳ cái gì sự tình có thể so sánh pháp tắc viên mãn trọng yếu hơn.

Phong ma lực lượng, thời thời khắc khắc đang trùng kích lấy tám sắc vòng xoáy.

Rất khó tưởng tượng bị người này chạy trốn sẽ có bao nhiêu đáng sợ.

Địch nhân như vậy, nhất định phải bất kể đại giới giết chết.

Nhoáng một cái lại là hơn nửa tháng quá khứ.

Tại Dương Phóng hai cỗ thân thể cộng đồng tu luyện dưới, rất cực, pháp tắc của hắn vẫn là nghênh đón viên mãn.

Nhục thân, linh hồn, pháp tắc, ba cộng minh.

Cơ hồ nước chảy thành sông đạt đến siêu thoát chi cảnh.

Ầm ầm!

Một cỗ năng lượng cường đại ba động, tại Dương Phóng thể nội mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, vô biên vô hạn, nhanh chóng cải tạo thân thể của hắn, khiến cho huyết nhục của hắn, xương cốt tại lớp bóp rung động, thể nội tràn ngập không thể ước đoán lực lượng.

Hắn có loại cảm giác, giờ khắc này mình đủ để một quyền đánh xuyên qua bất kỳ vật gì, trong lúc giờ tay nhắc chân đều sẽ có được nghịch thiên chi lực.

Không chỉ có như thế!

Hắn giật mình phát hiện, mình linh hồn, nhục thân, tại toàn diện siêu thoát, vậy mà tại giờ khắc này trực tiếp phát sinh tách rời, sau đó phân biệt cùng tự thân vị trí thời không dung hợp.

Tự thân chính là thời không, thời không chính là tự thân.

Tựa hồ chỉ cần thời không Bất Diệt, tự thân liền Bất Diệt!

Đây mới thực là bất tử bất diệt đặc thù.

Trong lòng hắn chấn kinh.

Khó trách trước đó luyện bất tử Phong Ma!

Đối phương thân thể cùng thời không là một thể, chỉ cần còn ở lại chỗ này một phiến thời không bên trong, liền có thể tùy thời trùng sinh.

Trừ phi hắn có thể đem đối phương ấn ký từ mảnh này thời không bóc ra.

Không phải chỉ cần còn có một tia máy in, hắn liền vĩnh hằng Bất Diệt.

Siêu thoát chi cảnh, quả nhiên cùng người khác bất đồng.

Trước đó hắn gặp qua mấy vị thâm bất khả trắc cường giả, tựa hồ cũng là bị phong ấn, nguyên nhân vậy mà tại đây.

“Đáng sợ, thật sự là đáng sợ, siêu thoát chi cảnh, cũng đã là mang ý nghĩa giết không chết rồi? Như vậy siêu thoát phía trên lại cảnh giới gì?”

Dương Phóng rất là giật mình.

Bất quá hẳn không tin đối phương giết không chết.

Ngay cả viễn cổ chúng thần đều có thể bị giết, huống chi là Phong Ma?

Trên đời này không có giết không chết người, có chỉ là trước mắt lực lượng còn chưa đủ.

“Cho dù ta hiện tại giết không chết người, ta cũng muốn để người trút bỏ ba tầng da!”

Dương Phóng ánh mắt rất lạnh, tại cực tốc luyện hóa tám sắc vòng xoáy bên trong Phong Ma.

Tại từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn bên trong, lại là một thời gian quá khứ.

Phong ma lực lượng bị luyện hóa rất là nghiêm trọng, nhưng là y nguyên bất tử, trên người ẩn ký rất mạnh, cùng mảnh này thời không cộng minh.

Dương Phóng không thể không lần nữa ngừng lại.

Bởi vì.

Lam Tinh bên trên bản thể, lần nữa từ Diệp Huyền nơi đó biết được tin tức.

Thần Khư đại lực, gió nổi mây phun, lại có Thần Chủng xuất hiện, đưa tới thế lực lớn tranh đoạt, hư hư thực thực có Hắc Âm âm mai bên trong lão quái vật tại chỗ

dựa.

Dương Phóng cũng không ngồi yên nữa, trước tiên lựa chọn xuất quan.

Thần Chủng tầm quan trọng, hiện tại tất cả mọi người ý thức được.

Hắn nhất định phải đuổi tới những người khác đạt được Thần Chủng trước đó, đem Thần Chủng thu vào trong tay.

Thần Chủng một khi nhận chủ, đem rất khó lần nữa bóc ra.

Cho dù đem đối phương giết chết, Thần Chủng cũng sẽ biến mất, lần sau xuất hiện, không biết là lúc nào.

Dương Phóng lấy ra thần kính, thân thể lần nữa xuyên qua quá khứ.

Cùng lúc đó, Lam Tinh bên trên bản thể cũng tại thỉnh giáo lão giả thần bí, hỏi thăm về nên như thế nào hữu hiệu giết chết Siêu Thoát Cảnh cường giả.

...

Chương 436 : Hai tấm Đạo Đồ!

Kim Hoàng sắc trên bờ biển.

Thủy triều từng lớp từng lớp cuộn cuộn, rầm rầm rung động.

Lão giả thần bí mang theo màu đen kính râm, nằm tại trên ghế mây, miệng hét lên một ly đá trần CocaCola, tại chậm ung dung hưởng thụ lấy buổi chiều ánh nắng.

“Người muốn giết chết Siêu Thoát Cảnh cường giả?”

Lão giả thần bí cười ha ha, nói: “Kỳ thật nói khó không khó, thuyết đơn giản cũng không đơn giản, trước đó lão nhân gia ta chẳng phải nói qua cho người toàn bộ thời không bị phân làm ba phần sao, một phần Thái Cổ, một phần đương đại, một phần tương lai,

Trong đó Thái Cổ kia đoạn nguy hiểm nhất, tương lai kia đoạn cường giả nhiều nhất, người muốn giết chết Siêu Thoát Cảnh gia hỏa, sẽ không ngại vận dụng thời không chi lực đem hán sung quân đến Thái Cổ hoặc tương lai một cái nào đó thời không tiết điểm bên trong, đến lúc đó bên kia tự nhiên là có người có thể tùy tiện giết chết hán, đây là nhất dùng ít sức, cũng mau lẹ nhất cách làm.”

“Sung quân đến Thái Cổ hoặc tương lai thời không tiết điểm bên trong?”

Dương Phóng giật mình.

Nói đến đơn giản.

Nhưng nên như thế nào sung quân mới là vấn đề.

Mà lại thời không chi lực lại nên như thế nào tu luyện?

Hắn mặc dù có nhân quả Thần Chủng, có thể dọc theo chuỗi nhân quả ngược dòng tìm hiểu quá khứ tương lai, bất quá vậy chỉ có thể đối với mình có tác dụng, muốn đem người khác phân phối đến quá khứ tương lai, không thể nghi ngờ là không thể nào.

“Người không phải có Thần Chủng sao? Theo lão nhân gia ta biết, tựa hồ chỉ cần tập hợp đủ mười khóa trở lên Thần Chủng, liền sẽ tự nhiên mà vậy sinh ra thời không chi lực, hoặc là, người cũng có thể trực tiếp tìm tới một viên chuyên môn có thời không tác dụng Thần Chủng, dạng này cũng có thể nắm giữ thời không chi lực.”

Lão giả thần bí cười nói.

“Tập hợp đủ mười khóa trở lên Thần Chủng, có thể sinh ra thời không chi lực?”

Dương Phóng thốt lên hỏi thăm.

Thần Chủng thế mà còn có như vậy ảo diệu.

Hắn hiện tại đã tập hợp đủ tám khóa, còn thừa lại hai viên liền có thể tập hợp mười khóa.

“Nào chỉ là sinh ra thời không chi lực, đến lúc đó nói không chừng còn sẽ có cái khác không thể tưởng tượng nổi biến hóa.”

Lão giả thần bí ha ha cười nói.

“Đúng rồi tiên bối, Thần Chủng lai lịch, nghe nói là xuất từ một trương thần bí khó lường xa Cổ Thiên đồ, có phải thật vậy hay không? Nhưng vì sao đằng sau xuất hiện

Đạo Đồ đều là vỡ vụn, trước đó vẫn bồi lần thứ nhất đạt được Thần Chủng lúc, tựa hồ còn không phải dạng này.”

Dương Phóng mở miệng.

“Cái gọi là xa Cổ Thiên đồ, kì thực chỉ là phía sau màn hắc thủ năm đó luyện chế đạo quả trên đường, trong lúc vô tình xen lẫn ra một kiện nghịch thiên chí bảo mà thôi, chỉ bất quá tại năm đó chí bảo thành thực một khắc, lại bị người tận lực đánh nát, để lưu lạc thế gian, dù sao chí bảo như thế nếu là đã rơi vào phía sau màn hắc thủ trong tay, vậy đối với chúng sinh mà nói, mới thật sự là tuyệt vọng, chỉ có đem nó đánh nát, mới có thể cho chúng sinh mang đến một tia sinh cơ, đây chính là vì cái gì có Đạo Đồ hoàn chỉnh, có Đạo Đồ vỡ vụn.”

Lão giả thần bí nhẹ giọng cảm khái.

“Bị người tận lực đánh nát?”

Dương Phóng mở miệng.

“Đúng vậy, mà lại Thần Chủng tập hợp đủ quá nhiều, chưa chắc là chuyện gì tốt, dù sao thứ này là phía sau màn hắc thủ xem trọng, người có thể nghĩ một hồi, nếu như chờ hấn tỉnh lại, phát hiện Thần Chủng tản mát thiên hạ, bị người khác đạt được, sẽ là một loại gì cục diện?”

Lão giả thần bí cười nói.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

“Sẽ bị phía sau màn hắc thủ trực tiếp đánh giết, đoạt lại Thần Chủng?”

“Xem ra người còn không ngu ngốc, bất quá cũng không cần lo lắng quá mức, coi như không thu thập Thần

Chúng , chờ đến phía sau màn hắc thủ tĩnh lại, đồng dạng sẽ thanh toán thế gian, dù sao Thần Khư đại lục viên kia đạo quả chỉ kém một bước cuối cùng liền có thể thành thực, phải dùng chúng sinh tinh khí để hoàn thành sau cùng thăng hoa, cho nên người có thu hay không tập Thần Chúng, kỳ thật đều trốn không thoát vừa chết.”

Lão giả thần bí chậm từ tốn nói.

Dương Phóng trong nháy mắt không còn gì để nói.

“Nói như vậy, vô luận như thế nào làm cũng là một lần chết?”

“Cũng không tuyệt đối, nếu như người cường đại đến trình độ nhất định, đến lúc đó tạm thời trốn tương lai, chưa chắc không thể sống lâu một đoạn thời gian.”

Lão giả thần bí cười nói.

Dương Phóng trong lòng ngọt ngào, không còn tiếp tục nhiều lời.

...

Một phương hướng khác.

Thần Khư đại lục.

Bát ngát sơn hà ở giữa.

Dương Phóng thân thể xuất hiện lần nữa ở đây, vẫn như cũ ở vào hư ảo trạng thái, mới vừa xuất hiện, liền đem ánh mắt hướng về bốn phía liếc nhìn, sau đó trực tiếp cất bước đi lại.

Lần này xuất hiện lần nữa tại Thần Khư đại lục, có thể rõ ràng nhìn thấy, từng cái đại vực bên trong xây dựng

không ít to lớn tế đàn.

Từng tòa đứng vững giữa thiên địa, tựa như từng tòa
nguy nga Kim Tự Tháp.

Mỗi một tòa tế đàn đều nắm chắc ngàn trượng chi cao.

Hắn bao nhiêu nguyệt không giày Thần Khư đại lục,
Thần Khư biến hóa của đại lục cư nhiên như thế chi lớn.

“Xem ra những cái kia âm thầm lão cổ đồng đều không
an phận, tu kiến tế đàn là nghĩ thời thời khắc khắc nhìn
chăm chú lên Thần Khư đại lục, hẳn là. . . bọn hắn tất cả
đều ý thức được đại kiếp sắp xảy ra?”

Dương Phóng như có điều suy nghĩ.

Căn cứ lão giả thần bí thuyết pháp, đại kiếp giáng lâm,
trong thiên hạ tất cả mọi người đem không tiếc hết thầy
mà tăng lên chính mình.

Mà tăng lên mình nhanh nhất đường tắt, chính là luyện
chế Toái Thiên kỳ, Cửu U đồ, Thí Thần cờ chí bảo như
thế.

Thứ chí bảo này, động một tí cần tàn sát ức vạn sinh linh
mới có thể luyện thành.

Từ thần thoại niên đại qua đi, toàn bộ Thần Khư đại lục
ở bên trên toàn bộ sinh linh đều chẳng qua là đạo quả
bên trên tinh khí chỗ sinh sôi mà thôi.

Cho nên luyện hóa chúng sinh, chẳng khác nào đang
biến tướng luyện hóa đạo quả tinh khí.

Đây chính là vì cái gì Toái Thiên kỳ, Cửu U đồ, Thí Thần
cờ chí bảo như thế sẽ uy lực vô song!

Bọn hắn đều là riêng phần mình chủ nhân đang tận lực ăn cắp phía sau màn hắc thủ đạo quả, mới luyện chế đồ vật!

Dưới mắt Thần Khư đại lục xuất hiện nhiều như vậy tế đàn, để Dương Phóng không thể không hoài nghi, những này tế đàn chủ nhân, chỉ sợ cũng nghĩ thừa dịp thiên địa đại kiếp tiến đến trước đó, bắt chước Toái Thiên kỳ, Cửu U đồ chủ nhân như thế, ăn cắp đạo quả tinh khí, từ đó luyện chế nghịch thiên chi bảo.

“Bọn gia hỏa này, đơn giản quá mức điên cuồng.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Đáng thương cái này Thần Khư đại lục ở bên trên chúng sinh, đối với hết thảy cũng còn không biết rõ tình hình.

Một khi chờ cuối cùng một đợt đại kiếp giáng lâm, chỉ sợ thật không ai có thể sống sót.

...

Trong bất tri bất giác, Dương Phóng lần nữa tiến vào Thiên Long vực bên trong.

Ánh mắt liếc nhìn.

Chỉ thấy nơi đây vừa vặn ở vào Nam Hoang lão Lâm bên trong.

Khắp nơi đều là liên miên gò núi, thường cách một đoạn khoảng cách, liền có thể nhìn thấy một chỗ không đáng chú ý thổ thành.

Mà tại một đám thổ thành ở giữa nhất, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện từng tòa vô cùng cao lớn tế đàn, một mảnh đen nhánh, cao cao đứng vững, tràn ngập vô hình uy

thế.

“Ma Môn...”

Nơi này đã là Ma Môn địa bàn.

Dương Phóng có chút suy tư, quyết định đi trước tìm Ma Môn lão tổ hỏi một chút tình huống.

Thần Khư đại lục Thần Chủng sự tình, vị này Ma Môn lão tổ khẳng định hiểu được, dù sao đối phương thời thời khắc khắc đều tại thông qua tế đàn quan trắc lấy Thần Khư đại lục.

...

Một chỗ ẩn nấp thành trì bên trong.

Ám hắc sắc không gian dưới đất.

Bốn phía khảm đầy từng khóa to lớn dạ minh châu.

Ma Môn môn chủ Ứng Thiên Hùng, chính cung kính đứng ở chỗ này, lẳng lặng địa nhìn chăm chú lên trước mắt tam nhãn pho tượng.

“Thật sự là thời buổi rối loạn a, ai có thể nghĩ tới Thần Chủng lai lịch cư nhiên như thế chi lớn, thế mà đem Hắc Âm âm mai bên trong một chút tồn tại đều cho kinh động.”

“Lão tổ, vậy cái này một viên Thần Chủng, chúng ta còn đi thu hoạch sao?”

Ứng Thiên Hùng cung kính mở miệng.

Ở trước mặt của hắn trưng bày một cái hộp ngọc.

Bên trong thành linh thả ở một trường hoàn chỉnh Đạo Đò, nhan sắc đen nhánh, che kín phù văn, có một loại thần bí khí cơ.

“Lần này cũng không phải dễ dàng như vậy liền có thể thu hoạch, nếu là tại dĩ vãng không người chú ý lúc, chúng ta mới có thể tùy ý xuất thủ, nhưng bây giờ đưa tới nhiều cường giả như vậy chú ý, chỉ sợ kết quả là, ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, huống hồ, lần này lại có năm viên Thần Chủng, giấu ở cùng một nơi, thật là có chút khó tin.”

Ám hắc sắc tam nhãn pho tượng mở miệng nói ra.

“Năm viên Thần Chủng giấu ở cùng một nơi?”

Ứng Thiên Hùng giật nảy cả mình.

“Đúng vậy, chuyện này ngoài tất cả mọi người đoán trước, mà lại nghe nói nơi đó mai táng một chỗ thượng cổ thần lăng, có được nghịch thiên tạo hóa, có thể tưởng tượng, lần này tranh đoạt Thần Chủng, tất nhiên là một trận long tranh hổ đấu.”

Tam nhãn pho tượng cảm khái.

“Làm sao lại như vậy? Thần Chủng, thần lăng thế mà tại cùng một địa phương?”

Ứng Thiên Hùng giật mình.

“Loại địa phương kia nói rõ là bị người tận lực bố trí qua, không phải là cái gì người nói xông liền xông, bất kể như thế nào, phần này Đạo Đò trước cần thận bảo tồn, không được bộc lộ ra đi, ta muốn tại thời cơ thích hợp nhất, đem nó lấy ra.”

Tam nhãn pho tượng nói.

“Vâng, lão tổ!”

Ứng Thiên Hùng cung kính bái nói.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, toàn bộ không gian dưới đất bên trong lập tức tràn ngập ra một loại nồng đậm không rõ.

Tia chớp màu đỏ ngòm trong nháy mắt hàng lâm xuống, lớp lớp rung động, bao phủ đại điện.

Ứng Thiên Hùng biến sắc, vội vàng nhanh chóng chụp vào trước mắt Đạo Đồ.

Nhưng vẫn là chậm, một đạo tám sắc hào quang cuốn qua, lập tức quét trúng Đạo Đồ, đem nó từ dưới đất cuốn bay mà lên.

“Làm càn! !”

Màu đen tam nhãn pho tượng bên kia, cũng là một trận run rẩy dữ dội, truyền đến khí tức kinh khủng, tiếp theo từ trong mi tâm mắt dọc bên trong trong nháy mắt bắn ra một đạo kim sắc hào quang, vọt thẳng hướng tám sắc hào quang.

Kết quả hấn đạo này mi tâm mắt dọc tại chỗ bị hấp thu ra, tiêu tán không thấy.

Màu đen Đạo Đồ trực tiếp rơi vào một đạo khô ngô bóng người trong tay.

“Ma Môn lão tổ, Ứng Thiên Hùng, thật sự là đa tạ các người, nghĩ không ra ta mới vừa vặn đến, các người liền đưa ta như vậy một món lễ lớn.”

Dương Phóng nhẹ giọng cảm khái, sừng sững tại tám sắc vòng xoáy phía dưới.

“Là người!”

Tam nhãn pho tượng ánh mắt ngưng tụ, tiếp cận Dương Phóng, nói: “Người không chết, không có bị Phong Ma thanh toán?”

Đoạn thời gian trước Phong Ma phát cuồng, tại thông qua tế đàn hướng về Thần Khu đại lục xuất thủ, đập nát không ít thành thị, đã dẫn phát chấn động.

Rất nhiều người đều suy đoán Dương Phóng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng bây giờ hẳn lại một lần nhảy nhót tung bưng xuất hiện?

Hơn nữa còn lẩn vào hẳn cứ điểm, cướp đi Đạo Đồi!

“Phong Ma?”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt, nói: “Ai nói Phong Ma liền có thể giết chết ta? Phong Ma cũng không phải vô địch chân chính!”

“Người!”

Tam nhãn pho tượng trong lòng giật mình, lần nữa cẩn thận nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

Hẳn là Phong Ma cũng vô pháp làm sao ở người trẻ tuổi này.

Có thể cái này sao có thể?

Phong Ma hung danh hiển hách, thực lực kinh khủng, là

Thái Cổ Thần Linh trung hậu kỳ nhân vật tuyệt đỉnh, liền ngay cả hắn cũng muốn trốn tránh, thế mà không làm gì được người trẻ tuổi này.

“Tốt, Dương Đạo, người thực ngoài dự liệu của ta, trương này Đạo Đồ, người muốn, ta liền đưa cho người, người còn có sự tình khác sao?”

Tam nhãn pho tượng mở miệng nói ra.

Hắn cực kỳ thức thời, lấy mình trước mắt trạng thái là căn bản không ra được mấy lần tay.

“Trước người nói năm viên Thần Chủng xuất hiện ở cùng một nơi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, chuyện này ngay cả ta cũng không nghĩ tới.”

Tam nhãn pho tượng trong miệng than nhẹ, nói: “Mà lại loại địa phương kia, tám chín phần mười chôn giấu cấm kỵ, chỉ sợ không phải tốt như vậy dễ dàng tới gần.”

“Ồ? Cụ thể là địa phương nào, tên gọi là gì?”

Dương Phóng mở miệng.

“Nơi đó tên là âm đều núi, cũng không tại càn chi bản khối, mà là tại khôn chi bản khối, chỉ nghe danh tự, người hắn là cũng có thể suy đoán một hai.”

Tam nhãn pho tượng nói.

“Âm đều núi?”

Dương Phóng tự nói, cẩn thận lượn quanh trong tay Đạo Đồ,

“Nghe đồn nơi đó là người chết nơi quy tụ, ở nơi đó, có thể nhìn thấy rất nhiều vong hồn, ngay cả Thái Cổ Thần Linh thời kỳ tàn hồn đều ở nơi đó du đãng, chỗ sâu nhất khu vực cơ hồ không người thăm dò qua, mà lại, loại trừ Thần Chung, ta còn nghe nói, bên trong xuất hiện một tòa Thần cung, hư hư thực thực là Thái Cổ thời kỳ một vị Thần Vương mộ huyết, ẩn chứa kinh thiên tạo hóa.”

Tam nhãn pho tượng mở miệng.

“Thần Vương mộ huyết?”

“Đúng vậy, nhưng tin tức là thật là giả, ta liền không được biết rồi.”

Tam nhãn pho tượng mở miệng.

Dương Phóng mày nhăn lại.

Năm viên Thần Chung thế mà tất cả đều rơi vào một chỗ Thần Vương trong huyết mộ.

Cái này có vẻ hơi kinh người.

Hắn là thật sự có người nào trong bóng tối bố trí?

Hắn tiếp tục hướng tam nhãn pho tượng hỏi thăm về những vấn đề khác.

Tam nhãn pho tượng từng cái đáp lại, dị thường phối hợp.

Sắp đến kết thúc, Dương Phóng mới mở miệng nói, “Ma Môn tổ sư, người xây dựng nhiều như vậy tế đàn, không biết là chuẩn bị làm làm gì dùng chỗ?”

“Dương huynh đệ, loại chuyện này cần gì phải biết rõ

còn cố hỏi, tu kiến tế đàn lại không chỉ có ta một cái, thiên hạ chi lớn, có là người làm như thế, coi như ta không làm, những người khác cũng sẽ làm, chúng ta sở cầu đơn giản là sống sót mà thôi, cái này lại có cái gì sai đâu.”

Tam nhãn pho tượng thần nhiên nói.

Dương Phóng lập tức trầm mặc.

“Tốt một cái sống sót.”

Hắn cuối cùng vẫn không có nhiều lời.

Nhìn thoáng qua đỉnh đầu tia chớp màu đỏ ngòm, thân thể lần nữa chậm rãi quy về hư vô, biến mất không thấy gì nữa.

“Lão tổ, Đạo Đồ. . Đạo Đồ liền thật để hắn mang đi?”

Ứng Thiên Hùng thấp thỏm mở miệng.

“Người này, chỉ sợ cũng không phải là vật trong ao, ngay cả Phong Ma đều không thể làm sao hắn, có chút khó tin.”

Tam nhãn pho tượng thanh âm trầm ngưng, xa xa nhìn chăm chăm ngoại giới, nói: “Hai ngày này ta sẽ cẩn thận hỏi thăm một chút sự tích của hắn, nhìn xem Phong Ma đến cùng là bởi vì gì không có đặc thủ.”

“Vâng, lão tổ.”

Ứng Thiên Hùng cung kính mở miệng.

...

Nơi xa.

Dương Phóng ở vào hư vô, lần nữa nhìn thoáng qua tam nhãn pho tượng về sau, thân thể từng bước một hướng về nơi xa đi đến, nắm chặt trong tay Đạo Đồ, tiến hành yên lặng cảm ứng.

Không bao lâu, quả nhiên cảm ứng được một chỗ thần bí điểm sáng, ở vào xa xôi chỗ, cùng hắc thể nội Thần Chủng hô ứng lẫn nhau.

Nhưng cùng tam nhãn pho tượng nói đồng dạng.

Cái này một viên Thần Chủng ở vào phương vị xác thực rất quái lạ.

Thần thánh cùng khí tức âm sâm tương hổ cùng tồn tại, cho người ta một loại vô biên hoang vu cùng tĩnh mịch cảm giác, càng là cảm ứng, càng là có thể phát giác được một cỗ trống trải yên tĩnh.

Dương Phóng mày nhăn lại.

Thần Khư đại lục lại còn có chỗ như vậy?

Bất quá, hắc cũng không sốt ruột hướng về kia khu vực tiến đến, mà là đi đầu chạy tới Viêm Long minh.

...

Thành đá chỗ khu vực, cực kỳ hoang vu.

Bốn Chu Đại Sơn liên miên, màu xanh sum suê, khó mà thấy đá.

Trong đó có mấy toà sơn phong chỗ, cỏ cây chập chờn, gió lớn ào ạt, từng đợt âm phong chói tai gào thét, mang đến từng đợt lạnh buốt khí tức.

Cổ này âm phong tựa hồ ở khắp mọi nơi, tựa như cây kim, hướng về trong hư không từng cái phương hướng dững mẫn lao tới.

Nếu là tinh tế cảm ứng, một chút liền có thể cảm thấy được cổ này âm phong bên trong ẩn chứa nồng đậm oán ý.

Đây là càn chi bản khối gần nhất trong vòng hai năm thanh danh vang dội Âm Phong môn tuyệt học.

Âm Phong môn, lai lịch bí ẩn, phía sau màn nghe nói có viễn cổ Đại Năng chỗ dựa, vừa ra thế, liền đem nguyên bản tứ đại thế lực áp chế xuống.

Ngay tiếp theo Tà Đạo tổ chức cũng yên tĩnh rất nhiều, không muốn cùng tranh tài.

Toàn bộ càn chi bản khối, Âm Phong môn làm việc ác độc, thủ đoạn khốc liệt, các thế lực lớn xách chi đều biến sắc.

Nhất là tại trước đây không lâu, Hàn Quốc, Nhật Bản một đám cao thủ, vô ý rơi vào Âm Phong môn trong tay, cơ hồ bị giết sạch hầu như không còn.

Giờ phút này.

Tóc trắng xoá, mặt như da gà Âm Phong môn hộ pháp, Huyền Âm Tôn giả, sừng sững tại ngọn cây đỉnh, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, nhìn xuống phía dưới, mi tâm tổ khiếu mở ra, tinh thần lực trùng trùng điệp điệp, phối hợp vô tận âm phong, hướng về phía trước gào thét mà đi, ý đồ tìm ra giấu ở loại kia Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào ba người.

“Phụ cận dãy núi đều đã bị lão phu chỗ phong tỏa, ta nhìn các người có thể hướng đi đâu trốn, chờ đến tìm

các người, lão phu muốn đem các người rút hồn lột da, hưởng thụ vạn quẻ phệ tâm nổi khổ!”

Hắn cười lạnh nói.

Một chỗ nồng đậm trong bụi cỏ.

Diệp Huyền âm thầm cắn răng, khí tức nội liễm, thân thể bị cây cỏ che đậy, cầm trong tay một viên cổ phác ngọc quýt, một mực che giấu khí tức, khiến cho tự thân khí tức cùng hoàn cảnh chung quanh cơ hồ hòa làm một thể.

Trong lòng của hắn thầm mắng.

Trong khoảng thời gian này, đủ loại tao ngộ, đơn giản để hắn tâm thần đều mệt.

Xui xẻo sự tình, chuyện may mắn, đang không ngừng theo nhau mà đến, mỗi một dạng đều để hắn đại xuất sở liệu.

Đầu tiên là hắn chỗ Diệp gia, trong vòng một đêm bị người tiêu diệt, sau đó hắn may mắn chạy trốn, rơi vào vách núi, lại ngoài ý muốn đạt được một chỗ viễn cổ thần linh truyền thừa, nhất cử đạt tới thánh linh đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong.

Về sau vừa mới thoát khỏi, lại bị đánh chết Âm Phong môn tiếp cận, cùng Âm Phong môn cao thủ đại chiến, kinh động thiên hạ, giết chết Âm Phong môn không ít trưởng lão, bị Âm Phong môn hộ pháp ngàn dặm truy sát.

Kết quả lại tại truy sát trên đường, gặp đến đây trợ giúp Khương Nhân, Thẩm Đào, làm hại bọn hắn cũng gặp trọng thương, đi theo hắn cùng nhau đào mệnh.

Mà đang chạy trốn chết trên đường, hấn lại may mắn đạt được một trương không trọn vẹn Đạo Đồ cùng một môn viên cổ tuyệt học.

Vốn cho rằng lập tức có thể nghịch thiên cải mệnh, kết quả lại bị Âm Phong môn hộ pháp ngăn ở chỗ này viên cổ thần linh quyết chiến chi địa.

Giờ phút này!

Hấn chỉ có thể mượn nhờ trên người liễm tức cổ ngọc, tạm thời giấu ở nơi đây, để cầu có thể giấu diếm được đối phương cảm ứng.

Về phần trước đó Khương Nhân, Thẩm Đào hai người, đã hoàn toàn cùng hấn chạy tản.

Hấn cũng không biết đối phương hai người hiện tại như thế nào.

Toàn bộ Viêm Long minh, hiện tại loại trừ ba người bọn hấn, cũng chỉ có Ma Đô Thạch Tinh Nghiêm, Khánh thị Vương Khải đang phụ trách, về phần những người khác, tất cả đều là tu vi quá yếu, trên căn bản không được mặt bàn.

Mà trước đó Trình Thiên Dã, Nhậm Quân bọn người, giờ phút này như cũ tại Chuyển Luân tự diện bích, căn bản không có bị phóng xuất, cho nên dù là tìm người cầu cứu, đều căn bản không có khả năng.

“Tĩnh táo! Tĩnh táo.”

Diệp Huyền từng lần một cáo tri lấy chính mình.

Chỉ có chìm đến quyết tâm, mới có thể tìm kiếm sinh cơ.

Một khi lâm vào bối rối, thì hấn phải chết không nghi

ngờ!

Đỉnh cây bên trên.

Âm Phong môn hộ pháp Huyền Âm Tôn giả, tìm tòi một trận không có phát hiện, sắc mặt băng hàn, khí tức trên thân càng thêm băng lãnh, ánh mắt giống như đáng sợ rần độc, cười lạnh nói: “Giấu đi, ta liền nhìn các người có thể giấu tới khi nào, đắc tội ta Âm Phong môn, còn muốn chạy thoát, không khỏi quá mức si tâm vọng tưởng, lão phu lĩnh vực phong tỏa bốn phía, liền xem như đem toàn bộ mặt đất đều cho nhấc lên, cũng phải tìm đến các người!”

Oanh!

Hắn toàn lực thôi động lên lĩnh vực, thành thảm thức vỡ vét, đem từng cây cỏ cây, núi đá bắt đầu liên miên liên miên nghiền nát.

Diệp Huyền trong lòng trầm xuống.

Cái này Huyền Âm Tôn giả tàn nhẫn như vậy!

Thật muốn thảm thức lục soát?

“Đừng sợ, đừng sợ, ta chắc chắn sẽ không dễ dàng như vậy chết, ta là viễn cổ Đại Năng đạo tiêu, là viễn cổ Đại Năng trọng điểm bồi dưỡng người, nếu như ta chết rồi, viễn cổ Đại Năng sẽ không ngồi yên.”

Diệp Huyền trong lòng nói nhỏ.

Nhưng mắt thấy Huyền Âm Tôn giả lĩnh vực cách hắn càng ngày càng gần, phát hiện hắn là sớm tới sự tình, Diệp Huyền vẫn là không khỏi luống cuống, trong lòng cắn răng, chuẩn bị làm liều chết đánh cược một lần.

Nhưng vào lúc này!

Đột nhiên xảy ra dị biến!

Ầm ầm!

Toàn bộ thiên không lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bắt đầu cấp tốc biến đổi, che khuất bầu trời, sương đỏ lẫn lộn, tựa như máu tươi nhuộm thành đồng dạng.

Theo sát lấy hiện ra rất nhiều máu sắc thiểm điện, từng đạo hàng lâm xuống, lít nha lít nhít, như là mạng nhện.

Một cái tám sắc vòng xoáy xuất hiện tại đây trời tia chớp màu đỏ ngòm phía dưới.

Huyền Âm Tôn giả sắc mặt giật mình, vội vàng cấp tốc quay đầu.

“Người là. . đây không có khả năng!”

Thanh âm hấn một giạt mình, đơn giản không thể tin được, hồn phách kinh dị, huyết nhục run rẩy, không chút nghĩ ngợi, liền vội vàng xoay người liền trốn, hồn phách đều nhanh tan hết.

Đây là người nào tiêu chí, hấn lại biết rõ rành rành.

Nhưng đối phương không phải đã bị Phong Ma thanh toán rơi mất?

Làm sao sẽ còn xuất hiện lần nữa?

“Phong Ma không thể giết chết người? Dương tiên bối, người không thể giết ta, ta là Đại Minh Thiên Vương người, phụ trách tại Thần Khư đại lục thành lập tế đàn!”

Huyền Âm Tôn giả một bên chạy trốn, một bên kinh hoảng kêu to.

Ầm ầm!

Một đạo tia chớp màu đỏ ngòm tại Dương Phóng điều khiển dưới, hóa thành một đạo xích quang, trong nháy mắt xuyên qua mà qua, lập tức xuyên thấu hư không, đem Huyền Âm Tôn giả thân thể bao phủ ở bên trong.

A!

Huyền Âm Tôn giả toàn bộ thân hình tại chỗ bốc hơi, ngay cả cái bã vụn đều không có lưu lại.

Đáng sợ một màn, khiến cho ẩn tàng âm thầm Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào ba người tất cả đều trong lòng chấn kinh, vội vàng nhanh chóng hiện lên ra.

Bọn hắn ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp nồng đậm tia chớp màu đỏ ngòm phía dưới, Dương Phóng thân thể lạnh lẽo sừng sững, đỉnh đầu tám sắc vòng xoáy, tựa như viễn cổ Thần Vương, khí tức thâm thúy xa xưa.

Đầy trời tinh hồng thiểm điện tại đỉnh đầu của hắn lung tung bay múa, tràn diện kinh người.

“Sư tôn!”

Diệp Huyền ba người kinh hãi kêu to, vội vàng nhanh chóng hướng về đi qua.

Dương Phóng sừng sững tại nồng đậm tia chớp màu đỏ ngòm dưới, tang thương ánh mắt, nhìn một chút Diệp Huyền ba người, như là có thể nhìn thẳng đến ba người sâu trong linh hồn đồng dạng.

Khiến cho trong lòng ba người giật mình, toàn thân trên dưới lông tơ tất cả đều dựng thẳng đứng lên.

“Ba người các người trên người ấn ký tại tầng cường, nhất định phải mau chóng loại trừ, bằng không ba người các người tất nhiên sẽ có người chết!”

Dương Phóng mở miệng.

Ba người này trên thân tất cả đều là Âm Tuyên ấn ký, ba người chú định chỉ có thể sống xuống tới một cái.

Lần này bọn hắn liên tiếp gặp nạn, cũng đủ để nói rõ vấn đề.

Nếu như không phải mình kịp thời đuổi tới, ba người hạ tràng tuyệt đối vô cùng thâm hiểm.

“Cái gì?”

Ba người biến sắc.

“Sự tôn còn xin cứu lấy chúng ta!”

“Làm như thế nào loại trừ ấn ký?”

Bọn hắn vội vàng mở miệng.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, không nói một lời.

Muốn cứu bọn họ, chỉ có một cái biện pháp, chính là đem phía sau màn Âm Tuyên dẫn ra, lại từ tự mình ra tay, đối phó đối phương.

Dạng này mới có thể khiến đến ba người thoát khỏi vận mệnh.

“Phương pháp ngược lại là có, bắt quá lại tràn ngập nguy cơ, liền nhìn các người có dám đánh cược hay không rồi?”

Dương Phóng mở miệng.

“Sự tôn mời nói, đến cùng nên làm như thế nào?”

Diệp Huyền mở miệng.

“Diệp Huyền, tu vi của người tại trong ba người mạnh nhất, còn lại hai người có khả năng nhất bị người khắc chết, dưới mắt người khoảng cách Bất Diệt cảnh giới càng ngày càng gần, chỉ có trước hết để cho người đột phá Bất Diệt, dẫn tới đối phương đoạt xá, lại từ ta tùy thời xuất thủ, chặn đường đối phương, đương nhiên, ta xuất thủ nắm chắc cũng không lớn, có lẽ ta cũng ngăn không được đối phương, thế nào? Người có dám đánh cược hay không một cược?”

Dương Phóng mở miệng.

Cái gì?

Diệp Huyền bọn người tất cả đều biến thấp thỏm cùng kinh hãi.

“Sự tôn, vậy ngài đại khái nắm chắc được bao nhiêu phần?”

“Năm năm chi mở đi.”

Dương Phóng nói.

Căn cứ từ mình trước đó gặp phải Ma Quân cùng Kiếm Ma, cũng có thể nhìn ra Âm Tuyên thực lực tất nhiên không yếu đi nơi nào.

Nói là năm năm chi mở, Dương Phóng đều là cất nhắc chính mình.

Nhưng nếu ba người không cá cược, Khương Nhân, Thẩm Đào tuyệt đối sống không được bao lâu.

Trong lúc nhất thời, ba người trong lòng tất cả đều tại kịch liệt giãy dụa.

Diệp Huyền cười khở một tiếng, trực tiếp mắng to.

“Mẹ nhà hần!”

Hần biết dù là mình lần này không cá cược cũng vô dụng, một khi chờ mình đến Bất Diệt cảnh giới, vẫn là phải tránh không được bị đoạt xá.

Đơn giản là chết sớm chết muộn vấn đề!

“Tốt, ta cược!”

Hần hung hăng cắn răng.

“Có thể, trong khoảng thời gian này, các người cái nào đều không cần đi, liền ở tại Viêm Long minh, chờ ta thu thập xong Thần Chủng, tự nhiên sẽ giúp người loại trừ ấn ký, đúng, nếu là lại tập hợp đủ mấy khóa Thần Chủng, ta nắm chắc hần là lớn hơn.”

Dương Phóng mở miệng.

Hiện tại tám sắc vòng xoáy cũng đã đáng sợ như thế, nếu là đạt tới cửu sắc vòng xoáy, uy lực đem càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

Nếu có thể đạt tới mười màu vòng xoáy, vậy sẽ dính đến thời không ảo diệu.

Cứu ra Diệp Huyền mấy người là dễ như trở bàn tay sự tình!

“Sự tôn, ta chỗ này trước đây không lâu cũng đã nhận được nửa tấm Đạo Đồ.”

Diệp Huyền vội vàng từ trong giới chỉ cấp tốc lấy ra nửa tấm ngàm hoàng sắc da thú cổ đồ ra.

“Ồ?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, cấp tốc nhận được trong tay.

Diệp Huyền thế mà cũng đã nhận được nửa tấm.

Hắn cầm trong tay, cẩn thận cảm ứng, rất nhanh phát hiện đây là sự thực, cùng mình thể nội tám khóa Thần Chủng sinh ra cộng minh.

Không chỉ có như thế, hắn rất nhanh cảm ứng đến khác nửa tấm Đạo Đồ ở nơi nào.

“Rất tốt, Diệp Huyền, đi thôi, ta trước hộ tống các người trở về.”

Dương Phóng mở miệng, nói: “Các người hiện tại chỉ lo đi trở về, trong lúc đó không có bất luận kẻ nào ngăn cản các người.”

Sau khi nói xong, thân thể của hắn bắt đầu chậm rãi ảm đạm, tiếp theo mơ hồ không thấy.

Trên bầu trời tia chớp màu đỏ ngòm cùng huyết sắc tầng mây cũng hết thảy tản ra.

“Sự tôn!”

Ba người vội vàng hét lớn.

“Ta không cách nào tùy tiện hiện thân, chỉ có thể ở âm thầm hộ tống các người, bắt đầu lên đường thôi.”

Dương Phóng thanh âm vang lên lần nữa, lại một lần đưa tới đầy trời lôi vân mãnh liệt, thiểm điện đan xen.

Diệp Huyền mấy người lập tức kích linh linh rùng mình một cái, sau đó nhao nhao gật đầu, bắt đầu khởi hành.

...

Một phương hướng khác.

Âm lãnh trong góc.

Lòng đất mấy vạn mét địa phương.

Thần bí đen nhánh trong cổ điện trực tiếp truyền đến phần nộ tiếng gầm, tiếp lấy một đạo vô cùng bóng đen to lớn lập tức từ bên trong vọt ra, khiêng ra một cái cự đại bàn tay, một bàn tay đem toàn bộ cổ điện đánh cho vỡ nát.

“Dương Đạo tiểu nhi, lần ta quá đáng!”

Hắn phát ra gầm thét, chấn toàn bộ lòng đất không gian đều đang lắc lư.

Thiên địa bên ngoài nguyên rủa kém chút xâm lấn tới.

“Huyền Âm Tôn giả, đã xảy ra chuyện gì, vì sao như thế tức giận?”

Một đạo uy nghiêm nặng nề thanh âm từ đằng xa truyền đến, tiến vào Huyền Âm Tôn giả trong óc.

Huyền Âm Tôn giả biến sắc, vội vàng thu liễm khí tức, cung kính hành lễ, nói: “Đại Minh Thiên Vương, thuộc hạ phân thân ở bên ngoài bị người diệt, là cái kia Dương Đạo làm, khẩn cầu Đại Minh Thiên Vương vì thuộc hạ làm chủ!”

“Dương Đạo?”

Cái kia đạo thanh âm uy nghiêm nói một câu xúc động thanh âm, nói: “Ta cũng không làm gì được hắn, chuyện này như vậy quên đi thôi, hắn chỉ là diệt người phân thân, cũng không diệt người bản thể, đừng lại đi gây chuyện!”

“Đại Minh Thiên Vương, làm sao lại như vậy? Dương Đạo chẳng lẽ vẫn là đối thủ của người hay sao? Chỉ cần ngài xuất thủ, có thể dễ như trở bàn tay bắt lấy hắn, thậm chí có thể tịch này giao hảo Phong Ma!”

Huyền Âm Tôn giả vội vàng mở miệng.

“Phong Ma? Phong Ma đã bị Dương Đạo chỗ trấn áp, người này đã triệt để đã có thành tựu, tại Hắc Âm âm mai đã dẫn phát vô tận ba động, người xác định còn phải lại đối địch với hắn?”

Đại Minh Thiên Vương cảm thán thanh âm ở đây truyền đến.

“Cái gì?”

Huyền Âm Tôn giả trong lòng giật mình, đơn giản hoài nghi mình nghe lầm.

Phong Ma bị Dương Đạo trấn áp?

Cái này nói đùa cái gì?

Phong Ma là ai!

Ai có thể trấn áp hắn!

Đây là một thời đại truyền kỳ.

“Ta biết người không tin, nói thật, ngay cả ta cũng không tin, đáng tiếc ta vài bằng hữu từ Hắc Âm âm mai truyền ra tin tức, xác thực như thế.”

Đại Minh Thiên Vương nhẹ giọng thở dài, nói: “Cho nên, chuyện này như vậy quên đi thôi, một cái phân thân mà thôi, lại luyện chế một cái thì thế nào.”

“Vâng, Minh Vương!”

Huyền Âm Tôn giả mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, thành thành thật thật mở miệng.

Cái này Dương Đạo vậy mà đáng sợ như thế?

Hắn chẳng lẽ là cái nào đó siêu cấp lão quái vật chuyển thế?

...

Thời gian vượt qua.

Hai ngày sau.

Thần Hoang Vực bên trong.

Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào ba người xuyên qua trùng điệp trở ngại, rốt cục lần nữa quay trở về tới chỗ này đại vực bên trong, dọc theo đường quả nhiên không có bất kỳ cái gì ngăn cản, khiến cho ba người tất cả đều thở dài một hơi.

“Sư tôn, ngài vẫn còn chứ?”

Diệp Huyền quay đầu nhìn lại, mở miệng hỏi thăm.

Sau lưng huyết sắc mây nhấp nhô, nương theo lấy từng đạo tia chớp màu đỏ ngòm đan xen.

Dương Phóng thân thể một trận sáng tối chập chờn, lần nữa nổi lên, đỉnh đầu một cái tám sắc vòng xoáy ô ô xoay tròn, miễn dịch hết thủy tổn thương.

Ánh mắt của hắn tang thương, tựa hồ xuyên thấu không gian, rơi vào xa xôi phía trước.

Lại là một cái cổ nhân!

“Diệp Huyền, phía trước có ta một cái người quen biết, tựa hồ lâm vào phiền phức, người đi tiện tay giúp đỡ nàng, thuận đường đưa nàng đưa vào Viêm Long minh, ta không tiện xuất thủ.”

Dương Phóng mở miệng.

“Người quen biết?”

Diệp Huyền hồ nghi, gật đầu nói: “Vâng, sư tôn!”

Dương Phóng cong ngón búng ra, đối phương chân dung đã tiến vào Diệp Huyền não hải.

Sau đó Dương Phóng thân thể lần nữa chậm rãi mơ hồ, biến mất không thấy gì nữa.

... .

Chương 437 : Âm Đô Sơn

Vắng vẻ trong trấn.

Tần Linh Linh người mặc một thân nhạ váy áo màu trắng, eo buộc một đầu màu xanh biếc đai lưng, dung mạo chưa nói tới cái gì tuyệt sắc, nhưng cũng có thể nói lên được tươi mát thoát tục, trên thân tự nhiên mà vậy tản mát ra một loại linh hoạt kỳ ảo khí chất, khiến cho nàng này mị lực tại trong vòng phương viên mấy trăm dặm đều số một.

Nhất là nàng này y thuật chi cao, vô số giang hồ khách xách chi đều lớn dựng thẳng ngón cái.

Tăng thêm nàng này hiệp can nghĩa đảm, đã từng vì rất nhiều nghèo túng giang hồ khách chữa bệnh không cần tiền, không biết nhiều ít người nhận qua ân huệ của nàng, khiến cho nàng này tại mọi người trong suy nghĩ thanh danh càng là đạt tới cực hạn.

Lần này.

Tần Linh Linh chính là tại hơn mười vị giang hồ hào kiệt hộ tống dưới, chuẩn bị tiến về Bàn Long Sơn ngắt lấy dược thảo, lại không nghĩ rằng tại nửa đường bên trong lại trực tiếp gặp Duyên Giang bang Thiếu bang chủ Hồ Vận.

Hồ Vận chừng ba mươi tuổi, một thân trường bào màu đỏ, mặt đầy râu gốc rạ, cười vượt tại một con ngựa cao lớn bên trên, bên người ong kén mười mấy tên bang chúng, từng cái xách đao mang kiếm, thực lực bất phàm, quay chung quanh đứng thẳng người nhỏ yếu Tần Linh Linh, trong miệng cười lên ha hả.

“Ha ha ha, hôm nay vậy mà như thế may mắn, Bồn thiếu chủ chỉ là tùy ý ra một chuyến, liền gặp xa gần nghe tiếng Tàn tiên tử, Tàn tiên tử không bằng thường cái mặt mũi, bởi Bồn thiếu chủ trở về ngòi một chút như thế nào? Bồn thiếu chủ tất nhiên sẽ không bạc đãi Tàn tiên tử!”

Hồ Vận cười ha ha.

“Đúng đấy, Tàn tiên tử thanh danh to lớn như thế, cùng chúng ta Thiếu chủ quả thực là trời đất tạo nên một đôi!”

“Không bằng trở lại chúng ta Duyên Giang bang, làm một vị Thiếu chủ phu nhân như thế nào?”

“Tàn tiên tử mỗi ngày xuất đầu lộ diện, tự làm tất cả mọi việc, thật là khiến người triu mến, vẫn là chúng ta Thiếu chủ hiểu được thương người a.”

Một đám bang chúng trong miệng kêu to.

Tàn Linh Linh bên người một loại giang hồ khách, đều trong lòng phẫn nộ.

“Hồ thiếu chủ, người dám như thế đối đãi Tàn tiên tử, liền không sợ cùng ngàn ngàn vạn vạn giang hồ nhân sĩ là địch sao?”

Một vị đại hán đột nhiên phẫn nộ hét lớn.

“Đúng đấy, hôm nay các người dám bắt đi Tàn tiên tử, ngày khác đoàn người nhất định phải xông lên các người Duyên Giang bang, vì Tàn tiên tử báo thù!”

Một vị khác giang hồ khách phẫn nộ nói.

Hồ Vận nhướng mày, lộ ra vẻ không vui, nhìn về phía

bốn phía giang hồ khách, ngữ khí lãnh đạm, nói: “Các vị, lời của các người có hơi quá, Bồn thiếu chủ chỉ là nhiệt tình mời Tàn tiên tử về ta Duyên Giang bang ngồi xuống, làm sao? Còn muốn trưng cầu đồng ý của các người sao?”

“Thiếu chủ muốn làm liền làm, không cần đạt được bất luận người nào đồng ý.”

Ở bên cạnh hắn, một vị hai gò má tối đen lão giả, ngữ khí băng lãnh, ánh mắt như là đao quang, nhìn về phía đám người, khàn khàn nói: “Nhất là một đám phế vật đồng ý!”

“Người...”

“Hồ thiếu chủ, người thật muốn mạnh mẽ đường đi Tàn tiên tử sao?”

“Hôm nay nhiều như vậy người đều ở chỗ này, người dám bắt đi Tàn tiên tử, đoàn người dù là liều rơi tính mệnh không muốn, cũng muốn cùng các người chống lại đến cùng!”

“Đúng đấy, có năng lực đem chúng ta toàn bộ giết sạch.”

Đám người càng thêm phẫn nộ.

“Các vị, trước không nên vọng động!”

Tàn Linh Linh cố tự trấn định, mở miệng thanh hát, sau đó nhìn về phía Hồ Vận, mở miệng nói ra: “Hồ thiếu chủ, người đến cùng muốn làm cái gì?”

“Tàn tiên tử, ta sở cầu cũng không có cái gì, chỉ là muốn mời tiên tử đến ta Duyên Giang bang ngồi một chút mà thôi, làm sao? Yêu cầu này, Tàn tiên tử cũng muốn cự tuyệt!”

Hồ Vận ngữ khí nhàn nhạt.

“Hồ thiếu chủ, xin thứ cho tiểu nữ tử không cách nào đáp ứng, tiểu nữ tử là người sơn dã, chưa từng gặp qua sự kiện lớn, chỉ sợ lễ nghi phương diện làm không đúng chỗ, va chạm Hồ thiếu chủ.”

Tần Linh Linh mở miệng.

“Tần tiên tử nói đùa, không thích ứng được, có thể chậm rãi thích ứng, không phải sao?”

Hồ Vận cười ha ha.

“Người nữ tử này được không biết cất nhắc, hôm nay Thiếu chủ nhà ta cùng người nói nhiều lời như vậy, người còn như thế không thức thời, đây chính là vấn đề của người, đã dạng này, vậy lão phu liền nói cái gì cũng muốn hoạt động một chút, thay Thiếu chủ ra một chút tay.”

Cái kia vị diện sắc tối đen lão giả, thanh âm lạnh lùng, mở miệng nói ra.

Tần Linh Linh đôi mi thanh tú nhíu một cái, nhìn về phía trước mắt Hồ Vận cùng lão giả thần bí, thốt lên nói ra: “Hồ thiếu chủ, làm sao? Người thật muốn dùng sức mạnh không được sao?”

Hồ Vận mỉm cười, ngồi ngay ngắn ở trên lưng ngựa, lại là không nói một lời.

Lão giả kia ánh mắt lạnh lùng, thân thể đột nhiên nhanh chóng đập ra, cả người như là đại ượng, mang theo một cỗ cuồng mãnh khí chất, vờ một cái về phía Tần Linh Linh, liền muốn đem nó trực tiếp bắt đi.

Nhưng vào lúc này!

Một cỗ vô cùng to lớn lực lượng ba động, trùng trùng điệp điệp, tựa như thủy triều đồng dạng từ đằng xa nhanh chóng mãnh liệt mà đến, mang theo cát bay đá chạy, lập tức bao phủ tứ phương, đem vị lão giả kia thân thể một mực giam cầm.

Lão giả biến sắc, đơn giản không dám tin.

Lĩnh vực?

Ầm!

Thân thể của hắn bỗng nhiên sụp đổ, giữa không trung giải thể, ngay cả câu kêu thảm cũng không có phát ra, liền chết thảm bỏ mạng.

Bên cạnh Hồ Vận trừng mắt, tại chỗ bị bắn tung toé một thân huyết thủy.

Thánh linh?

“Đi mau!”

Hắn mở miệng hét lớn, vô cùng hoảng sợ, “Tiền bối tha mạng, cha ta là Duyên Giang bang bang chủ...”

Phanh phanh phanh phanh!

Từng cỗ thi thể liên tục không ngừng nổ tung, máu tươi bắn tung toé, lung tung bay múa.

Tại Diệp Huyền lĩnh vực phía dưới, từng vị Duyên Giang bang bang chủ liên tục chết thảm, một cái cũng không có còn lại.

Tần Linh Linh cùng bên người một đám giang hồ khách,

đều nghẹn họng nhìn trân trối, dị thường rung động nhìn bốn phía.

Là ai?

Có thánh linh cấp tiền bối giúp bọn hắn xuất thủ?

Diệp Huyền một thân quần áo màu trắng, mặt mỉm cười, phong độ nhẹ nhàng, như là trọc thế giai công tử, dung nhan tuyệt hảo, từ đằng xa hành tẩu mà tới.

“Vị này chắc hẳn chính là Tàn tiên tử đi.”

“Người là...”

Tàn Linh Linh hồ nghi.

“Himalaya, không biết Tàn tiên tử có thể cùng tại hạ đơn độc một lần?”

Diệp Huyền mỉm cười.

Tàn Linh Linh trong lòng giật mình, sau đó trong nháy mắt kịp phản ứng.

“Tốt!”

“Tàn tiên tử, mời tới bên này.”

Diệp Huyền mỉm cười.

Tàn Linh Linh sắc mặt ngưng lại, khẽ cắn hàm răng, rất mau cùng tới.

Người xuyên việt đồng liêu!

Lại là bọn hắn.

Đã sớm suy đoán, Lam Tinh bên trong không chỉ chính mình một cái người xuyên việt, nghĩ không ra thật tại dị giới gặp.

Âm thầm.

Dương Phóng lẳng lẳng quan sát, không nói một lời.

Tần Linh Linh...

Tại thế giới hiện thực cùng hắc tùng có một đoạn giao tình thiếu nữ, còn kém chút ra mắt thành công, đối phương tại dị giới thế mà cũng là y sư?

Bất quá hắc cũng không hiện thân gặp mặt.

Hai người thân phận bất đồng, địa vị bất đồng, nhất định là không có khả năng tiến tới cùng nhau.

Hôm nay để Diệp Huyền xuất thủ, cũng chỉ là giải quyết xong nhân quả thôi.

“Nàng này trên thân tốt lạnh khí tức, nàng tu luyện chính là một loại Hàn Băng Tâm Pháp, mà lại trên người nàng vậy mà cũng có Đạo Đồ mảnh vỡ.”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, nhìn về phía Tần Linh Linh.

Tám thứ ba Đạo Đồ mảnh vỡ!

Cùng Diệp Huyền cho hắc tám kia hoàn toàn bất đồng.

Hắn như có điều suy nghĩ, lúc này đi xa phiến khu vực này, tránh đi đám người mắt, sau đó lần nữa hiện ra thân thể, hướng về Diệp Huyền truyền âm, để Diệp Huyền nghĩ biện pháp thu hoạch trên người đối phương Đạo Đồ mảnh vỡ.

Diệp Huyền rất nhanh đến mức đến truyền âm, trong lòng giật mình, quay đầu nhìn về phía Tần Linh Linh.

“Tần tiên tử, trên người của người phải chẳng đạt được một trương Đạo Đồ mảnh vỡ?”

Diệp Huyền đi thẳng vào vấn đề, thốt lên hỏi thăm.

Tần Linh Linh đôi mi thanh tú nhíu một cái, gật đầu nói: “Đúng thế.”

“Vậy là tốt rồi, thực không dám giấu giếm, trương này Đạo Đồ mảnh vỡ đối với chúng ta chính thức mà nói có trọng yếu vô cùng tác dụng, không biết người là có hay không nguyện ý bỏ những thứ yêu thích, người yên tâm, chúng ta sẽ không bạc đãi người, người cần có bất luận cái gì tài nguyên, chúng ta đều có thể thay người bổ sung, vô luận là thế giới hiện thực, vẫn là dị giới.”

Diệp Huyền mở miệng nói ra.

Hiện tại Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Từ Khai bọn người không tại, hẳn tại Viêm Long minh quyền lên tiếng cực kỳ trọng đại, chính thức tài nguyên hẳn nghĩ điều lấy vật gì, cơ bản liền có thể điều lấy vật gì.

Tần Linh Linh có chút suy tư, cuối cùng vẫn gật đầu nói: “Tốt a.”

Dù sao tại nàng trước đó nhận giáo dục bên trong, vẫn là lấy thuận theo chính thức làm chủ.

Nàng rất nhanh từ trong ngực lấy ra nửa tấm nhan sắc cổ phác da thú đồ án ra, mở miệng nói ra: “Ta cũng là trước đây không lâu mới vừa vận biết được, trương này đồ vật lại là Đạo Đồ mảnh vỡ, nó là ta tại một chỗ trong huyệt động may mắn đạt được, lúc đầu ta là muốn đem

nó giao cho sư môn, nhưng bây giờ liền đem nó giao cho các người đi.”

“Tần tiên tử quả nhiên là đại nghĩa người!”

Diệp Huyền mỉm cười, nói: “Nếu như Trung Quốc bên trong tất cả đều là Tần tiên tử dạng này người, đối ta Trung Quốc người xuyên việt mà nói, thật sự là một kiện chuyện may mắn.”

Hắn không khỏi âm thầm cảm thán, vẫn là nữ hài tử dễ dàng lừa gạt.

Nếu là một cái nam tính người xuyên việt đạt được Đạo Đồ mảnh vỡ, hắn nghĩ dễ dàng như vậy lừa gạt tới, không thể nghi ngờ là chuyện không thể nào.

“Diệp đội trưởng khách khí.”

Tần Linh Linh khiêm tốn nói.

“Đúng rồi, Tần tiên tử, người nói người sư môn? Người ở chỗ này cũng có sư môn, không biết báỉ môn phái nào?”

Diệp Huyền hiểu kỳ nói.

“Ta báỉ nhập chính là một cái ẩn sĩ môn phái, môn nhân đệ tử rất ít xuống núi, cho dù xuống núi cũng tuyệt không đối ngoại lộ ra liên quan tới tự thân môn phái tin tức, bất quá nếu là Diệp đội trưởng hỏi thăm, ta tự nhiên có thể lộ ra, ta chỗ môn phái cũng gọi 【 Cửu Âm Thần cung 】, ở vào một chỗ ẩn thế bí cảnh bên trong, theo sư tôn ta nói, trong thần cung hẳn là còn có viễn cổ Đại Năng tọa trấn.”

Tần Linh Linh mở miệng.

“Cái gì?”

Diệp Huyền rất là ngạc nhiên.

Thần Khư đại lục bí mật quả nhiên đủ nhiều.

Môn phái này hẳn xác thực lắm may chưa từng nghe qua, nghĩ không ra lại có viên cổ Đại Năng tọa trấn.

“Tần tiên tử, nơi này không phải nói chuyện địa phương, không bằng ta mang ngươi tiến về chúng ta Trung Quốc căn cứ địa nhìn một chút như thế nào, có lẽ nơi đó sẽ có rất nhiều người tại thế giới hiện thực quen thuộc người.”

Diệp Huyền mỉm cười.

“Cũng tốt!”

Tần Linh Linh gật đầu.

Diệp Huyền lộ ra tiểu dung, lúc này triển khai lĩnh vực, bao trùm Tần Linh Linh thân thể, bắt đầu hướng nơi xa hành tẩu.

Dương Phóng thân thể hư vô, sắc mặt bình thản, lẳng lặng đi theo ở phía sau.

Cửu Âm Thần cung?

Cái tên này cũng chưa từng nghe qua.

Nghĩ không ra Tần Linh Linh lại có loại này tạo hóa!

Không bao lâu.

Diệp Huyền hai người đã xuất hiện ở Trung Quốc người xuyên việt chỗ cứ điểm bên trong.

Tại tạm thời an trí Tàn Linh Linh về sau, Diệp Huyền rất nhanh từ cú điểm bên trong cấp tốc đi ra, đi vào một chỗ dày đặc giữa rừng núi.

“Sự tôn, người vẫn còn chứ? Quả nhiên có một trương Đạo Đồ mảnh vỡ.”

Hắn từ trong ngực đem một trương mảnh vỡ cấp tốc lấy ra ngoài.

Trước mắt tinh hồng sắc kiếp vân phun trào, lớp lớp rung động, thanh âm oanh minh.

Dương Phóng thân thể lần nữa nổi lên, vẫy tay một cái, tám kia Đạo Đồ mảnh vỡ tự động bay tới, đã rơi vào Dương Phóng trong lòng bàn tay.

“Diệp Huyền, sau này không thể bực đãi người này.”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên Đạo Đồ, bình tĩnh mở miệng.

“Sự tôn yên tâm, đoạn sẽ không để cho nàng ăn thiệt thòi.”

Diệp Huyền gật đầu.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, trong tay rất mau ra hiện một viên màu xanh biếc chiếc nhẫn, mở miệng nói ra: “Nơi này có một viên chiếc nhẫn, là ta đã từng đánh giết một vị chuẩn Vương cấp cường giả đạt được, bên trong còn có không ít tài nguyên, người cầm đi đi.”

Hắn đem chiếc nhẫn trực tiếp giao cho Diệp Huyền.

Tương tự chiếc nhẫn, trên người hắn tối thiểu còn có mấy chục mai.

“Chuẩn Vương cấp cường giả chiếc nhẫn?”

Diệp Huyền con mắt lóe lên, mừng rỡ dị thường, vội vàng cấp tốc tiếp nhận.

“Trong khoảng thời gian này Thần Khư đại lục sẽ không bình tĩnh, các người tốt nhất đừng xuất đầu lộ diện, hết thảy lấy điều thấp phát dụng làm chủ, chờ ta xử lý tốt trong tay sự tình, sẽ ném thử giúp các người xóa đi ấn ký, các người hiện tại muốn làm, chính là hảo hảo tu luyện.”

Dương Phóng lần nữa thốt lên.

“Vâng, sư tôn.”

Diệp Huyền gật đầu.

“Ừm.”

Dương Phóng gật đầu, thân thể bắt đầu chậm rãi mơ hồ, lần nữa biến mất không thấy.

Trên bầu trời từng mảnh từng mảnh huyết sắc tầng mây cấp tốc tán đi, liên đới lấy đầy trời thiểm điện cũng toàn bộ biến mất.

Rất nhanh vô tung vô ảnh.

Diệp Huyền lần nữa nhìn về phía trong tay chiếc nhẫn, tinh thần lực tràn vào trong đó, vừa mừng vừa sợ, âm thầm phấn chấn.

Chiếc nhẫn kia bên trong cô bảo đông đảo, đủ loại kiểu dáng.

Đơn giản làm cho người hoa mắt.

Có những vật này, thực lực của hắn nhất định còn sẽ tiếp tục tấn mãnh tăng lên.

...

Một phương hướng khác.

Dương Phóng lần nữa hiện ra thân thể, đỉnh đầu đầy trời tia chớp màu đỏ ngòm, nắm chặt hai tấm bất đồng Đạo Đồ mảnh vỡ, bắt đầu cẩn thận cảm ứng.

Diệp Huyền đưa cho Đạo Đồ mảnh vỡ, cách mình rất gần.

Hắn là ngay tại càn chi bản khối.

Nhưng Tần Linh Linh cho Đạo Đồ mảnh vỡ lại có chút vắng vẻ.

vị trí giống như là tại. . khôn chi bản khối.

“Khôn chi bản khối, kia năm viên Thần Chủng chôn giấu địa phương, cũng chính là là khôn chi bản khối, nói như vậy vừa vặn có thể thuận đồ.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Bất quá dưới mắt vẫn là đi trước tìm càn chi bản khối kia nửa tấm Đạo Đồ lại nói.

Dương Phóng dọc theo cảm ứng, lúc này lần nữa hành động.

Đảo mắt hơn nửa ngày thời gian trôi qua.

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, lông mày dần dần nhăn lại.

Không thích hợp!

Cần chi bản khối kia nửa tấm Đạo Đồ, cũng không tại Thần Khư đại lục.

Mà là tại Hắc Âm âm mai.

Mình dọc theo cảm ứng tìm hơn nửa ngày, rõ ràng xác định vị trí ngay tại phụ cận, nhưng lại khó mà chân chính chạm đến, thật giống như ở vào ở vào thời không song song bên trong đồng dạng.

Nói rõ căn bản không phải tại Thần Khư đại lục.

“Tốt, về trước đi một chuyến.”

Dương Phóng tự nói.

Dù sao lần này ra ba ngày thời gian đã nhanh phải dùng xong, chờ lần sau ra, nhất định phải là bảy ngày sau đó.

Hắn bắt đầu lẳng lặng chờ đợi quay lại.

Không bao lâu.

Đến từ Hắc Âm âm mai bên trong dẫn dắt chi lực bắt đầu bao vây lấy thân thể của hắn, từng tia từng sợi, tựa như bàn tay vô hình, đem hắn bao lấy, sau đó cấp tốc dẫn dắt rời đi.

Xoát!

Quang mang lóe lên.

Dương Phóng lần nữa từ thần kính mảnh vỡ bên trong chui ra.

Vừa mới chui ra, hắn liền lập tức nắm chặt Diệp Huyền

cho kia nửa tấm Đạo Đồ mảnh vỡ, bắt đầu cẩn thận cảm ứng.

Một lát sau, Dương Phóng con mắt lóe lên.

Quả nhiên lần nữa cảm ứng được.

Hắn lúc này thu hồi thần kính mảnh vỡ, thân thể nhoáng một cái, cấp tốc ra Thần thôn, hướng về nơi xa lao đi.

Lấy hắn tu vi hiện tại, toàn bộ Hắc Âm âm mai không nói có thể bình lợi, nhưng là tuyệt đại bộ phận địa phương, tuyệt đối có thể bình yên vượt qua.

Dương Phóng dọc theo cảm ứng, một đường xâm nhập, hướng về một phương hướng khác tiến đến.

Đảo mắt lại là ba ngày quá khứ.

Rốt cục!

Dương Phóng đi vào một chỗ to lớn hẻm núi trước đó, nghi ngờ trong lòng, tinh thần lực dẫn đầu hướng về hẻm núi mạnh vọt qua, từng tia từng sợi, tựa như vô hình chạm tay.

Rất nhanh tại hẻm núi chỗ sâu phát hiện một chỗ không đáng chú ý cự cung.

Cự cung bị cấm chế dày đặc cùng đại trận bao vây, nghiêm cấm bất luận người nào nhìn trộm.

Không chỉ có như thế, tại cự cung bên ngoài, càng là có rất nhiều khô lồi nô bộc đang yên lặng tuần tra.

Dương Phóng phân ra một sợi tinh thần lực, lặng yên không tiếng động xé mở đại trận một cái góc, cấp tốc vào bên trong quét mắt quá khứ.

Cái này xem xét, lập tức lộ ra vẻ ngạc nhiên.

“Là hấn, điên đạo nhân!”

Cái này cự cung ở giữa nhất, một chỗ đại điện bên trong, một vị người mặc thanh bào, áo choàng tán phát bóng người, chính vây quanh một viên hỏa hồng sắc đan lô vừa đi vừa về hành tẩu, hai tay thỉnh thoảng đánh ra một cỗ cường hấn chưởng lực, hướng về trong lò đan dừng mãnh lao tới, tựa như tại luyện chế lấy cái gì đồng dạng.

Qua đi tới hồi lâu.

Hấn mới rốt cục dừng lại, thật dài nhẹ nhàng thở ra, tựa hồ luyện chế thành công.

Ngay tại hấn khai lò lấy đan sát na, bỗng nhiên con người phát lạnh, bắn ra hai đạo sắc bén đáng sợ chùm sáng, đột nhiên quay đầu.

“Ai?”

Hấn vung tay áo một quyền, liền muốn trực tiếp thu hồi đan lô.

Nhưng là một cỗ lực lượng khổng lồ tuôn ra, lại sớm một bước dẫn đầu nhiếp trụ đan lô, khiến cho đan lô hóa thành một đạo lưu quang, nhanh chóng hướng về bên ngoài phóng đi.

Điên đạo nhân biến sắc, trực tiếp đuổi tới, hai tay kết ấn, liền tiếp đánh ra từng đạo lực lượng cường đại, ý đồ định trụ đan lô.

Hỏa hồng sắc đan lô một trận kịch liệt lay động, tựa hồ thật muốn bị định trụ.

Nhưng rất nhanh một cỗ càng cường lực hơn lượng tuôn ra, khiến cho lập tức tránh thoát rơi mất diên đạo nhân giam cầm, tiếp tục hướng về bên ngoài cực tốc phóng đi.

Loảng xoảng!

Đan lô xông ra đại điện, hung hăng rơi vào một khối trên núi đá.

Một cái màu đen giày nhẹ nhàng giẫm tại trên lò luyện đan, lộ ra giày phía trên bóng người, một thân áo bào đen, thân thể khô ngô, mặt mũi tràn đầy lãnh đạm chi sắc.

“Diên đạo nhân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ hô?”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt.

“Là người!”

Ngay tại đuổi theo diên đạo nhân biến sắc, giật mình mở miệng.

Hắn cơ hồ không chút nghĩ ngợi, vội vàng liền muốn quay người thoát đi.

Nhưng giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, thân thể dừng lại, lẩn nữa ngừng lại, sắc mặt âm trầm, quay đầu, nhìn về phía Dương Phóng.

“Dương Đạo đạo hữu, người là nghĩ đến báo thù, vẫn là muốn làm cái gì?”

Hắn thốt lên hỏi thăm.

Dương Phóng trấn áp phong ma sự tích, đã truyền khắp hơn phân nửa Hắc Ám âm mai, cơ hồ không ai không biết, không người không hay.

Đối mặt thực lực như vậy, hẳn muốn chạy trốn, là căn bản không có khả năng chạy thoát.

Thà rằng như vậy, còn không bằng thẳng thắn sẽ khoan hồng, hỏi thăm lý do.

“Người ngược lại là đủ quả quyết, làm sao? Không tiếp tục chạy trốn?”

Dương Phóng mỉa mai.

“Coi như muốn chạy trốn, lại có thể chạy đi bao xa, Dương Đạo đạo hữu, sự tình lần trước đúng là ta không đúng, nhưng ta cũng là thụ người khác mê hoặc mới ra tay với người.”

Diên đạo nhân mở miệng, “Vì đền bù lỗi lầm của ta, ta có thể hướng người đề lộ ra một chút tin tức liên quan tới Thần Chủng, như thế nào?”

“Người hãy nói xem.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản.

“Thần Khư trong đại lục, Thần Chủng sự tình, hiện nay đã truyền đi xôn xao, trên người của ta trước đây không lâu liền may mắn đạt được nửa tấm Đạo Đồ, ta có thể đem nó hiến cho người, ngoài ra, ta còn có thể nói cho người, có một đợt to lớn cơ duyên sẽ xuất hiện.”

Diên đạo nhân nhìn chăm chú lên Dương Phóng, mở miệng nói: “Theo ta phải biết tin tức, có năm viên Thần Chủng rơi xuống tại cùng một nơi, cái chỗ kia còn từng là một vị Thần Vương mai táng chi địa, thật vừa đúng

lúc, ta vừa vặn có vị kia Thần Vương mộ huyết tin tức.”

“Ồ? Cụ thể nói một chút.”

“Căn cứ ta hiểu rõ tình huống, vị kia Thần Vương khi còn sống là một vị công lực cao tuyệt, vang dội cổ kim cường đại tồn tại, cho dù tại đồng bậc Thần Vương bên trong, cũng là vô địch cường giả, nhân vật như vậy, hẳn trong huyết mộ tất nhiên nương theo lấy vô số cấm chế cùng đại trận, hơi đi nhầm, liền sẽ chết vô cùng thâm, cho dù là cùng giai Thần Vương đi xông đều không có niềm tin tuyệt đối.”

Điền đạo nhân mở miệng.

“Ý của ngươi là nói, ngươi có biện pháp tránh đi những cấm chế kia cùng đại trận?”

“Cho dù không có hoàn toàn chắc chắn, nhưng là chín thành vẫn phải có, liền nhìn Dương Đạo đạo hữu có nguyện ý hay không tin tưởng.”

Điền đạo nhân mở miệng.

“Có chút ý tứ.”

Dương Phóng tự tiểu phi tiểu nói: “Như vậy đi, ngươi trước tiên đem trên người kia nửa tấm Đạo Đồ cho ta.”

“Có thể!”

Điền đạo nhân gạt đầu, cực kỳ quả quyết, lật bàn tay một cái, một trương cổ phác da thú hình ảnh cấp tốc bay đi, hướng về Dương Phóng bay đi.

Dương Phóng một phát bắt được, lật tay lấy ra khác nửa tấm Đạo Đồ mảnh vỡ.

Giữa hai bên quang mang lóe lên, sát na hợp hai làm một, trở thành một trường hoàn chỉnh Đạo Đồ.

Điên đạo nhân đồng tử ngưng tụ, nhìn về phía Dương Phóng, trong lòng cấp tốc mãnh liệt.

“Dương Đạo đạo hữu, người cảm thấy thế nào? Chỉ cần người thả qua ta, ta liền có thể mang người tránh đi cấm chế cùng đại trận, giúp người khỏi ra Thần Chủng.”

Điên đạo nhân mở miệng lần nữa.

“Điều kiện quả thật không tệ.”

Dương Phóng mở miệng, nhìn về phía điên đạo nhân, nói: “Bất quá loại địa phương kia không phải tại Thần Khư đại lục sao? Người có biện pháp từ Hắc Âm âm mai tiến vào nơi đó không nhận phản phệ?”

“Loại địa phương kia mặc dù ở vào Thần Khư đại lục, nhưng lại không nhận nguyên rủa ảnh hưởng, bởi vì trong đó bộ tụ thành một vùng không gian, độc lập với thiên địa bên ngoài, Bất Diệt cảnh cao thủ ở nơi đó là có thể hiển lộ thân thể.”

Điên đạo nhân mở miệng.

Dương Phóng có chút suy tư, gật đầu nói: “Cũng tốt, vậy liền bảy ngày sau ở nơi đó tụ hợp, điên đạo nhân, hi vọng người tốt nhất đừng đùa nghịch ta, ta hôm nay có thể tìm tới người, ngày sau cũng có thể tìm tới người, còn có, lò luyện đan này ta mang đi, bảy ngày sau ta sẽ trả người!”

Hắn tay áo một quyền, tám sắc thần quang đảo qua.

Dưới chân đan lô trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Điền đạo nhân biến sắc, lộ ra lo lắng, nhưng lại chấn nhiếp tại Dương Phóng thực lực đáng sợ, đành phải cưỡng ép nhẫn nại, mở miệng nói ra: “Tốt, bảy ngày sau đó, ta sẽ ở Âm Đô Sơn chờ đợi Dương Đạo đạo hữu.”

“Ừm.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười, biến mất ở chỗ này.

Điền đạo nhân sắc mặt khó coi, lập tức nắm tay chặt chẽ nắm chặt.

Thật lâu.

Hắn ngửa mặt lên trời thở dài, trở về cự cung.

...

Nửa ngày sau.

Dương Phóng lần nữa trở về Thần thôn.

Vừa mới trở về, hắn liền lần nữa ngồi xếp bằng giường, tiếp tục luyện hóa lên tám sắc vòng xoáy bên trong Phong Ma.

Mặc dù hắn hiện tại y nguyên giết không chết Phong Ma, nhưng lại có thể phòng ngừa Phong Ma từ tám sắc vòng xoáy bên trong trốn tới.

Hắn mỗi một lần luyện hóa đều có thể cho Phong Ma mang đến lớn lao tổn thương.

Thời gian vượt qua.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai bên trong, tin tức như cũ tại lên

men.

Liên quan tới Thần Chung sự tình truyền đi xôn xao.

Các lộ vương giả chấn động.

Một mặt là giết mình tại năm viên Thần Chung lại xuất hiện tại cùng một nơi, một phương diện khác thì tại chấn kinh tại chỗ kia Thần Vương mộ huyết.

Bởi vì đoạn này thời gian bọn hắn thông qua các phương diện hiểu rõ, tựa hồ có thể xác định ra chỗ này Thần Vương mộ huyết khi còn sống thuộc về người nào.

Thái Cổ Thần Linh niên đại sơ kỳ, là thần tích cường thịnh nhất thời kì, cũng là cường giả nhất là đông đảo thời kì, có thể xưng tinh quang xán lạn, chúng mạnh tụ tập.

Khi đó, giữa thiên địa từng sinh ra gần trăm vị Thần Vương cấp cường giả.

Mà tại gần trăm vị Thần Vương bên trong, từng có một người đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, cho dù là cái khác Thần Vương liên thủ cũng không làm gì được người nọ, danh xưng 【 vô địch Thần Vương 】 .

Ngay tại đông đảo Thần Vương coi là đối phương sẽ làm sẽ bước vào Thần Hoàng cảnh giới, thành tựu từ xưa đến nay cái thứ nhất Hoàng giả thời điểm, người này lại đột nhiên tọa hóa, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tiếp theo mộ huyết cũng biến thành một vùng không gian, tự động giấu ở thời không bên trong, cách mỗi mấy ngàn năm mới xuất hiện một lần.

Không có ai biết hắn gặp cái gì.

Cũng không người nào biết hẳn vì sao tọa hóa.

Nhưng ở hẳn sau khi tọa hóa, lại không chỉ một người đánh qua cái kia chỗ mộ huyết chú ý.

Chỉ tiếc phàm là tiến vào chỗ kia mộ huyết, không còn có ra qua.

Dần dà, liên quan tới chỗ này mộ huyết tin tức liền càng ngày càng ít.

Về sau kinh lịch chúng thần tề trụ, Hắc Âm âm mai sự tình về sau, chỗ này mộ huyết tin tức liền càng thêm thưa thớt.

Đông đảo vương giả chấn kinh, giữa lẫn nhau tiến hành khảo chứng, đối chiếu từng quyển từng quyển cổ đại điển tịch quan sát, càng xem càng là giật mình.

Bởi vì bất luận nhìn thế nào, chỗ này Thần Vương mộ huyết tựa hồ cũng là thuộc về vị kia vô địch Thần Vương.

“Thật chẳng lẽ chính là hẳn mộ huyết?”

“Khi còn sống vô địch, sau khi chết cũng muốn giam cầm năm viên Thần Chủng, giấu vào trong huyết mộ sao? Hẳn sẽ không ở bố trí cái gì a?”

“Vô địch Thần Vương lúc trước đột nhiên vẫn lạc, chính là một cái cự đại nổi bật khoảnh, hẳn lúc ấy vô địch thế gian, hơn mười vị Thần Vương liên thủ đều không thể làm sao hẳn, chính là nên hát vang tiến mạnh, bước vào Hoàng giả cảnh giới thời điểm, kết quả lại đột nhiên vẫn lạc, tọa hóa bỏ mình. Bất luận nhìn thế nào, đều không bình thường!”

“Không tệ!”

Rất nhiều người nghị luận âm ỉ.

Nhưng nghị luận về nghị luận, nhưng không ai có thể kèm chế nội tâm xao động.

Càng là tình huống quý dị, bọn hấn càng là rất là động tâm.

Dù sao đây là một vị vô địch Thần Vương.

Không nói có thể được đến Thần Chung, riêng là đạt được đối phương truyền thừa, đều là một kiện khó có thể tưởng tượng chỗ tốt.

Đủ loại tin tức cấp tốc lan truyền.

Đảo mắt đã là mấy ngày quá khứ.

Thần kính công năng lần nữa khôi phục.

Dương Phóng trước tiên thông qua thần kính, lần nữa tiến vào Thần Khu đại lục.

Tại đến Thần Khu đại lục về sau, hấn đầu tiên là phân biệt một chút phương hướng, sau đó lập tức hướng về khôn chi bản khối tiến đến.

Hơn nửa ngày thời gian, liền trực tiếp đến đến khôn chi bản khối.

Giờ phút này.

Hấn hiện thân tại một chỗ trong rừng sâu núi thẳm, tay cầm Tần Linh Linh kia nửa tấm Đạo Đồ, tiến hành cẩn thận cảm ứng, rất nhanh trong lòng ngưng tụ, hướng về nơi xa nhìn lại.

Còn tại phía trước?

Lại hướng phía trước đi, chính là Âm Đô Sơn chỗ.

Hắn là kia nửa tấm Đạo Đồ đã bị cái khác Đại Năng đạt được?

Thân thể của hắn lần nữa quy về hư vô, tiếp tục hướng phía trước khởi hành.

Không bao lâu.

Mênh mông liên miên Âm Đô Sơn, rốt cục xuất hiện ở Dương Phóng trước mắt.

Núi như kỳ danh, trước mắt khu vực tối tăm mờ mịt một mảnh, khắp nơi đều là nồng đậm sương mù, âm khí trùng thiên, nơi xa tựa hồ có vô số quỷ ảnh tại giương nanh múa vuốt.

Sương mù xám chỗ sâu nhất, thì là khắp nơi mông lung sơn mạch, tại chập trùng lên xuống, nhìn một cái vô tận.

“Đây chính là Âm Đô Sơn, khôn chi bản khối lại còn có chỗ như vậy?”

Dương Phóng tự nói.

Toàn bộ khu vực, hoàn toàn có thể được xưng là một loại cấm địa.

Dương Phóng hiện ra thân thể, lần nữa nghênh đón đầy trời huyết sắc tầng mây hội tụ, từng đạo thô to tia chớp màu đỏ ngòm hướng về phía dưới oanh kích mà tới.

“Nơi đây bên ngoài không cách nào ngăn cản thiên địa nguyên rửa.”

Dương Phóng nhìn thoáng qua đỉnh đầu thiểm điện, cũng không lập tức quy về hư vô, mà là trực tiếp đã vận hành lên 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng, lập tức trước mắt hắc vụ mãnh liệt, cát bay đá chạy, phát ra ô ô ô thanh âm chói tai.

Vô tận sương mù màu đen tụ đến.

Oanh một tiếng, đếm không hết màu đen hồn ảnh nổi lên, lít nha lít nhít, nhìn một cái vô tận.

“Thật là nhiều tàn hồn!”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Bất quá đều là phổ thông tàn hồn, không có một cái nào ra dáng.

Phía sau hắn trực tiếp xuất hiện mấy chục đạo hồn ảnh, điều khiển những hồn ảnh, bắt đầu cấp tốc cắn nuốt.

Cứ như vậy, một bên đỉnh lấy tia chớp màu đỏ ngòm, một bên hướng về chỗ sâu nhất tiến đến.

Mấy canh giờ sau.

Đột nhiên, trên bầu trời tia chớp màu đỏ ngòm cùng huyết sắc tầng mây như là nhận lấy một loại lực lượng thần bí ảnh hưởng, đột nhiên trì trệ không tiến, không còn tiếp tục theo Dương Phóng di động mà di động.

Thật giống như trước mắt nhiều hơn một loại bình chương vô hình đồng dạng.

Dương Phóng thân thể cũng triệt để biến thành chân thực.

Hắn nhướng mày, nhìn mình thân thể, sau đó quay đầu hướng về sau lưng nhìn lại.

“Tại chỗ sâu quả nhiên có thể miễn dịch thiên địa nguyên rủa.”

Bỗng nhiên!

Dương Phóng ngẩng đầu lên, hướng về nơi xa nhìn lại.

Từng đợt cường đại tinh thần ba động từ tiền phương quét tới, hướng về hắn nơi này quan sát mà tới.

Tại cảm thấy được thân thể của hắn về sau, những cái kia tinh thần ba động lập tức cấp tốc co rút lại trở về, từng cái thu liễm ở vô hình.

Dương Phóng thu hồi ánh mắt, không tiếp tục để ý bọn hắn, mà là cầm trong tay Đạo Đồ, tiến hành cảm ứng.

Một lát sau, hắn thân thể lóe lên, thu sau lưng mấy chục đạo hồn ảnh, cấp tốc biến mất nơi đây.

Quả nhiên bị hắn đoán đúng.

Tần Linh Linh kia nửa bên Đạo Đồ bị một vị nào đó Đại Năng đạt được.

...

Không đáng chú ý trên đồi núi.

Sương mù xám lượn lờ.

Bạch cốt vô tận.

Dương Phóng thân thể nhẹ nhàng lóe lên, xuất hiện ở phiến khu vực này, trên thân khí tức toàn bộ nội liễm,

hướng về phía trước ngóng nhìn mà đi.

Hắn nhân quả Thần Chủng vận chuyển, đồng thời tiếp tục cảm ứng khác nửa tấm Đạo Đồ, lông mày dần dần nhăn lại.

Khác nửa tấm Đạo Đồ khí tức, còn tại phía trước!

Mà lại!

Đạt được Đạo Đồ người, thực lực không kém.

Càng là tiếp cận, càng là có thể cảm nhận được một cỗ kiếm chế tối nghĩa khí tức.

Đây tuyệt đối là Phong Ma cái kia cấp bậc cường giả.

“Lần này phiền toái.”

Muốn từ trong tay đối phương thu hoạch Đạo Đồ, không thể nghi ngờ sẽ dị thường khó khăn.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa vận chuyển lên nhân quả Thần Chủng, bắt đầu tìm kiếm lên diên đạo nhân tung tích.

Một lát sau, hắn thân thể lóe lên, lần nữa biến mất không thấy.

Không bao lâu.

Dương Phóng nhẹ nhàng giáng lâm đến một chỗ giữa rừng núi, thuận lợi tìm được diên đạo nhân.

Vừa mới nhìn thấy Dương Phóng, diên đạo nhân liền cấp tốc đón.

“Xảy ra chuyện, chúng ta hiện tại tới chậm, một nhóm

vương giả đã tại chỗ sâu nhất đối chỗ kia Thần Vương mộ huyết tiến hành đào móc, thành công phá hết ngoại vi cấm chế!”

“Cái gì? Người không phải nói nơi đây cấm chế tính cả cấp bậc Thần Vương đều khó mà phá vỡ sao?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Là Thần Vương khó mà phá vỡ, nhưng ta không để ý đến một việc, vạn cổ năm tháng trôi qua, nơi đây đại trận cùng cấm chế đều tại suy yếu, nhất là thiên địa nguyên rửa cùng Hắc Ám âm mai ăn mòn, khiến cho nơi đây cấm chế sớm đã không cách nào lại tượng trong cổ tịch ghi lại cường đại như vậy.”

Điền đạo nhân vội vàng nói, “Mà lại bên trong tới mấy cái dị thường khó chơi tồn tại, bọn hắn mang đến một chút cấm khí, lúc này mới thành công đánh xuyên qua cấm chế.”

“Đều tới người nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Có Thần Thi vương, cũng có Độc Giác Quỷ Vương, đều là cùng Phong Ma một cái cấp bậc tồn tại.”

Điền đạo nhân sắc mặt biến đổi.

Hắn còn có một số lời nói không có cùng Dương Phóng nói thẳng.

Đó chính là người tới vật bên trong, có mấy cái từng cùng Phong Ma giao hảo.

Nếu là nhìn thấy Dương Phóng xuất hiện, chắc chắn sẽ tránh không được xung đột.

“Thật sao?”

Dương Phóng nhíu mày.

Xem ra vừa mới cảm giác siêu thoát cường giả, không chỉ một vị!

Không đến đâu tới, hẳn không có khả năng như vậy lùi bước.

Kia hai viên Thần Chủng hẳn nhất định phải đạt được.

Chỉ cần lại được đến hai viên Thần Chủng, hẳn liền có thể tập hợp mười màu vòng xoáy.

Đến lúc đó sẽ có bao nhiêu mạnh, ngay cả chính hẳn cũng không dám tưởng tượng.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, nơi núi rừng sâu xa truyền đến một trận trầm thấp oanh minh, như là một thanh trọng chùy hung hăng đập vào hai người nội tâm, mang đến một loại dị thường trầm muộn cảm giác, tràn ngập nồng đậm không rõ.

Toàn bộ sơn lâm đều tựa hồ đang run rẩy.

“Bọn hẳn lại tại đào móc!”

Diên đạo nhân bỗng nhiên ngẩng đầu.

“Đi, đi qua nhìn một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

Hai người cấp tốc rời đi nơi đây.

Chương 438 : Mộ huyết chỗ sâu!

Nhìn một cái vô tận màu xám sơn mạch, không biết rộng lớn đến mức nào, tràn ngập kiềm chế khí tức.

Nơi này thật giống như là tự thành một phương thế giới đồng dạng.

Cho dù lấy Dương Phóng, Địa đạo nhân tốc độ, đều xông ra thật lâu, không thể vọt tới phần cuối.

Lúc này, phía trước như cũ tại truyền ra trầm thấp oanh minh, dãy núi chấn động, rung động âm âm.

Mỗi một lần chấn động đều có thể mang đến mệnh môn nặng nề tang thương khí tức.

Tựa như một chỗ núi lửa tại phía trước dâng lên.

Lại qua một đoạn thời gian.

Rốt cục!

Dương Phóng hai người lần nữa ngừng lại.

P phía trước khu vực thay đổi hoàn toàn, không còn là mệnh môn dãy núi.

Mà là xuất hiện mảng lớn màu xám trắng quang mang, trùng trùng điệp điệp, mang đến năng lượng cực kỳ mạnh mẽ ba động, giống như là lấp kín nặng nề vách tường nằm ngang ở phía trước.

P phía trước bị ngăn cách!

Một loại cường đại cấm chế, một mực ngăn tại nơi này.

Không xem qua chỉ riêng nhìn kỹ lại, nhưng lại phát hiện loại này màu xám bình chướng bị người đánh ra một đạo cực kỳ tinh mịn lỗ hồng, tối tăm rậm rạp, giống như là liên tiếp vô tận U Minh đồng dạng.

Từng đợt trầm thấp tiếng oanh minh, mỗi cách một đoạn thời gian liền muốn từ chỗ kia lỗ hồng bên trong phát ra.

“Đi, quá khứ!”

Dương Phóng mở miệng.

“Dương Đạo đạo hữu chậm đã!”

Diên đạo nhân đột nhiên mở miệng, sắc mặt âm trầm: “Ta chiếc lò luyện đan kia, người có thể cho ta a?”

Dương Phóng nhướng mày, lộ ra bình thản, nói: “Gấp cái gì, chờ ta thuận lợi đạt được Thần Chung lại đem nó giao cho người chính là.”

“Dương Đạo đạo hữu, còn xin người hết lòng tuân thủ hứa hẹn, đan này lô đối ta mà nói trọng yếu vô cùng!”

Diên đạo nhân vội vàng nói.

“Ta rất là hiếu kì, kia trong lò đan đến cùng ẩn giấu cái gì, người càng như thế lo lắng?”

Dương Phóng thốt lên.

“Không có gì, chỉ là ta luyện chế một lò chữa thương chi đan, đặc biệt nhằm vào ta tự thân triệu chứng, người lưu lại cũng không có tác dụng, thương thế của ta mỗi cách một đoạn thời gian liền muốn áp chế một chút.”

Điên đạo nhân mở miệng.

“Thật sao?”

Dương Phóng lật bàn tay một cái, đem chiếc kia xích hồng sắc đan lô lấy ra, ánh mắt cẩn thận quan sát, sau đó một bàn tay đập nát đan lô cái nắp, oanh một tiếng, bên trong lập tức vọt lên một loại thanh sắc quang mang.

Một viên màu xanh đậm đan dược từ bên trong phóng lên tận trời, liền muốn thoát đi.

Điên đạo nhân biến sắc, vội vàng cấp tốc xông qua.

Nhưng Dương Phóng tám sắc hào quang quét qua, tại chỗ đem viên đan dược kia nhiếp trụ, trong tay cẩn thận quan sát.

Hắn mày nhăn lại, chậm rãi nói.

“Xem ra xác thực không có vấn đề.”

Hắn cong ngón búng ra, màu xanh đan dược trong nháy mắt bay về phía Diên đạo nhân.

Điên đạo nhân một phát bắt được, lập tức ngậm thờ phào.

“Đa tạ Dương đạo hữu.”

“Đi thôi.”

Dương Phóng mở miệng, trực tiếp hướng về kia chỗ tĩnh mịch màu đen lỗ hồng bên trong lướt tới.

Điên đạo nhân thu hồi đan dược lập tức ở sau lưng nhanh chóng theo đuôi mà qua.

Đen nhánh lỗ hồng, thật rất sâu, tia sáng ảm đạm, tựa như có thể thôn phệ hết thảy.

Hai người thân thể ở bên trong nhanh chóng ngang qua, như đồng hành đi tại một mảnh quỹ dị màu đen trong thông đạo đồng dạng.

Trong quá trình này, phía trước không ngừng truyền đến trầm thấp oanh minh, rung động âm âm.

Lại qua một đoạn thời gian.

Rốt cục!

Phía trước lờ mờ xuất hiện từng tia từng tia sáng ngời.

Hai người thân thể nhanh chóng lướt tới, lại trực tiếp xuất hiện tại một chỗ to lớn gò đất mang bên trong, không khỏi trong lòng giật mình, hướng về bốn phía liếc nhìn.

Chỉ gặp nơi này giống như là một chỗ to lớn lòng núi, cực kỳ mênh mông.

Cường đại nặng nề năng lượng màu xám như cũ tại bốn phía một mực bao phủ, tựa hồ là lâu dài tuế nguyệt đến nay, năng lượng màu xám bị Hắc Âm âm mai cùng thiên địa nguyên rửa tự nhiên ăn mòn hình thành.

Không ít bóng người xuất hiện ở phiến khu vực này, từng cái khí tức không yếu, quanh thân sáng lên từng tia từng sợi hộ thể thần quang.

Tại Dương Phóng hai người tới đến về sau, lập tức không ít cường đại ánh mắt hướng về Dương Phóng bọn hắn bên này quét tới, lập tức lộ ra kinh nghi.

“Là hấn! Cái kia Dương Đạo!”

“Còn có Diên đạo nhân!”

“Bọn hấn thế mà đi cùng nhau?”

...

“Dương Đạo, là cái nào Dương Đạo, trấn áp phong ma Dương Đạo?”

Một đạo cổ lão thanh âm tại cách đó không xa vang lên.

quanh thân khói đen che phủ, rất là khồng lồ, thấy không rõ thân ảnh, tựa như cách một mảnh thế giới bình chướng đang nói chuyện.

Ở bên cạnh hấn vây tụ không ít bóng người mạnh mẽ.

“Đúng vậy lão tổ, chính là cái kia Dương Đạo!”

Một vị chuẩn vương kính cẩn mở miệng.

“Hậu thế bên trong lại cũng có thể xuất hiện dạng này cường giả, thật sự là không đơn giản a, xem ra hảo hữu của ta Phong Ma, chết không oan.”

Cái kia đạo khồng lồ bóng người phát ra tang thương xa xưa thanh âm.

Tại không xa.

Thì là Độc Giác Quỷ Vương cùng Thần Thi vương, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, không nói một lời, quanh thân đều là bị nồng đậm hắc khí bao phủ, hướng về Dương Phóng trông lại.

Trừ cái đó ra, còn có một bóng người.

Đó là cái lão ầu, người mặc một bộ váy áo màu xám, cầm trong tay một thanh màu đen mọc trượng.

Mọc trượng bên trên treo một cái cam hồ lô màu vàng, lưng eo còng xuống, tóc bạc da mồi, đứng sừng sững ở đó, không nhúc nhích.

Tại Dương Phóng mới vừa đến đến, nàng liền đem một đôi thâm thúy lồm hai mắt, hướng về Dương Phóng nhìn bên này tới.

Dương Phóng cũng là sinh ra cảm ứng, một đôi ánh mắt đột nhiên nhìn về phía lão ầu.

Đạo Đồ mảnh vỡ khí tức!

Kia nửa tấm Đạo Đồ mảnh vỡ ở trên người nàng?

“Dương Đạo đạo hữu, cứu ngưỡng đại danh, hi vọng hi vọng!”

Bà lão kia phát ra thanh âm già nua.

“Các hạ là?”

Dương Phóng thốt lên hỏi thăm

“Nàng là Mạnh bà, rất là thần bí, là Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất tồn tại, rất ít ra đi lại.”

Bên người Diên đạo nhân truyền âm nói.

“Mạnh bà!”

Dương Phóng hai mắt bên trong trực tiếp bắn ra hai chùm sáng.

Là nàng!

Địa Phủ người!

Đã từng thúc làm ba đầu Thần Ma, truy sát qua mình!

“Lão bà tử hồi lâu chưa từng ra đi lại, nghĩ không ra bên ngoài còn có thể có người nhận biết ta.”

Mạnh bà thanh âm tang thương, nhìn thoáng qua Diên đạo nhân, nói: “Không hổ là luyện thành ma thân thần thai đại pháp người, bất quá người ma thân thần thai đại pháp luyện lệch, dẫn đến thân người thân thể thường xuyên xảy ra vấn đề, lúc cần phải khắc dùng đan dược đến trấn áp thần thai. Không phải liền sẽ bị thần thai phản phệ, đáng tiếc, thật sự là đáng tiếc, còn tưởng rằng có thể nhìn thấy Thái Cổ thời kì tiếng tăm lừng lẫy kỳ học lại xuất hiện thế gian đâu.”

Diên đạo nhân lập tức sầm mặt lại, một chút không phát, nắm đấm gắt gao giữ tại cùng một chỗ.

Mạnh bà nhìn càng như thế thấu triệt!

Đem hấn thân thể bí mật một lời phía dưới toàn bộ nói ra.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

“Tuổi trẻ chính là tốt, luôn luôn tồn tại vô số loại khả năng, không giống lão bà tử loại này nửa người xuống mồ người, liền xem như có đôi khi nghĩ giày vò, cũng mất tinh lực.”

Mạnh bà lần nữa cảm khái, tựa hồ có ý riêng.

“Già mà không chết là vì tặc, có đôi khi sống được quá lâu cũng không phải chuyện gì tốt, mặc dù giày vò không

được, nhưng đồng dạng có thể làm người mang đến phiền phức!”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, tiến hành đáp lại.

Hắn cùng Địa Phủ ân oán, nói có nặng hay không, nói nhẹ không nhẹ.

Nhưng Mạnh bà xui khiến ba đầu Thần Ma đuổi giết hắn đúng là thật.

Cho đến hôm nay, kia ba đầu Thần Ma y nguyên còn có một sợi linh hồn không có bị hắn hoàn toàn luyện hóa, giấu vào đến một viên thạch giới bên trong.

Mạnh bà nghe được Dương Phóng lời nói về sau, lập tức giữ yên lặng, thân thể không nhúc nhích, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Không ít vương giả sắc mặt biến đổi.

Dương Đạo thật đã có thành tựu.

Trần áp Phong Ma phía trước, chống đối Mạnh bà ở phía sau, chú định không người đánh bại...

Đến hắn loại cảnh giới này, đã không phải là thực lực có khả năng giết chết, phải dùng tuyệt cường công lực tiến hành phong ấn, dựa vào vô tận tuế nguyệt làm hao mòn mới có thể mài chết hắn.

Tùy tiện phía dưới, ai còn dám đối địch với hắn?

“Có chút ý tứ, xem ra cái này thế đạo chung quy là thay đổi, người tuổi trẻ bây giờ, ngay cả tối thiểu quy củ cũng bị mất, không còn như năm đó như thế, nhìn thấy tiền bối, tối thiểu muốn hỏi tiếng khỏe, thật sự là trước khác nay khác a, người trẻ tuổi, ngăn ngại lực lượng cũng

không thể đại biểu hết thầy, cần biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, nên tôn kính tiền bối thời điểm, vẫn là phải tôn kính tiền bối tốt, không phải, dễ dàng thiết thời lớn!”

Bỗng nhiên, lại là một giọng già nua truyền đến.

Đông đảo vương giả cấp tốc đem ánh mắt nhìn sang, lộ ra từng đợt vẻ kiêng dè.

Ngay cả Điên đạo nhân cũng không nhin được lộ ra kinh nghi.

“Là hấn! Đã từng Kim Ô Tôn giả!”

Hấn hướng về Dương Phóng truyền âm.

Thái Cổ Thần Linh trung hậu kỳ, đã từng xuất hiện một tôn Lão Kim ô, thực lực mạnh mẽ, cực kỳ đáng sợ, từng miệng nuốt mấy trăm vị thần linh, trêu đến một vị nửa bước Thần Vương tự mình truy sát.

Về sau dần dần không có tin tức.

Nghĩ không ra hấn lại còn còn sống?

Dương Phóng đem ánh mắt quét tới.

Chỉ gặp đây là một người mặc kim bào, thân thể rất gầy, như là da bọc xương một vị bóng người, trong mũi hô hấp cơ hồ nhỏ bé không thể nhận ra, làn da dính sát vào huyết nhục bên trên, khí tức trên thân rất mạnh.

Tựa như một viên kim sắc thần ngày tại trong máu thiêu đốt, mang đến một loại bức người khí cơ.

“Nói hay lắm, ngắn ngủi lực lượng không thể đại biểu hết thầy, nghe đạo có tuân tự, thuật nghiệp hữu chuyên

công, vẫn bồi từ trước đến nay lấy đạo lý này rêu rao mình, đây cũng là vấn đề vì cái gì có thể tu luyện tới cảnh giới này nguyên nhân.”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt.

“Người trẻ tuổi, không quản tu luyện đến cảnh giới gì, có một ít quy củ là không thể quên, quên quy củ chẳng khác nào quên tổ tông, dễ dàng vì chính mình gây phiền toái, nhất là tại tôn kính tiền bối bên trên, càng không thể qua loa!”

Lão Kim ô thanh âm già nua.

“Có lão tiền bối quả niệm, nhưng có một số việc, vẫn bồi trong lòng hiểu rõ, tôn không tôn kính tiền bối, còn cần xem trước một chút tiền bối biểu hiện.”

Dương Phóng đáp lại.

“Đáng thương a, xem ra lão phu lời nói cũng không thể để tiểu huynh đệ tự xét lại, thật sự là uổng phí lão phu tận tình khuyên bảo, tiểu huynh đệ, người đại nạn lâm đầu.”

Lão Kim ô tiếp tục mở miệng.

Dương Phóng nhướng mày, trong lòng cười lạnh.

Lão già này âm dương quái khí, hơn phân nửa cũng là không có hảo ý.

Loại người này ngàn vạn không thể phản ứng, càng là phản ứng, càng là âm dương quái khí!

Biện pháp tốt nhất chính là tìm cơ hội, trực tiếp từ phía sau giết chết!

Dương Phóng đem ánh mắt hướng về những người khác nhìn lại.

Tới cường giả quả nhiên không ít!

Rất nhiều đều là khuôn mặt xa lạ.

Bất quá muốn đối phó hắn, chỉ sợ cũng tuyệt không chỉ một cái.

Chỉ là một phương diện kiêng kỵ với hắn tám sắc vòng xoáy chi uy, một phương diện khác thì kiêng kỵ tại Kiếm Ma cùng Cổ Phật tiêu ký, lúc này mới không ai dám động thủ.

Nhưng một khi bị bọn hắn bắt được cơ hội, đoán chừng bọn hắn cũng không chút do dự động thủ.

Dương Phóng thoáng qua lại đem ánh mắt hướng về phía trước trông trải khu vực nhìn lại.

Chỉ gặp mấy chục đạo bóng người phân làm mấy sóng trận doanh, ngay tại nơi này vất vả cần cù đào móc, từng kiện bí bảo thận trọng hướng về phía trước năng lượng màu xám vách tường oanh kích mà đi.

Mỗi một lần oanh kích đều sẽ phát ra từng đợt đinh tai nhức óc kinh khủng oanh minh, rung động âm âm.

Trên mặt đất sớm đã xuất hiện đại lượng thi cốt.

Đều là bị nhân chi trước móc ra.

Có thi cốt bảo tồn coi như hoàn hảo, có sớm đã hư thối, đầm máu, rất là dữ tợn.

Dương Phóng lúc này vận chuyển Thần Chủng, lần nữa cẩn thận cảm ứng.

Một lát sau, trong mắt của hắn tinh quang lóe lên.

Thần Chủng quả nhiên tại chỗ sâu.

Trên người hắn tám khóa Thần Chủng cùng hai tấm hoàn chỉnh Đạo Đồ, tất cả đều phát sinh cộng minh, cảm ứng được trong minh minh kêu gọi, cách hắn vị trí rất gần.

Tựa hồ chỉ cần đánh xuyên qua tầng này năng lượng vách tường, liền có thể tiếp cận Thần Chủng!

Một khi đạt được kia hai viên Thần Chủng, hắn liền có thể xuất thủ lần nữa, đem Mạnh bà trong tay nửa tấm Đạo Đồ cũng trực tiếp cướp tới, đến lúc đó chính là ba viên Thần Chủng tới tay.

Mọi người ở đây, đem một cái cũng trốn không thoát.

“Ai, người trẻ tuổi quả nhiên là không có quy không có cự, đáng thương lão phu nói nhiều như vậy lời nói, chung quy là không ai phản ứng lão phu, người đã già, thật sự là hạng người gì đều có thể không đem lão phu để ở trong mắt.”

Con kia Lão Kim ô như cũ tại tiếp tục mở miệng, thanh âm già nua.

Dương Phóng âm thầm cười lạnh, trong lòng băng hàn.

Ầm ầm!

Lại là một trận kinh khủng oanh minh từ tiền phương truyền đến, nương theo lấy kịch liệt run rẩy.

Toàn bộ màu xám khu vực đều đang run sợ.

Rất nhiều người kinh hô lên.

“Cấm chế đánh xuyên qua!”

“Không đúng, bên trong còn có một tầng, nhìn thấy chỗ sâu nhất!”

...

Đông đảo cường giả tinh thần lực lập tức mãnh liệt mà qua, giống như là thủy triều, hướng về đám người móc ra trộm động thăm dò mà đi.

Chỉ gặp phía trước nhất khu vực, xuất hiện một cái đen nhánh lối đi hẹp, dọc theo mấy chục mét, tại phần cuối khu vực trực tiếp có thể nhìn thấy liên miên cung khuyết, lít nha lít nhít, đứng vững tại chỗ sâu.

Chỉ bất quá tầng này cung khuyết bên ngoài lại rõ ràng lượn lờ một tầng sóng năng lượng vô hình, mắt thường khó mà phân biệt, chỉ có dựa vào tinh thần lực mới có thể thấy rõ.

“Đánh xuyên qua nơi đó bình chương!”

Thần Thi vương mở miệng quát.

Oanh!

A!

Có người lấy bí bảo đánh về phía tầng kia năng lượng ba động, kết quả giống như là xúc động cái gì cấm chế, một tầng năng lượng màu đen gợn sóng lập tức quét sạch ra, tại chỗ vỡ vụn mấy vị chuẩn Vương cấp cao thủ.

Những người còn lại cũng tất cả đều đang kinh hoảng

chạy ra, tốc độ cực nhanh.

Tầng kia năng lượng ba động dọc theo trộm động, trực tiếp dọc theo ra ngoài, giống như là thủy triều, hướng về phía khu vực này quét ngang.

Chỉ bắt quá tại vừa mới quét ngang mà ra, liền có Siêu Thoát Cảnh cao thủ hừ lạnh, tại chỗ đánh ra một vết thần quang, trực tiếp hoá giải mất tầng kia sóng năng lượng vẫn.

“Để cho ta tới nhìn xem có gì cổ quái!”

Độc Giác Quỷ Vương phát ra thanh âm lạnh như băng, không hề âm trầm thân thể trực tiếp hướng về kia chỗ đen sì hang động vọt tới, di động, như là dòi sông lấp biển, phát ra oanh minh, thanh âm điếc tai.

Tất cả mọi người đều là ánh mắt trầm xuống, hướng về Độc Giác Quỷ Vương nhìn lại.

Chỉ gặp Độc Giác Quỷ Vương thân thể nhanh chóng xông vào trộm động, nhô ra một cái che kín lớp vảy màu xanh cực đại móng vuốt, trực tiếp hướng về phía trước vô hình năng lượng bình chướng hung hăng xé rách quá khứ.

Ầm ầm!

Từng đợt đáng sợ oanh minh xuyên ra, từ toàn bộ trộm trong động phún ra ngoài mỏng, lực lượng trùng trùng điệp điệp, làm cho người kinh hãi, trong lúc đó nương theo lấy Độc Giác Quỷ Vương sinh sinh điếc tai rống rít gào.

Chấn trống rỗng khu vực đều tại rì rào run run, phát ra oanh minh.

Bất quá làm người ta giết mình chính là xuất hiện.

Lấy Độc Giác Quỷ Vương lực lượng, vậy mà không thể xé mở tầng này phong ấn.

Trải qua vạn cổ tuế nguyệt, cái này phong ấn y nguyên cường đại đáng sợ.

“Đã nhiều năm như vậy, bên ngoài phong ấn sớm đã suy yếu tới cực điểm, nơi này phong ấn còn muốn duy trì bao lâu? Phá cho ta!”

Độc Giác Quỷ Vương phát ra băng lãnh nặng nề thanh âm, hai cái màu xanh đen móng vuốt tất cả đều dò xét ra ngoài, hướng về trước mắt năng lượng bình chướng tiếp tục xé rách mà đi.

Ầm ầm!

Mạnh hơn ba động từ trộm trong động tán phát ra, cuộn cuộn bành trướng, chấn động toàn bộ khu vực.

Tầng kia trong suốt năng lượng bình chướng thật phải nhanh bị xé nứt, trở nên một trận vụn vẹo.

Mắt thấy tầng kia năng lượng bình chướng liền bị triệt để xé rách, bỗng nhiên, liên tục mấy đạo hào quang từ tầng kia năng lượng bình chướng hậu phương bắn ra, cực kỳ loá mắt, nương theo lấy vô số bùa chú màu bạc lần nữa định trụ tầng này năng lượng bình chướng.

Bên ngoài, tất cả mọi người ánh mắt ngưng tụ.

“Thất Sát bia!”

“Là Thất Sát bia!”

Không ít người kinh hô lên.

Chỉ gặp tầng kia năng lượng bình chướng hậu phương, lại trực tiếp xuất hiện rỗng rã ba mặt nhan sắc cổ phác bia đá, cực kỳ nặng nề, lóe ra vô số ngân quang, định trụ năng lượng bình chướng.

Không chỉ có ba mặt nhan sắc cổ phác Thất Sát bia, tại bên cạnh, rất nhanh lại xuất hiện hai kiện coi bảo.

Một kiện là cái thanh đồng cổ đặng, lẳng lẳng huyền không, trán phóng yêu dị chi quang.

Còn có một cái là cái nghiên mực, bên trong nhan sắc tinh hồng, tựa như lầy dính huyết thủy.

Đám người lần nữa kinh hô lên.

“Kia là Thái Cổ chí bảo Linh Cứu Đặng!”

“Còn có Hóa Huyết nghiên mực!”

“Trời ạ, đều là trong truyền thuyết coi bảo!”

...

Tất cả mọi người chấn kinh.

Đây đều là đồ vật trong truyền thuyết!

Chỗ này Thần Vương mộ huyết quả nhiên có giấu nghịch thiên tạo hóa!

Còn chưa chân chính mở ra phong ấn, chỉ là ở ngoại vi, liền xuất hiện nhiều như vậy coi bảo!

Thất Sát bia giá trị không cần nói, tập hợp đủ hoàn chỉnh bảy mặt bia đá, uy lực sẽ không thể tư nghị, bởi vì quá mức nghịch thiên, lúc này mới tao ngộ nguyên rủa, bị

chia tách thế gian.

Bên cạnh Linh Cửu Đẳng, Hóa Huyết nghiên mực, đều là thời kỳ viễn cổ tiếng tăm lừng lẫy bảo vật.

Mặc dù so ra kém Toái Thiên kỳ, Cửu U đồ, nhưng cũng tuyệt đối có thể xếp hạng hàng thứ hai liệt.

“Các vị đồng loạt ra tay, xé mở phong ấn, khiến cái này coi bảo tái hiện thế gian!”

Độc Giác Quỷ Vương trực tiếp rống to.

Oanh!

Không cần hẳn nhiều lời, một đám cường giả tất cả đều lựa chọn xuất thủ, hướng về đen nghịt trộm động phóng đi, sau đó thi triển có khả năng, hướng về phía trước trong suốt bình chướng hung hăng đánh tới.

Coi bảo động nhân tâm.

Vật như vậy, cho dù là Siêu Thoát Cảnh tồn tại, cũng không chống lại được dụ hoặc!

Chấp chưởng nơi tay, có thể nhẹ nhõm đánh bại cùng giai cường giả.

Liền ngay cả Dương Phóng cũng lựa chọn xuất thủ, cùng nhau oanh kích.

Nhiều cường giả như vậy cộng đồng xuất thủ, tràng diện có thể xưng không thể tưởng tượng nổi.

Toàn bộ khu vực đều tại kịch liệt lắc lư, rung động âm âm, thanh âm điếc tai, lực lượng hạo đặng.

Đang kéo dài mười mấy phút oanh kích về sau.

Rốt cục!

Tầng này trong suốt năng lượng bình thường vẫn không thể nào duy trì được, trực tiếp ở chỗ này nổ tung, hạo đấng ra một cỗ khó có thể tưởng tượng hủy diệt tính khí tức.

Bốn phương tám hướng, nguyên bản năng lượng màu xám bành trướng cũng đi theo cùng nhau phát sinh bạo tạc.

Cấm chế một cái ngay cả một cái, bị liên tục khởi động.

Tựa như mấy chục khóa kinh khủng mây hình nắm trực tiếp ở chỗ này nổ tung đồng dạng.

A!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Một chút chuẩn vương, vương giả nhao nhao phát ra kêu to, thân thể tại loại này kinh khủng trong vụ nổ vô cùng thâm hiểm.

Nhất là một chút chuẩn vương, cơ hồ trong nháy mắt liền bị bốc hơi, liên đới lấy bột phấn đều không có còn lại.

Vương giả cũng nhao nhao trọng thương, từng cái thân thể sụp đổ, gào thét chấn thiên.

Duy chỉ có những cái kia Siêu Thoát Cảnh cường giả không bị ảnh hưởng, tại đáng sợ bạo tạc xuất hiện thời điểm, từng cái triển lộ bản thể, thân thể khổng lồ, nhanh chóng hướng về kia ba khối bia đá, Linh Cửu Đấng, Hóa Huyết nghiên mực bắt tới.

Bàn tay cực đại, che khuất bầu trời, mang theo ngạt trời khí tức.

Dương Phóng càng là âm ỉ vừa kêu, thân thể cấp tốc biến lớn, tám sắc vòng xoáy nổi lên, trực tiếp bị hấn tể ra ngoài, hướng về kia ba mặt bia đá nhanh chóng quét sạch mà đi.

Mấy trăm đạo bảy sắc hào quang quét ngang mà ra, lít nha lít nhít, hướng về ba mặt bia đá bao phủ tới, muốn đem ba mặt bia đá tất cả đều hút vào trong đó.

Đúng lúc này!

Bỗng nhiên, bên cạnh một cái kim bàn tay lớn màu vàng đánh ra, lực lượng kinh khủng, một tiếng âm vang, tại chỗ đem ba mặt bia đá đánh cho lung tung bay múa, thoát khỏi Dương Phóng tám sắc hào quang.

Dương Phóng tuần mắt nhìn lại, trong lòng tức giận.

Đánh ra bàn tay lớn màu vàng óng không phải người khác!

Chính là trước đó Kim Ô Tôn giả.

“Lão thất phu muốn chết!”

Trong lòng của hắn giận dữ, nhưng không có thời gian cùng hắn so đo, cấp tốc hướng về phân tán bia đá cuồn xông mà đi,

Một đám Siêu Thoát Cảnh cao thủ tất cả đều đang kịch liệt tranh đoạt, giữa lẫn nhau thanh âm oanh minh, đình tai nhưc óc.

Nhất là Linh Cửu Đẳng cùng Hóa Huyết nghiên mực nơi đó, cơ hồ trở thành đám người tranh đoạt hạch tâm.

Đối với Siêu Thoát Cảnh cao thủ mà nói, cái này hai kiện coi bảo tầm quan trọng hiển nhiên viễn siêu ba mặt bia đá!

Thất Sát bia không toàn bộ tập hợp đủ, uy lực có hạn, so như gân gà, kém xa Linh Cửu Đẳng cùng Hóa Huyết nghiên mực.

Ầm ầm!

Dương Phóng vọt qua, tám sắc vòng xoáy hung hăng đóng ra, rốt cục nhận được một tấm bia đá.

Đồng thời bàn tay của hắn hướng về tấm bia đá thứ hai chộp tới, cùng một vị khác không biết tên Siêu Thoát Cảnh cao thủ trực tiếp hung hăng va chạm đến cùng một chỗ.

Oanh một tiếng, giữa hai người năng lượng cuộn cuộn, bắn ra hào quang.

Hai người tất cả đều bị chấn động đến lùi ra ngoài.

Dương Phóng giật nảy cả mình, nhìn về phía đối phương.

Đây là một vị chưa từng thấy qua Siêu Thoát Cảnh cao thủ, là cái đạo nhân cách ăn mặc, trước đó không hề sơn không lộ thủy, vậy mà cũng có bực này cao thâm thực lực.

Đối phương ẩn tàng thật sâu.

Đạo nhân kia cũng là trong lòng chấn kinh, toàn bộ bàn tay tê dại, mất đi tri giác.

“Tốt, không hổ là Dương đạo hữu, tấm bia đá này cho

người, ta đi!”

Hắn quyết định thật nhanh, cấp tốc phóng tới tấm bia đá thứ ba nơi đó.

Đối với Linh Cửu Đẳng cùng Hóa Huyết nghiên mực càng nhìn cũng không nhìn.

Bởi vì hắn biết tranh đoạt hai thứ đồ này khẳng định đều là chân chính nhân vật hung ác.

Hắn từ trước đến nay lấy điều thấp làm chủ, có thể không xuất đầu lộ diện liền không xuất đầu lộ diện, tuyệt không chịu cùng người khác kịch liệt tranh đấu.

Dương Phóng tám sắc hào quang cuốn qua, cấp tốc đem tấm bia đá thứ hai thu hồi.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía vị kia thần bí đạo nhân.

Chỉ thấy đối phương giờ phút này cũng rút cục đem tấm bia đá thứ ba nhận được trong tay, sau đó lập tức rời xa hạch tâm, hướng về kia phiến liên miên cung khuyết nhìn lại.

“Gia hỏa này, rốt cuộc là ai?”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Đáng tiếc tấm bia đá thứ ba bị đối phương được.

Bằng không hắn chính là năm mặt bia đá.

Thoáng qua Dương Phóng đem ánh mắt nhìn về phía Kim Ô Tôn giả, trong mắt hàn quang chớp động.

Lão bất tử này trước đó một mực âm dương quái khí, hiện tại càng là ngăn cản mình được bảo!

Đơn giản muốn chết!

Nhất định phải ám toán hấn một cái.

Chỉ gặp Linh Cửu Đẳng cùng Hóa Huyết nghiên mực nơi đó, thanh âm oanh minh, đình tai nhức óc, Kim Ô Tôn giả đang toàn lực xuất thủ, cuối cùng càng là trực tiếp hiển lộ ra bản thể.

Biến thành một con vô cùng to lớn loá mắt Kim Ô, tựa như một vòng kim sắc Thái Dương, Xích Dương Bất Diệt khí tức cháy hùng hực, đem không gian đều cho thiêu đến bóp méo.

Trong miệng của hấn phát ra vang động núi sông chói tai thét dài, sóng âm cuộn cuộn, toàn thân trên dưới đếm không hết kim sắc lông vũ xông ra, lít nha lít nhít, như là vô số kim sắc cự kiếm, sau đó nhô ra một con như là hoàng kim đồ bê tông móng vuốt, trực tiếp hướng về Hóa Huyết nghiên mực phương hướng hung hăng bắt tới.

Cái khác cao thủ nhao nhao hướng về hấn ngăn cản quá khứ.

Nhưng Kim Ô Tôn giả lần nữa phát ra chói tai thét dài, toàn thân hào quang, huy động hai cái to lớn cánh chim, tựa như Thiên Dao, hướng về đám người chém tới.

Oanh một tiếng, thiên băng địa liệt.

Toàn bộ khu vực bị đánh càng thêm vô cùng thâm hiểm.

Vô hình cấm chế một cái tiếp lấy một cái bị kích hoạt.

Không thể không nói Kim Ô Tôn giả dữ dội, tại dạng này đáng sợ sắc oanh kích phía dưới, con kia kim hoàng sắc

móng vuốt y nguyên thể không thể đỡ nhanh chóng
chụp vào Hóa Huyết nghiên mực.

Nhưng vào lúc này!

Ầm ầm!

Sau lưng không gian nổ tung, Dương Phóng thân thể
trực tiếp nổi lên, triển lộ ra to lớn bản thể hình thái, lông
đen dày đặc kinh khủng móng vuốt trực tiếp hung hăng
đánh vào Kim Ô Tôn giả phía sau lưng.

Ầm!

Thanh âm kinh khủng, sóng cả mãnh liệt.

Kim Ô Tôn giả tại chỗ bị đánh bay tứ tung mà ra, cuồng
phún huyết thủy, trên người lông vũ đều nổ tung, càng là
có một cỗ cực kỳ khủng bố lực lượng pháp tắc tràn vào
thân thể của hắn, khiến cho thân thể của hắn đang
nhanh chóng ảm đạm, tinh khí bị tước đoạt, từng cây
kim sắc lông vũ nhanh chóng mất đi quang trạch.

Giống như là một nháy mắt đã mất đi mấy ngàn năm
tuổi thọ đồng dạng.

Toàn bộ thân hình bị pháp tắc bao phủ, đều đang nhanh
chóng biến làm trong suốt.

Hắn hét lớn một tiếng, thân thể bắn ra vô tận hào quang,
rất cực sinh sinh vỡ nát Dương Phóng cái kia đạo lực
lượng pháp tắc, thân thể tựa như đục hỏa trùng sinh,
cấp tốc rơi vào nơi xa, lần nữa hóa thành hình người,
khóe miệng chảy máu, ánh mắt tức giận, nhìn về phía
Dương Phóng.

Hắn đơn giản điên cuồng hơn.

Hóa Huyết nghiên mực sắp tới tay sát na, bị Dương Phóng ám toán!

Lại một chút tổn thất nhiều như vậy tinh khí!

Loại cảm giác này để hấn chính muốn thổ huyết!

“Tiểu bối, ngươi dám lấn ta!”

Kim Ô Tôn giả phát ra tiếng tai rống to.

Dương Phóng ám toán Kim Ô Tôn giả một cái về sau, tám sắc vòng xoáy sớm đã cấp tốc tể ra, quang mang kích xạ, đem con kia Hóa Huyết nghiên mực cấp tốc nhiếp tới.

Đám người vừa nhìn thấy tám sắc vòng xoáy xuất hiện, nhao nhao biến sắc, vội vàng cấp tốc đánh phía tám sắc vòng xoáy, như muốn đánh tan.

Nhưng Dương Phóng một kích đi xa, nhiếp thủ Hóa Huyết nghiên mực về sau, thân thể lóe lên, sát na xuất hiện ở một phương hướng khác.

Trong miệng của hấn cười ha ha.

“Kim Ô Tôn giả, đây chính là vấn bối đưa cho ngươi lòng biết ơn, cảm tạ Tôn giả trước đó chỉ điểm, chỉ là lòng biết ơn, không đủ vì kính!”

“Ngươi!”

Kim Ô Tôn giả muốn rách cả mí mắt, lửa giận đốt cháy.

Đúng lúc này!

Chỉ còn lại món kia Linh Cửu Đẳng cũng rốt cục bị người cướp đi, rơi vào Thần Thi vương trong tay.

Đám người nhao nhao dừng tay, sắc mặt bóng ma không chùng, sau đó đem ánh mắt hướng về phía trước nhất cung khuyết nhóm nhìn lại.

Đen ngịt cung khuyết nhóm, giống như là có được đặc biệt mà lực lượng thần bí, bảo tồn rất là hoàn chỉnh, dù là tại vừa rồi đám người kịch chiến hạ đều không có hủy hoại.

Một loại vô hình khí cơ từ bên trong cung khuyết nhóm bên trong ra bên ngoài phát ra.

Răng rắc!

Bỗng nhiên!

Một trận thanh âm trầm thấp phát ra, phía trước dãy cung điện giờ khắc này ở chậm rãi rạn nứt, phía trên nổi lên vô số vết rạn, lít nha lít nhít, tựa như vỡ vụn đồ sứ.

Sau đó âm vang sụp đổ, văng lên mảng lớn bụi đất.

Tất cả dãy cung điện giờ khắc này thế mà đều tại vỡ nát.

Một sát na công phu, trước mắt khu vực trống rỗng, chỉ còn lại có một tòa duy nhất cự cung, cao cao đứng vững, vô biên khổng lồ, tản ra từng đợt kiếm chế khí tức.

Toàn bộ cự cung quá lớn, chùng ngàn trượng tả hữu, đứng vững tại phế tích ở giữa.

Trong lòng mọi người giật mình, cẩn thận quan sát.

Một lát sau.

Thần Thi Vương Lộ ra cười lạnh, trước tiên mở miệng.

“Các vị, bí mật đang ở trước mắt, các vị hẳn là không dám giao thiệp hay sao?”

Đông đảo cường giả không nói một lời.

Bỗng nhiên!

Độc Giác Quỷ Vương cười lạnh một tiếng, bàn tay lớn vỗ một cái, bề vụn không gian, trực tiếp hút tới một cái vương giả cấp cao thủ, tại chỗ đem nó ném về phía trước cự cung.

“Người đi cho lão tử nhìn xem bên trong đến cùng có cái gì?”

Vị vương giả kia thốt nhiên biến sắc, hét lên kinh ngạc, kiệt lực giãy dụa, nhưng lại căn bản vô dụng.

Một cỗ cường đại lực lượng bao phủ lại hắn thân thể, đem hắn nhanh chóng đưa vào cự cung, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

“Nhìn thấy cái gì?”

Độc Giác Quỷ Vương mở miệng hét lớn.

Cự cung bên trong một mảnh thâm trầm, vô cùng tĩnh mịch.

Không có bất kỳ cái gì đáp lại thanh âm.

Vị vương giả kia tiến vào về sau, thật giống như trực tiếp biến mất đồng dạng.

Dương Phóng nhướng mày, lần nữa cảm ứng lên Thần Chủng.

Giờ khắc này, hẳn cảm ứng dị thường rõ ràng.

Kia hai viên Thần Chủng sáng rực phát sáng, tản ra thần bí ba động, ngay tại phía trước trong cung điện to lớn.

Bất quá lại bị một cỗ cường đại lực lượng trời buộc, không nhúc nhích, khó mà triệu hoán.

“Ta thấy được thật là nhiều cô bảo...”

Đúng lúc này, cự cung bên trong rốt cục truyền đến vị vương giả kia mơ hồ thanh âm.

Đám người biến sắc.

Sau đó cũng nhịn không được nữa, cấp tốc vọt tới.

Dương Phóng cũng là thân thể lóe lên, theo sát lấy xông qua.

...

Chương 439 : Hai viên Thần Chủng!

Oanh!

Tất cả mọi người không cách nào kiềm chế, hướng về bên trong cuồng xông mà đi.

Vừa mới đi vào, đám người chính là thần sắc lập tức biến, cảm nhận được một cỗ nồng đậm sát khí.

Toàn bộ cự cung bên trong khắp nơi đều là sâm bạch hài cốt, vô biên vô hạn, lít nha lít nhít, chất đồng không biết bao nhiêu, còn có rất nhiều không trọn vẹn chiến giáp, che kín vết rạn vũ khí.

Tất cả đều là thần linh thi cốt!

Thần linh vũ khí!

Mà trước đó vị kia bị ném vào tới vương giả sớm đã xông vào đến chỗ sâu nhất.

Hắn lần nữa phát ra một đạo mơ hồ thanh âm, “Lão tổ, bên này rất nhiều âm dương quả!”

Quần hùng biến sắc.

Âm dương quả?

Viễn cổ thần linh thời kỳ vô thượng thánh quả, ăn vào một viên có thể gột rửa thân thể, để thân thể lần nữa tăng cường gấp đôi, đây là chuyên môn cho thần linh phục dụng đồ vật.

Chỉ có thần linh bên trong người nổi bật, mới có tư cách

đạt được.

Thân thể của bọn hấn vọt qua, hướng về chỗ sâu nhất
dững mảnh lao tới.

Ầm ầm!

Trước mắt vô tận hài cốt vừa đối mặt liền bị bọn hấn lực
lượng cho xung kích nổ tung, nhao nhao hóa thành bột
xương, tiêu tán không thấy.

Dương Phóng thân thể cũng đang nhanh chóng vọt tới
trước, dọc theo Thần Chủng cảm ứng, một đường xâm
nhập.

Bất quá khi hấn xông ra tầng cung điện thứ nhất về sau,
vẫn là không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hậu phương là một chỗ to lớn viện tử, liên miên rộng
lớn.

Bên trong trồng ba cây to lớn cổ thụ, phía trên tỏa ra ánh
sáng lung linh, tràn ngập tinh khí, kết đầy từng khỏa to
lớn trái cây.

Mỗi một khỏa trái cây đều chảy xuôi âm dương nhị khí,
thần bí khó lường, có Thái Cực phù văn ở phía trên lấp
lóa, giật giật, tựa như có được tự chủ hô hấp đồng dạng.

Giờ phút này, trước đó bị ném vào tới vị vương giả kia
ngay tại nhanh chóng hái trái cây.

Ba cây cổ thụ bên trên trái cây sớm đã có hơn phân nửa
rơi vào hấn trong túi.

Hô!

Một vị kinh khủng lão ma, không nói hai lời, đi lên nhô ra

một cái bàn tay lớn màu đen, hướng về kia vị vương giả hung hăng bắt tới, liền muốn đem vị vương giả kia ngay tiếp theo hấn thu lấy trái cây, cùng nhau thu hút lòng bàn tay.

Độc Giác Quỷ Vương sắc mặt giận dữ, trực tiếp một móng vuốt hung hăng cản lại.

“Bi tình ma vương, người dám làm tổn thương ta hậu nhân!”

Oanh!

Hai vị siêu cấp cường giả tại chỗ va chạm đến cùng một chỗ, tất cả đều là thân thể mãnh liệt lay động.

Những cường giả khác tất cả đều thừa cơ hướng về kia chút trái cây bắt tới.

Cho dù là Dương Phóng cũng vô pháp may mắn thoát khỏi.

Răng rắc!

Bỗng nhiên, một vị lão ma một bàn tay đánh ra, tại chỗ đem cái này ba cây cổ thụ đập nổ tung, phía trên từng khối âm dương trái cây trong nháy mắt bắn tung toé mà ra, lít nha lít nhít, lung tung bay múa.

Tất cả mọi người thần sắc biến đổi, vội vàng nhanh chóng chụp vào từng khối âm dương trái cây.

Dương Phóng âm ỉ vừa kêu, tám sắc vòng xoáy nổi lên, từng đạo tám sắc hào quang cấp tốc quét ngang mà đi, hướng về đầy trời âm dương trái cây cấp tốc thu lấy mà đi.

Trong lúc đó con kia Lão Kim ô ánh mắt âm tàn, trực tiếp

một móng vuốt hướng về Dương Phóng hậu tâm hung hăng bắt tới.

Kim hoàng sắc móng vuốt, kinh khủng cương mãnh, liếm giấu hư không, nhô ra đi thời điểm, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì ba động, thẳng đến bắt được Dương Phóng sau lưng, mới bỗng nhiên bộc phát ra cuồng mãnh lực lượng.

Dương Phóng trong lòng giật mình, vội vàng trước tiên cấp tốc trở lại.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn là bị con kia kim hoàng sắc Kim Ô trảo hung hăng đánh trúng, thân thể hướng về sau cuồng bay mà ra.

Đúng lúc này.

Một loại kinh khủng hơn nguy cơ cấp tốc đánh tới, tựa hồ khóa chặt hắn linh hồn.

Hắn không chút nghĩ ngợi, tám sắc vòng xoáy lập tức ngăn ở trước người.

Hưu!

Một đạo quỷ dị ô quang chợt lóe lên, tựa như lông trâu chàm nhỏ, cơ hồ nhỏ bé không thể nhận ra, lập tức đánh vào hắn tám sắc vòng xoáy bên trong.

Ầm ầm!

Toàn bộ tám sắc vòng xoáy đều tại kịch liệt run rẩy, bên trong bộc phát ra ngập trời năng lượng ba động, tựa như mười vạn ngọn núi lửa cùng nhau nổ tung, trời xa địa lắc, nhật nguyệt vô quang, rung động ầm ầm.

Toàn bộ tám sắc vòng xoáy đều bị chấn một trận hỗn

loạn.

Kém chút tại chỗ sụp đổ.

Sắc mặt hấn giật mình, dốc hết toàn lực cấp tốc ổn định tám sắc vòng xoáy, đồng thời thân thể nhanh chóng rút lui, trực tiếp xuất hiện tại một phương hướng khác, ánh mắt phát lạnh.

“Mạnh bà!”

Chỉ gặp Mạnh bà sắc mặt bất động, không hề bận tâm, tiện tay hướng về mạn thiên phi vũ âm Dương Thần quả nhẹ nhàng bắt tới, thật giống như chuyện mới vừa rồi cùng hấn hoàn toàn không liên quan đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng băng lãnh.

Thật độc ác Mạnh bà!

Thực lực của đối phương một mực bị coi thường!

Vừa mới trong nháy mắt, nếu không phải hấn phản ứng cấp tốc, tuyệt đối phải rơi cái trọng thương kết cục.

Mạnh bà đánh ra loại kia ô quang, nhìn như không có chút nào thu hút, nhưng là một sát na bộc phát năng lượng lại kém chút đem hấn tám sắc vòng xoáy đều cho chấn nát.

“Người trẻ tuổi cuối cùng phải hiểu được tôn kính lão nhân, không có quy không có cự, kết quả là hại sẽ chỉ là mình, thế nào? Lão phu nói đúng a?”

Một phương hướng khác, Kim Ô Tôn giả thanh âm già nua, mở miệng nói ra.

Đầy trời âm dương trái cây rốt cục bị toàn bộ cướp đoạt

hoàn tất.

Dương Phóng âm thầm cười lạnh.

Tốt!

Tốt một cái Mạnh bà cùng Kim Ô Tôn giả!

Hắn nhớ kỹ.

Oanh!

Lúc này, đám người vẫn còn tiếp tục xông về phía trước.

Dương Phóng cũng không chút nào chờ lâu, theo sát lấy vọt tới.

Bất quá vừa mới tiến lên, tất cả mọi người thân thể chấn động.

Một cỗ khó có thể tưởng tượng nồng đậm sát khí trực tiếp từ dưới nhất trọng cung điện truyền ra.

Tại bọn hắn vừa mới xuyên qua, tựa như là thọc quỷ ồ, vô tận hắc khí từ dưới nhất trọng cung điện cấp tốc toát ra, cuộn cuộn bành trướng.

Tại những này nồng đậm trong hắc khí thành linh nương theo lấy từng đợt gào thét thảm thiết, đình tai nhức óc.

Liên tục mấy đạo kinh khủng bóng đen hướng về đám người phóng đi.

Trước mắt hoàn cảnh hoàn toàn nhìn không thấy.

Đen ngịt một mảnh, bị hắc vụ chỗ che đậy.

Từng vị kinh khủng lão ma trực tiếp phát ra rống to, toàn

lực hướng về phía trước xuất thủ, đồng thời bọn hắn lẫn lẫn nhau ở giữa cũng tại tương hỗ ám toán, phanh phanh rung động, đình tại nhức óc.

Dương Phóng trực tiếp cảm thấy một cỗ băng lãnh khí tức nhanh chóng đánh tới, tự thân pháp tắc lập tức đánh qua.

Trước mắt khu vực lập tức truyền đến một đạo vô cùng tiếng kêu thảm thiết đau đớn thanh âm.

Giống như có cái gì sinh vật bị hắn đánh trúng vào.

Nhưng cho dù bị pháp tắc của hắn đánh trúng, cái kia đạo sinh vật y nguyên mang theo cực kỳ hung ác sát khí nhanh chóng đánh tới, hướng về thân thể của hắn hung hăng chộp tới.

Dương Phóng cấp tốc rút lui, tám sắc hào quang trong nháy mắt cuốn qua, liên tục quét ra nhiều lần, mới rốt cục đem cái kia đạo sinh vật thành công cuốn trúng, quét vào đến tám sắc vòng xoáy bên trong.

Cho đến lúc này, hắn mới nhìn đến tôn này sinh vật đáng vẻ.

Đây là một đầu phi thiên cương thi, toàn thân đen nhánh, mọc đầy lân giáp, diện mục dữ tợn, phát ra mùi hôi, sau lưng mọc ra một đôi màu đen cánh, trầm thấp gào thét, tại hắn tám sắc vòng xoáy bên trong chập trùng lên xuống.

Cái này phi thiên cương thi tuyệt đối có tiếp cận Siêu Thoát Cảnh cường giả thực lực.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Không phải là Thái Cổ Thần Linh thi thể, trải qua lâu dài

tuế nguyệt biến thiên, biến thành cương thi?

Bằng không làm sao lại đáng sợ như vậy.

Phanh phanh phanh phanh!

Lúc này, bốn phương tám hướng liên tiếp truyền đến kinh khủng oanh minh, thanh âm điếc tai.

Rất nhanh truyền đến từng đợt kêu thảm, có vương giả, cũng có chuẩn vương, bọn hắn lộ ra kinh hãi, thân thể bị xé nát, hoảng sợ hướng về sau rút lui.

Rất nhanh lại có từng đợt kinh khủng rống to phát ra.

Những cái kia Siêu Thoát Cảnh lão ma đều đang toàn lực xuất thủ, pháp tắc quét ra, hướng về phía trước mãnh liệt, đánh tan hắc vụ, đem từng cái ẩn tàng âm thầm sinh vật đánh bay ra ngoài.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lần nữa cảm giác được nguy cơ đánh tới, lại là mấy đạo tám sắc vòng xoáy đảo qua đi.

Rất nhanh đệ nhị tôn phi thiên cương thi bị hắc quét vào đến tám sắc vòng xoáy bên trong.

Phía trước sát khí mãnh liệt, cuộn cuộn bành trướng, tựa như một mảnh dòng sông đang trùng kích đồng dạng.

Tại đông đảo cường giả cùng nhau xuất thủ phía dưới, rất cục cái này nặng trong cung điện hắc khí bị toàn bộ quét sạch không còn, trên mặt đất đang nằm mấy chục cỗ thi thể.

Tất cả đều là loại kia quỷ dị Phi Cương.

“Chuyển thần giờ trò, ta xem một chút bên trong còn có thể có những gì?”

Độc Giác Quỷ Vương ngữ khí băng lãnh, tiếp tục hướng về phía trước phóng đi.

Đông đảo cường giả cơ hồ không có một cái nào do dự, nhao nhao nhanh chóng vọt tới trước.

Đến nơi này, không có người chọn rút lui.

Chỗ sâu nhất cơ mật gần ngay trước mắt, ai có thể không tâm động.

Mà lại Dương Phóng cảm giác được kia hai viên Thần Chủng cách hần càng thêm tiếp cận.

Tựa hồ ngay tại phía trước không xa.

Ầm ầm!

Một đám người cấp tốc xâm nhập đến thứ tư xông trong cung điện, lần nữa gặp rất nhiều sinh vật khủng bố, quanh thân âm khí rất nặng, phát ra gào thét, hướng về đám người xé rách mà tới.

Tại một đám Siêu Thoát Cảnh lão ma càn quấy dưới, không có bất kỳ cái gì sinh vật có thể ngăn cản bọn hần.

Tại ngăn ngừa oanh minh về sau, phía trước cung điện lần nữa bị bình định.

Trong quá trình này, cũng có người tại trong cung điện phát hiện côi bảo, lần nữa đưa tới kịch liệt tranh đoạt.

Cứ như vậy, bọn hần liên tục xông ra, đánh xuyên qua tầng tầng lớp lớp cung điện.

Trợn vện đánh xuyên qua cửa trọng cung điện.

Bỗng nhiên, phía trước truyền đến nặng nề oanh minh, đình tai nhúc óc, nương theo lấy nồng đậm huyết tinh, giống như là có một mảnh dòng sông to lớn đang trùng kích đồng dạng.

Đám người nhanh chóng hướng về tới.

Rất nhanh, bọn hắn thân thể dừng lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ gặp một mảnh to lớn huyết hà nằm ngang ở phía trước, cuộn cuộn bành trướng, không biết đồ phương nào, phía trên hiện lên vô số thi thể, chập trùng lên xuống.

Có thi thể đã biến thành xương khô.

Có thi thể bảo tồn còn rất hoàn chỉnh.

Phiêu phù ở trong huyết hà, vô biên vô hạn.

Nhưng là thông qua những hài cốt này cũng có thể thấy được, những người này lúc còn sống nhất định cực kỳ cường đại.

Bởi vì bọn họ hài cốt cùng thi thể, đến nay còn tại phát sáng, lượn lờ lấy khí tức cường đại.

“Thần linh thi thể, những này tất cả đều là thần linh thi thể!”

Một vị vương giả hã nhiên mở miệng.

“Không đúng, không tất cả đều là thần linh, cũng có viễn cổ Đại Năng!”

Một vị vương giả sắc mặt kinh nghi.

“Cái gì?”

Bỗng nhiên!

Từng cỗ xương khô, thi thể tựa như sống lại, tay chân hoạt động, từ trong huyết hà chậm rãi xông ra, xương khô sinh ra máu thịt, thi thể mở ra ánh mắt...

Từng đạo băng lãnh ánh mắt hướng về đám người quét tới.

Liền tựa như có một con rắn độc dọc theo lưng của bọn họ nhanh chóng bò.

Tất cả mọi người không khỏi lông tơ dựng lên.

Những thi thể này còn sống?

Làm sao có thể?

“Điều trùng tiểu kỹ, chỉ là đại trận ảnh hưởng thôi!”

Thần Thi Vương Lộ ra cười lạnh.

Hắn là Thái Cổ Thần Thi đặc đạo, theo hầu rất là thâm hậu, không có người so với hắn hiểu rõ hơn thi thể, một chút cũng có thể thấy được nơi đây mảnh khóc.

Sau đó ánh mắt của hắn âm lãnh, dọc theo huyết sắc trường hà nhìn lại, bắt đầu cẩn thận cảm ứng.

Đồng thời, Dương Phóng cũng đang nắm chắc Đạo Đồ, tiến một bước cảm ứng.

Bỗng nhiên, ánh mắt của hắn lóe lên, không chút nghĩ ngợi, thân thể lao nhanh ra, hướng về huyết hà thượng

du cực tốc vọt tới.

Thần Thi vương bên kia cũng sinh ra cảm ứng, biến sắc, theo sát lấy cuồng xông mà qua.

Cái khác Siêu Thoát Cảnh lão ma, vương giả, chuẩn vương cũng nhao nhao cuồng vọt tới.

Rất nhanh, bọn hắn dọc theo huyết hà, đi tới huyết hà đầu nguồn, chấn động trong lòng, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tại bọn hắn phía trước nhất, xuất hiện một mảnh vô cùng to lớn huyết hải, chiếm diện tích có phương viên mấy ngàn trượng, tinh hồng một mảnh, lóng lánh chói mắt hồng quang.

Tại phía này huyết hải phía trên, trôi lơ lửng một tôn khổng lồ quan tài, nhan sắc cổ sơ, chùng dài mấy chục thước, tràn ngập một loại không nói ra được cổ lão cùng uy nghiêm.

Quan tài một góc nứt ra khe hở, từ bên trong chảy ra từng mảnh từng mảnh dòng máu đỏ tươi, rơi vào trong biển máu, lại có trong biển máu hướng về nơi xa kéo dài, lúc này mới biến thành chỗ kia mênh mông huyết hà.

“Huyết hà này. . huyết hà này là từ kia quan tài bên trong tràn ra tới?”

Một vị vương giả lộ ra chấn kinh.

“Đây là vô địch Thần Vương tinh huyết biến thành, kia quan tài là vô địch Thần Vương quan tài?”

Một vị khác vương giả giật mình nói.

Tất cả mọi người tại chỗ thận ngóng nhìn.

Rất nhanh, đám người lại là giết mình.

Bởi vì kia phiến mệnh môn huyết hải phía dưới, lò mồi có thần bí hào quang phát ra, thỉnh thoảng xông ra một cỗ đáng sợ sát khí, làm cho người lòng tơ sợ hãi.

Nhìn kỹ lại, ở mảnh này huyết hải phía dưới, thỉnh thoảng ẩn giấu một ngậm cỗ lão trường mâu.

Tồn tại không biết bao nhiêu năm.

Hiện ra màu đồng xanh, mặt ngoài che kín vết rỉ, giống như là một tôn ngũ say hưng thú, gương nanh múa vuốt, tràn ngập ngập trời hung cơ.

Dù là không nhúc nhích, đều cho người ta một loại núi thây biển máu cảm giác sợ hãi.

“Đại hoàng phá diệt mâu, kia là trong truyền thuyết đại hoàng phá diệt mâu!”

“Vô địch Thần Vương cầm chi tung hoành hoàn vũ vô thượng sát khí, uy lực có thể so với Cửu U đồ, Toái Thiên kỳ!”

“Thứ này quả nhiên ở chỗ này!”

Rất nhiều người nghẹn ngào mở miệng.

Dương Phóng cũng là lộ ra kinh nghi.

Tại hấn cảm ứng bên trong, kia hai viên Thần Chủng ngay tại kia phiến trong biển máu, bị cỗ lão trường mâu một mực ngăn chặn, mặc dù hấn lấy Đạo Đồ kêu gọi, y nguyên khó mà gọi ra.

Căn này chiến mâu tựa hồ nặng nề đáng sợ.

Ép trên Thần Chung, tựa như một phương thể giới đặt ở nơi này.

Trong lòng của hắn rất là không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vì vô địch Thần Vương tọa hóa trong năm, Thần Chung còn không có triệt để thành thực, y nguyên ở vào Thiên Đồ bên trong, tại vô địch Thần Vương tọa hóa thật lâu, Thiên Đồ mới bị người đánh nát, Thần Chung tản mát thể gian.

Thế nhưng là lại có năm viên Thần Chung rơi vào đến vô địch Thần Vương mộ huyết!

Cái này muốn nói không có quỷ, ai có thể tin tưởng?

Mà lại!

Vô địch Thần Vương quan tài đã nứt ra một góc khe hở, tạo thành một chỗ huyết hà, chỗ này huyết hà lại có hay không tồn tại nguy cơ...

“Người đi qua cho lão tổ thăm dò một chút!”

Bỗng nhiên, một vị kinh khủng lão ma tiện tay trao một cái, hao đứng dậy bên cạnh một vị chuẩn vương, tại tiếng kêu to sợ hãi bên trong, trực tiếp ném về chỗ kia thanh đồng cổ mâu nơi đó.

Vị kia chuẩn vương phát ra kêu to, dốc hết toàn lực địa ổn định thân thể.

Nhưng vào lúc này!

Thanh đồng cổ mâu nơi đó tựa như tự động bài xích hết thủy kẻ ngoại lai, tại hắn vừa mới bị ném đi qua, cổ mâu chấn động, một loại kinh khủng sát cơ phóng lên tận

trời, khiến cho huyết hà đều rung chuyển.

Trong chốc lát vô số huyết thủy xông lên trời.

A!

Vị kia chuẩn vương phát ra kêu thê lương thảm thiết, toàn thân trên dưới lập tức xuất hiện vô số huyết động, tựa như bị lưu toan cho giội cho, dị thường thê thảm.

Hắn vội vàng liều lĩnh nhanh chóng rút lui, dị thường hoảng sợ, lần nữa rơi vào bên bờ.

Một đám siêu cấp lão ma đem ánh mắt nhao nhao tụ đến, bắn ra ma quang, rơi vào vị kia chuẩn vương trên thân, cẩn thận nhìn chăm chăm hẳn thương thế.

Rất nhanh, Độc Giác Quỷ Vương lộ ra cười lạnh: “Vô địch Thần Vương cuối cùng trở thành tởi, cho dù tại viễn cổ thời kì lại thế nào vô địch, tử vong về sau cuối cùng chỉ là một bộ khô xương cốt!”

Hắn nhìn ra được, loại kia máu Hà Trung lao ra giọt máu mặc dù cường đại, có thể kích thương chuẩn vương.

Nhưng là đối với Siêu Thoát Cảnh cao thủ nhưng không có bất kỳ uy hiếp gì.

“Các vị, đại hoang phá diệt mâu đang ở trước mắt, bất kể là ai đạt được, lão thân cũng không có ý kiến, liền sợ là đã rơi vào một chút tâm tư ác độc người trong tay, nếu là rơi vào dạng này trong tay, chỉ sợ đối với chúng ta đều có to lớn uy hiếp, sau này sẽ không còn chúng ta đất dung thân.”

Mạnh bà thanh âm già nua, chậm rãi mở miệng.

Tựa hồ có ý riêng.

Một nháy mắt, ở đây đông đảo lão ma đều là ánh mắt ngưng tụ, lãnh quang lấp lóe, hướng về Dương Phóng bên này quét tới.

Mạnh bà nói là người phương nào, bọn hắc lại biết rõ rành rành.

Tượng bọn hắc loại cảnh giới này cao thủ, tranh đấu vô số năm đều khó mà làm sao lẫn nhau, bản thân liền tạo thành một loại lớn lao cân bằng.

Kết quả trước đây không lâu Dương Phóng lại phá vỡ sự cân bằng này.

Hắc lấy đơn độc chi lực trấn áp Phong Ma, khiến cho cùng cấp bậc những cường giả khác không thể không sinh lòng phòng bị.

Có thể trấn áp Phong Ma liền có thể trấn áp bọn hắc!

Nếu là lại bị hắc đạt được đại hoang phá diệt mâu, chỉ sợ càng thêm không có bọn hắc đất dung thân.

“Các vị, người này thế nhưng là Kiếm Ma cùng Cổ Phật cộng đồng đạo tiêu, muốn đối phó hắc, chỉ sợ không dễ dàng đâu?”

Thần Thi Vương Lộ ra cười lạnh, chỉ điểm lấy Dương Phóng, mở miệng nói ra.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, sắc mặt lạnh lùng.

Bọn này lão ma chung quy là lộ ra nanh vuốt!

Bởi vì kiêng kị, cho nên muốn liên thủ đối phó chính mình.

“Kiếm Ma cùng Cổ Phật cố nhiên cường đại, nhưng cũng không phải tuyệt đối vô địch, tối thiểu vô địch Thần Vương liền có thể chống lại bọn hắn, huống hồ này địa vị tại vô địch Thần Vương mộ huyết, tự động cách ly hết thủy thiên cơ, cho dù đồng loạt ra tay đem nó trấn áp, Kiếm Ma cùng Cổ Phật cũng khó có thể cảm ứng là người phương nào ra tay.”

Một tôn đen nhánh cự ảnh phát ra băng lãnh mà nặng nề thanh âm.

Hắn là phong ma bạn cũ, tên là bi tình Ma Quân, trước đây không lâu nhìn thấy Dương Phóng, còn từng phát ra qua cảm khái, bây giờ lại lộ ra nanh vuốt.

“Nói rất đúng, Thần Vương mộ huyết ngăn cách thiên cơ, đây là chúng ta cơ hội tốt nhất.”

Kim Ô Tôn giả thanh âm tang thương, mở miệng lần nữa, một đôi ám kim sắc con ngươi hướng về Dương Phóng quét tới, nói: “Người trẻ tuổi, lão hủ trước đó liền từng nói qua, làm người nhất định phải thủ quy củ, không tuân quy củ người, dễ dàng vì chính mình đưa tới đại kiếp, dù là thành tựu siêu thoát cũng sẽ bị người trấn áp, thế nào? Bị lão hủ nói trúng đi?”

“Có ý tứ, thật sự là có ý tứ!”

Độc Giác Quỷ Vương cũng là phát ra cười to, toàn thân hắc khí lẫn lộn, cuộn cuộn bành trướng, nói: “Kiếm Ma, Cổ Phật nhân vật như vậy đã sớm nên tịch diệt, như là đã biến mất, liền không nên xuất hiện lần nữa.”

Ở đây đông đảo vương giả, chuẩn vương, đều trong lòng chấn kinh, hướng về hậu phương tự phát rút lui mà đi.

Bọn này lão ma kiếm chế không được.

Muốn liên thủ trấn áp Dương Đạo!

Thảm thiết nhất chiến đấu chỉ sợ lập tức liền sẽ bộc phát.

Ngay cả Điền đạo nhân cũng không nói một lời, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, hướng về hậu phương chậm rãi thối lui.

Dương Phóng phát ra thở dài, nói: “Nghĩ không ra ta trấn áp Phong Ma, y nguyên có thể đưa tới phiền toái lớn như vậy, các vị, các người chẳng lẽ không nghĩ ngợi thêm một chút? Ta với các người vốn không cừu hận, làm gì bị người khác xúi giục? Nếu là hôm nay các người không trấn áp được ta, có hay không nghĩ tới ngày khác sẽ phát sinh cái gì? Đến lúc đó tại hạ thế nhưng là sẽ gấp mười, gấp trăm lần hoàn lại.”

“Yên tâm, hôm nay sẽ không tồn tại ngoài ý muốn.”

Kim Ô Tôn giả ngữ khí bình thản, rất là tự tin.

Nhiều như vậy cùng cấp bậc cường giả ở đây, mặc dù giết không chết Dương Phóng, nhưng trấn áp hẳn tuyệt đối có thể làm được.

“Phong Ma đạo hữu số khổ a, tung hoành nhiều năm như vậy vô địch thủ, lại đưa tại một tên tiểu bối trong tay!”

Tôn này bóng đen to lớn bi tình lão ma, mở miệng nói ra.

“Xem ra các vị là quyết tâm muốn đối phó ta.”

Dương Phóng mở miệng.

“Các vị không cần nói nhiều, vẫn là sớm một chút trấn áp người này, rồi quyết định thần mâu thuộc về đi, có lẽ quan tài bên trong còn có cái khác coi bảo!”

Mạnh bà mở miệng lần nữa, ánh mắt rất lạnh, tóc bạc da mồi, thân thể còng xuống, cầm trong tay một cây Hoàng sắc quả trượng, nói chuyện đồng thời, một cây khô gầy khô quắt ngón tay sớm đã điếm tới.

Xùy!

Một tia ô quang xông qua, cấp tốc hướng về Dương Phóng kích xạ mà đi.

Dương Phóng tám sắc vòng xoáy trong nháy mắt đưa ngang trước người, tại chỗ đem cái kia đạo ô quang thôn phệ ở bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

“Bà già đáng chết, hôm nay nếu là không trấn áp được ta, đừng trách ta lật ngược các người Địa Phủ!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Oanh!

Bỗng nhiên sau lưng lại là một cỗ nguy cơ truyền đến, hấn không chút nghĩ ngợi, cấp tốc trở lại, tám sắc thần quang trực tiếp hướng về sau lưng bao phủ tới.

Cùng lúc đó, còn lại lão ma tất cả đều bắt đầu hướng về Dương Phóng đánh tới, từng cái thân thể to lớn, đen nghịt một đoàn, đi lên chính là cái thế đại thủ đoạn!

Đề cầu tốc chiến tốc thắng, tuyệt không kéo dài!

Người ở chỗ này bên trong, Dương Phóng là một cái duy nhất có trấn áp cùng cấp bậc cường giả chiến tích tồn tại, tuyệt đối là không ổn định nhất lực lượng.

Dương Phóng bên kia trong nháy mắt gặp phải vô cùng cường mãnh áp lực, chấn bốn phía không gian đều tại âm âm run run, cơ hồ vỡ vụn, nếu là nơi này không phải ở vào Thần Vương mộ huyết, nơi đây không gian tuyệt đối đã sớm vỡ vụn.

Cho dù là hấn tám sắc vòng xoáy, cũng ngăn cản không nổi nhiều cường giả như vậy công kích, bị đánh một trận vụn vụn, phát sinh hỗn loạn, cơ hồ muốn tán loạn.

Trong miệng của hấn trực tiếp ngửa mặt lên trời thét dài, thân thể nhanh chóng biến lớn, nguy nga kinh khủng, tựa như hóa thành Thái Cổ ma nhạc, con người băng lãnh đáng sợ, một bên ngự sử lấy tám sắc vòng xoáy hướng về đám người đánh tới, một bên lấy tự thân pháp tắc, nắm mặt Thất Sát bìa, cùng nhau hướng về phía trước oanh kích.

Giờ khắc này, thủ đoạn hấn tề xuất, không giữ lại chút nào.

Trực tiếp đem chiến lực tăng lên tới cực hạn.

Hôm nay có can đảm xuất thủ, tất cả đều là cùng cấp bậc tồn tại, là lão ma bên trong lão ma, mỗi một cái đều kinh khủng vạn phần, có thể xưng bất tử bất diệt.

“Giết!”

Dương Phóng rống to, thân thể vọt qua, phá vỡ trùng điệp công kích, đi lên cùng con kia Lão Kim ô hung hăng va chạm một cái.

Oanh một tiếng, thanh âm đáng sợ.

Như là một cái mây hình nắm trực tiếp nổ tung.

Con kia Lão Kim ô tại chỗ bay ngang ra ngoài, ở phía xa phát ra rên thảm, con kia móng vuốt trong nháy mắt sụp đổ, nổ thành một đoàn, trong lòng của hắn rất là tức giận.

Dương Phóng nhục thân còn mạnh hơn hắn.

Hắn chính là Thái Cổ bộ tộc Kim ô, được trời ưu ái, nhục thân có thể so với thần kim, lại tại Dương Phóng trong tay bị thiệt lớn, để móng vuốt đều nổ tung, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Ầm ầm!

Tại Dương Phóng một móng vuốt đánh bay Lão Kim ô thời điểm, sau lưng một cái vô cùng to lớn ma ảnh cũng cấp tốc lấn người mà đến, trực tiếp từ phía sau cho hắn một chưởng.

Oanh một tiếng đánh Dương Phóng thân thể lắc lư, kém chút bỏ nhà.

Hắn đột nhiên quay đầu, trong con người bắn ra băng hàn huyết quang, sau đó nắm lên một mặt Thất Sát bìa trực tiếp hướng về tôn này bi tình Ma Quân hung hăng úp tới.

Bi tình Ma Quân một kích không thể làm sao Dương Phóng, vội vàng nhanh chóng rút lui, đồng thời đánh ra các loại kinh khủng công kích, hướng về Dương Phóng dũng mãnh lao tới,

Những người khác cũng tất cả đều đánh ra cái thế đại thủ đoạn, lít nha lít nhít, đi theo cùng nhau bao phủ hướng Dương Phóng.

Nhưng dương quan không quan tâm, tám sắc vòng xoáy điên cuồng xoay tròn, kiệt lực hóa giải hết thủy công

kích, tứ phía bia đá liên hoàn oanh kích mà xuống, trực tiếp hướng về bi tình Ma Quân hung hăng đánh tới.

Ầm ầm ầm ầm...

Liên tục tứ phía bia đá ném ra, mỗi một mặt bia đá đều hung hăng đánh vào bi tình Ma Quân trên thân, oanh bi tình Ma Quân thân thể bay ngược, toàn bộ thân hình trực tiếp nổ tung, tựa như trứng gà đồng dạng.

Cùng lúc đó, Dương Phóng tám sắc vòng xoáy xuất hiện băng liệt xu thế, thân thể bị chấn động đến bay tứ tung.

Hắn ầm ỹ vừa kêu, lần nữa phóng lên tận trời, theo sát lấy hướng về Mạnh bà nơi đó nhanh chóng oanh sát mà đi.

Giống như là biến thành một đầu Thái Cổ cự thú, không thể địch nổi, thể khó ngăn cản, các loại đáng sợ công kích không cần tiền liên hoàn đánh ra.

Tất cả già Ma Đô đang thét gào, cuối cùng các loại thủ đoạn, hướng về Dương Phóng oanh sát.

Dương Phóng một bên cực lực chống lại, một bên tìm cơ hội, đánh bay Mạnh bà, sau đó nhanh chóng hướng về kia phiến huyết hải phóng đi, ý đồ trừ bỏ chiếc kia đại hoang phá diệt mâu.

“Mau ngăn cản hắn!”

“Giết!”

Ầm ầm!

Càng thêm đáng sợ chiến đấu bạo phát.

Dương Phóng bị liên hoàn oanh trúng, cơ hồ cuồng bạo,

chỉ bắt quá địch thủ nhiều lắm, lại rất khó giết chết, nhiều lần hắn đều đánh bay đối phương, đem đối phương thân thể đều cho chấn nát, kết quả lại bị những người khác cấp tốc cứu được trở về.

Đến cuối cùng Dương Phóng triệt để bão nổi, tất cả thủ đoạn đều hiện, tám sắc vòng xoáy phối hợp Thất Sát bia nhất cử đem tất cả mọi người cho bao phủ ở bên trong, chuẩn bị đem bọn hắn toàn bộ cho luyện hóa ra.

Kết quả một đám lão ma trong miệng gào thét, phát ra thanh âm điếc tai nhức óc, tại tám sắc vòng xoáy bên trong điên cuồng biến lớn, vô tận hắc khí từ trên người bọn họ bộc phát ra.

Bọn hắn giống như là không muốn sống đồng dạng điên cuồng oanh kích tám sắc vòng xoáy, chấn Dương Phóng liên tục lay động, miệng phun huyết thủy.

Đến cuối cùng tám sắc vòng xoáy vẫn không thể nào thành công thu lại bọn hắn.

Tứ phía Thất Sát bia cũng bị chấn phóng lên tận trời.

Một đám cùng cấp bậc lão ma thực lực quá mức đáng sợ.

Đơn độc đơn, Dương Phóng có hoàn toàn chắc chắn có thể trấn áp bọn hắn bên trong bất kỳ một cái nào, nhưng là một khi đám người liên thủ, cho dù là hắn cũng hoàn toàn không đáng chú ý.

Oanh!

Bỗng nhiên, một mảnh kinh khủng dị thường khí tức phát ra, để không gian đều sụp đổ, vô tận ngọn lửa màu tím hướng về Dương Phóng thân thể đốt cháy mà đi.

Thần Thi vương trực tiếp lấy ra Linh Cửu Đãng, kiệt lực thôi động, hóa thành vô biên liệt hỏa, đốt hương Dương Phóng, đáng sợ nhiệt độ, để Siêu Thoát Cảnh cao thủ đều cảm nhận được uy hiếp.

Dương Phóng cấp tốc trốn tránh, đồng thời lấy ra Hóa Huyết nghiên mực, bên trong vọt thẳng ra ngập trời huyết quang, đỏ sẫm sẫm một mảnh, oanh một tiếng, cùng Linh Cửu Đãng hỏa diễm đụng vào nhau.

Nhưng vào lúc này, đỉnh đầu khu vực đột nhiên một tòa cự đại thanh đồng bảo tháp xuất hiện, hướng về thân thể của hắn hung hăng trấn áp mà đến, phát ra kinh khủng oanh minh, muốn đem hắn đặt ở phía dưới.

Dương Phóng lần nữa thôi động lên tám sắc vòng xoáy trực tiếp hướng về thanh đồng bảo tháp thôn phệ mà đi.

Trên bầu trời lần nữa bộc phát ra vô tận hủy diệt tính ba động.

Còn lại lão ma cũng hết thầy thi triển các loại thủ đoạn.

Dương Phóng miệng phun huyết thủy, lần nữa bị oanh bay tứ tung mà ra.

Hắn biết không thể tiếp tục như vậy, không phải tất bị trấn áp.

Trước mắt cơ hội duy nhất, chính là tiến lên, đem cây kia đại hoang phá diệt mâu cầm trong tay, nếu không hôm nay tuyệt khó lật bàn.

“Mở!”

Trong miệng hắn rống to, sụp ra đám người công kích, lần nữa hướng về đại hoang phá diệt mâu cuồng xông mà đi.

Một đám lão ma triệt để phần nộ, con mắt tinh hồng, thẳng hướng Dương Phóng.

Bọn hấn phát hiện cái này hậu bối đơn giản đáng sợ tà dị.

Giống như là một tôn cổ lão thiên thú, lực lượng vô tận.

Càng máu chốt chính là, các loại cô bảo mỗi một kiện đều để người rất là đau đầu.

Ầm ầm!

Phiến khu vực này bắt đầu không ngừng bạo tạc, bên cạnh huyết hải đều bị chấn nổ tung.

Đếm không hết màu đỏ huyết châu lung tung bay múa.

Một đám lão ma đơn giản có Loạn Thiên động địa chi uy.

“Trấn áp!”

Bọn hấn trong miệng rống to, càng thêm ra sức, trong lòng quyết tâm, hướng về Dương Phóng hung hăng oanh sát mà đi, muốn đem vĩnh trấn trong biển máu khó mà xoay người.

Dương Phóng cảm giác được thân thể xác thực giống như là bị trói lại, khó mà di động.

Nhưng càng như vậy, hấn càng là điên cuồng, liều mạng giãy dụa, các loại thủ đoạn từng ra bất tận, tứ phía bia đá hung hăng đánh tới hướng tứ phương, Hóa Huyết nghiên mực càng là phun ra vô tận huyết quang, để phía dưới huyết hà đều cùng cộng hưởng theo.

Nơi xa.

Tất cả vương giả, chuẩn vương đô lộ ra kinh dị, hít một hơi lãnh khí, xa xa quan sát.

Nhìn thấy Dương Phóng biểu hiện, bọn hắn trong lòng rung động, không cách nào tưởng tượng.

Cái này Dương Đạo quá mức đáng sợ.

Đây là lấy sức một mình đối kháng bảy tám vị siêu cấp lão ma.

Giết tiến giết ra, dũng không thể đỡ, đem rất nhiều lão ma thân thể đều cho chém nát.

Cái này thực sự quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá!

Ở vào chính giữa Dương Phóng lại cảm thấy áp lực càng lúc càng lớn, càng ngày càng khó lấy chèo chống, trong miệng hắn rống to, lần nữa hướng về phía trước huyết hà phóng đi.

Theo bọn hắn đại chiến kịch liệt, nơi đây huyết hà đang sôi trào, rầm rầm rung động.

Phía trên huyết thủy không ngừng phát sinh nổ tung.

Càng là có rất nhiều huyết thủy, xông lên trời, bị Hóa Huyết nghiên mực hấp thu, toàn bộ tràng diện đáng sợ đến khó lấy hình dung.

Nhưng cùng lúc, đám người chiến đấu cũng mang đến một loại đáng sợ biến cố.

Huyết hà phía trên, gợn sóng ngập trời, huyết quang chói mắt, vậy mà chậm rãi xuất hiện cái này đến cái

khác quỹ dị huyết sắc vòng xoáy, đen nhánh yêu dị, tự động hấp thu đám người oanh kích ra kinh khủng năng lượng ba động.

Loại này huyết sắc vòng xoáy càng ngày càng mạnh, càng ngày càng quỷ dị.

Đến cuối cùng tất cả mọi người chú ý tới loại biến cố này, nhao nhao biến sắc.

Bỗng nhiên, cây kia đại hoang phá diệt mâu chậm rãi tại một cái huyết sắc vòng xoáy bên trong hiện lên ra, rõ ràng dị thường, ánh vào đám người tầm mắt.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, trực tiếp nhanh chóng hướng về qua, tám sắc thần quang sát na cuốn đi.

“Không được!”

Đám người kêu sợ hãi, vội vàng liều lĩnh hướng về Dương Phóng oanh sát mà đi, muốn ngăn cản Dương Phóng.

Nhưng quỹ dị một màn xuất hiện.

Tám sắc thần quang xông vào đến huyết sắc vòng xoáy bên trong, lại không có phát huy bất cứ tác dụng gì, trực tiếp bị tại chỗ chấn vỡ, biến mất không thấy gì nữa.

Đồng thời, Dương Phóng tóc gáy dựng lên, cảm giác được một cỗ khó tả nguy cơ, không chút nghĩ ngợi, vội vàng cấp tốc lóe lên.

Soạt!

Một cái vô cùng to lớn huyết sắc chạm tay, trực tiếp từ một cái huyết sắc vòng xoáy bên trong hung hăng ló ra,

cực đại yêu dị, lóe ra sâm đở lân giáp, vốn là muốn cuốn về phía Dương Phóng, kết quả theo Dương Phóng đột nhiên lóe lên, to lớn chạm tay tại chỗ cuốn trúng Kim Ô Tôn giả.

“Rống...”

Kim Ô Tôn giả điên cuồng rống to, liều lĩnh giãy dựa thân thể, đem bản thể đều cho hiển lộ ra, biến thành mấy ngàn mét lớn nhỏ, kim quang sáng chói, chấn không gian đều tại sụp đổ.

Những người khác sắc mặt kinh hãi, vội vàng nhanh chóng đánh phía huyết sắc chạm tay.

Huyết sắc chạm tay cuốn trúng Kim Ô Tôn giả về sau, trực tiếp đem nó hướng về phía dưới hung hăng kéo xuống.

Kim Ô Tôn giả toàn thân trên dưới huyết dịch tất cả đều bắt đầu cháy rừng rực.

Tại sắp bị đẩy vào huyết hà sát na, chung quy là vỡ nát huyết sắc chạm tay, toàn thân huyết quang, nhanh chóng xông lên trời.

Hắn lộ ra tức giận, cúi đầu nhìn về phía phía dưới huyết hà.

“Có quái vật, bên trong có quái vật!”

Trong miệng hắn rống to.

Ầm ầm!

Dương Phóng một tấm bia đá trực tiếp hung hăng đập trúng thân thể của hắn, đem hắn nửa người tại chỗ đánh sụp đổ, hung hăng bay tứ tung, kém chút lần nữa vào

xuống tại trong huyết hà.

“Giết!”

Đông đảo lão ma kêu to, lần nữa hướng về Dương Phóng đánh tới.

Loại tình huống này là không thể nào dừng tay.

Bọn hấn đã đắc tội Dương Phóng, một khi thu tay lại, ngày sau tất nhiên sẽ đứng trước thảm liệt trả thù, dù là biết Dương Phóng khó chơi, cũng muốn đem nó trấn áp.

Tại mọi người chiến đấu kịch liệt bên trong, huyết hà như cũ tại tiếp tục biến cố.

Vô tận sóng máu rầm rầm rung động.

Phía trên huyết sắc vòng xoáy càng ngày càng nhiều, càng ngày càng quỷ dị, đến cuối cùng giống như là biến thành kinh khủng Hải Nhãn, trực tiếp từ bên trong bộc phát ra kinh thiên hấp lực.

Oanh!

Một sát na, toàn bộ huyết hà phía trên không gian giống như là trực tiếp bị độn lại.

Tất cả lão ma tất cả đều sắc mặt kịch biến, cảm giác được thân thể của mình tại bị hướng về phía dưới hút đi.

Bọn hấn rất cuộc không thể không xuất thủ, vội vàng cấp tốc xông lên phía trên đi, muốn rời xa.

Nhưng bọn hấn xông ra đồng thời, lại như cũ tại hướng về Dương Phóng nhanh chóng oanh kích.

Dương Phóng thần sắc triệt để thay đổi, trong miệng mắng to, bất kể bất cứ giá nào hướng về phía trước công kích.

Nhưng vào lúc này!

Soạt!

Một đầu so trước đó càng khùng bố hơn chạm tay, từ máu Hà Trung một chút bắn ra ngoài, đi lên liền quét sạch ở Dương Phóng thân thể, đem nó hướng về phía dưới đột nhiên kéo một cái.

Đồng thời!

Một đầu vô cùng to lớn, hình thể vượt quá tưởng tượng huyết sắc bạch tuộc đột nhiên từ máu Hà Trung vọt ra, mấy chục đao thô to chạm tay lung tung bay múa, dữ tợn kinh khủng.

Trong đó một đao chạm tay một mực quán lấy Dương Phóng, đem hắn hướng về máu Hà Trung nhấn tới, ý đồ chết chìm hắn.

Dương Phóng cảm thấy vô biên lực lượng, siết đến thân thể của hắn cơ hồ đứt gãy.

Hắn trực tiếp vận chuyển lên 【 Phần Linh 】 Thần Chủng, hiện ra ngọn lửa màu tím hướng về đầu này thô to chạm tay cấp tốc cháy tới.

Toàn bộ chạm tay băng lãnh cứng rắn, nhưng lại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc đi lên.

Đến cuối cùng, đầu kia bạch tuộc đột nhiên phát ra rống to, toàn bộ chạm tay một chút nói lỏng ra.

Dương Phóng thân thể lập tức thoát khỏi chạm tay, cấp tốc rơi vào đến trong huyết hà.

Nhưng hắn lại tỉnh táo dị thường, tại thoát khỏi chạm tay sát na, vội vàng lấy ra Đạo Đồ, bắt đầu kiệt lực cảm ứng.

...

Chương 440 : Mười màu vòng xoáy! Cái thế vô địch!

Toàn bộ Huyết Hà phía trên, rất nhanh lần nữa truyền đến kinh thiên động địa tiếng oanh minh, sóng máu bay múa, rống rít gào chấn thiên, năng lượng ba động quét ngang thập phương.

Bất quá đây hết thảy đều đã không có quan hệ gì với Dương Phóng.

Thân thể của hắn đang nhanh chóng hướng về Huyết Hà chỗ sâu rơi xuống mà đi, tám khỏa Thần Chủng vận chuyển, tạo thành một loại quỹ dị tám sắc vòng xoáy một mực bảo vệ thân thể của mình.

Toàn bộ Huyết Hà rất sâu, rất nhiều, từ bên ngoài nhìn là một chuyện, chân chính rơi xuống lại là một chuyện, càng hướng xuống phương, càng là Hắc Âm, ẩn chứa một loại cường đại hấp lực.

Cho dù là Siêu Thoát Cảnh cao thủ, đều bị nhiều trở ngại.

Càng máu chốt chính là, u ám phía dưới truyền đến ô ô chói tai thanh âm, phảng phất ẩn giấu đi rất nhiều oan hồn lệ quỷ, càng về sau các loại hư ảnh hiển hiện, thể lượng kêu to, giương nanh múa vuốt, từ lòng đất hướng về Dương Phóng đánh tới.

Dương Phóng sắc mặt nghiêm nghị, tám sắc hào quang trực tiếp hướng về phía dưới quét tới, vỡ nát hết thảy hư ảnh.

Tại hắn cảm ứng đến, Thần Chủng còn tại phía trước.

Rốt cục!

Qua đi tới hồi lâu, bàn chân của hắn mới truyền đến cước đạp thực địa cảm giác.

Sền sệt dòng máu đỏ tươi hoàn toàn che khuất ánh mắt.

Nhưng là hắn lại có thể cảm ứng được toàn bộ Huyết Hà đang chấn động, tả hữu mãnh liệt, tựa hồ bị con kia to lớn huyết sắc bạch tuộc chỗ quấy đồng dạng.

“Ở bên kia!”

Dương Phóng trong mắt bắn ra thần quang, nhìn về phía phía bên phải.

Sau đó hắn đỉnh lấy sền sệt áp lực, hướng về bên kia chậm chạp di động mà đi.

Đủ loại huyền ảnh liên tục không ngừng từ tiền phương hiển hiện, giương nanh múa vuốt, trong miệng thét dài, tựa như yêu ma, không ngừng hướng hắn đánh tới.

Dương Phóng tại liên tục quét ra mấy lần tám sắc hào quang về sau, liền không tiếp tục để ý, tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Nhưng bỗng nhiên!

Một loại nồng đậm bị thăm dò cảm giác trực tiếp từ phía sau hắn truyền đến.

Trong lòng hắn giật mình, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp tối tăm rậm rạp huyết dịch bên trong, cái gì cũng nhìn không thấy, rất là mơ hồ, ánh mắt bị nhiều trở ngại.

Nhưng hết lần này tới lần khác như thế, loại kia bị thăm dò cảm giác lại dị thường rõ ràng, ánh mắt độc ác, rơi vào trên da dẻ của hắn, để da của hắn đều tại ẩn ẩn nhói nhói.

“Cái này Huyết Hà bên trong không chỉ một đầu đại bạch tuộc, còn có cái khác quái vật?”

Dương Phóng sắc mặt ngưng lại, xoay người lại, trực tiếp tăng thêm tốc độ, xông về phía trước.

Loại kia nồng đậm bị thăm dò cảm giác cũng đang không ngừng truyền đến, âm trầm yêu dị, ánh mắt từ đầu đến cuối chưa từng biến mất, tựa hồ đối phương cũng không có niềm tin tuyệt đối có thể cầm xuống Dương Phóng, hoặc là nói, đối phương không rõ ràng Dương Phóng thủ đoạn, cho nên chậm chạp không dám vào công.

Phía trước vọt lên hồi lâu, rốt cục, phía trước xuất hiện một mảnh vắng vẻ khu vực.

Tất cả huyết thủy đều không thể tiếp cận nơi đó, tựa hồ có một loại thần bí khí cơ một mực cô lập nơi đây huyết thủy.

Ánh mắt nhìn, chỉ gặp kia là một cây vết rỉ pha tạp thanh đồng cổ mâu, rất là to lớn, phía trên che kín phù văn, lẳng lặng địa đứng vững ở chỗ này, chừng cao mấy chục mét, tựa như một cây chống trời thần trụ.

Mỗi loại vô hình sát cơ từ phía trên phát ra, âm trầm đáng sợ, để cho người ta linh hồn cũng vì đó run rẩy.

Giờ phút này!

Kia to lớn cổ mâu phía dưới, một mực đề lại năm viên điểm sáng.

Nhan sắc bất đồng, khí tức bất đồng.

Năm viên điểm sáng lóe lên lóe lên, cho dù bị Huyết Hà ăn mòn, cũng không chút nào đổi.

“Thần Chủng!”

Dương Phóng trong ánh mắt bắn ra thần quang.

Sau đó hấn lần nữa tỉnh táo, nhìn về phía cây kia to lớn đại hoang phá diệt mâu.

Chính là thứ này, cùng trong truyền thuyết Cửu U đồ, Thí Thần cò, Toái Thiên kỳ cùng một cái cấp bậc.

Quả nhiên là đáng sợ!

“Bất quá cái này năm viên Thần Chủng là thế nào bị áp xuống tới...”

Dương Phóng thì thào.

Vô địch Thần Vương hấn là cũng không chết?

Còn tại nhìn chăm chú lên ngoại giới?

Hấn theo bản năng rùng mình một cái, sau đó đỉnh lấy áp lực cường đại, hướng về kia cây thô to cổ mâu tiếp cận mà đi, thật vất vả mới rốt cục xuyên thấu cổ mâu phía ngoài khí cơ phong tỏa.

Vừa mới xuyên qua, một loại nặng nề tuế nguyệt tang thương khí tức liền trực tiếp đập vào mặt, trùng trùng điệp điệp, mãnh liệt không ngừng.

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, sau đó không làm do dự, trực tiếp nhô ra hai cái đen sì cự chưởng, một

thanh vây quanh ở cây kia thô to thanh đồng cổ mâu, bắt đầu ra sức rút lên.

Cái này vừa gãy lập tức phát hiện căn này thanh đồng cổ mâu nặng nề.

Tựa như mười vạn tòa Thái Cổ Thần Sơn đặt ở phía trên, khí cơ kinh khủng, nặng dọa người.

Ầm ầm!

Toàn bộ Huyết Hà đều đang rung chuyển, ù ù nổ vang.

Từng mảnh từng mảnh huyết quang lung tung bay múa.

Đứng vững vô số năm thanh đồng cổ mâu, trực tiếp bắt đầu lắc lư, theo mỗi một lần kịch liệt lay động, phía trên đều bắn ra vô tận sát cơ.

Toàn bộ to lớn Huyết Hà đều đang sôi trào.

Phía trên, đang cùng huyết sắc bạch tộc kịch liệt đại chiến quần ma, tất cả đều phát hiện Huyết Hà biến cố, từng cái sắc mặt kinh biến, vội vàng cấp tốc quét tới.

Bọn hấn đơn giản không dám tin.

“Là Dương Đạo, hấn còn chưa có chết!”

“Hấn tại nhờ động đại hoang phá diệt mâu!”

“Mau ngăn cản hấn!”

Từng vị lão ma trực tiếp phát ra rống to, khí tức kinh khủng, quanh thân vô tận hắc khí đang cuộn trào mãnh liệt.

Trong lòng của bọn hấn chấn động, không thể tưởng

tượng nổi.

Dương Đạo cũng không biết khi nào từ huyết sắc bạch tuộc chạm tay hạ đào thoát, còn tiếp cận đến cây kia cổ mẫu.

Nếu là bị hấn đạt được loại này trong truyền thuyết vũ khí, ai còn có thể địch hấn?

“Tu La Thế Giới!”

Bi tình ma vương trực tiếp phát ra rống to một tiếng, đánh ra mình cái thế tuyệt học.

Oanh!

Một mảnh mơ mơ hồ hồ huyết sắc thế giới lao nhanh ra, trùng trùng điệp điệp, vô biên kinh khủng, bên trong tràn ngập âm trầm quỷ ảnh, hướng về đầu này huyết sắc bạch tuộc bao phủ tới.

Phải tất yếu cầu tốc chiến tốc thắng, giải quyết huyết sắc bạch tuộc.

“Rống!”

Huyết sắc bạch tuộc cũng tại rống to, mấy chục cây chạm tay lung tung bay múa, mang theo tinh hồng quang mang, hướng về một đám lão ma ra sức đập tới.

Đồng thời, nó cũng chú ý tới Huyết Hà phía dưới Dương Phóng.

Thấy được Dương Phóng ngay tại rút ra cây kia đại hoang phá diệt mẫu.

Tròng mắt của nó tràn ngập lửa giận, gào thét chấn thiên, thô to chạm tay tựa như lợi Kiếm Nhất dạng, đâm

rách Huyết Hà, hướng về phía dưới khu vực nhanh chóng oanh sát mà đi.

Chỉ bất quá thân thể của nó căn bản không đến gần được đại hoang phá diệt mâu.

Vừa mới vừa tiếp cận, liền bị một cỗ đáng sợ khí cơ trực tiếp chấn vỡ, huyết nhục nổ tung.

Căn này đại hoang phá diệt mâu tựa hồ dị thường bài xích huyết sắc bạch tuộc.

Huyết sắc bạch tuộc nổi điên, trong miệng gào thét, một nửa chạm tay đang nhanh chóng thẳng hướng quần ma, một nửa khác chạm tay thì tại liền hướng về Dương Phóng đánh tới.

Cùng lúc đó, còn lại lão ma cũng tất cả đều nổi điên.

Đủ loại tuyệt học bị bọn hấn hô lên, hướng về huyết sắc bạch tuộc đánh tới, phải tất yếu cầu đem đầu này huyết sắc bạch tuộc chém giết.

To lớn huyết sắc bạch tuộc cuối cùng không có ngăn lại một đám nổi điên lão ma.

Tại một trận đáng sợ oanh minh bên trong, bị đánh đến bay tứ tung mà ra, thân thể vỡ vụn, sau đó ánh mắt oán độc, lần nữa nhanh chóng chìm vào đến trong huyết hà.

“Dương Đạo tiểu nhi, nhanh chóng nhận lấy cái chết!”

“Ma hỏa Phần Thiên!”

“Ba ngàn luân chuyển!”

Từng vị lão ma rống to, thanh âm chấn động thương khung, làm cho cả Huyết Hà đều đang sôi trào, rầm rầm

nổ vang.

Các loại cái thể đại thủ đoạn không cần tiền hướng về
Huyết Hà chỗ sâu Dương Phóng đập tới.

Dương Phóng cảm thấy áp lực cực lớn, hình thể như
muốn vỡ nát.

Nhưng là hấn lại không đến lựa chọn, tám sắc vòng
xoáy lên đỉnh đầu hiển hiện, hết sức toàn lực hóa giải
đầy trời oanh kích, đồng thời ở phía sau hấn lập tức nổi
lên lít nha lít nhít bóng đen.

Chùng mấy chục đạo tả hữu.

Trong miệng gào thét, tựa như cổ lão Thần Ma hồn
phách, khí tức kinh khủng, kinh thiên động địa, tại cùng
nhau ra quyền, hướng về không trung đánh tới.

Những hồn phách này đều là trải qua thời gian dài, chết
tại Dương Phóng lòng bàn tay chuẩn vương, vương giả.

Bọn hấn tàn hồn bị Thần Chủng giữ lại, tất cả đều trở
thành Dương Phóng trợ lực.

Oanh!

Thiên băng địa liệt.

Huyết Hà đang kịch liệt rung chuyển, vô tận huyết thủy
xông lên trời, rầm rầm rung động, đem không gian đều
cho ăn mòn, khắp nơi đều là máu tanh khí cơ.

Dù là Dương Phóng thủ đoạn tề xuất cũng không thể
ngăn trở đám người.

Tám sắc vòng xoáy lần nữa bị chấn tán loạn, sau lưng
mấy chục đạo hồn ảnh tất cả đều bị chấn động đến một

trận mơ hồ, kém chút tiêu tán.

Trong miệng của hắn thổ huyết, hình thể bên trên che kín vết rạn.

Nhưng hắn lại phát ra rống to, toàn thân trên dưới hắc khí cuộn cuộn, vô tận khí lực từ trong người hắn bộc phát ra, tiếp tục tại chỗ động cây kia đại hoang phá diệt mâu.

Đúng lúc này!

Càng thêm đáng sợ nguy cơ từ phía sau đánh tới.

Trước đó cái kia trong bóng tối một mực thăm dò, chưa từng xuất hiện gia hỏa rốt cục xuất hiện, hóa thành một đạo tinh hồng huyết quang, trong chốc lát lao thẳng tới mà đến, nhanh đến mức tựa như tia chớp.

“Cút!”

Dương Phóng đột nhiên quay đầu, khẩu chiến lôi âm, ù ù nổ vang.

Cái kia đạo huyết quang lập tức bị chấn động đến một trận hỗn loạn, phát ra chói tai thét lên, sau đó còn chưa đối đãi nó kịp phản ứng, tứ phía Thất Sát bìa đã sớm hướng về thân thể của nó hung hăng đập tới.

Oanh!

Cái kia đạo huyết quang lần nữa bị đánh bay ra ngoài, hung hăng đụng vào Huyết Hà chỗ sâu, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng chỉ tới kịp thấy rõ, đối phương tựa hồ là cái toàn thân lân giáp, chỉ có chỏ đất lớn nhỏ huyết sắc sư tử con, liền rút cuộc không rảnh bận tâm.

Bởi vì một đám lão ma công kích lần nữa nhanh chóng tiếp cận mà đến, đánh hấn cuồng thổ huyết thủy.

“Lên!”

Trong miệng hấn rống to, tại kịch liệt oanh minh bên trong, rốt cục đem cây kia thô to dị thường thanh đồng cổ mâu sinh sinh rút, một sát na vô tận sát khí từ phía trên tản ra.

Toàn bộ Huyết Hà đều đang rung chuyển, rung động âm ầm.

Đếm không hết huyết quang đang sôi trào, vô số sát cơ tại tung hoành.

Chân chính long trời lở đất!

Nhật nguyệt không Quang!

Đáng sợ khí cơ quét ngang thập phương thiên địa, để đám kia lão ma tất cả đều gầm thét lên, lần nữa liều lĩnh hướng về phía dưới hung hăng đánh tới.

“Phá!”

Dương Phóng hét lớn một tiếng, to lớn thanh đồng cổ mâu bỗng nhiên dùng sức quét qua.

Oanh!

Vô tận sát khí bắn ra, huyết quang che khuất bầu trời.

Tựa như vô địch Thần Vương sống lại, vừa đối mặt làm vỡ nát một đám siêu cấp lão ma công kích.

Lòng đất năm viên Thần Chủng thiếu đi đại hoang phá

diệt mâu trấn áp, lập tức hóa thành năm đạo chùm sáng chói mắt, nhanh chóng phóng lên tận trời, tựa như lưu tinh, liền muốn rời khỏi nơi đây.

Nhưng Dương Phóng sớm đã trước tiên nắm chặt Đạo Đồ, bắt đầu kiệt lực kêu gọi.

Năm viên Thần Chủng vừa mới bay lên, liền có hai viên nhận tác động, động tác dừng lại, hóa thành loá mắt chùm sáng, hướng về phía dưới Dương Phóng hung hăng vọt tới.

Cùng lúc đó!

Cũng có hai vị cái khác lão ma, biến sắc, vội vàng cấp tốc lấy ra hoàn chỉnh Đạo Đồ, tiến hành kêu gọi,

Lại có hai viên Thần Chủng bay ngược mà đến, hướng về trong người bọn họ cực tốc vọt tới.

Một vị là vị kia không hiển sơn không lộ thủy, từng chiếm được một mặt Thất Sát bia thần bí đạo nhân!

Còn có một vị, thì là phong ma bạn cũ!

Bi tình Ma Quân!

Oanh! Oanh!

Hai viên loá mắt chùm sáng xông vào Dương Phóng thể nội, lập tức mang đến cường đại sức mạnh khó lường cảm giác, đồng thời để thân thể của hắn truyền đến vô cùng kịch liệt nhói nhói.

Tựa như muốn băng khóa đồng dạng.

“Rống!”

Trong miệng của hắn phát ra kinh thiên động địa rống to, bên ngoài thân khu vực trực tiếp loé lên mười loại màu sắc khác nhau quang huy, lóe lên lóe lên, bành trướng lấy loá mắt khí tức.

Thân thể của hắn tựa như đạt được một loại kinh khủng cường hóa, từng đợt lực lượng cuồng bạo liên tục không ngừng địa tại trong người hắn sôi trào mãnh liệt.

Toàn bộ thân hình lần nữa tiếp nhận cực kỳ đáng sợ thống khổ , liên đới lấy thân eo đều cong xuống tới.

Thừa này thời cơ, còn lại lão ma phát ra bạo hồng, vội vàng nhanh chóng hướng về Dương Phóng oanh sát mà đi.

Ngay tiếp theo con kia huyết sắc đại bạch tuộc cũng lần nữa gây dựng lại thân thể, mang theo vô tận sóng máu, nhanh chóng giết tới đây, mấy chục cái to lớn chạm tay xoay tròn lên, hướng về Dương Phóng hung hăng đập tới, đồng thời còn có mười mấy cây chạm tay cùng nhau chụp vào Dương Phóng trong tay đại hoang phá diệt mâu.

Dương Phóng thân thể lập tức tiếp nhận cực kỳ đáng sợ đả kích, trực tiếp hướng về nơi xa bay tứ tung.

Ngay tiếp theo đại hoang phá diệt mâu đều kém chút rời khỏi tay.

Nhưng hắn phản ứng rất nhanh, gào lên đau đớn một tiếng, cánh tay chấn động, kinh khủng chân khí tràn vào đại hoang phá diệt mâu, lập tức vô tận sát cơ bắn ra.

Phanh phanh phanh!

Đầu kia cự hình bạch tuộc nhô ra tới chạm tay trực tiếp toàn bộ nổ tung.

Cùng một thời gian.

Dương Phóng thể nội năng lượng hỗn loạn Thần Chủng, cũng rất cực hướng tới bình thản.

Cường đại mà sức mạnh đáng sợ từ trong người hắn bộc phát ra, để khí thể của hắn giống như thủy triều, trong miệng trực tiếp nhịn không được phát ra kinh thiên thét dài.

Thần Chủng: Kim Cương 【 Kim Cương Bất Hoại, lực lớn vô cùng 】 .

Thần Chủng: Thiên Mục 【 nhìn rõ như điện, nhìn thẳng bản nguyên 】 .

Viên kia Kim Cương Thần Chủng, đúng là đã từng Bàn Vạn Chung thể nội Thần Chủng.

Tại Bàn Vạn Chung sau khi chết, Thần Chủng biến mất, lại bị hút tới loại địa phương này!

Ầm ầm!

Bốn phương tám hướng phát ra cuồng mãnh nổ lớn, vô tận hỗn loạn năng lượng khí tức đang nhanh chóng quét ngang.

Một đám lão ma tất cả đều thần sắc biến đổi, lộ ra chấn kinh.

Bọn hắn có thể rõ ràng cảm giác Dương Phóng lực lượng đang nhanh chóng mạnh lên.

Tựa như núi kê biển gầm, không thể ngăn cản.

“Không được!”

“Đi mau!”

Một đám lão ma hét lên kinh ngạc.

“Toàn bộ đi chết!”

Dương Phóng nhảy lên mà lên, đỉnh đầu khu vực hào quang hiển hiện, không gian vỡ nát, một sát na xuất hiện một cái vô cùng to lớn mười màu vòng xoáy, ô ô xoay tròn, thanh âm chói tai.

Toàn bộ thời không như là dừng lại.

Soạt!

Liên tục mấy chục đạo sáng chói mười màu hào quang hướng về một đám lão ma nhanh chóng bao phủ tới.

Một đám lão ma lông tơ đứng vững, làn da nhói nhói, tất cả đều cảm giác được một loại lớn lao nguy cơ, không chút nghĩ ngợi, lần nữa hết sức đánh ra mình cái thể tuyệt học.

“Ma hỏa Phần Thiên!”

“Ba ngàn đại luân chuyển!”

“Tử vong cõi xay!”

Phanh phanh phanh phanh!

Tất cả công kích tại tiếp xúc đến mười màu hào quang sát na, tất cả đều bắt đầu tự động sụp đổ, trực tiếp bị trong nháy mắt hấp thu.

Những công kích này giống như là trở thành mười màu hào quang chất dinh dưỡng, khiến cho mười màu hào

quang uy lực kinh khủng hơn, tiếp tục hướng về đám người nhanh chóng quét sạch mà đi,

Toàn bộ thiên địa đều bị vỡ vụn, bị khủng bố mười màu hào quang bao trùm.

Đông đảo lão ma trong lòng giật mình, vội vàng nhanh chóng rút lui, lông tơ đứng vững.

Cái này mười màu hào quang quả nhiên yêu dị!

Bị bọn hắn liên thủ công kích, không chỉ có không có tán loạn, ngược lại tiếp tục tăng cường!

Làm sao có thể?

Mắt thấy mấy chục đạo mười màu hào quang, tiếp tục vọt tới, bọn hắn hét lớn một tiếng, lần nữa liên thủ lại, liền lĩnh hướng về phía trước oanh kích.

Thần Thi vương càng đem Linh Cửu Đẳng cũng cho té ra ngoài, thổi ra vô tận ngọn lửa màu tím, rầm rầm rung động, đốt cháy hư không, phô thiên cái địa, hướng về mười màu hào quang phóng đi.

Tất cả già Ma Đô tại cộng đồng trợ lực, hướng về Linh Cửu Đẳng dũng mãnh lao tới.

Ầm ầm!

Mấy chục đạo mười màu hào quang cuối cùng không thể phá vỡ Linh Cửu Đẳng ánh đèn, cấp tốc ảm đạm, biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng vào lúc này.

Dương Phóng thao túng kinh khủng to lớn mười màu vòng xoáy, trực tiếp bay ngang qua bầu trời, giống như

là một cái cựa đại cái nắp, hướng về một đám lão ma hung hăng trùm xuống.

“Không được!”

“Nhanh ngăn lại hần!”

Một đám lão ma phát ra rống to, trong lòng kinh dị.

Cái này mùi màu vòng xoáy hiện tại có đáng sợ, bọn hần đã vừa mới hoàn toàn thấy được.

Một khi bị nó bao phủ ở phía dưới, hạ tràng sẽ không thể tưởng tượng.

Xoát xoát xoát!

Lại là mấy chục đạo mùi màu hào quang quét xuống tới.

Bị bọn hần liên thủ thúc giục Linh Cửu Đẳng cuối cùng không thể duy trì được, vèo một cái xông lên trời, không bị khống chế, trực tiếp bị hút vào đến mùi màu vòng xoáy bên trong.

Một đám lão ma biến sắc, triệt để kinh dị.

“Đi!”

“Dương đạo huynh đệ, chuyện gì cũng từ từ!”

Bọn hần trong miệng rống to, liều lĩnh quay người chạy trốn.

Con kia to lớn huyết sắc bạch tuộc ánh mắt oán độc, nhìn xem cầm trong tay đại hoang phá diệt mâu Dương Phóng, hiển nhiên cũng không dám chờ lâu, trực tiếp quay người liền trốn.

Cùng một đám lão ma cộng đồng thoát đi nơi đây.

Chỉ bất quá Dương Phóng hiển nhiên không có khả năng buông tha bọn hắn.

Trước đó tiếp nhận nhiều như vậy công kích, bản thân bị trọng thương, kém chút bị trấn áp.

Há có thể tùy tiện bỏ qua?

Trong miệng hắn âm ỉ vừa kêu, phóng lên tận trời, cầm trong tay to lớn đại hoang phá diệt mâu, trực tiếp hướng về đám người đuổi theo, đồng thời mười màu vòng xoáy càng là lần nữa bị hắn tế ra.

“Hưu!”

Đại hoang phá diệt mâu Kinh Động, trực tiếp hướng về Mạnh bà nơi đó hung hăng xuyên qua mà đi.

Vô cùng đáng sợ một màn xuất hiện.

Đại hoang phá diệt mâu chân chính lưỡi mâu còn không có bắn xuyên qua, nhưng là kinh khủng sát cơ cũng đã cấp tốc xuyên thấu không gian, mang theo một loại không thể địch nổi lực lượng, hung hăng tác dụng đến Mạnh bà trên thân.

Mạnh bà trong miệng rống to, cảm giác được loại kia lực lượng kinh khủng đến, toàn bộ thân hình đang nhanh chóng trở trung hóa, hào quang sáng chói, thân thể cao gầy, tựa như biến thành một tôn vô thượng nữ chiến thần, tóc dài đầy đầu đều biến thành màu đen kịt, lung tung bay múa.

Nàng tại vận dụng toàn lực, tiến hành chống cự.

Nhưng vẫn là vô dụng.

Đại hoang phá diệt mâu có thể uy chấn nhiều năm như vậy, có thể được xưng là cực đạo vũ khí, đủ để chứng minh nó đáng sợ, đây đã là giữa thiên địa mạnh nhất vũ khí.

Uy lực căn bản không đủ để dùng lời nói mà hình dung được.

Ầm ầm!

Mạnh bà thân thể trực tiếp nổ tung, biến thành vô số huyết vụ.

Những huyết vụ này còn tại kê to, như là một tôn kinh khủng Phượng Hoàng, ý đồ dự hỏa trùng sinh, tất cả huyết vụ đều tại hướng về ở giữa hội tụ, nhanh chóng sung túc.

Nhưng là Dương Phóng mười màu vòng xoáy đã sớm bay ngang qua bầu trời, hướng về Mạnh bà thân thể nhanh chóng cuốn tới.

Xoát xoát xoát xoát!

Mấy chục đạo hào quang cuốn qua.

Dù là Mạnh bà dốc hết toàn lực địa chống cự, nhưng vẫn là bị mấy chục đạo mười màu hào quang hung hăng quét đi vào.

“Người không giết chết được ta!”

Trong miệng nàng quát chói tai, thanh âm chấn thiên.

Nhưng trong nháy mắt, thân thể của nàng đã hoàn toàn biến mất, tiến vào mười màu vòng xoáy chỗ sâu nhất.

Dương Phóng trong lòng chiến máu bành trướng, khí tức bộc phát, trong miệng rống to một tiếng, lần nữa hướng về cái khác lão ma nhanh chóng truy sát quá khứ.

“Chết đi cho ta!”

Hưu!

Ầm ầm!

Lại là kinh khủng một mâu hung hăng xuyên qua mà qua, vẫn là lưới mâu còn chưa chạm đến địch nhân, riêng là dựa vào sát cơ liền tự động làm vỡ nát Độc Giác Quỷ Vương nửa bên thân thể.

Đây chính là đại hoang phá diệt mâu đặc hữu tác dụng!

Không dựa vào lưới mâu đến giết người, chỉ dựa vào sát cơ đến diệt địch.

Đây là Dương Phóng tu vi không đủ mạnh nguyên nhân, nếu như bị vô địch Thần Vương cầm ở trong tay, dù là thân thể không nhúc nhích, cách vô số bên trong liền có thể trấn áp bọn này lão ma.

“Rống...”

Độc Giác Quỷ Vương phát ra từng đợt kinh khủng rống to, thân thể tại liền lĩnh gãy dựa, nhanh chóng gây dựng lại, đem tất cả thủ đoạn tất cả đều sử ra.

Không muốn sống đồng dạng hướng về không trung đánh tới, muốn đem cái kia mười màu vòng xoáy cho chặn lại.

Bất quá mười màu vòng xoáy quá mức kinh khủng, uy

lực của nó sớm đã viễn siêu trước đó không biết bao nhiêu, dính đến thời gian cùng không gian ảo diệu.

Độc Giác Quỷ Vương quét ra tới các loại thủ đoạn toàn diện vô dụng, tất cả đều bị mười màu vòng xoáy tự động hấp thu quá khứ, trong đó bộ giống như là liên tiếp thần bí Không Gian Chi Môn, điên cuồng thôn phệ hết thảy.

Độc Giác Quỷ Vương thân thể nhanh chóng biến lớn, toàn thân trên dưới gân xanh hiển hiện, làn da hiện ra màu xanh đậm, toàn bộ thân hình đón gió dài ra, trực tiếp biến thành gần vạn mét chi cao.

Đây là hấn mạnh nhất át chủ bài!

Quỷ Vương chân thân!

Hấn biết không cách nào đào thoát, cho nên không tiếc bất cứ giá nào hướng về mười màu vòng xoáy xé đi, trong miệng gào thét: “Chư vị đạo hữu, còn không giúp đỡ ta!”

Ầm ầm!

A!

Độc Giác Quỷ Vương rất nhanh phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn, hai bàn tay khổng lồ bị xoắn đến một trận băng liệt, tất cả huyết nhục đều tại bị mười màu vòng xoáy thôn phệ.

Đến cuối cùng Dương Phóng lại là một mâu hung hăng xuyên qua mà qua.

Độc Giác Quỷ Vương thân thể chung quy là triệt để nổ tung, bị mười màu vòng xoáy cấp tốc thôn phệ.

“Hôm nay một cái cũng đừng nghĩ đi!”

Dương Phóng hét lớn, thân thể đen nghịt, nhảy lên mà qua, như là khoáng cổ tuyệt kim cái thể đại ma, cầm trong tay đại hoang phá diệt mâu, đỉnh đầu mười màu vòng xoáy, hướng về những người khác nhanh chóng truy sát mà đi.

Hưu!

Ầm ầm!

Lại là một mâu xuyên qua quá khứ.

Thần Thi vương ngửa mặt lên trời gào to, điên cuồng giấy dựa.

Nhưng giống như Độc Giác Quỷ Vương, căn bản không thoát khỏi đấng vận mệnh, chính xác tới nói, đứng trước đại hoang phá diệt mâu, hấn căn bản ngăn cản không nổi.

Dù là hấn bất tử bất diệt, nhưng bị loại này trọng khí một kích cũng muốn làm trận vỡ nát.

Ầm!

Thần Thi vương hóa vì mảng lớn huyết vụ, bị mười màu vòng xoáy cấp tốc che lại, mấy chục đạo mười màu hào quang nhanh chóng hướng về phía dưới quét sạch mà đi.

Thần Thi vương hóa vì cái gì đồng đảo huyết vụ lập tức bị toàn bộ hút vào.

“Dương Đạo đạo hữu, ta cùng ngươi không oán không cừu, trước đó làm, đều chỉ là vì thăm dò ngươi, giữa chúng ta không cần thiết dạng này, ngươi tuyệt đối không nên xúc động, chúng ta chuyện gì cũng từ từ!”

Bi tình ma vương mở miệng rống to, thân thể đen nghịt, tại tốc độ cao nhất chạy trốn.

Nơi xa.

Rất nhiều vương giả, chuẩn vương cảm thấy chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn thấy Dương Phóng cầm trong tay đại hoang phá diệt mâu, ngự sử mùi màu vòng xoáy, bọn hắn đơn giản không dám tin.

Dương Đạo còn sống?

Đạt được đại hoang phá diệt mâu!

Cái này sao có thể?

A!

Bỗng nhiên, mấy vị vương giả cùng chuẩn vương phát ra hoảng sợ kêu to, trực tiếp bị một cỗ lực lượng thần bí hút tới, bị bi tình ma vương cấp tốc ném về sau lưng mùi màu vòng xoáy.

“Bi tình ma vương, ngươi vì sao như thế?”

“Dương Đạo tiền bối, tha ta mạng!”

Bọn hắn trong miệng kêu to, thân thể trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, bị khủng bố mùi màu vòng xoáy thôn phệ xuống dưới.

Yếu ớt xoay tròn mùi màu vòng xoáy, lực lượng kinh khủng, phát ra oanh minh, bên trong tựa như kết nối hướng về phía không đáy Địa Ngục, có một loại khiếp người chi lực.

Hưu!

Dương Phóng nâng lên đại hoang phá diệt mâu, lại là một mâu hướng về bi tình ma vương hung hăng quán xuyên quá khứ.

Trước nay chưa từng có kinh khủng nguy cơ đánh tới, khiến cho bi tình ma vương bỗng nhiên phát ra rống to.

“Điên đảo càn khôn!”

“Rống!”

Một bên to lớn huyết sắc bạch tuộc trực tiếp phát ra điếc tai gào thét thanh âm, điên cuồng giãy dụa, nó phát hiện thân thể của mình thế mà bị một cỗ lực lượng thần bí na di đi qua, tự động ngừng tại bi tình ma vương sau lưng, thay bi tình ma vương chặn cái thế một kích.

Ầm!

Đầu này vô cùng to lớn huyết sắc bạch tuộc tại chỗ nổ tung nửa người, thống khổ gào thét, điên cuồng giãy dụa, huyết vụ đầy trời loạn xạ bay múa.

Sau đó to lớn mùi màu vòng xoáy nhanh chóng bay ngang qua bầu trời, hướng về nó tàn chi đoạn thể cấp tốc quét sạch mà đi.

Huyết sắc bạch tuộc toàn lực giãy dụa, mấy chục cây chạm tay cùng nhau hướng về mùi màu vòng xoáy oanh sát tới.

Nhưng lại căn bản không có bất kỳ chỗ dừng nào, tại từng đợt điên cuồng gào thét bên trong, bị mùi màu vòng xoáy chỗ cấp tốc hấp thu, không có vào đến nội bộ.

Còn lại siêu cấp lão ma tất cả đều đang kinh hoảng chạy trốn, một khắc cũng không dám chờ lâu.

Bọn hắn trong lòng kinh chấn, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Dương Phóng trước đó tám sắc vòng xoáy đã đáng sợ như thế, hiện tại cũng đã hợp thành mười màu vòng xoáy, đơn giản càng thêm không thể tính toán theo lẽ thường.

Một khi bị gần sát, bất kỳ cái gì thủ đoạn đều vô dụng, tất bị hấp thu đi vào.

Nhất là Kim Ô Tôn giả, sớm đã hiển lộ ra bản thể, thân thể phát ra sáng chói kim quang, tại cấp tốc vũ cánh chim, tựa như phá vỡ không gian, hướng về nơi xa cực tốc bỏ chạy.

Trong miệng của hắn giống như là trở thành vĩnh hằng một, phát ra bén nhọn hí dài, như là kim thạch tại ma sát, cực tốc đi xa.

Không chỉ có như thế, hắn càng là thân thể nhoáng một cái, hóa ra tầng mây chục thân ảnh, thật thật giả giả, phân biệt hướng về bốn phương tám hướng khu vực khác nhau cuồng xông mà đi.

Cho dù là Dương Phóng đại hoang phá diệt mâu thuẫn cầm những này thân ảnh không có cách nào.

Nhưng Dương Phóng rất nhanh đã vận hành lên Thần Chung Thiên Mục, nhìn thẳng bản nguyên, hướng về tầng mây chục thân ảnh quét tới.

Phát hiện cái này tầng mây chục mỗi một cái đều là thật.

Hắn hóa thân mấy chục, mỗi một thân ảnh đều ẩn chứa hắc thân thể lực lượng một bộ phận, chỉ cần có một bộ phận chạy trốn ra ngoài, hắn liền có thể lần nữa trùng sinh, lại tu luyện từ đầu trở về.

Dương Phóng ngự sử mười màu vòng xoáy, nhanh chóng hướng về quá khứ, mấy chục đạo hào quang quét ra, hướng về Kim Ô Tôn giả những bóng người kia cuồng quét mà đi.

Đồng thời hắn Kinh Động đại hoang phá diệt mâu, lần nữa hướng về bi tình ma vương nơi đó xuyên tới.

“Giết!”

Hưu!

Lại là một cỗ trước nay chưa từng có kinh khủng sát cơ hướng về bi tình ma vương nhanh chóng xuyên qua mà đến, xuyên thấu không gian, thanh âm oanh minh, chấn thiên địa sụp đổ, tràng diện không thể tưởng tượng nổi.

Bi tình ma vương hoàn toàn nổi điên, lần nữa rống to một tiếng.

“Điên đảo càn khôn!”

Ầm ầm!

Hắn lại một lần phát động bí thuật, Kim Ô Tôn giả nhất trọng thân ảnh phát ra phần nộ kêu to, bị hắn sinh sinh na di đi qua, cấp tốc ngăn tại phía sau mình.

Ầm!

Máu bắn tứ tung, Kim Ô Tôn giả cái này có thai ảnh lần nữa vỡ nát.

Bi tình ma vương tiếp tục hướng về phía trước chạy trốn.

“Dương Đạo đạo hữu, chuyện gì cũng từ từ, người cần gì, ta tất cả đều có thể đáp ứng người, chúng ta không cần thiết như thế, người ta liên thủ có thể quét ngang thiên hạ, chú định cử thế vô địch, ta có thể giúp người nhất thống Hắc Âm âm mai!”

Bi tình ma vương kêu to.

Đổi mặt Dương Phóng truy sát, hấn quên đi tất cả tôn nghiêm, trong lòng khuất nhục, không ngừng cầu xin tha thứ, chỉ vì chạy trốn.

Nhưng mà Dương Phóng căn bản không chút nào để ý, đại hoang phá diệt mâu một lần lại một lần hướng về phía trước xuyên qua mà đi.

Đồng thời, mười màu vòng xoáy bên kia cũng đã đem Kim Ô Tôn giả phần lớn người ảnh đều nuốt chửng lấy đi vào.

Chỉ còn lại có hai ba đạo thân ảnh chạy trốn ra ngoài, biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng Kim Ô Tôn giả cho dù chạy đi, cũng triệt để phế đi, không có vài vạn năm khổ tu, căn bản không có khả năng tu trở về.

Oanh! Oanh! Oanh!

Tại Dương Phóng anh dũng oanh sát dưới, bi tình ma vương chung quy là không thể đào thoát rơi vận mệnh.

Mặc dù hấn điên đảo càn khôn, có thể không ngừng đem người khác na di tới, thay mình chịu chết, nhưng là theo thời gian chuyển dời, bên cạnh hấn cao thủ từng

cái bị thôn phệ, hẳn chuyển không thể na.

Càng máu chốt chính là!

Dương Phóng đã đối những người khác không quan tâm, hết sức chuyên chú đối phó hẳn một người, mười màu vòng xoáy cấp tốc phóng đại, như là một cái che trời đại mạc ngăn ở đỉnh đầu của hắn, mấy chục đạo hào quang cùng nhau quét xuống đến, hẳn căn bản là không có cách ngăn cản.

“Dương Đạo, ngươi sẽ gặp báo ứng!”

Bi tình ma vương rộng to, thân thể bị hào quang quét trúng, nhanh chóng tràn vào mười màu vòng xoáy.

Ầm ầm!

Cho đến lúc này, mười màu vòng xoáy tựa hồ đã bắt đầu nuốt đầy đồng dạng.

Bên trong tản mát ra từng đợt kinh khủng khó lường khí tức, thanh âm oanh minh, bên trong một trống một trống, không ngừng nhảy lên, tựa hồ bị nuốt đi vào ma vương muốn lần nữa lao ra.

Nhưng Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, trực tiếp bảy tám nhớ pháp tắc quét tới.

Bên trong lập tức phát ra chói tai kêu thảm, ngay tại khiêu động vòng xoáy khôi phục như thường, không còn có mảy may gãy dựa.

Dương Phóng ánh mắt tiếp tục hướng về phía trước nhìn lại,

Chỉ gặp còn lại một vị thần bí lão đạo, tại cực tốc chạy trốn, xông về phía trước.

Tựa hồ cảm giác được Dương Phóng ánh mắt, lão đạo kia vội vàng mở miệng hét lớn: “Dương Đạo đạo hữu, ta không có đối địch với ngươi, ta trước đó còn tặng cho ngươi một mặt Thất Sát bìa, ngươi quên sao?”

Dương Phóng vừa muốn đuổi theo, nhưng đột nhiên nghĩ tới một chuyện, trực tiếp không chế mười màu vòng xoáy, đem Mạnh bà trên người kia nửa tấm Đạo Đồ đưa ra.

Dương Phóng lấy ra trên người một nửa khác Đạo Đồ, cùng cái này một trương cấp tốc hợp lại cùng nhau.

Giữa hai bên quang mang lóe lên, lập tức hóa thành một trương hoàn chỉnh Đạo Đồ.

Trong lòng của hắn mừng rỡ, lập tức nắm chặt trương này hoàn chỉnh Đạo Đồ, bắt đầu cẩn thận cảm ứng.

Một lát sau.

Dương Phóng trong mắt tinh quang lóe lên, thân thể phóng lên tận trời, nhanh chóng rời đi nơi đây.

Tại hắn vừa mới rời đi.

Hỗn loạn trong huyết hà, huyết quang hiển hiện, sóng cả mãnh liệt.

Thời gian dần qua toát ra một cái huyết sắc sư tử con, khí tức hỗn loạn, nổi lên, hướng về Dương Phóng rời đi phương hướng nhìn lại, lộ ra vẻ phức tạp.

Sau đó lại ngẩng đầu lên, hướng về không trung chiếc kia to lớn quan tài nhìn lại.

Cuối cùng nó phát ra y y nha nha thanh âm, tựa hồ tại

hướng về quan tài bên trong truyền lại tin tức gì.

Quan tài bên trong trong nháy mắt tản mát ra một cỗ vô hình ba động, dị thường kiềm chế.

Nhưng rất nhanh, sức chấn động kia lần nữa thu liễm lại đi.

Huyết sắc sự tử con y y nha nha lần nữa kêu vài câu, cấp tốc hướng về Dương Phóng đuổi theo, biến mất không thấy gì nữa.

...

Một phương hướng khác.

Thanh âm oanh minh, hủy diệt tính khí tức như là sóng lớn.

Từng mảnh từng mảnh năng lượng màu xám bình chướng bắt đầu vỡ nát, liên miên liên miên nổ tung, khiến cho nơi đây rất nhiều chuẩn vương đô lộ ra kinh dị, thân thể đang nhanh chóng rút lui, sau đó bỏ mạng tiến hành chạy trốn.

“Đi mau a, Thần Vương mộ huyết sụp đổ!”

“Vương giả cùng lão tổ còn không có lao ra!”

“Tại sao có thể như vậy?”

Rất nhiều người kinh hoàng kêu to.

Tại hỗn loạn năng lượng khí tức dưới, Dương Phóng thân thể như là một đạo thiểm điện, từ phiến khu vực này cấp tốc xông ra, chọt lóe lên, không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Bất quá tại hấn vừa mới rời đi không lâu.

Hậu phương rất nhanh có một chút trọng thương vương giả kinh hoàng trốn thoát.

“Các lão tổ gặp chuyện không may, đại gia đi mau a!”

“Dương Đạo ma vương lấy đi lão tổ, đạt được chí bảo đại hoang phá diệt mâu!”

“Mau trốn a!”

Một chút tin tức truyền đi, khiến cho bên ngoài đám người tất cả đều giật nảy cả mình, đơn giản không thể tin được.

“Thần Thi lão tổ bị trấn áp rồi? Đây không có khả năng?”

Một chút chuẩn vương mở miệng kêu to.

...

Nơi xa.

Mộ huyết phía ngoài nhất.

Dương Phóng thân thể cấp tốc xông vào nơi đây, mới vừa xuất hiện liền đưa tới vô số tia chớp màu đỏ ngòm hội tụ, lít nha lít nhít, hướng về thân thể của hấn xuyên qua mà tới.

Đồng thời giữa thiên địa nguyên rủa càng thêm cuồng mãnh, giống như vô tận thủy triều đang trùng kích, so trước đó đáng sợ không biết bao nhiêu lần, hướng về Dương Phóng vọt tới.

Sắc mặt hấn giật mình, lấy mười màu vòng xoáy tiến hành cố gắng chống lại, đồng thời nắm chặt Đạo Đồ,

nhANH chóng cảm Ứng.

Theo hấn lần lượt cường đạI, thiên đạI nguyên rủa uy lực cũng là càng ngày càng mãnh.

Phiến khu vực này xem ra thật là không thể chờ lâu.

Ầm ầm!

Tại Dương Phóng cảm Ứng bên trong, vô số tia chớp màu đỏ ngòm đang điên cuồng hội tụ, lít nha lít nhít, mỗi một đầu đều giống như to lớn huyết sắc thác nước đồng dạng.

Cho dù hấn mùi màu vòng xoáy đều không nhất định có thể gánh vác đượC.

Rốt cục!

Hấn lần nữa cảm Ứng đượC viên kia Thần Chủng, thân thể lóe lên, tiếp tục hướng về kia khỏA Thần Chủng cường mãnh đuổi theo.

Thứ mùi một khỏA Thần Chủng gần ngay trước mắt!

...

Chương 441 : Năm giữ thời không chi lực!

Thần Vương mộ huyết phía ngoài nhất.

Một mảnh nồng đậm mênh mông màu xám trong núi
rừng.

Dương Phóng đỉnh lấy lít nha lít nhít tia chớp màu đỏ
ngòm, nhanh chóng hướng về ra, từng đạo kinh khủng
tia chớp màu đỏ ngòm cơ hồ đem toàn bộ thiên địa đều
bao phủ lại.

Cho dù là hấn lấy mùi màu vòng xoáy hết sức hóa giải,
đều kém chút không chịu nổi.

Bất quá!

Trời cao không phụ người có lòng.

Tại toàn lực của hấn cảm ứng bên trong, rốt cục, một
viên hào quang sáng chói từ tiền phương rừng xông ra,
tựa như một viên chói mắt như lưu tinh, phóng lên tận
trời, tản mát ra sóng gợn mạnh mẽ, hướng về Dương
Phóng thân thể nhanh chóng kích xạ đi qua.

Oanh!

Thân thể của hấn lần nữa cong xuống dưới, phát ra gào
lên đau đớn, toàn thân trên dưới tất cả lông tóc tất cả
đều dựng lên, từng mảnh từng mảnh hào quang lấp lóe
không ngừng.

Thứ mùi một khóa Thần Chủng.

Niết Bàn 【 gia tốc khôi phục, cửu tử Bất Diệt 】 .

Hai đại công năng biến thành vô số tin tức, cấp tốc tràn vào đến hần chỗ sâu trong óc.

Gia tốc khôi phục: Bản thân bị trọng thương thời điểm, có thể lợi dụng Niết Bàn Chi Lực tiến hành khôi phục.

Cửu tử Bất Diệt: Thương thế càng nặng, lần sau khôi phục thời điểm, lực lượng tăng lên càng mạnh, mỗi lần trọng thương về sau, đều sẽ nương theo lấy lực lượng khổng lồ tăng lên.

Hai đại công năng, chuyên môn vì chữa thương, khôi phục mà chuẩn bị.

Nhưng Dương Phóng cũng không dám chờ lâu, cơ hồ tại vừa mới đạt được viên này Thần Chủng sát na, liền tản mất toàn thân lực lượng, lựa chọn nhanh chóng quy về hư vô.

Ầm ầm!

Vô tận tia chớp màu đỏ ngòm rơi vào thân thể của hần bốn phía, thanh âm điếc tai, ù ù oanh minh, khiến cho toàn bộ mênh mông rùng rùng đều đang nhanh chóng vỡ nát.

Dương Phóng từng ngum từng ngum thở hổn hển, sắc mặt trắng bệch, cấp tốc thích ứng lấy thân thể đau đớn.

Ở ngoài thân thể hần, từng mảnh từng mảnh hỗn loạn mười một sắc hào quang đang không ngừng lấp lóe, mang đến một cỗ khổng lồ mà lực lượng mạnh mẽ ba động.

“Niết Bàn, cái này một viên Thần Chủng năng lực lại là Niết Bàn.”

Dương Phóng trên mặt lộ ra từng tia từng tia tiểu dung.

Lần này thật trở thành to lớn bên thắng.

Không chỉ có đạt được thượng cổ chí bảo đại hoang phá diệt mâu!

Càng là lập tức đạt được ba viên Thần Chủng!

Ngay tiếp theo đám kia lão ma cũng bị hấn nuốt vào mưòi màu vòng xoáy.

Lần này nhất định oanh định toàn bộ thế gian.

Có mưòi một sắc vòng xoáy, có đại hoang phá diệt mâu, thử hỏi Hắc Âm âm mai bên trong còn có ai là địch thủ của mình?

Siêu Thoát Cảnh đỉnh phong tồn tại, hấn cũng dám tiến hành chống lại.

“Bất quá cũng không thể chủ quan, ta bây giờ còn chưa chân chính nghiên cứu triệt để những này Thần Chủng uy lực.”

Căn cứ vị kia lão nhân thần bí lời nói, dương 【 Thiên Chủng 】 tập hợp đủ mưòi khóa trở lên về sau, liền sẽ dính đến trong truyền thuyết thời không ảo diệu, đến lúc đó liền có thể vận dụng thời không chi lực, dễ như trở bàn tay là có thể đem bọn này lão ma trực xuất tới Thái Cổ hoặc là tương lai thời không bên trong, mưòi nhờ nơi đó thời không đem bọn hấn giết chết.

Bất quá cái này thời không chi lực cao thâm mạt trắc, nói đến đơn giản, nhưng là muốn tùy tiện Tham Ngộ, chỉ sợ không dễ dàng.

“Ta có độ thuần thực bằng, chỉ cần không ngừng đổi mới

cùng tu luyện, nhất định có thể Tham Ngộ đến cái này thời không chi lực.”

Dương Phóng tự nói.

Dưới mắt cái này Thần Khư đại lực không nên chờ lâu, vẫn là mau chóng quay lại Thần thôn làm trọng.

Hắn quay người liền đi, tìm cái địa phương, bắt đầu lẳng lẳng đợi.

Không bao lâu, đến từ Hắc Âm âm mai dẫn dắt chi lực rốt cục bắt đầu xuất hiện, trùng trùng điệp điệp, bao vây lấy thân thể của hắn, đem hắn thân thể hướng về trong hư vô kéo đi.

Xoát!

Trong nháy mắt, thân thể của hắn biến mất nơi đây.

Sau một khắc.

Quang mang lóe lên, thân thể của hắn đã lần nữa từ thần kính mảnh vỡ bên trong chui ra, khẽ nhả khẩu khí, lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua đứng sừng sững ở sau lưng thần kính mảnh vỡ.

Nhưng mà Dương Phóng không chút nào không có chú ý tới, tại hắn vừa bị Hắc Âm âm mai dẫn dắt thời điểm, một đầu quỷ dị huyết sắc sư tử con xuất hiện ở hắn không xa, lẳng lẳng nhìn chăm chú lên hắn biến mất phương hướng.

Khi thấy hắn hoàn toàn biến mất về sau, huyết sắc sư tử con cũng cấp tốc rời xa nơi đây.

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng vừa mới trở về, liền thu thần kính mảnh vỡ, bắt đầu lập tức bế quan, bắt đầu tìm hiểu cái này mười một khóa Thần Chủng huyền bí.

Hiện tại đối với hắn mà nói, thời gian chính là hết thầy.

Lão nhân thần bí không chỉ một lần nhắc nhở qua hắn, hiện tại thời không không tại an toàn, không lâu sau đó, tất có đại kiếp.

Cường đại phía sau màn hắc thủ sẽ thanh toán hết thầy.

Chỉ có trốn tương lai thời không mới có thể thu được ngàn ngừi an bình.

Hắn nhất định phải tại phía sau màn hắc thủ thanh toán thời điểm, cấp tốc nắm giữ thời không ảo diệu mới được, bằng không, chỉ sợ khó thoát trận này đại kiếp.

Mười một khóa Thần Chủng trong cơ thể hắn phát sáng, bị hắn không ngừng nghiên cứu, theo tinh thần lực của hắn hướng về Thần Chủng bên trong thâm thấu, thời gian dần trôi qua phát hiện, những này Thần Chủng tràn ngập ảo nghĩa.

Mỗi một khóa Thần Chủng nội bộ, đều xuất hiện một cái mơ hồ ẩn ký.

Có chuông nhỏ, tiểu tháp, gió lốc, bảo phiến, hỏa diễm, lỗ đen...

Đông đảo ẩn ký hiển hiện, tại lẫn nhau xen lẫn, vì Dương Phóng mang đến từng đợt trước nay chưa từng có cảm ngộ.

Trong lòng của hắn chỉ tốt ở bề ngoài, giống như là bắt được cái gì, lại tựa hồ không có bắt được cái gì, toàn bộ tâm thần đều đắm chìm trong nghiên cứu bên trong.

Trong bất tri bất giác, phía ngoài thời gian trôi qua nhanh chóng.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư đại lục đều đang vì đó oanh động.

Thần Vương mộ huyết sự tình cuối cùng không có giấu diếm được đi.

Một chút may mắn còn sống sót chuẩn vương, đang nhanh chóng truyền lại những tin tức này, tại Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư đại lục đã dẫn phát thao thiên ba lan.

Vô số người vì đó kinh hãi.

Bọn hắn không thể tin được, Dương Đạo bằng vào sức một mình trấn áp nhiều như vậy lão tổ cấp nhân vật.

Đây đều là chân chính lão ma, cơ bản đều là Thái Cổ Thần Linh trung hậu kỳ hung đồ, bước vào đến người khác khó có thể tưởng tượng cảnh giới.

Kết quả lại bị Dương Phóng một người trấn áp.

Hắn tám sắc vòng xoáy diễn hóa thành mười màu, đơn giản cái thể vô địch, không có gì không xoát.

“Đây thật là một cái ma vương, Dương Đạo lão ma. Cử thể vô địch a!”

“Các người nói hắn có phải hay không đã bị Kiếm Ma cho đoạt xá rồi? Nếu không, làm sao lại đáng sợ như thế? Hắn mới tu luyện bao lâu, có thể chống lại nhiều như vậy lão ma?”

“Có khả năng, hắn là Kiếm Ma cùng Cổ Phật cộng đồng

đạo tiêu, thực lực bây giờ lập tức tiêu thăng mạnh mẽ như vậy, nếu không phải bị Kiếm Ma đoạt xá, ta vạn vạn không tin!”

“Các người sai, thực lực của hắn sở dĩ tăng lên nhanh như vậy, hay là bởi vì những cái kia Thiên Chủng, hắn tại Thần Vương trong huyết mộ lần nữa đạt được hai viên thần bí Thiên Chủng!”

Đủ loại nghị luận không ngừng vang lên.

Không hề nghi ngờ, Dương Phóng danh hào lại một lần nữa truyền khắp Hắc Ám âm mai cùng Thần Khư đại lục.

Hắn đã chính thức đi vào lão ma hàng ngũ!

Có thể cùng Thái Cổ hung đồ quyết tranh hơn thua!

Từ đó về sau, Thần Khư đại lục cùng Hắc Ám âm mai bên trong tuyệt đối có rất ít người còn dám trêu chọc hắn.

Toàn bộ ngoại giới xôn xao, khắp nơi đều là tin tức tại truyền vang.

...

Thần thôn bên trong.

Dương Phóng không ta không khác, như cũ tại toàn lục cảm ngộ.

Cùng lúc đó, hắn trên Lam Tinh tôn này phân thân, cũng tại hướng về lão giả thần bí tích cực thỉnh giáo, hỏi đến có quan hệ thời không huyền bí.

Nhoáng một cái hơn nửa tháng quá khứ.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng trong lòng một mảnh không minh, mười một khóa Thần Chủng tại thể nội dung hợp lẫn nhau, bên ngoài thân trực tiếp tách ra một loại hoàn toàn mới lực lượng.

Giờ khắc này, thân thể của hắn đang phát sáng, quanh thân không gian đang chấn động, thời gian tựa như phát sinh đứng im.

Nhất niệm hoa khai, quân lâm thiên hạ!

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được quanh thân thời không tựa như phát sinh biến hóa, theo hắn nhất niệm lên nhất niệm rơi, mà đang không ngừng gãy điệt, vụn vụn.

“Thời không ảo diệu, thời không ảo diệu, thì ra là thế.”

Dương Phóng tựa nói.

Sau đó hai mắt của hắn một chút mở ra, tinh quang hiển hiện.

Đây chính là thời không chi lực?

Ánh mắt của hắn nhìn về phía tay phải bàn tay, từng mảnh từng mảnh quỹ dị chùm sáng hội tụ, khiến cho toàn bộ bàn tay đều tựa hồ trở nên mơ hồ cùng mờ lung.

Xùy!

Bàn tay hắn vung lên, cái này đoàn quỹ dị chùm sáng bay ra, sát na rơi vào bên trong căn phòng trên một cái ghế, trong nháy mắt toàn bộ cái ghế chịu ảnh hưởng,

bắt đầu cấp tốc mục nát, trong nháy mắt hóa thành mảnh gỗ vụn.

Thời gian gia tốc!

Dương Phóng trong lòng âm thầm ngạc nhiên.

“Loại thời giờ này gia tốc lực lượng cùng ta hỗn độn Quy Khư tựa hồ có dị khúc đồng công chi diệu.”

Hắn hỗn độn Quy Khư, có thể đem sơn hà hóa thành khô kiệt, đem rừng rậm hóa thành đại mạc, đem hết thủy ấn chứa sinh cơ hóa thành tĩnh mịch.

Mà thời không chi lực, thì dính đến thời gian gia tốc, thời gian chậm chạp, có thể để hết thủy vật phẩm thời gian đều phát sinh sớm.

Thật giống như cái ghế kia, một sát na giống như là kinh lịch mấy ngàn năm.

“Vừa mới vẫn chỉ là lực lượng thời gian, như vậy không gian chi lực lại là cái gì?”

Dương Phóng lần nữa thử dò xét.

Mười một khóa Thần Chủng tại thể nội dung hợp, lần nữa bắn ra một cỗ sức mạnh bí ẩn khó lường.

Thân thể của hắn sát na biến mất, tựa như xuyên qua không gian, trong nháy mắt từ gian phòng hậu phương hiện lên ra.

Hoàn toàn không có bất kỳ triệu chứng nào.

Dương Phóng quay đầu nhìn lại, âm thầm ngạc nhiên, sau đó lần nữa xuyên toa không gian, một lần nữa về tới trong phòng.

Như thế thăm dò hai ba lần, mới rút cục yên tĩnh xuống.

“Vị kia lão giả thần bí từng nói, Thái Cổ cùng hiện tại thời không đều vô cùng nguy hiểm, sinh cơ duy nhất giấu ở tương lai, không biết tương lai bên trong đến cùng ẩn chứa cái gì?”

Dương Phóng tâm tư chớp động.

Hắn lần nữa dung hợp Thần Chủng chi lực, bên ngoài thân lại một lần nở rộ hào quang.

Lần này, thời gian cùng không gian chi lực toàn bộ bộc phát.

Hai loại hoàn toàn bất đồng lực lượng bắt đầu tác dụng đến hắn trên thân.

Quanh người hắn không gian đang dập dờn, hướng về nội bộ phát sinh lổm, toàn bộ thân hình tựa như lâm vào không gian thật lớn đường hầm, một loại thể lượng xa xưa, vô biên mênh mông khí tức trong nháy mắt từ toàn bộ đường hầm bên trong đập vào mặt, trùng trùng điệp điệp, mang đến một loại nồng đậm tuế nguyệt cọ rửa cảm giác.

Giờ khắc này, hắn có loại cảm giác, tựa như bước vào một đầu mênh mông dòng sông.

Thời không trường hà!

Không biết vì cái gì, Dương Phóng trong đầu đột nhiên nổi lên cái này thành ngữ.

Không tệ!

Hắn hiện tại cảm giác tựa như là bước vào một đầu thời

không trường hà , liên đới lấy thân thể đều trở nên bất ổn, sau lưng tựa như có cuồng bạo bọt nước tại cọ rửa hấn.

Hấn quay đầu nhìn lại, chỉ gặp đầu này thời không trường hà hậu phương, tối tăm mờ mịt một mảnh, mang đến vô tận tang thương khí tức, hoàn toàn thấy không rõ sau lưng tình huống.

Hấn theo sát lấy hướng về phía trước nhìn lại.

Chỉ gặp Bạch sắc bọt nước phun trào, hiện lên từng mảnh từng mảnh thần bí quang ảnh, mang đến vô tận xa xưa khí tức.

“Tương lai. . thật là an toàn sao?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Cuối cùng cắn răng một cái, vẫn là quyết định dọc theo thời không trường hà, đến tương lai thời không nhìn một chút.

Bất quá tại chính thức trước khi lên đường, hấn vẫn là lợi dụng chuỗi nhân quả tiêu ký mình bây giờ vị trí, để tránh mê thất trong tương lai thời không bên trong.

Thời không trường hà, dị thường mênh mông, phía trên tồn tại vô số tiết điểm, mỗi một cái tiết điểm đều đối ứng bất đồng đoạn thời gian.

Nếu là không cẩn thận tiêu ký mình nhập sông vị trí, như vậy đem rất khó lần nữa quay lại.

Lấy Dương Phóng tu vi hiện tại, đi làm chuyện như vậy, không thể nghi ngờ bốc lên rất nhiều nguy hiểm.

Chỉ có những cái kia chân chính Thái Cổ Cự Ma, không

đường có thể trốn, mới có thể lựa chọn dọc theo thời không trường hà, trốn vào đến tương lai bên trong.

Oanh!

Dương Phóng thôi động lên thời không chi lực, quanh thân hào quang nở rộ, bị một đoàn thánh quang bao khóa, dọc theo thời không trường hà, hướng về hạ du phóng đi.

Giờ khắc này đối với thời không trường hà cảm giác, càng thêm rõ ràng.

Sau lưng tựa như có một tầng sóng lớn đang trùng kích.

Phía trước cũng nổi lên to lớn lực cản.

Toàn bộ trường hà tại rầm rầm rung động, từng mảnh từng mảnh thời gian cùng không gian chi lực không ngừng hướng về thân thể của hắn bao phủ mà đến, hơi không cẩn thận, hắn liền sẽ bị nơi này lực lượng thời gian cho tan đi.

Vô biên cô tịch cùng xa xưa khí tức tại từng đợt xung kích.

Hắn giống như là bị toàn bộ thế giới vứt bỏ, một mình đối mặt với vô tận tuế nguyệt xung kích.

Nơi này không có bất kỳ cái gì thời gian khái niệm, cũng không có bất kỳ cái gì không gian khái niệm, hắn căn bản không biết mình đã dọc theo dòng sông thời gian đi lại bao lâu.

Vừa mới bắt đầu còn không có cảm thấy được cái gì, càng là đến đằng sau, càng là có thể cảm giác được từng đợt nguồn gốc từ tâm linh mỗi một, tựa hồ mỗi tiến lên một bước, đều hao phí to lớn tinh lực.

Có thể ánh mắt nhìn, phía trước vẫn là vô tận sóng bạc.

Không nhìn thấy bất luận bóng người nào, cũng không nhìn thấy bất luận cái gì cảnh sắc.

Hắn hướng về trường hà hai bên bờ nhìn lại, chuẩn bị cách bờ sông, thấy rõ bên bờ phong cảnh.

Chỉ bất quá bên bờ khu vực, rõ ràng bị một cỗ cường đại lực lượng chỗ giam cầm, một mực phong tỏa, khiến cho ánh mắt của hắn căn bản khó mà nhìn thấu.

“Ta đây là đi vào tương lai bao lâu, muốn hay không lên bờ xem xét?”

Dương Phóng suy tư.

Một khi lên bờ, tiền đồ khó dò.

Vạn nhất gặp cái gì đáng sợ Thái Cổ Cự Ma, chỉ sợ cũng rất khó lần nữa trở về.

Dương Phóng nhìn về phía trước vô tận sóng bạc, lần nữa đỉnh lấy áp lực, hướng về phía trước đi lại quá khứ.

Lại qua một đoạn thời gian.

Dương Phóng thân thể lần nữa ngừng lại, tiến hành cẩn thận quan sát.

Vẫn như cũ là vô biên vô tận sóng lớn.

Vẫn như cũ là thể lượng cô tịch không gian.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn biến đổi, không chút nghi ngại, thân thể sát na rút lui, lóe lên phía dưới xuất hiện tại mấy trăm trượng bên ngoài, đồng thời bàn tay vung

lên, một đạo lực lượng pháp tắc nhanh chóng quét tới.

Mênh môn thời không dài Hà Trung, một cái cự đại Bạch sắc chưởng ảnh, vô cùng đột ngột nổi lên, mang theo chấn động ngập trời, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng vồ xuống.

Toàn bộ bàn tay chừng mấy trăm trượng lớn như vậy.

Một trào mà xuống, mang thời không trường hà đều rầm rầm rung động, văng lên vô số bọt nước.

Ầm!

Dương Phóng lực lượng pháp tắc trực tiếp cuốn trúng cái kia đạo chưởng ảnh.

Toàn bộ to lớn chưởng ảnh lập tức một trận mãnh liệt lay động, sau đó lập tức sụp ra Dương Phóng pháp tắc, tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng chộp tới.

Dương Phóng bàn tay huy động liên tục, lại là liên tục bảy tám đạo lực lượng pháp tắc cuốn qua, rốt cục đem con kia to lớn chưởng ảnh triệt để vỡ nát, biến mất ra.

“Ai?”

Hắn mở miệng quát chói tai.

Đây tuyệt đối là một vị thực lực đáng sợ Thái Cổ Cự Ma!

Hơn phân nửa là từ thần linh thời đại sơ kỳ sống đến nay!

Phải biết không phải mỗi người đều có thể nắm giữ thời không chi lực, cũng không phải mỗi người đều có thể trốn tương lai, có thể biết tránh né cũng thành công tiến

đến, không có chỗ nào mà không phải là Cự Ma bên trong Cự Ma!

“A?”

Mênh mông thời không trường hà phía trên truyền đến nhẹ kêu thanh âm.

Tựa hồ không nghĩ tới Dương Phóng đơn giản mấy chiêu liền hóa giải thế công của hắn.

“Người là ai? Ta vì cái gì chưa từng gặp qua người?”

Một đạo già nua xa xưa thanh âm từ thời không trường hà thượng du chậm rãi truyền đến, mang đến một loại nồng đậm tuế nguyệt khí tức.

“Người lại là người nào? Vì sao đột nhiên đánh lên ta?”

Dương Phóng quát.

“Ta? Ta chẳng qua là một cái gần đất xa trời lão nhân thôi, thời không trường hà, dị thường nguy hiểm, nhiều đi một bước, đều muốn tiếp nhận to lớn nhân quả phản phệ, người trẻ tuổi, mau chóng dừng lại đi.”

Cái kia đạo thanh âm già nua tiếp tục vang lên.

“Thật sao? Vậy người tại sao lại xuất hiện ở nơi này?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta không đành lòng nhìn thấy người khác ngộ nhập lạc lối, chuyên môn tại đây đợi, thời gian dài đến nay, chặn lại quá nhiều ý đồ xâm nhập tương lai người.”

Cái kia đạo thanh âm già nua vang lên.

“Tương lai thời không bên trong có cái gì? Vì sao ta nghe nói, có rất nhiều Thái Cổ cường giả không đường có thể đi, đều đã trốn vào tương lai, bọn hắn đều ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đây là hoang đường chi ngôn, tương lai thời không, dị thường rối loạn, không có người sẽ tùy tiện tiến đến, càng đi về phía trước, người đem gặp thời không loạn lưu, chết thảm bỏ mạng, dù là vút bỏ sông lên bờ, cũng sẽ bị thiên địa phản phệ.”

Thanh âm già nua đáp lại.

“Có thể vẫn bồi nghe nói hậu thế bên trong sắp phát sinh đại kiếp, chỉ có tương lai là ngăn ngừa an toàn, lời ấy phải chăng làm thật?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thiên địa đại kiếp, chính là chúng sinh định số, tương lai, Thái Cổ, hiện thực đều sẽ chịu ảnh hưởng, không có cái gọi là an toàn hay không nói chuyện.”

Thanh âm già nua mở miệng, nói: “Nơi đây quá mức nguy hiểm, người trẻ tuổi, người theo ta tạm thời rời đi nơi đây, lão phu tự sẽ cáo tri người hết thầy!”

“Tạm thời rời đi nơi đây?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, thời không trường hà lực lượng hỗn loạn, sẽ thường xuyên xuất hiện rối loạn thời không sự tình, một khi bị rối loạn thời không cuốn trúng, cho dù là Thần Vương, cũng có khả năng khó mà may mắn thoát khỏi.”

Cái kia đạo thanh âm già nua nói.

Dương Phóng trong lòng cấp tốc mãnh liệt.

“Đa tạ tiền bối hảo ý, vẫn bối vẫn là đường cũ trở về đi.”

Hắn không biết vị này âm thầm người này đến cùng là ai.

Cũng không rõ ràng lời nói của đối phương là thật là giả.

Ở vào loại nguy cơ này chi địa, thực sự không dám cùng đối phương quá nhiều tiếp xúc.

Thân thể của hắn phát sáng, cấp tốc rút lui, tựa như một viên sao băng đồng dạng.

Bất quá ngay tại hắn vừa mới rút lui!

Đột nhiên một cỗ nguy cơ từ phía sau hắn đánh tới.

Một cái vô cùng to lớn bàn tay màu đen trực tiếp hướng về phía sau hắn hung hăng vồ xuống, tựa như sơn mạch lớn như vậy, mang theo vô tận gợn sóng năng lượng, cuộn cuộn bành trướng, để thời không trường hà đều phát sinh hỗn loạn.

Dương Phóng đột nhiên trở lại, không chút nghĩ ngợi, mười một sắc hào quang cấp tốc quét tới.

Nhưng ngay tại hắn vừa mới xuất thủ.

Sau lưng vừa mới cái kia đạo biến mất Bạch sắc chưởng ảnh cũng lại một lần nữa nổi lên, oanh một tiếng, đột nhiên cầm ra, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng bắt tới.

Dương Phóng trong lòng lạnh lẽo.

“Liền biết người có vấn đề!”

Ầm ầm!

Một cái vô cùng to lớn mười một sắc vòng xoáy trong nháy mắt xuất hiện tại đỉnh đầu của hắn, từ bên trong quét ra kinh khủng hào quang, hướng về kia đạo tám sắc chưởng ảnh cũng theo sát lấy quét tới.

Một đen một trắng hai đạo to lớn chưởng ảnh lập tức bị mười một sắc hào quang quét trúng, phát ra từng đợt kịch liệt oanh minh, nhận lấy vô cùng cuồng bạo hấp lực xé rách, hướng về mười một sắc vòng xoáy bên trong nhanh chóng mạnh vọt qua, thừa nhận mười một sắc vòng xoáy giảo sát.

Ầm thềm ra tay người lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, cảm thấy lực lượng nhanh chóng trào ra ngoài, không bị khống chế, toàn thân tinh khí đều tại gia tốc tiêu tán.

Bọn hắn phát ra kinh uống, quyết định thật nhanh, trước tiên gãy mất cổ tay, hai cái to lớn bàn tay rất cục triệt để bị mười một sắc vòng xoáy thôn phệ.

Nhưng vừa mới thôn phệ hết cái này hai bàn tay to, Dương Phóng trước người sau lưng hai bên khu vực, liền rất nhanh phát sinh oanh minh, nổi lên một đen một trắng hai cái đạo nhân ra, một thân trên dưới quán quanh lấy vô cùng nồng đậm mục nát khí tức, rất là cổ lão, diện mục mờ lung, giống như là mới vừa từ trong minh thổ bò ra tới, một trước một sau đem Dương Phóng một mục ngăn chặn.

Bọn hắn gãy mất bàn tay đã lần nữa trùng sinh, ánh mắt rất là băng lãnh, trong tay cầm bắt đồng vũ khí.

Một cái dẫn theo một ngum trường kiếm màu đen.

Một kiện khác dẫn theo nắm lấy một thanh sâm Bạch sắc đại kỳ.

“Tiểu tử, gặp được chúng ta Loạn Cổ song hùng còn muốn còn sống, giao ra nhục thể của ngươi, tha cho ngươi khỏi chết!”

Tay kia cầm trường kiếm màu đen đạo nhân băng lãnh quát.

“Ngươi trẻ tuổi, ngươi rất cảnh giác, cũng rất tự tin, rất đáng tiếc, đến nhằm địa phương, hôm nay chúng ta không làm khó ngươi, chỉ lưu nhục thể của ngươi là được, ngươi, buông xuống nhục thân, lập tức lui rời đi!”

Tay kia cầm Bạch sắc đại kỳ già nua mở miệng.

Hai cái khí tức trên thân đều rất nồng nặc, để xung quanh thời không trường hà đều tại tràn lan.

Bất kỳ một cái nào đều cực kỳ đáng sợ.

Nếu không phải Dương Phóng nắm giữ mười một sắc vòng xoáy, gặp được bọn hắn, tất nhiên khó thoát khỏi cái chết!

“Loạn Cổ song hùng? Các ngươi ngăn ở nơi này, là chuyên môn vì chờ đợi những cái kia muốn đi vào tương lai người?”

Dương Phóng giống như là minh bạch cái gì, lạnh giọng nói.

“Đủ rồi, đây không phải ngươi hỏi vấn đề, lập tức giao ra nhục thân, nếu không một con đường chết!”

Màu đen đạo nhân băng lãnh mở miệng.

“Bằng các người?”

Dương Phóng cười lạnh.

Vừa mới ngăn ngừa giao thủ, hắn đã ý thức được hai người này trình độ.

Xác thực đáng sợ, nhưng tuyệt đối so ra kém mình bây giờ.

“Ừm?”

Một đen một trắng hai cái đạo nhân trong nháy mắt nghe ra Dương Phóng ý tứ, trong mắt hàn quang lóe lên, không nói thêm lời, một trước một sau, đồng thời lựa chọn tấn mãnh xuất thủ.

Vừa lên đến chính là toàn lực.

Ầm ầm!

Màu đen đạo nhân trong tay trường kiếm màu đen, giống như là lập tức đã có được sinh mạng, đột nhiên biến lớn, hóa thành mấy trăm trượng, một mảnh đen nhánh, đem phiến khu vực này đều cho nhuộm đen, mang theo cuồng đại thời không bọt nước, bổ sung lấy thời gian lực lượng, hướng về Dương Phóng hung hăng chém tới.

Bạch sắc đạo nhân thì là bỗng nhiên vung trong tay Bạch sắc đại kỳ.

Toàn bộ Bạch sắc đại kỳ bên trong âm khí âm u, phía trên trong chốc lát xuất hiện chín khóa vô cùng to lớn đầu lâu, mỗi một khóa đều có núi nhỏ lớn như vậy, đồng tử bên trong lóe ra sâm nhiên quỷ hỏa.

Vừa lên đến chính là linh hồn gào thét.

“Rống...”

Chín tiếng vô cùng kinh khủng linh hồn gào thét, vang dội cổ kim, kinh thiên động địa, để phiến khu vực này thời không trường hà đều tựa hồ rung chuyển lên.

Hai người chợt vừa ra tay, coi là thật có kinh thiên động địa chi uy!

Đây chính là chân chính Thái Cổ Cự Ma!

Hai người công kích trước một về sau, cơ hồ trong nháy mắt liền đem Dương Phóng hung hăng bao phủ tại phía dưới.

Bất quá Dương Phóng nhưng không có chút nào kinh hoảng.

Mười một sắc vòng xoáy rất cuộc mạnh cỡ nào, ngay cả chính hắn đều chưa có thử qua.

Giờ phút này chính là thí nghiệm thời điểm!

Xoát!

Toàn bộ mười một sắc vòng xoáy đột nhiên một phân thành hai, biến thành hai điểm, một trái một phải, trực tiếp ngăn tại Dương Phóng hai bên, kịch liệt xoay tròn, bên trong hạo đãng ra một cỗ thông thiên chi uy.

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, thời không trường hà đang cuộn trào.

Một đen một trắng hai vị đạo nhân đánh ra tới công kích,

bị hai cái hoàn toàn tương tự mười một sắc vòng xoáy cấp tốc thôn phệ.

Tất cả công kích tràn vào hết thấy biến mất không thấy gì nữa.

Không chỉ có như thế!

Càng là có vài chục đạo mười một sắc hào quang, nhanh chóng quyển ra, hướng về một đen một trắng hai vị đạo nhân bao phủ tới.

Hai vị đạo nhân biến sắc, tựa hồ không dám tin.

Bọn hấn vội vàng cực tốc rút lui, đồng thời đánh xuyên thời không trường hà bên bờ, đánh ra một đạo lỗ thủng, trực tiếp toàn lực dẫn dắt lên thời không trường hà lực lượng, mượn nhờ thời không chi lực đón lấy Dương Phóng mười một sắc hào quang, ý đồ đem những này mười một sắc hào quang trực xuất tới hai bên bờ.

Không thể không nói, hai người này thủ đoạn mạnh, ngay cả loại phương pháp này cũng có thể nghĩ ra được.

Dương Phóng mười một sắc hào quang xác thực nhận lấy ảnh hưởng, bị thời không trường hà chỗ vắn vẹo, dọc theo bờ sông. Xung kích ra đến bên ngoài.

Nhưng Dương Phóng như chớp mà, rất nhanh phát ra hừ lạnh.

Tay hấn vồ lấy, một cây nhan sắc cổ phác, vết rỉ pha tạp thanh đồng cổ mâu xuất hiện ở trong tay của hấn, biến thành bình thường hình thái lớn nhỏ.

Mới vừa xuất hiện, một cỗ khiếp người sát cơ liền từ cổ mâu bên trong tán phát ra, tựa như khóa chặt linh hồn

của con người đồng dạng.

Cho dù không nhúc nhích, đều để thời không trường hà cuốn lên gợn sóng.

Một đen một trắng hai vị đạo nhân sắc mặt giật mình, trong nháy mắt cảm thấy được một cỗ khó tả nguy cơ.

“Kia là!”

Hưu!

Ầm ầm!

Dương Phóng Kinh Động đại hoang phá diệt mâu, đột nhiên xuyên qua mà ra, hướng về hai vị đạo nhân hắc đạo người hung hăng xuyên thủng qua.

Một cỗ áp lực lớn lao trong nháy mắt xuất hiện trong lòng của hắn, mang đến một loại khó nói lên lời khí tức khủng bố, tựa như thiên băng địa liệt đồng dạng.

A!

Hắn phát ra tiếng kêu thảm, nửa cái thân thể tại chỗ nổ tung, không có chút nào dấu hiệu.

Một bên bạch đạo người vội vàng trước tiên nhanh chóng rút lui, đồng thời huy động trong tay Bạch sắc cờ xí, một sát na quét ra vô số công kích, lại có bảy tám cái to lớn đầu lâu cùng nhau vọt ra.

Nhưng mà tất cả đầu lâu vừa mới xông ra, liền bị Dương Phóng huy động đại hoang phá diệt mâu, một mâu xuyên qua, phát ra tiếng tai oanh minh, ù ù nổ vang.

Bạch đạo thân người thân thể lóe lên, như đồng thời không trường hà một đầu cá bơi, một sát na biến mất

không thấy gì nữa.

Đồng thời hắc đạo người bên kia, cũng là thân thể lóe lên, vô tận thời không chi lực bao trùm lấy thân thể của hắn, khiến cho thân thể của hắn theo sát lấy biến mất không thấy gì nữa.

Hai người tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Hoàn toàn không có chút nào dấu hiệu.

Cho dù là Dương Phóng chuối nhân quả đều không thể truy tung!

Chặt đứt nhân quả!

Cách ly hết thủy!

“Tốt quả quyết người.”

Dương Phóng sắc mặt ngưng lại.

Hai người này là chuyên môn ngăn ở nơi này , chờ đợi những cái kia ý đồ tiến vào tương lai tị nạn người sao?

Bằng không, tại sao lại ra tay với mình?

Trong lòng của hắn có chút ngưng trọng, rất nhanh không còn chờ lâu, mà là dọc theo đường về, bắt đầu cấp tốc trở về, hóa thành cực quang, biến mất nơi đây.

Một phương hướng khác thả,

Một đen một trắng hai vị đạo nhân lần nữa nổi lên, khí tức hỗn loạn, sắc mặt kinh nghi, tập hợp một chỗ, cùng nhau nhìn xem Dương Phóng biến mất phương hướng.

“Kiện binh khí kia. . làm sao giống như vậy kia một kiện!”

“Đại hoang phá diệt mâu! Đây là đại hoang phá diệt mâu!”

Hai người thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Cái này cái thể hung khí xuất hiện lần nữa?

Lại ở đời sau một người trẻ tuổi trong tay!

...

Xoát!

Quang mang lấp lóe.

Lỗm không gian bên trong, một đạo lưu quang tại lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ cấp tốc bay tới, đảo mắt, triệt để chui ra, xuất hiện lần nữa tại trong phòng.

Dương Phóng thở khẽ khí thô, quay đầu nhìn về phía cấp tốc khép lại không gian đường hầm.

“Không thể tưởng tượng nổi, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!”

Tương lai thời không cũng không an toàn.

Có Thái Cổ Cự Ma ngăn ở thời không trường hà, chuyên môn săn giết quá khú cường giả!

Ánh mắt của hắn trầm ngưng.

Nếu không phải hắn nắm giữ mười một sắc vòng xoáy, hôm nay hơn phân nửa khó thoát!

Bỗng nhiên, hắn lần nữa gọi ra mười một sắc vòng xoáy, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Hiện tại bên trong phong ấn mấy vị Cự Ma.

Chính là bắt bọn hắn không có cách nào thời điểm, không bằng mượn nhờ thời không trường hà đem bọn hắn xoá bỏ!

Nghĩ tới đây, Dương Phóng lập tức lần nữa dung hợp lên mười một sắc Thần Chủng.

Thần bí khó lường thời không chi lực xuất hiện lần nữa.

...

Chương 442 : Đại kiếp đến!

Gian phòng bên trong, từng mảnh từng mảnh gợn sóng năng lượng khuếch tán mà ra, hình thành một cái quỹ dị vòng xoáy, yếu ớt lấp lóe, bên trong lơ mờ có Bạch sắc bột nước hiển hiện.

Mênh mông mênh mông, vô tận xa xưa, một chút không nhìn thấy đầu.

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, không dám đem những này lão ma một lần tất cả đều trực xuất quá khứ, vạn nhất bọn hắn tại thời không trường hà liên thủ lại, đánh xuyên trường hà hàng rào, rất có thể từ thời không dài Hà Trung đào thoát ra ngoài.

Phương pháp tốt nhất là trước trực xuất một cái, tiến hành quan sát , chờ đến xác định đối phương tử vong, lại đem cái khác, từng cái trực xuất quá khứ.

Dương Phóng lúc này khổng chế khởi mười một sắc vòng xoáy, đem bên trong trước hết nhất bị chấn phong điên đại quét sạch ra nha.

Điên đại không trung phát ra thê lương rống to, quanh thân hắc khí cuộn cuộn, bị trấn áp thời gian dài như vậy, vậy mà lực lượng mười phần, vừa mới bị cuốn ra, liền ý đồ hướng về Dương Phóng đánh tới, nhưng rất nhanh bị một cỗ 【 mười một sắc hào quang 】 cấp tốc đưa vào đến trước mắt đường hầm không thời gian bên trong, biến mất trong nháy mắt không thấy.

Dương Phóng trước mắt hiện ra vô hình chuỗi nhân quả, thần bí tĩnh mịch, hướng về xa xôi vô tận chỗ kéo dài.

Chính là thuộc về điên dại!

Có những này chuỗi nhân quả tại, hẳn liền có thể thời khắc tùy thời đánh giá ra phong ma trạng thái.

Dương Phóng quan bế đường hầm không thời gian, thu hồi 【 mười một sắc vòng xoáy 】 , lần nữa nhắm mắt nội thị.

Tại linh hồn của hắn chỗ sâu.

Một cái quỷ dị chữ Vạn ấn ký, ung dung lấp lóe, trán phóng tia sáng kỳ dị, tựa như sinh ra xúc tu, vững không thể lay.

Cổ Phật ấn ký!

Dương Phóng trong lòng phát chìm.

Ấn ký này đến nay y nguyên.

Nhưng lại không thấy cổ Phật hiện thân!

Ba cái hắc thủ bên trong, cổ Phật là giấu sâu nhất, không giống Kiếm Ma cùng Ma Quân vội vã như vậy khó nhận.

Đương nhiên, cái này rất có thể cũng cùng cổ Phật trạng thái có quan hệ.

Căn cứ Ma Quân nói, đối phương đã từng bị hắn ám toán, lâm vào Niết Bàn.

Hắn là đến bây giờ còn không có Niết Bàn hoàn tất?

Dương Phóng vận chuyển lên tự thân công lực, khống chế mười một sắc hào quang hướng về sâu trong linh

hồn cổ Phật ấn ký cẩn thận từng li từng tí thẩm thấu mà đi.

“Phật .. phật ... “

Từng đợt du lạnh xa xưa thanh âm từ Dương Phóng sâu trong linh hồn phát ra.

Nương theo lấy mơ hồ tiếng chuông.

Liên tựa như đêm khuya yên tĩnh, một thân một mình tiến vào một chỗ thâm sơn cổ tháp, nghe nói tiếng chuông đồng dạng.

“Ta làm phật lúc, thập phương chúng sinh, nghe danh hiệu ta, phát Bồ Đề Tâm, tu gia công đức, thừa hành sáu Ba La Mật, kiên cố không lùi, phục lấy thiện căn về hướng ... “

Ung dung thanh âm chậm chạp hiển hiện.

Dương Phóng trong lòng dần dần ngưng, mười một sắc hào quang tiếp tục hướng về cái này đạo ấn ký bao khóa mà đi, rất nhanh phát hiện ấn ký cắm rễ, tựa như một đóa Bạch sắc hoa sen, một mực đắm vào linh hồn của hắn chỗ sâu.

Theo hắn mười một sắc hào quang chậm chạp bao khóa, ấn ký bên trên bộ rễ cũng tại ung dung lấp lóe, run không ngừng, như có một tầng vô hình kết giới ngăn ở trước người.

Đồng thời, Dương Phóng tóc gáy trên người dựng lên, cảm giác được từ nơi sâu xa giống như là đột nhiên nhiều hơn một đôi ánh mắt, hướng về hắn xa xa trông lại.

Cổ Phật!

Hắn đang dòm ngó mình?

Dương Phóng ngưng tụ, rất nhanh phát ra cười lạnh.

“Kiếm Ma cùng Ma Quân ẩn ký đều đã bị ta thanh trừ, người còn không nguyện ý đi thôi, có năng lực, liền hiện ra thân đến, để cho ta xem một chút đi.”

Hắn tiếp tục lấy mười một sắc hào quang, hướng về tầng này ẩn ký bộ rãnh thanh trừ mà đi.

“Phật .. Phật ... “

“Nam mô vô lượng ... “

Từng đợt xa xưa tang thương thanh âm liên tục không ngừng truyền đến.

Tai của hắn bờ lông mờ vang lên thể lượng Phật xướng, cổ lão tế tự thanh âm, trên thân loại kia bị chú ý cảm giác trở nên càng thêm nồng đậm.

Rốt cục!

Tại hắn mười một sắc hào quang triệt để xâm nhập vào cái này đạo ẩn ký chỗ sâu thời điểm, trước mắt quang vụ mông lung, giống như là đột nhiên xuyên toa không gian, ý thức của hắn trực tiếp tiến vào một cái mêh mông mêh mông thế giới màu trắng, trời cao địa khác hẳn, vô biên vô hạn, tản ra lớn siêu thoát, đại tự tại khí tức.

Ở phía trước của hắn. , một cái già nua tăng nhân lặng lẽ ngồi xếp bằng, quanh thân Phật quang lấp lóe, yên tĩnh mà tường hòa, từng mảnh từng mảnh kim sắc gợn sóng từ phía sau hắn khuếch tán.

Cổ lão mà to lớn chữ Vạn ấn ký, tựa như một vòng thần nhật bàn, chiếu rọi nơi đây.

“Thiện tai thiện tai.”

Tăng nhân phát ra thanh âm già nua.

“Cổ Phật!”

Dương Phóng hai mắt bên trong bắn ra thần quang.

Đối phương rốt cục xuất hiện.

“Phật tại Linh Sơn chớ xa cầu, Linh Sơn ngay tại nhữ trong lòng, người người có tòa Linh Sơn tháp, tốt hướng Linh Sơn tháp hạ tu!”

Già nua xa xưa thanh âm từ đối phương trong miệng chậm rãi phát ra.

“Giả thần giả quỷ, đã sớm chờ ngươi đã lâu!”

Oanh!

Dương Phóng cơ hồ không chút nghĩ ngợi, mười một sắc vòng xoáy trong nháy mắt hiển hiện, trực tiếp bị hấn thôi động, hướng về kia vị già nua tăng nhân hung hăng úp tới.

Xùy!

Tăng nhân nâng lên một cây ngón tay, hướng về mười một sắc vòng xoáy điễm tới.

Ầm ầm!

Một cỗ cường đại sức mạnh khó lường bộc phát ra, toàn bộ mười một sắc vòng xoáy đều tại kịch liệt run rẩy, ông

ông tác hưởng, mảnh không gian này đều tại hỗn loạn.

Tầng nhân trên mặt hiện ra từng tia từng tia vẻ thống khổ, phát ra cổ lão thanh âm: “Thiện tai thiện tai, Địa Ngục chưa không không thành chính quả, chúng sinh vượt qua hết Phương Chứng bồ đề!”

Dương Phóng giật nảy cả mình.

Hắn hiện tại đã cường đại như thế, tập hợp đủ mười một khóa Thần Chung, thế mà cũng vô pháp làm được miêu sát đối phương cấp độ.

Ba vị này hắc thủ đến cùng đã cường đại đến loại trình độ nào?

Nhưng rất nhanh hắn phát ra hừ lạnh, cực lực thôi động mười một sắc vòng xoáy, đột nhiên chấn động, cuối cùng sụp ra tầng nhân điểm ra tới Phật quang, bên trong quét ra từng đạo mười một sắc hào quang, cấp tốc hướng về kia vị tầng nhân bao phủ tới.

Đồng thời!

Từ mười một sắc vòng xoáy bên trong trực tiếp rớt xuống một cây nhan sắc cổ phác, vết rỉ pha tạp cổ lão trường mâu, sát cơ kinh khủng, khiếp người tâm hồn, giống như là đã từng huyết đồ qua vô số cường giả.

Mới vừa xuất hiện, một cỗ khó tả kinh khủng sát khí liền bao phủ tại phiến khu vực này.

Dương Phóng một phát bắt được, trực tiếp hét lớn một tiếng, Kinh Động, hướng về phía trước tầng nhân hung hăng quán xuyên quá khứ.

“Đại hoang phá diệt mâu.”

Tăng nhân sắc mặt rớt cục xuất hiện biến hóa, tiếp tục điễm ra kim sắc ngón tay, hướng về thanh đồng cổ mâu bắn ra sát khí nghênh đón.

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo kinh khủng mâu quang bị hấn kim sắc ngón tay đánh trúng, bắt đầu nhao nhao nổ tung.

Nhưng là tăng nhân tự thân cũng tại liên tục rút lui.

Mỗi một đạo mâu quang bị hấn đánh tan về sau, thân thể của hấn đều sẽ liên tục rút lui mấy chục bước.

Liên tục hơn mười đạo mâu quang đánh tan về sau, toàn bộ thân hình rút lui ngàn trượng xa.

Nhưng vào lúc này, đỉnh đầu mười một sắc vòng xoáy đã mang theo áp lực lớn lao, lần nữa hướng về thân thể của hấn hung hăng che xuống, toàn bộ vòng xoáy thả dị thường to lớn, ô ô xoay tròn, có che trời chi thế.

Tăng nhân nắm lên trước ngực phật châu, đột nhiên kéo đứt, hét lớn một tiếng.

Hai mươi bốn viên phật châu vọt thẳng trời mà lên, loé lên ung dung quang mang, tựa như biến thành từng khóa tinh thần, bắt đầu cấp tốc chuyển tuyến, lại cũng tương tự tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

“Phật đạo luân hồi!”

Oanh!

Quỷ dị vòng xoáy bên trong tản mát ra vô lượng phật gia khí tức, trùng trùng điệp điệp, hướng về mười một sắc vòng xoáy nghênh đón.

Giữa hai bên lập tức thiên băng địa liệt, phát ra từng đợt trầm thấp mà kinh khủng oanh minh.

Dương Phóng trong lòng lại kinh.

Thật quỷ dị thủ đoạn!

Cùng mình mười một sắc vòng xoáy lại có dị khúc đồng công chi diệu.

Dương Phóng rất nhanh phát ra hét lớn, đại hoang phá diệt mâu thôi động đến cực hạn, tiếp tục hướng về tầng nhân thân thể xuyên qua mà đi, đáng sợ sát cơ xuyên thấu vạn cổ, mang theo vô thượng khí cơ, để mảnh không gian này đều run rẩy.

Đồng thời, hắn đem bộ xương màu đen đầu cũng lần nữa ném ra ngoài, phát ra vô hình linh hồn gào thét, hướng về tầng nhân thân thể oanh sát mà đi.

Giữa hai bên thanh âm điếc tai, long trời lở đất.

Tầng nhân thân thể di chuyển nhanh chóng, mơ mơ hồ hồ, không ngừng né tránh, làm sao đứng trước Dương Phóng đại hoang phá diệt mâu, không quản như thế nào trốn tránh, đều hoàn toàn không có một chút tác dụng nào.

Thân thể của hắn liên tiếp bị đánh bay, tăng thêm bộ xương màu đen đầu ảnh hưởng, tầng nhân hoàn toàn lâm vào hạ phong.

Đến cuối cùng hai tay của hắn hợp lại, lần nữa kết xuất một loại vô thượng pháp ấn.

“Trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn!”

Oanh!

Ở phía sau hần Phật quang sáng chói, khắp nơi óng ánh, nổi lên một tôn vô cùng to lớn Phật đạo thân ảnh, cao có mấy vạn trượng tả hữu, trên dưới quanh người Phật quang sáng chói, Thông Thiên Động Địa.

Tựa như biến thành to lớn chúa tể.

Hần nhô ra một con vô cùng bàn tay khổng lồ, hiện lên che khuất bầu trời chi thế, trực tiếp hướng về phía dưới Dương Phóng hung hăng bắt tới.

Dương Phóng trong nháy mắt cảm giác được một cỗ nồng đậm nguy cơ, không khỏi thân thể nhanh chóng rút lui, cảm thấy không gian bị phong tỏa, thời gian bị giam cầm.

Toàn bộ không gian đều rất giống phải hóa thành một viên cục đá, muốn bị cái này cự chưởng nắm.

“Giết!”

Dương Phóng hét lớn, toàn lực chấn động đại hoang phá diệt mâu.

Một đạo lại một đạo kinh khủng hào quang liên tiếp xuyên qua mà ra, sát khí mãnh liệt, phát ra gào thét, tựa như từng mảnh từng mảnh huyết hải thế giới hiển hiện.

Ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm điếc tai, từng đạo kinh khủng mâu quang không ngừng bắn ra, rốt cục đem cỗ Phật con kia to lớn bàn tay cho sinh sinh xuyên thủng, biến thành vô tận quang vụ, hướng về bốn phương tám hướng mãnh liệt mà lên.

Ngay tiếp theo tôn này to lớn Phật tượng thân ảnh cũng

bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

“Thiện tai thiện tai, không hổ là có thể tránh thoát Ma Quân cùng Kiếm Ma ấn ký người, đại kiếp giáng lâm, thiên hạ sẽ không còn an bình, cho dù là tiểu đạo quả thể giới cũng cuối cùng rồi sẽ vỡ nát, tương lai sinh cơ xa vời, hết thảy chúng sinh đều tại tranh độ, ta không đành lòng nhìn thấy chúng sinh độc hại, người tự giải quyết cho tốt.”

Cổ Phật thân thể phát ra mơ hồ thanh âm.

“Có ý tứ gì? Tiểu đạo quả thể giới chỉ là Lam Tinh?”

Dương Phóng quát hỏi.

“Ta đã dự cảm, phá diệt ngày đem không đủ một tháng liền sẽ giáng lâm, Kiếm Ma, cổ Phật thoát khốn sắp đến, tiểu đạo quả thể giới cuối cùng rồi sẽ vỡ nát, nếu là bây giờ chuẩn bị, có lẽ có một chút hi vọng sống.”

Cổ Phật tiếp tục mở miệng.

Thân thể của hắn cuối cùng vẫn là biến mất, hóa thành vô số điểm sáng, nhanh chóng tản ra.

Cắm rễ tại Dương Phóng sâu trong linh hồn kia đạo ấn ký, càng là bắt đầu một chút xíu mơ hồ, sau đó triệt để không thấy.

Dương Phóng ý thức trực tiếp từ mảnh này thần bí không gian bị bài xích ra, lần nữa trở về bản thể.

Trong lòng của hắn mãnh liệt, trở về chỗ cổ Phật lời nói.

Tiểu đạo quả thể giới hơn phân nửa là chỉ Lam Tinh!

Lần đại kiếp nạn này tiến đến, ngay cả Lam Tinh đều

trốn không thoát.

“Là, Kiếm Ma cùng Ma Quân thoát khốn, tuyệt đối sẽ không buông tha Lam Tinh, đây là bọn hắc độc lòng bởi dưỡng đạo quả, mặc dù so ra kém chân chính phía sau màn hắc thủ, nhưng lại ẩn chứa nghịch thiên tạo hóa, bọn hắc nhất định sẽ chia cắt Lam Tinh, đem nó hấp thu.”

Dương Phóng trong lòng băng hàn.

Hắn tại Lam Tinh bản thể, lúc này bắt đầu vội vàng đi ra ngoài, lần nữa hướng về lão giả thần bí vị trí bay đi, chuẩn bị hỏi thăm lão giả thần bí có hay không biện pháp.

Bất quá lần này hắn lại nhào không.

Chờ hắn đuổi tới thời điểm, lão giả thần bí sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng lập tức vận chuyển lên nhân quả Thần Chủng, tiến hành tìm kiếm.

Nhưng lại phát hiện lão giả thần bí ngăn cách nhân quả, đi được dị thường triệt để, lấy hắn chuỗi nhân quả đều khó mà truy tung.

“Hắn cũng là phát hiện đại kiếp đến, cho nên sớm đường chạy?”

Dương Phóng tự nói.

Vị này lão giả thần bí, công lực nghịch thiên, nhiều lần chỉ điểm mình, tuyệt đối là một vị có thể so với Kiếm Ma cùng Ma Quân tồn tại.

Nhưng bây giờ cũng đối phương cũng đã biến mất.

Toàn bộ Lam Tinh ai có thể thủ hộ?

Chỉ dựa vào mình?

Mình bây giờ, cũng bắt quá là Siêu Thoát Cảnh giới mà thôi, khoảng cách Ma Quân cùng kiếm Ma Đô còn kém to lớn một tiết, chớ nói chi là cùng chân chính phía sau màn hắc thủ so sánh với.

“Thôi, đại kiếp tiến đến, ta cũng chỉ là khó khăn lắm tự vệ, nói thế nào năng lực đi thủ hộ người khác, ta chỉ cần có thể bảo chứng người nhà của ta còn sống liền đã đủ rồi, về phần những người khác, ta hữu tâm vô lực …”

Dương Phóng ngẩng đầu lên, hướng về nơi xa nhìn lại.

Sau đó thân thể lóe lên, lần nữa biến mất.

Sau một khắc.

Bản thể của hắn xuất hiện trong nhà không xa, hướng về phụ mẫu vị trí đi đến.

Khi thấy Dương Phóng sau khi xuất hiện, Dương mẫu rõ ràng lấy làm kinh hãi, sau đó giận tím mặt, xông lên phía trước một thanh nắm chặt Dương Phóng lỗ tai.

“Tốt, ranh con, tự dưng vô tội biến mất hơn hai năm, điện thoại cũng không tiếp, tin tức cũng không trở về, lão nương còn tưởng rằng người xảy ra ngoài ý muốn, thật sự là lo lắng chết lão nương.”

Dương Phóng bị nắm chặt liên tục cầu xin tha thứ.

“Mẹ, mẹ, hạ thủ nhẹ một chút, ta chỉ là ra ngoài đi công tác đi.”

“Đi công tác? Coi như đi công tác cũng không thể không trở về điện thoại, người biết trong khoảng thời gian này lão nương có bao nhiêu lo lắng sao? Cha người kém chút bị người tức chết quá khứ, ranh con, người nói, người đi đâu địa phương đi công tác đi.”

Dương mẫu giận dữ.

“Nước ngoài, là ra ngoại quốc ... “

“Đánh rắm!”

Dương mẫu kêu to, phi thường bực tức, y nguyên một mực nắm chặt Dương Phóng lỗ tai, để Dương Phóng liên tục cưỡi khổ.

Ngay tại Dương Phóng không biết nên giải thích như thế nào thời điểm.

Bỗng nhiên, mấy cái nam tử thần bí từ bên ngoài viện nhanh chóng đi tới.

“Vương a di, chúng ta có thể làm chứng, Dương Phóng đúng là ra ngoại quốc đi công tác đi.”

“Vương a di mau dừng lại, Dương Phóng đi công tác là quốc gia trao tặng, dính đến quốc gia cơ mật.”

Mấy người vội vàng mở miệng.

Dương mẫu lập tức lộ ra vẻ ngờ vực, nhìn về phía trước mắt mấy vị mặc thường phục nam tử.

“Các người là ai?”

Dương Phóng cũng lộ ra nghi hoặc, ánh mắt nhìn.

Chính thức người?

“Chúng ta là quốc gia trọng yếu bộ môn, cùng Dương Phóng đồng chí là đồng sự quan hệ, bởi vì lo lắng Vương a di không tin, lúc này mới cố ý chạy tới làm chúng.”

Một người trong đó mở miệng nói ra.

“Đây là chúng ta giấy chứng nhận, người xem một chút.”

Một vị khác nam tử lấy ra một cái màu đỏ sách nhỏ, đưa cho Dương mẫu.

Dương mẫu hồ nghi tiếp nhận sách nhỏ, ánh mắt liếc nhìn, lập tức bỏ đi lòng nghi ngờ, bàn tay cấp tốc buông lỏng ra Dương Phóng lỗ tai, triển khai nét mặt tươi cười, “Nguyên lai người đã trở thành quốc gia trọng yếu nhân viên, người làm sao không nói sớm, kia không sao, đúng, Tiểu Phóng, còn không mời đồng nghiệp của người vào nhà ngồi một chút.”

Dương Phóng nhìn thoáng qua mấy tên nam tử, nói: “Các người đi vào ngồi một chút đi.”

“Không được không được, Dương huynh đệ, người bây giờ có rảnh không, lãnh đạo chúng ta còn có một việc muốn làm phiền một chút người!”

“Đúng vậy a Dương huynh đệ, nếu không người lại trở về một chuyến?”

Mấy tên nam tử mở miệng cười nói.

“Lãnh đạo?”

Dương Phóng nhíu mày.

Chưa hẳn chân chính mở miệng, một bên Dương mẫu

đã vội vàng nở nụ cười, nói: “Ai nha, Tiểu Phóng, đã các người lãnh đạo có chuyện tìm người, vậy người liền mau chóng tới một cái đi, tuyệt đối không nên để các người lãnh đạo chờ lâu, Tiểu Phóng thật sự là tiền đồ, sau này cũng không tiếp tục lo lắng tìm không thấy đối tượng.”

Dương Phóng khòe miệng co giật, không còn gì để nói.

Một lát sau, nhìn về phía trước mắt mấy người.

“Đi thôi.”

“Tốt, xe chính ở đằng kia.”

Trong đó một người nam tử cười nói.

Mấy người lúc này dẫn Dương Phóng đi tới.

Không bao lâu, mấy người đã chạy trở về Xương Bắc khu trụ sở cảnh sát.

Hành chính lâu, lâu năm khu vực.

Một vị tóc bạc tóc, lão giả tinh thần quắc thước, đã đợi đợi đã lâu, nhìn thấy Dương Phóng sau khi xuất hiện, lập tức lộ ra tiểu dung, nói: “Dương Phóng đồng chí, người rốt cuộc đã đến, tính toán ra, đây là chúng ta lần thứ nhất gặp mặt đi, ta gọi Lưu hạc mạnh, người gọi ta Lưu lão là được, không biết chúng ta có thể hay không thẳng thắn đàm một chút.”

“Người muốn biết cái gì?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, không kiêu ngạo không tự ti.

Hắn thực lực bây giờ cường đại, bất tử bất diệt, đã có

thể không nói bất luận kẻ nào để vào trong mắt, cho dù là vũ khí nóng, cũng đã căn bản không đả thương được hắn.

Lưu lão cũng không có chút nào để ý, mà là cười ha ha, ra hiệu Dương Phóng ngồi xuống, mở miệng nói ra: “Có thể nói cho ta một chút, dị giới tình huống hiện tại đến cùng như thế nào sao? Ta từng nghe Diệp Huyền nhắc lên, người đã nói với hắn, nói tất cả người xuyên việt đều là đạo tiêu, là một chút có ý khác người lưu lại quân cờ, bọn hắn tại bí mật bồi dưỡng quân cờ, sau đó lại tiến hành nhiều bỏ, xin hỏi tin tức này là thật là giả? Người là từ chỗ nào biết được?”

“Từ nơi nào biết được cũng không trọng yếu, trọng yếu là, ta nói đều là thật.”

Dương Phóng ló ra nói ra: “Không chỉ có bọn hắn là quân cờ, thậm chí ngay tiếp theo chúng ta sinh hoạt mảnh này tinh cầu, cũng là quân cờ!”

“Ừm?”

Lưu lão lộ ra nghi hoặc, nói: “Tinh cầu cũng là quân cờ?”

“Đúng thế.”

Dương Phóng lộ ra tự giễu, nói: “Ai có thể nghĩ tới, cái gọi là Lam Tinh chẳng qua là có ý khác người bố cục, là bọn hắn kinh lịch vô số năm mới diễn hóa mà thành đạo quả, mà Lam Tinh bên trên sinh vật bất quá là đạo quả tinh khí diễn sinh chi vật thôi, không bao lâu, viên này đạo quả liền sẽ bị hấp thu, đến lúc đó, toàn bộ sinh linh chỉ sợ đều đào thoát không xong vận mệnh.”

Hắn không còn giấu diếm, mà là lựa chọn nói rõ sự thật.

“Cái gì?”

Lưu lão trong lòng giật mình, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Lam Tinh là một viên đạo quả? Chẳng lẽ chúng ta đều trốn không thoát vừa chết?”

“Trước mắt đến xem, đúng là dạng này, mà lại căn cứ ta phải biết tin tức, một trận trước nay chưa từng có đại kiếp lập tức liền sẽ giáng lâm, đến lúc đó không chỉ có sẽ tác động đến dị giới, thần quốc, hắc ám vẻ lo lắng, cũng tương tự sẽ tác động đến Lam Tinh.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tin tức có mấy phần chân thực?”

Lưu lão hỏi thăm.

Dương Phóng mỉa mai nhìn hắn một cái, đột nhiên cong ngón búng ra.

Hưu!

Một cỗ khí lưu từ đầu ngón tay hắn bay ra, sát na rơi vào ngoài mấy chục thước một chỗ trên vách tường.

Toàn bộ vách tường trong nháy mắt vô thanh vô tức hóa thành bột mịn, như là bốc hơi.

“Ta có thực lực như vậy, người cảm thấy ta sẽ còn lừa các người? Đã dám nói ra, tin tức tự nhiên là trăm phần trăm chân thực.”

Dương Phóng đăm đăm mở miệng.

Quý dị một màn trực tiếp để Lưu lão cập thân bên cạnh người, tất cả đều lông tơ đứng vững, trong lòng giật

mình.

Đây là thủ đoạn gì?

Cong ngón búng ra, trực tiếp để lấp kín vật chất vách tường trong nháy mắt biến mất?

Đây quả thực so đạn đạo nỗ qua đều muốn đáng sợ!

“Dương huynh đệ, vậy có hay không biện pháp gì có thể lẩn tránh?”

Một người cấp tốc mở miệng.

“Không có.”

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu, nói: “Tối thiểu hiện tại không có, về phần một tháng sau có hay không, ta cũng không biết.”

“Này lại không có chút nói chuyện giật gân rồi?”

Một vị khác quốc gia trọng yếu nhân viên dò hỏi.

“Có tin hay không là tùy các người, tóm lại, đây chính là ta được đến tin tức.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, tốt, tạm thời cho rằng đây là sự thực, vậy là người như thế nào từ dị giới tiến vào hiện thực? Hẳn là dị giới cùng hiện thực đã bắt đầu liên thông? Còn có, Nam thị trong núi sâu bức tường kia thanh đồng cửa, người hẳn phải biết a? Kia phiền nặng nề môn hộ có thể hay không mở ra?”

Lưu lão hỏi thăm.

“Dị giới cùng hiện thực xác thực tồn tại môn hộ, chỉ bất quá sớm đã phong kín, ta là dùng phương pháp khác tới, những người khác căn bản tới không được, về phần kia phiến sơn môn, là trấn áp toàn bộ Lam Tinh nơi máu chót, môn hộ bên ngoài chính là năm đó mấy vị kia hắc thủ bố cục, các người tốt nhất đừng đi đánh kia phiến thanh đồng cửa chú ý, vạn nhất xúc động cái gì cấm chế, chỉ sợ sẽ tăng tốc Lam Tinh hủy diệt.”

Dương Phóng lắc đầu.

Lưu lão nhìn thoáng qua bên người mấy người, trong lòng mãnh liệt.

Sau đó lần nữa hướng về Dương Phóng hỏi thăm về vấn đề khác.

Dương Phóng từng cái đáp lại.

Thẳng đến đi qua hồi lâu, hắn mới lần nữa rời đi.

Gian phòng bên trong.

Lưu lão cập thân bên cạnh mấy vị trọng yếu cốt cán, đều là mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, lâm vào suy tư.

“Lưu lão, theo ta thấy, cái kia Dương Phóng khẳng định vẫn là nói chuyện giật gân.”

Một người trung niên nam tử đột nhiên mở miệng.

“Hiện đại khoa học kỹ thuật đã phát triển đến loại trình độ này, còn có cái gì là không giải quyết được, cho dù dị giới lực lượng mạnh hơn, ta không tin còn có thể mạnh hơn phản ứng tổng hợp hạt nhân?”

Một vị khác nam tử nói.

“Ta ngược lại thật ra cho rằng Dương Phóng nói có chút là thật, trên đời này những thứ không biết nhiều lắm, tối thiểu đối phương có thể để chúng ta Lam Tinh người, vô thanh vô tức xuyên qua, không phải sao?”

Vị thứ ba nam tử trung niên nói.

Đám người nhú mày, sau đó mỗi người phát biểu ý kiến của mình.

Duy chỉ có Lưu lão, không nói một lời, trong lòng suy nghĩ, không biết suy nghĩ cái gì.

Trời chiều giáng lâm.

Toàn bộ hiện đại hoá đô thị bị xán lạn ngời ngời ráng chiều bao phủ, tản ra một loại thần bí quang huy, khắp nơi nhà cao tầng tựa như phóng lên tận trời trụ lớn.

Dương Phóng thân thể cao cao sừng sững tại một chỗ trăm mét trên nhà cao tầng, quan sát toàn bộ huy hoàng đô thị.

Ai có thể nghĩ tới, nơi này hết thảy đều sẽ tại tương lai không lâu triệt để hủy diệt.

“Cứu không được, cứu không được.”

Dương Phóng thì thào.

Cho tới nay, hắn đều biểu hiện cực kỳ ích kỷ, lần này khó được muốn hào phóng một lần, lại phát hiện mình hào phóng căn bản không đáng giá nhắc tới.

Nghĩ đến chỗ này địa, Dương Phóng lần nữa lộ ra từng tia từng tia tự giễu.

Nhưng rất nhanh, trong mắt của hắn hiển hiện kiên định.

Cứu không được Lam Tinh, tối thiểu muốn cứu cha mẹ của mình.

Nếu như ngay cả cha mẹ của mình đều cứu không được, vậy hẳn liền sống được quá thất bại.

Dương Phóng quay người liền đi, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, một cỗ cường đại lực lượng tinh thần bao trùm ở phụ mẫu trụ sở, trực tiếp để bọn hắn mê man quá khứ, sau đó Dương Phóng lập tức vận chuyển mười một sắc vòng xoáy, đem bọn hắn thu nhập mười một sắc vòng xoáy bên trong.

Làm xong đây hết thảy, hắn trong nháy mắt phóng lên tận trời, bắt đầu ném thử có thể hay không đem phụ mẫu mang rời khỏi Lam Tinh.

Bất quá!

Ngay tại hắn vừa mới bay ra tầng khí quyển, hướng về thần kính mảnh vỡ phương hướng bay đi thời điểm, một cỗ lực lượng vô hình mãnh liệt mà ra, trực tiếp tác dụng đến hắn trong thân thể.

Trong nháy mắt, sắc mặt hắn biến đổi.

Chỉ gặp hắn phụ mẫu trực tiếp không bị khống chế từ mười một sắc vòng xoáy bên trong cấp tốc rơi xuống tới, hướng về Lam Tinh nhanh chóng rơi đi.

Hắn vội vàng đáp xuống, nhanh chóng tiếp được phụ mẫu.

“Không cách nào mang rời khỏi?”

Trong lòng của hắn không tin, lần nữa hướng về phía trên cấp tốc phóng đi.

Nhưng lần này cùng trước đó đồng dạng.

Vẫn là vừa mới bay ra tầng khí quyển, cha mẹ của hắn liền lần nữa cấp tốc rơi xuống.

Vừa đi vừa về thăm dò ba lần, Dương Phóng không thể không tạm thời dừng lại, sắc mặt biến đổi.

Quá quý dị!

Lam Tinh bên trên bố trí quả nhiên đủ mạnh.

Chẳng lẽ trừ bỏ bị kia sáu vị hắc thủ tuyển định nhân chi bên ngoài, những người khác không cách nào rời đi Lam Tinh nữa bước?

Hắn bỗng nhiên cấp tốc lao xuống, trở lại Lam Tinh, đầu tiên là đem phụ mẫu thả lại trong nhà, sau đó tinh thần lực trực tiếp cuốn lên một con chó lang thang, thu nhập mùi một sắc vòng xoáy, nhanh chóng phóng lên tận trời.

Lần này cùng trước đó, tại vừa mới xông ra tầng khí quyển, con kia chó lang thang liền từ hắn mùi một sắc vòng xoáy bên trong cấp tốc rơi xuống tới.

Dương Phóng cấp tốc tiếp được chó lang thang, trong lòng phát chìm.

Quả nhiên để cho mình đoán trúng!

Loại trừ sáu vị hắc thủ tuyển định người có thể hồn xuyên dị giới, những người khác tất cả đều không cách nào rời đi Lam Tinh mấy may.

Một khi rời đi, liền sẽ bị lần nữa hút trở về.

“Phiền toái.”

Lông mày của hắn nhăn lại, trong lòng áp lực to lớn.

Loại này biết rõ đại kiếp tiến đến, nhưng lại không có biện pháp cảm giác, để hắn chính muốn ngửa mặt lên trời thét dài.

Hắn hiện tại đã cường đại như thế, đứng trước sáu vị hắc thủ bố cục, lại y nguyên bất lực.

“Đáng chết, tại sao lại dạng này?”

Sắc mặt của hắn rất khó coi.

Chẳng lẽ chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Kiếm Ma, Ma Quân bọn hắn thôn phệ Lam Tinh?

Bản thể của hắn cao cao sừng sững, nhìn xuống lên viên này tinh cầu màu xanh lam, não hải sôi trào mãnh liệt, không nhúc nhích.

...

Một phương hướng khác.

Thần thôn chổ.

Dương Phóng dị giới thân thể, cũng đột nhiên mở hai mắt ra, sắc mặt khó coi, trực tiếp đứng lên tới.

“Nhất định sẽ có biện pháp, nhất định sẽ có biện pháp ...”

Trong miệng hắn tự nói, đi tới đi lui.

Lão giả thần bí!

Hắn lần nữa nhớ tới vị kia lão giả thần bí.

Hiện tại chỉ có vị kia lão giả thần bí có thể trợ giúp chính mình.

Dương Phóng lần nữa vận chuyển nhân quả Thần Chung, bắt đầu thôi diễn khởi tung tích của đối phương.

Nhưng cũng tiếc toàn bộ hắc ám vẻ lo lắng bên trong cũng không có đối phương bất luận cái gì nhân quả tồn tại.

Đối phương liền tựa như thật bốc hơi đồng dạng.

Dương Phóng không nói một lời, trên mặt bóng ma không chùng, bắt đầu ở trong đầu suy tư còn có những đại nhân vật kia có thể trợ giúp chính mình.

Hiện tại có thể trợ giúp mình, tất nhiên nếu là Kiếm Ma, Cổ Phật, Ma Quân cấp bậc kia mới được.

Những người khác căn bản đều không có tư cách này.

“Thần quốc bên trong cái kia đạo ma ảnh?”

Dương Phóng không khởi nghĩ đến rơi xuống Thánh Điện.

Nhưng rất nhanh trong lòng phát chìm, tiến hành bác bỏ.

Hiện tại thần quốc quan bế, không có người lại có thể tìm tới thần quốc cửa vào, muốn lần nữa tiến vào, trừ phi chờ bên trên một ngàn năm sau.

“Loại trừ đối phương, còn có ai có thể giúp ta?”

Dương Phóng tự nói.

Nhưng rất nhanh hấn lần nữa hiện ra một cái ý nghĩ.

Loại trừ Kiếm Ma, cổ Phật, Ma Quân, năm đó bố trí Lam Tinh còn có ba người.

Có lẽ, có thể từ bọn hấn chỗ nào biết được tin tức.

“Năm đó hết thảy sáu người bố trí Lam Tinh, mặt khác ba cái theo thứ tự là Âm Tuyền, Băng Hoàng cùng Lôi Tôn, nhưng Lôi Tôn trạng thái cổ quái, ở vào quan tài bên trong, giống như sinh sự sinh, không chết không chết, không biết là có hay không sẽ hiển hóa ra ngoài, mặt khác hai cái Âm Tuyền cùng Băng Hoàng, cho tới bây giờ cũng không có lộ ra tung tích.”

Dương Phóng tự nói, trong mắt dần dần kiên định.

Trước tìm Diệp Huyền!

Diệp Huyền trên thân liền có Âm Tuyền ấn ký.

Trước tiên đem Âm Tuyền dẫn ra, có lẽ có thể hỏi thăm một hai!

Nhược thực sự không được, hấn liền đem mặt khác hai cái cũng dẫn ra.

Cùng lắm thì lật tung bọn hấn phong ấn chi địa, không tin bọn hấn không nguyện ý nhả ra.

Nghĩ đến chỗ này địa, Dương Phóng lấy ra thần kính, bàn chân phóng ra, lần nữa thông qua thần kính, xuyên thẳng qua đến Thần Khư đại lục.

Xoát!

Vô tận mênh mông mênh mông khí tức ở trước mắt hiển
hiện, vô biên vô hạn, du lạnh xa xưa.

Lần này xuất hiện, có thể rõ ràng giữa thiên địa nhiều
hơn một loại không biết tên khí cơ.

Có mấy phần kiềm chế, mấy phần cổ quái.

...

Chương 443 : Lục đại hắc thủ một trong! Âm Tuyên! !

Thần Khu đại lục.

Nhìn một cái vô tận.

Giữa thiên địa tế đàn cổ xưa càng nhiều, khắp nơi đứng vững mà lên, tựa như từng cái to lớn Kim Tự Tháp, kỳ sỗ mắt so chỉ chi tiên trước tối thiểu tăng lên nhiều gấp đôi.

“Đại kiếp giáng lâm, xem ra càng ngày càng nhiều lão cổ đồng đều ngồi không yên, những này tế đàn thì tương đương với ánh mắt của bọn hắn, để bọn hắn đang ngủ say bên trong cũng có thể thời khắc chú ý Thần Khu đại lục.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, hướng về nơi xa đi đến.

Toàn bộ Thần Khu đại lục, là một viên so Lam Tinh càng lớn, càng hoàn mỹ hơn đạo quả, dính đến thần thoại niên đại, Thái Cổ thời đại, ẩn chứa vô tận tạo hóa, bố cục chi lớn, thủ đoạn mạnh, vượt qua bất luận người nào tưởng tượng.

Đánh viên này đạo quả chú ý người, tuyệt không tại số ít.

Bọn hắn mặc dù không cách nào đạt được viên này đạo quả, nhưng lại có thể ăn cấp tinh khí, luyện chế Cẩm Bảo.

Những người này tựa như là đạo quả bên trên ký sinh

trùng đồng dạng.

Cho dù là đại kiếp tiến đến, cũng rất khó triệt để giết chết bọn hắn, ngược lại sẽ để bọn hắn nắm chặt cơ hội, thừa cơ cấp tốc cường đại một đợt.

Một đường đi qua, thời gian dần trôi qua, Dương Phóng rút cục lần nữa tiến vào Thần Hoang Vực.

Ánh mắt của hắn liếc nhìn, xuyên thấu hư vô, rất nhanh phát hiện Diệp Huyền tung tích.

Trải qua hắn lần trước nhắc nhở, thời khắc này Diệp Huyền, quả thật không tiếp tục dám tiếp tục đi ra ngoài.

Ngay tiếp theo cái khác Lam Tinh người bên kia cũng đều yên tĩnh xuống dưới, để phòng lần nữa phát sinh tử vong sự kiện.

“Diệp Huyền, Thẩm Đào, Khương Nhân, trên người bọn họ ẩn ký đều là Âm Tuyên ẩn ký, Trần Thi Nghiê, Tần Linh Linh bọn người trên thân thì là Băng Hoàng ẩn ký, về phần Kinh Sư người phụ trách Thạch Tĩnh Nghiê, thì là Lôi Tôn ẩn ký...”

Dương Phóng quét qua xem.

Trong lòng của hắn suy tư, cuối cùng vẫn quyết định lấy trước Diệp Huyền thử một chút.

Ầm ầm!

Thân thể của hắn lại lần nữa nổi lên, đưa tới vô số tia chớp màu đỏ ngòm, trong cao không huyết sắc tầng mây từng lần một địa tụ đến, tựa như vô tận huyết sắc sóng lớn.

Trong nháy mắt toàn bộ thiên không trong nháy mắt hóa

thành huyết sắc.

Giờ khắc này thiên địa nguyên rủa, quả thật đạt đến trước nay chưa từng có trình độ.

Trực tiếp lan tràn phương viên trăm dặm.

Trong vòng trăm dặm thiên không tất cả đều là tinh hồng chi sắc, trong cao không xuất hiện ma vương gào thét, thần linh thút thít. . lại có từng đạo thô to tia chớp màu đỏ ngòm đang không ngừng tung hoành.

Tựa như ngày tận thế tới.

Đếm không hết phàm nhân hét lên kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn về phía thiên không.

Dương Phóng lấy mười một sắc vòng xoáy chống đỡ không trung Lôi Điện chi lực, lập tức vận chuyển pháp tắc, trực tiếp cách không đem Diệp Huyền từ Viêm Long minh bên trong nhiếp ra.

Quang mang lóe lên, Diệp Huyền thân thể xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận.

“Sư tôn!”

Diệp Huyền biến sắc, kinh hô mở miệng.

“Diệp Huyền, ta hiện tại giúp ngươi đột phá đến Bất Diệt cảnh giới, sau đó dẫn xuất phía sau ngươi hắc thủ, vì ngươi khu trừ ẩn ký, ngươi không cần khẩn trương, buông lỏng tự thân là được.”

Dương Phóng đỉnh đầu mười một sắc vòng xoáy, nhìn chăm chú lên Diệp Huyền, mở miệng phân phó.

“Vâng, sư tôn!”

Diệp Huyền lập tức mở miệng.

Oanh!

Dương Phóng hai mắt bên trong bỗng nhiên bắn ra hai đạo tinh quang, cơ hồ vừa đối mặt để Diệp Huyền bất tỉnh đi, sau đó một cỗ cường đại lực lượng đem Diệp Huyền thân thể bao khóa, khiến cho chẳng thể động mà lên.

Dương Phóng hai tay liên tiếp đánh ra, hướng về Diệp Huyền trên dưới quanh người không ngừng rơi đi, mỗi một lần bàn tay đánh ra, đều ẩn chứa một tia kỳ dị mà cường đại lực lượng, rót vào Diệp Huyền kinh mạch bên trong, vì hắn đã thông hàng rào, khiến cho tu vi của hắn đang nhanh chóng nước lên thì thuyền lên.

Từ trước đó đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong rất bước nhanh vào đến đệ tam Thiên Thê sơ kỳ.

Tiếp theo lại có đệ tam Thiên Thê sơ kỳ bắt đầu cấp tốc bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, từng đợt sôi trào mãnh liệt, bay thẳng Bất Diệt cảnh giới mà đi.

Răng rắc răng rắc!

Diệp Huyền thể nội trực tiếp vang lên từng đợt trầm muộn thanh âm, tựa như to lớn gì môn hộ bị xung kích vỡ vụn đồng dạng.

Một cỗ cực kỳ cường hoành khí tức trong nháy mắt từ Diệp Huyền trong thân thể bộc phát ra.

Đúng lúc này, nguyên bản giấu ở linh hồn hắn chỗ sâu viên kia đầu lâu ẩn ký cũng bắt đầu trở nên trước nay chưa từng có rõ ràng, giờ khắc này liền tựa như xúc động cái gì cổ lão cấm chế.

Toàn bộ đầu lâu ấn ký đang nhanh chóng nở rộ hào quang, từ phía trên hiện ra từng cây nhỏ xíu xúc tu, lít nha lít nhít, hướng về Diệp Huyền toàn thân trên dưới nhanh chóng đâm vào.

Như một đóa quý dị tiên ba đâm về hấn thân thể.

Cùng lúc đó, nồng đậm thiên địa nguyên rủa cũng đang nhanh chóng xâm nhập mà đến, âm trầm băng lãnh, trùng trùng điệp điệp, nhanh chóng tuôn hướng Diệp Huyền toàn thân trên dưới, khiến cho thân thể của hấn tựa như thổi phồng, bắt đầu nhanh chóng biến lớn, biến cao, bên ngoài thân chỗ sâu từng đợt nồng đậm bộ lông màu đen.

Càng là có mảng lớn tia chớp màu đỏ ngòm, hướng về thân thể của hấn xâm lấn mà đi.

Bất quá những này tia chớp màu đỏ ngòm mới vừa vặn hiển hiện, liền lập tức bị Dương Phóng mười một sắc vòng xoáy chỗ vững vàng tiếp được.

Ánh mắt của hấn chăm chú tiếp cận Diệp Huyền sâu trong linh hồn kia đạo ấn ký.

Đến rồi!

Âm Tuyên ý thức muốn tới!

“Trở về!”

Hấn gào to một tiếng, chấp tay trước ngực, cưỡng ép thi triển thời không thủ đoạn, khiến cho không gian lổm, sát na sụp đổ, lại trực tiếp mang theo Diệp Huyền thân thể, chủ động tiến vào Hắc Âm âm mai.

Đây là hấn trước đây không lâu mới vừa vặn phát hiện

thời không huyền bí.

Tại từ thần kính mảnh vỡ tiến vào Thần Khu đại lục về sau, hắn có thể tùy thời thi triển thời không huyền bí, lần nữa trở về Hắc Âm âm mai.

Cứ như vậy, cũng không cần đợi thêm ba ngày.

Ầm ầm!

Tại thân thể của bọn hắn mới vừa tiến vào đến Hắc Âm âm mai, nồng đậm tia chớp màu đỏ ngòm liền cấp tốc biến mất, trên trời dưới đất xuất hiện vô tận màu đen gió lốc.

Khắp nơi đều là vỡ vụn huyết nhục, phát phối lông tóc.

Toàn bộ thế giới Hắc Âm, tĩnh mịch, âm trầm, tựa như bị chúng sinh vứt bỏ, lại giống là viễn cổ chiến trường, tràn ngập vô tận tiêu điều.

Diệp Huyền thân thể y nguyên ở vào trạng thái hôn mê, nhưng là linh hồn hắn chỗ sâu cái kia đạo đầu lâu ấn ký lại tại tiếp tục phát sáng, càng nhiều sợi rế lít nha lít nhít dọc theo ra.

Dương Phóng hai mắt bên trong trực tiếp bắn ra thần quang.

Oanh!

Hắn trực tiếp lấy mười một sắc hào quang xâm nhập vào Diệp Huyền sâu trong linh hồn, bắt đầu cấp tốc thôn phệ lên những cái kia dày đặc sợi rế, giờ khắc này chính như lúc trước hắn khu trừ Cổ Phật ấn ký một màn đồng dạng.

Từng đạo quỹ dị sợi rế tại bị hắn mười một sắc hào

quang cấp tốc thôn phệ.

Thời gian dần trôi qua, Dương Phóng trực tiếp tại cái này đạo ấn ký chỗ sâu bắt được một tầng nặng nề kết giới, lập tức vận chuyển mười một sắc hào quang, cấp tốc phục úp tới.

Soạt

Ý thức của hắn trong nháy mắt tiến vào đạo này kết giới chỗ sâu.

Chỉ gặp đây là một mảnh vô tận mệnh môn thế giới.

Giữa thiên địa một mảnh sâm bạch, tuyên cổ xa xưa, không phân rõ ở đâu là trời, ở đâu là địa, giữa thiên địa liền thành một khối.

Tại cái này vô tận mệnh môn bên trong.

Phía trước nhất khu vực.

Một kẻ thân thể thon gầy, mặc áo bào đen, đầu đội mũ mềm bóng người, đang chậm rãi đi tới, dưới chân của hắn hiện ra dày đặc mây đen, trùng trùng điệp điệp, khí tức tối nghĩa.

Chính như cùng nghịch thời không trường hà tại hành tẩu đồng dạng.

Mỗi một bước đi ra, dưới chân đều có mây đen tứ tán, nhấc lên vô hình bọt nước.

Bỗng nhiên!

Thân thể của hắn dừng lại, một đôi có chút lồm hai mắt, ngẩng đầu lên, hướng về Dương Phóng vị trí nhìn lại, khuôn mặt khô gầy, xương gò má nhô cao, đầu đầy khô

tóc trắng, tựa như da bọc xương.

“Là người!”

Thanh âm hần âm lãnh, lại trực tiếp nhận ra Dương Phóng.

“Người biết ta?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Tu luyện đến bản tôn loại cảnh giới này, chấp chưởng nhân quả quy tắc, thấy rõ vạn vật biến hóa, Thần Khư đại lục hết thảy đều không thể gạt được bản tôn, người rất may mắn, thuận lợi thoát khỏi Kiếm Ma, Cổ Phật cùng Ma Quân.”

Âm Tuyên ngữ khí lạnh lùng, mở miệng nói: “Người hôm nay xuất hiện, cũng là vì ngăn cản bản tôn.”

“Đúng vậy, Diệp Huyền là đồ đệ của ta, cũng là ta trọng yếu nhất bằng hữu một trong, hôm nay cả gan khấn cầu tiền bối đổi một người đoạt xá, mặt khác, vẫn bối còn muốn thỉnh giáo tiền bối mấy vấn đề.”

“Đổi một cái đoạt xá?”

Âm Tuyên ngữ khí lạnh lẽo, nói: “Nói đến đơn giản, bản tôn bố cục vô số năm, mãi mới chờ đến lúc đến hôm nay, mắt thấy thoát khỏi ngày gần ngay trước mắt, há có thể nói đổi liền đổi?”

Lam Tinh người, mỗi một cái đều là đạo quả tinh khí sở thành.

Nhất là bị bọn hần độc lòng chọn lựa cùng bồi dưỡng, càng là tinh phẩm trong tinh phẩm, một khi đoạt xá, phối hợp thêm bọn hần độc môn bí pháp, có thể lập tức

thành tựu tiên thiên đạo thể, đạt tới trước nay chưa từng có cảnh giới.

“Nếu không nguyện ý, vậy vẫn bồi liền nói cái gì cũng phải lĩnh giáo một hai.”

Dương Phóng mở miệng.

“Làm càn, chỉ là tiểu bồi cũng dám ngỗ nghịch bản tôn?”

Âm Tuyên quát lạnh.

“Ta hôm nay dẫn tiên bồi xuất hiện, vốn là mang theo lớn lao thành ý, đã tiên bồi không nguyện ý thương lượng, vậy vẫn bồi chỉ có thể dùng sức mạnh, mà lại một khi tiên bồi bị vẫn bồi đánh bại, chớ nên trách vẫn bồi đem sự tình làm tuyệt, đến lúc đó ta tìm tới người phong ấn chi địa, đem phong ấn chi lực tăng cường gấp trăm lần, mặc dù phong không chết người, nhưng là trì hoãn tiên bồi thoát khỏi thời gian, vẫn là dễ như trở bàn tay.”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

“Tiểu bồi người dám?”

Âm Tuyên quát.

“Đại kiếp giáng lâm, bằng hữu của ta, người nhà đều đem chết thảm, ta còn cần đến có cái gì cố kỵ, đã thiên địa không dung ta, ta chỉ có thể lôi kéo tiên bồi chôn cùng!”

Dương Phóng băng lãnh nói.

“Hảo tiểu tử, ăn trước ta một chiêu, có thể thắng được ta lại nói!”

Âm Tuyên giận dữ, trực tiếp một đạo kinh khủng ma

quang, hướng về Dương Phóng thân thể oanh sát mà tới.

Quang mang xé rách không gian, tựa như một mảnh quỹ dị thi sông, mang theo nồng đậm mùi thối, hủ khí, trọc khí, hướng về Dương Phóng thân thể phô thiên cái địa vọt tới.

Dương Phóng nhướng mày, không thêm trốn tránh, mười một sắc vòng xoáy trong nháy mắt bay ngang qua bầu trời, hướng về Âm Tuyên đạo ánh sáng này mang cấp tốc thôn phệ mà đi.

Ầm ầm!

Toàn bộ không gian một trận mãnh liệt lay động.

To lớn mười một sắc vòng xoáy cũng bị thi sông xung kích bắt đầu rung chuyển, từng đợt hỗn loạn, bắn tung toé lên vô tận khí tức khủng bố.

“Là cái này dị bảo! Người lại tập hợp đủ nhiều như vậy Thiên Chủng? Khó trách dám có loại này đảm lượng!”

Âm Tuyên trong hai con người bắn ra ma quang, nói: “Bất quá cái này còn xa xa không đủ, ra đi, Thái Cổ thi sông!”

Rầm rầm!

Ở phía sau hấn trực tiếp truyền đến nặng nề thủy triều tiếng oanh minh âm, mang đến càng nặng, càng đậm mục nát cùng khí tức tử vong, phô thiên cái địa, hoàng khí cuộn cuộn, không gian rung chuyển.

Ở phía sau hấn lại trực tiếp xuất hiện một đầu chân chính thi sông.

Khắp nơi đều là trọc hoàng sắc bọt nước, khí tức hôi thối trùng thiên, làm cho người chính muốn buồn nôn, tại mảnh này trọc hoàng sắc bọt nước bên trong, thành linh xuất hiện mấy chục cỗ thi thể.

Nhìn thật kỹ, những thi thể này đủ loại kiểu dáng, có cao lớn, có thấp bé, có khí tức âm trầm, có khí tức hùng hồn, bao hàm từng cái chủng tộc.

Lại tất cả đều là thần linh thi thể!

Mà lại không phải bình thường Thần Thi!

Mà là. . Thần Vương chi thi!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh...

Giờ phút này, những này Thái Cổ Thần Thi tại trọc hoàng sắc bọt nước bên trong trong nháy mắt mở hai mắt ra, lộ ra băng lãnh màu tro tàn quang mang, tựa như trực tiếp sống lại, khí tức kinh khủng, phóng lên tận trời, thao túng toàn bộ to lớn thi sông hướng về mười một sắc vòng xoáy quét sạch mà đi.

Cái này mấy chục cỗ Thần Vương chi thi cùng đầu này trọc dòng sông màu vàng, lại trực tiếp hợp thành một cái kinh khủng đại trận, cho dù là mười một sắc vòng xoáy đều khó mà thôn phệ.

Hắn tên Âm Tuyên, chính là từ một đầu Thái Cổ thi Hà Trung đắc đạo!

Tại đắc đạo sau khi thành công, liền đem toàn bộ thi sông luyện chế thành cô bảo, càng là sưu tập mấy chục vị Thần Vương chi thi dung nhập cô bảo.

Người bình thường dù là ngay cả một vị Thần Vương chi thi đều khó mà gặp được, huống chi là mấy chục vị?

Mười một sắc vòng xoáy cùng đầu này Thái Cổ thi Hà Gian lập tức bạo phát ra từng mảnh từng mảnh kinh tâm động phách kinh khủng quang mang, thanh âm đáng sợ, quét sạch tứ phương.

Giữa hai bên lại trực tiếp giữ lẫn nhau đến cùng một chỗ.

Hai loại cái thế đại thủ đoạn, lại người này cũng không thể làm gì được người kia.

Âm Tuyên quát lạnh một tiếng, thân thể hóa thành một đạo kinh khủng hoàng quang, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể cực tốc vọt tới, miệng quát: “Cực điểm Thiên Hoang!”

Oanh!

Hắn đánh ra một đạo vô tận khí tức tử vong, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể mạnh vọt qua.

Dương Phóng lật bàn tay một cái, đại hoang phá diệt mâu xuất hiện tại trong lòng bàn tay, Kinh Động, lập tức bắt đầu cực tốc chấn động, bắn ra từng đạo vô song sát cơ, trực tiếp hướng về Âm Tuyên thân thể xuyên qua mà đi.

Phanh phanh phanh!

Âm Tuyên đánh ra tới chùm sáng tử vong cấp tốc tiêu tán.

Cường đại sát cơ hướng về thân thể của hắn xuyên thấu mà đến, khiến cho sắc mặt hắn kịch biến, một sát na liên tục biến ảo mấy chục cái phương hướng, trực tiếp xuất hiện tại một khu vực khác.

Tròng mắt của hắn bên trong làn nửa bắn ra đáng sợ chùm sáng.

“Là cái này chiến bảo nghịch thiên!”

Thanh âm hắn chấn kinh, nói: “Thứ này làm sao lại xuất hiện tại trong tay của ngươi?”

“Âm Tuyền, tin tức của ngươi quá lạc hậu, vật này đã bị ta nắm giữ một đoạn thời gian rất dài, nhưng ngươi thế mà mảy may đều không biết, có thể thấy được ngươi cái gọi là thấy rõ vạn vật, cũng bất quá là cách nói khuếch đại mà thôi, đừng nói là ngươi, liền xem như Thần Khư đại lục phía sau màn chân chính hắc thủ, cũng chưa chắc có thể thấy rõ hết thảy, hắn nếu có thể thấy rõ hết thảy, cũng sẽ không tùy ý nhiều người như vậy đến ăn cắp đạo quả tinh khí!”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh.

“Ngươi biết đây hết thảy?”

Âm Tuyền mở miệng quát.

“Không tệ, ta biết viễn siêu tưởng tượng của ngươi.”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

“Tốt, tốt, ta xem thường ngươi.”

Âm Tuyền liên tục mở miệng, nhìn chăm chăm Dương Phóng trong tay đại hoang phá diệt mâu, nói: “Không chỉ có nắm giữ dạng này Thái Cổ sát khí, ngay cả phía sau màn hắc thủ sự tình cũng đã hiểu rõ, ngươi có vật này nơi tay, ta xác thực không làm gì được ngươi, tiểu tử, ngươi muốn làm sao xử lý?”

“Không muốn làm sao bây giờ, ta chỉ muốn tiền bối sau

này biến thành người khác đoạt xá, người sau này đoạt xá ai, ta cũng không hỏi, chỉ cần không đoạt xá bằng hữu của ta, ngoài ra, ta muốn cứu ra Lam Tinh bên trên một bộ phận người, khẩn cầu tiền bối hơi thả lỏng tay.”

Dương Phóng mở miệng.

“Đây không có khả năng!”

Âm Tuyên quả quyết cự tuyệt, mở miệng nói: “Biến thành người khác đoạt xá không có vấn đề, nhưng người muốn cứu ra Lam Tinh bên trên người là không thể nào, Lam Tinh phía trên năm đó bị chúng ta sáu người cộng đồng bố trí, tồn tại chúng ta sáu người bất đồng thủ đoạn, chỉ dựa vào ta một người lực lượng căn bản mở không ra, hướng hồ bản thể của ta chưa thoát khốn, phát huy lực lượng cực kỳ có hạn, coi như thoát khốn, cũng cần thời gian rất lâu tầm bỗ.”

“Ta chỉ đem đi mấy người cũng làm không được sao?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Khó, phi thường khó.”

Âm Tuyên mở miệng.

“Ta không tin, tiền bối có phải hay không đang cố ý giấu diếm?”

Dương Phóng ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo, nói: “Nếu quả như thật muốn tập hợp đủ các người sáu người mới có thể mở ra phong ấn, như vậy tương lai các người chia cắt đạo quả lại nên như thế nào chia cắt? Vạn nhất có người còn ở vào trong phong ấn, đây chẳng phải là nói các người cả một đời cũng chia cắt không được đạo quả, còn xin tiền bối không muốn giấu diếm, nói rõ sự thật.”

“Nếu như người thật muốn cưỡng ép mang đi mấy người, cũng không phải làm không được, bắt quá, coi như người mang đi lại có ý nghĩa gì, bọn hấn cuối cùng không thể tránh khỏi cái chết.”

Âm Tuyên mở miệng.

“Có ý tứ gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tiểu đạo quả bên trên người là căn bản là không có cách rời đi nơi đó, một khi rời đi, liền muốn tiêu tán, bọn hấn chỉ có thể đem linh hồn xuyên qua tới, nhục thân sẽ vĩnh viễn ở lại nơi đó, người có thể tiếp nhận thân nhân của mình cùng bằng hữu lấy một loại hình thức khác xuất hiện sao?”

Âm Tuyên đáp lại.

“Chỉ có thể hồn xuyên tới? Nhục thân không cách nào tới?”

Dương Phóng mở miệng, trong lòng nặng nề.

Lại còn có loại này hạn chế!

Nói như vậy, hấn thật cứu không được thân nhân của mình.

“Mà lại cũng không phải tất cả mọi người có thể hồn xuyên tới, nhất định phải tại Thần Khư đại lục có giống nhau thân thể, bọn hấn mới có thể xuyên qua, nếu không, là rất khó xuyên qua, trừ phi lợi dụng đoạt xá phương thức.”

Âm Tuyên mở miệng.

“Đoạt xá phương thức? Là ý nói chọn một người xa lạ, xoá bỏ linh hồn của hắn, sau đó tại thân nhân của ta cùng bằng hữu lấy loại phương thức này chiếm cứ đối phương thân thể.”

Dương Phóng nói.

“Đúng vậy, nhưng cái này cũng tồn tại nguy hiểm to lớn, rất có thể thân nhân của người cùng bằng hữu đều sẽ hồn phi phách tán, cũng không có niềm tin tuyệt đối.”

Âm Tuyên nói rõ sự thật.

Dương Phóng lông mày chăm chú nhăn lại.

Hắn vẫn là xem thường Lam Tinh bên trên bố trí.

Toàn bộ bố trí cư nhiên như thế đáng sợ.

Nhưng bây giờ hắn có lựa chọn sao?

Dương Phóng lâm vào trầm mặc, một lát sau, lại hướng Âm Tuyên hỏi thăm về vấn đề khác.

Bất quá đối với rất nhiều vấn đề, Âm Tuyên cũng không phải là không ràng buộc bảm báo, mà là bổ sung điều kiện, đó chính là Dương Phóng nhất định phải vì Âm Tuyên lựa chọn một bộ mới đạo thể.

Biến tướng tới nói, hai người đồng đẳng với trực tiếp hợp tác đồng dạng.

“Ta cũng không tin nhiệm Kiếm Ma cùng Ma Quân, bởi vậy ta nhất định phải cho mình tìm một cái minh hữu, liền trước mắt mà nói, người xác thực phù hợp điều kiện của ta, thế nào? Đáp ứng điều kiện của ta, ta liền có thể thử nghiệm đưa người phụ mẫu cùng người thân lấy

khác loại phương thức chuyển di tới.”

Âm Tuyên mở miệng.

“Người nắm chắc được bao nhiêu phần?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Cũng không dám nói có trăm phần trăm, nhưng là bảy tám phần trở lên vẫn phải có.”

Âm Tuyên đáp lại.

Dương Phóng trong lòng cấp tốc suy tư, mở miệng nói: “Tốt, ta có thể đáp ứng người!”

Đối với hắn mà nói, điều kiện này cũng không có bất kỳ cái gì không ổn.

Dù sao Kiếm Ma cùng Ma Quân cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Mình vụng trộm tìm kiếm một cái cường đại minh hữu, chỗ tốt tuyệt đối lớn hơn tệ nạn.

“Rất tốt, bất quá chúng ta thời gian có hạn, dựa theo ta suy tính, không đủ một tháng, đại kiếp tất lâm, cho nên người muốn trong một tháng này vì ta tìm kiếm ra một tôn mới đạo thể, về phần cái khác liền giao cho ta.”

Âm Tuyên mỉm cười.

“Chờ một chút, ta làm sao biết người đã đem cha mẹ của ta thuận lợi chuyển di tới?”

Dương Phóng mở miệng.

“Người không phải nắm giữ nhân quả Thần Chủng sao?”

Ngày khác chính người dùng nhân quả suy tính một chút không được sao?”

Âm Tuyên mở miệng.

“Được.”

Dương Phóng gật đầu.

Sau đó hai người bắt đầu thương lượng chi tiết.

Trong lúc đó Dương Phóng đem cha mẹ mình tin tức cũng tất cả đều cáo tri Âm Tuyên.

“Đúng rồi, loại trừ cha mẹ ta bên ngoài, sau này khả năng còn sẽ có những người khác, chờ ta lúc cần phải, làm như thế nào liên hệ người?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tay người cầm viên này ngọc bội, cần gì, chỉ cần kích hoạt ngọc bội, tiến hành truyền âm là được rồi.”

Âm Tuyên trong tay xuất hiện một mặt màu đen khối ngọc, cong ngón búng ra, bay về phía Dương Phóng.

Dương Phóng một phát bắt được, yên lặng quan sát, sau đó lần nữa gật đầu.

“Tiểu huynh đệ, hi vọng người ta hợp tác vui vẻ!”

Âm Tuyên lộ ra mỉm cười, thân thể bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Ngay tiếp theo trong cao không đang cùng mười một sắc vòng xoáy tương đối trì Thái Cổ thi sông, cũng đang nhanh chóng thu hồi, tự động phá vỡ không gian, biến mất ở phía xa.

Cùng lúc đó, lạc ấn tại Diệp Huyền sâu trong linh hồn ấn ký bắt đầu chậm rãi tiêu tán, như là bốc hơi bông tuyết đồng dạng.

Dương Phóng ý thức cũng rất nhanh lần nữa bị bài xích ra.

Lông mày của hắn nhăn lại, lâm vào suy tư.

Thật nếu để cho phụ mẫu lấy loại phương thức này tồn tại sao?

Trước mắt đến xem, tựa hồ xác thực không có lựa chọn nào khác.

Hắn nhìn thoáng qua Diệp Huyền, cong ngón búng ra, đem Diệp Huyền tỉnh lại ra.

Diệp Huyền mê mê mang mang mở hai mắt ra, đầu tiên là một mặt mờ mịt, sau đó trong nháy mắt giật nảy cả mình, xoay người mà lên, vội vàng hướng bốn phương tám hướng nhìn lại.

“Đây là. . Hắc Âm âm mai!”

Hắn đồng tử co rụt lại.

“Đúng vậy, trên người người ấn ký đã bị ta tiêu trừ, từ giờ trở đi, người đã an toàn.”

Dương Phóng mở miệng, lộ ra một cổ tang thương chi khí.

“Cái gì? Trên người ta ấn ký không có?”

Diệp Huyền mừng rỡ, vội vàng cấp tốc kiểm tra lên tự thân.

“Bất quá người không nên cao hứng quá sớm, một trận trước nay chưa từng có đại kiếp sắp xảy ra, sẽ bao trùm toàn bộ Lam Tinh, đến lúc đó, Lam Tinh bên trên toàn bộ sinh linh có khả năng đều đem trốn không thoát.”

Dương Phóng đem trước lời nói, tiến hành bảm báo.

Diệp Huyền giật nảy cả mình, vội vàng cấp tốc mở miệng: “Sự tôn cứu mạng, còn xin mau cứu cha mẹ của ta.”

Dương Phóng chậm rãi gật đầu.

“Đi thôi. Về trước Thần thôn, có chuyện gì tới chỗ lại thương lượng.”

Hắn xoay người lại, hướng về nơi xa bước đi.

Diệp Huyền lúc này nhanh chóng cùng sau lưng Dương Phóng.

Hắn một mặt rung động, tràn ngập hoảng sợ nhìn về phía cái này vô tận Hắc Âm âm mai.

Nơi này mới là thế giới chân tướng?

Càng như thế quỷ dị!

Thời gian không lâu, rốt cục, Dương Phóng hai người chạy trở về Thần thôn chỗ tụ họp.

Bất quá khi Dương Phóng chạy tới thời điểm, rõ ràng như bóng mờ.

Toàn bộ Thần thôn nháo nha nháo nhác khắp nơi, rất nhiều thôn dân đều cầm vũ khí, một mặt phần nộ tại bốn phía tuần tra.

“Đại trưởng lão, đã xảy ra chuyện gì?”

Dương Phóng đi ra phía trước, mở miệng hỏi thăm.

“Tiêu huynh đệ, người đã đến, hai ngày này Thần thôn bên trong không ngừng mất đi một chút gia súc, liên đới lấy tọa kỵ của chúng ta cũng liên tiếp chết thảm, tựa hồ có một đầu quái dị hung thú tập trung vào chúng ta.”

Đại trưởng lão Vô Danh sắc mặt khó coi.

“Hung thú?”

Dương Phóng nghi hoặc, nói: “Chẳng lẽ ngay cả đại trưởng lão cũng không có bắt hấn lại?”

“Nói ra thật xấu hổ, kia hung thú tốc độ vô cùng cấp tốc, ta chỉ tới kịp thấy rõ một trận mơ hồ huyết ảnh, căn bản bắt giữ không đến hấn.”

Đại trưởng lão nói.

“Tốt, ta đến thử thử nhìn.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vị này là?”

Đại trưởng lão hồ nghi nhìn về phía Diệp Huyền.

“Vị này là ta một vị đệ tử, tên là Diệp Huyền.”

Dương Phóng giới thiệu.

Sau đó lại đem Diệp Huyền giới thiệu cho đại trưởng lão.

Diệp Huyền thành thành thật thật tiến hành hành lễ.

“Nguyên lai là Tiêu huynh đệ đệ tử, không cần phải khách khí!”

Đại trưởng lão nói.

“Đi thôi, chúng ta tiên tiến Thần thôn.”

Dương Phóng nói.

Hắn nhân quả Thần Chủng, chuỗi nhân quả thời khắc liên thông bốn phía, chỉ cần đầu hung thú kia xuất hiện lần nữa, vô luận chạy trốn tới chỗ nào, đều không thể giấu diếm được cảm giác của hắn.

Liền tại bọn hắn mới vừa tiến vào Thần thôn.

Bỗng nhiên, Dương Phóng bước chân dừng lại, đột nhiên quay đầu.

“Thế nào? Tiêu huynh đệ?”

Đại trưởng lão hỏi thăm.

“Tới.”

Dương Phóng nói nhỏ, sau đó thân thể trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc như là xuyên thẳng qua hư không, trực tiếp hướng về Thần thôn cách đó không xa cực tốc phóng đi.

Nơi đó, một con nhan sắc tinh hồng sắc quái dị sư tử con, chính lộ ra đầu, hướng về Thần thôn phương hướng thăm dò mà đến, bỗng nhiên, nó cảm thấy được Dương Phóng thân thể vọt tới, không chút nghĩ ngợi,

trực tiếp quay người liền đi.

“Đi đâu?”

Xoát!

Mười một sắc hào quang trong nháy mắt quét sạch mà qua, hướng về kia con quái dị sư tử con nhanh chóng bay tới.

“Rống!”

Huyết sắc sư tử con quay đầu, phát ra kinh khủng sóng âm, thanh âm chấn động, hướng về kia đạo mười một sắc hào quang phóng đi, lại tại đến gần sát na, bị trong nháy mắt thôn phệ.

Nó biến sắc, song trào huy động liên tục.

Một sát na, hơn mười đạo huyết sắc quang mang xông ra, lít nha lít nhít, hướng về kia đạo mười một sắc hào quang phóng đi, rốt cục đem cái kia đạo mười một sắc hào quang vỡ nát.

Trong quá trình này, thân thể của nó nhanh chóng rút lui, đột nhiên dung nhập không gian, tiếp tục chạy trốn.

Bất quá dù là nó dung nhập không gian cũng hoàn toàn vô dụng, bị Dương Phóng truy tung, liên tục bảy tám đạo mười một sắc hào quang nhanh chóng hướng về thân thể của nó phóng đi.

Huyết sắc sư tử con đứng thẳng người lên, gào thét một tiếng, tiếp tục kết xuất thần bí pháp ấn, hướng về Dương Phóng những này mười một sắc hào quang quét sạch mà đi.

Nhưng hoàn toàn không có một chút tác dụng nào.

Nó tất cả công kích bị cấp tốc thôn phệ, toàn bộ thân hình trực tiếp bị Dương Phóng sinh sinh bức ra.

“Rống!”

Nó lần nữa rơi vào trên mặt đất, nhe răng nhếch miệng, hướng về Dương Phóng vị trí nhìn lại.

“Là người!”

Dương Phóng thân thể theo sát lấy nổi lên, trong ánh mắt lộ ra vẻ kỳ dị, tiếp cận trước mắt huyết sắc sư tử con.

Nhìn thấy đối phương sát na, hấn liền nhận ra đối phương.

Trước đó tại vô địch Thần Vương mộ huyết, chỗ kia mênh mông trong Huyết Trì, lúc ấy đánh lên mình thần bí sinh vật, chính là trước mắt cái này huyết sắc sư tử con.

Đối phương lại một đường đi theo mình đến nơi này.

“Người đang theo dõi ta?”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Người là lai lịch gì? Đến cùng có chuyện gì?”

Huyết sắc sư tử con không nói một lời, chăm chú nhìn Dương Phóng, trên thân che kín lân giáp, toàn bộ tinh thần đề phòng.

“Không muốn nói?”

Dương Phóng mở miệng, nói: “Nếu như người không muốn nói, coi như chó có trách ta, đừng trách ta đem

người hút vào vòng xoáy, để người vĩnh thế thoát thân không được.”

Huyết sắc sư tử con đồng tử co rụt lại, lập tức hướng về sau cấp tốc rút lui.

“Người đạt được Thần Vương truyền thừa, người muốn vì Thần Vương lấy lại công đạo!”

Trong miệng nó phát ra lời nói, tiếp cận Dương Phóng.

Thanh âm lại như là một cái bầy tám tuổi hài đồng đồng dạng.

“Có ý tứ gì? Cái gì công đạo?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Vô địch Thần Vương năm đó là bị người ám toán chí tử, hấn tại đột phá Thần Hoàng quan ải trước đó, lo lắng sẽ bị người quấy rầy, cho nên muốn lấy giả chết đến che đậy thiên cơ, tránh thoát một kiếp, lại không nghĩ thiên ngoại hạ xuống một đạo kiếm quang, chém trúng thân thể của hấn, làm hấn giả chết biến thành chết thật, trước khi chết, vô địch Thần Vương bố trí truyền thừa, người bây giờ đạt được hấn truyền thừa, nhất định phải vì hấn lấy lại công đạo!”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Người nói cái gì? Vô địch Thần Vương là bị người ám toán chí tử?”

Dương Phóng nhíu mày, nói: “Người chẳng lẽ đang nói giỡn? Tu luyện đến loại cảnh giới đó, trời khó táng, địa khó diệt, còn có thủ đoạn gì nữa có thể giết chết hấn?”

“Ta nói chính là thật, cái này cùng vô địch Thần Vương

lúc ấy tu luyện một môn công pháp có quan hệ, hẳn vì gậy dài trăm thước thêm gần một bước, xóa đi mình Thần Vương bản nguyên, lại tại Thần Vương bản nguyên bị tan đi về sau, bị thiên ngoại kiếm quang chém giết.”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Cái gì? Chém giết vô địch Thần Vương chính là người nào?”

Dương Phóng hỏi thăm, nhưng trong lòng đang nhanh chóng lẫn lộn, cảm thấy giật mình.

Vô địch Thần Vương lại là bị ám toán mà chết?

Tin tức này truyền đi, tất nhiên có thể chấn động toàn bộ Hắc Âm âm mai.

Khó trách đối phương tại đỉnh phong nhất thời điểm, đột nhiên chết thảm, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu.

Hắn vậy mà đã bí mật xóa đi mình Thần Vương bản nguyên!

Thật sự là thật là lớn khí phách!

Ai dám dạng này phá rồi lại lập?

“Ta không rõ ràng, nhưng là cái kia đạo kiếm quang cực kỳ đáng sợ, Thần Vương tọa hóa trước, đem nó lạc ẩn xuống tới, ta có thể cho người nhìn xem.”

Huyết sắc sư tử con mở miệng, sau đó đem một khối ngọc bội ném cho Dương Phóng.

Dương Phóng một phát bắt được, dán tại mi tâm, cảm ứng.

Rất nhanh!

Sắc mặt hần ngưng tụ, thấy được ngay lúc đó kinh khủng một màn.

Đây là một đạo như thế nào kiếm quang?

Mênh mông vô tận, đánh xuống một đòn đến, đơn giản như là óng ánh khắp nơi Tinh Hà, xé rách không gian, ngăn cách thời gian, dính đến trên đời hết thầy áo nghĩa.

Đánh xuống một đòn đi, thời không đều tựa hồ đột nhiên đọng lại đồng dạng.

Thần Vương trong huyết mộ tất cả đại trận hết thầy như là giấy, khó mà ngăn cản, bị đạo này kiếm quang một kích xuyên thấu, liên đới lấy đại hoang phá diệt mâu đều không có ngăn trở, bị một kiếm đánh rớt xuống dưới.

Đón lấy, đạo này kinh khủng kiếm quang trong nháy mắt bao phủ mà đến, đem vô địch Thần Vương thân thể một mực bao phủ ở bên trong.

Dương Phóng trực tiếp hít một hơi lãnh khí.

“Kiếm Ma? Không phải là Kiếm Ma? Không đúng, vô địch Thần Vương khi còn tại thế, Kiếm Ma còn không có tu luyện ra khí hậu, đây cũng không phải là hần!”

Thái Cổ Thần Linh sơ kỳ, có một vị so kiếm ma còn kinh khủng cao thủ sử dụng kiếm?

“Báo không được!”

Hần trực tiếp quả quyết lắc đầu.

Chương 444 : Chuẩn bị ứng kiếp! ! Lại mặt Ma Quân! !

Dương Phóng đối với tự thân tình huống nhận biết so với ai khác rõ ràng.

Dạng này một đạo kiếm quang kinh thiên động địa, dính đến thời gian, không gian áo nghĩa , liên đới vô địch Thần Vương bố trí tới đại trận đều ngăn cản không nổi, chỉ dựa vào mình là không thể nào báo thù cho hắn.

Đây là một cái khoai lang bồng tay, không cần thiết đi đón.

“Người đạt được vô địch Thần Vương vũ khí, lại không muốn báo thù cho hắn, người quá phận, vô địch Thần Vương còn có một phần hoàn chỉnh truyền thừa, người không muốn lấy được rồi?”

Huyết sắc sư tử con nhe răng.

“Không muốn.”

Dương Phóng trực tiếp lắc đầu.

Đối với tự thân có bao nhiêu cân lượng, hắn lại biết rõ ràng rành rành.

Hắn hiện tại đều là Nê Bồ Tát sang sông, tự thân khó đảm bảo, lại há có thể xen vào nữa cái khác nhàn sự.

“Người. . vô địch Thần Vương hoàn chỉnh truyền thừa, lực lượng phi phạm, kinh động thiên hạ, không biết bao nhiêu người đều muốn lấy được, người chẳng lẽ không có hứng thú?”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Không hứng thú.”

Dương Phóng lần nữa lắc đầu, trực tiếp quay người đi hướng Thần thôn, nói: “Đối phương ngay cả vô địch Thần Vương đều có thể một kiếm chém giết, người cảm thấy ta có tư cách gì có thể vì Thần Vương báo thù? Mà lại, vô địch Thần Vương hoàn chỉnh truyền thừa đối ta mà nói, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, ta có con đường của mình, người đi đi, đừng lại tiếp cận Thần thôn.”

“Tiểu tử, người quá bạc tình phụ nghĩa, đem vô địch Thần Vương vũ khí đưa ta!”

Huyết sắc sư tử con giận dữ, nói: “Còn có kia ba viên Thần Chung, vậy cũng là vô địch Thần Vương lợi dụng đại trận vì hậu nhân chuẩn bị, nhanh đưa ta!”

“Không trả nổi.”

Dương Phóng lắc đầu, tiếp tục hướng về Thần thôn đi đến.

Huyết sắc sư tử con trong lòng khó thở, cuối cùng cắn răng một cái, trực tiếp cất bước đi theo.

“Đạt được vô địch Thần Vương vũ khí cùng Thần Chung lại muốn trốn nợ, nào có đơn giản như vậy?”

Dương Phóng rất nhanh cảm giác được tại sau lưng đi theo mà đến huyết sắc sư tử con, khẽ chau mày, cuối cùng không nói gì.

Cứ như vậy, một người một thú trước trước sau sau hướng về Thần thôn đi đến.

Đại trưởng lão Vô Danh, nhị trưởng lão Hoắc Thanh rất nhanh đón.

“Tiêu huynh đệ, bắt được nó sao?”

“A, đó là cái gì?”

“Nặc, chính là nó.”

Dương Phóng hướng về sau lưng ra hiệu, nghĩ nghĩ, mở miệng nói: “Bắt quá cái này không là bình thường yêu thú, cùng vị kia vô địch Thần Vương có chút liên quan.”

“Cái gì?”

Trong lòng hai người giật mình, lần nữa hướng về huyết sắc sư tử con nhìn lại.

Cùng vô địch Thần Vương có quan hệ?

Huyết sắc sư tử con hận cắn răng, nhe răng nhếch miệng, nói: “Nhìn cái gì vậy? Chưa có xem đẹp trai sư?”

Nó phát ra hừ lạnh, tựa hồ tuyệt không e ngại, trực tiếp nghênh ngang hướng về Thần thôn đi tới.

“A..., thật quái dị vật nhỏ, ở đâu ra pet?”

Tần Thiên Lý một mặt kinh ngạc, từ nơi không xa đi tới.

“Tiểu tử, ngươi máng ai đây?”

Huyết sắc sư tử con giận dữ, nhìn về phía Tần Thiên Lý.

“Ngọa tào, vẫn rất có tính tình.”

Tần Thiên Lý càng thêm ngạc nhiên, nói: “Đến, cho gia cưỡi một cái.”

Sư u!

Huyết sắc sư tử con bàn tay vung lên, một đạo huyết quang cuốn qua, trong nháy mắt đem Tần Thiên Lý ném ra ngoài, biến mất tại ngoài mấy trăm dặm.

Thần thôn mọi người không khỏi trong lòng thất kinh.

Thật là đáng sợ sư tử con.

Tần Thiên Lý thực lực cũng không yếu, thế mà bị gia hỏa này lập tức ném bay chân trời, biến mất không thấy gì nữa.

Thực lực này cũng quá bất hợp lý đi.

Dương Phóng không để ý đến hắn, tiếp tục dẫn đầu Diệp Huyền hướng về Thần thôn đi đến, rất nhanh gặp được Thần thôn thôn trưởng, đem đại kiếp giáng lâm sự tình cùng thôn trưởng nói một lần.

Thôn trưởng sau khi nghe xong, trong nháy mắt lâm vào trầm mặc.

“Nghĩ không ra, nghĩ không ra Hắc Âm âm mai lai lịch đúng là dạng này.”

Thôn trưởng trong miệng thở dài.

“Tôi đã một tháng, đại kiếp liền sẽ có giáng lâm, chỉ sợ ngay cả ta cũng thủ hộ không được Thần thôn.”

Dương Phóng nói.

Một bên Diệp Huyền trong lòng căng lên.

Hắn mặc dù nghe nói một trận đại kiếp muốn tiến đến,

lại không nghĩ rằng ngay cả toàn bộ Thần Khu đại lục đều là một viên đạo quả, tất cả mọi người là đạo quả tinh khí biến thành.

Cái này không khỏi quá mức kinh người.

Một khi thanh toán tiến đến, chẳng phải là nói bọn hắn tất cả mọi người chạy không thoát.

“Kiếp số, đây thật là một trận kiếp số.”

Thôn trưởng sắc mặt khó coi.

Nếu quả như thật xuất hiện ngày đó, không chỉ có là Thần thôn khó thoát, chỉ sợ những cái kia chuẩn vương, vương giả cũng đều không nhất định có thể chạy thoát.

Chỉ có Siêu Thoát Cảnh cao thủ mới có một tia hi vọng có thể chạy mất.

“Dưới mắt không có biện pháp khác, duy nhất hi vọng sống sót chính là nhiều hơn liên lạc cường viện, chỉ cần nhiều liên lạc mấy vị Siêu Thoát Cảnh cao thủ, tập hợp cùng một chỗ, có lẽ mới có hi vọng sống sót.”

Dương Phóng mở miệng.

Đơn độc Siêu Thoát Cảnh cao thủ, chưa chắc liền có thể chạy thoát thanh toán.

Ba năm người tập trung ở cùng một chỗ, nắm chắc mới có thể lớn hơn.

“Không tệ.”

Lão thôn trưởng gật đầu, trầm ngưng nói: “Tiểu huynh đệ, thanh danh của người bây giờ truyền khắp Hắc Âm âm mai, nếu như người lấy thanh danh của người tiến

hành kê gọi, có lẽ có thể đưa tới một chút cường viện, mọi người cùng nhau cấu trúc đại trận, sớm chuẩn bị, có lẽ thật có thể tìm tới một chút hi vọng sống.”

“Tốt, ta thử một chút.”

Dương Phóng gật đầu.

Nhưng được hay không được, hẳn không có một chút chắc chắn nào.

Thanh danh của hắn mặc dù lớn, nhưng đều là một chút tiếng xấu âm thanh, hung danh bên ngoài, có thể so với lão ma, chưa chắc liền có người dám ra đây cùng hắn hợp tác.

Đột nhiên!

Nơi xa truyền đến kinh hô, bị ném bay ra ngoài Tàn Thiên Lý hóa thành một đạo lưu quang, lần nữa cực tốc lao đến, mở miệng hét lớn: “Đại ca, thôn trưởng, mau ra đây, xảy ra chuyện!”

Dương Phóng, thôn trưởng, Diệp Huyền đều là sắc mặt khế động, cấp tốc vọt ra.

“Thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Người xem một chút cái này, Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất một đám lão ma thức tỉnh, muốn nhất thống Hắc Âm âm mai, chính hợp tất cả không an ổn lực lượng, cộng đồng ứng phó đại kiếp.”

Tàn Thiên Lý đem một trương da thú cổ đồ, giao cho Dương Phóng.

Hắn bị huyết sắc sư tử con ném bay mấy trăm dặm, rơi xuống tại một chỗ thành trì bên trong, vừa lúc tại chỗ kia thành trì trông được đến đây hết thấy.

Dương Phóng tiếp nhận da thú đồ, ánh mắt nhìn.

Chỉ gặp trương này da thú đồ cùng loại với thế giới hiện thực truyền đơn, phía trên viết rất nhiều nội dung, đại khái ý tứ chính là, đại kiếp giáng lâm, Hắc Âm âm u chỗ sâu nhất có bảy vị vô địch lão tổ thức tỉnh, đã tổ kiến 【 Thiên Nhất minh 】, chuẩn bị cộng đồng ứng phó đại kiếp.

Phàm là không muốn chết, có thể hết thấy gia nhập 【 Thiên Nhất minh 】, bây giờ Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất đã có chín thành tả hữu thế lực toàn bộ gia nhập 【 Thiên Nhất minh 】, các lộ thế lực có thể nhanh chóng tìm ném.

“Xem ra có người so với chúng ta hành động phải nhanh, hiện tại liền bắt đầu triệu tập cao thủ, tổ kiến đồng minh.”

Dương Phóng mở miệng.

“Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất lão tổ.”

Thôn trưởng sắc mặt rất là ngưng trọng, mở miệng nói: “Chỉ sợ đây cũng là chân chính Siêu Thoát Cảnh lão tổ, tuyệt đối là Phong Ma cấp bậc kia.”

“Làm sao bây giờ đại ca?”

Tần Thiên Lý hỏi thăm, “Hiện tại toàn bộ Hắc Âm âm mai đều rung chuyển, ta chuyên môn tại bốn phía nhìn một vòng, từng cái thế lực, từng cái lãnh chúa đều rất bối rối, mà lại cái này 【 Thiên Nhất minh 】 có chút bá đạo, có không ít còn tại cân nhắc bên trong thế lực, tất cả đều bị

bọn hấn cho thuận tay tiêu diệt.”

“Thuận tay diệt?”

Thôn trưởng hỏi thăm.

“Đúng vậy, tóm lại hoàn toàn đại loạn, những này vô địch lão tổ chỉ lệnh vừa ra, căn bản không ai dám tại chống lại.”

Tần Thiên Lý mở miệng.

Dương Phóng, thôn trưởng, đại trưởng lão, nhị trưởng lão đều là nhú mày.

“Như vậy đi, chúng ta trước không nên khinh cử vọng động, xem trước một chút bọn hấn tới hay không mời chúng ta.”

Dương Phóng mở miệng.

Đại kiếp đến, những này vô địch lão tổ đều đang tìm kiếm minh hữu, hấn cũng không muốn sẽ cùng người tiếp tục xung đột.

Bởi vì hiện tại bất kỳ xung đột nào, cũng không có bất cứ ý nghĩa gì.

Bên người người đều là nhẹ nhàng gạt đầu, trong lòng nặng nề.

Thời gian rất nhanh.

Đảo mắt ba ngày quá khứ.

Thiên Nhất minh người quả nhiên thuận lợi tìm được Thần thôn.

Đây là một vị vương giả cấp cao thủ, nhìn không ra cụ thể niên kỷ, một thân áo bào xám, khí tức cổ lão, xuất hiện tại Thần thôn bên ngoài, rất là cung kính.

“Dương tiên bối ở chỗ này sao? Văn bối Thương Minh, phụng gia sư chi mệnh, đến đây mời tiên bối tham dự hội minh, thương thảo ứng phó đại kiếp sự tình.”

Vị vương giả này cấp cao thủ mở miệng, thanh âm xa xa xuyên thấu Thần thôn bên trong.

Thần thôn bên trong, rất nhiều thôn dân giật mình, cấp tốc nghị luận lên.

“Thương Minh? Thương Minh lão tổ?”

“Là hấn, hấn đích thân tới.”

...

Dương Phóng nhíu mày, thân thể lóe lên, xuất hiện ở Thần thôn bên ngoài, sắc mặt bình tĩnh, nói: “Người là đại biểu Thiên Nhất minh mà đến?”

“Đúng vậy tiên bối.”

Trước mắt Thương Minh lão tổ dị thường kính cẩn, rất là cảnh giác.

Người tên, cây có bóng.

Dương Phóng đoạn thời gian trước đại phát ma uy, tất cả mọi người để ở trong mắt, hấn căn bản không dám ngỗ nghịch.

“Ừm, dẫn đường đi.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vâng, tiền bối.”

Thương Minh lão tổ khom người đáp lại, xoay người lại, hướng về nơi xa bay đi.

Dương Phóng bước chân phóng ra, lúc này đi theo sau lưng.

Một đường xâm nhập.

Vô tận Hắc Âm âm mai ở trước mắt vượt qua, giữa thiên địa vô hạn thể lượng, vô hạn xa xưa, ước chừng qua hồi lâu, tại tiền phương của bọn hắn mới xuất hiện một chỗ to lớn thành trì, bằng bạc cực đại, phủ phục giữa thiên địa, tựa như một tôn cổ lão cự thú đồng dạng.

Dương Phóng cùng Thương Minh lão tổ thân thể rất mau tiến vào đến trước mắt to lớn thành trì bên trong.

Trong thành ở giữa nhất, thành linh đứng vững một tòa nặng nề cổ điện, một mảnh đen như mực.

Hoàn toàn do cự thạch lũy thành, như núi lớn.

“Tiền bối, còn xin tiền điện chờ.”

Thương Minh lão tổ mở miệng.

“Chờ đợi?”

Dương Phóng hơi nhíu mày.

“Đúng vậy, bảy vị lão tổ bây giờ tại xử lý sự tình khác, chỉ sợ...”

Thương Minh lão tổ sắc mặt biến đổi, trong nháy mắt khẩn trương lên.

“Ra oai phủ đầu đi.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm.

“Không có, hiểu làm, là hiểu làm.”

Thương Minh lão tổ vội vàng mở miệng.

“Tốt nhất không có.”

Dương Phóng mở miệng, hướng về Đại điện chủ động đi tới.

Thương Minh lão tổ lập tức ngậm thở phào, chậm rãi rời khỏi, bắt đầu phân phó người cho Dương Phóng dâng lên trà thơm.

Ở tại Dương Phóng bên người mỗi một khắc, hần đều có thể cảm thấy một cỗ mùi phần áp lực.

Tiến vào đại điện về sau, Dương Phóng lúc này lẳng lẳng chờ đợi.

Thời gian chậm chạp vượt qua.

Toàn bộ đại điện bên trong không có một ai, một mảnh tịch mịch.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục!

Đại điện bên ngoài truyền đến đàm tiếu thanh âm, bắt đầu chậm rãi tiếp cận.

Chỉ gặp một nhóm bảy tám người thân ảnh đang nhanh chóng đi tới, mỗi người đều khí tức cổ lão, thân thể cao

lớn, chuyện trò vui vẻ, lúc hành tẩu tràn ngập một cỗ vô hình khí thế.

“Dương đạo hữu, để cho người chờ lâu!”

Trong đó một bóng người cười ha ha nói.

“Đúng vậy a Dương đạo hữu, chắc hẳn người hẳn là sẽ không ngại a?”

Đạo thứ hai bóng người cười nói.

Dương Phóng mặt không biểu tình, hướng về trước mắt mấy người lẳng lẳng nhìn lại.

Nhưng rất nhanh hẳn nhíu mày, trong đám người phát hiện một người quen.

Kim Ô Tôn giả?

Hắn thế mà cũng ở nơi đây!

Kim Ô Tôn giả lộ ra tiểu dung, nói: “Dương đạo hữu, trước đó giữa chúng ta có chút hiểu lầm, bất quá đều là chuyện đã qua, chắc hẳn người sẽ không lại để ý a?”

“Kim Ô Tôn giả, người thật đúng là mạng lớn.”

Dương Phóng đáp lại.

“Đều là Dương đạo hữu thủ hạ lưu tình, nếu không phải Dương đạo hữu thủ hạ lưu tình, lão phu coi như thật chết rồi.”

Kim Ô Tôn giả giống như cười mà không phải cười, một đôi mắt nhìn về phía Dương Phóng, lại tại đôi mắt của hắn chỗ sâu trực tiếp nổi lên hai đạo màu xanh bóng sắc quỷ dị hỏa diễm.

“Người không phải kim Ô lão tổ!”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, phát hiện không đúng, đột nhiên đứng dậy.

“Dương đạo hữu nói gì vậy, lão phu không phải kim Ô lão tổ thì là ai?”

Kim Ô Tôn giả cười ha ha nói.

“Dương đạo hữu, an tâm chớ vội, hấn đúng là kim Ô lão tổ, điểm này quả quyết không có giả.”

Một vị khác lão ma mở miệng cười nói.

Hấn tên Hắc Ám lão ma, tại Thái Cổ Thần Linh thời kì liền tiếng tăm lừng lẫy, tránh thoát thần linh đại kiếp, một mực tại Hắc Ám âm mai chỗ sâu nhất ẩn núp, thẳng đến trước đây không lâu mới tỉnh lại lần nữa, tìm người cộng đồng ứng phó kiếp nạn.

“Thật sao?”

Dương Phóng nhíu mày, sau đó nhìn về phía cái khác lão ma.

Chỉ gặp tất cả lão ma, đều là một mặt biểu tình tụ tiểu phi tiểu hướng hấn xem ra, từng tia ánh mắt thâm thúy đen nhánh, phẳng phát vĩnh viễn không thấy đáy.

“Đại kiếp giáng lâm, các người nghĩ kỹ nên làm gì chống lại sao?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, tiến hành hỏi thăm.

Bảy vị lão ma từng cái trong miệng thở dài.

“Trường đại kiếp nạn này, trước nay chưa từng có thảm liệt, sẽ dính đến toàn bộ thời không bên trong, muốn tránh thoát khỏi đi, chỉ có một con đường là an toàn, chính là ngăn ngừa tiến vào thời không trường hà , chờ đến đại kiếp kết thúc, một lần nữa giáng lâm tới.”

Một vị lão ma mở miệng.

Hắn vì liệt diễm lão tổ, đầu đầy xích hồng tóc dài, một thân xích hồng trường bào, tại thời kỳ viễn cổ đồng dạng là một vị có uy danh hiển hách kinh khủng tồn tại.

“Tiến vào thời không trường hà? Bằng vào chúng ta tu vi cố nhiên có thể nhẹ nhõm đi vào, bất quá, những người khác nên làm cái gì? Đệ tử của chúng ta, thân nhân, tu vi yếu nhỏ, một khi tiến vào thời không trường hà, sợ rằng sẽ trong khoảnh khắc bị thời không chi lực hóa thành bột mịn.”

Dương Phóng mở miệng.

“Không tệ, trên lý luận tới nói, xác thực như thế, bất quá ta chờ lại nắm giữ một kiện chí bảo, có thể che chở trụ sở có người, đến lúc đó chỉ cần để đám người toàn bộ trốn món chí bảo này bên trong, tự nhiên có thể yếu bớt thời không ảnh hưởng.”

Vị thứ ba lão ma cười nói.

“Chí bảo?”

“Là một tòa Thái Cổ Thần Thành, tòa thành trì này tại Thái Cổ Thần Linh thời kì liên tiếng tăm lừng lẫy, chính là Cẩm Bảo, một khi trốn trong đó, có thể miễn dịch hết thủy thời gian, không gian chi lực ảnh hưởng, cũng có thể miễn dịch các loại hình công kích ảnh hưởng.”

Hắc Âm lão ma cười nói.

“Ở đâu?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Người bây giờ vị trí địa phương không phải liền là?”

Kim Ô Tôn giả cười nói.

“Nơi này chính là Thái Cổ Thần Thành?”

Dương Phóng ánh mắt hướng về nhìn bốn phía.

“Không tệ, Dương đạo hữu muốn che chở người nào, chỉ cần đem bọn hắn mang tới là được, đến lúc đó đại kiếp tiến đến, từ chúng ta cộng đồng thôi động Thần Thành, cùng một chỗ trốn thời không trường hà, đến lúc đó nhất định có thể tạm thời tránh đi một kiếp này!”

Liệt diễm lão tổ cười nói.

“Tốt, cái này vẫn có thể xem là một biện pháp tốt.”

Dương Phóng gật đầu.

“Dương đạo hữu việc này không nên chậm trễ, còn xin mau chóng đem cần che chở người vận chuyển đến đây đi.”

Hắc Âm lão ma cười nói.

“Ta cái này trở về chuẩn bị.”

Dương Phóng không nói thêm lời, trực tiếp đứng dậy rời đi nơi đây.

Quang mang lóe lên, thân thể của hắn trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Tại hấn vừa mới rời đi, đại diện bên trong bảy vị lão ma liền lộ ra từng đợt kỳ dị thần sắc, khóe miệng bên trong mang theo từng tia từng tia nụ cười âm trầm.

“Nhìn cách gia hỏa này mắc câu rồi.”

Một vị lão ma cười lạnh nói.

“Không nên khinh thường, cái này Dương Phóng cũng không phải nhân vật đơn giản, chúng ta muốn lợi dụng hấn, nhất định phải diễn trò làm nguyên bộ, phạm là có một tia sơ hở đều sẽ bị hấn nhìn ra, phải biết Phong Ma, Mạnh bà bọn người đều là đưa tại hấn trong tay.”

Kim Ô Tôn giả nói.

“Không tệ, sự tình không thành công trước đó, ngàn vạn không thể khinh thường, nhất là đối phó người như hấn.”

Liệt diễm lão tổ nói.

“Hắc hắc, thật rất muốn nhìn một chút hấn lâm vào bẫy bộ dáng.”

“Thái Cổ Thần Thành, yên lặng quá lâu a, chúng ta bảy người cũng yên lặng quá lâu...”

“Được rồi, trước không muốn chậm trễ thời gian, đi trước mời một chút những người khác, nói không chừng còn sẽ có những người khác cũng sẽ bị chúng ta mời đến!”

“Ha ha ha...”

Đại diện bên trong truyền đến từng đợt tiếng cuồng tiếu.

...

Cách đó không xa.

Thái Cổ Thần Thành bên ngoài.

Dương Phóng thân thể dung nhập không gian, toàn diện nội liễm, khí tức một tia cũng cảm giác không đến, hắc khuôn mặt âm lãnh, con ngươi sâu thẳm đen nhánh, hướng về Thái Cổ Thần Thành vị trí từ xa nhìn lại.

Phong chi rung động triển khai, cơ hồ đem bên trong đại điện hết thảy lời nói tất cả đều nghe được rõ ràng.

Tự động mở một sắc vòng xoáy dung hợp, tạo thành thời không chi lực về sau, hắc phong chi rung động cũng so trước đó mạnh hơn, dính đến không gian chi lực.

Dù là cách cấm chế đều có thể nghe được bọn hắn nói chuyện.

“Bọn hắn quả nhiên không có hảo ý.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Nhưng vì cái gì?

Mình cùng bọn hắn không oán không cừu, vì cái gì bọn hắn nhất định phải âm mình?

“Cái này Kim Ô Tôn giả tuyệt không phải ta biết Kim Ô Tôn giả, hắn bị người đoạt xá rồi?”

Dương Phóng trong lòng ngưng lại.

Hắn còn muốn tiếp tục lắng nghe, đáng tiếc bảy người kia đã không còn nói chuyện nhiều, rất nhanh lâm vào yên lặng.

Cuối cùng Dương Phóng quay người liền đi, biến mất nơi đây.

...

Không bao lâu.

Dương Phóng lần nữa trở về Thần thôn bên trong.

“Thế nào Tiêu huynh đệ? Kia bảy vị Hắc Âm âm mai chỗ sâu lão ma là ý kiến gì?”

Thôn trưởng cấp tốc đón, mở miệng hỏi thăm.

Dương Phóng trong lòng nặng nề, nhẹ nhàng lắc đầu, “Bọn hắc rất dễ nói chuyện, có thể ta luôn cảm thấy bọn hắc có chút không đúng.”

“Không thích hợp?”

“Phải!”

“Nếu là không thích hợp, vậy chúng ta vẫn là dựa vào mình tương đối tốt, chúng ta ở chỗ này hiệu triệu người khác, tin tưởng cũng có thể gọi đến không ít người gia nhập tới.”

Thôn trưởng nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu: “Bình thường chuẩn vương đô không chỗ hữu dụng, ít nhất phải có vương giả cấp chiến lực, mới có thể tại đại kiếp bên trong phát huy tác dụng, như vậy đi, ta đến triệu tập thử một chút.”

Hắc chung quy không yên lòng bảy người kia, không muốn cùng bọn hắc hợp tác.

“Tốt!”

Thôn trưởng bọn người nhao nhao đồng ý.

Cuối cùng Dương Phóng lần nữa bay ra Thần thôn, lật bàn tay một cái, đại hoang phá diệt mâu xuất hiện ở trong tay của hắn, sau đó Kinh Động, trực tiếp hướng về Hắc Âm âm mai chỗ sâu hung hăng quán xuyên quá khứ.

Một đạo vô cùng kinh khủng sát cơ lóe ra, kinh thiên động địa, sát cơ kinh khủng, cơ hồ một sát na xuyên thấu không gian, liên lụy vô số bên trong.

Sát cơ chỗ qua, không biết bao nhiêu cao thủ nhao nhao kinh động, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Đại hoang phá diệt mâu!”

“Là hắn, Dương lão ma, đây là Dương lão ma đang xuất thủ!”

“Hắn muốn làm gì?”

...

“Đại kiếp giáng lâm, ta muốn liên hợp tứ phương cùng chống chọi với đại kiếp, như có cùng chung chí hướng người, có thể nhanh chóng đến đây, ta cam đoan chuyện cũ sẽ bỏ qua, đại gia đồng tâm hiệp lực!”

Dương Phóng thanh âm trực tiếp theo đạo này kinh khủng mâu quang xuyên thấu quá khứ, quanh quần tại Hắc Âm âm mai chỗ sâu, rung động âm âm, thanh âm ngọt ngào.

Trong lúc nhất thời, tất cả cao thủ nhao nhao giật mình.

“Dương lão ma đang liên hiệp tứ phương?”

“Tốt, tốt cực kì, hấn thực lực cao thâm, có thể so với viễn cổ cự đầu, có hấn ra dẫn đầu, không thể tốt hơn!”

“【 Thiên Nhất minh 】 đã tại chính hợp tứ phương, chuẩn bị nhất thống Hắc Âm âm mai, hấn bên này thế mà cũng tại liên hệ người khác, hấn không sợ đắc tội 【 Thiên Nhất minh 】 ?”

“【 Thiên Nhất minh 】 đáng là gì, cùng cái này Dương lão ma so sánh, thật không nhất định có thể vượt trên Dương lão ma!”

Vô số người nghị luận ầm ĩ.

Đoạn này thời gian, Thiên Nhất minh thành lập, binh phong chỉ, không có bất kỳ người nào có can đảm chống lại.

Phàm là có can đảm chống lại, trên cơ bản đều bị cấp tốc hủy diệt.

Hiện tại Dương Đạo bên này thế mà cũng tại triệu tập cao thủ?

Rất nhiều người đang nhanh chóng cân nhắc về sau, vẫn là quyết định gia nhập Dương Đạo bên này.

Bởi vì.

Dương Đạo bên này thế nhưng là có chân thực chém giết cùng giai cao thủ đáng sợ chiến tích!

Ngay cả Phong Ma, bi tình lão ma nhân vật như vậy đều bị hấn trấn áp, cái này còn cần do dự sao?

【 Thiên Nhất minh 】 bảy vị lão ma mặc dù mạnh,

nhưng là chưa chắc liền có thể trấn áp cùng giai cao thủ.

Thứ này không phải nhìn phương nào nhiều người, phương nào liền cường đại.

Nhất định phải lấy thật sự là chiến tích đến nói chuyện.

Bất quá còn lại người, lại như cũ còn tại quan sát bên trong.

Ai cũng biết 【 Thiên Nhất minh 】 thủ đoạn bá liệt, cực kỳ tàn nhẫn, vừa mới tổ kiến liền tiêu diệt không ít thế lực, thời khắc thế này đột nhiên gia nhập Dương Phóng bên này, chỉ sợ sẽ làm mất lòng 【 Thiên Nhất minh 】 .

Dương Phóng tại một mâu xuyên qua sau khi ra ngoài, lập tức lại giơ lên cao trường mâu, hướng về cái khác ba phương hướng liền tiếp quán xuyên quá khứ.

Mỗi một mâu oanh ra đều thanh âm ngọt ngào, rung động âm âm, kinh khủng sát cơ xuyên thấu vô số bên trong.

Sau đó lời của hắn cũng cấp tốc truyền quá khứ.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai đều đang sôi trào.

Vô số người nghị luận âm ỉ.

Ngày thứ hai, liền có mấy vị vương giả trực tiếp xuất hiện tại Thần thôn phụ cận, hướng về Thần thôn đi tới.

“Bái kiến tiên bối, nghe nói tiên bối triệu tập đám người, chúng ta cố ý đến đây đầu nhập vào!”

“Hi vọng tiên bối có thể thu nhận chúng ta!”

Hai vị vương giả cung kính mở miệng.

“Đứng lên đi, đã đến đây, đều là ta đồng minh, đại kiếp tiến đến, cần dựa vào đại gia chi lực!”

Dương Phóng mở miệng.

Hai vị vương giả lập tức đàng hoàng đứng dậy.

Một bên đại trưởng lão, nhị trưởng lão, đều là âm thầm rung động.

Hai vị này vương giả bọn hắn đều từng gặp.

Theo thứ tự là Bá Dao, Thương Vương, ẩn cư vô số năm, rất ít lộ diện, lần này thế mà cũng trực tiếp xuất hiện.

Tại bọn hắn xuất hiện không lâu, rất nhanh lại có không ít người đến đây đầu nhập vào.

Sau đó giống như là lên cái tốt mở đầu, đằng sau liên tiếp bắt đầu có cường giả xuất hiện, hướng về Thần thôn hội tụ.

Thần thôn thôn trưởng tự mình ra mặt, tiến hành chiêu đãi, sau đó bắt đầu cùng quần hùng cùng một chỗ thiết kế đại trận, phong bế Thần thôn, là muốn tới đại kiếp làm chuẩn bị.

Lần này kiếp nạn chính là trước nay chưa từng có đáng sợ, sẽ tác động đến hết thảy, tất cả mọi người muốn bị thanh toán.

Không có tuyệt cường đại trận thủ hộ, là căn bản không có khả năng gánh vác.

Về phần Dương Phóng bên kia, cũng chưa từng nhàn ở.

Hắn lần nữa đi đến Thần Khu đại lục, một phương diện ý đồ tìm kiếm Thần Chung, một phương diện khác cũng đang vì Âm Tuyền tìm kiếm mới đạo khu.

Một đường đi qua, các quốc gia người xuyên việt bắt đầu nhao nhao hiện lên ở tầm mắt của hắn.

Có thể phù hợp Âm Tuyền điều kiện tuyệt đối không nhiều.

Một chút mấy người mặc càn người cũng đều bị những người khác lưu lại tiêu ký.

Cuối cùng Dương Phóng nhìn một vòng, khóa chặt tại mấy người trên thân.

Hàn Quốc Park Anan, Kim Dong-yi bọn người.

Nước Mỹ Blue, Anna bọn người!

Mấy người này tu vi đều đã đạt tới thánh linh đệ nhị Thiên Thê đỉnh phong, là tốt nhất đoạt xá đối tượng.

Trong đó Park Anan, Kim Dong-yi trên người ấn ký tất cả đều là Lô Tôn lưu lại.

Blue trên người ấn ký, thì là Ma Quân lưu lại.

Cái thế Ma Quân loại trừ trên người mình đặt cược bên ngoài, còn tại âm thầm bồi dưỡng những người khác.

Liên như là trước đó Kiếm Ma đồng dạng.

Kiếm Ma loại trừ trên người mình lưu lại ấn ký, đồng dạng tại Trình Thiên Dã, Nhậm Quân trên thân cũng lưu lại qua ấn ký.

“Blue. . liên lựa chọn Blue ...”

Dương Phóng tự nói.

Ai bảo hấn cùng Ma Quân là tử thù đâu.

Một khi Ma Quân thuận lợi trở về, chỉ sợ cái thứ nhất sẽ không bỏ qua chính mình.

Dương Phóng trong lòng chuyển sang lạnh lẽo, cưỡng ép xua tan nội tâm áy náy cảm giác, bắt đầu vận chuyển Thần Chủng, nổi lên, lần nữa đưa tới vô số tia chớp màu đỏ ngòm, sau đó hấn trực tiếp lấy tinh thần lực hôn mê Blue, đem Blue thân thể gọi đến, bắt đầu hướng về Blue sâu trong linh hồn thâm thấu mà đi.

Cùng trước đó, tại tinh thần của hấn chi lực hướng về kia đạo ấn ký chậm chạp đến gần thời điểm, lập tức gặp một tầng vô cùng cường đại lực cản.

Thật giống như phía trước xuất hiện một cái vô hình kết giới đồng dạng.

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, lập tức lấy mười một sắc hào quang cấp tốc cắn nuốt hết tầng kia kết giới, trực tiếp tiến vào ấn ký chỗ sâu nhất.

Ầm ầm!

Vô biên vô tận hắc khí tại phía trước bộc phát, đen nghịt một mảnh.

Toàn bộ không gian hoàn toàn là một mảnh không có chút nào quang mang Hắc Âm không gian, thật giống như ở vào không đáy Địa Ngục, âm trầm thăm đăm, tràn ngập sát khí.

Tại cái này vô tận đen nhánh phía trước nhất.

Một đạo cổ lão mà vĩ ngạn bóng người, đang lẳng lẳng ngồi xếp bằng nơi đó, thân thể mơ hồ, lờ mờ, tựa như cách thời không tại cùng Dương Phóng giằng co đồng dạng.

“Người đã đến.”

Hắn ngữ khí băng lãnh, nhìn về phía Dương Phóng.

“Người biết ta muốn tới?”

“Bản tọa thấy rõ cổ kim tương lai, giữa thiên địa, có chuyện gì có thể giấu diếm được bản tọa?”

Ma Quân lạnh giọng mở miệng.

“Khoác lác!”

Dương Phóng cười lạnh nói: “Nếu quả như thật lợi hại như vậy, lần trước liền sẽ không bị ta xóa đi ấn ký!”

“Nhất thời thắng bại cũng không thể nói rõ cái gì, bản tọa quan sát thời không, nhìn quen sinh tử, cho dù là viễn cổ tổ thần cũng không làm gì được ta!”

Ma Quân lạnh lùng mở miệng.

“Trò cười, viễn cổ tổ thần không tại, người đương nhiên dám khoác lác như vậy, nếu là viễn cổ tổ thần còn sống, chỉ sợ người sẽ lập tức chạy trốn chết.”

Dương Phóng mỉa mai.

“Tùy tiện nói thế nào đi, hôm nay đã tới, liền không cần đi nữa.”

Ma Quân ngữ khí tang thương xa xưa.

“Thật sao? Hôm nay ta chủ động xuất hiện, vì chính là cùng người lần nữa lĩnh giáo một lần.”

Dương Phóng bước nhanh đến phía trước, lật bàn tay một cái, cổ lão pha tạp thanh đồng cổ mâu xuất hiện lần nữa trong tay, nâng lên, trực tiếp toàn lực thôi động, một mâu hướng về Ma Quân hung hăng quán xuyên quá khứ.

Ma Quân trong đôi mắt trong nháy mắt bắn ra hai đạo cực kỳ đáng sợ chùm sáng.

“Đại hoang phá diệt mâu!”

Thân thể của hắn cấp tốc di động, so thiểm điện còn nhanh hơn, tiến hành cực tốc trốn tránh.

Dương Phóng trong miệng hét lớn, Kinh Động cổ mâu, tại sau lưng tiếp tục đuổi giết.

“Không phải nói mình thấy rõ hết thấy sao? Ngay cả ta đại hoang phá diệt mâu đều không có dự báo, cũng dám nói mình thấy rõ hết thấy? Ma Quân, người cũng bất quá như thế, chịu chết đi!”

Ầm ầm ầm ầm!

Đại hoang phá diệt mâu bắt đầu cực tốc xuyên qua mà ra, sát cơ kinh thiên động địa, đem Ma Quân làm cho liên tục né tránh.

Ma Quân sắc mặt âm trầm, đột nhiên vẫy tay một cái.

Vô số hắc khí phóng lên tận trời, rung động ầm ầm, kinh khủng hắc khí, như đồng hóa vì vô tận màu đen sóng lớn, ở trên không bên trong trong nháy mắt ngưng tụ ra một mặt quỷ dị mà đáng sợ màu đen cờ xí.

“Đủ rồi!”

Ma Quân lạnh giọng mở miệng.

Vừa dứt lời, sắc mặt hắn khẽ biến, cảm giác được một cỗ cường đại hấp lực dính dấp trong tay hắn Thí Thần cò, chấn Thí Thần cò rì rào run run, như muốn phóng lên tận trời.

Hắn vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp trong cao không.

Một cái vô cùng quý dị mùi một sắc vòng xoáy nổi lên, tản mát ra khó có thể tưởng tượng lực lượng kinh khủng, một mực bao phủ lại Thí Thần cò, muốn đem toàn bộ Thí Thần cò đều cho hút vào trong đó.

“Mùi một khóa Thiên Chủng?”

Ma Quân lần đầu lộ ra vẻ kinh ngạc.

...

Chương 445 : Thái Cổ Thất Hùng! !

Ma Quân một mặt giật mình, nhìn về phía trên bầu trời quỷ dị vòng xoáy, tựa hồ lần đầu cảm giác sự tình nằm ngoài dự đoán của hắn, nhưng mà thời gian căn bản không dung hắn suy nghĩ nhiều.

Mười một sắc vòng xoáy lực lượng rung động âm âm, đang nhanh chóng dẫn dắt trong tay hắn Thí Thần cò, khiến cho toàn bộ Thí Thần cò tại rì rào run run, như muốn phóng lên tận trời.

Hắn vội vàng mãnh lực lay động lên ám hắc sắc Thí Thần cò, trực tiếp từ mặt cò phía trên hạ xuống ra một cỗ ngập trời màu đen lực lượng, khiến cho toàn bộ không gian đều đang run rẩy, tựa hồ có vô số oan hồn giương nanh múa vuốt hướng về không trung phóng đi.

Giữa hai bên lập tức bạo phát ra từng đợt điếc tai oanh minh, thanh âm to lớn.

Lại tại lúc này!

Dương Phóng trong tay đại hoang phá diệt mâu lần nữa mang theo một loại vô thượng khí cơ, nhanh chóng hướng về Ma Quân thân thể quán xuyên tới, mâu quang phát ra cực kỳ chùm sáng chói mắt, xuyên qua, sát cơ kinh thiên động địa, quỷ dị sát khí quét sạch toàn bộ thời không.

Ma Quân sắc mặt âm trầm, thân thể cấp tốc hướng về sau rút lui, trong nháy mắt sa vào đến mười một sắc vòng xoáy cùng đại hoang phá diệt mâu song trọng công kích đến.

Toàn bộ không gian đều đang nhanh chóng vỡ nát.

Khắp nơi đều là khí tức mang tính chất huỷ diệt.

Ma Quân thân thể lần nữa di động cao tốc lên, hấn Thí Thần cò bị Dương Phóng mười một sắc vòng xoáy một mực định trụ, nhất thời bên trong căn bản khó mà thoát khỏi Dương Phóng.

Nói cho cùng, hay là bởi vì hấn không có triệt để quay lại.

Ma Quân phát ra chói tai thét dài, thanh âm to lớn, muốn cực lực phản kháng, làm sao tại Dương Phóng song trọng đả kích phía dưới, căn bản không có bất kỳ chỗ dùng nào.

Hấn tại liên tục ngăn cản hơn mười chiêu về sau, cuối cùng vẫn là không thể ngăn cản được, bị lưỡi mâu xuyên thấu, thân thể bắt đầu chậm rãi ảm đạm.

Sắc mặt của hấn trở nên dị thường âm trầm, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Dương Phóng.

“Tốt, tốt, ngươi thật sự là càng ngày càng nằm ngoài dự đoán của ta, chờ mong bản thể của ta xuất hiện, cùng ngươi chân chính quyết đấu một ngày, ngươi cần phải hảo hảo bảo vệ mình, tuyệt đối đừng để cho mình bị những người khác nhanh chân đến trước.”

Hấn ngữ khí băng lãnh, quanh quẩn nơi đây.

“Không nhọc ngươi hao tâm tổn trí, ta tự sẽ biết phải làm sao.”

Dương Phóng cười lạnh, trong tay đại hoang phá diệt mâu lần nữa hướng về Ma Quân thân thể hung hăng quán xuyên quá khứ.

Hưu!

Ầm ầm!

Ma Quân thân thể lập tức cấp tốc vỡ toang ra, hóa thành vô tận năng lượng khí tức, trùng trùng điệp điệp.

Toàn bộ màu đen không gian đều tại bắt đầu cấp tốc tiêu tán.

Nguyên bản thuộc về Ma Quân ấn ký, cũng tại một chút xíu địa lui bước.

Dương Phóng ý thức lần nữa cấp tốc thu hồi, sau đó thôi động lên ngọc bội trong tay, liên hệ Âm Tuyên, sau một khắc, một cái đặc biệt đầu lâu ấn ký liền bắt đầu chậm rãi tại Blue sâu trong linh hồn nổi lên, ung dung lấp lóe, đâm ra từng đạo nhỏ xíu bộ rễ.

Âm Tuyên ấn ký!

Dương Phóng trong lòng trở nên dị thường âm trầm.

Vì để cho thân nhân của mình có thể thuận lợi từ trận này đại kiếp bên trong sống sót, hẳn không có lựa chọn nào khác.

Chỉ có thể lựa chọn hi sinh Blue!

Để Blue trở thành Âm Tuyên đạo thể...

Dương Phóng ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú lên trên bầu trời tia chớp màu đỏ ngòm, lần nữa bắt đầu tán đi lực lượng, thân thể chậm rãi mơ hồ, quy về hư vô.

Lập tức trên bầu trời tia chớp màu đỏ ngòm bắt đầu cấp tốc tản mát.

Dương Phóng lần nữa hành tẩu tại Thần Khu đại lục, mắt thấy đã từng khắp nơi quen thuộc địa phương, quan sát lấy một chút đã từng quen thuộc người, trong lúc nhất thời suy nghĩ phun trào, khó mà an bình.

Khuông Nhân, Thẩm Đào, Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Trần Thi Nghiên, Tần Linh Linh. . đây đều là cùng hãn quan hệ không tệ người

Thật chẳng lẽ muốn trơ mắt nhìn bọn hãn toàn bộ chết thảm?

Còn có Bạch Trạch vực Thần Võ tông.

Thần Võ tông bên trong còn thừa lại Trần Bưu, Tống Thục Mai.

Kình Thiên vực bên trong còn có Liễu Tiên Quyền phụ tử...

Dương Phóng một đường đi qua, trong đầu càng nghĩ càng nhiều, càng nghĩ càng loạn.

Rất nhanh hãn xuất hiện lần nữa tại Kình Thiên vực bên trong, mày nhăn lại.

Nhớ đến lúc ấy Kình Thiên vực bên trong xuất hiện một ngụm máu sắc cự quan tài, treo cao giữa không trung bên trong, đưa tới vô số yêu thú tứ ngọc, nhưng bây giờ Kình Thiên vực bên trong, kia ngụm máu sắc cự quan tài sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tiếp theo trước đó đàn yêu thú cũng hết thấy biến mất.

“Kia Huyết quan bên trong không biết nằm lại là người nào?”

Dương Phóng tự nói.

Hắn phát ra than nhẹ, cuối cùng bước chân phóng ra, hướng về kế tiếp địa phương đi đến.

Sơn hà mênh mông.

Sinh linh vô tận.

Chưa hề có bất kỳ thời điểm, Dương Quá dạng này rõ ràng nhìn qua thế giới.

Lần này một đường đi qua, chỉ cảm thấy đại thiên thế giới, ẩn chứa vô số kỳ tích cùng tạo hóa.

Chỉ tiếc hết thủy khó mà bền bỉ.

Chung quy muốn bụi về với bụi, đất về với đất.

“Lam Tinh bên trên người ta cứu không được, bất quá Thần Khư đại lục ở bên trên bằng hữu, ta hẳn là có thể cứu...”

Dương Phóng ánh mắt dần dần kiên định.

Bỗng nhiên!

Thân thể của hắn dừng lại, lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, nhìn về phía trước một chỗ miếu cổ.

Đây là . . . Chuyển Luân tự!

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân bọn hắn bái nhập địa phương?

Chỉ gặp toàn bộ miếu cổ trong mắt hắn, đột nhiên trở nên có chút không giống nhau lắm, bề ngoài phía trên

tách ra từng đợt mông lung kim quang, loáng thoáng, thần bí khó lường, cùng không gian xung quanh cách ly, cùng bốn phía thời gian cách ly, cho người ta một loại khó tả cảm giác không linh.

Thật giống như toàn bộ miếu cổ độc thành một giới, không nhận ngoại vật quấy nhiễu.

“Chuyển Luân tự bản thân chẳng lẽ cũng là một kiện coi bảo?”

Dương Phóng trong cơn người lộ ra thần quang.

Tại hẳn cẩn thận nhìn chăm chú thời điểm, bỗng nhiên, thần bí không linh miếu cổ bên trong, một luồng khí tức thần bí tản ra, đưa tới vô số huyết sắc lôi điện hội tụ, rung động âm âm.

Nhưng tất cả huyết sắc lôi điện rất nhanh bị một đạo quái dị kim sắc chữ Vạn ngăn trở.

Một kẻ thân thể già nua, hất lên kim sắc cà sa, tựa như da bọc xương lão tăng, không có dấu hiệu nào xuất hiện tại Dương Phóng không xa, một đôi ánh mắt thâm thúy, có thể nhìn thẳng hư vô, hướng về Dương Phóng nhìn bên này tới.

“Thiện tai thiện tai, đại kiếp giáng lâm. Dương Đạo thí chủ tới chuyện gì!”

Vị lão tăng kia thanh âm già nua.

“Người có thể nhìn thấy ta?”

Dương Phóng giật mình.

“Người ta ở vào cùng một thời không bên trong, chỉ cần giỏi về bắt giữ, tự nhiên có thể nhìn thấy.”

Vị lão tăng kia một tay dựng thẳng lên.

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí, trong lòng mãnh liệt.

Cao thủ!

Nghĩ không ra Thần Khư đại lục còn có cao thủ như vậy ẩn tàng!

Đây chính là Chuyển Luân tự phía sau màn Đại Năng.

“Đại kiếp tiến đến, chúng sinh sẽ bị toàn bộ thanh toán, ta lo lắng vài bằng hữu an nguy, nhất thời không biết như thế nào cho phải, đại sư nhưng có dạy ta?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thiện tai thiện tai, cứu người một mạng, còn hơn xây bảy cấp phù đồ, Chuyển Luân tự lập chùa mới bắt đầu, chỉ tại phổ độ chúng sinh, siêu độ vong hồn, kiếp nạn giáng lâm thời điểm, lão nạp sẽ thôi động bản tự, tận khả năng địa thu lấy sinh linh, tiến hành tránh né.”

Lão tăng mở miệng nói ra.

“Thu lấy sinh linh? Chuyển Luân tự cũng là một kiện dị bảo, có thể thu nạp bao nhiêu người?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nhân lực cuối cùng cũng có cuối cùng lúc, Chuyển Luân tự chỉ có thể thu lấy phạm vi ngàn dặm chi địa, một khi vượt qua ngàn dặm, thì rất khó thu lấy.”

Lão tăng đáp lại.

“Phạm vi ngàn dặm?”

Dương Phóng suy nghĩ.

Cũng coi như không nhỏ, có thể so với một chỗ tiểu quốc.

Cứ như vậy, đám kia Lam Tinh người hẳn là không cần lo lắng sẽ ở kiếp nạn bên trong chết thảm.

Sau đó Dương Phóng hướng lão tăng thỉnh giáo lên vấn đề khác.

Lão tăng từng cái bậm báo.

Mười mấy phút sau, Dương Phóng mới lần nữa rời đi.

Sau khi hẳn rời đi, lập tức tìm được Trần Bưu, Tống Thục Mai, Liễu Tiên Quyên phụ tử, lợi dụng dị tượng chi lực trực tiếp đem bọn hắn na di đi qua.

Về phần Khương Nhân, Thẩm Đào bọn hắn, tự có Trình Thiên Dã bọn hắn phụ trách liên lạc.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân đều là Chuyển Luân tự cao đồ, đối với đại kiếp đến thời điểm tất nhiên dị thường rõ ràng, tuyệt đối sẽ sớm thông tri đám kia Lam Tinh người.

Làm xong đây hết thảy, Dương Phóng lần nữa cảm nhận được đến từ Hắc Âm âm mai dẫn dắt chi lực, toàn bộ thân hình bắt đầu cấp tốc biến mất, chớ nhập hư vô.

Sau một khắc!

Hắn xuất hiện lần nữa tại Thần thôn bên trong, mày nhăn lại, trong lòng có chút suy nghĩ.

Hiện tại Âm Tuyên đạo thể, mình đã chuẩn bị hoàn tất, không biết mình phụ mẫu khi nào có thể bị Âm Tuyên

chuyển di tới?

Mà lại!

Một khi Lam Tinh sụp đổ, mình ở vào Lam Tinh bên trên cổ thân thể kia, có thể hay không may mắn thoát khỏi.

Đây chính là một bộ tiên thiên đạo thể!

Là để Ma Quân, Kiếm Ma, Cổ Phật đều muốn thời khắc gấp chằm chằm tồn tại.

Nếu là cùng mình hiện tại thân thể này dung hợp, tất nhiên có thể làm cho mình tu vi lần nữa tăng mạnh một đợt.

Dương Phóng lúc này không chế lại cổ kia đạo thể, bắt đầu thử nghiệm tại Lam Tinh thoát khỏi.

...

Toàn bộ Hắc Âm âm mai đang kéo dài chấn động.

Liên tục nhiều ngày quá khứ.

Càng ngày càng nhiều người hướng về Thần thôn tụ đến, cống hiến ra mình một đợt lực lượng, thiết kế đại trận, vây quanh Thần thôn, chuẩn bị cộng đồng độ kiếp.

Theo nhân số hội tụ càng ngày càng nhiều, rốt cục, 【 Thiên Nhất minh 】 bên kia vẫn là đạt được tin tức.

Bảy vị lão tổ tất cả đều nhướng mày, lần nữa tụ ở cùng nhau.

“Cái kia Dương Đạo tại trong âm thầm triệu tập cao thủ, chuẩn bị một mình ứng kiếp?”

“Hắn không định cùng chúng ta hợp tác rồi?”

“Tốt một cái Dương Đạo, hắn là thật làm cho hắn cảm giác được cái gì?”

“Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, chúng ta đã đủ khách khí, hắn còn không thức thời sao? Đã nghĩ một mình ứng kiếp, vì sao không nói cho chúng ta biết trước, quả thực là đang lãng phí thời gian của chúng ta.”

Bảy vị lão tổ trong lòng rất lạnh.

Cuối cùng bọn hắn vẫn là quyết định tự mình đi một lần, xé rách không gian, mang theo một cỗ cường đại khí tức, giáng lâm tại Thần thôn bên ngoài.

Mắt thấy mang mang lục lục Thần thôn, bảy vị lão tổ tất cả đều trong lòng phát chìm.

“Tốt, tổ kiến đại trận, cách ly không gian, xem ra cái này Dương Đạo là thật nghĩ một mình ứng kiếp.”

Một vị lão ma ngữ khí lạnh lùng.

“Muốn một mình ứng kiếp, nào có đơn giản như vậy, chỉ bằng vào đám phế vật này liền muốn đào thoát kiếp nạn, quá mức ý nghĩ hảo huyền.”

Hắc Âm lão ma âm thanh lạnh lùng nói.

“Chúng ta tổ kiến Thiên Nhất minh, chỉ tại cùng nhau Hắc Âm âm mai, tập trung tất cả lực lượng, cái này Dương Đạo là hoàn toàn tại cùng chúng ta phản đạo tương trì.”

Kim Ô Tôn giả lạnh lùng nói.

Xùy!

Đột nhiên, bên cạnh liệt diễm lão tổ nâng lên ngón tay, không chút khách khí, trực tiếp một chỉ hướng về Thần thôn phương hướng nhấn tới, một đạo chùm sáng rực rỡ trong nháy mắt xé rách không gian, hung hăng tác dụng đến Thần thôn ngoại vi phía trên đại trận.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thần thôn đại trận tại kịch liệt oanh minh, tựa như biến thành bọt biển, bắt đầu cấp tốc vỡ nát, thanh âm ngọt ngào.

Mảng lớn lưu quang bốn phía.

Tất cả mọi người biến sắc, hét lên kinh ngạc.

Tầng tầng đại trận liên tiếp bị phá, đảo mắt bị phá hết bảy tám phần tả hữu.

“Loại này rác rưởi trận pháp cũng nghĩ ngăn trở đại kiếp, quá mức nghĩ khác quá mở!”

Liệt diễm lão tổ cười lạnh.

Cái khác lão tổ đều là lộ ra từng tia từng tia lãnh sắc, xa xa nhìn về phía Thần thôn.

Rất nhanh!

Liệt diễm lão tổ lại là đệ nhị chỉ trực tiếp điểm tới.

Xùy!

Lại là một đạo chùm sáng rực rỡ cấp tốc xé rách mà qua, hướng về Thần thôn đại trận bao phủ mà đi.

Nhưng vào lúc này.

Một tầng quỹ dị mùi một sắc hào quang xông ra, trong nháy mắt nghênh tiếp hấn điễm ra tới cái kia đạo chùm ánh sáng lộng lẫy, cả hai vừa mới tiếp xúc, tựa như cùng không đáy lỗ sâu, đem chùm sáng kia trực tiếp thôn phệ.

Sau đó cái kia đạo mùi một sắc hào quang tốc độ không giảm, tiếp tục hướng về liệt điễm lão tổ bên này nhanh chóng lao tới.

Liệt điễm lão tổ nhướng mày, theo sát lấy lại là liên tục mấy đạo hào quang điễm quá khứ.

Nhưng là hết thủy vô dụng.

Hấn điễm ra tới tất cả hào quang tại tiếp xúc đến cái kia đạo mùi một sắc hào quang về sau, lập tức bị cấp tốc thôn phệ, mùi một sắc hào quang như cũ tại nhanh chóng lao tới,

Liệt điễm lão tổ rốt cục biến sắc.

“Tâm hỏa liệu nguyên!”

Hấn đột nhiên gào to, đánh ra pháp tắc của mình.

Oanh!

Một cỗ vô hình ngọn lửa trong suốt đột nhiên bộc phát ra, lò mờ mang theo tiểu thế giới hư ảnh, trong nháy mắt bao phủ lại cái kia đạo mùi một sắc hào quang.

Tại toàn lực của hấn luyện hóa dưới, rốt cục cái kia đạo mùi một sắc hào quang bắt đầu cấp tốc tán loạn, biến mất không thấy gì nữa.

Liệt điễm lão tổ sắc mặt âm trầm, lần nữa hướng về Thần thôn nhìn lại.

Cái khác lão tổ cũng tất cả đều ánh mắt lạnh lùng, nhao nhao nhìn về phía Thần thôn.

Dương Đạo, quả nhiên có chút quỷ môn đạo!

Bỗng nhiên, sắc mặt của bọn hắn biến đổi.

Chỉ gặp càng nhiều mười một sắc hào quang lập tức từ Thần thôn phương hướng vọt ra, lít nha lít nhít, chừng gần trăm đạo, trực tiếp hướng về cái này bảy vị lão tổ cuốn tới.

Cùng lúc đó, càng là có một vòng to lớn mười một sắc vòng xoáy theo sát lấy phóng lên tận trời, kịch liệt vòng xoáy, vỡ nát không gian, mang theo kinh khủng dị thường khí tức, hướng về bọn hắn bên này nhanh chóng phủ xuống.

Bảy vị lão tổ vội vàng cấp tốc xuất thủ, đánh ra riêng phần mình tuyệt học.

Cường đại đáng sợ ba động lóe ra, đem những này cuốn tới mười một sắc hào quang hết thảy cách biệt, liên đới lấy cái kia to lớn mười một sắc vòng xoáy cũng bị sự đáng sợ của bọn họ lực lượng trực tiếp cách ly.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn không chút nghĩ ngợi, sát na lách mình biến mất, trực tiếp xuất hiện tại mấy ngàn dặm bên ngoài khu vực.

Bởi vì!

Dương Phóng bản thể xuất hiện, cầm trong tay một cây che kín thanh đồng vết rỉ cổ mâu, nâng lên, trực tiếp một mâu hướng về bọn hắn quán xuyên tới.

Ầm ầm!

Đáng sợ sát cơ xuyên thấu mà qua, thanh âm oanh minh, rung động âm âm, quanh quẩn không biết bao nhiêu dặm.

“Bảy vị, các người vô duyên vô cớ hủy ta đại trận, đây là muốn làm cái gì?”

Dương Phóng ngữ khí băng lãnh, cầm trong tay thanh đồng cổ mâu, ánh mắt giống như là có thể nhìn thấu không gian, hướng về mấy ngàn dặm bên ngoài khu vực lạnh lùng nhìn lại.

Bảy vị lão tổ sắc mặt âm trầm, lẳng lặng sừng sững, khí tức trên thân mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, như là bảy tôn cao lớn Thái Cổ Ma Sơn, để lộ ra vô song khí tức.

“Dương đạo hữu, chúng ta đang muốn hỏi người, người đây là ý gì? Người nói xong cùng chúng ta hợp tác, lại qua trong giây lát lại mình triệu tập nhân thủ, không phải là không tín nhiệm ta nhóm?”

Hắc Âm lão ma lạnh giọng nói.

“Ta chưa hề nói qua muốn cùng các người hợp tác, ta chỉ nói qua trở về cân nhắc một hai, hẳn là các người còn muốn cưỡng ép bức bách ta hay sao?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

“Dương đạo hữu, nói không phải nói như vậy, người đáp ứng chuyện của chúng ta, lại đảo mắt lần nữa quên mất, nào có đơn giản như vậy?”

Vị thứ hai lão ma mở miệng.

“Các người quá mức bá đạo, bản tọa muốn làm cái gì liền làm cái gì, không cần hướng các người giải thích,

ngược lại là các người, đi lên phá hủy ta vất vả thiết kế đại trận, hôm nay nếu là không cho ta một cái công đạo, chỉ sợ các người không có dễ dàng như vậy rời đi!”

Dương Phóng mở miệng.

“Dương đạo hữu, chúng ta là thật tâm cùng người hợp tác, mới xưng hô người là một câu Dương đạo hữu, có thể người đây, một câu giải thích cũng không có, liền đem chúng ta đặt một bên, cái này hợp lý sao?”

Kim Ô Tôn giả lạnh giọng mở miệng.

“Thực tình cùng ta hợp tác?”

Dương Đạo lộ ra cười lạnh, nói: “Ta nhìn cùng ta hợp tác là giả, phía sau màn tính toán ta mới là thật đi.”

“Người đây là ý gì?”

Kim Ô Tôn giả âm trầm mở miệng.

“Có ý tứ gì, chẳng lẽ nhất định để ta trực tiếp điếm ra không thành, các người trong âm thầm có chủ ý gì, coi là có thể giấu điếm được ta sao?”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng.

Bảy vị lão ma ánh mắt phát lạnh.

Hắn biết rồi?

“Tốt, tốt một cái Dương Đạo, không hổ là có thể để cho Phong Ma, Mạnh bà bọn người cấm người, quả nhiên có mấy phần bản lĩnh, bất quá người thật quyết tâm muốn cùng chúng ta Thái Cổ Thất Hùng là địch sao?”

Một vị lão ma ngữ khí băng lãnh.

“Thái Cổ Thất Hùng?”

Dương Phóng ánh mắt nhắm lại, nhìn bọn hắn chăm chăm, sau đó ánh mắt rơi vào Kim Ô Tôn giả trên thân, nói: “Người quả nhiên không phải Kim Ô Tôn giả, chân chính Kim Ô Tôn giả đâu?”

“Hắn chỉ còn tàn hồn, gần chết bất tử, đã sớm bị ta thuận lợi dung hợp, cùng ta hợp hai làm một, đây là vinh hạnh của hắn.”

” Kim Ô Tôn giả ” ngữ khí lãnh đạm, nhìn chăm chú lên Dương Phóng, nói: “Dương Đạo, chúng ta niệm tình người là một nhân tài, mới đưa ra cùng người hợp tác, hi vọng người không muốn không biết điều, cùng chúng ta hợp tác, người mới có thể nhìn thấy một chút hi vọng sống, dựa vào cá nhân người, là căn bản không có khả năng sống qua trận này kiếp nạn.”

“Ta nhìn chưa hắn.”

Dương Phóng cười lạnh, nói: “Cùng các người hợp tác mới có thể bị các người ngay cả da nuốt đi.”

“Đủ rồi, hôm nay cùng người nói đủ nhiều, người chỉ có hai con đường có thể chọn, một là gia nhập chúng ta, cùng chúng ta hợp tác, hai, chính là chúng ta bảy người đưa người trấn áp nơi này!”

Bỗng nhiên, một vị lão ma thanh âm băng lãnh, quanh thân tách ra từng mảnh từng mảnh nồng đậm hắc khí.

Toàn bộ thân hình tựa như giống như núi cao tóc ra tuyệt thế vô song khí tức.

“Muốn trấn áp ta, bằng mấy người các người còn kém xa lắm!”

Dương Phóng quát lạnh, không còn nói nhảm, trực tiếp Kinh Động đại hoang phá diệt mâu, trong nháy mắt hướng về kia bảy người hung hăng quán xuyên quá khứ.

Bảy nhân khẩu bên trong rống to, cùng một thời gian bắt đầu cấp tốc xuất thủ, từng đạo tuyệt thế vô song sát thuật từ thân thể của bọn hắn tuôn ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về Dương Phóng chủ động nghênh đón.

Cùng lúc đó, Dương Phóng không chế mười một sắc vòng xoáy, ô ô chói tai, như là một cái mệnh môn thương khung, trực tiếp hướng về bảy người hung hăng úp tới.

Ầm ầm!

Vô cùng thảm liệt chiến đấu trong nháy mắt bộc phát ra.

Bảy vị Siêu Thoát Cảnh cao thủ, bảy vị chân chính lão ma, trực tiếp cùng Dương Phóng đại chiến kịch liệt.

Thái Cổ Thất Hùng!

Đôi này Dương Phóng mà nói, tuyệt đối là cực kỳ tên xa lạ.

Nhưng là có thể dính vào Thái Cổ hai chữ, lại tuyệt đối là cường giả bên trong cường giả.

Toàn bộ không gian đều tại kịch liệt rung chuyển, sát khí quét ngang, ma khí bốn phía, trong lúc đó nương theo lầy từng đợt kinh thiên thét dài.

Bảy vị lão ma đến cuối cùng tất cả đều triển lộ ra vô cùng to lớn bản thể, từng cái kinh khủng ma trảo không chút kiêng kỵ xé rách không gian, cách không gian

hướng về Dương Phóng hung hăng chớp tới.

Dương Phóng tế lên mười một sắc vòng xoáy, trực tiếp lấy mười một sắc hào quang hướng về những này lão ma nghênh đón, đồng thời, trong tay đại hoang phá diệt mâu thì phát ra chói tai gào thét, bị hấn liên tục xuyên qua mà ra.

Từng đạo vô song sát cơ xuyên qua hư không, ù ù chấn động, giống như là một mảnh tinh không nổ tung, không ngừng có lão ma bị hấn đánh xuyên thân thể, từng mảnh từng mảnh tinh hồng huyết thủy rải đầy trời.

Bọn hấn trong miệng rống to, chấn động toàn bộ Hắc Âm âm mai, không biết bao nhiêu người vì đó kinh hãi, cảm giác được hồn phách đều nhanh muốn tản ra.

Tại liên tục từ Dương Phóng trong tay kinh ngạc về sau, bảy vị lão ma triệt để tức giận, hai tay vung vẩy, trong miệng bắt đầu ngâm xướng lên từng đợt cổ lão mà tối nghĩa chú ngữ.

Vô tận hắc khí từ trong người bọn họ bộc phát ra, giữa thiên địa lờ mờ, có một cỗ lớn lao lực lượng cầm giữ không gian, ngăn ngừa chặn Dương Phóng mười một sắc vòng xoáy cùng đại hoang phá diệt mâu.

Hấn mười một sắc hào quang cùng đại hoang phá diệt mâu tại liên tục oanh ra về sau, lại tất cả đều bắt đầu tự động tiêu tán.

Thời gian dần trôi qua, Dương Phóng cũng cảm giác được không đúng.

Nhưng vào lúc này!

Thần sắc hấn chợt biến, vệt vàng cấp tốc ngẩng đầu lên.

Toàn bộ không gian sụp đổ, phát ra chói tai oanh minh, quỹ dị khí tức như là Thái Sơn áp đỉnh, hướng về thân thể của bọn hắn cấp tốc trấn áp mà xuống.

Một tòa vô cùng to lớn Thái Cổ Thần Thành vậy mà hung hăng rơi xuống.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Toà này Thái Cổ Thần Thành quả nhiên là một kiện khó có thể tưởng tượng coi bảo, thế mà cách vô số bên trong đều bị bọn hắn triệu hoán tới.

“Phá!”

Dương Phóng quát chói tai, Kinh Động đại hoang phá diệt mâu cấp tốc hướng về kia tòa Thái Cổ Thần Thành oanh sát mà đi, đồng thời mười một sắc vòng xoáy bắt đầu cấp tốc phóng đại, như là che trời chi mây, đón lấy Thái Cổ Thần Thành.

Ầm ầm!

Từng mảnh từng mảnh không gian liên tục không ngừng bắt đầu vỡ nát.

Toàn bộ Thái Cổ Thần Thành tựa hồ ẩn chứa một loại kỳ dị mà thần vĩ lực lượng, lại có thể ngăn trở mười một sắc vòng xoáy thôn phệ.

Không chỉ có như thế.

Toàn bộ Thái Cổ Thần Thành cấp tốc phóng đại, vẫn còn tiếp tục ép xuống xuống tới.

Bảy vị lão ma tất cả đều mở miệng rống to, thanh âm chấn động toàn bộ Hắc Âm âm mai, sau lưng nhấc lên vô tận kinh khủng hắc khí, đem toàn bộ Thái Cổ Thần

Thành uy năng cơ hội phát đến cực hạn.

Dương Phóng đến cuối cùng trực tiếp đem toàn bộ đại hoang phá diệt mâu cấp tốc phóng đại, tựa như biến thành một cây cột chống trời, ở phía dưới một mực chống đỡ Thái Cổ Thần Thành trấn áp.

Bản thể của hắn thì từ Thái Cổ Thần Thành phía dưới chọt lóe lên, cấp tốc xông ra, té ra mười một sắc vòng xoáy, lần nữa hướng về bảy vị lão ma nhanh chóng quét ngang tới.

Bảy vị lão ma trong lòng giật mình, vội vàng nhanh chóng rút lui, đồng thời oanh ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng tuyệt chiêu, hướng về mười một sắc vòng xoáy phóng đi.

Đại hoang phá diệt mâu quả nhiên lợi hại!

Bọn hắn đã đem Thái Cổ Thần Thành triệu hoán tới, lại y nguyên khó mà trấn áp lại Dương Phóng.

Keng!

Một trận chói tai tiếng chuông vang lên, mang đến khí tức tử vong nồng nặc.

Cầm đầu Hắc Âm lão ma nơi đó thế mà trực tiếp té ra một ngụm máu đen cổ chung, âm trầm một mảnh, tràn ngập khí tức tử vong nồng nặc, thật giống như toàn bộ cổ chung nội bộ ẩn chứa một cái tử vong thế giới đồng dạng.

“Cùng một chỗ thôi động vong hồn chuông!”

Hắc Âm lão ma hét lớn.

Cái khác lão ma vội vàng cộng đồng rót vào lực lượng,

hướng về kia miệng màu đen cổ chung mạnh vọt qua.

Keng! Keng!...

Từng đợt điếc tai chuông vang không ngừng phát ra, toàn bộ màu đen cổ chung tựa như biến thành một cái quỹ dị vòng xoáy màu đen, cấp tốc phóng đại, trực tiếp hướng về Dương Phóng mười một sắc vòng xoáy nhanh chóng hướng về tới.

Một cỗ phê hồn lực lượng từ màu đen cổ chung bên trong khuếch tán mà ra, không ngừng mà tràn vào mười một sắc vòng xoáy, ý đồ thông qua mười một sắc vòng xoáy ảnh hưởng đến Dương Phóng.

Nhưng là tất cả tiếng chuông tất cả đều bị Dương Phóng mười một sắc vòng xoáy cấp tốc thôn phê.

Đến cuối cùng Dương Phóng quát chói tai một tiếng, toàn bộ mười một sắc vòng xoáy càng lại lần biến lớn, hướng về phía dưới hung hăng ép đi, như là loé lên một cái lấy mười một sắc quang mang lỗ sâu, đem toàn bộ màu đen cổ chung một chút xíu nuốt hết ở bên trong.

“Không được!”

Bảy vị lão ma toàn bộ kinh hô.

Bọn hấn vội vàng liều lĩnh vận chuyển thủ đoạn, muốn triệu hồi vong hồn chuông.

Nhưng không có tác dụng.

Toàn bộ màu đen cổ chung như cũ tại nhanh chóng chìm hướng mười một sắc vòng xoáy, đồng thời, từng đạo mười một sắc hào quang cũng đang nhanh chóng quét ra, hướng về bảy vị lão ma phóng đi.

Bảy vị lão ma trong nháy mắt biến sắc, tại màu đen cổ chung bị mười một sắc vòng xoáy thôn phệ sát na, bọn hấn rất cực quay người liền đi, nhanh đến cực hạn, thân thể như là dung nhập không gian, liên tục nhảy vọt, một sát na nhảy vọt bảy tám cái phương hướng, rất cực thoát khỏi mười một sắc hào quang.

Thân thể của bọn hấn xuất hiện ở mấy ngàn dặm bên ngoài, sắc mặt khó coi, xa xa nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

“Dương Đạo, chúng ta mặc dù không cách nào làm sao người mười một sắc vòng xoáy, bắt quá người lấy lực lượng cá nhân tựa như chống lại đại kiếp, không thể nghi ngờ là không thể nào, liền nhìn người chết như thế nào rồi!”

Một vị lão ma cắn răng mở miệng.

“Đại kiếp giáng lâm, không có chúng ta tương trợ, chỉ bằng vào một mình người tựa như vượt qua, không khác nằm mơ!”

Hắc Âm lão ma cũng sắc mặt tái xanh.

“Các vị toàn bộ nghe rõ, ta không quản các người cùng Dương Đạo là quan hệ như thế nào, từ giờ trở đi, phạm là cùng Dương Đạo đi được quá gần người, đều là ta 【Thiên Nhất minh】 chi địch, ta bảy người đem bất kể bất cứ giá nào đuổi giết hấn!”

Kim Ô Tôn giả mở miệng quát chói tai, hướng về Hắc Âm âm mai truyền âm.

Lời vừa nói ra, lập tức toàn bộ Hắc Âm âm mai chấn động.

Vô số trong lòng người giật mình.

Bọn hấn nguyên bản còn tại cân nhắc là gia nhập Dương Phóng tốt, vẫn là gia nhập 【 Thiên Nhất minh 】 tốt, nhưng bây giờ 【 Thiên Nhất minh 】 bảy vị lão tổ lại một lần phát ra như vậy lời nói, để bọn hấn không thể không cẩn thận cân nhắc.

Dương Phóng mặc dù cường đại, nhưng vòng tâm ngoan thủ lạt, hiển nhiên vẫn là bảy vị lão ma càng khiến người ta e ngại.

Trong khoảng thời gian này, 【 Thiên Nhất minh 】 vì nhất thống Hắc Âm âm mai, hủy đi vô số thế lực, những người khác phàm là dám có do dự, cơ hồ tất cả đều bị tại chỗ xoá bỏ.

Bọn hấn rất là lo lắng, nếu là gia nhập Dương Phóng, có thể hay không cũng bị cái này bảy vị lão ma đánh giết.

Dương Phóng sắc mặt rất lạnh, nhìn chăm chú lên trước mắt Hắc Âm âm mai, băng lãnh mở miệng: “Hôm nay Dương mỗ cũng ở đây lập thế, phàm là cùng cái này bảy vị lão ma gần gũi với nhau người, đều là Dương mỗ địch nhân, Dương mỗ gặp một cái giết một cái, ngày khác giải quyết cái này bảy vị lão ma về sau, những người khác một cái cũng trốn không thoát!”

Thanh âm hấn quanh quần ra, kinh động tứ phương, lần nữa gây nên vô số xôn xao.

Càng nhiều người lộ ra kinh chấn.

Lần này xong.

Đường lui của bọn hấn bị phá hỏng.

Dương Đạo cùng bảy vị lão ma mâu thuẫn lan đến gần bọn hấn, hiện tại mặc kệ bọn hấn gia nhập vào phương

nào, đều là một con đường chết.

Nhưng nếu một phương đều không gia nhập, đồng dạng cũng vô pháp vượt qua đại kiếp!

Bảy vị lão ma trong lòng trầm xuống, xa xa nhìn chăm chú Dương Phóng, trong lòng cấp tốc lẫn lộn.

“Tốt, tốt một cái Dương Đạo, ta không tin người có thể hoàn mỹ vượt qua đại kiếp, chờ đến đại kiếp qua đi, chúng ta lại tiếp tục độ sức, người cần phải hảo hảo còn sống.”

Hắc Âm lão ma bằng hàn mở miệng.

Hắn cùng bên người người lần nữa bắt đầu ngâm xướng, bên người bộc phát ra vô tận hắc khí, lò mờ, khí tức kinh khủng, sau đó ép xuống tại đại hoang phá diệt mâu bên trên toà kia Thái Cổ Thần Thành đột nhiên phóng lên tận trời, oanh một tiếng, vỡ vụn không gian, lần nữa biến mất không thấy.

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, đứng xa xa nhìn bảy vị lão ma thân ảnh.

Cái này bảy vị lão ma thực lực đều cực kỳ đáng sợ, lại có Thái Cổ Thần Thành bảo vật như vậy, muốn thôn phệ bọn hắn, thực sự quá khó khăn.

Hắn quay người liền đi, cấp tốc rời đi nơi đây.

Bảy vị lão ma cũng không có chờ lâu, rất nhanh biến mất ở phía xa.

Thời gian lại qua mấy ngày.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai trở nên càng thêm náo động.

Từng cái khu vực, từng cái thế lực tất cả đều trở nên
khẩn trương không thôi.

Cùng một thời gian, Thần Khư đại lục bên kia đồng dạng
trở nên náo động dị thường, cơ hồ mỗi ngày đêm khuya
đều có thể nghe được từng đợt kinh thiên dài rỗng, từ
kia khắp nơi bên trong tế đàn to lớn truyền ra.

Thật giống như mỗi một tòa tế đàn sau lưng đều ẩn giấu
đi một vị siêu cấp lão ma đồng dạng.

Tận thế tức lâm!

Loạn tượng sơ hiện!

...

Chương 446 : Thiên Đồ xuất hiện! Thanh toán bắt đầu!

Lam Tinh chỗ.

Dương Phóng bản thể ở vào trong thái không, cao cao sừng sững, không nhúc nhích, như cũ tại hướng về trước mắt u lam lấp lóe thần bí tinh cầu nhìn lại, ánh mắt thâm thúy, trong lòng xuất hiện vô số ý nghĩ.

Trọn vẹn mấy ngày đi qua.

Hắn vẫn không có xuống dưới qua, một mực tại suy tư phá cục chi đạo.

Nhưng mắt thấy đại kiếp ngày giáng lâm, hắn nhưng không có biện pháp gì.

“Thật chẳng lẽ chỉ là mệnh trung chú định?”

Dương Phóng ngẩng đầu lên, hướng về trong minh minh hoàn vũ nhìn lại, trong lòng dâng lên một cỗ thật sâu bất lực.

Cho tới nay, hắn đều đang cố gắng tu luyện, không dám có chút lười biếng.

Nhưng kết quả là đứng trước chân chính đại kiếp, vẫn là không chịu nổi một kích.

Khổng lồ như vậy đã kích, để hắn có loại ngửa mặt lên trời thét dài cảm giác.

“Lam Tinh ta đã cứu không được, hiện tại ta chỉ có thể cam đoan mình thân thể này có thể sống sót, không

quản như thế nào, cỗ này đạo khu không thể hủy ở Lam Tinh.”

Dương Phóng ánh mắt âm trầm.

Ngay tại hần chuẩn bị vận dụng không gian chi lực, đem thân thể này mang đến thời không trường hà lúc, đột nhiên xảy ra dị biến.

Dương Phóng thần sắc biến đổi, quay đầu hướng về vô tận tinh không nhìn lại.

Chỉ gặp đầy trời hoàn vũ bên trong bắt đầu xuất hiện biến hóa, chẳng biết lúc nào nổi lên từng đạo kỳ dị khó lường phù văn, thần bí khó lường, yếu ớt chớp động.

Vừa mới bắt đầu số lượng rất ít, nhưng rất nhanh trở nên càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật.

Từng nét bùa chú móc sắt bạc hoạch, lóe ra sáu loại màu sắc khác nhau quang huy.

Hiện ra sáu cái phương hướng khác nhau, hướng về Lam Tinh cấp tốc bao khóa mà tới.

Không chỉ có như thế.

Tại Dương Phóng lần nữa hướng về Lam Tinh nhìn lại thời điểm, chỉ gặp toàn bộ Lam Tinh mặt ngoài cũng xuất hiện sáu loại bất đồng sắc thái, quang mang chớp động, tựa như phủ thêm lục sắc hào quang.

“Sáu vị hắc thủ muốn động thủ, chuẩn bị chia cắt Lam Tinh!”

Dương Phóng trong lòng giật mình

Bọn hần hành động thật nhanh, chẳng lẽ đã bắt đầu

thoát khốn.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, lập tức vận chuyển lên mười một sắc vòng xoáy hướng về, hướng về kia sáu loại bất đồng phù văn cấp tốc vọt tới.

Oanh!

Mười một sắc vòng xoáy hoành không kích qua, thanh âm oanh minh, đem không gian đều cho đánh sập.

Nhưng lại trực tiếp từ những phù văn này bên trong xuyên thấu quá khứ.

Không cách nào thôn phệ!

Chuẩn xác mà nói, những phù văn này, liền tựa như là hư vô, căn bản không có thực thể, cho nên bất kỳ lực lượng nào cũng đều không cách nào tổn thương.

Dương Phóng trong lòng không cam lòng, lần nữa tiến hành ném thử.

Mười một sắc vòng xoáy từng lần một tế ra, thanh âm oanh minh, ù ù điếc tai.

Nhưng kết quả tất cả đều đồng dạng.

Hắn mười một sắc vòng xoáy tất cả đều từ những phù văn này bên trong xuyên thấu quá khứ, căn bản là không có cách thay vào đó chút phù văn may mắn.

Cùng lúc đó, Lam Tinh mặt ngoài lần nữa phát sinh cải biến,

Từ nguyên bản tinh cầu hình dạng, bắt đầu chậm rãi chuyển biến làm một viên nòng đậm tử sắc to lớn trái cây, giật giật, tựa như một viên to lớn trái tim, bề ngoài

hiện đầy vô số hoa văn.

Nhưng rất nhanh lại từ quả tim này hình thái trái cây, lần nữa thay đổi trở về, nhưng vừa biến trở về đến không bao lâu, lại lần nữa biến thành to lớn trái cây thái.

Cứ như vậy, Lam Tinh hình dạng tại vừa đi vừa về cải biến, kỳ diệu khó lường.

Cổ quái là, Lam Tinh bên trên đám người nhưng thật giống như không có chút nào cảm thấy, không có bối rối chút nào.

Nhưng nếu nhìn kỹ lại, rất nhanh liền có thể phát hiện, trên đường phố nhân loại, sớm đã tại chẳng biết lúc nào đột nhiên trở nên ngốc trệ cùng chết lặng, ngo ngoe ngác ngác, không nhúc nhích, như đồng hóa vì con rối đồng dạng.

Bỗng nhiên!

Có không ít nhân loại bắt đầu chậm rãi bốc hơi, hóa thành khí lưu vô hình, hướng về không trung phóng đi, thật giống như thân thể của bọn hắn là chất lỏng làm ra đồng dạng.

Từng mảnh từng mảnh khí lưu tuôn ra, bị tinh không bên trong sáu loại bất đồng phù văn chỗ cấp tốc hấp thu,

Không chỉ có nhân loại, còn có động vật, thực vật, vi sinh vật...

Hết thảy tất cả có sinh mệnh đồ vật, giờ khắc này đều đang thong thả bốc hơi.

Toàn bộ tinh cầu đang lóe lên mỹ lệ mà trí mạng quang mang.

Thật giống như đang phát sinh tự đột đồng dạng.

“Đáng chết, sáu cái hắc thủ muốn thu lưới!”

Dương Phóng thầm mắng.

Hắn nguyên lai tưởng rằng còn sẽ có một đoạn thời gian, nhưng nghĩ không ra động tác của bọn hắn nhanh như vậy.

Cái này sáu loại bất đồng phù văn hẳn là sáu vị hắc thủ vô số năm trước liền sớm bố trí tốt.

Cho dù là bọn họ thân thể còn chưa thoát khỏi, y nguyên có thể bảo đảm thôn phệ Lam Tinh, chia cắt tinh cầu.

Dương Phóng cực kỳ quả quyết, lập tức bắt đầu toàn lực dung hợp Thần Chủng, chuẩn bị vận dụng thời không chi lực đi đường.

Nên làm hắn đã làm.

Hiện tại Lam Tinh vận mệnh, dù ai cũng không cách nào cải biến.

Lam Tinh vốn là một viên đạo quả, vô số năm trước liền bị người định tốt số vận.

Lấy hắn lực lượng bây giờ, căn bản làm không được cải biến đây hết thủy trình độ.

Bất quá!

Ngay tại Dương Phóng bản thể vừa mới dung hợp lên Thần Chủng thời điểm, Lam Tinh phía trên làn nữa phát sinh cải biến.

Đột nhiên, một mảng lớn lãnh thổ trực tiếp biến mất.

Không phải loại kia bốc hơi, cũng không phải bị hấp thu.

Mà là đột nhiên biến mất,

Tại cái này một khối biến mất về sau, rất mau ra hiện khối thứ hai, khối thứ ba, khối thứ bốn...

Từng khối lãnh thổ liên tiếp biến mất.

Ngay tiếp theo nhân loại ở phía trên, động vật, thực vật, vi sinh vật, cũng tất cả đều biến mất theo.

Trong nháy mắt, trực tiếp biến mất mười mấy khối.

Cao cao nhìn lại, toàn bộ Lam Tinh trở nên mấp mô, liền tựa như bị người trực tiếp dùng cao su lau sạch khoảng một phần ba đồng dạng.

Dương Phóng thần sắc lại biến.

“Hắc hắc, viên này đạo quả bên trên sinh linh vẫn là rất có ý tứ, lão nhân gia ta còn không có chơi chán đâu, trước lấy đi mấy người, mang về chậm rãi chơi, những người còn lại, các người muốn thôn phệ, liền cứ việc thôn phệ đi.”

Bỗng nhiên, một đạo cười ha hả thanh âm trực tiếp hướng về vô tận hoàn vũ truyền tới.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Lão giả thần bí!

Đây là vị kia lão giả thần bí thanh âm.

Trong lòng của hắn ngưng tụ.

Vị này lão giả thần bí trên Lam Tinh cư ngụ nhiều ngày như vậy, thế mà sớm đã âm thầm bố trí, tại thời khắc mấu chốt trực tiếp mang đi Lam Tinh một phần ba lãnh thổ cùng sinh mệnh.

Dương Phóng ánh mắt lần nữa hướng về Lam Tinh nhìn lại, lập tức ngẫm thờ phào.

Chỉ gặp bị lão giả thần bí mang đi một bộ phận khu vực, thành linh bao gồm Trung Quốc khu vực đông bộ.

Cha mẹ mình chỗ thành trì cũng trong đó.

Cái này mang ý nghĩa cha mẹ mình nhục thân cũng bị cùng nhau mang đi.

“Kia lão giả thần bí công lực nghịch thiên, nếu là tượng nghĩ Lam Tinh người xuất thủ, tuyệt đối đã sớm đại khai sát giới, hẳn hiện tại mang đi nhiều như vậy người, rõ ràng là vì cứu vớt chúng sinh, bất quá sáu vị hắc thủ bố trí quá mạnh, hẳn không cách nào toàn bộ đánh vỡ, cho nên chỉ có thể mang đi một bộ phận lãnh thổ.”

Dương Phóng tự nói.

Thủ bút thật lớn!

Cái này lão giả thần bí quả nhiên thủ bút thật lớn.

Đã đối phương trực tiếp mang đi nhiều như vậy người, hẳn càng thêm không nguyện ý chờ lâu.

Mắt thấy sáu loại màu sắc khác nhau phù văn đang nhanh chóng tiếp cận, Dương Phóng lập tức vận chuyển thời không chi lực, chuẩn bị mở ra thời không chi môn, tiến vào thời không trường hà tránh né.

Nhưng vào lúc này, sắc mặt hắn lại kinh.

Thời không bị phong tỏa.

Toàn bộ tinh không tựa như ngưng kết, căn bản mở không ra thời không chi môn.

“Không tốt, bản thể của ta không cách nào rời đi!”

Trên người hắn mồ hôi lạnh trong nháy mắt trượt xuống.

“Tiền bối, còn có ta, mang ta cùng đi!”

Dương Phóng vội vàng hét lớn.

...

Cùng một thời gian.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai đang rung chuyển, một cỗ lực lượng vô hình không biết từ chỗ nào lan tràn ra, cấp tốc quét sạch toàn bộ Hắc Âm âm mai, khiến cho toàn bộ Hắc Âm âm mai đều đang nhanh chóng phai màu.

Giữa thiên địa nguyên bản gào thét không ngừng màu đỏ huyết nhục, bộ lông màu đen, giờ khắc này tất cả đều đang nhanh chóng bốc hơi, biến thành từng đạo vô hình tinh khí, hướng về không trung phóng đi.

Từ trên cao nhìn lại, toàn bộ Hắc Âm âm mai liền tựa như trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực đồng dạng.

Theo những này màu đỏ huyết nhục cùng bộ lông màu đen biến mất, nguyên bản đen nhánh nồng đậm Hắc Âm âm mai thời gian dần trôi qua bắt đầu xuất hiện sáng ngời.

Không trung khu vực xuất hiện cái này đến cái khác lỗ

thủng, vô cùng rõ ràng kết nối hướng về phía ngoại giới, thật giống như trong cao không đột nhiên xuất hiện thành trăm mấy ngàn Thái Dương.

Giờ khắc này, thông qua những này lỗ thủng, thậm chí có thể nhìn thấy ngoại giới sơn hà.

Tất cả mọi người kinh hô lên.

“Trời ạ, Hắc Âm âm mai tị tiêu tán!”

“Kia là Thần Khư đại lục, Hắc Âm âm mai nối tới Thần Khư đại lục!”

“Đại kiếp muốn tới, Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư đại lục tương xuyên qua!”

...

Không biết bao nhiêu Hắc Âm âm mai bên trong sinh vật đang kêu sợ hãi.

Cùng lúc đó, Thần Khư đại lục phương hướng cũng là một mảnh rung chuyển.

Giữa thiên địa, liên miên liên miên tia chớp màu đỏ ngòm hiển hiện, lớp lớp rung động, trong cao không một mảnh lại một mảnh huyết sắc tầng mây xuất hiện, tinh hồng một mảnh, phủ lên thiên không, ẩn chứa ngập trời uy áp, có một loại hủy diệt chúng sinh khí tức.

Nhưng là rất nhanh những này tia chớp màu đỏ ngòm giống như là nhận lấy ảnh hưởng, trở nên đứt quãng, cực hạn tại nào đó một số đặc biệt khu vực, không tại tiếp tục khuếch tán.

Mà nguyên bản bị tu kiến mà ra từng tòa thông thiên tế đàn, giờ khắc này, tất cả đều tại kịch liệt lắc lư, phát ra

oanh minh, phía trên tách ra vô số phù văn, hạo đấng ra giống như nước thủy triều kinh khủng uy áp.

Một tôn lại một tôn Thái Cổ Lão Ma, giờ khắc này nhao nhao thức tỉnh, xuyên thấu qua tế đàn, bắt đầu nhìn về phía ngoại giới.

“Tới, đại kiếp muốn tới!”

“Sau cùng thanh toán muốn tới!”

“Một khi tia chớp màu đỏ ngòm biến mất, chính là trộm lấy đạo quả tinh hoa thời điểm!”

Từng đạo cổ lão thanh âm từ những này Thái Cổ Lão Ma trong miệng phát ra.

Những này đều không phải là trốn ở Hắc Âm âm mai bên trong tồn tại, mà là ngủ say tại Thần Khư đại lục cường giả, thậm chí còn có một phần là từ tương lai thời không tới.

Mục đích đúng là chuẩn bị tại thiên địa đại loạn trước đó, sớm bắt giữ tiên cơ, trộm lấy đạo quả tinh hoa, luyện chế ra Cửu U cờ, Toái Thiên kỳ chí bảo như thế.

Bất quá!

Ngay tại những này Thái Cổ Lão Ma từng cái thức tỉnh, mật thiết nhìn chăm chú lên ngoại giới thời điểm.

Đột nhiên!

Ầm ầm!

Toàn bộ Thần Khư đại lục đang chấn động, phát ra núi lửa bộc phát kinh khủng thanh âm, đáng sợ ba động không chỉ có chấn động chúng sinh. Ngay cả những cái

kia lão ma cũng sắc mặt biến hóa, cảm thấy khó tả tim đập nhanh.

Bọn hắn vội vàng trước tiên ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp Thần Khư đại lục bốn phương tám hướng.

Càn khôn chấn tống tứ đại bản khối, giờ khắc này tất cả đều đang phát sáng, bạo phát ra từng đạo thông thiên cột sáng, trực trùng vân tiêu, vô cùng to lớn, nương theo vô số phù văn, tựa như khai thiên tích địa đồng dạng.

Một loại huyền ảo cao thâm, dùng bất luận cái gì ngôn ngữ đều không thể hình dung khí tức, cấp tốc từ những cái kia trong cột sáng bạo phát ra.

Chỉ gặp tứ đại bản khối bốn đạo cột sáng, tại phóng tới không trung về sau, lập tức ở trong cao không cấp tốc tương dung, phát ra từng đợt diếc tai oanh minh, khiến cho không gian sụp đổ, thời gian đình chỉ.

Sau đó một trương vô cùng lớn mông lung đồ án hiện lên ra.

Toàn bộ đồ án, tử quang mờ mịt, thần bí khó lường, bên trong có sọc hà xen lẫn, có quần tinh sáng chói, có ngày Nguyệt Luân về, có sinh linh vô tận.

Một loại đại tạo hóa, đại thần bí, đại công đức khí tức trùng trùng điệp điệp, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch.

Không chỉ có Thần Khư đại lục, liên đới lấy Hắc Âm âm mai, hết thảy mọi người tất cả đều thấy rõ ràng tấm kia to lớn che Thiên Đồ án.

Mỗi người đều cảm thấy rung động dị thường.

“Thiên Đò, kia là viễn cổ Thiên Đò!”

“Trời ạ, Thiên Đò xuất thế!”

“Hoàn chinh Thiên Đò!”

Tất cả già Ma Đô la hoảng lên, trong lòng cực độ không thể tưởng tượng nổi.

Thái Cổ thời kì vẫn tại dụng dụng thần thánh Thiên Đò, tại cách vô số năm sau, càng lại lần xuất hiện.

Ầm ầm!

Đột nhiên, lại là một đạo vô cùng nổ thật to truyền ra, chấn động thiên địa, rung động ầm ầm.

Toàn bộ thế giới đều rất giống tại lay động.

Trong cao không hào quang sáng chói, vô song khí tức hướng về tứ phương bát phương cuồng quét, khí tức cuồng dã, làm cho người chấn động.

Sau đó tầm kia to lớn Thiên Đò lập tức nứt toác ra, biến thành mấy chục trên trăm phần lưu quang, hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc kích xạ mà đi, lít nha lít nhít, xuyên thấu hư không, biến mất không thấy gì nữa.

“Là Đạo Đò, Thiên Đò băng liệt, biến thành Đạo Đò, mau đuổi theo a!”

“Đạt được Đạo Đò liền có thể triệu hoán Thần Chủng, mau đuổi theo!”

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Lập tức không biết có bao nhiêu lão ma tất cả đều cấp tốc vọt ra, khí tức hỗn loạn, ngút trời động địa.

Vô luận là Hắc Âm âm mai bên trong lão ma. Vẫn là giấu ở Thần Khư đại lục lão ma, giờ khắc này tất cả đều không cách nào tại giữ vững bình tĩnh, xé rách không gian, hóa thành một đạo đạo lưu quang, hướng về kia chút vỡ vụn Đạo Đồ đuổi theo.

Đạo Đồ ba mươi sáu, đại biểu ba mươi sáu khóa Thần Chủng!

Diệt trừ trước đó đã bị người dung hợp, hiện tại tối thiểu còn thừa lại gần hai mươi phó Đạo Đồ vô chủ.

Bất quá cái này hai mươi phó Đạo Đồ vỡ vụn, trực tiếp biến thành mấy mươi phần, muốn lập tức toàn bộ tập hợp đủ, không thể nghi ngờ là cực kỳ khó khăn sự tình.

Ầm ầm!

Giữa thiên địa một chút lão ma lập tức bắt đầu xuất thủ, lẫn nhau ám toán, cướp đoạt lên những cái kia lung tung bay múa Đạo Đồ.

Ngay tiếp theo Dương Phóng cũng trong nháy mắt vọt ra, dọc theo trên bầu trời thông đạo cấp tốc tiến vào Thần Khư đại lục, giờ khắc này, giữa thiên địa tia chớp màu đỏ ngòm không tại tiếp tục bỗ tới.

Nồng đậm thiên địa nguyên rủa cũng giống là nhận lấy một loại lực lượng thần bí ngăn cản, bị xa xa ngăn cách.

Dương Phóng thân thể cực tốc xông ra, trực tiếp hướng về một đạo lưu quang nhanh chóng bắt tới.

Cái kia đạo lưu quang sau lưng nguyên bản có mấy vị lão ma tại cộng đồng truy kích, nhưng ở nhìn thấy sau lưng cực tốc vọt tới Dương Phóng về sau, lập tức thần sắc lập tức biến, không chút nghi ngại, vội vàng nhanh

chóng né tránh.

Oanh!

Dương Phóng chợt lóe lên, mười một sắc hào quang trong nháy mắt đảo qua, tại chỗ đem cái kia đạo lưu quang xoắn tới, rơi vào lòng bàn tay, biến thành một trương võ vụn Đạo Đồ.

Trương này Đạo Đồ hiện ra ngân bạch sắc trạch, có chút tịnh lệ, tại ánh nắng phản xạ hạ rất là chói mắt.

Dương Phóng một phát bắt được, sau đó lập tức hướng về cái khác Đạo Đồ bên kia nhanh chóng đuổi tới.

Giờ khắc này, hắn không thể không tiến hành cảm ứng, bất chấp tất cả, trước tiên đem những mảnh vỡ này thu tập được tay lại nói, chỉ cần những mảnh vỡ này tới tay, ngày sau tự có cơ hội tiến hành từng cái thu đủ.

Oanh!

Dương Phóng vọt qua, lại là một trương Đạo Đồ mảnh vỡ bị hắn một phát bắt được, theo sát lấy cuồng xông mà qua, hướng về khối thứ ba Đạo Đồ mảnh vỡ đuổi theo.

Toàn bộ thiên địa hoàn toàn sôi trào.

Tất cả lão ma, lão quái, tất cả đều tại cuồng xông, thỉnh thoảng bộc phát ra đại chiến kịch liệt, thanh âm oanh minh, đem mặt đất đều cho đánh sập.

“Thái Cổ Thất Hùng ở đây, ai dám tranh phong, nhanh chóng lăn đi!”

Một trận kinh thiên động địa rống to phát ra, chấn xoay cả đất trời, khiến cho nhật nguyệt vô quang, ngập trời

hắc khí xông lên trời.

Hắc Âm lão ma phóng lên tận trời, trực tiếp một quyền hướng về phía trước đập tới.

Vô tận hắc khí cấp tốc bao phủ hướng về phía phía trước khu vực.

Oanh một tiếng, mảng lớn Bất Diệt cảnh cao thủ phát ra tiếng kêu thảm, nhao nhao bạo liệt, căn bản khó mà ngăn trở mảy may.

Hắc Âm lão ma hóa thân thành gần vạn trượng kinh khủng ma thân, nắm lấy, trực tiếp đem một khối Đạo Đồ mảnh vỡ cấp tốc thu hút tới trong tay.

Cùng lúc đó!

Một phương hướng khác, cái khác sáu cái lão ma cũng tất cả đều đang nhanh chóng xuất thủ, khí tức bộc phát, tựa như có thể diệt thế, không kiêng nể gì cả, hướng về phía trước mạnh mẽ đâm tới mà đi.

Bình thường lão ma, lão quái nhao nhao lộ ra hãi nhiên, vội vàng liều lĩnh tiến hành trốn tránh.

Lấy bọn hắc lực lượng làm sao dám cùng cái này bảy cái lão ma tranh đoạt?

Đây mới thực là Thái Cổ hung đồ!

“Rống!”

Kim Ô Tôn giả biến thành một đầu vô cùng to lớn Kim Ô, dài đến gần vạn trượng, toàn thân trên dưới lóe ra chói mắt thần quang, như là hoàng kim đồ bê tông, khí tức kinh khủng, bay ngang qua bầu trời, hai cái to lớn cánh chim cấp tốc chớp động, phát ra từng đợt điếc tai oanh

minh, trực tiếp hướng về một trượng Đạo Đồ mảnh vỡ nhanh chóng bắt tới.

Nhưng ngay tại hần vừa mới chạm vào tấm kia Đạo Đồ mảnh vỡ.

Bỗng nhiên!

Một cỗ cực kỳ đáng sợ sát cơ khóa chặt hần thân thể, khiến cho thân thể của hần băng hàn, toàn thân trên dưới lông tơ tất cả đều đứng vững lên, trong lòng giật mình, vội vàng nhanh chóng trốn tránh.

Nhưng vẫn là chậm.

Phốc phốc!

Ầm!

Hần toàn bộ thân hình phát ra oanh minh, gần như tại chỗ giải thể, biến thành mảng lớn huyết vụ, cơ hồ nhuộm đỏ không trung, trong miệng không khỏi phát ra từng đợt phẫn nộ tiếng rống to.

“Dương Đạo!”

Hần quả là nhanh muốn chọc giận diên rồi.

Thời khắc máu chốt lại bị Dương Phóng ám toán, lấy đại hoang phá diệt mâu đánh nát thân thể.

Ngay tại tiếng nói của hần vừa dứt, một cái mùi một sắc vòng xoáy nhanh chóng cuốn tới, hướng về hần đầy trời huyết nhục cùng hồn phách quét sạch mà đi.

Kim Ô Tôn giả trong lòng kinh dị, vội vàng liều lĩnh phá vỡ không gian, cấp tốc xông vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa, nhưng cuối cùng như thế, y nguyên

bị mười một sắc vòng xoáy trực tiếp thôn phệ không ít huyết nhục.

Mười một sắc vòng xoáy tại thôn phệ đối phương không ít huyết nhục về sau, lập tức nhanh chóng hướng về phía trước quét sạch mà qua, quang mang quét qua, trực tiếp đem phía trước một trương Đạo Đồ mảnh vỡ nhanh chóng quét vào trong đó.

Toàn bộ thế giới hoàn toàn loạn.

Khắp nơi đều tại đại chiến.

Khắp nơi đều tại tranh đoạt Đạo Đồ.

Tiếng rống giận dữ kinh thiên động địa, ba động khủng bố quét sạch bát phương.

Tất cả nhân loại, yêu thú đều cảm thấy dị thường đáng sợ kiềm chế, tự thân hồn phách đều tại đều đang rung chuyển.

Giờ khắc này, cho dù là bọn họ lại không cảm kích, cũng đều cảm giác được không thích hợp.

Những này biến mất đã lâu lão ma, lão quái từng cái hiện thế, hẳn là tận thế thật muốn giáng lâm hay sao?

“Thất Huyền Tôn giả đến vậy. Hết thủy lãn đi! Rống!”

Lại là một trận kinh thiên động địa rống to phát ra.

Thần Khư trong đại lục, một vị ngũ say nhiều năm Siêu Thoát Cảnh lão ma cũng trực tiếp thức tỉnh, phát ra rống to, khí tức kinh khủng, thân thể trực tiếp nhanh chóng biến lớn, như là một tòa kinh khủng ma nhạc, hướng về không trung một trương Đạo Đồ mảnh vỡ hung hăng chụp tới.

“Tử Dương Chân Nhân ở đây, vạn pháp quy nhất!”

Một vị lão đạo tại rống to, sau lưng trực tiếp xuất hiện vô tận quang mang, cháy hùng hực, biến thành một vòng hùng hực tử sắc Đại Nhật, khí tức không thể địch nổi.

Từng vị Siêu Thoát Cảnh cao thủ, rút cục lần lượt xuất thế.

SỰU SỰU SỰU SỰU!

Dương Phóng cấp tốc xuất thủ, đem một trương lại một trương Đạo Đồ mảnh vỡ liên hoàn tóm vào trong tay.

Rất nhanh hẳn phát hiện những này Đạo Đồ cũng không phải là tất cả đều là mảnh vỡ, cũng không ít là hoàn chỉnh.

Nhưng không thể nghi ngờ, hoàn chỉnh Đạo Đồ bên kia, tranh đoạt người càng nhiều.

Chiến đấu thảm thiết hơn.

Ngay tại tất cả mọi người tại tranh đoạt Đạo Đồ thời điểm.

Lại là dị biến xuất hiện!

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, khí tức chấn động.

Thần Khư đại lực ở bên trên từng tòa to lớn sông núi giờ khắc này bắt đầu chậm rãi bốc hơi, biến thành một cỗ vô hình tinh khí, hướng về không trung phóng đi, tựa như nhận lấy thần bí lực hút, không có vào hư không.

Không chỉ có là những này sông núi, còn có dòng sông, hồ nước, rừng cây...

Lại sau đó, là đông đảo sinh linh.

Có yêu thú, phàm nhân, võ giả, dị tộc...

Giờ khắc này Thần Khư đại lục ở bên trên tất cả mọi thứ, đều đang chậm rãi mơ hồ, hoá khí, biến thành một cỗ vô hình tinh khí, không bị khống chế phóng lên tận trời, hướng về không trung dũng mãnh lao tới.

Ngay cả một chút Bất Diệt cảnh võ giả cũng khó có thể ngăn cản!

Thân thể của bọn hắn cũng tại trong suốt, cũng đang giện hóa.

Thậm chí một chút chuẩn vương cũng đang phát ra hoảng sợ kêu to, tứ chi đang chậm rãi biến mất.

“Thanh toán tiền đến!”

“Thân thể của ta tại hòa tan, lão tổ, mau mau cứu mạng!”

Bọn hắn thê lương kêu to.

Duy nhất còn có thể bảo trì bình thường, không có phát sinh hòa tan liền chỉ còn lại có một chút vương giả, cùng vương giả trở lên.

Nhưng rất nhanh những vương giả này cũng thay đổi nhan sắc, cảm thấy trong lúc vô hình ảnh hưởng, có một loại thần bí mà sức mạnh đáng sợ bao phủ lại thân thể của bọn hắn, khiến cho thân thể của bọn hắn tại không bị khống chế bắt đầu phân giải, thật giống như thể nội có vô số nhỏ bé thần bí thừa số bay ra ngoài đồng dạng.

“Thanh toán tiền đến, đạo quả tinh hoa bắt đầu xuất hiện!”

“Nhanh đi ăn cắp đạo quả tinh hoa!”

Một chút vương giả kêu to.

Bọn hắn quyết định thật nhanh, lập tức hướng về Thần Khư đại lục phóng đi.

“Xin lỗi, ta muốn luyện chế cấm khí, mượn đông đảo sinh linh dùng một lát!”

Một vị vương giả rống to.

Oanh một tiếng, trên người hắn bộc phát ra vô tận quang mang, đi lên đã vận hành lên tự thân pháp tắc, hướng về bốn phương tám hướng nhanh chóng bao phủ tới, vừa lên đến bao phủ lại phương viên mấy trăm, mấy ngàn dặm phạm vi, bắt đầu cấp tốc luyện hóa.

Cái gọi là ăn cắp đạo quả tinh hoa, đúng là như thế.

Tại chúng sinh hóa đạo thời điểm, thừa cơ xuất thủ, có thể cực lớn trình độ cướp đoạt một bộ phận tinh khí, bộ phận này tinh khí không quản là dung nhập vũ khí, vẫn là dung nhập thân thể, tất cả đều có khó có thể tưởng tượng chỗ tốt.

Cướp đoạt tinh khí càng nhiều, thành tựu càng lớn.

Cái gọi là Cửu U cờ, Toái Thiên kỳ, đều là dạng này luyện chế.

A!

Toàn bộ Thần Khư đại lục hỗn loạn tung bừng, không

biết bao nhiêu người phát ra phát ra.

Cơ hồ tất cả vương giả đều đang xuất thủ, nhanh chóng đáp xuống, vận chuyển pháp tắc, hướng về đại địa phía trên cấp tốc bao phủ tới.

Mảng lớn mảng lớn thổ địa bắt đầu bốc hơi, sinh mệnh bắt đầu bốc hơi.

Toàn bộ tận thế, trong nháy mắt giáng lâm.

Trong cao không, y nguyên có rất nhiều lão ma tại rống to, tại tranh đoạt Đạo Đồ mảnh vỡ.

Thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Hết thảy đều tại hủy diệt.

Dương Phóng đã liên tục đoạt đi mười bốn mặt Đạo Đồ mảnh vỡ, nghe nói động tĩnh, nhanh chóng nhìn xuống mà xuống, chỉ gặp toàn bộ Thần Khư đại lục thủng trăm ngàn lỗ.

Cơ hồ tất cả già Ma Đô đang nhanh chóng xuất thủ, bắt kể đại giới tàn sát sinh linh.

Nhất là những cái kia Siêu Thoát Cảnh cao thủ, thủ đoạn kinh khủng, rống tiếng gào chấn thiên, riêng là thân thể liền có mấy vạn trượng cao, từng cái Thông Thiên Động Địa, cái thể vô song.

Dương Phóng trong lòng phát chìm, cũng không ở lâu, mà là nhanh chóng hướng về hướng về phía Hắc Âm âm mai.

Đại kiếp tiến đến, tất cả mọi người đang giận hóa.

Thần thôn đại trận căn bản căn không được bao lâu.

“Dương Đạo tiểu nhi, lấy cá nhân người chi lực mở
tưởng sống qua nơi đây đại kiếp!”

Kim Ô Tôn giả ở phía xa rỗng to, trên thân khí tức trùng
thiên.

Bọn hắn bảy vị lão ma liên hợp xuất thủ, lực lượng kinh
khủng bao phủ một chỗ đại vực, đang toàn lực luyện
hóa, muốn đem chỗ này đại vực đến thành toàn tự thân.

Dương Phóng trong lòng phát lạnh, trong nháy mắt trở
lại, đại hoang phá diệt mâu đi lên hướng về bảy vị lão
ma nơi đó hung hăng quán xuyên quá khứ. Kinh khủng
sát cơ phát ra, kinh thiên động địa, nhật nguyệt vô
quang, âm âm nổ vang, trực tiếp để bảy vị lão ma liên
hoàn rỗng to, điên cuồng ngăn cản.

Nhưng vào lúc này!

Dương Phóng sinh lòng cảm ứng, Kinh Động đại hoang
phá diệt mâu trực tiếp hướng về không trung hung hăng
oanh kích mà đi.

Một cái bàn tay vàng óng không có dấu hiệu nào ôm
đồm dưới, vô cùng bá đạo chụp vào hắn đại hoang phá
diệt mâu, ý đồ đem đại hoang phá diệt mâu trực tiếp bắt
đi.

Ầm ầm ầm ầm!

Giữa hai bên thanh âm oanh minh, không gian sụp đổ,
cấp tốc giao thủ.

Đảo mắt đã qua hơn mười chiêu.

Kim sắc bàn tay bị tại chỗ chấn nát, nhanh chóng tiêu
tán ra.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, quay người liền đi, tiếp tục hướng về Thần thôn phóng đi.

Không ngoài sở liệu!

Toàn bộ Hắc Âm âm mai cũng đang phát sinh lấy cùng Thần Khư đại lục đồng dạng sự tình.

Tất cả sông núi đều tại bốc hơi.

Sinh mệnh đều đang tan rã.

Hết thảy hết thảy đều tại vô thanh vô tức ở giữa tiến hành hoá khí, hướng về không trung phóng đi.

Nhìn một cái, tựa như vô số đạo lưu quang từ Hắc Âm âm mai vọt lên tới đồng dạng.

Dương Phóng nhanh chóng trở về Thần thôn.

Chỉ gặp toàn bộ Thần thôn đại trận đang toả ra hào quang chói sáng, toàn lực ngăn cản giữa thiên địa thôn phệ chi lực, nhưng là toàn bộ đại trận lại rõ ràng trở nên lung lay sắp đổ.

Tựa hồ lúc nào cũng có thể triệt để vỡ tan.

Dương Phóng từ trên trời giáng xuống, không trung hét lớn, mười một sắc vòng xoáy trong nháy mắt nổi lên, trực tiếp cấp tốc biến lớn, một mực huyền không tại toàn bộ Thần thôn phía trên.

Đồng thời tứ phía Thất Sát bia, một viên bộ xương màu đen đầu cũng cấp tốc vọt ra, tiến hành cùng nhau ngăn cản.

Tất cả ở vào Thần thôn người đều tại cộng đồng phát

lực.

Ầm ầm!

Toàn bộ Thần thôn quang mang đại thịnh, một mảnh loá mắt, tựa như trong bóng tối Thái Dương, tản mát ra từng mảnh từng mảnh hào quang chói sáng, đang cực lực chống lại lấy trong lúc vô hình bốc hơi chi lực.

Không chỉ có là bọn hắn, Hắc Âm âm mai bên trong cái khác trận doanh, giờ phút này cũng tất cả đều nhao nhao như thế.

Bất quá đám người chống cự thật giống như chọc giận tới trong lúc vô hình kinh khủng tồn tại, rất nhanh trong cao không bắt đầu hiện ra từng đạo kinh khủng tia chớp màu đỏ ngòm, lớp lớp rung động, tựa như vô tận huyết sắc như thủy triều, hướng về những này trận doanh oanh kích tới.

Ngay tiếp theo Thần thôn phương hướng cũng trong nháy mắt bị vô số tia chớp màu đỏ ngòm bao phủ.

Tất cả mọi người là biến sắc, có loại hủy diệt thêm đỉnh cảm giác.

“Phá a!”

Dương Phóng rống to, mười một sắc vòng xoáy ô ô xoay tròn, hào quang rực rỡ, thôi động đến cực hạn, tựa như biến thành lúc vũ trụ mới sơ khai Hồng Mông lỗ đen, đang điên cuồng thôn phệ vô tận thiên điện.

...

Chương 447 : Mười bốn sắc vòng xoáy!

Ầm ầm!

Giữa thiên địa thanh âm oanh minh, huyết sắc quang mang chói mắt.

Từng mảnh từng mảnh tia chớp màu đỏ ngòm giống như là thác nước, điên cuồng đổ vào mà xuống, đem toàn bộ Thần thôn đại trận đều bao phủ lại.

Tất cả mọi người hoảng sợ, đang liều mạng chống lại, tại nỗi điên rồ to, không muốn mạng đem chân khí ra bên ngoài tuôn ra.

Toàn bộ thế giới hoàn toàn loạn.

Vạn sự vạn vật tất cả đều đang nhanh chóng bốc hơi.

Vô số tinh khí hướng về không trung dừng mảnh lao tới, bị trong minh minh tồn tại chỗ cấp tốc hấp thu.

Thời gian dần trôi qua, Dương Phóng cảm thấy khó mà chống đỡ được.

Kinh khủng khó lường tránh Điện Chi Lực oanh kích mà xuống, để hấn mười một sắc vòng xoáy đều tại kịch liệt run rẩy, sắp xuất hiện hỗn loạn xu thế.

Trong lòng của hấn lạnh buốt, thể nội toàn lực vận chuyển Thần Chủng, điều động thời không chi lực.

Không quản đám người có thể hay không sống sót, hấn nhất định phải mở ra thời không chi môn, thử nghiệm

đem bọn hắc na di đến lúc đó không trường hà.

Ầm ầm!

Đúng lúc này!

Trên bầu trời, một cái vô cùng to lớn ma trảo vỡ nát không gian, nổi lên, chừng mấy trăm trượng lớn như vậy, mang theo vô tận huyết sắc tránh Điện Chi Lực, trực tiếp hướng về Thần thôn hung hăng ép xuống.

Dương Phóng bỗng nhiên ngẩng đầu, mở miệng gầm thét.

“Hắc Âm lão ma!”

Thái Cổ Thất Hùng bên trong Hắc Âm lão ma, lại thừa cơ đột nhiên tập kích.

Ầm ầm!

Lập tức hắc mườì một sắc vòng xoáy run run kịch liệt hơn, tứ phía Thất Sát bia cùng viên kia bộ xương màu đen đều đều lập tức bị sập ra ngoài,

Sau đó lại là một cái cự đại hỏa diễm đại thủ, cùng một cái cự đại bàn tay vàng óng đồng thời đánh ra, hướng về Thần thôn hung hăng trùm xuống.

Hỏa diễm đại thủ chính là liệt diễm lão tổ!

Mà to lớn bàn tay vàng óng, hiển nhiên là vị kia trước đó âm thầm đánh lén qua hắc một lần cường giả bí ẩn.

Hai người này lại đồng thời xuất thủ!

Trong nháy mắt, Dương Phóng bên này gặp phải tai hoạ ngập đầu.

Nguyên bản mười một sắc vòng xoáy ngay tại lưng lay sắp đổ, giờ phút này đột nhiên tao ngộ ba vị Siêu Thoát Cảnh cao thủ cộng đồng oanh kích, lập tức lại khó tiếp nhận, bắt đầu liên miên tản ra.

“Rống!”

Dương Phóng trong miệng phát ra kinh khủng rống to, đỉnh tai nhúc óc, toàn bộ thân hình đón gió dài ra, sinh ra lông đen, cấp tốc biến lớn, bên ngoài thân hiện ra một mảnh lại một mảnh quỷ dị lông tóc, huyết dịch khắp người đều bắt đầu cháy rùng rục, trong nháy mắt biến thành gàn cao vạn trượng.

Bản thể xuất hiện!

Tinh huyết thiêu đốt!

Oanh!

Nguyên bản gàn như hỗn loạn mười một sắc vòng xoáy, tại hấn không tiếc thiêu đốt tinh huyết đại giới hạ rất cực bị hấn cấp tốc ổn định, nhưng dù vậy, ba vị kinh khủng lão ma xuất thủ vẫn không có dừng lại.

Vẫn như cũ hướng về hấn mười một sắc vòng xoáy hung hăng đóng đi, chấn mười một sắc vòng xoáy như cũ tại âm âm run run không ngừng, ở vào tán loạn biên giới.

“Người là ai? Vì sao đánh lên ta!”

Dương Phóng rống to, hướng về kia chỉ bàn tay vàng óng nhìn lại, giống như là phát cuồng, nói: “Như nhược bất tử, gấp trăm lần hoàn lại! A!”

“Thời không trường hà, mở cho ta!”

Ầm ầm!

Đỉnh đầu không gian bị hấn sinh sinh phá vỡ, từ bên trong truyền đến trầm thấp mà mà mênh mông khí tức, tựa như có vô tận thủy triều đang trùng kích, nương theo lấy từng mảnh từng mảnh vô hình bọt nước, hướng về phía dưới bành trướng mà đi.

“Lên!”

Dương Phóng lấy mười một sắc vòng xoáy bao phủ lại Thần thôn, cực lực vận chuyển Thần Chủng, bỗng nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, đem toàn bộ Thần thôn đều cho bao phủ ở bên trong, trong nháy mắt phóng lên tận trời.

Oanh!

Thần thôn bị mười một sắc vòng xoáy mang theo, bắt đầu nhanh chóng hướng về đỉnh đầu thời không trường hà không có vào mà đi.

“Vương giả trở xuống, tiến vào thời không trường hà, hấn phải chết không nghi ngờ!”

Hắc Ám lão ma truyền đến băng lãnh thanh âm, quanh quần thiên địa.

Con kia bàn tay vàng óng như cũ tại hung hăng đánh ra, ý đồ rung sụp thời không trường hà, để Dương Phóng bọn người mê thất tại thời không trường hà bên trong.

Không lỗi thời không trường hà cứng cõi lại vượt quá đoán trước, tại một đòn toàn lực của hấn dưới, loại trừ kịch liệt chấn động bên ngoài, cũng không có bất kỳ cái gì sụp đổ xu thế.

Ngay tại Dương Phóng bọn hắn vừa mới không hợp thời không trường hà.

Bỗng nhiên!

Phía chân trời xa xôi, không gian xé rách.

Một đạo vô song kiếm quang, mang theo khó có thể tưởng tượng uy thế, tựa như mang theo một mảnh mệnh môn Tinh Hà, dính đến thời gian, không gian, ẩn chứa vô số ảo diệu, trực tiếp hướng về mười một sắc vòng xoáy hung hăng chém quá khứ.

“Kiếm Ma!”

Dương Phóng rống to, một phương diện lấy mười một sắc vòng xoáy một mực bao phủ lại Thần thân, một phương diện khác Kinh Động đại hoang phá diệt mâu hướng về kia đạo vô song kiếm quang hung hăng xuyên qua mà đi.

Ầm ầm ầm ầm!

Tại từng đợt đé tiếng oanh minh bên trong, cái kia đạo kiếm quang vẫn là bị vỡ nát.

Đồng thời Dương Phóng thân thể ngay tiếp theo toàn bộ mười một sắc vòng xoáy tất cả đều triệt để tiến vào thời không trường hà, xoát một chút, biến mất không thấy gì nữa.

“Kiếm Ma!”

Hắc Âm lão ma, liệt diễm lão tổ bọn người trong lòng giật mình, cấp tốc quay đầu nhìn lại.

Nhưng rất nhanh bọn hắn ngảm thở phào.

“Còn tưởng rằng thật trở về đâu, là phân thân.”

Hắc Âm lão ma tự nói.

Bọn hấn cấp tốc thu tay lại, bắt đầu tiếp tục luyện hóa đạo quả tinh khí.

Toàn bộ thế giới hỗn loạn tưng bừng.

Vạn vật tan rã, cấp tốc hòa tan.

Liên miên liên miên tinh khí phóng lên tận trời.

Tại cái này vô tận trong hỗn loạn, Chuyển Luân tự bên kia, bị Phật quang bao phủ, ung dung lấp lóe, tách ra đạm kim sắc quang mang, tại vô tận trong hỗn loạn, lộ ra có chút khác loại.

...

Thời không trường hà bên trong.

Ầm ầm!

Vô biên vô tận thời không chi lực từ bốn phương tám hướng cấp tốc xâm nhập mà đến, mỗi một phiến bọt nước đều ẩn chứa cường đại thời gian cùng không gian, liên miên bọt nước nhất thống phủ xuống, thật giống như vô số rối loạn không gian tương hỗ gãy diệt.

Dương Phóng lấy mười một sắc vòng xoáy một mực bao phủ lại Thần thôn, đang cực lực ngăn cản đến từ bốn phương tám hướng thời không xâm nhập.

Nhưng cho dù có hấn mười một sắc vòng xoáy chống cự, Thần thôn bên trong người như cũ tại phát sinh đáng sợ biến hóa.

Một bộ phận người thân thể đang thông thả già nua, làn da bắt đầu xuất hiện nếp uốn, tóc trở nên sẫm bạch, một nhóm người khác thân thể thì tại cấp tóc trở nên tuổi trẻ, hướng về còn nhỏ chuyển biến, thật giống như phản lão hoàn đồng.

Một màn quỷ dị xuất hiện, làm cho tất cả mọi người cũng vì đó kinh hãi.

“Trời ạ, thân thể của ta làm sao biến thành dạng này?”

“Ta biến thành hài tử!”

“Ta thọ nguyên tại biến mất, mau dừng lại!”

...

Thần thôn thôn trường sắc mặt chấn kinh, nhìn bốn phía, bỗng nhiên hét lớn, nói: “Đủ rồi, tất cả đều không cần nói nhiều, Dương Đạo là tại mang theo chúng ta tiến vào thời không trường hà, các người tu vi không đủ, bị hỗn loạn thời không ảnh hưởng, là bình thường sự tình!”

Trong lòng mọi người trở nên càng thêm bối rối.

Loại sửa đổi này còn tại tiếp tục.

Càng nhiều người bắt đầu xuất hiện dị biến.

Dương Phóng vận chuyển mười một sắc vòng xoáy, đang toàn lực bộc phát chân khí, hiển nhiên cũng ý thức được Thần thôn bên trong phát sinh cải biến, hắn không còn dám tiếp tục tiến lên, lo lắng đám người nhận thời không ảnh hưởng sẽ tăng lớn, mà lại phía trước nhất có Loạn Cổ song hùng tại cản đường, chặn giết hết thầy quá khứ cường giả.

Lấy hắn tình trạng, tất nhiên chống cự không được Loạn

Cổ song hùng.

Hiện tại hẳn nhất định phải bảo trì an bình, định tại thời không dài Hà Trung mới được.

Toàn bộ mười một sắc vòng xoáy đang nhanh chóng xoay tròn, rung động âm âm, thanh âm oanh minh, hạo đặng ra từng mảnh từng mảnh thần thánh mà cường hoành khí tức.

Tùy ý bốn phía thủy triều cạo rửa, bọn hắn tốc độ di chuyển quả nhiên trở nên chậm rất nhiều.

Bất quá loại này kiên trì thống khổ dị thường.

Liên miên liên miên thời không chi lực không ngừng tác dụng đến trên người hắn, khiến cho thân thể của hắn cũng đang chịu đựng to lớn phản phệ.

Ở chỗ này không có thời gian khái niệm, cũng không có không gian khái niệm.

Tựa như ở vào mơ hồ hỗn độn bên trong, hoàn toàn cảm giác không đến tình huống ngoại giới.

Hắn không dám tùy tiện ra ngoài, chỉ có thể dạng này cực lực chết khiêng.

Cứ như vậy, hẳn không biết đi qua bao lâu, Dương Phóng trên người huyết khí thiêu đốt rất là kịch liệt, có loại khó mà kháng trụ cảm giác.

Nhưng bỗng nhiên hắn mở hai mắt ra, hướng về thời không trường hà thượng du nhìn lại.

Chỉ gặp được du lịch khu vực, thanh âm oanh minh, phát ra trầm muộn thanh âm.

Liên tục ba đạo nhân ảnh tại từ thượng du xông ra, toàn thân máu tươi, dị thường chặt vật, quần áo trên người đều vỡ vụn, tựa hồ vừa mới kinh lịch vô cùng đại chiến thảm liệt đồng dạng.

Ba người trong con người tất cả đều xuất hiện nồng đậm hãi nhiên.

Thật giống như sau lưng bọn hắn có cái gì vô cùng đáng sợ tồn tại đang đuổi giết đồng dạng.

Ba người một bên chạy trốn một bên kinh hoảng quay đầu nhìn lại.

Rất nhanh bọn hắn trải qua Dương Phóng chỗ khu vực, nhưng không có may mắn dừng lại, như cũ tại nhanh chóng hướng về hạ du bỏ chạy.

Dương Phóng nhíu mày, cảm giác được không đúng.

Nhưng sau một khắc!

Sắc mặt hắn đột biến, rốt cục cảm nhận được khí tức kinh khủng, vội vàng ngừng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp được du lịch khu vực, một con vô cùng to lớn màu đen còn từ thượng du chậm rãi leo ra, thân thể của nó thực sự quá lớn, chừng mấy vạn trượng tả hữu, đen ngịt một mảnh, thân thể tựa như nham thạch làm thành đồng dạng.

Hắn sinh ra mười mấy con chạm tay, còn có hai con cự hình lớn ngao, như là một cái màu đen bọ cạp, quanh thân huyết tinh tràn ngập, ánh mắt băng lãnh, hướng về phía trước ba người đuổi theo.

Rất nhanh!

Hắn cũng từ Dương Phóng bên người không xa trải qua, quay đầu nhìn lại.

Mấy chục cái ánh mắt cộng đồng rơi vào Dương Phóng trên thân, lóe lên lóe lên, tựa như có thể xuyên thấu lòng người.

“A, người nghĩ lực lượng một người bảo vệ nhiều như vậy kẻ yếu?”

Cái này màu đen cự trùng phát ra ngạc nhiên thanh âm, nói: “Nhẹ thì tu vi sụt giảm, nặng thì ngay cả người cũng sẽ bị thời không trường hà chi lực trực tiếp tan đi, tiểu tử, người không muốn sống nữa.”

“Xin tiền bối tương trợ.”

Dương Phóng mở miệng.

“Ta cũng không rảnh rồi giúp người, ta phải đuổi theo giết phía trước ba người kia.”

Màu đen cự trùng nhẹ nhàng lắc đầu, từ phía sau đi qua, mở miệng nói: “Người tự cầu hảo vận đi.”

Hắn vô cùng thân thể khổng lồ bắt đầu từ một bên chậm rãi bò qua.

Nhìn như rất chậm, kì thực mỗi một bộ di động mà ra, đều có thể xuất hiện tại rất xa khu vực bên trong.

Dương Phóng không nói một lời, trong lòng phát chìm, tiếp tục chọi cứng.

Nên làm hắn đã tất cả đều làm được, nếu như thực sự gánh không được, như vậy hắn cũng chỉ có thể đem mọi người tạm thời buông xuống.

“Xin lỗi các vị, ta đã hết sức!”

Trong lòng của hắn tự nói.

Lại tiếp tục khiêng không biết bao lâu.

Bỗng nhiên, sau lưng lần nữa truyền đến nặng nề mà nổ thật to, rung động âm âm.

Dương Phóng mở hai mắt ra, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp trước đó con kia màu đen con cạp lần nữa từ thời không trường hà hạ lưu chậm chạp bò trở về, khí tức hỗn loạn, hùng hùng hổ hổ, trên người chạm tay đều gãy mất hai cây.

“Đáng chết, bên ngoài tại diệt thế, ba cái kia vương bát đản chạy trốn tới hậu thế, quả thực là chết chưa hết tội!”

“Tiền bối, tình huống bên ngoài như thế nào? Còn không có kết thúc sao?”

Dương Phóng trong lòng hơi động, mở miệng hỏi thăm.

“Nhanh nhanh, đã tại kết thúc công việc, thanh toán xong thế, đoán chừng lập tức liền muốn thanh toán tương lai, tương lai cũng không còn an bình nữa.”

Màu đen con cạp mắng, nói: “Những cái kia trốn tương lai gia hỏa, đoán chừng muốn trở về.”

Bỗng nhiên, thân thể của nó lần nữa dừng lại, nhìn về phía Dương Phóng, ngạc nhiên nói: “Tiểu tử, ngươi làm sao còn chưa có chết?”

“Vãn bối mệnh hơi cứng rắn một chút.”

Dương Phóng đáp lại.

Màu đen con cạp cẩn thận nhìn chăm chú lên Dương Phóng, mười mấy con mắt vừa đi vừa về lấp lóe, không biết suy nghĩ cái gì, mở miệng nói: “Có chút ý tứ.”

Hô!

Hắn trực tiếp phun ra một mảnh hắc vụ, phô thiên cái địa, hướng về Dương Phóng bao phủ quá khứ.

Dương Phóng biến sắc, vội vàng liền muốn chống lại, nhưng rất nhanh phát hiện tầng này hắc vụ cũng không có nguy hại, ngược lại là đang trợ giúp hắn, như là tạo thành một mảnh kết giới, đem hắn cùng Thần thôn toàn bộ bao trùm.

“Được rồi, có ta cái này miệng bản nguyên chi khí chèo chống, người hắn là có thể lần nữa chèo chống một đoạn thời gian, ta đi trước, người nếu không chết, quay đầu có thể tới tìm ta, nhận ta đương lão đại, ta sẽ chiếu vào người.”

Màu đen con cạp mở miệng nói một câu, tiếp tục hướng về thượng du chậm chạp bò đi.

Dương Phóng trên thân áp lực suy giảm, dài thở phào, mở miệng hét lớn: “Đa tạ tiền bối!”

Màu đen con cạp rất nhanh biến mất tại vô tận thời không bọt nước bên trong, rầm rầm rung động, lại không động tĩnh.

Toàn bộ thời không trường hà, trùng trùng điệp điệp, soạt rung động, vô tận bọt nước đang cuộn trào.

Có màu đen con cạp cái này một cỗ bản nguyên tinh khí chèo chống, Dương Phóng bên này áp lực quả nhiên nhỏ đi rất nhiều.

Tại lại qua không biết bao lâu về sau, rốt cục, con kia màu đen con cạp bản nguyên tinh khí cũng bắt đầu dần dần tiêu tán.

Dương Phóng cắn chặt răng quan, quay đầu nhìn lại, đột nhiên vận chuyển lên nhân quả Thần Chủng, từng đạo vô hình nhân quả dây nhỏ bắt đầu cấp tốc bắn ra, lít nha lít nhít, hướng về thời không trường hà hạ du dũng mãnh lao tới, trực tiếp đâm xuyên trường hà hàng rào, tiến vào ngoại giới.

Một sát na.

Toàn bộ tình huống ngoại giới tất cả thu vào đáy mắt, tất cả đều bị Dương Phóng dị thường rõ ràng bắt được.

“Đây là... Hắc Âm âm mai?”

Dương Phóng trong lòng chấn động.

Chỉ gặp toàn bộ Hắc Âm âm mai trở nên dị thường tĩnh mịch, nhìn một cái vô tận, tất cả sông núi, sinh mệnh hết thảy biến mất, tựa như biến thành vô tận đại bình nguyên.

Đại bình nguyên bên trên chỉ còn lại có khắp nơi trống rỗng công trình kiến trúc, những kiến trúc này vật tất cả đều vắng vẻ không người, cực kỳ tĩnh mịch.

Sau đó Dương Phóng lại lập tức đem chuỗi nhân quả tuân hướng Thần Khư đại lục, tiến hành nhìn trộm.

Chỉ gặp toàn bộ Thần Khư đại lục cùng Hắc Âm âm mai cơ hồ giống nhau như đúc, tất cả sinh mệnh đều biến mất.

Không còn có bất luận nhân loại nào tồn tại vết tích.

Ngay tiếp theo rừng rậm, hồ nước cũng đều hết thấy biến mất.

Khắp nơi vắng vẻ cổ thành, tịch liêu khu quần cư, tựa như khắp nơi tiền sử di tích đồng dạng.

“Đại kiếp kết thúc, tất cả mọi người chết rồi.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Hắn cũng không trước tiên trở về ngoại giới, mà là khống chế chuỗi nhân quả tại tiếp tục cảm giác.

Tùng đạo vô hình chuỗi nhân quả lít nha lít nhít, cấp tốc bay múa, hướng về Thần Khư đại lục các ngõ ngách bay tuôn ra mà đi.

Ven đường thấy, tất cả địa phương cơ hồ một màn đồng dạng, sinh mệnh biến mất, sinh linh tuyệt tích, chỉ còn lại có khắp nơi vắng vẻ công trình kiến trúc...

“Xem ra thật là đại kiếp kết thúc...”

Dương Phóng tự nói.

Hắn không còn tiếp tục kiên chống đỡ, vận chuyển lên mười một sắc vòng xoáy, trực tiếp cường hoành bao trùm Thần thôn, bắt đầu dọc theo trước đó tọa độ ngược dòng mà quay về.

Toàn bộ thời không trường hà tại phần phạt rung động, tóe lên vô số Bạch sắc gợn sóng, mỗi một phiến gợn sóng đều ẩn dị thường rối loạn quỷ dị lực lượng.

Tại kinh lịch hồi lâu sau, rốt cục, Dương Phóng thân thể giờ cao lên to lớn mười một sắc vòng xoáy, cấp tốc từ thời không dài Hà Trung vọt ra.

Ầm ầm!

Không gian rung chuyển, khí lưu cuồng quyền, từng đợt hỗn loạn thời không chi lực trùng trùng điệp điệp hướng về bốn phía dũng mãnh lao tới.

Dương Phóng đem toàn bộ Thần thôn an an ổn ổn đặt ở nơi xa, thân thể khổng lồ từng ngum từng ngum thờ hần hần, cảm thấy vô tận mỗi một, chỉ cảm thấy trước mắt mê man, tựa như muốn nhắm hai mắt, trực tiếp vĩnh cửu an nghỉ đồng dạng.

Hắn bỗng nhiên dùng sức lung lay đầu lâu, cưỡng ép trấn định, vận chuyển lên chân khí cùng Niết Bàn Thần Chủng, bắt đầu cấp tốc khôi phục, trong lúc nhất thời thể nội quang mang chớp động, chân khí mãnh liệt.

Qua đi tới hồi lâu, trên người mỗi một cảm giác mới bắt đầu chậm chạp biến mất.

Thân thể của hắn vụt nhỏ lại, khôi phục nguyên dạng, mặc vào một kiện quần áo mới, hướng về tĩnh mạch trống trải đại địa nhìn lại.

“Không biết những cái kia tranh đoạt đạo quả tinh khí lão ma ra sao? Bọn hắn chẳng lẽ cũng đã chết?”

Không!

Không có khả năng!

Những cái kia lão ma đều có thủ đoạn đều tuyệt đối không dễ dàng như vậy chết mất, hơn phân nửa còn tiếp tục còn sống.

“Đúng rồi, Đạo Đồ mảnh vỡ, không biết những cái kia Đạo Đồ mảnh vỡ còn ở đó hay không?”

Dương Phóng nghĩ đến một chuyện, lập tức lấy ra trên người mười bốn mặt Đạo Đồ mảnh vỡ, cầm trong tay, bắt đầu từng cái cảm ứng.

Một lát sau, ánh mắt hắn lóe lên, một mặt Đạo Đồ mảnh vỡ xuất hiện phản ứng, không chút nghĩ ngợi, lập tức phóng lên tận trời, hướng về nơi xa cấp tốc phóng đi.

Không bao lâu, thân thể của hắn cấp tốc giáng lâm, rơi vào một mảnh trống trải trong sa mạc, trực tiếp từ vùng sa mạc này bên trong tìm được một mảnh khác Đạo Đồ mảnh vỡ.

Bất quá trương này Đạo Đồ mảnh vỡ y nguyên không phải hoàn chỉnh, xem ra tựa hồ chỉ có một phần ba.

Tay hắn nắm cái này một phần ba Đạo Đồ mảnh vỡ, bắt đầu tiếp tục tìm kiếm.

Lại qua một đoạn thời gian, rốt cục, hắn tại một chỗ vực sâu khổng lồ bên trong phát hiện mặt khác một phần ba Đạo Đồ mảnh vỡ.

Nhìn ra được, mảnh này vực sâu trước kia tựa hồ là một mảnh to lớn hải dương chỗ, chỉ bất quá tất cả nước biển đều biến thành tinh khí, chỉ còn lại có chỗ này vực sâu khổng lồ.

“Hoàn chỉnh Đạo Đồ, rốt cục lại tập hợp một trương hoàn chỉnh Đạo Đồ.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Chỉ cần có trương này hoàn chỉnh Đạo Đồ, liền có thể triệu hồi ra thứ mười hai khóa Thần Chủng, đến lúc đó chính là mười hai sắc vòng xoáy.

Bất quá Dương Phóng cũng không lập tức tìm kiếm Thần Chủng, mà là lấy ra cái khác Đạo Đồ, bắt đầu tiếp tục cảm ứng.

Không bao lâu lại là một trường Đạo Đồ xuất hiện phản ứng.

Thân thể của hắn cấp tốc xông ra, rất mau đem một phần khác Đạo Đồ mảnh vỡ từ lòng đất nhiếp ra.

Cứ như vậy, Dương Phóng thân thể vừa đi vừa về xông cướp, tốc độ cực nhanh, không ngừng từ khắp nơi địa phương lấy ra Đạo Đồ mảnh vỡ.

Có Đạo Đồ mảnh vỡ rất tốt tìm kiếm, nhưng có Đạo Đồ mảnh vỡ lại khó mà cảm ứng, tựa hồ bị một cỗ cường đại lực lượng ngăn cách.

“Phàm là bị lực lượng ngăn cách đoán chừng đều bị những cái kia lão ma chiếm được, bọn hắn hiệu quả và lợi ích cao thâm, có thể ngăn chặn Đạo Đồ mảnh vụn bên trên ba động, cho nên mới không cảm ứng được.”

Dương Phóng tự nói.

Nhưng cuối cùng như thế, hắn phen này tìm kiếm cũng là có đại thu hoạch.

Trọn vẹn tập hợp ba tấm hoàn chỉnh Đạo Đồ.

Còn lại Đạo Đồ mảnh vỡ tại lẫn nhau tương dung về sau, cũng còn thừa lại ba tấm.

“Ba tấm Đạo Đồ mảnh vỡ liền mang ý nghĩa ba viên Thần Chủng, tốt, tốt cực kì.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, thân thể bỗng nhiên xông ra, hướng về tờ thứ nhất hoàn chỉnh Đạo Đồ đối

ứng Thần Chủng vọt tới.

Không bao lâu, hắn trực tiếp giáng lâm tại một chỗ trống trải trong cốc thành, tại vận chuyển Đạo Đồ cẩn thận cảm ứng về sau, bỗng nhiên, toàn bộ cốc thành chấn động, phát ra tiếng tai oanh minh.

Một đạo cực kỳ sáng chói chùm sáng màu vàng óng phóng lên tận trời, sau đó mang theo một cỗ nồng đậm tinh khí trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng hướng về đi qua.

Oanh!

Thanh âm oanh minh, nồng đậm kim quang trực tiếp hung hăng xông vào đến hắn trong thân thể.

Thần Chủng: Quy nguyên 【 nguyên khí hội tụ, tinh khí hội tụ, khôi phục thể lực 】 .

Một cỗ tin tức cấp tốc tràn vào đến hắn trong óc.

“Quy nguyên, quy nguyên, thứ này lại có thể là một môn khôi phục tinh khí, khôi phục thể lực Thần Chủng.”

Dương Phóng trong lòng nói nhỏ.

Viên này Thần Chủng đối với hắn mà nói đơn giản có không thể thay thế tác dụng.

Sau đó Dương Phóng lần nữa phóng lên tận trời, trực tiếp hướng về viên thứ hai Thần Chủng vọt tới.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Tại hoàn cảnh Đạo Đồ cảm ứng phía dưới, Dương Phóng hành động cực kỳ cấp tốc.

Còn lại hai viên Thần Chủng, cũng đều không thể tránh thoát cảm giác của hắn, rất nhanh bị hắn từ lòng đất kêu gọi ra.

Thần Chủng: Âm dương 【 hóa âm vì dương, hóa dương vì âm, thư hùng chuyển đổi 】

Thần Chủng: Tinh diệu 【 tinh huy chi lực, lưu tinh trên trời rơi xuống 】

“Ừm? Âm dương?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, cẩn thận cảm thụ được trong đầu tin tức, nói: “Hóa âm vì dương, hóa dương vì âm thì cũng thôi đi, thế mà còn đã bao hàm thư hùng chuyển đổi.”

Hắn một mặt kinh ngạc.

Cái này thư hùng chuyển đổi có thể đem nam nhân biến thành nữ nhân, nữ nhân biến thành nam nhân, quả thực cổ quái.

Mà hóa âm vì dương, hóa dương vì âm thì ẩn một loại cường đại phản lực, có thể tự động bản ngược hết thủy sức công kích.

Dương Phóng khi lấy được cái này hai viên Thần Chủng về sau, lập tức ở thể nội tiến hành dung hợp.

Hắn hiện tại không dám lãng phí mấy may thời gian, trực giác nói cho hắn biết, sự tình xa xa không có kết thúc, phía sau màn hắc thủ thanh toán tuyệt đối sẽ còn tiếp tục.

Mà lại Kiếm Ma, Ma Quân bọn hắn phong ấn cũng đã gần ngay trước mắt.

Nói không chừng giờ phút này đã triệt để thoát khốn.

Hắn nhất định phải có mười phần lực lượng đến làm bản thân lớn mạnh.

Qua đi tới hồi lâu, loại dung hợp này mới hoàn toàn kết thúc, từ trong cơ thể của hắn bành trướng ra từng đợt vô cùng lực lượng mạnh mẽ.

Tại hắn vừa mới dung hợp kết thúc, liền lật bàn tay một cái, lần nữa đem tấm kia thần kính mảnh vỡ lấy ra ngoài, tập trung tinh thần lực bắt đầu hướng về mảnh vỡ chỗ sâu dò xét mà đi.

Cái này tìm tòi lập tức vô cùng thấy rõ ràng bên trong Lam Tinh tình huống.

Chỉ gặp toàn bộ Lam Tinh hoàn toàn rách nát.

Không còn là trước đó cái chủng loại kia màu xanh thắm, mà là trở nên hoàn toàn tĩnh mịch, khô héo một mảnh, bề ngoài lượn lờ lấy vô số cát bụi, nội bộ nhan sắc nhạt nhạt, hoàn toàn giống như là trở thành một viên phế tinh.

Liếc nhìn lại, có loại không nói ra được thế lương.

“Ta cố kia đạo khu vẫn còn, không có bị trực tiếp hủy diệt.”

Dương Phóng trong lòng phát chìm, nhìn chăm chú lên trước mắt nhan sắc khô héo Lam Tinh, trong lòng rõ ràng cảm giác được cố kia đạo thể tình huống.

Bất quá cố kia đạo thể tình huống lại cực kỳ hồng bét, nguyên bản gửi ở bên trong tinh thần lực đều trực tiếp tiêu tán.

Dương Phóng không chút do dự, lập tức tập trung tinh thần lực bắt đầu toàn lực công kích thần kính mảnh vỡ bên trong kết giới.

Lấy hấn hiện tại mười bốn sắc vòng xoáy chi lực, dễ như trở bàn tay liền phá vỡ tầng kia vô hình kết giới, toàn bộ thân hình nhẹ nhàng vừa chui, lập tức hướng về Lam Tinh nhanh chóng tiếp cận quá khứ.

Đây là lần đầu lấy dị giới thân thể giáng lâm Lam Tinh.

Bốn phương tám hướng từng đợt trở lực vô hình đang không ngừng mãnh liệt mà đến, nhưng lại tất cả đều bị thân thể của hắn chỗ cấp tốc hóa giải.

Cùng lúc đó.

Hắn ánh mắt ngưng tụ, chú ý tới trên người bảng lần nữa phát sinh cải biến.

Nguyên bản vô hình bảng lại một lần nữa biến thành cửa sổ vòng xoáy bộ dáng, ở trước mặt của hắn yếu ớt xoay tròn.

“Đạo quả tinh hoa lại xuất hiện...”

Dương Phóng tự nói.

Nguyên lai một khi tiến vào Lam Tinh, cũng có thể nương đường quả tinh hoa xuất hiện.

Thân thể của hắn cấp tốc rơi vào thể lượng Lam Tinh phía trên, nhìn chăm chú lên trống trải không người công trình kiến trúc, một cỗ áp lực trước đó chưa từng có hiện lên ở trong lòng của hắn.

Ước chừng qua hồi lâu, hắn mới nhẹ giọng thở dài, lần

nữa cất bước đi ra.

Không bao lâu, hắn đi vào một chỗ mênh mông trong sa mạc, tay áo quét qua, vô tận cát bụi tràn ngập.

Một bộ vô cùng rách nát, cơ hồ chỉ còn lại da bọc xương thân thể hiện lên ở tầm mắt của hắn bên trong, không nhúc nhích, hai mắt nhắm nghiền.

Đúng là hắn tại Lam Tinh bản thể.

Cũng là Kiếm Ma, Ma Quân bọn hắn tâm tâm tưởng niệm muốn lấy được Tiên Thiên đạo khu.

Dương Phóng bàn tay nhô ra, nhẹ nhàng chạm đến hướng mình cỗ này bản thể.

Oanh 1

Trong nháy mắt, một loại trước nay chưa từng có cảm ngộ trực tiếp tràn vào đến Dương Phóng nội tâm, khiến cho hắn toàn thân trên dưới lỗ chân lông tất cả đều không bị khống chế cấp tốc mở ra.

Tiếp lấy trên đất thân thể này trực tiếp không có dấu hiệu nào vươn người đứng dậy, hai mắt mở ra, nhìn thẳng hắn.

Giữa hai bên trong nháy mắt bộc phát ra từng đợt sôi trào mãnh liệt đáng sợ khí tức, không gian liên miên liên miên vỡ vụn.

Giờ khắc này Dương Phóng sinh ra một loại cực kỳ hoang đường cảm giác, nhưng ở hắn chưa kịp phản ứng lúc, cỗ kia bản thể liền đột nhiên xông ra, trực tiếp cùng hắn thân thể dung hợp.

Ầm ầm!

Trong người hấn huyết quang mãnh liệt, quang mang
hiển hiện, một sát na bắt đầu tiến hành một loại nào đó
vô hình ở giữa thuế biến , liên đới lấy trước người cứu
sắc vòng xoáy có người tại ô ô rung động, cấp tốc phát
sinh cải biến...

...

Chương 448 : Phía sau màn hắc thủ tin tức!

Dương Phóng thân thể đang nhanh chóng thuế biến bên trong.

Hai cỗ hoàn toàn bất đồng thân thể dung hợp, tại thể nội bạo phát ra từng đợt sóng cả mãnh liệt cuồng bạo lực lượng, tất cả huyết dịch cùng huyết nhục đều đang phát sáng,

Thật giống như phát sinh một loại nào đó vô cùng nồng đậm phản ứng hoá học đồng dạng.

Huyết nhục cùng tứ chi tất cả đều bắt đầu lớp lớp rung động, từng đầu kinh mạch đang không ngừng nâng lên, làn da đang nhanh chóng kéo duỗi, từng mảnh từng mảnh huyết nhục giống như là thổi phồng đồng dạng...

“Rống...”

Dương Phóng trực tiếp nhin không được rống to một tiếng.

Ầm ầm!

Toàn bộ vút bỏ Lam Tinh đều đang run rẩy, phát ra từng đợt nặng nề dị thường oanh minh, mặt ngoài xuất hiện vô số đạo vô cùng thô to khe hở.

Mỗi một đạo khe hở đều tinh mịch quý dị, giăng khắp nơi, như khay ngọc.

Răng rắc!

Hơn phân nửa Lam Tinh mặt ngoài tại hấn vừa hô phía dưới, trực tiếp sụp đổ.

Rốt cục!

Loại này biến dị đáng sợ bắt đầu chậm rãi tiếp xúc.

Dương Phóng quần áo trên người vỡ vụn, thân thể khô ngô, đầu đầy đen như mực tóc vô cùng tùy ý rối tung ở trước ngực sau vai, ánh mắt thâm thúy, toàn bộ nhục thân đều tại mau mau cắt phát sáng.

Từng tắc từng tắc da thịt dâng lên lấy sức mạnh mang tính hủy diệt.

Tất cả lỗ chân lông đều tại tràn ra hào quang.

Tựa như thể nội ẩn núp một tôn vô cùng đáng sợ núi lửa đồng dạng.

Cường đại!

Cường đại trước nay chưa từng có!

Nắm đấm của hấn nắm chặt, phát ra lớp bóp tiếng sấm, ẩn chứa làm không hết lực lượng.

Sau đó ánh mắt lần nữa hướng về trước mắt cửu sắc vòng xoáy nhìn lại.

Chỉ gặp nguyên bản cửu sắc vòng xoáy cũng bắt đầu phát sinh cải biến, trong đó quang mang mãnh liệt, hào quang loá mắt, nguyên bản che kín phần mộ cùng thi thể hoang vu chi địa, giờ khắc này lại mọc ra vô số cỏ xanh cùng cây nhỏ, xanh um tươi tốt, mệnh môn vô bờ, một cỗ cường đại mà nồng đậm sinh mệnh khí tức từ toàn bộ cửu sắc vòng xoáy bên trong không ngừng mãnh liệt mà ra.

Thậm chí, còn có khắp nơi hở ra sơn mạch, từng đầu chật hẹp dòng suối...

Dương Phóng mắt sáng lên.

Cửu sắc vòng xoáy nội bộ thế giới, chẳng lẽ tại cũng tại hướng về đạo quả hình thức ban đầu chuyển biến?

“Là, cái này cửu sắc vòng xoáy nguyên bản là đạo quả đại bộ phận tinh hoa hội tụ mà thành, giờ phút này coi như chậm rãi chuyển hóa làm đạo quả cũng hoàn toàn chẳng có gì lạ.”

Dương Phóng tự nói.

Thậm chí một ngày kia, chưa chắc không thể chuyển hóa làm một viên hoàn chỉnh tinh cầu!

Một khi trở thành một viên hoàn chỉnh tinh cầu, vậy hẳn đạt được chỗ tốt chính là không thể tưởng tượng.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, từng đợt vô hình sinh mệnh khí tức liên tục không ngừng tràn vào thân thể của hắn, tưới nhuần hắn toàn thân huyết nhục cùng kinh mạch...

Dương Phóng giương mắt lên nhìn, lần nữa hướng về toàn bộ Lam Tinh nhìn lại.

Toàn bộ Lam Tinh hoàn toàn phế đi.

Loại trừ vô tận lớn cát cùng phế tích bên ngoài, không có vật khác.

Cước bộ của hắn tiếp tục phóng ra, hướng về phía trước hành tẩu.

Nhưng vào lúc này!

Dương Phóng trong lòng hơi động, sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên ngẩng đầu lên.

Một cỗ khí tức cực kỳ mạnh mẽ từ trên cao bên trong cấp tốc tiếp cận mà đến, nương theo lấy nồng đậm kiềm chế khí tức, khiến cho toàn bộ Hoàng sắc đất cát cũng bắt đầu cấp tốc đảo động.

Chỉ gặp một mảng lớn chói mắt lưu tinh, từ thiên ngoại khu vực hung hăng gào thét mà đến, lít nha lít nhít, cháy hừng hực, hướng về Dương Phóng chỗ khu vực hung hăng che mắt xuống dưới.

Lưu tinh chưa tới, không hề đáng sợ áp lực liền đã cấp tốc truyền khắp toàn bộ tinh cầu.

Có người tại tay với Lam Tinh?

Dương Phóng sắc mặt ngưng tụ.

Mười bốn sắc vòng xoáy không chút nghĩ ngợi, trong nháy mắt nổi lên, cấp tốc phóng đại, tiếp hướng về đây trời điên cuồng vọt xuống loá mắt lưu tinh thôn phệ mà đi.

Phốc phốc phốc phốc!

Từng viên sáng chói lưu tinh tất cả đều cấp tốc rơi vào đến vòng xoáy bên trong, như là rơi vào đến cái gì vực sâu không đáy bên trong đồng dạng.

Đảo mắt, tất cả lưu tinh toàn bộ biến mất hầu như không còn.

Tại đây trời bị thôn phệ qua đi, rất nhanh ba đạo vô cùng cổ lão bóng người cấp tốc lao xuống xuống dưới.

Chỉ gặp bọn họ mặc trên người không biết bao nhiêu năm phục sức, ánh mắt vô hồn, sắc mặt ngốc trệ, trên thân bộc lộ ra sóng chấn động cực kỳ đáng sợ, tựa như thiêu đốt lên lửa cháy hừng hực.

“Là bọn hấn, phía sau màn hắc thủ người!”

Dương Phóng trong con người trong nháy mắt bắn ra lãnh quang.

Hấn từng nghe lão giả thần bí nhắc qua.

Có một đám Thời Đại Thái Cổ cùng thần thoại cường giả, vì có thể hoạt mệnh, không tiếc đem tự thân linh hồn bán cho phía sau màn hắc thủ, để cầu trở thành phía sau màn hắc thủ nanh vuốt.

Nhưng đem bán cho phía sau màn hắc thủ về sau, thân thể của bọn hấn cũng đem như là khô lồi, mặc dù còn có thể giữ lại một số nhỏ linh thức, nhưng lại đã cùng người bình thường cực khác.

Vô luận là cử chỉ hành động, vẫn là ngôn ngữ, đều giống như máy móc đồng dạng.

“Phát hiện người phản kháng, lập tức xử quyết!”

Ba vị diện sắc đờ đẫn cổ lão bóng người, phát ra băng lãnh máy móc thanh âm, hai tay bỗng nhiên hợp lại, ba người trên thân lần nữa tách ra càng thêm hào quang chói sáng.

Giữa lẫn nhau tương hỗ kết nối, trực tiếp hợp thành một cái sáng chói hình tam giác, từ trên trời giáng xuống, hướng về Dương Phóng chỗ khu vực hung hăng ép xuống.

Toàn bộ hình tam giác khu vực bên trong, thần quang loá mắt, tựa như xuất hiện mấy chục vòng Thái Dương, chiếu người cơ hồ không mở ra được hai mắt, đáng sợ năng lượng khí tức cơ hồ muốn hòa tan hết thủy.

Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, không chút do dự, mười bốn sắc hào quang trực tiếp hướng về tổ ba người thành hình tam giác hung hăng quét ngang tới.

Ầm ầm!

Trời đất quay cuồng, không gian vỡ nát.

Giữa hai bên trực tiếp bạo phát ra một cỗ khó có thể tưởng tượng lực lượng kinh khủng.

Toàn bộ Lam Tinh đều đang run lên bần bật.

Đến cuối cùng loại kia to lớn hình tam giác quang mang rốt cục bị Dương Phóng hóa giải, nhưng ba đạo vô cùng cổ lão bóng người lại quát lạnh một tiếng, chia làm ba cái phương hướng khác nhau trong chốc lát hướng về Dương Phóng lao thẳng tới mà tới.

Mỗi người đều nhanh đến cực hạn.

Thân thể dính đến không gian, thời gian ảo nghĩa, vọt qua, nhanh đến mơ hồ, căn bản không tại lẽ thường bên trong.

Dương Phóng thân thể trong nháy mắt phóng lên tận trời, tại nghìn cân treo sợi tóc ở giữa nhanh chóng tránh đi.

To lớn mười bốn sắc vòng xoáy tại đỉnh đầu của hắn ô ô vòng xoáy, thần bí khó lường, bộc lộ ra khó mà hình dung hủy diệt tính ba động, một mực che khuất tứ phương.

Hắn cũng không có lập tức lấy mười bốn sắc vòng xoáy đi thôn phệ cái này ba cái cổ lão người.

Mà là rất muốn thử một chút, mình bây giờ chân chính lực lượng.

Kia ba vị cổ lão người một kích không trúng, lập tức hóa thành chùm sáng chói mắt, lần nữa phóng lên tận trời, khí tức gào thét, hướng về Dương Phóng cực tốc vọt tới.

Mỗi người đều trên thân đều khí tức thiêu đốt, thể nội giống như là ẩn chứa một cái bồng bạc thế giới.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, trong lúc đó đáp xuống.

Không có sử dụng bất kỳ tuyệt học gì.

Cũng không có sử dụng đại hoang phá diệt mâu!

Hoàn toàn dựa vào mình thân thể mạnh mẽ.

Oanh!

Huyết quang nổ tung, lung tung bay múa.

Chỉ là vừa đối mặt, hắn liền dữ dội đập vỡ một cái cổ lão người thân thể, từ đầu đánh tới hông, đem nó toàn bộ thân hình đều cho chấn nhão nhoẹt.

Mỗi một phiến huyết dịch đều đang phát sáng, ẩn chứa vô song tinh khí.

Đạp nát đối phương thân thể, thật giống như đánh nát một cái không chút nào thu hút đồ sớ, không có chút nào phí sức.

Dương Phóng trong lòng lạnh lẽo, theo sát lấy di động như điện, vừa hung ác đũa đánh vào còn thừa hai cái cổ lão người trên thân, phát ra âm âm kinh khủng thanh âm.

Cùng trước đó người kia đồng dạng.

Hai vị này cổ lão người thân thể cũng là không có chút nào dấu hiệu trong nháy mắt nổ tung, như là dưa hấu đồng dạng.

Bất quá!

Rất nhanh thân thể của bọn hắn liền lần nữa gây dựng lại, khí thể tràn đầy, tựa như đục hỏa trùng sinh, không chỉ có không có chút nào uể oải, ngược lại so trước đó càng cường đại hơn một phần.

Bọn hắn ánh mắt băng lãnh, thanh âm cứng ngắt, tiếp tục mở miệng.

“Phát hiện người phản kháng, lập tức xử quyết!”

Dương Phóng nhướng mày, lộ ra lãnh sắc, “Người phản kháng? Ai định nghĩa người phản kháng, tượng các người dạng này trở thành cái xác không hồn chẳng lẽ mới không phải người phản kháng!”

Oanh! Oanh! Oanh!

Thân thể của hắn xông qua, bộc phát ra tràn đầy khí tức, lần nữa từ ba người này bên người lướt qua, đem ba người này thân thể chấn động đến vỡ nát.

Nhưng cùng trước đó đồng dạng.

Ba người này thân thể vỡ nát về sau, lại nhanh chóng

sung túc cùng một chỗ, huyết quang hùng hực, tiếp tục hướng về Dương Phóng đánh tới, trong miệng hoàn toàn không có chuyện xưa hô hào trước đó lời nói.

Dương Phóng trong lòng phát chìm.

Quả nhiên rất khó giết chết!

Khó trách trước đó vị kia lão giả thần bí muốn đem bọn hấn trực xuất!

Những này cổ lão người, không chỉ có tự thân tu vi cường đại dị thường, càng là có phía sau màn hắc thủ tinh huyết bảo hộ, không quản thụ nặng hơn nữa tổn thương đều có thể trong nháy mắt khôi phục.

“Hỗn độn Quy Khu!”

Dương Phóng đột nhiên hét lớn, ném thủ bắt nguồn từ thân pháp thì chi lực.

Xoát!

Một mảng lớn mông lung màu đen hư ảnh trong nháy mắt đảo qua, trực tiếp hướng về làn nữa đánh tới kia ba vị cổ lão người bao phủ tới.

Một nháy mắt, đem bọn hấn thân thể bao trùm ở bên trong.

Ba vị cổ lão người thân thể lập tức bắt đầu phát sinh cải biến.

Tuổi của bọn hấn giống như tại ngược dòng, từ nguyên bản trung niên hình thái, đang nhanh chóng hướng về thiếu niên chuyển hóa, lại từ hiện tại thiếu niên hình thái nhanh chóng hướng về tuổi thơ chuyển biến.

Thật giống như thật muốn bị hấn trực tiếp Quy Khư, hóa thành nguyên điểm.

Nhưng vào lúc này!

Đột nhiên xảy ra dị biến.

Ba vị này cổ lão người thân thể bên trong trong lúc đó bộc phát ra từng mảnh từng mảnh chói mắt huyết quang, giống như là từng vòng huyết sắc mặt trời mọc, cường đại dị thường ba động từ trong cơ thể của bọn họ bắn ra.

Ba người thân thể trong nháy mắt thoát khỏi hỗn độn Quy Khư ảnh hưởng, lần nữa biến thành trước đó trung niên hình thái.

“Quả nhiên cổ quái!”

Dương Phóng chăm chú tiếp cận ba người này thân thể.

Nắm đấm đánh không chết, pháp tắc luyện bất tử!

Trong cơ thể của bọn họ cái chủng loại kia tinh huyết rất là tà môn.

Mặc kệ bọn hấn nhận như thế nào tổn thương, đều có thể rất nhanh khôi phục.

Phải biết ba người này thể nội vẫn chỉ là một giọt phía sau màn hắc thủ huyết dịch mà thôi, nếu là đối mặt với chân chính phía sau màn hắc thủ, đây chẳng phải là càng thêm không có khả năng giết chết?

Dương Phóng trong lòng trong nháy mắt trở nên vô hạn nặng nề.

Mắt thấy ba người tiếp tục suy nghĩ hấn đánh tới,

Dương Phóng trong lòng băng lãnh, lại thúc cấp tốc xuất thủ.

Lần này hắn làm vỡ nát ba người thân thể về sau, không đợi ba người phát sinh gây dựng lại, lập tức đem pháp tắc đánh ra, bao phủ lại bọn hắn đầy trời tinh huyết, ý đồ đem bọn hắn tinh huyết lấy ra.

Nhưng quá trình này lại dị thường khó khăn.

Ba người tinh huyết trong cơ thể tựa như có được bản thân ý thức, tại pháp tắc của hắn bao trùm dưới, điên cuồng giãy dụa, tả xung hữu đột, muốn phá vỡ pháp tắc của hắn rút ra.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Ước chừng qua hồi lâu.

Dương Phóng mới rốt cục hoàn thành đây hết thảy, đem ba người này thể nội cái chủng loại kia độc hữu tinh huyết tinh luyện ra.

Cái này ba giọt tinh huyết tất cả đều hiện ra nắm đấm lớn nhỏ, nồng đậm tử sắc, bị pháp tắc của hắn chi lực một mực giam cầm.

Cho dù đã bị giam cầm, loại này tinh huyết như cũ tại nhảy vọt không ngừng, tựa như khốn trụ ba đầu dị thú mạnh mẽ.

“Không thể tưởng tượng nổi.”

Dương Phóng sắc mặt nghiêm túc.

Loại này tinh huyết đến cùng ẩn chứa cỡ nào cơ mật.

Bị pháp tắc của hắn luyện hóa, lại rút ra tức thể, thể mà

vẫn như cũ cường đại như thế.

Oanh!

Ba người kia thân thể lại một lần nữa gậy dựng lại.

Chỉ bất quá lần này gậy dựng lại về sau, lại không nghĩ thêm trước đó như thế khí tức tràn đầy, trực tiếp trở nên uể oải rất nhiều.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, phát tay hỗn độn Quy Khu lần nữa cuồn quét mà ra, đem ba người này cấp tốc bao phủ ở bên trong.

Chỉ gặp ba người thân thể lập tức lần nữa phát sinh cải biến, từ trung niên hình thái cấp tốc cải biến, hướng về thiếu niên dũng mãnh lao tới, lần này rốt cục triệt để như ngừng lại thời kỳ thiếu niên, tựa như lập tức bị tước đoạt vài vạn năm tuổi thọ, ngay tiếp theo khí tức trên thân cũng lần nữa trở nên càng thêm suy yếu.

“Quả nhiên, những người này sở dĩ giết không chết, hoàn toàn chính là từ loại này tinh huyết quyết định.”

Dương Phóng tự nói.

Phải biết hấn hiện tại thân thể thế nhưng là vô cùng cường đại, tan ba viên Thần Chủng, lại thêm Lam Tinh đạo khu, cả người đã trực tiếp thoát thai hoá cốt.

Loại tình huống này, hoàn toàn có thể đối cùng giai cao thủ làm được nghiền ép.

Nhưng là trước đó đối phó ba người này lúc, lại bất luận đánh như thế nào, đều không thể triệt để tổn thương đến bọn hắn, căn bản không hợp tình lý.

Kia ba vị cổ lão người bị đánh rơi xuống thời kỳ thiếu

niên về sau, y nguyên không biết e ngại, tựa hồ là hoàn toàn người máy, trong miệng tiếp tục tái diễn lời nói tương tự.

“Phát hiện người phản kháng, lập tức xử quyết!”

Bọn hắn lần nữa cấp tốc đánh tới.

“Vị tiền bối kia nói rất đúng, các người loại này cách sống, thật đúng là bi ai, đã mất đi bản thân ý thức cùng tự thân tự do, cho dù có thể bắt tử, lại có thể thế nào?”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, nói: “Ta đưa các người chân chính siêu thoát đi.”

Oanh!

Mười bốn khóa Thần Chủng chi lực dung hợp, quỹ dị khó lường thời không chi lực lại lần nữa hiển hiện.

Tại ba người vừa mới đánh tới sát na, không gian vỡ vụn, thời không trường hà lực lượng mãnh liệt mà ra, lao nhanh bành trướng, hạo đặng ra vô số bọt nước, trực tiếp đem ba người này thân thể cấp tốc nuốt sống xuống dưới.

Sau một khắc liền đem bọn hắn mang đến tương lai thời không.

Bọn hắn ẩn ký cùng hiện tại thời không dung hợp, Dương Phóng cho dù có thể giết chết bọn hắn, cũng muốn lần nữa tiêu hao không ít thời gian, dù sao hiện tại biết rõ tự thân lực lượng trình độ, không cần thiết lại bồi tiếp bọn hắn tiếp tục tiêu hao.

Dương Phóng ngẩng đầu lên, trong lòng mãnh liệt, nhìn về phía vô tận thương khung.

Phía sau màn hắc thủ...

Vị kia chân chính phía sau màn hắc thủ hiện tại cũng chú ý đến Lam Tinh?

Cái kia kiếm ma, Ma Quân bọn hắn sáu người thoát khốn sao?

“Còn có cha mẹ của ta, cha mẹ của ta bị Âm Tuyên thu đi hồn phách, không biết là có hay không trốn qua một kiếp!”

Hắn lập tức vận chuyển lên nhân quả Thần Chủng bắt đầu cảm ứng.

Không bao lâu, con mắt lóe lên.

“Nhân quả vẫn còn, tại Thần Khư đại lục?”

Thân thể của hắn lần nữa phóng lên tận trời, xé rách không gian, hướng về Thần Khư đại lục vọt tới.

Rất nhanh, Dương Phóng đã xuất hiện lần nữa tại vô tận hoang vu Thần Khư đại lục, nhân quả Thần Chủng vận chuyển, tiếp tục cảm ứng đến trong minh minh vô hình nhân quả.

Nhưng rất nhanh hắn lần nữa nhú mày.

“Nhân quả biến mất?”

Hắn từng lần một vận chuyển Thần Chủng, lần lượt tiến hành cảm ứng.

Càng là cảm ứng, càng là trong lòng hồ nghi.

Loại kia trong minh minh nhân quả mông lung, chỉ tốt ở bề ngoài, rõ ràng cảm thụ được ngay tại Thần Khư đại

lục, nhưng khi hấn tiến một bước tìm kiếm nhưng lại không cách nào cụ thể kết luận.

Loại cảm giác này rất là làm cho người phiền muộn.

“Đáng chết, Âm Tuyên sẽ không ở âm ta đi?”

Dương Phóng sắc mặt khó coi.

Nếu như đối phương thật âm hấn, hấn nhất định sẽ không bỏ qua đối phương.

Dù là cùng cực trên trời dưới đất, cũng muốn móc ra đối phương.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa suy tư.

Đại Thanh tính qua về sau, những cái kia trước đó tứ ngược lão ma hiện tại cũng đi nơi nào?

“Không có khả năng trốn thời không trường hà, ta là dẫn đầu tiến vào thời không trường hà, bất kỳ người nào muốn trốn thời không trường hà, ta đều có thể cảm giác được, bọn hấn nhất định còn tại Thần Khư đại lục, hơn phân nửa là núp ở cái nào đó ta không biết bí ẩn nơi hẻo lánh.”

Dương Phóng hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Trong đầu của hấn thể nhưng là rõ ràng nhớ kỹ, lúc trước Thái Cổ Thất Hùng cùng con kia thần bí bàn tay lớn màu vàng óng ám toán mình sự tình.

Khoản nợ này nói cái gì cũng muốn tính toán.

Rất nhanh Dương Phóng lần nữa phóng lên tận trời, tại toàn bộ Thần Khư đại lục ở bên trên bắt đầu tìm tòi.

Lại qua không ít thời gian.

Bỗng nhiên, Dương Phóng con mắt lóe lên, bắt được từng đợt nhỏ xíu nhân quả ba động, thân thể lóe lên, sát na hướng về phía trước cực tốc vọt tới.

Một chỗ to lớn lòng đất trong cái khe.

Màu đen hỗn độn, nhìn một cái vô tận, liên miên liên miên liền cùng một chỗ.

Nhìn một cái, đen nghịt một mảnh, hoàn toàn không nhìn thấy bờ.

Tại mảnh này màu đen hỗn độn chỗ sâu.

Từng vị rất nhỏ tiếng vang không ngừng phát ra, nương theo lầy trện trện ánh sáng mờ lung trạch.

Nhìn thật kỹ, rõ ràng là một vị quanh thân bị thanh sắc quang mang bao phủ lão đạo, như cùng ở tại làm tặc, vô cùng cảnh giác cùng khẩn trương, tại thận trọng hướng về mảnh hỗn độn này chỗ sâu đào móc mà đi.

Một bên đào vừa thỉnh thoảng quay đầu quan sát.

Tựa hồ sợ sẽ bị người nào phát hiện đồng dạng.

“Là hẩn!”

Dương Phóng trong lòng nói nhỏ.

Đây là lúc trước tiến vào vô địch Thần Vương mộ huyết, từng chiếm được một mặt Thất Sát bia cùng một viên Thần Chủng lão giả thần bí.

Hẩn vậy mà cũng không chết!

“Hắn đang đào cái gì?”

Dương Phóng hồ nghi, liếc giấu khí tức, quy về hư vô, lẳng lặng địa quan sát.

Răng rắc răng rắc!

Từng đợt thanh âm rất nhỏ không ngừng vang lên.

Mặc dù không chế được rất là yếu ớt, nhưng vẫn là bị Dương Phóng rõ ràng bắt giữ.

Cứ như vậy, theo thần bí lão đạo liên tục hướng về chỗ sâu đào đi, rốt cục, Dương Phóng cảm giác được một cỗ khí tức vô cùng quen thuộc.

Thất Sát bia!

Đây là mình kia tứ phía Thất Sát bia!

Lúc trước thanh toán tiến đến, Hắc Âm lão ma bọn người ám toán mình, băng cho mình tứ phía Thất Sát bia, thế mà rơi vào nơi này.

Theo tầng cuối cùng hỗn độn bị đào mở, thần bí lão đạo sắc mặt mừng rỡ, vội vàng vung tay áo một cái, liền muốn đem chỗ sâu nhất tứ phía bia đá trực tiếp quán lấy.

Nhưng vào lúc này, một đạo lóe ra mười bốn loại bất đồng màu sắc hào quang, sớm đã sớm một bước, trong nháy mắt cuốn lên tứ phía bia đá, xoát một chút phóng lên tận trời.

Thần bí lão đạo biến sắc, vội vàng cấp tốc quay đầu.

“Ai?”

Dương Phóng ung dung thu hồi tứ phía Thất Sát bìa, thân thể chậm rãi từ trong hư vô cất bước đi ra, mặc trường bào, ánh mắt thâm thúy, ánh mắt như là lỗ đen.

“Lão tiên bối, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?”

“Là người, người lại còn còn sống!”

Thần bí lão đạo giật nảy mình, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

“Đúng, ta còn sống.”

Dương Phóng thanh âm tang thương, khí tức tràn ngập.

“Người muốn thế nào? Lần trước hoàn toàn là hiểu lầm, ta từ đầu tới đuôi đều không có chủ động xuất thủ qua, còn có, người tuyệt đối không nên động thủ, bằng không chọc tới âm thầm tồn tại, người ta đều trốn không thoát.”

Thần bí lão đạo vội vàng cấp tốc giải thích.

“Người nói là phía sau màn hắc thủ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Im lặng, ngàn vạn không thể nhắc lên.”

Thần bí lão đạo biến sắc, vội vàng cấp tốc ra hiệu Dương Phóng, nói: “Hiện tại thanh toán vừa mới kết thúc, những người kia. . . những người kia tại thời khắc lưu ý lấy Thần Khư đại lục cùng Hắc Âm âm mai, phạm là. . . phạm là có bất kỳ người nghe được bọn hắn đều rất dễ dàng kinh động bọn hắn, hiện tại tất cả mọi người tại ẩn núp, người làm sao dám sớm như vậy xuất hiện?”

“Ồ? Tất cả mọi người đều tại ẩn núp?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, “Bọn hấn đều giấu ở nơi nào?”

“Người thật không biết, hay là giả không biết?”

Thần bí lão đạo nhìn xem Dương Phóng biểu lộ, giật mình nói.

“Còn xin tiền bối nói thẳng.”

Dương Phóng mở miệng.

Thần bí lão đạo nhìn thấy Dương Phóng biểu lộ không muốn làm giả, trong lòng cấp tốc mãnh liệt, lần nữa nói nhỏ, nói: “Mỗi người đều có mỗi người ẩn núp phương thức, nhược hởi bọn hấn cụ thể đều trốn ở đâu, ta cũng không biết, ta chỉ biết là hiện tại không có bất kỳ người nào có can đảm xuất hiện, ta cũng là cảm ứng được Thất Sát bia khí tức, lúc này mới bốc lên cực lớn phong hiểm tiếp cận tới.”

“Thật sao?”

Quả nhiên, Thái Cổ Thất Hùng cùng cái kia bàn tay lớn màu vàng óng chủ nhân cũng còn còn sống.

“Tiền bối, vẫn bối muốn mượn Thất Sát bia dùng một lát, trên người người hấn là cũng có một mặt a?”

Dương Phóng đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp mở miệng.

“Người. . người muốn lấy được ta Thất Sát bia?”

Thần bí lão đạo sắc mặt biến đổi.

“Đúng, xin tiền bối thành toàn.”

Dương Phóng mở miệng.

Thần bí lão đạo lập tức hận trong lòng cắn răng.

Đáng chết vương bát đản!

Làm sao lần này liền gặ gia hỏa này.

“A, phía sau màn hắc thủ!”

Thần bí lão đạo bỗng nhiên kinh hô, sau đó quay người liền trốn, phá vỡ không gian, nhanh đến cực hạn.

Nhưng hắn vừa mới chạy ra, một đạo mùi bốn sắc hào quang sớm đã trong nháy mắt quyền ra, như là một cái xiềng xích, đem hắn trói lại, lần nữa cuốn đi ra, bịch một tiếng, đập xuống đất.

Thần bí lão đạo lập tức bị nện một trận đầu óc choáng váng, sắc mặt kinh hãi.

Mười bốn khóa Thần Chủng?

Cái này sao có thể?

“Tiền bối, Thất Sát bìa giao ra đi.”

Dương Phóng mở miệng.

Kỳ thật trong lòng của hắn càng nghĩ đến hơn đến là đối phương trên người viên kia Thần Chủng.

Chỉ tiếc Thần Chủng liên quan đến trọng đại, đối phương chỉ sợ tình nguyện liều mạng, cũng sẽ không giao ra.

Mà một khi giết chết đối phương, Thần Chủng lại sẽ lần

nữa biến mất không thấy.

“Tiểu tử, ngươi đến cùng đạt được nhiều ít cơ duyên?”

Thần bí lão đạo giật mình nói.

“Không nhiều, chỉ có mấy cái đi, hiện tại còn xin tiền bồi giao ra Thất Sát bùa.”

Dương Phóng mở miệng.

Thần bí lão đạo trong đầu cấp tốc mãnh liệt, cắn răng nói: “Tốt, tốt, lần này là lão đạo cảm, cho ngươi!”

Oanh!

Hắn tay áo một quyền.

Một mặt cổ phác bùa đá từ tay áo của hắn bên trong cấp tốc bay ra ngoài.

Dương Phóng bàn tay lớn vỗ một cái, đem tấm bùa đá này vững vàng tiếp được, một cỗ vô cùng nặng nề cảm giác trong nháy mắt từ phía trên bộc phát ra.

Nghìn lần trọng lực!

Bỗng nhiên!

Hắn mười bốn sắc hào quang lần nữa quét qua, đem vừa muốn đào tẩu lão đạo lần nữa quét tới, vững vàng nện ở mặt đất.

“Tiểu tử, ngươi còn muốn làm cái gì?”

Thần bí lão đạo kinh hãi.

“Ta rất muốn biết tiền bồi là núp ở chỗ nào? Còn xin tiền

bồi mang ta đi nhìn xem, thế nào?”

Dương Phóng hơi híp mắt lại, nhìn chăm chú thần bí lão đạo.

Trực giác nói cho hắn biết, những này sống vô cùng xa xưa lão quái vật, tuyệt đối đều có thường nhân khó có thể tưởng tượng ẩn núp phương thức.

Có lẽ. . tìm được một cái, liền có thể tìm tới cái khác.

“Người muốn biết chỗ ẩn thân của ta?”

Thần bí lão đạo thần sắc đột biến.

“Đúng vậy, tiền bồi cảm thấy mình còn có lựa chọn sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Một viên lóe ra mười bốn loại bất đồng màu sắc kinh khủng vòng xoáy, xuất hiện ở Dương Phóng đỉnh đầu, ô ô xoay tròn, thần bí khó lường, bộc lộ ra từng đợt cường hoành khí tức khủng bố.

Thần bí lão đạo nhìn chăm chú lên cái này mười bốn sắc vòng xoáy, lập tức tê cả da đầu.

“Tốt, tốt, ta nguyện ý mang người tới!”

Hắn liên tục mở miệng.

“Đa tạ.”

Dương Phóng đáp lại, lại là một đạo mười bốn sắc hào quang quyền ra, một mực trối lại thần bí lão đạo, mà hậu thân thân thể hướng về nơi xa vọt tới.

“Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?”

Thần bí lão đạo kinh hãi.

“Tiền bối yên tâm , chờ ta sắp xếp cẩn thận bằng hữu của ta, ta tự nhiên sẽ thả ra ngươi.”

Dương Phóng đáp lại.

Hắn đối với Thần thôn bên kia ít nhiều có chút không yên lòng, chuẩn bị đem bọn hắn thích đáng an trí về sau, đang cùng theo thần bí lão đạo đi hắn ẩn núp chi địa nhìn xem.

...

Chương 449 : Dương Phóng trả thù! Kiếm Ma lại xuất hiện!

Nhìn một cái vô tận Thần Khư đại lục.

Khắp nơi đều là hoang vu cùng phế tích.

Loại trừ khắp nơi trống trải công trình kiến trúc bên ngoài, giữa thiên địa cơ hồ không có bất kỳ cái gì cảnh vật.

Hết thảy sông núi, dòng sông, sinh mệnh tất cả đều biến mất.

Tại sắp xếp xong xuôi Thần thôn đám người về sau, Dương Phóng rất mau cùng tại thần bí lão đạo sau lưng, hướng về nơi xa bay đi.

Qua đi tới hồi lâu.

Kia thần bí lão đạo mới tiến vào một chỗ hoang vu trong hạp cốc.

Chỗ này hẻm núi cùng trước đó khu vực, một mảnh đen kịt, bên trong tất cả đều là thật dày chồn hỗn độn, tựa hồ là thiên địa chưa mở thời điểm.

“Phía trước hỗn độn nổi tới một chỗ dị thứ nguyên không gian, ta chính là núp ở chỗ nào, giống như vậy dị thứ nguyên không gian còn có rất nhiều, chỉ bất quá đại bộ phận cũng không an toàn, bên trong tràn ngập thứ nguyên phong bạo, rất dễ dàng sẽ đem người cuốn vào nhụt chí, lâm vào không gian loạn lưu.”

Thần bí lão đạo chỉ về đằng trước, mở miệng nói ra.

“Dị thứ nguyên không gian.”

Dương Phóng con mắt chớp động, hướng về phía trước liếc nhìn.

Rất nhanh hẳn tại lão đạo dẫn đầu dưới, tiếp tục hướng về phía trước bay đi.

Không bao lâu, thần bí lão đạo tiến vào chỗ này chốn hỗn độn chỗ sâu nhất, thần sắc cảnh giác, hai tay lập tức kết ấn, trên thân tản mát ra từng đợt thần bí mông lung khí tức.

“Mở!”

Quát khế một tiếng, trước mắt chốn hỗn độn bắt đầu run rẩy kịch liệt, ông ông tác hưởng.

Sau đó răng rắc một tiếng, hỗn độn mở rộng, nổi lên một cái dị thường chật hẹp thứ nguyên thông đạo, từng mảnh từng mảnh hỗn loạn năng lượng khí tức tại thông đạo lồi vào khu vực lung tung mãnh liệt, phát ra oanh minh.

“Chính là chỗ này.”

Thần bí lão đạo nói một câu, lập tức hướng về phía trước vọt tới.

Dương Phóng trong nháy mắt theo sát phía sau, bên ngoài thân tản mát ra từng mảnh từng mảnh nhan sắc mông lung mười bốn sắc hào quang, cấp tốc đem những năng lượng này khí tức toàn bộ ngăn cách bên ngoài.

Không bao lâu.

Phía trước khí tức phun trào, nổi lên từng tia từng tia ánh sáng.

Lập tức rộng mở trong sáng.

Dương Phóng không khỏi lộ ra từng tia từng tia vẻ kỳ dị.

Chỉ gặp chỗ này dị thứ nguyên không gian thật tựa như một cái tiểu thế giới, cực kỳ minh mông, bên trong tràn ngập non xanh nước biếc, còn có các loại sinh mệnh, thậm chí nơi xa còn có liên miên ruộng đồng.

Từng vị người bình thường tại trong ruộng ngay tại khom người cung canh.

Trên bầu trời thỉnh thoảng có loài chim bay qua, phát ra chít chít trách trách thanh âm.

Hết thấy an tường mà yên tĩnh!

Rất khó lấy tưởng tượng, thanh toán qua về sau, thế mà lại còn có dạng này khu vực!

“Không trung mặt trời là cái gì làm?”

Dương Phóng ngẩng đầu lên, hướng về không trung nhìn lại.

“Đây không phải là chân chính Thái Dương, là ta dùng trận pháp chế tạo năng lượng quang đoàn.”

Thần bí lão đạo đáp lại.

“Thật sao?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, nói: “Có chút ý tứ, bất quá, loại này dị thứ nguyên không gian là lai lịch gì? Ta trước đó liền chưa bao giờ thấy qua.”

“Dị thứ nguyên không gian cực kỳ hiếm thấy, tất cả đều không phải chúng ta thời đại này sản phẩm, có người suy đoán sớm nhất có thể truy tố đến thần thoại niên đại, thời điểm đó cường giả đều rất đáng sợ, ở trong thiên địa mở ra rất nhiều dạng này dị thứ nguyên không gian, dùng để làm làm động phủ, về sau thần thoại niên đại phá diệt, đại bộ phận dị thứ nguyên không gian cũng đều tùy theo mà hủy diệt, chỉ lưu lại cực ít một bộ phận, mà lại cái này một bộ phận cũng đều là đại bộ phận tràn ngập không gian loạn lưu, cực kỳ nguy hiểm, muốn tìm được một chỗ có thể chứa người quả thực không dễ.”

Thần bí lão đạo nói.

“Thần thoại niên đại?”

Dương Phóng ánh mắt ngạc nhiên.

Lại có loại này lai lịch!

“Bảo bối tốt, thật sự là bảo bối tốt, người không ngại ta đem Thần thôn người toàn bộ chuyển di đến đây đi.”

Dương Phóng nhìn bốn phía, mở miệng nói ra.

“Cái này...”

Lão giả thần bí một trận do dự.

Một lát sau, lộ ra cười khổ, gật đầu nói: “Tốt a, người nguyện ý chuyển di liền đem bọn hắn chuyển di đến đây đi.”

Hắn bây giờ bị Dương Phóng tiếp cận, đã căn bản không có bất luận cái gì cự tuyệt năng lực.

Coi như Dương Phóng thật ra tay với hắn, lại có thể thế

nào?

Dưới mắt hai người chỉ có hợp tác, mới có thể cùng có lợi.

“Được.”

Dương Phóng gật đầu, thể nội Thần Chủng đột nhiên vận chuyển, oanh một tiếng, mười bốn sắc vòng xoáy hiện hiện, yếu ớt xoay tròn, để không gian đều tại rất nhỏ run rẩy.

Sau đó quang mang lóe lên, toàn bộ to lớn Thần thôn trực tiếp bị hấp từ mười bốn sắc vòng xoáy bên trong đổ ra, vững vàng rơi vào phiến khu vực này.

Nếu như sớm biết thế giới này tồn tại thứ nguyên không gian vật như vậy, có lẽ lần trước đại kiếp giáng lâm, hấp liền sẽ không chặt vật như vậy.

“Thứ nguyên không gian cũng không phải tuyệt đối an toàn, bởi vì cửa vào cùng ngoại giới tương liên, cho nên rất dễ dàng liền sẽ bị phía sau màn hấp thủ chỗ tiếp cận, mà một khi bị tiếp cận, đối phương chỉ cần phá hỏng cửa vào, toàn bộ thứ nguyên không gian kì thực chính là một chỗ đóng cái nắp công việc quan tài, đến lúc đó tất cả mọi người sẽ chết đường một đầu, hi vọng người có thể minh bạch.”

Thần bí lão đạo nói.

“Tốt, ta sẽ chú ý.”

Dương Phóng gật đầu.

Dù sao hiện tại Thần thôn người cũng không có địa phương đi.

Toàn bộ thế giới, đã không có một chỗ chỗ an toàn.

Dương Phóng an trí xong đám người về sau, lần nữa vận chuyển lên nhân quả Thần Chủng, từng đạo vô hình nhân quả dây nhỏ tại trước mắt của hắn hiển hiện.

Một lát sau, Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, nhìn về phía nơi xa.

Một đạo tráng kiện vô hình chuỗi nhân quả hướng về nơi xa kéo dài, một mực không có vào đến một chỗ phía trước một chỗ dãy núi bên trong.

“Đó là cái gì địa phương?”

Dương Phóng chỉ hướng dãy núi.

Thần bí lão đạo quay đầu nhìn lại, đáp lại nói: “Chỗ kia dãy núi bên trong có một chỗ vết nứt không gian, liên tiếp hướng về phía xa xôi vô tận chỗ, khi thì sẽ có không gian loạn lưu từ bên trong tràn ra, bị ta dùng đại trận chuyên môn ngăn chặn, làm sao? Người có thể cảm nhận được nơi đó vết nứt không gian?”

“Vết nứt không gian?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, nói: “Mang ta đi nhìn xem.”

Một đạo như thế thô to nhân quả nổi tới chỗ kia vết nứt không gian, đây tuyệt đối là cùng hắn dị thường tương quan người.

Nói không chừng là hắn một vị nào đó cừu gia.

“Được.”

Thần bí lão đạo gật đầu, xoay người lại, hướng về kia

chỗ dãy núi bay đi.

Dương Phóng lúc này đi theo sau lưng.

Không bao lâu, hai người tới dãy núi phía trước.

Chỉ gặp thần bí lão đạo hai tay huy động, kết xuất từng đạo dấu ẩn bí ẩn, thanh quang mờ lung, trùng trùng điệp điệp, không ngừng tuôn hướng chỗ này to lớn vách núi.

Rất nhanh toàn bộ vách núi đột nhiên run lên, mở rộng một cái tĩnh mạch thần bí môn hộ ra.

Dương Phóng con mắt lóe lên, lúc này hướng về vách núi nội bộ bay đi.

Chỉ gặp toàn bộ vách núi nội bộ đã sớm trống rỗng, khí tức tràn ngập, tràn ngập một cỗ hủy diệt tính không gian loạn lưu, mà tại cái này loạn lưu phía trước, thì là một chỗ vết nứt không gian.

Y nguyên không ngừng có từng đạo vô hình không gian loạn lưu từ nơi đó tản ra, ô ô rung động, hướng về trong sơn động vọt tới.

Dương Phóng nhìn về phía khe hở, đáy mắt chuỗi nhân quả như cũ tại kéo dài vô hạn, hướng về kia chỗ vết nứt không gian chỗ sâu kết nối mà đi.

“Quả nhiên là nơi này.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, nói: “Chỗ sâu nhất khu vực người thăm dò qua sao?”

“Thăm dò qua, vô cùng Hắc Âm, tràn ngập loạn lưu, tựa hồ vĩnh viễn không nhìn thấy đầu, bất quá ở giữa kia một đoạn giống như cũng liền tiếp hướng về phía một

cái thứ nguyên không gian, ta lo lắng bên trong ẩn giấu những người khác, cũng không có dám quá độ tới gần.”

Thần bí lão đạo mở miệng.

“Thật sao? Vậy ta đi qua nhìn một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

Rõ ràng như thế nhân quả, khẳng định không phải người bình thường.

Tuyệt đối cùng hắn có quan hệ rất lớn, hoặc là cừu nhân, hoặc là thân nhân.

Dương Phóng nói đến liền làm, trực tiếp hướng về trước mắt vết nứt không gian chui vào quá khứ, quang mang lóe lên, thân thể cấp tốc biến mất tại nòng đậm đen nhánh trong cái khe.

Thần bí lão đạo sắc mặt biến đổi, lẳng lặng nhìn xem Dương Phóng, cuối cùng không cùng quá khứ.

Đối với hắn mà nói, vẫn là hết thầy cầu ổn tương đối tốt.

Vô tận đen nhánh cùng loạn lưu.

Dương Phóng như là ngay tại hướng về một chỗ không đáy Địa Ngục tiếp cận mà đi, bốn phương tám hướng không ngừng truyền đến từng đợt áp lực vô hình, tác dụng ở trên người hắn phát ra răng rắc răng rắc tiếng vang.

Trước mắt hắn chuỗi nhân quả tại càng ngày càng gần, càng ngày đến càng rõ ràng.

Rốt cục!

Dương Phóng triệt để tiếp cận đến chỗ kia thứ nguyên không gian.

Cùng hẳn đoán, đạo này chuỗi nhân quả quả nhiên kết nối hướng về phía chỗ kia thứ nguyên không gian.

“Nhìn xem người là ai.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, lật bàn tay một cái, đại hoang phá diệt mâu xuất hiện tại trong lòng bàn tay, hướng về phía trước đột nhiên xuyên qua.

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, không gian run rẩy.

Bành trướng ra từng đợt khí tức vô cùng cường đại.

Trước mắt nguyên bản chăm chú khép kín thứ nguyên không gian tại chỗ bị hẳn mở ra một cái cự đại lỗ hổng.

Dương Phóng thân thể trực tiếp chọt lóe lên, hướng về kia chỗ lỗ to lớn cấp tốc tiếp cận quá khứ.

Chỉ gặp toàn bộ trong không gian thứ nguyên, rất là hỗn loạn.

Không hề giống thần bí lão đạo thứ nguyên không gian như thế, che kín non xanh nước biếc, tràn ngập sinh mệnh khí tức, nơi này giống như là một chỗ đáng sợ tử vong tuyệt địa.

Khắp nơi đều là cuộn cuộn hắc khí, vô biên vô hạn, tựa hồ bành trướng.

Thiên không tối om, trên mặt đất cũng không có bất kỳ bóng người nào cùng sinh mệnh.

Giữa thiên địa một phái thảm liệt khí tức.

Dương Phóng xuất hiện về sau, mày nhăn lại, lập tức hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Sau đó hắn trực tiếp phi hành trên không trung, dọc theo chuỗi nhân quả hướng về nơi xa bay lượn.

Bất quá!

Ngay tại hắn vừa mới bay ra không xa, một trận dị thường thảm liệt dài rỗng thanh âm, đột nhiên từ tiền phương truyền đến, nương theo lấy vô tận hắc khí.

Một cái dị thường to lớn kinh khủng bóng đen từ tiền phương phóng lên tận trời, phát ra vô cùng điếc tai thanh âm, làm cho cả không gian đầu động.

Trong lúc đó còn có đại lượng xiềng xích run rẩy thanh âm, rầm rầm rung động, làm cho người kinh tâm động phách.

Dương Phóng cấp tốc ngừng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp cái kia đạo kinh khủng bóng đen, tốc độ cực nhanh, cao có gần vạn trượng tả hữu, toàn thân trên dưới quần đầy từng đạo thô to xiềng xích, mang theo khí tức khủng bố, trực tiếp hướng về Dương Phóng hung hăng bắt tới.

Dương Phóng cầm trong tay đại hoang phá diệt mâu, lập tức hướng về đối phương cấp tốc nghênh đón.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, thiên băng địa liệt.

Khắp nơi đều là khí tức mang tính chất hủy diệt.

Toàn bộ thứ nguyên không gian cơ hồ đều bị đánh nát.

Dương Phóng rốt cục nhận ra đây là người nào, trong lòng rung động, không thể tưởng tượng nổi.

Sa đọa trong Thánh điện cái kia đạo ma ảnh!

Đối phương lại xuất hiện ở nơi này!

“Dừng tay!”

Dương Phóng kêu to, lại là một mâu xuyên qua mà ra, cùng đối phương ma chưởng hung hăng đụng vào nhau, không gian nổ tung, cả hai thân thể đồng thời rút lui ra ngoài.

“Tiền bối chậm đã, là ta!”

Dương Phóng cấp tốc giải thích.

Bóng đen to lớn vững vàng sừng sững tại hắn cách đó không xa, thực sự quá vĩ ngạn, quanh thân hắc khí cuộn cuộn, kinh thiên động địa, khiến cho không gian vặn vẹo, thời gian tựa như đình trệ.

Tùng đạo tráng kiện xiềng xích lít nha lít nhít quấn quanh ở hắn toàn thân trên dưới.

Một đôi mắt băng lãnh mà tinh hồng.

“Là người, không hổ dung hợp đạo quả tinh hoa, thực lực tăng lên quả nhiên cấp tốc.”

Thanh âm hắc băng lãnh, quanh quẩn nơi đây.

“Tiền bối, người làm sao lại xuất hiện ở đây?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Đã từng hấn liều chết tiến vào Trụ Lạc Thánh Điện, may mắn mà có đối phương mấy lần cứu giúp, hấn mới có thể sống sót.

Bằng không hấn phải chết không nghi ngờ!

“Thần Quốc phá diệt, tất cả mọi người ra, Thánh Điện cũng từ Thần Quốc rơi xuống, đập vào nơi đây.”

Bóng đen mở miệng nói ra.

“Thì ra là thế, kia Thần Quốc người đâu? Chẳng lẽ tất cả đều đã ngộ hại?”

Dương Phóng ngộ hại.

“Không rõ ràng.”

Bóng đen lạnh lùng mở miệng.

Dương Phóng một trận suy tư, lần nữa mở miệng nói: “Tiền bối, trên người người xiềng xích là người phương nào lưu lại, vẫn bối nguyện ý giúp tiền bối khử trừ xiềng xích, đổi tiền bối tự do.”

“Khử trừ xiềng xích?”

Bóng đen phát ra từng đợt băng lãnh mà đáng sợ tiếng cười, nói: “Hắc hắc, muốn khử trừ xiềng xích lại nói nghe thì dễ, ta bị tỏa liên trói lại vô số năm, hao hết tinh khí, cũng vô pháp làm sao xiềng xích.”

“Cái gì?”

Dương Phóng giật mình.

Bóng đen này cường đại như thế, thế mà tốt nhiều năm như vậy cũng vô pháp làm sao xiềng xích?

“Không ngại để vẫn bồi thử một chút.”

Dương Phóng mở miệng lần nữa.

Bóng đen yên lặng nhìn chăm chú lên Dương Phóng, chậm rãi gật đầu.

Dương Phóng huy động đại hoang phá diệt mâu, trực tiếp hướng trên người hắn xiềng xích hung hăng quán xuyên quá khứ.

Keng!

Một trận chói tai thanh âm truyền ra, hỏa tinh bắn tung toé.

Dương Phóng trong tay đại hoang phá diệt mâu kém chút bị chấn thoát bay ra ngoài.

Hắn lần nữa hướng về xiềng xích nhìn lại, trong lòng ngưng tụ.

Thật cổ quái xiềng xích!

Lấy hắn lực lượng bây giờ, phối hợp thêm cổ cấm khí, thế mà cũng vô pháp thay vào đó chút xiềng xích?

Keng keng keng keng!

Dương Phóng tiếp tục hướng về xiềng xích đánh tới, lần lượt lần oanh kích, đánh cho xiềng xích không ngừng băng bốc cháy tinh, nhưng thủy chung không có một chút tác dụng nào.

Đến cuối cùng Dương Phóng trực tiếp đã vận hành lên

mười bốn sắc hào quang, lấy những này hào quang hướng về bóng đen trên người xiềng xích ăn mòn mà đi, nhưng dù vậy, cũng vô pháp đem xiềng xích ăn mòn mảy may.

Bóng đen ánh mắt băng lãnh, từ đầu đến cuối đều đang nhìn chăm chú Dương Phóng.

“Thế nào? Người bây giờ tin tưởng.”

Dương Phóng sắc mặt khó coi, không thể không lần nữa ngừng lại.

“Những này xiềng xích rốt cuộc là ai bày?”

“Một vị cừu nhân, thực lực dị thường cường đại, hẳn không giết chết được ta, liền thiết kế đem ta lừa gạt vào Thánh Điện, lợi dụng Thánh Điện cơ quan đem ta một mực vây khốn, vô số năm, những này xiềng xích mỗi thời mỗi khắc đều tại phòng ngủ lực lượng của ta.”

Bóng đen ngữ khí lạnh lùng, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Nếu như người có thể tập hợp đủ nhiều hơn phân nửa Thần Chủng, không sai biệt lắm liền có thể hòa tan xiềng xích.”

“Nhiều hơn phân nửa Thần Chủng.”

Dương Phóng lặp lại, nói: “Nghe nói chỉ cần triệu hồi ra nhiều hơn phân nửa Thần Chủng, liền có thể triệu hồi ra hoàn chỉnh Thiên Đồ, là thật là giả.”

“Thật giả ai có thể nói rõ được, chỉ có tự mình thử qua mới có thể biết.”

Bóng đen mở miệng.

“Tốt, ta sẽ cố gắng.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Chỗ kia Trụ Lạc Thánh Điện còn tại phía trước?”

“Đúng vậy, bất quá Thánh Điện hậu phương đè ép ba cái bất đồng thứ nguyên không gian khe hở, nơi đó hẳn là còn có những người khác ẩn núp.”

Bóng đen mở miệng.

“Ồ? Tiền bối có bằng lòng hay không mang văn bối đi qua nhìn một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

Bóng đen có chút trầm mặc, vẫn là chậm rãi gật đầu.

Thân thể của hắn cấp tốc thu nhỏ, hắc khí cuộn cuộn, trong nháy mắt hóa thành trạng thái bình thường lớn nhỏ, thân thể y nguyên một mảnh đen kịt, hắc vụ quấn, xoay người lại, hướng về nơi xa đi đến.

Dương Phóng lúc này đi theo bóng đen hậu phương.

Không bao lâu.

Bọn hắn xuyên qua trùng điệp hắc vụ khu vực, lần nữa thấy được chỗ kia vô cùng rộng lớn to lớn Thánh Điện, cao vút trong mây, chừng ngàn trượng, tựa như cự nhân phúc địa.

Tại cái này Thánh Điện hậu phương, thì là ba cái cực kỳ chật hẹp vết nứt không gian, đang không ngừng ra bên ngoài khuếch tán ra trận trận không gian loạn lưu, ô ô chói tai.

Bất quá khuếch tán mà ra không gian loạn lưu, tại vừa mới tiếp cận Thánh Điện, liền tự động phát ra, căn bản

là không có cách ảnh hưởng đến nơi đây mấy may.

Dương Phóng trong mắt lần nữa hiện ra từng đạo vô hình chuỗi nhân quả, ánh mắt chớp động, hướng về trước mắt ba khu khe hở chỗ sâu nhìn lại.

Lại có khí tức quen thuộc!

Là ai?

“Tiền bối, không ngại vất vả vào xem một chút đi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Bóng đen nhẹ nhàng gật đầu, không nói một lời.

Dương Phóng nói một tiếng cảm ơn, lập tức hành động, hướng về trong đó một đạo ẩn chứa chuỗi nhân quả khe hở cấp tốc bay đi.

Cùng vừa mới cảm giác đồng dạng.

Trước mắt xuất hiện lần nữa vô tận đen nhánh, khắp nơi đều là hỗn loạn không gian khí tức, trùng trùng điệp điệp, lung tung mãnh liệt, như dao.

Không bao lâu, Dương Phóng lần nữa gặp được một chỗ không gian bí ẩn, trực tiếp huy động đại hoang phá diệt mâu, một kích xuyên qua mà qua, tại chỗ đem nó chấn băng liệt mở.

Thân thể của hắn lóe lên, trực tiếp tiến vào chỗ kia trong không gian thứ nguyên.

Mới vừa vào đi, liền cảm nhận được nồng đậm sinh mệnh khí tức, nơi xa liên miên liên miên thành trì đứng vững, lại có khắp nơi non xanh nước biếc, chiếm diện tích rộng lớn.

Phía trước nhất thì là một chỗ to lớn hòn đảo, lơ lửng giữa không trung bên trong, tựa như một chỗ tiên nhân phủ đệ.

Dương Phóng mắt sáng lên, trong nháy mắt cảm ứng được càng thêm khí tức quen thuộc.

“Là bọn hần, Thái Cổ Thất Hùng!”

Cái này bảy cái vương bát đản, vẫn là bị mình cho tìm được.

Dương Phóng vừa muốn động thủ, bỗng nhiên, như có mây, cảm thấy cái khác khí tức.

Loại trừ Thái Cổ Thất Hùng, tựa hồ còn có những người khác.

Hần tinh tế cảm thụ, cảm giác được một cỗ khác khí tức cường đại.

“Vị trí thứ tám Siêu Thoát Cảnh cao thủ?”

Dương Phóng nghi hoặc.

Nhưng rất nhanh không còn quản nhiều, ánh mắt lạnh lẽo, trong tay đại hoang phá diệt mâu Kinh Động, không chút khách khí, trực tiếp hướng về phía trước Huyền Không Đảo tựa hung hăng quán xuyên quá khứ.

Hưu!

Sát cơ mãnh liệt, tựa như lưu tinh, vạch phá không gian, mang theo cường đại dị thường khí tức, vọt qua, trong nháy mắt đem chỗ kia hòn đảo bao phủ ở bên trong.

Oanh!

Một tiếng nổ ầm ầm truyền ra, phía trước toà kia vô cùng to lớn hòn đảo tại chỗ nổ bể ra đến, từng khối to lớn hòn đá lung tung bay múa.

Đầy trời đều là quang mang quét sạch, khí lưu gào thét, không gian đều cơ hồ vỡ vụn.

“Rống...”

Rất nhanh từ chỗ kia vỡ nát hòn đảo bên trong phát ra điếc tai gào thét, một cỗ kinh khủng hắc khí phóng lên tận trời, cuồn cuộn bành trướng, tựa như khắp nơi màu đen núi lửa bạo phát đồng dạng.

“Người nào dám can đảm nhiều loạn chúng ta trụ sở!”

Từng đạo điếc tai gào thét xuyên ra.

Giữa thiên địa trực tiếp nổi lên bảy đạo vô cùng to lớn thân ảnh, mỗi một đạo đều có gần vạn trượng chi cao, đen nghịt một, như núi lớn, treo giữa không trung bên trong, hướng về phía trước băng lãnh nhìn lại.

Từng đôi mắt thâm thúy, vô ngần, mang theo mùi phần áp bách khí tức.

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, đứng ở đằng xa, lẳng lẳng nhìn về phía trước mắt bảy người.

Rất nhanh hẩn chú ý tới, tại bảy người này bên cạnh thân, lại xuất hiện một bóng người.

Chỉ có người bình thường cao như vậy, thân thể rất gầy, mặc một bộ nho sam, đầu đầy tóc nâu trắng, hướng về hẩn bên này lẳng lẳng trông lại.

“Là người, Dương Đạo!”

Liệt diễm lão tổ đồng tử co rụt lại, phát ra kinh thét lên:
“Người còn chưa có chết?”

“Liệt diễm lão tổ, các người không có chết, ta lại thế nào
bỏ được chết mất, đại kiếp trước đó, chúng ta trượng
còn không có coi xong.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, tốt một cái Dương Đạo, người thật đúng là mạng
lớn!”

Kim Ô Tôn giả bằng hàn mở miệng, nói: “Người như là
đã may mắn sống sót, còn không đi tìm địa phương
tham sống sợ chết, còn dám chạy tới cùng chúng ta đối
nghịch? Thật đang tìm cái chết không thành!”

“Hôm nay muốn chết cũng không phải ta, Thái Cổ Thất
Hùng, đại kiếp trước đó, khoản nợ này chúng ta cũng
nên tính toán.”

Dương Phóng quát lạnh.

“Dương Đạo a Dương Đạo, người thật đúng là không
biết sống chết.”

Hắc Âm lão ma thanh âm đáng sợ, quanh quẩn nơi đây,
phát ra trện trện âm nhiên tiếng cười, nói: “Tốt, người
tới vừa vặn, chúng ta vừa mới luyện chế Cẩm Bảo, đang
muốn người thử một chút uy lực, hôm nay trước hết bắt
người tế khí đi, thiên ma lô, ra!”

Oanh!

Một cỗ vô hình áp bách khí tức trong nháy mắt khuếch
tán mà ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về bốn phương
tám hướng quét sạch, nương theo lấy từng đợt hùng

hực mà cường đại uy áp.

Răng rắc!

Mặt đất nổ tung, vô số đá vụn xông lên trời, tiếp theo bị một cỗ sóng nhiệt hóa thành hơi nước.

Chỉ gặp một ngum màu đen nhánh lò từ lòng đất khu vực trong nháy mắt vọt ra.

Cực kỳ to lớn, chừng phương viên ngàn dài tả hữu, đen nghịt một mảnh, như là lấp kín nặng nề sơn nhạc, bề ngoài có khắc vô số thần bí khó lường màu đen phù vân, lít nha lít nhít, như rồng như phượng.

Cái này lò mới vừa xuất hiện, lập tức mang theo một cỗ đáng sợ ô quang, trực tiếp hướng về Dương Phóng hung hăng hoành kích tới.

Dương Phóng trong mắt trong nháy mắt bắn ra thần quang.

Không nghĩ tới đối phương thật đã luyện thành cấm khí!

Cái này mặc dù so ra kém đại hoang phá diệt mâu, Cửu U cờ dạng này côi bảo, nhưng cũng cực kỳ khủng bố, xa không phải những vũ khí khác có khả năng bằng được.

“Giết!”

Trong miệng hấn hét lớn, đại hoang phá diệt mâu nâng lên, trực tiếp hướng về kia miệng to lớn hoả lò hung hăng quán xuyên quá khứ.

Ầm ầm ầm ầm! !

Giữa hai bên lập tức bạo phát ra liên miên liên miên hủy diệt tính khí tức.

Bảy vị quá cổ xưa ma phát ra rống to, lập tức toàn lực thôi động lên to lớn thiên ma lô, toàn bộ lò ô quang lấp lóe, hắc khí cuộn cuộn, bên trong lại trực tiếp truyền đến đủ loại gào thét thanh âm, dị thường hỗn loạn, tại lò mặt ngoài càng là xuất hiện từng đạo mờ lung quỷ ảnh.

Thật giống như lò nội bộ ẩn giấu một cái đáng sợ Địa Ngục đồng dạng.

Không ngừng có từng mảnh từng mảnh kinh khủng quỷ ảnh hướng về Dương Phóng đánh tới.

Bất quá tất cả quỷ ảnh tất cả đều bị hấn đại hoang phá diệt mâu cho hết thấy đánh xuyên , bất kỳ cái gì công kích đều không thể đánh tới phụ cận, đồng thời màu đen nhánh lười mâu trực tiếp tại chiếc kia màu đen hoá lò bên trên đánh ra cái này đến cái khác to lớn lồm, đem toàn bộ thiên ma lô đều đánh xiêu xiêu vẹo vẹo, cơ hồ như là bạo liệt.

Bảy vị lão ma trong lòng giật mình, vội vàng cấp tốc triệu hồi thiên ma lô, đồng thời phá vỡ không gian, chọt lóe lên, sát na xuất hiện tại một phương hướng khác.

“Tu vi của ngươi không đúng!”

“Dương Đạo, thực lực của ngươi lần nữa tăng lên!”

“Ngươi lại lấy được cái khác cơ duyên!”

Bảy vị lão ma mở miệng quát.

Cầm đầu Hắc Âm lão ma vội vàng dùng tay tại thiên ma lô bên trên dùng sức một vòng, bị đánh xiêu xiêu vẹo vẹo hoá lò, lập tức lần nữa khôi phục bình thường.

Giống như là không có chút nào tổn thương.

“Nói đúng, còn nhiều hơn thua lẫn các người ám toán, nếu không phải là các người ám toán, ta còn không có khả năng đạt được cơ duyên như thế, hôm nay là nên để các người hoàn lại nhân quả thời điểm.”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Long đạo hữu, đừng lại nhìn, mau mau hỗ trợ!”

Kim Ô Tôn giả xoay đầu lại, mở miệng hét lớn.

“Long đạo hữu, nhanh giúp bọn ta, cùng một chỗ luyện hóa kẻ này!”

Hắc Âm lão ma cũng hét lớn, nhìn về phía vị kia nho sam nam tử.

Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, không cho bọn hắn thời gian phản ứng, đại hoang phá diệt mâu nâng lên, lần nữa hướng về bảy vị lão ma hung hăng quán xuyên quá khứ.

Bảy vị lão ma vội vàng lần nữa thôi động lên thiên ma lô, ô quang cuồn cuộn, tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể đụng tới, cùng lúc đó, bọn hắn trong miệng hét lớn, kết xuất từng đạo thần bí pháp ấn.

Nguyên bản chăm chú bế thật màu đen nắp lò cũng bắt đầu ù ù run rẩy, thời gian dần qua xuất hiện một đạo cực kỳ tinh mịn quỷ dị khe hở.

Sau đó một cỗ lớn lao hấp lực trong lúc đó từ màu đen hoá lò bên trong bạo phát ra, ô ô chói tai, trong nháy mắt bao phủ lại phần khu vực này, hướng về Dương Phóng thôn phệ mà đi.

Dương Phóng hét lớn một tiếng, thân thể đột nhiên bắt

đầu cấp tốc biến lớn, đón gió căng phồng lên.

Cực hạn kinh khủng nhục thân đảo mắt xuất hiện ở trước mắt thể nhân, trực tiếp biến thành gần cao vạn trượng, mỗi một tác lỗ chân lông cùng huyết nhục đều tràn đầy không thể tưởng tượng lực lượng.

Hắn luân động lên to lớn đại hoang phá diệt mâu, trực tiếp hung hăng quát vào chiếc kia thiên ma lô phía trên, đồng một tiếng, đơn giản giống như là quát vào một trái bóng da bên trên đồng dạng.

Toàn bộ thiên ma lô tại chỗ bị rút khô quát, vụn vụn, bề ngoài xuất hiện vô số vết rạn.

Sau đó hóa thành một đạo ô quang trong nháy mắt biến mất ở phía xa.

“Hôm nay không có một cái nào có thể rời đi nơi đây!”

Dương Phóng trong miệng bạo hồng, quát bay ra ngoài thiên ma lô về sau, trong tay đại hoang phá diệt mâu trực tiếp hướng về bảy vị ma đầu hung hăng quét tới.

Vô cùng đáng sợ nguy cơ đánh tới, khiến cho bảy vị lão ma cũng tại nỗi điên rồ to, tiến hành toàn lực chống cự.

Nhưng vẫn là vô dụng, bị Dương Phóng một kích rút bay tứ tung ra ngoài, oanh một tiếng, thân thể kém chút nổ tung.

Sau đó Dương Phóng nắm lấy cơ hội, cấp tốc xông ra, một cước giẫm tại Kim Ô Tôn giả trên thân, 【 hỗn độn Quy Khư 】 pháp tắc cấp tốc bao phủ lại hắn thân thể, khiến cho Kim Ô Tôn giả trực tiếp phát ra từng đợt thê thảm kêu to.

Cái khác sáu vị lão ma nổi giận gầm lên một tiếng, vội vàng liều lĩnh tiến lên cứu viện.

Nhưng Dương Phóng huy động đại hoang phá diệt mâu, cấp tốc hướng về sáu vị lão ma nhanh chóng oanh sát tới, làm cho sáu vị lão ma căn bản là không có cách dựa vào tiến đến.

“Đại ca, nhanh cứu ta!”

Kim Ô Tôn giả kêu thê lương thảm thiết.

“Ngũ đệ!”

Hắc Âm lão ma bạo hồng, vội vàng cùng bên người năm người cùng một chỗ, bắt đầu cấp tốc niệm động chú ngữ, giữa thiên địa âm phong gào thét, ô ô chói tai, xuất hiện từng đợt băng lãnh đáng sợ khí tức, còn có vô số oan hồn lệ quỷ nổi lên, như cùng ở tại kinh lịch một loại nào đó thần bí nghi thức đồng dạng.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, trong nháy mắt hiểu được.

Bọn hấn lại tại triệu hoán Thái Cổ Thần Thành!

Bất quá đúng lúc này, tâm hấn sinh cảm ứng, bỗng nhiên cấp tốc quay đầu.

Một đạo cực kỳ đáng sợ kiếm quang, lóe ra băng hàn U Minh chi sắc, trực tiếp phá vỡ không gian, từ đằng xa cực tốc đánh tới, mang theo sát cơ ngập trời, đi lên hướng về Dương Phóng bên này hung hăng bổ xuống.

“Kiếm Ma!”

Dương Phóng hai mắt co rụt lại.

Lại là hấn!

Dương Phóng vội vàng huy động đại hoang phá diệt
mâu, đem tự thân nhục thân phát huy đến cực hạn,
nhANH chóng hướng về kia đạo kiếm quang nghênh đón.

Oanh!

Chói lọi quang mang mạn thiên phi vũ, vô tận đáng sợ
ba động hạo đấng thập phương.

Bên cạnh sáu vị lão ma cùng nho sam lão giả lần nữa
chấn động, bị cấp tốc hất tung ra ngoài.

Rốt cục!

Dương Phóng đem cái kia đạo kiếm quang bức lui ra
ngoài.

Nhưng kiếm quang nhưng lại chưa tiêu tán, mà là lơ
lửng ở phía xa, biến thành một ngum băng lãnh đen
nhánh đại thiết kiếm, chừng dài bảy, tám mét, ô quang
lượn lờ.

“Kiếm Ma, lén lén lút lút tính là gì, có năng lực ra cùng ta
quyết nhất tử chiến!”

Hấn mở miệng hét lớn.

...

Chương 450 : Thái Cổ ma nhạc!

Toàn bộ không gian một mảnh rung chuyển.

Bốn phương tám hướng bành trướng lấy khí tức mang tính chất hủy diệt.

Còn lại sáu vị lão ma cùng vị kia nho sam lão giả tất cả đều một trận kinh nghi, nhìn chăm chú lên nơi xa.

Kiểm Ma xuất hiện lần nữa!

Hắn thật chẳng lẽ thoát khốn rồi?

“Số mệnh chú định, người không cách nào đào thoát!”

Chiếc kia to lớn kiếm sát bên trong truyền đến băng lãnh thanh âm.

Sau đó toàn bộ kiếm sát phát ra chói mắt ô quang, phá vỡ không gian, lần nữa hướng về Dương Phóng chém thẳng mà xuống.

“Cút mẹ mày đi số mệnh!”

Dương Phóng huy động đại hoang phá diệt mâu, tiếp tục hướng về kiếm sát xuyên qua mà đi.

Keng!

Vô tận khí tức mang tính chất hủy diệt từ giữa hai bên hướng về bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đi, trùng trùng điệp điệp, sóng cả lẫn lộn, chấn toàn bộ không gian đều tại rì rào run run, như là muốn băng liệt.

Hắn vẫn không có vận dụng mười bốn sắc vòng xoáy, mà là lấy tự thân chi lực hướng về kiếm sát oanh kích mà đi.

Cường đại đáng sợ khí tức, giống như là bài sơn đảo hải, làm cho sáu vị lão ma cùng nho sam lão giả, lại một lần nữa cấp tốc rút lui.

Bọn hắn ánh mắt băng lãnh, nhìn xa xa.

Cuối cùng Hắc Âm lão ma lần nữa bắt đầu dẫn đầu niệm tụng lên từng đợt thần bí tối nghĩa chú ngữ, bắt đầu triệu hoán Thái Cổ Thần Thành.

Trong cao không, to lớn kiếm sát vừa đi vừa về bay múa, ô ô rung động, không ngừng mang theo từng mảnh từng mảnh lực lượng cường đại hướng về Dương Phóng thân thể bổ tới.

Giữa hai bên keng keng rung động, thanh âm đáng sợ.

Rất nhanh, to lớn kiếm sát trực tiếp xuất hiện vô số đạo tinh mịn vết rạn, sau đó càng lúc càng lớn, đến cuối cùng tại chỗ vỡ nát ra.

Tại kiếm sát vỡ nát sát na, tất cả mảnh vỡ phóng lên tận trời, nhanh chóng huyền hóa ra Kiếm Ma thân ảnh, ánh mắt của hắn băng lãnh, nhìn xuống Dương Phóng.

“Chờ ta xuất quan ngày, chính là người ta dung hợp thời điểm!”

“Xuất quan ngày? Người cho rằng ta sẽ còn cho người cơ hội sao?”

Dương Phóng cười lạnh, nói: “Đa tạ người lần này xuất hiện, bằng không ta cũng sẽ không biết tình trạng của người, người cổ này hóa thân cũng đừng nghĩ đi!”

Ầm ầm!

Mười bốn vòng xoáy trong nháy mắt hiển hiện, lên đỉnh đầu ô ô xoay tròn, trực tiếp hướng về Kiếm Ma đạo thân ảnh này nhanh chóng bao trùm xuống dưới.

Kiếm Ma ngẩng đầu lên, thân thể lần nữa biến thành một ngum to lớn kiếm sắc, trên thân phong mang sáng chói, phóng lên tận trời, trực tiếp hướng về kia đạo mười bốn sắc vòng xoáy hung hăng chém quá khứ, ý đồ phá vỡ mười bốn sắc vòng xoáy.

Nhưng cũng tiếc nhưng không có mấy may tác dụng.

Mười bốn sắc vòng xoáy tĩnh mịch thần bí, trực tiếp cường mãnh thôn phệ hết thảy.

Kiếm Ma cổ này phân thân cuối cùng không có chạy thoát, bị cái kia đạo to lớn mười bốn sắc vòng xoáy hoàn toàn thôn phệ, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó!

Xa xa không gian phá vỡ.

Sáu vị lão ma tại từng đợt niệm tụng cùng thi pháp về sau, rốt cục đem toà kia Thái Cổ Thần Thành lần nữa triệu tới, to lớn thành trì mang theo trầm ngưng khí tức ngọt ngào, như là một mảnh mệnh môn mây đen, tại chỗ đập xuống.

“Đã sớm chờ các ngươi đã lâu!”

Dương Phóng mười bốn sắc vòng xoáy trong nháy mắt phóng lên tận trời, trực tiếp hướng về kia toà Thái Cổ Thần Thành cắn nuốt.

Oanh!

Giữa hai bên trong nháy mắt va chạm đến cùng một chỗ.

Phát ra tiếng tai oanh minh.

Cổ lão thành trì nguy nga trầm ngưng, như là nặng nề sơn nhạc, vậy mà ngắn ngủi cùng mười bốn sắc vòng xoáy giăng co đến cùng một chỗ.

“Long đạo hữu, nhanh giúp bọn ta!”

Liệt diễm lão tổ lần nữa hét to.

Sáu vị lão ma tất cả đều đang cực lực thôi động chân khí cùng pháp tắc, hướng về kia chỗ thành trì mãnh liệt mà đi, từng cái sắc mặt ửng hồng, khí tức mãnh liệt.

“Long đạo hữu, còn không xuất thủ!”

Hắc Âm lão ma cũng đi theo rống to.

Bất quá một bên nho sam lão giả nhưng thủy chung thờ ơ, giống như là đang tự hỏi.

Dương Phóng hét lớn một tiếng, mười bốn sắc vòng xoáy lần nữa đột nhiên mở rộng, hướng về chỗ này to lớn thành trì chậm rãi thôn phệ xuống dưới.

Sáu vị lão ma tất cả đều biến sắc, trong miệng bạo hồng, trên người huyết dịch đều đi theo bắt đầu cháy rùng rục.

“Long đạo hữu, ngươi đang làm gì?”

Vị thứ ba lão ma gầm thét.

Dương Phóng một bên khổng chế mười bốn sắc vòng xoáy, một bên đem ánh mắt hướng về kia vị nho sam lão giả nhìn lại, nói: “Các hạ cũng nghĩ xen vào việc của người khác sao?”

Nho sam lão giả lập tức sắc mặt biến hóa, vội vàng cấp tốc rút lui, cười nói: “Không nên hiểu lầm, hết thầy không liên quan gì đến ta, các người tiếp tục, các người tiếp tục!”

Hắn hận không thể rũ sạch hết thầy quan hệ, xuất hiện ở hơn ngoài mười dặm, quan sát từ đằng xa.

Sáu vị lão ma lửa giận khắp ngực, tức giận đến kém chút một hơi không có đi lên.

Rống!

Bọn hắn tiếp tục rống to, đem trên người huyết dịch, chân khí tất cả đều bắt đầu cháy rùng rục, liều lĩnh thôi động Thần Thành, muốn chống lại ở Dương Phóng thôn phệ.

Nhưng không có may mắn tác dụng.

Đáng sợ thôn phệ chi lực dưới, toàn bộ Thái Cổ Thần Thành tại một chút xíu không có vào đến mười bốn sắc vòng xoáy bên trong.

Đến cuối cùng quang mang lóe lên, rất cực, toàn bộ Thái Cổ Thần Thành lập tức bị triệt để thôn phệ.

Sáu vị lão ma lộ ra hoảng sợ, trực tiếp phá vỡ không gian, liều lĩnh quay người thoát đi.

“Đi đâu! ?”

Dương Phóng Kinh Động đại hoang phá diệt mâu, dùng

sức một đăm, đáng sợ sát cơ cấp tốc đuổi theo, oanh một tiếng, tại chỗ đem một vị lão ma thân thể chấn vỡ.

Sau đó thân thể của hắn nhanh chóng vọt tới trước, mười bốn sắc vòng xoáy trực tiếp hung hăng trùm xuống, từng đạo hào quang quét ra, lít nha lít nhít, trực tiếp đem vị kia lão ma thân thể quét trúng, cấp tốc kéo vào mười bốn sắc vòng xoáy.

Vị kia lão ma điên cuồng giãy dụa, thanh âm thê lương, nhưng lại không tránh thoát được mảy may.

Biến mất trong nháy mắt không thấy.

Dương Phóng huy động đại hoang phá diệt mâu, tiếp tục hướng về còn lại lão ma oanh kích mà đi.

Hưu hưu hưu!

Từng đạo đáng sợ sát cơ bị hắn xuyên qua mà ra, kéo dài đến hơn mười dặm, trực tiếp tác dụng đến những này lão ma trên thân, lần nữa có một vị lão ma bị chấn nát thân thể, không kịp gây dựng lại liền bị Dương Phóng mười bốn sắc vòng xoáy cấp tốc nuốt xuống.

Đáng sợ một màn, khiến cho vị kia nho sam lão giả sắc mặt biến đổi, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Bất quá còn lại lão ma, lại thừa dịp thời cơ này vọt thẳng đến một cái cự đại vách núi trước, liền lĩnh oanh mở vách núi, cấp tốc chạy trốn đi vào.

Dương Phóng nắm lên đại hoang phá diệt mâu, thân thể chợt lóe lên, trực tiếp tại sau lưng hối hả đuổi tới.

Nho sam lão giả con mắt nhìn nhìn, trong lòng cấp tốc cân nhắc, cuối cùng cũng trực tiếp nhanh chóng theo đuổi mà qua.

Dương Phóng xông vào vách núi mới phát hiện.

Toàn bộ vách núi nội bộ, u ám u ám, trực liên nơi xa, thành linh cũng là một chỗ không gian thông đạo, không biết ngay cả hướng địa phương nào.

Không quá thừa dư bốn vị lão ma chuỗi nhân quả, lại dị thường rõ ràng.

Trong lòng của hắn băng lãnh, dọc theo chuỗi nhân quả một đường bay thẳng.

Nhưng rất nhanh Dương Phóng nhíu mày.

Bởi vì loại trừ kia bốn vị lão ma chuỗi nhân quả bên ngoài, rất nhanh hắn lại phát hiện cái khác chuỗi nhân quả, số lượng đông đảo, quần quýt lầy nhau.

Phía trước còn có những người khác?

Tại một đường điên cuồng đuổi theo bên trong, vô tận Hắc Âm ở trước mắt nhanh chóng xẹt qua.

Rốt cục, hắn tại phía trước phát hiện một chỗ sáng ngời chi địa, những cái kia chuỗi nhân quả tất cả đều nối tới chỗ kia sáng ngời chi địa.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, dẫn theo đại hoang phá diệt mâu, vọt thẳng vào chỗ kia khu vực.

Ầm ầm!

Vừa mới xông tới, liền cảm giác được giữa thiên địa tồn tại một cỗ cực hạn kiềm chế cùng đáng sợ khí tức, cuộn cuộn bành trướng, bao phủ tứ phương.

Giống như là đột nhiên xuất hiện ở một chỗ thượng cổ

chiến trường đồng dạng.

Trên mặt đất hoàn toàn hoang lương, khắp nơi đều là màu đỏ thẫm lỏn cát, nhìn một cái vô tận.

Giữa không trung càng là liên miên liên miên sát khí.

Trừ cái đó ra!

Còn có từng đạo tinh thần ba động vô hình, từ đằng xa cấp tốc dò tới, mang theo các dạng các dạng khí tức, dị thường hỗn loạn.

Thật giống như hấn lập tức đi tới cái gì cường giả tề tụ chi địa.

Dương Phóng nhướng mày, lập tức ánh mắt quét tới.

Chỉ gặp xa xôi khu vực, bóng người lác lác, quả nhiên xuất hiện không ít cường giả, khí tức đều rất tối nghĩa, giấu ở hư không bên trong, hướng về bên này vắng lai.

Mà lại mảnh này thứ nguyên không gian rõ ràng tương đối quái dị, cũng không phải là chỉ có một cái cửa vào, toàn bộ không gian tựa như một cái vỡ vụn khay ngọc, đồng thời tồn tại rất nhiều cửa vào.

Những bóng người kia đều là đứng ở đó chút cửa vào khu vực.

Dương Phóng rất nhanh lại đem ánh mắt hướng về phía trước nhất nhìn lại, trong nháy mắt lộ ra ngưng trọng.

Chỉ gặp phía trước nhất khu vực, mây đen nhấp nhô, sát khí gào thét, tại cái này vô tận mây đen cùng sát khí bên trong, thì tồn tại một tòa vô cùng cao ngất đại sơn, đen nghịt một đoàn, cao tới mấy vạn trượng, lẳng lẳng đứng vững tại đây.

Tại chỗ này đại sơn bên ngoài thân, thì tồn tại từng cây dị thường tráng kiện xiềng xích, đưa nó một mực buộc ở chỗ này, lít nha lít nhít, buộc không biết bao nhiêu nói.

Có rất nhiều xiềng xích đều là trực tiếp từ đại sơn ngọn núi bên trong xuyên thấu quá khứ.

Càng máu chốt chính là!

Toà này kinh khủng đại sơn, bên ngoài thân khu vực sinh ra hai mắt, cái mũi, miệng, răng, tựa như một trượng to lớn khuôn mặt, dữ tợn đáng sợ.

Giờ phút này, Hắc Âm lão ma, liệt diễm lão tổ bọn người, tất cả đều chạy trốn tới ngọn núi lớn này phụ cận, từng cái khí tức hỗn loạn, đang nhanh chóng giải thích, sau đó lại đem ngón tay hướng về Dương Phóng chỉ đi, sắc mặt khó coi, kể ra.

Dương Phóng trong lòng giật mình, giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì.

Thái Cổ ma nhạc!

Cái này không phải là tôn này trong truyền thuyết Thái Cổ ma nhạc a?

“Dương Đạo, người chính là Dương Đạo, hài nhi của ta là bị người giết chết?”

Tại Dương Phóng xuất hiện ý nghĩ này thời điểm, toà kia to lớn Thái Cổ ma nhạc đột nhiên phát ra nặng nề oanh minh thanh âm, ù ù điếc tai, quanh quẩn tại toàn bộ không gian bên trong.

Nó bên ngoài thân xiềng xích tất cả đều rầm rầm vang động lên, dị thường chói tai, mang theo từng đợt uy

mãnh đáng sợ khí tức, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch.

Lập tức, bốn phương tám hướng, những cái kia nhìn chăm chú lên tôn này Thái Cổ ma nhạc Siêu Thoát Cảnh cao thủ đồng thời biến sắc, toàn bộ tinh thần đề phòng, theo bản năng hướng về sau rút lui.

Dương Phóng nhướng mày, mở miệng nói ra: “Con của người muốn giết ta, bị ta giết chết, đây là thiên kinh địa nghĩa, có cái gì không đúng?”

“Hài nhi của ta, ta đáng thương hài nhi...”

Tôn này Thái Cổ ma nhạc phát ra điếc tai thanh âm, toàn thân xiềng xích chói tai, đang không ngừng bay múa.

“Tiền bối, ngài ngàn vạn không thể bỏ qua hắn, cái này Dương Đạo, như nhược chưa trừ diệt, sau này tất thành họa lớn!”

Hắc Âm lão ma tại một bên mở miệng.

“Đúng vậy a tiền bối, còn xin nhanh chóng diệt trừ hắn.”

Liệt diễm lão tổ cũng cấp tốc mở miệng.

Đại kiếp giáng lâm, giữa thiên địa rất nhiều cổ lão tồn tại đều đã thoát khốn, ngay cả tôn này Thái Cổ ma nhạc cũng tránh thoát phần lớn phong ấn, khoảng cách chân chính thoát khốn đã gần đến tại gang tấc.

Nhưng là nó quá mạnh, đến mức tại chính thức thoát khốn đêm trước, nhận người kiêng kị, cho nên mới có thể dẫn tới như thế đông đảo Siêu Thoát Cảnh cao thủ.

Bất quá những cao thủ này tuy nhiều, nhưng không có

một cái có thể làm gì tôn này Thái Cổ ma nhạc.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc một khi phát cuồng, chính là viễn cổ Thần Vương khôi phục, cũng sẽ bị nó đánh chết tươi.

“Nợ máu cuối cùng cần trả bằng máu, Dương Đạo, người liền tiếp nhận mệnh tới đi.”

Tôn này Thái Cổ ma nhạc phát ra thanh âm đáng sợ, toàn bộ thân thể đột nhiên âm âm vang động, bộc phát ra liên miên liên miên khí tức khủng bố, sau đó bên ngoài thân những cái kia thô to xiềng xích tất cả đều trong nháy mắt bay múa, như là từng đầu kinh khủng thiên long, trực tiếp hướng về Dương Phóng nhanh chóng xuyên thủng qua.

Những này xiềng xích vốn là những người khác dùng để vây khốn nó công xiềng, nhưng là tại nó vô số năm luyện hóa bên trong, lại đem phần lớn xiềng xích biến thành tự thân trợ lực.

Thật giống như trở thành trên người nó vũ khí.

Dương Phóng hét lớn một tiếng, huy động đại hoang phá diệt mâu lập tức hướng về kia chút oanh kích mà đến thô to xiềng xích hung hăng nghênh đón.

Keng keng keng keng!

Từng đợt diếc tai thanh âm không ngừng phát ra, khí tức khủng bố hướng về bốn phương tám hướng cuồng dũng tới.

Những này xiềng xích trình độ bền bỉ đem cường đại vượt quá tưởng tượng.

Lấy Dương Phóng đại hoang phá diệt mâu thế mà đều

không có chấn vỡ những này xiềng xích.

Xiềng xích này chất liệu tựa hồ cùng trong Thánh điện
vây khốn đạo hắc ảnh kia chất liệu một màn đồng dạng,
cho dù là vô cùng đạo vũ khí đều khó mà đánh nát.

Lần này để Dương Phóng giật mình.

Hắn trực tiếp đem tự thân pháp tắc hội tụ đến đại hoang
phá diệt mâu bên trong, vận chuyển lưỡng mâu, tiếp tục
hướng về những này xuyên qua mà đến xiềng xích đánh
tới, nhưng cùng trước đó, không quản hắn như thế nào
oanh kích, từ đầu đến cuối không có mảy may tác dụng.

Những này xiềng xích vẫn còn tiếp tục hướng về hắn
đánh tới.

Đến cuối cùng Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na
biến mất nguyên địa.

Sau một khắc, trực tiếp xuất hiện tại cái khác địa
phương.

Trong lòng hắn trầm ngưng, lần nữa nhìn về phía tôn
này Thái Cổ ma nhạc.

Chỉ gặp kia vô số xiềng xích rầm rầm rung động, tựa hồ
không cách nào dọc theo đi quá lâu, lần nữa cấp tốc bay
ngược trở về, vây quanh Thái Cổ ma nhạc trên dưới lật
múa.

Bốn phương tám hướng tất cả Siêu Thoát Cảnh cao thủ,
đều tại dày đặc nhìn chăm chăm đây hết thảy, đem tình
cảnh vừa nãy tất cả đều rõ ràng xem ở trong mắt.

Bọn hắn đều không ngoại lệ, đều là xuất từ từng cái bất
đồng trận doanh.

Mục đích đúng là vì ngăn cản tôn này Thái Cổ ma nhạc thoát khỏi.

Đối phương quá mức bá đạo, quá mức đáng sợ, đã từng uy chấn một thời đại, rất nhiều người đều cùng đối phương có ngạt trời huyết cừu, thậm chí tại đối phương bị trấn áp về sau, không ít người còn từng bỏ đá xuống giếng qua.

Một khi bị đối phương thoát khỏi, rất khó tưởng tượng sẽ phát sinh cái gì.

“Dương Đạo, người trả cho ta hài nhi mệnh đến!”

Tôn này Thái Cổ ma nhạc phát ra điếc tai thanh âm, còn tại kịch liệt giãy dụa, vô tận ô quang từ trên người hắn bộc phát, muốn luyện hóa chỉ còn lại những cái kia xiềng xích.

Một khi cái này mấy cây chỉ còn lại xiềng xích bị hắn luyện hóa hoàn tất, nó liền có thể triệt để thoát khỏi, đến lúc đó có thể tùy ý ở trong thiên địa di động, rốt cuộc không cần dạng này câu thúc.

Hiện tại nó bị tỏa liên quán lấy, chỉ có thể vũng vàng dính tại nguyên địa, căn bản là không có cách khế nhúc nhích.

Dương Phóng nhìn ra ý đồ của nó, sắc mặt biến hóa, vội vàng huy động đại hoang phá diệt mâu, lần nữa hướng về kia tôn Thái Cổ ma nhạc hung hăng quán xuyên quá khứ, đồng thời mở miệng hét lớn: “Các vị, cùng một chỗ trấn áp nó, một khi hắn chân chính thoát khỏi, ai cũng đừng hòng chạy ròi!”

Hắn biết những người này ý nghĩ, khẳng định cũng là vì ngăn cản đối phương thoát khỏi.

Hiện tại lấy cá nhân hẳn chi lực, đã là không có khả năng ngăn trở đối phương.

Oanh!

Kinh khủng sát cơ hung hăng rơi vào tôn này Thái Cổ ma nhạc trên thân, lập tức chấn ngọn núi mặt ngoài run nhè nhẹ, phát ra tiếng tai oanh minh.

Bất quá đây đối với Thái Cổ ma Nhạc Nhi Ngôn, lại căn bản không thể tính là cái gì thương thế, thậm chí ngay cả một cái khe đều không có lưu lại.

“Dương Đạo, ta muốn giết ngươi! A...”

Trong miệng nó phát ra tiếng tai kêu to.

Càng thêm nồng đậm ô quang theo nó trên thân bộc phát ra, cháy hừng hực, giống như là hắc sắc ma lửa, bao phủ lại cuối cùng còn sót lại mấy cây xiềng xích.

Keng keng keng!

Bỗng nhiên, một cây trên xiềng xích, phù văn sụp đổ, phát ra tiếng tai thanh âm, bị trên người nó lực lượng kinh khủng bao phủ, rất nhanh triệt để luyện hóa.

Trở thành hẳn tự thân một bộ phận.

“Các vị còn tại thất thần làm gì, thật muốn chờ hẳn triệt để thoát khốn hay sao?”

Dương Phóng tiếp tục hét lớn.

Mắt thấy mọi người sắc mặt biến ảo, vẫn như cũ thờ ơ, Dương Phóng giận dữ, xoay người rời đi, nói: “Đã các vị không nguyện ý động thủ, tại hạ cũng không muốn quản nhiều, cáo từ!”

Hắn trực tiếp phá vỡ không gian, liền muốn rời khỏi nơi đây.

Lập tức, tất cả mọi người biến sắc.

“Dương đạo hữu chậm đã!”

“Dương đạo hữu đi thông thả!”

Rất nhanh có người mở miệng, cấp tốc ngăn cản tới.

“Các người muốn làm gì? Cản ta đường đi, muốn chết phải không?”

Dương Phóng cười lạnh.

“Dương đạo hữu bớt giận, người nói đúng, tuyệt không thể để tôn này Thái Cổ ma nhạc thoát khỏi, không phải người ta cũng không thể có cái gì tốt hạ tràng!”

Một bóng người mở miệng nói ra.

Hắn là một đầu Thái Cổ hắc long đắc đạo, chính là yêu thú bên trong Tôn giả, thực lực đáng sợ, sống cực kỳ lâu đời, cùng tôn này Thái Cổ ma nhạc có to lớn huyết cừu.

Đối phương một khi thoát khỏi, nhất định sẽ tìm hắn thanh toán.

“Không tệ Dương đạo hữu, vừa mới là chúng ta sai, còn xin lấy đại cục làm trọng, để chúng ta cùng một chỗ liên thủ!”

Đạo thứ hai bóng người mở miệng khuyên bảo, ánh mắt như cũ tại nhìn chăm chăm tôn này Thái Cổ ma nhạc.

“Lấy đại cục làm trọng? Nói dễ nghe, các người vừa rồi

đi làm cái gì.”

Dương Phóng mở miệng.

“Dương đạo hữu, người hiểu làm chúng ta, chúng ta cũng không phải là không nguyện ý động thủ, mà là đang chờ cao thủ, lấy thực lực của chúng ta, là rất khó thay vào đó tôn Thái Cổ ma nhạ, chỉ có chờ đến cao thủ chân chính đến mới có nắm chắc đem hấn nhất cử trấn áp.”

Đạo nhân ảnh kia nói.

Hấn tên Huyền Tôn, đồng dạng là một vị sống được rất xa xưa tồn tại, tại Thái Cổ Thần Linh sơ kỳ liền đã xông ra danh hào, xem như uy tín lâu năm Siêu Thoát Cảnh cao thủ.

“Chờ cao thủ? Cao thủ gì? Thực lực của các người coi như yếu?”

Dương Phóng mở miệng.

“Đúng là đang chờ cao thủ, chúng ta mặc dù đều là Siêu Thoát Cảnh cao thủ, nhưng vẫn còn không tính là tuyệt cường, cùng một chút cự hung so ra, y nguyên rất yếu, Dương đạo hữu, thực lực của người đã đạt đến cự hung cấp độ, người hấn là rõ ràng chúng ta cùng người chênh lệch.”

Đầu kia Thái Cổ hắc long mở miệng nói ra.

Dương Phóng mày nhăn lại.

“Vậy các người muốn chờ cự hung là ai?”

“Hiện tại còn không biết, có người đi liên hệ, cụ thể đi liên hệ người nào, chỉ có lại chờ đợi xem.”

Thái Cổ hắc long mở miệng.

Ầm ầm!

Đúng lúc này!

Tôn này Thái Cổ ma nhạc trên người ô quang kinh khủng hơn, liên miên liên miên bộc phát ra, sóng cả mãnh liệt, bao phủ lại còn lại mấy cây xiềng xích.

Lần nữa có một cây xiềng xích phát ra răng rắc răng rắc thanh âm, phía trên những cái kia trấn áp phù văn của nó bị lực lượng của nó một chút xíu chống đỡ nổi tung.

“Đừng lại đợi, lập tức xuất thủ, bằng không hẳn tất nhiên thoát khỏi!”

Dương Phóng mở miệng.

Thái Cổ Ma Long, Huyền Tôn, linh đạo, bạch hạc bọn người tất cả đều biến sắc, cấp tốc quay đầu.

Dương Phóng nói rất đúng, lại không ngăn trở, tôn này Thái Cổ ma nhạc tất nhiên thoát khỏi.

“Tốt, đồng loạt ra tay!”

Huyền Tôn cấp tốc gạt đầu.

Hưu!

Oanh!

Dương Phóng nâng lên đại hoang phá diệt mâu, lần nữa hướng về kia tôn Thái Cổ ma nhạc hung hăng đánh tới, cùng lúc đó, những người còn lại cũng tất cả đều nổi giận gầm lên một tiếng, không do dự nữa, nhao nhao

hướng về kia tôn Thái Cổ ma nhạc đánh ra đáng sợ công kích.

Càng xa xôi những cái kia người quan chiến, nhìn thấy đám người xuất thủ, đang nhanh chóng suy tư cùng cân nhắc về sau, rất nhanh lại có bốn năm đạo nhân ảnh theo sát lấy đập ra, cùng nhau hướng về Thái Cổ ma nhạc đánh tới.

Cứ như vậy, giống như là đã dẫn phát phản ứng dây chuyền, liên tiếp có người đập ra.

“Rống...”

Tôn này Thái Cổ ma nhạc tại mọi người oanh kích dưới, lập tức phát ra từng đợt tiếng tai rống to, kinh thiên động địa, chấn mảnh không gian này lay động, đồng thời trên thân nguyên bản đã bị nó luyện hóa xiềng xích, giống như là từng con rồng lớn hướng về đám người nhanh chóng nghênh đón.

Ầm ầm ầm ầm!

Phiến khu vực này lập tức trở nên sôi trào lên.

Bất quá không thể không nói, tôn này Thái Cổ ma nhạc đáng sợ.

Tập hợp đủ nhiều như vậy cường giả, thế mà đều không thể làm sao nó.

Mà lại Thái Cổ ma nhạc thủ đoạn nghịch thiên, một cây xiềng xích trực tiếp xuyên thấu không gian, mang theo không thể địch nổi lực lượng, trực tiếp hung hăng quất vào một vị Siêu Thoát Cảnh cao thủ trên thân.

Bịch một tiếng!

Vị kia Siêu Thoát Cảnh cao thủ tại chỗ nổ bễ ra đến, huyết vụ đầy trời bay vung, tiếp lấy còn chưa chờ hắn bắt đầu gây dựng lại, cái kia đạo thô to xiềng xích liền trực tiếp cầm cố lại không gian, đem vị kia Siêu Thoát Cảnh cao thủ hồn phách sinh sinh cuốn đi ra, bắt đầu luyện hóa.

A!

Từng đợt tiếng kêu thảm thiết đau đớn phát ra, khàn cả giọng, làm cho tất cả mọi người đều sắc mặt kinh biến.

Đây là một vị Siêu Thoát Cảnh cường giả, sống vô số năm, tránh thoát nhiều lần đại kiếp, lại bị tôn này Thái Cổ ma nhạc dễ dàng như thế liền cho giết chết.

Đơn giản kinh khủng!

Ầm ầm!

Đúng lúc này.

Dương Phóng thân thể bắt đầu nhanh chóng biến lớn, đỉnh thiên lập địa, trên dưới quanh người nổi lên vô số đạo bộ lông màu đen, tất cả mạch máu hết thảy nổi lên.

Hắn luân động lên đồng dạng biến lớn đại hoang phá diệt mâu, giống như là một cây kinh thiên chi trụ, trực tiếp hướng về kia tôn Thái Cổ ma nhạc hung hăng rút tới.

Thái Cổ ma nhạc khổng lồ chế còn lại xiềng xích nhanh chóng hướng Dương Phóng quét sạch mà đi, lại bị hắn té ra năm mặt Thất Sát bia hung hăng ngăn tại bên ngoài.

Răng rắc!

To lớn đại hoang phá diệt mâu trực tiếp quất vào Thái Cổ ma nhạc trên thân, đánh cho Thái Cổ ma nhạc mãnh liệt lay động, ngọn núi đều cơ hồ muốn sụp ra.

Nhưng cùng một thời gian, Thái Cổ ma nhạc không chế những cái kia xiềng xích cũng trực tiếp bắn bay Thất Sát bìa, hung hăng cuốn tại Dương Phóng trên thân, trực tiếp đem Dương Phóng toàn lực hướng về bên người kéo tới.

Dương Phóng biến sắc, thét dài một tiếng, mười bốn sắc vòng xoáy trong nháy mắt xuất hiện lên đỉnh đầu khu vực, sau đó thân thể của hắn lại chủ động hướng về mười bốn sắc vòng xoáy bay đi, mang theo trên người đông đảo xiềng xích cùng nhau xông vào đến mười bốn sắc vòng xoáy bên trong bên trong.

Oanh!

Rầm rầm!

Lập tức, những cái kia quán quanh ở trên người hắn xiềng xích phát ra từng đợt lay động kịch liệt, như là gặp phải cái gì đáng sợ giảo sát, mang Thái Cổ ma nhạc thân thể cũng bắt đầu kịch liệt lay động.

Ầm!

Cuối cùng những này xiềng xích lần nữa bị nó thu hồi lại, không cách nào tiếp tục quán chặt lấy Dương Phóng.

Dương Phóng không chế mười bốn vòng xoáy cũng trực tiếp xuất hiện ở phía xa, nhẹ nhàng lắc một cái, đem hắn thân thể lần nữa run lên ra.

“Giết!”

Dương Phóng hét lớn, trực tiếp không chế lại mười bốn

sắc vòng xoáy bay ngang qua bầu trời, hướng về kia tôn Thái Cổ ma nhạc thôn phệ mà đi, đồng thời trong tay đại hoang phá diệt mâu Kinh Động, tiếp tục phát ra từng đạo vô song sát cơ.

“Dương Đạo, Dương Đạo, ta muốn giết ngươi!”

Thái Cổ ma nhạc giống như là phát cuồng, quơ còn lại xiềng xích, nhanh chóng hướng về phía trước xuyên tới.

Cùng lúc đó, những người còn lại cũng tất cả đều đang nhanh chóng xuất thủ, đánh phía Thái Cổ ma nhạc.

Hắc Âm lão ma đám người sắc mặt biến ảo, cũng tất cả đều liền xông ra ngoài, bắt đầu chống lại đám người.

Ầm ầm!

Toàn bộ khu vực lập tức bắt đầu kịch liệt hỗn chiến.

Khắp nơi đều là hủy diệt tính khí tức.

Đại sơn sụp đổ, không gian vỡ vụn, đơn giản so tận thế còn tượng tận thế.

Dương Phóng trực tiếp đem tự thân chiến lực phát huy đến cực hạn, các loại thủ đoạn nhiều lần ra, rung động ầm ầm, chấn thiên địa sụp đổ, hủy diệt tính khí tức quét ngang bát phương.

Nhưng cho dù là ở vào bực này đáng sợ vây công phía dưới, Thái Cổ ma nhạc y nguyên giống như là người không việc gì, các loại công kích đánh vào trên người của nó, phanh phanh rung động, lại căn bản không phá nổi phòng ngự của nó.

Các loại sát thuật giống như là căn bản đối với nó vô hiệu đồng dạng.

Phòng ngự của nó đã đạt đến làm cho người hoảng sợ tình trạng!

Mà tại loại này kinh khủng hỗn chiến phía dưới, Thái Cổ ma nhạc càng lại lần luyện hóa hết một cây xiềng xích, cho tới bây giờ, trên người của nó chỉ còn lại có cuối cùng hai cây xiềng xích.

Một màn như thế, làm cho tất cả mọi người đều lông tơ đứng vững.

“Các vị, các người còn tại nhìn cái gì, còn không mau mau xuất thủ, thật muốn chờ nó triệt để thoát khỏi không thành!”

Thái Cổ hắc long mở miệng gầm thét.

Hỗn loạn không gian bên trong, rất nhanh lần nữa xông ra mấy đạo nhân ảnh, không nói một lời, trực tiếp gia nhập chiến đoàn, hướng về kia tôn Thái Cổ ma nhạc oanh sát mà đi.

Ầm ầm ầm ầm!

Khắp nơi đều là điếc tai oanh minh, long trời lở đất, ma quang quét ngang, không gian nổ tung.

Không hề nghi ngờ, tại mọi người oanh kích bên trong, tuyệt đối thuộc Dương Phóng thực lực mạnh nhất, cũng thuộc về hấn oanh ra oanh kích mãnh liệt nhất.

Nhất là hấn mười bốn sắc vòng xoáy cùng đại hoang phá diệt mâu.

Tại từng đợt nhanh chóng oanh kích bên trong, tôn này Thái Cổ ma nhạc bên ngoài thân rất cục bị đại hoang phá diệt mâu đánh ra khe hở, vô tận hắc khí tại nó bên

người phun trào.

“Rống...”

Thái Cổ ma nhạc phát ra đáng sợ hơn rống to, không thể không luyện hóa còn lại hai cây xiềng xích, điều khiển lên cái khác xiềng xích, giống như là một đầu to lớn bạch tuộc, hướng về phía trước nhanh chóng xuyên qua mà đi.

“Chết, các người tất cả đều muốn chết, không ai có thể rời đi!”

Phanh phanh phanh phanh!

Trước mắt không gian không ngừng vỡ nát.

A!

Rất nhanh lại có người bị nó xiềng xích xuyên qua, đánh nổ bể ra đến, tiếp lấy thần hồn bị tước đoạt, bị thô to xiềng xích cuốn trúng, trực tiếp sinh sinh luyện chết quá khứ.

Đám người càng thêm kinh hoảng, có người không tiếc bóc cháy lên huyết dịch, cũng muốn đánh giết Thái Cổ ma nhạc.

Mà tại hỗn loạn chiến đấu bên trong.

Bỗng nhiên!

Sưu!

Một đạo cực kỳ khủng bố quang mang từ đằng xa hỗn độn trong cái khe trong nháy mắt vọt lên, mang theo khó có thể tưởng tượng ba động, nhanh đến mức khó mà tin nổi, đi lên hướng về kia tôn Thái Cổ ma nhạc hung hăng

bổ tới.

Nhìn thật kỹ, rõ ràng là một thanh khổng lồ ma đao, chừng dài mấy ngàn trượng, giống như là một viên loá mắt lưu tinh đồng dạng.

Thái Cổ ma nhạc khổng chế lên mấy chục đạo thô to xiềng xích, nhanh chóng đón lấy cái kia thanh to lớn ma đao, giữa hai bên lập tức phát ra như núi kêu biển gầm điếc tai thanh âm.

Cuối cùng chiếc kia to lớn ma đao, bị sinh sinh hất bay ra ngoài.

Bất quá bị tung bay về sau, ma đao nhưng không có mấy may tổn thương, ngược lại cấp tốc thả nhỏ.

Đảo mắt hóa thành bình thường hình thái.

Một cái khuôn mặt âm lãnh, người mặc trường bào màu bạc bóng người từ trong hư không một bước đi ra, tóc bạc, ngân đồng, ngân bào, bạc giày, một phát bắt được ma đao, hướng về Thái Cổ ma Nhạc Băng lạnh nhìn lại.

“Là người!”

Thái Cổ ma nhạc vừa nhìn thấy người tới, tựa hồ so Dương Phóng cừu hận còn lớn hơn, phát ra khàn cả giọng kinh khủng thanh âm, toàn thân trên dưới xiềng xích tất cả đều đang nhanh chóng bay múa, khí tức âm âm rung động, không gian liên miên liên miên sụp đổ.

...

Chương 451 : Thái Cổ ma nhạc thoát khốn!

Thần bí khó lường bóng người màu bạc, xuất hiện giữa thiên địa, ánh mắt rất lạnh, khí tức sắc bén, một thân cách ăn mặc dị thường đặc thù, tựa như một ngum trùng thiên trường đao, có loại không nói ra được khiến người cảm giác.

Không hề nghi ngờ, hấn hấn là đám người muốn chờ cự hung!

Mới vừa xuất hiện, liền để Thái Cổ ma nhạc phát ra cuồng loạn kêu to, như là điên cuồng, cả ngọn núi rung động kịch liệt, phát ra oanh minh.

Tiếp lấy vô số đầu xiềng xích bị tôn này Thái Cổ ma nhạc thao túng, lít nha lít nhít, phát ra rầm rầm chói tai thanh âm, hướng về đối phương thân thể xuyên qua mà đi.

Bóng người màu bạc phát ra hừ lạnh, đối với Thái Cổ ma nhạc phần nộ tựa hồ không chút nào để ở trong mắt, mà là huy động lên trong tay hắc sắc ma đao, trực tiếp một đao hướng về Thái Cổ ma nhạc hung hăng chém xuống.

Toàn bộ hắc sắc ma đao cấp tốc phóng đại, hô hô rung động, chớp mắt hóa thành mấy ngàn trượng tả hữu, khí tức gào thét, phát ra chói tai oanh minh, cùng những cái kia xiềng xích va chạm lẫn nữa đến cùng một chỗ.

Giữa hai bên, thanh âm điếc tai, không gian liên miên liên miên sụp đổ ra, ù ù nổ vang.

“Ngân Dao Tôn giả, Ngân Dao Tôn giả, đều là người hại ta!”

Thái Cổ ma nhạc phát ra chói tai kêu to, toàn thân xiềng xích điên cuồng múa, mỗi một đạo xiềng xích đều ẩn chứa kinh thiên cự lực, tựa như đang khai thiên tích địa đồng dạng.

Tất cả cường giả đều lộ ra kinh sợ.

Ngân Dao Tôn giả!

Cái này đúng là Thái Cổ Thần Linh sơ kỳ vị kia tiếng tăm lừng lẫy hung nhân.

Thời đại kia có một vị lấy đao chứng đạo Ma Nhân, dưới tay huyết tinh ngập trời, vì truy cầu cực hạn đao đạo, không tiếc đối địch với thiên hạ, vô luận là thần linh, vẫn là nhân loại, hoặc là dị tộc, chết trong tay hắn dưới đáy vô số kẻ, chính là chân chính trong đao chi tôn.

Thẳng đến về sau, tôn này Ma Nhân đang theo đuổi cực hạn đao đạo trên đường triệt để nhập ma, lại không tiếc giải phẫu mấy vị Thần Vương dòng dõi, trêu đến đông đảo Thần Vương giận dữ, tự mình tiến hành truy sát.

Từ đó về sau, tung tích của đối phương liền dần dần biến mất.

Nhưng nghĩ không ra, thời gian qua đi vô số năm, đối phương càng lại lần xuất hiện!

Mà lại nghe tôn này Thái Cổ ma nhạc ngữ khí, đưa nó vây ở nơi đây thủ phạm thật phía sau màn, tựa hồ chính là vị này Ngân Dao Tôn giả.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Keng keng keng keng!

Giữa thiên địa hoả tinh bắn tung toé, thanh âm nổ vang, khắp nơi đều là khí tức mang tính chất huỷ diệt.

Vị này Ngân Dao Tôn giả thực lực quả nhiên đủ mạnh.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc điều khiển nhiều như vậy xiềng xích, thế mà tất cả đều bị hắn ma đao lập tức, đồng đảo xiềng xích căn bản không phá nổi đao của hắn màn.

Nhưng này tôn Thái Cổ ma nhạc hiển nhiên không muốn tùy tiện bỏ qua, bị nhốt rồi vô số năm, chợt vừa thấy được năm đó cừu nhân, nó đơn giản tựa như là như bị điên, không tiếc bất cứ giá nào ra bên ngoài đánh giết.

Hai vị tuyệt cường kinh khủng bóng người trực tiếp ở chỗ này cấp tốc chiến đấu.

Dương Phóng sớm đã nhanh chóng thối lui đến một bên, ánh mắt ngưng lại, hướng về chiến trường nhìn lại.

“Ngân Dao Tôn giả.”

Hắn chưa từng nghe qua cái tên này.

Nhưng từ đám người thần sắc cùng tôn này Thái Cổ ma nhạc trong giọng nói cũng có thể nhìn ra, đây tuyệt đối là một vị đã từng tiếng tăm lừng lẫy nhân vật cái thế.

“Quả nhiên, Đại Thanh tính qua về sau, rất nhiều gia hỏa đều muốn nhảy ra ngoài, không thiếu có một ít là trốn ở tương lai thời không.”

Dương Phóng tự nói.

Trải qua thời gian dài, trốn ở tương lai thời không cường

giả, tuyệt đối không phải số ít.

Mỗi một vị nhảy ra đều có thể xưng cầm kỳ tồn tại.

Tương lai thiên địa, tất nhiên dị thường náo nhiệt.

Cường địch, hắc thủ, lão quái, sẽ loạn thành một bày.

Ánh mắt của hắn liếc nhìn, rất nhanh rơi vào cách đó không xa Hắc Âm lão ma, liệt diễm lão tổ bọn bốn người trên thân, chỉ gặp bốn người kia giờ phút này cũng thay đổi nhan sắc, cấp tốc gom lại cùng một chỗ, đang tiến hành mưu đồ bí mật.

Nguyên bản bọn hắn coi là lưng tựa tôn này Thái Cổ ma nhạc, có thể không nhìn đám người, chú định quét ngang cường địch.

Nhưng bây giờ vậy mà trực tiếp toát ra một cái siêu cấp lão quái.

Cái này khiến trong lòng của bọn hắn không thể không lần nữa cân nhắc.

“Nơi đây không nên ở lâu, tam thập lục kế chạy là thượng sách, rút lui!”

Hắc Âm lão ma lúc này quyết đoán, quả nhiên quay người liền đi.

Bên người cái khác ba vị lão ma trực tiếp theo sau lưng.

Nhưng liền tại bọn hắn vừa mới quay người, bỗng nhiên, một đạo vô song sát cơ từ đằng xa gào thét mà đến, kinh thiên động địa, phát ra chói tai oanh minh, xuyên thấu không gian, trực tiếp hướng về thân thể của bọn hắn hung hăng quán xuyên tới.

Ba vị lão ma biến sắc, vội vàng cấp tốc quay đầu nhìn lại, sau đó phát ra một trận kinh thiên rống to, cùng một thời gian vận chuyển công lực ngăn cản.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tục bốn đạo nổ vang, huyết vụ bắn tung toé.

Bốn vị lão ma tất cả đều phát ra thống khổ kêu to, thân thể tại trong tích tắc bị Dương Phóng trực tiếp chấn vỡ.

Một kích này lực lượng, Dương Phóng không có bất kỳ cái gì giữ lại, toàn thân công lực ngưng tụ tới cực hạn, chân chính phát huy ra đại hoang phá diệt mâu uy lực.

Một mâu phía dưới liên tục chấn vỡ bốn người.

A!

Bốn vị lão ma huyết vụ lăn lộn, khí tức kinh khủng, bắt đầu nhanh chóng gãy dựng lại, trong lòng đã kinh lại giật mình, đơn giản muốn điên rồi.

Phản phật!

Tại chấn vỡ bọn hắn thân thể sát na, một cái mùi bốn sắc vòng xoáy liền nhanh chóng bay đi, quét ra từng đạo vô song hào quang, hướng về kia bốn vị lão ma bao phủ tới.

Bốn vị lão ma thân thể lập tức bị khủng bố vòng xoáy bao trùm, lộ ra hoảng sợ, cảm thấy thân thể như là sa vào đến sâu không thấy đáy Hắc Uyên trùng đồng dạng.

“Dương Đạo dừng lại!”

“Chuyện gì cũng từ từ!”

Bọn hấn trong miệng kêu to

Hô hô hô!

Bốn người thân thể đều không ngoại lệ, tất cả đều bị vòng xoáy khủng bố bao trùm, cấp tốc thôn phệ xuống dưới, tại mười bốn sắc vòng xoáy bên trong y nguyên ý đồ tiếp tục giãy giụa, nhưng rất nhanh liền đã triệt để không thấy tung tích.

Dương Phóng cấp tốc thu hồi mười bốn sắc vòng xoáy, ánh mắt tiếp tục hướng về xa xa Thái Cổ ma nhạc nhìn lại.

Bên người những cường giả khác nhau hã nhiên, cấp tốc rút lui.

Bọn hấn sớm đã biết Dương Phóng thực lực không yếu, tiếp cận đến Thái Cổ cự hung cấp độ, nhưng nghĩ không ra lại thật đáng sợ như thế, một chiêu phía dưới, trực tiếp nuốt lấy bốn vị Siêu Thoát Cảnh cao thủ.

“Thiên Chủng thực lực quả nhiên cường đại, hấn vậy mà sức một mình tập hợp đủ mười bốn khóa Thiên Chủng!”

Một vị Siêu Thoát Cảnh cao thủ, ánh mắt kinh hãi, mở miệng nói ra.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Ầm ầm!

Nơi xa thanh âm bạo tạc, liên hoàn vang lên, đáng sợ ba động không ngừng hướng về tứ phương quét sạch.

Ngân Dao Tôn giả cùng Thái Cổ ma nhạc chiến đấu trực tiếp sa vào đến gay cấn.

Đến cuối cùng tôn này Thái Cổ ma nhạc vậy mà trực tiếp chậm chạp di động, trên người hắc khí nồng đậm hơn, tại nó điên cuồng kêu to cùng giấy dựa bên trong, vậy mà lại là một cây thô to xiềng xích bị hấn sinh sinh đứt đoạn.

“Rống...”

Nó phát ra đinh tai nhức óc rống to, giống như là quán xuyên cổ kim thời không, có loại không nói ra được uy thế, cả ngọn núi bắt đầu càng thêm điên cuồng giấy giụa, rung động âm âm, khiến cho toàn bộ thứ nguyên không gian đều nhanh muốn nổ tung, đang không ngừng lắc lư.

“Mở cho ta a!”

Nó tiếp tục kêu to, không lọt vào mắt Ngân Dao Tôn giả chém tới ma đao, đang liều mạng giấy dựa.

“Ngân Dao Tôn giả, người cái này tiểu nhân hèn hạ, ta muốn giết người, a...”

“Ngân Dao Tôn giả, Ngân Dao Tôn giả!”

“Mở a!”

Ầm ầm ầm ầm!

Lực lượng của nó vô cùng kinh khủng, giống như là mười vạn tòa Thái Cổ núi lửa cùng nhau phun trào, bất quá cuối cùng một đạo xiềng xích rõ ràng dị thường kinh khủng, liên tiếp toàn bộ thứ nguyên không gian.

Theo nó mỗi một lần toàn lực giấy dựa, toàn bộ không gian đều tại liên hoàn nổ tung, phát ra oanh minh.

Đến lúc này, thân thể của nó đã có thể làm được phạm

vi nhỏ di động.

Ngân Dao Tôn giả khuôn mặt lạnh lùng, phát ra thanh âm lạnh như băng, khổng chế to lớn ma đao, tiếp tục hướng về Thái Cổ ma nhạc hung hăng rơi đi.

Mỗi một đao đều vạch phá không gian, mang theo không thể tưởng tượng nổi khí cơ, bất quá Thái Cổ ma nhạc phòng ngự lại vượt quá tưởng tượng cường đại, nó mỗi lần cần liên tục bảy tám đao, mới có thể tại trên người đối phương lưu lại một đao đao ấn ngân.

Nhưng những này dấu vết rất nhanh lại bị đối phương cấp tốc khép lại.

Dương Phóng càng xem càng là trong lòng nặng nề.

Đến cuối cùng hẳn không do dự nữa, huy động đại hoang phá diệt mâu, tiếp tục hướng về Thái Cổ ma nhạc oanh sát tới, những người khác gặp một màn này, cũng lần nữa cuồng nhào mà ra.

Đáng sợ hơn hỗn chiến bạo phát.

Tất cả mọi người có thể nhìn ra, tôn này Thái Cổ ma nhạc thoát khốn sắp đến.

Một khi bị đối phương thoát khốn, thì còn đến đâu?

Nhất định là long trời lở đất!

Mọi người ở đây, một cái cũng đừng nghĩ chạy mất.

Keng! Keng! Keng...

Bỗng nhiên, từng đợt đé tiếng oanh minh vang lên, ung dung quanh quần, ẩn chứa đặc biệt mà thần bí ba động, tiếng chuông như nước, hướng về tôn này Thái

Cổ ma nhạc bao phủ mà đi.

Nhìn như tiếng chuông không mạnh, nhưng ở tiếp cận quá khứ sát na, lại trực tiếp biến thành vô tận Hỗn Độn khí tức, băng lãnh đáng sợ, trong nháy mắt phong bế không gian, đem Thái Cổ ma nhạc bao phủ ở bên trong, ý đồ đưa nó trực tiếp hóa thành hỗn độn, quy về hư vô.

Bất quá Thái Cổ ma nhạc lực lượng quá mức cường đại.

Nó không diệt ma thể cổ kim vô song, cơ hồ miễn dịch giữa thiên địa bất kỳ lực lượng nào.

Răng rắc răng rắc!

Ầm ầm!

Thái Cổ ma nhạc trực tiếp chấn vỡ hỗn độn, lần nữa vọt ra, nó ngửa mặt lên trời gào to, một thân hắc khí ngập trời, cả ngọn núi trở nên càng thêm vĩ ngạn, càng thêm to lớn, cơ hồ chật ních toàn bộ không gian.

Nó điều khiển lên vô số xiềng xích, tiếp tục hướng về đám người đánh tới.

Ầm! Ầm! Ầm!

Không ngừng có người bị trên người nó xiềng xích rút trúng, thân thể nổ tung, phát ra tiếng kêu thảm.

Những người khác nhao nhao tiến hành toàn lực cứu viện.

Nhưng dù vậy, vẫn là có người bị cuốn ở thần hồn, nhanh chóng luyện hóa ra.

“A, nhanh mở cho ta!”

Thái Cổ ma nhạc nổi điên kêu to, liều mạng giãy động trên thân xiềng xích.

Toàn bộ không gian cũng bắt đầu vỡ nát.

Lớn như vậy thứ nguyên không gian bị nó sức một mình chảnh chứ không ngừng lay động, phát ra rầm rầm băng liệt thanh âm.

Lần này tất cả mọi người biến sắc.

Cái này Thái Cổ ma nhạc rốt cục mạnh đến mức nào lực lượng!

Năm đó là ai đưa nó xích ở đây?

Thứ nguyên không gian thế mà đều bị nó mang lắc lư.

“Ngân Dao Tôn giả, Dương Đạo, còn có các người, hôm nay một cái cũng đừng nghĩ trốn!”

Thái Cổ ma nhạc phát ra kinh khủng kêu to.

Răng rắc!

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, huy động trở nên vô cùng to lớn đại hoang phá diệt mâu đánh đòn cảnh cáo, rần rần chắc chắc khoác ở Thái Cổ ma nhạc trên thân.

Lập tức hoả tinh bắn tung toé, hủy diệt tính khí tức quét ngang thập phương, đánh cho Thái Cổ ma nhạc đột nhiên nhoáng một cái, to lớn ngọn núi hướng xuống lồm lồm chực trượng sâu.

Đầu lâu của nó phía trên trực tiếp bị Dương Phóng đánh ra một cái vô cùng khe nứt to lớn.

Nhưng đạo này khe hở cùng nó to lớn ngọn núi so ra, vẫn là lộ ra không có ý nghĩa.

“Rống...”

Nó bị Dương Phóng một kích bổ trúng, đơn giản muốn chọc giận điên rồi, hét lớn một tiếng, vô số đạo xiềng xích cấp tốc hoành rút mà qua, lít nha lít nhít, như là dày đặc mạng nhện đồng dạng.

Dương Phóng thân thể cực tốc rút lui, vận chuyển mười bốn sắc vòng xoáy lập tức đưa ngang trước người tiến hành ngăn cản.

Cùng một thời gian, đám người công kích cũng tất cả đều cấp tốc rơi vào trên người đối phương.

Keng! !

Đúng lúc này, không gian băng liệt, một ngưng kim sắc chuông thần vạch phá không gian, bay thẳng đi qua, cấp tốc phóng đại, giống như là một vòng chói mắt như mặt trời, hướng về Thái Cổ ma nhạc hung hăng đập xuống.

Vừa mới vị kia âm thầm ra đời tồn tại, rất cực hiện thân.

Kim sắc chuông thần phía trên, trực tiếp xuất hiện một đạo mơ hồ bóng người, bề nghề thiên hạ, cái thể vô song, cả người trên người có loại vô thượng khí thể.

Mà lại trên người hẳn ba động, cùng những người khác bất đồng.

Đây không phải là chân khí, cũng không phải pháp tắc.

Mà là một loại càng thêm gần sát thiên địa bản nguyên lực lượng.

“Thần linh!”

“Thần linh!”

Đông đảo Siêu Thoát Cảnh cao thủ nhao nhao kinh hô.

Dương Phóng cũng là sắc mặt biến hóa, ngẩng đầu nhìn lại.

Quả nhiên còn có thần linh chưa chết!

Hắn rất nhanh cảm thấy được dị thường, từ đối phương trên thân cảm nhận được một loại nồng đậm thời không khí tức, có một tầng thời gian lực lượng đang lưu chuyển, đã mục nát lại mới mẻ, mâu thuẫn mà thống nhất.

“Đối phương là từ thời không trường hà bên trong tới.”

Dương Phóng kinh hãi.

Đây là trước đó trốn tương lai thần linh!

Hiện tại từ tương lai thời không lao ra ngoài?

Răng rắc!

Toàn bộ kim sắc chuông thần trực tiếp hung hăng rơi vào Thái Cổ ma nhạc trên thân, đánh cho Thái Cổ ma nhạc lần nữa đột nhiên run rẩy, nhưng dù vậy, vẫn không có phá vỡ phòng ngự của nó.

A!

Thái Cổ ma nhạc điên cuồng kêu to, quanh thân hạo đặng lên vô tận hắc khí, giãy dụa càng thêm mãnh liệt, đến cuối cùng oanh một tiếng, nó vậy mà đem cuối cùng một cây xiềng xích từ lòng đất sinh sinh rút ra, lập tức vô

tận khí tức mang tính chất huỷ diệt từ phía khu vực này bộc phát ra, hướng về bốn phương tám hướng điên cuồng quét sạch, thôn phệ hết thảy.

Căn này thô to xiềng xích vốn là quán chặt lấy toàn bộ thứ nguyên không gian.

Theo xiềng xích bị rút ra, toàn bộ thứ nguyên không gian đều phát sinh sụp đổ, nổ tung, như là thiên băng địa liệt đồng dạng.

“Các người chết hết cho ta!”

Thái Cổ ma nhạc phát ra âm lượng kêu to, khổng chế vô số đạo thô to xiềng xích, cấp tốc hướng về đám người quét ngang mà đi, cao tới mấy vạn trượng kinh khủng ma thân cũng di chuyển nhanh chóng.

Phanh phanh phanh phanh!

Liên tiếp có người bị hấn xiềng xích đập trúng, thân thể nổ tung.

Càng là có người trực tiếp bị hấn cái thể ma thân đụng trong nháy mắt băng diệt.

Tất cả mọi người lâm vào bối rối.

“Thái Cổ ma nhạc thoát khỏi!”

“Đi mau a!”

Xuất thủ đám người, đều không ngoại lệ, đều đang kinh hoàng kêu to.

Ngân Dao Tôn giả cùng chiếc kia kim sắc chuông thần chủ nhân, cũng tất cả đều biến sắc, cấp tốc rút lui.

Dương Phóng càng là lông tơ đứng vững, theo sát lấy thối lui đến bên cạnh bọn họ.

“Ngân Dao Tôn giả, năm đó không phải người trấn áp hẳn sao? Nhanh nghĩ biện pháp!”

“Năm đó ta chỉ phụ trách đưa nó dẫn tới, ra tay với nó một người khác hoàn toàn, nhưng này người sớm đã bụi về với bụi, đất về với đất.”

Ngân Dao Tôn giả đáp lại.

Dương Phóng sắc mặt đột biến.

Lần này nguy rồi!

Thái Cổ ma nhạc thoát khỏi, mười bốn sắc vòng xoáy cũng chưa chắc có thể ngăn trở.

“Rống...”

To lớn Thái Cổ ma nhạc phát ra điếc tai âm thanh khủng bố, sinh sinh đùng nát vô tận hủy diệt tính khí tức, toàn bộ thân hình như đẩy kim sơn đổ ngọc trụ, hướng về Dương Phóng ba người bên này nhanh chóng lao tới.

Ba người không chút nghĩ ngợi, cùng nhau hướng về phía trước oanh kích.

“Giết!”

Ầm ầm!

Đủ loại công kích đánh vào Thái Cổ ma nhạc trên thân, Thái Cổ ma nhạc căn bản cũng không tránh không tránh, lựa chọn lấy ma thân sinh sinh ngạnh kháng.

Soạt!

Vô số đạo xiềng xích hướng về ba người cuốn tới.

Ba người hét lớn, dùng hết các loại thủ đoạn hướng về trên người đối phương điên cuồng chào hỏi.

Dương Phóng mười bốn sắc vòng xoáy, năm mặt Thất Sát bia, đại hoang phá diệt mâu, bộ xương màu đen đều, tất cả đều tạt ra, đủ loại uy lực không ngừng đánh ra.

Ngân Dao Tôn giả càng là trong tay ma đao thôi động đến cực hạn, giống như là mang theo một cái tử vong thế giới, sau lưng xuất hiện ức vạn đạo oan hồn, hung hăng bổ về phía Thái Cổ ma nhạc.

Vị kia thần linh thì là trực tiếp đem toàn bộ chuông thần nhanh chóng phóng đại, chừng ngàn trượng lớn nhỏ, phía trên xuất hiện vô số phù văn, hung hăng đánh tới Thái Cổ ma nhạc.

Bọn hắn đều là cự hung cấp tồn tại, một khi liên thủ, tràng diện căn bản không thể tưởng tượng nổi.

Nơi này tựa như đang khai thiên tích địa đồng dạng.

Nhưng cho dù là công kích như vậy, thay phiên đánh vào Thái Cổ ma nhạc trên thân, vậy mà vẫn như cũ giết không chết nó.

Đối phương nhục thân, hồn phách, tất cả đều đạt đến cảnh giới cực hạn.

Viên mãn vô khuyết!

Tùy ý bát phương phong vân , mặc cho vô lượng tai kiếp, ta từ sừng sững bất động.

Giờ khắc này, Dương Phóng rõ ràng cảm nhận được cái gì gọi là vô địch!

Tôn này Thái Cổ ma nhạc may mắn bị người khóa lại vô số năm, bằng không có nó hoạt động thời kì, ai có thể địch?

Ai dám địch?

Soạt!

Ầm!

To lớn xiềng xích hoành quát tới, đem Dương Phóng năm mặt Thất Sát bia lần nữa rút hung hăng bay tứ tung ra ngoài, còn lại xiềng xích đánh vào bộ xương màu đen đầu, đánh vào kim sắc chuông thần, đánh vào hắc sắc ma trên đao, phát ra vô cùng chói tai thanh âm, đem cái này mấy món vũ khí tất cả đều đụng bay tứ tung mà ra.

Ba vị cường giả tuyệt thế phát ra rống to, tiếp tục hướng về Thái Cổ ma nhạc đánh tung mà đi.

Đang kịch liệt chiến đấu bên trong, Dương Phóng thân thể lần nữa bắt đầu phát sinh một loại nào đó vô hình biến hóa.

Mặt của hắn tấm đang run sợ, nguyên bản dung nhập trong cơ thể hắn đao khu giờ phút này cũng tại sinh ra phản ứng.

Tựa hồ giữa hai bên xuất hiện một loại nào đó thần bí liên hệ.

Loại cảm giác này, trước kia chưa hề xuất hiện qua.

Tựa hồ áp lực càng lớn, mối liên hệ này càng là chặt chẽ.

Theo Dương Phóng không ngừng phát huy lực lượng, thể nội cái chủng loại kia thần bí liên hệ càng ngày càng gấp, càng ngày càng mạnh, đến cuối cùng thể nội tôn này đạo khu lại trực tiếp hóa thành điểm sáng, từ trong cơ thể hấn cấp tốc liền xông ra ngoài, sau một khắc toàn bộ tràn vào đến trước mắt bảng bên trong.

Lập tức vô hình bảng bắt đầu kịch liệt run rẩy, một lần nữa chậm rãi huyền hóa thành cửu sắc vòng xoáy hình thái, bên trong khí tức mênh mông, vô biên vô hạn, tinh mịch khó lường.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Cửu sắc vòng xoáy còn có thể lấy loại hình thức này xuất hiện?

...

Chương 452 : Mưu tính Kiếm Ma!

Đột nhiên tới biến hóa, để Dương Phóng trong lòng giật mình, căn bản chưa từng đoán trước qua.

Thần bí khó lường cứu sắc vòng xoáy vậy mà tại một nháy mắt xuất hiện ở trước mặt hắn.

Không chỉ có là hắn , liên đới lấy bên người Ngân Dao Tôn giả, thần linh màu vàng óng cũng tất cả đều biến sắc, cảm nhận được một cỗ không giống bình thường khí cơ.

Bọn hắn vội vàng quay đầu nhìn về phía Dương Phóng.

Lại một cái vòng xoáy!

Mà lại cùng cái kia mười bốn sắc vòng xoáy bất đồng.

Cái này cứu sắc vòng xoáy, tựa hồ càng quỷ dị hơn, càng thâm thúy hơn.

Bên trong giống như là ẩn chứa một chỗ tinh không vô tận, có một loại mai táng chư thiên, tan rã vạn vật khí cơ.

Cái này chẳng lẽ cũng là chuông thần?

Hắn tại sao có thể có hai loại bất đồng vòng xoáy?

“A, tất cả đều đi chết đi!”

Tôn này Thái Cổ ma nhạc tựa như nổi điên, tại cưỡng ép kéo ra cuối cùng một cây thô to xiềng xích về sau, thanh âm thê lương, toàn thân trên dưới bộc phát ra vô

tận hắc khí, trùng trùng điệp điệp, giống như là mực nước.

Cả thân thể nó quá mức vĩ ngạn, đơn giản giống như là một viên kinh khủng tinh thần, thao túng vô số xiềng xích, mạnh mẽ đâm tới mà tới.

Đáng sợ khí tức để Ngân Dao Tôn giả, thần linh màu vàng óng tất cả đều không thể không tạm thời né qua kỳ phong mang.

Oanh!

Thái Cổ ma nhạc trực tiếp đụng nát không gian, đen nghịt một mảnh, uy mãnh khí thế khiến cho toàn bộ thứ nguyên không gian sụp đổ đến kịch liệt hơn, ngàn vạn xiềng xích hung hăng quét hướng Dương Phóng, Ngân Dao Tôn giả cùng thần linh màu vàng óng.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, cấp tốc rút lui, đồng thời không chế lại đỉnh đầu mười bốn sắc vòng xoáy nhanh chóng hướng về tới, đưa ngang trước người, nhanh chóng cản hướng Thái Cổ ma nhạc, đồng thời huy động đại hoang phá diệt mâu cấp tốc hướng về phía trước xuyên qua.

Cùng một thời gian, Ngân Dao Tôn giả, thần linh màu vàng óng cũng đều là đem tự thân thủ đoạn phát huy đến cực hạn.

Ngân Dao Tôn giả trực tiếp nhân đao hợp nhất, biến thành một đạo gần vạn trượng lớn nhỏ đao quang.

Thần linh màu vàng óng thì là bên người xuất hiện ba bốn tiểu thể giới hình thức ban đầu, huy động lên đến, nhanh chóng hướng về Thái Cổ ma nhạc trấn áp tới.

Nhưng mà cho dù là cường đại như vậy công kích hạ

xuống, vẫn không có đối Thái Cổ ma nhạc tạo thành to lớn gì tổn thương.

Phanh phanh phanh phanh!

Tại Thái Cổ ma nhạc mạnh mẽ đâm tới bên trong, Ngân Đao Tôn giả nhân đao hợp nhất hóa thành to lớn đao quang, bị sinh sinh làm vỡ nát, một đạo cực kỳ khủng bố thô to xiềng xích hung hăng quất vào Ngân Đao Tôn giả trên thân, đem hẳn thân thể tại chỗ rút nỏ bễ ra đến, máu tươi cùng thịt nát lung tung bay múa.

Cùng một thời gian, cái khác xiềng xích khắp nơi kích xạ, trực tiếp cắm vào thần linh màu vàng óng khổng chế bốn cái tiểu thế giới hình thức ban đầu bên trong, bỗng nhiên dùng sức xé ra.

Ầm ầm ầm ầm!

Bốn cái ép xuống xuống tới tiểu thế giới hình thức ban đầu cùng một thời gian tất cả đều bạo liệt.

Đáng sợ hủy diệt tính khí tức, để mảnh không gian này cũng không còn cách nào duy trì, rốt cục bắt đầu toàn phạm vi sụp đổ.

Soạt!

Mấy trăm đạo xiềng xích một bộ phận quất hướng thần linh màu vàng óng, một bộ phận hung hăng quất hướng Dương Phóng.

Trong miệng hai người hét lớn, hết sức toàn lực ngăn cản.

Dương Phóng lòng bàn tay đều bị rung ra huyết thủy, đại hoang phá diệt mâu thuẫn kém chút rời khỏi tay.

Thần linh màu vàng óng bên kia tức thì bị xiềng xích rút trúng, giống như Ngân Dao Tôn giả, tại chỗ nổ tung, hóa thành vô số huyết thủy.

“Dương Đạo, người cũng cho ta đi chết!”

Thái Cổ ma nhạc phát ra âm lượng kêu to, toàn bộ to lớn ngọn núi trực tiếp vỡ nát không gian, hung hăng đâm vào mười bốn sắc vòng xoáy phía trên, chấn toàn bộ mười bốn sắc vòng xoáy giấy dựa kịch liệt, rung động âm âm.

Nhưng cuối cùng trực tiếp triệt để nổ tung.

Dương Phóng biến sắc, quay người liền trốn.

Nhưng sau lưng rất nhanh truyền đến vô cùng cuồng mãnh khí tức khủng bố, không gian bị liên miên liên miên áp súc, giống như là một viên cháy hùng hực tinh cầu hướng về thân thể của hắn hung hăng đánh tới, to lớn bóng ma bao phủ lại hết thảy.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc thế mà tại hướng về Dương Phóng hung hăng đánh tới.

Một cỗ cực hạn tử vong khí cơ, trong nháy mắt xuất hiện Dương Phóng trong lòng.

Hắn vội vàng liền muốn đánh mở thời không chi môn, trốn thời không trường hà, nhưng vào lúc này, vừa mới hiện lên ở trước mắt hắn bên trong thần bí cửa sắc vòng xoáy, đột nhiên không bị khống chế, lập tức từ trước người hắn bay ra ngoài, cấp tốc biến lớn, trực tiếp hướng về ngay tại cuồng mãnh đánh tới Thái Cổ ma nhạc nuốt xuống.

“Mở cho ta!”

Thái Cổ ma nhạc phát ra điếc tai rống to.

Căn bản không vận dụng xiềng xích đi rút, mà là trực tiếp lấy mình bản thể tiến hành va chạm.

Bản thể của nó chính là giữa thiên địa mạnh nhất vũ khí!

Bất lão bất tử bất diệt!

Vạn kiếp khó thương!

Phốc phốc!

Giống như là lập tức đâm vào thần bí gì kết giới bên trên, kinh khủng to lớn ngọn núi ngay cả cái bọt nước đều không có nhắc lên, tại chỗ biến mất tại cửa sắc vòng xoáy bên trong.

Hết thảy nhanh đến cực hạn!

Đơn giản để cho người ta phản ứng không kịp.

Không chỉ có là Dương Phóng ngây dại.

Ngay tiếp theo cách đó không xa vừa mới gây dựng lại cùng một chỗ Ngân Dao Tôn giả, thần linh màu vàng óng, cũng tất cả đều ngây dại, ánh mắt kinh hãi, nhìn về phía cửa sắc vòng xoáy.

Cái này sao có thể?

Thứ này đem Thái Cổ ma nhạc một ngụm nuốt?

Thái Cổ ma nhạc trực tiếp biến mất tại cửa sắc vòng xoáy bên trong?

Hai người lần nữa hướng về Dương Phóng nhìn lại, trong nháy mắt lộ ra từng tia từng tia kinh dị, theo bản

năng cấp tốc rút lui, sau đó không chút nghĩ ngợi, một bước cũng không dám dừng lại, quay người liền đi, phá vỡ không gian, cấp tốc biến mất nơi đây.

Những phương hướng khác Siêu Thoát Cảnh cường giả, cũng tất cả đều từng cái biến sắc.

Như cùng sống gặp quỷ đồng dạng nhìn về phía Dương Phóng.

Cái này Thái Cổ ma nhạc khủng bố như thế, nhiều như vậy người lấy nó cũng không có cách nào, bây giờ bị Dương Phóng cho một ngụm nuốt?

“Đi, đi mau!”

“Rút lui!”

Đông đảo Siêu Thoát Cảnh cường giả tất cả đều quả nhiên rời đi, từng cái trong lòng kinh chấn, cấp tốc biến mất.

Toàn bộ không gian hoàn toàn vỡ nát, khắp nơi đều là hủy diệt tính năng lượng khí tức.

Dương Phóng một mặt rung động, tựa hồ vẫn như cũ có chút phản ứng không kịp.

Ngay tại hần chuẩn bị triệu hồi cửa sắc vòng xoáy, lập tức rời xa nơi đây thời điểm, bỗng nhiên biến sắc, chỉ gặp vừa mới cửa sắc vòng xoáy đột nhiên trở nên một trận vụn vụn, mặt ngoài khu vực không ngừng nâng lên, lõm, nâng lên, lõm, thật giống như nội bộ có cái gì kinh khủng đồ vật muốn xông ra tới đồng dạng.

“Không tốt, cửa sắc vòng xoáy cũng khó có thể làm sao Thái Cổ ma nhạc.”

Dương Phóng vội vàng liền muốn phóng tới cửa sổ vòng xoáy.

Bỗng nhiên!

Oanh một tiếng, một đạo đen nhánh to lớn cái bóng trực tiếp từ cửa sổ vòng xoáy bên trong vọt ra, một lần nữa biến thành Thái Cổ ma nhạc đáng vẻ.

Chỉ bất quá thời khắc này Thái Cổ ma nhạc lại dị thường thâm trầm, toàn thân trên dưới rất nhiều xiềng xích đều đã tan rã.

Ngay cả to lớn trên núi đều xuất hiện từng đạo thô to vết rạn, giống như là nhận lấy cái gì không thể tưởng tượng nổi biến hóa.

“Đạo quả tinh hoa, là đạo quả tinh hoa!”

Thái Cổ ma nhạc phát ra âm lượng điếc tai rống to.

Nó quay đầu oán hận nhìn thoáng qua Dương Phóng, không còn có ở lâu, mà là trực tiếp phá vỡ không gian, cấp tốc rời đi nơi đây.

“Ta sẽ không bỏ qua ngươi, chờ ta khôi phục nguyên khí, ta muốn giết ngươi!”

Nó thanh âm điếc tai, quanh quần phương viên vô số bên trong.

Dương Phóng thần sắc lập tức biến.

Thái Cổ ma nhạc thoát khỏi.

Cửa sổ vòng xoáy cũng vô pháp làm sao nó!

Còn có cái gì lực lượng có thể giết chết nó!

“Mẹ nó.”

Dương Phóng thềm mắng một tiếng, cũng không còn chờ lâu, mà là cấp tốc rời đi.

Toàn bộ không gian đã cũng không còn cách nào dung người.

Từ trong tới ngoài bắt đầu toàn phạm vi vỡ nát, tan rã, xuất hiện vô tận hỗn loạn năng lượng khí tức, rung động âm âm, bao trùm phương viên vô số bên trong.

Đến cuối cùng, to như vậy không gian triệt để hóa thành bột mịn, vĩnh cửu biến mất.

Dương Phóng xuyên thẳng qua tại không gian trong thông đạo, một đường tiến lên, rất nhanh xuất hiện lần nữa tại Trụ Lạc Thánh Điện phương hướng.

Mới vừa xuất hiện, ngoài thánh điện cái kia đạo đen nhánh ma ảnh, liền trực tiếp nhìn chăm chú hướng về phía Dương Phóng, trong con ngươi bắn ra máu đỏ tươi ánh sáng.

“Người kinh lịch đại chiến? Thật là nòng nặc sát khí!”

Tròng mắt của hắn bên trong ẩn chứa thần thông, rơi vào Dương Phóng trên thân, lại có thể ngược dòng tìm hiểu bản nguyên, trực tiếp thấy được trước đây không lâu Dương Phóng trải qua hết thảy.

Ma ảnh trong lòng giật mình.

“Thái Cổ ma nhạc thoát khốn rồi?”

“Tiền bối cũng biết Thái Cổ ma nhạc?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tự nhiên biết, Thái Cổ Thần Linh thời đại người, đối với vị này không có xa lạ.”

Ma ảnh mở miệng.

“Tiền bối kia nhưng biết làm như thế nào đối phó Thái Cổ ma nhạc?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Ma ảnh nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Đối phương là giữa thiên địa tòa thứ nhất cổ lão ma nhạc đắc đạo, có thể truy tố đến khai thiên tích địa thời kì, liền ngay cả thần thoại trong năm đều không ai có thể hủy đi nó, muốn giết chết nó thực sự quá khó khăn, bản thể của nó hợp thiên địa chi tạo hóa, Đoạt Nhật nguyệt chi Huyền Cơ, là trên đời này cứng rắn nhất đồ vật, không cách nào giết chết, chỉ có thể phong ấn.”

“Chỉ có thể phong ấn?”

Dương Phóng nhíu mày.

Phiền phức lớn rồi.

Bị như thế một cái quái vật tiếp cận, có thể ngấm lại trên người áp lực lớn đến bao nhiêu.

“Đa tạ tiền bối, vẫn bối cáo từ.”

Dương Phóng hành lễ.

Sau đó quay người rời đi.

Vị này thần bí ma ảnh, hơn phân nửa cũng là một vị có lai lịch lớn tồn tại đáng sợ.

Lấy hấn hiện tại ánh mắt cũng khó thấy rõ sâu cạn của hấn.

Tốt nhất tại sau này có thể cùng đối phương nhiều hơn đi vào một chút.

Hấn dọc theo không gian thông đạo, cấp tốc rời đi, không bao lâu đã lần nữa quay trở về thần bí lão đạo chỗ thứ nguyên không gian.

“Dương đạo hữu, người trở về, tình huống như thế nào?”

Thần bí lão đạo hỏi thăm.

“Giải quyết mấy cái cường địch, bắt quá còn có một số phiền phức không có đi trừ.”

Dương Phóng đáp lại.

“Không có ai biết người ở chỗ này a?”

Thần bí lão đạo hỏi thăm.

Chỗ này thứ nguyên không gian rất là thần bí, bị hấn kinh doanh nhiều năm, có thể xưng Tịnh Thổ, một khi bị người phát hiện, phiền phức liền lớn.

Bên trong đông đảo sinh linh không có một cái nào có thể chạy thoát.

“Không có, đúng, tôn này Thái Cổ ma nhạc thoát khốn.”

Dương Phóng nhắc nhở một câu, hướng về Thần thôn chỗ phương hướng bay đi.

Thần bí lão đạo biến sắc, hét lên kinh ngạc.

Thái Cổ ma nhạc thoát khốn rồi?

Làm sao có thể?

“Dương đạo hữu, còn xin nói rõ!”

Hắn vội vàng cấp tốc truy hướng Dương Phóng.

Thần thôn bên trong.

Đám người tề tụ.

Thôn trưởng, Vô Danh, Hoắc Thanh, Diệp Huyền, Tần Thiên Lý bọn người toàn bộ hội tụ nơi đây, trên mặt mỗi người đều mang nồng đậm may mắn.

“Lần này may mắn mà có Dương đạo hữu, bằng không chúng ta đem không có một cái nào có thể trốn qua kiếp nạn này.”

Thôn trưởng thở dài.

“Thôn trưởng khách khí, ta cũng chỉ là tận chính ta có khả năng mà thôi, bất quá bây giờ chúng ta, còn xa xa chưa nói tới an toàn, bên ngoài y nguyên tồn tại nguy cơ, phía sau màn hắc thủ thanh lý xong thế giới, tại thời khắc lưu ý lấy Thần Khư đại lục cùng Hắc Âm âm mai động tĩnh, một khi bị hắn phát hiện dị thường, khẳng định sẽ còn trước tiên động thủ, tiếp theo, những cái kia Thái Cổ lão ma, cũng tất cả đều không phải đèn đã cạn dầu.”

Dương Phóng ngưng giọng nói.

Hắn cáo tri đám người Thái Cổ ma nhạc thoát khốn sự tình.

Tất cả mọi người giật nảy cả mình.

Tôn này Thái Cổ Thần Linh thời kì liền dị thường đáng sợ Thái Cổ ma nhạc, quả thật là không chết.

Hắn thế mà thoát khốn mà ra.

Lần này toàn bộ thế giới đều muốn náo nhiệt.

“Tôn này Thái Cổ ma nhạc cùng ta kết có đại thù, ta vừa mới cùng nó đại chiến một trận, nó hiện tại thoát khốn mà ra, một khi khôi phục thực lực, chỉ sợ sẽ còn tiếp tục tìm ta phiền phức, cho nên dưới mắt, tuyệt không thể buông lỏng.”

Dương Phóng mở miệng.

“Không tệ, hiện tại tốt nhất đừng tùy tiện ra ngoài, ta nghe nói mỗi cái thứ nguyên không gian đều là cực kỳ bí ẩn tồn tại, chỉ cần chúng ta không xuất hiện, đối phương hẳn là rất khó tìm đến chúng ta.”

Thôn trưởng mở miệng.

Mọi người tại nơi này trò chuyện với nhau, mỗi người phát biểu ý kiến của mình, qua đi tới hồi lâu, mới lần lượt tán đi.

“Sư tôn, Khương Nhân, Thẩm Đào tung tích của bọn hắn, không biết sư tôn tra xét sao? Lam Tinh người xuyên việt bây giờ còn có nhiều ít may mắn còn sống sót?”

Diệp Huyền cuối cùng lưu lại, nhịn không được hỏi thăm, “Còn có cha mẹ của ta, sư tôn nhưng biết tung tích của bọn hắn.”

“Ta cũng đang điều tra, cha mẹ của người cùng cha mẹ

của ta, đều bị Âm Tuyên dời đi ra ngoài, bất quá giờ phút này Âm Tuyên đến cùng ở nơi nào, ta không cách nào thôi diễn, đối phương ngăn cách nhân quả, ta chỉ có thể cảm giác được mơ hồ vị trí, lại không cách nào nhìn cụ thể định vị.”

Dương Phóng đáp lại, nói: “Về phần Khương Nhân, Thẩm Đào, Trình Thiên Dã, Nhậm Quân bọn hắn, tại đại kiếp tiến đến trước đó, đều chạy trốn tới Chuyển Luân tự, cũng không về phần nguy hiểm, quay đầu ta sẽ cẩn thận thôi diễn một chút.”

“Tốt, đa tạ sư tôn.”

Diệp Huyền mở miệng.

“Ừm, người đi xuống đi.”

Dương Phóng gật đầu.

Tại tất cả mọi người sau khi rời đi, hắn lần nữa bắt đầu nghiên cứu trước người bằng cùng thể nội bộ kia đạo khu, tại hắn trở về không lâu sau, nguyên bản dung nhập bằng đạo khu đã lần nữa biến thành vô số điểm sáng, một lần nữa dung nhập thân thể của mình.

Nhưng giờ phút này hắn lần nữa muốn đem đạo khu bức đi ra, lại phát hiện vô luận như thế nào đều khó mà làm được.

Trước mắt bằng vẫn như cũ là bằng hình thức.

Thật giống như trước đó chuyển hóa, hoàn toàn chính là ảo giác đồng dạng.

Hiện tại lại nghĩ chuyển hóa, đã không có bất kỳ phản ứng nào.

Cái này khiến hấn không khỏi rơi vào trầm tư.

Hấn là chỉ có tại tính mệnh nguy hiểm cho sống chết trước mắt, mới có thể triệu hồi ra cứu sắc vòng xoáy?

“Xem ra ta đối với đạo quả tinh hoa lợi dụng còn xa xa không đủ, tiếp theo, đối với cỗ này đạo thể khai phát cũng còn thiếu rất nhiều.”

Dương Phóng nhíu mày.

Rõ ràng nhìn xem bảo sơn, lại không cách nào lợi dụng, loại cảm giác này quả nhiên là để cho người ta khó chịu.

Dương Phóng không khỏi lần nữa than nhẹ.

Thời gian vượt qua.

Toàn bộ Thần Khư đại lục cùng Hắc Âm âm mai, tại mười phần trong yên lặng.

Băng lãnh vô tận, mệnh mông bát ngát.

Đại kiếp qua đi, tựa hồ thật tất cả sinh mệnh đều biến mất đồng dạng.

Dương Phóng tại yên lặng sau một thời gian ngắn, lần nữa bắt đầu lặng yên hành động, một phương diện vận chuyển chuỗi nhân quả tìm kiếm cha mẹ mình tung tích, một phương diện khác thì tại cảm ứng đến giữa thiên địa tản mát cái khác Đạo Đồ mảnh vỡ.

Tại hấn loại này cảm giác phía dưới, quả nhiên lại bị hấn cảm ứng được một phần Đạo Đồ mảnh vỡ.

Thân thể của hấn thận trọng lần nữa lên về Hắc Âm âm mai, thu liễm khí tức, cùng Hắc Âm tương dung, cả người không có bất kỳ cái gì ba động.

Giống như là một sợi khói nhẹ, tại hướng về nơi xa cực tốc cuồng cướp.

Qua đi tới hồi lâu.

Hắn mới rốt cục xác nhận đến phần này Đạo Đồ mảnh vỡ cụ thể hạ lạc, thân thể thoáng một cái đã qua, hướng về Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất phóng đi.

Quả nhiên, hắn tại một chỗ đen nhánh hỗn độn ở giữa phát hiện tám kia Đạo Đồ mảnh vỡ, mười bốn sắc vòng xoáy nổi lên, trực tiếp bị hắn quét ngang tới.

Mảng lớn hỗn độn bị hắn phá vỡ, bên trong một phần phủ bụi vẫn như cũ Đạo Đồ mảnh vỡ trong nháy mắt bị hắn thu hút mười bốn sắc vòng xoáy.

Khi lấy được phần này Đạo Đồ mảnh vỡ sát na, Dương Phóng liền lấy ra trên người một phần khác, cẩn thận đối cùng một chỗ, giữa hai bên quang mang lóe lên, sát na hợp hai làm một.

“Tốt, tốt cực kì, lại là một phần hoàn chỉnh Đạo Đồ tới tay.”

Dương Phóng nội tâm mừng rỡ.

Hắn rất nhanh lộ ra cảnh giác, hướng về bốn phương tám hướng nhìn thoáng qua, bảo đảm không có bất kỳ cái gì nguy cơ về sau, lập tức tay cầm Đạo Đồ, bắt đầu cảm ứng.

Trong đầu quang mang lấp lóe, phảng phát xuất hiện vô tận tinh không, tràn ngập tuyên cổ xa xưa, vô tận thể lượng khí tức, tựa như tĩnh mịch về sau thế giới một lần nữa toả sáng sinh cơ, lại hình như thế giới bản nguyên tại xa xa kêu gọi.

Một lát sau.

Dương Phóng con mắt lóe lên, thân thể lần nữa hành động, hướng về nơi xa cuồng xông mà qua.

Nhưng ngay tại cuồng xông ở giữa, bỗng nhiên, Dương Phóng sắc mặt biến hóa, cảm giác được một cỗ dị thường khí tức quen thuộc, cấp tốc quay đầu nhìn lại.

“Tiền bối!”

Lão giả thần bí!

Đúng là trước đó tiến vào Lam Tinh vị kia lão giả thần bí!

Bất quá thời khắc này lão giả thần bí lại cực kỳ cổ quái, mặc lớn quần cộc, áo sơ mi hoa, thân thể cưỡi tại một đầu màu đen bé heo trên thân.

Đầu kia bé heo tốc độ cực nhanh, bộ dáng tựa như là bình thường nông thôn Hắc Trư, nhưng là tốc độ lại nhanh có thể so với thiểm điện đồng dạng.

Càng cổ quái là, cái này bé heo trên mặt còn mang theo một bộ màu đen kính râm, trên đầu lông tóc chải thành đại bối đầu, mặc trên người áo lót, cách ăn mặc một, dị thường khảo cứu.

Ngay tại hướng về Dương Phóng bên này cực tốc vọt tới.

“Tránh ra, mau tránh ra!”

Bé heo trong miệng kêu to.

“Tiền bối là ta!”

Dương Phóng hét lớn.

Lão giả thần bí lộ ra kinh ngạc, một chút nhận ra Dương Phóng, vội vàng dùng lực kéo một phát bé heo hai lỗ tai, lập tức cực tốc chạy màu đen bé heo cấp tốc ngừng lại, bốn cái móng trên mặt đất vạch ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng vết tích, không gian đều tại liên miên liên miên đổ sụp.

“Tiểu tử, thế nào lại là người, người còn chưa có chết?”

Lão giả thần bí kinh ngạc nói.

Dưới thân nhỏ Hắc Trư cũng ngẩng đầu lên, nhìn về phía Dương Phóng.

“Văn bối may mắn sống sót, đa tạ tiên bối lần trước chỉ điểm sai lầm, đúng, bị tiên bối lấy đi những cái kia Lam Tinh người như thế nào?”

Dương Phóng tiến lên hỏi thăm.

“A, bọn hắc cũng còn tốt, hiện tại cũng còn sống.”

Lão giả thần bí mở miệng.

Nhưng bỗng nhiên, biến sắc, mở miệng nói: “Tiểu tử chạy mau!”

Hắn thôi động tọa hạ nhỏ Hắc Trư tiếp tục hướng về phía trước cực tốc chạy qua.

Từ phía sau bọn hắc truyền trực tiếp tới từng đạo kinh thiên động địa dài rỗng thanh âm, sóng cả lẫn lộn, nương theo lấy vô tận hắc khí, cuộn cuộn bành trướng, hướng về nơi này nhanh chóng tiếp cận mà tới.

Dương Phóng trong lòng giật mình, cấp tốc đuổi tới,

đồng thời quay đầu hướng về sau lưng nhìn lại.

Chỉ gặp vô tận khí tức tử vong đang nhanh chóng cuộn cuộn mà đến, trùng trùng điệp điệp, giống như là nước thủy triều đen kịt, loại hắc khí này cùng bình thường ma khí bất đồng.

Đây là đơn thuần tử khí!

Vô biên vô hạn, giống như là từ Minh giới lẫn lộn tới, nhìn một cái, cũng làm người ta cảm thấy vô tận băng lãnh cùng cô quạnh.

“Tiền bối, đó là cái gì người?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Là Cửu U người hộ đạo.”

Lão giả thần bí mở miệng.

“Cửu U?”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Nhớ kỹ trước đó 【 khôn chi bản khối 】 xâm lấn 【 càn chi bản khối 】 , tại 【 khôn chi bản khối 】 phía sau màn, liền có Cửu U chi chủ cái bóng.

Hiện tại thế mà xuất hiện Cửu U người hộ đạo!

Chẳng lẽ Cửu U chi chủ cũng thoát khốn rồi?

Nhưng đối phương thực lực không đến mức để lão giả thần bí sợ hãi mới là.

Tại hấn phỏng đoán bên trong, vị này lão giả thần bí là tuyệt đối sẽ không kém Kiếm Ma, Ma Quân loại kia cấp

bạc người.

“Người biết cái gì, ta hiện tại chỉ là phân thân, bản thể của ta tại bị Kiếm Ma truy sát, chạy mau, một khi bản thể của ta cùng phân thân toàn bộ xong đời, ta cũng liền đồng dạng chết rồi.”

Lão giả thần bí kêu lên.

“Bị Kiếm Ma truy sát? Kiếm Ma thoát khốn rồi?”

Dương Phóng giật mình.

“Không có thoát khốn, là bản thể của ta không cẩn thận xâm nhập đến Kiếm Ma bế quan chi địa, quá nhiều đến hấn bế quan, trước thù thêm hận cũ, bị hấn cùng tính một lượt sổ sách.”

Lão giả thần bí mở miệng.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, một đạo cực kỳ khủng bố tử vong ô quang từ phía sau khu vực cực tốc chém tới, như là đã vượt ra không gian cùng thời gian hạn chế, đen nhánh kinh khủng, trực tiếp hướng về Dương Phóng cùng lão giả thần bí cấp tốc che mắt xuống tới.

Dương Phóng nhướng mày, đại hoang phá diệt mâu trong nháy mắt xuất hiện tại trong lòng bàn tay, trực tiếp quay người trở lại, đi lên một kích hướng về sau lưng khu vực hung hăng xuyên thủng qua.

Hưu!

Oanh! Oanh! Oanh!

Từng đợt kinh thiên động địa đáng sợ oanh minh phát

ra, vô tận khí tức quét ngang bát phương.

Cái kia đạo cực tốc chém tới tử vong ô quang bị Dương Phóng cấp tốc tan vỡ.

Đồng thời kinh khủng sát cơ xuyên qua mà qua, trực tiếp hướng về sau lưng kia phiến khí tức tử vong hung hăng vọt tới.

Đông!

Một tiếng vô cùng âm thanh lớn, kia phiến đáng sợ khí tức tử vong trực tiếp bị thật tán loạn.

“Rống...”

Bên trong phát ra một trận đình tai nhức óc tiếng gầm, quanh quần phương viên vô số bên trong, nổi lên một tôn dị thường to lớn, chừng cao mấy ngàn thước đáng sợ cự ảnh.

Đạo này cự ảnh đáng dập hết sức dữ tợn, không có làn da, toàn thân trên dưới huyết quang lâm ly, giống như là bị người lột đi da người, từng đầu thô to thần kinh cùng mạch máu đang không ngừng nhảy lên, thùng thùng rung động.

Hắn sắc mặt dữ tợn, trong tay nắm lấy một cây to lớn xương chùy, một đôi oán độc con ngươi trực tiếp cách trong vòng hơn mười dặm hướng về Dương Phóng trông lại.

“Đại hoang phá diệt mâu!”

Thanh âm hấn kinh khủng, quanh quần nơi đây.

“Hảo tiểu tử, giết hắn, mau giết hắn!”

Lão giả thần bí đột nhiên một sát nhỏ Hắc Trụ, mở miệng kêu lên.

Dương Phóng không nói một lời, nâng lên đại hoang phá diệt mâu, toàn thân trên dưới công lực ngưng tụ, ý chí cùng tinh thần dung hợp lại cùng nhau, cả người giống như là lấp kín không hở thánh nhạc, lần nữa hướng về phía trước hung hăng quán xuyên quá khứ.

Lần này đại hoang phá diệt mâu uy lực càng thêm đáng sợ.

Bên trong thấu phát sát cơ, cái thế vô song, vượt qua thế gian bất luận cái gì tưởng tượng cùng hình dung, giống như là trở thành giữa thiên địa duy nhất.

“Cửu U Ma Thần, gia trì thân thể ta, vạn cổ độc tôn, Tu La giáng lâm!”

Tôn này đáng sợ cực ảnh phát ra chấn thiên gào thét, quanh thân hiện ra từng đạo to lớn lục sắc phù văn, cháy hừng hực, tựa như một cái thế giới màu xanh lục đồng dạng.

Nhìn thật kỹ, mỗi một đạo lục sắc phù văn bên trong đều tồn tại từng đạo mờ lung mà mơ hồ bóng người, khôi ngô mà to lớn, đỉnh thiên lập địa, khí tức vô tận.

Hắc huy động lên trong tay to lớn xương chùy, mang theo bên người đông đảo lục sắc phù văn, trực tiếp một chùy hướng về phía trước hung hăng đập tới, một sát na, vô số phù văn toàn bộ mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, như là mưa đá, hướng về phía trước bao phủ mà đi.

Nhưng mà hết thủy phù văn toàn diện vô dụng.

Tại đại hoang phá diệt mâu cái thế vô song sát cơ trước

mặt, toàn bộ như là phí công.

Ầm ầm!

Thanh âm oanh minh, không gian vỡ vụn.

Đáng sợ sát cơ trong nháy mắt xuyên thấu mà qua, trực tiếp vỡ nát tất cả lực sắc phù vân, từ cái kia đao mấy ngàn mét cự ảnh thể nội trong nháy mắt xuyên thấu mà qua.

Oanh!

Toàn bộ cự ảnh phát ra từng đợt kinh thiên động địa gào thét thanh âm, thân thể tựa như bị đáng sợ sơn nhạc đụng, máu bắn tứ tung, nửa người trong nháy mắt vỡ nát.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Dương Phóng nâng lên lên đại hoang phá diệt mâu, theo sát lấy đệ nhị mâu hung hăng quán xuyên quá khứ.

Cái kia đao đáng sợ cự ảnh lộ ra kinh dị, cũng không dám lại chờ lâu, bọc lấy vỡ vụn thân thể, vội vàng liều lĩnh hướng về nơi xa cực tốc phóng đi.

Nhưng cuối cùng như thế, vẫn là bị đáng sợ sát cơ trong nháy mắt đuổi kịp, ở phía xa phát ra tiếng tai oanh minh.

Cự ảnh tao ngộ trọng thương, cấp tốc biến mất tại xa xôi chi địa.

Dương Phóng cũng không thống hạ sát thủ.

Song phương không tính là tử thù, không cần thiết vì chính mình lại lập cường địch.

“Tiền bối, người thế nào?”

Dương Phóng quay đầu.

“Hảo tiểu tử, thật sự là hảo tiểu tử, năm đó ta quả nhiên không nhìn lầm người!”

Lão giả thần bí trong mắt quang mang chớp động, dò xét Dương Phóng, tựa như đang nhìn cái gì côi bảo, đột nhiên mở miệng nói ra: “Tiểu tử, có hay không đảm lượng làm một món lớn?”

“Một món lớn? Có ý tứ gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Xử lý Kiếm Ma!”

Lão giả thần bí nói nhỏ.

Dương Phóng con mắt lóe lên, trong nháy mắt nhìn về phía lão giả thần bí.

“Thế nào? Có muốn thử một chút hay không?”

Lão giả thần bí mở miệng.

“Tiền bối nắm chắc được bao nhiêu phần, Kiếm Ma khôi phục thực lực đến như thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Khó mà nói, nhưng tuyệt đối không có khôi phục lại nhất viên mãn, hiện tại là duy nhất cơ hội, một khi chờ hần hồi khí trở lại, lại nghĩ xử lý hần đem muôn vàn khó khăn.”

Lão giả thần bí mở miệng.

Dương Phóng trong óc cấp tốc mãnh liệt.

Một lát sau trực tiếp dùng sức chút đầu.

“Tốt!”

Dù sao hắn không dám rơi Kiếm Ma, Kiếm Ma cũng sẽ xử lý hắn.

Hiện tại thừa dịp đối phương chưa viên mãn, nhất định phải hết tất cả khả năng xuất thủ.

“Đi!”

Lão giả thần bí thôi động nhỏ Hắc Trư, nhanh chóng hướng về nơi xa cực tốc chạy đi.

Dương Phóng thân thể nhanh chóng đi theo sau lưng.

“Tiền bối chờ một chút, vấn bối còn có một viên Thần Chủng không có dung hợp, dung hợp chuông thần, nắm chắc lớn hơn.”

Dương Phóng mở miệng.

Tại bọn hắn vừa mới rời đi không lâu, nơi xa, không gian vỡ vụn, xuất hiện lần nữa bảy tám vị diện cho góc trệ, người mặc cổ lão phục sức bóng người, trên dưới quanh người tràn ngập một loại cường đại dị thường kinh khủng ba động.

“Phát hiện kẻ phản loạn!”

“Phát hiện kẻ phản loạn!”

Bọn hắn thanh âm máy móc, băng lãnh vô tình, hướng về bốn phương tám hướng tìm kiếm mà đi.

Bất quá Dương Phóng cùng lão giả thần bí tung tích,
sớm đã biến mất vô tung vô ảnh.

...

Một phương hướng khác.

Một chỗ đen nhánh hỗn độn bên trong.

Quang mang bộc phát, đằng không mà lên một đạo màu
xanh tím quang mang, cháy hừng hực, mang theo một
cỗ đặc biệt ba động, cấp tốc xông về Dương Phóng thể
nội.

Oanh!

Đại lượng khí tức theo sát lấy mãnh liệt mà ra, trùng
trùng điệp điệp, hướng về trong đầu của hắn mãnh liệt
mà đi.

Thần Chủng: Xơ cứng 【 ngưng kết hết thủy, phá hư
Kim Thân 】

Từng mảnh từng mảnh hỗn loạn lực lượng, để thân thể
của hắn một trận lay động, sắc mặt hiện ra thống khổ.

Bất quá khi toàn bộ tiêu hóa hết trong đầu tin tức về sau,
hắn vẫn là không nhìn được lộ ra từng tia từng tia tiểu
dung.

Xơ cứng!

Cái này một viên Thần Chủng lại là xơ cứng!

Có phá hư kim thân tác dụng.

Cũng không biết có thể hay không đối tôn này Thái Cổ

ma nhạc sinh ra ảnh hưởng.

“Tiểu tử, đi mau, bản thể của ta sắp bị đuổi kịp.”

Lão giả thần bí gọi.

Dương Phóng xoay người lại, lập tức hướng về lão giả thần bí đuổi tới.

Hai người một heo rất nhanh lần nữa biến mất.

...

Một chỗ khác khu vực.

Vô tận không gian thông đạo bên trong.

Lão giả thần bí bản thể trượt không trượt tay, tốc độ cực nhanh, giống như là một con lão thỏ, dẫn dắt đến sau lưng Kiếm Ma tại hướng về phía trước cực tốc cuồng xông.

Kiếm Ma sắc mặt âm trầm, quần áo vỡ vụn, lửa giận trong lòng vượt quá tưởng tượng.

Nhìn về phía trước nhảy nhót tung bưng lão giả thần bí, hấn khí hận không thể bình nuốt đối phương.

Năm đó đối phương phá hủy bọn hấn bố cục thì cũng thôi đi, bây giờ tại hấn bế quan thời khắc mấu chốt nhất, lão bất tử này vậy mà đột nhiên xâm nhập, phá hấn bế quan, khiến cho để hấn kém chút tẩu hỏa nhập ma, để hấn từ tiếp cận viên mãn trạng thái sinh sinh rơi xuống dưới.

Loại này tổn thất thật lớn, để hấn chính muốn ngửa mặt lên trời thét dài.

“Lão bất tử, hôm nay thượng thiên nhập địa, ta cũng muốn để người vĩnh hằng tịch diệt!”

Hưu hưu hưu!

Từng đạo vô cùng kinh khủng kiếm quang từ trong tay của hắn phát ra, âm trầm kinh khủng, trăm phá không gian, mang theo một cỗ cường đại dị thường ba động, trực tiếp hướng về lão giả thần bí bản thể cuồng xông mà đi.

Mỗi một đạo kiếm quang, đều giống như ẩn chứa hoàn chỉnh tử vong thế giới, bên trong xuất hiện oan hồn lệ quỷ, vô tận hắc khí, rổng rít gào chấn thiên.

Lão giả thần bí giật nảy mình, một đường cuồng vọt, đột nhiên vừa phát hiện một chỗ tọa độ không gian, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp vỡ vụn không gian, cấp tốc vọt vào.

Ầm ầm!

Vô số kiếm quang tất cả đều theo sát lấy xông vào đến chỗ kia thứ nguyên không gian.

Kiểm Ma thân thể cũng theo sát lấy cuồng vọt tới.

“Lão hỏa kế, mau tới hỗ trợ!”

Lão giả thần bí mới vừa xuất hiện, liền phát ra kêu to, cấp tốc hướng về phía trước bỏ chạy.

Phía trước nhất.

Một chỗ cổ lão mà to lớn Thánh Điện, xa xa đứng vững, nguy nga mà to lớn, như là Viễn Cổ Cự Nhân phủ đệ, tràn ngập một loại trầm trọng dị thường uy áp.

Tại cái này Thánh Điện trước đó, một tôn to lớn ma ảnh
lẳng lặng sừng sững, toàn thân quấn quanh xiềng xích,
khí tức sôi trào, ánh mắt âm trầm, cực kỳ vĩ ngạn.

“Lão bất tử, lại là ngươi!”

Ma ảnh phát ra nặng nề thanh âm.

Cái này lão giả thần bí càng đem Kiếm Ma bản thể trực
tiếp dẫn hướng Trụ Lạc Thánh Điện!

...

Chương 453 : Vây giết Kiếm Ma!

Bóng đêm vô tận không gian thông đạo bên trong.

Dương Phóng cùng lão giả thần bí thân thể tại bay thật nhanh, giống như là xuyên thẳng qua tại vĩnh hằng khu không người bên trong, không thấy bất luận cái gì sáng ngời, cũng không có bất kỳ cái gì thời gian không gian khái niệm.

Trong lúc đó Dương Phóng chuỗi nhân quả đang nhanh chóng kéo dài, lít nha lít nhít, giống như xúc tu, hướng về nơi xa xuyên qua.

Càng là thôi diễn, hấn càng là hồ nghi.

Bởi vì hấn cảm giác được một loại rất tinh tường cảm giác.

“Tiền bối, bản thể của người đến cùng ở nơi nào?”

Hấn mở miệng hỏi thăm.

“Không xa không xa, lại nhanh chút, ngay tại phía trước!”

Lão giả thần bí thúc giục, tốc độ tiếp tục tăng tốc.

Lại qua một đoạn thời gian, Dương Phóng chấn động trong lòng, rốt cuộc mình bạch loại kia khí tức quen thuộc từ chỗ nào truyền tới.

Rơi xuống Thánh Điện!

Cái này lão giả thần bí vậy mà đem Kiếm Ma chân thân

dẫn hướng rơi xuống Thánh Điện?

“Đi mau!”

Lão giả thần bí hô to một tiếng, cấp tốc xông về phía trước một chỗ sáng ngời.

Chỗ kia sáng ngời đến nay tràn ngập cường đại hủy diệt tính ba động, còn có một tia kiếm vô hình ý đang tỏa ra, không hề nghi ngờ chính là trước đó bị bản thể của hắn mở ra.

Sưu! Sưu!

Hai người một heo thân ảnh nhanh chóng hiện lên, trực tiếp từ chỗ này sáng ngời khu vực lén ra ngoài.

Vừa mới xông ra, Dương Phóng liền trong nháy mắt cảm giác được một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng, trùng trùng điệp điệp, như là núi kê biển gầm, phát ra đinh tai nhức óc to lớn thanh âm.

Hắn cấp tốc ngừng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp hắc khí bao phủ mặt đất bao la, hai cái vô cùng kinh khủng thân ảnh đang nhanh chóng giao chiến.

Một kẻ thân thể vĩ ngạn, một thân áo bào đen, khí thế trên người cái thể vô song, như là một thanh phóng lên tận trời vô thượng thiên kiếm, ngàn vạn lỗ chân lông đều đang tỏa ra kiếm ý.

Một cái khác, thì vô cùng to lớn, chùng gần vạn trượng chi cao, trên dưới quanh người quần đầy từng đạo thô to xiềng xích, rầm rầm rung động, thanh âm kinh khủng.

“Rống!”

Kia to lớn ma ảnh trong miệng đang phát ra kinh thiên thét dài, vô số hắc khí từ bên cạnh hấn bộc phát ra, âm âm bành trướng, huy động to lớn ma trào hướng về Kiếm Ma thân thể liên tiếp oanh sát mà đi.

Chỉ bất quá hấn lực lượng đại bộ phận đều bị rơi xuống Thánh Điện chỗ khóa lại, căn bản thi triển không có bao nhiêu sát thuật, chỉ có thể dựa vào cường đại man lực hướng về Kiếm Ma oanh sát mà đi.

Tại Kiếm Ma kinh khủng thể công dưới, thân thể của hấn liên tiếp vỡ tan, mỗi một khối thân thể vỡ tan đều mang theo vô tận hắc khí, đối mặt Kiếm Ma thể công, hấn tựa hồ căn bản không hề có lực hoàn thủ.

“Hồng!”

Lão giả thần bí bản thể tại cách đó không xa quan sát, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cái này trong Thánh điện ma ảnh còn chưa triệt để thoát khốn.

Một thân nghịch thiên thực lực căn bản không phát huy ra được.

Đối mặt thời khắc này Kiếm Ma chỉ có bị đánh phần.

Lão giả thần bí bản thể đột nhiên âm ỉ vừa kêu, phóng lên tận trời, trên dưới quanh người bộc phát ra vô tận tử quang, trùng trùng điệp điệp, trong tay dùng sức một chiêu, không gian vỡ vụn, một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng trong nháy mắt từ không gian thông đạo bên trong mảnh liệt mà xuống.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng viên vô cùng to lớn tinh thần trong nháy mắt nổi

lên, vô cùng to lớn, thiêu đốt lên hừng hực quang mang, khí tức kinh khủng, bị hấp lấy đại thủ đoạn từ thiên ngoại khu vực sinh sinh chiêu đi qua.

Vô số tinh thần lập tức phát ra điếc tai oanh minh, hướng về Kiếm Ma thân thể nhanh chóng oanh sát tới.

Kiếm Ma ánh mắt băng lãnh, phát ra hừ nặng, toàn thân trên dưới khí thể vô hạn ngưng tụ, trong tay một ngưng đại thiết kiếm huy động lên đến, bỗng nhiên cuồng quét mà ra.

Hưu!

Một đạo vô song kiếm quang phát ra chói tai oanh minh, đem không gian đều cho chém vỡ, như là một mảnh minh mông Tinh Hải bay ngang qua bầu trời, mang theo lớn vô lượng, lớn vô song cái thể khí tức.

Ầm ầm!

Từng viên nổ xuống tinh thần đang nhanh chóng vỡ nát, phát ra oanh minh.

Kinh khủng kiếm quang xuyên qua mà qua, đơn giản muốn đem không gian cho một phân thành hai, trên trời dưới đất tất cả đều là vô tận hủy diệt tính khí tức.

Rất khó lấy tưởng tượng một kiếm này uy lực rất cuộc mạnh cỡ nào.

Cho người ta một loại ảo giác, toàn bộ thứ nguyên không gian đều bị một phân thành hai.

Lão giả thần bí phát ra tới cái này cái thể một kích bị Kiếm Ma sinh sinh hóa giải.

Lão giả thần bí hét lên kinh ngạc, quay người liền trốn,

hét lớn: “Tiểu tử, còn không xuất thủ, cùng một chỗ liên thủ, trấn áp Kiếm Ma!”

Kiếm Ma sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên quay đầu quét tới, lập tức chú ý tới Dương Phóng, trong con ngươi bắn ra băng lãnh kiếm quang.

“Là người, ta không đi tìm người, người còn dám chủ động xuất hiện!”

Hắn bỏ qua lão giả thần bí, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng hướng về tới.

Chỉ cần có thể thôn phệ Dương Phóng, hắn y nguyên sẽ còn bước vào cảnh giới viên mãn.

Dương Phóng giá trị xa so với lão giả thần bí mạnh hơn.

Dương Phóng quyết định thật nhanh, không chút nghi ngại, đại hoang phá diệt mâu nâng lên, toàn thân trên dưới công lực điên cuồng tràn vào đại hoang phá diệt mâu, cả người khí thế tại vô hạn trèo cao.

Giống như là một sát na biến thành một tôn cái thể vô song như người khổng lồ.

“Giết!”

Trong miệng hắn hét lớn, một kích hướng về Kiếm Ma hung hăng quán xuyên quá khứ.

Hưu!

Vô cùng đáng sợ sát cơ trong nháy mắt mãnh liệt mà ra, trực tiếp hướng về Kiếm Ma thân thể quán xuyên quá khứ.

Ầm ầm!

Kiểm Ma cơ hồ trong nháy mắt liền vỡ nát Dương Phóng phát ra sát cơ, trong tay đại thiết kiếm mang theo vô biên khí thế kinh khủng, phảng phất ẩn chứa một cái thế giới, trực tiếp hướng về Dương Phóng chém thẳng xuống.

Dương Phóng âm ỉ thét dài, huy động đại hoang phá diệt mâu lập tức hướng về Kiểm Ma trùng sát mà đi.

Hắn cũng không lập tức vận dụng mười lăm sắc vòng xoáy, chuẩn bị tại thời khắc mấu chốt cho Kiểm Ma một kinh hỉ, hiện tại đi lên liền dùng mười lăm sắc vòng xoáy, rất dễ dàng bại lộ át chủ bài.

Vạn nhất nuốt không xong Kiểm Ma, lần sau lại nghĩ thôn phệ đem muôn vàn khó khăn.

Dương Phóng hét lớn, đem tự thân chiến lực thôi động đến cực hạn, trực tiếp cùng Kiểm Ma đại chiến kịch liệt đến cùng một chỗ.

Kiểm Ma thần sắc băng lãnh, cực kỳ đáng sợ, dù là bị lão giả thần bí từ trong tử quan quấy nhiễu, y nguyên giữ không thể tưởng tượng nổi chiến lực.

“Người dung hợp cổ kia đạo thể? Đáng tiếc đạo thể lực lượng người căn bản không hiểu phát huy, hôm nay đưa người dung hợp, giúp ta bước vào vô thượng đỉnh phong!”

Kiểm Ma hét lớn.

Trong tay hắn kiếm sát huy động lên đến, khí thế vô song, kinh khủng dị thường, trực tiếp hướng về Dương Phóng liên tục phách trảm mà đi.

Dù là Dương Phóng có đại hoang phá diệt mâu, cũng y

nguyên không đáng chú ý, bị đánh cấp tốc rút lui, chân võ không gian, trong tay đại hoang phá diệt mâu đều kém chút rời khỏi tay.

“Tiền bối còn không xuất thủ?”

Dương Phóng hét lớn.

Lão giả thần bí phân thân cùng bản thể rút cục ở phía xa dung hợp, lần nữa bộc phát ra từng đợt cường hoành khí tức, nghe nói Dương Phóng thanh âm, hấn lập tức quát to một tiếng: “Lão hỏa kế, cùng nhau trấn áp Kiếm Ma!”

Oanh!

Hấn đi lên bỗng đi ra một cái vô cùng to lớn quang chưởng, che khuất bầu trời, chừng nửa cái thiên khung lớn như vậy, hướng về Kiếm Ma hung hăng đóng đi.

Chỉ tiếc đạo này to lớn quang chưởng căn bản không đến gần được Kiếm Ma thân thể.

Cơ hồ tại vừa mới tới gần, liền bị Kiếm Ma trên người kinh khủng kiếm khí một phân thành hai.

Cái thể Kiếm Ma, không thể địch nổi!

Dương Phóng như cũ tại toàn lực hướng về Kiếm Ma xuất thủ, năm mặt Thất Sát bìa, bộ xương màu đen đầu, đại hoang phá diệt mâu tất cả đều đang nhanh chóng oanh sát mà ra.

Chỉ tiếc cùng lão giả thần bí đánh ra sát thuật, căn bản là không có cách tới gần Kiếm Ma, liền bị hấn kinh khủng kiếm khí chỗ hết thủy chấn nát.

Bất luận cái gì công kích , bất kỳ cái gì lực lượng đều

không thể đánh tới bên cạnh hắn.

Hắn lực lượng tuyệt đối, mạnh đến cực hạn.

Ầm ầm!

Dương Phóng nắm mặt Thất Sát bia cùng bộ xương màu đen đầu, lần nữa bị đánh bay ngang ra ngoài, liên đới lấy tự thân cũng bị chấn hướng về sau lật ngược, khóe miệng chảy máu.

Kiểm Ma lực lượng đơn giản đạt tới không thể tưởng tượng nổi tình trạng, cho Dương Phóng một loại cảm giác, so trước đó Thái Cổ ma nhạc còn muốn đáng sợ.

Thái Cổ ma nhạc chỉ là phòng ngự vô song, các loại công kích rơi vào trên người, hết thảy không cách nào làm bị thương nó.

Nhưng Kiểm Ma lại là công kích vô song.

Kiểm sát huy động lên đến, vô luận tốc độ vẫn là lực lượng, cơ hồ toàn bộ đạt tới thể gian cực hạn.

“Rống ... “

Một tiếng kinh thiên động địa rống rít gào xuyên ra, vô số hắc khí tại bên trong vùng không gian này phóng lên tận trời, long trời lở đất, kinh khủng vô song.

Cái kia đạo to lớn ma ảnh mang theo vô số xiềng xích, rầm rầm rung động, khí thế cái thế vô song, vung ra to lớn ma trảo, lần nữa hướng về Kiểm Ma thân thể oanh sát mà đi.

Ba vị cái thế cường giả trực tiếp bắt đầu toàn lực vây giết Kiểm Ma.

Từng đợt kinh thiên động địa oanh minh, không ngừng từ ba ở giữa bộc phát ra, khiến cho toàn bộ không gian đều tại nứt ra, cường đại mà đáng sợ khí tức xuyên thấu qua một tia vết nứt không gian, ba động vô số bên trong.

Ở vào cái khác trong thứ nguyên không gian cường giả, giờ khắc này cũng bắt đầu nhao nhao sinh ra cảm ứng, kinh hãi phía dưới, cấp tốc nhô ra tinh thần lực, hướng về mảnh không gian này nhìn sang.

“Kiếm Ma!”

“Kiếm Ma thoát khốn!”

“Cái kia là Dương Đạo, Dương Đạo tại chiến kiếm ma!”

“Kia là lão bất tử, còn có rơi xuống Thánh Điện!”

Rất nhiều cường giả hét lên kinh ngạc, không thể tưởng tượng nổi.

Thái Cổ Thần Linh trung hậu kỳ đến nay, nhân loại mạnh nhất cường giả một trong, Kiếm Ma, rốt cục xuất thế.

Tại toàn bộ Thái Cổ Thần Linh thời kì, liên quan tới hẳn truyền thuyết rất rất nhiều.

Tuyệt đối thuộc về uy áp một thời đại tồn tại.

Nếu là cưỡng ép tương đối, chỉ có Thái Cổ ma nhạc loại này cấp bậc có thể so với vai, những người khác hết thảy không đáng chú ý.

Ầm ầm!

Toàn bộ không gian như cũ tại run rẩy, thanh âm to lớn, quang mang quét ngang.

Tam đại cường giả tuyệt thế cùng nhau xuất thủ, tại Kiếm Ma kinh khủng công kích đến, y nguyên bị áp chế liên tục bại lui, các loại công kích hoàn toàn không cách nào làm sao Kiếm Ma mảy may.

“Các vị, còn tại nhìn xem làm gì? Thừa dịp Kiếm Ma không còn viên mãn, còn không cùng lúc vây giết Kiếm Ma!”

Lão giả thần bí đột nhiên hét lớn, hướng về xa xa vết nứt không gian truyền âm.

Trong nháy mắt, rất nhiều sắc mặt người bắt đầu cấp tốc biến ảo.

Lão bắt tử này từ Thái Cổ Thần Linh sơ kỳ đến bây giờ, vẫn luôn rất sinh động, theo hầu thần bí, khó mà đoán được, hiện tại dám hiệu triệu đám người, vây giết Kiếm Ma, thật sự là thật to gan.

“Lão bắt tử, dù là không phải viên mãn, ta cũng có thể tùy tiện trấn áp người!”

Kiếm Ma ngữ khí băng lãnh, kiếm sát vung xuống, lại là một đạo vô song kiếm khí hướng về lão giả thần bí cấp tốc che mắt xuống dưới.

Kiếm khí của hắn giống như là vực sâu không đáy, bên trong chụp vào một tầng lại một tầng, đen nhánh vô tận, mang theo băng lãnh tuyệt vọng khí tức, giống như có thể tự động truy tung đồng dạng.

Không quản lão giả thần bí chạy hướng chỗ nào, kiếm khí cũng sẽ ở sau lưng nhanh chóng cùng qua.

Lão giả thần bí liên tục đánh ra bốn năm quyền mới rốt cục hóa giải Kiếm Ma một kích này, nhưng rất nhanh lại là liên tục ba đạo kiếm khí cấp tốc rơi xuống.

Lão giả thần bí âm ỉ thét dài, toàn thân hào quang sáng chói, trực tiếp bắt đầu tiến hành liều mạng.

Cùng lúc đó, Dương Phóng bên kia cũng không còn bảo lưu, mới dung hợp mười lăm sắc vòng xoáy lập tức nổi lên, từ bên trong dâng trào ra diệt thế lực lượng đáng sợ, trực tiếp hướng về Kiếm Ma thân thể nhanh chóng nuốt sống xuống dưới.

Kiếm Ma trong con người trong nháy mắt bắn ra đáng sợ chùm sáng, xông lên trời, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Mười lăm khóa trời loại? Tốt, tốt cực kì, chung quy muốn toàn bộ thành toàn ta, những này đem tất cả đều là ta.”

Hắn ngửa mặt lên trời thét dài, trong tay đại thiết kiếm huy động lên đến, trực tiếp hướng về không trung điên cuồng chém mà đi.

Ầm ầm ầm ầm!

Liên tục phát ra bốn đạo vô song kiếm khí, kết quả bốn đạo kiếm khí tất cả đều cấp tốc bị nuốt hết xuống dưới, không có nổi lên chút nào gợn sóng.

Cùng lúc đó, từ nơi này mới dung hợp mười lăm sắc vòng xoáy bên trong trực tiếp quét ra vô cùng kinh khủng lực lượng, ẩn chứa mười lăm khóa trời loại bất đồng lực lượng.

Lôi âm, Phong luật, nhân quả, hỏa diễm, đại địa, xơ cứng ··· chờ một chút, các loại lực lượng kinh khủng cơ hồ một mạch rơi vào Kiếm Ma trên thân.

“Phá!”

Kiểm Ma hét lớn một tiếng, giống như toàn bộ không gian đều theo cùng nhau rung động, đáng sợ kiếm quang xẹt qua, vỡ nát hết thủy lực lượng ảnh hưởng.

Nhưng dù vậy, vẫn là có một cỡ rất nhỏ lực lượng cấp tốc tràn vào đến hắc thể nội, khiến cho hắc thân thể hơi chao đảo một cái.

Cùng một thời gian, cái kia to lớn mười lăm sắc vòng xoáy trực tiếp từ trên trời giáng xuống, hướng về Kiếm Ma thân thể cấp tốc trùn xuống.

Kiểm Ma trước tiên vỡ vụn không gian, thân thể lóe lên, cơ hồ trong chớp lát từ mười lăm sắc vòng xoáy thôn phệ hạ liền xông ra ngoài.

“Giết!”

Dương Phóng hét lớn, cơ hồ tại Kiếm Ma mới vừa từ không gian thông đạo bên trong xông ra, trong tay đại hoang phá diệt mâu liền hung hăng quán xuyên quá khứ.

Ầm ầm!

Keng!

Đáng sợ oanh minh phát ra, không gian nổ tung.

Một mâu đánh vào Kiếm Ma trong tay đại thiết kiếm bên trên, trực tiếp đem Kiếm Ma thân thể chấn bay ngang ra ngoài.

To lớn ma ảnh cùng lão giả thần bí nắm lấy cơ hội, vội vàng liền lĩnh hướng về Kiếm Ma đánh tới.

Kiểm Ma trong miệng thét dài, trong tay đại thiết kiếm phát huy đến cực hạn, quét ra từng đạo vô song quang

mang, lần nữa đem to lớn ma ảnh cùng lão giả thần bí áp chế đến hạ phong, đồng thời từng đạo vô song kiếm quang phóng tới mười lăm sắc vòng xoáy, khiến cho mười lăm sắc vòng xoáy quét ra tới hết thủy lực lượng cũng bắt đầu hết thủy sụp đổ.

Ba vị cường giả cùng Kiếm Ma trực tiếp giết tới gay cấn.

Bốn phương tám hướng, tất cả cao thủ tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Vô thượng Kiếm Ma, quả thật vạn cổ nan địch!

Nhiều như vậy cường giả cùng nhau xuất thủ, đều khó mà làm sao hẳn!

Chẳng trách hồ được xưng là cấm kỵ!

Bỗng nhiên, oanh một tiếng, một bên không gian lần nữa nổ tung.

Một ngum nhan sắc cổ phác nặng nề quan tài đồng, mang theo một cỗ cường đại khí tức, giống như là bên trong ẩn chứa một cái tiểu thế giới, trực tiếp hướng về Kiếm Ma phía sau lưng hung hăng đập tới.

Kiếm Ma biến sắc, nghìn cân treo sợi tóc ở giữa cấp tốc về kiếm đón đỡ.

Keng!

Thân thể của hắn bị hung hăng đánh bay, đụng nát liên miên liên miên không gian, khoe miệng chảy máu, rơi vào nơi xa, sau đó cấp tốc xoay người mà lên, trong con ngươi bắn ra thần quang.

“Lôi Tôn!”

“Lôi Tôn?”

Dương Phóng cũng là đồng tử co rụt lại, nhận ra cái này miệng to lớn quan tài đồng.

Lúc trước hắn ngộ nhập Lôi Tôn mộ huyết, liền từng gặp chiếc quan tài này, về sau tiến vào thần quốc, tại rơi xuống Thánh Điện trước đó, cũng lần nữa gặp chiếc quan tài này.

Hiện tại chiếc quan tài này càng lại lần xuất hiện!

Hắn là lúc trước ám toán Lôi Tôn người, chính là Kiếm Ma?

Lôi Tôn cùng Kiếm Ma, cùng thuộc tại Lam Tinh lục đại hắc thủ một trong, hiện tại có Lôi Tôn xuất hiện, bọn hắn nắm chắc sẽ lớn hơn.

Ầm ầm!

To lớn quan tài giống như là có được ý thức, mang theo chói tai gào thét, tiếp tục hướng về Kiếm Ma thân thể nhanh chóng đập tới, phô thiên cái địa, giống như là một cái cự đại Thánh Điện trùm xuống.

“Giả thần giả quỷ!”

Kiếm Ma diện mục âm trầm, trên thân khí tức bắn ra, trong tay đại thiết kiếm xoay tròn lên, toàn thân quang mang bắn ra, trực tiếp một kiếm hướng về to lớn quan tài hung hăng bổ tới.

Giữa hai bên lập tức hào quang rực rỡ, quét ra vô tận hủy diệt tính ba động.

“Giết!”

Lão giả thần bí quát chói tai, lần nữa dẫn đầu hướng về Kiếm Ma vọt tới.

Dương Phóng một phương diện không chế mười lăm sắc vòng xoáy nuốt hướng Kiếm Ma, một phương diện khác nâng lên đại hoang phá diệt mâu, một mâu mâu hướng về Kiếm Ma đánh tới.

Hắn tiến có thể công, lui có thể thủ, mười lăm sắc vòng xoáy phối hợp đại hoang phá diệt mâu, đơn giản hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

“Rống ... “

Kiếm Ma phát ra từng đợt kinh khủng rống to, lần đầu lâm vào hạ phong.

Có Lôi Tôn gia nhập, quả nhiên không giống bình thường.

Toàn bộ thứ nguyên không gian bị đánh liên tục nổ tung, khắp nơi đều là khí tức mang tính chất huỷ diệt, nơi này đơn giản giống như là đang khai thiên tích địa đồng dạng.

Đáng sợ ba động khiến cho tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Không hề nghi ngờ, nơi này chiến đấu so với lúc trước đám người vây giết Thái Cổ ma nhạ còn kinh khủng hơn.

Bởi vì người ở chỗ này cơ hồ không có một cái nào kẻ yếu, đều là Thái Cổ cự hung cấp bậc.

“Đi chết!”

Ầm ầm!

Kiểm Ma rống to, một kiếm rần rần chắc chắc địa bổ vào chiếc kia to lớn quan tài đồng bên trên, chấn toàn bộ quan tài đồng kịch liệt lắc lư, mặt ngoài vô số phù văn tiêu tan không chùng, sau đó hiện ra từng đạo tinh mịn vết rạn, trực tiếp tại chỗ nổ bể ra tới.

Oanh!

Vô tận hồng quang cùng thiểm điện từ chỗ này quan tài đồng bên trong dâng lên mà ra, tựa như một cái tử vong thế giới đột nhiên mở rộng đồng dạng.

Vô số khí tức tử vong tại trùng trùng điệp điệp, quét sạch toàn bộ thứ nguyên không gian.

“Rống ... “

Tại cái này vô tận hồng quang cùng thiểm điện bên trong, một đạo cực kỳ kêu gào thê lương thanh âm bộc phát ra, xuyên thấu vô số không gian, khiến cho rất nhiều nô ra tinh thần ba động tiến hành quan chiến cường giả, nhao nhao lộ ra kinh hãi.

Dù là cách xa nhau vô số dặm xa, bọn hắn đều cảm thấy màng nhĩ nhói nhói, hồn phách đang run sợ.

Thật giống như một vị kinh khủng tử vong chi chủ đang rống rít gào đồng dạng.

Đám người rất mau nhìn thanh Lô Tôn chân thực khuôn mặt, không khỏi kinh hãi giật mình.

Chỉ gặp thời khắc này Lô Tôn, nơi nào còn có một tia nhân dạng.

Cùng trong đồn đãi phong hoa tuyệt đại hoàn toàn bất đồng.

Thân thể của hắn cao tới mười mấy mét, toàn thân trên dưới mọc đầy từng mảnh từng mảnh sấm bạch vảy xương, nhiều chỗ khu vực chảy xuôi nước mủ, tản ra dị thường gay mũi khí tức tanh hôi, con mắt sấm bạch, giống như là không có con ngươi.

Hô!

Thân thể của hắn mới vừa xuất hiện liền bắt đầu cấp tốc phóng đại, toàn thân trên dưới tanh hôi gay mũi, hồng quang lập loè, từng đạo đáng sợ thiểm điện cùng tử khí, liên tục không ngừng địa từ trên người hắn bộc phát ra.

“Kiếm Ma, là người hại ta, đều là người hại ta!”

Lôi Tôn trong miệng phát ra điếc tai gào thét, giống như là một vị cái thể Quỷ Vương, mang theo vô cùng kinh khủng khí tức hướng về Kiếm Ma vị trí nhanh chóng đánh giết mà đi.

Kiếm Ma cấp tốc rút lui, sắc mặt âm trầm, đột nhiên trong tay kiếm sắt lần nữa sáng lên sáng chói hào quang, trực tiếp hướng về Lôi Tôn thân thể hung hăng chém giết tới.

Ầm ầm!

Hai vị siêu cấp ngoan nhân trong nháy mắt chiến đấu đến cùng một chỗ, thanh âm điếc tai, hủy diệt tính khí tức tràn ngập.

Toàn bộ khu vực trực tiếp bắt đầu phát sinh sụp đổ.

Dương Phóng, lão giả thần bí, to lớn ma ảnh tất cả đều đang nhanh chóng rút lui.

“Lôi Tôn là bị Kiếm Ma hại?”

Dương Phóng giật mình.

“Khá lắm, thật sự là khá lắm, ta nói qua nhiều năm như vậy khó mà nhìn thấy Lôi Tôn, Kiếm Ma cái thằng này thật sự là chết chưa hết tội, có trò hay để nhìn.”

Lão giả thần bí vỗ tay nói đến.

To lớn ma ảnh ánh mắt lạnh lùng, tại xa xa nhìn chăm chú.

“Nhanh, tuyệt đối đừng để Kiếm Ma chạy trốn!”

Rất nhanh lão giả thần bí lần nữa kêu lên Dương Phóng cùng to lớn ma ảnh hướng về phía trước đánh giết tới.

Hôm nay thật vất vả mới khiến cho Kiếm Ma lâm vào thế yếu, vô luận như thế nào cũng không thể để hắn chạy thoát, một khi bị hắn chạy thoát, lần sau lại nghĩ vây giết hắn, đem muôn vàn khó khăn.

Dương Phóng ba người lần nữa hướng về Kiếm Ma cuồn mãnh đánh tới.

Trong lúc đó Dương Phóng nhiều lần muốn lần nữa đem bảng biến thành cửu sắc vòng xoáy, đáng tiếc nhưng không có phản ứng chút nào, không cách nào lại tìm tới trước đó đối chiến Thái Cổ ma nhạc lúc cái chủng loại kia cảm giác.

Thật giống như chỉ có lâm vào chân chính nguy cơ sinh tử thời điểm, loại kia cửu sắc vòng xoáy mới có thể xuất hiện lần nữa.

“Một đám phế vật, các người không làm gì được ta, rống ... “

Kiểm Ma rống to, bên người bộc phát vô tận hắc khí, toàn bộ không gian đều đang động dao, trong tay đại thiết kiếm liên hoàn bổ ra, kinh khủng khó lường, đem bốn người tất cả đều cho dữ dội đánh bay ra ngoài.

Dù cho là Dương Phóng mười lăm sắc vòng xoáy đều vô dụng, bị khủng bố kiếm ý chỗ thâm thấu, cách mười lăm sắc vòng xoáy đem hấn thân thể cấp hiên phi ra ngoài.

Bất quá Kiếm Ma mặc dù đánh bay đám người, tự thân cũng không chịu nổi, bị đám người riêng phần mình sát thuật hung hăng đánh vào trên thân, đồng dạng hướng về sau rút lui, trong miệng thổ huyết.

Ngay tại hấn vừa mới đến bay, còn chưa kịp phản ứng thời điểm, dị biến tái sinh.

Oanh một tiếng, không gian vỡ tan.

Một đạo đen nhánh nặng nề kinh khủng ma nhạc vạch phá không gian, đơn giản giống như là một cái tiểu thể giới giáng lâm, trực tiếp hung hăng đập vào Kiếm Ma trên thân.

Bịch một cái, đem Kiếm Ma thân thể hung hăng trấn áp tại phía dưới.

Dương Phóng bọn người tất cả đều giật nảy cả mình.

Bốn phương tám hướng cái khác quan chiến người, cũng nhao nhao kinh hãi.

Thái Cổ ma nhạc!

Đây là tôn này Thái Cổ ma nhạc?

Nó cùng Kiếm Ma ở giữa cũng có thù địch?

“Đáng chết Kiếm Ma, đừng cho là ta không biết năm đó là người ám toán ta, đưa ta trượng phu mệnh đến!”

Thái Cổ ma nhạc rống to, cả ngọn núi đều tại cuồn cuộn phát sáng, đen nhánh trầm ngưng, bộc phát ra vô tận hắc khí, cuồn cuộn bành trướng, muốn đánh chết Kiếm Ma.

Lời của nó phát ra, làm cho tất cả mọi người đều chấn động trong lòng.

Thái Cổ ma nhạc vị kia trượng phu là bị Kiếm Ma giết chết?

Năm đó khóa lại Thái Cổ ma nhạc tồn tại, cũng có Kiếm Ma phần?

“Rống ... “

Kiếm Ma gầm thét thanh âm, từ Thái Cổ ma nhạc dưới thân truyền ra, vô tận ô quang tại bộc phát, rung động âm âm, chấn mãnh không gian này tại nổ tung.

Cho dù là lấy Thái Cổ ma nhạc chi lực thế mà đều giống như ép không được Kiếm Ma, bị Kiếm Ma lực lượng kinh khủng chấn rì rào run run, cơ hồ muốn bị tung bay ra ngoài đồng dạng.

“Kiếm Ma, người chết đi cho ta!”

Thái Cổ ma nhạc thể lượng rống to, thân thể giống như là biến thành màu đen Đại Nhật, cháy hừng hực, tại liều lĩnh tiến hành trấn áp.

“Nhanh trợ Thái Cổ ma nhạc, cùng một chỗ luyện hóa Kiếm Ma! !”

Lão giả thần bí biến sắc, dẫn đầu phát ra kêu to.

Oanh!

Hắn trực tiếp đánh ra công kích, hướng về Thái Cổ ma nhạc ngọn núi phía dưới mãnh liệt tới.

To lớn ma ảnh cùng Thái Cổ Lô Tôn cũng tất cả đều đánh ra cuồng mãnh oanh kích, cùng nhau hướng về Thái Cổ ma nhạc dưới núi hung hăng phóng đi.

Dương Phóng tại ngăn ngại do dự cùng suy tư về sau, cũng đồng dạng đánh ra pháp tắc cùng mười lăm sắc hào quang, hướng về Thái Cổ ma nhạc phía dưới phóng đi.

“Các người không giết chết được ta, ta muốn để các người tất cả mọi người cùng nhau chôn cùng, a .. Cửu U đồ, ra!”

Kiểm Ma kinh khủng điếc tai thanh âm từ Thái Cổ ma nhạc phía dưới cuộn cuộn truyền ra, khí tức kinh khủng, quanh quần phương viên vô số bên trong, bát phương phong vân đi theo cùng nhau dao động.

Vô số người bị chấn hồn phách run rẩy, màng nhĩ nói nói.

Tiếp lấy một đạo khó có thể tưởng tượng ô quang, từ xa xôi thời không bên trong nhận kêu gọi, đang nhanh chóng phá không bay tới, quang mang âm trầm, hoạch phá Thiên Địa, giống như là một mảnh to lớn màn ánh sáng màu đen.

Chợt lóe lên, toàn bộ thiên không tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được trở nên đen nhánh.

Trên trời dưới đất tất cả đều là vô tận Cửu U ma khí.

Lão giả thần bí dẫn đầu hét lên kinh ngạc.

“Không tốt, quên hẳn nắm giữ Cửu U đồ, mau ngăn cản Cửu U đồ.”

Hắn dẫn đầu hướng về trong cao không oanh sát mà đi.

Nhưng mà kinh khủng quyền trục khế quét mà qua, rầm rầm rung động, bên trong ẩn chứa vô tận hấp lực, tựa như một cái hoàn chỉnh vũ trụ, vô số thế giới hư ảnh hiển hiện, trực tiếp hướng về đám người nhanh chóng thôn phệ mà đi.

Dương Phóng trong lòng kinh dị, mười lăm sắc vòng xoáy cực tốc biến lớn, ô ô chói tai, nhanh chóng nằm ngang ở đỉnh đầu, tiến hành chống lại, nhưng ở kinh khủng Cửu U đồ dưới, hắn mười lăm sắc vòng xoáy thật giống như không ổn định khí lưu, đang run lên bần bật, phốc phốc phốc rung động, có loại sắp băng tán xu thế.

“Tiểu tử, nhanh khôi phục đại hoang phá diệt mâu!”

Lão giả thần bí kêu to.

Chỉ có đại hoang phá diệt mâu là cùng Cửu U đồ cùng cấp bậc đồ vật.

Cái khác bất kỳ thủ đoạn nào đều vô dụng.

Dương Phóng kịp phản ứng, trực tiếp đem đại hoang phá diệt mâu tế ra, trên thân tất cả lực lượng tất cả đều hướng về đại hoang phá diệt mâu dũng mãnh lao tới.

Bên người to lớn ma ảnh, Thái Cổ Lôi Tôn cũng tất cả đều tại đem lực lượng cùng nhau rót vào đại hoang phá diệt mâu, duy chỉ có Thái Cổ ma nhạc bên kia, thể lượng rỗng to, cả ngọn núi ô quang cuộn cuộn, như cũ tại kiệt

lực trấn áp Kiếm Ma, không có bất kỳ cái gì sự tình có thể quấy rầy đến nó.

Oanh!

Tại bốn vị cái thế cường giả cùng nhau thúc giục dưới, cổ lão đại hoang phá diệt mâu rốt cục bắt đầu toàn diện khôi phục.

Đây là Dương Phóng chấp chưởng đại hoang phá diệt mâu đến nay, lần đầu nhìn thấy cái này miệng sát khí khôi phục.

Uy lực cùng trước đó đơn giản không thể so sánh nổi.

Toàn bộ đại hoang phá diệt mâu giống như là biến thành một cây Thái Cổ trụ trời, quang mang cuộn cuộn, khí tức trùng thiên, phẳng phát đem thiên khung đều có thể chọc ra một cái lỗ hổng.

Vô tận sát khí cùng oan hồn từ đại hoang phá diệt mâu bên trong hiện lên ra, lít nha lít nhít, vô biên vô hạn, lưỡi mâu chỗ chỗ là xuất hiện từng mảnh từng mảnh máu đỏ tươi ánh sáng.

Lờ mờ nhìn thấy một đầu mơ hồ tàn hồn bị dính tại mâu trên đỉnh, tại chạt vật gãy dựa, khí tức mãnh liệt, cổ lão mà thần thánh.

Cái kia đạo tàn hồn vừa mới xuất hiện, lão giả thần bí, Thái Cổ Lô Tôn, to lớn ma ảnh liền đồng thời ngẩng đầu lên.

“Vô địch Thần Vương!”

To lớn ma ảnh kinh nghi mở miệng.

“Cái này sao có thể?”

Lão giả thần bí cũng nghẹn ngào mở miệng.

Đây là vô địch Thần Vương tàn hồn?

Hắn năm đó là bị vũ khí của mình đóng đinh?

“Giúp ta .. giúp ta ... “

Từng đạo mơ hồ thần niệm từ cái kia đạo mơ hồ tàn hồn bên trong tản ra, quanh quẩn bốn phía.

Đám người lần nữa nhịn không được biến sắc.

Cái này tàn hồn còn không có triệt để chết mất?

Còn giữ lại ý thức?

Bất quá đám người rất nhanh không nghĩ nhiều nữa, bởi vì thô to kinh khủng đại hoang phá diệt mâu đã trực tiếp đâm vào Cửu U đồ bên trên, oanh một tiếng, vô biên khí tức kinh khủng quét ngang bát phương.

Toàn bộ thứ nguyên không gian kém chút bị đánh chìm.

Nếu không phải nơi đây có rơi xuống Thánh Điện trần áp, mảnh này thứ nguyên không gian tất nhiên đã sớm vỡ vụn.

Dù là như thế, cũng đã trở nên rách nát không chịu nổi.

Bốn phương tám hướng xuất hiện đếm không hết thô to lỗ hổng.

“Rống ... “

Thái Cổ ma nhạc dưới thân, Kiếm Ma kinh thiên rống rít gào như cũ tại liên tục không ngừng truyền ra, liều mạng

giấy dựa, bộc phát ra thao thiên kiếm khí.

“Các người không giết chết được ta, ta tuyên cổ bất diệt, trường tồn cùng thế gian, thiên địa phá diệt mà ta bất diệt, ta là bất tử!”

“Luyện hóa hấn!”

Lão giả thần bí gọi.

Một đám người lần nữa hướng về Thái Cổ ma nhạc dưới núi rót vào lực lượng, sôi trào mãnh liệt, vô biên vô hạn, khiến cho toàn bộ không gian đều tại vỡ vụn.

...

Chương 454 : Trấn áp Kiếm Ma!

Cảnh tượng trước mắt kinh khủng dị thường, khắp nơi đều là hủy diệt tính khí tức, giống như là vũ trụ Hồng Mông tại một lần nữa mở, Địa Hỏa Phong Thủy các loại hỗn loạn tính lực lượng tất cả đều hiện lên ra.

Bốn phương tám hướng, tất cả trong bóng tối quan sát Siêu Thoát Cảnh cao thủ tất cả đều lộ ra hãi nhiên.

Vô địch Kiếm Ma thật bị trấn áp.

Thật chẳng lẽ muốn bị luyện chết quá khứ hay sao?

Kiếm Ma danh tự tại toàn bộ Thái Cổ Thần Linh thời kì thực sự quá vang dội, như sấm bên tai, khiến cho vô số người kinh dị, tại một thời đại nào đó một lần trở thành cấm kỵ.

Nhưng bây giờ bị năm vị cái thế đại cao thủ vây khốn, quả nhiên là động một cái cũng không thể động đạn.

Nhất là toà kia Thái Cổ ma nhạc, tự mình đem Kiếm Ma đặt ở phía dưới, tựa như một cái Vô Lượng Thế Giới đè ép xuống đồng dạng.

“Rống...”

Tôn này Thái Cổ ma nhạc còn tại điên cuồng rống to, âm thanh chấn vô số bên trong, khiến cho càng nhiều người phát ra rên thảm, che hai lỗ tai, cảm giác được hồn phách đều nhanh rách ra.

Loại này cấp bậc người, một khi liều mạng quả thực là không thể tưởng tượng.

Phía ngoài Dương Phóng, lão giả thần bí, Lôi Tôn, to lớn ma ảnh cũng tất cả đều đem sát thuật vận chuyển tới cực hạn, từng cái thân thể phát sáng, không gian tại liên hoàn vỡ nát.

Rốt cục!

Kiểm Ma giấy dựa bắt đầu chậm rãi yếu bớt.

Từng đợt kinh khủng hắc khí từ Thái Cổ ma nhạc dưới thân phát ra, cuồn cuộn bành trướng, như là vô tận mực nước, hướng về bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đi.

Kiểm Ma động tĩnh càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng yếu.

Đến cuối cùng rốt cuộc cảm giác không đến mảy may.

Dương Phóng, lão giả thần bí, to lớn ma ảnh, Lôi Tôn, Thái Cổ ma nhạc tất cả đều ngừng lại, mệt mỏi cuồn cuộn thổi mạnh, khí tức hỗn loạn, tiêu hao kịch liệt.

“Luyện chết đi qua sao?”

Dương Phóng mở miệng hỏi thăm.

“Khó nói, loại này cấp bậc tồn tại gần như Bất Diệt, đơn thuần lực lượng đã rất khó giết chết.”

Lão giả thần bí thở hổn hển, quát: “Ma nhạc già tẩu tử, Kiểm Ma chết sao?”

“Lão bất tử, cú!”

Thái Cổ ma nhạc tính tình rất bạo, đi lên quát chói tai, một cây thô to xiềng xích trực tiếp hướng về lão giả thần

bí hung hăng rút đi, đồng thời càng nhiều xiềng xích trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này mãnh liệt mà tới.

Dương Phóng đã sớm tại đề phòng tôn này Thái Cổ ma nhạc, nhìn thấy vô số xiềng xích vọt tới, trước tiên đem mười lăm sắc vòng xoáy cấp tốc quét ngang mà qua.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Từng cây thô to xiềng xích nhanh chóng xông vào mười lăm sắc vòng xoáy, lập tức bị mười lăm sắc vòng xoáy lực lượng nhanh chóng thôn phệ cùng giảo sát, phát ra âm âm âm thanh minh, chấn toàn bộ vòng xoáy kịch liệt lắc lư, lại căn bản là không có cách thay vào đó vòng xoáy mảy may.

Đến cuối cùng Thái Cổ ma nhạc lộ ra kinh sợ, đột nhiên nhoáng một cái, đem từng đạo thô to xiềng xích lần nữa cấp tốc thu hồi lại.

“Thái Cổ ma nhạc, người đừng làm loạn, coi chừng Kiếm Ma thoát khốn!”

Dương Phóng quát.

“Dương Đạo tiểu nhi, người giết ta hài nhi, cùng Kiếm Ma, đều là tội ác ngập trời, chết không có gì đáng tiếc, đưa ta hài nhi mệnh đến!”

Thái Cổ ma nhạc rống to một tiếng, không quan tâm, càng nhiều xiềng xích gào thét mà ra, phát ra rầm rầm thanh âm, hướng về Dương Phóng bên này lần nữa mãnh liệt mà tới.

Dương Phóng vội vàng cấp tốc rút lui, lấy mười lăm sắc vòng xoáy lần nữa hướng về phía trước nghênh đón, trong miệng hét lớn: “Không nên ép ta triệu hồi đại hoang phá diệt mâu, một khi Cửu U đồ quay về Kiếm Ma

trong tay, người nhất định khó thoát khỏi cái chết!”

Lão giả thần bí lộ ra kinh ngạc, nhìn một chút Dương Phóng, lại nhìn một chút tôn này Thái Cổ ma nhạc.

Tiểu tử này thật to gan, thế mà đem Thái Cổ ma nhạc con trai độc nhất cũng cho giết!

Đây là muốn bị Thái Cổ ma nhạc ghi hận cả đời sự tình!

“Ma nhạc già tẩu tử, có việc dễ thương lượng, có phải hay không tồn tại hiểu lầm?”

Lão giả thần bí hét lớn, tiến hành khuyên giải.

“Cút!”

Phản phật!

Đi lên bảy, tám cây vô cùng thô to xiềng xích, lóe ra đen nhánh quang mang, giống như là từng tòa như núi lớn, hướng về lão giả thần bí thân thể hung hăng quất đi xuống.

Lão giả thần bí vội vàng nhanh chóng tránh né.

Nhưng vào lúc này!

Thái Cổ ma nhạc biến sắc, trong miệng bỗng nhiên phát ra bạo hồng: “Kiếm Ma, người đào thoát không xong, cho ta trấn áp, rống...”

Nó không thể không tiếp tục đối Dương Phóng cùng lão giả thần bí xuất thủ, toàn bộ to lớn trên núi trong nháy mắt ô quang cuộn cuộn, bạo phát ra vô tận hắc khí.

Cả ngọn núi đều tại kịch liệt lắc lư, phát ra âm âm đáng sợ oanh minh, toàn bộ không gian đều đang nhanh

chóng vỡ nát.

Nhưng dù vậy, vẫn là chậm

Một đạo quỷ dị kiếm quang từ ngọn núi phía dưới chọt lóe lên, nhanh đến cực hạn, xé ra không gian, đã vượt ra thế gian bất kỳ lực lượng nào cùng pháp tắc hạn chế, trong nháy mắt biến mất.

Sau một khắc, Dương Phóng trước người không gian tại chỗ vỡ vụn, một đạo quỷ dị kiếm quang bay thẳng mà đến, hướng về mi tâm của hắn khu vực cấp tốc chui tới.

Dương Phóng trên thân lông tơ đứng vững, trong lòng kinh dị, vội vàng liều lĩnh vận chuyển Thần Chủng, mười lăm khóa bất đồng Thần Chủng lực lượng tất cả đều mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về đạo này kiếm quang phóng đi.

Nhưng toàn diện vô dụng.

Đáng sợ kiếm quang trong nháy mắt hiện lên, trực tiếp tiến vào Dương Phóng trong mi tâm.

Oanh!

Dương Phóng thân thể trở nên không nhúc nhích, sắc mặt ngốc trệ, như đồng hóa vì pho tượng.

Tại tinh thần của hắn trong biển rộng, sóng cả lẫn lộn, vô biên vô hạn, giống như là một chỗ chân thực hải dương, lật qua lại từng mảnh từng mảnh vỡ kí ức.

Quỷ dị kiếm quang thuận lợi xông vào, ô quang lấp lóe, trong nháy mắt biến thành một cái hình người thân ảnh, một thân áo bào đen, khuôn mặt gọt gày, trên thân khí tức chật vật, sắc mặt dị thường khó coi.

Chính là Kiếm Ma.

“Có thể đem ta bức đến loại trình độ này, các người cũng coi là khoáng cổ tuyệt kim, bất quá, ta nói qua, người đào thoát không xong, số mệnh bên trong, người cuối cùng sẽ cùng ta dung hợp, hóa thành ta một bộ phận, cảm tạ người vì ta tập hợp đủ nhiều như vậy Thiên Chủng!”

Kiếm Ma ngữ khí băng hàn, một đôi âm u con người băng lãnh hướng về Dương Phóng ký ức biển cả nhìn lại, ý đồ nuốt mất Dương Phóng hồn phách, chiếm cứ Dương Phóng nhục thân.

Chỉ bất quá theo ánh mắt của hắn đảo qua, lại phát hiện toàn bộ ký ức biển cả, vô biên vô hạn, quang mang lẫn lộn, căn bản không nhìn thấy Dương Phóng thân hình.

“Giả thần giả quỷ, cút ra đây cho ta!”

Kiếm Ma đột nhiên quát chói tai, trên thân bộc phát ra một mảnh khí tức cực kỳ kinh khủng, oanh một tiếng, phương viên vô số bên trong toàn bộ ký ức biển cả đều tại oanh minh, nhắc lên vô tận sóng lớn, trùng trùng điệp điệp, đếm không hết mảnh vỡ kí ức tại nổ tung.

Nhưng cuối cùng như thế, hắn vẫn không có nhìn thấy Dương Phóng thân hình.

Liên ngay cả Dương Phóng khí tức cũng không có cảm giác được.

Thật giống như hắn hoàn toàn đến nhằm địa phương đồng dạng.

Kiếm Ma sắc mặt băng lãnh, thân thể đột nhiên cấp tốc xông ra, hướng về mảnh này mệnh mệnh vô ngần tinh thần biển cả chỗ sâu cuồn cuộn nhanh bay đi.

Vô biên vô tận hắc sắc hải dương, tràn ngập trập trập
thê lương xa xưa, vĩnh viễn không thấy đáy khí tức.

Kiểm Ma một hơi bay thẳng ra hơn mười vạn dặm.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn không có bay đến phần cuối.

Loại trừ vô tận thê lương xa xưa, cơ hồ cảm giác không
đến bất luận cái gì đồ vật.

Sắc mặt của hắn trong nháy mắt thay đổi, cảm thấy
không đúng.

Đây không có khả năng!

Nơi này không phải Dương Phóng tinh thần biển cả?

Bỗng nhiên, hắn sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên cấp tốc
ngẩng đầu, một đôi đồng tử lập tức hung hăng co rụt lại.

Chỉ gặp trong cao không, chẳng biết lúc nào xuất hiện
một cái cự đại cửa sắc vòng xoáy, yếu ớt xoay tròn, thần
bí khó lường, tựa như kết nối hướng về phía một chỗ
khác vô tận không gian.

Tại chỗ kia cửa sắc vòng xoáy bên trong, thì xuất hiện
một cái vô cùng to lớn ánh mắt, hắc bạch phân minh,
che kín hiếu kì, hướng về thân thể của mình nhìn xuống
mà tới.

Thật giống như mình trước đó hết thủy hành vi tất cả
đều bị như thế vô cùng to lớn ánh mắt xem ở trong mắt.

Kiểm Ma trong lòng giật mình.

“Đạo quả tinh hoa!”

Không tốt, mình tiến vào kia phần đạo quả tinh hoa bên trong?

Hắn vội vàng liều lĩnh phóng lên tận trời, hướng về trên bầu trời cái kia đạo cửa sắc vòng xoáy cấp tốc phóng đi, nhưng vòng xoáy chỗ to lớn ánh mắt lại đột nhiên lộ ra một tia thần bí ý cười.

“Kiếm Ma, uổng người thông minh một thế, nghĩ không ra kết quả là, vậy mà đưa tại trong tay của ta.”

Một đạo quỷ dị thanh âm vang lên, quanh quẩn tại toàn bộ tinh thần biển cả.

Nhưng sau một khắc, toàn bộ biển cả bắt đầu cấp tốc biến mất.

Bốn phương tám hướng tất cả hoàn cảnh đều đang nhanh chóng cải biến, trở nên một mảnh mênh mông, vô biên vô hạn, xuất hiện núi cao sông lớn, vô tận tinh thần, còn có từng cây phong mạo bách thảo cây cối.

Trong cao không càng là xuất hiện liên miên liên miên thi thể cùng vũ khí mảnh vỡ.

Cửa sắc vòng xoáy thế giới!

Tại Kiếm Ma vừa mới xông vào Dương Phóng mi tâm, liền trực tiếp tiến vào cửa sắc vòng xoáy thế giới bên trong, trước đó hết thảy tất cả đều chỉ là Dương Phóng lợi dụng Nguyên Tâm Thần Chủng chế tạo ảo giác.

Giờ phút này, tình huống thật hiển lộ, lập tức để Kiếm Ma vừa sợ vừa giận, càng nhanh hơn hướng về không trung lồi vào phóng đi.

Chỉ bất quá thời khắc này cửa sắc vòng xoáy thế giới đã sớm bị Dương Phóng nhanh chóng thôi động.

Một sát na, Kiếm Ma liền cảm giác được tự thân lực lượng đang nhanh chóng chịu ảnh hưởng, như là gặp phải mặt pháp thời đại, một thân cái thể tu vi đang nhanh chóng biến mất, cả người nhận lấy một cỗ khó tả tưởng tượng áp chế.

Thật giống như một chút tiến vào một cái vô cùng to lớn trong lao tù đồng dạng.

Loại trừ những này đáng sợ áp chế, giữa thiên địa càng là không có dấu hiệu nào trực tiếp xuất hiện từng cây vô cùng thô to xiềng xích, lít nha lít nhít, che kín phù văn, như là mạng nhện, hướng về Kiếm Ma thân thể nhanh chóng quấn quanh mà đi.

Kiếm Ma biến sắc, nổi giận gầm lên một tiếng, dốc hết toàn lực thôi động trên thân tu vi, bắn ra vô tận kiếm khí, hướng về bốn phương tám hướng nhanh chóng quét ngang.

Chỉ bất quá hấn tất cả kiếm khí rơi vào xiềng xích phía trên, lại hết thảy bị tỏa liên chấn vỡ nát, căn bản là không có cách tổn thương đến những này xiềng xích may mắn.

Từng đợt keng keng keng điếc tai thanh âm xuyên ra, tất cả xiềng xích đều là bình yên không tổn hao gì, vẫn còn tiếp tục hướng về Kiếm Ma thân thể nhanh chóng quấn quanh mà đi.

Tâm lớn bao nhiêu, lực lượng liền có mạnh bấy nhiêu!

Ở vào đạo quả thể giới, Dương Phóng chính là vô địch.

Hấn có thể dùng đại não huyền tường ra hết thảy đối với mình hữu lực điều kiện.

Kiểm Ma quát chói tai một tiếng, lúc này nhanh chóng cải biến phương hướng, hướng về những phương hướng khác cực tốc phóng đi.

Chỉ bất quá, nơi đây vốn là lấy Dương Phóng làm chủ thể thế giới, Kiểm Ma cho dù lại trốn lại có thể chạy trốn tới chỗ nào, vô biên vô tận xiềng xích lao nhanh ra, trực tiếp đem hấn thân thể bao khóa ở bên trong.

“Rống!”

Kiểm Ma trong miệng phát ra phần nộ rống to, toàn bộ thân hình rất cực bị từng đạo thô to dị thường xiềng xích một mực cuốn lấy, trực tiếp treo ở giữa không trung bên trong.

Cái tư thế này để hấn cực độ sỉ nhục!

Hấn bị gài bẫy!

Một cái bị hấn coi là sâu kiến, sớm tối muốn bị hấn đoạt xá người mưu hại hấn.

“Dương Phóng, ngươi không giết chết được ta!”

Kiểm Ma thâm nhiên rống to, toàn bộ thân hình như cũ tại toàn lực giãy dụa, vô số rầm rầm rung động, từng mảnh từng mảnh đáng sợ khí tức bắn ra, tựa hồ liền ngay cả từng tới thế giới đều khó mà ngăn chặn hấn.

Cường đại đáng sợ ba động, khiến cho không gian đều tại hơi run rẩy.

Thực sự khó có thể tưởng tượng, tu vi của hấn rất cuộc mạnh cỡ nào.

Trước đó bị đám người vây đánh thì cũng thôi đi, hiện tại chỉ còn đến hồn phách, thế mà cũng có thể chống lại

đạo quả thể giới thôn phệ.

“Kiếm Ma, người không muốn mạnh miệng, hôm nay vô luận là ai cũng không thể cứu người, người nhất định phải chết!”

Dương Phóng thanh âm vang lên.

Càng nhiều xiềng xích từ vô tận hư không bên trong kéo dài mà ra, lít nha lít nhít, hướng về Kiếm Ma thân thể nhanh chóng quán quanh mà đi.

“Nằm mơ đi thôi!”

Kiếm Ma phát ra một đạo cực kỳ phần nộ rống to, nói: “Ta là vô địch, vạn pháp quy nhất, mở cho ta!”

Ầm ầm!

Từng đợt âm thanh khủng bố phát ra, thân thể của hắn đang nhanh chóng cải biến, nguyên bản hình người thái thể mà đang chậm rãi hư vô, hóa thành một ngum đen nhánh đáng sợ ma kiếm, sau đó toàn bộ ma kiếm bắt đầu dần dần ngưng thực, bỗng nhiên nhanh chóng phóng đại, trực tiếp biến thành vài trăm mét lớn nhỏ.

Toàn bộ cự kiếm đang nhanh chóng run run, toàn lực giãy dụa, muốn bỏ ra những này xiềng xích hạn chế.

Không thể không nói, lực lượng của hắn đáng sợ, thể mà thật sự có một chút xiềng xích bị hắn sinh sinh làm vỡ nát.

Nhưng rất nhanh càng thêm quỷ dị ảnh hưởng từ đạo quả thể giới bên trong khuếch tán mà ra.

“Tiến vào ta sân nhà, còn muốn lật trời, Kiếm Ma, người cam chịu số phận đi!”

Dương Phóng hét lớn.

Theo lời của hắn rơi xuống, Kiếm Ma trạng thái lần nữa gặp phải cực kỳ đáng sợ ảnh hưởng, toàn bộ cự kiếm khí thể đang nhanh chóng rơi xuống.

Giống như bị một cỗ thần bí sức mạnh đáng sợ sinh sinh đánh rớt xuống tới, khiến cho hắn từ cự kiếm hình thái, lần nữa biến thành hình người.

Kiếm Ma sắc mặt kinh sợ, tựa hồ không thể tin, sau đó ngửa mặt lên trời gào to, càng thêm liều mạng giằng co.

Toàn bộ đạo quả thể giới đều đang nhanh chóng rung chuyển, không ngừng quét ngang ra từng mảnh từng mảnh quỷ dị khí tức.

Ngoại giới khu vực.

Dương Phóng thân thể y nguyên không nhúc nhích, sắc mặt mịch mịch, như là một đóa đồng dạng.

Lão giả thần bí sắc mặt đại biến, vội vàng nhanh chóng hướng về đi qua.

“Hồng, tiểu tử này bị Kiếm Ma hồn phách xông vào, nhất định bị Kiếm Ma đoạt xá!”

Hắn liên tục dậm chân.

Thật vất vả bức đến loại trình độ này, một khi Kiếm Ma đoạt xá thành công, nắm giữ đạo thể, chú định sẽ trở nên càng thêm đáng sợ, đến lúc đó khẳng định không người đánh bại.

“Hắc hắc, tốt, đoạt xá vừa vặn, liền đem bọn hắn cùng một chỗ trấn áp, toàn bộ luyện chết!”

Thái Cổ ma nhạc nghe răng cười mở miệng.

Soạt!

Đếm không hết thô to xiềng xích trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng quán quanh đi qua.

Lão giả thần bí biến sắc, vội vàng nhanh chóng xuất thủ chặn cái này vô số đạo xiềng xích.

“Thái Cổ ma nhạc, ngươi muốn làm gì?”

“Tránh ra, ép lão nương ngay cả ngươi cùng một chỗ luyện hóa!”

Thái Cổ ma nhạc quát chói tai một tiếng, thô to xiềng xích như là giao long, trực tiếp hướng về lão giả thần bí hung hăng rút tới, oanh một tiếng, không gian bạo tạc.

Lão giả thần bí nâng lên Dương Phóng thân thể, vội vàng nhanh chóng trốn tránh.

Thái Cổ ma nhạc giận tím mặt, toàn bộ to lớn ngọn núi trong nháy mắt mạnh mẽ đâm tới mà ra, phát ra điếc tai oanh minh, vỡ vụn không gian, ầm ầm nổ vang, hướng về lão giả thần bí hung hăng đánh tới, tựa hồ muốn đem lão giả thần bí cũng cho cùng nhau đâm chết.

“Ngươi điên rồi!”

Lão giả thần bí kêu to.

Một bên to lớn ma ảnh, không nhúc nhích, ánh mắt thâm thúy, hướng về cách đó không xa Lôi Tôn nhìn lại.

Lôi Tôn thì là toàn thân hồng quang, một thân nồng đậm tử khí lượn lờ, trong miệng phát ra hắc hắc hắc thanh

âm.

“Tiên thiên đạo thể. . tiên thiên đạo thể...”

Hắn một thân vẩy xương, mùi hôi trùng thiên, hai con thô to cánh tay một mực ôm, có loại không nói ra được âm trầm cùng đáng sợ.

Lão giả thần bí không ngừng kêu to, khiêng Dương Phóng thân thể liên hoàn trốn tránh, nhiều lần đều kém chút bị Thái Cổ ma nhạc cho rút trúng, đáng sợ khí tức đem hắn quần áo trên người đều cho làm vỡ nát.

“Thái Cổ ma nhạc, mau dừng lại, chuyện gì cũng từ từ, con của người có lẽ không chết!”

Lão giả thần bí kêu to.

“Đánh rầm, vô số người nhìn thấy con ta bị Dương Phóng giết chết, người nạp mạng đi đi!”

Thái Cổ ma nhạc hét lớn, cả ngọn núi ô quang cuộn cuộn, khí tức kinh khủng, hướng về lão giả thần bí liên tục trấn áp mà xuống, mỗi một lần trấn áp đều chấn không gian phanh phanh nổ tung.

“Dừng tay, ta cảm thấy con trai người khí tức, khẳng định không chết.”

Lão giả thần bí tiếp tục kêu to.

Soạt!

Đếm không hết thô to xiềng xích, mang theo khó có thể tưởng tượng lực lượng, trực tiếp hướng về thân thể của hắn hung hăng cuồn rút mà đi.

Lão giả thần bí khiêng Dương Phóng, vội vàng lần nữa

nhANH chóng né tránh.

Cùng một thời gian.

Dương Phóng trong thân thể.

Quý dị cửu sắc vòng xoáy bên trong, Kiếm Ma hồn phách bị vô số đạo xiềng xích một mực cuốn lấy, sắc mặt kinh sợ, như cũ tại toàn lực giãy dụa.

Nhưng theo thời gian chuyển dời, hấn giầy dụa càng ngày càng yếu, càng ngày càng bất lực, đến cuối cùng thể nội tu vi giống như là đã hoàn toàn biến mất, chỉ có thể mặc cho vô số đạo xiềng xích đem hấn lít nha lít nhít triệt để quán lấy.

Cái này còn không phải đáng sợ nhất.

Đáng sợ nhất là, những này quý dị xiềng xích bên trong tựa hồ ẩn chứa một loại vô cùng thần bí lực lượng, thế mà tại liên tục không ngừng địa rút ra hấn bản nguyên chi lực.

“Đáng chết, Dương Phóng, ta sẽ không bỏ qua ngươi.”

Kiếm Ma kêu to, lần đầu có tuyệt vọng cảm giác.

Ở vào cái này quý dị tiểu đạo quả tinh hoa thế giới bên trong, hấn một thân nghịch thiên chi lực coi là thật không cách nào phát huy mảy may.

Tiểu đạo quả vốn là bọn hấn sáu người thủ bút, hấn so với ai khác đều rõ ràng đạo này quả tinh hoa đáng sợ.

Ầm ầm!

Vô số đạo xiềng xích đem Kiếm Ma bao khóa giống như là bánh chưng, dất thân thể của hấn trực tiếp hướng về

trong lòng đất cấp tốc cuồng xông mà đi, lập tức đập toàn bộ mặt đất kịch liệt lắc lư, xuất hiện từng đạo vô cùng thô to khe hở.

Sau đó nơi xa từng tòa cao ngất sơn nhạc, trực tiếp tại Dương Phóng không chế phía dưới cấp tốc lướt ngang mà đến, nhanh chóng đập vào Kiếm Ma trên thân.

Oanh! Oanh! Oanh!

Từng tòa sơn nhạc giống như là mộ bia đồng dạng một mực cắm ở nơi đây, đem Kiếm Ma vĩnh hằng trấn áp ở đây, bắt đầu liên tục không ngừng địa rút ra lực lượng của hắn.

Kiếm Ma tiếng kêu to lập tức bị triệt để ngăn cách ra.

Rốt cuộc nghe không được mảy may.

Quang mang lóe lên, Dương Phóng thân thể xuất hiện tại nơi không xa, thở hổn hển, sắc mặt nghiêm nghị, hướng về trước mắt từng tòa dày đặc sơn nhạc nhìn lại.

Kiếm Ma thực lực quá mạnh.

Mạnh đến dù là dựa vào cửa sắc vòng xoáy thế giới, cũng vô pháp giết chết hắn tình trạng, chỉ có thể đem nó trấn áp tại cái này cửa sắc vòng xoáy thế giới, dựa vào thời gian đến chậm rãi thôn phệ lực lượng của hắn.

Đợi đến một ngày kia, tu vi của hắn bị đánh rơi xuống đến, mới có thể triệt để giết chết Kiếm Ma.

“Bị vây ở cửa sắc vòng xoáy thế giới, dù là người là Kiếm Ma, cũng giống vậy đào thoát không xong.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Toàn bộ cửu sắc vòng xoáy thế giới, hẳn chính là tuyệt đối chường không giả.

Dương Phóng ý thức rất nhanh từ nơi này xông ra, bắt đầu cấp tốc khôi phục thân thể.

Nhưng vừa mới khôi phục, liền thốt nhiên biến sắc, cảm thấy một cỗ vô cùng kinh khủng khí tức nhanh chóng đánh tới, tiếp lấy liền nhìn thấy lão giả thần bí khiêng thân thể của hắn đang nhanh chóng né tránh.

Sau lưng từng đầu kinh khủng dị thường đen nhánh xiềng xích, đang không ngừng hướng về lão giả thần bí cùng thân thể của hắn rút tới, càng là có thể nhìn thấy Thái Cổ ma nhạc bản thể tại hung hăng đánh tới.

Hắn không chút nghĩ ngợi, vội vàng tế ra mười lăm sắc vòng xoáy, cấp tốc ngăn cản quá khứ, đồng thời thân thể lóe lên, trực tiếp từ thần bí lão giả trên lưng liền xông ra ngoài.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng đạo thô to xiềng xích bị hắn mười lăm sắc vòng xoáy cấp tốc thôn phệ.

Nhưng còn chưa chờ hắn kịp phản ứng, Thái Cổ ma nhạc bản thể liền hung hăng va chạm mà đến, lập tức nện ở mười lăm sắc vòng xoáy bên trên, oanh một tiếng, tại chỗ đem mười lăm sắc vòng xoáy chấn tán loạn ra.

“Dương Đạo tiểu nhi, đưa ta nhi tử mệnh đến!”

Thái Cổ ma nhạc thể lượng rống to, bên người vô tận hắc khí đang cuộn trào mãnh liệt, ngàn vạn thô to xiềng xích tất cả đều tại rầm rầm rung động, thanh âm chói tai, hướng về Dương Phóng nhanh chóng xuyên tới.

“Tiểu tử, ngươi đến cùng giết không giết hãn nhi tử, mau đưa con của hãn phóng xuất!”

Lão giả thần bí hét lớn.

Dương Phóng sắc mặt kinh biến, vội vàng nhanh chóng té ra năm mặt Thất Sát bia, hướng về Thái Cổ ma nhạc thân thể hung hăng nện như điên mà đi, đồng thời mười lăm sắc vòng xoáy lần nữa gậy dựng lại, tiếp tục hướng về Thái Cổ ma nhạc đánh tới.

“Dừng tay!”

Hãn mở miệng hét lớn, cấp tốc né tránh, trực tiếp xuất hiện tại một phương hướng khác.

Ầm ầm ầm ầm!

Năm mặt Thất Sát bia tất cả đều bị Thái Cổ ma nhạc bắn ra ngoài.

Vừa mới trọng tổ mười lăm sắc vòng xoáy cũng lần nữa bị hãn cái thể ma thân đụng sụp đổ ra.

Nhưng Thái Cổ ma nhạc liên tiếp đâm vào mười lăm sắc vòng xoáy bên trên, cũng đem tự thân chấn động đến choáng đầu hoa mắt, thân thể kịch liệt lắc lư.

“Dương Đạo tiểu nhi, giết nhi tử ta, không đội trời chung!”

Thái Cổ ma nhạc rống to.

“Mau dừng lại, con của ngươi không chết!”

Dương Phóng hét lớn.

Thái Cổ ma nhạc biến sắc, cấp tốc ngừng lại, trong con

người bắn ra ô quang, toàn bộ to lớn ngọn núi tràn ngập một tầng cực kỳ đáng sợ hắc khí, liên miên mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp.

“Người nói cái gì? Nhi tử ta không chết?”

“Con của người hồn phách đã trốn vào một chiếc nhẫn bên trong, đến nay còn không có bị ta luyện chết, ta có thể đem con của người trả lại cho người, bất quá, từ đó về sau, người ta ân oán thanh toán xong, như thế nào?”

Dương Phóng mở miệng.

“Người trước tiên đem nhi tử ta giao ra!”

Thái Cổ ma nhạc hét lớn.

“Người đáp ứng trước điều kiện của ta, không phải người đời này cũng không thể nhìn thấy con của người.”

Dương Phóng quát lạnh.

“Tiểu tử, người!”

Thái Cổ ma nhạc kinh sợ.

“Tốt Thái Cổ ma nhạc, Dương Phóng nói rất đúng, người chỉ có cùng hắc ân oán thanh toán xong, hắc mới có thể buông tha con của người, dù sao năm đó là con của người dẫn đầu gây sự, có thể có hôm nay tao ngộ, cũng là hắc báo ứng.”

Lão giả thần bí mở miệng.

Thái Cổ ma nhạc sắc mặt cấp tốc biến ảo, trong lòng mãnh liệt, ôm hận cắn răng, nói: “Tốt, tốt, chỉ cần người thả ra nhi tử ta, ta cam đoan không truy cứu lúc trước sự tình!”

“Hi vọng người nói chuyện giữ lời.”

Dương Phóng con mắt híp lại, nói: “Nếu như tiền bối một ngày kia đột nhiên đổi ý, đừng trách văn bối đặc biệt nhằm vào con của người!”

“Người dám uy hiếp ta?”

Thái Cổ ma nhạc giận dữ.

“Không phải uy hiếp, chỉ là lên một tầng bảo hiểm mà thôi.”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói.

“Dương Phóng nói cũng coi như có đạo lý, già tẩu tử, chuyện này vậy cứ thế quyết định, được rồi?”

Lão giả thần bí lần nữa hoà giải.

“Mẹ nhà mày, ai là người già tẩu tử!”

Thái Cổ ma nhạc chửi ầm lên.

Lão giả thần bí lập tức sắc mặt tái xanh, không cần phải nhiều lời nữa, lộ ra vẻ hậm hực.

Dương Phóng không còn chậm trễ, mười lăm sắc vòng xoáy lần nữa hiển hiện, trực tiếp từ bên trong cấp tốc rơi xuống dưới một viên cổ phác thạch giới, quang mang lóe lên, bị hấn đưa đến Thái Cổ ma nhạc phụ cận.

Thái Cổ ma nhạc khống chế một cây thô to xiềng xích, một chút cuốn lên cái này mai cổ phác thạch giới, ánh mắt ngưng tụ, nói: “Đây là thân thể của ta tinh hoa luyện chế mà thành thần hồn chiếc nhẫn!”

Răng rắc!

Thô to xiềng xích đột nhiên chấn động, nguyên bản cổ phác thạch giới tại chỗ bị hấn chấn vỡ ra, một đoàn nồng đậm màu đen khí tức từ bên trong cấp tốc nổi lên.

Trong nháy mắt hóa thành ba đầu Thần Ma đáng vẻ.

Chỉ bất quá thời khắc này ba đầu Thần Ma dị thường thâm thảm, toàn thân vết máu, khí tức rách nát, nhục thân biến mất, chỉ còn lại có một sợi linh hồn, thật giống như gió thổi qua liền có thể cho trực tiếp thổi tan.

“Mẫu thân, báo thù cho ta.”

Ba đầu Thần Ma thâm thảm mở miệng.

Thái Cổ ma nhạc biến sắc, bỗng nhiên nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng lập tức cấp tốc rút lui, toàn bộ tinh thần đề phòng, đồng thời vẫy bàn tay lớn một cái, đại hoang phá diệt mâu cấp tốc xuất hiện ở trong tay của hắn, mở miệng quát: “Thái Cổ ma nhạc, đừng quên trước người, ta mặc dù giết không chết người, nhưng con của người hiện tại có thể chịu không được ta một kích!”

“Người... .”

Thái Cổ ma nhạc trong lòng kinh sợ, ôm hận mở miệng: “Tốt, tốt một cái Dương Đạo.”

Soạt!

Nó huy động xiềng xích trong nháy mắt quán lấy ba đầu Thần Ma hồn phách, toàn bộ to lớn ngọn núi đột nhiên va chạm, oanh một tiếng, vỡ vụn không gian, cấp tốc biến mất nơi đây, rốt cuộc cảm giác không đến.

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng, lập tức ngậm thờ phào.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc thực sự quá mạnh mẽ.

Nhục thân không gì không phá, miễn dịch các loại công kích!

Đơn giản chính là đánh không chết đồng đạu hà lan.

Muốn đối phó Thái Cổ ma nhạc, tối thiểu còn phải lại tập hợp mấy khóa Thần Chủng mới được.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, nơi xa bộc phát ra từng đợt cực kỳ khủng bố ba động, không gian vỡ vụn, vô tận hắc khí hướng về bốn phía quét ngang.

Dương Phóng cùng lão giả thần bí đồng thời quay đầu nhìn lại, sắc mặt biến hóa.

Chỉ gặp nguyên bản lơ lửng giữa không trung kia mặt Cửu U đồ đột nhiên hướng về Lôi Tôn cấp tốc bay đi, bị Lôi Tôn một phát bắt được, sau đó phá vỡ không gian, cấp tốc biến mất nơi đây.

“Được rồi, Cửu U đồ rơi vào trong tay hắc, dù sao cũng so rơi vào Kiếm Ma trong tay tốt hơn nhiều!”

Lão giả thần bí mở miệng.

Dương Phóng cũng chậm rãi gật đầu, không có đi truy.

Riêng là một cái Kiếm Ma giống như này đáng sợ, tập hợp đủ nhiều cường giả như vậy, thật vất vả mới đem trấn áp, hiện tại lại đi đối mặt một cái chỉ so với hắc yếu

nửa bậc Lôi Tôn, quả nhiên là không có một phần chắc chắn.

“Đa tạ tiền bối tương trợ chi ân.”

Dương Phóng hướng về kia tôn to lớn ma ảnh đi tới.

To lớn ma ảnh ánh mắt băng lãnh, nhìn thoáng qua lão giả thần bí, sau đó lại nhìn về phía Dương Phóng, mở miệng nói: “Người tốt nhất đừng cùng lão bất tử này đi được quá gần, không phải người ngày nào chết cũng không biết chết như thế nào?”

Hắn trực tiếp quay người hướng về Thánh Điện đi đến, biến mất nơi đây.

Lão giả thần bí sắc mặt kinh ngạc, nói: “Đại huynh đệ làm sao nói đâu? Đem lời nói rõ ràng ra lại đi.”

Nhưng to lớn ma ảnh sớm đã lại không thèm để ý hắn.

“Tiền bối, vẫn bối có một việc muốn cầu tiền bối giúp đỡ chút, tiền bối nhưng biết Âm Tuyên ở nơi nào?”

Dương Phóng đi hướng lão giả thần bí, mở miệng hỏi thăm.

“Âm Tuyên? Người tìm hắn làm gì?”

Lão giả thần bí con mắt lóe lên, nhìn về phía Dương Phóng.

“Vẫn bối phụ mẫu cùng mấy vị bằng hữu người nhà, hiện tại cũng rơi vào Âm Tuyên trong tay, nếu không tìm tới, vẫn bối trong lòng khó có thể bình an.”

Dương Phóng mở miệng.

“Dạng này a, ta xác thực gặp qua Âm Tuyền.”

Lão giả thần bí cười ha ha, nói: “Người nếu là không sợ chết, liền tiến vào thời không trường hà chỗ sâu đi xem một chút, nói không chừng sẽ có kinh hỉ, đúng, quên nói cho người biết, phía sau màn hắc thủ hiện tại ngay tại thanh toán tương lai, nhất định có một nhóm người lớn từ thời không trường hà hạ du trốn về đến, người nếu là sợ hãi nguy hiểm, không ngại ngần ở thời không trường hà cửa vào đi xem một chút, ta đi trước.”

Hắn hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp cấp tốc biến mất nơi đây.

Ngay tiếp theo xa xa nhỏ Hắc Trư cũng cấp tốc biến mất.

“Thời không trường hà?”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, trong đầu cấp tốc suy tư.

Âm Tuyền thế mà đã trốn vào tương lai?

Hắn chẳng lẽ là Đại Thanh tính trước đó tiến vào tương lai?

Rất nhanh Dương Phóng cũng cấp tốc rời đi nơi đây.

Một trận chiến này đối với hắn mà nói, thu hoạch to lớn, trong đầu đối với chiến đấu đủ loại cảm ngộ trực tiếp đạt tới một loại khó có thể tưởng tượng tình trạng, cần cấp tốc tiêu hóa một đợt.

Đợi đến cái này một đợt cảm ngộ toàn bộ tiêu hóa, lại mở ra thời không trường hà nhìn xem.

...

Chương 455 : Chiến trường hỗn loạn!

Thời gian vượt qua.

Liên tục mấy ngày quá khứ, Dương Phóng đều trốn ở Thần thôn bên trong yên lặng khôi phục, thẳng đến hẳn đem tự thân trạng thái triệt để điều chỉnh xong, khôi phục viên mãn về sau, mới rốt cục bắt đầu khởi hành.

Oanh!

Cổ lão thần bí thời không chi môn lần nữa bị Dương Phóng mở ra, một cỗ vô biên mênh mông khí tức trong nháy mắt từ không gian thông đạo bên trong gào thét ra, vô biên vô hạn, mang theo thể lượng xa xưa, tuyên cổ triền miên nay ba động.

Mơ hồ mà thần thánh thời không trường hà xuất hiện lần nữa, từng mảnh từng mảnh Bạch sắc bọt nước, rầm rầm rung động, mang theo trận trận tuế nguyệt chi lực, tràn đầy bất ngờ cùng vĩnh hằng, làm lòng người tự phun trào.

Dương Phóng đầu tiên là cảnh giác hướng về thời không trường hà chỗ sâu nhìn một hồi, phát hiện không có bất kỳ cái gì cái khác ba động về sau, lúc này mới lần nữa tiến vào thời không trường hà bên trong.

Lão giả thần bí nói qua, phía sau màn hắc thủ hiện tại ngay tại thanh toán tương lai.

Nói cách khác, thời không trường hà chỗ sâu nhất chắc chắn sẽ không quá an toàn.

Số không chắc chắn gặp được thảm liệt đại chiến!

Dương Phóng mang theo cảnh giác cùng thận trọng, nghịch thời không trường hà, hướng về chỗ sâu nhất tiếp cận quá khứ, hai bên vô biên vô tận Bạch sắc bọt nước đang không ngừng nhấp nhô.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rất cục!

Dương Phóng thân thể ngừng lại, sắc mặt biến hóa, hướng về phía trước nhìn lại.

Một loại vô cùng nặng nề khí tức từ tiền phương phát ra mà đến, trùng trùng điệp điệp, khí tức kiềm chế, bốn phương tám hướng không gian, thời gian giống như là tất cả đều dừng lại đồng dạng.

Thời không trường hà cũng không đang lưu động.

Thật giống như có một cái vô cùng đáng sợ lớn áp hung hăng áp ở phía trước, chặn Dương Phóng đường đi.

Có thể rõ ràng cảm nhận được từng đợt minh mông như biển lực lượng từ tiền phương mãnh liệt mà đến, cách trở hết thảy.

Thời không trường hà chỗ sâu bị ngăn cách rồi?

Có người phong ấn tương lai, ngăn cản người khác tiếp tục tiến vào tương lai?

“Chẳng lẽ là vị kia phía sau màn hắc thủ? Là, hắn đã muốn thanh toán tương lai, khẳng định là lo lắng có người sẽ từ tương lai bên trong chạy về đến, cho nên lấy đại pháp lực ngăn cách thời không trường hà, đem tương lai kia một đoạn triệt để ngăn cách, dạng này liền

chú định không ai có thể chạy ra.”

Dương Phóng kịp phản ứng, sắc mặt biến đổi.

Vị kia chân chính phía sau màn hắc thủ, quả nhiên là thủ đoạn nghịch thiên người!

Kiểm Ma, Ma Quân sáu người bố trí cùng hấn so sánh, căn bản chính là tiểu vu gặp đại vu!

Vị này tồn tại cường đại, đoán chừng đã vượt ra khỏi bất luận cái gì tưởng tượng.

Một khi chờ hấn thanh toán vạn tương lai, tiếp xuống đến phiên tất nhiên vẫn là bọn hấn!

Trước nay chưa từng có áp lực thật lớn lần nữa hiện lên ở Dương Phóng trong lòng.

Loại này thời thời khắc khắc bị người lo nghĩ cảm giác, thật là khiến người bất an.

Hấn cũng không lập tức rút lui, mà là tại tiếp tục ngóng nhìn, vận chuyển lên Thần Chủng 【 Thiên Mục 】, hướng về phía trước quan sát mà đi, ý đồ xem thấu phong ấn, đồng thời thể nội nhân quả Thần Chủng cũng tại kích thích, tiến hành thôi diễn.

Có thể tất cả chuỗi nhân quả đều không thể dọc theo đi.

Hết thủy đoạn tại phía trước không xa.

Ngăn cách nhân quả!

Bất quá!

Hấn Thần Chủng 【 Thiên Mục 】 ngược lại là phát huy không ít tác dụng, tại tầng kia minh mông như biển ba

động một bên, thành linh phát hiện bảy tám đạo bóng người, không nhúc nhích, giống như máy móc đứng ở đó.

“Phía sau màn hắc thủ người?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

Cái này bảy tám đạo bóng người cùng trước đây không lâu hẳn tại Lam Tinh gặp phải đồng dạng.

Đều là người mặc cực kỳ cổ lão phục sức, mặt không biểu tình, ngũ quan ngốc trệ, giống như là khô lồi đồng dạng.

Phía sau màn hắc thủ loại trừ phong ấn tương lai, còn phải ra cường giả trông coi.

Dương Phóng ánh mắt cảnh giác, lại hướng về những phương hướng khác tiếp tục xem đi.

Xác định không có càng nhiều cường giả ẩn tàng về sau, thân thể của hắn liễm tức hóa ảnh, như là một đạo quỷ dị hắc tuyến, dùng tốc độ khó mà tin nổi chọt lóe lên, vượt qua bất kỳ lực lượng nào hạn chế.

Xoát!

Vừa lên đến, mùi lăm sắc vòng xoáy trong nháy mắt nổi lên, từng đạo quỷ dị mùi lăm sắc hào quang nhanh chóng hướng về kia bảy tám đạo bóng người bao phủ xuống dưới.

Vì tốc chiến tốc thắng, hắn nhất định phải sử xuất toàn lực.

Tuyệt không thể cùng bọn hắn từng chiêu thăm dò.

Mười lăm sắc vòng xoáy vừa mới hiển hiện, kia bảy tám đạo bóng người đồng thời sinh ra cảm ứng, cấp tốc ngừng đầu lên, phát ra băng lãnh máy móc thanh âm.

“Phát hiện kẻ phản loạn, lập tức xoá bỏ!”

“Phát hiện kẻ phản loạn, lập tức...”

Hô hô hô!

Chưa thanh âm của bọn hắn triệt để nói xong, mấy chục đạo mười lăm sắc hào quang liền rất nhanh che mắt xuống tới, đem bọn hắn bao khóa ở bên trong, sau đó vòng quanh thân thể của bọn hắn nhanh chóng thu vào mười lăm sắc vòng xoáy bên trong.

Oanh!

Toàn bộ mười lăm sắc vòng xoáy đều đang nhanh chóng lắng lự, bành trướng ra một cỗ khí tức cường đại, tựa hồ trở nên bất ổn.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, lập tức đem 【 hỗn độn Quy Khư 】 pháp tắc cấp tốc đánh qua, từng mảnh từng mảnh chùm sáng đảo qua, lập tức toàn bộ mười lăm sắc vòng xoáy cấp tốc an bình lại.

“Xem ra phía sau màn hắc thủ những này thủ hạ cũng chia là mạnh yếu, nhóm người này thực lực rõ ràng so trước đó ta tại Lam Tinh gặp phải người mạnh hơn nhiều, bất quá đáng tiếc, linh trí của bọn hắn thiếu thốn, chỉ lưu lại một số nhỏ ý thức, cùng cường giả chân chính so ra liền lộ ra quá mức máy móc.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Hắn thôn phệ cái này tám đạo bóng người về sau, lập tức cẩn thận quan sát lên trước mắt nặng nề thần bí rào

chấn năng lượng.

Toàn bộ phong ấn quá dày, như là mấy chục chấn Thái Cổ Thần Sơn nằm ngang ở nơi này.

Hắn vểnh tai, cẩn thận lắng nghe, càng là có thể mơ hồ nghe được từng đợt phần nổ rống rít gào cùng điếc tai oanh minh, từ cái này chấn nặng nề rào chấn năng lượng hậu phương truyền ra.

Thật giống như giờ này khắc này, nơi đó ngay tại bộc phát cực kỳ thảm liệt chiến đấu.

Dương Phóng sắc mặt trong nháy mắt thay đổi.

Quả nhiên!

Hắc thủ ngay tại thanh toán tương lai.

“Nguy rồi, Âm Tuyên hiện tại cũng trong tương lai, hắn nếu là chết tại nơi đó, ba mẹ của ta chẳng phải là cũng không về được?”

Dương Phóng trong lòng lặn lội, thềm mắng.

Hắn lần nữa vận chuyển Thần Chủng 【 Thiên Mục 】 , hướng về tầng này rào chấn năng lượng nhìn lại, từng sợi ánh mắt mang theo đặc biệt mà cường đại lực lượng, chậm rãi xuyên thấu đến tầng này rào chấn năng lượng.

Chỉ bất quá tầng này rào chấn năng lượng quá dày quá mạnh, ánh mắt của hắn xuyên thấu một nửa, liền cũng không còn cách nào tiếp tục tiến lên.

Trong lòng của hắn đang nhanh chóng cân nhắc, một lát sau cắn răng một cái, vẫn là quyết định mạo hiểm nhìn xem.

Dương Phóng xòe bàn tay ra, vận dụng lên Hắc Âm thần chủng ăn mòn chi lực, hướng về trước mắt phong ấn rơi đi, chỉ bất quá ăn mòn tuy mạnh, nhưng là rơi vào phong ấn bên trên về sau, lại có vẻ cực kỳ nhỏ.

Qua đi tới hồi lâu, mới đưa trước mắt phong ấn ăn mòn ra một khối nhỏ vết tích ra.

Hắn cẩn thận suy tư.

Cuối cùng lại vận dụng lên 【 Phần Linh 】 Thần Chủng, trong lòng bàn tay hiện ra nòng đấm ngọn lửa màu tím, bắt đầu nhanh chóng đốt cháy trước mắt rào chắn năng lượng.

Nhưng là cùng ăn mòn hiệu quả, chân chính hạ xuống về sau, hiệu quả yếu ớt.

Đốt cháy hồi lâu mới đốt ra một cái lỗ hồng.

“Quá chậm, tiếp tục như vậy không được.”

Đợi đến chân chính đốt xuyên phong ấn, dựa leo đồ ăn đều lạnh.

Trừ phi hắn dùng đại hoang phá diệt mâu, bất quá một khi sử dụng đại hoang phá diệt mâu, tạo thành động tĩnh thế tất sẽ rất lớn, đến lúc đó một khi kinh động phía sau màn hắc thủ liền không xong.

“Chờ một chút, Thần Chủng âm dương, thử một chút cái này.”

Dương Phóng chợt nhớ tới một chuyện, lần nữa nhìn về phía bảng.

Thần Chủng: Âm dương 【 hóa âm vì dương, hóa

dương vì âm, thư hùng chuyển đổi]

Hắn lúc này xòe bàn tay ra, hướng về trước mắt phong ấn nhẹ nhàng rơi xuống.

Xuy xuy xuy!

Từng mảnh từng mảnh thần bí ba động tản ra, cấp tốc hướng về trước mắt rào chắn năng lượng xâm nhập mà đi, hắn dùng không phải 【 thư hùng chuyển đổi 】 công năng, mà là hóa âm vì dương.

Chuẩn xác mà nói, là cải biến phong ấn nội bộ kết cấu.

Đem phong ấn từ chính năng lượng hình thức, cải biến là âm năng lượng tình thế.

Kể từ đó, lại dùng Hắc Âm thần chủng hoặc Phần Linh Thần Chủng tiến hành phá hủy, có lẽ sẽ có không tưởng tượng được hiệu quả.

Sự thật quả nhiên cùng Dương Phóng nghĩ đồng dạng.

Hắn có thể cảm giác được rõ ràng trước mắt một mảng lớn rào chắn năng lượng bị hắn âm Dương Thần loại thay đổi cấu tạo, từ nguyên bản hình thức sinh sinh chuyển biến làm tương phản tình thế.

Dương Phóng lúc này lần nữa hoán đổi Thần Chủng, vận dụng lên ăn mòn chi lực.

Răng rắc răng rắc...

Từng đợt thanh âm rất nhỏ truyền ra, trước mắt rào chắn năng lượng quả nhiên tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hướng vào phía trong lõm, bị hắn sinh sinh ăn mòn ra một cái to lớn lỗ hổng.

“Có hi vọng!”

Dương Phóng trong lòng mừng rỡ, lúc này lần nữa đổi thành âm Dương Thần loại, tiếp tục cải tạo.

Cải tạo một lát sau, lại lập tức ăn mòn.

Cứ như vậy, tốc độ của hắn nhanh chóng, dị thường cảnh giác, một hồi âm Dương Thần loại, một hồi Hắc Âm thần chủng, đồng thời còn có Thiên Mục Thần Chủng đang không ngừng quan sát, sợ bị người phát hiện.

Thời gian vượt qua.

Hết thấy đều đang lặng lẽ sờ sờ bên trong nhanh chóng tiến hành. ,

Trong lúc đó hắn lại không chỉ một lần vận dụng lên 【 Phong luật 】 Thần Chủng, hướng về phía trước tiến hành lắng nghe, loại kia thảm liệt rống rít gào, kịch liệt oanh minh từ đầu đến cuối đều không có đình chỉ qua.

Mà theo lấy thân thể của hắn tiếp cận, rống tiếng gào cùng tiếng oanh minh ngược lại càng lúc càng lớn.

Dương Phóng tăng thêm tốc độ tiến hành đào xới.

Bất tri bất giác liên tục mấy ngày quá khứ.

Rốt cục!

Toàn bộ nặng nề rào chắn năng lượng bị hắn sinh sinh đào ra một cái cục kỳ tính mạch đường hầm, đen nhánh âm trầm, kéo dài vài trăm mét.

Nhưng dù vậy cũng không có triệt để đào xuyên, chỉ là vừa tốt đào được chừng phân nửa.

Ở vào nơi này, Dương Phóng 【 Thiên Mục 】 Thần Chung đã có thể rõ ràng nhìn thấy phong ấn nội bộ tình huống.

Chỉ gặp nặng nề phong ấn hậu phương, thời không trường hà như cũ tại rầm rầm rung động, hiện ra mảng lớn hỗn loạn bọt nước, nhưng ở cái này hỗn loạn bọt nước bên trong lại dị thường thảm liệt, khắp nơi đều là thi thể.

Đơn giản chính là tận thế tràng cảnh.

Có trái tim bị móc ra cự nhân, đầu lâu bị chặt đi xuống dục nhân, còn có thân thể bị xé nứt thần linh, huyết nhục bị đánh nát yêu thú...

Từng mảnh từng mảnh máu đỏ tươi chỉ riêng đem toàn bộ thời không trường hà đều cho nhuộm đỏ, yêu dị sáng chói, đỏ kinh tâm động phách, nhìn một cái, giống như là một cái biển máu.

Dương Phóng thậm chí còn tại cái này mảng lớn thi thể bên trong thấy được trước đó Loạn Cổ song hùng.

Bọn hắn trước đó ngăn ở thời không trường hà phải qua đường, chuyên môn cướp giết quá khứ người, nhưng lần này cũng không thể chạy thoát, bị phía sau màn hắc thủ đánh chết tại tương lai, nửa người đều vỡ vụn.

Chỉ còn lại độc nhãn bên trong tràn đầy hoảng sợ cùng không cam lòng.

“Rống...”

Từng đợt thể lượng phẫn nộ rống to thanh âm như cũ tại liên tục không ngừng từ thời không trường hà chỗ sâu truyền đến, chấn toàn bộ huyết sắc trường hà đều đang

lăn lộn cùng bành trướng.

Dương Phóng trong lòng kinh tiếc, dõi mắt hướng về nơi xa nhìn lại, ý đồ thấy rõ càng xa xôi chiến đấu, bất quá hấn 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng nhận ảnh hưởng quá lớn, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy bên ngoài.

Đối với chỗ càng sâu động tĩnh căn bản là không có cách thấy rõ.

Ầm ầm ầm ầm!

Bỗng nhiên, lại là liên tục kinh khủng tiếng nổ vang từ phong ấn hậu phương truyền ra, nương theo lấy cực kỳ đáng sợ chấn động chi lực, rất nhanh lại là một bộ vô cùng to lớn thi thể từ thời không trường hà chỗ sâu hung hăng bay ra.

Nó giống như là bị người trực tiếp đánh bay, toàn bộ thân hình dị thường khổng lồ, chừng mấy vạn trượng tả hữu, lân giáp đen nhánh, thân thể tựa như nham thạch làm thành.

Bất quá thân thể của nó lại bị người đánh cho nát như, vô cùng thâm hiểm, khắp nơi đều là tinh hồng huyết quang, nguyên bản sinh trưởng ở chân trước hai con cự hình lớn ngao cũng trực tiếp vỡ vụn, thân thể hung hăng nện ở nơi xa, phát ra nổ thật to.

“Là nó!”

Dương Phóng trong lòng chấn kinh.

Đây là trước đó trợ giúp qua mình một lần màu đen đại trùng tử.

Chỉ thấy đối phương thân thể nện ở cách hấn rất gần địa phương, rất nhanh liền không nhúc nhích, ánh mắt ảm

đạm, quy về tĩnh mịch, giống như là bị nhân sinh sinh đánh chết đồng dạng.

Nơi xa xuất thủ cường giả cũng không có tiến hành cẩn thận xem xét, kinh khủng chiến đấu như cũ tại nơi cực sâu tiếp tục bộc phát, âm âm nổ vang, nương theo lấy đủ loại rồng to.

“Vô tướng Thần Hoàng!”

Kinh khủng thể lượng rồng rít gào cách nặng nề phong ấn liền xa xa truyền tới.

Tiếp lấy càng thêm đáng sợ chiến đấu đang nhanh chóng bộc phát.

Tựa hồ nơi đó cường giả tại cộng đồng vây công một vị gọi là 【 vô tướng Thần Hoàng 】 cường giả.

Một đạo băng lãnh hừ nặng âm thanh theo sát lấy từ thời không trường hà chỗ sâu nhất truyền ra, tràn ngập lạnh lùng cùng sát cơ, đối với đám người rồng rít gào căn bản không quan tâm.

Từng đợt đáng sợ ba động, cho dù là hiện tại Dương Phóng đều cảm thấy trận trận lông tơ đứng vững.

Hắn có loại cảm giác, vị này vô tướng Thần Hoàng hơn phân nửa cũng là Kiếm Ma cái kia cấp bậc.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lộ ra ngạc nhiên, lần nữa nhìn về phía con kia màu đen con cọp.

Chỉ gặp nguyên bản ánh mắt âm đạm, quỷ dị tĩnh mịch màu đen con cọp, lần nữa chậm rãi run rẩy một chút, bắt quá rất nhanh thân thể của nó liền lần nữa cứng ngắc,

một lần nữa quy về tĩnh mịch.

“Nó không chết? Là đang giả chết?”

Dương Phóng giật mình.

Trong đầu của hắn cấp tốc cân nhắc, do dự phải chăng muốn tiến hành cứu viện.

Từ ngẩn ngui tới nói, cái này màu đen đại trùng tử đã cứu mình một lần, với mình có ân cứu mạng.

Từ lâu dài nhìn, phía sau màn hắc thủ thanh toán xong nhóm này thời không trường hà chỗ sâu cường giả, chẳng mấy chốc sẽ đi thanh trừ bọn hắn, bọn hắn đem một cái cũng chạy không thoát.

Hiện tại đám người này hạ tràng, chưa chắc không phải tương lai của mình.

Cho nên cứu ra màu đen đại trùng tử, cũng coi là thêm một cái minh hữu.

“Mẹ nó.”

Dương Phóng lần nữa trầm mắng, có chút không nguyện ý mạo hiểm.

“Đáng chết, cái này còn muốn do dự sao? Trước tiên đem nó cứu ra lại nói!”

Bỗng nhiên, một đạo thống mạ âm thanh tại Dương Phóng bên tai không có dấu hiệu nào vang lên.

Dương Phóng trong lòng giật mình, bỗng nhiên nhanh chóng quay đầu.

Ai?

“Là người!”

Tròng mắt của hắn bên trong lập tức bắn ra thần quang, nhìn về phía sau lưng.

Thứ này lại có thể là con kia chưa từng địch Thần Vương trong huyết mộ chạy đến huyết sắc sư tử con.

Thời khắc này huyết sắc sư tử con trong miệng thống mạ, không có chút nào khách khí, một đôi ánh mắt lại giống như là có thể xuyên thấu phong ấn, hướng về nặng nề hàng rào hậu phương quan sát mà đi.

“Người cũng có thể nhìn thấy phía sau tình huống?”

Dương Phóng ngữ khí ngưng tụ.

“Nói nhảm!”

Huyết sắc sư tử con không có chút nào khách khí nói.

“Người đang theo dõi ta?”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm.

“Ai theo dõi người, ta chỉ là vừa lúc cảm giác được phụ cận thời không xuất hiện biến hóa, lúc này mới tiến vào thời không trường hà nhìn xem đến tột cùng.”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Người không nên tới, vạn nhất xuất hiện nguy hiểm, người một con đường chết.”

Dương Phóng hừ lạnh mở miệng.

“Vậy cũng so người làm rùa đen rút đầu mạnh hơn.”

Huyết sắc sư tử con khinh thường nói.

Dương Phóng nhướng mày, không còn tiếp tục để ý tới đối phương, tiếp tục hướng về phía trước phong ấn chỗ sâu nhìn sang.

Huyết sắc sư tử con ánh mắt cũng theo sát lấy nhìn sang, nói nhỏ: “Tiểu tử, thừa dịp hiện tại cái kia to con còn chưa có chết, mau đưa nó cứu ra lại nói, một khi chờ nhóm này cường giả toàn bộ chết hết, phía sau màn hắc thủ rảnh tay đối phó các người, các người lại có thể sống bao lâu?”

“Nói đến đơn giản, chờ ta đào xuyên quá khứ, sớm đã là mấy ngày sau, về thời gian đã tới đã không kịp.”

Dương Phóng âm trầm mở miệng.

“Tới kịp, ta đến đào!”

Huyết sắc sư tử con mở miệng, trực tiếp nhào tới.

Dương Phóng biến sắc, cấp tốc nhìn lại.

Chỉ thấy máu sắc sư tử con song trào nhô ra, đang nhanh chóng hướng về phía trước nặng nề phong ấn hàng rào một trào trào đào móc mà đi, nặng nề phong ấn giống như là hạt cát làm, xuy xuy rung động, không ngừng phá vỡ.

Dương Phóng đồng tử giật mình, nói: “Người có thể đào mở phong ấn?”

“Đây coi là cái gì? Năng lực của ta nhiều nữa đâu.”

Huyết sắc sư tử con mở miệng, nhanh chóng hướng về phía trước đào đi, song trào huy động, như là bánh xe

đồng dạng.

Hiệu suất so Dương Phóng trước đó hiệu suất nhanh lên không biết bao nhiêu.

Dương Phóng con mắt lộ ra từng tia từng tia kinh dị.

Này huyết sắc sư tử con địa vị quả nhiên không nhỏ!

Cường đại như vậy phong ấn cũng có thể nói đào liền đào mở?

Nó sẽ không có chuyên môn phá giải phong ấn năng lực a?

Nhưng rất nhanh Dương Phóng cấp tốc theo đuôi quá khứ, trong lúc đó hắn Thiên Mục Thần Chủng, Phong luật Thần Chủng tất cả đều thôi động đến cực hạn, thời khắc nhìn chăm chăm phía trước hết thấy động tĩnh.

Theo thời gian chuyển dời, thời không trường hà chỗ sâu động tĩnh từ đầu đến cuối chưa từng nghe qua, không ngừng có từng cỗ thi thể bay tứ tung mà ra, vô cùng thâm, hướng về bốn phía hung hăng đập tới.

“Đúng rồi, vừa mới thời không trường hà chỗ sâu truyền đến bốn chữ, vô tướng Thần Hoàng, người có nghe hay không qua cái tên này?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nghe qua, mẹ nó, ta nghiêm trọng hoài nghi vô địch Thần Vương chính là bị hắn ám toán.”

Huyết sắc sư tử con cắn răng thống mạ.

“Cái gì? Vô địch Thần Vương là bị hắn ám toán?”

Dương Phóng ngạc nhiên.

“Đúng vậy, vô địch Thần Vương bị hại thời điểm, có các loại dấu vết để lại tất cả đều chỉ hướng vô tướng Thần Hoàng, tại Thái Cổ Thần Linh sơ kỳ, cái này đồng dạng là một vị cực kỳ đáng sợ cường giả, bất quá theo lý thuyết hẳn đã sớm bụi về với bụi, đất về với đất, nghĩ không ra vậy mà âm thầm đầu nhập vào phía sau màn hắc thủ.”

Huyết sắc sư tử con cắn răng.

“Cái gì?”

Dương Phóng mở miệng.

Tại từng đợt xuy xuy xuy tiếng vang bên trong, rốt cục còn lại một nửa nặng nề hàng rào bị huyết sắc sư tử con sinh sinh đào xuyên, một cỗ huyết tinh khí tức kinh khủng trong nháy mắt từ tầng này nặng nề hàng rào hậu phương truyền ra, sóng cả mãnh liệt, cuộn cuộn bành trướng, khắp nơi đều tràn ngập thể lượng cùng kinh khủng.

Toàn bộ thời không trường hà, tựa như là một mảnh mênh mông cổ chiến trường đồng dạng.

Khắp nơi đều là sát phạt khí tức.

Dương Phóng cẩn thận quan sát, xác định bốn phía không có cường địch nhìn chăm chú, lúc này hóa thành một đạo lưu quang, cấp tốc vọt tới, liễm tức hóa ảnh, nhanh đến cực hạn.

Tại khoảng cách đầy đủ về sau, mười lăm sắc vòng xoáy bỗng nhiên nổi lên, đi lên quét ra hào quang, đem con kia màu đen đại trùng tử cấp tốc thu vào.

“Cứu ta, tiểu huynh đệ cũng mau cứu ta!”

Bỗng nhiên, một đạo già nua kinh hoảng thanh âm phát ra.

Một vị nguyên bản thân thể vỡ vụn, toàn thân vết máu, đã triệt để chết đi lão giả, đột nhiên mở hai mắt ra, cấp tốc gây dựng lại, hướng về Dương Phóng bên này chạy tới.

“Người cũng là giả chết?”

Dương Phóng giật mình.

“Còn có chúng ta, chúng ta cũng là giả chết.”

“Tiểu huynh đệ nhanh cứu lấy chúng ta!”

Rất nhanh, bốn phương tám hướng lại có từng đạo thanh âm kinh hoảng vang lên.

Trước đó rất nhiều bị đánh thi thể vỡ vụn, giờ khắc này đều đang nhanh chóng gây dựng lại, kinh hoảng dị thường, hướng về bên này chạy trốn mà tới.

Càng là có người không nói một lời, trực tiếp hướng về kia chỗ bị huyết sắc sư tử con móc ra lỗ hổng nhanh chóng hướng về tới, dọc theo lỗ hổng hướng về thời không trường hà thượng du kinh hoảng bỏ chạy.

Dương Phóng sắc mặt kịch biến, liền vội vàng xoay người liền đi.

Đám khốn kiếp này động tĩnh như thế lớn, một khi đem chỗ càng sâu ngay tại đại chiến cường giả kinh động, tất nhiên muốn vì hấn rước lấy vô tận phiền phức.

“Các vị đừng tranh, tất cả mọi người có thể ra ngoài!”

Dương Phóng cấp tốc truyền âm.

Chỉ bắt quá tất cả mọi người tại tranh trước sợ về sau, căn bản không để ý hấn.

Không có gì bất ngờ xảy ra, động tĩnh của nơi này rất nhanh dẫn tới chú mục.

“Rống...”

Một đạo vô cùng điếc tai rống to thanh âm từ đằng xa truyền đến, chấn thời không trường hà đều đột nhiên rung chuyển, vô số bọt nước phóng lên tận trời.

Một cái kinh khủng dị thường cự ảnh đang nhanh chóng đánh thẳng tới, âm trầm băng lãnh, mang theo vô tận tử khí, xông mở thời không trường hà ngăn cản, hướng về Dương Phóng bọn người cực tốc đánh tới.

“Hôm nay một cái cũng đừng nghĩ đi!”

Đạo này cự ảnh phát ra điếc tai thanh âm, vừa lên đến to lớn móng vuốt hướng về đám người hung hăng bắt tới.

Ầm ầm!

Hấn móng vuốt bên trong tử khí ngập trời, một mảnh đen nhánh, vừa mới vung tới, thời không trường hà đều trực tiếp nổ tung.

Dương Phóng trong nháy mắt cảm thấy bị một cỗ sát cơ khóa chặt, biến sắc, không chút nghĩ ngợi, đại hoang phá diệt mâu sát na xuất hiện trong tay, nâng lên, phát ra vô song sát cơ, trực tiếp một mâu hướng về kia cái cự đại móng vuốt hung hăng quán xuyên quá khứ.

Hưu!

Oanh!

Máu tươi bắn tung toé, huyết nhục bay vung.

Rống...

Một đạo đĩnh tai nhức óc gầm thét thanh âm trực tiếp từ cái kia đạo kinh khủng cự ảnh trong miệng phát ra, cuộn cuộn oanh minh, chấn động vô số bên trong.

Hắn to lớn móng vuốt tại chỗ bị Dương Phóng một mâu chấn động đến vỡ nát.

“Đại hoang phá diệt mâu, ngươi là vô địch Thần Vương truyền nhân!”

Cái kia đạo cự ảnh phát ra kinh thiên rống to, tràn ngập lửa giận.

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, theo sát lấy lại là cái thể một kích hướng về kia đạo cự ảnh trong mi tâm nhanh chóng oanh kích tới, toàn thân trên dưới khí thể ngưng tụ đến cực hạn.

Cái kia đạo cự ảnh lòng tơ đứng vững, trong lòng kinh dị, toàn thân trên dưới đột nhiên bộc phát ra vô tận hắc khí, hội tụ lên tất cả công lực trực tiếp hướng về phía trước hung hăng đánh tới.

Oanh!

Hắn đánh ra chùm sáng bị Dương Phóng một kích đánh cho vỡ nát, kinh khủng sát cơ xuyên thấu mà qua, trực tiếp từ mi tâm của hắn bên trong hung hăng vọt tới.

Phốc phốc!

Nửa cái đầu trong nháy mắt nổ tung, vô tận tinh hồng huyết thủy phóng lên tận trời.

Cuộn cuộn huyết dịch đem không gian đều cho nhuộm đỏ.

Hắn Nguyên Thần phát ra một đạo thể lượng kêu to, bị khủng bố đại hoang phá diệt mâu tại chỗ xuyên qua, từ trong mi tâm sinh sinh xuyên ra ngoài.

Theo Dương Phóng cánh tay chấn động, hắn Nguyên Thần lập tức bắt đầu cấp tốc tán loạn, sinh sinh tiêu vong.

Hắn lại bị Dương Phóng một kích đống đình quá khứ!

Dương Phóng không còn chậm trễ, quay người liền đi, hướng về vừa mới đào ra lỗ hổng nhanh chóng hướng về đi, vừa mới xông tới, liền thấy huyết sắc sư tử con như cũ tại nhanh chóng đào móc, song trào huy động, như là gió lốc, hô hô rung động, đem nguyên bản thông đạo đào đến càng lớn, đào đến càng rộng.

“Người còn tại làm cái gì? Đi mau!”

Dương Phóng quát.

“Tốt tốt.”

Huyết sắc sư tử con hét to một tiếng, cuối cùng đào mấy chục lần, quay người liền đi, hướng về Dương Phóng nhanh chóng hướng về đi, mở miệng nói: “Mau mau truyền âm, để bọn hắn tất cả đều đào mệnh!”

Dương Phóng trong nháy mắt kịp phản ứng, vội vàng xoay người lại, hướng về thời không trường hà chỗ sâu bắt đầu truyền âm, thanh âm cuộn cuộn rung chuyển,

nhấc lên vô tận thời không ngược dòng.

“Các vị, thời không phong ấn đã phá vỡ, các vị nhanh chóng đào mệnh đi thôi!”

Hắn hô xong về sau, quay người liền trốn, cấp tốc tan biến tại đây.

“Rống!”

Tại bọn hắn vừa mới đào tẩu, sau lưng liền truyền đến mấy cỗ kinh khủng dị thường rống to thanh âm, chấn đoạn này thời không trường hà đều nhanh muốn đảo lộn, vô tận bọt nước hướng về bốn phương tám hướng cuồn cuộn quét.

Từng đạo khí tức khủng bố từ phía sau cấp tốc đuổi theo.

Chỉ bất quá Dương Phóng đám người khí tức đã sớm biến mất vô tung vô ảnh.

“Cỗ La chết rồi, bị người một kích giết chết!”

Một cái dị thường đáng sợ bóng đen nổi lên, xuất hiện tại vừa mới Dương Phóng giết chết vị kia cự ảnh phụ cận, ánh mắt băng lãnh, hướng về kia đạo cự ảnh chỗ mi tâm lỗ máu nhìn lại.

“Đại hoang phá diệt mâu!”

Hắn ngữ khí băng hàn, ngẩng đầu lên, hướng về thời không trường hà hạ du nhìn lại, nói: “Vô địch Thần Vương truyền nhân xuất hiện!”

“Coi như chạy lại có thể chạy đến lúc nào, chờ đến vô tướng Thần Hoàng, Đa La vương bọn hắn vây giết rơi chỗ sâu nhất những người kia, liền có thể rảnh tay giải

quyết còn lại dư nghiệt!”

Một vị khác vô cùng đáng sợ bóng đen băng lãnh nói.

Khí tức của bọn hắn mãnh liệt, như sơn tự nhạc, như là từng tôn vĩ ngạn tấm bia to đồng dạng.

...

Nơi xa.

Dương Phóng tốc độ cực nhanh, vòng quanh huyết sắc sư tử con, thân thể lóe lên, từ hỗn loạn thời không trường hà bên trong cấp tốc vọt ra, xuất hiện lần nữa tại Thần thôn bên trong, sau đó cấp tốc quan bế thời không chi môn.

“Những người khác đi nơi nào? Không cùng đến đây đi?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Yên tâm, bọn hắn tìm không thấy nơi này tọa độ, không thể lại xuất hiện ở đây!”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Vậy là được!”

Dương Phóng gật đầu.

Không gian thông đạo bị đào xuyên, trước đó bị vây chết đám người lập tức trốn ra được nhiều như vậy, không thiếu có một ít chân chính Thái Cổ hung đồ, hắn cũng không yên tâm những người này tràn vào Thần thôn.

“Đúng rồi, trước người nói vô địch Thần Vương là bị cái kia vô tướng Thần Hoàng chỗ ám toán, vô tướng Thần

Hoàng thực lực đến cùng như thế nào? So với Kiếm Ma như thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Khó mà nói, nhưng có thể khẳng định tuyệt sẽ không so về sau đỉnh phong Kiếm Ma yếu!”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Thật sao?”

Dương Phóng lộ ra ngưng trọng.

Mặc dù hắn sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng là đạt được huyết sắc sư tử con lời nói, hắn vẫn là khó tránh khỏi trong lòng cảm giác nặng nề.

Hắn mặc dù đem Kiếm Ma trấn áp, nhưng cũng có cực lớn mưu lợi thành phần ở bên trong, tối thiểu lấy lực lượng bây giờ, không có số lượng trăm ngàn năm tu luyện, đoán chừng cũng không thể đuổi ngang Kiếm Ma.

Trừ phi hắn có khác kỳ ngộ!

“Mẹ nó.”

Dương Phóng lần nữa thăm mắng.

Từ khi tu vi đạt đến Bất Diệt về sau, cường địch như mưa, từng đợt từng đợt ra bên ngoài bốc lên, đơn giản áp bách đến hắn sắp không thở nổi.

Hiện tại thật vất vả có một chút khí hậu, lại muốn đi trực diện phía sau màn hắc thủ.

Máu chốt hiện tại mạnh như vô tướng Thần Hoàng, cũng còn không phải chân chính phía sau màn hắc thủ.

Hắn chỉ là phía sau màn hắc thủ thủ hạ mà thôi.

Có thể suy đoán, chân chính phía sau màn hắc thủ lại nên mạnh bao nhiêu.

“Không biết Âm Tuyền cái thằng này thoát khốn không có, nếu như hắn bị trấn áp, ba mẹ của ta khẳng định cũng nguy hiểm.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới một chuyện, mười lăm sắc vòng xoáy xuất hiện lần nữa, quang mang lóe lên, đem lúc trước chỉ to lớn màu đen đại trùng tử phóng ra.

Cái kia màu đen đại trùng tử mới vừa xuất hiện, liền cấp tốc xoay người mà lên, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, nhanh chóng rút lui, mở miệng quát: “Đây là nơi nào?”

Rất nhanh, hắn chú ý tới Dương Phóng, đồng tử bên trong trực tiếp bắn ra kinh ánh sáng.

“Là ngươi! Là ngươi đã cứu ta!”

Hắn kinh thanh mở miệng.

“Tiền bối, trước ngươi cứu ta một lần, ta hiện tại trả lại ngươi một lần, đại gia không ai nợ ai.”

Dương Phóng đáp lại.

“Hảo tiểu tử, xem ra ta lúc ấy thật sự là làm, đa tạ ngươi.”

Màu đen đại trùng tử trầm tĩnh lại, thở hỗn hển nói.

“Tiền bối, thời không trường hà chỗ sâu hiện tại đến cùng thế nào? Xuất hiện nào cường địch?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Nào cường địch?”

Đại trùng tử sắc mặt biến đổi, lộ ra rung động, nói: “Từ thần thoại trong năm đến nay, tất cả đều nhập vào phía sau màn hắc thủ cường địch cơ hồ xuất hiện hơn một nửa, cường giả vô tận, làm người tuyệt vọng, Siêu Thoát Cảnh cao thủ chết mất không biết nhiều ít, giống ta loại này cấp bậc, ngay cả cái bọt nước đều lật không nổi đến, chỗ sâu nhất đánh cho thời không đều nghịch loạn cả, tương lai thiên địa triệt để biến thành hỗn độn.”

“Cái gì?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng trọng.

Đáng sợ như vậy!

...

Chương 456 : Phía sau màn hắc thủ cách không một kích! !

“Đúng rồi, tiền bối tại thời không trường hà chỗ sâu, có thể từng thấy từng tới Âm Tuyên?”

Dương Phóng nhin không được hỏi.

“Âm Tuyên? Ta đương nhiên gặp qua.”

Màu đen đại trùng tử mở miệng nói ra: “Âm Tuyên gia hỏa này tại Thái Cổ Thần Linh thời kì chính là một cái cực kỳ khó chơi hung nhân, vô pháp vô thiên, chính là từ một đầu Thái Cổ thi trong sông đắc đạo, làm người âm lệ mà quái gở, lúc đầu ta cho là hắn đã sớm nên tịch diệt, chỉ là không nghĩ tới hắn cũng tiến vào thời không trường hà chỗ sâu, hiện tại phía sau màn hắc thủ ngay tại thanh toán tương lai, hắn cái này cấp bậc tồn tại, chắc là phải bị trọng điểm chiếu cố.”

Hắn một bên nói, một bên lộ ra thật sâu nghiêm nghị, tựa hồ còn không có từ chiến đấu bên trong khôi phục lại.

“Ý là càng mạnh thực lực càng sẽ bị phía sau màn hắc thủ nhắm vào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, tại thời không trường hà chỗ sâu nhất, Âm Tuyên thực lực của người này tối thiểu có thể xếp hạng năm vị trí đầu, nhưng người không cần lo lắng, chân chính phía sau màn hắc thủ cũng không có động thủ, hiện tại động thủ chỉ là hắn một đám thủ hạ, bọn hắn hơn phân nửa là giết không chết Âm Tuyên.”

Màu đen đại trùng tử mở miệng, nói: “Đúng rồi, người cùng Âm Tuyên là quan hệ như thế nào? Vì sao muốn quan tâm như vậy hử?”

“Không có gì, vấn bối phụ mẫu hiện tại rơi vào Âm Tuyên trong tay, vấn bối không thể không đi tìm Âm Tuyên.”

Dương Phóng mở miệng.

“Cha mẹ của người trong tay hử?”

Màu đen đại trùng tử lộ ra kinh dị, nói: “Âm Tuyên hiện tại gặp được loại này đại kiếp, cho dù có thể may mắn không chết, nhưng cũng khẳng định sẽ bị phong ấn, cha mẹ của người gặp nạn rồi.”

“Tiền bối, trước người nói chân chính phía sau màn hắc thủ cũng không động thủ?”

Dương Phóng mở miệng lần nữa.

“Đúng vậy, hiện tại xuất thủ là vô tướng Thần Hoàng, Đa La vương, Chiến Vương, Tu La Vương mấy vị cao thủ cái thế, mấy tên này mỗi một cái đều là thâm bất khả trắc, luận thực lực so Âm Tuyên chỉ mạnh không yếu.”

Màu đen đại trùng tử mở miệng.

“Nhưng bọn hử vì sao còn có thể bảo trì ý thức tự chủ? Trước đó phía sau màn hắc thủ thủ hạ, tựa hồ cũng là khô lỗi đồng dạng.”

Dương Phóng nhíu mày nói.

“Đó là bởi vì thực lực bọn hử đủ mạnh, coi là cái tướng tài đặc lực, lúc này mới bị phía sau màn hắc thủ giữ lại

linh trí, những người khác thực lực nhỏ yếu, chỉ có thể làm làm chân chạy đến dùng, căn bản không có giữ lại linh trí tất yếu.”

Màu đen đại trùng tử cười lạnh, nói: “Nói một cách khác, bình thường người coi như đầu nhập vào phía sau màn hắc thủ, cũng chỉ bất quá là cái cái xác không hồn thôi, chỉ có cường giả chân chính mới có thể bị phía sau màn hắc thủ coi trọng.”

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng mở miệng, nói: “Tiền bối kia thực lực tại phía sau màn hắc thủ trong mắt, tự nhiên cũng không coi vào đâu?”

“Người...”

Màu đen đại trùng tử tức giận, nhưng rất nhanh nhẹ hút khẩu khí, mở miệng nói: “Đúng vậy, ta như vậy tồn tại, cho dù đầu nhập vào đối phương, cũng chỉ là đại hào pháo hôi, coi như có thể giữ lại linh trí, cũng vô pháp giữ lại quá nhiều.”

“Phía sau màn hắc thủ dưới tay có bao nhiêu có tư cách giữ lại linh trí người?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Khó nói, dù sao dính đến thần thoại cùng Thái Cổ hai cái niên đại, tuyệt không phải con số nhỏ.”

Màu đen đại trùng tử ngữ khí ngưng tụ.

Dương Phóng trong lòng trong nháy mắt xuất hiện trùng điệp áp lực.

Con đường tương lai, xem ra xa so với hắc tưởng tượng

bên trong càng gian nan hơn.

“Tiền bối, người trước hết ở chỗ này nghỉ ngơi đi, trong khoảng thời gian này không nên chạy loạn là được rồi.”

Dương Phóng nói.

“Tốt, đa tạ người.”

Màu đen đại trùng tử mở miệng lần nữa, khí tức uể oải, hướng về nơi xa bỏ đi.

Hắn mặc dù kiếm về một cái mạng, nhưng thương thế trên người tuyệt đối không nhẹ, một chút thương thế đã dính đến linh hồn, cần thật lâu mới có thể khôi phục.

Nếu không phải là Dương Phóng cứu hắn, chờ đến vô tướng Thần Hoàng bọn hắn giải quyết hết Âm Tuyền bọn người, khẳng định sẽ quay đầu bỏ đao, hắn vẫn khó thoát khỏi cái chết.

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, nhìn thoáng qua đại trùng tử, cũng cất bước hướng về nơi xa đi đến.

“Thực lực thực lực, ta thực lực bây giờ, quả nhiên vẫn là còn thiếu rất nhiều, vô tướng Thần Hoàng lực lượng cùng đỉnh phong Kiếm Ma không sai biệt lắm, dựa vào cá nhân ta chi lực, căn bản không có khả năng chiến thắng đối phương.”

Dương Phóng bước chân dừng lại, cuối cùng lần nữa dọc theo không gian thông đạo, cấp tốc trở về Thần Khu đại lục.

Hắn thu liễm khí tức, gần như hư vô, cầm trong tay còn lại mấy trương Đạo Đồ mảnh vỡ, bắt đầu tiếp tục cảm ứng.

Chỉ bắt quá theo hấn một đường bay qua, trong tay Đạo Đồ nhưng thủy chung không có một tia cảm ứng, tất cả nhân quả đều bị chặt đứt, không có một tia liên quan.

Trong nháy mắt mấy ngày quá khứ.

Dương Phóng không thể không lần nữa ngừng lại, lông mày chăm chú nhìn lại,

Xem ra muốn thông qua Thần Chủng đến cấp tốc cường đại ý nghĩ, là không thể nào hoàn thành.

Thần Chủng, vốn là có số, lại là đoạt thiên địa tạo hóa mà thành.

Những cái kia từ thần thoại niên đại, thời đại Thái cổ sống sót lão quái vật, như thế nào lại không ngoài định mức chú ý?

Dương Phóng vừa muốn phá vỡ không gian, chuẩn bị quay về Thần thôn, bỗng nhiên bước chân dừng lại, lộ ra cảnh giác, cả người lập tức hóa thành bóng ma, một mực dán tại trên mặt đất, không nhúc nhích.

Chỉ gặp hấn cách đó không xa, quang mang lấp lóe, liên tục xuất hiện mấy chục đạo lưu quang, nhanh chóng xẹt qua, tựa như lưu tinh, hướng về nơi xa phóng đi.

Mấy chục đạo lưu quang bên trong, rõ ràng là từng đạo máy móc chất phác bóng người, mặc cổ lão phục sức, ánh mắt ngốc trệ, cầm đủ loại vũ khí.

Đều không ngoại lệ, đều là phía sau màn hắc thủ thủ hạ!

Nhưng Dương Phóng rất nhanh phát hiện, cũng không phải là tất cả mọi người là biểu lộ chất phác, thân thể máy móc, một người cầm đầu nam tử trẻ tuổi, sắc mặt âm trầm, khí tức băng lãnh, rõ ràng cùng những người

khác rất là bất đồng.

Giữ lại linh trí người!

Dương Phóng lộ ra kinh nghi.

Phàm là có thể giữ lại linh trí, đều không ngoại lệ, đều rất cường đại, mặc dù không phải mỗi người đều là vô tướng Thần Hoàng cấp bậc kia, nhưng cũng không yếu quá nhiều.

“Bọn hấn đang làm gì?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Cuối cùng hấn ngán ngủi do dự một chút, lập tức ở sau lưng lặng yên theo đuôi quá khứ, vô thanh vô tức, như là tối đen như mực cái bóng, biến mất nơi đây.

Không bao lâu.

Phía trước kia mấy chục đạo lưu quang cấp tốc xông vào đến một chỗ to lớn khe rãnh bên trong, toàn bộ khe rãnh tĩnh mịch quỷ dị, vô biên vô hạn, tựa như kết nối vực sâu không đáy.

Từng đạo lưu quang nhanh chóng tràn vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng vận chuyển 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng cực lực nhìn lại, rất nhanh tại đầu kia to lớn khe rãnh chỗ sâu phát hiện một đầu yếu ớt vết nứt không gian.

Những này phía sau màn hắc thủ thủ hạ tất cả đều tiến vào đầu kia trong cái khe.

Không chỉ có như thế, Dương Phóng 【 nhân quả 】 Thần Chủng cũng sinh ra cảm ứng, phát hiện từng đạo

nhỏ xíu chuỗi nhân quả từ chỗ kia trong vết nứt không gian kéo dài mà ra.

Hắn cẩn thận cảm thụ những này chuỗi nhân quả, đột nhiên sắc mặt biến hóa.

Lam Tinh người!

Không!

Chuẩn xác mà nói là Viêm Long minh, Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Khương Nhân, Thẩm Đào bọn hắn.

Bọn hắn trước đó đều nhập vào Chuyển Luân tự, chẳng lẽ chỗ kia trong cái khe là Chuyển Luân tự chỗ?

Phía sau màn hắc thủ phát hiện Chuyển Luân tự?

Dương Phóng trong lòng cấp tốc suy tư, cuối cùng vẫn lặng yên không tiếng động cấp tốc lén vào đến chỗ kia vực sâu không đáy, dọc theo đầu kia vết nứt không gian cấp tốc chui vào.

Vừa mới chui vào, liền tiến vào một chỗ kéo dài không gian thông đạo bên trong.

Hắn dọc theo chỗ này không gian thông đạo cấp tốc tiến lên, chỉ gặp đáy mắt chuỗi nhân quả càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng sáng tỏ, bỗng nhiên, ở phía trước của hắn xuất hiện một chỗ sáng ngời chỗ.

Hắn thân thể lóe lên, sát na tiến vào chỗ kia sáng ngời bên trong.

Vừa mới chui vào, liền lập tức cảm nhận được một cỗ nồng đậm sinh mệnh khí tức, ánh mắt bắn phá, chỉ gặp trước mắt khu vực thình lình xuất hiện một mảnh cực kỳ to lớn thứ nguyên không gian.

Phong cảnh tú lệ, sơn thanh thủy tú, khắp nơi đều là núi cao sông lớn, rừng rậm cổ mộc...

Một phái sinh cơ bùng bùng.

Chỉ bất quá nơi xa khu vực lại bộc phát ra kinh thiên oanh minh, năng lượng cuồn cuộn, hướng về bốn phía bành trướng, chấn toàn bộ lần Nguyên Đô đang run lên bần bật.

Rất nhiều núi cao sông lớn bị nhấc lên, liên đới lấy xa xa mặt đất đều tại rạn nứt.

Óng ánh khắp nơi Phật quang tại phía trước bốc lên, trong cao không chiếu rọi ra một cái cực kỳ to lớn chữ Vạn, che lại phương viên hơn mười dặm, phía dưới càng là có đại lượng tăng nhân đang nhắm mắt tụng kinh, tạo thành đại trận, cực lực chống lại lấy một đám cường giả oanh kích.

“Hắc hắc, khô khốc tăng, người chạy trốn nhiều năm như vậy, cũng né nhiều năm như vậy, hiện tại cũng nên là lúc này rồi đi.”

Trong cao không, một vị hoa râu sợi râu, người mặc đạo bào lão đạo, cao cao sừng sững, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, quan sát toàn bộ to lớn Chuyển Luân tự, nói: “Lần này chúng ta muốn triệt để thanh toán một chút, nên chết đi nhất định mất đi!”

“Phật. . ngã Phật từ bi...”

Từng đợt cổ lão Phật hiệu thanh âm từ Chuyển Luân tự bên trong chậm rãi truyền ra, tràn ngập từ bi cùng an hòa.

“Sắp chết đến nơi vẫn còn giả bộ mô hình làm dạng.”

Bên cạnh tuổi trẻ nam tử lộ ra cười lạnh.

“Chúng sinh vô tội, nguyện hi sinh một mình ta, đổi lấy người khác chi sinh tồn.”

Trong phật tự truyền đến thanh âm bình thản.

“Thanh toán bắt đầu, tất cả mọi người chạy nạn số mệnh, làm sao lại khiến người khác may mắn còn sống sót? Người yên tâm, những người này chết có ý nghĩa, đều là trở về Thánh giả ôm ấp mà thôi.”

Lão đạo mở miệng nói ra.

“A Di Đà Phật.”

Trong phật tự phật hiệu thanh âm chậm rãi vang lên.

Ầm ầm!

Bốn phương tám hướng công kích lập tức trở nên càng mãnh liệt hơn, đánh cho toàn bộ phong ấn đều tại rì rào rung động, trở nên từng đợt sáng tối chập chờn.

Trong cao không to lớn chữ Vạn cũng đang chậm rãi ảm đạm.

“Khô khốc tăng, người bảo hộ không được bọn hắn, còn không lập tức nhận lấy cái chết!”

Nam tử trẻ tuổi mở miệng hét lớn, trực tiếp một cái cự đại chưởng ấn hung hăng bổ xuống.

Ầm ầm!

Toàn bộ chữ Vạn lập tức lại khó tiếp nhận, kịch liệt oanh minh, sau đó xuất hiện vô số vết rạn, trực tiếp trên

không trung nổ bể ra đến, hóa thành vô số đạo lưu quang hướng về bốn phương tám hướng mãnh liệt.

“Thiện tai thiện tai!”

Trong phật tự truyền đến thương xót thanh âm, một đạo sáng chói kim quang từ phật tự bên trong cấp tốc vọt ra, hóa thành một tôn thân thể khô gầy, mặt khô héo cà sa khô quắt lão tăng, không nói một lời, trực tiếp kết xuất Kim Cương Ấn, đi lên một quyền hướng về nam tử trẻ tuổi hung hăng đập tới.

Nam tử trẻ tuổi hét lớn một tiếng, lập tức đáp xuống, đón lấy lão tăng.

Cùng lúc đó, một bên râu bạc trắng lão đạo cũng nhanh chóng đánh giết xuống dưới.

“Các người còn đứng ngây đó làm gì? Lập tức xuống dưới thanh trừ Chuyển Luân tự!”

Râu bạc trắng lão đạo mở miệng hét lớn.

Lập tức, bốn phương tám hướng từng vị Siêu Thoát Cảnh cao thủ, bắt đầu đồng loạt ra tay, hướng về toàn bộ to lớn Chuyển Luân tự hung hăng đánh xuống.

Oanh!

Vô song hào quang từ quả đấm của bọn hấn bên trong phát ra, giống như là Thái Dương, hướng về phía dưới hung hăng đập tới, không gian vỡ vụn, đại địa sụp đổ, Chuyển Luân tự bên trong tất cả mọi người lập tức tất cả đều lộ ra nồng đậm hoảng sợ, mỗi người đều cảm thấy hồn phách run rẩy, sinh ra lớn lao bi thương.

“Xong!”

Trình Thiên Dã tuyệt vọng mở miệng.

“Mau tới người cứu mạng a. Ta không muốn chết!”

Thảm Đào hoảng sợ kêu to, nước mắt bão tố vung.

Ầm ầm! !

Đột nhiên, không gian vỡ vụn, một mảnh vô cùng quý dị mười lăm sắc hào quang bỗng nhiên nổi lên, yếu ớt xoay tròn, trực tiếp hợp thành một cái vô cùng to lớn mười lăm sắc vòng xoáy, nằm ngang ở Chuyển Luân tự trên không, giống như là cổ lỗ lỗ sâu, đem đầy trời nổ xuống năng lượng ba động hết thảy thôn phệ hầu như không còn.

Từng đạo vô song hào quang tràn vào vòng xoáy, không có nhắc lên mây may gợn sóng.

Không chỉ có như thế, cái kia đạo thần bí khó lường mười lăm sắc vòng xoáy tại thôn phệ hết đám người công kích về sau, lại lập tức phóng lên tận trời, hướng về kia chút thần sắc chất phác Siêu Thoát Cảnh cao thủ nhanh chóng hướng về đi.

“Phát hiện người phản kháng, lập tức xoá bỏ!”

“Phát hiện người phản kháng, lập tức xoá bỏ!”

Những cái kia Siêu Thoát Cảnh cao thủ lập tức phát ra từng đợt máy móc băng lãnh thanh âm, hướng về mười lăm sắc vòng xoáy cấp tốc đánh tới.

Chỉ bất quá đám bọn hắn hết thảy công kích tại mười lăm sắc vòng xoáy trước mặt hết thảy không có, từng mảnh từng mảnh vô song hào quang nhanh chóng quét sạch mà qua, như là như gió thu quét lá rụng, đem bọn hắn thân thể một cái tiếp một cái cấp tốc quét vào đến

mười lăm sắc vòng xoáy bên trong.

Toàn bộ mười lăm sắc vòng xoáy tĩnh mịch quý dị, màu sắc yêu diễm, tại thôn phệ đông đảo cao thủ về sau, không có bất kỳ cái gì bão hòa dấu hiệu, ngược lại trực tiếp hướng về cách đó không xa râu bạc trắng lão đạo, nam tử trẻ tuổi nhanh chóng cắn nuốt.

Ngay tại chiến đấu kịch liệt râu bạc trắng lão đạo, nam tử trẻ tuổi đồng thời sinh ra cảm ứng, biến sắc, bỗng nhiên cấp tốc quay đầu.

“Ai?”

“Cút ra đây!”

Bọn hắn mở miệng hét lớn, cấp tốc tản ra, đồng thời nâng lên nắm đấm, hướng về trước mắt mười lăm sắc vòng xoáy hung hăng oanh kích mà đi.

Oanh! Oanh!

Hai đạo hào quang sáng chói hung hăng đập vào mười lăm sắc vòng xoáy bên trên, lập tức đánh cho mười lăm sắc vòng xoáy kịch liệt lắc lư, mặt ngoài khu vực hỗn loạn không ngừng, hướng vào phía trong lổm.

Nhưng mười lăm sắc vòng xoáy nhưng không có mảy may dừng lại, như cũ tại nhanh chóng hướng về thân thể của bọn hắn phóng đi, trực tiếp quét ra từng đạo hào quang, hướng về thân thể của bọn hắn quét sạch mà qua.

Hai đạo nhân ảnh di chuyển nhanh chóng, như là huyền ảnh, trong chốc lát xuất hiện tại hai cái phương hướng khác nhau, lại là một đạo kinh khủng quang mang bị bọn hắn đánh ra, hướng về mười lăm sắc vòng xoáy hung hăng đập tới.

Ầm ầm!

Mười lăm sắc vòng xoáy nhận công kích, như cũ tại kịch liệt lắc lư, mặt ngoài cấp tốc lổm, như là một khối to lớn silic nhựa cây, đang không ngừng biến hình.

“Thiên Chủng? Đây là Thiên Chủng lực lượng!”

Nam tử trẻ tuổi lộ ra vẻ kinh ngạc, “Người thế mà tập hợp đủ nhiều như vậy Thiên Chủng?”

Mắt thấy to lớn mười lăm sắc vòng xoáy còn tại nhanh chóng hướng về thân thể của hắn cuốn tới, nam tử trẻ tuổi vội vàng nhanh chóng rút lui, phá vỡ không gian, xuất hiện lần nữa tại một cái phương hướng mới, mà hậu chiêu chưởng lật một cái, xuất hiện một mặt tinh hồng sắc bảo kính, lớn chừng bàn tay, thôi động, trực tiếp hướng về mười lăm sắc vòng xoáy chiếu đi.

Oanh!

Một đạo tinh hồng như máu quang mang hung hăng đánh ra ngoài, chấn toàn bộ mười lăm sắc vòng xoáy kịch liệt lắc lư, bề ngoài lập tức bắt đầu một chút xú tán loạn.

Toàn bộ không gian đều bị chấn bắt đầu cấp tốc sụp đổ.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, thân thể nhoáng một cái, từ trong hư vô cấp tốc hiện lên ra, bàn tay quét qua, mười lăm sắc vòng xoáy một lần nữa ổn định, ánh mắt cấp tốc hướng về nam tử trẻ tuổi cùng râu bạc trắng lão đạo nhìn lại.

Đơn giản thăm dò, hắn đã biết rõ hai người này thực lực.

So Thái Cổ ma nhạc hơi yếu.

Nhưng so màu đen đại trùng tử mạnh hơn một đoạn!

“Sự tôn!”

“Dương Phóng!”

“Là Dương Phóng!”

Bỗng nhiên, Chuyển Luân tự bên trong truyền ra kinh hô thanh âm.

Cơ hồ tất cả Lam Tinh người đều sắc mặt kinh biến, không dám tin.

“Người là ai? Người làm sao lại nắm giữ nhiều như vậy Thiên Chủng?”

Nam tử trẻ tuổi quát.

Râu bạc trắng lão đạo cũng sắc mặt kinh nghi, thân thể nhoáng một cái, cấp tốc ngăn cản Dương Phóng đường lui.

Chỉ bắt quá hấn vừa mới ngăn cản tới, Chuyển Luân tự bên trong khô Vinh lão tăng liền trong nháy mắt xuất hiện ở hấn không xa, cùng hấn đối chọi gay gắt.

Dương Phóng quay đầu nhìn thoáng qua, lại nhìn về phía khô Vinh lão tăng, mở miệng nói: “Tiền bối, người này giao cho người ngăn chặn, có thể chứ?”

“Thiện tai thiện tai, lão nạp cực lực mà vì.”

Khô Vinh lão tăng dựng thẳng lên bàn tay.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, lần nữa nhìn về phía

nam tử trẻ tuổi.

“Người tốt cuộc là ai?”

Nam tử trẻ tuổi quát.

“Ta là người như thế nào? Ta chỉ là một cái bị các người ép chặt vật chạy trốn, không nhà để về khách qua đường mà thôi, ta lúc đầu chỉ muốn yên lặng sinh hoạt, nhưng vì cái gì? Vì cái gì các người phải cho ta áp lực lớn như vậy? Các người có biết hay không ta hiện tại áp lực lớn bao nhiêu!”

Dương Phóng chậm rãi mở miệng, thanh âm dần dần trầm thấp.

“Người đến cùng đang nói bậy bạ gì đó?”

Nam tử trẻ tuổi âm trầm quát.

“Thôi, người cho là ta nói bậy, kia chính là ta nói bậy đi, dù sao người cũng là không có khả năng còn sống rời đi.”

Dương Phóng thanh âm nặng nề, bỗng nhiên một tiếng gào thét.

“Rống...”

Hắn toàn bộ thân hình như là thối phồng đồng dạng bắt đầu cấp tốc phóng đại, vô số bộ lông màu đen nhanh chóng chui ra, rầm rầm rung động, hắc khí cuộn cuộn, móng tay chui ra, âm trầm kinh khủng, trong nháy mắt hóa thành gần vạn mét cao.

Một thân trên dưới khí tức sôi trào mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, đơn giản chính là Thái Cổ Ma Thần.

Bản thể triển lộ!

Vừa mới lộ ra bản thể, Dương Phóng liền hét lớn một tiếng, kinh khủng ma trảo dùng sức quét qua, ẩn chứa 【 hỗn độn Quy Khư 】 lực lượng kinh khủng đi lên hướng về nam tử trẻ tuổi thân thể hung hăng quét tới.

Nam tử trẻ tuổi sắc mặt kinh biến, trong tay huyết sắc bảo kính nhẹ nhàng nhoáng một cái, lại là một đạo huyết sắc hồng quang bắn ra ngoài, cùng Dương Phóng đại thủ đụng vào nhau.

Oanh một tiếng, Dương Phóng 【 hỗn độn Quy Khư 】 pháp tắc bị sinh sinh đánh tan, thân thể cấp tốc rút lui, một thân trên dưới lông đen tất cả đều đứng vững.

“Có chút ý tứ, kém chút quên, ta cũng có một kiện vũ khí, đại hoang phá diệt mâu, ra đi!”

Dương Phóng đột nhiên rống to.

Ầm ầm!

Mười lăm sắc vòng xoáy khế run lên, trực tiếp từ bên trong rơi xuống dưới một cây vết rỉ pha tạp cổ lão chiến mâu, âm trầm kinh khủng, nhiễm huyết tinh, lượn lờ lấy vô tận sát khí, bốn phía tựa hồ còn có vô số oan hồn tại kêu rên.

Toàn bộ chiến mâu mới vừa xuất hiện, liền bị Dương Phóng một thanh nhiếp trụ, ở trong tay của hắn nhanh chóng biến lớn, trong nháy mắt hóa thành gần vạn mét dài ngắn, bị hắn nâng lên, toàn thân khí thể vô hạn ngưng tụ, trực tiếp một mâu hướng về nam tử trẻ tuổi hung hăng quán xuyên quá khứ.

“Đại hoang phá diệt mâu!”

Nam tử trẻ tuổi biến sắc, nói: “Là người, là người giết chết Cổ La!”

Mắt thấy vô tận sát cơ đánh tới, hấn lông tơ đứng vững, âm ỉ vừa kêu, liễu lĩnh cầm trong tay huyết sắc bảo kính thô động, từ bên trong bắn ra kinh khủng hồng quang, nhanh chóng hướng về hướng đại hoang phá diệt mâu.

Oanh!

Một tiếng kịch liệt oanh minh, kinh khủng sát cơ trực tiếp quán xuyên huyết sắc hồng quang, còn tại cấp tốc hướng về nam tử trẻ tuổi vọt tới.

Nam tử trẻ tuổi vội vàng nhanh chóng tiến hành trốn tránh.

Nhưng vẫn là chậm.

Bị một đạo kinh khủng sát cơ trực tiếp xuyên qua thân thể, phù một tiếng, nửa người trực tiếp băng liệt.

Trong miệng của hấn gầm thét, đơn giản không dám tin, tất cả máu thịt vụn đều đang nhanh chóng gây dựng lại, thân thể cháy hừng hực, tựa như đẫm máu trùng sinh.

Nhưng vào lúc này!

Dương Phóng mười lăm sắc vòng xoáy sớm đã nhanh chóng hướng về nam tử trẻ tuổi gào thét đi qua.

“Thiên phát sát cơ, di tinh đổi tức; địa phát sát cơ, long xà khởi lục; nhân phát sát cơ, long trời lở đất!”

Nam tử trẻ tuổi đột nhiên hét lớn, từng mảnh từng mảnh sáng chói hào quang từ bên cạnh hấn nhanh chóng hướng về ra ngoài, ẩn chứa đáng sợ pháp tắc, hướng về mười lăm sắc vòng xoáy dũng mãnh lao tới, ý đồ

ngăn trở mười lăm sắc vòng xoáy.

Toàn bộ mười lăm sắc vòng xoáy mặc dù tại hơi run rẩy, nhưng như cũ tại cuồng mãnh phủ xuống.

Cùng lúc đó, Dương Phóng trong tay đại hoang phá diệt mâu đã sớm lần nữa xuyên qua mà ra.

Nam tử trẻ tuổi vội vàng cấp tốc phá vỡ không gian, thân thể lóe lên, sát na từ biến mất tại chỗ.

Ầm ầm!

Đại hoang phá diệt mâu bên trong kinh khủng sát cơ xuyên qua mà qua, lập tức đem trước mắt không gian liên miên liên miên kích sập, nơi xa mảng lớn sơn mạch hóa thành bột mịn.

Dương Phóng phản ứng cực nhanh, cơ hồ tại nam tử trẻ tuổi vừa mới biến mất, mười lăm sắc vòng xoáy liền đột nhiên nhanh chóng lượn vòng, trực tiếp hướng về phía sau hấn khu vực hung hăng bao phủ tới.

Sau lưng không gian vỡ tan, nam tử trẻ tuổi cơ hồ vừa mới nổi lên, liền nhìn thấy cấp tốc phủ xuống tới mười lăm sắc vòng xoáy, lập tức sắc mặt kịch biến, vội vàng lần nữa phá vỡ không gian.

Nhưng hấn lần này vừa mới phá vỡ không gian, Dương Phóng đại hoang phá diệt mâu liền sớm đã sớm quán xuyên quá khứ.

Oanh!

A!

Một trận thê lương kêu to phát ra, nam tử trẻ tuổi thân thể bị từ không gian trong đường hầm sinh sinh chấn ra,

huyết nhục nổ tung, đầy trời xương vỡ bay vung.

“Đáng chết, người còn dám làm tổn thương ta!”

Trong miệng hấn phẫn nộ kêu to.

Nhưng vừa dứt lời, liền lộ ra kinh hoảng.

Bởi vì mười lăm sắc vòng xoáy bên trong sớm đã quét ra mảng lớn hào quang, hướng về thân thể của hấn bao phủ mà đến, một sát na hấn mảng lớn huyết nhục bị hào quang quét trúng, cấp tốc đưa vào đến mười lăm sắc vòng xoáy bên trong.

“Không được!”

Nam tử trẻ tuổi lộ ra vẻ kinh ngạc, còn lại huyết nhục tất cả đều tại kịch liệt giãy dụa.

Nhưng càng giãy dụa, bị mười lăm sắc vòng xoáy hấp thu càng là mãnh liệt.

“Tà đạo, mau mau giúp ta!”

Nam tử trẻ tuổi hồn phách phát ra kinh hoảng kêu to.

Đang cùng khô Vinh lão tăng chiến đấu kịch liệt râu bạc trắng lão đạo, biến sắc, vội vàng nhanh chóng phá vỡ không gian, thân thể lóe lên, trong tay trực tiếp xuất hiện một mặt màu xanh phù triện, bị hấn tại chỗ bóp nát.

Oanh!

Long trời lở đất, một loại vô cùng kinh khủng cái thế khí tức trong nháy mắt từ trước người hấn bộc phát ra.

Giống như là ba ngàn đại thế giới lập tức nổ tung đồng dạng.

Lại hình như từ nơi sâu xa có cái gì vô thường ác thú thức tỉnh đồng dạng.

Một cỗ làm cho người kinh tâm động phách, lại buồn nôn nôn khan khí tức khùng bố trong nháy mắt lan tràn ra, khiến cho không gian liên miên liên miên vỡ vụn, thiên địa liên miên liên miên sụp đổ.

Chỉ gặp cao trung bên trong, khí lưu ngưng tụ, trực tiếp biến thành một cây bạch quang sáng chói, vô cùng to lớn ngón tay, giống như là một cây cổ lão kinh thiên chi trụ, ẩn chứa uy nghiêm, băng lãnh cùng tĩnh mịch khí tức, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng điếm tới.

Một sát na, càn khôn biến ảo, nhật nguyệt đảo ngược.

Giữa thiên địa trực tiếp hiện lên đủ loại cổ lão đạo âm, lít nha lít nhít, đình tai nhức óc, để cho người ta não hải u ám, hồn phách run rẩy.

Dương Phóng càng là đứng mũi chịu sào, trước mắt trong nháy mắt xuất hiện vô số ảo giác, thật giống như có đủ loại tiên nhân đang bay múa, lại xuất hiện khắp nơi cổ lão đình đài lầu các, lại xuất hiện đầy trời sáng chói tinh thần, não hải oanh minh, ngơ ngơ ngác ngác. . . cả người hoàn toàn không biết vị trí.

Khô Vinh lão tăng thần sắc kinh biến, vội vàng liêu lĩnh hét lớn: “Dương Đạo tránh mau, kia là phía sau màn hắc thủ phân thân!”

Ầm ầm!

Thanh âm của hắn truyền vào Dương Phóng não hải, rốt cục để Dương Phóng thanh tỉnh ngẩn ngủ tới, biến sắc, liền tranh thủ mười lăm sắc vòng xoáy nhanh chóng đưa

ngang trước người, đồng thời năm mặt Thất Sát bia, bộ xương màu đen đầu hết thầy tế ra, đại hoang phá diệt mâu giơ cao, hướng về phía trước hung hăng xuyên qua mà đi.

Oanh!

Mười lăm sắc vòng xoáy bị con kia to lớn Bạch sắc ngón tay nhẹ nhàng đâm một cái, lập tức kịch liệt lắc lư, hạo đặng ra từng mảnh từng mảnh khó có thể tưởng tượng khí tức, sau đó tại chỗ nổ tung.

Sau đó ngón tay tiếp tục rơi vào năm mặt Thất Sát bia, bộ xương màu đen trên đầu, đem Thất Sát bia, đầu lâu cũng hết thầy bắn bay ra ngoài, cuối cùng to lớn ngón tay trực tiếp hướng về Dương Phóng đại hoang phá diệt mâu rơi đi.

Đông!

Kịch liệt hơn oanh minh phát ra, toàn bộ thứ nguyên không gian đều bỗng nhiên run rẩy lên, lập tức xuất hiện vô số vết rạn, như đồ sứ đồng dạng bắt đầu nổ tung.

Phốc phốc!

Dương Phóng hai đầu thô to cánh tay trong nháy mắt bắt đầu từng khúc băng liệt, mặt ngoài vô số lông đen hết thầy dựng thẳng lên, từng cây thô to mạch máu bắt đầu cấp tốc sụp đổ.

Hai cái to lớn cánh tay giống như là không thuộc về mình, trực tiếp bị một cỗ vô cùng kinh khủng lực lượng chấn động đến vỡ nát, sau đó đại hoang phá diệt mâu cán mâu cũng bị một cỗ sức mạnh cực kỳ đáng sợ chấn cảm ngược mà quay về, tại chỗ hung hăng cắm vào Dương Phóng ngực.

“Rống!”

Trong miệng của hắn phát ra vô cùng phần nộ rống to, khàn cả giọng, quanh quẩn vô số bên trong, thể nội lôi âm, Hắc Âm, Địa Mẫu, Kim Cương, âm dương, Phần Linh các loại Thần Chúng tất cả đều tại phát huy tác dụng.

Đồng thời hắn dứt gãy hai tay cũng đang nhanh chóng gãy dựng lại, mười lăm sắc vòng xoáy một lần nữa nổi lên, từ bên trong bộc phát ra từng mảnh từng mảnh vô cùng kinh khủng sức mạnh mang tính chất hủy diệt, hướng về kia chỉ to lớn ngón tay rơi đi.

Ầm ầm!

Giữa thiên địa một mảnh oanh minh, thanh âm điếc tai.

Cho dù Dương Phóng thủ đoạn tề xuất, y nguyên bị to lớn ngón tay đẩy cấp tốc rút lui, sau lưng không gian liên miên liên miên nổ tung, rung động ầm ầm, mặt đất liên miên liên miên xốc lên.

Khô Vinh lão tăng sắc mặt kịch biến, đột nhiên thân thể nhanh chóng phóng đại, thay đổi ban đầu khô xẹp gầy còm hình thái, cả người trở nên khô ngô cao lớn, huyết nhục sung mãn, giống như là một tôn cực kỳ đáng sợ cự nhân, liều lĩnh cuồng xông mà qua, huy động đại thủ nghĩ đến cây kia thô to ngón tay hung hăng bổ tới.

Nhưng căn này ngón tay lại đáng sợ dị thường, tựa hồ là giữa thiên địa cấm kỵ, lại tựa hồ ẩn chứa một loại nào đó để cho người ta không thể ước đoán lực lượng, lão tăng bàn tay vừa mới vỡ xuống, thân thể của mình liền bắt đầu nổ tung.

Lão tăng trong miệng rống to, cho dù thân thể nổ tung, huyết nhục đầy trời, như cũ tại anh dũng hướng về to

lớn ngón tay liên hoàn bổ tới.

Đồng thời Dương Phóng bên kia cũng tận đem hết toàn lực vận dụng các loại thủ đoạn, hướng về to lớn ngón tay liên tục oanh sát mà đi, kinh khủng lực chấn động sớm đã để thân thể của hắn băng liệt không biết bao nhiêu lần.

Giữa cả thiên địa khắp nơi đều là huyết vũ, nhuộm đỏ thanh thiên.

Rốt cục!

Tại Dương Phóng cùng khô Vinh lão tăng liên hoàn oanh kích dưới, con kia to lớn ngón tay tựa hồ là năng lượng tiêu tán, bắt đầu chậm rãi ảm đạm, tiếp lấy mơ hồ xuống dưới.

Cho đến cuối cùng hoàn toàn biến mất không thấy.

Râu bạc trắng lão đạo biến sắc, nhìn thấy to lớn ngón tay biến mất, cũng không dám tiếp tục chờ lâu, cuốn lên đồng bạn còn sót lại huyết nhục, thân thể lóe lên, sát na phá vỡ không gian, cấp tốc biến mất nơi đây.

Hồng hộc! Hồng hộc! Hồng hộc!

Dương Phóng trong miệng phát ra vô cùng nặng nề, như là rách rưới ống bễ đồng dạng to lớn thanh âm, mỗi một lần thở dốc đều có thể mang đến mảng lớn khí lưu gào thét.

Hắn toàn thân máu tươi, vô cùng thâm thảm.

Nhất là hai tay, ngực, dù là huyết nhục gây dựng lại, y nguyên nhói nhói vô cùng.

Một chút thương thế thể thể mà xâm nhập căn cơ!

“Phía sau màn hắc thủ? Vừa mới kia là phía sau màn hắc thủ?”

Hắn một mặt không thể tin.

Mình cùng phía sau màn hắc thủ so chiêu!

“Cũng thế, cũng không phải, hắn chỉ là phía sau màn hắc thủ nửa thức sát thuật, bị phong ấn ở trong ngọc bội, nhưng tại thời khắc máu chốt trong nháy mắt xuất hiện!”

Lão tăng thở hổn hển, trên thân máu me đầm đìa, nhìn so Dương Phóng chẳng tốt đẹp gì.

Nếu không phải con kia to lớn ngón tay năng lượng biến mất, tự động tản ra, hai người bọn họ thương thế tất nhiên sẽ còn càng thêm thảm liệt.

Nói không chừng, Dương Phóng sẽ bị tươi sống điếm chết quá khứ!

“Nửa thức sát thuật?”

Dương Phóng sắc mặt rung động.

Chỉ là nửa thức sát thuật giống như này kinh khủng?

Nếu là chân thân xuất hiện, chẳng phải là có thể thuận sát mình?

Trong lòng của hắn mãnh liệt, khó mà bình tĩnh.

Nhưng rất nhanh, hắn vút bỏ tự ti.

Phía sau màn hắc thủ tu luyện vô số năm, mưu đồ vô số năm, chính mình mới tu luyện mấy chục năm, hiện tại

liền có thể ngăn trở hẳn nửa thức sát thuật, hữu chiêu
một ngày, tất nhiên có thể triệt để chống lại đối phương!

...

Chương 457 : Đào xuyên thời không trường hà! Quyết đấu Vô Tướng Thần Hoàng!

“Đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ, vô cùng cảm kích.”

Dương Phóng thở hỗn hển, mở miệng nói ra.

“Không cần cảm ơn ta, lần này ta hẳn là cảm ơn người mới là, nếu không phải người, chỉ sợ Chuyển Luân tự chúng sinh khó thoát khỏi cái chết.”

Lão tăng khí tức hỗn loạn, lắc đầu nói.

“Tiền bối, nơi này đã không thể chờ lâu, nghi nhanh chóng thay đổi địa phương, phía sau màn hắc thủ cái khác thủ hạ nói không chừng lập tức liền sẽ đuổi tới.”

Dương Phóng mở miệng.

“Không tệ, nhất định phải lập tức rút đi.”

Lão tăng ngữ khí ngưng trọng, nói: “Đúng rồi, Dương thí chủ, người cần phải coi chừng, theo lão nạp biết, gần đây có một vị từ Thái Cổ sống sót cái thể cường giả, đã bí mật đầu nhập vào phía sau màn hắc thủ, chuyên môn bán những người khác chỗ ẩn thân, lão nạp đã có vài vị bạn cũ bị bán, lúc đầu lão nạp đối đây hết thầy còn cầm thái độ hoài nghi, thẳng đến bọn này phía sau màn hắc thủ thủ hạ tìm tới nơi này, lão nạp mới phát hiện quả thật như thế.”

“Ồ? Có người tại bán đám người?”

Dương Phóng con mắt run lên.

“Đúng vậy, vị cường giả này tên là 【 Quy Khư lão đạo 】 , tại Thái Cổ thời kì, cũng là một vị thanh danh hiển hách hạng người, nhưng bây giờ thế mà liên tục bán nhiều người, ta lo lắng phía sau hẳn khẳng định sẽ còn bán càng nhiều người, Dương thí chủ một khi gặp được người này, cần phải cẩn thận là hơn.”

Lão tăng mở miệng.

“Tiền bối nhưng có người này Kính Tượng?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Có.”

Lão tăng gạt đầu, trực tiếp từ trong ngực lấy ra một khối Bạch sắc tinh thạch, đem nó giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp nhận tinh thạch, dán tại mi tâm chỗ, tiến hành xem xét, một lát sau con mắt lóe lên.

“Là hẳn!”

Trong mắt của hắn trực tiếp hiển hiện sát cơ!

Lại là người này?

Lúc trước đại kiếp tiến đến, có một cái bàn tay lớn màu vàng óng mấy lần ám toán mình, kém chút đưa tỵ thân vào chỗ chết, mình về sau nhiều lần tìm kiếm đều không thể tìm tới cái này bàn tay lớn màu vàng óng phía sau màn chủ nhân.

Nhưng nghĩ không ra đúng là cái này Quy Khư lão đạo!

Trong tinh thạch lạc ấn hình ảnh cơ hồ cùng mình lúc

trước gặp phải bàn tay lớn màu vàng óng một màn đồng dạng.

“Dương thí chủ cũng biết người này?”

Lão tăng hỏi thăm.

“Biết, nào chỉ là biết.”

Dương Phóng cười lạnh liên tục.

Thật sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, được đến không mất chút công phu.

“Đúng rồi tiền bối, người này bây giờ tại nơi nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta hiện tại cũng không biết, người này cực kỳ cảnh giác, trước đây không lâu, ta còn tại một chỗ trong vết nứt không gian gặp qua hắn, nhưng bây giờ hắn ở đâu ta cũng không rõ ràng, bất quá ta có thể giúp người lưu ý một chút.”

Lão tăng mở miệng.

Hắn nhận biết không ít cường giả, có thể phát động chúng nhân chi lực, đến cộng đồng tìm kiếm.

“Tốt, làm phiền tiền bối.”

Dương Phóng mở miệng, nói: “Tiền bối hiện tại hắn là không chỗ có thể đi đi, ta ngược lại biết một chỗ thứ nguyên không gian, đến nay coi như an toàn, tiền bối nếu không chê, có thể đem Chuyển Luân tự cùng nhau dò đi qua.”

Lão tăng có chút do dự, cuối cùng vẫn nhẹ nhàng gật

đầu.

“Tốt, đa tạ Dương thí chủ.”

Lão tăng mở miệng.

“Đại sư khách khí.”

Dương Phóng đáp lại.

Sau đó bọn hắn cấp tốc hành động.

Lão tăng phóng lên tận trời, vận chuyển lên một môn đại thủ đoạn, đem toàn bộ Chuyển Luân tự đều cho cấp tốc thu hồi, gãy diệt tiến vào trong tay áo, sau đó hai người rất nhanh rời đi nơi đây.

Không bao lâu Dương Phóng hai người đã lần nữa quay trở về Thần thôn chỗ.

Mới vừa xuất hiện, Thần thôn thần bí lão đạo liền sinh ra cảm ứng, trong nháy mắt xuất hiện ở cách đó không xa, lộ ra ngạc nhiên, hướng về phía trước nhìn tới.

“Là người, khô khốc thần tăng, người còn chưa có chết?”

“Thiện tai thiện tai, nguyên lai là cố nhân, lão nạp hồ thẹn, đến nay còn cầu tại thế.”

Khô Vinh lão tăng chấp tay trước ngực, rất là khiêm tốn.

“Lão hòa thượng, người thật là đủ mạng lớn.”

Thần bí lão đạo đánh giá lão tăng.

“Tiền bối, các người nhận biết?”

Dương Phóng nhìn về phía lão tăng, thốt lên hỏi thăm.

“Đúng vậy, vị này là Nguyên Mộc đạo nhân, cùng lão nạp tại Thời Đại Thái Cổ từng có mấy lần gặp mặt.”

Lão tăng mở miệng.

“Mấy lần gặp mặt, hắc hắc, nói dễ nghe.”

Thần bí lão đạo tràn đầy ý vị cười lạnh, nói: “Lão hòa thượng, ai bảo người đi vào cửa ta bàn, ta chỗ này địa bàn không chào đón người!”

“Thiện tai thiện tai, cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp!”

Lão tăng chấp tay trước ngực.

“Đánh rắm! Chớ cùng lão đạo nói bậy, lão đạo không tin người kia một bộ!”

Thần bí lão đạo mở miệng nói.

“Được rồi, vị đại sư này chỉ là tới tạm trợ một đoạn thời gian, làm sao? Ngay cả ở tạm một đoạn thời gian cũng không được sao?”

Dương Phóng mày nhăn lại, mở miệng nói ra.

“Người...”

Thần bí lão đạo sắc mặt biến hóa, nhìn một chút Dương Phóng, trong lòng cấp tốc phun trào, mở miệng nói: “Thôi được, ở liền ở đi.”

Hắn lần nữa nhìn một chút lão tăng, âm thầm cắn răng, trực tiếp phát tay áo rời đi.

“A Di Đà Phật, đa tạ thí chủ.”

Lão tăng lần nữa chấp tay trước ngực.

Cách đó không xa huyết sắc sư tử con, mày nữa lại, nhìn một chút rời đi thần bí lão đạo, lại nhìn một chút cách đó không xa Dương Phóng, đột nhiên truyền âm nói: “Tiểu tử, có việc đến một chuyến!”

Dương Phóng sắc mặt khẽ động, hướng về huyết sắc sư tử con phương hướng nhìn lại, sau đó lần nữa nhìn về phía lão tăng, mở miệng nói: “Tiền bối, người ở chỗ này trước dàn xếp đám người, vẫn bối có việc rời đi trước một bước.”

“Thí chủ đi thông thả!”

Lão tăng đáp lại.

Dương Phóng lúc này hướng về huyết sắc sư tử con phương hướng đi tới.

“Thế nào?”

“Thời không trường hà chỗ sâu chiến đấu đã kết thúc, người có muốn hay không lần nữa đi qua nhìn một chút?”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Chiến đấu kết thúc?”

Dương Phóng con mắt ngưng tụ, tiếp cận huyết sắc sư tử con, nói: “Trước người lại đi thời không trường hà chỗ sâu rồi?”

“Kia là tự nhiên, dù sao nhàn rồi cũng là nhàn rồi.”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

Dương Phóng nhìn thật sâu nó một chút, nói: “Người là đi điều tra Vô Tướng Thần Hoàng a?”

Huyết sắc sư tử con sắc mặt đột biến, cắn răng nói: “Không tệ, đúng thì sao?”

Vô địch Thần Vương chết tại trong lòng của nó thủy chung là một cây gai, nó không muốn buông tha bất kỳ một cái nào cơ hội tới tiến hành điều tra.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, nói: “Người quả thực là muốn chết, một khi bị Vô Tướng Thần Hoàng phát hiện, bị hắn tìm hiểu nguồn gốc một đường tìm đến, không chỉ có là người khó thoát khỏi cái chết, nơi đây tất cả mọi người sẽ bị người liên lụy!”

“Yên tâm, hắn tìm không đến, ta đi thời điểm, hắn đã sớm rời đi, lại nói, ta cũng có bảo mệnh đại thủ đoạn, hắn căn bản không cảm thấy được ta, bằng không năm đó cũng sẽ không để ta sống xuống tới!”

Huyết sắc sư tử con ngạo nghễ mở miệng.

“Người có thể tránh thoát cảm giác của hắn?”

Dương Phóng híp mắt lại.

“Không phải đâu?”

Huyết sắc sư tử con hừ lạnh mở miệng, nói: “Hiện tại tương lai một lần nữa bị phong tỏa, ta đào ra một đầu mới thông đạo thông hướng thời không trường hà chỗ sâu, thế nào? Có dám hay không cùng đi lại dò xét dò xét, người đi tìm Âm Tuyên, ta tiếp tục đi tìm những đầu mới khác, đại gia lẫn nhau hợp tác, mới có thể cùng có lợi.”

Dương Phóng thật sâu nhìn cái này huyết sắc sư tử con.

Này huyết sắc sư tử con năng lực đơn giản yêu dị.

Không chỉ có thể tùy ý đào xuyên phong ấn, còn có thể che đậy lại Vô Tướng Thần Hoàng cảm giác.

Quả thực không thể tưởng tượng.

Trong lòng của hắn nhanh chóng suy tư.

“Có thể, bất quá đến nơi đó về sau, người hết thấy đều muốn nghe ta.”

“Không có vấn đề!”

Huyết sắc sư tử con gật đầu.

Dương Phóng lần nữa nhìn thoáng qua gia hỏa này.

Gia hỏa này đáp ứng thuận lợi như vậy, chỉ sợ thật tới chỗ về sau, sẽ không dễ dàng như vậy nghe lời.

Bất quá!

Dù sao mục tiêu của mình là tìm kiếm Âm Tuyên, gia hỏa này có chết hay không, cùng mình không có một phân tiền quan hệ.

Rất nhanh Dương Phóng hạ quyết tâm, cùng huyết sắc sư tử con cấp tốc rời đi nơi đây.

Bọn hắn tránh đi đám người, tìm tới một chỗ chỗ ẩn núp, sau đó Dương Phóng lần nữa mở ra thời không chi môn, lập tức trước mắt không gian lổm, bành trướng ra từng đợt cường đại mà hỗn loạn năng lượng khí tức, vô biên vô hạn, cổ lão tang thương.

Một người một thú thân thể lóe lên, lần nữa cấp tốc chui vào đến thời không trường hà bên trong, sau lưng thông đạo lập tức bắt đầu cấp tốc quan bế, trong nháy mắt khôi phục như thường.

Lần này tiến vào thời không trường hà, Dương Phóng rõ ràng có thể cảm giác được từng đợt tiêu điều khí tức âm lãnh, từng mảnh từng mảnh vô hình huyết tinh không ngừng từ thượng du cọ rửa xuống tới.

Ngẩng đầu nhìn lại, càng là có thể tại thời không trường hà chỗ sâu nhìn thấy ần ần huyết quang.

“Người xác định Vô Tướng Thần Hoàng bọn hắn đã rời đi?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm một câu.

“Thiên chân vạn xác!”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Vậy thì tốt, đi thôi.”

Dương Phóng mở miệng.

Một người một thú trực tiếp tăng thêm tốc độ, nghịch thời không trường hà, bắt đầu hướng về chỗ sâu nhanh chóng hướng về đi, bên người vô tận bọt nước tại cuộn cuộn, phát ra rầm rầm bành trướng thanh âm.

Hai người giống như là tại một chỗ nộ hải bên trong lặn.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rất cục!

Dương Phóng lần nữa cảm thấy quen thuộc nặng nề khi tức, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước khu vực lấp kín vô cùng mênh mông nặng nề màn sáng một mực ngăn tại phía trước, giống như là một chỗ cổ lỗ lớn áp áp tại nơi đây, đem thời không trường hà chỗ sâu khu vực một mực phong ấn.

“Là nơi này.”

Dương Phóng nói nhỏ, ánh mắt một trận dò xét, bỗng nhiên có chút lóe lên, chỉ gặp tầng này nặng nề năng lượng màn sáng một góc, xuất hiện một cái nhỏ xíu khe hở, nổi thẳng chỗ sâu.

“Nơi đó chính là người móc ra?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Phải!”

Sư tử con mở miệng.

“Đi!”

Dương Phóng thân thể lóe lên, hướng về kia chỗ khe hở cấp tốc tiếp cận quá khứ.

Huyết sắc sư tử con vội vàng cấp tốc theo sát ở phía sau.

Một người một thú xuyên qua tĩnh mịch thần bí khe hở, một đường hướng về chỗ sâu nhất tiến đến, trong lúc đó Dương Phóng 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng, 【 Phong luật 】 Thần Chủng tất cả đều đang yên lặng thôi động, thời khắc nhìn chăm chú lên chỗ sâu nhất động tĩnh.

Bất quá tựa hồ thật làm cho huyết sắc sư tử con nói chuẩn, Vô Tướng Thần Hoàng bọn hắn thật đã rời đi.

Phong ấn phía sau khu vực, hoàn toàn tĩnh mịch, huyết quang tràn ngập, không có chút nào dị thường truyền ra.

Qua đi tới hồi lâu.

Dương Phóng, huyết sắc sư tử con mới rút cục từ chỗ này khe hở chui ra.

Ầm ầm!

Một trận vô cùng nồng đậm Huyết Sát khí tức trong nháy mắt từ phiến khu vực này cuộn cuộn mà đến, giống như là vô tận biển cả, đem hai người thân thể bao phủ ở bên trong.

Đưa mắt thấy, chỉ mỗi ngày địa chi ở giữa khắp nơi đều là vụn vặt huyết nhục, trôi nổi vũ khí, hỗn loạn sóng năng lượng...

Toàn bộ như là tận thế.

Cho dù là lấy Dương Phóng tu vi hiện tại, nhìn thấy tình cảnh như vậy, không khỏi sinh ra nồng đậm ngưng trọng.

Trước đó trận chiến kia đến cùng chết nhiều ít người?

Những này chết mất đều là Siêu Thoát Cảnh cao thủ a...

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp toàn bộ khu vực vô biên rộng lớn, vẫn còn tiếp tục hướng về nơi xa kéo dài, tầng tầng huyết quang giống như là sóng cả, đổ loá mắt.

Một người một thú lần nữa hành động, hướng về chỗ sâu nhất khu vực tiến đến.

Toàn bộ thời không trường hà chỗ sâu, cực kỳ mêh

mông.

Theo bọn hấn một đường chạy qua, thấy qua huyết quang càng ngày càng đậm, càng ngày càng mật, giữa thiên địa tràn ngập vô tận tử vong cùng kiếm chế khí tức.

Bất quá huyết sắc sư tử con cũng không rảnh rỗi, một đường chạy tới thời điểm, đang không ngừng tìm kiếm lấy dấu vết để lại, đem một chút thi thể lật qua lật lại địa quan sát, ý đồ xác định Vô Tướng Thần Hoàng thủ đoạn.

Dương Phóng không có đi để ý tới nó, mà là vận chuyển 【 nhân quả 】 Thần Chủng, trước mắt khu vực xuất hiện lần nữa vài gốc óng ánh chuỗi nhân quả.

Những này chuỗi nhân quả rất nhẹ, rất nhạt, mơ mơ hồ hồ, như là nhỏ bé yếu ớt tờ nhện, hướng về nơi xa kéo dài, nhìn tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ đứt gãy.

“Âm Tuyên...”

Dương Phóng sắc mặt biến đổi.

Hắn thật cảm nhận được Âm Tuyên nhân quả.

Ngoài ra!

Còn có cha mẹ hấn nhân quả!

Dương Phóng cũng không còn cách nào kiềm chế, thu liễm khí tức, như là một đoàn như bóng đen, cấp tốc hướng về phía trước lao đi.

Huyết sắc sư tử con nhìn thoáng qua Dương Phóng, sau đó nhanh chóng đi theo sau lưng.

Lại qua một đoạn thời gian.

Bỗng nhiên, từ tiền phương của bọn hắc truyên đến từng đợt vô cùng nặng nề khí tức, tang thương thần bí, lượn lờ lấy từng đợt thổ Hoàng sắc trạch, tại thời không trường hà chỗ sâu như ẩn như hiện.

Đúng là một chỗ vô cùng đại lực mênh mông, dị thường rách nát, lơ lửng tại thời không trường hà chỗ sâu, khắp nơi đều là mấp mô.

Toàn bộ đại lực tràn ngập khó tả hủy diệt tính khí tức.

Bốn phương tám hướng phiêu đầy thi thể, đủ loại kiểu dáng, huyết quang trùng thiên, còn có vô số vũ khí mảnh vỡ, cơ hồ mỗi một chuỗi vũ khí đều bị đánh đến nát bét.

“Là tương lai đại lực!”

Huyết sắc sư tử con nghện ngào mở miệng.

Nó trước đó một mình lúc đi vào, cũng không xâm nhập qua nơi này.

“Tương lai đại lực?”

“Đúng vậy, mảnh này tương lai đại lực cũng bị đánh phé đi, ý vị này hậu thế sinh linh không còn có tương lai, đều muốn bị phong kín lúc trước thời không, một khi chờ thời không đến cùng, bọn hắc cũng đều đem triệt để chết già!”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Triệt để chết già?”

Dương Phóng giật mình.

“Thời không là có dài ngắn, Thái Cổ bị phong ấn, tương lai bị đánh phế, hiện tại thời không thì tương đương với bị đơn độc lấy ra ra, một khi đợi đến thời không đi đến đầu, tất cả mọi người sẽ chết thảm!”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

Dương Phóng trong lòng trong nháy mắt trở nên trầm trọng dị thường.

Nói như vậy tình huống xa so với hẳn tưởng tượng bên trong còn nghiêm trọng hơn?

Bỗng nhiên thân thể của hắn hướng về mảnh này mệnh mỏng cổ đại lục cấp tốc bay đi, đáy mắt bên trong kia mấy cây yếu ớt chuỗi nhân quả vẫn còn tiếp tục nhảy lên, yếu ớt lấp lóe.

Rất nhanh Dương Phóng triệt để xác định cái này mấy cây chuỗi nhân quả nơi phát ra.

Tại bọn hắn phía trước nhất, xuất hiện một chỗ vô cùng to lớn sơn nhạc, đen nghịt một mảnh, giống như là một cái cự đại bàn tay đứng vững tại nơi này, cũng không biết có bao nhiêu trượng cao.

Chỗ bất đồng chính là, cái này bàn tay khổng lồ sinh ra sáu cái ngón tay, mỗi một cây ngón tay đều sáp thiên mà lên, giống như là Thái Cổ kinh thiên trụ đồng dạng.

Riêng là nhìn một chút, cũng làm người ta cảm giác được nồng đậm nặng nề cùng tang thương.

“Âm Tuyên ở phía dưới, bị giam giữ lại ở phía dưới!”

Dương Phóng mở miệng, con người chăm chú tiếp cận chỗ này to lớn sơn nhạc lòng đất.

“Vô Tướng Thần Hoàng, đây là Vô Tướng Thần Hoàng phong ấn, giết chết vô địch Thần Vương quả nhiên là hấn, cả hai khí tức cơ hồ một màn đồng dạng.”

Huyết sắc sư tử con kinh nghi mở miệng.

“Đúng rồi, trước đó ta khôi phục qua một lần đại hoang phá diệt mâu, nhìn thấy đại hoang phá diệt mâu đỉnh đỉnh trụ một vị tàn hồn, tựa hồ là thuộc về vô địch Thần Vương, hấn còn giống như không chết.”

Dương Phóng nói nhỏ.

“Cái gì? Mau đưa đại hoang phá diệt mâu lấy ra!”

Huyết sắc sư tử con biến sắc, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp nhào về phía Dương Phóng.

“Đừng nóng vội, lấy ra cũng không có, chỉ có tại đại hoang phá diệt mâu triệt để khôi phục thời điểm, cái kia đạo tàn hồn mới có thể hiển lộ, tình huống khác hạ căn bản không nhìn thấy, lấy cá nhân ta công lực là rất khó đem đại hoang phá diệt mâu triệt để khôi phục, cần tìm kiếm người khác hiệp trợ.”

Dương Phóng mở miệng.

“Đáng chết, ngươi làm sao không nói sớm?”

Huyết sắc sư tử con tức giận đến giơ chân, giận mắng mở miệng.

“Trước đó sự tình các loại rất nhiều, ta căn bản nghĩ không ra.”

Dương Phóng mở miệng, nói: “Đúng rồi, hiện tại còn muốn làm phiền ngươi xuất thủ, từ chỗ này đại sơn phía dưới đào vào đi, ta muốn nhìn Âm Tuyên đến cùng chết

hay không?”

“Tiểu tử, người tốt nhất đừng lừa gạt ta?”

Huyết sắc sư tử con phẫn nộ nói.

“Yên tâm, ta người này nói cái gì chính là cái đó, tại đại hoang phá diệt mâu đỉnh xác thực đỉnh trụ một đạo tàn hồn.”

Dương Phóng mở miệng.

“Tốt, ta giúp người đào!”

Huyết sắc sư tử con mở miệng, sau đó vọt thẳng đến toà kia vô cùng cao ngất sơn nhạc phía dưới, bắt đầu hướng xuống đào đi.

Nhưng cái này một đào, nó lập tức lộ ra kinh nghi.

“Thật quỷ dị phong ấn, nơi này phong ấn so bên ngoài cường thịnh bảy tám lần tả hữu.”

“Đào không ra sao?”

Dương Phóng nhíu mày, cấp tốc tiếp cận tới.

“Móa nó, liền không có ta đào không ra phong ấn.”

Huyết sắc sư tử con thềm mắng một tiếng, hai cái móng vuốt bên trên huyết quang lấp lóe, lập tức bắt đầu tăng lớn lực lượng, hướng về toà núi cao này phía dưới dùng sức đào đi.

Phốc! Phốc! Phốc!

Từng đợt cực kỳ nhỏ thanh âm vang lên, sơn nhạc phía dưới phong ấn quả nhiên bị nó chậm rãi đào lên, nó tựa

như là một con tê tê, song trào huy động, không ngừng hướng xuống móc đi.

Dương Phóng con mắt chớp động, không ngừng vận dụng 【 nhân quả 】 Thần Chủng tiến hành định vị, phòng ngừa huyết sắc sư tử con làm nhiều vô dụng công.

Cứ như vậy, tại Dương Phóng chỉ điểm cùng phối hợp xuống, huyết sắc sư tử con càng đào càng sâu, càng đào càng tiếp cận Âm Tuyên, bất quá nó tiêu hao khí lực cũng là khó có thể tưởng tượng.

“Làm sao vậy, lúc này mới vừa mới đến một nửa!”

Dương Phóng mở miệng.

“Ta biết, ta muốn nghỉ ngơi một chút, nơi này phong ấn quá mạnh, đối ta tiêu hao cực kỳ to lớn.”

Huyết sắc sư tử con mở miệng.

“Tốt a, vậy người hảo hảo nghỉ ngơi.”

Dương Phóng nói, kiên nhẫn chờ đợi.

Nhưng bỗng nhiên, sắc mặt hắn biến đổi, không chút nghĩ ngơi, cuốn lên huyết sắc sư tử con, sát na rời khỏi chỗ này cửa hang, thân thể lóe lên, trực tiếp xuất hiện tại bên ngoài.

Chỉ gặp nguyên bản nguy nga đứng vững to lớn sơn nhạc, giờ khắc này tại cuồn cuộn phát sáng, kịch liệt run run, phía trên từng nét bùa chú nổi lên, toàn bộ to lớn ngọn núi tựa như sống lại, phát ra âm âm điếc tai thanh âm, một cỗ làm cho người kinh tâm động phách tuyệt cường khí tức lại từ ngọn núi phía trên nhanh chóng tản ra.

“Đây là cái gì?”

Huyết sắc sư tử con kinh thanh mở miệng.

“Phân thân!”

Dương Phóng trong con người trong nháy mắt bắn ra thần quang, chăm chú tiếp cận trước mắt to lớn sơn nhạc.

Chỉ gặp trên núi lớn phù vân càng ngày càng nhiều, càng ngày càng sáng, đến cuối cùng lóe ra vô tận hào quang màu tím, trực tiếp hướng về không trung hội tụ mà đi.

Oanh một tiếng, ngàn vạn phù vân hội tụ đến cùng một chỗ, khiến cho không gian rung chuyển, phát ra oanh minh, hội tụ thành một đạo người mặc trường bào màu tím, thân thể cao lớn, trường mi nhập tẩn, có đầu đầy mái tóc tím dài khôi ngô bóng người.

Hắn quá mức vĩ ngạn, sừng sững ở trên không bên trong, tựa như trấn áp toàn bộ thời không trường hà, bên người hiện ra vô số thời không bọt nước, rầm rầm rung động.

Mỗi một mảnh thời không bọt nước đều có được nghịch chuyển luân hồi tác dụng.

“Vô Tướng Thần Hoàng!”

Huyết sắc sư tử con kinh thanh mở miệng, đơn giản không thể tin.

Đạo này bóng người màu tím lại là Vô Tướng Thần Hoàng.

Trong nháy mắt, nó toàn thân lông tơ đứng vững, lân giáp dựng thẳng lên, thân thể hướng về sau rút lui, trong lòng dâng lên vô tận kinh dị cảm giác.

“Thật có dư nghiệt đến đây!”

Cái kia đạo vĩ ngạc bóng người màu tím phát ra tang thương cổ lão thanh âm, một đôi ánh mắt hướng về Dương Phóng trên thân rơi đi, mở miệng nói ra: “Bất quá ta làm sao chưa bao giờ thấy qua ngươi? Ngươi không phải ta quen biết bất luận kẻ nào!”

“Đương nhiên, ta chỉ là hậu thế vô danh tiểu tốt thôi.”

Dương Phóng mở miệng.

“Vô danh tiểu tốt...”

Cái kia đạo vĩ ngạc bóng người tiếp tục thốt lên, nói: “Có thể đào xuyên thời không trường hà, tiến vào tương lai đại lục, cũng không là bình thường vô danh tiểu tốt, ngươi là muốn cứu ra Âm Tuyên?”

“Đúng thế.”

Dương Phóng đáp lại.

“Âm Tuyên tội ác ngập trời, không phục quản giáo, ta đem nó trấn áp ở đây, khiến cho vĩnh thế trầm luân, ngươi muốn cứu ra hắn, ngay cả chính ngươi cũng sẽ lâm vào nguy cảnh!”

Đạo nhân ảnh kia nói.

“Nói ta giống như không cứu ra hắn, ngươi liền sẽ buông tha ta cũng như thế.”

Dương Phóng mĩa mai.

“Xem ra ngươi nhìn rất thấu triệt, giao ra thần hồn của ngươi, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi khỏi chết!”

Cái kia đạo vĩ ngạc bóng người mở miệng nói ra.

“Tha ta bất tử, là muốn đem ta biến thành cái xác không hồn sao? Thật có lỗi, ta còn là quyết định cùng ngươi một trận chiến thử một lần, vạn nhất thắng đâu?”

Dương Phóng đi thẳng về phía trước.

Nhân ảnh trước mắt chỉ là một đạo phân thân.

Là lưu tại ngọn núi kia nhạc bên trên một dấu ấn, căn bản không phải bản thể.

Nếu là hấn ngay cả đạo này phân thân cũng không làm gì được, liền bạch dung hợp nhiều như vậy Thần Chung!

“Ừm?”

Vô Tướng Thần Hoàng một đôi ánh mắt trong nháy mắt trở nên băng lãnh đăm đăm, tựa như một đôi đao sắc bén kiếm, nhìn thẳng lòng người, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

“Xem ra ngươi là khăng khăng muốn chết!”

“Ngươi tiếp tục đi đào phong ấn, đem Âm Tuyên móc ra, người này giao cho ta!”

Dương Phóng hướng về huyết sắc sư tử con mở miệng.

Huyết sắc sư tử con lập tức sắc mặt một trận biến ảo, nói nhỏ: “Tiểu tử, ngươi sẽ không lừa ta a?”

“Yên tâm, hôm nay ta cùng hấn, chỉ có một cái có thể ra ngoài!”

Dương Phóng ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo, trong tay quang mang lóe lên, đại hoang phá diệt mâu xuất hiện tại trong lòng bàn tay.

“Tốt, vậy ta tiếp lấy đi đào!”

Huyết sắc sư tử con gặt đầu, quay người tiếp tục hướng về trước đó thông đạo phóng đi.

“Đại hoang phá diệt mâu?”

Vô Tướng Thần Hoàng trong con người trong nháy mắt bắn ra thần quang, băng lãnh mở miệng: “Người là vô địch Thần Vương truyền nhân!”

“Nói sai, hấn là hấn, ta là ta, ta chỉ là trùng hợp đạt được chuôi này vũ khí mà thôi, chịu chết đi!”

Dương Phóng hét lớn, nâng lên lên đại hoang phá diệt mâu, toàn thân trên dưới khí thế cấp tốc ngưng tụ, giống như là trong nháy mắt biến thành một tòa cao không thể chạm cự nhạc, trực tiếp một kích hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể hung hăng quán xuyên ra ngoài, oanh một tiếng, một cỗ khó có thể tưởng tượng sát cơ xuyên thấu thiên địa, trực tiếp hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể hung hăng bao phủ tới.

Vô Tướng Thần Hoàng trong con người hào quang rực rỡ, toàn thân trên dưới tử quang mãnh liệt, giống như là biến thành một vòng hừng hực tử sắc Đại Nhật, đầu đầy tóc tím tất cả đều cuồng vũ.

Hấn nhô ra một đôi đại thủ, nhanh chóng biến lớn, hóa thành kinh khủng cự trảo hình thái, che khuất bầu trời, móng tay sâm nhiên, hướng về kia đạo xuyên qua mà

đến sát cơ hung hăng chớp tới.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Toàn bộ thiên địa một trận oanh minh, run rẩy dữ dội, bắt đầu vỡ vụn.

Đạo này kinh khủng sát cơ thể mà bị hấn cự trảo ngạnh sinh sinh ngăn trở xuống tới.

“Không hổ là đại hoang phá diệt mâu, quả nhiên cường đại, đáng tiếc tại trong tay của người còn xa không có đạt tới có thể khôi phục tình trạng, đổi lại vô địch Thần Vương đến trả không sai biệt lắm!”

Vô Tướng Thần Hoàng băng lãnh thanh âm đáng sợ truyền ra, hai con to lớn móng vuốt mang theo nồng đậm thời không chi lực, trực tiếp xuyên thấu không gian, hướng về Dương Phóng chỗ khu vực hung hăng đè xuống.

Oanh một tiếng, giống như là thiên băng địa liệt đồng dạng.

Vô tận năng lượng loạn lưu trực tiếp hướng về Dương Phóng che mắt xuống dưới.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, âm ỉ vừa kêu, mười lăm sắc vòng xoáy trong nháy mắt nổi lên, nhanh chóng biến lớn, bên trong hạo đặng ra vô tận kinh khủng hấp lực, trực tiếp hướng về kia song cự trảo hung hăng cắn nuốt.

Oanh! Oanh!

Vô Tướng Thần Hoàng hai con cự trảo đi lên hung hăng theo vào mười lăm sắc vòng xoáy, chấn mười lăm sắc vòng xoáy run rẩy dữ dội, phát ra oanh minh, như là sa

vào đến vũng bùn bên trong, trong thời gian ngắn vô luận như thế nào đều khó mà rút ra song trào.

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, bạo hồng một tiếng, toàn bộ thân hình bắt đầu cấp tốc biến lớn, vô tận lông tóc điên cuồng hiện lên, trên dưới quanh người hắc khí ngập trời, liên đới lấy đại hoang phá diệt mâu đều trong nháy mắt biến lớn.

“Chết!”

Ầm ầm!

Hắn một mâu hung hăng quất vào Vô Tướng Thần Hoàng thân thể bên trên, đánh cho Vô Tướng Thần Hoàng nửa bên thân thể tại chỗ nổ tung, trong miệng gầm thét, đơn giản không thể tưởng tượng.

Mình quan sát vạn cổ, nhìn quen sinh tử, xem vô số Đại Năng làm kiến hôi, lại bị một cái tên không kinh truyền chưa từng thấy qua tiểu bối, một chiêu quất nát thân thể.

“Tiểu bối, ta để ngươi hình thần câu diệt!”

Vô Tướng Thần Hoàng mở miệng rống to, “Hỗn độn vô tướng thần Quang!”

Oanh!

Huyết nhục của hắn bên trong đều đang phát sáng, tạo thành từng mảnh từng mảnh kinh khủng khó lường màu đen hỗn độn chi quang, đây là giữa thiên địa nguyên thủy nhất hủy diệt tính chòm sáng.

Có thể truy tố đến khai thiên tích địa thời điểm.

Hỗn độn chi quang, vỡ nát hết thủy.

Một sát na, vô tận thần quang hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng mãnh liệt mà đi.

Dương Phóng huy động đại hoang phá diệt mâu, toàn thân công lực cực tốc tràn vào quá khứ, giờ cao, trực tiếp đem Phần Linh, âm dương, xơ cứng, tinh huy tứ đại tính công kích Thần Chủng lực lượng tất cả đều vận chuyển.

“Phá!”

Trong miệng hấn hét lớn, chiến mâu hung hăng xuyên qua mà qua.

Cùng lúc đó, to lớn mười lăm sắc vòng xoáy cũng lại một lần nữa nhanh chóng biến lớn, từ bên trong quét ra vô tận hào quang hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể phóng đi.

Cả hai công kích trong nháy mắt đụng vào nhau, bộc phát ra càng mãnh liệt hơn động tĩnh, thiên băng địa liệt, toàn bộ cổ đại lực đều đang rung chuyển.

Cuối cùng Vô Tướng Thần Hoàng 【 hỗn độn vô tướng thần quang 】 sinh sinh hồng mất, một bộ phận bị Dương Phóng đại hoang phá diệt mâu chấn vỡ, một bộ phận bị mười lăm sắc vòng xoáy thôn phệ.

Vô Tướng Thần Hoàng triệt để biến sắc.

Đây chỉ là hấn một bộ phận thân, có khả năng vận dụng công kích mạnh nhất thủ đoạn chính là 【 hỗn độn vô tướng thần quang 】 , kết quả lại bị cái này chưa từng thấy qua tiểu bối cho sinh sinh phá giải.

Tên tiểu bối này đến tột cùng là người nơi nào?

Thực lực như thế tại đám kia Thái Cổ Đại Năng bên

trong, cũng đủ để xếp tại hàng đầu!

Không phải là đấm kia Thái Cổ Đại Năng chuyên môn tìm đến cao thủ, muốn ám toán mình?

Mắt thấy mười lăm sắc vòng xoáy bên trong hấp lực càng ngày càng mạnh, càng ngày càng kinh khủng, hấn quyết định thật nhanh, đột nhiên quát lên một tiếng lớn, hai cái cự trảo đột nhiên từ cổ tay chỗ tận gốc mà đứt, thân thể của hấn trực tiếp phá vỡ không gian, cấp tốc rời đi nơi đây.

Nhưng ngay tại hấn vừa mới rời đi, Dương Phóng đại hoang phá diệt mâu sớm đã hung hăng xuyên qua mà qua.

“Ta thân vĩnh hằng, không thương tổn bất bại!”

Vô Tướng Thần Hoàng mở miệng hét lớn.

Ầm ầm!

Kinh khủng sát cơ trực tiếp từ trong người hấn hung hăng xuyên thấu ra ngoài, nhưng không có tổn thương đến thân thể của hấn mấy may, thân thể của hấn thật giống như đột nhiên biến thành trong suốt trạng thái, trực tiếp miễn dịch tổn thương.

Ánh mắt của hấn băng lãnh, hướng về Dương Phóng nhìn lại, nói: “Tốt, tốt một cái khó chơi tiểu bối, bản thể của ta lập tức liền sẽ chạy đến, ngược lại muốn xem xem đến cùng là ai phá người qua đây!”

Dương Phóng thần sắc biến đổi, biết tuyệt không thể kéo dài thời gian, hét lớn một tiếng, 【 hỗn độn Quy Khu 】 pháp tắc dung nhập đại hoang phá diệt mâu, tiếp tục hướng về phía trước xuyên qua mà đi.

Đồng thời to lớn mười lăm sắc vòng xoáy cũng tại ô ô xoay tròn, bộc phát ra càng mãnh liệt hơn năng lượng ba động, đi theo hấn công kích cùng nhau hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể bao phủ tới.

Vô Tướng Thần Hoàng ngửa mặt lên trời vừa kêu, thân thể tiếp tục duy trì tại trạng thái hư vô, mặc cho Dương Phóng các loại công kích đánh tới, hết thủy vô hiệu.

Ngay tiếp theo mười lăm sắc vòng xoáy tựa hồ cũng khó mà thôn phệ đối phương, hấp lực cường đại chỉ có thể đem đối phương thân thể kéo run rẩy dữ dội, cũng rất khó phát huy tiến một bước tác dụng.

“Tiểu bối, chờ lấy ta đi, ta chân thân lập tức sẽ tới!”

Vô Tướng Thần Hoàng băng lãnh quát.

“Nhân quả hiển hiện, truy bản tố nguyên, người chết đi cho ta!”

Dương Phóng hét lớn.

Từ mười lăm sắc vòng xoáy bên trong đột nhiên nổi lên vô số đạo lít nha lít nhít chuỗi nhân quả, sát na xuyên thấu mà ra, lập tức kết nối hướng về phía Vô Tướng Thần Hoàng thân thể.

Tiếp lấy toàn bộ mười lăm sắc vòng xoáy trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc Vô Tướng Thần Hoàng biến sắc, cảm thấy một cỗ sức mạnh cực kỳ đáng sợ đánh tới, đem hấn thân thể từ trạng thái hư vô sinh sinh bức ra.

Thân thể của hấn vừa mới xuất hiện, Dương Phóng trong tay đại hoang phá diệt mâu liền nhanh chóng xuyên qua mà qua, toàn bộ kinh khủng lưỡi mâu một sát na giống như là biến lớn mấy lần, trực tiếp từ Vô Tướng

Thần Hoàng trong thân thể hung hăng xuyên thấu quá khứ.

Ầm ầm!

“Rống...”

Vô Tướng Thần Hoàng phân thân phát ra vô cùng phần nổ rống to, kinh thiên động địa, quanh quẩn nơi đây, từng mảnh từng mảnh nồng đậm tử sắc huyết thủy trực tiếp rải đầy thiên địa.

Hắn bị Dương Phóng sinh sinh chọn tại đại hoang phá diệt mâu bên trong.

“Vô Tướng Thần Hoàng, cũng bắt quá như thế, đi chết đi!”

Dương Phóng lộ ra tàn nhẫn chi sắc, không có chút nào chậm trễ thời gian, trực tiếp chọn đối phương thân thể hướng về mười lăm sắc vòng xoáy bên trong nhanh chóng đưa qua.

“Tiểu bối, ta sẽ không bỏ qua ngươi, mở cho ta a!”

Vô Tướng Thần Hoàng phân thân như cũ tại rống to, hết sức giãy dụa, muốn tránh thoát đại hoang phá diệt mâu.

Nhưng toàn bộ lưới mâu bên trong lại có một cỗ cực kỳ mãnh liệt hấp lực, một mực khóa chặt hắn hồn phách, khiến cho thân thể của hắn căn bản là không có cách tránh thoát may mắn.

Ầm ầm!

Từng đợt thanh âm đáng sợ phát ra.

Thân thể của hắn sinh sinh bị Dương Phóng đưa vào

đến mười lăm sắc vòng xoáy bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng quyết định thật nhanh, thôn phệ hết đối phương phân thân về sau, lập tức hướng về kia tòa cự đại sơn nhạc phía dưới nhanh chóng hướng về tới.

“Thế nào? Đào được chỗ nào?”

Hắn mở miệng hỏi thăm.

...

Chương 458 : Dương Phóng to lớn viện thủ! !

Dương Phóng cấp tốc lao đến, chỉ thấy máu sắc sư tử con mệt mỗi cuồng thờ mạnh, như cũ tại vung vẩy song trào, nhanh chóng hướng về phía trước đào động.

“Quá mệt mỗi, phải mệt chết ta, tiểu tử, mau nhìn xem đào phương hướng có hay không phạm sai lầm?”

Huyết sắc sư tử con mở miệng, tiếp tục hướng về phía trước một trào trào đào động.

Dương Phóng vận chuyển lên 【 nhân quả 】 Thần Chủng, mấy đạo yếu ớt chuỗi nhân quả lần nữa hiện lên ở tầm mắt của hắn bên trong, hướng về phải phía trước cấp tốc kéo dài.

Sắc mặt hắn biến đổi.

“Đào lệch, phía bên phải, nhanh phía bên phải!”

“Cái gì?”

Huyết sắc sư tử con cắn răng, nổi giận mắng: “Mẹ nó.”

Nó đành phải vội vàng đổi phương hướng, tiếp tục hướng phía trước đào đi.

Nhưng vào lúc này!

Một đạo dị thường yếu ớt tinh thần ba động chợt theo nó vừa mới đào ngay phía trước truyền ra, nói: “Tiểu huynh đệ, cứu ta, nhanh mau cứu ta, ta tất có hậu báo!”

Dương Phóng, huyết sắc sư tử con sắc mặt biến hóa.

Ngọn núi lớn này phía dưới không chỉ trấn áp một người?

Còn có những cường giả khác?

Nhưng thoáng qua Dương Phóng không còn tiếp tục để ý tới, mà là thúc giục huyết sắc sư tử con tiếp tục hướng phía trước đào đi.

“Tiểu huynh đệ, trên người của ta có Đạo Đồ, có thể toàn bộ tặng cho người, cứu ta, nhanh cứu ta...”

Cái kia đạo yếu ớt tinh thần ba động lần nữa truyền tới.

“Đạo Đồ?”

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, quay đầu hỏi thăm: “Người có bao nhiêu Đạo Đồ!”

“Sáu tấm, ta có sáu tấm, nhanh cứu ta...”

Cái kia đạo yếu ớt ba động tiếp tục vang lên.

“Sáu tấm?”

Dương Phóng trong lòng giật mình, nhìn về phía sư tử con, nói: “Nhanh, trước tiên đem hắc móc ra, thêm một cái bằng hữu, một hồi cũng nhiều một phần nắm chắc!”

“Móa nó, người đến cùng để cho ta hướng cái nào đào?”

Huyết sắc sư tử con giận mắng.

Nó thực sự mệt muốn chết rồi, cường thở mạnh, thân thể run rẩy, móng vuốt đều giống như không thuộc về

nó.

“Trước đào người kia, trước cứu ra một cái là một cái.”

Dương Phóng mở miệng.

Huyết sắc sư tử con lần nữa mắng một câu, quay người tiếp tục hướng về trước đó phương hướng cuồng đào mà đi.

Cái kia đạo tinh thần ba động lập tức trở nên kích động dị thường, nói: “Nhanh nhanh, lập tức tới ngay ta bị trấn áp địa phương.”

Phốc phốc! Phốc phốc! Phốc phốc...

Một trào trào đào động xuống dưới, đem nơi đây phong ấn từng tầng từng tầng phá vỡ.

Trong lúc đó sư tử con lần nữa ngăn ngừ nghỉ ngơi một hồi, nhưng rất nhanh lại lần nữa cắn răng đào.

Rốt cục, lại qua không lâu, phía trước khu vực đột nhiên trở nên trống trải lổm.

Chỉ gặp một cái toàn thân khô quắt, áo choàng tán phát bóng người, bị một mực vây ở nơi đó, dị thường suy yếu, giống như là bị trấn áp đã lâu đồng dạng.

Ánh mắt hấn bên trong lộ ra kích động quang mang, nói: “Tiểu huynh đệ, ta ở chỗ này, nhanh, ta ở chỗ này!”

Dương Phóng bàn tay vung lên, mười lăm sắc hào quang đảo qua, tại chỗ đem đạo nhân ảnh kia cuốn tới, nói: “Đạo Đồ ở đâu?”

“Đa tạ tiểu huynh đệ ân cứu mạng, lão phu vô cùng cảm kích, lão phu ngày sau nhất định sẽ báo đáp người...”

“Bớt nói nhảm, Đạo Đồ ở đâu?”

Dương Phóng mở miệng.

“Tại cái này, tại đây!”

Đạo nhân ảnh kia cấp tốc lấy ra sáu tấm nhan sắc cổ phác da thú đồ, giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng một thanh tiếp được, cấp tốc quan sát, xác nhận không sai về sau, lập tức mang theo huyết sắc sư tử con quay người liền đi, hướng về một phương hướng khác nhanh chóng hướng về đi.

Cái kia đạo áo choàng phát ra bóng người vội vàng cấp tốc đi theo.

“Người còn đi theo chúng ta làm cái gì?”

Dương Phóng cấp tốc quay đầu, thốt lên hỏi thăm.

“Ta hiện tại nguyên khí đại thương, một khi ra ngoài, rất dễ dàng bị người làm hại, cho nên ta muốn cùng các người cùng đi ra.”

Áo choàng tán phát bóng người thờ dốc nói.

Dương Phóng nhướng mày, lạnh giọng nói ra: “Người muốn theo liền cùng đi!”

Hắn không tiếp tục để ý hắn, để huyết sắc sư tử con tiếp tục hướng phía trước đào đi.

“Tiểu huynh đệ, các người hiện tại không đi, còn tại đào cái gì?”

Áo choàng tán phát bóng người thốt lên hỏi thăm.

“Bớt nói nhảm, khẳng định đào so người còn trọng yếu hơn người.”

Dương Phóng nói.

Huyết sắc sư tử con một bên cuồng đào, một bên liên tục giật máng, trong lòng đã sớm đem Dương Phóng tổ tông mười tám đời đều cho máng một lần.

Rốt cục lại qua một đoạn thời gian, Dương Phóng con mắt lóe lên, mở miệng nói ra: “Cảm ứng được, ngay tại phía trước.”

“Dương huynh đệ, giúp ta, nhanh giúp ta thoát khốn...”

Phong ấn chỗ sâu truyền đến Âm Tuyên yếu ớt mà mơ hồ thanh âm.

Bên người vị kia áo choàng tán phát bóng người lập tức lộ ra vẻ giật mình, nói: “Đây là Âm Tuyên, các người là muốn cứu Âm Tuyên ra?”

Dương Phóng không thềm để ý hấn, tiếp tục để huyết sắc sư tử con tiếp tục cuồng bắt.

Cái kia đạo áo choàng tán phát bóng người lập tức sắc mặt biến đổi, không còn tiếp tục nhiều lời.

Theo huyết sắc sư tử con lại đào ra một khoảng cách, rốt cục phía trước bị triệt để đào xuyên, truyền đến từng đợt tối nghĩa khí tức ngột ngạt.

Chỉ gặp một người mặc trường bào màu đen nam tử bị đặt ở phía trước nhất, chỉ lộ ra một viên đầu, khuôn mặt khô gầy, xương gò má nhô cao, đầu đầy khô tóc trắng, giống như là da bọc xương.

“Âm Tuyền, cha mẹ của ta ở đâu?”

Dương Phóng nhanh chóng hỏi thăm.

“Ngay tại ta chỗ này, cứu ta, trước tiên đem ta cứu ra, ta nhất định đem người phụ mẫu trả lại người!”

Âm Tuyền mở miệng.

“Tốt, mau cứu hắn ra!”

Dương Phóng cắn răng.

“Mẹ nó!”

Huyết sắc sư tử con lần nữa mắng một câu, nói: “Người muốn trước đáp ứng ta, vì vô địch Thần Vương báo thù, bằng không, lão tử không đào!”

“Người...”

Dương Phóng biến sắc, trong lòng cấp tốc lăn lộn, nói: “Tốt, ta đáp ứng người sau này vì vô địch Thần Vương báo thù.”

“Cái này còn tạm được.”

Huyết sắc sư tử con cắn răng, sau đó tiếp tục hướng về phía trước nhanh chóng bởi quá khứ.

Nơi này phong ấn rõ ràng so cái khác phong ấn càng mạnh một chút, huyết sắc sư tử con đào lên cũng càng thêm tốn sức, lại qua một đoạn thời gian, rốt cục huyết sắc sư tử con đem Âm Tuyền triệt để đào lên.

“Cha mẹ ta ở đâu?”

Dương Phóng cấp tốc bắt lấy Âm Tuyền.

“Đi mau, nơi này không phải nói chuyện địa phương, rời đi trước nơi đây.”

Âm Tuyên thờ dốc nói.

“Tốt, đi trước!”

Dương Phóng gật đầu, vội vàng mang theo huyết sắc sư tử con hướng về lúc đến thông đạo nhanh chóng bay đi, bên người Âm Tuyên, áo choàng tán phát lão giả tất cả đều cấp tốc đi theo.

Trong lúc đó chỗ này đại sơn hậu phương lần nữa truyền đến từng đợt yếu ớt tiếng cầu trợ âm, hiển nhiên còn có không ít người cũng đều bị trấn áp tại nơi này.

Bất quá Dương Phóng bọn người cũng đã căn bản không có thời gian tiến hành để ý tới.

Vô Tướng Thần Hoàng bản thể ngay tại cực tốc chạy đến.

Bọn hắn nhất định phải thừa dịp Vô Tướng Thần Hoàng bản thể đến trước đó, triệt để rời đi nơi đây, bằng không một khi bị hắn ngăn chặn, sẽ trở nên dị thường nguy hiểm.

Sưu sưu sưu sưu!

Quang mang lấp lóe, một đám người tốc độ phát huy đến cực hạn, cuối cùng từ tòa núi cao này phía dưới triệt để vọt ra, một bước cũng không ngừng lại, vừa mới xông ra, liền hướng về nơi xa cực tốc phóng đi.

“Thời không trường hà ngay tại phía trước, tiến nhanh hợp thời không trường hà!”

Kia áo choàng tán phát bóng người mở miệng kêu to, cái thứ nhất cuồng xông mà qua.

Ngay tại lúc thân thể của hắn vừa mới xông qua, đột nhiên sắc mặt kinh biến, trong miệng bỗng nhiên phát ra rống to, oanh một tiếng, hắn nửa bên thân thể trực tiếp nổ tung, đầy trời huyết nhục cùng xương vỡ lung tung bay múa.

Sau đó tất cả huyết nhục cùng xương vỡ đều kinh hoàng vô cùng, vội vàng lần nữa hướng về ở giữa hội tụ, tiến hành trốn tránh, trong miệng kinh hoàng kêu to.

“Vô Tướng Thần Hoàng, Vô Tướng Thần Hoàng đến rồi!”

Ầm ầm!

Một cây ngân bạch sắc trường thương xuất hiện, ẩn chứa vô tận uy áp, bề ngoài lượn lờ hừng hực quang huy, có vô số đếm không hết phù văn quấn quanh, nương theo lấy ngập trời sát khí.

Căn này trường thương mới vừa xuất hiện liền trực tiếp làm vỡ nát một vị cường giả tuyệt thế nửa người, sau đó tiếp tục hướng về đối phương trong mi tâm xuyên qua mà tới.

“Thần thánh giáp trụ, phù hộ ta thân!”

Vị kia áo choàng tán phát bóng người kêu to, toàn thân trên dưới quang mang hiển hiện, xuất hiện một khối lại một khối giáp trụ, lít nha lít nhít, cấp tốc ghép lại, trực tiếp biến thành một cái cự đại mai rùa, đem hắn một mực bảo hộ ở đằng sau.

Chỉ bất quá cái này mai rùa tuy mạnh, lại căn bản ngăn không được cái này trường thương.

Oanh một tiếng, trường thương vọt qua, trực tiếp làm vỡ nát mai rùa, kinh khủng khó lường khí tức đem vị này áo choàng tán phát bóng người lần nữa ép hướng về sau cuồn bay.

“Mau ra tay!”

Âm Tuyên sắc mặt kinh biến, cơ hồ không chút nghĩ ngợi, thân thể chấn động, một đầu kinh khủng Thái Cổ thi sông liền cấp tốc nổi lên, trùng trùng điệp điệp, trực tiếp hướng về kia cán sáng chói trường thương xông ra.

Cùng một thời gian, Dương Phóng trong lòng bàn tay đại hoang phá diệt mâu xuất hiện lần nữa, bị hấn nâng lên, toàn thân khí tức nhanh chóng ngưng tụ, trực tiếp một mâu hung hăng quán xuyên quá khứ.

Keng!

Mũi thương cùng mũi thương hung hăng đụng vào nhau.

Kết quả Dương Phóng trực tiếp cảm thấy một cỗ vô cùng đáng sợ áp lực từ đối phương trường mâu phía trên nhanh chóng truyền đến, chấn cánh tay hấn nổ tung, máu tươi bắn tung toé, bên ngoài thân từng cây mạch máu lung tung bay múa.

Sức mạnh đáng sợ trực tiếp đẩy thân thể của hấn nhanh chóng hướng về sau lùi gấp, âm âm nổ vang, đem sau lưng không gian đều cho liên miên chấn vỡ.

Soạt!

Âm Tuyên Thái Cổ thi sông vòng qua trường thương màu bạc, trực tiếp hướng về trường thương hậu phương hung hăng quét sạch mà qua, oanh một tiếng, gợn sóng ngập trời, đem nơi đó không gian đều bao phủ

lại.

“Rống...”

Một đạo kinh thiên động địa rống to thanh âm bồng nhiên từ cây kia trường thương màu bạc hậu phương truyền ra, một thân ảnh nổi lên, bắt lấy trường thương màu bạc, hướng về kia đầu Thái Cổ thi sông đột nhiên quét qua.

Oanh!

Toàn bộ Thái Cổ thi sông kém chút bị quét nát, vô số thi sông lung tung bay múa, mang theo mùi hôi gay mũi khí tức, khắp nơi kích xạ.

Thi trong sông từng đạo bóng người đều bị chấn bay tứ tung mà ra.

Nhưng Âm Tuyên theo sát lấy cũng là một đạo rống to, đem đầu này Thái Cổ thi sông cấp tốc triệu hoán trở về, nguyên bản bị chấn nát Thái Cổ thi sông một lần nữa cấp tốc gây dựng lại.

Từ đầu này Thái Cổ thi sông bên trong trong nháy mắt nổi lên từng đạo áo choàng tán phát kinh khủng bóng người, con người băng lãnh, quanh thân tử khí lượn lờ.

Trong đó có vài chục bộ thi thể, phá lệ kinh khủng.

Dù là chết mất vô số năm, trong lỗ chân lông y nguyên tản ra từng đợt hủy diệt tính ba động, thân thể vĩ ngạn mà cao lớn, tựa như đỉnh thiên lập địa.

Thần Vương chi thi!

“Âm Tuyên, người quả nhiên thoát khỏi!”

Một đạo băng lãnh thanh âm đáng sợ truyền ra, chỉ gặp một đạo bóng người màu tím nổi lên, thân thể cao lớn, khí tức kinh khủng, giống như là thép Thiết Ma thân thể, chừng khoảng bốn, năm mét, mặc trên người một bộ tử sắc giáp trụ, nhuộm đầy huyết thủy, đầu đầy sợi tóc màu tím nồng đậm mà dày đặc.

Cả người như là mới từ nhuộm máu chiến trường khai hoàn trở về!

Vô Tướng Thần Hoàng!

Bản thể của hấn cuối cùng vẫn là xuất hiện.

Chân chính bản thể quả nhiên kinh khủng!

Dù là không nhúc nhích liền có một loại vô hình tinh thần uy áp khuếch tán mà ra, trùng trùng điệp điệp, như là đặt ở Dương Phóng đám người trong lòng, để bọn hấn nhìn không được quỳ bái.

Đây là một loại nguồn gốc từ hồn phách chỗ sâu áp bách!

Là tuyệt cường người đối với kẻ yếu nhìn xuống!

“Vô Tướng Thần Hoàng!”

Âm Tuyên thanh âm vô cùng trầm thấp, trên dưới quanh người tử khí lượn lờ, Thái Cổ thi sông tại đỉnh đầu của hấn gào thét, cuộn cuộn trọc lẳng không ngừng lăn lộn, kinh thiên động địa, đem toàn bộ thời không trường hà đều cho nhiễm thất bại.

Nhìn ra được, nét mặt của hấn trầm trọng dị thường, cả người như là hết sức chăm chú.

“Đa La vương, Chiến Vương, Tu La Vương bọn hấn

đâu?”

Âm Tuyên trầm thấp mở miệng.

“Bọn hấn? Người cho rằng đối phó người cần nhiều như vậy người sao?”

Vô Tướng Thần Hoàng ngữ khí băng lãnh, cả người cực kỳ bá đạo cùng trương dương, một đôi như là dã thú con người trực tiếp bắn ra băng lãnh thiểm điện, hướng về Dương Phóng nhìn lại, nói: “Tiểu bối, diệt phân thân ta, hôm nay để người hình thần câu diệt!”

Dương Phóng trong lòng cảm giác nặng nề, thương thế trên người đã sớm cấp tốc khôi phục, cảm thật chặt đại hoang phá diệt mâu, nói: “Muốn giết ta, nằm mơ đi thôi!”

“Không biết sống chết, người vĩnh viễn cũng không biết, người cùng cường giả chân chính ở giữa kém bao nhiêu!”

Vô Tướng Thần Hoàng băng lãnh nói.

“Thật sao? Nếu như người thật mạnh như vậy, cũng sẽ không bị ta diệt đi phân thân.”

Dương Phóng cười lạnh.

“Mạnh miệng là không có ích lợi gì, một hồi ta sẽ để cho người cảm nhận được cái gì là chân chính tuyệt vọng.”

Vô Tướng Thần Hoàng lạnh lùng mở miệng, sau đó một đôi đáng sợ con người tiếp tục hướng về Âm Tuyên cùng vị kia áo choàng tán phát bóng người nhìn lại, tàn nhẫn nói ra: “Về phần các người, ở đâu ra vẫn là trở lại đi đâu đi, vĩnh thế trấn phong mới là các người cuối cùng kết cục!”

Oanh!

Trên người hấn sát cơ như biển, tựa hồ căn bản không có đem mọi người để ở trong mắt, sáng chói chói mắt trường thương màu bạc trực tiếp hướng về Âm Tuyền nơi đó hung hăng quán xuyên quá khứ.

Vô song hào quang che mắt hết thấy.

Toàn bộ thời không trường hà tựa hồ cũng bị cái này đáng sợ quang mang cho bỏ thêm vào, khắp nơi đều là ánh sáng sáng chói, một loại vô song sát cơ phá hủy hết thấy.

Âm Tuyền diện mục phát chìm, đột nhiên ma hồng một tiếng, toàn thân trên dưới trực tiếp bắn ra vô tận kinh khủng tử khí, trùng trùng điệp điệp, vô biên vô hạn, sau đó cấp tốc khổng chế lên Thái Cổ thi trong sông mấy chục cỗ Thần Vương chi thi xông lên trời, hướng về Vô Tướng Thần Hoàng trường thương hung hăng nghênh đón.

Đông!

Thanh âm điếc tai, toàn bộ thời không trường hà đều tại kịch liệt chấn động, vô số bọt nước lẫn lộn mà lên.

Mà đầu kia Thái Cổ thi sông càng là vừa đối mặt trực tiếp nổ tung.

Mấy chục cỗ Thần Vương chi thi bị khủng bố trường thương đánh trúng, sinh sinh từ không trung đánh rớt xuống tới, thân thể nổ tung, hướng về phía dưới rơi xuống.

Tại làm vỡ nát Thái Cổ thi sông về sau, cây kia sáng chói trường thương y nguyên thế đi không thấy, tiếp tục hướng về Âm Tuyền thân thể hung hăng xuyên qua mà

tới.

Âm Tuyền nổi giận gầm lên một tiếng, trong nháy mắt phá vỡ không gian, sát na biến mất nơi đây, đồng thời Thái Cổ thi sông lần nữa xông ra, từ bên trong xông ra vô cùng kinh khủng độc thủy, trực tiếp hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể cuồng dũng tới.

Khấp Thiên Độc nước gào thét mà qua, cho dù là thời không trường hà đều tại xuy xuy rung động, bị ăn mòn ra từng cái vết nứt không gian.

Nhưng Vô Tướng Thần Hoàng phát ra băng lãnh hừ nặng, trong tay sáng chói ngân thương trực tiếp cuồng rút mà qua, toàn bộ không gian đều phẳng phát trực tiếp ngưng tụ đồng dạng.

Oanh một tiếng, đầy trời thi nước toàn bộ bay ngược mà ra, sau đó kinh khủng ngân thương tiếp tục hướng về Âm Tuyền thân thể hung hăng xuyên qua mà đi.

“Thái Cổ giết thần trận!”

Âm Tuyền đột nhiên hét lớn.

Vừa mới bị chấn nát Thần Vương thi thể lại một lần nữa cấp tốc gây dựng lại, mở ra từng cái băng lãnh ánh mắt, như là sống lại, trong miệng gào thét, hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể cuồng nhào mà đi.

“Điều trùng tiểu kỹ cũng dám bêu xấu!”

Băng lãnh thanh âm đáng sợ từ Vô Tướng Thần Hoàng trong miệng phát ra, nói: “Những thi thể này sớm tại năm đó chính là bại tướng dưới tay ta, bây giờ bị ngươi tập hợp lại có thể thế nào? Năm đó không phải là đối thủ của ta, sau khi chết càng thêm không có khả năng!”

Rống...

Hắn đột nhiên rống to một tiếng, vô tận tử quang từ trên người hắn bộc phát ra, tựa như một vòng hừng hực tử sắc Đại Nhật bay lên, trong tay sáng chói trường thương lần nữa hướng về phía trước hung hăng xuyên qua mà đi.

Ầm ầm!

Giống như là khai thiên tích địa, vô tận hủy diệt tính ba động hướng về bốn phương tám hướng cuồng quét.

Vô Tướng Thần Hoàng lực lượng quả nhiên kinh khủng, không hổ là được xưng là "Thần Hoàng" cường giả tuyệt thế, vậy mà sinh sinh sụp ra những thần vương này chi thi tạo thành đại trận.

Hắn hét dài một tiếng, hóa thành một đạo lưu quang vọt tới, phá vỡ không gian, cơ hồ sát na xuất hiện tại Âm Tuyền phụ cận, trường thương trong tay bỗng nhiên đâm ra.

Âm Tuyền biến sắc, vội vàng cấp tốc trốn tránh.

Nhưng vẫn là chậm.

Ầm ầm!

A!

Sóng máu ngập trời!

Âm Tuyền thân thể lại bị hắn một thương hung hăng đâm trúng, lúc trước ngực xuyên qua đến phía sau lưng, trong miệng trực tiếp phát ra vô cùng chói tai gầm thét thanh âm.

Đương nhiên, đây không có khả năng giết chết Âm Tuyền.

Hắn cũng là cự hung cấp bậc cao thủ, gần với đỉnh phong Kiếm Ma, nếu có thể giết chết hắn, trước đó cũng sẽ không đem hắn trấn áp.

“Âm Tuyền, người quá không tự lượng sức, bằng người cũng nghĩ ngăn trở ta? Người sưu tập những thần vương này chi thi coi như hoàn toàn phục sinh, bọn hắn cũng không thể là đối thủ của ta!”

Vô Tướng Thần Hoàng ngữ khí băng lãnh.

Oanh một tiếng, Âm Tuyền thân thể sinh sinh vỡ nát, sau đó ở phía xa sát na hoàn thành gây dựng lại, sắc mặt khó coi, khí tức hỗn loạn.

“Đáng chết, đáng hận ta không có khôi phục lại đỉnh phong thực lực!”

Hắn cắn răng mở miệng.

“Đỉnh phong thực lực?”

Vô Tướng Thần Hoàng lộ ra cười lạnh, nói: “Cho dù người khôi phục đỉnh phong lại có thể thế nào, cơn trùng chính là cơn trùng, nên trấn phong cuối cùng muốn bị trấn phong, ai cũng đào thoát không xong số mệnh!”

“Đồng loạt ra tay, đừng lại thấy!”

Âm Tuyền mở miệng quát chói tai, nhìn về phía Dương Phóng cùng cái kia đạo áo choàng tán phát bóng người.

Dương Phóng đã sớm đem trong tay đại hoang phá diệt mâu quán xuyên tới, giờ khắc này lưỡi mâu phía trên giấu giếm chuôi nhân quả, ẩn chứa lớn lao sát cơ, đồng

thời đem Hắc Âm, Địa Mẫu, Phần Linh, xơ cứng, âm dương chờ công kích hệ Thần Chủng tất cả đều vận chuyển lại, hướng về Vô Tướng Thần Hoàng oanh sát mà đi.

Vô Tướng Thần Hoàng bỗng nhiên phát ra rống to, trên thân tử quang hừng hực, trực tiếp hướng về Dương Phóng đại hoang phá diệt mâu hung hăng nghênh đón.

Ầm ầm!

Vô cùng chói mắt hào quang trực tiếp che mắt thân thể của hắn.

Giống như là khắp nơi nóng rực núi lửa đem hắn bao trùm ở bên trong.

“Sâu kiến chính là sâu kiến, dù là nắm giữ Thiên Chủng, cũng không có khả năng làm sao bản tọa, nuốt biển thức!”

Vô Tướng Thần Hoàng tiếng rống to truyền ra.

Oanh!

Thân thể của hắn nơi đó giống như là biến thành một cái đáng sợ Hải Nhãn, đang điên cuồng hấp thu bốn phương tám hướng tất cả năng lượng.

Có thể lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhìn thấy, Dương Phóng phát ra cái này cái thể một kích bị hắn hết thảy hấp thu xuống dưới, liền ngay cả lưỡi mâu bên trên ẩn chứa chuỗi nhân quả cũng sinh sinh đứt đoạn.

“Tiểu bối, ta muốn để ngươi thể vị vô tận thống khổ mà chết, hôm nay ai cũng cứu không được ngươi!”

Vô Tướng Thần Hoàng trong miệng quát chói tai, tượng một đầu chày hùng hực Chân Long, phá vỡ không gian, hóa thành sáng chói lưu quang, trực tiếp hướng về Dương Phóng giết tới đây.

Dương Phóng lộ ra ngưng trọng, cầm trong tay đại hoang phá diệt mâu thôi động đến cực hạn, trực tiếp hướng về Vô Tướng Thần Hoàng nghênh đón, đồng thời mười lăm sắc vòng xoáy tể ra, ô ô chói tai, bay ngang qua bầu trời.

Âm Tuyên cùng vị kia áo choàng tán phát lão giả cũng đang liều mạng, riêng phần mình vận chuyển lên cái thế đại thủ đoạn, cùng nhau tuôn hướng Vô Tướng Thần Hoàng.

Nhưng không thể không nói, Vô Tướng Thần Hoàng kinh khủng.

Cho dù đối mặt Dương Phóng ba vị cường giả vây giết, cũng không có chút nào chống đỡ hết nổi, ngược lại trở nên càng thêm đáng sợ, một cây sáng chói nhiều mục đích ngàn thương không có gì không phá, không quản cái gì sát thuật bị hấn quét đến, đều sẽ sụp đổ.

Lực lượng của hấn ngưng tụ đến cực hạn.

Phạm là quét vào Dương Phóng đám người thân thể một chút, đều sẽ lập tức để bọn hấn thân thể nổ tung.

Cả người đơn giản kinh khủng tới cực điểm.

“Tâm linh phong bạo!”

Vị kia áo choàng tán phát lão giả bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn, rốt cục thi triển ra mình nắm giữ một môn Thái Cổ cấm thuật, sức mạnh tinh thần mạnh mẽ như đồng hóa vì vô số ion, hướng về Vô Tướng Thần Hoàng

thân thể mãnh liệt, không nhìn thẳng Vô Tướng Thần Hoàng tất cả công kích.

Vô Tướng Thần Hoàng biến sắc.

Sau một khắc!

A!

Hắn trực tiếp kêu thê lương thảm thiết, hai tay ôm đầu, phát ra thống khổ gào thét, cả người như là điên cuồng, tựa hồ nhận được vô cùng quý dị ám thương.

“Mau giết hắn!”

Vị kia áo choàng tán phát lão giả vội vàng hét lớn.

“Vô Gian Địa Ngục! !”

Âm Tuyên trong miệng đột nhiên rống to.

Oanh một tiếng, sau lưng Thái Cổ thi sông cấp tốc xoay tròn, trực tiếp diễn biến thành một cái kinh khủng Vô Gian Địa Ngục, âm trầm u ám, bên trong xuất hiện vô số oan hồn lệ quỷ, kinh khủng khó lường.

Sau đó cái này to lớn Vô Gian Địa Ngục, trực tiếp hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể bao phủ quá khứ, đem Vô Tướng Thần Hoàng thân thể sinh sinh nuốt tại bên trong.

Một bên Dương Phóng, nắm lấy cơ hội, không chút nghi ngại, vội vàng nhanh chóng quét ra pháp tắc.

【 hỗn độn Quy Khư 】 pháp tắc, vừa lên đến liên tục quét ra bốn năm nhớ, tất cả đều tràn vào đến cái này Vô Gian Địa Ngục bên trong.

Cái này cũng chưa hết.

Oanh một tiếng, mười lăm sắc vòng xoáy nổi lên, trực tiếp hướng về Âm Tuyên Vô Gian Địa Ngục hung hăng phủ xuống, bịch một cái, đem trọn đầu Thái Cổ thi sông đều nuốt mất ở bên trong.

“Tiểu tử, ta Thái Cổ thi sông!”

Âm Tuyên mở miệng hét lớn.

“Trước luyện hóa Vô Tướng Thần Hoàng!”

Dương Phóng quát chói tai, tại nuốt lấy Vô Gian Địa Ngục về sau, bàn tay vung lên, liên tục năm mặt Thất Sát bia nổi lên, âm âm rung động, trực tiếp hướng về trước mắt mười lăm sắc vòng xoáy hung hăng rơi xuống.

Ầm ầm!

Năm mặt Thất Sát bia gia trì, mười lăm sắc vòng xoáy tựa hồ trở nên càng thêm vững chắc.

Một bên Âm Tuyên sắc mặt biến đổi, cuối cùng vẫn nổi giận gầm lên một tiếng, nhanh chóng hướng về ra ngoài, vừa lên đến đem tự thân lực lượng hướng về mười lăm sắc vòng xoáy bên trong cực lực dũng mãnh lao tới.

Vị kia áo choàng tán phát lão giả cũng lao nhanh ra, đi theo cùng nhau xuất thủ.

“Trấn áp Vô Tướng Thần Hoàng . . . thật trấn áp rơi Vô Tướng Thần Hoàng.”

Huyết sắc sư tử con thanh âm run rẩy, ở phía xa rung động mở miệng.

Nó mặc dù trong lòng cực độ thống hận Vô Tướng Thần Hoàng, nhưng là tại Vô Tướng Thần Hoàng xuất hiện về sau, nó đã sớm bị chấn nhiếp sợ vỡ mật, căn bản không dám dựa vào tiến đến.

Hiện tại Vô Tướng Thần Hoàng, vị này thần thoại bất bại thể mà bị Dương Phóng mấy người cho trấn áp.

“Vô địch Thần Vương, người thấy được sao? Có người báo thù cho người!”

Huyết sắc sự tử con hét lớn.

Bất quá nó vừa dứt lời, Dương Phóng bọn người liền cùng nhau thần sắc kinh biến.

Toàn bộ mười lăm sắc vòng xoáy tại kịch liệt lắc lư, rung động âm âm, từ bên trong bộc phát ra từng mảnh từng mảnh cực kỳ khủng bố ba động, nương theo lấy một đạo điểu tai rồng to, phía trên năm mặt Thất Sát bia tất cả đều bị hung hăng hất tung ra ngoài.

Sau đó vừa mới bị thôn phệ đi xuống Thái Cổ thi sông thể mà sinh sinh xé rách mười lăm sắc vòng xoáy, lần nữa từ mười lăm sắc vòng xoáy bên trong vọt ra.

Trước đó Vô Gian Địa Ngục đã bị triệt để phá hết.

Vô Tướng Thần Hoàng thân thể y nguyên bị Thái Cổ thi sông một mực cuốn lấy, xông ra mười lăm sắc vòng xoáy về sau, trong miệng đang tức giận rồng to: “Một bày kiến hôi cũng dám ở trước mặt ta bêu xấu, ta muốn để toàn bộ các người chết không có chỗ chôn! A... .”

Ầm ầm!

Quần quanh ở trên người hắn Thái Cổ thi sông tại kịch liệt bành trướng, như là một đầu bị kéo đứt trường long,

phát ra từng đợt điếc tai gào thét, sau đó trực tiếp bắt đầu cấp tốc nổ tung, đếm không hết Bạch sắc trọc lẳng bốn phía bay múa.

Âm Tuyên, Dương Phóng, áo choàng tán phát lão giả tất cả đều thần sắc kinh hãi.

“Quần tinh trên trời rơi xuống!”

Dương Phóng theo sát lấy hét lớn.

Ầm ầm ầm ầm!

Đếm không hết sáng chói lưu tinh bị hấn triệu tập mà đến, tản mát ra chói lóa mắt quang huy, giống như là Vô Tướng Thần Hoàng thân thể mãnh liệt mà đi.

Giống như là một mảnh cổ lão vũ trụ đập xuống đồng dạng.

“Hỗn độn vô tướng thần Quang!”

Vô Tướng Thần Hoàng đột nhiên rống to.

Trên dưới quanh người quét ra vô song hỗn độn quang mang, lít nha lít nhít, hướng về không trung dững mãnh lao tới.

Lập tức tất cả sáng chói lưu tinh tất cả đều bị hấn hỗn độn quang mang chỗ chấn vỡ.

Toàn bộ thời không trường hà một mảnh chấn động, khắp nơi đều là khí tức mang tính chất huỷ diệt, liên đới lấy thời gian tuyến đều bị đánh hỗn loạn.

“Mau giúp ta khôi phục đại hoang phá diệt mâu!”

Dương Phóng hét lớn, trong tay cấp tốc thôi động toàn

bộ vết rỉ pha tạp cổ lão trường mâu.

Bên người Âm Tuyền, áo choàng tán phát lão giả vội vàng nhanh chóng tràn vào lực lượng, hướng về đại hoang phá diệt mâu rút vào.

Lập tức toàn bộ đại hoang phá diệt mâu bắt đầu một lần nữa khôi phục, quang mang cuộn cuộn, khí tức hạo đặng, tang thương xa xưa, giống như là xuyên qua Thái Cổ thời không, một cỗ uy áp hết thảy khí tức tại nhấp nhô.

Lưỡi mâu đỉnh cao nhất khu vực, một đạo mơ hồ tàn hồn bị đánh tại nơi đó, như cũ tại chặt vật gãy dựa.

“Giúp ta. . giúp ta...”

Hắn từng lần một phát ra cổ lão thanh âm.

“Thần Vương!”

Huyết sắc sư tử con hoảng sợ kêu to, nước mắt bão tố vung.

“Giết!”

Dương Phóng thôi động khôi phục sau đại hoang phá diệt mâu, lần nữa hướng về Vô Tướng Thần Hoàng phóng đi.

Vô Tướng Thần Hoàng chấn vỡ rơi tất cả lưu tinh về sau, huy động ngân quang sáng chói trường thương, trực tiếp hướng về Dương Phóng hung hăng xuyên qua mà đi, trong miệng hét lớn: “Coi như vô địch Thần Vương phục sinh ta cũng không sợ, chỉ là một thanh binh khí liền muốn làm gì được ta, nằm mơ đi thôi!”

Keng!

Răng rắc!

Toàn bộ đại hoang phá diệt mâu bị lực lượng của hắn tại chỗ chấn rời khỏi tay, hướng về nơi xa hung hăng bay rớt ra ngoài, đem không gian chấn liên miên liên miên nổ tung.

Dương Phóng hai tay trong nháy mắt trở nên máu me đầm đìa, lộ ra kinh hãi, hướng về sau cấp tốc lùi gáp.

Đây là hắn lần đầu gặp được loại tình huống này!

Khôi phục đại hoang phá diệt mâu cũng không có tác dụng.

Đây quả thực kinh khủng!

Bất quá Vô Tướng Thần Hoàng đánh bay đại hoang phá diệt mâu, tự thân hiển nhiên cũng không chịu nổi, trực tiếp nhện không được cuồng sau lùi gáp, thùng thùng nổ vang, đem từng mảnh từng mảnh không gian đâm đến vỡ nát.

Trong tay hắn trường thương màu bạc cũng thiếu chút rời khỏi tay, song chưởng máu me đầm đìa.

“Các người nhanh ngăn chặn hắn, ta đến nghĩ những biện pháp khác!”

Dương Phóng kêu to.

Âm Tuyên nổi giận gầm lên một tiếng, điều khiển Thái Cổ thi sông, lần nữa giết tới.

Vị kia áo choàng tán phát lão giả cũng lần nữa thi triển ra cấm kỵ của mình tuyệt học.

Ba lần nữa cấp tốc chiến đấu đến cùng một chỗ.

Dương Phóng lật tay một cái, cấp tốc lấy ra một tòa nhan sắc cổ phác thạch tháp, sắc mặt cấp tốc biến ảo, cuối cùng cắn răng một cái, trực tiếp tiếp nhận trên thạch tháp phong ấn.

“Tiền bối, ta không biết ngươi là ai, cũng không biết ngươi là bị ai trấn áp, hiện tại ta liền thả ngươi ra, chỉ cần ngươi có thể giúp vấn bối tránh thoát một kiếp này, từ đó về sau, không ai nợ ai!”

Hắn sau khi nói xong, trực tiếp cầm trong tay thạch tháp hướng về Vô Tướng Thần Hoàng bên kia cấp tốc ném tới.

Oanh!

Toàn bộ bên trong thạch tháp lập tức tản ra một loại không nói ra được khí tức khủng bố, làm cho người lông tơ đứng vững, buồn nôn nôn khan, huyết dịch khắp người như là ngược dòng.

Toàn bộ thời không trường hà giống như đột nhiên dừng lại.

Ngay tại kịch liệt đại chiến bên trong ba người tất cả đều thốt nhiên biến sắc.

Vô Tướng Thần Hoàng huy động trường thương trong tay, trực tiếp hướng về kia tòa thạch tháp hung hăng quán xuyên quá khứ.

Keng!

Một mảnh ánh lửa chói mắt hiển hiện, lực lượng kinh khủng tác dụng đến trên thạch tháp, nhưng không có gây nên mảy may gợn sóng.

Cổ phác thạch tháp mặt ngoài có một loại lực lượng quý dị, có thể hóa giải hết thủy ngoại lai công kích.

“Rống...”

Một đạo dị thường thể lượng rống tiếng gào trực tiếp từ tháp đá nội bộ truyền vang ra, vô số hắc khí cùng tử khí bộc phát ra, cuộn cuộn bành trướng.

Sau đó một cái tinh hồng dữ tợn huyết sắc đại thủ lập tức từ tháp đá nội bộ ló ra, tráng kiện dữ tợn, mặt ngoài hiện đầy từng đầu như là Thương Long đồng dạng thô to kinh lạc, nương theo lấy cuộn cuộn tử khí, trực tiếp một thanh hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể cường bắt tới.

Không gian trong nháy mắt vỡ vụn.

Khoảng cách mấy trăm mét chớp mắt tức đến.

Vô Tướng Thần Hoàng biến sắc, vội vàng cấp tốc phá vỡ không gian, tiến hành trốn tránh.

Nhưng này chỉ quý dị kinh khủng đại thủ lại như bóng với hình, không nhìn hết thủy ngăn cản, trực tiếp hung hăng chộp vào hắc trên thân, dù là Vô Tướng Thần Hoàng trốn tránh rất nhanh, y nguyên bị sinh sinh đập vỡ vụn nửa bên thân thể.

Phốc phốc!

Vô số huyết quang phóng lên tận trời.

A!

Vô Tướng Thần Hoàng phát ra dị thường thể lượng kêu to, khàn cả giọng, điên cuồng rút lui, đau khổ kịch liệt

kém chút để hấn bắt tỉnh đi.

Bàn tay lớn kia căn bản không cho hấn trọng tổ cơ hội, kéo lấy hấn khác nửa bên thân thể tàn phế, trực tiếp cấp tốc hướng về thạch tháp bên trong rụt trở về.

Cẩn nhảy! Cẩn nhảy! Cẩn nhảy!

Thạch tháp bên trong trực tiếp truyền đến từng đợt điếc tai nhấm nuốt thanh âm, nghe làm cho người lông tơ đứng vững.

“Thân thể của ta!”

Vô Tướng Thần Hoàng thống khổ kêu to.

Ầm ầm!

Con kia tinh hồng to lớn bàn tay màu đỏ ngòm như cũ tại tiếp tục hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể cuồng bắt mà đi, Vô Tướng Thần Hoàng trong miệng phát ra bạo hồng, vội vàng liều lĩnh đem các loại sát thuật hướng về huyết sắc đại thủ đánh tới.

Toàn bộ thạch tháp tao ngộ xung kích, trực tiếp rung chuyển kịch liệt hơn.

Thiếu đi thần bí ngọc phù trấn áp, thạch tháp mặt ngoài vết nứt càng ngày càng lớn, càng ngày càng mật.

Đến cuối cùng một đạo dị thường chói tai tiếng gào thét truyền ra, giống như là cái gì cái thể ma vương thoát khỏi, răng rắc một tiếng, toàn bộ thạch tháp hoàn toàn tan vỡ.

Vô tận huyết quang nổi lên, bao phủ lại toàn bộ thời không trường hà.

Huyết quang chỗ sâu, trong lúc mơ hồ xuất hiện một đạo vô cùng mơ hồ huyết sắc cự ảnh, trong tay còn đang nắm nửa bên thân thể tàn phế, tại từng lần một há mồm gặm đi.

Càng máu chốt chính là, kia nửa bên thân thể tàn phế còn tại kịch liệt giãy dụa, không ngừng phát ra chói tai kêu thảm.

...

Chương 459 : Tốc độ vô song!

Một màn trước mắt, kinh ngạc lòng người, để cho người ta kinh hãi mà sợ hãi.

Toàn bộ thời không trường hà chỗ sâu hoàn toàn bị nồng đậm huyết quang bao trùm ở, sáng rực lấp lóe, dị thường chói mắt, khắp nơi đều là gay mũi mùi huyết tinh.

Giống như là một mảnh Tu La huyết hải hiện lên ra.

Tại mảnh này Tu La trong biển máu.

Một đạo mơ hồ huyết sắc cự ảnh, một tay nắm lấy Vô Tướng Thần Hoàng nửa bên thân thể, toàn thân huyết quang chói mắt, đang không ngừng hướng về trong mồm lấp đầy, phát ra một trận lại một trận chói tai thanh âm.

Bên kia thân thể tàn phế kêu thê lương thảm thiết, khàn cả giọng, giống như là nhận hết thống khổ đồng dạng.

“Người là ai? Người đến cùng là ai? Nhanh đưa ta nửa bên thân thể!”

Cách đó không xa Vô Tướng Thần Hoàng, khuôn mặt vặn vẹo, mở miệng bạo hồng, trên người huyết quang sáng chói mà chói mắt, từng đợt nồng đậm kịch liệt đau nhức không ngừng chui vào trong đầu của hắn.

Chuyện này với hắn tới nói, quả thực là không thể tưởng tượng.

Hắn làm Thánh giả tọa hạ mạnh nhất một trong mấy

người, tu vi sớm đã Đăng Phong tạo cực, đạt tới thường nhân khó có thể tưởng tượng tình trạng.

Thiên địa này ở giữa đã không có nhiều ít người có thể tổn thương đến hắn.

Nhưng bây giờ thế mà bị người đập vỡ vụn nửa người, đang không ngừng thôn phệ.

Cái này khiến hắn kém chút giận điên lên.

Cẩn nhảy! Cẩn nhảy! Cẩn nhảy!

Kia huyết sắc cực ảnh như cũ tại từng lần một thôn phệ lấy hắn thân thể tàn phế, vỡ vụn xương cốt cắn lấy trong miệng phát ra dị thường chói tai thanh âm.

Đối với Vô Tướng Thần Hoàng gào thét cùng gầm thét, tựa hồ căn bản không có nghe được đồng dạng.

Khí tức của hắn quá kinh khủng, quanh thân huyết quang sáng chói, có một loại để cho người ta buồn nôn nôn khan cảm giác.

Riêng là nhìn một chút, tựa hồ liền không chịu nổi loại này tâm linh áp lực.

“Lão tổ tông, đây thật là một cái lão tổ tông...”

Huyết sắc sự tử con sắc mặt kinh hãi, ngũ khí thì trào.

Ngay cả Âm Tuyên cùng áo choàng tán phát lão giả cũng tất cả đều sinh lòng kinh dị, thân thể nhịn không được cấp tốc rút lui, toàn thân lông tơ đứng vũng.

Đây là tồn tại gì?

Đây quả thực yêu dị?

Cái này xem xét chính là được phong vô số năm tồn tại!

Kết quả mới vừa xuất hiện liền đập vỡ vụn Vô Tướng Thần Hoàng thân thể?

“A, lần ta quá đáng!”

Vô Tướng Thần Hoàng phần nộ kêu to, nửa bên thân thể tàn phế bên trong bỗng nhiên bộc phát ra một đoàn dị thường sáng chói chùm sáng chói mắt, trực tiếp hướng về đạo này huyết sắc cự ảnh mãnh liệt tới.

“Đảo ngược thời gian, quay lại nguyên điểm!”

Trong miệng hấn bạo hồng, đã vận hành lên một môn cái thể kỳ thuật, chuẩn bị đem hết thầy hồi phục nguyên điểm, lại bắt đầu lại từ đầu.

Một khi quay lại nguyên điểm, thì tương đương với hết thầy khởi động lại.

Vị này huyết sắc cự ảnh sẽ còn tiếp tục bị phong ấn ở trong Thạch tháp, hấn nửa bên thân thể cũng sẽ tiếp tục gây dựng lại ở trên người.

Đây là cực kỳ nghịch thiên bí thuật, mang ý nghĩa vĩnh viễn bất tử, không quản nhận bao lớn tổn thương, đều có thể hết thầy quay lại nguyên điểm.

Oanh!

Đáng sợ hào quang chói sáng cấp tốc đem cái kia đạo huyết sắc cự ảnh bao phủ lại ở bên trong, bốn phía thời không đều tại biến ảo, vô tận Bạch sắc bọt nước phóng lên tận trời.

Mỗi một phiến bọt nước bên trong đều xuất hiện lít nha

lít nhít tàn ảnh, thần bí khó lường, chiếu rọi chư thiên, ẩn
nhấn xâm nhập.

Nhưng mà cái kia đạo huyết sắc cự ảnh tựa hồ phát
hiện cái gì, bỗng nhiên một tiếng bạo hồng.

“Rống...”

Ầm ầm!

Hắn trên dưới quanh người trong nháy mắt xuất hiện vô
tận huyết quang, cháy hừng hực, làm cho người buồn
nôn nôn khan, khí tức kinh khủng, giống như là vô tận
sóng biển đồng dạng trực tiếp hướng về bốn phía quét
ngang mà đi.

Lập tức Vô Tướng Thần Hoàng đảo ngược thời gian bí
thuật bị sinh sinh phá mất, phát ra răng rắc răng rắc trầm
đục, xuất hiện vô số vỡ vụn điểm sáng.

Vô Tướng Thần Hoàng sắc mặt phần nộ, bị một cỗ cự
kỳ đáng sợ huyết sắc lực lượng chấn cấp tốc rút lui, vội
vàng lần nữa hô to một tiếng.

“Vô tận tinh không, chư thiên trầm luân!”

Ầm ầm!

Lại là một môn cái thể kỳ thuật.

Toàn bộ thời không trường hà trong nháy mắt mờ đi, vô
tận tinh không nổi lên, sáng chói loá mắt, tang thương
xa xưa khí tức bao phủ khắp nơi.

Những này tinh thần tất cả đều đang lóe lên yếu ớt kỳ
quang, giống như là hợp thành một môn cái thể đại sát
trận, hướng về phía dưới cấp tốc bao phủ xuống dưới,
mang đến một loại lớn tức sát, đại diệt tuyệt, lớn trầm

luân khí tức khùng bố, muốn để toàn bộ thời không trường hà từ đây tịch diệt.

Tất cả ở vào nơi đây người đều muốn tùy theo trầm luân.

Cái kia đạo huyết sắc cự ảnh ngẩng đầu lên, ánh mắt băng lãnh, tinh hồng mà yêu dị, trên dưới quanh người huyết quang hiển hiện, nói không nên lời kinh khủng.

Hắn giống như là bị chân chính chọc giận, miệng đột nhiên cấp tốc liệt đến sau tai cây, cầm trong tay còn không có gặm xong một nửa thân thể tàn phế trực tiếp giờ cao, cả nhét vào trong mồm.

Oanh một tiếng, Vô Tướng Thần Hoàng kia một nửa thân thể tàn phế bị triệt để thôn phệ.

Sau đó hắn gào thét một tiếng, mang theo vô tận huyết quang trực tiếp hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thừa một nửa thân thể cuồng nhào mà qua, người còn không có tiến lên, toàn bộ thời không trường hà liền đã trong nháy mắt nổ tung.

Đầy trời rơi xuống tinh thần run rẩy kịch liệt, phía trên quang mang lập tức toàn bộ ảm đạm.

Ầm ầm!

Một móng vuốt hung hăng xé rách mà qua.

Lập tức tất cả tinh thần tất cả đều vỡ nát.

Quanh người hắn huyết quang chói mắt, phát ra thể lượng điếc tai kêu to, hai cái vô cùng đáng sợ móng vuốt cấp tốc hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể tàn phế liên tục oanh sát mà đi.

Vô Tướng Thần Hoàng vô cùng hoảng sợ, liều mạng kêu to, trực tiếp cảm thấy khí tức tử vong nồng nặc, không tiếc bốc cháy lên sinh mệnh, hướng về phía trước chống lại.

Trong lúc nhất thời giữa hai bên trực tiếp bạo phát ra dị thường thảm liệt chiến đấu, âm âm nổ vang không ngừng.

Vô Tướng Thần Hoàng thật gặp phải đại phiền toái, rống rít gào không ngừng, đủ loại thủ đoạn tất cả đều phát huy ra, hấn tại chính thức liều mạng.

Mà ở hấn kiệt lực liều mạng phía dưới, cũng hoàn toàn vô dụng, căn bản không làm gì được cái kia đạo huyết sắc cự ảnh, các loại kinh khủng sát thuật tất cả đều bị huyết sắc cự ảnh cho vỡ nát, vô kiên bất tồi móng vuốt không ngừng mà từ trên người hấn vồ xuống từng khối huyết nhục.

Toàn bộ thời không trường hà đang không ngừng vỡ nát.

Vô Tướng Thần Hoàng trong lòng đã sớm bị vô tận hoảng sợ thay thế.

Hấn lại không cách nào tưởng tượng, thời gian này làm sao còn sẽ có loại biến cố này tồn tại?

Đây chính là người nào?

Liên ngay cả tự tay đem đối phương thả ra Dương Phóng, cũng hoàn toàn chấn kinh.

Cái này trong tháp đá tồn tại, coi là thật kinh khủng vô địch!

Mỗi một lần gặp nhau đều có loại này nghịch thiên biểu

hiện!

“A!”

Vô Tướng Thần Hoàng thân thể lần nữa bị sinh sinh xé rách, vô tận huyết quang phóng lên tận trời, hồn phách của hắn vô cùng hoảng sợ, trải qua một cái đầu lâu, một cánh tay nhanh chóng rút lui, sát na phá vỡ không gian, xuất hiện ở phía xa.

Rốt cục còn lại thân thể tàn phế tất cả đều rơi vào cái kia đạo mơ hồ huyết sắc cự ảnh trên thân, bị nắm trong tay, một lần một lần hướng về trong mồm lấp đầy, phát ra cần nhảy cần nhảy chói tai thanh âm.

“Là người, là người, thế nào lại là người...”

Vô Tướng Thần Hoàng đột nhiên hoảng sợ kêu to lên, tựa hồ triệt để nhận ra đạo này mơ hồ huyết sắc cự ảnh.

Dương Phóng, Âm Tuyên bọn người tất cả đều giật nảy cả mình.

“Vô Tướng Thần Hoàng, hắn là ai?”

Âm Tuyên mở miệng kêu to.

“Là hắn, hắn trở về, hắn trở về, thời gian cũng không có giết chết hắn, a...”

Vô Tướng Thần Hoàng sắp hồng mắt, quát to một tiếng, vội vàng phá vỡ không gian, cấp tốc thoát đi nơi đây, chỉ còn lại có từng đạo kinh hoàng tiếng kêu gào.

Toàn bộ thời không trường hà y nguyên chưa từng bình tĩnh.

To lớn bọt nước từng lần một mảnh liệt, sóng cả bành

trưởng, nhan sắc tinh hồng, mang theo vô tận thời không chi lực.

Cái kia đạo kinh khủng cự ảnh cứ như vậy lẳng lẳng địa đứng ở thời không trường hà trung ương nhất, hai tay nắm lấy Vô Tướng Thần Hoàng huyết nhục, đang lẳng lẳng thường thức.

Mỗi một giọt máu tươi nhỏ xuống, đều có thể nhuộm đỏ liên miên liên miên thời không trường hà.

Những này đều là cấm kỵ chi huyết!

Đặt ở bên ngoài, một giọt máu tươi liền có thể giết chết một vị Bất Diệt cảnh cao thủ.

Dương Phóng, Âm Tuyên, áo choàng tán phát lão giả, huyết sắc sư tử con tất cả đều kinh tiếc vô cùng, che kín cảnh giác, đứng bình tĩnh ở phía xa, một cử động cũng không dám đạ.

Bọn hắn ai cũng không dám khẳng định đạo này huyết sắc cự ảnh đối bọn hắn liền không có ác ý.

Vạn nhất chọc giận tới đối phương, khó đảm bảo sẽ không bị đối phương tượng đối phó Vô Tướng Thần Hoàng như thế, đem bọn hắn xé sống.

“Ai thả ta ra?”

Một đạo khàn khàn băng lãnh thanh âm từ cái kia đạo mơ hồ huyết sắc cự ảnh trong miệng phát ra.

Bao phủ tại quanh thân kinh khủng huyết quang dần dần tiêu tán.

Cho đến lúc này, mọi người mới thấy rõ diện mục thật của hắn, chỉ gặp cái này giống như là một cái bị lột sạch

da người cự nhân, một thân trên dưới máu thịt be bét, có thể rõ ràng nhìn thấy từng cây mạch máu, từng khối cơ bắp, thậm chí còn có giọt giọt huyết thủy từ trên người hắt nhỏ xuống.

Chỉ bất quá huyết thủy này nhỏ xuống về sau, lại rất nhanh lần nữa hướng về trên người hắt đảo lưu trở về, sinh sôi không ngừng, vĩnh thế bất tử.

Một cỗ nồng đậm huyết tinh cùng sát khí, liên tục không ngừng địa từ trong máu thịt của hắt tản ra.

Dương Phóng bọn người hai mặt nhìn nhau.

Cuối cùng Dương Phóng kiên trì mở miệng, nói: “Tiền bối, là vẫn bối!”

“Người?”

Cái kia đạo huyết sắc cự ảnh bỗng nhiên quay đầu, trong con người bắn ra băng hàn đáng sợ chòm sáng, huyết vụ mãnh liệt, từ trên người hắt bộc phát, mang đến làm cho người buồn nôn nôn khan khí tức, tựa hồ một cái biển máu thế giới gào thét mà tới.

“Người đáng chết, vì cái gì không sớm một chút đem ta phóng xuất?”

Huyết sắc cự ảnh thâm nhiên mở miệng, thanh âm quanh quẩn toàn bộ thời không trường hà.

“Tiền bối hiểu lầm, vẫn bối vừa mới đạt được thạch tháp...”

Dương Phóng vội vàng mở miệng.

“Nói láo!”

Huyết sắc cự Ảnh Lệ uống, nói: “Trước ngươi rõ ràng mở ra một lần thạch tháp, về sau lại đem thạch tháp một lần nữa phong ấn.”

“Vâng, tiền bối nói rất đúng, chỉ là vấn đề lúc ấy không biết bên trong tránh là tiền bối, vấn đề coi là bên trong phong ấn cái gì cự hung.”

Dương Phóng sắc mặt biến đổi.

Này huyết sắc cự ảnh quả nhiên đáng sợ.

Từng mình để lộ qua một lần phong ấn sự tình, hẳn thế mà nhớ kỹ như thế rõ ràng.

Dương Phóng trong lòng âm thầm phòng bị, mười lăm khóa Thần Chủ lực lượng tại thể nội yên lặng áp ủ, chuẩn bị tùy thời liều chết một kích.

Cùng lúc đó, ở bên cạnh hắn Âm Tuyên, áo choàng tán phát lão giả cũng đều đang yên lặng chuẩn bị, không nhúc nhích, giống như là biến thành bức tượng đá.

Này huyết sắc cự ảnh vừa mới thoát khỏi, rõ ràng sát khí nặng hơn.

Một khi động thủ, tất nhiên không thể cho đối phương bất cứ cơ hội nào.

“Thật sao? Hắc hắc hắc... .”

Huyết sắc cự ảnh cười lạnh liên tục, chợt kêu rên, hai bàn tay trực tiếp thống khổ ôm lấy đầu lâu, một thân trên dưới huyết dịch như là không bị khống chế, từ hắn toàn thân trên dưới mạch máu cùng huyết nhục bên trong nhanh chóng chảy ra, cả người tựa như là một tiết ngọn nến đang chậm rãi hòa tan.

“A!”

Trong miệng của hắn trực tiếp thống khổ kêu lớn lên, càng nhiều huyết thủy từ trên người hắn chảy xuôi mà ra, thống khổ kêu to: “Đáng chết nguyên rủa, đã nhiều năm như vậy, người còn tại quần lấy ta, Thánh giả, ta sẽ không bỏ qua người, a...”

Hắn ôm lấy đầu, kêu thê lương thảm thiết, đáng sợ huyết quang lần nữa đem toàn bộ thời không trường hà nhuộm một mảnh tinh hồng, kịch liệt rung chuyển, phát ra điếc tai oanh minh.

“Đi mau!”

Dương Phóng vội vàng nói nhỏ.

Ba người một thú không chút do dự, vội vàng trước tiên phá vỡ không gian, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Kia huyết sắc cự ảnh kêu thảm không ngừng, tựa hồ đã căn bản bất lực bận tâm Dương Phóng bọn người, lực lượng kinh khủng chấn động thời không trường hà chỗ sâu âm âm vang lên không ngừng.

Dương Phóng đám người thân thể rất mau ra hiện tại phong ấn cách đó không xa, vội vàng dọc theo huyết sắc sư tử con trước đó đánh ra tới cửa hang nhanh chóng chui ra ngoài.

Vừa mới chui ra, Âm Tuyên liền cấp tốc quay đầu, Thái Cổ thi sông lần nữa nổi lên, hướng về sau lưng đột nhiên quét sạch, đem sau lưng hang động lần nữa trùng điệp phong ấn.

Một bên áo choàng phát ra lão giả cùng Dương Phóng, cũng đi theo nhanh chóng xuất thủ, đánh ra tầng tầng cường đại phong ấn.

“Không cần biết hắn là ai? Đem hắn ngăn cách tại Thái Cổ là kết quả tốt nhất, đi!”

Âm Tuyên mở miệng, lần nữa khởi hành.

Ba người một thú nghịch thời không trường hà bắt đầu cấp tốc đáp xuống, quanh thân bọt nước mãnh liệt, rầm rầm vang lên không ngừng, trợn vện hồi lâu, mới từ một chỗ trong thông đạo cấp tốc chui ra.

Quang mang lóe lên, bọn hắn xuất hiện lần nữa tại Thần thôn không xa.

Nồng đậm mệnh môn sinh cơ ở trước mắt trùng trùng điệp điệp, không ngừng đập vào mặt đánh tới.

Mỗi người đều kinh tâm động phách, thường thường nhẹ nhàng thở ra, có loại trở về từ cõi chết cảm giác.

“Đáng sợ, thật sự là đáng sợ, cái kia đạo huyết sắc cự ảnh đến cùng là thần thánh phương nào?”

Áo choàng tán phát lão giả lộ ra vẻ sợ hãi.

“Lúc trước hắn nói ra Thánh giả, Thánh giả chính là Vô Tướng Thần Hoàng bọn người đối với phía sau màn hắc thủ xưng hô, kia huyết sắc cự ảnh hơn phân nửa cũng là cùng phía sau màn hắc thủ tồn tại liên quan.”

Âm Tuyên ngưng trọng nói.

“Cùng phía sau màn hắc thủ có quan hệ?”

Dương Phóng trong lòng cấp tốc cuộn cuộn, gật đầu nói: “Có khả năng, nhớ kỹ Vô Tướng Thần Hoàng đào tẩu thời điểm, nói ra là hắn, hắn trở về như vậy lời nói, chẳng lẽ đây quả thật là phía sau màn hắc thủ đã từng

đại địch?”

Bên người hai người lập tức chấn động trong lòng.

Phía sau màn hắc thủ đại địch?

Năm đó phía sau màn hắc thủ đều không cách nào giết chết nhân vật, chỉ có thể đem nó phong ấn tại trong Thạch tháp, lợi dụng tuế nguyệt đến làm hao mòn hẳn?

“Nhân vật như vậy thoát khỏi, thật không biết là tốt là xấu?”

Áo choàng tán phát lão giả trầm giọng nói.

Dương Phóng trong lòng càng là âm trầm tới cực điểm.

Đối với người khác không biết là tốt là xấu, nhưng là đối với hắn, hơn phân nửa không phải chuyện gì tốt.

Kia huyết sắc cự ảnh rõ ràng canh cánh trong lòng chuyện lúc trước.

Nếu là dùng cái này tìm hắn tính sổ sách, hắn phiền phức liền lớn.

“Âm Tuyên, ba mẹ của ta ở đâu?”

Dương Phóng ngữ khí trầm xuống, mở miệng nói ra.

Âm Tuyên thở hổn hển, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Đừng nóng vội, ta nói sẽ thả ra ba mẹ của ngươi, liền nhất định sẽ làm được, lần này may mắn mà có ngươi ta mới có thể thoát khỏi!”

Phía sau hắn, Thái Cổ thi sông lần nữa nổi lên, rầm rầm lưu động, diễn hóa ra một không gian riêng biệt, trực tiếp từ bên trong đi ra hơn mười đạo bóng người.

Mỗi người đều một mặt mờ mịt, mặc hiện đại Lam Tinh phục sức, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Tất cả đều là Dương Phóng trước đó để Âm Tuyên cứu ra người.

Ba mẹ của hắn thành linh cũng trong đó.

“Tiểu Phóng, ngươi là Tiểu Phóng?”

Dương mẫu lộ ra vẻ giật mình, nhìn về phía nhân ảnh trước mắt.

Trước mắt Dương Phóng cùng nàng nhận biết bên trong Dương Phóng rất là tương tự, chính là khối này đầu lộ ra dị thường to lớn, lại quần áo trên người cùng cách ăn mặc, cũng cực kỳ quái dị.

Một bên dương cha càng là một mặt ngây thơ, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí, gạt ra tiểu dung: “Cha, mẹ...”

Hắn trực tiếp đi quá khứ.

“Ngươi. . ngươi thật sự là Tiểu Phóng?”

Dương cha giật mình nói.

“Cha, là ta à, các ngươi không biết ta sao?”

Dương Phóng mở miệng.

“Trước chờ một chút, ta có chút lộn xộn, ngươi. . ngươi làm sao trở nên như thế lớn, còn có, đây là địa phương nào? Bọn hắn là ai, đây không phải chúng ta quen thuộc

thành thị!”

Dương cha vội vàng mở miệng.

Dương mẫu cũng là càng ngày càng cảm thấy không đúng, sắc mặt hồ nghi, hướng về nhìn bốn phía.

Bên người những người khác càng là từng cái như thế, cấp tốc nghị luận lên.

“Các người rốt cuộc là ai? Đem chúng ta bắt đến nơi đây làm cái gì? Các người có ý đồ gì? Có tin hay không là chúng ta lập tức báo cảnh?”

“Đúng, mau đưa chúng ta đưa trở về, không phải lập tức báo cảnh!”

“Mả mẹ nó, điện thoại di động của ta không tín hiệu!”

“Ta cũng vậy, điện thoại không tín hiệu, đây là cái gì rừng sâu núi thẳm!”

Đám người tất cả đều kêu lên sợ hãi.

“Một đám đồ nhà quê!”

Huyết sắc sư tử con nhin không được nhếch miệng, khinh thường mở miệng.

“Ta đi!”

Dương cha giật nảy mình, nhìn về phía một bên huyết sắc sư tử con, cả kinh kêu lên: “Cái này thứ đồ gì? Đây làm sao mở miệng nói chuyện, trong này là người a?”

“Người mới là người, cả nhà người đều là người.”

Huyết sắc sư tử con khinh thường mở miệng, tứ chi đột

nhiên đập một cái, vèo một cái trong nháy mắt thoát ra, giống như là thiểm điện, trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Một đám người tất cả đều trợn mắt hốc mồm, trong nháy mắt xơ cứng.

“Tiểu Phóng, vừa mới. . vừa mới đó là cái gì?”

Dương mẫu mờ mịt mở miệng, ngơ ngác nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng khóe miệng co quắp một trận, không biết nên giải thích như thế nào.

Âm Tuyên tự tiểu phi tiểu nói: “Dương huynh đệ, nên cứu người ta đều giúp người cứu được, từ đó về sau, đại gia không ai nợ ai, ta cũng nên đi tìm đường của ta thể, cáo từ.”

Thân thể của hắn đi ra, trực tiếp hóa thành hư vô, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

“Tiểu huynh đệ, lão phu liền không đi, người không ngại lão phu tạm thời ở chỗ này a?”

Áo choàng tán phát lão giả mở miệng cười nói.

Dương Phóng thật thà gật gật đầu, nói: “Người thích liền tùy tiện đi.”

“Đa tạ tiểu huynh đệ, ta sẽ không quấy rầy nhà các người người đoàn tụ.”

Hắn vẻ mặt tươi cười, bước chân đi ra, cũng đồng dạng hóa thành hư vô, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Lập tức tất cả mọi người ngây dại ra, chất phác nhìn

xem đây hết thấy.

Sau đó bọn hắn từng cái dùng sức bóp ở trên đùi của mình, lập tức truyền đến vô cùng nồng đậm đậm nhói cảm giác, đau từng cái thẳng hút hơi lạnh.

Là thật?

Không phải nằm mơ?

“Tiểu Phóng, đây rốt cuộc là tình huống như thế nào?”

Dương mẫu lần nữa không kịp chờ đợi hỏi thăm.

“Mẹ, không có gì, trên người bọn họ đều trang công nghệ cao, đều chỉ là chướng nhãn pháp mà thôi, đi thôi, ta mang các người đi gặp những người khác.”

Dương Phóng mở miệng, hướng về nơi xa đi đến.

Dương phụ, Dương mẫu cập thân bên cạnh đám người tất cả đều một mặt mê hoặc đi theo sau lưng.

Dương Phóng trong lòng thầm than, trực tiếp lợi dụng 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng lực lượng chế tạo một cái hư giả Phương thị, tiến vào đám người não hải, sau đó dẫn đầu đám người hướng về chỗ này chỉ có bọn hắn có thể nhìn thấy hư giả Phương thị nhìn lại.

“Cha mẹ, nơi này chính là Phương thị, thế nào? Không đến nhầm a?”

Dương Phóng mỉm cười.

Dương phụ, Dương mẫu bọn người vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nhưng vẫn là chậm rãi gật đầu.

Bên người những người khác cũng đều là nhú mày, trái

xem phải xem, nhìn không ra bất cứ dị thường nào.

Không bao lâu, Diệp Huyền, Khương Nhân, Thẩm Đào
mấy người cũng biết được tin tức, nhanh chóng đi ra.

“Cha mẹ, các người đã tới!”

Bọn hắn mở miệng cười nói.

“Tiểu Huyền!”

“Khương Nhân!”

“Tiểu Đào!”

Mấy cái trung niên nam nữ nhãn tình sáng lên, vội vàng
nhanh chóng đi tới.

“Tiểu Phóng, cùng cha nói rõ ràng, đây rốt cuộc chuyện
gì xảy ra?”

Dương cha bắt lấy Dương Phóng, nhin không được nói
nhỏ, y nguyên nhìn xem Dương Phóng khô ngô thân
thể.

“Cha, đang đóng phim, cái này thân thể đều là giả.”

Dương Phóng néo néo thân thể, sau đó lại là một đạo
tinh thần huyền cảnh tràn vào đến đám người nội tâm,
cấp tốc cải biến trí nhớ của bọn hắn, tiêu trừ lấy bọn hắn
hoài nghi.

“Thì ra là thế!”

Dương phụ, Dương mẫu tất cả đều gật đầu.

Những người khác cũng bừng tỉnh đại ngộ, nhao nhao
hiểu được, lộ ra tiểu dung, đàm tiếu yển yển.

Dương Phóng ngằm thờ phào, yên lòng.

Hắn không định quấy rầy cha mẹ hắn bình tĩnh sinh hoạt!

Cha mẹ hắn lớn tuổi, chịu đựng không được kích thích, vẫn là để bọn hắn vĩnh viễn làm cái người bình thường tốt hơn.

Coi như có thể tu luyện lại có thể thế nào?

Đổi mặt kia kinh khủng vô biên phía sau màn hắc thủ, ngay cả hắn cũng không có nắm chắc có thể tại tương lai đào thoát, cha mẹ hắn lại thế nào đào thoát?

Phương thức tốt nhất chính là để bọn hắn cái gì cũng không biết, tốt nhất có thể ngờ ngờ ngác ngác sống hết một đời.

Dương Phóng chợt nhớ tới một chuyện, trong lòng bàn tay xuất hiện sáu tám Đạo Đồ, con mắt chớp động, tiến hành quan sát.

Cái này sáu tám Đạo Đồ đều là không trọn vẹn.

Có hai tám đều cùng mình trên người trước đó mấy trương sinh ra cộng mình.

Hắn lúc này lấy ra trên người mình đáng tiền còn lại mấy trương Đạo Đồ, cùng cái này mấy trương sinh ra cộng mình Đạo Đồ hợp lại cùng nhau, lập tức quang mang lóe lên.

Lần nữa tạo thành một trương hoàn chỉnh Đạo Đồ.

Dương Phóng cầm trong tay, cẩn thận cảm ứng, một lát sau con mắt lóe lên, cùng cha mẹ lên tiếng chào, thân

thể cấp tốc hành động, hướng về Thần Khư đại lục lặng yên tiến đến.

Một phương hướng khác.

Vô biên vô tận thế giới màu tím, Hồng Mông Tử Khí sôi trào mãnh liệt, giữa thiên địa tràn ngập tạo hóa chi lực, Địa Dũng Kim Liên, diễm lành từ trên trời hạ xuống, một mảnh mệnh mông cùng mệnh mông.

Tại không vô tận tử sắc bên trong.

Thấy nặng nề cung điện treo thật cao.

Trong cung điện.

Vô Tướng Thần Hoàng đầu lâu cùng cánh tay kia, rút cục chạy về, sắc mặt trắng bệch, ngâm tại một cái cự đại trong hồ.

Trong hồ tràn đầy một loại chất lỏng màu trắng, ùng ục ùng ục rung động, cấp tốc chữa trị thương thế của hắn.

Tại hắn không xa, thì là một cái đầu đầy tinh hồng máu phát bóng người, cùng một cái mặt mũi tràn đầy màu đen vẫn bóng người, sắc mặt lãnh khốc, ôm cánh tay mà đứng, lộ ra từng tia từng tia vẻ lạnh lùng, nhìn xuống Bạch sắc trong hồ Vô Tướng Thần Hoàng.

“Vô Tướng Thần Hoàng, ngươi thật gặp người kia?”

Đầu đầy tinh hồng máu phát bóng người lãnh khốc hỏi thăm.

“Các ngươi cảm thấy ta sẽ nói láo? Thiên chân vạn xác, người kia còn chưa có chết, phong ấn vô số năm, thời gian cũng không giết chết hắn, ta Kim Thân bị hắn phá, ta không cam tâm a!”

Vô Tướng Thần Hoàng nghiêng răng nghiêng lợi, mở miệng nói ra.

Một đôi mắt bên trong đến nay đều lộ ra nồng đậm vẻ sợ hãi.

“Người này bị trục xuất nhiều năm như vậy, thế mà còn có thể có còn sống một ngày, bất quá, xem ra hẳn xác thực suy yếu rất nhiều, bằng không, lấy lực lượng của người, không có khả năng từ tay hẳn ngọn nguồn sống sót!”

Vị kia mặt mũi tràn đầy màu đen vẫn bóng người lạnh giọng nói.

“Thánh giả đâu? Xuất quan không có?”

Vô Tướng Thần Hoàng cắn răng mở miệng.

“Cũng không có, Thánh giả chỉ sợ muốn lần nữa ngủ say một đoạn thời gian, chờ tiêu hóa hết sau cùng nhóm này lực lượng, hẳn hẳn là liền có thể triệt để viên mãn.”

Mặt mũi tràn đầy màu đen vẫn bóng người nói.

“Tốt, hi vọng Thánh giả mau chóng viên mãn, bằng không đối mặt người kia, chúng ta chỉ sợ đều là giống nhau hạ tràng!”

Vô Tướng Thần Hoàng lộ ra thật sâu rung động.

“Chưa hẳn.”

Vị kia đầu đầy tinh hồng máu phát bóng người lạnh lùng nói ra: “Trên người của người kia có Thánh giả gieo xuống huyết mạch nghịch chú, vĩnh viễn cũng vô pháp

xuất hiện ở trước mắt mọi người, một khi xuất hiện, liền sẽ huyết mạch ngược dòng, hồn phách băng tán, tiếp nhận vô tận thống khổ, đây chính là chúng ta cơ hội, bắt lấy cơ hội này, chúng ta chưa chắc không thể một lần nữa đem hấn trấn áp.”

“Một lần nữa đem hấn trấn áp?”

Vô Tướng Thần Hoàng sắc mặt biến đổi, trong lòng cấp tốc quay cuồng lên.

Nhưng nghĩ đến đối phương kinh khủng, hấn lập tức vẫn là trong lòng không chắc

Đối phương cho lúc trước hấn lưu lại ám ảnh trong lòng thực sự quá nặng đi...

“Các người đi đối phó người kia, ta liền đến đối phó cái kia hậu bối tốt, cái kia hậu bối tập hợp đủ mười lăm khóa Thiên Chung, những này Thiên Chung đều là Thánh giả xem trọng đồ vật, một khi chờ hấn tập hợp đủ càng nhiều, tất nhiên sẽ trở thành một cái thiên đại biến cố!”

Vô Tướng Thần Hoàng mở miệng nói.

“Cũng tốt, người liền một bên dưỡng thương, vừa hướng giao cái kia hậu bối đi.”

Mặt mũi tràn đầy đốm đen bóng người đậm mạc nói.

...

Thần Khư đại lục.

Dương Phóng thân thể như là bóng ma, mơ mơ hồ hồ, chợt lóe lên, làm cho người khó mà bắt giữ, tại liên tục xuyên qua mấy cái địa vực về sau.

Rốt cục thân thể của hắn đâm đầu thẳng vào đến một chỗ hoang phế thành trì bên trong.

Không bao lâu!

Oanh một tiếng, thành trì xó xĩnh bên trong bộc phát ra một mảnh trùng thiên khí tức, trùng trùng điệp điệp, một viên lóe ra nhạt Bạch sắc quang mang phóng lên tận trời, cấp tốc không có vào đến Dương Phóng trong thân thể.

Thần Chủng: Cực quang 【 thân thể như ánh sáng, chính nghĩa thâm phán 】 .

Hai loại bất đồng công năng cấp tốc tràn vào đến Dương Phóng trong óc.

“Ừm? Quang hệ?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Lại là quang hệ Thần Chủng.

Thân thể như chỉ riêng: Có thể cực lớn trình độ đem thân thể huyền hóa thành ánh sáng, khai phát đến cực hạn, có thể xuất hiện tốc độ ánh sáng, nắm giữ ánh sáng uy lực.

Chính nghĩa thâm phán: Ngưng tụ ánh sáng lực lượng, tạo thành một kích trí mạng.

“Hai loại công năng tất cả đều cùng người khác bất đồng, nhất là thân thể huyền hóa thành ánh sáng, điểm này đơn giản tác dụng quá lớn.”

Một khi nắm giữ tốc độ ánh sáng, như vậy hắn thì tương đương với đứng ở Tiên Thiên bất bại chi địa đồng dạng.

Mặc hẳn các loại công kích, cho dù mạnh hơn, cũng không có khả năng đuổi tới chính mình.

Dương Phóng nghĩ đến nơi đây, lúc này vận chuyển lên cực quang Thần Chủng, toàn bộ thân hình trong nháy mắt biến thành một đạo kim quang óng ánh, trực tiếp hướng về nơi xa cực tốc phóng đi.

Hắn tại ném thử loại này cực quang Thần Chủng.

Bất quá đáng tiếc!

Tốc độ ánh sáng nói đến đơn giản, nhưng chân chính làm được, lại dị thường khó khăn.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, muốn đi lên liền nắm giữ tốc độ ánh sáng, cũng cần thời gian rất lâu rèn luyện mới được, nhưng dù vậy, loại tốc độ này cũng so với hắn trước đó nhanh bảy tám lần không thôi.

Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, lộ ra mỉm cười, nói: “Cái này một viên Thần Chủng tác dụng so cái khác Thần Chủng đối ta tác dụng lớn hơn.”

Hắn lần nữa đem mặt khác Đạo Đồ mảnh vỡ lấy ra, bắt đầu tiếp tục cảm ứng.

Đáng tiếc tiếp xuống trong tay Đạo Đồ, đều đã không có bất luận cái gì cảm ứng.

Những cái kia Đạo Đồ mảnh vỡ đều bị người chặt đứt nhân quả, nắm giữ tại một chút siêu cường giả trong tay.

“Thôi, vẫn là đi về trước đi.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Chờ trước tiên đem cái này cực quang Thần Chủng vận dụng thấu triệt lại nói, có cái này cực quang Thần Chủng, thì tương đương với nhiều hơn một cái mạng đồng dạng.

Sưu!

Hắn thân thể lóe lên, làn nữa cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Cực quang phối hợp Hắc Âm, quả nhiên là hoàn mỹ vô khuyết.

Thời gian vượt qua.

Mấy ngày sau.

Dương Phóng thân thể mơ hồ, xuyên tới xuyên lui, tại thứ nguyên trong không gian không ngừng quen thuộc lấy cái này cực quang Thần Chủng, mỗi luyện tập một lần, đối với cực quang Thần Chủng nắm giữ đều sẽ cao thâm một cái cấp độ.

Liên tục mấy ngày, tại tốc độ phía trên đã càng nhanh hơn.

Đúng lúc này!

Biến mất mấy ngày khô khốc thần tăng xuất hiện lần nữa.

“A Di Đà Phật, thiện tai thiện tai, Dương thí chủ, người ngươi muốn tìm xuất hiện lần nữa.”

Khô Vinh lão tăng một tay dựng thẳng lên.

“Ừm?”

Dương Phóng trong nháy mắt dừng lại, ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, nói: “Tên kia lại xuất hiện?”

...

Chương 460 : Hỗn độn chỗ sâu!

Khô Vinh Thần Tăng lời nói để Dương Phóng trong lòng băng lãnh, sát ý hiển hiện.

Tại Đại Thanh tính thời kì, đã từng mấy lần ám toán mình, kém chút đem mình đánh vào thời không loạn lưu bàn tay màu vàng óng chủ nhân, thế mà xuất hiện lần nữa.

“Hắn ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Có người từng tại hỗn độn chỗ sâu nhất thấy qua hắn, đúng, hắn hiện tại đã bí mật đầu nhập vào phía sau màn hắc thủ, bên người chắc chắn sẽ có phía sau màn hắc thủ phái ra cường giả trong bóng tối bảo hộ hắn.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

“Ồ?”

Dương Phóng nhướn mày, nói: “Kia hỗn độn chỗ sâu làm như thế nào đi vào?”

“Đại Thanh tính bắt đầu về sau, Thần Khư đại lục cùng Hắc Ám âm mai, tất cả sinh mệnh, sông núi toàn bộ biến mất, giữa thiên địa xuất hiện rất nhiều hỗn độn, nhưng là muốn tiến vào hỗn độn chỗ sâu nhất, chỉ có một cái phương pháp, chính là từ Hắc Ám âm mai chỗ sâu nhất đầu kia con đường.”

Khô Vinh Thần Tăng nói.

“Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất cũng có đạo đường?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Cho tới nay, có quan hệ Hắc Âm âm mai truyền thuyết đều rất rất nhiều.

Tại Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất càng là tồn tại thường nhân khó có thể tưởng tượng bí mật.

Liền ngay cả trước đó chui vào Lam Tinh lão giả thần bí, đối Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất đều bận tâm cực sâu, không muốn tùy tiện Thiệp Túc.

Nghĩ không ra bên trong lại sẽ có một cái thông đạo, nổi thẳng hỗn độn chỗ sâu nhất.

“Hỗn độn chỗ sâu nhất là dạng gì? Tên kia làm sao lại núp ở chỗ nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hỗn độn chỗ sâu nhất, nhìn một cái vô tận, độc lập với thời không trường hà bên ngoài, ở nơi đó không có thời gian, không có không gian khái niệm, tựa như là thiên địa chưa mở trước đó, trước đây không lâu phía sau màn hắc thủ thanh toán xong thời không trường hà, một nhóm lớn may mắn còn sống người, tại không đường có thể đi dưới, đều trốn tại hỗn độn chỗ sâu nhất, bởi vì nơi đó mặc dù điều kiện ác liệt, nhưng lại vô biên xa xưa, có thể cực lớn trình độ tránh né phía sau màn hắc thủ truy sát.”

Khô Vinh Thần Tăng nói.

Phải biết cũng không phải là mỗi người đều có thể nắm giữ độc lập thứ nguyên không gian, cho nên rất xa xôi cổ Đại Năng không chiếm được thứ nguyên không gian,

cũng chỉ có thể trốn vào hỗn độn chỗ sâu nhất.

Mà vị kia bàn tay lớn màu vàng óng chủ nhân xuất hiện tại hỗn độn chỗ sâu nhất, mục đích lớn nhất, đoán chừng vẫn là âm thầm bố cục, chuẩn bị đem những người còn lại cũng toàn bộ một mẻ hết gọn.

“Gia hỏa này thật đúng là điên rồi.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Hắn rất mau đánh định chủ ý.

Muốn đi một lần hỗn độn chỗ sâu.

Một mặt là giải quyết cùng tên kia ở giữa nhân quả, một phương diện khác thì là hắn có loại trực giác, hỗn độn chỗ sâu nhất hơn phân nửa cũng ẩn giấu không ít Đạo Đồ mảnh vỡ.

Phải biết lúc ấy Thiên Đồ vỡ nát, vô số cường giả chen chúc mà ra, tranh đoạt những cái kia Đạo Đồ, ai có thể cam đoan những cường giả này liền không có là từ hỗn độn chỗ sâu lao ra?

“Thí chủ muốn đi, lão nạp nguyện ý theo đi.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

Sự tình là hắn lựa đi ra, nếu để cho Dương Phóng một người một mình mạo hiểm, hắn ái ngại.

Dương Phóng nhượng mào, mở miệng nói: “Cũng tốt, vậy làm phiền đại sư mang một chút đường đi.”

Liên quan tới Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất, hắn còn chưa hề đi qua, lo lắng có thể sẽ tìm không thấy đường.

“Thiện tai! Thiện tai!”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

Hai người rất nhanh hành động, thân thể lóe lên, từ chỗ này thứ nguyên không gian rời đi.

Không bao lâu, hai người lần nữa giáng lâm đến Hắc Âm âm mai bên trong.

Đại Thanh tính sau Hắc Âm âm mai, lộ ra càng thêm âm trầm, khắp nơi đều là núi hoang dã khô, trên mặt đất còn có từng đạo thô to vết rạn, giữa thiên địa tràn ngập rất nhiều Hỗn Động khí tức.

Một loại tuyên cổ xa xưa, thể lượng vô tận khí tức ở chỗ này lan tràn.

Hai người trực tiếp tăng thêm tốc độ, hướng về Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất cuồn vút đi.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai thế giới vượt quá tưởng tượng to lớn.

Cho dù lấy Dương Phóng hai người tu vi hiện tại, cũng là trọn vẹn đuổi đến ba ngày con đường, mới rốt cục đi vào Hắc Âm âm mai chỗ sâu nhất.

Đương nhiên, trong thời gian này Dương Phóng cũng không vận dụng 【 cực quang 】 Thần Chủng lực lượng.

Nếu không, chắc chắn sẽ không ba ngày lâu như vậy.

Tại tiền phương của bọn hắn, đột nhiên cảnh sắc đại biến, xuất hiện một chỗ nhìn một cái vô tận to lớn bình nguyên.

Toàn bộ bình nguyên tràn ngập một tầng tinh hồng huyết sắc, thần bí khó lường, khí tức quỷ dị, vô biên vô hạn, giống như là vĩnh viễn không nhìn thấy đầu đồng dạng.

Tại cái này to lớn bên trong vùng bình nguyên ở giữa, thì xuất hiện một đầu chật hẹp dòng sông.

Phía trên một chiếc đò ngang, lẻ loi trơ trọi ngừng lại.

Đò ngang bên trên, một vị xoay người lưng còng lão ông, lẳng lặng ngồi ngay ngắn, không nhúc nhích, trước người đặt vào một chiếc đốt đèn, lóe ra yếu ớt Lục Hỏa.

“Có người?”

Dương Phóng ngạc nhiên.

“Vô tận táng thổ!”

Khô Vinh Thần Tăng trong nháy mắt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, mắt thấy phía trước chỗ kia nhìn một cái vô tận huyết sắc bình nguyên, nói nhỏ: “Nghe đồn rằng, vô tận táng thổ lai lịch xa xưa, tự thành một phương tiểu thế giới, có thể truy tố đến thần thoại trong năm, là một chỗ ngay cả phía sau màn hắc thủ trong thời gian ngắn đều không thể triệt để phá hủy quỷ dị chi địa.”

“Ồ? Trên đời này còn có phía sau màn hắc thủ không cách nào phá hủy địa phương?”

Dương Phóng hỏi.

“Nghe đồn nói như thế, nhưng cụ thể thật giả, lão nạp liền không được biết rồi.”

Khô Vinh Thần Tăng tiếp tục mở miệng: “Truyền thuyết, nếu ai vô ý tiến vào chỗ này vô tận táng thổ, liền sẽ vĩnh cửu mê thất, cũng không còn cách nào đi ra, không

quản tu vi mạnh cỡ nào, đều sẽ như thế.

Tại mảnh này táng thổ phía dưới, mai táng rất nhiều thần thoại niên đại cấm kỵ nhân vật, bọn hắn oán niệm cùng bất khuất tín niệm dung hợp lại cùng nhau, lúc này mới tạo thành vô tận táng thổ quỷ dị.”

Khô Vinh Thần Tăng sau đó hướng về trước mắt đầu kia chật hẹp dòng sông nhẹ nhàng một chỉ, nói: “Con sông này tên là táng suối, chính là thông hướng vô tận hỗn độn duy nhất con đường, bất kỳ người nào muốn thông qua táng suối cũng chỉ có cưỡi kia chiếc đò ngang, bất quá muốn cưỡi đò ngang, nhất định phải mượn thọ cho vị lão giả kia.”

“Mượn thọ?”

Dương Phóng hồ nghi.

“Đúng vậy, bất kể là ai, chỉ cần lên thuyền, đều muốn nỗ lực hai trăm năm tuổi thọ đại giới.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

“Cổ quái, thật sự là cổ quái.”

Dương Phóng nói nhỏ, đột nhiên vận chuyển lên nhân quả Thần Chủng cùng trời mắt Thần Chủng, hướng về chật hẹp dòng sông chỗ sâu nhất nhìn lại.

Lại phát hiện phía trước nhất khu vực, tất cả nhân quả toàn bộ gãy mất, tĩnh mạch quỷ dị dòng sông chỗ sâu tựa hồ có một loại vô cùng lực lượng kỳ lạ chặt đứt tất cả nhân quả, nghiêm cấm bất luận kẻ nào phỏng đoán.

Mà Thiên Mục Thần Chủng càng là như vậy.

Loại trừ nhìn thấy vô tận huyết quang, cái gì khác đều

không nhìn thấy.

“Dương thí chủ, chúng ta đi qua đi.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

Dương Phóng hơi suy tư, nhẹ nhàng gạt đầu.

Hai người một trước một sau, hướng về kia chiếc thuyền gỗ nhỏ đi đến.

Thuyền gỗ nhỏ bên trên lưng còng lão giả chậm rãi ngẩng đầu lên, lộ ra già nua khuôn mặt tiếp theo song màu xanh thẫm con mắt, lộ ra một tia quỷ dị đường cong.

“Đường xa mà đến khách nhân, hoan nghênh tiến vào vô tận táng suối, các người hẳn phải biết quy củ của ta?”

Lưng còng lão giả khàn khàn cười nói.

Dương Phóng cùng Khô Vinh Thần Tăng liếc nhau, Khô Vinh Thần Tăng chấp tay trước ngực, nói: “Thiện tai thiện tai.”

Lưng còng lão giả lần nữa gạt ra nụ cười quỷ dị, thân thể chậm rãi dịch bước mà đến, đầu tiên là tiếp cận đến Khô Vinh Thần Tăng nơi đó, đem cái mũi tiến đến Khô Vinh Thần Tăng cái cổ chỗ, nhẹ nhàng hít hà, sau đó đột nhiên khế hấp.

Hô!

Dương Phóng rõ ràng nhìn thấy, từ Khô Vinh Thần Tăng trên thân bay ra từng sợi ám kim sắc lưu quang, cấp tốc không có vào đến lưng còng lão giả miệng bên trong.

Lưng còng lão giả nguyên bản già nua khô quắt khuôn

mặt lập tức lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc trở nên hồng nhuận, như cùng ăn cái gì thập toàn đại bổ hoàn đồng dạng.

Sau đó hắn lộ ra nòng đậu tiểu dung, lần nữa chậm rãi dịch bước, tiếp cận đến Dương Phóng nơi này, lần nữa cẩn thận hít hà Dương Phóng.

Dương Phóng lập tức rõ ràng người thấy một loại cực kỳ gay mũi khí tức từ đối phương làn da truyền đến, làm cho người buồn nôn nôn khan, giống như là thi thể đặt thời gian quá dài phát ra tởi mùi.

Hắn lập tức ngưng thở, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Hô!

Giống như Khô Vinh Thần Tăng, đồng dạng có từng mảnh từng mảnh ám kim sắc lưu quang từ trên người hắn bay ra ngoài.

Một sát na, Dương Phóng cảm giác được thân thể chợt nhẹ, thật giống như thể nội một chút thiếu đi cái gì cực kỳ trọng yếu đồ vật đồng dạng.

Hắn mở ra bằng, tiến hành quan sát.

Chỉ gặp tuổi thọ một cột từ trước đó 28000 tuổi một chút biến thành 27800 tuổi.

“Quả nhiên thiếu đi hai trăm năm tuổi thọ.”

Trong lòng của hắn ngưng tụ.

Đây là cái gì cổ quái bí thuật?

Chỉ cần nhẹ nhàng khế hấp liền đem tuổi thọ của con người trực tiếp hút đi?

Sau đó hắn cùng Khô Vinh Thần Tăng, trực tiếp ngồi
đàng hoàng tại buồng nhỏ trên tàu, bắt đầu đợi.

Lưng còng lão giả hút đủ thọ nguyên, lộ ra nòng đăm
tiểu dung, cũng không lập tức hành động, mà là ngồi tại
đốt đèn trước, tiếp tục chờ đợi.

Lại qua một đoạn thời gian.

Hậu phương bóng người chớp động, lại xuất hiện mấy
đạo nhân ảnh, lén lén lút lút, ẩn tàng khí tức, từ đằng xa
tiếp cận mà tới.

Bất quá khi bọn hắn triệt để sau khi đến gần, đột nhiên
biến sắc.

“Là hắn! Dương Đạo! Kia là Dương Đạo!”

“Đi mau, gia hỏa này làm sao lại xuất hiện?”

“Hắn cũng là chạy những cái kia quan tài đi, mau bỏ đi!”

Mấy đạo nhân ảnh lập tức lấy một loại tốc độ cực nhanh
cấp tốc rời xa, cũng không dám lại tiếp cận mảy may.

Đối bọn hắn mà nói, Dương Phóng danh tự quá lớn.

Trước đây không lâu đối kháng Thái Cổ ma nhạc, lại vây
giết Kiếm Ma, từng sà, từng kiện, rất nhiều người đều
để ở trong mắt, hiện tại Dương Phóng sớm đã trở thành
chân chính cấm kỵ nhân vật.

Danh tự đủ để cùng Kiếm Ma, Thái Cổ ma nhạc tương
đặt song song.

Dù là Dương Phóng không có ác ý, bọn hắn cũng không
dám tiếp tục chờ lâu.

Dương Phóng, Khô Vinh Thần Tăng bất vi sở động, tiếp tục chờ chờ đợi.

Lục tục ngo ngoe không ngừng có người chạy đến, có không ngừng có người cấp tốc rút lui, mỗi người sắc mặt đều dị thường đặc sắc, một bước cũng không dám chờ lâu.

Rốt cục, tại quá khứ mấy canh giờ về sau.

Nơi xa lần nữa đi tới một bóng người.

Đây là một người mặc áo bào tím đạo nhân, đầu đầy đen nhánh như mực tóc dài, tròng mi nhập tẩn, ngũ quan rất là tuấn lãng, khi nhìn đến Dương Phóng cùng Khô Vinh Thần Tăng về sau, sắc mặt bình tĩnh, giống nhau thường ngày, trực tiếp đi nhanh tới.

Hắn tới về sau, trực tiếp ngồi ngay ngắn ở trong khoang thuyền, không nhúc nhích.

“Hắc hắc, lại tới một cái.”

Lưng còng lão giả lắc lắc ung dung đứng dậy, lộ ra mặt mũi tràn đầy nụ cười quỷ dị, nói: “Dù là người là xuất từ nơi đó, nhưng cũng không thể phá hư quy củ của ta, người hẳn là minh bạch đi?”

“Đã đến, đã sớm chuẩn bị.”

Đạo nhân bình tĩnh mở miệng.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.”

Lưng còng lão giả lộ ra nòng đậm tiểu dung, đem cái mũi dán tới, dùng sức hít hà, lộ ra vẻ tham lam, trực tiếp cuồng mãnh hút.

Hô!

Mảng lớn lưu quang hiện lên.

Kia lưng còng sắc mặt ông lão lập tức trở nên càng thêm đỏ nhuận, đạo nhân này thể chất tựa hồ có được một loại nào đó lực lượng kỳ lạ, đồng dạng là hấp thu hai trăm năm thọ nguyên, hấp thu tuổi thọ của hắn xa so với hấp thu những người khác thọ nguyên càng thêm đại bổ.

Áo bào tím đạo nhân không nhúc nhích, sắc mặt bình thản, tựa hồ không có bất kỳ tổn thất nào đồng dạng.

“Có thể lái thuyền đi?”

Hắn bình tĩnh mở miệng.

“Hắc hắc, gấp cái gì, tối thiểu phải chờ ta ăn no không phải?”

Lưng còng lão giả cười nói, ánh mắt tại áo bào tím đạo nhân, Dương Phóng, Khô Vinh Thần Tăng trên thân nhìn một chút, cười nói: “Còn có, tại thuyền của ta bên trên, nghiêm cấm bất luận kẻ nào động thủ, hi vọng ba vị minh bạch.”

Dương Phóng nhướng mày, trong nháy mắt cảm thấy vị lão giả này giống như là có ý riêng đồng dạng.

Ngay cả bên cạnh Khô Vinh Thần Tăng, cũng lộ ra hồ nghi, nhìn một chút áo bào tím đạo nhân, lại nhìn về phía lưng còng lão giả.

Lưng còng lão giả tràn đầy ý vị cười cười, tiếp tục ngồi ở mũi thuyền, chờ đợi.

Không bao lâu.

Nơi xa lưu quang lấp lóe, tràn ngập một cỗ thanh lãnh khí tức.

Một vị người mặc tuyết trắng váy dài, có đầu đầy tóc đen thui nữ tử xuất hiện tại không xa, dung nhan thanh lệ, hai chân thon dài, cả người có loại khó tả khí thể đặc biệt.

Nàng xuất hiện về sau, một đôi băng lãnh đăm đăm ánh mắt lập tức hướng về buồng nhỏ trên tàu quét tới.

Bỗng nhiên, hai con trong con người bắn ra thanh lãnh thần quang.

“Là người, Dương Đạo!”

Dương Phóng lúc này nhíu mày, hướng về vị này tuyết trắng váy dài nữ tử nhìn lại, “Người là người phương nào? Ta chưa thấy qua người đi?”

“Người không thấy qua ta, nhưng ta có thể nhận biết người!”

Tuyết trắng váy dài nữ tử lộ ra cười lạnh, không nhìn những người khác, tiếp tục hướng về buồng nhỏ trên tàu đi tới.

Khô Vinh Thần Tăng ánh mắt hồ nghi, quan sát tỉ mỉ, một lát sau, mở miệng nói ra: “Thiện tai thiện tai, nguyên lai là Băng Hoàng muội muội, người như là đã xuất hiện, chắc hẳn lệnh tử đã triệt để thoát khỏi!”

“Nhiều chuyện!”

Nữ tử váy trắng lạnh giọng mở miệng.

“Băng Hoàng muội muội!”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, nói: “Tiểu đạo quả thể giới, lục đại hắc thủ một trong Băng Hoàng?”

Nữ tử váy trắng cười lạnh liên tục, không nói một lời.

Dương Phóng trước đó đối kháng Thái Cổ ma nhạc, vây giết Kiếm Ma thời điểm, các nàng tất cả đều để ở trong mắt, đối với các nàng mà nói, Dương Phóng tuyệt đối là một cái cực lớn biến số.

Tỷ tỷ của nàng phá hủy tiểu đạo quả thể giới, giống như hủy đi Dương Phóng cư trú chỗ, Dương Phóng vô số thân nhân, bằng hữu cũng vì đó chết thảm.

Nàng không cho rằng Dương Phóng sẽ buông xuống đây hết thủy.

Song phương sớm tối đều là tử địch.

“Năm đó tiểu đạo quả thể giới sự tình, sớm muộn cũng sẽ có một cái chấm dứt, ta sẽ tìm tỷ tỷ của ngươi thanh toán cái rõ ràng.”

Dương Phóng hơi híp mắt lại, mở miệng nói ra.

Lúc trước Đại Thanh tính ra lâm, hắn không có thực lực thì cũng thôi đi, thực lực bây giờ tăng lên đi lên, năm đó một số người, hắn một cái cũng không muốn buông tha.

“Thật sao? Chỉ sợ ngươi đợi không được ngày ấy.”

Nữ tử váy trắng chậm chọc nói.

Nàng đi vào buồng nhỏ trên tàu, nhìn một chút áo bào tím đạo nhân, đôi mi thanh tú nhăn lại, cuối cùng trực tiếp chính vạt áo ngồi xuống.

Đầu thuyền chổ lưng còng lão giả phát ra hắc hắc hắc quỷ dị tiếng cười, đi lại tập tễnh, chậm chạp đi tới, dùng sức hít hà nữ tử váy trắng, trực tiếp há miệng hút vào.

Hô!

Lại là mảng lớn sinh mệnh chi quang bị lưng còng lão giả hút đi.

Lưng còng lão giả như là triệt để ăn no rồi, mặt mày tỏa sáng, tinh thần gấp trăm lần, cả người trên mặt lộ ra dị thường vẻ say mê, cười nói: “Ăn no rồi ăn no rồi, chúng ta có thể động thân, các vị khách quan, xin cẩn thận ngồi xuống, tuyệt đối đừng rớt xuống thuyền đi.”

Hắn bắt lấy song mái chèo, nhẹ nhàng lay động lên thuyền nhỏ.

Lập tức toàn bộ thuyền nhỏ bắt đầu chậm chạp mà cấp tốc tại toàn bộ chạt hẹp dòng sông bên trong chạy qua.

Một màn này nhìn dị thường quái dị.

Rõ ràng thuyền nhỏ dao rất nhanh, nhưng hai bên khu vực lại quang lưu như điện, liên miên liên miên cảnh sắc từ bên cạnh bọn họ vượt qua.

Đem ánh mắt hướng về hai bên nhìn lại, càng là có thể nhìn thấy liên miên huyết quang, quanh quẩn không ngừng, lờ mờ, giống như là một mảnh huyết sắc Địa Ngục.

Dương Phóng nhìn thoáng qua bên ngoài về sau, liền rất mau đem ánh mắt rơi vào vị kia áo bào tím đạo nhân trên thân, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Kia áo bào tím đạo nhân sắc mặt bình tĩnh, từ vừa lên

thuyền ngay tại hai mắt nhắm chặt, đối với quanh mình sự tình tựa hồ chẳng quan tâm.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Cùng Khô Vinh Thần Tăng nói, ở chỗ này hoàn toàn không cảm giác được thời gian, không gian khái niệm.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Màu đen nhánh thuyền nhỏ mới rớt cục chạy đến chỗ này dòng sông phần cuối.

Tại tiền phương của bọn hắn, xuất hiện một mảnh vô tận đen nhánh, Hỗn Độn khí tức lẫn lộn, liên miên liên miên chốn hỗn độn liên miên vô tận.

Giống như là một cái trước nay chưa từng có thế giới tại dâng lên đồng dạng.

“Các vị khách quan, đến nơi rồi, còn xin xuống thuyền đi.”

Lưng còng lão giả cười nói.

Nữ tử váy trắng cười lạnh nhìn thoáng qua Dương Phóng, không nói một lời, dẫn đầu đi xuống thuyền nhỏ, thân thể lóe lên, sát na biến mất tại nơi xa, rốt cuộc cảm giác không đến bất luận cái gì khí tức.

Dương Phóng ba người thì là theo sát lấy đi xuống thuyền nhỏ.

“Dương thí chủ, bên này đi.”

Khô Vinh Thần Tăng ra hiệu Dương Phóng.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, lần nữa nhìn thoáng

qua kia áo bào tím đạo nhân, trực tiếp cùng Khô Vinh Thần Tăng cùng nhau rời đi nơi đây.

Áo bào tím đạo nhân sắc mặt bình tĩnh, lúc này bước chân, hướng về nơi xa đi tới.

“Vô Tướng Thần Hoàng, đây chính là để người cũng bị thiệt lớn gia hỏa, tựa hồ cũng bất quá như thế, thôi, trước giải quyết đại sự quan trọng, quay đầu lại đến tính sổ sách.”

Trong miệng hắn tự nói, thân thể dần dần mơ hồ.

Nơi xa.

Dương Phóng cùng Khô Vinh Thần Tăng một đường cực đuôi, tại đen nhánh hỗn độn bên trong cấp tốc xuyên thẳng qua.

Trong lúc đó Khô Vinh Thần Tăng không ngừng hướng Dương Phóng giới thiệu có quan hệ hỗn độn chỗ sâu tình huống.

“Hỗn độn chỗ sâu nhất, loại trừ một chút không đường có thể đi, tạm thời trốn ở nơi đây tuyệt cường người bên ngoài, trên thực tế còn có một số cực ít cho người ngoài biết chủng tộc, tên là hỗn độn Thần tộc, chỉ bất quá bộ tộc này quá thừa thớt, mà lại ở lâu hỗn độn, xưa nay không đi ra ngoài ra, cho nên bên ngoài người rất ít đi giải.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

“Hỗn độn Thần tộc? Bọn hắn cũng là thần linh?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng, nói: “Nghe nói hỗn độn Thần Chủng sớm nhất có thể truy tố đến viễn cổ thần thoại trong năm, là thần thoại trong năm may mắn còn sống sót duy nhất Thần tộc.”

“Ồ?”

Dương Phóng nhú mày.

Nhưng rất vui vẻ cảm giác đến khu này chốn hỗn độn quái dị.

Nơi đây áp chế tu vi!

Hết thầy chân khí, pháp tắc tất cả đều đang nhanh chóng biến mất.

Lại càng đi đi vào trong, càng là rõ ràng.

“Đây chính là hỗn độn chỗ sâu đặc thù, hỗn độn chỗ sâu bài xích hết thầy kẻ ngoại lai, đối với đông đảo kẻ ngoại lai mà nói, trốn ở hỗn độn chỗ sâu, giống như bị lưu đày, điều kiện ác liệt, không có tài nguyên tu luyện, không cách nào phát huy thần thông, càng là sẽ tùy thời gặp được đáng sợ hỗn độn Thần tộc,

Phần lớn hỗn độn Thần tộc kỳ thật đều rất đáng ghét kẻ ngoại lai, một khi bắt lấy, đều sẽ đem bọn hắn lấp vào động ma, luyện chế thành đan, chết được vô cùng thâm, cho nên, tại không phải vạn bất đắc dĩ dưới, thì sẽ không có người lựa chọn trốn ở chỗ này.”

Khô Vinh Thần Tăng nói nhỏ.

Hỗn độn chỗ sâu đối bọn hắn có áp chế chân khí, áp chế pháp tắc tác dụng, nhưng đối với hỗn độn Thần tộc mà nói, nhưng không có loại tác dụng này.

Hỗn độn Thần tộc sinh hoạt ở nơi này, đơn giản chính là như cá gặp nước đồng dạng.

“Nói như vậy, trên người chúng ta chân khí, pháp tắc chẳng mấy chốc sẽ hoàn toàn biến mất?”

Dương Phóng ngưng âm thanh mở miệng.

“Sẽ không hoàn toàn biến mất, nhưng cũng sẽ không còn lại bao nhiêu.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

“Tên kia núp ở chỗ nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta có một vị bạn cũ ngay tại không xa, trong khoảng thời gian này đều là hấn đang tiến hành giám thị, quá khứ hỏi một chút là được rồi.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

“Tốt!”

Dương Phóng gật đầu.

Hai người nhanh chóng hướng về phía trước lao đi.

Cùng Khô Vinh Thần Tăng nói đồng dạng.

Quả nhiên, càng đi chỗ sâu, loại kia quỷ dị áp chế cảm giác càng là mãnh liệt.

Dù là Dương Phóng có Thần Chủng đều vô dụng, ngăn không được loại kia áp chế.

Rốt cục!

Tại phía trước một chỗ hắc sắc sơn mạch dưới, xuất hiện một chỗ đơn sơ hang đá, chung quanh bị đại trận vây quanh, rất là ẩn nấp.

Khô Vinh Thần Tăng tại đưa ra một khối ngọc quyết về sau, ngoài sơn động đại trận lập tức bắt đầu cấp tốc phun trào, nổi lên một cái lối đi hẹp ra.

Khô Vinh Thần Tăng cùng Dương Phóng lúc này cấp tốc đi tới.

“A Di Đà Phật, Khô Vinh lão hữu, ngươi đã đến.”

Một vị người mặc khô áo tăng màu vàng, làn da lại gập vừa gầy tăng nhân, chấp tay trước ngực, sừng sững tại đại trận hậu phương, hướng về Khô Vinh Thần Tăng hành lý.

“Tâm viêm lão hữu.”

Khô Vinh Thần Tăng chấp tay trước ngực, tiến hành đáp lễ.

Kia khô gầy tăng nhân mở miệng nói ra: “Trước ngươi một mực ta để cho ta lưu ý người kia, gần nhất xuất hiện lần nữa, tiên mộ huyền quan tại hỗn độn xâm nhập hiện hiện bóng dáng, hẳn hướng nơi đó đi.”

“Ồ? Tiên mộ huyền quan xuất hiện lần nữa?”

Khô Vinh Thần Tăng con mắt lóe lên.

Một bên Dương Phóng lập tức lộ ra thật sâu hồ nghi.

Cái gì tiên mộ huyền quan?

Khô Vinh Thần Tăng lập tức giải thích nói: “Tại hỗn độn chỗ sâu nhất, một mực có một cái vô cùng cổ quái truyền thừa, được xưng là tiên mộ huyền quan, nơi đó nghe nói là viễn cổ thần thoại thời kỳ cường giả chi mộ, mỗi cách một đoạn thời gian, tất cả mộ huyết đều sẽ sụp ra, quan tài đều hiện lên mà ra, lơ lửng giữa không trung,

Đến lúc đó sẽ có một cái vô cùng cổ quái tồn tại đối với mấy cái này quan tài tiến hành đấu giá, chỉ cần có thể xuất ra nổi hấn muốn giá cả, liền có thể đạt được quan tài bên trong truyền thừa,

Mỗi lần tiên mộ huyền quan xuất hiện, đều sẽ dẫn tới rất nhiều cường giả, ngay cả hỗn độn Thần tộc cũng sẽ trình diện!”

“Còn có loại vật này?”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Thế mà dính đến viễn cổ thần thoại thời kì?

“Kia tiên mộ huyền quan ở nơi nào?”

“Ngay tại hỗn độn chỗ sâu phía đông.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

Sau đó hấn lập tức hướng trước mắt vị lão hữu này giới thiệu Dương Phóng, lại cho Dương Phóng giới thiệu đối phương.

Vị này tên là tâm viêm tăng nhân lão tăng, đúng là một vị khổ hạnh tăng, chuyên môn chọn lựa chốn hỗn độn tiến hành tu luyện, đã ở đây ngày người gần vạn năm lâu.

Vô luận tâm trí vẫn là nhục thân đều đã tôi luyện đến

cực hạn.

Cái này khiến Dương Phóng nhin không được âm thầm lú lờ.

Bất quá cuối cùng bọn hắn cũng không ở chỗ này tiếp tục chờ lâu, mà là rất nhanh lần nữa khởi hành.

Dương Phóng lật bàn tay một cái, đã đem trước đó Đạo Đồ mảnh vỡ lần nữa lấy ra ngoài, tại trong lòng bàn tay tinh tế cảm ứng.

Một loại cực kỳ yếu ớt liên hệ bắt đầu từ đằng xa hiển hiện, cùng hắn trong tay Đạo Đồ lẫn nhau hô ứng.

“Quả nhiên đến đối địa phương, có người mang theo Đạo Đồ mảnh vỡ núp ở hỗn độn chỗ sâu.”

Dương Phóng trong lòng nói nhỏ.

Trước đó loại kia chặt đứt nhân quả hành vi, hắn không phải là đối phương tận lực làm, mà là hỗn độn chỗ sâu thiên nhiên áp chế hết thủy, tự động ngăn cách Đạo Đồ ở giữa lẫn nhau cảm ứng.

Hiện tại hắn chân chính tiến vào hỗn độn chỗ sâu, lấy Đạo Đồ đặc thù, tự nhiên mà vậy sinh ra một tia cảm ứng.

...

Chương 461 : Đấu giá huyền quan! Chấn nhiếp đám người!

Hỗn độn cuộn cuộn.

Vô biên vô hạn.

Một chiếc cổ lão cũ nát to lớn cốt thuyền, xuất hiện tại hỗn độn chỗ sâu, nằm ngang ở nơi đây, vô biên bao la hùng vĩ, chừng khoảng mấy vạn mét, tản ra một loại tuyên cổ xa xưa tang thương khí tức.

Giờ phút này.

Ở này chiếc to lớn cốt thuyền bên ngoài, bóng người lấp lóe, lờ mờ.

Lục tục ngo ngoe xuất hiện không ít cường giả, khí tức quanh người kiềm chế, cơ hồ cảm giác không đến, xa xa đứng ở nơi xa, hướng về chiếc này to lớn cốt thuyền nhìn lại.

Mỗi một vị bóng người đều giống như bên ngoài thân cách một tầng tiểu thế giới, mơ mơ hồ hồ.

Dương Phóng cùng Khô Vinh Thần Tăng thân thể rất cục xuất hiện ở nơi này, ánh mắt hướng về nhìn bốn phía.

“Xem ra không ít người tới.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

“Kia chiếc to lớn cốt thuyền, chính là tiên mộ huyền quan nơi ở, chủ thuyền người thân phận thần bí khó lường,

đã từng có rất nhiều người đánh qua chiếc này cốt thuyền chú ý, nhưng cuối cùng đều bị chủ thuyền người chõ trấn áp, dần dà, liền không còn có người có can đảm làm loạn.”

Khô Vinh Thần Tăng chỉ về đằng trước cử hành cốt thuyền, mở miệng nói ra.

“Ồ?”

Dương Phóng hướng về kia chiếc to lớn cốt thuyền quên tới, chỉ thấy xương thuyền chõ sâu mơ mơ hồ hồ, cực kỳ thần bí, ngay cả hấn 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng cũng vô pháp xem thấu.

Cái này chồn hỗn độn đơn giản vô cùng quái dị.

【 Thiên Mục 】 Thần Chủng liên tiếp mất đi hiệu lực, cái này trước kia là rất ít xuất hiện sự tình.

Rất nhanh Dương Phóng thu hồi ánh mắt, lại hướng về những phương hướng khác nhìn sang.

Hấn có thể rõ ràng cảm giác, trên người Đạo Đồ mảnh vỡ tại xuy xuy rung động, loại kia nguyên bản yếu ớt liên hệ, đang trở nên càng thêm nồng đậm.

Tối thiểu có ba tấm Đạo Đồ mảnh vỡ đều đã sinh ra cảm ứng, đồng thời, từng đạo tối nghĩa bí ẩn ánh mắt nhìn từ đằng xa đến, hướng về trên người hấn rơi đi, mang đến từng tia từng tia kinh nghi.

Hiển nhiên, những cái kia trước đó đạt được Đạo Đồ mảnh vỡ người, cũng chạy tới nơi đây.

Thông qua không trọn vẹn Đạo Đồ ở giữa lẫn nhau cảm ứng, bọn hấn cũng phát hiện Dương Phóng tồn tại.

Dương Phóng ngay tại liếc nhìn ở giữa, bỗng nhiên, ánh mắt ngưng tụ, tập trung vào một bóng người.

“Là hấn, có phải hay không người kia.”

Hấn hướng về Khô Vinh Thần Tăng truyền âm.

Khô Vinh Thần Tăng lộ ra hồ nghi, quay đầu nhìn lại, lập tức trong lòng run lên, truyền âm nói: “Không tệ, chính là người kia, Đông Lâm Thần Quân, đồng thời cũng có một thân phận khác, Quy Khu lão đạo!”

Đây chính là bọn họ lần này muốn đối phó đối tượng.

Đồng thời cũng là lúc trước mấy lần ám toán Dương Phóng, kếm chút đem Dương Phóng bức tử bàn tay lớn màu vàng óng chủ nhân.

Chỉ thấy đối phương thân thể rất là mơ hồ, sừng sững ở phía xa, cái đầu rất cao, ngay tại giương mắt hướng về kia chiếc to lớn cốt thuyền nhìn lại.

Tại bên cạnh hấn, còn có hai người, cũng đều là bị sương mù lượn lờ.

“Gia hỏa này thật đúng là đủ có thể tránh.”

Dương Phóng nói nhỏ.

“Dương thí chủ chậm đã, nơi đây khu vực nghiêm cấm động thủ, sẽ làm tức giận cốt thuyền bên trong tồn tại, vẫn là đợi thêm một lát đi.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

Dương Phóng nhướng mày, lần nữa nhìn về phía cốt thuyền, trong lòng suy tư, đành phải ngừng lại.

Ánh mắt của hắn tiếp tục hướng về bốn phía nhìn chăm chú.

Rất nhanh lần nữa con mắt lóe lên, phát hiện một đạo thân ảnh quen thuộc.

Trước đó nữ tử váy trắng!

Băng Hoàng muội muội!

Nàng cũng đến đây.

Chỉ gặp kia nữ tử váy trắng tại lúc này cũng phát hiện Dương Phóng, một đôi thanh lãnh ánh mắt quét tới, nhếch miệng lên, lộ ra từng tia từng tia mỉa mai tiếu dung.

Dương Phóng trong lòng lạnh lùng, lập tức thu hồi ánh mắt, không còn nhìn nhiều.

Nàng này nếu là thực sự muốn chết, hắn một hồi không ngại đưa đối phương lên đường.

Theo thời gian chuyển dời, bốn phía bóng người lác lác, càng ngày càng nhiều cường giả nổi lên, lờ mờ, thần bí khó lường, mỗi người khí tức đều dị thường thu liễm.

Lại qua một hồi.

Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến khu chiêng gõ trống thanh âm, thùng thùng rung động, dị thường náo nhiệt, quanh quần tại phiến khu vực này, như là một chi dàn nhạc đi tới.

Rất nhiều người nhao nhao quay đầu nhìn lại, lập tức lộ ra kinh ngạc cùng vẻ kiêng dè.

Không ít người nhanh chóng rút lui, hướng về hai bên

né tránh, tựa hồ sợ chọc giận tới đối phương.

Dương Phóng cũng không nhin được quay đầu quan sát.

Chỉ gặp một đồng lớn tướng mạo người kỳ lạ ảnh từ đằng xa đang nhanh chóng đi tới, trong tay mỗi người đều cầm loa, kèn, trống nhỏ, một đường thổi kéo đàn hát, ô quang quác rung động.

Những bóng người này mỗi một cái đều cực kỳ béo tốt, làn da ngăm đen, khuôn mặt ghê tởm, thân hình giống như là vạc nước, tứ chi ngắn nhỏ, eo tráng kiện, đang nhanh chóng chạy tới.

Tại bọn hấn chính giữa, thì giờ lên một đỉnh cổ kiệu.

Cổ kiệu đầu trên ngòì một vị càng thêm to mọng bóng người, toàn thân trên dưới thịt mỡ tầng tầng điệt điệt, từng vòng từng vòng, từng tầng từng tầng, lượn quanh bảy tám vòng.

Hấn một đôi mắt rất nhỏ, thân thể to lớn, chùng cao bảy tám mét, giống như là một đồng nặng nề núi thịt, ngòì ngay ngắn ở cổ kiệu bên trên, bàn tay vỗ vỗ, lộ ra mặt mũi tràn đầy vẻ say mê.

“Hỗn độn Thần tộc.”

Khô Vinh Thần Tăng sắc mặt biến hóa, hướng về Dương Phóng truyền âm, nói: “Dương thí chủ, đây chính là hỗn độn Thần tộc, ở trong hỗn độn mà sinh, thể chất cực khác tại thường, nhục thể của bọn hấn, hồn phách, đều xa so với cùng cảnh giới quân nhân càng cường đại hơn, toàn thân trên dưới cơ hồ không gì không phá, dị thường khó đối phó.”

“Quả nhiên bất phàm.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Dù chỉ là xa xa nhìn một chút, cũng có thể cảm giác được những này mật gia hỏa trên người hùng hậu chi lực, bọn hắn trong lỗ chân lông tựa hồ tại thời thời khắc khắc dâng trào lực lượng.

Bỗng nhiên!

Vị kia Đông Lâm Thần Quân lộ ra mỉm cười, dẫn đầu bên người hai người, trực tiếp hướng về kia bày hỗn độn Thần tộc đi tới, cùng vị kia cổ kiệu bên trên hỗn độn Thần tộc bắt chuyện, bầu không khí hòa hợp.

“Hắn nhận biết bọn này hỗn độn Thần tộc?”

Dương Phóng ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo.

“Nếu có hỗn độn Thần tộc nhúng tay, chúng ta chỉ sợ cũng rất khó trấn áp hắn.”

Khô Vinh Thần Tăng nói nhỏ.

Dương Phóng không nói một lời, tiếp tục nhìn chăm chú lên đây hết thủy.

Keng!

Đột nhiên, kia chiếc to lớn cốt thuyền phương hướng truyền đến từng đợt điếc tai tiếng kim loại âm, quét sạch tứ phương, lập tức khuếch tán phương viên hơn mười dặm.

Lập tức nơi đây tất cả mọi người sắc mặt khế động, cùng nhau địa quay đầu nhìn lại, đem ánh mắt rơi vào kia chiếc cốt thuyền phía trên.

Chỉ thấy xương thuyền boong tàu bên trên, run run rẩy rẩy đi ra một vị người mặc áo bào đen, hình thể nhỏ gầy, chỉ có một mét năm mấy thương lão nhân ảnh, mang trên mặt nồng đậm tiểu dung, hướng về đám người nhìn lại.

“Hoan nghênh các vị tham gia lần này tiên mộ huyền quan.”

Thanh âm hần bén nhọn, ẩn chứa ý cười, truyền vào đám người bên tai.

Sau đó chỉ thấy xương trên thuyền kéo dài xuống tới một đoàn quỷ dị ô quang, cấp tốc kéo duỗi, trực tiếp biến thành một đầu thông đạo thật dài.

Lập tức không ít người bắt đầu dẫn đầu hành động, dọc theo thông đạo, cấp tốc tiến vào kia chiếc cốt thuyền bên trong.

Những người còn lại ảnh cũng không dám lạc hậu, theo sát lấy nhanh chóng hướng về qua.

Dương Phóng cùng Khô Vinh Thần Tăng cũng theo sát lấy đạp vào thông đạo, tiến vào cốt thuyền bên trong.

Chỉ gặp mênh mông boong tàu phía trước, sớm đã súc lập từng tòa nặng nề quan tài, thần bí khó lường, lượn lờ hào quang, tràn ngập một loại kiếm chế khí tức.

Những này quan tài tất cả đều không phải nằm ngang thả.

Mà là dựng thẳng đứng vững, như là từng chuỗi cự kiếm, đâm vào thiên khung.

Mỗi một chiếc quan tài đều có cao bảy tám mét, cho người ta một loại cực lớn tinh thần áp bách.

“Lần này huyền quan so với lần trước còn nhiều, có hơn ba mươi!”

“Lần trước nhớ kỹ mới xuất hiện mười tám cái.”

Rất nhiều người cấp tốc nghị luận lên, ánh mắt rơi vào trước mắt quan tài phía trên, ngạc nhiên không thôi.

“Hắc hắc hắc...”

Bỗng nhiên, từng đợt cười quái dị vang lên.

Chỉ gặp trước đó vị kia ngồi tại cỗ kiệu bên trên vị kia hỗn độn Thần tộc, đã cất bước đi tới, nhếch môi, lộ ra dị thường xấu xí tiểu dung, thanh âm to lớn, nói: “Hơn ba mươi huyền quan, thật sự là không biết lần này có thể khai ra vật gì tốt, ta đã không kịp chờ đợi muốn xem một chút.”

“Tám Thái tử muốn biết, lại có cái gì khó khăn, chỉ cần muốn nhìn, tùy thời đều có thể nhìn.”

Bên cạnh vị kia Đông Lâm Thần Quân thốt lên cười nói.

“Thật sao? Chỉ sợ lần này cạnh tranh to lớn, có không ít người cũng không nguyện ý cho ta mặt mũi này.”

Vị kia to mọng hỗn độn Thần tộc lộ ra tiểu dung, một đôi nhỏ hẹp ánh mắt hướng về đám người quét tới, nhìn thềm thường ửng tím, tràn ngập một loại mười phần áp bách.

“Tám Thái tử nói đùa, người tự mình lên tiếng, ai lại dám cùng người một hồi?”

Đông Lâm Thần Quân tiếp tục cười nói.

Không ít người sắc mặt cấp tốc biến ảo.

Không được!

Nghe cái này hỗn độn Thần tộc ý tứ, hẳn là muốn đem tất cả huyền quan chiếm làm của riêng?

Một khi đối phương cường thế nhúng tay, vậy phiền phức liền lớn.

“Ha ha ha, tiên mộ huyền quan, đã nhiều năm như vậy, thế mà còn có thể lần nữa để cho ta gặp được, thật sự là hiếm lạ a, bản tọa cũng nghĩ đến xem thử.”

Bỗng nhiên, một đạo khàn khàn thô ráp nữ tử tiếng cười vang lên, quanh quần tại toàn bộ boong tàu phía trên.

Một cỗ vô hình áp bách tính khí hơi thở nhanh chóng lao qua.

Tất cả mọi người cấp tốc quay đầu nhìn lại, lập tức lộ ra kinh nghi.

Chỉ gặp đây là một kẻ thân thể cao lớn, cực kỳ béo tốt nữ tử, chừng bảy tám mét cao như vậy, như là một tòa nhục thân, so vị kia hỗn độn Thần tộc tám Thái tử còn cao, còn tráng.

Hành tẩu, trên thân sóng cả mãnh liệt, tiếng bước chân cực kỳ nặng nề, phát ra âm âm sinh minh.

“Ranh con, ngươi ngăn trở lão nương.”

Tôn này béo tốt nữ tử, một mặt nhe răng cười, nhìn xuống trước mắt một vị nhìn trợn mắt hốc mồm bóng người, tiện tay nhô ra một tay nắm, một thanh nắm chặt đầu của hắn, tiện tay quăng ra.

Oanh một tiếng, đạo nhân ảnh này hét lên kinh ngạc, tại chỗ bị hấn ném bay xa vài trăm thước, đơn giản không có chút nào sức phản kháng.

Lập tức người xung quanh tất cả đều cấp tốc rút lui, lòng tư đứng vững.

“Là hấn, Thái Cổ ma nhạc!”

“Nàng là tôn này Thái Cổ ma nhạc, nàng sao lại tới đây!”

“Vô địch Thái Cổ ma nhạc!”

...

Thái Cổ ma nhạc!

Dương Phóng cũng là trong lòng giật mình, tiếp cận vị kia cao bảy tám mét béo tốt nữ tử.

Khó trách đối phương vừa xuất hiện, hấn liền từ đối phương trên thân cảm thấy một cỗ cực kỳ kỳ khí tức quen thuộc.

Lại là nàng!

Toà này Thái Cổ ma nhạc cũng là thẳng đến huyền quan tới.

“Thái Cổ ma nhạc?”

Vị kia hỗn độn tộc tám Thái tử mày nhăn lại, nhìn chăm chú lên vị kia dị thường to mọng nữ tử, ánh mắt chớp động, trong lòng cấp tốc mãnh liệt, không biết đang động ý định gì.

Nhưng rất nhanh, trên mặt hấn lộ ra nồng đậm tiếu dung, không còn tiếp tục nhìn nhiều.

Toà kia Thái Cổ ma nhạc cùng nhau đi tới, trên mặt tiểu dung, đi thẳng tới đám người phía trước nhất, cao ngất thân thể ẩn chứa mười phần áp bách, trực tiếp ngăn tại nơi này.

Bên người tất cả mọi người tê cả da đầu, không còn dám dựa vào tiến đến.

Chỉ gặp trước đó vị kia người mặc áo bào đen, hình thể nhỏ gầy lão giả thần bí, giờ phút này vẻ mặt tươi cười, từ một bên chậm rãi đi tới.

“Các vị, tám ngàn năm một lần, chúng ta lại gặp mặt, lần này tiên mộ vỡ ra, chung hàng huyền quan ba mươi hai toà, hôm nay đấu giá, người trả giá cao được chi!”

Lão giả thần bí mỉm cười, vồ nhẹ nhẹ tại cái thứ nhất quan tài bên trên, cười nói: “Hiện tại đấu giá toà thứ nhất, các vị mời bắt đầu đi.”

Đám người lập tức hai mặt nhìn nhau, trong lòng cấp tốc do dự.

Hiện tại có Thái Cổ ma nhạc ngăn tại phía trước nhất, bọn hắn thật đúng là thật không dám tiến hành đấu giá mua.

Vạn nhất chọc giận tôn này Thái Cổ ma nhạc, bị nửa đường truy sát, vậy sẽ là ngạt trời phiền phức.

Bất quá!

Hiển nhiên cũng không phải là tất cả mọi người e ngại toà kia Thái Cổ ma nhạc.

Trầm mặc một lát sau, vẫn là có người bắt đầu ra giá.

“Ta ra một khối Hỗn Độn Nguyên Thạch, ba bình thiên long chân huyết, cộng thêm thiên ngoại thần tử ba giọt.”

Một đạo thanh âm khàn khàn thanh âm vang lên.

Phần lớn người đều quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp lên tiếng là một đạo toàn thân đen nhánh bóng người, bị nặng nề áo bào che khuất, khó mà thấy rõ đội hình, sừng sững trong góc, cực không đáng chú ý.

Tất cả mọi người nhú mày, không rõ đây là người nào.

Duy chỉ có Dương Phóng nơi đó, lộ ra hồ nghi, trực tiếp từ đối phương nơi đó cảm giác được từng đợt khí tức quen thuộc.

Hắn ngưng mắt quan sát, quan sát tỉ mỉ.

Càng xem càng cảm thấy đối phương có một loại dị thường cảm giác quen thuộc.

Hắn vận chuyển lên 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng, hướng về đối phương nhìn lại.

Chỉ gặp cái kia đạo đen nhánh bóng người giống như là sinh lòng cảm ứng, một đôi đen nhánh thâm thúy con người trực tiếp hướng về Dương Phóng nhìn bên này đến, cùng Dương Phóng hai mắt trong nháy mắt giữa không trung đối mặt.

“Là hắn!”

Dương Phóng trong lòng như là có thiểm điện xẹt qua, trong nháy mắt nhớ tới đối phương là ai.

Lúc trước Thần thôn lòng đất, một vị siêu cấp ma vương thoát khỏi.

Ngay cả Kiếm Ma Cửu U đồ đều không có luyện chết đối phương.

Về sau đối phương trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Bây giờ lại xuất hiện ở nơi này.

Lần này thật đúng là quần ma hội tụ.

Đen nhánh bóng người không nói một lời, nhìn thoáng qua Dương Phóng về sau, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục hướng về phía trước nhất nhìn lại.

“Hắc hắc hắc, rất tốt, còn có người nguyện ý tiếp tục tăng giá sao?”

Nhỏ gầy lão giả cười nói.

Đám người một trận trầm mặc, tất cả đều bất vi sở động.

Dù sao huyền quan đủ nhiều, không cần thiết đi lên liền đoạt, xem trước một chút lai lịch của đối phương lại nói.

“Đã không ai tiếp tục tăng giá, như vậy cái thứ nhất huyền quan đó là thuộc về người này.”

Nhỏ gầy lão giả mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, cạc cạc cười nói: “Hiện tại liền để chúng ta cái này cái thứ nhất trong quan tài treo trên vách đá đến cùng ẩn chứa cái gì a?”

Nhờ ra một con tay khô gầy chường, trực tiếp vỗ nhẹ tại huyền quan phía trên.

Ầm! Ầm!

Răng rắc răng rắc!

Huyền quan sáng bóng mang hiển hiện, bắt đầu xuất hiện vô số vết rạn, lít nha lít nhít, sau đó đột nhiên vỡ nát ra một cái cự đại lỗ hồng.

Trực tiếp từ chỗ này lỗ hồng bên trong cấp tốc bay ra một bản khô hoàng sắc cổ tịch, tràn ngập tinh mạch xa xưa, tuyên cổ vô tận khí tức, tựa hồ vền vền chỉ là nhìn một chút, cũng làm người ta cảm thấy vô biên Vô Cực, mênh mông mênh mông, thật giống như một quyển sách diễn hóa thiên địa vạn vật.

“Đạo thư, đây là quyển kia trong truyền thuyết đạo thư?”

Có người hét lên kinh ngạc, nhận ra cổ tịch bên trên bìa hai cái cổ lão văn tự.

Dương Phóng cũng là mắt sáng lên, thấy được phong bì bên trên hai cái chữ cổ.

Kỳ quái là, hai cái này chữ cổ hẳn rõ ràng không biết, nhưng lại có một loại tinh thần ba động lóe ra, tràn vào đến hẳn trong óc.

“Là đạo thư, thần thoại thời kì chín đại thiên thư một trong đạo thư?”

Khô Vinh Thần Tăng sắc mặt chấn kinh, tựa hồ cực kỳ không thể tưởng tượng nổi.

Thái Cổ Thần Linh thời kì, từng có vô số cường giả truy cầu thần thoại thời đại hết thảy, muốn tìm ra bản này đạo thư đều không thể tìm tới.

Kết quả vẫn luôn tại tiên mộ bên trong.

Tương truyền chín đại thiên thư tu luyện bất luận cái gì

một môn, đều có thể siêu thoát thế ngoại, kham phá thế giới này chân chính bí mật.

“Đạo thư!”

Bóng người màu đen phát ra tự nói, khàn khàn mở miệng: “Rất tốt, đưa cho ta đi!”

“Vị khách quan kia quả nhiên là vận khí tốt, bất quá. . . tám số đáng tiếc, bản này đạo thư chỉ có một nửa.”

Kia nhỏ gầy lão giả nhìn xem trong tay cổ tịch, ha ha cười nói.

“Một nửa?”

Bóng người màu đen nhướng mày, trên thân khí tức mãnh liệt đi tới.

Quyển kia cổ tịch cấp tốc bay tới, trực tiếp bị hấn một thanh nắm chặt.

Hấn nhanh chóng triển khai cổ tịch, ánh mắt liếc nhìn, sắc mặt rất nhanh âm trầm xuống.

Quả nhiên là chỉ có một nửa!

“Cạc cạc cạc...”

Kia nhỏ gầy lão giả tiếp tục phát ra tiếng cười chói tai, thân thể chậm rãi dời đến tòa thứ hai đứng vững quan tài bên trong, cười nói: “Hiện tại chiếc thứ hai huyền quan tiếp tục đấu giá, người trả giá cao được chi, các vị bắt đầu đi.”

Đám người lần nữa run run, nghị luận âm ỉ.

Cái thứ nhất huyền quan liền mở ra nửa bộ đạo thư

dạng này tuyệt thế cô bảo, phía sau huyền quan rất khó không khiến người ta vì đó động dung.

“Ta ra một bình lạc nguyệt tinh hoa, ba viên cực đạo thần đan, đổi lấy tòa thứ hai huyền quan.”

Bỗng nhiên, vị kia người mặc váy trắng nữ tử thanh lãnh mở miệng, tóc dài như thác nước, khí chất băng lãnh.

Chính là Băng Hoàng vị kia muội muội!

“Hắc hắc, còn có người tiếp tục tặng giá sao?”

Nhỏ gầy lão giả nồng đậm cười nói.

Đám người lần nữa trầm mặc xuống dưới.

Rất nhanh nhỏ gầy lão giả nhô ra bàn tay, bắt đầu vỗ nhẹ tại chiếc thứ hai huyền quan phía trên, theo từng đợt rầm rầm rầm rầm tiếng vang truyền ra.

Huyền quan bên trên quang mang phun trào, vết rạn hiển hiện.

Rất nhanh một kiện màu đen tinh thạch hiện lên ra, toàn bộ tinh thạch đen nhánh yêu dị, lượn lờ ô quang, mặt ngoài tựa hồ còn có oan hồn lệ quỷ tại kêu rên.

Mới vừa xuất hiện liền hấp dẫn ở đây ánh mắt mọi người.

“Địa Ngục ma thạch!”

“Lại là Địa Ngục ma thạch!”

Rất nhiều người nói nhỏ.

“Tương truyền Địa Ngục ma thạch, cực kỳ thần bí, là từ

ba mươi vị trở lên viễn cổ Đại Năng chết tại cùng một địa phương, âm khí oán khí không tiêu tan, trải qua ngàn vạn năm tuế nguyệt hình thành quỷ dị ma thạch, tại ma thạch bên trong bao hàm Ma Thai, ai nếu là luyện hóa Ma Thai, sẽ cùng tại có một bộ bất tử thân ngoại hóa thân, vừa lên đến liền có thể nắm giữ U Minh ma khí, đối với các loại công pháp ma đạo vô sự tự thông.”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

Dương Phóng ánh mắt chớp động, ngạc nhiên không thôi.

Thế giới này ẩn tàng bí mật quả nhiên rất nhiều.

Ra một chuyến, khiến cho của hắn tầm mắt rất là khoáng đạt.

Trước kia hiểu biết đồ vật, cùng hiện tại so sánh, đơn giản chính là ít đến thương cảm.

“Rất tốt, ta chỉ cần một bộ thân ngoại hóa thân.”

Kia nữ tử váy trắng lộ ra tiểu dung, đi về phía trước quá khú.

“Cạc cạc cạc, tòa thứ ba huyền quan bắt đầu đấu giá mua.”

Nhỏ gầy lão giả giao phó Địa Ngục ma thạch về sau, rất nhanh phát ra chói tai tiếng cười.

Đám người cũng không ngồi yên nữa, bắt đầu cấp tốc đấu giá, người tranh ta đoạt, kịch liệt lúc.

Mỗi người đều nhìn ra trong quan tài treo trên vách đá ẩn chứa tuyệt thế cô bảo, trong lòng không muốn từ bỏ, cho dù là đặc tộ Thái Cổ ma nhạc cùng đám kia hỗn

độn Thần tộc, cũng muốn mạo hiểm một hồi.

Loại này cô bảo nếu là không tranh, trong lòng bọn họ sẽ hối hận cả một đời.

“Hắc hắc hắc, đoạt đi, đều đoạt đi, ta ngược lại muốn xem xem, các người có thể đoạt ra cái thứ gì?”

Thân thể to mọng tám Thái tử, vây quanh hai tay, lộ ra nhe răng cười, nhìn chăm chú lên đây hết thấy.

Thái Cổ ma nhạc thì là không nói một lời, lẳng lặng đứng sừng sững.

Tòa thứ ba quan tài rất nhanh lại bị người lấy giá cao cầm xuống.

Nhỏ gầy lão giả cười ha ha, bàn tay đập vào quan tài bên trong, trực tiếp từ quan tài bên trong nổi lên một đoàn chói mắt quang đoàn, như cùng sống vật, không ngừng vụn vụn cùng biến ảo, hấp dẫn lấy ánh mắt mọi người.

Đương cái này đoàn quang đoàn quang mang triệt để nội liễm thời điểm, chỉ gặp quang đoàn hình dạng thành linh đã biến thành một con mắt, hiện ra trong suốt chi sắc, giống như thủy tinh, thần bí khó lường.

“Đây là...”

“Một viên con mắt?”

“Đây là sinh vật gì con mắt?”

Rất nhiều người lộ ra kinh nghi.

Ngay cả Khô Vinh Thần Tăng cũng nhíu mày, nghi ngờ trong lòng, chưa bao giờ thấy qua loại vật này.

“Cạc cạc, xem ra vận khí của người cũng thực không tồi, trong đồn đãi Thiên Đế chi đồng cũng có thể bị người đạt được, thật sự là tạo hóa, đại tạo hóa a.”

Nhỏ gầy lão giả phát ra tiếng cười chói tai.

“Thiên Đế chi đồng!”

“Thần thoại thời đại Thiên Đế?”

“Làm sao có thể?”

Rất nhiều người trong nháy mắt kinh hô lên.

Đối với tất cả viễn cổ Đại Năng mà nói, thần thoại niên đại tuyệt đối là một đoàn mê vụ rất nặng, truyền thuyết rất nhiều cổ lão thời đại, nghe nói một cái kia thời đại quần tinh sáng chói, cường giả như mây, cùng bọn hắn trước đó vị trí Thái Cổ Thần Linh niên đại phá lệ bất đồng.

Thậm chí những cái được gọi là thần linh đều là thần thoại niên đại cường giả huyết nhục biến thành...

Mà Thiên Đế chính là thần thoại niên đại số một số hai nhân vật vô thượng.

Viên này trong suốt ánh mắt đúng là thuộc về Thiên Đế.

Vị kia đập tới tòa thứ ba huyền quan bóng người, lập tức trở nên kích động dị thường, hô hấp dồn dập, vội vàng cấp tốc chạy vội tới, đem vật cầm trong tay hết thảy giao cho nhỏ gầy lão giả, tiếp nhận Thiên Đế chi đồng, sau đó một bước cũng không ngừng, quay người liền đi, cấp tốc hướng về nơi xa phóng đi.

Cái này đồ vật quá mức quý giá! Quá mức đáng sợ!

Cầm trong tay, nghĩ không bị người nhớ thương cũng khó khăn.

Hắn thấy tốt thì lấy, một bước cũng không dám ở lâu.

“Thiên Đế chi đồng. . hắc hắc hắc...”

Thân thể to mọng tám Thái tử lộ ra mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, ra hiệu một chút bên người người.

Bên người mấy người lập tức nhẹ nhàng hạ thủ, cấp tốc rời đi nơi đây.

Cùng lúc đó, những phương hướng khác cũng có mấy đạo bóng người hiện lên, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Băng Hoàng muội muội, ánh mắt băng lãnh, quay đầu nhìn thoáng qua, lộ ra cười lạnh, thân thể lóe lên, cũng theo sát lấy biến mất không thấy gì nữa.

“Tiền tài động nhân tâm, không quản lúc nào đều là như thế.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Sau đó ánh mắt lần nữa nhìn về phía còn lại quan tài, ánh mắt bên trong tinh quang chớp động.

Những này huyền quan quả nhiên quái dị!

Hắn cũng rất muốn làm mấy cái mở ra thử một chút.

“Cạc cạc cạc, tòa thứ tư huyền quan chính thức đầu giá.”

Kia nhỏ gầy lão giả thanh âm bén nhọn quái tiểu.

Lập tức tất cả mọi người hô hấp dồn dập, lần nữa nhìn về phía những cái kia quan tài, bắt đầu cấp tốc đấu giá.

“Ta ra Thái Cổ ma thạch tinh hoa một khối.”

Bỗng nhiên, sùng sững tại phía trước nhất Thái Cổ ma nhạc, ngữ khí băng lãnh, mở miệng nói ra.

Lập tức tất cả mọi người sắc mặt biến hóa, thanh âm im bật mà dừng, đồng loạt nhìn về phía toà kia Thái Cổ ma nhạc.

Đối phương chung quy là đấu giá.

Ở trước mặt nàng, thật đúng là không có mấy người dám can rõ.

Tại Thái Cổ Thần Linh sơ kỳ, đối phương thế nhưng là trấn sát qua Thần Vương!

Dám cùng nàng tranh đoạt, sợ là không muốn sống nữa.

Không ít người ánh mắt biến ảo, cấp tốc nhìn về phía cách đó không xa hỗn độn Thần tộc tám Thái tử, hi vọng tám Thái tử đứng ra, có thể cùng Thái Cổ ma nhạc sống mái với nhau.

Dạng này bọn hắn liền có thể ngư ông đắc lợi.

Nhưng mà!

Vị kia hỗn độn Thần tộc tám Thái tử lại mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, vây quanh hai tay, căn bản bất vi sở động.

Thật giống như căn bản không thấy được đồng dạng.

“Mở quan tài đi.”

Thái Cổ ma Nhạc Băng lạnh mở miệng.

Nhỏ gầy lão giả rất là kinh ngạc, nhìn thật sâu nhìn Thái Cổ ma nhạc, sau đó lộ ra tiểu dung, bàn tay khô gầy tại thứ tư cổ quan tài mặt ngoài nhẹ nhàng vỗ vỗ.

Răng rắc răng rắc!

Từng đợt tinh mịn vết rạn phát ra, toàn bộ quan tài quang mang hiển hiện, cấp tốc vỡ vụn.

Bỗng nhiên một trận hung mãnh đáng sợ khí tức trực tiếp từ quan tài bên trong hiện lên ra, âm trầm kinh khủng, tràn ngập nơi đây, khiến cho phần lớn người đều sắc mặt giây lát biến.

“Rống!”

Một đạo kinh khủng gào thét truyền ra, khí tức tử vong đập vào mặt.

Chỉ gặp một đạo cực kỳ hung tàn to lớn ma ảnh từ quan tài bên trong trực tiếp chui ra, khí tức kinh khủng, nhô ra ma trảo, đi lên hướng về Thái Cổ ma nhạc thân thể hung hăng xé rách mà đi.

“Thần thoại cổ thi!”

“Thế mà mở ra thần thoại trong năm cổ thi!”

Đám người nhao nhao kinh hô lên.

Keng! Keng!

Nhưng mà, cái kia đạo to lớn ma ảnh hai tay nhô ra, xé tại Thái Cổ ma nhạc trên thân, lại căn bản không có tóa

lên mây may bọt nước, như là đánh vào một cây cổ lão trụ trời bên trên.

Thái Cổ ma nhạc thân thể bất động không dao, căn bản bất vi sở động.

“Hắc hắc hắc...”

Thái Cổ ma nhạc trên mặt lộ ra nụ cười dữ tợn, nhìn xuống tôn này to lớn ma ảnh, như là lại nhìn một cái trẻ nhỏ đồng dạng.

Tôn này to lớn ma ảnh sinh lòng không ổn, gào thét một tiếng, mang theo một mảnh kính khủng tử vong ma khí, quay người liền đi, liền muốn biến mất tại phiến khu vực này.

Soạt!

Tại thân thể của hắn vừa mới đập ra, bỗng nhiên mấy chục cây thô to xiềng xích từ Thái Cổ ma nhạc thể nội chui ra, trong nháy mắt gào thét mà qua, trực tiếp trùng điệp trói lại đạo này to lớn ma ảnh.

To lớn ma ảnh gào thét một tiếng, con mắt đỏ lên, vội vàng lần nữa trở lại, cấp tốc hướng về Thái Cổ ma nhạc xé rách mà đi.

Song lần này hắn mới vừa vặn đập ra, đám người đã cảm thấy một cỗ kính khủng khí lãng trong nháy mắt ở trước mắt nổ tung, kính hãi tất cả mọi người tê cả da đầu.

Mơ hồ trong đó một đạo vô cùng to lớn cự hình sơn ảnh ở trước mắt chợt lóe lên, sau một khắc, vị kia thần thoại cổ thi liền ngay tại chỗ nổ tung, huyết nhục chia năm xẻ bảy, ngay cả trọng tổ cơ hội đều không có.

Liền ngay cả trước mắt không gian đều giống như nổ tung.

Đảo mắt, hết thấy khôi phục như thường.

Thái Cổ ma nhạc thân ảnh y nguyên lẳng lặng đứng ở nguyên địa, mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, thân thể có bảy tám mét chi cao, giống như là không có chút nào động đậy đồng dạng.

“Hắc hắc hắc, tiếp tục, tòa thứ năm huyền quan ta cũng muốn.”

Nàng cười quái dị nói.

Tất cả mọi người tê cả da đầu, trong lòng nghiêm nghị.

Thái Cổ ma nhạc!

Thực sự thật đáng sợ.

Dạng này một bộ thần thoại cổ thi liền bị nàng tùy tiện cho giết chết, quả thật là Thái Cổ thời kỳ cấm kỵ tồn tại!

“Thực lực của nàng mạnh hơn, xem ra trong khoảng thời gian này lại khôi phục không ít.”

Dương Phóng nhíu mày.

Trước đó hẳn cùng Thái Cổ ma nhạc đại chiến thời điểm, đối phương còn không có dạng này biến thái.

Rất nhanh đấu giá tiếp tục bắt đầu.

Sau đó thứ năm, thứ sáu, thứ bảy. . từng cỗ huyền quan không ngừng mở ra.

Mỗi một tòa huyền quan mở ra đều trêu đến đám người

kinh hô, có đủ loại coi bảo, cũng không ít to lớn hung cơ, bắt quá bắt luận cái gì hung cơ xuất hiện, đối với Thái Cổ ma Nhạc Nhi Ngôn đều không có ý nghĩa.

Các loại công kích đánh vào người, hoàn toàn không gây thương tổn được nàng mấy may.

Phòng ngự của nàng, cơ hồ đạt tới tuyền cổ đệ nhất trình độ.

Liên tục mở vài chục tòa quan tài, trêu đến đám người một mảnh xôn xao.

“Tám Thái tử, ngài muốn hay không cũng mở ra một tòa?”

Đông Lâm Thần Quân nói nhỏ.

“Có chút ý tứ, nữ nhân này thật đúng là điên cuồng!”

Tám Thái tử trên mặt gạt ra tiểu dung, nói: “Chuẩn bị ra giá!”

“Vâng, Thái tử.”

Bên người một vị hãn độn Thần tộc gạt đầu, sau đó lập tức hét lớn: “Thứ hai mươi tòa quan tài, nhà ta Thái tử muốn, ra giá ba viên đông cực đan!”

Đám người nhao nhao quay đầu, trong lòng mãnh liệt.

Bọn này hãn độn Thần tộc rốt cục xuất thủ.

Lại không ra tay, những này huyền quan chỉ sợ muốn bị Thái Cổ ma nhạc một người cho toàn bộ mở xong.

Thái Cổ ma nhạc xoay đầu lại, một đôi ánh mắt hướng về kia bày hãn độn Thần tộc nhìn lại, thanh lãnh thâm

thúy, mở miệng nói: “Tiểu tử, ngươi dám cùng ta tranh đoạt?”

“Thái Cổ ma nhạc, người khác sợ ngươi, bản tọa cũng sẽ không sợ ngươi, theo ta thấy, ngươi không bằng lưu lại, cho ta làm cái nghiên ép phu nhân được rồi, ha ha ha...”

Tám Thái tử cười to nói.

“Ồ? Thật sao?”

Thái Cổ ma nhạc gạt ra tiểu dung, lại không còn tiếp tục nhiều lời.

Tám Thái tử cười hắc hắc, một đôi nhỏ hẹp ánh mắt tiếp tục tại Thái Cổ ma nhạc trên thân liếc nhìn, khoe miệng toét ra, càng cười càng là hài lòng, tựa hồ thật đang chọn phi đồng dạng.

Đám người một mảnh xông xáo, cấp tốc nghị luận lên.

Sau đó huyền quan tiếp tục bị mở ra.

Lại là bảy tám san sát quan tài bị mở ra, tuôn ra từng kiện khó được coi bảo.

Mắt thấy còn thừa lại cuối cùng vài toà quan tài, Dương Phóng cũng không ngồi yên nữa.

“Thứ hai mươi chín toà, ta muốn.”

Dương Phóng đột nhiên mở miệng, thanh âm bình tĩnh, từ xó xỉnh bên trong đi ra, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Đám người nhao nhao đem ánh mắt nhìn lại, lộ ra hồ nghi, rất nhanh có người thốt nhiên biến sắc, hít một hơi

lãnh khí.

“Là hấn!”

“Gia hỏa này...”

Bọn hấn mí mắt nhảy rợn, không ít người đều từng gặp Dương Phóng.

Bởi vì bọn hấn đều là từ thời không trường hà chỗ sâu nhất trốn tới.

Lúc trước phía sau màn hắc thủ thanh toán thời không trường hà, bọn hấn bị ngăn ở bên trong, kém chút chết thảm, là Dương Phóng đào xuyên thời không trường hà, đem bọn hấn cứu ra.

Lúc ấy mặc dù chỉ là vôi vàng cong lên, nhưng bọn hấn vẫn là nhớ kỹ Dương Phóng khuôn mặt.

Hiện tại gia hỏa này cũng tiến vào nơi này?

“Ừm?”

Tám Thái tử bên người Đông Lâm Thần Quân cũng là con mắt lóe lên, lộ ra sắc mặt khác thường, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Là hấn!”

“Thú vị a, lại có một cái dám cùng ta tranh đoạt, hắc hắc hắc...”

Tám Thái tử gạt ra nòng đậm tiểu dung.

Đông Lâm Thần Quân cũng rất nhanh lộ ra mỉm cười, nói: “Tám Thái tử, còn nhớ rõ ta và người nói qua Thiên Chủng sự tình sao? Trên người người này liền từng nắm giữ mười khóa trở lên Thiên Chủng.”

“Ồ?”

Tám Thái tử trong mắt lập tức quang mang đại thịnh.

“Tám Thái tử, trước không nên cùng hắn tranh đoạt, lại xem hắn vận khí như thế nào?”

Đông Lâm Thần Quân nói nhỏ.

“Tốt, thật sự là tốt.”

Tám Thái tử cười quái dị.

Cùng lúc đó, Thái Cổ ma nhạc bên kia, cũng là gạt ra nồng đậm nhe răng cười, một đôi ánh mắt trực tiếp hướng về Dương Phóng nhìn sang.

“Dương Đạo tiểu nhi, thật sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, được đến không mất chút công phu!”

“Thái Cổ ma nhạc, bây giờ không phải là cùng người động thủ thời điểm, người muốn động thủ, ta một hồi phụng bồi!”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

“Tốt, ta chờ người!”

Thái Cổ ma nhạc nhe răng cười.

Theo Dương Phóng ra giá, tất cả mọi người đem ánh mắt hội tụ quá khứ.

Lại không có người tiếp tục ra giá về sau, nhỏ gầy tay của lão giả chường lập tức hướng về huyền quan phía trên vồ nhẹ nhẹ xuống dưới.

Răng rắc răng rắc!

Từng đợt tinh mịn vết rạn nổi lên, quang mang mãnh liệt, đã tính khí tức tràn ngập, một tầng làm cho người rùng mình khí tức trong nháy mắt nổi lên.

Ầm ầm!

Sưu!

Lại là một đạo kinh khủng thần thoại cổ thi từ quan tài bên trong trực tiếp đập ra, khí tức hung ác, mùi hôi trùng thiên, so vừa mới còn kinh khủng hơn, trực tiếp hướng về Dương Phóng gào thét đánh tới.

Lập tức tất cả mọi người sắc mặt đều biến.

Nhưng Dương Phóng lại không chút hoang mang, giống như là sớm có đoán trước, trước người mười sáu sắc hào quang sát na cuốn qua, nhanh đến cực hạn.

Đám người chỉ cảm thấy quang mang lóe lên, cái kia đạo cổ thi trong nháy mắt biến mất, không còn có mấy may tung tích.

Lập tức, tất cả mọi người phủ, nhịn không được hai mắt nhìn nhau.

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

“Tiếp tục mở!”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, bất vi sở động, quần áo trên người nhẹ nhàng cuốn lên.

Vì có thể biểu hiện ra thực lực tuyệt đối, hắn không tiếc vận dụng thủ đoạn mạnh nhất, cũng muốn một kích miểu sát cổ thi.

Dù sao. . như thế nào đi nữa, cũng không thể yếu thế.

Một khi yếu thế, tất nhiên phiền phức ngập trời.

...

Chương 462 : Dương danh hỗn độn!

Toàn bộ boong tàu phía trên, hoàn toàn tĩnh mịch, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Tất cả mọi người một mặt kinh nghi, có chút không thể tin.

Vừa mới như thể một bộ thần thoại cổ thi, mùi hôi trùng thiên, khí tức kinh khủng, rõ ràng kinh khủng dị thường, kết quả lại tại tới gần Dương Phóng sát na, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa?

Cái này sao có thể?

Rất nhiều người đều căn bản không thấy rõ Dương Phóng thủ đoạn.

Duy chỉ có Thái Cổ ma nhạc, hắc sắc ma ảnh, Đông Lâm Thần Quân, Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử bọn người, ánh mắt ngưng tụ, thấy rõ ràng kia hết thảy.

Nhất là Đông Lâm Thần Quân, sắc mặt biến đổi, cấp tốc giãy dụa.

Kia là. . . mùi sáu sắc hào quang?

Hẳn là cái này Dương Đạo đã nắm giữ mùi sáu khóa Thiên Chung?

“Tám Thái tử, trên người người này Thiên Chung đồng đảo, vượt qua tưởng tượng, một hồi tốt nhất muốn đem lưu lại.”

Đông Lâm Thần Quân nhin không được truyền âm nói.

Tám Thái tử miệng toét ra, lộ ra đầy miệng màu đen răng, chăm chú nhìn Dương Phóng, không nói một lời.

“Cạc cạc cạc, thứ ba mươi tòa huyền quan bắt đầu đấu giá, người trả giá cao được chi, hiện tại bắt đầu.”

Kia nhỏ gầy lão giả cười quái dị mở miệng, thanh âm bén nhọn.

Dương Phóng trực tiếp bắt đầu lần nữa ra giá.

Không ít người đều đang nhanh chóng giã dựa, sau đó bắt đầu nhao nhao thốt lên, cùng Dương Phóng tiến hành đấu giá.

Nhưng mà theo Dương Phóng không ngừng tăng giá, những người này cuối cùng vẫn là nhin không được rút lui.

Một phương diện Dương Phóng cho ra giá cả quá cao, một phương diện khác thì là Dương Phóng vừa mới triển lộ thủ đoạn quá mức tà môn, để bọn hắn sinh ra lòng kiêng kỵ.

Tại trong lòng của bọn hắn, trước mắt Dương Phóng cũng tuyệt đối là kẻ hung hãn.

Nếu không, làm sao có thể đào xuyên thời không trường hà còn có thể an toàn không việc gì?

Nhỏ gầy lão giả mặt mũi tràn đầy nồng đậm tiểu dung, mắt thấy không người trở ra đấu giá, bàn tay khô gầy lúc này hướng về thứ ba mươi tòa huyền quan vồ nhẹ nhẹ xuống dưới.

Ầm! Ầm!

Răng rắc răng rắc!

Tùng đọt nhỏ xíu tiếng vang từ trước mắt phát ra, vết rạn hiển hiện, lít nha lít nhít, hướng về bốn phương tám hướng kéo dài.

Lập tức một bản cổ lão tĩnh mịch khí tức trực tiếp từ cái này thứ ba mươi tòa trong quan tài treo trên vách đá tán phát ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về bốn phương tám hướng tràn ngập.

Tất cả mọi người ánh mắt ngưng tụ, lập tức đồng loạt nhìn sang.

Lại có bảo vật mở ra rồi?

Tại mọi người mật thiết nhìn chăm chú phía dưới, rất nhanh một đạo màu đen lưu quang trực tiếp từ trong quan tài treo trên vách đá bay ra, bị nhỏ gầy lão giả ôm đồm trong tay.

Thình lình lại là một bản cổ tịch!

Khi mọi người thấy rõ phía trên chữ viết về sau, lập tức phát ra từng đọt kinh hô.

“Mệnh sách, là thượng cổ mệnh sách!”

“Chín đại thiên thư một trong thượng cổ mệnh sách!”

Đám người đơn giản không thể tin.

Thần thoại thời kì chín đại thiên thư, hôm nay lại trực tiếp xuất hiện hai quyển.

Một bản đạo thư, một bản mệnh sách.

Đạo thụ, giảng cứu đạo pháp tự nhiên, gánh chịu thiên mệnh.

Mệnh sách, chủ sát phạt chiến đấu, nắm giữ người khác tính mệnh.

Vô luận cái nào một bản, tại thần thoại thời kì đều là tiếng tăm lừng lẫy cô bảo, nếu như rất nhiều tiên chủ Đại Năng đều muốn vì đó kinh động tồn tại.

Những vật này từ trước chỉ ở hậu thế trong điển tịch xuất hiện, chưa hề có người chứng kiến qua.

Nhưng hôm nay lại liên tiếp xuất hiện!

“Thượng cổ mệnh sách? Cạc cạc cạc...”

Nhỏ gầy lão giả lần nữa phát ra từng đợt chói tai tiếng cười, nói: “Đáng tiếc, đáng tiếc, vẫn là không trọn vẹn mệnh sách, chỉ có nửa bản xuất hiện.”

Lại là không trọn vẹn?

Đám người tất cả đều xôn xao.

Xem ra trong cổ tịch ghi lại là thật, chín đại thiên thụ, quá mức thần bí, đưa tới trời ghét, cho nên bị người phân tán, vĩnh thế khó mà tập hợp.

Điểm này cùng Thất Sát bia là giống nhau.

Thất Sát bia cũng là bởi vì uy lực quá mạnh, quá mức nghịch thiên, lúc này mới bị người nguyên rửa, vĩnh thế khó mà tập hợp.

Màu đen cổ tịch hóa thành lưu quang, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này cấp tốc bay tới.

Dương Phóng con mắt lóe lên, một tay lấy quyển cổ tịch này nắm ở trong tay, xem xét tỉ mỉ.

Thượng cổ mệnh sách?

Tốt, thật sự là rất tốt!

Hắn hiện tại thiếu nhất chính là thủ đoạn công kích.

Từ khi tiến vào Bất Diệt cảnh giới về sau, công kích của hắn thủ đoạn quá mức đơn nhất, trên cơ bản đều tại lấy Thần Chủng đối địch, hiện tại có được bản này thượng cổ mệnh sách, nếu là có thể Tham nghiên thấu triệt bên trong thượng cổ sát thuật, đối với hắn tuyệt đối có chỗ tốt cực lớn.

Chỉ gặp quyển cổ tịch này bên trong lít nha lít nhít, ghi chép không ít thượng cổ Thần Thuật, huyền ảo cao thâm, tất cả đều là chấp chưởng sát phạt chi lực.

Xếp tại hàng trước nhất rõ ràng là ba môn vô thượng ấn pháp.

Khai Thiên ấn!

Hoàn vũ ấn!

Sinh Tử Ấn!

Mỗi một môn ấn pháp đều cao thâm mạt trắc, uy lực vô tận.

“Thượng cổ mệnh sách cũng bị ngươi đạt được rồi?”

Thái Cổ ma nhạc ngữ khí băng lãnh, hướng về Dương Phóng nhìn lại, sau đó tiếp tục mở miệng nói: “Còn lại hai tòa huyền quan ta muốn.”

“Hắc hắc hắc, nói như vậy, ta cũng rất muốn tranh một chuyện!”

Tám Thái tử quái tiểu.

“Ta ra Thượng Cổ Chân Long xương một bộ.”

Trước đó hắc sắc ma ảnh lạnh giọng mở miệng.

Hiển nhiên, khi nhìn đến thượng cổ mệnh sách xuất thế, những này lão ma đầu cũng tất cả đều người không ở, bắt đầu nhao nhao đấu giá.

“Ta ra Lam Huyết thạch mười tám khối.”

Dương Phóng mở miệng lần nữa.

Trên người hắn có là côi bảo, dù sao trước đó lấy mười sáu sắc vòng xoáy thôn phệ không biết bao nhiêu cao thủ, bọn hắn chiếc nhẫn cùng tùy thân mang bảo vật, trên cơ bản đều bị hắn chiếm làm của riêng.

Loại tình huống này, tự nhiên không cần keo kiệt.

Đám người bắt đầu cấp tốc tăng giá.

Chỉ còn lại hai cái huyền quan rất nhanh lại có một ngum rơi vào Dương Phóng trong tay, từ bên trong mở ra một bình thần thoại thời kỳ ma huyết, vô cùng kinh khủng, tản ra ô trọc khí tức.

Cho dù là cách ma bình, đều đem không gian cho kịch liệt ăn mòn.

Một cái khác miệng huyền quan thì rơi vào hắc sắc ma ảnh trong tay, từ bên trong trực tiếp mở ra một ngum tinh hồng băng lãnh huyết sắc ma đao, đằng đằng sát khí, âm trầm kinh khủng.

Đáng sợ khí cơ khiến cho nơi đây tất cả mọi người vì đó biến sắc.

Không ít người trong lòng thở dài.

Tám ngàn năm một lần tiên mộ huyền quan, bọn hấn thật vất vả mới đợi đến thời cơ, kết quả lại gặp Thái Cổ ma nhạc, Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử nhân vật như vậy.

Thật sự là tạo hóa trêu ngươi!

Bất quá, rất nhanh đám người ánh mắt chớp động, ánh mắt hướng về Dương Phóng, Thái Cổ ma nhạc, Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử nhìn sang, lộ ra từng tia từng tia nhiều hứng thú chi sắc.

Có trò hay để nhìn!

Ba cái này ở giữa rõ ràng mâu thuẫn trùng điệp, nói không chừng một hồi sẽ trực tiếp phân ra sinh tử.

“Hắc hắc...”

Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử mặt mũi tràn đầy xấu xí tiểu dung, một đôi nhỏ hẹp con mắt tại Dương Phóng cùng Thái Cổ ma nhạc trên thân nhìn thoáng qua, sau đó trực tiếp dẫn người rời đi boong tàu.

Thái Cổ ma nhạc cũng là cười lạnh liên tục, nói: “Dương Đạo tiểu nhi, đi ra ngoài quyết nhất tử chiến!”

Hô!

Nàng thân thể lóe lên, đồng dạng cấp tốc rời đi boong tàu.

Bốn phía đám người nghị luận âm ỉ, nhao nhao lộ ra xem kịch vui thần sắc.

“Không xong, Dương thí chủ, không bằng thừa dịp hiện tại từ một phương hướng khác đi đầu rút lui.”

Khô Vinh Thần Tăng truyền âm.

“Không cần, Đông Lâm Thần Quân gia hỏa này không phải là không giết chết a?”

Dương Phóng cười một tiếng, tựa hồ cũng không cái gì e ngại, trực tiếp bước chân, hướng về bên ngoài đi tới.

Khô Vinh Thần Tăng trong lòng mãnh liệt, cuối cùng đành phải tạt sau lưng nhanh chóng đi theo.

Vừa mới xông ra boong tàu, Dương Phóng liền nhìn thấy to lớn cốt thuyền bốn phía, bóng người lấp lóe, nổi lên một đầu có một đầu Hỗn Độn Thần Tộc bóng người, lờ mờ, cực kỳ to mọng.

Phía trước nhất một cái, thân cao bảy tám mét, càng xấu xí, mặt mũi tràn đầy nụ cười cổ quái, bên người sừng sững Đông Lâm Thần Quân chờ mấy đạo nhân ảnh, ngay tại hướng về Dương Phóng bọn hắn nhìn bên này tới.

Tại bọn hắn không xa, thì là đồng dạng thân cao bảy tám mét Thái Cổ ma nhạc, một thân váy áo màu đen, vòng eo trắng kiện, vẻ mặt tươi cười, khí thế hung ác quán quanh, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

“Dương Đạo tiểu nhi, ngươi hại ta hài nhi, có thể từng nghĩ tới sẽ có một ngày?”

Thái Cổ ma nhạc cười gằn nói.

“Nghĩ tới, tự nhiên nghĩ tới.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, đứng ở trong đám người ương, mở miệng nói ra: “Thái Cổ ma nhạc, người muốn tìm ta báo thù, tùy thời có thể lấy tới, ta tùy thời phụng bồi.”

“Không biết sống chết.”

Thái Cổ ma nhạc nghe cười một tiếng, đạo; “Hôm nay bản tọa liền đem người trấn áp ở đây, làm người vĩnh thế không được siêu sinh.”

“Hắc hắc hắc, trấn áp lúc trước hắc, ta muốn trước lấy ra trên người hắc Thiên Chủng.”

Vị kia Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử cười quái dị nói.

“Ừm?”

Thái Cổ ma nhạc con mắt lạnh lẽo, lấy khước mắt liếc qua nhìn thoáng qua Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử.

Dương Phóng bên kia cũng là đột nhiên con mắt phát lạnh.

Sau một khắc!

Oanh một tiếng, hắc dẫn đầu phá toái hư không, không chút do dự, mười sáu sắc vòng xoáy nổi lên, mang theo vô cùng kinh khủng mênh mông chi lực, trực tiếp hướng về Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử hung hăng trùm xuống.

Cùng lúc đó!

Thái Cổ ma nhạc nghe cười một tiếng, đột nhiên hiển lộ bản thể, oanh một chút, vô biên to lớn, đen nghịt

kinh khủng khó lường, quanh thân hiện ra vô số cây thô to xiềng xích, trực tiếp hướng về còn lại Hỗn Độn Thần Tộc cấp tốc bao phủ tới.

Hai người lại không nói một lời, cùng nhau hướng Hỗn Độn Thần Tộc công sát mà đi.

Biến cố đột nhiên xuất hiện khiến cho tám Thái tử trừng mắt, đơn giản không thể tin.

“Người muốn chết!”

Hắn phần nộ hét lớn một tiếng, toàn bộ thân hình như là thổi phồng, nhanh chóng biến lớn, hô hô rung động, khí tức kinh khủng, trực tiếp một quyền hướng về đỉnh đầu mười sáu sắc vòng xoáy hung hăng đập tới.

Hắn làm Hỗn Độn Thần Tộc thập đại Thái tử một trong, nhục thân, linh hồn tất cả đều đã tu luyện tới không cách nào tưởng tượng cảnh giới, bất tử bất diệt, vạn kiếp khó thương, cơ hồ cùng hỗn độn hóa thành một thể đồng dạng.

Oanh!

Nắm đấm nhập vào mười sáu sắc vòng xoáy, lập tức chấn toàn bộ mười sáu sắc vòng xoáy kịch liệt lắc lư, phát ra âm âm kinh khủng âm thanh minh.

Bất quá mười sáu sắc vòng xoáy kinh khủng, hiển nhiên nằm ngoài dự đoán của hắn.

Tại nắm đấm của hắn vừa mới đập xuống, trong miệng liền phát ra từng đợt thống khổ gầm thét, khàn cả giọng, vô cùng phần nộ, cảm thấy một cỗ không cách nào tưởng tượng kinh khủng hấp lực đang điên cuồng xé rách lấy thân thể của hắn, khiến cho hắn toàn bộ cánh tay đều như muốn vỡ vụn đồng dạng.

“Giết!”

Dương Phóng quát chói tai một tiếng, đại hoang phá diệt mâu đã sớm Kinh Động, sát cơ kinh khủng, một mâu hung hăng quán xuyên tới.

“Người dám đả thương ta?”

Tám Thái tử phần nộ rống to.

Oanh một tiếng, trong miệng hấn kêu thảm càng thê thảm hơn, toàn bộ trán trong nháy mắt bị đại hoang phá diệt mâu lưỡi mâu sinh sinh đâm vào, máu tươi bão tố tung tóe, rống rít gào chấn thiên.

Nhưng không thể không nói, Hỗn Động Thần Tộc thể chất cường đại.

Bị đại hoang phá diệt mâu toàn lực một đâm, thế mà không có trực tiếp xuyên thấu, chỉ là đâm tới một nửa, liền không cách nào tiếp tục lại đâm, thật giống như gặp cái gì thượng cổ thần thiết đồng dạng.

Hỗn Động Thần Tộc, sinh tại hỗn động, lớn ở hỗn động, tự thân chính là hỗn động tinh hoa ngưng tụ mà thành, mặc dù so ra kém Thái Cổ ma nhạc thể chất như thế nghịch thiên, nhưng cũng cách xa nhau không xa.

“Ta muốn giết ngươi!”

Tám Thái tử thể lượng kêu to, con mắt đỏ lên, đang điên cuồng giãy dụa, muốn đưa cánh tay từ mười sáu sắc vòng xoáy bên trong kéo ra đến, nhưng một bước đi nhầm, từng bước đi nhầm.

Tại bị mười sáu sắc vòng xoáy khóa lại cánh tay về sau, hấn toàn bộ thân hình liền càng thêm không bị khống

ché, lại mười sáu sắc vòng xoáy vẫn còn tiếp tục phóng đại, hướng về hấn toàn bộ thân hình bao phủ mà xuống, mấy trăm đạo sáng chói hào quang cùng nhau hướng về thân thể của hấn quét tới.

“Rống!”

Tám Thái tử điên cuồng rống to, càng thêm mãnh liệt giăng co.

Cùng một thời gian, Đông Lâm Thần Quân cùng với hai người bọn họ tất cả đều biến sắc, vội vàng trước tiên nhanh chóng hướng về Dương Phóng xuất thủ.

Dương Phóng sắc mặt băng lãnh, muốn rút về đại hoang phá diệt mâu, lại phát hiện toàn bộ đại hoang phá diệt mâu tại đâm vào tám Thái tử trán về sau, tựa như cùng bị đối phương cho gắt gao kẹp lấy, trong thời gian ngắn khó mà rút về.

Hấn đột nhiên trở lại, bàn tay quét qua, hỗn độn Quy Khu pháp tắc trong nháy mắt mãnh liệt mà ra, trực tiếp hướng về Đông Lâm Thần Quân cùng hai người khác nhanh chóng quét tới.

Ba người vội vàng nhanh chóng né tránh, nhưng vẫn là chậm, bị Dương Phóng hỗn độn Quy Khu quét vào trên thân, hét lên kinh ngạc, thân thể lập tức như thiểm điện tiến hành na di.

Một sát na liên tục biến ảo bảy tám cái phương hướng khác nhau, mới rốt cục ngừng lại.

Mỗi người đều sắc mặt kinh nghi, không thể tưởng tượng nổi.

Vừa đối mặt, bọn hấn bị Dương Phóng cho đánh rớt mấy ngàn năm tu vi!

Cái này sao có thể?

“Đi!”

Đông Lâm Thần Quân quyết định thật nhanh, hô quát một tiếng, quay người liền đi.

Bên người hai người lập tức theo sát phía sau.

Nhưng vào lúc này.

Dương Phóng mười sáu sắc vòng xoáy hung hăng phủ xuống, cuối cùng vẫn là đem vị kia Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử hung hăng trùm lên phía dưới, đối phương kêu thảm một tiếng, thanh âm thê lương: “Hỗn Độn Thần Tộc sẽ không bỏ qua ngươi!”

Dương Phóng thu hồi đại hoang phá diệt mâu, Kinh Động, trên thân sát cơ vô hạn ngưng tụ, trực tiếp một mâu hướng về Đông Lâm Thần Quân thân thể hung hăng quán xuyên quá khứ.

Đông Lâm Thần Quân sắc mặt kịch biến, sinh ra cảm ứng, vội vàng liều lĩnh cấp tốc trở lại, tiến hành ngăn cản.

Nhưng mà Dương Phóng thực lực bây giờ, sớm đã xa không phải tưởng tượng của hắn.

Ầm ầm!

Kinh khủng đại hoang phá diệt mâu từ trong người hắn trong nháy mắt xuyên qua mà qua, máu tươi bão tố tung tóe, kêu thảm vang lên, kinh khủng lưỡi mâu vẫn còn tiếp tục biến lớn, chọc thân thể của hắn, hướng về còn thừa hai người nhanh chóng hướng về đi,

Hai người kia cũng là thốt nhiên biến sắc, nhanh chóng trở lại, đánh ra tự thân cái thể tuyệt học, từng mảnh từng mảnh mông lung thần quang đảo qua, tựa như có từng mảnh từng mảnh thể giới hư ảnh tại hiển hiện, hướng về đại hoang phá diệt mâu mãnh liệt mà đi, .

Nhưng ở kinh khủng đại hoang phá diệt mâu lưỡi mâu phía dưới, hết thủy thần quang hết thủy tán loạn.

Phanh phanh phanh phanh!

Nặng nề oanh minh phát ra, đáng sợ đại hoang phá diệt mâu trong nháy mắt xuyên thấu mà qua, trực tiếp từ hai người kia thân thể bên trong hung hăng xuyên thấu quá khứ.

A! A!

Còn lại hai người cũng trực tiếp phát ra kêu thê lương thảm thiết, tinh hồng huyết thủy nhuộm đỏ hỗn độn, toàn bộ thân hình trực tiếp bị cao cao chọn tại đại hoang phá diệt mâu bên trên.

Đúng lúc này!

Sau lưng truyền đến phanh phanh phanh nặng nề oanh minh, máu tươi bắn tung toé, hỗn độn rung chuyển, nương theo lấy từng đợt kêu thê lương thảm thiết.

Chỉ gặp trước đó còn lại đám kia Hỗn Độn Thần Tộc, đều không ngoại lệ, tất cả đều bị Thái Cổ ma nhạc lấy từng cây thô to xiềng xích trực tiếp xuyên qua, giống như là mặc tượng đất treo.

“Hắc hắc hắc. . chỉ là Hỗn Độn Thần Tộc, cũng dám tìm lão nương phiền phức, thật sự là không biết sống chết a...”

Thái Cổ ma nhạc triển lộ ra mấy vụn mét cao kinh khủng bản thể, đen nghịt một mảnh, khí tức kinh khủng, lượn lờ lầy nồng đậm sát khí, tiểu dung nồng đậm, con mắt sáng ngời có thần, nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Dương Đạo tiểu nhi, hiện tại ngươi không có phận sự đã bị thanh lý xong, đến lượt ngươi nhận lấy cái chết!”

Soạt!

Hắn to lớn bản thể trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này hung hăng va chạm tới, giữa hai người hỗn độn đều bị tại chỗ phá vỡ, phát ra oanh minh.

Dương Phóng hét lớn một tiếng, không tránh không né, toàn thân công lực ngưng tụ đến cực hạn, mười sáu khóa Thần Chủng tất cả đều tại phát huy tác dụng, huy động đại hoang phá diệt mâu trực tiếp hướng về Thái Cổ ma nhạc bản thể hung hăng quán xuyên quá khứ.

Keng!

Hoả tinh bắn tung toé, thanh âm chói tai, lực lượng kinh khủng khiến cho bốn phương tám hướng hỗn độn đều tại rung động ầm ầm, không ngừng nổ tung.

Những cái kia vây quanh ở bốn phía, âm thầm người quan sát, không khỏi bị chấn màng nhĩ nhói nhói, phát ra rên thảm.

Dương Phóng thân thể nhanh chóng bay ngược ra ngoài, lòng bàn tay tê dại, hiển hiện máu tươi, đại hoang phá diệt mâu đều kém chút không có xuất ra, phía trên chọn ba đạo nhân ảnh tất cả đều kêu thê lương thảm thiết, kém chút hình thần tán loạn.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc quả nhiên vẫn là hoàn toàn như trước đây kinh khủng!

Đại hoang phá diệt mâu cũng khó có thể ở trên người nàng lưu lại ấn ký.

Đối phương thân thể chính là trên đời lớn nhất cô bảo.

“Ha ha ha...”

Thái Cổ ma nhạc phát ra điên cuồng cười to, thanh âm điếc tai, to lớn bản thể nhanh chóng lao tới, từng cây thô to xiềng xích lung tung bay múa, rầm rầm rung động, hướng về Dương Phóng thân thể liên hoàn rút đi.

“Dương Đạo tiểu nhi, người chết đi cho ta!”

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Từng cây thô to xiềng xích bên trong ẩn chứa thường nhân khó có thể tưởng tượng lực lượng, đem hỗn độn đều cho rút nổ tung, khắp nơi đều là khí tức mang tính chất huỷ diệt.

Dương Phóng nhanh chóng trốn tránh, thân thể mơ hồ, như là cực quang, một sát na giống như là biến thành một đạo ánh sáng óng ánh điện, tại vô số xiềng xích bên trong xuyên thẳng qua tự nhiên.

Tùy ý vô số xiềng xích điên cuồng nện xuống, lại tất cả đều bị hấn cho hoàn mỹ tránh đi.

Thần Chủng: Cực Quang!

“Thái Cổ ma nhạc, người cũng ăn ta một kích!”

Dương Phóng hét lớn.

Răng rắc!

Một cái hắc sắc ma bình nổ tung, bên trong hiện ra vô

cùng quỹ dị hắc sắc ma máu, bị hấn dẫn dắt, trực tiếp bám vào đại hoang phá diệt mâu bên trên, sau đó đột nhiên một kích, hướng về Thái Cổ ma nhạc hung hăng xuyên qua mà đi.

Keng!

Lại là một trận chói tai sinh mệnh truyền ra, hoả tinh bắn tung toé, giống như là đang đánh thép đồng dạng.

Dương Phóng một kích toàn lực rơi xuống, y nguyên không có thể gây tổn thương cho hại Thái Cổ ma nhạc mấy may.

Bất quá mặc dù hấn đại hoang phá diệt mâu không có thương tổn đến Thái Cổ ma nhạc, nhưng là phía trên bổ sung lấy thần thoại ma huyết, lại trực tiếp xâm nhập đến Thái Cổ ma nhạc trên thân.

Trong nháy mắt tại Thái Cổ ma nhạc trên thân, bắt đầu xuất hiện một mảnh tinh hồng điểm sáng, thuận miệng mảnh này điểm sáng bắt đầu nhanh chóng mở rộng, phát ra xuy xuy xuy thanh âm.

Thái Cổ ma nhạc biến sắc, đột nhiên cảm thấy không đúng, vội vàng cúi đầu nhìn lại.

“Dương Đạo tiểu nhi, ngươi dám ám toán ta! ?”

Ầm ầm!

Mười sáu sắc vòng xoáy trực tiếp bị Dương Phóng tể ra, hướng về Thái Cổ ma nhạc thân thể hung hăng trù xuống.

Thái Cổ ma nhạc phát ra phẫn nộ rống to, vô số đạo thô to xiềng xích xoay tròn lên, nhanh chóng hướng về mười sáu sắc vòng xoáy xuyên qua mà đi, đồng thời nàng bản

thể cũng đang run lên bần bật, dữ dội vọt tới mười sáu sắc vòng xoáy.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng cây thô to xiềng xích bị cấp tốc thôn phệ, phát ra oanh minh.

Thái Cổ ma nhạc bản thể sau đó cũng đắm vào mười sáu sắc vòng xoáy bên trên, lập tức để mười sáu sắc vòng xoáy lần nữa run rẩy dữ dội, bắt đầu xuất hiện tán loạn dấu hiệu.

Bất quá Thái Cổ ma nhạc cũng không chịu nổi, loại kia quỷ dị ma huyết đang không ngừng ăn mòn thân thể của nàng, đồng thời Dương Phóng nắm lấy cơ hội, lấy đại hoang phá diệt mâu cùng hỗn độn Quy Khu, tại liên tục hướng về trên người nàng điên cuồng đánh tới.

Hết lần này tới lần khác Thái Cổ ma nhạc còn lại đồng đảo xiềng xích quét ngang mà ra, không tổn thương được Dương Phóng mấy may.

Dương Phóng tốc độ như ánh sáng, không để lại dấu vết, mặc cho vô số xiềng xích quét ra, không ngừng từ những này xiềng xích khe hở bên trong tránh khỏi tới.

Rống!

Thái Cổ ma nhạc hét lớn một tiếng, kinh khủng thân thể đột nhiên chấn động, thanh âm bạo tạc, rốt cục lần nữa thoát ly mười sáu sắc vòng xoáy dẫn dắt, xuất hiện ở một phương hướng khác.

Tại trên người nàng, mắt trần có thể thấy xuất hiện vô số lốm đốm lấm tấm.

Mỗi một cái lốm đốm lấm tấm đều tinh hồng quỷ dị, đang

không ngừng phóng đại, ảnh hưởng nghiêm trọng lấy tình trạng của nàng.

“Tốt, tốt một cái Dương Đạo , chờ ta lần sau xuất hiện, ta để ngươi chết không có chỗ chôn!”

Thái Cổ ma nhạc sâm nhiên mở miệng.

Ầm ầm!

Nàng ma thân trực tiếp đụng nát hỗn độn, mang theo vô số xiềng xích, trong nháy mắt biến mất nơi đây, không còn có bất kỳ khí tức gì.

Đối với thường nhân mà nói, vô cùng cứng cõi cùng đáng sợ hỗn độn, ở trong mắt nàng giống như là bùn, có thể tùy thời đụng nát.

Dương Phóng sắc mặt nghiêm nghị, cúi đầu xuống, nhìn về phía mình song chưởng, chỉ gặp song chưởng khu vực máu tươi hiển hiện, huyết nhục sụp đổ, đang nhanh chóng gây dựng lại.

Mà tại lúc này.

Mười sáu sắc vòng xoáy cũng rất cực nhanh chóng bay trở về, một lần nữa treo tại đỉnh đầu của hắn.

May mắn hắn tập hợp đủ đến mười sáu khóa Thiên Chung, thực lực so trước đó lúc trước lần nữa có mười phần tiến bộ, bằng không lần này đối mặt Thái Cổ ma nhạc, tuyệt đối không có đơn giản như vậy có thể thoát khỏi!

Ngoài ra, còn tăng thêm kia bình Thái Cổ ma huyết phối hợp.

Không có kia bình Thái Cổ ma huyết, hắn cũng không có

khả năng tùy tiện bức lui Thái Cổ ma nhạc.

Cái này khiến hắn càng thêm cảm nhận được mình trước mắt thủ đoạn đơn nhất.

Đối với quyền kia thượng cổ mệnh sách, hắn nhất định phải mau chóng Tham Ngộ mới được.

“Dương thí chủ, người thế nào? Không có sao chứ?”

Khô Vinh lão tăng nhanh chóng chạy đến.

“Không có việc gì, chúng ta rời đi trước nơi đây!”

Dương Phóng đáp lại, cảnh giác hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

“Tốt, đi!”

Khô Vinh lão tăng mở miệng.

Hai người nhanh chóng biến mất nơi đây.

Đám người một mảnh xôn xao, xuất hiện chấn động.

Mỗi người đều thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Hôm nay thật sự là chứng kiến không ít đại sự.

Hiện thực Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử bị người trấn áp, sau đó ngay cả Thái Cổ ma nhạc cũng bị ép rút lui, cuộc chiến hôm nay, thật sự là để cho người ta mở rộng tầm mắt.

“Không hổ là dám đào thời không trường hà người, cái này Dương Đạo thực lực quả nhiên không thể coi thường!”

“Nghe nói Dương Đạo tại ngoại giới, ngay cả kiếm Ma Đô bị hấn trấn áp qua!”

“Cái gì?”

“Đi mau đi mau, Hỗn Động Thần Tộc tám Thái tử bị trấn áp, Hỗn Động Thần Tộc tất nhiên phát điên, khẳng định sẽ càng thêm bài xích chúng ta kẻ ngoại lai!”

“Đúng, đi mau!”

Đám người cấp tốc hành động, hóa thành lưu quang, biến mất nơi đây.

Hỗn Động Thần Tộc tại cái này vô tận chốn hỗn độn, thế nhưng là tuyệt đối bá chủ, một môn mười Thái tử, mỗi một vị đều sống không biết bao nhiêu năm.

Trên cơ bản đều là từ thần thoại niên đại sống đến nay, tuổi tác chi lớn, so kiếm ma, Ma Quân còn phải xa xưa hơn, cơ hồ cùng tôn này Thái Cổ ma nhạc tại cùng một thời kỳ.

Đây chính là vì cái gì vị kia Hỗn Động Thần Tộc tám Thái tử tại đối mặt Thái Cổ ma nhạc lúc, dám nói năng lỗ mãng, thật sự là bởi vì cả hai trên cơ bản đều cùng thời đại người.

Hiện tại tám Thái tử bị người trấn áp, Hỗn Động Thần Tộc tất nhiên phát điên.

Sau đó toàn bộ chốn hỗn độn cũng có thể bị lật tung ra. .

Bọn hấn bọn này kẻ ngoại lai khẳng định sẽ dẫn đầu trở thành bị đả kích đối tượng.

Nơi xa.

Một chỗ màu đen sơn mạch đứng vững.

Dương Phóng cùng Khô Vinh Thần Tăng lần nữa quay trở về tới trước đó vị kia khổ tu giả, Tâm Viêm đại sư trụ sở.

“A Di Đà Phật, nhìn lão hữu dáng vẻ, tựa hồ chuyến này tương đối khá!”

Tâm Viêm đại sư mở miệng.

“Thiện tai thiện tai, toàn bộ nhờ Dương thí chủ mới có thể thuận lợi diệt trừ người kia, Tâm Viêm lão hữu, ta hai người muốn ở chỗ này nghỉ ngơi một đoạn thời gian, không biết có thể?”

Khô Vinh Thần Tăng mở miệng.

“A Di Đà Phật, Khô Vinh lão hữu, không cần khách khí.”

Tâm Viêm đại sư chấp tay trước ngực.

“Đa tạ đại sư.”

Dương Phóng cũng chấp tay mở miệng.

Hắn hiện tại vô cùng cần thiết thời gian đến nghiên cứu một chút quyền kia thượng cổ mệnh sách.

Tâm Viêm đại sư nơi này tuyệt đối là một cái cực hảo chi địa!

...

Chương 463 : Thành tựu Hỗn Độn Thánh Thể!

Thời gian vượt qua.

Không có gì bất ngờ xảy ra.

Toàn bộ mênh mông chốn hỗn độn, quả nhiên vì đó sôi trào.

Tám Thái tử bị người trấn áp sự tình căn bản không thể giấu diếm bao lâu, rất nhanh, toàn bộ Hỗn Độn Thần Tộc tức giận, phát ra kinh khủng gào thét.

Cái khác chín vị Thái tử, triển lộ ra pháp tướng, biến thành mấy vạn mét cao bao nhiêu, ngửa mặt lên trời gào to, chấn động vô số bên trong, bọn hắn đánh ra một bức tranh, phía trên lạc ấn có Dương Phóng cùng Thái Cổ ma nhạc chân dung, muốn tại toàn bộ chốn hỗn độn truy nã hai người.

Trừ cái đó ra, Hỗn Độn Thần Tộc đối với đồng đảo kẻ ngoại lai càng thêm bài xích.

Liên tục mấy ngày quá khứ, toàn bộ chốn hỗn độn liên tiếp bộc phát ra thảm liệt chiến đấu.

Không ngừng có trốn ở này cao nhân, bị bọn hắn phát hiện, bộc phát ra chiến đấu kịch liệt, thanh âm to lớn, tiếng vọng vô số bên trong.

Bất quá tại cái này phần lớn người đều bị nghiêm trọng áp chế hỗn độn Ma Thổ bên trong, những này Siêu Thoát Cảnh viễn cổ Đại Năng, tại Hỗn Độn Thần Tộc trước mặt không thể nghi ngờ ăn rất lớn thua thiệt.

Không ngừng có người bị trấn áp, cũng không ngừng có người chết thảm.

Mênh mông hỗn độn Ma Thổ trực tiếp bị máu tươi nhuộm thành màu đỏ.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Hỗn Độn Thần Tộc một vị lão cổ đồng cũng bị trực tiếp kinh ngạc ra, sống vô số năm, có thể xưng hỏa hoa là giống nhau tồn tại, nghe nói cùng phía sau màn hắc thủ đều có một ít quan hệ.

Khí tức của hắc kinh khủng, rất là mục nát, giống như là chôn vô số năm, trực tiếp đối bốn phương tám hướng tiến hành truyền âm.

Nhược Dương Phóng cùng Thái Cổ ma nhạc một ngày không xuất hiện, bọn hắc liền đối chôn hỗn độn đồ sát một ngày, thẳng đến đem tất cả kẻ ngoại lai đuổi tận giết tuyệt.

Tin tức vừa ra, vô số người vì đó chấn động.

Càng nhiều sắc mặt người biến ảo, bắt đầu xa xa né tránh.

Toàn bộ hỗn độn vô biên to lớn, bọn hắc không tin Hỗn Độn Thần Tộc thật có thể đem bọn hắc toàn bộ bắt tới.

Đồng thời không ít người trong lòng cũng bắt đầu oán hận cùng chôn oan lên Dương Phóng cùng Thái Cổ ma nhạc.

Nếu không phải hai người này ra tay với Hỗn Độn Thần Tộc, bọn hắc cũng không cần dạng này đông tránh XZ.

Hiện tại chốc giện Hỗn Độn Thần Tộc, bọn hắn sau này thời gian nhất định sẽ càng thêm hồng bét.

...

Thần bí Hắc Sơn dưới chân.

Một chỗ đơn sơ trong thạch động.

Dương Phóng đang bế quan tinh nghiên, đối với trong tay mệnh sách lặp đi lặp lại quan sát.

Phía trên ghi lại tam đại ẩn pháp, mỗi một cái đều vô cùng cường đại, ẩn chứa tạo hóa, chuyên môn phá hư hẳn nhân sinh cơ, xuyên thấu qua nhục thân, có thể thẳng đánh bản nguyên.

Không hổ là thần thoại thời kỳ chín đại thiên thư một trong.

Dương Phóng có loại trực giác, tam đại ẩn pháp, dù là tùy tiện nắm giữ một cái, hẳn là đều có thể chân chính giết chết Siêu Thoát Cảnh cao thủ.

Cho tới nay, Siêu Thoát Cảnh cường giả đều thực sự quá khó giết, chỉ có thể phong ấn, không cách nào giết chết, muốn giết chết, nhất định phải hao phí giá cả to lớn.

Đến mức mỗi lần Dương Phóng đều là lựa chọn lấy mười sáu sắc vòng xoáy tiến hành thôn phệ, có thể cho dù bị thôn phệ tiến vào mười sáu sắc vòng xoáy, trong khoảng thời gian ngắn vẫn là khó mà luyện chết.

Nhưng dưới mắt học được cái này ba môn ẩn pháp liền không giống.

Khai Thiên ấn!

Hoàn vũ ấn!

Sinh Tử Ấn!

Mỗi một cửa tại thần thoại niên đại đều là tiếng tăm lừng lẫy, là dùng vô số hung đồ sinh mệnh đúc thành uy danh, không quản thực lực đối phương mạnh cỡ nào, tam đại ấn pháp chuyên giết bản nguyên.

Bình thường Siêu Thoát Cảnh cao thủ, một chiêu liền có thể triệt để đánh chết.

Dù là đối mặt siêu cường hung đồ, cũng có thể một chiêu trọng thương, đưa đến không thể tưởng tượng nổi hiệu quả.

Trong huyết động.

Dương Phóng khẽ nhả khẩu khí, lần nữa mở ra ánh mắt, nhìn chăm chú lên trong tay cái này nửa bộ màu đen nhánh cổ tịch.

Liên tục một tháng thời gian, tam đại ấn pháp rốt cục bị hắn toàn bộ biết luyện, tiếp xuống chỉ cần dựa vào độ thuần thực bằng tiến hành quen thuộc là được.

Có độ thuần thực bằng, hắn tuyệt đối có thể trong thời gian ngắn nhất, đem cái này ba môn sát thuật luyện đến cảnh giới cực hạn.

Rất nhanh, Dương Phóng cầm trong tay cổ tịch lại hướng về đằng sau lật đi, ánh mắt ngưng lại, ánh mắt cẩn thận quét mắt.

Cổ tịch đằng sau y nguyên ghi chép không ít sát thuật, mà lại dính đến chúng sinh mệnh lý.

Có một loại tuyệt học chí cao, tên là sinh tử Mệnh Bàn.

Một khi luyện được sinh tử Mệnh Bàn, liền có thể tùy tiện nắm giữ hần nhân sinh chết.

Không cần động thủ, chỉ cần Mệnh Bàn nhẹ nhàng nhất chuyển, liền có thể đem một vị Siêu Thoát Cảnh cao thủ trực tiếp chuyển chết.

Luyện đến cực hạn, một ý niệm liền có thể gây nên người vào chỗ chết, thật là kinh khủng khó lường.

Bất quá khi Dương Phóng từ đó đọc qua về sau, rất nhanh sắc mặt biến đổi, lộ ra tiếc hận.

Mệnh sách là không trọn vẹn, bản này 【 sinh tử Mệnh Bàn 】 tuyệt học chí cao cũng là không trọn vẹn, chỉ có nửa bộ phận trước, bộ phận sau nghiêm trọng thiếu thốn.

“Không biết bằng vào ta bằng tính đặc thù, có thể hay không đối thiếu thốn bộ phận tiến hành bù đắp, nếu là chân chính nắm giữ 【 sinh tử Mệnh Bàn 】, cho dù là đối mặt Thái Cổ ma nhạc, ta cũng không cần lại tiếp tục kiêng kị.”

Dương Phóng tự nói.

Thượng cổ mệnh sách, đây rốt cuộc là người nào khai sáng tuyệt học.

Khó trách sẽ bị người nguyên rủa, vĩnh thế phân tán.

Bên trong liền có loại này cơ mật?

Không biết cái khác tám loại thiên thư, có phân biệt là dạng gì?

Dương Phóng trong lòng hơi động, bỗng nhiên kịp phản ứng, mùi sáu sắc vòng xoáy xuất hiện lần nữa, quang mang lóe lên, từ bên trong phun ra một bộ thần thoại cổ thi ra, toàn thân trên dưới tử khí ngập trời, mùi hôi gay mũi, vô cùng cao lớn, trên dưới quanh người dày đặc vẩy xương cùng tóc đỏ, mới vừa xuất hiện, liền gào thét một tiếng, trực tiếp hướng về Dương Phóng nhào tới.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, thân thể trong nháy mắt từ trên mặt đất vươn người đứng dậy, sau đó tiện tay trực tiếp kết xuất Khai Thiên ấn, một cỗ vô cùng kinh khủng khí thể trong nháy mắt ở trên người hắn tản ra.

Giữa song chưởng như là ẩn chứa một cái cỗ lão vũ trụ, khí tức kinh khủng khó lường, phảng phất muốn khai thiên tích địa, một cỗ chấn nhiếp lòng người khí tức tại phun ra ngoài.

“Rống!”

Tôn này thần thoại cổ thi đột nhiên lại là một đạo kinh khủng gào thét, thân thể sinh sinh ngừng lại, ánh mắt biến ảo, kinh nghi bất định, tựa hồ từ trên thân Dương Phóng cảm nhận được cái gì vô cùng đáng sợ khí tức đồng dạng.

Nó không có tiếp tục hướng về Dương Phóng phóng đi, mà là xoay người lại, trực tiếp hướng về sơn động bên ngoài cuồng vọt mà đi, muốn chạy ra nơi đây.

Ngay tại lúc thân thể của nó vừa mới xông ra, Dương Phóng thân thể tựa như đồng quang điện, sát na xuất hiện ở phía sau hắn, kinh khủng nặng nề pháp ấn trực tiếp rần rần chắc chắc trùm lên trên người hắn.

Khai Thiên ấn!

Ầm!

Một chiêu che xuống, thanh âm ngọt ngào kinh khủng, tựa như một lần vô thượng vũ trụ hung hăng ép xuống.

“Rống...!”

Đầu kia thần thoại cổ thi trong miệng phát ra vô cùng chói tai gào thét, sắc mặt thống khổ, thân thể vụn vụn, một sát na toàn thân trên dưới xuất hiện vô số đạo tinh mịn vết rạn, tựa như biến thành một cái rạn nứt đồ sứ, từ cái này toàn thân trên dưới vô số vết rạn bên trong bắt đầu điên cuồng phun ra ngoài từng mảnh từng mảnh đục ngầu tử khí.

Cả người trên thân giống như là xảy ra chuyện gì vô cùng kịch liệt phản ứng hoá học, tiếng gào thét thể lượng dị thường, quanh quẩn nơi đây.

Xuy xuy xuy!

Thân thể của hắn đang nhanh chóng hòa tan, trong nháy mắt chia năm xẻ bảy, hóa thành vô số thi khối, mỗi một chỗ thi khối đều chỉ có to bằng nắm đấm, bên trong sinh cơ diệt tuyệt, vô cùng thâm hiểm.

Một chiêu chết thảm!

Cỗ này vô cùng đáng sợ thần thoại cổ thi, lại Dương Phóng trước mặt một chiêu bị giết!

Khai Thiên ấn uy lực kinh khủng, sơ hiện mảnh khé!

Cường đại công kích, cho dù là Dương Phóng cũng không khỏi đến trong lòng run lên.

“Đáng sợ, thật sự là đáng sợ.”

Ánh mắt của hắn trên mặt đất những này thi khối quét

tới.

Nếu là vừa mới một kích này rơi vào Thái Cổ ma nhạc trên thân, không biết có thể đánh ra hiệu quả như thế nào.

Mà đây vẫn chỉ là đệ nhất môn ấn pháp mà thôi, đằng sau còn có hoàn vũ ấn, Sinh Tử Ấn!

Cái này hai môn ấn pháp, không biết lại nên cỡ nào uy lực!

“Đúng rồi!”

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa nghĩ đến một chuyện, mười sáu sắc vòng xoáy lần nữa quang mang lóe lên, lại là từ bên trong quét ra ba đạo nhân ảnh ra, vô cùng chặt vật, khí tức hỗn loạn, một thân vết máu, trong miệng kịch liệt thở hỗn hển.

Mới vừa xuất hiện, cái này ba đạo nhân ảnh liền cấp tốc rút lui, sắc mặt trắng bệch.

“Dương Đạo, ngươi muốn làm gì?”

“Chuyện gì cũng từ từ, trước đó đều là hiểu lầm!”

Đông Lâm Thần Quân ba người vội vàng mở miệng.

Bọn hắn trước đó bị chọn tại đại hoang phá diệt mâu bên trên, cũng không có trực tiếp bị giết, mà là rất nhanh bị Dương Phóng đưa vào đến mười sáu sắc vòng xoáy, bị trấn áp.

“Hiểu lầm?”

Dương Phóng trên mặt lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, nói: “Đông Lâm Thần Quân, trước ngươi thừa dịp đại

loạn, liên tục ra tay với ta, đem ta đẩy vào thòì không trường hà, kém chút làm cho ta vào chỗ chết, người cũng dám nói là hiểu làm? Bất quá người yên tâm, chỉ cần ba người các người luyện lên tay đến, có thể tiếp ta mười chiêu bất tử, ta liền có thể buông tha các người, thế nào? Có thể đánh cược một keo a?”

“Tiếp người mười chiêu bất tử, người liền sẽ buông tha chúng ta?”

“Người nói là thật?”

Ba người đồng tử co rụt lại, nhìn về phía Dương Phóng.

Sau đó tinh thần ba động cấp tốc đan vào một chỗ, đang nhanh chóng truyền âm.

“Cái này Dương Phóng hẳn là lại luyện cái gì quý dị tuyệt học?”

“Lúc trước hẳn từng chiếm được thượng cổ mệnh sách, hẳn là hẳn là đem lên cổ mệnh sách tuyệt học tham ngộ đầy đủ?”

“Hơn phân nửa là.”

...

“Đúng, nói là thật, các người ra tay đi.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm.

Ba người ánh mắt biến ảo, biết tránh né không xong, cắn răng một cái, đi lên liền vận chuyển lên toàn thân công lực, quanh thân phát sáng, trực tiếp riêng phần mình tuyệt học vận đến cực hạn, nhanh chóng hướng về Dương Phóng đánh giết đi qua.

“Máu chiếu ba ngàn giói!”

“Kim ngày lưu Quang!”

“Vạn đồ ma tay!”

Ba người quát chói tai, cùng nhau oanh sát mà đến, kinh khủng khó lường khí tức trực tiếp tại toàn bộ sơn động bộc phát, tựa như ba tòa to lớn núi lửa đang phun trào đồng dạng.

Dù là trong sơn động có đại trận bảo vệ, y nguyên bị chấn run rẩy dữ dội.

Nhưng mà Dương Phóng con mắt phát lạnh, trong hai tay sớm đã trong nháy mắt thành ấn, một loại mên mên mên mên, vô biên vô tận khí tức khủng bố trong nháy mắt ở trên người hấn mãnh liệt mà ra, khí thể vô hạn trèo cao, thân thể vô hạn cao lớn, thật giống như một sát na cả người biến thành một lần vô thượng thanh thiên.

Trời cao không lường được!

Trời cao không thể hỏi!

Ngay tại đánh giết mà đến ba người, sắc mặt cùng nhau biến sắc, trực tiếp cảm thấy một cỗ đến từ sâu trong linh hồn trấn áp, thật giống như một cỗ vô thượng thương thiên trực tiếp hung hăng trùm lên trên người của bọn hắn, để bọn hắn khí thể tán loạn, sinh ra sợ hãi, cả người giống như là một nháy mắt mất đi tất cả năng lực phản kháng.

Ầm ầm!

Hoàn vũ ấn!

Một chiêu che xuống, toàn bộ không gian cũng làm trận lổm, thật giống như là một mảnh nặng nề hoàn vũ hung hăng trùm lên ba người trên thân, trực tiếp chấn nát tuyệt học của bọn hắn, không khác biệt đánh vào thân thể của bọn hắn, khiến cho ba người đồng thời rên thảm, toàn thân trên dưới một sát na xuất hiện vô số vết rạn quang mang hiển hiện, sau đó phát ra phanh phanh phanh ngột ngột tiếng vang, trực tiếp nhanh chóng sụp đổ ra.

Soạt!

Ba đạo nhân ảnh tất cả đều vỡ vụn một chỗ, biến thành vô số lít nha lít nhít thi khối.

Có không ít thi khối còn tại gian nan nhúc nhích, ý đồ hướng về ở giữa một lần nữa tụ hợp.

Nhưng ở Dương Phóng cẩn thận nhìn chăm chú, rất nhanh những cái kia thi khối cũng dần dần mất đi sức sống, trong lúc đó không nhúc nhích, bắt đầu cấp tốc hóa đá, chết vô cùng thê thảm.

Ba người toàn diệt!

“Hoàn vũ ấn, không kém gì Khai Thiên ấn.”

Dương Phóng tự nói.

Cái này hoàn vũ ấn một chiêu đánh xuống, tựa như là một mảnh thương thiên trùm xuống.

Nặng nề thiên ý trực kích bản nguyên!

Để ba người này ngay cả trọng tổ cơ hội đều không có.

“Còn kém một cái Sinh Tử Ấn không có thí nghiệm, bất quá phía trước hai cái ấn pháp đã đáng sợ như thế,

Sinh Tử Ân chỉ sợ cũng không yếu đi nơi nào.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Sinh Tử Ân, nắm giữ hãn nhân sinh chết.

Một chiêu phát ra, có thể xuyên thấu qua nhục thân, thẳng đánh linh hồn.

Đây là đặc biệt nhằm vào linh hồn bí thuật!

Càng thêm không thể tưởng tượng!

Dương Phóng cẩn thận suy tư một hai, cuối cùng mười sáu sắc vòng xoáy nhẹ nhàng nhất chuyển, quang mang đảo qua, đem một tôn thân cao bảy tám mét, ghê tởm dị thường bóng người từ bên trong quét ra, trên thân khí tức mãnh liệt, diện mục dữ tợn, mới vừa xuất hiện, liền một mặt tức giận, nhanh chóng rút lui.

“Người muốn chết, người dám vây khốn ta? Người biết đắc tội Hỗn Độn Thần Tộc ý vị như thế nào sao?”

Hắn phần nộ rống to.

“Hỗn Độn Thần Tộc, coi như ta không đắc tội các người, các người liền sẽ buông tha ta sao? Đừng ngây thơ.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, nhìn về phía trước mắt tám Thái tử, nói ra: “Ta cũng cho người một cái cơ hội, chỉ cần người có thể giúp ta thử một chút tuyệt học, ta liền có thể buông tha người, thế nào?”

“Muốn chết, người dám bắt ta làm thí nghiệm?”

Tám Thái tử ngữ khí rét lạnh.

“Là muốn chết, bắt quá thử không thử cũng không phải

người nói tính.”

Dương Phóng không còn nói nhảm, trong hai tay ấn pháp một kết, oanh một tiếng, Sinh Tử Ấn trong nháy mắt thôi động, từ hai tay của hắn ở giữa trực tiếp tản ra một loại quỷ dị U Minh khí tức, âm trầm băng lãnh, quanh quẩn bốn phía.

Hai bàn tay một cái trở nên đen như mực, một cái trở nên sẫm bạch như ngọc, hai loại hoàn toàn bất đồng khí tức đang đan xen, tại trong lòng bàn tay của hắn mơ hồ có một cái cổ lão môn hộ hiện lên đồng dạng.

Cánh cửa này chỉ là mở ra một tia khe hở, liền khiến người cảm thấy một loại vô cùng nồng đậm hoảng sợ.

Tám Thái tử lông tơ đứng vững, thân thể cấp tốc rút lui, lần đầu sinh ra lớn lao kinh khủng, thật giống như trở lại còn nhỏ, lâm vào địch quân trùng vây đồng dạng.

“Đây là...”

Tròng mắt của hắn bên trong bắn ra kinh hãi chi quang, tựa hồ nhớ lại thần thoại niên đại một chút kinh khủng nghe đồn, nói: “Sinh Tử Ấn, đây là thượng cổ mệnh trong sách Sinh Tử Ấn!”

“Đáp đúng!”

Dương Phóng thôi động ấn pháp, tốc độ như ánh sáng, đã trực tiếp hướng về tám Thái tử hung hăng trùm xuống.

“Người không giết chết được ta!”

Tám Thái tử đột nhiên rống to, toàn thân trên dưới cơ bắp nhúc nhích, khí tức bộc phát, giống như là một sát na biến thành một tôn kinh khủng hỗn độn nguyên thủy,

nhục thân, linh hồn hợp nhất, toàn thân trên dưới không gì không phá, không có bất kỳ cái gì khuyết điểm, huy động to lớn nắm đấm, trực tiếp hướng về Dương Phóng một quyền hung hăng đập tới.

Oanh!

Một tiếng cực kỳ to lớn oanh minh phát ra, không hề tưởng tượng lấy loá mắt kỳ quang, cũng không có bất kỳ cái gì năng lượng kinh khủng khí tức quét ngang.

Nhưng là tám Thái tử sắc mặt nhưng trong nháy mắt trở nên dữ tợn dị thường, khoanh ở cùng một chỗ, trong miệng phát ra buồn bực rống, toàn bộ thân thể khổng lồ tại đảo đảo rút lui, đập đập rung động, oanh một chút hung hăng đâm vào sau lưng trên vách tường, chấn toàn bộ vách tường đều đang run lên bần bật.

Trong miệng của hắn kêu đau đớn, con mắt, miệng, lỗ mũi, lỗ tai tất cả đều bắt đầu dâng trào huyết thủy, cả người thanh âm thâm trầm, cực kỳ thống khổ.

“Ừm?”

Dương Phóng nhướng mày, nói: “Không chết?”

Cái này Hỗn Độn Thần Tộc thể chất chẳng lẽ liền thật đáng sợ như vậy.

Đối mặt Sinh Tử Án loại này chuyên giết linh hồn, trực kích bản nguyên kinh khủng tuyệt học, cũng có thể sinh sinh tiếp tục chống đỡ?

Bộ tộc này quá mức nghịch thiên!

Theo lý thuyết nghịch thiên như vậy chủng tộc là không thể nào sinh sôi ra quá lớn quy mô, tựa như Thái Cổ ma nhạc, tuyên cổ đến nay, nòng bộ tộc này, chỉ có một

mình nàng.

Nhưng Hồn Độn Thần Tộc lại tại vô số năm bên trong sinh sôi vô số người, cái này lộ ra bất khả tư nghị.

Hắn đều nghĩ xé ra đối phương thi thể, cẩn thận nghiên cứu một chút.

“Người thử lại ta một chiêu!”

Dương Phóng hét lớn, hai tay kết ấn, lại là một chiêu Sinh Tử Ấn hướng về tám Thái tử thân thể hung hăng trù xuống, khí tức âm trầm băng lãnh, tử vong môn hộ hiển hiện.

Giống như là một mảnh cổ lão Địa Ngục hướng về tám Thái tử hồn phách ép đi.

“Dương Đạo, Hồn Độn Thần Tộc sẽ vì ta báo thù!”

Tám Thái tử thể lượng rộng to, liều lĩnh giãy dựa nhục thân, lần nữa hướng về Dương Phóng hung hăng đánh tới.

Ầm ầm!

Lại là một đạo kinh khủng oanh minh, tám Thái tử thân thể hung hăng bay rớt ra ngoài, nện ở nơi xa, cuồng phún huyết thủy, ngã nhào xuống đất, bàn tay, bàn chân, cơ bắp tất cả đều tại kịch liệt run rẩy. . cả người khí tức hư vô, ánh mắt rời rạc, như cùng đi rơi mất nửa cái mạng đồng dạng.

“Xem ra Sinh Tử Ấn vẫn còn có chút tác dụng, chỉ là hồn độn nhất tộc quá mức nghịch thiên, linh hồn cường đại đến một loại không thể tưởng tượng nổi trình độ.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Hắn sau đó tiếp tục lấy Sinh Tử Ấn, hướng về tám Thái tử thân thể phủ xuống.

Một chút!

Hai lần!

Ba lần!

Lại là trọn vẹn đóng ba lần, tám Thái tử mới hoàn toàn quy về yên tĩnh, không còn tiếp tục giãy giụa.

Dương Phóng mắt thấy đối phương to mọng thân thể, trong lòng như có điều suy nghĩ, bàn chân nhẹ nhàng một đá, đem đối phương thân thể lật ra, biến thành diện mục hướng lên trên hình thái.

Hắn ngồi xổm xuống, lập tức bắt đầu cẩn thận kiểm tra lên đối phương thân thể, rất nhanh ánh mắt ngưng tụ.

Còn chưa có chết!

Bị đánh đến loại trình độ này, đối phương thân thể chỗ sâu còn có yếu ớt linh hồn ba động.

Nhưng loại ba động này lại giống như là nền tàn trong gió, lúc nào cũng có thể sẽ dập tắt.

“Xem ra lại đến một chút, đối phương hẳn là liền triệt để chết rồi.”

Dương Phóng tự nói.

Hỗn Động Thần Tộc, danh bất hư truyền.

Bất quá hắn biết, khẳng định không phải tất cả Hỗn Động Thần Tộc đều có loại này nghịch thiên biểu hiện.

Tám Thái tử mạnh như vậy, một mặt là bởi vì thể chất, một phương diện khác khẳng định cũng là bởi vì tu vi.

Nghĩ đến thể chất, Dương Phóng lập tức lộ ra nòng đăm vẻ hâm mộ.

Cùng giữa thiên địa một chút cường đại chủng tộc so sánh, nhân tộc thật lộ ra quá yếu ớt.

Từ vừa mới bắt đầu liền rất nhỏ yếu, tu luyện đến hậu kỳ, cũng sẽ bởi vì thiên phú, căn cốt nguyên nhân, khắp nơi bị quản chế tại người.

“Không biết ta nếu là giải phẫu hấn, có thể hay không nghiên cứu ra Hỗn Độn Thần Tộc bí mật?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Càng nghĩ càng là cảm thấy rất là có thể thực hiện.

Hấn trực tiếp bắt đầu hành động, lật bàn tay một cái, đem đại hoang phá diệt mâu lấy ra, cấp tốc thu nhỏ, biến thành lớn chừng bàn tay, bắt đầu nhẹ nhàng mở ra đối phương thân thể.

Hấn lo lắng dùng binh khí khác căn bản không phá nổi đối phương phòng ngự.

Chỉ có đại hoang phá diệt mâu loại này cấp bậc vũ khí, mới có thể mở ra đối phương thân thể, theo đối phương thân thể bị mở ra, lập tức lộ ra bên trong giọt giọt nòng đăm dòng máu màu tím cùng cốt nhục.

Đối phương huyết dịch càng thêm cổ quái,

Mỗi một giọt máu bên trong đều ẩn chứa vô số phù văn, từng chuỗi phù văn lẫn nhau kết nối, nhìn thật kỹ, lại

giống như tạo thành một vài bức đại trận đồng dạng.

“Chẳng lẽ đây chính là Hỗn Độn Thần Tộc bí mật?”

Dương Phóng ngạc nhiên.

Đối phương huyết dịch, chất thịt tất cả đều là từ vô số phù văn tạo thành?

Dương Phóng lúc này vận chuyển lên 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng tiến hành quan trắc, lập tức càng thêm thấy rõ ràng đối phương trong máu cái chủng loại kia quỷ dị phù văn.

Hắn trực tiếp khống chế một sợi chân khí, hướng về đối phương máu thịt bên trong kia sợi phù văn dững mãi lao tới, lại phát hiện những phù văn này vô cùng cứng cỏi, cường đại khó lường.

Mỗi một đạo phù văn đều yếu ớt lấp lóe, tràn ngập cường đại lực lượng vô danh.

“Cổ quái, thật sự là cổ quái.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Nếu như đây chính là Hỗn Độn Thần Tộc bí mật, như vậy nếu là mình đem huyết dịch cũng đã luyện thành dạng này, có phải hay không cũng có Hỗn Độn Thần Tộc đặc thù?

Nghĩ đến nơi đây, Dương Phóng trong mắt tinh quang hiển hiện, lúc này bắt đầu nhắm mắt cảm thụ, lập tức toàn thân trên dưới tất cả huyết dịch tất cả đều phản chiếu tại hắn trong óc.

Hắn bắt đầu kiệt lực cải tạo bắt nguồn từ thân huyết dịch, tại giọt giọt huyết dịch bên trong khắc xuống giống

nhau phù văn.

Ngay từ đầu thời điểm, những phù văn này cực kỳ khó khắc.

Mỗi một đạo khắc ra, đều gặp trở ngại cực lớn, căn bản duy trì không được bao lâu liền sẽ lần nữa tán loạn.

Bất quá theo thời gian chuyển dời, hẳn thời gian dần trôi qua nắm giữ phương thức phương pháp, rốt cục đem những phù văn này thuận lợi khắc vào trong máu.

Theo từng nét bùa chú rõ ràng, lập tức Dương Phóng cảm giác được rõ ràng tự thân nhục thân biến hóa, một loại tạo hóa vô tận, tràn ngập thần diệu khí tức đột nhiên hiện lên đến trong lòng của hắn.

Thật giống như trong thân thể ẩn chứa vô tận sinh cơ, thật giống như trong máu diễn hóa một cái cỗ lõi vũ trụ, vô số phù văn cộng đồng phát sinh tác dụng, lít nha lít nhít, khắp toàn thân.

Để thể chất của hắn giống như là một nháy mắt đạt được một loại nào đó đáng sợ thuật biến, ngàn vạn lỗ chân lông đều đang phun trào hào quang.

Càng máu chốt chính là!

Tại cái này vô số phù văn thành hình sát na, tôn này nguyên bản sớm đã dung nhập trong cơ thể hắn tiên thiên đạo thể lập tức cũng sinh ra phản ứng, bắt đầu cùng cái này vô số phù văn sinh ra cảm ứng.

Giữa hai bên thần quang mãnh liệt, bành trướng không ngừng, khiến cho Dương Phóng nhục thân lần nữa bắt đầu nhanh chóng tăng cường!

“Thật có thể thành? Ta thể mà thật có thể tại máu thịt

bên trong khắc xuống phù văn?”

Dương Phóng giật mình.

Nói như vậy, mình chẳng phải là cũng sẽ bị cải tạo thành hỗn độn thể?

Bỗng nhiên, hấn lại nghĩ tới một chuyện, lập tức vận chuyển 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng, nhiếp ra đối phương hồn phách, bắt đầu cẩn thận nghiên cứu lên đối phương hồn phách.

Hỗn độn thể sở dĩ cổ kim vô song, gần với Thái Cổ ma nhạc, loại trừ nhục thân vô địch bên ngoài, hồn phách tuyệt đối cũng có gì đó quái lạ.

Dương Phóng 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng vận chuyển, lộ ra thần quang, tại đối phương hồn phách bên trong cấp tốc liếc nhìn, quả nhiên tại đối phương hồn phách chỗ sâu, thấy rõ ràng từng tổ từng tổ càng thêm phức tạp phù văn.

Chỉ bất quá đối phương hồn phách chỗ sâu phù văn, đại bộ phận đều đã bị lúc trước hấn lực lượng làm hỏng.

Chỉ có một số nhỏ còn bảo trì hoàn chỉnh.

Nhưng dù vậy, đối với Dương Phóng mà nói, cũng có to lớn giá trị tham khảo.

Ánh mắt của hấn chớp động, từng lần một địa quan trắc, lúc này bắt đầu ném thử tại hồn phách của mình bên trong cũng bắt đầu khắc dấu.

Theo từng nét bùa chú thành hình, lập tức một loại cực kỳ liên hệ chặt chẽ xuất hiện ở nhục thể của hấn cùng hồn phách ở giữa, khiến cho nhục thể của hấn cùng hồn phách như đồng hóa làm một thể.

Từ đó về sau, cũng không phân biệt vì lẫn nhau.

Nhục thân chính là hồn phách, hồn phách chính là nhục thân.

Nhục thân Bất Diệt, hồn phách Bất Diệt.

Một loại đại tạo hóa, đại thần bí khí tức từ trong người hấn nổi lên.

Dương Phóng lần nữa mở hai mắt ra, tinh quang chớp động, nhìn chăm chú lên nắm đấm của mình, trực tiếp nhịn không được cười to lên, đến: “Ha ha ha, hỗn độn thần thể, đây chính là hỗn độn thần thể!”

Oanh! Oanh! Oanh!

Hấn bắt đầu hướng về phía trước vung đầu nắm đấm, phát ra oanh minh, tràn đầy một loại cường đại mà chèn ép khí tức, mặc dù chỉ là đơn giản huy quyền, nhưng là mỗi một quyền lại đều khiến cho không gian lổm, giống như là bị đại sơn đụng qua đồng dạng.

Toàn bộ nhục thân cùng hồn phách, lập tức so trước đó tăng lên không biết bao nhiêu.

Thật lâu.

Dương Phóng thân thể mới rốt cục dừng lại, trong mắt thần quang nội liễm, khí tức mãnh liệt, mở miệng nói: “Hiện tại ta, không thể để cho làm hỗn độn thần thể, bởi vì ta không phải Thần tộc, không có thần huyết, ta chỉ là tham khảo đối phương huyết nhục cùng hồn phách bên trong phù văn mà thôi, nhiều nhất chỉ có thể gọi là làm hỗn độn thể!”

Không tệ!

Chính là hỗn độn thể!

Đương nhiên, loại này hỗn độn thể còn xa không có đạt tới viên mãn trình độ, cùng chân chính Hỗn Độn Thần Tộc so sánh y nguyên tồn tại chênh lệch.

Bởi vì đây chỉ là hấn thành quả bước đầu.

Nhưng đợi đến hấn đến tiếp sau lại tiếp tục nghiên cứu, lợi dụng bảng đem hỗn độn thể đẩy lên viên mãn về sau, nhất định sẽ trở giỏi hơn thầy.

Đến lúc đó, hấn chính là nhân tộc vị thứ nhất Hỗn Độn Thánh Thể!

Dương Phóng trên mặt lập tức lộ ra tiểu dung, ánh mắt chớp động, nhìn về phía mình hai tay, nói: “Hỗn độn thể sơ thành, lại nắm giữ tam đại ấn pháp, hiện tại ta so với mấy tháng trước đó tối thiểu mạnh hơn nhiều gấp đôi!”

Không nói những cái khác, vền vẹn nhục thân cùng linh hồn liền xưa đâu bằng nay!

Dương Phóng khẽ nhả khẩu khí, lật bàn tay một cái, lần nữa đem trên thân mấy trương không trọn vẹn Đạo Đồ lấy ra ngoài, một chữ bày ra ở trước mắt khu vực, bắt đầu từng cái tiến hành cảm ứng.

“Đạo Đồ. . can hệ trọng đại, nhất định phải mau chóng tập hợp đủ!”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Một lát sau, mười sáu sắc hào quang cuốn qua, đem trên mặt đất tám Thái tử lần nữa cuốn lên, trực tiếp thu vào vòng xoáy bên trong, sau đó thân thể của hấn lần nữa từ trong sơn động đi ra.

Dương Phóng quay đầu nhìn thoáng qua Tâm Viêm đại sư cùng Khô Vinh Thần Tăng bế quan chi địa, cũng không tiếp tục tiếp tục quấy rầy bọn hắn. Mà là hóa thành một chùm ánh sáng nhạt, trong nháy mắt xông ra đại trận.

Thu thập còn sót lại trộm đồ sự tình, hắn không định lại tiếp tục để Khô Vinh Thần Tăng phạm hiểm, lấy thực lực của hắn bây giờ, hoàn toàn có thể tùy tiện làm được.

Xoát!

Dương Phóng thân thể lóe lên, cấp tốc biến mất nơi đây.

Sau đó dọc theo Đạo Đồ ở giữa lẫn nhau cảm ứng, rất nhanh khóa chặt một cái phương vị, lập tức hướng về kia bên trong cực tốc lướt tới.

Cái này xông lên ra, lập tức tại dọc theo đường nghe được không ít có quan hệ hắn tin tức.

Hỗn Động Thần Tộc quả nhiên phát điên.

Tại phạm vi lớn rõ ràng kẻ ngoại lai, cũng không tiếc phát động hết thầy treo thưởng, đến treo thưởng Dương Phóng.

Bất luận kẻ nào chỉ cần cung cấp Dương Phóng tin tức, đều sẽ trở thành Hỗn Động Thần Tộc thượng khách, không quản lúc nào, đều có thể đến Hỗn Động Thần Tộc làm khách.

Toàn bộ chốn hỗn động đang không ngừng rung chuyển.

Rất nhiều ẩn cư ở đây viễn cổ Đại Năng đều bị lật ngược ra, hoặc là chủ động, hoặc là bị động, gia nhập trận này vòng xoáy khổng lồ bên trong.

...

Đen nhánh mờ tối hoàn cảnh bên trong.

Dương Phóng thân thể nhẹ nhàng lóe lên, mày nhăn lại, lộ ra hồ nghi, hướng về cách đó không xa một chỗ không đáng chú ý bộ lạc nhìn lại.

Hỗn Động Thần Tộc!

Tại hấn cảm ứng bên trong, lại có mấy trương Đạo Đồ mảnh vỡ rơi vào Hỗn Động Thần Tộc bên trong.

Lần này phiền phức lớn rồi.

“Chẳng lẽ trước đó những cái kia nắm giữ Đạo Đồ viễn cổ Đại Năng, đều bị Hỗn Động Thần Tộc bắt lại?”

Dương Phóng sắc mặt biến đổi.

Hấn cảm còn lại Đạo Đồ, bắt đầu tiếp tục cảm ứng.

Một lát sau, thân thể lần nữa vội vã địa biến mất nơi đây.

Tại hấn cảm ứng bên trong, còn có một phần không trọn vẹn Đạo Đồ, cũng không rơi vào Hỗn Động Thần Tộc, xuất hiện ở một phương hướng khác.

Hiện tại nhất định phải cực tốc chạy tới, để tránh lần nữa bị Hỗn Động Thần Tộc nhanh chân đến trước.

...

Vô tận hỗn động, mệnh mông trống trải.

Xa so với Thần Khư đại lục cùng Hắc Âm âm mai cộng lại diện tích đều muốn to lớn.

Một chỗ hỗn loạn hắc sắc sấm mạch bên trong.

Một bóng người cấp sắc vội vàng, tại hướng về nơi xa hốt hoảng địa chạy thực mạng.

Làm sao ở vào hỗn độn chỗ sâu, hấn một thân pháp tắc cùng chân khí, đều bị áp chế dị thường nghiêm trọng, ngay cả ngoại giới ba mươi điểm một trong đều không phát huy ra được, chỉ có thể thân thể mạnh mẽ tiến hành chạy trốn.

Nhưng ở nhục thân phương diện, cùng những cái kia Hỗn Độn Thần Tộc so sánh, không thể nghi ngờ lại chênh lệch không biết bao nhiêu.

“Đáng chết Hỗn Độn Thần Tộc , chờ các người tiến vào ngoại giới, ta Thiết Ma lão tổ nhất định sẽ không bỏ qua cho các người, bây giờ tại địa bàn của các người, ta khắp nơi nhận áp chế , chờ đến tiến vào ngoại giới, lão tổ muốn đem toàn bộ các người nghiền xương thành tro!”

Bóng người cao lớn, một bên chạy trốn, một bên nghiêm trọng thở hổn hển.

Ở phía sau hấn, màu đen mây đen quay cuồng, cuộn cuộn bành trướng, khiến cho toàn bộ hỗn độn đều đang rung chuyển, tản ra khó tả hủy diệt tính khí tức, không ngừng từ kia đám mây đen bên trong quét ra tia chớp màu đen, hướng về bóng người cao lớn oanh kích mà đi.

Mỗi lần thiểm điện rơi xuống, đều để bóng người cao lớn một trận giơ chân.

Nhiều lần hấn đều không có thuận lợi hiện lên, bị tia chớp màu đen tập trung, phát ra chói tai kêu thảm.

“Thảo nê mã , chò ta trở lại ngoại giới, ta muốn đem các người rút gân lột da, để các người tiếp nhận vô tận thống khổ!”

Thiết Ma lão tổ mắng to.

Nhưng mà rất nhanh, càng nhiều tia chớp màu đen từ phía sau mãnh liệt mà đến, hướng về Thiết Ma lão tổ cấp tốc đánh xuống mà xuống.

Thiết Ma lão tổ lập tức trở nên một trận giơ chân, da tróc thịt bong, kêu thảm không ngừng.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục!

Thiết Ma lão tổ cũng không chịu nổi nữa, bụi lơ trên mặt đất, kịch liệt thờ hỏn hển, hồng học rung động, nói:
“Không chạy, lão tử không chạy, người có năng lực liền giết lão tử!”

“Kẻ ngoại lai, các người tất cả đều đáng chết, đem một cái đầu không thể chạy thoát!”

Sau lưng đoàn kia nồng đậm mây đen tại tiếp tục lẫn lộn, từ bên trong truyền đến băng lãnh thanh âm.

“Thảo nê mã, muốn giết cứ giết, nói thêm cái gì nói nhảm!”

Thiết Ma lão tổ mắng to.

“Kẻ ngoại lai, đương bị trấn áp!”

Đám mây đen kia bên trong lần nữa phát ra thanh âm lạnh như băng, càng thêm đáng sợ tia chớp màu đen

phát ra, hướng về Thiết Ma lão tổ dũng mãnh lao tới, đáng sợ quang mang lập tức khiến cho Thiết Ma lão tổ phát ra từng đợt chói tai kêu to, khàn cả giọng.

Nhưng mà rất nhanh, thanh âm của hắn im bật mà dừng.

Tại kinh khủng tia chớp màu đen dưới, thân thể của hắn bình yên vô sự, không có bất kỳ cái gì tổn thương.

Một đạo quỷ dị vòng xoáy xuất hiện, giống như là không đáy Hải Nhãn, đem tất cả tia chớp màu đen toàn diện thôn phệ ở bên trong.

Tại quỷ dị vòng xoáy một bên, vô thanh vô tức nổi lên một đầu dị thường khô ngô bóng người cao lớn, một thân áo bào đen, tóc dài rối tung, thân thể giống như to như cột điện, trầm ổn hữu lực.

“Dương. . Dương Đạo!”

Thiết Ma lão tổ thất thanh nói.

...

Chương 464 : Chui vào Hỗn Độn Thần Tộc!

Thiết Ma lão tổ ánh mắt kinh tiếc, nhìn chăm chú lên trước mắt đột nhiên bóng người xuất hiện, nhưng rất nhanh vừa tức nghiêng răng nghiêng lợi, sắc mặt xanh xám.

Đáng chết!

Đều là gia hỏa này!

Nếu không phải gia hỏa này trấn áp Hỗn Độn Thần Tộc tám Thái tử, bọn hắn cũng sẽ không bị Hỗn Độn Thần Tộc điên cuồng như vậy nhằm vào.

Hiện tại Hỗn Độn Thần Tộc đơn giản giống như là nổi điên, khắp nơi tìm kiếm tung tích của bọn hắn.

“Dương Đạo? Người chính là cái kia trấn áp tám Thái tử Dương Đạo!”

Đen nhánh trong mây đen, không ngừng chấn động, bành trướng ra từng mảnh từng mảnh vô hình kinh khủng ba động, giống như là có một tôn đáng sợ cự nhân tại tức giận, bốn phương tám hướng hỗn độn tất cả đều vì đó rung chuyển lên.

“Hỗn Độn Thần Tộc, xem ra trong khoảng thời gian này các người không có tìm ta?”

Dương Phóng mở miệng.

“Dương Đạo tiểu nhi, người trấn áp tám Thái tử, còn dám xuất hiện, nạp mạng đi đi!”

Màu đen nhánh trong mây đen truyền đến phần nộ gầm nhẹ, lập tức xuất hiện mấy chục đạo kinh khủng tia chớp màu đen, mang theo người diệt thế uy áp, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng mãnh liệt mà đi.

Mỗi một đạo tia chớp màu đen đều có núi nhỏ lớn như vậy.

Giống như là một mảnh màu đen lôi hải đổ vào xuống dưới.

Ầm ầm!

Nhưng mà cùng trước đó, tất cả tia chớp màu đen tất cả đều bị Dương Phóng mười sáu sắc vòng xoáy hết thảy hấp thu, không có nhấc lên một tia gợn sóng.

“Trốn ở mây đen hậu phương tính là gì? Muốn tìm ta tính sổ sách, vẫn là tự mình ra đi.”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, trong tay pháp ấn hợp lại, một cỗ vô hạn cao xa khí tức từ trong người hắn trong nháy mắt tản ra, mờ mịt mờ lung, cao thâm mạt trắc, cả người giống như là đột nhiên biến thành thấy nặng nề thanh thiên.

Trời cao khó dò!

Trời cao khó hỏi!

Ta tức trời, trời tức ta!

Hoàn vũ ấn!

Mây đen bên trong tồn tại, trong lòng ngưng tụ, lộ ra vẻ kinh ngạc, trong nháy mắt cảm thấy một cỗ vô cùng mãnh liệt cảm giác nguy cơ.

Thật giống như cả người bị đối phương một chút nắm yết hầu.

Tựa hồ tùy thời có thể lấy đưa tự thân vào chỗ chết.

“Tu La ma chưởng!”

Mây đen bên trong tồn tại bỗng nhiên rống to một tiếng.

Tất cả mây đen tất cả đều vì đó phun trào, rung động ầm ầm, phát ra kinh khủng oanh minh, sau đó trực tiếp biến thành một cái cự đại bàn tay màu đen, soạt một chút, hướng về Dương Phóng bên kia hung hăng đè xuống.

Dương Phóng khí tức cao tuôn, lực lượng ngưng tụ, trong tay ấn pháp một sát na thành hình, trực tiếp một chiêu hướng về chỗ ở của đối phương mây đen nghênh kích mà đi.

Đông!

Một tiếng oanh minh, không gian lổm, bốn phương tám hướng hỗn độn kém chút đều bị đánh tan.

Đối phương ngưng tụ ra bàn tay lớn màu đen tại chỗ sụp đổ ra.

Ngay tiếp theo hậu phương mây đen cũng bị ấn pháp đánh trúng, trực tiếp tiêu tán ra.

Bên trong một bóng người bị hung hăng đánh trúng, tại chỗ cuồng phun huyết thủy, thân thể trực tiếp hung hăng bay ngược mà ra, sắc mặt già nua, khuôn mặt xấu xí, toàn thân trên dưới xuất hiện vô số vết rạn, toàn bộ thân hình giống như là biến thành vỡ vụn đồ sứ, tất cả vết rạn đều tại tràn ra huyết thủy.

“Người!”

Hắn lộ ra kinh hãi, vội vàng cuốn lên thân thể, tiến hành nhanh chóng chạy trốn, trong lòng sợ hãi đến tột đỉnh.

Vừa đối mặt hắn cũng cảm giác được mình bản nguyên giống như là bị cự chùy đánh trúng, tại chỗ tán loạn rơi mất một nửa.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Nếu là đối phương lại đến một kích, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ!

Nhưng mà, tại Dương Phóng cực quang Thần Chung dưới, đối phương đào vong hiển nhiên lộ ra không có ý nghĩa.

Dương Phóng thân thể như ánh sáng, sát na mà tới, xuất hiện lần nữa tại đối phương thân thể hậu phương, trong tay ấn pháp hợp lại, một loại vô hạn cao, vô hạn xa, mênh mêng vô tận, vô cùng mênh mêng thiên đạo cảm giác lần nữa nổi lên, hiện lên đến vị này Hỗn Độn Thần Tộc cao thủ nội tâm.

Vị này Hỗn Độn Thần Tộc lập tức vô cùng hoảng sợ, toàn thân trên dưới lông tơ đứng vững, lộ ra kinh hãi, trong miệng vội vàng liều lĩnh rống to.

“Hỗn độn thiên tướng!”

Oanh!

Hắn toàn thân trên dưới hiển hiện ô quang, sôi trào mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, bắt đầu cấp tốc hướng về sau lưng ngưng tụ, trực tiếp biến thành một cái cao tới mấy ngàn mét kinh khủng pháp tướng, không có ngũ quan, không có gương mặt, đen sì một mảnh, chỉ có

tráng kiện tứ chi, nhưng lại tràn ngập một loại khí tức cực kỳ kinh khủng.

Giống như là đột nhiên biến thành thế giới chứa tể, nâng lên một cái đen sì đại thủ, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đánh tới.

Dương Phóng nhướng mày, không chút do dự, lại là một chiêu hoàn vũ ấn một chiêu đánh ra.

Ầm ầm!

Giống như là một vùng trời trù xuống, thanh âm kinh khủng, không gian lổm.

Lực lượng đơn giản đạt đến cực hạn, siêu việt bất luận cái gì pháp tắc cùng tuyệt học tưởng tượng.

Toàn bộ khu vực trong nháy mắt hỗn loạn từng bừng, cái kia đạo to lớn pháp tướng tại chỗ bị Dương Phóng đánh cho vỡ vụn ra, không chỉ có như thế, kinh khủng hoàn vũ ấn lực lượng theo sát lấy đánh vào đến vị này Hỗn Độn Thần Tộc thể nội, khiến cho hắn cuồng phún huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, thân thể lần nữa hung hăng bay tứ tung.

Thân thể của hắn vết rạn càng nhiều, lít nha lít nhít, sắc mặt hoảng sợ, rốt cuộc không chịu nổi, đột nhiên bắt đầu toàn diện sụp đổ.

Soạt!

Trực tiếp biến thành đầy đất mảnh vỡ, mỗi một mảnh vụn đều chỉ có to bằng nắm đấm, từng khối bên trong mảnh vỡ tinh khí xói mòn, nhanh chóng hóa đá, trực tiếp hóa thành đầy đất thi khối.

Hai chiêu chết thảm!

Đáng sợ một màn, khiến cho sau lưng Thiết Ma lão tổ lộ ra kinh hãi, chăm chú nhìn về phía Dương Phóng.

Vừa mới vị này là Hỗn Độn Thần Tộc một vị trưởng lão.

Công lực cao thâm, cực kỳ đáng sợ, đồng dạng là bất tử bất diệt cảnh giới, kết quả bị cái này Đạo Đạo hai chiêu liền cho triệt để đánh chết?

Làm sao có thể?

Dương Phóng mặt không biểu tình, chậm rãi quay người, trực tiếp nhìn về phía vị kia Thiết Ma lão tổ, nói ra: “Đạo Đồ mảnh vỡ ở đâu? Giao cho ta!”

“Người...”

Thiết Ma lão tổ biến sắc.

Đối phương là vì Đạo Đồ mảnh vỡ mà đến?

Nhưng nghĩ đến Dương Phóng triển lộ đáng sợ thủ đoạn, hấn lập tức da đầu tê rần, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Tốt, Đạo Đồ mảnh vỡ ta có thể cho người!”

Hấn lộ ra vẻ phức tạp, lúc này đưa bàn tay vươn vào trong ngực.

Nhưng vào lúc này!

Bỗng nhiên, phía sau hấn khu vực không gian vô thanh vô tức vỡ ra, một đoàn màu đen bóng ma hiển hiện, tràn ngập lớn lao kiềm chế khí tức, trực tiếp bao phủ tứ phương, mang đến một cỗ nồng đậm tử vong khí cơ.

Thiết Ma lão tổ trong lòng giật mình, trong nháy mắt lông tơ đứng vững, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Dương Phóng cũng là sắc mặt biến hóa, trực tiếp lấy mười sáu sắc hào quang cấp tốc quét tới.

Nhưng một cái quỷ dị bàn tay lớn màu đen, đã sớm trong nháy mắt bắt lấy, giống như là nồi sắt, thổi phù một tiếng, tại chỗ chụp trúng Thiết Ma lão tổ mặt, thân thể lóe lên, sát na từ đây địa biến mất.

Sau một khắc trực tiếp xuất hiện tại một phương hướng khác.

A!

Thiết Ma lão tổ trong miệng phát ra thê thảm tiếng kêu, bị đối phương một mực chế trụ đầu, toàn bộ thân hình đều tựa hồ lộ ra không có ý nghĩa, giống như là một bộ người bù nhìn đồng dạng.

“Là người!”

Dương Phóng sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, nói: “Người muốn làm gì?”

“Không hổ là nghe đồn đã lâu hoàn vũ ấn, quả nhiên cường đại, lấy Hỗn Độn Thần Tộc bực này nghịch thiên thể chất cũng không nhịn được hai người kích, thật là khiến người sợ hãi thán phục!”

Từ cái kia đạo màu đen bóng ma trong miệng phát ra khàn khàn lời nói, tràn ngập cảm khái.

Chính là lúc trước từ Thần thôn lòng đất thoát khốn mà ra khô gầy ma ảnh!

Tại trước đây không lâu tiên mộ huyền quan bên trên, Dương Phóng còn gặp qua đối phương!

Lần này lại đột nhiên xuất hiện, bắt đi Thiết Ma lão tổ.

“Người cũng biết hoàn vũ ấn?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, nhìn chăm chú lên đối phương.

“Lâu có nghe thấy, hôm nay mới nhìn thấy.”

Khô gày ma ảnh mở miệng nói ra.

“Thật sao? Vậy người đến cùng muốn làm gì?”

Dương Phóng thốt lên.

Khô gày ma ảnh tiếp tục nói ra: “Thiên Chung ba mươi sáu, người bây giờ đã tập hợp đủ nhiều như vậy, nghe đồn rằng, chỉ cần tập hợp đủ nhiều hơn phân nửa Thiên Chung, liền có thể triệu hồi ra hoàn chỉnh Thiên Đồ, nắm giữ Thiên Đồ lực lượng, đến lúc đó liền sẽ tuyên cổ vô địch, trên đời lại vô năng giết chết người lực lượng, cho nên, ta muốn cùng người hợp tác một chút.”

“Ừm? Hợp tác một chút?”

“Đúng vậy, ta biết Hỗn Động Thần Tộc tại trước đây không lâu cũng cướp đi không ít Đạo Đồ mảnh vỡ, người nghĩ tiến đến nhiều hơn phân nửa Thiên Chung, không thể tránh khỏi sẽ cùng bọn hắn phát sinh xung đột, cho nên, không bằng người ta luyện tập, xâm nhập Hỗn Động Thần Tộc, ta giúp người đạt được những cái kia Đạo Đồ mảnh vỡ, người giúp ta đạt được mặt khác một vật.”

Khô gày ma ảnh mở miệng.

“Mặt khác một vật? Là cái gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Một trái tim, bị Hỗn Độn Thần Tộc phong ấn vô số năm lâu trái tim.”

Khô gầy ma ảnh mở miệng nói.

“Một trái tim?”

Dương Phóng nhíu mày, lộ ra ngưng trọng.

“Đây không phải phổ thông trái tim a?”

“Không tệ, bất quá cụ thể dùng làm gì, ta hiện tại không cách nào nói thẳng bầm báo, có thể khẳng định là, ta tuyệt đối không có ác ý.”

Khô gầy ma ảnh mở miệng nói ra.

Dương Phóng trong lòng cấp tốc mãnh liệt, ánh mắt hướng về khô gầy ma ảnh nhìn lại.

Cái này khô gầy ma ảnh lai lịch thành mê, cực kỳ cường đại, năm đó bị Kiếm Ma trấn áp tại Thần thôn phía dưới, lấy Cửu U đồ đè ép nhiều năm như vậy cũng còn không chết, coi như không sánh bằng đỉnh phong Kiếm Ma, khẳng định cũng không yếu bao nhiêu.

Nhân vật như vậy thế mà tận lực chấp nhất tại một trái tim, thật là khiến người không thể không phòng?

“Thật có lỗi, ta không cùng người hợp tác quen thuộc!”

Dương Phóng lắc đầu.

“Thật sao? Kia thật là thật có lỗi, như vậy, Thiết Ma lão tổ ta liền mang đi.”

Khô gầy ma ảnh mở miệng.

“Ừm? Người dám uy hiếp ta?”

Dương Phóng con mắt phát lạnh.

“Chưa nói tới uy hiếp, chỉ là tiện tay mà vì thôi.”

Khô gầy ma ảnh mở miệng.

“Muốn chết!”

Dương Phóng hừ lạnh, thân thể đột nhiên cuồng nhào mà ra, như là tốc độ ánh sáng, cơ hồ trong một chớp mắt xuất hiện tại khô gầy ma ảnh phụ cận, không nói một lời, trong hai tay ấn pháp sát na thành hình, một cỗ lớn lao áp bách chi lực trong nháy mắt nổi lên, trực tiếp hướng về khô gầy ma ảnh thân thể hung hăng đóng đi.

Khô gầy ma ảnh thân thể trực tiếp đột nhiên xoay tròn, như là trong nháy mắt biến thành một cái con quay, nhanh chóng chuyển động, ô ô chói tai, trực tiếp mơ hồ đến thấy không rõ.

Ầm ầm!

Dương Phóng một chiêu Khai Thiên ấn trực tiếp rần rần chắc chắc địa đánh vào ma ảnh trên thân, phát ra nặng nề oanh minh, tại chỗ đem khô gầy ma ảnh từ con quay hình thái đánh ra, bay tứ tung mà ra, sát na xuất hiện nơi xa.

Đối phương thân thể xuất hiện vô số vết rạn, sau đó lần nữa dung hợp làm một, ánh mắt thâm thúy, mở miệng nói ra: “Tốt một chiêu Khai Thiên ấn, quả nhiên cường đại, bất quá đáng tiếc, ta cũng biết luyện đạo thư, chín đại thiên thư đều có kỳ diệu, nếu như người không đem tam đại ấn pháp dung hội quán thông, hôm nay là lưu

không được ta.”

Hắn quay người liền đi, xuyên toa không gian, sát na đi xa.

“Đi đâu?”

Dương Phóng quát chói tai, thân thể như ánh sáng, cơ hồ trong nháy mắt xuất hiện lần nữa tại hắn sau lưng, hai tay kết ấn, lại là một đạo kinh khủng ẩn pháp hung hăng trù xuống.

Sinh Tử Ấn!

Khô gầy ma ảnh ánh mắt băng lãnh, một tay kết ấn, bên người trong chốc lát xuất hiện vô số điểm sáng, sáng chói loá mắt, lóe lên lóe lên, như đồng hóa vì vô tận tinh thần, trong nháy mắt bảo hộ ở bên cạnh hắn.

Ầm ầm!

Thân thể của hắn lần nữa bay tứ tung, hướng về nơi xa hung hăng đập tới.

Bên ngoài thân tầng kia tinh thần đều trực tiếp tán loạn.

Thân thể của hắn ở phía xa lần nữa đứng dậy, mở miệng nói ra: “Ta nói chín đại thiên thư đều có kỳ diệu, người không đem tam đại ấn pháp toàn bộ quán thông, hôm nay không giết chết được ta!”

Dương Phóng không tin tà, dựa vào tốc độ ánh sáng, theo sát lấy nhanh chóng cuồng xông mà qua, lần nữa hướng về khô gầy ma ảnh thân thể đánh tung mà xuống.

Khô gầy ma ảnh thân thể lắc lư, các loại cao thâm tuyệt học liên tiếp thi triển mà ra.

Đảo mắt đã qua hơn mười chiêu.

Khô gầy ma ảnh lần nữa bị Dương Phóng đánh cho bay tứ tung mà ra, hung hăng nện ở nơi xa.

Hắn lần nữa vươn người đứng dậy, một tay nắm thật chặt Thiết Ma lão tổ, mở miệng nói ra: “Thật sự là khó có thể tưởng tượng, năm đó trước mặt ta, không có chút nào sức chống cự hậu bối, hôm nay vậy mà có thể đem ta bức đến loại trình độ này, hắc hắc hắc...”

Dương Phóng trong ánh mắt rất nhanh lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía trước mắt khô gầy ma ảnh.

“Hỗn Độn Thần Tộc, người cũng là một Hỗn Độn Thần Tộc?”

Liên tục không ngừng giao thủ, hắn rốt cục thăm dò lai lịch của đối phương.

Dạng này bản nguyên, dạng này khí tức, cùng hắn trước đó giải phẫu tám Thái tử cơ hồ một màn đồng dạng.

“Xem ra người đến cùng vẫn là cảm giác được.”

Khô gầy ma ảnh mở miệng cười nhẹ, nói: “Không tệ, ta chính là một Hỗn Độn Thần Tộc, chỉ bất quá năm đó lại bởi vì một chút là sự tình, ta phản bội Hỗn Độn Thần Tộc, thế nào? Hiện tại có thể cùng ta hợp tác sao? Chỉ có ta, mới có thể giúp người đạt được Hỗn Độn Thần Tộc nắm giữ những cái kia Đạo Đồ mảnh vỡ, ngoài ra, ta cũng có thể giúp người đạt được một chút hỗn độn thần dịch.”

“Hỗn độn thần dịch?”

“Đây là một loại hỗn độn chổ sâu đặc hữu thần bí sản

phẩm, cũng là Hỗn Độn Thần Tộc sở dĩ cường đại như thế nguyên nhân căn bản, ăn vào hỗn độn thần dịch, có thể cực lớn trình độ cải tạo nhục thể của người, hồn phách, khiến cho nhục thân như một, hồn phách như một, đạt tới vô kiên bất tồi tình trạng.”

Khô gày ma ảnh nói.

Dương Phóng trong lòng lần nữa cấp tốc suy tư.

Thật lâu!

Hắn mới lần nữa nhìn về phía khô gày ma ảnh, nói ra: “Hi vọng người thật không nên gạt ta, không phải, không quản chạy đến đâu bên trong, ta đều sẽ không bỏ qua người!”

“Tự nhiên.”

Khô gày ma ảnh cười nhẹ, tiện tay hát lên.

Thiết Ma lão tổ thân thể lần nữa bị hắn ném ra ngoài, bị Dương Phóng một thanh tiếp được.

Dương Phóng trực tiếp từ Thiết Ma lão tổ trên thân lấy xuống mấy phần Đạo Đồ mảnh vỡ, đem Thiết Ma lão tổ lần nữa vớt xuống.

“Đa tạ, đa tạ tha mạng!”

Thiết Ma lão tổ sắc mặt sợ hãi, vội vàng liêu lĩnh cấp tốc rời đi nơi đây, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Dương Phóng nhìn chăm chú lên trong tay mấy phần Đạo Đồ mảnh vỡ, trực tiếp đem nó cùng trên thân trước đó mấy trương đối cùng một chỗ, quang mang lóe lên, trong nháy mắt dung hợp.

Chỉ bất quá dung hợp sau y nguyên không phải hoàn chỉnh Đạo Đò.

Đại bộ phận cũng còn thiếu thốn một góc.

Lúc trước Thiên Đò hiển hiện, vỡ vụn quá mức lợi hại, cơ hồ mỗi một trương đều vỡ thành mấy phần.

“Tốt đi? Chúng ta phải chăng có thể xuất phát?”

Khô gầy ma ảnh cười nói. ,

Dương Phóng nhìn thật sâu một chút đối phương, nói: “Có thể!”

Hai người lúc này cấp tốc rời đi nơi đây, quang mang lóe lên, biến mất vô tung vô ảnh.

...

Hỗn Độn Thần Tộc.

Vô cùng to lớn cổ lão bộ lạc.

Nhìn như là tuyên cổ trường tồn, tràn ngập một loại thần bí, tang thương cùng xa xưa, từng tòa công trình kiến trúc đen nhánh cực đại, bảo lưu lấy nguyên thủy nhất phong cách, vô biên vô hạn, chiếm diện tích không biết bao nhiêu dặm.

Tại trong bộ lạc càng là có thể tùy thời nhìn thấy từng cổ to lớn hài cốt, ngổn ngang lộn xộn, chồng chất như núi.

Đại bộ phận hài cốt bên trên cũng còn có thể nhìn thấy từng tia từng tia vết máu, tràn ngập một loại nồng đậm Huyết Sát khí tức.

Không ít Hỗn Độn Thần Tộc tộc nhân đi tại những này

dày đặc hài cốt bên trong, nắm lấy trên đất hài cốt, tại lung tung gặm ăn.

Rất khó lấy tượng tượng, bọn hắn lại còn bảo lưu lấy loại này ăn lông ở lỗ sinh tồn phương thức.

Cách đó không xa.

Hai đạo ô quang hiện lên, không để lại dấu vết, cơ hồ cùng hỗn độn hòa làm một thể, làm cho người bắt giữ không đến mảy may.

Khô gầy ma ảnh cùng Dương Phóng thân thể, một trước một sau, trực tiếp xuất hiện tại chỗ này bộ lạc không xa, xa xa hướng về Hỗn Độn Thần Tộc nhìn lại.

“Người muốn Đạo Đồ mảnh vỡ cùng hỗn độn thần dịch hẳn là đều giấu ở bộ lạc Thiên Bảo Các bên trong, Thiên Bảo Các bên trong có cường giả trấn thủ, rất khó tới gần, mà lại Hỗn Độn Thần Tộc gần nhất khẩn cấp quá độ, toàn tộc người đều tại cảnh giác phòng bị, hai người chúng ta chia ra hành động, người đi Thiên Bảo Các tìm kiếm Đạo Đồ cùng hỗn độn thần dịch, ta đi phong ấn chi địa tìm kiếm trái tim kia, bất luận ai trước được tay, đều muốn chế tạo động tĩnh, vì đối phương hấp dẫn hỏa lực, như thế nào?”

Khô gầy ma ảnh mở miệng.

“Thiên Bảo Các?”

“Đúng vậy, đây là địa đồ.”

Khô gầy ma ảnh tay lấy ra cổ phác địa đồ, chỉ hướng trong đó một cái phương vị.

Dương Phóng lập tức ghi tạc trong lòng, sau đó ánh mắt lần nữa nhìn về phía khô gầy ma ảnh, nói: “Người không

phải là muốn lợi dụng ta đi?”

“Lấy thực lực của người, lợi dụng người đối ta lại có chỗ tốt gì, một khi bị người chạy thoát, ngày sau vẫn là tránh không được phiền phức của ta, cho nên, hai người chúng ta, hợp tác cùng có lợi, ta sẽ không từ bỏ đi góc tường!”

Khô gày ma ảnh đáp lại.

Dương Phóng trong lòng cấp tốc phun trào, gật đầu nói: “Tốt!”

Sau đó hai người lập tức bắt đầu hành động, một trái một phải, thu liễm khí tức, trực tiếp hướng về lớn như vậy Hỗn Độn Thần Tộc cấp tốc tiếp cận quá khứ.

Dương Phóng Hắc Ám thần chủng lần nữa phát huy tác dụng, thân thể hư vô, cùng bốn phía Hắc Ám cơ hồ hoàn mỹ hòa làm một thể, chợt lóe lên, hướng về chỗ sâu nhất Thiên Bảo Các tiếp cận mà đi.

Bất quá!

Ngay tại hần vừa mới đến gần đến Hỗn Độn Thần Tộc bên trong trung bộ khu vực, đột nhiên sắc mặt khế động, cảm thấy mấy chục cỗ cường đại tinh thần ba động, lập tức hướng về bên này nhanh chóng quét tới.

Cùng lúc đó, càng là có một cỗ khí tức cường đại, đang nhanh chóng hướng về bên này cuồng xông mà tới.

“Bọn hần phát hiện ta rồi?”

Làm sao có thể?

Dương Phóng quyết định thật nhanh, tốc độ triển khai, như thiểm điện thay đổi phương hướng, tiến hành né

tránh.

Nhưng mà cổ quái là, không quản hấn như thế nào né tránh, loại kia cường đại tinh thần ba động đều như bóng với hình, tại sau lưng nhanh chóng theo đuôi.

Dương Phóng rất cực biến sắc.

Có thể khẳng định, đối phương tuyệt đối khóa chặt hấn khí tức.

Sưu!

Cực quang thần quang triển khai, cơ hồ vừa đối mặt trong nháy mắt xông ra Hỗn Độn Thần Tộc lãnh địa, khí tức hư vô, lần nữa hóa thành Hắc Ám.

Rất nhanh, từ Hỗn Độn Thần Tộc truyền tới khí tức kinh khủng, liên tiếp hơn mười đạo cường đại Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão vọt ra, rơi vào bộ lạc bên ngoài.

“Người nào dám xông vào nhập ta Hỗn Độn Thần Tộc?”

“Khí tức biến mất? Tốc độ thật nhanh, đó là cái cao thủ!”

“Đồ chết tiệt, ngay cả ta Hỗn Độn Thần Tộc cũng dám xông, muốn chết phải không?”

Cái này hơn mười vị Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão mở miệng quát chói tai, thanh âm to lớn, hướng về nơi xa quanh quần mà đi.

Bọn hấn thân thể to mọng, da trên người một mảnh đen nhánh, giống như là từng khối nặng nề sắt lá, tầng tầng diệt diệt, hùng tráng dị thường, từng đôi nhỏ hẹp ánh mắt càng là hướng về bốn phương tám hướng quét tới, tinh thần ba động liên hợp cùng một chỗ, trực tiếp quét ngang không biết bao nhiêu dặm.

Nhưng mà Dương Phóng khí tức lại giống như là hoàn toàn biến mất đồng dạng.

Lại tựa hồ là chỉ cần ra bộ lạc, bọn hắn liền không cách nào phát hiện Dương Phóng đồng dạng.

Qua đi tới hồi lâu, cái này hơn mười vị Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão mới diện mục xanh xám, xoay người lần nữa hướng về bộ lạc tiến đến.

Liền tại bọn hắn vừa mới trở lại, đột nhiên một vị Hỗn Độn Thần Tộc tộc nhân nhanh chóng chạy tới, mở miệng hô: “Trưởng lão, Doll trưởng lão hồn đặng dập tắt!”

“Cái gì?”

Hơn mười vị Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão sắc mặt biến đổi, vội vàng tăng tốc thân pháp, cấp tốc biến mất.

Thật lâu.

Cách đó không xa mặt đất phun trào, một đạo hắc ảnh hiển hiện, lần nữa ngưng tụ thành Dương Phóng thân ảnh.

“Cổ quái, coi là thật có gì đó quái lạ, bọn hắn tại bộ lạc bên trong có thể phát hiện ta, nhưng ra bộ lạc lại phát hiện không được ta? Đây là bởi vì cái gì?”

Hắn là khô gầy ma ảnh tại hồ hắn?

Dương Phóng một trận suy tư, một lát sau, thân thể lần nữa hành động, hướng về trước mắt bộ lạc nhanh chóng lao đi.

Nhưng cùng trước đó đồng dạng.

Lần này mới vừa tiến vào đến bộ lạc trung bộ khu vực, liền lại là hơn mười đạo cường đại tinh thần ba động cấp tốc quét tới, theo sát lấy từng lớp từng lớp khí tức cường đại nhanh chóng truy tìm mà tới.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, lần nữa như thiểm điện cấp tốc thoát ra bộ lạc, khí tức nội liễm, hóa thành Hắc Âm.

Rất nhanh.

Trước đó kia hơn mười vị Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão xuất hiện lần nữa tại bộ lạc bên ngoài, sắc mặt biến đổi, nghiêng răng nghiêng lợi, từng tia ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng quét tới.

“Đáng chết, là ai? Ai đang không ngừng thăm dò ta Hỗn Độn Thần Tộc!”

“Tiểu tử, ra!”

“Trốn trốn tránh tránh có gì tài ba?”

Những này Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão mở miệng gầm thét.

Nhưng mà bốn phương tám hướng hoàn toàn tĩnh mịch, không có bất kỳ cái gì ba động.

Cuối cùng cái này hơn mười vị Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão trong lòng thầm hận, sắc mặt khó coi, đành phải quay người, cấp tốc rời đi nơi đây.

Không bao lâu.

Trên mặt đất bóng đen chớp động, rất nhanh lần nữa ngưng kết ra Dương Phóng thân thể.

“Hỗn Độn Thần Tộc bộ lạc bên trong tuyệt đối có bí mật.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Cái này nếu là không có bí mật, đó chính là thật gặp quý.

Có thể trước đó cái kia đạo khô gầy ma ảnh vì sao không có nói trước đã nói với mình?

Là hắn cũng không biết, vẫn là nói hắn nghĩ âm mình?

“Hắn không phải là muốn lợi dụng ta, cho hắn hấp dẫn hỏa lực a?”

Dương Phóng giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, nội tâm biến ảo.

Sau đó Dương Phóng thân thể lại lần nữa nhanh chóng hành động, như là màu đen quang ảnh, chớp mắt biến mất.

Hắn xuất hiện ở bộ lạc biên giới, hóa thành bóng đen, lẳng lặng nhìn chăm chú lên trước mắt bộ lạc, không bao lâu, rốt cục, nhìn thấy một vị Hỗn Độn Thần Tộc thành viên từ nơi không xa trải qua.

Dương Phóng trong mắt thần quang lóe lên, 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng thôi động, một cỗ vô hình tinh thần lực sát na mãnh liệt mà ra, xuyên thấu hư vô, trực tiếp chui vào đến vị kia Hỗn Độn Thần Tộc trong óc.

Ông!

Trong nháy mắt!

Vị kia Hỗn Độn Thần Tộc nào hải oanh minh, ông ông tác hưởng, sắc mặt nhanh chóng trở nên chất phác, ánh mắt vô hồn, không nhúc nhích, giống như là biến thành pho tượng đồng dạng.

Sau đó hắn trực tiếp xoay người lại, ngơ ngơ ngác ngác, hướng về Dương Phóng bên này đi tới.

Dương Phóng trong mắt kỳ quang chớp động, muốn trực tiếp quan trắc đối phương ký ức, nhưng lại rất nhanh phát hiện vị này Hỗn Độn Thần Tộc trong óc mê mê mang mang, tựa hồ tồn tại một loại nào đó cường đại cấm chế, đem não hải ký ức một mực phong tỏa.

Hắn như mộng mị, cuối cùng vẫn không có lựa chọn cưỡng ép đột phá, mà là mở miệng hỏi thăm: “Hỗn Độn Thần Tộc đến cùng có cái gì bí mật? Vì cái gì ta vừa đến bộ lạc ở giữa, liền sẽ rất nhanh bị người phát hiện? Ta từ khi bộ lạc bên trong rời đi, liền rốt cuộc không ai có thể phát hiện ta?”

“Trong bộ lạc tồn tại hỗn độn thú, hỗn độn thú cảm giác nhạy cảm, có thể cảm ứng được bất kỳ một cái nào ngoại nhân tiếp cận.”

Vị kia Hỗn Độn Thần Tộc mờ mịt mở miệng.

“Hỗn độn thú?”

Dương Phóng trong lòng lóe lên.

Khó trách mỗi lần vừa mới tiếp cận, ngay lập tức sẽ bị người phát hiện?

Kia khô gầy ma ảnh cũng không có đã nói với mình cái tin tức này.

“Nên như thế nào tránh đi hỗn độn thú?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Loại trừ tộc ta Thành viên ngoại, bất kỳ người nào khác thông qua đều sẽ bị cảm giác.”

“Nói như vậy là không có cách nào?”

Dương Phóng ánh mắt híp lại.

“Không, người có thể đem tộc ta máu tươi thoa lên người, che giấu khí tức, dạng này hẳn là giấu diếm được hỗn độn thú.”

Vị kia hỗn độn tộc nhân tiếp tục mờ mịt nói.

“Ồ? !”

Dương Phóng con mắt lóe lên, nói: “Tốt, đa tạ!”

Ầm!

Hắn tiện tay một chưởng vỗ xuống, tại chỗ đem vị này Hỗn Độn Thần Tộc đánh cho vỡ nát ra, máu tươi bắn tung toé, sau đó còn chưa chờ hắn tiến hành gậy dựng lại, Dương Phóng bàn tay một khúc, lập tức đem đối phương huyết thủy cưỡng ép rút ra, cấp tốc xối tại trên người mình, về phần đối phương hồn phách, trực tiếp bị hắn hút vào mùi sáu sắc vòng xoáy, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng vận chuyển chân khí, đem đối phương huyết thủy đều đều vẩy vào trên người mình mỗi một góc, sau đó khí tức nội liễm, nhìn về phía trước, lần nữa cấp tốc hành động.

Xoát!

Bóng đen lóe lên, sát na biến mất nơi đây.

Rất nhanh, Dương Phóng đã lần nữa tiến vào Hỗn Động Thần Tộc phần bụng khu vực, lần này hắn dị thường cẩn thận, toàn bộ tinh thần đề phòng hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Quả thật, rốt cuộc không cảm giác được bất luận cái gì tinh thần ba động.

Cũng không còn tiếp tục có người hướng về nơi này vọt tới.

“Xem ra thật làm cho tên kia nói trúng, thoa lên máu tươi thật có thể tràn qua hỗn động thú cảm giác.”

Dương Phóng trong lòng tự nói, sau đó lần nữa hành động.

Hắn Hắc Ám thần chủng phối hợp cực quang Thần Chủng, đơn giản lại nhanh lại bí ẩn, như là tia chớp màu đen, trên mặt đất xẹt qua.

Không bao lâu.

Rốt cục, Dương Phóng thân thể xuất hiện ở phía trước một tòa kiến trúc vật trước, lẳng lặng địa nhìn chăm chú lên trước mắt công trình kiến trúc.

Đây chính là khô gầy ma ảnh nói Thiên Bảo Các.

Bỗng nhiên, hắn thôi động lên 【 Phong luật 】 cùng 【 Thiên Mục 】 hai đại Thần Chủng, trực tiếp hướng về chỗ này công trình kiến trúc dò xét mà đi.

“Ừm? Bên trong có người?”

Dương Phóng nhíu mày.

Trong lòng của hắn suy tư, nhưng vẫn là nhanh chóng vọt tới, sát na biến mất.

Không bao lâu.

Dương Phóng giấu ở một chỗ Hắc Ám trong bóng tối, ánh mắt thâm thúy, lẳng lặng nhìn về phía trước, đem phía trước một màn thu sạch vào đáy mắt.

“Là hắn, trước đó cái kia áo bào tím đạo nhân?”

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ.

Chỉ gặp Thiên Bảo Các đại điện bên trong.

Giờ phút này có hai thân ảnh đang ở tại nơi đây, tiến hành thương nghị.

Một đạo thân thể dị thường khô ngô, chừng cao mười mấy mét, ngồi tại một trương to lớn trên bảo tọa, toàn thân trên dưới một mảnh đen nhánh, mọc đầy từng cái to lớn u cục.

Mỗi một cái u cục đều giống như lân giáp, lóe ra dày đặc hàn quang, khuôn mặt xấu xí, thân thể uy mãnh, tản ra phá hủy hết thảy khí tức.

Một cái khác thì là trước đây không lâu, Dương Phóng tại đồ ngang bên trong gặp phải cái kia thần bí áo bào tím đạo nhân.

Chỉ là không nghĩ tới, cái này áo bào tím đạo nhân thế mà cũng tiến vào Hỗn Độn Thần Tộc bên trong.

Mà lại đối phương đang cùng Hỗn Độn Thần Tộc một vị cường giả tiến hành mật đàm.

Riêng là nhìn vị cường giả này hình thể, liền có thể biết, tại Hỗn Độn Thần Tộc thân phận tất nhiên không thấp.

“Người kia trốn ra được, trước đây không lâu, ngay cả Vô Tướng Thần Hoàng đều bị thiệt lớn, hiểm tử hoàn sinh, cho nên ta là tới chuyên môn thông tri người, gần đây khả năng còn sẽ có đại biến sinh ra, người phải tất yếu xem trọng chỗ kia địa phương.”

Áo bào tím đạo nhân ngữ khí bình tĩnh, mở miệng nói ra.

“Người nói cái gì? Người kia thật trốn ra được?”

Trên bảo tọa Bàn đại nhân ảnh, khí tức mãnh liệt, có chút khó tin.

“Đúng vậy, người kia cho tới nay đều là Thánh giả họa lớn, năm đó hao phí bao lớn đại giới mới đưa hắn vây khốn, người hắn là so với ai khác đều rõ ràng.”

Áo bào tím đạo nhân mở miệng nói ra.

“Tên kia, nhiều năm như vậy thời gian phong ấn đều không thể phong kín hắn sao?”

Vị kia to lớn bóng người sắc mặt biến đổi, ánh mắt bên trong có thể thấy rõ ràng từng đợt hồi hộp, bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, đạo, “Đúng rồi, gần đây ta thu được không ít Đạo Đồ mảnh vỡ, Thánh giả không phải vẫn luôn tại lưu ý cái này sao? Ta nguyện ý đem Đạo Đồ mảnh vỡ tất cả đều hiến cho Thánh giả.”

“Ồ? Đạo Đồ mảnh vỡ? Lấy tới ta xem một chút.”

Áo bào tím đạo nhân cười nói.

...

Chương 465 : Dương Phóng được bảo! !

Mờ tối đại diện bên trong.

Vị kia thân thể khổng lồ, toàn thân mọc đầy to lớn lân giáp bóng người, bàn tay đột nhiên nhẹ nhàng vung lên, lập tức ở trước mặt của hắn, không gian vỡ ra, lưu quang chớp động.

Liên tiếp bay ra từng đạo Đạo Đồ mảnh vỡ, lít nha lít nhít, chùng bầy tám phiến.

Dương Phóng ánh mắt chớp động, lập tức chăm chú tập trung vào những cái kia Đạo Đồ mảnh vỡ.

Vì phòng ngừa những này Đạo Đồ mảnh vỡ cùng hắn trên người mảnh vỡ sinh ra cảm ứng, hắn sớm tại trước đó liền đem trên người những cái kia Đạo Đồ mảnh vỡ giấu vào đến mười sáu sắc vòng xoáy bên trong, cắt đứt những cảm ứng này.

Chỉ gặp kia nam tử áo bào tím lộ ra mỉm cười, vẫy tay một cái, lập tức từng mặt Đạo Đồ mảnh vỡ bay múa mà đến, tất cả đều rơi vào hắn trong lòng bàn tay.

Hắn từng mặt kẹp lên những này Đạo Đồ mảnh vỡ, trên mặt mỉm cười không giảm, nói: “Đạo Đồ mảnh vỡ, thật sự là đồ tốt a, bất quá đáng tiếc, không có một trương hoàn chỉnh.”

“Những mảnh vỡ này đều là ta từ những người phản kháng kia trên thân đạt được, đoạn thời gian trước, Thánh giả thanh toán thời không trường hà, một chút cùng đường mạng lộ người nhao nhao đã trốn vào chúng

ta hỗn độn bên trong, lúc này mới bị ta thừa cơ cầm xuống, đúng, bên trong còn ra mấy cường giả, có một người còn trấn áp tộc ta một vị Thái tử.”

To lớn bóng người mở miệng nói ra.

“Ồ? Có người có thể trấn áp người tộc Thái tử?”

Áo bào tím đạo nhân lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Đúng vậy, người kia gọi là Dương Đạo, trấn áp ta tám Thái tử!”

To lớn bóng người mở miệng, nói: “Nghe nói cái này Dương Đạo trên thân liền nắm giữ không ít Thiên Chung, vì phòng ngừa hắn đạt được Thiên Chung càng ngày càng nhiều, ta lúc này mới làm cho người lượt lượt soát Đạo Đồ, ngăn cản với hắn.”

“Dương Đạo? Lại là hắn?”

Áo bào tím đạo nhân mày nhăn lại, nói: “Nghĩ không ra, ta đến cùng vẫn là coi thường hắn.”

“Người biết hắn?”

To lớn bóng người hỏi thăm.

“Tự nhiên, trước đó không phải nói người kia thoát khỏi, làm hại Vô Tướng Thần Hoàng bản thân bị trọng thương sao? Kỳ thật người kia chính là Dương Đạo thả ra, trước đó ta đang đuổi hướng hỗn độn tộc thời điểm, còn tại vô tận táng thổ gặp qua cái này Dương Đạo, chỉ là không nghĩ tới thực lực của hắn thế mà đến trấn áp tám Thái tử tình trạng!”

Áo bào tím đạo nhân mở miệng.

“Cái gì? Người vì sao không có tại táng thổ đem hấn trấn áp?”

To lớn bóng người mở miệng nói ra.

“Kia phiến táng thổ tràn ngập chẳng lành, có một ít rất tà môn đồ vật tại, ta không muốn ở nơi đó trực tiếp động thủ, về sau hạ đồ ngang, ta lại có sự tình khác cần xử lý, lúc này mới không có lập tức động thủ.”

Áo bào tím đạo nhân nói.

“Cái này đáng chết Dương Đạo, ta hiện tại khắp nơi đều đang tìm hấn tung tích, hi vọng người có thể giúp ta, giúp ta cùng nhau trấn áp hấn, ta phải dùng dòng máu của hấn, đến khuyển bảo tứ phương, Hỗn Động Thần Tộc là không dung khiêu khích.”

To lớn bóng người trầm thấp nói.

“Tự nhiên.”

Áo bào tím đạo nhân lộ ra mỉm cười, nói: “Cho dù không có người chuyện này, ta cũng sẽ không bỏ qua người này.”

“Vậy là được.”

To lớn bóng người trầm thấp mở miệng.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến nặng nề tiếng oanh minh, dị thường điếc tai.

Toàn bộ đại diện cũng bắt đầu rất nhỏ run rẩy, rì rào run run.

To lớn bóng người cùng áo bào tím đạo nhân tất cả đều như bóng mây.

Rất nhanh một vị Hỗn Độn Thần Tộc từ bên ngoài cấp tốc lao đến, kinh hoàng nói ra: “Tộc trưởng, phong ấn 【ma chi trái tim】 hỗn độn tháp bị người phá vỡ!”

“Cái gì?”

To lớn bóng người sắc mặt biến hóa, sau đó không chút nghĩ ngợi, khổng lồ to mọng thân thể trong nháy mắt cuồng vọt tới, một tiếng ầm vang, phá vỡ không gian, hướng về nơi xa phóng đi.

Bên cạnh áo bào tím đạo nhân cũng không nói một lời, trực tiếp tại sau lưng nhanh chóng đi theo.

Âm u xó xỉnh bên trong.

Dương Phóng lông mày chăm chú nhăn lại.

Ma chi trái tim?

Đây chính là trước đó vị kia khô gầy ma ảnh thứ muốn tìm?

Nhìn vị này hỗn độn tộc tộc trưởng cùng áo bào tím đạo nhân thần sắc, liền có thể kết luận, thứ này chỉ sợ tuyệt không đơn giản.

Bất quá!

Dương Phóng cũng không lập tức lao ra, mà là nhìn về phía trước mắt to lớn lâu các, sau đó thân thể lập tức hành động, hướng về chỗ càng sâu tiếp cận mà đi.

Cả người thu liễm khí tức, vô tung vô ảnh, để cho người ta cảm giác không đến mây may.

Cơ hồ bóng đen lóe lên, Dương Phóng trực tiếp tiến vào tầng thứ hai khu vực.

Chỉ gặp tầng thứ hai khu vực cất giữ rất nhiều tàng thư, lít nha lít nhít, giá sách từng dãy.

Dương Phóng không có chút nào chờ lâu, lập tức hướng về tầng thứ ba tiến đến.

Cứ như vậy tốc độ của hắn nhanh chóng, một đường không ngừng, trực tiếp tiến vào chỗ sâu nhất.

Rất nhanh, ánh mắt hắn lóe lên, rốt cục dừng lại, nhìn về phía phía trước một chỗ quỷ dị mênh mông màu đen ao.

Ao không lớn, chiếm diện tích chỉ có phương viên bảy tám mét.

Bên trong lại giả vờ đầy chất lỏng màu đen, mỗi một giọt chất lỏng đều đen nhánh tỏa sáng, tràn ngập từng đợt vô hình tạo hóa khí tức.

Thật giống như ẩn chứa từng cái tiểu thế giới hình thức ban đầu.

“Hỗn độn thần dịch.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Đây chính là kia khô gầy ma ảnh nhắc tới hỗn độn thần dịch!

Có cải tạo nhục thân, cải tạo hồn phách, tăng thực lực lên nghịch thiên tác dụng.

Dương Phóng vừa muốn tiến lên, đột nhiên bước chân dừng lại, bỗng nhiên cấp tốc trở lại.

“Ai?”

“Khụ khụ...”

Từng đợt già nua tiếng ho khan đột nhiên từ phía sau hấn vang lên, nương theo lấy từng đợt già nua mục nát khí tức, tràn ngập tại toàn bộ đại điện bên trong.

Chỉ gặp một cái làn da nếp uốn, rất là già nua hỗn độn tộc nhân, từ một bên xó xỉnh bên trong chậm rãi đi ra, thân thể của hắn đồng dạng vô cùng to mọng, chừng hơn mười mét cao, toàn thân trên dưới làn da từng tầng từng tầng, tựa hồ là niên kỷ quá lớn nguyên nhân, làn da đã bắt đầu rủ xuống, nhan sắc đen nhánh, ánh mắt thâm thúy, hướng về Dương Phóng nhìn bên này tới.

“Xem ra ta Hỗn Độn Thần Tộc thật là điều thấp quá lâu, đến mức ngay cả trong tộc cấm địa đều có thể bị ngoại nhân tùy ý xông vào.”

Vị này già nua hỗn độn tộc nhân phát ra thanh âm khàn khàn, một đôi ánh mắt tựa như có thể chỉ là linh hồn, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

“Tiểu huynh đệ, người cũng đã biết xâm nhập tộc ta cấm địa sẽ là kết cục gì sao?”

“Ừm?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng lại, đánh giá đến trước mắt vị này hỗn độn tộc nhân, bèn nhạy từ đối phương trên thân cảm giác được từng đợt vô hình khí tức khủng bố.

Xem ra đây chính là Hỗn Độn Thần Tộc trấn thủ bảo khổ lão cổ đồng.

“Tiền bối, ta muốn từ người nơi này đổi điểm hỗn độn thần dịch đi, người cảm thấy như thế nào?”

Dương Phóng mở miệng.

“Đổi điểm hỗn độn thần dịch?”

Vị này già nua hỗn độn tộc nhân lập tức trên mặt từng đợt bật cười, khàn khàn mở miệng, nói: “Thật sự là có chút ý tứ, như vậy đi, người nếu là có thể tiếp nhận ta ba chiêu bất tử, ta liền có thể đưa người mang đi một chút hỗn độn thần dịch, như thế nào?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, trong nháy mắt toàn bộ tinh thần đề phòng, trực tiếp cảm thấy một cỗ vô hình khí tức khủng bố lan tràn ra, trong nháy mắt bao phủ tại bốn phương tám hướng.

Sau một khắc!

Soạt!

Không gian cơ hồ vỡ vụn, khí tức khủng bố sôi trào mãnh liệt.

Vị này già nua Hỗn Độn Thần Tộc cơ hồ lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ, sát na xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận, toàn bộ bàn tay một mảnh đen nhánh, giống như là một mảnh màu đen thương khung, trực tiếp một chưởng trùm xuống.

Nhưng mà tốc độ của hắn mặc dù nhanh, nhưng Dương Phóng tốc độ lại còn nhanh hơn hắn.

Cơ hồ nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Dương Phóng thân thể hóa quang, sát na biến mất nơi đây.

Ầm ầm!

Vị này Hỗn Độn Thần Tộc một chưởng đập lên trên mặt đất, trong nháy mắt từng tầng từng tầng màu đen sóng ánh sáng từ trong lòng bàn tay của hắn hướng ra phía ngoài khuếch tán, trùng trùng điệp điệp, lập tức quét sạch bát phương.

Toàn bộ bảo khố chỗ sâu bị chấn động đến vô cùng thâm.

Vị này Hỗn Độn Thần Tộc con mắt phát lạnh, đột nhiên nhanh chóng trở lại, khàn khàn nói: “Tốt, khó trách dám một mình xâm nhập ta hỗn độn nhất tộc, quả nhiên là có mấy phần bản sự, bất quá muốn dùng cái này tránh né công kích của ta, còn xa không có khả năng, hỗn độn trời rống!”

Rống!

Hắn bỗng nhiên phát ra rống to, khí tức bạo dũng, sau lưng ô quang sôi trào, sát na tạo thành một cái vô cùng to lớn pháp tướng, chùng cao mấy trăm thước, hô lên năng lượng sóng ánh sáng sát na bao trùm toàn bộ bảo khố chỗ sâu.

Không khác biệt công kích!

Toàn bộ bảo khố chi địa không có bất kỳ cái gì một cái khu vực có thể tránh né công kích của hắn.

Khắp nơi đều là hủy diệt tính năng lượng ba động.

Dương Phóng rốt cục không né nữa, hai tay kết ấn, trên thân khí tức trực tiếp bắt đầu nhanh chóng kéo lên, vô hạn ngưng tụ, cả người trở nên vô hạn cao, vô hạn xa, vô cùng lớn.

Ta tức trời, trời tức ta!

Hoàn vũ ấn!

Ầm ầm!

Một ấn hạ xuống, giữa song phương lập tức bạo phát ra từng mảnh từng mảnh cực kỳ chói mắt kinh khủng ba động, từng đợt năng lượng khí tức quét ngang bát phương, đem bảo khối chỗ sâu không gian đều nhanh cho làm vỡ nát.

Một kích này lực lượng đơn giản không thể hình dung.

Ầm! Ầm!

Tại hỗn loạn năng lượng khí tức bên trong, Dương Phóng cùng vị kia Hỗn Động Thần Tộc lão giả tất cả đều bị chấn bay tứ tung mà ra, hung hăng nện ở nơi xa.

“Khụ khụ...”

Vị này Hỗn Động Thần Tộc lão giả khoe miệng chảy máu, khí tức hỗn loạn, toàn thân trên dưới lập tức xuất hiện vô số vết rạn, từng mảnh từng mảnh vết rạn bên trong đều có màu tím đen huyết thủy tràn ra.

Trên mặt của hắn không cầm được lộ ra kinh sợ, nói: “Nghĩ không ra thất truyền vô số năm thượng cổ hoàn vũ ấn, thế mà còn có thể có người luyện thành, tiểu bối, người thật đúng là để cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.”

“Tiền bối thực lực mạnh, cũng cho ta cảm thấy ngoài ý muốn, tối thiểu so kia cái gì tám Thái tử mạnh hơn nhiều lắm.”

Dương Phóng khoe miệng chảy máu, từ dưới đất đứng dậy.

“Lão Bát là bị người trấn áp?”

Vị này Hỗn Độn Thần Tộc lão giả trong con người bắn ra thần quang.

“Xem như thế đi.”

Dương Phóng mở miệng, sau đó cực quang Thần Chủng thi triển ra, thân thể như điện, lần nữa cấp tốc hướng về đối phương cuồng vọt tới, hai tay một kết, lại là một đạo vô cùng kinh khủng ấn pháp trong nháy mắt thành hình.

Khai Thiên ấn!

Khai thiên tích địa, tái tạo luân hồi!

Một sát na Dương Phóng hai tay giống như là biến thành một cái vô cùng to lớn lưỡi búa, không gì không phá, không có gì không phá.

Vị kia Hỗn Độn Thần Tộc lão giả bạo hồng một tiếng, hai tay cũng bắt đầu đột nhiên kết ấn, vô tận ô quang từ trên người hắn lập tức bạo phát ra ngoài, toàn bộ to lớn bảo khối tất cả đều là hủy diệt tính năng lượng ba động.

“Giết!”

Ầm ầm!

Lại là một đạo kinh khủng oanh minh, hai người lần nữa hung hăng bay ngược ra ngoài.

Lần này vị lão giả này trên người vết rạn càng nhiều, thương thế bên trong cơ thể càng nặng, phun máu phè phè, ánh mắt nghiêm nghị, hướng về Dương Phóng nhìn lại, lạnh giọng nói: “Tốt, thật sự là tốt một cái tiểu bối, bất quá người hôm nay sống không được, tại ta hỗn

độn nhất tộc cấm địa, cũng dám làm loạn, hôm nay lão phu liều rơi nửa đời tu vi, cũng muốn đưa người lưu ở nơi đây! Đại hoang tù trời chường!”

Hắn đột nhiên hét lớn, khí tức trên thân mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, càng khủng bố hơn ô quang trực tiếp từ trong người hắn bộc phát ra, rung động âm âm.

Sau đó tại đỉnh đầu của hắn khu vực trong nháy mắt xuất hiện một cái càn thêm dữ tợn bàn tay to lớn, tản ra vô tận khí tức mang tính chất huỷ diệt, toàn bộ bảo khối chỗ sâu đều bị vô tận dòng năng lượng bao phủ.

“Giết!”

Hắn đột nhiên bỏ chường, cái kia to lớn bàn tay màu đen trong nháy mắt bay ra ngoài, hướng về Dương Phóng bên này tiếp tục vọt tới.

Dương Phóng trong lòng cũng trầm xuống, trực tiếp sinh ra một loại cảm giác cực kỳ đáng sợ.

Dạng này một kích, dù là hắn có thể tiếp được, cũng tuyệt đối sẽ không dễ chịu.

Thời khắc máu chốt, mười sáu sắc vòng xoáy bỗng nhiên tại trước người hắn hiển hiện, kịch liệt vòng xoáy, ô ô chói tai, trực tiếp hướng về cái này cực tốc oanh tới to lớn bàn tay cắn nuốt.

Ầm ầm!

To lớn bàn tay màu đen chém vào mười sáu sắc vòng xoáy, vền vền chấn mười sáu sắc vòng xoáy rất nhỏ run run một chút, liền rất nhanh bị hút vào đến vòng xoáy chỗ sâu.

Sau đó Dương Phóng thân thể bỗng nhiên hành động,

Đại hoang phá diệt mâu thi triển mà ra, trực tiếp một mâu hướng về kia vị lão giả nhanh chóng quán xuyên quá khứ.

Vị lão giả kia một kích toàn lực bị mười sáu sắc vòng xoáy thôn phệ, cả người hoàn toàn mộng.

Căn bản không dám tin.

Đợi đến hần kịp phản ứng, Dương Phóng kia một mâu sớm đã mang theo vô tận khí thế hung hăng đâm về phía mi tâm của hần khu vực.

Sắc mặt hần biến đổi, đột nhiên rống to, bên người hào quang rực rỡ, quần tinh hiển hiện, trong mi tâm bay ra một khóa lại một khóa sáng chói tinh thần, hướng về Dương Phóng cấp tốc đập tới.

Nhưng mà căn bản không có bất cứ tác dụng gì.

Đại hoang phá diệt mâu không gì không phá, một mặc lại mặc, trực tiếp vỡ vụn từng khóa bay ra ngoài tinh thần, mang theo không cách nào tưởng tượng kinh khủng sát cơ, trong nháy mắt đâm vào đến vị lão giả kia mi tâm chỗ.

Thổi phù một tiếng, màu tím đen huyết dịch rải đầy toàn bộ bảo khối.

Từ trán trực tiếp đâm vào đến cái ót.

A!

Vị lão giả này thể lượng kêu to, toàn thân trên dưới tất cả nếp uốn làn da đều tại rầm rầm rung động.

Sau đó Dương Phóng không cho hần bất kỳ phản ứng nào thời gian, trực tiếp chọn vị lão giả này nhanh chóng

đưa vào đến mười sáu sắc vòng xoáy bên trong, oanh một tiếng, mười sáu sắc vòng xoáy đem vị lão giả này cấp tốc thôn phệ tại bên trong.

Dương Phóng không còn chậm trễ thời gian, lập tức thu hồi đại hoang phá diệt mâu, cấp tốc phóng tới chỗ kia hỗn độn thần dịch, mắt thấy đầy ao hỗn độn thần dịch, mười sáu sắc vòng xoáy trong nháy mắt gào thét mà đến, trực tiếp hấp thu.

Soạt!

Mảng lớn mảng lớn hỗn độn thần dịch cuồng bay mà ra, cấp tốc hướng về mười sáu sắc vòng xoáy bên trong mãnh liệt mà đi.

Đảo mắt, tất cả hỗn độn thần dịch đều bị hấp thu trống không.

Ngay tại Dương Phóng hấp thu những này hỗn độn thần dịch, vừa muốn quay người rời đi thời điểm, đột nhiên biến sắc, thân thể đột nhiên dừng lại.

Chỉ gặp hỗn độn thần dịch ao phía dưới, thành linh xuất hiện một khối màu đen bia đá, phía trên lít nha lít nhít khắc đầy vô số phù văn, thần bí khó lường.

Lượn lờ lấy một loại khí tức tức sát.

“Thất Sát bia!”

Thứ sáu mặt Thất Sát bia thế mà ở chỗ này?

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, mười sáu sắc vòng xoáy trong nháy mắt phủ xuống, trực tiếp đem lòng đất khối này Thất Sát bia nhanh chóng lấy đi.

Nhưng ngay tại hần vừa mới thu hồi khối này Thất Sát

bia, lập tức, ngoại giới thiên tượng biến ảo.

Nguyên bản đen nhánh vô tận, vĩnh viễn cũng sẽ không phát sinh ba động hỗn độn thế giới, lập tức xuất hiện vô số đạo tinh hồng sắc thiểm điện, răng rắc răng rắc rung động, lung tung bay múa, tràn ngập băng lãnh cùng không rõ đáng sợ khí tức.

Cùng một thời gian.

Xa xôi Thần Khư đại lục, Hắc Âm âm mai cũng toàn bộ như thế.

Từng đạo thô to tinh hồng sắc thiểm điện tất cả đều nổi lên, âm âm vang động, ở trong thiên địa khắp nơi bay múa.

Thật giống như có cái gì cực kỳ đáng sợ sự tình muốn phát sinh đồng dạng.

Nguyên bản ngay tại đối khô gầy ma ảnh tiến hành bao vây chặn đánh đông đảo hỗn độn tộc nhân, tất cả đều nhịn không được biến sắc, cùng nhau ngẩng đầu, hét lên kinh ngạc.

“Cấm kỵ nguyên rủa? Đây là cấm kỵ nguyên rủa?”

“Xảy ra chuyện gì? Có người chạm đến giữa thiên địa cấm kỵ!”

“Cái gì cấm kỵ bị xúc động?”

...

Mọi người ở đây nhiều tiếng hô kinh ngạc ở giữa, rất nhanh có một vị Hỗn Độn Thần Tộc từ đằng xa nhanh chóng hướng về đi qua, mở miệng kinh thét lên: “Tộc trưởng, Thiên Bảo Các chỗ sâu truyền đến năng lượng

ba động, hư hư thực thực Thái Thượng trưởng lão đang cùng người quyết đấu!”

“Cái gì?”

Thân thể to lớn, chùng cao mười mấy mét Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng khuôn mặt âm trầm, bỗng nhiên quay đầu, trên thân sát cơ mãnh liệt, kinh khủng dị thường, giận dữ hét: “Lão Ngũ, lão Lục, lão Thất, lập tức dẫn người, chạy tới Thiên Bảo Các!”

“Đi!”

Liên tiếp mấy trăm đạo bóng người tất cả đều nhanh chóng hướng về ra ngoài, khí tức cuồn cuộn, sôi trào mãnh liệt, khiến cho không gian đều đang run sợ.

Cầm đầu ba cái chính là Hỗn Độn Thần Tộc tiếng tăm lừng lẫy thập đại Thái tử chi ba.

Năm Thái tử!

Sáu Thái tử!

Bảy Thái tử!

Đều không ngoại lệ, tất cả đều là thân thể to mọng, dị thường to lớn, đen nhánh dữ tợn làn da, chen chúc xấu xí ngũ quan, giống như là một đồng đồng nặng nề lớn thịt mỡ đồng dạng.

Bọn hắn trực tiếp dẫn người hướng về Thiên Bảo Các phương hướng cuồng xông mà đi.

Thiên Bảo Các bên trong.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, cũng trong nháy mắt cảm giác được ngoại giới quỷ dị động tĩnh.

Không chỉ có như thế!

Tại hấn vừa mới thu hồi kia thứ sáu mặt Thất Sát bia lúc, càng là có một loại dị thường âm lãnh lực lượng trực tiếp dọc theo trong minh minh hư vô thâm thấu mà đến, hướng về thân thể của hấn cùng sâu trong linh hồn mãnh liệt mà đi.

Trong lòng của hấn cơ hồ trong nháy mắt minh bạch chuyện gì xảy ra.

“Thất Sát bia nguyên rủa? Ta xúc động Thất Sát bia nguyên rủa?”

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Thất Sát bia bởi vì uy lực quá khổng lồ, tại xa xưa thời kì liền bị người nguyên rủa, vĩnh viễn không được tề tụ, hiện tại hấn chỉ là tụ tập đến thứ sáu mặt, thế mà liền trực tiếp nhận lấy nguyên rủa.

Nhưng rất nhanh loại kia từ từ nơi sâu xa giáng lâm mà đến âm lãnh lực lượng lại nhanh chóng biến mất.

Hiện tại hấn chỉ là tập hợp đủ sáu mặt, không tính là chân chính tập hợp đủ, bởi vậy chỉ là xúc động nguyên rủa diêm báo, cũng sẽ không dẫn tới chân chính nguyên rủa.

Dương Phóng quyết định thật nhanh, quay người liền đi, thân thể tiêu hết đồng thời, liễm tức hóa ảnh, chột lóe lên, trực tiếp hướng về Hỗn Độn Thần Tộc bên ngoài phóng đi.

Tại hấn vừa mới xông ra không xa, một phương hướng khác truyền đến cực kỳ cường hoành khí tức, trùng trùng điệp điệp, ô quang cuồn cuộn, tối thiểu mấy trăm

cổ cường đại khí tức đang nhanh chóng tiếp cận mà tới.

Dương Phóng lập tức lộ ra cười lạnh, liễm tức hóa ảnh, hóa thành cực quang, trong chốc lát biến mất nơi đây.

Hỗn Động Thần Tộc nhanh như vậy phái cao thủ đến đây.

Bất quá đáng tiếc!

Các người vẫn là tới chậm.

Sưu sưu sưu sưu!

Hắn mấy cái lấp lóe đã đi tới bộ lạc biên giới.

Ngay tại Dương Phóng chuẩn bị triệt để rời đi chỗ này bộ lạc thời điểm, bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, cấp tốc ngưng lại, ngẩng đầu nhìn lại.

“Đại trận, Hỗn Động Thần Tộc dâng lên phòng ngự đại trận?”

Hắn lập tức tiến hành cẩn thận nhìn chăm chú, trong lòng ngưng trọng.

Thật cường hoành đại trận.

Nặng nề dị thường, nội uẩn đạo văn, trong thời gian ngắn tuyệt khó phá hủy.

Phản ứng của bọn hắn quả nhiên rất nhanh.

Dương Phóng trong lòng cấp tốc biến suy tư, cuối cùng cũng không có lựa chọn cưỡng ép phá vỡ, mà là lần nữa liễm tức hóa ảnh, hóa thành Hắc Âm, trực tiếp ngụyên địa trốn ở một chỗ trong bóng tối.

Hắn không tin Hỗn Động Thần Tộc có thể đem đại trận

một mực vận chuyển.

Phàm là mở ra một cái lỗ hồng, hẳn đều có thể thần không biết quỷ không hay trong nháy mắt rời đi.

...

Thiên Bảo Các khu vực.

Năm Thái tử, sáu Thái tử, bảy Thái tử rốt cục dẫn người một đường vọt vào, khi thấy bên trong bị phá hư đến vô cùng thê thảm về sau, tất cả đều thốt nhiên biến sắc.

Nhưng rất nhanh bọn hắn phát hiện để bọn hắn càng thêm tức giận sự tình.

“Hỗn độn thần dịch biến mất!”

“Hỗn độn thần dịch bị người cướp đi? Thái Thượng trưởng lão cũng không thấy!”

“Mau đuổi theo!”

Ba vị Thái tử gầm thét, đơn giản tức nổ phổi.

Một đám liên Hỗn Độn Thần Tộc tất cả đều theo sát lấy cuồng xông mà ra, khí tức bộc phát, chướng khí mù mịt, rung động âm âm.

...

Một phương hướng khác.

Một chỗ vô cùng cao ngất màu đen bảo tháp, lẳng lẳng đứng sừng sững nơi đây.

Bảo tháp nội bộ khu vực.

Khô gầy ma ảnh cầm trong tay một cái quỹ dị chiếc hộp màu đen, tại một đường cực xông, hướng về nơi xa cuồng cướp, sau lưng khí tức kinh khủng, Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng cùng mấy vị Thái tử, tất cả đều tại hướng về khô gầy ma ảnh điên cuồng đuổi theo.

“Là người, Tham Lang!”

Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng thanh âm rét lạnh, quanh quần nơi đây, nói: “Đã nhiều năm như vậy, người thế mà còn chưa chết, còn dám lại tiếp tục trở lại Hỗn Độn Thần Tộc, người quả thực là đang tìm cái chết, Chư Thiên Sinh Tử Luân! !”

Oanh!

Một cái vô cùng to lớn màu đen bánh xe trong nháy mắt nổi lên, chừng mấy chục mét lớn như vậy, tản ra từng đợt quỹ dị khó lường ô quang, ẩn chứa vô cùng khí tức tử vong nồng nặc, trực tiếp hướng về phía trước khô gầy ma ảnh nhanh chóng cuồng vọt tới.

Khô gầy ma ảnh như bóng mây, trong lúc đó tăng thêm tốc độ, đồng thời thân thể nhanh chóng trốn tránh.

Kinh khủng bánh xe tại sau lưng một đường vội xông mà đến, đơn giản như bóng với hình.

Không quản hấn chạy trốn tới chỗ nào, to lớn bánh xe đều đang nhanh chóng đuổi theo.

Cùng lúc đó.

Bảo tháp đại môn vị trí, quang mang lóe lên, xuất hiện mấy vị Thái tử cùng Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão, trực tiếp một mực ngăn ở nơi đây.

Nhìn thấy khô gầy ma ảnh vọt tới, trong miệng của bọn

hắn trực tiếp phát ra hét lớn.

“Tham Lang, người đi hướng nào?”

Oanh!

Một đám người đi lên liền đánh ra từng mảnh từng mảnh chùm sáng màu đen, hướng về khô gầy ma ảnh đánh tới.

Khô gầy ma ảnh tựa hồ sớm có đoán trước, trong tay xuất hiện một mặt cổ lão ngọc phù, trực tiếp nhanh chóng kết ấn, sau một khắc, toàn bộ thân hình phát sáng, xuy một tiếng, sát na biến mất nơi đây.

“Không gian khiêu dục!”

“Mau đuổi theo!”

Một đám Hỗn Độn Thần Tộc cao thủ kinh quát một tiếng, vội vàng lao nhanh ra bảo tháp.

Vị kia Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng càng là sắc mặt âm trầm, há mồm phun một cái, xuất hiện một mặt màu lốt đen đỏ mặt quỷ dị bảo kính, toàn bộ bảo kính lúc này tách ra từng mảnh từng mảnh đỏ thẫm đan xen quỷ dị quang mang, trực tiếp bị hắn vận chuyển lại, hướng về nơi xa chiếu rọi mà đi.

Chỉ gặp bảo kính bên trong rất nhanh lần nữa soi sáng ra khô gầy ma ảnh thân thể.

Khô gầy ma ảnh giờ phút này cầm trong tay cái kia phong ấn có 【 ma chi trái tim 】 chiếc hộp màu đen, một đường hướng về Hỗn Độn Thần Tộc một chỗ cấm địa khác cuồn bay mà ra.

Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng sắc mặt trong nháy mắt

thay đổi.

“Hắn muốn đi trước trấn ma địa, mau đuổi theo!”

Hỗn Động Thần Tộc tộc trưởng lúc này dẫn người nhanh chóng hướng về tới.

“Trấn ma địa!”

Áo bào tím đạo nhân sắc mặt âm trầm, cũng rất mau cùng tại hậu phương.

Hỗn Động Thần Tộc trấn ma địa, cho tới nay đều là cái cấm kỵ, ngoại giới biết đến cực ít.

Bởi vì.

Bởi vì trấn này ma chi địa bên trong, đều là tại thần thoại niên đại bị Thánh giả cho trấn áp xuống cường giả tuyệt thế, chuyên môn giao cho Hỗn Động Thần Tộc, để Hỗn Động Thần Tộc thay trông coi.

Bên trong bất kỳ một cái nào ma đầu, đều vô cùng kinh khủng.

Mặc dù đã qua vô số năm, nhưng người nào cũng không dám cất định, chỗ kia trấn ma chi địa bên trong phải chăng còn có ma đầu còn sống, dù sao những nhân vật này, đều là đã vượt ra khỏi lẽ thường, không thể lấy thông thường để cân nhắc.

Sưu sưu sưu!

Từng vị Hỗn Động Thần Tộc cao thủ lao nhanh ra, hướng về nơi xa truy sát mà đi.

Một chỗ âm u nơi hẻo lánh.

Dương Phóng thân thể lần nữa nổi lên, lông mày chăm chú nhìn lại.

“Trần ma địa?”

Kia khô gầy ma ảnh thế mà đi đến trần ma chi địa?

Hắn cẩn thận suy tư, cuối cùng vẫn không có dính vào.

Tình huống bây giờ cực kỳ hỗn loạn, hắn vô cùng cần thiết đem mình bỏ đi ra ngoài.

Về phần vị kia áo bào tím đạo nhân?

Cùng lắm thì chờ đợi Phương Ly đi thời điểm, mình lại tùy thời ra tay là được.

Dương Phóng thu liễm khí tức, tiếp tục chờ đợi.

Toàn bộ Hỗn Độn Thần Tộc hoàn toàn đại loạn.

Không thể không nói, kia khô gầy ma ảnh thủ đoạn chi cao, một đường không ngừng tiến hành không gian khiêu dục, xuyên qua trùng điệp ngăn cản, rốt cục, triệt để tiến vào trần ma chi địa bên trong.

Mới vừa vào đi, hắn liền trực tiếp chấn vỡ trong tay hộp gỗ màu đen, bên trong ô quang cuộn cuộn, lộ ra một viên quý dị tinh hồng trái tim ra, sau đó hắn lập tức hai tay kết ấn, đánh ra từng đạo kinh khủng ấn pháp, trực tiếp đánh vào viên này tinh hồng sắc trái tim phía trên.

Oanh!

Một tiếng vang trầm, toàn bộ trái tim đột nhiên nổ bể ra đến, bay xuất ra vô số đạo tinh hồng sắc huyết thủy, lít nha lít nhít, trực tiếp rơi vào toàn bộ trần ma chi địa.

Sau đó những này tinh hồng sắc huyết thủy tựa như có được ý thức, lập tức dọc theo mặt đất bắt đầu hướng về trong lòng đất nhanh chóng chui quá khứ.

Lập tức toàn bộ mặt đất đều rất giống đã có được sinh mạng, bắt đầu run rẩy kịch liệt, phát ra từng đợt trầm thấp mà kinh khủng tiếng oanh minh.

Từng khối mặt đất rì rào run rẩy, tựa hồ muốn bị trực tiếp lật tung ra đồng dạng.

Ngay tại từ phía sau cực tốc vọt tới Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng, biến sắc, lộ ra tức giận, gào thét một tiếng, toàn bộ thân hình đột nhiên bắt đầu nhanh chóng phóng đại, hô hô rung động, trong nháy mắt hóa thành mấy vạn mét cao, trên dưới quanh người lượn lờ vô tận kinh khủng Hỗn Độn khí tức, trực tiếp một chưởng hướng về trên mặt đất hung hăng nhấn tới.

Đông một tiếng, một tầng vô cùng đáng sợ Hỗn Độn khí tức quét ngang mà ra.

Nguyên bản đang run lên bần bật, như muốn bắn nổ mặt đất, lập tức bị hấn một mực đè lại, bắt đầu cấp tốc bình tĩnh mà tới.

“Cút!”

Ầm ầm!

Hấn đột nhiên rộng to, hướng về khô gầy ma ảnh rống đi.

Lập tức một đám hủy thiên diệt địa năng lượng sóng âm trong nháy mắt khuếch tán mà ra, hướng về kia vị khô gầy ma ảnh mãnh liệt mà đi, cho dù khô gầy ma ảnh trước tiên tiến hành trốn tránh, nhưng vẫn là bị loại kia kinh khủng sóng âm trực tiếp oanh trúng, bịch một tiếng,

tại chỗ bay ngược mà ra, trong miệng thổ huyết.

Tròng mắt của hắn bên trong lộ ra vẻ kinh ngạc, trên thân khí tức hỗn loạn, nhìn xem mảnh này bị Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng một chưởng đè lại mặt đất, trong miệng tự nói: “Không nên a, không nên dạng này bị tùy tiện ngăn chặn mới đúng, chẳng lẽ vô số năm qua đi, bên trong tồn tại tất cả đều bị phong kín!”

“Tham Lang!”

Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng ngữ khí băng hàn, khí tức trên thân đột nhiên trở nên dị thường đáng sợ, khuôn mặt xấu xí, trên dưới quanh người từng khối to lớn u cục tất cả đều đang lóe lên ô quang, cả người giống như là biến thành lấp kín màu đen thương thiên, áp bách lòng người.

“Vô số năm trước, người phản bội chạy trốn Hỗn Độn Thần Tộc, trốn liền trốn . . vô số năm sau, người còn dám trở về, ý đồ nhiều loạn Hỗn Độn Thần Tộc, hôm nay, ta muốn để người vĩnh viễn yên lặng nơi này!”

Rống!

Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng thân thể lại còn tại tiến một bước mở rộng, khí tức kinh khủng, ô quang cuộn cuộn, lần nữa lớn hơn một vòng, sau đó nhô ra một cái đại thủ, trực tiếp hướng về Tham Lang bắt tới.

Tham Lang biến sắc, lập tức tiến hành nhanh chóng trốn tránh.

“Tộc trưởng, hỗn độn thần dịch bị trộm, Thái Thượng trưởng lão cũng đã biến mất!”

Đúng lúc này!

Nơi xa truyền đến năm Thái tử phần nô gọi.

“Cái gì?”

Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng sắc mặt kinh khủng hơn, hai con con người giống như là biến thành đáng sợ màu đen Ma Hồ, phần nô rống to, “Cho ta triệt để lục soát Hỗn Độn Thần Tộc mỗi một tác lãnh địa, phải tất yếu tìm tới hắn, tử nguyên đạo hữu, người cũng tiến đến hỗ trợ, mang ta lên Âm Dương kính!”

Oanh!

Trực tiếp kia mặt màu lợt đen đỏ mặt quỷ dị bảo kính lập tức nhanh chóng bay ra, rơi vào áo bào tím đạo nhân bên người.

Áo bào tím đạo nhân tiếp nhận bảo kính, mở miệng cười nói: “Dễ nói, dễ nói, người Hỗn Độn Thần Tộc sự tình, không phải là không chúng ta sự tình.”

Hắn xoay người lại, trực tiếp hướng về nơi xa tìm kiếm mà đi.

...

Chương 466 : Thực lực tăng nhiều! Gặp lại Ma Quân!

Toàn bộ Hỗn Độn Thần Tộc trong nháy mắt rung chuyển.

Tất cả tộc nhân đều đang nhanh chóng hành động, hướng về Hỗn Độn Thần Tộc mỗi một nơi hẻo lánh triệt để lục soát mà đi.

Cùng lúc đó, vị kia áo bào tím đạo nhân một đường bay qua, đỉnh đầu treo cao Âm Dương kính, bên trong hồng quang chảy xuôi, thần bí khó lường, như là ẩn chứa một phương vũ trụ, chiếu rọi chực thiên, ven đường chỗ qua, đem Hỗn Độn Thần Tộc các ngõ ngách tất cả đều rõ ràng chiếu ở trong mặt gương.

Một vài bức hình tượng, từng nét bùa chú liên tiếp lấp lóe

Tựa hồ không có bất kỳ vật gì có thể giấu diếm được Âm Dương kính chiếu xạ.

Lại tựa hồ không quản thứ gì, đều sẽ bị Âm Dương kính soi sáng ra bản nguyên.

Xó xĩnh bên trong Dương Phóng, rất nhanh cảm thấy không đúng, thân thể xiết chặt, không khỏi trong nháy mắt sinh ra một loại lông tơ đứng vũng cảm giác, giống như là một sát na thân thể hóa thành trong suốt đồng dạng.

“Không tốt, muốn bại lộ!”

Hắn quyết định thật nhanh, cực quang Thần Chủng thôi

động, thân thể lần nữa cấp tốc hành động.

Ô quang lóe lên, sát na từ biến mất tại chỗ, sinh sinh xin nhờ Âm Dương kính điều tra.

Áo bào tím đạo nhân một đường bay qua, mặt kính không ngừng bắn phá.

Thời gian dần trôi qua, lông mày của hắn rút cục nhăn lại.

Một đường chỗ qua, Âm Dương kính lại không có bất cứ động tĩnh gì...

Chẳng lẽ tên kia đã rời đi Hỗn Độn Thần Tộc?

Hắn tiến một bước thôi động Âm Dương kính, lần nữa bắt đầu một lần nữa tìm tòi.

Cứ như vậy, toàn bộ Hỗn Độn Thần Tộc bên trong trực tiếp diễn ra một chỗ mèo và chuột trò chơi.

Áo bào tím đạo nhân bên kia không ngừng lục soát, Dương Phóng bên này thì tại không ngừng bay lượn.

Dựa vào đối với nguy cơ nhạy cảm phản ứng, cùng 【Thiên Mục】 Thần Chủng viễn thị, Dương Phóng luôn luôn huyền chi lại huyền tránh đi áo bào tím đạo nhân truy tung.

Thân thể của hắn hóa thành Hắc Âm, cơ hồ cùng hỗn độn một thể.

“Lợi hại, gia hỏa này đỉnh đầu kia cái gương thật đúng là lợi hại, mặc cho ta không ngừng trốn tránh, luôn luôn có thể ở phía sau đuôi sát tới, nếu không phải ta nắm giữ Hắc Âm thần chủng, chỉ sợ sớm đã bị hắn cho tìm được.”

Dương Phóng tự nói.

Bất quá còn tại một đi ngang qua đến, hẳn tất cả đều sớm tránh đi.

Trong cao không.

Áo bào tím đạo nhân mày nhăn lại, ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng bắn phá mà đi, ánh mắt dần dần âm trầm, nói: “Đối phương đã không ở nơi này, lập tức ra ngoài tìm kiếm.”

“Không ở nơi này rồi?”

Một vị Thái tử giật mình mở miệng.

“Đúng vậy, Âm Dương kính đã tìm tới năm lần, coi như đối phương lại thế nào sẽ giấu, cũng không có khả năng giấu ở, hẳn đã sớm không có ở đây, đi, lập tức ra ngoài tìm kiếm!”

Áo bào tím đạo nhân mở miệng.

“Tốt!”

Bên người mấy vị Thái tử toàn bộ gật đầu, lập tức dẫn người hướng về bộ lạc bên ngoài cuồng xông mà đi.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Bọn hắn liên thủ đánh ra từng đạo pháp quyết, hào quang rực rỡ, như là sao băng, rơi vào bộ lạc ngoại vi phòng hộ đại trận chỗ, lập tức toàn bộ phòng hộ đại trận bắt đầu run rẩy dữ dội, phát ra âm âm tiếng vang, sau đó trực tiếp xuất hiện một cái cự đại lỗ hổng.

Áo bào tím đạo nhân cùng đông đảo Hồn Độn Thần Tộc,

tất cả đều dọc theo cái này lỗ hồng nhanh chóng hướng về tới.

Ẩn tàng âm thầm Dương Phóng, con mắt lóe lên, vừa muốn cuồn lướt đi đi, bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, vội vàng cấp tốc quay đầu, lộ ra kinh nghi.

Chỉ gặp xa xôi hậu phương, hắc khí mãnh liệt, cuồn cuộn bành trướng, bạo phát ra từng đoàn từng đoàn khí tức cực kỳ kinh khủng...

“Chẳng lẽ là khô gầy ma ảnh đem trần ma địa mở ra?”

Dương Phóng giật mình.

Nhưng hắn rất nhanh không nghĩ nhiều nữa, lợi dụng đại trận xuất hiện lỗ hồng sát na, thân thể lóe lên, nhanh chóng hướng về tới, quả là nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

“Lập tức lục soát!”

Áo bào tím đạo nhân quát chói tai, Âm Dương kính thôi động, màu đỏ thẫm quang mang cuồn cuộn, trùng trùng điệp điệp, thần bí khó lường, phun ra nuốt vào lấy thiên địa Huyền Cơ.

Từng đạo kính chiếu sáng diệu mà ra, bao trùm phương viên mấy ngàn dặm.

Giữa thiên địa bất kỳ vật gì, bất kỳ cái gì huyền diệu đều không thể ẩn trốn.

Nhưng dù vậy, Âm Dương kính bên trong vẫn không có rọi sáng ra Dương Phóng tung tích.

Cái này khiến áo bào tím đạo nhân diện mục âm trầm, thân thể tiếp tục bay ra, hướng về bốn phương tám

hướng chiếu rọi mà đi, cùng lúc đó, bên người hỗn độn tộc Thái tử, cũng là cấp tốc phân tán ra đến, hướng về từng cái phương hướng khác nhau lục soát mà đi.

Chỉ để lại một vị chín Thái tử, còn lưu tại áo bào tím đạo nhân bên người, diện mục lạnh lùng, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn về phía Âm Dương kính.

Cách đó không xa Hắc Âm bên trong.

Dương Phóng thân thể hóa thành bóng ma, tại sau lưng lặng yên theo đuôi, một đôi ánh mắt hướng về phía trước bắn phá, lặng yên tiếp cận vị kia áo bào tím đạo nhân cùng chín Thái tử.

“Đạo Đồ mảnh vỡ...”

Chỉ cần đạt được trên người đối phương những cái kia Đạo Đồ mảnh vỡ, hẳn khẳng định còn có thể lần nữa tề tựu một chút Thần Chủng.

Bất quá vô luận là áo bào tím đạo nhân, vẫn là Hỗn Độn Thần Tộc chín Thái tử, đều tuyệt không phải nhân vật đơn giản, một khi động thủ, nhất định phải nhất kích tất sát, tuyệt không thể cho bọn hắn cơ hội.

Nghĩ đến nơi đây.

Dương Phóng trong ánh mắt tinh quang bạo phát, 【 cực quang 】 Thần Chủng sát na thi triển mà ra, cả người nhanh đến cực hạn, như đồng hóa là đen ánh sáng, từ phía sau cực tốc vọt tới, vượt qua thế gian bất luận cái gì thế gian, không gian hạn chế.

Giống như là độc lập với thời không bên ngoài.

Nhảy thoát tại Ngũ Hành bên trong.

Oanh!

Hoàn vũ ấn!

Vừa lên đến, giống như là một cái nặng nề thiên khung trù xuống, mênh mông mênh mông, khí thôn sơn hà, trên trời dưới đất đều là mãnh liệt run rẩy, hướng về chín Thái tử bên kia hung hăng đánh tới.

Chín Thái tử biến sắc, rốt cục sinh ra cảm ứng, vội vàng hóa thành một đạo ô quang nhanh chóng tránh né, nhưng vẫn là một tiếng kêu thê lương thảm thiết, toàn bộ thân thể bị hung hăng đánh trúng.

Bịch một tiếng, thân thể to lớn bị chặn ngang cắt đứt, dòng máu màu tím vậy ra, hai đoạn đoạn thể hung hăng bay tứ tung mà ra.

Một màn như thế, khiến cho áo bào tím đạo nhân cập thân bên cạnh cái khác Hỗn Độn Thần Tộc cao thủ tất cả đều giật nảy cả mình, trong lòng đơn giản không dám tin.

“Thái tử!”

Rất nhiều Hỗn Độn Thần Tộc cao thủ trong nháy mắt rống to.

Áo bào tím đạo nhân phản ứng càng là nhanh vô cùng, cơ hồ tại Dương Phóng thân thể hiển lộ sát na, đỉnh đầu chỗ Âm Dương kính sát na xoay chuyển, trực tiếp bắn ra một đạo cực kỳ khủng bố màu đỏ thẫm quang mang, hướng về Dương Phóng thân thể xuyên qua mà đi.

Dương Phóng mười sáu sắc vòng xoáy bỗng nhiên nổi lên, cơ hồ một nháy mắt đem Âm Dương kính bên trong bắn ra quang mang toàn bộ thôn phệ, sau đó từ bên trong quét ra mấy chục đạo sáng chói hào quang, trực

tiếp hướng về chín Thái tử hai đoạn thân thể tàn phế nhanh chóng quét sạch mà đi.

Đây hết thầy nói đến chậm chạp, kì thực nhanh đến cực hạn.

Cơ hồ tại chín Thái tử thân thể vừa mới bị Dương Phóng một chiêu đánh gãy, hấn mười sáu sắc hào quang liền đã nhanh chóng quán lấy đối phương thân thể tàn phế.

“Rống!”

Chín Thái tử trong miệng phát ra chấn thiên rống to, hai đoạn thân thể ô quang lấp lóe, đang toàn lực giãy động, bộc phát ra không có gì sánh kịp ba động.

“Thời gian đảo lưu!”

Thân thể của hấn phát sáng, muốn lần nữa gây dựng lại, dính đến quỷ dị thời gian pháp tắc, ý đồ để thời gian đảo lưu, trở lại ngay từ đầu thời điểm.

Nhưng mà hấn hiển nhiên đánh giá thấp mười sáu sắc vòng xoáy kinh khủng, cơ hồ vừa đối mặt, hấn hai đoạn thân thể tàn phế liền đã bị cấp tốc cuốn vào đến mười sáu sắc vòng xoáy bên trong, lần nữa biến mất không thấy.

“Mau giết hấn!”

“Nhanh cứu chín Thái tử!”

Bốn phía đông đảo Hỗn Động Thần Tộc cao thủ cùng nhau bạo hồng, liền lĩnh hướng về Dương Phóng đánh tới.

Dương Phóng không chế lại mười sáu sắc vòng xoáy

đột nhiên phóng đại, lập tức che lại thương khung, từ bên trong quét ra một đạo lại một đạo sáng chói hào quang, trực tiếp đem bốn phương tám hướng những cái kia Hỗn Động Thần Tộc cao thủ từng cái cuốn vào trong đó.

“Làm càn!”

Đúng lúc này, áo bào tím đạo nhân tiếng rống giận dữ lần nữa truyền đến.

Toàn bộ Âm Dương kính đang nhanh chóng phóng đại, hồng quang sáng chói, trực tiếp từ bên trong bay ra một đạo tinh hồng Huyết Hà, trùng trùng điệp điệp, mang theo sóng chấn động cực kỳ đáng sợ, lần nữa hướng về mười sáu sắc vòng xoáy đánh tới.

Ầm ầm!

Toàn bộ không gian run rẩy một hồi, khắp nơi đều là khí tức mang tính chất hủy diệt tại quét sạch.

To lớn mười sáu sắc vòng xoáy kém chút bị đối phương huyết sắc trường hà cho vọt thẳng tán.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Âm Dương kính nhanh chóng xoay tròn, hậu phương màu đen kính ngọn nguồn cũng đột nhiên ở giữa nở rộ ô quang, lại là một đầu kinh khủng dòng sông cuồng xông mà ra, mang theo vô tận khí tức tử vong.

Lần này dòng sông lại là một đầu đen nhánh tử vong dòng sông, vô biên to lớn, ẩn chứa mục nát, sa đọa, làm cho người khí tức hủy diệt, trực tiếp hung hăng đánh tới mười sáu sắc vòng xoáy bên trong.

Đông!

Toàn bộ mười sáu sắc vòng xoáy lần nữa mãnh liệt run rẩy, quét ngang ra từng mảnh từng mảnh cực kỳ khủng bố ba động.

Mười sáu sắc vòng xoáy nhanh chóng hỗn loạn, tựa hồ rốt cục không chịu nổi, bắt đầu từng mảnh từng mảnh tản ra.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa, đại hoang phá diệt mâu hiện lên ở trong lòng bàn tay, trực tiếp hóa thành một đạo kinh khủng ô quang, đi lên hướng về kia mặt to lớn mặt kính hung hăng quán xuyên quá khứ.

Keng!

Một mảnh hủy diệt tính ba động tại chỗ quét ngang mà ra, bốn phương tám hướng tất cả đều đang nhanh chóng bạo tạc.

Màu lốt đen đỏ mặt Âm Dương kính cơ hồ tại chỗ bị Dương Phóng đại hoang phá diệt mâu đánh ra một cái nhàn nhạt lổm, đột nhiên run rẩy.

Áo bào tím đạo nhân trong lòng tức giận, lập tức toàn lực duy trì được Âm Dương kính, khiến Âm Dương kính phóng lên tận trời, trực tiếp định trụ vùng trời này, quần áo trên người phân phật, khí tức mãnh liệt, bên người tựa như một mảnh vô hình sóng biển tại quán quanh, trùng trùng điệp điệp, không gian run rẩy.

“Tốt, tốt một cái Dương Đạo, vậy mà tính toán đến trên đầu của ta.”

Áo bào tím đạo nhân ngữ khí kinh khủng, nói: “Sớm tại lần trước ta liền muốn trấn áp ngươi, hiện tại ngươi không biết chỗ sợ, còn dám chủ động xuất hiện, ta diệt ngươi!”

Oanh!

Trên người hấn khí tức trực tiếp nhanh chóng trèo tuôn, thể nội giống như là xuất hiện vô số ngọn núi lửa, không ngừng mà phun ra làm cho người rung động hủy diệt tính ba động.

Sau đó phía sau hấn không gian sụp đổ, tản mát ra từng đợt khai thiên tích địa ba động, một đầu càng thêm to lớn tử sắc quang ảnh từ phía sau hấn hiện lên ra.

“Hỗn Nguyên thiên ma chưởng!”

Áo bào tím đạo nhân trong miệng rống to.

Sau lưng to lớn tử sắc quang ảnh, lập tức nhô ra hai đầu kinh khủng quang chưởng, hướng về Dương Phóng thân thể trực tiếp cuồng đánh ra, giống như là đập muỗi đồng dạng.

Dương Phóng nâng lên đại hoang phá diệt mâu, trực tiếp một mâu mâu hướng về kia hai con to lớn quang chưởng nhanh chóng xuyên qua mà đi.

Nhưng mà chưa triệt để khôi phục đại hoang phá diệt mâu, tại uy lực phía trên, không thể nghi ngờ kém rất nhiều.

Rất nhanh!

Hấn đại hoang phá diệt mâu bị bắn bay ra ngoài, kia hai con vô cùng to lớn tử sắc quang chưởng như cũ tại hướng về thân thể của hấn hung hăng cuồng đập mà tới.

Dương Phóng nghiêm sắc mặt, hai tay trong nháy mắt kết ấn.

Lập tức một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng từ trong người hắn nhanh chóng tản ra, một loại khai thiên tích địa, tái tạo luân hồi lớn vô thượng, lớn vô lượng, không biết sợ khí thế trong nháy mắt ngưng tụ mà thành.

Khai Thiên ấn!

“Giết!”

Tay hắn bóp Khai Thiên ấn, thật giống như là có một ngưng vô thượng đại phủ hung hăng đánh rớt xuống dưới, toàn bộ thời không cũng vì đó đột nhiên trì trệ.

Đông!

Kinh khủng đại phủ hung hăng bổ vào cái kia đạo to lớn tử sắc quang ảnh bên trên, giữa song phương trong nháy mắt nhắc lên vô tận Hỗn Độn khí tức, toàn bộ chốn hỗn độn đều đang phát ra âm âm thanh âm, tại bị liên miên liên miên phá vỡ.

Cái kia đạo to lớn tử sắc quang ảnh lập tức bị đánh hoàn toàn mơ hồ, phát ra khàn giọng tiếng rống, thân thể lay động, cơ hồ kém chút tán loạn.

Phía dưới áo bào tím đạo nhân càng là biến sắc, há miệng một đoàn huyết thủy phun ra ngoài, lão đảo rút lui, toàn thân trên dưới lập tức xuất hiện vô số vết rạn.

Chỉ cảm thấy từ nơi sâu xa phảng phất có một ngưng vô thượng đại phủ hung hăng bổ vào hắn bản nguyên phía trên, chấn hắn bản nguyên kém chút tán loạn.

“Ngươi. . đây là tuyệt học gì?”

Áo bào tím đạo nhân thổ huyết kêu to.

Dương Phóng thân thể hóa thành quang ảnh, nhanh đến cực hạn, căn bản không cho áo bào tím đạo nhân bất cứ cơ hội nào, hai tay hợp lại, lại là một đạo cực kỳ khủng bố công kích về phía lấy áo bào tím đạo nhân thân thể đánh tung mà xuống.

Sinh Tử Ấn!

Đông!

Phốc phốc!

Áo bào tím đạo nhân lần nữa cuồn cuộn huyết thủy, phát ra tiếng kêu thảm, toàn bộ linh hồn lập tức gặp cực kỳ đáng sợ xung kích, xuất hiện vô số vết rạn.

Thậm chí có một ít mảnh vụn linh hồn trực tiếp từ trong người hấn bay dạt ra, bắt đầu vĩnh cửu tiêu tán.

Cái này khiến hấn triệt để hoảng loạn rồi.

Đối phương có thể chân chính uy hiếp được tính mạng của hấn!

Có thể để cho linh hồn hấn triệt để tiêu tán?

Áo bào tím đạo nhân lộ ra hải nhiên, rốt cuộc bất chấp gì khác, quay người liền đi, hướng về nơi xa cực tốc phóng đi.

Mà ở Dương Phóng tốc độ phía dưới, hấn hết thảy chạy trốn đều chỉ là phí công, đang đến gần tốc độ ánh sáng Dương Phóng trước mặt, tốc độ của hấn có thể nói chậm đến cực hạn.

Cơ hồ vèo một cái, Dương Phóng thân thể xuất hiện lần nữa ở phía sau hấn, lại là một chiêu Sinh Tử Ấn hung hăng đánh tới.

Áo bào tím đạo nhân trong miệng phát ra điếc tai gầm thét, đem hết toàn lực tiến hành ngăn cản, nhưng vẫn không có bất kỳ chỗ dừng nào, bị Sinh Tử Ấn hung hăng đóng bên trong, cuồng phún huyết thủy, thân thể từ trên cao nện xuống, phát ra chói tai kêu thảm, lại là mảng lớn linh hồn điểm sáng cấp tốc biến mất.

“Đây là Sinh Tử Ấn, là viễn cổ tuyệt học Sinh Tử Ấn!”

Áo bào tím đạo nhân rốt cục chỉ riêng kịp phản ứng, vô cùng kinh hoảng mở miệng kêu to.

Sưu!

Dương Phóng thân thể cực tốc vọt tới, lại là một chiêu hung hăng phủ xuống.

Đúng lúc này, nơi xa lần lượt truyền đến cực kỳ mãnh liệt ba động, nương theo lấy từng đợt kinh thiên rống to thanh âm, hỗn độn nổ tung, khí tức quét sạch.

Trước đó những cái kia ngăn ngại tách ra Hỗn Động Thần Tộc mấy vị Thái tử, rốt cục cảm thấy không đúng, từ đằng xa nhanh chóng hướng về đi qua.

Dương Phóng nhướng mày, tại một chiêu này Sinh Tử Ấn đánh xuống về sau, mười sáu sắc vòng xoáy cơ hồ trong nháy mắt nổi lên, một chút đem áo bào tím đạo nhân cuốn vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Đồng thời lại có hơn mười đạo hào quang xông ra, nhanh chóng quần lấy không trung kia mặt Âm Dương kính, đem kia cái gương cũng cho trực tiếp cuốn đi.

Làm xong đây hết thảy, Dương Phóng liễm tức hóa ảnh, sát na đi xa, tốc độ phát huy đến cực hạn, biến mất trong nháy mắt vô tung vô ảnh.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Sau lưng truyền đến từng đợt đấm tai oanh minh, Hỗn Độn khí tức giống như là núi lửa bộc phát.

Tam thái tử, bốn Thái tử, năm Thái tử, sáu Thái tử bọn người tất cả đều xông vào nơi đây, từng tia ánh mắt dữ tợn đáng sợ, hướng về bốn phương tám hướng bắn phá mà đi.

“Có chiến đấu vết tích!”

“Hỗn độn bị đánh tan, thực lực tuyệt đối không yếu, tử nguyên đạo nhân cũng đã biến mất.”

“Lục soát!”

Từng vị Hỗn Độn Thần Tộc cao thủ cấp tốc hành động.

...

Nơi xa.

Dương Phóng tung tích lần nữa nổi lên, quay đầu, hướng về xa xa Hỗn Độn Thần Tộc bộ lạc nhìn lại.

Không có gì bất ngờ xảy ra, nơi này mình hẳn là sẽ không còn lại tới.

Hắn thân thể hóa quang, lần nữa xông về phía trước.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Mênh mông tĩnh mịch quỷ dị trường hà phía trên.

Một chiếc không lớn thuyền con, ánh nến yếu ớt.

Dương Phóng lẳng lẳng ngồi tại thuyền con phía trên, không nhúc nhích, yên lặng quan sát trong tay hai tấm hoàn chỉnh Đạo Đồ.

Áo bào tím đạo nhân trên người Đạo Đồ mảnh vỡ, rất nhanh liền bị hấn từ mười sáu sắc vòng xoáy bên trong lấy ra ngoài, cùng trên người cố hữu Đạo Đồ lần nữa dung hợp, tạo thành hai tấm mới hoàn chỉnh Đạo Đồ.

“Lại là hai viên Thiên Chủng tới tay, tặng thêm cái này hai viên, ta chính là mười tám khóa Thiên Chủng, cổ lão nghe đồn, Thiên Chủng ba mươi sáu, tập hợp đủ nhiều hơn phân nửa liền có thể triệu hoán Thiên Đồ, nắm giữ thiên đạo lực lượng, không biết là thật là giả.”

Dương Phóng con mắt chớp động.

Nhiều hơn phân nửa, tối thiểu phải có mười chín khóa chuyển này.

Mười tám khóa, chỉ là vừa tốt một nửa!

Dương Phóng lần nữa thu hồi Đạo Đồ, bắt đầu yên lặng chờ đợi cập bờ.

Lại qua một đoạn thời gian.

Rất cục, thuyền con triệt để nhanh chóng cách rời chỗ này quỹ dị trường hà.

Tại Dương Phóng xuống thuyền thời điểm, rõ ràng nhìn thấy bên bờ xuất hiện lần nữa không ít bóng người, lén lén lút lút, ngay tại đem ánh mắt hướng về bên này trông lại.

Hiển nhiên cũng là dự định cưỡi đò ngang, tiến về hỗn độn.

Dương Phóng cũng không chờ lâu, thân thể lóe lên, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Những bóng người kia lại từng cái lộ ra kinh nghi, hai mặt nhìn nhau.

“Kia là. . Dương Đạo!”

“Dương Đạo trước đó cũng tiến vào hỗn độn chỗ sâu?”

“Hắn chẳng lẽ cũng nghĩ trốn hỗn độn chỗ sâu?”

...

Thần Khư đại lục.

Dương Phóng tốc độ như điện, một tay nắm chặt hai tấm Đạo Đồ, tiến hành toàn lực cảm ứng, một lát sau, con mắt lóe lên, trực tiếp hướng về nơi xa nhanh chóng hướng về tới.

Không bao lâu.

Oanh một tiếng, một đạo dị thường hào quang sáng chói từ vô tận đen nhánh bên trong bộc phát ra, phóng lên tận trời, mang đến một cỗ cường đại ba động.

Thần Chủng: Trời trận 【 tinh thông đại trận, phá giải đại trận 】 .

Một cỗ cực kỳ huyền ảo tin tức cấp tốc tràn vào đến Dương Phóng trong óc.

“Là liên quan tới đại trận?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Một sát na, hắn giống như là kinh lịch vô số năm đại trận

tiến dần, trong óc đối với đủ loại đại trận áo nghĩa toàn bộ rõ ràng trong lòng.

Rất nhanh hẳn tiếp tục cảm ứng một cái khác trường Đạo Đồ, thân thể lần nữa nhanh chóng hướng về tới.

Không bao lâu.

Lại là một đạo cực kỳ chói lọi quang mang phóng lên tận trời, tại âm lãnh Hắc Âm âm mai bên trong mang theo một cỗ cường đại ba động, dẫn tới bốn phương tám hướng không ít tinh thần ba động dò xét.

Thần Chủng: Tịnh Thổ 【 quang minh chi thuần, vô thượng Tịnh Thổ 】

Lại là hai cỗ cực kỳ huyền diệu tin tức nhanh chóng tràn vào đến hẳn trong óc.

Quang minh chi thuần: Lợi dụng Thần Chủng chi lực cấp tốc ngưng kết ra một mặt quang minh tám chắn, đứng vững hư không, mặc cho thiên địa sụp đổ, bất động không dao.

Vô thượng Tịnh Thổ: Quang minh chi thuần tiến một bước diễn hóa, thành tựu vô thượng Tịnh Thổ, Tịnh Thổ chi bích, cứng cõi khó lường, có thể tự động tan rã hết thảy ngoại lai chi lực.

“Có quan hệ phòng ngự?”

Dương Phóng lại là con mắt lóe lên.

Quả nhiên, mỗi một khóa Thần Chủng đều đều có ảo diệu.

Mỗi một khóa khai phát đến cực hạn đều sẽ có được lấy không thể tưởng tượng nổi diệu dụng.

Một khi chờ lấy hai viên Thần Chủng cũng bị hấn thuận lợi dung hợp, Dương Phóng thực sự không cách nào tưởng tượng, còn có ai có thể ngăn cản công kích của hấn.

“Đúng rồi, còn có hỗn độn thần dịch, những cái kia hỗn độn thần dịch ta phải nhanh một chút luyện hóa, để tránh chậm thì sinh biến.”

Dương Phóng trầm nghĩ trong lòng.

Hấn hiện tại đối với hỗn độn chi thể, ngay tại ở vào bước đầu thăm dò giai đoạn, một khi chờ hấn luyện hóa những này hỗn độn chi dịch, liền có thể tiến một bước cải tạo thể chất của mình.

Đến lúc đó mình hỗn độn chi thể khẳng định phải nâng cao một bước.

Nghĩ đến nơi đây, thân thể của hấn lần nữa nhanh chóng hành động.

Chỉ bất quá lần này Dương Phóng cũng không có trực tiếp trở về Thần thôn, mà là tìm một chỗ chỗ ẩn núp, trực tiếp trốn trong đó, bắt đầu bế quan.

Hấn hiện tại tung tích, càng ít người biết càng tốt.

Nếu là một đường trở về Thần thôn, khó đảm bảo sẽ không bị một chút cường giả tinh thần ba động chỗ thăm dò đến.

Hiện tại lân cận ẩn núp, tuyệt đối là một cái tuyệt hảo phương pháp.

Dương Phóng vừa mới ẩn giấu đi, tự thân lĩnh vực liền cấp tốc triển khai, bao phủ tứ phương, sau đó vận dụng

lên Thần Chung 【trời trận】 năng lực, bắt đầu cấp tốc quyên khắc phù văn.

Tùng đạo huyền ảo tối nghĩa trận phù cấp tốc nổi lên, lít nha lít nhít, bị hấn khắc đầy bốn phía, lạc ấn tại mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

Làm xong đây hết thầy, hấn rút cục yên lòng, cấp tốc trong lòng đất bên trong mở ra một cái cự đại ao, mười sáu sắc vòng xoáy lần nữa nổi lên, trực tiếp từ bên trong đổ vào sau khi đến mảng lớn hỗn độn thần dịch, ô quang sáng rực, lóe ra từng đợt sóng năng lượng vô hình.

Thật giống như mỗi một giọt chất lỏng đều ẩn chứa tạo hóa, ẩn chứa thế giới pháp tắc.

Nhìn chăm chú lên trước mắt tràn đầy một ao lớn chất lỏng, Dương Phóng con mắt chớp động, không chút do dự, thân thể lóe lên, sát na không có vào đến màu đen ao bên trong.

Oanh một tiếng, thân thể của hấn bị mảng lớn hỗn độn thần dịch bao phủ ở bên trong.

Giọt giọt lóe ra sáng chói ô quang hỗn độn thần dịch, tại chân khí của hấn vận chuyển dưới, lập tức như là đã có được sinh mạng, bắt đầu hướng về trong người hấn mãnh liệt mà đi.

Không chỉ có là hấn tôn này thân thể đang hấp thu hỗn độn thần dịch, nguyên bản sớm đã dung nhập trong cơ thể hấn đạo khu, giờ khắc này cũng lần nữa sinh ra cảm ứng, mỗi một tắc máu thịt đều đang phát sáng, giống như là biến thành hút nước bọt biển, đang toàn lực hấp thu những này hỗn độn chất lỏng.

“Ừm? Đường của ta thân thể đối với mấy cái này hỗn

độ chất lỏng cũng có hứng thú?”

Dương Phóng trong lòng kinh dị.

Nhưng cẩn thận cảm ứng, rất nhanh càng thêm giật mình.

Bởi vì hắn phát hiện chính mình đạo thân thể tại thuế biến, từng tắc từng tắc già làn da, già huyết nhục tất cả đều tại bong ra từng màng, từng tắc từng tắc mới huyết nhục, mới làn da bắt đầu sinh trưởng mà ra.

Càng máu chốt chính là.

Trước đó bằng cũng lần nữa nổi lên, yếu ớt lấp lóe, từ bên trong nổi lên vô số quỷ dị dây nhỏ, một bộ phận nổi tới Dương Phóng thân thể, một bộ phận nổi tới trong cơ thể hắn đạo khu.

Giờ khắc này!

Vô luận là đạo khu, hay là hắn cái này một bộ thân thể, tất cả đều đang nhanh chóng thuế biến.

Toàn bộ thân hình phát sáng, huyết nhục tại tái tạo...

Một loại khó có thể tưởng tượng cải biến bắt đầu xuất hiện trong lòng của hắn.

Dương Phóng trong óc trong nháy mắt xuất hiện một tia minh ngộ.

“Đạo khu, hắn là đây mới là đạo thân thể chân chính khai phát phương thức, cần tiêu hao giữa thiên địa di bảo tiến hành bồi dưỡng, mới có thể để cho đạo khu chân chính thức tỉnh...”

Dương Phóng tự nói.

Vô hình cải biến ở chỗ này nhanh chóng tiến hành.

...

Trong bất tri bất giác, thời gian vượt qua.

Ngoại giới gió nổi mây phun, giả dối quỷ quyết, lần nữa phát sinh không ít đại sự.

Phía sau màn hắc thủ thanh lý xong thời không trường hà, rốt cục đem đại thủ đưa về phía từng cái thứ nguyên không gian.

Toàn bộ Hắc Âm âm mai cùng Thần Khư đại lục, lần nữa gặp phải không ít khó khăn trắc trở, cơ hồ mỗi cách một đoạn thời gian đều sẽ bộc phát ra một trận sóng chấn động cực kỳ đáng sợ.

Cùng lúc đó!

Một kiện khác đại sự cũng theo đó phát sinh.

Hỗn Động Thần Tộc chính thức xuất thế!

Tất cả trốn hỗn động chỗ sâu cao thủ, đều tại bị cấp tốc thanh lý, còn lại Hỗn Động Thần Tộc thì tại chính thức hướng về Thần Khư đại lục cùng Hắc Âm âm mai dũng mãnh lao tới.

Toàn bộ thế giới hoàn toàn loạn.

Nhưng rất nhanh lại là một tin tức lan truyền mà ra, khiến vô số Đại Năng vì đó giật mình.

Vô số năm trước, phía sau màn hắc thủ hao phí vô số đại giới mới phong ấn một vị cái thể ma đầu, trước đây không lâu xuất hiện lần nữa.

Vì đối phó hấn, Tu La Vương, Chiến Vương, Đa La vương không ngừng xuất động, tới đại chiến bảy tám trận, cũng khó khăn phân thắng bại.

Vị kia cái thể ma đầu tựa hồ loại trừ trên người nguyên rủa, đã thành lập 【 thiên ma minh 】 , dưới tay triệu tập một sóng lớn cường giả.

Nghe vị kia ma đầu ý tứ, là muốn tập trung tất cả mọi người lực lượng, cùng phía sau màn hắc thủ triệt để quyết nhất tử chiến.

Các loại tin tức xôn xao, mỗi một cái đều làm người mờìi phần chấn kinh.

Một ngày này.

Yên tĩnh Hắc Âm âm mai lần nữa truyền đến từng đợt mãnh liệt ba động, thanh âm oanh minh, chấn động không biết bao nhiêu dặm.

Đáng sợ năng lượng khí tức, đem đang lúc bế quan Dương Phóng cũng cho trực tiếp kinh động.

Hấn Thiên Mục xuyên thấu qua đại trận, trực tiếp hướng về ngoại giới nhìn lại.

Nhưng rất nhanh con mắt lóe lên, bắn ra thần quang.

“Ma Quân!”

Thế mà gặp Ma Quân!

Chỉ gặp Hắc Âm ngoại giới.

Hai đạo nhân ảnh một đuổi một chạy, không ngừng hướng về nơi xa phóng đi, một bên xông một bên đang

nhANH chóng giao thủ.

Hai đạo nhân ảnh thế mà tất cả đều là Dương Phóng dị thường người vật quen thuộc.

Một vị, là cái kia biến mất thật lâu lão giả thần bí!

Một cái khác!

Thì là năm lần bảy lượt đánh hấn chủ ý cái thế Ma Quân.

Chỉ bất quá, thời khắc này Ma Quân lại tại toàn lực đuổi giết vị kia lão giả thần bí, từng đạo quang mang oanh sát mà ra, đem vị kia lão giả thần bí đánh cho nhảy tung tăng, không ngừng trốn tránh.

Nhưng cuối cùng đã đang toàn lực trốn tránh, nhưng vẫn là bị đáng sợ năng lượng chùm sáng đánh trúng, không ngừng phun ra huyết thủy, thân thể đứt gãy.

Lão giả thần bí một bên kêu to, một bên tiếp tục chạy trốn.

“Ma Quân, mau dừng lại, ta cảnh cáo ngươi, đừng lại tiếp tục động thủ!”

Ầm ầm!

Lại là một đạo kinh khủng ô quang hung hăng đánh vào lão giả thần bí phía sau lưng, đánh hấn cuồn phún huyết thủy, lập tức bay tứ tung cách xa mười mấy dặm.

“Đáng chết lão già, năm lần bảy lượt xấu ta chuyện tốt, hôm nay để cho ta gặp được, nếu không đưa ngươi trấn áp, thực sự nan giải mối hận trong lòng ta, mặc ngươi có thiên đại thủ đoạn, ta cũng muốn để ngươi vĩnh thế tịch diệt!”

Ma Quân ngữ khí sâm nhiên, một mặt cổ lão đen nhánh cờ xí xuất hiện ở trong tay của hắn, trực tiếp mãnh lực lay động, soạt một tiếng lại là một đợt hủy diệt tính ba động quét về phía lão giả thần bí.

“Thí Thần cờ!”

Lão giả thần bí biến sắc, vội vàng lần nữa trốn tránh, mở miệng kêu to: “Các người còn tại nhìn xem làm gì? Còn không mau mau xuất thủ!”

Ầm ầm!

Hắn bị Thí Thần cờ năng lượng cuốn trúng, cuồng phún huyết thủy, ngay cả lộn nhào, thân thể một sát na xuất hiện vô số vết rạn, kém chút tại chỗ sụp đổ, liên đới lấy bản nguyên đều hứng chịu tới thương tổn cực lớn.

Toàn lực khôi phục Thí Thần cờ, coi là thật có hủy thiên diệt địa chi uy.

Phần phạt!

Đột nhiên, không gian vỡ ra, mùi hôi gay mũi, một đầu vô cùng ô trọc Thái Cổ thi sông trong nháy mắt nổi lên, bên trong xuất hiện mấy chục cổ Thần Vương thi thể, ánh mắt băng lãnh, như cùng sống, hai tay kết ấn, điều khiển thi sông, mang theo năng lượng cực kỳ mạnh mẽ ba động hướng về Ma Quân quét sạch mà đi.

“Âm Tuyền! Người cũng dám tìm ta gây phiền phức, đi chết!”

Ma Quân bạo hồng một tiếng, Thí Thần cờ đột nhiên lắc lư.

Lại là một đạo hủy diệt tính chùm sáng phóng lên tận

trời.

Oanh một tiếng, đầu kia to lớn Thái Cổ thi sông tại chỗ bị chấn nổ bể ra đến, mấy chục cổ Thần Vương thi tất cả đều tại lung tung bay múa.

Căn bản không được mảy may tác dụng.

Âm Tuyên thân thể trong nháy mắt bị ép ra, sắc mặt đại biến, vội vàng nhanh chóng triệu hồi những thần vương này thi.

Cùng lúc đó!

Một phương hướng khác thì xông ra một cái vô cùng to lớn xác thối, toàn thân trên dưới lít nha lít nhít mọc đầy thô to lân giáp, một thân khí tức tanh hôi, trong tay nắm lấy một mặt màu đen quyền trục, trực tiếp hướng về Ma Quân cuồng quét mà đi.

Ma Quân thần sắc rốt cục thay đổi, nổi giận gầm lên một tiếng, Thí Thần cờ đột nhiên cuốn lên, tiếp tục hướng về phía trước quét tới.

Giữa song phương, lập tức bạo phát ra từng đợt khó có thể tưởng tượng hủy diệt tính ba động.

Cuối cùng, không gian nổ tung, không biết vỡ nát bao nhiêu dặm.

Ma Quân thân thể nhanh chóng rút lui, sắc mặt âm hàn, cắn răng nói ra: “Lôi Tôn! !”

Cỗ này to lớn xác thối, thành linh chính là trước đó Lôi Tôn.

Nắm giữ trong tay quyền trục, thì là nguyên thuộc về Kiếm Ma Cửu U đồ!

“Tốt, thật sự là tốt, nhiều như vậy cố nhân đều tề tựu, bằng các người cũng nghĩ giết ta? Nằm mơ đi thôi!”

Ma Quân âm hàn bạo hồng, không chế Thí Thần cờ, lần nữa liền xông ra ngoài.

“Nhanh trấn áp hắn!”

Lão giả thần bí kêu to, phối hợp Âm Tuyên cùng Lô Tôn nhanh chóng thẳng hướng Ma Quân.

“Lão bất tử này quả nhiên sẽ gây chuyện, lần trước chọc tới Kiếm Ma, phối hợp bảy tám vị cường giả mới trấn áp Kiếm Ma, lần này lại chọc tới Ma Quân.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Bất quá!

Ma Quân bại lộ, đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ cũng là chuyện tốt.

Bằng không, hắn luôn cảm thấy có một đôi âm độc con mắt trong bóng tối tính toán chính mình.

Bây giờ đối phương xuất hiện, mình liền rút cuộc không cần e ngại.

Vừa vặn có thể cầm đối phương thử một chút mình mới luyện Hỗn Độn Thánh Thể, cùng thượng cổ mệnh sách.

Mắt thấy bốn vị cường giả giết tới cùng một chỗ, khó phân thắng bại, trong nháy mắt tiến vào gay cấn, Dương Phóng nắm lấy cơ hội, không tiếp tục ẩn giấu, thân thể lóe lên, hóa thành tốc độ ánh sáng, cơ hồ trong nháy mắt cuồn xông mà qua.

Cả người giống như là giữa thiên địa một chùm sáng,
hoàn toàn nhanh vượt qua lẽ thường.

Cho dù là lấy Ma Quân bực này nhân vật, đều không có
kịp phản ứng.

Đội đến cảm thấy không đúng, kinh khủng khó lường
hoàn vũ ấn sớm đã rần rần chắc chắc trùn lên phía sau
hắn.

Ầm ầm!

Một chiêu đánh xuống, Ma Quân trong miệng trực tiếp
phát ra tiếng tai rống to, huyết nhục vẩy ra, xương cặn bã
bay múa.

Cả người tại chỗ bị đánh nát ra.

Kinh khủng một màn để ngay tại xuất thủ lão giả thần bí,
Âm Tuyên tất cả đều biến sắc.

Đơn giản không thể tin!

Đây là cái gì gia hỏa?

Một chiêu đánh nát Ma Quân?

...

Tiền văn sửa chữa!

Đông Lâm Thần Quân một thân phận khác, Quy Khu lão
đạo!

Không biết không sao, đã qua!

...

Chương 467 : Hàng phục Ma Quân!

Đầy trời máu đỏ tươi thịt đang phát ra rống to, thanh âm chấn thiên, cơ hồ bị đánh nát trong nháy mắt, tất cả huyết nhục đều giống như hóa thành lưu tinh, hướng về ở giữa cấp tốc tụ hợp, trong chốc lát lần nữa tụ hợp vì một, một lần nữa biến thành Ma Quân thân thể, sắc mặt âm trầm, áo phát lộn xộn, trong con người giống như là thiêu đốt lên như hỏa diễm, vẫy tay một cái, Thí Thần cờ xuất hiện lần nữa ở trong tay của hắn, đem hắn thân thể một mực bảo vệ.

“Là người! Dương Phóng!”

Ma Quân thấy rõ người tới, âm trầm mở miệng, ánh mắt thâm đồ, trên thân khí tức mãnh liệt, chính muốn ngửa mặt lên trời gào thét.

Cái này đánh lên mình, một chiêu đem nhục thân của mình đánh cho nát bấy gia hỏa, thế mà chính là mình ngày nhớ đêm mong, thời thời khắc khắc muốn thôn phệ Dương Phóng.

Cái này khiến phổi của hắn đều sắp tức giận nổ.

“Dương Phóng!”

Lão giả thần bí lộ ra ngạc nhiên, mở miệng kêu lên: “Hảo tiểu tử, nhiều ngày không thấy, quả nhiên cũng đã phát ra thuế biến, quả nhiên là một ngày một cái dạng, không hổ là dung hợp đạo thể cùng đạo quả tinh hoa người.”

“Ma Quân, người ta ở giữa cũng nên có một cái chấm dứt!”

Dương Phóng sau một kích, mở miệng nói ra.

“Không tệ, hôm nay nhất định phải có một cái chấm dứt, Ma Quân, người làm nhiều việc ác, tính toán vô số, hôm nay nhất định phải có một cái chấm dứt!”

Lão giả thần bí mở miệng kêu lên.

“Ma Quân, năm đó người cùng Kiếm Ma cùng nhau tính toán tại ta, đem ta hại đến tình trạng như thế, có thể từng nghĩ tới, sẽ có hôm nay!”

Toàn thân phát ra nồng đậm mùi hôi, mọc đầy từng tác từng tác sâm bạch vẩy xương Lôi Tôn, ngũ khí sâm nhiên, mở miệng nói ra.

“Tốt, thật sự là tốt, xem ra hôm nay cừu nhân của ta thật tới đông đủ.”

Ma Quân lộ ra cười lạnh, ánh mắt thâm thúy, trên thân khí tức mãnh liệt, cuộn cuộn bành trướng, đem một vị cái thể ma vương khí thể hiện ra lâm li cực trí.

“Các người hôm nay đều có cái gì thủ đoạn, không ngại liền toàn bộ thi triển đi ra đi, ta toàn bộ tiếp nhận!”

Ầm ầm!

Phía sau hắc hắc khí cuộn cuộn, vô biên vô hạn, từng mảnh từng mảnh nồng đậm hắc khí tựa như mực tàu nước, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch.

Tại vô tận trong hắc khí, thì là xuất hiện từng đạo lò mờ bóng đen, mô hình mô hình hồ hồ, tản ra mực nát cùng khí tức cổ xưa.

Đều không ngoại lệ, đều là cái này vô số năm qua chết

ở trong tay hắn cái thể cường giả, bị hắn rút ra hồn phách, đã luyện thành khôi lỗi. Giờ phút này theo công lực của hắn vận chuyển, những này cổ lão cường giả hồn phách tất cả đều từng cái hiện lên ra.

“Ma Quân, người thật sự là minh ngoan bất linh, nếu không phải hai người mặt ba đao, tính toán người khác, cũng sẽ không có chuyện hôm nay, chuyện cho tới bây giờ, lão phu cũng không phải không thể cho người một cái cơ hội, chỉ cần người liên thủ với chúng ta, cộng đồng đối phó Thánh giả, chúng ta tuyệt sẽ không đem người thế nào.”

Lão giả thần bí mở miệng.

“Liên thủ với các người?”

Ma Quân cười lạnh, nói: “Liên thủ với các người, các người liên thật tin tưởng ta sao?”

“Đương nhiên không có khả năng triệt để tin tưởng người, người nhất định phải dâng ra linh hồn của người bản nguyên, chúng ta mới có thể tin tưởng người!”

Lão giả thần bí mở miệng quát.

“Để cho ta dâng ra bản nguyên linh hồn? Nằm mơ đi thôi!”

Ma Quân ngữ khí băng lãnh, nhìn chăm chú lên trước mắt đám người, mở miệng nói ra: “Hôm nay ta liền sẽ một hồi các người, nhìn xem các người ai có thể làm gì ta!”

Rống!

Trong miệng của hắn mãnh nhưng rống to, toàn bộ thân hình bắt đầu cấp tốc biến lớn, hô hô rung động, hắc khí

lăn lộn, giống như là thổi phồng, từ nguyên bản bình thường hình thái cấp tốc biến lớn, trong nháy mắt hóa thành mấy vạn mét cao.

Bên người Thí Thần càng là mãnh nhưng ở giữa biến lớn, soạt một tiếng, tách ra máu đỏ tươi ánh sáng, sáng rực loá mắt, tản mát ra từng đợt cổ lão sát cơ nồng nặc, giống như là một cái thế giới màu đỏ ngòm tại dâng lên.

Thí Thần càng là đã từng một vị Ma Nhân, luyện hóa mấy vạn thần linh mới luyện chế thành nghịch thiên cấm khí, uy lực vô song, nội bộ tự xưng một vùng không gian.

Giữa thiên địa loại trừ số ít vũ khí có thể so sánh, cái khác bất kỳ vật gì tại Thí Thần mặt cờ trước đều sẽ nhưng lại rối trí thất sắc,

Nhưng thật vừa đúng lúc, giờ phút này Dương Phóng cùng Lôi Tôn trong tay vừa vạn liên nắm giữ cùng Thí Thần cờ một cái cấp bậc vũ khí, theo thứ tự là đại hoang phá diệt mâu cùng Cửu U đồ.

“Toàn bộ đi chết đi!”

Ma Quân mãnh nhưng rống to, khổng chế lại tinh hồng quỷ dị huyết sắc đại kỳ, trực tiếp hướng về trước mắt đám người nhanh chóng quét sạch mà đi.

Dương Phóng cùng Lôi Tôn bên kia không chút do dự, trực tiếp đem riêng phần mình vũ khí bắt đầu toàn diện khôi phục, hướng về trước mắt to lớn Thí Thần cờ cuồng xông mà đi.

Dương Phóng tại hòa tan hai viên mới Thần Chủng cùng một ao hỗn độn thần dịch về sau, tu vi đã lần nữa thoát thai hoá cốt, trực tiếp đạt đến lúc trước vừa mới thoát khốn Kiếm Ma trình độ.

Hiện tại dù là lấy lực lượng cá nhân cũng có thể ngăn
ngủ khôi phục đại hoang phá diệt mâu.

Oanh!

Toàn bộ chiến mâu lập tức quang mang nhấp nhô, tản
mát ra từng mảnh từng mảnh vô cùng xào xạc nồng
đậm sát cơ, giống như là một cái ngủ say nhiều năm
Thần thú đột nhiên sống lại, từng mảnh từng mảnh sáng
chói phù văn bắt đầu không ngừng sáng lên, mạn thiên
phi vũ, lượn lờ giữa thiên địa.

Toàn bộ mâu trên đỉnh, tinh hồng một mảnh, âm trầm
quỷ dị, phía trên đỉnh lấy một đạo mô hình hồ tàn hồn,
tại thống khổ giây dựa, trong miệng không ngừng phát ra
chật vật thanh âm.

“Giúp ta thoát khốn. . giúp ta thoát khốn. . giúp ta thoát
khốn...”

Ầm ầm!

Khôi phục sau đại hoang phá diệt mâu trực tiếp rần rần
chắc chắc đâm vào Thí Thần trên lá cờ, lập tức giữa hai
bên phát ra vô cùng kinh khủng chùm sáng.

Phương viên mấy vạn dặm không gian tất cả đều tại
kịch liệt run rẩy, mà là một sát na xuất hiện vô số vết rạn,
tựa như biến thành một cái yếu ớt đồ sứ, liền muốn trực
tiếp vỡ nát.

Nhưng vào lúc này, Lôi Tôn bên kia Cửu U đồ cũng rất
cục hoàn thành khôi phục, tại Lôi Tôn, Âm Tuyên, lão giả
thần bí cộng đồng thôi động dưới, Cửu U đồ nở rộ ô
quang, nhanh chóng biến lớn, trực tiếp bao phủ lại
phương viên mấy vạn dặm, trong nháy mắt định trụ
mảnh này sắp vỡ vụn không gian.

“Đồng loạt ra tay!”

Lão giả thần bí kêu to, định trụ mảnh không gian này sát na, đã la lên đám người, hướng về Ma Quân phóng đi.

Ma Quân Thí Thần cờ cùng đại hoang phá diệt mâu trong nháy mắt quán giao ở cùng nhau, giữa hai bên quang mang phun trào, rung động âm âm, dù ai cũng không cách nào làm sao ai, như là sa vào đến nhựa cây chấp bên trong đồng dạng.

Ma Quân ánh mắt phẫn nộ, mấy vạn mét thân thể tản mát ra không có gì sánh kịp khí tức, trực tiếp nhô ra hai cái vô cùng to lớn ma chưởng, hướng về đám người hung hăng đè xuống.

“Toàn bộ đi chết!”

Ầm ầm ầm ầm!

Lão giả thần bí, Lôi Tôn, Âm Tuyên lần nữa cùng Ma Quân chiến đấu kịch liệt đến cùng một chỗ, phát ra từng đợt tiếng tai oanh minh, trong thời gian ngắn, dù ai cũng không cách nào làm sao ai.

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, nhìn chăm chú vào đây hết thấy, đột nhiên thân thể như ánh sáng, lần nữa cực tốc hành động, hai tay kết ấn, lại là một chiêu kinh khủng oanh kích, hướng về Ma Quân thân thể hung hăng đóng đi.

Ầm ầm!

Ma Quân thân thể khổng lồ lần nữa bay tứ tung mà ra, bị Dương Phóng đánh cho kém chút vỡ vụn.

Hiện tại Dương Phóng, đã có được có thể chân chính uy

hiếp Ma Quân lực lượng đáng sợ.

“Dương Phóng tiểu nhi, ngươi đi chết đi!”

Ma Quân rống to, thân thể đang đổ nát sát na, cấp tốc gãy dựng lại, mang theo vô tận nồng đậm hắc khí, huy động hai cái to lớn ma trảo hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng xé rách mà đi.

Dương Phóng thân thể như ánh sáng, trực tiếp cấp tốc cuồng xông mà ra, từ Ma Quân hai cái to lớn ma trảo ở giữa cấp tốc vọt ra, quả là nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Sau đó nắm lấy cơ hội, lại là một chiêu trọng kích, hướng về Ma Quân thân thể hung hăng đóng đi, phát ra tiếng tai oanh minh, khiến cho Ma Quân trên thân máu bắn tứ tung, gầm thét liên tục.

“Đánh thật hay!”

Lão giả thần bí kêu to, “Cùng một chỗ trần áp hẳn!”

Hắn cùng Âm Tuyên, Lôi Tôn lần nữa cấp tốc nhào tới.

Ma Quân lập tức hãm sâu trùng điệp vây công bên trong, lập tức ở vào hạ phong, nhất là Dương Phóng công kích, kinh khủng khó lường, tam đại pháp ấn, mỗi một cái đều cường đại, hết lần này tới lần khác tốc độ lại cấp tốc vô song, luôn luôn tại thời khắc máu chót, không có dấu hiệu nào từ phía sau hắn đến bên trên một kích.

Liên tục oanh minh bên trong, Ma Quân thân thể không ngừng bay ngược, thân thể ở vào sụp đổ cùng gãy dựng lại ở giữa, rất cực cảm nhận được khó tả tử vong nguy cơ.

Những cường giả này, mỗi một cái đều có đặc biệt thủ

đoạn.

Hắn mặc dù mạnh hơn tại mỗi người, nhưng một khi đám người hợp lực, vẫn là sẽ đem hắn triệt để áp chế xuống.

Ầm ầm!

Dương Phóng Sinh Tử Ấn lần nữa hung hăng trùm lên Ma Quân trên thân, đem Ma Quân đánh bay tứ tung mà ra, phát ra gầm thét, trên người một chút xíu mảnh vụn linh hồn bay thẳng ra.

Thân thể của hắn cấp tốc rút lui, khóe miệng chảy máu, khí tức hỗn loạn, muốn rời khỏi phiến khu vực này, cũng rất nhanh phát hiện Dương Phóng, Âm Tuyên, Lôi Tôn bọn người trực tiếp đem hắn đường lui cho một mực phong kín.

“Ma Quân, sự đáo lâm đầu, ngươi còn không nguyện ý đầu hàng sao?”

Lão giả thần bí mở miệng nói ra.

“Để cho ta đầu hàng, nằm mơ đi thôi.”

Ma Quân cười lạnh, nói: “Ta chính là cái thể Ma Quân, thiên cổ vô địch, các người bất quá đều là bại tướng dưới tay ta, coi là ngăn ngại áp chế ta, liền có thể triệt để chiến thắng ta sao? Ngây thơ!”

Thân thể của hắn mãnh nhưng chấn động, hắc khí mãnh liệt, trước đó sau lưng hắn nổi lên đông đảo bóng đen, giờ khắc này tất cả đều bắt đầu gào thét, sau đó cháy hừng hực, trực tiếp tự thiêu, bộc phát ra một cỗ hủy diệt tính ba động, vọt thẳng trời mà lên, biến thành vô tận tinh khí, hướng về Ma Quân thể nội phóng đi.

Ma Quân trong miệng gào thét, ngàn vạn lỗ chân lông mở ra, đang điên cuồng thu nạp những tinh khí này.

Theo những tinh khí này tiến vào thể nội, khí tức của hắn lập tức trở nên kinh khủng hơn, giống như là nước lên thì thuyền lên.

“Không tốt, mau ngăn cản hắn!”

Lão giả thần bí kinh hô.

Liền tại bọn hắn chuẩn bị nhanh chóng hướng về tiến lên thời điểm, Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, bàn tay vung ra, Ma Quân đỉnh đầu hư không trong nháy mắt vỡ ra, oanh một tiếng, nổi lên từng đoàn từng đoàn yêu dị hào quang sáng chói, trực tiếp xuất hiện một cái vô cùng vòng xoáy khổng lồ.

Bên trong lấp lóe các loại quang mang, xích hồng vàng lục thanh xanh tím, ẩn chứa vô cùng hỗn loạn mà nồng đậm khí tức, giống như là khai thiên tích địa đồng dạng.

Các loại hỗn loạn quang mang dung hợp lại cùng nhau, kịch liệt xoay tròn, sau đó lần nữa bắt đầu cấp tốc biến hóa, cuối cùng tất cả quang mang tất cả đều biến mất, chỉ còn lại có một trắng một đen lưỡng sắc quang mang.

Mười tám sắc vòng xoáy chuyển hóa làm âm dương hai đồ!

Ầm ầm!

Tại đạo này âm dương hai đồ xuất hiện sát na, nguyên bản hướng về Ma Quân bay đi vô tận tinh khí lập tức bắt đầu bị cấp tốc cắt đứt, tất cả đều không bị khống chế hướng về kia cái cự đại âm dương hai đồ cuồng xông mà đi, bị quỷ dị âm dương hai đồ chỗ cấp tốc hấp thu.

Không chỉ có như thế, nguyên bản đã xông vào Ma Quân tinh khí trong cơ thể, thế mà cũng lần nữa bị hấp thu một chút ra.

Ma Quân sắc mặt đại biến, vội vàng cấp tốc ngừng đầu, nhãn đồng hung hăng co rụt lại.

“Đây là...”

Hắn rất là không thể tưởng tượng nổi.

Cảm nhận được Thiên Chủng khí tức!

Nhưng xem xét tỉ mỉ, lại không phải Thiên Chủng.

Quý dị âm dương hai đồ, giống như là ẩn chứa thể giới bản nguyên, đang cực lực xoay tròn, tự động thôn phệ thể gian hết thủy lực lượng.

Bất luận cái gì tạo hóa, bất kỳ cái gì tinh khí tựa hồ tất cả đều không cách nào trốn qua âm dương hai đồ thôn phệ.

Liên ngay cả ở vào phía dưới cùng Ma Quân cũng cảm thấy lớn lao hấp lực, khóa chặt hắn thân thể, muốn đem thân thể của hắn nhổ tận gốc, trực tiếp kéo vào trong đó.

Cùng một thời gian, lão giả thần bí, Lôi Tôn, Âm Tuyên mấy người cũng tất cả đều giật nảy cả mình, thân thể cấp tốc dừng lại, kinh nghi bất định, hướng về kia bức to lớn âm dương hai đồ nhìn lại.

“Thiên Đồ? Có Thiên Đồ khí tức!”

Lão giả thần bí nghẹn ngào mở miệng.

“Cái gì?”

Âm Tuyền sắc mặt giật mình, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng, bỗng nhiên giống như là nhớ ra cái gì đó, mở miệng nói ra: “Chẳng lẽ Dương Đạo đã tập hợp đủ mười tám khóa Thiên Chủng, nghe đồn chỉ cần tập hợp đủ nhiều hơn phân nửa Thiên Chủng, liền có thể triệu hồi ra nguyên thủy Thiên Đồ, hắc Thiên Chủng hiện tại đã biến thành âm dương hai đồ, rõ ràng đã phát sinh chất biến.”

“Không thể tưởng tượng nổi, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.”

Lão giả thần bí giật mình nói.

Ầm ầm!

To lớn âm dương hai đồ bị Dương Phóng vận chuyển lại, trực tiếp hướng về phía dưới Ma Quân hung hăng trùm xuống, giống như là hai trọng hoàn toàn bất đồng thiên khung hung hăng đè ép xuống.

Cường đại đáng sợ khí tức, khiến cho Ma Quân nổi giận gầm lên một tiếng, hô ra hai cái to lớn bàn tay, toàn lực oanh kích, kết quả từng mảnh từng mảnh sức mạnh đáng sợ khóa chặt lại hắc thân thể, để thân thể của hắc giống như là đột nhiên đọng lại, trở nên khó mà động đậy.

Đây không phải hắc không muốn nhúc nhích, mà là căn bản động đậy không được.

Âm dương hai đồ áp xuống tới trong nháy mắt, thật giống như có vài chục nặng vô hình thiên khung hung hăng đặt ở trên người hắc, khiến cho thân thể của hắc muôn vàn khó khăn phản kháng.

Trong lòng của hắc chấn kinh.

Thiên Chủng chi lực thật sự đáng sợ như thế!

Cái này Dương Phóng đến cùng tập hợp đủ nhiều ít Thiên Chủng?

“Dương Phóng, người không trấn áp được ta, Chân Ma vô song.”

Ma Quân trong miệng phát ra rống to, cực lực giãy dụa, thân thể tựa hồ phát sinh thiêu đốt, thanh âm oanh minh, rung động âm âm, mỗi một tác máu thịt đều nở rộ ô quang, bắt đầu liêu mạng.

Nhưng mà quỷ dị một màn phát sinh, trên người hấn tất cả ô quang đều tại bị cấp tốc hấp thu, trùng trùng điệp điệp, hướng về to lớn âm dương hai mưu toan bên trong mãnh liệt mà đi.

Cổ quái huyền diệu âm dương hai đồ, tựa hồ thật đại biểu giữa thiên địa bản nguyên, có thể tự động hấp thu hết thủy lực lượng cường đại.

To lớn âm dương hai đồ rất cực hung hăng đặt ở Ma Quân đại thủ phía trên, lập tức để hấn phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, trơ mắt nhìn bàn tay của mình, cánh tay tại một chút xíu biến mất, bị nuốt vào âm dương hai đồ.

“Dương Phóng, mau mau dừng lại, chuyện gì cũng từ từ!”

Ma Quân rất cuộc không lo được, rất cực bắt đầu rống to, tiến hành cầu xin tha thứ.

“Dương Phóng mau dừng lại, không muốn thôn phệ hấn!”

Lão giả thần bí kêu to.

Nhưng mà âm dương hai đồ vẫn là tại tiếp tục đè xuống, thanh âm oanh minh, giống như là một phương vô ngàn vũ trụ, oanh một tiếng, đem Ma Quân thân thể triệt để thôn phệ ở bên trong.

Lão giả thần bí, Âm Tuyền, Lôi Tôn ba người đều là thần sắc đại biến, nhìn về phía bức kia vô cùng to lớn, hạo đặng lấy hủy diệt tính khí tức âm dương hai đồ.

Cái này âm dương hai đồ cư nhiên như thế kinh khủng!

Ngay cả Ma Quân cũng ngăn cản không nổi.

Loại uy lực này quá mức nghịch thiên đi.

Rất nhanh, lão giả thần bí một trận dặm chân, nhanh chóng hướng về đi qua, nói: “Dương Phóng, người không nên trấn áp Ma Quân, chúng ta giữ lại Ma Quân còn có đại dụng!”

“Đại dụng? Cái gì đại dụng?”

Dương Phóng nhíu mày, to lớn âm dương hai đồ cấp tốc thu nhỏ, treo tại đỉnh đầu chỗ.

Bỗng nhiên, hấn thấy được trên bầu trời y nguyên cùng đại hoang phá diệt mâu giăng co cùng một chỗ Thí Thần cò, từ âm dương hai đồ bên trong trực tiếp quét ra một mảnh âm Dương Thần ánh sáng, hướng về Thí Thần cò quét sạch mà cò, lúc này đem Thí Thần cò quyền rơi xuống, trực tiếp rơi vào hấn trong lòng bàn tay.

“Hiện tại phía sau màn hắc thủ sắp viên mãn, xuất quan sắp đến, chúng ta nhất định phải liên hợp hết thủy lực lượng cường đại đến cộng đồng chống lại phía sau màn hắc thủ, Ma Quân đã từng từ phía sau màn hắc thủ lòng bàn tay trốn tới qua, cực kỳ hiểu rõ phía sau màn hắc

thủ thủ đoạn, chúng ta muốn đối phó phía sau màn hắc thủ, tuyệt đối không thể thiếu Ma Quân,

Lui một bước nói, Ma Quân chiến lược, tại tất cả viễn cổ Đại Năng bên trong đủ để đứng hàng mười vị trí đầu, hoàn toàn có thể sung làm một cái cự đại giúp đỡ.”

Lão giả thần bí nói.

“Ồ? Ma Quân từ phía sau màn hắc thủ trong tay trốn tới qua?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, có chút khó tin.

“Đúng vậy, vô số năm trước, phía sau màn hắc thủ còn xa không có hiện tại cường đại như vậy, lúc ấy đang chuẩn bị thanh toán viễn cổ thần linh thời điểm, chuẩn bị đem Ma Quân cũng cùng nhau dọn dẹp, kết quả Ma Quân lại tại phía sau màn hắc thủ trong đuôi giết, sinh sinh trốn thoát.”

Lão giả thần bí mở miệng.

Dương Phóng trong lòng nhanh chóng mãnh liệt.

Nghĩ không ra Ma Quân còn có loại này huy hoàng chuyện cũ.

Cùng phía sau màn hắc thủ chính diện chống lại qua.

“Đúng rồi, kia Ma Quân trước đó lại là bị người nào phong ấn?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ma Quân năm đó mặc dù từ phía sau màn hắc thủ trong tay chạy ra qua, nhưng lại bản thân bị trọng thương, sau đó không lâu liền cùng Kiếm Ma bọn người

bố trí tiểu đạo quả thể giới, nhưng ở tiểu đạo quả thể giới vừa mới thành hình, hấn liền gặp Đa La vương, bị Đa La Vương sở phong.”

Lão giả thần bí mở miệng.

Cũng chính là vào lúc đó, Âm Tuyên, Lôi Tôn, Cổ Phật lần lượt bị Ma Quân tính toán.

Ngay lúc đó Ma Quân, thật có thể nói là phong quang vô lượng.

Dù là bản thân bị trọng thương, vẫn là tuyệt đối nhân vật phong vân.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng bừng tỉnh đại ngộ, mở miệng nói: “Ta thả ra Ma Quân đơn giản, bắt quá các người lại làm như thế nào cam đoan, hấn xác định sẽ thần phục đâu? Nói một cách khác, hấn vạn nhất nếu là chạy trốn, lần sau lại xuất hiện, vậy liền phiền phức lớn rồi, dù sao ngay cả Thánh giả đều không thể làm sao hấn.”

“Người yên tâm, người thả ra hấn về sau, chúng ta sẽ liên thủ bức bách hấn, để hấn giao ra bản nguyên linh hồn, cứ như vậy, hấn sẽ cùng tại nhận người làm chủ nhân, có thể tùy thời bị người chi phối, sẽ không còn lật bàn.”

Lão giả thần bí nói.

“Cũng tốt!”

Dương Phóng gật đầu, âm dương hai đồ lần nữa mãnh liệt xoay tròn.

Hô một tiếng, từ bên trong bay ra một đạo hào quang,

trực tiếp rơi trên mặt đất, lần nữa biến thành Ma Quân thân thể, chỉ bất quá thời khắc này Ma Quân lại dị thường chật vật, sắc mặt khó coi, khoe miệng chảy máu, trên thân khí tức hỗn loạn, tựa hồ vừa mới kinh lịch cái gì dị thường đáng sợ sự tình đồng dạng.

Tại hấn vừa mới hiển hiện, lão giả thần bí, Âm Tuyền, Lôi Tôn liền lập tức xuất thủ, đem Ma Quân thân thể trùng điệp giam cầm ở bên trong.

“Ma Quân, hôm nay ngươi đã chiến bại, ngươi còn có lời gì nói, ngươi là muốn chết vẫn là muốn sống?”

Lão giả thần bí quát.

Âm Tuyền, Lôi Tôn tất cả đều một mặt cười lạnh nhìn về phía Ma Quân.

Ma Quân ánh mắt âm trầm, áo choàng phát ra, trên người tinh khí xói mòn cực kỳ nghiêm trọng, nhìn trước mắt uy hiếp mà đến đám người, trong lòng âm trầm tới cực điểm.

Hấn cảm!

Vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, cái này Dương Phóng tập hợp đủ nhiều như vậy Thần Chung.

Đã diễn hóa thành âm Dương Thần đồ.

“Tốt, ta muốn sống sót, các ngươi muốn thế nào?”

Ma Quân mở miệng.

“Rất tốt, xem ra ngươi còn không hề bơi, ngươi muốn sống sót cũng đơn giản, cứ dựa theo ta trước đó nói làm, giao ra linh hồn của ngươi bản nguyên, nếu không, chúng ta liền đem ngươi giao cho Dương Phóng.”

Lão giả thần bí cười lạnh.

“Các người...”

Ma Quân một trận tức giận.

Nhưng khi hắn nhìn thấy đỉnh đầu âm dương hai mưu toan về sau, hắn vẫn là ánh mắt biến ảo, cấp tốc tiết khí.

“Ma Quân, chúng ta chỉ là muốn linh hồn của người bản nguyên, cũng không phải giết người, người làm gì như thế do dự, người yên tâm, chỉ cần người nghiêm túc địa phối hợp, ta nhất định sẽ sẽ không động tới người may mắn, bằng không, hiện tại người chính là một con đường chết, ta cái này âm dương hai đồ cường đại cỡ nào, người không phải đã lĩnh giáo qua.”

Dương Phóng mở miệng.

Ma Quân một trận trầm mặc, âm trầm mở miệng: “Tốt, ta giao!”

Hắn biết hôm nay đã vô luận như thế nào khó mà chạy thoát.

Hôm nay gặp phải tình huống, không thể so với năm đó hắn tao ngộ Thánh giả muốn nhẹ.

Nhưng là đối mặt Thánh giả hắn còn có thể trốn, nhưng đối mặt Dương Phóng âm dương hai đồ, hắn lại ngay cả chạy trốn khả năng đều không có.

Cái này âm dương hai đồ là Thần Chủng diễn hóa, vô cùng thần bí, đã sơ bộ đã có được Thiên Đồ khí tức, coi là Thiên Đồ hình thức ban đầu, chính là trên đời kinh khủng nhất côi bảo.

Phốc!

Ma Quân võ mi tâm, từ mi tâm của hắn bên trong trong nháy mắt bay ra một đoàn nhỏ bé ô quang, hóa thành một cái màu đen hoa sen, hướng về Dương Phóng bay đi.

Dương Phóng con mắt lóe lên, âm Dương Thần đồ bên trong quét ra một đạo hào quang, trong nháy mắt quần lấy viên kia màu đen hoa sen, đem màu đen hoa sen nắm trong tay.

Vừa mới tới tay, một cỗ phức tạp khí tức liền cấp tốc tràn vào đến hắn trong óc, lập tức nhiều hơn đối với Ma Quân rất nhiều chưởng khống.

“Dương Phóng, thế nào, là thật sao?”

Lão giả thần bí mở miệng hỏi thăm.

“Có lẽ vậy.”

Dương Phóng gật đầu.

Loại này nhân quả không làm được giả, tại mình nhân quả Thần Chủng trước mặt, hết thầy đều không chỗ che thân.

“Vậy là được.”

Lão giả thần bí, Âm Tuyên, Lôi Tôn tất cả đều nhẹ nhàng gật đầu, sau đó lập tức giật đối với Ma Quân phong tỏa, Dương Phóng âm dương hai đồ cũng cấp tốc thu hồi lại.

“Ma Quân, nghĩ người cũng là nhất đại truyền kỳ, chính là nhân vật cái thế, vô số người xách người tên đều táng đảm, nhưng bây giờ lại bị Thánh giả làm cho đông tránh

XZ, không có an bình chi địa, chẳng lẽ không hề nghĩ rằng muốn phản kháng?”

Lão giả thần bí mở miệng, nói: “Bằng vào chúng ta chi lực, chỉ cần liên thủ lại, cộng đồng phản kháng, chưa chắc không có cơ hội.”

“Liên thủ phản kháng? Hắc hắc...”

Ma Quân trên mặt lộ ra từng vết tự giễu, nói: “Muốn phản kháng Thánh giả, nói nghe thì dễ, năm đó chúng ta sáu cái chỉ là kiến tạo một cái tiểu đạo quả thế giới, liền hao phí vô tận tinh lực, viên này tiểu đạo quả có bao nhiêu huyền diệu, các người không phải đã biết, tiểu đạo quả đều đã thần diệu như thế, các người cảm thấy Thánh giả đại đạo quả sẽ kém sao?”

“Nói không phải nói như vậy, chẳng lẽ nhất định phải chết vô thanh vô tức, người mới cam tâm? Vẫn là nói, người cũng nghĩ đầu nhập vào Thánh giả?”

Lão giả thần bí tiếp cận Ma Quân.

Ma Quân lập tức phát ra hừ lạnh, nói: “Ta nhược đầu nhập vào Thánh giả, há có thể sẽ có hôm nay?”

Hắn năm đó cũng là ngạo khí mười phần cường giả, đầu nhập vào Thánh giả mặc dù sẽ để hắn thu hoạch được ngàn người an bình, nhưng lại bán đứng mình bộ phận linh hồn.

Đối với hắn loại này ngạo khí mười phần người mà nói, căn bản không có khả năng bán linh hồn.

Bất quá, hắn nếu sớm biết hôm nay sẽ bị Dương Phóng bắt được, có lẽ năm đó đã sớm đầu nhập vào thánh nhân!

“Vậy là được, dù sao tương lai đã phong tỏa, quá khứ cũng bị hủy diệt, hiện tại chỉ còn lại có đương thời, người ta không tranh đương thời, thật chẳng lẽ muốn chờ giết chóc tới người mới có phản ứng sao? Dù sao cũng là một lần chết, vì sao bắt tử oanh oanh liệt liệt, Thánh giả coi như muốn giết chúng ta, chúng ta cũng muốn băng rơi hấn một chiếc răng!”

Lão giả thần bí lạnh giọng mở miệng, trên thân tràn ngập một cỗ vô hình khí thể cường đại, giống như là đột nhiên biến thành người khác đồng dạng.

“Băng rơi hấn một chiếc răng...”

Ma Quân ánh mắt thâm thúy, trong óc sôi trào mãnh liệt, nhẹ nhàng thở hắt ra, nói: “Các người muốn làm như thế? Tỏ rõ ý đồ cùng Thánh giả quyết đấu?”

“Không, hiện tại liền tỏ rõ ý đồ quá mức không khôn ngoan, rất dễ dàng sẽ bị Thánh giả một mẻ hốt gọn.”

Âm Tuyên trực tiếp lắc đầu, nói ra: “Chúng ta chuẩn bị trước suy yếu Thánh giả cánh chim, đem Đa La vương, Chiến Vương, Tu La Vương, Vô Tướng Thần Hoàng bọn người toàn bộ giải quyết về sau, lại đi ứng phó Thánh giả.”

Ma Quân nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Ta không có ý kiến.”

Trên thực tế, hấn hiện tại đã nộ lên bản nguyên linh hồn, sẽ cùng tại trở thành Dương Phóng nô lệ, cho dù có ý kiến, Dương Phóng không dẫn đầu lên tiếng, hấn cũng không dám đưa ra.

“Còn có Hỗn Động Thần Tộc, Hỗn Động Thần Tộc từ thần thoại thời đại vẫn trường tồn, có thể bị Thánh giả lưu đến bây giờ, tất có chỗ huyền diệu, mà lại. . . minh mông hỗn độn, ta luôn cảm thấy bên trong khác giấu cơ mật.”

Thân thể mùi hôi, mọc đầy Bạch sắc vẩy xương Lôi Tôn đột nhiên nặng nề mở miệng.

“Ồ? Hỗn độn bên trong còn có cơ mật?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, ta từng không chỉ một lần thăm dò qua hỗn độn, càng đi chỗ sâu càng là cảm giác được trống trải vô ngần, tại vô tận xa xôi bên trong, tựa hồ tồn tại một loại để cho ta đều cảm thấy khí tức ngọt ngào...”

Lôi Tôn trầm giọng mở miệng.

Mọi người tại đây đều là chăm chú nhú mào.

Đối với hỗn độn, bọn hắn đều từng thăm dò qua, nhưng không có gặp được Lôi Tôn nói loại tình huống này.

Hắn là vô tận hỗn độn, thật còn có bọn hắn không hiểu rõ đồ vật?

“Năm đó Thánh giả hủy đi hết thủy, bí mật cấu tạo đạo quả, duy chỉ có lưu lại Hỗn Độn Thần Tộc, nếu nói Hỗn Độn Thần Tộc không có cái gì cơ mật, ta vạn vạn không tin...”

Lão giả thần bí nói.

“Chiếu nói như vậy, xác thực cổ quái.”

Dương Phóng mở miệng, nói: “Đúng rồi, còn có một người!”

Hắn lúc này hỏi mình lúc ấy đào xuyên thời không trường hà, từ trong tháp đá thả ra người kia, lúc trước người kia có thể đơn giản mấy chiêu liền đem Vô Tướng

Thần Hoàng cho nuốt sống.

Nếu không phải Vô Tướng Thần Hoàng trốn được rất nhanh, tuyệt đối tại lúc ấy liền chết.

“Người kia lai lịch, ta đến nay đều không làm rõ được.”

Âm Tuyên dẫn đầu lắc đầu sợ.

“Ta đã từng chăm chú tìm hiểu qua, giống như các người, đối với hần hiểu rõ cơ hồ hư vô, từ thần thoại niên đại đến Thời Đại Thái Cổ, tựa hồ chưa từng nghe qua cùng một chỗ liên quan tới người kia ghi chép.”

Lão giả thần bí nói.

Bất quá có thể tưởng tượng, từ trong tháp đá trốn tới tồn tại, tuyệt đối sẽ vô cùng cổ lão.

Bọn hần mấy người kia trên cơ bản đều là Thái Cổ Thần Linh thời đại người, đối với cổ lão người cũng tiếp xúc qua không ít, nhưng mà đáng tiếc, vô luận bọn hần đánh như thế nào nghe, đều không ai biết lai lịch của đối phương.

“Kia huyết sắc nhân ảnh thực lực đáng sợ, chỉ là mấy chiêu liền phế bỏ Vô Tướng Thần Hoàng, chỉ sợ chúng ta nhiều như vậy người liên thủ xuất thủ, cũng ngăn không được hần.”

Dương Phóng mở miệng.

Bên người người lập tức lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

“Nếu không tìm người đi trước liên hệ liên hệ vị kia tồn tại, có lẽ đối phương có thể liên thủ với chúng ta?”

Âm Tuyên mở miệng.

“Người kia hỉ nộ không lộ, ta khuyên các người tốt nhất đừng tùy tiện trêu chọc hắn.”

Ma Quân âm trầm mở miệng.

Dương Phóng vắn lên lông mày, cũng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Không tệ, nhân vật như vậy quá mức đáng sợ, được phong vô số năm, trạng thái tinh thần sớm đã xảy ra vấn đề, có thể không trêu chọc, tốt nhất đừng trêu chọc.”

Hắn nhưng là nhớ rõ, lúc trước mình thả hắn ra, kém chút liền bị hắn cho xử lý.

Nếu không phải thời khắc máu chót, hắn đột nhiên phát bệnh, mình tất nhiên muốn lâm vào to lớn phiền phức bên trong.

“Vậy được rồi, vậy liền không cần để ý hắn, chúng ta thương lượng trước thương lượng làm như thế nào đối phó Vô Tướng Thần Hoàng, Đa La vương bọn người.”

Lão giả thần bí nói.

...

Chương 468 : Tính toán Chiến Vương!

Nồng đậm Hắc Âm bên trong.

Dương Phóng, lão giả thần bí, Ma Quân, Lôi Tôn, Âm Tuyên trực tiếp tiến tới cùng một chỗ, tiến hành thương nghị.

Bất quá liền tại bọn hắn tiến hành lặng yên thương nghị thời điểm, nơi xa, thanh âm oanh minh, không gian cấp tốc vỡ ra, từ bên trong bay qua hơn mười đạo bóng người mạnh mẽ, khuôn mặt ngốc trệ, ánh mắt chất phác, cấp tốc hướng về đám người vọt tới.

“Phát hiện người phản kháng, lập tức xoá bỏ!”

“Phát hiện người phản kháng, lập tức xoá bỏ!”

Từng đợt máy móc băng lãnh thanh âm vang lên.

Hơn mười đạo bóng người mạnh mẽ cùng một thời gian hướng về phía trước xuất thủ.

Đang tiến hành mưu đồ bí mật Dương Phóng, lão giả thần bí, Ma Quân, Lôi Tôn bọn người đồng thời nhướng mày, phát ra hừ lạnh.

Mấy cái này cái xác không hồn, đối phó những người khác cũng tạm được, nhưng muốn đối phó bọn hắn, không khác si nhân nằm mơ.

Tượng Ma Quân, Âm Tuyên loại tồn tại này, cái nào đơn độc xách ra, không phải làm người tuyệt vọng chủ?

“Táng thi!”

Âm Tuyên đột nhiên hét lớn, sau lưng một đầu Thái Cổ thi sông trong nháy mắt nổi lên, tanh hôi gay mũi, cuộn cuộn bành trướng, trọc hoàng sắc bọt nước cuộn cuộn bành trướng, to lớn Thái Cổ thi sông trực tiếp hướng về những này cấp tốc vọt tới cường đại bóng người bao phủ tới.

Oanh một tiếng.

Vừa đối mặt, những này bóng người mạnh mẽ liền trực tiếp bị Thái Cổ thi sông cuốn trúng, thân thể giống như là rơi vào một mảnh to lớn trong nham tương, phát ra tiếng kêu thảm, thân thể xoẹt xoẹt hòa tan.

Trong nháy mắt, bị bọn hắn bị cường đại Thái Cổ thi sông bao phủ hoàn toàn, biến mất tại thi sông mặt ngoài, bị thôn phệ ra.

“Mấy cái này gia hỏa, vì mạng sống, tự nguyện cho Thánh giả làm nô, dâng ra linh hồn, tương đương với gãy mất tiền đồ của mình, sớm đã không xứng thân là Siêu Thoát Cảnh cao thủ.”

Âm Tuyên lạnh giọng mở miệng.

“Bọn hắn hiện tại đồ có bất phàm khí tức, lực lượng chân chính đã yếu đáng thương, đối phó Siêu Thoát Cảnh cao thủ còn có thể, nhưng đối với tư thâm Siêu Thoát Cảnh cao thủ, kém xa.”

Dương Phóng mở miệng, bỗng nhiên nhíu mày nói ra: “Đúng rồi, nếu là siêu thoát phía trên, sẽ là cảnh giới gì?”

“Siêu thoát phía trên?”

Ở đây mấy người đều là nhướng mày, trở nên cực kỳ mất tự nhiên.

Ngược lại là lão giả thần bí dẫn đầu nở nụ cười, nói: “Có thể là cảnh giới gì? Đơn giản là kia hư vô mờ mịt đạo quả cảnh giới thôi, lúc đầu Ma Quân mấy cái nếu là hảo hảo kinh doanh chỗ kia tiểu đạo quả thể giới, tương lai dung hợp đạo thể, thôn phệ tiểu đạo quả, chưa chắc không thể lấy tiến vào nửa bước đạo quả cảnh giới, nhưng cũng tiếc tiểu đạo quả thể giới xảy ra vấn đề, bọn hắn dung hợp tự nhiên cũng xảy ra vấn đề, cho nên là không tiến vào được nửa bước đạo quả cảnh.”

“Đạo quả cảnh? Nói như vậy, cái kia thần bí khó lường Thánh giả hiện tại liền rất có thể đã là đạo quả cảnh?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

“Tự nhiên.”

Lão giả thần bí gật đầu.

Dương Phóng trong lòng bên trong lập tức xuất hiện một vòng vô cùng áp lực cực lớn, không khỏi lần nữa liên tưởng đến rất sớm trước đó, mình đón đỡ Thánh giả nửa nhớ sát thuật sự tình.

“Thánh giả bây giờ còn đang bế quan, đang theo đuổi sau cùng viên mãn, một khi đợi đến hắn triệt để viên mãn, chẳng phải là không người có thể địch?”

Dương Phóng mở miệng.

“Không tệ, nhưng càng như vậy, cho nên chúng ta mới muốn phản kháng!”

Lão giả thần bí mở miệng, nói: “Không phản kháng, hắn là người cũng nghĩ đầu nhập vào Thánh giả, giao ra linh

hồn của mình?”

Dương Phóng nhướng mày, lập tức sinh ra bài xích chi ý.

Hắn ngửa đầu nhìn trời, ánh mắt lần nữa rơi vào khôi phục đại hoang phá diệt mâu bên trên, chỉ gặp đại hoang phá diệt mâu lưỡng mâu phía trên, cái kia đạo mơ hồ tàn hồn như cũ tại từng lần một địa tái diễn trước đó lời nói.

“Trước cứu vô địch Thần Vương xuống tới!”

Dương Phóng nói.

Bên người người lập tức nhẹ nhàng gạt đầu.

Vô địch Thần Vương hiện tại chỉ còn lại có một tia tàn hồn, cũng không biết cái này tia tàn hồn bên trong còn có thể hay không giữ lại độc lập ý thức.

Mấy người lập tức phóng lên tận trời, cấp tốc đi tới trong cao không.

“Ta đến định trụ đại hoang phá diệt mâu, các người ổn định vô địch Thần Vương hồn phách, để không muốn tiêu tán!”

Dương Phóng quát.

Oanh!

Chân khí của hắn tuôn ra, trực tiếp đánh vào thô to đại hoang phá diệt mâu bên trong, khiến cho đại hoang phá diệt mâu một mực định ở chỗ này, còn lại mấy người lập tức bắt đầu toàn lực xuất thủ, hướng về vô địch Thần Vương tàn hồn bao phủ quá khứ.

Toàn bộ trong cao không lập tức khí tức mãnh liệt, lóe ra các loại màu sắc khác nhau quang huy.

Tại mọi người cộng đồng xuất thủ dưới, cái kia đạo mơ mơ hồ hồ tàn hồn rốt cục bị đám người cho liên thủ để xuống.

Tàn hồn vừa hạ xuống dưới, liền lập tức một trận vận vẹo, giống như là nén tàn trong gió, tựa hồ gió thổi qua liền có thể cho trực tiếp thổi tan.

Lão giả thần bí lập tức đánh ra một đạo hào quang, cấp tốc ổn định lại vô địch Thần Vương hồn phách, nhưng cũng chỉ là khó khăn lắm ổn định mà thôi, y nguyên có tùy thời tiêu tán phong hiểm.

“Vô địch Thần Vương tàn hồn quá mức hỗn loạn, trước đó có đại hoang phá diệt mâu chống đỡ sẽ không tiêu tán, hiện tại một khi thoát ly đại hoang phá diệt mâu, tùy thời có tiêu tán mà lo lắng.”

Lão giả thần bí mở miệng.

“Để cho ta tới!”

Dương Phóng hét lớn, từ trên cao bên trong nhanh chóng đáp xuống, hai tay trực tiếp kết xuất một đạo huyền diệu khó lường pháp ấn, quát to: “Tụ hồn!”

Oanh!

Thiên địa tứ phương lập tức hắc khí cuồn cuộn, cương phong gào thét, ô ô chói tai, đếm không hết mảnh vụn linh hồn nổi lên, hướng về vô địch Thần Vương tàn hồn bên trong mãnh liệt mà đi.

Hắn trực tiếp vận dụng lên 【 Tụ hồn 】 Thần Chủng.

Bên người mấy người đều là mắt sáng lên, cẩn thận quan sát lên vô địch Thần Vương.

Chỉ gặp theo từng mảnh từng mảnh vụn linh hồn không ngừng không có vào đến vô địch Thần Vương tàn hồn bên trong, vô địch Thần Vương nguyên bản hỗn loạn mơ hồ tàn hồn, lập tức giống như là đạt được một cỗ thuốc trợ tim, bắt đầu chân chính ổn định, từ hỗn loạn mơ hồ trạng thái dần dần hướng về xử lý thực chất hóa chuyển biến.

Qua đi tới hồi lâu.

Hết thủy biến hóa mới rốt cục dừng lại.

Vô địch Thần Vương hồn phách triệt để trở về.

Chỉ bất quá y nguyên rất yếu, gần như trong suốt, lại khó cũng có trước kinh thiên chiến lược, giờ phút này hai mắt của hắn tang thương, thâm thúy vô ngần, nhìn trước mắt người, phát ra thanh âm khàn khàn: “Là các người đã cứu ta? Hiện tại là thời đại nào?”

“Vô địch Thần Vương, người rốt cục sống, năm đó người đột nhiên vắng mặt, để cho ta lão nhân gia thế nhưng là thương tâm thật lâu, ta kém chút liền đi người mộ địa đào thi đi!”

Lão giả thần bí trực tiếp mở miệng nói ra.

Vô địch Thần Vương ánh mắt lập tức hướng về lão giả thần bí nhìn lại, lộ ra có chút vẻ kinh ngạc, “Là người!”

“Đúng, là ta, không nghĩ tới sao, thời gian qua đi nhiều năm như vậy, người ta còn có lần nữa gặp mặt một ngày!”

Lão giả thần bí nói.

Bên người người đều là thâm kinh hải.

Đã sớm biết lão bất tử này thần bí khó lường, lai lịch xa xưa, nghĩ không ra có thể cùng Thái Cổ Thần Linh thời đại sơ kỳ vô địch Thần Vương dính líu quan hệ?

Lão bất tử này đến cùng là lai lịch gì?

Sẽ không thật có thể ngược dòng tìm hiểu đến thần thoại trong năm a?

“Đa tạ các người giúp ta phục sinh.”

Vô địch Thần Vương mở miệng, ánh mắt hướng về những người khác trên thân nhìn lại, nhìn thấy không ít bóng người quen thuộc, sau đó lại hướng về vô tận Hắc Âm nhìn lại, thanh âm tang thương.

“Phía sau màn hắc thủ chung quy là xuất thủ, sớm tại thần linh thời đại sơ kỳ, ta liền phát hiện đến giữa thiên địa có chút không đúng, mơ hồ xuất hiện một cái cự đại lao tù, vây khốn đám người, ta một phương diện rất muốn đánh phá cái này lao tù, một phương diện khác lại lo lắng lực lượng của mình không đủ, cuối cùng ta vì cố gắng tiến lên một bước, cam nguyện tan đi mình một thân Thần Vương bản nguyên, chuẩn bị phá rồi lại lập, lại không nghĩ rằng tại thời khắc máu chốt, bị người ám toán, đem ta tại suy yếu nhất thời điểm một kích giết chết, cũng may ta đại hoang phá diệt mâu theo giúp ta nhiều năm, đang bị người định trụ ta sát na, tự động bảo lưu lại ta một tia tàn hồn.”

“Người xóa đi mình Thần Vương bản nguyên?”

Lão giả thần bí, Lôi Tôn, Âm Tuyên, Ma Quân tất cả đều lấy làm kinh hải.

Loại này khí phách quả nhiên đủ lớn!

Tuyên cổ triền miên nay, ai có thể làm được một bước này?

Coi như nhập Ma Quân, Kiếm Ma dạng này người đại khí phách, cũng không dám nói tùy ý tan đi mình bản nguyên, lại tu luyện từ đầu.

Nhưng vô địch Thần Vương dám.

“Kia năm đó ám toán ngươi là ai?”

Ma Quân hỏi thăm.

“Là Vô Tướng Thần Hoàng cùng Chiến Vương!”

Vô địch Thần Vương mở miệng, nói: “Vô Tướng Thần Hoàng đối địch với ta nhiều năm, cho tới nay đều là ta đối thủ cũ, hấn tại ta suy yếu nhất thời điểm, một kiếm chém vào linh hồn của ta, mà Chiến Vương thì thừa cơ khống chế lại ta đại hoang phá diệt mâu, đem ta một kích đóng đinh, bất quá bọn hấn mặc dù giết ta, nhưng lại xúc động ta lưu lại đại trận, cuối cùng bị đại trận bức lui ra ngoài!”

“Thì ra là thế.”

Lão giả thần bí, Lôi Tôn, Âm Tuyên bọn người toàn bộ gật đầu.

Bọn hấn rất cuộc hiểu rõ tiền căn hậu quả.

Dương Phóng cũng biết vì sao tại vô địch Thần Vương trong huyết mộ sẽ duy nhất một lần xuất hiện bốn khóa Thần Chủng.

Cái này nhất định là vô địch Thần Vương chuẩn bị ở

sau.

Đại trận bị kích hoạt, ở đời sau tuế nguyệt bên trong liên tục không ngừng địa vận chuyển, tự động hấp dẫn bốn phía Thần Chung tiến đến.

“Vô địch Thần Vương, nơi này không phải nói chuyện địa phương, chúng ta rời đi trước nơi đây lại nói, người bây giờ chỉ là tàn hồn, không nên xuất đầu lộ diện, hẳn là nghĩ biện pháp mau chóng khôi phục đỉnh phong mới được.”

Lão giả thần bí nói.

Vô địch Thần Vương phục sinh, tuyệt đối là bọn hắn một cái cự đại át chủ bài.

Tại thời khắc mấu chốt nói không chừng có thể tạo được tác dụng không tưởng tượng nổi.

Hiện tại cần phải làm là để vô địch Thần Vương mau chóng khôi phục lại.

“Tốt!”

Vô địch Thần Vương gật đầu.

Dương Phóng mấy người cũng cùng nhau gật đầu.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lần nữa nhìn thoáng qua đại hoang phá diệt mâu, lộ ra lưu luyến không rời thần sắc, nhưng vẫn là đem đại hoang phá diệt mâu thu nhỏ, đem nó trả lại cho vô địch Thần Vương.

Bản này chính là đối phương Thần khí, nên vật quy nguyên chủ.

Vô địch Thần Vương tiếp nhận mình luyện chế nhiều

năm vũ khí, ánh mắt phức tạp, mở miệng nói ra: “Vật này cùng ta tính mệnh giao tu, nội bộ lạc ấn hồn phách của ta cùng tinh huyết, ta nhược nghĩ khôi phục đỉnh phong, không thể thiếu vật này tương trợ, nếu không, ta nhất định sẽ đem vật này đưa cho tiểu huynh đệ.”

“Thần Vương khách khí, ta tự thân cũng có vũ khí, đã không cần đến đại hoang phá diệt mâu.”

Dương Phóng mở miệng.

Hắn hiện tại mới được Ma Quân Thí Thần cò, trên thân lại có sáu mặt Thất Sát bia, tất cả đều coi như sát khí.

Nhất là hắn âm dương hai đồ, toàn lực thôi động, không thể so với cực đạo vũ khí yếu.

“Tốt, chúng ta mau rời khỏi!”

Lão giả thần bí mở miệng.

Một đám người cấp tốc khởi hành, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Không bao lâu.

Thần thôn chỗ trong không gian thứ nguyên.

Dương Phóng bọn người phá vỡ không gian, trực tiếp ở chỗ này nổi lên.

Trong thứ nguyên không gian thần bí lão đạo, Khô Vinh Thần Tăng, áo choàng tán phát lão giả tất cả đều sinh ra cảm ứng, từ đằng xa trong nháy mắt đã tìm đến.

Khi thấy trước mắt Ma Quân, Lôi Tôn về sau, mấy người tất cả đều giật nảy cả mình, toàn bộ tinh thần đề phòng.

“Các người!”

Bọn hắn liền tranh thủ ánh mắt hướng về Dương Phóng nhìn sang.

Thực sự không cách nào tưởng tượng, Dương Phóng làm sao cùng mấy cái này mà đầu đi được gần như vậy.

Ma Tôn, Lôi Tôn, Âm Tuyên, đây đều là xâu tuyệt một thời đại ma vương, xú danh chiêu, thủ đoạn hung ác, là vô số trong lòng người căm kỵ tồn tại.

Dương Phóng thế mà đem bọn hắn mang theo tới.

Nhưng rất nhanh thần bí lão đạo, Khô Vinh Thần Tăng bọn người chú ý tới trong đám người cái kia đạo mơ hồ hồn ảnh, khi thấy cỗ kia mơ hồ hồn ảnh về sau, bọn hắn đầu tiên là lộ ra vẻ nghi hoặc, sau đó giống như là cảm giác được cái gì, thốt nhiên biến sắc.

“Vô địch Thần Vương?”

“Người là vô địch Thần Vương?”

Bọn hắn kinh thanh mở miệng.

“Các vị khách khí, dưới mắt ta chỉ là một sợi tàn hồn, chuyên tới để đầu nhập vào.”

Vô địch Thần Vương nói.

“Thần Vương, đây chính là chúng ta tạm thời đặt chân chi địa, người không ngại ngay ở chỗ này khôi phục đi, đúng, còn có một tên!”

Dương Phóng chợt nhớ tới một chuyện, tinh thần ba động trong nháy mắt quét ngang mà ra, rất nhanh phát hiện con kia huyết sắc sư tử con tung tích, lĩnh vực một

quyển, sát na đem con kia huyết sắc sư tử con từ đằng xa cuốn tới.

Huyết sắc sư tử con nguyên bản ngay tại gian phòng nghỉ ngơi, đột nhiên bị cuốn đến nơi đây, lập tức lân giáp đứng vững, toàn bộ tinh thần đề phòng, cấp tốc lùi ra ngoài.

“Ai?”

Nhưng nó rất nhanh cảm giác được một cỗ khí tức quen thuộc, vội vàng cấp tốc liếc nhìn, lập tức đồng tử co rụt lại, kích động dị thường, thân thể trực tiếp nhanh chóng nhào tới.

“Thần Vương! !”

Vèo một cái, vọt tới vô địch Thần Vương phụ cận, gật gù đắc ý, nhiệt huyết sôi trào.

“Tiểu La, người không có việc gì thật sự là quá tốt.”

Vô địch Thần Vương thanh âm tang thương, gạt ra tiểu dung.

“Thần Vương, người còn sống, ta liền biết không ai có thể giết chết người!”

Huyết sắc sư tử con kích động mở miệng.

“Vô địch Thần Vương, lúc trước người tan đi tự thân bản nguyên, thật chẳng lẽ tìm tòi đến đạo quả cảnh áo nghĩa?”

Lão giả thần bí lần nữa nhin không được hiểu kỳ nói.

“Đạo quả cảnh, cao thâm mạt trắc, ngay cả phía sau màn hắc thủ đều khó mà nhìn trộm, ta lại như thế nào có

thể chân chính tìm tòi đến, ta chỉ là phát hiện một cánh cửa, đem nó khó khăn lắm mở ra một cái khe mà thôi, về phần môn hộ hậu phương thế giới, ngay cả ta cũng không biết thông hướng chỗ nào.”

Vô địch Thần Vương mở miệng.

Đạo quả cảnh, thần diệu khó lường, chưa từng có tiền nhân đột phá qua.

Muốn biết cụ thể, chỉ có thể dựa vào bọn hấn tự thân từng bước từng bước tìm tòi Quá Hà.

“Nguyên lai dạng này.”

Lão giả thần bí suy tư.

Cuối cùng bọn hấn không nói thêm lời, từ Dương Phóng đem vô địch Thần Vương đưa ra, vì hấn an bài một chỗ yên lặng bế quan chi địa.

Những người khác lần nữa thương lượng một trận.

“Thánh giả thủ hạ tứ đại chiến tướng, trong đó thực lực mạnh nhất, cũng khó dây dưa nhất thuộc về Chiến Vương, theo ta thấy, hoặc là không động thủ, muốn động thủ trước hết giết Chiến Vương!”

Âm Tuyên nói nhỏ.

“Ta cũng là nghĩ như vậy, Chiến Vương thực lực nghịch thiên, lại cảnh giác dị thường, một khi chúng ta dẫn đầu đối phó những người khác, rất dễ dàng bị hấn sinh ra cảnh giác, đến lúc đó lại nghĩ đối phó hấn đem muôn vàn khó khăn, hiện tại thừa dịp hấn không có sinh ra phòng bị tình huống dưới, là dễ giết nhất hấn.”

Ma Quân mở miệng.

“Ta không có ý kiến.”

Lôi Tôn trầm giọng nói.

Lão giả thần bí khẽ nhú mày, nói: “Ta cũng không có ý kiến.”

“Đã dạng này, ta cũng đồng ý.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Bất quá, Chiến Vương tung tích nên như thế nào đi thăm dò?”

“Điểm này ta ngược lại thật ra biết.”

Ma Quân tiếp tục mở miệng, thanh âm nặng nề, nhìn chăm chú lên đám người, nói: “Trước đây không lâu, Chiến Vương, Đa La vương, Tu La Vương một mực tại liên thủ đối phó vị kia cường giả bí ẩn, mấy lần gây kích về sau, lại thâm nhập hỗn độn, cùng Hỗn Độn Thần Tộc tương liên tay, ngay tại mấy ngày trước, bọn hắn lại cùng vị kia cường giả bí ẩn phát sinh giao thủ, nhưng cũng tiếc, vẫn không có kết quả gì, hiện tại Chiến Vương tựa hồ ngay tại Hỗn Độn Thần Tộc một chỗ lãnh địa bên trong tạm thời tu dưỡng!”

“Ồ? Kia những người khác đâu? người khác có phải hay không cũng tại?”

Lão giả thần bí hai mắt tỏa sáng.

“Cái này ta cũng không rõ ràng, cần tiến một bước điều tra.”

Ma Quân nói.

“Tiến một bước điều tra?”

Lão giả thần bí suy tư, sau đó nhìn về phía đám người, nói: “Làm sao bây giờ? Không bằng chúng ta cùng đi, sau đó phái ra một người xâm nhập trong đó, nhìn một chút có phải hay không Chiến Vương một người, nếu như là, đại gia liền trực tiếp động thủ, đem hắn trực tiếp giải quyết, miễn cho chậm thì sinh biến, nếu như không phải lời nói, đại gia lập tức liền rút lui, thế nào?”

Đám người người nhìn ta, ta nhìn người, nhẹ nhàng gật đầu.

“Có thể!”

“Chuyện này không nên chậm trễ, đại gia lập tức lên đường.”

Lão giả thần bí mở miệng.

Một đám người phá vỡ không gian, lần nữa biến mất nơi đây.

Chỉ còn lại thần bí lão đạo, Khô Vinh Thần Tăng, áo choàng tán phát lão giả mấy người, hai mặt nhìn nhau.

Dương Phóng bọn người nghị luận nội dung là hoàn toàn tránh khỏi bọn hắn.

Bọn hắn mặc dù không biết Dương Phóng bọn người nghị luận cái gì, nhưng thông qua hành vi của bọn hắn, cũng có thể phán đoán, mấy người tính toán hơn phân nửa không nhỏ.

“Dương Đạo thật đã có thành tựu a.”

Thần bí lão đạo lần nữa cảm khái.

Ai có thể nghĩ tới năm đó cùng hắn cùng nhau xâm nhập qua Thần Vương mộ huyết Dương Đạo, hiện tại đã phát

triển đến loại tình trạng này.

Có thể cùng Ma Quân, Lôi Tôn dạng này cái thể ma đầu tương giao...

...

Thời gian vượt qua.

Một phương hướng khác.

Nguyên thuộc về Hắc Âm âm mai chỗ sâu.

Giờ phút này, lại xuất hiện một cái cự đại kết giới, bên trong đèn đuốc sáng trưng, xuất hiện liên miên công trình kiến trúc, rất nhiều Hỗn Độn Thần Tộc cao thủ ở bên trong hành tẩu.

Ăn ở cùng nhân loại tầm thường có cự lớn khác nhau.

Nghiễm nhiên giống như là một cái trấn nhỏ đồng dạng.

Loại trừ những này Hỗn Độn Thần Tộc cao thủ bên ngoài, còn có rất nhiều sớm lấy đầu nhập vào phía sau màn hắc thủ người, có người biến thành cái xác không hồn, ngơ ngơ ngác ngác, có người thì bị giữ linh trí, cùng người thường không khác.

Kết giới bên ngoài.

Dương Phóng mấy người thân thể vô thanh vô tức ở giữa nổi lên, khí tức nội liễm, hoàn toàn giấu tại hư vô, xa xa quan sát lấy phía trước Bạch sắc kết giới.

Bỗng nhiên, Dương Phóng lại nghĩ tới một chuyện, nhìn về phía lão giả thần bí, nói nhỏ: “Đúng rồi, trước người từ Lam Tinh thu đi không ít người cùng thổ địa, những người kia hiện tại ở đâu?”

“Yên tâm, cũng còn còn sống, bị ta để vào thứ nguyên không gian, người muốn đi nhìn, hôm nào dẫn người đi nhìn, hiện tại trước đừng phân thân.”

Lão giả thần bí đáp lại.

Dương Phóng ánh mắt lần nữa nhìn về phía trước mắt kết giới, trong lòng mãnh liệt, nói nhỏ: “Các người ở chỗ này chờ ta, ta đi qua nhìn một chút!”

Hắn có Hắc Âm thần chủng, lại nắm giữ tốc độ ánh sáng, tinh thông đại trận phương pháp phá giải, từ hắn quá khứ không có gì thích hợp bằng.

“Tốt!”

Bên người mấy người toàn bộ gật đầu, không có chút nào ý kiến.

Cuối cùng Dương Phóng hóa thành ô quang, trong nháy mắt biến mất, hướng về kết giới vô thanh vô tức ở giữa cấp tốc tiếp cận mà đi.

Không bao lâu, thân thể của hắn đã triệt để tiếp cận kết giới.

Mắt thấy trước mắt hơi nước trắng mịn mờ kết giới, trong cơ thể của hắn 【trời trận】 Thần Chủng vận chuyển, đáy mắt bên trong trong nháy mắt nổi lên vô số đạo lít nha lít nhít phù trận.

Lập tức trước mắt kết giới trong mắt hắn giống như là bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi dạng đồng dạng.

Không còn là mộng lung trắng noãn năng lượng thể, mà là biến thành vô số đạo tinh mịn quý dị phù văn, tất cả phù văn đều tại lóe lên lóe lên, không ngừng phụt ra hút

vào , dựa theo đặc hữu sắp xếp trình tự tiến hành sắp hàng.

Dương Phóng con mắt chớp động, lẳng lặng địa nhìn chăm chú lên những phù văn này, sau đó bàn tay nhô ra, bị một lớp hào quang mông lung bao phủ, trực tiếp nhẹ nhàng đặt tại trong đó một cái khu vực.

Lập tức nơi đó phù văn bắt đầu chậm chạp du tẩu, như là bị một cỗ lực lượng thần bí chỗ điều khiển, từng nét bùa chú cấp tốc na di, tự động mở ra một con đường.

Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na dung nhập trước mắt kết giới, biến mất trong nháy mắt không thấy.

“Thiên Chứng chi lực, quả nhiên thần bí khó lường, tiểu tử này, thật là khiến người hâm mộ!”

Nơi xa, lão giả thần bí phức tạp nói.

Một bên Ma Quân cùng Âm Tuyên lập tức phát ra hừ lạnh, diện mục âm trầm.

Năm đó nếu không phải cái này lão giả thần bí phá hủy bọn hắn bố cục, căn bản liền sẽ không xuất hiện Dương Phóng như thế một cái biến số.

Nhưng bây giờ nói cái gì đều trễ.

Kết giới bên trong.

Dương Phóng thân thể trong nháy mắt xuyên thẳng qua mà vào, sau đó lập tức liễm tức hóa ảnh, quay đầu hướng về sau lưng kết giới nhìn lại.

Chỉ gặp vừa mới bị na di phù văn, một lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Hắn xoay người lại, trực tiếp bắt đầu hành động.

Không bao lâu, hắn phát hiện một tòa cự đại rộng lớn cung điện, ánh mắt chớp động, lập tức hướng về kia chỗ cung điện to lớn tiếp cận quá khứ.

Không có gì bất ngờ xảy ra, cung điện bên ngoài quả nhiên cũng tồn tại đại trận.

Nhưng là tại Dương Phóng 【trời trận】 Thần Chủng tác dụng dưới, trước mắt đại trận rất nhanh liền bị phá ra, thân thể của hắn chợt lóe lên, trực tiếp tiến vào cung điện chỗ sâu.

...

Hôm nay có việc, năm ngàn chữ ~

Thật có lỗi!

...

Chương 469 : Luyện hóa Chiến Vương!

Cung điện to lớn, lò mờ mà kiểm chế.

Dương Phóng khi tiến vào về sau, lập tức đem ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng liếc nhìn, rất nhanh nhíu mày.

Chỉ gặp cung điện to lớn, loại trừ ngoại giới tồn tại trận pháp bên ngoài, nội bộ cũng tồn tại cấm chế dày đặc, tựa như là có một trương vô hình mạng nhện đem từng cái thông đạo cho toàn bộ che đậy.

Từng đạo con đường, khắp nơi môn hộ, đều đang lóe lên hào quang.

Dương Phóng Thiên Mục Thần Chung cùng Phong luật Thần Chung toàn bộ vận chuyển, lại phát hiện tại cấm chế dày đặc phía dưới, Thiên Mục cùng Phong luật tất cả đều bị áp chế tới cực điểm.

Lông mày của hắn nhăn lại, cuối cùng đành phải hướng về phía trước tiếp tục tiếp cận mà đi.

Xùy!

Lại là một chỗ cấm chế bị hắn vô thanh vô tức ở giữa phá vỡ, thân thể chợt lóe lên, hòa tan vào.

Sau đó, hắn bắt đầu ở toàn bộ cung điện to lớn bên trong tiến hành tìm kiếm.

Bất quá cổ quái là, một đường đi tìm, toàn bộ cự điện yên tĩnh đến cực hạn.

Từng đầu hành lang, khắp nơi gian phòng tất cả đều là không có một ai.

Thật giống như hoàn toàn là trống không đồng dạng.

Cái này khiến hắn lần nữa suy tư.

“Hắn là nơi đây là cái gì bảo tàng chi địa, che giấu cái gì côi bảo?”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Có thể coi là là cất giấu cái gì côi bảo, cũng hầu như đến sẽ có người trông coi a?

Hiện tại ngay cả một cái trông coi người đều không có, thực sự cổ quái.

Dương Phóng không tin, lần nữa bắt đầu chăm chú tìm kiếm.

Không bao lâu, toàn bộ to lớn cỗ điện từ đầu tới đuôi bị hắn tìm tòi một lần, nhưng vẫn là trống rỗng, không có một bóng người.

Lông mày của hắn lần nữa vắn ở cùng nhau.

“Có phải hay không là trong trận có trận? Chẳng lẽ tại chỗ này cung điện bên trong còn có cái khác trận pháp?”

Hắn càng nghĩ càng thấy đến có khả năng, rất nhanh lại từ đầu đến đuôi bắt đầu tìm tòi.

Toàn bộ tuyệt không có khả năng thật sự là trống không.

Bởi vì cấm chế bên trong nhiều lắm, nếu quả như thật là trống không lời nói, làm gì bố trí nhiều như vậy cấm

ché?

Tại Dương Phóng lần thứ hai chăm chú tìm kiếm phía dưới, rốt cục, bị hấn phát hiện dị thường.

Bước chân hấn dừng lại, hướng về phía trước một chỗ góc ngách nhìn lại, trong lòng kinh nghi.

Chỗ kia nơi hẻo lánh rõ ràng không có một ai, nhưng là hấn lại cảm giác được một cỗ yếu ớt năng lượng ba động, rất là thần bí cùng tối nghĩa.

“Có trận pháp?”

Hấn lần nữa vận chuyển lên 【trời trận】 Thần Chủng, đột nhiên rót vào hai mắt, nhìn về phía trước.

Sát na, tại đáy mắt của hấn bên trong xuất hiện lần nữa một tầng cực kỳ tinh mịn quỷ dị phù văn, du tẩu không ngừng, giống như là quái dị côn trùng đồng dạng.

Tại cái này vô số phù văn hậu phương, thì là một cái cường đại Hỗn Động Thần Tộc trưởng lão, lẳng lặng xếp bằng ở đây, không nhúc nhích, như cùng ở tại thủ hộ lấy cái gì đồng dạng.

Nhìn thật kỹ, tại phía sau của hấn rõ ràng là một chỗ nặng nề cửa đá.

“Quả nhiên có gì đó quái lạ.”

Dương Phóng thầm nghĩ.

Là hấn biết như thế lớn một cái cỗ điện, không có khả năng thật không ai.

Nghĩ không ra thật là trong trận có trận!

Chỗ kia nặng nề sau cửa đá phương tất nhiên có giấu đồ vật.

Dương Phóng thân thể lập tức vô thanh vô tức hướng về trước mắt trận pháp tiếp cận quá khứ.

Chỗ này trận pháp khoảng cách vị kia Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão quá mức tới gần, rất dễ dàng sẽ trực tiếp kinh động tới, cần cực kỳ nhỏ lực thao túng mới được.

Dương Phóng cẩn thận từng li từng tí vận chuyển Thần Chung, tựa như một cái kỹ thuật cao siêu mở khóa tượng, vô thanh vô tức từ trận pháp phía dưới mở ra một cái nhỏ xíu lỗ hồng, toàn bộ thân hình tựa như một đạo bóng ma, sát na hiện lên.

Đúng lúc này!

Vị kia Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão giống như là sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên mở ra già nua hai mắt, hướng về trước mắt khu vực liếc nhìn mà đi.

Lại phát hiện trước mắt khu vực trống rỗng một mảnh, đại trận như cũ tại vô thanh vô tức vận chuyển.

Toàn vẹn không có bất cứ động tĩnh gì.

Hắn khẽ nhíu mày, chuẩn bị lần nữa nhắm hai mắt.

Lại toàn vẹn không có chú ý tới, tại cái bóng của hắn bên trong một đoàn bóng đen ngay tại vô thanh vô tức ở giữa phóng đại, tựa như một cái nặng nề màu đen thẫm, đứng thẳng lên, mang theo nồng đậm kiềm chế khí tức, trực tiếp hướng về vị này Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão hung hăng bao trùm xuống dưới.

Vị này Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão lần nữa biến sắc, vệt vàng cấp tốc quay đầu.

“Người là . . . ngô!”

Thanh âm của hắn trong nháy mắt im bặt mà dừng, cả người trực tiếp bị nặng nề bóng đen thôn phệ, kịch liệt giãy dụa, đem toàn bộ bóng đen đều cho giãy dụa vụn và vụn vụn, không ngừng biến hình.

Nhưng không có bất cứ tác dụng gì.

Quái dị bóng đen tựa như một cái vô hình ác ma, đem hắn kéo vào vực sâu, không ngừng mà hấp thu lực lượng của hắn, khiến cho hắn giãy dụa càng ngày càng yếu, càng ngày càng nhẹ.

Đến cuối cùng, vị này Hỗn Độn Thần Tộc trưởng lão trực tiếp trở nên không nhúc nhích, tựa như bị triệt để thôn phệ đồng dạng.

Bóng đen một trận vụn vụn, lần nữa ngã vào trên mặt đất, trở nên không có chút nào âm thanh.

Mọi chuyện đều tốt tượng xưa nay chưa từng xảy ra qua đồng dạng.

Dương Phóng ánh mắt lập tức nhìn về phía trước mắt cửa đá, chỉ gặp trên cửa đá thành linh cũng tồn tại không ít quái dị phù văn, lít nha lít nhít, ẩn đầy toàn bộ trên cửa đá.

“Cái này cửa đá bên trong khẳng định có đồ vật, coi như không phải Chiến Vương, cũng tất nhiên ẩn giấu cái khác coi bảo.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, sau đó lần nữa thôi động 【trời trận】 Thần Chủng, hướng về trước mắt cửa đá dũng mãnh lao tới.

Lại phát hiện hấn Thần Chung chỉ lực vừa mới tác dụng trên đó, phía trên phù văn liền cấp tốc uốn éo, bắn ra một cỗ cường đại lực lượng, trực tiếp đem hấn bàn tay bắn lui ra.

Dương Phóng lập tức lộ ra vẻ kinh dị.

“Lợi hại! Cái này trận pháp vậy mà như thế cổ quái, ngay cả ta Thần Chung đều có thể bắn ra đến!”

Hấn không tin, tiếp tục gia tăng lực lượng hướng về những phù văn này dũng mãnh lao tới.

Lập tức, phù văn lấp lóe, tiếp tục bắn ra một cỗ sức mạnh mạnh mẽ, hướng về Dương Phóng lòng bàn tay đạn tới.

Bất quá tại Dương Phóng chăm chú cắt giảm dưới, những phù văn này lực lượng lập tức vẫn là rất nhanh trở nên suy yếu, mơ mơ hồ hồ, bắt đầu bị chậm rãi kích thích.

Ước chừng qua hồi lâu.

Phía trên mấy cái phù văn mới rốt cục triệt để tản ra.

Dương Phóng chậm chậm thở dài một ngụm, trên mặt mồ hôi lâm ly.

“Loại trận pháp này quả thực quỷ dị, nếu là địa phương khác cũng khắc xuống loại trận pháp này, vậy nhưng thật sự là đại phiền toái.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Thân thể của hấn hóa thành bóng ma, trực tiếp dọc theo nặng nề cửa đá khe cửa chui vào đến cửa đá bên trong.

Mới vừa vào đến, Dương Phóng liền cảm thấy một cỗ cường đại khó lường khí tức khủng bố, giống như là thương khung ép xuống hướng về phía đại địa, lại giống là đầy trời tinh thần cùng nhau vẫn lạc, một loại làm người tuyệt vọng hủy diệt tính khí tức tại toàn bộ trong thạch thất phun trào.

Cho người ta một loại cảm giác, giống như là cổ lão vũ trụ tại một lần nữa mở.

Không gian bốn phía bên trong, tràn ngập đầy Địa Hỏa Phong Thủy lực lượng đáng sợ.

Dương Phóng trong lòng giật mình, liễm giấu toàn bộ khí tức, hướng về phía trước nhất nhìn lại.

Chỉ gặp mờ tối thạch thất phía trước nhất thành linh xuất hiện một cái đen nhánh cao lớn tế đàn, giống như là một đầu viễn cổ cự thú phủ phục tại đây.

Trên tế đàn nhuộm đầy cao thủ huyết thủy, rất nhiều máu nước đều đã bởi vì thời gian quan hệ, ngưng kết thành màu nâu đen.

Nhưng càng là như thế, càng là có thể cảm giác được sát ý tiêu điều.

Tại cái này màu đen tế đàn trên cùng.

Một đầu cao lớn vĩ ngạn bóng người, lẳng lặng ngồi xếp bằng, không nhúc nhích, quanh thân tản mát ra không cách nào tưởng tượng khí tức, tựa như là toàn bộ thế giới chúa tể, sau lưng xuất hiện rờn rã bốn cái cự đại màu đen vòng sáng, mỗi một cái màu đen vòng sáng đều đang chậm rãi xoay tròn.

Mỗi một lần xoay tròn đều từ những này màu đen vòng sáng bên trong tản mát ra từng đợt hủy diệt lòng người

khí tức.

“Chiến Vương!”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

Cái này thạch thất bên trong đúng là bế quan Chiến Vương!

Chiến Vương quả nhiên đủ mạnh!

Giờ khắc này mang đến cho hắn một cảm giác, đơn giản so trước đó Vô Tướng Thần Hoàng còn kinh khủng hơn gấp bội.

Không hổ là Thánh giả thủ hạ mạnh nhất chiến tướng.

“Ừm?”

Bỗng nhiên, nhắm mắt ngồi xếp bằng Chiến Vương, trực tiếp mở ra hai mắt, kinh tâm động phách, tựa như hai cái màu đen vũ trụ tại đáy mắt của hắn mở ra.

Một đôi đáng sợ ánh mắt trực tiếp hướng về Dương Phóng chỗ phương vị nhìn sang.

“Chỉ là đạo chích, có thể xâm nhập ta bế quan chi địa, xem ra Hỗn Độn Thần Tộc thật sự là càng ngày càng không tưởng nổi, ngay cả thủ đại môn đều không thể làm được.”

Thân thể vĩ ngạn, tóc dài rối tung Chiến Vương, ngữ khí lạnh lùng, phát ra nặng nề thanh âm, cả phòng bên trong đều bị khí thế của hắn chỗ bổ sung.

“Hắn phát hiện ta rồi?”

Dương Phóng nheo mắt.

Ầm ầm!

Đột nhiên Chiến Vương đại thủ giơ cao, ánh mắt băng lãnh, bỗng nhiên phát tay chém thẳng, một đạo cực kỳ khủng bố hào quang sát na hướng về Dương Phóng bên này cuồng quét mà đến, giống như là kinh khủng đao cương, đánh thẳng Dương Phóng thân thể mà đi.

Dương Phóng không chút nghĩ ngợi, sát na hiển hiện thân thể, Thí Thần cò nơi tay, đột nhiên quét sạch mà qua.

Soạt!

Một tầng vô cùng đáng sợ ô quang trong nháy mắt xông ra, trực tiếp đụng phải Chiến Vương quét ra tới cái kia đạo kinh khủng hào quang.

Oanh!

Toàn bộ thạch thất bên trong lập tức thanh âm oanh minh, khí tức hủy diệt lẫn lộn, giống như là vô số viên tinh thần nổ tung, không nói ra được kinh tâm động phách.

Chiến Vương bỏ ra đến cái kia đạo sáng chói hào quang, bị Dương Phóng sinh sinh vỡ nát.

Hắn không chút do dự, theo sát lấy huy động Thí Thần cò, lần nữa hướng về Chiến Vương thân thể tiếp tục cuồng quét mà đi, một cỗ mạnh hơn hủy diệt tính ba động nhanh chóng hướng về hướng về phía Chiến Vương.

“Thí Thần cò!”

Chiến Vương ngữ khí kinh khủng, nhận ra mặt này cổ

lão cờ xí.

Thân thể của hắc y nguyên cao tọa tế đàn, không nhúc nhích, nhưng là sau lưng tứ đại vòng xoáy màu đen lại bỗng nhiên bay ra một cái, cấp tốc phóng đại, ô ô rung động, hạo đặng ra khó tả hủy diệt tính khí tức, trực tiếp hướng về Thí Thần cờ quét ra tới kinh khủng chùm sáng cắn nuốt.

Lập tức tất cả quang mang tất cả đều cấp tốc tràn vào đến cái kia vòng xoáy màu đen bên trong, bị vòng xoáy màu đen nhanh chóng thôn phệ, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng sắc mặt biến hóa.

Thật quái dị thần thông!

Cùng loại hắc âm dương hai đồ!

Bất quá hắc không có ý định bộc lộ ra âm dương hai đồ, mà là chuẩn bị đem Chiến Vương dẫn xuất đi lại trấn áp.

Ở chỗ này dù sao thuộc về đối phương địa bàn, thêm một khắc, đều lúc nào cũng có thể sẽ có cái khác cao thủ chạy đến, đến lúc đó tình huống sẽ đối với hắc cực kỳ bất lợi.

Dương Phóng lần nữa mãnh liệt huy động Thí Thần cờ, càng nhiều hủy diệt tính chùm sáng xông ra, lít nha lít nhít, một mảnh đen nhánh, trực tiếp hướng về Chiến Vương thân thể bao phủ tới.

Oanh một tiếng, Chiến Vương trước đó thả ra cái kia vòng xoáy màu đen lập tức bị chấn một trận hỗn loạn, bắt đầu tiêu tán.

Chiến Vương rất nhanh phát ra hừ lạnh, sau lưng theo

sát lấy lại lao ra một cái cựa đại vòng xoáy màu đen, hai cái vòng xoáy màu đen ô ô xoáy tròn, phát ra chói tai thanh âm, cấp tốc thôn phệ lấy nơi đây tất cả năng lượng.

Từng mảnh từng mảnh khí tức mang tính chất hủy diệt liên tục không ngừng địa xông ra, tất cả đều tự động không có vào đến vòng xoáy bên trong.

Dương Phóng quay người liền đi, hóa thành bóng ma, cấp tốc xông ra thạch thất.

Vì có thể dẫn xuất Chiến Vương, hắn cũng không chân chính bại lộ toàn bộ thực lực, chỉ là phát huy một phần thực lực mà thôi.

“Muốn đi?”

Chiến Vương ngữ khí băng lãnh, to lớn vòng xoáy màu đen bỗng nhiên va chạm mà ra, oanh một tiếng, đem trước mắt cửa đá nhất cử chấn vỡ, khí tức khủng bố bốn phía quét ngang.

Sau đó thân thể của hắn nhanh chân đi ra, như là súc địa thành thốn, một bước hơi biến hóa diệt, mang theo băng lãnh khí tức kinh khủng, hướng về ngoại giới đi tới.

Giờ khắc này, không gian dưới chân hắn, thật giống như có thể tự động gãy diệt, một đường đi qua, đuổi sát Dương Phóng thân thể mà đi.

Dương Phóng tốc độ cực nhanh, một đường phá giải trận pháp, rất nhanh đã triệt để xông ra chỗ này cự điện.

Tại xông ra về sau, hắn lần nữa trở lại, lộ ra cười lạnh, phát ra mãnh liệt tinh thần ba động, sau đó lần nữa hướng về ngoại giới lao đi.

Ầm ầm!

Sau lưng khí tức khủng bố mãnh liệt, trùng trùng điệp điệp, liên miên liên miên không gian bắt đầu vỡ nát.

Chiến Vương thân thể không nhanh không chậm, một mực xông sau lưng Dương Phóng, dù là Dương Phóng thân thể hóa thành bóng ma trạng thái, tựa hồ vẫn như cũ khó thoát pháp nhãn.

Ánh mắt của hắn băng lãnh, khí tức kinh khủng, sau lưng bốn cái vòng xoáy màu đen ô ô xoay tròn, tựa hồ đại biểu tứ trọng bất đồng vũ trụ, từng đợt Thiên Địa Khai Tịch khí tức không ngừng từ bên trong bạo đả mà ra.

“Muốn cố ý đem ta dẫn xuất đi sao? Sâu kiến chính là sâu kiến, cho dù đem ta dẫn ra, ngươi có thể làm gì ta? Ta nói muốn lưu lại ngươi, không có bất kỳ người nào có thể bảo trụ ngươi!”

Oanh!

Trước mắt hắn không gian vỡ vụn nhanh hơn, toàn bộ thân hình xuyên qua, nhanh đến mơ hồ, khí tức hỗn loạn mà mơ hồ, một cái đại thủ đi lên hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng vồ xuống.

“Thí Thần cờ cũng không giúp được ngươi!”

Toàn bộ đại thủ nhanh chóng phóng đại, tựa như che khuất bầu trời, mang đến cực kỳ mênh mông mà cảm giác nặng nề, năm cái ngón tay phân biệt đại biểu giữa thiên địa Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, ẩn chứa năm loại bất đồng kinh khủng nguyên tố.

Dương Phóng thân thể trong nháy mắt bị từ trạng thái hư vô sinh sinh bức ra, sau đó nương mảy, Thí Thần

cờ tiếp tục huy động lên đến, bộc phát ra sáng chói ô quang, trực tiếp hướng về đối phương đại thủ cuồng quét mà đi.

Đông!

Càng thêm đáng sợ ba động từ nơi này tản ra, kinh động đến toàn bộ kết giới thế giới.

Dương Phóng thân thể mượn nhờ một cỗ cường đại lực lượng, trong nháy mắt rút lui, 【 cực quang 】 Thần Chung thi triển mà ra, thân thể hóa quang, trực tiếp hướng về bên ngoài cuồng xông mà đi, ha ha cười nói: “Chiến Vương không gì hơn cái này, hôm nay lĩnh giáo hoàn tất, cáo từ!”

“Ừm?”

Chiến Vương ánh mắt trở nên âm lãnh đáng sợ, tựa hồ cũng không nghĩ tới Dương Phóng tốc độ thể mà lại từng cái xem tiêu thẳng đến loại trình độ này.

“Còn tại ẩn giấu thực lực sao? Bất quá, ngươi trốn không thoát, như bóng với hình!”

Oanh!

Thân thể của hắn phát sáng, đã vận hành lên một môn đại thần thông, thân thể cùng Dương Phóng thân thể trực tiếp sinh ra liên quan, toàn bộ tốc độ lập tức tiêu thẳng, hướng về phía trước cực tốc cuồng cướp.

Như bóng với hình, tốc độ loại pháp tắc, dị thường hiếm thấy cùng khó tu.

Một khi tu luyện thành công, tự thân sẽ cùng địch quân thân thể tương khóa lại, đối phương có bao nhanh, tự thân liền có bao nhanh, vĩnh viễn cũng thoát khỏi không

xong mình, thẳng đến triệt để đuổi kịp.

Dương Phóng cực tốc vọt tới trước, hai bên thời gian, không gian tất cả đều đang nhanh chóng biến ảo, bỗng nhiên cảm thấy được sau lưng tình huống, không khỏi trong lòng ngưng tụ.

“Không hổ là Chiến Vương, phương diện tốc độ lại cũng không hề yếu.”

Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Trong nháy mắt hai người một đuổi một chạy, xông ra không biết bao xa.

Chiến Vương nội tâm cực kỳ tự phụ, ánh mắt băng lãnh mà đáng sợ, căn bản không cho rằng Dương Phóng có uy hiếp thực lực của hắn.

Trên đời này, loại trừ Thánh giả, không có bất kỳ người nào có thể giết chết chính mình.

Đây là xuất từ đối với tự thân thực lực cường đại tuyệt đối tự tin.

“Người còn chuẩn bị đi nơi nào trốn? Nơi này chính là nơi chôn thân người!”

Chiến Vương đột nhiên hét lớn, sau lưng bốn đạo vòng xoáy màu đen trực tiếp phá vỡ không gian, nhanh chóng hướng về Dương Phóng thân thể cuồng vọt tới.

Lần đầu, hắn đem bốn đạo vòng xoáy toàn bộ vận chuyển mà ra.

Dương Phóng trong nháy mắt sinh ra một loại mãnh liệt cảm giác nguy cơ, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc trở lại, trong tay Thí Thần cờ bộc phát ra một mảnh kinh khủng

âm trầm quang mang, trực tiếp dùng sức hướng về bốn đạo vòng xoáy cuồng quét mà đi.

Lập tức thiên băng địa liệt, không gian sụp đổ.

Toàn bộ khu vực đều đang nhanh chóng vỡ nát,

Dương Phóng một bên vung ra Thí Thần cờ, một bên tiếp tục cuồng xông.

Tại lại xông ra một khoảng cách về sau, rốt cục, thân thể của hắn triệt để dừng lại, đột nhiên trở lại, nói: “Đủ rồi, Chiến Vương, người thật sự cho rằng ta là bùn nặn, có thể tùy ý người giết sao?”

Ầm ầm!

Không gian sụp đổ, hủy diệt tính khí tức như là núi kêu biển gầm, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch.

Chiến Vương thân thể vụt xuất hiện ở đây, ánh mắt băng lãnh, thân thể cao lớn, hờ hững nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Rốt cục không chạy trốn nữa sao?”

Dương Phóng cười lạnh, không nói một lời, huy động Thí Thần cờ, lần nữa hướng về Chiến Vương oanh sát mà đi.

Chiến Vương trên thân đột nhiên bộc phát ra kinh khủng chùm sáng, bốn cái vòng xoáy màu đen dùng trong lúc nhất thời cuồng bay mà ra, tựa như biến thành bốn vòng đen nhánh Ma Nhật, hướng về Dương Phóng nghiền ép mà đi.

Một nháy mắt, Thí Thần cờ quét ra tới quang mang bị bốn cái Ma Nhật nhanh chóng vỡ nát, căn bản không có nổi chút tác dụng nào.

Bốn vòng kinh khủng Ma Nhật như cũ tại hướng về Dương Phóng nhanh chóng rơi xuống mà đi.

“Chỉ là Thí Thần cờ cũng nghĩ cùng ta chống lại, không khác người si nói mộng, liền xem như Thí Thần cờ chủ nhân chân chính xuất hiện, ta đều không để trong mắt.”

Chiến Vương ngũ khí băng lãnh, bốn cái Ma Nhật ô quang sáng chói, quét sạch toàn bộ thiên địa.

Dương Phóng Thí Thần cờ bị nhanh chóng áp chế, biến sắc, rốt cục không còn bảo lưu, âm ỉ vừa kêu, âm dương hai đồ lần nữa nổi lên, oanh một tiếng, một đen một trắng, lóe ra huyền diệu cao thâm vô thượng đạo vận, giống như là đại biểu giữa thiên địa nguyên thủy nhất, cổ xưa nhất lực lượng.

Ông!

Toàn bộ không gian rung chuyển, thời gian hỗn loạn, không gian hỗn loạn.

Hết thảy đều tại bị cấp tốc can thiệp.

Bốn khóa sáng chói màu đen Ma Nhật cũng bị sinh sinh định trụ, cùng âm dương hai đồ giằng co đến cùng một chỗ, như đồng hóa vì năm cái điểm sáng, đang nhanh chóng va chạm.

Chiến Vương trong con người trực tiếp bắn ra đáng sợ thần quang.

“Thiên Đồ khí tức, đây là. . Thiên Chủng? Người thế mà tập hợp đủ nhiều như vậy Thiên Chủng?”

Thanh âm của hắn rất là ngưng trọng, cảm thấy cực kỳ không thể tưởng tượng nổi.

Sau đó ánh mắt của hắn lần nữa âm trầm xuống, trên thân khí thể như sơn tự nhạc, thể nội giống như là có một cái cổ lão vũ trụ tại mở, thanh âm nặng nề mà đáng sợ.

“Nghĩ không ra. . người thể mà ẩn tàng sâu như thế, vậy ta liền càng thêm không có khả năng để người rời đi, bốn Ma Thiên tượng!”

Hắn đột nhiên hét lớn một tiếng.

Bốn khóa quỷ dị màu đen Ma Nhật, đột nhiên quang mang đại thịnh, tăng thêm tốc độ hướng về phía dưới đánh tới, sau đó đột nhiên chuyển động, rung động âm âm, đem Dương Phóng âm dương hai đồ trực tiếp bao khóa ở bên trong.

Dương Phóng hét lớn một tiếng, cực lực thôi động âm dương hai đồ.

Lập tức âm dương hai đồ cùng bốn khóa Ma Nhật triệt để quán giao đến cùng một chỗ, dù ai cũng không cách nào làm sao ai.

Giữa hai bên quang mang cuộn cuộn, bạo phát ra không biết bao nhiêu khí tức mang tính chất hủy diệt, giống như là vô số miệng Thái Cổ núi lửa ở chỗ này bộc phát đồng dạng.

“Giết!”

Chiến Vương một tiếng quát chói tai, thân thể trong nháy mắt đột phá không gian, một đấm hung hăng ném ra, toàn bộ nắm đấm trực tiếp chặt ních toàn bộ ánh mắt, giống như là một phương vũ trụ hoành ép tới.

Dương Phóng không chút do dự, đi lên liền lấy mạnh nhất pháp ấn 【 Khai Thiên ấn 】 , hướng về đối phương

nắm đấm hung hăng đánh xuống mà xuống.

Khai Thiên ấn, chính là công phạt Thánh thuật, mang ý nghĩa khai thiên tích địa, bài trừ hết thủy mục nát, có nặng rèn thế giới, lại tích luân hồi năng lực.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, thiên băng địa liệt, vô tận quang mang quét về phía tứ phương.

Dương Phóng trên thân thể đến bị chấn bay ngược mà ra, sau lưng liên miên liên miên không gian bắt đầu vỡ nát.

Chiến Vương lại là trong con người bắn ra đáng sợ chùm sáng, sắc mặt băng lãnh, vền vền lùi lại một bước, sau đó lần nữa hướng về Dương Phóng thân thể tiếp tục phóng đi.

Dương Phóng trực tiếp lấy 【 Khai Thiên ấn, 【 hoàn vũ ấn 】 , 【 Sinh Tử Ấn 】 , hướng về Chiến Vương thân thể thay nhau oanh sát mà đi.

Từng đợt vô cùng đáng sợ va chạm liên tiếp bộc phát vành tai.

Thiên băng địa liệt, không gian vỡ nát.

Hai đạo nhân ảnh nhanh chóng vướng mắc đến cùng một chỗ.

Dương Phóng đem tất cả thủ đoạn tất cả đều phát huy ra, nhưng dù vậy, vẫn là bị Chiến Vương vững vàng áp chế, khó mà chiếm thượng phong.

Chiến Vương chi danh, khoáng cổ tuyệt kim.

“Các người còn đang chờ cái gì? Còn không lập tức xuất thủ?”

Dương Phóng bỗng nhiên âm ỉ thét dài, thanh âm quanh quẩn tại toàn bộ không gian bên trong.

Tam đại ấn pháp bị hấn thi triển đến cực hạn, Thí Thần cờ càng là trình độ lớn nhất tiến hành khôi phục.

Nhưng dù vậy, vẫn là không cách nào chạy trốn tới chỗ tốt.

Chiến Vương nói rất đúng, năm đó luyện chế Thí Thần cờ vị kia ngoan nhân, đều không thể làm sao Chiến Vương, huống chi là hấn lưu lại Thí Thần cờ?

Ầm ầm ầm ầm!

Tại Dương Phóng thanh âm vừa mới rơi xuống, nơi xa không gian sụp đổ, liên tiếp bộc phát ra từng đợt núi kêu biển gầm đáng sợ thanh âm, giống như là vô số lưu tinh xẹt qua.

Lại giống là mấy cái thứ nguyên thể giới cùng một chỗ va chạm mà tới.

Dẫn đầu lao ra chính là lão giả thần bí, vừa lên đến chính là trong miệng hét lớn, đánh ra một đạo tử sắc thần quang, ẩn chứa vô thượng pháp tắc, hướng về Chiến Vương thân thể cuồng quét mà đi.

Tiếp theo Ma Quân hét lớn một tiếng, toàn bộ thân hình nhanh chóng biến lớn, hắc khí cuộn cuộn, giống như là biến thành vô thượng cự nhân, nhô ra hai cái to lớn ma trảo, trực tiếp hướng về Chiến Vương xé rách mà đi.

Âm Tuyên vừa lên đến liền đem Thái Cổ thi vận chuyển đường sông ngược lại ra, oanh một tiếng, thi xú trùng

thiên, bành trướng ra vô tận Hoàng sắc trọc lãng, từng cỗ Thái Cổ Thần Vương thi thể bắt đầu phục sinh, tạo thành đại trận, cùng nhau hướng về Chiến Vương đánh tới.

Lôi Tôn thì nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay đột nhiên lay động Cửu U đồ, từ bên trong xông ra một cái thể giới màu đen, âm trầm quỷ dị, mang theo vô thượng khí cơ hướng về Chiến Vương thân thể cuồng quét mà đi.

Phanh phanh phanh phanh!

Vừa lên đến Chiến Vương cơ hồ bị đánh cho hồ đồ, đủ loại kinh khủng oanh kích liên tiếp ập rơi vào trên người hắn, đem hắn thân thể oanh lung tung bay múa, cuồng phún huyết thủy, giống như là trong gió con diều, khó mà ổn định, không ngừng vỡ tan.

Đến cuối cùng Chiến Vương nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp phá vỡ không gian, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Sau một khắc, xuất hiện tại một phương hướng khác, toàn thân máu tươi, ánh mắt tức giận, hướng về đám người nhìn lại, đồng tử co rụt lại.

“Các người. . là các người! Các người đang cố ý tính toán ta?”

Hắn đơn giản không dám tin, hướng về trước mắt đám người quét ngang mà đi.

Từng đôi mắt rơi vào trước mắt những này lão ma trên thân.

Loại trừ Dương Phóng khuôn mặt, hắn cảm thấy lạ mắt, những người khác hắn tất cả đều gặp qua.

Đều không ngoại lệ, đều là Thái Cổ Thần Linh thời kì tiếng tăm lừng lẫy cái thế lão ma, có thể xưng Ma Tổ tông cấp bậc nhân vật , bất kỳ cái gì một cái đều không thể so với thần thoại niên đại tồn tại yếu đi nơi nào.

Đám người này thế mà liên thủ rồi?

“Hắc hắc, Chiến Vương, hôm nay liền chết thay rơi ngàn vạn đồng đạo đòi lại một cái công đạo!”

Lão giả thần bí dẫn đầu cười lạnh.

“Người lão bất tử này, người còn chưa chết!”

Chiến Vương cắn răng mở miệng, ngữ khí sâm nhiên.

“Tự nhiên, người còn chưa chết, lão nhân gia ta như thế nào lại chết?”

Lão giả thần bí cười nói.

“Chiến Vương, hôm nay người rơi vào trong tay của chúng ta, cũng nên cùng người thanh toán một chút.”

Lôi Tôn ngữ khí băng lãnh, khí tức quanh người kinh khủng, tràn ngập khó tả xác thối mùi, hình tượng đáng sợ.

“Hắc hắc...”

Âm Tuyên thì là ôm cánh tay cười lạnh, không nói một lời.

Chiến Vương ánh mắt âm trầm, hướng về trước mắt từng vị lão ma quét tới, băng hàn mở miệng: “Bằng các người? Đơn đả độc đấu không phải là đối thủ của ta, tụ hợp cùng một chỗ là được rồi sao?”

“Người có thể thử một lần?”

Lão giả thần bí cười nói.

“Bốn Ma Thiên ngày!”

Chiến Vương bỗng nhiên lần nữa rống to, muốn triệu hồi bốn khóa màu đen Ma Nhật.

Lập tức kia bốn khóa Ma Nhật run rẩy dữ dội, khí tức kinh khủng, cháy hừng hực, muốn thoát khỏi âm dương hai đồ quán giao.

Dương Phóng biến sắc, lập tức toàn lực khống chế lên âm dương hai đồ, toàn bộ âm dương hai đồ bộc phát ra càng thêm hào quang sáng chói, một mực cuốn lấy đối phương bốn khóa Ma Nhật.

Toàn bộ không gian đều đang nhanh chóng vỡ nát, rung động âm âm, hạo đãng lấy vô song khí tức.

“Các người còn tại thất thần làm gì? Còn không lập tức xuất thủ?”

Dương Phóng hét lớn.

Cái này bốn khóa Ma Nhật uy lực vô song, vượt qua tưởng tượng, so với hắc Thí Thần cờ còn muốn đáng sợ.

Tuyệt không thể để bốn khóa Ma Nhật bị đối phương triệu hồi đi.

Một khi bị đối phương chấp chưởng nơi tay, sẽ có ngập trời đại phiền toái!

“Giết!”

Lão giả thần bí mở miệng hét lớn, lần nữa hướng về Chiến Vương thân thể cuồng vọt tới.

Ma Quân, Âm Tuyên, Lôi Tôn ba cũng nhao nhao cuồng xông mà qua, khí tức kinh khủng, đi lên liền thủ đoạn mạnh nhất hướng về Chiến Vương đánh tới.

Duy chỉ có Dương Phóng nơi đó, trong thời gian ngắn không cách nào rảnh tay, lúc cần phải thời khắc khắc thôi động âm dương hai đồ, cuốn lấy đối phương bốn khóa Ma Nhật.

Chiến Vương diện mục đáng sợ, triệu hoán bốn khóa Ma Nhật không có kết quả, lập tức sinh lòng lửa giận, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, nói: “Một người là sâu kiến, một đám người cũng là sâu kiến, hôm nay không ai có thể giết chết ta!”

Hắn khí tức bộc phát, hào quang sáng chói, hai tay điên cuồng ra quyền, bộc phát ra từng mảnh từng mảnh chùm sáng chói mắt, hướng về trước mắt mấy người cuồng mãnh đánh tới.

“Toàn bộ đi chết!”

Ầm ầm!

Lập tức toàn bộ thiên địa như là vỡ nát, nổi lên vô số vết rạn, bị đánh đến vô cùng thâm hiểm.

Nhưng lão giả thần bí, Ma Quân, Âm Tuyên, Lôi Tôn, cũng không có chỗ nào mà không phải là ngoan nhân, tại dạng này kinh khủng giao thủ dưới, đều tại ngửa mặt lên trời gào to, thanh âm đáng sợ.

Bốn người liên thủ hào quang rực rỡ, trình độ kinh khủng vượt quá tưởng tượng.

Tại vô tận oanh minh bên trong, Chiến Vương đánh ra chùm sáng tại bị cấp tốc phá diệt.

Sau đó bốn vị kinh khủng đáng giận trực tiếp đồng loạt thẳng hướng Chiến Vương.

Một sát na, Chiến Vương ở vào phía dưới bên trong, bị bốn vị siêu cấp ngoan nhân thay nhau oanh kích.

Bất quá bọn hấn mặc dù chế trụ Chiến Vương, nhưng là trong thời gian ngắn lại rất khó giết chết đối phương.

Không có tuyệt cường lực lượng áp bách, là không thể nào tại dạng này trong thời gian ngắn diệt sát đi một vị cường giả tối đỉnh.

Năm đạo người khủng bố ảnh ở chỗ này điên cuồng rống to, giết thiên địa nổ tung, nhật nguyệt vô quang, ngay cả một chút tinh thần đều bị rống rơi xuống.

Chiến Vương thân thể một lần lại một lần bị đánh bay ra ngoài, nhưng thủy chung bất tử.

Dương Phóng một bên duy trì lấy âm dương hai đồ, một bên toàn lực nhìn chăm chú lên chiến trường.

Khi thấy Chiến Vương lại một lần nữa bị đánh bay về sau, hấn nắm lấy cơ hội, âm ỉ vừa kêu, Thí Thần cờ bỗng nhiên huy động lên đến, phát ra vô cùng điểu tai oanh minh, nhanh chóng phóng đại, đen nghịt một mảnh, trực tiếp hướng về Chiến Vương thân thể bao phủ tới.

Lập tức Chiến Vương thân thể bị một mực quán vào Thí Thần bên trong.

Nhưng dù vậy, Chiến Vương còn tại điên cuồng rống to,

hai bàn tay kéo ra Thí Thần cờ, muốn từ Thí Thần bên trong trốn tới.

Nhưng Dương Phóng sáu mặt Thất Sát bia trực tiếp từ trên trời giáng xuống, ầm ầm vài tiếng, hung hăng đập xuống, đem Chiến Vương thân thể lần nữa hung hăng nhập vào đến Thí Thần bên trong.

“Cùng một chỗ luyện hóa Chiến Vương!”

Dương Phóng hét lớn.

...

Chương 470 : Chín đại thiên thư lai lịch!

To lớn Thí Thần kỳ đang nhanh chóng quét sạch, toàn bộ mặt cờ rầm rầm rung động, đem Chiến Vương một mực bao khóa tại nội bộ, lại có sáu mặt Thất Sát bia hung hăng rơi đập xuống dưới, đem Chiến Vương thân thể sinh sinh hướng về Thí Thần kỳ chỗ sâu đập tới.

Chiến Vương thân thể điên cuồng gãy dựa, bộc phát ra vô tận ba động, trong miệng tiếng rống đem tinh thần đều cho đánh rơi xuống, sáu mặt Thất Sát bia đều kém chút ép không được hẳn.

Ma Quân, Âm Tuyên, Lôi Tôn, lão giả thần bí biến sắc, tất cả đều tại trước tiên lao nhanh ra, đem riêng phần mình tuyệt học vận chuyển tới cực hạn, hướng về Thí Thần kỳ bên trong dũng mãnh lao tới.

Oanh!

Từng mảnh từng mảnh vô cùng đáng sợ quang mang trong nháy mắt bộc phát ra, toàn bộ Thí Thần kỳ quang mang phun trào, phương viên vô số bên trong không gian đều đang nhanh chóng sụp đổ.

Rốt cục, Chiến Vương cảm thấy nồng đậm tử vong nguy cơ.

Tại những này siêu cấp lão ma hợp lực dưới, thân thể của hắn đang nhanh chóng suy yếu, thân thể bên trong lực lượng tại bị một chút xiu luyện hóa ra.

Cứ thế mãi, hắn nhất định khó thoát khỏi cái chết.

“Rống!”

Chiến Vương phát ra ngọt ngọt mà thê lương rống to, trong miệng đột nhiên nói lẩm bẫm, từng đạo khó đọc mà thần chú thần bí không ngừng từ trong miệng của hắn phát ra.

Giữa thiên địa âm phong gào thét, hắc vụ tràn ngập.

Một cỗ thần bí khó lường khí tức trực tiếp từ thiên địa ở giữa hiện lên ra.

Ngay tại luyện hóa Chiến Vương đám người tất cả đều giật nảy cả mình, cảm thấy không đúng, trong nháy mắt ngẩng đầu lên.

Mơ hồ trong đó, bọn hắn cảm giác được trên bầu trời giống như là đột nhiên xuất hiện to lớn gì con mắt, tại lạnh lùng nhìn chăm chú lên bọn hắn, một sát na để bọn hắn lông tơ tất cả đều đứng vững.

“Không tốt, hắn đang thông tri Thánh giả! Mau ngăn cản hắn!”

Ma Quân dẫn đầu kịp phản ứng, kinh hô mở miệng.

Mọi người tại đây bên trong, chỉ có hắn cùng Thánh giả giao thủ qua, vô số năm trước tại đối phương lòng bàn tay hiểm tử hoàn sinh, đối với cỗ khí tức này hiểu quá rồi.

“Cái gì?”

Những người khác tất cả đều biến sắc.

“Nên làm như thế nào?”

Dương Phóng vội vàng hét lớn.

“Nhanh, nhanh ngăn cách cổ khí tức này, đừng để thanh âm của hắn truyền đi!”

Ma Quân liêu lĩnh hét lớn.

Đám người trong nháy mắt hiểu được, lập tức biến hóa công kích.

Soạt!

Âm Tuyền sau lưng, một đầu Thái Cổ thi sông nổi lên, mang theo ngập trời thi sóng cùng trọc hoàng khí hơi thở, trực tiếp hướng về Thí Thần kỳ bao phủ tới.

Oanh một tiếng, vừa đối mặt đem to lớn Thí Thần kỳ trực tiếp nuốt hết ở bên trong.

Sau đó Lôi Tôn đột nhiên lay động Cửu U đồ, toàn bộ Cửu U đồ nhanh chóng phóng đại, như là một cái quỹ dị lỗ đen, đi lên đem Thái Cổ thi sông đều nuốt xuống dưới.

Lão giả thần bí thì là liên tục đánh ra bảy tám đạo thần bí pháp tắc, mỗi một đạo pháp tắc đều biến thành một cái cự đại thần bí phù triện, yếu ớt lấp lóe, trực tiếp đánh vào Cửu U đồ bên trong.

Đến cuối cùng Dương Phóng thì là đột nhiên khổng chế âm dương hai đồ, trực tiếp thoát khỏi kia bốn khóa màu đen Ma Nhật dây dưa, trực tiếp đập xuống, oanh một tiếng, đem Cửu U đồ lại nuốt xuống dưới.

Lập tức Chiến Vương tất cả khí tức toàn bộ bị ngăn cách.

Không có Chiến Vương điều khiển, trên bầu trời bốn khóa Ma Nhật cũng lập tức trở nên một trận ảm đạm,

giống như là có được sinh mệnh, ở trên không trung một trận bồi hồi, sau đó đột nhiên phóng lên tận trời, cấp tốc biến mất nơi đây.

“Đi mau! Ẩn tàng khí tức!”

Ma Quân kêu to.

Chiến Vương mặc dù bị ngăn cách, nhưng là loại kia quý dị mà kinh khủng thậm dò cảm giác lại như cũ tồn tại, lại càng ngày càng rõ ràng.

Thật giống như có một vị không cách nào tưởng tượng tồn tại đang nhanh chóng bức ép tới đồng dạng.

Khí tức vô hình, để bọn hắn hồn phách đều tại rung động.

Mọi người sắc mặt biến đổi, vội vàng thi triển tuyệt học, quay người liền đi, sau đó từng cái thu liễm khí tức, như là biến mất, trong nháy mắt rất cuộc bắt giữ không đến.

Liền tại bọn hắn vừa mới biến mất.

Trong cao không, khí tức kinh khủng, không gian vỡ vụn.

Lập tức xuất hiện hai cái quý dị điểm sáng, hai cái này điểm sáng bắt đầu cấp tốc phóng đại, hướng về phía dưới ép xuống đến, tựa như hai viên to lớn tinh thần đồng dạng.

Rất cục, hai cái này điểm sáng triệt để ổn định ở không trung, vô biên to lớn, phương viên không biết bao nhiêu dặm, bên trong từng vòng từng vòng từng tầng từng tầng, che kín vô số phù văn cùng pháp tắc, băng lãnh yêu dị, thâm thúy khó dò.

Nhìn thật kỹ, kia rõ ràng là một đôi vô cùng con mắt thật

to.

Cái này hai viên con mắt tựa hồ đủ đã xuyên thủng đất trời vạn vật, cứ như vậy đặt ở trong cao không, vô cùng băng lãnh, không nhúc nhích, sau đó tại con mắt phía dưới, bắt đầu chậm rãi xuất hiện cái mũi, miệng.

Sau đó một trương vô cùng to lớn khuôn mặt triệt để bại lộ ra.

Gương mặt này quá kinh khủng, cơ hồ che khuất toàn bộ thiên khung.

Thần Khư đại lục bất luận cái gì nơi hẻo lánh tựa hồ cũng có thể bị ánh mắt của hắn chỗ nhìn chăm chú đến.

“Chiến Vương...”

To lớn khuôn mặt bên trong phát ra một câu cổ lão tang thương thanh âm, tựa hồ cảm giác được trước đó Chiến Vương khí tức, thứ nhất song thâm thúy đáng sợ con ngươi cứ như vậy lẳng lẳng mà nhìn chăm chăm vào Thần Khư đại lục.

Hết thầy Hắc Âm, hết thầy bóng ma, hết thầy ẩn núp vết tích, giờ khắc này tại đáy mắt của hắn hết thầy hiển hiện, triển lộ không thể nghi ngờ.

Một ngày này, không biết bao nhiêu may mắn còn sống sót Thái Cổ Đại Năng, run lấy bầy, lộ ra hoảng sợ, cảm giác được không trung một màn.

Bọn hắn núp ở thứ nguyên không gian, đều sinh ra lớn lao sợ hãi cảm giác.

Bất quá!

Thời khắc này Thánh giả tựa hồ không cách nào hiển lộ

quá lâu, đang lảng lạng địa quan trắc một lúc sau, to lớn khuôn mặt bắt đầu chậm rãi mơ hồ, phát ra nỉ non thanh âm.

“Biến mất, biến mất. . ta là ai? Ta tới làm gì? Ta ở đâu...”

Ầm ầm!

To lớn khuôn mặt hóa thành một đạo đạo ánh sáng
mông lung điễm, từng mảnh nhỏ bắt đầu tán loạn ra.

Rất nhanh liền hoàn toàn biến mất, không còn có mảy
may khí tức.

Toàn bộ Thần Khư đại lục lại lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Đông đảo trong thứ nguyên không gian tồn tại, tất cả
đều thường thường nhẹ nhàng thở ra, từng cái chảy ra
một thân mồ hôi lạnh, kinh tâm động phách, sau đó đám
người tất cả đều kịch liệt nghị luận.

Thần Khư đại lục.

Nhìn một cái vô tận trong bóng tối.

Ước chừng qua hồi lâu.

Vừa mới liễm giấu đi Dương Phóng bọn người mới rất
cục lần nữa lộ đầu ra đến, trong lòng kinh nghi, nhô ra
yếu ớt tinh thần ba động hướng về không trung quét tới.

Chờ xác định Thánh giả khí tức hoàn toàn biến mất về
sau, bọn hắn mới dám triệt để nổi lên, sau đó đám
người lập tức cấp tốc tụ ở cùng nhau.

“Vừa mới đó chính là Thánh giả?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không, là phân thân của hấn, bản thể của hấn hấn là còn ở ngồi xem!”

Ma Quân trầm giọng nói.

“Phân thân? Có thể hấn vừa mới lời nói giống như có chút không đúng?”

Dương Phóng mở miệng.

Đối phương trong miệng vừa mới đang nói 【 ta là ai? Ta tới làm gì? Ta ở đâu? 】, cái này rõ ràng trạng thái không đúng, giống như là ý thức hỗn loạn.

Những người khác cũng tất cả đều như ớn lạnh, cảm giác được quái dị.

“Chẳng lẽ Thánh giả trong quá trình lột xác xảy ra vấn đề, lâm vào tình thần hỗn loạn?”

Lão giả thần bí con mắt lóe lên.

Những người khác cũng là trong con người quang mang hiển hiện.

Nếu là như vậy, đối với bọn hấn, chính là điểm rất tốt tin tức.

Bởi vì như vậy, bọn hấn ngăn cản sẽ càng thêm thuận lợi.

“Có khả năng, thân thể của hấn hơn phân nửa thật xảy ra vấn đề.”

Ma Quân cũng trầm thấp mở miệng.

Vừa mới Thánh giả phân thân, cùng hấn vô số năm

trước tiếp xúc hoàn toàn bất đồng.

Thời điểm đó Thánh giả, uy nghiêm, lạnh lùng, bá đạo, cao cao tại thượng, làm cho người cảm thấy vô tận tuyệt vọng, bất kỳ cái gì thủ đoạn ở trước mặt hắn đều vô dụng, bất luận cái gì ẩn tàng phương thức đều sẽ bị hắn phát giác, tiên tri tương lai, sau biết quá khứ, giữa thiên địa không có bất kỳ cái gì sự tình đều có thể giấu diếm được hắn.

Có thể xưng toàn trí toàn năng!

Tuyệt không tượng vừa mới như thế, ý thức hỗn loạn, lời nói không rõ.

“Tốt, tốt cực kỳ!”

Âm Tuyên mở miệng, nói: “Nghĩ không ra ngay cả nhân vật như hắn cũng sẽ xuất hiện tinh thần rối loạn, thật sự là báo ứng, đúng, ta Thái Cổ thi sông đâu, nhanh trả lại cho ta!”

Hắn vội vàng nhìn về phía Dương Phóng.

Lôi Tôn cũng lập tức đem ánh mắt nhìn sang, chuẩn bị yêu cầu Cửu U đồ.

“Các vị đừng nóng vội, Chiến Vương y nguyên không chết, chúng ta muốn cùng một chỗ luyện hóa Chiến Vương!”

Dương Phóng mở miệng.

Vừa mới bị hắn thu hồi âm dương hai đồ, một lần nữa nổi lên, oanh một tiếng, ở trên không bên trong tiếp tục xoay tròn.

Đám người lập tức ngẩng đầu nhìn lại, sau đó xuất thủ

lần nữa, thôi động toàn bộ lực lượng, hướng về âm dương hai đồ đánh qua.

Lập tức toàn bộ âm dương hai hình ảnh là bắt đầu cháy rừng rực, bộc phát ra vô tận sáng chói hào quang, bên trong từng kiện cấm khí tất cả đều đang thức tỉnh.

A!

Chiến Vương tiếng kêu thảm thiết đau đớn thanh âm lập tức từ âm dương hai đồ bên trong truyền ra.

Chỉ bất quá có trùng điệp cấm khí cách trở, Chiến Vương thanh âm cho dù truyền ra, cũng biến thành dị thường yếu ớt, không cần thận lắng nghe, cơ hồ nghe không được.

Thời gian đang nhanh chóng vượt qua.

Đám người sắc mặt ngưng trọng, đang toàn lực luyện hóa Chiến Vương.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rất cục âm dương hai đồ bên trong động tĩnh nhanh chóng biến mất, rốt cuộc nghe không được mảy may.

Lại qua một đoạn thời gian.

Dương Phóng rốt cục cũng ngừng lại, quang mang lóe lên, đem Cửu U đồ cho phun ra.

Lôi Tôn cấp tốc Trọng chưởng Cửu U đồ, quang mang lóe lên, lại từ Cửu U đồ trung tướng đầu kia Thái Cổ thi sông cho phun ra.

Âm Tuyên lập tức tiếp nhận Thái Cổ thi sông, liên tục mấy đạo pháp tắc đánh vào đi, rất nhanh lại đem Thí

Thần kỳ nuốt ra.

Dương Phóng cấp tốc nhìn về phía Thí Thần kỳ.

Toàn bộ Thí Thần kỳ ô quang cuộn cuộn, mặt cờ cuốn lên, bên trong không còn có bất kỳ khí tức gì, tại toàn bộ Thí Thần kỳ bốn phía, sáu mặt cổ lão bia đá đang không ngừng xoay tròn.

Mỗi một lần xoay tròn đều có thể mang đến từng đợt kinh tâm động phách khí tức.

“Cảm giác không đến Chiến Vương khí tức, xem ra giống như là thật đã chết rồi.”

Dương Phóng tự nói.

Bất quá để cho an toàn, hắn còn phải tự mình nhìn xem mới được.

Nhân vật như vậy quá nghịch thiên, đã sớm tới cảnh giới khó mà tin nổi, rất khó bảo đảm đối phương có thể hay không còn có một tia nửa sợi tàn hồn sống sót.

Oanh!

Hắn trực tiếp khống chế lại sáu mặt Thất Sát bia, đem sáu mặt Thất Sát bia tất cả đều triệu trở về, sau đó khống chế Thí Thần kỳ, dùng sức lắc một cái.

Soạt!

Từ Thí Thần kỳ bên trong giũ ra một bộ toàn thân kim hoàng hài cốt, tựa như hoàng kim đúc thành, rực rỡ ngời ngời, không nhúc nhích.

Dương Phóng nhíu mày, ánh mắt hướng về phía trên cẩn thận ngắm nhìn, bỗng nhiên biến sắc, vội vàng lần

nữa huy động Thí Thần kỳ hướng về phía trước quét sạch.

Kim hoàng sắc hài cốt bên trong, lại còn có một đoàn yếu ớt linh quang tồn tại.

Chiến Vương y nguyên không chết!

“Mau ra tay!”

Dương Phóng hét lớn.

Bên người cái khác lão ma không chút nghĩ ngợi, vội vàng nhanh chóng oanh kích tới.

Tuyệt không thể để Chiến Vương chạy trốn.

Bằng không lại nghĩ đối phó lên những người khác, đem muôn vàn khó khăn

Ầm ầm!

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng chùm sáng oanh kích mà ra, trực tiếp đánh vào Chiến Vương trên thân, đem Chiến Vương hoàng kim xương cốt đánh cho bay tứ tung mà ra, sau đó Dương Phóng âm dương hai đồ lần nữa nổi lên, trực tiếp quét ra quét ra mấy chục đạo hào quang, cấp tốc hướng về Chiến Vương thân thể dừng mãnh lao tới.

Chiến Vương trong óc trực tiếp xuyên ra một đạo oán hận thanh âm: “Thánh giả sẽ không bỏ qua cho các ngươi, các ngươi tất cả đều sẽ chết đường một đầu, Thánh giả sẽ một lần nữa phục sinh ta...”

Ầm ầm!

Từng đợt thanh âm đáng sợ truyền ra, thân thể của hắn

cấp tốc bị hút vào âm dương hai đồ, biến mất không thấy gì nữa, không còn có may mắn khí tức.

Mọi người sắc mặt khó coi, tất cả đều dài thở phào.

Chiến Vương quá mức giao hoạt!

Kém chút liền để hấn chạy thoát.

Nếu là đối phương chạy thoát, bọn hấn lần này đều đem làm vô dụng công, hơn nữa còn sẽ bại lộ bọn hấn đã liên thủ sự thật, đến lúc đó ba người khác cùng nhau xuất thủ, bọn hấn đem chịu không nổi.

“Chiến Vương được giải quyết, chúng ta đi đầu tu dưỡng, nhất định phải thừa dịp ba người khác còn không có kịp phản ứng trước đó, cũng đem bọn hấn tất cả đều xử lý, tu dưỡng thời gian nhất định không thể kéo dài quá lâu, bằng không khẳng định sẽ bị ba người khác phát giác.”

Lão giả thần bí cấp tốc mở miệng, bỗng nhiên nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Đúng rồi Dương Phóng, trước đừng giết tử chiến vương, lưu hấn một sợi ý thức, miễn cho hấn hồn đặng dập tắt, gây nên ba người khác cảnh giác!”

“Tốt!”

Dương Phóng gật đầu.

“Đại gia lập tức tìm địa phương nghỉ ngơi, ba ngày sau đại gia tại Hắc Âm âm mai hội hợp.”

Lão giả thần bí mở miệng.

Đám người toàn bộ gật đầu, quyết định thật nhanh, lập tức quay người liền đi, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Chỉ còn lại có Ma Quân, còn lưu tại Dương Phóng bên người.

Hắn bây giờ bị Dương Phóng khống chế bản nguyên linh hồn, đã sớm thân bất do kỷ, coi như hắn muốn đi, Dương Phóng cũng chưa chắc sẽ thả tâm để hắn đi.

“Chúng ta cũng đi.”

Dương Phóng nói nhỏ, dẫn đầu Ma Quân, trong nháy mắt biến mất nơi đây.

Nguyên địa khu vực rất nhanh chỉ còn lại có một mảnh liên miên phế tích, lượn lờ lấy nồng đậm hủy diệt tính khí tức.

Qua đi tới hồi lâu, mới có hơn mười vị thần sắc chất phác, ánh mắt đờ đẫn bóng người từ đằng xa xuất hiện.

Bọn hắn xuất hiện về sau, như là máy móc, vây quanh phiến chiến trường này bay lên.

Nhưng cũng tiếc sẽ tìm một vòng về sau, lại không phát hiện chút gì.

...

Thần thôn nơi ở.

Quang mang lóe lên, Dương Phóng cùng Ma Quân thân thể xuất hiện lần nữa tại nơi này.

“Ma Quân, ngươi tìm một chỗ đi đầu nghỉ ngơi đi, mấy ngày nay không nên gây chuyện.”

Dương Phóng diện mục băng lãnh, báo cho Ma Quân.

Ma Quân năm đó bồi dưỡng đạo tiêu, xa không chỉ tự mình một người, tại lúc trước đoạt xá mình thất bại về sau, vụng trộm lại nuôi dưỡng mấy cái đạo tiêu.

Lúc trước giấu ở Chuyển Luân tự trong đám người, liền có Ma Quân đạo tiêu.

Làm không khéo, Ma Quân sẽ trực tiếp đối những người kia tiến hành động thủ.

“Biết.”

Ma Quân ngữ khí trầm thấp, nói: “Ta trước đó bồi dưỡng đạo thể, còn lâu mới có được đạt tới thành thực tình trạng, coi như đoạt xá bọn hắn, ta cũng không chiếm được chỗ tốt gì!”

“Người biết là được.”

Dương Phóng lạnh giọng mở miệng, trực tiếp rời đi nơi đây.

Ma Quân nhìn thoáng qua Dương Phóng, cũng là thân thể lóe lên, sát na đi hướng một phương hướng khác.

...

Thần thôn bên trong.

Dương Phóng lần nữa quay ngược về phòng, trong lòng suy tư, âm dương hai đồ lặng yên vận chuyển, đem trước kim sắc hài cốt lần nữa hiển lộ ra.

Chỉ gặp kim sắc hài cốt vẫn không có triệt để chết đi.

trong óc một đoàn Bất Diệt linh quang, tựa hồ tuyên cổ trường tồn, tràn ngập thâm thúy vô tận khí tức.

“Chiến Vương, người vừa mới tại hướng ta cầu xin tha thứ? Người như người cũng sẽ cầu xin tha thứ?”

Dương Phóng đăm đăm mở miệng.

Tiến vào Thần thôn thời điểm, hắn đột nhiên cảm giác được âm dương hai đồ bên trong truyền đến yếu ớt ba động.

Chiến Vương loại nhân vật này thế mà tại hướng hắn truyền âm cầu xin tha thứ.

“Đúng vậy, buông tha ta, ta có thể giúp các người...”

Chiến Vương tinh thần ba động dị thường suy yếu, tiến hành đáp lại.

“Người có thể trợ giúp chúng ta? Người bị Thánh giả khống chế, liền không sợ bị hắn xoá bỏ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Sợ, nhưng ta càng sợ chết ngay bây giờ, hướng hồ, người âm dương hai đồ ẩn chứa Thiên Đồ khí tức, có thể ngăn cách Thánh giả cảm ứng, trốn ở bên trong, có thể để cho ta tránh cho bị Thánh giả xoá bỏ.”

Chiến Vương tiếp tục đáp lại.

Tại liên tục chiến đấu cùng luyện hóa bên trong, hắn cuối cùng vẫn là phục nhụyễn.

Không muốn như vậy hoàn toàn biến mất.

“Ồ? Âm dương hai đồ có thể ngăn cách Thánh giả cảm ứng?”

“Đúng vậy, trước đó thời điểm người không phải thử

qua?”

Chiến Vương nói.

Dương Phóng một trận nhú mày, nói: “Trước đó Thánh giả giáng lâm phân thân tựa hồ có chút cổ quái, trạng thái tinh thần của hắn có chút không đúng, có phải thật vậy hay không bởi vì bế quan xảy ra vấn đề.”

“Ta cũng không biết Thánh giả tình huống cụ thể, từ khi Đại Thanh tính bắt đầu, hắn liền đi ra một lần tay, thời gian khác đều đang một mực bế quan, nhưng ta biết, dưới tay của hắn còn có mấy vị khác cường giả, là các người chưa hề hiểu qua.”

Chiến Vương nói.

“Còn có những cường giả khác?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Đúng vậy, hết thầy bảy người, ta cũng không biết là hắn từ nơi nào tìm đến, bảy người này danh tự là Lầy Cổ hành tinh đến mệnh danh, theo thứ tự là Tham Lang, Phá Quân, Văn Khúc, Vũ Khúc, Cự Môn, Liêm Trinh, Lộc Tồn, mỗi người đều có một môn cực kỳ đặc biệt năng lực, mặc dù luận đơn đả độc đấu, mỗi một người bọn hắn là đối thủ của ta, nhưng lại cũng có thể cùng Vô Tướng Thần Hoàng so sánh vai.”

Chiến Vương thanh âm suy yếu.

“Ồ?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, nói: “Nhưng vì sao trước đó ta chưa từng nghe nói qua bọn hắn?”

“Đó là bởi vì bảy người này rất ít ở bên ngoài đi lại, liền

ngay cả Đại Thanh tính thời điểm, bọn hắn đều chưa hề đi ra, bọn hắn có riêng phần mình phụ trách sự tình.”

Chiến Vương mở miệng, nói: “Mà lại, ta còn có thể nói cho người một món khác tin tức, có quan hệ thượng cổ mệnh sách hạ nửa cuốn cùng với hắn thiên thư tin tức.”

“Mệnh sách hạ nửa cuốn? Ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Mệnh sách, cường đại khó lường, lực công kích cổ kim vô song, sớm tại thần thoại năm trước liền bị người cường ép chia tách, nửa bộ sau một mực tại Thánh giả trong tay, loại trừ mệnh sách bên ngoài, còn có một bản viễn cổ thánh thư, cũng bị Thánh giả nắm giữ, bất quá bản này thánh thư cùng mệnh sách, đều chỉ có nửa cuốn.”

Chiến Vương nói.

“Thánh thư?”

“Đúng vậy, là một môn chuyên tu thể phách, có thể đem thể phách tu luyện tới cực hạn, lột xác thành vô thượng Thánh thể cái thể kỳ thư, cùng mệnh sách tương xứng.”

Chiến Vương mở miệng.

Dương Phóng con mắt trong nháy mắt chớp động.

Chín đại thiên thư, quả nhiên mỗi một bản đều cực kỳ đặc biệt.

Lại có chuyên tu thể phách thánh thư!

Mệnh sách đã cường đại như thế, nếu là lại được đến thánh thư, tất nhiên sẽ càng mạnh.

“Chín đại thiên thư đến cùng là lai lịch gì? Lấy Thánh giả cảnh giới, chẳng lẽ còn muốn coi trọng như thế cái này chín bản sách?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Thánh giả, hiện tại cơ hồ là giữa thiên địa người mạnh nhất, chính là từ xưa đến nay lớn nhất phía sau màn hắc thủ, điều khiển thần thoại niên đại cùng viễn cổ thần linh niên đại, còn có cái gì tuyệt học là hắn khai sáng không ra được?

Thế mà còn muốn vừa ý như thế tiên nhân công pháp?

“Không, chín đại thiên thư lai lịch viễn siêu tượng tượng, tựa hồ. . không phải từ người sáng tạo!”

Chiến Vương trầm thấp nói.

“Không phải từ người sáng tạo?”

“Đúng vậy, nghe nói là xa xưa thời kì, từ trên trời giáng xuống, mỗi một bản thiên thư hạ xuống thời điểm đều có hỗn độn kỳ quang lượn lờ, đại biểu thiên địa cực hạn!”

Chiến Vương mở miệng.

“Mạnh như vậy?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, nói: “Vậy cái này thánh thư cùng mệnh sách đều bị Thánh giả giấu đến cái gì địch quân?”

“Ngay tại Thánh giả ở lại một chỗ cung điện cổ xưa bên trong, cho tới nay đều từ 【 Cự Môn 】 trông coi.”

Chiến Vương mở miệng.

“Thì ra là thế.”

Dương Phóng trong đầu cấp tốc mãnh liệt, nổi lên vô số ý nghĩ.

“Thế nào? Người lưu ta một mạng, ta có thể hợp tác với người.”

Chiến Vương mở miệng, nói: “Trước đó tại ngoại giới, ta bị Thánh giả nắm giữ linh hồn, không cách nào làm ra phản bội chuyện của hắn, nhưng là người âm dương hai đầu lại có thể ngăn cách cảm giác của hắn, cái này cho ta cơ hội, không có người sẽ nghĩ chết, nhất là giống ta dạng này sống vô số tuế nguyệt người.”

“Tốt, hợp tác ngược lại là có thể hợp tác, bất quá, ta làm như thế nào tin tưởng người?”

Dương Phóng hỏi thăm, nói: “Nói một cách khác, người phải cho ta một cái cam đoan, tối thiểu phải giống như Ma Quân như thế, giao ra linh hồn của người bản nguyên, chỉ có dạng này, ta mới yên tâm.”

Chiến Vương trong nháy mắt trầm mặc xuống dưới, trong đầu Bất Diệt linh quang đang nhanh chóng chớp động.

Một lát sau, lần nữa phát ra âm thanh, nói: “Có thể!”

Hắn năm đó vì mạng sống, có thể đem linh hồn bán cho Thánh giả, bây giờ vì mạng sống, đồng dạng có thể đem linh hồn bán cho Dương Phóng.

Tượng hắn loại tồn tại này, không quản sau này thực lực mạnh cỡ nào, đều không thể đánh một chút phá tâm tính viên mãn.

Bởi vì ở trong lòng, hấn liền đã tiến hành bản thân phủ định.

Xùy!

Từ hấn xương sọ bên trong rất nhanh bay ra một đoàn mơ hồ kim quang, hóa thành một cái nhỏ xíu ẩn ký, hướng về Dương Phóng trước mặt bay đi, bị Dương Phóng một phát bắt được.

Dương Phóng cẩn thận cảm ứng, xác nhận không sai về sau, lập tức thu cái này đoàn mơ hồ kim quang.

“Chiến Vương, còn có một việc, trước đây không lâu cái kia huyết sắc nhân ảnh rốt cuộc là ai?”

Dương Phóng thanh âm trầm xuống.

“Huyết sắc nhân ảnh?”

Chiến Vương điểm này Bất Diệt linh quang trong nháy mắt trở nên hỗn loạn lung tung, tựa hồ nổi lòng đập trùng cực lớn, nói: “Đây là một cái gần như nghịch thiên tồn tại, cùng chín đại thiên thư có đến quan trọng mật liên hệ.”

“Có ý tứ gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Chiến Vương ánh mắt biến ảo, nói: “Bởi vì hấn là cùng chín đại thiên thư cùng nhau từ trên cao rơi xuống.”

“Cùng nhau rơi xuống?”

Dương Phóng ghen ngào.

“Đúng vậy, cho nên ta nói hấn cùng chín đại thiên thư có

đến quan trọng mật liên hệ, cũng chỉ có hấn có thể bị phong ấn vô số năm, vẫn như cũ không chết!”

Chiến Vương ngữ khí trầm thấp, thanh âm rất là kinh hãi.

Như thế một vị tồn tại, tại năm đó phong ấn hấn thời điểm, liền đã hao phí vô số đại giới.

Có thể nói tuyệt đối là rất nhiều trong lòng người bóng ma.

“Không thể tưởng tượng nổi, cái này có chút khó tin.”

Dương Phóng tự nói.

Huyết sắc nhân ảnh cùng chín đại thiên thư cùng nhau từ thiên ngoại rơi xuống?

Đây coi là cái gì?

Sau đó, Dương Phóng lại hướng về Chiến Vương hỏi thăm về vấn đề khác.

Chiến Vương biết gì nói nấy, đem hết thầy có thể cáo tri toàn bộ nói một lần.

Đến cuối cùng Dương Phóng thậm chí hỏi tới đối phương trước đó kia bốn khóa Ma Nhật lai lịch.

“Bốn khóa Ma Nhật là ta vất vả góp nhặt vô số vật liệu mới luyện chế thành một kiện vũ khí, cùng loại với Cửu U đồ như thế.”

Chiến Vương đáp lại.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Tốt, đa tạ người nói nhiều tin tức như vậy, vì phòng ngừa bị Thánh giả

phát hiện, người liền tiếp tục trốn ở âm dương hai đồ bên trong đi.”

Xoát!

Quang mang một quyển, Chiến Vương thân thể lần nữa biến mất không thấy.

Dương Phóng lông mày vắn lên, trong lòng cấp tốc mãnh liệt.

Mệnh sách!

Chiến thư!

Huyết sắc nhân ảnh!

Hôm nay hiểu rõ sự tình, thật là có hơi nhiều.

Rất nhanh, hấn nhắm hai mắt, bắt đầu tiếp tục bắt đầu tìm hiểu kia ba môn ấn pháp, lợi dụng bảng tác dụng tiếp tục gia tăng lấy độ thuần thực.

Thời gian vượt qua.

Tam đại ấn pháp độ thuần thực, mỗi một phút mỗi một giây đều đang nhanh chóng tăng lên.

Ba ngày thời gian trong chớp mắt.

Dương Phóng thực lực lần nữa phạm vi nhỏ tăng lên không ít.

Rốt cục!

Hấn lần nữa từ trong phòng đi ra, thân thể nhoáng một cái, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Chương 471 : Nuốt Vô Tướng Thần Hoàng! Diệt Tu La Vương!

Nhìn một cái vô tận Hắc Âm âm mai.

Thần bí mà kiếm chế.

Khắp nơi đều là xa xưa phế tích.

Thỉnh thoảng có thể nhìn thấy khắp nơi to lớn khe rãnh trên mặt đất tung hoành.

Dương Phóng thân thể hóa thành Hắc Âm, tại mặt đất nhẹ nhàng hiện lên, như là một đầu vô ảnh rắn độc, đảo mắt đi tới một chỗ khe rãnh bên trong.

Hắn Thiên Mục Thần Chủng cùng nhân quả Thần Chủng thôi động, ánh mắt tự mang xuyên thấu cùng định vị hiệu quả, hướng về phía trước nhìn lại.

Trợn vện hồi lâu, hắn mới lần nữa hành động.

Xoát một chút, biến mất nơi đây.

Không bao lâu, hắn xuất hiện tại một chỗ nặng nề trên tảng đá lớn, hiển lộ tung tích, mở miệng nói ra: “Âm Tuyền, ra đi!”

Dưới tảng đá lớn phương, một chỗ không chút nào thu hút nhạc Hoàng sắc dòng suối chậm rãi chảy xuôi, từ bên trong dần dần thẳng lập lên một đạo cái bóng mơ hồ, dần dần ngưng thực, rất nhanh biến thành Âm Tuyền bộ dáng.

“Ma Quân đâu?”

Âm Tuyên hỏi thăm.

“Ta ở chỗ này!”

Một đạo đạm mạc thanh âm từ Âm Tuyên hậu phương không có dấu hiệu nào vang lên.

Âm Tuyên cấp tốc quay đầu, ánh mắt co rụt lại.

Không hổ là Ma Quân!

Trước đó bị thương nặng như vậy, thế mà còn có thể vô thanh vô tức tiếp cận mình, để cho mình khó mà phát hiện.

“Các người đều đến, đến liền tốt!”

Bỗng nhiên, lại là một thanh âm vang lên.

Không gian phá vỡ, hai đạo nhân ảnh cấp tốc vọt ra.

Chính là trước đó lão giả thần bí cùng Lôi Tôn.

“Ta đã dò thăm còn lại ba người hạ lạc, Đa La Vương cùng Tu La Vương hiện tại cũng tại hỗn độn chỗ sâu, cùng hỗn độn Thần Vương thương nghị, chuẩn bị tiếp tục vây giết cái kia huyết sắc nhân ảnh, Vô Tướng Thần Hoàng gia hỏa này, từ lần trước sau khi bị thương, vẫn trở nên cực kỳ cảnh giác, thẳng đến trước mấy ngày mới vừa vịn ra.”

Lão giả thần bí mở miệng nói.

“Ồ? Hắn ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Bây giờ đang ở Thần Khu đại lục một chỗ trên thánh sơn, đây đối với chúng ta tới nói là cơ hội tốt nhất, thừa dịp hai người khác còn không có kịp phản ứng, tuyệt đối có thể rất nhanh liền đem hấn giải quyết.”

Lão giả thần bí nói.

Vô Tướng Thần Hoàng lần trước trọng thương về sau, vẫn không có triệt để khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Tại còn lại trong ba người tuyệt đối là yếu nhất một cái.

“Tốt, liền giải quyết hấn.”

Âm Tuyên gật đầu.

“Trước chờ một chút, ta gần nhất đạt được cái khác tin tức, cảm thấy vẫn là cùng các người chia sẻ một chút tương đối tốt.”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng, lộ ra ngưng trọng, nói: “Căn cứ Chiến Vương nói, Thánh Giả bên người xa không chỉ chỉ có bọn hấn đâu bốn vị cường giả, gần nhất còn nhiều ra cái khác bảy vị cao thủ, cơ hồ cùng bọn hấn chiến lực cùng cấp.”

“Cái gì? Lại tăng thêm cái khác bảy vị cao thủ?”

“Làm sao có thể?”

Mọi người sắc mặt giật mình.

Dù cho là Ma Quân, Lôi Tôn dạng này cường giả cũng khó có thể bảo trì thường sắc.

“Là thật, cái này bảy vị cường giả danh tự phá lệ quái dị, là lấy cổ đại hành tinh tiến hành mệnh danh, theo thứ tự là Tham Lang, Phá Quân, văn khúc, Vũ Khúc, Cự Môn,

Liên Trinh, Lộc Tồn, mỗi người đều có một môn cực kỳ đặc biệt năng lực.”

Dương Phóng mở miệng.

Mọi người nhất thời diện mục ngưng trọng lên.

Lần này phiền toái!

Riêng là đối phó Chiến Vương, Đa La vương mấy người bọn hắn, tất cả mọi người muốn tập trung tất cả lực lượng mới được.

Hiện tại lại nhiều hơn bảy vị không biết tồn tại, vận mệnh của bọn hắn thật chẳng lẽ đã chú định?

“Bất quá các người hiện tại trước không cần lo lắng, căn cứ Chiến Vương nói, cái này bảy vị tồn tại hiện tại cũng tại Thánh Giả bế quan chi địa, tùy tiện phía dưới tuyệt sẽ không ra, đây chính là chúng ta cơ hội, trước tiên đem vô tướng Thần Vương, Đa La vương, Tu La Vương diệt, lại đi ứng phó bọn hắn bảy người chính là.”

Dương Phóng mở miệng.

Dưới mắt bọn hắn đã đâm lao phải theo lao, coi như nghĩ lùi bước cũng không thể.

Một khi chờ Thánh Giả công thành viên mãn, triệt để xuất quan, bọn hắn đem một cái cũng trốn không thoát.

Nhất là tượng bọn hắn chiến lực như vậy, tuyệt đối sẽ là Thánh Giả trọng điểm chú ý đối tượng.

Càng mạnh cao thủ, hạ tràng càng là thảm liệt.

Trong lòng mọi người mãnh liệt, nhẹ nhàng gạt đầu.

Cuối cùng bọn hắn lần nữa hành động, từng cái thu liễm khí tức, hướng về Thần Khư đại lục phương hướng tiếp cận mà đi.

Nhìn một cái vô tận Thần Khư bên trong.

Y nguyên có thể thấy rõ ràng khắp nơi cổ thành chỗ.

Tiếp theo còn có một số nhân loại hoạt động qua vết tích.

Chỉ bất quá hết thảy hết thảy, đều đã trở nên trống rỗng.

Tất cả nhân loại, sinh linh tất cả đều biến mất.

Một chỗ cao ngất phía trên dãy núi, một mảnh trống không, xuất hiện một chỗ cung điện to lớn, cao cao sừng sững, bốn phía bị trận pháp cường đại chỗ một mực vây quanh.

Từ lần trước bị huyết sắc nhân ảnh trọng thương về sau, Vô Tướng Thần Hoàng liền một mực không dám lần nữa ngoi đầu lên, thẳng đến trước đây không lâu, Thánh Giả phái hắn tìm kiếm Đạo Đồ, hắn mới xuất hiện lần nữa.

Chỉ bất quá dù là xuất hiện lần nữa về sau, hắn cũng không dám quá nhiều lộ diện, đa số thời gian đều là trốn ở bế quan chi địa, chỉ làm cho thủ hạ tại Thần Khư đại lục tìm kiếm lấy. .

Giờ phút này.

Thánh Sơn dưới chân.

Dương Phóng, lão giả thần bí, Ma Quân, Âm Tuyên, Lôi Tôn tất cả đều vô thanh vô tức ở giữa xuất hiện ở nơi này, từng đôi tối nghĩa ánh mắt hướng về đại trận nhìn

lại.

“Quy củ cũ, ta trước phá vỡ đại trận!”

Dương Phóng nói nhỏ.

Những người khác đều là gạt đầu không nói.

Dương Phóng thân thể chợt lóe lên, như là một đoàn bóng ma, lặng yên không một tiếng động ở giữa xuất hiện ở chỗ kia đại trận bên ngoài, ánh mắt chớp động, bàn tay nâng lên, lúc này bắt đầu lặng lẽ phá trận.

Toàn bộ đại trận bên trong lập tức nổi lên vô số phù văn, sau đó từng nét phù văn cũng bắt đầu cấp tốc du tẩu, tựa như cái gì cơ quan bị Dương Phóng mở ra đồng dạng.

Rất nhanh, toàn bộ đại trận bị hấn phá xuất một cái khe hở.

Dương Phóng vừa muốn chui vào trong đó, bỗng nhiên thân thể dừng lại, sinh ra một cái khác ý nghĩ, bàn tay đột nhiên vung lên, một mặt Thất Sát bìa từ do trời mà hàng, mang theo hùng hực quang mang cùng uy áp, xuyên thấu đại trận, trực tiếp hướng về kia chỗ cung điện to lớn hung hăng đập tới.

Toàn bộ Thất Sát bìa bị hấn thôi động đến cực hạn, khí tức kinh khủng, hướng về một viên sao băng đồng dạng.

Ầm ầm!

Nặng nề âm thanh khủng bố phát ra, toàn bộ cung điện đều tại kịch liệt lắc lư, ù ù nổ vang, tại chỗ chia năm xẻ bảy.

“Rống!”

Trong lúc đó từ cung điện bên trong trực tiếp truyền đến một đạo kinh thiên rống to thanh âm, vô tận huyết quang đang nhanh chóng lẫn lộn, trùng trùng điệp điệp, như là một mảnh huyết sắc núi lửa phun trào đồng dạng.

Cường hoành khí tức khiến cho Dương Phóng trực tiếp biến sắc.

Trốn ở bốn phía những người khác cũng đều là trong lòng giật mình.

“Không phải Vô Tướng Thần Hoàng!”

“Tu La Vương, đây là Tu La Vương!”

Bọn hắn trong miệng kinh hô.

Tin tức có sai, nơi này thế mà không phải Vô Tướng Thần Hoàng chỗ cư trú!

Nhưng rất nhanh đám người phát hiện bọn hắn lại đoán sai.

Bởi vì sụp đổ cung điện đột nhiên lắc lư, trực tiếp từ bên trong nhảy ra hai đạo người cực kỳ đáng sợ ảnh, một đạo toàn thân huyết quang, thân thể cao lớn, chừng ba bốn mét chi cao, giống như là thép Thiết Ma thân thể đồng dạng.

Một đạo khác một thân áo bào tím, tóc tím, tròng mắt màu tím, tử sắc khí tức.

Tu La Vương cùng Vô Tướng Thần Hoàng!

Hai người bọn họ lại toàn bộ ở đây.

“Hạng giá áo túi cơm cũng dám ở nơi này làm càn, cút

ra đây!”

Tu La Vương dị thường bá khí, bỗng nhiên rống to một tiếng, bên người huyết sắc bọt nước mãnh liệt, oanh một tiếng, phóng lên tận trời, dọc theo vùm mới đại trận khe hở hướng về bên ngoài đánh tới.

Dương Phóng con mắt lóe lên, sát na đi xa.

Tu La Vương phát ra hừ lạnh, khí tức quanh người kinh khủng, bộc phát ra vô tận sóng máu, trực tiếp hướng về Dương Phóng điên cuồng đuổi theo tới.

Ở bên cạnh hần Vô Tướng Thần Hoàng, cũng là diện mục âm trầm, trực tiếp đuổi tới.

“Là người, Dương Đạo!”

Vô Tướng Thần Hoàng trong con ngươi bắn ra thần quang, phát ra rống to, nhận ra Dương Phóng.

“Ừm? Là cái kia đào xuyên thời không trường hà, lưu lại cho ta!”

Tu La Vương đột nhiên tăng thêm tốc độ, chợt lóe lên, trực tiếp vô cùng bá đạo một quyền hướng về Dương Phóng cũng hung hăng đập tới.

Dương Phóng âm ỉ vừa kêu, cấp tốc trở lại chống cự, toàn bộ nhục thân phát sáng, tất cả huyết dịch đều giống như đã có được sinh mạng, nắm đấm vô song, trực tiếp cùng Tu La Vương va vào nhau.

Bịch một tiếng, giữa hai bên quang mang quét sạch, thiên băng địa liệt.

Không gian trực tiếp sụp đổ, xuất hiện một cái vô cùng đáng sợ lỗ đen.

Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na cuồng xông mà ra, cười to nói: “Tu La Vương, Vô Tướng Thần Hoàng, nếu là không sợ chết liền cứ việc đến đây đi!”

Tu La Vương diện mục trầm xuống, không có chút gì do dự, trực tiếp tạt sau lưng điên cuồng đuổi theo quá khứ.

Vô Tướng Thần Hoàng mày nhăn lại, mặc dù phát giác khác thường, nhưng cũng không kịp nhắc nhở, đành phải nhanh chóng hướng về tới.

Song phương liên tục không ngừng hướng về Dương Phóng oanh sát mà đi.

Dương Phóng liên tục trốn tránh, vọt thẳng đến một chỗ hỗn loạn sơn mạch chi địa, lại là hét dài một tiếng, bốn phương tám hướng khí tức kinh người, kinh khủng khó lường.

Lão giả thần bí, Ma Quân, Lôi Tôn, Âm Tuyên tất cả đều trong cùng một lúc đánh giết đi qua.

Tu La Vương, Vô Tướng Thần Hoàng đồng tử co rụt lại, trong lòng giật mình.

Nhưng rất nhanh Tu La Vương hét lớn một tiếng, nói: “Một đám phế vật, tất cả đều là năm đó ta thủ hạ bại tướng, bằng các người cũng nghĩ ám toán ta, tất cả đều đi chết đi!”

Hô! Hô! Hô!

Thân thể của hắn nhanh chóng biến lớn, dữ dội rồi tinh rồi mù, bên người huyết quang càng thêm hùng hực, phát ra oanh minh, trực tiếp hướng về đám người đánh giết tới.

“Dương Đạo, người dám tính toán chúng ta!”

Vô Tướng Thần Hoàng cũng là diện mục sâm nhiên, hận cắn răng.

“Vô Tướng Thần Hoàng, lần trước bị người chạy thoát, lần này cũng sẽ không dễ dàng như vậy.”

Dương Phóng cười lạnh.

“Trò cười, lần trước nếu không phải người kia xuất hiện, người sớm đã là thủ hạ ta vong hồn, lần này ta để người vĩnh thế trấn áp!”

Vô Tướng Thần Hoàng hét lớn một tiếng, sau lưng giống như là có một vòng sáng chói tử sắc Đại Nhật dăng lên, oanh một tiếng, trực tiếp nhào về phía Dương Phóng, đi lên một quyền hướng về Dương Phóng đánh tới.

Vô tận tử sắc thiểm điện hiển hiện, tựa như từng đầu tử sắc thác nước, hướng về Dương Phóng bao phủ mà đi.

Vạn trượng quang mang hủy thiên diệt địa, cơ hồ đem toàn bộ Thần Khu đại lục đều bao phủ lại.

Nhưng vào lúc này!

Âm dương hai đồ nổi lên, kịch liệt xoay tròn, ô ô rung động, tựa như đại biểu thiên địa bản nguyên, đem ngàn vạn hào quang màu tím tất cả đều hấp thu đi vào.

Không có bất kỳ cái gì lực lượng có thể rung chuyển âm dương hai đồ.

Dương Phóng hóa thành một đạo chùm sáng, vọt thẳng hướng Vô Tướng Thần Hoàng, hét lớn một tiếng, đưa tay chính là hoàn vũ ấn bao trùm mà ra, bàn tay khổng

lò tựa như nắp kín nặng nề thương khung ép xuống.

Cường mãnh bên trong mang theo một loại trấn áp hết
thảy vô thương cự lực.

Vô Tướng Thần Hoàng trong con người trong nháy mắt
bắn ra đáng sợ quang mang, trực tiếp từ Dương Phóng
cái này một ấn bên trong cảm nhận được nồng đậm
nguy cơ, toàn bộ nhục thân nhanh chóng biến lớn, lấy tự
thân song chưởng đón lấy thương khung.

Tựa hồ muốn toàn bộ thiên địa đều cho sinh sinh đánh
nát.

Oanh một tiếng!

Giữa hai bên lần nữa bạo phát ra cực kỳ mãnh liệt ba
động, toàn bộ mặt đất đang không ngừng nổ tung.

Dương Phóng công kích cũng không dừng lại, Khai
Thiên ấn, Sinh Tử Ấn, lưu hành trên trời rơi xuống, xơ
cứng Kim Thân, Liệt Hỏa Phần Thiên. . các loại cường
đại công kích không ngừng hướng về Vô Tướng Thần
Hoàng thân thể bao phủ mà đi.

“Ta thân vĩnh hằng!”

Vô Tướng Thần Hoàng cảm thấy nồng đậm nguy cơ,
rống to một tiếng, để thiên địa đều run rẩy.

Thân thể của hắn nhanh chóng quy về hư vô, phảng
phất trực tiếp thoát ly với phiến thiên địa này, toàn bộ
thân hình mờ mịt mờ lung, tất cả công kích đều tự
động từ trong người hắn xuyên thấu quá khứ.

Thật giống như thân thể của hắn là hư vô, không nhận
bất cứ thương tổn gì.

Dương Phóng tất cả công kích tất cả đều từ trong người hấn xuyên thấu ra ngoài, rơi vào đại địa bên trên, như là cứu thiên Ngân Hà trút xuống, đem toàn bộ mặt đất tàn phá vô cùng thâm hiểm.

Nhưng Vô Tướng Thần Hoàng lại bình yên vô sự, lộ ra cười lạnh, sừng sững vào hư không bên trong.

Tuyệt thế thần thông 【 ta thân vĩnh hằng 】, từng có lẽ là trước đó liền từ hấn hóa thân thi triển qua một lần, hiện tại là bản thể của hấn tại tự mình thi triển.

“Dương Đạo, không thể phủ nhận, thực lực của người tăng lên quả nhiên là quá nhanh, người bây giờ, để cho ta đều cảm thấy giật mình, bất quá, người không phá nổi ta pháp tắc, không đả thương được thân thể của ta, người hết thảy công kích đều là phí công, ta pháp tắc Tiên Thiên đứng ở thế bất bại!”

Vô Tướng Thần Hoàng phát ra lạnh lùng thanh âm.

Tuyệt đối tự tin!

Tuyệt đối dâng trào!

Dương Phóng không đáp, liên tục hơn mười cái kinh khủng công kích toàn bộ từ đối phương thân thể bên trong xuyên thấu về sau, vẫy tay một cái, âm dương hai đồ lần nữa nổi lên, mang theo vô cùng đáng sợ khí tức trực tiếp hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể ép xuống.

Trực tiếp từ âm dương hai đồ bên trong xông ra vô số đạo chuỗi nhân quả, lít nha lít nhít, hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể kết nối mà đi.

Vô Tướng Thần Hoàng sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, lần nữa cảm thấy nồng đậm nguy cơ.

“Ngăn cách nhân quả!”

Hắn đột nhiên hét lớn, thân thể phát sáng, bàn tay dùng sức quét ra, trực tiếp chém ra một đạo kinh khủng chùm sáng, đem những này nhân quả tiền hết thủy chặt đứt.

Chỉ bất quá âm dương hai đồ lực lượng lại vượt qua tưởng tượng của hắn.

Cho dù đã chặt đứt nhân quả, nhưng cường đại âm dương hai đồ như cũ tại hung hăng bao khóa mà đến, tập trung vào phương này thời không, cho dù Vô Tướng Thần Hoàng ở vào hư ảo trạng thái, y nguyên vô dụng.

Vô Tướng Thần Hoàng triệt để thay đổi thần sắc, thân thể lần nữa từ hư ảo trạng thái nổi lên, vẫy tay một cái, thô to trường thương xuất hiện ở trong tay của hắn, trực tiếp dùng sức xuyên qua mà đi.

Trường thương phá không, đâm vào âm dương hai đồ bên trên, phát ra âm âm thanh âm.

Sau đó hai người lập tức kịch liệt triển khai đại chiến.

Toàn bộ thiên địa đều sắp bị hủy diệt.

Đủ loại cường đại công kích không ngừng từ giữa hai người bộc phát ra.

Bất quá Vô Tướng Thần Hoàng càng đánh càng là kinh hãi, tại Dương Phóng lòng bàn tay may mắn chỗ tốt đều không chiếm được, không chỉ có như thế, tại kinh khủng trong lúc giao thủ càng là nhận lấy mãnh liệt tác động đến, sắc mặt đỏ lên, khóe miệng trực tiếp tràn ra vết máu.

Nhất là Dương Phóng tam đại ấn pháp, uy lực tuyệt

luân.

Mỗi một lần đánh xuống đều để hấn khó có thể chịu đựng.

Mắt thấy Dương Phóng lại là một chiêu Khai Thiên ấn hung hăng đánh xuống, Vô Tướng Thần Hoàng hét lớn một tiếng: “Vô Lượng Thế Giới!”

Tại bên cạnh hấn xuất hiện mơ hồ thế giới hư ảnh, trực tiếp bị hấn vận chuyển lại, phát ra oanh minh, hướng về Dương Phóng công kích cấp tốc nghênh đón.

Từng mảnh từng mảnh kinh khủng oanh minh phát ra, thế giới của hấn hư ảnh cũng bị Dương Phóng đánh cho kịch liệt lay động.

Sau đó cường đại đáng sợ âm dương hai đồ trực tiếp hung hăng đặt ở, hướng về kia cái thế giới hư ảnh thôn phệ xuống dưới, oanh một tiếng, đem toàn bộ thế giới hư ảnh đều cho bao khóa ở bên trong.

Vô Tướng Thần Hoàng lộ ra tức giận, vội vàng muốn triệu hồi thế giới hư ảnh, lại bị Dương Phóng một chiêu 【 Sinh Tử Ấn 】 , trực tiếp rần rần chắc chắc đánh vào người.

Oanh một tiếng, thân thể bay tứ tung mà ra.

Trong miệng của hấn thổ huyết, mảnh vụn linh hồn đều bị đánh ra, ánh mắt chấn kinh, không còn chờ lâu, quay người liền đi, hướng về nơi xa cực tốc xông ra.

“Đi đâu?”

Dương Phóng thân thể hóa quang, ở hậu phương cực tốc truy kích, Thí Thần kỳ lay động, hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể không ngừng oanh sát mà đi.

Ầm ầm!

Toàn bộ không gian không ngừng vỡ nát, khắp nơi đều là khí tức mang tính chất hủy diệt.

Vô Tướng Thần Hoàng thân thể không ngừng bị Dương Phóng đánh bay, trong miệng thổ huyết, mỗi một lần bị đánh bay, thân thể bản nguyên lực lượng đều sẽ bị Thí Thần kỳ đánh nát không ít.

Trong lòng hấn kinh sợ, trực tiếp bắt đầu chạy trốn đào mạng.

“Mau tới giúp ta “

Trong miệng hấn rống to, kêu gọi minh hữu, rất nhanh lại bị một chiêu đánh cho bay tứ tung mà ra, oanh một chút, trực tiếp nổ tung ra, sau đó cấp tốc gây dựng lại, tiếp tục hướng về nơi xa bỏ chạy.

Không gian vỡ tan, một vị lại một vị cái xác không hồn nổi lên, biểu lộ chất phác, ánh mắt đờ đẫn, cấp tốc hướng về Dương Phóng phóng đi.

Dương Phóng hét lớn một tiếng, âm dương hai đồ trong nháy mắt cuồng xông mà qua, trực tiếp từ bên trong quét ra từng đạo sáng chói hào quang, hướng về những này cái xác không hồn cuốn vào.

Như là gió thu quét lá vàng.

Một bộ lại một bộ cái xác không hồn bị nhanh chóng nuốt vào âm dương hai mưu toan bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng đột nhiên huy động Thí Thần kỳ, lần nữa quét ra một mảnh hủy diệt tính chùm sáng, hướng về Vô

Tướng Thần Hoàng thân thể bao phủ tới.

Vô Tướng Thần Hoàng phát ra rống to, lại là một môn cái thể thần thông bộc phát ra, sau lưng băng phong ba vạn dặm, vô số hàn băng phát ra răng rắc rắc rắc thanh âm hướng về Dương Phóng phóng đi.

Nhưng là tất cả hàn băng xông ra, tất cả đều bị Dương Phóng Thí Thần kỳ chỗ chấn vỡ, căn bản không chịu nổi một kích.

Dương Phóng thân thể như ánh sáng, lại một lần nữa cấp tốc cuồng xông mà đến, quát to: “Ta cũng không tin không cách nào giết ngươi!”

Ầm ầm!

Âm dương hai đồ bị hấn bỗng nhiên huy động mà ra, ngang qua thiên khung, lần nữa hướng về Vô Tướng Thần Hoàng thân thể hung hăng đánh tới.

“A. . vô pháp vô thiên, vô tướng không ta, vô thần không ma, phá cho ta, a...”

Vô Tướng Thần Hoàng sắc mặt điên, hai tay điên cuồng hướng về không trung đánh tới, đánh vào âm dương hai đồ bên trên, bộc phát ra từng mảnh từng mảnh cực kỳ khủng bố ba động.

Nhưng cùng trước đó, tất cả sát thuật oanh ra, hết thảy bị âm dương hai đồ hấp thu ra.

Cường đại quái dị âm dương hai đồ tiếp tục hướng về thân thể của hấn hung hăng đè xuống.

Vô Tướng Thần Hoàng hai cái đại thủ dẫn đầu bị âm dương hai đồ một mực hút lại, thân thể đang điên cuồng gãy dựa, không ngừng bộc phát ra từng mảnh từng

mảnh chùm sáng đáng sợ.

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, sáu mặt Thất Sát bia trong nháy mắt nổi lên, trực tiếp hướng về thân thể của hắn hung hăng đập tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Cứng rắn Thất Sát bia nện ở Vô Tướng Thần Hoàng thân thể, khiến cho thân thể của hắn lóe ra huyết vụ, bắt đầu đứt gãy, sau đó Dương Phóng huy động Thí Thần kỳ, lần nữa đột nhiên quét sạch, lại là một mảnh đáng sợ quang mang hung hăng đánh trúng Vô Tướng Thần Hoàng thân thể.

Vô Tướng Thần Hoàng thân thể rất cứng cũng không còn cách nào thành thực, bị cường đại công kích sinh sinh đánh vào đến âm dương hai mưu toan bên trong, oanh một tiếng biến mất không thấy gì nữa.

Toàn bộ âm dương hai đồ luận uy lực so với lúc trước mười lăm sắc vòng xoáy mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Dù cho là Vô Tướng Thần Hoàng, bị hút đi vào về sau, cũng không có bất luận cái gì gãy dựa chi lực.

Dương Phóng sắc mặt nghiêm nghị, lập tức quay đầu hướng về một cái khác chiến trường nhìn lại.

Chỉ gặp một chỗ khác bên trong chiến trường.

Lão giả thần bí, Ma Quân, Lôi Tôn, Âm Tuyên tại vây quanh Tu La Vương toàn lực công sát, từng mảnh từng mảnh đáng sợ chùm sáng so với hắn nơi này chiến đấu mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Xa xa giữa thiên địa khắp nơi đều là chói mắt huyết

quang.

Tu La Vương thực lực cũng quả nhiên đủ mạnh!

Cơ hồ đuổi sát trước đó Chiến Vương.

Cho dù không bằng Chiến Vương, cũng nghĩ đi không xa.

Lão giả thần bí bốn người mặc dù đã đem vũng vàng áp chế, nhưng thủy chung không cách nào đem nó triệt để trấn áp.

Tu La Vương tại liên tục không ngừng mà bị đánh bay về sau, cũng rất cục ý thức được khí tức tử vong, không chút nghĩ ngợi, đang thi triển cuối cùng một môn cái thể đại thủ đoạn về sau, trực tiếp phá vỡ hư không, ý đồ rời đi nơi này.

Lão giả thần bí, Ma Quân bốn người tất cả đều đang nhanh chóng xuất thủ, chống lại lấy Tu La Vương đạo này thần thông, căn bản hoàn mỹ ngăn lại Tu La Vương.

Mắt thấy Tu La Vương liền muốn chui vào không gian thông đạo, bỗng nhiên!

Oanh một tiếng, không gian phá vỡ.

Liên tục sáu mặt to lớn bia đá liên hoàn va chạm mà đến, tựa như lưu tinh, hung hăng nện ở Tu La Vương trên thân, đem Tu La Vương thân thể trực tiếp từ không gian thông đạo bên trong sinh sinh đập ra.

Hắn diện mục kinh sợ, trong con ngươi bắn ra tinh hồng chùm sáng, nhìn về phía Dương Phóng.

“Là người!”

Trên người hấn khí tức hỗn loạn, rất là phẫn nộ.

“Tu La Vương, hôm nay người trốn không thoát, Chiến Vương cùng Vô Tướng Thần Hoàng đều đã bị trấn áp, người cũng sẽ không ngoại lệ!”

Dương Phóng mở miệng.

“Người nói cái gì? Chiến Vương bị trấn áp rồi?”

Tu La Vương đồng tử co rụt lại, không thể tin.

“Không tệ, lão bằng hữu của người sớm hơn người ba ngày trước bị chúng ta trấn áp, Tu La Vương, người cho rằng người còn có thể chạy mất sao?”

Lão giả thần bí cười lạnh.

“Hắc hắc, đã nhiều năm như vậy, cũng nên để cho ta ra vừa ra ác khí!”

Âm Tuyên hắc hắc cười lạnh, bên người một đầu Thái Cổ thi sông tại quét sạch, phát ra mục nát khó người gay mũi khí tức.

Tu La Vương diện mục âm trầm, trong lòng cấp tốc quay cuồng lên.

Nghĩ không ra!

Nghĩ không ra đám người này lại mưu đồ đã lâu!

“Các người liền không sợ đắc tội Thánh Giả?”

Tu La Vương âm trầm nói.

“Sợ thì phải làm thế nào đây, người nghĩ rằng chúng ta không đối với người động thủ, Thánh Giả liền sẽ buông

tha chúng ta, một khi chờ hấn công thành viên mãn, nên thanh toán vẫn là sẽ thanh toán!”

Lôi Tôn phát ra thanh âm lạnh như băng, nói: “Hôm nay cùng người lãng phí thời gian đủ nhiều, người nên lên đường!”

“Trần áp hấn!”

Ma Quân ngữ khí băng lãnh, bước lên phía trước.

Lập tức tất cả mọi người cùng nhau cất bước, một cỗ cuồng đại khí tức từ trên người bọn họ tản ra.

Tu La Vương nhanh chóng rút lui, diện mục biến ảo, nhìn chăm chú lên đám người, sau đó ánh mắt bên trong đột nhiên hiện ra một vòng oán độc, cười gằn nói: “Muốn trấn áp ta, nằm mơ đi thôi, ta muốn cùng các người đồng quy vu tận!”

Mọi người sắc mặt biến đổi, trong nháy mắt cảm thấy không đúng.

Tu La Vương đột nhiên rống to, toàn bộ thân hình bắt đầu tiếp tục biến lớn, huyết quang cuộn cuộn, hào quang sáng chói, tựa như vô số viên huyết sắc Thái Dương từ thân thể của hấn bên trong bạo phát, tất cả lỗ chân lông đều tại dâng lên huyết quang.

“Hấn muốn tự bạo!”

Lão giả thần bí kinh hô.

Ầm ầm!

Một tiếng cực kỳ khủng bố oanh minh trực tiếp từ đây địa bộc phát ra, vô số năng lượng ba động hướng về tứ phía tám tả quét sạch mà đi, đám người tất cả đều lần

thứ nhất thời gian cấp tốc tránh né.

Dương Phóng âm dương hai đồ sát na nổi lên, trực tiếp cường mãnh hấp thu lên đầy trời năng lượng, đem tất cả hỗn loạn năng lượng tất cả đều áp chế, thu vào âm dương hai đồ bên trong.

Bất quá tại cái này vô cùng hỗn loạn năng lượng khí tức bên trong, một vòng quỹ dị quang mang lại sát na hiện lên, phóng lên tận trời, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng sinh ra cảm ứng, vội vàng ngừng đầu nhìn lại, sắc mặt biến hóa.

“Không được!”

Vừa mới đó là vật gì chạy đi rồi?

Hắn vội vàng khống chế âm dương hai đồ, tiếp tục thôn phệ lên còn sót lại năng lượng.

Nhưng vào lúc này, một cỗ cường đại khó lường thăm dò cảm giác đột nhiên từ trên cao bên trong hàng lâm xuống, như là có một mảng lớn quỹ dị bóng ma bao phủ đại địa, làm cho tất cả mọi người đều trong lòng giật mình, hồn phách giống như là bị thứ gì một phát bắt được, sinh ra lớn lao áp bách cảm giác.

Chính như ba ngày trước đó, giống nhau như đúc!

“Thánh Giả?”

...

Chương 472 : Trấn áp cùng thoát khốn!

Quý dị mà cường đại khí tức trong nháy mắt hàng lâm xuống, khiến cho Dương Phóng bọn người tất cả đều giật nảy cả mình.

Nhưng rất nhanh loại này mãnh liệt bị thăm dò cảm nhận bắt đầu cấp tốc tăng cường.

Thật giống như có cái gì vô cùng đáng sợ đồ vật đang nhanh chóng tiếp cận đồng dạng.

Nồng đậm tính nguy hiểm khí tức lập tức so trước đó mãnh liệt mấy chục lần tả hữu.

“Không được!”

“Đi mau!”

“Ăn tàng khí tức!”

Đám người hét lên kinh ngạc, tất cả đều hành động.

Mỗi người đều thi triển sở học, một sát na cấp tốc tản ra, hướng về từng cái phương hướng khác nhau cuồn xông mà đi.

Toàn bộ không trung cấp tốc vỡ tan.

Hai cái vô cùng to lớn con người nổi lên, tinh mịch quý dị, giống như là vô tận vũ trụ, nhanh chóng hướng về mặt đất ép xuống, mang đến nồng đậm khí tức khủng bố.

Cái này hai con con người chính như ba ngày trước đó, một màn đồng dạng.

Chỗ bất đồng chính là.

Hai con trong con người đã không lúc trước như thế mê mang cùng hỗn loạn, mà là mang theo băng lãnh cùng đáng sợ, chính như cao bằng cao tại thượng vô thượng Chúa Tể Giả, quan sát thiên hạ.

Tựa hồ thiên địa vạn vật, tất cả chúng sinh tất cả đều trở thành này đôi con người phía dưới sâu kiến.

Một chút liền có thể nhìn nhập linh hồn của con người chỗ sâu.

“Rống!”

Âm Tuyên dẫn đầu phát ra phần nổ rống to, toàn thân trên dưới hắc khí ngập trời, một đầu vô cùng to lớn Thái Cổ thi sông nổi lên, phát ra chói tai oanh minh, hướng về không trung quét sạch mà đi.

Bởi vì cặp kia đáng sợ con người hướng về hấn nhanh chóng hướng về đánh tới.

Âm Tuyên điên cuồng rống to, đủ loại thủ đoạn liều mạng thi triển mà ra.

Những người khác tất cả đều sắc mặt đại biến, nhìn thoáng qua về sau, tiếp tục tiến hành cuồng trốn mau vọt.

Bởi vì cái này thời điểm, dị biến xuất hiện lần nữa.

Trên bầu trời cặp kia to lớn con người, giờ khắc này thế mà bắt đầu chia hóa, lập tức phân làm hai cặp, hai cặp biến thành bốn song, vô cùng băng lãnh đáng sợ, phân

biệt hướng về Dương Phóng, Ma Quân, Lôi Tôn, lão giả thần bí phương hướng nhanh chóng cuồng xông mà đi.

Mỗi một song con người băng lãnh hậu phương, tựa hồ cũng đối ứng một vị cao cao tại thượng Chúa Tể Giả.

Loại này đáng sợ mà làm người tuyệt vọng khí tức cũng không có bởi vì đối phương phân hoá mà suy yếu bao nhiêu.

To lớn con người nhanh chóng tiếp cận mà đến, để cho người ta tóc gáy đều dựng lên.

Cho dù Dương Phóng thân thể hóa quang, tiếp cận tốc độ ánh sáng đều không có bất kỳ cái gì tác dụng.

Bởi vì tốc độ của đối phương quá nhanh, tại cực tốc tiếp cận mà tới.

Dương Phóng hét lớn một tiếng, Thí Thần kỳ đột nhiên hướng về sau lưng quét sạch mà đi, phát ra kinh khủng oanh minh, quang mang mãnh liệt, trực tiếp hướng về kia song to lớn con người oanh kích mà đi.

Nhưng căn bản không có bất cứ tác dụng gì.

Thí Thần kỳ quyền đi ra quang mang đang đến gần đôi tròng mắt kia sát na liền tự động biến mất, giống như là băng tuyết gặp Liệt Dương, không phát huy được mảy may tác dụng.

Khí tức cực kỳ kinh khủng như cũ tại hướng về Dương Phóng cực tốc tiếp cận mà tới.

Dương Phóng trong lòng kinh hãi, tiếp tục quay người chạy trốn, một bên chạy trốn, một bên khống chế âm dương hai đồ, cấp tốc hướng về kia đôi mắt rơi đi, đồng thời sáu mặt Thất Sát bia cũng hung hăng đập tới.

Nhưng tất cả đều vô dụng.

Tất cả công kích đang đến gần sát na trực tiếp tự động tán loạn.

Liền ngay cả âm dương hai đồ cũng lập tức bị định trụ.

Cặp kia băng lãnh đáng sợ con người trực tiếp từ âm dương hai đồ bên trong truyền ra ngoài, âm trầm băng lãnh, to lớn không gì so sánh được, nhanh chóng hướng về Dương Phóng phóng đi.

Dương Phóng trong lòng lạnh buốt, lần đầu cảm giác được kinh hãi.

Âm dương hai đồ vô dụng?

Đây không có khả năng?

Loại chuyện này đơn giản vượt ra khỏi lẽ thường.

Hắn liền vội vàng xoay người liền đi, nhưng này song to lớn trong con người nhưng trong nháy mắt bắn ra kinh khủng chùm sáng, trực tiếp hướng về thân thể của hắn bao phủ mà xuống.

Một sát na giống như là cửu thiên Ngân Hà rủ xuống, lại giống là vô tận Minh Hải xung kích.

Oanh một tiếng, thiên băng địa liệt, hỗn độn lẫn lộn.

Nơi này như là càn khôn tái tạo, nhật nguyệt mờ.

Dương Phóng trong miệng trực tiếp phát ra từng đợt kinh thiên rống to, từng khóa Thần Chủng lực lượng không ngừng bị hắn phát huy mà ra, tam đại ấn pháp càng là liên tục không ngừng kết xuất, một chiêu lại một

chiều, giống như là giờ cao lên thượng khung, hướng về phía trên oanh kích.

Nhưng mà hết thấy công kích toàn diện vô dụng, hoàn toàn rung chuyển không được cái kia đạo kinh khủng chùm sáng mảy may.

Kinh khủng chùm sáng xuyên qua mà xuống, bốn phương tám hướng không gian trực tiếp cấp tốc ngưng kết, răng rắc răng rắc rung động, nhanh chóng đem Dương Phóng trấn áp tại phía dưới.

Đông một chút!

Tất cả năng lượng khí tức biến mất.

Nguyên địa trực tiếp xuất hiện một tòa cao tới mấy vạn dài, liên miên mấy trăm dặm sơn mạch to lớn, một mảnh đen nhánh, như là cự long bàn nằm.

Dương Phóng thân thể cũng không thấy nữa tung tích.

Bị to lớn sơn mạch một mực đặt ở phía dưới.

Cực đại con người băng lãnh làm xong đây hết thấy, quay người liền đi, cấp tốc biến mất nơi đây, hướng về những phương hướng khác phóng đi.

Cùng một thời gian, những phương hướng khác cũng toàn bộ như thế, không ngừng phát ra điếc tai oanh minh, ù ù nổ vang, thiên băng địa liệt, Ma Quân, Lô Tôn, lão giả thần bí, Âm Tuyên tất cả đều tại cực điểm hết thấy thủ đoạn tiến hành chống lại.

Nhưng đối mặt cái kia quỷ dị to lớn con người, tất cả đều hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Bọn hắn gặp giống như Dương Phóng quỷ dị tình

huống.

Tất cả công kích đánh đi ra hết thảy vô hiệu, băng lãnh đáng sợ con người đang nhanh chóng hướng về thân thể của bọn hắn tiếp cận mà đi, cường đại mà làm cho người lông xương sợ run khí tức, trực tiếp rót vào đến linh hồn của bọn hắn bên trong.

“Không tốt, cái này Thánh Giả thật chẳng lẽ đi ra một bước cuối cùng, phóng ra đạo quả cảnh giới?”

Lôi Tôn kinh hãi kêu to.

Oanh! Oanh!

Lại là hai đạo vô cùng đáng sợ chùm sáng trực tiếp từ cặp kia to lớn trong con người bắn ra đến, thiên băng địa liệt, nhật nguyệt mờ, bốn phía không gian ngưng kết, vô tận sức mạnh đáng sợ nhanh chóng hướng về Lôi Tôn thân thể nghiền ép mà đi.

A!

Lôi Tôn phát ra điên cuồng rống to, thanh âm điếc tai, cực lực chống lại, nhưng lại rất nhanh gặp giống như Dương Phóng tình huống.

Toàn bộ thiên địa ngưng tụ, xuất hiện một tòa vô cùng to lớn Ma Sơn, lập tức đem hắn một mực đặt ở phía dưới, không còn có mảy may khí tức truyền ra.

Những phương hướng khác tiếp tục truyền đến kinh khủng thanh âm trầm thấp.

Toàn bộ Thần Khư đại lục hoàn toàn loạn, đáng sợ mà làm người tuyệt vọng khí tức, đang nhanh chóng lan tràn.

Vụng trộm không biết bao nhiêu cường giả bị kinh động, nhưng khi nhìn thấy cặp kia vô cùng con người về sau, tất cả đều dọa đến run lấy bầy, kinh hoàng vô cùng, vội vàng chạy ra ngoài.

Có người thậm chí hận không thể lập tức tự phong dưới lòng đất bên trong.

Dù là mình phong ấn mình, cũng sẽ so với bị Thánh Giả giết muốn tốt.

...

Thời gian vượt qua.

Toàn bộ Thần Khư đại lục rất nhanh yên tĩnh xuống dưới.

Loại kia to lớn mà con người bằng lãnh rất nhanh biến mất.

Nhưng là nơi đây tin tức lại tại một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ nhanh chóng lan truyền.

Trong lúc nhất thời tất cả may mắn còn sống sót Đại Năng tất cả đều trở nên kinh hoàng vô cùng, một loại làm cho người bầu không khí sợ hãi ở chỗ này lan tràn.

“Thánh Giả xuất quan!”

“Thánh Giả đã công thành viên mãn, ta tận mắt thấy hấn trấn áp Lô Tôn, trấn áp Dương Đạo!”

“Xong, Đại Thanh tính muốn bắt đầu, ta muốn đầu nhập vào Thánh Giả!”

“Người điên rồi?”

“Ta không điên, đầu nhập vào Thánh Giả, dù là bị khống chế linh hồn, cũng so chết mạnh hơn, ta muốn đầu nhập vào Thánh Giả!”

Rất nhiều may mắn còn sống sót viễn cổ Đại Năng đang kinh hoàng kêu to.

Cơ hồ người người cảm thấy bất an.

Giữa cả thiên địa thế cục đang nhanh chóng cải biến.

Tượng Ma Quân, Lôi Tôn, Dương Phóng cao thủ như vậy, cơ hồ đã đại biểu cực hạn, tại rất xa xôi cổ Đại Năng trong lòng, cơ hồ là thần thoại bất bại.

Nhưng bây giờ bọn hắn bị Thánh Giả trấn áp, sự tình vừa ra, cơ hồ không có người không kinh hoàng.

Đương tin tức truyền đến Thần thôn về sau, toàn bộ Thần thôn cũng một mảnh xôn xao.

Thần bí lão đạo hai tay vỗ, sắc mặt biến đổi.

“Hồng! !”

Hắn biết Dương Phóng trong khoảng thời gian này đi làm không ít đại sự.

Nhưng lại vụn vụn không nghĩ tới bọn hắn là đi đánh Tu La Vương cùng Chiến Vương đám người chú ý, quả thực là thật to gan, hiện tại Dương Phóng bọn hắn toàn bộ bị trấn áp, Thánh Giả cũng viên mãn.

Lần này tất cả mọi người muốn xong đời.

“A Di Đà Phật, thiện tai thiện tai!”

Khô Vinh Thần Tăng cũng là trong lòng lẫn lộn, khó mà

bảo trì thường sắc, trong lòng bàn tay đều thấm xuất mồ hôi nước.

Thánh Giả viên mãn!

Đây cơ hồ giống như là một ngậm to lớn trọng chùy hung hăng đập vào đám người nội tâm.

Bọn hấn né vô số năm, ẩn giấu vô số năm, hiện tại chỉ sợ hết thầy đều muốn đến cùng, vạn sự giai không, đều thêm quy về hư vô.

“Trước không cần lo lắng, Thánh Giả nếu quả như thật viên mãn, tại trấn áp rơi Dương Đạo, Ma Quân, Lôi Tôn bọn người về sau, khẳng định sẽ lập tức thanh toán thế gian, nhưng bây giờ thanh toán tựa hồ cũng không có tới lâm, có lẽ chúng ta còn có cơ hội!”

Vị kia áo choàng tán phát lão giả mở miệng nói ra.

“Còn có cơ hội?”

Lão giả thần bí chấn động trong lòng, sau đó bỗng nhiên kịp phản ứng, đến: “Người nói là Thánh Giả không nhất định thật viên mãn?”

“Đúng vậy, tối thiểu đến bây giờ hấn đều không có lập tức đối với chúng ta động thủ, không phải sao?”

Áo choàng tán phát lão giả cấp tốc phân tích, đến: “Có lẽ hấn loại kia viên mãn chỉ là ngăn ngừa trạng thái, tại trấn áp Dương Đạo bọn hấn về sau, cần thời gian rất lâu khôi phục, bằng không, không có khả năng không ra tay với chúng ta.”

Lão giả thần bí, Khô Vinh Thần Tăng trong lòng ngưng tụ, lập tức cảm thấy rất có đạo lý.

“Không tệ! Có khả năng!”

“Vậy chúng ta bây giờ nên làm cái gì? Coi như Thánh Giả không có viên mãn, nhưng đoán chừng khoảng cách chân chính viên mãn cũng không xa, chúng ta thời gian cuối cùng không nhiều!”

Bọn hắn cấp tốc mở miệng.

“Đừng vội, bây giờ còn có thời gian, không ngại cùng cái khác cường giả tiếp xúc một chút, xem bọn hắn bên kia ý nghĩ, vô luận như thế nào chúng ta không thể tự loạn trận cước!”

Áo choàng tán phát lão giả mở miệng nói.

“Tốt! Ta đi trước liên hệ ta vài bằng hữu!”

Khô Vinh Thần Tăng trước tiên mở miệng.

Từng cái thứ nguyên không gian đang nhanh chóng lên men, đủ loại tin tức không ngừng lan tràn mà ra, lòng người bàng hoàng, rước lấy hoàn toàn đại loạn.

Mà đúng lúc này, lại là một thì oanh động lòng người tin tức truyền ra, khiến cho còn lại viễn cổ Đại Năng càng thêm hoảng loạn lên.

Băng Hoàng, Thủy Tộc lão tổ, Hỗn Thiên đại thần, Minh Đế, Cửu U chi chủ bọn người tất cả đều đầu nhập vào Thánh Giả, cam nguyện trở thành Thánh Giả nô bộc.

Không chỉ có như thế, bọn hắn tại đầu nhập vào Thánh Giả về sau, lập tức bắt đầu thay thế nguyên bản Tu La Vương, Vô Tướng Thần Hoàng địa vị, trực tiếp quét sạch thiên hạ, đối còn lại người tiến hành xuất thủ.

Từng cái thứ nguyên không gian lập tức lâm vào đại

loạn.

Đám người vốn là tại lòng người bàng hoàng bên trong, hiện tại lại nhìn thấy nhiều như vậy cái thể cường giả toàn bộ đều nhập vào Thánh Giả, những người còn lại còn có bao nhiêu có thể ngồi được vững?

Rất nhanh lại là một số đông người chủ động từ bỏ linh hồn, đều nhập vào Thánh Giả.

Trong lúc nhất thời, thiên địa trong nháy mắt đều hui xuống dưới.

Không có Thánh Giả người, đã càng ngày càng ít.

Tất cả đã đều hàng người, lập tức bắt đầu đối nhóm người này tiến hành truy sát cùng trấn áp.

Toàn bộ thiên địa lần nữa đại loạn.

...

Thời gian vượt qua.

Không biết đi qua bao lâu.

Liên miên rộng lớn sơn mạch to lớn phía dưới, bỗng nhiên chậm rãi truyền ra từng mảnh từng mảnh quỷ dị ba động.

Một đạo quái dị âm dương điểm sáng trực tiếp tại chỗ này sơn mạch lòng đất cấp tốc hiện lên ra, chỉ có đậu tầm đồng dạng lớn nhỏ, sau đó đạo này âm dương điểm sáng bắt đầu cấp tốc biến lớn, rất nhanh biến thành Dương Phóng thân ảnh.

Hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Chỉ thấy mình vị trí địa phương, cùng loại với một cái quái dị lao tù đồng dạng.

Diện tích không lớn, chỉ có mấy mét vuông.

Nhưng là bốn phương tám hướng khu vực lại hiện đầy từng đạo quỷ dị phù văn, lít nha lít nhít, cũng không biết có bao nhiêu, đang lóe lên trập trập ánh sáng kỳ dị.

Khi hắn muốn cất bước di động thời điểm, lập tức tất cả phù văn đều đang lóe lên, đem hắn thân thể sinh sinh bức lui trở về.

Không chỉ có như thế!

Trừ ở chỗ này càng là có một loại lực lượng xói mòn, tinh khí xói mòn cảm giác.

Ngắn ngủi trong chốc lát, hắn liền cảm thấy thân thể tổn thất đại lượng lực lượng.

“Ta đây là bị trấn áp rồi? Tại Thánh Giả chế tạo cái kia sơn mạch phía dưới?”

Dương Phóng kinh hãi.

Nhưng Thánh Giả vì cái gì không giết mình?

Hắn nghịch thiên như vậy công lực chẳng phải là dễ như trở bàn tay liền có thể giết chết mình?

Dương Phóng mày nhăn lại, trong lòng trăm mối vẫn không có cách giải.

Đề tay lên ngực mà hỏi, trước đó Thánh Giả thực sự thật là đáng sợ, cho người ta một loại không thể ngăn cản, không thể chống đối cảm giác.

“Chẳng lẽ hẳn tình trạng y nguyên không phải hoàn mỹ nhất trạng thái, cho nên không cách nào ra tay giết chúng ta, chỉ có thể đem chúng ta trấn áp?”

Dương Phóng toát ra một cái ý nghĩ.

Nhưng rất nhanh bị hấn quăng đi, không nghĩ nhiều nữa, mà là nhìn về phía trước mắt quái dị gian phòng.

Nơi này không thể chờ lâu, không nhiều đợi một khắc, lực lượng của mình liền muốn xói mòn một bộ phận, cứ thế mãi, nhất định phải chết đường một đầu.

Dương Phóng lúc này vận chuyển lên 【trời trận】 Thần Chủng, một tầng thần bí khó lường quái dị lực lượng trực tiếp từ trong người hấn tản ra, một sát na đày mắt thế giới hoàn toàn trở nên không đồng dạng.

Tất cả phù văn trong mắt hấn cũng bắt đầu bị cấp tốc phân tích.

Mỗi một cái phù văn đều bị hấn trực tiếp nhìn thấu, trở thành đơn giản nhất ký tự.

Dương Phóng cấp tốc quan trắc, từng cái phân giải, rất nhanh con mắt lóe lên, bàn tay nhô ra, hướng về trước mắt phù văn vách tường xóa đi, quỷ dị lực lượng thần bí từ lòng bàn tay của hấn phát ra, lập tức tác dụng đến những này lít nha lít nhít phù văn phía trên, lập tức những phù văn này bắt đầu cấp tốc phun trào, kịch liệt biến ảo.

Sau đó từng nét bùa chú như là đã có được sinh mạng, bắt đầu tự động tản ra, hướng về hai bên dũng mãnh lao tới.

“Có cửa!”

Dương Phóng trong lòng vui mừng, lúc này tăng thêm tốc độ tiến hành phá giải.

Trước mắt phù văn phun trào càng nhanh hơn, từng khối không ngừng bay múa, tựa như vô số hồ điệp đồng dạng.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục trước mắt phù văn vách tường bị hấn cấp tốc đánh xuyên qua, bên ngoài lộ ra một vòng u ám quang mang.

Dương Phóng con mắt lóe lên, thân thể hóa quang, sát na hướng về kia chỗ u ám quang mang vọt tới, cơ hồ quang mang lóe lên, trực tiếp xuyên thấu mà qua.

Oanh!

Một cỗ mênh mông khí tức ngọt ngào lập tức đập vào mặt đánh tới, cuồn cuộn bành trướng, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn mà đi.

Đưa mắt thấy.

Chỉ gặp giờ phút này vị trí của hấn, thành linh ở vào một chỗ to lớn sơn mạch chỗ sâu.

Dưới chân khu vực xuất hiện một đạo nhỏ không thể thấy khe hở, nổi thẳng trước đó phù văn mật thất.

“Ra, ta thuận lợi thoát khỏi.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Sau đó thân thể lập tức liễm tức hóa ảnh, nhanh chóng hướng về nơi xa lao đi.

Bất quá ngay tại hần vừa mới lướt đi, phía trước lần nữa truyền đến cường đại cấm chế, đem hần trong nháy mắt gãy trở về.

“Còn có cấm chế?”

Cái này Thánh Giả thủ đoạn quả nhiên đủ nhiều.

Dương Phóng lần nữa vận dụng lên 【 trời trận 】 Thần Chủng, bắt đầu cấp tốc phá giải đi.

Trước mắt phù văn đang nhanh chóng du tẩu, như là nòng nọc, rất nhanh tản ra một đầu chật hẹp con đường ra.

Dương Phóng thân thể lóe lên, rút cục triệt để ra chỗ này hắc sắc sơn mạch.

Quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp to lớn hắc sắc sơn mạch liên miên rộng lớn, dọc theo không biết bao nhiêu dặm, cao cao đứng vững, chùng mảy vạn trượng chi cao.

“Cái này Thánh Giả thủ đoạn thực sự quá tà môn, ta cùng hần chênh lệch lớn đến không thể tưởng tượng.”

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng.

Đối phương căn bản không có động thủ, chỉ là trong con ngươi bắn ra chùm sáng liền đem hần trấn áp, có thể nghĩ mạnh bao nhiêu.

“Ta hiện tại tinh khí hao tổn nghiêm trọng, trước tìm địa

phương khôi phục tinh khí, không biết lão giả thần bí, Ma Quân bọn hắn thế nào? Phải chăng đã chạy ra, vẫn là nói đồng dạng bị trấn áp.”

Dương Phóng nói nhỏ.

Hắn hóa thành bóng ma, cấp tốc biến mất ở chỗ này.

Không bao lâu.

Dương Phóng đã trốn vào một chỗ hỗn độn trong cái khe, bắt đầu vận chuyển lên 【 quy nguyên 】 Thần Chủng, tiến hành khôi phục.

Một cỗ cường đại tinh khí liên tục không ngừng địa tụ đến, hướng về thân thể của hắn mãnh liệt mà đi.

Cái này vừa khôi phục lại là không biết quá khứ nhiều ít thời gian.

Rốt cục hắn hao tổn tinh khí dần dần bị hắn bổ sung trở về, rất nhanh cũng đã triệt để khôi phục đỉnh phong.

Dương Phóng mở hai mắt ra, lóe ra chói mắt thần quang, vươn người đứng dậy, trực tiếp từ chỗ này hỗn độn trong cái khe lén ra ngoài, sát na xuất hiện lần nữa tại ngoại giới.

Bất quá mới vừa xuất hiện, bỗng nhiên, hắn mày nhăn lại, cảm giác được nơi xa truyền đến trầm thấp oanh minh, tràn ngập năng lượng cường đại ba động.

Hư hư thực thực có người nào tại kịch liệt giao thủ đồng dạng.

“Cùng ta có liên quan người?”

Trong miệng hắn tự nói.

Mấy chục đạo chuỗi nhân quả trực tiếp từ đằng xa truyền tới.

Đây tuyệt đối là cùng hấn quan hệ không ít hạng người.

Dương Phóng thân thể sát na vọt tới, liễm tức hóa ảnh, không có chút nào tung tích, trực tiếp từ đây địa biến mất.

Không bao lâu!

Rốt cục, Dương Phóng thấy rõ ràng phía trước tình huống.

Chỉ gặp mấy đạo nhân ảnh ngay tại kịch liệt giao chiến, quang mang bay múa, Hỗn Độn khí tức tràn ngập, đánh cho nơi đây không gian hỗn loạn tưng bừng.

Xem bộ dáng là bốn năm người tại cộng đồng vây công một người.

Bất quá khi Dương Phóng cẩn thận ngóng nhìn về sau, lập tức lộ ra sắc mặt khác thường.

“Thần bí lão đạo!”

Là trong thứ nguyên không gian thần bí lão đạo.

Hấn thế mà bị người vây công!

Khó trách cùng mình sinh ra nhân quả?

Dương Phóng thân thể lập tức từ trong hư vô hiện lên ra, không có dấu hiệu nào, sát na xuất hiện tại chiến trường bên trong.

Ngay tại vây công thần bí lão đạo đám người, lập tức

biến sắc, cấp tốc ngừng lại.

“Dương Đạo, ngươi là Dương Đạo?”

“Đây không có khả năng, ngươi không phải bị Thánh Giả trấn áp sao?”

Bọn hắn trong miệng kinh uống.

Kia thần bí lão đạo cũng là thần sắc biến đổi, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Dương Đạo?”

Nhưng hắn rất nhanh kịp phản ứng, nói: “Nhanh trấn áp bọn hắn, bọn hắn đã đầu nhập vào Thánh Giả!”

Đám người kia sắc mặt giật mình, không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi.

Đối với Dương Phóng thực lực, bọn hắn thế nhưng là rất rõ ràng.

Từ khi Đại Thanh tính đến nay, Dương Phóng sở tác sở vi, mỗi một sự kiện đều để bọn hắn mười phần chấn kinh.

Đây là cùng Ma Quân, Kiếm Ma một cái cấp bậc tồn tại!

“Đầu nhập vào Thánh Giả?”

Dương Phóng mày nhăn lại, âm dương hai đồ sát na nổi lên, quang mang một quyền, lập tức đem đám kia đào tẩu người cấp tốc cuốn tới.

...

Chương 473 : Trực tiếp chụp chết!

Cường đại thủ đoạn, chấn nhiếp lòng người.

Kia bốn năm cái vừa muốn đào tẩu cường giả, chỉ là vừa đối mặt liền bị Dương Phóng quét sạch trở về.

Bọn hắn lập tức lộ ra vẻ kinh hoảng, liền vội vàng xoay người cầu xin tha thứ.

“Tha mạng a, Dương tiên bối!”

“Dương tiên bối đừng có giết chúng ta, chúng ta cũng là bị buộc bất đắc dĩ!”

“Tha cho chúng ta một mạng!”

...

Thần bí lão đạo nhìn âm thầm cắn răng, trong lòng rất là hả giận.

Mấy cái này vương bát đản tại hướng gió không đúng thời điểm, trước tiên đầu nhập vào Thánh Giả, bị bọn hắn hại chết đồng đạo có thể thực sự nhiều lắm.

“Dương đạo huynh đệ, không muốn thương hại bọn hắn, mau giết bọn hắn!”

Thần bí lão đạo kêu to.

“Xem ra ta bị vây trong khoảng thời gian này, bên ngoài lại phát sinh không ít sự tình.”

Dương Phóng nhíu mày, nhìn về phía thần bí lão đạo,

nói: “Gần nhất xảy ra chuyện gì? Một năm một mười toàn bộ nói cho ta.”

“Đáng chết, tại các người bị trấn áp về sau, từng cái thứ nguyên không gian hoàn toàn loạn, tất cả mọi người trở nên lòng người bàng hoàng, may mắn còn sống sót người lập tức phân làm hai sóng, một đợt cam nguyện dâng ra linh hồn, đầu nhập vào Thánh Giả, một cái khác sóng thì vẫn còn tiếp tục quan sát, bọn này đầu nhập vào Thánh Giả người, vì cho thấy trung tâm, trực tiếp đối với chúng ta triển khai thanh tẩy.”

Thần bí lão đạo cắn răng nói.

“Cái gì?”

Dương Phóng sắc mặt âm trầm, nói: “Kia Thần thôn bên kia thế nào? Không có xảy ra việc gì a?”

Cha mẹ hắn, cùng rất nhiều bằng hữu, trước đó đều tại chỗ kia thứ nguyên không gian.

Một khi nơi đó xảy ra chuyện, đối với hắn chính là đã kích thật lớn.

“Thần thôn còn không có bị phát hiện, ta lần này ra ngoài tìm kiếm Đạo Đồ, lúc này mới bị người để mắt tới!”

Thần bí lão đạo đáp lại, nói: “Đúng rồi, có mấy cái cực kỳ khó chơi gia hỏa cũng đã đầu nhập vào Thánh Giả, theo thứ tự là Băng Hoàng, Thủy Tộc lão tổ, Hỗn Thiên đại thần bọn người, còn có thập đại Diêm Quân chủ nhân Minh Đế.”

“Minh Đế?”

Dương Phóng nhướng mày.

Lại là hắn.

Thập đại Diêm Quân cùng Minh Đế cùng mình mâu thuẫn từ xưa đến nay.

Đại Thanh tính trước đó, hắn còn trấn áp qua Mạnh bà cùng Tống Diêm Quân bọn hắn, vốn là muốn đem 【 Địa Phủ 】 tổ chức này trực tiếp nhổ tận gốc.

Chỉ là về sau sự tình các loại rất nhiều, để hắn không rảnh bận tâm việc này.

Nghĩ không ra hiện tại lần nữa truyền đến tổ chức này tin tức.

“Đúng vậy, Minh Đế thực lực cao thâm, hơn phân nửa có thể cùng Âm Tuyên, Bằng Hoàng cùng so sánh.”

Thần bí lão đạo mở miệng.

“Biết, nơi đây không phải nói chuyện địa phương, rời đi trước lại nói.”

Dương Phóng mở miệng.

“Dương Đạo tiền bối, tha cho chúng ta một mạng!”

“Chúng ta nguyện ý cải tà quy chính!”

Trước mắt bốn năm vị cường giả vội vàng lần nữa cầu xin tha thứ.

Nhưng Dương Phóng căn bản không có lại tiếp tục cho bọn hắn cơ hội, âm dương hai đồ đột nhiên quét qua, đem mấy người kia sát na cuốn vào đến trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

“Đúng rồi, người nói người trước đó là vì tìm kiếm Đạo Đồ mà đến?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, lần nữa nhìn về phía thần bí lão đạo.

Cái này thần bí lão đạo trên thân tuyệt đối cũng có Thần Chủng.

Lúc ấy Đại Thanh tính ra ngày ngày, Dương Phóng rõ ràng nhớ kỹ lão đạo này cướp đoạt không ít Đạo Đồ.

Không nói những cái khác, chỉ riêng tại Thần Vương mộ huyết, liền bị hắn thu được một viên Thần Chủng.

Trên người hắn chỉ sợ sớm đã không chỉ một viên.

Lão này đạo gian trá như quỷ, ẩn tàng cực sâu.

Thần bí lão đạo lập tức lộ ra vẻ xấu hổ, nói: “Đúng là vì tìm kiếm Đạo Đồ, bất quá ta tìm tới Đạo Đồ lại cũng không là hoàn chỉnh, nếu như người cần, ta có thể tặng cho người!”

Hắn lộ ra lưu luyến không rời thái độ, từ trong ngực lấy ra một trương dùm dó thổ Hoàng sắc da thú đồ án ra, giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp trong tay, con mắt chớp lên.

Cái này Đạo Đồ là một trương hoàn toàn mới Đạo Đồ, cùng mình trên người cái khác mảnh vỡ tất cả đều không phải một thể.

“Tốt, đã dạng này, vậy cái này trương Đạo Đồ ta liền tạm thời nhận.”

Dương Phóng giống như cười mà không phải cười.

“Thu a thu đi, dù sao trên người ta cũng không có tác dụng gì.”

Thần bí lão đạo liên tục cười nói, trong lòng thầm mắng.

Hắn liệu sống liệu chết mới đem trương này Đạo Đồ tập hợp đủ bảy tám phần, hiện tại tốt, trực tiếp thành toàn Dương Phóng, nhưng ai làm cho đối phương đã cứu hắn tới.

“Đi thôi, nơi này không phải là nơi nói chuyện.”

Dương Phóng mở miệng, thân thể trong nháy mắt hành động, hóa thành bóng ma, hướng về phía trước lao đi.

Thần bí lão đạo lập tức thu liễm khí tức, cấp tốc đi theo sau lưng.

Bất quá vừa mới lướt đi không bao xa, Dương Phóng thân thể lần nữa dừng lại, ánh mắt ngưng lại, trực tiếp hướng về phía trước khu vực nhìn sang.

Chỉ gặp cách đó không xa khu vực, một tòa cự đại sơn mạch đứng vững ở đây, vô cùng nguy nga, liên miên rộng lớn, dọc theo không biết bao xa, đen nghịt một mảnh, giống như là một cái cự đại bàn tay đặt tại nơi đây.

Một cỗ trầm ngưng nặng nề khí tức không ngừng từ phía trên khuếch tán mà ra.

Cùng lúc trước trấn áp mình dãy núi kia, cơ hồ một màn đồng dạng.

“Là ai bị trấn áp, Ma Quân, Âm Tuyên vẫn là lão giả thần bí?”

Trong lòng hấn mãnh liệt, nhìn về phía trước sơn mạch.

Trước đó thời điểm, Thánh Giả phân thân chia ra làm bốn, phân biệt truy hướng về phía bốn người bọn họ thân thể, chỉ sợ bọn họ không ai có thể chạy thoát.

“Người về trước thứ nguyên không gian, ta đi phía trước một chuyến.”

Dương Phóng truyền âm, thân thể vô thanh vô tức hướng về phía trước lao đi.

Thần bí lão đạo sắc mặt biến hóa, nhìn thoáng qua Dương Phóng, vội vàng nhanh chóng truyền âm nói: “Dương Đạo, người cần phải cẩn thận, tuyệt đối đừng lại bị trấn áp.”

Đẹp xong về sau, hấn nhìn hai bên một chút, lập tức lần nữa nhanh chóng hành động.

Dương Phóng thân thể mơ hồ, khó mà bắt giữ, vô thanh vô tức ở giữa nhanh chóng hướng về kia chỗ nặng nề sơn mạch tiếp cận mà đi.

Chỗ này sơn mạch cùng trấn áp mình toà kia quả nhiên, vừa mới vừa tiếp cận liền cảm giác được sơn mạch bốn phía ẩn chứa mạnh đại năng lượng cấm chế.

Dương Phóng ánh mắt chớp động, lúc này lần nữa vận dụng lên Thần Chủng 【trời trận】, một tầng sức mạnh bí ẩn khó lường từ trong lòng bàn tay của hấn tản ra, hướng về trước mắt năng lượng cấm chế chậm rãi gần sát mà đi.

Lập tức trước mắt tất cả phù văn đều đang nhanh chóng lấp lóe, sau đó bị một cỗ kỳ dị lực lượng xô dịch, hướng về bốn phương tám hướng di động mà đi.

Một đầu chạt hẹp kéo dài thông đạo rất nhanh tại trước mắt hấn nổi lên.

Dương Phóng chột lóe lên, trực tiếp xuyên qua chỗ này cấm chế, sau đó bắt chước làm theo, trực tiếp hướng về ngọn núi lớn này chỗ sâu đào quá khứ.

Chỉ bắt quá sâu trong núi lớn cấm chế rõ ràng so bên ngoài phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Hiệu suất của hấn cũng trong nháy mắt trở nên chậm rất nhiều.

Từ một điểm này nhìn, cùng lúc trước huyết sắc sư tử con so sánh, hấn vẫn là không sánh bằng con kia huyết sắc sư tử con.

Nếu là huyết sắc sư tử con ở đây, nhất định có thể tăng lên rất nhiều hiệu suất.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Tại Dương Phóng toàn lực đào móc phía dưới, một đầu đường đi sâu thăm thăm đang không ngừng hướng về sơn mạch chỗ sâu đánh tới, không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục toàn bộ lòng núi bị hấn triệt để đánh xuyên qua.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, lập tức cảm giác được phía trước truyền đến trận trận yếu ớt khí tức.

Một đầu mơ hồ bóng người, bị trấn áp ở nơi đó, khí tức yếu ớt, không ngừng chửi ầm lên, cả người da bọc xương, quần áo tả tơi, đơn giản so tên ăn mày còn tượng tên ăn mày.

“Lão giả thần bí!”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

Quả nhiên là hấn!

Lão bắt tử này luôn luôn thần bí, nhiều thủ đoạn, nghĩ không ra cũng bị trấn áp lại.

“Tiền bối...”

Dương Phóng đánh xuyên qua sau cùng một tầng cấm chế, đem thanh âm truyền vào đến lão giả thần bí nơi đó.

Lão giả thần bí nguyên bản ngay tại chửi ầm lên, đột nhiên nghe được thanh âm, đơn giản hoài nghi mình nghe lầm, chấn động trong lòng, không dám tin, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Chỉ gặp phù văn dày đặc trong phòng, hậu phương một góc, thế mà xuất hiện phù văn tiêu tán dấu hiệu, tiếp theo tại chỗ kia khu vực chậm rãi xuất hiện một đạo mơ hồ bóng người, hướng về bên này tiếp cận mà tới.

Trong lòng hấn giật mình.

“Dương Phóng!”

Lão giả thần bí vội vàng dùng lực bóp bóp bắp đùi của mình, xác định không phải nằm mơ, mà là chân thực, mừng rỡ trong lòng, nhanh chóng tiếp cận mà đi.

“Người làm sao làm được?”

“Tự có thủ đoạn, rời đi trước lại nói!”

Dương Phóng truyền âm.

Lão giả thần bí lúc này nhanh chóng từ Dương Phóng

đánh ra thông đạo chui quá khứ, tiếp xuống hai người dọc theo đường về trở về, một đường hướng về sơn mạch bên ngoài cuồn vút đi.

Rất nhanh.

Hai đạo nhân ảnh hiện lên, một trước một sau cấp tốc xông ra chỗ này sơn mạch.

Nhưng vừa mới xông ra, bọn hắn liền cấp tốc liễm tức hóa ảnh, đem tự thân ba động đề thấp đến cực hạn, rốt cuộc cảm giác không đến mảy may.

Lão giả thần bí lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua, lộ ra lòng vẫn còn sợ hãi thần sắc, nói nhỏ: “Thánh Giả thủ đoạn quả nhiên quỷ dị, bị trấn áp trong khoảng thời gian này, kém chút đem ta cho triệt để móc sạch, ta hiện tại tinh khí hao tổn nghiêm trọng, vô cùng cần thiết thời gian đến khôi phục!”

“Tiền bối nhanh nhất phải bao lâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tối đa một tháng.”

“Được.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Đúng rồi, kia Lôi Tôn, Âm Tuyền cùng Ma Quân bọn hắn đâu?”

“Ma Quân gia hỏa này chạy thoát rồi, thủ đoạn hắn cổ quái, so với ta còn mạnh hơn, không hổ là thật lâu trước đó liền từ Thánh Giả lòng bàn tay đào tẩu người, về phần Âm Tuyền, ta cũng không biết hắn có hay không chạy thoát, nhưng ta nhìn hắn hướng vô tận táng thổ phương hướng chạy trốn, mà Lôi Tôn giống như ta, bị trấn áp.”

Lão giả thần bí nói.

“Ồ?”

Dương Phóng trong lòng ngạc nhiên.

Ma Quân gia hỏa này thế mà từ Thánh Giả lòng bàn tay thuận lợi chạy ra?

Xem ra hắc ấn tàng thủ đoạn quả nhiên còn có rất nhiều!

“Âm Tuyên hướng vô tận táng thổ chạy trốn? Hắc không muốn sống nữa, ta nghe nói vô tận táng thổ vô cùng thần bí, ngay cả Thánh Giả đều không thể đem nó triệt để xóa đi, bên trong ẩn chứa rất nhiều thần thoại thời đại liền tồn tại cấm kỵ!”

Dương Phóng mở miệng.

“Không tệ, nhưng trốn vào trong đó dù sao cũng so bị Thánh Giả trấn áp muốn tốt.”

Lão giả thần bí nói.

“Kia Lôi Tôn đâu? Hắc bị trấn áp tại cái nào phương vị?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Hắc là tại phía đông.”

Lão giả thần bí nói.

“Tốt, chúng ta trước cứu Lôi Tôn , chờ đến cứu ra Lôi Tôn, các người lại lập tức khôi phục, hiện tại ngoại giới hình thức đại loạn, ở ngoài dự liệu, các người nhất định phải mau chóng khôi phục mới được.”

Dương Phóng mở miệng.

Lão giả thần bí trực tiếp điếm đầu.

Sau đó hai người nhanh chóng hành động, bắt đầu lục soát Sauret tôn tung tích.

Đọc theo đường, hai người tinh thần ba động cấp tốc giao lưu, chăm chú phân tích lên Thánh Giả tình huống.

“Thánh Giả chỉ trấn áp chúng ta, nhưng không có giết chúng ta, cái này cực lớn không bình thường, hắc hắc là còn muốn giữ lại chúng ta làm chuyện gì?”

“Nếu như giữ lại chúng ta làm sự tình, khẳng định sẽ phái người trông coi, có thể liền nhìn thủ người đều không có, cái này có chút cổ quái.”

“Đã không giữ lại chúng ta làm cái gì, vậy hắc không giết bọn hắc lại là vì cái gì, hắc là. . là bởi vì giết không được?”

Hai người trong lòng ngưng tụ, đột nhiên đối mặt.

Không tệ!

Khả năng này cực cao.

Có lẽ Thánh Giả căn bản không có đạt tới chân chính viên mãn, trước đó xuất thủ khả năng đều là tính tạm thời xuất thủ.

Cho nên cái này giải thích đối phương vì cái gì không giết bọn hắc.

Không phải là bởi vì không muốn giết, mà là ngay lúc đó Thánh Giả, trạng thái cổ quái, căn bản giết không chết

bọn hấn, chỉ có thể trấn áp!

Hai người trong lòng mãnh liệt, trong đầu nhanh chóng phun trào.

Không bao lâu, bọn hấn tại nhìn một cái vô tận Hắc Âm âm mai bên trong rốt cục lần nữa phát hiện một tòa nặng nề sơn nhạc.

Lần này y nguyên từ Dương Phóng xuất thủ, cùng trước đó, tiến hành phá giải.

Cứ như vậy thời gian vượt qua, lại là đi qua không biết bao lâu.

Rốt cục, trước mắt hắc sắc sơn mạch cũng trực tiếp bị Dương Phóng đả thông, bộc lộ ra bị đặt ở phía dưới Lôi Tôn.

Thời khắc này Lôi Tôn cùng lão giả thần bí, khí tức suy yếu, thân thể khô quắt, quanh thân tinh khí xói mòn đến mức dị thường nghiêm trọng, khi thấy bị Dương Phóng đánh ra thông đạo về sau, hấn đột nhiên ngẩng đầu, lập tức nhanh chóng chui ra.

“Lôi Tôn, người thế nào? Không có trở ngại a?”

Lão giả thần bí nhanh chóng đón.

“Yên tâm, năm đó Kiếm Ma ám toán ta đều không có ám toán chết ta, điểm ấy thời gian trấn áp cũng không có khả năng làm bị thương ta.”

Lôi Tôn trầm thấp nói.

“Vậy là được, chúng ta đi đầu trở về, các người tốt mau chóng khôi phục, bên ngoài bây giờ hình thức náo động, rất nhiều người cũng đã đầu nhập vào Thánh Giả, còn

có thể tiếp tục chống cự người, ít càng thêm ít.”

Dương Phóng mở miệng.

“Cái gì? Cái này nhiều người đều đã phản bội?”

Lão giả thần bí nhíu mày.

“Mấy cái này cỡ đầu tường, ngã theo phía!”

Lôi Tôn ngữ khí trầm trọng.

Cuối cùng bọn hắn lần nữa hành động, bắt đầu cấp tốc rời đi.

Bất quá lão giả thần bí cùng Lôi Tôn nhưng lại chưa theo Dương Phóng cùng nhau trở về Thần thôn, bọn hắn đều có riêng phần mình chỗ ẩn thân, trước tiên về trước tự thân trụ sở.

Đối bọn hắn mà nói, trở lại mình trụ sở mới là an toàn nhất.

Dương Phóng cũng không ngăn cản bọn hắn, trực tiếp cùng bọn hắn tách ra, sau đó một mình thì quay trở về Thần thôn bên trong.

Toàn bộ Thần thôn khắp nơi oanh động.

Tất cả mọi người giật nảy cả mình, kích động dị thường, cấp tốc ra đón.

Trước đó nghe nói Dương Phóng bị trấn áp tin tức, bọn hắn còn vì chi tuyệt vọng thật lâu, coi là Thánh Giả đã viên mãn, đem rất nhanh quét sạch thiên hạ.

Nhưng bây giờ Dương Phóng lần nữa trở về, không thể nghi ngờ giống như là cho đám người ăn một tề thuốc

an thần đồng dạng.

“Dương Đạo, Thánh Giả đến cùng phải hay không viên mãn? Người là như thế nào trốn tới?”

Con kia màu đen đại trùng tử đi tới, mở miệng hỏi thăm.

Những người khác tất cả đều đem ánh mắt nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra từng tia từng tia vẻ mặt ngưng trọng.

Dương Phóng trực tiếp nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết hắn hiện tại đến cùng trạng thái gì, giống như là viên mãn, lại không giống như là viên mãn, làm cho người nhìn không thấu.”

“Giống như là viên mãn, lại không giống như là viên mãn?”

Những người khác tất cả đều nhíu mày, lộ ra hồ nghi.

“Đúng vậy, bất quá ta càng thêm có khuynh hướng hắn hẳn là thân thể xảy ra vấn đề.”

Dương Phóng ngưng tiếng nói.

Nếu không đối phương không có khả năng chỉ trấn áp bọn hắn.

Mà lại trước đó Thánh Giả lần thứ nhất xuất hiện thời điểm, rõ ràng ngờ ngờ ngác ngác, giống như là ngốc trẻ đồng dạng.

“Xảy ra vấn đề tốt, nếu như hắn thật xảy ra vấn đề, cái này ngược lại là đại gia cơ hội!”

Khô Vinh Thần Tăng nói.

“Không tệ, ta hiện tại ước gì hấn xảy ra vấn đề!”

“Bên ngoài bây giờ một mảnh náo động, Băng Hoàng cùng Minh Đế chăm chăm chúng ta chăm chăm đến rất căng, nếu như biết Thánh Giả xảy ra vấn đề, không biết lại nên biểu tình gì?”

Đám người mở miệng.

Sớm tại trước đó, bọn hấn đã từng đoán được điểm này.

Hiện tại lại từ Dương Phóng nơi này giải được tình huống, không thể nghi ngờ càng thêm xác nhận bọn hấn ý nghĩ.

Đương nhiên, loại ý nghĩ này là thật là giả, y nguyên còn chờ nghiệm tra.

Vạn nhất là bọn hấn đoán sai, như vậy đám người tiền đồ y nguyên rất là không ổn.

“Băng Hoàng cùng Minh Đế tập trung vào các người?”

Dương Phóng nhướng mày.

“Đúng thế.”

Khô Vinh lão tăng thần sắc biến ảo, nói: “Gần nhất Băng Hoàng tựa hồ phát hiện chỗ này thứ nguyên không gian lỗ hổng, không chỉ một lần phái ra cường giả tới dò xét qua, mặc dù đều bị ta lão tăng dùng những phương pháp khác dẫn đi, bất quá nhưng lại chưa bỏ đi nàng hoài nghi, nàng người y nguyên thường xuyên ẩn hiện.”

“Muốn chết!”

Dương Phóng sầm mặt lại.

Cái này Bằng Hoàng lúc trước đối Lam Tinh động thủ, làm hại nhà hấn phá người vong, khoản nợ này hấn còn không có tính qua.

Hiện tại lại dám ra đây hành động.

Còn có Minh Đế cũng thế.

Thập đại Diêm Quân cùng Mạnh bà sổ sách không thiếu được cho tính tại bọn hấn trên đầu.

“Bằng Hoàng cùng Minh Đế bên kia, các người không nên hỏi nhiều, sẽ có ta tới đối phó.”

Dương Phóng mở miệng.

“Dương huynh đệ, người phải tất yếu coi chừng, Bằng Hoàng cùng Minh Đế có thể tất cả đều không phải kẻ yếu, nhất là Bằng Hoàng, cơ hồ là Âm Tuyên kia một cấp bậc.”

Áo choàng tán phát lão giả nói.

“Âm Tuyên kia một cấp bậc lại có thể thế nào? Ta hiện tại cũng là xưa đâu bằng nay!”

Dương Phóng cười lạnh.

Đám người lúc này mới kịp phản ứng, nhao nhao trong lòng kinh dị.

Không tệ.

Dương Phóng bọn hấn làm sự tình quá lớn, ngay cả Tu La Vương, Vô Tướng Thần Hoàng đều cho trấn áp, có thể từ Thánh Giả dưới tay chạy trốn ra ngoài, như thế nào lại quan tâm chỉ là Bằng Hoàng?

Dương Phóng, hiện tại đã triệt để đã có thành tựu!

Tại còn sót lại Thái Cổ Đại Năng bên trong, cũng đã trở thành tuyệt đối người dẫn đường một trong.

Trong lúc nhất thời, trong lòng mọi người đều thổn thức cảm khái.

Cuối cùng đám người không có tiếp tục chờ lâu, rất nhanh lần nữa tản ra.

Dương Phóng nhín chút thời gian, trực tiếp đi gặp Dương phụ, Dương mẫu, tại Dương phụ, Dương mẫu nơi đó ở một đoạn thời gian về sau, rất nhanh liền lần nữa đi ra, lâm vào bế quan bên trong.

Hiện tại hẳn đối với tam đại ấn pháp tu luyện, chưa đạt tới viên mãn trình độ.

Thừa dịp bây giờ còn có thời gian, hẳn nhất định phải lợi dụng độ thuần thực bằng, đem tam đại ấn pháp nhất cử đẩy lên viên mãn mới được.

Thời gian lặng yên.

Nhoáng một cái lại không biết bao nhiêu ngày quá khứ.

Ngoại giới động tĩnh không ngừng.

Liên tục nhiều ngày bên trong, từng cái trong thứ nguyên không gian liên tiếp xảy ra chiến đấu, mỗi một sự kiện đều dính líu rất nhiều người nội tâm, cũng bắt đầu có càng ngày càng nhiều người cùng đường mặt lộ, lựa chọn đầu nhập vào Thánh Giả.

Trong lúc nhất thời, còn lại Thái Cổ Đại Năng nhóm trở nên càng căng thẳng hơn.

Ngay hôm nay.

Bế quan bên trong Dương Phóng lần nữa xuất quan, con mắt bỗng nhiên mở ra, bên trong tinh quang bạo phát, sau đó thân thể của hắn nhoáng một cái, sát na từ chỗ này trong không gian thứ nguyên đi, xuất hiện ở một đầu tĩnh mịch xa xưa không gian thông đạo bên trong.

Chỉ gặp tại chỗ này quỹ dị trong thông đạo, liên tục mấy đạo nhân ảnh ở chỗ này bồi hồi, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, tinh thần ba động không ngừng nhô ra, hướng về hai bên khu vực lục soát mà đi.

Tại đám người này hậu phương, thì là một nữ tử, một thân tuyết trắng váy dài, dung nhan thanh lãnh, ánh mắt đen nhánh, thân thể cực kỳ cao gầy, cả người có loại tránh xa người ngàn dặm đặc biệt khí chất, một đôi mắt không ngừng hướng về bốn phía quét tới, bắn ra thanh lãnh thần quang.

“Tìm kiếm cho ta, nhất định phải tìm tới nơi này không gian cửa vào, đám người kia khẳng định giấu ở phụ cận trong không gian thứ nguyên!”

Nữ tử váy trắng băng lãnh quát.

“Là hắn!”

Ở vào âm thầm Dương Phóng mày nhăn lại, nhìn xa xa nữ tử váy trắng.

Băng Hoàng muội muội!

Hắn thế mà tại dẫn người lục soát nơi này thứ nguyên không gian?

Thật to gan!

“Băng Vương điện hạ, phụ cận đã tìm khắp cả, không có!”

Một vị người mặc hắc bào Thái Cổ Đại Năng mở miệng nói ra.

“Không có khả năng không có, có người từng thấy đến Khô Vinh lão tăng cùng lão đạo kia tại phụ cận ẩn hiện qua, nhất định liền tại phụ cận, tiếp tục lục soát!”

Nữ tử váy trắng quát.

Đông đảo Thái Cổ Đại Năng bắt đắc dĩ, đành phải tiếp tục cẩn rắng tìm tòi.

Tinh thần của bọn hắn ba động liền cùng một chỗ, như là từng tia từng tia cương châm, vô khống bất nhập, hướng về không gian thông đạo hai bên không ngừng tìm kiếm mà đi.

Dương Phóng con mắt híp lại, mắt thấy bọn hắn sắp tìm tới Thần thôn chỗ thứ nguyên không gian, rốt cục không còn tiếp tục chờ lâu, trong lòng sát cơ nảy mầm, thân thể lóe lên, từ trong hư vô đi ra.

“Ai?”

Bỗng nhiên, nữ tử váy trắng sinh ra cảm ứng, đột nhiên quay đầu quát chói tai, con ngươi bắn ra thần quang, kinh tâm động phách, làm cho người sợ hãi.

Cái khác Thái Cổ Đại Năng cũng liền bận bịu cấp tốc trở lại bắn phá.

Bất quá khi bọn hắn nhìn người tới về sau, lập tức toàn bộ biến sắc, khó có thể tin.

“Dương Đạo!”

“Không có khả năng! Đây không có khả năng!”

“Thế nào lại là Dương Đạo?”

Đám người tất cả đều kinh hô.

Trước đây không lâu, Dương Đạo, Lôi Tôn, Ma Quân bọn người bị Thánh Giả trấn áp, đã sớm tuyệt ở thế gian, làm sao có thể sẽ còn xuất hiện lần nữa?

“Là người!”

Nữ tử váy trắng đồng tử cũng bỗng nhiên co rụt lại, không thể tin.

“Đúng, là ta.”

Dương Phóng lộ ra giống như cười mà không phải cười thần sắc, nói: “Lần trước hỗn độn từ biệt, nghĩ không ra chúng ta lại gặp mặt.”

“Dương Đạo, người không chết liền tốt, không chết, ta cũng có thể cho người một cái cơ hội, lập tức dâng ra linh hồn của người, đầu nhập vào Thánh Giả, có thể tha chết cho người, bằng không, người sẽ không còn là bị trấn áp đơn giản như vậy!”

Nữ tử váy trắng lạnh giọng quát.

“Thật sao?”

Dương Phóng nụ cười trên mặt không giảm, nói: “Thật là có chút ý tứ, ta nghĩ người đại khái còn không có biết rõ ràng tình huống hiện tại a?”

“Người nói cái gì?”

Nữ tử váy trắng lông mày dựng lên.

“Ta nói người đại khái còn không có biết rõ ràng tình huống hiện tại.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, nói: “Kỳ thật ta rất muốn biết, người cùng tỷ tỷ của người so sánh, thực lực của người như thế nào, có thể phát huy ra tỷ tỷ người mấy thành công lực?”

“Không biết chỗ sợ, ta thành toàn người!”

Nữ tử váy trắng quát lạnh, đột nhiên hai tay kết ấn, đánh ra một mảnh sâm bạch ánh sáng âm lãnh, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng bao phủ quá khứ.

“Hỗn độn băng phong!”

Oanh!

Sâm bạch ánh sáng âm lãnh những nơi đi qua, hết thảy cũng bắt đầu cấp tốc kết băng, răng rắc răng rắc rung động, hàn khí âm trầm, không gian đông kết, nhiệt độ bạo hàng.

Dù cho là không gian thông đạo, giờ khắc này cũng bắt đầu cấp tốc đóng băng.

Nhưng ngay tại đạo này sâm bạch ánh sáng âm lãnh sắp rơi vào Dương Phóng thân thể sát na, một mặt màu đen cờ xí trực tiếp từ Dương Phóng thân thể bên trong chui ra, ô quang lấp lóe, vây quanh Dương Phóng cấp tốc chuyển động, lập tức cái kia đạo bao phủ mà đến sâm bạch sắc quang mang bắt đầu cấp tốc tiêu tán.

Như là băng tuyết gặp được Liệt Dương.

Nữ tử váy trắng trong con người trong nháy mắt bắn ra lãnh quang.

“Thí Thần kỳ!”

Nàng mở miệng kinh uống, “Dựa vào Thí Thần kỳ có gì tài ba, có năng lực bằng vào bản lĩnh thật sự đánh với ta một trận?”

“Người vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu người cùng ta ở giữa chân chính chênh lệch, vô tri sẽ chỉ làm người không sợ.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, thân thể hướng về phía trước chậm rãi đi ra.

Vô cùng quái dị một màn xuất hiện.

Rõ ràng thân thể của hắn nhìn qua rất chậm, nhưng là tại một bước đi ra về sau, lại thần hồ kỳ thần trong nháy mắt xuất hiện tại nữ tử váy trắng phụ cận, so xuyên toa không gian còn muốn quái dị, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, thật giống như Dương Phóng vốn là nên đứng ở chỗ này đồng dạng.

Nữ tử váy trắng biến sắc, rất nhanh cảm thấy được một cỗ vô cùng nồng đậm tính nguy hiểm khí tức, vội vàng âm ỉ vừa kêu, lần nữa đánh ra từng đạo chói mắt pháp tắc, hướng về Dương Phóng thân thể dũng mãnh lao tới.

Đối với cái này, Dương Phóng trực tiếp là tùy ý một chưởng vỗ ra.

Hoàn vũ ấn!

Viên mãn hoàn vũ ấn, đã đạt tới mức tùy tâm sở dục.

Dù là không cần kết án đều có thể tùy thời thi triển mà ra.

Một sát na tựa như là lấp kín nặng nề thương khung lập tức đóng rơi xuống, mang theo một loại ngạt trời khí cơ, bao trùm hết thảy, bao phủ hết thảy, nuốt hết hết thảy.

Trời vô hạn cao, vô hạn rộng, vô cùng lớn...

Ầm ầm!

Ba!

Hai đạo vô cùng trầm muện thanh âm phát ra, toàn bộ không gian thông đạo phát ra oanh minh, bỗng nhiên rung động, khí tức mang tính chất hủy diệt làm cho tất cả mọi người đều sắc mặt một giật mình.

Đầu tiên là nữ tử váy trắng đánh ra công kích, bị Dương Phóng một chưởng vỗ nát.

Sau đó là nữ tử váy trắng tự thân, tại Dương Phóng một chiêu này ấn pháp phía dưới, đơn giản giống như là biến thành một quả trứng gà, ngay cả câu kêu thảm đều không có phát ra, tại chỗ hóa thành bùn nhão, sụp đổ ra.

Bất quá nàng mặc dù sụp đổ ra, nhưng là tản ra huyết nhục như cũ tại ý đồ hướng về ở giữa tụ hợp, muốn gây dựng lại thân thể.

Đối với cái này, Dương Phóng trực tiếp lại là đệ nhị chưởng vỗ xuống đi.

Ba!

Kích thứ hai hoàn vũ ấn rơi xuống, lập tức tất cả huyết nhục tất cả đều đứng im, cũng không còn cách nào nhúc nhích, giống như là một sát na bị chấn nát tất cả sinh cơ,

đột nhiên rơi xuống trên mặt đất.

Nữ tử váy trắng, chết!

...

Chương 474 : Lại gặp Thánh Điện!

Đơn giản hai chiêu, để thực lực cao thâm, lạnh lùng tự phụ nữ tử váy trắng, tại chỗ chết thảm.

Liên ngay cả trọng tổ cơ hội đều không có.

Thực lực cường đại, khiến cho còn lại mấy người tất cả đều sắc mặt một sợ, sinh lòng hoảng sợ, vội vàng liều lĩnh nhanh chóng thoát đi.

Bọn hắn mặc dù đầu nhập vào Thánh Giả, bán linh hồn, nhưng là bọn hắn lại không ngốc.

Lấy nữ tử váy trắng công lực cũng đỡ không nổi Dương Phóng, bọn hắn liền càng thêm không có khả năng.

Không hổ là có thể từ Thánh Giả lòng bàn tay trốn tới tồn tại!

“Các người còn muốn đi sao? Tất cả đều ở lại đây đi.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm mở miệng.

Âm dương hai đồ trong nháy mắt nổi lên, trực tiếp lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ cấp tốc đuổi tới, từ âm dương hai đồ nội đương tức quét ra từng đạo thần quang, bao phủ hướng đám người.

“Dương tiên bồi tha mạng!”

“Chuyện gì cũng từ từ!”

Đám người vội vàng kinh hô, tiến hành ngăn cản.

Nhưng ở quỹ dị âm Dương Thần dưới ánh sáng, lại căn bản không có mảy may tác dụng, rất nhanh phát ra tiếng kêu thảm, từng cái bị cuốn vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng giương mắt lên nhìn, hướng về trước mắt không gian thông đạo nhìn lại, 【 nhân quả 】 Thần Chủng vận chuyển, chỉ gặp đấy mắt bên trong nổi lên từng đạo tàn toái chuỗi nhân quả, tại bốn phía bồi hồi không chừng.

Hắn phát ra hừ lạnh, nâng lên ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy!

Lập tức, tất cả còn sót lại chuỗi nhân quả hết thảy bị thanh trừ ra, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn thân thể lóe lên, lần nữa từ đây địa biến mất, hướng về những phương hướng khác đi đến.

Quả nhiên để Khô Vinh Thần Tăng bọn hắn nói đúng.

Băng Hoàng tập trung vào nơi đây!

Nhanh như vậy lại phái ra muội muội của nàng, tiến hành lục soát.

“Không biết vị này Băng Hoàng đến cùng là thực lực gì, muội muội của nàng bây giờ nhìn lại, chỉ có thể coi là so với bình thường Thái Cổ Đại Năng mạnh, xa không đạt được tuyệt đỉnh trình độ.”

Dương Phóng tự nói.

Hắn một đường đi qua, đem phụ cận tất cả chuỗi nhân quả toàn bộ thanh trừ.

Đợi đến làm xong đây hết thầy, lần nữa vận chuyển lên
【 nhân quả 】 Thần Chung, bắt đầu thôi diễn lên Ma
Quân tung tích.

Một lát sau, ánh mắt hấn lóe lên, thân thể lần nữa biến
mất.

Không hổ là Ma Quân, quả nhiên cường đại, không chỉ
có thể từ Thánh Giả trong tay chạy ra, liền ngay cả tự
thân nhân quả đều ẩn tàng cực sâu, nếu không phải
mình nắm giữ Ma Quân bản nguyên linh hồn, tuyệt
không có khả năng phát hiện Ma Quân tung tích.

Một phương hướng khác.

Một chỗ thần bí mà mệnh mông thứ nguyên không gian,
khắp nơi đều là băng thiên tuyết địa, hàn phong gào
thét, giữa thiên địa một mảnh trắng xóa, tựa như một
mảnh băng tuyết thế giới.

Tại mảnh này vô tận thế giới băng tuyết nội bộ, thành
linh đứng vững một tòa cực kỳ cao lớn băng Tuyết Thần
cung.

Giờ phút này, tại chỗ này băng Tuyết Thần cung một căn
phòng bên trong.

Thờ phụng hai ngọn ung dung lấp lóe Bạch sắc hồn
đăng, toàn bộ đui đèn hoàn toàn do băng tuyết đúc
thành, hàn khí bức người, cao cao tại thượng.

Đột nhiên, một vòng âm phong cuốn qua, trong đó một
chiếc hồn đăng trực tiếp sáng tối chập chờn, sau đó
trong nháy mắt dập tắt xuống dưới.

Ngay tại nơi đây quét dọn thị nữ, biến sắc, vội vàng
ngẩng đầu lên, ánh mắt bên trong lộ ra một tia thật sâu

hoảng sợ cùng khó mà ngạt thở.

“Nhị chủ nhân. . Nhị chủ nhân hồn đãng tắt rồi!”

Thị nữ vô cùng hoảng sợ, vội vàng liều lĩnh chạy trốn ra ngoài, trong miệng kinh hô: “Nhị chủ nhân hồn đãng tắt rồi, xảy ra chuyện, Nhị chủ nhân xảy ra chuyện ...”

Toàn bộ băng Tuyết Thần cung một mảnh xôn xao.

Tất cả mọi người giật nảy cả mình, khó có thể tin.

Rất nhanh có người cấp sắc vội vã bắt đầu đi thông tri ở vào bế quan bên trong Băng Hoàng.

Không bao lâu, một tòa cao ngất đỉnh băng phía trên, oanh một tiếng, bạo phát ra cuồn cuộn hàn khí, vô biên vô hạn, một sát na quét sạch toàn bộ thứ nguyên không gian.

Cường đại sức mạnh đáng sợ khiến cho toàn bộ thứ nguyên không gian đều đang nhanh chóng hạ nhiệt độ, nguyên bản là băng thiên tuyết địa thế giới, giờ khắc này trở nên càng thêm âm trầm, càng thêm rét lạnh.

Thiên không kết băng, mặt đất kết băng, hết thảy đều bị hàn băng đông cứng.

Quang mang lóe lên, một kẻ thân thể cao gầy, người mặc phượng bào nữ tử, xuất hiện ở trong cao không, sắc mặt lạnh lùng, cao cao sừng sững, hai con đôi mắt đẹp sâu không thấy đáy, như là vô tận tinh không, làn da tuyết trắng như ngọc, dung nhan vô song, diễm quan thiên hạ.

“Tiểu muội hồn đãng tắt rồi?”

Nữ tử này ngữ khí băng lãnh, quanh thân hàn khí lượn

lờ, như đồng hóa vì một vị vô thượng lạnh Băng Chủ làm thịt, trong miệng tự nói: “Tiểu muội thực lực không tầm thường, trên đời này có thể giết chết tiểu muội, tuyệt đối không nhiều, bám tay đi tính, cũng không có khả năng vượt qua năm người, là ai? Có thể đem tiểu muội giết chết, ngay cả hồn phách đều trốn không trở lại.”

Tròng mắt của nàng rất lạnh, bắn ra thần quang, đột nhiên phát ra hừ lạnh, mở miệng hỏi: “Tiểu muội xảy ra chuyện tiến đến chỗ nào?”

“Hồi chủ nhân, nàng liên lạc một nhóm người, lại tiến về lần trước không gian thông đạo.”

Một vị viễn cổ Đại Năng thận trọng mở miệng.

“Ừm? Lại đi chỗ đó không gian thông đạo rồi?”

Băng Hoàng ngữ khí băng lãnh, nhìn đối phương một chút.

“Đúng vậy, Nhị chủ nhân nói nàng luôn cảm thấy nơi nào có vấn đề, có lẽ thật ẩn giấu đi một chỗ thứ nguyên không gian.”

Vị kia viễn cổ Đại Năng mở miệng.

“Biết, xem ra tiểu muội thật là ở nơi đó xảy ra chuyện.”

Băng Hoàng thanh âm lạnh lùng, con ngươi giống như là có thể xem thấu vạn cổ, quanh thân hàn khí mãnh liệt, băng tuyết bay múa, cả người di thể mà độc lập.

“Giết chết tiểu muội, cùng ta là thù không đội trời chung, chẳng cần biết ngươi là ai, ta cũng sẽ không buông tha ngươi!”

Trong miệng nàng băng lãnh.

...

Một chỗ khác không gian thông đạo bên trong.

Dương Phóng thân thể như ánh sáng, hóa thành bóng ma, dọc theo vô hình chuỗi nhân quả đang bay nhanh tiến lên, cả người như đồng hành đi tại một chỗ vĩnh hằng không biết khu vực đồng dạng.

Không thể không nói, Ma Quân chỗ núp xác thực quá ẩn nấp.

Hắn đã liên tục xuyên qua mấy lần không gian thông đạo, chỉ cảm thấy khí tức long đong, tựa hồ không cần đến đầu đồng dạng.

“Thật không biết lần trước lão giả thần bí là thế nào đem gia hỏa này bức đi ra, những này viễn cổ cự hung, chỗ núp thật đúng là một cái so một cái ẩn nấp.”

Dương Phóng tự nói.

Lại phi hành một đoạn thời gian, rốt cục, đáy mắt bên trong chuỗi nhân quả bắt đầu dần dần biến lớn, sáng lên.

Ý vị này khoảng cách Ma Quân chỗ ẩn thân đã càng ngày càng gần.

Rốt cục, ở phía trước của hắn xuất hiện một đạo hơi không đáng chú ý chật hẹp khe hở.

Dương Phóng hóa thành bóng ma, thân thể lóe lên, trực tiếp dọc theo đạo này chật hẹp khe hở cấp tốc tránh nhập trong đó, trong nháy mắt, một cỗ nồng đậm tính nguy hiểm khí tức bắt đầu từ chỗ này trong cái khe liên tục không ngừng đập vào mặt đánh tới.

Cho dù lấy Dương Phóng tu vi hiện tại, đều cảm thấy khó chịu, toàn thân trên dưới như là bị liệt hỏa chổ nướng, một loại hùng hực nóng rực không ngừng mà xâm nhập nhục thể của hắn cùng hồn phách.

Dương Phóng trong lòng ngạc nhiên, định thần nhìn lại.

Chỉ gặp trước mắt khu vực, rõ ràng là một mảnh vô biên vô tận màu đen biển lửa, hùng hực đốt cháy, nhiệt độ cực nóng, hòa tan hết thủy, đem không gian bốn phía, thời gian toàn bộ ngăn cách.

Tựa hồ bất kỳ lực lượng nào tiến vào chỗ này biển lửa, đều sẽ bị đốt cháy không còn một mảnh.

“Hỗn độn Thần Hỏa!”

Dương Phóng ánh mắt giật mình.

Thứ này lại có thể là hỗn độn Thần Hỏa!

Giữa thiên địa đáng sợ nhất Thần Hỏa một trong, vô cùng thần bí, có thể đốt cháy hết thủy.

Rất nhanh hắn tại mảnh này vô biên vô tận màu đen biển lửa chính giữa thấy được một bóng người, chỉ thấy đối phương một thân áo bào đen, tóc đen rối tung, thân thể dị thường khôi ngô, lấy một loại dị thường tư thế cổ quái ngồi ngay ngắn ở biển lửa chính giữa, không nhúc nhích, thân thể như là bàn thạch, chịu đựng lấy cái này vô tận biển lửa thiêu đốt.

Đáng sợ mà cực nóng hỏa diễm, đốt nhập nhục thể của hắn, đốt nhập linh hồn của hắn, thế mà để sắc mặt của hắn không có bất kỳ cái gì cải biến.

Liên phẳng phát cái này vô tận Hỗn Độn Hỏa biển, trong

mắt hấn không đáng kể chút nào đồng dạng.

Lại hình như thân thể của hấn đã cường đại đến trình độ nhất định, có thể miễn dịch hết thủy tổn thương.

Bỗng nhiên!

Đạo này khô ngô cao đại thượng bóng người, bỗng nhiên mở hai mắt ra, từ trong ánh mắt của hấn bắn ra kinh khủng ô quang, khí tức kinh người, tựa như một đầu ngũ say Thái Cổ cự thú lập tức tỉnh lại, tản ra một cỗ kinh tâm động phách khí tức, bốn phương tám hướng ngọn lửa màu đen tất cả đều đang sôi trào cuộn cuộn.

Cực nóng khí tức lập tức tăng cường mấy lần không thôi.

“Dương Phóng!”

Thanh âm hấn trầm thấp, như là dã thú.

Chính là Ma Quân!

Nhưng rất nhanh hấn giống như là ý thức được cái gì, trên thân đáng sợ khí tức lập tức hết thủy nội liễm, ánh mắt cấp tốc khôi phục lại bình tĩnh, mở miệng nói ra: “Người thế mà không có bị Thánh Giả trấn áp.”

“Ma Quân, thật là có người, nghĩ không ra người ẩn tàng sâu như thế, cũng không nên quên, linh hồn của người bản nguyên còn tại trong tay của ta.”

Dương Phóng mỉa mai nói.

Vừa mới trong nháy mắt, hấn rõ ràng cảm giác được Ma Quân muốn động thủ.

Chỉ bất quá, rất nhanh lại bị đối phương áp chế xuống.

Nhưng dù vậy, cũng có thể nhìn ra Ma Quân trong lòng không phục.

Người này không hổ được xưng là thiên cổ Cự Ma!

“Biết, người yên tâm, ta sẽ không ra tay với người, người muốn làm cái gì, ta đều có thể trợ giúp người, hi vọng ngày sau, người có thể đem bản nguyên linh hồn trả lại cho ta.”

Ma Quân nhẹ nhàng mở miệng.

“Yên tâm, chỉ cần người hảo hảo nghe lời, ta khẳng định trả lại linh hồn của người bản nguyên.”

Dương Phóng cười lạnh, sau đó mở miệng hỏi: “Cái này Hỗn Độn Hỏa diễm là chuyện gì xảy ra?”

“Đây là ta trong lúc vô tình phát hiện, liền đem nơi đây tạm thời làm thành đạo trường của ta, những này Hỗn Độn Hỏa diễm đối với ta ngưng luyện nhục thân, ngưng luyện thần hồn có cực kỳ to lớn trợ giúp.”

Ma Quân nhàn nhạt mở miệng.

“Thật sao? Ta nhìn những này Hỗn Độn Hỏa diễm đối với ta hẳn là cũng có một ít trợ giúp.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, đột nhiên bàn tay vừa nhấc, trực tiếp vận dụng thể nội Thần Chủng 【 Phần Linh 】, trong lòng bàn tay hiện ra một vòng kim sắc ngọn lửa, đột nhiên thúc giục, lập tức đạo này kim sắc ngọn lửa bắt đầu kịch liệt phun trào, hô hô rung động, như đồng hóa vì một cái quỷ dị vòng xoáy đồng dạng.

Nơi đây màu đen Hỗn Độn Hỏa diễm lập tức lấy một loại

tốc độ cực nhanh, hướng về Dương Phóng lòng bàn tay mãnh liệt mà đi, trùng trùng điệp điệp, bị kim sắc ngọn lửa cấp tốc hấp thu.

“Thiên Chủng?”

Ma Quân con người ngưng tụ, tiếp cận Dương Phóng lòng bàn tay kim sắc ngọn lửa.

Bất quá hấn nhưng lại chưa ngăn cản Dương Phóng.

Nơi đây hỗn độn Thần Hỏa vô biên vô hạn, hấn căn bản dùng không hết, cho dù bị Dương Phóng hấp thu một chút lại có thể thế nào?

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Nơi đây Hỗn Độn Hỏa diễm như là sôi trào, lít nha lít nhít, tất cả đều gào thét, liên miên liên miên hướng về Dương Phóng lòng bàn tay tụ đến.

Ma Quân từ đầu đến cuối không nhúc nhích, như là hết thảy không có quan hệ gì với hấn đồng dạng.

Qua đi tới hồi lâu.

Dương Phóng động tĩnh của nơi này mới dần dần yếu bớt xuống dưới, tựa hồ là lòng bàn tay Thần Chủng rốt cục đạt đến bão hòa, không còn tiếp tục hấp thu, liền ngay cả nguyên bản kim sắc ngọn lửa cũng dần dần biến sắc, hoàn toàn biến thành một loại màu đen kịt.

Tĩnh mạch quái dị, tại lòng bàn tay nhúc nhích, thật giống như đột nhiên mãnh liệt sinh mệnh đồng dạng.

Dương Phóng nhin không được trong mắt lấy làm kỳ, chăm chú tiếp cận lòng bàn tay ngọn lửa màu đen.

Giờ khắc này, hắn có thể cảm giác được rõ ràng cái này màu đen trong ngọn lửa ẩn chứa lực lượng cường đại, uy lực của nó so với lúc trước chỉ sợ tối thiểu tăng lên mấy lần không thôi.

“Không hổ là hỗn độn Thần Hỏa, đến cùng là cường đại.”

Dương Phóng tự nói, trong lòng bỗng nhiên toát ra một cái ý nghĩ.

Nếu là hắn đem cái này màu đen ngọn lửa lực lượng dung nhập vào tam đại ấn pháp bên trong, không biết nên là cái gì tràng diện? Cũng có thể đem tam đại ấn pháp lần nữa tăng lên một cái cấp bậc.

Bàn tay hắn một nắm, trong nháy mắt đem cái này hỗn độn Thần Hỏa nhận lấy, biến mất không thấy gì nữa.

“Ma Quân, hiện tại ngoại giới tình thế hỗn loạn, rất nhiều người đầu nhập vào Thánh Giả, người nhất định phải theo ta đi, nghe ta mệnh lệnh.”

Dương Phóng ngữ khí lãnh đạm, nhìn về phía Ma Quân.

Ma Quân nhướng mày, chậm chạp gật đầu, nói: “Có thể!”

“Vậy là được, đi!”

Dương Phóng quay người là xong động, một khắc cũng không nhiều đợi.

Ma Quân không nói một lời, lúc này vươn người đứng dậy, đi theo Dương Phóng sau lưng.

Sau đó Dương Phóng còn có rất nhiều chuyện muốn làm.

Bọn hấn trước đó thật vất vả mới giết chết Vô Tướng Thần Hoàng, Tu La Vương, Chiến Vương bọn hấn, hiện tại Thánh Giả bên kia lại nhiều một nhóm tùy tùng, nhất định phải đem đám người này cũng cho xử lý mới được.

Nếu không tuyệt đối là phiền phức.

Mà lại Thánh Giả trạng thái thành mê, trước đó suy đoán đến nay đều không được đến qua nghiệm chứng.

Có lẽ rất nhanh Thánh Giả liền sẽ xuất hiện lần nữa.

Cho nên lưu cho bọn hấn thời gian tuyệt đối không nhiều.

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng cùng Ma Quân hai người dọc theo không gian thông đạo, cấp tốc hành động, hướng về nơi xa lao đi, chuẩn bị cùng lão giả thần bí cùng Lô Tôn lần nữa tụ hợp.

Bất quá, liền tại bọn hấn liên tục xuyên qua mấy cái thông đạo thời điểm, bỗng nhiên, hai người như rụng mảy, cảm giác bèn nhay đến từng đợt nặng nề oanh minh từ nơi không xa vang lên.

“Lại có người tại giao thủ?”

Dương Phóng con mắt lóe lên.

“Không đúng, cỗ khí tức này. . không thích hợp...”

Ma Quân mảy nhăn lại, lâm vào suy tư, tựa hồ cảm thấy được cái gì.

Dương Phóng cũng như rụng mảy, nhưng bỗng nhiên,

hai người đồng thời phản ứng.

“Thánh Điện!”

Đây là Trụy Lạc Thánh Điện khí tức?

Hai người trong lòng giật mình, liếc nhau, vội vàng cấp tốc hành động.

Trong lúc đó Dương Phóng lần nữa vận dụng lên 【 nhân quả 】 Thần Chủng tiến hành thôi diễn, chỉ bất quá lại phát hiện, tất cả chuỗi nhân quả toàn bộ đứt gãy, khó mà thấy rõ.

Trụy Lạc Thánh Điện cùng hắn ở giữa liên hệ, dù sao không giống Ma Quân cùng hắn ở giữa liên hệ chặt như vậy mật, cho nên chuỗi nhân quả rất dễ dàng bị chém đứt.

Hai người trực tiếp tăng thêm tốc độ hướng về phía trước nhanh chóng hướng về đi.

Rốt cục tại không lâu sau đó, bọn hắn trực tiếp phát hiện một chỗ vết nứt không gian, thân thể lóe lên, cấp tốc tiến vào bên trong.

Ầm ầm!

Vừa mới đi vào, cũng cảm giác được toàn bộ không gian bên trong truyền đến từng đợt hủy diệt tính khí tức, hắc khí cuộn cuộn, vô biên vô hạn, nương theo lấy điếc tai dài rỗng thanh âm, toàn bộ thứ nguyên không gian đều đang run lên bần bật.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, lập tức hướng về phía trước liếc nhìn.

Chỉ gặp hỗn loạn trong thứ nguyên không gian, đã sớm

xuất hiện mấy chục đạo bóng người, lít nha lít nhít, tại giằng co với nhau, đối diện bên trên càng là ngã xuống không ít bộ thi thể.

Một chút huyết thủy chảy xuôi mà ra, sáng rực chói mắt, so hồng sắc thiễm điện còn chói mắt hơn.

Phía trước nhất khu vực, một bộ màu đen ma ảnh, thân thể cao lớn, khí tức kinh khủng, đã sớm biến thành hơn vạn mét chi cao, trên thân quấn quanh trùng điệp xiềng xích, bị trói buộc tại cổ lão Thánh Điện trước đó, ánh mắt âm trầm, ma khí lượn lờ, lạnh lùng nhìn chăm chú lên phía trước một đám cường giả.

Chỉ gặp đối diện với hắn khu vực.

Thình lình cũng xuất hiện hai vị tồn tại cực kỳ cường đại, đối phương cũng không có giống như hắn, cũng hóa thành gần vạn mét cao, mà là chỉ có khoảng bảy, tám mét, đứng chung một chỗ, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, hướng về phía trước lạnh lùng nhìn tới.

Ở bên cạnh họ hội tụ hai ba mươi hào cường giả, đều là khí tức không kém.

“Minh Đế cùng Cửu U chi chủ.”

Ma Quân mới vừa xuất hiện, liền nheo mắt lại, lộ ra cười lạnh, nói: “Có chút ý tứ, bọn hắn thế mà đang có ý đồ với Thánh Điện?”

“Người nói cái gì, bọn hắn là Minh Đế cùng Cửu U chi chủ?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không tệ, đúng là bọn họ.”

Ma Quân cười lạnh, nói: “Xem ra bị người nói trúng, xác thực có rất nhiều người đầu nhập vào Thánh Giả.”

Dương Phóng trong lòng sát cơ mãnh liệt, chăm chú nhìn phía trước, lập tức nở nụ cười.

“Thật sự là rất có ý tứ, loại tràng diện này thật đúng là khó gặp.”

“Người cũng nghĩ ra tay?”

Ma Quân nhìn về phía Dương Phóng, mở miệng hỏi thăm.

Hắn biết Dương Phóng cùng trông coi Thánh Điện cái kia đạo ma ảnh có không cạn quan hệ.

Đã từng Dương Phóng tiến vào Thần Quốc thời điểm, còn nhờ vào cái kia đạo ma ảnh che chở, lúc này mới không có bị mình nuốt chửng lấy.

“Không phải đâu?”

Dương Phóng cười nói.

Thân thể của hắn trực tiếp nổi lên, hướng về Thánh Điện nơi đó cất bước đi tới.

Ma Quân mày nhăn lại, cũng đành phải đi theo hiện lên ra.

Giờ phút này.

Cao ngất Thánh Điện bên ngoài.

Thân cao bảy tám mét Minh Đế cùng Cửu U chi chủ, đặt song song mà đứng, trong thân thể bộc lộ ra từng đợt khó tả hủy diệt tính ba động, ánh mắt bình thản, nhìn về

phía trước.

“Ma ảnh, toà này Thánh Điện người cũng bảo vệ đã nhiều năm như vậy, từ lâu tấn trách, hiện tại còn không cho chúng ta đi vào, khó tránh khỏi có chút không nói được.”

Minh Đế chậm rãi mở miệng, thanh âm tang thương mà cổ lão.

“Không tệ, hôm nay Thánh Điện đương mở, người ngăn không được chúng ta.”

Cửu U chi chủ ngữ khí lạnh lùng, mở miệng nói ra.

Hắc sắc ma ảnh diện mục âm trầm, trên dưới quanh người hắc khí lượn lờ, xiềng xích âm thanh rầm rầm rung động, nhìn về phía trước mắt hai người, trầm giọng nói: “Ta phụng mệnh trấn thủ Thánh Điện, trừ phi tiến vào thiên địa phần cuối, nếu không, bất kỳ người nào cũng không thể tiến vào Thánh Điện.”

“Thiên địa phần cuối? Ta cảm thấy hiện tại cũng đã là thiên địa phần cuối.”

Minh Đế nhẹ nhàng mở miệng, “Người không nên tiếp tục kiên trì, người thức thời mới là tuấn kiệt.”

“Ma ảnh, theo ta được biết, mấy chục năm trước thời điểm, người liền từng khiến người khác từng tiến vào một lần Thánh Điện, làm sao? Người kia có thể vào, chúng ta liền không đi?”

Cửu U chi chủ cười lạnh mở miệng.

Hắc sắc ma ảnh băng lãnh mở miệng: “Bên trong thánh điện ẩn chứa to lớn kinh khủng, người kia sau khi đi vào, cũng không có xúc động cái gì, nhưng các người, ta

không yên lòng.”

“Không yên lòng chúng ta? Người quá phận, nói cho cùng còn không phải muốn động thủ?”

Cửu U chi chủ cười lạnh nói.

“Ma ảnh, người đã dạng này không biết điều, thì nên trách không được chúng ta.”

Minh Đế chậm chạp mở miệng.

“Muốn động thủ liền nhanh chóng tìm đi, hôm nay lời nói, ta đã nói đến rất rõ ràng, có ta ở đây, Thánh Điện, bất kỳ người nào đều không thể tiến vào.”

Ma ảnh ngữ khí trầm thấp, quanh quẩn nơi đây.

Hai vị cường giả tuyệt đỉnh ánh mắt nhú lại, chăm chú tiếp cận ma ảnh.

Sau một khắc, oanh một tiếng, thiên địa băng liệt, Cửu U chi chủ, Minh Đế trực tiếp bắt đầu cấp tốc động thủ, vừa lên đến liền hắc quang mãnh liệt, vô biên vô hạn, tựa như hai vòng màu đen Đại Nhật bay lên, mang theo vô tận uy áp hướng về ma ảnh trấn áp tới.

Ma ảnh ngửa mặt lên trời gào to, toàn thân xiềng xích phát ra chói tai âm thanh minh, soạt kéo rung động, tựa như mọc ra vô số cây to lớn chạm tay, khổng chế đông đảo thô to xiềng xích, trực tiếp hướng về Cửu U chi chủ cùng Minh Đế thân thể oanh sát mà đi.

Hắn bị vây ở Thánh Điện nhiều năm, xiềng xích nghiêm trọng áp chế lực lượng của hắn, rất nhiều thần thông hắn đều không thể thi triển, chỉ có thể dựa vào man lực tiến hành chống lại.

Nhưng cho dù chỉ là man lực, y nguyên kinh khủng khó lường.

Một tiếng gào thét, toàn bộ thứ nguyên không gian đều đang lẫn lộn, xuất hiện vô số khe hở, cơ hồ muốn nổ tung ra.

Trong nháy mắt, nơi này lâm vào kinh thiên động địa chiến đấu bên trong.

Mà liền tại cái này ma ảnh, Minh Đế, Cửu U chi chủ bọn hắn giết tới cùng nhau thời điểm, những người còn lại cũng tất cả đều hướng về lẫn nhau giết tới.

Bọn hắn một phần là Minh Đế, Cửu U chi chủ tùy tùng, một bộ phận khác thì là một chút tán tu, biết bên trong thánh điện quan hệ trọng đại, không nguyện ý nhìn thấy bọn hắn mở ra Thánh Điện, lúc này mới tự phát đứng dậy, tiến hành chống lại.

Một sát na, song phương nhân mã trực tiếp giết tới cùng một chỗ.

Tràng diện càng thêm hỗn loạn cùng đáng sợ, khắp nơi đều là thần quang cùng ma quang bay múa, từng đạo lợi hại pháp tắc bay tới bay lui, mỗi một đạo đều làm người kinh tâm động phách.

Đương nhiên!

Động tĩnh lớn nhất y nguyên còn muốn thuộc về ma ảnh, Minh Đế cùng Cửu U chi chủ nơi đó.

Ba vị này cơ hồ đều là tuyệt đỉnh cấp tồn tại, mặc dù không cách nào cùng Ma Quân, Kiếm Ma loại tồn tại này chống lại, nhưng là cũng tuyệt đối đều là Âm Tuyên cái kia cấp bậc.

“Vô lượng luân hồi!”

Cửu U chi chủ rống to một tiếng, sau lưng xuất hiện một cái cự đại luân hồi hư ảnh, ô ô xoay tròn, phát ra chói tai oanh minh, bên trong xuất hiện đếm không hết hồn ảnh, trong miệng gào thét, trực tiếp hướng về đen nhánh ma ảnh oanh sát tới.

“Thái Cổ Minh Thổ!”

Minh Đế cũng là hét lớn một tiếng, một khối máu nhuộm cổ lão Minh Thổ nổi lên, âm trầm kinh khủng, lóe ra chói mắt huyết quang, vô biên vô hạn, bên trong hiện đầy từng cái quỷ dị nắm mờ, sương mù lượn lờ, quỷ dị không nói lên lời cùng âm lãnh.

Sau đó toàn bộ to lớn Minh Thổ cũng trực tiếp hướng về hắc sắc ma ảnh va chạm tới.

Oanh! Oanh! Oanh!

Nơi đây trong nháy mắt hoàn toàn đại loạn, thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Đen nhánh ma ảnh không ngừng phát ra rống tiếng khóc, vang động núi sông, làm cho người màng nhĩ đều nhanh muốn nứt mở, thân thể khổng lồ lần lượt đánh nát luân hồi hư ảnh cùng vô lượng Ma Thổ, nhưng hẳn tự thân cũng bị cường đại công kích đánh cho liên tục rút lui, trên dưới quanh người một trận hỗn loạn, kém chút tán loạn ra.

“Ma ảnh, hôm nay không ai có thể cứu ngươi, Thánh Điện, chúng ta mở định!”

Minh Đế trong miệng quát chói tai.

Âm trầm kinh khủng cổ lão Minh Thổ lần nữa thành hình,

huyết quang chói mắt, bên trong lò mờ có một tôn vô cùng đáng sợ Ma Thần sống lại, phát ra to rõ gào thét.

Sau đó cổ lão Minh Thổ lần nữa hướng về đen nhánh ma ảnh hung hăng va chạm tới.

Ma ảnh khí tức quanh người sôi trào, lui không thể lui, gào thét một tiếng, lần nữa hướng về kia tòa nặng nề to lớn Minh Thổ hung hăng oanh kích mà đi.

Giữa hai bên thiên băng địa liệt, vô tận hủy diệt tính khí tức tại quét ngang.

“Hắc hắc, ma ảnh, người tự thân chiến lược bị khóa, chỉ còn lại cường đại nhục thân, bằng người cũng nghĩ ngăn cản chúng ta, không khác người si nói mộng!”

Cửu U chi chủ phát ra cười lạnh, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc xuất hiện Thánh Điện không xa, trực tiếp hướng về Trụ Lạc Thánh Điện hung hăng oanh kích mà đi.

“Các người đây là tại muốn chết!”

Ma ảnh trong miệng phát ra phẫn nộ rống to, càng thêm liều mạng hướng về phía trước công kích, làm sao hấn một thân chiến lược bị khóa, chỉ có thân thể mạnh mẽ, trong thời gian ngắn căn bản thoát khỏi không xong Minh Đế.

Mắt thấy Cửu U chi chủ một chiêu oanh kích mà ra, sắp rơi vào đóng chặt Thánh Điện đại môn chỗ, đúng lúc này, dị biến nảy sinh.

Ầm ầm!

Một đạo thần bí khó lường âm dương hai đồ trong chốc lát nổi lên, yếu ớt xoay tròn, thần bí khó lường, như

đồng đại biểu thế giới phần cuối, nát tại bên ngoài cửa chính, cấp tốc đem hết thầy công kích đều nuốt mất ở bên trong.

Trong nháy mắt, mây trôi nước chảy, không còn chút nào nữa động tĩnh.

Cửu U chi chủ đồng tử co rụt lại, đơn giản không dám tin.

“Thiên Đò? Không đúng, biến dị Thiên Đò!”

Hắn cấp tốc rút lui, bỗng nhiên kịp phản ứng, thất thanh nói: “Dương Đạo! Là Dương Đạo! !”

Vô thanh vô tức ở giữa, hai đạo khô ngô cao lớn bóng người chậm rãi xuất hiện ở âm dương hai mưu toan trước, lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, hướng về phía trước nhìn tới.

Quý dị động tĩnh khiến cho Minh Đế cùng đen nhánh ma ảnh nơi đó chiến đấu, cũng rất nhanh ngừng lại.

Khi nhìn đến Dương Phóng về sau, Minh Đế đầu tiên là giật mình, không thể tin, sau đó rất nhanh chú ý tới một bên Ma Quân, lập tức sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

“Ma Quân, người cũng không có bị trấn áp!”

Minh Đế mở miệng quát.

“Hắc hắc...”

Ma Quân phát ra cười lạnh, nhìn chăm chú lên người trước mắt.

...

Chương 475 : Cùng thi triển thần uy!

Dương Phóng cùng Ma Quân đột nhiên xuất hiện tại Trụ Lạc Thánh Điện trước đó, quỷ dị âm dương hai đồ tại đỉnh đầu bọn họ yếu ớt xoay tròn, thần bí khó lường, lượn lờ lầy lợt khó hiểu khí tức.

Hai người thân thể, giống như là hai cây đứng vững kinh thiên chi trụ đồng dạng.

Mới vừa xuất hiện liền tự động hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Nhất là Ma Quân.

Loại này cấp bậc tồn tại, tại một thời đại nào đó có thể xưng cấm kỵ, liền ngay cả Minh Đế, Cửu U chi chủ dạng này người, đối với Ma Quân đều kiêng kỵ không sâu.

Huống chi bên cạnh còn có một cái Dương Phóng.

“Dương Đạo, Ma Quân, các người đều không có bị trấn áp!”

Cửu U chi chủ mở miệng quát.

“Chúng ta đương nhiên bị trấn áp, chỉ bất quá cho dù là Thánh Giả cũng không trấn áp được ta, bị ta lần nữa trốn thoát.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, cao cao sừng sững, tại âm dương hai đồ làm nổi bật dưới, cả người có loại không nói ra được vĩ ngạn cùng thần thánh, nói: “Minh Đế, Cửu U chi chủ, đã nhiều năm như vậy, giữa chúng

ta ân oán cũng nên tính toán.”

Thanh âm của hắn rơi xuống, nhẹ nhàng chậm chạp quanh quần nơi đây.

Trước đó ngay tại đại chiến đông đảo Thái Cổ Đại Năng nhóm, giờ khắc này cũng tất cả đều ngừng lại, từng cái trong lòng giật mình, hướng về Dương Phóng cùng Ma Quân nhìn lại.

Dương Đạo...

Lại xuất hiện!

Ngay cả Thánh Giả cũng không có ngăn chặn hắn?

Cái này sao có thể?

“Ma Quân, đây là chúng ta cùng Dương Đạo ở giữa mâu thuẫn, chẳng lẽ ngươi cũng nghĩ nhúng tay?”

Minh Đế mở miệng quát.

Ma Quân phát ra từng tia từng tia cười quái dị, vây quanh hai tay, nói: “Dương Phóng sự tình chính là bản tọa sự tình.”

“Ngươi...”

Minh Đế trong lòng giật mình, cấp tốc nhìn về phía Dương Phóng.

Cái này Dương Phóng có thể cùng Ma Quân đi gần như thế.

“Tốt, tốt một cái Ma Quân, ngươi đã nhất định phải xen vào việc của người khác, hôm nay liền nói không được hướng ngươi lĩnh giáo một hai, nhìn một chút ngươi có

phải hay không thật tượng trong truyền thuyết mạnh như vậy!”

Minh Đế mở miệng gầm thét.

Hắn cũng không phải bần nặn, đã cho Ma Quân lưu đủ mặt mũi, đối phương còn dạng này hùng hổ dọa người, vậy hắn cũng sẽ không tiếp tục lùi bước.

Có thể được người xưng là Minh Đế, đủ thấy thực lực của hắn, cũng tuyệt đối không kém.

Dù sao 【 đế 】 cùng 【 hoàng 】 loại này xưng hào, cũng không phải người tầm thường liền có thể tùy tiện lên.

“Dương Đạo, Ma Quân, các ngươi muốn quản nơi này nhân sự, chỉ sợ còn làm không được.”

Cửu U chi chủ lạnh giọng nói ra: “Đừng tưởng rằng thực lực các ngươi cường hoành, chúng ta liền lấy ngươi không có cách nào, ra đi, Cửu U Hoàng Tuyền!”

Ầm ầm!

Ở phía sau hắn đột nhiên bộc phát ra một cỗ ngập trời khí tức, cuồn cuộn bành trướng, vô biên vô hạn, hiện ra trọc hoàng chi sắc, hung thần ác sát, sát khí mãnh liệt, để không gian đều trong nháy mắt trở nên bắt đầu mờ mông lung.

Giữa thiên địa cát bay đá chạy, ô ô rung động.

Chỉ gặp một đầu vô cùng hung ác dòng sông xuất hiện ở phía sau hắn, cực kỳ rộng lớn, kịch liệt bành trướng, giống như là một đầu to lớn trường long, lượn lờ lấy Cửu U chi chủ đỉnh đầu cặp thân bên cạnh.

Toàn bộ dòng sông tựa hồ vô biên vô hạn, lan tràn đến hư không trong .

Từng mảnh từng mảnh trọc hoàng sắc bọt nước lung tung bay múa, kinh tâm động phách.

“Cửu U Hoàng Tuyền?”

Ma Quân trực tiếp nở nụ cười lạnh, nói: “Có chút ý tứ, nghĩ không ra nhiều năm như vậy không thấy, người thế mà trong âm thầm lặng lẽ luyện chế ra Cửu U Hoàng Tuyền, bất quá người cái này Cửu U Hoàng Tuyền chưa viên mãn, chỉ là chỉ có vẻ ngoài, mà không được thần, dùng để hù hù người bình thường còn tạm được, tại người ta cái này cấp bậc cường giả trong mắt, loại này Cửu U Hoàng Tuyền không khác gân gà đồng dạng.”

“Gân gà đồng dạng?”

Cửu U chi chủ phát ra hừ lạnh, tựa hồ bị Ma Quân lời nói chõ chọc giận, quát: “Đã tượng gân gà, vậy người trước hết ném một cái thử một chút!”

Oanh!

Hắn không nói lời gì, đi lên không chế lại Cửu U Hoàng Tuyền dẫn đầu hướng về Ma Quân bên này đánh sâu vào tới.

Đã Ma Quân đã nhất định phải nhúng tay việc này, như vậy lại nói cũng đều là phí công, hắn chỉ có cùng Ma Quân nơi tay dưới đáy xem hư thực.

“Điều trùng tiểu kỹ, ta nói như gân gà, đều là sĩ cử người!”

Ma Quân cười lạnh, nâng lên một tay nắm, trực tiếp hướng về phía trước đánh ra.

Bịch một tiếng, một cỗ vô cùng bàng bạc kinh khủng chi lực trực tiếp mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, trong nháy mắt đánh vào đầu kia to lớn Cửu U Hoàng Tuyền phía trên.

Vừa đối mặt liền đem chỗ này Cửu U Hoàng Tuyền đánh cho bọt nước bay múa, vô tận trọc Hoàng sắc bọt nước văng tứ phía, tại chỗ tán loạn ra.

Bất quá đầu này thô to Cửu U Hoàng Tuyền lại giống như là có được sinh mệnh, bị Ma Quân một chưởng đánh tan về sau, rất nhanh lần nữa trên không trung gây dựng lại, cuồn cuộn bành trướng, bộc phát ra khí tức càng khủng bố, tiếp tục hướng về Ma Quân thân thể bao phủ mà tới.

“Ha ha ha ha, Ma Quân, ngươi cũng bất quá như thế, nhìn ta trấn áp ngươi!”

Cửu U chi chủ mở miệng quát chói tai, lên tiếng cuồng tiếu.

“Không biết sống chết! Ngươi cho rằng ta thật không làm gì được ngươi sao? Nhìn ta triệt để phá ngươi Hoàng Tuyền!”

Ma Quân phát ra hừ lạnh, nhìn thấy Cửu U Hoàng Tuyền lần nữa gây dựng lại, tựa hồ căn bản bất vi sở động, bỗng nhiên hét dài một tiếng, sau lưng bộc phát ra vô tận hắc khí, cuồn cuộn bành trướng, toàn bộ thứ nguyên không gian đều trong nháy mắt bị khủng bố hắc khí chỗ bổ sung, lập tức ảm đạm xuống.

Vô biên vô tận hắc khí tựa như một mảnh vô tận màu đen thủy triều đồng dạng.

Sau đó Ma Quân cũng không sử dụng bất kỳ vũ khí nào,

trực tiếp huy động lên một đôi nhục quyền, dữ dội hướng về không trung đập tới.

Toàn bộ Cửu U Hoàng Tuyền cấp tốc sụp đổ, phát ra tiếng tai oanh minh.

Nhưng Cửu U chi chủ đột nhiên hét lớn một tiếng, hai tay kết ấn, lần nữa toàn lực địa không chế lại to lớn Cửu U Hoàng Tuyền, trực tiếp hướng về Ma Quân giết tới.

Ma Quân lộ ra một vòng lãnh khốc tiểu dung. Nhanh chân đi ra, tóc đen rối tung, cả người thể nội bộc lộ ra một cỗ khó tả sức mạnh ma quái.

Oanh!

Hắn lại là một quyền đánh ra, vô song hắc sắc quang mang nhanh chóng hướng về Cửu U chi chủ phủ tới, tựa như một mảnh mênh mông thế giới màu đen hung hăng bao khóa tới.

Cửu U chi chủ chỗ điều khiển Cửu U Hoàng Tuyền lần nữa bị Ma Quân đánh tan ra, rầm rầm rung động, mảng lớn bọt nước bắt đầu mãi mãi bốc hơi.

Hắn sắc mặt lãnh khốc, một quyền lại một quyền đánh ra, đơn giản không cho người ta bất luận cái gì thờ dốt thời cơ.

Toàn bộ thứ nguyên không gian đều giống như muốn nổ tung.

Song phương trong nháy mắt sa vào đến trong lúc kích chiến.

Cái kia đạo to lớn ma ảnh, diện mục trầm mặc, không nhúc nhích, như núi lớn, đứng ở đằng xa, lẳng lặng nhìn xem Ma Quân xuất thủ.

Lại tại lúc này.

Dương Phóng sắc mặt bình tĩnh, quần áo bay múa, từ Thánh Điện đại môn trước đó đi ra phía ngoài ra, ánh mắt thâm thúy mà vô tận, mở miệng nói: “Minh Đế, bọn hần đã bắt đầu, người ta ở giữa ân oán cũng nên tính toán đi.”

Minh Đế ánh mắt dị thường âm trầm, nói: “Ta thật hận lúc trước không thể tự mình hạ tràng đập chết người, cho nên người đã có thành tựu, bắt quá, người cho rằng người hôm nay liền có thể đối phó ta sao?”

Ông!

Trên người hần khí tức mãnh liệt, từng mảnh từng mảnh nồng đậm màu đen khí tức trực tiếp từ trên người hần bộc phát ra, sau lưng hần cổ lão Minh Thổ giờ khắc này đều tại yếu ớt phát sáng.

Toàn bộ Minh Thổ vô biên vô hạn, có loại không nói ra được tang thương cùng âm lãnh.

Từng mảnh từng mảnh máu nhuộm mặt đất, càng là bị người một loại nhìn thấy mà giật mình cảm giác.

Minh Đế trên mặt lộ ra thâm nhiên tiểu dung, nói: “Bản tọa không tiếc bán linh hồn, cũng muốn đầu nhập vào Thánh Giả, người cho rằng ta liền chỗ tốt gì đều không được đến sao? Ta không quản người là thể nào từ Thánh Giả trấn áp xuống trốn tới, bắt quá, hôm nay người nếu là bị ta cái này Thái Cổ Minh Thổ trấn áp, sẽ không còn chạy trốn cơ hội, giết!”

Oanh!

Toàn bộ huyết sắc Minh Thổ, tách ra chói mắt huyết

quang, mang theo nồng đậm không rõ cùng âm trầm, cuộn cuộn bành trướng, giống như là một cái cổ lão thể giới, trực tiếp bay tứ tung mà ra, hướng về Dương Phóng thân thể đột nhiên đánh rơi xuống mà đi.

Dương Phóng bất vi sở động, đỉnh đầu âm dương hai đồ cơ hồ trong nháy mắt gào thét mà qua, mang theo một loại thần bí khó lường khí cơ, trực tiếp nghênh hướng chỗ kia Thái Cổ Minh Thổ.

Đông!

Giữa hai bên lập tức hung hăng đánh tới cùng một chỗ, khuếch tán ra một mảnh lại một mảnh hủy diệt tính khí tức, đem không gian đều cho liên miên liên miên vỡ nát.

Tựa như hai cái hoàn toàn bất đồng cổ lão vũ trụ phát sinh va chạm, giữa hai bên tại tương hổ thôn phệ.

Huyết sắc Minh Thổ muốn nuốt mất âm dương hai đồ, âm dương hai đồ cũng nghĩ nuốt mất huyết sắc Minh Thổ.

Cứ như vậy, giữa hai bên trực tiếp ngăn ngừa giằng co đến cùng một chỗ, từng mảnh từng mảnh tia sáng chói mắt không ngừng từ đây địa quét ngang mà ra.

Đột nhiên!

Từ kia phiến huyết hồng sắc trong minh thổ lại trực tiếp truyền ra từng đợt chói tai rống tiếng khóc, vang động núi sông, chấn nhân tâm phách, giống như là có từng tôn kinh khủng Cự Ma khôi phục đồng dạng.

Bên trong khắp nơi to lớn nắm mồ giờ khắc này tất cả đều bắt đầu nổ tung.

Một đạo lại một đạo Thi Ma từ bên trong vọt ra, quanh

thân lượn lờ huyết quang cùng sát khí, phát ra chói tai thanh âm, trực tiếp hướng về Dương Phóng hung hăng đánh giết mà đi.

Dương Phóng nhướng mày, Thí Thần kỳ đột nhiên từ trong cơ thể hắn nổi lên, cấp tốc biến lớn, bị hắn huy động lên đến, đột nhiên quét ngang.

Soạt!

Đáng sợ Thí Thần kỳ trực tiếp khôi phục, lực lượng vô song, đem không gian đều cho dao nát, một tầng nồng đậm hào quang xông ra, trong nháy mắt bao phủ lại những này đáng sợ Thi Ma.

A!

Từng đầu phát ra thống khổ gào thét, sau đó vừa đối mặt liền bắt đầu cấp tốc nổ tung, hóa thành bột mịn.

Dương Phóng không do dự nữa, huy động Thí Thần kỳ, trực tiếp hướng về Minh Đế bên kia nhanh chóng hướng về tới, lại là một chùm sáng đáng sợ quét ra.

Minh Đế biến sắc, cấp tốc rút lui, lúc này hét lớn một tiếng, “Tử vong luân hồi!”

Lại là một đạo cái thể đại thần thông bị hắn trực tiếp đánh ra, ô quang lấp lóe, bên trong ẩn chứa mấy chục đạo âm trầm ma ảnh, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể đánh tới.

Nhưng cùng trước đó Thi Ma đồng dạng.

Bịch một tiếng, hắn những này pháp tắc vừa đối mặt liền bị Dương Phóng dao vỡ nát.

Hiện tại Dương Phóng, đã sớm trưởng thành là chân

chính cự hung cấp độ, cho dù là Minh Đế cao thủ như vậy, cũng vô pháp lại làm gì được hắn.

Ầm ầm!

Vừa đối mặt, Minh Đế bị cường đại Thí Thần kỳ quang mang tại chỗ cuốn trúng, bay ngược mà ra, trong miệng thổ huyết, thân thể kém chút sụp đổ.

Tròng mắt của hắn bên trong bắn ra thần quang, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Biết Dương Phóng thực lực là một phương diện, nhưng chân chính lĩnh giáo lại là một phương diện.

Lực lượng của đối phương vậy mà thật đối với hắn tạo thành nghiền ép.

Cái khác Thái Cổ Đại Năng cũng tất cả đều biến sắc, khó có thể tin.

Dương Phóng thực lực không ngờ phát triển đến loại trình độ này!

Ngay cả Minh Đế cũng đã bản thân bị trọng thương!

“Minh Đế, ngươi không phải đầu nhập vào Thánh Giả sao? Liền để ta xem một chút, ngươi từ Thánh Giả nơi đó đạt được chỗ tốt gì?”

Dương Phóng cấp tốc vọt tới, trong tay Thí Thần kỳ tiếp tục lắc động, hướng về Minh Đế thân thể quét sạch mà đi.

Minh Đế diện mục âm trầm, thân thể đột nhiên đung đưa, trong chốc lát tàn ảnh trùng điệp, trực tiếp biến thành ngàn ngàn vạn vạn, khắp nơi đều là, tựa hồ mỗi một đạo tàn ảnh đều là thật.

Sau đó cái này vô số đạo tàn ảnh tất cả đều hướng về Dương Phóng bên kia cực tốc phóng đi, đủ loại sát chiêu trực tiếp đem Dương Phóng bao phủ ở bên trong.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lẽo, Thí Thần kỳ càng thêm toàn lực huy động lên đến, vô tận ô quang hướng về không trung quét sạch, nhanh chóng đến vỡ nát rơi Minh Đế tầng tầng lớp lớp tàn ảnh.

Trong nháy mắt, tất cả tàn ảnh tất cả đều bị chấn vỡ ra.

Minh Đế chân thân lần nữa bị oanh bay ngược mà ra, hung hăng nện ở nơi xa.

“Dương Đạo, dựa vào cái này sát khí có gì tài ba? Có năng lực cùng ta chân chân chính chính đánh một trận!”

Minh Đế mở miệng hét lớn.

“Có chút ý tứ, coi như dựa vào sát khí, cũng là ta tự thân sát khí, làm sao lại không thể tính làm bản sự?”

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, nhìn về phía Minh Đế, nói: “Bất quá người nếu là nhất định phải ném thử ta thủ đoạn khác, cũng không phải không thể thành toàn người.”

Soạt!

Bàn tay hấn lật một cái, Thí Thần kỳ trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Minh Đế trong con người trực tiếp bắn ra thần quang, toàn bộ thân hình bắt đầu nhanh chóng biến lớn, hô hô rung động, khí tức mãnh liệt, trong nháy mắt hóa thành hơn vạn mét cao lông đen Cự Ma, mặt xanh nanh vàng, khí tức kinh khủng, gào thét một tiếng, nhô ra một con to

lớn móng vuốt trực tiếp hướng về Dương Phóng hung hăng bắt tới.

“U Minh quỷ thảo, giết cho ta!”

Oanh!

Âm trầm kinh khủng năm ngón tay xé rách hư không, mang theo một cỗ âm trầm thâm đậm lực lượng, trực tiếp đem không gian cũng vì đó hòa tan, muốn đem Dương Phóng chộp vào phía dưới, một chiêu bóp chết.

Dương Phóng trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, đột nhiên khí thế trên người hoàn toàn đại biến, bắt đầu trở nên vô hạn cao, vô hạn xa, vô hạn nặng nề, như là đột nhiên biến thành thấy trời nắng, bàn tay nâng lên, trực tiếp hướng về kia chỉ to lớn móng vuốt hung hăng quét qua.

Một sát na, trời nghiêng địa che.

Tựa như một mảnh thương khung đè ép xuống dưới.

Ầm!

Thanh âm oanh minh, huyết nhục bay múa.

Vừa đối mặt, Minh Đế âm trầm đáng sợ cự thảo tại chỗ bị Dương Phóng đánh cho vỡ nát, huyết nhục vấy ra, khắp nơi bắn tung toé.

“Rống!”

Minh Đế trong miệng phát ra phần nộ gào thét.

Không chỉ có toàn bộ móng vuốt bị chấn động đến vỡ nát.

Một cỗ cường đại sức mạnh đáng sợ càng là hung hăng tập vào trong thân thể của hắn bộ, mang đến một cỗ khó tả nóng rực, một sát na tại linh hồn của hắn cùng nhục thân bên trong kịch liệt đốt cháy.

“Hỗn độn Thần Hỏa!”

Trong miệng hắn thể lượng gầm thét, đang điên cuồng giấy dựa, từng mảnh từng mảnh kinh khủng hắc khí không ngừng từ trên người hắn phun ra ngoài, ý đồ dập tắt những này kinh khủng hỏa diễm.

Đây là lần đầu Dương Phóng đem hỗn độn Thần Hỏa cùng hoàn vũ ấn tượng kết hợp.

Đi lên liền phát huy kỳ hiệu.

Mắt thấy Minh Đế thân thể bị đáng sợ hỗn độn Thần Hỏa nơi bao bọc, Dương Phóng cũng không có tiếp tục cho hắn cơ hội, bước phóng ra, thân thể sát na biến mất không thấy gì nữa, nghiêm nghị quát: “Minh Đế, ngươi không nên nhìn ta thủ đoạn khác sao? Ta tiếp tục thành toàn ngươi!”

Hắn lại là một kích hung hăng vỡ xuống đi.

Khai Thiên ấn!

Oanh!

Một cỗ vô thượng khí thể nghiền ép mà xuống, giữa thiên địa giống như là xuất hiện một ngục vô cùng to lớn chiến phủ, mang theo vô thượng thần uy, hung hăng rơi vào Minh Đế trên thân.

Đông!

Minh Đế thân thể sát na trở nên một trận hỗn loạn, đếm

không hết hắc khí từ trên người hắn bắn tung toé mà ra, trong miệng thể lượng rống to, cả người từ hơn vạn mét cao lớn bắt đầu cấp tốc thu nhỏ.

Không chỉ có như thế!

Theo một chiêu này Khai Thiên ấn đánh xuống, càng nhiều hỗn độn Thần Hỏa tràn vào đến Minh Đế trong thân thể.

Minh Đế thừa nhận tổn thương trong nháy mắt đạt đến một cái khó có thể tưởng tượng tình trạng, sắc mặt nhăn nhó, thống khổ rống to: “Các người còn tại thất thần làm gì? Còn không mau ngăn lại hắn!”

Những cái kia viễn cổ Đại Năng tất cả đều đã nhìn ngây người, sắc mặt kinh hãi, trong lòng run rẩy, sau đó cắn răng một cái, nhao nhao hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng đánh tới.

Dương Phóng nhướng mày, thân thể hóa quang, cấp tốc trốn tránh, nhanh đến mức khó mà tin nổi, khoát tay, lại là một cái vô cùng đáng sợ công kích hung hăng rơi xuống.

“Hiện tại mới muốn ngăn cản ta, không phải đã đã quá muộn? Minh Đế, người chết đi cho ta!”

Ầm!

Kích thứ ba hung hăng đánh vào Minh Đế trong thân thể.

Sinh Tử Ấn!

Một sát na Minh Đế sắc mặt nhăn nhó, khí tức hỗn loạn, thân thể rút cục triệt để đình chỉ giấy dựa, ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng im bật mà dừng, thân thể không

nhúc nhích, mảng lớn mảng lớn hỗn độn Thần Hỏa từ lỗ chân lông của hắn bên trong thiêu đốt mà ra, cả người đơn giản giống như là biến thành một cái màu đen hỏa nhân đồng dạng.

Những cái kia ngay tại tiến công viễn cổ Đại Năng tất cả đều đã cảm thấy không đúng, nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng cấp tốc dừng lại, hoảng sợ nhìn về phía Dương Phóng cùng Minh Đế.

Chỉ gặp Dương Phóng thân thể lẳng lặng sừng sững, sắc mặt lãnh đạm, chấp hai tay sau lưng, như là lấp kín vô thượng thần nhạc, cao không thể chạm.

“Minh Đế, thế nào? Thủ đoạn của ta còn làm người hài lòng?”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, quanh quẩn nơi đây.

Tất cả mọi người trong lòng run lên, lộ ra khó tả hoảng sợ.

Minh Đế...

Vẫn lạc?

Đây không có khả năng!

Tu luyện đến loại cảnh giới này, làm sao lại bị người tùy ý giết chết?

Loại cảnh giới này đã sớm làm được cùng trời đồng thọ, vạn cổ Bất Diệt trình độ, cơ hồ bất kỳ thủ đoạn nào đều rất khó giết chết đối phương.

Kết quả bị Dương Phóng trực tiếp ba chiêu đánh chết?

Ngay cả tôn này to lớn ma ảnh cũng lộ ra kinh sợ, trong

con người trong nháy mắt bắn ra tinh hồng huyết quang, chăm chú tiếp cận Dương Phóng.

“Thượng cổ mệnh sách. . không có khả năng, đây không có khả năng, hẳn từ nơi nào được...”

Trong miệng hắn tự nói, khó có thể tin.

Keng!

Đột nhiên, Dương Phóng cong ngón búng ra, rơi vào Minh Đế không nhúc nhích thân thể bên trên, một cỗ cường đại lực lượng trong nháy mắt xâm nhập trong cơ thể của hắn, một sát na Minh Đế thân thể xuất hiện vô số vết rạn, răng rắc răng rắc rung động, trực tiếp sụp đổ ra, tại chỗ hóa thành một đồng mảnh vụn.

“Minh Đế thật đã chết rồi? Đi mau a!”

“Trốn!”

Những cái kia sớm đã đầu nhập vào viễn cổ Đại Năng nhao nhao phát ra kinh hoàng kêu to, liều lĩnh quay người thoát đi.

Mà những cái kia tự đến tán tu cũng từng cái kinh nghi, phía sau lưng băng hàn một mảnh, lông tơ đứng vững.

Nhìn về phía Dương Phóng ánh mắt, như cùng ở tại nhìn cái gì yêu nghiệt đồng dạng.

Minh Đế loại này cấp bậc nhân vật, cũng có thể bị tùy ý giết chết sao?

Không khách khí chút nào giảng, loại người này coi như phong ấn số lượng ngàn năm cũng chưa chắc có thể phong kín hẳn!

Ầm ầm!

Trong cao không cấp tốc truyền đến oanh minh.

Theo Minh Đế chết thảm, hấn chỗ kia Thái Cổ Minh Thổ cũng cuối cùng không thể chịu đựng, bị to lớn âm dương hai đồ cấp tốc nuốt sống xuống dưới.

Sau đó Dương Phóng lập tức điều khiển lên âm dương hai đồ, bay tứ tung mà ra, từ bên trong quét ra từng mảnh từng mảnh hào quang, hướng về đang chạy thực mạng đám người nhanh chóng quét sạch mà đi.

“Dương Đạo tiền bối tha mạng!”

“Mau mời dừng tay!”

Bọn hấn trong miệng kinh hoảng kêu to.

“Dương Đạo, một tên cũng không để lại, bọn hấn đều đã đầu nhập vào Thánh Giả, dâng ra linh hồn, coi như lưu lại, cũng vô dụng chỗ!”

Đen nhánh ma ảnh mở miệng quát.

Xoát xoát xoát!

Từng vị đang chạy thực mạng cường giả bị cấp tốc cuốn vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Còn lại những tán tu kia càng thêm kinh hãi.

Từng cái lông tơ đứng đấy, liên tục rút lui, hận không thể lập tức quay người liền trốn.

Bất quá vừa nghĩ tới Dương Phóng đáng sợ, bọn hấn vẫn là không dám tùy tiện đào tẩu.

Không trốn đoán chừng không có việc gì, một khi chạy trốn, làm không khéo liền sẽ bị hấp trực tiếp hút vào kia âm dương hai mưu toan bên trong.

“Dương Đạo tiền bối, chuyện gì cũng từ từ, chúng ta không có đầu nhập vào Thánh Giả!”

“Không tệ, chúng ta đều là thân gia thanh bạch, tuyệt đối không có đầu nhập vào!”

“Mau mau dừng tay!”

Đám người vội vàng mở miệng, bối rối đến cực điểm.

Xoát!

Quý dị âm dương hai đồ lần nữa bay tứ tung mà đến, tiếp tục treo tại Dương Phóng đỉnh đầu, tản ra từng đợt sóng gợn mạnh mẽ.

“Các vị, yên tâm, ta với các người không có cừu hận, không đến mức dạng này giết mất đồ.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản.

Đã không có đầu nhập vào Thánh Giả, vậy thì không phải là địch nhân.

Không phải địch nhân, sau này chắc chắn sẽ có liên thủ thời điểm.

Mọi người nhất thời tất cả đều thềm thả lỏng khẩu khí, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, đứng ở nguyên địa.

Dương Phóng xoay người lại, đem ánh mắt trực tiếp hướng về Ma Quân bên kia nhìn sang.

Chỉ gặp Ma Quân cùng Cửu U chi chủ bên kia cũng đã

sắp đến chiến đấu hồi cuối, giữa hai bên oanh minh không ngừng, khí tức kinh khủng, không ngừng nương theo lấy từng mảnh từng mảnh tiếng nổ.

Cửu U chi chủ đầu kia Cửu U Hoàng Tuyên đã bị Ma Quân triệt để đánh nát, rốt cuộc khó mà gây dựng lại.

Thời khắc này Ma Quân hóa thân thành mấy vạn mét chi cao, đen nghịt một mảnh, như là cái thể Ma Chủ, khí thôn sơn hà, mang theo vô tận mây đen hướng về Cửu U chi chủ thân thể thôn phệ mà đi.

Cửu U chi chủ sắc mặt phẫn nộ, phát ra liên tục gầm thét thanh âm, không ngừng đánh ra từng mảnh từng mảnh hào quang, hướng về không trung dũng mãnh lao tới, ý đồ chống lại Ma Quân.

Bất quá hấn thua trận đã định, đủ loại công kích đánh ra, tất cả cũng không có bất cứ tác dụng gì.

Ma Quân dùng mình thực lực chân chính đã chứng minh, làm thiên cổ Cự Ma, không dung khiêu khích uy nghiêm.

“Rống!”

Cuối cùng Ma Quân cuối cùng rống to một tiếng, hai cái vô cùng to lớn móng vuốt từ trên cao bên trong hung hăng đè xuống, lập tức đem Cửu U chi chủ cho một mực đặt tại trên mặt đất.

Đếm không hết hắc khí từ Ma Quân trong thân thể bộc phát ra, cuồn cuộn bành trướng, giống như là mực nước, trong chốc lát quét sạch toàn bộ thứ nguyên không gian.

Lớn như vậy thứ nguyên không gian trong nháy mắt biến thành đen nhánh chi sắc.

“Ma Quân tha ta mạng...”

Cửu U chi chủ thể lượng kêu to, gian nan giã dựa.

Nhưng là tại phát cuồng Ma Quân trước mặt, lại căn bản không có bất kỳ chỗ dừng nào.

Vô biên vô tận kinh khủng hắc khí không ngừng mà từ trên thân Ma Vân bộc phát ra, hướng về Cửu U chi chủ thể cuồng mãnh rót vào.

Thủ đoạn của hắn so Dương Phóng còn hung ác.

Dương Phóng giết chết Minh Đế, dựa vào là thượng cổ mệnh sách cùng hỗn độn Thần Hỏa, còn có mưu lợi hiểm nghi!

Nhưng Ma Quân giết Cửu U chi chủ, lại tại dùng thuần nát công lực tiến hành cưỡng ép luyện hóa, đôi này thực lực bản thân tất nhiên có cao hơn yêu cầu.

Tại từng đợt điếc tai dài rỗng bên trong.

Rốt cục, liên miên liên miên hắc khí bắt đầu cấp tốc tiêu tán.

Ma Quân động tác cũng chậm rãi ngừng lại, hai con to lớn ma trảo từ dưới đất nâng lên, ánh mắt u lãnh, thâm thúy mà đáng sợ, hướng về đám người chậm rãi nhìn lại.

Một sát na, những tán tu kia tất cả đều não hải oanh minh, hồn phách run rẩy.

Người tên, cây có bóng.

Cái thể Ma Quân, danh bất hư truyền.

Ngay cả Dương Phóng cũng là trông mắt hơi híp, thật sâu nhìn về phía Ma Quân.

Xem ra chính mình bị trấn áp đoạn này thời gian, Ma Quân công lực lại có tăng lên.

Hô!

Từng mảnh từng mảnh hắc khí cấp tốc nội liễm, Ma Quân cao tới mấy vạn mét thân thể rốt cục bắt đầu cấp tốc thu nhỏ, cuồn cuộn bành trướng, rất nhanh biến thành trạng thái bình thường lớn nhỏ.

“Cửu U chi chủ, ta sớm đã nói, thủ đoạn của ngươi không được, ngươi càng muốn không tin, hiện tại tin tưởng a?”

Hắn ngữ khí bình thản, quanh quẩn nơi đây.

Chỉ gặp ở trước mặt của hắn.

Cửu U chi chủ thân thể đã sớm biến thành da bọc xương, không nhúc nhích, toàn thân trên dưới sinh cơ toàn bộ tiêu tán, bịch một tiếng, triệt để vỡ ra, hồn phi phách tán.

...

Chương 476 : Lại vào Thánh Điện

Trong lòng mọi người rung động, tinh thần hoảng hốt.

Hôm nay liên tục chứng kiến Dương Phóng cùng Ma Quân thực lực, quả nhiên là khó có thể tưởng tượng.

Hai cái này chỉ sợ đều đã đạt đến siêu thoát đỉnh phong.

Lại hướng phía trước nữa bước chính là thuộc về nửa bước đạo quả cảnh giới.

Ma Quân thực lực cường đại như thế, bọn hắn còn có thể lý giải, có thể Dương Phóng dựa vào cái gì?

Dương Phóng mới trưởng thành bao lâu a?

Hiện tại thế mà cũng đạt tới loại này thiên cổ cự hung tình trạng?

Trước thánh điện to lớn ma ảnh, ánh mắt thâm thúy, không nhúc nhích, hướng về cách đó không xa Ma Quân nhìn lại, sau đó ánh mắt lần nữa rơi vào Dương Phóng trên thân, mở miệng than nhẹ: “Nghĩ không ra, người thế mà phát triển đến loại tình trạng này, ta nếu là không có nhìn lầm, vừa mới người thi triển tuyệt học, là thượng cổ mệnh trong sách a?”

“Tiền bối cũng biết thượng cổ mệnh sách?”

Dương Phóng nhướng mày.

“Không tệ, ta không chỉ có biết, còn từng có may mắn gặp qua bộ này thượng cổ tuyệt học.”

To lớn ma ảnh ngưng giọng nói, “Đã từng Thánh Giả muốn mở ra Thánh Điện chỗ sâu, liền từng thi triển qua môn này thượng cổ tuyệt học.”

“Thánh Giả cũng học qua thượng cổ mệnh sách?”

Dương Phóng con mắt lóe lên. .

“Phải! Bất quá hấn nắm giữ thượng cổ mệnh sách không thể nghi ngờ cao thâm hơn!”

To lớn ma ảnh trầm thấp nói.

“Chẳng lẽ hấn đã học xong hoàn chỉnh mệnh sách?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta không rõ ràng, ta chỉ biết là lúc trước hấn cưỡng ép mở ra Thánh Điện thời điểm, thi triển ra tuyệt học dị thường đáng sợ, cơ hồ có khai thiên tích địa chi uy!”

Ma ảnh mở miệng.

Dương Phóng trong lòng lập tức mãnh liệt, mở miệng nói ra: “Tiền bối, cái này Thánh Điện chỗ sâu đến cùng ẩn giấu cái gì cơ mật?”

Hấn mặc dù đã từng từng tiến vào một lần Thánh Điện, bất quá nhưng lại chưa đi đến chỗ sâu nhất, chỉ là ở giữa khu vực bồi hồi mà thôi, đối chỗ này Thánh Điện y nguyên tồn tại cực lớn hiếu kì.

“Thánh Điện tuyên cổ trường tồn, dính đến một cục to lớn cơ mật, cũng không thuộc về thế gian này.”

Ma ảnh nói.

“Không thuộc về thế gian này?”

Dương Phóng ngữ khí giật mình.

“Đúng vậy, nó cùng chín đại mệnh sách, đều là từ trên trời giáng xuống, thần bí khó lường, đã nhiều năm như vậy, ngay cả ta đều không có thăm dò rõ ràng.”

Ma ảnh nói.

Dương Phóng trong lòng chấn kinh. .

Từ trên trời giáng xuống?

“Tiền bối, vậy chúng ta có thể hay không lần nữa tiến vào Thánh Điện?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không thể, người lần trước trong lúc vô tình xâm nhập, hoàn toàn là người tu vi khá thấp, không có từng tiến vào chỗ sâu, nhưng nếu người lần nữa xâm nhập, một khi tiến vào chỗ sâu, tất nhiên sẽ phát sinh không thể tưởng tượng biến cố, vô số năm, ta mỗi lần muốn đi vào chỗ sâu thăm dò, đều sẽ bị một luồng khí tức đáng sợ bắt buộc lui.”

Ma ảnh thanh âm nặng nề đường.

“Ồ?”

Dương Phóng mày nhăn lại, trong lòng cấp tốc suy tư, nói: “Tốt, đa tạ tiền bối cáo tri.”

Ánh mắt của hắn lần nữa rơi vào ma ảnh trên người trên xiềng xích, nói: “Tiền bối, bằng vào ta thực lực bây giờ, có lẽ có thể giúp tiền bối đem trên thân xiềng xích khử trừ.”

Ma ảnh nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Làm phiền người.”

Hắn trầm tĩnh lại, lúc này đem trên thân xiềng xích toàn bộ bại lộ mà ra.

Dương Phóng nhìn chăm chú lên ma ảnh trên thân trùng điệp quần quanh xiềng xích, ánh mắt ngưng tụ, nhẹ hút khẩu khí, Khai Thiên ấn lần nữa vận chuyển mà ra, một sát na trên thân phong mang tất lộ, toàn bộ bàn tay giống như là biến thành một cái vô hình cự phủ, mang theo một loại ngạt trời khí tức, trực tiếp hướng về ma ảnh trên người một cây xiềng xích hung hăng chém tới.

Keng!

Một trận chói mắt hoả tinh nổi lên, lít nha lít nhít, không gian rung chuyển.

Căn này xiềng xích kịch liệt run rẩy lên, ông ông tác hưởng, phía trên từng mảnh từng mảnh phù văn không ngừng lấp lóe, quang mang sáng tắt, giống như là trong gió nền tảng, liên miên liên miên sụp đổ ra.

Mắt thấy những phù văn này sắp triệt để tiêu tán, bỗng nhiên quái dị sự tình phát sinh, một tầng sức mạnh bí ẩn khó lường đột nhiên từ toàn bộ xiềng xích phía trên khuếch tán mà ra, vừa mới tiêu tán ra phù văn lại một lần nữa khôi phục như lúc ban đầu, soạt một chút, quang mang đại thịnh, khôi phục trạng thái đỉnh phong.

“Ừm?”

Dương Phóng đồng tử lóe lên.

Ngay tiếp theo Ma Quân cũng là lộ ra sắc mặt khác thường, hướng về ma ảnh trên người xiềng xích nhìn lại, tựa hồ không nghĩ tới những này xiềng xích càng như thế quái dị.

Dương Phóng Khai Thiên ấn, có mở lại càn khôn, phá hủy hết thủy năng lực, điểm này hẳn so với ai khác đều rõ ràng, kết quả đánh vào xiềng xích phía trên, thế mà không cách nào đem nó tại chỗ phá hủy.

Dương Phóng không tin tà, Khai Thiên ấn lần nữa thi triển mà ra, hướng về kia cây thô to trên xiềng xích tiếp tục rơi đi, kết quả cùng trước đó, phía trên phù văn vừa muốn tiêu tán, rất nhanh lại lần nữa gây dựng lại.

Cứ như vậy, Dương Phóng một lần lại một lần không ngừng đánh vào cây kia trên xiềng xích, thanh âm điếc tai, hỏa tinh bắn tung toé,

Lực lượng cường đại đem ma ảnh đều chấn động phải liên tục rút lui, khí tức hỗn loạn.

Đảo mắt đánh ra mấy chục lần.

Đến cuối cùng Dương Phóng triệt để lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, trong lòng giật mình.

“Cổ quái, quả nhiên là cổ quái, tiền bối, người nói thật, những này xiềng xích rốt cuộc là ai lưu ở trên thân thể người?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ngay cả Khai Thiên ấn cũng không phá nổi những này xiềng xích sao?”

Ma ảnh than nhẹ, trên thân khí tức điều hiu, thở dài:
“Thực lực của người kia dị thường đáng sợ, liền ngay cả năm đó Thánh Giả đều không thể giết chết hẳn, chỉ có thể đem hẳn phong ấn, trải qua vô số năm sau, hẳn đã lần nữa thoát khỏi, đoán chừng ngoại trừ chính hẳn, không có người có thể phá mất những này xiềng xích.”

Dương Phóng trong lòng giật mình, trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một bóng người.

Không thể nào?

“Huyết sắc ma ảnh?”

“Không tặc, chính là hắc!”

Ma ảnh mở miệng nói ra.

Dương Phóng cùng Ma Quân đều là lộ ra trận trận kinh hãi.

Quả nhiên là hắc!

Bất quá cái kia đạo huyết sắc ma ảnh có như thể hội hợp trước mắt vị này hắc sắc ma ảnh sinh ra ân oán?

Kia huyết sắc ma ảnh đã bị phong ấn vô số năm, đây chẳng phải là nói trước mắt đạo này hắc sắc ma ảnh cũng tại Thánh Điện bị phong ấn vô số năm, cả hai là cùng một cái thời đại tồn tại?

“Lai lịch của ngươi, tựa hồ thật không đơn giản.”

Ma Quân nhìn chăm chăm ma ảnh, ngưng âm thanh mở miệng.

“Ta cũng chỉ bất quá là bị thời đại đào thải người, lại có thể có cái gì lai lịch?”

Ma ảnh nhẹ giọng thở dài.

“Thời đại đào thải? Ngươi quá mức khiêm tốn, cái kia đạo huyết sắc ma ảnh thế mà đều không thể giết chết ngươi, chỉ có thể đưa ngươi khóa ở chỗ này, nếu như

người là bị thời đại đào thải, vậy chúng ta đây tính toán là cái gì?”

Ma Quân cười lạnh nói.

“Không, người sai, hấn không phải không cách nào giết chết ta, mà là không muốn giết ta, muốn lợi dụng ta vì hấn trông coi Thánh Điện.”

Ma ảnh nói.

“Thánh Điện? Lại là Thánh Điện, theo ta thấy, không bằng liền để chúng ta triệt để tiến vào bên trong, nhìn xem đến cùng có gì đó cổ quái tốt.”

Ma Quân ngữ khí lạnh lùng, đối chọi gay gắt, nói:
“Người nếu là không có trong lòng không có quỷ lời nói, cần gì phải muốn ngăn cản chúng ta, tính mệnh là chính chúng ta, coi như thật xảy ra chuyện, cũng không cần người đến phụ trách, như thế nào?”

Hấn đối với đạo này ma ảnh lời nói, cũng không làm sao tin tưởng.

Có lẽ trong Thánh điện, thật tồn tại một loại nào đó đáng sợ cơ mật.

Hấn đã từng truy sát Dương Phóng thời điểm, liền lấy hóa thân hình thái, từng tiến vào Thánh Điện một lần.

Lúc ấy liền có thể cảm nhận được Thánh Điện chỗ sâu, rõ ràng có một loại cổ quái khí tức tại dâng lên, ẩn chứa tạo hóa, cách rất xa liền có thể làm cho người cảm thấy tâm thần rung động.

Ma ảnh lập tức trầm mặc xuống dưới, thân thể không nhúc nhích.

“Người thật chẳng lẽ muốn tiến vào Thánh Điện?”

“Yên tâm, thật nhược xảy ra chuyện, cũng là bản tọa tự tìm, tuyệt sẽ không lại người!”

Ma Quân cười lạnh.

“Dương đạo hữu, người cảm thấy thế nào?”

Ma ảnh thanh âm chậm chạp, mở miệng nói ra.

“Nói thật, ta quả thật có chút hiếu kì, Thánh Điện chỗ sâu nhất đến cùng ẩn giấu cái gì cơ mật.”

Dương Phóng mở miệng nói, “Bất quá, hiện tại vẫn là trước tiên đem trên người người xiềng xích mở ra lại nói, ta còn có một cái phương pháp, có lẽ có thể có hiệu quả.”

Hắn lần nữa tập trung vào ma ảnh trên người trùng điệp xiềng xích, ngưng tiếng nói: “Tiền bối, người lo lắng!”

Oanh!

Trên người hắn khí tức lập tức mãnh liệt, 【 trời trận 】 Thần Chủng, 【 Phần Linh 】 Thần Chủng toàn bộ vận dụng, sau đó một sát na toàn bộ dung nhập Khai Thiên ấn bên trong, bàn tay giơ cao, một cỗ cương cường đại hơn khí tức từ trong cơ thể của hắn khuếch tán mà ra, toàn bộ xiềng xích trong mắt hắn đều hoàn toàn bất đồng.

Khí tức cương cường đại để ma ảnh cùng Ma Quân đều là sắc mặt ngưng tụ.

Keng!

Lại là một chưởng hung hăng oanh kích mà ra, rơi vào

trước đó cây kia thô to trên xiềng xích, lập tức một cỗ vô hình gọn sóng nhanh chóng khuếch tán mà ra.

Khai Thiên ấn cùng hỗn độn Thần Hỏa song trọng lực lượng trực tiếp khuếch tán mà ra, tràn vào đến xiềng xích chỗ sâu, lập tức khiến cho phía trên phù văn lần nữa bắt đầu nhanh chóng tán loạn.

Lần này tại hỗn độn Thần Hỏa gia trì phía dưới, có thể rõ ràng nhìn thấy, trên xiềng xích từng nét bùa chú tựa hồ cũng không còn cách nào tiếp tục duy trì, trong đó bộ cấu tạo bắt đầu bị cấp tốc phá hủy.

Phanh phanh phanh phanh!

Một sát na, phía trên thanh âm liên hoàn, liên tục tán loạn hơn mười đạo quỷ dị phù văn.

“Hữu dụng.”

Dương Phóng con mắt lóe lên, không kịp suy nghĩ nhiều, lần nữa thôi động Khai Thiên ấn cùng hai đại Thần Chủng, tiếp tục hướng về thô to trên xiềng xích hung hăng oanh kích mà xuống.

Keng!

Lại là từng đợt thanh âm chói tai phát ra, lực lượng vô hình nhanh chóng hướng về bốn phía lan tràn.

Lần này phía trên phù văn tiêu tán đến càng nhanh hơn.

Cứ như vậy, hấn liên tục bạo kích, thanh âm chói tai, keng keng rung động.

Lực lượng vô hình không ngừng phá hủy lấy phía trên phù văn, rốt cục, để căn này xiềng xích cũng không còn cách nào duy trì, trực tiếp tòng ma ảnh trên thân sinh

sinh rớt xuống, soạt một tiếng, nện ở mặt đất.

Ma ảnh trên người trói buộc trong nháy mắt giảm bớt rất nhiều.

Hắn bên ngoài thân khí tức mãnh liệt, nhìn về phía Dương Phóng, trầm giọng nói: “Không chỉ có hỗn độn Thần Hỏa, người cái này. . còn có Thần Chủng lực lượng!”

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí, không còn chậm trễ, chém xuống cái thứ nhất xiềng xích về sau, theo sát lấy xuất thủ lần nữa, hướng về còn lại xiềng xích oanh kích mà đi.

Theo từng đợt điếc tai thanh âm không ngừng vang lên, ma ảnh trên người xiềng xích một đầu lại một đầu bị không ngừng phá giải, mỗi một đầu xiềng xích bị chém xuống, ma ảnh khí thể trên người đều sẽ cường thịnh một phần, liên tục mười sáu cây xiềng xích bị toàn bộ chặt đứt, một cỗ vô thượng khí tức khủng bố trong nháy mắt tòng ma ảnh trên thân bạo phát ra.

Oanh!

Tựa như một tôn Thái Cổ ma hỏa núi trong cơ thể hắn dâng lên, từng mảnh từng mảnh nồng đậm hắc khí không ngừng mà từ trong người hắn hướng ra phía ngoài khuếch tán, trùng trùng điệp điệp, trong chốc lát bao trùm ở toàn bộ thứ nguyên không gian.

“Rống!”

Hắn trực tiếp nhìn không được ngửa mặt lên trời rống rít gào, một đạo cực kỳ đáng sợ thanh âm trong nháy mắt xuyên qua mà ra, sát na quanh quần phương viên không biết bao nhiêu dặm.

Từng đợt cường hoành vô song khí tức không ngừng từ hấn bên ngoài thân bành trướng mà ra.

Trợn vện hồi lâu, hấn mới rút cục đình chỉ thét dài.

“Đã nhiều năm như vậy, ta một thân bản nguyên bị khóa, thực lực không cách nào phát huy mảy may, cho đến hôm nay, mới lần nữa cảm nhận được tự thân lực lượng.”

Hấn nhìn về phía mình hai tay, mở miệng nói ra.

Ma Quân nheo mắt lại, đánh giá ma ảnh.

Không thể phủ nhận, gia hỏa này xác thực đủ mạnh!

Đối phương trạng thái chưa chắc liền so với mình yếu.

“Ma ảnh, người bây giờ cũng thoát khốn, thế nào? Ta trước đó đề nghị, người cảm thấy thế nào?”

Ma Quân mở miệng lần nữa.

Ma ảnh nhíu mày, nhìn về phía trước mắt Dương Phóng cùng Ma Quân, nói: “Các người thật muốn tiến vào Thánh Điện?”

“Không tệ!”

Dương Phóng đáp lại.

Lấy bọn hấn thực lực bây giờ, trừ phi là Thánh Giả cùng kia huyết sắc ma ảnh tự mình xuất thủ, bằng không, hấn không có cái gì lực lượng có thể giết chết bọn hấn.

“Tốt a, các người nếu muốn tiến vào, vậy ta có thể cùng các người cùng đi, bất quá, chỗ sâu nhất nguy cơ trùng trùng, ngay cả ta cũng không có chân chính từng tới,

đến cùng gặp được nguy hiểm gì, ta cũng không biết, hi vọng các người chuẩn bị sẵn sàng.”

Ma ảnh nói.

“Yên tâm, thật nhược xảy ra chuyện, tuyệt đối sẽ không trách người 1 “

Ma Quân mở miệng.

Dương Phóng cũng nhẹ nhàng gật đầu.

“Vậy thì tốt, các người đi theo ta đi.”

Ma ảnh thốt lên, thu hồi trên đất đông đảo xiềng xích, trực tiếp quay người liền đi, hướng về Thánh Điện lối vào bước đi.

Dương Phóng, Ma Quân lúc này cất bước đi theo.

Còn sót lại đông đảo tán tu hai mặt nhìn nhau, rất nhanh bắt đầu riêng phần mình tản ra, biến mất không thấy gì nữa.

...

Một phương hướng khác.

Hắc quang lấp lóe, vô biên vô hạn, giống như là một mảnh hoàn toàn thế giới màu đen, trên mặt đất tràn ngập âm lãnh cùng lạnh lùng, vô hình Huyết Sát tràn ngập tại mỗi một nơi hẻo lánh.

Nơi này giống như là một mảnh chân chính Địa Phủ đồng dạng.

Chỗ quái dị chính là, tại bên trong vùng không gian này tằng đầy quan tài, đủ loại kiểu dáng, cái gì hình thái đều

có, có chôn ở trên mặt đất, có táng tại vách núi bên trong, có đặt ở bên trong hốc cây.

Tất cả quan tài đều âm trầm băng lãnh, cùng nơi đây Huyết Sát khí tức chỗ giao hòa.

Giờ phút này!

Một đạo bóng người màu đỏ ngòm từ một chỗ hỗn loạn trong rừng rậm đi ra, trên thân khí tức hỗn loạn, thờ hỗn hển, ánh mắt lộ ra dị thường âm trầm.

“Vô tận táng thổ, vô tận táng thổ, quyền kia thiên thư đến cùng giấu ở chỗ nào?”

Hắn hận cắn răng.

Từ trên người hắn khí tức liền có thể nhìn ra, tại trước đây không lâu, hắn tuyệt đối trải qua đại chiến, cho dù là lấy thực lực của hắn đều nhận trọng thương, trước ngực xuất hiện một cái cực đại lỗ hồng, khó mà khép lại.

Huyết sắc ma ảnh hướng về bốn phương tám hướng nhìn lướt qua, cuối cùng lần nữa bước đi bước chân, hướng về phía trước đi đến.

Bất quá, ngay tại hắn vừa mới đi đến một nửa, bỗng nhiên bước chân dừng lại, nhíu mày, “Ừm, năm đó ta lưu lại một chỗ cấm chế bị người phá?”

Hắn xòe bàn tay ra, bắt đầu cấp tốc bấm đốt ngón tay, rất nhanh ánh mắt lạnh lẽo.

“Là hắn, Thánh Điện chỗ nào? Hắn phá ta cấm chế? Hừ, coi như phá cũng vô dụng, chờ ta ra ngoài, người vẫn là sẽ bị ta lần nữa trấn áp!”

Hắn tiếp tục hướng về phía trước đi tới.

Âm trầm thiên địa, dị thường quái dị, liên đới lấy đều chảy xuôi huyết thủy, nhẹ nhàng giảm mạnh, liền có mảng lớn tinh hồng vết máu từ lòng đất nổi lên.

...

Bên trong thánh điện.

Khí tức mơ hồ, phé tích san sát, một tầng lò mờ sương trắng bao phủ phía trước.

Đây cũng không phải là Dương Phóng cùng Ma Quân lần thứ nhất tiến vào.

Lúc trước lần đầu tiên tới thời điểm, hai người cũng đã kiến thức đến nội bộ thánh điện quái dị, giờ phút này đương nhiên sẽ không giật mình, tại ma ảnh dẫn đường dưới, một đoàn người hướng về chỗ sâu không ngừng đi đến.

Liên miên phé tích liên tiếp ánh vào đám người tầm mắt, vô biên vô hạn, mang đến một loại sâu kín thâm lương, tựa hồ là một cái văn minh sa đọa.

Nồng đậm sương trắng chỗ sâu, càng là loáng thoáng ở giữa truyền đến từng đạo quái dị ánh mắt, thật giống như có đồ vật gì đang ngó chừng bọn hắn đồng dạng.

Đối với cái này Dương Phóng cùng Ma Quân nhìn cũng không nhìn, không chút nào cho để ý tới.

“Những này phé tích xem ra có chút giống là thần thoại niên đại sản phẩm.”

Một đường đi qua, Ma Quân trong miệng tự nói.

“Không tệ, đúng là thần thoại thời đại đồ vật.”

Ma ảnh nhẹ giọng đáp lại, mang theo bọn hắn một đường xuyên qua phế tích, càng chạy càng sâu.

Thời gian dần trôi qua, một cỗ khó tả băng lãnh từ sương trắng chỗ sâu truyền ra, thật giống như lập tức từ mùa hạ tiến vào mùa đông, loại này lạnh buốt lạnh thấu xương, lạnh quái dị, làm cho người lông tơ sợ hãi.

Liên tựa như tại sương trắng chỗ sâu, tồn tại cái gì dị thường không rõ đồng dạng.

Đi đến nơi này, phía trước sương trắng càng thêm nồng nặc, trùng trùng điệp điệp, cơ hồ muốn che khuất ánh mắt, một chút không nhìn thấy đầu.

Ba người thân thể tất cả đều tại một sát na ngưng lại.

“Còn muốn phía trước vào sao? Ta bị vây ở chỗ này vô số năm, không chỉ một lần muốn thăm dò đồ vật bên trong, đáng tiếc cuối cùng đều dừng bước ở đây, không có dũng khí tiếp tục thâm nhập sâu.”

Ma ảnh nhẹ giọng mở miệng, nhìn chăm chú lên phía trước, nói: “Năm đó Thánh Giả cưỡng ép mở ra Thánh Điện đại môn, ngược lại là xâm nhập qua một lần, bắt quá hắn đến cùng nhìn thấy cái gì, ta liền không được biết rồi.”

Dương Phóng cùng Ma Quân đều là ánh mắt ngưng tụ, hướng về mê mê mang mang phía trước nhìn lại.

Quý dị u lãnh, như là một cái sâm bạch trơn nhẵn bàn tay, đang chậm rãi vuốt ve người làn da, mang đến một cỗ khó tả nguy cơ, để cho người ta có loại không nói ra được không thoải mái.

“Như là đã đến nơi này, cần gì phải rút lui, bằng vào

chúng ta ba người thực lực, đủ để ứng phó hết thảy.”

Ma Quân mở miệng, chăm chú nhìn phía trước.

Tựa hồ là hạ quyết tâm cũng muốn biết rõ ràng Thánh Điện chỗ sâu nhất cơ mật.

Dương Phóng hơi suy tư, chậm rãi gật đầu.

Trong quá trình này, trong cơ thể hấn nhân quả Thần Chủng như cũ tại thời khắc vận chuyển, chỉ tiếc nơi đây ngăn cách hết thảy nhân quả, hấn nhân quả Thần Chủng căn bản không phát huy được tác dụng.

“Vậy được rồi, vậy chúng ta tiếp tục thâm nhập sâu.”

Ma ảnh mở miệng.

Ba người bước đi bước chân, tiếp tục hướng về phía trước trắng xóa thế giới đi đến, càng thêm âm trầm cùng băng lãnh khí tức từ sương mù màu trắng bên trong phun ra ngoài, hướng về thân thể của bọn hấn bao phủ mà tới.

Một nháy mắt, ba người lỗ chân lông tất cả đều không tự do đứng thẳng đứng lên.

Cái này hoàn toàn là đối nguy hiểm không biết thiên nhiên cảnh giác.

Ba người trong lòng trở nên ngưng trọng dị thường, trong nháy mắt toàn thân đề phòng.

Trong lúc đó Dương Phóng trực tiếp đem Thiên Mục Thần Chủng cùng Phong luật Thần Chủng thôi động đến cực hạn, tựa như biến thành Thiên Lý Nhãn cùng Thuận Phong Nhĩ, thời khắc nhìn chăm chú lên bốn phía động tĩnh.

Chỉ bất quá Thiên Mục Thần Chủng cùng Phong luật Thần Chủng, ở chỗ này hiển nhiên cũng nhận ảnh hưởng, phát huy phạm vi cực kỳ có hạn.

Ầm!

Đúng lúc này!

Ma Quân như sóng mào, như thiểm điện quay đầu, trực tiếp một chưởng đánh tới, lực lượng cường đại chấn động nơi đây, khiến cho toàn bộ sương trắng khu vực đều tại kịch liệt phun trào, phát ra oanh minh.

Ầm!

Một đạo mơ hồ bóng đen tại chỗ bị hấn oanh kích bay ngược mà ra, hung hăng nện ở nơi xa.

Bất quá nện ở nơi xa về sau, hấn đứng dậy liền đi, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Đợi đến Ma Quân, Dương Phóng cùng ma ảnh ba người đuổi theo thời điểm, đối phương sớm đã không có bất kỳ tung tích nào.

“Nơi này có những sinh vật khác, thực lực không kém.”

Ma Quân lạnh giọng mở miệng.

Cái kia một chưởng nhìn như bình thường, trên thực tế đã vận dụng cực lớn sát thuật, thế nhưng là thế mà không thể đánh chết đối phương, bị đối phương trực tiếp đào tẩu.

“Những này hấn là vẫn chỉ là nhẹ, càng đi chỗ sâu đi, nguy cơ càng lớn.”

Ma ảnh nói.

...

Có việc tới chậm.

Thật có lỗi.

Đầu tháng.... ~

...

Chương 477 : Thánh Điện chỗ sâu nhất!

Dương Phóng, Ma Quân lông mày chăm chú nhìn lại, cảnh giác nhìn chăm chú lên bốn phía.

Đây mới là vừa mới xâm nhập không lâu, liền gặp loại nguy hiểm này sao?

Cuối cùng bọn hắn vẫn là không có ở lâu, mà là tiếp tục hướng về phía trước xâm nhập.

Chỉ bất quá tiếp xuống bọn hắn trở nên cảnh giác rất nhiều.

Vô biên vô tận sương trắng, càng đi chỗ sâu đi, càng là có thể cảm nhận được một cỗ thật sâu trống trải.

Thật giống như đi ở thế giới biên giới, bị Chư Thiên Vạn Giới quên lãng, một cỗ nói không nên lời cô tịch cùng thể lượng liên tục không ngừng tràn vào trong lòng của bọn hắn.

Sau đó, bọn hắn lần nữa gặp nhiều lần nguy hiểm.

Nồng đậm trong sương mù khói trắng thỉnh thoảng đập ra một đạo hắc ảnh, nhanh đến cực hạn, hướng về thân thể của bọn hắn chộp tới, chỉ bất quá tất cả đều bị bọn hắn như thiểm điện đánh bay ra ngoài.

Nhưng chờ bọn hắn muốn đuổi tới phụ cận xem xét thời điểm, nhưng lại phát hiện đối phương thân thể sớm đã biến mất.

Thời gian dần trôi qua, bọn hắn cũng không biết xâm

nhập bao nhiêu dặm.

Sương trắng phạm vi bắt đầu dần dần trở nên mỏng manh.

Rốt cục, lại qua không lâu.

Bọn hấn triệt để đi ra sương trắng.

Chỉ gặp tại tiền phương của bọn hấn không xa, thành linh xuất hiện một chỗ to lớn hẻm núi, cốc khẩu rộng rãi, bên trong mọc đầy đủ loại đại thụ che trời cùng cỏ lão dây leo, tràn ngập một cỗ nồng đậm sinh cơ.

Nhìn thật kỹ, thậm chí còn có một ít tiểu động vật tại bên trong hạp cốc chạy không ngừng.

Có con sóc, hầu tử, con thỏ, bạch hạc.

Thậm chí còn ngẫu nhiên có một đầu thái hoa xà trên đồng cỏ mau mau bơi qua.

Một mảnh sinh cơ bưng bưng, như là một phương Tịnh Thổ.

Đương chú ý tới có người ngoài xâm nhập đến nơi đây về sau, những này tiểu động vật lập tức nhanh chóng chạy tản ra đến, xông vào khắp nơi trong bụi cỏ, quay đầu cảnh giác nhìn về phía bọn hấn, tựa hồ tràn ngập tò mò.

“Độc lập không gian?”

Ma Quân mày nhăn lại, nói: “Chỗ sâu nhất thế mà ẩn chứa một chỗ độc lập không gian, diễn hóa ra sinh mệnh?”

Ma ảnh cũng là lộ vẻ nghi ngờ, không nói một lời.

Không nên đơn giản như vậy mới đúng.

Hắn nhiều lần muốn xâm nhập sương trắng, đều bị sương trắng chỗ sâu truyền đến tính nguy hiểm khí tức sở kinh lui.

Nơi này làm sao lại đơn giản như vậy.

Dương Phóng Thiên Mục Thần Chủng hướng về phía trước nhìn lại, đáy mắt bên trong thế giới càng thêm rõ ràng, cũng càng thêm trực quan.

Bỗng nhiên, hắn lộ ra sắc mặt khác thường, chăm chú địa tập trung vào một cái giấu ở trong bụi cỏ bé thỏ trắng.

Chỉ gặp kia bé thỏ trắng thân thể dần dần trở nên có chút quái dị, lông tóc bên trong một cỗ vô hình khí tức đang lượn lờ, toàn bộ thân hình một hồi biến thành người, một hồi biến thành con thỏ, hắc vụ quần, vừa đi vừa về lấp lóe, quái dị không nói ra được.

“Không thích hợp, cẩn thận một chút.”

Dương Phóng ngưng tiếng nói.

“Bắt tới nhìn xem liền biết chuyện gì xảy ra.”

Ma Quân âm thanh lạnh lùng nói.

Bàn tay hắn vung lên, một cỗ cường đại lực lượng xông ra, trực tiếp bao phủ lại con kia ăn cỏ bé thỏ trắng, muốn đem con kia bé thỏ trắng trực tiếp hút tới.

Kết quả vậy chỉ trách dị bé thỏ trắng bỗng nhiên khí tức đại biến, giống như là biến thành một đầu kinh khủng hung thú, gào thét một tiếng, trực tiếp hướng về Ma

Quân bên này nhanh chóng đánh giết đi qua.

Một sát na, đám người tinh thần hoảng hốt, giống như là xuất hiện ảo giác.

Chỉ cảm thấy nhào tới không phải một cái bé thỏ trắng, mà là một cái áo choàng phát ra, mặc màu đen trường bào rách nát Bạch sắc khô lâu, trong hốc mắt lóe ra sâm nhiên quỷ hỏa, hai con kinh khủng trên móng vuốt hướng lấy Ma Quân bên này hung hăng xé tới.

Ma Quân vung ra tới cỡ lực lượng kia tại chỗ bị chấn tán loạn, sâm nhiên mười ngón hướng về Ma Quân thân thể tiếp tục chộp tới, xoẹt một chút, đem không gian đều cho xuyên thủng.

Ma Quân ánh mắt ngưng tụ, không tránh không né, hai bàn tay nhanh chóng đối bắt mà đi.

Keng keng keng keng!

Một sát na bàn tay hai người tiếp tục va chạm, trực tiếp truyền đến từng đợt kim thiết tương giao âm thanh minh, thật giống như hai tòa thiết sơn đang nhanh chóng va chạm đồng dạng.

Trong nháy mắt va chạm hơn mười chiêu.

Cuối cùng vẫn Ma Quân càng mạnh một bậc, hai cây bàn tay sinh sinh vỡ nát đối phương mười ngón, uốn lượn như vuốt rồng, cầm một cái chế trụ đối phương cổ họng, đột nhiên kéo tới phụ cận.

Chỉ bắt quá kéo tới phụ cận về sau, đối phương thân thể lần nữa biến thành bé thỏ trắng đáng vẻ, run lẩy bẩy, lông tơ đứng vũng, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ hoảng sợ.

Thật giống như vừa mới giao thủ tất cả đều là Ma Quân ảo giác đồng dạng.

“Người rút cuộc là thứ gì?”

Ma Quân bắt lấy đối phương thân thể, chăm chú nhìn chăm chú.

Ngay cả Dương Phóng, ma ảnh cũng lộ ra kinh nghi, nhìn sang.

Vừa mới một màn kia tuyệt không phải ảo giác.

Cái này con thỏ càng như thể quái dị!

Bé thỏ trắng run lẩy bẩy, không nói một lời, thật giống như hoàn toàn nghe không hiểu Ma Quân lời nói đồng dạng.

Ma Quân sắc mặt phát chìm, lộ ra tàn nhẫn, nói: “Không muốn nói sao? Không muốn nói người liền chết đi!”

Bịch một tiếng, bé thỏ trắng thân thể bị hấn sinh sinh bóp nát ra.

Bất quá đối phương thân thể tại bạo liệt về sau, cũng không có lập tức chết thảm, mà là hóa thành hắc khí, trực tiếp từ Ma Quân trói buộc bên trong tràn ra ngoài, lần nữa ở phía xa hợp thành bé thỏ trắng thân thể.

Đối phương ánh mắt hoảng sợ nhìn một chút Ma Quân, quay người liền đi, cấp tốc trốn vào đến hẻm núi chỗ sâu, biến mất không thấy gì nữa.

Quái dị một màn để Ma Quân sắc mặt biến hóa.

Hấn một chiêu kia rút cuộc mạnh cỡ nào chỉ có chính hấn nắm chắc.

Mặt ngoài là tùy ý bóp, trên thực tế sớm đã ẩn chứa một chút cường đại công kích linh hồn ở bên trong, tuyệt đối có thể đem đối phương từ trong ra ngoài triệt để phá hủy.

Kết quả cái này sinh vật thể mà may mắn sự tình đều không có.

“Quái dị, coi là thật quái dị.”

Hắn ngưng giọng nói.

“Xem ra hẻm núi chỗ sâu tồn tại cơ mật.”

Dương Phóng mở miệng.

Cuối cùng bọn hắn lần nữa hành động, chính thức hướng về hẻm núi đi đến, mới vừa vào đi, một loại khó tả Man Hoang khí tức liền bắt đầu nhào tới trước mặt, thật giống như bước vào một chỗ mêh mông rừng rậm nguyên thủy đồng dạng.

Không biết có phải hay không là ảo giác, tại bọn hắn mới vừa vào đến, bốn phương tám hướng tiểu động vật rõ ràng trở nên càng nhiều, từng đôi u lãnh ánh mắt thông qua bụi cỏ hướng về bọn hắn nhìn tới.

Như là từng cái vô hình mãnh thú.

Cảm giác quái dị, trực tiếp để Dương Phóng, Ma Quân cùng ma ảnh tất cả đều toàn bộ tinh thần đề phòng.

Bỗng nhiên, bọn hắn dừng bước lại, lông mày chăm chú nhìn lại.

Tại bọn hắn cách đó không xa, bảy tám cái cổ tay phẩm chất lục sắc đại xà, chính trực lập mà lên, chăm chú

nhìn bọn hắn, từng đôi mắt hiện ra đen nhánh chi sắc, khiếp người tâm hồn.

Mà đổi thành một bên, một đầu quái dị cú mèo, đứng ở trên ngọn cây, cũng tại hướng về bọn hắn lạnh lùng nhìn tới.

Tại chỗ xa xa, còn có mấy cái sói hoang, mắt tỏa lục quang, hướng về bọn hắn bên này lạnh lùng quét tới.

“Cạc cạc cạc...”

Đột nhiên, từng đợt tiếng kêu chói tai từ trên cao truyền đến.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp một đám màu đen quạ đen lên đỉnh đầu bồi hồi không ngừng, mang đến nồng đậm âm trầm cùng không rõ, đem đỉnh đầu thiên không đều cho che đậy.

Từng đôi khiếp người con mắt không ngừng cúi đầu nhìn xuống.

Sa sa sa...

Cách đó không xa bụi cỏ truyền đến động tĩnh.

Vừa mới từ Ma Quân trong tay trở về từ cõi chết bé thỏ trắng, lần nữa lộ đầu ra ngoài, trong ánh mắt không còn là vẻ hoảng sợ, mà là lộ ra từng tia từng tia oán độc, chăm chú nhìn Dương Phóng mấy người.

Giờ khắc này, Dương Phóng bọn người thế mà đột nhiên sinh ra một loại hoang đường cảm giác.

Giống như bị bọn này tiểu động vật cho bao vây đồng dạng.

“Có chút ý tứ, hạp cốc này chỗ sâu, ta là càng ngày càng cảm thấy hứng thú.”

Ma Quân lộ ra cười nhẹ.

“Cẩn thận một chút, những sinh vật này không yếu, phương thức tồn tại cũng không đúng kình.”

Ma ảnh ngưng tiếng nói.

“Đến đâu đã tới, nói cái gì cũng muốn biết rõ ràng chân tướng.”

Ma Quân lạnh lùng nói.

Xùy!

Bỗng nhiên cảm giác nguy hiểm mãnh liệt đánh tới.

Một đầu quái dị lục sắc tiểu xà, từ một bên trên ngọn cây trực tiếp bắn ra, chỉ có ngón trở lớn nhỏ, tựa như một chi mũi tên, hướng về Dương Phóng cái cổ kích xạ mà tới.

Cùng vừa mới đồng dạng.

Tại cái này tiểu xà bổ nhào về phía trước tới sát na, lần nữa mọi người sinh ra hoảng hốt, giống như là một người mặc lục bào khô lâu hướng về Dương Phóng hung hăng chộp tới,

Dương Phóng phản ứng cực nhanh, cơ hồ trước tiên một chưởng vỗ tới, ẩn chứa hoàn vũ ẩn lực lượng cường đại, keng một tiếng, đao này khô lâu bị một chưởng đánh bay rớt ra ngoài, trực tiếp sụp đổ ra, sau đó một cỗ hắc khí ở phía xa nhanh chóng gây dựng lại, lần nữa biến thành lục sắc tiểu xà dáng vẻ.

Con mắt của nó dị thường băng lãnh hướng về Dương

Phóng nhìn lại, sau đó cấp tốc rời xa, trực tiếp bò tới địa phương khác.

“Lợi hại, quả nhiên có chút môn đạo!”

Dương Phóng lộ ra ngưng trọng.

Bị mình hoàn vũ ẩn một chiêu đánh trúng, thế mà cùng không có việc gì giống như.

Đúng lúc này!

Bỗng nhiên, đám người tất cả đều biến sắc.

Bởi vì ở trên không trung bồi hồi đám kia màu đen quạ đen, phát ra từng đợt chói tai thanh âm, trực tiếp hướng về phía dưới hung hăng nhào xuống tới, đen nghịt một mảnh, tử khí hạo dăng.

Bồ nhào về phía trước xuống tới, đồng dạng giống như là biến thành vô số khô lâu, hắc khí cuồn cuộn, vô biên vô hạn, hướng về đám người bao phủ mà tới.

“Động thủ!”

Ma Quân quát, hai cái nắm đấm trực tiếp hướng về không trung đánh tới.

Một bên Dương Phóng cùng ma ảnh cũng tất cả đều cấp tốc xuất thủ.

Cùng một thời gian, cách đó không xa kia bảy tám con đại xà, kia mấy cái sói hoang, đám kia bé thỏ trắng tất cả đều bắt đầu xông ra, hướng về Dương Phóng ba người bên này hung hăng đánh tới.

Cái này cũng chưa tính cái gì.

Nơi xa vẫn còn tiếp tục truyền đến mãnh liệt động tĩnh, tựa hồ có càng nhiều quái dị sinh vật đang nhanh chóng xông ra, mỗi một cái vọt tới thời điểm đều sẽ ngấn ngủi hóa thành khô lâu hình thái, trong miệng gào thét, tử khí cuộn cuộn, hướng về ba người nhục thân xé rách mà tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Nơi đây trực tiếp lâm vào một mảnh chiến đấu kịch liệt bên trong.

Không thể không nói, những sinh vật này đáng sợ, không quản gặp mạnh cỡ nào công kích, từ đầu đến cuối giống như là không có việc gì, không ngừng vỡ nát, không ngừng gây dựng lại.

Mà lại bọn hắn lực lượng cực mạnh, móng vuốt xé rách thời điểm, tựa như thần thiết, dù cho là Dương Phóng, Ma Quân nhân vật như vậy đều cảm thấy khó giải quyết.

Soạt!

Đột nhiên, Dương Phóng không do dự nữa, âm dương hai đồ trực tiếp tể ra, treo cao lên đỉnh đầu khu vực, bỗng nhiên từ bên trong quét ra từng mảnh từng mảnh âm dương hào quang, hướng về nhào tới từng cái quái dị khô lâu bao phủ mà đi.

“Rống...”

Những này quái dị khô lâu lập tức tất cả đều cảm giác được không đúng, từng cái trong miệng gào thét, bắt đầu nhanh chóng rút lui, chỉ bất quá mau chóng như thế, y nguyên có đại lượng khô lâu bị thần quang quét trúng, cấp tốc cuốn vào đến âm dương hai đồ chỗ sâu.

Tại vừa mới bị cuốn vào đi vào, bọn chúng hình thái lập

tức lần nữa cải biến, một lần nữa biến thành từng cái vô tội tiểu động vật, run lẩy bẩy, lông tóc đứng vững.

“Cạc cạc cạc...”

Đám kia màu đen quạ đen phát ra chói tai thanh âm, bắt đầu dẫn đầu rút lui, thành quần kết đội cấp tốc rời xa.

Sau đó kia mấy cái sói hoang, đám kia rắn độc, bé thỏ trắng rất nhanh cũng đều trốn vô tung vô ảnh.

Toàn bộ hẻm núi lồi vào lần nữa trở nên an bình.

Vừa mới còn vô cùng nồng đậm tử khí trong khoảnh khắc một tia không thấy.

Dương Phóng, Ma Quân, ma ảnh ba người khí tức mãnh liệt, lập tức lần nữa hướng về bốn phương tám hướng nhìn sang.

“Đây chính là Thánh Giả năm đó đi qua lộ tuyến, chỉ là phía ngoài nhất cứ như vậy quái dị, chỗ càng sâu tất nhiên có càng thêm không thể tưởng tượng nổi đồ vật.”

Ma ảnh nghiêm nghị nói.

“Không tệ, bất quá lúc này muốn rút đi, đã quá muộn, đi thôi, lại hướng càng phía trước đi xem một chút.”

Dương Phóng mở miệng.

Hắn âm dương hai đồ lần nữa thu vào.

Một đám người lần nữa hướng về phía trước đi đến.

Sau đó, không còn có cái gì tiểu động vật có can đảm xuất hiện, một đường đi qua, dị thường an bình.

Thật giống như vừa mới đại chiến, đem còn lại sinh vật đều cho chấn nhiếp rồi đồng dạng.

Theo thời gian vượt qua, bọn hắn tại hẻm núi chỗ sâu càng chạy càng sâu, càng chạy càng là cảm giác được trận trận cô tịch.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Bốn phương tám hướng lần nữa truyền đến một tia kỳ dị động tĩnh.

Chỉ gặp vừa mới biến mất đông đảo tiểu động vật, giờ khắc này lần nữa bắt đầu chậm rãi hướng về nơi đây hội tụ, từng đôi âm lãnh con người xuyên thấu qua nồng đậm bụi cỏ, không ngừng hướng về bọn hắn liếc nhìn mà tới.

Thời gian dần trôi qua, ba người tất cả đều cảm thấy một tia ngưng trọng.

“Không biết sống chết, những sinh vật này lại tại hội tụ.”

Ma Quân ngữ khí băng lãnh.

“Bọn chúng trạng thái cổ quái, không giống như là không có linh trí đáng vẻ.”

Ma ảnh ngưng tiếng nói.

“Không tệ, ta luôn cảm thấy trí tuệ của bọn nó cũng không thấp.”

Dương Phóng mở miệng.

Mà lại những này tiểu động vật rất cổ quái, tại hẻm Thiên Mục Thần Chung dưới, thỉnh thoảng tại chỗ lâu cùng động vật hình thái phía dưới vừa đi vừa về hoán đổi.

Xùy!

Bỗng nhiên, lại là một cỗ nòng đạm nguy cơ từ phía sau bọn họ đánh tới.

Ba người không chút nghĩ ngợi, gần như đồng thời trở lại xuất thủ, chường lực đánh ra, liên miên cùng một chỗ, đem sau lưng không gian đều bao phủ lại.

Chỉ bất quá sau lưng khu vực lại trống rỗng một mảnh, thứ gì đều không có.

Thật giống như vừa mới nguy cơ hoàn toàn là ảo giác đồng dạng.

Nhưng rất nhanh bọn hắn lại biến sắc, cảm giác được loại kia nguy cơ giống như là từ bọn hắn khác một bên đánh tới, lần nữa cấp tốc xuất thủ, hướng về kia bên trong vỗ tới.

Bất quá cùng trước đó, vẫn là trống rỗng, cái gì đều không nhìn thấy.

Cứ như vậy, bọn hắn liên tục xuất thủ, mấy lần đều trực tiếp thất bại.

“Sẽ ản thân!”

Ma Quân mở miệng, đột nhiên quát chói tai: “Phản bản hoàn nguyên!”

Xoát!

Một tầng sáng chói ma quang trực tiếp từ trên người hắn khuếch tán mà ra, hướng về bốn phương tám hướng cấp tốc quét sạch mà đi, để không gian đều cấp tốc khó khăn tắc trở.

Tại từng đợt gợn sóng không gian bên trong, một vị người mặc cổ lão chiến y, thân thể khô ngô, khuôn mặt lạnh lùng bóng người xuất hiện tại bọn hắn không xa.

Trên người của đối phương, Huyết Sát khí tức dày nặng dị thường, trên người chiến y tựa hồ không biết kinh lịch bao nhiêu năm, nhiễm huyết thủy, trong tay nắm lấy một cây màu đen trường mâu, lạnh lùng hướng bọn hắn nhìn tới.

Khi nhìn rõ đối phương sát na, Ma Quân trong con người trực tiếp bắn ra hai đạo đáng sợ ô quang, hét lên kinh ngạc, nói: “Là người, 【 Nguyên Hoàng 】 tề thiên, người còn chưa có chết?”

Dương Phóng cùng bên người ma ảnh đều là nhướng mày.

Ma Quân thế mà nhận biết đạo nhân ảnh này.

Bất quá đối mặt Ma Quân hét lớn, đối phương tựa hồ căn bản bất vi sở động, đứng tại cách đó không xa, trên người Huyết Sát khí tức rất là nồng đậm, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ trực tiếp động thủ.

“Nguyên Hoàng, người không biết ta rồi?”

Ma Quân kinh uống, “Trợn to con mắt của người nhìn xem ta là ai?”

“Không muốn hô, đối phương trạng thái quỷ dị, tuyệt không phải người trước đây quen biết người.”

Ma ảnh ngưng âm thanh nói nhỏ.

Tại bọn hắn nhìn chăm chú phía dưới, đối phương thân thể trở nên dị thường cổ quái, một hồi là khô ngô cao

lớn hình thái, một hồi là tối tăm rậm rạp khô lâu hình thái, một hồi lại biến thành một đầu to lớn bạo long...

Cứ như vậy tại ba ở giữa vừa đi vừa về chuyển đổi.

“Ma Quân, hấn là ai?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Là ta một vị bạn cũ, thực lực cao thâm, không kém gì ta, lại tại năm đó chiến đấu bên trong, bị Thánh Giả tiêu diệt, nghĩ không ra hấn còn một mực còn sống.”

Ma Quân trầm giọng nói.

“Ma ảnh nói đúng, hấn tình trạng cổ quái, rất có thể đã không phải là người nhận biết người.”

Dương Phóng mở miệng.

Xùy!

Bỗng nhiên, vị kia 【 Nguyên Hoàng 】 tề thiên cầm trong tay màu đen chiến mâu, trực tiếp hướng về Ma Quân bên này quán xuyên tới, sát cơ phun ra, chảy xuôi âm trầm ô quang, tựa như như rắn độc.

Ma Quân gầm thét một tiếng, trực tiếp một chưởng vỗ tới.

Keng!

Hoả tinh bắn tung toé, truyền đến thanh âm chói tai.

Sau đó Ma Quân trong nháy mắt vọt tới, trực tiếp cùng đối phương phát sinh kịch liệt đại chiến, không quản trên người của đối phương xảy ra chuyện gì, hấn nhất định phải cầm xuống đối phương, tìm hiểu ngọn ngành.

Từng đợt khí tức cường đại không ngừng từ giữa hai bên bộc phát mà phát.

Ngay tại Dương Phóng chuẩn bị lợi dụng âm dương hai đồ, trợ giúp đối phương một thanh thời điểm, bỗng nhiên, mào nhả lại, hướng về những phương hướng khác cấp tốc nhìn sang.

Chỉ gặp cách đó không xa bụi cỏ ở giữa, chẳng biết lúc nào lại xuất hiện bốn đạo nhân ảnh, hiện ra bốn cái phương hướng khác nhau, đem bọn hắn một mực vây quanh.

Đều là mặc cổ lão chiến y, thân thể khô ngô, không nhúc nhích, giống như là đề tuyến con rối, cầm trong tay từng cây màu đen trường mâu, hướng về bọn hắn văng lai.

Cái này bốn đạo nhân ảnh giống như Nguyên Hoàng, thân thể đều đang không ngừng chuyển đổi, một hồi là hình người, một hồi là khô lâu hình thái, một hồi là động vật hình thái.

Dương Phóng, ma ảnh đều là lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

“Thực lực không yếu, muốn coi chừng.”

Ma ảnh nhắc nhở.

Dương Phóng trực tiếp bắt đầu gật đầu.

Xùy!

Bỗng nhiên, kia bốn đạo nhân ảnh trực tiếp không có dấu hiệu nào cấp tốc lao đến, diện mục băng lãnh, trực tiếp hướng về Dương Phóng cùng ma ảnh cuồng bắt tới, sâm nhiên mười ngón giống như là thần thiết, vừa

lên đến thẳng xé yếu hại.

Dương Phóng không chút do dự, đi lên chính là âm dương hai đồ.

Hắn nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu không rất có thể sẽ còn gặp được những địch nhân khác.

Tại kia bốn đạo nhân ảnh vọt tới sát na, những cái kia trốn ở trong bụi cỏ đông đảo tiểu động vật, cũng rất cục không do dự nữa, từng cái nhanh chóng đánh tới.

Cùng trước đó, vừa mới nhào tới, lập tức liền biến thành từng cái dữ tợn khô lâu, trong miệng gào thét, tử khí ngập trời, trực tiếp hướng về Dương Phóng ba người phóng đi.

Ma Quân một bên cùng Nguyên Hoàng đại chiến, một bên hướng về Dương Phóng bên kia nhìn lại.

Khi thấy lại có bốn đạo nhân ảnh xông ra về sau, rất nhanh lại là biến sắc.

“Là các người, không muốn ma tăng, thiên hoa đạo nhân, long Tinh Thiên, chương lay, các người cũng đều không chết?”

Ma Quân mở miệng quát chói tai, trong lòng không thể tin.

Những người này một phần là hắn đã từng bạn cũ, một phần là địch nhân của hắn, còn có một bộ phận thì là từng có vài lần duyên phận.

Lúc đầu cũng sớm đã là bụi về với bụi, đất về với đất người.

Nghĩ không ra vậy mà vẫn như cũ còn sống!

“Chân Ma vô song!”

Ma Quân trong miệng rống to, thân thể bắt đầu cấp tốc biến lớn, đen nghịt một mảnh, bành trướng ra vô tận khí tức tử vong, nhô ra hai cái to lớn ma trảo, trực tiếp hướng về Nguyên Hoàng thân thể cuồng mãnh đè xuống.

Những cái kia cấp tốc phóng tới hấn tiểu động vật, tất cả đều bị bên cạnh hấn tuôn ra nồng đậm hắc khí đánh bay, toàn bộ thân thể khổng lồ tựa như kính khủng Thái Cổ ma hỏa núi, long long long rung động, không ngừng bộc phát ma uy, bất kỳ cái gì lực lượng đều không dung tiếp cận.

Cùng lúc đó, Dương Phóng âm dương hai đồ bên kia cũng đang nhanh chóng tiến hành thôn phệ, từng mảnh từng mảnh hào quang không ngừng quét ngang mà ra, đem từng cái nhào tới tiểu động vật cấp tốc cuốn vào trong đó.

Ngay tiếp theo kia bốn đạo nhân ảnh bên kia thiếu chút nữa cũng bị hấn cuốn trúng.

Ma ảnh bên kia động thủ thì lộ ra ôn hòa rất nhiều, cũng không có giống Dương Phóng cùng Ma Quân như thế bá liệt, mà là thân thể như điện, vận dụng một môn quái dị thủ đoạn, đem từng vị nhào tới tiểu động vật không ngừng phong ấn.

Bất quá theo thời gian vượt qua.

Dương Phóng cùng ma ảnh bên kia dần dần cảm thấy được không đúng, sắc mặt giật mình, lộ ra vẻ khó tin.

Tại liên tục động trong tay, Dương Phóng trực tiếp từ những cái kia tiểu động vật nơi đó cảm thấy một chút

giống như đã từng quen biết khí tức.

Ngay cả ma ảnh bên kia cũng tựa hồ cảm giác được một chút cố nhân tồn tại.

“Không thích hợp, Dương Đạo, những này quái dị sinh vật tựa hồ cũng là đã từng chết mất cường giả biến thành!”

Ma ảnh dẫn đầu kinh quát.

Có mấy cái sinh vật cực kỳ mạnh, rõ ràng đều là hắc đã từng thấy qua người.

“Không tệ, là như thế này.”

Dương Phóng giật mình đáp lại.

Động thủ trên đường, hắc cũng phát hiện Phong Ma, Thần Thi vương, Độc Giác Quỷ Vương khí tức.

Thậm chí còn có Thái Cổ Thất Hùng.

Những người này sớm đã bị tự mình giải quyết.

Kết quả giờ khắc này lại trực tiếp lấy động vật cùng khô lâu hình thái xuất hiện lần nữa, ngay cả thần thông cùng pháp tắc đều một màn đồng dạng.

Cái này sao có thể?

“Rống...”

Ma Quân bên kia phát ra từng đợt tiếng rít gào, rốt cục đem Nguyên Hoàng cho sinh sinh trấn áp xuống, một mực đè xuống đối phương thân thể, khiến cho đối phương lại khó giãy dụa.

Giờ phút này nghe được Dương Phóng cùng ma ảnh lời nói về sau, trông mắt của hắn bên trong bắn ra kinh tâm động phách quang mang.

“Chẳng lẽ đã từng chết mắt người, đều lấy một loại khác loại sinh mệnh tại trong Thánh điện một lần nữa sống lại sao? Khó trách. . khó trách Nguyên Hoàng không còn nhận biết ta?”

Thanh âm của hắn nặng nề, quanh quẩn nơi đây, một đôi mắt lại bỗng nhiên hướng về bị Dương Phóng áp chế bốn người khác nhìn lại, nặng nề mở miệng: “Không muốn ma tăng, thiên hoa đạo nhân, các người cũng đều là như vậy sao?”

Đối với hắn lời nói, kia bốn vị cường giả tựa hồ căn bản không nghe thấy, không có bất kỳ cái gì phản ứng, vẫn là tiếp tục hướng về Dương Phóng âm dương hai đồ oanh kích mà đi.

Dương Phóng bỗng nhiên hét lớn một tiếng, âm dương hai đồ bỗng nhiên thôi động đến cực hạn, đồng thời tể ra Thí Thần kỳ, hướng về phía trước cấp tốc quét ngang, rốt cục đem bốn vị này cường giả tất cả đều quét bay ra ngoài.

Xoát xoát xoát!

Mấy chục đạo âm dương hào quang một chút quét ra, cho dù bốn người kia tránh né rất nhanh, y nguyên có hai đạo nhân ảnh bị cấp tốc cuốn vào.

Chỉ còn lại long Tinh Thiên, chương lay quay người liền đi.

Cái khác sinh vật bên kia cũng lập tức hướng về nơi xa cực tốc phóng đi, từng cái lần nữa biến thành tiểu động vật hình thái, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh,

Ba người lần nữa hội tụ đến cùng một chỗ, lông mày chăm chú nhìn lại.

“Quái dị, thật là quái dị, toà này Thánh Điện chỗ sâu thế mà có được lực lượng như vậy, khó trách Thánh Giả lúc trước cũng sẽ không tiếc đại giới tiến vào chỗ sâu.”

Ma ảnh mở miệng.

Ma Quân giờ phút này đã cấp tốc khôi phục lại bình thường hình thái, đem Nguyên Hoàng thân thể nhắc lên, bắt đầu quan sát tỉ mỉ.

“Nguyên Hoàng, ngươi còn không tỉnh lại!”

Hắn đột nhiên gào to, vận dụng một môn cường đại Tinh Thần bí thuật.

Nguyên Hoàng thân thể không nhúc nhích, y nguyên ngơ ngơ ngác ngác, cùng con rối đồng dạng.

Dương Phóng mày nhăn lại, nói: “Để cho ta tới thử một chút.”

Tròng mắt của hắn bên trong trực tiếp bắn ra hai vệt thần quang, trong nháy mắt chui vào đến Nguyên Hoàng hai mắt, đi lên liền vận dụng lên thần bí 【 Nguyên Tâm 】 Thần Chủng.

Ầm ầm!

Một sát na, tại Dương Phóng trước mắt xuất hiện một mảnh vô biên vô tận biển lớn màu đen, băng lãnh, âm trầm, tràn ngập tuyệt vọng khí tức.

Từng mảnh từng mảnh màu đen bọt nước không ngừng đập cùng lẫn lộn, mỗi lần lẫn lộn, đều có thể mang theo

đại lượng màu đen bọt biển, tràn đầy nồng đậm ô trọc.

Mênh mông tinh thần trên đại dương bao la, tựa hồ không nhìn thấy một tia hình tượng lưu lại, cũng không có bất kỳ cái gì sinh cơ tồn tại.

Dương Phóng trong lòng giật mình, lập tức ở đối phương tinh thần trong biển rộng nhanh chóng phi hành, tiến hành toàn phương vị lục soát.

Theo thời gian vượt qua.

Mênh mông tinh thần biển cả từ đầu đến cuối không nhìn thấy bờ, khắp nơi đều là ô trọc khí tức, màu đen bọt nước lăn lộn, mang đến nồng đậm gay mũi, ngay tại Dương Phóng sắp từ bỏ thời điểm, bỗng nhiên, sắc mặt ngưng tụ, cảm thấy không đúng.

Tại phía trước nhất trên mặt biển, tựa hồ xuất hiện một vòng quỹ dị điểm sáng, mông lung, bộc lộ ra không giống bình thường khí tức.

Ánh mắt hấn lóe lên, lập tức cấp tốc vọt tới.

...

Chương 478 : Vô tận táng thổ!

Nhìn một cái vô tận biển lớn màu đen chỗ sâu, hoàn toàn mông lung điểm sáng lóe lên lóe lên, thần bí khó lường, hấp dẫn Dương Phóng rất lớn lực chú ý.

Thân thể của hắn một đường lướt qua, rất nhanh cũng đã cấp tốc tiếp cận đến chỗ kia ánh sáng mông lung điểm, lộ ra kinh dị.

Chỉ gặp cái này đoàn ánh sáng điểm hiện ra tím nhạt chi sắc, bên trong khốn trụ một bộ mơ hồ bóng người, đứng ở nơi đó, sắc mặt ngốc trệ, ánh mắt vô hồn, trong mồm đang thì thào tự nói.

“Ta là ai, ai là ta, ta là ai, ai là ta...”

Hắn không nhúc nhích, không ngừng lặp lại.

Tựa hồ không biết ở chỗ này lặp lại bao lâu.

“Tiền bối!”

Dương Phóng mở miệng quát khế, thôi động Nguyên Tâm Thần Chứng ý đồ tỉnh lại đối phương.

Kết quả nhưng không có bất cứ tác dụng gì.

Cái kia đạo mông lung bóng người màu tím đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, đối với hắn 【 Nguyên Tâm 】 chi lực hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Dương Phóng liên tục gào to, không ngừng lấy Nguyên Tâm Thần Chứng tương kích thích.

Nhưng kết quả lại tất cả đều đồng dạng.

Không quản hấn như thế nào hỏi thăm, như thế nào kích thích, đối phương thân thể từ đầu đến cuối không nhúc nhích, sắc mặt ngây ngô, đang lặp lại lấy giống nhau lời nói.

Dương Phóng trong lòng lập tức nhanh chóng mãnh liệt.

“Không phải tàn hồn, cái này tựa hồ chỉ là hấn một đạo chấp niệm?”

Nói cách khác, đối phương thật đã triệt để chết rồi.

Chỉ là còn bảo lưu lấy một sợi chấp niệm, tại ký ức biến cả chỗ sâu tạo thành đặc biệt hình tượng, bất quá đạo này chấp niệm hiện tại từ lâu nhớ không rõ mình là ai.

“Thật sự là cổ quái, đến cùng là dạng gì lực lượng có thể làm cho chết mất người, lần nữa tại Thánh Điện chỗ sâu lần nữa phục sinh, dù là phục sinh chỉ là nhục thân, nhưng là cũng đầy đủ kinh người.”

Dương Phóng tự nói.

Hấn ở chỗ này tiếp tục quan trắc, bỗng nhiên sắc mặt biến hóa, cảm thấy được quái dị, lập tức phóng lên tận trời, nhìn xuống mà xuống.

Chỉ gặp đạo này bóng người màu tím đất lập thân phía dưới, mặt biển mãnh liệt, sóng cả bành trướng, mơ mơ hồ hồ ở giữa, thành linh xuất hiện một cái vô cùng to lớn kiểu chữ.

【 táng 】 .

“Đây là ý gì?”

Sắc mặt hấn ngạc nhiên.

Một cái cự đại táng chữ bị chìm ngập tại đối phương tinh thần biển cả phía dưới.

Nhìn thật kỹ, loại kia quái dị táng chữ đang không ngừng lộ ra một cỗ kỳ dị ba động, hướng ra phía ngoài phóng xạ, mỗi một lần ba động lóe ra, đối phương toàn bộ tinh thần biển cả đều sẽ chấn động một chút.

Tựa hồ cái chữ kia thể có được vô cùng lực lượng thần bí đồng dạng.

Dương Phóng chăm chú nhíu mày, liên tục thăm dò, cuối cùng vẫn bất đắc dĩ cấp tốc thu hồi tinh thần lực.

Xoát!

Ngoại giới khu vực, Dương Phóng trong con người trong nháy mắt khôi phục thanh tịnh, trực tiếp đưa tay vuốt vuốt mi tâm của mình khu vực.

“Thế nào?”

Ma Quân lập tức hỏi thăm.

“Hắn đã chết, tịch diệt rất triệt để, chỉ còn lại một sợi chấp niệm, nhưng là chấp niệm cũng không sâu, nhớ không rõ mình là ai.”

Dương Phóng lắc đầu.

“Cái gì?”

Ma Quân chăm chú nhíu mày, lần nữa nhìn về phía vị này năm đó lão hữu.

Nhìn thấy lão hữu xuất hiện, hấn còn tưởng rằng đối

phương thật có thể lần nữa tới đến trên đời này đâu, nghĩ không ra cuối cùng vẫn lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng.

Thế nhưng là vì cái gì?

Vì cái gì đối phương nhục thân sẽ xuất hiện ở chỗ này.

“Bất quá hấn tinh thần biến cả có chút cổ quái, tại tinh thần của hấn biến cả chỗ sâu, xuất hiện một cái cự đại kiểu chữ, tựa hồ đang khống chế thân thể của hấn.”

Dương Phóng mở miệng nói ra.

“To lớn kiểu chữ?”

“Chữ gì thể?”

Ma Quân cùng ma ảnh lập tức hỏi thăm.

“Táng!”

“Táng?”

“Đúng vậy, ta cũng không biết đây rốt cuộc là có ý tứ gì, có lẽ cái khác sinh linh trong đầu đều có vật này.”

Dương Phóng mở miệng.

Cẩn thận nghĩ nghĩ, hấn vẫn là khống chế âm dương hai đồ, trực tiếp từ bên trong phun ra một con thần linh ra.

Đây là một con màu đen quạ đen, con mắt xanh biếc, một thân màu đen tử khí, trong miệng không ngừng phát ra oác oác thanh âm chói tai, lộ ra dị thường bối rối.

Dương Phóng một phát bắt được thân thể của nó, lập tức bắt chước làm theo, lấy 【 Nguyên Tâm 】 Thần

Chủng quan sát lên tinh thần của nó thế giới.

Trong nháy mắt, trước mắt biển lớn màu đen xuất hiện lần nữa, vô biên vô hạn, sóng cả lẫn lộn, hạo đặng lấy từng mảnh từng mảnh màu đen bọt biển, tản ra nồng đậm hôi thối, chính như cùng hiện đại hoá nhà máy chỗ bài phóng ô trọc thối nước đồng dạng.

Dương Phóng tinh thần lực tại đối phương tinh thần trong biển rộng cấp tốc tìm tòi.

Quả nhiên!

Tại lục soát không lâu sau đó, lần nữa phát hiện một cái thần bí điểm sáng.

Chỗ này điểm sáng bên trong, đồng dạng sừng sững một đạo mơ hồ bóng người, đứng ở nơi đó, sắc mặt ngốc trệ, hai mắt trống rỗng, trong miệng đang không ngừng tự lầm bầm.

“Ta là ai, ai là ta, ta là ai, ai là ta...”

Dương Phóng trong lòng lộ ra thật sâu giật mình, sau đó lần nữa phóng lên tận trời, hướng về đối phương đất lập thân quan sát mà đi.

Chỉ gặp sóng cả lẫn lộn màu đen mặt biển phía dưới, một cái vô cùng to lớn 【 táng 】 chữ phù hiện ở đây, tản mát ra từng mảnh từng mảnh sức mạnh bí ẩn khó lường.

“Quả là thế, mỗi một cái sinh linh chỗ sâu trong óc đều có cái chữ này thế.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, đã là triệt để kết luận.

Cái này không khỏi cũng rất cổ quái.

Cái chữ này thể đến cùng đại biểu cái gì?

Xoát!

Tinh thần của hắn rất nhanh lần nữa thu hồi lại.

Ma Quân cùng ma ảnh lập tức đem ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra hỏi thăm chi ý.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Giống như Nguyên Hoàng, trong đầu cũng có một tia chấp niệm, chấp niệm phía dưới xuất hiện giống nhau kiểu chữ!”

“Cái gì?”

Hai người lần nữa nhíu mày, trong lòng trở nên khó mà an bình.

Dương Phóng trực tiếp buông lỏng tay ra bên trong màu đen quạ đen.

Cái kia màu đen quạ đen phát ra một trận kinh hoàng tiếng kêu, lập tức nhào Linh Linh phóng lên tận trời, cấp tốc rời đi nơi đây.

“Làm sao bây giờ? Còn muốn tiếp tục thâm nhập sâu sao?”

Ma ảnh hỏi thăm.

“Đến đều tới, còn phải lại lần hỏi ra loại vấn đề này sao?”

Ma Quân cười lạnh.

“Không tệ, tiếp tục hướng chỗ sâu xem một chút đi, có lẽ

còn có phát hiện gì lạ khác.”

Dương Phóng mở miệng.

Ma ảnh trong lòng than nhẹ, đành phải tiếp tục hướng phía trước.

Lại đi về phía trước một khoảng cách, đột nhiên, Dương Phóng bước chân dừng lại, mày nhăn lại, bỗng nhiên quay đầu liếc nhìn.

Chỉ gặp sau lưng bọn hắn không xa, ba đạo nhân ảnh vừa đi vừa nghỉ, ngay tại hướng về cùng bọn hắn phương hướng ngược nhau đi đến.

Khi thấy kia ba đạo nhân ảnh về sau, Dương Phóng trong ánh mắt trong nháy mắt bắn ra đáng sợ chòm sáng.

“Kia là...”

Kia ba đạo nhân ảnh rõ ràng chính là Ma Quân, ma ảnh cùng mình.

Cái này sao có thể?

Thế mà xuất hiện cái thứ hai bọn hắn?

Ma Quân, ma ảnh cảm thấy được Dương Phóng quái dị, cũng lập tức quay đầu nhìn lại.

Nhưng này ba đạo nhân ảnh đã sớm đi vào nồng đậm trong bụi cỏ, biến mất không thấy gì nữa.

“Thế nào? Người thấy được cái gì?”

Ma Quân hỏi thăm.

“Ta thấy được cái thứ hai chúng ta, hướng phương hướng ngược nhau đi.”

Dương Phóng lộ ra ngưng trọng, chỉ hướng phía trước.

“Cái thứ hai chúng ta?”

Ma Quân, ma ảnh sắc mặt biến hóa, trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Cái này trò đùa cũng không tốt cười.

“Có lẽ là một loại ảo giác, bất quá, chúng ta tiếp xuống tốt nhất cẩn thận chút.”

Dương Phóng ngưng âm thanh mở miệng.

“Giả thần giả quỷ, ta ngược lại muốn xem xem bên trong đến cùng có cái gì cơ mật?”

Ma Quân trầm giọng nói.

Ba người bọn họ tiếp tục hướng phía trước khởi hành.

Bất quá tiếp xuống, càng quái dị hơn sự tình rất nhanh phát sinh.

Không chỉ là Dương Phóng cảm giác được, liên đới lấy Ma Quân, ma ảnh cũng đều cảm giác được.

Đi ngang qua một chỗ rừng cây sau đó, Ma Quân đột nhiên quay đầu, cấp tốc hướng về kia phiến rừng cây xuất thủ, đem trọn phiến rừng đều cho trực tiếp sụp đổ, hóa thành bụi bặm.

Kết quả rừng sụp đổ về sau, một bóng người lộ ra chân kinh chi sắc, bị Ma Quân sinh sinh bức ra.

Khi thấy đạo nhân ảnh này về sau, Dương Phóng, ma ảnh đều là trong lòng giật mình.

Đạo nhân ảnh này không phải người khác, rõ ràng chính là chính Ma Quân.

Cái thứ hai Ma Quân!

“Nhưng dám giả mạo ta, đi chết!”

Ma Quân quát chói tai một tiếng, một cái kinh khủng ma trảo đi lên oanh kích tới, nhanh đến cực hạn, oanh một tiếng, trực tiếp từ kia cái thứ hai Ma Quân thân thể bên trong xuyên thấu quá khứ, lực lượng cường đại đột nhiên chấn động, trực tiếp làm cho đối phương trong miệng phát ra từng đợt kêu thê lương thảm thiết, thân thể bắt đầu cấp tốc biến hóa, đảo mắt hóa thành một bộ sâm bạch khô lâu, bịch một tiếng, bay ngược mà ra, nện ở nơi xa, trực tiếp tan ra thành từng mảnh.

“Không biết sống chết, ngay cả ta cũng dám giả mạo, chết không có gì đáng tiếc!”

Ma Quân ngữ khí băng lãnh, nhìn về phía cổ kia sâm bạch khô lâu.

Tựa hồ cảm thấy y nguyên không yên lòng, bàn tay hấn vung lên, oanh một tiếng, một cỗ cường đại ma khí trong nháy mắt mãnh liệt mà ra, trực tiếp bao trùm ở cổ kia sâm Bạch sắc khô lâu, trong nháy mắt đem bộ xương khô kia hóa không còn một mảnh.

“Không thể tưởng tượng nổi, phiền khu vực này chẳng lẽ còn có phục chế người khác lực lượng?”

Ma ảnh ngưng âm thanh tựa nói.

“Không, không giống như là phục chế, giống như là bắt

chước, nó sẽ căn cứ người khác hình dạng, đến bắt chước một cái hoàn toàn mới thân thể ra.”

Dương Phóng mở miệng.

“Bắt chước nhân thể?”

Ma Quân hừ lạnh nói: “Thân thể của ta tuyệt không có khả năng bị hấn bắt chước, phát hiện một cái muốn phá hủy một cái.”

Dương Phóng cùng ma ảnh cũng đều là ngưng trọng gật đầu.

Bị đối phương chỗ bắt chước, rất khó lấy tưởng tượng sẽ phát sinh cái gì.

Cho nên, vẫn là trực tiếp phá hủy tương đối tốt.

Ầm ầm!

Tại bọn hấn ở đây dừng lại thời điểm, bỗng nhiên, sau lưng truyền đến từng đợt điếc tai tiếng oanh minh âm, tựa như thiên quân vạn mã đang lao nhanh đồng dạng.

Ba người biến sắc, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp lai lịch khu vực bên trong, đột nhiên hiện ra mảng lớn sương mù xám, vô biên vô hạn, trùng trùng điệp điệp, như là một mảnh màu xám sóng biển đồng dạng hướng về bên này nhanh chóng hướng về kích mà tới.

Ven đường chỗ qua, trước đó giấu đi đông đảo tiểu động vật tất cả đều vô cùng hoảng sợ, đang điên cuồng chạy trốn, hướng về hẻm núi chỗ sâu nhất trốn tới.

Liền ngay cả trước đó bị bắt chước qua mấy lần ” phỏng

ché thể “, giờ khắc này cũng tất cả đều bị bức ra, sắc mặt hoảng sợ, đang nhanh chóng hướng về bên này trốn tới.

Thật giống như cái này kinh khủng sương mù xám bên trong ẩn chứa cái gì lớn lao nguy cơ đồng dạng.

Rất nhanh, Dương Phóng, Ma Quân ba người triệt để phát hiện cái này sương mù xám cổ quái.

A!

Một trận tiếng kêu thảm thiết đau đớn truyền ra, một chút trốn được chậm tiểu động vật cùng ba người ” phỏng chế thể “, trực tiếp phát ra kêu thê lương thảm thiết, khàn cả giọng, thân thể bị sương mù xám nuốt hết, cấp tốc hòa tan, rất nhanh hoàn toàn biến mất, như là bốc hơi đồng dạng.

Quái dị một màn, khiến cho Dương Phóng, Ma Quân, ma ảnh ba người tất cả đều biến sắc, không chút nghĩ ngợi, lập tức hướng về phía trước chạy trốn.

Những cái kia tiểu động vật thực lực cường hãn bao nhiêu, bọn hắn hiểu quá rồi.

Không chút khách khí nói, mỗi một cái đều là Siêu Thoát Cảnh trong cao thủ người nổi bật, kết quả đối mặt tầng này quỷ dị sương mù xám, ngay cả năng lực ngăn cản đều không có.

Mà lại những này tiểu động vật vốn là không sợ trời không sợ đất, trước đó bị bọn hắn sát thương nhiều như vậy, cũng không gặp có bao nhiêu e ngại, nhưng là tại đối mặt những này quỷ dị sương mù xám lúc lại tất cả đều kinh hoảng chạy trốn.

Cái này đủ để chứng minh, loại này sương mù xám

đáng sợ.

Bỗng nhiên, Ma Quân quay đầu quét tới, thấy rõ chạy trốn bên trong tiểu động vật bên trong có ba bốn hấn ” phỏng chế thể “, trong con người bắn ra ma quang, sâm nhiên quát: “Ngay cả ta cũng dám phỏng chế, ta để các người toàn bộ chết không có chỗ chôn, vô lượng Ma Giới!”

Oanh!

Bàn tay hấn vạch một cái, một mảnh sâm nhiên ma quang xông ra, trùng trùng điệp điệp, diễn hóa thành một mảnh kinh khủng âm trầm Ma Giới Địa Ngục, bay ngang qua bầu trời, hướng về hậu phương nhanh chóng ngăn cản mà đi.

Lập tức, hấn tầng này Ma Giới ngăn cản đông đảo sinh linh đường đi.

Những cái kia chạy trốn bên trong tiểu động vật tất cả đều kinh hoảng kêu lớn lên, thanh âm chói tai, sau đó liền lĩnh hướng về Ma Giới phóng đi, kết quả bị cường đại Ma Giới lực lượng cấp tốc gảy trở về.

Bất quá, tại như thế đông đảo tiểu động vật cộng đồng trùng kích vào, tầng này Ma Giới lực lượng cũng đang nhanh chóng rung chuyển, năng lượng bất ổn, bắt đầu tiêu tán ra.

Nhưng dù vậy, cũng làm cho này sinh vật tổn thất nặng nề.

Hậu phương sương mù xám phát ra chói tai gào thét, vừa đổi mặt nhanh chóng quét sạch đi qua, oanh một tiếng, đem rất nhiều tiểu động vật cùng bọn hấn ” phỏng chế thể ” bao phủ ở bên trong.

A!

Lại là một mảnh vô cùng tiếng kêu thảm thiết thể lương phát ra, quanh quẩn nơi đây.

Từng cái tiểu động vật cùng ” phỏng chế thể ” tất cả đều đang nhanh chóng bốc hơi, biến mất không thấy gì nữa.

Trong nháy mắt, những cái kia ” phỏng chế thể ” toàn bộ chết hết.

“Ha ha ha...”

Ma Quân cười lớn một tiếng, tiếp tục tăng thêm tốc độ xông về phía trước.

Sau lưng oanh minh không ngừng, rung động âm âm, tầng kia Ma Giới lực lượng rất nhanh bị một đám tiểu động vật triệt để xông nát, tất cả tiểu động vật đều một mực đi theo hậu phương.

Cứ như vậy, cũng không biết cuồng vọt lên bao lâu.

Rốt cục, Dương Phóng, ma ảnh, Ma Quân tất cả đều biến sắc, thân thể đột nhiên ngừng lại, đồng loạt hướng về phía trước nhìn lại.

“Con đường đoạn mất?”

“Một chỗ vách núi?”

“Tại sao có thể như vậy?”

Bọn hắn hét lên kinh ngạc.

Chỉ gặp phía trước nhất khu vực thành linh xuất hiện một chỗ vô cùng quái dị vách núi, phía dưới là một mảnh âm trầm đen nhánh, đối diện khu vực thì là một đồng lung, tựa

như thông hương một mảnh thể giới hoàn toàn mới đồng dạng.

Chỗ bất đồng chính là, bên trong vùng thể giới kia tử khí lượn lờ, âm trầm tối nghĩa.

Một chút nhìn sang liền có loại để cho người ta kinh tâm động phách, tâm linh cảm giác đè nén cảm giác, tựa như là sinh mệnh kết cục, lại giống là tử thần điên đường.

Cho dù lấy bọn hắn loại tu vi này đều cảm thấy lớn lao không rõ.

Tại bọn hắn trong lòng biến ảo ở giữa, sau lưng những cái kia băng băng mà tới tiểu động vật nhóm cũng rất cục phi nước đại đến nơi đây, sau đó bọn chúng không chút do dự, trực tiếp hướng về vách núi phóng đi, nhảy lên một cái, hướng về đối diện vách núi hung hăng nhảy tới.

“Có thể quá khứ!”

“Đi mau!”

Dương Phóng ba người biến sắc, không chút do dự, trực tiếp theo sát lấy hướng về kia phiến vách núi nhanh chóng nhảy tới, thân thể phát sáng, từng cái như là xuyên toa không gian, rầm rầm rầm, tất cả đều hung hăng rơi vào đối diện khu vực.

Vừa hạ xuống dưới, một tầng không nói ra được kiềm chế cùng khí tức tử vong liền từ bốn phương tám hướng cấp tốc đập vào mặt, trùng trùng điệp điệp.

Đem bọn hắn bao phủ ở bên trong.

Bọn hắn lập tức quay đầu liếc nhìn.

Chỉ gặp càng nhiều tiểu động vật từ đối diện vách núi khu vực nhanh chóng vọt đến, như là nhỏ sỏi cỏ, rầm rầm rơi vào nơi đây.

Mà tầng kia kinh khủng sương mù xám tại ở gần vách núi sát na, tựa như là gặp một tầng lực lượng thần bí cách trở, bị cấp tốc gây trở về, khó mà tiếp tục tiếp cận.

“Có cảm chế!”

Dương Phóng ánh mắt lộ ra kinh hãi.

“Khối khu vực này không thích hợp, cùng trước đó hẻm núi tựa hồ không phải một chỗ.”

Ma ảnh nhú mày, hướng về bốn phương tám hướng quan sát.

Bỗng nhiên, trong con người của hắn lộ ra giạt mình quang mang, một chút rơi vào một bên một đồng đá vụn bên trên, nghẹn ngào nói ra: “Vô tận táng thổ, nơi này là vô tận táng thổ, cái này sao có thể? Thánh Điện chỗ sâu nhất nổi tới vô tận táng thổ!”

“Cái gì?”

Dương Phóng cùng Ma Quân đều là lộ ra vẻ kinh ngạc, cấp tốc quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp đồng kia đá vụn bên trong thành linh xuất hiện một mặt che kín vết rạn Hắc Sắc Thạch Bia, toàn bộ bia đá không biết kinh lịch bao nhiêu năm, cắm trên mặt đất, phía trên nhất hai cái sừng đã biến mất.

Thân bia bên trên bị người lấy lớn lao lực lượng khắc xuống bốn chữ lớn.

Vô tận táng thổ!

“Không thể tưởng tượng nổi, Thánh Điện chỗ sâu nhất thế mà thông hướng vô tận táng thổ.”

Ma Quân lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, bỗng nhiên phản ứng lại, nói: “Khó trách, khó trách trước đó chúng ta thế mà lại gặp được những cái kia chết mất người, bọn hắn nhất định đều là từ vô tận táng thổ chạy đến, cũng khó trách Thánh Giả sẽ ở vô số năm trước cưỡng ép tiến vào Thánh Điện chỗ sâu nhất, hắn khẳng định cũng là nghĩ tiến vào vô tận táng thổ.”

Dương Phóng cùng ma ảnh trong lòng mãnh liệt, thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng rất nhanh Dương Phóng nhướng mày.

“Nhưng vì cái gì Thánh Giả không trực tiếp từ vô tận táng thổ bên ngoài đi vào, mà là nhất định phải vây quanh bên trong thánh điện, thông qua Thánh Điện tiến vào táng thổ?”

Mấy người tất cả đều suy tư, trong lòng ngưng tụ, nghĩ đến một cái khả năng.

“Ta từng nghe nghe vô tận táng thổ bên trong tràn ngập nguy cơ, Thánh Giả nhiều lần như muốn triệt để xóa đi đều không thể làm được, có phải hay không là Thánh Giả cũng không có nắm chắc từ bên ngoài tiến vào chỗ sâu nhất, cho nên mới sẽ thông qua Thánh Điện tiến vào.”

Ma Quân mở miệng.

“Có khả năng!”

Dương Phóng cùng ma ảnh đều là ngưng trọng gật đầu.

Sau đó, bọn hắn hướng về phía trước trịnh trọng nhìn sang.

Bất kể như thế nào, hiện tại đường lui bị lấp, bọn hắn chỉ có thể tiếp tục tiến lên.

Dù là lại có nguy cơ, cũng muốn cưỡng ép vượt qua.

“Đi!”

Ba người lần nữa đi về phía trước bắt đầu chuyển động.

Phía trước là hoàn toàn hoang lương đại địa, nhìn một cái vô tận, hiện ra màu nâu xám trạch, khắp nơi đều là trụi lủi, vô cùng trống trải cùng cô tịch.

Bất quá mới vừa vặn đi không bao lâu, thần sắc của bọn hắn liền thay đổi.

Chỉ gặp trước mắt khu vực xuất hiện vô tận hài cốt, lít nha lít nhít, cũng không biết nhiều ít, trên mặt đất chất đống thật dày một tầng, tản ra ngạt trời tử khí.

Có nhân loại, có Thú Tộc, cũng có chủng tộc khác, đủ loại kiểu dáng, vô biên vô hạn...

Bỗng nhiên, những này bạch cốt từng cái thân thể lác lác, trực tiếp từ trên mặt đất đứng lên, trong hốc mắt tản mát ra từng tia từng tia quỷ hỏa, hướng về đám người nhìn lại.

“Có người sống!”

“Vô số năm, lại có người sống xông vào!”

“Ta thật không cam lòng, vì cái gì bọn hắn có huyết nhục, có sinh cơ, chúng ta lại chỉ có thể làm làm bạch

cốt, ở chỗ này phủ phục vạn năm!”

“Ta cũng không cam chịu a!”

“Cướp đoạt huyết nhục của bọn hắn, chiếm lấy bọn hắn sinh cơ!”

“Xông lên a!”

Đếm không hết hài cốt trực tiếp hướng về Dương Phóng ba người bên này nhanh chóng hướng về đi qua.

Dương Phóng ba người không chút nghĩ ngợi, lập tức xuất thủ ngăn cản, chỉ bất quá nơi này bạch cốt thực sự nhiều lắm, mà lại thực lực không thể coi thường, kinh khủng công kích đánh vào trên người của bọn hắn, keng keng rung động, lại như cùng rơi vào thần thiết bên trên đồng dạng.

“Đi!”

Ba người biến sắc, còn vừa tay, một bên hướng về nơi xa cực tốc phóng đi.

“Nhanh cản bọn họ lại, ta muốn cướp đoạt huyết nhục của bọn hắn!”

“Ta muốn nghịch thiên quay lại!”

Đông đảo bạch cốt thể lượng gào thét, thành quần kết đội, một mảnh trắng xóa, hướng về Dương Phóng ba người cấp tốc truy sát.

Chỉ bất quá Dương Phóng tốc độ của bọn hắn quá nhanh, một đường cuồng xông, rất nhanh cũng đã thoát khỏi những này sâm bạch hài cốt.

Nhưng toàn bộ táng thổ địa hình quá mức quái dị, thật

giống như tồn tại hỗn loạn thời không đồng dạng.

Tại bọn hắn vừa mới thoát khỏi những cái kia vô tận hài cốt, trước mắt khu vực liền lần nữa thay đổi, thành lĩnh xuất hiện một mảnh vô tận hoang vu phế tích, vô biên vô hạn, không nhìn thấy phần cuối.

“Khu vực này đến cùng tồn tại cái gì cơ mật?”

Dương Phóng âm trầm nói.

Hắn hiện tại đã có chút hối hận xâm nhập tiến đến.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, tại tiền phương của bọn hắn bộc phát ra một mảnh hủy diệt tính chùm sáng, trên mặt đất vọt thẳng lên một mảng lớn huyết sắc quang mang, giống như là thủy triều, hướng về bọn hắn bên này nhanh chóng cuốn tới.

Ma Quân không chút nghĩ ngợi, lập tức một quyền đánh qua.

Kết quả đáng sợ quyền quang vừa mới tiến lên, liền bị những cái kia huyết quang nhanh chóng hóa giải đi đến, không có đưa đến mảy may tác dụng.

Ba người thần sắc lần nữa thay đổi, liền vội vàng xoay người liền đi.

Oanh!

Tại vô tận huyết quang quét sạch phía dưới, bọn hắn lần nữa trở nên chật vật dị thường.

Cứ như vậy, một đường chạy trốn, một đường cuồng cướp.

Cũng không biết đi qua bao lâu, trong lúc đó bọn hấn gặp đủ loại không thể tưởng tượng nổi nguy cơ, mỗi một dạng nguy cơ đều để bọn hấn thủ đoạn ra hết, nhiều lần đều kém chút bị vỡ nát hình thể.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Bọn hấn lần nữa gặp phải một mảnh kinh khủng màu đen vòi rồng, ô ô chói tai, hướng về bọn hấn cuốn tới, tại chỗ này màu đen vòi rồng bức bách dưới, bọn hấn một đường cuồng xông mà ra, tất cả đều bị hung hăng hất bay ra ngoài.

Đợi đến hết thủy bình tĩnh trở lại thời điểm, ba người thành linh phát hiện, tại tiền phương của bọn hấn đã xuất hiện một tòa cự đại cổ lão thành trì.

Nhìn dị thường tàn phá, bức tường bong ra từng mảng, rất nhiều gạch đá đều lộ ra, thậm chí phía trên còn rất dài ra một tầng thật dày rêu xanh.

Thành trì trên cùng, lạc ấn lấy mấy cái cổ lão chữ lớn.

【 lễ đô thành 】 !

Từng đợt thần bí khó lường tiếng tụng kinh liên tục không ngừng địa từ trước mắt thành trì bên trong khuếch tán mà ra, ông ông tác hưởng, đình tai nhưc óc.

Ba người trong óc trong nháy mắt bắt đầu xuất hiện vô số ảo giác, tựa như tiến vào thiên quân vạn mã trùng sát bên trong chiến trường, lại tựa như tiến vào Vô Gian Địa Ngục chảo dầu bên trong...

Đủ loại ảo giác không ngừng tập nhập trong đầu của bọn hấn, chấn động hồn phách của bọn hấn.

Bỗng nhiên, Dương Phóng dẫn đầu kịp phản ứng, đột nhiên rút lui, thở sâu, quát: “Không thích hợp!”

Bên người Ma Quân cùng ma ảnh cũng tất cả đều chấn động trong lòng, sát na tỉnh táo lại, trong con ngươi trực tiếp bắn ra thần quang, nhìn về phía trước mắt thành trì.

Giờ khắc này, thành trì nội bộ bắt đầu bay ra từng khối quái dị phù văn, mỗi một cái phù văn đều giống như biến thành thể giới nhỏ màu đen, lít nha lít nhít, bay đầy thiên không.

Ma ảnh dẫn đầu phản ứng lại, lộ ra thật sâu kinh hãi.

“Đây là. . . chín đại thiên thư chi thánh thư! Hoàn chỉnh thánh thư!”

“Cái gì, hoàn chỉnh thánh thư?”

Dương Phóng cùng Ma Quân cũng giật nảy cả mình, đơn giản không dám tin.

“Hắc hắc, thật sự là nghĩ không ra, ba người các ngươi phé vật cũng có thể tìm tới nơi này, a, ta quên, các ngươi là từ Thánh Điện chỗ sâu tới.”

Từng đợt cười nhẹ thanh âm bỗng nhiên từ bọn hắn cách đó không xa truyền đến.

Dương Phóng, Ma Quân ba người chấn động trong lòng, vội vàng cấp tốc quay đầu.

Có người?

...

Chương 479 : Hoàn chinh thánh thư! Lam Tinh lại xuất hiện!

Dương Phóng, Ma Quân, ma ảnh ba người nhanh chóng quay đầu nhìn lại, đương không nhìn thấy cách đó không xa người tới về sau, ma ảnh trong con người lập tức bắn ra đáng sợ chùm sáng, toàn thân trên dưới khí tức mãnh liệt cho, như lâm đại địch, thân thể lập tức lùi ra ngoài.

Ngay tiếp theo Dương Phóng cũng đồ hút hơi lạnh, không thể tin, theo bản năng hướng về sau rút lui.

Huyết sắc ma ảnh!

Thứ này lại có thể là huyết sắc ma ảnh.

Lúc trước bị hấn từ trong Thạch tháp thả ra huyết sắc ma ảnh!

Đồng thời cũng là lợi dụng đại thủ đoạn, đem ma ảnh khóa tại Thánh Điện vô số năm kinh khủng tồn tại!

Ma Quân mày nhăn lại, lập tức nhìn ra Dương Phóng cùng ma ảnh không đúng, sắc mặt nghiêm túc, lập tức hướng về đối diện cẩn thận đưa mắt nhìn qua.

Chỉ gặp một người mặc trường bào màu đỏ ngòm, tóc dài rối tung, thân thể thon gầy, sắc mặt có mấy phần tái nhợt cùng yêu dị nam tử, xuất hiện ở bọn hấn không xa.

Nam tử này trên thân khí tức hỗn loạn, tựa hồ là từ vô tận táng thổ bên ngoài một đường cưỡng ép xông tới, trên thân nhiều chỗ tồn tại thương thế, chảy xuôi máu đen.

Bất quá những này máu đen tạt nhỏ xuống về sau, lại rất nhanh lần nữa tại một cỡ lực lượng thần bí ảnh hưởng dưới, hướng về thân thể của hắn đảo lưu mà đi.

Cứ như vậy, liên tục không ngừng, tựa như chân chính bất tử bất diệt.

“Quân Thiên, đã lâu không gặp, còn có cái kia tiểu tử may mắn, chúng ta cũng là đã lâu không gặp.”

Huyết sắc ma ảnh ngũ khí nhàn nhạt, hướng về Dương Phóng cùng ma ảnh quét tới, mở miệng nói ra: “Trước đây không lâu, ta liền cảm ứng được ta lưu ở trên thân thể người phong ấn bị giải khai, hiện tại xem ra, hẳn là bọn hắn giúp người giải khai a?”

“Người muốn làm gì?”

Hắc sắc ma ảnh ngũ khí trầm thấp, mở miệng nói ra.

Dương Phóng cũng là lần thứ nhất biết hắn chân chính tính danh.

Quân Thiên!

“Khẩn trương cái gì? Coi như ta muốn làm bất cứ chuyện gì, người lại há có thể ngăn cản ta?”

Huyết sắc ma ảnh bình tĩnh mở miệng.

“Tiền bối, chúng ta vô ý đối địch với người, chúng ta cùng chung địch nhân là Thánh Giả, không nên ở đây bên trong hao tổn, người cảm thấy thế nào!”

Dương Phóng mở miệng.

“Nói như vậy ta hẳn là cùng các người liên thủ?”

Huyết sắc ma ảnh cười nhẹ nói.

“Chỉ có liên thủ, mới có thể, không phải sao?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Có chút ý tứ, bất quá đáng tiếc, các người bất quá là sâu kiến mà thôi, so ta đều kém xa tít tắp, lại thế nào có thể là Thánh Giả đối thủ, cùng một bầy kiến hôi liên thủ, cũng sẽ không đối ta có bất kỳ chỗ tốt.”

Huyết sắc ma ảnh bình thản nói.

Tựa hồ trước người ba người trong mắt hắn thật không tính là gì đồng dạng.

Cho dù mạnh như Ma Quân, đều không bị hắn để vào trong mắt.

Nhưng là đối với hắn loại lời này, Ma Quân lại một mặt ngưng trọng, cũng không có bất kỳ cái gì nhiều lời.

Lấy ánh mắt của hắn xem xét liền có thể người trước mắt cường đại cùng đáng sợ.

Đề tay lên ngực nghe thấy, qua nhiều năm như vậy, hắn loại trừ Thánh Giả bên ngoài, chưa hề tại bất luận cái gì trên thân người cảm nhận được mãnh liệt như vậy áp bách.

Nửa bước đạo quả!

Đây là. . nửa bước đạo quả cảnh cao thủ?

“Đã nhiều năm như vậy, người vẫn là cuồng vọng như vậy sao? Bị phong vô số năm, thực lực của người hắn là sẽ không nhanh như vậy liền khôi phục đỉnh phong a?”

Coi như giải quyết chúng ta, chính người không phải cũng đồng dạng muốn bị Thánh Giả lần nữa trấn áp!”

Quân Thiên lạnh lùng nhìn về phía huyết sắc ma ảnh.

“Bị Thánh Giả trấn áp? Hừ, nếu không phải năm đó hấn ám toán ta, ta sao lại lưu lạc đến loại tình trạng này?”

Huyết sắc ma ảnh ngữ khí lạnh lẽo, nói: “Bất quá, chỉ cần để cho ta đạt được hoàn chỉnh thánh thư, hết thảy đều là đáng giá, về phần các người, chặn đường đi của ta, liền vĩnh viễn lưu ở nơi đây a?”

Hấn hướng về phía trước hành tẩu, quần áo trên người liệt đầy, trong lúc vô hình bộc lộ ra một cỗ khó tả khí thế đáng sợ, tựa như là một mảnh mông muội vũ trụ trong cơ thể hấn hiện lên đồng dạng.

Một loại lớn vô biên, lớn vô tận, cao không thể chạm khí thế ở trên người hấn áp ủ.

Một sát na, Dương Phóng ba người tất cả đều cảm thấy một cỗ nồng đậm mà đáng sợ nguy cơ, mỗi người đều tựa như bị một cỗ cổ lão Ma Sơn đè ở, một loại khó mà thở dốc cảm giác trong nháy mắt tập nhập trong lòng của bọn hấn.

Ba người đồng thời bạo hồng một tiếng, khí tức bộc phát, trực tiếp sụp ra đối phương khí tức phong tỏa.

“Cùng một chỗ động thủ!”

Dương Phóng đột nhiên hét lớn, âm dương hai đồ đi lên liền hung hăng bao phủ tới, oanh một tiếng, hoành kích mà qua, chấn nát hư không, trực tiếp hướng về huyết sắc ma ảnh quét sạch mà đi.

Ma Quân thì là hét lớn một tiếng, toàn bộ thân hình bắt

đầu cấp tốc biến lớn, ô quang cuồn cuộn, hắc khí vô tận, thân thể nhanh chóng bên cạnh chữ số vạn mét cao lớn, nhô ra hai cái to lớn ma trảo, trực tiếp hướng về huyết sắc ma ảnh hung hăng bắt tới.

Ma ảnh hai tay kết ấn, ánh mắt băng lãnh, vừa lên đến chính là các loại kỳ dị cao thâm sát thuật thi triển mà ra, hướng về đối phương thân thể bao phủ tới.

Hắn bị khốn trụ vô số năm, Thánh Điện lực lượng đại đại ma luyện ý chí của hắn, khiến cho hắn đối với thần thông cùng công pháp lĩnh ngộ trở nên cao thâm hơn.

Ba vị cái thể cường giả vừa lên đến liền đồng thời động thủ, tràng diện kịch liệt dị thường.

Bất quá đối với ba vị cái thể cường giả liên thủ, cái kia đạo huyết sắc ma ảnh lại là phát ra hắc hắc hắc cười lạnh thanh âm, tựa hồ căn bản bất vi sở động.

Hắn đầu tiên là đưa tay một điểm, trực tiếp một chỉ điểm hướng Dương Phóng âm dương hai đồ, oanh một tiếng, khiến cho âm dương hai đồ bay tứ tung mà ra, không bị khống chế, kém chút tán loạn ra.

Mà phía sau đối Ma Quân to lớn trảo ấn, tiện tay trảo một cái, một cỗ sức mạnh bí ẩn khó lường trong nháy mắt cầm cố lại Ma Quân thân thể, tiện tay nắm lên Ma Quân to lớn móng vuốt, đột nhiên xoay tròn lên, hô hô rung động.

Ma Quân hơn vạn mét thân thể trong tay hắn giống như là trực tiếp thành người bù nhìn, bị hắn bỏ rơi vừa đi vừa về bay múa, trong miệng không ngừng phát ra rống to, thân thể kiệt lực gãy dựa, nhưng không quản như thế nào gãy dựa từ đầu đến cuối không làm nên chuyện gì, bị bàn tay của đối phương vừa đi vừa về quăng mấy chục lần, trực tiếp hung hăng nện ở nơi xa, phát ra oanh

một tiếng vang thật lớn.

Đúng lúc này.

Ma ảnh công kích đáng sợ rất cực nhanh chóng tập đi qua, lít nha lít nhít, như dùng một mảnh ôn nhuận thủy triều, hướng về huyết sắc ma ảnh thân thể bao phủ mà đi.

Huyết sắc ma ảnh phát ra hắc hắc cười lạnh, nói: “Đã nhiều năm như vậy, thủ đoạn của ngươi vẫn là không có biến qua, ngươi không biết, thủ đoạn của ngươi đối ta vô dụng sao? Biết còn tiếp tục như vậy làm, vậy liền ngu xuẩn!”

Xùy!

Thân thể của hắn không nhúc nhích, tựa như là biến thành một cái vực sâu không đáy, đem hắc sắc ma ảnh đánh ra tới cường hãn công kích tất cả đều tự động hấp thu xuống dưới.

Trong nháy mắt tất cả công kích tất cả đều không có vào đến hắn trong thân thể, không có thương tổn đến hắn mảy may.

Sau đó thân thể của hắn sát na biến mất, sau một khắc liền trực tiếp xuất hiện ở hắc sắc ma ảnh phụ cận, một bàn tay trực tiếp rơi xuống.

Bịch một tiếng, hắc sắc ma ảnh thân thể bị hắn hung hăng quất bay, lập tức bay tứ tung mà ra, nện ở nơi xa, tại chỗ trở nên một trận hỗn loạn.

“Sâu kiến chính là sâu kiến, không quản lúc nào đều là dạng này, các ngươi ngay cả cùng ta liên thủ tư cách đều không có, chớ nói chi là đi đối phó thánh nhân, các ngươi nói một chút, các ngươi còn có thủ đoạn gì nữa?”

Huyết sắc ma ảnh ngũ khí bình thần, như là dạo chơi nhàn nhã, đơn giản mấy chiêu liền đem Dương Phóng ba người công kích hoàn toàn tan rã, một đôi ánh mắt bỗng nhiên hướng về Dương Phóng nhìn lại, nói: “Thiên Chủng sao? Người Thiên Chủng quả thật có thể cho ta kinh hỉ, bất quá đáng tiếc, số lượng không được đầy đủ, nắm giữ đều là hạ tam lưu, chân chính bên trên ba sáu Thiên Chủng, đã sớm bị Thánh Giả đạt được, cho nên, người cũng là phế vật!”

Xoát!

Thân thể của hắn sát na biến mất, sau một khắc trực tiếp xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận, một cái đại thủ trực tiếp không chút khách khí hướng về Dương Phóng thân thể cuồng phiến mà đi.

Một nháy mắt, Dương Phóng trực tiếp cảm thấy một cỗ lớn lao nguy cơ, toàn thân lông tơ dựng thẳng lên, trong lòng giật mình, vội vàng thi triển 【 cực quang 】 Thần Chủng, thân thể hóa quang, cấp tốc rút lui.

“Ừm?”

Huyết sắc ma ảnh nhẹ kêu, lộ ra cười lạnh, thân thể đột nhiên như bóng với hình, tiếp tục hướng về Dương Phóng cuồng phiến mà đi, to lớn bàn tay mắt thấy liền muốn rơi trên người Dương Phóng.

Dương Phóng trực tiếp miệng uống lời âm, vận chuyển lên Địa Mẫu, Hắc Âm, Phần Linh, xơ cứng, Kim Cương các loại lớn công kích Thần Chủng, đồng thời đem thể nội hồn độn bản nguyên cũng vận chuyển lên đến, hồn độn thần huyết trong khoảnh khắc toàn bộ tràn vào bàn tay, toàn bộ bàn tay mang theo mấy tầng hoàn toàn bất đồng lực lượng, hướng về bàn tay của đối phương hung hăng đón lấy.

Ầm ầm!

Tựa như hai tòa Thái Cổ Ma Sơn đụng vào nhau, thiên băng địa liệt, thanh âm oanh minh, cho dù nơi đây là vô tận táng thổ, cũng bị chấn rất nhỏ lắc lư.

Dương Phóng cùng huyết sắc ma ảnh tất cả đều lùi ra ngoài.

Chỉ bất quá Dương Phóng rút lui khoảng cách rõ ràng càng xa, lập tức thối lui ra khỏi mấy trăm trượng tả hữu.

Huyết sắc ma ảnh thì là thân thể lão đảo, chỉ là liền lùi lại mười mấy mét mà thôi.

Hắn lộ ra kinh dị, lần đầu mắt nhìn thẳng hướng Dương Phóng.

“Thân thể của ngươi. . không thích hợp, vì sao ta ở trên người của ngươi cảm nhận được một loại đạo quả khí tức?”

Hắn chăm chú tiếp cận Dương Phóng.

Mặc dù Dương Phóng vừa mới một chưởng kia ẩn chứa bảy tám khóa bất đồng Thần Chủng cùng hỗn độn Thần Hỏa, hỗn độn bản nguyên lực lượng, nhưng là hoàn toàn không đủ để để hắn giết mình.

Chân chính để hắn giết mình là, hắn tại Dương Phóng trên thân rõ ràng cảm nhận được một cỗ thuộc về đạo quả lực lượng.

“Đạo quả?”

Dương Phóng mày nhăn lại, bỗng nhiên kịp phản ứng.

Là Lam Tinh cổ kia đạo thể!

Cho tới nay, cổ kia tiên thiên đạo thể hẳn đều không có hoàn toàn dung hợp, như là mắt nhìn bảo sơn mà không biết khai phát, chỉ có tại gặp được nguy cơ thời điểm, cổ kia tiên thiên đạo thể mới có thể xuất hiện một chút dị thường biểu hiện.

Chẳng lẽ này huyết sắc ma ảnh cảm nhận được trong cơ thể hẳn tiên thiên đạo thể khí tức?

Đúng lúc này!

Oanh một tiếng, khí tức mãnh liệt, không gian vặn vẹo, Ma Quân thân thể lần nữa từ phía sau đánh tới, toàn bộ thân hình vô biên to lớn, đen nghịt kinh khủng khó lường, hai cái to lớn móng vuốt bên trong mang theo nghịch thiên pháp tắc, trực tiếp hướng về huyết sắc ma ảnh thân thể hung hăng vồ xuống đi.

Như cùng ở tại đập muỗi đồng dạng.

Huyết sắc ma ảnh sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, quát: “Sâu kiến lặn đi!”

Ầm ầm!

Cũng không thấy hẳn có bất kỳ động tác, toàn bộ thân hình bên trong bỗng nhiên bắn ra một mảnh sức mạnh cực kỳ đáng sợ, trực tiếp đem Ma Quân thân thể khổng lồ lần nữa chấn bay ngược mà ra, hai cái ma chưởng cũng làm trận nổ tung.

Sau đó hẳn bỗng nhiên trở lại, một phát bắt được, trực tiếp cùng cấp tốc đánh tới ma ảnh hung hăng bắt được cùng một chỗ, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, nói: “Người tên phé vật này, đã nhiều năm như vậy, một điểm trưởng tiến đều không có!”

Hắn đột nhiên luân động lên hắc sắc ma ảnh thân thể, giống như là luân động người bù nhìn, nhanh đến cực hạn, hướng về mặt đất hung hăng một ném, ba một tiếng, đánh cho mặt đất đều nổ tung.

Sau đó một cước đá ra, bịch một tiếng, đem hắc sắc ma ảnh thân thể đá hung hăng bay ngược, trực tiếp nện ở nơi xa, thân thể kém chút sụp đổ.

“Một đám phế vật, dù cho là liên thủ thì phải làm thế nào đây? Phế vật chung quy là phế vật!”

Hắn ngữ khí băng lãnh, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng, lộ ra cười lạnh, nói: “Có chút ý tứ, ta đối với người thân thể rất là hiếu kì, trong cơ thể của người thế mà cũng tồn tại đạo quả khí tức, để cho ta nhìn xem, người đến cùng ẩn giấu đi cái gì cơ mật?”

Xoát!

Thân thể của hắn lần nữa biến mất, hướng về Dương Phóng cấp tốc tiếp cận mà đi.

Dương Phóng trong nháy mắt cảm giác được vô cùng áp lực cực lớn, toàn thân trên dưới lông tơ đứng vững, lần nữa cùng trước đó, lôi âm, Địa Mẫu, Hắc Âm, Phần Linh, xơ cứng, Kim Cương các loại loại lớn Thần Chủng toàn bộ thi triển mà ra, đồng thời vận dụng nhân quả Thần Chủng bắt đầu không ngừng cảm giác thể nội đạo khu, thông qua chuỗi nhân quả chấn động, để kích thích đạo khu.

Một chưởng hướng về huyết sắc ma ảnh lần nữa nghênh đón.

Ầm ầm!

Càng thêm đáng sợ oanh minh phát ra, toàn bộ mặt đất đều bị chấn rung động kịch liệt.

Dương Phóng cùng huyết sắc ma ảnh lần nữa bị chấn đồng thời hướng về sau lùi ra ngoài.

Chỉ bất quá huyết sắc ma ảnh lại ánh mắt băng lãnh, rất nhanh lần nữa bức tới, khí tức mãnh liệt, một chiêu lại một chiêu, trực tiếp hướng về Dương Phóng trên thân liên hoàn vỗ tới, tựa hồ không đánh nát Dương Phóng thân thể thì không bỏ qua.

Dương Phóng cắn chặt răng quan, bị chấn toàn thân nhói nhói, xương cốt muốn nứt, đem tất cả thủ đoạn toàn bộ vận dụng, một chưởng lại một chưởng nhanh chóng đón lấy đối phương thân thể, đồng thời âm dương hai đồ bay tứ tung mà ra, trực tiếp hướng về đối phương thân thể hung hăng thôn phệ xuống dưới.

Nhưng mà cùng trước đó, hắc âm dương hai đồ mới vừa vận tới gần, liền bị đối phương trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Phanh phanh phanh phanh!

Trong nháy mắt hai người liên hoàn oanh kích mấy chục lần.

Đến cuối cùng Dương Phóng phun ra huyết thủy, thân thể lần nữa hung hăng bay ngược ra ngoài, lần này bay ngược mà ra, liền ngay cả thể nội đạo khu cũng bị tại chỗ chấn ra, bất quá tại bị rung ra về sau, rất nhanh lại lần nữa không có vào đến trong người hắc.

Huyết sắc ma ảnh đồng dạng bị Dương Phóng các lớn Thần Chủng chấn cánh tay run lên, bàn tay sắp xơ cứng, trong con người trực tiếp bắn ra hai vệt thần quang, nhìn về phía Dương Phóng thể nội vừa mới bị

rung ra Tiên Thiên đạo khu.

“Đó là cái gì? Đạo quả khí tức, thật dày đặc đạo quả khí tức!”

Huyết sắc ma ảnh kinh nghi nói.

Loại này đạo quả khí tức, tuyệt đối sẽ không thấp hơn chính mình.

Cách đó không xa Ma Quân, sắc mặt trở nên dị thường âm trầm, cũng không có lần nữa hướng về huyết sắc ma ảnh đánh tới.

Vô số năm trước, hắn cùng Kiếm Ma, Cổ Phật sáu người, tại Thánh Giả ngay dưới mắt mưu đồ bí mật bố trí, thật vất vả mới tạo thành đạo quả, lại tại thu hoạch thời điểm, bị lão già kia phá xấu, hết thầy thành quả tất cả đều thành toàn Dương Phóng.

Bằng không hiện tại chỗ kia đạo khu hắn là mình.

Mà hắn cũng hắn là đã sớm đạt đến nửa bước đạo quả cảnh, sẽ không thua này huyết sắc ma ảnh mảy may.

“Tiểu tử, ngươi quá làm cho ta vui mừng, ta không quản ngươi có cái gì bí mật, ta muốn trước xé ngươi!”

Huyết sắc ma ảnh chăm chú tiếp cận Dương Phóng, trên thân sát khí bạo dũng, tựa như một tôn kinh khủng thiên thú khôi phục, trình độ kinh khủng thẳng tắp tăng vọt.

Sau đó thân thể của hắn lần nữa hướng về Dương Phóng cực tốc nhào tới.

Lần này so trước đó còn nhanh hơn, cho Dương Phóng áp lực cũng lớn hơn.

Nhưng Dương Phóng nhưng không có mấy may ý sợ hãi, ngược lại trong con người trực tiếp bắn ra thần quang.

Bởi vì ngay tại vừa mới cổ kia đạo khu bị rung ra bên ngoài cơ thể, lại trở về thể nội quá trình bên trong, cổ kia đạo khu rất cực xuất hiện lần nữa biến hóa.

Từng đợt vô hình thần bí chi lực từ cổ kia đạo khu bên trong nhanh chóng mãnh liệt mà ra, trùng trùng điệp điệp, cấp tốc hướng về trước mắt bằng mãnh liệt mà đi.

Toàn bộ bằng lập tức cấp tốc cải biến, rất nhanh biến thành một cái quỹ dị cửu sắc vòng xoáy hình thái.

“Người muốn đường của ta thân thể thật sao? Ta thành toàn người!”

Dương Phóng bỗng nhiên hét lớn, thân thể xoay người mà lên, thôi động lên quỹ dị cửu sắc vòng xoáy trực tiếp hướng về huyết sắc ma ảnh nơi đó

Hoành kích tới.

Một sát na, vô số đạo cửu sắc hào quang mãnh liệt mà ra, lít nha lít nhít, hướng về huyết sắc ma ảnh che mắt xuống dưới.

Huyết sắc ma ảnh biến sắc, trong nháy mắt cảm thấy một cỗ cực kỳ cường hoành khí tức, lại cho hắn tạo thành một loại cảm giác hết sức nguy hiểm.

“Nghịch loạn!”

Hắn đột nhiên hét lớn, đi lên đánh ra pháp tắc của mình.

Ầm ầm!

Liên tục mấy đạo huyết sắc quang mang phóng lên tận trời, trực tiếp hướng về kia chút quét xuống xuống tới cửa sắc hào quang dũng mãnh lao tới, cùng cửa sắc hào quang đụng vào nhau, phát ra âm âm thanh âm, toàn bộ thiên không đều tại kịch liệt run rẩy, rất nhanh hai loại quang mang tất cả đều bắt đầu cấp tốc vỡ tan.

Nhưng quỹ dị cửa sắc vòng xoáy lại đột nhiên phóng đại, tiếp tục hướng về thân thể của hắn ép xuống tới.

Huyết sắc ma ảnh không chút nghĩ ngợi, sát na phá vỡ không gian, trực tiếp xuất hiện tại cái khác phương hướng.

Nhưng ngay tại hắn vừa mới xuất hiện, cái kia đạo to lớn cửa sắc vòng xoáy cũng trong nháy mắt nằm ngang ở hắn đỉnh đầu, như bóng với hình, vẫn còn tiếp tục đè xuống.

Huyết sắc ma ảnh biến sắc, vội vàng lần nữa trốn tránh, thân thể biến ảo, vừa đi vừa về lấp lóe, một sát na biến động mấy chục cái phương hướng.

To lớn cửa sắc vòng xoáy từ đầu đến cuối không cách nào bị hắn thoát khỏi.

Mắt thấy cửa sắc vòng xoáy trực tiếp ép xuống tới, trong miệng hắn quát chói tai, nâng lên hai cái thiết quyền, trực tiếp hướng về không trung oanh kích tới.

Oanh! Oanh!

Thanh âm oanh minh, truyền đến từng đợt dị thường đáng sợ khí tức.

Nhưng rất nhanh huyết sắc ma ảnh biến sắc, hai bàn tay lại bị sinh sinh quấy vào đến cửa sắc vòng xoáy bên

trong, từng đợt cường hãn sức mạnh đáng sợ tựa hồ muốn thân thể của hắn cho triệt để xoắn nát đồng dạng.

Cái này còn không phải đáng sợ nhất.

Đáng sợ nhất là!

Trong nháy mắt này, nhận cửu sắc vòng xoáy kích thích, trong cơ thể hắn nguyên bản bị Thánh Giả lưu lại cấm chế, càng lại tái sinh ra cảm ứng.

A!

Huyết sắc ma ảnh trong miệng trực tiếp phát ra từng đợt thống khổ kêu to, từng đạo vô cùng thần bí màu đen hoa văn từ trong người hắn nổi lên, lít nha lít nhít, rất nhanh bò đầy khuôn mặt của hắn.

Theo những này màu đen hoa văn hiển hiện, trên người hắn thống khổ nghiêm trọng hơn, toàn bộ ngũ quan đều vặn vẹo đến cùng một chỗ, không chỉ có như thế, khí tức trên thân càng là đang nhanh chóng ngã xuống.

Huyết sắc ma ảnh kêu thê lương thảm thiết, điên cuồng giãy dụa, chấn toàn bộ cửu sắc vòng xoáy đều tại rung động âm âm.

Dương Phóng sắc mặt biến đổi, vội vàng liềm lĩnh ổn định cửu sắc vòng xoáy.

Này huyết sắc ma ảnh lực lượng quá mạnh, phát cuồng phía dưới, đơn giản liền ngay cả cửu sắc vòng xoáy đều khó mà vây khốn đối phương.

“Thánh Giả, Thánh Giả, đều là người hại ta, đều là hại ta à, ta không cam tâm, ta cùng người không đội trời chung, Thánh Giả, ta muốn giết người!”

Thanh âm hấn thê lương, càng thêm điên cuồng giãy
động.

Ầm ầm!

Theo từng đợt oanh minh phát ra, rốt cục hấn hai cái
cánh tay từ cửa sắc vòng xoáy bên trong sinh sinh rút
ra, thân thể nhanh chóng rút lui, toàn thân thống khổ dị
thường, sắc mặt nhợt nhạt, trực tiếp thê lương quát to
một tiếng, cấp tốc hướng về nơi xa cuồng vọt tới.

Mà liền tại hấn đưa cánh tay từ cửa sắc vòng xoáy bên
trong rút ra trong nháy mắt, Dương Phóng tự thân cũng
nhận cực kỳ mãnh liệt phản phệ, há mồm phun ra một
mảnh huyết thủy, thân thể đảo đảo, nhanh chóng rút lui,
cả người khí tức trên thân đang nhanh chóng ngã
xuống.

Liền ngay cả trước mắt cửa sắc vòng xoáy cũng bắt đầu
cấp tốc phai màu, lần nữa biến thành trong suốt bằng bộ
dáng.

Cổ kia đạo khu lần nữa hóa thành lưu quang, chui vào
đến hấn thể nội.

“Quả nhiên, lực lượng của ta bây giờ còn không cách
nào triệt để nắm giữ cổ này đạo khu!”

Dương Phóng kịch liệt thở hổn hển, lồng ngực đập
trùng, cực kỳ mệt mỏi.

Cùng kia huyết sắc ma ảnh một trận chiến, thủ đoạn hấn
ra hết, tất cả đều đối với đối phương vô hiệu, liền liền
thân bên trên đạo quả tinh hoa cũng nhiều nhất chỉ có
thể cùng đối phương bất phân thắng bại.

Không hổ là nửa bước đạo quả cảnh cường giả!

May mắn đối phương đột nhiên rút lui, bằng không phiền phức liền lớn.

Hắc sắc ma ảnh trực giác, cho dù là hắc đem trên người đạo quả tinh hoa toàn bộ dung hợp, chỉ sợ cũng chỉ là nhiều nhất nửa bước đạo quả cảnh.

“Dương Phóng, người thế nào?”

Hắc sắc ma ảnh khí tức hỗn loạn, thở hỗn hển, đi tới.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, nhìn về phía hắc sắc ma ảnh cùng Ma Quân, nói: “Ta không sao, các người đâu?”

“Chúng ta cũng không có gì đáng ngại, chỉ là tiêu hao kịch liệt.”

Hắc sắc ma ảnh mở miệng, ngữ khí nghiêm nghị, nói: “Cũng may thân thể của hắc xuất hiện vấn đề, bị trên người người đạo quả tinh hoa gây thương tích, nếu không chúng ta thật xảy ra vấn đề.”

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, bỗng nhiên nhìn về phía Ma Quân, trầm giọng nói: “Ma Quân, đạo này quả tinh hoa đến cùng cần như thế nào mới có thể dung hợp? Vì sao ta từ đầu đến cuối không cách nào triệt để nắm giữ lực lượng của nó.”

Ma Quân nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Trên người người đạo quả tinh hoa không phải hoàn chỉnh, tại hình thành trên đường liền đã tách ra ngoài, cụ thể nên như thế nào dung hợp, ta cũng không biết, cần thời gian dài tìm tòi mới được.”

“Thời gian dài tìm tòi?”

Dương Phóng hơi híp mắt lại, phát ra hừ lạnh.

Hắn luôn cảm thấy Ma Quân còn có chuyện giấu diếm chính mình.

Đợi đến nơi đây sự tình giải quyết, tất nhiên phải nghĩ biện pháp triệt để biết rõ ràng đạo quả tinh hoa tác dụng mới được.

Nếu không không trông coi bảo sơn cảm giác, thực sự quá khó tiếp thu rồi.

Bỗng nhiên!

Dương Phóng đem ánh mắt nâng lên, nhìn về phía trước mắt rộng lớn cổ thành.

Ngay tiếp theo bên người Ma Quân, hắc sắc ma ảnh cũng tất cả đều nhìn sang.

Từng đợt thần bí khó lường tụng kinh thanh âm liên tục không ngừng từ bên trong tòa thành cổ bộ truyền ra, đầy trời màu đen phù văn bay múa, mỗi một đạo phù văn đều ẩn chứa kỳ diệu khó lường vĩ lực.

Hoàn chỉnh thánh thư!

“Đi, vào xem!”

Dương Phóng ngưng tiếng nói.

Đối với phần này hoàn chỉnh thánh thư, trong lòng của hắn nếu không hiếu kì, đó là không có khả năng, mà lại kia màu đỏ ma ảnh nói không chừng lập tức lại sẽ lần nữa chạy tới, cho nên nhất định phải nhanh biết rõ ràng bên trong tình trạng.

Ba người bước đi bước chân, hướng về rộng lớn cổ thành đi đến.

Một nháy mắt, một cỗ hùng vĩ khí tức đập vào mặt, trước mắt giống như là có một khóa lại một khóa tinh thần nổi lên,

Khí tức bàng bạc, kinh thiên động địa, cho người ta một loại vô biên mênh mông bao la hùng vĩ cảm giác.

Ba người thân thể rất nhanh tất cả đều ngừng, sắc mặt rung động, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp cỗ thành trên cùng, xuất hiện một bộ vô cùng mênh mông hình tượng.

Một tòa cao tới mấy vạn trượng tế đàn, lẳng lẳng địa sừng sững ở đây, tuyên cổ triền miên nay, tồn thế không biết bao nhiêu năm, khí tức mênh mông, âm âm sóng dậy.

Tế đàn đỉnh, lẳng lẳng đứng vững hai mặt cực kỳ cổ lão bia đá, phía trên lít nha lít nhít, khắc đầy vô số phù văn, từng mảnh từng mảnh phù văn lóe ra nhàn nhạt hào quang, không ngừng từ những bia đá này bên trên truyền đến, bay đầy trời đều là.

Một loại huyền chi lại huyền khí tức, tràn ngập toàn bộ cỗ thành.

“Mệnh sách. . mặt khác trên tám bia đá ghi lại lại là thượng cổ mệnh sách...”

Ma ảnh ngữ khí thì thào.

“Khó trách. . khó trách ta nghe nói Thánh Giả nắm giữ không trọn vẹn mệnh sách cùng thánh thư, nhìn như vậy đến, hẳn cũng là từ nơi này lấy được?”

Dương Phóng chấn kinh tự nói.

Bỗng nhiên, hấn hướng về chỗ càng cao hơn nhìn lại, trong lòng càng thêm chấn động.

Chỉ gặp tại toà này cao ngất tể đàn trên nhất không, một viên vô cùng hoang vu tinh cầu nhẹ nhàng trôi nổi ở chỗ này, ánh sáng nhạt lấp lóe, đang không ngừng biến ảo.

Khi thấy rõ viên tinh cầu này về sau, Dương Phóng cùng Ma Quân đều là chấn động trong lòng, đơn giản khó có thể tin.

“Lam Tinh!”

Cái này một khóa tinh cầu lại là Lam Tinh?

Toà này thần bí khó lường tể đàn trên cùng, cung phụng chính là Lam Tinh?

Cái này sao có thể?

Liền ngay cả Ma Quân cũng hoàn toàn mộng.

Lúc trước bọn hấn lựa chọn bố cục, hoàn toàn là tùy ý lựa chọn sử dụng một viên tinh thần...

Có thể viên này tinh thần thể mà xuất hiện ở nơi này?

Làm sao lại như vậy?

...

Chương 480 : Lam Tinh bí mật? Hư giả cùng chân thực!

Thê lương mà cổ lão tinh cầu, lẳng lặng treo tại chỗ này tế đàn trên cùng, tản ra từng đợt hoang vu cùng tang thương khí tức.

Có thể thấy rõ ràng, phía trên từng tòa cốt thép xi măng công trình kiến trúc, từng đầu rộng rãi yên tĩnh hắc ín đường cái, còn có khắp nơi tầng tầng điệp điệp sơn mạch.

Toàn bộ tinh cầu quá mức tĩnh mịch, cơ hồ đã không có bất luận cái gì sinh mệnh khí tức.

Nhìn xem rất gần, nhưng trên thực tế nhưng lại không biết khoảng cách nhiều ít cự ly xa.

Dương Phóng cùng Ma Quân trong lòng một mảnh oanh minh, xuất hiện mờ mịt, hai mặt nhìn nhau.

Lần đầu bọn hắn có loại hoài nghi nhân sinh cảm giác.

“Lam Tinh. . thế nào lại là Lam Tinh?”

Dương Phóng tự lẩm bẩm.

“Không có khả năng, không có khả năng a...”

Ma Quân lông mày chăm chú nhăn lại.

Hắn là cái này một viên bị bọn hắn chọn trúng tinh cầu, còn có cái này bí mật không muốn người biết?

“Ma Quân, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

Dương Phóng ngữ khí trầm xuống, mở miệng hỏi thăm.

“Ta cũng không rõ ràng, lúc trước chúng ta bố trí Lam Tinh, căn bản không có phát hiện nó có bao nhiêu cổ quái, chỉ là nhìn nó trong tinh không vị trí tương đối ẩn nấp mà thôi.”

Ma Quân trực tiếp lắc đầu.

Ai có thể nghĩ tới, cái này một khóa tinh cầu thể mà xuất hiện ở nơi này?

Đây chính là vô tận táng thổ!

Từ trước tràn ngập vô tận cơ mật, tràn ngập vô số truyền kỳ quý dị phương, ở chỗ này thể mà cao cao thờ phụng Lam Tinh, nếu nói không có vấn đề, ai cũng không tin!

Dương Phóng nghe được Ma Quân lời nói, cũng trực tiếp chăm chú nhíu mày, cuối cùng hắn trực tiếp đã vận hành lên Thiên Mục Thần Chủng, nhân quả Thần Chủng, bắt đầu cẩn thận quan sát lấy viên tinh cầu này.

Ngay tiếp theo Ma Quân cũng là vận chuyển một môn đại thần thông, bắt đầu nhìn chăm chú.

Một bên hắc sắc ma ảnh thì là mày nhăn lại.

Hắn mặc dù không có đi qua Lam Tinh, cũng không biết viên tinh cầu này đại biểu cái gì, nhưng là giờ khắc này lại có thể nhạy cảm cảm thấy được cái này một khóa tinh cầu quái dị.

Mặc dù rất là điều hui cùng hoang vu, nhưng lại có một loại vô hình tạo hóa khí tức từ trên cao kéo dài, tràn đầy vô tận xa xưa cảm giác.

“Viên tinh cầu này tựa hồ có chút không thích hợp?”

Hắc sắc ma ảnh tựa nói nói.

Tại Dương Phóng ba người cẩn thận nhìn chăm chú phía dưới, thời gian dần trôi qua, không trung tinh cầu bắt đầu phát sinh chuyển biến, mặt ngoài thổ quang sắc quang mang lóe lên lóe lên, tựa hồ phát sinh một loại nào đó huyền tượng.

Tiếp lấy!

Ba người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ gặp viên tinh cầu này đang thông thả biến ảo, lập tức biến thành một khối to lớn lục địa, bề ngoài quang trạch mông lung, tràn ngập thất thải hào quang, sinh mệnh khí tức lập tức nồng nặc không biết bao nhiêu lần, giống như là hoàn toàn biến thành một phương vô biên mênh mông thế giới đồng dạng.

Thậm chí thông qua tầng này thất thải hào quang, còn có thể loáng thoáng ở giữa nhìn thấy lục địa nội bộ, khắp nơi đều là núi cao sông lớn, thác nước chảy xuôi, lại có rừng rậm nguyên thủy, mãnh cầm bay múa...

Từng đầu to lớn thú ảnh, mỗi một cái đều nắm chắc cao mười mét...

Một mảnh Man Hoang tràng cảnh.

Bất quá loại này hình tượng lại thấy dị thường mơ hồ, tựa như cách vô tận không gian, khó mà nhìn thấu.

Đảo mắt, đây hết thấy lại lần nữa biến mất.

Nguyên bản hào quang bảy màu lượn lờ lục địa lần nữa

biến thành hoang vu rách nát Lam Tinh bộ dáng, mặt đất khu vực khắp nơi cốt thép xi măng công trình kiến trúc, lảng lảng sừng sững, một mảnh điêu hiu.

Ba người đồng thời hít một hơi lãnh khí, trong lòng rung động, đối mặt.

“Vừa mới kia là...”

Dương Phóng cảm thấy thật sâu không thể tưởng tượng nổi.

Lam Tinh bỗng nhiên chuyển hóa làm một mảnh to lớn lục địa?

“Một mảnh sinh mệnh cổ đại lục, vì cái gì? Vì sao lại dạng này, chẳng lẽ chúng ta lúc trước bố trí địa phương thật tồn tại chúng ta chưa từng kham phá bí mật?”

Ma Quân thì thào.

Lúc trước bọn hắn đang bố trí trước đó, đã từng cẩn thận đã kiểm tra Lam Tinh, thời điểm đó Lam Tinh vẫn là một mảnh trạng thái nguyên thủy, khắp nơi đều là một loại tên là 【 khủng long 】 đồ vật.

Mặc dù bọn hắn không biết loại sinh vật này là như thế nào hình thành, cũng không biết loại sinh vật này hình thể vì sao như thế lớn, lực lượng vì sao yếu như vậy, nhưng là bọn hắn hay là cực kỳ quả quyết động thủ đem nó hủy diệt, sau đó liền bắt đầu bố trí Lam Tinh, diễn hóa thành nhân loại.

Nhưng bây giờ Lam Tinh biến ảo, vậy mà biến thành một chỗ cổ đại lục.

Tại chỗ nơi sâu xa của đại lục, xuất hiện lần nữa vô số Man Hoang cự thú thân ảnh.

Cái này để hấn không thể không khiếp sợ.

Hấn là năm đó Lam Tinh bên trên khung long đều là từ kia phiến cổ đại lục chạy đến?

Hấn là bọn hấn nhìn thấy Lam Tinh, đều chỉ là kia phiến cổ đại lục một góc?

Lam Tinh chân thực khuôn mặt, kỳ thật chính là chỗ kia cổ đại lục?

Nếu là nói như vậy, bọn hấn năm đó bố trí, tại một chút người hữu tâm trong mắt, chẳng phải là chính là trò đùa?

“Hình chiếu, cái này. . tựa như là hình chiếu...”

Bỗng nhiên, một bên hắc sắc ma ảnh ngữ khí thì ào, dị thường kinh hãi mở miệng.

“Hình chiếu? Có ý tứ gì?”

Dương Phóng vội vàng nhìn về phía hắc sắc ma ảnh.

“Viên tinh cầu này không phải chân thực, là. . là vừa vặn chỗ kia cổ đại lục tại vũ trụ tia sáng đường gãy hạ hình thành hình chiếu...”

Hấn chấn kinh nói.

“Cái gì?”

Dương Phóng cùng Ma Quân đều là giật nảy cả mình.

Lam Tinh là chỗ kia cổ đại lục hình chiếu?

Cái này sao có thể?

Đột nhiên, Ma Quân giống như là phản ứng lại, chấn động trong lòng, mở miệng nói ra: “Ta đã biết, khó trách vô số năm trước trên viên tinh cầu này sẽ xuất hiện nhiều như vậy cự hình sinh vật, bọn chúng đều là hình chiếu, là vừa vượn những cái kia cự thú hình chiếu, cho nên liền giải thích vì sao bọn chúng hình thể như thế lớn, lực lượng lại yếu như vậy, bởi vì bọn chúng. . căn bản cũng không phải là chân thực.”

Dương Phóng não hải oanh minh, ông ông tác hưởng.

Đây quả thực lật đổ hẳn nhận biết.

Lam Tinh bên trên khủng long tất cả đều là hình chiếu?

Như vậy nhân loại đâu?

Chính bọn hắn đâu?

“Nếu là toàn bộ Lam Tinh đều là hình chiếu, như vậy ta tính là gì? Cùng ta cùng nhau nhân loại lại là cái gì?”

Dương Phóng thì thào nói.

Ma Quân trong lòng chấn kinh, hiển nhiên cũng nghĩ đến vấn đề này, một đôi mắt lập tức nhìn về phía Dương Phóng, nói: “Theo lý thuyết, người cùng những cái kia Lam Tinh bên trên nhân loại, đều là chúng ta lợi dụng đạo quả chi lực tận lực chế tạo ra, thế nhưng là, nếu như toàn bộ Lam Tinh đều là hư giả, như vậy các người cũng rất có thể đều là hình chiếu!”

Cái kết luận này ngay cả chính hắn đều cảm thấy không thể tin.

Năm đó hắn cùng Kiếm Ma, Cổ Phật, Âm Tuyên chờ sáu người, cộng đồng bố cục Lam Tinh, kết quả chỗ bố trí

cục địa phương vẫn luôn là một chỗ cổ đại lục hình chiếu.

Nếu như Dương Phóng mấy người cũng là hình chiếu, như vậy thì nói rõ bọn hắn bố cục là từ đầu đến đuôi thất bại.

Từ đầu đến cuối, bọn hắn đều bị một cỗ lực lượng mạnh hơn chỗ che đậy.

Bao quát về sau bọn hắn hấp thu Lam Tinh, hấp thu chúng sinh, cái này cũng đều là hút cái tịch mịch.

Bởi vì bọn hắn hút đều là hình chiếu.

Dương Phóng lần nữa vì Ma Quân lời nói cảm thấy giật mình, ánh mắt hướng về huyết nhục của mình bên trên nhìn lại.

Hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng mình có máu có thịt có tư tưởng, có độc lập nhân cách.

Mình thật là hình chiếu sao?

“Muốn xác định là không phải hình chiếu, chỉ cần tiến vào chỗ kia cổ đại lục liền có thể minh bạch, hư ảo hình chiếu một khi tiến vào thế giới chân thật liền sẽ tự động biến mất, thật giống như trong nước cái bóng, một khi từ trong nước đi tới, liền không còn cách nào duy trì.”

Hắc sắc ma ảnh mở miệng.

Hắn kiến thức rộng rãi, sống vô số năm, biết hình chiếu sự tình mặc dù tà môn, nhưng là tại xa xôi tuế nguyệt bên trong đã từng phát sinh qua.

Một chút tuyệt cường người hình chiếu, đều sẽ tràn ngập tạo hóa, tiếp theo tại vũ trụ quy tắc ảnh hưởng

dưới, tự nhiên mà vậy liền diễn hóa thành sinh mệnh.

Chỉ bất quá những sinh mạng này đều rất ngắn, tầm thường liền qua hết cả đời.

Từ một điểm này nhìn, bọn hắn cùng độc lập sinh mệnh không có gì khác biệt.

Liền ngay cả chết mất cũng sẽ chết vô thanh vô tức.

Nhưng là một khi bọn hắn nửa đường bên trong thời điểm, gặp được mình bản thể, hoặc là gặp được đem mình hình chiếu ra đồ vật, như vậy bọn hắn liền sẽ cấp tốc tiêu tán.

“Ý là ta cần lần nữa quay lại Lam Tinh một chuyến? Tìm tới chỗ kia thần bí cổ đại lục?”

Dương Phóng não hải oanh minh, mở miệng nói ra.

Ma Quân đột nhiên trợn mắt há mồm, nói: “Tốt nhất đừng trở về, vạn nhất người thật chỉ là hình chiếu, người khi tiến vào cổ đại lục trong nháy mắt, khẳng định sẽ tiêu tán.”

“Không tệ, tốt nhất đừng trở về.”

Hắc sắc ma ảnh trầm giọng nói.

Hắn kỳ thật còn có một số lời nói không nói.

Một khi dương những này hình chiếu cường đại trình độ nhất định, đủ để uy hiếp bản thể thời điểm, rất có thể liền sẽ đưa tới bản thể xóa bỏ...

Dương Phóng đầu óc vô cùng lộn xộn, chỉ cảm thấy hôm nay chứng kiến hết thảy, triệt để lật đổ nhận biết, vượt ra khỏi tưởng tượng.

Mấy chục năm thế giới quan một khi sụp đổ.

Cả người khó mà tiếp nhận cảm giác.

Bỗng nhiên, hấn lần nữa nghĩ tới một chuyện, sắc mặt cấp tốc biến ảo.

“Nếu như ta thật là hình chiếu, như vậy Trình Thiên Dã, đảm nhiệm quân, Trần Thi Nghiên, Diệp Huyền. . cũng khẳng định đều là hình chiếu, nói cách khác, bọn hấn bản thể cùng bản thể của ta ở mảnh này cổ đại lục đều là rất nhiều lai lịch người...”

Trong miệng hấn tự nói.

Cái suy đoán này thật là đáng sợ.

Hấn không muốn đoán nữa, nếu không phí công cho mình gia tăng áp lực.

Dương Phóng thở sâu, công lực từng lần một địa vận chuyển, cưỡng ép làm mình tỉnh táo lại đi.

Bỗng nhiên, hấn đem ánh mắt từ viên kia vớt bỏ Lam Tinh bên trên thu hồi, rơi vào tế đàn đỉnh cao nhất hai mặt trên tám bia đá, ánh mắt ngưng trọng, chăm chú tập trung vào kia hai mặt cổ lão bia đá.

“Bất kể có phải hay không là hình chiếu, bây giờ nghĩ nhiều như vậy đều không có một chút tác dụng nào, chỉ có làm bản thân lớn mạnh, mới có thể tại sau này biến cố bên trong sống sót.”

Dương Phóng kiên định mở miệng, nói: “Đi, đi xem một chút kia hai mặt bia đá!”

Hấn thân thể nhảy lên, hướng về tế đàn đỉnh lướt tới.

Bất quá tại vừa mới lướt đi liền mảy mặt lại.

Toàn bộ bên trên tế đàn ẩn chứa cực kỳ cường đại cấm chế chi lực, tự động áp chế hết thủy chân khí cùng pháp tắc, cũng may nhục thể của hắn đủ mạnh, hỗn độn bản nguyên bộc phát ra, Khí Huyết giống như là núi lửa, nhảy lên mà lên, không ngừng hướng về đỉnh lao đi.

Ma Quân cùng hắc sắc ma ảnh tất cả đều theo thật sát bên người, cùng nhau hướng về đỉnh rơi đi.

Rất nhanh, thân thể của bọn hắn liền vững vàng rơi vào tế đàn ngay phía trên.

Ở vào nơi này, có thể càng thêm thấy rõ ràng đỉnh đầu Lam Tinh.

Cũng có thể càng thêm rõ ràng cảm nhận được một cỗ mệnh môn bàng bạc khí tức từ phía trên mãnh liệt xuống tới, vô biên vô hạn, tựa như muốn đem người thân thể đều cho nghiền nát.

Dương Phóng nhin không được lần nữa nhìn thoáng qua đỉnh đầu, trong lòng lần nữa sinh ra khi còn sống vấn đề kia.

“Vô tận táng thổ vì sao muốn thờ phụng Lam Tinh, chẳng lẽ cái này vô tận táng thổ cũng cùng kia phiến cổ đại lục có thần bí không biết liên hệ?”

Thế giới này đến cùng còn có bao nhiêu cơ mật?

Hắn hiểu biết đồ vật không ngừng bị lật đổ, chân tướng sự tình tại vừa đi vừa về đảo ngược.

Đến cùng cái gì mới là chân thực?

Hắn thoáng qua hướng về trước mắt hai mặt bia đá nhìn sang.

Khoảng cách gần quan sát bia đá, chỉ gặp trước mắt bia đá mông lung, giống như là xuất hiện vô số rối loạn không gian, trực tiếp cho người ta một loại tâm hồn mê muội cảm giác, vô số phù văn tại hướng về đáy mắt chui đến, mỗi một đạo phù văn đều huyền diệu khó lường, khó mà nhìn thấu, giống như là cách mê vụ đồng dạng.

“Hoàn chỉnh thánh thư, hoàn chỉnh mệnh sách, cần cần thận cảm ngộ mới được, nhanh lên cảm ngộ!”

Hắc sắc ma ảnh hô hấp dồn dập, vội vàng ngồi xếp bằng xuống dưới.

Ma Quân càng là trước tiên ngồi xuống.

Dương Phóng cũng không do dự nữa, theo sát lấy ngồi ở cái này hai mặt cổ lão bia đá trước mặt, ánh mắt nhìn về phía bia đá, tiến hành cảm ngộ.

Oanh!

Trong đầu của hắn, thanh âm oanh minh, như là đồng thau đại lý chấn động, từng đạo huyền chi lại huyền thanh âm thần bí bắt đầu không ngừng tràn vào hai lỗ tai của hắn bên trong.

Dương Phóng trực tiếp sa vào đến đốn ngộ bên trong.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Ba người thân thể tất cả đều không nhúc nhích, tựa như hóa đá đồng dạng.

Bọn hắn tại toàn thân toàn ý Tham Ngộ bia đá.

Bất quá cái này một Tham Ngộ, lập tức đó có thể thấy được ba người tiềm lực như thế nào, cũng có thể nhìn ra ba người này cùng bia đá duyên phận như thế nào.

Cho dù mạnh như Ma Quân cùng ma ảnh, cũng chỉ là đối cái này hai mặt bia đá cảm ngộ khoảng một phần ba, xuống chút nữa liền vô luận như thế nào đều khó mà lại tiếp tục cảm ngộ.

Cưỡng ép cảm ngộ xuống dưới, sẽ chỉ cảm thấy não hải rối loạn, Khí Huyết mãnh liệt, thân thể bên trong khó chịu không nói ra được.

Đến cuối cùng, Ma Quân càng là một bùng máu phun tới, sắc mặt trắng bệch, dị thường khó coi, hàm răng chăm chú cắn vào nhau.

“Đáng chết, tại sao có thể như vậy? Cảm ngộ nửa đường mà đứt, không cách nào lại tiếp tục tiến hành!”

Hắn dị thường không cam lòng, vội vàng lần nữa chỉnh hợp tâm thần, liền muốn tiến hành cảm ngộ.

“Không nên uổng phí tâm cơ, chín đại mệnh sách đối với tư chất yêu cầu cực cao, người đã đến cực hạn, lại tiếp tục cảm ngộ xuống dưới, sẽ làm bị thương bản nguyên, đối người có hại mà vô ích!”

Bỗng nhiên, hắc sắc ma ảnh lời nói truyền ra.

Khí tức của hắn cũng rất là hỗn loạn, giống như Ma Quân, chỉ cảm thấy hiểu một phần ba, liền không cách nào tiếp tục tiến hành, giờ phút này nổi lòng khó yên, khí tức quanh người đều tại kịch liệt xao động.

“Chẳng lẽ tư chất của ta sẽ như thế không chịu nổi?”

Ma Quân diện mục âm trầm.

Hắn chính là cái thể Ma Quân, viễn cổ thần linh thời đại đến nay chói mắt nhất minh tinh, ngay cả Chư Thiên Thần Vương đều bị chịu chết rồi, ở trước mặt của hắn âm đạm phai mờ, có thể xưng Đại Năng bên trong người nổi bật.

Nhân vật như hắn, tư chất làm sao lại chênh lệch?

“Không quản người tin hay không, người không cách nào cảm ngộ bia đá, đã là chú định sự thật, cho nên đừng lại thử.”

Hắc sắc ma ảnh tiếp tục khuyên nhủ.

Liên ngay cả mạnh như Thánh Giả, cũng chỉ là nắm giữ một nửa mệnh sách, một nửa thánh thư, đó có thể thấy được loại này bia đá đối với tư chất yêu cầu.

“Kia Dương Phóng đâu? Dương Phóng vì cái gì còn có thể tiếp tục cảm ngộ?”

Ma Quân âm trầm mở miệng, chăm chú nhìn trước mắt Dương Phóng.

Giờ này khắc này, Dương Phóng y nguyên không nhúc nhích, tựa như hóa thành bức tượng đá, khí tức hư vô, ngay tại kiệt lực cảm ngộ nội dung trên tấm bia đá, từng mảnh từng mảnh vô thượng đạo âm tràn vào trong đầu của hắn, không ngừng bị đầu óc của hắn tiếp nhận.

Giờ phút này, hắn cảm giác được tự thân tinh thần giống như là đi tới một mảnh vô tận hư không, toàn bộ hư không bên trong tràn ngập mênh mênh cùng mênh mênh khí tức, từng đợt huyền diệu cảm ngộ liên tục không ngừng mà tràn vào trong lòng của hắn.

Giờ khắc này, thời gian liền tựa như dừng lại đồng dạng.

Tinh thần của hắn đang không ngừng nhận lấy đến từ vô tận hư không bên trong các loại diệu pháp.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục, tinh thần của hắn dần dần tỉnh lại, cảm giác được đến từ bốn phương tám hướng thanh âm giảm bớt rất nhiều, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra, trong lòng thâm kinh hãi.

Chỉ gặp giờ phút này tinh thần của hắn lại đi tới một chỗ vô cùng mờ tối thế giới.

Giữa thiên địa mênh mông một mảnh, tràn ngập nặng nề màu xám trắng tầng mây, thiên hôn địa ám, hoàn cảnh điều hiu, giống như là một chỗ vực sâu không đáy, lại giống là viễn cổ sát thần chiến trường.

Một cổ không nói ra được khí tức ở chỗ này mãnh liệt.

“Đây là nơi nào? Tinh thần của ta làm sao lại xuất hiện ở đây? Ta vừa mới một mực tại nơi này cảm ngộ thiên thư?”

Dương Phóng sắc mặt giật mình, ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Bỗng nhiên!

Sắc mặt hắn ngưng tụ, chú ý tới phía trước màu xám trắng dày mây bên trong, để lộ ra ẩn ẩn huyết quang, máu tươi chói mắt, cho dù là nặng nề mây đen đều không che nổi.

Hắn mày nhăn lại, trở nên dị thường cảnh giác, hướng về phía trước đi đến.

Rất nhanh, hấn lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ gặp tại hấn phía trước nhất, xuất hiện một chỗ to lớn huyết trì, trong hồ tràn đầy chói mắt huyết thủy, sáng rực lấp lánh, giống như là mới từ trong cơ thể con người chảy ra tới.

Huyết trì bên trong, một kẻ thân thể khô gầy lão nhân nằm ở bên trong, phiêu phù ở huyết trì phía trên.

Hấn nhục thân bất hủ, mặc một bộ kim hoàng sắc chiến giáp, cả người trên người có loại không nói ra được cổ lão cùng mục nát khí tức, thật giống như tồn thế không biết bao nhiêu năm.

“Một cỗ thi thể. . làm sao lại, đây rốt cuộc là địa phương nào?”

Dương Phóng thì thào, cẩn thận lấy ngấm nhìn trong Huyết Trì cỗ thi thể kia.

Lại tại lúc này!

Vô cùng kinh khủng một màn phát sinh, để hấn toàn thân trên dưới lông tơ trong nháy mắt đứng thẳng đứng lên.

Chỉ thấy máu trong ao khô gầy lão nhân, giờ khắc này thể mà chậm rãi mở ra hai mắt, toàn bộ thế giới màu xám đều đều trong lúc đó làm lặn lên, như là nhận lấy một cỗ vô hình lực lượng ảnh hưởng.

Thật giống như có một mảnh to lớn tấm màn đen từ trên cao bên trong chậm rãi che qua, phát ra âm âm thanh âm, toàn bộ thế giới đều trong nháy mắt hắc ám xuống dưới.

Giữa thiên địa chỉ còn lại có Dương Phóng cùng cái kia

quỷ dị lão nhân.

Một sát na, Dương Phóng toàn thân trên dưới lông tơ tất cả đều bắt đầu dựng ngược lên, trong lòng kinh dị, đồng tử đột nhiên co lại, thân thể cấp tốc lùi ra ngoài, nhưng lại rất nhanh phát hiện càng thêm kinh hãi sự tình.

Đó chính là hấn thân thể động đậy không được nữa, tựa như nhận lấy một cỗ lực lượng thần bí khổng lồ.

Vừa đúng lúc này.

Đối phương một đôi ánh mắt rất cực triết để mở ra, tinh hồng u lãnh, thâm thúy vô tận, tựa như hai mảnh hồ nước màu đỏ ngòm, lại hình như kết nối hướng về phía không đáy U Minh.

Tại đôi mắt này phía dưới, Dương Phóng lại lập tức sinh ra thân thể trong suốt cảm giác, thể nội tôn này đạo khu cũng giống như cảm nhận được nguy hiểm, tại rất nhỏ động đậy, hóa thành một cỗ vô hình khí lưu hướng về trong suốt bằng dững mãnh lao tới.

“Vô số năm, lại có người thứ hai xâm nhập đến nơi này sao? Người không phải Thánh Giả, tư chất cũng không tệ lắm, thế mà có thể cảm ngộ ta lưu lại thiên thư. . . hả? Lại là một cái luyện giả làm thật người sao?”

Vị kia khô gầy lão nhân phát ra từng đợt tang thương cổ lão thanh âm, một đôi huyết sắc ánh mắt sâu kín nhìn xem Dương Phóng, nâng lên một cây ngón tay liền muốn điểm nhẹ xuống dưới.

Dương Phóng đồng tử trong nháy mắt co rút lại thành một đạo đường dọc.

Nhưng ngay tại đối phương sắp điểm xuống đi trong nháy mắt, chợt lần nữa dừng lại, trong miệng tiếp tục

phát ra cổ lão tang thương thanh âm, nói: “Thôi, luyện giả làm thật cũng coi là bản lĩnh của mình, có thể đến đó địa, chung quy là duyên phận.”

Xùy!

Hắn ngón tay tại hư không huy động, một mặt quỷ dị phù văn nổi lên, cấp tốc ngưng thực, biến thành một mặt lớn chừng bàn tay màu đen ngọc bội.

“Nếu là có hướng một ngày thật có thể luyện giả làm thật, bằng này ngọc bội, có thể tới tìm ta!”

Phốc!

Ngọc bội bay ra, tự động rơi vào Dương Phóng trong tay.

Sau một khắc, Dương Phóng tinh thần trực tiếp bay ngược mà ra, như là lâm vào không đáy vòng xoáy bên trong, kịch liệt xoay tròn, đảo mắt lần nữa trở lại thân thể của mình.

Vừa mới quay lại, hắn liền từng ngum từng ngum thở hổn hển, phổi hồng hộc rung động, như đồng hóa vì rách rưới ổng bễ, sắc mặt trắng bệch, vô cùng hồi hộp.

Ở trong tay của hắn thành linh thật xuất hiện một mặt màu đen cổ lão ngọc bội.

Vừa mới kinh lịch, đơn giản để hắn không dám tin.

Vừa nhìn thấy Dương Phóng tỉnh lại, Ma Quân cùng hắc sắc ma ảnh vội vàng nhanh chóng nhìn lại.

“Dương Phóng, thế nào, người cảm ngộ nhiều ít?”

“Khí tức của người rất loạn, nín hơi ngưng thần, không

nên suy nghĩ nhiều!”

Hai người cấp tốc mở miệng.

Dương Phóng thở sâu, trực tiếp vận chuyển huyền công, bắt đầu ném thủ bình phục lại đi nội tâm của mình ba động, qua đi tới hồi lâu, mới rốt cục chậm rãi khôi phục.

Giờ phút này, tại trong đầu của hắn lít nha lít nhít, sớm đã tràn đầy vô tận tin tức.

Chín thành mệnh sách!

Chín thành đạo thư!

Chỉ kém cuối cùng một thành, chính là triệt để viên mãn!

Nhưng đây không phải chân chính để tâm hắn loạn, tâm loạn chính là vị kia khô gầy lời nói của ông lão.

Luyện giả làm thật!

Hắn nói mình là ” lại một cái luyện giả làm thật người ” ?

“Cái gì là luyện giả làm thật? Chẳng lẽ ta thật là giả?”

Dương Phóng thì thào, trong đầu vô cùng hỗn loạn, có loại tiền đồ mênh mông, một mảnh không biết cảm giác.

Mình cho tới nay cố gắng cũng là vì cái gì?

Mình khổ khổ giãy dụa lại là vì cái gì?

Cho tới nay, hắn đều coi Thánh Giả là thành mình địch nhân lớn nhất, hết thầy làm cũng là vì thoát khỏi Thánh Giả cuối cùng thanh toán.

Nhưng bây giờ nói với mình, mình là giả?

Loại cảm giác này để quanh người hấn băng hàn, não hải hỗn độn, có loại ngựa mặt lên trời thét dài cảm giác.

“Dương Phóng, Dương Phóng người đang nói cái gì?”

Ma Quân mở miệng quát hỏi, cảm thấy được Dương Phóng trạng thái không thích hợp.

“Dương đạo huynh đệ, người đến cùng kinh lịch cái gì?”

Hắc sắc ma ảnh cũng ngưng âm thanh mở miệng, nói: “Chẳng lẽ tại cảm ngộ trên đường, người nhận lấy tâm linh tổn thương?”

Dương Phóng lộ ra mỉm cười, nhẹ nhàng lắc đầu, từ dưới đất vươn người đứng dậy, nói: “Tâm linh tổn thương? Ta còn không có yếu ớt như vậy, ta chỉ là đột nhiên phát hiện một cái làm ta tuyệt vọng mà đáng sợ sự tình? Luyện giả làm thật, có người nói ta là đang luyện giả làm thật, đây có phải hay không là đang ám chỉ ta, ta thật hay giả?”

“Cái gì?”

Ma Quân cùng hắc sắc ma ảnh đều là giật nảy cả mình.

Có người cho Dương Phóng truyền âm rồi?

Chuyện khi nào?

Bọn hấn làm sao không biết?

Nhưng rất nhanh hắc sắc ma ảnh sắc mặt trầm xuống, vô cùng ngưng trọng nhìn chăm chú lên Dương Phóng, nói: “Dương Đạo, nếu như điểm ấy ngăn trở liền có thể phá tan người, người liền không xứng cùng ta đứng tại

mặt trận thống nhất, không quản là thật cũng tốt, giả cũng tốt, người kia vậy mà nói người 【 luyện giả trở thành sự thật 】 , cái này nói rõ, người sớm muộn cũng có một ngày triệt để là thật, nếu như người ngay cả điểm này dũng khí đều không có, liền không cần tìm thánh nhân, ở chỗ này tự phong mà chết, mới là người cuối cùng kết cục!”

Hắn ngữ khí lạnh lùng, vươn người đứng dậy, trên thân khí tức phun trào, có một loại vô cùng cao thâm cảm giác.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống, trong nháy mắt lời từ hắn bên trong nghe được hắn ý tứ, trong con người thần quang bắn ra.

Không tệ!

Luyện giả làm thật. . luyện giả làm thật...

Vị kia lão giả thần bí ngẫm thừa nhận mình có thể làm được luyện giả làm thật, cái này nói rõ mình sớm muộn cũng có một ngày sẽ triệt để trở thành thật.

Hắn ngẩng đầu lên, hướng về không trung Lam Tinh nhìn lại, con người lần nữa khôi phục thâm thúy cùng vô tận, giống như là một vị tuyệt đại Thánh Giả, khí thế vô song.

“Từ nơi sâu xa, không quản bản thể của ta là ai, từ đó về sau, người là người, ta là ta, hai chúng ta không thể làm chung, một ngày nào đó, ta muốn nặng chế Lam Tinh, để hết thủy quay lại 0 điểm.”

Trong miệng hắn tự nói, như cùng ở tại phát ra hồng nguyên.

Răng rắc răng rắc!

Đàn tế cổ kính phía trên, một sát na hiện ra mấy chục
đạo thô to tia chớp màu đỏ ngòm, hướng về bốn
phương tám hướng rơi đi, mỗi một đạo tia chớp màu đỏ
ngòm đều tề thiên liệt địa, cái thế vô song.

Thật giống như lời của hấn xúc động một loại nào đó
trong lúc vô hình cấm kỵ, rước lấy thiên địa rung chuyển!

...

Chương 481 : Thuận lợi thoát khốn! Một tay trấn áp!

Toàn bộ đàn tế cổ kính phía trên, trong lúc nhất thời lôi điện đan xen, khí tức phun trào, rầm rầm rầm rầm rung động.

Trong cao không một mảnh rung chuyển.

Ma Quân cùng hắc sắc ma ảnh đều là thâm kinh hãi, toàn bộ tinh thần đề phòng, nhìn về phía không trung.

Phiến khu vực này đến cùng là cái gì chỗ?

Dương Phóng lời nói rơi ra, vậy mà có thể dẫn phát như vậy động tĩnh khổng lồ.

Qua đi tới hồi lâu, cái này đầy trời thiểm điện mới bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Hết thảy bình tĩnh trở lại.

Dương Phóng cuối cùng nhìn thoáng qua trước mắt hai mặt bia đá.

Thượng cổ mệnh sách cùng thượng cổ thánh thư, cái này hai quyển tuyệt học hẳn đều chỉ đạt được chín thành, chỉ kém cuối cùng một thành liền có thể viên mãn.

Đáng tiếc lại bị cái kia lão giả thần bí một ngón tay điểm ra.

Dương Phóng nhìn về phía ngọc bội trong tay, lộ ra ngưng trọng.

Toàn bộ ngọc bội phía trên hoa văn phức tạp, đen nhánh một mảnh, cầm trong tay, có loại khó tả âm lãnh lực lượng, tựa như bên trong có loại sát khí đang cuộn trào mãnh liệt.

“Ngọc bội kia có chút cổ quái.”

Trong miệng hắn tự nói.

“Dương Đạo, ta có thể nhìn xem người kia mặt ngọc bội sao?”

Hắc sắc ma ảnh Quân Thiên bỗng nhiên sắc mặt cấp tốc biến ảo, tràn ngập kinh nghi, tựa hồ nhìn thấy cái gì không thể tưởng tượng nổi sự tình đồng dạng.

Dương Phóng nhướng mày, đem ngọc bội giao cho đối phương.

Quân Thiên tiếp nhận ngọc bội, lúc này bắt đầu xem xét tỉ mỉ, càng xem càng là giật mình, càng xem càng là không thể tin.

“Táng vương ngọc bội, táng vương ngọc bội...”

Hắn thì thào nói.

“Cái gì? Táng vương ngọc bội?”

Ma Quân cũng giật nảy cả mình, nhìn về phía Quân Thiên, sau đó cấp tốc nhìn về phía ngọc bội.

“Cái gì táng vương ngọc bội? Các người đang nói cái gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Hắc sắc ma ảnh sắc mặt rung động, ngẩng đầu lên, nhìn

về phía Dương Phóng, nói: “Táng vương, chính là vô tận táng thổ chủ nhân, là một vị công phu thâm hậu tạo hóa, sớm đã đạt tới thâm bất khả trắc cảnh giới cường giả, qua nhiều năm như vậy, Thánh Giả sở dĩ khó mà diệt trừ táng thổ, cũng là bởi vì có táng vương tồn tại, mặt này ngọc bội nhất định là táng Vương sở tặng, vô số năm trước, ta đã từng may mắn gặp một lần.”

“Ồ?”

Dương Phóng ánh mắt ngạc nhiên.

Hắn là vừa mới thấy vị kia lão giả thần bí chính là trong truyền thuyết táng vương.

Thực lực thật đáng sợ!

Đề tay lên ngực nghe thấy, vừa mới đối mặt với đối phương thời điểm, hắn ngay cả một tia năng lực chống đỡ đều không có, nếu không phải đối phương thời khắc máu chốt đột nhiên thu tay lại, chỉ sợ mình khó thoát khỏi cái chết.

Đây chính là táng vương!

“Cùng Thánh Giả so ra, táng vương thực lực như thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta không biết, ta chưa bao giờ thấy qua cả hai xuất thủ.”

Hắc sắc ma ảnh khó mà bình tĩnh.

“Ta ngược lại thật ra gặp qua bọn hắn xuất thủ, cho ta cảm giác, đều là thâm bất khả trắc, táng vương thực lực hơn phân nửa cũng là đạo quả cấp bậc.”

Ma Quân trầm thấp mở miệng.

Đạo quả cấp bậc!

Vô cùng đơn giản bốn chữ, lại như là một cái cự đại lạch trời, nằm ngang ở trước mắt mọi người.

Đừng nói là đạo quả cảnh giới, liền xem như nửa bước đạo quả, ba người bọn họ cũng muốn liên thủ đi chiến, mà lại không chiếm được chỗ tốt gì.

Trong ba người, chỉ có Dương Phóng mới cuối cùng khả năng đạt tới nửa bước đạo quả cảnh.

Nhưng là điều kiện tiên quyết là, hắn nhất định phải đem thể nội đạo quả tinh hoa toàn bộ dung hợp.

Nhưng bây giờ dung hợp đạo quả tinh hoa sự tình, lại tuyệt không thuận lợi.

Trải qua thời gian dài, cơ hồ không có chút nào tiến triển.

Trong lòng của hắn mãnh liệt, cảm nhận được cường đại áp lực, quyết định lần nữa sau khi trở về, nhất định phải triệt để biết rõ ràng đạo này quả tinh hoa sự tình.

Dù sao hiện tại có mệnh sách cùng thánh thư, hắn công phạt thủ đoạn lại lại so với trước đó mạnh hơn rất nhiều, không tin Ma Quân không nói thật.

“Chúng ta đi thôi.”

Dương Phóng mở miệng, từ Quân Thiên nơi đó tiếp nhận màu đen ngọc bội.

Bên người hai người đều là nặng nề gật đầu.

Bất quá lần này đi ra về sau, bọn hắn cũng không dám lại dọc theo đường về quay trở về.

Lai lịch hung hiểm khó lường, xuất hiện loại kia quỷ dị sương mù xám, tự động thôn phệ hết thảy, lấy bọn hắn loại thực lực này rất khó lại đi tới gần.

Mà lại đi tới thời điểm, thứ nguyên không gian quá nhiều, bọn hắn đã căn bản tìm không thấy lai lịch, tùy tiện đi trở về đi, sẽ chỉ mê đến càng xa.

Dương Phóng ba người rất nhanh xuất hiện lần nữa tại to lớn thành trì phía trước, ánh mắt hướng về nơi xa nhìn lại, lông mày chăm chú nhăn lại.

Cho dù không theo đường cũ trở về, bọn hắn muốn từ nơi này cách đi, cũng là dị thường khó khăn sự tình.

“Hai vị, làm như thế nào mới có thể từ nơi này rời đi, không biết nhưng có biện pháp?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Ma Quân cùng Hắc sắc ma ảnh hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

“Có lẽ có thể tìm được táng thổ bên trong táng thi hỏi một chút, người có táng Vương sở tặng ngọc bội, bình thường táng thi chắc chắn sẽ bán người một bộ mặt.”

Hắc sắc ma ảnh nói.

“Táng thi?”

Dương Phóng trong nháy mắt hiểu được.

Đây chính là trải qua thời gian dài táng tại vô tận táng

thổ thi thể, bởi vì thời gian đã lâu, không biết đặc thù, sớm đã trở thành thi yêu.

“Đi!”

Dương Phóng mở miệng, dẫn đầu hướng về nơi xa tiến đến.

Bên người hai người lập tức theo sát phía sau.

Muốn tìm kiếm táng thi cũng không rất khó khăn, một đường lúc đi qua, rất nhanh bọn hắn liền được chôn cất thi chủ động để mắt tới.

Lộ ra một chỗ phế tích thời điểm, một chỗ to lớn huyết sắc phần mộ vô thanh vô tức ở giữa nổi lên, lập tức ngăn cản bọn hắn đường đi, cực kỳ to lớn, phía trên tinh hồng một mảnh, giống như là bị huyết thủy đổ vào, âm trầm quỷ dị, phía trước nhất đứng vững một khối không có chữ mộ bia.

Có loại quái dị không nói ra được cảm giác.

Không chỉ có như thế.

Tại bọn hắn thân thể bốn phương tám hướng càng là liên tục xuất hiện bảy tám tòa nặng nề quan tài, vàng bạc đồng sắt các loại nhan sắc tất cả đều có, tràn ngập từng đợt băng lãnh khí tức.

Ma Quân cùng hắc sắc ma ảnh ánh mắt lạnh lẽo, lập tức nhìn sang.

Dương Phóng nhẹ hút khẩu khí, nhìn về phía phía trước nhất toà kia huyết sắc phần mộ, nói: “Vị tiền bối này, chúng ta cũng vô ác ý, chúng ta chỉ muốn rời đi nơi này, mong rằng tiền bối tạo thuận lợi, đúng, tại hạ có táng vương ngọc bội, tiền bối mời xem.”

Hắn cầm trong tay màu đen ngọc bội ra hiệu một chút.

Toà kia huyết sắc phần mộ mặt ngoài lập tức trở nên một trận hỗn loạn.

Nguyên bản không có chữ trên bia mộ đều trong nháy mắt biến ảo, nổi lên một kẻ thân thể già nua, làn da khô quắt, như là cương thi đồng dạng lão nhân.

Hắn đứng ở mộ bia bên trong, không nói một lời, trực tiếp vô cùng cung kính hướng về Dương Phóng bày xuống dưới.

Không chỉ có như thế.

Bên người vàng bạc đồng sắt chờ quan tài cũng tất cả đều là xuất hiện xao động, nắp quan tài mở ra, một bộ lại một bộ táng thi từ bên trong chui ra, mặc vô cùng cổ lão quần áo, đồng dạng đồng loạt hướng về Dương Phóng quỳ xuống.

Quý dị một màn, khiến cho Dương Phóng ba người trong lòng trong nháy mắt thềm run.

Táng vương thanh danh quả nhiên dùng tốt!

“Tiền bối nhanh chóng xin đứng lên, ta muốn hỏi một chút, đi ra con đường ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Phía trước nhất khô quắt lão nhân, vẫn không có đứng dậy, cung kính quỳ ở nơi đó, nâng lên một cây mọc đầy màu đen móng tay ngón tay, trực tiếp hướng về phải hậu phương xa xa chỉ đi.

Dương Phóng ánh mắt lập tức quét tới, lộ ra hồ nghi,

nói: “Tiền bối có thể nói cụ thể một chút?”

Vị kia khô quát lão nhân nhẹ nhàng gạt đầu, bàn tay vạch một cái, một dải hào quang nổi lên, trực tiếp diễn hóa thành một tấm bản đồ, phía trên tia sáng lưu chuyển, tự động tạo thành một chỗ con đường, vô cùng rõ ràng triển lộ ra rời đi cụ thể lộ tuyến.

Dương Phóng ba người con mắt chăm chú nhìn chằm chằm địa đồ, cấp tốc đem này tấm lộ tuyến khắc ở trong đầu.

“Đa tạ tiền bối chỉ điểm.”

Dương Phóng mở miệng, sau đó bắt đầu khởi hành, hướng về nơi xa rời đi.

Bên người hai người cấp tốc đi theo.

Vị kia khô quát y nguyên không nhúc nhích, bái tại nơi đó.

Qua đi tới hồi lâu, hấn mới chậm rãi mơ hồ, biến mất không thấy gì nữa, nguyên bản quỳ rạp xuống đất cái khác tắng thi cũng hết thầy quay trở về tới quan tài bên trong.

Nơi xa.

Dương Phóng trong lòng cấp tốc mãnh liệt, lần nữa chăm chú nhìn ngọc bội trong tay.

Ngọc bội kia tác dụng quả nhiên đủ mạnh.

Nếu là có hướng một ngày, dựa vào cái này mai ngọc bội, không biết có thể hay không điều động tắng thổ tắng thi tương trợ mình?

Nếu như một ngày nào đó, Thánh Giả thanh toán tiền đến, nhóm người mình thật sống không nổi nữa, có lẽ cái này vô tận táng thổ chính là bọn hấn cuối cùng chỗ ẩn thân.

Xoát xoát xoát!

Lưu quang lấp lóe, dọc theo đường, bọn hấn gặp được vô số quan tài.

Nhìn một cái vô tận huyết sắc đại địa, giống như là một mảnh quỷ dị Tu La Thế Giới, thường cách một đoạn khoảng cách đều có thể nhìn thấy khắp nơi cực đại quan tài, hoặc là nằm ngang ở không trung, hoặc là nằm ngang ở trên núi, còn có từng cỗ kinh khủng già thi như là dã man hoang thú tại phiến khu vực này hành tẩu.

Bất quá đều không ngoại lệ, nhưng phàm là nhìn thấy Dương Phóng trong tay lệnh bài màu đen về sau, tất cả đều trước tiên khom người ngã vào, không nhúc nhích, tựa như nhìn thấy cái gì đáng sợ vương giả đồng dạng.

Cứ như vậy, bọn hấn một đường chỗ qua, thông suốt.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Bỗng nhiên, tại tiền phương của bọn hấn xuất hiện một chỗ vô cùng dòng sông to lớn, âm trầm một mảnh, đen nghịt, chừng vài trăm mét rộng bao nhiêu, hướng về nơi xa chảy xuôi, thông hướng vô tận không biết chỗ.

“Âm hà, đầu này âm hà nổi thẳng chón hỗn độn chỗ táng suối, thuận con sông này, chúng ta liền có thể triệt để đi ra.”

Dương Phóng mở miệng.

“Trên sông có người đưa đò, từ chỗ của hấn có thể rời

đi!”

Hắc sắc ma ảnh ánh mắt ngưng tụ, chỉ hướng nơi xa.

Dương Phóng cùng Ma Quân lập tức nhìn sang.

Chỉ gặp âm trầm băng lãnh hỗn độn trên sông, một bên nhô lên bên bờ, một cái tổn hại thuyền nhỏ lẳng lẳng địa nằm ngang ở nơi này, phía trên ngòi ngay thẳng một cái khuôn mặt tiều tụy, mang theo mũ rộng vành lão giả, đưa lưng về phía ba người, bên người đặt vào một chiếc xanh mơn mớn đèn đuốc, yếu ớt lấp lóe, khí tức yêu dị.

Từ xa nhìn lại, có một loại quái dị không nói ra được cảm giác.

Ba người lập tức lên đường dám nhìn sang.

“Ha ha ha, lại khách tới người.”

Lão giả kia phát ra khàn khàn tiếng cười, còng xuống thân thể chậm rãi chuyển động, một đôi con mắt màu xanh lục hướng về Dương Phóng ba người nhìn lại, cười nói: “Ba vị quý khách, mỗi người thu lấy năm trăm năm thọ nguyên.”

“Năm trăm năm thọ nguyên?”

Dương Phóng mày nhăn lại.

Cái này so với lúc trước tại táng suối bên trên gặp phải cái kia người đưa đồ còn muốn không hợp thói thường.

Lúc ấy đối phương cũng chỉ là thu lấy bọn hắn hai trăm năm thọ nguyên.

“Tiền bối, ta có táng vương lệnh bài.”

Dương Phóng không chút khách khí, lập tức cầm trong tay lệnh bài màu đen lần nữa lấy ra ngoài, ra hiệu cho vị lão giả kia quan sát.

Lão giả đột nhiên tiểu dung biến mất, nghiêm nghị động dung, vội vàng thân thể cung kính ngã vào trên mặt đất, run lẩy bẩy, không nhúc nhích, như là gặp cái gì vô thường khắc tinh đồng dạng.

“Tiền bối, còn xin đứng dậy, đưa chúng ta ra ngoài đi.”

Dương Phóng mở miệng.

“Là, là.”

Vị lão giả kia thanh âm cung kính, thành thành thật thật đứng dậy, lại là cúi đầu xuống, cũng không dám nhìn một chút kia mặt lệnh bài màu đen, trực tiếp nhẹ nhàng dao lên thuyền mái chèo.

Dương Phóng lộ ra mỉm cười, lần nữa nhìn về phía trong tay lệnh bài.

Trương này lệnh bài quả nhiên là dùng tốt...

Từng mảnh từng mảnh màu đen bọt nước không ngừng lật lên, tổn hại thuyền nhỏ yếu ớt tiến lên, có loại tại thời không bọt nước bên trong hành tẩu cảm giác...

Bỗng nhiên, Dương Phóng ba người nhướng mày, cùng nhau nhìn về phía phía trước nhất.

Chỉ gặp rộng lớn dòng sông màu đen bên trong.

Phía trước nhất khu vực, một chữ lái tới từng tòa nặng nề to lớn chiến thuyền, đen nhánh âm trầm, cao dựng thẳng buồm, mang theo một loại cường đại áp bách khí tức, hướng về bên này lái tới.

Tại cầm đầu chiến thuyền phía trên, càng là không ngừng truyền đến từng đợt rầm rầm chói tai xiềng xích âm thanh.

Thô to cột buồm bên trên, bảy tám đạo bóng người bị sợi xích màu đen một mực trói ở nơi đó, tại gian nan giãy dụa.

Mỗi một lần giãy dụa, xiềng xích đều sẽ phát sinh từng đợt chói tai thanh âm.

“Âm Tuyền, kia là Âm Tuyền!”

Ma Quân ánh mắt ngưng tụ, lập tức chú ý tới trong đó một thân ảnh.

Đạo nhân ảnh kia bị trùng điệp xiềng xích xuyên thấu, một thân quần áo rách nát, khuôn mặt tiều tụy, phát ra rên thảm, rõ ràng chính là trước đó trốn vào vô tận táng thổ bên trong Âm Tuyền.

“Thật là hấn!”

Dương Phóng cũng nhìn sang, lộ ra giật mình.

Đây là một đám táng thi?

Âm Tuyền thế mà bị bọn này táng thi bắt lại.

“Kia là táng vương tuần tra hộ vệ, hấn khẳng định là chọc giận tới một chút cấm địa, lúc này mới bị tuần tra hộ vệ cầm xuống.”

Đưa đồ lão nhân rung động nguy mở miệng.

“Nhanh ngang nhiên xông qua!”

Dương Phóng nói.

“Vâng, đại nhân!”

Lão nhân kia không dám vi phạm, vội vàng lay động thuyền mái chèo, hướng về kia chiếc to lớn chiến thuyền tiếp cận quá khứ.

Theo bọn hắn chậm rãi tiếp cận, chiến thuyền màu đen bên trên lập tức quét tới từng đao băng lãnh mà đáng sợ ánh mắt, như là vô hình đao Kiếm Nhất dạng, mang đến một cỗ vô hình to lớn áp bách.

“Lữ Thiên lỏng, ngươi có được hay không tốt đưa đồ, làm người người đưa đồ, vậy mà tùy tiện tiếp cận chiến thuyền, muốn muốn chết phải không?”

Cầm đầu trên chiến thuyền trực tiếp truyền đến một đao băng lãnh vô tình thanh âm, truyền vào linh hồn của con người chỗ sâu, khiến người ta toàn bộ linh hồn đều tại rất nhỏ run run, như là phát sinh cộng minh, cho người ta mang đến một loại trời nghiêng đất sứt cảm giác.

Chỉ gặp chiếc chiến thuyền kia phía trên, một cỗ khổng lồ bóng ma trong nháy mắt bao phủ xuống, như là to lớn ma nhạc nổi lên, đáng sợ khí tức đem toàn bộ trên thuyền nhỏ đám người toàn bộ bao trùm.

Một tôn thân thể khô ngô, chừng cao hơn ba mét thiết giáp người, xuất hiện ở đây, ánh mắt băng lãnh, tràn ngập vô tình, lạnh lùng quét về phía đám người.

“Đại nhân, tiểu lão nhân không dám tùy tiện tiếp cận, thật sự là có người lấy ra táng vương lệnh bài, tiểu lão nhân không thể không tuân lệnh làm việc...”

Lão giả kia run run rẩy rẩy, cung kính mở miệng.

“Táng vương lệnh bài?”

Thiết giáp nhân ánh mắt nhú lại, lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức hướng về Dương Phóng ba người quét tới.

“Vị đại nhân này, tại hạ có táng vương lệnh bài, tùy tiện tiếp cận, thật sự là có việc hỏi, mong rằng chớ trách.”

Dương Phóng mở miệng, đem trong tay lệnh bài màu đen đã ra hiệu tới.

Thiết giáp nhân ánh mắt biến đổi, không nói một lời, đã sớm rất cung kính quỳ rạp xuống đất, không nhúc nhích, tựa như biến thành pho tượng đồng dạng.

Không chỉ có là hấn, trên chiến thuyền những người khác cũng toàn bộ như thế, từng cái đồng loạt cấp tốc quỳ xuống, phát ra đều nhịp thanh âm.

Dương Phóng lập tức trong lòng buông lỏng xuống, hướng về bị treo ở cột buồm bên trên Âm Tuyên nhìn lại, nói ra: “Người kia phạm vào tội gì? Vì sao đem nó dán tại chỗ nào?”

Bị một mực vây khốn Âm Tuyên, ánh mắt liếc nhìn, cũng một chút phát hiện Dương Phóng, Ma Quân ba người tung tích, trong lòng giật mình, vội vàng liều lĩnh mở miệng.

“Dương huynh đệ, cứu ta một chút, nhanh cứu ta một chút.”

Hấn kịch liệt giãy dụa, rầm rầm rung động.

“Hồi bẩm đại nhân, người này va chạm cấm địa, cướp bóc Cấm Bảo, mặt tướng lúc này mới có thể bắt được.”

Thiết giáp người trầm thấp mở miệng.

“Ồ? Vậy có thể hay không đem nó buông xuống, hẳn là một người bằng hữu của ta, ta có thể thay hẳn nói xin lỗi, như thế nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

Thiết giáp người hơi do dự, cuối cùng vẫn bàn tay vung lên, bên người mấy người cấp tốc đứng dậy, đem treo ở phía trên Âm Tuyên để xuống.

“Tiền bối, cũng cứu lấy chúng ta đi!”

“Đúng vậy a tiền bối, chúng ta cũng đều là từ Thần Khu đại lục tới.”

“Cầu tiền bối cứu chúng ta một cứu!”

Những người khác nhao nhao mở miệng, một mảnh ồn ào.

Bất quá Dương Phóng lại căn bản thờ ơ.

Những người này cùng hẳn không hề quan hệ, không cần thiết vì thế lần nữa đi đắc tội thiết giáp nhân.

Thiết giáp nhân buông xuống một người, đã là cho hẳn mặt mũi, nếu là được một tấc lại muốn tiến một thước, khó đảm bảo sẽ hoàn toàn ngược lại.

“Đa tạ Dương huynh đệ, đa tạ Dương huynh đệ...”

Âm Tuyên một mặt thảm đạm, khí tức hỗn loạn, vội vàng liêu lĩnh chạy tới, xương tỳ bà bên trong xiềng xích đến nay không bị rút ra, chạy thời điểm, soạt phần phật rung động.

Dương Phóng trong lòng không còn gì để nói.

Cái này Âm Tuyên thế mà hỗn đến loại tình trạng này, thực sự chẳng ra sao cả.

Dù sao cũng là lúc trước bố trí Lam Tinh lục đại hắc thủ một trong!

Cùng Ma Quân, Kiếm Ma so ra, kém không phải một điểm nửa điểm.

“Đa tạ tiền bối thành toàn.”

Dương Phóng lập tức hướng về kia vị thiết giáp người ôm quyền.

Thiết giáp người lập tức cúi đầu xuống, không dám nhìn hướng Dương Phóng, cũng không dám đi xem hướng lệnh bài, như là lệnh bài màu đen trong lòng của hắn là một chỗ không thể mạo phạm cấm kỵ.

Dương Phóng không còn lưu thêm, lập tức để đưa đồ lão giả bắt đầu rời đi.

Lão giả kia lần nữa huy động lên thuyền mái chèo, ào ào rung động, chậm rãi rời đi nơi đây.

Tại trong lúc này, cột buồm bên trên những người khác không ngừng kêu rên cùng cầu xin tha thứ, hi vọng Dương Phóng có thể cứu cứu bọn họ, đáng tiếc Dương Phóng đều chưa từng có nhiều để ý tới.

Qua đi tới hồi lâu.

Boong tàu bên trên thiết giáp nhân mới lần nữa đứng dậy, ánh mắt băng lãnh, bàn tay vung lên, chiến thuyền tiếp tục hướng về phía trước hành tẩu.

...

“Dương huynh đệ, Ma Quân, các người tại sao lại ở chỗ này? Lúc trước bị Thánh Giả truy sát, các người chẳng lẽ đều không có bị trấn áp?”

Âm Tuyên đến nay đều còn tại thở hỗn hển, sắc mặt trắng bệch, không cách nào triệt để khôi phục lại.

“Ta bị trấn áp, chỉ bắt quá lại lần nữa trốn thoát.”

Dương Phóng lắc đầu, “Đến nay Ma Quân, hẳn đúng là bằng vào tự thân bản sự chạy thoát.”

“Khách khí, ta cũng chỉ là trùng hợp mà thôi.”

Ma Quân mở miệng.

“Kia những người khác đâu?”

“Những người khác hiện tại cũng đều không có việc gì, chỉ có người, hơi có chút sự tình.”

Dương Phóng đáng thương nhìn thoáng qua Âm Tuyên.

Nhớ ngày đó Âm Tuyên lần thứ nhất ra sân thời điểm, cũng coi là rất có danh khí người, bức cách kéo căng, làm sao về sau càng ngày càng không tốt.

Thật sự là hoài nghi lúc trước hẳn là thế nào cùng Ma Quân, Kiếm Ma nghĩ hợp tác.

“Tốt a, xem ra chỉ có ta bên này hạ tràng thảm nhất.”

Âm Tuyên cười khổ nói.

“Thôi, quá khứ đã qua, sau khi trở về chúng ta vẫn là ngẫm lại nên như thế nào đối phó Thánh Giả đi, Thánh Giả bên người một lần nữa hội tụ một đám chó săn, nhất

định phải đem bọn hấn đi đầu diệt đi.”

Dương Phóng ngưng giọng nói.

Minh Đế, Âm Tuyên chi chủ đều bị bọn hấn diệt.

Bây giờ còn có Bằng Hoàng, Thủy Tộc lão tổ, Hồn Thiên đại thần bọn người.

Tiếp theo chính là Thánh Giả bên người kia bảy cái vô cùng quái dị gia hỏa ...

Bất quá trước đó, vẫn là câu nói kia, hấn nhất định phải biết rõ ràng đạo quả tinh hoa ảo diệu...

Nghĩ đến nơi đây, Dương Phóng lần nữa nhìn một chút bên cạnh Âm Tuyên cùng Ma Quân.

Hai người này đều là năm đó hắc thủ một trong, trong lòng hơn phân nửa còn ẩn giấu đi một chút cơ mật.

Ánh mắt của hấn thâm thúy, trong đầu một nháy mắt nổi lên vô số ý nghĩ.

Thời gian vượt qua.

Lại qua một đoạn thời gian.

Rốt cục bọn hấn triệt để từ chỗ này âm hà bên trong chạy ra, tiến vào một chỗ càng thêm chật hẹp táng suối bên trong, lại tại táng suối bên trong hành sử hồi lâu, bọn hấn mới hoàn toàn đặt chân đến Hắc Âm âm mai.

“Rốt cục trở về.”

Hắc sắc ma ảnh thở ra một hơi, trở nên ngưng trọng dị thường.

Đoạn đường này thấy, đơn giản như là mộng cảnh.

Ai có thể tưởng tượng, bọn hấn đúng là từ rơi xuống thánh địa đi tới vô tận táng thổ.

“Đi, về trước đi.”

Dương Phóng mở miệng,

Hấn lo lắng trong khoảng thời gian này không tại, Thánh Giả người lại đối chỗ kia cứ điểm xuất thủ.

Đám người lập tức bắt đầu khởi hành, hướng về nơi xa lao đi.

Lấy tốc độ của bọn hấn, cơ hồ rất nhanh cũng đã lần nữa chạy tới trước đó thứ nguyên không gian.

Để Dương Phóng ngăm thờ phào chính là, chỗ này thứ nguyên không gian y nguyên rất là an toàn, cũng không bị Băng Hoàng bọn người phát hiện.

“Ma Quân, Quân Thiên tiên bối, các người đi đầu nghỉ ngơi, Âm Tuyền, người đi theo ta một chuyến.”

Dương Phóng bỗng nhiên mở miệng, đầu tiên là nhìn thoáng qua Ma Quân, sau đó nhìn về phía Âm Tuyền, hướng về nơi xa đi đến.

Ma Quân nhướng mày, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong lòng trong nháy mắt âm trầm xuống.

Âm Tuyền thì không nói một lời, kéo lấy mỗi một thân thể hướng về nơi xa đi đến.

Không bao lâu, bọn hấn đi tới nơi đây một chỗ nơi yên tĩnh.

Dương Phóng bàn tay vung lên, vô số phù văn nổi lên, lít nha lít nhít, ngăn cách bốn phía, trong nháy mắt tạo thành một chỗ lồng giam, đem bọn hắn hai người thân thể tất cả đều bao khóa ở bên trong.

Âm Tuyên sắc mặt kinh ngạc, vội vàng mở miệng:
“Dương huynh đệ, ngươi. . . ngươi muốn làm gì?”

“Âm Tuyên, ngươi bây giờ là muốn chết vẫn là muốn sống?”

Dương Phóng thanh âm chậm chạp, chấp hai tay sau lưng, cả người trên thân lộ ra một cỗ vô song khí cơ, khiến người tâm hồn, như là đột nhiên biến thành cái thể Ma Chủ, làm cho người không dám nhìn thẳng.

“Ngươi. . . có ý tứ gì?”

Âm Tuyên cấp tốc rút lui, sắc mặt giật mình.

“Đừng nghĩ đến đi, tại ta giam cầm trong không gian, ngươi bây giờ còn đi không nổi.”

Dương Phóng thanh âm đạm mạc, không có bất kỳ cái gì tình cảm, một đôi ánh mắt chậm rãi hướng về Âm Tuyên quét tới, tựa như vực sâu không đáy, mở miệng nói ra: “Có quan hệ đạo quả tinh hoa sự tình, ta muốn toàn bộ hiểu rõ.”

“Ta không phải đã nói rồi sao? Đạo quả tinh hoa bị ngươi đoạt được, ta cũng biết không nhiều.”

Âm Tuyên vội vàng mở miệng.

“Thật sao? Có thể ta không tin ngươi nói.”

Dương Phóng thản nhiên nói.

“Không quản người tin hay không, đúng là dạng này!”

Âm Tuyên mở miệng.

“Xem ra người thật là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta có thể cứu người, cũng có thể trấn áp người, cho người cơ hội, người còn không phối hợp, đây chính là chính người chuyện.”

Dương Phóng ngữ khí dần dần lãnh đạm.

Âm Tuyên biến sắc, trong nháy mắt cảm giác được một cỗ vô hình áp lực thật lớn nhanh chóng hướng về thân thể của hắn đánh tới, không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể chấn động, một đầu rộng lớn Thái Cổ thi hà nổi lên, trọc lẳng bành trướng, rầm rầm rung động, khắp nơi đều là thi khí tung hoành.

Bên trong từng cỗ Thần Vương thi thể như là phục sinh, bỗng nhiên mở ra từng đôi băng lãnh đáng sợ con người, sau đó cùng nhau xông ra, tạo thành đại trận, hướng về Dương Phóng phóng đi.

“Dương Phóng, người đừng khinh người quá đáng!”

Âm Tuyên gầm thét.

Nhưng mà, đối mặt hắn Thái Cổ thi hà cùng đông đảo Thần Vương thi thể tạo thành thượng cổ đại trận, Dương Phóng lộ ra một tia chế nhạo, trắng nõn khoan hậu bàn tay trực tiếp dùng sức vỗ.

Một loại lớn vô lượng, lớn vô song, lớn vô biên khí tức trong nháy mắt bộc phát ra.

Hoàn vũ ấn!

Ầm ầm!

Thi hà nỗ tung, mạn thiên phi vũ, trọc lãng cuốn ngược,
thi thể tung hoành.

Âm Tuyên công kích, đã căn bản không chịu nổi một
kích!

...

Chương 482 : Lam Tinh! Đạo vận chi địa!

Một chưởng xuống dưới, tựa như một mảnh nặng nề thương khung hung hăng ép xuống xuống dưới.

Lực lượng kinh khủng, cái thế vô song, không chỉ có đem đầu kia trọc hoàng sắc Thái Cổ thi hà một chưởng vỡ vỡ nát ra. Ngay tiếp theo Âm Tuyên thân thể cũng bị trong nháy mắt vỡ trúng, giữa mặt lên trời phát ra một tiếng phấn nổ rống to, trong khoảnh khắc chia năm xẻ bảy.

Ầm!

Đầy trời huyết nhục bay vung, bản nguyên bị thương.

Bất quá hẳn những này huyết nhục vừa mới nổ tung, liền bắt đầu cấp tốc hướng về ở giữa nhanh chóng tụ hợp.

Dương Phóng lộ ra một tia trào phúng, nói: “Trước mặt ta còn muốn tụ hợp? Làm được sao? Âm Tuyên, thuộc về người thời đại đã qua.”

Ầm ầm!

Âm dương hai đồ nổi lên, tách ra từng mảnh từng mảnh thần bí khó lường âm dương hào quang, bao phủ xuống đi, trực tiếp định trụ Âm Tuyên những này huyết nhục.

Lập tức nguyên bản còn tại kịch liệt nhúc nhích huyết nhục, tựa như trúng Định Thân Thuật, không nhúc nhích, không cách nào lại tiếp tục tụ hợp cùng một chỗ.

Âm Tuyên hồn phách lập tức lộ ra nồng đậm vẻ sợ hãi.

Cái này Dương Phóng hiện tại đã triệt để đã có thành tựu!

Hắn thế mà đã đã cường đại đến loại tình trạng này!

Mình tại mặt của đối phương trước, không có mấy may sức chống cự?

Cái này sao có thể?

“Tha mạng, Dương Phóng, chuyện gì cũng từ từ.”

Vị này từ Thái Cổ Thần Linh thời kì sống sót viễn cổ Đại Năng vội vàng kinh hoàng mở miệng.

“Âm Tuyên, ta hỏi người một lần nữa, chỗ kia đạo quả tinh hoa đến cùng ẩn chứa cái gì cơ mật, nếu như người không nói, chờ đợi người nhưng chính là vĩnh hằng trấn áp.”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt, nói: “Mặc dù bằng vào ta thực lực bây giờ, chưa hẳn có thể triệt để giết chết người, bất quá theo thời gian chuyển dời, ta nhất định sẽ càng ngày càng mạnh, trước tiên đem người trấn áp, chờ đến ta có thể giết người thời điểm, lại đem người giết, đây không phải việc khó gì.”

“Ta không biết, Dương Phóng, ta thật không biết...”

Âm Tuyên vội vàng hoảng sợ mở miệng.

“Còn tại mạnh miệng sao? Vậy người liền vĩnh viễn bị trấn áp đi.”

Dương Phóng biểu lộ đậm mạc, âm dương hai đồ thôi động, một cỗ sức mạnh bí ẩn khó lường trong nháy mắt

mãnh liệt mà ra, trực tiếp xé rách lấy Âm Tuyền một bộ phận huyết nhục, hướng về âm dương hai đồ bên trong dững mãnh lao tới.

Âm Tuyền rõ ràng cảm thấy mình thân thể bị cắt đứt, vĩnh hằng đã mất đi cảm ứng.

“Dương Phóng, không muốn...”

Âm Tuyền kinh hoảng kêu to.

Nhưng mà âm dương hai đồ vẫn còn tiếp tục xé rách, hào quang hùng hực, năng lượng mãnh liệt, đem Âm Tuyền trên thân càng nhiều huyết nhục nhanh chóng kéo vào đến bên trong.

Trơ mắt nhìn xem thân thể của mình một chút xíu biến mất, Âm Tuyền sợ hãi trong lòng bị bỏ vào tối đại hóa.

Hắn có thể cảm giác được Dương Phóng là chăm chú.

Cái này Dương Phóng thật muốn tiêu diệt mình!

Hắn điên rồi phải không!

“Mau dừng lại, ta nói!”

Trong miệng hắn gào thét, mở miệng kêu to.

Ngay tại nở rộ quang mang âm dương hai đồ rốt cục chậm rãi ngừng, không còn tiếp tục xé rách huyết nhục của hắn, quang mang mờ lung, treo ở nơi đó.

Dương Phóng ánh mắt trong nháy mắt hướng về Âm Tuyền nhìn sang, một đôi mắt sắc bén như đao, vững vàng rơi vào Âm Tuyền trên thân.

“Nói đi.”

“Đạo quả của người tinh hoa là từ cái tinh cầu kia có được, người chỉ có lần nữa trở về cái tinh cầu kia, mới có thể đem nó triệt để dung hợp, cái tinh cầu kia mặc dù chúng ta sáu cái hấp thu, nhưng là bên trong đạo vận vẫn còn tồn tại, người tìm tới đạo vận chi địa, trên người đạo quả tinh hoa sẽ lần nữa sinh ra cảm ứng, khi đó, chính là người triệt để dung hợp nó thời điểm.”

Âm Tuyên sắc mặt biến đổi, mở miệng nói ra.

“Đạo vận chi địa?”

Dương Phóng hí mắt lại.

“Đúng vậy, đây là tiểu đạo quả thế giới hạch tâm nhất địa phương, cũng là đạo quả thế giới sở dĩ thành hình căn cơ chỗ.”

Âm Tuyên mở miệng nói ra.

“Vậy cái này đạo vận chi địa ở nơi nào?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Ta không biết, chỉ có thân có đạo quả tinh hoa người mới có thể cảm ứng được, trước đó thời điểm, ta đã từng đau khổ truy tìm, nhưng đều thất bại.”

Âm Tuyên mở miệng.

“Thật sao?”

Dương Phóng như có điều suy nghĩ, lần nữa thật sâu nhìn về phía Âm Tuyên, nói: “Các người một mực tại giấu diếm cái này cơ mật, có phải hay không vì một ngày kia còn muốn cầm xuống ta, đem ta thôn phệ, sau đó lại đi tìm đạo vận chi địa, tiến hành dung hợp?”

“Không có, ta không có nghĩ như vậy.”

Âm Tuyên vội vàng cự tuyệt, sắc mặt kinh hoảng.

Dương Phóng phát ra hừ lạnh, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Mấy tên này quả nhiên một cái so một cái xảo trá!

Chờ xem!

Sớm muộn cũng có một ngày mình hội hợp bọn hắc triệt để tính toán bút trượng này, hiện tại mình còn cần lợi dụng bọn hắc, không phải triệt để lúc trở mặt.

Xoát!

Âm dương hai đồ quang mang lóe lên, đem vừa mới thôn phệ đi xuống Âm Tuyên huyết nhục lần nữa phun ra, sau đó cấp tốc tiêu tán.

Âm Tuyên thân thể lập tức có thể gây dựng lại, sắc mặt trắng bệch, thở hồng hộc, khí tức trên thân rất là hỗn loạn.

“Âm Tuyên, Ma Quân đã đem linh hồn của mình bản nguyên giao ra, hiện tại cũng nên đến phiên ngươi, giao ra đi.”

Dương Phóng chấp hai tay sau lưng, mở miệng nói ra.

Âm Tuyên biến sắc, nói: “Ngươi muốn linh hồn của ta bản nguyên?”

“Đúng vậy, ngươi có nguyện ý hay không cho đâu?”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, lần nữa nhìn về phía

Âm Tuyền, đỉnh đầu chỗ vừa mới biến mất âm dương hai đồ một lần nữa chậm rãi nổi lên, quang mang mông lung, khí tức yêu dị.

Âm Tuyền lập tức tê cả da đầu, trong lòng kịch liệt giãy dụa, tại Dương Phóng bức bách hạ không chỗ che thân, qua đi tới hồi lâu, mới cười khổ một tiếng, vỗ trán một cái, đem bản nguyên linh hồn lấy ra ngoài, giao cho Dương Phóng.

Dương Phóng tiếp nhận đối phương bản nguyên linh hồn, tinh tế dò xét, bình tĩnh nói ra: “Yên tâm, nếu như người đối ta đầy đủ trung thành tuyệt đối, ta chắc chắn sẽ không động tới người, nhưng nếu là hai người mặt ba đao, ý đồ phản bội ta, cũng đừng trách ta triệt để muốn người mệnh!”

Âm Tuyền lập tức hung hăng gật đầu.

“Ừm, người đi đi, tìm một chỗ hảo hảo khôi phục một chút!”

Dương Phóng bình tĩnh mở miệng.

Nguyên bản phong tỏa nơi đây đầy trời phù văn lập tức bắt đầu chậm rãi tiêu tán, quy về hư vô.

Âm Tuyền trong lòng khuất nhục, hướng về Dương Phóng dùng sức ôm quyền, trực tiếp quay người rời đi, hoàn toàn biến mất nơi đây.

Đợi cho đối phương triệt để sau khi đi xa, Dương Phóng mới như có điều suy nghĩ, nghĩ đến một chuyện khác.

Trong lòng của hắn mãnh liệt, thân thể lóe lên, từ nơi này nhẹ nhàng rời đi, sau một khắc, xuất hiện ở mảnh này thứ nguyên không gian một chỗ khác khu vực.

Toàn bộ khu vực bóng người hội tụ, công trình kiến trúc san sát, bị kiến thiết như là một cái cự đại tiểu trấn, khắp nơi đều là thấp bé phòng ốc.

Giờ phút này, một chỗ tương đối rộng rãi trong sân, hội tụ không ít bóng người, ngay tại nơi này nghị luận âm ỉ, đàm luận tình thế trước mắt.

Không hề nghi ngờ, đám người này chính là trước đó Trung Quốc người xuyên việt.

Lấy Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Thạch Tĩnh Nghiêm, Diệp Huyền bốn người cầm đầu.

“Tốt, tốt cực kì, đã nhiều năm như vậy, chúng ta lại nhiều thêm một vị đệ nhị Thiên Thê cao thủ!”

Trình Thiên Dã lộ ra mừng rỡ, đem ánh mắt hướng về Trần Thi Nghiênnhìn sang.

Trần Thi Nghiêncũng là lộ ra tiểu dung, một bộ vất vả cày cấy sau đạt được thu hoạch thỏa mãn bộ dáng, nói: “Ta lần này có thể thuận lợi bước vào đệ nhị Thiên Thê, cũng là may mắn mà có các vị trợ giúp, không có các vị cung cấp tâm đắc của mình cùng tài nguyên, bằng vào ta tư chất chỉ sợ còn cần rất nhiều năm mới có thể đi đến một bước này!”

“Bất kể như thế nào, hiện tại Thi Nghiênnhư đã là chúng ta bên trong cao thủ chân chính một trong.”

Thạch Tĩnh Nghiêm mở miệng cười nói.

Những người khác nhao nhao khen.

“Đội trưởng Thạch, người cũng không cần lại trêu ghẹo ta.”

Trần Thi Nghiêן cười khổ nói ra: “Cùng Trình đội trưởng, Nhâm đội trưởng, còn có Diệp Huyền so sánh, ta chút tu vi ấy thật không tính là gì.”

“Tốt, vẫn là trước trở về chính đề đi.”

Trình Thiên Dã mở miệng, sau đó ngữ khí thở dài, nói: “Đã nhiều năm như vậy, từ lần trước biến cố về sau, chúng ta liền rút cuộc chưa hề quay về qua, cũng may qua nhiều năm như vậy, chúng ta sinh hoạt ở đây, từ đầu đến cuối không có gặp được phiền phức, cũng không biết hiện tại Lam Tinh thế nào, nếu có hướng một ngày, chúng ta tu luyện đến cảnh giới cao thâm, có thể hay không lấy thực lực bản thân trở về Lam Tinh.”

“Ta từng nghe nói, thực lực cao cường võ giả, có xé rách hư không, vượt qua dòng sông thời gian năng lực, có lẽ tới lúc đó, chúng ta thật sự có thể lần nữa trở về Lam Tinh.”

Nhậm Quân nói.

Đám người nhao nhao trong lòng nặng nề.

Mọi người tại đây bên trong, lại có mấy người có thể tu luyện tới loại trình độ kia?

Cho dù thật đạt đến loại trình độ kia, thế nhưng là cha mẹ của bọn hắn, thân nhân, lại còn có thể tiếp tục tái thế sao?

Nguyên lai tưởng rằng lưỡng giới xuyên thẳng qua là cơ duyên lớn lao, nhưng bây giờ bọn hắn bị vây ở giới này đã có hơn mười năm không có trở về.

“Diệp Huyền, vị kia Dương Phóng tiên bối gần nhất vẫn là không có liên lạc qua người sao?”

Trần Thi Nghiên đem một đôi đen nhánh mắt to, nhìn về phía một bên Diệp Huyền.

Dương Phóng, tại trong lòng của bọn hắn hiện tại sớm đã trở thành mê vụ đồng dạng người.

Hắn là người xuyên việt, vẫn là Thần Khư đại lục thổ dân, đã không có người có thể làm cho rõ ràng.

Nhưng không quản như thế nào, tất cả mọi người y nguyên hi vọng hắn là người xuyên việt!

“Không có, từ khi mười mấy năm trước ta gặp qua hắn một lần cuối cùng, đằng sau không còn có gặp qua hắn.”

Diệp Huyền nhẹ nhàng lắc đầu, trong lòng không nói ra được điều gì.

Mười mấy năm qua, hắn như cũ tại Bất Diệt cảnh sơ kỳ bồi hồi, từ đầu đến cuối không cách nào lại lần bước ra một bước.

Cảnh giới này quá mức cao thâm, không còn giống như trước cái khác cảnh giới như thế, lợi dụng trong tay một chút tài nguyên liền có thể tùy tiện đột phá.

Cảnh giới này cần thời gian lắng đọng, càng máu chót chính là, hắn đối với cảnh giới này hiểu rõ ít đến thương cảm, căn bản không có bất luận kẻ nào có thể chỉ điểm hắn.

Hắn đã lắng đọng mấy chục năm, vẫn như cũ không nhìn thấy đột phá hi vọng.

“Dương Phóng, có lẽ hắn hiện tại cũng gặp phải phiền phức.”

Trình Thiên Dã nhẹ giọng thở dài.

Cách đó không xa trong hư không, Dương Phóng thân thể vô thanh vô tức ở giữa xuất hiện ở đây, ánh mắt hướng về đám người xa xa nhìn chăm chú mà đi.

Đối với hắn đến, không có bất kỳ người nào có thể nhìn thấy.

Cường đại tinh thần lực tản ra, tự nhiên mà vậy cho đám người tạo thành một loại tinh thần ảo giác cùng tinh thần bình chướng.

Giờ phút này!

Dương Phóng 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng cùng 【 nhân quả 】 Thần Chủng cơ hồ tại đồng thời vận chuyển, đáy mắt bên trong xuất hiện vô số phù văn cùng chuỗi nhân quả, thần bí khó lường, ý đồ đem mọi người thân thể nhìn thấu.

Đáng tiếc, cho dù tại hắn cái này hai đại Thần Chủng phía dưới, đám người thân thể vẫn không có phản ứng chút nào, thật giống như cùng trước đó một màn đồng dạng.

“Nếu như tất cả mọi người là hình chiếu, như vậy trên người của bọn hắn nhất định sẽ tồn tại sơ hở, giả cuối cùng sẽ là giả, mặc kệ bọn hắn biểu hiện nhiều chân thực, khẳng định có sơ hở.”

Dương Phóng trong lòng ngưng lại, không nguyện ý cứ thế từ bỏ, mà là tiếp tục lấy 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng tiến hành quan trắc.

Theo thời gian chuyển dời.

Dương Phóng trong lòng càng ngày càng là ngưng trọng, mày nhăn lại, trong lòng mãnh liệt.

Đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Vì sao tại hấn 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng cùng 【 nhân quả 】 Thần Chủng phía dưới, những người này thân thể từ đầu đến cuối không có một tia phản ứng.

Chẳng lẽ trước đó mình đoán sai rồi?

Bọn hấn không phải hình chiếu đơn giản như vậy?

Cuối cùng Dương Phóng thổ lộ khẩu khí, thân thể vô thanh vô tức ở giữa rồi đi nơi đây, trong lòng y nguyên không cách nào bình tĩnh.

“Đi trước Lam Tinh, tìm tới Lam Tinh bên trên chỗ kia 【 đạo vận chi địa 】 , đem trên người đạo quả tinh hoa triệt để dung hợp lại nói!”

Dương Phóng trầm nghĩ trong lòng.

Hấn thân thể nhoáng một cái, đã từ chỗ này thứ nguyên không gian rời đi, sau một khắc xuất hiện lần nữa Thần Khư đại lục, vừa mới đi vào Thần Khư đại lục, hấn liền lật bàn tay một cái, đem trước thần kính mảnh vỡ lấy ra ngoài.

Nhìn trước mắt thần kính mảnh vỡ, hấn thân thể lóe lên, trực tiếp chui vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, một cỗ điều hui hoang vu khí tức liên tục không ngừng địa từ trước mắt đập vào mặt đánh tới, nhìn một cái vô tận, khắp nơi đều là cốt thép xi măng, tĩnh mịch không người.

Trên đường phố đậu đầy từng cái vút bỏ ô tô, rỉ sắt pha tạp, hoàn toàn hoang lương.

Tầng tòa cao ngất công trình kiến trúc bề ngoài từ lâu tróc ra, trở nên sặc sỡ, nhan sắc thảm đạm.

Toàn bộ tinh cầu không có một tia sinh mệnh khí tức.

Không chỉ có động vật thực vật, liền ngay cả vi sinh vật đều không có một cái nào.

Tất cả sinh mệnh đều tại năm đó bị hấp thu sạch sẽ.

“Đạo vận chi địa...”

Dương Phóng chau mày, hành tẩu tại phiến khu vực này, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, cuối cùng hấn lần nữa mở ra bảng, một đôi ánh mắt hướng về bảng nhìn sang.

Âm Tuyên nói, chỉ có thân có đạo quả tinh hoa người mới có thể cảm ứng được đạo vận chi địa.

Nhưng bây giờ đạo quả tinh hoa ngay tại trên người hấn, hấn làm sao không cảm ứng được đạo vận chi địa ở đâu?

“Đáng chết...”

Dương Phóng một bên hành tẩu, một bên lợi dụng trước mắt bảng cảm ứng.

Trong bất tri bất giác, hấn lần nữa đi tới đã từng Phương thị chỗ, thân thể xuyên qua Phương thị, tiến vào Phương thị bên ngoài quần sơn trong.

Giờ phút này, hấn lần nữa thấy được trước đó chỗ kia thần bí thanh đồng môn hộ.

Chỉ gặp nguyên bản chăm chú khép kín cửa đồng lớn sớm đã rộng mở, phía trên hai cái chữ to 【vĩnh trấn】

cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

“Cái này thanh đồng cửa xem ra cũng là năm đó Ma Quân, Kiếm Ma bọn hắn lưu lại, cũng không phải là đạo vận chi địa vị trí.”

Dương Phóng tự nói, sau đó bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hướng về nơi xa nhìn ra xa.

Hắn là, tại trong hải dương?

Toàn bộ Lam Tinh chi địa, phần lớn khu vực đều là biển.

Từ xưa đến nay, nhân loại đối Vu Hải dương thăm dò cực kỳ bé nhỏ, ngay cả một phần mười đều không có thăm dò minh bạch, có lẽ bên trong thật ẩn chứa cơ mật.

Nghĩ đến nơi đây, thân thể của hắn trong nháy mắt phóng lên tận trời, hướng về nơi xa lao đi.

Rất nhanh, vô biên vô tận hải dương hiện lên ở hắn trong tầm mắt.

Chỉ bất quá thời khắc này hải dương từ lâu biến sắc, không còn là ngày xưa úy Lam sắc trạch, cũng không có bất luận cái gì sinh cơ, có chỉ là vô tận tĩnh mịch, toàn bộ nước biển hiện ra màu đen nhánh trạch, khắp nơi đều là màu đen bọt biển, như là một mảnh mênh mông nước đọng.

Dương Phóng ở chỗ này phi hành, 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng vận chuyển, cẩn thận ngắm nhìn biển cả mỗi một nơi hẻo lánh.

Nhưng dù vậy, một vòng lục soát xuống tới, lại y nguyên không thu hoạch được gì.

Thời gian dần trôi qua, hắn lần nữa rơi vào trầm tư.

Đúng lúc này, bỗng nhiên, Dương Phóng sinh ra cảm ứng, nhướng mày, hướng về xa xôi hậu phương nhìn lại.

“Có người? Những sinh linh khác?”

Hắn lộ ra sắc mặt khác thường.

Chẳng lẽ là Thánh Giả người?

Xoát!

Thân thể của hắn sát na biến mất, liễm tức hóa ảnh, dung nhập vô tận màu đen trên mặt biển, biến mất không thấy gì nữa, một đôi mắt lại như đồng hóa vì Thiên Mục, hướng về nơi xa nhìn lại, đồng thời hai lỗ tai nghe gió, bắt đầu hướng về nơi xa khuếch tán mà đi.

Chỉ gặp xa xôi lục địa phía trên, liên tục mấy đạo lưu quang từ trên trời giáng xuống, khí tức không yếu, rất nhanh rơi vào khắp nơi cao ngất công trình kiến trúc bên trên.

Ước chừng hơn mười người dáng vẻ.

Người cầm đầu là cái thân thể cao lớn, có đầu đầy mái tóc dài màu đỏ ngòm, thân thể như là Ma thần bóng người, hắn vô cùng thon dài, tư thái mỹ lệ, có thể xưng tử lệ vàng, tràn ngập cường kiện lực bộc phát.

Nhất cử nhất động, bên người đều tràn ngập một cỗ khó tả khí thế.

Ở bên cạnh hắn, thì là một cái có mái tóc dài màu xanh lam, thân thể hơi thấp điểm nam tử trung niên, mặt mũi tràn đầy giống như cười mà không phải cười thần sắc, hướng về bốn phương tám hướng quan sát mà đi.

Mà cách nơi này người không xa, lại là một người mặc Bạch sắc váy áo, thần sắc rất lạnh, mái tóc đen suôn dài như thác nước, điểm quan thiên hạ tuyệt mỹ nữ tử, cả người trên thân lộ ra một loại khó tả băng thoải mái, tựa như là băng thoải mái thế giới chúa tể, một đôi mắt thâm thúy vô ngần, tựa như liên tiếp không đáy băng thoải mái lạnh động.

“Là bọn hần!”

Dương Phóng ánh mắt nhắm lại.

Cái này cảm đầu ba người có hai người khí tức chính mình cũng gặp được. .

Hỗn Thiên đại thần!

Thủy Tộc lão tổ!

Mặc dù năm đó gặp phải đều chỉ là phân thân của bọn hần, nhưng là loại khí tức kia quá nồng nặc, hóa thành xám hần đều nhận ra.

Hai người này đều là không kém.

“Một cô gái khác là ai, cũng có được giống như đã từng quen biết cảm giác, trên người nàng thật là nồng nặc băng sương khí tức, hần là nàng là Băng Hoàng...”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Băng Hoàng, năm đó lục đại hắc thủ một trong, cộng đồng bố trí Lam Tinh người.

Cho tới nay đều thần bí khó lường, chưa hề tại trước người mình từng xuất hiện.

Cùng mình lớn nhất gặp nhau, chính là mình đem muội muội của nàng tiêu diệt.

“Xem ra thật là Băng Hoàng, loại này vô hình chuỗi nhân quả sẽ không gạt người.”

Dương Phóng lời nói trong lòng.

Đám người kia đến Lam Tinh làm gì?

Tùy tiện phía dưới, hắn cũng không có lập tức hiện thân, mà là liếm tức hóa ảnh, tiếp tục quan sát từ đằng xa.

Giờ phút này!

Kia cầm đầu Hỗn Thiên đại thần dẫn đầu hướng về bốn phương tám hướng nhìn sang, lộ ra giống như cười mà không phải cười thần sắc, nói: “Băng Hoàng điện hạ, nơi này chính là các người năm đó vất vả bố trí địa phương? Thật đúng là bí ẩn! Khó trách nhiều năm như vậy không ai có thể tìm tới.”

“Không tệ, viên tinh cầu này rất là cổ quái, cho ta một loại giống như thật không phải thật, như ảo không phải huyền cảm giác, chợt vừa cảm thụ giống như là hư vô, nhưng xem xét tỉ mỉ nhưng lại phát hiện vô cùng chân thực, hai loại hoàn toàn bất đồng cảm giác giao thoa ở cùng nhau, rất là quỷ dị!”

Thủy Tộc lão tổ cũng lộ ra sắc mặt khác thường, cẩn thận ngắm nhìn viên tinh cầu này.

“Loại cảm giác này tại chúng ta năm đó bố trí trước đó liền đã xuất hiện, chính là bởi vì phát hiện viên tinh cầu này quái dị, chúng ta mới quyết định bố trí viên tinh cầu này.”

Băng Hoàng ngữ khí lạnh lùng, mở miệng đáp lại, một

thân váy dài trắng nhẹ nhàng phiêu động.

“Ồ? Tại các người bố trí đã có từ trước?”

Thủy Tộc lão tổ, Hỗn Thiên đại thần đều là rất kinh ngạc.

“Có chút ý tứ, nói như vậy viên tinh cầu này thật đúng là được trời ưu ái.”

Hỗn Thiên đại thần mở miệng, nói: “Việc này không nên chậm trễ, chúng ta vẫn là sớm một chút tìm tới người nói đạo vận chi địa a? Ta ngược lại muốn xem xem có phải thật vậy hay không thần kỳ như vậy?”

“Đạo vận chi địa, vô cùng thần bí, cần dựa vào đạo quả tinh hoa mới có thể cảm ứng, bất quá lần này Thánh Giả cho chúng ta một viên Thánh Nhãn, nương tựa theo viên này Thánh Nhãn, ngược lại là cũng có thể để chúng ta tìm tới nơi đó.”

Băng Hoàng thốt lên, tinh tế như ngọc trong lòng bàn tay nhẹ nhàng lật một cái, xuất hiện một viên ám hắc sắc mắt thạch, chừng lớn chừng bàn tay, cổ phác thần bí, chảy xuôi một loại không biết khí cơ.

Dương Phóng trong lòng ngưng tụ, trong nháy mắt thu liễm toàn thân lỗ chân lông, đem khí tức ép tới thấp hơn.

Không biết có phải hay không là ảo giác, tại viên kia màu đen mắt thạch hiển hiện sát na, hấn cảm giác được thân thể của mình tựa như đột nhiên trong suốt, tựa hồ chỗ ẩn thân đều bị trong nháy mắt bại lộ.

“Viên này con mắt là pháp bảo gì, thế mà so với ta 【Thiên Mục】 Thần Chủng còn cường đại hơn, cổ quái, quả nhiên là cổ quái.”

Dương Phóng trầm nghĩ trong lòng.

Chỉ gặp thời khắc này Bạng Hoàng trực tiếp thôi động lên trong tay viên kia màu đen mắt thạch, từng đạo quái dị màu đen lưu quang trong nháy mắt từ mắt trong đá bay tràn mà ra, lít nha lít nhít, đi vào không trung, trên không trung cấp tốc gây dựng lại, trực tiếp hợp thành từng đạo quái dị phù văn.

Mỗi một cái phù văn đều là hiện ra con mắt hình dạng, nháy nháy, như là chân chính ánh mắt đồng dạng.

Tất cả phù văn quay chung quanh cùng một chỗ, hợp thành một cái cự đại vòng tròn.

Giờ phút này từ chỗ này to lớn vòng tròn bên trong lập tức khuếch tán ra từng mảnh từng mảnh màu đỏ sậm quang trạch, như gợn sóng, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi.

Theo đỏ sậm quang trạch quét sạch, từng mảnh từng mảnh không gian hiện động, hư không gãy diệt, toàn bộ Lam Tinh đều đang nhanh chóng địa vận vẹo, tựa như nhận được cường đại mà không biết ảnh hưởng.

Liền ngay cả nguyên bản Lam Tinh từ trường đều đang nhanh chóng hỗn loạn.

Ẩn tàng bên trong Dương Phóng trong lòng giật mình, chăm chú nhìn trên bầu trời to lớn nguồn suối.

“Bọn hấn thật chẳng lẽ có biện pháp tìm tới đạo vận chi địa?”

Ầm ầm!

To lớn Lam Tinh chi địa trực tiếp vang lên từng mảnh từng mảnh trầm thấp hạo đặng tiếng oanh minh, bốn phương tám hướng tất cả đều bắt đầu kịch liệt run rẩy.

Khắp nơi cốt thép xi măng công trình kiến trúc không ngừng sụp đổ, tứ phía xé rách, xuất hiện từng cái cực đại lỗ hồng, mặt biển nhấc lên vạn trượng gợn sóng, vô tận màu đen thủy triều trên không trung xen lẫn.

Qua đi tới hồi lâu.

Bỗng nhiên từ Lam Tinh ở giữa nhất khu vực bạo phát ra từng mảnh từng mảnh mênh mênh mênh cột sáng, hào quang hùng hực, thần bí khó lường, như là một viên tử sắc trụ trời, quán xuyên vô tận thời không, chấn động vạn cổ tuế nguyệt.

Một loại thương khung biến ảo, thương hải tang điền ảo giác trong nháy mắt tại trước mắt của tất cả mọi người dâng lên.

Ánh sáng vô lượng, vô lượng đạo, vô lượng pháp.

Vô lượng tạo hóa, vô lượng thần vận.

“Đạo vận chi địa!”

Dương Phóng đôi mắt nhíu lại, trong lòng dờn sông lấp biển.

Thế mà thật bị bọn hắn tìm được!

Viên kia ánh mắt quả nhiên lợi hại!

Đây không phải là từ trên thân Thánh Giả hái xuống tới a?

“Tìm được, đi, quá khứ!”

Băng Hoàng ngưng âm thanh mở miệng, lập tức thu màu đen mắt thạch, thân thể hóa thành một đạo băng

sương hàn quang, sát na lướt ngang mà qua, biến mất nơi đây.

Bên người đám người nhao nhao đi theo khởi hành, biến mất trong nháy mắt không thấy.

Trên mặt biển Dương Phóng vô thanh vô tức, y nguyên lầy liềm tức hóa ảnh hình thức, nhanh chóng sau lưng bọn hắn theo đuôi.

Xa xa không trung, tử quang dâng trào, trùng trùng điệp điệp, kéo dài không dứt.

Cho dù là màu đen mắt thạch đã thu hồi, như cũ tại bộc phát trận trận nồng đậm tạo hóa.

“Giống như là tại Trung Quốc cùng dê trắng nước giao giới chi địa. . nơi đó chính là đạo vận chi địa? Chờ một chút, nơi đó là Côn Luân Sơn? !”

Dương Phóng trong lòng chấn động.

Cái gọi là đạo vận chi địa, thế mà tại Côn Luân Sơn?

Trùng hợp vẫn là cái gì?

Cổ đại trong truyền thuyết thần thoại, Côn Luân Sơn từ trước sắc thái nồng nặc nhất, nghĩ không ra đúng là bọn hắn bố trí đạo vận chỗ.

Xoát!

Một đoàn người tốc độ cực nhanh, rất nhanh đã xuất hiện ở một chỗ lồng lộng sơn mạch phía trước nhất.

Mênh mông Côn Luân!

Thông thiên hám địa!

Nồng độ tử quang cuộn cuộn không dứt từ thật sâu
chỗ bộc phát...

...

Chương 483 : Tồi khô lạp hủ!

To lớn sorn mạch nguy nga đứng vững, mệnh môn vô tận, tựa như một đầu thần bí Thương Long phủ phục ở đây, tràn ngập một loại không nói ra được mạnh mẽ cùng mệnh môn.

Từng mảnh từng mảnh nồng đậm tử quang tựa như như hỏa diễm, tại toàn bộ phía trên dãy núi cháy hừng hực, ở giữa khu vực tạo thành một cái quỹ dị vòng xoáy màu tím.

Bên trong tĩnh mịch mệnh môn, vô cùng vô tận, sắc thái mỹ lệ.

Băng Hoàng, Thủy Tộc lão tổ, Hỗn Thiên đại thần bọn người, giờ phút này tất cả đều đứng ở chỗ này thần bí vòng xoáy màu tím trước đó, mặt mỉm cười, hướng về vòng xoáy nhìn lại.

“Tìm được, năm đó bố cục sau hình thành tinh hoa chi địa.”

Băng Hoàng mỉm cười nói.

“Băng Hoàng, các người có mấy người thủ bút thật đúng là lớn, lần này nếu không phải là Thánh Giả lợi dụng tự thân Thánh Nhân trợ giúp chúng ta, sợ là chúng ta vô luận như thế nào đều là rất khó tìm ở đây.”

Một bên Thủy Tộc lão tổ cười nói.

“Đi thôi, đi vào trước xem một chút đi, ta đã không kịp chờ đợi muốn biết chỗ sâu nhất tình huống.”

Hỗn Thiên đại thần cười nói.

Một đám người lần nữa hành động, hướng về trước mắt vòng xoáy màu tím đi tới.

Quang mang lóe lên, đã từ nơi này biến mất không thấy gì nữa.

Tại bọn hắn mới vừa tiến vào, Dương Phóng thân thể vô thanh vô tức ở giữa ở hậu phương hiện lên ra, mày nhăn lại, như có điều suy nghĩ, đánh giá trước mắt vòng xoáy màu tím.

“Đạo vận chi địa, lại thật ở đây...”

Hắn đầu tiên là vận dụng 【 Thiên Mục 】 cùng 【 Phong luật 】 hướng về bên trong lắng nghe mà đi, xác định không có bất kỳ cái gì nguy cơ về sau, lúc này mới hóa thân bóng ma, theo sát lấy cướp đi vào.

Vừa mới đi vào, cũng cảm giác được trước mắt hoàn cảnh hoàn toàn đại biến.

Giống như là đột nhiên tiến vào một chỗ vô tận trong vũ trụ, trước mắt khắp nơi đều là từng khối to lớn tinh cầu, cát vàng bay múa, khí tức đều hiu.

Mỗi một hành tinh đều hiện ra ngảm Hoàng sắc trạch, bên trong không có bất kỳ người nào, cũng không có bất kỳ cái gì sinh linh.

Vô cùng vô tận tinh cầu một mực hướng về nơi xa kéo dài.

Dương Phóng trong lòng lập tức trầm kinh hãi.

Tại sao có thể như vậy?

Lam Tinh đạo vận chi địa, làm sao lại xuất hiện nhiều như vậy tinh cầu?

Ánh mắt của hắn lần nữa hướng về phía trước nhìn lại.

Chỉ gặp bay Hành Chi bên trong Thủy Tộc lão tổ, Hồn Thiên đại thần mấy người cũng tất cả đều lấy làm kinh hãi.

“Băng Hoàng, chỗ này đạo vận chi địa làm sao lại như vậy cổ quái, uẩn dưỡng nhiều như vậy tinh cầu, nếu như các người không có đối viên tinh cầu này ra tay, chẳng phải là nói ngày nghỉ thời gian, bọn chúng đều có thể chuyển hóa làm sinh mệnh tinh cầu?”

Hồn Thiên đại thần thất thanh nói.

“Những tinh cầu này là vừa vận mới tịch diệt, các người nhìn, phía dưới còn có rất nhiều chết héo đại thụ, ghê gớm, phiến khu vực này đơn giản ghê gớm.”

Thủy Tộc lão tổ giật mình nói, một đôi ánh mắt hướng về phía dưới một khỏa tinh cầu nhìn lại.

Chỉ gặp cái tinh cầu kia phía trên, nhan sắc âm đạm, hiện đầy từng cây thô to cây gỗ khô.

Mỗi một gốc cây khô đều có người thất lưng lớn nhỏ, ngoài ra, còn có từng cái động vật hài cốt, đủ loại kiểu dáng, nhìn một cái vô tận.

Ý vị này viên tinh cầu này lúc trước thời điểm tuyệt đối là một viên sinh mệnh tinh cầu!

Băng Hoàng nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Các người sai, những sinh mạng này tinh cầu cũng không phải là chúng ta chế tạo ra, tại năm đó lựa chọn viên tinh cầu này tiến hành bố cục thời điểm, ta liền có thể ẩn ẩn phát giác

được viên tinh cầu này quái dị, chỉ bắt quá ngay lúc đó ta bản thân bị trọng thương, không có thời gian tiến một bước dò xét, mà ta đối với Ma Quân cùng Kiếm Ma đám người cũng không yên lòng, cũng chưa từng đem cái này cơ mật đã nói với bọn hắn, thẳng đến trước đây không lâu, ta mới từ Thánh Giả nơi đó giải được chỗ này tinh cầu chân tướng.”

“Cái gì? Không phải là các người chế tạo?”

“Viên tinh cầu này chẳng lẽ còn ẩn chứa thường nhân không biết cơ mật?”

Thủy Tộc lão tổ, Hỗn Thiên đại thần tất cả đều lấy làm kinh hãi, nhìn về phía Băng Hoàng.

“Đúng thế.”

Băng Hoàng ánh mắt rất là thâm thúy, trong đồng tử tựa như có từng mảnh từng mảnh thanh lãnh băng tuyết đang bay múa, thốt lên nói ra: “Bí mật này chi lớn, không phải người bình thường có khả năng biết đến, các người chỉ cần minh bạch, lần này chúng ta tiến vào đạo vận chi địa, muốn vì Thánh Giả ngắt lấy một loại 【 Cửu Long Thiên Hồn cỏ 】 là được rồi.”

Thủy Tộc lão tổ, Hỗn Thiên đại thần trong lòng đều là cấp tốc mãnh liệt, âm thầm chấn động.

“Băng Hoàng, chúng ta đều là người một nhà, là về sau mới đầu nhập vào Thánh Giả , ẩn lý thuyết chúng ta hẳn là đoàn kết mới là, viên tinh cầu này đến cùng ẩn giấu bí mật gì, người sao không nói cho chúng ta biết?”

Thủy Tộc lão tổ ánh mắt chớp động.

“Không tệ, Băng Hoàng, lấy quan hệ của ta và người, chẳng lẽ còn phải ẩn giấu sao?”

Hỗn Thiên đại thần cũng là ngạc nhiên nói.

Băng Hoàng thanh lãnh hai con người hướng về Hỗn Thiên đại thần, Thủy Tộc lão tổ thần nhiên nhìn một chút, bình thần nói ra: “Không phải ta không thể nói cho các người biết, mà là các người cần phải suy nghĩ kỹ, linh hồn của các người bản nguyên đều tại Thánh Giả trong tay, Thánh Giả cũng đã tiếp cận viên mãn, hẳn chỗ coi là cấm kỵ đồ vật, một khi bị các người chỗ nghe được, các người biết các người là kết cục gì sao? Các người nhân quả cùng hẳn trùng điệp quán quanh, phạm là có bất kỳ không đúng, đều có thể bị hấn trong nháy mắt cảm ứng!”

Thủy Tộc lão tổ, Hỗn Thiên đại thần trong lòng run lên, cấp tốc quay cuồng lên.

“Băng Hoàng, kỳ thật ta cũng chỉ là nói giỡn mà thôi, làm gì như thế thật chứ?”

Hỗn Thiên đại thần cười ha ha vài tiếng.

“Không tệ, loại này cơ mật ta xem chúng ta vẫn là đừng nghe, có thể đi vào chỗ này đạo vận chi địa cũng đã là Thánh Giả đối với chúng ta thiên đại ban ân.”

Thủy Tộc lão tổ cười nói.

Băng Hoàng cười lạnh một tiếng, nhìn hai người một chút, nói: “Đi thôi, cho Thánh Giả hái áp chế thân thể 【Cửu Long Thiên Hồn cỏ】.”

Thân thể của bọn hắn hóa thành lưu quang, tiếp tục hướng về phía trước bay đi.

Sau lưng không xa.

Dương Phóng chăm chú nhíu mày, đem mấy người nói chuyện một năm một mười toàn bộ nghe lọt vào trong tai.

“Mảnh này quái dị khu vực sớm tại bọn hắn bố trí Lam Tinh trước đó liền đã xuất hiện?”

Trong lòng của hắn cấp tốc suy tư, không khỏi lần nữa liên tưởng đến trước đó tại vô tận táng thổ nhìn thấy một màn,

Loạn!

Thực sự quá loạn!

Riêng là dựa vào mình, đã rất khó làm rõ đây hết thủy.

Hắn nhất định phải cầm xuống cái này Bằng Hoàng mới được.

Vô thanh vô tức ở giữa, Dương Phóng thân thể lần nữa theo đuôi quá khứ.

Rốt cục, lại qua không lâu.

Phía trước khí tức mãnh liệt, hoàn cảnh lần nữa hoàn toàn đại biến.

Một chỗ chân chính Sinh Mệnh Cổ Tinh xuất hiện ở phía trước nhất, lẳng lẳng xoay tròn, phía trên tản ra nồng đậm sinh mệnh khí tức, luận quy mô cùng lớn nhỏ, tựa hồ so mặt trăng còn nhỏ hơn tới rất nhiều.

Nhưng là viên tinh cầu này nhưng đến nay còn tại vận chuyển, toàn bộ tinh cầu mặt ngoài tử quang mờ mịt, lớn vô số kỳ hoa dị thảo, còn có các loại tiểu động vật tại vừa đi vừa về chạy, cùng bốn phía hoang vu cùng tĩnh mịch so sánh, đơn giản một cái trên trời một cái dưới

đất.

Dương Phóng trong lòng giật nảy cả mình.

Phiến khu vực này lại có hoàn chỉnh sinh mệnh tinh cầu?

“Tìm được, đạo vận chi địa hạch tâm chỗ!”

Băng Hoàng hai mắt bên trong lộ ra tinh quang, chăm chú nhìn phía trước viên kia sinh mệnh tinh cầu, nói: “Lập tức đi tìm 【 Cửu Long Thiên Hồn cổ 】 !”

“Đi!”

Một đám người cấp tốc hướng về kia hành tinh rơi đi.

Vừa hạ xuống dưới, đám người liền hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, sau đó trong lúc đó cấp tốc tản ra, hướng về từng cái phương hướng khác nhau lao đi.

Dương Phóng cũng là vô thanh vô tức ở giữa rơi vào tinh cầu phía trên.

Vừa hạ xuống dưới, hắn liền hơi nhíu lên lông mày.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, toàn bộ tinh cầu cùng ngoại giới hoàn toàn bất đồng, tự động áp chế hết thủy, tinh thần, nhục thân, pháp tắc tất cả đều bị giảm đi.

Hắn lần nữa mở ra bảng nhìn lại, rất nhanh ánh mắt ngưng tụ.

Chỉ gặp trước mắt bảng giờ phút này ngay tại phát sinh một loại vô hình cải biến, tựa hồ thật cùng trước mắt Sinh Mệnh Cổ Tinh sinh ra phản ứng, từng sợi thần bí khó lường tử quang không ngừng bay tràn mà ra, cùng

hoàn cảnh bốn phía nhanh chóng hòa làm một thể, sau đó lại nhanh chóng hướng về Dương Phóng thể nội chui vào.

Theo từng sợi tử quang lần nữa chui về, hắn có thể cảm giác được rõ ràng nhục thân của mình, hồn phách tại toàn phạm vi tăng cường.

“Là thật, quả nhiên là thật, chỉ có ở vào đạo vận chi địa, ta mới có thể triệt để dung hợp thể nội đạo quả tinh hoa...”

Dương Phóng giờ khắc này chân chính cảm giác được trước mắt bằng tại tiêu tán, tu vi tại tăng cường.

Không chỉ có như thế!

Trước mắt tinh cầu đều tại cùng hắn cộng minh, nổi lên vô số đạo người khác không cách nào nhìn thấy phù văn, đang chậm rãi hướng về thân thể của hắn tan đi.

Thật giống như toàn bộ tinh cầu đều muốn dung nhập trong cơ thể của hắn đồng dạng.

Giờ khắc này, ngay tại nơi đây lục soát 【 Cửu Long Thiên Hồn cổ 】 Băng Hoàng, Thủy Tộc lão tổ, Hỗn Thiên đại thần tất cả đều nương mảy, nháy cảm cảm giác được nơi đây quái dị.

Nhưng rất nhanh bọn hắn không nghĩ nhiều nữa, mà là tiếp tục tìm tòi.

Nơi đây thân là đạo vận chi địa, hết thảy tình huống đều cùng địa phương khác chỗ bất đồng, cho dù có điểm quái dị, cũng là hoàn toàn ở lẽ thường bên trong.

“Không được, ta không thể dạng này lập tức dung hợp, nhất định phải đem Băng Hoàng mấy người bọn hắn cho

cấp tốc giải quyết, nếu không rất có thể tại ta dung hợp thời điểm, gặp được bọn hắc quỷ rầy, đến lúc đó phiền phức liền lớn.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, trong lòng hiện ra một tia sát cơ.

Rất nhanh cấp tốc hành động.

Một phương hướng khác.

Hỗn Thiên đại thần ngay tại dẫn đầu một đợt người, hướng về nơi xa nhanh chóng phi hành.

Sắc mặt của hắn rất lạnh, thân thể rất là khô ngô, đầu đầy hình mái tóc dài màu đỏ, tựa như một tôn Ma Thần, ven đường chỗ qua, trong thân thể khuếch tán một cỗ vô hình ba động, kinh khủng khó lường, đem một chỗ lại một chỗ sinh mệnh chi địa cho đều phá hủy.

Cả người hắn tựa như là di động núi lửa, bất luận cái gì sinh mệnh đều không thể tới gần hắn mấy may, phàm là tới gần thân thể của hắn đều sẽ bị trên người hắn ba động cho cấp tốc chấn vỡ.

“Băng Hoàng cái này tiện nữ nhân, từ khi đầu nhập vào Thánh Giả về sau, ẩn tàng đồ vật là càng ngày càng nhiều, biết sớm như vậy, tại lúc trước ta liền không nên buông tha nàng, tiện nhân này, hiện tại thể mà nắm lên ta tới.”

Hắn ngữ khí lạnh lùng, một bên phi hành, một bên lạnh giọng mở miệng.

“Đại nhân không cần chấp nhặt với nàng, Băng Hoàng hiện tại đã trở thành Thánh Giả tiểu thiếp đồng dạng người, đơn giản là Thánh Giả đồ chơi mà thôi, nói không chừng ngày nào liền sẽ bị Thánh Giả cho từ bỏ, không

giống như là đại nhân ngài, ngài đầu nhập vào Thánh Giả, đạt được trọng dụng, là Thánh Giả chân chính tương tài đắc lực!”

Bên cạnh một vị viễn cổ Đại Năng nói.

“Không tệ, đại nhân tu vi cao thâm, đại nhân mới là chân chính bị Thánh Giả coi trọng xem người!”

“Đúng đấy, Băng Hoàng đáng là gì?”

Bên người người nhao nhao mở miệng.

Hỗn Thiên đại thần phát ra hừ lạnh, con người lạnh lùng như cũ mà đáng sợ.

Lại tại lúc này!

Bỗng nhiên sau lưng truyền đến dị thường ba động, một cỗ khí tức đang bay nhanh đánh tới.

“Ai?”

Hắn đột nhiên trở lại, hướng về sau lưng quét ngang, trong con người băng hàn đến cực điểm.

“Hỗn Thiên, là ta!”

Thủy Tộc lão tổ thân thể đang nhanh chóng bay tới.

“Thủy huynh, người không đi tìm chính người, đến chỗ của ta làm cái gì?”

Hỗn Thiên đại thần ngữ khí lạnh lùng, tinh hồng tóc dài tại sau thắt lưng bay múa, hỏi thăm lên tiếng.

“Hỗn Thiên đạo hữu, người cần gì phải biết rõ còn cố hỏi?”

Thủy Tộc lão tổ nhẹ nhàng lắc đầu, triệt để đi tới, nói: “Hiện tại người ta đều đã đầu nhập vào Thánh Giả, nhưng là Thánh Giả rõ ràng không quá tin tưởng chúng ta, đến mức chuyện trọng yếu như vậy, chỉ có Băng Hoàng mới biết được chân tướng, chỉ sợ cứ thế mãi, người ta hạ tràng không ổn.”

“Ừm? Người dám tư nghị Thánh Giả?”

Hỗn Thiên đại thần bỗng nhiên nhẹ nhàng cười, nói: “Liên không sợ ta đem việc này cáo tri Thánh Giả, sau đó đưa người vĩnh thế trấn áp sao?”

Thủy Tộc lão tổ giống như cười mà không phải cười, nói: “Hỗn Thiên đạo hữu, người ta người sáng mắt không nói tự nhủ, bán ta, đối người mà nói lại có chỗ tốt gì? Lưu lại hạ chính người, chỉ sợ người sớm tối cũng sẽ lưu lạc làm Băng Hoàng trong miệng bữa ăn!”

Hỗn Thiên đại thần tròn mắt hơi híp, bắn ra thần quang, nói: “Người có ý tứ gì?”

“Có ý tứ gì? Cái này còn cần ta nhiều lời sao?”

Thủy Tộc lão tổ cười nhẹ nói: “Bây giờ đại gia đồng thời đầu nhập vào Thánh Giả, chỉ có Băng Hoàng đạt được trọng yếu, người ta đều trở thành biên giới người đồng dạng tồn tại, chỉ sợ sớm muộn cũng có một ngày, chúng ta sẽ triệt để trở thành Băng Hoàng thuộc hạ, thậm chí có khả năng trở thành hần nô lệ, người liên cam tâm đây hết thảy sao?”

Hỗn Thiên đại thần trong ánh mắt hàn quang hiển hiện, cấp tốc biến ảo, bỗng nhiên phát ra hừ lạnh, nói: “Người đến chính là vì cùng ta nói những này? Coi như người nói có đạo lý, thì phải làm thế nào đây? Thánh Giả hiện tại không tin người ta, chỉ tin cái kia tiện nữ nhân, chúng

ta có thể có biện pháp nào?”

Thủy Tộc lão tổ nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Trong thời gian ngắn chúng ta là không có biện pháp gì, bất quá chỉ cần người ta liên thủ, cộng đồng ứng phó, tin tưởng sớm muộn cũng có một ngày sẽ rút ra cơ hội, cứ như vậy, chúng ta cũng không cần lo lắng sẽ bị Băng Hoàng tiêu diệt từng bộ phận, Băng Hoàng nàng này mặt ngoài như là nữ tử yếu đuối, kì thực dã tâm cực lớn, chưa chắc không có đem chúng ta trực tiếp thu phục ý nghĩ!”

Hỗn Thiên đại thần trong đầu cấp tốc mãnh liệt, chậm chạp gật đầu, trầm giọng nói: “Người nói đúng, nữ nhân này, không thể không đề phòng!”

“Ừm, đi thôi, chúng ta đi trước tìm 【 Cửu Long Thiên Hồn cỏ 】 , sau đó lại nói kết minh sự tình.”

Thủy Tộc lão tổ nói.

“Đi!”

Hỗn Thiên đại thần quay người hướng về nơi xa bay đi.

Cách đó không xa hậu phương.

Dương Phóng ánh mắt nheo lại, lộ ra cười lạnh, đem bọn hắn hai người lời nói tất cả đều nghe rõ ràng.

Xem ra Thánh Giả dưới tay cũng không bình yên.

“Quả nhiên ứng câu cách ngôn kia, ở đâu có người ở đó có giang hồ.”

Hắn chăm chú nhìn phía trước hai người, thân thể trong lúc đó hóa thành chùm sáng, bỗng nhiên đập ra, nhanh đến cực hạn, tựa như bay thật nhanh thiểm điện, tay kết hoàn vũ ấn, trực tiếp hướng về đi theo hậu phương

Thủy Tộc lão tổ cuồn cuộn vọt tới.

Thủy Tộc lão tổ thần sắc biến đổi, trước tiên cảm thấy dị thường, không chút nghĩ ngợi, vội vàng thân thể chấn động, sát na hóa thành một đoàn giọt nước, muốn lấy chất lỏng hình thái tiến hành phòng ngự, ngăn cách bên ngoài lực lượng.

Chỉ bất quá, Dương Phóng hoàn vũ ấn rơi xuống, uy lực vô tận, kinh khủng khó lường.

Tựa như một mảnh chân chính thương khung hung hăng ép xuống.

Ầm ầm!

A!

Thủy Tộc lão tổ phát ra kêu to một tiếng, thể lượng chói tai, toàn bộ thân hình dù là đã biến thành chất lỏng hình thái vẫn như cũ vô dụng, trực tiếp bị đánh tán loạn ra, trực thấu bản nguyên.

Nhục thể của hắn tại chỗ nổ tung, thần hồn vừa muốn từ thể nội bay ra, liền bị Dương Phóng nhô ra một cái đại thủ, dùng sức chụp tới, đột nhiên một trảo, trong nháy mắt nắm ở trong tay.

“Người nào?”

“Ai!”

Những người còn lại nhao nhao kinh uống, cấp tốc quay đầu liếc nhìn.

Nhưng mà Dương Phóng không nói một lời, âm dương hai đồ sớm đã nổi lên, sát na từ bên trong quét ra từng đạo đáng sợ âm dương hào quang trong nháy mắt bao

phủ lại đám người.

Một sát na tất cả mọi người hét lên kinh ngạc, thân thể tựa như không bị khống chế, nhanh chóng bay lên, không có vào đến kia to lớn âm dương hai mưu toan bên trong.

Duy chỉ có Hỗn Thiên đại thần nổi giận gầm lên một tiếng, quanh thân huyết quang bộc phát, khí tức vận chuyển, cả người như là một tòa nặng nề huyết sắc núi lửa, liên tục không ngừng phún ra ngoài mỏng khí tức, sóng cả mãnh liệt, ầm ầm nổ vang, lại sinh sinh chặn âm dương hai đồ thôn phệ.

“Tiểu tử là người!”

Hắn phát ra gầm thét, một đôi mắt bên trong bắn ra đáng sợ huyết quang, trực tiếp nhận ra Dương Phóng.

“Băng Hoàng, nhanh chóng tới!”

Hỗn Thiên đại thần trong miệng rống to, thanh âm to lớn, tiến hành truyền âm, sau đó không chút nghĩ ngợi, quay người liền trốn, như là tia chớp màu đỏ ngòm, hướng nơi xa phóng đi.

Dương Phóng khoe miệng lộ ra từng tia từng tia cười lạnh, phát ra khinh thường hừ lạnh.

Còn tưởng rằng người dám ra tay ngăn cản đâu?

Hắn cầm trong tay Thủy Tộc lão tổ hồn phách hướng về không trung ném một cái, trực tiếp ném vào đến to lớn âm dương hai mưu toan bên trong, mà hậu thân thân thể hóa thành chùm sáng, sát na hiện lên, hướng về Hỗn Thiên đại thần cực tốc đuổi tới.

Tại tốc độ chí thượng, lại lập tức so Hỗn Thiên đại thần

nhANH MẤY LẦN KHÔNG THÔI.

HỗN Thiên đại thần trong lòng kinh dị, trong nháy mắt cảm giác được một cỗ vô hình áp lực thật lớn nhanh chóng đánh tới, đơn giản không dám tin.

Cái này Dương Phóng hiện tại đến cùng mạnh đến trình độ gì?

“Vạn cổ hỗn độn một cây sen!”

HỗN Thiên đại thần bỗng nhiên phát ra rống to.

Oanh một tiếng, toàn bộ trên thân lần nữa bạo phát ra vô cùng kinh khủng huyết sắc khí tức, từng mảnh từng mảnh nồng đậm huyết quang bên trong trực tiếp nổi lên một mặt màu xanh đậm thần bí hoa sen,

Toàn bộ hoa sen nhẹ nhàng xoay tròn, lập tức bay ra vô số cánh sen.

Mỗi một phiến cánh sen đều rất giống ẩn chứa khai thiên tích địa sức mạnh mạnh mẽ, lít nha lít nhít, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng che mắt xuống dưới.

Nhưng mà Dương Phóng thân thể vọt qua, tựa như thiểm điện, thế không thể đỡ, ánh mắt băng lãnh, bàn tay trong lúc đó một chiêu quét ngang.

Khai Thiên ấn!

Ầm ầm!

Tất cả cánh sen hết thảy nổ tung, hư không vỡ nát, trời đất quay cuồng, khí tức bạo tạc.

Giữa thiên địa giống như một cái cự đại chiến phủ hung

hăng bổ vào Hồn Thiên đại thần trên thân, đem hấn đỉnh đầu chỗ to lớn hoa sen tại chỗ đánh cho nổ bể ra đến, sau đó kinh khủng sức mạnh khó lường tác dụng đến trên người hấn, càng làm cho Hồn Thiên đại thần phát ra một tiếng thê lương gào thét.

A!

Ầm!

Thân thể của hấn cùng Thủy Tộc lão tổ, tại chỗ bị đánh nổ tung, huyết nhục mạn thiên phi vũ.

Phải biết ngay cả Thủy Tộc lão tổ chất lỏng hình thái đều gánh không được Dương Phóng một chiêu, huống chi là Hồn Thiên đại thần.

Mà lại bây giờ đối phó Hồn Thiên đại thần dùng tuyệt học, vẫn là tam đại ấn bên trong uy lực mạnh nhất 【 Khai Thiên ấn 】 .

Hồn Thiên lớn huyết nhục của Thần thân thể vừa mới nổ tung, một đạo thần hồn liền phát ra hoảng sợ kêu to, ngay cả huyết nhục chi khu đều không muốn gây dựng lại, trực tiếp hướng về nơi xa cực tốc bỏ chạy, trong miệng kêu to:

“Dương Phóng chuyện gì cũng từ từ, tha ta một mạng!”

Sưu!

Phốc phốc!

Dương Phóng từ phía sau cực tốc tiếp cận mà đến, nhô ra một con lông đen dày đặc bàn tay, dùng sức một trào, đem không gian đều cho bắt lõm một khối lớn.

Hồn Thiên đại thần thần hồn tại chỗ bị hấn một mực

nắm chặt.

“Hắc hắc, Hồn Thiên đại thần, qua nhiều năm như vậy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ? Lúc trước người đối ta bằng hữu Quách Vinh xuất thủ, làm hại bằng hữu của ta hồn phi phách tán, ngay cả trọng tổ cơ hội đều không có, còn nghĩ tới người cũng sẽ có hôm nay? Đây chính là nhân quả luân hồi!”

Dương Phóng ha ha cười nhẹ, một mực nắm đôi phương.

“Dương Phóng huynh đệ chuyện gì cũng từ từ, không muốn trấn áp ta...”

Hồn Thiên đại thần hồn phách kinh hoảng mở miệng.

Trong lòng của hắn che kín vô tận hãi nhiên, đã căn bản không dám tưởng tượng Dương Phóng thực lực bây giờ.

Mình thế nhưng là Siêu Thoát Cảnh đỉnh phong tồn tại!

Kết quả thế mà bị đơn giản như vậy liền cho cảm!

“Hồn Thiên đại thần, ta hỏi người, kia cái gì 【 Cửu Long Thiên Hồn cỏ 】 là cái gì?”

Dương Phóng cười nói.

“Ta nói người có thể hay không tha ta?”

Hồn Thiên đại thần kinh hoảng hỏi thăm.

“Người bây giờ không có lựa chọn.”

Dương Phóng cười lạnh, “Thành thành thật thật phối hợp, có lẽ còn có thể lưu tàn hồn, nếu không, kết quả

của người sẽ rất thảm!”

“Tốt, ta nói, Thánh Giả bế quan xảy ra vấn đề, tại thân thể bên trong lưu lại một tia đạo tổn thương, nhất định phải lấy 【 Cửu Long Thiên Hồn cỏ 】 mới có thể chữa trị, mà cái này 【 Cửu Long Thiên Hồn cỏ 】 cũng chỉ có chỗ này đạo vận chi địa tài có thể sinh ra.”

Hỗn Thiên đại thần mở miệng nói.

“Nói láo!”

Dương Phóng âm thanh lạnh lùng nói, “Nếu như vô số năm trước Băng Hoàng sáu người không có bố trí Lam Tinh, đây cũng là không tồn tại đạo vận chi địa, Thánh Giả thương thế chẳng lẽ liền bất trị rồi?”

“Là thật, Lam Tinh lai lịch rất là cổ quái, chỗ này đạo vận chi địa tại Băng Hoàng bọn người bố trí trước đó liền đã tồn tại, bởi vì bọn họ bố trí mới đưa đến nơi này càng thêm cổ quái!”

Hỗn Thiên đại thần vội vàng nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng híp mắt lại, trong lòng cấp tốc mãnh liệt.

Lời nói của đối phương cùng mình vừa mới nghe lên đồ vật quả nhiên một màn đồng dạng!

Còn có!

Thánh Giả trên thân thể mà thật sự có tổn thương!

Khó trách lần trước chỉ trấn áp bọn hắn, không có hạ sát thủ!

Vừa đúng lúc này, nơi xa truyền đến từng đợt băng lãnh mênh mông khí tức, như là một mảnh đáng sợ băng sương thế giới đang nhanh chóng bao phủ mà tới.

Ven đường chỗ qua có thể thấy rõ khắp nơi không gian không ngừng đông kết, mặt đất không ngừng hóa thành khối băng.

“Hỗn Thiên đại thần, người đi vào trước ở lại đi!”

Dương Phóng cười lạnh một tiếng, đem trong tay Hỗn Thiên đại thần hồn phách trực tiếp đưa vào đến âm dương hai mưu toan bên trong, sau đó âm dương hai đồ đột nhiên quét qua, đem nó còn sót lại huyết nhục cũng hết thảy thu hồi.

Làm xong đây hết thảy, hắn trực tiếp quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp Băng Hoàng khuôn mặt băng lãnh, khí tức đáng sợ, một bộ váy dài trắng trong gió bay múa, bên người theo bảy tám vị cường giả, cấp tốc tiếp cận mà tới.

Khi nhìn đến Dương Phóng sát na, tròng mắt của nàng bên trong lộ ra hàn quang.

“Là người, Dương Phóng!”

“Đúng, là ta!”

Dương Phóng trên mặt tươi cười, nói: “Băng Hoàng, đã tạ người đem ta đưa vào nơi đây!”

“Người đang theo dõi ta?”

Băng Hoàng lạnh lùng quát.

“Nói cái gì theo dõi, ta chỉ là trùng hợp cũng đến đây mà thôi!”

Dương Phóng thản nhiên nói.

“Tốt một cái trùng hợp! Mọi người ta đâu, cũng là bị người giết?”

Băng Hoàng tiếp tục uống nói.

“Người nói cái kia cùng dung mạo người không sai biệt lắm người, không tệ, chính là ta giết, hồn phi phách tán, cái gì đều không có lưu.”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt, giống như là nói một kiện qua quýt bình bình sự tình mà thôi.

“Dương Phóng, ta muốn người chết!”

Băng Hoàng trong miệng quát chói tai, trong tay đột nhiên xuất hiện một viên màu đen mắt thạch, đột nhiên thôi động, sau một khắc vô số dày đặc phù văn trong nháy mắt từ những này mắt trong đá nhanh chóng bùng lên.

Oanh một tiếng, lít nha lít nhít chặt ních không trung.

Một sát na, một cỗ kinh khủng khó lường khí tức nguy hiểm trong nháy mắt giáng lâm phương thiên địa này, khiến cho toàn bộ không lớn tinh cầu lập tức sinh ra cảm ứng, trực tiếp run run rẩy rẩy rung chuyển.

Một viên to lớn con mắt nổi lên, trực tiếp bắt đầu cấp tốc tiếp cận.

...

Chương 484 : Đột phá nửa bước đạo quả!

Trong cao không, cực đại tinh hồng ánh mắt sát na hàng lâm xuống, chừng trăm ngàn trượng lớn nhỏ, bên trong che kín tầng tầng màu đen hoa văn, một vòng lại một vòng, như có vô số phù văn tại quần quanh.

Toàn bộ ánh mắt băng lãnh, uy nghiêm, khí tức kinh khủng, khiến cho toàn bộ không trung đều trong nháy mắt sôi trào mãnh liệt.

“Ngươi phản kháng, đương bị trấn áp!”

Băng lãnh nặng nề thanh âm từ trên cao truyền đến, chăm chú nhìn Dương Phóng, tựa hồ tại tuyên án Dương Phóng vận mệnh đồng dạng.

Oanh!

Một đạo cực đại máu đỏ tươi chỉ riêng trong nháy mắt từ trên cao bên trong bắn xuống tới, tựa như huyết sắc thác nước, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng che mắt xuống dưới.

Dương Phóng con mắt lóe lên, không trốn không né, âm dương hai đồ sát na ở trên không bên trong nổi lên, trực tiếp hướng về luồng hào quang màu đỏ ngòm này hung hăng nghênh đón.

Ông!

Hư không rung chuyển, toàn bộ âm dương hai đồ đang kịch liệt run rẩy, bộc phát ra từng mảnh từng mảnh cường hãn hung mãnh khí tức, hướng về bốn phương

tám hướng quét ngang mà ra, truyền ra ầm ầm tiếng vang.

Sáng chói huyết sắc quang mang đang nhanh chóng biến mất tại âm dương hai đồ mặt ngoài, thế mà bị âm dương hai đồ rất nhanh thôn phệ xuống dưới.

Ở vào chỗ này đạo vận chi địa, Dương Phóng thể nội đạo quả tinh hoa tại thời khắc vận chuyển, thực lực bản thân cơ hồ là vô địch, đến gần vô hạn tại nửa bước đạo quả.

“Thánh Giả phân thân!”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, chăm chú tiếp cận trên bầu trời cực đại ánh mắt.

Đã từng nhiều năm thời điểm, hấn lấy thực lực bản thân, đón đỡ Thánh Giả một thức sát thuật.

Thời điểm đó Thánh Giả còn không tính là phân thân.

Hiện tại chỗ này mới xem như chân chính phân thân.

Trên bầu trời cực đại ánh mắt uy nghiêm băng lãnh, tiếp tục nhìn xuống phía dưới Dương Phóng, dương nhìn chăm chú đến bức kia to lớn âm dương hai đồ về sau, lần nữa phát ra băng lãnh nặng nề thanh âm.

“Là người, từ ta trấn áp bên trong trốn thoát!”

“Thánh Giả, nghe nói thân thể của người xảy ra vấn đề thật sao?”

Dương Phóng mở miệng.

“Vô tri tiểu bối!”

Băng lãnh nặng nề thanh âm lần nữa từ to lớn ánh mắt bên trong phát ra.

Tiếp lấy ánh mắt bên trong vô số hoa văn đột nhiên cấp tốc chuyển động, trong cao không trực tiếp nổi lên một cái cự đại môn hộ.

Môn hộ đột nhiên mở ra, một cái che khuất bầu trời đại thủ nổi lên, đen nhánh yêu dị, mang theo cuồn cuộn mây đen, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể phô thiên cái địa bắt xuống dưới.

Một sát na, trời xa địa lắc, nhật nguyệt vô quang.

Toàn bộ thiên địa tựa như đều tại kịch liệt rung chuyển.

Bàn tay khổng lồ vừa ra, trực tiếp có che khuất bầu trời cảm giác.

Dương Phóng trong nháy mắt cảm thấy nguy cơ to lớn, cũng không lập tức lấy âm dương hai đồ tiến hành ngăn cản, mà là âm ỉ vừa kêu, thân thể đón gió căng phồng lên, nhanh chóng biến lớn, một tay nắm nâng lên, trực tiếp hướng về trên bầu trời to lớn thủ ấn cấp tốc nghênh đón.

Khai Thiên ấn!

Hoàn vũ ấn!

Sinh Tử Ấn!

Ba ấn hợp nhất!

“Giết!”

Oanh!

Một đạo mãnh liệt va chạm, tam đại nghịch thiên ẩn ngoài vòng pháp luật thêm đạo quả tinh hoa gia trì, khiến cho Dương Phóng một chưởng này tràn đầy vô tận uy lực.

Toàn bộ không trung trong nháy mắt bị đáng sợ năng lượng loạn lưu chỗ cấp tốc bao phủ.

Một kích qua đi, Dương Phóng thân thể như là quang điện, sát na bay ngược mà ra, một sát na biến ảo bảy tám cái phương hướng khác nhau, đem tràn vào cánh tay bên trong cự lực cấp tốc tháo bỏ xuống, trong miệng cười ha ha.

“Thánh Giả cũng bất quá như thế!”

Mấy năm trước thời điểm, đối mặt với đối phương một chiêu sát thuật, hẳn đều có thể bản thân bị trọng thương, kém chút chết thảm.

Mấy năm sau hôm nay, mình vậy mà có thể trực diện đối phương một bộ phân thân mà không thương tổn.

Đây chính là tiến bộ!

Nếu như chờ hẳn tại triệt để dung hợp thể nội đạo quả tinh hoa, thực lực tuyệt đối phải so hiện tại càng khủng bố hơn.

Cái kia bàn tay khổng lồ bị Dương Phóng một kích chấn một trận hỗn loạn, ở trên không run rẩy, rung động âm âm, kém chút tán loạn ra, tiếp lấy lần nữa bộc phát ra lực lượng cuồng mãnh, hướng về Dương Phóng hung hăng ép xuống.

Dương Phóng không chút nào e ngại, tại tháo bỏ xuống cánh tay bên trong tất cả dư lực về sau, thôi động tam đại ẩn pháp, lần nữa hướng về trong cao không đánh

tới.

“Giết!”

Ầm ầm!

Lại là một trận vô cùng đáng sợ oanh minh phát ra, cả viên tinh cầu tựa hồ cũng đang kịch liệt run rẩy.

Thượng cổ mệnh sách uy lực bị hấn thôi phát đến cực hạn.

Không chỉ có như thế, một chưởng này bên trong càng là ẩn chứa 【 Địa Mẫu 】 , 【 Hắc Ám 】 , 【 Kim Cương 】 , 【 Phần Linh 】 , 【 xơ cứng 】 , 【 âm dương 】 mấy nặng Thần Chủng chi lực, uy lực không biết mạnh cỡ nào.

Nhất là 【 Phần Linh 】 Thần Chủng, trong đó càng là ẩn chứa cường đại Hỗn Độn Hỏa diễm, một chiêu đánh tới, uy lực vô tận, nhưng từ bên trong ra ngoài đem người phá hủy.

Đông!

Thánh Giả toàn bộ đại thủ đều đang nhanh chóng tán loạn, hóa thành vô số cổ tinh khí hướng về bốn phương tám hướng nhanh chóng quét ngang mà đi.

Trong cao không viên kia to lớn ánh mắt giờ khắc này đều tràn ra huyết thủy, tinh hồng âm trầm, ra bên ngoài nhỏ xuống, có loại quái dị không nói ra được cảm giác.

“Rống...”

Đột nhiên, từ viên này ánh mắt bên trong truyền đến điếu tai dài rỗng thanh âm, tựa như tuyệt thế hung thú cách thời không trường hà tại thét dài.

Đáng sợ thanh âm cuộn cuộn hạo đặng tựa như muốn trực tiếp lọt vào linh hồn của con người chỗ sâu, tựa như cao vĩ sinh vật đối với thấp vĩ sinh vật nghiền ép, khiến cho Dương Phóng cũng trong nháy mắt sắc mặt ngưng tụ.

Đón lấy, chỉ thấy viên kia tinh hồng ánh mắt lập tức trở nên thâm thúy đáng sợ, tựa như biến thành một mảnh biển máu vô tận, huyết quang chói mắt, cấp tốc rung chuyển, từ trên cao bên trong quan sát Dương Phóng.

Tựa hồ Dương Phóng phản kích triệt để chọc giận hắn như vậy.

“Trời! Tuyệt! Địa! Diệt!”

Từng đạo băng lãnh thanh âm từ viên này ánh mắt bên trong chậm rãi phát ra, như cùng ở tại kể ra cái gì cổ lão chú ngôn, từng chữ nói ra.

Mỗi một chữ rơi xuống đều khiến cho mảnh không gian này kịch liệt rung chuyển, vô thanh vô tức tiến hành vỡ nát.

Bốn chữ lớn rơi xuống, trong nháy mắt một cỗ không nói ra được sức mạnh mang tính chất hủy diệt trực tiếp nổi lên, sát na bao phủ lại toàn bộ thiên địa, như là một cái cự đại lồng giam lập tức đem Dương Phóng nhốt ở bên trong.

Kinh khủng hủy diệt tính khí tức trực tiếp từ chỗ này lao từ bốn phương tám hướng hướng về thân thể của hắn nghiền ép tới.

Dương Phóng thần sắc biến đổi, đột nhiên quanh thân hào quang hừng hực, oanh một tiếng, vô số phù văn từ trong người hắn nổi lên, một cái cường đại mà cứng cõi

lĩnh vực trong nháy mắt nổi lên, như là một cái nặng nề tằm chần đồng dạng.

Thần Chung: Tịnh Thổ!

Không chỉ có như thế!

Đỉnh đầu khu vực âm dương hai đồ, cũng bị hấn âm ỉ vừa kêu, trực tiếp gọi đến, lóe ra sáng chói chói mắt quang mang, trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đến vô tận hủy diệt tính khí tức.

Lập tức, nơi đây trở nên càng thêm hỗn loạn lên.

Vô tận quang mang tản ra.

Một sát na, toàn bộ thiên địa đều bị thần quang che mắt, cái gì cũng không nhìn thấy.

Rốt cục, không biết đi qua bao lâu.

Tất cả quang mang toàn bộ biến mất, hỗn độn năng lượng cũng như thủy triều đồng dạng nhanh chóng tản ra.

Dương Phóng thân thể nhanh chóng rút lui, kịch liệt thờ hỗn hển, trên mặt lại lộ ra nồng đậm tiểu dung, ngẩng đầu lên, hướng về trên bầu trời to lớn ánh mắt nhìn lại.

“Thánh Giả, không gì hơn cái này!”

Hấn lần nữa phát ra lời nói tương tự, lộ ra cười lạnh.

Đối phương ngay cả một kích mạnh nhất đều không có thương tổn đến hấn!

Thực lực của hấn bây giờ đã có thể cùng Thánh Giả phân thân triệt để so sánh hơn thua.

Chỉ gặp trên bầu trời ánh mắt chảy xuôi huyết thủy càng nhiều, từng mảnh từng mảnh máu đỏ tươi giọt không ngừng mà nhỏ giọt xuống, đem toàn bộ ánh mắt cho nhuộm thành huyết sắc.

Tựa hồ phát động càng mạnh công kích, viên này ánh mắt nhận phản phệ càng mạnh đồng dạng.

Một bên Băng Hoàng, lộ ra trợn trợn vẻ giật mình, một đôi mắt trực tiếp hướng về Dương Phóng nhìn lại, trong lòng tràn ngập không thể tưởng tượng nỗi.

Nàng cũng may may hiện tại Dương Phóng cường đại tình trạng như thế!

Ngay cả Thánh Giả phân thân tự mình xuất thủ, đều không thể làm gì được Dương Phóng.

Trên bầu trời cực đại ánh mắt băng lãnh đáng sợ, mặc dù đang không ngừng hướng xuống nhỏ máu, nhưng vẫn như cũ như là lưỡi đao, gắt gao nhìn chăm chú lên Dương Phóng.

Giờ khắc này, ánh mắt mặt ngoài đột nhiên bắt đầu cấp tốc vỡ ra, như là tinh xảo đồ sứ, hướng về hai bên chậm rãi tách ra, một cỗ càng cường hãn hơn khí tức từ bên trong ra bên ngoài mãnh liệt mà ra.

Băng Hoàng trong lòng giật mình, dẫn đầu kịp phản ứng, liền vội vàng khom người hành lễ.

“Thánh Giả đại nhân!”

Dương Phóng sắc mặt biến hóa.

Không được!

Cái này Thánh Giả bản thể sẽ không cần đến đây a?

Hắn vội vàng cấp tốc oanh ra từng mảnh từng mảnh cường đại chùm sáng hướng về trên bầu trời ánh mắt dừng mãnh lao tới, lập tức đem toàn bộ ánh mắt đánh cho rung động âm âm, truyền đến nặng nề tiếng oanh minh.

Toàn bộ ánh mắt lập tức giống như là bị các loại đạn pháo oanh qua, cùng lúc đó, theo Dương Phóng nhanh chóng ra quyền, toàn bộ tinh cầu đều tại cùng cộng hưởng theo, bốn phương tám hướng không ngừng truyền đến một cỗ cường đại áp lực hướng về kia khả chậm rãi vỡ ra ánh mắt dừng mãnh lao tới.

Tại các loại lực lượng cường đại tác dụng dưới, lập tức viên kia ánh mắt bắt đầu nhanh chóng nổ tung.

“Rống...”

Bên trong lần nữa truyền đến một đạo chói tai dài rống thanh âm.

Sau đó viên này ánh mắt giống như là triệt để không chịu nổi, lung tung bạo tạc, âm âm rung động, từng mảnh từng mảnh đáng sợ khí tức không ngừng quét về phía bốn phía.

Nguyên bản muốn hàng lâm xuống cường hãn khí tức cũng bởi vì ánh mắt nổ tung mà cấp tốc rút lui trở về.

Toàn bộ không trung trở nên hỗn loạn tưng bừng.

Dương Phóng trong miệng trực tiếp phát ra từng đợt chấn thiên cười to

“Ha ha ha...”

Hắn có loại nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly cảm giác.

Hôm nay trải qua bằng vào thực lực bản thân, triệt để phá hủy Thánh Giả một bộ phận thân, không thể nghi ngờ cái này cho hắn cực lớn dũng khí cùng tự tin.

Xem như tại các loại tuyệt vọng bao phủ xuống, một lần nữa thấy được hi vọng.

“Băng Hoàng, những người khác bị ta diệt, người cũng đi chết đi!”

Dương Phóng đột nhiên quay đầu, một đôi băng lãnh ánh mắt hướng về Băng Hoàng nhìn lại.

Băng Hoàng biến sắc, sớm đã trước tiên cảm thấy không đúng, không chút nghĩ ngợi, hóa thành lưu quang, quay người liền đi.

Ở bên cạnh hắn người càng là cấp tốc hướng về bốn phương tám hướng bỏ chạy.

Nhưng Dương Phóng nắm giữ tốc độ ánh sáng tình huống dưới, ai có thể còn nhanh hơn hắn.

Soạt!

Âm dương hai đồ một quyển, hào quang hùng hực, lập tức đem từng cái ngay tại chạy trốn đám người nhanh chóng cuốn vào trong đó, truyền đến từng đạo điếc tai kêu to.

Sau đó Dương Phóng thân thể sát na xuất hiện sau lưng Băng Hoàng, Khai Thiên ấn tiện tay vỗ xuống, lực lượng ngưng tụ, trời nghiêng đất sụt, tựa như một ngậm vô thượng cự phủ hung hăng rơi xuống.

Băng Hoàng âm ỉ vừa kêu, cấp tốc trở lại, quanh thân

hiện ra từng đạo mỏng lung thế giới quang ảnh, hình thành một mảnh lại một mảnh hàn băng thế giới.

Âm hàn khí tức vô biên nồng đậm, phảng phất có thể đem hết thủy đều cho đông kết.

Giờ khắc này liền ngay cả thời gian đều tựa hồ vì đó đình trệ.

Nhưng mà mạnh hơn hàn băng khí tức tại Dương Phóng Khai Thiên ẩn dưới, tựa hồ cũng không đáng kể chút nào.

Một chường xuống dưới, tất cả hàn băng thế giới cũng bắt đầu cấp tốc sụp đổ, ù ù nổ vang, như là tòi khô lạp hủ, không đâu địch nổi.

Băng Hoàng vội vàng cấp tốc xoay tròn, thân thể như đồng hóa vì kinh khủng lạnh Băng Long quyền gió, đáng sợ hơn hàn khí từ trong người hắn tản ra, đồng thời bàn tay đánh ra hơn mười loại thần bí ấn pháp, hướng về Dương Phóng Khai Thiên ẩn nhanh chóng nghênh đón.

Hơn mười loại ấn pháp cơ hồ mỗi một cái đều có thể tinh chuẩn rơi vào Dương Phóng lòng bàn tay cùng một khu vực.

Nhưng mà căn bản vô dụng, cường đại Khai Thiên ẩn thẳng tiến không lùi, cương mãnh cực kỳ, tại Dương Phóng lực lượng tuyệt đối nghiền ép dưới, trực tiếp hung hăng rơi vào Băng Hoàng trên thân.

Ầm!

Một chiêu xuống dưới, dung nhan tịnh lệ Băng Hoàng tại chỗ bị chấn bể nửa người, hóa thành huyết vụ.

Nàng tất cả huyết vụ đều giống như tràn ngập linh vận,

vừa mới nổ tung, lập tức hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng che mắt xuống dưới, mỗi một phiến huyết nhục đều đang nhanh chóng phát sáng, như là hình thành lao tù, muốn đem Dương Phóng cho phản trấn áp.

Dương Phóng nhướng mày, 【 Phần Linh 】 Thần Chủng trong nháy mắt thôi động, trong lỗ chân lông bắt đầu đồng thời dâng trào Thần Hỏa, trùng trùng điệp điệp, lập tức đốt vào đến Băng Hoàng tất cả huyết nhục bên trong.

A!

Một trận thống khổ tiếng kêu thê thảm từ Băng Hoàng huyết nhục bên trong phát ra, từng mảnh từng mảnh huyết nhục tựa như nhận lấy to lớn khắc tinh, bắt đầu cấp tốc hòa tan.

“Băng Hoàng, ngươi cũng cho ta đi vào đi!”

Dương Phóng quát lạnh một tiếng, âm dương hai đồ đột nhiên quét qua, đưa nàng thân thể nhanh chóng cuốn vào.

Xoát một chút, nơi đây trong nháy mắt triệt để bình tĩnh trở lại.

Giữa thiên địa cuộn cuộn dòng năng lượng tất cả đều tiêu tán không thấy.

Dương Phóng trong lòng sôi trào mãnh liệt, mắt thấy bàn tay của mình.

Hôm nay kinh lịch quá mức đông đảo, ngay cả Thánh Giả phân thân đều bị hấn tiêu diệt, cái này ít nhiều khiến hấn có loại không thể tin cảm giác.

“Trước dung hợp đạo quả tinh hoa, vạn nhất Thánh Giả bản thể chạy đến, vậy sẽ phiền toái!”

Dương Phóng kịp phản ứng.

Hiện tại hẳn thời gian tuyệt đối không nhiều, bởi vì ai cũng không thể kết luận Thánh Giả hiện tại có thể hay không lập tức đánh tới.

Hắn nhất định phải mau chóng hoàn thành dung hợp.

Dương Phóng lúc này ngồi xếp bằng, trôi nổi tại hư không bên trong, trên dưới quanh người tản ra từng đợt khí tức cường đại, trước mắt vô hình bảng cùng thể nội đạo khu tất cả đều hiện lên ra.

Vừa mới hiển hiện, một cỗ cường đại cảm ứng liên tục động tại đầu óc hắn xuất hiện, tựa hồ ma xui quỷ khiến, hắn liền biết nên làm như thế nào, dưới hai tay ý thức bắt đầu kết ấn.

Một cỗ thần diệu khó lường ấn pháp phát ra, lập tức cả viên tinh cầu đều tại ong ong run rẩy.

Tinh cầu, bảng, đạo khu ba giống như là trực tiếp liên hệ ở cùng nhau, đột nhiên sáng lên hào quang sáng chói, vô số phù văn từ ba bên trong mãnh liệt mà ra, lít nha lít nhít, hướng về Dương Phóng thân thể che mắt xuống dưới.

Giờ khắc này!

Dương Phóng liền tựa như xếp bằng ở phù văn trong hải dương đồng dạng.

Ước vạn phù văn, mỗi một đạo phù văn hòa tan vào đến, đều để khí tức của hắn càng mạnh một phần.

Cứ như vậy, hắn bắt đầu toàn diện hấp thu đạo quả tinh hoa lực lượng.

Bảng, đạo khu, tinh cầu, bắt đầu toàn phương vị hướng về Dương Phóng thân thể dung hợp mà đi.

Từ trên cao nhìn lại, toàn bộ tinh cầu đều đang nhanh chóng bốc hơi, từng giờ từng phút bắt đầu biến mất.

Mà theo tinh cầu bị Dương Phóng thân thể dung hợp, thời khắc này Lam Tinh, dị giới tất cả đều đang phát sinh lấy một loại nào đó vô hình biến hóa.

Nguyên bản liền khô héo một mảnh, lâm vào tĩnh mịch Lam Tinh, giờ khắc này bề ngoài mông lung, ở vào không ngừng mà biến ảo bên trong, một hồi biến mất, một hồi hiển hiện, vừa đi vừa về lấp lóe không ngừng.

Mà mỗi một lần lấp lóe, tại Lam Tinh hậu phương vô tận tinh vũ bên trong đều sẽ hiện ra mảng lớn tử quang, thần bí khó lường, sôi trào mãnh liệt.

Ấn ấn có thể thấy được, tựa hồ có một cái thế giới hoàn toàn mới tại dâng lên...

Cùng một thời gian, những cái kia ở vào dị giới bên trong, kéo dài hơi tàn Lam Tinh người, giờ khắc này cũng đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì bọn hắn phát hiện thân thể của mình giờ khắc này thể mà đang chậm rãi trong suốt...

Một cỗ không nói ra được lực hấp dẫn từ vô hình hư không bên trong tản ra, liên tục không ngừng xé rách lấy bọn hắn thân thể, ý đồ đem bọn hắn thân thể cho kéo vào vô tận không biết chỗ.

Càng là đại cổ lạp lăm ký ức cấp tốc hướng về trong đầu

của bọn họ đổ vào mà đến, một sát na, bọn hắn cảm giác được trong đầu của mình tựa như biến thành một cái nồi sắt đồng dạng.

Đủ loại tin tức đang điên cuồng vọt tới.

“A!”

Rất nhiều người ôm đầu, kêu thê lương thảm thiết, nằm trên mặt đất, không ngừng lăn lộn.

Theo những ký ức này không ngừng vọt tới, thân thể của bọn hắn tiêu tán đến nhanh hơn, từng cái nhanh chóng không có vào đến vô tận hư không bên trong.

“Nhâm đội trưởng!”

“Thi Nghiên!”

“Diệp Huyền!”

“Trình đội trưởng!”

Rất nhiều người hét lên kinh ngạc, từng cái nhanh chóng biến mất.

Ở vào trong thứ nguyên không gian viễn cổ các đại năng, đều thần sắc biến đổi, lộ ra vẻ kinh ngạc, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Tại sao có thể như vậy?”

“Bọn hắn đi nơi nào?”

“Những người này thân thể tại tiêu tán!”

“Thiên Địa Vô Cực, càn khôn tá pháp, cho ta định!”

Lão giả thần bí mở miệng hét lớn, thi triển ra một môn cường đại thuật pháp.

“Phật quang phổ chiếu!”

Khô Vinh Thần Tăng cũng là gào to một tiếng, hai tay giơ cao, sau lưng sáng lên vô tận sáng chói Phật quang, một cái cự đại Phật tự tại sau lưng chiếu rọi, tựa như thần ngày, muốn định trụ những này chậm rãi tiêu tán Lam Tinh người.

Nhưng mà lại không có bất kỳ cái gì tác dụng.

Từng mảnh từng mảnh hấp lực cường đại phát ra, khiến cái này Lam Tinh người phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thân thể tiếp tục đang nhanh chóng biến mất.

Trong nháy mắt, tại bọn hắn trước mắt Lam Tinh người cũng đã toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Không có? Là ai đang xuất thủ!”

“Người nào trong bóng tối!”

Bọn hắn trong miệng kinh uống, cấp tốc vận dụng nguyên nhân gây ra quả bí thuật tiến hành truy cứu.

Nhưng mà vẫn không có mảy may tác dụng.

Tất cả nhân quả toàn bộ tiêu tán.

Những này Lam Tinh người biến mất rất triệt để, không có một tia vết tích lưu lại.

Toàn bộ thứ nguyên không gian hoàn toàn đại loạn, tất cả mọi người rung động không thôi.

...

Thời gian vượt qua.

Dương Phóng nơi đó thuế biến y nguyên còn tại tiếp tục tiến hành.

Ở vào vô tận phù văn bao khóa bên trong, hắn cảm giác được tựa hồ có từng đạo bàn tay vô hình từ bên ngoài truyền đến, ý đồ đột phá những phù văn này, đem hắn thân thể bắt trúng.

Chỉ bất quá tại vô số phù văn bọc vào, loại kia bàn tay vô hình rất khó phá vỡ, chỉ có thể không ngừng phát ra từng đợt trầm thấp oanh minh.

Ước chừng qua hồi lâu, loại cảm giác quái dị này mới dần dần biến mất.

Lại qua một đoạn thời gian.

Rốt cục trước mắt vô hình bằng, Tiên Thiên đạo khu tất cả đều tiêu tán.

Ngay tiếp theo dưới thân hành tinh sinh mệnh này cầu cũng biến thành vô tung vô ảnh.

Hết thảy đều đã thuận lợi địa dung nhập vào Dương Phóng thể nội.

Dung hội quán thông!

Thực lực cấp tốc tăng lên!

Trong cơ thể của hắn tựa như ẩn chứa một phương vô tận hỗn độn, đang khai thiên tích địa, ngay cả lỗ chân lông đều đang phát tán ra vô hình hủy diệt tính khí tức.

Xoát!

Bỗng nhiên!

Hai mắt của hắn một chút mở ra, khí tức cả người thay đổi hoàn toàn, mờ mịt mông lung, giống như thật không phải thật, như ảo không phải huyền, giống như ở đây bờ, giống như tại bỉ ngạn.

Giống như tại quá khứ, giống như trong tương lai.

Lại tựa hồ. . ở khắp mọi nơi, không lúc nào không tại!

“Nửa bước đạo quả, đây chính là nửa bước đạo quả cảnh giới...”

Dương Phóng ánh mắt bên trong hiển hiện vô số tử quang, tựa như có thể đem hết thủy ảo diệu đều cho Tham thấu.

Đồng tử chỗ sâu có từng đạo phù văn thần bí, mỗi một cái phù văn đều đại biểu một loại đối với võ học cùng đại đạo lý giải.

Giờ khắc này, Dương Phóng rốt cục đạt tới đỉnh phong!

Siêu việt siêu thoát!

Đuổi sát Thánh Giả!

“Trước mắt toàn bộ dị giới bên trong, hắn là chỉ có Thánh Giả một người đạt đến đạo quả cảnh giới, tiếp theo chính là ta nửa bước đạo quả.”

Dương Phóng trong ánh mắt phù văn dày đặc, lấp lóe không ngừng.

Bất quá, Thánh Giả đạo quả cũng không phải là không thiếu sót đạo quả!

Trên người hắn xuất hiện đạo tổn thương, trạng thái bất ổn, thân thể lúc nào cũng có thể sẽ lâm vào điên cuồng, không hề nghi ngờ, đây tuyệt đối sẽ đại đại ảnh hưởng thực lực của hắn.

Cho nên!

Trước mắt mà nói, coi như hắn cùng Thánh Giả còn có chênh lệch, nhưng cũng không phải không thể bù đắp chênh lệch.

“Ta hiện tại còn nắm giữ thượng cổ mệnh sách, thượng cổ thánh thư, nắm giữ trình độ đều so Thánh Giả phải nhiều, sau này hươu chết vào tay ai, thật rất khó nói!”

Dương Phóng tiếp tục nói nhỏ.

Thánh Giả mặc dù cũng nắm giữ mệnh sách cùng thánh thư, nhưng đều chỉ là một nửa mà thôi.

Mà mình thế nhưng là nắm giữ chín thành.

Cái này quyết định mình tại hai quyển trên thiên thư nghiên cứu tuyệt đối so Thánh Giả càng xa, càng mạnh.

Dương Phóng đột nhiên cúi đầu quan sát nguyên bản tinh cầu chỗ, chỉ thấy nơi đây sớm đã trống rỗng, bất quá nơi đây tinh cầu mặc dù bị hắn hấp thu, nhưng lại y nguyên có một loại không biết khí cơ tại liên tục không ngừng địa từ vô tận hư không bên trong tản ra, tràn ngập thần bí cùng tạo hóa.

Tựa hồ chỉ cần có đầy đủ thời gian, nơi này lại có thể hình thành một chỗ mới tinh cầu.

Dương Phóng trong lòng tràn ngập kinh nghi, cẩn thận cảm thụ được khí thể đó nơi phát ra, bỗng nhiên, sắc mặt hắn khẽ động, lập tức hướng về kia cố khí cơ đuổi tới.

Một đường phá vỡ hư không, tốc độ cực nhanh.

Rất nhanh thân thể của hắn xuất hiện lần nữa tại hoang vu Lam Tinh phía trên.

Dương Phóng trong lòng tràn ngập chấn kinh, tựa hồ có chút không thể tưởng tượng nổi.

“Khí thể đó là từ Lam Tinh bản thân phát ra tới? Cái này sao có thể?”

Lam Tinh không phải hình chiếu sao?

Vì sao còn có thể tản mát ra dạng này khí cơ, uẩn dưỡng ra một viên hoàn toàn mới tinh cầu?

“Không thích hợp, tuyệt đối không thích hợp, Lam Tinh bên trong còn có cái khác bí mật?”

Dương Phóng trong mắt bắn ra thần quang, vận dụng 【Thiên Mục】 Thần Chủng ngóng nhìn bản nguyên tác dụng, bắt đầu cẩn thận quan sát trước mắt Lam Tinh.

Đây là hắn sinh trưởng ở địa phương địa phương!

Mấy ngàn năm nay chưa hề có thần thánh hiển hóa qua.

Nhưng giờ khắc này Lam Tinh nói rõ không giống bình thường!

Lại thêm trước đó từ Hỗn Thiên đại thần nơi đó đạt được lời nói, để hắn càng thêm khẳng định cái suy đoán này.

Nhưng mà đáng tiếc là, không quản Dương Phóng như thế nào nhìn chăm chú, đều từ đầu đến cuối không có bất luận phát hiện gì.

Trước mắt Lam Tinh, hoang vu, rách nát, không có một tia sinh mệnh khí tức, tựa như bị triệt để từ bỏ đồng dạng.

Qua đi tới hồi lâu.

Hắn mới không thể không lần nữa dừng lại, lông mày chăm chú nhú lên.

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra...”

Dương Phóng trong miệng tự nói, sau đó triệt để không còn chờ lâu, mà là thân thể nhoáng một cái, từ nơi này rời đi.

Sau một khắc!

Hắn xuất hiện lần nữa tại trước đó trong không gian thứ nguyên.

Chỉ bất quá vừa mới giáng lâm, liền phát hiện tất cả mọi người đang sôi nổi nghị luận, trên mặt mỗi người đều viết đầy chấn kinh, một cỗ không khí quái dị ở chỗ này tràn ngập.

“Thế nào?”

Dương Phóng cất bước đi tới.

“Tiểu tử, ngươi rốt cục xuất hiện, xảy ra chuyện, trước đó những cái kia từ Lam Tinh may mắn còn sống sót tiểu gia hỏa tất cả đều biến mất.”

Lão giả thần bí sắc mặt biến đổi, cái thứ nhất xuất hiện tại Dương Phóng phụ cận, mở miệng nói ra.

“Biến mất?”

Dương Phóng biến sắc.

“Không tệ, người đi xem một chút liền biết.”

Lão giả thần bí nói.

Dương Phóng bàn chân một bước, trong chốc lát xuất hiện lúc trước Trình Thiên Dã, đảm nhiệm quân bọn người vị trí, lập tức sắc mặt biến hóa, trong lòng không thể tin.

“Tại sao có thể như vậy...”

...

Chương 485 : Đại quyết chiến tiến đến!

Trống rỗng người xuyên việt khu quần cư bên trong.

Loại trừ khắp nơi thấp bé phòng ốc, vắng vẻ viện tử, lưu lại giá binh khí tử. . cơ hồ một bóng người cũng không nhìn thấy.

Trình Thiên Dã, đảm nhiệm quân, Trần Thi Nghiê, Diệp Huyền tất cả đều biến mất.

Một cái người xuyên việt cũng không có còn lại.

Một cỗ hoang vu lạnh lùng bầu không khí ở chỗ này tràn ngập.

Dương Phóng sắc mặt biến ảo, 【 nhân quả 】 Thần Chủng cấp tốc vận chuyển, tiến hành truy tra, chỉ gặp vô số đao vô hình chuỗi nhân quả tại đáy mắt của hắn hiển hiện, từng tia từng sợi, đứt quãng, hướng về trong cao không dừng mảnh lao tới.

Chỉ bất quá tất cả chuỗi nhân quả đang tràn vào không trung sau đó không lâu, rất nhanh liền triệt để đứt gãy.

Thật giống như một cái vô hình áp đao đem hết thủy nhân quả hết thủy áp đoạn.

Chuỗi nhân quả không cách nào lại tiếp tục kéo dài, chỉ có thể ở không trung bồi hồi.

“Là ai? Ai đang xuất thủ? Là Thánh Giả?”

Dương Phóng trong lòng kinh sợ, bỗng nhiên kịp phản

ứng, ba mẹ của mình còn tại phụ cận.

Hắn thân thể lóe lên, sát na biến mất nơi đây.

Sau một khắc xuất hiện tại một chỗ khác căn cứ bên trong.

Chỉ gặp mảnh này khu quần cư bên trong bóng người cũng tất cả đều biến mất, một cái không có thừa, chỉ còn lại có từng cái trống rỗng công trình kiến trúc.

Cùng vừa mới Trình Thiên Dã chỗ khu vực, cũng không có bất luận bóng người nào.

Đầu của hắn nâng lên, vô số chuỗi nhân quả hiển hiện.

Lại phát hiện cùng trước đó đồng dạng.

Nhân quả đứt quãng, xâm nhập đến không trung về sau, rất nhanh liền hoàn toàn biến mất.

Dương Phóng diện mục âm trầm, thân thể đột nhiên phóng lên tận trời, dọc theo kia đứt gãy chuỗi nhân quả một đường đi lên trên truy tung.

Lão giả thần bí, Ma Quân, Âm Tuyền, Nguyên Mộc lão đạo, Khô Vinh Thần Tăng mấy người cũng tất cả đều đi theo, từng cái tốc độ cực nhanh.

Rất nhanh, thân thể của bọn hắn triệt để xông ra chỗ này thứ nguyên không gian, tiến vào một chỗ vô tận hỗn độn bên trong.

Dương Phóng đầu lâu nâng lên, y nguyên hướng về không trung nhìn lại, đáy mắt bên trong phù văn lấp lóe, 【 nhân quả 】 , 【 Thiên Mục 】 đồng thời vận dụng, cũng rất cuộc không nhìn thấy bất cứ dấu vết gì.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Dương Phóng trong miệng khẽ nói, trong lòng đã tỉnh táo lại, bỗng nhiên quay đầu liếc nhìn, hướng về Ma Quân, Âm Tuyền, Nguyên Mộc đạo nhân nhìn sang, trầm giọng nói: “Lúc nào phát hiện bọn hắc biến mất? Biến mất trước đó đều xuất hiện dấu hiệu gì? Thánh Giả xuất thủ sao?”

“Không, không giống như là Thánh Giả đang xuất thủ!”

Ma Quân ngữ khí trầm thấp, trực tiếp lắc đầu, nói: “Nếu thật là Thánh Giả đang xuất thủ, hắc không có khả năng chỉ nhằm vào người bình thường, lại buông tha chúng ta đám người này, chúng ta mới là hắc chân chính đại địch, hắc bắt người bình thường làm gì? Coi như muốn uy hiếp người, nhiều nhất bắt đi cha mẹ người chính là, bắt những người khác lại có ý nghĩa gì? Cho nên, đây cũng không phải là Thánh Giả đang xuất thủ!”

“Không phải Thánh Giả, này sẽ là ai?”

Dương Phóng trong lòng phát chìm, nói: “Đem ngay lúc đó cảnh tượng hiện ra cho ta nhìn!”

“Tốt!”

Ma Quân nhẹ nhàng gật đầu, nâng lên một cây ngón tay, một điểm mi tâm, lập tức một hình ảnh bị hắc từ trong mi tâm cấp tốc nhiếp ra, như là phim đèn chiếu, trực tiếp ở trước mắt hiển hiện.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, cấp tốc liếc nhìn quá khứ.

Chỉ gặp một đám Lam Tinh người phát ra kêu to, thân thể tại một chút xíu trở nên hư ảo, sau đó bắt đầu chậm rãi hóa thành lưu quang, hướng về trong cao không

từng chút từng chút mảnh liệt mà đi.

Thật giống như lúc ấy Lam Tinh gặp nạn, chúng sinh bị thanh toán đồng dạng.

Dương Phóng trong lòng giật mình, trong đầu cấp tốc quay cuồng lên.

Một bên hắc sắc ma ảnh Quân Thiên, ánh mắt nhắm lại, chăm chú nhìn trước mắt hình tượng, đột nhiên trầm thấp nói ra: “Dương Phóng, bọn hắc giống như là bị chân chính bản thể triệu hồi đi!”

Dương Phóng chấn động trong lòng.

Bị bản thể triệu hồi đi?

Tại sao có thể như vậy?

Chẳng lẽ Lam Tinh thật là hình chiếu?

Lam Tinh bên trên người cũng đều là hình chiếu hình thành người?

“Nhưng vì sao ta không có chuyện, nếu như Lam Tinh bên trên chúng sinh thật chỉ là hình chiếu, vì sao ta hiện tại hoàn hảo tốt.”

Dương Phóng tự nói, nhìn về phía mình hai tay.

Chẳng lẽ mình đã luyện giả thành sự thật?

Bỗng nhiên, hắc nghĩ tới một chuyện, diện mục ngưng tụ.

Nhớ đến lúc ấy mình tại dung hợp đạo quả tinh hoa thời điểm, mơ hồ cảm thấy giữa thiên địa truyền đến một cỗ cực mạnh lực hấp dẫn, bao phủ hướng mình thân thể, ý

đồ muốn đem thân thể của mình cho xé rách quá khứ, nhưng theo đạo quả tinh hoa một chút xíu dung nạp, loại kia lực hấp dẫn càng ngày càng yếu, thẳng đến hoàn toàn biến mất.

Hắn là. . đó chính là chỗ kia cổ đại lực bản thể đang triệu hoán mình?

Dương Phóng diện mục ngưng trọng, lẳng lẳng nhìn chăm chăm không trung.

Thế giới này chân tướng vì sao vốn là như vậy làm người tuyệt vọng.

Một đợt không yên tĩnh, một đợt lại lên!

“Người nhà của ta, bằng hữu chung quy là biến mất, nếu như có một ngày ta cũng xuất hiện tại chỗ kia cổ trong đại lục, không biết còn có thể không gặp được bọn hắn, nếu là gặp lại bọn hắn, bọn hắn lại có hay không vẫn là ta quen thuộc người.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Giờ phút này người bên cạnh đã sớm đang sôi nổi nghị luận.

Quân Thiên để rất nhiều người đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, cấp thiết muốn muốn hiểu nhiều thứ hơn.

Quân Thiên nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không có nhiều lời.

Bọn hắn hiện tại hiểu biết đồ vật quá mức thừa thớt, đại bộ phận đều vẫn là suy đoán mà thôi, một khi nói ra, đối với mọi người cũng không có bất kỳ cái gì chỗ tốt, ngược lại sẽ trực tiếp ảnh hưởng đám người nội tâm.

“Nếu như tại vô tận táng thổ nhìn thấy cái kia cổ đại lục thật tồn tại thế gian lời nói, ta nghĩ Thánh Giả khẳng định cũng biết loại địa phương kia.”

Quân Thiên ngưng tiếng nói.

Dù sao trước đó thời điểm, Thánh Giả cũng từng tới chỗ kia tế đàn.

Lấy thủ đoạn của hắn, chỉ sợ sớm đã truy tra lên chỗ kia cổ đại lục nơi phát ra.

Dương Phóng trong lòng trầm xuống.

Không tệ!

Nếu như trên đời này, ai có khả năng thực sự hiểu rõ nơi đó, khẳng định chính là thánh nhân.

“Trước đây không lâu ta từng diệt Thánh Giả một cái phân thân, đồng thời đem Băng Hoàng, Hỗn Thiên đại thần, Thủy Tộc lão tổ tất cả đều cho diệt sát, giờ phút này có lẽ đã sớm kinh động đến Thánh Giả, lưu cho thời gian của chúng ta không nhiều lắm, coi như chúng ta không xuất thủ, Thánh Giả đoán chừng cũng muốn cưỡng ép thanh toán chúng ta, bắt đầu chuẩn bị đi.”

Dương Phóng nói.

Mọi người đều là thâm kinh hãi, đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng.

Dương Phóng trước đây không lâu diệt Thánh Giả một cái phân thân.

“Ngươi. . . ngươi đã triệt để dung hợp đạo quả tinh hoa, ngươi đạt tới nửa bước đạo quả cảnh giới.”

Ma Quân giật mình nhìn về phía Dương Phóng, chỉ cảm thấy trước mắt Dương Phóng khí tức phiêu miểu, khó mà thấy rõ, giống như ở trước mắt lại như ở chân trời, khí tức như có như không, như là hư ảo.

Những người khác sắc mặt biến hóa, nhao nhao nhìn về phía Dương Phóng.

“Không tệ, ta xác thực đạt đến nửa bước đạo quả cảnh.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, một đôi ánh mắt hướng về Ma Quân nhìn lại, sâu không thấy đáy, như là vực sâu, tựa hồ muốn Ma Quân tâm thần xé rách đi vào.

“Ma Quân, liên quan tới đạo quả tinh hoa sự tình người nhiều lần giấu diếm, sợ ta đột phá đến một bước này, nhưng bây giờ ta còn là thuận lợi đi qua, làm sao? Người có phải hay không rất thất vọng?”

Ma Quân sắc mặt đại biến, vội vàng cấp tốc khom người mở miệng: “Không dám, mời chúa công tha mạng.”

Trên người hắn mồ hôi lạnh cuồn cuộn, hồn phách run rẩy, toàn bộ phía sau lưng lông tơ đều là đứng vững.

Dương Phóng đạt đến nửa bước đạo quả cảnh, như vậy từ đó về sau, cùng hắn chính là hai cái bất đồng thế giới người.

Nửa bước đạo quả đối phó Siêu Thoát Cảnh đỉnh phong, đem có phá hủy kéo hủ lực lượng, hắn hiện tại đối Dương Phóng tới nói, đã không có bất kỳ chỗ dùng nào, Dương Phóng có thể đem hắn tùy thời bóp chết, cho nên không phải do hắn không sợ.

“Ma Quân, người rất thông minh, lúc trước ta để người giao ra bản nguyên linh hồn, người thế mà vụng trộm giao ra một cái giả, đến mức ta lúc ấy cũng không phát

hiện, thẳng đến ta trước đây không lâu triệt để đột phá mới phát hiện người chỗ giao ra bản nguyên linh hồn tồn tại vấn đề. Ma Quân, thật là có người.”

Dương Phóng ngữ khí nhàn nhạt, quanh quẩn nơi đây.

Thanh âm rơi xuống, để Ma Quân sắc mặt càng thêm kinh biến, vội vàng cấp tốc hướng về sau lùi gấp ra ngoài.

Dương Phóng ngay cả hấn giao ra một ngôi nhà bản nguyên linh hồn đều biết.

Nửa bước đạo quả quả nhiên kinh khủng!

“Chúa công, vì ta một cái cơ hội, ta biết sai, lúc trước ta cũng là bị bắt đắc dĩ.”

Ma Quân vội vàng mở miệng.

“Cơ hội? Ta cho người cơ hội, ai cho những cái kia Lam Tinh người cơ hội?”

Dương Phóng lộ ra từng tia từng tia mỉa mai tiêu dung.

“Người...”

Ma Quân sắc mặt kinh sợ, không chút nghĩ ngợi, quay người liền đi, một sát na hóa thân hơn mười đạo, hướng về bốn phương tám hướng phương hướng khác nhau nhanh chóng hướng về đi.

Hấn đào thoát thủ đoạn, cử thế vô song, tại vô số năm trước thời điểm từng từ Thánh Giả dưới tay đều chạy ra ngoài.

Nhưng mà đối mặt hấn chạy trốn, Dương Phóng hừ lạnh một tiếng, âm dương hai đồ trong nháy mắt nổi lên, cấp

tốc biến lớn, loé lên từng mảnh từng mảnh hào quang sáng chói, trùng trùng điệp điệp, như là vô tận gợn sóng, trong nháy mắt bao phủ lại toàn bộ thiên địa.

Ma Quân hơn mười đạo phân thân tất cả đều cảm thấy hấp lực cường đại, một cỗ vượt qua tưởng tượng của hấp lực lượng kinh khủng khóa chặt hấn thân thể, ý đồ đem hấn trực tiếp kéo vào âm dương hai đồ.

Ma Quân gầm lên giận dữ, hơn mười đạo phân thân trong khoảnh khắc lần nữa hợp hai làm một, vội vàng hai tay kết ấn, đánh ra từng mảnh từng mảnh huyền diệu khó lường ấn pháp, quang mang lấp lóe, uy lực vô tận, trực tiếp hướng về không trung đánh tới.

Dương Phóng lộ ra mỉa mai tiếu dung, tay áo phiêu động, thân thể khô ngô, nhẹ nhàng lóe lên, xuất hiện ở Ma Quân phụ cận, một bàn tay chém thẳng vào mà xuống, tựa như một ngậm vô hình cự phủ hung hăng ép xuống.

Khai Thiên ấn!

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, khí tức hủy diệt tràn ngập, trùng trùng điệp điệp, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch.

Vền vền vừa đối mặt, Ma Quân tất cả công kích toàn bộ tán loạn.

To lớn thủ ấn hung hăng rơi vào hấn thân thể, bịch một tiếng, đem hấn toàn bộ thân hình đều cho chấn vỡ nát ra, chia năm xẻ bảy.

A!

Ma Quân trong miệng lập tức phát ra từng đợt thê lương kêu to, tràn ngập kinh hoàng cùng không cam lòng, vôi vàng hướng ở giữa tụ hợp, ý đồ gây dựng lại.

Nhưng mà Dương Phóng một cái đại thủ đã sớm trong nháy mắt cuồng bắt mà qua, thổi phù một tiếng, tại chỗ đem Ma Quân thần hồn tóm chặt lấy, kìm trong tay.

“Chúa công, tha ta một mạng, cho ta một cái cơ hội!”

Ma Quân thần hồn vôi vàng kinh hoàng kêu to.

Những người khác cũng nhao nhao sắc mặt kịch biến, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hiện tại Dương Phóng thực sự thật là đáng sợ.

Đây chính là Ma Quân, danh chấn thiên cổ nhân vật, so xa xưa Thần Vương còn kinh khủng hơn, thế mà bị hấn một chiêu liền cho cầm nã rồi?

“Dương Phóng, trước không muốn giết hấn, muốn cùng Thánh Giả quyết chiến, riêng là dựa vào lực lượng cá nhân rất khó làm được, cho hấn một cái cơ hội, để hấn lập công chuộc tội a.”

Lão giả thần bí mở miệng.

“Đúng vậy a Dương Phóng, hiện tại giết hấn, cũng không có bất kỳ cái gì chỗ tốt.”

Bên cạnh Nguyên Mộc đạo nhân cũng mở miệng nói ra.

“Không tệ, vẫn là giữ lại hấn giá trị càng lớn!”

Những người khác nhao nhao mở miệng.

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, chăm chú nhìn trong tay

như cùng chết gà đồng dạng Ma Quân thần hồn, âm thanh lạnh lùng nói: “Đã tắt cả mọi người nói muốn cho người một cái cơ hội, vậy ta liền cho người tốt, bất quá, linh hồn của người bản nguyên thuộc về ta!”

Phốc phốc!

Hắn tiện tay trao một cái khế chụp, trực tiếp từ Ma Quân thể nội cầm ra một khối lớn quang đoàn, đem Ma Quân thần hồn lần nữa ném ra ngoài, về phần chỗ kia quang đoàn thì bị hắn trực tiếp ném về âm dương hai đồ.

Ma Quân thần hồn vừa mới thoát khốn, liền lập tức gây dựng lại thân thể, rất nhanh lần nữa khôi phục nguyên dạng, sắc mặt trắng bệch, khoe miệng chảy máu, tràn ngập hồi hộp nhìn về phía Dương Phóng.

“Đa tạ chúa công!”

“Ừm.”

Dương Phóng đăm đăm gật đầu, không tiếp tục để ý hắn, sau đó ánh mắt lần nữa nhìn về phía đám người, nói: “Các vị, vẫn là ta mới vừa nói như thế, thời gian không nhiều lắm, sớm một chút chuẩn bị, ta cũng muốn lần nữa bế quan củng cố một chút cảnh giới, chờ đến lần nữa xuất quan, rất có thể chính là cùng Thánh Giả quyết chiến thời điểm!”

“Tốt!”

“Coi như chúng ta không xuất thủ, Thánh Giả Đại Thanh tính đoán chừng cũng muốn mau tới!”

“Không tệ, sống hay chết đều xem lần này!”

Trong lòng mọi người nặng nề, nhao nhao gật đầu, sau đó bọn hắn lập tức tản ra, hướng về trước đó thứ

nguyên không gian một lần nữa quay trở về quá khứ.

Dương Phóng tại trở lại thứ nguyên không gian về sau, vung tay lên, 【 trời trện 】 Thần Chủng phát động, vô số phù văn nổi lên, trong khoảnh khắc đem thân thể bốn phía vây quanh, hình thành một cái đặc biệt bế quan không gian.

Hắn ngồi xếp bằng, trong óc lập tức nổi lên thượng cổ mệnh sách cùng thượng cổ thánh thư toàn bộ nội dung.

Từng cái huyền diệu mà tối nghĩa nội dung bị đầu óc của hắn không ngừng hấp thu, hình thành mỗi loại cao thâm cảm ngộ, lạc ấn đến hắn chỗ sâu trong óc.

Tại dung hợp vô hình bảng về sau, Dương Phóng chính là bảng, bảng chính là Dương Phóng.

Mặc dù bảng thấy không rõ lắm, nhưng là thân thể của hắn chính là bảng, về mặt tu luyện cổ mệnh sách cùng thượng cổ thánh thư thời điểm, y nguyên sẽ sinh ra vô hình điểm kinh nghiệm.

Mỗi lần tu luyện cũng sẽ tăng thêm vô hình độ thuần thực.

Vì có thể mau chóng tu luyện được, hắn thậm chí không tiếc vận dụng thời gian lực lượng, dùng thời gian đến ảnh hưởng tự thân, trì hoãn thời gian trôi qua.

Cứ như vậy, trong đầu hắn cảm ngộ đang không ngừng làm sâu sắc, mỗi loại vô hình độ thuần thực đang bay nhanh tăng lên...

Trong bất tri bất giác, bên ngoài một năm trôi qua đi.

Mà phía ngoài một năm qua đi, hắn bên này thì trực tiếp tương đương với ba mươi năm.

Ba mươi năm thời điểm, thượng cổ mệnh sách cùng thượng cổ thánh thư tuyệt học bị hấn cấp tốc nắm giữ, bên trong từng môn thần thông đều bị hấn luyện đến cảnh giới cao thâm.

Đầu tiên là thượng cổ mệnh sách, dù là hấn chỉ nắm giữ chín thành thượng cổ mệnh sách, nhưng là cũng y nguyên để hấn luyện được 【 sinh tử Mệnh Bàn 】 , 【 vạn thần tế tự 】 hai loại tuyệt học.

Sinh tử Mệnh Bàn tự nhiên không cần nhiều lời, có thể tại thể nội hình thành Mệnh Bàn, nhẹ nhàng nhất chuyển, liền có thể đưa người vào chỗ chết, khiến người ta khó mà phòng bị.

Vạn thần tế tự, thì là một môn khác quái dị tuyệt học, tế tự vạn vật chi lực, đến thành toàn tự thân, một khi thi triển 【 vạn thần tế tự 】 , tế phẩm không chỗ che thân, chỗ thi triển bất kỳ cái gì công pháp đều vô dụng, sẽ tự động hiến tế tự thân hết thảy, đến thành tựu người thi pháp, tuyệt đối là nghịch thiên sát thuật.

Mà loại trừ cái này hai môn cái thế kỳ học bên ngoài, thượng cổ thánh thư cũng vì hấn mang đến chỗ tốt cực lớn, trong cơ thể hấn hỗn độn bản nguyên cùng thượng cổ thánh thư trực tiếp tương hỗ kết hợp, khiến cho thân thể của hấn tại vốn có trên cơ sở lần nữa đạt được thuế biến, triệt triệt để để trở thành Hỗn Độn Thánh Thể!

Loại này cường đại thể phách, cử thế vô song, riêng là nhẹ nhàng vung tay một cái đều có thể cảm nhận được lực lượng vô tận, thiên địa tựa hồ cũng có thể tùy thời dung nhập tới đồng dạng.

“Thượng cổ thánh thư cùng thượng cổ mệnh sách, quả nhiên là ngay cả Thánh Giả đều muốn nóng mắt tuyệt học.”

Dương Phóng trong miệng tự nói, nói: “Mà đây là chín đại trong thiên thư hai cái mà thôi, nghe đồn chín đại thiên thư không thuộc về cái này một giới, cùng chỗ kia Thánh Điện, đều là từ trên trời giáng xuống, hẳn là cái này chín đại thiên thư chân chính lai lịch là chỗ kia thần bí cổ đại lục...”

Chỗ kia cổ đại lục đến cùng ẩn chứa cỡ nào cơ mật?

Chẳng lẽ nơi đó mới là cường giả cái nôi?

Bỗng nhiên, Dương Phóng thân thể chấn động, bên ngoài thân phát sáng, vô số phù văn từ hắn trong lỗ chân lông chui ra, lít nha lít nhít, ở phía sau hắn hiển hiện, rất nhanh hợp thành một cái cự đại kim sắc vòng ánh sáng, giống như đúc.

Vòng ánh sáng phía trên xuất hiện đếm không hết phù văn, mỗi một cái phù văn đều như rồng giống như hoàng, lóe ra nhàn nhạt hào quang, tựa như đại biểu thiên địa bản nguyên nhất đạo lý.

Sinh tử Mệnh Bàn!

Trên mặt hắn lộ ra mỉm cười.

Có này Mệnh Bàn nơi tay, đơn giản giết người như cắt cỏ, so âm dương hai đồ còn muốn biến thái.

Từ đó về sau, hắn thì tương đương với cả công lẫn thủ, sinh tử Mệnh Bàn chuyên môn dùng để tiến công, âm dương hai đồ dùng để tự thủ, thủ hời trong thiên hạ ai có thể ngăn cản.

“Đáng tiếc còn lại Đạo Đồ so thấy càng ngày càng khó tìm, tựa hồ cũng bị Thánh Giả bên kia cho làm đi, nếu không, ta cái này âm dương hai đồ tuyệt đối còn có thể

lần nữa tăng cường không ít.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Hiện tại hắn thực lực so với lúc trước tối thiểu mạnh hơn mấy lần không thôi.

Mặc dù vẫn như cũ là nửa bước đạo quả, nhưng lại tuyệt đối là nửa bước đạo quả người nổi bật, có thể xưng đỉnh phong.

“Chênh lệch thời gian không nhiều lắm.”

Dương Phóng vươn người đứng dậy, quay chung quanh tại thân thể bốn phía vô số phù văn, lập tức bắt đầu hết thảy biến mất, liên đới phía sau hắn sinh tử Mệnh Bàn cũng lần nữa nội liễm.

Dương Phóng khí tức quy về hư vô, từ bế quan chi địa chậm chạp đi ra.

Vừa mới đi ra, hắn một đôi Thiên Mục liền hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Một sát na toàn bộ thứ nguyên không gian, lại toàn bộ ánh vào đáy mắt của hắn, rõ ràng rành mạch, không còn có bất luận cái gì bí mật, thật giống như hắn lập tức trở thành cao vĩ sinh vật.

Mà nguyên bản thứ nguyên sinh vật đấm người, thì trở thành thấp duy sinh vật.

Mỗi người trên người bí mật đều tại hắn đáy mắt cấp tốc hiển hiện.

Thiên Mục: Thẩm nhàn bản nguyên!

Cho đến giờ phút này, hắn mới xem như chân chính

phát huy ra loại này Thần Chủng cường đại uy lực, dĩ vãng thời điểm, ngay cả loại này Thần Chủng một phần mười đều không có phát huy ra.

Bỗng nhiên, Dương Phóng chú ý tới cách đó không xa đám người hội tụ, tất cả mọi người tập hợp một chỗ, quay chung quanh một phiến khu vực, nghị luận âm ỉ.

Chỉ gặp tại mọi người quay chung quanh bên trong, đã từng vô địch Thần Vương thế mà đã tại chảng biết lúc nào xuất quan, khôi phục bình thường bộ dáng, thân thể cao lớn, khuôn mặt anh tuấn, ngũ quan nhìn rất là hiền lành, tựa hồ đang cùng đám người đàm luận như thế nào chống lại Thánh Giả sự tình.

Bỗng nhiên, vô địch Thần Vương sinh ra cảm ứng, bỗng nhiên quay đầu, trong con ngươi bắn ra hai vệt thần quang.

“Ai?”

Hai mắt của hắn cấp tốc hướng về Dương Phóng bên này nghênh đón, toàn thân thần lực mãnh liệt, toàn bộ tinh thần đề phòng, khiến cho bên người người nhao nhao kinh hãi.

Nhưng khi thấy là Dương Phóng về sau, vô địch Thần Vương lập tức lộ ra sắc mặt khác thường, trong lòng giật mình, khí tức trên thân cấp tốc thu liễm xuống dưới.

Sau đó hắn lập tức dẫn đầu đám người hướng về Dương Phóng bên này đi tới.

Dương Phóng âm thầm nghiêm nghị.

Không hổ là vô địch Thần Vương!

Tại không tá trợ bất luận cái gì ngoại vật tình huống

dưới, thế mà cũng có thể bị hấn tìm tòi đến nửa bước đạo quả cảnh giới, khó trách vô số năm trước thời điểm, hấn sẽ bị người ám toán, trực tiếp đóng đinh.

Hấn lúc đó chỉ sợ nhanh đã bước ra một bước kia.

Mà lại đối phương khí phách chi lớn, có thể xưng cổ kim vô song, lại bỏ được đem một thân Thần Vương bản nguyên cũng cho tan đi, thử hỏi ai có thể làm được?

Để tay lên ngực mà hỏi, nếu để cho chính Dương Phóng đem thể nội đạo quả, bằng toàn bộ tan đi, sau đó bắt đầu từ số không, lại tu luyện từ đầu, hấn tuyệt đối không có đối phương phần này nghị lực.

Chẳng trách hồ đối phương có thể thành công!

Xoát!

Bóng người lấp lóe, vô địch Thần Vương, lão giả thần bí, Ma Quân, Âm Tuyền, Khô Vinh Thần Tăng bọn người tất cả đều đến đây, liên đới lấy trước đó màu đen đại trùng tử cũng cất bước đi tới.

“Dương Phóng, người quả nhiên đột phá, ngay cả ta đều không thể thấy rõ người thực lực chân thật, xem ra người so ta đi muốn xa.”

Vô địch Thần Vương nhìn về phía Dương Phóng.

“Tiền bối khách khí, ta cũng chỉ là trùng hợp thôi.”

Dương Phóng nói.

“Không phải trùng hợp đơn giản như vậy, đạo quả con đường này vô cùng thần bí, trước đó chưa hề có người đạt tới qua, mỗi một bước đi ra đều cần cẩn trọng, cẩn thận từng li từng tí, hơi không cẩn thận liền sẽ chết thảm

bỏ mạng, người có thể đi đến một bước này, đủ thấy thiên phú của người cùng nghị lực.”

Vô địch Thần Vương thờ dài.

Dương Phóng mỉm cười, không còn quá nhiều giải thích, sau đó hướng về đám người nhìn lại, nói: “Gần nhất Thánh Giả có hay không động thủ?”

“Cũng không có, y nguyên chỉ là phái ra một chút thủ hạ đang đi tuần.”

Lão giả thần bí nói.

“Xem ra hắc đạo tổn thương so với chúng ta trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn.”

Dương Phóng ngưng âm thanh mở miệng, nói: “Các vị, ta cảm thấy đại chiến thời điểm có thể tới phút cuối cùng, hiện tại thời gian đối với chúng ta tới nói, trân quý dị thường, mỗi chậm trễ một khắc đồng hồ, Thánh Giả khả năng đều sẽ khôi phục thêm một khắc đồng hồ, một khi chờ hắc đạo tổn thương chữa trị, phiền phức của chúng ta liền lớn!”

“Không tệ, là thời điểm nên đại quyết chiến!”

Vô địch Thần Vương trầm thấp mở miệng.

Những người khác trong lòng run lên, nhao nhao gật đầu.

Hơn một năm, bọn hắc đạo đều đang đợi lấy giờ khắc này, hiện tại giờ khắc này rốt cục tiến đến, sống hay chết, đem đều xem lần này.

“Ta đến liên hệ cường giả đi, gần nhất đã qua một năm, ta một mực tại các nơi bên ngoài, nguyện ý gia nhập

chúng ta có rất nhiều, có lẽ đều có thể phát huy được tác dụng.”

Lão giả thần bí mở miệng.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Đi thôi, chúng ta vừa đi, một bên liên hệ!”

Đám người lúc này bắt đầu hành động.

Lão giả thần bí bên kia cũng lấy ra một cái thần bí khay ngọc, bắt đầu lấy đặc biệt phương pháp, tiến hành liên hệ trước đó cường giả, theo bọn hắn bay ra thứ nguyên không gian, rất nhanh bốn phương tám hướng một cỗ cường hoành khí tức hiện lên mà ra, hướng về bọn hắn bên này tụ đến.

“Dương tiên bối!”

“Vô địch Thần Vương!”

“Gặp qua Dương tiên bối...”

“Gặp qua vô địch Thần Vương...”

Từng vị cường giả sắc mặt biến hóa, không ngừng cung kính mở miệng.

Theo bọn hắn tiến vào không gian thông đạo, càng đi về trước đi, gia nhập tới cường giả càng nhiều, chờ đến bọn hắn phi hành ra một khoảng cách về sau, bên người sớm đã hội tụ mấy trăm người quy mô.

Mỗi một cái đều cường đại dị thường!

Tuyệt đối thuộc về tinh anh trong tinh anh.

Mà liền tại bọn hắn sắp bay ra chỗ này không gian thông

đạo thời điểm, bỗng nhiên, phía trước nhất khu vực hắc khí mãnh liệt, không gian mơ hồ, một đạo khô gầy ma ảnh lập tức từ hư không bên trong hiện lên ra.

Mới vừa xuất hiện, hắc một đôi màu đỏ sậm con người liền hướng về Dương Phóng nhìn lại, đầu tiên là lộ ra kinh nghi, sau đó thở sâu, trong lòng cấp tốc quay cuồng lên.

“Gặp qua Dương tiên bối!”

Dương Phóng đột phá đến nửa bước đạo quả, nên xem như tiên bối, hắc đã căn bản không dám lấy ngang hàng luận giao.

“Là người!”

Dương Phóng nhìn trước mắt người.

Đúng là trước đó khô gầy ma ảnh, cùng hắc cùng nhau xông qua chốn hỗn độn tồn tại.

Lúc ấy Hỗn Độn Thần Tộc tộc trưởng đã từng xưng hô hắc là Tham Lang!

Không biết cùng Thánh Giả bên người bảy vị cường giả có phải hay không có chút liên hệ?

Thánh Giả bên người bảy vị cường giả liền có một vị tên là Tham Lang!

“Dương tiên bối, đây là muốn cùng Thánh Giả quyết nhất tử chiến sao?”

Tham Lang khom người sừng sững, mở miệng hỏi thăm.

“Không tệ.”

Dương Phóng đáp lại.

Tham Lang có chút trầm mặc, nói: “Dương tiên bối chẳng lẽ cũng đã tiến vào viên mãn đạo quả?”

“Không có!”

“Nếu không có, lần này tiến đến, Dương tiên bối lại như thế nào coi là có thể chiến thắng Thánh Giả?”

Tham Lang hỏi thăm.

“Lúc không ta đợi, hiện tại là chúng ta cơ hội duy nhất, dù là biết rõ hẳn phải chết cũng phải đánh cược một keo, bởi vì ai cũng không biết Thánh Giả lúc nào khôi phục thương thế?”

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu.

“Mặc dù cũng có đạo lý, bắt quá lại không an toàn, ta biết Thánh Giả hiện tại ngay tại ngưng luyện một bộ phân thân, hẳn cỗ này phân thân cũng đã gần muốn đạt tới viên mãn đạo quả, Dương tiên bối lần này đi, loại trừ chịu chết, lại có ý nghĩa gì.”

Tham Lang mở miệng.

“Người nói cái gì? Thánh Giả một bộ phân thân đều nhanh muốn đạt tới viên mãn đạo quả rồi?”

Dương Phóng trong con ngươi lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: “Làm sao người biết?”

...

Chương 486 : Trực tiếp cuốn đi!

“Ta là thế nào biết đến, Dương tiên bối cũng không cần hỏi nhiều, nhưng ta nói tới câu câu là thật, tuyệt không bắt luận cái gì hư giả, từng tại vô số năm trước thời điểm, Thánh Giả liền được một viên thần bí trái cây, vô cùng trọng yếu,

Nghe nói là cùng chỗ kia Thánh Điện, đều là từ trên trời giáng xuống, vô số năm qua, Thánh Giả một mục ý đồ dung hợp viên kia trái cây đều không thành công, lúc này mới lựa chọn bố cục Thần Khư đại lục, tiến hành loại phương pháp thứ hai bước vào đạo quả.

Bất quá, ngoại nhân không biết là, hần kỳ thật đã sớm bí mật ngưng luyện một bộ phân thân, đang lợi dụng phân thân đến dung hợp viên này trái cây, một khi tôn này phân thân thật dung hợp thành công, vậy liền mang ý nghĩa một mình hần tương đương với hai vị viên mãn đạo quả, đến lúc đó, Dương tiên bối bọn người loại trừ vừa chết, chỉ sợ không có cái khác thứ hai con đường!”

Tham Lang mở miệng.

“Cái gì?”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt.

Bên người người cũng toàn bộ kinh hãi.

Thánh Giả một bộ phân thân cũng sắp đột phá.

“Vị bằng hữu này, ngươi rút cuộc là ai, ngươi làm sao lại rõ ràng như vậy đây hết thảy?”

Ma Quân chăm chú nhìn đối phương, âm trầm mở miệng.

“Không tệ, thành thành thật thật nói ra lai lịch của ngươi, không phải cũng đừng trách chúng ta dùng sức mạnh.”

Lão giả thần bí cũng trầm thấp mở miệng.

Vị này khô gầy ma ảnh vừa lên đến liền nói ra trọng yếu như vậy tin tức, là thật là giả, không ai có thể rõ ràng, nhưng có một chút có thể khẳng định, đó chính là lời vừa nói ra, triệt để nhiễu loạn kế hoạch của bọn hắn, dao động nội tâm của bọn hắn, đây là cực lớn tội ác.

Liền ngay cả vô địch Thần Vương cũng là ánh mắt đăm đăm, hướng về khô gầy ma ảnh nhìn sang.

“Tham Lang, tên của ngươi gọi Tham Lang, lại như thế hiểu rõ Thánh Giả, để cho ta đoán xem nhìn, theo ta được biết, Thánh Giả thủ hạ liền có bảy vị thần bí cao thủ, phân biệt được xưng Tham Lang, Phá Quân, văn khúc, Vũ Khúc, Cự Môn, Lộc Tồn, Liêm Trinh, ngươi là bọn hắn một viên?”

Dương Phóng nheo mắt lại, nhìn về phía trước mắt khô gầy ma ảnh.

Khô gầy ma ảnh ánh mắt thâm thúy, cũng không có bất kỳ cái gì phủ nhận ý nghĩ, mở miệng nói ra: “Không, chuẩn xác mà nói, ta là tiền nhân Tham Lang.”

“Tiền nhiệm Tham Lang?”

“Đúng vậy, vô số năm trước thời điểm, ta đã từng bởi vì một sự kiện phản bội Thánh Giả, trốn vào Thần Khu đại lục, chỉ bất quá lúc ấy ta bị Thánh Giả gây thương tích, trần trọc vô số năm đều không có khởi hấn, về sau lại gặp được Kiếm Ma, bị trọng thương phía dưới Kiếm Ma

chỗ phong ấn, ý đồ đem ta coi như hấn sau này trở lại
đỉnh phong quân cờ.”

Tham Lang mở miệng nói ra.

Dương Phóng não hải cấp tốc mãnh liệt, trong chớp mắt
bỗng nhiên quán thông.

Thì ra là thế!

Khó trách lúc trước người này sẽ bị phong ấn tại Thần
thôn lòng đất!

Còn có, lai lịch của hấn lại thật to lớn như thế, là tiền
nhiệm Tham Lang!

“Là nguyên nhân gì để người phản bội Thánh Giả?”

Dương Phóng nhìn chăm chú đối phương.

“Sự tình đã qua quá lâu, ta không nguyện ý lại tiếp tục
nhắc lên, mời Dương tiên bối có thể lưu lại cho ta một
chút tư ấn, về phần ta vừa mới nói, thiên chân vạn xác,
bất quá, ta lần này tới, lại không phải là hoàn toàn vì
ngăn cản Dương tiên bối, mà là chuẩn bị nói cho Dương
tiên bối, nếu muốn động thủ, hấn là trước trừ Thánh Giả
cổ kia phân thân!”

Tham Lang ánh mắt u lãnh, mở miệng nói ra.

“Trước trừ phân thân của hấn? Người biết phân thân
của hấn ở đâu? Phân thân của hấn còn không có triệt để
đột phá?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tự nhiên, nếu là phân thân của hấn đã triệt để đột phá,
chỉ sợ sớm đã là thanh toán thiên hạ thời điểm, về phần

hắn phân thân giấu ở đâu, ta xác thực không biết, bắt quá có người lại biết, đó chính là đương nhiệm Thất Tinh Quân, bọn hắn nhất định biết, ta vừa vặn liền biết vị kia mới Tham Lang trụ sở, chỉ cần đem hắn cầm xuống, lấy Dương tiên bối thủ đoạn, tự nhiên có thể dễ như trở bàn tay biết được hết thảy.”

Tham Lang trầm thấp nói.

“Thật sao?”

Dương Phóng trong lòng cấp tốc suy tư.

Cái này Tham Lang đem cái này tin tức nói với mình bọn người, chỉ sợ cũng có lợi dụng nhóm người mình giúp hắn diệt trừ Thất Tinh Quân ý nghĩ.

Không cần hỏi đều biết người này cùng kia Thất Tinh Quân tuyệt đối có to lớn cừu hận.

Nhưng là diệt trừ Thất Tinh Quân cũng chính là kế hoạch của bọn hắn một trong.

Thất Tinh Quân là Thánh Giả phụ tá đặc lực, thực lực cao thâm, cơ hồ không kém gì Vô Tướng Thần Hoàng, hiện tại không diệt trừ bọn hắn, ngày sau một khi trạm xe, hắn là ngập trời phiền phức.

“Tốt, cái kia mới Tham Lang ở nơi nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ngay tại bên ngoài hỗn độn, thiên ngoại chi thiên bên trong, nơi đó cũng là Thánh Giả chỗ cư trú.”

Tham Lang mở miệng.

“Bên ngoài hỗn độn, thiên ngoại chi thiên.”

Dương Phóng tự nói, nói: “Người theo giúp ta cùng đi.”

“Có thể.”

Tham Lang trầm giọng nói.

“Dương Phóng, lần này đi tuyệt không an toàn, ta và người cùng nhau đi qua đi.”

Vô địch Thần Vương trầm thấp nói.

“Không cần, nhiều người ngược lại không an toàn, ta có thủ đoạn đặc thù, có thể bảo mệnh, coi như bị phát hiện, cũng có cơ hội cực tốc thoát ra, hướng hồ lần này không ở chỗ giao chiến, mà là ở cầm nã mới Tham Lang, ta âm dương hai đồ có thể thần không biết quỷ không hay đem hấn trực tiếp cuốn đi.”

Dương Phóng ngưng giọng nói.

Vô địch Thần Vương mày nhăn lại, nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Đã dạng này, vậy người coi chừng.”

“Ừm.”

Dương Phóng gật đầu, tiếp theo quay người nhìn về phía đám người, ngưng tiếng nói: “Các vị, đã hiện tại xảy ra biến cố, như vậy chúng ta liền không thể còn như vậy tùy tiện chịu chết, còn xin các vị tạm thời trở về, hết thấy chờ tin tức ta, chờ ta đem mới Tham Lang bắt lại, đem hết thấy xác định về sau, chúng ta lại thương nghị động thủ sự tình!”

Đám người người nhìn ta, ta nhìn hấn, cuối cùng nhao nhao nặng nề gật đầu.

“Tốt!”

“Dương huynh đệ, cần phải coi chừng!”

“Nhất định phải cẩn thận!”

Đám người nhao nhao mở miệng.

Dương Phóng gật đầu, quay người lần nữa nhìn về phía Tham Lang, trầm giọng nói: “Đi thôi, người dẫn ta đi chỗ kia bên ngoài hỗn độn nhìn một chút.”

Nguyên bản hẳn là chuẩn bị tùy ý cầm nắm một cái Thánh Giả thủ hạ, trực tiếp thôi miên nhiếp hồn, nhưng bây giờ có Tham Lang dẫn đường, hết thảy tự nhiên không cần như thế phiền phức.

Đương nhiên, Dương Phóng nội tâm cũng không có khả năng hoàn toàn yên tâm Tham Lang, mà là tràn ngập đề phòng cùng đề phòng.

Một khi đối phương dám vung bất kỳ thủ đoạn nào, mình âm dương hai đồ đều có thể tại trong thời gian nhanh nhất đem nó lấy đi.

Tham Lang trực tiếp quay người dẫn đường, thu liễm khí tức, hướng về nơi xa bay lượn mà đi.

Dương Phóng trên thân khí tức hư vô, lúc này nhẹ nhàng đi theo sau lưng, tựa như một trận trong suốt không khí, không có bất kỳ cái gì ba động, cũng không có bất kỳ cái gì dị thường.

Không cần mắt thường đi xem, cơ hồ nhìn không ra hẳn tồn tại.

Vô địch Thần Vương, lão giả thần bí, Ma Quân bọn người đều là sắc mặt phức tạp.

“Đi thôi, chúng ta đi về trước đi, ở lại đây rất dễ dàng bại lộ tỵ thân.”

Lão giả thần bí mở miệng.

“Các người về trước đi, ta lưu tại phụ cận chuẩn bị phối hợp tác chiến Dương Phóng, một khi thật xảy ra vấn đề, ta có thể tùy thời xuất thủ.”

Vô địch Thần Vương ánh mắt thâm thúy, hướng về xa xa vô tận không gian đường hầm nhìn lại.

Lão giả thần bí bọn người đều là giật mình nhìn về phía vô địch Thần Vương.

Nhưng theo vô địch Thần Vương một đôi ánh mắt quét tới, mọi người nhất thời nhẹ nhàng gật đầu, lúc này bắt đầu rời đi.

...

Nơi xa.

Dương Phóng cùng Tham Lang tốc độ cực nhanh, mơ mơ hồ hồ, tại khắp nơi không gian trong đường hầm không ngừng xuyên thẳng qua, thân thể như là quang điện, không có bất kỳ cái gì khí tức.

Cũng không biết đi qua bao lâu, rốt cục bọn hắn lần nữa đi vào hỗn độn chỗ sâu.

Khi tiến vào hỗn độn chỗ sâu về sau, Tham Lang khuôn mặt cảnh giác, lập tức bắt đầu đi vòng, tại xa xôi không biết khu vực trọn vẹn lượng quanh rất lớn một vòng, lúc này mới rốt cục đi tới hỗn độn phần cuối.

Dương Phóng ngẩng đầu nhìn lại, nhin không được lộ ra sắc mặt khác thường.

Chỉ gặp chỗ này hỗn độn phần cuối, xuất hiện một cái cự đại khe hở, tựa như là trời búa bổ ra, tung hoành kéo dài vô số bên trong.

Mà tại cái này khe hở chỗ sâu nhất, thì là một chỗ hoàn toàn thần bí không biết thiên địa.

Khắp nơi trôi nổi hòn đảo, rộng lớn đình đài lầu các, từng mảnh từng mảnh mây trắng, khắp nơi thác nước, còn có các loại linh cầm chim thú ở trên không bay múa...

Tựa như là một mảnh Tiên gia phủ đệ đồng dạng.

Chỉ bất quá tại cái này khe hở bên ngoài, lại có thành bày kết đội chất phác con rối tại vừa đi vừa về tuần tra, lít nha lít nhít, ánh mắt vô hồn, tựa như bức tượng đá.

“Nơi đó chính là Thánh Giả chỗ ở, mà Thánh Giả thủ hạ Thất Tinh Quân phân biệt phụ trách lấy bất đồng hòn đảo, trong đó mới Tham Lang ngay tại phía ngoài nhất chỗ kia hòn đảo, lấy tiền bối thực lực, ta nghĩ có thể dễ dàng cầm xuống mới Tham Lang mà không kinh động bất luận kẻ nào.”

Tham Lang xa xa nhìn chăm chăm một khe lớn bên trong thiên địa, chỉ vào trong đó một chỗ hòn đảo, ngưng giọng nói.

Dương Phóng ánh mắt quét tới, đáy mắt bên trong xuất hiện vô số phù văn cùng hoa văn, giống như là một sát na nhìn thấu thiên địa bản nguyên, đem chỗ kia hòn đảo trong nháy mắt thu vào đáy mắt chỗ sâu.

Chỉ một chút, hòn đảo trong ngoài tất cả chi tiết đều trong mắt hắn hết thảy hiển hiện.

Giống như không còn có bất luận cái gì bí mật đồng dạng.

“Mới Tham Lang không tại.”

Dương Phóng mở miệng.

“Không tại?”

Tham Lang kinh hãi, nhìn về phía Dương Phóng.

Khoảng cách như thế xa xôi, Dương Phóng có thể kết luận đối phương không tại?

Nửa bước đạo quả thật chẳng lẽ giống như này đáng sợ!

Bỗng nhiên!

Dương Phóng lại đem ánh mắt hướng về cái khác hòn đảo nhìn lại, 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng tiếp tục thôi động, lực lượng thần bí tại đáy mắt áp ủ, chỉ gặp một chỗ lại một chỗ hòn đảo không ngừng bị hấn tùy tiện nhìn thấu.

Cuối cùng hấn trực tiếp rơi vào chỗ sâu nhất chỗ kia hòn đảo phía trên, một sát na, chỉ cảm thấy trước mắt giống như là có vô số phù văn đang phun trào, lít nha lít nhít, che mắt không trung, óng ánh khắp nơi cùng hừng hực, giống như là một chỗ núi lửa tại dâng lên, tràn đầy kinh tâm động phách lực lượng.

Riêng là nhìn lên một cái, đều có thể cảm giác được vô tận hung cơ, vô tận tạo hóa, vô tận sát khí.

“Thật mạnh trận pháp, đó chính là Thánh Giả bế quan chi địa a?”

Dương Phóng nói nhỏ nói.

Loại này nghịch thiên trận pháp, cho dù hấn có trời trận Thần Chủng cũng rất khó phá vỡ, cần thời gian dài nghiên cứu mới có thể.

“Không tệ, đó chính là Thánh Giả bế quan chi địa, nhưng là bản thể của hấn cùng phân thân nhưng thật ra là phân ra lưỡng địa tiến hành bế quan, cái này một cái bí mật chỉ có Thất Tinh Quân biết.”

Tham Lang rất nhanh truyền âm đáp lại.

“Đi, đi vào trước chờ đợi mới Tham Lang!”

Dương Phóng mở miệng, bỗng nhiên âm dương hào quang quét qua, trực tiếp đem Tham Lang quét vào vòng xoáy, biến mất không thấy gì nữa, mà thân thể của hấn thì là trong nháy mắt hóa thành bóng ma, hướng về phía trước lao đi.

Tại một khe lớn bên ngoài vừa đi vừa về tuần tra đông đảo khô lồi, lại không có một cái nào phát hiện hấn tồn tại, bị Dương Phóng tùy tiện mà nâng liền xuyên qua một khe lớn.

Tiến vào khe hở bên trong bộ thiên địa về sau, Dương Phóng lần nữa giật mình, rõ ràng cảm giác được một cỗ hoàn toàn bất đồng mệnh mông khí tức từ chỗ này thiên địa truyền đến, vô biên vô hạn, uy Nghiêm Hạo lớn, tựa hồ ẩn chứa vô số văn minh cùng tạo hóa.

Cùng chỗ này thiên địa so sánh, vô luận Lam Tinh cũng tốt, Thần Khư cũng được, tựa hồ hết thảy không đáng nhắc tới.

Thật giống như nơi này mới là thế giới trung tâm!

Nơi này mới là tạo vật đầu nguồn.

“Cái này Thánh Giả bí mật bố trí vô số năm, ngay cả mình ở lại đề phòng thế mà đều cải tạo thành dạng này, cảnh giới của hắn thật sự là đạt đến thâm bất khả trắc tình trạng, đợi một thời gian, coi như lại mở ra đất trời cũng chưa hẳn không có khả năng.”

Dương Phóng âm thầm nghiêm nghị.

Sau đó lập tức hướng về Tham Lang chỗ hòn đảo tiếp cận quá khứ.

Không hề nghi ngờ, chỗ này hòn đảo phía trên tự nhiên cũng tồn tại cực kỳ cường hãn trận pháp, chỉ bất quá loại trận pháp này tại đối mặt nửa bước đạo quả cảnh giới Dương Phóng lúc đã không có bất kỳ chỗ dùng nào, bị hắn dễ như trở bàn tay liền xuyên thấu tới.

Chính thức tiến vào đảo về sau, hắn lộ ra cười lạnh, nhìn về phía phía trước nhất một chỗ thạch điện, thân thể lóe lên, nhẹ nhàng lao đi trong đó, che giấu.

Hắn không tin mới Tham Lang không trở lại.

Chỉ cần mới Tham Lang vừa về đến, hắn liền có thể lập tức xuất thủ đem nó lấy đi.

Cứ như vậy, thời gian vượt qua.

Toàn bộ thạch điện dị thường tĩnh mịch, không có một tơ một hào động tĩnh.

Đương nhiên, Dương Phóng cũng chưa là một vị tiên hành ẩn tàng, hắn 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng thi triển, tại thời khắc nhìn chăm chú lên chung quanh đảo tình huống, có thể bảo đảm tùy thời có thể bắt được mới Tham Lang tung tích.

Cứ như vậy, đảo mắt hai ngày quá khứ.

Ngay tại Dương Phóng âm thầm nhú mày, mới Tham Lang vẫn không có xuất hiện thời điểm, bỗng nhiên con mắt lóe lên, chú ý tới một chỗ mơ hồ bóng người, nhỏ bé không thể nhận ra, giống như là một đoàn trong suốt không khí, sát na xuyên qua hòn đảo trận pháp, theo sát lấy hướng về chỗ này thạch điện lướt đến.

“Là hấn!”

Dương Phóng trong lòng ngưng lại.

Huyết sắc ma ảnh!

Lại là gia hỏa này!

Gia hỏa này cũng bí mật tiềm nhập mới Tham Lang trụ sở!

Chẳng lẽ hấn cũng nghĩ đối phó mới Tham Lang?

Tại Dương Phóng quan sát dưới, chỉ thấy máu sắc ma ảnh tốc độ cực nhanh, thân thể trong suốt, vừa tiến vào đến chỗ này thạch điện bên trong, lập tức tiến hành tìm tòi.

Theo một vòng tìm xuống tới, rất nhanh ánh mắt của hấn âm trầm, thân thể dừng lại, hiển nhiên cũng là phát hiện mới Tham Lang không ở chỗ này địa.

Bỗng nhiên, hấn cười lạnh vài tiếng, thân thể chậm rãi mơ hồ, hóa thành bóng ma, trực tiếp giấu ở đại điện một chỗ góc ngách.

Dương Phóng trong lòng cười thầm.

Này huyết sắc ma ảnh cũng ở nơi đây chờ đợi mới
Tham Lang!

“Người này tính cách cực đoan, xuất thủ tàn nhẫn, lần trước tại vô tận táng thổ kém chút bị hắn xử lý, lần này đã gặp hắn, muốn hay không ám toán hắn một chút?”

Dương Phóng trong lòng cấp tốc suy tư.

Nhưng rất nhanh vẫn là bỏ đi ý nghĩ này.

Hiện tại không nên đánh cỏ động rắn, cũng không nên ngoài định mức gây thù hằn, nếu như bị Thánh Giả phát hiện, vậy bọn hắn phiền phức nhưng lớn lắm.

Dương Phóng cùng huyết sắc ma ảnh tiếp tục chờ đợi.

Lại qua một đoạn thời gian, tại Dương Phóng 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng quan trắc dưới, rốt cục phát hiện mới Tham Lang tung tích.

Chỉ thấy đối phương một thân áo bào tím, diện mục uy nghiêm, thân thể lộ ra rất là cao gầy, từ xa xôi khu vực bay tới, hướng về chỗ này hòn đảo đã tìm đến.

Tiện tay nhẹ nhàng vung lên, hòn đảo đại trận liền bị hắn trực tiếp phá vỡ, thân thể rơi vào bên trong.

Rất nhanh từng vị người hầu xuất hiện, cung kính hành lễ.

“Gần nhất nhưng có người tới tìm ta?”

Tham Lang uy nghiêm hỏi thăm.

“Hồi lão gia, không có!”

Cầm đầu người hầu nói.

“Ừm.”

Mới Tham Lang đăm đạc gật đầu, lần nữa hành động, hướng về thạch điện đi tới.

Thạch điện nội bộ huyết sắc ma ảnh lộ ra cười lạnh, tựa như rắn độc, tại nhìn chăm chặp mới Tham Lang, mắt thấy mới Tham Lang đi vào đại điện, hấn nhẹ răng cười một tiếng, thân thể lóe lên, nhanh đến cực hạn, như là tia chớp màu đỏ ngòm, một cái đại thủ như thiểm điện chụp vào mới Tham Lang.

Mới Tham Lang sắc mặt kinh hãi, vội vàng cấp tốc rút lui, liền muốn mở miệng rống to.

Nhưng bỗng nhiên lại là một đạo âm dương hào quang đảo qua, so huyết sắc ma ảnh tốc độ nhanh hơn, lập tức cuốn trúng mới Tham Lang thân thể, đem hấn tại chỗ cuốn đi.

Dương Phóng một bước không lưu, sát na hiện lên, 【 cực quang 】 Thần Chủng cùng 【 Hắc Âm 】 Thần Chủng toàn bộ vận chuyển tới cực hạn, trong nháy mắt vô tung vô ảnh.

Huyết sắc ma ảnh trọn mắt hốc mồm, thân thể dừng lại, tựa hồ còn không có kịp phản ứng xảy ra chuyện gì.

Nhưng rất nhanh trong lòng hấn giận dữ, thất khiếu bốc khói, sắc mặt nhăn nhó, lộ ra dữ tợn.

“Dương Đạo!”

Hấn ngữ khí sâm nhiên, phun ra hai chữ thể, hận không thể muốn ăn thịt người.

Sau đó hấn thân thể lóe lên, nhanh chóng hướng về bên

ngoài cuồng xông mà đi.

...

Dương Phóng một bước không ngừng, ra hòn đảo, mấy cái lấp lóe liền sát na thoát ra một khe lớn, đơn giản phải nhiều sắp có bao nhanh, không có để lại mảy may khí tức.

Nửa bước đạo quả trở xuống người căn bản không phát hiện được mảy may.

Cực quang Thần Chung cùng Hắc Âm thần chủng phối hợp lẫn nhau dưới, đơn giản đạt đến nghịch thiên trình độ.

Nhưng rất nhanh!

Hắn chú ý tới sau lưng cực tốc điên cuồng đuổi theo tới huyết sắc ma ảnh, không khỏi trên mặt bật cười.

Này huyết sắc ma ảnh thế mà đuổi tới!

Thật sự là oan gia ngõ hẹp!

“Tốt, lần trước trước chúng ta còn không có coi xong, lần này liền cùng người cùng nhau tính toán.”

Dương Phóng trầm nghĩ.

Trong nháy mắt, hắn đã triệt để rời xa nơi đây, tiến vào vô tận hỗn độn một chỗ khác khu vực, thân thể rất cực cũng ngừng lại, hiển lộ tung tích.

Hắn cao lớn, khôi ngô, một đầu đen nhánh tóc dài, diện mục trắng nõn, ánh mắt bình tĩnh, xoay người lại, hướng về kia đạo cực tốc đuổi theo huyết quang nhìn lại.

Cái kia đạo huyết quang cũng rất cực dưng ở không xa, lộ ra huyết sắc ma ảnh tung tích, ánh mắt thâm nhiên, như là ma đao, gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng.

“Vật nhỏ, lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích ta, thật sự cho rằng ta không làm gì được ngươi sao? Đem Tham Lang giao cho ta, ta tha cho ngươi khỏi chết!”

“Ta nhìn ngươi đầu óc tựa hồ là có chút vấn đề, nếu không, ta giúp ngươi tìm bác sĩ đi xem một chút?”

Dương Phóng mỉm cười, vỗ đầu một cái, nói: “Thật có lỗi, suýt nữa quên mất, chính ta chính là bệnh viện tâm thần bác sĩ, vẫn là để ta tới cấp cho ngươi xem một chút đi!”

“Nghiệt súc muốn chết!”

Huyết sắc ma ảnh gầm thét, cũng nhin không được nữa, đưa tay một chưởng trực tiếp đánh ra, oanh một tiếng, vô số huyết quang hướng về Dương Phóng thân thể bao phủ mà đi, tựa như một mảnh mênh mông huyết hải nổi lên, bên trong xuất hiện vô số oan hồn lệ quỷ, phát ra kêu thê lương thảm thiết, khàn cả giọng, loạn tâm thần người, kinh khủng khó lường.

Đây là hấn nắm giữ một loại độc môn sát thuật, đồng thời ẩn chứa nhục thân cùng tinh thần song trọng công kích, mỗi một trọng công kích đều cường đại khó lường, uy lực tuyệt luân.

Nhưng mà Dương Phóng đỉnh đầu khu vực, âm dương hai đồ sát na hiển hiện, trực tiếp cấp tốc xoay tròn, tựa như biến thành một cái quỷ dị âm dương vòng xoáy, đem mãnh liệt mà đến vô số huyết quang cùng oan hồn lệ quỷ hết thảy hút vào trong đó, rung động âm âm.

Trong nháy mắt, mây trôi nước chảy, huyết quang biến

mất.

Không còn có bất cứ dị thường nào.

“Người cũng đột phá đến một bước kia!”

Huyết sắc ma ảnh âm trầm mở miệng.

“Đúng vậy, cho nên ta rất muốn thử một chút, người rất cuộc mạnh cỡ nào, người bây giờ, phải chăng còn có tư cách để cho ta toàn lực xuất thủ!”

Dương Phóng nhìn xem nắm đấm của mình, ngữ khí tự tin mà lãnh đạm.

“Không biết sống chết!”

Huyết sắc ma ảnh băng hàn mở miệng.

Ầm ầm!

Vừa dứt lời, Dương Phóng cơ hồ trong nháy mắt xuất hiện tại hần phụ cận, siêu việt hết cả thời gian, không gian hạn chế, không thể lấy bất luận cái gì lẽ thường đến độ lượng, cũng không thể dùng bất luận cái gì ngôn ngữ để hình dung, chỉ có thể nói nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Một chưởng bổ vào huyết sắc ma ảnh trước ngực, máu bắn tứ tung, xương sát bay múa, tựa như đánh nát một đờ dưa hầu đồng dạng.

Huyết sắc ma ảnh con mắt trừng lớn, khuôn mặt vặn vẹo, toàn bộ thân hình cơ hồ tại chỗ chia năm xẻ bảy.

...

Chương 487 : Có ý đồ với Huyết Sắc ma ảnh!

“Rống!”

Huyết Sắc ma ảnh trong miệng phát ra phần nộ rống to, thanh âm chấn thiên, ngàn vạn huyết nhục phát sáng, cơ hồ trong nháy mắt gây dựng lại hoàn tất, thân thể cấp tốc hướng về sau lùi gấp ra ngoài, một đôi mắt vừa sợ vừa giận, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Hắn đơn giản không dám tin.

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

Cái này trong mắt mình sâu kiến, cái này đã từng bị mình vô số lần có thể tùy ý nghiền chết người, lực lượng bây giờ đã trở nên đáng sợ như thế.

Vừa mới trong nháy mắt, mình mà ngay cả cơ hội phản ứng đều không có, liền bị một chưởng chém nát.

“Huyết Sắc ma ảnh, xem ra người cũng bất quá như thế, còn tưởng rằng người mạnh bao nhiêu lực lượng, đã từng khi nào ta vẫn muốn cùng người hợp tác, kết quả người liên tục khinh bỉ ta, hiện tại thế nào? Mặt người đối ta, lại là cái gì cảm giác?”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, tay áo phiêu động, tựa như tại làm một kiện qua quýt bình bình sự tình đồng dạng.

Huyết Sắc ma ảnh trong lòng phần nộ, sắc mặt tái xanh, trong ánh mắt cơ hồ bắn ra ngọn lửa tức giận.

Dương Phóng lời nói tựa như từng cái đao hung hăng cắm vào bộ ngực của hắn, lại giống là một cái cự đại cái tát hung hăng tát vào mặt hắn.

Đã từng hắn đối với Dương Phóng nhục nhã, hôm nay vậy mà không nhúc nhích tí nào bị Dương Phóng trả lại.

Thậm chí càng xa xa siêu chi.

Sớm biết như thế liền không nên lấy tiếc bất cứ giá nào, đem Dương Phóng giết chết.

“Ta muốn giết ngươi!”

Huyết Sắc ma ảnh gầm thét, thân thể đột nhiên chấn động, vô số phù văn từ hắn trong lỗ chân lông bay ra, lít nha lít nhít, tại đỉnh đầu của hắn cấp tốc hợp thành một ngưng to lớn Bạch sắc cốt đao.

Toàn bộ cốt đao âm khí âm u, uy nghiêm đáng sợ, giống như dãy núi to lớn, đem không gian đều cho nhiễm đến một mảnh trắng bệch, giữa thiên địa tất cả đều là âm trầm thâm đậm khí tức.

Nhìn thật kỹ, lại còn có từng đạo thể giới hư ảnh lượn lờ tại cái này miệng to lớn Bạch sắc cốt đao bốn phía, mỗi một cái thể giới hư ảnh bên trong đều có vô số oan hồn lệ quỷ tại kêu rên, đang khóc.

Tựa như từng cái đáng sợ Địa Ngục đồng dạng.

“Vô tận trầm luân, ba ngàn sát đạo, ngàn vạn ác quỷ, chung đúc ta thân, giết! !”

Huyết Sắc ma ảnh nổi giận gầm lên một tiếng, lại bắn ra đại thủ, bắt lại chiếc kia to lớn Bạch sắc cốt đao, huy động lên đến, thiên địa đều cơ hồ hồng mắt, mang theo vô tận kinh khủng khí tức tử vong trực tiếp hướng về

Dương Phóng thân thể trùng điệp chém giết xuống dưới.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, 【 Tịnh Thổ 】 Thần Chủng trong nháy mắt vận chuyển lên đến, quanh thân vô số phù văn nổi lên, oanh một tiếng, tạo thành từng mảnh từng mảnh kiên cố phòng ngự, tựa như một chỗ thần thánh thế giới đồng dạng.

Sau đó Dương Phóng lại không tránh không né, nâng lên một tay nắm, như mỏ hạc đồng dạng đánh hụt mà lên, trực tiếp hướng về kia miệng to lớn Bạch sắc cốt đao hung hăng bắt tới.

Oanh!

Thanh âm chấn thiên, vô số thế giới màu trắng hư ảnh lập tức bắt đầu từng cái sụp đổ ra, ù ù nổ vang.

Toàn bộ hỗn độn thế giới đều tại kịch liệt sụp đổ, như là vô số đạn pháo đang oanh kích.

Dương Phóng thể nội thượng cổ Thánh thuật uy lực rất cực hiển lộ ra, cái thể nhục thân, cử thể vô địch, vền vền dựa vào đáng sợ tay không lại trực tiếp làm vỡ nát Bạch sắc cốt đao bốn phía tất cả thế giới hư ảnh.

Sau đó sức mạnh đáng sợ giống như là một cái mỏ hạc hung hăng mỗ tới, tại chỗ đem to lớn Bạch sắc cốt đao cho mỗ ra một cái thật sâu khe.

Keng!

Một tiếng vang giòn, toàn bộ Bạch sắc cốt đao bị Dương Phóng sinh sinh nắm chặt, năm ngón tay như là Thái Cổ thần kim, đem nó một mực người kèm ở, khó mà động đậy, sau đó đột nhiên pháp lực.

Răng rắc răng rắc!

Toàn bộ Bạch sắc cốt đao trong nháy mắt vết rạn dày đặc, xuất hiện từng đao thô to hoa văn, nhanh chóng kéo dài, trong nháy mắt che kín toàn bộ cốt đao phía trên, đến cuối cùng phịch một tiếng, cốt đao triệt để nổ tung.

Cùng một thời gian, Dương Phóng bước lên phía trước, thân thể nhanh không thể tưởng tượng nổi, 【 cực quang 】 Thần Chủng hoàn toàn bị hấp phát huy đến cảnh giới viên mãn, thân thể như điện, một cái tay khác chưởng như là lợi kiếm, hướng về Huyết Sắc ma ảnh hung hăng cắm tới.

Huyết Sắc ma ảnh lộ ra tức giận.

Nhìn thấy mình lại một môn vô thượng sát thuật, bị Dương Phóng dễ như trở bàn tay phá mất, phần nộ trong lòng cùng băng lãnh đã đạt tới cực hạn, hét lớn một tiếng, hai bàn tay huyết quang lấp lóe, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng nghênh đón.

“Giết!”

“Oanh! !”

Huyết Sắc ma ảnh như gặp phải trọng thương, chỉ là một cái đối mặt bị Dương Phóng một chưởng đâm trúng, kinh khủng sức mạnh khó lường hung hăng đâm vào thân thể, hai đầu cánh tay dẫn đầu phát ra răng rắc răng rắc xương cốt vỡ nát thanh âm, sau đó oanh một tiếng, thân thể lần nữa bị Dương Phóng một chưởng chấn vỡ.

Chỉ bất quá tại đạo này thân thể bị chấn nát về sau, Dương Phóng chột nhượng mày, tuyệt không kém đúng.

Sau một khắc sau lưng không gian đột nhiên nổ tung.

Lại là một đạo Huyết Sắc ma ảnh thân thể trực tiếp hiện lên ra, diện mục âm trầm, huy động đại thủ, trực tiếp hướng về Dương Phương phía sau lưng hung hăng đánh ra.

Dương Phóng né tránh không kịp, trực tiếp lựa chọn lấy nhục thân cùng Tịnh Thổ ngạnh kháng.

Đông!

Thanh âm điếc tai, toàn bộ hỗn độn thế giới đều đang nhanh chóng nổ tung.

Vô tận quang mang quét ngang bát phương.

Tựa như mười mấy khẩu bom nguyên tử ở chỗ này nổ rớt đồng dạng.

Cho dù mạnh như Dương Phóng cũng bị đánh một cái lão đảo, kém chút bỏ nhào, nhưng cũng chỉ thế thôi, hẳn đột nhiên quay đầu, một đôi mắt bắn ra lãnh quang, hướng về Huyết Sắc ma ảnh nhìn lại.

“Không hổ là sống tạm vô số năm tồn tại, đến cùng vẫn là gian trá, thế mà lợi dụng một cái giả thân đến hấp dẫn lực chú ý của ta, bất quá, không thể không nói, lực lượng của ngươi vẫn là quá yếu a, một kích toàn lực đánh xuống, cùng gãi ngứa ngứa không có gì khác biệt, làm sao? Ngươi chưa ăn no cơm không được sao?”

“Ngươi!”

Huyết Sắc ma ảnh trong lòng tức giận, không dám tin.

Mình toàn lực một chưởng đánh xuống đi, Dương Phóng chỉ là đột nhiên lão đảo một chút.

“Thượng cổ Thánh thể, người đem thánh thư đã luyện thành?”

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm Dương Phóng.

“Chưa nói tới luyện thành, bất quá đối phó người đầy đủ!”

Dương Phóng mở miệng.

Huyết Sắc ma ảnh sắc mặt đại biến, bỗng nhiên phóng lên tận trời, chỗ trán đột nhiên tỏa hào quang rực rỡ, một đạo kỳ dị âm trầm phù văn hiện lên ra, u lãnh quái dị, lóe ra chói mắt quang mang, bỗng nhiên mở miệng hét lớn.

“Đảo ngược thời gian, không gian rối loạn chém!”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng hét lớn.

Cái trán bên trong phù văn lập tức trở nên càng thêm sáng chói, một loại quỷ dị không nói lên lời ba động cấp tốc mãnh liệt ra, trùng trùng điệp điệp, hướng về Dương Phóng bao phủ mà đi.

Một sát na, Dương Phóng bên người không gian bắt đầu cấp tốc biến ảo.

Thiên địa hỗn loạn, không gian hỗn loạn.

Từng đạo chưa hề nhìn thấy sơn hà hư ảnh cấp tốc ngưng thực, mang theo từng đợt tang thương xa xưa khí tức, lít nha lít nhít, hướng về Dương Phóng thân thể nhanh chóng trấn áp xuống.

Vô tận đến hỗn loạn thời không bao phủ Dương Phóng, muốn đem hắn một thân lực lượng toàn bộ hóa đi, muốn để hắn lâm vào rối loạn thời không bên trong, vĩnh viễn

cũng vô pháp đi tìm tới.

Đây là một loại trục xuất bí thuật!

Bất kể là ai trúng, đều sẽ bị hỗn loạn thời không lực lượng ảnh hưởng, nhẹ thì sẽ bồi hồi tại vô tận thời không bên trong triệt để mê thất, nặng thì tự thân liền sẽ dẫn đầu không chịu nổi, mà phát sinh sụp đổ.

Chỉ bắt quá!

Hắn những này Thánh thuật mặc dù cường đại, nhưng là đối với Dương Phóng nhưng không có bất cứ tác dụng gì.

Dương Phóng sắc mặt lạnh lẽo, sau lưng đột nhiên hiện ra một cỗ kinh khủng khó lường khí tức, thật giống như một cái kinh khủng khó lường bàn tay vô hình lập tức tóm chặt lấy Huyết Sắc ma ảnh nội tâm.

Sau một khắc, Huyết Sắc ma ảnh lại trực tiếp sinh ra một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Tựa như sinh tử của mình bị người nắm giữ đồng dạng.

Loại cảm giác này đơn giản hoang đường!

Hắn là nửa bước đạo quả cảnh cường giả, ngay cả Thánh Giả đều giết không chết hắn, chỉ có thể đem hắn phong ấn tại trong Thạch tháp, lợi dụng thời gian đến làm hao mòn hắn, kết quả hiện tại thế mà tại Dương Phóng trên thân cảm nhận được nguy cơ sinh tử?

Nhưng rất nhanh Huyết Sắc ma ảnh liền lộ ra kinh dị, minh bạch là chuyện gì xảy ra.

“Sinh Tử Ma Bàn, người đã luyện thành Sinh Tử Ma Bàn!”

Hắn mở miệng hét lớn, gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng sau lưng một cái kim màu đen đan xen quỹ dị ổ quay, đơn giản không thể tin.

Cái kia quỹ dị ổ quay hiện ra kim hắc hai loại bất đồng màu sắc.

Chính chuyển thành kim, nghịch chuyển thành hắc, cứ như vậy kim hắc vừa đi vừa về chuyển động, diễn sinh vô số phù văn thần bí, lộ ra một loại quỹ dị sinh tử khí cơ.

Rầm rầm!

Đột nhiên, Huyết Sắc ma ảnh đánh ra tới vô số hỗn loạn thời không bắt đầu cấp tốc vỡ nát, hết thấy lực lượng đang đến gần Dương Phóng sát na đều cấp tốc chôn vùi, một cỗ cao thâm quỹ dị, lại lộ ra khó tả khí cơ tiếng tụng kinh giữa thiên địa vang lên.

Giữa cả thiên địa hỗn loạn thời không sụp đổ nhanh hơn.

Không chỉ có như thế, ở vào trên bầu trời Huyết Sắc ma ảnh cũng đột nhiên lộ ra sợ hãi, trực tiếp mở miệng kêu to lên, hai tay ôm đầu, lộ ra thống khổ, thất khiếu bên trong tất cả đều tại cuồng phún huyết thủy.

Sinh tử Mệnh Bàn một khi chuyển động, liền có thể phán người sinh tử.

Mặc dù hắn là nửa bước đạo quả cảnh, rất khó bị giết chết, nhưng là loại này kinh khủng sinh tử Mệnh Bàn cũng lập tức xâm nhập đến hắn trong linh hồn, tại chỗ đem hắn linh hồn đều cho chuyển nát một phần mười nhiều.

Trên người hấn khí tức cường đại đang nhanh chóng rơi xuống, tựa như một nháy mắt đánh mất mấy ngàn năm tuổi thọ đồng dạng.

Hấn lộ ra sợ hãi, đã không còn dám tiếp tục chờ lâu, mà là quay người liền đi, hướng về nơi xa cực tốc phóng đi.

Nhưng là tốc độ của hấn tại nắm giữ tốc độ ánh sáng Thần Chung Dương Phóng trước mặt, lại há có thể đáng là gì.

Cơ hồ tại hấn vừa mới muốn chạy trốn, Dương Phóng thân thể liền trực tiếp cực tốc đuổi tới, diện mục đậm mạc, sau lưng sinh tử Mệnh Bàn như cũ tại từng lần một chuyển động, ông ông tác hưởng, khó tả tiếng tụng kinh không ngừng quanh quẩn bốn phía.

A!

Huyết Sắc ma ảnh ôm lấy đầu, cuồng phún huyết thủy, linh hồn chi lực tán loạn nhanh hơn.

Cứ như vậy hấn một bên chạy trốn, một bên kêu to.

Mấu chốt là hấn tất cả sát thuật hoàn toàn đối Dương Phóng vô dụng, bất kỳ cái gì sát thuật một khi kêu đi ra đều sẽ bị sinh tử Mệnh Bàn chỗ chuyển nát.

“Dừng lại chuyển, Dương Phóng, mau mau dừng lại!”

Huyết Sắc ma ảnh ôm lấy đầu, thê lương kêu to.

Dương Phóng rốt cục cũng ngừng lại, sinh tử Mệnh Bàn tại sau lưng lấp lóe, kim hắc sắc quang mang vừa đi vừa về xen lẫn, uy nghiêm cùng khí tức tử vong tương cùng tồn tại, nhìn chăm chú lên Huyết Sắc ma ảnh, đậm mạc nói ra: “Huyết Sắc ma ảnh, thế nào, tư vị như thế nào? Ta ngược lại thật ra có thể cho ngươi một cái cơ hội, liền

nhìn người có nguyện ý hay không!”

“Người muốn thế nào?”

Huyết Sắc ma ảnh cắn răng mở miệng.

“Đem người bản nguyên linh hồn giao cho ta, để cho ta khắc vào cái này sinh tử Mệnh Bàn bên trên, từ đó về sau, người vì ta hiệu lực, ta liền bỏ qua người!”

Dương Phóng mở miệng.

“Để cho ta giao ra bản nguyên linh hồn, còn để cho ta vì người hiệu lực?”

Huyết Sắc ma ảnh đột nhiên lộ ra trận trận thâm nhiên tiểu dung, nói: “Dương Phóng, người quả thực là quá có ý nghĩ!”

“Ừm?”

Dương Phóng ánh mắt nhíu lại, lộ ra lãnh sắc, sinh tử Mệnh Bàn lần nữa chuyển động.

Nhưng sau một khắc, hắn cảm thấy không đúng.

Chỉ gặp Huyết Sắc ma ảnh bụng đột nhiên nhanh chóng phồng lên, tựa như thổi phồng, toàn thân trên dưới kinh mạch ôm lầy, con mắt cao đột, toàn thân huyết quang đại thịnh, bỗng nhiên há miệng cuồn cuộn phun.

“Trời sát bản nguyên!”

Oanh!

Vô biên vô tận màu đen cát mịn từ trong miệng của hắn cuồn cuộn xông mà ra, mang theo băng lãnh, không rõ, hủ hóa hết thủy lực lượng, giống như là thế giới nhất Hắc

Ám bản nguyên, không có bất kỳ vật gì có thể dính ở loại này kinh khủng ăn mòn.

Liền ngay cả Dương Phóng bên kia cũng cảm giác được khó tả nguy cơ, sinh tử Mệnh Bàn cùng âm dương hai đồ đồng thời thi triển ra, một tầng xán lạn quang mang rực rỡ trong nháy mắt từ hần nơi này bộc phát ra, sôi trào mãnh liệt, hướng về kia chút màu đen cát mịn phóng đi.

Nhưng là những này quỷ dị cát mịn uy lực rõ ràng nằm ngoài dự đoán của Dương Phóng, vừa đối mặt trực tiếp đem hần nơi này bộc phát quang mang đều cho cấp tốc ăn mòn, khiến cái này quang mang liên miên liên miên tiêu tán.

Dương Phóng nhướng mày, thân thể hóa quang, như thiểm điện từ nơi này cuồng xông mà ra, hướng về nơi xa cực tốc lao đi, một bên cuồng cướp một bên tiếp tục quay đầu quan sát.

Chỉ gặp quỷ dị kinh khủng màu đen cát mịn phô thiên cái địa, tựa như một mảnh vô tận màu đen thủy triều, sôi trào mãnh liệt, rung động âm âm, đã sớm đem sau lưng để phòng thiên địa bao phủ hoàn toàn.

Phụ cận chồn hỗn độn đều bị kích thủng trăm ngàn lỗ, rách tung toé, vô cùng thâm hiểm.

Liền ngay cả Dương Phóng Thiên Mục Thần Chủng đều không thể thấy rõ những này màu đen cát mịn chỗ sâu nhất.

Hần diện mục âm trầm, đứng ở đằng xa lẳng lặng quan sát, đợi chừng hồi lâu, những này quỷ dị màu đen cát mịn mới bắt đầu dần dần tán đi, chỉ gặp nguyên địa khu vực sớm đã không có bất luận cái gì Huyết Sắc ma ảnh tung tích.

“Chạy đến là rất nhanh.”

Dương Phóng trong miệng tự nói, bỗng nhiên nhìn chăm chú hướng những cái kia quỷ dị màu đen cát mịn, bàn tay vung lên, nhiếp thủ một tia đặt ở trong tay.

Dù chỉ là một tia bị thu tới, thế mà đều đang nhanh chóng nhìn xuống bàn tay của hắn, xuy xuy rung động, tất cả chân khí, pháp tắc hoàn toàn vô dụng.

“Đây rốt cuộc là thứ gì? Lại lợi hại như thế, bằng vào ta nửa bước đạo quả thực lực thế mà cũng vô pháp hóa giải những vật này?”

Dương Phóng trong lòng ngưng trọng.

Cái này Huyết Sắc ma ảnh quả nhiên vẫn là có nhiều thứ.

Dương Phóng vận chuyển 【 nhân quả 】 Thần Chủng tiến hành suy tính, rất nhanh phát hiện Huyết Sắc ma ảnh sớm đã trốn được vô tung vô ảnh, triệt để chặt đứt tất cả nhân quả.

Rơi vào đường cùng, hắn đành phải cấp tốc trở về, thân thể lóe lên, biến mất nơi đây.

Toàn bộ hỗn độn khu vực hoàn toàn đại loạn, rất nhiều Hỗn Độn Thần Tộc cảm thấy giạt mình, cấp tốc xông lại tiến hành xem xét.

Một chỗ khác khu vực.

Thần Khư trong đại lục.

Dương Phóng thân thể rốt cục thuận lợi trở về, lần nữa đem thân thể hiển lộ ra.

Bất quá ngay tại hần vừa mới hiển lộ, bỗng nhiên cảm nhận được phía trước truyền đến một cỗ tối nghĩa khí tức, một bóng người đang nhanh chóng tiếp cận.

“Vô địch Thần Vương!”

Hần ngẩng đầu nhìn lại, lộ ra sắc mặt khác thường, thân thể lóe lên, đi tới, nói: “Thần Vương tiền bối, người một mục tại cái này?”

“Không tệ, ta lo lắng an nguy của người, cho nên chủ động lưu lại, tiến hành phối hợp tác chiến.”

Vô địch Thần Vương gật đầu, nói: “Chuyến này như thế nào? Mới Tham Lang thuận lợi bắt được sao?”

“Bắt được!”

Dương Phóng gật đầu, âm dương hai đồ lần nữa lên đỉnh đầu hiển hiện, lóe ra sáng chói hào quang, nhẹ nhàng quét qua, lập tức đem bên trong mới Tham Lang cùng già Tham Lang tất cả đều tung ra ngoài.

Mới Tham Lang vừa hạ xuống địa, liền lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng cấp tốc hướng về sau lùi gấp, căn bản không biết xảy ra chuyện gì, nhưng rất nhanh hần chú ý tới thân thể khô gầy cũ Tham Lang, đồng tử co rụt lại, quát lên: “Là người!”

“Đúng, là ta.”

Cũ Tham Lang ngữ khí bình tĩnh, mở miệng nói ra: “Không nghĩ tới sao, người cũng sẽ rơi vào trong tay của chúng ta!”

“Các người...”

Hắn vội vàng nhìn về phía Dương Phóng cùng vô địch Thần Vương, trầm giọng nói: “Các người dám đem ta bắt tới, liền không sợ bị Thánh Giả truy sát sao?”

“Thánh Giả? Hắn hiện tại tự thân cũng khó khăn bảo đảm, người cảm thấy hắn sẽ đuổi giết chúng ta?”

Cũ Tham Lang lộ ra cười lạnh, tiến hành mỉa mai.

“Nói bậy nói bạ, ai nói cho các người biết Thánh Giả tự thân khó đảm bảo!”

Mới Tham Lang gầm thét.

“Không phải tự thân khó đảm bảo, hắn sẽ không thanh lý chúng ta?”

Cũ Tham Lang sắc mặt lạnh lùng, nói: “Lấy tính cách của hắn, nếu là có thể xuất thủ, khẳng định đã sớm trước tiên xuất thủ, nhưng cho tới bây giờ cũng không động thủ, chỉ có một nguyên nhân, đó chính là hắn giờ phút này căn bản không động được tay!”

“Thánh Giả chỉ là có cái khác đại sự, khinh thường chấp nhặt với các người!”

Mới Tham Lang tức giận nói.

“Thật sao? Vậy người có thể nói cho chúng ta biết một chút, hắn có cái gì đại sự?”

Dương Phóng nhìn chăm chú lên trước mắt mới Tham Lang, mở miệng hỏi thăm.

Mới Tham Lang vừa muốn tiến hành mở miệng, bỗng nhiên cảm giác được não hải chấn động, ông ông tác hưởng, như là long trời lở đất, lại hình như hồn phách đang run sợ, một cỗ sức mạnh bí ẩn khó lường tại đầu

óc của hắn bên trong cấp tốc quét sạch ra ngoài.

Cả người hắn lập tức cảm giác được ngờ ngờ ngác ngác, linh hồn đều tựa hồ chết lặng, nguyên bản bị hắn giấu ở linh hồn chỗ sâu nhất ký ức lập tức bắt đầu không bị khống chế ra bên ngoài cuồn cuộn mà ra.

Một vài bức ký ức tạo thành đặc biệt hình tượng, tựa như phim đèn chiếu, bị Dương Phóng hai mắt cấp tốc đọc đến.

Qua đi tới hồi lâu.

Hắn hai mắt bên trong quang mang mới dần dần nội liễm, từng nét bùa chú biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng cho đến lúc này, vị kia mới Tham Lang y nguyên đều không có triệt để khôi phục lại, y nguyên ở vào ngây ngô trạng thái, không nhúc nhích, vẻ mặt ngây ngô.

“Thế nào? Tra được chưa?”

Cũ Tham Lang lập tức nhìn về phía Dương Phóng, tiến hành hỏi thăm.

“Xác thực có!”

Dương Phóng vuốt vuốt mi tâm, nói: “Thánh Giả phân thân trốn ở một chỗ tên là ma đầu núi khu vực tiến hành bế quan, đã ngồi xuống vô số năm qua, chỉ là mỗi cách một đoạn thời gian cần để cho người đưa vào đi một đợt tài nguyên, bất quá hắn là còn không có viên mãn!”

“Quả nhiên vẫn là ma đầu núi!”

Cũ Tham Lang trầm thấp mở miệng, nói: “Vô số năm trước, hắn chính là ở nơi đó cô đọng phân thân, về sau ta chạy ra về sau, cho là hắn sẽ thay đổi địa phương,

nghĩ không ra đã nhiều năm như vậy, hẳn y nguyên không nhúc nhích!”

“Ma đầu kia núi ở nơi nào?”

Vô địch Thần Vương hỏi thăm.

“Cũng không tại Thánh Giả chỗ cư trú, mà là tại vô tận táng thổ!”

Dương Phóng mở miệng.

“Vô tận táng thổ?”

Vô địch thần Vương Lộ ra kinh hãi, nói: “Hắn làm sao lại ở nơi đó bế quan?”

“Có lẽ là lo lắng tại cùng một nơi bế quan, sẽ bị người mưu hại, cho nên hắn đem bản thể cùng phân thân nghĩ cách rất xa!”

Dương Phóng mở miệng.

Nhưng hắn trong đầu rất nhanh suy tư.

Thiên địa này ở giữa lại có cái gì lực lượng có thể tính toán Thánh Giả?

“Cũng tốt, tại vô tận táng thổ đối với chúng ta mà nói chưa chắc không phải chuyện tốt!”

Vô địch Thần Vương ngưng âm thanh nói ra: “Như vậy, cách hắn bản thể xa xôi, coi như bản thể của hắn muốn nhúng tay, cũng cần thời gian chạy đến, vừa vặn đủ chúng ta động thủ được!”

“Không tệ, việc này không nên chậm trễ, nên mau chóng động thủ, chậm thì sinh biến!”

Dương Phóng mở miệng.

Một khi bị đối phương phát hiện mới Tham Lang mắt tích sự tình, khẳng định phải sinh ra đề phòng.

Cho nên thời gian của bọn hắn đã căn bản không nhiều.

“Chuyện này quá nguy hiểm, ngoại trừ người ta như vậy nửa bước đạo quả động thủ, những người khác không muốn quá khứ, cho dù bọn hắn đi qua, cũng không xen tay vào được!”

Vô địch Thần Vương nói.

Dương Phóng nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Chính hợp ý ta, đáng tiếc, ta trên đường gặp cái kia quỷ dị Huyết Sắc ma ảnh, vốn là muốn đem hắn trực tiếp cầm xuống, cứ như vậy, chúng ta cũng chờ tại nhiều một người trợ giúp, đáng tiếc, cuối cùng lại bị hắn chạy thoát rồi.”

“Ừm? Người gặp hắn?”

Vô địch Thần Vương con mắt lóe lên.

“Đúng vậy, hắn cũng tiến vào bên ngoài hỗn độn, mà lại cũng tương đối mới Tham Lang xuất thủ!”

Dương Phóng mở miệng.

“Gia hỏa này thực lực cao thâm, đúng là người trợ giúp.”

Vô địch Thần Vương ánh mắt chớp động, nói: “Vô số năm trước thời điểm, ta đến lúc đó cùng hắn từng có gặp nhau, có lẽ ta có biện pháp có thể tìm được hắn!”

“Người có biện pháp tìm tới hắn?”

Dương Phóng cấp tốc hỏi thăm.

“Đúng vậy, bất quá nhân vật như vậy là rất khó bị triệt để thu phục hoặc giết chết, cho nên, cho dù là tìm được hắn, chúng ta sợ là cũng không thể dùng sức mạnh, mà lại thời gian đối với chúng ta mà nói căn bản bất lợi, chỉ có thể hiểu chi lấy tình, động chi lấy lý, có thể vạn nhất nếu là hắn đem tin tức để lộ, liền phiền toái!”

Vô địch Thần Vương mở miệng nói ra.

“Yên tâm, chỉ cần tìm được hắn, ta có cục lớn nắm chắc có thể đem hắn triệt để cầm xuống!”

Dương Phóng mở miệng.

Lúc ấy đối phương phun ra màu đen cát mịn, lúc này mới từ tay hắn ngọn nguồn may mắn chạy ra, nhưng là loại kia màu đen cát mịn rõ ràng là một loại cấm thuật, đối phương có thể vận dụng số lần khẳng định không nhiều.

Nếu không trước đó thời điểm, cũng sẽ không mấy lần tại tay mình ngọn nguồn kinh ngạc.

“Ồ? Người thật sự có nắm chắc?”

Vô địch Thần Vương hỏi thăm.

“Không tệ!”

Dương Phóng gật đầu.

“Vậy thì tốt, việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức lên đường, đi!”

Vô địch Thần Vương mở miệng, cơ hồ thân thể lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Phóng lần nữa thu hồi mới Tham Lang thân thể, cấp tốc cùng hướng về phía vô địch Thần Vương hậu phương.

Trong nháy mắt, hai người tan biến tại đây.

...

Chương 488 : Thánh Giả phân thân!

Nhìn một cái vô tận vực sâu màu đen bên trong.

Khắp nơi lượn lờ lấy quỹ dị hắc khí, như là một tia quái dị vân vụ, tại hướng phía trên dâng lên cùng lan tràn.

Toàn bộ vực sâu không biết bao nhiêu dặm sâu, tựa như nổi thẳng hướng lòng đất trọng yếu nhất chỗ.

Mơ hồ có thể cảm giác một cỗ đại trận lực lượng tại phía dưới cùng vận chuyển.

Càng là hướng xuống lan tràn, đại trận lực lượng càng là cường đại.

Trong đó một chỗ ẩn nấp trong hạp cốc.

Huyết Sắc ma ảnh chính xếp bằng ở một chỗ màu đen nhánh trong nước hồ, sắc mặt trắng bệch, hai tay kết ấn, thân thể không nhúc nhích, đang yên lặng địa hấp thu trong nước hồ lực lượng.

Có thể thấy rõ ràng, một cỗ khí tức quỷ dị dọc theo lỗ chân lông của hắn không ngừng hướng về trong người hắn chui vào, từng lần một chữa trị trước đó thương thế.

Qua đi tới hồi lâu.

Hắn mới chậm rãi mở hai mắt ra, sắc mặt khó coi, sắc mặt trắng bệch, bàn tay khô gầy gát gao giữ tại cùng một chỗ.

“Đáng chết Dương Phóng, làm hại ta tổn thất nhiều như vậy bản nguyên, ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

Trên người hắn khí tức chấn động, đem bên người ao đều chấn động phải một năm sôi trào, phần phật rung động.

Từng mảnh từng mảnh màu đen ao nước từ trong hồ tràn ra tới, trực tiếp đem mặt đất đều cho ăn mòn xuy xuy rung động, cấp tốc nổi lên.

Hắn nhắm mắt nội thị, lần nữa quan sát một chút tự thân thương thế, sắc mặt trở nên dị thường xanh xám, rất nhanh lần nữa vận chuyển lên thần công, bắt đầu chữa trị.

Nhưng vào lúc này, hắn giống như là cảm ứng được cái gì, bỗng nhiên lần nữa mở hai mắt ra, lập tức từ màu đen trong nước hồ cuồn vọt ra.

“Ai?”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng kinh uống.

Vừa dứt lời, sắc mặt hắn kịch biến, thân thể trong nháy mắt rút lui ra ngoài.

“Dương Phóng!”

Hắn vừa sợ vừa giận, không thể tin, chăm chú nhìn trước mắt hai đạo nhân ảnh một trong.

Bỗng nhiên không nghĩ tới Dương Phóng thế mà tìm được nơi này!

Một đường tìm được hắn bể quan chi địa!

Rất nhanh hắn chú ý tới Dương Phóng bên người một người khác, đồng tử co rụt lại, nói: “Là người, vô số năm trước vị kia Thần Vương.”

“Tiền bối, đã nhiều năm như vậy, nghĩ không ra người còn nhớ rõ ta.”

Vô địch Thần Vương sắc mặt bình tĩnh, thân thể cao lớn, lẳng lặng đi sừng sững ở đây, nói: “Còn nhớ rõ sớm tại lúc trước, người cũng đã là giữa thiên địa tuyệt cường cao thủ một trong!”

“Người cũng đột phá đến một bước kia?”

Huyết Sắc ma ảnh diện mục âm trầm, mở miệng nói ra.

“Văn bối bất tài, phí thời gian vô số tuế nguyệt, tại trước đây không lâu mới vừa vặn lục lợi ra tới.”

Vô địch Thần Vương đáp lại.

“Các người là tới đối phó ta sao?”

Huyết Sắc ma ảnh ngữ khí băng hàn, nhìn chăm chú vào Dương Phóng cùng vô địch Thần Vương thân thể, sầm nhiên mở miệng: “Người cho rằng hai người các người hôm nay liền có thể triệt để bắt được ta sao?”

“Huyết Sắc ma ảnh, người quá đề cao chính người, bị phong vô số năm, thế giới này sớm đã không phải người có khả năng nhận biết, muốn đối phó người, chính ta liền hoàn toàn đủ.”

Dương Phóng ngữ khí bình thản, nói: “Bất quá hôm nay, ta cũng không có gì không phải a muốn cùng người động thủ, ta nghĩ thương lượng với người một sự kiện, liền nhìn người có nguyện ý hay không.”

“Thương lượng sự tình? Chuyện gì?”

Huyết Sắc ma ảnh ngữ khí lạnh lùng, nói: “Các người

cũng sẽ có sự tình muốn cùng ta thương lượng!”

“Chuyện này dĩ thường trọng đại, liên quan đến sinh tử của tất cả mọi người.”

Dương Phóng nhìn chằm chằm đối phương thân thể, ngưng âm thanh mở miệng: “Chúng ta chuẩn bị ám sát Thánh Giả, bây giờ Thánh Giả ngay tại bí mật cô đọng một bộ phân thân, hắc cổ này phân thân cũng đã bước vào nửa bước đạo quả, khoảng cách chân chính đạo quả chi cảnh đã rất gần, một khi chờ hắc đột phá, chỉ sợ tất cả mọi người khó thoát khỏi cái chết!”

Huyết Sắc ma ảnh ánh mắt nhíu lại, huyết quang hiển hiện, nhìn chăm chú Dương Phóng, nói: “Người cũng biết Thánh Giả phân thân tại bí mật cô đọng đạo quả? Xem ra người là từ cái kia mới Tham Lang trong miệng đoạt được biết a?”

“Người đã sớm biết?”

Dương Phóng nhíu mày.

“Tự nhiên.”

Huyết Sắc ma ảnh lộ ra cười lạnh, nói: “Vô số năm trước ta cùng Thánh Giả ở giữa không bặt tri kỷ tay qua một lần, há lại sẽ không biết bí mật của hắc, ta hiện tại chỉ là không biết thân phận của hắc ở nơi nào bề quan thôi.”

“Ồ?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, nói: “Cái kia ngược lại là rất tốt, người ta đã có lấy cùng một mục tiêu, hiện tại ta tại mời người, cùng chúng ta hợp tác một chút, ý của người như nào?”

Huyết Sắc ma ảnh đồng tử co rụt lại, lần nữa nhìn về

phía Dương Phóng, sau đó lại nhìn một chút vô địch Thần Vương, trong lòng cấp tốc quay cuồng lên.

Một cái Dương Phóng liền để hấn tổn thất to lớn, đánh mất đại lượng bản nguyên.

Hiện tại lại tăng thêm một vị thần thoại thời đại vô địch Thần Vương, hôm nay hấn nhượng lấy một địch hai, chỉ sợ thật không chiếm được chỗ tốt gì, bị đối phương phong ấn có thể sẽ cực kỳ to lớn.

“Đáng chết, cái này Dương Phóng vì sao như thế tà môn?”

Huyết Sắc ma ảnh trong lòng thảm máng, trầm thấp nói ra: “Tốt, ta có thể hợp tác với các ngươi!”

Hấn cùng Thánh Giả ở giữa cũng là cừu hận bất cộng đái thiên.

Chỉ bằng vào chính hấn một người muốn báo thù là căn bản chuyện không thể nào.

Hiện tại Dương Phóng hai người đến đây mời hấn, không thể nghi ngờ chính giữa hấn ý muốn, cho hấn cơ hội.

“Huyết Sắc ma ảnh, hợp tác ngược lại là có thể, thế nhưng là ta làm như thế nào phán đoán, ngươi là thật tâm cùng chúng ta hợp tác, nói thật, ngươi người này hai mặt, tính cách xảo trá, ta không quá yên tâm!”

Dương Phóng nhìn chằm chằm đối phương, mở miệng lần nữa, nói: “Cho nên, ngươi phải cho ta nhóm một cái cam đoan!”

“Ngươi...”

Huyết Sắc ma ảnh sắc mặt kinh sợ, nói: “Người cần gì cam đoan?”

“Đơn giản, tối thiểu nhất muốn để ta tùy thời có thể nắm giữ sinh tử của người, như vậy, người mới không dám bán chúng ta!”

Dương Phóng ánh mắt híp lại.

“Đây không có khả năng!”

Huyết Sắc ma ảnh đột nhiên lắc đầu, nói: “Nắm giữ sinh tử của ta, ta làm sao biết sau đó người có biết dùng hay không cái này tới đối phó ta?”

“Vậy người nói ra một cái phương pháp, thế nào đã có thể để cho ta tin tưởng, lại có thể bỏ đi ta lo nghĩ!”

Dương Phóng mở miệng.

Huyết Sắc ma ảnh mày nhăn lại, trong đầu cấp tốc quay cuồng lên, một lát sau tựa hồ nghĩ tới điều gì, mở miệng nói: “Tốt, ta cũng có một cái phương pháp!”

Hắn cắn răng một cái, bàn tay hướng về mi tâm vỗ tới, há mồm phun ra ba cái quỷ dị con rối, tất cả đều hiện ra màu đỏ thẫm, mang trên mặt quỷ dị mỉm cười, tự nhiên mà vậy tản ra một loại không nói ra được yêu dị cảm giác.

Tay hắn cầm ba người ngẫu, phân biệt cho Dương Phóng cùng vô địch Thần Vương một người một cái, âm trầm mở miệng nói: “Đây là năm đó ta may mắn đạt được lời thề con rối, có cực kỳ lực lượng thần bí, chỉ cần chúng ta ba người đối cái này con rối phát ra lời thề, ngày sau nếu ai vi phạm với lời thề, liền sẽ lập tức sinh ra cường đại nhân quả lực lượng, loại này nhân quả lực lượng sẽ trong khoảnh khắc tác dụng đến trên người

của người kia, để hấn không chết cũng có thể bỏ đi nửa cái mạng!”

“Ồ?”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, hướng về vô địch Thần Vương nhìn thoáng qua.

Vô địch thần Vương Lộ ra nghi hoặc, hiển nhiên cũng là chưa từng nghe nói qua.

“Dương Phóng, người không phải tu luyện nhân quả bí thuật sao? Một hồi chúng ta phát xong lời thề, người cần thận kiểm tra một chút chẳng phải sẽ biết!”

Huyết Sắc ma ảnh âm trầm nói.

Dương Phóng trong lòng suy tư, gật đầu nói: “Tốt, ta liền tin tưởng người một lần!”

Sau đó ba người tay nâng huyết sắc con rối, trực tiếp bắt đầu phát ra lời thề, biểu thị muốn liên thủ đối phó Thánh Giả, tuyệt không phản loạn, bất kỳ người nào có can đảm phản loạn, đều sẽ triệt để hình thần câu diệt.

Phát xong thí nghiệm về sau, ba cái huyết sắc con rối lập tức trở nên một trận run rẩy, sáng bóng mang mờ lung, lóe lên từng mảnh từng mảnh kỳ dị sức mạnh khó lường.

Dương Phóng vận chuyển 【 nhân quả 】 Thần Chủng tiến hành quan trắc, lập tức thấy được từng sợi mắt thường khó mà nhìn thấy huyết sắc chuỗi nhân quả từ những này con rối trên thân tỏa ra phát ra, hướng về ba người bọn họ trên thân kết nối mà đi.

Một cỗ băng lãnh âm trầm yêu dị khí tức, lập tức từ những này huyết sắc chuỗi nhân quả bên trong tán phát

ra ngoài.

Dương Phóng thử nghiệm huy chưởng chém về phía những này chuối nhân quả, lại phát hiện dị thường quái dị, bàn tay căn bản là không có cách chém ra.

Giống như ẩn chứa một loại quái dị co dãn , bất kỳ cái gì lực lượng một độc canh dùng trên đó đều sẽ bị lập tức bắn ra.

“Quái dị, quả thật có chút quái dị, bằng vào ta thực lực bây giờ đủ để thoải mái mà chặt đứt nhân quả, kết quả đối diện với mấy cái này huyết sắc chuối nhân quả thế mà vô dụng.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Ngay cả vô địch Thần Vương cũng nhú mày, liên tục thi triển bí thuật, chém nhiều lần đều bị những này huyết sắc chuối nhân quả trực tiếp bắn ra, không khỏi lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

“Thế nào? Các người hiện tại tin tưởng ta nói lời đi?”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng.

“Những này chuối nhân quả xác thực cổ quái.”

Vô địch Thần Vương mở miệng, sau đó nhìn thoáng qua Dương Phóng, hai người cấp tốc trao đổi một chút ý kiến.

“Có thể, nếu nói như vậy, vậy chúng ta ngược lại là có thể tạm thời tin tưởng người!”

Dương Phóng gật đầu, ngưng tiếng nói: “Lúc không ta đợi, chúng ta bây giờ bắt đi mới Tham Lang, Thánh Giả bên kia khả năng chẳng mấy chốc sẽ cảm giác điều tra

ra, chúng ta nhất định phải mau chóng động thủ, chỉ có dạng này mới có thể nắm chắc tiên cơ!”

“Tốt, hiện tại liền động thủ đi.”

Huyết Sắc ma ảnh âm trầm mở miệng.

“Đi!”

Dương Phóng quay người liền đi, hóa thành quang ảnh, biến mất không thấy gì nữa.

Còn lại hai người cấp tốc đi theo, tất cả đều nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Giờ này khắc này, vô tận bên ngoài hỗn độn, hãy còn căn bản không có cảm thấy được mới Tham Lang mất tích sự tình, Dương Phương đám người tốc độ quá nhanh.

Ngắn ngủi một ngày không đến liền xuất hiện vô tận táng thổ bên trong.

Đối diện nguy cơ vô tận táng thổ thế giới, vô luận là Huyết Sắc ma ảnh, vẫn là vô địch Thần Vương, tất cả đều lộ ra nồng đậm nặng nề chi sắc, trở nên toàn bộ tinh thần đề phòng.

Đối với mảnh này cổ lão Ma Thổ, bọn hắn đã từng không chỉ một lần xâm nhập hiểu qua, tu vi càng là cường đại, càng là có thể cảm giác được chỗ này Ma Thổ quái dị.

Chỉ bất quá đối mặt hai người nặng nề, Dương Phóng lại căn bản xem thường, sắc mặt bình thản, nhanh chân đi ra, tựa như tại nhà mình vườn hoa tản bộ, không có bất kỳ cái gì gánh nặng trong lòng.

Đương một chút chôn ở vô tận táng thổ bên trong cấm kỵ nhân vật xuất hiện lúc, Dương Phóng trực tiếp lật bàn tay một cái, xuất hiện một mặt che kín vô số hoa văn cổ quái lệnh bài.

Lệnh bài vừa ra, lập tức toàn bộ táng thổ thế giới tất cả hành thi đều cấp tốc quỳ xuống xuống dưới, trở nên không nhúc nhích, cung kính đến cực điểm.

Huyết Sắc ma ảnh cùng vô địch Thần Vương tất cả đều không khỏi sắc mặt giật mình, đồng loạt hướng về Dương Phóng lệnh bài trong tay nhìn lại.

“Kia là. . táng vương lệnh bài?”

Huyết Sắc ma ảnh kinh nghi bất định, nghẹn ngào thốt lên.

“Tượng, thực sự quá giống!”

Vô địch Thần Vương cũng một mặt ngưng trọng, chăm chú nhìn lệnh bài.

“Không tệ, đây đúng là táng vương lệnh bài, ta chỉ là may mắn đạt được mà thôi, xem ra hiện tại đúng là giúp chúng ta đại ân!”

Dương Phóng ánh mắt chớp động.

Nếu không có những này hành thi ngăn cản, bọn hắn khẳng định phải hao phí một phen to lớn tay chân mới có thể tiến nhập đến Thánh Giả phân thân bế quan chi địa.

Hiện tại có táng vương lệnh bài, hết thảy đều trở nên đơn giản nhiều.

Không còn có bất luận cái gì hành thi có can đảm ngăn

cản bọn hấn!

“Đi, chúng ta nhanh hướng chỗ sâu đi!”

Dương Phóng nói nhỏ.

Xoát xoát xoát!

Ba người chột lóe lên, lần nữa biến mất không thấy.

Lại qua một đoạn thời gian, toàn bộ tầng thổ thể giới hoàn cảnh đang không ngừng cải biến, khắp nơi thứ nguyên không gian vừa đi vừa về điệt gia, thần bí khó lường, quang ảnh trùng điệp, tựa như tại xuyên qua thời không đồng dạng.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục, Dương Phóng con mắt lóe lên, tập trung vào phía trước nhất một chỗ thần bí hẻm núi, nói nhỏ: “Tìm được!”

Sưu!

Hấn cấp tốc chui vào bên trong hạp cốc.

Bên người hai người lập tức cấp tốc theo sát trong đó.

Chỉ gặp trước mắt thần bí hẻm núi sâu thăm tĩnh mịch vô cùng, một đường hướng xuống kéo dài, tựa như một cái lối đi tối thui, thông hướng vô tận nơi chưa biết đồng dạng.

Càng đi xuống càng có thể cảm nhận được từng đợt quái dị áp bách chi lực, loại này áp bách tựa hồ liền ngay cả bọn hấn đều cảm giác được trận trận khó chịu.

Càng cổ quái là, chỗ này thông đạo thực sự quá sâu.

Ba vạn mét!

Mười vạn mét!

Mười hai vạn gạo...

Nếu không phải Dương Phóng trong lòng đã sớm chuẩn bị, chỉ sợ bọn họ đã sớm bắt đầu từ bỏ.

Liền ngay cả Huyết Sắc ma ảnh cùng vô địch Thần Vương đều cảm thấy trận trận tâm kinh động phách.

Đây rốt cuộc là địa phương nào?

Thánh Giả phân thân vậy mà tại nơi này bế quan?

Đáng sợ chiều sâu tựa hồ vĩnh vô chỉ cảnh.

Rốt cục!

Lại qua một đoạn thời gian, tại bọn hắn phía dưới cùng bắt đầu dần dần xuất hiện từng tia từng tia ánh sáng mờ lung sáng, ngưng mắt nhìn lại, chỉ gặp thông đạo chỗ sâu từng đầu thô to xiềng xích vừa đi vừa về tung hoành, lít nha lít nhít, như là mạng nhện, đan vào một chỗ, cho người ta mang đến một loại vô cùng nồng đậm nguy hiểm.

Thật giống như xiềng xích phía dưới khóa lại con nào đó vô cùng kinh khủng Thái Cổ hung thú đồng dạng.

“Là ở chỗ này!”

Dương Phóng ngưng giọng nói.

Bên người hai người cũng lập tức chăm chú nhìn chăm chăm quá khứ.

“Thật là cao thâm đại trận, đây là táng thiên tuyệt địa, khóa trời khốn ma đại trận!”

Vô địch thần Vương Lộ ra vẻ kinh nghi, “Danh phù kỳ thực Thái Cổ đệ nhất đại trận!”

“Thật sao?”

Dương Phóng lộ ra cười lạnh, nói: “Nhìn ta đến phá vỡ nó!”

Thân thể của hắn vô thanh vô tức tiếp cận quá khứ, trời trận Thần Chung vận chuyển, liền muốn đối với mấy cái này đại trận liền muốn phân giải, nhưng vào lúc này, bỗng nhiên, cái này vô số xiềng xích trực tiếp bắt đầu kịch liệt lay động.

Một cỗ cường đại khó lường khí tức từ xiềng xích phía dưới bỗng nhiên truyền ra.

Toàn bộ thế giới dưới lòng đất đều đang phát ra oanh minh, rung động âm âm.

Bốn phương tám hướng vách núi đều tại rì rào run run, rơi xuống từng khối vỡ vụn cục đá, lạch cạch lạch cạch rung động.

Dương Phóng ba người sắc mặt giật mình, cấp tốc tìm mắt quét tới.

Chẳng lẽ Thánh Giả phân thân phát hiện bọn hắn rồi?

Rất nhanh bọn hắn phát hiện cũng không phải là như thế!

Trước mắt thô to xiềng xích vẫn còn tiếp tục run run, thanh âm chói tai, một cỗ thuộc về Thái Cổ Man Hoang

khí tức từ đây địa bạo phát ra, tiếp lấy một đầu vô biên to lớn Huyền Quy từ trong lòng đất trực tiếp chui ra.

Đầu này Huyền Quy thực sự quá lớn, mai rùa bên trên một mảnh đen nhánh, mọc đầy vô số gai ngược, từng cây gai ngược giống như núi nhỏ, cứng cỏi đáng sợ, sinh ra lông xanh.

Thân thể của nó bị mấy chục cây thô to xiềng xích vững vàng khóa tại nơi này, một đôi ánh mắt hiện ra tinh hồng màu sắc, tựa như hai cái huyết sắc hổ phách, tràn đầy bạo ngược, tàn bạo, máu tanh khí tức.

“Ba cái con kiến hôi, các người. . muốn làm gì?”

Nó nổi lên, phát ra khàn khàn nặng nề thanh âm, to lớn con người quả là nhanh muốn áp rơi xuống Dương Phóng ba người trên thân, trong lỗ mũi phun ra khí tức đều khiến cho nơi đây một mảnh cát bay đá chạy.

Dương Phóng ba người lập tức lộ ra một tia dị sắc.

“Siêu thoát đỉnh phong...”

Dương Phóng tự nói, nói: “Thánh Giả thủ đoạn quả nhiên rất lớn, dạng này một đầu thực lực mạnh mẽ Huyền Quy thể mà bị hấn khóa tại nơi này, xem như hộ pháp Thần thú, cái này Huyền Quy lực lượng chỉ sợ không kém gì Ma Quân!”

Nếu là lúc trước thời điểm gặp được, hấn khẳng định không thể thiếu cùng cái này Huyền Quy phát sinh đại chiến kịch liệt.

Nhưng bây giờ!

Cái này Huyền Quy trong mắt hấn lại tựa như sâu kiến đồng dạng.

“Các người biết Thánh Giả?”

Đầu kia Huyền Quy con mắt đỏ ngầu bên trong lộ ra một tia giạt mình, tiếp lấy rất nhanh hiện ra từng tia từng tia tàn nhẫn chi sắc, ngửa mặt lên trời cười ha hả, nói: “Có chút ý tứ, ta không quản các người là vì cái gì mà đến, tóm lại, đã xâm nhập đến ta cấm địa bên trong, như vậy thì tất cả đều không muốn hướng về còn sống đi ra!”

Hô!

Miệng của hắn đột nhiên mở ra, như là bồn máu miệng lớn, bên trong đen nhánh thâm thúy, lộ ra từng khỏa to lớn răng, sắc bén đáng sợ, toàn bộ yết hầu giống như là liên tiếp Địa Ngục, hướng về ba người hung hăng nuốt quá khứ.

Huyết Sắc ma ảnh sắc mặt lạnh lùng, mở miệng nói: “Thôi, tốc chiến tốc thắng đi, một cái nho nhỏ sâu kiến, cũng nghĩ tại trước mặt chúng ta lật lên bọt nước!”

Oanh!

Thân thể của hắn một bước bước ra ngoài, quả là nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Sau một khắc!

Đầu này Huyền Quy sắc mặt đột nhiên biến đổi, lộ ra vô cùng thần sắc kinh khủng, chỉ thấy mình thân thể bốn phía đột nhiên xuất hiện từng cây vô cùng to lớn huyết sắc cây cột, mọc đầy lít nha lít nhít bộ lông màu đỏ, yêu dị sâm nhiên, hướng về thân thể của hắn hung hăng khép lại tới.

Nhìn thật kỹ, kia rõ ràng là một cái cự đại bàn tay màu đỏ ngòm!

Cái này sao có thể!

Nửa bước đạo quả!

Đây là nửa bước đạo quả?

“Tiền bối quán tính mạng của ta...”

To lớn Huyền Quy phát ra hoảng sợ kêu to, sau một khắc toàn bộ thân hình trực tiếp bị to lớn bàn tay màu đỏ ngòm cho một thanh nắm lấy, đột nhiên bóp, toàn thân trên dưới phát ra răng rắc răng rắc chói tai thanh âm.

Dù là nó mai rùa dị thường cứng cõi, dù là nó từ trước đến nay lấy phòng ngự vô song chỗ lấy xương, nhưng giờ phút này cũng hoàn toàn không ngăn cản được, bị to lớn bàn tay màu đỏ ngòm cho một thanh bóp chặm rãi vỡ ra.

Toàn bộ thân hình tựa như một cái cựa đại trứng gà đồng dạng.

A!

Phốc phốc!

Máu bắn tứ tung, cái này to lớn Huyền Quy tại chỗ bị bóp nổ tung ra, hóa thành vô số huyết vụ.

“Dương Phóng, lập tức phá trận!”

Huyết Sắc ma ảnh băng lãnh mở miệng, bàn tay khổng lồ y nguyên một mực nắm Huyền Quy huyết nhục cùng thần hồn, căn bản không cho hắn bất luận cái gì trọng tổ cơ hội, mặc cho hắn tại trong lòng bàn tay thể lượng cầu xin tha thứ cùng kêu thảm.

Rất nhanh, Huyết Sắc ma ảnh lộ ra tàn nhẫn tiểu dung,

mở ra miệng rộng, một tay lấy cái này Huyền Quy tan nát huyết nhục cùng hồn phách tất cả đều nhét vào trong miệng của mình, oanh một tiếng, một ngụm nuốt xuống.

Dương Phóng nhẹ nhàng lắc đầu, hướng về phía trước cấp tốc tiếp cận mà đi, 【 trời trận 】 Thần Chủng vận chuyển, đáy mắt bên trong lập tức nổi lên vô số phù văn thần bí.

Hắn lập tức thôi động lực lượng, đối với mấy cái này nhỏ bé phù văn tiến hành phân giải, chỉ gặp vô số phù văn nhanh chóng sôi trào, rất nhanh một đầu kỳ dị chật hẹp đường nhỏ bị hắn cấp tốc phân giải ra.

Sau đó ánh mắt hắn lóe lên, cấp tốc lướt tới.

Sau lưng Ma Quân cùng Huyết Sắc ma ảnh lúc này cấp tốc đi theo.

Vừa tiến vào đến đại trận hậu phương, liền nhìn thấy một chỗ vô cùng to lớn màu đen cung điện, xuất hiện ở phía trước khu vực, nguy nga đứng vững, tựa như to lớn sơn nhạc, bốn phương tám hướng khí tức âm lãnh, ngăn cách.

Ba người chăm chú nhìn chỗ kia màu đen cung điện, rất nhanh lần nữa hành động, hướng về cung điện chỗ sâu lướt tới.

Không hề nghi ngờ, toàn bộ cung điện chỗ sâu y nguyên tồn tại vô số đại trận cùng phù văn.

Bất quá đều không ngoại lệ, tất cả đại trận cùng phù văn đều bị Dương Phóng Thần Chủng chỗ cấp tốc phá giải.

Ba người đi động nhanh chóng, khí tức thu liễm, tại toàn bộ cung điện chỗ sâu vừa đi vừa về lục soát.

Rất nhanh toàn bộ cung điện cơ hồ đã bị bọn hắc tìm kiếm một lần.

Ba người thần sắc triệt để thay đổi, lần nữa ngừng lại.

“Không ở nơi này?”

“Tại sao có thể như vậy?”

“Nguy rồi!”

Ba người trong lòng phát lạnh.

Nếu như Thánh Giả phân thân không ở nơi này, như vậy bọn hắc khẳng định sẽ đánh mất tiên cơ, hiện tại Thánh Giả rất có thể đã sinh ra phản ứng, bọn hắc lại nghĩ động thủ đã căn bản không thể nào làm được.

“Không đúng, không nên gấp, hơn phân nửa còn có trong trận chi trận!”

Dương Phóng ngữ khí ngưng trọng, lần nữa hướng về bốn phương tám hướng nhìn sang.

Hắn nghĩ tới trước đó tại hỗn độn Thần cung kinh lịch.

Ngay lúc đó hỗn độn Thần cung cũng là tồn tại trong trận chi trận, kém chút liền mê hoặc ánh mắt của hắn.

Bên người hai người lập tức ngưng trọng dị thường hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

Nhưng vào lúc này!

Một đạo dị thường hùng vĩ thanh âm từ chỗ này cổ lão cự điện bên trong truyền vang ra, đình tai nhức óc, giống như là Thiên Lô đang kích động đồng dạng.

“Các người là ai? Vì sao muốn nhiều loạn nơi này thanh tịnh?”

To lớn rộng lớn thanh âm tựa như muốn chấn nhập tâm hồn của người ta chỗ sâu, khiến cho tâm linh phát hội, vội vàng cấp tốc ngừng đầu nhìn lại.

“Thánh Giả! Người là Thánh Giả!”

Huyết Sắc ma ảnh dẫn đầu hét lớn, nói: “Ít đi giả thần giả quỷ, rút ra đây cho ta!”

“A, nguyên lai là người a, vô số năm, người thế mà còn sống, dám xâm nhập ta bế quan chi địa, thật sự là thật to gan! Người liền không sợ bị ta triệt để giết chết sao?”

Uy nghiêm âm thanh lớn tiếp tục vang lên.

“Ha ha ha, Thánh Giả, đừng cho là ta không biết thân thể của người xuất hiện vấn đề, người bây giờ, còn có thể giết chết ai? Để cho ta đoán xem, người bây giờ, chỉ sợ đã đạt tới thời khắc máu chốt đi.”

Huyết Sắc ma ảnh tàn nhẫn cười ha hả.

“Sâu kiến sao biết thiên địa chi khoát?”

Cái kia đạo uy nghiêm âm thanh lớn, lần nữa truyền đến, chấn động đến toàn bộ cổ điện đều tựa hồ kịch liệt lay động.

“Tốt một cái sâu kiến sao biết thiên địa chi khoát? Thánh Giả, nếu như người thật sự có bản sự, sẽ không ngại đứng ra đi!”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng quát chói tai.

“Thánh Giả, đã nhiều năm như vậy, máu của chúng ta nợ cũng nên tính toán!”

Vô địch Thần Vương lạnh giọng quát.

Dương Phóng lại là ánh mắt trầm ngưng, đang nhanh chóng đánh giá toàn bộ đèn nhánh cổ điện, đáy mắt bên trong đếm không hết phù văn đang lóe lên, nhân quả, trận pháp, Thiên Mục, Phong luật cơ hồ toàn bộ thôi động.

Một sát na toàn bộ thế giới bản nguyên đều tựa hồ đều ánh vào đến hần trong óc.

Rất nhanh, Dương Phóng khước miệng lộ ra thâm nhiên tiểu dung, phóng lên tận trời, toàn bộ bàn tay trực tiếp hướng về phía dưới dùng sức một bỗ, oanh một tiếng, tựa như núi lửa đại bạo phát đồng dạng.

Toàn bộ cổ điện mặt đất trong nháy mắt sụp đổ ra, bạo phát ra vô số hào quang, cuộn cuộn bành trướng, kinh thiên động địa.

Mà trên mặt đất chỗ sâu nhất.

Một đạo uy nghiêm người thần bí ảnh lẳng lặng ngồi xếp bằng, một thân tử quang, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên, hai cái đáy mắt bên trong tựa như hai cái thần bí minh mông tử sắc vũ trụ đồng dạng.

Vô biên to lớn, vô biên rộng lớn.

Thánh Giả phân thân!

...

Chương 489 : Đánh giết Thánh Giả phân thân!

Toàn bộ lòng đất khu vực, tử quang dâng trào, trùng trùng điệp điệp, vô biên vô hạn, như là một mảnh kính khổng lồ phun, bộc phát ra vô cùng vô tận tinh khí.

Tại cái này vô số giữa tử quang, một đạo uy nghiêm mà kẻ đáng sợ ảnh hưởng lạnh lẽo ngời xấp bằng, khuôn mặt băng lãnh, không nhúc nhích, như là cổ lão Thần Sơn, nguy nga cao ngất, khí tức thâm thúy.

“Xâm nhập ta bế quan chi địa, các người đều đang tìm cái chết sao?”

Đáy mắt của hắn bên trong không có bất kỳ cái gì tình cảm màu sắc, thâm thúy vô ngần, ngữ khí băng lãnh, hướng về đỉnh đầu ba người nhìn lại.

Vừa nhìn thấy Dương Phóng tìm được Thánh Giả bế quan chi địa, Huyết Sắc ma ảnh, vô địch Thần Vương đều là trong ánh mắt sát cơ hiển hiện, hướng về phía dưới Thánh Giả phân thân gắt gao nhìn chăm chăm quá khứ.

“Nói chúng ta muốn chết?”

Huyết sắc nhân ảnh trên mặt hiện ra thâm nhiên biểu lộ, dẫn đầu cười ha ha lên, thanh âm chấn thiên, nói: “Thánh Giả, vô số năm qua, xem ra người vẫn là ở vào mộng đẹp của mình bên trong, nếu như không phải người ngu, sẽ không ngại mở hai mắt ra nhìn một chút chúng ta thực lực chân chính a? Người cổ này phân thân, hiện tại cũng bất quá là nửa bước đạo quả, mà chúng ta xác thực rỗng rã ba vị nửa bước đạo quả,

đừng nói là người bây giờ phân thân, dù cho là bản thể của người xuất hiện, lại có thể nhìn chúng ta gì?”

Hắn biết Thánh Giả bản thể bởi vì đủ loại nguyên nhân, tại thể nội lưu lại một đạo cả đời khó mà khép lại đạo tổn thương.

Loại này đạo tổn thương có đôi khi sẽ không phát tác, nhưng là một khi phát tác liền sẽ để Thánh Giả thực lực lớn vì hạ thấp, thậm chí ngay cả thần chí cũng sẽ trở nên ngờ ngờ ngác ngác.

Bởi vậy hắn vừa mới lời nói tuyệt không phải là càn rỡ lời nói, mà là ẩn chứa rất đại đạo lý!

Thánh Giả phân thân, con người ngưng tụ, hướng về đỉnh đầu ba người nhìn lại.

Rất nhanh phát hiện quả nhiên cùng huyết sắc nhân ảnh nói đồng dạng.

Loại trừ huyết sắc nhân ảnh bên ngoài, còn lại hai người rõ ràng đều là nửa bước đạo quả!

“Xem ra các người thật là sớm có dự mưu!”

Thánh Giả phân thân âm trầm mở miệng.

“Động thủ!”

Dương Phóng hét lớn một tiếng, đã dẫn đầu một quyền hướng về phía dưới hung hăng đập xuống, hào quang rực rỡ, ẩn chứa Hắc Ám, Địa Mẫu, Kim Cương, sơ cứng, âm dương các loại Thần Chủng áo nghĩa, đồng thời đem Khai Thiên ấn cũng phát huy ra, tựa như một ngậm cái thể vô song to lớn chiến phủ hung hăng đập xuống.

Bên người Huyết Sắc ma ảnh, vô địch Thần Vương cơ hồ cùng một thời gian, hô lên tuyệt thế pháp tắc, hào quang vô song, thiên băng địa liệt, hướng về phía dưới Thánh Giả phân thân hung hăng che mắt xuống dưới.

Thánh Giả phân thân đột nhiên vừa hô, toàn thân trên dưới khí tức dâng trào, vô số phù văn bộc phát ra, lít nha lít nhít, tựa như núi lửa, hướng về không trung phóng đi.

Oanh một tiếng, giữa hai bên hung hăng đánh tới cùng một chỗ.

Toàn bộ to lớn địa quật thế giới đều tại kịch liệt địa lắc lư, phát ra oanh minh, vô số khe hở nổi lên, bốn phía cung điện cổ màu đen đều đã dẫn đầu không chịu nổi, tại chỗ nổ tung.

Thánh Giả phân thân mặt mũi tràn đầy lửa giận, quanh thân quang mang hùng hực, như là một tôn cuồng nô Chiến Ma, mang theo vô cùng sáng chói hào quang từ trong lòng đất cuồng vọt ra.

“Một bầy kiến hôi, khi ta thành đạo, các người đều còn tại trong tã lót, ta là một tôn chân chính thần, các người biết các người đối mặt chính là cái gì sao!”

Ầm ầm!

Hắn cường thế đột phá đám người năng lượng phong tỏa, vung đầu nắm đấm, đi đầu hướng về phía trước nhất Huyết Sắc ma ảnh hung hăng đánh tới.

Một quyền ném ra, nắm đấm tràn ngập thiên địa, vô số phù văn, đạo uẩn, pháp tắc tất cả đều đi theo hắn nắm đấm mà động, tựa như đạt được một chỗ thế giới chân thật giá trị.

Huyết Sắc ma ảnh trong nháy mắt cảm ứng được khó tả nguy cơ, bạo rống một tiếng, toàn thân trên dưới tất cả lỗ chân lông đều đang phát sáng, lui không thể lui hẳn, vung đầu nắm đấm, trực tiếp hung hăng đối oanh tới.

Ầm!

Từng mảnh từng mảnh không gian nổ tung, khắp nơi đều là hỗn độn loạn lưu mãnh liệt.

Toàn bộ không gian giống như là trực tiếp vỡ vụn, vô số kinh khủng hào quang tại dâng lên.

Huyết Sắc ma ảnh trong miệng trực tiếp phát ra một đạo thống khổ dị thường gào thét, mới vừa vụn va chạm đến cùng một chỗ, hấn cánh tay này bên trên cơ bắp liền bắt đầu lập tức nổ tung, phanh phanh rung động, dọc theo cánh tay một đường hướng về toàn thân cao thấp cấp tốc lan tràn mà đi, từng khối huyết nhục, kinh mạch lung tung bay múa.

Trong khoảnh khắc bị đánh một thân huyết nhục, toàn bộ biến mất.

Chỉ còn lại có một bộ sẫm màu đỏ hài cốt.

Thậm chí liền ngay cả hấn cỗ hài cốt này đều muốn bị lực lượng kinh khủng chỗ ma diệt, để hấn vĩnh viễn cát bụi trở về với cát bụi.

Một bên Dương Phương, vô địch Thần Vương không chút nghĩ ngợi, lập tức xuất thủ nghĩ cách cứu viện.

Vô địch Thần Vương cầm trong tay đại hoang phá diệt mâu, sát cơ phun ra nuốt vào, khí tức vô song, trực tiếp một mâu hướng về Thánh Giả phân thân nắm đấm hung hăng đình tới.

Kết quả cứng cõi thô to đại hoang phá diệt mâu, mới vừa vịn chạm đến nắm đấm của hắn, liền lập tức bị một cỗ lực lượng kinh khủng chỗ chấn động, phốc phốc rung động, thân mâu phía trên một sát na xuất hiện vô số phù văn, từng nét bùa chú bắt đầu cấp tốc phá diệt.

Không chỉ có như thế!

Cường hoành sức mạnh đáng sợ càng là dọc theo đại hoang phá diệt mâu, hướng về vô địch Thần Vương trong thân thể nhanh chóng lan tràn mà đi, khiến cho thân thể của hắn cũng đồng dạng bắt đầu nổ tung, lớp lớp rung động, vô số huyết nhục văng tung tóe mà ra.

Thánh Giả phân thân lực lượng thực sự quá mạnh!

Dù là cùng là nửa bước đạo quả cảnh, nhưng hắn mạnh tựa hồ vượt quá lẽ thường, vượt ra khỏi nhận biết.

Bên cạnh Dương Phóng sắc mặt đột biến, toàn bộ nhục thân đã sớm vô hạn ngưng kết, các loại át chủ bài tất cả đều tại thân thể bên trong bộc phát ra, toàn bộ thân hình giống như là biến thành vô thượng thánh khu, vọt qua, trực tiếp hướng về Thánh Giả trên trán hung hăng đập tới.

Thánh Giả sắc mặt nhăn nhó, nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp thu hồi nắm đấm của mình, toàn thân trên dưới hào quang sáng chói, hướng về Dương Phóng nắm đấm cho đến nghênh đón tới.

Đông!

Hai người cuồng mãnh nhục thân hung hăng đụng vào nhau, toàn bộ thế giới đều tựa hồ run rẩy lên, một sát na sinh ra không biết mạnh cỡ nào lực lượng kinh khủng.

Tựa hồ có từng đạo thế giới hư ảnh đều bị hắn đánh ra,

tiêu tan lại xuất hiện, xuất hiện lại tiêu tan.

Một quyền về sau, Dương Phóng thân thể cũng trong nháy mắt lấp lóe, vừa đi vừa về lấp lóe, một sát na biến đổi bảy tám cái phương hướng khác nhau, mới đưa tay cánh tay bên trong dư lực toàn bộ tháo bỏ xuống.

Cùng lúc đó, bị đánh thành xương khô Huyết Sắc ma ảnh cùng thân thể bắn nổ vô địch Thần Vương, cũng tất cả đều thừa cơ rút lui, thân thể lóe lên, trong chốc lát xuất hiện tại Dương Phóng bên người, sắc mặt kinh ngạc, tràn ngập không thể tưởng tượng nổi, hướng về Thánh Giả ngóng nhìn mà đi.

Cùng là nửa bước đạo quả, vậy mà chênh lệch to lớn như thế!

Tại sao có thể như vậy?

Đây vẫn chỉ là đối phương một cái phân thân.

Cường đại chênh lệch cảm giác, cơ hồ khiến bọn hắn khắp cả người băng hàn, sinh ra một tia khó tả tuyệt vọng.

Chỉ gặp cùng Dương Phóng liều mạng sau một kích, Thánh Giả phân thân rõ ràng cũng không chịu nổi, thân thể lão đảo, nhịn không được hướng về hậu phương liên tục rút lui, một hơi thối lui ra khỏi bảy tám bước, sắc mặt ửng hồng, đảo mắt lần nữa khôi phục, lộ ra thâm nhiên, nói: “Ba cái sâu kiến, phá hư ta bế quan, quấy ta tu luyện, ta muốn để các ngươi tất cả đều hình thần câu diệt!”

Trên người hắn đột nhiên hiện ra từng đạo thô to hoa văn, lít nha lít nhít, như là tinh mịn tơ nhện, từ dưới làn da phương chui ra, để hắn nhìn, trên thân tựa như xuất hiện một cái quái dị hình xăm.

Huyết Sắc ma ảnh đồng tử co rụt lại, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, lộ ra hải nhiên, nói: “Người. . người đem viên kia trái cây thuận lợi dung hợp?”

“Ha ha ha!”

Thánh Giả phân thân đột nhiên ngửa mặt lên trời cười ha hả, thanh âm kinh khủng, chấn động đến toàn bộ thiên địa đều tại kịch liệt lay động, một cỗ sâm nhiên kinh khủng tuyệt thế sát khí từ trên người hắn bên trong khuếch tán ra, âm hàn nói: “Trời cao đãi ta không tộ, ta cỗ này phân thân mặc dù không có triệt để dung hợp trái cây, đạt tới viên mãn đạo quả, nhưng là cũng đã nhận được trái cây tương trợ, khiến cho nhục thể của ta, pháp tắc đều ngưng luyện không thể tưởng tượng nổi tình trạng, cùng là nửa bước đạo quả, ta có thể tùy tiện đánh chết các người!”

Thân thể của hắn từng bước một tiến về phía trước đi đến, khí thế trên người như cùng ở tại trèo Thiên Thê, từng bước một tăng cường.

Mỗi một bước đi ra, tựa thân lực lượng cùng khí thế đều sẽ ngưng tụ một tầng, tựa như một tôn khó có thể tưởng tượng to lớn ma nhạc đang thông thả di động, mang đến một cỗ thường nhân không thể nào hiểu được khí tức.

Dương Phóng, vô địch Thần Vương đều là trong lòng giật mình.

“Đến cùng là cái gì trái cây?”

Dương Phóng quát.

Trước đó thời điểm, liền từng từ Tham Lang trong miệng nghe qua, Thánh Giả đạt được một viên thần bí trái cây, chỉ là bởi vì các loại nguyên nhân không cách nào dung

hợp, nhưng này cụ thể là cái gì trái cây, nhưng lại chưa bao giờ nói qua.

Hiện tại Thánh Giả cùng Huyết Sắc ma ảnh lại tất cả đều nhắc lên viên này trái cây.

Mà lại Thánh Giả phân thân sở dĩ cường đại như thế, lại tất cả đều là viên này trái cây nguyên nhân!

“Tiên Thiên thần quả, đây là từ 【 vô song Thánh Giới 】 rơi xuống Tiên Thiên thần quả, dị thường hiếm thấy, như dược dung hợp, thân thể liền sẽ hóa thành tiên thiên sinh linh, cái thể vô song, vô luận nhục thân vẫn là linh hồn, đều sẽ đạt tới không thể tưởng tượng nổi tình trạng...”

Huyết Sắc ma ảnh sắc mặt chấn kinh, tiến hành đáp lại.

Viên này trái cây, dị thường khó dung hợp.

Hơi không cẩn thận liền sẽ tự thân sụp đổ, căn cơ hủy hết.

Tại hần tưởng tượng bên trong, Thánh Giả phân thân coi như dung hợp nó, cũng tuyệt không thuận lợi như vậy, thật không nghĩ đến vẫn là bị đối Phương Thành công, dù chỉ là dung hợp một bộ phận, cũng đủ để hải thể kinh tặc.

“Cái gì?”

Dương Phóng mày nhăn lại, trong đầu cấp tốc mãnh liệt.

Từ Huyết Sắc ma ảnh trong lời này trực tiếp bắt được rất nhiều không thể tưởng tượng nổi tin tức.

Thế giới này quả nhiên còn có to lớn cơ mật.

“Các người hiện tại có thể toàn bộ chết đi!”

Thánh Giả phân thân sâm nhiên rống to, toàn bộ thân hình đã bò đầy loại kia thần bí quái dị hoa văn, thân thể vọt qua, sát na biến mất, để cho người ta hoàn toàn bắt giữ không đến.

Sau một khắc trực tiếp xuất hiện Dương Phóng phụ cận, huy động kinh khủng khó lường nắm đấm, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng đập tới, giống như là một tòa kinh khủng Thiên Khuyết hung hăng ép xuống.

Hắn một chút liền có thể nhìn ra trong ba người lấy Dương Phóng thực lực mạnh nhất, cũng chỉ có Dương Phóng có thể cùng hắn ngăn ngừa chống lại một hai, cho nên chuẩn bị trước tập trung tất cả lực lượng oanh sát Dương Phóng.

Đợi đến đem Dương Phóng oanh sát, còn lại hai người đem căn bản không có ý nghĩa.

Dương Phóng trong lòng run lên. Toàn thân trên dưới tất cả Thần Chung tất cả đều tại cấp tốc vận chuyển, cả người Linh giác, khúu giác, thị giác cơ hồ tất cả đều phát huy đến cực hạn, cơ hồ tại Thánh Giả phân thân vừa mới xuất hiện, liền bị hắn rõ ràng bắt giữ.

Hắn quát chói tai một tiếng, thân thể không tránh không né, Khai Thiên ấn, hoàn vũ ấn, Sinh Tử Ấn, ba ấn hợp nhất, đột nhiên vọt tới trước, thân thể bị một cỗ vô song hào quang bao phủ, trực tiếp hướng về Thánh Giả nắm đấm hung hăng nghênh đón.

Đông!

Giữa hai người lần nữa bạo phát ra kinh khủng tuyệt luân vô biên cự lực, toàn bộ thế giới đều tựa như tại nổ

tung đồng dạng.

Sau đó Thánh Giả nổi giận gầm lên một tiếng, ánh mắt nhô lên, thần sắc đáng sợ, luân động lấy hai cái to lớn nắm đấm không tránh không né, đang nhanh chóng hướng về Dương Phóng thân thể liên hoàn đập tới.

Từng đạo nắm đấm nện như điên mà xuống, giống như là từng khóa kinh khủng hành tinh đập xuống, thanh thế cũng không biết có bao nhiêu dọa người.

Dương Phóng phát ra gầm thét, sắc mặt ửng hồng, cả người giống như thiêu đốt, tất cả gân mạch hết thấy bạo khởi, luân động hai cái to lớn nắm đấm toàn lực tiến hành ngăn cản cùng đánh trả.

Đông đông đông đông!

Giữa hai người thanh âm oanh minh, thiên băng địa liệt, khắp nơi đều là khí tức hủy diệt.

Vô địch Thần Vương, Huyết Sắc ma ảnh nổi giận gầm lên một tiếng, vội vàng lần nữa hướng về Thánh Giả thân thể vội xông mà đi, đem riêng phần mình nắm giữ mạnh nhất sát thuật tất cả đều không giữ lại chút nào phát huy ra.

Giờ khắc này, dù là biết rõ Thánh Giả phân thân kinh khủng khó lường, có khả năng miễn dịch bọn hắn công kích, bọn hắn cũng không có bất kỳ cái gì rút lui, thân thể thiêu đốt, giống như là nổi điên đồng dạng.

Phanh phanh phanh!

Càng thêm hỗn loạn khí tức trực tiếp ở chỗ này nổ bễ ra đến, từng đạo pháp tắc bay múa, mỗi một đạo pháp tắc đều có thể dễ dàng hủy diệt hành tinh, phá hư đại địa.

Đang kéo dài không biết bao nhiêu lần về sau, rốt cục, phiến khu vực này triệt để bình tĩnh xuống dưới.

Tất cả hỗn loạn năng lượng khí tức tất cả đều biến mất.

Toàn bộ khu vực bị đánh vô cùng thâm, mấp mô, khắp nơi đều là thô to vết rạn, lung tung tung hoành.

Nguyên bản cung điện màu đen đã hoàn toàn biến mất, trở nên cùng chân chính vực sâu đồng dạng.

Tại chỗ này minh mông vực sâu lòng đất, mấy đạo nhân ảnh tất cả đều ngửa mặt nằm xuống đất, từng cái vô cùng thâm.

Trong đó lấy Thánh Giả phân thân cùng Dương Phóng, trạng thái hơi rất nhiều, toàn thân trên dưới mặc dù khắp nơi là máu, nhưng là thân thể cuối cùng vẫn là hoàn chỉnh.

Bên cạnh Huyết Sắc ma ảnh cùng vô địch Thần Vương, thì lộ ra dị thường thâm, hai người tựa như bị ngàn vạn lưỡi dao thổi qua, toàn thân trên dưới chỉ còn lại có dày đặc hài cốt.

Từng mảnh từng mảnh huyết nhục bay khắp nơi đều là.

Bất quá bọn hắn cũng đều là 【 huyết nhục có linh 】 cường giả, cho dù huyết nhục văng tung tóe ra ngoài, nhưng lại tại một chút xú huyết nhích, hướng về thân thể của mình lần nữa hội tụ mà đi, tiến hành gây dựng lại.

Dương Phóng nằm trên mặt đất, từng ngậm từng ngậm thở hổn hển, toàn bộ phổi như là rách rưới ổng ể, hồng học rung động, đột nhiên từ dưới đất lung la lung lay đứng dậy, toàn thân trên dưới máu tươi chảy xuôi, vết rạn dày đặc, trên mặt cũng lộ ra một vòng yêu dị tiểu dung, hướng về đồng dạng một quá sức Thánh Giả

phân thân nhìn lại.

“Thánh Giả, tại vừa mới thời điểm, thủ đoạn của người hẳn là toàn bộ đã dùng hết đi, bất quá, ta còn có một số át chủ bài vô dụng, không biết người bây giờ, lại có hay không còn có thể chống cự?”

Dương Phóng cười nhẹ.

Tại trong người hắn đột nhiên nổi lên vô số đạo nhỏ bé phù văn, lít nha lít nhít, hào quang rực rỡ, tràn ngập từng đợt nồng đậm không rõ khí tức, thật giống như có một loại khó tả sinh tử kinh khủng đồng dạng.

Vô số phù văn ở phía sau hắn rất nhanh tạo thành một cái quái dị luân bàn, nhất chính nhất phản, một vàng một đen, đang nhanh chóng xoay tròn.

Sinh tử luân bàn!

Thánh Giả phân thân đồng tử có chút co rụt lại, hướng về Dương Phóng nhìn lại, tựa hồ tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, nói: “Sinh tử luân bàn! Người. . người thế mà tu thành sinh tử luân bàn!”

“Đúng!”

Dương Phóng nghe rằng cười một tiếng, quái dị luân bàn bên trên rất nhanh nổi lên Thánh Giả danh tự, tiếp lấy đối chuyển Thánh Giả, nhanh chóng chuyển động.

Sau một khắc!

Thánh Giả thân thể trực tiếp lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ bắt đầu cấp tốc già nua, giống như bị cái gì kinh khủng yêu vật hấp thu tinh khí, toàn thân trên dưới làn da nhanh chóng khô quắt, hóa đá, trong miệng trực tiếp phát ra một đạo trầm muộn gầm thét thanh âm, thôi

động thân thể, lần nữa hướng về Dương Phóng thân thể cuồng nhào mà đi.

Dương Phóng cười ha ha, lấy tốc độ ánh sáng trốn tránh, đồng thời âm dương hai đồ lao nhanh ra, quét ra âm dương hào quang, hướng về Thánh Giả phân thân ngăn cản mà đi, sinh tử Mệnh Bàn tiếp tục vận chuyển chuyển động.

Thánh Giả phân thân găm thét không thôi, vung đầu nắm đấm, ầm ầm ném ra, đem từng đạo bay tới âm dương hào quang, hết thấy đánh sụp đổ ra, không ngừng hướng về Dương Phóng đánh tới.

Chỉ bất quá những này âm dương hào quang cực đại ngăn trở tốc độ của hắn.

Lại thêm sinh tử Mệnh Bàn ảnh hưởng, để hắn sinh cơ nhanh chóng trôi qua, khí tức cấp tốc rơi xuống.

Hắn một đường cuồng xông, găm thét liên tục, vền vền chỉ một lát sau công phu, toàn bộ thân hình đã trở nên vô cùng thâm thẳm, toàn thân trên dưới tinh khí trôi qua quá mức nghiêm trọng, bên ngoài thân phía trên tám mươi phần trăm khu vực đều đã hóa đá, biến thành sâm bạch chi sắc.

Hắn hành động tốc độ, rốt cục bắt đầu trên phạm vi lớn giảm bớt.

Một bên ngay tại gian nan khôi phục thương thể Huyết Sắc ma ảnh cùng vô địch Thần Vương, liếc nhau, vội vàng liêu lĩnh lần nữa hướng về Thánh Giả phóng đi, trong miệng rống to, hô lên mình tuyệt thế pháp tắc, hướng về Thánh Giả phân thân hung hăng oanh sát mà đi.

Ầm! Ầm!

Thánh Giả phân thân hung hăng bay ngược, cuồng phún huyết thủy, thân thể hướng về nơi xa đập tới.

Thân thể của hắn thực sự quá hư nhược, suy yếu đến đã căn bản là không có cách lần nữa chống cự Huyết Sắc ma ảnh cùng vô địch Thần Vương tiến công.

Sinh tử Mệnh Bàn, nghịch thiên như vậy tuyệt học thể mà bị Dương Phóng học xong.

Ngay cả hắn đều không có nắm giữ!

Trong lòng của hắn dĩ thường không cam lòng!

“Sâu kiến chung quy là sâu kiến, cho dù có một số việc bị các người may mắn đạt được, nhưng là thắng lợi cuối cùng y nguyên không phải là các người có khả năng nhúng chàm.”

Thánh Giả phân thân nằm ở phía xa, toàn thân hóa đá, khí tức yếu ớt, truyền đến chật vật thanh âm.

Toàn bộ thân hình đã trở nên động một cái cũng không thể động đạn.

Dương Phóng vẫn không có ý dừng lại, sau lưng 【sinh tử Mệnh Bàn】 như cũ tại liên tục không ngừng vận chuyển, vô số phù văn cùng hoa văn tại mạn thiên phi vũ.

Huyết Sắc ma ảnh cùng vô địch Thần Vương cũng liền bận bịu lần nữa hướng về Thánh Giả phân thân đánh qua.

Tại mọi người cường đại công kích đến, Thánh Giả phân thân tại vừa đi vừa về bay múa, như là to lớn bao cát, bay tới bay lui, nhưng thủy chung không cách nào bị

Huyết Sắc ma ảnh cùng vô địch Thần Vương triệt để phá hủy.

Thánh Giả phân thân thân thể đã triệt để hóa đá, biến thành hình người pho tượng, lộ ra cười thảm, gian nan mở miệng: “Nhìn thấy không? Đây chính là các người cùng ta chênh lệch, cho dù ta đã động một cái cũng không thể động đạn, các người cũng hoàn toàn không làm gì được ta, sâu kiến, há lại chỉ có từng đó thiên địa rộng!”

Huyết Sắc ma ảnh trong lòng nén giận, phần nộ quát: “Dương huynh đệ, còn xin lập tức giết hắn!”

“Không tệ, Dương Phóng, bản thể của hắn rất có thể đã ngay tại chạy đến, chúng ta không thể kéo dài, nhanh lên giết hắn!”

Vô địch Thần Vương mở miệng.

“Biết!”

Dương Phóng gật đầu, sau lưng Mệnh Bàn như cũ tại từng lần một chuyển động, tiếp tục suy yếu cùng rút ra đối phương sinh cơ, bàn tay nâng lên, từng mảnh từng mảnh hào quang sáng chói cấp tốc tại lòng bàn tay ngưng tụ, dần dần tạo thành một ngưng tụ lớn chiến phủ bộ dáng.

Giờ phút này, tay hắn cầm chiến phủ từng bước một hướng về Thánh Giả phân thân đi tới, mắt thấy đối phương hai con người lạnh lùng xem ra, Dương Phóng trong lòng phát lạnh, luân động chiến phủ trực tiếp hướng về Thánh Giả phân thân đầu hung hăng bổ xuống.

Phốc phốc!

Một viên hoàn toàn hóa đá đầu lâu tại chỗ bị hấn bổ xuống dưới.

Sau đó thân thể không đầu giống như là phát sinh một loại nào đó quái dị phản ứng hoá học, xuy xuy rung động, bắt đầu nhanh chóng bốc hơi ra, từng mảnh nhỏ biến mất không thấy gì nữa.

Mà theo Thánh Giả thân thể biến mất không thấy, từng đạo Tử sắc lưu quang tùy theo hiển hiện, đang nhanh chóng hướng về ở giữa hội tụ, lít nha lít nhít, cấp tốc hợp thành một cái lớn chừng bàn tay quái dị trái cây.

Toàn bộ trái cây toàn thân hiện ra tử sắc, chia làm sáu cánh, tựa như một cái tử sắc hoa sen, có một loại đại đạo ảo diệu, vô biên vô tận cảm giác.

“Tiên Thiên thần quả!”

Huyết Sắc ma ảnh lộ ra vẻ kinh ngạc, hã nhiên mở miệng, gắt gao nhìn chăm chăm viên kia trái cây.

Hấn cơ hồ hận không thể lập tức nhào tới cướp đoạt.

Nhưng nghĩ đến Dương Phóng vừa mới chỗ biểu hiện ra thực lực kinh khủng, lập tức sinh sinh kiềm chế xuống dưới, toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, trong lòng rung động, một trận thềm mắng.

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, âm Dương Thần chỉ riêng cuốn qua, cơ hồ trong nháy mắt đem viên kia thần bí trái cây cuốn lên, trực tiếp thu nhập âm dương vòng xoáy, mở miệng nói: “Rời khỏi nơi này trước!”

“Tốt, đi mau!”

Vô địch Thần Vương gật đầu.

Ba người thân thể nhoáng một cái, lấy một loại cực kỳ khủng bố tốc độ bắt đầu cấp tốc rời xa.

Cùng một thời gian.

Một phương hướng khác.

Sông núi liên miên, thác nước phun ra, như là vô thượng tiên cung đồng dạng bí cảnh chỗ sâu, giờ khắc này trong lúc đó truyền đến một đạo kinh khủng rống to, lửa giận hùng hực, chấn động vô số bên trong, khiến cho toàn bộ bí cảnh thế giới đều đang nhanh chóng run run.

Đếm không hết hòn đảo, linh cầm cùng đại sơn trong khoảnh khắc toàn bộ nổ tung, ầm ầm rung động, trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

Vô số người lộ ra hoảng sợ, run lấy bầy, lập tức nằm trên đất.

Trong đó có sáu tòa hòn đảo bên trong, đột nhiên bay ra từng đạo bóng người, cấp tốc gom lại cùng một chỗ, ánh mắt hoảng sợ, hướng về chỗ sâu nhất hòn đảo nhìn lại, hòn phách run rẩy.

“Thánh Giả đây là thế nào? Làm sao lại phát lớn như thế lửa giận?”

“Xảy ra chuyện, chẳng lẽ là xảy ra chuyện rồi?”

“Bao nhiêu năm đã không gặp Thánh Giả tức giận như vậy qua!”

“Đúng rồi, Tham Lang đâu? Vì sao không nhìn thấy Tham Lang?”

Bọn hắn lập tức hướng về bốn phương tám hướng cấp

tốc liếc nhìn mà đi, tiến hành tìm kiếm.

Nhưng vào lúc này!

Một đạo kinh khủng hơn rống to lập tức từ tiền phương hòn đảo chỗ sâu bạo phát ra, tiếp lấy vô số tử quang mãnh liệt, tử khí bạo nhiên, một đạo cao lớn mười mấy vạn trượng cái thể bóng người, cấp tốc phóng lên tận trời, lập tức chật ních thế giới, mang đến vô tận uy áp cùng kinh khủng, khiến cho phương viên vô số bên trong đều tại sụp đổ.

“Giết phân thân ta, giết phân thân ta, rống...”

Trong miệng của hắn đột nhiên ngửa mặt lên trời rống huyết lên tới.

Toàn bộ bí cảnh thế giới lập tức sụp đổ nhanh hơn, rung động âm âm, khắp nơi đều là hủy diệt tính khí tức.

Càng là có đại lượng bóng người phát ra hoảng sợ kêu to, bắt đầu liên miên liên miên sụp đổ ra.

Liên ngay cả Phá Quân, Cự Môn, Lộ Tồn chờ Thất Tinh Quân cũng lộ ra hoảng sợ, vội vàng che lỗ tai, nhanh chóng chạy trốn, nhưng cho dù bọn hắn che lỗ tai, vẫn như cũ ngăn cản không nổi loại này đáng sợ vô thượng sóng âm, từng cái cuồng phún huyết thủy, hồn phách đều kém chút tán loạn.

Cũng may Thánh Giả trạng thái tựa hồ cũng không quá tốt.

Một thân kinh khủng gầm thét về sau, rất nhanh lần nữa ngừng lại, thân thể khổng lồ cao cao sừng sững, ánh mắt lâm vào mờ mịt, ngơ ngơ ngác ngác, tựa hồ lần nữa mê thất, không còn biết mình là ai, cũng không rõ ràng mình vì sao mà tới.

“Ta là ai, ta là ai, ta đang làm gì...”

Hắn không ngừng lặp lại, thanh âm thì thào.

Toàn bộ bí cảnh thế giới bởi vì hắn gầm lên giận dữ, trực tiếp sụp đổ chín thành nhiều.

...

Chương 490 : Quyết chiến đến!

Thần Khư đại lục.

Dương Phóng ba người thân thể cấp tốc quay trở về tới, thu liễm lại hơi thở, nhanh chóng không có vào đến một chỗ khe nứt to lớn bên trong, tiến hành ẩn núp.

Vừa mới đi vào chỗ kia cái khe to lớn, Dương Phóng liền lộ ra sắc mặt khác thường, lật bàn tay một cái, đem trước màu tím hoa sen lần nữa lấy ra ngoài, tiến hành kỹ càng quan sát.

Bởi vì giờ khắc này hẳn rõ ràng cảm thấy từng đợt kỳ dị lực lượng từ màu tím hoa sen bên trong tuôn ra, khiến cho âm dương hai đồ đều tựa hồ trở nên một trận hỗn loạn.

“Huyết Sắc ma ảnh, trước ngươi nói, đây là một viên Tiên Thiên thần quả, chỉ cần dung hợp viên này Tiên Thiên thần quả, liền có thể bị cải tạo thể chất, đạt tới tiên thiên sinh linh tình trạng? Cái này tiên thiên sinh linh là tròn đầy đạo quả sao?”

Dương Phóng nhin không được thốt lên hỏi thăm.

Huyết Sắc ma ảnh lập tức chăm chú địa tập trung vào viên kia tử sắc hoa sen, trong ánh mắt hiện ra từng đợt nồng đậm tham lam chi quang, nói: “Đương nhiên, nếu không, Thánh Giả cũng không có khả năng để hắn phân thân một mực tại bí mật dung hợp, viên này trái cây sớm tại vô số năm trước liền vô cùng hiếm thấy, là Thánh Giả hao tổn giá cả to lớn chưa từng song Thánh Giới làm tới, nếu không phải vì viên này trái cây, trên người hắn cũng sẽ không lưu lại đạo tổn thương!”

“Ồ? Người nói là Thánh Giả đạo tôn thương cùng viên này trái cây có quan hệ?”

Dương Phóng con mắt lóe lên, nói: “Còn có kia cái gì vô song Thánh Giới? Đến cùng là chuyện gì xảy ra, người cùng chúng ta nói rõ ràng!”

Một bên vô địch Thần Vương cũng là nghi ngờ nhìn về phía Huyết Sắc ma ảnh.

Huyết Sắc ma ảnh diện mục phát chìm, mở miệng nói: “Vô song Thánh Giới, cái này có cái gì tốt hỏi, người không phải cũng đi qua vô tận táng thổ chỗ kia cổ thành, tại tế đàn phía trên không phải thấy qua một mảnh rộng lớn to lớn cổ đại lục, ta nói vô song Thánh Giới chính là chỉ nơi đó!”

“Quả nhiên cùng ta đoán đồng dạng.”

Dương Phóng ánh mắt chớp động, nói: “Người nói trái cây này là chưa từng song Thánh Giới rơi xuống? Vậy ta hỏi người, Thánh Giả có phải hay không cũng là chưa từng song Thánh Giới tới?”

“Người!”

Huyết Sắc ma ảnh sắc mặt biến hóa, tại Dương Phóng nhìn gần dưới, vẫn là âm trầm gật đầu, nói: “Không tệ, đúng là, chỉ bất quá Thánh Giả ở bên kia chính là đại nhân vật, năm đó một trận biến cố, hắn từ nơi đó rơi xuống phía dưới, cùng hắn cùng nhau rớt xuống còn có chỗ kia Thánh Điện, bao quát bảy mặt Thất Sát bia!”

“Thất Sát bia cũng là chưa từng song Thánh Giới đến rơi xuống?”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường, nói: “Cái này

vô song Thánh Giới đến cùng là địa phương nào?”

“Địa phương nào? Hừ, bất quá là một chỗ lừa mình dối người chi địa thôi.”

Huyết Sắc ma ảnh phát ra hừ lạnh không, khinh thường mở miệng: “Chuẩn xác mà nói, làm vô song Thánh Giới bất quá là một cái bí cảnh, bị người tận lực luyện chế sau hình thành địa phương, ở bên trong cơ bản đều là một chút tự cho là đúng đại nhân vật, bọn hắn cao cao tại thượng, coi là nơi đó chính là Tịnh Thổ, xem Thần Khu đại lục cùng địa phương khác người như là sâu kiến, chỉ bất quá, nếu bàn về căn nguyên, bọn hắn cái gọi là vô song Thánh Giới không đáng kể chút nào?”

“A, người nói là vô song Thánh Giới cũng là bị người từ địa phương khác lấy ra sau khi ra ngoài, hình thành địa phương?”

Dương Phóng lộ ra ngạc nhiên, nói: “Kia vô song Thánh Giới là bị người từ chỗ nào đoạn đi?”

“Người không phải đã gặp loại địa phương kia sao?”

Huyết Sắc ma ảnh lộ ra cười lạnh.

“Ta gặp qua? Đây không có khả năng, đến cùng là địa phương nào?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Người tại trên tế đài nhìn thấy viên kia thần bí tinh cầu, không phải liền là vô song Thánh Giới tổ địa chỗ.”

Huyết Sắc ma ảnh hừ lạnh nói.

Dương Phóng trong lòng giật mình.

Lam Tinh!

“Nơi đó không phải vô song Thánh Giới hình chiếu sao? Người nói là vô song Thánh Giới là từ Lam Tinh đoạn đi ra?”

Hắn vội vàng mở miệng, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

“Xác thực cũng có một bộ phận hình chiếu, năm đó vô song Thánh Giới bị người từ cái tinh cầu kia đoạn đi, cái tinh cầu kia liền phế bỏ, về sau vô song Thánh Giới càng ngày càng mạnh, tự nhiên mà vậy để lộ ra một chút thần tính lực lượng ra, những này thần tính lực lượng tiến vào cái tinh cầu kia, để cái tinh cầu kia lần nữa toả sáng sinh cơ, đồng thời, cũng tạo thành không ít gãy diệt hư ảnh, xuất hiện tại trên viên tinh cầu kia, chỉ bất quá, nếu nói cái tinh cầu kia toàn bộ đều là hình chiếu, đó mới là buồn cười!”

Huyết Sắc ma ảnh lạnh giọng nói ra: “Luận đến căn nguyên, vô song Thánh Giới không bằng cái rắm!”

Dương Phóng trong lòng sôi trào mãnh liệt.

Lặp đi lặp lại nhiều lần hiểu biết đồ vật tất cả đều tại từng lần một xoát tâm thế giới của hắn xem.

Vốn cho rằng Lam Tinh là hình chiếu!

Nghĩ không ra Lam Tinh mới là bản nguyên!

“Kia Thần Khư đại lục lại là cái gì lai lịch?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thế giới chia làm âm dương, một âm một dương mới là cân bằng, Thần Khư đại lục chỉ bất quá âm một mặt, cái

ting cầu kia là dương một mặt, bất quá đáng tiếc cái ting cầu kia phé đi, Thần Khư đại lục cũng tại Thánh Giả nhiều năm như vậy điều khiển hạ trở nên thủng trăm ngàn lỗ.”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng.

“Một âm một dương? Kia Hắc Âm âm mai đâu?”

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm.

“Hắc Âm âm mai chẳng qua là bởi vì Thánh Giả nguyên rủa hình thành một chỗ đặc biệt khu vực, căn bản không ting một giới!”

Huyết Sắc ma ảnh âm thanh lạnh lùng nói.

“Chờ một chút, Thánh Giả tại Thần Khư đại lục dạng này làm loạn, chẳng lẽ vô song Thánh Giới liền không có người quản qua hấn sao? Bỏ mặc hấn tại âm giới họa loạn?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

“Hừ, đám người kia cao cao tại thượng, căn bản khinh thường tại quản, hưởng hồ sớm tại vô số năm trước thời điểm, thông hướng vô song Thánh Giới thông đạo liền đã bị ngăn chặn, đám người kia căn bản sượng mặt, người phía dưới ngược lại là có thể lên đi, chỉ bất quá, cần đột phá đến viên mãn đạo quả cảnh giới mới có thể tiến nhập nơi đó!”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng.

“Viên mãn đạo quả mới có thể quá khứ?”

Dương Phóng lặp lại.

“Đúng vậy, không phải người cho rằng Thánh Giả vì sao như vậy điên cuồng?”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng.

Dương Phóng trong đầu lần nữa nhanh chóng phun trào, đủ loại tin tức không ngừng xung kích.

Bỗng nhiên hắn ánh mắt lảng lệ, nhìn về phía Huyết Sắc ma ảnh, nói: “Xem ra người đối thánh nhân giải rất nhiều, người cũng là từ nơi đó tới.”

“Đúng thì sao?”

Huyết Sắc ma ảnh cũng không phủ nhận, mà là ngữ khí băng lãnh, nói: “Vô số năm trước gia tộc của ta cùng Thánh Giả phát sinh xung đột, bị hắn tiêu diệt, chỉ có ta một người sống tiếp được, thời điểm đó Thánh Giả còn chẳng qua là nửa bước đạo quả, về sau hắn đem ta phong ấn, cái này vô số năm bên trong dần dần đạt đến viên mãn đạo quả, bất quá trời có mắt rồi, hắn bởi vì trên thân tồn tại đạo tổn thương, cả một đời không cách nào khôi phục, coi như đạt đến viên mãn đạo quả lại có thể thế nào?”

Dương Phóng ánh mắt híp lại, lần nữa cẩn thận đánh giá trước mắt Huyết Sắc ma ảnh.

“Người vừa mới nói Thánh Giả tại vô song Thánh Giới cũng là đại nhân vật? Năm đó Thánh Giả chỉ là nửa bước đạo quả, cũng đã là đại nhân vật?”

Dương Phóng lần nữa hỏi thăm.

“Đúng vậy, bất quá người không hiểu rõ vô song Thánh Giới, vô song Thánh Giới trên thực tế là một loại tông môn hình thức, tất cả mọi người tại một cái cự đại trong tông môn, phía dưới là đệ tử, phía trên là trưởng lão, lại

hướng lên thì là Thánh Chủ, vị Thánh chủ này chính là vô song Thánh Giới chủ nhân chân chính!”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng, “Kia Thánh Giả chính là cái này trong tông môn một vị cực mạnh chân truyền đệ tử, cho nên trên địa vị, cũng coi là đại nhân vật?”

“Nói như vậy người cũng vậy?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Không tệ!”

Huyết Sắc ma ảnh gật đầu.

Dương Phóng trong lòng lần nữa nhịn không được một trận phun trào, nói: “Lam Tinh bên trên hình chiếu là chuyện gì xảy ra? Đều có người nào vật có tư cách hình chiếu?”

“Hình chiếu lại không nhất định là người!”

Huyết Sắc ma ảnh ngữ khí lạnh lùng, nói: “Tại cái kia to lớn trong tông môn, Thánh Chủ một mực tại bí mật tế luyện một loại tên là 【 luân hồi ao 】 cô bảo, như lời người nói hình chiếu rất có thể là luân hồi ao hồn phách sinh ra hình chiếu, loại kia 【 luân hồi ao 】 thần bí khó lường, nghe nói có để cho người ta luân hồi chuyển thế, một lần nữa đầu thai thần bí tác dụng, chỉ bất quá cho tới nay, cái này cô bảo đều tại luyện chế, tồn tại rất nhiều sai sót, cho nên mới trên Lam Tinh tạo thành một chút hình chiếu.”

“Ồ?”

Dương Phóng lông mày lần nữa chăm chú nhìn lại.

Lam Tinh bên trên sinh vật lại là loại này lai lịch!

Không phải những siêu cấp cường giả kia hình chiếu!

Mà là một chút hồn phách!

Nói như vậy, Lam Tinh người ký ức rất có thể còn bảo tồn tại những cái kia hồn phách bên trong.

Chỉ cần mình tìm tới 【 luân hồi ao 】 , vẫn là khả năng cứu trở về phụ mẫu cùng bằng hữu?

Dương Phóng tiếp tục hỏi thăm một vài vấn đề.

Huyết Sắc ma ảnh từng cái đáp lại, cũng không có bất kỳ cái gì giấu diếm ý tứ.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn đã chứng kiến đến Dương Phóng thực lực chân chính, không định lại cùng Dương Phóng tiếp tục đấu nữa, chỉ có hợp tác cùng có lợi, cũng chỉ có Dương Phóng có thể trợ giúp hắn đối phó Thánh Giả!

“Đúng rồi, viên này Tiên Thiên thần quả cần như thế nào luyện hóa? Có hay không một chút đặc biệt cần thiết phải chú ý đồ vật?”

Dương Phương lần nữa hỏi thăm.

“Tiên Thiên thần quả phía ngoài nhất cấm chế cùng kịch độc đã bị Thánh Giả phân thân cho xóa đi, hiện tại luyện hóa lời nói, hắn là tương đối trở nên dễ dàng, nhưng cụ thể như thế nào, ta cũng nói không rõ ràng!”

Huyết Sắc ma ảnh trầm thấp hỏi thăm.

“Tốt a.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Gần đây ngươi không nên

chạy loạn, chúng ta rất có thể sẽ cùng Thánh Giả tiến hành cuối cùng quyết chiến, hi vọng người cũng có thể giúp chúng ta một tay!”

“Ta sẽ đi qua!”

Huyết Sắc ma ảnh trầm thấp nói.

Sau đó hắn quay người liền đi, cấp tốc biến mất nơi đây.

Dương Phóng lần nữa nhìn thoáng qua trong tay màu tím hoa sen, lại đem ánh mắt nhìn về phía vô địch Thần Vương, nói: “Thần Vương, người về trước đi, ta lưu lại nếm thử dung hợp thần quả, không quản thành công hay không, một tháng sau đúng giờ động thủ!”

Vô địch Thần Vương có chút trầm mặc, gật đầu nói: “Tốt, vậy người coi chừng!”

“Sẽ!”

Dương Phóng mở miệng.

Vô địch Thần Vương thân thể lóe lên, đồng dạng biến mất nơi đây.

Dương Phóng lần nữa hướng về trong tay màu tím hoa sen nhìn lại, ánh mắt thâm thúy, như là vô ngần vũ trụ, hiện ra từng đạo phù văn thần bí.

Bàn tay hắn vung lên, đếm không hết trận phù nổi lên, lít nha lít nhít, trực tiếp bao phủ nơi đây, hình thành một cái đặc biệt trận vực, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu luyện hóa trong tay Tiên Thiên thần quả.

Thời gian vượt qua.

Toàn bộ ngoại giới xôn xao.

Vô địch Thần Vương trở lại thứ nguyên không gian về sau, trước tiên đem bọn hắn thành quả nói cho đám người, tất cả mọi người vì đó phấn chấn, tựa như thấy được hi vọng.

Vô số năm, bọn hắn không ngừng mà trốn tránh cùng ẩn tàng, tại Thánh Giả truy sát hạ hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Nhưng là hôm nay bọn hắn rốt cục có được chống lại Thánh Giả lực lượng.

Vài vạn năm khuất nhục, một khi có thể giãn ra.

Tất cả mọi người đều có loại ngửa mặt lên trời thét dài cảm giác.

Một tháng qua, bọn hắn trực tiếp bắt đầu phản công, tiến hành cường thế thanh trừ ở vào Thần Khu đại lục Thánh Giả nanh vuốt, toàn bộ Thần Khu đại lục đều một mảnh rung chuyển.

...

Thần bí tĩnh mịch trong hạ cốc.

Dương Phóng y nguyên lẳng lặng ngồi xếp bằng, não hải không minh, quanh thân từng mảnh nhỏ phù văn không ngừng sáng lên, nhiều đám phù văn tạo thành như là đóa hoa đồng dạng kỳ diệu đồ vật.

Nhìn một cái, hắn chỗ toàn bộ khu vực đều hiện ra vô số Kim Liên.

Từng đóa từng đóa hoa sen đang không ngừng nở rộ lại tiêu tan.

Cả người khí tức trên thân tựa như như thủy triều, từng tầng từng tầng hướng lên dừng động, trong cơ thể hấn loáng thoáng tạo thành một cái thần bí mờ lung trái cây màu tím, chung quanh hào quang lượn lờ, phun ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng tính khí tức.

Ước chừng qua hồi lâu.

Dương Phóng bên người từng đoá từng đoá Kim Liên mới bắt đầu lần lượt phá diệt, liên liên thân bên trên không ngừng ra bên ngoài khuếch tán hủy diệt tính khí tức cũng bắt đầu dần dần thu liễm lại đi.

Xoát!

Ánh mắt của hấn đột nhiên mở ra, giống như là hai đoá quái dị Kim Liên tại đáy mắt lấp lóe, ra bên ngoài khuếch tán ra từng tầng từng tầng thần bí gọn sóng, mỗi một tầng gọn sóng đều có vô số phù văn, từng vòng từng vòng, tựa như tầng tầng phức đồng đồng dạng.

“Viên mãn đạo quả. . ta đây là đạt đến viên mãn đạo quả!”

Dương Phóng tự lẩm bẩm, sau đó hướng về bàn tay lòng bàn tay nhìn lại, rất nhanh mà nhận lại, nói: “Không, ta đây không phải viên mãn đạo quả, nhiều nhất xem như chuẩn đạo quả, viên kia Tiên Thiên thần quả cũng không bị ta toàn bộ luyện hóa!”

Hấn có thể cảm nhận được Tiên Thiên thần quả nguyên còn tại trong người hấn, chỉ bất quá có đại bộ phận khu vực đều đã cùng hấn thần khu dung hợp, để hấn có thể mượn nhờ trái cây lực lượng phát huy ra có thể so với viên mãn đạo quả thực lực.

Hấn lực lượng bây giờ tuyệt đối so trước đó Thánh Giả phân thân mạnh hơn không biết bao nhiêu.

“Đáng tiếc viên kia trái cây rất là quái dị, loại trừ ngày đầu tiên luyện hóa đại bộ phận bên ngoài, phía sau những ngày này lại không có một tia thành quả!”

Dương Phương trầm nghĩ trong lòng.

Nghĩ đến trước đó Thánh Giả phân thân, cũng hẳn là sa vào đến loại này lúng túng bước.

Toàn bộ trái cây muốn triệt để luyện hóa, xem ra vẫn là phải cần thời gian dài lắng đọng.

Chỉ tiếc, hiện tại đã căn bản không có thời gian cho hắn.

Dương Phóng vươn người đứng dậy, thân thể lóe lên, sát na ra ngoại giới, tinh thần ba động có chút quét qua, liền đem toàn bộ Thần Khư đại lục tất cả tình huống thu sạch vào đáy mắt.

“Bọn hắn tại thanh trừ Thánh Giả thủ hạ?”

Dương Phóng sắc mặt khế nhúc nhích, sau đó bàn chân phóng ra, thân thể sát na từ đây biến mất.

Sau một khắc cả người liền trực tiếp xuất hiện tại vô địch Thần Vương, lão giả thần bí, Ma Quân, Âm Tuyên đám người phụ cận.

“Dương Phóng!”

Vô địch Thần Vương con mắt lóe lên, nói: “Người thành công đột phá?”

“Thần Vương!”

Dương Phóng lộ ra mỉm cười, nói: “Ta cũng không có đột phá, khoảng cách chân chính đột phá y nguyên còn

kém một chút khoảng cách, chỉ là tại vốn có trên cơ sở lần nữa hướng phía trước bước ra một bước!”

“Ồ?”

Vô địch Thần Vương trong con người trong nháy mắt bắn ra hai đạo sáng chói thần quang, rơi trên người Dương Phóng, càng xem càng là giật mình.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, đã hoàn toàn không cách nào xem thấu Dương Phóng thực lực.

Sự thật chứng minh, Dương Phóng tu vi đúng là tăng lên trên diện rộng.

“Chuẩn đạo quả cảnh giới, người đây là đạt đến chuẩn đạo quả cảnh giới!”

Vô địch Thần Vương ngưng giọng nói.

“Không tệ!”

Dương Phóng mỉm cười, nói: “Thánh Giả nanh vuốt thanh toán không sai biệt lắm a? Ta cảm thấy là thời điểm đi gặp một lần vị này thánh nhân!”

“Tốt, đang có ý này!”

Vô địch Thần Vương trầm giọng gật đầu.

Những người khác cũng nhao nhao gật đầu.

“Ừm, đã dạng này, chúng ta liền trực tiếp lên đường thôi.”

Dương Phóng mở miệng.

Bàn tay hắn một chiêu, trong cao không lập tức hiện ra

một đóa to lớn hoa sen vàng, thần bí khó lường, sáng rực lấp lóe, dung nhập hư không, sau đó quang mang lóe lên, đem mọi người thu sạch nhập trong đó.

Tự thân cũng là bàn chân đạp mạnh, theo sát lấy tiến vào hoa sen vàng bên trong.

Toàn bộ hoa sen vàng lập tức biến mất không thấy gì nữa.

''''

Chương 491 : Quyết đấu Thánh Giả!

Nhìn một cái vô tận bên ngoài hỗn độn.

Hỗn loạn từng bừng, khí tức hủy diệt tràn ngập.

Khắp nơi huyền không hòn đảo, bay lưu thác nước đã sớm rách nát, giữa thiên địa phiêu đầy tàn phá thi thể, lượn lờ lấy nồng Hác Huyết ánh sáng, một cỗ khó tả tử khí tại toàn bộ khu vực tràn ngập.

Trong cao không quang mang mãnh liệt, không gian như là gợn sóng, đang nhanh chóng ba động, qua trong giây lát một đóa to lớn hoa sen vàng xuất hiện ở trong cao không.

Hoa sen vàng có chút lóe lên, từ bên trong phun ra từng đạo khí tức người cường hãn ảnh ra, lít nha lít nhít, vô cùng tu vi cao thâm.

Không hề nghi ngờ, chính là Dương Phóng bọn người.

Chỉ bất quá khi bọn hãn đến nơi đây về sau, lại tất cả đều thâm kinh hãi, ánh mắt hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

“Phiến khu vực này chính là Thánh Giả ở khu vực?”

Lão giả thần bí mày nhăn lại, mở miệng nói: “Vì sao dạng này tiêu điều cùng lộn xộn, toàn bộ thế giới tràn đầy khí tức tử vong, tựa hồ trước đây không lâu tao ngộ qua đáng sợ đại chiến!”

“Không tệ, thật là nhiều thi thể, chẳng lẽ có những người

khác sớm tới qua?”

Vô địch Thần Vương cau mày nói.

Dương Phóng cũng là lộ ra hồ nghi, sau đó trực tiếp hành động, hướng về phía trước bay đi.

Sau lưng đám người lập tức theo sát phía sau, đi theo cùng nhau bay đi.

Càng là hướng phía trước càng là có thể nhìn thấy phiến khu vực này lộn xộn.

Vỡ nát hòn đảo, bắn nổ đại điện, các loại thảm không nở nhìn thi thể...

Toàn bộ tựa như là một chỗ tuyệt địa.

Bỗng nhiên, Dương Phóng sinh ra cảm ứng, cảm giác được phía trước truyền đến một cỗ yếu ớt khí tức, tựa hồ còn có người còn sống, vội vàng thân thể lóe lên, gia tốc vọt tới,

Sau lưng đám người nhao nhao đi theo xông qua.

Rất nhanh, tại tiền phương của bọn hắn một chỗ tàn phá hòn đảo bên trong, phát hiện một bóng người.

“Huyết Sắc ma ảnh!”

Dương Phóng trong con ngươi bắn ra thần quang.

Bên người những người khác cũng tất cả đều giật nảy cả mình.

Chỉ gặp tại hỗn loạn khe núi ở giữa, một đạo huyết sắc ma ảnh chính ngồi xổm ở nơi đó, chăm chú kiểm tra dưới thân một đạo tàn phá thi thể, cỗ thi thể kia còn thừa

lại nữa sức lực, hồn phách ở vào bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, bị hấn cấp tốc đọc đến lấy ký ức.

Giờ phút này, cảm thấy được Dương Phóng đám người đến, hấn lập tức khẽ nhú mày, đem ánh mắt từ cổ thi thể này trong đầu thu hồi lại.

“Các người đã tới!”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng.

“Đây đều là người làm?”

Dương Phóng con người híp lại.

“Các người quá đề cao ta.”

Huyết Sắc ma ảnh lắc đầu, nói: “Đây cũng không phải là ta làm, mà là Thánh Giả!”

“Thánh Giả?”

Đám người càng là giật mình, đơn giản có chút hoài nghi mình lỡ tai.

Làm sao lại như vậy?

Thánh Giả làm sao lại đột nhiên xuất thủ, giết chết bộ hạ của mình?

“Là thật, ta cũng chỉ thu so với các người sớm đến nửa khắc đồng hồ, vừa mới quan sát qua người này lấy ký ức, không tin, các người có thể nhìn xem!”

Huyết Sắc ma ảnh chỉ vào trên mặt đất bóng người, ngưng âm thanh nói ra: “Thánh Giả tựa hồ điên rồi, hấn đạo tôn thương phát tác, thần chí không rõ, đem nơi đây tất cả mọi người giết sạch!”

“Cái gì?”

Dương Phóng lộ ra ngạc nhiên.

Vô địch Thần Vương cũng sắc mặt thay đổi.

Thánh Giả điên rồi?

“Tốt, điên rồi tốt? Ha ha ha...”

Lão giả thần bí dẫn đầu cười ha hả, hai tay vỗ tay, nói: “Điên rồi, đại gia chẳng phải là bớt đi rất lớn kinh, theo ta thấy, tốt nhất hẳn có thể tẩu hỏa nhập ma, trực tiếp bạo thể mà chết, như vậy, mới xem như chân chính an toàn!”

Những người khác cũng nhao nhao nhẹ nhàng thở ra, lộ ra mỉm cười.

Thánh Giả điên rồi!

Không có so cái này tốt hơn địa tin tức.

“Các vị, chúng ta đến phía trước nhìn một chút!”

Dương Phóng mở miệng.

“Đi!”

Đám người gào thét một tiếng, tất cả đều đi theo.

Ngay tiếp theo Huyết Sắc ma ảnh cũng đi theo hậu phương.

Thánh Giả mặc dù điên rồi, nhưng cũng tràn đầy không an ổn, dù sao ai cũng không xác định hẳn có thể hay không đột nhiên khôi phục lại, vạn nhất khôi phục lại, xui

xẻo vẫn là đám người.

Bởi vậy phương pháp tốt nhất chính là để hấn vĩnh viễn biến mất.

Một đường chỗ qua, khắp nơi đều là tiêu điều, lạnh buốt khí tức.

Giữa thiên địa một mảnh thảm đạm, trùng trùng điệp điệp, tràn ngập từng tia từng tia mùi huyết tinh.

Rất nhanh, tại mọi người phía trước nhất xuất hiện một cái cự đại hòn đảo, bất quá tòa hòn đảo này cũng giống là bị phá hư qua, sụp đổ hơn phân nửa, phía trên khắp nơi đều là to lớn vết rạn, như là một chỗ cổ lão phế tích.

Tại mảnh này phế tích trung ương, một tòa cung điện lẳng lặng sừng sững.

Cung điện trong hành lang, một đạo thân thể cao lớn, mặc trường bào màu trắng bóng người lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa, một đôi mắt thâm thúy vô ngần, giống như là thâm thúy tinh không, giống như là mọi người nhìn lại, tựa hồ sớm đã chờ đợi đã lâu.

“Các vị, các người là đang tìm kiếm bản tọa sao?”

Thanh âm hần bình tĩnh, yên lặng nhìn chăm chú lên đám người, tựa như một tôn vô địch vương giả, cao cao tại thượng.

Mọi người sắc mặt biến đổi, tất cả đều đồng loạt dừng thân thân thể.

Thánh Giả!

Cái này sao có thể?

Không phải nói hấn điên rồi sao?

Trong lúc nhất thời, loại trừ Dương Phóng bọn người bên ngoài, tất cả mọi người lông tơ đứng vững, lộ ra kinh dị, không bị khổng chế hướng về sau rút lui.

Huyết Sắc ma ảnh càng là đồng tử co rụt lại, nói: “Thánh Giả, người. . người không điên mất?”

“Điên? Bản tọa cao cao tại thượng, chấp chưởng càn khôn, như thế nào lại điên?”

Tuyết trắng trường bào Thánh Giả ngữ khí bình thản, nhìn thoáng qua Huyết Sắc ma ảnh, nói: “Ngược lại là người, đã nhiều năm như vậy, một mực tại bản tọa ngay dưới mắt nhảy thoát, hôm nay rốt cục tới tự chui đầu vào lưới sao?”

“Người...”

Huyết Sắc ma ảnh vừa sợ vừa giận, nói: “Ta không tin người vẫn là trạng thái đỉnh phong, người đạo tởn thương rất khó khỏi hấn, ta nhìn người có thể phát huy ra nhiều ít thực lực?”

“Nhiều ít thực lực?”

Thánh Giả ánh mắt đen nhánh, nói ra: “Giải quyết bày kiến cỏ này vẫn là dư sức có thừa.”

Ầm ầm!

Một cái đại thủ đột nhiên vồ xuống, mang theo trận trận khó tả hủy diệt tính khí tức, hướng về đám người hung hăng ép xuống dưới, vô biên to lớn, vô biên rộng lớn, uy nghiêm thần thánh, một sát na tựa hồ cầm cố lại tất cả mọi người thân thể.

Tất cả mọi người trở nên động một cái cũng không thể động đạn, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem bàn tay lớn kia hung hăng vồ xuống.

Dương Phóng nhướng mày, phát ra một đạo điếc tai thét dài, trên thân khí tức bộc phát, oanh một tiếng, như là núi lửa, lần nữa khôi phục hành động, âm dương hai đồ nổi lên, trực tiếp hướng về kia cái bàn tay nuốt hết mà đi.

Toàn bộ đại thủ hung hăng chộp vào âm dương hai đồ bên trên, lập tức tản mát ra từng đợt điếc tai oanh minh, bắt đầu từng mảnh nhỏ tán loạn, giữa hai bên khí tức mãnh liệt, đem tất cả mọi người bức cho lui ra ngoài.

Thánh Giả đen nhánh thâm thúy con ngươi rất cực có từng tia từng tia biến hóa, rơi vào Dương Phóng trên thân, nói: “Người cũng đi tới một bước kia?”

“Thánh Giả, ta lúc đầu chỉ muốn thành thành thật thật sinh hoạt, là người lập đi lập lại nhiều lần, đem ta bức bách đến loại tình trạng này, hôm nay chỉ có làm chấm dứt!”

Dương Phóng trầm thấp mở miệng.

“Có chút ý tứ, bất quá bằng người còn xa xa chưa đủ!”

Thánh Giả thanh âm lạnh lùng, thân thể chậm rãi từ bảo tọa bên trên vươn người đứng dậy, một sát na trời đất quay cuồng, khí lưu gào thét, vô số phù văn tại bốn phía mãnh liệt.

Thật giống như đứng lên không phải một người, mà là lớp kín nặng nề thương khung.

“Giết chết bản tọa phân thân hẳn là người đi, ta ở trên người của người cảm nhận được Tiên Thiên thần quả

khí tức, người diệt sát bản tọa phân thân, cướp đoạt bản tọa thần quả, cùng bản tọa sinh ra to lớn nhân quả, hôm nay nên bị trấn áp nơi này!”

Ầm ầm!

Thân thể của hắn đột nhiên xuyên toa không gian mà đến, quanh thân phù văn lấp lóe, sáng chói chói mắt, mỗi một đạo phù văn đều đang nhanh chóng xoay tròn, biến thành từng cái tinh cầu khổng lồ.

Hắn tựa như là tạt mang theo một mảnh cổ lão mà tinh không minh mông tạt tới trước, bên người từng khóa cực đại tinh thần tất cả đều tự động bay ra, hướng về Dương Phóng thân thể hung hăng rơi đi.

Dương Phóng nhướng mày, không tránh né chút nào, trực tiếp hướng về phía trước hành tẩu, bàn tay đánh ra, một chưởng chưởng hướng về những này to lớn đạt tinh thần rơi đi, đánh những này tinh thần quang mang sáng tắt, không ngừng bay tứ tung.

Từng mảnh từng mảnh ba động khủng bố liên tiếp không ngừng từ đây địa bộc phát ra.

Hai người khí tức cùng lực lượng tất cả đều đạt đến mức độ khó mà tin nổi.

Trong nháy mắt, Dương Phóng đánh bay tất cả tinh cầu, kinh khủng chưởng lực trực tiếp hướng về Thánh Giả thân thể hung hăng đánh ra.

Thánh Giả diện mục âm lãnh, cũng trực tiếp một chưởng xuyên thấu không gian, hướng về Dương Phóng hung hăng đánh tới.

Ầm ầm!

Thiên địa nổ tung, như là hai cái ngang nhau cấp bậc vũ trụ hung hăng đánh tới cùng một chỗ, bốn phương tám hướng tất cả đều run mạnh, vô tận khí tức kinh khủng hướng về bốn phía quét sạch.

Vô số hào quang nổi lên, tự động che mắt hết thấy.

Cái gì cũng không nhìn thấy.

Tất cả mọi người lộ ra kinh dị chi sắc, căn bản là không có cách dựa vào tiến đến, loại này cấp bậc có thể số lượng lớn lấy phá hủy rơi hết thấy.

Mà tại cái này vô tận sáng chói hào quang bên trong, Dương Phóng bàn tay cùng Thánh Giả đang nhanh chóng va chạm.

Hai người lấy chưởng đối chưởng, tất cả đều đem thực lực bản thân ngưng tụ tới cực hạn, một chưởng chưởng nhanh chóng đối bình, thanh âm điếc tai, âm âm nổ tung, trong nháy mắt cũng không biết va chạm đến bao nhiêu lần.

Đến cuối cùng hai người thân thể tất cả đều đột nhiên bay ngược ra ngoài.

Nhưng ở bay ngược sát na, Thánh Giả đột nhiên một tiếng bạo hồng, thân thể bắt đầu cấp tốc biến lớn, bạch quang sáng chói, trực tiếp biến thành một tôn mấy vạn trượng cự nhân, mọc ra hơn mười cánh tay, mỗi một cánh tay đều đang nhanh chóng kết ấn, kết xuất từng cái vô song sát thuật, thôi động, lần nữa hướng về Dương Phóng thân thể cuồng xông mà tới.

Dương Phóng cũng không cam chịu yếu thế, toàn thân trên dưới trong chớp mắt quang mang đại thịnh, tựa như biến thành một vòng hùng hực Thái Dương, Hỗn Động Thánh Thể bản nguyên bị hấn thôi động đến cực hạn, tự

thân nhục thân cường đại mà yêu dị.

Hắn Khai Thiên ấn, hoàn vũ ấn, Sinh Tử Ấn, tam đại ấn pháp trong nháy mắt hợp nhất, cộng thêm trên thân các loại Thần Chủng lực lượng một trận thôi động, cả người như là một cái cự đại bọ cánh cam, đột nhiên vọt tới trước, hướng về Thánh Giả nghênh đón.

Ầm ầm!

Lại là một mảnh điếc tai oanh minh phát ra, từng mảnh từng mảnh gọn sóng quét ngang mà ra, đem không gian đều phá hủy không biết bao nhiêu.

Dương Phóng thực lực dị thường đáng sợ, tại các loại điều kiện gia trì phía dưới, vậy mà trực tiếp từ Thánh Giả trong thân thể sinh sinh chui đâm ra ngoài. ,

Chỉ bất quá Thánh Giả sinh cơ đáng sợ dị thường, dù là bị Dương Phóng chui thấu thân thể, y nguyên giống như là người không việc gì, phát ra điếc tai rống to, quay người trở lại, tiếp tục hướng về Dương Phóng thân thể oanh sát mà đi.

Phanh phanh phanh!

Mảnh này trong nháy mắt hoàn toàn đại loạn, lần nữa bị hào quang chói sáng bao phủ.

Vô địch Thần Vương sắc mặt biến huyền, nhìn chăm chú vào đây hết thấy, bỗng nhiên nắm lấy cơ hội, ầm ỹ vừa kêu, trong tay đại hoang phá diệt mâu nâng lên, thôi động đến cực hạn, trực tiếp hướng về Thánh Giả thân thể hung hăng quán xuyên quá khứ.

Cùng lúc đó, bên cạnh Huyết Sắc ma ảnh cũng là gầm thét một tiếng, lần nữa bức ra tự thân một bộ phận bản nguyên, hai tay cấp tốc kết ấn, thi triển ra một môn quật

cường kinh khủng sát thuật, trực tiếp hướng về Thánh Giả bên kia hung hăng đánh qua.

Thánh Giả vốn là cùng Dương Phóng giết tới gay cấn, giờ phút này bỗng nhiên cảm nhận được hai cỗ cường đại công kích đánh tới, lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, bảy tám cánh tay nhanh chóng trở lại oanh kích tới.

Dương Phóng nắm lấy cơ hội, âm dương hai đồ lần nữa hung hăng quét qua, giống như là lưỡi đao sắc bén, hung hăng đâm vào Thánh Giả eo, đem Thánh Giả đánh bay tứ tung mà ra.

Nhưng Thánh Giả nổi giận gầm lên một tiếng, đang lùi lại sát na, một bàn tay cực kỳ lớn cũng hung hăng bắt lấy âm dương hai đồ, đem toàn bộ âm dương hai đồ như là trở thành đồ chơi, xoay tròn lên, trực tiếp hướng về nơi xa hung hăng ném đi.

Dương Phóng biến sắc, thân thể lần nữa cấp tốc xông ra, hóa thành kinh khủng gió lốc, tiếp tục hướng về Thánh Giả bên kia đánh tới.

Vô địch Thần Vương cùng Huyết Sắc ma ảnh, vội vàng liêu lĩnh tiến hành trợ công.

Một sát na, thì tương đương với ba vị tuyệt đỉnh cường giả tại cộng đồng vây công Thánh Giả đồng dạng.

“A, ta muốn giết các ngươi!”

Thánh Giả ngửa mặt lên trời gào to, thanh âm điếc tai, toàn bộ thiên địa đều đang nhanh chóng sụp đổ, vô số quang mang từ trên người hắn bộc phát ra, tựa như vô tận núi lửa đồng dạng.

Vô địch Thần Vương, Huyết Sắc ma ảnh công kích tất

cả đều không cách nào lại tiếp tục tiếp cận hấn mấy may, sinh sinh bị khí tức của hấn chỗ đánh tan, cả người hấn như là điên cuồng, không ngừng bộc phát ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng thần lực.

Duy chỉ có Dương Phóng bên kia không thu bất kỳ ảnh hưởng gì, mà là phát ra hét lớn, thân thể như cũ tại nhanh chóng vọt tới trước, như là một cái cự đại chỉ riêng chui đồng dạng.

“Thánh Giả, người xong!”

Ầm ầm! Ầm ầm!

Thân thể của hấn cấp tốc vọt tới trước, lần nữa từ Thánh Giả thân thể bên trong xuyên thấu quá khứ, xuyên tới xuyên lui bảy tám lần, Thánh Giả thân thể khổng lồ lập tức bắt đầu phát sinh sụp đổ, truyền đến âm âm âm thanh minh.

Từng mảnh từng mảnh hùng hậu tinh khí trực tiếp từ Thánh Giả thân thể bên trong bắt đầu tràn ra ngoài, thật giống như biến thành một cái thùng trăm ngàn lỗ vạc nước, rốt cuộc giả không được nhiều ít nước.

“Nghịch chuyển càn khôn!”

Thánh Giả trong miệng đột nhiên phát ra gầm thét, từng mảnh từng mảnh thuộc về thời không lực lượng trực tiếp từ trong người hấn ra bên ngoài khuếch tán, như là nồng đậm thủy triều, bắt đầu cấp tốc ảnh hưởng bốn phía.

Bốn phương tám hướng tất cả mọi người đều lộ ra hoảng sợ, cảm thấy thân thể của mình đang nhanh chóng trở nên già nua, tinh khí trong cơ thể cùng thọ nguyên đang trôi qua nhanh chóng, thật giống như một cái cự đại ác ma đang hấp thu lấy đây hết thủy đồng

dạng.

A!

Trong nháy mắt, có không ít người phát ra chói tai kêu thảm, toàn bộ thân hình nhanh chóng khô quắt, cấp tốc biến thành từng cái da bọc xương, từ trên cao rơi xuống, chết thảm bỏ mạng.

Cho dù mạnh như Ma Quân cùng lão giả thần bí nhân vật như vậy, cũng không chịu nổi, sắc mặt kịch biến, cảm giác được thân thể đang nhanh chóng già nua.

“Không được!”

“Đi mau!”

Đám người tất cả đều hoảng sợ kêu to.

Dương Phóng bên kia biến sắc, toàn bộ thân hình lần nữa cuồng xông sau đó, tam đại ấn pháp thôi động đến cực hạn, sau lưng khu vực sinh tử Mệnh Bàn cũng theo đó hiển hiện, trực tiếp cực lực vận chuyển mà đến, sau đó một chưởng hướng về Thánh Giả thân thể hung hăng đập xuống.

Vô địch Thần Vương, Huyết Sắc ma ảnh tất cả đều ngửa mặt lên trời dài rống, liều lĩnh thi triển Thần Thuật tiến hành chống lại.

Ầm ầm!

Thanh âm điếc tai, vô tận quang mang lần nữa từ Dương Phóng cùng Thánh Giả ở giữa bạo phát ra ngoài, trùng trùng điệp điệp, cuốn về phía bốn phía.

Lần nữa trở nên không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Ước chừng qua hồi lâu, hết thấy mới rút cục chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Chỉ bất quá đương hết thấy sau khi bình tĩnh lại, tất cả mọi người trở nên trọn mắt hốc mồm, không dám tin.

... .

Chương 492 : Trấn áp Thánh Giả!

Chiến trường hỗn loạn.

Khắp nơi đều là thô to khe hở, tung hoành dày đặc, giữa thiên địa một mảnh khí tức mang tính chất huỷ diệt, đếm không hết đá vụn từ khắp nơi hòn đảo bên trên rơi xuống.

Dương Phóng phiêu phù ở giữa không trung, từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển, hồng học rung động, ngẩng đầu lên, hướng về hấn đối diện nhìn lại, chỉ gặp tại hấn cách đó không xa, Thánh Giả trở nên điên điên khùng khùng, áo quần rách nát, tại giữa mặt lên trời cười to, thần sắc lộn xộn, giống như là triệt để như bị điên.

“Ha ha ha...”

“Ta là vô địch! Các người không giết chết được ta!”

“Bản tôn quan sát vạn cổ, nhìn quen sinh tử, cho dù thân thụ đạo tổn thương, cũng vô địch tại thiên hạ...”

“Ha ha ha ha, sâu kiến, các người đều là sâu kiến, ta không điên, ta còn có thể đánh, đều là sâu kiến...”

Cười to hồi lâu.

Hấn bỗng nhiên lộ ra mờ mịt, thân thể trở nên không nhúc nhích, thì thào mở miệng: “Ta là ai, ta từ đâu tới đây. . ta ở chỗ này làm cái gì...”

Dương Phóng trong lòng thật sâu nghiêm nghị, sôi trào mãnh liệt.

Điên rồi!

Thánh Giả lại điên rồi!

Hắn đạo tổn thương quả nhiên rất đáng sợ, tựa hồ một khi thôi động qua mạnh lực lượng, hoặc là nhận mãnh liệt kích thích, đều sẽ mê thất thần chí.

“Dương Phóng, không muốn cho hắn cơ hội, nhanh lên trấn áp hắn!”

Huyết Sắc ma ảnh bỗng nhiên hét lớn.

Dương Phóng đột nhiên vận chuyển Thần Chủng, trước đó bị Thánh Giả ném bay ra ngoài âm dương hai đồ lại một lần nữa bay tứ tung mà ra, hướng về Thánh Giả bên này hung hăng ép xuống xuống dưới.

Thánh Giả bỗng nhiên kịp phản ứng, đột nhiên ngẩng đầu lên, ngửa mặt lên trời gào to.

“Rống...”

Lần nữa từ bên cạnh hắn tách ra vô số phù văn, sáng chói chói mắt, lít nha lít nhít, hướng về trên bầu trời âm dương hai đồ hung hăng vọt tới.

Giữa hai bên lần nữa bộc phát ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng khó lường động tĩnh.

Dương Phóng biến sắc, sinh tử Mệnh Bàn lại một lần nữa nổi lên, tại sau lưng xoay tròn, ông ông tác hưởng, khuếch tán ra từng đợt sức mạnh bí ẩn khó lường, Thánh Giả bên kia lập tức nhận lấy to lớn ảnh hưởng, hai bàn tay bỗng nhiên che đầu lâu, trong miệng thể lượng rống to.

Thân thể của hắn giống như là lâm vào vô hình vòng

xoáy bên trong, một thân tinh khí đang nhanh chóng ra bên ngoài tràn ra.

A!

Ở bên cạnh hắn vô số phù văn rất cực bắt đầu chậm rãi nội liễm, không cách nào lại định trụ âm dương hai đồ.

Nhìn thật kỹ.

Tại trong người hắn như là xuất hiện bảy tám đạo ánh sáng óng ánh điểm, mỗi một đạo điểm sáng đều giống như thần đăng, lóe ra ánh sáng chói mắt, ra bên ngoài khuếch tán ra từng mảnh từng mảnh lực lượng cường đại.

“Thần Chủng!”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

Thánh Giả thân thể quả nhiên cũng dung hợp Thần Chủng!

Hắn nắm lấy cơ hội, thân thể lần nữa vọt tới trước, như là kim sắc vòi rồng, đem Thánh Giả thân thể trực tiếp quét sạch mà lên, hướng về to lớn âm dương hai mưu toan bên trong nhanh chóng cuồng xông mà đi.

Thánh Giả rống lên một tiếng bên tai không dứt, thân thể còn tại kịch liệt giãy dụa, chỉ bất quá hắn thần chí không rõ, rất khó giống như trước đó như thể phát huy ra tính nhắm vào đả kích.

Cho dù giãy dụa tiếp qua kịch liệt, vẫn là bị Dương Phóng cho trực tiếp cuốn vào đến âm dương hai mưu toan bên trong.

Quang mang lóe lên, Dương Phóng thân thể lần nữa từ

âm dương hai đồ bên trong hiện lên ra, sắc mặt trắng bệch, khí tức hỗn loạn, toàn thân trên dưới tiêu hao quá độ, ngẩng đầu lên, hướng về không trung âm dương hai đồ nhìn lại.

Toàn bộ âm dương hai đồ một trận kịch liệt vụn vụn, không ngừng bành trướng ra từng mảnh từng mảnh lực lượng mạnh mẽ, giống như là bên trong ẩn chứa một chỗ siêu cấp núi lửa.

Qua đi tới hồi lâu, âm dương hai đồ mới dần dần yên tĩnh xuống.

Nhưng ngay tại Dương Phóng vừa mới ngậm thở phào thời điểm.

Bỗng nhiên, âm dương hai đồ đột nhiên vỡ ra, kéo ra một cái vô cùng lỗ to lớn, Thánh Giả thân thể dữ tợn mà đáng sợ, lần nữa từ âm dương hai đồ bên trong sinh sinh xé rách xuống tới, áo choàng phát ra, trong miệng rống to.

“Một bầy kiến hôi, bằng các người cũng dám làm tổn thương ta, tất cả đều chết cho ta, rống!”

Mi tâm của hắn khu vực xuất hiện một cái quỷ dị hình lục giác đồ án, bỗng nhiên xoay tròn, cấp tốc biến lớn, từ bên trong khuếch tán ra từng mảnh từng mảnh vô hình ba động, trực tiếp hướng về bốn phương tám hướng quét ngang mà đi.

Như là mấy trăm tòa Thái Cổ đại hỏa sơn cùng nhau nổ tung, rung động âm âm, liên đới lấy to lớn âm dương hai đồ cũng đột nhiên run rẩy lên, liền muốn làm trận sụp đổ.

Nơi xa mọi người sắc mặt kịch biến, vội vàng lần nữa liều lĩnh tiến hành trốn tránh.

Liền ngay cả Dương Phóng cũng bị một cỗ năng lượng kinh khủng khí tức trực tiếp vén bay ngược ra ngoài.

Bất quá hẳn tại bay ngược về sau, lần nữa như thiểm điện hướng về Thánh Giả bên này cuồn cuộn nhanh vọt tới, âm ỉ vừa kêu, một cái cự đại thủ ấn trực tiếp hướng về Thánh Giả đầu lâu hung hăng đánh xuống.

Ầm ầm!

Thanh âm điếc tai, quanh quẩn vô số bên trong.

Thánh Giả trong miệng phát ra không cam lòng gầm thét, toàn bộ to lớn đầu lâu bị theo đến sinh sinh rút về âm dương hai đồ, đồng thời Dương Phóng sinh tử Mệnh Bàn cũng tại cấp tốc vận chuyển, từng lần một suy yếu Thánh Giả khí tức.

A!

Thánh Giả lần nữa phát ra chói tai kêu to, sắc mặt dữ tợn, một lần nữa sa vào đến điên bên trong, oanh một tiếng, toàn bộ đầu lâu nữa bị theo trở về âm dương hai đồ.

Dương Phóng vọt lên, trực tiếp xếp bằng ở to lớn âm dương hai đồ bên trong, trên dưới quanh người quang mang mãnh liệt, giống như là thủy triều, hướng về toàn bộ âm dương hai mưu toan bên trong mãnh liệt mà đi, bắt đầu luyện hóa Thánh Giả.

Huyết Sắc ma ảnh, vô địch Thần Vương tất cả đều kịp phản ứng, biến sắc, lập tức xuất thủ, đánh ra từng đạo hào quang óng ánh, cùng nhau rót vào tám kia to lớn đồ án bên trong.

Những người khác cũng không ngoài dự tính, nhao

nhao đi theo xuất thủ.

Toàn bộ âm dương hai đồ tại kịch liệt vắn vẹo cùng bành trướng, khuếch tán ra vô số gợn sóng cùng khí tức mang tính chất huỷ diệt, thật giống như bên trong phong một đầu tuyệt đại thiên thú, đem âm dương hai đồ đều chấn động phải xuất hiện vô số vết rạn.

Bất quá cũng may theo thời gian chuyển dời, âm dương hai đồ bên trong giấy dựa chi lực dần dần yếu bớt, nguyên bản vết rạn dày đặc âm dương hai đồ cũng bắt đầu chậm rãi khép lại, Thánh Giả giấy dựa chi lực càng ngày càng nhỏ, thẳng đến triệt để bình tĩnh lại.

Tất cả mọi người sắc mặt trắng bệch, như trút được gánh nặng, cảm giác được thể nội trống rỗng, một thân tinh khí cơ hồ bị móc không còn một mảnh.

Mỗi người đều trở về từ cõi chết, có loại không thể tin được ảo giác.

Thánh Giả, cái này bị bọn hấn cho trấn áp?

Đây chính là Thánh Giả!

Cho bọn hấn tạo thành vô số năm sợ hãi người!

Đây cũng quá bất khả tư nghị.

“Nếu không phải hấn thân thụ đạo tổn thương, trạng thái tinh thần thời khắc điên, sợ là chúng ta không có dễ dàng như vậy đắc thủ!”

Dương Phóng mở miệng.

Chỉ có hấn biết Thánh Giả chân chính thực lực có bao nhiêu đáng sợ!

Nếu là đối phương ở vào không thiếu sót trạng thái, bọn hắn rất khó triệt để ngăn chặn đối phương.

“Hắc hắc hắc, trấn áp tốt, đã nhiều năm như vậy, ta rất cực đại thù đến báo, ha ha ha...”

Huyết Sắc ma ảnh phát ra cười to, thanh âm điếc tai.

“Dương Phóng, người chuẩn bị xử trí như thế nào hắn?”

Vô địch Thần Vương hỏi thăm.

“Thánh Giả thực lực cao thâm, vây ở âm dương hai đồ bên trong, tuyệt không phải biện pháp, ta chuẩn bị đem hắn triệt để luyện hóa!”

Dương Phóng trầm thấp mở miệng.

Ầm ầm!

Đột nhiên, mảnh không gian này nổ tung, một cái vô cùng to lớn tinh hồng sắc đại thủ không có dấu hiệu nào từ trong lòng đất ló ra, tinh hồng yêu dị, hiện đầy vô số huyết quang, chảy xuôi máu tươi, giống như là một mảnh huyết sắc đám mây, mang theo ngập trời mùi huyết tinh, trực tiếp hướng về đám người hung hăng vồ xuống.

Cái này đại thủ thực sự thật là đáng sợ, phô thiên cái địa, hiện đầy toàn bộ thương khung, riêng là phía trên tán phát huyết quang cũng nhanh muốn để người thờ nể, từng cây ngón tay giống như là cổ lão kinh thiên trụ đồng dạng.

Tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Liền ngay cả Dương Phóng cũng lộ ra kinh sợ, khó có

thể tin.

Đám người cùng kêu lên hét lớn, vội vàng nhanh chóng trốn tránh, đồng thời hướng về cái này to lớn huyết hồng sắc bàn tay hung hăng đánh tới.

Chỉ bất quá nửa bước đạo quả trở xuống công kích, đánh vào cái này to lớn huyết hồng sắc trên bàn tay không có chút nào tác dụng, loại trừ phát ra rầm rầm rầm oanh minh bên ngoài, cái khác một tia hiệu quả cũng không có.

Chỉ có Dương Phóng, vô địch Thần Vương, Huyết Sắc ma ảnh công kích đều có một ít tác dụng.

Dương Phóng ba ấn hợp nhất, cộng thêm tự thân mười tám khóa Thần Chủng, thả người quát chói tai, liền lĩnh hướng về còn lại cái này to lớn bàn tay đánh tới, tại từng đợt liên hoàn tiếng oanh minh, đám người tất cả đều lùi ra ngoài.

Con kia to lớn huyết hồng sắc bàn tay cũng bị đánh cho lần nữa rơi xuống trên mặt đất.

Chỉ bất quá bàn tay màu đỏ ngòm mới vừa vặn rơi xuống, một cái khác khu vực lại lần nữa nhô ra một cái vô cùng to lớn huyết hồng sắc bàn tay, tiếp lấy một đầu dữ tợn mơ hồ huyết sắc cự ảnh từ trong lòng đất chậm rãi bò lên ra.

Cao không biết bao nhiêu trượng.

Thô không biết bao nhiêu trượng.

Thông Thiên Động Địa, cái thể vô song.

Một viên đầu lâu to lớn bên trên, hiện đầy từng khóa dữ tợn ánh mắt, lít nha lít nhít, lóe ra các loại nhan sắc

quang mang, tựa như một cái lột da sinh linh, một thân trên dưới tất cả đều là nồng Hác Huyết ánh sáng.

“Các người liên tục hủy đi hai cỗ phân thân, quá phạm, hôm nay không ai có thể sống rời đi! Các người đều muốn đi chết, đều muốn đi chết a!”

Tùng đọt trầm thấp âm thanh khùng bố từ viên này đầu lâu to lớn bên trong phát ra, hạo đãng điếc tai, ông ông tác hưởng, giống như là vang ở tất cả mọi người hồn phách bên trong đồng dạng.

Mỗi người đều có loại khó tả hồn phách rung động cảm giác, trong lòng kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi.

“Thánh Giả! Đây là Thánh Giả bản thể, đây không có khả năng!”

Huyết Sắc ma ảnh dẫn đầu la hoảng lên.

“Cái gì, đây là Thánh Giả bản thể? Kia trước đó đây này? Vẫn là phân thân?”

Đám người nhao nhao kinh hãi.

“Ha ha ha...”

Tôn này to lớn huyết sắc nhân ảnh đột nhiên phát ra điếc tai âm thanh khùng bố, từng khóa ánh mắt bên trong che kín oán độc cùng dữ tợn quang mang, tư máu hiển hiện, gắt gao tiếp cận đám người, nói: “Đáng hận , đáng hận trên người của ta tồn tại đạo tổn thương, nghiêm trọng hạn chế tu vi của ta, ta chỉ có đem thân thể một phân thành hai, mới có thể bảo trì tuyệt đại bộ phận thanh tịnh, bằng không, các người sớm đã bị ta giết! Trước đó phân thân gánh chịu ta bốn thành lực lượng, cỗ này bản thể mới là ta thực lực chân chính chỗ, hiện tại, toàn bộ các người đi chết đi!”

Ầm ầm!

Thân thể của hắn bỗng nhiên nhanh chóng vọt tới trước, thiên địa sụp đổ, thời không sụp đổ, hỗn độn sụp đổ.

Hết thảy tất cả đều sụp đổ.

Bất kỳ vật gì ở trước mặt của hắn đều không thể ngăn cản thân thể của hắn, cả người nhanh đến vượt ra khỏi tưởng tượng, liền ngay cả Dương Phóng tốc độ ánh sáng đều không có bất kỳ cái gì tác dụng.

Soạt!

Một con huyết sắc đại thủ đi lên dùng tốc độ khó mà tin nổi trực tiếp hung hăng bắt lấy Dương Phóng thân thể, bỗng nhiên bóp, năm ngón tay ngón tay giống như là kinh khủng Ma Sơn, hướng về ở giữa hung hăng nghiền ép.

“Sâu kiến, ngươi không biết tự lượng sức mình, hủy phân thân ta, lại dẫn người giết vào trụ sở của ta, ngươi thì tính là cái gì? Ngươi trong mắt của ta chẳng qua là một cái may mắn thôi, ta muốn giết ngươi, thời thời khắc khắc đều có thể nghiền chết ngươi, ngươi lặp đi lặp lại nhiều lần đến đây trêu chọc ta, ta để ngươi cảm nhận được vô tận thống khổ mà chết!”

Thánh Giả thanh âm kinh khủng, to lớn ánh mắt bên trong tất cả đều thật sâu oán độc, năm con ngón tay vẫn còn tiếp tục phát lực, muốn đem Dương Phóng cho sống sờ sờ nghiền chết.

“Dương Phóng!”

Những người khác tất cả đều sắc mặt giật mình.

Vô địch Thần Vương, Huyết Sắc ma ảnh công kích rất mau đánh ra, phát ra oanh minh, hướng về Thánh Giả thân thể hung hăng đánh tới.

Nhưng mà lần này bọn hắn công kích cũng rất cuộc khó mà phát huy tác dụng.

Từng đợt kinh khủng âm thanh minh phát ra, Thánh Giả thân thể toàn vẹn không có một tia thương thế.

“Hắc hắc hắc...”

Thánh Giả khuôn mặt lần nữa nổi lên nụ cười dữ tợn, quay đầu chậm rãi nhìn về phía đám người, từng khóa cực đại ánh mắt như đồng hành tinh, nói: “Các người đám phế vật này, cũng toàn bộ đi chết đi tốt!”

Ầm ầm!

Thân thể của hắn đột nhiên xông lên, thiên địa nổ tung, khí tức kinh khủng, căn bản không cho đám người bất kỳ phản ứng nào thời gian, cơ hồ trong nháy mắt xuất hiện tại mọi người trước mặt, bàn tay khổng lồ vừa đi vừa về quét ngang, giống như là đập dĩa hầu đồng dạng.

Ba ba ba ba!

Trong nháy mắt từng đạo bóng người toàn bộ nổ tung, huyết nhục văng tung tóe, vô cùng thê thảm.

Đây không phải đơn thuần thân thể nổ tung, mà là trực tiếp bản nguyên công kích, một bàn tay đánh xuống, bản nguyên linh hồn trực tiếp băng diệt một nửa, nếu là lại đến hai bàn tay, bọn hắn những người này đều đem triệt để hình thần câu diệt.

Cái này là đạo quả cảnh lực lượng!

Đạo quả trở xuống, đều là sâu kiến!

Liền ngay cả vô địch Thần Vương, Huyết Sắc ma ảnh cũng bị hấn một bàn tay một cái, trực tiếp rút nổ tung.

Bị hấn một mực bóp tại trong lòng bàn tay Dương Phóng, cảm thấy vô tận kinh khủng áp lực, toàn bộ thân hình như là sắp vỡ vụn, không chỉ có là nhục thân đau đớn, đồng thời còn có xâm nhập linh hồn áp lực.

Thánh Giả cái này một cái đại thủ ấn chứa linh hồn cùng vật chất song trọng pháp tắc, muốn đem thân thể của hấn cùng linh hồn đồng thời ép bạo.

Dương Phóng nổi giận gầm lên một tiếng, trong nháy mắt sa vào đến trước nay chưa từng có trong tuyệt cảnh, nhắm hai mắt, đem hết toàn lực cảm ứng thể nội viên kia Tiên Thiên thần quả.

Bây giờ hấn thân hãm tử cảnh, đã không còn biện pháp, thể nội công lực đột nhiên xông lên, viên kia Tiên Thiên thần quả trong nháy mắt nổ tung, trực tiếp biến thành một cỗ vô cùng kinh khủng năng lượng khí tức, cấp tốc phóng tới Dương Phương toàn thân.

Một sát na, Dương Phóng cảm thấy thân thể của mình giống như là bành trướng lên, một cỗ lực lượng vô địch từ tứ chi bách hài của hấn nhanh chóng tuôn ra.

“Rống!”

Đột nhiên rống to một tiếng, Dương Phóng dùng sức một kéo căng, tại chỗ đem Thánh Giả cái này một cái đại thủ cho sinh sinh sụp ra, tựa như tuyệt đại Thần Chủ thoát khỏi, toàn thân trên dưới bộc phát ra vô biên cự lực.

“Thánh Giả, người chết đi cho ta!”

Ầm ầm!

Khai Thiên ấn, hoàn vũ ấn, Sinh Tử Ấn trong nháy mắt hợp nhất, trực tiếp dùng tốc độ khó mà tin nổi hung hăng đánh vào Thánh Giả trên gương mặt, oanh một tiếng, đem Thánh Giả nửa bên gò má đều đánh nát, vô tận huyết nhục cùng xương vỡ lung tung bay múa.

Hắn thân thể khổng lồ tại chỗ hung hăng ngửa mặt ngã quy, trong miệng phát ra phần nộ rống to.

Tiếp lấy!

Dương Phóng hai bàn tay to đột nhiên một trào, một bả nhấc lên Thánh Giả thân thể, xoay tròn lên, giống như là luân động người bù nhìn, hướng về phía khu vực này lung tung đập chém, ầm ầm nổ vang.

Tại chém loạn đồng thời, Dương Phóng thể nội một cỗ lực lượng kinh khủng còn tại liên tục không ngừng xông vào Thánh Giả thân thể, điên cuồng địa phá hư Thánh Giả một thân sinh cơ, khiến cho thân thể của hắn đang không ngừng bạo liệt, phanh phanh nổ vang, từng mảnh từng mảnh huyết nhục lung tung bay múa, xương cốt cũng bắt đầu nổ tung.

Đồng thời thương thế của hắn cũng vô pháp khỏi hẳn, tựa hồ nhận lấy một loại nào đó đáng sợ kịch độc ảnh hưởng.

“Tiên Thiên thần quả!”

Thánh Giả trong miệng gào thét thảm thiết, chấn động Bát Hoang thế giới, tràn ngập tức giận, cảm nhận được Dương Phóng thể nội loại kia đặc biệt mà đáng sợ khí tức.

Ầm ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt, Dương Phóng đập loạn mấy trăm cái, đem Thánh Giả thân thể hung hăng vấp xuống lòng đất, sau đó cả người đáp xuống, Khai Thiên ẩn trong nháy mắt thi triển, cả người như đồng hóa vì một ngậm to lớn trời búa.

“Vô thượng Thiên quốc!”

Thánh Giả đột nhiên rống to một tiếng, trong thân thể bộc phát ra vô tận hào quang, nhanh chóng tạo thành từng bức kính khổng lồ phòng ngự, giống như là khắp nơi nóng rực thần tường đồng dạng.

Chỉ bất quá cái này chần nặng nề thần tường, giờ phút này cũng hoàn toàn ngăn cản không nổi Dương Phóng, bị một chiêu đánh xuống, ầm ầm nổ tung, bị khủng bố quang mang trực tiếp chém vào trong thân thể.

“Rống!”

Hắn lần nữa phát ra phần nổ rống to, toàn bộ thân hình xuất hiện vô số khe hở, giống như là thổi phồng, liền muốn nổ tung.

Dương Phóng nắm lấy cơ hội. Hai tay huy động,, từng chiêu hướng về thân thể của hắn điên cuồng đánh tới, ù ù nổ vang, lần nữa đánh ra không biết bao nhiêu lần, rất cực, Thánh Giả thân thể cũng không chịu nổi nữa, trực tiếp bắt đầu nguyên địa nổ tung.

Chỉ bất quá hắn huyết nhục có linh, cho dù nổ tung, cũng có thể lần nữa khôi phục.

Dương Phóng âm dương hai đồ đột nhiên hiển hiện, lập tức đem Thánh Giả huyết nhục nhanh chóng hấp thu

xuống dưới.

Nhưng lần này hắn cũng không dám toàn bộ hấp thu, bởi vì Thánh Giả thực lực quá mạnh, toàn bộ hấp thu, âm dương hai đồ trấn không được đối phương.

Hắn chỉ có thể hấp thu hết một bộ phận, sau đó đem một bộ phận khác huyết nhục tất cả đều triệu hồi đến, bàn tay vung lên, đem nó cấp tốc đánh xuống lòng đất, sau đó liên tục sáu mặt Thất Sát bia cấp tốc rơi xuống, găm trên mặt đất, đem nó một mực ngăn chặn.

Nhưng chỉ là sáu mặt Thất Sát bia, hiển nhiên là ép không được Thánh Giả còn sót lại huyết nhục.

Kinh khủng giãy dựa y nguyên còn tại trên mặt đất tiếp tục tiến hành, chấn động đến sáu mặt bia đá tất cả đều tại kịch liệt lắc lư, rung động âm âm, tựa hồ tùy thời có thể lấy phóng lên tận trời.

Dương Phóng ánh mắt liếc nhìn, rất nhanh tại tàn phá trong cung điện cảm ứng được một lần cuối Thất Sát bia, cuối cùng này một mặt Thất Sát bia quả nhiên vẫn luôn tại Thánh Giả trong tay nắm giữ.

Hắn đột nhiên vừa kêu, không chế lại một lần cuối Thất Sát bia, bộc phát ra óng ánh khắp nơi quang mang, trực tiếp hướng về Thánh Giả còn sót lại huyết nhục nơi đó hung hăng chấn xuống dưới.

Ầm!

Theo một lần cuối Thất Sát bia rơi xuống, Thánh Giả còn sót lại huyết nhục giãy dựa lập tức nhanh chóng biến mất.

Bảy mặt bia đá, như là bảy mặt cổ lão sơn phong, đem nơi đây một mực ngăn chặn, lại không bắt luận cái gì

năng lượng ngoài tiết.

Một sát na, bảy mặt bia đá tụ hợp cùng một chỗ, lập tức ở trong thiên địa đã dẫn phát vô số huyết sắc lôi điện, răng rắc răng rắc rung động, tựa như tận thế hàng lâm, tràn ngập vô hình nguyên rủa.

Thất Sát bia uy lực quá mạnh, tựa đánh giá tởn ra đến, vĩnh viễn khó mà tập hợp.

Một khi tập hợp, thì dẫn phát thiên địa nguyên rủa.

Không hề nghi ngờ, giờ khắc này chính là vô tận thiên địa nguyên rủa hàng lâm xuống.

Dương Phóng miệng lớn thở hỗn hển, thân thể nhanh chóng rút lui, tránh đi thiên địa nguyên rủa, cảm thụ được thể nội hỗn loạn năng lượng, cảm giác y nguyên có dùng không hết lực lượng, tựa như muốn bạo thể, mở miệng nói ra: “Ta muốn bế quan, các người đi đầu trở về!”

Xoát!

Hắn quay người liền đi, cấp tốc tiến vào một chỗ hòn đảo bên trong, bàn tay vung lên, vô số phù văn nổi lên, đem nơi đây bao phủ, trực tiếp lâm vào bế quan bên trong.

Những người khác đều cực kỳ chấn động.

Cuối cùng tại vô địch Thần Vương đám người dẫn đầu dưới, tất cả đều cấp tốc cách xa phiến khu vực này.

...

Chương 493 : Vô Song Thánh Giới!

Nhật nguyệt hốt kỳ bất yêm hề.

Xuân dũ thu kỳ đại tỵ.

Từ khi Dương Phóng ngày đó cùng Thánh Giả một phen đại chiến, bên ngoài thời gian vượt qua, lặng yên trôi qua, trong bất tri bất giác đã mấy trăm năm thời gian vượt qua.

Mấy trăm năm bên trong, Thần Khư đại lục lần nữa khôi phục lên sinh cơ bừng bừng, dần dần xuất hiện nhân loại cùng các loại động vật vết tích, từng cái thành trì, thị trấn bách phế đãi hưng.

Vô địch Thần Vương, Huyết Sắc ma ảnh, lão giả thần bí, Ma Quân, Âm Tuyền bọn người, đều đã trở thành mảnh thế giới này chân chính nói nói người, vì mảnh thế giới này lần nữa khôi phục, cống hiến tỵ thân chi lực.

Toàn bộ thế giới sắc thái lộng lẫy, núi non chập chùng, nhìn một cái vô tận.

Thật giống như tại xa xôi quá khứ, chưa hề phát sinh qua cái gì chiến đấu đồng dạng.

Một ngày này.

Bên ngoài hỗn độn.

Một mảnh vô tận phế tích bên trong, bỗng nhiên truyền đến từng tiếng trầm thấp oanh minh, vô số tử quang tại bộc phát, đầy trời phù văn mãnh liệt, lít nha lít nhít, chiếu rọi toàn bộ thiên không.

Một cỗ khí tức lên lời khí tức bỗng nhiên bắn ra, mãnh liệt tiến vào lòng của mỗi người ruộng.

Ở vào Thần Khu đại lục từng cái cường giả, tất cả đều sinh ra cảm ứng, biến sắc, cùng nhau phóng lên tận trời, hướng về hỗn độn khu vực cuồng xông mà đi.

Tinh thần của bọn hắn ba động cấp tốc đan vào một chỗ, tiến hành nhanh chóng câu thông.

“Thật mạnh khí tức, là từ bên ngoài hỗn độn truyền đến!”

“Không phải là Dương Phóng xuất quan?”

“Giống như là, đi mau!”

Đông đảo cường giả đều không ngoại lệ, tất cả đều đang bay nhanh tiến lên.

...

Vô tận hỗn loạn phế tích chỗ sâu.

Dương Phóng một mực ngồi xếp bằng, dưới thân âm dương hai đồ chậm chạp lấp lóe, phun ra từng mảnh từng mảnh sáng chói hào quang, một đôi ánh mắt thâm thúy rốt cục chậm rãi mở ra, lộ ra một tia sâu không thấy đáy tang thương.

Mấy trăm năm đi qua.

Hắn trọn vẹn dùng mấy trăm năm mới rốt cục đem âm dương hai đồ bên trong Thánh Giả cho triệt để luyện chết, hấp thu hết Thánh Giả một thân lực lượng, ngoài ra ngay tiếp theo trong cơ thể mình Tiên Thiên thần quả chi lực, cũng triệt để cùng hắn thân thể phát sinh dung hợp.

Hắn tu vi hiện tại so với mấy trăm năm trước mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Hiện tại đã không còn là chuẩn đạo quả cảnh giới!

Mà là chân chính viên mãn đạo quả!

“Đây chính là viên mãn đạo quả lực lượng...”

Dương Phóng cẩn thận cảm thụ được thân thể của mình, chỉ cảm thấy có loại không nói ra được cường đại.

Khi hắn nhắm mắt nội thị lúc, càng là có thể rõ ràng nhìn thấy trong cơ thể mình tồn tại một phương vô ngàn vũ trụ, vô biên mênh mông, thần bí khó lường, chậm rãi vận chuyển, lóe ra một loại khó tả quang huy.

Khi hắn tâm niệm vừa động, mảnh này vô ngàn vũ trụ lập tức bắt đầu gia tăng tốc độ xoay tròn, một cỗ vô hình hấp lực từ trong người hắn tản ra, bắt đầu cấp tốc dẫn dắt bốn phương tám hướng hỗn loạn năng lượng.

Theo những này hỗn loạn năng lượng nhập thể, lập tức thể nội vô hạn vũ trụ bắt đầu trở nên càng thêm rõ ràng, từng khối tinh thần cũng đang nhanh chóng địa biến lớn, mặt ngoài loé lên trận trận ánh sáng chói mắt.

Thật giống như hắn thật có thể tại thể nội diễn hóa xuất một phương hoàn mỹ thể giới đồng dạng.

Xoát!

Dương Phóng hai mắt lần nữa mở ra, lộ ra từng tia từng tia vẻ giật mình.

“Trong cơ thể của ta diễn hóa ra vũ trụ, có thể tùy thời thôn phệ ngoại giới năng lượng?”

Mà lại hắn có thể rõ ràng cảm giác, khi hắn toàn lực hấp thu ngoại giới lực lượng thời điểm, hắn tự thân tu vi cũng sẽ nước lên thì thuyền lên, lần nữa hướng bên trên bạo tăng.

Phương này vũ trụ tựa như biến thành một cái quỹ dị hack, có thể để lực lượng của hắn thời thời khắc khắc hướng nâng lên tăng.

Đây quả thực biến thái!

Dương Phóng vươn người đứng dậy, nhìn xem mảnh này hỗn loạn phế tích, thở sâu, thể nội vô tận vũ trụ lần nữa vận chuyển lại, lập tức hào quang sáng chói, từng mảnh từng mảnh hạo đặng vô tận hấp lực từ hắn bên ngoài thân phát ra.

Toàn bộ minh mông phế tích, tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc sụp đổ lấy...

Liên miên liên miên hòn đảo hóa thành phế tích, dòng sông trở nên khô cạn, cây cối trở nên chết héo.

Hết thảy tinh khí cùng lực lượng đều tại không bị khống chế hướng về thân thể của hắn dũng mãnh lao tới.

Qua đi tới hồi lâu.

Toàn bộ minh mông phế tích mới rất cục bị hắn hút triệt để hóa thành hoang phế xuống tới, hòn đảo biến mất, thác nước biến mất, sinh mệnh tan biến, như đồng hóa vì hoàn toàn hoang lương phế địa.

“Đáng tiếc, phiến khu vực này năng lượng quá mức thừa thớt, tại trong cơ thể ta vũ trụ trước mặt tựa hồ không đáng kể chút nào.”

Bỗng nhiên, Dương Phóng đem ánh mắt rơi vào kia bảy mặt Thất Sát trên tấm bia, vẫy tay một cái, bảy mặt Thất Sát bia đồng thời phóng lên tận trời.

Lập tức nguyên bản bình tĩnh mặt đất, lần nữa bộc phát ra từng mảnh từng mảnh kinh khủng khó lường ba động, huyết quang sáng chói, rung động âm âm, mặt đất trực tiếp nổi lên từng đạo thô to vết rạn.

Liên miên liên miên năng lượng loạn lưu hướng lên mãnh liệt mà đi.

Thánh Giả thân thể tàn phế vẫn không có bị đánh chết quá khứ, mà là phát ra một tiếng bạo hồng, trực tiếp từ lòng đất vọt ra, “Các người không giết chết được ta, ta là vô địch...”

Ầm ầm!

Dương Phóng nâng lên một bàn tay lớn che trời, dùng sức một trào, tại chỗ đem Thánh Giả thân thể tàn phế tóm chặt lấy, như là bắt gà con đồng dạng chộp vào trong lòng bàn tay.

“Thánh Giả, ta cho người một cái cơ hội, nói cho ta, kia Vô Song Thánh Giới cần đi như thế nào?”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng.

Thánh Giả sắc mặt ngẩn ngơ, trong nháy mắt lần nữa lâm vào đột nhiên bên trong, bị Dương Phóng một mực nắm chặt, phát ra mê mang thanh âm: “Ta là ai, ai là ta, ta là ai, ta đang làm gì...”

“Thánh Giả!”

Dương Phóng đột nhiên gào to.

Nhưng Thánh Giả nhưng như cũ vô cùng mờ mịt, không ngừng mà tái diễn trong miệng câu nói này.

Dương Phóng diện mục âm trầm xuống.

Cái này Thánh Giả trạng thái điên điên khùng khùng, bị đè ép nhiều năm như vậy, xem ra lại điên rồi.

“Thôi, người bị điên lời nói, ta lưu người cũng không có tác dụng gì, người liền triệt để chết đi!”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, dùng sức một nắm, trong lòng bàn tay vô số hấp dẫn nổi lên, đem Thánh Giả thân thể giống như là trở thành chất dinh dưỡng, cấp tốc hấp thu.

A!

Thánh Giả trong miệng phát ra một trận tiếng kêu thảm thiết đau đớn, toàn bộ thân hình bắt đầu nhanh chóng khô quắt, khô gầy, một thân trên dưới sinh mệnh tinh khí đang nhanh chóng biến mất.

Không chỉ có là nhục thân bên trên tin tức , liên đới lấy hồn phách cũng tại một chút xíu bay ra...

Ầm!

Một thân nổ vang truyền ra, rốt cục, Thánh Giả khí tức triệt để tiêu tán, chết thảm bỏ mạng.

Dương Phóng diện mục lạnh lùng, bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, quay đầu hướng về một phương hướng khác nhìn sang, thân thể nhoáng một cái, trong chốc lát biến mất nơi đây.

Nơi xa.

Vô địch Thần Vương, Huyết Sắc ma ảnh, lão giả thần bí, Ma Quân, Âm Tuyên bọn người ở tại nhanh chóng tiếp cận mà tới.

Chỉ bất quá khi bọn hắn bay đến nơi đây về sau, lại giật nảy cả mình, ánh mắt bắn phá.

Chỉ thấy nơi đây khắp nơi đều là liên miên cát vàng, nhìn một cái vô tận.

Tựa hồ biến thành vô tận hoang mạc.

Cái này cùng bọn hắn trước đó khi đi tới tình huống hoàn toàn bất đồng.

Mấy trăm năm nay đến toàn bộ khu vực tựa hồ triệt để hoang phế.

“Tại sao có thể như vậy, nơi này tinh khí giống như là bị người tận lực hấp thu đồng dạng?”

Lão giả thần bí chăm chú kiểm tra, giật mình mở miệng.

“Chẳng lẽ là Thánh Giả lại còn sống tới?”

Huyết Sắc ma ảnh sắc mặt biến đổi.

“Cái gì?”

Đám người nhao nhao biến sắc, trở nên cảnh giác dị thường.

Nhưng vào lúc này!

Bọn hắn trước mắt không gian vỡ ra, một bóng người vô thanh vô tức trong nháy mắt nổi lên, thân thể cao lớn, một thân thanh bào, diện mục tang thương, tóc dài rối tung, trên thân làn da dị thường trắng nõn.

Chính là Dương Phóng!

“Dương Phóng!”

“Dương đạo hữu!”

“Chúa công!”

Đám người nhao nhao nghẹn ngào.

“Các vị, các người đã tới!”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh.

“Dương Phóng, nơi này là người làm?”

Vô địch Thần Vương ngưng âm thanh hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Dương Phóng gật đầu, nói: “Thánh Giả hồn phách bị ta triệt để luyện hóa!”

“Người. . người đã đạt đến viên mãn một bước kia!”

Vô địch Thần Vương giật mình nói.

Huyết Sắc ma ảnh cũng là sắc mặt biến đổi, không thể tin.

“Đúng!”

Dương Phóng thừa nhận xuống tới, bỗng nhiên nhìn về phía Huyết Sắc ma ảnh, mở miệng nói: “Huyết Sắc ma ảnh, liên quan tới Vô Song Thánh Giới thông đạo, ta rất muốn biết, có thể hay không nói cho ta?”

“Người muốn đi Vô Song Thánh Giới?”

Huyết Sắc ma ảnh giật mình nói.

“Phải!”

Dương Phóng gật đầu, ánh mắt thâm thúy.

Liên quan tới Lam Tinh kia hết thấy, hẳn nhất định phải khôi phục!

Cái này Vô Song Thánh Giới đến cùng là dạng gì, hẳn nhất định phải đi lên nhìn một chút.

“Tốt, ta có thể nói cho người!”

Huyết Sắc ma ảnh sắc mặt biến đổi.

Những người khác thì nhao nhao hai mặt nhìn nhau.

“Dương Phóng, ta tùy người cùng nhau quá khứ!”

Vô địch Thần Vương trầm thấp mở miệng.

“Ta lần này đi hung hiểm khó lường, Thần Vương vẫn là tốt nhất đừng quá khứ cho thỏa đáng, Thần Khư đại lục bách phế đãi hưng, hết thấy cần Thần Vương tọa trấn!”

Dương Phóng mở miệng.

Vô địch Thần Vương trong lòng mãnh liệt, gật đầu nói:
“Đã dạng này, vậy người coi chừng!”

Dương Phóng gật đầu, nhìn về phía Huyết Sắc ma ảnh, nói: “Đi thôi, vừa đi, một bên nói cho ta!”

“Tốt!”

Huyết Sắc ma ảnh nặng nề gập đầu.

Hắn vốn là từ Vô Song Thánh Giới tới, trong lòng tự nhiên cũng nguyện ý trở về.

Hai người lúc này hành động, tốc độ cực nhanh, rất nhanh biến mất nơi đây.

Không bao lâu, bọn hắn đi thẳng tới vô tận táng thổ chỗ sâu nhất, nơi này cùng bọn hắn trước đó tiến vào địa phương hoàn toàn bất đồng, nơi đây vô hạn xa xưa, vô hạn thể lượng, vô hạn hào đấng, ở vào nơi này, toàn bộ khu vực giống như là hoàn toàn dừng lại đồng dạng.

Tại tiền phương của bọn hắn, thì xuất hiện một cái minh mông vô tận kim hoàng sắc hoang mạc.

Hoang mạc ở giữa thì là một đầu đường gập ghềnh, thông hướng không thể tưởng tượng nổi chi địa.

“Nơi đó chính là Vô Song Thánh Giới lối vào, chỉ bất quá con đường chỗ sâu, bị một cỗ sức mạnh đáng sợ chỗ phong ấn, hiện tại bất luận kẻ nào đều đã không cách nào quá khứ!”

Huyết Sắc ma ảnh sắc mặt biến đổi, nhìn xem đầu kia đường gập ghềnh.

Lúc đầu hắn là dự định tu luyện tới đạo quả cảnh giới lại đi qua.

Chỉ bất quá vô số năm qua đi, đạo quả cảnh giới như là một tòa vô cùng nặng nề đại sơn một mực ngăn ở phía trước hắn, để hắn không nhìn thấy bất cứ hi vọng nào, thời gian dần qua trong lòng liền bắt đầu từ bỏ xuống tới.

Hiện tại Dương Phóng nguyện ý tiến về Vô Song Thánh

Giới, không thể nghi ngờ chính giữa hấn ý muốn.

Dương Phóng ánh mắt liếc nhìn, hướng về đầu này gập ghềnh hoàn toàn vô tận con đường nhìn lại, lấy thị lực của hấn, vậy mà cũng hoàn toàn không cách nào nhìn thấu, bỗng nhiên, hấn quay đầu, hướng về những phương hướng khác nhìn lại.

Chỉ gặp táng thổ thế giới khu vực khác, cũng tương tự bị từng mảnh từng mảnh lực lượng thần bí bao phủ, cho dù đã hấn tu vi hiện tại, tựa hồ cũng vô pháp chân chính xuyên thấu táng thổ huyền bí.

“Người từng nói cái này vô tận táng thổ cũng là từ Vô Song Thánh Giới rơi xuống, mảnh này táng thổ tại Vô Song Thánh Giới bên trong, chắc hấn cũng là cấm địa a?”

Dương Phóng tùy ý mở miệng.

“Cái này ta cũng không biết, ta chỉ biết là mảnh này táng thổ rất là thần bí, so ta tồn tại tuế nguyệt đều muốn cổ lão!”

Huyết Sắc ma ảnh mở miệng.

“Ừm, đúng, người tên là gì?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ta bản mệnh gọi Từ Vân!”

Huyết Sắc ma ảnh không còn giấu diếm, trầm thấp mở miệng.

“Từ Vân, tốt, đi thôi.”

Dương Phóng gật đầu, bước đi bước chân, hướng về

trước mắt gặp ghềnh con đường hành tẩu mà đi.

Bên người Từ Vân lúc này cấp tốc đi theo hậu phương, nhắm mắt theo đuôi.

Vô tận con đường, thần bí khó lường, vụn và vụn vụn, tựa hồ vĩnh viễn cũng vô pháp nhìn thấy phần cuối, hai người một đường hướng về phía trước, chỉ cảm thấy càng đi về trước càng là có thể cảm giác được vô tận thể lượng.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục, từ tiền phương của bọn hắn truyền đến từng đợt vô hình kiểm chế khí tức.

Từ Vân sắc mặt trong nháy mắt thay đổi, nhìn về phía trước, nói: “Đến, phía trước chính là bị phong ấn địa phương, chỉ cần xuyên thẳng qua nơi đó, liền có thể tiến vào Vô Song Thánh Giới!”

Dương Phóng ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp tại bọn hắn phía trước nhất khu vực, xuất hiện mấy chục vị to lớn thạch điêu, đủ loại kiểu dáng, thiên kì bách quái, hiện ra các loại bất đồng tư thế.

Từng cái thạch điêu bên trong ẩn chứa thần bí khó lường phù văn, liên hợp cùng một chỗ, trực tiếp tạo thành một tầng thật dày năng lượng loạn lưu, loại này năng lượng loạn lưu cách rất xa đều có thể rõ ràng cảm giác.

“Nguyên lai là cái này.”

Dương Phóng tự nói, nhìn trước mắt hỗn loạn năng lượng loạn lưu, đột nhiên bước chân phóng ra, sát na xuất hiện ở mảnh này thạch điêu phụ cận, nâng lên một

cái đại thủ, hướng về trước mắt khu vực nhẹ nhàng
nhấn một cái.

Thể nội vô hình vũ trụ vận chuyển, tản mát ra từng mảnh
từng mảnh thần bí mà mệnh mông hấp lực, lập tức bắt
đầu cấp tốc hấp thu lên nơi đây năng lượng khí tức, chỉ
gặp liên miên liên miên năng lượng loạn lưu, hướng về
trong cơ thể hấn dũng mãnh lao tới.

Toàn bộ khu vực lập tức truyền đến từng đợt kinh khủng
oanh minh, giống như là thôn tính nóc ừng ực,

Qua đi tới hồi lâu,

Rốt cục, nơi đây tất cả năng lượng loạn lưu toàn bộ tiêu
tán.

Chỉ còn lại có mấy chục vị to lớn pho tượng y nguyên
không nhúc nhích đứng vững vàng, chỉ bất quá mỗi một
cái pho tượng phía trên phù văn cũng đã toàn bộ vỡ nát,
che kín từng đạo vô hình vết rạn...

“Đi thôi!”

Dương Phóng mở miệng, tiếp tục hướng về phía trước
đi đến.

Từ Vân ghen họng nhìn trần trời, trong lòng chấn kinh.

Nơi này cấm chế cứ như vậy tùy tiện bị Dương Phóng
cho phá vỡ.

“Viên mãn đạo quả thật sự đáng sợ như thế?”

Trong lòng của hắn thật sâu nghiêm nghị, cấp tốc đi
theo.

Xuyên qua chỗ này pho tượng về sau, phía trước khu

vực đột nhiên trở nên có chút bất đồng, xuất hiện một cái chậm chạp xoay tròn vòng xoáy màu trắng, như là quỷ dị tinh không, tản mát ra lốm đốm lấm tẩm lực lượng thần bí.

“Chính là chỗ đó!”

Từ Vân con mắt lóe lên, chỉ hướng chỗ kia vòng xoáy màu trắng.

Dương Phóng nhẹ nhàng gạt đầu, lúc này cất bước hướng về phía trước đi đến.

Từ Vân cấp tốc đi theo phía sau.

Quang mang lóe lên, hai người thân thể chậm rãi biến mất, bị to lớn vòng xoáy màu trắng thôn phệ xuống dưới.

Sau một khắc, trước mắt của bọn hắn khu vực bỗng nhiên sáng lên, xuất hiện một chỗ hoàn toàn thế giới khác nhau.

Trời cao địa khác hẳn, mặt trời chói chang trên cao.

Chim hót hoa nở, gà chó tương nghe.

Trước mắt là từng dãy mênh mông liên miên đồng ruộng, đồng ruộng bên trong thực vật um tùm, xu hướng tầng tràn đầy, từng cái nông phu khiêng cuốc, công cụ, hành tẩu tại điền viên ở giữa, trên mặt tràn đầy nồng đậm tiểu dung.

Nhưng nếu xem xét tỉ mỉ, rất nhanh lại làm cho người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì những người đi đường này yếu nhất đều là Siêu Thoát Cảnh giới đỉnh phong!

Bực này cường giả, đặt ở ngoại giới, cái nào không phải vụn cổ cự hung!

Kết quả đặt ở nơi đây, lại vụn vụn nông phu!

Ở phía xa thiên không, càng là có vài chục toà bảo tháp, treo Phù Không bên trong, tản ra trận trận thần bí khó lường gợn sóng. Từng mảnh từng mảnh rộng lớn quang mang từ nơi đó không ngừng khuếch tán.

Tại mấy chục toà bảo tháp hậu phương, thì là một chỗ to lớn hòn đảo.

Phía trên tử khí lượn lờ, thâm bất khả trắc, xông khiến trách lấy cổ lão cùng vô song khí tức.

Dương Phóng lông mày lập tức nhẹ nhàng nhăn lại.

Phiến khu vực này cùng hẳn trong dự đoán tựa hồ khác nhau rất lớn.

“Là nơi này, ở chỗ này Siêu Thoát Cảnh giới người đều chỉ có thể làm nông phu, liền ngay cả nửa bước đạo quả, cũng chỉ có thể tính là bình thường cao thủ, nhìn thấy những cái kia bảo tháp không có, muốn ở lại bảo tháp, thấp nhất cũng muốn đạt tới 【 chuẩn đạo quả 】 mới được, bảo tháp ở giữa nhất hòn đảo kia thì là Thánh Chủ trụ sở.”

Từ Vân sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Hoặc là nói trở thành Thánh Chủ chân truyền đệ tử, cũng có tư cách ở tại hòn đảo bên trong!”

Dương Phóng lông mày nhẹ nhàng bốc lên.

“Chuẩn đạo quả cũng vô pháp trở thành chân truyền?”

“Cũng không thể cam đoan trở thành chân truyền, muốn thông qua Thánh Chủ trắc nghiệm mới được.”

Từ Vân mở miệng.

“Người Thánh chủ kia chân truyền đệ tử đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Thánh Chủ chân truyền đệ tử cũng đều là chân chính đạo quả đi.”

Từ Vân cũng không dám khẳng định nói, “Bất quá Thánh Chủ chân truyền đệ tử cực ít, chỉ có không đủ mười vị tả hữu.”

“Thật sao?”

Dương Phóng tự nói.

Bất quá hẳn biết, đạo quả cùng đạo quả ở giữa cũng là hoàn toàn bất đồng.

Thực lực của hắn bây giờ đủ để miêu sát mấy trăm năm trước chính mình.

Hắn hiện tại đã sớm tại đạo quả cảnh giới đi ra rất rất xa, xa không phải đạo quả có khả năng bằng được.

“Luân hồi ao ở đâu?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Ngay tại Thánh Chủ ở lại hòn đảo bên trong!”

Từ Vân mở miệng.

“Nói như vậy ta nhược nghĩ tiếp cận luân hồi ao, liền

phải trước qua Thánh Chủ một cửa ải kia!”

Dương Phóng mở miệng.

“Phải!”

Từ Vân nặng nề gật đầu.

Dương Phóng ánh mắt híp lại, lẳng lẳng nhìn chăm chú lên mảnh này mệnh môn thiên địa, trong lòng cấp tốc suy tư.

“Thôi được, nhiều năm như vậy đều đến đây, cũng không quan tâm cái này nhất thời, chờ ta đem nơi đây cao đẳng năng lượng tất cả đều thôn phệ xuống dưới, lại đi tìm Thánh Giả tính sổ sách!”

Hắn có thể cảm thụ được, phiến thiên địa này ở giữa năng lượng ẩn chứa cực kỳ phi phàm, cùng Thần Khư đại lục năng lượng không thể so sánh nổi, nơi đây năng lượng trình độ so Thần Khư đại lục tối thiểu mạnh hơn mười mấy lần.

Khó trách đám người này xưa nay không đi Thần Khư đại lục!

Xem ra trong mắt bọn họ, Thần Khư đại lục bất quá là một chỗ hoang vu chi địa!

“A, đã nhiều năm như vậy, lại có người từ hạ giới phá không mà đến, không tệ, các người lập tức tới!”

Bỗng nhiên, một đạo nặng nề thanh âm vang lên.

Xoát!

Tại bọn hắn cách đó không xa, một đạo người mặc áo bào tím, thân thể bóng người cao lớn nổi lên, diện mục

uy nghiêm, thực lực cao thâm, mạnh hơn Huyết Sắc ma ảnh, so trước đó Thánh Giả yếu.

Xen vào giữa hai bên!

Coi là chuẩn đạo quả cảnh cao thủ!

Từ Vân đồng tử có chút co rụt lại, bỗng nhiên nhận ra cái kia đạo bóng người cao lớn, nói: “Vương đến sư huynh!”

“Ừm?”

Kia bóng người cao lớn như sóng mây, ánh mắt như điện, lập tức rơi vào Từ Vân trên thân, nói: “Là người, Từ Vân, người lại nghĩ biện pháp từ hạ giới trở về!”

“May mắn không chết, lúc này mới có thể trở về, đúng, vị này là Dương Phóng, chính là hạ giới vô thượng thiên kiêu!”

Từ Vân lập tức giới thiệu.

“Thôi, đã trở về thế là được!”

Vương đến ngữ khí lãnh đạm, tùy ý nhìn thoáng qua Dương Phóng, cũng căn bản không có để ở trong lòng, nói: “Đi thôi, “

Dương Phóng không nói một lời, trực tiếp đi theo sau lưng.

Hắn hiện tại cần chờ đợi một thời gian ngắn, chờ đến hấp thu nơi đây năng lượng, mới có thể triển lộ phong mang thời điểm.

Trong khoảng thời gian này trước hết để hắn làm một cái người trong suốt đi.

Không bao lâu, ba người một đường đi tới một cái cự
đại thôn trang trước.

Toàn bộ thôn trang trước trên quảng trường hội tụ không
ít bóng người, từng cái khí tức cường đại, sắc mặt lạnh
lùng, thấp nhất đều là siêu thoát đỉnh phong, cũng không
ít nửa bước đạo quả, chuẩn đạo quả tồn tại.

Mỗi một cái đều là nhân trung chi long!

Bọn hắn hoặc là nói chuyện phiếm, hoặc là luận đạo,
tựa hồ mỗi người đều có mình sự tình.

Theo Dương Phóng hai người đến, lập tức nơi đây
không ít người đem ánh mắt quét mắt quá khứ.

“Ừm? Lại có người mới tới?”

“Đó là ai? tựa như là Từ Vân?”

“Từ Vân còn sống?”

Rất nhiều người lộ ra sắc mặt khác thường.

...

Chương 494 : Một chương võ lật! !

Dương Phóng hai người mới vừa đến đến, liền lập tức hấp dẫn nơi đây chú ý của mọi người, từng đôi mắt tại Huyết Sắc ma ảnh cùng Dương Phóng trên thân vừa đi vừa về dò xét, lộ ra từng tia từng tia dị sắc.

Bất quá bọn hắn nhìn mấy lần Huyết Sắc ma ảnh về sau, liền không tiếp tục để ý, mà là đem ánh mắt tất cả đều rơi vào Dương Phóng nơi đó.

Thần Khư đại lục thiên địa pháp tắc xuất hiện bỏ sót, ngay cả nửa bước đạo quả đều rất khó tu thành, đã nhiều năm như vậy, lại có thể có người có thể đánh vỡ nguyên rủa, một lần nữa ở bên trong thành tựu nửa bước đạo quả?

Phải!

Tại trong lòng của bọn hắn theo bản năng liền cho rằng Dương Phóng là nửa bước đạo quả tu vi, dù sao trên người hắn có loại thần nhiên nói quả khí tức, căn bản không dám lấy vì Dương Phóng là tròn đầy đạo quả.

Liền ngay cả bọn hắn đều không thể tu luyện tới viên mãn đạo quả, huống chi là Thần Khư đại lục người?

Tại bọn hắn nhìn về phía Dương Phóng thời điểm, Dương Phóng một đôi ánh mắt cũng tại hướng về bọn hắn nhìn lại, tâm thần suy tư, đem nơi đây tất cả mọi người thu vào đáy mắt.

Xem ra đám người này tu vi cũng không bằng đây.

Nếu như hắn nguyện ý, hắn là có thể tại rất thời gian

ngắn trong phòng, đem những người này toàn bộ giết Quang!

“Được rồi, đều không cần coi lại, lập tức cho các người an bài trụ sở, Từ Vân cùng cái kia ai, hai người các người liền ở tại chỗ này viện lạc!”

Trước đó dẫn đường vương đến, ngữ khí lạnh lùng, trực tiếp chỉ điểm một chỗ không chút nào thu hút viện tử, phân phối cho Dương Phóng cùng Từ Vân.

Trong đám người một vị nửa bước đạo quả lập tức biến sắc.

“Vương đến sư huynh, đó là của ta trụ sở!”

Hắn vội vàng mở miệng.

“Từ giờ trở đi, phân ra một bộ phận cấp hai người bọn họ!”

Vương đến ngữ khí lạnh lùng, rất là quả quyết, nhìn thoáng qua vị kia nửa bước đạo quả, nói: “Người có ý kiến gì không?”

“Ta...”

Vị kia nửa bước đạo quả sắc mặt biến đổi, cúi đầu xuống, cũng không dám nói thêm cái gì.

Vương đến sắc mặt lạnh lùng, sau khi nói xong, trực tiếp quay người rời đi, mấy cái lấp lóe, liền biến mất không thấy.

Vị kia nửa bước đạo quả lập tức lộ ra thật sâu oán hận, quay đầu hướng về Từ Vân cùng Dương Phóng nhìn sang: “Từ Vân, người một khi thất tung chính là nhiều năm như vậy, bây giờ trở về đến liền trở lại, còn muốn

chiếm trước trụ sở của ta, quá phận đi?”

“Đây là vương đến sư huynh an bài, làm sao? Người có ý kiến?”

Từ Vân lộ ra cười nhạt, một mặt khinh thường, trực tiếp nhanh chân hướng về kia chỗ viện tử đi đến, nói:
“Dương đạo hữu, chúng ta đi!”

Dương Phóng không nói một lời, trực tiếp cất bước đi tới.

“Các người!”

Vị kia nửa bước đạo quả nghiêng răng nghiêng lợi, lửa giận trong lòng đốt cháy.

Nhưng vừa nhìn thấy Dương Phóng bên này có hai người, vẫn là sinh sinh ngừng lại, không có bộc phát.

Những người khác đều là nhú mày, hướng về Từ Vân cùng Dương Phóng nhìn sang.

Theo bọn hắn biết, hạ giới thông đạo đã sớm bị phong ấn, cái này Từ Vân là thế nào lần nữa đi lên.

Hắn là hắn tại hạ giới đạt được bảo vật gì?

“Dương đạo hữu, nơi này có hai nơi phòng trống, người ta một người một gian, như thế nào?”

Từ Vân mở miệng.

“Có thể!”

Dương Phóng gật đầu, không có bất kỳ cái gì ý kiến.

Hắn hiện tại chỉ muốn điều thấp làm người, tận lực trước

tiên đem nơi đây cao đẳng năng lượng hấp thu hết lại nói.

“Vậy là được!”

Từ Vân lộ ra mỉm cười, hướng về trong đó một chỗ tương đối tiểu nhân gian phòng đi tới, đem chỗ kia tương đối rộng rãi một chút tặng cho Dương Phóng.

Dương Phóng vừa mới đi vào gian phòng, liền tiện tay vung lên, vô số phù văn nổi lên, lít nha lít nhít, trong nháy mắt đem tụy thân bao phủ xuống dưới, ngăn cách rơi tất cả khí tức.

Thôn xóm mọi người nhất thời nhướng mày, rốt cuộc thấy không rõ Dương Phóng tung tích.

“Thật mạnh trận phù!”

“Người này không phải là trận pháp gì đại sư? Những trận phù thi triển ra, thế mà ngay cả ta cũng nhìn không thấu!”

“Hơn phân nửa là!”

Không ít người trong miệng tự nói.

“Từ Vân!”

Bỗng nhiên, giọng nói lạnh lùng vang lên, truyền vào đến Từ Vân trong óc, khiến cho vừa mới đi vào gian phòng Từ Vân, bước chân dừng lại, sắc mặt biến đổi, lập tức quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy đám người bên trong, một vị thân thể khô ngô, mặc trường bào màu đen, diện mục trắng nõn nam tử, một mặt vẻ đăm đăm nhìn về phía hắn, cả người khí tức thâm thúy, như là vô biên vực sâu, khó mà xem rõ rệt.

“Phương mở sư huynh!”

Từ Vân sắc mặt giật mình, trong lòng cấp tốc biến ảo, toàn bộ phía sau lưng cũng không khỏi tự chủ hiện ra chảy ròng ròng mồ hôi lạnh.

Vô Song Thánh Giới nội bộ cũng không đoàn kết, từng cái cao thủ ở giữa thường có cạnh tranh, đã sinh đã tử đều có thường cũng có sự tình.

Vị này phương mở sư huynh chính là bọn hắn phổ thông đệ tử bên trong thực lực tương đối mạnh mẽ một vị.

Từ lâu đạt đến 【 chuẩn đạo quả cảnh giới 】 .

Chỉ bất quá bảo tháp số lượng có hạn, hắn muốn ở lại bảo tháp, nhất định phải đánh bại một vị uy tín lâu năm đệ tử, từ trong tay đoạt lấy bảo tháp mới có thể.

Nhưng uy tín lâu năm đệ tử nào có dễ dàng như vậy bị đánh bại?

Cho nên trải qua thời gian dài, vị này phương mở sư huynh liền một mực lưu tại thôn xóm, trà trộn ở đây, mơ hồ ở giữa đã trở thành trong thôn xóm một phương bá chủ, có rất ít người có can đảm trêu chọc.

Từng tại vô số năm trước thời điểm, vị này phương mở sư huynh ngay tại đáy lòng của hắn lưu lại qua bóng ma tâm lý.

“Tới!”

Thân thể khôi ngô phương mở, ngữ khí lãnh đạm, trực tiếp mở miệng.

“Rõ!”

Từ Vân trong lòng run lên, không dám cự tuyệt, lúc này khúm núm hướng về phương mở bên này đi tới.

Ầm!

Phương mở trực tiếp một chưởng đẩy ra, tại chỗ đem Từ Vân oanh bay ngược mà ra, hung hăng nện ở nơi xa, cuồng phún huyết thủy, thương tới bản nguyên, toàn bộ sắc mặt dị thường trắng bệch.

Thượng giới chiến đấu cứ như vậy, không giống như là hạ giới cường giả như thế, động một tí sẽ đem người đánh thịt nát xương tan đều khó mà giết chết, thượng giới cường giả vừa ra tay đều sẽ công kích trực tiếp bản nguyên mà đi.

Nhìn như bình thường một kích, kì thực ẩn chứa trí mạng sát thuật.

Một khi bản nguyên bị người triệt để đánh tan, cũng liền mang ý nghĩa tự thân hẳn phải chết không nghi ngờ.

“Tới!”

Phương mở ngữ khí lạnh lùng, một chưởng đẩy ra về sau, tiếp tục băng lãnh mở miệng.

“Tha mạng, Phương sư huynh tha mạng! !”

Từ Vân một mặt trắng bệch, trong miệng thổ huyết, hoảng sợ từ dưới đất bò dậy, cũng không dám cự tuyệt, đành phải lần nữa hướng về phương mở bên kia đi đến.

“Ta hỏi ngươi, cùng ngươi cùng đi đến là lai lịch thế nào?”

Phương mở ngữ khí lạnh lùng, ánh mắt hẹp dài, hướng

về Dương Phóng chỗ trụ sở nhìn lại, thốt lên hỏi thăm.

“Hắn. . . hắn là hạ giới thiên kiều...”

Từ Vân kinh hoàng mở miệng.

“Hạ giới thiên kiều?”

Phương mở lộ ra cười lạnh, nói: “Hạ giới còn có thiên kiều sao? Không trọn vẹn đại đạo cũng có người có thể thành tựu nửa bước đạo quả? Ta hỏi ngươi, các ngươi là thế nào thông qua thông đạo, nơi đó thông đạo đã sớm bị phong, lấy ngươi tên phế vật này thực lực, là không thể nào mở ra a?”

Ánh mắt của những người khác cũng nhao nhao hiếu kì nhìn lại.

“Là. . . là Dương đạo hữu mở ra.”

Từ Vân kiên trì, sợ hãi mở miệng.

“Thật sao? Hắn có phải hay không dùng cái gì coi bả?”

Phương mở ngữ khí lạnh lùng.

“Cái này. . . ta. . . ta cũng không biết, ta thật không biết, ngươi thả qua ta đi.”

Từ Vân hoảng sợ cầu xin tha thứ.

Hắn không chỉ có không dám đắc tội trước mắt phương mở, càng là không dám đắc tội gian phòng Dương Phóng.

Dương Phóng thực lực khủng bố đến mức nào, hắn lại biết rõ ràng rành rành.

Sớm tại mấy trăm năm trước liền có thể trấn áp viên mãn đạo quả Thánh Giả, mặc dù khi đó Thánh Giả có đạo tổn thương mang theo, nhưng cũng đủ để nhìn ra thực lực của hắn, lại thêm đằng sau lại kinh lịch mấy trăm năm lắng đọng, hắn cụ thể đi tới một bước nào, không ai nói được rõ ràng.

“Người thật không biết?”

Phương mở mắt thần thâm thúy, băng lãnh đáng sợ, tựa hồ nhìn thẳng đến Từ Vân chỗ sâu trong óc.

“Là thật, ta cũng không biết hắn dùng thủ đoạn gì.”

Từ Vân vội vàng mở miệng.

“Phương sư huynh, theo ta thấy, người này nếu là một vị trận pháp đại sư, hơn phân nửa sử dụng cái khác trận pháp đem nơi đó phong ấn cho chậm rãi phá vỡ.”

Bên cạnh một người nam tử mở miệng nói.

“Thật sao?”

Phương mở mắt thần lạnh lùng, hướng về Dương Phóng trụ sở nhìn lại, thật lâu mới phát ra hừ lạnh, nói: “Một hồi trên trời rơi xuống đạo ăn, nhìn nhìn lại biểu hiện của hắn!”

Hắn trực tiếp quay người liền đi, không tiếp tục để ý Từ Vân.

Từ Vân lập tức dài thở phào, trong lòng lăn lộn, hiện ra thật sâu khuất nhục.

Thượng giới mặc dù có thượng giới chỗ tốt, thế nhưng là tệ nạn lại cũng rất lớn.

Mạnh được yếu thua bị hạ giới còn muốn thâm nghiêm!

“Cái nhục ngày hôm nay, ta đã sâu để trong lòng , chờ đến ngày khác ta thành tựu đạo quả, nhất định phải rửa sạch toàn bộ!”

Trong lòng của hắn thâm hận, trực tiếp quay người rời đi, hướng về trụ sở đi đến.

Gian phòng bên trong.

Dương Phóng khuôn mặt lãnh đạm, hai mắt mở ra, đem phía ngoài hết thấy toàn bộ xem ở đáy mắt.

Toàn bộ thôn xóm tất cả khu vực trong mắt hắn như như trong suốt, thậm chí ngay tiếp theo mỗi người trên người có bí mật gì, cũng bị hắn một chút nhìn xuyên.

Đây cũng là 【 Thiên Mục Thần Chủng 】 cường đại.

Đạt đến viên mãn đạo quả về sau, 【 Thiên Mục Thần Chủng 】 uy lực sớm đã không thể so sánh nổi.

Loại trừ một chút chỗ đặc thù nhìn không thấu, cái khác bất kỳ địa phương nào tại hắn đáy mắt đều có thể trực tiếp xuyên thấu.

“Xem ra cái này Từ Vân ở phía trên cũng không nhận chào đón, thượng giới cạnh tranh đồng dạng không kém, bất quá, bọn hắn nói 【 trên trời rơi xuống đạo ăn 】 lại là cái gì?”

Dương Phóng tự nói.

Hắn như có điều suy nghĩ, rất nhanh nhắm hai mắt, bắt đầu vận chuyển thể nội vũ trụ, đối với ngoại giới năng lượng tiến hành cản nuốt.

Đương nhiên, hấn thôn phệ thời điểm, tận lực áp chế ba động, cũng không trực tiếp thôn tính nóc ừng ực, mà là khống chế một cỗ khí tức chui vào lòng đất, trực tiếp từ lòng đất bắt đầu cuồng rút.

Oanh!

Trong lúc nhất thời, vô biên vô tận cao đẳng năng lượng hướng về trong người hấn tụ đến, dung nhập vào trong cơ thể hấn trong vũ trụ, khiến cho vùng vũ trụ này bắt đầu càng nhanh lột xác.

Từng viên to lớn Tinh Thần Biến đến càng thêm chân thực, càng thêm dày hơn nặng, tinh thần cùng giữa các vì sao sinh ra hấp lực, tạo thành pháp tắc, giống như muốn tại thể nội diễn hóa ra sinh mệnh đồng dạng.

Đương nhiên, theo chỗ này thần bí vũ trụ khuếch trương, Dương Phóng thực lực bản thân cũng một lần nữa hướng lên bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi...

Thời gian vượt qua.

Trong bất tri bất giác, ngoại giới sắc trời dần tối.

Mây đen bao phủ thiên không, bóng đêm chậm rãi tiến đến.

Vô Song Thánh Giới ban ngày thời gian cùng Thần Khư đại lục ban ngày thời gian, có cực đại khác biệt.

Ở chỗ này ban ngày thời gian cực kỳ dài đằng dặc, lại trực tiếp tương đương với Thần Khư đại lục chừng nửa năm.

Nói cách khác, Dương Phóng đã ở chỗ này hấp thu nửa năm cao đẳng năng lượng.

“Ban ngày nếu là nửa năm, đen như vậy đêm rất có thể cũng là nửa năm.”

Dương Phóng trong lòng tự nói.

Bỗng nhiên, hấn sinh ra cảm ứng, lần nữa ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ gặp thời khắc này đêm tối lại đột nhiên phát sinh một loại kỳ diệu khó lường biến hóa, trong cao không quang mang xuất hiện lại, xuất hiện một đóa lại một đóa màu tím hoa sen, lóe ra nhàn nhạt hào quang, trong đêm tối cực kỳ bắt mắt.

Mỗi một đóa màu tím hoa sen bên trong đều thả một chút chén rượu, đĩa, bên trong bày đầy trân hào, tràn ngập một loại nhàn nhạt hương thơm.

Cái này hương thơm say lòng người tim gan, vền vền người một cái, cũng làm người ta có loại tu vi xao động cảm giác, tựa hồ ăn vào có thể tăng cường tu vi.

Dương Phóng trong đôi mắt lập tức lộ ra sắc mặt khác thường.

Rất nhanh hấn hướng về thôn xóm đám người nhìn lại.

Chỉ gặp theo từng cái màu tím hoa sen hiển hiện, trong thôn lạc tất cả mọi người trở nên vô cùng kích động, ánh mắt ửng hồng, hô hấp dồn dập, tất cả đều đem ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm về phía phía trên chén rượu, đĩa.

Tựa hồ đồ vật bên trong đối bọn hấn có mùi phần dụ hoặc đồng dạng.

“Dương đạo hữu, đạo ăn mở ra, mau ra đây!”

Từ Vân thanh âm ở ngoài cửa vang lên, tựa hồ trở nên không kịp chờ đợi.

Gian phòng bên trong khắp nơi phù văn thần bí bắt đầu cấp tốc nội liễm, lít nha lít nhít, lần nữa chui vào đến Dương Phóng thể nội, Dương Phóng thân thể cơ hồ nhẹ nhàng lóe lên, liền xuất hiện ở Từ Vân phụ cận.

“Như thế nào đạo ăn?”

“Đây là Thánh Chủ tự mình làm cho người chỗ phối, bên trong đồ ăn ẩn chứa hỗn độn tinh khí, phục nhập thể nội, có thể tăng thêm tốc độ tu luyện, mà lại có trị liệu thương thế, gột rửa căn cơ tác dụng trọng yếu, mỗi mười ngày xuất hiện một lần!”

Từ Vân cấp tốc giải thích.

“Mười ngày xuất hiện một lần?”

Nơi này một ngày bù đắp được phía ngoài một năm, mười ngày cũng liền tương đương với mười năm.

Xem ra thứ này vẫn là rất rất thiếu.

Dương Phóng ngẩng đầu tiếp tục xem hướng những cái kia màu tím hoa sen.

Chỉ gặp giờ phút này những cái kia màu tím hoa sen tại trôi nổi nửa ngày sau, rốt cục bắt đầu từ giữa không trung chậm rãi rơi xuống phía dưới, trong thôn lạc đám người con mắt đỏ lên, hô hấp dồn dập, mạnh cũng không muốn, cấp tốc phóng lên tận trời, bắt đầu tranh đoạt lên.

Có người vung tay lên, liên tục bắt ba lần phần.

Còn có người bởi vì xuất thủ chậm, trực tiếp cùng những người khác chiến đấu đến cùng một chỗ, phanh phanh rung động, thanh âm ngọt ngào.

Một chút thực lực nhỏ yếu người tất cả đều bị chấn động đến bay ngược ra ngoài, cuồng phún huyết thủy, thương tới bản nguyên, phát ra tiếng kêu thảm.

Từ Vân bên này cũng cũng chịu không nổi nữa, vội vàng cấp tốc phóng lên tận trời, hướng về không trung phóng đi.

Cùng lúc đó, Dương Phóng thân thể lóe lên, sát na biến mất, sau một khắc trực tiếp lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị xuất hiện ở trong cao không, tiện tay trao một cái, đem một phần màu tím hoa sen nắm trong tay.

Kia phần màu tím hoa sen giờ phút này đang bị hai vị nửa bước đạo quả cảnh cao thủ kịch liệt tranh đoạt, mắt thấy Dương Phóng không có dấu hiệu nào xuất hiện ở đây, một thanh cướp đi thuộc về bọn hắn đạo ăn, hai người lập tức giận tím mặt, không chút nghĩ ngợi, lập tức hướng về Dương Phóng bên này cùng nhau cuồng xông mà tới.

Nhưng Dương Phóng nhìn cũng không nhìn, tiện tay vung lên, một đạo quang mang quét ra, tại chỗ đem hai vị này nửa bước đạo quả quét bay tứ tung mà ra, như là bị một con bàn tay vô hình cho một thanh đè xuống, oanh một tiếng, rần rần chắc chắc nện ở trên mặt đất, phát ra tiếng tai oanh minh.

“Đạo này ăn quả thật có chút danh bất hư truyền, đối ta hữu dụng!”

Dương Phóng tự nói, mà là trực tiếp hướng về cái khác đạo ăn nhìn lại, thân thể chớp liên tục, tốc độ cực nhanh, xuất thủ giống như là quang điện, đem một phần

lại một phần màu tím hoa sen cấp tốc bắt lấy.

Trong nháy mắt đã liên tục bắt được sáu phần.

Những người khác nhao nhao biến sắc, vội vàng cấp tốc quay đầu.

“Tiểu tử muốn chết!”

“Làm càn!”

“Buông ra!”

Tranh đoạt bên trong đám người giận tím mặt, nhao nhao quát chói tai, hướng về Dương Phóng bên này cấp tốc vọt tới.

Dương Phóng một bên trốn tránh, một bên tiếp tục hướng về cái khác màu tím hoa sen chớp tới, không vui nói ra: “Đạo này ăn từ trên trời giáng xuống, tất cả đều là vật vô chủ, hẳn là ai có bản lĩnh ai thu hoạch, các người tránh không khỏi, làm sao? Muốn liên thủ đối phó ta?”

“Tiểu tử, người chủ động muốn chết, chúng ta thành toàn người!”

Đám người gầm thét lên tiếng, tất cả đều đang nhanh chóng xuất thủ.

Dương Phóng nhướng mày, không còn tiếp tục trốn tránh, đột nhiên đưa tay một trảo, giữa thiên địa không có dấu hiệu nào hiển hiện một cái vô cùng to lớn thần quang đại thủ, một thanh bao trùm đám người.

Hơn mười vị nữa bước đạo quả cảnh cường giả tất cả đều bị hấn một phát bắt được, đột nhiên bóp, nhao nhao cuồng phún huyết thủy, thương tới bản nguyên, khí tức uể oải, thanh âm mê lương, kém chút bị hấn bóp chết

quá khứ.

Hắn tiện tay buông lỏng, những người này thân thể lập tức từ giữa không trung bắt đầu cấp tốc rơi xuống, lít nha lít nhít, như là hạ sỏi cỏ, đập xuống đất.

“Không phải nửa bước đạo quả, là chuẩn đạo quả!”

Vị kia phương mở sự huynh trông mắt hơi híp, nhìn về phía Dương Phóng.

Trong lòng của hắn y nguyên nhận định Dương Phóng thực lực tại chuẩn đạo quả, không dám tưởng tượng Dương Phóng đã đến chân chính viên mãn đạo quả.

Dù sao hạ giới pháp tắc có thiếu, loại kia hoàn cảnh hạ căn bản không có khả năng sinh ra viên mãn đạo quả.

Coi như xuất hiện một nửa đường dành cho người đi bộ quả đều là cực kỳ chuyện nghịch thiên.

Mắt thấy Dương Phóng trong tay đã đoạt được càng ngày càng nhiều màu tím hoa sen, vị kia phương mở sự huynh con mắt phát lạnh, đột nhiên thân thể cấp tốc hiện lên, nhanh đến mức khó mà tin nổi, trực tiếp xuất hiện sau lưng Dương Phóng, nâng lên một tay nắm, bỗng nhiên hướng về Dương Phương phía sau lưng hung hăng vỗ xuống đi.

Không cần biết người là cái gì lai lịch, ăn trước ta một cái!

Nhưng mà!

Ầm!

Bàn tay của hắn đột nhiên không có dấu hiệu nào bị Dương Phóng một phát bắt được.

Dương Phóng thân thể cũng không biết khi nào đột nhiên trở lại, đem hấn cổ tay một mực nắm chặt, nắm cái ngón tay như là thần kim, cầm hấn thủ đoạn nói nói, khó mà giãy dụa.

“Người!”

Trong lòng hấn giật mình, đột nhiên cảm thấy không ổn.

Thực lực của người này tựa hồ. . không thích hợp.

“Người nghĩ ra tay với ta?”

Dương Phóng sắc mặt lạnh lùng, nhìn về phía trước mắt phương mở sư huynh, ánh mắt mang theo vĩnh viễn không thấy đáy thâm trầm, như là có thể trực tiếp nhìn thấy đối phương sâu trong linh hồn đồng dạng.

Phương mở sư huynh không khỏi cảm thấy một trận kinh khủng, toàn thân trên dưới lông tơ dựng thẳng lên, lộ ra hoảng sợ, có một loại cảm giác, thật giống như tại đối mặt vô thượng Thánh Chủ đồng dạng.

Đây không có khả năng!

Dương Phóng mày nhăn lại, mắt thấy người này không nói một lời, cũng lườm tiếp tục nhiều lời, đột nhiên bàn tay dùng tốc độ khó mà tin nổi một chưởng rơi vào người này lồng ngực.

Ầm ầm!

Như là bị đạn pháo đánh qua, vị này phương mở sư huynh thân thể tại chỗ từ trên cao bên trong hung hăng rơi xuống, hướng về lòng đất đập tới, tại chỗ ngã tại đại địa phía trên, chấn động đến toàn bộ mặt đất đều trong chốc lát xuất hiện vô số vết rạn, kịch liệt đung đưa.

Hắn cuồng phún huyết thủy, bản nguyên trọng thương, ánh mắt bên trong lộ ra sợ hãi trước đó chưa từng có chi sắc, ngẩng đầu lên, lần nữa hướng về Dương Phóng nhìn lại, giống như là đang nhìn hướng cái gì vô thượng Đại Ma Vương.

Cái này. . đến tột cùng là ai?

Trong cao không ngay tại tranh đoạt những người khác, cũng tất cả đều biến sắc, nhao nhao đồng loạt nhìn về phía Dương Phóng, không thể tin.

Phương mở, trong thôn xóm thập đại cao thủ một trong, từ trước cường hoành, không ai dám trêu chọc.

Thế mà bị người này một chưởng đánh rớt!

Cái này sao có thể?

Hô!

Bỗng nhiên, Dương Phóng nắm tay một trảo, vô hình hấp lực bộc phát ra, trong nháy mắt bao phủ lại phương mở bên người những cái kia màu tím hoa sen, trực tiếp đem những cái kia màu tím hoa sen cũng toàn bộ đoạt tới.

Phương mở thực lực cao thâm, trước đó đã liên tục chiếm tám phần đạo ăn, còn muốn lại đoạt Dương Phóng, nhưng bây giờ bị Dương Phóng một chưởng đồ nhào , liên đới lấy chính mình đạo ăn cũng không giữ được.

“Không muốn, lưu cho ta một phần!”

Phương mở thống khổ kêu to.

Oanh!

Tất cả đạo ăn tất cả đều bị Dương Phóng thu hồi, Dương Phóng ánh mắt lãnh đạm, tiếp tục hướng về không trung nhìn lại, đối với lòng đất phương mở nhìn cũng không nhìn một chút, như là phệ một con kiến hôi đồng dạng.

Chỉ gặp giờ phút này trong cao không cái khác đạo ăn, cũng rất cực bị người tranh đoạt không sai biệt lắm.

Tất cả mọi người ngừng lại, sắc mặt biến đổi, trong lòng kinh nghi.

Dương Phóng không còn chờ lâu, quay người liền đi, chỉ là bàn chân một bước, sát na từ trên cao biến mất, sau một khắc, đã lần nữa tiến vào trong phòng, bàn tay vung lên, vô số phù văn mãnh liệt mà ra, lít nha lít nhít, lần nữa đem gian phòng bao trùm cực kỳ chặt chẽ.

Đám người giật mình không thôi.

“Người này. . đến cùng là tu vi gì?”

“Đáng sợ, thật là đáng sợ!”

“Phương mở sư huynh cũng không phải là đối thủ của hắn? Cái này sao có thể!”

...

Rất nhiều trong lòng người chấn kinh, sau đó từng đôi mắt lần nữa hướng về Từ Vân nhìn sang, ý đồ từ Từ Vân nơi đó đạt được đáp án.

Từ Vân sắc mặt biến đổi, không nói một lời, xoay người rời đi.

Trong phòng.

Dương Phóng ngồi xếp bằng, lúc này lấy ra những này đạo ăn bắt đầu nghiên cứu.

Chỉ gặp tại hai mắt của hắn bên trong, những này đạo ăn lập tức biến thành từng đạo nhỏ bé phù vân, một cỗ vô hình tinh khí bắt đầu hết thảy hiện lên ở tầm mắt của hắn.

Giờ khắc này, hai mắt của hắn tựa như là biến thành siêu cấp kính hiển vi, có thể thấu thị hết thảy bản nguyên.

“Thì ra là thế, quả nhiên là cao đẳng năng lượng chiết xuất gấp trăm lần về sau hình thành đồ vật!”

Dương Phương nói nhỏ.

Hắn có thể nhìn ra được, những này đạo ăn đều là nơi đây cao đẳng năng lượng bị vô hạn chiết xuất cùng áp súc, cũng dung nhập một chút hi hữu thiên tài địa bảo hình thành, đối với đạo quả tu luyện xác thực có chỗ tốt cực lớn.

Vật như vậy, dù là lưu lạc một giọt đến Thần Khư đại lục, cũng có thể làm cho đám người đoạt võ đầu.

Dương Phóng không do dự nữa, trực tiếp bắt đầu thôn phệ cùng hấp thu.

Oanh!

Trong cơ thể của hắn lần nữa bắt đầu phát sinh lên một loại nào đó vô hình cải biến, đồng thời, trong cơ thể hắn vũ trụ như cũ tại liên tục không ngừng rút ra chạm đất ngọn nguồn kinh khủng năng lượng.

Giờ phút này.

Toàn bộ trong thôn xóm nghị luận âm ỉ.

Tất cả mọi người ánh mắt kinh nghi, hướng về Dương Phóng chỗ gian phòng nhìn lại.

Mỗi người đều có thể cảm nhận được Dương Phóng cổ quái.

Đây quả thực là cái quái nhân!

Từ khi đi tới nơi đây, tuyệt không cùng người phát sinh giao lưu, loại trừ tu luyện chính là tu luyện, hết lần này tới lần khác thực lực còn mạnh mẽ như thế, rất khó không khiến người ta liên tưởng đến trên người của người này có giấu chúng bảo.

Kia phương mở sự huynh sắc mặt âm trầm, xa xa nhìn chăm chăm Dương Phóng trụ sở, lộ ra từng tia từng tia oán hận.

Hôm nay Dương Phóng không chỉ có cướp đi hấn đạo ăn, càng làm cho hấn giảm lớn mặt mũi, hấn đơn giản chưa hề thu qua dạng này sỉ nhục.

Bỗng nhiên, hấn quay người liền đi, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc.

Thôn xóm nơi hẻo lánh.

Vô tận sâu trong lòng đất.

Nơi đây có một chỗ bị trận pháp vây bí cảnh, vô cùng ẩn nấp, cùng ngoại giới ngăn cách, bốn phương tám hướng tất cả đều là hừng hực Địa Tâm Hỏa diễm, nhiệt độ cực

nóng, kinh khủng khó lường.

Tại ngọn lửa này chỗ sâu, một cái cổ lão bóng người
lẳng lặng ngồi xếp bằng, không nhúc nhích, tựa như bức
tượng đá, mặc cho vô tận Địa Tâm Hỏa diễm điên
cuồng đốt cháy, hấn liền giống như là không có cảm giác
nào đồng dạng.

Nơi đây Địa Tâm Hỏa diễm, xa không phải hạ giới có thể
so sánh.

Nơi đây hỏa diễm tên là Huyền Hoàng tạo hóa lửa, uy
lực vô tận, kinh khủng dị thường, đối người đạo quả đều
có cực lớn ảnh hưởng, có thể đốt nhập linh hồn của con
người, nhục thân, nhiễm một tia đều vô cùng thống khổ.

“Đại sư huynh!”

Từ Khai sư huynh đi thẳng tới nơi đây, hai tay ôm lấy,
sắc mặt khó coi, nói: “Thôn xóm hiện tại mới tới một
người, có chút thần bí, thực lực cao thâm, rất có thể sẽ
uy hiếp được người cướp đoạt bảo tháp sự tình...”

...

Chương 495 : Dương Phóng xuất thủ!

Bóng đêm dần dần sâu.

Quần tinh sáng chói.

Dương Phóng nhắm mắt ngồi xếp bằng, tại trong phòng không ngừng hấp thu trước người một phần phần đạo ăn, đồng thời một cỗ lực lượng xông ra, tuôn ra xuống lòng đất, còn tại liên tục không ngừng rút ra lấy nơi đây cao đẳng lực lượng.

Lấy hẳn hiện tại cảm ứng, cơ hồ dễ như trở bàn tay liền cảm giác được sâu trong lòng đất hết thảy tung tích.

Tại mảnh này thôn xóm lòng đất khu vực, thành linh tồn tại một mảnh chấy hừng hực Địa Tâm Hỏa diễm.

Giờ phút này, đám lửa kia bên trong phát sinh hết thảy tất cả đều vô cùng rõ ràng ánh vào hẳn tầm mắt.

Đương cảm thấy được trước đó Từ Khai xuất hiện sau đó, Dương Phóng ánh mắt lộ ra từng tia từng tia tang thương chi sắc.

Quả nhiên!

Không quản ở nơi nào đều sẽ gặp được chuyện thế này.

Hắn vốn không muốn gây chuyện, nhưng sự tình kiểu gì cũng sẽ mình tìm tới cửa.

Tại hẳn nhìn chăm chú lên lòng đất hoàn cảnh thời điểm, cái kia đạo cổ lão bóng người giờ phút này cũng

chậm rãi mở ra hai mắt, trên thân tràn ngập ra từng đợt khí tức cực kỳ kinh khủng, như là một tôn vô thượng thiên thú đang chậm rãi mở mắt đồng dạng.

Hắn năng lực cảm ứng cực mạnh, cơ hồ một sát na liền có thể phát giác được có người đang nhìn trộm hắn.

“Xem ra lần này thôn xóm quả nhiên tới một vị cao thủ...”

Cổ lão bóng người phát ra tang thương xa xưa thân bạc.

Một bên Từ Khai sắc mặt giật mình, nhìn về phía đối phương, tựa hồ còn không hiểu đối phương ý tứ.

“Thăm dò bản tọa chỗ tu luyện, đáng chém!”

Thanh âm hắn quả quyết, tang thương cổ lão, thân thể bỗng nhiên gặp ở giữa từ cái này vô tận trong ngọn lửa vươn người đứng dậy, mang theo lên từng mảnh từng mảnh kinh khủng vô song khí tức, sau đó tay áo một quyền, cuốn lên bên người Từ Khai, nhanh chóng phóng lên tận trời.

Oanh!

Không gian phá vỡ, phát ra oanh minh.

Đối phương thân thể giống như là xuyên toa không gian, cơ hồ sau một khắc liền xuất hiện ở thôn xóm trên không, cường đại mà mêh mông khí tức từ bên cạnh hắn khuếch tán mà ra, như là vô tận như thủy triều, trùng trùng điệp điệp, nghiền ép toàn bộ thôn xóm.

Tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc, cùng nhau ngẩng đầu.

“Là Cổ Thiên Đại sư huynh!”

“Đại sư huynh xuất quan!”

“Đại sư huynh đã bị kinh động!”

Rất nhiều người hét lên kinh ngạc.

Cái kia đạo cổ lão bóng người cao cao sừng sững, khí tức thâm thúy, cả người như là một phương vô tận hoàn vũ, quan sát mảnh này thôn xóm, ánh mắt xuyên thấu hướng Dương Phóng trụ sở.

“Nghe nói, trong thôn xóm tới người mới, đã bao nhiêu năm, không tu sửa người xuất hiện, hôm nay khó được gặp được người mới, ta muốn đích thân mở mang kiến thức một chút!”

Thanh âm hần tang thương, như là cao cao tại thượng chúa tể, sau một khắc một con vô cùng to lớn bàn tay lớn màu trắng nổi lên, lập tức hướng về Dương Phóng bắt xuống dưới.

Hô một tiếng, cấp tốc phóng đại, không nhìn thẳng không gian, phòng ở một chút sự tình đều không có, đại thủ thẳng đến Dương Phóng bản thể mà đi, tình cảnh như vậy dị thường đột ngột.

Dương Phóng ngồi xếp bằng bất động, tiện tay hát lên, một cỗ cường đại lực lượng vung ra.

Bàn tay lớn kia tại chỗ bị chấn động đến lay động, sau đó trực tiếp hướng về hậu phương lùi ra ngoài.

“Ừm?”

Đại sư huynh Cổ Thiên nhướng mày, một trảo không trúng, lúc này cảm nhận được Dương Phóng cổ quái, mở miệng nói ra, “Quả thật có chút đồ vật, thử một chút

cái này!”

Hô!

Ở bên cạnh hắn đột nhiên nổi lên bảy tám cái màu đỏ hoa sen, hoàn toàn là từ quỹ dị hỏa diễm tạo thành, mỗi một cái hoa sen nội bộ đều tồn tại vô số phù văn, lít nha lít nhít, không biết bao nhiêu.

Giờ phút này, tất cả hoa sen dưới khống chế của hắn, trong lúc đó gào thét mà xuống, giống như là hạt mưa, hướng về phía dưới bao phủ mà đi.

Mỗi một phiến hoa sen đều mang theo kinh tâm động phách lực lượng cường đại, xuy xuy rung động, đốt cháy hư không, làm cho tất cả mọi người đều lộ ra kinh dị, nhanh chóng rút lui.

Bởi vì bọn hắn có thể cảm nhận được loại này hoa sen bên trong tuyệt đối ẩn chứa có thể tùy tiện phá hủy bọn hắn lực lượng kinh khủng.

Nhưng mà đáng sợ một màn phát sinh.

Tất cả hoa sen đem rơi mà xuống, tất cả đều tự động biến mất, như là tràn vào không đáy vũng bùn, lại không động tĩnh.

Nhưng nếu nhìn thật kỹ, những này hoa sen rõ ràng là tại ở gần Dương Phóng sát na, liền bị thôn phệ xuống dưới.

“Thôi, lúc đầu không muốn gây chuyện, người nhất định phải muốn chết, thành toàn người!”

Gian phòng bên trong truyền đến Dương Phóng lạnh lùng vô song thanh âm.

Sau một khắc, một cái ngón tay đột nhiên nổi lên, trực tiếp hướng về Đại sư huynh Cổ Thiên bên kia nhẹ nhàng điểm một cái.

Đại sư huynh Cổ Thiên biến sắc, hét lớn một tiếng, bên người lít nha lít nhít, xuất hiện vô số cô bảo, tất cả đều hướng về kia chỉ to lớn ngón tay dừng mãnh lao tới, nhưng mà hết thủy lực lượng tới gần ngón tay tất cả đều tự động sụp đổ.

Ngón tay một điểm, phịch một tiếng, Đại sư huynh Cổ Thiên thổ huyết bay ngược, toàn thân trên dưới trong nháy mắt khô quắt một nửa, tự thân bản nguyên trong khoảnh khắc tán đi đại bộ phận, hung hăng nện ở nơi xa, vô cùng hoảng sợ.

Nguyên bản ở bên cạnh hắn Từ Khai sư huynh, càng là sắc mặt kinh hãi, không dám tin, lần nữa nhìn về phía Dương Phóng.

Cái này sao có thể?

“Châm ngòi ly gián, làm người ác độc, đáng chém!”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng rất nhanh vang lên lần nữa.

Ầm ầm!

Một cái đại thủ ôm đồm dưới, trực tiếp hướng về Từ Khai sư huynh hung hăng vồ xuống.

“Vương đến sư huynh, mau mau cứu mạng!”

Từ Khai trong miệng hoảng sợ kêu to.

Vương đến, không phải thôn xóm hai người, mà là kia mấy chục toà bảo tháp người sở hữu một trong, ngày

thường duy trì thôn xóm trị an, thực lực cường đại, không ai dám trêu chọc.

“Dừng tay!”

Một đạo lạnh lùng thanh âm vang lên, theo sát lấy một đạo to lớn đao quang hướng về Dương Phóng đại thủ này hung hăng chém tới.

Nhưng Dương Phóng không thèm để ý, cong ngón búng ra, keng một tiếng, đánh bay đạo này đao quang, lạnh lùng mở miệng: “Ta muốn giết hấn, không người có thể bảo đảm!”

Ầm ầm!

To lớn bàn tay tiếp tục hướng về Từ Khai hung hăng vồ xuống.

“Làm càn!”

Vương tới thân thể sát na xuất hiện tại không xa, diện mục âm trầm, đột nhiên quát chói tai, mấy chục đạo [Ánh Đao Sáng Chói] lập tức hướng về Dương Phóng bên này cùng nhau mạnh vọt qua.

Nhưng là Dương Phóng to lớn bàn tay y nguyên hung hăng vồ xuống.

“Cứu mạng!”

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, năng lượng khí tức quét ngang bốn phía.

Từ Khai thân thể tại chỗ bị Dương Phóng đập nổ tung, bàn tay một trào, trực tiếp đem nó hồn phách bắt đi,

dùng sức một nắm, tại chỗ hấp thu.

Vương tới mấy chục đạo đao quang rớt cục trảm tại Dương Phóng đại thủ bên trên, lại hết thấy biến mất không thấy gì nữa.

Vương tới diện mục âm trầm đến cực hạn, đột nhiên nhìn về phía Dương Phóng trụ sở, lạnh giọng nói: “Làm, là cao thủ!”

Xoát!

Quang mang lóe lên, Dương Phóng thân thể từ trong phòng lóe lên mà ra, xuất hiện tại mọi người phụ cận.

Tất cả mọi người diện mục kinh hoảng, nhìn về phía Dương Phóng.

“Nguyên lai đây chính là cái gọi là Vô Song Thánh Giới, nhìn như vậy đến, tựa hồ cũng bất quá như thế, bất quá là một cái càng cao cấp hơn người ăn người thế giới!”

Hắn mở miệng nói ra.

“Tại này thôn xóm bên trong, ta nói một, quyết không hứa có người nói hai, người năm lần bảy lượt khiêu khích ta mệnh lệnh, là ai cho người dạng này lá gan!”

Vương đến ngữ khí âm hàn, nhìn chăm chăm Dương Phóng, nói: “Tại hạ giới có một điểm thành tựu, liền dám không nói nơi này để ở trong mắt sao? Ta diệt người!”

Oanh!

Bên cạnh hắn sát na nổi lên từng cái cổ lão tinh thần, bị áp súc cực kỳ nhỏ bé, chỉ có bình thường đầu lâu lớn như vậy, nhưng lại lộ ra áp sập chư thiên, cử thế vô song lực lượng kinh khủng.

Từng viên tinh thần vận chuyển, trực tiếp tạo thành một cỗ vô biên áp lực thật lớn.

Đột nhiên, những này kinh khủng tinh thần tất cả đều hướng về Dương Phóng bên kia cấp tốc bay đi, sát na đem Dương Phóng bao phủ ở bên trong, sau đó đột nhiên xoay tròn, âm âm rung động, khí tức kinh khủng.

Ngàn vạn hình thành nhất thống phát sáng, trực tiếp tạo thành một cái đáng sợ trận vực, muốn đem Dương Phóng sống sờ sờ luyện hóa.

Nhưng mà Dương Phóng ngẩng đầu lên, thân thể không nhúc nhích, nhưng không có bất kỳ tổn thương.

Thật giống như cái này vô số tinh thần, căn bản không gây thương tổn được hắn mấy may đồng dạng.

“Thực lực không tệ, nhưng cũng tiếc, không thành đạo quả, chung vi sâu kiến!”

Dương Phóng tự nói, đột nhiên thân thể chấn động, ngàn vạn tinh thần tất cả đều đang nhanh chóng rơi xuống, quang mang ảm đạm, tinh cầu băng liệt, tất cả quang mang tất cả đều hướng về Dương Phóng thể nội cuồng chui mà đi.

Sau lưng Dương Phóng ần ần xuất hiện một cái quỷ dị hắc kim sắc Mệnh Bàn, đang không ngừng xoay tròn, tự động hấp thu hết thủy năng lượng.

Vương đến đồng tử co rụt lại, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

“Thượng cổ mệnh sách, đây không có khả năng!”

Oanh!

Rốt cục tất cả tinh thần toàn bộ tiêu tán.

Dương Phóng diện mục bình thản, hướng về hấn tùy ý quét tới, “Cái gì là khả năng, cái gì lại là không có khả năng, cái này trong thiên hạ hết thảy đều là có khả năng!”

“Ngươi!”

Vương đến lộ ra kinh dị, quay người liền đi, hướng về ở phía trời xa bảo tháp bay đi, trong miệng rống to: “Cứu ta!”

Răng rắc!

Thân thể của hấn đột nhiên bắn nổ, huyết nhục băng tán.

Dương Phóng thân thể trực tiếp thay thế hấn vị trí cũ, một quyền đem hấn đánh vỡ vụn ra, chỉ còn lại có một đạo tàn hồn, vô cùng hoảng sợ, như cũ tại thử nghiệm hướng về nơi xa bỏ chạy.

“Thánh Chủ cứu mạng!”

...

Chương 496 : Thánh Giới giải tán!

Vương tới thần hồn vô cùng hoảng sợ, liều lĩnh hướng về nơi xa kích xạ mà đi, ý đồ muốn chạy trốn hướng xa xa bảo tháp.

Dương Phóng thực lực không phải chuẩn đạo quả!

Hắn là chân chính đạo quả!

Đây quả thực lật đổ hắn nhận biết.

Tại tưởng tượng của hắn bên trong, hạ giới đại đạo không trọn vẹn, hoàn cảnh rách nát, liền ngay cả nửa bước đạo quả đều căn bản không có khả năng đạt tới, kết quả lại có người trực tiếp thành tựu viên mãn đạo quả.

Trùng kích như thế không lẽ biết bao?

Trong thôn xóm đám người, càng là linh hồn hoảng hốt, trong lòng hoảng sợ, từng cái cảm thấy thật sâu kinh hãi.

Viên mãn đạo quả?

Coi như bọn hắn Vô Song Thánh Giới cũng không có bao nhiêu?

Loại trừ Thánh Chủ bên ngoài, hắn thập đại chân truyền đệ tử cũng chỉ có bảy người đạt đến viên mãn đạo quả.

Thế nhưng là quái nhân này lại đã đạt tới viên mãn đạo quả! Ngay cả vương đến sư huynh đều bị một chiêu đánh nát thân thể.

Lập tức mỗi người đều cảm thấy não hải oanh minh, khó có thể tin.

Trong cao không, Dương Phóng lộ ra trận trận vẻ châm chọc, mắt thấy cái kia đạo tàn hồn hướng về xa xa bảo tháp bỏ chạy, thân thể không nhanh không chậm, vền vền hướng phía trước nhẹ nhàng một cái cất bước.

Lập tức như là xuyên toa không gian, trong nháy mắt xuất hiện ở cái kia đạo tàn hồn phụ cận, một tay nắm bắt lấy, tàn hồn phát ra hoảng sợ kêu to, chỉ cảm thấy tự thân giống như là sa vào đến một chỗ vô biên trong vũ trụ đồng dạng.

Khắp nơi đều là vô tận tinh thần.

Mênh mông bầu trời đêm.

Vĩnh viễn không nhìn thấy phần cuối.

Thân thể của hắn thì tại nhanh chóng hướng về sau rút lui, như là nhận lấy một cỗ kinh khủng hấp lực ảnh hưởng.

Đảo mắt, hắn rơi vào Dương Phóng lòng bàn tay bên trong, thấy rõ Dương Phóng nắm cái ngón tay.

“Tha mạng, tha ta mạng, hết thảy dễ nói...”

Vương đến sư huynh hoảng sợ mở miệng.

“Muốn tha cho người, khó khó khó.”

Dương Phóng nhìn chằm chằm đối phương tàn hồn, trong miệng nói nhỏ.

Keng! Keng! Keng!

Bỗng nhiên, từng đợt mệnh mông cổ lão tiếng chuông, mang theo thật lớn sóng âm, rõ ràng có thể nghe, từ đằng xa truyền đến, hướng về cả phiến thiên địa quanh quần mà đi.

Một sát na, toàn bộ thiên địa đều loé lên sáng chói kim tia sáng màu vàng.

Cổ lão tiếng chuông giống như là đại biểu thời gian phần cuối, đại biểu càn khôn chủ nhân.

Tiếng chuông vang lên sát na, vô luận là bảo tháp bên trong cường giả, vẫn là trong thôn lạc đám người, tất cả đều lộ ra nồng đậm chấn kinh, nhao nhao ngẩng đầu lên, hét lên kinh ngạc.

“Huyền Thiên chuông!”

“Huyền Thiên chuông lại vang lên!”

“Một đạo, hai đạo, ba đạo...”

“Chín đạo thanh âm, Huyền Thiên chuông vang lên chín đạo thanh âm, trời ạ, xảy ra chuyện lớn!”

“Chín đạo thanh âm, mang ý nghĩa Thánh Chủ sót ruột, chính là cấp tốc sự tình, vô số năm qua chỉ vang lên qua một lần, đây là xảy ra chuyện gì?”

Vô số người lộ ra kinh hoảng, trong lòng khó có thể bình an.

Liền ngay cả Dương Phóng cũng nhíu mày, nhạy cảm hai lỗ tai rõ ràng nghe được phía dưới thanh âm.

Huyền Thiên chuông, chín đạo thanh âm, mang ý nghĩa Thánh Chủ triệu tập?

“Người Thánh chủ này thường xuyên triệu tập các người sao?”

Dương Phóng hỏi hướng lòng bàn tay tàn hồn.

“Không có, rất ít triệu tập, Thánh Chủ cao cao tại thượng, lâu dài ở vào bế quan bên trong, loại trừ hẳn chân truyền đệ tử, những người khác rất ít gặp qua hẳn, liền ngay cả bảo tháp bên trong cường giả cũng phải mấy ngàn năm mới có thể gặp hẳn một lần, giống như vậy triệu tập, càng là vô số năm chưa từng xảy ra.”

Trong tay tàn hồn vội vàng hoảng sợ mở miệng.

“Thật sao?”

Dương Phóng lộ ra sắc mặt khác thường, nói: “Thế thì thật sự là kỳ, Thánh Chủ hôm nay triệu tập đám người chuyện gì?”

“Người cũng không biết, cái này Huyền Thiên chuông ngày thường tuyệt không thể tùy tiện vang lên, càng sẽ không một chút vang lên chín đạo, một khi vang lên chín đạo liền mang ý nghĩa có hủy diệt tính nguy hiểm xuất hiện.”

Vương đến tàn hồn sợ hãi mở miệng.

Là dạng gì lực lượng có thể làm cho Vô Song Thánh Giới cũng chi hủy diệt?

“Hủy diệt tính nguy hiểm?”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ, nói: “Nguy hiểm gì?”

“Không biết, chỉ có đi xem mới biết được.”

Vương đến khùng hoảng nói.

“Dạng này a, vậy liền không ngại đi xem một chút đi.”

Dương Phóng tự nói.

Thời gian dài như vậy, hẳn cũng nên đi gặp một hồi vị Thánh chủ này.

Ngược lại muốn xem xem cái này luân hồi ao đến cùng dung mạo ra sao?

Lại vì sao có thể tại Lam Tinh hình chiếu!

Phốc!

Bàn tay hắn một nắm, âm dương huyền quang xuất hiện, tại chỗ đem đạo này tàn hồn thu nhập âm dương hai đồ, sau đó bàn chân phóng ra, cùng đám người cùng nhau hướng về nơi xa hòn đảo bước đi.

Giờ phút này trong thôn lạc tất cả mọi người đang nhanh chóng hành động, sợ đi trễ, từng cái thấp thỏm trong lòng dị thường, từng cái như là lưu tinh đồng dạng.

Không chỉ có là bọn hắn, liền ngay cả những cái kia tại bảo tháp bên trong bế quan cường giả, giờ khắc này cũng nhao nhao xuất quan, khí tức bộc phát, lộ ra vẻ kinh ngạc, lắng nghe chín đạo tiếng chuông về sau, không chút nghĩ ngợi, cấp tốc hướng về hòn đảo bay đi.

Ngàn vạn cường giả cùng nhau hành động, toàn bộ không trung đều là tỏa ra ánh sáng lung linh.

Không bao lâu.

Đám người rốt cục đến đến chỗ kia to lớn hòn đảo bên trong.

Cũng chỉ có loại thời điểm này, những cái kia ở tại thôn xóm cường giả có tư cách bước vào hòn đảo, những thời khắc khác đều căn bản không có bất luận cái gì tư cách.

Chỉ gặp hòn đảo bên trong tồn tại một chỗ cung điện to lớn, cao ngất nguy nga, thần bí khó lường, đại môn chăm chú khép kín, bên trong tản ra như là vô địch vực sâu khí tức, làm cho người khó mà nhìn thấu.

Cự điện bên ngoài thì là một cái quảng trường, giờ phút này mọi người đều là dựa theo số ghế rơi vào trên quảng trường, mỗi người đều thấp thỏm trong lòng, chăm chú nhìn về phía trước cự cung.

Thánh Chủ thập đại đệ tử càng là sớm đi ra, đứng ở đây, duy trì trật tự.

Có người thì hướng đám người nhìn lại, tiến hành thanh điểm.

Rất nhanh một vị chân truyền đệ tử Phương Thiên mây, nhíu mày, mở miệng quát: “Vương đến đâu? Vương tới lui chỗ nào?”

Ánh mắt của hắn như điện, hướng về đám người nhìn lại.

Mọi người nhất thời tê cả da đầu, từng cái sắc mặt biến huyền, theo bản năng đem ánh mắt hướng về Dương Phóng bên kia nhìn lại, mặc dù không có nói ra bất kỳ lời nói nào, nhưng là ánh mắt đã bán hết thủy.

Vị kia chân truyền đệ tử Phương Thiên mây, diện mục trầm xuống, lập tức hướng về Dương Phóng nhìn sang, ánh mắt lạnh lẽo, nói: “Ngươi là người phương nào, ta làm sao chưa hề chưa thấy qua ngươi, vương tới lui chỗ

nào?”

“Ta là từ hạ giới tới, vương đến? Ta cũng không có gặp.”

Dương Phóng ngữ khí bình tĩnh, nhẹ nhàng lắc đầu.

“Hạ giới tới?”

Phượng Thiên mây sắc mặt băng lãnh, nói: “Hạ giới hoàn cảnh còn có thể sinh ra cường giả sao?”

“Có tin hay không là tùy người!”

Dương Phóng bình thản mở miệng, ánh mắt lại nhìn cũng chưa từng nhìn một chút vị này Phượng Thiên mây, mà là hướng về trước mắt cung điện khổng lồ nhìn lại, lợi dụng 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng đặc biệt năng lực, hướng về bên trong thăm dò.

Liên tục hơn một năm tu luyện, hấn hấp thu nơi đây đại lượng cao đẳng năng lượng, thể nội thực lực đã lần nữa phát sinh thuế biến, 【 Thiên Mục Thần Chủng 】 cũng biến thành càng thêm cường đại.

Lấy hấn hiện tại thị lực vừa vặn có thể xuyên thấu trước mắt đại điện.

Chỉ gặp đại điện tĩnh mịch, bên trong che kín phù văn, lít nha lít nhít, tử khí lượn lờ, như là một mảnh nồng đậm tử sắc núi lửa thế giới, tràn ngập một cỗ khó tả kinh khủng áp lực.

Riêng là nhìn qua đều có thể cho người ta chế tạo ra một loại linh hồn khó chịu, tâm thần cảm giác không khỏe.

Chỉ gặp tại vô tận tử quang chỗ sâu nhất khu vực, thành linh tồn tại một đạo toàn thân lóe ra thất thải hào quang

bóng người, tóc đen râu đen, khuôn mặt cổ chính, vũng vàng xếp bằng ở một cái quỹ dị phía trên ao máu.

Giờ phút này!

Kia huyết trì sớm đã sôi trào, ùng ục ùng ục rung động, từ bên trong không ngừng toát ra từng cái quỹ dị bọt khí, mỗi một cái bọt khí bên trong đều có vô số hồn phách đang giãy dụa, tại kêu rên.

Những hồn phách này cũng không phải là hồn phách, tất cả đều là ngày xưa chết thảm tuyệt đỉnh cao thủ, chỉ bất quá bị Thánh Chủ lợi dụng đặc biệt bí pháp chui vào huyết trì, chế tạo ra luân hồi ao, để một ngày kia, những này chết thảm cao thủ có thể lần nữa quay lại thế gian.

Chỉ bất quá luyện chế trên đường lại phát sinh sai sót, đến mức hiện tại luân hồi ao phát sinh dị biến, bên trong hồn phách càng ngày càng mất khống chế, càng ngày càng đáng sợ.

Cho dù là hấn đều nhất định muốn dựa vào mình tự mình trấn áp mới được.

Không tệ!

Tại dưới người hấn chỗ kia huyết trì chính là cái gọi là luân hồi ao.

Mà tại bên cạnh hấn, còn có một bóng người sừng sững, người mặc bạch bào, khuôn mặt thon gầy, mặt mũi tràn đầy vẻ phức tạp nhìn về phía trước mắt luân hồi ao.

Chính là vị Thánh chủ này đại đệ tử, Tiêu Huyền!

Giờ phút này, Thánh Chủ ngẩng đầu lên, hướng về bên ngoài chậm rãi nhìn lại, tựa hồ là sinh ra cảm ứng, cảm

thấy được có người đang dòm ngó hẩn đồng dạng, một đôi màu tím sậm đồng tử trực tiếp cùng Dương Phóng ánh mắt đối mặt đến cùng một chỗ.

Hai người ánh mắt đối mặt, lập tức tựa như thời gian không gian khác nhau va chạm.

Từng sợi quỹ dị thời không chi lực trực tiếp từ cự điện trong khuếch tán mà ra, trùng trùng điệp điệp, cuốn về phía bốn phía.

Thánh Chủ đậy mắt không khỏi lộ ra từng tia từng tia dị sắc.

Tựa hồ không nghĩ tới tại trong nhóm người này lại còn có người tu luyện đến một bước này.

Bất quá rất nhanh, Thánh Chủ không còn quản nhiều, mà là bộ dạng phục tùng mắt cúi xuống, phát ra tang thương cổ lão thanh âm, “Từ hôm nay trở đi, Vô Song Thánh Giới giải tán, tất cả mọi người lập tức rời đi!”

Thanh âm hẩn vang lên, quanh quần ở bên ngoài tất cả mọi người bên tai bên trong.

Đám người xông xáo, mỗi người đều lộ ra kinh ngạc, đơn giản hoài nghi mình nghe lầm.

Vô Song Thánh Giới giải tán?

Để đám người rời đi?

Nói đùa cái gì?

“Thánh Chủ, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Còn xin Thánh Chủ nghiêm minh!”

“Đúng vậy a Thánh Chủ, vì sao êm đẹp giải tán vô song Thánh Vực!”

Đám người nhao nhao kinh hoảng mở miệng.

“Không thể hỏi nhiều, lập tức giải tán.”

Thánh Chủ tang thương thanh âm tiếp tục vang lên, nói: “Đi thôi, đều đi thôi!”

Thanh âm của hắn không thể nghi ngờ, tựa hồ chỉ cần có người tại hỏi nhiều một câu, đều sẽ vì chính mình rước lấy sát thân chi kiếp.

Đám người thất hồn lạc phách, từng cái tâm thần hoảng hốt, ần ần bất an, toàn vẹn không dám tưởng tượng đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Bất quá đối mặt Thánh Chủ mệnh lệnh nhưng không có một người dám nói không phải, bọn hắn đành phải tiên chiết khấu ngã xuống đất, hốt hoảng, đứng dậy rời đi.

Dương Phóng mày nhăn lại, lần nữa hướng về cự điện phương hướng nhìn thoáng qua.

Giải tán Vô Song Thánh Giới!

Đây là bởi vì dưới người hắn chỗ kia huyết trì?

Hắn không trấn áp được chỗ kia huyết trì rồi?

Bất quá Thánh Chủ thực lực xác thực đáng sợ.

Vừa mới chỉ là cách không liếc nhau, liền có thể cảm giác được đối phương cường hãn công lực, lấy thực lực của hắn bây giờ tùy tiện đối đầu Thánh Chủ, cũng không nhiều lớn nắm chắc.

Cho nên!

Hắn nhất định phải lần nữa hấp thu một chút nơi đây
cao đẳng năng lượng!

Dù sao Vô Song Thánh Giới sắp giải tán, Thánh Chủ lại
không cách nào động đậy, hắn sẽ không ngại triệt để
chơi lớn hơn một chút!

Tiếp theo, chỗ kia thông hướng hạ giới thông đạo cũng
nhất định phải một lần nữa phong ấn!

Như thế một đám người nếu là một tổ ong tràn vào Thần
Khư đại lục, tất nhiên sẽ tạo thành vô biên họa loạn.

Bọn hắn một cái cũng đừng nghĩ đi!

Dương Phóng đá mắt băng lãnh, đứng dậy liền đi,
hướng về bên ngoài lao đi.

Sự thật cùng hắn nghĩ đồng dạng.

Đám người lại rời đi chỗ kia hòn đảo về sau, rất nhanh
cũng đã khởi hành, bắt đầu hướng về trước đó Dương
Phóng tiến đến chỗ kia cửa vào tiến đến, ý đồ thông qua
nơi đó trở về hạ giới.

Chỉ bất quá Dương Phóng tốc độ cực nhanh, cơ hồ chợt
lóe lên, vượt ra khỏi bất luận kẻ nào, bất kỳ cái gì từ
ngữ tưởng tượng, trực tiếp trước đám người một bước
xuất hiện ở chỗ kia cửa vào chỗ.

Khi nhìn đến Dương Phóng xuất hiện ở nơi đó về sau,
mọi người nhất thời nhao nhao sắc mặt khế giạt mình, lộ
ra hồ nghi.

Nhưng rất nhanh bọn hắn thốt nhiên biến sắc.

Bởi vì Dương Phóng bàn tay vung lên, vô số phù văn nổi lên, lít nha lít nhít, một sát na che mắt toàn bộ thông đạo, trong nháy mắt đem toàn bộ thông đạo phong gát gao, không lưu một tia vết tích.

“Người đang làm gì? Người phong ấn hạ giới thông đạo!”

“Người điên rồi?”

“Thánh Chủ để chúng ta rời đi, người lại dám phong ấn lại giới thông đạo?”

Đám người nhao nhao kinh hô.

Dương Phóng sắc mặt lãnh đạm, căn bản không rảnh để ý đám người, mà là bàn tay vung lên, càng nhiều phù văn nổi lên, lít nha lít nhít, tuôn hướng nơi đây, bắt đầu tăng thêm phong ấn.

Trong lúc nhất thời toàn bộ khu vực bị hấn phong ấn bên trong tam trọng, bên ngoài tam trọng.

Tất cả mọi người sắc mặt đại biến, cấp tốc rút lui, nhìn về phía Dương Phóng đơn giản giống như là đang nhìn nhìn một người điên.

Nếu không phải lúc trước hấn dễ như trở bàn tay liền trấn áp vương đến cùng Từ Khai, bọn hấn tuyệt đối đã sớm động thủ.

Nhưng dù vậy, vẫn là có người không chịu nổi.

Đây là một vị ở tại bảo tháp bên trong cường giả, tên là đảm nhiệm Thiên Hùng, gánh vác một ngục lợi kiếm, tu vi cao thâm, vô số năm trước đã thành tựu chuẩn đạo quả, quát chói tai một tiếng, nói: “Làm càn, phong ấn nơi đây, đơn giản muốn chết, cút ngay cho ta!”

Ầm ầm!

Hắn nhô ra một con thỏ bàn tay lớn màu vàng trực tiếp hướng về Dương Phóng bên kia hung hăng bắt tới, phô thiên cái địa, giống như là một cái đỉnh núi hung hăng ép xuống.

Nhưng mà Dương Phóng nhìn cũng không nhìn, tiện tay vung lên, oanh một tiếng, hắn con kia thỏ bàn tay lớn màu vàng tại chỗ sụp đổ, hóa thành cuồn cuộn năng lượng, nổ bể ra tới.

Đảm nhiệm Thiên Hùng thần sắc lại biến, tựa hồ không nghĩ tới Dương Phóng thực lực khủng bố như thế, quát chói tai một tiếng, sau lưng trường kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, một sát na vô tận tinh thần hiển hiện, khí tức ngập trời, bị hắn vận chuyển lại, trực tiếp một kiếm hướng về Dương Phóng hung hăng đứng rơi xuống, tựa như một mảnh cổ lão vũ trụ hung hăng ép xuống đồng dạng.

Nhưng Dương Phóng thân thể sừng sững bất động, mặc cho vô số tinh thần trụ lạc, lít nha lít nhít, tất cả đều tự động biến mất tại hắn bên ngoài thân, căn bản khó mà làm bị thương hắn thân thể mảy may.

Hắn đưa tay một trào, lập tức đem chiếc kia trường kiếm nắm ở trong tay, đột nhiên uốn éo, lập tức xoay thành hình méo mó.

Đảm nhiệm Thiên Hùng muốn rách cả mí mắt, kinh sợ quát: “Người dám hủy ta trọng bảo!”

Nhưng mà thoại âm rơi xuống, cả người hắn cũng trực tiếp không bị khống chế bị Dương Phóng ôm đồm tới, bịch một tiếng, quăng xuống đất, bàn chân đạp mạnh, giẫm ở trên người hắn, lập tức đếm không hết phù văn

rơi vào thân thể của hắn, đem hắn phong ấn.

Mọi người nhất thời tất cả đều hít một hơi lãnh khí, lộ ra kinh dị.

Quái nhân này cũng quá đáng sợ.

Đảm nhiệm Thiên Hùng cũng bị một chiêu trấn áp!

Không hổ là viên mãn đạo quả.

Tất cả mọi người một mảnh xôn xao.

Còn lại mấy cái bên kia có được bảo tháp đệ tử, cũng là từng cái lộ ra kinh sợ, không thể tưởng tượng nổi, từng đôi mắt lập tức nhìn về phía Dương Phóng.

“Ngươi là người phương nào? Vì sao muốn phong ấn nơi đây thông đạo!”

“Ngươi muốn làm gì?”

Bọn hắn nhao nhao quát.

Đối phương không nói một lời liền trấn áp đảm nhiệm Thiên Hùng, phong ấn thông đạo, liền không sợ kích thích chúng nộ, đắc tội tất cả mọi người sao?

“Làm gì? Dương nhiên là muốn cho các ngươi vĩnh viễn lưu ở nơi đây!”

Dương Phóng bình thản mở miệng, cũng không còn tiếp tục che giấu, mà là thân thể mở ra, thể nội vũ trụ như là phục sinh, bỗng nhiên bạo phát ra vô song hấp lực, trùng trùng điệp điệp, kinh khủng khó lường.

...

Chương 497 : Thỏa thích xuất thủ!

Giờ khắc này, Dương Phóng tại thỏa thích phóng thích chiến lược, không còn có bất kỳ giữ lại, thể nội vũ trụ lưu chuyển, kinh tâm động phách, tản ra khó tả kinh khủng hấp lực, đem nơi đây tất cả cao đẳng năng lượng tất cả đều tại hướng về trong cơ thể của mình xé rách mà đi, trùng trùng điệp điệp, như là vạn xuyên về biển, toàn bộ không gian đều đang sôi trào cuộn cuộn.

Trong cơ thể hắn ngàn vạn tinh thần tựa như toàn bộ sống lại đồng dạng.

Mãnh liệt mà chói mắt tinh quang xuyên thấu qua lỗ chân lông của hắn phún ra ngoài phát, trực tiếp ở phía sau hắn phản chiếu ra một vài bức to lớn cái bóng.

Mỗi một bức cái bóng đều giống như đúc, rộng lớn mà to lớn, cao cao tại thượng, chậm chạp lưu chuyển, tản ra cổ lão mà tang thương khí tức.

Riêng là nhìn một chút liền để phần lớn người lộ ra kinh dị cảm giác.

Gia hỏa này!

Hắn đến cùng thực lực gì?

Thể nội dưỡng thành đồng dạng vũ trụ, tự thân chính là một cái mệnh môn tinh vực!

Đây quả thực dọa người.

Rất nhanh bọn hắn ngẩng đầu nhìn lại, tiếp tục lộ ra hãi nhiên.

Toàn bộ không gian tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc biến thành đen, vô cùng vô tận cao đẳng năng lượng từ bốn phương tám hướng nhanh chóng tụ đến, trùng trùng điệp điệp, hướng về Dương Phương trong thân thể cuồng dũng tới.

Riêng là mang theo khí lưu liền để trên người bọn họ quần áo cùng tóc dài phát ra rầm rầm tiếng vang.

Toàn bộ khu vực càng là trong nháy mắt cát bay đá chạy.

“Hắn đang hấp thu nơi đây cao đẳng năng lượng!”

“Hắn điên rồi!”

“Mau mau dừng lại, người muốn làm gì?”

“Những này cao đẳng năng lượng là trải qua vô số năm lắng đọng hình thành, một khi dạng này phạm vi lớn hấp thu rất dễ dàng tạo thành không gian sụp đổ, nhanh chóng dừng lại!”

Đám người tất cả đều gầm thét, thanh âm điếc tai.

Liền ngay cả những cái kia có được bảo tháp cường giả, cùng Thánh Chủ chân truyền đệ tử, giờ phút này cũng tất cả đều kinh ngạc.

Dương Phóng bên kia hấp lực thật là đáng sợ, hoàn toàn là tại cá voi hút nước, không cần nhắc bất luận cái gì hậu quả.

Tiếp tục như vậy, thật sẽ đem nơi đây triệt để hút sập.

“Cùng một chỗ trấn áp hắn!”

Một vị Thánh Chủ chân truyền đệ tử bỗng nhiên bạo
hống.

Hắn tên long hóa trời, sớm tại vô số năm trước liền trở
thành Thánh Chủ chân truyền một trong, thực lực cao
thâm, đạo quả viên mãn, tại Thánh Chủ đông đảo đệ tử
xếp hạng thứ tư, có tuyệt đối uy nghiêm cùng quyền uy.

Những cái kia có được bảo tháp cường giả, cùng với
hắn chân truyền đệ tử lập tức gầm thét một tiếng, bắt
đầu cùng nhau xông ra, hướng về Dương Phóng bên
này bắt đầu động thủ, vừa lên đến chính là đủ loại
cường đại công kích trực tiếp hướng về Dương Phóng
thân thể bên này tuôn ra mà tới.

Vô số quang mang, pháp tắc, sát thuật nhao nhao bao
phủ mà xuống, không gian rung chuyển, so như diệt
ngày đồng dạng.

Cường đại công kích, dù cho là viên mãn đạo quả, cũng
chưa chắc có thể vững vàng tiếp được.

Nhưng mà!

Dương Phóng mày nhăn lại, thân thể y nguyên không
nhúc nhích, đang toàn lực hấp thu nơi đây năng lượng,
ở ngoài thân thể hắn đột nhiên tách ra càng thêm sáng
chói quang huy, từng mảnh từng mảnh nhỏ bé phù văn
cấp tốc nổi lên, trực tiếp ở ngoài thân thể hắn hợp thành
một mảnh quang mang chói mắt thần thánh trập vực,
như là một mảnh minh mông Tịnh Thổ, đem hắn một
mực bảo hộ ở trong đó.

Thần Chủng: Tịnh Thổ!

Ầm ầm ầm ầm!

Từng mảnh từng mảnh cường đại công kích rơi xuống,

phát ra từng mảnh từng mảnh nặng nề oanh minh, thanh âm điếc tai, quanh quẩn bốn phía, toàn bộ tất cả thiên địa tại cuồng mãnh run run, thậm chí có từng đạo thô to thiểm điện đều đi theo rơi xuống.

Nhưng dù vậy, tất cả công kích lại căn bản là không có cách thay vào đó tầng 【 Tịch Thổ 】 mảy may.

Cường đại mà hừng hực 【 Tịch Thổ 】 bất động không dao, như là một tòa thẳng tắp sừng sững vô thượng núi cao, vững vàng bảo vệ Dương Phóng thân thể , mặc cho bát phương phong vũ, ngàn vạn công kích, từ sừng sững bất động.

Mà trong cơ thể hần ngàn vạn tinh thần như cũ tại liên tục không ngừng hấp thu nơi đây cao đẳng năng lượng.

Mà lại tự thân hấp lực trở nên kinh khủng hơn.

Long hóa trời biến sắc, âm ỉ thét dài, toàn thân trên dưới hào quang rực rỡ, vô số phù văn xuất hiện, tại đỉnh đầu của hần cấp tốc hợp thành một ngưng vô cùng lăng lệ kim sắc thánh kiếm.

“Thương thiên đã chết, hoàng thiên đương lập!”

“Ta cầm một kiếm dẹp yên càn khôn!”

Thanh âm hần chói tai, toàn bộ hoàng kim thánh kiếm đang nhanh chóng lắc lư, trực tiếp bắn ra thao thiên kiếm mang, dài đến không biết bao nhiêu trượng, xoay tròn lên, trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này hung hăng đập tới.

Cái khác mấy vị chân truyền cũng từng cái ngửa mặt lên trời thét dài, thân thể phát sáng, riêng phần mình đem tự thân tuyệt học vận chuyển tới cực hạn.

“Thiên băng địa liệt, vô thượng đại bi tay!”

“Phật Đà ngồi quên, vạn cổ giai không!”

“Mục nát đại đạo, vô thượng thần thông, giết cho ta giết giết!”

Đám người giống như là như bị điên, tiếp tục hướng về Dương Phóng đánh tung mà tới.

Dương Phóng bên ngoài thân 【 Tịch Thổ 】 tiếp tục phát ra nặng nề oanh minh, thùng thùng rung động, dần dần bắt đầu xuất hiện từng đạo tinh mịn vết rạn, như là một cái vỏ trứng gà, bị người từ ngoại giới chậm rãi đánh vỡ.

Lông mày của hắn nhăn lại.

Xem ra chính mình 【 Tịch Thổ 】 phòng ngự vẫn là quá yếu.

Hiện tại Thần Chủng, xem ra đã rất khó lại theo kịp hắn thực lực yêu cầu!

“Lúc đầu nghĩ đối với các người ôn nhu một điểm, có thể các người hết lần này tới lần khác nhất định phải muốn chết, thì không trách được rồi!”

Dương Phóng thanh âm lạnh lùng, một bên duy trì lấy 【 Tịch Thổ 】 Thần Chủng, một bên thân thể hậu phương truyền đến quỷ dị tiếng kim loại âm, một vàng một đen hai màu quái dị luân bàn đột nhiên nổi lên, tràn ngập từng đợt mục nát cùng thần bí khí cơ, mới vừa xuất hiện liền trong nháy mắt đan xen vào nhau, bắt đầu nhanh chóng chuyển động cùng vận hành.

Theo kia hắc kim sắc luân bàn xuất hiện, mọi người tại đây nhao nhao biến sắc, tựa hồ phát hiện cái gì.

“Sinh tử Mệnh Bàn!”

“Đây không có khả năng!”

“Người sao có thể luyện thành sinh tử Mệnh Bàn?”

“Trong truyền thuyết khó tu luyện nhất, thất truyền đã lâu thượng cổ mệnh sách bị người đã luyện thành?”

Đám người kêu lên sợ hãi.

Ầm ầm!

Theo kim màu đen luân bàn chuyển động, những người kia đánh ra mạnh đại năng lượng lưu, lập tức bắt đầu lấy một loại mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc tán loạn, như là nhận lấy một loại thần bí không biết ảnh hưởng, lại khó mà tiếp tục duy trì.

Càng máu chốt chính là, cỗ này quý dị mà lực lượng kinh khủng trực tiếp bắt đầu hướng về trong người bọn họ cuồng dũng tới, trùng trùng điệp điệp, khiến cho phần lớn người thân thể cũng bắt đầu nhanh chóng khô xẹp, một thân tinh khí đều tại không nhận được hướng ra phía ngoài rút nhanh chóng mà đi.

Đầu tiên là những cái kia ở lại thôn xóm cao thủ bình thường, từng cái hét lên kinh ngạc, đang nhanh chóng hướng về sau lùi gấp.

Sau đó lại là những cái kia có được bảo tháp cường giả.

Cho dù là bọn hấn cũng lộ ra hãi nhiên, không cách nào lại tiếp tục tiếp cận, đành phải liều lĩnh nhanh chóng né tránh.

Chỉ còn lại có bảy tám vị Thánh Chủ chân truyền đệ tử,

còn đợi ở chỗ này, từng cái sắc mặt kinh sợ, sắc mặt xanh xám, cảm thấy thân thể đồng dạng xuất hiện dị dạng, đang chậm rãi khô quắt.

“Không cần lưu thủ, lập tức trấn áp người này!”

Long hóa thiên khai miệng gầm thét, “Đây là yêu nghiệt, cho dù Thánh Chủ biết, cũng muốn tự mình trấn áp, tuyệt không thể để hắn tiếp tục lần nữa làm bậy!”

Trong lòng hắn chấn động, trong tay hoàng kim thánh kiếm đang toàn lực thôi động, bắn ra một mảnh lại óng ánh khắp nơi quang mang, hướng về Dương Phóng nơi đó oanh kích mà đi, mấy vị khác chân truyền cũng từng cái như thế.

Dương Phóng tương đương một người đồng thời đối mặt bảy tám vị đạo quả cảnh cao thủ vây công.

Chỉ bất quá 【sinh tử Mệnh Bàn】 để hắn Tiên Thiên đứng ở bất bại, tự thân cường đại công lực cũng căn bản không có đem những người này chân chính đặt ở xem qua bên trong.

Mắt thấy những người này vẫn còn tiếp tục xuất thủ, Dương Phóng ánh mắt lạnh lẽo, 【sinh tử Mệnh Bàn】 vận chuyển đồng thời, thể nội ngàn vạn tinh thần đột nhiên tất cả đều hiện lên ra.

Giờ khắc này là chân thật hiển hiện.

Từng viên to lớn tinh thần xông lên trời, đem toàn bộ khu vực hoàn toàn bao phủ, sau đó bỗng nhiên ép xuống xuống tới.

Một sát na, cái này bảy tám vị Thánh Chủ chân truyền đệ tử tất cả đều bị Dương Phóng to lớn tinh thần vây.

Bọn hắn đầu tiên là cảm thấy từng đợt kinh khủng vô song áp lực thật lớn, nghiền bọn hắn hình thể cùng linh hồn đồng thời xuất hiện băng tán cảm giác, sau đó càng thêm đáng sợ một màn xuất hiện.

Ngàn vạn tinh thần đột nhiên phát sáng, tựa như biến thành ngàn vạn khóa sáng chói liệt nhật, cực kỳ loá mắt, đâm mắt người đều nhanh không cựa ra.

Cái này bảy tám vị Thánh Chủ chân truyền đệ tử lập tức cảm thấy không ổn, vội vàng cấp tốc nhắm mắt lại.

Nhưng là tại tinh thần phát sáng sát na, càng khủng bố hơn áp lực bộc phát ra, hung hăng tác dụng đến trên người của bọn hắn, khiến cho bọn hắn tất cả đều bắt đầu phun máu tươi tung toé, phát ra tiếng kêu thảm, từng cái hình thể băng liệt, lại khó duy trì.

Cho dù sức chiến đấu của bọn họ tiếp qua nghịch thiên, giờ phút này cũng hoàn toàn không đáng chú ý, một thân lực lượng cường đại hoàn toàn thi triển không ra, thân thể tại vô số chói mắt trong tinh thần bắt đầu nhanh chóng giải thể, sụp đổ.

A a a!

Từng đợt tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Bảy tám vị chân truyền đệ tử một cái tiếp một cái bắt đầu sụp đổ, nổ tung, lại khó gây dựng lại, cũng linh hồn cũng bị đánh rách tả tơi, phát ra tiếng kêu thảm, ngã nhào xuống đất bên trên.

Long hóa trời sắc mặt ửng hồng, toàn thân trên dưới nổi gân xanh, diện mục vặn vẹo, cả người tiếp nhận áp lực đơn giản không dung tưởng tượng, mắt thấy bên người từng cái đồng bạn không ngừng nổ tung, hắn bỗng nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể bắt đầu

nhanh chóng phóng đại, dữ tợn kinh khủng, hiện ra từng mảnh từng mảnh cực đại vẩy rỗng, trực tiếp biến thành một đầu to lớn Xích Long, vẩy và móng trượng dương, to lớn con mắt cao cao nhô lên, tràn ngập lửa giận, trong miệng tất cả đều là gào thét thanh âm.

Hắn hiển lộ bản thể, vận dụng lên thân thể mạnh mẽ cũng muốn xé mở mảnh này tinh thần, nhưng mà vẫn không có bất cứ tác dụng gì.

Áp lực kinh khủng tác dụng đến trên thân, cho dù hắn hiển lộ bản thể cũng hoàn toàn không đáng chú ý.

A!

Trong miệng hắn kêu thê lương thảm thiết, toàn bộ to lớn thân rỗng trực tiếp bắt đầu từng khúc băng liệt, máu tươi bay múa, vô cùng thê thảm, phanh phanh nổ vang, rất nhanh trở nên giống như những người khác, hình thể băng diệt, hồn phách phụ đến trên mặt đất.

Bất quá Dương Phóng nhưng không có chân chính giết chết bọn hắn, tại đem bọn hắn trấn áp về sau, đột nhiên ngàn vạn tinh thần lần nữa chuyển động, vô số phù văn như là dày đặc hạt mưa, hướng về phía dưới rơi đi.

A!

Những người này lần nữa phát ra kêu to, từng cái hồn phách bị phong, nhục thân bị phong, tất cả đều trở nên không nhúc nhích, vô cùng hoảng sợ.

Xoát!

Đầy trời tinh thần một lần nữa biến mất không thấy gì nữa, không có một tia tung tích, mây trôi nước chảy, thật giống như chưa từng có xuất hiện qua đồng dạng.

Nơi xa, tất cả mọi người kinh hoàng vô cùng, tràn ngập hãi nhiên.

Quái nhân này cũng quá mức biến thái!

Đây chính là Thánh Chủ chân truyền, lại thêm nhiều như vậy có được bảo tháp cường giả cùng nhau xuất thủ, kết quả tất cả đều không làm gì được hắn một tia, bị hắn toàn diện trấn áp.

Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Dương Phóng mặt không biểu tình, không có bất kỳ cái gì lời nói, giống như là làm một kiện qua quýt bình bình sự tình, trên dưới quanh người như cũ tại tản ra cuồng mãnh hấp lực, tiếp tục hấp thu nơi đây cao đẳng năng lượng.

Trời đất quay cuồng, nhật nguyệt vô quang.

Vô biên vô tận cao đẳng năng lượng tựa như kinh khủng sóng cả, sóng sau cao hơn sóng trước, tại liên tục không ngừng hướng về Dương Phóng bên này cuốn tới, mỗi một sóng xông ra đều thanh âm chấn thiên, rung động âm âm.

Một chút sơn mạch, rừng rậm, tất cả đều sụp đổ.

Mênh mông dòng sông cũng bắt đầu nhanh chóng khô cạn.

Liền ngay cả không trung phi hành các loại linh cầm chim thú giờ khắc này cũng phát ra hoảng sợ tiếng kêu, cạc cạc rung động, cảm giác được thân thể phẳng phất bị một cỗ vô hình lực lượng hấp dẫn.

Vô Song Thánh Giới hết thảy, đều là từ cao đẳng năng lượng biến thành.

Vô luận là núi cao, sông lớn, vẫn là vô tận rừng rậm, đều là như thế.

Giờ phút này chút năng lượng bị Dương Phóng hấp thu, tự nhiên tạo thành giới này sụp đổ.

Dương Phóng khí tức trên thân đang nhanh chóng hướng bên trên trèo tuôn ra, như là nước lên thì thuyền lên, sóng sau cao hơn sóng trước, ngăn ngửi trong chốc lát lại so trước đó mạnh hơn càng nhiều lần tả hữu.

Mà liền tại hấn tiếp tục hấp thu thời điểm, đột nhiên, một trận gầm thét thanh âm từ đằng xa truyền đến.

“Làm càn!”

“Người nào dám can đảm làm vậy, vậy mà hấp thu nơi đây cao đẳng năng lượng, nhanh chóng dừng lại!”

Hai đạo âm thanh khùng bố chấn động nơi đây.

Còn lại đệ tử tất cả đều chấn động trong lòng, lộ ra vẻ mừng rỡ.

“Là Thánh Giả chân truyền bên trong Nhị sư huynh, Tam sư huynh!”

“Nhị sư huynh, Tam sư huynh mau mau cứu mạng!”

Long hóa trời thần hồn phát ra thống khổ rống to, nói: “Lai lịch người này quỷ dị, đã luyện thành thất truyền nhiều năm thượng cổ mệnh sách, chấp chưởng 【sinh tử Mệnh Bàn】, nhanh trấn áp hấn!”

Oanh! Oanh!

Không gian sụp đổ, khí tức kinh khùng, tựa như núi lửa

bộc phát, hai đạo vô cùng bóng người cao lớn lập tức xuất hiện ở nơi này.

Một cái diện mục băng lãnh, cả người như là vạn niên hàn băng hóa thành, tản ra bùng bùng hàn khí, kinh tâm động phách, liên đới lấy làn da đều là hàn băng màu sắc.

Mới vừa xuất hiện, tự thân không gian chung quanh đều đang nhanh chóng ngưng kết, phát sinh răng rắc răng rắc thanh âm, nhanh chóng đông kết.

Ở trên người hắn tràn đầy thâm bất khả trắc, không cách nào dò xét, cao thâm khó tả khí tức, cả người tựa như là vô tận sông băng, lại giống là độc lập hàn băng vũ trụ, cho người ta một loại cảm giác nói không ra lời.

Đây cũng là Thánh Giả chân truyền bên trong Nhị đệ tử.

Hàn băng tử.

Nghe nói hắn là một tòa băng sơn đặc đạo, trời sinh đối với hàn băng pháp tắc cảm ngộ liền vượt qua thường nhân, thực lực kinh khủng, tâm cơ nhất là âm trầm,

Ở bên cạnh hắn một người, thì càng thêm khôi ngô, mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ, tóc dài rối tung, toàn thân lóe ra từng mảnh từng mảnh màu đồng cổ quang mang, cao tới khoảng ba mét, rộng tay rộng chân, khí tức nặng nề, hùng hực Khí Huyết trong cơ thể hắn thiêu đốt, thật giống như một vòng Đại Nhật đang sôi trào đồng dạng.

Đây là tam đệ tử, Xích Đồng!

Hắn chính là giữa thiên địa một loại đặc biệt thể chất, được vinh dự 【càn khôn chân đồng thể】, chính là giữa thiên địa tòa thứ nhất đồng núi đặc đạo, vòng nhục thân so Thần Khư đại lục 【Thái Cổ ma nhục】 còn

cường hãn hơn.

Tôn này Thái Cổ ma nhạc bản thể, đơn giản cũng chỉ là Thái Cổ ngoan thạch mà thôi.

Nhưng cái này Xích Đồng bản thể, lại là Thời Đại Thái Cổ thần đồng tinh hoa.

Nhất cử nhất động, đều có được tòi khô lạp hủ, cử thế vô song lực lượng.

Tại nhục thân phía trên, hãn hoành hành không sợ, không có bất kỳ người nào có thể đối với hãn chống lại.

Liên ngay cả hàn băng tử, cũng chỉ có thể dựa vào hàn băng ngăn ngủi hạn chế hãn, miễn cưỡng thắng qua hãn một đầu, bất kỳ người nào khác ở trước mặt của hãn đều căn bản không đáng chú ý.

“Đồ chết tiệt, dám lãn nữa loạn vì, ngươi còn không mau mau dừng lại, ta muốn xé sống ngươi!”

Xích Đồng mới vừa xuất hiện, liền tập trung vào Dương Phóng, phát ra gầm thét, thanh âm điếc tai.

Lời của hãn bên trong đều tràn đầy thần đồng khí tức, con mắt trừng lên, hung thần ác sát, không nói ra được đáng sợ cùng dọa người.

Dương Phóng mày nhăn lại, hướng về thân thể của hãn nhìn lại.

Một đôi 【 Thiên Mục thần thông 】 một sát na liền có thể nhìn ra cái này Xích Đồng thân thể bản nguyên, đem hãn trong trong ngoài ngoài toàn bộ nhìn thấu, không khỏi lộ ra vẻ ngạc nhiên.

“Thần đồng đắc đạo!”

“Làm càn, dừng lại cho ta!”

Kia Xích Đồng phát ra gầm thét, tính tình nóng nảy, nhìn thấy câu đầu tiên Dương Phóng không có nghe về sau, rốt cục không cần phải nhiều lời nữa, toàn bộ thân thể khổng lồ trực tiếp hướng về Dương Phóng bên này nhanh chóng hướng về đi qua.

Thân thể của hắn vừa mới vọt tới, liền tạo thành vô cùng đáng sợ dị tượng, không gian sụp đổ, phát ra oanh minh, rung động âm âm, toàn bộ khu vực đều trong nháy mắt cát bay đá chạy.

Nơi xa mọi người không khỏi trong lòng phấn chấn.

Có Xích Đồng cùng hàn băng tử ở đây, nhất định có thể trấn áp người này.

Nhất là Xích Đồng!

Thực lực cao thâm, vạn pháp bất xâm, không biết bao nhiêu người ở trong tay của hắn bị nhiều thua thiệt.

Người này cho dù mạnh hơn, cũng đừng nghĩ tại nhục thân phía trên cùng chống lại.

Mắt thấy Xích Đồng mặt mũi tràn đầy lửa giận, nhanh chóng lao tới, Dương Phóng trực tiếp một chưởng đối đánh ra.

“Người cút cho ta!”

Xích Đồng nổi giận gầm lên một tiếng, cùng một tào, vừa lên đến liền hung hăng đập tới, cực đại đáng sợ nắm đấm mang theo khó tả cự lực, quang mang kinh khủng, trực tiếp hung hăng cùng Dương Phóng nện vào cùng một chỗ,

Đông!

Hai người nhục thân va chạm, tại chỗ phát ra một trận điếu tai kim loại oanh minh, tựa như hai tòa đáng sợ đồng núi đụng vào nhau, trong không khí trực tiếp khuếch tán loại trừ một tầng cường đại mà đáng sợ khí lãng.

Một quyền phía dưới, hai người lại cân sức ngang tài, tất cả đều thân thể nhoáng một cái, ai cũng không thể làm sao ai.

Xích Đông đầu tiên là giật mình, sau đó lộ ra vẻ phẫn nộ, tựa hồ không thể tin được lại có người có thể tại nhục thân phía trên cùng hấn chống lại, toàn thân trên dưới đột nhiên bắt đầu bạo khởi từng cây thô to mạch máu, thành thạch nhảy lên, mỗi một cây thô to trong mạch máu đều phẳng phát tràn ngập kinh khủng mà nóng bỏng lực lượng, cả người trên người nhiệt độ cũng bắt đầu cấp tốc tăng lên, làn da trong nháy mắt hóa thành lửa nóng.

“Đồ chết tiệt, ta muốn xé ngươi!”

Hấn tựa hồ trực tiếp cuồng bạo, hét lớn một tiếng, thân thể cuộn cuộn thiêu đốt, mang theo càn khôn bố hơn cùng áp lực cường đại, hướng về Dương Phóng bên này lần nữa vọt tới, ven đường chỗ qua, hết thảy không gian, thời gian toàn bộ nổ tung.

Hấn vạn pháp bất xâm , bất kỳ cái gì thủ đoạn , bất kỳ cái gì thần thông toàn bộ đối với hấn vô dụng.

“Trước đó còn ẩn tàng thực lực sao?”

Dương Phóng tự nói, nhìn chằm chằm Xích Đông cực tốc vọt tới thân thể, nói: “Thôi được, ta liền nhìn xem nhục thể của ngươi rốt cuộc mạnh cỡ nào!”

Thần Chủng: Kim Cương!

Một sát na, Dương Phóng nhục thân chi lực cũng trực tiếp tại vốn có trên cơ sở, bắt đầu nhanh chóng bạo tăng.

Hắn vốn là thành tựu Hỗn Độn Thánh Thể, đem hỗn độn bản nguyên cùng thượng cổ thánh thư dung hợp, hiện tại lại nhiều 【 Kim Cương 】 Thần Chủng gia trì, nhục thân chi lực càng là một sát na đã tăng mấy lần tả hữu, vung lên nắm đấm, tiến tới một bước, sát na trực tiếp nghênh đón.

Đông đông đông đông!

Từng đợt trầm thấp mà kinh khủng kim loại oanh minh không ngừng truyền ra, khí lẫm cuộn cuộn, không gian nổ tung, trực tiếp để phiến khu vực này trở nên dị thường hỗn loạn, bất kỳ cái gì đồ vật đều không thể duy trì.

Thân thể của hai người đều vận chuyển tới cực hạn.

Trong nháy mắt ngạnh bính mấy chục lần, tại Dương Phóng cuối cùng một chưởng phía dưới, oanh một tiếng, đem Xích Đồng phần nộ mà đáng sợ thân thể sinh sinh đánh bay ngược mà ra.

Cường đại mà sức mạnh đáng sợ trực tiếp tại lồng ngực của hắn khu vực lưu lại một cái vô cùng bàn tay khổng lồ chi ấn, xâm nhập bảy tám centimet, còn có từng vết nứt, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn mà đi.

...

Chương 498 : Quỷ dị lớn mội!

Xích Đồng trong miệng cuồng thổ máu tươi, tóc đứng đậy, thân thể khổng lồ tựa như bị lưu tinh đọng, hướng về hậu phương hung hăng bay ngược, trực tiếp nện ở nơi xa đại địa bên trên, đem mặt đất đều cho ném ra một cái cự đại vết rạn, oanh một tiếng, run rẩy dữ dội.

Bộ ngực hắn chường ấn, sâu sắc không gì sánh được, xâm nhập nội tạng, mang đến cực kỳ nồng đậm ấm nới, xâm nhập bản nguyên cùng linh hồn, để hắn thời gian ngăn lại rất khó khép lại.

Mà trái lại Dương Phóng, tại liên tục oanh kích bên trong, vẫn không có bất cứ chuyện gì.

Hắn trường sam phiêu động, tóc đen rủ xuống vai, lẳng lẳng mà nhìn mình quyền chỉ, trong miệng tự nói: “Không hổ là thần đồng đắc đạo, nhục thân quả nhiên không yếu, ngay cả ta đều cảm thấy bàn tay tê dại.”

Cùng hắn so sánh, Thần Khư đại lục toà kia Thái Cổ ma nhạc thật sự không coi vào đâu.

“Ta muốn giết ngươi!”

Xích Đồng trợn mắt tròn xoe, hét lớn một tiếng, lần nữa xoay người mà lên, liều mạng bên trên mãnh liệt nới nới, như cũ tại hướng về Dương Phóng nhanh chóng lao tới, nhô ra bàn tay khổng lồ, tiếp tục hướng về Dương Phóng công tới.

Cách đó không xa hàn băng tử, diện mục băng lãnh, cũng tại gắt gao nhìn chăm chăm Dương Phóng.

“Khó trách có thể trấn áp lại nhiều như vậy người, quả nhiên là có chút thủ đoạn!”

Hắn đảy mắt phát lạnh, tại Xích Đồng xuất thủ lần nữa thời điểm, thân thể lóe lên, trong chốc lát xuất hiện tại Dương Phóng phía trên, một chân chường bỗng nhiên đạp xuống dưới, oanh một tiếng, mảng lớn hàn băng khí tức bạo dũng mà ra, rung động âm âm, nhanh chóng hướng về phía dưới bao phủ mà đến, lập tức đem Dương Phóng chôn vùi ở bên trong.

Thời gian đông kết, không gian đông kết, hết thảy pháp tắc đều tựa hồ bị đông cứng, giữa thiên địa trong khoảnh khắc trắng xoá.

Dương Phóng nguyên bản ngay tại ứng phó Xích Đồng công kích, đột nhiên nhìn thấy vô tận hàn băng khí tức mãnh liệt mà xuống, lập tức ánh mắt lạnh lẽo, âm dương hai đồ đột nhiên lên đỉnh đầu hiển hiện, lập tức đem tất cả hàn băng khí tức hết thảy hấp dẫn xuống dưới.

Toàn bộ giữa không trung quang mang mãnh liệt, không gian lay động.

Tất cả hàn băng khí tức tất cả đều đang nhanh chóng biến mất, trong nháy mắt trở nên mây trôi nước chảy.

Hàn băng tử biến sắc, quát chói tai một tiếng, trên thân pháp tắc càng thêm toàn lực bộc phát ra, vô biên vô tận hàn khí tiếp tục hướng về phía dưới tuôn ra mà tới.

Cùng lúc đó, Xích Đồng bên kia tựa như như bị điên, thân thể biến lớn, hai tay liên hoàn oanh ra, âm âm nổ vang, hướng về Dương Phóng bên này liên hoàn chụp tới.

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, nói: “Thôi, lười nhác chơi với người đi xuống, người cho ta thành thành thật

thật leo xuống đi! !”

Răng rắc!

Bàn tay của hắn đột nhiên một trào, trực tiếp bắt lấy Xích Đồng cổ tay, nhẹ nhàng uốn éo, xoay đến Xích Đồng bị đau vô cùng, tiếp lấy chưa đợi khi hắn phản ứng kịp, toàn bộ thân hình trực tiếp bị Dương Phóng xoay tròn lên, hướng về hung hăng một đập, phát ra oanh một tiếng tiếng vang.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, vừa muốn đứng dậy, nhưng Dương Phóng một chân chưởng đã trực tiếp rơi vào hắn trên thân, bịch một cái, tựa như một chỗ vô cùng nặng nề vũ trụ hung hăng ép xuống đồng dạng.

Tại cái chân này dưới lòng bàn tay, xích hồng diện mục vụn vụn, con mắt đỏ lên, biệt khuất ngửa mặt lên trời gào to, lại không có cách nào động đậy.

Dương Phóng vền vền bằng vào một chân chưởng liền đem hắn cho trực tiếp trấn áp.

Cái này khiến từ trước đến nay tâm cao khí ngạo hắn kém chút phun ra một ngụm máu tới.

“Ta muốn giết ngươi, a!”

Xích Đồng tại Dương Phóng lòng bàn chân khu vực liều mạng giãy dụa, trong miệng đại hồng đại khiếu, thể lượng dị thường, toàn thân trên dưới gân xanh đều bộc phát lên.

Nhưng dù vậy, vẫn như cũ không cách nào tránh thoát mấy may.

Dương Phóng lòng bàn chân chỉ là nhẹ nhàng chấn động, Xích Đồng lần nữa nhịn không được phun máu

tươi tung toé, ngũ tạng lục phủ như là đồng thời nhận trọng kích, phun ra huyết thủy đều là nước đồng, cả người lập tức nằm trên đất, trở nên xụi lơ xuống dưới.

Sắc mặt hần thống khổ, cảm giác được xương cốt đều sắp bị đập nát, tủy thân căn cơ đều kém chút xuất hiện vô số vết rạn, thật giống như đếm không hết tinh thần đặt ở trên người hần đồng dạng.

Gia hỏa này trước đó y nguyên che giấu thực lực?

Cái này sao có thể?

Nơi xa đám người cũng tất cả đều dọa đến sắc mặt trắng bệch, trong lòng hoảng sợ, từng cái cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Đây chính là Xích Đồng!

Vô số năm trước tòa thứ nhất đồng núi đặc đạo, toàn thân đều là thần đồng tinh hoa tạo thành, nhục thân vô song, vạn pháp bất xâm, bất kỳ cái gì công kích đều hần là đối với hần vô hiệu, nhưng bây giờ thế mà bị người một chân cho giẫm trên mặt đất, khó mà bò lên.

Dương Phóng thân ảnh tại mọi người trong lòng, thật giống như là biến thành một tôn Ma Thần, cao lớn bóng lưng để rất nhiều người đều hoảng sợ.

Mà đúng lúc này!

Hàn băng tử hai con người băng lãnh, không có một tia tình cảm, toàn bộ thân hình cũng rốt cục lao đến, da của hần hoàn toàn biến thành hàn băng màu sắc, trên thân óng ánh phát sáng, mỗi một phiến làn da đều lóe ra nhàn nhạt hà choáng, hàn khí lượn lờ, làm cho người khó có thể chịu đựng.

Hắn những này hàn khí cũng không phải là hàn khí, mà là trực chỉ người khác bản nguyên giá lạnh.

Thánh Chủ đông đảo đệ tử bên trong, loại trừ vị kia thực lực mạnh mẽ Đại sư huynh, không có bất kỳ người nào có thể đối phó được hắn những này giá lạnh.

Nhìn thấy mình trước đó đánh ra hàn băng pháp tắc bị Dương Phóng lấy âm dương hai đồ thôn phệ, hắn đã thật sự nổi giận.

“Trời vô đạo, địa không cách nào, ta nói ngay, ta tức pháp!”

Hàn băng ngữ khí băng lãnh, đáp xuống, một cây ngón tay chỉ ra.

Rõ ràng không có bất kỳ cái gì ba động phát ra, nhưng là quỷ dị một màn chợt phát sinh.

Nằm ngang ở Dương Phóng đỉnh đầu âm dương hai đồ đột nhiên phát ra xuy xuy xuy quỷ dị thanh âm, sau đó trực tiếp bắt đầu rạn nứt, tách ra tự động rò rỉ ra một cái động lớn, lại khó mà tạo thành phòng ngự.

Hàn băng tử thân thể trực tiếp từ âm dương hai mưu toan bên trong đáp xuống, ánh mắt băng lãnh đậm đặc, giống như là biến thành hai cái vô ngần vũ trụ, một cây ngón tay khiết Bạch Băng sâm, trực tiếp hướng về Dương Phóng cái trán điểm hạ đi.

Giờ khắc này, hắn tựa hồ không còn là một người.

Mà là biến thành một tôn đỉnh thiên lập địa, vô biên to lớn thượng cổ Ma Thần.

Toàn bộ thiên địa đều bị kéo theo đi lên, tại hắn Hàn Băng chi khí hạ biến thành tuyệt cường pháp tắc, dung

nhập một chỉ này, điểu hướng Dương Phóng mi tâm.

Dương Phóng trên mặt rớt cục lộ ra từng tia từng tia vẻ kỳ dị.

Tựa hồ cuối cùng từ một chỉ này bên trong cảm thấy nhàn nhạt uy hiếp.

“Có chút ý tứ, không hổ là Thánh Chủ Nhị đệ tử, loại này tạo nghệ xác thực xa phi thường người có thể so sánh với, bất quá, đối mặt một năm trước ta còn có thể có hiệu quả, hiện tại, kém một chút.”

Hắn không tránh không né, nhô ra một cây ngón tay, lại cũng trực tiếp hướng về hàn băng tử căn này ngón tay đối nhãn tới.

Lấy chỉ đối chỉ.

Chỉ bất quá, hắn cái này một cây trong ngón tay lại ẩn chứa Địa Mẫu, Hắc Âm, Nguyên Tâm, nhân quả, Phần Linh, Kim Cương, xơ cứng, âm dương tám loại Thần Chủng cường đại chi lực.

Chỉ điểu một chút quá khứ, tám loại lực lượng vừa đi vừa về giao thoa, thanh âm oanh minh, như đồng hóa vì kinh khủng máy khoan điện, thẳng đến hàn băng tử nội tâm bản nguyên mà đi.

Hàn băng tử vừa mới bắt đầu nhìn thấy Dương Phóng điểu tới, còn lộ ra băng hàn chi sắc, nhưng rất nhanh chính là thốt nhiên biến sắc, như là gặp cái gì lớn lao kinh khủng sự tình đồng dạng.

Hắn rất muốn rút về ngón tay, nhưng đã không kịp.

Hai người ngón tay trực tiếp ở giữa hung hăng đụng nhau.

Phốc phốc!

Phanh phanh phanh phanh!

Trong cơ thể của hắn giống như là xào lăn đồng đậu, lập tức vang lên lít nha lít nhít khớp xương tiếng bạo liệt âm, vô luận xương cốt vẫn là nội tạng, hoặc là kinh mạch tất cả đều gặp kinh khủng trọng kích.

Bát trọng sức mạnh đáng sợ, mỗi một trọng đều vượt qua tưởng tượng, nhất là 【 Phần Linh 】 Thần Chung, ẩn chứa hỏa diễm vô biên kinh khủng, chuyên môn khắc chế hàn băng tử hàn băng chi lực.

A!

Hàn băng tử kêu thảm một tiếng, thân thể tại chỗ hung hăng bay ngược ra ngoài, nện ở nơi xa.

Bất quá hắn bên này vừa mới bay ngược, Dương Phóng âm dương hai đồ bên trong liền cấp tốc quét ra một đạo âm Dương Thần ánh sáng, trực tiếp hướng về thân thể của hắn quét sạch mà đi.

Hàn băng miệng bên trong ho ra máu, lộ ra kinh hãi, như cùng sống gặp quỷ, căn bản không dám tưởng tượng Dương Phóng thực lực vậy mà đáng sợ như thế, mắt thấy cái kia đạo âm Dương Thần chỉ riêng đuổi theo, hắn không chút nghĩ ngợi, chống lên thân thể, vội vàng hóa thành độn quang, hướng về nơi xa cấp tốc phóng đi, ý đồ tìm kiếm Thánh Chủ cứu mạng.

“Thánh Chủ cứu ta!”

Dương Phóng nhướng mày, nhìn thấy hàn băng tử y nguyên bảo trì không tầm thường chiến lực, bàn chân đạp mạnh, tốc độ kinh khủng triển khai, tại 【 cực quang

】 Thần Chung gia trì dưới, cơ hồ trong nháy mắt vọt tới.

Sau một khắc, một tay nắm bị hấn nhẹ nhàng nhô ra, hướng về hàn băng tử phía sau lưng chậm chạp vồ xuống đi.

Nhìn như rất chậm, nhưng là trong lòng bàn tay lại trực tiếp nổi lên từng mảnh từng mảnh sáng chói tinh quang, tựa hồ có vô số nhỏ bé tinh thần đang lóe lên, tản ra vô cùng kinh khủng khí tức, như là một cái thế giới trong tay rơi xuống.

Hàn băng tử trong nháy mắt lông tơ đứng vững, càng thêm hoảng sợ.

Dù là không cần nhìn, hấn cũng biết đối phương một chưởng này đánh ra tới là dạng gì.

Đây là quái vật gì?

Thánh Giới bên trong làm sao lại xuất hiện loại quái vật này.

Loại thực lực này nhanh có thể so sánh với Thánh Chủ.

“Tuyệt vực băng phong!”

Hấn hét lớn một tiếng, cả người trong nháy mắt hóa thành một tòa cự đại băng sơn, nhanh chóng tăng vọt, Thông Thiên Động Địa, dùng cái này đến chống lại Dương Phóng một chưởng này.

Nhưng mà căn bản vô dụng.

Một chưởng này nhẹ nhàng xuống dưới, nặng không thể tưởng tượng nổi, thật giống như là vô số tinh thần lập tức tập trung rơi vào hấn trên thân, cho dù hấn đã biến

thành một tòa cự đại Hàn Băng Sơn mạch, nhưng ở một chưởng này phía dưới cũng trực tiếp bị chấn động đến xuất hiện vô số đạo vết rạn, răng rắc răng rắc rung động, kịch liệt lay động, vô số hàn băng gốc rạ từ trên người hấn cuồng bay mà ra, bắn tóe bốn phía.

Toàn bộ to lớn hàn băng đại sơn tại chỗ bị Dương Phóng một bàn tay từ giữa không trung hung hăng phiến rơi xuống, hóa thành lưu quang, oanh một tiếng, hung hăng đập xuống đất.

Đang đập tại mặt đất sát na, đáng sợ hàn khí tràn ra ngoài, trực tiếp đem toàn bộ mặt đất đều cho trong nháy mắt băng phong, hóa thành vô tận hàn băng tuyết vực.

Mà hàn băng tử tủy thân cũng bị lực lượng kinh khủng từ hàn băng đại sơn hình thái bên trong tại chỗ đánh rớt xuống tới, cuồng phún huyết thủy, nằm rạp trên mặt đất, áo choàng phát ra, nửa ngày không đứng dậy được, cả người bản nguyên kém chút nhận cực kỳ nghiêm trọng tổn thương.

“Đến đây đi!”

Dương Phóng một chưởng vỗ ra về sau, âm Dương Thần chỉ riêng lần nữa một quyền, trực tiếp đem hàn băng tử tủy thân thể từ trong lòng đất cuốn đi ra, bịch một tiếng, nện ở Xích Đồng trên thân, đem hai người chông chát ở cùng nhau.

Hai người trong miệng đều là tại phun máu phè phè, sắc mặt trắng bệch, bản thân bị trọng thương, từng cái đều không thể động đậy một chút.

Dương Phóng ánh mắt hướng về đám người nhìn lại, sắc mặt bình thản, quần áo bay múa, cả người như là một tôn cái thể ma vương, dù là giờ phút này không nhúc nhích, đều để người cảm thấy mười phần hoảng

sợ.

“Mảnh này Thánh Giới đã muốn giải tán, như vậy thì không có tồn tại nhất định phải, ta hấp thu nơi đây năng lực, chỉ là vì để giới này phát huy sau cùng nhiệt lượng thừa thãi, các người bây giờ còn có ai muốn ngăn ta?”

Đám người vội vàng cấp tốc rút lui, đầu dao cùng trống lúc lắc, từng cái vô cùng hoảng sợ.

“Không có không có!”

“Chúng ta không dám!”

“Đạo hữu xin cứ tự nhiên!”

Tất cả mọi người cũng không dám lại nói nhiều một câu nói nhảm.

Hiện tại Thánh Chủ không ra mặt, Đại sư huynh đều hầu ở Thánh Chủ bên người, trước mắt đã không người là cái này quái nhận ra đối thủ.

Ngay tiếp theo Xích Đồng cùng hàn băng tử hai cái này ngoan nhân đều bị trấn áp, chông chát cùng một chỗ, khó mà động đậy, ai còn dám không muốn mạng loạn ồn ào.

“Ừm.”

Dương Phóng mở miệng, bình thản nói: “Các người đều là trên đời này nhất không an ổn lực lượng, một khi đi hạ giới, tất nhiên sẽ đối hạ giới tạo thành vô biên năm kiếp, bất quá các người yên tâm, ta sẽ không để cho các người không đường có thể đi, sau đó, ta sẽ cho các người lựa chọn lựa chọn lần nữa một chỗ chỗ cư trú!”

Ầm ầm!

Trong người hấn lần nữa tách ra vô lượng tinh huy, quang mang chói mắt, chiếu người mắt mở không ra, từng khóa tinh cầu khổng lồ hư ảnh lần nữa ở phía sau hấn nổi lên, tiến hành hấp thu nơi đây cao đẳng năng lượng.

Tất cả mọi người cấp tốc rút lui, kinh hoàng vô cùng nhìn xem đây hết thấy.

Tên điên!

Đây thật là một người điên!

Bọn hấn trơ mắt nhìn Thánh Giới từng mảnh nhỏ sụp đổ, từng mảnh nhỏ vỡ nát, nhưng không có biện pháp gì.

Ước chừng qua hồi lâu.

Dương Phóng động tĩnh bên này mới rốt cục bắt đầu bình tĩnh lại, từng mảnh từng mảnh ánh sáng chói mắt nội liễm, từng khóa to lớn tinh cầu biến mất, thân thể của hấn không nhúc nhích, tràn ngập ra một loại không nói ra được vô song khí thế.

Trái lại toàn bộ Thánh Giới, một mảnh vỡ vụn, thiên địa sụp đổ, khắp nơi đều là to lớn vết rạn.

Không còn có bất luận cái gì linh vận lời nói.

Lúc đầu nơi này là một chỗ vô song chi địa, là từ thượng cổ Lam Tinh nơi đó lấy ra ra vô thượng mật địa, là độc lập với chư thiên ngoại giới bên ngoài vô song Tịnh Thổ, nhưng giờ khắc này tất cả đều trở thành tơi.

“Thánh Chủ, luân hồi ao, liền để ta xem một chút cái này luân hồi ao đến cùng có gì quỷ dị đi.”

Dương Phóng tự nói, bước đi bước chân, hướng về phía trước đi đến, khí tức quanh người bình tĩnh, không Khổ Vô vinh, vô sinh vô tử, không cách nào vô đạo, như là một mảnh thanh phong, lại giống một sợi ánh sáng nhạt.

Cũng không gây cho người chú ý, lại có thể trở thành chúng sinh tiêu điểm.

Giống như là ở vào hiện thực, lại giống là ở vào quá khứ cùng tương lai, tựa hồ ở khắp mọi nơi, không lúc nào không tại.

Tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc, trong lòng rung động, hướng về Dương Phóng nhìn lại.

Quái nhân này...

Đến cùng đạt đến cảnh giới gì?

Bọn hắn tại Dương Phóng trên thân cảm giác không được bất kỳ khí tức gì, cũng cảm giác không được bất luận cái gì động tĩnh, có như vậy một hoảng hốt, giống như là tại đứng trước vô song Thánh Chủ đồng dạng.

“Hắn. . .hắn đạt đến Thánh Chủ chi cảnh?”

Huyết Sắc ma ảnh kinh hãi mở miệng.

Cái gì?

Mọi người không khỏi trong lòng giật mình, càng thêm hãi nhiên.

Dương Phóng đi lại nhẹ nhõm, đi về phía trước đi, từng bước một tiếp cận ở phía trời xa chỗ kia cổ lão Thánh Điện, giờ khắc này, toàn bộ Thánh Điện trong mắt hắn

lại cùng trước đó lại có chỗ bất đồng.

Nguyên bản rộng lớn cung điện to lớn, giờ khắc này quang mang nội liễm, bề ngoài lui bước, thời gian dần qua tản ra ngoại hình, lộ ra chân chính hình dạng.

Chỉ bất quá cái này Thánh Điện chân thực hình dạng lại làm cho Dương Phóng cũng lộ ra từng tia từng tia dị sắc, một đôi mắt lóe ra từng đợt không thể tưởng tượng nổi.

Không chỉ có là cung điện thay đổi, liên đới lấy toàn bộ hòn đảo cũng thay đổi.

Nguyên bản hòn đảo tiên khí bông bành, thiên hoa loạn trụ, tràn ngập đại đạo pháp tắc, khắp nơi đều là cao đẳng năng lượng.

Nhưng giờ khắc này hòn đảo, lại khắp nơi đều là âm hàn ma khí, khắp nơi đều là bùng bùng huyết quang, âm trầm quỷ dị.

Như là một cái cự đại nghĩa địa.

Không.

Chính xác tới nói, đây chính là một cái nắm mồ!

Mà Thánh Chủ chỗ đại điện, thì là chỗ này nắm mồ mộ thất chỗ.

Bị hấn chỗ trấn áp luân hồi huyết trì, thì là chỗ này mộ thất lòng đất tuôn ra một đạo quỷ dị vết rạn, kia huyết thủy như cũ tại liên tục không ngừng từ vết rạn bên trong ra bên ngoài toát ra.

Nguyên bản bị hấn đặt ở luân hồi trong Huyết Trì, ý đồ phục sinh cao thủ, tựa hồ chính là nhận lấy loại này quỷ

dị huyết thủy ảnh hưởng, lúc này mới trở nên nóng nảy, bạo ngược.

Mà lại nhìn thật kỹ, cái kia quỷ dị huyết thủy chỗ sâu, tựa hồ có từng đạo vô hình vật chất màu đen, theo huyết trì cùng nhau ảnh hưởng trong hồ oan hồn cùng Thánh Chủ tự thân.

Thời khắc này Thánh Chủ, hơn nửa người đã hoàn toàn bị cái này vật chất màu đen chỗ xâm nhập.

Tại thân thể của hắn phía dưới, càng là trực tiếp đâm ra từng cái nhỏ bé bộ rễ, lít nha lít nhít, cùng huyết trì này liền tại cùng một chỗ, những này bộ rễ lại tất cả đều là trong Huyết Trì vật chất màu đen tạo thành.

Dương Phóng càng xem càng là giật mình, càng xem càng là quái dị.

Khó trách Thánh Chủ muốn giải tán Thánh Giới, để đám người rời đi, chính hắn lại không nguyện ý đi ra may mắn.

Không phải hắn không nguyện ý rời đi, mà là hắn giờ phút này, đã căn bản động đậy không được may mắn.

Trừ phi hắn có thể chặt đứt bộ rễ, thoát ly mà ra!

“Cái này vết rạn chỗ sâu thông hướng địa phương nào, tại sao lại tuôn ra những này vật chất màu đen, mà lại chỗ này phần mộ lớn cũng quá mức yêu dị, Thánh Chủ đem cung điện xây ở phần mộ lớn phía trên, bản này chính là vượt qua lẽ thường sự tình.”

Dương Phóng trong lòng mãnh liệt, tiếp tục chăm chú nhìn phía trước hòn đảo.

Bỗng nhiên, ánh mắt của hắn có chút ngưng tụ, phát

hiện càng thêm chuyện cổ quái.

Những cái kia vật chất màu đen thật giống như có thể tự động khuếch tán, từng tia từng sợi, dung nhập không gian, hướng về bên ngoài thẩm thấu, thế mà trực tiếp xuyên thấu hư không, dung nhập vô tận thời không bên trong.

Dương Phóng chấn động trong lòng.

“Hắc Âm âm mai!”

Trong đầu của hắn bỗng nhiên lóe lên một đạo từ ngữ.

Cái này không phải là Hắc Âm âm mai lai lịch a?

Hắn nghe Huyết Sắc ma ảnh nói qua, Hắc Âm âm mai là bởi vì Thánh Giả nguyên rủa, hình thành độc lập khu vực, như vậy Thánh Giả nguyên rủa có phải hay không liền lợi dụng những này vật chất màu đen.

Dương Phóng quan sát một lát, lần nữa bắt đầu hành động, chủ động hướng về phía trước phần mộ lớn đi đến, quanh thân vạn pháp bắt xâm, như là hoàn mỹ thân ngày, tự động xua tan hết thủy nhỏ bé vật chất màu đen.

Những này vật chất màu đen, loại trừ hắn, chỉ sợ cũng chỉ có vị Thánh chủ này cùng hắn vị kia đại đệ tử có thể rõ ràng nhìn thấy.

Về phần những người khác!

Tu vi không đủ, tất cả đều không cách nào biết được một màn này.

Bọn hắn chỉ cho là Vô Song Thánh Giới cao cao tại thượng, là vô thượng Tịnh Thổ, lại hoàn toàn không biết chỗ này Tịnh Thổ sớm đã mục nát.

“Người đã đến.”

Tại hấn vừa mới chỗ kia to lớn phần mộ, trong huyết mộ Thánh Chủ liền ngữ khí bình tĩnh, chậm rãi mở miệng, một đôi tang thương xa xưa con người cách một mảnh hư vô, lần nữa cùng Dương Phóng đối mặt đến cùng một chỗ, trong đó vô biên vô hạn, quần tinh lấp lóe, vĩnh hằng không thấy đáy.

Dương Phóng diện mục bình tĩnh, không tránh không né, một đôi màu đen đặc con người cũng trực tiếp cùng Thánh Chủ tương đối xem.

“Đúng, ta đến tìm kiếm bằng hữu của ta cùng người thân!”

Thanh âm hấn vang lên.

Ánh mắt tiếp xúc, bốn phương tám hướng thời gian cùng không gian tất cả đều nhận được ảnh hưởng, xuất hiện từng mảnh từng mảnh vô hình gợn sóng, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi.

“Bằng hữu cùng người thân?”

Thánh Chủ phát ra trện trện tang thương xa xưa thanh âm, nói: “Người là từ kia phiến cố thổ tới a? Nếu có khả năng, ta làm sao không muốn thả bọn họ trở về...”

Chương 499 : Đại kết cục!

Thánh Chủ cùng Dương Phóng phát sinh cách không đối thoại, giữa hai người thời gian, không gian tất cả đều tại vô thanh vô tức chôn vùi, liền ngay cả thời không trường hà đều hiện lên ra, tràn ngập quy tắc cùng phù văn.

Hai người tu vi đều đã đạt tới không thể tưởng tượng nổi tình trạng, mọi cử động có thể ảnh hưởng đến thời gian, không gian, chỉ là một ánh mắt cũng có thể làm cho thời gian, không gian phát sinh gợn sóng.

Ở vào Thánh Chủ bên người vị kia đại đệ tử, ánh mắt kinh nghi, hướng về bên ngoài nhìn lại.

Lấy ánh mắt của hắn giờ khắc này, thế mà đều không thể nhìn thấy Dương Phóng tồn tại.

Hắn chỉ thấy Thánh Chủ hướng về bên ngoài nhìn lại, trong miệng phát ra tang thương thanh âm , chờ đến hắn nhìn ra bên ngoài giới thời điểm, lại phát hiện ngoại giới một mảnh vắng vẻ, cũng không cái gì bóng người xuất hiện.

Làm như không thấy!

Có tai như điếc!

Tu vi của đối phương còn cao hơn hắn, có thể trực tiếp đối với hắn tạo thành giác quan bên trên mơ hồ...

“Ta muốn biết chỗ này huyết trì đến cùng là lai lịch gì? Người tại sao muốn đem chỗ này cung điện xây ở một chỗ lớn mộ phía trên, huyết trì hạ khe hở lại đại biểu cái

gì?”

Dương Phóng ngữ khí trầm trọng, nhìn thẳng Thánh Giả.

“Vô số năm trước, giữa thiên địa chảy xuôi một loại thần bí nguyên rủa, lời nguyên này chuyên môn ăn mòn đại đạo, ảnh hưởng người khác căn cơ, ta rất nhiều bằng hữu, đệ tử đều bị loại này thần bí nguyên rủa giết chết, ta dưới sự bắt buộc dĩ, lúc này mới lấy ra một vùng không gian, luyện chế thành Vô Song Thánh Giới, thứ nhất là vì chống lại nguyên rủa, thứ hai thì là ước thúc các cường giả, để bọn hắc không được tùy tiện hạ giới, bọn hắc lực lượng quá cường đại, thiên địa bên ngoài đã rất khó lại trải qua thụ ở bọn hắc xuất thủ, cho nên ta mới ước thúc bọn hắc, để bọn hắc vĩnh viễn không ra ngoài.”

Thánh Giả ngồi xếp bằng cạnh huyết trì xuôi theo, thanh âm tang thương, tiếp tục nói,

“Nguyên bản chỗ này lớn mộ, chỉ là ta một vị vong niên bạn cũ mai cốt chi địa, thứ nhất sinh đều tại ném thử luyện chế luân hồi ao, muốn để oan hồn có chỗ kết cục, muốn để người đã chết có thể lần nữa luân hồi, chỉ là luân hồi ao luyện chế trên đường, nguy cơ trùng trùng, nhiều lần thất bại, cuối cùng hao phí hắc một thân tinh huyết, cuối cùng chỉ là một nửa thành phẩm, tại hắc tọa hóa trước đó, ta thụ nhắc nhở, tiếp tục luyện chế luân hồi ao, lại không nghĩ tại luyện chế trên đường, lúc này mới phát hiện sâu trong lòng đất khe hở...”

Dương Phóng ánh mắt ngưng tụ.

“Nói như vậy huyết trì phía dưới khe hở, trước ngươi cũng không biết?”

“Đúng vậy, ngay cả ta vị kia bạn cũ cũng không rõ, hắc tại luyện chế luân hồi ao trên đường, sớm đã tẩu hỏa

nhập ma, thần chí không rõ, cơ hồ chỉ còn lại có một lời chấp niệm.”

Thánh Chủ tiếp tục mở miệng, nói: “Bất quá đã nhiều năm như vậy, ta cũng chậm chậm phát hiện chỗ này khe hở cổ quái, khe hở chỗ sâu, tựa hồ thông hướng một chỗ hoàn toàn mới không gian, trong lúc đó ta không chỉ một lần nhô ra qua tinh thần, tiến hành qua thăm dò, chỉ tiếc, càng đi chỗ sâu, khe hở đối với tinh thần cắt giảm càng là mãnh liệt, thẳng đến trước đây không lâu, ta một sợi tinh thần mới hoàn toàn xuyên thấu khe hở, tại khe hở một chỗ khác, tựa hồ là một chỗ trước nay chưa từng có ô trọc thế giới, tràn ngập nguy cơ, hiện đầy khác loại sinh vật, cho dù là ta đều cảm thấy thật sâu không rõ!”

“Một chỗ khác thế giới?”

Dương Phóng trong lòng giật mình, nói: “Nói như vậy những này vật chất màu đen đều là từ chỗ kia thế giới thẩm thấu ra? Kia vô số năm trước trận kia thần bí nguyên rủa đâu? Cũng là từ chỗ kia thế giới thẩm thấu mà đến?”

“Đúng vậy, ta tại chỗ kia ô trọc thế giới bên trong cảm nhận được loại kia nguyên rủa khí tức.”

Thánh Chủ thanh âm tang thương, tiếp tục mở miệng, “Nơi đó sinh vật, tuân theo ô trọc mà thành, cùng chúng ta trước đó nhận biết sinh vật có cách biệt một trời, mà lại, vùng thế giới kia Hắc Âm ô quang, âm trầm ảm ảm, như là vực sâu vô tận, không nhìn thấy bất cứ hi vọng nào, cho dù khiến cho ta kia sợi tinh thần ở nơi đó cũng vô pháp nhô ra bao xa, chỉ có thể cảm nhận được vô tận kiểm chế cùng tối nghĩa, như là bị nặng nề công xiềng chỗ mệt mỏi!”

Dương Phóng trong lòng sôi trào mãnh liệt, càng nghĩ

càng là không thể tưởng tượng nổi.

Chỗ này khe hở thế mà thông hướng loại trình độ đó.

“Không phải là vực sâu thế giới a?”

Trong lòng của hắn toát ra một cái ý nghĩ.

Hắn đã từng nhìn qua một chút truyền hình điện ảnh cùng loại tiểu thuyết tác phẩm, bên trong thiết lập thông minh, đều sẽ xuất hiện một cái tên là vực sâu thế giới khu vực, ở bên trong sinh hoạt vô số loại ác ma cùng quái vật.

Giờ phút này nghe người Thánh chủ này thuyết pháp, hắn buộc lòng phải phương diện này liên tưởng.

“Những sinh vật kia dung mạo ra sao? Bọn hắn có phát hiện hay không chỗ này khe hở?”

Dương Phóng hỏi thăm.

“Tại năm đó ta thăm dò quá khứ thời điểm, cũng không có bất kỳ cái gì sinh vật phát hiện dị thường, bắt quá đã nhiều năm như vậy, bắt quá có giới kia vật chất màu đen xâm nhập mà đến, đã có không ít sinh vật hùng mạnh chú ý tới chỗ này khe hở, bọn hắn ý đồ chui vào khe hở, vọt tới nơi này, đều bị ta trực tiếp phong ấn, nhưng mà ta mặc dù phong ấn bọn chúng, nhưng lại không cách nào nguyên rửa càng nhiều vật chất màu đen xâm nhập giới này.”

Thánh Chủ thanh âm già nua, tiếp tục mở miệng, nói:

“Cái này vòng trong ao oan hồn, đều là ta cùng bạn cũ vô số năm qua, thu thập bằng hữu cùng người thân, chúng ta đem nó để vào luân hồi ao, không ngừng thí nghiệm luân hồi ao hiệu quả, ngay từ đầu lợi dụng thân

thể của bọn hắc tại Lam Tinh phía trên hình chiếu thành tân sinh mệnh,

Vốn cho rằng thí nghiệm sẽ từ từ tiếp tục kéo dài, lại không nghĩ cái này luân hồi ao cũng nhận vật chất màu đen ảnh hưởng, tất cả ở vào luân hồi trong ao hồn phách đều bị vật chất màu đen ô nhiễm, trở nên khát máu, dữ tợn, đánh mất hết thủy lý trí, như là ác ma, ta không được hạ mới đưa bọn hắc hình chiếu từ Lam Tinh phía trên lần nữa triệu hồi,

Bao quát lần này ta giải tán Thánh Giới cũng là bởi vì cái này luân hồi ao nguyên nhân.

Luân hồi ao bị ô nhiễm, vô số oan hồn tụ vào cùng một chỗ, đã tạo thành một tôn thực lực không kém gì ta đáng sợ ác ma, ta một thân công lực đều tại trấn áp cái này ác ma, nhưng cái này ác ma cũng đang không ngừng từng bước xâm chiếm lực lượng của ta.

Hiện tại ta, đã ở vào chống đỡ không nổi vùng ven!”

“Những hồn phách này bên trong tạo thành một đầu ác ma?”

Dương Phóng giật mình hỏi thăm.

“Đúng thế.”

Thánh Chủ tiếp tục mở miệng, nói: “Người hắc là có thể nhìn thấy dưới người của ta những cái kia bộ rãnh đi, những này bộ rãnh đều là bị ác ma kia ban tặng ra, người thuận bộ rãnh quan sát, nên cũng có thể thấy được con kia ác ma tung tích!”

Dương Phóng lúc này vận dụng 【 Thiên Mục 】 Thần Chủng, tiếp tục hướng về kia chỗ huyết trì quan sát mà đi.

Lần này hắn nhìn càng thêm cẩn thận.

Đáy mắt bên trong lít nha lít nhít, vô số phù văn đang lóe lên.

Rất nhanh, hắn đồng tử ngưng tụ, quả thật phát hiện dị thường.

Tại vô số tinh hồng cùng Hắc Âm bên trong, đầu kia tĩnh mịch quỷ dị khe hở một bên, một tôn mơ hồ bóng đen chính đứng sừng sững ở chỗ đó, mặt mũi tràn đầy nhe răng cười, ánh mắt oán độc, hướng về phía trên nhìn tới.

Từ trên người hắn lan tràn ra vô số đạo như là tơ nhện đồng dạng đồ vật, lít nha lít nhít, liên tiếp tại tất cả hồn phách cùng Thánh Chủ trên thân.

Những hồn phách này nóng nảy khát máu nguyên nhân, tất cả đều là nhận những này tơ nhện ảnh hưởng!

Liền ngay cả trời buộc Thánh Giả những cái kia bộ rể cũng đều là những này tơ nhện nguyên nhân.

Bỗng nhiên!

Cái kia bóng đen quỷ dị cũng trực tiếp phát hiện Dương Phóng, nhe răng cười một tiếng, đếm không hết màu đen dây nhỏ trong chốc lát xông ra, dung nhập hư không, nhanh đến cực hạn, trực tiếp hướng về Dương Phóng thân thể bên này kéo dài mà tới.

“Làm càn!”

Dương Phóng ánh mắt trầm xuống, một cái chưởng đao chém quá khứ.

Phốc phốc!

Quý dị hắc tuyến tại chỗ nổ tung, trực tiếp vỡ nát ra.

“Ta không quản đây là vật gì, vực sâu cũng tốt, nguyên rửa cũng được, tóm lại, ta muốn để Lam Tinh khôi phục như lúc ban đầu, ta muốn để thân nhân của ta cùng bằng hữu, tất cả đều xuất hiện lần nữa ở cái thế giới này, bất kỳ cái gì ý đồ ngăn cản ta, đều phải chết!”

Dương Phóng ngữ khí lạnh lùng, không cần phải nhiều lời nữa, mà là tiếp tục hướng về đại điện đi tới.

Phía trên ao máu Thánh Chủ, ánh mắt kinh dị, lại một lần nữa nhìn thẳng vào lên Dương Phóng, trên mặt nghiêm nghị động dung, nói: “Người so ta đi càng xa, cũng so ta đi càng sâu, người. . tốt, tốt, người nếu có thể trợ những này oan hồn thoát khổ, ta tùy người mang đi!”

“Sự tôn!”

Thánh Chủ đại đệ tử mở miệng.

“Im ngay, người không phải là đối thủ của hắc!”

Thánh Chủ trầm thấp mở miệng.

Dương Phóng từ ngoại giới đi tới, thân thể mơ hồ, như là trống rỗng xuất hiện, lập tức xuất hiện ở trong đại điện.

Cho đến lúc này, vị Thánh chủ này đại đệ tử mới rốt cục phát hiện Dương Phóng, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Là hắc!

Trước đó chính là hắc một mực tại cùng Thánh Chủ đối

thoại?

“Loạn thất bát tao, cái gì vật chất màu đen, cái gì ác ma, ta hiện tại chỉ cần Lam Tinh khôi phục như lúc ban đầu, những thứ đồ ngổn ngang này tất cả đều đi chết đi!”

Dương Phóng diện mục âm trầm, ngữ khí lạnh lùng.

Ầm ầm!

Hắn bàn tay lớn vỗ một cái, hướng về trước mắt huyết trì chớp tới.

Toàn bộ huyết trì trong nháy mắt bắt đầu sôi trào, ùng ục ùng ục rung động, bên trong huyết dịch tất cả đều bành trướng, nguyên bản chen chúc ở bên trong oan hồn lập tức phát ra từng đợt oán độc cùng tảo bạo gào thét một tiếng, lập tức nhanh chóng biến lớn, như đồng hóa vì từng cái đáng sợ yêu ma, hướng về Dương Phóng bàn tay nhanh chóng đánh giết tới.

Nhưng mà hết thảy oan hồn tại ở gần Dương Phóng lòng bàn tay sát na, đều đột nhiên đã mất đi năng lực hành động, thân thể, hồn phách bị toàn phương vị giam cầm, bị hắn đột nhiên một trào.

Phốc phốc!

A!

Đếm không hết hồn phách đồng thời phát ra chói tai kêu to, thanh âm bén nhọn.

Một trào này càng đem toàn bộ huyết trì hồn phách tất cả đều bắt ra.

Ngay tiếp theo to lớn huyết trì cũng bị hắn kinh khủng năng lượng cho trực tiếp sấy khô.

Đáng sợ một màn, cho dù là Thánh Giả đều biến sắc, không thể tin.

Cái này hậu sinh, tại trên đường quả nhiên so với hắn đi được càng xa.

Tại huyết trì bị bốc hơi, ngàn vạn hồn phách sau khi bị tóm, đầu kia giấu ở huyết trì chỗ sâu quỷ dị ác ma lập tức lần nữa lộ ra từng tia từng tia vẻ oán độc, âm trầm đáng sợ, giương nanh múa vuốt, sau đó nhe răng cười một tiếng, đột nhiên cấp tốc mơ hồ.

Trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc!

Thân thể của nó lại trực tiếp xuất hiện sau lưng Dương Phóng, bỗng nhiên bổ nhào về phía trước, trực tiếp hướng về Dương Phương thân thể chui vào, ý đồ chiếm cứ Dương Phóng thân thể.

Ngay tại lúc hắn vừa mới chui đến, Dương Phóng thân thể lại đột nhiên trở lại, sắc mặt chán ghét, một cái đại thủ như thiểm điện bắt lấy.

Phốc phốc!

Đầu này màu đen ác ma lập tức bị hắn một mực nắm.

“Chính là người làm hại Lam Tinh bên trên sinh linh toàn bộ biến mất?”

“Ôi ôi ôi ...”

Cái kia đạo màu đen oan hồn lộ ra kinh hãi, phát ra thanh âm quái dị, tựa hồ không thể tin được, gia hỏa này sẽ phản ứng nhanh như vậy.

Nó vội vàng bắt đầu cấp tốc giã y dựa, thân thể như đồng hóa vì cá chạch, xảo trá tàn nhẫn, muốn từ Dương Phóng lòng bàn tay chạy ra.

“Rống!”

Dương Phóng đột nhiên rống to một tiếng, thanh âm kinh thiên động địa, nổ nhập đạo này màu đen oan hồn trong óc, oanh một tiếng, chấn động đến hấn ngơ ngơ ngác ngác, trong nháy mắt mất đi ý thức, trở nên không nhúc nhích, sắc mặt ngốc trệ.

Dương Phóng sắc mặt tàn nhẫn, đột nhiên bóp.

Phịch một tiếng, cái này oan hồn tại chỗ nổ tung, biến thành vô số nhỏ bé cái khác oan hồn.

Dương Phóng đột nhiên một trào, đem những này nhỏ bé oan hồn cũng toàn bộ bắt bỏ vào lòng bàn tay, toàn bộ giam cầm lại.

Bộ mặt của hấn băng lãnh, nhìn về phía hai con trong lòng bàn tay vô số oan hồn.

Những này oan hồn hình chiếu chính là Lam Tinh bên trên cả đời...

Chỉ cần đem cái này oan hồn một lần nữa thả lại Lam Tinh, hấn nhất định có thể để cho đã từng hết thủy đều lần nữa trở về.

“Chỗ này khe hở thật không cách nào phong ấn sao? Ta nhìn không thấy đến!”

Dương Phóng ánh mắt lạnh lùng, nhìn về phía huyết trì phía dưới quỹ dị khe hở, trong tay vung lên, đem những này oan hồn đưa vào âm dương hai mưu toan bên

trong, sau đó lần nữa bàn tay vung lên, đấm không hết phù văn hướng về kia chỗ khe hở dùng đi, lít nha lít nhít, trong nháy mắt đem toàn bộ khe hở đều cho một mục ngăn chặn.

Cái này cũng chưa hết, bàn tay hấn không ngừng huy động, liên tục vung mấy chục lần.

Toàn bộ khe hở bị hấn chắn đến triệt triệt để để, lại không một tia vật chất màu đen toát ra.

Làm khó Thánh Giả vô số năm vật chất màu đen cứ như vậy bị Dương Phóng một người toàn bộ giải quyết.

Thánh Chủ trong lòng tràn ngập chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi, lần nữa hướng về Dương Phóng nhìn lại.

“Cái này Vô Song Thánh Giới người vẫn là mình giữ đi, người ở bên trong, ta cũng toàn bộ lưu cho người, người tốt nhất đừng bỏ mặc người người tùy ý tiến vào ngoại giới, nếu không, ta có thể dễ như trở bàn tay bóp chết bọn hấn, bao quát người!”

Dương Phóng ánh mắt băng lãnh, nhìn về phía Thánh Chủ, tiến hành mùi phần cảnh cáo.

Mà phía sau cũng không trở về, trực tiếp bước nhanh mà rời đi.

Thánh Chủ sắc mặt y nguyên lộ ra rung động dị thường.

Cái này hậu sinh!

Hấn đến cùng đạt đến một bước nào?

“Không thể tưởng tượng nổi, thật là không thể tưởng tượng nổi...”

Trong miệng hắn thì thào.

“Sự tôn, cứ như vậy để hắn rời đi?”

Bên cạnh đại đệ tử sắc mặt biến đổi.

“Để hắn đi thôi, nói cho tất cả mọi người, từ nay về sau , bất kỳ người nào không được rời đi Thánh Giới.”

Thánh Chủ thấp giọng nói.

...

Dương Phóng diện mục lạnh lùng, nhanh chân đi ra, đối với toàn bộ Thánh Giới không có bất kỳ cái gì quyến luyến, thân thể như là xuyên toa không gian, rất nhanh liền đã ở đây xuất hiện ở toàn bộ Lam Tinh phía trên.

Nhìn xem hoang vu lãnh tịch, không có một tia sinh mệnh, nhan sắc sớm đã hóa thành khô héo chi sắc Lam Tinh, Dương Phóng không nói một lời, âm dương hai đồ bỗng nhiên hiển hiện, trực tiếp từ bên trong phun ra từng mảnh từng mảnh sáng chói thần quang.

Hắn hiện tại tu vi thâm hậu, đã sớm đạt đến cảnh giới khó mà tin nổi, một người chính là một cái vũ trụ, một người chính là chư thiên, muốn tái tạo thế giới đơn giản dễ như trở bàn tay.

Chỉ gặp vô số quang mang bên trong, toàn bộ khô hoàng sắc Lam Tinh tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bắt đầu cấp tốc khôi phục, cỏ xanh mọc ra, cây cối mọc ra, chim tước hiển hiện, dòng sông xuất hiện, ngay cả khô cạn biển cả cũng lần nữa trở nên một mảnh thanh tịnh...

Toàn bộ Lam Tinh bắt đầu cấp tốc hướng về trước kia

bộ dáng chuyển biến.

Liền ngay cả khắp nơi công trình kiến trúc đều đang nhanh chóng đổi mới, hết thảy đều tại hướng trước kia quỹ tích đi đến.

Duy chỉ có khiếm khuyết chính là người!

Hiện tại Lam Tinh, vẫn không có bất luận nhân loại nào tung tích.

Bất quá theo âm dương hai đồ chấn động, đếm không hết oan hồn nổi lên, như là từng chịu đựng tẩy lễ, đang bay ra thời điểm, lập tức từ dữ tợn cùng bạo ngược bên trong cấp tốc thanh tỉnh, từng cái bị cải biến ký ức, bị xóa đi bản nguyên, bị rót vào vốn có ký ức, như là hạ sủi cỏ, cấp tốc rơi vào Lam Tinh phía trên.

Xoát xoát xoát!

Rơi xuống đất sát na, những này oan hồn liền nhanh chóng biến thành Lam Tinh bên trên có từng người loại.

Trình Thiên Dã, Nhậm Quân, Trần Thi Nghiê, Diệp Khai, Khương Nhân. . tất cả đều từng cái trở về.

Ngoài ra , liên đới lấy cha mẹ của hắn cũng đầy mặt mờ mịt, xuất hiện lần nữa tại nguyên bản tiểu trấn bên trong.

Tất cả mọi người sắc mặt mê mang, có loại một giác mộng dài cảm giác.

“Kỳ quái, ta vừa mới đang làm gì?”

Trình Thiên Dã nghi ngờ nói.

“Chúng ta. . đây là tại Lam Tinh?”

Trần Thi Nghiên kịp phản ứng, vội vàng mở miệng.

Toàn bộ Lam Tinh đang nhanh chóng chuyển biến, hết thảy đều trở về lịch sử điểm xuất phát.

Bất quá, Dương Phóng cũng không có định lúc này bỏ qua.

Bởi vì đám người chấp niệm quá thâm hậu, hắn cũng không có cách nào triệt để xóa đi đám người trong đầu đối với dị giới ấn tượng.

Trong lòng của hắn trầm tư, nhìn xuống sinh cơ bùng bùng tinh cầu, đột nhiên hai tay huy động, thi triển ra đại thần thông, cưỡng ép đem Lam Tinh cùng Thần Khư đại lục lần nữa cấu kết đến cùng một chỗ.

Chỉ bất quá lần này cấu kết, lại là thông qua một loại khác quái dị phương thức.

Hắn làm cho tất cả mọi người đều lấy một loại võng du phương thức có thể trở lại Thần Khư đại lục.

Đồng thời hắn bắt đầu can thiệp đám người ký ức, để bọn hắn coi là hết thảy đều là bởi vì một loại mô phỏng chân thật võng du.

Tại từng đợt hào quang sáng chói bên trong, rốt cục, hết thảy đều đã triệt để bình tĩnh xuống dưới.

Thần Khư đại lục cùng Lam Tinh triệt để cấu kết đến cùng một chỗ!

Từ đó về sau, tất cả Lam Tinh người chỉ cần quét hình trong hai mắt tròn đen, liền có thể tùy thời tiến vào Thần Khư đại lục, cho dù chết tại Thần Khư đại lục, cũng sẽ không đối với bản thể tạo thành chân chính tổn thương.

Mà Thần Khử đại lục bản thổ người, thì là vĩnh viễn cũng vô pháp tiến vào Lam Tinh.

Hết thầy cùng trước đó có chỗ bất đồng, lại có cục lớn giống nhau!

Bất quá cân nhắc đến Thần Khử đại lục bản thổ người cũng sẽ có bị Lam Tinh người vô tội sát hại phong hiểm, Dương Phóng lần nữa trở về Thần Khử đại lục, đem trước luân hồi huyết trì lại tế luyện một lần, để chân chính biến thành một chỗ đất luân hồi.

Kể từ đó, Thần Khử đại lục bản thổ người lúc mới vừa bị giết, cũng sẽ tại luân hồi ao tác dụng dưới một lần nữa luân hồi.

Cái này tương đương với tiểu quái bị giết, một lần nữa đổi mới đồng dạng.

Chỗ bất đồng chính là!

Cái này tiểu quái bị giết lúc ký ức là hoàn toàn bị xóa đi.

Cứ như vậy, người chơi sẽ chỉ coi là tiểu quái đang không ngừng đổi mới, căn bản sẽ không coi là cái này tiểu quái từ đầu tới đuôi đều là một người.

“Không sai biệt lắm, ta có khả năng làm chỉ có những thứ này, ta cũng nên đi ngủ say.”

Dương Phóng tự nói.

Hao phí to như vậy tinh lực, cho dù là hấn cũng có chút hoàn toàn ăn không tiêu.

Hấn vượt vượt mi tâm, đột nhiên há mồm phun một cái, cái thứ hai Dương Phóng nổi lên.

Chính là trước đó Lam Tinh đạo thể.

Vị này đạo thể mỉm cười, mặc hiện đại hoá áo ca rô, quần jean, lúc này hướng về Lam Tinh đi đến.

Dương Phóng bản thể thì là bàn chân một bước, lần nữa quay về Thần Khư đại lục, lâm vào bế quan.

Có hấn trấn thủ Thần Khư đại lục, từ đó về sau, sẽ không phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn.

...

Hết trọn bộ!

...

Chương 500 : Hoàn thành cảm nghĩ

Cảm tạ các vị đại lão một đường ủng hộ, vạn phần cảm tạ!

Đáng tiếc là, tác giả vẫn là không có điều khiển lớn trường thiên thực lực.

Mỗi lần cực hạn đều tại 130 vạn chữ tả hữu, vượt qua 130 vạn chữ liền bắt đầu rong huyết.

Thật sự là bất đắc dĩ mà lòng chua xót!

Dựa theo trước đó nước tiểu tính , bình thường tại tuyết lở lúc bắt đầu 190 vạn chữ tả hữu ta liền sẽ cưỡng chế hoàn thành, nhưng lần này cũng coi như phá vỡ một cái mới cực hạn, đạt đến 236 vạn +.

Cũng may nên viết đều viết.

Nên lời nhắn nhủ cũng cơ bản giao phó xong.

Nếu như còn có cái gì nghi hoặc địa, có thể cho tác giả nhắn lại, tác giả sẽ từng cái giải đáp.

Sau đó, tác giả muốn tu dưỡng một đoạn thời gian, học tập một chút lớn trường thiên làm như thế nào viết, chuẩn bị nhiều hơn đọc sách, nhiều hơn nạp điện, nhìn xem cái khác tác giả là làm sao điều khiển lớn trường thiên, bằng không, luôn luôn đánh vỡ không được tự thân cực hạn cũng là một kiện chuyện phiền toái.

Lần nữa cảm tạ các vị đại lão ủng hộ cùng cổ động!

Liên tục cúi đầu!

Qua một thời gian ngắn, giang hồ gặp lại!

Cảm tạ!

....

Nội dung từ **Chương 1 : Xuyên qua?** đến **Chương 500 : Hoàn thành cảm nghĩ**

UserScript được viết bởi: [Toan Nguyen](#)